

Del Collegio della Comp. de S. S. & Granada
8-7422

MARII NIZOLII BRI-

XELLENSIS OBSERVATIONES, OMNIA M. T. CICE-
RONIS uerba, uniuersamq; dictionem complectentes, quibus omnis linguæ La-
tinæ usus lautissimè & splendidissimè demonstratur; liber, qui omnium Gram-
maticorum, & commentariorum, in hoc genere uice, unus esse omnibus possit.
Nunc tandem Cælij Secundi Curionis opera, uigilijs, labore, & industria duo-
bus millibus & quingentis uerbis Ciceronis ipsius germanis & ueris au-
ctus: deinde ita explicatus, distinctus, & correctus, ut totus
planè alter, cum reliquis omnibus qui adhuc editi
sunt, collatus, esse uideatur.

*Eiusdem M. Nizolij libellus, in quo uulgaria quædam uerba, & pa-
rum latina, ad purissimam Ciceronis consuetudinè emendan-
tur, ab eodem Cælio S. C. limatus & auctus. A. Janssonio opus uero
permissum.*

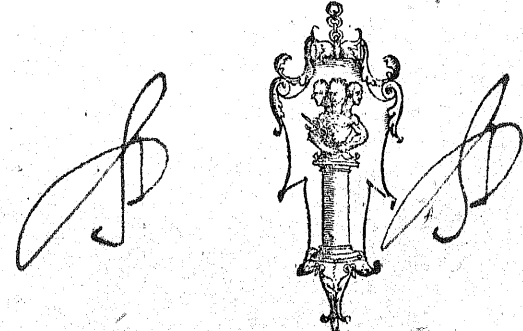
Adiecimus etiam diuersorum Ciceronis exemplarium collationem, qua ceu
Thefei filo in singulis locis qui hic citantur, inquirendis, uti
commodissimè ac citra negocium licebit.

DIU SDEM MARII NIZOLII AD

LECTOREM CARMEN.

*Si tibi scribendi rectè, recteq; loquendi
Ductorem certum forte parire cupis:
Ut citò te expedias, nec multa uolumina quæras,
Hunc tibi fac librum Lector amice pares.
Nam tibi Grammaticam simul omnem solus, & usus
Verborum innumeros ex Cicerone dabit.*

M. & Rhetorica

Cum gratia & priuilegio Imperiali
ad quinquennium.

B A S I L E A E.

[Handwritten flourish]

CÆLII SECUNDI CVRIONIS AD BONI-
facium Amerbachium, Jurisconsultum clariss. Legum & iuris
civilis in inçlyta Basiliensi Academia inter-
pretem eloquentissimum,
P R O O E M I V M.

ECETÈ M. T. Cicero, BONIFACI doctissime, id esse me-
dium officium definiuit, quod cur factum sit, ratio pro-
babilis reddi possit. Nam nisi eorū quæ agimus, quæq;
tractamus, ratio aliqua subfit, uel ad omniū, uel ad maio-
ris partis, uel ad eorum quorum spectata est & perspe-
cta sapientia, opinionem accommodata, sine cōsilio, sineq;
delectu, ea egisse uideamur. Cuius equidem prudentissi-
mi uiri præceptum, mihi quoq;, qui in hoc opere toto ex-
poliando, in officij quodam non in postremis habendo genere uersatus sum,
præstandum esse duxi: atq; eo magis, quod huiusmodi officia, in imperitorum
quorūdam & importunorū soleant reprehensionem incurrere. In alieno enim
opere, quod pleriq; uetāt, ingeniosi fuimus, cum M. NIZOLII, hominis & boni,
& docti, & certe de lingua latina præclarissimè meriti, Observationes hæcæ ex-
poliendas, excolendasq; suscepimus. Verū, officij cuiusq; causæ ac rationes in-
de sumi possunt, si quod feceris dixeris uel, aliquam uel utilitatem contineat, uel
honestatem, uel iucunditatem, commoditatē uel: aut eiusmodi sit, ut aliqua ne-
cessitatis pars in eo fuisse uideatur. Quod si me ego omnibus hæcæ rationib; ad-
ductum fuisse, ut hoc munus susciperem, ostendero, spero me si non omnibus,
at certe melioribus, sapientioribusq; satisfacturum, alios uerò etiam æquiores
habiturum. Ac de utilitate primū constat. Nam quis negarit ea utilia esse, quæ
ad linguam latinam augendam, eandemq; & illustrandam & tuendam ualent?
In eo autem genere, labores quos in hoc opere posuimus, esse uersatos, nemo
est quin sciat, modo uelit animum attendere. Quid enim utilius, quàm mentis
sensa ea lingua explicare posse, quæ in tota propemodum Europa, id est in ter-
tia orbis terrarum parte peruagata est? quæq; tot præclara, atq; utilitatis plena
monumenta literarum atq; artium continentur? Perit quidem, atq; extinctum
omnino est S. P. Q. R. imperium illud longè maximum, & amplissimum, si ar-
ma, si consilium, si maiestatem illam ueterem spectes: uerū linguæ Romanæ
beneficio & munere, uiget adhuc, & in multis prouincijs, nationibus, regnis do-
minatur. Hispania utraq; & Gallia, Germania, Anglia, cum adiacentibus insu-
lis, Sarmatæ, Pannonij, & quicquid ferè inter Illyricos Dalmatiasq; & septen-
trionalem oceanum, ad Scytharum usq; fines iacet, ut nunc huiusce linguæ pa-
rentem & principem Italiam omittam, omnia Romanæ linguæ ditiois atq; im-
perij esse uidemus. Apud has autem gentes, si quis domestici & uernaculi ipso-
rum sermonis ignarus uersetur, nisi latino sermone interprete utatur, nihil pos-
sit agere, nihil cum eis contrahere, sed mutus & elinguis prorsus esse cogatur.
Quid quod eadem ratio ualet in libris, & eruditorum hominum scriptis euo-
uendis? Quomodo enim poetas, historicos, theologos, philosophiam deniq;
omnem, ac uestrum Amerbachi ius civile legesq; intelliget, in quibus uniuersa
tanta utilitas est, ut sine his uix constare humana uita possit, qui in huius lin-

autoribus atq; magistris (ut Græcos paulisper seponamus) non fuerit diu multumq; uolutatus: In qua autem re potuimus nos honestiore uersari, his præsertim difficilimis temporibus, in tantaq; opinionum peruersitate? Nam de rebus grauioribus, & ad illum uerū finem bonorum propius spectantibus aliquid mā dare literis (in quo nos aliquid potuisse præstare uidebamur, etiamsi quidā nimis inuidiose id Italis detrahunt, quasi ipsi solilatine sciant, & musæ eorum uno ore loquantur) sine maximis periculis, ac dimicatione, nos posse diffidimus. Minore autē inuidia, uberiore omnium fructu, honestiore ratione (ut mea sentētia fert) nullum scripti genus tractare poteramus. Nā hæc non plus ab honestate disiungi possunt, quā artes ipsæ atq; doctrinæ, quæ his literis & oratione continentur. Iam si ea discere præclarū est, non potest esse turpe docere. Cui uero iucundum gratumq; non erit, tātas latinæ orationis diuitias atq; opes expositas esse, tot erutos & patefactos thesauros, tam splendidum, tam lautum, tamq; magnificentum apparatus, suppellectilem tam mundam & uariam, tam commodum instrumentum, in promptu beneq; dispositum & collocatū habere? Etenim, quod NIZOLIO primū ipsi, deinde nobis qui oneri immenso successimus, magnis laboribus, multisq; uigilijs constitit, quodq; sine magna molitione, & grauibus impensis ab HERVAGIO, typographo solertissimo, in mille exemplaria describi non potuit, id ad usum omnium qui uti uolent (uolēt autem omnes qui ubiq; sunt ueræ germanæq; dictionis latinæ studiosi) erit iucūditissimum. Et ut hoc loco de re ipsa non nihil dicam: Ego commoditati omnium studēs, primū opus ipsum duobus millibus supra quingentis uerbis ipsius Ciceronis, id est, ex libris ipsius collectis adauxi, partim ex Basilij ZANCHI, hominis in hoc colligēdi genere diligentissimi, appendicē; partim quæ nos quoq; legendis Ciceronis libris notaaueramus, ZANCHI uero appendicem totam suis locis, in hisce obseruationibus, disposuimus. Deinde, quoniā nonnulla superuacua & redundantia sparsim uidebantur (id quod & ipse NIZOLIVS literis ad me scriptis testatus est) & adulterina, non dico de capitibus ipsis uerborum, in quibus tamē pleraq; spuria, sed de exemplorū sub unoquoq; uerbo turba, & multitudine, nos summa, attentissimaq; animaduersione, ea sustulimus ē medio: hac cautione semper adhibita, ut nihil prorsus in uarietate locutionum, uariocq; & multiplici formularū usu deesset: & quidem, uel quātum auidō lectori satis esse uideatur. Posthæc, uarietatem utendi, significandiq; quæ omnia antea in ipsa exemplorum sylua latebant, distinximus, & ad certa capita, generāq; reuocauimus, ut statim inspicētib; occurrerēt. Græca quoq; ab ipso Cicerone uarijs in libris & locis explicata, in ordinem redegitur literarum. Singulis præterea uerbis, & uocabulis, breuē & concinnam interpretationem apposuimus, aut ex ipsa uerbi, rei uel nature petitam, aut ex optimis autoribus assumptam, aut similibus atq; idem significantibus Ciceronis uerbis adornatam. In qua interpretatione, illud operæ præciū est cognoscere: omnia paria atq; eiusdem potestatis uerba, quæ synonyma uocant, sic alijs uerbis eiusdem significationis connexa inter sese, aptaq; esse, ut qui unū aut alterum habeat, omnes continuō habere possit. Verbum namq; uerbum ad id, ut linum linum, quod dicitur, trahit. Totum deniq; opus ad meliorū codicum & exemplarium fidem emendauimus, præsertim ex PETRI VICTORII editionibus, & Pauli MANVTII Aldi F. Scholijs, Ioachimi quoq; Camera-notationibus omnibus, accuratissimis pariter, & eruditissimis, quanquam

nos quoq; locos aliquot nostro, ut dicitur, Marte restitimus, uelut, quod in oratione pro Archia in omnibus exemplarib; legebatur, Et marmoratis laudibus: nos cōmoda distinctione, & literulæ unius immutatione, reposuimus, IN SEPVLCHRO SCIPIONVM PVTATVR IS ESSE CONSTITVTVS EX MARMORE. AT IS LAUDIBVS, & reliqua, uelut etiam illud in Bruto: Adhibenda est q̄ obrusa ratio: pro quo nos, OBRUSA, legendum esse ostendimus: & id genus alia, quæ suis locis indicantur. Hæc autem singula quantū momenti, quantumq; cōmoditatis ad rectē & expedite linguā Latinam comparādā, & autores ipsos intelligendos afferant, qui fateri nolent, eos uel sanē q̄ inuidos & malignos, uel imperitos & stupidos esse necesse est. Res est magni laboris, fateor, quem pleriq; fugimus, uerū fructu & cōmoditate cōpensatur, seu potius uincitur. Quanti autē laboris sit, redundantia amputare, diminuta supplere, lucem obscuris, fidem dubijs, confusis ordinem, nouitatem obsoletis addere: que omnia nos aut præstitimus, aut præstare conati sumus, norunt ij, qui noctes & dies in hoc ludo palæstraq; uersant. Sed erunt qui dicāt, uera quidē hæc omnia esse: ueruntamē uiuo & uidēte autore ipso Nizolio, nemini licuisse aliqd in eius opere moliri, sine ipsius consensu & autoritate. His nos primū sic responsum uolumus, nihil posse natura melius in hac uniuersitate reperiri, & tamen homines quidē aliquid addere, demere, mutare, in ijs quæ natura constant, uidemus. Campos colunt, arbores & ferunt & inferunt, extantia deprimunt, iacentia extollunt, riuos & flumina aut deducunt, aut auertūt, puteos perfodiunt, domos extruunt, aliāq; innumerabilia molunt, ut natura rerum meliore cōmodioreq; utantur. NIZOLIVS quasi Deus aliquis, linguæ Latinæ tanquā uniuersitatem quandā fabricatus est, quā postea hominibus non solum utendā, uerū etiā excolendā tradidit. Et ut deus ille in Platonis Timæo, indiuidua, & formas quasdam minoribus dijs gignēda, efficiendāq; tradere nō dubitauit, & habere tanti operis, tantæq; molitionis socios: sic Nizolius, qui prima illa, & uniuersa genera in hoc opere condidit, nobis indiuidua hæc, & formas quasdam ultimas, operi atextendas libenter tradidit, ac reliquit. Quis enim aliquid simul & inuenit, & expoliuit? Inuenerant uetustissimi illi, Empedocles, Thyfias, & Corax, rhetoricā, Zeno & Chryssippus dialecticam: uerū illam Isocrates, Demosthenes, & Cicero, hanc Aristoteles præcipuē excoluerūt, adeo ut earum artium penē inuētores habeant. His accedit ipsius Nizolij consensus & autoritas, qui nobis hanc prouinciam obire cogitantibus, cum id literis ei significarem, liberē concessit, rogauitq; ut suos pro nostra uirili conatus iuuarem: se liberē quæ haberet, siquidem per locorum longissima interualla liceret, nobiscū cōmunicaturum. Quid, quod mihi hanc prouinciā assumere propemodum necessariū fuit? Nam cum à me id posceret HERVAGIVS, uir non uulgariter eruditus, & probus, et ad iuandas literas mirificē propensus: quo cum homine mihi nō modō hospitium, sed etiā domesticus usus est, & iucunda consuetudo: sine ingrati animi iudicio, ei quicq; negare non potuissem. Nam cui homini omnia & uelis & debeas, eidem aliquid negare quod honestum sit, etiam si id sine tuo magno incommodo, laborēq; præstare non possis, hominis est non solum dissoluti & ingrati, uerum etiam amicitia bonorum uirorū abutentis. Quæ cum ita sint, uideo mihi mei huius muneris & operæ non unam aliquam, sed multas, easq; firmas rationes reddidisse. Quod enim propter cōmunem tum utilitatem, tum terarum dignitatem, tum etiā ut amici satisfacere uoluntati, atq; id non modo cōcedente, sed etiā cupiente Nizolio, susceptum & perfectum est, id a re ne mortalium iure reprehendi potest. Quod opus, BONIFACI

atque ornatiſſime, tuo mihi nomine diuulgandum ſumpſi, idque haud leuibus de cauſis. Nam quæ res me primum impulit, ea eſt, quod nulli melius ſummi & præſtantiffimi oratoris dictio uniuerſa conuenire uifa eſt, quàm ei qui propter ſummam & ſingularem iuris, actionum, & controuerſiarum omnium ſcientiam, iuris peritiſſimus: & propter raram quandam in explicando iure ciuili, diuinamque diſtinctionem, eloquentiſſimus uno omnium ore prædicatur. Sunt enim iſta omnia (pauciſſimis exceptis) quæ toto hoc uolumine comprehenſa ſunt, Ciceronis. At, dii boni, qualis & quanti uiri: maximi uidelicet omnium quot ſunt, quotque fuere (ut uerè Catullus poeta lepidiſſimus, & Ciceronis coæuus dixit) quotque poſt alijs erunt in annis, oratoris, hoc eſt philoſophi, iuriſconſulti, atque omnium artium maximarum peritiſſimi: ſic enim & ipſe, & Quintilianus oratoris nomen intelligendum eſſe docuerunt. Eum autem talem fuiſſe, qualem diximus, haud erit mihi longa oratione demonſtrandum. Vna enim pro Cecinna oratio (ut alias taceam) & Topica ad Trebatium iuriſconſultum, oſtendunt, qualis, quantusque in iuris ciuiliſ prudentia fuerit Cicero. Atque utinam is liber extaret, quem Gellius, eum ſcripſiſſe de iure ciuili in artem redigendo affirmat: minus enim in iure cognoscendo laboraremus. Quam uerò in omni philoſophiæ parte uerſatus, & doctus extiterit, loci difficillimi ab eo doctè copioſeque tractati teſtantur. An non Academici libri, de Natura deorum, de Vniuerſitate, Tuſculanæ item diſputationes, illius eximiam quandam in phyſicis, & in naturæ obſcuritate cognitionem præ ſe ferunt? Eam deinde partem quæ de omni ratione morum, rerumque publicarum reſtione tractat: non ne ſplendide atque diſtinctè tribus libris de Legibus (nam de Republica ſex illi diuini libri non tam temporum iniuria, quàm hominum ſegnitie & inertia periſſe uidentur) totidem de Officijs, dialogis de Amicitia, de Senectute: in Orationibus item eius tam multis, & in Epistoſtis eſt perſequutus? Quid dicam de Quæſtionibus illis omnium difficillimis, & obſcuriſſimis, de Finibus bonorum & malorum, de Diuinatione, de Fato: quas quæſtiones Cicero ſic explicauit, ſic diuina illa eloquentia illuſtrauit, ut inter omnes philoſophos tanquam honorarius arbiter ueniſſe uideatur. Nihil hic dicam de Mathematicis, quorum expreſſa ueſtigia in omnibus eius monumentis plurima extant: nihil de ratione diſſerendi, in qua una ita uideatur excelliſſe, ut omnes tum Græcos (Ariſtotelem ſemper excipio) tum Latinos longè ſuperarit. Nam quum diſſerendi ratio rhetoricam & dialecticam complectatur, de illa priore nemo eſt qui neſciat, tot & tanta ad iumenta ornamentaque dicendi, quanta à nullo præterea alio, in oratorum regnum ab eo eſſe importata. De altera uerò, ſi ex ipſius diſputationibus & cauſis, quas tractauit (quod uerius certiusque iudicium eſt) quàm ex præceptis artiſtisque deſcriptione iudicare uoluerimus, neceſſe habebimus fateri, illum in dialecticis, & in omni diſputandi ratione fuiſſe peritiſſimum. Quamquam ſi rhetoricos ipſius libros uarios & abſolutos (reſpondet enim rhetorica, ut Ariſtoteles ait, ex altera parte dialecticæ, ac ſerè ſimilis eius eſt, niſi quòd copiam & ornamenta dicendi rhetorica dialecticæ adiungit) & librum Topicorum diligenter euoluerimus: quod dico, ex ipſius etiam de arte præceptis, uerum eſſe comperimus. Quo magis mirum uideatur, in tanta cuiuſque generis locorum copia, ſi ab hoc diuino uiro, tanta uerborum & ſententiarum ubertate & luce tractatiſſe ſunt: nos adhuc tam infantes, & penè mutos eſſe, ut uix tria uerba ſine ſonoris, aut ſermonis aliquo turpiſſimo uitio, poſſimus uel ſcribere, uel proferre. Quod ideo fit, quia ad hunc hominē raro nimis diuertimus, non ſæpe cum uiuimus, ut ex eius ſuauiſſimo caſtiſſimoque ſermone facultatem aliquam ſaltem

ſaltem tolerabilem dicendi atque intelligendi nobis comparemus: cum infantiffimis autem, & inquinatiſſimis aſſidue uerſamur: quo fit, ut ſimiles eorum euadamus. Sed hæc querela longius hoc loco mihi perſequenda non eſt, ne quis fortè mecum iudicio damni iniuria litem conteſtetur. Quod tamen mihi uerendum non eſſet, præſertim te patrono, qui tam longè ab iſtorum abes infantia, quàm illi à diuina Ciceronis rerum explicatiōe & eloquentia abſunt: qui que qua iuris peritia polles, rationes inuenis, quibus clientem tuum non modo à calumnia uindices, ſed etiam aduerſarijs (ſi qui fortè erunt qui hæc noſtra reprehendant) calumniæ mulctam lege Memmia, uel (ut Martianus iuriſconſultus uocat) Rhemmia irrogari facias. Ut autem eò reuertar, unde digreſſus ſum, tibi AMERBACHI humaniſſime, hæc meæ ſemeltres uigiliæ, meique in hoc ampliffimo campo ſuſcepti labores erant dicendi: primum, quia nulli honeſtius aut melius (ut antè dixi) committitur & coniungitur orator, quàm iuriſconſulto: deinde etiam, ut animi mei erga te grati teſtimonium uel qualecunque haberes. poſtremo, quo tu, qui omnibus cauere, ad tuum patrocinium, quaſi in portum tutiſſimum confugientibus, ſoles: mihi quoque, meisque lucubrationibus & laboribus caueas, & tuo ſceliciſſimo ſapientiſſimoque patrocinio, quod potes utrunque, tuearis. Tu fortunis quantæ homini moderato, nec infinitas opes appetenti, ſatis ſunt, abundans: tu honoribus inter ciues tuos, tu in hac præclara eruditiſſe Academia in iuris ciuiliſ & legum interpretatione, alijsque muneribus florentiſſimus, & es, & haberiſ: tu miſerorum refugium atque ſolatium: tu doctiſſimorum uirorum, & principum amicitijs & clienteliſ nobilitatiſ & florens. Nam uerum eſſe quod Cræſſus apud Ciceronē dixit, teſtis eſt ianua tua, & ueſtibus, quod non aliter quàm Scæuolæ illius, maxima quotidie frequentia ciuium, ac ſummorum hominum ſplendore celebratur. Eſt enim (inquit) ſine dubio domus iuriſconſulti, totius oraculum ciuitatis. Quamobrem, mi patrono optime, te hinc rogarem, ut hæc noſtra libenti animo acciperes, ni ſcirem te ea frontis hilaritate huiuſmodi muneræ accepturum eſſe, qua ea quæ tibi gratiſſima ac iucundiſſima ſunt, ſoles accipere. Quod in tuo nomine apparent, non dubito omnibus qui ubique ſunt, ueri iuris, germanæque orationis Latinæ

ſtudioſis, iucundiora et gratiora fore. Vale. Baſilææ,

M. D. XLVIII. Menſe Februario.

α 4 MARIVS

MARIUS NIZOLIVS BRIXEL-
lensis, Joanni Francisco Gambaro, S. D. P.

N omni munere largiendo, & omnino in omni officio tribuendo, cum multa alia consideranda arbitror, Ioannes Franciscus Gambaro, tum in primis duo: primum ut ei largiamur, cui plurimam gratiam debeamus; deinde ei, qui eo munere quam dignissimus esse uideatur. Sic enim & officij ipsius ratio postulat: & ita traditum est ab ijs, qui hac de re precepta nobis reliquerunt. Quamobrem cum absoluissem has Observationes meas in Marcum Tullium Ciceronem, ac de eis, ut mos est, dicandis mecum cogitarem, tu mihi primus omnium statim occurristi, qui hoc muneris, quale id cunctis esset, tibi quasi tuo iure uendicares. Nam quanquam possum multos commemorare, quibus plurimum debeo, & in ijs precipue clarissimum & amplissimum uirum, eundemque iuris ciuilibus longe peritissimum, Mattheum aduocatum, & eius filium Camillum, adolescentem omni corporis animique uirtute ornatissimum, qui me antea sibi multis & magnis de causis maxime obligatum, nunc etiam obligarunt magis, cum in editionem huius operis omnem pecuniam mihi liberalissime suppeditarunt: tamen & ipsi qua sunt modestia, & caeteri omnes facile patientur, ut me tibi, plus quam sibi deuinctum esse confitear. Tu enim primum hospitio me accepisti, quo iam tertium & decimum annum honestissimo utor: tu tenuitatem meam liberalitate tua semper sustentasti, tu literas & studia mea nunquam fouere & excitare destitisti; tu me omnibus rebus assidue, prout facultates tuae tulerunt, & auxisti, & ornasti. Quid multa? nisi tu fuisses, ego plane nihil essem. Quare non solum mea omnia, sed me ipsum prorsus me debere tibi fateor. Neque uero cum me tibi tam deuinctum esse intelligam, tu non hoc munere quam dignissimus mihi uideris: quem cum multis alijs nominibus iure laudandum, atque ab omnibus suspiciendum arbitror, tum uero maxime hac de causa, quod miro quodam literarum atque omnium bonarum artium studio incensus es; & cum non solum Latine, sed etiam Graece luculenter scias, attamen in dies singulos & plura discere, & doctior euadere conaris. Nam eximia liberalitas & magnificentia, qua non modo tu, sed tota domus Gambaro in primis commendatur: praetereaque religio, pietas, morum suauitas, caeteraque uirtutes ita in te entent, ut cum multis alijs principibus uiris & paribus tuis tibi sint communes: at uero tantum scientiae ac sapientiae studium, omnino cum paucissimis. Non enim ut Neoptolemus ille Ennianus, paucis tibi philosophandum putas, sed ut Cato ille sapiens dicitur etiam in curia, dum senatus cogeretur, lectitare solitus, & hanc ob causam helluo librorum appellatus: sic tu cum per familiares occupationes licet, nunquam intermittis studia doctrinae: & cum doctissimos quosque utriusque linguae scriptores frequenter legas, tamen unius Ciceronis lectione potissimum delectaris, & eius dicendi genus sane quam feliciter adumbras. Quamobrem has Observationes ex omnibus Ciceronis operibus collectas, & ad eloquentiam adipiscendam, ut nos arbitramur, maxime utiles ac necessarias, tibi & Ciceronis & eloquentiae studio sissimo, potissimum conuenire sumus arbitrati: & eo magis, quod eas ab hinc annos nouem (ut scis) tua cohortatione & impulsu quasi coacti elaborandas suscepimus: tum deinceps reliquis annis, opibus & liberalitate tua sustentati, maximis laboribus, uigiliisque iam tandem ad exitum perduximus: ad extremum uero etiam iussu tuo curauimus, ut ad Pratum Albuini, atque in aedibus tuis imprimerentur, (utendum est enim uerbo nouo, in re noua) atque ita ad communem studioforum omnium usum in lucem ederentur. Quibus omnibus de causis has ipsas iure optimo tibi dicamus, & nomini tuo consecramus, teque earum constitutum tanquam patronum & tutorem, ut quod opus te authore, adiutore, & quasi perfectore natum est, id ipsum etiam in nominis tui praesidio a maleuolentissimis inuidorum obreccationibus tutum appareat. Nam sunt plurimi hoc tempore, qui non solum nobis, laboribusque nostris, sed etiam ipsi (si Dijs placet) Ciceroni grauer obreccant, editis nescio quibus Ciceronianis, & Ciceronibus relegatis. Quibus omnibus equidem hic respondere, & eorum ridicula obiecta refutare decreueram: sed alijs occupationibus distractus, rem hanc in aliud tempus differre coactus sum. Quare dum nos hoc faciamus, tu interim artes sunt, ut & obreccationibus istis fortiter resistas, & nos Ciceronemque simul defens ac tuearis: quanquam Cicero ipse per se defensus est, ut nullis cuiusquam maledictanti uiri authoritas diminui possit. In quo ego obseruando, si & tibi & caeteri tantopere genus hoc lucubrationis cupere uidebantur, satisfeci, gaudeo, uelut que laetor: sin minus, grauer doleo, & me minus potuisse quam uoluerim, tantum assequutum esse quantum speraueris. Quam autem hoc totum, quantum id cunctis

P R A E F A T I O.

id cunctis est, quod praestitimus, ad eloquentiam comparandam & utile & necessarium sit, non mihi hic arbitror pluribus explicandum. Nemo enim est, nisi plane rudis & imperitus, qui nesciat, ad bene Latine sciendum scribendumque, quantum habeat uirium ac momenti, non solum uerborum uere Latinorum, sed etiam rerum ac sententiarum copiosissima atque elegantissima suppellex, qualem nos ex Marco Tullio Cicerone, hoc est, ex ipso eloquentiae parente, & tibi & caeteris bene dicendi studiosis, in hisce Observationibus suppeditasse arbitramur. Quare iam fidenti animo perge incumbere in istud studium, in quo es: & ad eloquentiae principatum toto animo, ut facis, atque omni studio contende. Vale.

OPERV M CICERONIS, QVO IN SEQUENTI
Exemplarium collatione usi sumus, ordo.

Ad Herennium.	1 Pro L. Sylla.	22 Epistole familiares.	43
De Inuentione.	2 Pro Archia poeta.	23 Ad Atticum.	44
De Oratore.	3 Antequam iret in exilium.	24 Ad Brutum.	45
Brutus, sive de Claris oratoribus.	4 Post reditum.	25 Ad Q. Fratrem.	46
Orator.	5 Pro Domo sua.	26 Ad Octauium.	47
Topica.	6 De Aruspicum responsis.	27 Academicae quaestiones.	48
Partitiones oratoriae.	7 Pro Cn. Plancio.	28 De Finibus.	49
Orator.	8 Pro P. Sestio.	29 Tusculanae quaestiones.	50
Pro P. Quintio.	9 In Vatiniuum.	30 De natura deorum.	51
Pro Sex. Roscio.	10 Pro Caelio.	31 De Diuinatione.	52
Pro Roscio Comaedo.	11 Pro Cornelio Balbo.	32 De Fato.	53
In C. Verrem.	12 De Prouincijs consularibus.	33 De Legibus.	54
Pro M. Fonteio.	13 In L. Pisonem.	34 De Vniuersitate.	55
Pro A. Cecinna.	14 Pro Milone.	35 De Petitione consulatus.	56
Pro Lege Manilia.	15 Pro Rabirio Posthumo.	36 De Officijs.	57
Pro A. Cluentio.	16 Pro M. Marcello.	37 De Amicitia.	58
Contra Rullum.	17 Pro Q. Ligario.	38 De Senectute.	59
Pro C. Rabirio.	18 Pro Deiotaro.	39 Paradoxa.	60
In L. Catilinam.	19 In M. Antonium.	40 Somnium Scipionis.	61
Pro L. Murena.	20 Sallustius in Ciceronem.	41	
Pro L. Flacco.	21 In Sallustium.	42	

E R R A T A.

In titulo priorum praetermissorum, pro explicanda, lege applicanda. In Praetermissis, in uerbo Sat, pro S. lege S. R. In ultimo libello, lege Augmentator, Calendarium, sasti. Demulceo, delinio. Saluator, seruator, foret, conseruator, continuanda sunt. Truncum, teruucius.

QUONIAM IN HOC TOTO OPERE ALDINAE TANTVM EDITIONI, LOCI NV.
merij respondent, sequentes tabulae proponuntur, quae doceant, e regione numeris positus, quid quoq.
loco in Heruagij & Cratandri exemplaribus, atq; eadem opera aliorum, qui horum trium
exemplaria secuti sunt, inueniatur.

AL DV	TRATAN DER	HERVA GIVS	AL DV	CRATAN DER	HERVA GIVS	AL DV	CRATAN DER	HERVA GIVS	AL DV	CRATAN DER	HERVA GIVS
1	AD HERENNIVM.	A 1	58	32	C 64	115	74	B 151	171	103	C 212
2	1	C 2	59	33	C 67	116	75	B 152	172	104	C 213
3	2	B 5	60	34	A 68	117	76	B 153	173	105	C 214
4	2	D 4	61	34	A 68	118	77	D 154	174	106	C 215
5	3	B 5	62	35	B 70	119	78	B 156	175	107	C 216
6	3	D 6	63	35	B 70	120	79	A 157	176	108	C 217
7	4	C 7	64	36	B 72	121	80	C 158	177	109	C 218
8	5	A 9	65	36	D 73	122	81	A 159	178	110	C 219
9	5	C 10	66	37	B 74	123	82	C 160	179	111	C 220
10	6	A 11	67	37	D 75	124	83	A 161	180	112	C 221
11	6	G 12	68	38	B 77	125	84	C 162	181	113	C 222
12	7	B 13	69	38	B 77	126	85	A 163	182	114	C 223
13	7	D 14	70	39	A 78	127	86	C 164	183	115	C 224
14	8	C 15	71	39	C 79	128	87	A 165	184	116	C 225
15	9	A 16	72	40	A 80	129	88	C 167	185	117	C 226
16	9	C 17	73	40	C 81	130	89	A 168	186	118	C 227
17	10	B 18	74	41	A 82	131	90	C 169	187	119	C 228
18	10	D 19	75	41	D 83	132	91	A 170	188	120	C 229
19	11	B 21	76	42	B 84	133	92	C 171	189	121	C 230
20	12	A 22	77	42	D 85	134	93	A 172	190	122	C 231
21	12	C 23	78	43	B 86	135	94	C 173	191	123	C 232
22	13	A 24	79	43	D 88	136	95	A 174	192	124	C 233
23	13	G 25	80	44	B 89	137	96	C 175	193	125	C 234
24	14	A 26	81	44	D 90	138	97	A 176	194	126	C 235
25	14	D 27	82	45	B 91	139	98	C 177	195	127	C 236
26	15	B 29	83	46	A 92	140	99	A 178	196	128	C 237
27	15	D 30	84	46	C 93	141	100	C 179	197	129	C 238
28	16	B 31	85	47	A 94	142	101	B 181	198	130	C 239
29	16	D 32	86	47	C 95	143	102	D 182	199	131	C 240
30	17	B 33	87	48	A 96	144	103	B 183	200	132	C 241
31	17	D 34	88	48	C 97	145	104	D 184	201	133	C 242
32	18	B 35	89	49	A 98	146	105	B 185	202	134	C 243
33	18	D 36	90	49	C 99	147	106	D 186	203	135	C 244
34	19	C 37	91	50	A 100	148	107	B 187	204	136	C 245
35	20	A 38	92	50	C 101	149	108	D 188	205	137	C 246
36	20	C 40	93	51	A 102	150	109	B 189	206	138	C 247
37	21	A 41	94	51	C 103	151	110	D 190	207	139	C 248
38	21	C 42	95	52	A 104	152	111	B 191	208	140	C 249
39	22	A 43	96	52	C 105	153	112	D 192	209	141	C 250
40	22	D 44	97	53	A 106	154	113	B 193	210	142	C 251
41	23	B 45	98	53	C 107	155	114	D 194	211	143	C 252
42	24	A 47	99	54	A 108	156	115	B 195	212	144	C 253
43	24	C 48	100	54	C 109	157	116	D 196	213	145	C 254
44	25	A 49	101	55	A 110	158	117	B 197	214	146	C 255
45	25	C 50	102	55	C 111	159	118	D 198	215	147	C 256
46	26	B 51	103	56	A 112	160	119	B 199	216	148	C 257
47	26	D 52	104	56	C 113	161	120	D 200	217	149	C 258
48	27	B 52	105	57	A 114	162	121	B 201	218	150	C 259
49	27	D 53	106	57	C 115	163	122	D 202	219	151	C 260
50	28	A 54	107	58	A 116	164	123	B 203	220	152	C 261
51	28	C 55	108	58	C 117	165	124	D 204	221	153	C 262
52	29	A 56	109	59	A 118	166	125	B 205	222	154	C 263
53	30	C 57	110	59	C 119	167	126	D 206	223	155	C 264
54	30	A 59	111	60	A 120	168	127	B 207	224	156	C 265
55	31	C 60	112	60	C 121	169	128	D 208	225	157	C 266
56	31	A 61	113	61	A 122	170	129	B 209	226	158	C 267
57	32	C 62	114	61	C 123	171	130	D 210	227	159	C 268
58	32	A 63	115	62	A 124	172	131	B 211	228	160	C 269

DE ORATORE AD BRVTVM.

DE ORATORE.

DE INVENTIONE.

BRVTVS, SEV DE CLAR. ORATORIBVS.

TOPICA.

COLLATIO.

AL DV	CRAT.	HERVAG.	AL DV	CRAT.	HERVAG.	AL DV	CRAT.	HERVAG.	AL DV	CRAT.	HERVAG.
226	49	D 100	38	15	C 28	99	35	B 71	163	56	B 116
227	50	B 101	39	15	C 29	100	35	C 71	164	56	D 116
228	50	D 102	40	16	A 29	101	35	D 72	165	57	A 117
229	51	B 103	41	16	C 30	102	36	A 73	166	57	B 118
230	52	A 104	42	16	C 31	103	36	C 73	167	57	C 118
231	52	C 105	43	17	D 32	104	36	D 74	168	58	A 119
232	53	A 106	44	17	C 32	105	37	A 75	169	58	B 120
233	53	C 107	45	17	D 33	106	37	C 76	170	58	C 120
234	54	D 108	46	18	A 33	107	37	D 76	171	59	A 121
235	54	B 109	47	18	C 34	108	38	A 77	172	59	B 122
236	55	A 110	48	18	D 35	109	38	C 78	173	59	C 123
237	55	C 111	49	19	A 35	110	38	D 78	174	60	A 124
238	56	B 112	50	19	C 36	111	39	A 79	175	60	B 124
239	56	D 113	51	19	D 37	112	39	C 80	176	60	C 125
240	57	A 114	52	200	A 38	113	39	D 80	177	61	A 125
241	57	C 115	53	200	C 38	114	40	A 81	178	61	B 126
242	58	B 116	54	200	D 39	115	40	C 82	179	61	D 127
243	58	D 117	55	21	A 40	116	40	D 83	180	62	A 127
244	59	A 118	56	21	C 41	117	41	A 84	181	62	B 128
245	59	C 119	57	21	D 42	118	41	C 85	182	62	C 129
246	60	B 120	58	22	A 43	119	41	D 86	183	63	A 130
247	60	D 121	59	22	C 44	120	42	A 87	184	63	B 131
248	61	A 122	60	23	D 45	121	42	C 88	185	63	C 131
249	61	C 123	61	23	A 46	122	42	D 87	186	64	A 132
250	62	B 124	62	23	C 47	123	43	A 88	187	64	B 132
251	62	D 125	63	23	D 48	124	43	C 89	188	64	C 133
252	63	A 126	64	24	A 49	125	43	D 89	189	65	A 134
253	63	C 127	65	24	C 50	126	44	A 90	190	65	B 134
254	64	B 128	66	24	D 51	127	44	C 91	191	65	C 135
255	64	D 129	67	24	A 52	128	44	D 91	192	66	A 136
256	65	A 130	68	25	C 53	129	45	A 92	193	66	B 137
257	65	C 131	69	25	D 54	130	45	C 93	194	66	C 138
258	66	B 132	70	25	A 55	131	46	D 93	195	67	A 139
259	66	D 133	71	26	C 56	132	46	A 94	196	67	B 139
260	67	A 134	72	26	D 57	133	46	C 95	197	67	C 140
261	67	C 135	73	27	A 58	134	47	D 95	198	68	A 141
262	68	B 136	74	27	C 59	135	47	A 96	199	68	B 141
263	68	D 137	75	27	D 60	136	47	C 97	200	68	C 142
264	69	A 138	76	28	A 61	137	47	D 97	201	69	A 142
265	69	C 139	77	28	C 62	138	48	A 98	202	69	B 143
266	70	B 140	78	28	D 63	139	48	C 99	203	69	C 144
267	70	D 141	79	29	A 64	140	48	D 99	204	69	A 145
268	71	A 142	80	29	C 65	141	49	A 100	205	70	B 145
269	71	C 143	81	29	D 66	142	49	C 101	206	70	C 146
270	72	B 144	82	29	A 67	143	49	D 101	207	70	A 147
271	72	D 145	83	30	C 68	144	50				

EXEMPLARIVM

Table with 4 columns: ALI., CRAT., HERVAG., and a grid of numbers and letters. Includes sub-headers like 'CON. R. V.' and 'INL. CATI'.

COLLATIO.

Table with 4 columns: ALD., CRAT., HERVAG., and a grid of numbers and letters. Includes sub-headers like 'ARC. CH. POET.' and 'ANTH. QVAM. IRETIN. EX.'.

EXEMPLARIVM

ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.
127	135	C 500	188	355	A 541	252	275	C 583	42	15	D 17
128	135	D 500	189	355	B 541	253	275	D 583	43	16	E 18
129	136	A 501	190	355	C 542	254	276	A 584	44	16	C 29
130	136	B 501	191	356	A 543	255	276	B 585	45	16	D 29
37 PRO	M.M	AR C E L O	192	356	B 543	256	276	C 585	46	17	B 30
131	136	C 502	193	356	C 544	257	277	A 586	47	17	C 31
132	136	D 503	194	357	A 545	258	277	B 587	48	17	D 31
133	137	B 504	195	357	B 546	259	277	C 588	49	18	A 32
134	137	C 504	196	357	D 546	260	277	D 588	50	18	B 33
135	137	D 505	197	358	A 547	261	278	A 589	51	18	C 33
136	138	B 506	198	358	B 548	262	278	B 590	52	19	A 34
38 PRO	Q. LI GA R I O		199	358	D 548	263	278	D 590	53	19	B 35
137	138	C 506	200	359	A 549	264	279	A 592	54	19	C 35
138	138	D 507	201	359	B 550	265	279	B 592	55	20	A 36
139	139	B 508	202	359	C 551	265	279	C 592	56	20	B 37
140	139	C 508	203	360	A 551	270	279	D 592	57	20	D 37
141	139	D 509	204	360	B 552	270	279	A 592	58	21	A 38
142	240	A 510	205	360	C 553	271	280	A 592	59	21	B 39
143	240	B 510	206	361	A 553	272	280	B 593	60	21	D 40
39 PRO	DEI O T A R		207	361	B 554	272	280	C 593	61	22	A 40
144	240	C 511	208	361	C 554	273	280	D 593	62	22	B 41
145	240	D 511	209	362	A 555	274	281	A 594	63	22	C 42
146	241	B 512	210	362	B 556	275	281	B 595	64	23	D 42
147	241	C 513	211	362	C 556	275	281	C 595	65	23	A 43
148	241	D 514	212	363	A 557	276	281	D 595	66	23	B 44
149	242	B 514	213	363	B 558	277	281	A 596	67	24	C 44
150	242	C 515	214	363	C 558	278	281	B 596	68	24	D 45
151	242	D 516	215	363	D 559	279	281	C 596	69	24	A 46
40 IN M	ANT ON I V M		216	364	A 559	279	281	D 596	70	25	B 46
153	243	C 517	217	364	B 560	280	281	A 597	71	25	C 47
154	243	D 517	218	364	C 561	280	281	B 597	72	25	D 48
155	244	A 518	219	364	D 562	281	281	C 597	73	26	A 49
156	244	B 519	220	365	A 563	281	281	D 597	74	26	B 49
157	244	C 519	221	365	B 563	282	281	A 598	75	26	C 50
158	245	D 520	222	365	C 564	282	281	B 598	76	27	D 50
159	245	A 521	223	366	D 564	283	281	C 598	77	27	A 51
160	245	B 522	224	366	A 565	284	281	D 598	78	27	B 52
161	246	C 523	225	366	B 565	285	281	A 599	79	28	C 53
162	246	D 524	226	367	C 566	285	281	B 599	80	28	D 54
163	246	A 525	227	367	D 567	286	281	C 599	81	28	A 55
164	247	B 526	228	367	A 568	287	281	D 599	82	29	B 56
165	247	C 527	229	368	B 569	288	281	A 600	83	29	C 57
166	247	D 528	230	368	C 570	289	281	B 600	84	29	D 58
167	248	A 529	231	368	D 571	290	281	C 600	85	29	A 59
168	248	B 530	232	369	A 572	291	281	D 600	86	30	B 60
169	248	C 531	233	369	B 573	292	281	A 601	87	30	C 61
170	249	D 532	234	369	C 574	293	281	B 601	88	30	D 62
171	249	A 533	235	370	D 575	294	281	C 601	89	31	A 63
172	249	B 534	236	370	A 576	295	281	D 601	90	31	B 64
173	250	C 535	237	370	B 577	296	281	A 602	91	31	C 65
174	250	D 536	238	371	C 578	297	281	B 602	92	32	D 66
175	250	A 537	239	371	D 579	298	281	C 602	93	32	A 67
176	251	B 538	240	371	A 580	299	281	D 602	94	32	B 68
177	251	C 539	241	372	B 581	300	281	A 603	95	33	C 69
178	251	D 540	242	372	C 582	301	281	B 603	96	33	D 70
179	252	A 541	243	372	D 583	302	281	C 603	97	33	A 71
180	252	B 542	244	373	A 584	303	281	D 603	98	34	B 72
181	252	C 543	245	373	B 585	304	281	A 604	99	34	C 73
182	253	D 544	246	373	C 586	305	281	B 604	100	34	D 74
183	253	A 545	247	374	D 587	306	281	C 604	101	35	A 75
184	253	B 546	248	374	A 588	307	281	D 604	102	35	B 76
185	254	C 547	249	374	B 589	308	281	A 605	103	35	C 77
186	254	D 548	250	375	C 590	309	281	B 605	104	35	D 78
187	254	A 549	251	375	D 591	310	281	C 605	105	36	A 79

COLLATIO

ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.
106	36	C 72	170	57	B 116	234	78	B 161	30	121	C 248
107	36	D 72	171	57	C 117	235	78	D 161	31	121	D 249
108	37	A 73	172	57	D 117	236	79	A 162	32	122	B 250
109	37	B 74	173	58	A 118	237	79	B 162	33	122	C 250
110	37	C 74	174	58	B 119	238	79	C 163	34	122	D 251
111	38	A 75	175	58	C 119	239	80	A 164	35	123	B 252
112	38	B 76	176	59	D 120	240	80	B 165	36	123	C 252
113	38	C 77	177	59	A 121	241	80	C 166	37	123	D 253
114	39	A 77	178	59	B 122	242	81	A 166	38	124	B 254
115	39	B 78	179	60	C 122	243	81	B 167	39	124	C 254
116	39	C 79	180	60	D 123	244	81	C 167	40	124	D 255
117	40	A 80	181	60	A 124	245	82	A 168	41	125	B 256
118	40	B 81	182	61	B 125	246	82	B 169	42	125	C 256
119	40	C 82	183	61	C 126	247	82	C 170	43	125	D 257
120	41	D 83	184	61	D 127	248	83	D 171	44	126	A 258
121	41	A 84	185	62	A 128	249	83	A 172	45	126	B 259
122	41	B 85	186	62	B 129	250	83	B 173	46	127	C 260
123	42	C 86	187	62	C 130	251	83	C 174	47	127	D 261
124	42	D 87	188	63	D 131	252	84	D 175	48	127	A 262
125	42	A 88	189	63	A 132	253	84	A 176	49	128	B 263
126	43	B 89	190	63	B 133	254	84	B 177	50	128	C 264
127	43	C 90	191	64	C 134	255	85	C 178	51	128	D 265
128	43	D 91	192	64	D 135	256	85	D 179	52	129	A 266
129	44	A 92	193	64	A 136	257	85	A 180	53	129	B 267
130	44	B 93	194	65	B 137	258	86	B 181	54	129	C 268
131	44	C 94	195	65	C 138	259	86	C 182	55	130	D 269
132	45	D 95	196	65	D 139	260	86	D 183	56	130	A 270
133	45	A 96	197	66	A 140	261	87	A 184	57	130	B 271
134	45	B 97	198	66	B 141	262	87	B 185	58	131	C 272
135	46	C 98	199	66	C 142	263	87	C 186	59	131	D 273
136	46	D 99	200	67	D 143	264	88	D 187	60	131	A 274
137	46	A 100	201	67	A 144	265	88	A 188	61	132	B 275
138	47	B 101	202	67	B 145	266	88	B 189	62	132	C 276
139	47	C 102	203	68	C 146	267	89	C 190	63	132	D 277
140	47	D 103	204	68	D 147	268	89	D 191	64	133	A 278
141	48	A 104	205	68	A 148	269	89	A 192	65	133	B 279
142	48	B 105	206	69	B 149	270	90	B 193	66	133	C 280
143	48	C 106	207	69	C 150	271	90	C 194	67	134	D 281
144	48	D 107	208	69	D 151	272	90	D 195	68	134	A 282
145	49	A 108	209	70	A 152	273	91	A 196	69	134	B 283
146	49	B 109	210	70	B 153	274	91	B 197	70	135	C 284
147	49	C 110	211	70	C 154	275	91	C 198	71	135	D 285
148	50	D 111	212	71	D 155	276	91	D 199	72	135	A 286
149	50	A 112	213	71	A 156	277	92	A 200	73	136	B 287
150	50	B 113	214	71	B 157	278	92	B 201	74	136	C 288
151	51	C 114	215	72	C 158	279	92	C 202	75	136	D 289
152	51	D 115	216	72	D 159	280	92	D 203	76	137	A 290
153	51	A 116	217	72	A 160	281	93	A 204	77	137	B 291
154	52	B 117	218	73	B 161	282	93	B 205	78	137	C 292
155	52	C 118	219	73	C 162	283	93	C 206	79	138	D 293
156	52	D 119	220	73	D 163	284	93	D 207	80	138	A 294
157	53	A 120	221	74	A 164	285	94	A 208	81	138	B 295
158	53	B 121	222	74	B 165	286	94	B 209	82	139	C 296
159	53	C 122	223	74	C 166	287	94	C 210	83	139	D 297
160	54	D 123	224	75	D 167	288					

EXEMPLARIUM

ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.					
28	287	B 185	D	91	308	a 228	H	59	128	D 272	J	6	342	A	300	G
29	287	C 185	Q	92	308	b 229	B	60	129	B 273	E	7	342	B	300	K
30	287	D 186	K	93	308	c 229	C	61	129	C 273	E	8	342	D	301	D
31	288	B 187	C	94	309	a 230	H	62	129	D 274	H	9	343	A	302	G
32	288	C 188	G	95	309	b 231	F	63	130	A 275	B	10	343	B	303	A
33	288	D 188	K	96	309	c 232	F	64	130	C 275	B	11	343	C	303	E
34	289	B 189	G	97	310	a 233	F	65	130	D 276	H	12	344	A	304	H
35	289	C 190	G	98	310	b 233	B	66	131	A 277	B	13	344	B	304	A
36	289	D 190	R	99	310	c 234	F	67	131	B 277	E	14	344	C	305	D
37	290	A 191	C	100	311	a 234	F	68	131	D 278	I	15	344	D	306	G
38	290	C 192	F	101	311	b 235	B	69	132	A 279	B	16	345	B	306	K
39	290	D 192	K	102	311	c 235	F	70	132	B 279	E	17	345	C	307	D
40	291	A 193	C	103	312	a 236	K	71	132	D 280	I	18	345	D	308	G
41	291	C 194	F	104	312	b 237	D	72	133	A 281	B	19	346	B	308	K
42	291	D 194	K	105	312	c 238	G	73	133	C 281	E	20	346	C	309	C
43	292	A 195	C	106	313	a 238	K	74	134	D 282	I	21	346	D	310	G
44	292	B 196	F	107	313	b 239	D	75	134	A 283	B	22	347	A	311	K
45	292	C 196	K	108	313	c 240	G	76	134	C 283	E	23	347	B	311	C
46	293	A 197	C	109	313	a 240	K	77	134	D 284	E	24	347	D	312	F
47	293	B 198	G	110	314	b 241	D	78	135	A 285	B	25	348	A	312	I
48	293	D 199	A	111	314	c 242	G	79	135	C 285	E	26	348	B	313	C
49	294	B 200	F	112	314	a 242	K	80	135	D 286	I	27	348	D	314	F
50	294	C 200	K	113	315	b 243	D	81	136	A 287	B	28	349	A	314	I
51	294	D 201	C	114	315	c 244	G	82	136	C 287	E	29	349	B	315	B
52	295	A 202	F	115	315	a 244	K	83	136	D 288	H	30	349	C	315	E
53	295	B 203	C	116	316	b 245	C	84	137	A 289	B	31	350	A	316	K
54	295	C 203	F	117	316	c 246	F	85	137	B 289	E	32	350	B	317	B
55	296	A 204	C	118	316	a 246	K	86	137	C 290	I	33	350	C	317	E
56	296	B 204	F	119	317	b 247	C	87	137	D 291	I	34	350	D	318	H
57	296	C 205	B	120	317	c 248	F	88	138	A 292	F	35	351	A	319	A
58	297	A 205	H	121	317	a 248	I	89	138	C 292	E	36	351	B	319	D
59	297	B 206	I	122	318	b 249	C	90	138	D 293	B	37	351	C	320	G
60	297	D 207	C	123	318	c 250	G	91	139	A 294	H	38	352	D	320	K
61	298	A 208	F	124	318	a 250	K	92	139	B 295	B	39	352	A	321	D
62	298	B 208	I	125	319	b 251	D	93	139	C 295	E	40	352	B	322	G
63	298	D 209	B	126	319	c 252	G	94	140	D 296	E	41	353	C	322	K
64	299	A 209	E	127	319	a 252	K	95	140	A 297	A	42	353	D	323	C
65	299	B 210	I	128	319	b 253	C	96	140	B 297	A	43	353	A	324	F
66	299	C 211	B	129	320	c 254	G	97	140	C 297	D	44	353	B	324	I
67	300	A 211	F	130	320	a 254	K	98	141	D 298	H	45	354	C	325	B
68	300	B 212	H	131	320	b 255	D	99	141	A 299	A	46	354	D	326	F
69	300	C 213	B	132	321	c 256	G	100	141	B 299	D	47	354	A	327	I
70	300	D 213	E	133	321	a 257	K	101	142	C 299	H	48	355	B	327	B
71	301	A 214	H	134	321	b 257	C	102	142	D 300	A	49	355	C	328	E
72	301	B 214	I	135	322	c 258	G	103	142	A 301	B	50	355	D	328	K
73	301	C 215	A	136	322	a 259	K	104	143	B 301	E	51	356	A	329	I
74	302	A 216	D	137	322	b 259	C	105	143	C 302	A	52	356	B	329	B
75	302	B 217	E	138	323	c 260	F	106	143	D 302	B	53	356	C	330	E
76	302	C 217	B	139	323	a 260	I	107	144	A 303	C	54	357	D	330	K
77	303	A 218	H	140	324	b 261	C	108	144	B 303	F	55	357	A	331	D
78	303	B 219	I	141	324	c 262	G	109	144	C 303	E	56	357	B	331	G
79	303	D 219	E	142	324	a 263	K	110	145	D 304	H	57	357	C	332	I
80	304	A 220	C	143	324	b 263	C	111	145	A 304	A	58	358	D	332	K
81	304	B 220	K	144	324	c 264	F	112	146	B 304	B	59	358	A	333	D
82	304	C 221	C	145	325	a 265	H	113	146	C 304	E	60	358	B	334	G
83	305	A 222	G	146	325	b 265	A	114	147	D 305	H	61	359	C	334	K
84	305	B 223	A	147	325	c 266	E	115	147	A 305	A	62	359	D	335	I
85	306	A 224	G	148	326	a 267	H	116	148	B 305	B	63	359	A	336	B
86	306	B 225	A	149	326	b 267	C	117	148	C 306	E	64	360	B	337	H
87	306	C 225	C	150	326	c 268	F	118	149	D 306	H	65	360	C	337	I
88	306	D 226	G	151	327	a 269	K	119	149	A 307	A	66	360	D	338	B
89	307	A 227	H	152	328	b 270	C	120	150	B 307	B	67	361	A	339	E
90	307	B 227	E	153	328	c 271	F	121	150	C 307	E	68	361	B	340	I

EXEMPLARIUM COLLATIO.

ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.	ALD.	CRAT.	HERVAG.				
70	351	D 341	A	104	372	B 351	A	81	365	B 361	H	117	376	B 371	A
71	362	B 341	D	105	372	C 351	D	82	365	C 361	E	118	376	C 371	D
72	363	C 342	H	106	372	D 352	G	83	366	A 362	I	119	376	D 372	K
73	362	D 342	K	107	373	A 352	K	84	366	B 363	B	120	377	E 372	G
74	363	A 343	D	108	373	C 353	C	85	366	C 363	E	121	377	F 373	D
75	363	C 344	G	109	373	D 354	K	86	366	D 364	H	122	377	G 374	G
76	363	D 344	K	110	374	A 354	G	87	367	B 365	A	123	378	A 374	C
77	369	D 345	D	111	374	B 355	C	88	367	C 365	E	124	378	B 375	C
78	370	A 345	E	112	374	C 356	F	89	367	D 366	H	125	378	C 376	F
79	370	B 346	I	113	375	A 356	B	90	368	B 367	A	126	379	D 376	K
80	370	C 347	B	114	375	B 357	E	91	368	C 367	D	127	379	E 377	A
81	370	D 347	E	115	375	C 357	E	92	368	D 368	G	128	379	F 378	B
82	370	A 348	H	116	376	A 358	I	93	369	A 368	K	129	379	G 379	C
83	371	B 349	A	117	376	B 359	B	94	369	B 368	C	130	379	H 379	D
84	371	C 349	D	118	376	C 359	E	95	369	C 369	G	131	379	I 379	E
85	371	D 349	G	119	376	D 360	H	96	370	D 370	H	132	379	J 379	F

58

DE AMICITIA.

DE SENECTUTE.

PARADOXA.

DE SOMNO SCIP.

F I N I S.

Acad. in Academicis questionibus.
ad Br. in Epistolis ad Brutum.
ad Her. ad Herennium.
Antequam. ad Equites Rom. antequam
iret in exilium.
At. in Epistolis ad Atticum. quo in libro
sunt etiam epistolae M. Bruti, Cn. Pō.
peij, et aliorum quorundam.
contra Rul. de lege Agraria contra P.
Seruiliū Rullum.
de Am. de Amicitia.
de Ar. de Aruspicum responsis.
de Cl. de Claris oratorib. siue in Bruto.
de D. de Diuinatione.
de Fat. de Fato.
de Fin. de Finibus bonorum et malorū.
de In. de Inuentione.
de L. de Legibus.
de N. de Natura deorum.
de Opt. de Optimo genere oratorum.
de Or. de Oratore.
de Pro. de Prouincijs consularibus.
de Sen. de Senectute.
de Som. de Somnio Scipionis.
de Vn. de Vniuersitate.
Epist. in Epistolis familiaribus, quae

uocantur, ex quo uolumine nonnū
quam etiam citatur epistola infra-
scriptorum autorū: Bithynici, D.
Bruti, A. Cecinae, Casij, Catonis,
Celij, Cicerōis Fratris, Curij, Dolo-
belle, Galbae, L. Etuli, Lepidi, Luceij,
Marcelli, Matij, Metelli, Plāci, Pol-
liōis, Sulpitij, Trebonij, Vatiniij, Ci-
ceronis filij, M. Bruti, et C. Casij.
I. A. in Antonium, siue in Philippicis.
I. C. in Catilinam.
In Arat. in Arati Phenomena.
In Sal. in Sallustium.
In Vat. in Vatimum.
I. P. in L. Pisonem.
I. V. in C. Verrem, siue in accusatione.
Ost. in Epistola ad Octauium.
Off. de Officijs.
Or. in Oratore.
Parad. in Paradoxis.
Part. in Partitionibus oratorijs.
Post. ad Quiritis post reditum.
pro Arch. pro Archia poeta.
pro Cec. pro A. Cecinna.
pro Cl. pro A. Cluentio.
pro Cor. pro L. Cornelio Balbo.

pro Cel. pro Celio.
pro Deio. pro Rege Deiotaro.
pro Dom. pro Domo sua ad Pontifices.
pro Flac. pro L. Flacco.
pro Font. pro M. Fonteio.
pro Lig. pro Q. Ligario.
pro Mar. pro M. Marcello.
pro Mil. pro T. Annio Milone.
pro Mur. pro L. Murena.
pro Plan. pro Cn. Plancio.
pro Pō. pro Pompeio, uel pro lege Ma-
niliā.
pro Quin. pro P. Quintio.
pro Q. R. pro Q. Roscio Comedo.
pro Rab. pro C. Rabirio.
pro R. pro C. Rabirio Posthumo.
pro Sest. pro P. Sestio.
pro S. R. Pro Sexto Roscio Amerino.
pro Syl. pro P. Sylla. (Sulatus.
Q. de Pet. Q. Cicero de Petitione con-
Q. Fr. in Epistolis ad Quint. Fratrem.
Sal. in Cic. Sallustius in Ciceronem.
Top. in Topicis.
Tusc. in Tusculanis questionibus.
) (Nota. contrarij.
L. lege uocabulum, etc.

In his Obseruationibus quae proprium caput non habent, quae tamen paucissima sunt, sed si quae non habent,
ea sic inuenies: deriuata in primogenijs, composita in simplicibus, aduerbia in nominibus,
unde manare consuerunt: tum quae adiectiua uocant, in substantiuis, et ui-
cissim substantiua in adiectiuis, et deniq; participia,
in cognatis uerbis.

Item quae pratermissa fuerunt, siue in capitibus, siue in necessarijs explicationibus, ea ad
operis finem addenda, ne quid forte desit, curauimus.

A AB
L I T E R A. Cic. de D. 85. a
Sus nostro humi a literam un-
presit.

A, uel ab, uel abs, praepositio.
Or. 212. a. Vna praepositio est
ab uel abs, eaq; nunc tantum in
accepti tabulis manet, ne his
quidem omnium, in reliquo ser-
mone mutata est: nam amouit dicimus, et abegit, et abstu-
lit: ut iam nescias, ab ne uerum sit, an abs, quid si etiam ab-
fugit turpe uisum est? et abser noluerit, aufer maluerit:
quae praepositio praeter haec duo uerba, nullo alio in loco
reperitur.

Ab illo et extra illud, nonnunquam idem ualent. de
In. 55. a. Separata est igitur ab assumptione approbatio.
et ibi. Separatum quiddam est extra assumptionem ap-
probatio.

Ab aliquo facere, cum aliquo facere, ab aliquo stare, cum
aliquo stare, ab aliquo esse, pro aliquo esse, ab aliquo dice-
re. Haec atq; alia si qua sunt huius generis effata, hanc ha-
bent uim ac sententiam, ut si dices, adiuuare et defende-
re aliquem, uel causam alicuius defensionemq; confirma-
re. Ab aliquo facere, de In. 59. a. Commune est, quod ni-
hilo magis ab aduersarijs quam a nobis facit.

Cum aliquo facere, pro Syl. 174. a. Si Casius respondis-
set idem sentire et secum facere Sylla, et de D. 133. a. De-
mosthenes iam tum praeteritis Pythiam dicebat, id est,
quasi cum Philippo facere. et Part. 241. b. Defensor autē
de equitate nitatur, et ea cum seculi faciat, non re, sed de
prauatione uerbi se urgeri queratur. et pro Plan. 277. a.
Cum ille secum illos facere clamabat, et pro Cecin. 300.
a. Rem et sententiam interdixi mecum facere fatebatur.
et pro Quin. 174. a. Veritas cum hoc facit. et de Fin. 73. b.
Populus cum illis facit.

Ab aliquo stare, de In. 57. b. Aut a se potius quam ab ad-
uersarijs stare. et 42. b. Stare a mendacio contra uerum,
ut nemo contra ciuium perditorum popularem dementi-
am a senatu et a bonoru causa steterit constantius. de Cla.
190. a. Stare a uoluntate scriptoris. de In. 78. b. et ibi. Sta-
re a sententia, etc. et ad Her. 24. b.

Cum aliquo stare, de In. 80. a. Si quid de equitate ea,
quae cum aduersario staret, derogasset. et de Fin. 116. b.
Non stantem cum ijs, qui, etc.

Ab aliquo esse, de Orat. 89. b. Sed uide ne hoc totū Scae-
uola sit a me. et Tusc. 176. b. Qui sunt ab ea disciplina.

Pro aliquo esse, pro Clu. 36. a. Haec iudicia partim ni-
hil contra habitum ualent, partim etiam pro eo sunt. et
de Or. 96. b. Quae sunt pro aduersarijs, infirmari debēt.
et de Orat. 150. a. Hoc non modo non pro me, sed contra
me est potius.

Ab aliquo dicere, pro Clu. 37. a. Non modo dicendi ab
reo, sed ne surgendi quidem potestas erat. et de In. 80. a.
Quem admodum ei dicebamus, qui a scripto diceret, hoc
fore utilissimum. et ad Her. 8. a. A testibus dicemus, secun-
dum auctoritatem et uitam testium.

Haec etiam exempla quae sequuntur, ad superiora ui-
dentur pertinere. de In. 69. b. Locus communis a transla-

A AB

tione, et contra eum qui translationē inducit. et ad Her.
8. a. Loci communes sunt a testibus, contra testes, a quae-
stionibus, contra quae-
stiones, ab argumentis, contra argumen-
ta, a rumoribus, contra rumores. Habere aliquem secum.
At. 257. b. Brutus uidetur mihi et plebeculam urbanā,
si fidem fecerit etiam bonos secum habiturus. et pro Clu.
38. b. Hoc non modo non est contra me, sed maxime meam
causam, defensionemq; confirmat.

Ab aliquo et ex aliquo soluere, uel persoluere, uel da-
re, uel representare, uel numerare, uel suppeditare quis
dicitur, si quod ipse alicui debet, id curet ut alius pro se ac
nomine suo soluat, uel persoluat, uel det, uel representet,
etc. Ab aliquo soluere. At. 114. a. Frater laborat, ut tibi
q; debet ab Egnatio, soluat. et pro Cec. 228. a. Hac emptio
ne facta, pecunia soluitur a Cefenna. et At. 83. a. Homines
non modo non recusare, sed etiam hoc dicere, se a me soluere.

Ab aliquo persoluere. Cic. Sinite me, quod uobis fre-
tus, huic saepe promisi, id a uobis et persoluere.

Ab aliquo dare. pro Flac. 153. b. Ab Aulo Serui-
lio dicit se dedisse, et a suis fratribus. et At. 83. a. Quod e-
nim praetori dare consuescent, quoniam ego non accepe-
ram, se a me quodammodo dare.

Ab aliquo representare. At. 194. b. Reliquae pecuniae
usuram Silio pendemus, dum a Faberio representabimus.

Ab aliquo, et ex aliquo numerare. pro Flac. 155. b. Si
praetor dedit, a quaestore numerauit, quaestor a mensa pu-
blica, mensa aut ex uectigali, aut ex tributo.

Ab aliquo suppeditare, contra Rul. 72. b. Sumptus huius
rit ex erario, suppeditat a socijs. et 74. b. Misimus qui ab
illo pecuniam depositam nostris recuperarent.

Ab equitatu firmus, ex doctrina nobilis, id est, ut qui-
dam exponunt, ob equitatum firmus, propter doctrinam
nobilis, alij aliter has loquendi formas interpretantur, nos
eas intellectu faciliores existimamus, quam ut interpretati-
onis atq; explicationis indigeant. Cic. Ep. 152. b. Antonius
us ab equitatu firmus esse dicebatur.

et 120. a. Paratus ab exercitu. et At. 112. a. Sumus fla-
gitio se imparati, cum a militibus, tum a pecunia.

et de Cla. 170. a. Ille graecus ab omni laude felicior.
et pro Rab. 126. a. Demetrius ex doctrina nobilis et
clarus.

et pro S. R. 32. b. Vir ab innocentia clementissimus.
et de Cla. 179. a. Instructus a philosophia naturali,
ab historia. et 186. a. Mediocriter a natura instructus.

Acad. 44. b. A ualentiore interire. I. V. 242. a. De-
nudari a pectore.

Post. 199. b. Nudus a propinquis, nulla cognatione
munitus.

et pro Dom. 22. 5. a. Tam inops eram ab amicis? tam
nuda Respublica a magistratibus? et At. 1. a. Inops ab
amicis.

et de Cla. 185. a. Tum erat ab oratoribus quaedam in
foro solitudo.

et Qu. Fr. 317. a. Nunquam a causis et iudicijs dis-
strictior fui.

et Offic. 14. a. Qui inuictum se a labore praes-
titerit.

de D. 118. d. Pinarii natae nobiles, a nobilitate igitur periculum.

A. uel ab, pro post, uel ante. de Or. 1. 43. a. Qui annus est primus ab honorum perfuntione fuit. id est, post. et At. 2. 14. b. Ab ea igitur, ut scribis, id est, post eam auctorem uenies. et pro Clu. 7. b. Ab illo tempore, id est, post. et Or. 2. 18. a. Proximus a postremo, id est, ante postremum. et de N. 62. a. Homerus qui recens ab illorum etate fuit. et I. V. 206. b. Ab illo tempore secum illos habuit. et I. V. 180. a. Ab hora tertia bibebatur. et de Sen. 80. b. Cuius à morte tertius est annus. Item de D. 104. a. Animus uixit ab omni aeternitate: id est, quod dicitur ab aeterno. et de D. 106. b. ea est ex omni aeternitate fluens ueritas sempiterna. de Ar. 250. a. Cerimoniae ab omni uetustate acceptae.

et de Or. 9. 4. Non ego haec à me prompsi, sed fortuito incidit in hunc sermonem. et de Fin. 81. a. Sed ipsum à se oritur, et sua sponte nascitur.

et de Or. A. se aliquid facere, id est, per se. et de N. 52. b. Si est calor à sole se opponunt. Acad. 26. b. Mare nunc, qui à sole collucet, abscit. At. 279. a. firmos exercitus habemus ab occidente. At. 250. a. Minime totum amorem ab ea mecum abstuli. et de Or. 163. b. Laterum inflexio non ab scena et histrionibus, sed ab armis, aut etià à palestra. At. 188. a. Tantum ne est otij ab re tua tibi, ut etiam oratorum legas de Leg. 191. a. Cui ne reditus quidem ad bonos, salutem à bonis potuit afferre.

Pro Mil. 112. a. Mars communis, qui saepe spoliante iam et exultante euerit, et percussit ab abiectio, id est, per abiectum, et uictum, pro Mil. 120. b. Quibus ea res honoris fuerit à suis ciuibus. At. 82. a. Velim tranquille à Parthis. de D. 86. b. Bacillum leuiter à summo inflexum. et At. 189. b. Antonius à fronte, à tergo, à lateribus tenetur. et de D. 82. b. Iupiter cornicem à leua, cornu à dextra canere iussit. contra Rul. 79. a. Ab alia porta Capenas ager est. Quod de Pet. 206. b. Cui sinistra capilli eius à uertice teneret. I. P. 85. a. At tu illo ipso tempore apud socrum tuam propè à meis adibus sedebas. I. A. 210. a. Multi praeterea improbi, quos quidè à se primum numerare possunt, qui haec loquuntur. et de D. 128. a. Liberi effugunt à parentibus, et mores et formas. et At. 142. a. Illud certe scio, me ab singulari amore, quocumque scribo, tibi scribere. I. A. 243. b. Tres uia sunt ad Mutinam, à supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia. et de In. 81. b. Funiculus à puppi religatus.

At. 122. a. Pollucem seruum à pedibus meum Romanum misi, huiusmodi seruum Itali in stasiero, Galli in lachet, Germani, Lagey. I. V. 62. b. Alienus à subsellijs. et Or. 202. a. In omni uerbo natura posuit acutam uocem, nec una plus, nec à postrema syllaba citra tertiam. In Vat. 33. a. Quod augures omnes usque à Romulo decreuerunt. At. 98. b. At uellem à principio audisse te amicissime admodum. pro Qu. 2. b. Qui ab adolescentulo questum sibi instituit sine impendio. de Sen. 92. b. Sed hoc mediatum ab adolescentia debet esse, mortem ut negligamus. contra Rul. 77. a. Infinito ex tempore non ut antea ab Sylla Pompeioque, Coss.

Post. 209. b. Quae uoce à te Romule post urbem conditam consul usus esset, eadè, et c. id est, te autore.

At. 3. b. Ut primum à digressu tuo Romam ueni. de L. 191. a. Grauiora iudicia de potentissimis hominibus extant uoces quam tabellae: id est, à potentissimis hominibus.

Abacus, ci. Vasorum receptaculum ad domesticum usum, et pompam. I. V. 207. b. Ab hoc abaci usque omnia, ut

exposita fuerant, abstulit. et 212. b. Item Tusc. 246. Abacos quam plures ornato argento, auroque calato.

Abalienatio. Top. 223. a. Abalienatio est eius rei, quae mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessio, inter quos ea iure ciuili fieri possunt.

Abalieno, as. alieno, distinguo. contra Rul. 79. a. Abagos uestigales populi Ro. abalienare. et 80. b. Vestigalibus abalienatis, socijs uexatis. I. A. 167. b. At uero Pontipeij uoluntate à me abalienabat oratio mea. At. 232. b. Totum se à te abalienauit Dolobella. de Or. 125. a. Eaque omnia ualde beneuolentià conciliant, abalienantque ab ijs, in quibus haec non sunt. Epist. 7. b. Qui nos, quos fauendo retinere potuerunt, inuidendo abalienauerunt. Epist. 9. b. Qui à senatu hominem clarissimum abalienauerunt. de Or. 137. a. Nonne abs te iudices abalienati? Epist. 6. b. Hominem excellentem non nihil suspicantem te ab se abalienat, illa epistola retinere potuisti. de Or. 117. a. Iudices erant à Caeptone propter iudicia abalienati. At. 2. b. Esse animo abalienato.

Abaxea, uel Sabaxea instituta Dionysij. de N. 71. a. Abauus, uel nostri auus. de Cla. 183. a. Auus, pro auus, abauus.

Abdera, as. Graecè Ἀβδηρα, urbs Thracia. At. 54. et Abderites, Acad. 14. a. de Or. 154. b. Or. 167. a.

Abdico, as. abrogo, imperium depono. de N. 28. a. Senatus ut abdicaret, consules abdicauit. Tusc. 176. a. Quod magnificentius quam posse decernere, ut magistratu se abdicent Coss. I. A. 185. b. Antonius eo die non modo consulat, sed etiam libertate se abdicauit. At. 85. a. Itaque tutela mai abdicare cogito.

Abdicare se magistratu. de D. 124. a. Abdicare se praetura. I. C. 113. a. Abdicat filium pater dum uiuit, exheredat post mortem.

Abdico, cis, quasi repudio uel reijcio. de D. 87. a. Cui in quatuor partes uinea diuisisset, tresque partes aues abdicisset, quarta parte, quae erat reliqua in regione distributa mirabili magnitudine uicium, ut scriptum uidemus, inuenit.

Abditè, occultè. I. V. 145. a. Aliquid ita conditum esse, atque ita abditè latere, ut omni diligentia inuestigari non possit.

Abditus, a. uice. Off. 35. a. Nec aurum effoderetur penitus abditum. et de N. 56. b. Vena auri penitus abditè. et 11. b. Res penitus abditè et res occultè. et At. 246. a. Haec loca uenusta sunt, abditè certè, et si quid scribere uelis, ab at bitris libera. et I. V. 77. b. Res retrusa atque abditè in tenebris. et de Ar. 257. b. Abditè et penetrales socii. et Qu. de Pet. 211. b. Quae si significant uoluntatem esse abditam et retrusam, parui refert patere hostium.

Abdo, dis. occulto, retrudo. At. 56. a. Ille se in interiorum partem adiuu abdidit. Epist. 217. a. Itaque abdidit se in intimam Macedoniam. et 108. a. Abdo me in bibliotheca. Epist. 130. b. Et sese abdidit in classem. Off. 25. b. Naturae eas partes contexit atque abdidit. et 138. a. Neque me in Arpinum hoc tempore abdam. pro Mil. 109. b. Cum se ille sitgens in scalarum tenebris abdidisset. alias Tenebras. et de In. 42. a. Qui dispersos homines in agris et in tectis syluestribus abditos, ratione quadam compulsi in unum locum. I. P. 87. b. An amici tui tabulas abdididerunt? Itè alibi: De uxore Tuberonis non possum iam abdere, est enim res peruulgata. Pro Arch. 188. a. Si qui ita se literis abdididerunt. de D. 121. b. Qui luci ediderat genitor Saturninus, idem abdidit. I. P. 99. b. Is domum se abdidit.

Abdomen, nis. apud Ciceronem pro uicio uentris, ac gutturis, quam gulositatem uocant, aliquoties reperitur. pro Sest. 24. b. Manebat infaturabile abdomen, copia deficiebat.

deficiebat. et I. P. 88. a. Ille gurgis natus abdomini suo, non laudi atque gloriae. et 93. b. Oculorum delectationi abdominis uoluptates anteferre.

Abduco, cis, remoueo, aufero, abstraho, auerto, traduco. de N. 34. b. Nihil est difficilius quam à consuetudine oculorum aciem mentis abducere. et 93. b. à consuetudine oculorum animum abducere. et de Or. 136. a. Abducere animum à contraria defensione, et ad nostram conor traducere. I. V. 202. b. Abducuntur homines nonnunquam ab institutis suis magnitudine pecuniae. Pro Cael. 41. b. Equidem uos abducam à testibus. I. V. 165. a. Hic est Docimus, ad quem iste deduxerat Tertiam Isidori Mimi filiam ui abductam à Rhodio tibicine. et de Or. 112. a. Abducere discipulos ab aliquo. Pro Detot. 149. b. Abducere feruum ab aliquo. I. A. 236. b. Brutus equitatum ad se abduxit Dolobelle. I. A. 226. a. Abducere legiones ab aliquo. et Auertere, ibidem.

Abducere animum à solitudine uel à uicijs. Epist. 48. a. et à molestijs. At. 137. et ab querelis. 36. a. et Epist. 70. a. Ita ut mones, quantum potero, me ab omnibus molestijs et angoribus abducam.

Abducere cogitationem à consuetudine. Tusc. 156. a. Abducere aliquem à studijs. Epist. 49. a. et Epist. 59. a. Me nec domesticus dolor, nec, et c. à Repub. abducat.

Auferre et abducere aliquem, pro Quin. 15. b. et I. A. 169. a. Curio te à meretricio quaestu abduxit. de Cla. 184. b. Quin. etià Catulum filium abducamus ex acie, id est à iudicijs. et Qu. Fr. 326. a. Abduco me ab omni reipub. cura, dedoque literis. Item pro Flac. 161. a. et de D. 99. b. Ne ars tanta propter tenuitatem hominum à religionis autoritate abducatur ad mercedem atque quaesitum. Am. 97. a. Nec ab isto officio abduci debui. Abducere aliquem fide. Pro Flac. 161. a.

Abeo, abis, discedo, transeo, concedo, faceo. I. A. 257. b. Quin tu abis in malam pestem malumque cruciatum? At. 226. a. Nauis iam plane abiit. Epist. 232. b. De loco nunc quidem abiit pestilentia. Pro Mur. 12. 5. b. Abijt illud tempus, mutata ratio est. I. V. 234. a. Praetor de sella surrexit, atque abiit. Pro Quin. R. 51. b. Nunquid causae quin ab iudicio abeas turpissimè uictus? Epist. 138. a. Illa mea, quae soles ante laudare, o hominem facilem, o hospitem non grauem, abiierunt. Off. 68. b. Nunc abeo ad uulgi opinionem. I. V. 99. a. De suis bonis ita dat, ut ab iure non abeat. Pro S. R. 25. b. Quid ad istas ineptias abis inages? pro Cecin. 303. b. Ut ne longius abeam. At. 222. b. Ad summam non possum istae scire abire. de Fin. 164. a. Cato autem sic abiit è uita. Epist. 60. b. Atque abeuntem magistratu conctantis habenda potestate priuauit. At. 11. a. Cum abiens consulatui domum rediit. At. 161. a. In quos enim sumptus abierunt fructus praediorum?

Aberratio, onis. At. 199. a. Siue hanc aberrationem à dolore delegerim, laudari me etiam oportere. et Epist. 254. a. Veruntamen aliam aberrationem à molestijs nullam habemus.

Aberro, as. recedo, deero, animum abduco, pro Cecin. 295. a. Ne ab eo, quod propositum est, longius aberret oratio. de Or. 122. b. A quo homine iam dudum non aberrat oratio tua. Offic. 27. b. Si aberrare ad alia coeperit, ad haec reuocetur oratio. de Or. 123. a. A cuius inuentis ego tibi uideo non longè aberrare. de N. 21. a. Qui si aberrat à coniectura, uideo tamen quid sequantur. de Ar. 249. a. Si edilis uerbo aut si mutu aberrauit, iudi non sunt rite facti. At. 199. a. At ego hic scribendo dies totos nihil equidè

leuor, sed tamen aberro: id est, à dolore animum abduco. Tusc. 165. b. Sed te de aeternitate aberrare proposito facile patiebar. At. 236. a. Vereor ne nihil coniectura aberrè. Aberrare à communi utilitate. pro Lig. 140. a. Aberrare à distributione. Quin. de Pet. 212. b. de Fin. 115. a. Non multum ab Herilli leuitate aberrabimus. I. At. 209. b. Animus aberrat à sententia suspensus curis maioribus. et 243. b. Attendite quae sum aberret à coniectura suspicio periculi mei.

Abhinc, ex hac die. I. V. 82. b. Quaestor Cn. Papirio cōsule susti abhinc annos quatuordecim. et 113. a. Horum pater abhinc duo et uiginti annos est mortuus. At. 160. b. Abhinc amplius annis xxx. pro Cornificio spondat. Pro Quin. R. 51. a. Quo tempore? abhinc annis xv. I. P. 92. b. Mihi libertus domum ex hac die biduo ante conduxerat. I. V. Offendit eum mensam comitiale, comitij iam abhinc triginta diebus habitis.

Abhorreo, es. abhorrens sum, aspernor, fugio, absum, religioni habeo, discrepo, alienus sum ab aliqua re, longissime sum remotus, longissime absum à uoluntate faciendi aliquid, alienum animum ab aliqua re habeo. Epist. 28. b. Bibuli uoluntas à me abhorret. et 97. a. Cum ab ea sententia Pompeius abhorreret. et 209. a. Est praeterea Sufidius studijs nostris non abhorrens. et 16. b. Libri de Or. abhorrent à communibus praecipis. et 27. a. Ab horreo ab urbe relinquenda. de Or. 99. b. Homo à iuris studio non abhorrens. de Or. 116. b. Sin plane abhorrebit et erit absurdus, ut se contineat ad monebo. de Or. 86. a. Abhorre à consuetudine communis sensus. de Or. 104. a. Vsq; eò quae dicenda de iustitia putabatur, à uita, consuetudine et à ciuitatum moribus abhorrebat.

Pro Clu. 26. a. Nemo illum aditu, nemo congressione, nemo sermone dignum iudicabat. Omnes illum aspernabantur, atque abhorrebat, omnes ut aliquam immanem et perniciosam bestiam pestemque fugiebant. et 53. a. Quid unquam Habitus in se admisit, ut hoc tantum facinus ab eo non abhorre. uideretur? Pro Cael. 39. a. Caelius longe ab ista suspitione abhorre debet. de Or. 149. a. Genus orationis inusitatum et abhorrens ab auribus uulgi. de Or. 91. b. Sed haec erat spinosa quadam et exilis oratio, longè à nostris sensibus abhorrens. At. 228. a. Quintus à ducenda uxore abhorret. At. 110. b. Delectus inuitorum atque à pugnando abhorrentium. Pro Flac. 147. b. Ego nūquam à genere isto, studio ac uoluntate abhorrens fui. de Fa. 141. a. Alij talibus uicijs abhorret. de Op. 244. b. Causa ipsa abhorret illa quidem formula consuetudinis nostrae. Pro S. R. 29. b. Tanta temeritas, ut non procul abhorreat ab insania. Pro Clu. 22. b. Sequi ab his nuptijs abhorre re spondit. de D. 134. b. Quod abhorret etiam ab hominis constantia. I. A. 210. a. Animo illos abhorruisse semper ab optimo ciuitatis statu. Off. 339. b. Nisi forte frustra Deos appello, quorum auris atque animus à nobis abhorret. Off. 26. a. Et ab omni, quod abhorret ab ipsa oculo arumque comprobatione fugiamus. pro Sest. 23. a. Nec ab utilitate eorum qui audient, nec ab officio nostro, nec ab ipsa causa P. Sestij abhorrebit oratio mea. pro Deiot. 147. a. Id etsi à ueritate longè, tamen à consuetudine criminandi non multum abhorrebat. I. C. 110. a. A quo mea longissime ratio uoluntasque abhorrebat.

Abiectio, reiectio, eiectio, adiectione, abiectione, literarum mutatione. ad Her. 2. b. Abiectione, omni. I. P. 98. b. Dehilitatio atque abiectione animi.

Abiectus, a. sum. demissus, humilis, afflictus, contemptus, summissus.

summissus, iacens. pro Clu. 37. a. Non quod illi causam pecunie publicae contempnam et abiectam putarent. At. 12. a. Senatum abiectum excitavi. de Fin. 10. 4. a. Cum ipsi inter nos abiecti neglecti sumus. de Cla. 18. 6. a. Verba non abiecta, res compositae diligenter. I. C. 11. 8. b. Examinata uxor, abiecta metu filia. pro Cel. 5. 4. a. Hic abiectus non tam ad pedes, quam mores, sensusque nostros. Am. 10. 7. a. Sepe in qui busdam est animus abiectior, et spes amplificandae fortunae fractior. At. 4. 0. a. Sum animo percusso et abiecto. Oratio humilis et abiecta.) (alta et exaggerata. Or. 2. 1. 5. b. contra Rul. 8. 5. a. Homo contemptus et abiectus. Epist. 5. b. Desertus et abiectus. Itē de Fin. 13. 8. b. Humilis et abiectus. Summissus et abiectus.) (sefferens. Off. 2. 5. a. Abiectus et semiuivus. I. P. 8. 6. a. Conicorū fenarū abiecti. Or. 2. 1. 5. a. Abiecte. I. A. 18. 9. a. Nec abiectē, nec sine aliqua dignitate casum illum temporum tuli. et Tusc. 3. 8. 7. a. Ne quid abiectē faciamus.

Abies arbor. Tusc. 20. 0. a. Tosti alti stant parietes, deformati, atque abiete crispā.

Abiegnus, a. um, ex abiete. ad Her. 12. b. Abiegnae trabe. et. Nisi enim cecidissent abiegnae ad terram trabes, Argo illa facta non esset. Top. 2. 2. 6. a.

Abigo, gis, pello, expello, eicio, ago. de Or. 13. 1. b. Puer abige mīscas. pro Clu. 2. 4. a. Mulier partū sibi ipsa medicamentis abegit. I. P. 9. 7. b. Illi familias arripuerunt, pedes abegerunt. I. V. 3. 1. b. Iste greges equarum abigēdos curavit. Acad. 2. 2. b. Pestem abige a me.

Abijcio, cis, depono, pro Sest. 1. 6. b. Atque insigne regium, quod de suo capite abiecerat, reposuit. de Pro. 7. 0. a. Virgines se in puteos abiecerunt. de Fin. 1. 4. 6. b. Polyera= 30 tes annulum quo delectabatur in mare abiecit. pro S. R. 2. 0. a. Susceptum onus aut propter perfidiam abijcere, aut propter imbecillitatem animi deponere. Off. 2. 0. b. Relinquunt enim et abijciunt obedientiam. de Or. 12. 8. a. Gloria parta non delectat, sed totam abijcere atque deponere, pro Sest. 2. 0. b. Hic se abiecit examinatus. Abijcere et proferre se. Parad. 11. 8. a. et At. 5. 4. a. Clodius abiecta toga se ad generi pedes abiecit.

Abijcere se ad pedes alicuius. At. 12. 3. b. Frangere et abijcere aliquem. de Fin. 1. 5. 1. a. et Epist. 1. 5. 1. a. b. Quantaque contentione Titium intercessorem abiecerim, ex aliorum te literis malo cognoscere. de Or. 12. 1. b. Abijcere uoluntatem discendi simul cum spe perdiscendi. At. 7. 4. a. Fannius edificandi consilium abiecerat. Epist. 13. 8. b. Nam omnem nostram de rep. curā, cogitationem de dicenda sententia, comentationem causarum abiecinus. At. 1. 5. 6. a. Quae cum audissem, abiecti consilium profectiois. Epist. 7. 0. a. Quaequam tuis montis et preceptis omnis abijciendus est doctor. Leg. 1. 6. 1. a. Natura cum ceteras animantes abieciisset ad pastum, solum hominem erexit. Off. 1. 5. a. Abiecta omni= 50 ni cum clatione facere aliquid. I. A. 1. 7. 5. a. Omnem se amorem abieciisse illinc. At. 2. 5. 4. a. Quae minus antea ob infirmitatem atatis constanter ab eo fieri uidebantur, ea ille abiecit. de Am. 10. 2. a. Qui omnes cogitationes suas abiecerunt in rem tam humilem, tamque contempnam. Ep. 1. 7. 8. a. Abijcere omnē timorē. pro Mur. 13. 4. b. abijcere hastas.

Abitus, tus, discessus. I. V. 1. 7. 5. b. Post abitū huius, etc.

Abiudico, as,) (adiudico. propriē autem abiudicare est, per sententiam auferre, et alteri addicere. I. V. 6. 8. b. Nulla res per triennium nisi ad nutum istius iudicata est, nulla res cuiusquam tam patria, atque auita fuit, quae non ab eo, imperio istius abiudicaretur. pro Cecin. 30. 4. a. Popu=

lus iudicat ipsum sibi libertatem abiudicasse. de Or. 11. 8. a. Vbi plus mali quam boni reperio, id totum abiudico, atque reijcio. I. V. 7. 7. a. Rationem ueritatis ab hoc ordine abiudicari.

Abiudicare aliquid ab aliquo. contra. 7. 4. b.

Abiungo, gis, remoueo, separo. At. 2. 1. b. Demosthenes se ab hoc refractorio iudiciali dicendi genere abiuinxit.

Abiuro, as, aliquid me non habere, uel non promississe iuro. At. 5. a. Mihi abiurare certius est, quam dependere.

Ablego, gas, amando, remoueo, dimitto. I. V. 12. 4. a. post illos adhibuit, quos ablegarat. I. V. 12. 5. a. Qui honestos homines, qui causam norunt, ablegat, consilioque dimittat. Remouere et ablegare aliquid. I. V. 2. 5. 2. b. et I. V. 12. 3. b. Dimisso, atque ablegato consilio. At. 3. 3. b. Haec legatio a fratris aduentu me ablegat.

Abluo, is, eluo, purgo. pro S. R. 30. a. Ita iactantur suae elibus, ut nunquam abluantur. Tusc. 22. 2. a. Perturbatio animi placatione abluuntur. Abluere pedes alicui. Tusc. 2. 3. 7. b. et ad Her. 2. 8. b. Tui clarissimi nepotes suo sanguine ablue runt inimicorum crudelitatem.

Abnuo, is, nego, recuso. de Fat. 1. 4. 0. b. Nihil enim unquam abnuo uoluntas tua studio meo. de Fin. 6. 4. b. Et intelligas quid quisque concedat, quid abnuat. pro Milon. 1. 1. a. Non abnuo, non recuso. de L. 1. 6. 4. a. Quorum nemo unquam tam audax fuit, quin abnuerit a se commissum facinus.

Abnuto, as, de Or. 13. 8. a. Quid te adiri abnutas?

Abortio, onis, foetus ante tempus pariendi, abiectio. pro Clu. 2. 4. b. Si haec solutio legatorum, et non merces abortionis appellanda est.

Abortus, tus, intempestiuus ortus. At. 2. 3. 5. a. Tertullae nolle abortū, tam enim Cassij sunt iam, quam Bruui ferēdi.

Abrado, dis, pro Cecin. 22. 8. b. Posteaquam uidet nihil se ab Cecinna posse litū terrore abraderē. pro Quint. R. 4. 8. a. Supercilia illa penitus abrafa.

Abripiō, pis, abstraho. I. V. 22. 6. b. Verres abripuisse Cere rem uidetur. I. V. 20. 5. a. Quae in uincula abripi iussit. I. V. 18. 4. a. Frumentum auersum a rep. abreptum ab aratoribus, et alibi: Te quasi quidam astus ingenij tui prociat a terra abripuit, atque in altum a conspectu penē omnium abstraxit. Antequam. 19. 7. b. A liberis suis abstrahi, a cōiuge abripi, ab aris fociisque proijci. pro Lig. 14. 2. b. Tempestate abreptus est unus.

Abrogatio, onis. At. 50. b. Nulla lex est, quae non ipsa se sepiat difficultate abrogationis. ad Her. 9. a. Num quae abrogatio aut derogatio sit.

Abrogo, as, adimo, refugio, abdo, rescindo, dissoluo, irritum facio, ne lex aliqua ualeat legem fero, antiquo. I. Ver. 13. 6. b. Si tibi magistratum abrogasset, minore ignominia te afficiisset. et Off. 60. a. Item pro Mil. 11. 5. a. Qui college magistratum per seditionē abrogauit. de Cla. 18. 4. b. M. Octauius legem Semproniam frumentariam, populi frequentis suffragijs abrogauit. At. 50. b. Cum lex abrogatur, id ipsum rogatur quomodo eam abrogari oporteat. et ibi. Derogare, obrogare. pro Dom. 23. 0. a. Eiq; imperium est abrogatum. pro Q. R. 51. a. Si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iusurandi, responde. Acaedem. 10. a. Aequaliter omnibus abrogatur fides. Ad Her. 4. a. Quae res fidem abrogat orationi. et Abrogare si dem famae. 8. b. de Leg. 17. 2. a. Lex illa neque tolli neque abrogari potest. et ibi: Eas tu leges rogabis, iudicet, quae nunquam abrogentur. de Leg. 1. 8. b. Gracchus potestatem

tem intercedendi college abrogauit. de In. 7. 9. a. Abroga re legem, derogare aliquid de lege, et commutare legem aliqua ex parte. Quint. Fr. 30. 8. a. Cato legem promulgauit de imperio Lentulū abrogando. Ad Her. 9. a. Cui legi abrogatum uel derogatum sit.

Abrumpo, pis. I. A. 2. 6. 4. a. Haec se prima latrocinio abruptit Antonij: id est, descivit ab Antonio.

Abruptio, onis, de D. 12. 6. a. Abruptio corrigiae. Item, At. 17. 1. a.

Abruptus, a, um. At. 17. 1. b. Ista re, quae scribis, abrupta. 10 Abs. Orat. 21. 2. a. Ut iam nesciam ab ne uerum sit, an abs. I. A. et Ab.

Abscedo, dis, recedo. de D. 11. 6. a. Caput est in iecore, cor in exitis, iam abscedet, simul ac molam et unum in= sperferis.

Abscissio, abscissus, discessus. de Vn. 20. 2. b. Cum ad corporatum accessio fieret, tum abscissio.

Abscissus, sus, abscissio, discessus. de N. 7. a. Abscissus solis a nobis.) (Appulsus ad nos.

Abscindo, dis, disscindo, lacerō, amputo. At. 2. 6. b. Oratio= 20 tiones a me duas postulas, quarum alteram non libebat mihi scribere, quia abscideram, alteram, etc. I. V. 23. 6. a. Aequilibrium constituit in conspectu omnium, tunicamque eius a pectore abscidit. de pro. 7. 6. a. Quamquam sunt abscisse, tamen essent se aliquando. I. A. 23. 1. b. Post autem ceruicibus caput abscidit.

Abscisio, onis, praecisio. ad Her. 4. 1. a. figura est.

Abconditē, de In. 7. 0. b. Absoluta est, quae ipsa in se, non ut negotialis implicitate et abconditē, sed patentiū, et expeditius, recti et non recti quaestione cōtinet. de Fin. 9. 0. 30 a. Quae enim de uoluptate dicuntur, ea nec acutissimē, nec abconditē differuntur.

Abconditus, a, um, abstrusus, abditus. I. A. 18. 0. b. Erant fortasse gladij, sed abconditi. I. C. 11. a. In tantis itaque abconditis insidijs. pro Dom. 2. 4. 1. a. Nihil de abcondito iure pontificum dicam. ad Her. 2. 5. b. Aperire fontes penitus abconditos.

Abcondo, dis, occulto, celo, abdo, abstrudo, retrudo, opprimo. pro S. R. 3. 8. b. Quod quod studio sus ab ipsis opprimitur, et abconditur, eo magis eminet et apparet. 40

Absens, tis. Off. 7. 6. b. Et praesens tecum propediem (ut spero) et dum aberis, absens loquar. Epist. 2. 5. 5. b. Ut utriusque nostrum absentis desiderium crebris et longis epistolis leniatur. At. 11. 2. a. Vi loquerer tecum absens, quo mihi, cum coram id non liceret, nihil est iucundius. I. V. 11. 7. a. De absente secundum praesentem iudicare. I. V. 12. 1. a. Ostendit enim nouo modo, si quis quid absente peteret, se auditurum. At. 2. 7. 6. a. b. Existimo omnino absentium rationem sacerdotū comitijs posse haberi: nam etiā factum est artea. C. enim Marius cum esset in Cappadocia lege Domitia factus est augur. et infra. Quae uerba aperte indicant posse rationem haberi etiā non praesentis. I. A. 1. 6. 5. a. Non patiar fieri, ut absentis eius ratio habeatur.

Absentia, tie, desiderium, discessus. Am. 11. 0. a. et I. P. 8. 7. a. Confer si audes absentiam tuam cum mea. M. Ant. At. 22. 8. b. Vereor, ne absentia mea leuior sit apud te.

Absoluo, uis, perficio, conficio, transigo, sunio, libero, soluo, ad exitum perduco. I. V. 9. 0. b. Non tu absolutus es improbitatis, sed ille damnatus est caedis. et 11. 3. a. Hunc hominem, ueneri absoluti, sibi condemnat. Epistol. 13. 9. 60 b. Iam pater eius accusatus a M. Antonio, sutorio atramēto absolutus putatur. pro Plā. 27. 5. a. In Cyprio nihil ab=

solutae sunt iam preces tuae. Off. 5. 4. a. Qui est diuisione tripartita duas partes absoluerit, huic necesse est restare tertiam. At. 11. b. Senatorum urna copiose absoluti. pro Mil. 10. 7. b. Solui scelere, id est, absoluti. I. V. 22. 3. b. Seruus ille innocens omnibus sententijs absolutus. Quint. Fr. 30. 9. b. Sestius noster omnibus sententijs absolutus est. pro Quint. R. 51. a. Ut ne Roscium stipulatione alliget, neque a Fannio iudicio se absoluat. Quint. Fr. 31. 7. a. Drusus erat de praeruaricatione a tribunis aerarij absolutus. ad Her. 10. a. Absoluere aliquem iniuriarum. At. 20. 9. a. Dialogos confeci et absolui. de N. 32. b. et de Fin. 11. 4. a. In natura necesse est absolui aliquid, atque perfici. de Fin. 11. 0. b. His inijs, etc. omnis honestas perfecte absoluta est. de Fin. 8. 7. a. Vita beata sapientis absolui non potest, nec ad exitum perduci. Epist. 55. a. Reliquamque iurisdictionem absoluerem. Off. 5. 4. a. Nemo pictor inuentus est, qui ueneris eam partem, quam Appelles inchoatā reliquit, ab= solueret. At. 1. b. Propterea quod curator est uiae flaminiae, quae cum absoluta erit, etc. Epist. 55. a. Reliquamque iurisdictionem absoluerem. de Leg. 1. 5. 7. b. Historia nec institui potest, nisi praeparato ocio, nec exiguo tempore absolui. de Leg. 1. 5. 7. b. Nec tam facile interrupta contexto, quam absolui instituta.

Absolutē, ad Her. 4. a. Breuiter et absolutē. Top. 22. 3. b. Subiungitur absolutē.

Absolutio, onis, perfectio. de Orat. 9. 5. b. Hanc ego absolutiōnem, perfectionemque in oratore desidero. de In. 6. 5. b. Habitus in aliqua perfecta et constanti animi aut corporis absoluteione consistit. de Vn. 20. 2. a. Quibus praetermissis caeli absolutio perfecta est.

Absolutio pro liberatione. I. C. 11. 2. b. Decimus annus post uirginum absoluteionem. pro Clu. 33. a. Sententijs XVI. absolutio fieri poterat.

Absolutus, a, um, perfectus. de In. 8. 3. b. Simplex et absoluta necessitudo.) (cum adiunctione. de Fin. 8. 3. a. Vita beata perfecta et absoluta. Part. 23. 8. a. Absolutum et perfectum per se. ad Heren. 12. a. Ratio uniuersalis et absoluta.

Absonus, a, um, priuatiū sono, male sonans. de Orat. 14. 6. b. Vox extramodū absona et absurda. de Or. 9. 4. b. Sunt quidā ita lingua haesitantes, ita uoce absoni, ut, etc.

Absorbeo, bes, de Leg. 1. 71. a. Ne astus nos consuetudinis absorbeat. de Cla. 19. 1. Sed hunc quoque absorbit aeternus quidam gloriae. I. A. 17. 3. a. Quae Charybdis tam uorax, tot res tam cito absorbere potuisset.

Abstergeo, ges, abstergi, deleo, diluo. Q. Fr. 31. 3. a. Consolabor te et omnem abstergebo dolorem. de Sen. 7. 7. a. Confectio huius libri omnes abstergit senectutis molestias. Top. 22. 8. b. Oratio aegritudinem abstergens. I. A. 2. 6. 4. b. Atque utinā his omnibus abstergere stertem sententijs nostris consultijsque possemus. Epist. 1. 7. 8. b. Si timidus essem, tum ista epistola mihi omnem metum abstergerisset. Tusc. 1. 9. 9. b. Tum planē luctum omnem absterferis.

Absterfus, I. A. 17. 7. b. Idē tamē quasi fuligine absterfus, reliquis diebus in Capitolio praecleara Sen. consulta fecisti.

Absterreo, res, deterreo, terreo. I. V. 13. 7. a. Ut uideamur a pecunijs capiendis homines abstertere. Antequam. 19. 6. b. Aliquem supplicem a se abstertere et excludere. de Orat. 1. 5. 8. a. Quid te adiri abnutas? melius esset, uetas, prohibes, absterres. Pro Plan. 2. 7. 3. a. Eorum neminem a congressu meo, neque ianitor meus, neque somnus absterruit.

Abstinentis, suo contentus, continens, temperas. At. 31. b. Homo mirifice abstinentis. Off. 49. a. Laudat Africanum Panetius, quod fuerit abstinentis. Quin. Fr. 296. a. Nam esse abstinentem, continere omnes cupiditates, praeclarum est. Off. 29. a. Praetorem Sophocle decet, non solum manus, sed etiam oculos abstinentes habere.

Abstineret. In Sal. 275. a. At in praeura modeste se gefit, et abstineret. pro Sest. 11. a. Et in causa populari, si non moderatè, at certè populariter abstineretq; uersato cessit.

Abstinentia, nentia. At. 77. a. Sic in provincia nos gerimus, quod ad abstinentiam attinet, ut nullus teruntius insuatur in quenquam. et alibi: Nulla re facilius conciliatur benevolentia multitudinis, quam abstinentia et continentia. pro Sest. 4. a. Possum multa dicere de provinciali eius in eo magistratu abstinentia. Off. 49. a. Laus abstinentiae est temporum illorum.

Abstineo, nes, cohibeo, tempero. At. 41. b. Quod me ad uitam reuocas, unum effcis ut à me manus abstineant. Abstinerere maledictio. I. A. 161. b. et At. 287. a. Is se maledictis non abstinet. I. V. 234. a. Nihil aegrius factum est multo labore meo, quam ut manus ab illo appellatore abstineretur. Cor. N. 272. b. Sic cum biduum cibo se abstinuisset, subito febris decessit. I. V. 73. a. Abstineant in hoc iudicio manus animosq; ab hoc scelere nefario. I. A. 161. b. Abstinerere se à nefario scelere. I. V. 236. a. Abstinerere manus ab alienis pecunijs. pro Syl. 182. b. Nos qui à ceteris cauis conuersionis abstinuimus. de D. 101. b. Ut iurgijs et litibus se abstinerent. de D. 133. a. Fabia Pythagorae se abstinerunt. At. 140. a. Pecunijs locupletum non abstinerere. de Or. 101. a. Ab alienis mentes, oculos, manus abstinerere. At. 81. b. Abstinerere se in omnibus rebus. Off. 66. a. Quotus enim quisq; reperietur, et qui abstinerere possit iniuriat.

Abstractus, a, um, de D. 94. a. Cum à corpore animus abstractus diuino instinctu concitaretur. et Tusc. 217. a. Abstractus à ratione.

Abstrahō, strabis, abripio, euello, auoco, abduco. de Orat. 91. b. Deinde illud uerendum est, ne abstrahamur à consuetudine dicendi. pro Deiot. 151. a. Ego me ab omni sollicitudine abstraxi. de Cla. 188. b. Cotta se ualde dilatandis literis à similitudine graecae locutionis abstraxerat. de Cla. 188. b. Pompeium maioris gloriae cupiditas ad bellicas laudes abstraxit. de D. 97. b. In Aesopo sepe uidi tantum ardorem uultuum, atque motuum, ut eum uis quaedam abstraxisset à sensu mentis uideretur. I. A. 189. b. Antonius ab hoc impetu abstractus est consilio et copijs Caesaris. de Sen. 80. a. Senectus abstrahit à rebus agendis. et ibi: Senectus auocat à rebus agendis. Epist. 254. b. Abstrahere aliquos milites ab aduersarijs. Anteaquam. 197. b. A liberis suis abstrahit, à coniuge abreptum, ab aris focisque proiectum, uitam degere in exilio. pro Cel. 50. a. E sinu gremioq; patriae abstrahi. pro Arch. 188. a. Anullius me unquam tempore aut commodum, aut ocium abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut deniq; somnus retardauit. de Somn. 131. a. Quam maxime se à corpore abstrahere. pro Syl. 168. b. Quare nihil est quod à ceteris me unum abstrahas. de Or. 156. a. Atq; in altum à conspectu penè omnium abstraxit.

Abstrudo, abstrudis, abscondo, abdo. Acad. 9. b. Natura in profundo ueritate, ut ait Democritus, penitus abstrusit. At. 190. a. Cum manè me in syluam abstrusit, den-

sam atq; asperam, non inde exco ante uesperum.

Abstrusus, a, um, abditus, reconditus, contra Rul. 63. a. Nullus nummus tam abstrusus est, quem architecti huius legis non obsecerint. Ibidem: Penitus abstrusus insidias alicui ponere. pro Dom. 218. a. Nimmum diu reconditus et penitus abstrusus animi dolor.

Absum, abes, remotus sum, distinctus sum, abhorreo, desum. Epistol. 18. a. Ego te absumisse tam diu à nobis doleo. Epistol. 47. b. Longè absumus sum. I. V. 252. b. Abesse à domo. Epistol. 51. b. Abesse domo et foro. et 71. b. Abesse urbe. Epistol. 47. b. Abesse à suis, et abesse à multis miserijs. I. Ver. 208. b. Abesse ab domo patrisper maluit, quam argentum illud amittere. Epistol. 33. b. Procul absum ab re ipsa et locis. pro Cecin. 296. a. Qui in Italia non sit, abstitit Reipublicae causa. At. 211. a. Nunquam ab oculis meis abstruxerunt. pro Syl. 181. a. P. Sylla abstruit ab oculis uerstris. At. 276. b. Filius tuus à me abest. pro Planc. 262. b. Longissime abesse ab aliquo. pro Sest. 8. a. Edixit que ut ab urbe abessem mille passus. Attic. 77. a. Cum in castra proficiscerer, à quibus aberam bidui. At. 76. b. In castra properabam, quae bidui aberant. pro Cecin. 290. a. Interrogatus quot millia fuitus duus abesse ab urbe, dixit minus LIII. pro Cel. 41. a. Domus mea à foro longè abest. Propius abesse. At. 1. b. Loca, quae à Brundisio propius absum, quam tu biduum, aut triduum. Epistol. 245. a. Aberam ab Amara no iter unius diei. pro Clu. 23. a. Teanum abest à Larino XVIII. milia passuum. Acad. 20. b. Mille et DCCC. stadia, quod abesse uidet. Epistol. 174. a. Abesse ab aliquo loco milia passuum XXX. Top. 221. b. Abesse, longèq; distinctum esse. Epistol. 47. a. Abstruam magnam partem consulatus tui. At. 91. a. Longè absum. Attic. 92. a. Quippe res est in manibus, tu autem abes longè gentium. Tusc. 246. a. Nunc quidem parumper à sole absis. Attic. 152. a. Nihil à me abest longius crudelitatis. de Cla. 183. a. Ab hoc nis aberat Antonij, Craes ab illo lepos. Epistol. 47. b. Quod eodem tempore à multis et magnis molestijs abes. Epistol. 157. a. Dum si quid acciderit mihi, à reprehensione temeritatis absum. At. 214. b. et 46. a. Hoc non longè abest à scelere. At. 128. a. Et illi ciues optimi sunt, et ego ab ista laude non absum. de Cl. 195. a. Eloquentia, unde longè absum. Epistol. 80. a. Ferendam esse fortunam, praesertim quae absit à culpa. ad Her. 7. a. A maleficio non abesse. At. 116. b. A consilio fugiendi absum. I. A. 227. b. Absum à bello: id est, animum à bello alienum habeo. de Fin. 161. b. Abesse plurimum à uicijs. de Or. 107. b. Equidem tantum absum ab ista sententia, ut, et c. de Cla. 184. b. Multum ab his aberat. L. Fufius: id est, inferior erat. de Fin. 91. a. Sed ab eo plurimum absum. ad Her. 6. b. A simili turpitudine hominem nunquam absum fuisse. pro Syl. 169. a. Ut mirari Torquatus desinat, me qui Antronio abstruam, Syllam defendere. de D. 89. a. Haec etiam si facta sunt à poeta, non absum tamen à consuetudine somniorum. At. 296. b. Neque discordiarum domesticarum calamitas abstrutura est. Off. 46. b. Auaritiaq; absit suspicio. pro Fl. 164. b. Vis absit, ferrum remoueat, opera faceant, feruitia sileant. pro Rat. 93. b. Non enim ipsum crucis absit non modò à corpore ciuium Rom. sed etia à cogitatione, oculis, auribus, et c. Or. 220. a. Abesse non potest, quin eiusdem hominis sit, qui improbos probosq; probos improbare. At. 143. b. Praetores autem cum

ita rogentur, ut, et c. aberit non longè, quin, et c. Att. 211. a. Tantum porrò aberat, ut binos scriberent, uix singulos confecerunt. de Cl. 190. a. Tantum absum, ut inflammas nos utros animos, somnum isto loco uix tenebamus. I. A. 238. a. Ego uerò istos tantum abest ut ornem, ut effici non possit, quin eos tam oderim, quam Rempub. diligo. de N. 58. a. Tantum abest ut haec bestiarum causa parata sint, ut ipsas bestias hominum gratia generatas esse uideamus. Off. 9. b. Id autem tantum abest ab officio, ut nihil officio magis possit esse contrarium. Tusc. 164. b. Tantum abest ab eo ut malum mors sit, ut uerear ne, et c. Orat. 219. b. Tantum abest ne eneruetur oratio compositione uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis esse possit. et alibi: Parum absum quin occideretur, et Propius nihil est factum, quam ut occideretur. Propius. de Clar. 190. b. Hoc unum illi, si nihil utilitatis attulit, absum: si opus erat, desuit. de Or. 89. a. Quid huic abesse poterit de maxima rerum scientia? de Leg. 157. a. Abest enim historia literis nostris: id est, desit. de Clar. 190. b. Aberat tertia illa laus, qua permoueret animos.

Absumo, mis, consumo. pro Q. 6. a. Hortensius à me petit, ne dicendo tempus absumam. Absurdè. Tusc. 177. b. Aut si absurdè canat is, qui se haberi uelit musicum. contra Rul. 71. b. Praetor imperat, quam idipsum absurdè, nihil ad me. de D. 133. a. Nihil tam absurdè dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum. Absurdus, absurdus, absonus, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. de Orat. 116. b. Sin plane abhorrebit et erit absurdus, ut se contineat, admonebit. de Orat. 146. b. Vox extra modum absona et absurda. pro Syl. 178. a. Iam uerò illud quam incredibile: quans absurdum est, et c. pro Cor. 62. b. Et simul absurda res est, caueri foedere, ut, et c. de pro 76. b. Nam et non fortit absurdum est, et c. I. A. 215. a. Quo quid absurdus dici aut existimari potest? de Fin. 73. a. Quo nihil mihi uidetur esse absurdius. de D. 83. a. Absurdusq; sono fontes et stagna cicilis. Attic. 252. b. Tempus discessus absurdum.

Abstrusus, si, Frater Medea, apud Pacu. Aegialeus. de A. N. 69. a. Abundans, tis, affluens, circumfluens, copiosus. de N. 23. b. Vita abundans bonis. de Orat. 92. a. Homo abundanti doctrina, incredibili quadam uarietate rerum et copia. de Or. 86. b. Graeci non solum ingenio et doctrina, sed etiam ocio studioq; abundantes. de Or. 113. b. Timaeus rerum copia, et sententiarum uarietate abundantissimus. de Cl. 186. b. Non erat abundans, non inops tamen. pro Q. 7. a. Nepon non adesa iam, sed abundanti pecunia. Off. 164. a. Vir abundans bellicis laudibus Cn. Pompeius. I. A. 173. a. Multa et lauta supellex, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis.

Abundanter, copiose, largè, de Or. 122. b. Copiose et abundanter loqui de aliqua re. et 147. b. Item ad Her. 16. a. Satis abundanter demonstratum est. et, Abundantius. (angustius. Top. 224. a.)

Abundantia, tia, copia, uertitas, affluentia, magnitudo, copia rerum. de In. 83. a. Aliquarum copiarum magna abundantia. de Or. 134. a. Rerum abundantia. Epist. 95. b. Abundantia ocij. Alibi, Abundantia quadam amoris erga me tui. contra Rul. 64. a. Uertitas agrorum abundantiaq; rerum omnium. de Am. 106. a. Circumfluere omnibus copijs, atq; in omnium rerum abundantia uiuere. de Am. 112. b. Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam et copiam.

Abundè, affatim, largiter, copiose, plena manu. At. 275. b. Omnia alia sic abundè adsunt, ut cum quolibet antiquorū comparari possit. de D. 109. a. Erit abundè satisfactū toti huic quaestioni. At. 39. b. Plena manu aliquid laudare. Abundo, as, affluo, redundo, circumfluo, magnam copiam habeo. (Deficior. Ep. 153. a. Tu consilio non eges, uel abundas potius. Off. 1. a. Quamquam te. M. Filianum iam audientem Cratippum, abundare oportet praecipis institutisq; philosophiae. de Or. 148. a. Cum ipsi doctrina et ingenijs abundarent. pro Cor. 58. a. Cuius oratio omnibus ornamentis abundauit. I. V. 149. b. Circumfluere et abundare omnibus rebus. de Leg. 186. b. In cod. germ. Theophrastus uerò, ut scitis, abundauit in eo genere rerū. At. 245. b. Cum ex reliquis, quae nonis April. fecit, abundare debeam, cogor mutuari. At. 3. a. Caetam, si quando abundare expro, ornabo. de In. 80. a. Cum aequitate causa abundabit. Epist. 53. b. Abundare ingenio. Epistol. 95. b. Abundare ocio. Off. 354. a. Earum rerum, quibus abundare minus exportatio, et earum quibus egeremus, inuestitia nulla esset. At. 102. b. Causam solum illa causa non habet, ceteris rebus abundat. de D. 93. b. Sine deest naturae quippe, siue abundat atq; effluit. de Am. 100. a. Amici egeres abundat. pro Cl. 56. b. Mulier abundat audacta, consilio rationeq; deficitur.

Abuolō, as, de Fin. 87. a. Fluit igitur corporis uoluptas, et prima quaeq; abuolat, aliter, Abuolat, et melius. Abusio, onis. Orat. 205. a. Abusio, quam catacresim uocant, ut cum minutum animum dicimus, pro paruo, et abutimur uerbis propinquis.

Abusus, sus. Top. 221. a. Non debet mulier, cui uir bonorum suorum usufructum legauit, cellis uinarijs et olearijs plenis relictis, putare id ad se pertinere: eius enim, non abusus legatus est: id est, non ut utendo consumat legatū. Abutor, abuteris, utor, aliquo modo, non rectè, uel non suo loco, uel non conuenit, utor. de N. 14. a. Abuteris ad omnia atomorum regno atq; licentia. de N. 56. b. Nos sagacitate canum ad utilitatem nostrā abutimur. i. uimur. pro Mil. 102. b. Quamquam in hac causa iudices, T. Annij tribunatu, rebus omnib. pro salute reipub. gestis ad huius criminis defensionem non abutemur, id est, utemur. pro Lig. 137. a. Ut ignorantia tua ad hominis miseri salutem abuterer. pro S. R. 28. a. Prorsus ut uestro consensu, pro summa solitudine abutatur. pro Q. 18. b. Ornamentis alicuius pro spolijs abuti. At. 111. b. Et hic sermone aliquo arrepto pro mandatis abusus est. pro S. R. 27. a. Abuti legibus et maiestate iudicum ad quæstum atq; ad libidinem. I. C. 97. b. Quosq; tandem abutere. Catilina patientia nostra? de Fat. 145. a. Communi igitur consuetudine sermonis abutiamur, cum ita dicimus, et c. Epist. 129. a. Quae igitur studia magnorum hominum sententia uacationem habet etiam publici muneris, ijs concedente reipub. cur non abutiamur? Epistol. 183. b. Sed immoderatè facilitate nostra abutimur. Orat. 214. a. Gorgias his festiuitatibus insolentius abutitur.

Abydos, ad Her. 41. a. Statim potitur Abydo. Ac. et. pro Dom. 239. a. Si illa lex est, ac non uox sceleris. pro Dom. 239. a. Sit sane hoc de nostris edibus, ac non de publicis templis. Epistol. 187. a. Fauebam et reipub. cui semper faui, et dignitati ac gloriae tuae. I. C. 104. a. Hunc à tuis aris ceterisq; templis ac tectis urbis ac mœnibus arcebis. de Or. 106. b. Virtutem non minis, et uis, ac

44

metu tradi. pro Mur. 125. a. Ac de officio defensionis mee, ac de ratione accusationis tuae fortasse etiam aliam parte orationis dicendum nobis erit.

Ac Cum, initia comprehensionum eleganter tenet, sequente uoce quae a consonante incipiat. de Or. 85. a. Ac fuit tempus, cum, etc. de Or. 68. a. Ac primo quidem, etc. I. V. 64. a. Ac uide quid differat, etc. I. V. 60. a. Ac uide quantum, etc. Epist. 69. a. Ac ne forte mirere cur, etc. de Or. 85. b. Ac ne quis forte, etc. Epist. 68. b. Ac non uereor, ne, etc. de In 42. b. Ac mihi quidem uidetur, etc. de In 42. a. Ac me quidem, etc. de In 42. a. Ac si uoluimus, etc. de In 42. b. Ac si primo sic, etc. et item post ea, etc.

Ac pro quam. I. V. 100. a. Contrarium decernis ac paulo ante decreueras. Or. 209. b. Ut contra dicat, ac accipi ac sentiri uelit. de Or. 162. a. Alia dicentis ac significantis dissimulatio. de D. 89. b. Hebes aequae pecus. I. V. 202. a. Omnia contra sunt ac dixisti. Att. 93. b. Quod maiorem spem habeo, nihil fore aliter ac deceat.

Ac pro ut, uel quemadmodum. de N. 60. a. Non mihi par ratio cum Lucilio est, ac tecum fuit. Anania, id est, animus terrore liber. de Fin. 145. a. Academia, inia. Gymnasium Athenis, Ceramicus graecae. Anaximachus uel Anaximenes, ex Steph. de Or. 93. a. Et longe Academia illi ac Lyceum tuum hoc suburbanum gymnasium antepono. de Orat. 148. b. Ab ipso Platone Aristoteles et Xenocrates, quorum alter peripateticorum, alter Academiae nomen obtinuit. de Cla. 175. a. Brutus ex uetere Academiae philosophorum sectam secutus est. Epist. 129. b. Nosti enim profecto os adolescentioris Academiae: ex ea enim media, etc. de Orat. 88. b. Instaret Academia, quae quicquid dixisset, id ipsum te negare cogeret. de Leg. 163. b. Perturbatrix harum omnium rerum Academia si inuaserit in has rationes, etc. nimias aedet ruinas. de Orat. 91. b. Hic mos erat patrius Academiae, aduersari semper omnibus in disputando. Att. 212. b. O Academiam uolaticam et sui similem, modo huc, modo illuc. Off. 56. a. Nobis autem nostra Academia magna licentiam dat, ut quodcumque maxime probabile occurrit, id nostro iure liceat defendere. Or. 198. a. Omnis a ueritas et quasi solum dicendi ducta ab illis est. Orat. 198. a. Fateor me oratorem, si modo sim, aut etiam quicumque sim, non ex rhetorum officinis, sed ex Academiae spatij exitisse. de D. 139. b. Cum proprium sit Academiae, iudicium suum nullum interponere, ea probare quae simillima ueri uideantur, conferre causas, et quicquid in quamque partem dici possit expromere, nulla adhibita sua autoritate, iudicium audientium relinquere integrum ac liberum, tenebimus hanc consuetudinem a Socrate traditam. de D. 85. a. Inq; Academia umbrifera nitidoq; Lyceum. Verfus Cic. de Fin. 125. b. Academia noua et uetus quid. et ibidem. Aristoteles in Academia uetere numeratur. de Fin. 124. a. Constitutum inter nos, ut ambulationem postmeridianam conficeremus in Academia. et ibidem. Inde uario sermone sex illa ad Dypilo stadia confestim, cum autem uenisset in Academiae non sine causa nobilitata spatia, solitudo erat ea, quam uolueramus. de Orat. 149. a. Ab Arcefila recentior Academia emanauit.

Academicum syntaxim. At. 208. Academicus, a, um. de N. 74. a. Ille in Synephele Academiae more contra communem opinionem non

dubitat pugnare ratione. de Orat. 156. a. Academicorum ancipites uiae rationesq; et pro omnibus, et contra omnia disputandi. Off. 56. a. Peripatetici, qui quondam iidem erant, qui academici. de Fin. 125. b. 129. a. Academicum ueteres et peripatetici, iidem. de Fin. 5. a. Plato academicorum et peripateticorum autor. Acad. 3. a. Academicorum et aliorum differentia. de Fin. 96. b. Ratio academicorum erat obistere uisus, assensusq; suos firmes sustinere. De ratione academicorum. Off. 24. a. et Tusc. 24. a. b. Omnia in dubium incertumq; reuocari. pro Cecin. 299. b.

Acarnania regio. I. P. 100. b. Accedo, dis. adeo, uenio, appello, aduor, seu adiungor. (Decedo. I. V. 225. b. 226. a. Qui accessisset Ennam, uisistis simulacrum Cereris. I. P. 93. b. Non audebat accedere ad ludos. I. V. 255. a. Predones accedere incipiunt ad Syracusas. I. V. 211. b. Ipse in oppidum accedere noluit. Att. 129. b. Non est nobis committendum, ut has legiones quas dubio animo habeo, hostis accedere, aut itinere me consequi possit. de Leg. 183. b. Pitacus omnino accedere quempiam uetat in finis aliorum. I. V. 262. a. Cum ego noctu ad Heraciam accederem. I. A. 180. b. Cum inde Romam proficiscens ad Aquinum accederet, obuiam ei processit magna sanie multitudo. I. A. 244. a. Potero ne Ariminum tuum accedere? Epist. 17. b. Accedere in Apuliam. Epist. 46. a. Accedere ad urbem. pro Cecin. 292. a. Accedere in ades suas. Att. 104. a. Ne ante in Senatum accederem, quam rem conficissem. de Leg. 170. b. Nullum frigidius flumen attigit, cum ad multa accesserim. Att. 23. b. Ad te, ut uideo cominus accessit. I. P. 90. a. In regnum iniussu populi aut senatus accedere. Quin. Frat. 322. b. Consurxit Senatus cum clamore ad unum, sic ut ad corpus eius accederet. Att. 9. b. Ad pedes omnium sigillatim accedente Clodio alius Accidente. Parad. 120. a. Causa, quae quando accedit alteri, id sit propensius. de Claris Or. 180. a. Antonio Philippus proximus accedebat, sed longo intervallo tam men proximus. At. 12. b. Dolor accessit bonis uiris. de Or. 107. b. Quod plus cuiusq; etatis accessit (id est, additur), eo fit tardior. pro Cel. 53. a. Cum Paulum iam roboris accessisset aetati. At. 79. a. Cassio, qui Antiochia tenebatur, animus accessit. In Vat. 29. b. Non putas fas esse uerbum ex ore exire cuiusquam, quod non iucundum et honorificum ad aures tuas accedat. Epist. 199. a. Ut quam maxime his literis cumulus accedat. de Cla. 175. a. Manus extrema non accessit operibus eius. pro Quin. 1. a. Illud quoque nobis accedit incommodum, quod, etc. Or. 216. a. Id ad numeros proxime accedit. de N. 20. b. Ad similitudinem deo propius accedit humana uirtus. At. 100. a. Nam Alexidis manum amabam, quod tam propie accedebat ad similitudinem literae tuae. I. V. 110. a. Siculi proxime accedunt ad nostram disciplinam. Acad. 10. b. Si magna parte ad uerum ipsum aut quam proxime accedant. de Orat. 108. a. Sane dubitare uisus est Sulpitium, utrius oratio propius ad ueritatem accederet. pro Mil. 112. b. Proxime accessit ad deos Clodius, propius quam tum, cum ad ipsos penetraret. de Or. 229. a. Accedit, ut ne in ipsum quidem Clodium meum in sine odium fuerit, contra Rul. 78. b. Postremo etiam uestigia uestrorum imperatorum. Att. 283. a. Accedebat ad beneficij memoriam gratam ratio illa, quae, etc. id est, addebatur. I. A.

160. a. Huc, siquid accesserit, non tam quam uobis accesserit. At. 7. a. Accedit eo, quod, etc. Epist. 156. a. Accessit eo, ut, etc. At. 9. b. Accedit eodem etiam noster Hortensius Epist. 57. b. Accedit eodem uulgi opinio. de Or. 126. b. Accedit ut ego, etc. Tu autem, etc. Att. 211. a. Accedit enim quod patrem, etc. et ibidem. De Scrofa etiam proxime accedit. Quin. Er. 289. b. Annus tertius accessit desiderio nostro, et labori tuo. I. V. 162. a. Condemnari malebant quam ad eius conditiones actionesq; accedere: id est, quam eius actiones comprobare. pro Clu. 53. a. An ut de causa eius periculi nihil decederet, ad causam nouum crimen accederet. pro Quin. 14. a. Cur ex tot creditoribus alij ad istam rationem nemo accesserit? Off. 18. a. Ne irascamur intempestiue accedentibus. pro Flac. 151. b. Etenim iam his cognitis accedam ad alia. de Fin. 111. a. Ut propius ad ea Cato accedam, quae a te dicta sunt. Att. 102. b. Tibi non multum ad dignitatem potest accedere. de Arusp. 244. b. Non multum mihi sane post ad odium accessit. de N. 52. b. Aestus maritimi accedentes et recedentes. pro Cl. 19. b. Huic nihil potest offensionis accedere sine acerbissimo animi sensu ac dolore.

Acceleratio, onis. Ad Her. 20. b. Continuatio est, orationis in uinculanda acceleratio clamosa. Acceleror, ras, maturo, celero, propero, celeritatem adhibeo. I. C. 105. b. Si accelerare uolent, ad uesperant eum consequentur. Accendo, dis. Off. 11. a. Quasi lumen de suo lumine accendat, facit ut nihil minus ipsi luceat, cum illi accenderit. de Yn. 200. a. Deus ipsi solem, quasi lumen accendit, ad secundum supra terram ambitum. pro Arch. 188. a. Quae accendunt in tenebris omnia, nisi literarum lumen accenderet. de Som. 128. b. Luna radijs solis accensa. I. P. 80. b. Ego facies iam accensas ad huius urbis incendium extinxit. de Or. 94. a. Praecclare enim se res habeat, si haec accendi aut commoueri arte possint.

Accessus, si. Accessus, ut inquit Asconius, nomen est ordinis in militia. Erant etiam accessi milites, qui supplementis militibus, seu legionibus, quasi ad legionum censum adscribebantur, hiq; uel in demortuorum locum surrogabantur, uel ad necessarias res accersebantur. I. V. 90. b. P. Tettius, qui tum accessus C. Neroni fuit. Or. 122. b. Item, Quin. Fr. 292. a. Accessus sit eo etiam numero, quo eum maiores nostri esse uoluerunt, qui hoc non in beneficij loco, sed in laboris ac muneris non temere nisi libertis suis deserebant, quibus illi quidem non multo secus ac seruis imperabant. de Leg. 182. b. Viatur accessus, atq; lectoribus.

Acceptus, a, um. (expensus et datus. Am. 107. a. Hoc quidem est nimis exigue et exiliter ad calculos reuocare amicitiam, ut par sit ratio acceptorum et datorum. et ibidem. Nec obseruat stricte, ne plus reddat quam accepit. Referre aliquid acceptum, uel in acceptum. Item, Ferre uel offerre pecuniam expensam. Epist. 76. b. et 114. a. et I. V. 95. a. Expensa Chryfogono HS sexcenta, accepta pupillo Maleolo retulit. et ibidem, Chryfogono expensa lata sunt. et 106. a. b. Negabat opus in acceptum referre posse. et ibidem, Opus in acceptum retulit. pro Quin. R. 47. a. Pecuniam expensam latam esse, uel non esse. pro Deiot. 151. a. Deiotarus omnem quietem senectutis acceptam refert clementiae tuae. Or. 212. a. Tabulae accepti, pro Quin. 45. a. Tabulae accepti et expensi. I. V. 143. a. b. Quas pecunias ferebat ijs expen-

tas, quibus cum contrabebat, eas ipsi isti referebat acceptas. de N. 77. b. Virtutem nemo unquam deo acceptam retulit. pro Quin. R. 45. a. Scripsisset ille, si non iniussu huius expensum tulisset: non scripsisset, quod sibi expensum ferre iussisset. pro Cecin. 288. a. Se habere ait argentarij tabulas, in quibus sibi expensa pecunia lata sit, acceptaq; relata. pro Quin. R. 46. a. Hoc nomen in codicem acceptum et expensum esse debuit. pro Flac. 150. a. Falsas rationes inferre, et in tabulas quodcumque commodum est, referre. I. A. 168. a. Ego amplius HS ducenties acceptum hereditatibus retuli. At. 9. a. Quod uiuo, tibi acceptum refero. I. A. 162. b. Quorum nemo fuit, qui non mihi uitam suam, liberos, fortunas, rempub. referret acceptum. I. A. 168. a. Omnia mea mala tibi uni accepta refero. Ad Her. 9. b. Quod argentario obtuleris expensum, a socio eius recte repetere possis. Antequam. 192. b. Sit is animus uestris acceptissimus, qui, etc. de Som. 127. b. Nihil Deo acceptius, quam, etc. Tusc. 237. a. Quod approbaris id gratum acceptumq; habendum. Ep. 190. b. Dolobella in oppugnano male acceptus, in Asiam se contulit. Bru. Epist. 174. a. Recurri ad copulas meas, sic enim eas uere appellare possunt. sunt enim extenuatissime, et inopia omnium rerum pessime acceptae.

Accessio, sis. aduoco, accio, ascisco, assumo. de Ar. 249. b. Quorum ludorum religio tanta est, ut ultimis terris accessita in hac urbe confederit. At. 258. b. Eum locum Posidonius persecutus est, ego autem eius librum accessiui. I. V. 227. a. Sacra adscita atq; accessita ab exteris nationibus. pro Cel. 41. a. Ve riuulus accessitus et ductus ab ipso capite accusationis tuae. I. A. 206. a. Qui ad opprimendam rempub. Brundusio legiones accesserit. pro Dom. 214. a. Quem a cuncta Italia desideratum, accessitum, reuocatum confiteris. Epist. 189. b. Tarsenses ultra Dolobellam accesserunt. Epist. 173. b. Postridie mane a Pansa sum accessitus Bononiam. Ep. 165. a. Senatusconsulti, quo Plancum in Italiam accessisset. Ep. 164. b. Cum legionem una ad se initio belli accessisset Antonius. At. 11. a. Accessit ad se, promisit, intercessit, dedit. de Cl. 196. b. Artes quas cum domi haurire non posses, accessisti ex urbe Athenarum.

Accessire, accusare. Ad Her. 4. b. et 5. b. Accessitur Cepio maiestatis. de In 74. b. Quidam eum capitis accesserunt. pro Cel. 40. b. Ipse alterum iterum ambitus crimine accesserit. pro Cel. 40. b. Nec ipse alterum ambitus crimine accesserit. Accessitus, a, um. Tusc. 209. a. Studia doctrinae aliana de accessita. Accessitus, tus. de N. a. Ad eum ipsius rogatu accessitu ueneram.

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

Accessio, sis. idem est quod accessio. At. 121. b. Dice archum mehercule dices accessi, non unum omnium loquacissimum. At. 173. a. In oppido aliquo malleu resedis se, quoad accesserit. At. 5. b. Te non modo non accessam, sed prohibebo. At. 35. a. Et si erit pugandum, accessum ad societatem laboris. I. V. 217. b. Optimum quencq; ad se accesserat. de D. 78. a. Quo factum est ut eum ad se rex accesserit. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accessendi facultas. I. V. 137. a. Quis erit tam amens, qui te post quinque annorum statuarum nomine accessat? de Orat. 157. a. Translationes oratoris splendoris aliquid accessunt. Bru. Att. 288. a. Cum id malum quod uitare poteris, ultra

ultra accersas atq; attrahas. Q. Fr. 308. b. Pompeius se comparat, homines ex agris accersit. Epist. 106. a. Vbi sunt, quando accersantur.

Accersere, etiam accusare. I. V. 121. a. Quod tum magis inuidioso crimine, quam uero accerseretur.

Accessio, onis, adiectio, incrementum, lucrum super fortem. (discessio, abcessio, pro R. P. 127. b. Non intelligo hoc quale sit, utrum accessionem decime centesima, an decessionem de summa fecerit. Et ibi. Accessionem mille talentum esse factam. I. V. 173. a. Et 164. b. Et 166. a. HS quinque accessionis cogebantur dare. Off. 54. b. Eorum neque accessione melior uita sit, nec discessione peior. de Vni. 202. b. Cum ad corpora tum accessio fieret, tum abcessio. de D. 115. b. Haec decessio captiuis, aut accessio, subitane fieri potest? Or. 208. a. Ut quanta ad rem, tanta ad orationem fiat accessio. Epist. 134. b. Magnam perditam hostes accessione sibi fecissent, etc. At. 193. b. Meque hac ad maximas egritudines accessione non maxima liberata. At. 262. a. Ad ueteres necessitudines magnam attulit accessionem tua uoluntas erga me. Epist. 18. b. Quam tamen tibi accessiones fieri et fortunae et dignitatis. I. P. 99. a. Cum tibi ad pristinas clades accessio fuisset Aetoliae interitus. I. P. 97. b. Tum quidem tibi etiam accessio fuit ad necem Platoris, Pleuratiui eius comes, Off. 28. a. Hanc Scarus demolitus, accessionem adiuuauit adibus.

Accessus, sus, accessio, appulsus, aduentus. (Recessus, de N. 52. b. Accessus ad res salubres, a pestiferis recessus. At. 23. a. Id ad tuas literas, quas ad me de accessu tuo miseris, discepabat. Pro Mil. 111. b. Illi accessus ad urbem nocturnus metuendus est. de N. 30. a. Solis accessus discessusque. de Or. 159. b. Luna accessu et recessu suo solis lumen accipit. de D. 115. b. Quid de fretis aut de marinis aestibus dicamus quorum accessus et recessus lunae motu gubernantur. Et 127. a. Accessu et recessu stellarum coelum commutari.

Accidit, bat, euenit, usu uenit, cadit, casus incidit, tempus incidit, fit saepe ut, etc. id accidit, etc. id factum est, etc. potest accidere ut, etc. potest fieri ut, etc.

Accido, dis, euenio, obtingo, aduenio, interuenio. de A. 40. N. 13. b. Quod in illo mihi saepe usu uenit, idem modo cum te audirem acciderat, ut, etc. Epist. 93. a. Timebam ne euenirent ea, quae acciderunt. pro Cecin. 287. b. Ut negotia mulieris, si qua acciderent, susciperet. At. 127. b. Accidere autem mihi nolebam, quod doleo uiris fortissimis accidisse. de Som. 139. a. Exustiones terrarum, quas accidere tempore certo necesse est. de D. 112. a. Nihil fieri, nihil accidere, nihil euenire potest, nisi quod, etc. Att. 10. b. Id autem ut accideret, commissum est Hortensij consilio. Off. 55. a. Credo si quando dubitatio accidit, quale sit id de quo considerat. At. 10. a. Queris ex me quid acciderit de iudicio. de D. 92. b. Mihi a peritis in Asia praeditum est, fore euentus rerum, qui acciderunt. pro Q. 2. a. Id accidit praetoris iniquitate. Et ibi. Quod eorum potentia factum est, qui, etc. Att. 129. a. Quod ueritus sum factum est, ut Domitius implicaretur. de D. 112. b. Nihil pro certo futurum est, quod potest aliqua procuratore accidere ne fiat. pro Plan. 262. a. Nihil, ut plerumque euenit, praeter opinionem accidit. I. P. 86. b. Illud etiam accidit praeter optatum meum, sed ualde ex uoluntate, ut in furorem incideres. Att. 263. b. Cum Caesar ostendisset, etc. accidit ut subito ille interiret. Ep. 40. a. Nihil tam praeter opinionem meam accidere potuit.

de In. 70. a. Si quid pupillo accidisset. I. A. 154. b. Si quid mihi humanitus accidisset. I. V. 257. a. Calamitas, quae omnis propter auaritiam ipsius accidit. pro Pom. 15. a. Si quid de eo factum esset. de Am. 97. a. Nihil mali accidisse Scipioni puto, mihi accidit si quid accidit. Att. 122. b. Moriar si magis gauderem, si id mihi accidisset. Epist. 206. a. Tamen mihi crede, singulares huic munitio calamitates accidisse. Ad Her. 16. a. Multa mala alicui casura esse. de In. 50. b. Quid ipsi casurum sit. Epist. 241. a. Quid casurum sit, incertum est. I. V. 221. b. Mirum quendam dolorem accidere alicui. Part. 237. a. Aliquid diuinitus accidere. de Orat. 127. a. Nihil mihi ad dolorem acerbius accidere potuit. I. V. 30. b. Quid mihi optabilius ad immortalitatem gloriae potuit accidere. At. 85. a. Quod uideo tibi etiam nouum accidisse tanquam mihi. Epist. 40. b. Quae scribis ad me, minime mihi miranda, et maxime iucunda acciderunt. Epist. 30. b. Cognoui omnia, quae a me profecta sunt in te, tibi accidisse gratissima. pro Plan. 271. b. In quibus ipsi alicui quos habuisti in me reprehendendo, tamen mihi non ingrati acciderunt. At. 3. b. a. Nam mihi omnia, quae iucunda ex moribus alterius homini accidere possunt, ex illo accidebant. Epistol. 41. a. Illud mihi permirum accidit, tantam temeritatem, etc. At. 110. b. Hoc mihi accidit iucundissimum. At. 49. a. Quod me uetas quicquam suspicari accidisse ad animum tuum, quod, etc. de In. 62. b. Hoc mihi uoluntatis accidit, ut scriberem, etc. Att. 9. b. Ad pedes omnium sigillatim accidente Clodio, aliam, accedente. Abjicere et proijcere se ad pedes alicuius. I. P. 97. a. Abjicere.

Accio, cis, accersio, uenire iubeo, euoco. At. 68. b. Tu inuita mulieres, ego acciuro pueros. At. 220. b. Hic igitur, si accierit, accurram. de Ar. 249. b. Aruspices acciondos ex Hetruria arbitror. de Or. 156. a. Philippus, qui filio Aristotelem doctorem accierit.

Accipio, pis, capio, recipio, tracto, interpretor, intelligo, mutuo. Quin. Fr. 315. b. Accepi literas tuas datas Placentiae, deinde alteras posttridie datas Blandenoniae. Itaque praclarum a maioribus accepimus morem rogandi iudicis. de Off. 60. b. Quas enim dolo malo mancipio accepi de Varo diceret. i. a Varo. At. 1. b. Certum humanitatem ipsi tribuere debemus, a quibus accepimus. Q. Fr. 295. a. b. Cum optatissimum nuncium accepissem, te mihi questorem obtigisse. Epist. 29. b. Cum imparatam iam Capuam accipere nolui. At. 128. a. Accipere aliquid in bonam uel malam partem. Epist. 36. a. Accipere beneficium in contumeliam. At. 242. b. Accipere aliquid grauius. de Or. 128. a. Quicquid in eum officij contuleris, id ita accipiam, ut in meisum te putem contulisse. Epist. 14. a. Atque fortiter hoc uelim accipias, ut ego scribo. At. 247. Ea te moderate accepisse. Ep. 167. a. id est, equo animo. Quanto nunc hoc idem accipiet asperius? At. 135. b. Accipere aliquid seuerius. pro Cel. 49. a. Cum de plebe consullem non accipiebant. de Or. 163. b. Tenere, quae didiceris in accipienda causa. de Or. 141. a. Accepimus conditiones, sed ita ut remoueat praesidia. Epist. 261. a. Quae contuens animus, accipit ab his cognitionem deorum. de N. 57. a. Quin iudicium acciperet in ea ipsa uerba, quae Neuius edebat, non recusabat. pro Q. 11. b. ibidem. Cum is iudicium acciperet pro Quintio, cui tu, etc. Cum exploratum habere coepero, Caesarem honoribus quos accepit, extraordinarijs fore contentum. At. 275. a. Nunc primum hoc aures tuae crimen accipient. I. V. 113. a. Imperat.

Imperat Agrynenisibus, ut Decumas ipsi publice accipiant. I. V. 153. a. Quemadmodum in ludis accipiuntur. At. 249. a. id est, placeant. Aut de quibus memoriam accepimus. de Off. 103. b. Animus mollis, et ad accipiendam, et ad deponendam offensionem. At. 14. a. Terga bouum non esse ad onus accipiendum figurata. de Fin. 58. a. Cum palmam iam primus acceperit. de Cla. 180. a. Tambonus gladiator, tam cito rudem accepisti. I. A. 174. b. Cum par uoluntas accipitur et redditur. Epist. 60. a. Remp. illis accepi temporibus, eam, quae penae amissa est. Postquam. 199. a. Rogationem suscitavi, qua accepta est hostibus deditur. de Off. 74. a. Quae deprecante accepta lex non est. Off. 74. a. Laodicea me praedes accepturum arbitror. Epist. 28. b. Cum me pro puero respuerit, accepisset uadem. Att. 289. a. Accipere uulnus. At. 79. b. Accipere plagam. ibidem. Accipere pecuniam ob rem iudicandam. Att. 22. a. Pecuniam adolescentulo grandi sceleris, fiducia tamen accepta occupauisti. pro Plac. 157. a. Qui testimonium publicum mandataque acceperant. I. V. 111. b. Luna solis lumen accipit. de Or. 159. b. Hoc est, 20 multis modis reprehendi potest, tamen accipio quod datur. de Fin. 82. a. Quod datur, accipimus. Epist. 12. b. Et tamen ab illo aperte tectae, quicquid est datum, libenter accipio. At. 9. a. Si te dant et sua sponte, accipio quod datur. de Or. 125. a. Bibulus provincia acceperat. Epist. 23. a. Statum mihi quidem, ut uidetur et ad Caesarem, sed quero locupletem tabellarium accipiat. At. 328. b. Quod ego ita libenter accipio, ut, etc. Epist. 77. a. Sit enim mihi tunc literis, ista ipsa praeserta acceperit. de Or. 116. b. Voluptatem hanc esse sentium omnes, quam sensus accipiens mouetur. de Fin. 65. a.

Accipere, pro interpretari seu intelligere. Periculose dico, quemadmodum accepturi P. Cistis horreo, sed quae oro, uos, ut accipiatis sine offensione, quod dixeris. I. A. 210. b. Ut uolere quisque accipiat, ego, etc. pro Deiot. 148. b. Quod rogauit in bona partem accipiam, si qua sunt in tuis literis quae me mordeant, etc. Att. 175. a. Accipiet in optimam partem C. Pansa, etenim dicam animo amicissimo. pro Cel. 49. a. Illud non accipio in bonam partem, quod ad me refert. At. 204. b. Cum uerbum in duas plures ue partes accipi potest. ad Her. 40. b. Quae quidem a te in eam partem accepta sunt, ut eum amplissimo regis honore assereris. pro Deiot. 146. a. Ea iudices spero a uobis esse in bonam partem accepta. pro Arch. 192. a. Quod dicam, in bonam partem accipias. At. 273. b. Tente te quo animo accipias. Epist. 253. a. Sed bonam in partem accipies. At. 52. a. Accipere aliquid in aliam partem ad dictum sit. ad Her. 13. b. Et haec accipienda amice, cum beneuole sunt. de Am. 112. b. Vereor quomodo hoc accipias. ad Her. 36. a. Quemadmodum hoc accipituras exteras nationes putasti. I. V. 215. b. Velim sic hoc accipias, ut a me dicitur, dicam certe quod sentio. de Arch. 255. b. Patienter accipere admonitionem. de Am. 113. a. Durius accipere hoc mihi iustus est. At. 2. a.

Accipere aliquem bene uel male, id est tractare. Epist. 107. b. Tum quod Epicurum tuum Stoici male accipiunt. Accipitur satis male a Curione, et totus eius secundus consulatus exagitur. Epi. 121. b. Copiae extenuatissimae, et inopia omnium rerum pessime acceptae. Bru. Epist. 174. a. Sparte pueri uerbis accipiuntur ad necem. Tusc. 60. 182. a. Nos Asia accepit admirabiliter. At. 75. b. Male accipere aliquem uerbis. I. V. 104. b. Hominem multis uerbis male a me acceptum dimisi. I. V. 120. a. Aliquem ad

epulas recipere, et cum bene uel male accipere. Tusc. 222. b. Post autem regio apparatus accepti, sermonem in multa noctem produximus. de Som. 126. b. Ego uero bilam re a te acceptus sum. de Or. 135. b. Coniuncta hilaritate bene accepti. At. 252. b. Leniter clementerque hominem accepit. I. V. 220. b. Accipere hospitium. Epist. 103. a. Accipere aliquem hospitio. At. 32. a.

Accipere pro admittere. Hic tu me etiam insimulas, nec satisfactionem meam accipis. Epist. 101. b. Sed in hoc homine nullam accipio excusationem. Epist. 25. b. et 198. b. Accipere iniuriam. Iniuria. Accipere causam, id est excusationem. Epist. 264. a. Et Att. 274. b. Causam tuam nosco, id est accipio. Ep. I. P. 82. a.

Accipiam equidem dolorem, mihi illum irasci. Att. 85. b. Accipere detrimentum. pro Pomp. 6. b. et 16. b. Accipere ignominiam et calamitatem. I. V. 256. a. et 120. a. Accipere contumeliam. Ut cum me hospitio accipias, existimationem te aliquam putes accipere. Epistol. 136. b. Ea, quae parum accepis, querere. de N. 60. b. et ibi. Ea, quae minus intellexeris requirere. Cum causam suuebas, illud accipiebam.

Accipere pro intelligere seu interpretari. Epist. 5. b. Quae gerantur accipies ex Pollione. Epist. 35. a. Cognosce equitatem ex postulationis tuae. de In. 76. b. In hac lege hanc causam accipi minime oportet. de In. 58. b. Vini uerbi in aliud atque ceteri accipiat, posse ducere. de Orat. 132. a. Ad uerbum non ad sententiam re accipere. de Or. 133. a. Hunc locum, si quidem ego te accipio dicere Arpinium germanam patriam esse uestram. de Leg. 170. a. Ut contra ac dicat accipi ac sentiri uelit. Or. 209. b. Sed quem accipio ipse oculis atque animo sensum, huic uere apud uos, ut potero planissime exponam. I. V. 157. a. Ut de Socrate accipimus. Off. 18. b. Accepissentque fama et auditione esse quoddam numen, etc. de N. 45. a. Cum graecas literas M. Catonem in senectute didicisse acceperim. Acad. 2. a. Cerimonie ab omni uetustate acceptae. de Ar. 250. a. Sic enim a maioribus nostris accipimus. I. V. 64. a. C. Marius duas adilitas accepit repulsas. pro Plan. 269. b. et ibi. Accipere offensionem in adilitate.

Accipere aliquem in amicitia. At. 37. b. Accipere aliquem in ciuitatem. Off. 8. a. Accipere falsam opinionem de aliquo. Epist. 13. b. id est, habere falsam opinionem de aliquo. de Or. 103. b. Sit boni oratoris multa auribus accepisse. Accipio. Top. 223. b. Nam neque deditio, neque donationem, sine acceptione intelligi posse.

Accipiter, tris, auis rapax, coturnicum auida. de N. 69. a. Accipitres, aspides, etc. et Hor. 43.

Accitus, a, um. Sal. In. 270. b. Cicero arreptitius, accitatus, paulo ante insitus huic urbi ciuis.

Accitus, tus, accersitus. I. V. 162. a. Accitu alicuius euocari.

Accius, cij. Poeta D. Brutii M. filij familiaris. de Cla. 174. a. et pro Arch. 190. a.

Accianus, ab Accio. Tusc. 204. Hinc ille Agamenton non Homericus, et idem Accianus.

Acclamatio, onis. adclamatio, admurmuratio, exclamatio. de In. 47. b. Quod genus strepitus, acclamationem statim non incommodum est injicere. et, Acuta et attenuata nimis acclamatio. ad Her. 20. a. et ibi. Exclamatio pro eodem. et de Or. 139. b. Vitanda est acclamatio aduersa populi. Q. Fr. 306. b. Cato contradixit maxima acclamatione Senatus. Pompeius non modo acclamatione, sed conuicio et maledictis impeditus fuit. Q. Fr. 308. a. Acclamatio ad

tio aduocatorum Clodij. Att. 11. a. Acclamo, as. de Cla. 188. a. Sed tamen non metuo ne mihi acclametis. et. Hostis omnibus, qui acclamassent. I. V. 162. a. Quæstura hostiensis, cui, cum prætores sortituri, etiam acclamari solet. pro Mur. 128. a. Is non ausus est dicere, quot millia fundus suus abesse ab urbe. nam cum dixisset minus abesse LIII, populus cum risu acclamauit, ipsa esse. pro Cæcili. 290. a. Ne acclametur. I. P. 93. b. in malam partem.

Accliuus, ue. arduus, erectus. Q. Fr. 318. b. Ea uia pars ualde accliuus est. Accola, le. iuxta aquas montes ue habitans. I. V. 226. b. Emenes omnes sacerdotes, omnes accolæ atq; antistites Cereris esse uidentur.

Accolo, lis. Or. 211. a. Vos qui accollitis Histrum fluuium ex Næuo. et. Illa gens, quæ illum locum accollit, sensu audiendi caret. de Som. 129. a.

Accommodate. Or. 207. b. Definire aliquid ad popularem intelligentiã accommodatè. Dicere quammaxime ad ueritatem accommodatè. de Or. 97. a.

Accommodatio, onis. I. V. 191. a. Ex huiusmodi initiq; atq; ex liberalitate et accommodatione magistratum, consuetudo estimationis introducta est.

Accommodatus, a, um, aptus, congruens, constitutus. de Or. 103. a. Sententiæ ad probandum accommodatæ, et uerba ad audiendum iucunda. et. Animi motus probandi, qui item ad naturam accommodati sunt. Off. 20. b. Oratio ad persuadendum accommodata. Acad. 45. a. Animi præparati rebus ad tranquillitatem accommodatis. de D. 105. b. Nunquis uestrum ad uim, ad facinus accommodatus est? nemo. contra Rul. 90. a. Minime sunt ad te consolandum accommodatus. Epist. 71. b. Accommodatum ad rem de qua agitur. ad Her. 2. a. Hæc lex uobis accommodata atque utilis est. contra Rul. 68. b. Numeri singulis orationis generibus accommodati. Or. 216. a. et pro Clu. 18. a. Pompeij ratio, quæ fuit accommodata L. Syllæ descriptioni. pro Flac. 152. b. Sed te confido ea esse facturum, quæ mihi intelliges esse accommodata. Ep. 32. a. Tunc mihi ille dixit perfore accommodatum tibi, si, etc. Ep. 33. a.

Accomodo, as. commodo, apto, refero, naturã meam uerso, et ad tempus rego. Ep. 203. b. Peto à te, ut ei de habitatione accommodes. Largiendi ratio et facultates accommodanda, et mediocritate moderanda est. Off. 45. b. Si quid iste suorum ædilibus accommodauit. I. V. 229. b. At se ædes suas cuidam amico ad nuptias accommodasse. ad Her. 40. a. Vos autem, dum illi placere uultis, ad tempus ei mendacium uestrum accommodauistis. pro Cæl. 40. b. Illud si scissem, ad id meas literas accommodassem. Epist. 58. b. Meum consilium accommodabo ad tuum. Ep. 129. b. Qui se ad tempus et ad magnas res gerendas accommodauerunt. Off. 14. b. Ad uos exacuendos accommodaui orationem meam. de Orat. 95. b. Ut libenter ad eius testimonium uestrum iusturandum accommodetis. pro S. R. 35. a. Si qui dies ad iustificandum dati sunt, ad eorum numerum accommodo, quæ scribo. de Leg. 157. b. Ciceroni hoc uelim proponas, ut sumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedem Argiletii. At. 197. a. Ad alicuius arbitrium et nutum totum se fingere et accommodare. pro Dom. 240. b. Ut se exta ad immolantis fortunam accommodent. de D. 115. b. Accommodare fabulas poetarum, ad ea que dicimus. Africanus ille coronam sibi ad caput accommodans. de Or. 132. a. Hæc nostra oratio multitudinis est auribus accommodanda ad oblectandos

animos. de Or. 123. a. Vulgare exordium est, quod in plures causas potest accommodari, ut conuenire uideatur. de In. 48. a. Ut idem uersus aliis in aliam rem accommodari possent. de D. 131. b. Quod in plures causas accommodari potest. ad Her. 3. a. Ratio, quæ alij expositioni potest accommodari. ad Her. 13. a. Accommodare unam rem ad aliam. ad Her. 1. a. Accommodare tempus ad unius uoluntatem. Epist. 52. a. Ut perornatè litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet. Off. 60. b. aliter, perornatè.

Accresco, scis. cresco. de In. 74. b. Flumen enim subito creuit. Sal. in Cic. 271. a. Redde rationem, quantum partimonij acceperis, quid tibi libitibus creuerit. Cornel. Ne pos in uita Att. 272. a. Postquam in dies dolores accrescere febresq; accepisse sensisti.

Accretio, onis. amplificatio. Tuscul. 162. b. Lunam accretione et diminutione luminis, quasi fastorum notantem et significantem dies.

Accubatio, onis. Off. 26. a. Status, incessus, sessio, accubatio. de Sen. 86. b. Accubatio epularis amicorum. Ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, sessio, comprehensio. de N. 20. a.

Accubo, as. accumbo. I. C. 106. b. Qui mihi accubantes in cõuiujs eruant sermonibus suis cædem bonorũ. Hæc scripsi X. Cal. accubans apud Vestorium. At. 227. b. Accumbo, bis. accubo, cubo, discumbo. I. V. 252. a. Mulariebra quotidie conuiuia erant, uir accumbebat nemo. Huc te Balneo, priusquam accumberes ducere uolebat. pro Deiot. 146. b. Lacedæmonij, qui quotidianis epulis in robore accumbunt. pro Mur. 142. a. In conuiujs Græcorum mulieres non accumbere. I. V. 89. b. Cum laui accubuissem. de Or. 87. a. Cæsar unctus est, accubuit. At. 222. a. Accubueram hora nona cum ad te harum exemplum in codicillis exarauit. Epist. 142. b.

Accumulo, as. construo, coaceruo. contra Rul. 77. b. Auges, addit, accumulatur aurum ex præda.

Accumulatissimè. Ad Her. 6. a. Ut munus hoc accumulatisimè tua largiamur uoluntati. Epist. 220. b. Liberalissimè et accumulatisimè polliceri cupiam.

Accurate, diligenter, studiosè, exquisitè. At. 129. a. Accurate uelut per scribas tuam ad me sententiam. Accurate et exquisitè disputare de aliqua re. de Cla. 190. b. Accurate sanè et diligenter de Dijs immortalibus disputatum est. de N. 5. a. et Cl. 172. a. Accurate diligenterq; et studiosè facere aliquid. Part. 118. a. Illud tamen arte tenent, accurateq; defendunt. At. 254. a. Is egit mecum accurate multis uerbis, tibi ut responderem. At. 74. a. Scripsi ad eum accurate. pro Arch. 189. a. Accurate cogitateq; scribere aliquid.

Accuratio, onis. de Cl. 186. b. In inueniendis componendisq; rebus mira accuratio, id est, cura, et diligentia.

Accuratus, a, um, meditatus, exquisitus. At. 101. b. Litterarum tuarum accuratissima diligentia mirum in modum delectatus sum. de Or. 88. a. Accurata orationis copia. de Or. 130. a. In tali coetu et tam accurato sermone. de Cl. 191. a. Accuratum et exquisitum dicendi genus. de Am. 101. a. Accurata oratio alicuius.

Accuro, as. curo, guberno. de In. 54. a. Melius accuratur quæ consilio geruntur, quam quæ sine consilio administrantur.

Accurro, ris. ad aliquem curro. At. 35. b. Expeditus scito ut sis, si in clamato, ut accurras. At. 220. b. Hic igitur si accierit, accurras. pro Rab. 94. b. Cum cuncta nobilitas

tas, ac iuuentus accurreret. At. 229. b. Lepta merogat, ut si quid sibi opus sit, accurrat. At. 239. a. Accurres in Tusculanum, ut scribis. de D. 136. b. Iste imagines ita nobis dicto audientes sunt, ut simulatq; uelimus, accurrat. Off. 74. b. Is accurrisse Roman dicitur. Epist. 128. a. Nos accurremus ad te.

Accusabilis, le. Tusc. 225. b. Quorum omnium accusabilis est turpitudine id est accusanda.

Accusatio, onis. nominis delatio. de Cl. 176. a. M. Brutus accusationem sacitauit, ut Athenes Lycurgus.

Accusator, oris. de Cla. 176. a. M. Brutus accusator, uehemens et molestus. et 176. b. Accusator acer et acerbus. pro Quint. 3. a. Possimus petitoris personam capere, accusatoris deponere? Epist. 122. a. Ponere accusatoris lucii aliqua lege. I. V. 91. a. Accusator apponitur ciuim Romanus. pro S. R. 27. a. Lex Memmia contra accusatores temerarios.

Accusatoriè. I. V. 144. a. Accusatoriè dicere. et 185. a. Non agam tecum accusatoriè, nihil fingam.

Accusatorius, a, um, pro Mur. 126. a. Illos lex magis quædam accusatoriã, quam uera maledicendi facultas. de L. Murenae iura, dicere aliquid coegit. pro Flac. 148. b.

Que accusatorio iure et more sunt facta. pro S. R. 26. a. Non tu in isto artificio accusatorio calidior es, quam hic in suo. pro Clu. 19. b. Accusatorio animo adduci, etc.

Accuso, as. causam uel culpam in aliquem confero, uel transiero, culpam alicuius accuso, postulo, infirmulo, arguo, compello, appello, criminor, cito, nomen defero, diè dico, in erimen uoco, aliquem reum cito, in iudiciũ uoco, ad iudicium uoco, reum facio, in reos refero, in iudicium uoco, litem uoco, litem intendo, litem infero, multã peto, litè capitũ in aliquem infero, capitũ aliquem arcesso, in iudicium capitũ arcesso, aliquem ambitus crimine arcesso, periculum capitũ alicui infero, in capitũ periculum uoco, in discrimen capitũ adduco, alicuius criminis aliquem reum facio, actionem perduellionis alicui intendo, nomen alicuius defero, nomen alicui defero, in summum capitũ periculum aliquem arcesso, aliquem iudicio arcesso, aliquem iudicio persequi, aliquem in iudiciũ de dolo malo et de fraude, tutele nomine adduco, statuarum nomine aliquem arcesso. I. V. 137. a. et Q. Fr. 307. a. Primum me tibi excuso in eo ipso, in quo te excuso, me enim, etc. de Op. 244. b. Aeschines à Demosthene capitũ fuit accusatus. Epist. 44. a. Te leuiter accusans in eo quod de me citò credidisses. de Fin. 70. b. Accusare aliquem capitũ. pro Cæl. 40. a. Accusare aliquem ambitus. de Or. 174. b. Accusare aliquem maiestatis. pro Dom. 222. a. Deinde, ne pro indicta die quis accusetur, ut ter ante magistratus accuset, intermissa die quam multam irroget, aut iudicet, quarta sit accusatio trinum nundinum prodita die, qua die iudicium sit futurum. I. V. 93. a. Is apud C. sacerdotem rei capitalis accusatus, etc. At. 4. a. 160. b. Non committam posthac ut me accusare de epistolarum negligentia possis. Idè et pro S. R. 33. b. et At. 2. b. Hoc eò ad te scripsi, quod is me accusare de te solebat. pro S. R. 33. b. Sexcenti sunt, qui interficarios, et de ueneficijs accusabatur. Epist. 13. a. Et si accusandi sunt, qui, etc. magis etiã reprehendendi, qui, etc. Epist. 79. a. Cuius tu desperationem accusare solitus es. de Fin. 55. b. Voluptatem accusare, dolorè laudare. pro Arch. 179. a. At in ea re per L. Cæciliam Syllam accusatur. Epist. 2. a. Pompeium iam liberius accusare et monere non desistimus. At. 137. a. Fastus accusans cælus Pompeij. At. 178. b. et 242. b. Grauisimè accusare aliquem.

Accusatorius, a, um, pro Mur. 126. a. Illos lex magis quædam accusatoriã, quam uera maledicendi facultas. de L. Murenae iura, dicere aliquid coegit. pro Flac. 148. b.

Que accusatorio iure et more sunt facta. pro S. R. 26. a. Non tu in isto artificio accusatorio calidior es, quam hic in suo. pro Clu. 19. b. Accusatorio animo adduci, etc.

Accuso, as. causam uel culpam in aliquem confero, uel transiero, culpam alicuius accuso, postulo, infirmulo, arguo, compello, appello, criminor, cito, nomen defero, diè dico, in erimen uoco, aliquem reum cito, in iudiciũ uoco, ad iudicium uoco, reum facio, in reos refero, in iudicium uoco, litem uoco, litem intendo, litem infero, multã peto, litè capitũ in aliquem infero, capitũ aliquem arcesso, in iudicium capitũ arcesso, aliquem ambitus crimine arcesso, periculum capitũ alicui infero, in capitũ periculum uoco, in discrimen capitũ adduco, alicuius criminis aliquem reum facio, actionem perduellionis alicui intendo, nomen alicuius defero, nomen alicui defero, in summum capitũ periculum aliquem arcesso, aliquem iudicio arcesso, aliquem iudicio persequi, aliquem in iudiciũ de dolo malo et de fraude, tutele nomine adduco, statuarum nomine aliquem arcesso. I. V. 137. a. et Q. Fr. 307. a. Primum me tibi excuso in eo ipso, in quo te excuso, me enim, etc. de Op. 244. b. Aeschines à Demosthene capitũ fuit accusatus. Epist. 44. a. Te leuiter accusans in eo quod de me citò credidisses. de Fin. 70. b. Accusare aliquem capitũ. pro Cæl. 40. a. Accusare aliquem ambitus. de Or. 174. b. Accusare aliquem maiestatis. pro Dom. 222. a. Deinde, ne pro indicta die quis accusetur, ut ter ante magistratus accuset, intermissa die quam multam irroget, aut iudicet, quarta sit accusatio trinum nundinum prodita die, qua die iudicium sit futurum. I. V. 93. a. Is apud C. sacerdotem rei capitalis accusatus, etc. At. 4. a. 160. b. Non committam posthac ut me accusare de epistolarum negligentia possis. Idè et pro S. R. 33. b. et At. 2. b. Hoc eò ad te scripsi, quod is me accusare de te solebat. pro S. R. 33. b. Sexcenti sunt, qui interficarios, et de ueneficijs accusabatur. Epist. 13. a. Et si accusandi sunt, qui, etc. magis etiã reprehendendi, qui, etc. Epist. 79. a. Cuius tu desperationem accusare solitus es. de Fin. 55. b. Voluptatem accusare, dolorè laudare. pro Arch. 179. a. At in ea re per L. Cæciliam Syllam accusatur. Epist. 2. a. Pompeium iam liberius accusare et monere non desistimus. At. 137. a. Fastus accusans cælus Pompeij. At. 178. b. et 242. b. Grauisimè accusare aliquem.

Accusatorius, a, um, habens acerbitatem, aliquid acerbitatis habens, austerus. de Or. 127. a. Nihil mihi ad dolorè acerbus accidere potuit. de Or. 125. a. Demissus, non acer, nõ pertinax, non litigiosus, non acerbus. de Cl. 370. a. Acerbus in uituperando. de Or. 103. b. Quæ mala sunt, ea multo maiora et acerbiora uerbis facere. de N. 75. b. Afotos ex Aristippi acerbos ex Zenonis schola exire. pro Quint. 17. b. Miserum est, etc. acerbum, etc. calamitosum, etc. Antequam. 196. a. Nihil duri, nihil acerbi mihi erit, quod rempub. tutabitur. de Pro. 76. a. Impolitæ uerò res et acerbe, si erunt relicta, efferent se aliquando, etc. de Sen. 88. a. Vna primo est peracerba gustui.

Acerra, re. arcula thuraria, in qua thus incendi ad sussumenta solet. de Leg. 182. a. Nec acerræ præterentur.

Acerralis, le. de D. 110. b. l. Sorites.

Acerratum, summatim. Or. 204. b. Acerratum multa frequentans, una complexione deincinet.

Acerrus, ni. cumulus cuiusq; rei. contra Rul. 77. b. Vix iam uidetur locus esse, qui tantos acerruos pecunia capiat. I. C. 116. a. Acerrus corporum. Acad. 23. a. Acerrus tritici. I. C. 120. b. Cerno animo miseros atq; insepultos acerruos ciuim. I. A. 178. b. Itaq; tanti acerrui nummorum apud istum construuntur, ut iam appendatur non numerentur pecuniæ. pro Syllam. 181. b. Quantos acerruos facinosa

Acer, acris, acre. Fortis, uehemens, acutus. (Lentis, At. 56. a. Flaccus eduxit uiros acres, id est, fortes. Acre inuagium. Acad. 45. a. Acre iudicium. Acad. 6. b. et de Or. 154. a. Acris acies ingenij. de Or. 92. b. Non despero fore aliquem aliquando, qui studio acriore quam nos sumus, exstat talis orator, etc. pro Plan. 273. a. Oculus acer et acutus. de D. 93. b. Vegetum se acremq; præbere ad agenda aliquid. de Or. 141. b. Vtendum est imaginibus agentibus, acribus, insignitis. de D. 109. a. Adhuc hæc erant, ad relica acri tēdebamus animo. Epist. 124. a. Caesar acer in rebus gerendis. de Or. 141. b. Sensus uidentis acerrimus. de Or. 116. b. Animus acer et præfens. de Or. 160. a. Hæc a crem curã, diligentiamq; desiderant. de Or. 144. a. Omne illud tempus meridianum Crassus in acerrima atq; attentissima cogitatione posuit. pro Mil. 106. b. Milo se acri animo defendebat. de Cla. 166. a. Flagitator nõ molestus qui dem, sed asidius tamen et acer. Or. 213. b. Aristoteles acerrimus in rebus inueniendis et iudiciãdis. pro Arch. 191. a. Meus quidam amor gloriæ nimis acer fortasse, ueruntamen honestus. I. A. 240. b. Acerrima illa et fortissima cupiditas imminuta ac debilitata est. de Or. 152. a. Vnguentũ summa et acerrima suauitate conditum. pro Cor. 63. a. Pompeius acre et magnum bellum gerens.

Acerbè, asperè. de N. 76. b. Acerbè necari. et Epist. 5. b. Acerbè et asperè nimium accusari. Acerbè ferre aliquid. pro Plan. 259. a.

Acerbitas, tis. asperitas, tristitia. At. 139. b. Ita neq; de ocio nostro spero iam, nec ullam acerbitatem recuso. Part. 237. a. Acerbitas iusticiam imitatur. Quint. Fr. 298. a. Iracundia exorabilis, ut in malis, acerbitati anteponenda est. de Am. 112. b. Apud aliquem euomere uirus acerbitatis suæ. Quint. Fr. 297. a. Ad summum imperium et etiã acerbitatem naturæ adiungere. I. C. 118. a. Mihi hæc conditio consulatus data est, ut omnes acerbitates, omnes dolores cruciatuq; perferrem. et 119. b. Omnes suppliciorum acerbitates. Off. 27. b. Obiurgatio habens multum acerbitatis. pro Plan. 279. a. Ego fructus ex repub. magna acerbitate permixtos tuli. pro Plan. 281. a. Lachrymæ quas tibi in meis acerbitatibus plurimas effudisti.

Acerbus, a, um, habens acerbitatem, aliquid acerbitatis habens, austerus. de Or. 127. a. Nihil mihi ad dolorè acerbus accidere potuit. de Or. 125. a. Demissus, non acer, nõ pertinax, non litigiosus, non acerbus. de Cl. 370. a. Acerbus in uituperando. de Or. 103. b. Quæ mala sunt, ea multo maiora et acerbiora uerbis facere. de N. 75. b. Afotos ex Aristippi acerbos ex Zenonis schola exire. pro Quint. 17. b. Miserum est, etc. acerbum, etc. calamitosum, etc. Antequam. 196. a. Nihil duri, nihil acerbi mihi erit, quod rempub. tutabitur. de Pro. 76. a. Impolitæ uerò res et acerbe, si erunt relicta, efferent se aliquando, etc. de Sen. 88. a. Vna primo est peracerba gustui.

Acerra, re. arcula thuraria, in qua thus incendi ad sussumenta solet. de Leg. 182. a. Nec acerræ præterentur.

Acerralis, le. de D. 110. b. l. Sorites.

Acerratum, summatim. Or. 204. b. Acerratum multa frequentans, una complexione deincinet.

Acerrus, ni. cumulus cuiusq; rei. contra Rul. 77. b. Vix iam uidetur locus esse, qui tantos acerruos pecunia capiat. I. C. 116. a. Acerrus corporum. Acad. 23. a. Acerrus tritici. I. C. 120. b. Cerno animo miseros atq; insepultos acerruos ciuim. I. A. 178. b. Itaq; tanti acerrui nummorum apud istum construuntur, ut iam appendatur non numerentur pecuniæ. pro Syllam. 181. b. Quantos acerruos facinosa

habens, austerus. de Or. 127. a. Nihil mihi ad dolorè acerbus accidere potuit. de Or. 125. a. Demissus, non acer, nõ pertinax, non litigiosus, non acerbus. de Cl. 370. a. Acerbus in uituperando. de Or. 103. b. Quæ mala sunt, ea multo maiora et acerbiora uerbis facere. de N. 75. b. Afotos ex Aristippi acerbos ex Zenonis schola exire. pro Quint. 17. b. Miserum est, etc. acerbum, etc. calamitosum, etc. Antequam. 196. a. Nihil duri, nihil acerbi mihi erit, quod rempub. tutabitur. de Pro. 76. a. Impolitæ uerò res et acerbe, si erunt relicta, efferent se aliquando, etc. de Sen. 88. a. Vna primo est peracerba gustui.

Acerra, re. arcula thuraria, in qua thus incendi ad sussumenta solet. de Leg. 182. a. Nec acerræ præterentur.

Acerralis, le. de D. 110. b. l. Sorites.

Acerratum, summatim. Or. 204. b. Acerratum multa frequentans, una complexione deincinet.

Acerrus, ni. cumulus cuiusq; rei. contra Rul. 77. b. Vix iam uidetur locus esse, qui tantos acerruos pecunia capiat. I. C. 116. a. Acerrus corporum. Acad. 23. a. Acerrus tritici. I. C. 120. b. Cerno animo miseros atq; insepultos acerruos ciuim. I. A. 178. b. Itaq; tanti acerrui nummorum apud istum construuntur, ut iam appendatur non numerentur pecuniæ. pro Syllam. 181. b. Quantos acerruos facinosa

habens, austerus. de Or. 127. a. Nihil mihi ad dolorè acerbus accidere potuit. de Or. 125. a. Demissus, non acer, nõ pertinax, non litigiosus, non acerbus. de Cl. 370. a. Acerbus in uituperando. de Or. 103. b. Quæ mala sunt, ea multo maiora et acerbiora uerbis facere. de N. 75. b. Afotos ex Aristippi acerbos ex Zenonis schola exire. pro Quint. 17. b. Miserum est, etc. acerbum, etc. calamitosum, etc. Antequam. 196. a. Nihil duri, nihil acerbi mihi erit, quod rempub. tutabitur. de Pro. 76. a. Impolitæ uerò res et acerbe, si erunt relicta, efferent se aliquando, etc. de Sen. 88. a. Vna primo est peracerba gustui.

Acerra, re. arcula thuraria, in qua thus incendi ad sussumenta solet. de Leg. 182. a. Nec acerræ præterentur.

Acerralis, le. de D. 110. b. l. Sorites.

Acerratum, summatim. Or. 204. b. Acerratum multa frequentans, una complexione deincinet.

Acerrus, ni. cumulus cuiusq; rei. contra Rul. 77. b. Vix iam uidetur locus esse, qui tantos acerruos pecunia capiat. I. C. 116. a. Acerrus corporum. Acad. 23. a. Acerrus tritici. I. C. 120. b. Cerno animo miseros atq; insepultos acerruos ciuim. I. A. 178. b. Itaq; tanti acerrui nummorum apud istum construuntur, ut iam appendatur non numerentur pecuniæ. pro Syllam. 181. b. Quantos acerruos facinosa

facinorum reperietis?
 Achaicus, 4. um. de Pro. 70. a. Achai ingentem pecuni-
 am pendunt. L. Pisoni quotannis. I. V. 65. d.
 Achaia, i. e. pro Fl. 165. a. Athenienses, cuncta Achaia.
 Ep. 216. a. Provincia in qua est Lacedaemon.
 Achatius, 4. um. At. 28. b. In medio Achaico cursu. At. 7.
 Acherini populi. I. V. 170.
 Acheron, tis. Fluvius apud inferos. de N. 68. a. Et illi
 qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Styx,
 Phlegeton. Tusc. 150. a. Acherontis transfusio. Postquam
 209. b. Metellos penè ex Acheronte excitatos.
 Acherontius, 4. um. Tusc. 158. b.
 Achilles, lis. de N. 68. b. Achillem Astypalea insula
 sanctissimum colit.
 Achivus, 4. um. de D. 86. a. Cum Achivi coepissent in-
 ter se strepere.
 Acies, ei. acumen ferri. exercitus ad pugna instructus.
 I. V. 259. a. iam ante aciem securum tuarum uiderat. de
 Som. 129. a. Radijs solis acies nostra sensusq; uincitur. de
 N. 54. b. Acies ipsa, qua cernimus, qua pupilla uocatur. de
 D. 93. b. Quorum utriusq; perstringere aciem mentis solet.
 de N. 34. b. Abducere acie mentis a consuetudine oculoru.
 Tusc. 159. a. Ut si iam possent in homine uno cerni omnia
 que nunc tecta sunt, casurus ne in conspectu uideatur ani-
 mus: an tanta sit eius tenuitas, ut fugiat aciem. Animus, cui
 ius obtusior sit acies. X. qui plus cernat et longius. de Sen.
 94. a. de Leg. 163. a. Cum homo exercuerit illam ut o-
 culorum, sic ingenij acie ad bona deligenda. Brut. 289. a.
 Qui splendore falsi honoris obiecto acie boni ingenij per-
 stringi posse cõsidunt. de Or. 97. a. Loci inquiruntibus no-
 bis, omniq; acie ingenij contemplatibus ostendunt se, etc.
 I. C. 105. b. Quibus si acie exercitus nostri ostendero, con-
 cident. Antequam. 195. b. Hostibus in ipsa acie, cum prali-
 antur, licet loqui. pro Mur. 129. a. et I. A. 193. b. Ille aciem
 instruit. de Opt. 244. b. Nõ enim in acie uersatur et fer-
 ro. I. C. 98. a. Aciem autoritatis alicuius hebescere.
 Acinus, ni. de Sen. 88. a. Acinus uinaceus, granu est, uel
 semen minoru fructuũ, quales sunt uua, bederæ, sambuci.
 Accipenser, ris. genus piscis. de Fin. 69. b.
 Acquisco, scis. quiesco, in aliqua re mihi requies est. 40
 de Or. 135. b. Qui hoc diuersorio sermonis tam libet ac-
 quieturũ te esse dicebas. pro Deiot. 144. b. In ore tuo uul-
 tuq; acquiesco. At. 65. a. Nulla est res pub. in qua acquiescã.
 de Fin. 91. a. Sed quia facillimè in nomine tuo acquiesco.
 At. 109. a. Acquiesco enim et scribens ad te, et legens tua.
 de Am. 115. a. Vicissim autem senes in adolescentium cha-
 ritate acquiescimus. de D. 109. a. Qui iam etate proue-
 ctu in nostris libris acquiescunt. Ep. 48. a. Habemus aliud
 nihil in quo acquiescamus. At. 190. b. Habeo enim nihil te
 tatis rebus omnibus, in quo acquiescam. At. 208. a. Sed cre-
 bro regusto tuas literas, in his acquiesco, tamè expecto no-
 uas. At. 216. b. Vitã calorũ causa Lanuuij tres horas ac-
 quieteram. de N. 51. a. Ipse dux reuolat, ut ipse quoq; qui-
 escat, in eius locum succedit, ex ijs, quæ acquiesuerunt. de L.
 159. a. Crebro instans, interdum acquiescens. Epist. 51. b.
 Ut in eius bonis acquiescam. pro Mil. 121. b. Qui maximè
 P. Clodij morte acquiescunt. Epist. 51. a. Lectis tuis literis
 aliquantum acquiesci.

Acquiro, ris. quæro, comparo, concilio, adiungo, pa-
 ro, colligo, adipiscor, persequor, consequor. Off. 56. b. Nã
 sibi ut quisq; malit, quod ad usum uite pertineat, quam al-
 teri acquirere, concessum est, non repugnate natura. pro
 Cl. 37. a. Hec ipsius labore que sita atq; collecta sunt. Off.

33. a. Philosophi, qui semper aliquid acquirunt, quod spe-
 det et ualeat ad bene beatèq; uiuendum. Off. 45. a. Et si
 quando aliqua res maior aut utilior, populari largitione
 acquirunt. I. C. 117. a. Mihi iam ad uite fructum nihil pos-
 test acquiri. Epist. 36. a. Ut mihi nihil neq; ad honorem,
 neq; ad gloriam acquirendam deesse putarem. Ep. 144. b.
 Acquirere dignitatem. de Am. 111. a. Homo et seipsum
 diligit, et alterum acquirat, cuius animum cum suo com-
 misceat. At. 2. a. Et quàm omnes gratias non modo retinẽ
 das, sed etiam acquirendas putemus. de Am. 112. b. Acqui-
 rere sibi aliquem, apud quẽ euomat uirus acerbissimã suã.
 I. C. 107. a. Aliquid de possessione detrabere, et fidem ac-
 quirere. pro Cecin. 286. a. Quamquam sic mihi persuadere
 recuperatores, non uos tam uis obscurem rationem
 dubitasse, quàm moram ad eum condemnandum acquisisse,
 et simul et illi spacium ad se colligendum dedisse.
 Acradina urbs. I. V. 228. a.
 Acrotophoron, urceolus. de Fin. 93. a.
 Acredula, i. e. auis, Lusciniã quidam censent. de D.
 83. a. Sepe etiam pertriste canit de pectore carmen, et ma-
 tutinis acredula uocibus instat.
 Acrimonia, ni. uis animi, impetus. ad Her. 21. a. Con-
 uenit igitur in uultu pudorem et acrimoniã esse. ad Her.
 35. b. Licentia si nimium uidebitur acrimonia habere, nulli
 tis mitigationibus lenietur.
 Acriter, acri animo, uehementer. Tusc. 163. b. Acriter
 oculis deficientẽ solẽ intueri. pro Fl. 150. b. Acculatorẽ a-
 criter et uehementer dicere. de Or. 138. a. Sic omnia que
 fiunt, quæq; aguntur acerrimè, lenioribus principijs natu-
 ra ipsa prætexit. pro Nil. 119. b. Vir animosus, et se ac-
 riter morti offerens. pro Fl. 151. b. Aliquid quàm maxime in-
 tentis oculis acerrimè cõttemplari. I. P. 94. b. Lubricum ge-
 nus orationis adolescenti nõ acriter intelligenti sepe præ-
 cept. de Or. 94. b. Ferè nemo est, quin acutus atq; acruis
 uicia in dicte, quã reuera uideat. Acerrimè cadere uel rea-
 prehendere aliquẽ. I. V. 264. b. et At. 104. b.
 Acroama, auditio. I. V. 211. a. Hic quasi festiuum acro-
 ama, ne sine corollario de conuiuio discederet. ibid. Conu-
 uis in spectantibus emblemata auellenda curauit. pro Ar.
 189. b. Cũ ex eo quæreretur, quod acroama, aut cuius uo-
 cem libenter audiret, dixit, etc. Item, pro Sest. 25. b. Ipse
 ille maxime Ludius, non solum spectator, sed actor, et
 acroama.
 Acroasis, auscultatio, audientia. At. 246.
 Acrostichis, cum deinceps ex primis uersuum litte-
 ris aliquid conuenitur. de D. 131. b. Tum ea quæ a-
 xis dicitur, etc.
 Ac si, ut si, tanquã si, pro eo ac si, quasi, perinde quã
 si, similiter ac si, iuxta ac si, non secus ac si. pro Mur. 126.
 a. Tecum agam Serui, non secus ac si meus esset frater.
 de In. 53. b. Pro eo ac si concessum sit, concludere oportebit ac-
 gumentationem. de N. 61. b. Similiter facis, ac si me roges,
 cur, etc. Postquam. 208. b. Qui me omnibus officijs iuxta
 ac si meus frater esset, sustentauit. At. 67. b. Quem tracta-
 non secus ac si ego essem imperator.
 Acta, a. litus. I. V. 251. b. Vxorẽ eius parũ poterat animo sa-
 luto ac libero, tot in acta dies secũ habere. id est, in litore.
 Acta, orum. et actum, sti. l. Actum. de Or. 114. a. Con-
 filia primum, deinde acta, postea euentus. Epist. 161. a.
 Res urbanas actasq; omnia ad te perferri arbitror. I. A.
 156. a. An in libellis et chirographis acta Cesaris firma-
 erunt? I. V. 254. b. Tum istius acta commemorabuntur.
 I. A. 179. a. Acta Cesaris, quæ quidẽ Cesar egisset. de Pro.
 78. b.

29
 78. b. Acta Cesaris rata esse uel irrita. pro Dom. 229. b.
 Ut acta tui præclari Tribunatus hominis dignitate hone-
 stes. I. C. 111. a. Ut qua ratione hæc inuestigata sunt, uos qui
 ignoratis, ex actis scire possitis. Attic. 84. b. Cogitabã mul-
 ta eius iniquè acta et constituta tollere. I. A. 181. a. In pu-
 blicis actis nihil est grauius, in priuatis firmissimum est te-
 stamentum.
 Actæon, onis. Parad. 123. a.
 Actianus, na. At. 112.
 Actio actionis, actus, factum, usus, etc. In Sal. 293. b. 10
 Quos ego habui omnium mearum actionum monitores.
 de N. 21. b. Epicurus deos ipsorum motu et actione diuina.
 de N. 34. b. Epicurus deos omni procuracione, atq; actio-
 ne priuat. de N. 36. b. Actiones appetitionibus consen-
 tanea. At. 143. d. Dispersione enim consulum actio de
 pace sublatã est. Off. 4. b. Ad quod genus adhibenda est
 quedam actio, non solum mentis agitatio. de N. 11. a. A-
 ctio mentis atq; agitatio in Deo. Acad. 46. a. Actio uirtu-
 tis et usus uirtutis idem. Off. 5. a. Virtutis laus omnis in
 actione consistit. Off. 22. b. Omnino si quicquã est decorũ,
 nihil est profectò magis, quàm æquabilitas uniuersæ uite,
 tum singulariũ actionum. At. 226. b. Ego non dimitto istã
 curam, sed suscipiã omnẽ istam actionem. Off. 28. b. In om-
 ni actione suscipienda, tria sunt tenenda, etc. At. 286. a.
 Si modo contra alienã potentia, nõ pro sua suscepit eas a-
 ctiones. Off. 29. a. Locum autẽ actionis opportunitatem
 temporum esse dicit. Epist. 68. b. Hæc quasi fabula rerũ
 euentorumq; nostroru habet uarios actus, multasq; actio-
 nes et consilioru et temporum. At. 151. a. Ne et congreg-
 sus Cesaris stimulat, et primus eius actioes horreo. Ep. 42. 30
 b. Quæ humanitate tulit contentione meã aduersantẽ in-
 terdum actionibus suis? Off. 21. a. Pueris nõ omnẽ licentiã
 ludendi damus, sed eam que ab honestatis actionib. non sit
 aliena. Ep. 130. a. Dare curas et actiones honestas alicui.
 Off. 25. b. 26. a. Nec actio illaru rerũ aperta petulãtia ua-
 cat, nec oratio obscenitate. Off. 33. b. Actiones suas scrip-
 tis mundare. de D. 95. a. Eam partẽ animi, que sensum ha-
 beat, non esse ab actione corporis seiuatam. de D. 127. a.
 Ex eo ingenta, mores, animũ, corpus, actionemq; uite cu-
 iusq; singi. Off. 4. a. Parare res, quib. actio uite cõtinetur. 40
 Off. 31. a. Cognitio contemplatioq; nature manca quodam-
 modo atq; inchoata sit, si nullã actio rerum consequatur.
 Actio, unum ex quinque oratoris officijs, que et gestũ
 motum ue corporis totius, et pronunciationẽ continet.
 de Cla. 177. a. Demosthenem ferunt ei, qui quæsiisset, quid
 primũ esset in dicendo, actionẽ: quid secundum, idem, et
 idem tertium respondisse. pro Deiot. 144. b. Actio cause
 maxime debilitatur loco. Or. 202. a. Demosthenes tribuit
 et primas, et secundas, et tertias actioni. de Or. 161. b.
 Actio in dicẽdo una dominatur. de Or. 163. b. Est enim a-
 ctio quasi sermo corporis. Or. 202. a. Est enim actio quasi
 corporis quædã eloquẽtia, cum constet è uoce atq; motu.
 de Or. 115. a. Actio uaria, uehẽmẽs, plena animi, plena spi-
 ritus. Or. 204. a. Actio non tragica, nec scenæ, sed modica
 iactatione corporis, uultu tamen multa cõficiens, nõ hoc
 quo dicuntur os ducere, sed illo, quod significat ingenue quo
 sensu quicq; pronunciant. Ep. 161. a. Mca actio atq; con-
 tentio. de Cl. 186. b. Actio Cn. Põpeij habebat et in uoce ma-
 gnum splendorem, et in motu summam dignitatem.
 Actio, pro oratione, quales sunt actiones in Verrem.
 Attic. 235. b. Dolabella prima illa actio et hæc contra
 Antonium concio. At. 274. b. Sed tamen omnium ordinũ
 consensu, gratiarum actio, gratulatioq; me commouet.

Epist. 154. b. Gratiarum actionem a te non desiderabam.
 Ep. 158. a. Nec enim tanta necessitudo, quanta, etc. deside-
 rare uidetur gratiarum actionem. At. 86. a.
 Actiones, formulæ agendi in iudicio. Cn. Flauius scri-
 ba fastos protulit, actionesq; composuit. de Or. 100. b. A-
 ctiones a Cn. Flauio primũ expositæ. I. A. 171. a. Nullũ
 est de alea lege iudicium.
 Actio, ius persequendi quod sibi debetur, seu iudicium
 ipsum, seu questio forensis, et lis. I. V. 122. a.
 Dare actionem, et dare iudicium alicuius rei cui pi-
 am. I. V. 121. a. Prator assuevit se eius rei in primis actio-
 nem esse daturum. de In. 51. b. Actio alicuius rei. Consti-
 tuere actionem. de In. 69. b. Constituire iudicium man-
 dati. pro S. R. 36. b. Constituire questionem de furto. pro
 Cluent. 56. a. Constituire locum reo. pro Cluent. 29.
 a. et 29. b. I. A. 223. a. Nec constituere iuris actiones ma-
 lebat, quàm controversias tollere. pro Q. R. 49. a. Sunt ius-
 ra, sunt formulæ de omnibus rebus constitute, ne quis aut
 in genere iniuriæ, aut ratione actionis errare possit. pro
 Cecin. 291. b. Actio iniuriarum dolorem imminuit liber-
 tatis iudicio penasq; mitigat. pro Cecin. 290. b. Eius rei
 ius, actionemq; queramus. pro Cecin. 191. a. Quæro sit ne
 aliqua eius rei actio, an nulla. pro Cecin. 291. a. Hanc pu-
 to me habere actionem, ut per interdictũ meũ ius tentem,
 tuam iniuriã persequare. pro Quin. R. 54. a. Cũ de sua pay-
 te Roscius transiegit, cum Flauio actionẽ tibi tuã reliquit.
 pro Quin. R. 50. b. Qui de sua parte decidit, reliquũ inte-
 gram relinquit actionem. pro Cecin. 291. b. Si qui me exia-
 re domo mea coegisset armis, haberem actionem: si qui in-
 troire prohibuisset, non haberem. pro Cecin. 292. b. Ut
 uos iudicetis, huius rei interdictum atq; actionẽ in mentẽ
 maioribus nostris nõ uenisse. pro Cec. 286. b. Quare aut
 muta actionẽ, aut, etc. de In. 69. a. Pratorijs exceptionib.
 multe excluduntur actiones. de N. 74. b. Inde illa actio, o-
 pe, consilioq; tuo furtum factum esse aio. de Or. 98. b. Al-
 ter iniquũ putabat plus secum agi, quàm esset in actione.
 I. V. 57. b. Actio ciuili et priuati ius. pro Cec. 295. a. A-
 ctio est in autorẽ presentẽ his uerbis, quandoquidẽ te in iu-
 re conspicio. pro Mur. 130. b. Gloria militaris uestris for-
 mulis atq; actionib. antepõnda est. pro Mur. 129. a. Tu
 actionẽ instituis, ille acie instruit. pro Mil. 108. b. Actionẽ
 perduellionis alicui intendere. de Fin. 145. b. Zeno ut in a-
 ctionibus perscribi solet, de re eadem fecit alio modo.
 Actio, ius. de Cla. 187. a. Pontidius multas priuatas
 causas actiuit: id est, frequenter egit.
 Actor, oris. de Or. 94. Nihil est quod cogat homines,
 sicut in foro non bonos oratores, item in teatro malos a-
 ctiores per peti. et 93. b. Gestus penè summorum actorũ.
 Quin. Fr. 299. a. Poetæ boni et actores industrij in extre-
 mo actu diligentissimi esse solent. de Or. 126. b. Neq; a-
 ctor sum alienæ persone, sed autor meæ. de Or. 148. a.
 Ut eum efficeret oratorem uerborum, actoremq; rerum.
 Or. 202. b. Inuentor, compositor, actor. pro Sest. 17. a.
 Cato dux et autor, et actor rerum illarum fuit.
 pro Sest. 25. a. Ludius non solum spectator, sed actor,
 et acroama.
 Actuariolum, li. parua nauis celeris. At. 253. a. Hæc e-
 go conscendẽs è Põpeiano tribui actuariolis decẽ scalmis.
 Actuarium, rij. nauis genus, celeri ualens. At. 72. a.
 Actuaria minuta. et 165. b. Quid duro tempore anni a-
 ctuaria fore censet?
 Actũ, sti, unde acta, quæ tã publica, quàm priuata dicitur.
 Sed actũ rara uox inuentu est, acta crebra. I. A. 156. a.
 b. 2. Nihil

AD 95
 meam contemnis, & recte est enim ad vulgi opinionem mediocri, ad tuam nulla, ad meam modica. Parad. 125. b. Non modò ad fructum, sed etiam ad scenus ille sumptus exiguus est. I. A. 197. b. An illa non grauis sumis ignominij, monumentisq; huius ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda? quod M. Antonius, &c. I. A. 265. b. Ut extet ad memoriam posteritatis sempiternam, ad scelus crudelissimorum hostium, militumq; diuinam uirtutem. pro Deiot. 14. a. b. Quae mihi sunt ad spem obtinendae ueritatis grauisima, ad cõtionem dicendi, ad omnem motum animi leuora. pro Mil. 117. a. Qui tyrannos necauerunt propè ad immortalitatem, & religionem & memoriam consecratur. de Leg. 183. b. Quod nobis fuit egregium & ad immortalitatem memoriae gloriosum. in. Vat. 30. b. Quid optabilius ad immortalitatem gloriae mihi accedere potuit? de Pro. 70. a. Libidines prætereo quorũ acerbissimum extat indicium, & ad insignem memoriã turpitudinis, & penè ad iustum imperij nostri odium. pro R. P. 125. a. Imago ad memoriam posteritatis prodita. I. A. 222. b. Vita Seruij Sulpitij multis erit præclarisq; monumentis ad omnem memoriam commendata. pro Sest. 8. b. O diem illum mihi ad domesticum maerorem gloriosum. de Ar. 255. b. Mihi exire domo mea ad priuatum dolorem fuit luctuosum, ad rationem reipub. gloriosum. pro Sest. 5. b. Vestigiū integritatis illius non pressa leuiter, ad exigui prædicationem temporis, sed fixa ad memoriam omnium sempiternam. de Or. 138. a. Multa ante congressum si uis, quae non ad uulnus, sed ad speciem ualere uidetur. pro Clu. 56. b. Qui ad fraudem callidi sunt. Or. 219. b. Quis quid in his rebus sit uiliter ad pugnam, idem ad aspectum etiã est uenustum. Off. 7. b. Ut ceteri sint ad iniuriã tardiores. Quint. Fr. 294. a. Cyrus ille à Xenophonte non ad historie fidem scriptus, sed ad effigiem iusti imperij. I. V. 249. b. Nihil tam clausum ad exitum, nihil tam tutũ ad custodias. pro Quint. 17. a. Plus huius inopia posuit ad miseriam cordiã, quã illius opes ad crudelitatem. pro Sest. 10. a. Siue illa uestis mutatio ad luctum ipsorum, siue ad deprecandũ ualebat. contra Rul. 66. b. Vester honos ad mei temporis diem petitus, non ad alienae dominationis occasionem interceptus. contra Rul. 66. b. Hoc ego cum ad animi mei letitiam duco esse permagnum, cum ad curam sollicitudinisq; multo maius. Off. 42. b. Domus. P. Mutij commendauit adolescentiam Rutilij ad opinionem innocentiae, & iuris scientiae. pro Dom. 241. a. In hisce adibus monumentum collocasti ad equitum notam, ad dolorem bonorum omnium. pro Dom. 239. b. Libertatis signum posuisti magis ad ludibrium impudentiae, quã ad simulationem religionis. pro Dom. 235. b. Monumentum, quod positum est, ut esset indicium oppressi Senatus ad memoriam sempiternam turpitudinis. pro Dom. 234. a. Indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam. pro Dom. 233. b. Hoc simulacrum quidam homo nobilis ad ornatum adilitatis suae deportauit. & alibi. Quo uase utebatur ad festos dies, & ad hospitium aduentum. Attic. 149. a. Eius uasq; consiliorum tuorum non est à me collecta ad querelam, sed magis ad consolationem meam. pro Dom. 217. a. M. Cato ratione uitae mirabili ad laudem, & propè singulari. Off. 38. b. Ad exemplum amissi imperij portari in triumpho Massiliam uidimus. pro Flac. 147. a. Res uaria & multiplex ad suspiciones & similitates. pro Dom. 230. b. Ad laudem illustre. Off. 36. b. Magna uis est fortunae in utranq; partem, uel ad secundas res, uel ad uersas. de Sen. 82. a. Quam ad suauitatem nullis egebat corporis uir-

AD 96
 ribus. Off. 36. a. Quae sunt utiliter ad hominum uitam. Off. 28. a. Domus suffragata domino ad consulatum putabatur. pro Syl. 177. b. a. Gladiatores emptos esse ad eadem actumultum. pro Fl. 158. b. Pecuniam ad patris honorem collatam abstulit. I. C. 114. b. Erat ei consilium ad facinus. contra Rul. 90. a. Nunquid uelstrum ad uim, ad faciendum, ad eadem accommodatus est? pro S. R. 43. b. Delectus ad aliquam rem faciendam. & ibi. Reseruat ad aliquam rem. I. C. 102. a. Ad hanc te amentiam natura peperit, uoluntatis exercuit, fortuna seruauit. pro Rab. 92. b. Qui crucem in campo ad ciuium supplicium desigi iubens. I. C. 102. b. Ad huius uitae studium meditati illi sunt, qui feruntur labores tui. I. C. 117. a. Mihi iam ad uitae fructum nihil potest acquiri. pro Sest. 15. a. Liberi mei ad necem querebantur. I. C. 118. a. Lectus ad quietem datus. pro Cel. 48. a. Quam ad rem aurum sumpsi. I. C. 121. b. Summa populi Romani uoluntas ad communes fortunas conseruandas. R. C. 121. b. Ceteri uero ad communem salutem consentiunt. pro Mur. 130. b. Dicendi exercitatio longè isti uestra exercitationi ad honorem antecellit. pro Mur. 131. a. Sed nunc de studijs ad honorem dispositis disputo. pro Mur. 133. b. Hoc quanti putas esse ad famam hominum & uoluntatem? de Vn. 101. a. Deus caelum ad uoluntatem rotundauit. pro Mur. 138. b. Finxit te natura ipsa ad honestatem. de Vn. 201. a. Ut hoc esset illi ad aeternitatis imitatio nem simillimum. pro Mur. 139. b. Nemo Cato commodior, comior, moderatior fuit ad omnem rationem humanitatis. pro Mur. 141. b. L. Naeta in equitate centurijs uoluit esse, & ad hoc officium necessitudinis, & ad reliquum tempus gratiosus. de Fat. 145. b. Ad animorum motus uoluntarios non est requirenda aeterna causa. pro Fl. 152. b. Describere pecuniam ad rationem alterius. de Leg. 173. b. Isq; ne committi possit ad eam ratione curasus annuos sacerdotes finiunt. pro Font. 283. a. Impiger ad labores belli, fortis ad pericula, peritus ad usum & disciplinam, prudens ad consilia, felix ad casum fortunãq;. pro S. R. 30. a. Hoc mihi maximo argumento ad huius innocentia poterat esse. Quint. Fr. 295. a. Cum ad templum monumentumq; nostrum ciuitates pecunias decreuissent. & ibi. Edicere ne ad ludos pecuniae decernatur. Attic. 245. b. Id ego ad illud sanum sepositum putabam. Quint. Fr. 293. a. Graeci diuurna seruitute ad nimiam assentatione eruditi. Brut. 289. a. Obdurescunt magis quotidie ad uocem tribuit. pro Mil. 103. a. Ad quam legem non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. Or. 212. b. Ad hanc legem non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. Off. 57. b. Ad nullam rem utilis. Off. 57. b. Ad nullam partem utilis. Att. 228. a. Hoc erit utile ad confirmationem Ciceronis. de Or. 132. b. Etiam ad causam utile est. &c. At. 237. b. Sed ad haec omnia una consolatio est, quod, &c. Or. 200. b. Non enim ad iudiciorum certamen, sed ad aurium uoluptatem scripserat. de Or. 109. b. Ad Graecorum consuetudinem disputare. Or. 201. a. Aristoteles adolecentes non ad morem philosophorum tenuiter disferendi, sed ad copiam Rhetorum in utranq; partem exercuit. de D. 125. b. Ad nostri augurij consuetudinem dixit Ennius, cum tonuit, &c. de Or. 127. a. Nihil mihi ad existimationem turpius, nihil ad dolorem acerbius accidere potuit. pro Arch. 189. a. Marius, qui durior ad haec studia uidebatur. Off. 24. a. Ad eam rationem maximam uim natura habet. Quint. Fr. 315. b. Habere uim magnam ad gloriam, & ad summam dignitatem. Epistol. 41. b. Censui sumptus legatis quam maxime ad legem Corneliam

AD 97
 decernendos. de Or. 115. a. Iudex omni ratione ad tempus, ad causam oratione moderandus est. Att. 122. b. Commentatio dicitur ad omnes. Att. 32. a. Quod de Quinti fratris epistola scribis, ad me quoque fuit, & postea de quo, &c. Att. 122. b. Vnum etiam refert tibi ad omne dedecus. de Am. 113. b. Ad uoluntatem loqui omniam, nihil ad ueritatem. pro Quint. 17. b. Ad uoluntatem loqui. de Orat. 97. b. Exercere se ad uersus alium. de Orat. 90. b. Res, quas ad certam causam tempusq; cognouerit. de Nat. 74. b. Commoliri dolum ad aliquem. Attic. 110. b. Velim confideres quid faciendum putes, primum tempus ad opes, &c. deinde ad opinionem, &c. de Nat. 23. a. Mundi partes neque ad usum meliores, neque ad speciem pulchrior res esse potuerunt. pro Cel. 46. b. Dare aliquid temporis ad ludum etatis. I. A. 228. a. Quis sapientior ad coniecturam rerum futurarum? pro Cel. 51. b. Fuerant ad hanc rem collocati, ut, &c. pro Cor. 68. a. Familiaritas bonorum ad summam laudem omnibus ualet. Orat. 198. a. Ad has tot tantq; res adhibenda sunt ornamenta, &c. de D. 98. a. Et non si significant, nullas uias dant nobis ad significationis scientiam. de Dom. 101. a. Ad opinionem imperitiorum esse fidei religiones. de Dom. 101. a. Ad errorem multitudinis, religionis simulacra fingere. de Fat. 142. a. Neque hoc scribitur utuperantes, sed potius ad laudem. de Dom. 126. a. Res inuenta ad questum & ad errorem. de Dom. 122. a. Alta Albana aqua deducta ad utilitatem agris suburbani, non ad urbem retinendam. de Dom. 123. a. Retinetur autem ad opinionem vulgi reipubl. mos. pro Deiot. 150. a. Nullus locus est ad statua nostris clarior. I. A. 251. b. Quis suam amentiam huic prebet ad gloriam. I. A. 203. b. Legibus animilibus grandiore etatem ad consilium constituebant. de Leg. 157. a. Aliquis in loquendo multus & ineptus ad summam impudentiam. de Vn. 202. a. Quod maius est uinculum ad perpetuam uestram, quam, &c. de Am. 111. b. Eorum est habendum ad summam naturae bonum optimus beatissimusq; comitatus. de Pet. 207. b. Vir ad ambitionem gratiosus. de Leg. 176. b. Hi omnes multa ad ueritatem admirabilia dixerunt. Off. 43. a. Id enim ipsi fordidum est ad famam, committere ut, &c. de Ar. 251. b. Qui medicis suis non ad salutem, sed ad necem uoluit. pro Mar. 137. a. Vti, uel abuti opera aliam ciuium ad aliquam rem. pro Font. 282. a. Habere uoluntatem ad aliquem opprimendum, & licentiam ad maledicendum, & animam ad ementiendum, & ingenium ad fingendum. pro Rab. 90. b. Quae mihi iustissima causa ad hunc defendendum esse uisa est, eadem nobis ad absoluta uendum debet uideri. pro Rab. 90. b. Nam me amicitiae uetustas ad C. Rabirium defendendum est adhortata. pro Quint. 13. b. Non ad mendacium obtinendum, sed ad uerum probandum autoritas adiuuat. I. C. 101. a. Ad custodiendum te diligentissimum, ad supplicandum sagacissimum, ad uindicandum fortissimum eum putasti. pro Dom. 222. a. Multa ad placandum atque ad misericordiam reis concessa sunt. pro Dom. 219. a. Hic tibi autor ad instituendam, socius ad comparandam, adiutor ad perficiendam rem fuit. Attic. 241. a. Praesentes ad nocendum uires habere. Antequam. 193. a. Manus ad demonstrandam religantur iniuriam, lingua inciditur ad deplorandam calamitatem. Offic. 7. b. Ut ceteri sint ad iniuriam tardiores. de Claris ora. 193. b. Quint. Scruola nesci mini se ad docendum dabat. de Orat. 127. a. Tum omnem orationem traduxi, & conuerti in increpandam Cepionis fugam, in deplorandum interitum exercitus. de Or.

AD 98
 92. b. Res, quae ad dicendum pertinent. & ibi. Antequam ad dicendum ingreffi sumus. pro Cecin. 296. b. Armata alia ad tegendum, alia ad nocendum, &c. pro Cor. 55. a. Si minus tibi ad referendam gratiam satisfacere poteris, ad praedicandam & habendam certe satis sum facturus. pro Cluen. 27. b. Ad respondendum surrexi, & alibi. Ad dicendum surrexi. pro Cel. 42. b. Oratio ad criminandum subtiliter inducta. de Ar. 253. a. Autor egregius ad inflammandos animos. Off. 41. b. Iustos uiros ad imperandum deligi solitos. Off. 42. b. Deligere sibi aliquem ad imitandum. pro Sest. 25. a. Rem quae præclaram iuuentuti ad descendendum, nec mihi difficilem ad perdocendum. Quae de Pet. 207. b. Homines excellenti gratia ad consociandas centurias. I. V. 76. b. Proiectis ad audendum. Offic. 74. b. L. Manlius paucos sibi dies ad dictaturam gerendam addidit. de D. 82. b. Mirari licet quae sint animaduersa ad medicis herbarum genera, ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos. de D. 83. b. Quid scamonee radix ad purgandum possit. de D. 98. a. Stella salutaris ad ortus puerorum. Att. 41. a. Reliqua tempora non tam ad medicinam, quã ad finem doloris. de Leg. 157. a. Nihil ad Caelium, sed potius ad antiquorum lagorem atq; iustitiam. de Som. 129. b. In quo qui insistant, nihil ad nostrum genus. de L. 179. b. Quid enim ad pontificem de iure parietum? pro Cor. 62. Quid id ad ciuitatem? de L. 172. a. Sed siue fuit, siue non fuit, nihil ad rem. Academicarum questionum. 23. b. Hoc nihil ad me. pro Quinto Roscio. 50. b. Praeclare suum negotium gessit Roscius, quid ad te? pro Domitio. 217. a. Sed quid ad te. ad Attic. 195. a. Nihil agri ad ullam rem, loci satis, nihil ad eam quam quero. de Oratore. 121. a. Sed hoc nihil ad me, &c. illud ad me, ac multo etiam magis ad uos Cotta nos ter & Sulpitij. pro Sexto Roscio. 42. a. Ut ad libidinem suam liberti fortunas nostras uexare possint. Epist. 248. a. Ad meum sensum & ad illud sincerum ac subtile iudicium nihil potest esse laudabilius, quam, &c. de Orat. 115. a. Quis mentes iudicum ad arbitrium suum mouere possit. de Orat. 97. b. Legere aliquam orationem ad eum finem, quem memoria possit comprehendere. I. C. 97. b. Quem ad finem se effrenata iactabit audacia? pro Cl. 49. b. Conuerte nunc ad equestrum ordinem atq; in ceteros ordines haec omnia. pro Cl. 59. b. Ea sibi prætere formam, nihil ad similitudinem hominis reseruaui. & alibi. Deus in faciendo homine similitudinem suam secutus est. pro Cl. 23. b. Et ad hanc mortem omnia ueneni indicta in illius mortuae corpore fuerunt. de L. 186. b. Quid est quod ad ius potestatis ciuile appetatis? in. Vat. 33. a. Si ad cetera uulnera hanc quoque plagam reipub. inflixisses. pro Pl. 259. b. Equidem ad reliquos labores, quos in hac causa scipio, etiam hanc molestiam assumo, quod, &c. contra Rul. 81. a. Ad hunc numerum quingentos sibi singuli summent. Epist. 217. Ea pars hereditatis est ad XXX steritid. At. 9. b. Homines ad quindecim. Quint. Fr. 314. a. Domitius ad numerum iudices non habuit. de Fij. 91. b. Heri ab urbe profectus, ueni ad uesperã. Quint. Fr. 306. a. Sane frequentes fuimus omnino ad ducentos. At. 195. a. Dubito an excusationem aliquam ad filium parem. Attic. 110. b. Conuertere nauem ad puppim. Quint. Fr. 320. a. Poema ad Caesarem quod composueram incidit alius institueram. Tuscul. 192. b. Ad omnia cecitas mentis. Att. 139. a. Ad haec igitur cogita, uel potius excogita. de Orat. 111. a. Cum ille dubitaret quod ad fratrem promiserat. de Vn. 200. b. Nox igitur & dies ad hunc modum, & ob has generata causas, &c. de Dom. 100. b. Quod somnium

pro contra uel

si uel, per

113

presen

pro inder

mirific

AD 39 mirificè ad verbum cum re convenit. de Or. 132. a. Verbum ad literam immutatum: ut neuius, ignavus. pro S. R. 32. a. Si quid est, quod ad testes referret, tibi nos, etc. pro S. R. 37. b. Tecti esse ad alienos possumus: intimi multa a-

AD 40 provinciarum federe addicere. Antequam. 195. b. Rei sententijs prius iudicium conuincit, quam supplicio addici debent. pro Mil. 97. a. Eius ipsius domum eueristi, cuius sanguinem addixeras. Att. 158. b. Vt scriberem, cui uellens addici. I. P. 87. b. Nam lege Caesaris omnis tibi Græcia addi- Et. de Or. 132. b. Quanti addictus mille nummum. de L. 189. a. Libertas plebi sic data est, ut multis præclarissimis addiceretur, ut auctoritati principum cederet. I. V. 105. b. Addicitur id opus HSDLX millibus. I. V. 105. b. Addicitur medimnis MM. Addicere bona alicui. I. V. 104. a. Off. 61. a. Cum eorum alteri Tyrannus dicit necis destinasset, et is, qui morti addictus esset, etc. I. A. 170. b. Nemo te de uendita atq; addicta sententia mouere potuit. Parad. 120. b. Ego te non stultum ut scire, non imperium ut semper, sed dementem et insanum rebus addicam necessarijs. pro Fl. 156. b. Iste cum iudicatum nõ faceret, addictus Her- mippo, et ab hoc ductus est. Addicere sese alicui certo. de In 62. b. Addicere corpus suum turpissimè cupiditati. Ad Her. 29. a. Addicere uitam suam omni intemperantia. Ad Her. 32. b. pro Quint. 17. b. Vt parsimonia nuda cupiditati petulantiaq; addicatur. Addictio, onis. I. V. 68. b. Addictio bonorum. Addictus, a. um. mancipatus. Missus. I. Alligo. pro Mil. 112. a. Milo uitam suam maximis premijs proposita et penè addictam sciebat. pro Cel. 54. b. Hunc addictum, deditum, obstrictum tibi habebis. Tus. 176. a. Qui certis quibusdam destinatisq; sententijs quasi addicti et consecrati sunt. At. 144. a. Mihi ista omnia iam addicta uasita ti uidentur. de Ar. 250. a. Quod tu Brogiaro addictum pecunia tradidisti. I. A. 233. b. Gladiatorio generi mortis addictus. At. 102. b. Sed quid est quod cum tui Luciejs sunt addicti? I. V. 124. b. Ob rem iudicandam pecuniam accipere, precio habere addictam fidem et religionem. I. V. 125. a. Habere fidem alteri addictam pecunia. Ad discio, scis. 7. de Sen. 8. b. Solon dicebat senescere se multa in dies addiscentem. et 82. a. Quid quod etiam addiscunt alicui de Fin. 14. 5. a. Vt ea que Socrates repudia uerat, addisceret. de Or. 151. a. Atq; uelocius puer addidice rat. de Or. 156. b. Sed ut alicui addidicerem, etc. Additamentum, ti. appendicula. pro Sest. 18. a. Ligus iste nescio qui additamentum inimicorum meorum. Ad do, dis. adiungo, accessionem adiungo, assero, ascribo. de Or. 113. a. Paululum se erexit, et addidit historiæ maiorem sonum uocis Antipater. Ep. 47. a. Sed alicui, atq; adeo multum addunt atq; asserunt de suo. Addere. C. demere. Acad. 13. a. et At. 290. a. Vnus annus additus labori tuo. pro R. P. 122. b. Ne quid ad eas ruinas, quibus hic oppressus est, addendum acerbatis putet. Epist. 8. a. Vt plus additum ad memoriam nominis nostri, quam ad empti de fortuna uideretur. de Fin. 73. a. Id autem eiusmodi est, ut additum ad uirtutem, auctoritate uideatur habitum. Ep. 210. a. Si ad id, quod ipsorum causa uis, addideris cumu- lu commendationis meæ. Postquam. 210. a. Ad hæc ornamè- ta dignitatis meæ, reliqua uos ipse addidistis, etc. de D. 137. b. Nunc propter intermissione forensis opere et lucubra- tiones detraxi, et meridationes addidi, quibus antea uti non solebam. At. 8. a. In illa orationem Metellinam addidi quadam. At. 203. a. Eas literas in eundem fasciculum uelim addas. Off. 14. a. Harum reru duarum splendore omnis et amplitudo est, addo etiam utilitatē in posteriore. At. 252. b. Addis mihi scribendi alacritatē. At. 100. b. Hæc opinor sunt in his libris, quos tu laudando animos mihi addidisti. Off. 12. b. Addendo deducendq; uidere, que reliqui sum- ma fiat.

preant. c. pro veris

AD 41 ma fiat. de Or. 145. a. Addere, mutare, detrabere. Addubitatio, onis. Off. 55. b. alijs Dubitatio. Addubitatus, a. um. Off. 17. a. Eoq; magis si plus ad- piscare re explicata boni, quam addubitata mali. Addubito, as. dubito. de Or. 209. b. Vt addubitet, quid potius aut quomodo dicat. Epist. 110. a. Quod ad me sine prænomine epistolam misisti, primum addubitauimus, etc. de Ni. 5. a. Profecto eos addubitare coget doctissimorum hominum dissenso. et 49. b. Id de quo Panætium ad- dubitare dicebat. Adduco, cis. deduco, conduco, induco, cōtendo, contra ho. C. remito. pro Q. 4. a. Publicius, qui ex Gallia pueros isti adducebat. At. 125. a. Gentes ferus armatus in Italiam adducere. I. V. 179. a. Adductus erat in sermone, inuidia, uituperationem. Epist. 107. b. Nondum uolunt isti lauti terra nata in honorem adducere, fungos, heluellas. I. V. 55. a. Adductus sum iud. officio, fide, misericordia, etc. de Or. 100. a. Mediocris ne res in controuersiam adducta est? pro Q. 5. b. Adducere aliquem in ius. pro S. R. 32. b. Cau- sa, que aliquem ad facinus adduxit. Ep. 58. a. Adduci spe alicuius rei uel cupiditate. Ep. 63. a. Adduci uoluntate ad aliquid faciendum, et induci odio. Postquam. 207. b. Nõ te illius unguentorum odor in eam cognitionem adduce- bat, ut tibi non liceret, etc. At. 90. a. In eam spem addu- cimur, etc. de Off. 99. b. Ita contraria res est et addu- cta in angustum. pro D. 228. b. Ciuitatem in discrimē ad- ducere. Adducere aliquem in summis angustijs. pro Q. 3. b. Adducere aliquem in discrimen capitis. pro Deiot. 144. a. et Att. 75. a. Adduci in discrimen. Adducere ali- quem in inuidiam falso crimine. Off. 67. b. de Pro. 77. 30 a. Adduci ad suspicadum nullo modo possum, ut C. Iulius, etc. Epist. 22. a. Non enim adduci possum, ut abs te, etc. de Clar. 170. b. Myronis signa nondum satis ad ueritatem adducta. At. 327. b. Ad interregnum comitia adducta. Att. 101. b. Si ad concordiam res adduci potest. de Orat. 101. b. Infimi homines mercedula adducti, etc. I. V. 75. b. Cum accusatio nostra in obliuionem diuturnitatis addu- cta sit. At. 18. b. Pompeium in eam uoluntatem adduxi, ut faceret, etc. de Clar. 173. b. Audiui ista de maioribus na- tu, sed nunquam sum adductus ut crederem. de N. 29. a. et Epist. 23. a. Non possum adduci, ut putem, etc. Epist. 37. b. Adductus misericordia hoc feci. Epist. 33. a. Quod itine- rum meorum ratio te nonnullam in dubitationem uidetur adducere, uisurus ne sis, etc. Quj. Fr. 290. a. Cui id com- miserim, presertim ut ille alter annus etiam tertium pos- sit adducere. Att. 273. a. In eum locum rem adductam in- telligit, etc. Ep. 18. a. Vt in meam sententiam adducā. de Leg. 170. a. Vt iam uideam, adduci hanc quoq; que te procreauit, esse patriam tuam. de Ven. 196. b. Idq; ex in- ordinato in ordinem adduxit. Ad Her. 29. a. Adducere animum auditoris ad indiga- nationem. Adducere pro contendere, seu contrahere. de A. 104. b. Commodissimum est, quam laxissimas habenas habere amicitie, quas uel adducas cum uelis, uel remittas. Tuscul. 187. a. Tormenta eo grauiores emissiones habent, quo sunt contenta atq; uehementius. de N. 105. b. In agro ambulans ramulum adductum, cum remissus esset, in oculum re- cidisse. Adductus, a. um. I. V. 55. b. Dolebam in eum locum me adductum, ut, etc. pro Cluen. 58. a. Ceteri nouis as- fuitatibus adducti, ueteres intimitas deponunt. I. V. 55. b. Adductus sum officio, fide, etc. ut onus hoc laboris

AD 42 suscipiendum putarem. I. V. 191. b. Benignitate addu- ctum concedere aliquid. pro Syl. 182. a. Tamen huma- nitate adductus, eum defendit. de Oratore 92. b. Tumq; ego hac opinione adductus, scripsi etiam illud, etc. Attic. 16. b. Non odio adductus alicuius, sed spe sanande rei publicæ. Adedo, dis. comedo. Tuscul. 180. a. Cum uero ad esum in- statu renouatum est iecur, tum rursus, etc. pro Quint. 7. a. Quis tam profusus nepos, non ad esiam, sed abundā- ti pecunia sic dissolutus fuisse? Ademptio, onis. ablatio. pro Dom. 229. a. Ademptio ciuitatis. Aded, aduerb. Vsq; eo, tantum seu tam, sic ut, adeo ut, magis adeo, etc. Quint. Fr. 202. b. Remp. funditus amissi- mus, adeo ut Cato adolescens, etc. pro Cluen. 53. b. Adeo- ne erat stultus, ut, etc. pro Flac. 156. a. Neminem qui- dem adeo infatuare potuit, ut ei nummum illum crede- ret. pro Sest. 21. a. At uero illi adeo uim facinoris sui per- horruerant, ut cogitarint, etc. pro Rab. 96. b. Adeone hospes huius urbis est? Epistol. 163. a. Adeo mihi uisus est lepidus, ut, etc. pro Deiot. 149. b. Adeone, ut etiam hu- manitatis iura uiolentur. de Orat. 110. a. Magis adeo id facilitate, quam alia ulla culpa mea contigit. Offic. 8. b. Adeo summa erat obseruatio in bello mouendo. I. V. 233. a. Id adeo ex ipso S. C. cognoscite. I. V. 232. b. Id adeo ex me cognoscite. pro Cecin. 301. b. Id adeo, si placet confide- rate. pro Cluen. 34. a. Id adeo sic cognoscite. Attic. 152. a. Hanc adeo habeo gratiam tibi. Epistol. 194. a. Ado- lescent tuus atq; adeo nos ter. pro Cluen. 34. a. De foro atque adeo de ciuitate sublatus est. Epist. 47. b. Aliquid atq; adeo multa addunt de suo. I. P. 88. a. Tu he etia, atq; adeo uos geminæ uoragines, etc. At. 244. a. Quod ad te antea atq; adeo prius scripsi. Ep. 166. a. Adeo longo et infesto itinere ad me uentri doleo. pro Arc. 188. a. Atque hoc adeo mihi concedendum est magis, quod, etc. At. 24. b. Interea cursus quos prima à parte iuicte, Quosq; adeo consul uirtute animoq; petisti, Hos retine, etc. Poetæ. Adeo, adis, aditus est. adire possum, subeo. I. V. 101. a. Ceteri heredes adeunt ad Verrem. Ep. 41. a. Ad me adia- re quosdam memini, etc. pro Cec. 300. b. Cum aditā ad istum fundum. Ep. 35. a. Cui ad me aditum esset ab is, qui, etc. Ep. 39. b. Te adeunt ferè omnes, etc. de Cl. 194. a. Tum primum nos ad causas adire copimus. Acad. 24. a. Tribunalum aliquem censeo adeant. de Fin. 145. a. Pythagoras Persarum magos adijt. pro Fl. 156. b. M. Cratidius, ad quem est aditum, negauit, etc. Q. Fr. 302. Cum præto- res diebus aliquot adiri non possent, nec potestatem sui se- cerent. pro S. R. 36. b. Adire periculi capitis. Off. 17. a. In adeundis periculis, etc. I. V. 234. a. Cum ad prætores in ius adissemus. I. V. 120. a. Antequam in ius aditum es- set. At. 226. a. Adire hereditatem. et pro Q. R. 54. a. I. A. 168. b. Cum ipse patris hereditatem non adisset. Cernere hereditatem, pro adire, I. Cerno. Adeps, pis. axungia, pingue, quod intrā cutem car- nemq; est. I. C. 114. b. Num mihi P. Lentuli somnus. L. Cassij adeps, C. Cethegi furiosa temeritas pertimescen- da est. Adeptio, onis. de Fin. 73. a. Nos beatam uitam non de- pulsione mali, sed adeptione boni iudicemus. Part. 240. a. In uoluntate autem utilitas ex adeptione alicuius com- modi. Adeptus, a. um. I. Adipiscor. Adeptos, autore carens, et principe. Ep. 253. b. R. mori

preant. c. pro veris

AD 43 mores tristes, sed ad aemulorum est, incerti.

Adfero, fers. Bru. 90. b. Tristes de Bruto nuncij adferantur.

Ad haec, praeterea pro Flac. 1. 62. b. Ad haec praedia in censu dedicauisti.

Adhaereo, res. nitor, infixus sum. I. V. 31. b. Tela in tuis uisceribus adhaerebunt. pro Dom. 22. 6. a. In me omnia conuersionis nefaria tela adhaeserunt. In Arat. Spiniferam subter caudam pistrinis adhaesit. Ep. 11. 5. a. Tanquam in quadam silice iam omnia adhaeserunt. pro Sest. 6. b. Adhaerescere ad columnam. Acad. 3. a. Ad eam tanquam ad saxum adhaerescunt.

Adgrauescens. Tus. 20. 7. Siquidem qui tempertuam medicinam admoens, no adgrauescens uulnus illudat manus. Poeta.

Adhaerescis. At. 37. b. Vtiq; facuenias, si potes in his locis adhaerescere. de Cl. 19. 5. a. Hortensius in cotinuatione uerborum adhaerescens. de Or. 10. 7. b. Quae recta sunt probari, quae praua sunt fastidijs adhaeresceret, ut, etc. pro D. 21. 5. b. Prouidentia fuit ne in haec tantam materiam seditionis ista sinefata sax adhaeresceret. de Or. 12. 3. a. Argumentum ratio ipsa confirmat, quae simulatq; emissa est, adhaerescit. de Cl. 19. 0. a. Oratio ita libere fitebat, ut nunquam adhaeresceret. I. V. 31. a. Tenes ne memoria te extremi adhaeserit est, extremum quaestorem esse factu.

Adhaesio, onis. de Fin. 5. 2. b. l. Copulatio.

Adhibeo, es. admoeco, pono, adiungo, adicio, uitor, cōfero, assero. de Or. 12. 5. b. Nisi omnes ij motus, quos orator adhibere uolet iudici, in ipso oratore impresti esse uidebuntur. pro S. R. 23. b. Non potest uim mihi maiorem adhibere metus quam fides. de N. 73. b. Melius est egrotis non adhibere uinum omnino. de Or. 12. 5. b. Medicus egro adhibet medicinā. Oct. 32. 9. a. Nulla enim remedia, quae uulneribus adhibetur, tam faciūt dolorem, quam quae sunt salutaria. Off. 17. a. Medici grauioribus morbis periculosa curationes et accipitis adhibere coguntur. Adhibere uim alicui. pro Cec. 2. 9. 4. a. et de Off. 54. a. Adhibere seuitiam in aliquem. Off. 37. b. pro Q. 8. a. Adhibenda uis est ueritati. de D. 123. b. Infanorum uis fides non est adhibenda. contra Rul. 7. 5. b. Cum sese sociorum sanguine impleant, adhibeat manus uestigialibus uestris: id est, diripiant. Tus. 2. 4. 7. b. Persas negat Xenophon ad panem adhibere quicquam praeter nasturtium. Acad. 9. b. et Tus. 22. 2. b. Cum adhibemus ad eos orationem huiusmodi, etc.

Or. 198. a. Ad has tot tant asq; res adhibenda sunt etiā ornamenta, etc. de Cl. 19. 3. a. Is celeriter ad causas adhiberi coepit est. de Or. 1. 57. a. Post adhiberi coepit est ad ornamentum etiam corporis, ad disciplinam. de N. 39. b. Lucina adhibetur ad partus. Adhibere odores ad deos. de N. 23. b. Adhibere multum studij ad dicendum. de Cl. 17. 8. a. pro Mur. 12. 5. b. Huic ego iudices satisfacere cupio, uosq; adhiberi arbitros. de D. 139. b. Nulla adhibita sua autoritate. Adhibere calcaria uel frenos alicui. de Cl. 183. a. At. 19. a. Ut priuatis rebus meis adhibeam quandam cautionem. At. 29. 0. a. Tanta adhibebatur a nobis contentio, ut rem confici posse non dubitarem. de N. 2. b. Quid est quod uolos dijs immortalibus cultus, honores, preces adhibeamus. At. 29. 1. a. Ea autē adhibita doctrina est, quae uel uiciofissimam naturam excolere possit. Ep. 7. 5. b. Rationes confectae me absente sunt tecum, ad quas ego nihil praeter lectionem adhibui. Adhibere iudicium. Or. 20. 1. a. At. 193. a.

AD 44 Quos ego uniuersos adhibere liberaliter, optimū quicq; hospitio amicitiaq; coniungi dico oportere. de Or. 14. 4. a. Ut oratio, quae lumen adhibere rebus debet, ea obscuritatem afferat. de Or. 122. a. Ut his rebus adhibeat tanquam lumen aliquod, memoriam, uocem, uires. Adhibere misericordiam. de Cl. 17. 2. a. Adhibere nerulos et suauitatem. At. 264. a. Adhibere officiu erga aliquem. Ep. 205. a. Adhibere patronū. de Or. 137. a. Adhibere testes et laudatores. de Fin. 7. 8. b. pro Rab. 9. 1. b. Adhibeatq; in hominis fortunis misericordiam, in reip. salute sapientiam, quam solentis. Off. 63. a. Qui orationis uantate adhibuerunt. Adhibere deum teste. Off. 60. b. Off. 20. 0. a. Adhibenda est igitur quaedā reuerentia aduersus homines, etc. At. 186. b. Quā ad omnes res adhibes, in primis ad conualescendum adhibere prudentiam. Q. de Pet. 20. 7. a. Ad hanc rem adhibeas necesse est omnem rationem, et curam, et laborem. I. A. 133. a. Ad deliberationes, quas habebat de rep. principes ciuitatis adhibebat. At. 127. a. Ut omnes adhibea machinas ad tenendum adolecentem. de Cl. 17. 8. a. Plurimum studij ad dicendum, et ad omnes bonarum rerum disciplinas adhibuisse. Q. Fr. 327. a. Caesar uirtutem et grauitatem in summo dolore adhibuit. de Cl. 168. b. Sed tum ferē Pericles primus adhibuit doctrinam. de Cl. 188. b. Caesar rationem adhibens, consuetudinem uiciofam emendat. Ep. 21. b. De sacerdotio tuo quantam curā adhibuerim, cognosces, etc. pro Arch. 18. 6. b. Quorum alter res ad scribendum maximas, alter cū res gestas, tum etiam studium atq; aures posset adhibere. Ep. 47. b. Haecenus existimo nostram consolationem recte adhibitam esse, quoad, etc. de Cl. orat. 196. a. Tamen ea consolatione sustentor, quam tu mihi Brute adhibuisti tuis suauissimis literis. I. A. 231. b. Nec Antonius ullius supplicij adhibendi, si poterit, ullam partem est relicturus. Acad. 19. a. Sed adhibebit modum quem dam, quem ultra progredi non oporteat. Ep. 155. a. Adhibere moderationem in aliqua re. Off. 45. b. Modusq; adhibeatur, isq; refratur ad facultates. de Fat. 14. 6. a. Siue medicum adhibueris, siue non, conualesces. pro D. 220. b. Ila lud in primis ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur. Off. 53. b. Quem nos correctione quada adhibita potissimum secuti sumus. Off. 15. a. Quo circa philosophis et magnitudo animi est adhibenda, et uacuitas ab angoribus. Off. 15. a. Capescitibus rempub. magnificentiā et despicientia rerum humanarum adhibenda est. Off. 15. a. In omnibus priusquam aggrediare, adhibenda est praeparatio diligens. Ep. 51. a. In me consolando non medicrem animi dolorem adhibuisti. de Sen. 8. 4. a. Vtendum exercitationibus modicis, tantum cibi et potitionis adhibendum, ut, etc. Q. Fr. 327. a. In summo dolore uirtutem et grauitatem adhibeo. Or. 215. b. Numerus iambicus adhibetur in fabulis. Orat. 202. a. Flores, quos adhibet orator in causis. Ep. 258. b. Quantum me diligis, tantum adhibe in te diligentia. Ep. 258. b. Diligentiam in aliquam rem conferro. At. 272. a. Adhibere curam et diligentiam in ualeitudine tuenda. Ep. 78. a. Ut non adhibeas in consilium cogitationum tuarum desperationem. Off. 50. b. Is adhibuit sibi in consilium quindecim principes. Ep. 21. b. Tecū loquere, te adhibe in consilium. Ep. 53. a. A ceteris tuis non adhibemur: id est, in consilium. de D. 123. b. Illi autem, qui in auspicium adhibetur, etc. Ep. 79. a. Sed tu illum animum omnino adhibe quae, quo metum esse oportere censebas. de Ar. 24. 8. a. Adhibete animos et mentes uestras, non solum aures ad aruspicum uocem admoete. Q. Fr. 294. a. Permagnum hominis est, sic se adhibere in tanta potestate.

et, etc.

AD 45 ut, etc. id est, gerere. de Or. 161. a. Cum se mente ac uoluntate coniecisset in uersum: id est, cum mentem ac uoluntatem adhibuisset aduersum.

Adhinnire, translatum. I. P. 94. b. Itaq; admissarius iste simulatq; audiuit a philosopho uoluptatem tantopere laudari, nihil expificatus est: sic suos sensus uoluptarios omisit: cecidit: sic ad illius hanc orationem adhinnit, ut non magistrum uirtutis, sed autorem libidinis a se illum inuentum arbitraretur.

Adhortor, aris. I. A. 193. b. Sic ego uos ad libertatem recuperandam adhortabor. I. A. 157. a. Iure possum ego uos ad defensionem meae salutis adhortari. Epist. 256. a. Multae erant et recondite literae, uis non erat, ad eam igitur adhortabar. Ep. 7. a. Ego te ad certam laudem adhortor. Ep. 8. a. Ne posset aliquando ad bellum faciendam locus ipse adhortari. Adhortari aliquem ad aliquid faciendum. pro Rab. 90. b.

Adhortatio, de or. 109. b.

Adhuc, etiam nunc, etiam tum, iam tum, haecenus. I. V. 192. a. Facinus fortasse adhuc in nullo etiam undicatu. Nō adhuc, nondum, nihil dum, ferē idem ualent. Ep. 186. b. Nihil dum audieramus. At. 109. a. Vnam adhuc a te epistolam acceperam. Epist. 91. a. Ego Cesari pro te, sicut adhuc feci, libentissime supplicabo. At. 116. a. Quod facile patior, dum, ut adhuc, nihil faciam turpiter. de D. 109. a. Adhuc haec erant, ad reliqua acriter tendebamus animo. ad Her. 3. b. Adhuc quae dicta sunt arbitror mihi constare ceteris artis scriptoribus.

Adiaphoron, indifferens. I. A. 193. b.

Adigo, gis, cogo, impello. Off. 53. a. Itaq; Calphurnius arbitrum illum adiecit, quicquid sibi de ea re facere oporteret ex fide bona, aliā ad arbitrum. pro Quin. R. 49. a. Cur non arbitrum pro socio adegeris. Quin. R. 50. a. Quae quaeque alia arbitrium.

Adicio, cis, immitto, addo, applico. Off. 23. b. Timotheus ad laudem bellicae doctrinae, et ingenij gloriam adiecit. contra Rul. 71. a. Cum ad omnia uestra pauci homines cupiditatis oculos adiecessent. Adicere oculum alicui rei. I. V. 116. a. Partim plane uidebant adiectum esse oculum hereditati. Top. 22. 4. a. Aqua pluuia arcedo adicere arbitrum non possis. de Pet. 205. b. Non ut aliquid ex ijs noui adicerem. de Leg. 177. a. Qui in sacrificium cogitatum libidinem intulit, quō ne impudentiam quidem oculorū adici fas fuit. de L. 182. b. Ne ue rogū pro prius sexaginta pedes adicito aedes alienas inuito domino.

Admo, L. incertus.

Admo, mis, aufero, eripio, subtraho, deleo, praecido. At. 12. a. Desponsam homini Syriam ademi. Adimere aliquid alicui. Acad. 9. b. et Epistol. 6. b. Senatusconsultum nullum extat, quo reductio regis tibi adempta sit. Att. 31. a. Epistola illa mihi somnum ademit. Epistol. 8. a. Ut plus additum ad memoriam nominis nostri, quam ademptum de fortuna uideretur. pro Quin. 8. b. Pecuniam si cupiam fortuna ademit, aut alicuius eripuit inuita. Epistol. 120. b. Primum ut Cesari aliquid adimat, inde ut Pompeio aliquid tribuat. pro Mur. 143. b. Noli te mihi adimere eum, cui, etc. pro Dom. 217. b. Quod idem in posterum de extraordinarijs potestatibus libertatem ademisset. de Orat. 142. a. Tum ille, adimere, inquit, omnem recusationem Crasso uolui. Att. 41. a. Nisi mihi dolor meus tum omnes partes mentis, tum huius generis facultatem ademisset. pro Quin. 2. a. Vitandi aduersariorum impetus potestas adempta nobis est. Ad-

AD 46 mere alicui potestatem faciendi aliquid. I. V. 58. a. et contra Rul. 87. b. Non admi cuiquam glebam de Syllanis aegris. Adimere ciuitatem. pro Cecin. 303. b.

Adipalis, le. Or. 199. a. Opimum quoddam et tanquam adipale dictionis genus, aliā Adipata.

Adipiscor, aris, adeptus sum, nanciscor, consequor, assequor, inuenio, obtineo, colligo. de Sen. 77. b. Senectutem ut adipiscantur omnes optant, eam accusant adeptā. Epistol. 51. a. Magnamq; ex ea re te laudem adipisci, aliter adipisci. pro Cluen. 42. a. Is summos honores a populo Rom. adeptus est. Off. 13. a. Is insidijs et malitia laudem est adeptus. de Leg. 168. a. Homo multa instrumenta habet ad obtinendam adipiscendamq; sapientiam. de Orat. 15. a. Nunc contra pleriq; ad honores adipiscendos nudi ueniunt. Off. 15. a. Sed ijs, qui habent a natura adiumenta rerum gerendarum, abiecta omni cunctatione ne adipiscendi magistratus sunt. pro SR. 40. b. Non mirum est, quod uis diuina assequi non potuit, si id mens humana adeptā non est. de Fin. 156. b. Adipiscendarum uirtutum causa. pro Flac. 155. a. Lyfania adeptus est ordinem senatorium. Quin. Fr. 295. b. Nos ea, quae consecuti sumus, his studijs et artibus sumus adepti, quae, etc.

Aditus, a, um, participium ab adeo, adis. Off. 13. b. Vix inuenitur, qui laboribus susceptis periculisq; aditus, non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam.

Aditus, tus, uia, introitus, uestibulum, os. Epistol. 244. a. Duo sunt aditus in Ciliciam ex Syria. I. V. 223. b. Aditus enim in id sacrarium non est uiris. Quin. Fr. 294. b. Aditus esse facillimos ad aliquem. At. 230. a. Quae quaeque dem nostris amicis diuinis uiris aditum ad caelum dederrunt. de Or. 143. a. b. Dare aditum alicui ad aliquam rem. Off. 2. a. Ut ad officij inuentionem aditus esset. Att. 60. a. Tu uelim Fabium, si quem habes aditum, odorere, et istum conuiuam tuum degustes. de Fin. 111. a. Quae omnino aditum habere nullum potest in urbem, in forum, in curiam. At. 241. b. Aditus ad Antonium difficilior esse dicitur. Epistol. 90. a. Aditus ad eum difficiliores fuerunt. de N. 50. a. Elephanti propter magnitudinem corporis difficiles aditus habent ad pastum. de Orat. 93. a. Nunc utiq; uestrum patefecit earum rerum aditum quas querimus. pro Font. 278. a. Magnitudine rei sic occupant animos eorum, qui audiunt, ut difficilis aditus ueritati relinquatur. de Cl. 176. a. Ad quos omnis nobis aditus, qui pene solis patuit, obstructus est. pro Pom. 8. a. Vrbes permultas uno aditu atque aduentu esse captas. pro Pom. 7. b. Patefactum nostris legionibus esse pontum, qui ante populo Rom. ex omni aditu clausus esset. pro S. R. 36. b. Intercludere omnem aditus alicui ad aliquem. pro Cecin. 292. b. Non solum introitus, sed omnino aditu prohiberi. Att. 32. b. Comparare sibi aditum ad res pestiferas. contra Rul. 73. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur, hunc quasi gradum quandam atque aditum ad cetera iactum intelligetis. pro Cl. 42. a. Hominiibus ignominia notatis, neq; ad honorem aditus, neque in curiam reditus est. pro Syl. 167. b. Quae uo a te, cur qui aditus ad causam Hortensio patuerit, mihi interclusus esse debuerit? Antequam. 193. b. Cum aditus custodi patriae praclusus sit. pro Mur. 127. b. Ut aditus ad consulatum posthac omnibus pateat. Off. 39. a. Sed est alius quoque aditus ad multitudinem. pro Dom. 235. a. Cum in templum Castoris aditus esset apertus, nemini. pro Dom. 237. b. Date de hac religione aditum pontifices, iam reperietis, etc. Or. 201. b. uestibula mirum et aditus ad causam faciet illustres. pro Cecin. 291. b.

291. b. Non modò limine, tectòq; aditu suarum, sed primo aditu uestibuloq; prohibere aliquem. I. V. 14. b. In primo aditu uestibuloq; templi. I. V. 24. 1. b. In ipso aditu atq; ore portus. de Or. 1. 2. a. Ab hoc aditu ianuamq; patefacta. I. V. 22. 7. b. Aditus et terra et mari ad urbem. de Leg. 1. 7. 4. b. Deus uult omnibus patere ad se placandū et colendum uiam. I. A. 1. 57. b. Forum sepelitur, clauduntur aditus, armati in praesidijs, multi in locis collocabuntur.

Adiudico, as. aliquid alicui per iudicium attribuo. At. 34. b. Nemo enim dubitat, quin domus esset nobis adiudicata. I. A. 2. 2. 6. b. Si resp. iudicaret, Antonio ne an Bruto legiones adiudicaret? Off. 7. b. In medio relictum quod erat, populo Romano adiudicauit. At. 13. b. Pompeius sepe multisq; uerbis suis mihi salutem imperij adiudicauit. de Or. 1. 20. a. Iudex, qui nobis causam adiudicaturus est. I. V. 63. b. Adiudicare aliquem in seruitutem alicui. contra R. 74. b. Adiudicare aliquid alicui. Abiudicare aliquid ab aliquo. L. abiudico.

Adiumentum, ti. subsidium, praesidium. de Or. 83. a. Flura detrimenta publicis rebus quam adiumenta per homines eloquentissimos importata. At. 27. 5. a. Bruti erupitio non solum ipsi salutaris fuit, sed etiam magno ad uictoriam adiumento. pro Quin. 1. a. Hoc mihi in causis consueuit esse adiumento. de Fin. 1. 3. 9. a. bis. Ut nihil, aut non multum adiumento ullo ad suam confirmationem indigeret. de Or. 1. 18. a. Qui locus est talis, ut plus habeat adiumenti quam incommodi, hunc iudico esse dicendum. Off. 15. a. Qui habent à natura adiumenta rerum gerendarum. Off. 1. a. Quam quidem ad rem magnum attulimus adiumentum hominibus nostris. pro Pom. 17. b. Praesidia periculosis, et adiumenta honoribus querenda sunt. Ad Her. 7. b. Num quem habuerit, de consijs, de adiutoribus, de adiumentis.

Adiunctio, onis. propensio. Q. de pet. 208. a. Tribus rebus homines maxime ad beneuolentiam ducuntur, beneicio, spe, adiunctione animi uel uoluntate. Exceptio. de In. 83. b. Sunt quaedam cum adiunctione necessitudines, quaedam simplices et absolutae. et ibidem, illic in superiore adiunctio est haec, nisi nolint fame perire. Coniunctio, societatis. At. 100. b. Etenim si haec non est, nulla potest homini esse ad hominem adiunctio.

Adiunctio item, exornatio quaedam uerborum est. ad Her. 32. b. Adiunctio est, cum uerbum, quo res comprehenditur, non interponimus, sed aut primum, aut postremum collocamus. etc. de Or. 1. 6. 2. a.

Adiunctor, oris. qui adiungit aliquid. At. 120. a. Ille Galliae ulterioris adiunctor.

Adiunctus, a. un. cōtinens, propinquus. pro Pom. 13. a. Fuit quibusdam summis uiris quaedam diuinitus adiuncta fortuna. pro Cecin. 23. 7. a. Huic fundo contentia quaedam praedia et adiuncta mercatur. pro Cl. 23. b. Quae propria huic cause et adiunctiora sunt.

Adiungo, gis. adnecto, applico, aggrego, adhibeo, adscribo, accedo, complector, attexo. Epist. 63. b. Si te mea summa erga te studia parum mihi adiunxerunt, resp. nos inter nos conciliatura coniuncturaq; est. Epist. Ego me ad eius rationes adiungo, quem tu in meis rationibus tibi esse adiungendum putasti. Ep. 12. a. Ad eorum causam me adiungerem. pro Pom. 13. b. Cum ad ceteras summas utilitates, haec quoq; opportunitas adiungeretur. pro Mur. 23. 4. a. Beneuolentiam adiungit lenitate audiendi: id est, acquirit. Quin. de pet. 205. b. Adiungere sibi aliquid: id est, conciliare. de N. 53. a. Aspera arteria hostium ha-

bet adiunctum linguae radicibus. At. 208. a. Scio te ei aduologo adiunctum esse. de Or. 105. b. Iuris scientiam eloquentiae tanquam ancillulam adiunxisti. de D. 13. 2. a. Auctoritas tem nullam debemus nec fidem commentitijs rebus adiungere. de Cl. 17. 4. a. Eiq; proxime adiunctus Druus fuit. Or. 21. 4. b. Socrates uerbis solutis numeros primus adiunxit. de Fin. 73. b. Qui ad uirtutem adiungunt uoluptatem. de Or. 178. a. Praesertim cum adiungatur ad Africam etiā Hispania, pro Arch. 190. a. Magnus honos rebus populi Romani adiungitur. Epist. 13. a. Cum etiam Caesar ad auctoritatem eius ordinis adiungeretur. de Vn. 202. b. Et singulos adiunxit ad singula. At. 14. 4. b. Quare eius fugae comitem me adiungerem. de In. 58. a. Eius artificij cognitio huiusmodi est, ut non ad huius artis partem aliquam adiungi possit. At. 9. a. Hic dies ualde me Craeso adiunxit. de Am. 105. b. Cum autem contrahat uirtus amicitia (ut supra dixi) si qua significatio uirtutis eluceat, ad quam se similis animus applicet et adiungat: id cum contingit, amor ibi exoritur necesse est. de Cl. 188. a. Itaq; ad hanc elegantiam uerborum adiungit illa oratoria ornamenta. pro S. R. 32. b. Crimen et suspicionem potius ad praedam adiungerent, quam ad egestatem. pro Cl. 38. b. Ut aliquis metus adiunctus sit ad gratiam. Quin. Fr. 297. a. Ad summum imperium etiam acerbitatem naturae adiungere. Off. 331. a. Adiungere provincias ad imperiū. pro Pom. 10. b. Qui undequinquagesimo die totam ad imperiū populū Rom. Ciliciam adiunxit. pro S. R. 37. b. Auxilium sibi se putat adiunxisse, qui cum altero rem communicauit. Epist. 7. 5. a. Tu ei M. Minidum fratrem tuum adiunxisti. contra Rul. 63. a. Huic uectigalia, quae Cr. Pompeius adiunxit, uendere cogitant. pro Quin. 2. b. Adiungere sibi aliam quem socium. de Fin. 9. 1. b. Nō equidem recusos, sed te adiungo socium. At. 129. b. Alter consulum in Sicilia proficisceretur, Domitius eodem cum suis cohortibus adiungeretur. pro Pom. 13. a. Fuit enim profecto quibusdam summis uiris quaedam ad res magnas bene gerendas diuinitus adiuncta fortuna. Q. de pet. 208. a. Quoscuq; ueliam adiungere ad amicitiam. pro Mur. 134. a. Praetor offensam uita aequalitate decernendi, beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. Off. 28. a. Hanc Scarus demolitus accessionem aedibus adiunxit. de Or. 112. b. Nam illud tertium, quod Aristoteles adiunxit, minus est necessarium. pro Cor. 62. b. Adiunctum illud etiam est, quod non est in omnibus foederibus. Ep. 19. 4. b. Tu sicut mihi pollicitus es, adiunges me quam primum ad tuos sermones. pro Cl. 18. b. In altera, diligentia uestra nobis adiungenda est. Parad. 124. a. Quid enim adiungit nisi nobis uniuersis?

Adiuo, as. adiuuo. de Sen. 77. a. O Tite, si quid ego adiuto, curam ue leuassò, etc. Poet. e. Adiutor, oris. adiutor. At. 14. 5. b. Huius igitur belli ego particeps, et socius, et adiutor esse cogor. pro Sest. 11. b. Autor in consilijs capiendis, adiutor in rebus agendis. pro Flac. 14. 6. a. Sperabam iudices honoris potius L. Flaccum adiutorem futurum, quam miseriarum deprecatores. de N. 5. b. Quamquam non mihi, sed tibi hic uenit adiutor. Et ibid: Nolo existimes me adiutorem huic uenisse. Off. 7. 5. b. Epicurus eiusdem adiutor auctorq; sententiae.

At. 120. a. Ille absentis in omnibus adiutor. contra Rul. 68. b. Ut autor eius legis atq; adiutor essem. pro Fla. 14. 6. a. L. Flaccus socius atq; adiutor consiliorum, periculorūq; meorum. Postquam. 199. a. Adiutores, autores, hortatores ad me restituendum multi fuerunt. pro Dom. 219. a. Adiutor ad agendum aliquid. Off. 44. a. Eō plures ad benignè faciendum adiutores habebunt. pro S. R. 19. b. Ut ad hanc praedam tam nefariam adiutores uos profiteamini. Ep. 24. 6. b. Huic mea uoluntati ut faucae, adiutorq; sis, uehementer te rogo. Tusc. 15. 4. a. Adiutor in praedio. de Or. 107. a. Oratori pragmaticum adiutorem dare. Et alibi, Praebere se adiutorem scelerum alicuius. de Am. 104. a. His adiutor contra patriam inuentus est nemo.

Adiutrix, cis. de N. 63. b. Quae in re adiutricem coniugē cepit sibi. pro Dō. 242. b. Tuq; Minerua, quae semper adiutrix consiliorum meorum exististi. I. V. 203. b. Messana tuorum adiutrix scelerum. pro Plan. 259. a. Quae res Cn. Plancio in petitione fuit adiutrix. Off. 59. b. Eaq; adiutrix regem interemit. Top. 219. a. Danda est igitur opera, ut legem adiutricem adhibeamus.

Adiuo, as. adiuuento sum, adiumentum affero suffragor, subleuo, adiutor sum alicui contra aliquem. Orat. 198. a. Palaestra multum adiuuat hystriorem. Ep. 21. a. Nō mihi tam mea salus chara fuit, in qua praecipue sum ab illo adiuuus, quam, etc. de N. 53. a. Quae confectio etiam à lingua adiuuari uidetur. de Or. 95. a. Aliquem in dicendo nō multum à magistro adiuuari. de Or. 125. b. Omnia dicendo excitanda sunt, nihil adiuuante natura. At. 99. b. Et in eo ego te adiuuabo. de Or. 126. b. Cum C. Marius mororem orationis meae praesens ac sedens multum lachrymis suis adiuuaret. Ep. 7. b. Ut auxilijs eum tuis et copijs adiuuaret. Epist. 152. b. Si nos mediocrius modò fortuna Reip. adiuuerit. Ep. 149. b. Subueni patriae, optulare collegae, omnium gentiū consensum adiuua. Off. 15. b. Themistocles quidem nihil dixit, in quo ipse Aereopagus adiuuauerit, et ille adiuuit Themistoclem. At. 201. a. Ferendus tibi in hoc meus dolor, ferendus est imò uerò adiuuandus. Off. 44. b. Adiuuare aliquid in collocatōe filiarum. At. 111. b. Me Pompeius Capuanum uenire noluit, et adiuuare delectum. pro Qu. 13. b. Non ad mendacium obtinendum, sed ad uerū probandum auctoritas adiuuat. Ep. 10. b. Neq; de monumentis meis ab ijs es adiuuus, à quibus debuisti. pro Arch. 188. b. Lito re adiuuant ad percipiendam colēdamq; uirtutem. Alter ab altero adiuuus. (Impeditus. Brut. 165. a.)

Adlaboro, as. ualde laboro, ellaboro. de Cla. 131. a. An tu, inquit, adlaborasse huic modo Bruto probaturus es? Admetior, ris. metior. I. V. 163. b. Frumentum, quod illic ex area, si uellet, admetiri licebat.

Admniculor, aris. sulcio, adiuuo. de Fin. 134. a. Quae sit scientia, atq; ars agricolarum, quae circumcidat, amputet, erigat, extollat, admniculetur.

Admniculum, li. auxilium. de N. 50. a. Vites clauiculis admnicula tanquam manibus apprehendunt. de Sen. 88. a. Admniculorum ordines, capitum coniugatio et religatio et propagatio uitium. Off. 58. b. Hanc igitur partem relictā explebimus nullis admniculis, sed ut dicitur, Marte nostro. de Am. 112. b. Natura solitaria nihil amat, semperq; ad aliquid tanquam admniculum adnuitur.

Admniculor, stri. minister. I. V. 122. b. Timarchides omnium rerū transactor et admniculor. I. V. 135. b. Timarchides erat admniculor cupiditatum Verrii. pro S. R. 31. a. Vnus puer uictus quotidiani admniculor relictus non est. pro Quin. 114. b. Admniculor et satellites Sex. Nauij. pro

Pom. 11. a. Multae sunt artes excimiae huius administratoresq; uirtutis. de Leg. 1. 9. 2. b. Augurem Ioui Opt. Max. consiliarium et admniculor esse datum.

Administratio, onis. Curatio, procuratio, gubernatio. de N. 1. a. An dij ab omni curatione et administratio ne rerum uacent. Ep. 10. b. In omni actione atq; administratione Reip. florissimus. Off. 35. a. Ea ipsa, quae inanimata diximus, pleraq; sunt hominum effecta operis, quae nec haberemus nisi manus et ars accessissent, nec his sine hominum administratione uteremur. neq; enim ualeat uis nis curatio, neq; agricultura, neq; frugum fructuumq; reliquorum perceptio et conseruatio sine opera hominum ulla esse potuisset.

Administratores, oris. curator, procurator. de Or. 102. b. Imperator est admniculor belli gerendi. Tusc. 249. a. Itaq; nec pulchros illos admniculoratos aspiciat: id est, ministros.

Administratores, as. gero, procuro, guberno, obeo. I. V. 262. a. A nobis omnia pop. Romano semper et belli adiuuentia et pacis ornamenta administrata sunt. I. A. 200. b. Rem administrandā arbitror sine ulla mora, et consensu gerendam censeo. Ep. 239. b. Quod opus erit provideas atq; admniculor. Off. 18. a. Sine seueritate admniculorari ciuitas non potest. Q. Fr. 293. b. Ac mihi quidem uidetur non sane magna uarietas esse negotiorum in administranda Asia. de Fin. 71. b. Optime uerò Epicurus, quod exiguum dicit fortunam interuenire sapiēt, maximasq; ab eo et grauisimas, res consilio ipsius et ratione administrari. de N. 1. b. Deorum mente ac ratione mundum admniculorari ac regi. Ep. 208. b. Operamq; des, ut per te quam commodissimè negotium municipij admniculoretur, quam primumq; conficiatur. de In. 50. b. Locus confideratur in quo res gestasit, ex oportunitate, quam uideatur habuisse ad negotium administrandum. Administrare rem familiarem. de In. 50. b. Administrare leges ac iudicia. I. V. 65. b. Admniculorare bellum. de Or. 102. b.

Admirabilis, le. habens admirationem. de Or. 83. b. Vir admirabilis in dicendo, atq; in omnibus artibus. de D. 120. b. Res noua et admirabilis. de Fat. 147. b. O admirabilem licentiam. pro Mur. 129. a. Ars militaris admirabilem dignitatem habet. Ep. 6. b. Sapientia tua nō iucunda solū, sed admirabilis etiā uis est. Or. 200. a. Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius. At. 147. b. Pro tua admirabili ac singulari sapientia. de N. 12. a. et 45. b. et 64. a. Deum uersari circū axē cœli admirabili celeritate. Admirabile genus cause. de In. 46. b. de D. 101. a. Ex quo illa admirabilis à maioribus Albanae aquae facta deductio.

Admirabilis, tis. admiratio. de N. 44. a. Quanta sit admirabilis caelestium rerum. Off. 40. b. Haec animi desipientia admirabilitatem magnam facit. de N. 46. a. In quo cum admirabilitate maxima igne formae cursus ordinatos desiniunt.

Admirabiliter. At. 75. b. Nos Asia accepit admirabiliter. de Op. 244. a. Socratem Plato admirabiliter laudare in Phaedro fecit à Socrate. Tusc. 216. a. Quod idem cum Stoici de sapiente dicunt, nimis admirabiliter, nimisq; magnifice dicere uidentur. de N. 52. b. Mundum consilio admirabiliter administrari.

Admiratio, onis. miratio, admirabilis. de N. 50. b. Est etiā admiratio nonnulla in bestijs aquatilibus. de Or. 132. a. Hoc admirationem magis, quam risum mouet. I. A. 224. b. Hoc mihi maximā admirationē mouet. pro Deiot. 150. a. Homines admiratione obstupescunt. Off. 43. a. Magna est

AD 51
est admiratio, copiose sapienterq; dicentis. Ep. 68. a. Varij casus habent admiratione. de Or. 97. a. Hec sunt quae clares mores, et admirationes in bonis oratoribus efficiunt. de Cla. 192. a. Crebrae assensiones, multa admirationes. Or. 197. b. Hec ingressio mea reprehensionis aliquid, aut certe admirationis habitura est. Off. 40. a. b. Admiratione uero quadae afficiuntur ij, qui anteire ceteros uirtute putantur. Ep. 95. a. Quae populari admiratione habuerunt. Or. 216. a. Traducere eos, qui audiunt in magna admiratione. Admiror, aris, suspicio, admiratione afficior. Ep. 8. a. Magnitudine animi tui semper sum admiratus, semperq; amari. de Opt. 244. a. Thucydides quadae eloquentia admiratur. de Or. 92. b. Quibus dicere Carneades solebat, ingenium tuum Crasse uehementer admirans. de Or. 103. b. Quorum magnitudinem cognitionis atq; artis, non modo non contemno, sed etiam admiror. At. 101. a. Nam de illo altero minus sum admiratus. I. C. 98. b. Quid tu admirare de multitudine indocta? At. 148. a. De Dionysio sum admiratus. de Or. 89. a. In hoc maxime admiror Platonem, quod, etc. Admirari ingenium alicuius et uirtutes. de Or. 106. a. Admirari res gestas alicuius. de Cla. 195. b. At. 97. a. Admiratus sum breuitatem epistole tuae. de Or. 120. a. Ego in uobis hoc maxime admirari soleo, quod, etc. de Cla. 186. a. Admirando irridere. Off. 13. b. Nihil hominem admirari, aut optare oportet, nisi quod sit honestum. de Or. 152. a. Aspicere, admirari, stupefcere. de Fin. 40. b. In quibus hoc primum est, in quo admirer, cur, etc. de Sen. 88. b. Cuius quidem uillam ego contemplanus, admirari satis non possum. de N. 50. b. In quo admirandum est, congressu ne aliquo inter se, etc. de D. 139. a. Aeternam naturam esse suam spicienda, admirandaq; hominum generi. de D. 109. b. Nec adulatus, nec admiratus fortunam sum hominis. At. 169. b. De diplomate admiraris, quasi, etc. At. 97. a. Admiratus sum, quod nihilominus ad me tua manu scripisses. de N. 3. a. Partim admirantur, unde hoc philosophandi nobis subito studium extiterit. I. C. 98. b. Verum id, quod multo magis est admirandum. Off. 40. a. Admirantur igitur communitur illi quidem omnia, quae, etc. Tuscul. 156. a. Plato, quem tu quanti facias, scio, et quem ex ore tuo admiror. Admisceos, sces, misceos. Tus. 180. b. Admiscere uersus orationi. de Or. 127. a. Tunc admiscere huic generi orationis illud alterum coepi. de N. 31. a. Atq; aquae etiam admiscus est calor. et ibid. Aquam admiscito calore liquefacta diffundit. At. 99. a. Sed hoc tamen quicquid est precianum, cum his rationibus, quas ille me as tractat, admisceri uolo. Quin. Fr. 319. b. Trebatium meum, quod isto admiscas, nihil est. de N. 31. a. Aer multo calore admiscus est. de Vn. 196. a. Deus bonis omnibus, mundum expleuit, mali nihil admiscuit. Acad. 40. b. In illis ueteribus nostris scriptis multa admiscita sunt ex intima philosophia. I. A. 242. b. Ego ad id consilium admiscer? in hac legatione sim? Admissarius, rij, equus qui ad prolem seruat, transfatu uero pro libidinoso capitur. I. P. 94. b. Itaq; Admissarius iste, simul atq; audiuit, etc. nihil expiscatus est, etc. I. adhimire. Admissus, a, um, incitatus. de Fin. 77. b. Et equo admiscus, in media acie Latinorum irruerat. et alibi. Qui autem uolunt, etc. difficile quandam temperantiam postulant in eo, quod semel admissum coerceri, reprimiq; non potest. Admissio, nis, coerecio. de Sen. 93. Cui animus omni admiscione corporis liberatus, purus, et integer esse coepit. Admissus, a, um, concretum. de Sen. 93. b. Animus non ha-

bet in se quicquid admiscit, dispar sui atq; dissimile. Tus. 163. a. Quoniae nihil sit animis admiscitum, nihil concretum, etc. Admitto, tis, recipio, inromitto, suscipio, comitto, persicio, alligo, edo, adhibeo. I. A. 219. b. Domum recipere legatum hostium, in cubiculum admittere et reducere, hominis nihil de dignitate, nimium de periculo cogitantis. Off. 28. a. Domus in qua et hospites multi recipiendi, et admittenda hominum multitudo cuiusq; generis. Sal. In Cic. 271. b. Quae Iupiter in concilio deorum admiscit. I. A. 169. a. Cum tu tam men nocte socia per tegulas admittere. At. 222. a. Caesar tertius saturnalibus ad Philipum, nec quenquam admiscit. pro Clu. 41. b. Si quae in eum lis capitis illata est, non admiscit. I. V. 62. b. Si te semel ad meas captas admiscero. pro Mar. 132. a. Nec ad consilium casus admiscitur. Quin. Fr. 296. a. Facile se in hominibus audiendis, admiscit adhibere. Committit. At. 145. a. Tamet spes quaedam me obtentabat fore, ut aliquid conueniret potius, quam aut hic tantum sceleris, aut ille tantum flagitij admitteret. Admittere et committere maleficium. pro S. R. 28. b. Admittere dedecus. I. V. 75. a. et At. 138. b. pro Rab. 96. a. Rabirius fraudem capitalem admiscit, quod, etc. de In. 68. a. Qui illa in re peccauit, hoc quoq; admiscit. Admittere te trum facinus. Off. 71. a. pro Clu. 44. a. Si a multis esset flagitij rei militaris admiscitum. pro Clu. 53. a. Quid unquam habitus in se admiscit, ut hoc tantum ab eo factum non abhorre uideretur. de Leg. 172. b. Deos, qualis quisq; sit, quid agat, quid in se admiscit, interui ad Her. 12. b. Aduersarij hoc in se facinus admiscerunt. I. A. 169. b. Tu autem ea in te admiscisti, quae a ueracundo inimico audire non posses. pro Mil. 121. b. Quod nam concepit tantum scelus aut quod in me tantum facinus admiscit? cum, etc. Ep. 49. b. Si quid a me praetermissum fuerit, commissum facinus, et admiscitum dedecus cohibeo. de Leg. 176. b. Publicus sacerdos, audaciam in admittendis religionibus foedis damnet. Admodum, ualde, per. I. V. 217. a. Erat admodum amplum et excessum signum cum stola. de N. 73. b. Res admodum paucis salutaris. de Fin. 137. a. Theophrasti de beata uita liber, in quo multum admodum fortunae datur. Alibi, Me superiores literae tuae admodum delectarunt. Epist. 4057. b. Qui me admodum diligunt. de N. 53. b. A corde in totum corpus distribuitur per uenas admodum multas. de Cla. 183. b. Curio literarum admodum nihil sciebat. ad Her. 27. b. Elocutio perfecta, quae maxime admodum oratori accommodata est. de Am. 98. b. Quamobrem utriusq; nostrum gratum admodum feceris. Admoneo, es, commoneo, moneo, ad memoriam alienius rei aliquo excitato. Top. 221. a. et Ep. 55. a. Putauit ea de re te esse admonendum. et 86. b. Item, Ep. 102. a. Ut ego quoq; te aliquid de uestris cautionibus admoneam. At. 68. a. Nunc uenio ad trauesum illum uersiculum, in quo me admones de sorore. de Ar. 254. Discordia uestra, de quibus ipsis his prodigijs recentibus a dijs immortalibus admoneatur. Ep. 128. a. Caninius noster me tuis uerbis admoneuit, ut scriberem. At. 98. b. At uellem a principio te audissem amice, ut admoneam. At. 217. a. Quod me amicis admones, ut, etc. gratum est. At. 143. a. Illud me praecclare admones, ut cum illum uidero, etc. Quint. Fr. 297. b. Sed te illud admoneo, ut, etc. At. 127. a. A multis admoniti sumus, ut caueremus, etc. pro Dom. 238. b. Neq; erat causa cur prohibendo non tam deterere uideretur, quam admonere. de D. 136. a. Multi nullo somnio ad thesaurum inueniendum admoneantur. de N. 59. b. Multa exotis admoneamur. Epist. 17. a. Ea tanta mihi curae sunt, ut me

AD 52
me nolim admoneri. de N. 50. b. Tum admonita a Squilla Pinna morsu comprimit conchas. Epistol. 8. b. Scribo tamen, ut te admeam. quod ipse literis omnibus a ueritate deditis cognoui, ut discas, etc. Attic. 5. b. Etenim ibi sedens haec ad te scripsi, ut me locus ipse admoneret. de Fin. 79. a. Et eam tantum ad uerem admoneant, ut caueret, ne, etc. de N. 3. a. Qui admonent amice docendi sunt. de N. 11. a. Ac de forma partim natura nos admoneat, partim ratio docet. Top. 221. a. Ut ueni ueliam, admonitus huius aeris alieni, nolui deesse ne tacite quidem flagitationi tuae. Admonitio, onis, monitum, preceptum. de Or. 139. b. Admonitio quasi lenior obiurgatio. de Or. 135. a. Admonitio in consilio dando familiaris. de Off. 29. b. Quae facile apparent, nec magnopere admonitionem et praeccepta desiderant. de Fin. 124. b. Tanta uis admonitionis est in locis, ut non sine causa ex his memoria ducta sit disciplina. Ep. 2. a. Sed plane nec precibus nostris, nec admonitionibus, reliquit locum. Epist. 145. b. Quare si aut alter sentirem, certe admonitio tua me reprimere, aut si dubitarem, horreatio impellere posset, ut, etc. Admonitor, oris. Top. 221. a. Ut diligentia mandatorum tuorum te quoq; es, si admonitore non eges, ad memoriam nostrarum rerum excitarem. Admoniti, ti, admonitio. de Or. 114. a. Praeccepta, admonita tractanda sunt omnia disertissime. de Or. 124. b. Sed ut usus nostri quaedam admonita tradamus. Admonitus, tus, admonitio. I. C. 112. a. Atq; interea admonitu Allobrogum misi, qui, etc. At. 208. Ego interea admonitu tuo perfecti sane argutus libros ad Varronem. At. 145. b. Quae quaedam in locis aduocantur hominis prudentis et amici, tali admonitu, non moueret autoritas. de Ar. 257. a. Sed tamen huic malo populo Romae, ipse nullo Aruspicum admonitu sua sponte prospexit. Ep. 151. a. Recitatis literis oblata religio cornuto est, pullariorum admonitu, non satis diligenter eum auspicijs operae dedisse. Admotio, onis, applicatio. de N. 56. b. Manus apta ad neruorum elicendos sonos admotione digitorum: id est, ad mouendis digitis. Admoueo, ues, appono, adhibeo, porrigo, extendo. de 40 Am. 102. a. Quam qui appetunt, applicant sese, et propius admouent. Tus. 288. b. Cum faces ei doloris admouerentur. Tus. 222. b. Sed alia quaedam ad eum est admouenda curatio, contra Rul. 63. a. Admouent manus uectigalibus populi Romani. Off. 40. b. Dolorum cum admouentur faces, praeter modum pleriq; exterrantur. I. V. 269. a. Quid cum ignes, ardentisq; laminae, et ceteri cruciatu admouebatur. Admouere stimulos alicui, pro Sest. 5. a. id est, excitare aliquem. Admouere orationem ad sensus animorum. de Or. 90. a. Admouere aspersionem ad corpus. pro R. P. 126. a. Admouere se ad aliquam rem. de Am. 215. a. Admouere uultum ad aliquem. ad Her. 21. a. de Or. 139. b. Maxima pars orationis adhibenda est ad animorum motus. de Ar. 248. a. Adhibete animos ac mentes uestras, non solum aures ad aruspicum uocem admouete. Or. 202. a. Ut quae, et animum audientis moueri uoles, ita certum admouebis uocis sonum. I. A. 206. b. Dum me exercitum propius urbem Romam CC. milia admoueret, de Or. 125. b. Nulla materia nisi admoto igni, ingenium concipere potest. Admouere aurem et subauscultare. de Or. 122. b. Admouere prope. (Admouere procul. ad Her. 223. a. Acad. 36. b. Cum autem leuam manum admouerit, et illum, etc. Tus. 199. b. Fasciculum ad na-

AD 54
res admouebis, incendes odores. pro Cluent. 24. b. Opipianicus continuo sperare coepit hoc se Aulio tanquam aliqua machina admota, fortunas Asinij expugnare posse. Admurmuratio, onis, approbatio, et applausio murmure facta. pro P. 11. a. Vestra admurmuratio facit Quirites, ut, etc. Q. Fr. 306. b. Clodium accusari multis et fecundis admurmurationibus cunctis fenus. I. V. 74. b. Grata concionis admurmuratio. I. P. 86. a. Qui non admurmuratione, sed uoce et clamore furorem illius fregisset. I. V. 205. b. Risus populi atq; admurmuratio omnium facta est. I. V. 244. a. O diuina senatus admurmuratio. Admurmuro, as, admurmurationem facio. I. V. 244. a. Memoria tenetis iudices, quam ualde uniuersi admurmurauerunt? At. 7. b. et pro Pom. 11. a. Idq; admurmurante senatu, neq; me inuito est factum. Adnecto, ctis, alligo. Tus. 180. a. Nauem ut horrifono freto noctem pauentes, timidi adnectunt nauem. Adnitor, ris, adplico seu applicor, et ualde nitor. de Am. 112. a. Natura solitariam nihil amat, semperq; ad aliquid tanquam adminiculi admittitur. At. 97. a. Ego nisi bilibus adniteretur, de triumpho a quo animo essem, alius, adnumeretur. Adnumero, as, numero, ad numerum addo. pro S. R. 42. b. Omnia sua tibi concessit, adnumerauit, appendit. I. V. 179. a. Dare et adnumerare nemo alicui. In Sal. 273. a. Si tu una cum illis adnumeratus esses. At. 97. a. Nisi bilibus adnumeretur de triumpho, alius adniteretur. Adnuncio, as, nuncio. At. 75. b. Tamen interea haec uellem, quae mihi adnunciabatur. Adolefco, scis, cresco. de Fin. 138. a. Ea q; cupiditas agendi aliquid, adolefco una cum aetatibus. de Leg. 160. b. Ratione cum adoleuit atq; perfecta est, nominatur ritae sapientia. In Sal. Hinc enim facile intelligitur, quam petuati pueritia iam im pudicus et procax adoleuerit. de N. 22. a. Qui natus sit, qui adoleuerit, qui didicerit. de Sen. 87. b. Virginitas herbescens, quae nixa fibris stirpium sensim adolefca sit. I. C. 103. a. Extinguetur atq; delebitur haec tam adulta Reip. pestis. Adolefcentis, tis, ephelus, iuuenis, pubes. de Or. 94. b. Neq; haec dico, ut homines adolefcentes a dicendi studio deterram. Ep. 50. a. Adolefcentis primarius. Ep. 26. a. Homo adolefcentis. Off. 25. a. Officium adolefcentis est, maiores natu uereri. de Sen. 79. a. Hic et bella gerebat, ut adolefcentis, cum plane grandis esset. I. A. 184. a. C. Caesar adolefcentis puer ne potius puer. Or. 200. b. Adolefcentis etiam nunc dicitur Iocrates est. de D. 88. a. P. Africani filia adolefcentis. Adolefcentia, tie, iniens aetas. a X I I I. anno usq; ad XXXV. etiam XXXX. Off. 25. a. et pro Quin. R. 52. b. Magis mea adolefcentia indiget illorum bona existimatione, quam illorum seuerissima senectus desiderat meam laudem. Top. 223. b. Adolefcentia est flos aetatis. Off. 23. b. meunte adolefcentia, cui inest maxima imbecillitas consilij. Ep. 166. b. Muses, quae me maxime, sicut iam a prima adolefcentia delectarunt. de Sen. 78. a. Quae enim citius adolefcentia senectus, quam ueritiae adolefcentia obrepit. Adolefcentulus, li, admodum adolefcentis. pro Rab. 95. a. Q. Catulus admodum tum adolefcentis. pro Dom. 220. b. Imberbis adolefcentulus. Item I. C. 100. et alibi. Adonis, idis. de N. 71. a. Venerem Adoniam nupsisse traditum est. Adoptio, onis, pro Dom. 220. a. Quod est Pontificis ius adoptionis? nempe ut is adoptet, qui neq; procreare iam

51

AD

est admiratio, copiose sapietervq; dicentis. Ep. 68. a. Varij casus habent admiratione. de Or. 9. a. Hec sunt que cla- mores, et admirationes in bonis oratoribus efficiunt. de Cla. 19. 2. a. Crebrae assensiones, multae admirationes. Or. 19. 7. b. Hec ingressio mea reprehensionis aliquid, aut cer- te admirationis habitura est. Off. 4. 0. a. b. Admiratione ue- ro quadae afficiuntur ij, qui anteire ceteros virtute putan- tur. Ep. 9. 5. a. Que populari admiratione habuerunt. Or. 21. 6. a. Traducere eos, qui audire in magna admiratione.

Admiror, aris, suspicio, admiratione afficior. Ep. 8. a. Magnitudine animi tui semper sum admiratus, semperq; amavi. de Opt. 2. 4. 4. a. Thucydides quida eloquentia admi- ratur. de Or. 9. 2. b. Quibus dicere Carnades solebat, inge- nium tuum Crasse uehementer admirans. de Or. 1. 0. 3. b. Quorum magnitudinem cognitionis atq; artis, no modo non contemno, sed etia admiror. At. 1. 0. 1. a. Nam de illo al- tero minus sum admiratus. I. C. 98. b. Quid tu admirere de multitudine indocta? At. 1. 48. a. De Dionysio sum admira- tus. de Or. 8. 9. a. In hoc maxime admiror Platonem, quod, etc. Admirari ingeniu alicuius. Ep. 10. 6. a. 20

Admirari res gestas alicuius. de Cla. 19. 5. b. At. 9. 7. a. Ad- miratus sum breuitatem epistola tua. de Or. 1. 2. 0. a. Ego in uobis hoc maxime admirari soleo, quod, etc. de Cla. 18. 6. a. Admirando irridere. Off. 13. b. Nihil hominem ad- mirari, aut optare oportet, nisi quod sit honestum. de Or. 1. 5. 2. a. Aspicere, admirari, suspicere. de Fin. 4. 0. b. In qui- bus hoc primum est, in quo admirer, cur, etc. de Sen. 88. b. Cuius quidem uillam ego contempnans, admirari satis no possum. de N. 5. 0. b. In quo admirandum est, congressu ne aliquo inter se, etc. de D. 13. 9. a. Aeternam natura esse su- spicienda, admirandaq; hominu generi. de D. 1. 0. 9. b. Nec adulatus, nec admiratus fortuna sum hominis. At. 1. 6. 9. b. De diplomate admiraris, quasi, etc. At. 9. 7. a. Admira- tus sum, quod nihilominus ad me tua manu scripsisses. de N. 3. a. Partim admirantur, unde hoc philosophandi no- bis subito studium extiterit. I. C. 98. b. Verum id, quod multo magis est admirandum. Off. 4. 0. a. Admirantur igitur communiter illi quidem omnia, que, etc. Tuscul. 1. 5. 6. a. Plato, quem tu quanti facias, scio, et quem ex ore tuo admiror.

Admisco, ces, misceo. Tuf. 18. 0. b. Admiscere uersus or- rationi. de Or. 12. 7. a. Tunc admiscere huic generi oratio- nis illud alterum cepti. de N. 3. 1. a. Atq; aquae etia admistus est calor. et ibid. Aquam admisto calore liquefacta diffun- di. At. 9. 9. a. Sed hoc tamen quicquid est precianum, cum his rationib, quas ille me as tractat, admisceri uolo. Quin. Fr. 3. 1. 9. b. Trebatium meum, quod istud admisceas, nihil est. de N. 3. 1. a. Aer multo calore admistus est. de Vn. 1. 9. 6. a. Deus bonis omnib, mundu expleuit, mali nihil admiscuit. Acad. 4. 0. b. In illis ueteribus nostris scriptis multa admi- sta sunt ex intima philosophia. I. A. 2. 4. 2. b. Ego ad id consti- lium admiscear? in hac legatione sim?

Admissarius, rij, equus qui ad prolem seruat, trans- latu uero pro libidinoso capitur. I. P. 9. 4. b. Itaq; Admissa- rius iste, simul atq; audiuit, etc. nihil expiscatus est, etc. I. adhinnire. Admissus, a, um, incitatus. de Fin. 7. 7. b. Et equo admis- so, in media acie Latinoru irruebat. et alibi. Qui autē uo- lunt, etc. difficile quanda temperantiam postulant in eo, quod semel admissum coerceri, reprimiq; non potest.

Admissio, nis, coeatio. de Sen. 9. 3. Cui animus omni ad- missionione corporis liberatus, purus, et integer esse ceptit. Admissus, a, um, concretu. de Sen. 9. 3. b. Animus no ha-

AD

bet in se quicq admistū, dispar sui atq; dissimile. Tuf. 1. 6. 3. a. Quonia nihil sit animis admistum, nihil concretū, etc. Admitto, tis, recipio, intronito, suscipio, comitto, perfi- cio, alligo, edo, adhibeo. I. A. 2. 1. 9. b. Domū recipere legatiū hostium, in cubiculum admittere et reducere, hominis ni- hil de dignitate, nimiu de periculo cogitantis. Off. 28. a. Domus in qua et hospites multi recipiendi, et admittēda hominū multitudo cuiusq; generis. Sal. in Cic. 2. 7. 1. b. Quid lupiter in concilio deoru admisit. I. A. 1. 6. 9. a. Cum tu ta- men nocte socia per tegulas admittere. At. 2. 2. 2. a. Cesar tertijs saturnalibus ad Philippi, nec quenqua admisit. pro Clu. 4. 1. b. Si que in eum lis capitis illata est, non admittit. I. V. 6. 2. b. Si te semel ad me as captas admisero. pro Mar. 13. 2. a. Nec ad consilium casus admittitur. Quin. Fr. 2. 9. 6. a. Facile se in hominib, audiendis, admittēdisq; prebere. Committere At. 1. 4. 5. a. Tamē spes quada me obtenta- bat fore, ut aliquid conueniret potius, quam aut hic tantū sceleris, aut ille tantum flagitij admitteret.

Admittere et committere maleficium. pro S. R. 2. 8. b. Admittere dedecus. I. V. 7. 5. a. et At. 13. 8. b. pro Rab. 9. 6. a. Rabirius fraudem capitalē admisit, quod, etc. de In. 68. a. Qui illa in re peccauit, hoc quoq; admisit. Admittere ste- trum facinus. Off. 7. 1. a. pro Clu. 4. 4. a. Si a multis esset fla- gitiu rei militaris admissum. pro Clu. 53. a. Quid inquam habitus in se admisit, ut hoc tantum ab eo facinus non ab- horrere uideretur. de Leg. 1. 7. 2. b. Deos, quales quisq; sit, quid agat, quid in se admittat, intueri. ad Her. 12. b. Aduer- sarij hoc in se facinus admiserunt. I. A. 1. 6. 9. b. Tu autē ea in te admististi, que a uerecundā inimico audire no posses. pro Mil. 12. 1. b. Quod nam concepit tantū scelus? aut quod in me tantum facinus admisit? cum, etc. Ep. 4. 9. b. Si quid a me pretermissum fuerit, commissum facinus, et admissum dedecus cōfitebor. de Leg. 1. 7. 6. b. Publicus sacerdos, audaci- am in admittēdis religionibus foedis damnat.

Admodum, ualde. per. I. V. 2. 1. 7. a. Erat admodum am- plum et excelsum signum cum stola. de N. 7. 3. b. Res ad- modum paucis salutaris. de Fin. 13. 7. a. Theophrasti de bea- ta uita liber, in quo multum admodum fortune datur. Ali- bi, Me superiores literae tuae admodum delectarunt. Epist. 4. 0. 5. 7. b. Qui me admodum diligunt. de N. 53. b. A corde in- totum corpus distribuitur per uenas admodum multas. de Cla. 18. 3. b. Curio literarum admodum nihil sciebat. ad Her. 2. 7. b. Elocutio perfecta, que maxime admodum ora- tori accommodata est. de Am. 98. b. Quamobrem utriq; nostrum gratum admodum feceris.

Admoneo, es, commoneo, moneo, ad memoriam alicuius rei aliquid excitat. Top. 2. 2. 1. a. et Ep. 55. a. Putauit ea de- re te esse admonendum. et 8. 6. b. Item, Ep. 1. 0. 2. a. Ut ego quoq; te aliquid de uestris cautionibus admoneam. At. 68. a. Nunc uento ad trasuersum illum uersiculum, in quo me admones de sorore. de Ar. 2. 5. 4. Discordia nostra, de qui- bus ipsis his prodigijs recentibus a dijs immortalibus ad- mortemur. Ep. 12. 8. a. Caninius noster me tuis uerbis admo- nuit, ut scriberem. At. 9. 8. b. At uellem a principio te au- disse amicisime admonentem. At. 2. 1. 7. a. Quod me amica- cissime admones, ut, etc. gratum est. At. 1. 4. 3. a. Illud me preclare admones, ut cum illum uidero, etc. Quin. Fr. 2. 9. 7. b. Sed te illud admoneo, ut, etc. At. 12. 7. a. A multis admoniti sumus, ut caueremus, etc. pro Dom. 23. 8. b. Neq; erat causa cur prohibendo non tam deterere uideretur, quam admonere. de D. 13. 6. a. Multi nullo somnio ad the- saurum inueniendum admonentur. de N. 5. 9. b. Multa ex- tis admoneamur. Epist. 17. a. Ea tantae mihi curae sunt, ut

me

52

AD

me nolim admoneri. de N. 5. 0. b. Tum admonita a Squila- la Pinna morsu comprimit conchas. Epistol. 8. b. Scribo tamen, ut te admoneam. quod ipse literis omnibus a pue- ritia deditus cognoui, ut discas, etc. Attic. 5. b. Etenim ibi sedens haec ad te scripsi, ut me locus ipse admoneret. de Fin. 7. 9. a. Et eam tantum ad aures admoneant, ut caueret, ne, etc. de N. 3. a. Cui admonent amice docen- di sunt. de N. 11. a. Ac de forma partim natura nos admo- net, partim ratio docet. Top. 2. 2. 1. a. Ut ueni Veliam, ad- monitus huius aris alieni, nolui deesse ne tacite quidem flagitationi tuae.

Admonitio, onis, monitum, preceptum. de Or. 13. 9. b. Admonitio quasi lenior obiurgatio. de Or. 13. 5. a. Admo- nitio in consilio dando familiaris. de Off. 2. 9. b. Que facile apparent, nec magno opere admonitionem et precepta de- fiderant. de Fin. 12. 4. b. Tanta uis admonitionis est in lo- cis, ut non sine causa ex his memoria ducta sit disciplina. Ep. 2. a. Sed plane nec precibus nostris, nec admonitionib, reliquit locum. Epist. 1. 4. 5. b. Quare si ut aliter sentirem, certe admonitio tua me reprimere, aut si dubitarem, hor- tatio impellere posset, ut, etc.

Admonitor, oris. Top. 2. 2. 1. a. Ut diligentia mandato- rum tuorum te quoq; es, si admonitore non eges, ad memo- riam nostrarum rerum excitarem.

Admoniti, ti, admonitio. de Or. 11. 4. a. Precepta, ad- monita tractanda sunt omnia discretissime. de Or. 12. 4. b. Sed ut usus nostri quaedam admonita tradamus.

Admonitus, tus, admonitio. I. C. 11. 2. a. Atq; interea admonitu Allobrogum misi, qui, etc. At. 2. 0. 8. Ego interea admonitu tuo perfecte sane argutulos libros ad Varronē. At. 1. 4. 5. b. Que per dicitur pro uia uoluntate hominis prudē- tis et amici, tali admonitu, no moueret autoritas. de Ar. 2. 5. 7. a. Sed tamen huic malo pop. Rom. ipse nullo Aruspici- cum admonitu sua sponte profrexit. Ep. 1. 5. 1. a. Recitatis literis oblata religio cornuto est, pullarioru admonitu, no satis diligenter eum auspicijs opera dedisse.

Admotio, onis, applicatio. de N. 5. 6. b. Manus apta ad neruorum eliciendos sonos admotioe digitorum: id est, ad mouendū digitis.

Admoueo, ues, appono, adhibeo, porrigo, extendo. de 4. 0. Am. 1. 0. 2. a. Quam qui appetunt, applicant sese, et propi- us admouent. Tuf. 2. 8. 8. b. Cum faces et doloris admoue- rentur. Tuf. 2. 2. 2. b. Sed alia quaedam ad eum est admouen- da curatio. contra Rul. 63. a. Admouent manus uestiga- libus populi Romani. Off. 4. 0. b. Dolorum cum admo- uentur faces, praeter modum pleriq; exterrantur. I. V. 2. 6. 9. a. Quid cum ignes, ardentēsq; laminae, et ceteri cru- ciatus admouebatur. Admouere stimulos alicui. pro Sest. 5. a. id est, excitare aliquem. Admouere orationem ad sensus animorum. de Or. 9. 0. a. Admouere aspidem ad corpus. pro R. P. 12. 6. a. Admouere se ad aliquam rem. de Am. 2. 1. 5. a. Admouere uultum ad aliquem. ad Her. 2. 1. a. de Or. 13. 9. b. Maxima pars orationis adhibenda est ad animorum motus. de Ar. 2. 4. 8. a. Adhibete animos ac- mentes uestras, non solum aures ad aruspicium uocem ad- mouete. Or. 2. 0. 2. a. Vt cunq; e animum audientis moue- ri uoles, ita certum admouebis uocis sonum. I. A. 2. 0. 6. b. Dum me exercitum propius urbem Romam CC. Mil. ad- moueret. de Or. 1. 2. 5. b. Nulla materia nisi admoto igni, i- gnem concipere potest. Admouere aurem et subauscul- tare. de Or. 1. 2. 2. b. Admouere propē. (Amouere procul. ad Her. 2. 2. a. Acad. 3. 6. b. Cum autem leuam manum ad mouerat, et illum, etc. Tuf. 1. 9. 9. b. Fasciculum ad na-

me

AD

res admouebis, incendes odores. pro Cluent. 2. 4. b. Op- pianicus continuo sperare ceptit hoc se Aulium tanquam aliqua machina admota, fortunas Aulij expugnare posse.

Admurmuratio, onis, approbatio, et applausio mur- mure facta. pro P. 11. a. Vestra admurmuratio facit Qui- rites, ut, etc. Q. Fr. 3. 0. 6. b. Clodium accusauit multis et se- cundis admurmurationibus cuncti senatus. I. V. 7. 4. b. Gra- ta concionis admurmuratio. I. P. 8. 6. a. Qui non admurmu- ratione, sed uoce et clamore furorē illius fregistis. I. V. 2. 0. 5. b. Rufus populi atq; admurmuratio omnium facta est. I. V. 2. 4. 4. a. O diuina senatus admurmuratio.

Admurmuro, as, admurmurationem facio. I. V. 2. 4. 4. a. Memoria tenetis iudices, quam ualde uniuersi admur- murant? At. 7. b. et pro Pom. 11. a. Idq; admurmurante senatu, neq; me inuito est factum.

Adnecto, tis, alligo. Tuf. 1. 8. 0. a. Nauem ut horrifono- fredo noctem pauentes, timidi adnectunt nauite.

Adnitor, ris, adplicor seu applicor, et ualde nitor. de Am. 11. 2. a. Natura solitarium nihil amat, semperq; ad ali- quid tanquam admiculū adnitor. At. 9. 7. a. Ego nisi bi- bulus adniteretur, de triumpho a quo animo essem. aliis, adnumeretur.

Adnumero, as, numero, ad numerum addo. pro S. R. 4. 2. b. Omnia sua tibi concessit, adnumerauit, appendit. I. V. 1. 7. 9. a. Dare et adnumerare numos alicui. In Sal. 2. 7. 2. a. Si tu unā cum illis adnumeratus esses. At. 9. 7. a. Nisi Bi- bulus adnumeretur de triumpho, aliis adniteretur.

Adnuncio, as, nuncio. At. 7. 5. b. Tamen interea haec uellem, que mihi adnunciabatur.

Adolesco, scis, cresco. de Fin. 13. 8. a. Ea q; cupiditas agē- di aliquid, adolefcit unā cum atatibus. de Leg. 1. 6. 0. b. Ra- tio cum adoleuit atq; perfecta est, nominatur ritē sapien- tia. In Sal. Hinc enim facile intelligetur, quam petulanti pu- eritia tā impudicus et procaz adoleuerit. de N. 2. 1. a. Qui natus sit, qui adoleuerit, qui didicerit. de Sen. 8. 7. b. Viri- ditas herbescens, que nixa fibris stirpium sensim adole- fcit. I. C. 1. 0. 3. a. Extinguetur atq; delebitur haec tam adul- ta Reip. pestis.

Adolescens, tis, ephēbus, iuuenis, pubes. de Or. 9. 4. b. Neq; haec dico, ut homines adolefcētes a dicendi studio de- terream. Ep. 5. 0. a. Adolefcens primarius. Ep. 2. 6. a. Homo adolefcens. Off. 2. 5. a. Officium adolefcētis est, maiores na- tu uereri. de Sen. 7. 9. a. Hic et bella gerebat, ut adolefcens, cum planē grandis esset. I. A. 1. 8. 4. a. C. Cesar adolefcēs pe- nē potius puer. Or. 2. 0. 0. b. Adolefcens etiam nunc d' Phae- dre Isocrates est. de D. 88. a. P. Africani filia adolefcens.

Adolescentia, tiē, iniens etas. à X I I I. anno usq; ad XXXV. etiam XXXX. Off. 2. 5. a. et pro Quin. R. 5. 2. b. Ma- gis mea adolescentia indiget illorum bona existimatione, quam illorum seuerissima senectus desiderat meam laudē. Top. 2. 2. 3. b. Adolescentia est flos etatis. Off. 13. b. Ineunte adolescentia, cui inest maxima imbecillitas consilij. Ep. 1. 6. b. Musa, que me maxime, sicut iam a prima adolescentia delectarunt. de Sen. 7. 8. a. Qui enim citius adolescentia se- nectus, quam pueritia adolescentia obreperit.

Adolescentulus, li, admodum adolefcens. pro Rab. 9. 5. a. Q. Catulus admodum tum adolefcens. pro Dom. 2. 2. 0. b. Imberbis adolescentulus. Item I. C. 1. 0. 0. et alibi.

Adonis, idis. de N. 7. 1. a. Venerem Adonid nupsisse traditum est.

Adoptio, onis. pro Dom. 2. 2. 0. a. Quod est Pontifices ius adoptionis? nempē ut is adoptet, qui neq; procreare

iam filios possit, et cum potuerit sit expertus. et ibidem: Quas adoptiones hereditates nominis, pecunie, sacrorum secuta sunt. de Fin. 54. b. L. Torquatus filium in adoptione D. Syllano mancipavit. Tusc. 154. b. Quid propagatio nominis? quid adoptiones filiorum.

Adoptivus, a. um. qui in adoptionem accessit. pro Dom. 220. a. Neque amissis sacris paternis in hac adoptiva venisti.

Adopto, as. filium facio, filium instituo. de Cla. 171. a. Filius Scipionis, is qui minorem Scipionem a Paulo adoptavit. At. 106. a. Adoptatus a plebeo patricius. pro Dom. 220. a. Adoptat annos viginti natus etiam minor senatorem. pro Dom. 220. b. Filium senatorem populi Romani sibi adoptare. Epist. 212. b. Adolescens, quem C. Memmius Patrensiu legibus adoptavit. de Cla. 183. b. Lucina filius Crassi testamenti, qui fuit adoptatus. At. 120. a. Ille in Clodio adoptando augur. de Cla. 187. a. C. Statienus, qui se ipse adoptaverat, et de Stateno Aelium fecerat.

Adoptare pro eligere. I. A. 180. b. Puteolani C. Cassi 20 um patronum adoptarunt. pro Sest. 4. b. Conuentus ille Capuae me unum patronum adoptavit. Ep. 65. b. Ego autem, quem potius adopte aut inuocem, quam illum quo defendente uincere didici? I. A. 207. b. Atqui illum quinque et triginta tribus patronum adoptarunt. I. V. 63. a. et 65. a. Adoptare sibi aliquem defensorem sui iuris et uitorem in iuriarum, et actorem totius cause.

Adorior, iris, uel eris, aggredior, inuado. I. V. 116. a. Hominem id aetatis quam tumultuosissime adoriantur. I. V. 254. a. Postremam quoque nauem Piratae primam adoriebantur. pro Sest. 20. b. Adoriri aliquem inermem et imparatum. pro Mil. 107. a. Adoriri aliquem a tergo. de Or. 127. a. Ne conuellere adoriamur ea, qua non possunt commoueri. At. 211. b. Hoc quoque ipsum continuo adoriamur. ad Her. 7. a. Occasio idonea ad rem adorierendam. At. 252. a. Hanc aduocatum si Brundisium salui adoriemur.

Adorno, as. instruo, orno, paro, comparo. pro Pom. 10. b. Pompeius Italiae duo maria maximis classibus ac praefidijs adornauit. pro Mur. 135. a. Ut idem accusationem et petitionem consulatus diligenter adornet atque instruat. pro Clu. 21. a. Omnis testium copia a matre initio est adornata, a matre nunc instruitur, ac omnibus eius copijs et opibus comparatur. pro Clu. 58. a. Comparatio huius criminis ab illa est, et inuenta et adornata.

Adornare, pro ornare. Ep. 174. b. Lator mea constitua, meaeque sententias a te probari de decemuiris, de adornando adolescente. I. V. 87. b. Vidi forum comitiumque adornatum magifico ornatu.

Adpromitto, tis. promitto, alienum promissum confirmo. pro S. R. 22. b. Cum id ita futurum Titus Roscius 50 us adpromitteret, crediderunt. At. lib. 5.

Ad quid. At. 66. b. Ad quid laboramus res Romanas? Ad quiesco, scis. Epist. 51. a. Lectis tuis literis aliquantum adquiescit.

Adramitenus Xenocles ex Adramiteo Asiae oppido. de Cla. 194. b. Item pro Fla. 252. b.

Adrianus, a. um. I. P. 99. b. Adrianum mare, et Her. 23. Adrimetum oppidum. I. V. 160. b.

Adscisco, scis. ascisco, adprobo, recipio. pro Cor. 59. a. Innumerabiles aliae leges sunt latae, quas Latini uoluerunt, adsciscuerunt. pro Cor. 58. b. Cum inisset Praetor aliquid, adsciscuerunt socij populi ac Latini, et sic, et c. ut tum ege eadem is populus teneretur. I. P. 90. a. Alienam pro-

uinciam sibi adsciscere. Tusc. 180. a. Iouisque numen Mulciberi adsciscit manus.

Adscitus, a. um. receptus. I. V. 227. a. Sacra adscita atque accersita ab exteris nationibus.

Adscribo, bis. ascribo, appono, adiungo, addo. de In. 77. b. Nihil attinuit adscribere, quae uolet, eo enim non ascripto, nihil inest dubij. Epist. 204. a. Sed et Aruncius ita te mandasse aiebat, et tu adscriperas. Epist. 155. a. Sed accepi literas, in quibus erat, te adscripsisse a Lepido non recipi Antonium. contra Rul. 76. a. Adscribit idem auctori agros Corinthios. Epist. 75. b. Illud me non animaduertisse moleste ferrem, ut adscriberem, te in sano pecuniam iussu meo deposuisse, nisi, et c. pro Cec. 303. a. Sylla adscripsit in eadem legem, si quid, et c. ibid. b. Hoc in omnibus legibus adscribitur. contra Rul. 76. b. P. Seruilius Pompeio Cn. filio, non credo adscripturum esse magno. de L. 160. a. Me quoque adscrito fratris sententiae. At. 50. a. In altera epistola tua praeter consuetudinem diem non adscribis. At. 85. a. Adscribit etiam, et quasi calcem admouet, intercessisse se pro ijs magnam pecuniam. Adscribere aliqui ad legem. de In. 53. b. de In. 59. a. Hoc in commodum Scipionis adscribendum est: id est, attribuendum. Ep. 76. a. Non adscripsi, quod tua nihil referrebat. contra Rul. 71. a. Sive accepta lex esset, illum sibi collegi adscriberetis, et c. Epist. 218. a. Is enim erat adscriptus in id municipium ante ciuitatem socijs et Latinis datam. At. 88. b. Villiola tua gratum mihi fecit, quod tibi diligenter mandauit, ut mihi salutem adscriberes. At. 88. b. Tu quoque salutem utriusque adscribito, et 80. b. Alexis, quod mihi toties salutem adscribit: est gratum, sed cur non suis literis idem facit? At. 4. a. Terentia tibi salutem adscribit.

Adscriptio, onis. pro Cecin. 303. b. Declarata ista adscriptio esse aliquid, et c.

Adscriptor, oris. contra Rul. 70. b. Et uidelicet collegas suos adscriptores agrariae legis non repudiabit.

Adscriptus, a. um. Quint. Frat. 319. a. b. Antiquior diem in tuis erat adscripta literis, quam in Caesaris, alijs, ascripta.

Adseruo, as. asseruo, seruo. pro Cecin. 292. a. Si omnes in adibus adseruati ac retenti sint. pro Cecin. 299. a. Negligentius adseruare aliquid.

Adstipulator, oris. confirmator, defensor. Off. 331. a. Quidam cuius auus fuit argentarius, adstipulator pater. Acad. 17. b. Sed illud falsum esse et Stoici dicunt, et eorundem adstipulator Anthiocus. I. P. 83. a. Nemo unquam isto modo propugnatore tutiorem se, sed aduocato, aut adstipulatore paratiorem fore putauit.

Adstituto, is. colloco. ad Her. 22. b. Aegrotum in lecto cubantem faciemus, et reum ad lectum eius adstituemus.

Adsum, es. praesens sum, intersum, appareo, adiungo, praesto sum. de Or. 112. a. Cum uos Catule et Caesar non adsestis. pro Dom. 221. a. Aderat praesens M. Bibulus. Ep. 242. a. Nunc ades ad imperandum, uel ad parandum potius. At. 179. b. Si ex Africa iam affuturi dicuntur. et 145. a. Nos qui adsumus, et c. de Cla. 182. b. Oratores in causa non adesse. I. V. 76. b. Adesse ad iudicium. At. 78. a. Video enim te, et quasi coram adsis, ita cerno eum, et ab eo amoris tui. pro Clu. 21. a. Adest praesens in singulari uirtute. Epist. 51. a. Ego uero Serui uellem, ut scribis, in meo grauissimo casu affuisset. pro R. P. 127. a. Ego aderat uis, quae, et c. Quint. Fr. 325. a. Pomptino ad tritiphum ad III. Nonarum Nouemb. uolebam adesse. de D. 92. b. Petij ut mane ad portam adsestet. et ibidem: Manet praesto

praesto ad portam fuit. pro Fla. 157. b. Siluerunt principes, neque in illa concione aduerunt. pro Quint. 14. b. Vos qui adsestis in consilio. pro Plan. 277. a. Aderat mecum cunctus equester ordo. de Sen. 93. a. Qui ad mortem propius adsum. pro Quint. 8. b. Quae mala iam adesse atque impendere uidentur. At. 66. a. Tu aduolare, ac propere adesse iam debes. pro Dom. 222. b. Qui neque adesse sit iussus, neque citatus. de Leg. 166. b. Quae cum adsint perparua sunt, et quandiu affuturata sunt, certum sciri non potest. At. 1. b. Adesse alicui contra aliquid. Ep. 91. a. Ego tamen tuis rebus adero, ut difficilissim. I. A. 178. a. Semper enim absentis affui Deio. At. 249. a. b. Ego autem, si mihi imposuisset aliquid, quod penes fecit, nisi tua malicia affuisset, animo iniquo tulissim. pro Quint. 5. a. Recusabant qui aduerant tum Quintio. pro Flac. 155. a. Decreto scribendo primum uideo affuisse Lysaniam. Postquam. 205. b. Caput, et c. ne quae pedibus iret, non scribendo adsestet. de Or. 143. a. Et eundem, id quod in auctoritatibus perscriptis extat, scribendo adfuisse. Ep. 117. a. Scribendo affuerunt L. Domitius, Q. Caelius, et ceteri. Idem, 248. a. et Attic. 67. a. et 99. b. 20 de N. 4. b. Adsint, cognoscant, animaduertant. de Som. 127. a. Ades, inquit, animo, timorem omittit. Adesse animo. pro Cecin. 290. b. pro Syl. 173. a. Adesote omnes animi, qui adsestis corporibus. I. A. 219. b. Vigilare, cogitare, adesse animo. Adesse, instare, subsequi. I. Insto. Quint. Fr. 208. a. Crassus aderat Miloni animo non amico. de Fin. 85. a. Tanti autem aderat morbi uesciae et uiscerum, ut, et c. Off. 31. a. Bellua ad id solum quod adest, quodque praesens est se accommodat.

Adueho, bis. I. V. 187. a. Cum frumentum ex decumis mancipis Romae aduecissent. Off. 64. a. Si quis profectus Rhodum magnum frumenti numerum aduecxit. I. A. 175. a. Inde Cassia celeriter ad urbem aduectus, Romam rediit. Ep. 52. a. Cum ab Epidauro Piraeum nauis aduectus esset. de D. 92. b. Cum tu equo aduectus, et c. de D. 128. a. Quaedam caricas Cauno aduectas ueniens, et c.

Aduenas, nae. peregrinus, hospes. de Or. 106. b. Ne in nostra patria peregrini atque aduenae esse uideamur. contra Rul. 85. a. Nos autem iam non hospites, sed peregrini atque aduenae nominabamur. Tusc. 235. a. Zeno citius aduenas quidam, et ignobilis uerborum opifex.

Aduenio, nis. accedo, appropinquo. de N. 71. a. Quem ex Hyperboreis Delphos ferunt aduenisse. ad Her. 3. b. Athenis Megaram uesperti aduenit Simo. de Sen. 82. a. Senectus cum aduenit, appropinquit secum multa uicia. At. 93. a. Est aliquid aduenientem non esse peregrinum atque hospitium. pro Mur. 141. b. Quid habet admirationis, tali uiro aduenienti obuiam prodisse multos? I. A. 237. a. Vtque quae cunque in prouinciam eius belli gerendi causa aduenit, ibi imperium habeat. de Sen. 91. b. Cum enim id aduenit, tunc illud, et c. I. A. 232. a. Sapientis est, quicquid homini accidere possit, id praemeditari ferendum modice, si aduenit, esse. pro Cecin. 289. b. In aliquem aduenientem cum ferro inuadere. At. 77. a. Appius noster, cum me aduenientem uideret, profectus est Tharsum. de D. 137. b. Medici ex quibusdam rebus, et aduenientes morbos, et crescentes intelligunt.

Aduentitius, a. um. fortuitus, inasperatus, non questus. pro Pom. 8. b. Mithridates magnis aduentitijs multarum nationum copijs inuabatur. I. V. 219. a. Neque illum aduentitium requiritur auxilium. de N. 31. a. Externus et aduentitius tepor. de Fin. 139. a. Neque sane multum aduentitius externis et aduentitijs uteretur. de D. 133. b.

Animos externa et aduentitia uisione pulsari. de Or. 155. a. Haec politissima Graecorum transmarina et aduentitia doctrina. Aduentitia pecunia. At. 18. a. et de In. 70. a. pro R. P. 130. a. Aduentitia pecunia petitur ab eo, cui sua non redditur. Aduentitia bona. At. 18. a. Top. 226. b. Assumpta et aduentitia. Innata et innata. Top.

Aduento, as. aduenio, appropinquo, accedo. At. 66. a. Tu aduentare ac propere adesse iam debes. Ep. 20. a. Non dum erat auditum, te ad Italiam aduentare, cum, et c. de Sen. 77. a. Onus aut iam urgentis, aut certe aduentantis senectutis. At. 253. b. Legiones aduentare dicuntur. de Or. 101. b. Quod uere iam tempus aduentat.

Aduentus, tus. accessus. At. 23. a. Quid cogites de aduentu tuo, scribe ad nos. et ibid. De accessu tuo. At. 203. a. Ut me leuaret tuus aduentus, sic discessus afflixit. At. 57. a. Aduentus tuus mihi suauissimus, optatissimusque erit. pro Pom. 6. a. Ipsorum aduentus in urbes sociorum. At. 113. a. et Ep. 153. a. Ibis Luceriam, nec cum fortasse delectabit aduentus noster. pro Mil. 111. a. Nocturnus Clodij ad urbem aduentus.

Aduersaria, orum. praescriptiones, ephemerides. Tabellae extraordinariae, in quibus memoriae causa utcumque notamus, ut ea postea in iustas fidei tabulas codicesque referamus. Sic dicta, quod praesto, et ad manus semper sint, et aduersa, non auersa: uel ab aduertendo, quod propter animaduersionem, et memoriam (ut dixi) conficerentur. pro Quint. R. 45. b. Non habere se hoc nomen in codice statueretur, sed in aduersarijs patere contendit. et ibid. Non ex tabulis, sed ex aduersarijs petere. et ibid. Suarum praescriptionum et litterarum aduersaria proferre, amentia est. Item ibidem. 46. a. Quid est, quod negligenter scribamus aduersaria? quid est, quod diligenter conficiamus tabulas qua de causa? a quia haec sunt membra, ille sunt aeterna: haec delentur statim, ille seruantur sancte: haec parui temporis memoriae, ille perpetuae existimationis fidem, et religionem amplectuntur: haec sunt delectata, ille in ordine constituta. Itaque aduersaria in iudicium protulit nemo, codicem protulit, tabulas recitauit.

Aduersarius, a. um. aduersus, oppositus, inimicus, hostis. de Or. 123. a. Opinionem istorum studiorum apud eos qui res iudicant, oratori aduersariam esse arbitror. I. A. 187. b. Nec poterat aliter de aduersarijs ducibus iudicari. pro Cec. 286. b. Vis ea, quae iuri maxime est aduersaria. Or. 208. a. Sua confirmare, aduersaria euertere. pro Plan. 259. a. Ea res in iudicio aduersaria est Cn. Plancio. pro Clu. 37. a. Tribunus non modo non seditiosus, sed etiam seditiosus aduersarius. de Ar. 251. a. Theodosius Heremachi acerrimus aduersarius. de Fat. 146. a. b. Ergo siue habuerit aduersarium Milo, siue non habuerit, iustabitur. et ibid. Sine aduersario nulla luctatio est. pro Mil. 109. a. Octo Tribuni plebis illius aduersarij, defensorum mei. de Ar. 253. a. Acceptis a forti aduersario uulneribus aduersis, de Ar. 255. b. Obtrektatores eorum atque aduersarij. In Vat. 29. a. Hic refutandus est, ut grauis aduersarius. Brut. 165. a. Aduersarius et obtrektator laudum mearum. Ep. 19. b. Est enim tibi grauis aduersaria constituta et parata incredibilis quaedam expectatio. In Epistolis familiaribus 114. a. Qui se intenderant aduersarios in eius tribunatum.

Aduersor, aris. repugno, obfisto, contrauenio, contra rem alicuius uenio, contra pugno, contra facio, aduersarius sum, in aliquo eo, resisto, reclamo, obtrektor. Suffragor. I. V.

I. V. 252. b. Hanc Cleon amabat, ueruntamen huius libidini aduersari non audebat. de Or. 9.1. b. Aduersarij omnib. in disputando. Acad. 12. b. Duæ causæ perspicuis & euidentibus rebus aduersantur. Ep. 4.2. b. Contentio mea aduersans actionibus aliorum. de Or. 2.13. b. Quis Isocrati aduersatus insensius quam Aristoteles? pro Syl. 176. b. Ego uerò quibus ornamentis aduersor tuis? aut cui dignitati uestra repugno? Part. 238. a. Neq; solum ea sunt quæ nobis suppetunt, sed etiam illa quæ aduersantur uidenda. Off. 67. b. & 12. b. Aduersante etiam & repugnante natura. de Or. 1.5. b. Aduersantem & repugnantem capere.

Aduersum & aduersus. contra, erga. Off. 73. b. Hostis legitimus, aduersus quem totius ius feciale est. Oct. 330. a. Aduersus quos aciem struis? Oct. 330. a. Aduersum se amare aliquem. I. V. 192. a. Pecuniæ cõciliatæ aduersum leges, aduersum Remp. At. 228. b. Si duriores te præbes, non cõtendam ego aduersus te.

Aduersum pro erga. Off. 7. b. Officia aduersus eos seruanda, à quibus iniuriã accepis. Ep. 4.5. b. Modestus aduersus aliquem. Off. 47. b. Vitendum est excusatione aduersus eos, quos inuitus offendas, quacunq; possis. At. 287. a. Flectere iudicium aduersus aliquos. At. 186. a. Blandus aduersus aliquem. Off. 20. a. Adhibenda est etiam quædam reuerentia aduersus homines. de N. 1. b. & 24. a. Pietas aduersus deos. de N. 24. a. Iusticia aduersus deos. Off. 57. b. Si aduersus deos impij sunt iudicandi. Ep. 181. b. Quo nam modo me gererem aduersus Cæsare, usus tuo consilio sum. Off. 20. a. Quemadmodum nos aduersus homines geramus. de D. 101. a. Ara enim Aio loquenti, quam septim uidemus, aduersus eum locum consecrata est.

Aduersus, a. um. cõtrarij, incommodus, fluxus.) (pro sper. Top. 224. b. quæ ex eodem genere contraria sunt, appellantur aduersa, ut celeritas, tarditas. Or. 18. b. Ut aduersas res, sic secundas inmoderate ferre lenitatis est. At. 275. a. Nihil nobis aduersi euenire potest. pro Syl. 172. b. Omnium mentes improborum mihi uni maxime sunt infensæ & aduersæ. pro Mil. 102. a. Vnum genus est aduersum insensumq; nobis. At. 162. b. Omnia secundissima nobis, aduersissima illis acciderunt. pro Syl. 181. a. Per quos res eius secundæ quondam erant ornate, nunc subleuantur aduersæ.

Aduersus, oppositus, et anteriora ostentans. de Sõ. 129. a. Intueri solem nequitis aduersum. pro Dom. 243. a. Vultus aduersum. de Or. 1.9. b. Iudicibus cicatrices aduersas ostendere. de Ar. 253. a. Acceptis à forti aduersario uulneribus aduersis. de Or. 132. b. & 165. b. Aduersus & auersus impudicus es. de D. 92. b. Eodẽq; equo aduersam ascendit ripam. de N. 51. a. Aer ab ijs aduersus pellitur. Or. 202. b. Referre paria paribus, aduersa contrarijs. Dentis aduersi & acuti. de N. 53. a.) (intimi. I. V. 256. a. Cicatrices aduerso corpore exceptæ. Acad. 36. a. b. Zeno cum extensis digitis aduersam manum ostenderat, uisum inquiebat huiusmodi esse. I. A. 176. a. Caput in aduersam leuicam infrens, beneficia, quæ uenderet, à collega petebat. Acad. 31. a. & 36. a. Antipodes aduersis uestigijs stãt contra nostra uestigia. de Som. 129. b. Sed eorum partim obliqui, partim uersi, partim etiam aduersi stant nobis. & ibidem. Qui aduersa nobis urgent uestigia.

Aduerto, tis. obseruo, attendo, animaduerto. At. 57. b. De librarijs, si me amas, diligenter aduerte. Ep. 2. b. Nã aduertebatur Pompeij familiares assentire Volcatio.

Aduerserascit, bat, fit uespera. I. V. 234. a. Itaq; tũ de foro, cum iam aduerserasceret, discersimus. & 224. a. &

I. C. 111. b. Item de Fin. 114. a. Sed quoniam aduerserascit, nunc quidem hætenus. Epist. 245. a. Cum aduerserasceret.) (cum lucefceret.

Aduigilo, as. uigilo, diligenter uigilo. de Leg. 175. b. Ut aduigiletur ad custodiam ignis. de Pet. 2.13. b. Si aduigilamus pro rei dignitate.

Adulatio, onis. assentatio, simulatio. de N. 58. a. Cautum tam fida custodia, tamq; amans dominorum adulatio. de Am. 113. a. Sic habendum: in amicitijs nullam partem esse maiorem, quam adulationem, blanditias, assentationem.

Adulo, as. & Adulor, aris. blandior, assentor, auribus do, omnia ad uoluntatẽ loquor, nihil ad ueritatẽ. Ad alterius non modò sensum ac uoluntatem, sed etiam uultum ac nutum conuertit. de Am. 113. b. & de D. 109. b. Nec adulatus, nec admiratus fortunam sum illius. I. P. 101. a. Adulas omnes. Off. 18. b. Cauendum est ne assentatoribus patefaciamus aures, nec adulari nos sinamus, in quo falli facile est. Ep. 194. b. Noli putare mi Cicero, me hoc auribus tuis dare. de Am. 114. a. Aperte adulantem nemo non uidet, nisi si admodum est excors. Tusc. 130. a. Pinnata cauda nostrã adulat sanguinem Poeta.

Adulator, assentator, homo leuis, fallax, ad uoluntatẽ loquens omnia, nihil ad ueritatẽ. ad Her. 31. a. Nolo esse laudator, ne uidear adulator. de Am. 113. a. & ibid. b. Qui ad alterius non modò sensum, sed etiam uultum atq; nutũ conuertitur.

Adulter, moechus, alienæ coniugis corruptor. In Sal. 275. b. Tu omnium cubiculorum inuente etate pellex, & idẽ postea adulter. pro Sest. 11. a. Clodius sororis adulter. I. C. 106. a. Quis adulter? quæ mulier infans?

Adulterinus, a, um. non uerus, non naturalis, ficatus, adubratus. pro Clu. 25. b. Oppianicus testamentũ in alias tabulas translatum signis adulterinis obfirmavit. Off. 70. a. Nummos adulterinos pro bonis accipere.

Adulterium, rij, stuprũ. de Or. 134. a. Qualem existimat, qui in adulterio deprehenditur? tardũ. de Sen. 85. a. Stupra & adulteria, & omne tale flagitium, uoluptatis illecebris excitari. Tusc. 225. b. Stupra dico, & corruptela, & adulteria, incesta deniq;

Adultero, as. corripo, stupro. Part. 237. b. Voluptas boni naturam fallaciter imitando adulterat. pro Cec. 299. a. Ius civile pecunia adulterari non potest. pro Q. R. 47. a. Adulterare tabulas. de Am. 113. b. Simulatio tollit iudicium ueri, idq; adulterat. de Leg. 164. b. Latrocinari, adulterare, testamenta supponere.

Adulteror, aris. cubile alterius in eo. Off. 26. a. Latrocinari fraudare, adulterari turpe est, sed dicitur non ob scenẽ.

Adultus, a, um. grandior etas, adulta etas, progressus etatis. de Cla. 167. a. Thucydides et Pericles, qui nõ nascuntibus Athenis, sed iam adultis fuerunt. Tusc. 239. b. Ab ijs ipfis, cum iam essent adulti, ferrũ remouit. de Cla. 196. a. Eamq; tueamur, ut adultã uirginẽ castẽ, & c. I. V. 184. a. Puer adulta etate. Tusc. 177. b. Philosophia ea mandat ammis, et ut ita dicã, serit, quæ adulta fructus uberrimos ferãt. I. C. 103. b. Delebitur hæc tam adulta reip. pestis.

Adumbratio, onis. umbra. Or. 296. a. Alicuius rei si non perfectio, at conatus tamen, atq; adumbratio.

Adumbratus, a, um. fictus, nõ uerus.) (expressus. de Leg. 168. a. Principio quasi adumbratas quasdam intelligentias animo ac mente cõcipimus. I. V. 164. b. Hic Aeschrius Pippæ uir adumbratus. Tusc. 190. b. Gloria est solida

quædam res expressa, non adumbrata.) (& ibi. Eminens effigies uirtutis, adumbrata imago gloria. de Fin. 14.1. b. Adumbrata opinio honestatis. pro Syl. 177. a. Cornelius etiam nunc de indicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filij. de N. 16. a. Cedò mihi istorum adumbratorum deorum formas. pro Cal. 39. b. Habuit ille multa maximarum nõ expressa signa, sed adumbrata uirtutum. contra Rul. 72. a. Comitia adumbrata.) (comitia uera.

Adumbro, as. effingo, imitor. de Fin. 138. b. In qua hæc honestas, quæ intelligimus à natura tanquam adumbrantur, sed in pueris expressa. de Or. 126. a. Heroum uertes casus imitari atq; adumbrare dicendo. de Or. 144. a. Id genus sumus in eorum sermone adumbrare conati. Or. 210. a. Excellentissimè sequimur speciem & formam ad umbrabimus. pro Dom. 229. a. Qui ne ementiendo quidẽ potueris autorem adumbrare meliorem.

Adunciis, tis. de N. 50. a. Quædam animalia rostro rum adunciæ cibum capefunt.

Aduncus, a, um. curuatus, tortuosus. pro Cl. 55. b. Seruata adunca ex omni parte dentium, & tortuosa. de Nat. 14. b. Corpuacula curuata, & quasi adunca. Tusc. 180. a. Aduncis lacerans unguibus, Iouis satelles.

Aduocatio, onis. aduocati officij. pro Sest. 25. a. Scio quid grauitas uestra, quid hæc aduocatio postulet. Epist. 100. a. In re militari multo es cautior, quam in aduocationibus. pro Q. 3. a. Nihil tam copiosa aduocatione uterer, si petendum esset. pro Syl. 182. b. Patris tuus aduocationem hominis improbißimi sella curru li honestauit. pro Cecin. 293. a. Quod exercitus armatos mouet, id aduocationem togatorum non uidebitur mouisse? pro Dom. 224. a. Cum eorum aduocationem manibus, ferro, laqueibus discasisti.

Aduocatus, qui in iudicio aut ius suggerit, aut presentiam suam commodat amico. de Cl. 192. a. Non modò à corone, sed etiam ab aduocatis relinquuntur. ad Q. Fr. 307. b. Milo affuit, ei Pomponius aduocatus uenit. At. 11. a. Crete ex acclamatione Clodij aduocatum audis, quæ consurrectio facta sit. pro Syl. 182. b. Patet tuus Catiline reo fuit aduocatus. pro Cl. 40. b. Quis enim unquam non modo in patronis, sed in laudatoris aut aduocati loco uiderat? pro Mur. 126. a. Si turpe existimus te aduocato illum ipsum, quem contra ueneris, causa cadere. de Offic. 7. a. Ut si constitueris te cuiuspiam aduocatum esse uenturum. de Or. 126. b. Cum ipsum aduocatum ad communem imperatorum fortunam defendendam inuocarem.

Aduocatus, ta, tum. participium. Acad. 21. b. Sed adhibes artem aduocatam sensibus. Tusc. 249. b. Sapientis enim cogitatio, non fermè ad inuestigandum adhibet oculos aduocatos.

Aduoco, as. accerso, in auxilium uoco. Attic. 191. a. Nam quod non aduocari ad obsequendum, primũ mihi non uenit in mentem, deinde, & c. pro Quint. 1. b. Iis, quos tibi aduocasti, uiris electissimis ciuitatis summam spem habeo. Tusc. 164. a. Cum à negotio omni seuocamus animũ, quid, in quantum agimus, nisi animum ad seipsum aduocamus? pro Quint. 8. a. Potentes, disertis, nobiles omnes aduocandi sunt. Eodem 12. a. Neuius uiros bonos complures aduocat, testatur, & c. Eodem 13. a. Quia tamen aliquem contra te aduocare poterat. pro Cecin. 389. b. Ait se Ebutio cum seruis armatis uenisse aduocatum. ad Octavianum 330. a. Duabus legionibus à perniciæ patriæ ad salutem aduocatis. In Verrem. 190. a. Aduo

care concionem. In Vat. 31. b. Aduocare consilium.

Aduolo, as. ad aliquid uolo. de Nat. 50. b. Auis aduolans ad eas aues, quæ, & c. pro Cluen. 21. a. Ipsi nuper huius opprimendi causa Romam aduolauit. pro Mur. 144. b. Catilina prorumpet: quã minatur, in agros suburbanos repente aduolabit. Epistol. 253. a. Si insulam Britanniam cõperio cogitare, eius aduolabit ad pectus. Ad Attic. 9. a. Hic tibi rostra Cato aduolat. Eodem 30. a. Aduola in Formianum. Eodem 33. a. Sed ita te para, ut si in clamaro, aduoles. Et 57. a. Aduola ad nos.

Aduolatus, us. Tusc. 180. a. Tristi aduolatu poetae.

Aduro, ris. uro. In Tusc. quæst. 239. b. Caudentibus in glandium putaminibus barbam sibi et capillum adurebat. de Off. 37. b. Dionysius candente carbone sibi adurebat capillum. In Tusc. quæst. 243. b. Indi cum ad flammam se applicuerint, sine gemitu aduruntur.

Acacides. Aeaci filius, uel nepos. de D. 132. b. Aio te Aeacida Romanos uincere posse. Ennij. de Off. Regalis sane, & digna Aeacidarum genere sententia. Item. de D. 132. b.

Aedepol. Iurandi uerbum, per edem Pollucis. Epistol. 22. b.

Aedes, dis. domus uel templum. ad Quin. Frat. 320. b. Epistola in qua de aede telluris me admones. In Ver. 68. b. Aedium sacrarum, publicorumq; operum depopulatione. pro Dom. 238. a. Consecrabantur aedes non priuatarum domicilia. pro Fl. 155. b. Pecuniam in aedem sacrarum rescindendam perscribunt. I. V. 85. a. Aedes Mineræ in sano Apollinis. Epist. 117. a. In aede Apollinis S. C. Factum est. Tusc. 240. a. Magnificentia aedium regiarũ. I. V. 86. a. Quæ uidi egomet apud istum in aedibus. & ibi. In medijs aedibus. de N. 39. b. Limina profanarũ aedũ. Q. Fr. 320. b. Absolutũ offendit in aedibus tectũ. de Cl. 172. a. Ex testudine quadam exijt in aedes. ad Her. 40. a. Venit ad aedes quasdam, in quibus sodalitiũ erat eodem die futurum.

Aedicula, le. Parad. 125. b. M. Manilius pauper fuit, habuit enim aediculas in Carinis. pro D. 240. b. Eam aram & aediculam, & puluinem sub saxo sacro dedicauit.

Aedificatio, onis. Q. Fr. 310. a. Aedificationem Arcæni ad tuum aduentum sustentari placebat. I. P. 90. a. Immensa & intolerabilis aedificatio.

Aedificatiuncula, le. Q. Fr. 319. a. Quæstusq; ab eo, quid ei de illa aedificatiuncula Lateri mandauisses.

Aedificator, oris. de N. 6. a. Opifex aedificatorq; mundi Platonis Deus. de Vn. 196. a. Neq; mundo quicquã pulchrius, neq; eius aedificatore præstantius.

Aedificium, cij. Q. Fr. 328. b. Quid si cæmentũ non haberem, deturbem aedificium? pro Mil. 115. b. Extruere aedificium in alieno.

Aedifico, as. extruo, ex aedifico, consituo, pono, colloco, facio, officio, consituo, parietem duco. Quin. Fr. 209. b. Domus utriusq; nostrũ aedificatur strenue. Off. 28. a. Ad domum aedificandi descriptio est accommodanda. Off. 35. b. Vrbes sine hominum coetu non potuissent aedificari, nec frequentari. Quin. Fr. 311. a. Tribus locis aedifico, reliqua reconcinno. Tusc. 161. a. Qui in Timæo mundum aedificauit Platonis Deus. Epist. 127. a. Si quis adhibere uolet non modò ut architectos, uerum etiam ut fabros ad aedificandam rempub. pro Pom. 5. a. Qui maximas aedificasset, ornassetq; classes. I. V. 244. b. Verres nauim aedificauit. I. V. 240. a. Cur carcer aedificatus? pro Syl. 180. b. Ad illius poemam carcer aedificatus est. I. V. 228. a.

Vrbs, quae quia postrema edificata est, Neapolis nomina tur. Domus bene et ratione edificata. Off. 63. a. (malè materiata, ruinoso. At. 252. a. Prædiola nostra bellè edificata, et satis amena. Aedificare hortos. At. 150. a. Aedificare porticum. pro Dom. 236. a. de Leg. 169. a. Villa lautius edificata.

Aedilis, lis. de Cl. 190. a. M. Coelius aedilis curulis factus est. de Leg. 185. a. Suntu aediles curatores urbis, annonae, ludorumque solennium: olliisque ad honoris amplioris gradum, is primus ascensus esto. pro Mur. 133. a. Ego, qui trinos ludos aedilis feceram. I. V. 243. a. Nunc sum aedilis designatus. I. P. 79. b. Me aedilem priorem populus Rom. fecit. Att. 148. b. Praetores ius dicunt, aediles ludos parant. De aedili et magistro, et ludis, l. Ludus. De officio aedilis, et de eius habitu, et insignibus, de toga praetexta, et sella curuli. I. V. 243. a.

Aedilitas, tis. de Off. 45. a. L. Crassus cum Quinto magnificentiſſima aedilitate functus est. Quin. Fr. 307. a. Furiosa aedilitas. pro Dom. 235. b. Hoc simulachrum quidam homo nobilis, et c. ad ornatum aedilitatis suae deponere stultabatur. pro Cluen. 31. b. Aedilitatem se petere cum hominibus nobilissimis dicebat. de Ar. 250. a. Curulis aedilitas. At. 122. a. Qui Romae tribunatum pleb. peteret, cum in Sicilia aedilitatem sepe didicisset.

Aedilitus, a, um. de Cl. 174. b. Sed omnia is summa spe rans aedilitus est mortuus. de Off. 45. a. Crassus functus est aedilitio maximo munere. In Vat. 32. a. Vir aedilitus. pro Plan. 269. b. Aedilitia repulsa. Quin. Fr. 294. b. In quo et graui aedilitiorum uectigali Asiam liberaſti. pro Cl. 34. a. Homo aedilitus.

Aeditimus, mi. aedium custos. l. Postliminium. Aeditus, tui. aedis sacre custos. I. V. 222. b. Illi fores aedis effringunt, aeditui custodesque maturè sentiunt: aliis, aeditimi.

Aedo, dis. l. Edo. de Cl. 166. b. Quare si tibi est commodum, aede illa quae coeperas, et Bruto, et mihi.

Aeeta, tae. de N. 70. b. Solem Colchis Aeetam, et Circeam procreasse.

Aegeum, gei. de Leg. 191. b. Aegeum mare. et pro Pom. 14. b.

Aeger, a, um. egrotus. (Valens. de N. 28. b. Ne aegri quidem omnes coualescunt. I. C. 103. b. Homo aeger morbo graui. de Cl. 180. b. Is semper infirma atque etiam aegritudine fuit. pro Cael. 41. a. Medea animo aegra. Tuf. 195. a. Corpus etiam si mediocriter aegrum est, sanum non est. Off. 33. b. Quis aegris subuenisset, quae esset oblectatio ualentium? Postquam. 198. b. Qui nunquam aegro corpore fuerunt. At. 257. a. Familia aegra est. At. 89. a. Pinarium, quem mihi commendas, diligentissimè Deiotarus curat, grauius aegrum. de D. 91. b. In eo igitur oppido, ita grauius aeger fuit, ut omnes medici diffideret. At. 96. b. Tyro ad te dedisset literas, nisi eum grauius aegrum esse reliquisset. I. V. 77. a. Aegra et prope deposita reipub. pars. Valere. (Aegrum esse. de Fin. 122. a. de Dom. 200. b. Ad aegros non uates, sed medicos solemus adducere. Aeger animo. ad Her. 12. b. pro Mil. 114. b. Omnes tibi reip. partes aegras et labentes, ut eas bis armis sanares, et confirmares, esse commissas. Ep. 235. a. Mulier aegra, et corpore, et animo confecta.

Aegina, na. Off. 61. a. Nimis enim imminabat propter propinquitatem Aegina Piræo. Aegineis populi. Off. 61.

Aegre, aduerb. de D. 95. b. Quem cum non potuisset extrahere, discescit aegre ferens. Tuf. 222. a. Vt si quis aegre ferat, se pauperem esse. At. 258. a. Ab hasta ea aegre me tenui, itaque perstringam sine ulla contumelia. de Sen. 92. a. Omnis conglutinatio recens aegre, inueterata facile dissoluitur. Tuf. 227. a. Inueterata uicia aegrius depelluntur. de Pro. 70. b. Byzantij totum pontum effruerescerent in Asiam aegre repulsum sustinerunt. I. V. 234. a. Nihil aegrius factum est multo labore meo, quam ut manus ab illo abstinerentur. pro Pom. 6. a. Eum prope esse uident, quo etiam carent aegrius. At. 100. a. Nihil eo uidi melius, itaque careo aegre.

Aegrimonia, niæ. aegritudo. At. 199. a. Ferrem grauius, si nouae aegrimoniae locus esset.

Aegritudo, nis. aegrimonia. Tuf. 195. a. Maiores nostri sollicitudinem, angorem, molestiam, propter similitudinem corporum aegrorum, aegritudinem nominauerunt. et ibidem: Sed proprie ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo. de Fin. 57. b. Omnes metus et aegritudines ad dolorem referuntur. Tuf. Aegritudo est opinio magni mali praesentis. Item Tuf. Est igitur aegritudo, opinio recens mali praesentis, in quo demittit, contrahitque animo, rectum esse uideatur. Att. 139. b. Epistola tua non me solum, sed meos omnes aegritudine leuauit. At. 144. a. Aegritudo me somno priuat. de D. 108. b. Liber de aegritudine lenienda. At. 136. b. Ne me totum aegritudini dedam. At. 207. a. Id mihi erat satis firmum ad lenienda aegritudinem. Ep. 51. b. Me autem non oratio tua solum, et sollicitas penè aegritudinis, sed etiam autoritas consolatur. Aegritudo criminis. pro Q. R. 49. a. Id est, leuitas. Tuf. 191. a. Quibus duobus morbis, aegritudine et cupiditate, qui tam de possunt in corpore esse grauiores? Ac. 34. b. Illi misericordiam aegritudineque, clementiam quasi cotem esse dicebant.

Aegrotatio, onis. morbus. Tuf. 195. a. Sed proprie ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo. Tuf. Quo modo autem in corpore est morbus aegrotatio, et nictum, sic in animo. Morbum appellat totius corporis corruptio nem: aegrotationem, morbum cum imbecillitate. Vicium citi partes corporis inter se dissident: ex quo prauias, membro rum distortio, deformitas. Item ibidem. Aegrotationes autem et morbi animorum difficilius euelli posse putatur: rect.

Aegrotatio, as. aegro corpore sum, morbo sum affectus. pro Cluen. 54. b. Is ibi in morbum incidit, ac satis uehementer diuque aegrotauit. de Sen. 91. a. Adolescentes facilius in morbos incidunt, grauius aegrotant, tristius curantur. Grauius aegrotare. (Optimè ualere. de Fin. 73. b. Att. 119. a. Homo quotannis periculose aegrotans. Tuf. 226. b. Vt ea res, ex qua animus aegrotat, oriatur. Off. 7. a. Si grauius aegrotare filius coepit. Tuf. 166. b. Pompeio nostro familiari, cum grauius aegrotaret Neapoli, melius est factum.

Aegrotus, a, um. aeger. Ep. 133. a. Cum ad L. Caesarem aegrotum Neapolim uenissim, quanquam erat oppressus totius corporis doloribus, tamen, etc. Item, Vt si medicus, cum aegrotus alij medico traditus sit, irasci uelit, etc. I. V. 66. a. Hoc remedium est aegrotiae ac prope desperatae reip.

Aegyptius, a, um. de N. 10. b. Portenta magorum, Aegyptiorumque dementia. I. P. 90. a. Rex Aegyptius. de N. 67. a. Omne ferè bestiarum genus Aegyptij consecrauerunt. Tuf. 243. b. Aegyptiorum imbutae mentes prauiatatis erroribus: quamuis carnificina prius subierint, quam ibidem aut aspidem, aut selem, aut canem, aut crocodillum uolent. Tuf. 243. b. De Aegyptiorum superstitionibus.

Aegyptus,

Aegyptus, ti. contra Rul. 74. a. Alexandria, cunctaque Aegyptus.

Aelianus, ab Aelio equite Romano, et Stoico. de Cl. Cottam autem miror summum ipsum oratorem, minimeque inepum, Aelianas leuets orationum, uoluisse estimari suas.

Aemilia regio. Ep. 162.

Aemulatio, onis. uirtutis imitatio, inuidia. Tuf. 212. b. Aemulatio dupliciter dicitur, ut et in laude et in uicio non men hoc sit. nam et imitatio uirtutis, aemulatio dicitur: et est aemulatio aegritudo, si eo quod concupierit, alius potitur, ipse careat. Tuf. 221. b. Illa uicioſa aemulatio, quae riuuilitati similis est.

Aemulator, oris. At. 23. a. Seruilius aemulator Catonis.

Aemulor, aris. imitor, inuidico. pro Fl. 159. b. Omnes eius urbis instituta laudare facilius possunt, quam aemulari. Tuf. 157. b. His aemulamur, qui ea habent, quae nos habere cupimus. Item, Obrectare alteri, aut illa uicioſa aemulatione, quae riuuilitati similis est, aemulari, quid habet utilitatis: cum sit aemulantis angri alieno bono, quod ipse non habet: obrectantis autem alieno bono, quod id etiam alius habet.

Aemus uel Hæmus. Traciae promotorium. pro Fl. 152. b. Hac classe M. Crassus uir amplissimus ab Hæmo in Asiam, his manibus. Flaccus ex Asia in Macedonia nauigauit.

Aemonesis ciuitas. pro Flac. 153. a. Hinc Aemonesis, et aemonesis. ibidem: Citat praeco uoce maxima legatos Aemoneses.

Aemulus, a, lum. pro Mar. 131. a. Ille aemulus atque imitator studiorum meorum. Att. 93. b. Licet Brutum solum ames, me aemulum non habebis. de In. 51. b. Rei alicuius comprobatores atque aemuli. pro Cael. 44. b. Quin, illa Claudia aemula domesticae laudis. I. A. 66. a. Is me potissimum testatus est, aemulum meorum laudum exitisse. I. V. 252. b. Si non tanquam uirum, at tanquam aemulum remouisset. pro Mur. 138. b. Stoici aemuli inuentorum Zenonis.

Aenaria, insula. l. 167.

Aeneas, nea. I. V. 216. b. Aeneas fugiens a Troia, etc. Aeneas, a, um. quod ex ere est. de N. 65. b. et I. V. 213. b. Lecti erant, candelabra aenea. Off. 59. b. Equus aeneus. I. A. 223. a. Aenea statua. pro Deiot. 147. b. Signum aeneum. I. V. 71. a. Aeneum trophaeum. I. V. 200. a. Signum Aeneum, marmoreum, eburneum.

Aenigma, tis. Scrupus laeue dicitur teste Gellio. de Or. 158. a. Ex hoc genere sunt ea, quae uocantur aenigmata: non est autem in uerbo modus hic, sed in oratione, id est, in continuatione uerborum. At. 111. a. Aenigma oppiorum ex Velia plane non intellexi, et ibi. tam intellexi tuum aenigma. de D. 135. b. Iam uerò, quod pertinet obscuritates et aenigmata somniorum. At. 96. a. Litera graeci est αινίγμα. At. 34. b. Cetera erunt ἐπιεικῆ.

Aeoleis, ci. pro Fl. 159. b. Trias Graecorum genera sunt uere, quorum uni, sunt Athenienses, quae gens Ionum habetur, Aeoleis alteri, Doreis tertij nominabantur.

Aequabilis, le. de In. 70. b. Par, quod inter omnes aequabile est. de Fin. 133. a. Moderati aequabilisque habitus. Offic. 1. b. Aequabile et temperatum orationis genus. de Orat. 113. b. Tractu orationis leui et aequabili perpoliuit illud opus. pro Cecin. 298. b. Quod aequabile inter omnes et unum omnibus esse possit. Offic. 41. a. Aequabilis praedepartito. pro Fl. 152. b. Praetoris diligentia requirenda in numero nauium, et in descriptione aequabilis sumptus. Q. Fr. 296. a. Iuris aequabilem tenere rationem. de Nat. 1. 2. a.

Aequabilis, id est, aequabilis tributio. de N. 30. b. Motus certus et aequabilis.

Aequabilitas, is. de Or. 128. a. Quidam intolerantius se iactant, et aequabilitatem communis iuris, praestantia dignitatis aut fortunae suae transeunt. Aequabilitas motus. de N. 28. b. et 23. a. alius aequilibratus. de Or. 140. b. In laude iusticiae explicandum erit, quid cum fide, quid cum aequabilitate factum sit. Or. 201. b. Lenitas et aequabilitas orationis. Off. 22. a. Aequabilitas uniuersae uita, ita singularum actionum maxime decora est. Off. 18. a. In liberis populis, et iuris aequabilitate, exercenda etiam est facultas. At. 286. b. Fortis animus sine constantia et aequabilitate nihil est. Off. 18. b. Praeclara est aequabilitas in omni uita, et idem semper uultus, eademque frons.

Aequabiliter. de Or. 128. b. Genus facietiarum aequabiliter in omni sermone fufum. Off. 41. a. Aequabiliter praedam dissipari. de Or. 114. a. Oratio cum lenitate quadam aequabiliter profuens.

Aequalis, le. par, aequabilis, etate coniunctus, eadem etate, eiusdem etatis. de Orat. 91. b. Virtutes ipsas esse inter se aequales et pares. Orat. 215. b. Partem pedis aequalis esse alteri parti. Orat. 208. a. Oratio par et aequalis rebus ipsis. de Leg. 171. a. Quae uis non modo senior est, quam etas populorum, sed aequalis dei. de Clar. 187. a. Sed ordinem sequens, in memoriam notam et aequalem necessario incurro. Parad. 119. b. Peccata esse aequalia. Orat. 206. a. Demosthenes successit magnis, et maximos oratores habuit aequales. de Dom. 88. b. Philistius aequalis temporum illorum. de Leg. 157. b. Ipse autem aequalis etatis suae memoriam deposcit. Or. 218. a. Et cretici aequalis praean, qui spacio par est, syllaba longior. de Orat. 160. Quid metiri possumus interuallis aequalibus. de Ar. 252. a. Hoc sacrificium quod a regibus, aequale huic urbi accepimus. de Clar. 171. a. Lilius Ennio aequalis fuit. I. A. 237. b. Deiotarus cuius beneuolentia in populum Romanum est ipsius aequalis etati. Or. 217. a. Imparibus an aequalibus? de Legibus. 174. b. Paupertatem diuitijs etiam inter homines aequalem esse uolumus. Bru. 165. a. Memoriae proditum est, poetas nobilissimos poetarum aequalium morte doluisse. In Sal. 272. a. Aequalem et parem uerbis uitam agere.

Aequalitas, tis. de L. 193. b. Quidam uirtutibus excessis atque uicijs, cetera in summa aequalitate posterunt. de Cl. 178. b. Aequalitas uestra et pares honorum gradus. pro Leg. 142. b. Quis est, qui horum consensum conspiratorem, et penè constatum in hac prope aequalitate fraternam non nouerit? pro Mur. 134. a. Praetor offensionem uita aequalitate decernendi. de Or. 100. b. In rebus causisque ciuium aequalitatis conseruatio. Part. 231. b. Similitudo aequalitasque uerborum.

Aequaliter, aequè, aequabiliter, aequa parte, aequa conditione, uno tenore, constanter. de Am. 106. b. Vt nostra in amicos beneuolentia, illorum erga nos beneuolentia pariter, aequaliterque respondeat. et de N. 49. a. l. Nitore. et de Vn. 201. a. et ad Her. 27. b. pro Mil. 116. b. Clodius aequaliter in alienos et in suos irruerat. Quin. Fr. 296. b. Quod Graecis aequaliter Sylla describeret. Ep. 177. a. Aequaliter aut forte agros legionibus assignari puto oportere. I. V. 184. b. Frumentum, quod ciuitatibus aequaliter esset distributum. pro Fl. 163. a. Communis hereditas, quae aequaliter ad utrumque lege ueniebat.

Aequatio, onis. pro Mur. 135. b. Aequatio gratiae et dignitatis. Off. 48. b. Aequatio bonorum.

Aequè.

67 **AE**
 Aequè tam, pariter, similiter, equaliter, peraeque. de Or. 1.23.a. Afferendum est aliquid, quod sit grauius aut aequè graue. de Or. 1.60.b. Nam uersus aequè prima, et media, et extrema pars attenditur. pro Quint. 1.6.a. Procurator aequè utriusq; necessarius. Epist. 2.11. b. Id utriq; nostrum aequè gratum est. Off. 3.9. a. Beneuolentia ciuium non aequè omnes egent. et ibidem: Sed ea non pariter omnes egent. pro Cluent. 59.a. Quos tamen ipsos aequè, et eos qui, etc. haec cura sollicitat. pro Dom. 2.19. a. Cn. Pompeius aequè ut unusquisq; nostrum pro salute mea laborauit. de Arch. 2.47. b. Qui aequè atq; ego sunt occupati. de In. 51. a. b. Maius, minus, aequè magnum. de Fin. 63.a. Neq; ipsam amicitiam tueri possumus, nisi aequè amicos et nosmetipsos diligamus. de Fin. 63.a. Nam et letamur amicorum letitia aequè ac nostra, et pariter dolemus, etc. de Dom. 8.9. b. Hebes aequè ac pecus. de Nat. 68. b. Hi coluntur aequè atque illi. pro S.R. 37. b. Hoc aequè turpe est atq; illud. I. V. 5.6. a. Nihil aequè cupio atq; bonam famam. Off. 4.7. b. Diuites cum magnum aliquid ab aliquo acceperint, aequè à se aut postulari, aut expectari aliquid arbitrantur. de Or. 1.47. a. Non aequè quid dicant attendo. I. V. 135. b. Verè etiam sui meminerat aequè, id est, pariter. Att. 2.77. a. Hoc ad officium meum, aequè atq; ad illam ailiam rem pertinet.
 Aequilibratas, aliàs Aequabilitas uel equalitas. de N. 23.a. Confugis ad aequilibratam, sic enim *ισορομειν*, si placet appellemus.
 Aequimelium, *λιγ*, pro Dom. 2.33. b. Sp. Melij regnum appetentis domus est complanata. Et quid aliud aequum accidisse Melio populus Rom. iudicauit: nomine ipso aequimelij, stultitia poena comprobata est. et de D. 116. b.
 Aequinoctium, *στιγ*. At. 1.69. b. Nunc quidem aequinoctium nos moratur, quod ualde perturbatū erat. At. 1.95. b. Publius si aequinoctium expectat, nauigaturus uidetur. In Arat. In quo autumnali atq; iterum sol lumine uerno, Exaequat spaciū lucis cum tempore noctis.
 Aequiparo, *ας*, aequo. *Τισ* 238. a. Nemo est qui factis me aequiparare queat.
 Aequitas, *τις*, aequum et bonum, equalitas, aequum. Part. 2.41. b. Aequitatis uis est duplex, cuius altera directi et ueri, et iusti, et (ut dicitur) equi et boni ratione defenditur: altera ad uicissitudinem referendae gratiae pertinet: quod in beneficio gratia, in iniuria ultio nominatur.
 Aequitas animi. *Τισ*. 1.69. a. id est, tranquillitas. Offic. 1.3. b. Difficile est, cum prestare omnibus concupieris, seruare aequitatem, quae est iustitiae maximè propria. At. 67. b. Perspice aequitatem animi mei. pro Mur. 13.4. a. Aequitatis largitio. de Sen. 77. a. Noui enim moderationem animi tui et aequitatem. pro Cecin. 2.97. b. Ex aequo et bono, non ex callido uersutoq; iure rem iudicari oportet. de Cl. 1.77. b. In explicanda aequitate nihil erat Crasso copiosius. pro Plan. 2.67. b. Fugisti sententiam legis, aequitatem omnem reiecisti. de Or. 1.105. b. Pro aequitate contra ius dicere. I. P. 85. b. Quo in spectaculo mira reipub. aequitas erat, uter eorum perisset tanquam lamista. de Orat. 9.9. a. Iudicia in quibus sepe non de facto, sed de aequitate et iure quaeritur. de Orat. 1.106. a. Nonne arripuisti patrociniū aequitatis, et defensionem testamentorum ac uoluntatis mortuorum? Epist. 17. b. Aequitatem tuam non potui non probare. de Or. 1.18. a. Tres personas unus sustineo summa animi aequitate, meam, aduersarij, iudicis. Off. 50. a. Hoc nullam habet aequitatem. At. 2.63. a. Summa bonitas et aequitas caūse. pro Cecin. 2.92. a. Omnino iam bene

68 **AE**
 agis, à uerbis enim recedis, et aequitate uteris.
 Aequo, *ας*, ex aequo, asequor, gradus tollo, parè facio, nec maius, nec minus fieri. Minor. de Cla. 1.77. a. Existimo in his primum cum Graecorum gloria Latine dicendi copiam fuisse aequatā. I. V. 225. a. Aequata agri planities. de L. 18.9. a. Inuentum est temperamentum, quò tenuiores cum principibus aequari se putarent. de In. 4.2. b. Aequari cum aliquo. Off. 1. b. Hi libri iam se illis ferè aequarunt. I. V. 80. a. Vix cū huius parua parte aequari, conferriq; posse. de D. 87. b. Oracula, quae aequitatis fortibus ducuntur. I. P. 82. a. Pro dicitur in conuenientia ab eo, cui se aequatum praebebas consulatum tuum.
 Aequor, *ρις*, planities. de D. 99. b. Babilonij in campo rum patentium aequoribus habitantes.
 Aequus, *ας*, um, quod habet aequitatem, non iniquus, et qualis, planus. I. V. 234. a. Praetor aequus et sapiens. Att. 130. a. Aequum est me à te impetrare, ut, etc. Item. Cum de iure ciuili, cum de aequo et bono disputatur. de Cl. 1.77. b. et ibi. Crassus multa contra scriptum pro aequo et bono dixit. et ibi. Scruola peracutus ad excogitandum, quod in iure aut in aequo, uerum aut esset, aut non esset. Part. 2.41. b. Directum, et uerum, et iustum, et ut dicitur aequum et bonum. pro S.R. 19. b. Aequa atq; honesta postulatio. At. 2.62. a. Caesar rescriptit Attico, aequa eum postulare. Ep. 17.9. b. Ut aequum erat, ut par erat. pro Quint. 2.4. Magistrate aequus reperiri hodie non potest. de In. 48. a. Praetor aequum et bonum. pro Q. S. a. Quis nobis ista iura tam aequa describit? Top. 226. b. et Off. 64. a. Aequum bonum, et aequius melius in arbitrio rei uxoriae. pro Quint. 8. a. Quis hoc statuit, quod aequū sit in Quintium, id iniquum esse in Neuium? de Fat. 1.41. b. Sed Postidonium, sicut aequum est, cum bona gratia dimittamus. pro Cor. 67. b. Et erat aequa lex, et omnibus utilis. Attic. 199. b. Consequeris tamen, ut eos ipsos, quos contra stituas, equos, placabilesq; dimittas. de Pro. 7.2. b. Quem animo aequo uidere nō possumus. At. 97. a. Esse animo aequo de aliquo re. Ep. 118. a. Quare si iniquus es in me iudex, etc. sin me id facere uoles, te mihi aequum praebere debebis. Q. Fr. 308. b. Populo à se alienato, nobilitate inimica, non a quo senatus, inueniente improba. Quint. de Pet. 21.2. a. Tamē hi possunt abs te placati aequiq; discedere. I. V. 266. a. Ae quo animo uidere aliquid. pro Cl. 18. b. Animis aut libentibus aut aequis remittatis. I. V. 267. a. Vide quam me sis usurus aequo. pro Syl. 1.77. b. Utinam hac nō modò iniquorum inuidiae, sed et aequorum expectationi satisfacere possit. Att. 105. b. Tranquillissimus autem animus meus, qui totum illud aequi boni facit. Aequo animo facere aliquid. I. iniquus. pro S.R. 4.2. a. Concedo, et quod animus aequus est, et quia necesse est. Quint. Fr. 317. a. Ab aequis uerò, etiam à propensis in hanc partem diligimur. Epist. 35. a. Ut me tibi amicissimum esse, et equi et iniqui intel ligant. pro R. P. 129. b. Satis multa hominibus non iniquis hac esse debent, nimis etiam multa uobis, quos aequissimos esse confidimus. At. 275. a. Aequo animo te moneri patieris. Ad Her. 3.6. b. In aequos et pares fastidiosus. I. V. 210. b. Per aequa proportio. Off. 25. a. Priuatum oportet aequo et pari cum ciuibus iure uiuere. pro Cec. 2.94. b. Aequus et planus locus.
 Aer, *αερις*, coelum, anima, spiritus, ether, Iupiter. de N. 31. a. Aer, qui natura est maximè frigidus, minimè est expers calor: ipse enim oritur ex respiratione aquarū, et earum quasi uapor habedus est. Acad. 4.4. a. Itaq; aer quoq; (utimur enim pro latino) ignis, et aqua, et terra prima

69 **AE**
 prima sunt. de N. 4.6. a. Aer spiritu ductus, alit et sustentat animantes: idem huc et illic effluens, uentos efficit. Top. 227. b. Aeris sonitus et ardores. de N. 4.6. a. Aer tū fuscus et extenuatus in sublimè fertur, tum concretus in nubem cogitur, humoremq; colligens, terram auget imbribus: tum effluens huc et illic, uentos efficit. In Arat. Quae uolat, et serpens geminis fecat aera pennis. Acad. 20. b. Ergo ut illis aquas, sic nobis aer crassus offunditur. de Nat. 3.4. a. Aer purus et tenuis. (coelum crassum atq; concretum. de D. 127. a. Perinde utcumq; temperatus sit aer, ita ueruos orientes formati. Et ibi. Tempestates celi, id est, serenes uel turbulentes.
 Aerarium, *ρις*, pecunia publica, uectigalia, locus ubi ea pecunia afferuabatur. At. 85. a. Ariobarzanes nullum aerarium, nullum uectigal habet. Off. 69. b. Cato nimis praefraete aerarium, uectigaliaq; defendebat. pro Flac. 155. a. Hi etiam aerarij nostri tabulas falsas esse uoluerunt, nam, etc. I. P. 92. b. Rationes ad aerarium retuli. de Ar. 2.47. a. Meam domum senatus ex aerario adificandam putauit. Et ibi. Mea domus adificatur pecunia publica. Q. Fr. 317. 20. a. Drusus à Tribuni aerarij de praeuaricatione est absolutus. I. V. 67. a. Depeculator aerarij. I. V. 132. b. Primum mihi literas publicas, quas in aerario sanctiore conditas habebant, proferunt. At. 13. a. Hirudo aerarij. Contra Rul. 80. b. Pecuniam referre in aerarium lex uetat, exigi prohibet. Att. 99. a. Referre in aerarium ad HS. mille. At. 99. a. Ut ego acrior inueniret Phrygum et Cilicū aerarijs, quam nostris.
 Aerarius, *ας*, um, quod ad aerarium pertinet. Pro Q. 3. a. Hoc eò per te agebatur, quod propter aerariam ratio nem non satis erat in tabulis inspexisse quantum deberetur, nisi, etc. de Or. 133. b. Is qui te ex aerarijs exemi, iustriū condidit. At. 11. a. Milites non tam aerarij, quam, ut appellantur, erati. pro Cl. 4.2. b. In aerarijs referri et tribu moueri. Q. Fr. 311. b. Senatorum urna copiose absoluat, equitum aequauit, Tribuni aerarij condemnarunt.
 Aeratus, *ας*, um, quod are tectum est. I. V. 213. b. Lecti erati, candelabra aenea. At. 11. a. Milites erati: id est, are alieno obstricti.
 Aerumnosum salum. Poet. *Τισ* 205. a. 40
 Aere dirutus. I. V. 242. b. Aleatoris castra, in quibus cum frequens fuisset, tamen aere dirutus est: id est, euerfus, uictus, et are alieno obstrictus.
 Aerius, *ας*, um, uel Aereus, *ας*, um, animalis, spirabilis, stabilis. de Vn. 201. a. Erant animantium genera quatuor, quorum unum diuinum atq; coeleste, alterum pennigerū et aerium, etc. Top. 227. b. Aerei uolatus auium.
 Aerugo, *γινις*, quasi aeris quaedam scabies ipsum cor rumpens. *Τισ* 215. b. Aes corinthium in aeruginem incidit.
 Aes, *αερις*, metal genus. de N. 65. b. Nihil esset aeneum, quod commutari non posset, si commutabilis esset natura aeris. I. A. 189. a. Antonius falsas leges in aes incidendas, et in Capitolio figendas curauit. I. A. 223. b. Statua pedestris ex aere.
 Aes alienum, debitum, pecunia debita. I. A. 233. a. Ori diculum hominem, qui se exire are alieno putauit posse, cum uenderet aliena. Off. 44. b. Suscipere aes alienum amicorum causa. Epist. 172. b. Meos iam omnes amicos are alieno obstrinxi. Att. 23. a. Tusculanum et Pompeianum me ualde delectant, nisi quod me illum ipsum uindicem aeris alieni, are non corinthio, sed hoc circumforaneo obruerunt. Att. 277. a. Dyrriachi sibi donatum aes alienum à

70 **AE**
 Caesare dicunt. At. 23. a. Multae ciuitates omni are alieno liberatae, multae ualde leuate sunt. At. 23. a. Liberare se are alieno. At. 232. b. Liberare se magno are alieno. pro Font. 27.6. a. Galliam are alieno esse oppressam. I. V. 205. b. Metuistine aes alienum tibi crederet. I. C. 108. b. In magnum aes alienum incidi. I. V. 202. a. Habes aes alienum. Et alibi. Magnum et graue aes alienum. Ep. 63. a. Habere aes alienum. Q. Fr. 294. b. Contrahere nouum aes alienum. At. 220. a. Ex quibus mihi etiam aes alienum faciendū puto. I. C. 109. a. Partim etiā sumptibus in uetere are alieno uacillant. pro Syl. 177. b. Praedijs uenditis, aes alienum eiusdem dissolutum. Top. 221. a. Aes alienum. I. C. 105. a. Alicuius aes alienum contractum in popinā pro Syl. 178. a. Cuius aes alienum non libidine, sed negocij gerendi studio contractum est. In are esse, id est, debere, et alicui obstrictum esse. Ep. 251. a. Multi anni sunt cum ille in meo are esse. Epist. 226. a. Esse in are alicuius. I. V. 202. a. Non modo ipsum in are alieno nullo, sed in suis nummis multos esse, semperq; fuisse.
 Aeschines, *νις*, orator. de Op. 244. a.
 Aeschylus, *λι*, Poeta. de Or. 1.45. a.
 Aesculapius, *πις*, Aesculapij multi fuerunt. de N. 70. b. 71. a.
 Aesernia, *ε*, oppidum. At. 126.
 Aeserninus, *νι*, de Op. 244. b. Aeschines taquam Aeserninus, ut ait Lucillus, cum Paediano hic componitur. Quint. Fr. 324. a. Si cum Aeserrino Samnite Paedicianus comparandus uideretur.
 Aesopus, *πι*, de Or. 108. a. Aesopus histrio.
 Aestas, *τις*, anni pars feruentior, aestiuum tempus. de D. 99. b. Arabes campos et montes hyeme et aestate peragrantes, etc. de Sen. 86. b. Refrigeratio in aestate et uicissim in hyeme aut sol, aut ignis hybernus.
 Aestifer, *ας*, um, In Arat. Aestiferos ualidis erumpit flatibus ignes. et ibi. Aestifer cancer.
 Aestimabilis, *λε*, de Finib. 94. a. Aestimabile est quod pondus aliquod habeat dignum aestimatione. (In aestimabile.
 Aestimatio, *ονις*, precij iudicij, impositio precij. I. V. 135. a. In censu habendo potestas omnis aestimationis habenda. Censori permittitur. et 191. a. Item. Parat. 125. b. Non aestimatione census, sed uictu atq; cultu terminatur diuitiarum modus. Ep. 207. a. A. M. Laberio C. Albinus praedia in aestimationem accepit. Q. Fr. 298. b. Non est tibi his solis utendum aestimationibus ac iudicijs. pro Cl. 41. b. Aestimatio litis non est iudicium.
 Aestimator, *ορις*, iudex. I. P. 98. a. Vnus tu dominus, unus aestimator frumenti omnis per triennium fusti. Par. 125. b. Callidi rerum aestimatores, prata et areas quasdam magni aestimant. pro Mar. 133. a. Nemo erit tam iniustus rerum aestimator, qui dubitet, etc. Or. 210. a. Quis tandem id iustus rerum aestimator reprehenderit?
 Aestimo, *ας*, facio, puto, dico, habeo, pono, spectro, pondero, tribuo, pendo, expendo, perpendo, metror, censeo, censum habeo, aestimationem habeo, mihi graue et sanctum est, aliquo loco, numero, nullo loco, numero. I. V. 190. b. Senatus quaternis HS triticij modium aestimauit. I. V. 240. a. Deinde crimini sine accusatore, sententia sine consilio, damnatio sine defensione, aestimata harum rerum omnium precia. Pro Cluent. 4.1. a. Aestimare litem. I. li. I. V. 99. b. Illarum rationum ex ea fere legationis illa sunt nomina, quae Dolobella necessarii sunt aestimata. Off. 50. b. Praescire aliquem aestimandis posse, ionibus. In Sal. 273. b.

273. b. Tanti me fugacem hi aestimauerunt. Att. 54. a. Sua perficiem Coss. ex S. C. aestimabunt. pro Q. R. 50. a. Vultus ex ueritate pauca, ex opinione multa aestimat. pro Quin. R. 52. a. Cluuius, quem si ex censu spectas eques R. est, si ex uita, homo clariss. est. pro Quin. R. 49. b. Nemo illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico aestimabat. Postquam. 207. a. Expendunt atq; aestimat uoluptates. Att. 286. a. Br. Valde care aestimas tot annos, quos ista etas recipit, si, etc. pro Dom. 236. b. Is domum emit prope dimidio carius, quam aestimabat. de Fin. 76. a. Magni aestimabat pecuniam. Ep. 145. b. Aestimare aliquam rem carius. I. V. 196. b. Eodem tempore Antonius tribus denarijs aestimauit post messum. Ep. 39. a. Quanti me illud aestimare putas? I. V. 204. a. Deinde haec expendite et aestimate pecunia. etc. ibi. Haec pecunia aestimari non queunt. Tusc. 233. a. Tantisper hoc magni aestimabo. Ep. 50. a. Animus callere iam debet, atq; omnia minoris aestimare. Attic. 4. b. Hoc si quanti aestimes sciam, tum quid mihi elaborandum sit, scire possum. de Fin. 92. b. Ne ego istam gloriosam uirtutem non magno aestimandam putem. Att. 112. a. Is autoritatem suam quam magni aestimat. Parad. 126. a. Si callidi rerum aestimatores prata, et arcas quasdam magni aestimant, quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest, quanti est aestimanda uirtus? Tusc. 152. b. Me esse mortuum nihil aestimo. de Fin. 120. b. Valetudine, quia sit, non nihilo aestimandam. Fin. 83. b. Nisi uoluptatem tanti aestimaretis. Et ibid. Qui uoluptatem nullo loco numerat. Epist. 54. b. Ponere in minimis, id est, minimi aestimare. de Fin. 96. b. Cum uoluptatem in summis bonis ponerent. de Fin. 96. a. Putare omnia pro nihilo. Tusc. 229. b. Habere omnia pro nihilo. Parad. 123. b. Quae seruitus est, si haec libertas aestimari potest? de Vn. 203. b. Aestimant uel existimant, pro R. P. 128. b. Aestimari uel existimari. de Finib. 96. b. Ducere omnia humana infra se. Acad. 23. a. Ponere multum in aliqua re. Att. 186. b. Mihi uoluptas non tanti sunt, ut sine te sum. pro Cecin. 295. b. Respuere et pro nihilo putare aliquid. Aestimandi locutiones si plures queris, lege librum figurarum nostrarum.

Aestiuus, orum. loca sunt in quibus aestatis ardorem uidentes, bestias aut milites continentur. (Hyberna. Epist. 26. a. Mihi erat in animo cum prima aestiua attingissem, militaremque rem collocaissem, decedere ex senatuscon. Epist. 102. Sin. aestiuorum timor te debilitat, aliquid excogita. Att. 77. a. Cicerones nostros Deiotarus filius secum in regnum, dum in aestiuis nos effemus. I. V. 255. a. Ac primo ad illa aestiua praetoris accedunt. I. P. 100. b. Nulla trinis aestiuis gratulatio.

Aestiuus, a, um. quod ad aestatem pertinet. Att. 75. b. Erat mihi in animo recta proficisci ad exercitum, aestiuos menses reliquos rei militari dare. I. V. 252. a. Hic dies aestiuos sexaginta Praetor populi Rom. sic uixit, ut, etc. Quin. Fr. 318. a. Locus aestiuus bonus. Q. Fr. 184. a. Vnus aestiuus dies. et de Leg. 150. a. Aestiuo die.

Aestiuo, as. ardeo, serueo. (Algeo. I. V. 124. a. Itaque aestuabat dubitatione, uersabat se in utranque partem. Ep. 103. b. Sed magis ut desiderio nostri te aestuare putarem. Tusc. 182. a. Esuriendo, sitiendo, algendo, aestuando. de A. 243. b. Ille exanguis atq; aestuans, se e curia repente proripuit. I. V. 120. a. Quod ibi auditum est, aestuare illi qui de derant pecuniam. pro Flac. 156. a. Hunc aestuantem et terguerantem iudicio ille prosequitur. Acad. 18. a. Sic ille cum aestuaret umbram secutus est.

Aestuosus, a, um. aestu, caloreque plenus. Att. 75. b. Nunc

iter consciebam, aestuosa et piluerulenta uia.

Aestus, tus. feruor, motus et agitatio fluctuum. de N. 30. a. Aestus maritimos ortu aut obitu lunae commoueri. de D. 115. a. Quid de fretis et aestibus marinis plura dicam? de N. 52. b. Aestus maritimi multum accedentes et recedentes. I. C. 103. b. Cum aestu fretiq; iactantur. de L. 171. a. Ne aestus nos consuetudinis absorbeat. de Clar. 191. a. Sed hunc quoque absorbit aestus quidam gloriae. de Orat. 156. a. Repente te quasi quidam aestus ingenij tui, procul a terra abripuit. de Or. 157. a. Feruet aestu pelagus.

Aetas, is. tempus, memoria, seculum. de Sen. 83. b. Ut infirmitas puerorum est, ferocia iuuenum, grauitas iam constantis aetatis, sic senectutis maturitas naturae quidam bonum habet, quod suo tempore percipi debeat. de In. 50. a. Aetate, puer, an adulescens, natu grandioran se nex. de Sen. 86. b. Aetas media et aetas extrema. de Sen. 83. b. Nisi forte adolescentes pueritiam paululum etate progressi, adulescentiam debent requirere. I. A. 203. b. Progressus aetatis. de Sen. 83. b. Cursus est certus aetatis et uia una naturae, eaque simplex, suaque cuique parti aetatis temperata est data. At. 103. b. Quo in studio hominum ingeniosissimorum et ociosissimorum totas aetates uidemus esse contritas. de Clar. 172. b. Atticus me inflammauit, studio illustrium hominum aetates et tempora persequendi. de Clar. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus. Or. 200. b. Quorum aetas in eorum tempora, quos nominari incidit. de S. 27. a. Lilius usque ad adulescentiam meam processit etate. I. A. 203. a. Maior etate, robustior. Quin. Fr. 326. a. Nostrum hoc tempus aetatis, quod in illa autoritate senatoria florere debet, aut forensi labore iactatur, aut, etc. Att. 274. a. Mihi quidem aetas acta ferme est. de Clar. 180. a. Molestum tui, se non effugere hospitii speciem, cum aetatem ageret Athenis. de Leg. 169. b. Pater meus hic ferè etatem egit in literis. pro Cl. 28. a. Illi etati qua tum eram, id laudi dari. pro Rab. 96. a. Aetas illa, qua tum fuit. de D. 126. b. Panætius nominat Archelaum astrologum illius aetatis, qua erat ipse. I. C. 108. b. Homo etate confectus, et exercitatione robustus. Acad. 18. b. Cleantes, Chrysippus, reliquique inferioris aetatis. I. A. 203. a. Is adulescens subuenit reipub. sed etate multo robustior. de Clar. 176. a. Aliquis longius etate prouectus. At. 145. a. Aetas iam a diturnis laboribus flexa ad ocium. de Or. 85. a. Si infinitus forensium rerum labor aetatis flexu constitisset. de Or. 107. b. Quod plus cuique, etatis accedit, eo fit tardior. de Orat. 102. b. Homo id aetatis. I. V. 116. a. Hominem id aetatis quam tu multuosissime adorantur. At. 64. a. Si hominem id aetatis in tam longo sermone retinuisset. Ep. 93. a. Id aetatis iam sumus, ut, etc. I. V. 89. b. Homo qui iam id aetatis esset. I. V. 223. b. Homo etate affecta et uiribus infirmis. de Sen. 86. a. Aetate progrediente. I. V. 262. a. Vir grandis natu hoc iam exacta etate laboris suscepit. pro Quin. 18. b. Propè acta iam aetas decursaque. Tusc. 149. a. Anteire alios etate. Or. 214. a. Praecurrere alium etate. Aetas corroborata. pro Cel. 46. a. Et aetas firmata. b. Epist. 18. b. Aetas nostra iam ingrauescens. et de Sen. 78. a. Item, I. A. 203. b. Grandior etas. pro S. R. 43. b. Si iam satis aetatis et roboris haberem. Ep. 144. b. Aetas confirmata. Epist. 180. a. Aetas praecipitata. Ad Her. 29. b. Aetas maturissima. pro Quin. R. 52. b. Exacta etas seuerissimè. de Sen. 86. b. Cum esset exacta iam etate. Epist. 92. a. Maturitas aetatis. Ac. 18. b. Ceteriq; inferioris aetatis. Tusc. 243. b. Nudi etatem agunt. de Sen. 86. b. Honestè acta superior etas. Ep. 50. a. Agere etatem cum aliquo. Tusc. 168. a. Aetas exacta. et ibi

ibidem. Aetas prouecta et decrepita.

Aetula, lae. de Ar. 153. b. Qui primam illam suam aetulam ad seurrarum locupletum libidines detulit. Item de Fin. 138. a.

Aeternitas, is. tempus sine carens, immortalitas. de D. 112. a. Nihil fieri, quod non ab omni aeternitate certum fuerit esse futurum rato tempore. de N. 6. a. Aeternitas, quam nulla temporis circumscriptione metiebatur. de In. 51. a. Tempus est pars aeternitatis. de N. 23. b. Deum in omni aeternitate nihil aliud cogitantem, nisi, etc. de N. 62. b. Quod semper ex omni aeternitate uerum fuerit, id esse factum. de D. 106. b. Animus uixit ab omni aeternitate. de D. 85. b. Diuinitio est ab omni aeternitate repetita. de D. 404. a. Ea est ex omni aeternitate fluens ueritas. de D. 112. a. Quae sicut ex omni aeternitate, definita esse fatiditer. Top. 225. b. Causa ex aeternitate pendente. de Vn. 196. a. Quod immutabili aeternitate continetur. de Fat. 144. b. Si alterum ex aeternitate uerum sit. de Fin. 83. a. Cur ita semper Deum appellet Epicurus beatum et aeternum? dempta enim aeternitate, nihil beatorum iupiteris quam Epicurus. de N. 6. a. Fuit quaedam ab infinito tempore aeternitas. I. P. 80. b. Mihi populus Rom. non unius diei gratulatione, sed aeternitate, immortalitateque donauit. I. A. 264. b. Ea extructio, quae fit ad memoriam aeternitatis aeternitatis uirtutis.

Aeternus, a, um. sempiternus, immortalis, perpetuus, quod toto tempore uita durat. Quod immutabili aeternitate continetur. de N. 6. a. Nihil quod ortum sit, aeternum esse potest. de Fin. 83. a. Deus beatus et aeternus. de N. 10. a. Legis perpetuae et aeternae uis. de Som. 128. b. Supralunam sunt omnia aeterna. de Fat. 145. b. Causa immutabilis et aeterna. et ibi. Causa inclusa in rerum natura atq; mundo. de Fin. 52. a. Motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intelligi conuenire. Postquam, 211. b. Si mihi aeternam esse propositam arumnam arbitrarer, morte me ipse potius, quam sempiterno dolore multarem. de Vn. 177. a. Mundum simulachrum aeternum esse alicuius aeterni.

Aether, ris. superior mundi pars tota. de N. 4. a. Aether, qui costat ex altissimis ignibus, mutemur hoc quoque uerbum, dicaturque tam aether latine, quam dicitur aer. de N. 49. b. Stelle atq; omnis aether. de N. 44. a. b. De aethere multa pulchra. Acad. 33. a. Stoicis aether uidetur summus, Deus. de N. 9. a. Strato aethera deum dicit esse. de N. 34. a. Ardor caeli, qui aether uel caelum nominatur. et ibi, de Aethere. Item, de N. 37. a. Tenuis ac perlucens et aequabili calore suffusus aether, de N. 68. a. Aether et dies, parentes caeli. et ibi. Coelum parens Saturni. In Arat. Igniferum multum tremebundus aethera pennis.

Aethereus, a, um. de D. 86. b. Aethereus ignis. de D. 37. a. Sphaera ab aethere coniunctione secreta et libera. Aethiops, pis. Postquam, 207. a. Cum homine, aut cum stipite aethiops, si in foro constitisses, nihil crederes interesse. de Fin. 89. b. Degere etatem omnem in tranquillitate.

Aethra, thra. idem quod aether. de N. 49. a. Summa pars caeli quae aethra dicitur, aliàs Aether.

Aetna, ne. mons Vulcani sacer. de D. 117. a. Non enim te puto esse eum, qui Ioui fulmen fabricatos esse Cyclopaes in aethna putes.

Aethneus, a, um. de N. 45. a. Nos autem tenebras cogitemus tantas, quantae quondam eruptione aethneorum ignis. de N. 60. a. Aetolia, lae. I. P. 99. a. Aetolia medio fere Graeciae gremio continetur.

Aetolus, a, um. pro Arch. 191. a. Fuluius qui cum Aetolis Ennio comite bellauit.

Aeuum, eui. etas. de Som. 127. b. His est definitus in coelo locus, ubi beati aeterno sempiterno fruuntur. Tusc. 154. a. Romulus in coelo cum dijs agit aeuum.

Aeuitates, uel auitatis, id est, aetates. de L. 185. Censores populi, auitates, soboles, familias, pecuniasque censeto.

Afer, a, um. de N. 17. b. Alia est nobis, alia Afris Ammonis Iouis species. et 158. a. Item pro Cor. 63. a.

Affabilis, le. Off. 23. a. Cum et mulieribus inferuiret, et in omni sermone omnibus affabilem se esse uellet.

Affabilitas, is. facilitas alloquendi, audiendi lenitas, facilitas in audiendo, comitas sermonis. de Off. 4. 2. Difficile dictu est, quanto pere conciliet animos hominum comitatus affabilitasque sermonis.

Affabre, fabre, pulchre et artificiose. I. V. 69. a. Deus paulo magis affabre, atq; antiquo artificio factus.

Affaris, re, tur. alloqueris, et re. Brut. 166. a. Libere quo me hic affatus quasi iacentem excitauit. de D. 119. a. Et eum affatus est, qui arabat. de Cla. 188. a. Nam scripsit his uerbis, cum hunc nomine esset affatus. de Sen. 77. a. Licet uerbis istam mihi affari te Attice, etc. I. A. 167. a. Qui locus est tam inhumanus, qui illos cum accesserint, non affari atq; appetere uideatur?

Affatim, abide. At. 32. a. Puto me Dicæarcho affatim satisfecisse. et 231. b. Tum iecore optimo facta et fatiata affatim, clangorem fundit uastum. de N. 51. b. Iustitiam seminibus homines affatim uescuntur. Att. 251. a. H. S. LXXXII. satis esse affatim profus.

Affectio, onis. perturbatio, concitatio animi, affectus, motus animi, sensus, impetus, et affectus animi quidam dolor, studium, cupiditas. de Vn. 203. a. Cum perturbationem ratione depulerint, et ad primam et optimam affectionem animi peruenerint. de In. 64. a. Impulsio est, quae sine cogitatione per quandam affectionem animi sacere aliquid hortatur, ut amor, iracundia, egritudo, uinolenia, etc. de In. 64. a. Ergo accusator cum aliquid impulsionem factam esse dicit, illum impetum, et quandam commotionem animi affectionemque uerbis et sententijs amplificare debet. de In. 50. b. Affectio est animi aut corporis ex tempore aliqua de causa commutatio: ut leticia, cupiditas, metus, molestia, morbus, debilitas, et alia, etc. de In. 64. a. Impetus et quaedam commotio animi affectioque. Tusc. 215. a. Vicia enim affectiones sunt manentes, perturbationes autem mouentes, ut non possint affectionum manentium partes esse. de Fin. 103. b. 104. a. Ex hac animorum affectione testamenta, commendationesque, morientium nata sunt. Off. 58. a. Animus talis affectio, neminem ut uiolem commodi mei causa. de Fat. 141. b. Affectio astrorum ad quasdam res ualeat. de N. 129. a. In puero refert, etc. quae affectione caeli primum spiritum duxerit. de In. 84. a. Affectio est quaedam ex tempore, aut ex negotiorum euentu, aut administratione, aut studio hominum, commutatio rerum, ut, etc. de Or. 124. b. Impetu quodam animi, perturbatione potius quam iudicio, aut consilio regi. et ibi. de affectionibus multa. de Or. 125. b. Motus animi et sensus, pro affectione. pro Cel. 35. b. pro Plan. 260. b.

Affectio, as. appeto, quasi arcesso, nimis exquiro. pro Q. R. 42. a. Nunc uero quam uiam munitet, quod iter affectet, uidetis. At. 269. a. Omni diligentia mundiciam non affatim affectabat. ad Her. 31. a. Nam hic in quibusdam uerbis, quaedam similitudo, non tam affectanda quam ille superiores, sed tamen adhibenda nonnunquam.

Affectus, a. um. animatus. de Fin. 63. a. & de Am. 106. b. Vt eodem modo erga amicum, affectu simus quo erga nosmetipsos. Ep. 257. b. Non queo ad te scribere, quo animo sim affectus. Off. 13. b. Cui ita sis affectus animo, etc. Par. 122. b. Nisi qui ita sit affectus, esse liberum neminem. de Leg. 161. a. Oculi nimis arguti, quemadmodum animo affectu simus, loquuntur. pro Mur. 137. a. In his tantis periculis, ita sum animo affectus, ut non quea satis communitate omnium nostrorum fortunam miserari. de D. 93. b. Iubet igitur Plato, sic ad somnum proficisci corporibus affectis, ut nihil sit, quod animis errore afferat. de Fin. 130. a. Aliquod ita affectu esse, ut optime secuti natura affectus esse possit. At. 211. b. Et me hercule, nunc cum ita simus affectu, ut non possimus plane simul uiuere. Of. 56. a. Si enim sic erimus affectu, ut propter sui quisque commodum, etc. necesse est, etc. Par. 236. b. Atque si sunt quide ferre quasi quida habitus animi, sic affectu, et constituti, ut sint singuli inter se proprio uirtutis genere distincti.

Affectus, comotus. Or. 202. a. Orator, ut cuique se affectu uideri, et animu audientis moueri uolet, ita certu uocis ad mouebit sonu. de Fin. 56. b. Qui enim sentit quemadmodum sit affectus, eu necesse est, aut in uoluptate esse, aut in dolore. Ep. 258. a. Varii sum affectus tuis literis. I. A. 223. a. Est enim ita affectus, ut nemo unicus filij morte magis doluerit, quam ille moeret patris. Tus. 192. a. Eos fanos intelligi necesse est, quorum mens motu, quasi morbo perturbata nullu sit: qui contra affectu sunt, hos insanos appellari necesse est. de In. 64. a. Animus ita uidetur affectus fuisse, ut re cu consilio perspicere non possit. At. 200. b. Auide sum affectus de Faano. de Or. 127. a. Si iusto, si pio dolore me affectu uides. Ep. 92. a. Sic magis affectis animis iudicium, qua, etc. de Of. 46. a. Non uno modo in disparib. casibus affectu esse debemus.

Affectus, cumulat, uel mulctatus. I. P. 86. b. Cui tantis a uobis P. C. affectus sim beneficijs, tatis honoribus. Of. 30. a. et pro Mur. 124. b. Homines aliquo honore, aut imperio affectu. I. P. 99. b. Qui erat affectu praemijs, etc. de N. 73. a. Magno deorum munere affectu. Ep. 203. b. Affectus magno alicuius beneficio. Ep. 15. b. Affectus magna molestia, etc. de D. 94. a. Qui sunt morbo graui et mortifero affectu. At. 275. a. Magna sum letitia affectus. et 234. a. Magna de spe ratione affectus sum. pro Q. 3. a. Tot tantisque difficultatib. affectus, etc. Ep. 206. a. Affectus summis difficultatib. de Or. 149. a. Quod Metellus iam affectus senectute. Tus. 227. a. Affectus optima ualetudine. Ep. 56. a. Vir clariss. ab. etc. morte affectus est. I. A. 259. b. His uicij affectu et, etc. Par. 233. a. Animi autem, aut quemadmodum comoti, etc. spectantur.

Affectus, uexatus, afflicus, tractatus, acceptus. I. V. 235. a. Syracusanam quide ciuitate, ut abs te affecta sit, ita in te esse animata uidemus. Oct. 330. a. Affecta, ac prostrata rem pub. tuis opibus extulisti. Ep. 228. b. Resp. male affecta.

Affecta, etas. id est grauis, effecta, infirma, senectus ipsa. I. V. 222. b. de Or. 101. b.

Affectus sine ablatino, pro egrotio, et morbo affecto. At. 232. a. L. Caesarem Neapoli affectum grauius uidera. I. A. 221. a. Qui cum ita affectus esset, ut si ad graue ualetudine labor uis accessisset, sibi ipsi diffideret, non recusauit.

Affectus, mundu plane perfectus, inchoatus. de Pro. 73. a. Bellu affectu uidemus, et uere ut dicam, penes confectum. et 74. b. ut ea que per ipsum affecta sunt, perfecta, etc.

Affectus, aptus. Tus. 192. a. et 93. b. Oculu coturbatus, 60 non est probe affectus ad suum munus fungendum.

Affectus, dispositus, copositus. de D. 138. b. Ad rem pertinet, quomodo caelo affecto, copositusque sideribus quodque

animal oriatur. de Fin. 57. a. Nunquid nam manus tua sic affecta, quemadmodum affecta est, desiderat?

Affectus, cognatus, affinis, quod rem attingit, quod refertur ad aliquid. Top. 221. b. et Part. 230. a. Ducuntur etiam argumenta ex ijs rebus, que quodammodo affecta sunt ad id de quo queritur. de Or. 123. b. Ex sua uic, cui aut res que sit queritur, etc. aut quippiam rem illa quod attingat. Ite ibide paulo post: Si ab eo quod rem attingat plures sunt argumentorum sedes, ac loci. Top. 221. b. Ducuntur etiam argumenta ex ijs rebus, que quodammodo affecta sunt ad id de quo queritur.

Affectus, stus, affectio, studium, cupiditas. pro Flac. 150. b. Tus. 237. b. Quis cuiusque animi affectus est, talis est homo. et ibi. Affectus animi in bono uiro laudabilis. de Or. 127. b. Amor, odium, iracundia, inuidia, misericordia, spes, letitia, timor, molestia. At. 186. b. Ego te quo que ponam in eodem modo.

Affero, fers, adfero, defero, infero, deporto, nuncio, apporto, adhibeo. At. 122. a. Lepidus Pompeij literaru ad Coss. exemplum attulit, et ibid. Litera mihi a L. Domitio allata sunt. pro Mur. 132. b. Quantum operibus tuis diuertiturnitas detrahet, tantum afferet laudibus. Or. 205. a. Reticula ex tempore facta, uel domo allata. pro S. R. 19. b. Ego contra breuem postulationem affero. de Or. 105. b. Galba autem similitudines afferebat. Epist. 240. b. Quo nuncio allato, etc. de Cla. 165. a. Cum eo mihi de Quinti Hortensij morte esset allatum. Ep. 40. a. Cum est allatum ad nos de temeritate eorum, qui, etc. At. 96. b. Batonius miros terrores ad me attulit. de Or. 128. b. Aut si non ita re fellas, afferendum est in contrariam partem, quod sit grauius, aut aequi graue. et alibi. Ex ea, te imperatore nuncius ad senatu allatus est nullus. Or. 208. a. Hoc et autoritate tem orationi affert, et fidem. Or. 141. a. Ordo est, qui me moria lumen affert. de Of. 1. a. Quam quidem ad rem nos, (ut uidemus) magnum attulimus adiumentum hominibus nostris. Quin. Fr. 299. a. Affere acerbitatem alicui. At. 111. a. Aliquantum animi mihi uidetur attulisse Labienus. pro Mur. 138. a. Nolo accusator in iudicium, potentia afferat, etc. pro Clu. 53. b. Vt ne cui innocenti meror tuus calamitatem et falsum crimen afferret. de N. 27. b. Qui riuus, classe deuicta multas ipsi lachrymas, et pop. Roman. cladem attulit. de Or. 156. a. Necesse est tamen aliquem cum multum illorum artibus afferre uideatur. Ep. 51. a. Maior mihi nulla lenatio afferri potest. At. 138. a. Quid enim illi afferre consilij possum? Q. Fr. 296. a. Atque huic tua uoluntati ac diligentia difficultatem magnam afferunt publicani. Ep. 95. a. Hoc delectationem mihi nullam affert. Of. 29. b. Non alienum ad ea eligenda que dubitatione afferunt, adhibere doctos homines. At. 14. a. Quod afferret Quin. Fratri meo aut offensionem tam grauem, aut commutationem tantam uoluntatis. pro S. R. 20. b. Cui non modo lectum mors patris attulit, uerum etiam egestatem. Of. 14. b. Vt tranquillitas animi adsit, que afferat tum constantiam, tum etiam dignitatem. Ep. 106. a. Hec enim duo signa partem mihi es alienu attulisse. Of. 52. b. Itaque due res, que languorem afferunt ceteris, illum acuebant. Tus. 219. b. Cuius ingressio letitiam attulit socijs, terrorem autem hostibus. Or. 142. a. An atatem afferret? pro Quin. 18. b. Vt quam existimationem, quam honestatem in iudicium attulit, ei liceat ex hoc loco secum afferre. pro Rab. 95. b. Quae domi posita pestem atque exitium Titio attulisset. At. 14. a. Quae ex re molestia tanta sum affectus, quantam mihi amor meus erga utrumque uestru afferre debuit. At. 183. b.

Rharnaces

Rharnaces quoquo modo agit, affert mori. de Or. 136. b. Vterque enim stori non mihi attulit aliquam, sed sua significauit facultate. I. V. 248. b. Naues, que praeda praetori, non que praedonibus metui afferunt. de Of. 49. b. Vt unius imperatoris praeda sine attulerit tributoru. I. V. 98. b. Si sine praetoris edicto afferunt Calen. Ianuarij. Or. 215. a. Numerus quasi quandam palestram et extrema lineamenta oratori attulit. Ep. 93. a. Que aut interitum allatura esset aut seruitutem. Of. 5. b. Communes utilitates in mediu afferre. At. 183. b. Qui mihi laborem affert in dolore. pro Mil. 103. a. Latroni uero, que potest afferri iniusta nex. Ep. 56. a. Inuentus est amicus, qui ei mortem afferret. pro Q. 16. a. Domino a familia sua manus allatas esse. Of. 44. a. Afferre manus alienis bonis. I. V. 89. b. Pro se quisque manus affert: id est, depugnat. pro Mur. 124. a. Eaq; res uobis pacem, tranquillitatem, oculu concordiam afferat. Of. 42. a. Quibus cum si frequentes sunt, opinione afferunt populo, eorum fore se similes, etc. Of. 45. a. Nam Mamercus praetermissio edilitatis, consilatus repulsum attulit. Or. 117. a. Si enim semper uitare, satietate affert. de Or. 147. a. Vt oratio que lumine rebus adhibere debet, et obscuritate et tenebras afferat. de Or. 141. a. Qui memoria lumine obscuritate attulerunt. Ep. 47. a. Vt ea mihi salutem afferre uideatur. At. 14. a. Et plus a uobis praesidij, quam a ceteris opis ad salute potest afferri. de N. 56. a. Quorum celeritas atque ius nobis ipsi affert uim et celeritate. Ep. 137. a. Ego tibi unum sumptu afferam, quod balneum calefacias oportebit. At. 106. a. Taciturnitas tui mihi suspitionem affert. de Som. 230. b. Quod motu affert alicui, etc. I. A. 224. b. Sed mihi necessitate attulit paulo plura dicendi, etc. de D. 109. b. Afferre munus alicui. de Fin. 124. b. Cuius etiam illi hortulidmemoria mihi afferunt. pro Mil. 101. b. Me ad eius causam parum animi magnitudinem afferre non posse. At. 35. a. Tam medicina nulli afferunt. Or. 203. a. Na etiam poetae questionem attulerunt, quid na esset illud, etc. Ep. 32. b. Collegij quoque cointio non mediocre uinculu mihi quide attulisse uidetur ad uoluntates nostras copulandas. I. V. 218. a. Tibi illa Diana religione nulla attulit? Ep. 172. a. Magna perturbatione rerum urbanaru attulit obitus consilij. I. P. 99. a. Sic odium quod in ipsam attulerant, id in eius magnitudo profuderunt. At. 265. a. Ne illa peregrinatio detrimentu aliquod afferret. Q. Fr. 210. b. Praeterea magna affert laudem, et summam dignitatem. Q. Fr. 315. a. Homini dignitas aliquantum orationi ponderis afferbat. Ep. 57. a. Reliquu est, ut consoler, et afferat rationes, quibus coner, etc. Tus. 163. a. Cur credam, afferre possum. pro Q. R. 48. a. Si quam coniectura affert hominibus tacita corporis figura. de Or. 97. a. Qui a scribendi consuetudine ad dicendum uenit, hanc affert facultatem, ut, etc. et ibid. Si quando in dicendo scripserit attulerit aliquid. At. 262. a. Ad paternas necessitudines magna attulit accessionem uoluntatis tua erga me. de D. 93. b. Vt nihil sit, quod errore animis perturbationeque afferat. de D. 94. a. Diuinare aut morientes etiam illo exemplo confirmat Posidonius, quo affert Rhodi ueniam, etc. pro Cel. 48. b. At que ita Caelius ad illa attulit, se, etc. At. 148. b. Victores armati uim et manus sibi afferre conatus est. In Vat. 33. b. Is confessus est se Cn. Pompeio suis manibus necesse afferre noluisse. I. V. 88. a. Afferre uim matribus familias. At. 148. b. et pro Clu. 51. a. et Ep. 14. a. Afferre uim et manus alicui. I. V. 89. b. ut filia sue uis afferretur. Of. 44. a. Cum enim dando egeret coeperunt, alienis bonis manus

afferre coguntur. Oct. 330. b. Ego ipse senatu sibi manus afferre coegi. pro Cec. 204. b. Eum detruidi cui manus afferantur. Of. 5. b. Qui iniuste impetum in quempiam facit, is quasi manus uidetur afferre socio.

Afficio, cis. permoueo. At. 229. a. Litera tuae sic me affecerunt, ut non dare tibi beneficiu uiderer, sed accipere, etc. pro Mil. 117. a. Quod na modo ille uos uiuus affecerat, qui mortuus inani cogitatione percussit pro Mil. 116. b. Milo pop. Rom. maxima leticia affectu. At. 284. b. Studiu tuum curaque de salute mea nulla me noua uoluptate affecit. At. 80. a. Ego in uita mea nulla unquam uoluptate tanta sum affectus, quanta afficior hac integritate. At. 237. a. O factum male de Alexione: incredibile est quanta me molestia affecerit. At. 92. b. Magna igitur, ut uides, sollicitudine afficior, magni inopia consilij. de Cl. 198. b. Ex te duplex nos afficit sollicitudo, quod et ipse rep. careas, et illa te. de Or. 92. a. Et uti qui audiret, sic afficeretur animis, ut eos affici uellet orator. de N. 9. b. Res sordidas deorum honore afficere.

Afficere, cumulare, mulctare. Ep. 19. a. Afficere aliquem plurimis maximisque muneribus. Top. 229. a. Nam aut negari potest id factum esse, quod laudatur: aut non eo nomi ne afficiendum, quo laudator affecerit. pro S. R. 37. a. Quae is tandem poena afficitur? et ibid. Macula affici. de In. 76. b. Afficere aliquem premio. Bru. 91. b. Res que ne laud de quidem satis idonea affici possit. Or. 209. a. Satietae affici. pro S. R. 43. a. Magna honore filius ex patris dignitate afficitur. Para. 121. b. Exilio affici. de In. 50. b. Afficitur pi morte. Ep. 67. b. Affici a gratia et a uoluptate. alius, ab licia, aliis flecti. Ep. 92. b. Affici doloribus pedum. pro S. R. 37. a. Qui ignominia mortuu affecerit. de Fin. 98. a. Quis est qui Africanorum facta, dicta, consilia cognoscens, nullo animo afficitur uoluptate?

Affigo, gis, xum. ad aliquid figo, infero, addo. de N. 71. b. Minerua, cui pinnae talaria affigunt. de Vn. 198. a. Itaque nec ei manus affixit, quia nec capiedum quicquam erat. I. V. 264. a. Hoc in sensu meo penitus affixit et insitum est. de Or. 101. a. Ithaca in asperissimis saxulis affixa. pro S. R. 27. b. Litera illam ita uehementer ad caput affigunt, etc. de Or. 138. b. Vt non tanquam citharocedi proceum affixit aliquid, sed coherens cum omni corpore mebrum esse uideatur. Q. Fr. 321. Iubes illum mihi esse affixum tanquam magistrum. Ep. 9. b. Habere aliquem sibi affixum. Item, que semper affixa sunt ad aliquam rem. I. Affixus.

Affingo, gis, fingo, seu fingendo accomodo, et adlungo. I. A. 154. a. Qui boni aliquid uolunt afferre, affingunt aliquid, quo faciant id, quod nunciati letius. de Or. 146. a. Sed tantum alteri affinxit, de altero limauit. Or. 203. b. Poeta peccat cum probam orationem affingit improbo stultoque sapientis. pro Clu. 19. b. Faciaque ut intelligatis in tota illa causa, quod res ipsa tulerit, quid error affuxerit, quid inuidia constarit. de Or. 159. b. Nulla pars corporis sine aliqua necessitate afficta est. de D. 105. a. Paruis enim momentis natura multa, aut affingit, aut detrahit, aut mutat. pro Pom. 5. b. Ne illi uera laus detracta oratione nostra, nec falsa afficta esse uideatur. Tus. 208. a. Sapiens, qui nihil opinione affingat assumatque ad egritudinem.

Affinis, ne. Affines proprie sunt, uiri et uxoris cognati inter se, quod due cognationes inter se diuerse, per nuptias coniunguntur, et altera ad alterius cognationis finem accedit, ut iuris consulti docent. coniunctus. Postquam. 207. b. Item alibi. Tu me affinem tuum constrictum in meo recip. tradidisti. postquam. 200. a. Alter mihi affinis erat, alter, etc. Postquam. 208. a. Tu affine tua, filia meam, a genibus

bus

79 bus repulisti. de Or. 90. b. Marius affinis noster. Ep. 184. a. Alter item affinis nouis comentariis Casaris delinitus est. Affinis conuinctus. I. C. 119. a. Huic facinorosi si paucos pu-

173. a. P. Crassus cum summo illo oratore Ser. Galba, cuius filio filia suam collocauerat, affinitate sese deuinxit. de Fin. 140. b. Serpit sensim foras cognationibus. primum, tunc affinitatibus. deinde amicitias, post uicinitatibus. etc. de Or. 118. a. Cognationes, affinitates, etc. pro Clu. 58. a. et 59. b. et Ep. 45. a. Affinitatis coniunctio. Of. 2. b.

Affirmatio, onis. Of. 73. a. Iurandum est affirmatio religiosa. Ep. 155. b. Credidi chirographis eius, et affirmatiōi presentis Laterensis. Ep. 147. a. Quo magis iudicaueres omnia me Reip. causa praestitisse, quae et tua exhortatione excepti, et mea affirmatione tibi recepi.

Affirmate, afferuerant. Of. 73. a. Quod affirmate, quasi Deo teste promiseris, id tenendum est.

Affirmo, as, confirmo, assero, asseuero, adiuro, aio. de Or. 122. a. Nihil enim aliud affirmare possum, nisi sententiam et opinionem meam. At. 139. b. Affirmo tibi nullam consolationem esse talem. de D. 106. b. Nam id quidem difficile est affirmare, pro Mar. 131. b. Tamen hoc affirmo, et hoc pace dicam tuam, nullam, etc. At. 112. a. Omni tibi asseruatione affirmo, quod mihi credas uelim, mihi, etc. de D. 110. a. Dicā igitur ad ea quae sunt a te dicta, sed ita nihil ut affirmem, quae omnia. At. 106. b. Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? an mihi nutus tuus non faceret fidem? de In. 55. a. Approbatio, per quam id quod breuiter exposuit, rationibus affirmatum probabilius et apertius fit. At. 273. a. Non soleo temere affirmare de altero. Or. 135. a. Toto capite annuere.

Affixus, a, um. de In. 50. b. Continentia cum negotio sunt ea, quae semper affixa esse uidentur ad rem, neque ab ea possunt separari. Tuscul. 229. b. Prometheus affixus Caucaaso.

Afflatus, tus, inflatus, instinctus, furor, impetus, anbelatus, etc. Cocitatio mentis, incitatio mentis, permotio mentis. de N. 59. b. Nemo uir magnus sine aliquo afflatu diuino unquam fuit. Itē, Poeta nemo sine inflammatione animi, et sine quodam afflatu, quasi furoris esse potest. de D. 87. b. Oracula, quae instinctu diuino afflatuque funduntur. de D. 132. b. Quid tam diuini, quam afflatus ex terra mentem ita mouens, ut eam prouidam rerum futurarum efficiat. de D. 88. b. Potest autem uis illa terra, quae mentē Pythiae diuino afflatu concitabat, euanuisse uetustate.

Afflictatio, onis, aegritudo, cum uexatione corporis. Tus. 212. a. et 212. b.

Afflictio, onis. Tus. 196. b. Habet ardore libido, etc. Sed aegritudo maiora quaedam, tabem, cruciatum, afflictionem, foeditatem, aliam, afflictionem.

Afflicto, as, conficio, crucio, iacto. At. 44. a. Hic tu me accusas, quod me afflictem.

Afflictori. Tus. 207. b. Itē At. 170. b. Scire nihil potuit de nostris domesticis rebus, de quibus acerbissime afflictor. I. C. 103. b. Deinde multo grauius uehementiusque afflictorum pro Mil. 105. a. Squalent municipia, afflictaeque Colo-

niae. de Ar. 253. a. Hoc etiam turpius afflictae Respublicae, quod, etc.

Afflictor, oris. I. P. 93. b. Afflictor, proditor senatus.

Afflictus, a, um, prostratus, iacens. (Florē. I. V. 196. a. Provinciam afflictam et perditam erexitque recreasti. pro Q. 13. b. Aliquis afflictus et euerfus. Postquam. 209. a. Qui mihi afflicto et iacenti dextera porrexit. I. A. 239. b. et de Ar. 255. b. Domum Antonij afflictam merore at-

10 b. Fractus et afflictus calamitate. At. 193. a. Afflictus et fractus animus. pro Q. 17. a. Ab afflicta amicitia transfugeret, et ad florentem aliam deuolare. pro Pom. 8. a. Regum afflicta fortuna, etc. At. 12. a. Senatum abiectum et afflictum excitauit. I. C. 104. b. Quanto tandem illum merore afflictum esse et profligatum putatis? pro Rab. 95. b. Nec tuas unquam rationes ad eos scopulos appulisses, ad quos S. Titij afflictam nauem uideres. pro Pom. 8. a. Aliquem si-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

10 b. Excitare afflicto de Leg. 178. b. Religione prostrata afflictoque sunt. pro Flac. 149. a. Graecia quae iam diu suis consilijs percussa et afflicta est. Ep. 131. b. Grauius afflictae etus. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime la-

81 que quasi titillaret sensus, ut ita dicam, et ad eos cum suauitate afflueret et illaberetur. Q. Fr. 32. a. Iamdiu nihil a te ex istis locis non modo literarum, sed ne rumoris quidem affluxit.

Affore. Ep. 52. a. Maior mihi ratio affore nulla potest, quam, etc. alius, Leuatio afferri: et quidem melius. Ep. 143. a. Non me hercule suspicatus sum illam affore Afrania fabula. pro Cal. 52. b. Ve illa uetus Afrania fabula reficretur.

Africa, ae. pro S. R. 35. b. Africa tertia pars orbis terrarum. Postquam. 202. b. Marius cum parua nauicula traiecit in Africam. contra Rul. 76. a. Carthago uetus in Africa. In Sal. 275. a. Sallustius Africam interiore obtinens. de N. 18. a. Vulcanus in Africa. de Or. 158. a. Africa terribili tremi horrida terra tumultu. Enni.

Africus, ca, cum. de N. 21. b. Cum uolucres angues ex uastitate Lybiae uento Africo inuectas, interficiunt.

Africanus, a, um. pro Deiot. 148. a. Qui rumores Africanos exciperent. Quir. Fr. 308. b. Africanus que C. Carbo interemit. de Cla. 172. a. Ex bellica laude aspirare ad Africam nemo potest. pro S. R. 35. b. Africanus, qui suo cognomine declarat, tertia parte orbis terrarum se subegisse.

Age. At. 98. b. Age hoc malum quod mihi commune est cum omnibus, nihil tibi mando, ut de eo cogites. pro S. R. 26. a. Age nunc refer animum, etc. de Fin. 83. b. Age, inquit, etc. I. A. 199. b. Age si paruerit, possumus, etc. de Or. 113. a. Age uero, inquit. pro Font. 283. a. Age uero nunc in forte oculos, etc. de In. 42. b. Age uero, uerbis constituit. Ep. 85. b. Age uero, laudo aliquem, num offendere de Fin. 126. a. Et ille ridens, age age, inquit, etc. de Fin. 89. b. Age sane, inquam. de In. 79. a. Age porro, quid sit, etc. I. V. 247. a. Age porro tu, etc. de N. 17. b. Age, et his uocabulis deo esse facinus, etc. pro Clu. 34. b. Age quoniam, etc.

Agendum. pro Syl. 180. b. Agendum conferte nunc cum illius, uitam. P. Sylle.

Age sis, id est, age si uis, hortantis uox. Part. 233. b. Tus. 184. a. Agite. de Or. 142. b. Agite uero, ille inquit, ut uultis. Agellus, li. de N. 77. a. Dij nec agellos singulorum, nec uticulas persequuntur. et I. V. 166. b.

Agens, tis. de Or. 141. b. Vtendum est imaginibus agentibus, acribus, insignitis.

Agerentis ager. contra Rul. 76.

Ager, gri, territorij, seges, solum, campus, saltus. de Cl. 166. a. Ager, qui multos annos quieuit, uberores effere fruges solet. I. V. 218. a. Fines agri, id est, territorij, contra Rul. 88. a. Fundus Irpinus, siue ager Irpinus, totum eum possidet. pro Q. R. 50. b. Tum erat ager incultus sine tecto, nunc est cultissimus cum optima uilla. et ibid. Qui ager neque uilla habuit, neque uilla ex parte fuit cultus. contra Rul. 62. a. Ager Corinthus optimus et fructuosissimus. Ep. 204. b. Is habet in Volaterrano possessionem: id est, in agro Volaterrano. pro Q. a. b. Quintius de saltu agroque comuni uidebitur. pro Fl. 161. a. Agros habent et natura per bonos, et diligentia cultuque meliores.

Agger, ris, terra aut cuiusuis rei coaceruatio ad loca munienda. I. A. 196. a. Aditus hostium castellis et aggeribus prohibetur. At. 79. b. Oppidum cinximus uallo et fossa, aggere maximo. I. A. 226. a. Gracia esset uel receptaculum pulso Antonio, uel agger oppugnandae Italiae.

Aggyrium oppidum. I. V. 162. a. Agyrinensis, ibid.

Agglutinatus, adnecto. At. 255. a. Tu illud desecabis, et hoc agglutinabis.

Agrinae populi. I. P. 99. Agrigentum. I. V. 121. b.

Agrigentum. I. V. 133. b. Aggredior, ris, adior, assilio, inuado, peto, attento, ingredior, incipio, adeo, accedo. I. A. 244. b. Quis audeat bene comitatum aggredi de Or. 148. b. Non repelletur in de, quo aggredi cupier. pro Cec. 298. b. Quid agat, quomodo aggrediat iudicem non habet. de Or. 125. b. et At. 197. b. Cum aggredior ancipitem causam. de N. 13. a. Antequam aggrediar ad ea quae a te disputata sunt, de teipso dicam aliquid aliud, Aggrediar ea. de N. 61. a. Sic aggredior ad hanc disputationem, quasi, etc. Q. Fr. 314. b. Aggredi ad historiam. Off. 5. b. Quidam aggrediuntur ad iniuriam faciendam, ut, etc. de Or. 109. b. Quod hoc etiam spe aggredior maiore ad probandum, quia, etc. de Cla. 177. a. Antonius imparatus semper aggredi ad dicendum uidebatur. pro Clu. 19. a. Sed ne diutius uos teneam, aggrediar ad crimen. pro Mur. 127. a. His rebus fretus ad consulatus petitionem aggredi par est. Off. 15. a. In omnibus negocijs, primum usquam aggrediare, adhibenda est praeparatio diligens. Off. 32. a. De quibus dicere aggrediar, si, etc. Or. 209. a. Ex eo loco unde de suis meritis in rep. aggressus est dicere.

Aggrego, as, coniuugo, congrego. Ep. 12. a. Si meam uoluntatem ad dignitatem alterius aggregassem. I. C. 103. b. Si secum suos eduxerit, eodemque ceteros undique collectos naufragos aggregauerit. pro Mur. 127. a. Quare ego te semper in nostrum numerum aggregare soleo. In uat. 34. a. Huius filium eodem crimine ad patris interitum aggregare uoluisse.

Aggressio, onis, principium, exordium. Or. 201. b. Cumque animos prima aggressione occupauerit, infirmabit excludetque contraria.

Agilias, tis, agendi dexteritas. At. 14. b. Agilitas, ut ita ta dicam, mollitiesque natura.

Agitatio, onis, commotio. de D. 135. a. Nunquam animus agitatione et motu uacuum esse potest. de N. 53. a. Agitatione et motibus linguae cibus depellitur. Off. 4. b. Ad quod adhibenda est quaedam actio, non solum mentis agitatio. pro Mur. 132. a. Motus et agitatio fluctuum de Sen. 81. b. In omnibus his studiis agitatio uita aequalis fuit. de Or. 151. a. Ita fit ut agitatione rerum sit infinita cognitio. de N. 11. a. Actio mentis et agitatio in Deo.

Agitator, oris, auriga, qui equos currumque agit. At. 210. b. Nec est melius quicquam, quam ut Lucullus sustineat currum equosque, ut bonus saepe agitator. Acad. 23. b. Ego enim ut agitator callidus, priusquam ad finem ueniam, equos sustinebo.

Agitatus, a, um, tractatus, iactatus. pro Clu. 13. b. Res agitata in conuentionibus, iactata in iudicijs, commemorata in senatu. de Som. 131. a. Agitatus et exercitatus in optimis ciuibus. pro Q. 2. a. Ut aequitas multis iniurijs iactata atque agitata in hoc tandem iudicio consistere et confirmare possit. de Or. 147. b. Quae omnia oratori tractata atque agitata esse debent. de Vn. 196. b. Immoderate agitatus et fluctuans. (quietus et tranquillus. Off. 16. b. Est uiri magnanimi rebus agitatus punire fontes, multitudinem conseruare.

Agito, as, concutio, impello. de N. 24. a. Cum deus pulsetur agiteturque incussione atomorum. de N. 65. a. Natura omnia ciens et agians motibus suis. Off. 65. b. Excitare et agitare feras. de N. 23. a. Atomos pellere se ipsas, et agitari inter se concursus fortuito.

Agitare, persequi, insectari. pro S. R. 29. a. Agitari et perterreri furiarum tedis ardentibus. de Leg. 163. b. Furiae agitant, et insectantur impijs. pro S. R. 29. a. Tamen

83 eos agitant furie, nec usquam consistere patiuntur. de D. 138. a. Aquila insectatur & agit alius aues.

Agitare. uersare, commouere, tractare. pro Clu. 35. a. Omnia quae ad rem pertinent, ex huius & ex aliorum tabulis agitatis, tractatis, inquisitis. Tuf. 24. a. Mens agitantis exquirendisq; rationibus alitur. pro Cor. 67. a. Adoptio Theophrasti agitata est, per qua, &c. pro Dom. 214. b. Sententia quae erat superioribus diebus agitata in senatu. At. 18. a. Agraria lex à Flauio Trib. pleb. uehementer agitabatur auctore Pompeio.

Agmen, nis. exercitus, acies, militum copia. I. P. 90. b. A Brundisio usq; Romam agmen perpetuum totius Italiae uidi. At. 243. b. Nec duces simus, nec agnoscimus. I. A. 180. b. et 198. a. Agmine quadrato cum gladijs sequuntur scutati milites. I. A. 197. b. Ad hanc pestem agmine armorum sequebatur. & ibi. Certum agminis locum tenebant barbari sagittarij. Item: Educere dictionem ex umbratili exercitatione in medium agmen & puluerem.

Agnascor, sceris. post, uel iuxta nascor, ut frater fratri adnascitur. quod si ad patrem referas, agnasci dicitur, qui post factum testamentum, patri nascitur. pro Cec. 298. b. Cui filius agnatus sit, eius testamentum esse ruptum. de Or. 106. a. Nemo hereditatem petit eo testamento, quod pater fecit antequam ei filius natus est: nam constat agnascendo rumpi testamentum.

Agnatio, onis. de Leg. 160. b. Ex quo uere uel agnatio nobis cum celestibus, uel genus, uel stirps appellari potest. ad Her. 5. a. Lex agnationis. de Or. 99. a. Gentilitatum et agnationum iura. de Leg. 160. b. In ciuitatibus ratione quadam agnationibus familiarum distinguuntur status. & ibi. Homines deorum agnatione & gente teneri.

Agnatus, a. Agnati qui dicuntur, ex ijs quae in uerbo agnoscitur dicta sunt, intelligi potest. Dicuntur enim, qui per uirilis sexus personas, cognatione coniuncti sunt, quasi à patre congeniti (ut Caius ait) ueluti frater eodem patre natus, filius fratris, nepos uel ex eo. Inter agnatos autem & cognatos hoc interest, quod inter genus & speciem. Nam qui est agnatus, & cognatus est: non utiq; qui cognatus est, & agnatus est. Cognationis enim nomen, naturale est: agnationis uero, civile. Proprie enim civilis cognatio, agnatio uocatur: uidelicet, quae per mares contingit. de Vn. 101. b. Iupiter, Iuno, & reliqui, quos fratres inter se & agnatos appellare uidemus. de In. 80. b. Agnati & gentiles. ad Her. 5. a. Lex si furiosus est agnatorum gentiliumq; in eo, pecuniaq; eius potestas esto.

Agnitio, onis. cognitio. de N. 1. a. Quaestio, quae ad agnitionem animi pulcherrima est.

Agnumen, nis. idem quod cognomen. de In. 65. a. Nomen autem cum dicimus, cognomen quoq; & agnumen intelligatur oportet.

Agnosco, scis. cognosco, attendo, sentio, ex audio, recipio, suscipio, confiteor, probor. de N. 11. b. Haec sunt dicta subtilius, quam ut quibus ea possit agnoscere. de Am. 115. a. Aspicere & agnoscere aliquid. pro Flac. 156. a. Sex. Scola, qui & rem agnoscit, neq; hominè ignorat. Or. 218. a. Primum enim numerus agnoscitur, deinde satiat, postea cognita facilitate cõtemnitur. At. 255. a. Agnouit erratum meum. de Fin. 71. b. Leuiter agnoscere aliquid. Acad. 21. b. Simul inflauit tibicen, à perito carmine agnoscitur. Ep. 134. b. Moriar, si praeter te quenq; reliquum habeo, in quo possum imaginè antiqua & uernaculæ festiuitatis agnoscere. de Som. 127. a. Quod ut agnouit, equidè cohortui. Ep. 75. b. Ideo agnouit meo iussu esse factum. pro Rab. 93. b. Ego, si

84 mihi esset integrum, suscipere hoc crimè, agnoscerè, confiterer. At. 174. b. Causam tuam nosco: id est, agnosco uel accipio. Aca. 21. a. Equae poterit in agnoscedo esse distinctio? pro Plan. 265. a. Iacis adulteria, quae nemo non modo nomen, sed ne suspicione quidè possit agnoscere. de Am. 97. a. Tu autem fami, quod tantum mihi tribuisti, quantum ego nec agnosco, nec postulo, facis amicè. Epist. 48. b. Quod dicitis, &c. nec nosco, nec probor: quod autem scribis, &c. illud quidè agnosco. de Or. 142. a. Humanitatè & facilitatè agnoscimus tuam. de N. 19. a. b. Deorum cognationè libèter agnoscerè. Ep. 8. b. Quod mihi de filia gratularis, agnosco humanitatè tuam. Ep. 47. a. Dolorè tuum, mecum quodammodo agnosco. Or. 213. b. Et apud Graecos quidè iam anni prope quadringenti sunt cum hoc probatur, nos nuper agnouimus. Tuf. 163. a. Vt de agnoscis ex operibus eius, sic ex memoria rerum, et inuentione & celeritate motus, omniq; pulchritudine uirtutis uim diuinam mentis agnosco. At. 260. b. In tuis quoq; epistolis Alexim uideo agnoscere. pro Mil. 109. a. Cum tota Italia facti illius gloria libenter agnosceret. pro Plan. 268. a. Sequi strè ne Plancium respuerent aures, agnosceret nemo, repudiaretur. de D. 108. a. Nec Psy chomantia agnosco. id est, probor. I. P. 82. a. Ipse certè agnosceret et recordabatur. pro Plan. 266. a. Agnosco enim ex me: id est, cõficio. de Am. 109. b. Tantum cuiq; tribuere debemus, quantum is cui tribuimus possit agnoscere et sustinere. Agnus, gni. de N. 71. b. Agnus inter pecudes aurea clarius coma. & de D. 116. b. bis. de Sen. 89. a. Villa abundet porco, haedo, agno.

Agro, agis. gero, traduco, agito. I. A. 190. a. Quod agendum & faciendum est, non recusor. de Vn. 197. b. Quae ex coniunctione caelum ita actum est, ut sub aspectu & tactu cadat. Epist. 5. a. Hic quae aguntur, quaeq; acta sunt, ea te literis multorum cognoscere arbitror. de Or. 138. a. Sic omnia quae sunt, quaeq; aguntur accerrimè, lenioribus principijs natura ipsa praetexit. de Off. 6. b. Sunt qui studio rei familiaris tuendae suum se negotium agere dicant. Off. 70. a. Quid si pater fama expilet, cuniculos agat ad ararum. de D. 100. a. Nostri nihil in bello sine exitis agunt, nihil sine auspicijs domi habent. At. 130. b. Te animo magno & forti rem istam agere existimo. At. 197. b. Tuam in agendis rebus nostris diligentiam amo. Epist. 244. a. M. Manneio imperaui, ut coactio in unum locum exercitui, castra in Lyconia apud Iconium saceret: quod cum ab illo diligenter esset actum, ego in castra ad Sep. Caend. Septembris ueni. Ep. 35. b. Quam uellem Romae maffisses: quod egisses profectò, si, &c.

Agere. moliri, transigere, cõtere, curare. pro Mur. 143. b. Id mihi crede, & agunt & moluntur. Ep. 1. a. Res agitur per eosdem creditores, per quos cum tu aderis ageretur. Quin. Fr. 324. b. Ego mihi ipsi ista per quem agam non habeo, nã confici nisi per hominem peritum non possunt. de N. 34. b. Mihi enim, qui nihil agit, esse omnino non uideatur. de N. 37. b. Non cessans deus, nec quae agit moliens cum labore operoso ac molesto. de N. 16. b. Agere & moliri aliquid. At. 51. a. Cum Egnatio de re tua uehementer egisset, grauiter se acturum cum Aquilio cõfirmavit. Off. 1. b. Neq; si tecum agas, neq; si cum altero contrahas. de Or. 93. a. Cui & per me ipsum egissem, & per Brutum saepe tentassem. At. 254. a. Is agit mecum accuratè multis uerbis, ut tibi responderem. At. 26. b. & 37. a. Cui hoc Pompeius egit, & uehementer egit, cum diceret, &c. At. 53. b. Agere cum aliquo, ut aliquam rem suscipiat. Ep. 25. b. Agere accuratè & prudenter de aliqua re. Attic. 1. b. & Epistol. 220. b. Agere

85 cum aliquo de aliqua re. At. 264. b. Cum aliquo de eadem re agere saepus. de Clar. 191. a. Quae ego cum Crasso saepe egi, cum eum uehementer hortarer, &c. Epist. 46. b. Vt ad te scriberem, mecum egerunt. de Am. 96. a. Cum saepe mecum egisses Attice, ut de amicitia aliquid scriberes. Quin. Fr. 298. a. Non hortatione, neq; praecipis, sed precibus tecum fraternis ago. de Or. 124. a. Neq; enim nunc id agimus, ut explicemus, &c. Attic. 125. a. Dominatio quae sita ab utroque est, non id actum, beata ciuitas ut esset. pro S. R. 19. b. Aliud agitur nihil, nisi ut, &c. & ibi. Hoc solum hoc tempore pugnat, ut, &c. pro S. R. 20. b. Nil aliud hoc iudicio tentatur, nisi ut, &c. pro Dom. 215. a. Nomen id agendum nobis fuit, ut materiam subtraheremur furori tuo? Off. 9. a. Qui tum cum maxime saluum, id agunt, ut uiri boni esse uideantur. Tuf. 166. a. Sed quid necesse est, cum id agam, ne post mortem miseris nos putemus fore, ut iam etiam efficerè deplorando miseriores? Att. 139. b. Ego enim non iam id ago, ut prosperos exitus consequar. Ep. 52. b. Ego id semper egi, ne bellis interessem.

Agere. cum aduerbis bene, malè, atq; idem significatibus, habere, accipi, tractariq; significat. de Am. 98. a. Cui illo quidem actum optimè est, mecum autem incommo dius. I. V. 162. b. Haec conditio fuit aratorum, ut secum praclare agi putarent, si uacuos agros Apronio tradere liceret. pro Sest. 14. a. Praclare cum ijs agimus, quos pacatos esse patimur. I. V. 77. b. Qui hoc non perspicit, praclare nobiscum actum iri. de Am. 97. b. Cum illo quis neget actum esse praclare? Epistol. 50. a. Hisce temporibus non pessimè cum ijs esse actum, quibus sine dolore licitum est mortem cum uita commutare. Epistol. 73. b. Vt optimè actum cum eo uidatur esse, qui quam leuissimam poenam ab hac republica discesserit. I. V. 174. a. & 173. b. Cum senserit populus istum, &c. intelliget secum actum esse pessimè. I. A. 161. a. Secum malè actum putet. Item, Malè enim mecum ageretur, si, &c. I. A. 263. b. Sed facile est bene agere cum ijs, à quibus etiam tacentibus flagitari uideantur. Actum agere, id est, frustra conari & laborare, in anem operam terere, ludere operam. de Am. 112. a. Preposteris enim uimur consilijs, & acta agimus, quae uetamur ueteri prouerbio. Attic. 139. a. Sed acta ne agamus, reliqua paremus. Attic. 153. a. Tu mallem inquires, actum ne agas. Alius res agere, id est, non at tendere, negligenter rem agere. Cadeffe animo. Epist. 254. a. Itaque facio me alias res agere, ne conuicium Platonis audiam. pro Cecin. 290. b. Vt facile intelligeretis eum non affuisse animo, cum ab illis causa ageretur: sed tanis per de aliquo reo cogitasse, &c. pro S. R. 28. a. Vsq; que eo animaduerti iudices eum iocari atque alias res agere. Orat. 205. b. Ruidiculus, cuius genera plura sunt, sed nunc aliud agimus. pro Cluen. 55. b. Oppius aliud agens, & nihil eiusmodi cogitans. pro Flac. 154. b. Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere, atque aliud agere patiantur. de Orat. 147. b. At qui uidet, inquit Antonius, cum alias res agamus, quam te inuiti audiamus, qui, &c. Tuf. 163. a. Virtutem necessariò gloria, etiam si id tu non agas, consequitur. Or. 214. a. Quae sua sponte, etiam si id non agas, cadunt. de Clar. 186. a. Miror tam alias res agere populum, ut sit insano inter desertos locus. ad Her. 21. a. Vt res ex animo agi uideatur.

Agere. circumducere, agitare. de Orat. 126. a. Magna uis est earum sententiarum atq; eorum locorum quos agas tractesq; dicendo. I. V. 210. b. Hic nolite expectare diu

86 ego hoc crimem agam hostiatim. Agere. disceptare, decertare, dicere, litigare. pro Cec. 292. a. Omnino iam bene agis, à uerbis enim recedis, & equitate uteris. Quin. Fr. 306. b. Non gladijs mecum, sed litibus agetur. pro Cecin. 291. a. Quid agas mecum ex iure ciuili ac praetorio, non habes. pro Mur. 132. a. Agere cum aliquo ex syngrapha. pro Quin. 5. b. Agere ex sponso. I. V. 211. a. & 220. a. Qui haec palam de loco superiore ageret, pro imperio ac potestate. Epistol. 61. a. Ad 111. nonas Ianuarias, cum agere cepisset, tertio quoque uerbo orationis suae, me appellabat. I. A. 239. a. Nunc quod agitur agamus. Quin. Fr. 306. a. Lupus egit causam agri Campani sanè accuratè. Attic. 135. b. Nec suam causam agit, sed publicam. I. V. 237. a. Videte quam non inimico animo sim acturus. pro Cluen. 52. a. Agere furti cum aliquo. de Or. 118. a. & Tuf. 180. a. Agere causam aduersarij, ut ille agat suam. pro Quin. 12. b. Ego experiri non potui, id est, agere. Antequam. 195. b. Virtus mea me tacente agit causam meam. Tuf. 234. b. Agere

20 cum aliquo tabellis obsignatis, id est, conuincere illum testimonio literarum suarum. de Or. 88. b. Agere cum aliquo lege. Contendere cum aliquo interdico. ad Her. 4. b. Agere iniuriarum cum aliquo. ad Her. 9. b. Quod cum herede mandati ageretur. de Orat. 99. a. Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hereditatem paternam. de Orat. 98. b. Alter plus lege agendo petebat, quam quantum lex permittebat. de Orat. 98. b. Alter iniquum putabat plus secum agi, quam quod esset in actione. pro Mur. 129. b. Possit agi lege necne, pauci quondam sciebant. Off. 64. a. Inter bonos bene agier. Off. 64. a. Ex fide bona agere.

Agere. tractare, & tentare aliquid. Att. 6. b. Eodem tempore aget praetor ad populum. de Leg. 192. b. & Ep. 3. b. Agere cum populo, aut cum senatu. de Leg. 186. a. Consilius esto cum patribus agendi. At. 7. a. Consilium nihil agens cum rep. in Vat. 32. b. Agere cum plebe, Tribuni erat. Agi, id est, in discrimine uersari, in discrimen & periculum uocari. pro Pom. 5. a. Agitur enim salus sociorum, pro qua, &c. aguntur certissima populi Rom. uectigalia, aguntur bona multorum ciuium. de Am. 107. a. In quibus eorum aut de capite agatur aut fama. de Fin. 76. b. Agitur magna res. I. V. 226. b. Aguntur iniuria sociorum. I. A. 213. b. Sed uos moneo libertas agitur populi Rom. quae, &c. uita & fortuna optimi cuiusque, quo, etc. autoritas uestra, quam, &c. de Orat. 126. a. Cum agitur ingenij nostri existimatio. pro S. R. 35. b. Tua quoq; res permagna agitur. Attic. 264. b. Attici permagna res agitur.

Agere. exequi, obire, tractare, representare. de Clar. 164. b. Cum Cotta princeps adhibitus esset, priores tamè agere partes Hortensium. ibidem. 193. b. Primas in causis agebat Hortensius, id est, principatum in causis obtinebat. Ep. 125. b. Dum mihi pacis mandata das ad Caesarè, mirificè cum ciuem agis. pro Mur. 125. a. Ego has partes lenitatis et misericordiae semper egi libenter, &c. de Or. 129. b. Agere tragœdias. I. A. 233. a. Quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragœdiam. pro Qu. 48. a. Roscius Balionem lenonem cum agit, agit Cherea. & ibi. Cherea personam praclare Roscius in scena tractare consueuit. & ibi. Imitare aliquem in persona dicitur. de Or. 152. b. Numquam agit hunc uersum Roscius eo gestu quo potest. Ep. 22. a. Egitq; omnes illos adolescentes, quos ille iactat.

Agere. emittere. Tuf. 152. a. Nam & agere animam, & efflure

efflare dicimus. pro Quin. R. 48. b. Eodem tempore & ge-
sum, & animam ageres. Epist. 123. a. Quin. Hortensius
cum has literas scripsi, animam agebat. de Or. 107. a. Age
re uocem. pro Cec. 294. b. Neminem statu detrusum, qui
non adhibita ui, manu demotus, & alius praeceptis intelli-
gatur. Id est, celebrare. I. V. 225. a. Agere diem festum. pro
Arch. 188. b. Haec studia adolescentiam agunt: id est, du-
cunt. de Sen. 7. b. Si octuagesimum annum agerent. Tus-
154. a. Agere eum in caelo: id est, uiuere. de Orat. 132. a.
A sellum agas: id est, ducas. I. V. 77. a. Agunt eum prae-
tem poena: id est, impellunt. de Sen. 7. b. Moderati fenes
tolerabilem agunt senectutem: id est, traducunt. Tus. 229.
a. Agere unum diem bene uel male ex praeceptis sapien-
tia: id est, uiuere, & traducere. I. V. 270. a. & de Fin. 146.
b. Agi in cruce: id est, tolli. At. 13. b. Agere gratias alicui
nomine alicuius. Ep. 226. b. Nero meus mirificas apud me
tibi gratias egit.

Agrarius, a, um. contra Rul. 65. a. Lex agraria. & I.
A. 212. b. Non sollicitabit rursus agrarios! C. 118. b.
Agrestis, ste. quod ad agros pertinet, rusticani, incul-
tum, asperum, syluestris. Tus. 243. b. Quae Barbaria India
uastior, aut agrestior: contra Rul. 85. a. Ligures montani,
duri, & agrestes. I. V. 253. b. Palmarii agrestium multitudo
in Sicilia. pro Mur. 138. b. Aut in aliquo coeuentu agrestium.
de Or. 87. b. Fera agrestisq; uita. Part. 237. b. Genus homi-
num indoctum & agreste. de Off. 266. b. Agrestis & inhu-
mana negligentia. de Or. 87. b. Rustica uox & agrestis.
pro Mil. 108. a. Scruu agrestes & barbari. de Sen. 87. a.
Agrestis & furiosus dominus. de Or. 94. b. Quidam uul-
tu motusq; corporis uasti atq; agrestes. Attic. 202. a. Isto
enim animo nihil agreste, nihil inhumanum est. de Or. 164.
a. A principio clamare, agreste quiddam est.

Agricola, lae. pro Deiot. 148. b. Deiotarus diligentissi-
mus agricola, & pecuarius habebatur. de Or. 112. a. Si de
rusticis rebus agricola quispian diserite dixerit. pro S. R.
25. b. Qui suos filios agricolas assiduos esse cupiunt. pro
S. R. 34. b. At ego agricola & rusticus, & c.

Agricultura, rae. cultura agri, cultio agri. de Or. 106.
b. Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut
imperandum uillico sit. Off. 30. b. Omnium rerum, ex qui-
bus aliquid exquiritur, nihil est agri cultura melius, nihil
uberius, nihil dulcius, nihil libero homine dignius. de Or.
106. b. Libri Magonis Carthagenensis de agricultura. de
Sen. 88. b. & 89. a. Hesiodus de cultura agri scripsit. &
ibi. Nihil est tam regale, quam studium agri colendi. ibid.
De laudibus agriculturae, & c. de Fin. 90. b. Quinetia de
agricultura, quae abhorret ab omni pollitione elegantia, ta-
men eas res, in quibus uersatur, nominibus notauit nouis.

Agripeta, tae. agri competitor. de N. 15. b. In Samum
pater Epicuri Neocles agripeta uenerat. At. 250. b. Agri-
petas eiectos a Euthroitijs.

Ah, reclamatis interiectio. de Or. 113. a. Ah, inquit, pa-
tres conscripti no ego mihi illi iniquum etero, uerum omnib.
Ataces Oileos. de Or. 133. b.

Ain, At. 88. a. Ain, ius & 91. b. Ain, tandem? de Leg.
286. b. Ain, tandem etiam a stoicis ista tractata sunt? Or.
211. a. Ain pro ais ne.

Aio, ais. affirmo, dico, loquor. (Nego. de D. 123. a.
Quid ergo, Aius iste quando eum nemo norat, aiebat et lo-
quebatur, & c. postquam & sedem, & aram inuenit, ob-
mutuit. de D. 132. b. Aio te Aeacida Romanos uincere pos-
se. de Fin. 79. a. Quasi ego id curi quid ille aiat aut neget.
Acad. 266. a. Ut neq; neget aliquid neq; aiat. de Off. 70. a.

Diogenes ait, Antipater negat. de Or. 130. a. Docebo sus-
(ut aiunt) orator eum, quem, & c. pro Fl. 151. a. Aliquid
quam maxime intente oculis (ut aiunt) acerrime contem-
plari. Top. 224. b. Sunt etiam ualde contraria alia, quae ap-
pellantur negantia, ea & a Graecis, contraria alien-
tibus: ut si hoc est, illud non est. I. P. 94. b. Iste Claudus (quo
modo aut pilam retinere, & c. pro Pom. 8. a. Ait, dicit,
dicitur, praedicat. de Ar. 243. a. Ut hominum fama est. Ut
perhibet. in Ar. pro Fl. 154. a. Ut apparet, ut dicitur. pro
Fl. 156. a. Hic cornici oculum (ut dicitur.)

Aius, aij. Deus quae Titus Linius Allocutum uocat. de
D. 123. a. Quid ergo? Aius iste loquens quando eum nemo
norat, aiebat & loquebatur, & ex eo nomen inuenit. &
ibid. Aio loquenti ara consecrata est.

Ala, alae. ordo seu turma equitum, per translationem. Pro
prie uero qua uolant aues. Off. 42. a. Quo in bello te Pom-
peius alae alteri praefecit. de D. 120. a. Galli catu plausuq;
praemunt alas. Or. 211. a. Quomodo enim uester Axilla
ala factus est? fuga litera uastioris.

Alabandus, di. Deus. & Alabandi populi. de N. 76.
a. Alabandi Alabandum consecrauerunt.

Alabandus, de Cl. 195. b.

Alabandensis, Ep. 224. de Or. 95. 117. de N. 69.

Alacer, cris, cre. (perterritus. pro C. 51. b. pro Mur.
136. a. Catilina alacer atq; letus. Ep. 69. a. Alacer animo
sumus, ut, & id est, cupimus. de Orat. 100. a. Alacri &
prompto ore, et uultu huc atq; illuc intueri. Ad Her. 11. b.
Alacres & erectae uadunt, ut alteri noceant. de Som. 127.
b. Quo sis alacrior ad tutandam remp. de D. 95. b. Respe-
xitq; & equum alacrem letus aspexit. de In. 60. Quartus
locus per quem demonstramus multos alacres expectare
quid statuatur, ut ex eo, & c. Ad Her. 15. b. Si huic sit remis-
sum, multos alacriores ad maleficia futuros.

Alacritas, tis. letitia. Tus. 216. b. Sic hilariores ille per-
turbationes, cupiditas auidem semper aliquid expectans, &
inanis alacritas, id est, letitia gestiens, non multum diffi-
runt ab amientia. de D. 120. a. Galli uictores alacritate, &
letitia ad canendum excitatur. Br. 91. b. Quae letitia sen-
tus, quae alacritas erat? At. 252. b. Adis mihi scribendi ala-
critate. I. A. 191. b. Frequentia uestrum quiritas alacritate
te mihi summam affert defendenda reip. de C. 58. a. Canu mi-
ra alacritas in uenando. Ep. 13. b. Qui & summa uolunta-
te cesserit, & egregia animi alacritate abfuerit. Q. Fr.
326. a. Opus est quadam animi alacritate.

Alarius, a, um. quod ad alae equitum pertinet. Ep. 29. a.
Quod autem meum erat proprium, ut alarijs transpada-
nis uti negarem, id etiam populo se remisisse scribit.

Alaude, arum. legionis nome. At. 257. b. Antonius
cum legione alaudarum ad urbem pergit. I. A. 246. b. Huc
accedunt alaude, ceteriq; ueterani. I. A. 196. b. Antesigna-
nos, & manipulares, & alaudas iudices se constituisse di-
cebat. & 156. b. Legio alaudarum.

Alba, urbs. I. A. 184. 192.

Albenfis, ad Her. 16.

Albanus, mons. de D. 84. a. & de Dom. 122. b. & Al-
banus lacus.

Albatas, a, um. (Atratus. in Vat. 35. a. Cum ipse epu-
li dominus. Quin. Arrius albatas esset.

Albescit, sit album. Acad. 266. b. Mare nunc quia a sole
collocet, albescit & uibrat.

Albinus, ni. de Cl. 171. b. Albinus, is qui graece scripsit
historiam.

Album, bi. tabula uel matrix (ut hodie locuntur.)
in qua

in qua nomina alicuius ordinis, uel res gestae breuiter no-
tabantur, ut fieret populo copia. de Or. 113. a. Pontifex
max. res omnes singulorum annorum mandabat literis, ef-
ferebatq; in album, & proponere tabulam domi, pote-
stas ut esset populo cognoscendi.

Albus, a, um. (Niger, ater. de D. 110. a. Quae alba
sint, quae nigra dicere. Ep. 108. b. Quod quasi auem alba
uidentur bene sentientem eum uidere. Tus. 250. a. De-
mocratius alba & atra discernere non poterat. de L. 179.
a. Calor albus praecipue decorus deo est, cum in ceteris, tu-
maxime in textili. I. A. 168. a. Qui albus ater uel fueris iga-
norans fratris filium praerijit.

Alcaeus, caei. Poeta hyrcius. de N. 17. a. Natus in articulo
lo pueri delectat Alcaeuum.

Alcaeus, omnis ludus, in quo temeritas et casus, no ratio
nec consilium ualet: qualis est, alacrum, & reseruarum. de
D. 126. a. & I. A. 171. b. Homo nequissimus, qui non dubi-
taret uel in foro alca ludere, lege ea, quae est de alca eodem
natus. I. C. 106. b. In uino & alca, comestiones & scor-
ta quaerere. pro Arch. 188. a. Quantum alij temporis tri-
bunt alca, quantum pile: tantum ego, & c. de D. 115. b.
Non perspicit alcaam quandam inesse hostijs deligendis.
alcaam: id est fortunam, & casum. Legitur etiam: Aliam
quandam uim, etc. I. A. 171. a. Licinium de alca condemna-
tum collusorem sui reseruit, ut quod in alca perdiderat,
beneficio legis dissolueret.

Aleator, oris. I. A. 173. b. Domus erat aleatoribus re-
ferta. I. C. 109. a. Omnes aleatores, omnes adulteri, & c. I.
V. 242. a. Aleatoris Placentini castra commemorabitur.
At. 224. a. Ab aleatore pugnas morbo.

Alei campi. Tus. 204.

Aleatorius, a, um. I. A. 173. a. Suggerebantur etiam se-
pe damna aleatoria.

Aletrinus, municipium. pro Cl. 26.

Aletrinenfis, pro Cor. 65.

Ales, alitis. uolucer. de D. 105. a. Aues quae tum huc tu-
illuc uolant: alites, quae tum a dextra, tum a sinistra parte
canant: oscines. de N. 58. b. Aues, & alites, et oscines, ut au-
gures nostri appellant. de In. 48. a. Angues ingentes alites
iuncti iugo. de N. 48. a. Inde est ales uis lato sub tegmi-
ne coeli. in Arat. Ales nuncius Iouis.

Alexander, dri. de D. 90. a. & At. 214. a. Alexander
Babylone est mortuus.

Alexandria, dri. urbs. At. 25. a. Cupio Alexandriam
reliquamq; Aegyptum uisere. contra Rul. 74. a. Alexan-
dria cunctaq; Aegyptus.

Alexandrinus, a, um. contra R. 74. a. Rex Alexandrinus.
Alexis, idis. At. 106. a. Alexim humanissimum puerum
saluere iubeas uelim. At. 260. b. In tuis quoq; epistolis Ale-
xim uideo agnoscere. At. 100. a. Nam Alexidis manum
amabam, quod, & c.

Algeo, es. frigeo. de Or. 135. a. Sapiens, si algebis, tre-
mes. & Tus. 182. a. Algere. (Aestuare. Ep. 125. b. Nostri
milites facile algere & esturire consueuerunt.

Algidas, a, um. frigidus. Orat. 211. a. Vos qui accollitis
Histrum fluuium, atq; algida, & c. algidam regionem scili-
cet, ut Catullus, algida loca, de Berecynth.

Alia, aliquando. de Or. 124. b. Et ex iisdem illis locis
interdum concludere, relinquere alia, alioq; transire. de
Or. 111. a. Itaque illi alia aliud iisdem de rebus iudicanda
Or. 226. b. Quorum descriptus ordo alia alia terminatio-
ne concluditur. de D. 109. b. Sed haec alia pluribus, nunc,
& c. de Or. 111. b. Ut utiq; uerbum eade de re alia aliud

defendat. de D. 131. b. Ut iudem uersus alia in aliam rem ac-
commodari possint. Ep. 99. a. Sed plura scriba alia. Ep.
102. a. Sed alia iocabimur. At. 8. a. Hoc ad te scribam alia
subtilius. At. 210. a. Huic epistola quam tu misisti referis-
bam alia, nunc alia malo. de Fin. 143. a. Ego uero uolo in
uirtute uim esse quam maximam: sed quanta sit, alia, nunc
tantum, & c. At. 54. a. Si unquam in dicendo fuimus alia
quid, aut etiam si unquam alia futuri sumus, tum profu-
cto, & c. At. 259. a. Alij enim sunt alia, nostriq; familia
res ferre demortui. Or. 211. b. Alia ita loquor ut coeessum
est, alia ut necesse est. de Fin. 83. a. Nemo potest alia bea-
tus esse, alia miser. de Or. 162. b. Alia contentius, alia re-
missus. I. V. 100. b. Alia reuocabat, alia decernebat, etc.
Tus. 216. b. Ex quo intelligitur qualis ille sit, quem tu mo-
deratum, alia modestum & temperantem, alia constan-
tem continentemq; dicimus. de In. 60. b. Atq; hic item, ut
in nostra persona licebit alia singillatim transire omnes
argumentationes, alia ad partitiones singula genera re-
ferre, alia ab auditore, quid desideret, quaerere, alia haec
facere per comparationem suarum & contrariarum argu-
mentationum. de Am. 102. a. Mutantur etiam sepe ho-
minum mores, alia aduersis rebus, alia etate ingrauesce-
te. de Or. 106. a. Cui in eiusmodi causis alia scripta, alia
aequitate defendere doceamur. Ac. 3. b. a. Quibus de reb.
& alia sepe nobis multa quaesita sunt, & quondam in
Hortensij uilla, quae, & c. de Sen. 87. b. Terra nunquam si-
ne usura reddit quod accepit, sed alia minore, plerumque
maiore cum scnore. de Or. 162. a. Geminatio uerborum ha-
bet interdum uim, leporem alia. de Cl. 177. b. Idq; cum se-
pe alia, tum apud centumuiros cognitum est. Off. 6. b.
Cum sepe alia, tum maxime bello punico secundo. de Or.
88. a. Quorum pater & sepe alia, & maxime censor sa-
luti reipub. fuit.

Alibi. Cum Caesar praereteret, omnis armorum co-
pia, dextra sinistra ad equum, nec usquam alibi. Acad. li.
4. nusquam alibi.

Alicubi, usquam, usquam. pro Fl. 161. a. Site Crasti a-
gri delectabant, hic alicubi in Crustumino, aut in Capena-
ti parauisses.

Alicunde, ex alio loco. de Or. 107. a. Alicunde arripem-
re aliquid, & pro Cec. 293. b. Alicunde discedere.

Alienatio, tionis. defectio. Q. Fr. 305. b. Subita defectio
Pompeij, alienatio consulum. I. A. 160. a. Tuamq; a me alie-
nationem ad ciues impios tibi gloria fore putasti. de Am.
110. b. Statim alienatio distinctioq; facienda est. Or. 210.
a. & de L. 193. b. Quibus uerbis sacrorum alienatio fiat.

Alienatus, a, um. abhorrens, alienus. At. 260. b. Gau-
deo mihi causam oblatam, in qua omnes sentiant me ab il-
lo alienatum. At. 15. a. Animus alienatus & offensus.

Alienigena, nae. peregrinus, alienus, externus, alia ex-
gente. pro Deiot. 145. b. Homo longinquus et alienigena.
de L. 174. b. Deos alienigenas coli, confusionem habet re-
ligionum. pro Cor. 59. b. Alienigenarum nos hominum stu-
dij atq; externa uirtute priuari. pro Fon. 280. b. et 284.
a. Alienigenas domesticis anteferre. I. C. 123. a. Hostes alie-
nigenae. (Hostes domestici.)

Alieno, as. ab alieno, immuto, disjungo, nedo, diminuo,
mentem meam ab omni studio sensuq; alicuius (scito.) re-
concilio. I. V. 231. a. Precio paruo, ea quae a maioribus ac-
ceperis uendere atq; alienare. contra Rul. 72. b. Alienare
uectigalia. contra R. 77. a. Venire uestras res proprias, et
in perpetuum a uobis alienari. Ep. 34. b. Maleuolignas
ri constantiae meae conabantur alienare a te uoluntatem
meam.

mean. de Pro. 73. a. Quibus cum omnibus eadem respub. me reconciliauit, quae alienarat. At. 1. b. Summi erat periculum, ne si nihil impetrarent, a senatu alienarentur. Ep. 26. a. Hominem adolescentem non tam allicere uolui, quam alienare nolui. Ep. 64. a. Qui te nonnunquam a me alienarunt, et me immutarunt tibi. de Fin. 93. b. Simul atque natum sit animal, ipsum sibi conciliari, et commendari ad se conseruandum, et alienari autem ab interitu, ipsi rebus quae interitum uideantur asferre.

Alienus, a. i. remotus, auersus, discrepans, abhorrens, relictus, alienatus. (Suus. I. V. 121. b. Letilius homo non alienus a literis. Off. 6. b. Difficilis est cura rerum alienarum. Epist. 29. a. Sin ille a me est alienior, nihil tibi literae meae proderunt. pro Mur. 137. b. Cato a Murena nulla re unquam alienus fuit. pro Pl. 261. a. Allicere uoluntates alienas: id est, alienat. pro Deiot. 147. b. Cui is a te animo esset alieno. de Am. 101. a. Ab altero non alienos animos habemus. pro S. R. 41. a. Non uereor ne quis alienum me animum habuisse a causa nobilitatis existimet. Ep. 73. a. Non putauit esse alieni institutis meis, haec ad te scribere. Quod de Pet. 203. a. Tamen amore nostro non sum arbitratus alieni haec ad te scribere. Ep. 181. b. Si admiratus te, quicquam a me commissum, quod esset alienum nostra amicitia, credidisse. de D. 98. a. Neque hoc diu alieni ducunt maiestate sua. de Pro. 72. b. Sed alieni mihi uidetur dignitate imperij, quo, et c. Ep. 32. a. Quae non aliena esse ducerem a dignitate tua. de Fin. 51. a. Quis alienum putet eius esse dignitatis, quam mihi quisque tribuit, quid in omni munere uita optimum, et uerissimum sit exquirere? Ep. 182. a. Quo nec mihi grauius quicquam potest esse, nec a te alienius. pro Plan. 259. b. Id ab hoc alienum est. At. 252. b. Navigatioris labor alienus ab aetate nostra. pro Cec. 289. b. Id dicit quod illi causae maxime est alienum. Ep. 14. a. Tantum enitor, ut neque amicis, neque etiam alienioribus desim. Ep. 84. a. Ut tuum factum alieni hominis, (ut leuissimam dicam) meum uero coniunctissimi, et amicissimi esse uideatur. pro D. 227. a. Homines alienissimi a P. Clodio: id est, minime coniuncti, et propinqui. de Fin. 52. a. Epicurus in Physicis totus est alienus. (Suus.)

Alimentarius, a. i. nutrimens. Ep. 116. a. Lex alimentaria. Alimentum, i. nutrimentum. de Vn. 198. a. Nec uero mundus desiderat alimenta corporis. Alio, in aliis terris. At. li. 9. Ex illius sermone statua, Arphum ne mihi eundum sit, an quod aliud. de Or. 96. a. Sed si placet, sermonem aliud transferamus. pro Cl. 30. b. Tamen uocat me aliud iam dudum tacita uestra expectatio. I. V. 104. a. L. Domitius aliud responsonem suam deriuauit. de Fin. 70. b. Appellet haec desideria naturae cupiditas: ius nomen seruet aliud.

Alioqui, alioquin, aliis. Or. 201. b. Quorum ab orato ris iudicio delectus magnus adhibebitur: aliud qui quomodo ille in bonis herebit, et habitabit suis? Alioquin, alioqui, cetero quin. Or. 204. b. de L. 182. b. Minima olim istius rei fuit cupiditas, alioquin multa extarent exempla maiorum.

Allifanus, ager, contra Rul. 79. pro Pl. 263. Aliphera, urbs. At. 90. Aliptes, i. e. unctor. Ep. 13. b. Sed uellem non solum saluti meae quemadmodum medici, sed etiam ut aliptes, uirium et coloris rationem habere nominasset. Aliquam multi. I. V. 212. b. Sunt uestrum aliquam multi, qui L. Pisonem cognouerunt. aliis quam multi, et quidem correctius.

Aliquando, aliis, nonnunquam, interdum, quodam tempore, tandem, aliquo tempore. At. 193. b. Velim aliquando puerum uisus. pro Cel. 39. b. Quis bonis uiris quodam tempore coniunctior: quis cuius meliorum partium aliquando? Acad. 4. a. Num haec ex illo audiuit aliquando? pro Cec. 287. b. Magis oportuna opera nonnunquam, quam aliquando fidelis. Ep. 64. a. Et te nonnunquam a me alienarunt, et me aliquando immutarunt tibi. Off. 28. a. Et maxime si aliquando alio domino solita est frequentari. pro Mil. 114. b. Erit illud profectio tempus, et illicet aliquando ille dies, cum tu, et c. de Ar. 254. b. Sit discordiarum finis aliquando. de Or. 96. a. Et nostro more aliquando, non rhetorico loquamur. pro Q. 7. b. De controuersis uult dijudicari sero, uerum aliquando tamen. pro Quin. 17. b. Spes est hunc miserum aliquando tandem posse consistere. pro Fl. 146. a. Sed si forte aliquando beneficij huius obreator extitisset, et c. ibi. Quod si esset aliquando futurum, ut aliquis, et c. de Or. 92. b. Non despero fore aliquem aliquando, qui, et c. Or. 212. a. Aliquando, idque sero mihi extorta ueritas est.

Aliquantulum, satis diu, aliquando. Acad. 4. a. Na Aristum Athenis audiuit aliquantulum. et c. At. 29. b. pro Cl. 22. b. Off. 109. b.

Aliquantulum, paululum. de In. 65. b. Et de natura licet aliquantulum ducere suspitionis. Ad Her. 26. b. In medio cetera uerba uersabitur oratio, si haec aliquantulum demiserimus, et c. pro Q. 3. a. Cum eris alieni aliquantulum relictum esset. de D. 95. b. Cum aliquantulum progressus esset. de Am. 104. a. Aliquantulum desistere de spacio.

Aliquantulum, paululum, nonnihil, leuiter, paulisper, ne scio quid, aliqua ex parte. Parad. 119. a. Anri nauem euerat gubernator an paleas in re aliquantulum, in gubernatoris inscitia nihil interest. Ep. 51. a. et c. Aliquantulum animi uideatur nobis attulisse Labienus. pro Syl. 177. b. Cincius profectus est aliquantulum ante furorem Catilinae. Ep. 143. a. Non modo non contra legem, sed etiam intra legem, et quidem aliquanto. At. 83. b. Literas tuas minus paulo expecto, si si Romae esset: id est, aliquanto minus. de In. 81. b. Postea aliquanto ipsos quoque tepestat uehementius iactare coepit.

Aliquid, aliqua, uel ulla pars. (nulla pars. pro Deiot. 150. a. Nihil a me arbitror per remissum, sed aliquid ad extremam cause partem reseruatum: id autem aliquid est, te ut plane Deiotaro reconciliat oratio mea. Off. 41. a. Qui cuiuspiam furatur aliquid. pro Deiot. 151. a. Ne tibi illum succensere aliquid suspicere.

Aliquis, qua, quod, quidam, quispiam, aliquispiam, nullus, nonnullus, unus aliquis, non nemo, aliquot, partim, paucus, quis. I. V. 134. b. Est consuetudo Siculorum, ut nonnunquam eximant unum aliquem diem aut summum biduum ex mese. pro Mar. 134. a. Neque enim culpa tua est, si te aliqui timeuerunt. de Or. 109. b. Bene dicere non habet definitam aliquam regionem. Attic. 47. b. Meque ut facis, uelis esse aliquem, quoniam qui sui, esse non possum. Att. 120. a. Nullus priuatorum dolor bonorum erat aliquis, sed hebes. I. V. 192. b. Alicuius facti si non bonam, at aliquam rationem asferre. pro Lig. 140. a. Atque si tamen aliquis Ligarius non fuit. de N. 45. b. Cum machinatione quadam moueri aliquid uidemus. Off. 41. a. Confugere ad unum aliquem uirtute praestantem. pro Cluen. 57. a. Atque istam ipsam questionem dicite, quis ob signa uirtutum aliquem nominat. de Or. 112. a. Multi sine doctrina, aliquid omnium generum atque artium consequuntur. de Leg. 187. a. Puto posse et quidem

quidem aliquem de tribus nobis. pro Cecin. Aliquis de familia. Epist. 187. b. Sed gesta res expectatur, quam quidem aut iam esse aliquam, aut appropinquare confido. de Orat. 93. b. Quid mihi tanquam alicuius gratulo quaestumculam ponitis? de Orat. 122. b. Timide tanquam ad aliquem scopulum libidinibus, sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. Acad. 9. b. Illos, et c. quasi desperatos aliquos relinquamus. de Fin. 77. b. Leonides, Epaminondas, tres aliqui, aut quatuor. Att. 208. b. Quo die has dabam, expectabam aliquem meorum. At. 208. b. Et si tuae literae recte sperare iubent, tamen expecto recens aliquid. Tusc. 194. a. Num aliquod quodpiam membrum tumidum ac turgidum non uiciose se habet? At. 208. b. Nunc eadem illa, quid Brutus cogitet, aut si aliquid egit, et c. Am. 112. b. Si aliquis, et c. Si aliquid, et c. 112. a.

Aliquispiam, quispiam. pro Sest. 17. a. Atque ille etiam si aliquam uel perleuerit ex hac urbe, facile pateretur. aliis. alia quapiam ui.

Aliquot, numerum significat, nec uariatur. At. 147. b. Aliquot sunt anni, cum uos duos elegi, quos praecipue cole rem. de D. 135. a. Aliquot somnia uera, inquit Ennius, sed omnia non est necesse. de Vn. 195. a. Disciplina Pythagoreorum aliquot secula in Italia Siciliaque uiguit. Ep. 103. b. Accepi a te aliquot epistolas uno tempore.

Aliquotiens, uel aliquoties, aduerbium numeri. pro Quin. 1. a. M. Iunius, qui hanc causam aliquotiens apud te egit. de L. 17. 1. a. Aliquoties iam iste locus a te tactus est. pro Fon. 281. a. Quod ego profectio non crederem, nisi aliquotiens ex ipsis accusatoribus audissem, cum praeciperent, et c.

Aliter, secus, alio pacto, alio modo, non eodem modo, non perinde. pro D. 219. b. Quod certo scio aliter esse. At. 259. a. Ne sim falsus, si aliter scribo ac sentio. Off. 65. b. Sed aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias. At. 260. a. De Antonij itineribus nescio quid aliter audio, atque ut ad te scriperam. Or. 219. b. Tantumque abest ne enueretur oratio compositione uerborum, ut aliter in ea nec impetratus ullus, nec uis esse uis. pro D. 219. b. Proinde quasi isti de illo aliter, atque ego existimo sentiant. pro D. 241. b. Omnia aliter ac uos in monumentis habetis pronuntiauit. Ep. 92. b. Sed tamen aliquid uidebimus in quo sit spes: aliter quidem non modo non appetendum, sed etiam fugiendum puto. de Am. 110. a. Aliter enim amicitiae stabiles permanere non possunt. pro R. P. 127. a. Si qui in praedones inciderint, aliter quidpiam coacti faciant: id est, turpiter uel indecore. At. 93. b. Quo maiorem spem habeo nihil fore aliter ac deceat. At. 65. b. Assentior fieri non potuit aliter. de D. 138. b. Cum eadem somnia, et alij aliter euadant, et eisdem non semper eodem modo.

Aliunde, ex alio loco, uel ex alia re. pro Lig. 137. a. Cui id neque per te scires, neque aliunde scire potuisses. Ep. 69. b. Aliunde pendere. de Or. 112. a. Hic nisi domesticis se instruxerit copijs, aliunde dicendi copiam petere non possit. et c. ibi. Aliunde assumptum bonum. Or. 204. a. In alienis aut translatis, aut factum aliunde, ut mutuo.

Alius, alia, aliud, non idem, reliquus, ceteri, praeterea, alter. de In. 63. a. Cui communiter quaedam de omnibus praecipui possint, separatum tamen sunt alia cuiusque generis, et diuerse praceptiones. de Fin. 130. b. Sed naturae esse diuersas, ut aliud equo sit natura, aliud boui, aliud homini. de D. 114. b. Si eadem hora alia pecudis securum nitidum atque plenum est, alia horridum et exile. de N. 50. b. Quibus bestiis erat is cibus, ut alius generis bestiis uescerentur: aliis, alij generis. Nam alij et alia in genitio apud Cic. repertum esse,

testis est Priscianus lib. 6. Epist. 168. b. Nos ab initio spectasse ocium, nec quicquam aliud a libertate communi quaesisse, exitus declarat. Tusc. 160. b. Ita nihil aliud est discere, nisi recordari. de Leg. 158. b. Aliud ex alio querere. Epist. 138. b. Me quotidia aliud ex alio impedit. Or. 200. a. Aliud alijs uidetur optimum. Epist. 107. a. Habes Sarcodous uenales, alium alio nequiores. hic alius de duobus dicit uidetur. Quin. Fr. 321. b. Multa in epistolam coniecti, aliud alio tempore. de Dom. 126. b. Orbis unamquamque partem aliam alio modo mouere atque immutare colum. et alibi: Signa alia alio in loco lachrymantes intuebantur. At. 260. b. Sed ut aliud ex alio, mihi non est dubium, quin, et c. Att. 144. b. Nec unquam aliud ex alio peccare desinit. I. V. 89. b. Hic tum alius ex alia parte, et c. pro Sest. 19. b. Omnes certatim alius alio grauius atque ornatus de mea salute dixerunt. Att. 100. a. Accepi epistolas tuas aliam alia iucundiores. de Orat. 111. a. Itaque illi aliis aliud istam de rebus iudicant. de Dom. 96. a. Simia omnia disturbauit, et aliud aliud distipauit. Or. 216. b. Quorum de scriptis ordo aliis alia terminatione concluditur. de Som. 129. a. Vt nihil inter ipsos ab alijs ad alios manare possit. de D. 131. b. Vt iudae uerfus aliis in aliam re accommodari possint. Or. 203. b. Res alio atque alio elata uerbo. Or. 203. b. In alio ponitur, aliudque totum est, utrum oportere an decere dicat. Or. 217. a. Cui aliud uideatur esse numerus, aliud numerosum, quid inter sit. pro Cel. 38. b. Aliud est maledicere, aliud accusare. de Or. 106. b. Aliud esse artificem, et c. aliud non esse hebetem, et c. de L. 166. b. Videtis ne quanta series rerum sit atque ut ex alio alia nesciat? Tusc. 242. a. Causa alia ex alijs apte, et necessitate nexae. de Or. 98. b. Aliquem ita labi ut alijs miserandus, alijs irridendus esse uideatur. Eodem 104. a. Sed aliud quiddam longe aliud Crasse querimus. Att. 218. b. Aliud tu honestum in hac causa iudicas, atque ego existimem. de Or. 162. a. Alia dicere ac significare. Sall. in Cic. 271. b. Aliud stans, aliud sedens de repub. sentis. de L. 172. a. In alijs rebus uerfor atque tu. Eodem 111. b. Quid sit quare alij melius, quam alij dicant. de Or. 149. a. Virtus habet plures partes, quarum alia est ad laudationem aptior. I. V. 206. a. Sicilia cum essent sic ab omnibus audiebant, tam te has Phalaras a Phalarcho Centuri pino abstulisse dicebant, quam alias item nobiles ab Aristophanormitano, quam tertias a Cretippo Tyndaritano.

Top. 228. a. Comparationum duo genera sunt: unum de eodem et alio, alterum, et c. et c. ibi. b. Huic generi finitimum est illud, quod appellari de eodem, et altero diximus. de Som. 128. b. Alios, reliquos, ceteros, idem. de Or. 149. a. Alia, et bona, et mala uidentur Stoicis, et ceteris generibus. pro Cec. 295. b. Non alia causa est a quietis in uno, et in pluribus. de Off. 46. a. Alia causa est eius qui calamitate praemittitur, et eius qui res meliores querit. pro Cel. 52. a. Lux longe alia est solis, et hibernorum. Att. 165. a. De puero aliter ad te scripsit, et ad matrem. Or. 220. b. Aliud mihi ac tibi uideri potest. pro Pl. 269. a. Nec erit haec alia ratio Placio ac Laterensi. Itē alibi: Cui alia dicitur ac sentias. Aliusmodi. de In. 64. Na opinio dupliciter fallit homines: cum aut res aliusmodi est, ac putatur: aut non is euentus est, quem arbitrati sunt.

Allabor, ris, labor, fluo. de D. 120. b. Et humor allapsus extrinfecus, ut in tectorijs uidemus, austro sudorem imitari potest.

Allecto, as, prolecto, allicio, inuito blandē. de S. 89. a. Ad agrum fruendum non modo non retardat, uerum etiam inuitat

95 uitat atq; allestat senectus. de Am. 11.4. b. Qui ipsi illam allectant et inuitant: id est, assentationem.

Allegatio, onis. priuata quedam legatio. I. V. 103. b. Cum sibi omnes ad istum allegationes difficles, omnes aditus arduos ac potius interclusos uiderent.

Allego, as, lego, mitto. I. V. 105. b. Petit a me Rabonius, et amicos allegat, facile impetrat. Ep. 247. a. Extremum illud est, ut philosophiam ad te allegem. et 249. b. Allegarem ad te illos, etc. pro S. R. 22. b. Homines nobiles allegat ijs, qui peterent, ne ad Syllam adirent. Quint. Fr. 309. a. Sed idem Nerius iudex edidit ad allegatos Cn. Lentulum, et C. Cornelium.

Allegoria, rie. Or. 205. b. Iam cum fluxerunt continua plures translationes, alia plane fit oratio: itaq; genus hoc Græci appellat ἀλληγορία, nomine recte genere melius ille, qui ista omnia translationes uocat. Attic. 35. a. Si erunt mihi plura ad te scribenda, ἀλληγορία obscurabo.

Alleuamentum, ti. pro Syl. 179. b. In aduersis sine ullo remedio atq; alleuamento permanere.

Alleuatio, onis. alleuamentum. Ep. 126. a. Et si tot tantisq; rebus urgemur, ut nullam alleuationem quisquam non stultissimus sperare debeat. de Fin. 57. a. Vt doloris diuturnitatem alleuatio consoletur.

Alleuio, as. de In 57. a. Reprehensio est, per quam arguendo aduersariorum confirmatio diluitur, aut infirmatur, aut alleuiatur: aliàs, alleuatur, et rectius.

Alleuo, as. leniorem facio, lenio, mitigo. de Cl. 166. a. Quod aliqua ex parte sollicitudines alleuaret meas. At. 199. b. Alleuor cum loquor tecum absens. de Am. 100. a. Amicitia res aduersas partiens communicansq; leuiores facit. At. 98. a. Acastus quæ uell de alleuato corpore tuo nunciauit. pro S. R. 20. a. Hoc onus, si uos aliquid ex parte alleuabit, feram ut potero.

Alliensis, se. At. 137. b. Alliensis pugna.

Allicio, cis. allecto, inuito, capto, prolecto, trahob, duco, attraho, induco, excito, titillo, illicio, obseruo, seruo. de In. 82. a. Est quiddam, quod sua ui nos alliciat ad sese, non emolumento captans aliquo, sed trahens sua dignitate. de Orat. 138. a. Eum qui audit permulcere atq; allicere. Epist. 26. a. Hominem adolescentem non tam allicere uolui, quam alienare nolui. de Orat. 87. b. Dicendo tenere hominum coetus, mentes allicere. pro Mur. 141. b. Cato negat uerum esse, allici beneuolentiam cibo. Quint. de Pet. 213. b. Hoc tenentur homines Romæ, et allicentur. pro Plan. 261. a. Allicere uoluntates alienas, retinere partas. I. V. 273. a. Nullis nostris studijs beneuolentiam illorum allicere possumus. pro Pom. 8. b. Regi afflicte fortunæ facile multorum opes alliciunt ad misericordiam. de Am. 101. a. Virtus allicit homines ad diligendum. I. A. 182. a. Si te laus allicere ad recte faciendum non potest, ne metus quidæ a socijs factis potest auocare. pro Mur. 142. b. Nulla re allici mentes hominum oportet ad magistratum mandandum. Off. 36. b. Hominum studia ad nostras utilitates allicere et excitare. Off. 42. b. Oratione benigna multitudinis animos ad beneuolentiam allicere. Off. 11. b. 12. a. Omnis uirtus nos ad se allicit. de D. 98. b. Magnæ lapis est, qui ferrum ad se allicit et trahit. Tusc. 149. a. Qui cogitationes suas nec disponere nec illustrare possit, nec delectatione aliqua allicere lectorem. Ep. 16. a. Cum in hunc sensum, et alliciar beneficijs hominum, et compellar iniurijs, facile patior, etc. de Fin. 71. b. Ea uoluptas quæ in motu est, et paruos allicit et bestias.

Alliis, se. At. 137. b. Alliensis pugna.

Allio, is. lauo, rigo, abluo. I. V. 255. a. Non alluuntur a mari moenia extrema, sed influit in urbis sinum portus. Orat. 206. b. Ita iactantur fluctibus ut nunquam alluantur. pro Flac. 159. b. Cum hac ciuitas Barbaria fluctibus alluatur. de Leg. 170. a. Fluius diuisus latera infula alluit.

Alluio, onis. inundatio. de Or. 99. a. Alluionum et circumlusionum iura.

Almus, a, um. sanctus, Augustus. Off. 73. a. O fides almas, ex Ennio. In Arat. Hanc illi tribuunt poenam Neriades almæ.

Allo, alis. educo, nutrio. de N. 30. b. Omnia quæ aluntur et cresunt, continent in se uim caloris. et 36. a. Multa, quibus animantes alantur augetantq; et pubescant. I. V. 150. a. Hac pecunia alimur et sustinemur. de N. 51. b. Animantes quæ lacte aluntur. pro S. R. 27. b. Anseribus cibaria publice locantur, et canes aluntur in Capitolio. de N. 15. b. Cum agellus eum non satis aleret. pro Deiot. 147. b. Deiotarus antea maiores copias alere poterat, nunc exiguas uix tueri potest. Parad. 124. a. Alere exercitum suis fructibus. de Vn. 198. a. Ita se ipse consumptione et senio alebat sui. Att. 272. a. Nam mihi stat alere morbum de sinere. At. 104. b. Serò resistimus ei, quem per annos decem alimus contra nos. de Cl. 167. b. Intraq; parietes aluit eam gloriam, etc. pro Cecin. 287. a. Ebutius iste Caspennæ uiduitate alitur. de In. 82. b. Alere aliqui et mauius facere. pro Mar. 135. b. Illa est uita tua Casar, quæ uigebit, etc. quam posteritas alet. I. C. 116. b. Memoria uestra, quiritis, nostræ res alentur, sermonibus crescent, etc. de Am. 115. b. Sed nec illa extincta sunt, alunturq; potius et augentur cogitatio et memoria. Off. 21. b. Hominis mæs discendo alitur. I. C. 103. a. Quis spem Catiline cum molli-

96 in quibus me perlubente Seruius allisus est: id est, Lesius, uel impetit.

Alligatus, a, um. astrictus, et colligatus. (Solutus. de Am. 104. a. Ne existimem ita se alligatos, ut ab amicis peccantibus non discedant. pro Dom. 221. b. a. Vbi per suum tributatum Casaris actis alligatus teneretur.

Alligo, as. deuincio, astringo. At. 134. a. Cedendum est celeriter, ne forte qua in re impediatur atq; alliger. de Or. 159. a. Neq; uerba alligata sint, quasi certa aliqua lege uersus, neque ita soluta ut uagentur. Attic. 33. a. Cum uideas uoluntatem ciuitatis solutam, uirtutem alligatam. pro Cluen. 49. a. et pro R. P. 125. a. Lex ubi omnes mortales alligat, ita loquitur, etc. pro Plan. 276. b. Beneficio alligari. pro Flac. 155. a. Metuit ne L. Flaccus nunc se fecerit alligari. I. V. 238. a. Producentur, et ad palum alligantur. de Dom. 133. b. Alligandi essent omnes, qui cubitum irent. pro Quint. R. 51. a. Aliquem stipulatione alligare. de L. 180. a. Sacris alligari.

Allino, nis. lino, applico. I. V. 69. b. Nulla sordes uidebantur his sententijs allini posse.

Allisium, oppidum. At. 21. Hinc, Alliensis. pro Mil. 111.

Allobrox, gis. Græci ἀλλόβρογος, uulgo Sabaudienfis. de D. 84. b. At clades patriæ flamma ferroq; parata. Vocibus Allobrogum patribus populoq; patebat. de Pro. 75. b. C. Pomptinius Allobroges domuit. I. C. 112. 113. 113.

Alloquor, ris. compello, impo, impo, affaris. Ad Her. 28. b. Te nunc alloquor Africane, cuius, etc. pro Cl. 54.

Alludo, dis. Alludere, est ludere, et aliud quod dicas re ferre. de Or. 205. b. Galba autem alludens uariæ, et copiose, multas similitudines afferebat.

Alluo, is. lauo, rigo, abluo. I. V. 255. a. Non alluuntur a mari moenia extrema, sed influit in urbis sinum portus. Orat. 206. b. Ita iactantur fluctibus ut nunquam alluantur. pro Flac. 159. b. Cum hac ciuitas Barbaria fluctibus alluatur. de Leg. 170. a. Fluius diuisus latera infula alluit.

Alluio, onis. inundatio. de Or. 99. a. Alluionum et circumlusionum iura.

Almus, a, um. sanctus, Augustus. Off. 73. a. O fides almas, ex Ennio. In Arat. Hanc illi tribuunt poenam Neriades almæ.

Alo, alis. educo, nutrio. de N. 30. b. Omnia quæ aluntur et cresunt, continent in se uim caloris. et 36. a. Multa, quibus animantes alantur augetantq; et pubescant. I. V. 150. a. Hac pecunia alimur et sustinemur. de N. 51. b. Animantes quæ lacte aluntur. pro S. R. 27. b. Anseribus cibaria publice locantur, et canes aluntur in Capitolio. de N. 15. b. Cum agellus eum non satis aleret. pro Deiot. 147. b. Deiotarus antea maiores copias alere poterat, nunc exiguas uix tueri potest. Parad. 124. a. Alere exercitum suis fructibus. de Vn. 198. a. Ita se ipse consumptione et senio alebat sui. Att. 272. a. Nam mihi stat alere morbum de sinere. At. 104. b. Serò resistimus ei, quem per annos decem alimus contra nos. de Cl. 167. b. Intraq; parietes aluit eam gloriam, etc. pro Cecin. 287. a. Ebutius iste Caspennæ uiduitate alitur. de In. 82. b. Alere aliqui et mauius facere. pro Mar. 135. b. Illa est uita tua Casar, quæ uigebit, etc. quam posteritas alet. I. C. 116. b. Memoria uestra, quiritis, nostræ res alentur, sermonibus crescent, etc. de Am. 115. b. Sed nec illa extincta sunt, alunturq; potius et augentur cogitatio et memoria. Off. 21. b. Hominis mæs discendo alitur. I. C. 103. a. Quis spem Catiline cum molli-

97 bus sententijs aluerunt. pro Sect. 21. a. Quorum effrenatus furor alitur impunitate diuturna. Or. 200. a. Ab hac et uerborum copia alitur. de In. 42. b. Dicendi assiduitas aluit audaciam. de N. 49. b. Vapores, quibus alere renouatæq; stelle, atq; omnis æther, refundunt eosdem. pro Plan. 276. b. Locus ille mutus ubi quisq; alius aut doctus est. de Cl. 168. a. Vrbis, in qua nata et alta est eloquentia. Ep. 79. a. In ea urbe es, ubi nata et alta est ratio et uita moderatio.

Alpes, pium. montes altissimi Galliam ab Italia disternantes. de Pro. 76. a. Alpibus Italiæ munierat ante natam, etc. Ep. 172. b. Antonius Apennino alpibusq; se tenet. I. P. 79. a. Valli Alpium contra ascensum transgressionisq; Gallorum. I. A. 201. b. Vt eius furorem ne alium quidem uiro cohibere possemus. I. C. 119. a. Hoc malum manauit non solum per Italianum, uerum etiam transcendit Alpes.

Alpium, Atti.

Alsius, a, um. Quint. Fr. 319. a. Iam a proloquio nihil alsius, nihil muscosius. At. 59. a. Antio nihil quietius est, nihil alsius, nihil amenius, aliàs, Salsus.

Altare, ris. ara. Antequam. 196. b. A deorum quondam altaribus impiam manum ciuium remouit. I. C. 102. a. A ciuius altaribus sepe te ad necem ciuium transfulisti. de Ar. 245. b. Ab altaribus religiosissimis fugatus.

Altè, sublimè. I. A. 165. b. Altè extollere manum. Tusc. 235. b. Altè à terra. et de N. 51. b. Tollere se à terra altius. Or. 204. b. Cum uerbum aliquod altius transfertur. de Ar. 251. a. Tollere lectum altius. de Som. 130. a. Altè spectare atq; ad coelum contueri. de D. 119. a. Cum terra eraretur et sulcus altius esset impressus. I. V. 70. a. Indigna uidebatur ijs qui altius perspiciebant. Or. 205. b. Altè enim cade re non potes. id est, ex alto.

Alter, a, um. Tusc. 154. b. Agricola serit arbores, quæ alteri seculo profint. de Cla. 183. a. O magnam, inquit, artem Brutus, si quidem istis, cum summi essent oratores, due res maximæ, altera alter desuit. At. 233. b. Vt factum Dolobel le tantopere laudarem, adductus sum tuis et uinis et alteris literis. At. 211. b. Alteris iam literis nihil ad me de Attica. pro Clu. 25. a. Cum is unum iam et alterum diem desideraretur. de Cla. 165. a. Sed contra semper alter ab altero adiutus. Or. 214. a. Id est genus, ex tribus collocationis 40 partibus alterum de N. 51. a. Ergo alter alterius, ubi quinq; nactus est oua frangit. de Sen. 82. b. Nec nunc quidem adolescentis uires desidero: is enim locus erat alter de uicijs se nectuis. Off. 50. a. Ptolomeus, qui tui regnabat alter post Alexandriam conditam. I. A. 159. a. Quo senatus die leti or? proximo, altero, tertio, deniq; reliquis consecutus diebus non intermittere, etc. I. A. 227. a. Equitatus qui in Syriam ducebatur bipartitus: alter eum à quo ducebatur reliquit: alterum Cn. Domitius à legato Syriaco abduxit. pro Deiot. 44. a. Accedit ut accusator alterius crudelitate, et alterius indignitate perturbet. Ep. b. a. Quorū alterū mihi facere necesse est, alterū facio libenter. Tusc. 169. b. Necesse est enim alterum sit de duobus: ut aut, et, aut, etc. Tusc. 251. b. Ad Brutū nostrum hos libros alteros quinq; mittamus. de D. 96. b. Non modò his tribus, qui, etc. sed etiā alteris tribus, qui, etc. I. A. 243. a. In altero pudor, in illis libidines, scelera, etc. I. V. 206. a. Tam has phaleras, etc. quam alias, etc. quam tertias, etc. de In. 63. b. Caupo cum illum alterum, uidelicet qui nummos habere, animaduertit, gladium prope appositum uagina eduxit, et illum alterum occidit. At. 46. b. Ne ipsum accuso, deinde te, qua si me alterum. At. 53. b. Ad omnia me alterum se fore dixit. Ep. 98. Vide quam mihi persuasum te esse me alterum.

98 At. 182. a. Ad te tanquam ad alterum me proficiscens. Ep. 26. a. Quem si reliquissim, dicerent iniqui non me plane post annum ex provincia decessisse, quoniam alterum me reliquissim. Top. 228. b. De eodem et altero. et ibi. De eodem et alio. Altero tanto maior, id est duplo. I. Sequi. At. 224. b. Ego è Formiano exiens XVII. Calendarum, ut inde altero die in Tusculanum, scripsi hæc.

Altercor, concerto, contendo. de Cl. 178. Iam in alterando inuenit parem neminem. Item. 180.

Altercatio, onis. concertatio, contentio, et uol. studiū contentionis. At. 12. b. Redeo ad altercationem, surgit pulchellus, etc. de N. 5. a. Oritur mihi magna de re altercatio cum Veleio. de Cl. 179. a. Nulla est altercatio clamoribus unquam habita maioribus. At. 61. b. Altercationes, quas in senatu factas audio. Ep. 3. a. Idib. Ianuarijs in senatu nihil est consecutum, propterea quod dies magna ex parte consumptus est altercatione Lentuli et Camiij.

Alterius, a, um. quod uicissim fit, ut uicissitudine habet. I. V. 115. a. Senatus ex aliqua ciuitate qui iudicat, detur cum alterne ciuitates reiecte sunt. In Vat. 34. b. Lex de alternis consilij reiciendis. pro Arch. 190. b. Epigramma in aliquem alternis uersibus longiusculis. Tusc. 226. a. Alternis enim uersibus intorquetur inter fratres grauisissima contumelia. pro Clu. 47. a. Ex duabus orationibus capita alterna contraria inter se recitanda curauit. de Or. 161. a. Pedes aut heroes, aut chorios, aut alternos esse oportet. nam horū uicissitudine efficiet, ut, etc. pro Plan. 266. b. Senatus de ambitu, de reiectione fieri uoluit iudicium alterorum.

Alteruter, a, um. è duobus alter. At. 129. b. Duellio mæ daueram ut alteruter uestrum ad me ueniret. de In. 64. a. Nam horū in genus alterutrū illa quoq; incident, in quibus. I. V. 64. a. Video esse necesse alterutrū. et de N. 15. a. At. 154. b. Solò capite sanxit, si quis in seditione non alterutris partis esset. At. 142. a. b. Non est tua dignitatis atq; fidei, ut contra alterutrū, cum utriq; sis cōiunctissimus, arma feras. pro M. 134. a. Si in alterutro sit peccandū, malim uideri nimis timidus, quam parū prudens. Ep. 49. b. Si alterutrū necesse sit, audire ea malis, quam uidere. Ep. 118. b. Alterutrū ad conditionem descendere uult Casar, ut aut, etc. aut, etc. Ep. 115. b. Pompeium puto alterutrū de filijs ad te missurum. Ep. 190. b. Dum ipsorum alteruter uenit. de D. 121. a. b. Cur alterutrū eniserit. Alterius utrius. ex Prisciano.

Altifonus, a, um. ex alto sonans. de D. 102. a. Hic Iouis altifoni subito pemata satelles, etc. poetæ.

Alitonans, tis. ex alto tonas, pro Ioue ponitur. de D. 84. a. Nam pater alitonans, etc. poetæ.

Altitudo, nis. excelitas, uel celsitas. I. V. 249. b. Latum miæ opus ingens in mirandam altitudinem depressum. de D. 100. b. Labes agrī Priuernatis cum terra ad infinitam altitudinem descendisset. I. V. 225. a. Spelunca conuersa ad aquilonem infinita altitudine. de N. 45. b. Speluncarum concauæ altitudines. de N. 12. b. In hac immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum. contra Rul. 76. b. Altitudo montium. At. 150. b. Altitudo maris. Off. 65. a. Demoliri ædes quarum altitudo officeret auspicijs. de N. 45. b. Impendentium montium altitudines. de Cl. 170. b. Elatio atq; altitudo orationis. Or. 210. b. Omnium magnarum artium sicut arborū altitudo nos delectat. Part. 236. b. Altitudo animi in captendis incommodis. Off. 18. a. In liberis populis exercenda est etiam facilitas et altitudo animi quæ dicitur. pro R. P. 129. b. Altitudo fortunæ et gloria

99

Altercor, concerto, contendo. de Cl. 178. Iam in alterando inuenit parem neminem. Item. 180.

Altercatio, onis. concertatio, contentio, et uol. studiū contentionis. At. 12. b. Redeo ad altercationem, surgit pulchellus, etc. de N. 5. a. Oritur mihi magna de re altercatio cum Veleio. de Cl. 179. a. Nulla est altercatio clamoribus unquam habita maioribus. At. 61. b. Altercationes, quas in senatu factas audio. Ep. 3. a. Idib. Ianuarijs in senatu nihil est consecutum, propterea quod dies magna ex parte consumptus est altercatione Lentuli et Camiij.

Alterius, a, um. quod uicissim fit, ut uicissitudine habet. I. V. 115. a. Senatus ex aliqua ciuitate qui iudicat, detur cum alterne ciuitates reiecte sunt. In Vat. 34. b. Lex de alternis consilij reiciendis. pro Arch. 190. b. Epigramma in aliquem alternis uersibus longiusculis. Tusc. 226. a. Alternis enim uersibus intorquetur inter fratres grauisissima contumelia. pro Clu. 47. a. Ex duabus orationibus capita alterna contraria inter se recitanda curauit. de Or. 161. a. Pedes aut heroes, aut chorios, aut alternos esse oportet. nam horū uicissitudine efficiet, ut, etc. pro Plan. 266. b. Senatus de ambitu, de reiectione fieri uoluit iudicium alterorum.

Alteruter, a, um. è duobus alter. At. 129. b. Duellio mæ daueram ut alteruter uestrum ad me ueniret. de In. 64. a. Nam horū in genus alterutrū illa quoq; incident, in quibus. I. V. 64. a. Video esse necesse alterutrū. et de N. 15. a. At. 154. b. Solò capite sanxit, si quis in seditione non alterutris partis esset. At. 142. a. b. Non est tua dignitatis atq; fidei, ut contra alterutrū, cum utriq; sis cōiunctissimus, arma feras. pro M. 134. a. Si in alterutro sit peccandū, malim uideri nimis timidus, quam parū prudens. Ep. 49. b. Si alterutrū necesse sit, audire ea malis, quam uidere. Ep. 118. b. Alterutrū ad conditionem descendere uult Casar, ut aut, etc. aut, etc. Ep. 115. b. Pompeium puto alterutrū de filijs ad te missurum. Ep. 190. b. Dum ipsorum alteruter uenit. de D. 121. a. b. Cur alterutrū eniserit. Alterius utrius. ex Prisciano.

Altifonus, a, um. ex alto sonans. de D. 102. a. Hic Iouis altifoni subito pemata satelles, etc. poetæ.

Alitonans, tis. ex alto tonas, pro Ioue ponitur. de D. 84. a. Nam pater alitonans, etc. poetæ.

Altitudo, nis. excelitas, uel celsitas. I. V. 249. b. Latum miæ opus ingens in mirandam altitudinem depressum. de D. 100. b. Labes agrī Priuernatis cum terra ad infinitam altitudinem descendisset. I. V. 225. a. Spelunca conuersa ad aquilonem infinita altitudine. de N. 45. b. Speluncarum concauæ altitudines. de N. 12. b. In hac immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum. contra Rul. 76. b. Altitudo montium. At. 150. b. Altitudo maris. Off. 65. a. Demoliri ædes quarum altitudo officeret auspicijs. de N. 45. b. Impendentium montium altitudines. de Cl. 170. b. Elatio atq; altitudo orationis. Or. 210. b. Omnium magnarum artium sicut arborū altitudo nos delectat. Part. 236. b. Altitudo animi in captendis incommodis. Off. 18. a. In liberis populis exercenda est etiam facilitas et altitudo animi quæ dicitur. pro R. P. 129. b. Altitudo fortunæ et gloria

98

Altercor, concerto, contendo. de Cl. 178. Iam in alterando inuenit parem neminem. Item. 180.

Altercatio, onis. concertatio, contentio, et uol. studiū contentionis. At. 12. b. Redeo ad altercationem, surgit pulchellus, etc. de N. 5. a. Oritur mihi magna de re altercatio cum Veleio. de Cl. 179. a. Nulla est altercatio clamoribus unquam habita maioribus. At. 61. b. Altercationes, quas in senatu factas audio. Ep. 3. a. Idib. Ianuarijs in senatu nihil est consecutum, propterea quod dies magna ex parte consumptus est altercatione Lentuli et Camiij.

Alterius, a, um. quod uicissim fit, ut uicissitudine habet. I. V. 115. a. Senatus ex aliqua ciuitate qui iudicat, detur cum alterne ciuitates reiecte sunt. In Vat. 34. b. Lex de alternis consilij reiciendis. pro Arch. 190. b. Epigramma in aliquem alternis uersibus longiusculis. Tusc. 226. a. Alternis enim uersibus intorquetur inter fratres grauisissima contumelia. pro Clu. 47. a. Ex duabus orationibus capita alterna contraria inter se recitanda curauit. de Or. 161. a. Pedes aut heroes, aut chorios, aut alternos esse oportet. nam horū uicissitudine efficiet, ut, etc. pro Plan. 266. b. Senatus de ambitu, de reiectione fieri uoluit iudicium alterorum.

Alteruter, a, um. è duobus alter. At. 129. b. Duellio mæ daueram ut alteruter uestrum ad me ueniret. de In. 64. a. Nam horū in genus alterutrū illa quoq; incident, in quibus. I. V. 64. a. Video esse necesse alterutrū. et de N. 15. a. At. 154. b. Solò capite sanxit, si quis in seditione non alterutris partis esset. At. 142. a. b. Non est tua dignitatis atq; fidei, ut contra alterutrū, cum utriq; sis cōiunctissimus, arma feras. pro M. 134. a. Si in alterutro sit peccandū, malim uideri nimis timidus, quam parū prudens. Ep. 49. b. Si alterutrū necesse sit, audire ea malis, quam uidere. Ep. 118. b. Alterutrū ad conditionem descendere uult Casar, ut aut, etc. aut, etc. Ep. 115. b. Pompeium puto alterutrū de filijs ad te missurum. Ep. 190. b. Dum ipsorum alteruter uenit. de D. 121. a. b. Cur alterutrū eniserit. Alterius utrius. ex Prisciano.

Altifonus, a, um. ex alto sonans. de D. 102. a. Hic Iouis altifoni subito pemata satelles, etc. poetæ.

Alitonans, tis. ex alto tonas, pro Ioue ponitur. de D. 84. a. Nam pater alitonans, etc. poetæ.

Altitudo, nis. excelitas, uel celsitas. I. V. 249. b. Latum miæ opus ingens in mirandam altitudinem depressum. de D. 100. b. Labes agrī Priuernatis cum terra ad infinitam altitudinem descendisset. I. V. 225. a. Spelunca conuersa ad aquilonem infinita altitudine. de N. 45. b. Speluncarum concauæ altitudines. de N. 12. b. In hac immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum. contra Rul. 76. b. Altitudo montium. At. 150. b. Altitudo maris. Off. 65. a. Demoliri ædes quarum altitudo officeret auspicijs. de N. 45. b. Impendentium montium altitudines. de Cl. 170. b. Elatio atq; altitudo orationis. Or. 210. b. Omnium magnarum artium sicut arborū altitudo nos delectat. Part. 236. b. Altitudo animi in captendis incommodis. Off. 18. a. In liberis populis exercenda est etiam facilitas et altitudo animi quæ dicitur. pro R. P. 129. b. Altitudo fortunæ et gloria

Ambraciota. Tuf. 166. a. Callimachi quidem epigramma, in Ambraciotam Cleombrotum est.

Ambrosia, sita herba et cibus deorum. de Or. 130. b. Prefertim cum ita dicat ipse, ut ambrosia alendus esse uideatur. Tuf. 161. b. Non enim ambrosia aut neclare deos letari arbitror.

Ambulatio, onis, ipsa ambulandi actio. de Or. 87. a. Postero autem die cum illi maiores natu satis quiesceret, in ambulationem uentus esse dicebat, tum Scaeuolam duobus spatij tribus ue factis dixisse, etc. de Fin. 114. a. Constatuimus inter nos, ut ambulationibus compitalitij reseruemus. 214. b. Sed haec ambulationibus compitalitij reseruemus.

Ambulatio, locus et spatium ad ambulandum, ambulacrum. pro Dom. 237. b. Ibi enim postis est, ubi aditus templi est, et ualuae ambulationis. At. 60. b. et 61. a. Nostram ambulationem uelim, cum poteris, inuisas. Q. Fr. 318. a. Nichili ei restabat praeter balnearia et ambulationem et auiarium. Q. Fr. 319. a. Edera coeuestiuit qua basim uille, qua intercolumnia ambulationis.

Ambulatio, uel. At. 214. b. et Ep. 24. b.

Ambulo, as, uado, eo, iter facio, deambulo, in ambulo, cōtendo, decurro, per uolo, pedibus per agro, uel obo. Att. 137. a. Si enim recte ambulauit is qui hanc epistolam tulit, in ipsum tuum die incidit. de Fin. 88. a. Xerxes tantis classibus Helleponto iuncto Athoq; per fesso maria ambulauit, terramq; nauigauit. et ibi Xerxes maria pedibus peragrās, classibus montes. de Or. 114. a. Ambulare in sole. At. 98. a. Sed ut philosophi ambulāt, has tibi redditi tri putabā prius. At. 132. a. Eo aut modo ambulat Caesar, ut timeā ne citius ad Brundisium, quam opus sit accesserit. pro Q. 14. b. Triduo septingenta millia passuum ambulare. de Cl. 182. a. Adolefcens delicatus in litore ambulans. de Or. 155. a. Manliū nos etiā uidimus transuerso ambulante foro. A. cad. 13. b. Ambulare cum aliquo. de Fin. 89. b.

Amburo, ris, circumuro. pro Mil. 118. b. Vt Clodius sine exequijs ambureretur.

Ambustus, as, um, I. V. 90. a. Hic sociorum ambustus incendio tamē euolauit. pro Dom. 236. a. et de Ar. 224. a. Qui ambustus fortunari uerari reliquas domos suos cōportarent. pro Sest. Hercules corpus ambustus. pro Mil. 103. b. Huius ambusti Tribuni Pl. ille intermortuae conciones.

Amentatus, as, um, amentis, id est, loris ligatum, ad acris uis iaculandū, et feriendum. de Or. 102. a. Amentatas hostias ab aliquo accipere, et eas oratoris lacertis uiribusq; torquere. et de Cl. 189. b. Vt haestae uelutibus amentatae traduntur, sic argumenta, etc.

Amentis, tis, mente motus, perturbatus. pro S. R. 25. a. Pater igitur amentis, qui odisset filium sine causa. Or. 219. a. Incurristi amentis in columnas. I. A. 201. b. Homo amentissimus, atq; omnibus cōsilijs preceps ac denius. I. P. 83. b. Cum tu o uecoris atq; amentis complexus es illud funestum animal, etc. pro Flac. 166. a. Quem posthac tam amentem fore putatis? qui, etc.

Amentia, tis, Tuf. 192. a. Amentia est animi affectio sine mine mentis carēs. I. C. 109. b. Mens sana cōfligit cum amentia. Antequā. 195. b. Ego inimicorum amentiae paucorum omnium salutis causa decedā. de Arusp. 254. a. Hanc ob amentiam arreptus est unus ex patritijs, cui, etc.

Ameria, oppidum, et municipium. pro S. R. 21.

Amerinus, na, num. pro S. R. 21.

Amica, cae, I. A. 171. b. Mater amica filij tanq; uirū sequatur. At. 164. b. Hic tamē Cithærida secum lectica aperta portat, altera uxorem, septem praeterea cōiunctae lecticae

amicarū. de D. 138. a. Alcibiades amicae amictus amiculo. Amicula, uel amnicula. de Or. 131. Amicē, beneuolē. Of. 19. a. Viuere simpliciter, fideliter, uicēq; hominum amicē. I. V. 59. b. Familiarissimē et amicissimē uiuere cū aliquo. de Fin. 59. Amicē et beneuolē fecisti. de Am. 97. a. et pro Plan. 27. a. b. Tu autem, quod mihi tantū tribuis, etc. facis amicē. Part. 122. a. Vt amicē, ut intelligenter, ut attentē audiamur.

Amicio, cis, uestio, operio. de Cl. 169. b. M. Popilius, ut erat lena amictus, ita uenit in concionē. I. A. 176. a. Caesar amictus toga purpurea. de Or. 154. b. Hippias gloriosus est pallium quo amictus, fascos quibus indutus esset, se manu sua cōfessisse. I. C. 109. a. Velis amictū, nō togis. I. P. 93. a. Haec toga qua sum amictus. de D. 218. a. Alcibiades paulo ante in uerū uisus est in fornix amicae amictus amiculo.

Amicitia, tis, beneuolentiae coniunctio, familiaritas, necessitudo. de In. 83. a. Amicitia est uoluntas erga aliquē rerum bonarū, illius ipsius causa quem diligit, cum pari eius uoluntate. de N. 25. b. Hominiū charitas et amicitia grauita est. de N. 25. a. Charū ipsum uerū est amoris, ex quo amicitiae nomen est ductum, quam si ad fructum nostrū referemus, non ad illius commodā quem diligitur, non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatis suarū. de Am. 101. a. Amor, ex quo amicitia est nominata, princeps est ad beneuolentiam coniungendā. Part. 237. b. Amicitiae charitate et amore cernuntur. de Am. 105. a. Solem ē mūdō tollere uidentur, qui amicitiam ē uita tollunt, qua nihil a dijs immortalibus melius habemus, nihil iucundius. Of. 12. a. Est ea iucundissima amicitia, quam morū similitudo cōiungit. de Am. 105. b. Similitudo illicet et attrahit ad amicitia. pro Plan. 266. b. Quae potest esse iucunditas uita, sublati amicitijs, quae porro amicitia potest esse inter ingratos? de Leg. 162. b. In amicitia illud efficitur, quod quibusdam incredibile uidetur, est autem necessariū, ut nihil se se plus, quam alterum diligit. de Am. 113. b. Amicitia uia in eo est, ut unus quis animus fiat ex pluribus. Of. 12. a. Efficiturq; id, quod Pythagoras uult in amicitia, ut unus fit at ex pluribus. de Leg. 162. b. Amicitia est ea uis, ut similitatq; sibi aliquid quam alteri maluerit, nulla sit. pro Plan. 259. b. Vetus est lex illa iuste uerēq; amicitiae, quae nihil cum illo iam diu est, ut idem amicus semper uelint: nec est uel certius amicitiae uinculū, quam consensus et societas consiliorum et uoluntatū. de Am. 104. b. Haec igitur prima lex amicitiae sanetur, ut ab amicis honesta petamus, amicorū causa honesta faciamus. et idē 103. b. pro Deiot. 148. b. Iungere consuetudinem et amicitiam cum aliquo. de Am. 99. b. Est autem amicitia nihil aliud, nisi omnium diuinarum humanarumq; rerum, cum beneuolentia et charitate cōiunctio. de Am. 98. b. Et id in quo est omnis uis amicitiae, uoluntatis, studiorū, et sententiarū summa cōfessio. Of. 24. b. Amicitias magis decere censent sapientes, sensim dissuere, quam repente praecidere. de Vn. 197. b. Miusdus ipse se concordā quadam amicitia et charitate complectitur. pro Quin. 4. b. Si amicitia ueritate colitur, qui amicum prodit, uanus sit necesse est. pro Clu. 42. b. Nam mihi cū ambobus est amicitia, cum altero uerō magnus usus, et summa utriusq; officijs cōstitutā necessitudo. pro Mur. 125. b. Cū graue est uerē accusari in amicitia, tum etiā si falsō accuseris, nō est negligendū. pro Dom. 218. b. Quod enim par amicitia fuit unq; in hac ciuitate cōiunctus, quam suis ipsi inter nos, ego et Pompeius, pro R. P. 126. b. Nec me poenitet mortales inimicitias, sempiternas amicitias habere. de Cl. 192. a. Crassus initio etatis ad amicitia meam se contulit

contulit. At. 35. a. Recipere aliquem in amicitia. Att. 106. b. Tu soles conglutinare amicitias testimonijs tuis. Ep. 12. b. et 38. a. Hic multum ualuit uetus amicitia, quā tu non ignoras mihi et Q. Fratris cum Caesare fuisse. Item: Et doctissimi homines, quorum sunt de amicitia, gerenda praeclearissimē scripti libri. de Off. 61. a. Damon et Pythias Pythagorei. et ibi multa de amicitia. de Am. 115. b. Vos horator ut uirtute excepta, nihil amicitia praestabilius esse putetis. de Fin. 62. b. Omnium rerum, quas ad beatē uiuendū sapientia comparauerit, nihil est maius amicitia, nihil uberior, nihil iucundius. et ibi de amicitia multa.

Amictus, tus. Tuf. 246. a. Mihi amictui est Scythicū tegmen. At. 88. a. Statua, quam esse eiusdē status, amictus, annulus, imago ipsa declarat. de Or. 117. a. Imitari alicuius amictum, aut statum, aut motum.

Amiculus, li, palliolū, uestis. de N. 76. b. Dionysius aureū Ioui detrahit amiculus, grandis pondere, eiq; laneū palliū iniecit. de D. 158. a. Alcibiades amicae amictus amiculo. Amiculus, li. I. V. 165. a. Decimus amiculum meum.

Amicus, as, um, beneuolus, necessarius, beneuolentia cōiunctus, totus noster, effusus in aliquem. de Fin. 62. b. Amici maxima amoris conspiratione consentientes. At. 262. b. Mihi nemo est amior, nec iucundior, nec charior Attico. At. 280. b. Charitas liberorum amiores parentes Reip. reddit. de Am. 106. b. Vita inculta et deserta ab amicis, nō potest esse iucunda. Of. 111. a. Vt in Graecorum prouerbio est, amicorum omnia esse cōmunia. de Leg. 162. b. Vnde enim illa Pythagoreia uox τὰ τῶν φίλων κοινὰ, λαὸν φίλων ἰσότηρ. Q. Fr. 303. a. Tribuni pl. designati sunt nobis amici, consulēs se optime ostendunt, praetores habemus amicissimos. Ep. 32. a. Vt omnes intelligant, nec me beneuolentio rui quā succedere, nec te amior potuisse prouinciā tradere. I. A. 237. b. Deiotarus unus in toto orbe terrarum ex animo amicus, uerēq; beneuolus, unus fidelis populo Ro. Ep. 31. b. Successor contumētissimus et amicissimus. de Am. 98. b. Ex omnibus seculis uix tria aut quatuor nominantur amicorum paria. pro Q. 10. b. Amicos obseruantia retinere. de Am. 115. a. Acquirere amicos. de Am. 111. a. Est enim is amicus quidem, qui est tanquā alter idē. Of. 13. a. Vir bonus et simplicis ueritatis amicus. pro Clu. 36. a. Amicus necessarius, communis pro Fla. 149. a. Amicus et per necessarius meus. Of. 11. a. Illud enim honestum nos mouet, atq; illi in quo est, amicos facit. Tuf. 240. b. Vtinam ego uobis tertius amicus ascriberer. At. 190. a. Nihil est mihi amicus solitudine. At. 99. a. Vt ego amior inueniret Ciliam erarijs, quam nostro. At. 4. b. Iste noster amicus. de Or. 115. a. Vbi iudex amicus aduersario, et inimicus tibi est. At. 36. a. Ille noster amicus semper in laude uersatus. Ep. 6. b. Praeterea nemini de consularibus amici animi erga te possum esse testis.

Amistio, onis. I. P. 88. a. Oppidorū turpis amistio. Ep. 47. b. Amistio omnium rerum et desperatio recuperadi. I. P. 88. b. Amistio dignitatis.

Amistus, as, um. At. 137. b. Causam reip. amissam puto. Amita, tis, soror patris. pro Clu. 23. b. Cluentia, quae amita huius Habiti fuit.

Amitto, tis, dimitto, offendo, iacturam facio, perdo. I. A. 226. b. Omne ius imperij et exercitus amissisti. pro S. R. 37. b. Omnem honestatem amittere. de Or. 118. a. Quas rerum negligentia plerasq; causas uidemus amitti. pro S. R. 44. b. Absiditate malorum sensum omnē humanitatis ex animo amissimus id est, dimissimus, eiecimus. de Pro. 72. b. et pro Mur. 134. b. Hoc tempore amisso annus

est integer expectandus. Postquam. 212. b. Praesertim cum illa amissa recuperauerim, uirtutem et fidem nunquā amiserim. de Ar. 251. a. Amittere mentem, id est, insanire. de Or. 100. a. Amittere ciuitatem. Ep. 9. b. Amittere dignitatem. pro Mil. 108. b. Amittere uita. pro Mar. 133. b. Quos amissimus ciues, id est, propter mortem. pro Cael. 51. a. Cur Licinium de manibus amiserunt? pro Q. A. 46. b. Totam uita aut obtinere, aut amittere. pro S. R. 23. b. Per summū dedecus uita amittere. Ep. 51. b. Amittere ornamenta. Ep. 51. b. Qui filium consularē magnis rebus gestis amissisti. Tuf. 250. a. Amittere lumina. Of. 79. a. Mea opera Q. Fabi Tarentum recepisti. certē, inquit, ridens: nam nisi tu amississes, nunquā recepissem. Ad Her. 38. a. Decius amissit uita, at non perdidit: accepit patriam, amissit animā. Tuf. 163. b. Cum acriter oculis deficientem solem intuerentur, ut aspectum omnino amitterent. de N. 66. b. Corpora intereunt humore aut spiritu amisso. et 77. b. Quasi ego non sim questus de amissa salute. I. V. 209. b. Præda de manibus amissa: id est, elapsa. Ep. 107. b. Cogito commorari, quoad me reficiam. nam et uires et corpus amisi. de N. 51. a. Amittere aliquem captum: id est, dimittere. I. V. 154. b. Amittere rem de manibus. I. V. 68. b. Classes amissae ac perditae. de Or. 100. b. Amittere ciuitatem, id est, perdere ius ciuitatis. pro Cecin. 287. b. Amittere occasionem. et At. 24. 2. b. Occasio amissa. pro. Deiot. 145. b. Amittere receptum. I. Receptū. Amittere memoria alicuius, id est, obliuisci. ut de Sen. 81. a. Nec sepulchra legens uereor, quod aiunt, he perdam memoriam. pro Mur. 134. b. Amistio iam tempore. C. Re integra.

Ammon, onis. Iupiter, qui in arena templum habere ret. de D. 80. b. Ammonis oraculum. et 100. a. Amnis, nis, fluuius. de N. 45. b. Liqueores perlucidi animum, riparum uestitus uiridissimi. Or. 200. b. Alter sine ullis salebris quasi sedatus amnis fuit, alter incitator fruetur. de D. 88. b. Quosdam exaruisse amnes, aut in alium cursum contortos et deflexos uidemus.

Amo, as, diligo, charum habeo, studio prosequor, beneuolentia complector, magno amore uel studio in aliquem sum uel existo, saueo, in delicijs habeo, in oculis sero, amore captus sum. Qui tanto amore suas possessiones amplexi tenebant, ut, etc. I. Amplector. At. 35. a. Pompeius amat nos charosq; habet. Ep. 133. b. Mihi deniq; nunc amare uideor, antē dūlexisse. Item, Clodius ualde me diligit, uel ut tuas iustasque dicam, ualde me amat. Ex his apparet aliquanto plus esse amare, quam diligere: uerum hoc non semper obseruatur, ut I. V. 211. b. Homo qui et amari et diligi uellet. Attic. 8. a. Diligere, amplecti, amare, aperte laudare aliquem. de Am. 115. a. Amare nihil aliud est, nisi eum ipsum diligere quem ames, nulla indigentia, nulla utilitate quaesita. Ep. 8. a. Magnitudinem aut mi tui semper sum admiratus, semperq; amauit. Ep. 135. a. Delectauerunt me literae tuae, in quibus primum amauit amorem tuum. At. 100. a. Nam Alexidis manum amabam, quod, etc. I. C. 113. a. Auus tuus clarissimus uir amauit uicē patriā et ciues suos. I. A. 187. a. Quem ego et frater meus certatim amamus, omnibus horis, oculis, auribus, cōplexu tenemus. de Ar. 248. a. Quam uolumus P. C. licet ipsi nos amemus, tamen nec numero Hispanos, nec robore Gallos superamus. Of. 6. b. Facile quod cuiusq; temporis officium sit, poterimus, nisi nosmetipsos ualde amabimus, iudicare. Top. 225. a. Nidmum se amare. At. 65. a. Et in eo me ualde amo. At. 83. b. Habes meam causam, quae si Bruto non probatur, nescio cur illum amemus. Q. Fr. 313. a. Ad-

huc

huc (si me amas) Marius. At. 77. a. Si quicquam me amas, hunc locum ama. I. C. 106. a. Qui alios ipse amabat turpissimè, aliorum amori flagitiosissimè serviebat. Q. Fr. 327. b. Pöpeius quam se ipse amas sine rivali. At. 189. b. Perierit ea que amabas. At. 101. a. De Randusculo multum te amo. Item: Te tamè mi Brute amo, quod uoluisi, & c. At. 2. b. Si gna que nobis curasti, ea sunt ad Caietam exposita, te multum amamus, quod ea abs te diligenter paruoq; curata sunt. Ep. Sensi ex literis tuis ualde te laborasse, amo igitur uoluntatem. Ep. 126. b. Et in Attilij negotio te amavi. I. A. 159. d. Amari & charum esse. At. 28. b. Volo ames constantiam meam. Off. 14. a. Amare diuitias. Q. Fr. 293. b. Amare ex animo. At. 86. b. Ciceroes pueri amant inter se, dicunt.

Amicitia, is, de N. 46. a. Amicitia orarum & litterarum. Q. Fr. 520. b. Domus suppeditat hortorum amicitiam. De Pro. 74. b. Amicitia locorum. Ep. 94. b. Ocio tibi perfrui mirifice licuit, cum esses in ista amicitate penes solus relictus, pro Pom. 12. b. Non illum amicitias ad delectationem reuocauit. Q. Fr. 317. b. Summa amicitias suminis. Parad. 117. b. Cogitatio amicitiarum ad delectationem.

Amoenus, a, um, uoluptarius, iucundus, I. V. 252. a. Amoenus sanè & arbitris semotus locus. de Or. 135. b. Nec amoenum, nec salubrem locum censo. de D. 89. a. Per amoenam salicta. Att. 252. a. Prædiola nostra bellè adificata, & satis amœna.

Amor, oris, charitas, beneuolentia, gratia, studium, pietas, delicia, de Or. 127. b. Hæc res amorè magis conciliat, illa uirtutis defensionem charitatem. Ep. 194. a. Filius tuus, cui nos & charitate & amore tuum officium præstaturos non debes dubitare. Part. 237. b. Amicitia charitate & amore cernuntur. de Am. 101. a. Amor ex quo amicitia est nominata, princeps est ad beneuolentiam coniungenda. de N. 25. a. Amor ex quo amicitia nomen est ductum. At. 273. a. Nihil mihi minus hominis uidetur, quam non respondere in amore ijs à quibus prouocare. pro Flac. 164. a. Nimia pietas, & summus amor in patriam. de Or. 101. a. Magno amore inflammatum esse in patriam. pro Arch. 191. a. Amor glorie nimis acer. pro Syll. 181. a. In alijs etiam fuit iste consularis amor. Off. 4. a. Facies honesti, que si occupata, ambiguitas est. de D. 132. b. Nam illa amphibolia, que Croæsum decepit, uel Chryssippum potuisset fallere. & ibi. Tamen hæc amphibolia uersus ut intelligere potuisset. ad Her. 9. a. Cognitionem amphibolarum eam, que à dialectis profertur, non modo nullo adiumento esse, sed potius maximo impedimento: omnes enim illi amphibolias aut cupantur, eas etiam que ex altera parte sententiam nullam possunt interpretari, itaq; & c. & ibi multa contra dialecticos.

Amphictiones, num. commune Græciæ consilium, de In. 71. a. Accusantur apud Amphictiones, id est, apud commune Græciæ consilium.

Amphibologia, I. P. 100.

Amphilochous Argiuorum rex, & augur, de D. 98. b.

Amphora, re. uasis uinarij genus & mensura. I. V. 143. b. Iam nõ quero unde CCC. amphoras mellis habueris. pro Fon. 278. a. Titurij Toloje quaternos denarios in singulas uini amphoras portorij nomine exegisse.

Amplè, magnificè, de Cl. 182. b. Sublatè amplexè dicere. pro Dö. 228. a. Oia collegia amplissimè de salute mea deereuerit. I. V. 214. a. Ample magnificèq; triclina exornare. I. V. 131. a. Honores amplissimè & magnificèq; gestare. I. A. 205. a. Quibus militibus agri amplissimè dati assignati essent. I. A. 224. a. Aliquem supremo die suo quam amplissimè

amplissimè efferre. Tus. 233. a. Elatè & amplè loqui. (de missè & humiliter sentire.

Amplexor, ris, amplexu circumplico, complector, de Som. 127. b. Ille me amplexus atq; osculans flere prohibebat. Epist. 63. b. Cesar faret ingenijs, nobilitatem et dignitatem hominum amplectitur. I. A. 213. a. An Antonius equites Rom. amplectetur. At. 8. a. Diligere, amare, amplecti, laudare aliquem. pro Mil. 115. a. Quia nimis amplecti plebem putabatur. Ep. 85. a. Me amicissimè quotidie magis Cesar amplectitur: pro Cecin. 292. b. Constituere actionem, que nequamquam satis uerbis causam & rationem iuris amplectatur. pro Fon. 279. a. Quæsi index nõ amplectetur omnia consilio, non animo ac mente circumspectat: profectè, & c. pro Q. R. 51. a. Quod ego pluribus uerbis amplecterer, sic. I. C. 118. b. Paruulus filius, qui mihi uidetur amplecti temp. de Or. 105. a. Nam quod ius civile tam uehementer amplexus es, uideo quid equis. pro Syl. 178. a. Qui tanto amore suas possessiones amplexi tenebat, ut, & c. pro Q. R. 51. a. Quod ego pluribus uerbis amplecterer, si non, & c. Ep. 74. b. Cum uerò ea tua sit uoluntas, ut liberè amplexor talem animum. de Or. 94. a. Assentior tibi, qui non ita amplecteris artem ut alij solènt. pro S. R. 46. a. Hæc parui temporis memoriam, illæ perpetuæ existimationis fidem & religionem amplectuntur.

Amplexor, aris, Ep. 12. a. Inimicum meum sic amplexabantur, sic in manibus habebant, sic subiebat, sic me præfente osculabantur, ut, & c. Ep. 15. a. Meq; inspectante seape inimicum meum modo in fenatu ferere seducunt, modo familiariter atq; hilarè amplexantur. Q. Fr. 353. b. Appius totum me amplexatur. At. 280. a. Quo magis amplectetur ac tueatur iudicium suum. de Fin. 114. b. Aut ipsius animi cognitionem amplexarentur, actionem relinquere. At. 98. a. Per fortuna, omnem tuum amorè, quo me es complexus, confer ad eam curam. pro Sest. 23. a. Neque ullum amplexari ocium, quod abhorreat à dignitate. Ac. 45. a. Species, que Plato mirifice erat amplexatus.

Amplexus, xus, de D. 97. a. Puer circumplicatus serpenis amplexu.

Amplificatio, onis, Off. 6. a. Nec uerò amplificatio rei familiaris nemini nocens uituperanda est. Par. 234. b. Est igitur amplificatio grauior quadam affirmatio, que motu animorum conciliè in dicendo fidè. Ad Her. 20. b. Amplificatio, que inducit, aut ad misericordiam trahit auditoris animi. de D. 115. a. Si extis pecunia mihi amplificatio ostenditur. Or. 206. a. Ergo in omni genere amplificatiois exarsumus. Off. 4.1. a. Amplificatio honoris et glorie.

Amplificator, oris, Tus. 230. a. Pythagoras nõ solum nominis inuentor, sed etiam rerum ipsarum amplificator fuit. Ep. 151. b. Me tua dignitatis non modo fautorem, sed etiam amplificatorem cognosces.

Amplifico, as, augeo, amplum facio, dilato, multiplico, uerbis paruam rem magnam facio, uerbis maius & acerbius facio, colloquuto. de Fin. 57. a. Ut postea uoluptas augeri amplificariq; non possit. de N. 59. b. Eamq; facultatem differèdi amplificauit Academia. de N. 55. a. His naturis relatus amplificatur sonus. Ac. 2. a. Ac uere ne talium personarum cum amplificare uelim, imminuam gloriam. Ep. 29. a. Dignitas tua, que quidem à te ipso integritate & clementia tua sic amplificata est, ut nihil addi posse uideatur. de Am. 107. a. Amplificare fortunam. Tuscul. 136. a. Nam atrectatu & quassu seum amplificatis dolorum. Orat. 203. a. Augere & amplificare res. de Orat. 96. b. Que pro nobis sunt, amplificanda atque augenda:

que pro aduersarijs, infirmada atq; frangenda. Et. 104. a. Aliquid dicendo amplificare atq; ornare. pro Dom. 231. a. A populo semper sum defensus, amplificatus, & ornatus. de Or. 152. b. Amplificare rem ornando, quod ualeat non solum ad augendum & tollendum aliquid dicendo, sed etiam ad extenuandum atq; abiectionem. pro Pom. 13. b. Conferuare atq; amplificare temp. Antequam. 193. a. Alicuius amplitudinem ac gloriam laude atq; honoribus amplificare. I. C. 111. a. Qui hanc urbem conditam amplificatamq; seruauit. de N. 27. b. Respublica amplificata. de Leg. 190. b. Pauci honore & gloria amplificati, uel corrumpere mores ciuitatis, uel corrigere possunt.

Amplio, as, comperendino, amplius pronuncio, rem profero, pro Cec. 290. a. Cum causam non audisset, et potestas esset ampliandi, dixit sibi liquere. I. V. 81. a. Glauicia primus tulit, ut comperendinaretur reus, antea uel iudicari primò poterat, uel amplius pronunciarè. et 91. a. Ut Philodamo amplius pronunciaretur, aliàs, Ampliaretur. & 81. a. Ut etiam si lex ampliandi faciat potestatem, tamen isti sibi turpe existiment, nõ primò iudicare. Ad Her. 35. b. Quid sibi iudices, quare istum nefarium ampliaueritis? de Cl. 172. a. Cum consules re audita amplius de consilij sententia pronunciauissent. & ibi. Iterumq; eodem modo rem à consulis esse prolatam.

Amplitudo, nis, de In. 83. a. Amplitudo est potètie aut maiestatis, aut aliquarum copiarum magna abundantia. de Or. 123. b. Maiestas est amplitudo ac dignitas ciuitatis. Ad Her. 9. b. Maiestatem is minuit, qui amplitudinem ciuitatis detrimento afficit. pro S. R. 19. a. Vir in quo summa autoritas est atq; amplitudo. pro Mur. 127. b. Pöpeius posteriori suis amplitudinem nominis, quam nõ acceperat, tradidit. de Cl. 191. a. Ad summam amplitudinem peruenire. pro Mur. 127. b. Quod uirtute perfecisti, ut summa amplitudine dignus putareris. Antequam. 193. b. Amplitudine et gloriæ alicuius laude atq; honoribus amplificare. Off. 14. b. Horum sententia ad claritatem amplitudinemq; aptior est. Off. 13. b. Harum rerum duarum splendore omnis & amplitudo est. pro S. R. 41. a. Humilitas cū dignitate de amplitudine contendit. I. V. 226. a. Signum fuit quoddam exere modica amplitudine, singulari opere. Ep. 17. b. a. Illud ad tuam amplitudinem & dignitatè pertinet, te, & c. I. V. 131. a. Ut omnes huius honores inter suos & amplitudinem possent cognoscere. Ep. 144. a. Ut omne nostrum consilium, & c. ad amplitudinem tuam cõferamus. Ep. 4. b. Possum confirmare, te summo omnium studio amplitudinem tuam retenturum. Ep. 6. a. Illustrabit (mibi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria.

Ampliuagus, ad Her. 22. a. Ampliuagus imagines reddunt.

Amplius, plus quam, iam, de Or. 91. a. Non luctabor, inquit, tecum Crasse amplius: id enim, & c. At. 4. b. Ille satisfdari amplius abs te non petit. Tuscul. 47. b. Eo contentus non querunt amplius. pro S. R. 42. b. Quid uis amplius & ibi. Quid queris amplius? de In. 60. b. Quid nam amplius desideratis. Acad. 20. b. At amplius non desideramus. I. C. 98. b. Etenim quid est Catilina quod iam amplius expectes? pro Plan. 273. b. Queris quid pro liberis meis amplius quam pro Planco facio, facere possent. de N. 32. b. Stirpibus natura nihil tribuit amplius, quam ut eas alendo atq; augendo tueretur: bestijs autem sensum et motum dedit, etc. homini hoc amplius, quod addidit ratione. At. 276. a. Cui cū essem assensus, decreui hoc amplius, ut, & c. pro Cec. 305. a. Habetis cū, ut nihil dicam amplius, qui se,

qui se,

Etum putaret, negat, etc. de Or. 154. a. Quantis ex angustijs oratorem educere ausus es. pro Plan. 270. b. Etenim uerebantur credo angustias, quasi res, etc. pro Cec. 301. a. Et me ex hoc (ut ita dicam) campo aequitatis ad istas uerborum angustias, et ad omnes literarum angulos reuocatus. contra Rul. 73. b. et pro Cor. 67. b. Et multa alia, quae senatus propter angustias avarij uendenda censuit. Acad. 28. a. Cum sit campus in quo possit exultare oratio, cur eam in tantis angustias, et in stoicorum dumeta compellimus? Ep. 265. a. Excusationem angustiarum tui temporis accipio. de Orat. 164. b. Angustia temporis. de Orat. 85. a. In his uel asperitatibus rerum, uel angustijs temporis obsequar studijs nostris. de N. 30. a. Fretorum angustiae. Ep. 264. b. Ex meis angustijs illius sustento tenuitatem. Part. 240. Angustia rei familiaris. I. P. 84. b. Non capiunt angustiae pectoris tui, non egestas animi recipit tantam personam. pro Mar. 135. a. b. Tunc animus nunquam his angustijs, quas natura nobis ad uiuendum dedit, contentus fuit.

Angustus, a, um. arctus, exiguus, breuis. de Leg. 159. b. In paruum quendam, et angustum locum concludi. de L. 191. b. Potes etiam lex Maria fecit angustos. Off. 11. b. Ab illa enim immensa societate humani generis in exiguum angustumque concludi. de Am. 99. b. Ex infinita societate generis humani ita contracta res est, et adducta in angustum, ut omnis charitas aut inter duos, aut inter paucos iungatur. Acad. 46. b. Illi perturbationes animi ex homine non tollunt, sed eas contrahunt in angustumque deducunt. Off. 14. a. Nihil est tam angusti animi, tamque paruum, quam amare diuitias. de Or. 114. a. Philosophi angustijs et concisus disputationibus illicati. pro Rab. 92. a. Illam alteram partem nimis exiguam et angustam esse uoluiti. pro Pl. 270. a. b. Nunc ab utroque eas auulsas ais, ne in angustum uenirent. Acad. 23. a. Latum. Angustum. de Fin. 61. a. Ecce autem alij minuti et angusti, aut omnia semper desperantes.

Anhelitus, tus. spiritus, respiratio. Off. 26. b. Quae cum fiunt, anhelitus mouentur, uultus mutantur, ora torquentur. Postquam. 270. b. Non te uentorum odor, non uini anhelitus in eam cognitionem adducebat, etc. de D. 104. a. Credo etiam anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus inflatae mentes oracula sunderent. de D. 117. a. Placet stoicis eos anhelitus terrae, qui frigidi sint, cum fluere ceperint, uentos esse. de D. 132. b. Euanuisse aiunt uetusta te uim loci eius, unde anhelitus ille terrae fieret. I. A. 246. b. Quam uim anhelitus fore censetis.

Anhelo, as. spiro, respiro. de N. 48. a. Dum gelidum ualido de pectore frigus anhelans, Capricornus. I. C. 104. a. Catilina furens, audacia, scelus anhelans. Ad Her. 41. b. Iste anhelans ex infimo pectore crudelitatem. Ad Her. 34. b. Itaque anhelans ex imis pulmonibus praecura spiritus ducatur. de Orat. 146. b. Verba inflata et anhelata grauius.

Anicula, le. Anus, uetula mulier. de N. 12. b. Cui tantquam aniculis, et quidem in doctis fato fieri omnia uidentur. Tus. 183. b. et de Cl. 180. a. Anicula saepe in ediam bidduum aut triduum ferunt.

Anio, enis. fluuius ad III ab urbe miliarium. de Cl. 169. a. l. Flebs. Off. 75. a.

Aniensis tribus. pro Pl. 270. a.

Anilis, le. quod Aniculum potius, quam uirum decet. T. 168. a. Pellantur ergo ineptiae istae penes aniles. et de D. 134. b. Omnem superstitionem imbecilli animi atque anilis esse.

Aniliter. de N. 78. b. Superstitiose atque aniliter dicere aliquid.

Anima, mae. aer, animus, animus spirabilis, spiritus, manes, uita. I. V. 178. a. Apronius, qui non modo animum integrum, sed ne animam quidem puram conseruare potuisset. Tus. 152. a. Animus, ab anima dictus est. de Vn. 197. a. Inter ignem et terram, aquam Deum animamque posuit. de N. 53. a. et 54. a. Aspera arteria excipit animam eam, quae ducta est spiritus, eamque a pulmonibus respiratione redit. de Or. 108. a. Anima quae spiritu in pulmones ducitur, item continere animam. pro S. R. 30. a. Ducere animam de caelo. Or. 206. b. Ita uiuum dum possunt, ut ducere animam de caelo non queant. de N. 58. a. Sui, ne putresceret, anima prosale data est. de Or. 159. b. Interclusio animae et angustiae spiritus. At. 145. a. Aegrotat dum anima est, spes dicitur. de N. 18. b. Anima consilij rationisque particeps. Ac. 31. a. Si simplex animus, utrum sit ignis, an anima, an sanguis. de Sd. 131. a. Hec est natura propria animae atque uis, ut ipsa se ipsa moueatur. quae si est una ex omnibus quae sese moueat, neque nata est certe, et aeterna est. de N. 65. a. Querit apud Xenophontem Socrates unde animam arripuerimus, si nullus fuerit in mundo deus. Tus. 152. a. Animus anima continetur pro S. R. 45. a. Is tibi omnia sua praeter animam tradidit. I. C. 122. b. Praeterea de uestra uita, de coniugum uestrarum ac liberorum anima hodierno die iudicandum est. pro Sest. 21. a. Si P. Sestius animam, quam uix retinuit, edidisset. Ep. 238. a. Vos meae charissimae animae, quam sepius ad me scribite. Ep. 239. a. Considerandum uobis etiam atque etiam animae meae diligenter puto, quid faciatis. In Ar. Hec augens anima uitali flamine mulcet. Tus. 152. a. Nam et agere animam, et efflare dicimus. At. 119. a. In unius hominis quotannis periculose aegrotantis anima, positas nostras omnes spes habemus. pro Q. R. 48. b. Eodem tempore et gestum, et animam ageres. pro Mil. 111. a. Amittere animam est, mori. Ad Her. 38. a. Efflare animam id est mori. Ep. 123. a. Agere animam id est, mori. I. V. 364. a. Reliqua est causa, quae non delata ad me, sed in anima sensus, meo penitus affixa atque insita est. Animula. Ep. 50. b.

Animabilis, le. de N. 44. a. Terra sita in media parte mundi, circumfusa undique, est, haec animabilis spirabilisque natura, cui nomen est aer.

Animaduersio, onis. consideratio, attentio, notatio. de Or. 122. a. Excitanda est animaduersio et diligenda, ut ne, etc. Or. 216. a. Nec enim effugere possemus animaduersionem, si semper ipsam pedibus uteremur. de Or. 122. a. Atque hoc totum est, siue artis, siue animaduersionis, siue consuetudinis, nosse regiones, etc. Or. 215. a. Notatio naturae atque animaduersio peperit arte. pro Cec. 291. b. Quid ad actoris notionem et animaduersionem ages. pro Ar. 188. b. Tamen hanc animaduersionem humanissimam ac liberalissimam iudicaretis.

Animaduersio, pena, castigatio. Off. 74. b. Notationes animaduersionesque censorum. At. 282. a. In animaduersione poenaeque esse diuitem. Off. 18. a. Omnis animaduersio et castigatio contumelia uacare debet. Ep. 66. a. Mea animaduersione et supplicium. de Fin. 56. a. Continere aliquid metu animaduersionis. I. A. 153. b. Animaduersio Dolobellae in sceleratos seruos. pro Cl. 44. a. Animaduersio uiciorum. Ep. 66. a. Meam animaduersionem et supplicium, quo usurus eram in eum quem ceperissem, remitto tibi. I. A. 164. a. Comprehensio fontium mea, animaduersio sententia fuit. pro S. R. 29. b. Animaduersionis paternae meus.

Animad-

Animaduersor, oris. Off. 29. b. Sic nos si acres et diligentes iudices esse uolumus, animaduersoresque uiciorum, magna intelligemus saepe ex paruis.

Animaduertio, tis. noto, animum aduerto, attendo, animum attendo, exaudio, deprehendo, sentio, intelligo. de N. 2. b. Sin autem Dij non possunt nos uiuare, nec uolunt nec curant omnino, nec quod agamus animaduertunt, quid est, etc. I. C. 201. b. Quid est Catilinae quid attendis? quid animaduertis horum silentium? Ep. 182. a. Dignitas tua facit, ut animaduertatur quicquid facias, etc. 33. a. Animaduerti enim et didici ex tuis literis, etc. Att. 88. b. Deinde me obsecras amantissimae, ne obliuiscar uigilare, et ut animaduertam quae fiant. de Am. 101. a. Quod quidem quale sit, etiam in bestijs animaduerti potest. de Or. 94. a. Hec ab hominibus callidis, a peritijs animaduersa ac notata sunt. de N. 4. b. Quid animaduertant, animaduertant. et 78. a. Nonne animaduertis? de Or. 95. a. Oratoris seccatum, si quod est animaduersum, stultitia peccatum uidetur. Att. 130. b. Etiam illud pro tua prudentia debes animaduertere, quot cohortes, etc. Q. de Pet. 210. a. Cum uident unum esse aliquem, qui haec officia maxime animaduertat. Ep. 130. b. Quamobrem quid aut ille sperare possit, aut tu, animum aduerte pro tua prudentia.

Animaduertere, punire, castigare. I. V. 120. b. Tu qui institueras in eos animaduertere, qui peperant iudicasse sent. I. V. 77. b. Atque ea sunt animaduertenda peccata, quae difficillime praecautur. I. C. 103. b. et Ep. 60. b. Crude-liter animaduertere in aliquem. I. V. 85. a. Cum ille non daret, animaduertit, genus animaduersionis uidete.

Animalis, anima. Inanimatus, inanimus. de N. 503. a. Iam uero alia animalia gradiendo, alia serpendo ad partem accedunt. de Leg. 160. b. Ex tot generibus nullum est animal praeter hominem, quod habeat notitiam aliquam Dei. de N. 65. b. Mortale igitur omne animal, et dissolubile, et diuiduum sit, necesse est. de Som. 131. a. Inanimatum est omne, quod motu agitur exteriorius, quod aut animal est, id motu cietur interiore. de D. 105. a. Omne animal ut uult, ita uult motu sui corporis. de Fin. 73. a. Homo diuinum animal. de L. 160. a. Animal hoc prouidum, sagax, etc. quem uocamus hominem. de D. 120. a. Cum hoc animal tam sit canorum sua sponte id est, gallas. I. A. 173. a. Charybdim dico, quae si fuit, fuit animal uiuum. de Fin. 114. a. Alij summum bonum in eo genere ponunt, quod sit extra nostram potestatem, tanquam de animali aliquo loquantur. de D. 105. a. Nullum animal, quod sanguine habeat, sine corde esse potest. Off. 35. a. Animalia habent suos impetus, et rerum appetitus. I. P. 83. b. Consul ille, quae ego in hoc animali inuenire non possem. I. P. 84. a. Cum tu complexus es illud sine sensum animal, ex nefarijs stupris concetum. Att. 87. a. Feci iter per eius possessionem, in qua animal nullum reliquum est. de N. 51. b. Cum autem in locis semen infedit, rapit omnem feruere cibum ad sese, eoque septum fingit animal.

Animalis, le. spirabilis, aereus. de N. 62. b. Ut mutum in simulachrum ex animali exemplo ueritas transferretur. de N. 66. a. Natura animantis uel terrena, uel ignea, uel animalis, uel humida. Tus. 156. b. Reliqua dicitur partes, una ignea, altera animalis, etc. et ibi. Siue illi sint animales, id est, spirabiles, siue igneae, etc. de D. 136. a. Euiscerata inanima cum animali sono. de Vn. 20. a. Corpora colligata uinculis animalibus.

Animans, tis. animal. Off. 3. a. Principio generi animatum omni est a natura tributum, ut se, uitam, corpusque tuca-

tur. de N. 50. a. Animantium aliae corijs testae sunt, aliae uillis, etc. de N. 9. b. Aristoteli dubitat, omnino deus animans nec ne sit. de Vn. 198. a. A quo enim animante omnes reliquos contineri uellet animantes, hinc ea forma figurauit, quae, etc. et 201. a.

Animantium genera quatuor, quorum unum diuinum atque coeleste, alterum pennigerum et aereum, aquatile tertium, terreste quartum.

Animatio, onis. de Vn. 201. a. Diuinae animationis speciem maxime faciebat ex igne. Coeli intelligit, seu Aethera.

Animatus, a, um. affectus, affectus animo, incensus. I. V. 235. a. Cuius aemulatio ut abs te affecta sit, ita in te esse animata uidemus. Tus. 159. b. Animatum est, quod motu cietur interiore et suo. de Som. 128. a. Stellae diuinis animatae mentibus. Epist. 180. b. Si alter essem animatus, nunquam quod facerem negarem. Ep. 240. b. Intelligebam socios infirmos animatos esse. de Am. 107. a. Ut quemadmodum in se quisque, sic in amicis sit animatus. I. A. 223. a. Qui quamquam afflictus luctu non adest, tamen sic animatus esse debet, ut si ille adesset. Antequam. 196. a. Sic enim ab inuicem animatus, ut me resp. procreatum putarem. Postquam. 198. a. Hoc si animo in uos liberosque uestros sui, ut, etc. Antequam. 197. b. Erga uos omni tempore optime fui animatus. de Ar. 244. b. Is in me fuit eodem animo, quo etiam eius familiaris Catilina, si uicisset, fuisset. Ep. 84. a. Pompeius animatus melius quam paratus. de Orat. 127. b. Ita animati homines sunt, ut nihil ad eorum mentes oratione flectendas proficere possemus.

Animosus, as. de Dom. 127. a. Perinde ut cuncte temperatus sit aer, ita pueros orientes animari atque formari. de D. 107. b. Quicquid est hoc, omnia animat, format, auget, etc. de N. 23. a. Atomi formare, figurare, colorare, animare non possunt.

Animosus, le. animosus, et fortiter facere aliquid. Off. 19. a. Hec praescripta seruauit licet magnifice, grauius, animosusque uiuere.

Animosus, a, um. plenus animi, plenus roboris, non timidus. pro Mil. 119. b. Vir fortis et animosus. Tus. 152. a. Nam et animosus et bene animatos dicimus. de Sen. 92. a. Senectus animosior est quam adolescentia, et fortior.

Animus, mi. mens, anima, sensus. de Vn. 196. b. Deus intelligentiam in animo, animum concludit in corpore. Acad. 31. a. Animus est mens sine illo corpore, ut dixit Xenocrates. de Vn. 198. b. Deus animum ut dominum atque imperatorem obedienti praeficit corpori. de Som. 130. b. Animus est, qui uiget, qui sentit, qui meminit, qui praecedit, qui regit et moderatur, et mouet id corpus, cui praepositus est. de D. 137. a. Animorum est ea uis atque natura, ut uigant uigilantes, nullo aduentu pulsus, sed suo motu, incredibili quadam celeritate. de N. 7. b. Animum esse per naturam rerum omnem intentum et committentem. Tus. 162. a. Animus, ut Euripides ait, deus est. Acad. 44. b. Animus mundi, quem deum appellant. de D. 93. b. Cum est animus seuocatus a societate et contagione corporis, tum meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura prouidet. de N. 29. b. Animu illu spirabilem sumpsimus ab aere eo, quem spiritu ducimus. pro Mil. 118. a. Animu nostru esse licet non appareat, nec cernatur, et ibid. Argumeta id probantia. de Sen. 83. b. Non enim dum eram uobiscum, animum meum uidebatis, sed ex ijs rebus quas gereba intelligebatis. de Diuin. 107. b. Animi hominum semper fuerunt, futurique sunt. de Fin. 133. a. Animi autem eius animi partibus, quae

119 AN
tis, quae princeps est, quaeq; mens nominatur, plures sunt
uirutes; sed duo prima genera. unum earum quae ingene-

120 AN
diofi sint, laborato. et ibi. Ex animo agere. Q. Fr. 293. b.
Amare aliquem ex animo. de Nat. 59. b. Sicut ex animo id

121 AN
quidem cum Musis nos delectabimus animo aequo, imo ue-
ro etiam gaudenti ac libenti. Q. Fr. 296. b. Aequo animo

122 AN
Annicerij philosophi ab Aristippo. Off. 75. b.
Annominatio, onis. Graecae παρωνομασία. ut nobilior,

uerfam. de D. 83. a. Babylonij CCCCLXXX millia annorū, ut ipsi dicunt, monumentis comprehensa tenent. de Sen. 83. a. Quartum annum ago & octogessimū. de D. 91. b. Quinto autē anno exeunte ad Syracusas occidit. I. A. 250. b. Apparuisse numen deorum intra finem anni uertentis letandum est. pro Q. 7. a. Anno uertente sine controuersia uerbum nullum facis. pro Cecin. 295. b. Isq; iam annos XXX haberet. Attic. 59. b. Qui tot annos, quot habet, desiguatus consul fuit. Epist. 72. a. Hoc grauisimo ac pestilentissimo anno.

Annus, a. um. quod unius anni spatium continetur. At. 95. a. Nos annum tempus propē iam emeritum habebamus. Att. 68. a. Ut hoc desiderium nostrum ne plus sit annum. de Leg. 173. b. Idq; ne committi possit ad eam rationem cursus annuus sacerdotes finiunt. pro Flac. 165. a. Anni temporis criminatio. de In. 51. a. Anni spatium. At. 245. b. Sic enim annum tempus conficitur. de In. 54. a. Et annue commutationes quā ex necessitate semper eodem modo fiunt.

Ansa, se. m. ambrium, aut id quo uas, aut aliud manu capi tenent; solet: hinc per translationem occasio dicitur. de Am. 107. b. Qui etiam necesse erit cupere, ut quā se p̄ssimē peccet amicus, quo plures det sibi tanquam ansas ad reprehendendum. pro Cecin. 288. a. Iste hac sextula se ansam retinere omnium controuersiarū putat. pro Plan. 277. a. Si locus haberet reprehensionis ansam aliquam, nec scio cur, &c.

Ansancti in Hirpinis populi. de D. 97. a. Anser, ris. pro S. R. 27. b. Anseribus cibaria publice locantur, & canes aluntur in Capitolio, ut significent, si fures uenerint. & I. A. 248. a. Anseres de Falerno depellantur. a. id est, Anser poeta, cui Antonius Valerianum donauerat.

Antandrius, a. um. ab Antandro insula. 300. a. Antaxon. Tus. 162. b. Ora australis ignota nobis, quam uocant Graeci ἀνταξων.

Ante. antea, prae, pro, a fronte, ob, in cōspectu positus, ante hoc tempus, ante id tempus, ante hūc diem, plus, pro S. R. 20. b. Ut non modo clam, uerum etiā hic in foro, ante tribunal tuum. M. Fanni, ante pedes uestros iudices, inter ipsa subfella cedes futurus sint. & ibid. Ne hic ibidem ante oculos uestros trucidetur. pro Mil. 106. b. Clodius ante simulacrum Miloni insidias collocauit. de D. 95. b. Cum Sylia in agro Nolano immolaret ante praetorium, tum ante oppidum Nolam Samnium castra cepit. I. V. 246. a. Hinc in freto ante sua te et domos nauigarent, precio abs te ius fcederis emerunt. At. 234. a. Id ipsum quod me moxnes quadruidio ante cogitaram. de In. 64. a. Ille multo ante lucem surrexit de Fin. 71. a. Ut qui Asotus esse uelint, philosophi ante stant. Ep. 135. b. Mandauitq; utriq; eorum, ut ante ad me excurrerent. & alibi. Multum interesse mihi est usum, inter eum qui tum erat, et qui anno ante fuerat. Tus. 196. b. Quae uenientia longe ante uideris. Postquam. 199. a. C. Marius tertius ante me consularis subijt, &c. At. 111. b. De quibus ante ad te falsum scripseram. I. A. 204. b. Ut ei triennium ante legitimum tempus petere liceat. I. V. 99. b. Minutius mortuus est ante istum praetorem. I. V. 68. a. Qui, dum hic quae opus essent, compararet, causam interea ante eum diceret. Att. 133. b. Crucior, quod eum quem ante me diligo, uideo in consulatu. quidam uis potius esset, quā Cos. de N. 38. a. Ut fides, ut mens, quas in capitolio dedicatis uidentur proximē à M. Aemiliano, ante autem ab Atilio Calatino erat fides consecrata de

Fin. 132. b. Ut si aut manibus ingrediatur quis, aut non ante, sed retrō, fugere plane se ipse uideatur. de Orat. 101. a. Omnia enim sunt posita ante oculos. I. V. 249. a. Hominem nostis, qui dicem praedonum ceperit, quā liberanter cum palam ante oculos omnium esse patitur. Ad Her. 5. a. At in senatum, aut ante Imperatorem, & in consilium talis causa potest uenire. de L. 175. Religio in fundi uillaeq; conspectu posita: id est, lucus ante fundum, uillam que positus.

Antea. ante hac, ante hoc tempus, superioribus diebus, superioribus temporibus. At. 102. b. Posthac neq; hercule ante negligēs sumus. At. 244. a. Quod ad te antea, atq; adeo prius scripsisti sic enim maus ad scribendum tibi uere dicere fecisti me acriorem. De In. 66. a. Si integer antea fuisse demonstrabitur. Ep. 5. b. Nactusq; tempus hoc magis idoneum, quā unquam antea, ita sum cum illo locutus, ut, etc. Ep. 34. a. Quin nisi ego successor essem, quentiu cuperes uidere, te anteaquam tibi successum esset, decessurum fuisse.

Anteactus, a. um. superior. de In. 66. b. Ex ante acta uita facere iudicium, &c.

Antecanis, nis. Procyon. de N. 48. b. I. Procyon.

Antecapio, pis. de N. 10. b. Antecapto animo rei quaedam informatio, Graeci ἀντεκαπία.

Antecedens, tis. praecurrens, antegrediens, antegressus, praepositus, antepositus, primus. (quod consequitur. de Fat. 145. a. Omnia quae fiunt, fieri causis antecedentibus. & ibidem. Voluntatis nostrae non esse causas externas & antecedentes. de Or. 230. a. Ex ijs rebus, quae quodammodo affecte sunt ad id de quo queritur, alia ex antecedentibus appellatur, alia ex consequentibus, alia ex repugnantibus. de In. 70. b. Obseruanti, per quam etate, aut sapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reueremur. de Fat. 143. a. Si quod primum in connexo est, necessarium est, sit etiam quod consequitur necessarium. de Fat. 141. b. Causae naturales & antecedentes. de In. 82. b. Homines aliqua dignitate antecedentes. Oct. 329. b. Et quae non infertur horum antecedente calamitosior populo Romano illuxit? de Cla. 171. b. Sed inter hos paulum etate his antea dēns Galba, eloquentia praestitit. de Cla. 174. a. M. Penuus Paulum Gracchum etate antecedens.

Antecedo, dis. anteco, praeco, praecurro, praegredior, antegredior, anteuerto. Top. 228. b. Si huic rei illa antecedit, huic non antecedit. Top. 225. a. Quicquid antecedit quāq; rem, id coheret cum re necessario. de Fat. 147. a. Non sic causa intelligi debet, ut quod cuiq; antecedit id causa sit, sed quod cuiq; efficienter antecedit. de Fat. 149. a. In omnibus quae unquam fiunt, uerisimile est causam antecedere. Epist. 174. a. Antecedere aliquem etate. I. Antecedens. Biduo me Antonius antecessit. Att. 124. a. Pompeius expeditus antecesserat legiones. Acad. 39. b. Ea res longē ceteris antecedit. de Vn. 199. a. Septima, quae septem & uiginti partibus, antecederet primae. de In. 58. a. Si id quod sequitur, non uideatur necessarium cum eo quod antecessit, coherere. I. V. 232. a. Incipit is loqui, qui & auctoritate, & etate, & ut mihi usum est, usu rerum antecederat Timarchides.

Antecello, lis. excello, praesto, antesto. I. V. 150. a. Haec causam agnitudine iniurie criminibus ceteris antecellit. I. V. 227. b. In ea sunt aedes sacrae complures, sed duae quae longe ceteris antecellunt. de In. 43. a. Praeclaram mihi quidam uidetur adeptus is, qui qua re homines bestijs praestent, ea in re hominibus ipsis antecellat. de N. 55. b. Sensus homin

hominum multo antecellit sensibus bestiarum. ad Her. 15. b. Inferiores, qui omnibus his rebus antecellunt. pro Mur. 130. b. Dicendi consuetudo longē & multum isti uestra exercitationi ad honorem antecellit. pro Mur. 129. a. Summa dignitas est in ijs, qui militari laude antecellunt. pro Mur. 133. a. Vir humanitate, sapientia, integritate antecellens. de Sen. 90. b. Ut quisq; etate antecellit, ita sententia principatum tenet. de D. 99. a. Chaldaei in Syria cognitione astrorum antecellunt. pro Arch. 186. a. Antecellere omnibus ingenij gloria.

Anteceptus, a. um. de N. 10. b. lege Anticipatio.

Antecessio, onis. praecursio, praegressio. Off. 3. a. Homo autem qui rationis est particeps, per quam consequentia cernit, principia & causas rerum uidet, eorumq; progressus quasi antecessiones non ignorat. Top. 225. a. Tripartitō igitur distribuitur locus hic, in consecutionem, antecessionem, & repugnantiam.

Antedico, cis. praedico, antepredico. de D. 113. a. Haec qui antedidunt, quam rationem sequantur, uides. I. A. 158. a. & 157. b. Atq; ego hoc dico de futuris, quod est augurū, antedecere ea quae uenari possunt. I. A. 206. b. Itaq; quod paulo ante feci in senatu, faciam apud uos, testificor, denuncio, antepredico.

Anteco, is. antecedo. contra Rul. 85. c. Licetores praetoribus antebant cum fascibus duobus. Tus. 149. a. Cato qui hos etate antebat. I. A. 221. a. Seruius etate illis antebat, sapientia omnibus. de Fin. 149. b. Praestantiam animi omnibus bonis corporis antebat dicimus. de Fat. 149. a. Si illi fateantur assensionem non sine uiso antecedente fieri, alia ratio est, si concedunt antebat uisa, &c. uide ne idem dicant. de Cla. 185. b. Consules, qui omnes intelligentia antebant. Tus. 124. a. Fortunam ipsam antebat fortunis meis. pro Syl. 171. a. Nec se aequales tui propter istam causam, abs te antebat putant. Off. 40. a. Qui antebat ceteros uirtute putantur.

Antefero, fers. antepono, praepono, praeripio. Part. 229. b. Deinde ista tua studia uel maxime meis occupationibus anteferre libenter. Ep. 83. b. Vel iniquissimam pacē iustissimo bello anteferrero. pro Cor. 64. a. Quis dubitaret de toto iure pacis & belli omnibus iurisperitissimis imperatores nostros anteferre? contra Rul. 67. a. Vos, qui me anteleuatis nobilitati. Ep. 74. b. Tamē ita existimes uelim, me antelaturum fuisse, si ad me uenisses, uoluntate tuam commodo meo. de Pro. 74. b. Cum ipse ceteris omnibus esset omni honore antelatus. pro Syl. 184. b. Ut nemo ei se honore anteferreret. Ep. 29. b. Praestertim cum sine cuiusquam reprehensione, legatis questore possis anteferre. Ep. 11. a. Bibuli fortunā, quam ille afflicta putat, omnium triumphis uictorijq; antefero. Ep. 72. b. Certē nos quod est dies allatura, id consilio anteferre debemus. Or. 198. b. Sed ego idem, qui, &c. recordor longē omnibus unum anteferre Demosthenem. Quint. Prat. 306. b. Comititia uictoris anteferre. Attic. 96. b. Qui se solet anteferre profero fororis tuae filio. de Cla. 180. a. Anteferre se alicui.

Antegredior, ris. praegredior, antecedo, anteuerto. de N. 36. b. Lucifer latine dicitur, cum antegreditur solē, cum subsequitur autem, hefferos. de Fat. 144. b. Quod si ita est, omnia quae fiunt, causis fiunt antegressis. & ibid. a. Causae fortuitō antegressae. & de D. 85. b. Iisdem signis antegressis. Offic. 19. a. Id tum apparet cum antegressa est honoris.

Antehac. antea. Ep. 197. a. Atq; antehac sperare quia

dem licebat, nunc etiam illud ereptum est. Epistol. 7. b. Simul quod uideo, non ut antehac putabam, nouitati esse inuisum meae.

Antelucanus, a. um. quod ante lucem fit. Epist. 24. 5. a. Ex antelucano tempore usque ad horam diei decimam. Tuscul. 218. b. Qui dolere se aiebat, si quando opificum antelucana uictus esset industria. I. C. 109. a. Antelucane coena.

Antemeridianus, a. um. quod ante meridiem fit. (Promeridianus. At. 211. b. Antemeridianis tuis literis heri statim rescriptis, nunc respondebo uespertinis. de Or. 144. b. & 145. a. Antemeridianus sermo.

Antenna, ne. transfuersum in nauis lignum ad malum, cui uelum adligatur. de Or. 159. b. Quid tam in nauigio necessarium, quā prora: quā puppis: quā antenna: quā uela: quā mali? &c.

Anteoccupatio, onis. Rhetorica exornatio est, alia ab occupatione. de Or. 162. a. Erroris inductio, in hilaritate impulsio, anteoccupatio, &c.

Anteoccupo, as. praecoccupo. Or. 209. b. Ut anteoccupet quod putat opponi de eadē anteoccupatiōe loquitur.

Antepono, nis. praepono, praefero, priorem duco, antefero, praestabilius puto, primas omnium alicui do, aliquid primum & summum habeo. At. 14. b. Vera quidē laude probitatis, neq; me tibi, neq; quenquam antepono. Q. Fr. 300. b. Si te illi anteponis, ualde magnum facis. de Or. 93. a. Et longē Academiē illi & Lyciae tuum hoc suburbanum antepono. Tuscul. 203. b. Cuius iudicium longē antepono tuo. Epist. 52. a. Ea te sapientia esse iudico, ut meum consilium non anteponam tuo. Epist. 36. a. Nec me hercule aliter uidi existimare Cn. Pompeium, quem omnibus qui unquam fuerunt, uel P. Lentulum, quem mihi ipsi antepono. de Cla. 188. a. Hanc autem gloriam, testimoniumq; Caesaris, tuae qui lem supplicationi non solum, sed triumphis multorum antepono. In Vat. Nemo se anteponet, quominus reus fiat. de Sen. 79. a. & Off. 17. b. Non ponebat enim rumores ante salutem.

Antequam. priusquam. At. 75. a. Antequam aliquo loco confedero, literas a me nō habebis. At. 26. b. Equidē antequam tuas legi literas, in hominē ire cupiebat. pro Dom. 241. b. Praestertim illo magistro, qui cogere docere, antequam ipse didicisset. I. V. 246. a. Nunquam in Sicilia frumentum publice est emptū, antequā iste hoc praeclearū consilium dedit, ut, &c. de Or. 156. a. Neq; defatigabor antequam perceperero, &c. I. V. 136. b. Neq; in hac re sola fuit eiusmodi, sed antequam ego in Siciliam ueni, in maximis rebus ac plurimis. Parad. 124. b. Nunquam eris diues, antequam tibi tantū ex tuis possessionibus reficiatur, ut tuarum sex legiones possis. Ep. 102. a. Sin nostri oblitus es, cūbo operam ut istuc ueniat antequā planē ex animo tuo effluo. I. A. 244. a. Cui sui semper amicus antequam ille resp. est factus inimicus. Q. Fr. 301. b. Ne quid de bonis quae L. Octauij fuissent, diminuerent, antequam Cn. Fundanio pecuniam soluisset. pro Mil. 121. b. Utinam dii immortales ut P. Clodius uiueret antequam hoc spectaculum uiderem. I. A. 218. b. Dixitq; se non antea renunciatum senatu, nisi si prius sibi responduisset quid facturus esset, quā ex illa circumscriptione excederet.

Anteros, Veneris & Martis filius. de D. 71. a. & 71. 60. b. Tertius Cupido quidem est Anteros.

Antesignanus, ni. miles qui ante signum in acie collocatur. I. A. 174. a. & 196. b. Eueras in acie Pharsalica antesignanus.

127 AN
Anteſto, as. preſto, antecello, excello. de In. 6.2.b. Crotoni ita quondam omnibus corporis uiribus & dignitatibus antefeterunt.
Anteuerto, ſis. praeuerto, antecedo. de Am. 9.8.b. Atque id ipſam cum tecum agere conarer, Fannius anteuertit. pro Mil. 1.10. a. Vidit neceſſe eſſe Miloni proficiſci Lanuuium, illo illo ipſo quo proficiſtus eſt die, itaq; anteuertit. de N. 3.6. b. Stella tum anteuertens ſolem, tum ſubſequens.
Anticipatio, onis. Græcè πρόληψις. de N. 1.10. b. Quis non habet ſine doctrina anticipationem quandam deorum? id eſt, anteceptam animo rei quandam informationem, & c. l. prenotio.
Anticipo, as. anteoocupo, anteuerto. At. 1.2. a. Dices, quid igitur proficiſis qui anticipes rei moleſtiam, quã triduo ſciturus ſis. de N. 1.6. a. Ita eſt informatum, anticipatumq; mentibus noſtris.
Antipodia, contraria lex. l. Lex.
Antilibanus, mons. Att. 3.1. b.
Antiochia, e. urbs. 2.4.4. b.
Antiochij, philoſophi ab Antiocho. Acad. 1.8. a.
Antipodes, dum. Acad. 31. a. Antipodes e regione noſtra, e contraria parte terræ aduerſis ueſtigijſ ſtant contra ueſtigia, quos antipodas uocatis. de Som. 1.2.9. b. Sed eorum partim obliquos, partim uerſos, partim etiam aduerſos ſtare nobis. & ibid. Qui aduerſa nobis uerſo ueſtigia.
Antiquitas, tis. uetustas. de Leg. 1.7.5. a. Antiquitas proximè accedit ad deos. Item in exemplis autoritatem habet antiquitas. de D. 1.2.3. a. Errat enim multis in rebus antiquitas, quam uel uſu iam, uel uetustate immutatam uidemus. ad Her. 2.4. b. Non omnia antiquitate concedenda eſſe. pro Font. 2.9.2. b. Generis antiquitate clarissimo municipio proſecta. Antequam. 1.9.7. a. Generis antiquitas. Or. 2.1.1. b. A quibusdam ſerid iam emendatur antiquitas, qui, & c. de Or. 1.4.6. b. Quo magis antiquitatem eorum ſermo retinere uideatur. pro R. P. 1.2.7. a. P. R. 1.1.1. u. qui documentum ſuit hominibus noſtris uirtutis, antiquitatis, prudentiæ. de Or. 1.10.1. a. Plurima in X. I. tabulis antiquitatis effigies.
Antiquior, us. carior, melior, potior. Ep. 1.7.8. b. Si in aduentu tuo bellum conſici poteſt, nihil ſit antiquius. At. 1.9.2. a. Me id multo magis mouet, quod mihi eſt ſanctius, & antiquius. Att. 1.0.1. b. Ne dubitaris, quin quod honeſtius, id mihi futurum ſit antiquius. Q. Fr. 2.9.4. b. Quod tibi eſt antiquiſſimum eſſe, et ab initio fuiſſe, omnium ſermo ne celebratum eſt. At. 3.7. a. Nihil mihi antiquius amicitia noſtra eſt. de D. 1.2.4. b. Antiquiorem Deiotaro fuiſſe laudem & gloriam, quam regnum & poſſeſſiones ſuas. Ep. 1.7.0. a. Nec quicquam habui antiquius, quam ut Panſam ſtatim conuenirem. At. 1.8.7. b. De Tullia mea tibi antiquiſſimi eſſe uideo. Qu. Fr. 3.0.6. b. In iudiciorum cauſam ſuſcepit, antiquiſſimamq; ſe habiturum dixit. de In. 5.5. b. Hoc trophæo nihil carius, nihil antiquius habere conueniſſe. Att. 1.6.0. b. Naualis apparatus ei ſemper antiquiſſima cura ſuit. Att. 2.3.8. b. Id quidem ſic ſuſceptum eſt mihi, ut nihil ſim habiturus antiquius. Ad Her. 3.2. a. At ſalutis antiquior eſt militum, quam impedimentorum. Epist. 1.6.6. a. Nihil antiquius communi ſalute iudicauit. de In. 5.7. a. Qui pauperes ſunt, iſs antiquior officio pecunia eſt. I. A. 2.4.7. a. Nihil uita antiquius exiſtimare, omnia poſteriora libertate ducere.
Antiquo, as. abrogo. de Leg. 1.9.1. b. Vos demum, ut ui-

deo, legem antiquaſtis ſine tabella. Att. 9. a. Et populum ut rogationem antiquare rogabant. At. 8. a. Piſo operam dat, ut ea rogatio, & c. & de religione antiquetur. Off. 4.8. b. Philippius legem agrariam tulit, quam tamen antiquari paſſus eſt.
Antiquus, a, um. priſcus, uetus, credulus, ſimplex, probus. (Kecens. I. V. 8.7. a. Hæc nimis antiqua & obſoleta ſunt. At. 1.4.2. b. Igitur antiquiſſimæ cuiq; epiſtole primū reſpondebo. Q. Fr. 3.1.9. a. Antiquior illis in tuis erat acrius pta literis. pro Rab. 9.5. b. Cauſam ſuſcepitſi antiquiorem memoria tua. de Vn. 1.9.8. b. Animus & ortu et uirtute eſt antiquior corpore. de Am. 1.0.1. a. Antiquior & pulchrior & magis à natura proſecta cauſa amicitia. de Cla. 1.7.2. a. Sed multo tamen antiquior et horridior ille quam Scipio. pro S. R. 1.2. b. Homines antiqui, qui ex ſua natura ceteros fingerent, crediderunt. pro S. R. 2.3. a. In qua muliere ueſtigia antiqui officij remanent. pro Clu. 3.3. b. Homines ex uere illa diſciplina iudiciorum.
Antiſtes, tis. primarius unius templi ſacerdos. pro Dō. 2.3.4. a. Vos qui eſtis antiſtes cerimoniarū & ſacrorum, autorem habetis & magiſtrum publicæ religionis. de Ar. 2.4.6. b. Antiſtes ſacrorū. de D. 1.3.1. b. Cum antiſtitibus agamus, ut proſerant, & c. pro Dom. 2.1.3. a. Alij antiſtes deorum immortalū, alij interpretes religionū requirunt. de Or. 1.0.2. a. Eum quærimus, qui ſit eius artis antiſtes, cuius eſſe Deus putatur.
Antiſtita, tæ. I. V. 2.2.3. b. Ceteris ſacerdotes atq; illuſ ſani Antiſtita. Sic enim legendum eſt, non antiſtites, autore Gellio. & Priſciano. Significat enim ſacramentum ſacerdotem.
Antonius, ſter. ab Antonio per contemptum factum nomine, ut ab olea olaſter. Pro Vareno citante Priſciana. no. 31.
Antithenes, nis. de Or. 1.4.8. b. Ab Antithene, qui patientiam, & duriciam in Socratico ſermone adamauit Cynici.
Antitheton. Or. 1.2.3. a. Græci ἀντίθετα nominant, cū contrarijs contraria opponuntur. Id quod ſcis prodeſt nihil, id quod neſcis obeſt.
Antium, oppidum. At. 2.4. a. Hunc Antiates. 2.6. a.
Anus, ani. Epist. 1.4.0. a. Anum appellas alieno nomine, cur non ſuo potius? Anus, ima excrementorum uia.
Anus, anus. uetula mulier. Tuſcul. 2.1.4. b. Quæ eſt anus tam delira, quæ iſta timeat? de D. 1.3.7. b. An tu cenſes ullam anum tam deliram futuram fuiſſe, ut ſomnijs crederet?
Anxietas, tis. procliuſitas ad angorem. Tuſcul. 2.1.4. b. Ex quo in alijs anxietas, unde anxij, in alijs iracundia dicitur, quæ ab ira differt. Eſtq; aliud iracundum eſſe, aliud iratū, ut differt anxietas ab angore. neq; enim omnes anxij, qui anguntur aliquando, neq; anxij ſemper anguntur, ut inter ebrietatem & ebriſitatem intereſt.
Anxiſer, a, um. quod anxietatem affert. de D. 8.5. a. Tu tamen anxieſer curas requieſce relaxas. Tuſcul. 1.7.9. b. Anxiſer ſer uertices.
Anxitudo, nis. anxietas. de Rep. Quartaq; anxitudo prona ad luctum & mœrens, ſemperq; ipſa ſe ſollicitans. ex Non.
Anxius, a, um. qui natura procliuſior eſt ad angorem. Tuſcul. 2.1.4. b. Non omnes anxij ſunt qui anguntur aliquando, nec anxij ſemper anguntur. Tuſcul. 2.1.6. a. Aegritudo anxia atq; acerba. de Sen. 9.0. b. At ſunt moroſi, & anxij, & iracundi

iracundi, & difficiles ſenes. At. 3.8. a. Sollicitus & anxius amor. de Fin. 7.6. a. Anxio & ſollicito animo eſſe. Off. 1.5. a. Si quidem nec anxij futuri, & cum grauitate conſtantiaq; uiuiri.
Aonium, oppidum. At. 8.2. a.
Apamea, e. oppidum. At. 7.6. b.
Apamēſis. At. 8.2. a. 300. a.
Apameus, a, um. alijs Apianus. Ep. 3.9.
Apage, & apagete. abigentis uox, & faſtidientis aliquid. Ep. 6.6. a. De Catilio neſcio quid ad me ſcripſiſti deprecationis diligentiffimæ, apagete cum noſtro Sexto Seruilio.
Apeninus, ni. mons Italiam interſcans. I. A. 2.4.4. b. Num idem in Apenini tramitibus potero facere? Epist. 1.7.2. b. Antonius Apenino alpiſibusq; ſe tenet. I. C. 1.0.9. b.
Aper, pri. Sylueſter porcus. I. V. 2.2.2. b. Aiebant in labores Hercules non minus huic immaniffimum Verrem, quam illum aprum Erimanthium referri oportere. Tuſcul. 2.1.9. b. Iratum ne Herculem cenſes conſtituiſſe cum Erimanthio apro?
Aperio, ris. pateſcacio, palam facio, illuſtro, aditum facio, emergo, reſero, diduco, diuatico, reſigno. de D. 9.6. a. & 1.2.2. b. In templo Hercules ualua clauſæ repagulis ſubito ſe ipſe aperuerunt. de N. 5.4. b. Palpebre apertiffimæ & ad claudendas pupillas, & ad aperendas. pro Clu. 3.1. a. Que in diurna obſcuritate latuerunt, ſic aperiam, ut ea cernere oculis uideamini. At. 7.4. a. Epiſtolam aperui, legeri. At. 7.7. b. & 1.2. a. & rursus At. 1.6.6. a. Aperire literas, & ibid. Reſignate literas. de N. 3.6. b. Stella tum deliteſcēs, tum rursus ſe aperiens. & 3.6. a. Tum occultari, tum aperiri. de Fin. 6.8. a. Aperendū eſt igitur quid ſit uoluptas, aliter enim explicari quod quæritur non poteſt. Off. 2.6. a. Verentur ne ſi quo caſu euenerit, ut corporis partes quædam aperiantur, afficiantur non decore. I. A. 1.7.5. a. Cum mulier ſteret uberius, ſe caput aperuit, in collū inuaſit. de Fin. 5.5. a. Altera occulta quædam, & quaſi inuoluta aperuntur, altera propterea & aperta indicantur. Off. 4.4. b. Quæ obrem necita claudenda eſt res familiaris, ut eam benignitas aperire nō poſſit: nec ita referenda, ut pateat omnibus. Ep. 1.3.7. b. Dionyſius Corinthi dicitur ludū aperuiſſe. Ep. 4.0.8. b. Tibi uirtus tua reditum ad tuos aperuit. At. 2.7.9. a. Nec in ſenatu ſcleratiſſimorum conſiliorū fontes aperire dubitauit. pro S. R. 3.9. a. Id quod poſtea aperietur. Antequam. 1.9.4. a. Aperuerunt non fortes eſſe ſe amicos, ſi, & c. ad Her. 2.5. b. & 1.6. a. Aperire fontes penitus abſconditos. I. A. 2.6.1. a. Si de clementia, qua in alios uſi ſumus, aperiemus. Item: Multis apertus curſus ad laudem. Tuſcul. 1.4.6. b. Multo ſtudioſius philoſophiæ fontes aperiemus. de Orat. 9.1. b. Carneades uerò multo uberius iſdem de rebus loquebatur, non quo aperiret ſententiā ſuam (hic enim mos patrius Academicus, aduerſari ſemper omnibus in diſputando) ſed, & c.
Aperitè, plane, nō obſcurè, non diſſimulanter, rectè. (Circutione, ex inſidijs, rectè. I. V. 6.9. b. Aperitè palamq; dicere aliquid. pro Q. R. 5.2. a. Planius & apertius dicā. de Fin. 6.7. a. Planè & apertè loqui. I. V. 1.4.0. b. Apertiffimè & planiffimè explicare quāpiam. de Or. 1.3.7. a. Ponere aliquid apertè falſum. de Cla. 1.9.0. a. Numeri nō aperitè, ſed diſſimulanter concluſi. Or. 2.0.0. a. Non ex inſidijs, ſed apertè & palam facere aliquid. pro Plan. 2.6.6. a. Sed cum dolore hic tuli paulo apertius. A. 2.2.7. b. Letitia apertiffimè tullium omnes. At. 2.7.6. b. Quæ uerba apertè indicat poſſe rationè haberi etiā nō præſentis. At. 9. a. Et tamè ab

illo apertè, rectè, quicquid eſt datum, libenter accepi.
Aperius, a, um. patens, maniſeſtus, planus, ante oculos poſitus. (Obſcurus, occultus, inſidioſus. de D. 8.0. a. Aſyrii cælum ex omni parte patens atq; apertum intuentur. I. C. 1.0.4. a. Cum illum ex occultis inſidijs in apertū latrocinium cōiecimus. pro Pom. 1.7. b. Multas ſimilitudines, partim obſcuras, partim apertas ſuſcepi. pro Mur. 1.3.6. a. At que ille, ut ſemper ſuit apertiffimus, nō ſe purgauit, ſed in dicauit. pro Clu. 2.7. a. Nemo unquam apertior in iudiciū adductus eſt. de N. 2.6. b. Nihil poteſt eſſe tam apertū, tãq; perſpicuū. At. 1.2.0. a. Apertus dolor. (Hebes dolor. de Am. 1.1.4. a. Apertū pectus, ut dicitur, uidere & oſtendere. Ep. 3.3. b. Quod iam omnibus eſt apertū. Parad. 1.1.6. b. In apertum referre aliquod opus: id eſt, edere. pro Cec. 2.8.5. b. Cauſa aperta & ſimplex. de In. 4.8. b. Aperta et lucida narratio. I. V. 2.0.9. b. Statuerunt ſe nihil tam clauſum neq; tã reconditum poſſe habere, quod non iſtius cupiditati apertiffimum promptiffimūq; eſſet. pro S. R. 3.4. b. Vnum hoc ſumo, quod mihi apertū tuum ſcelus, reſq; manifeſta dat.
Apro. Or. 2.1.8. b. Dochimus iteratus numerum apertum, & nimis inſignè facit.
Aper, cis. de Sen. 9.0. a. Apex ſeneſcutis eſt autoritas: id eſt, ſumma dignitas. nam apex cuiuſq; rei faſtigium ſignificat. de Leg. 1.5.6. b. Nec dubito quin ab aquila Taraxia no apicem impoſitum putent. id eſt, Diadema, regis inſigne.
Aphractum, ſti. & Aphractus, ſti. genus nauigij, quo Rhodij utebantur. At. 7.4. b. Nauigauimus tardius propter aphractorum Rhodiorum imbecillitatem. Att. 9.7. a. Aphractis ceteriſq; longis nauibus tranquillitatem aucupaturi eramus. At. 9.6. b. Detraxit uiginti ipſos dies etiam aphractus Rhodiorum.
Apiani, legati. Ep. 3.5. a.
Apis, pis. Off. 3.1. a. Apum examina non ſingendorum fauorū cauſa congregantur, ſed cum cōgregabilia natura ſint, ſingunt fauos. Tuſcul. 1.8.6. b. Cum liqueſcimus ſtimuſq; mollitia, apis aculeum ſine clamore ferre nā poſſumus. de Aruſp. 2.4.9. b. & de D. 9.5. b. Si examen apum ludis in ſcenam ueniſſet. Off. 3.5. a. Apes quorum opere efficitur aliquid ad hominum uſum atq; uitam.
Apiciſi, pro adipiſi. Ep. 5.1. a. Sulpitij.
Apis, apidis. de N. 1.7. b. Apis ille ſanctus Aegyptiorum bos.
Apoſtaſis. demōſtratio. l. argumentū et demōſtratio.
Apodyterium, rij. locus ubi balnearium ingreſſuri, ſe expoliabant. Q. Fr. 3.1.8. a. In balnearijs aſſa, in alterum apodyterij angulum promouit. Q. Fr. 3.1.9. a. iam ἀποδυτήριον nihil aliud.
Apollinæſis. ludi, id eſt, Apollini dicati. At. 3.4. a.
Apollo, linis. de N. 3.9. b. Iam Apollinis nomē eſt graecum, quem ſolē eſſe uolunt. & 7.1. a. Apollinum antiquiſſimus. & ibid. de Apollinib. multis. I. V. 2.2.8. a. Apollo Theſnotes, uel Tēntes. pro Fōt. 2.8.0. a. Hæ ſunt nationes, quæ quondā Delphos uſq; ad Apollinem Pythium, atq; ad oraculum orbis terræ uexandum proſectæ ſunt.
Apollonia, niæ. At. 2.7.3. b. Ep. 2.1.7. a.
Apolloniſis, ſe. pro Flac. 1.6.1. a. At. 3.0.1. b.
Apollonates. Diogenes. de N. 8.4. I. P. 9.8. a.
Apollonicenſis. At. 7.5. a.
Apollonijs, nij. de Or. 9.1. a. 9.5. b.
Apologus, gi. fabula in qua bruta animalia inducuntur loquentia. de Or. 1.3.3. b. Ad hoc genus adſcribuntur etiam narrationes apologorum. de In. 4.7. b. & ad Her. 2. f. 2. b. Ab

AP
 131. b. Ab aliqua re iam parata incipere, quæ uel apologum, uel fabulam, uel aliquam contineat irrisiōnem.
 Apophthegma, i. Negans.
 Apophthegma, i. Dicitur. Epist. 135. b. Sic audio Cæsarem cum uolumina iam consecrerit ἀποφθῆμα ἔχειν.
 Apoprogmenon, id est reiectum. (C. Proegmenon, id est, prepositum. de Fin. 93. a. l. Reiectus.
 Apotheca, cæ. taberna, uel potius cella uinaria. In Vat. 31. a. Cum omnium domos, apothecas, nauisq; furacissime scrutarere. I. A. 173. a. Apothecæ totæ hominibus nequissimi condonabantur.
 Apparate. Att. 222. a. Itaq; edit et bibit ἀτάς, et in cundè, opipare sanè et apparatè. De Cæsare hoc dicit Cicero.
 Apparatio, onis. (Inapparatio. Off. 44. b. Magnificentiæ et apparatio popularium munerum. ad Her. 3. a. Genus est narrationis, quod intercurrit nonnunquam, aut fidei, aut criminatōnis, aut alicuius apparatiōnis, uel laudatiōnis causa.
 Apparatus, a, um. pro Sest. 25. a. et I. A. 159. b. Qui ludos apparatusimos magnificentiissimosq; fecit. ad Her. 3. a. Quod nimium apparatus uerbis compositum est. de In 54. a. Domus omnibus rebus instructa et apparatus. ad Her. 3. a. Ut non apparatus oratio uideatur.
 Apparatus, tus. apparatus, instrumentum, magnificentia. Off. 6. a. Delectant etiam magnifici apparatus, uisq; cultus cum elegantia et copia. Or. 204. b. Apparatus popularum à magnificentiâ recedens. de Som. 126. b. Post autem regio apparatus accepti, etc. In Vat. 35. a. Omittō festum diem argento, ueste, omni apparatus ornatusq; uisens. do. I. A. 179. b. Quid prandiorum apparatus proferam? Ep. 95. a. Apparatus enim spectatio tollebat omnem hilaritatem. de Cla. 189. a. Præcepta, quæ maiorem habent apparatus. de Or. 104. b. Dixit Q. Mutius more suo, nullo apparatus purè et dilucidè.
 Appareo, es, uideo, compareo, adsum, exto, existo, cōstat, eluceo, emineo. in conspectu relinquit, in conspectu esse, speciem offero, speciem præ me fero, speciem habeo. in conspectum me do. de D. 122. a. Anguis ille, qui Sylla apparuit immolanti. Ep. 162. a. Cum equites Antonij apparuisent. pro S. R. 78. b. Quod quo studiosius ab ipso opprimuntur et absconduntur, eo magis eminet et apparet. de Cl. 171. b. Itaq; exaruerunt uix iam ut appareant. pro Clu. 48. b. Quid ceteri, quos apparere huic quæstioni uideo, uolunt? pro Syl. 167. b. An uerò in quibus subsellijs hæc ornamenta reip. uiderem, in his me apparere nollem? pro Flac. 152. a. Nulla usquam prædonum nauis apparuit. Epist. 74. b. Quid rectum sit apparet, quid expedit incertum est. de N. 9. b. Ita sit ut deus ille nusquam prorsus appareat. de Cl. 137. a. et 175. b. Aulus Porcinnus fuit, ut apparet ex orationibus, scriptor sanè bonus. Or. 204. b. Idq; apparet ex genere et granditate uerborum. Item: Aliquid manifestò deprehensum apparere. Epist. 15. a. Illud odium omne repente apparuit. pro Flac. 154. a. Siue hoc Romæ confectum est, ut apparet: siue missum domo est, ut dicitur. de N. 29. b. Hoc si quis quærat unde habemus, apparet quod à terra sumptissimus. Epist. 52. b. De quo quid sentiam nihil attinet dicere, cum appareat ipse quid fecerim. de Or. 91. a. Tamen apparet atq; extat, utrum simus earum rerum rudes, an didicerimus. de Orat. 88. a. Quid in Numa Pompilio innum quod eloquentiæ uestigium apparet? Attic. 288. a. Tamen illud apparebit, uerba rebus esse con-

traria. de D. 137. a. Equus in quo uehebar mecum undè demersus, rursus apparuit. I. A. 189. a. Nihil apparet in eo ingenuū, nihil moderatum. Parad. 116. b. Quoniam illud maiorum uigilantiū opus in tuo nomine apparuit. de Fin. 95. a. Membra nobis ita data sunt, ut ad quandam rationē uiuendi data esse appareant.
 Apparitio, onis. pro officio apparitoris. Ep. 223. b. Quod in longa eius apparitione singularem eius fidem abstinentiamq; cognoui.
 Apparitor, oris. satelles, stipator, minister. I. V. 160. b. Mittit ad eum Venerios, id est, apparitores à pretore assignatos. Q. Fr. 229. a. Si licitor non suæ, sed tuæ lenitatis apparitor. I. A. 176. b. Quis unquam apparitor tam humilis, tam abiectus?
 Appareo, as. comparo, paro. I. V. 210. a. Ornare et apparere conuiuium. pro Pom. 11. a. Pompeius extrema hyeme bellum apparauit, ineunte uere suscepit, media estate confecit. Quint. Fr. 309. a. Crimina quæ in Sestio apparabantur. I. A. 205. a. Facilius apparabitis ea quæ necessitas flagitat. pro Mil. 106. b. Qui iter illud ad cædem faciendam apparasset. Quint. Fr. 327. b. Is ludos apparatus parat magnificentiissimos, sic inquam, ut nemo sumptuosiores. ad Her. 1. b. Animus iudicis constituitur uel apparatus ad audiendam. et 7. b. Nunquid apparuit: id est, parauit.
 Appellatio, onis. compellatio. pro R. P. 124. b. Qua appellatiōne litium? in qua Posthumi mentio facta nulla est. de Cla. 188. b. Lenis appellatio literarum: id est, pronuntiatio. pro Dom. 239. a. Regum appellatiōnes uenales erant. pro Q. 12. a. Videtur ne intercessisse appellatio Tribunorum?
 Appellator, oris. I. V. 234. a. Nihil ægrius factum multo labore meo, quam ut manus ab illo appellatore abstinerentur.
 Appello, as. nomino, nuncupo, usurpo, dico, perhibeo, uoco, inuoco, debitum peto, compello, alloquor, alique nomine affari. de N. 70. b. Hunc Aegyptij Thomyth appellant. de Vin. 201. b. Iupiter, Iuno, et reliquis quos fratres inter se agnatosq; usurpare et appellare uideamus. pro Cecin. 295. b. Seruos non numero distinguunt, sed appellant uno familie nomine. et ibid. De liberis quisquis est, procuratoris nomine appellatur. Epist. 29. b. Accedit etiam molestia hæc pompalictoribus meorum, nomenq; imperij quo appello. I. A. 251. a. O Spartace, quem enim te potius appellem? Epistol. 140. a. Appellare rem suo nomine. de Vin. 200. b. Ceterorum autem siderum ambitus ignorantes homines præter admodum paucos, neque nomen appellant, neq; inter se numero commetiuntur. Tuscul. 232. b. 233. a. Ex maiore parte unaquæq; res appellari, spectariq; debet. pro Clu. 32. a. Tuum appellat hilari uultu hominem Balbus, ut blandissimè potest, quid tu, inquit, Pacete? Q. Fr. 512. b. Tu ut me, et appelles, et interpelles, et colloquar, et obloquar uelim. I. A. 246. b. Salutare benignè, comiter appellare unumquemq; de Leg. 191. b. Ne quis inspicit at tabellâ, ne roget, ne appellet. Off. 42. b. Appellare milites blado sermone. Anteq. 195. a. Vos ego appello, quorū de me maxima est potestas. de Or. 126. b. Cum ego illū crebro appellans collegam ei suum commendarem. de In. 72. 60. a. Appellare nomen alicuius identidem. I. A. 158. b. Te autem M. Antonij absentem appello, nonne, etc. pro Clu. 31. a. Te appello Oppianice, te T. Acti, audere negare, etc. pro Mur. 143. b. Te appello Cato nomine proficisci? etc. I. V.

I. V. 195. b. C. Marcelle te appello, num? etc. pro Pom. 5. b. Appellare aliquem superbus. contra Rul. 78. b. Appellare aliquem asperius. I. V. 178. a. Appellare aliquem uerbo grauiore. de Orat. 105. a. Vi eum trifem Galba uidit, nomine appellauit. et Acad. 4. b. Me autem nomine appellabat. At. 77. a. Deiotarus filius, qui rex ab senatu appellatus est. At. 77. a. Qui rex ab senatu appellatus est. Epist. 23. b. Ita uictoria iusta imperator appellatus apud Iffum. Ep. 3. a. Quod tum dicendo, tum singulis appellandis rogandisq; perspexeram. Epist. 61. a. Is cum agere coepisset, tertio quoq; uerbo orationis suæ me appellabat. Ep. 15. a. Quidam homines, et idem illi, quos sepe nutu significationeq; appello. pro Flac. 166. b. Qui etiam me uultu appellat ac repetit etiam, etc. Epist. 84. a. Cæsar nūquam nisi honorificentissimè Pompeium appellat. Epist. 255. a. Tu mi Treboni, quo tolerabilis feramus igniculū desiderij tui, crebris nos literis appellato. de Leg. 164. a. * Quæ si appellare audent impij, quo tandem studio colentur a bonis. pro Flac. 146. b. Quem enim alium appellem? quem obtester? quem implorem? I. V. 274. b. Vos etiam imploro atq; appello sanctissime deæ. pro S. R. 31. a. Te nunc appello P. Scipio, meministi? ne? etc. pro Q. 17. b. Sin, etc. quid agendum est? qui Deus appellandus est? cuius hominis fides imploranda est? pro R. P. 124. a. Neminem unquam, quod ea pecunia peruenerit causam dixisse, qui in astimandis libris appellatus non esset: in libris autem nemo appellatur, nisi ex testium dictis, etc. pro Quin. 18. a. Ab omni magistratu agitur, quem præter te appellet habet neminem. pro Cecin. 295. a. Aedes, que in lege non appellatur. Off. 18. a. Cauendum est ne isdem de causis alij plectantur, alij ne appellentur quidè. pro Cl. 21. a. Hæc omnia nisi perspexeris in causa, temere à nobis illam appellari putato. I. A. 174. a. Appellatus es de pecunia, quam pro sectione debebas. At. 78. b. De Attiliano nomine scripti ad Philotimum, ne appellaret Messalam. contra Rul. 86. b. A me petere quod debeo, me ipsum appellare debetis. Att. 189. b. Cocceium uelim appelles, quod enim dixerat, non facit. pro Q. 7. a. Cum tibi quotidie potest as fuisse admonendi, uerbum nullum facis: biennio iam confecto ferè appellas. Ep. 266. b. Dolobella procuratores fac ut admeantur, appellabis etiam Appiam. At. 6. a. Tulliola tibi diem dat, sponforem appellat. At. 5. a. Tulliola tuum munusculum flagitat, me sponforem appellat. de Clar. 166. b. Videor enim iam te ausurus esse appellare, quoniam, etc. At. 261. a. Possimus enim ut sponfores appellemus, procuratores introducere. Att. 211. b. Ad Tribunos quod appelles ualde probo. pro Quin. 11. b. Cuius procurator à pretore ad Tribunos appellare ausus sit. I. V. 133. b. Atq; adeo cum iam discussio facta esset, pretor appellatur. et ibi. Quis igitur pretorem appellat? qui questor istius fuerat Cæcilius. I. V. 35. b. Appellasti Tribunos plebis, ne causam diceres. pro Plan. 246. a. Appellauit populū, tribunos me submisit. pro Q. 5. a. Appellat Tribuni, à quibus cum esset certum auxilium petitum, tamen, etc. de Cl. 176. b. Nam de sono uocis et suauitate appellandarum literarum, quoniam silum cognouisti, noli expectare quid dicam.
 Appello, lis. applico. I. V. 85. b. Cum Perse mille numero nauium classem ad Delum appulissent. et 248. b. Appellitur nauis Syracusas. et 244. b. Nauis appulsa uel est. et 250. a. Quos in Sicilia appulsos esse nauigijs dicebat. et 224. a. et 265. b. Classe ad eum locum appulsa. At. 210. a. Cum ad uillam nostram nauis appelleretur. de

Or. 122. b. Timidè tanquam ad aliquem libidinis scopulū, sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. pro Rab. 95. b. Nectuas unquam rationes ad eos scopulos appulisset, ad quos S. Titij afflicta nauem uideres. de D. 89. b. Visus est in somnis pastor ad me appellare.
 Appendicula, le. corollarium. pro R. P. 123. b. Est enim hæc causa quod ea pecunia peruenerit, quasi quedam appendicula causæ iudicæ atq; damnatæ.
 Appendix, cis. additamentum, corollarium. In Hort. 10. Vidit enim quod uidentium fuit, appendicem animi esse corpus.
 Appendo, dis. pendo, amnecto. I. Appensus. I. V. 212. b. L. Piso aurifici palam appendit aurū. pro S. R. 42. b. Omnia sua tibi concessit, adnumerauit, appendit. I. A. 178. b. Tanti acerui nummorum apud istum construuntur, ut iā appendantur non numerentur pecunie. de Opt. 244. a. Non uerba me annumerare lectori putauit oportere, sed tanquam appendere.
 Appensus, a, um. Tusc. 240. a. Gladium è lacunari scelta equina appensum demitti iussit.
 Appetens, tis. auisus, cupidus. pro Pom. 5. a. Quoniam semper appetentes gloria præter ceteras gentes atq; auidi laudis suis. de Am. 105. b. Nihil est tam appetens sibi luum sui, nihil rapacius quam natura. de Or. 125. a. Gratus animus non appetens, non auisus. Tusc. 187. b. Studiosissimus appetentissimusq; honestatis. contra Rul. 70. a. Homo cupidus atq; appetens.
 Appetentia, tiæ. Tusc. 212. b. Libido efficit effrenatam appetentiam.
 Appetitio, onis. græc. ἐπιθυμία. (Declinatio. de Fin. 95. a. et 117. a. Appetitio animi, quæ Græcè ἐπιθυμία dicitur. Offic. 36. b. Appetitiones, quas græci ἐπιθυμίας nominant, obediētes efficere rationi. de N. 37. b. Natura mundi habet motus uoluntarios, appetitionesq; quas Græci ἐπιθυμίας dicunt. Off. 3. b. Huic ueri uidentis cupiditati aduicta est appetitio quædam principatus. de N. 69. a. Appetitio et declinatio naturalis in animali. Off. 59. a. Detractio et appetitio alieni de D. 90. a. Ei magi dixerunt, ex triplici appetitioe solis XXX annos Cyru regnaturū esse portendit.
 Appetitus, a, um. tectatus, expetitus. I. Appeto. pro Q. 18. a. Quintius è fundo ornatisimo deiectus, ignominij omnib. appetitus, nihil alienum tamen uita superiore commisit. pro Q. 23. a. Vita eius sepe ferro insidijsq; appetit.
 Appetitus, tus. appetitio, appetitio, impetus. ἐπιθυμία. de N. 59. a. Natura dedit bellis et sensum et appetitū, ut aliter conatū haberent ad naturales pastus capescēdos, aliter discernent pestifera à salutarib. de N. 31. b. Natura bellis dedit sensum et motum, et cū quodā appetitū accessum ad res salutares. et ibi. Ratio qua reguntur animi appetitus. Off. 20. b. Duplex est uis animorum atq; nature, una pars in appetitū posita est, que est ἐπιθυμία græcè, que hominem huc et illic rapit: altera in ratione, que docet et explanat quid faciendū fugiendūq; sit. ita sit ut ratio præsit, appetitus uerò obtemperet. Off. 26. b. Motus animi duplices sunt, alteri cogitationis, alteri appetitus. et ibi. Cogitatio in uero exquirendo maximè uersatur, appetitus impellit ad agendum. de D. 95. a. Pars animi, que sensum, que motū, que appetitū habet. Off. 35. a. Animalia, que habent suos motus et rerū appetitus. et 21. b. Si quis est paulo erectior, occultat et dissimulat appetitū uoluptatis. Off. 20. b. Appetitus rationi sunt subiecti lege nature. et ibi. Efficiendum est ut appetitus rationi obediānt, et 26. b. Appetitum rationi obediētem præbeamus. et 3. a. Com-

3. a. Commune animantium omnium est coniunctionis appetitus. 21. a. Contrahere & sedare omnes appetitus. Appeto, is, requiro, expeto, ascisco, apprehendere conor. (Declino, depello, aspernor. I. V. 218. b. Non aliena mihi laudem appeto. contra Rul. 78. a. Nihil sibi appetit praecipue Pompeius. I. V. 228. a. In hac partitione ornatus non plus uictoria Marcelli populo Rom. appetiuit, quam humanitas referuauit. pro Sest. 15. b. Ea sibi ille non colendi, sed uiolandi causa appetierat. de N. 52. a. Animalia moueri, & sentire, & appetere possunt. 66. a. Appetuntur que secundum naturam sunt, declinantur contraria. pro S. R. 26. b. Suos agros studiose colebant, non alienos cupide appetebant. de Or. 154. b. Multum illi de praclarissimis artibus sibi appetierunt. contra Rul. 35. a. Nonne arbitramini paucis annis fuisse consulum nomen appetituros? Off. 7. b. Cum utriusque separatum locutus est, ne cupide quid age rent, nec appetere, atque ut regredi quam progredi malent. de Am. 111. a. Deinde requirunt atque appetunt ad quas eiusdem generis se applicant animantes. At. 125. a. Genus illud Syllani regni iam pridem appetitur, multis qui unum sunt cupientibus. de L. 180. b. Quid est quod ad ius pontificium civile appetatis? Att. 273. b. Qui ex Asia sugere dicebatur, Buropan conatur appetere. I. A. 167. a. Hunc uel ipsi parietes affari atque appetere uidentur. pro Syl. 182. b. Graue si appetimus aliquid, &c. I. A. 190. a. Hoc non modo non recuso, sed appeto etiam atque depono. de Ar. 245. a. Is inimicitias non solum suscepit propter salutem meam, sed etiam appetiuit. de Fin. 54. b. & 55. a. Omne animal simul atque natum est, uoluptatem appetit, eaque gaudet ut summo bono: dolorem aspernatur ut summum malum, & quantum potest a se repellit. pro Mil. 122. a. Ego inimicitias potentium pro te appetiui. de D. 126. a. Puer lactens, mammam appetens. de D. 90. a. Is ter solem frustra appetiuit manibus, cum se conuoluens ille elabere tur. de N. 46. a. Mare terram appetens litoribus cludit. pro D. 215. b. A quibus ille se lapidibus appetitum & percussum esse dixit. pro Plan. 274. b. Vitam meam inimicorum modestia non esse appetitam. pro S. R. 23. a. Filij uita infesta saepe ferro atque insidijs appetita. I. P. 94. a. Hic non fugit eius amicitiam, cum esset praesertim appetitus. de Sen. 90. a. Salutari, appeti, decedi, assurgere, &c. pro Dom. 233. b. M. Manlius regnum appetisse est iudicatus. pro D. 233. a. Sp. Melij regnum appetentis domus est complanata. pro Mil. 115. a. Sp. Melius in suspicionem incidit regni appetendi. de Sen. 89. a. Appetere & occupare regnum. I. A. 182. a. Qui propter suspicionem regni appetendi sunt necati, & ibi. In regnum appetentem impetum fecerunt. Appingo, gis. At. 27. b. Epistolam superiorem restitue nobis, & appinge aliquid noui, id est, adde, adiunge. Appius Claudius caecus pacem Pyrrhi diremit, aqua adduxit, utam munuit. pro Cal. 44. b. Applauditur, impersonale. pro Sest. 25. a. Cui generi ciuium maxime applauditur. Appias, apidos. ab Appio. Ep. 30. b. Appietas, atis. Ep. 36. a. Vllam appetatam, aut lenitultatem ualere apud me plus, quam ornamenta uirtutis existimas: id est, uillam Appij aut Lentulino nobilitatem. Applausus, sus, fauor popularis. de Dom. 130. a. Ennius, qui magno applausu loquitur, assentiente populo, ego, &c. Applicatio, tionis, adiunctio animi. de Am. 101. a. A natura mihi uidetur potius, quam ab indigentia orta amicitia: applicatione magis animi cum quodam sensu amandam, quam cogitatione quantum illa, &c. de Or. 99. b. Ius applicatiouis. Applico, as, applicui & applicaui, confro, adiungo, appello. Off. 23. b. Itaque se alij ad philosophiam, alij ad ius civile applicant. Acad. 16. b. Ad hanc potissimum philosophiam me applicaui. de Fin. 72. b. Voluptas non potest ad honestatem applicari. de Or. 113. b. Qui ad scribendam historiam maxime se applicauerunt. de In. 67. a. Ante rem erit, quod in itinere se tam familiariter applicauerit. de Cl. 194. a. Meque ad Molonem applicaui. pro Cl. 31. b. & 27. a. Oppianicus se ad Steleni familiaritatem applicaui. I. V. 109. a. Sicilia se ad amicitiam fidemque populi Rom. applicaui. de Am. 105. b. Applicare & adiungere se ad uirtutem. de Fat. 143. a. Chrysiippus medium se fieri uoluit: sed applicat se ad eos potius, qui, &c. Epist. 43. b. Omnes uires ciuitatis se ad Pompeij ductum applicauerunt. de Fin. 113. b. Omne animal applicatum est ad se diligendum, et ad id quod in eo est optimum. de Am. 102. a. Quam qui appetunt, applicant sese & propius ad mouent. de Am. 111. a. Deinde requirunt atque appetunt, ad quas se applicant eiusdem generis animantes. I. A. 165. b. Si ille ad eam ripam quam constituerat, non ad contrariam nauim applicuisset. Ad Her. 13. a. Fortuna nihil cernit, quod se applicet. de In. 8. b. Nauitae nauim ad eum applicauerunt. de Or. 99. b. Cui Romae exulare ius esset, si se ad aliquem quasi patronum applicuisset. Tus. 243. b. In di cum ad flammam se applicauerint, sine gemitu aduruntur. Applicatus, as, um. de In. 50. b. Occupatio uehemens ad aliquam rem magna cum uoluntate applicata. & de Fin. 113. b. leg. Applico. Appono, nis, affingo. I. P. 95. a. Aristarchus, qui nota apponebat ad malum uersum. Epistol. 205. a. Reliquis epistolis tantum faciam, ut notam apponam eam, quae mihi tecum conuenit. de In. 63. b. Caupo alterius gladium prope appositum e uagina eduxit. I. V. 103. a. Omnes illae columnae machinae appositae, nulla impensa deiecte. Br. 91. b. Nec signum tuum in epistola, nec dies appositus est. I. V. 241. a. Reticulumque ad nares sibi apponebat, plenum rose. Off. 64. a. Non licitatore uenditor, nec qui contra se liceatur, emptor apponet. I. V. 91. a. Accusator apponitur ciuis Rom. & 113. b. Verres calumniatores apponebat. I. A. 165. a. Apponere sibi praenariatorem. I. V. 104. b. Apponere mancipem in locatione. I. V. 211. a. Argentum illi caterum purum apposuerat, ne purus ipse relinqueretur. Tus. 246. a. & 226. a. Xenocrates adduxit legatos ad cenam in Academiam, ijs appositum tantum quod satis esset, nullo apparatu. I. V. 211. a. Is cenam isti dabat, appositum patellam, in qua sigilla erant egyptia. At. 87. a. Quid te in uasis sicilibus appositurum putem? Att. 224. b. Haec ad te scripsi apposita, secunda mensa. Epist. 136. b. Volo enim uidere animum, qui mihi audeat ista quae scribis, apponere. Apporto, as, assero. I. V. 87. b. P. Seruilius ornamenta hostium populo Rom. apportauit. I. V. 191. a. Apportare frumentum ad difficillima loca. I. V. 261. b. Quae non ab hostibus uictis capta & apportata sit. Off. 30. b. Mercatura magna & copiosa multa undique apportans, &c. de Sen. 82. a. Ex Cecilio. Senectus apportat secum multa uicia. Apposite, apte, accommodate. de In. 43. a. Dicere apposite ad persuasionem & ibi. Curare apposite ad sanandam. Apposito, onis. Per ad. 117. a. Sed haec uideri possunt obscuriora.

obscuriora cum sine appositione exemplorum lentius disputantur. Appositus, as, um, aptus, accommodatus, propinquus, finitimus. de D. 97. a. Noctu lumine appposito nutrit animaduertit puerum, &c. de In. 83. a. 82. b. Propter se fugie ad sunt etiam illa, quae propinqua uidentur ac finitima esse, absunt autem longissime, quod genus fidenter contrarium est diffidentia: audacia autem non contrarium, sed appositum ac propinquum est. de In. 76. a. Loci appostei ad premij questionem. de In. 77. a. Si quid ad id appositum sit, quod nos interpretemur. Ad Her. 39. a. Forma appostea ad dignitatem. I. V. 82. a. Menfes tres ad dicendum maxime appostis mihi eripulisti. At. 45. a. Locus minime appositus ad tolerandam calamitatem. I. V. 229. b. Operarius appositior ad deserenda, quam ad auferenda signa. et 257. b. Homo bene appositus ad istius audacia. At. 123. a. Cetera appostea tibi mandabo. Q. Fr. 307. a. Habet quiddam Sardinia appositum ad recordationem praeteritae memoriae. Apprehedo, dis, arripio, appeto. de N. 50. a. Vites clauiculae adimnicula tanquam manibus apprehendunt. pro Q. 8. a. Ipsi Sex. Neniij lachrymans manum apprehedit. de N. 12. b. Atomi coherescent inter se, et aliae aliae apprehendentes continuantur. At. 160. a. Necessae est istum apprehendere Hispanus. de Or. 148. a. Ex Socratis disputationibus, uarijs alijs aliud apprehedit. pro Cl. 28. a. Quicquid ego apprehenderam, statim accusator extorquebat e manibus. Apprimo, ualde, multum, perquam. de Fin. 97. a. Id apte prime rectissime dicitur. Approbatio, onis, comprobatio. de Cl. 181. a. Id uulgi assensu & populari approbatione iudicari solet. Acad. 20. b. Nunc de assensione atque approbatione, quam graeci *συνεταξις* uocant, pauca dicemus. Tus. 175. b. Effectus eloquentiae, est audientium approbatio. de Cl. 189. b. Praesertim tantis plausibus, tanta approbatione infirmum. Off. 20. a. & 29. a. Sic hoc decorum mouet approbationem eorum, quibus cum uiuitur. de In. 55. a. Approbatio est, per quam id quod breuiter expositum est, rationibus affirmatum probabilius & apertius fit. Approbator, oris, autor, comprobator. Attic. 256. a. Quumuis non fueris suasor et impulsor professionis meae, approbator certe fuisisti. Item: Cn. Pompeius, qui uoluit me sui facti, sui iudicij, sui beneficij esse & praedicatorum, & autorem. Approbo, as, comprobo, laudo, auctoritatem alicui rei tribuo, fidem alicui rei tribuo, ascisco. Acad. 24. a. Hoc ne gas te nosse, nec approbare, nec improbare. Quint. Fr. 324. b. Ego meum consilium uehementer approbo. pro Ar. 190. b. Milites magno illud clamore approbauerunt. Quint. Fr. 306. b. Approbare sententiam alicuius. pro Sest. 29. b. Cn. Pompeius approbavit ac laudauit sententiam Cotta. I. P. 80. b. Populus meum iusturandum una uoce, et consensu approbavit. pro Deiot. 149. a. Si hoc a tanta auctoritate approbatum fuerit. Att. 97. a. Id etiam uidebatur approbare, quod erat in extremo, febriculam tum te habentem scripsisse, &c. de Fin. 96. a. Quo posito & omnium consensu approbato illud assumitur. Epistol. 15. a. Dijs hominibusque approbantibus. At. 95. b. Id quidem, inquis, Dijs approbent, ita uelim. Epist. 264. a. Quod actum est, dijs approbent. Appromitto, tis. Att. 68. a. De Oppio factum est ut uolui, & maxime quod D. X. appromissu. alius, aperiuisi, & rectius. Appropero, as, propero. At. 58. b. Luciumque ut approperet, adhortabor. pro Mil. 110. a. Quem diem ille nisi ad cogitatum facinus approperaret, nunquam reliquisset. Q. Fr. 313. a. Adduc, si me amas, Marce, sed approperate. Appropinquo, onis, de Sen. 91. a. Appropinquo moris. de Fin. 132. a. Appropinquo, as, accedo, aduento, propere accedo, propius accedo, proximè accedo, propere sum, propius sum, ad sum, propere ad sum, propius ad sum, uicinus sum ad facienda aliquid, admoceo, propius admoceo, impendo, pedem cōfero, ut aiunt, subsum. (Longè absom. Q. Fr. 327. a. Sed eius rei maturitas nondum uenit, & tamè iam appropinquat. I. C. 106. b. Quibus ego confido impendere satum aliquid, aut instare iam plane, aut certe iam appropinquare. & 115. a. Totius urbis occasus appropinquat. Ep. 20. a. Sed tamen cum appropinquare tuus aduentus putaretur, magnitudo rei fecit, ut, &c. & 52. a. Quanquam sperabam tuum aduētum (sic enim audiebam) appropinquare. pro Cl. 58. a. Cum appropinquare huius iudicium ei nuntiatum esset. de Fin. 131. b. Quis est enim, cui mors cum appropinquet, non refugiat, &c. de Fin. 120. b. Propius esse eos ad respirandum, qui ad summam iam aquam appropinquant. de Fin. 200. a. Nec Catus ille, qui iam appropinquat ut uideat, plus cernit, quam is qui modò est natus. I. A. 193. a. Illi poena, libertas nobis appropinquat. Caesar 44. a. Hos item alij ex primis proximis nauibus cum conspexissent, subsecuti hostibus appropinquantur. Appulsus, sus, de N. 7. a. Pars terre appulsu solis exarsit. (Longinquo solis abscissu obrigit. de N. 56. b. Ut omnes istius omnesque nimios, & frigoris, & caloris appulsus sentire possumus. de N. 54. b. Tactus omnes appulsus nimios, & frigoris, & caloris sentit. de D. 94. a. Tribus modis deorum appulsu homines somniant. Apricatio, onis. At. 108. b. Vnam me hercule tecum apricationem in illo Lucretino tuo sole malim, quam omnia istius modi regna. de Sen. 89. a. Calefcere uel apricatione uel igni. Apricor, aris, ad solem maneo. Tus. 246. a. b. Diogenes Alexandro roganti ut diceret, si quid sibi opus esset: nunc quidem paululum, inquit, a sole absis, officeras uide licet apricanti. Apricus, as, um, ad solem apertus. Epist. 263. b. Hellus nequissimus festert. CC. dabat, nullo aprico horto, nullo emissario, nulla maceria, nulla casa. Par. 233. a. Locus apricus. (Locus opacus. Aptè, apposite, accommodatè, congruenter. de Fin. 100. a. Ut si cothurni laus illa esset, ad pedem aptè conuenire. de Or. 163. b. Oculi sunt quorum tum intentione, tum remissione, motus animorum significemus aptè cum genere ipso orationis. Part. 232. b. Dicere aliquid ad tepus aptè. Off. 29. b. Facile iudicabimus quid eorum aptè fiat, quodque ab officio naturaeque discrepet. de Or. 96. b. Loqui ad rerum dignitatem aptè & quasi decorè. Or. 218. b. & 220. a. Aptè numeroseq; dicere. de Or. 146. a. Ut ad id quodcumque agetur, aptè congruenterque dicamus. Apto, as, de Or. 157. b. Hoc uerbum est ad id aptatum, quod ante dixerat. Aptus, as, um, accommodatus, appositus, conueniens, cōgruus, quod decet, cōstitutus, habilis, idoneus, cōsentaneus, coherens, connexus. (Dissolutus. I. V. 135. b. Reperiebam huc ad istius libidines natum atque aptum fuisse. de Or. 93. a. Cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime natum aptumque cognossem. Part. 234. b. Actio congruens & apta ad animos permouēdos. de Op. 244. n. Verba apta ad nostram

peret, adhortabor. pro Mil. 110. a. Quem diem ille nisi ad cogitatum facinus approperaret, nunquam reliquisset. Q. Fr. 313. a. Adduc, si me amas, Marce, sed approperate. Appropinquo, onis, de Sen. 91. a. Appropinquo moris. de Fin. 132. a. Appropinquo, as, accedo, aduento, propere accedo, propius accedo, proximè accedo, propere sum, propius sum, ad sum, propere ad sum, propius ad sum, uicinus sum ad facienda aliquid, admoceo, propius admoceo, impendo, pedem cōfero, ut aiunt, subsum. (Longè absom. Q. Fr. 327. a. Sed eius rei maturitas nondum uenit, & tamè iam appropinquat. I. C. 106. b. Quibus ego confido impendere satum aliquid, aut instare iam plane, aut certe iam appropinquare. & 115. a. Totius urbis occasus appropinquat. Ep. 20. a. Sed tamen cum appropinquare tuus aduentus putaretur, magnitudo rei fecit, ut, &c. & 52. a. Quanquam sperabam tuum aduētum (sic enim audiebam) appropinquare. pro Cl. 58. a. Cum appropinquare huius iudicium ei nuntiatum esset. de Fin. 131. b. Quis est enim, cui mors cum appropinquet, non refugiat, &c. de Fin. 120. b. Propius esse eos ad respirandum, qui ad summam iam aquam appropinquant. de Fin. 200. a. Nec Catus ille, qui iam appropinquat ut uideat, plus cernit, quam is qui modò est natus. I. A. 193. a. Illi poena, libertas nobis appropinquat. Caesar 44. a. Hos item alij ex primis proximis nauibus cum conspexissent, subsecuti hostibus appropinquantur. Appulsus, sus, de N. 7. a. Pars terre appulsu solis exarsit. (Longinquo solis abscissu obrigit. de N. 56. b. Ut omnes istius omnesque nimios, & frigoris, & caloris appulsus sentire possumus. de N. 54. b. Tactus omnes appulsus nimios, & frigoris, & caloris sentit. de D. 94. a. Tribus modis deorum appulsu homines somniant. Apricatio, onis. At. 108. b. Vnam me hercule tecum apricationem in illo Lucretino tuo sole malim, quam omnia istius modi regna. de Sen. 89. a. Calefcere uel apricatione uel igni. Apricor, aris, ad solem maneo. Tus. 246. a. b. Diogenes Alexandro roganti ut diceret, si quid sibi opus esset: nunc quidem paululum, inquit, a sole absis, officeras uide licet apricanti. Apricus, as, um, ad solem apertus. Epist. 263. b. Hellus nequissimus festert. CC. dabat, nullo aprico horto, nullo emissario, nulla maceria, nulla casa. Par. 233. a. Locus apricus. (Locus opacus. Aptè, apposite, accommodatè, congruenter. de Fin. 100. a. Ut si cothurni laus illa esset, ad pedem aptè conuenire. de Or. 163. b. Oculi sunt quorum tum intentione, tum remissione, motus animorum significemus aptè cum genere ipso orationis. Part. 232. b. Dicere aliquid ad tepus aptè. Off. 29. b. Facile iudicabimus quid eorum aptè fiat, quodque ab officio naturaeque discrepet. de Or. 96. b. Loqui ad rerum dignitatem aptè & quasi decorè. Or. 218. b. & 220. a. Aptè numeroseq; dicere. de Or. 146. a. Ut ad id quodcumque agetur, aptè congruenterque dicamus. Apto, as, de Or. 157. b. Hoc uerbum est ad id aptatum, quod ante dixerat. Aptus, as, um, accommodatus, appositus, conueniens, cōgruus, quod decet, cōstitutus, habilis, idoneus, cōsentaneus, coherens, connexus. (Dissolutus. I. V. 135. b. Reperiebam huc ad istius libidines natum atque aptum fuisse. de Or. 93. a. Cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime natum aptumque cognossem. Part. 234. b. Actio congruens & apta ad animos permouēdos. de Op. 244. n. Verba apta ad nostram

peret, adhortabor. pro Mil. 110. a. Quem diem ille nisi ad cogitatum facinus approperaret, nunquam reliquisset. Q. Fr. 313. a. Adduc, si me amas, Marce, sed approperate. Appropinquo, onis, de Sen. 91. a. Appropinquo moris. de Fin. 132. a. Appropinquo, as, accedo, aduento, propere accedo, propius accedo, proximè accedo, propere sum, propius sum, ad sum, propere ad sum, propius ad sum, uicinus sum ad facienda aliquid, admoceo, propius admoceo, impendo, pedem cōfero, ut aiunt, subsum. (Longè absom. Q. Fr. 327. a. Sed eius rei maturitas nondum uenit, & tamè iam appropinquat. I. C. 106. b. Quibus ego confido impendere satum aliquid, aut instare iam plane, aut certe iam appropinquare. & 115. a. Totius urbis occasus appropinquat. Ep. 20. a. Sed tamen cum appropinquare tuus aduentus putaretur, magnitudo rei fecit, ut, &c. & 52. a. Quanquam sperabam tuum aduētum (sic enim audiebam) appropinquare. pro Cl. 58. a. Cum appropinquare huius iudicium ei nuntiatum esset. de Fin. 131. b. Quis est enim, cui mors cum appropinquet, non refugiat, &c. de Fin. 120. b. Propius esse eos ad respirandum, qui ad summam iam aquam appropinquant. de Fin. 200. a. Nec Catus ille, qui iam appropinquat ut uideat, plus cernit, quam is qui modò est natus. I. A. 193. a. Illi poena, libertas nobis appropinquat. Caesar 44. a. Hos item alij ex primis proximis nauibus cum conspexissent, subsecuti hostibus appropinquantur. Appulsus, sus, de N. 7. a. Pars terre appulsu solis exarsit. (Longinquo solis abscissu obrigit. de N. 56. b. Ut omnes istius omnesque nimios, & frigoris, & caloris appulsus sentire possumus. de N. 54. b. Tactus omnes appulsus nimios, & frigoris, & caloris sentit. de D. 94. a. Tribus modis deorum appulsu homines somniant. Apricatio, onis. At. 108. b. Vnam me hercule tecum apricationem in illo Lucretino tuo sole malim, quam omnia istius modi regna. de Sen. 89. a. Calefcere uel apricatione uel igni. Apricor, aris, ad solem maneo. Tus. 246. a. b. Diogenes Alexandro roganti ut diceret, si quid sibi opus esset: nunc quidem paululum, inquit, a sole absis, officeras uide licet apricanti. Apricus, as, um, ad solem apertus. Epist. 263. b. Hellus nequissimus festert. CC. dabat, nullo aprico horto, nullo emissario, nulla maceria, nulla casa. Par. 233. a. Locus apricus. (Locus opacus. Aptè, apposite, accommodatè, congruenter. de Fin. 100. a. Ut si cothurni laus illa esset, ad pedem aptè conuenire. de Or. 163. b. Oculi sunt quorum tum intentione, tum remissione, motus animorum significemus aptè cum genere ipso orationis. Part. 232. b. Dicere aliquid ad tepus aptè. Off. 29. b. Facile iudicabimus quid eorum aptè fiat, quodque ab officio naturaeque discrepet. de Or. 96. b. Loqui ad rerum dignitatem aptè & quasi decorè. Or. 218. b. & 220. a. Aptè numeroseq; dicere. de Or. 146. a. Ut ad id quodcumque agetur, aptè congruenterque dicamus. Apto, as, de Or. 157. b. Hoc uerbum est ad id aptatum, quod ante dixerat. Aptus, as, um, accommodatus, appositus, conueniens, cōgruus, quod decet, cōstitutus, habilis, idoneus, cōsentaneus, coherens, connexus. (Dissolutus. I. V. 135. b. Reperiebam huc ad istius libidines natum atque aptum fuisse. de Or. 93. a. Cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime natum aptumque cognossem. Part. 234. b. Actio congruens & apta ad animos permouēdos. de Op. 244. n. Verba apta ad nostram

feram consuetudinem. At. 121. a. Vir minime aptus ad docendum. pro Mil. 114. b. Simulatio apta ad tempus. Att. 14. 7. b. Ad eam rationem existimabam satis aptam esse naturam et personam meam. Or. 21. 6. a. Pean minime est aptus ad uersum. de N. 54. b. Palpebra aptissima facte et ad claudendas pupillas, et ad aperiendas. pro Mil. 11. 1. a. V. tri locus ad infidias aptior fuerit. de N. 7. 6. b. Cum id palium esse aptum ad omne anni tempus diceret. Tus. 14. 9. a. Non eruditus, sed tamen aptus ad dicendum. de Or. 8. 5. a. Explicatio apta ad id quod requirit. de Or. 10. 5. a. Cal. 10. a. ad pedem. de D. 12. 7. a. Predicare ad quam quisque maxime rem aptus futurus sit. Ep. 53. b. Qui locus ad exulandum est aptissimus. de Am. 9. 9. a. Nihil est tam aptum, tam conueniens ad res uel secundas uel aduersas, quam amicitia. de N. 35. a. Epicurus homo non aptissimus ad iocandum. et 34. a. Offa commissuras habent et ad stabilitatem aptas, et ad artus finiendos accommodatas. de Fin. 11. 6. b. Initia apta et accommodata ad naturam. Ep. 34. a. Et si ille aduentus ad multas res mihi minus erat aptus. de Fin. 10. 7. a. Ita nati sumus, ut communiter ad uirtute apti simus. Part. 22. 8. b. Omnes illi loci, quos supra diximus, ad plerisque sunt, sed alij ad alias questiones aptiores. Quin. Fr. 30. 5. b. Quod certe, et ad honestate, et ad effugiendos dolores fuit aptissimum. Tus. 19. 3. b. Animus conturbatus non est aptus ad exequendum munus sui. Tus. 1. 6. 7. a. Cui id non habeas, quod tibi nec usu nec natura aptum sit, non careas, etiam si sentias te non habere. Off. 20. b. Neque enim soli corporis qui ad naturam apti sunt, sed multo etiam magis animi motus probandi, qui item ad naturam accommodati sunt. de Cl. 18. 5. a. Aptior etiam Palicanus uiribus imperitorum. et 19. 5. b. Hec genera dicendi aptiora sunt adolescentibus. At. 19. 6. a. Huic meo consilio nihil est isto loco aptius. Off. 3. b. Quod uerum simplexque est, id est natura hominis aptissimum. Ac. 4. 1. a. Aut enim huic etati hoc maxime aptum est, aut ijs rebus, si quas dignas laude gestimus, hoc in primis consentaneum. Or. 20. 3. b. Decere quasi aptum esse consentaneumque tempori et personae. I. A. 188. a. In fortitione pro uinciarum, que cuique apta erat, ea cuique obuenit. Off. 2. 6. a. Nec histrionibus concedendum est, ut his hac apta sint, nobis dissoluta. de Or. 1. 6. 9. a. Hunc ille numerum clausulis aptum putat. In Sal. 2. 7. 5. a. Cylones nulla in parte castri apti. de Or. 1. 6. 2. b. Nunc quid aptum sit, id est, quid maxime deceat in oratione, uideamus. de Sc. 7. 8. b. Aptissima sunt omnino arma senectutis, artes exercitationesque uirtutum. At. 2. 17. a. Nihil fieri potest nec commodius nec aptius quam ut scribas. Off. 2. 9. a. Ordo est compositio rerum aptis et accommodatis locis. Off. 2. 6. a. Quemadmodum in oratione constante, sic in uita omnia sunt apta, et inter se conuenientia. de L. 1. 6. 7. b. Ex natura uiuere summum bonum est, id est, uita modica et apta uirtute perfui. de Or. 1. 4. 7. b. In sunt in eo genere laudandi laudis, quod ego aptum et congruens nomen. de In. 6. 7. a. Hec et illa inter se apta sunt, id est, connexa. Parad. 120. b. Vita que omni gestu moderatior, et omni uersu aptior esse debet. de Orat. 9. 6. a. Neminem nec motu corporis, nec ipso habitu atque forma aptiorem uidi.

Aptus, cohærens, connexus, coniunctus. de N. 60. a. Balbus multa dixit, etiam si minus uera, tamen apta inter se et coherentia. In Ar. Orbes uincti inter se, et nodis colestibus apti. pro Cec. 2. 9. 5. a. Non ex uerbis aptum pendere ius. de Fat. 1. 4. 7. a. Si ea causa non ex æternis causis apta dicatur. Tus. 235. b. Nam cui uiro ex se ipso apta sunt

omnia, que ad beatè uiuendum ferunt, nec suspensa aliorum aut bono casu, aut contrario pendere ex alterius euentis et errare coguntur. huic, etc. de Or. 11. 3. b. Thucydides uerbis aptus et pressus. Part. 24. 2. a. Tanta series artis est, sic inter se sunt plerisque connexa et aptas, etc. Parad. 118. b. Is beatissimus est, qui est totus aptus ex sese, qui in se uno sua ponit omnia. de Fin. 118. a. Est apud illos ordo rerum conseruatus, et omnia inter se apta et connexa. de In. 6. 7. a. Hec et illa inter se apta sunt. Or. 220. a. Facilius est apta dissoluere, quam dissipata connectere. de Vn. 202. b. Qui rectè uixerit, ad illud astrum, quo cum aptus fuerit, reuertetur.

Apu. prope. ad. Attic. 131. a. Cæsar apud Corfinium castra posuit. de In. 7. 8. a. Hostes prope muros castra habent. Attic. 150. a. Ad murum castra posui. Epist. 24. 4. a. Apud oppidum Cymbistra castra feci. et ibid. Ad Cymbistra quinq; dies commoratus sum. et alibi. Curio fuit ad me sanè diu. contra Rul. 62. a. Agri in Hispania apud Carthaginem nouam. de Or. 10. 9. b. Cum etiam tum Crassus in lecto esset, et apud eum Sulpitius sederet? Epist. 15. b. Crassus cum mihi condixisset, conuauit apud me in mei generi Crassipedis hortis. Att. 67. b. Si me amas, apud me citius maneat. Att. 71. a. Pompeius à me petierat ut secum et apud se essem quotidie. Ep. 3. b. Eo die casu apud Pompeium conuauit. Attic. 60. b. Malo tecum apud te ambulare, quam cum eo, quo uideo esse ambulandum. de Or. 103. a. M. uero Scæurus, quem non longe ruri apud se esse audio, tam credo huc ueniet, apud se, id est, domi sue. Ep. 229. a. Apud eum sic Ephesi fuit, quotienscumque fui, tanquam domi mee. pro Sest. 12. a. Eiusque uite à me infidias apud me domi postas esse dixerunt. de Leg. 17. 8. a. Alexander in Cilicia depouisse apud solem in delubro pecuniam dicitur. Quin. Fr. 318. a. Apud Herum rectè erat. Attic. 4. b. Apud matrem rectè est. et ibid. Apud te est, ut uoluimus. Tuscul. 150. a. Triceps apud inferos Cerberus. Attic. 96. b. Ut confectas rationes lege Iulia apud duas ciuitates possum relinquere. de In. 52. a. Impiis apud inferos penas esse preparatas. de Dom. 90. b. Apud Agathoclem scriptum in historia est, eum, etc. de Fin. 131. a. Ut ille apud Terentium, qui decreuit, etc. de Fin. 64. b. Apud ceteros philosophos qui questui aliquid, tacet. de Or. 100. a. Quæsitum est apud maiores nostros, num, etc. de Off. 61. a. Ut Petronius apud patres nostros, Papius nuper. pro Mur. 142. a. Fuit eodem ex studio uir eruditus apud patres nostros. Quin. Tubero. pro Dom. 233. b. Ut apud posteros nostros coniuurationis autor fuisse uidear. Off. 12. a. Non compellar premissis, que apud me minimum ualent. Attic. 142. b. Plus apud me ualere beneficii gratiam, quam iniurie dolorem uolo. pro S. R. 19. b. Qui apud me et amicitia, et beneficijs, et dignitate plurimum possunt. pro R. P. 129. a. Tum subiuuissum apud maleuolos Posthumum nomen. de Or. 92. b. Apud mediocres homines ex communi quadam hominum opinione dicere. At. 54. a. Secuta est contentio de domo nostra, diximus apud pontifices. de In. 7. 1. a. Thebani accusantur apud Amphycitones. I. A. 196. b. Apud iudicem pro reo dicere. de Orat. 11. 7. b. In ea causa quam ille contra me apud Centumuiros pro fratribus Cossis dixit. de Or. 129. b. Nulla unquam apud populum grauior oratio. I. V. 118. b. Facere uerba apud senatum. de Cl. 17. b. Cum eo ipso anno contra Seruum Galbæ ad populum summa contentione dixisset. de Clar. 169. b. Dicitur etiam C. Flamminius ad populum ualuisse dicendo. pro Quin. 1. b. Si apud hoc consilium ex optibus

non ex ueritate causa potest. I. V. 211. a. Eupolemus, qui nunc apud exercitum cum L. Lucullo est. Att. 245. a. Is tibi apud me gratias egit. pro Sest. 4. b. Contentus ille huic apud me P. Sestio maxime gratias egit. At. 39. b. Cum aliquem apud te laudaro tuorum familiarium, uolam illum scire ex te, me id fecisse. At. 12. a. Non enim mihi uideo in solentem gloriarum, cum de me apud te loquor, in ea preferim epistola quam nolo alij legi. At. 83. b. Lucius queritur apud me per literas, esse, etc.

Apulia, l. e. At. 120. a. Apulia inanisima pars Italia. 10 de D. 100. b. Apulia maximis terramotibus conuulsata est. I. C. 105. b. Video cui Apulia sit attributa.

Apulus, l. a. pro Cl. 23. a. 59. a.

Aqua, que humor, gelidus riuus. pro Q. R. 47. b. Ig nis in aquam coniectus continuo resinguitur. Q. Fr. 317. b. Aquam, quam ij uicebant non longe à uilla bellæ sanè flu entem uidi. et ibi. Colligere uberiorem aquam. Q. 318. b. Dicere aquam per fundum alterius. de D. 83. a. Vos quoque signa uidetis aqua dulcis alumnæ. de D. 122. b. Deducere aquam. et Aqua deductio. I. Delectio. pro Pl. 273. a. Cui Puteolos forte uenissim, cum plurimi et lautissimi solent esse in his locis, etc. me unum scilicet ex ijs qui ad aquas uenissent. I. A. 216. a. Aqua puteolana. de aquis Puteolanis et Baiarum. I. Puteoli et Baie. Off. 7. 6. b. Sed aqua heret, ut aiunt. Quin. Fr. 310. b. In hac causa mihi aqua heret.

Aquaeductus, u. ductus aquæ, tubus, curipus. de L. 169. a. Ductus uero aquarum, quos isti tubos et curipos uocant, quis non triserit. At. 205. a. De aqueductu probè fecisti. Off. 35. b. Adde ductus aquarum, etc. pro Cec. 299. a. Aquaeductus, huiusmodi, iter, actus.

Aqua intercus, i. e. Off. 70. b. Si quis medicamentum cui piam dederit ad aquam intercutem: id est, ad hydropem curandam.

Aquarius, a. um. In Vat. 31. a. Cum tibi aquaria prouincia forte obtigisset: id est, aquarum et aqueductuum cura.

Aquarius substantiuum, significat aquarum et aquæ ductuum curatorem, qui Plinio Aquilex dicitur. Ep. 115. b. Nisi ego cum tabernarijs et aquarijs pugnarem, ueteris ciuitatem occupasset.

Aquarius, signum celestis, uir fundens aquas. In Ar. Et gelidum riuum fundens aquarius. de N. 48. a. Capiti equi proximat aquarij dextra, totusque, deinceps Aquarius.

Aquatilis, le. natans, aquarum incolæ, ut bestia aquatilis. de N. 22. a. et 50. b. Bestia aquatilis, que in terra gignuntur. et 56. b. Bestia terrenæ, aquatiles, et uolatiles.

Aquatio, tionis. Off. 63. b. Hic aquatio, hac uilla isti ca vere non possunt.

Aquila, l. e. ales nictus Iouis. de D. 138. a. Cursor ad interpretem detulit, aquilam se in somnis usum esse factum: at ille, nictus: ista enim auis uolat nulla uehementius. de D. 85. b. Deiotarus ex itinere iam constituto reuertit, aquile admonitus uolatu. Or. 102. a. Hic Iouis altisoni subitò pennata fatelles, etc. Ep. 162. b. Aquile due, signa sexaginta sunt relata Antonij. I. C. 102. a. A quo etiam aquila illam argenteam scio esse premissam. I. A. 263. a. Cui Hiræ cius ipse aquilam quartæ legionis inferret. et 243. a. Atque hic idem latro Italiae cui aquile primipili aureos nummos daret, de meis bonis se dare dixit.

Aquile, l. e. Vrbs. I. V. 36. a.

Aquilo, onis, septentrionalis mundi pars, et uetus ex ea flans. de L. 156. b. Orbita Aquilo sustulit. de Som. 129. b. In aquilonis austris ne partibus. I. V. 125. a. Spelunca cõ

uersa ad aquilonem infinita altitudine. de N. 31. a. Et aquilonibus et reliquis frigidioribus durecat humor.

Aquilonalis, l. e. de N. 36. a. Regio aquilonalis. (A. Australis, aliàs Aquilonaris.

Aquium, u. urbs. I. A. 180. b.

Aquinate, atium. pro Cl. 58. a. I. A. 180. b.

Aquila, l. e. exigua aqua. de Or. 87. a. Platamus, que mihi uidetur non tam ipsa aquila que describitur, quam Platonis oratione creuisse. et 123. b. L. Sclufus.

Ara, aræ, altare, focus, puluinar. de D. 122. a. Ex eo Aio loquenti ara in noua uia consecrata est. et 101. a. pro D. 204. b. Licinia uirgo uestalis aram et ædiculam sub saxo sacro dedicauit. de Ar. 250. a. Qui sacerdotem ab ipso aris puluinaribusque detraxisti. pro Pl. 163. a. Is aram tenens iuraret, crederet nemo. de N. 64. b. Quod uos cum facere non potestis, tanquam in aram confugitis ad Deum. et 68. b. Aras delubraque; Hecates in Græcia uidiimus. pro Quin. R. 50. a. Eroses sicut in aram confugit in huius domum.

Epist. 245. a. Castra in radicibus Amari habitamus apud aras Alexandri. Postquam. 206. a. Qui nisi in aram Tribunatus confugisset, uim preteritis effugeret non potuisset. I. A. 246. b. Eaq; extructio, que sit ad memoriam eternitatis ara uirtutis. de N. 79. a. Pro aris focisque; certare. Anteaquam. 197. b. Innocens ab aris focisque; proicitus.

Ara, sidus celeste. de N. 48. b. Aram, quam statu per mulcet spiritus austris.

Arabia, e. regio. At. 147. a.

Arabs, bis. de D. 99. b.

Arabarches: id est, Pompeius. At. 33. a.

Araneola, l. e. de N. 50. b. Vt in araneolis alie quasi re te texunt, alie ex inopinato obseruant.

Arateus, a. um. ab Arato astronomo. de D. 111. a. Non sra quedam aratea, etc.

Aratio, onis. I. V. 199. b. Arationes tota Sicilia desertas at que à dominis relictas esse cognoscitis. et 193. a. Tus. 245. a. Aratio fructuosa.

Arator, oris. colonus, bubulcus. I. A. 187. b. Ex aratorum re oratorem fieri. I. V. 199. b. Coloni populi Romani atque oratores in agros suos reuertantur.

Aratrum, tri. contra Rul. 79. b. Quod solum tam exi le et macrum est, quod aratro perfringit non possit. I. A. 179. b. Vt aratrum circumduceres, cuius quidem uomere portum Capuæ penè perfrinxisti. pro S. R. 26. a. Cui ab aratro arcesebantur qui consules fierent. de N. 58. a. Boi uires ad aratra extrahenda.

Aratus, ti. de Or. 90. b. I. Astrologia.

Arbiter, tri. presens, testis, disceptator domesticus, honoraria amici opera. Off. 74. b. Pomponius surrexit e leatulo, remotisque; arbitris ad se illum iussit uenire. Ad Her. 7. b. Spes celandi queritur ex consijs, arbitris, adiutoribus, etc. contra Rul. 77. a. Decem uiri uestra uehigalia non modo ne uobis quidem arbitris, sed ne præcone quidem teste uendent. At. 246. a. Loca ab arbitris remota. I. V. 252. a. Locus amicus et arbitris remotus. I. V. 274. a. Castor et Pollux legum iudiciorumque; arbitri et testes, celeberrimo in loco preterij locati. Top. 224. b. Aqua iubetur ab arbitro arceri. Ep. 215. a. Sic enim præscriptissimus ijs, quibus ea negocia mandauimus, ut omnibus in rebus, que in aliqua controuersiam uocarentur te arbitro, et quod commodo

tu fieri possit, te disceptatore uerentur. Tus. 251. b. Quorum controuersiam solebat tanquam honorarius arbiter iudicare Carneades. Off. 7. b. Quin. Fabius Labeo arbiter Nolanis et Neapolitanis de finibus agri à senatus

Aratio, onis. I. V. 199. b. Arationes tota Sicilia desertas at que à dominis relictas esse cognoscitis. et 193. a. Tus. 245. a. Aratio fructuosa.

Arator, oris. colonus, bubulcus. I. A. 187. b. Ex aratorum re oratorem fieri. I. V. 199. b. Coloni populi Romani atque oratores in agros suos reuertantur.

Aratrum, tri. contra Rul. 79. b. Quod solum tam exi le et macrum est, quod aratro perfringit non possit. I. A. 179. b. Vt aratrum circumduceres, cuius quidem uomere portum Capuæ penè perfrinxisti. pro S. R. 26. a. Cui ab aratro arcesebantur qui consules fierent. de N. 58. a. Boi uires ad aratra extrahenda.

Aratus, ti. de Or. 90. b. I. Astrologia.

Arbiter, tri. presens, testis, disceptator domesticus, honoraria amici opera. Off. 74. b. Pomponius surrexit e leatulo, remotisque; arbitris ad se illum iussit uenire. Ad Her. 7. b. Spes celandi queritur ex consijs, arbitris, adiutoribus, etc. contra Rul. 77. a. Decem uiri uestra uehigalia non modo ne uobis quidem arbitris, sed ne præcone quidem teste uendent. At. 246. a. Loca ab arbitris remota. I. V. 252. a. Locus amicus et arbitris remotus. I. V. 274. a. Castor et Pollux legum iudiciorumque; arbitri et testes, celeberrimo in loco preterij locati. Top. 224. b. Aqua iubetur ab arbitro arceri. Ep. 215. a. Sic enim præscriptissimus ijs, quibus ea negocia mandauimus, ut omnibus in rebus, que in aliqua controuersiam uocarentur te arbitro, et quod commodo

tu fieri possit, te disceptatore uerentur. Tus. 251. b. Quorum controuersiam solebat tanquam honorarius arbiter iudicare Carneades. Off. 7. b. Quin. Fabius Labeo arbiter Nolanis et Neapolitanis de finibus agri à senatus

Aratio, onis. I. V. 199. b. Arationes tota Sicilia desertas at que à dominis relictas esse cognoscitis. et 193. a. Tus. 245. a. Aratio fructuosa.

Arator, oris. colonus, bubulcus. I. A. 187. b. Ex aratorum re oratorem fieri. I. V. 199. b. Coloni populi Romani atque oratores in agros suos reuertantur.

Aratrum, tri. contra Rul. 79. b. Quod solum tam exi le et macrum est, quod aratro perfringit non possit. I. A. 179. b. Vt aratrum circumduceres, cuius quidem uomere portum Capuæ penè perfrinxisti. pro S. R. 26. a. Cui ab aratro arcesebantur qui consules fierent. de N. 58. a. Boi uires ad aratra extrahenda.

Aratus, ti. de Or. 90. b. I. Astrologia.

Arbiter, tri. presens, testis, disceptator domesticus, honoraria amici opera. Off. 74. b. Pomponius surrexit e leatulo, remotisque; arbitris ad se illum iussit uenire. Ad Her. 7. b. Spes celandi queritur ex consijs, arbitris, adiutoribus, etc. contra Rul. 77. a. Decem uiri uestra uehigalia non modo ne uobis quidem arbitris, sed ne præcone quidem teste uendent. At. 246. a. Loca ab arbitris remota. I. V. 252. a. Locus amicus et arbitris remotus. I. V. 274. a. Castor et Pollux legum iudiciorumque; arbitri et testes, celeberrimo in loco preterij locati. Top. 224. b. Aqua iubetur ab arbitro arceri. Ep. 215. a. Sic enim præscriptissimus ijs, quibus ea negocia mandauimus, ut omnibus in rebus, que in aliqua controuersiam uocarentur te arbitro, et quod commodo

tu fieri possit, te disceptatore uerentur. Tus. 251. b. Quorum controuersiam solebat tanquam honorarius arbiter iudicare Carneades. Off. 7. b. Quin. Fabius Labeo arbiter Nolanis et Neapolitanis de finibus agri à senatus

Aratio, onis. I. V. 199. b. Arationes tota Sicilia desertas at que à dominis relictas esse cognoscitis. et 193. a. Tus. 245. a. Aratio fructuosa.

Arator, oris. colonus, bubulcus. I. A. 187. b. Ex aratorum re oratorem fieri. I. V. 199. b. Coloni populi Romani atque oratores in agros suos reuertantur.

Aratrum, tri. contra Rul. 79. b. Quod solum tam exi le et macrum est, quod aratro perfringit non possit. I. A. 179. b. Vt aratrum circumduceres, cuius quidem uomere portum Capuæ penè perfrinxisti. pro S. R. 26. a. Cui ab aratro arcesebantur qui consules fierent. de N. 58. a. Boi uires ad aratra extrahenda.

Aratus, ti. de Or. 90. b. I. Astrologia.

Arbiter, tri. presens, testis, disceptator domesticus, honoraria amici opera. Off. 74. b. Pomponius surrexit e leatulo, remotisque; arbitris ad se illum iussit uenire. Ad Her. 7. b. Spes celandi queritur ex consijs, arbitris, adiutoribus, etc. contra Rul. 77. a. Decem uiri uestra uehigalia non modo ne uobis quidem arbitris, sed ne præcone quidem teste uendent. At. 246. a. Loca ab arbitris remota. I. V. 252. a. Locus amicus et arbitris remotus. I. V. 274. a. Castor et Pollux legum iudiciorumque; arbitri et testes, celeberrimo in loco preterij locati. Top. 224. b. Aqua iubetur ab arbitro arceri. Ep. 215. a. Sic enim præscriptissimus ijs, quibus ea negocia mandauimus, ut omnibus in rebus, que in aliqua controuersiam uocarentur te arbitro, et quod commodo

Rab. 9.6. b. An non intelligis quales viros mortuos summi sceleris arguas? pro Cel. 37. b. Arguere aliquem dicitur facinoris. I. V. 2.4.4. b. Nunc non modò te hoc crimine nò arguo, sed ne illa quidem còmmuni uirperatione reprehendo. de In. 6.6. b. Negare oportebit de uita eius & moribus queri, sed de eo crimine, quo de arguatur. ad Her. 14. a. Hoc tamen rei arguendæ causa potest sine malicia dici, ta men, &c. ad Her. 22. b. Vt si accusator dixerit ab reo homi nē ueneno necatum, & hereditatis causa factū arguerit.

Argus, gi. homo, seu potius monstrum centū oculis (ut in fabulis est) præditum. de N. 70. b. Mercurius, qui Argū dicitur interemisse.

Argutē. pro Cel. 4.1. b. Si mihi acutē argutēq; respōde rit. de Cl. 1.9.5. a. Breuiter argutēq; incluso aduersario laxa re iudicū animos. de Or. 1.10. a. & Acad. 4.0. a. De rebus difficillimis argutissimē disputare. de Cl. 1.6.9. a. Acutē ar gūteq; cōiungere aliquid. Or. 2.0.5. b. Callidē argutēq; dicere.

Argutia, arum. acumen, elegantia. de Cl. 1.7.9. b. Hu ius orationes multum argutiaram & urbanitatis habe bant. Or. 2.9.6. b. Argutia & acumen Hyperidis. Or. 2.0.2. a. Nulla mollitia ceruicium, nullæ argutiæ digito rum. de Am. 1.0.4. b. Sed nihil est, quod illi non persequan tur suis argutijs.

Argutulus, a, um. At. 2.0.8. b. Perfeci sanē argutulos li bros ad Varronem.

Argutus, a, um. habens aliquid argutiaram, celeriter mobilis, acutus, acer, elegans. de Orat. 1.32. a. Ex ambiguo dicta uel argutissima putantur. I. P. 9.4. b. Poema facit ita festiuium, concinnum, elegans, ut nihil fieri possit argutiuis. de Cl. 1.7.0. a. Quis illo in sententijs argutiore in docendo edifferendōq; subtilior? de Opt. 2.4.3. a. Senten tiæ delectandæ quasi argutæ. de D. 1.1.4. a. Gallinaceum fel, sunt enim qui uel argutissima hæc exta esse dicant. de Leg. 1.6.1. a. Oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti si mus, loquuntur. de Or. 1.6.3. b. Manus minus arguta digitis subsequens, uerba non exprimens. At. 9.4. b. Literæ quàm argutissimæ. Ep. 1.11. b. Vereor ne tibi arguta nimium hæc sedulitas uereatur.

Aridus, a, um. exiccatus, tenuis. de D. 1.15. a. Puleium a ridum florescere dicitur ipso brumali die. de Fat. 1.4.1. b. 40 Exiccatus atq; aridus. (C. Pituitosus, & quasi redundans. I. P. 1.0.0. b. Folia arida. pro S. R. 3.0. b. In rusticis moribus, in uictu arido, in hac horrida incultaq; uita. de Or. 1.23. a. Genus sermonis exile, aridum, concisum, minutum. (Li quidum, sūsum, profluens. pro Q. 17. b. Vita horrida atq; arida mihi cordi est.

Aries, tis. animal notum signū celeste, & bellica ma china ad euertendos muros. de N. 4.8. a. Ex in contortis a ries cum tormibus heret. Or. 2.12. b. Auratus aries Colcho rum. & de D. 8.9. b. ad Her. 12. a. Pellis inaurata arietis. Off. 8. a. Quamuis murum aries percussisset.

Arietinus, a, um. ad Her. 22. b. Testiculi arietini.

Arieto, as. cornibus impeto. de D. 8.9. b. Deinde eius germanū cornibus comititer in me arietare. Accij poetæ.

Ariminum, ni. urbs. Quint. Fr. 3.1.5. a. Epistola ex Ari mino data. I. V. 8.3. b.

Ariminenses. I. V. 8.3. b. pro Cec. 3.0.4. b.

Ariolatio, onis. diuinationis genus. de D. 9.4. b. Super stitiose ariolationes. Accij.

Ariolor, aris. de D. 1.0.8. a. Nec eos, qui quæstus causa ariolantur, agnosco. At. 12.5. a. Postquam igitur noster Attice, non ariolans ut illa, cui nemo credidit, sed connectu ra prospiciens iam iamq; maioræ.

Ariolus, li. de N. 1.2. b. Ariolus, augures, arioli, uates, coniectores, etc. de D. 8.0. b. Ariolorū & uati surribundæ prædictiones. ad Her. 3.9. b. Iste qui diuitias suas iactat, si cut Gallus è phrygia, aut ariolus quispiam, &c.

Arion. Tuf. 1.8.9. b. Eijce te de nauis, præsto est qui exci piat Delphinus, ut Arionem Methymneum.

Arista, ste. que ut acus tenuis è grani gluma eminet. de Sen. 8.8. a. Viriditas herbescens cum è uagnis emerferit, fundit frugem spicæ ordine structam, & contra auium mi norum morsum munitur uallo aristarum.

Aristæus, stei. de N. 5.8. b. Quid Aristæus? qui oliuæ in uentor dicitur, Apollinis filius. I. V. 2.3.0. a. Aristæus Libe ri filius, olei inuentor.

Aristarchus, chl. Criticus. I. P. 9.5. a. Quoniam te non Aristarchum, sed Phalarim grammaticum habemus, qui non notam apponas ad malum uersum, sed poetam armis profequare. At. 9. a. Orationes quarum tu Aristarchus es. id est, iudex, censor.

Aristides, dis. pro Seft. 2.7. a. & de Off. 6.9. b. Aristides, qui unus omnium iustissimus fuisse traditur.

Aristippus, pasim uoluptatis defensor.

Aristippus, a, um. de Fin. 6.8. a. Illud Aristippus, &c.

Aristocrata, tie. optimatum Respublica. At. 9. a. To tum hunc locum, quem in aristocrata ego uarie meis ora tionibus soleo pingere, de flamma, de ferro, &c. ualde gra uiter pertexit.

Aristogiton, nis. Tufcul. 1.7.4. a. Harmodius & Aristogiton.

Aristolochia, chie. herba. de D. 8.3. b. Quid Aristolo chia ad morsus serpentium posita, que nomen ex inuento re reperit, rem ipsam inuentor ex somnio. de D. 1.18. a. Scâ monea Aristolochiaq; radix.

Aristoneus, a, um. ab Aristone philosopho. de Fin. 1.15. a. In Aristonea uicia incidemus.

Aristophanes, nis. facetissimus poeta ueteris comœ dia. de Leg. 1.7.7. a.

Aristophaneus, a, um. Or. 2.15. b. Ita factus est anapa stus is, qui aristophaneus nominatur.

Aristoteles, lis. de Fin. 1.25. b. Aristoteles, quem excepto Platone haud scio an rectè dixerim principē philosopho rum. Or. 2.13. b. Quis omnium doctior? quis acutior? quis in rebus uel inueniendis, uel iudicandis acrior. Aristotele? Acad. 3.0. a. Aristoteles aureum orationis flumen fundens. Or. 1.9.7. a. Aristoteles admirabili quadam scientia & coe pia. de Cl. 1.75. b. Quis Aristotele in dicendo neruosiore de Cl. 2.0.1. a. In hac thesi Aristoteles adolefcetes nō ad phi losophorum morem tenuiter differendi, sed ad copiā Rhe torum in utranq; partem exercuit. Or. 2.18. a. Aristoteles peana ut optimum probat, à quo dissentio. de Or. 1.22. b. & 1.23. a. & 1.5. b. Aristoteles is, quem maximè ego admi ror, propositi quosdam locos, ex quibus omnis argumen tatio inueniretur. de N. 8. b. 3. a. 3.4. b. et Acad. 4.4. b. Sen tentiæ & opiniones Aristotelis.

Aristotelicus, a, um. uel potius Aristotelius, aut Aristoteleus. At. 2.1. a. Aristotelia pigmenta. & Ep. 1.0.4. b. Topi ca Aristotelea. & 1.6. b. Aristotelea & Isocratea ratio orat oria. & ibid. Aristoteleo more.

Aristotelius, a, um. de Or. 1.4.9. b. Vobis hæc Carneadæ, aut illa Aristotelia uis comprehendenda est. ibid. 1.5.0. a.

Aritia, æ. oppidum. I. Rul. 8.5. b.

Aritinus, a, um. I. A. 1.8.6. a.

Arithmetica, orum. At. 2.2.7. b. Vestorius homo reme tus à dialecticis, in arithmeticis fatis exercitatus.

Arma, orum. ferrū, ferramenta, telum. Off. 1.5. b. Parum enim sunt foris arma, nisi est consiliū domi. pro Mil. 1.0.3. a. Silent leges inter arma. At. 1.2. b. Arma, que ad me missu ri eratis, ijs censeo armatis milites, quos uobiscum habetis, pro Cec. 2.9.9. b. Tanquam si arma militis inspicunda sint. de Or. 8.7. b. Arma quibus uel testus ipse esse possis, uel pro uocare improbos, uel te ulcisci laceffitus, pro Cec. 2.9.6. b. Arma esse suis nominibus, alia ad regendum, alia ad nocen dū, que qui nō habuerint inermes fuisse uincens. I. P. 9.8. b. Cū pater armis faciendis tuus præfisset, & ibid. Officina armorum. pro Syl. 1.7.0. a. Ille arma misit, cornua, tubas, falces. I. A. 1.7.0. b. Tum contra te dedit arma hic ordo cō sulibus. At. 1.05. a. Nisi forte hæc illi tum arma dedimus, ut nunc cum bene parato pugnamus. pro Rab. 9.4. b. Pro salute communi arma capere. At. 1.05. a. Sentio omnia faciendæ ne armis decernatur. Tufcul. 1.82. a. Si nudus es, da iugulum: sin testus Vulcanijs armis, id est, fortitudi ne, resiste. Tufcul. 1.87. b. Ira exardefcit, in eandem ar cem confugiendum est, eadem sunt arma sumenda. de Or. 2.2.0. b. Vocare ad arma. pro Rab. 9.4. b. Cum ex senatus cō sultu consules ad arma uocauissent. I. A. 2.07. b. Pro pter æs alienum uenire ad arma. & 2.1.0. a. Discedere ab armis. & ibid. Cum est in sagis ciuitis. Ire ad saga. I. Sagum. pro Dom. 2.2.9. a. Cum illi etiam tum essent in ar mis. pro Seft. 1.0. a. Portare arma. id est, esse cum telo. de Sen. 7.8. b. Aptissima omnino sunt arma senectutis artes exercitationesq; uirtutum. de Or. 9.9. a. Armis prudentiæ causas tueri.

Armentarium, rij. locus ubi armamenta, armaq; ser uantur. pro Rab. 9.4. a. Ex edifijs armamentarijsq; pu blicis arma populo Romano C. Mario consule distribuere dantur. de Or. 9.0. a. Philo architectus, qui Athenien sibus armamentarium fecit. de Ar. 2.51. a. Armamenta rium telluris.

Armentum, torum. omnis generis instrumenta, ut nauis, plausiri, belli. In Arat. Omnia caute Armentata lo cans tutò labere per undas.

Armarium, rij. in quo uestes, stragulae et alia profana ser uantur. I. A. 2.0.5. b. Minus clarum putauit fore quod de ar mario, quam quod de sacratio esset ablatum. pro Cl. 55. b. 40 Cum esset in edibus armarium, in quo sciret esse nummo rum aliquantum, ipse armarij fundum execut, &c. pro Cel. 4.8. a. Aurū ex armario tuo promere ausa es.

Armatura, ræ. armandi genus & forma. At. 8.7. a. Deiotarus habet cohortes quadringentarias nostra arma tura. I. A. 2.2.7. a. Nostri sunt equites, nostra leuis armatu ra. de Cl. 1.7.7. a. Equites, pedites, leuis armatura. Ep. 9.5. a. Armatura uaria peditatus & equitatus in aliqua pug na. ad Her. 3.4. a. Nec tam facile ex Italia armatura trans alpina depulsa est. de D. 1.18. a. Sed hoc fuerit nobis tanquā leuis armaturæ prima excursio, nunc cominus agamus. Ep. 1.4.2. a. Contra equitem Parthum negant ullam arma turam meliorem inueniri.

Armatus, a, um. pro Cec. 2.9.6. b. Armatos eos uerè pos sumus appellare, qui scutis telisq; parati ornatiq; sunt. & ibi. Sed perinde ualebit quasi armatissimi fuerint. pro Do. 2.4.1. b. Et erat incredibili armatus audacia. I. A. 2.13. b. At uerò parati, armati animis iam esse debemus. contra Rul. 8.3. b. Vrbis ipsa natura ac loco succincta portibus, ar matâ muris.

Armenia, æ. regio.

Armenius, a, um. At. 2.6. b. pro Pomp. 8. a.

Armentum, ti. maiorum bestiarum grex. Att. 1.0.6. d.

Pecudes, que depulsa si i generis sequuntur greges, ut bcs, armenta, &c. Item: Antonius cedit greges armentorum, reliquiq; pecoris, quodcumq; nactus est.

Armiger, ri. qui arma domini sui gerit. pro Dom. 2.15. b. Sergius armiger Catiline, stipator tui corporis, signi fer seditionis.

Armipotens, tis. Antequam. 1.9.6. b. Tritonia armipo tens, &c.

Armo, ar. (Nudo. At. 1.2.9. b. Arma, que ad me missu ri eratis, ijs censeo armatis milites, quos uobiscū habetis. pro Mil. 1.1.4. b. Si Capitolinæ cohortes contra Milonis im petum armatæ sunt. pro Plan. 2.7.7. b. Egentes in locuple tes armabantur. Ep. 8.5. b. Quod te ad omnia summum atq; excelles ingenium armauit. pro Mil. 1.01. b. Temeritatē cōcitæ multitudinis autoritate publica armare. pro Cec. 2.9.1. a. Multitudinē hominū cogere, armare, instruere. & 2.8.5. a. Conuocare & amare homines. pro Clu. 58. a. Arma re accusatorem omnibus rebus pro Dom. 2.13. a. Perditos magistratus sceleratorum ciuium præsidio nudare, uel eos dem deorum immortalium religione armare.

Arro, as. aratro perstringo. cōtra Rul. 7.9. b. Ager, qui arari aut colī possit, non qui aratus aut cultus sit. de D. 8.3. a. Lenticus, ter fruges fundens, tria tempora mon strat arandi. de D. 1.18. b. Terram arare & sulcum altius imprimere. de Or. 1.2.0. b. Ager non semel aratus, sed noua tus & iteratus, quo meliores fetus possit & gradiores ede re. I. V. 1.7.2. a. Fieri non poterat ut plusquam decem me dia nna ex iugere ararent.

Arpinum, ni. opp. At. 2.7. b.

Arpinas, tis. cōtra Rul. 88. a. Meus paternus fundus Ar pinas. & At. 2.4.9. b. In quo flexus est ad iter Arpinas.

Arpi, orum. opp. At. 13.6. b.

Arrepto, pis. I. V. 1.83. b. Sensim & moderatè arrepe re ad amicitiam dicitur.

Arreptus, a, um. Sal. in Cic. 2.7.0. b.

Arrideo, es. placeo, video, applaudo. (C. Derideo. At. 2.10. a. Inhibere illud tuū quod ualde mihi arriserat, uehe menter dispicet. de Opt. 2.4.3. b. Aut adhibiti derideantur, nam si arrideantur esset id ipsum Atticorum. de N. 5. b. & de Or. 9.6. a. Tum ille arridens, inquit, &c. de Som. 1.2.7. b. Hic leniter arridens Scipio, que so inquit, &c. Tuf. 2.4.0. a. Cum arrisisset adolefcens, utrunq; uisit interfici.

Arristo, onis. ad Her. 2. b.

Arripio, pis. apprehendo, per uim adduco. I. P. 9.7. b. Macedones socios nostros in seruitutem adduxerunt, fami lias arripuerūt, pecus abegerunt. pro Clu. 3.6. b. Iunius ad quæstionem arreptus est. de Or. 9.8. a. Si quencunq; pa trem familias arripuisset ex aliquo circulo, eadem uobis percontantibus respondisset. Or. 1.12. b. & pro Mil. 1.0.3. a. Est enim hæc nō scripta, sed nata lex, quā nō didicimus, accepimus, legimus; sed ex natura ipsa arripimus, hausi mus, expresimus. de Fin. 9.0. b. Arripere uerba de foro. At. 1.11. a. Nisi fortè hic sermone aliquo arrepto pro man datis abusus est. pro Mur. 1.2.6. b. Arripere maledictū ex triuo. pro Flac. 1.5.0. a. Libenter arripere facultatem lea denti, quecunq; detur. pro Q. R. 5.0. a. Celeriter arripere quod doceatur. pro Mur. 1.3.9. a. Hæc homo ingeniosissimus M. Cato autorib. eruditissimis inductus arripuit, neq; disputandi causa, ut magna pars, sed ita inuēdi. de Sen. 8.2. 60 a. Literas græcas fenex didici, quas quidem sic auide arri pui, quasi diuturnā sitim explere cupiens. de N. 5.8. b. Illud uerò, quod uterq; uestrū fortasse arripuit ad reprehenden dum, mihi uel maximè probatur. de N. 6.5. a. Quærit apud

Xenophontem Socrates, unde animā arripuerimus, si nulla erat in mundo. pro Dom. 215. b. Hinc pacis hostem causam arreperit fuisse ad incendia, caedes, rapinas, nolo suspicemini, nisi, etc. de Fin. 93. a. Tibi aliquid ex mea respōsione arripere cupienti, nō respondebo ad singula. pro Sest. 18. b. Qui cognomen sibi ex aliorum imaginibus arripuit. Acad. 9. a. Itaq; mens alia uisa sic arripit, ut his statim utatur: aliqua sic recōdit, ē quibus memoria oritur. de D. 113. b. Genus diuinandi naturale, quod animus arripere, aut exciperet extrinsecus ex diuinitate. de Ar. 254. a. Arreptus est unus ex patricijs, cui, etc. Off. 59. a. Quare error hominum non proborū, cum aliquid quod utile uisum est, arripuit, id cōtinuō fecerit ab honesto. de Or. 128. b. Argumentum simulatq; positiū est arripitur. et 107. a. Vox et gestus subito sumi et alicunde arripit nō potest. de Fin. 83. a. Maximus dolor, qui simulatq; arripuit, interficit. Ep. 67. b. Sed ad proparationem meam quiddam interest non te expectare, donec ad locum uenias, at statim causam illam totam et tempus arripere.

Arrodo, dis. rodo, circumrodo. pro Sest. 19. a. Ut illa ex uepreculis extrahā nitedula Rempublicam conaretur arroderē.

Arrogans, tis. insolens. pro Font. 281. a. Indutimaro iustimiaci atq; arrogati. pro Dom. 119. b. Quid enim est tam arrogans, quā de religione pontificū collegiū docere conari? de Ar. 247. a. b. Nec uereor ne haec mea uestrorum beneficiorū predicatio non grata potius, quā arrogans uideatur. I. A. 228. a. Quorum si essent arrogantes, non possem ferre sententiam. pro Mur. 143. a. Audite consulem iudices, nihil dicam arrogantiū tantū dicā, totos dies ac noctes de Rep. cogitantem.

Arroganter. At. 85. a. Ad me aut cōtumaciter, arroganter. *ἀνομιωδώς* solet scribere. de In. 63. a. Ne cui rei temere atq; arroganter assentiamus. pro Lig. 142. a. Si ne me impetrauit, arroganter peto. At. 275. a. Id nō arroganter prauidico, neq; reuoco ad arbitrium meum. Off. 1. a. Nec hoc dictum arroganter existimari uelim.

Arrogantia, tis. superbia, insolentia, intolerantia, fastidium, cōtumacia. Q. Fr. 32. 6. b. Et illud *ὑπερηβία*, nō putare ad arrogantiam minuendā solum esse dictū, uerū etiam ut bona nostra norimus. de In. 91. a. In superbiā et arrogantiam odium concitatur. et 51. b. Ex arrogantia odium, ex insolentia arrogantia oritur. pro Q. R. 52. a. Dic, aude, est tua contumacia, arrogantia, uitaq; uniuersae uox. Or. 209. a. Dicerem perfectū, si ita existimare, nec in ueritate crimen arrogantiae eximiserem. de Cla. 191. a. Vir grauis sine arrogantia, et sine segnitia uerecundus. pro Mur. 136. a. Sermo arrogantia plenus. pro Cluen. 40. a. Quā grauis et intollerabilis arrogantia. de Or. 106. b. et 99. a. Qui eius artis arrogantia, quasi difficultas sit, subnixi ambulant. ad Her. 1. a. Quas ob res illa, quae Graeci inanis arrogantiae causa sibi assumpserunt reliquimus. et 2. a. Si nostrū officii sine arrogantia laudabimus.

Arrogo, as. postulo, assumo, uendico, sumo, tribuo, ascisco. (Derogo. de Cla. 192. a. Est enim faceti hominis cum de sapientia disceptetur, hanc sibi ipsam detrahere, eis tribuere illudentem, qui eam sibi arrogat. pro S. R. 33. a. Neq; ego non possum, non enim tantum mihi derogo, tametsi nihil arrogo, ut tecopiosius, quā me potest posse dicere. pro Quint. 10. a. Quontā tu tibi id arrogas et concedi postulas. pro Plan. 272. a. Non uereor ne mihi aliquid uidear arrogasse, si de quaestura mea dixerō. pro Plan. 259. a. Mihi non sumo tantum iudi-

ces, neq; arrogo, ut, etc. Ep. 46. a. Ego tibi tantum tribuo quantum mihi fortasse arrogo. Acad. 28. b. Tu cum id pleuissimum temeritatis esse dicas, tantum tibi arrogas, ut exponas disciplinam sapientiae, etc.

Ars, tis. artificū, ratio faciēdi, facultas, precepta, uirtus, doctrina, scientia, studium, disciplina, uia, manus, opera. (Inertia. de Or. 92. b. Ars est, quae cognitiōis penitusq; perfectis et in unum exitū spectantibus, nunquā fallentibus rebus continetur. et 111. a. Res mihi uidetur esse, inquit, facultate praecleara, arte mediocri. Ars enim earum rerum est quae sciuntur: oratoris autem actio opinionibus nō scientia continetur. ad Her. 1. b. Ars est preceptio, quae dat certā uiam rationēq; faciēdi. de Fin. 100. b. Artes efficiuntur ex cognitionibus, comprehensionibusq; rerū. de Cla. 189. a. Ars dat rationes certas et precepta faciēdi aliqd quae habent ordinem et quāsi errare in faciēdo nō patientes uias. Acad. 7. a. Ars ex multis animi perceptionibus constat. de Or. 94. a. Ars definitur ex rebus penitus perfectis planeq; cognitijs, atq; ab opinionis arbitrio seimōdiā, scientiaq; comprehensionis. Or. 215. a. Notatio naturae et animaduersio peperit arte. de Or. 161. a. Artem à natura proficisci. Off. 34. a. Nullā dicere maximā rerū esse artem, cum minimarum sine arte nulla sit, hominum est parum considerate loquentium. de N. 27. a. Artis maximē proprium est creare et gignere. de D. 85. b. An medicina ars nō putanda est? quam tamen multa fallunt, et gubernatores falluntur. de Fin. 130. a. Omnes artes in aliqua scientia uersantur. et 108. b. Ars est dux certior quā natura. et 57. b. Gubernatoris ars bene nauigandi rationē habet. de Or. 100. b. Nihil est, quod ad arte redigi possit, nisi ille prius, qui illa tenet, quorū arte instituerē uult, habet illam scientiā, ut ex ijs rebus quāru ars nōndū sit, artem efficiere possit. de Or. 119. b. Haec omnia arte et precepta requirunt. et 112. b. Nō omnia, quae cumq; loquimur, mihi uidentur ad arte et ad precepta esse reuocanda. pro Cael. 49. a. Vir illa humanitate praeditus, illis studijs, artibus, atque doctrina. Q. Fr. 295. b. Studia et artes, quae sunt nobis Graeciae monumentis disciplinisq; tradita. de Or. 154. b. Artes, quibus liberales doctrinae atq; ingenue cōtinentur, geometria, musica, litterarum cognitio, et poetarum. Ep. 48. a. Artes ingenue. pro Arch. 186. a. Erat tū Italia pleuina graecarū artium et disciplinarum, studiaq; haec in Latia colebātur, et hic Romae, etc. Off. 34. a. Si est aliqua disciplina uirtutis, id est, ars. Colere bonas artes, et colere disciplinā Stoicā. l. Colo. pro Arch. 187. b. Homo mediocri, et aut nulla, aut humilī aliqua arte praeditus. Epist. 97. b. Habere scientiam magnarum artium. Off. 30. b. Opifices omnes in sordida arte uersantur. de D. 85. b. Ars gubernādi, scientia imperatorum, ratio atq; prudentia reip. gerendae. de Or. 85. b. Recōdita in arte et multiplici subtiliq; uersari. et 145. a. Vna fingendi est ars, in qua, etc. et ibi. Vna est ars ratioq; picturae. de Or. 122. a. Ad inuentiendū in dicendo haec tria sunt, acumen, deinde ratio quam licet (si uolumus) appellemus arte, tertium diligentia. et ibi. Atq; hoc totum est, siue artis, siue animaduersionis, siue consuetudinis, nosse regiones intra quas, etc. de Fin. 123. b. Omnibus artibus uolumus attributam esse eam, quae cōmunis appellatur prudentia, quā omnes, qui cuiq; artificij praesunt debent habere. de In. 42. a. Haec res, quae uocatur eloquentia, siue ars, siue studium, siue exercitatio quaedā, siue facultas à natura profecta. Or. 210. b. Versus ille, qui uetate arte pudere proloqui, quam scilicet. Facere argentariā, facere nauiculariā, facere praecōmū, facere aruspiciam,

exercere medicinam, facere mercaturā, facere topiariā. haec et alia huiusmodi multa apud Ciceronem reperuntur, quae locis suis posita sunt, id est, in suis uocabulis. et itē hoc quod sequitur: M. Brutus accusationem fastidauit. de Cl. 176. a. Item: de Or. 123. a. Tradere artem discerendi. et dare precepta. Ep. 95. b. Libenter me hercule artem dederem. Acad. 7. a. Artium aliud eiusmodi genus est, ut tantummodo animo rem cernat, aliud ut molitur aliquid et faciat. et ibi. Artes quarum omne opus est in faciēdo et agendo. et ibi. Quid enim est quod arte effici possit, nisi is qui artem tractabit multa perceperit? pro Ar. 190. a. b. Nam nisi illi ars extisset illa, idē tumultus qui corpus obruerat, nomen etiam obruisset. Part. 233. a. Animi quemadmodum affecti sunt, uirtutibus, uicijs, artibus, uertijs spectantur. de Sen. 178. b. Apertissima sunt omnino arma senectutis, artes exercitationesq; uirtutum. Off. 35. a. Inanimata plerūq; sunt hominum effecta operis, quae non habere manus, nisi manus et ars accederent. neq; enim ualitudinis curatio, neq; nauigatio, neq; agricultura sine hominū opera ulla esse potuisset. Tus. 229. b. Leon quassuit ex eo, quae maxime arte consideret. Ep. 104. b. Nulla ars literis sine doctore et interprete percipi potest.

Artimodae, urbs. l. P. 99. a. Artemitanus, n. a. num. At. 18. a. Artata, pro R. P. 129. a. * alid, arctata, et melius.

Arteria, ris. de N. 30. b. Iam uerō uene et arteria mihi care non desinunt. de N. 53. a. Aspera arteria (sic enim à medicis appellatur) ostium habet ad iunctum linguae radicibus, paulo supra quā ad linguam stomachus annectitur, eaq; ad pulmones usq; pertinet, excipitq; animā eam, quae ducta sit spiritu, eandemq; ad pulmonibus respirat et reddit. et 54. a. Sanguis per uenas in totum corpus diffunditur, et spiritus per arterias. Ad Her. 29. a. Nam leduntur arteriae, si antequam leni uoce permulsa sunt, acri clamore compleantur. et ibi. Recreatur enim uox spiritus et arteriae reitendo acquiescunt.

Arthemista, Mausoli Cariae regis uxor, quae nobile illud Halicarnassū fecit sepulchrum. Tus. 206. b.

Arthriticus, a, um, qui ex pedibus laborat, et articulorum dolores habet. Ep. 141. a.

Articulatim separatim, scorsim. de L. 173. a. Quae siue olim disputabantur ac liberē, ea nunc articulatim distincte dicuntur. de N. 73. a. Membraq; articulatim diuidit, id est, per singulos articulos.

Articulatē, a, um. At. 95. a. Valebis igitur, et puellae salutem articulatē dices: id est, disertē, distinctē, clarē.

Articulus, li. nodus in corpore, et membro etiam orationis. At. 4. a. Terentia magnos articulorum dolores habet. de Sen. 88. a. Ineunte uere in uirtutibus existit tāquam ad articulos sarmentorum, ea quae gemma dicitur. de Or. 141. b. Verba, quae quasi articuli connectunt membra orationis. et 160. a. Oratio articulis membrisq; distincta. de N. 17. a. Nodus in articulo pueri delectat Alcēum. pro Q. 3. b. Tum iste, qui hunc in summis angustias adductum putaret, ut eum suis conditionibus in ipso articulo temporis asstringeret, assensu se negat daturum: id est, puncto, et momento rei gerendae. Ad Her. 27. a. Oratio fluctuans et dissoluta, quae sine nervis et articulis fluctuat huc et illic. Or. 202. a. Ad numerum articulus cadens. Ad Her. 30. a. Articulus dicitur, cum singula uerba intervallis distinguuntur, celsa oratione.

Artifex, cis. opifex. artis sciens, et peritus. pro Mur. 130. a. Ut aiunt in Graecis artificibus eos aulos esse, qui

citharœdi fieri non potuerunt. Ep. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota faciebant: id est, A. pelles et Lyppus. l. V. 200. b. Nimirum didici etiam artificum nomina: id est, eorum, qui status fecerant. Or. 212. b. Consuetudo artifex suauitatis. de Or. 87. a. Graeci dicendi artifices et doctores. Or. 213. b. Theodectes politus scriptor atq; artifex. pro Ar. 187. b. Scenicus artifex: id est, histrion. de Fin. 89. a. Artifex callidus comparandarum uoluptatum. Q. de Pet. 212. a. C. Cotta in ambitione artifex dicebatur solebat, etc. de Vn. 195. b. Artifex mundi: id est, Deus. pro Quin. 14. a. Ne quid mihi eiusmodi accideret, cum cōtra talem artificem diciturus essem, uerebar.

Artificiose. de N. 37. a. Quod in operibus nostrarum artium manus efficiat, id multo artificiosius naturam efficiere.

Artificiosus, a, um, habens artem. de N. 37. a. Ipsius uerō mundi natura non artificiosa solum, sed planē artifex, etc. de N. 37. a. Zeno ita naturam definiuit, ut eam dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem uitā. et ibi. Natura, id est, ut dixi, ignis artificiosus, magister artium reliquarū. de N. 54. a. Artificiosus et diuinū opus. de F. 67. a. Mathematici de re artificiosa loquuntur. de D. 95. b. et 103. a. et 113. b. Ea genera diuinādi artificiosa dicitur. Item, Artificiosa praesentio. (naturalis diuinitio.

Artificium, cij. ars, opus, opera. l. V. 214. a. Off. 30. a. Iam de artificijs et quastibus qui liberales habendi, quae sordidi sint, hoc serē accepimus. de Or. 95. b. Atqui uide, inquit, in artificij et opera quā tenui et leui quanto plus adhibeatur diligentia, quā, etc. pro S. R. 26. a. Ob luisci artificium. de Or. 116. a. Componere artificium de iure ciuili. Acad. 9. a. Natura maximo quasi artificio fabricata est primum animal omne, etc. de Fin. 123. b. Quicūq; artificij praesunt eam, quae cōmunis appellatur praesentia, debent habere. de Fin. 60. b. Ne opifices quicūq; tueri sua artificia possent, nisi, etc. Acad. 36. a. Quo enim spectat illud: cum artificia tolli quereris à nobis, nisi ut opifices concitentur? Ep. 135. a. Non iam satis est cōsilio pugnae re, artificium quoddam excogitandum est. pro S. R. 26. a. Non tu in isto artificio accusatoris callidior es quā hic in suo. pro Plan. 263. b. Vicinitas non fallax, non erudita artificij simulationis. de Or. 97. a. Non esse eloquentiam ex artificio, sed artificium ex eloquentia naturam. de Or. 92. b. Artificium dicendi. At. 64. a. Reliqui libri *ἑρμηνεύει* habent. de Or. 123. a. Suspicio artificij imminuit oratoris auctoritatem et orationis fidem. l. V. 216. b. Simulachrum singulari opera artificijq; perfectum. l. V. 210. b. Haec omnia antiquo opere et summo artificio facta, et summa arte. 224. b. l. V. 210. a. Ut intelligatis hominem artificij cupidum, non argenti fuisse. et 209. b. Hydria praecleara opere. 223. a. Galeae celsae opere Corinthio.

Artolaganus, ni. panis genus delicati, qualia sunt liba, seu placentae. Ep. 138. b. Dodicenda tibi sunt sportellae et artolagani tui.

Artus, tus. membrum. de Fin. 84. a. Quos diu immortales ille, cum omnes artus ardere uiderentur, cruciatus perferbat? Tus. 188. a. Cum audiisset eū grauius esse egrū, quod uehementer eius artus laborarent. de Cl. 184. a. Cr. Octauius qui multis medicamentis erat propter dolorem artuum delibutus. de Or. 95. a. Et tota mente, atq; omnibus artibus contremisco. de N. 56. a. Digitorum molles commisserat et artus. Q. de Pet. 211. a. Nervus atq; artus sapiens tū sunt, non temere credere. de D. 88. b. Excita cum tremulis artus attulit artibus lumen.

Aruspices, eis, extispex, de N. 12. b. Aruspices, augures, arioli, uates, coniectores, &c. de D. 11. 4. a. Persuaderi igitur cuiquam potest, ea que significari dicuntur extis, congnita esse ab aruspibus obseruatione diuturna? 1. C. 11. 5. a. Cum aruspices ex tota Hetruria conuenissent, totius urbis ac imperij occasum appropinquare dixerunt.

Aruspicina, ne diuinationis genus, Hetruscorum disciplina, ars extispicum, de D. 11. 4. a. Ut ordiar ab aruspicina, quam ego reip. causa, communisq; religionis causa colendam censeo. Ep. 91. b. Cum qui hodie aruspicinam facerent, in senatu Romæ legerentur. de D. 11. 8. b. De ortu aruspicinæ & de Tage.

Aruspicius, sum, de D. 9. 5. b. Quod Hetruscorum declarant & aruspici, & fulgurales, & rituales libri.

Arum, ui. campus, ager. Or. 2. 12. b. Fragifera & fructu arua Asie. Emij. de N. 25. a.

Arx, cis, castellum, receptaculum, de Or. 13. 4. a. Tarçto amisso arcem tamen Liuius Salinator retinuit. de Sen. 79. a. Salinator amisso oppido fugerat in arcem. 1. P. 97. b. Qui cum oppido desperasset, munire arcem cœperunt. de Leg. 1. 56. a. Nisi forte Athenæ tuæ solæ sempiternam in arce oleam tenere potuerunt Parad. 11. 6. b. Non enim tale est ut in arce poni possit, quasi illa Minerua Phidie. pro Syl. 182. a. Munite communem arcem bonorum, obstruite per fugia improborum. Antequam. 193. b. Arcem urbis ab incendio liberaui. 1. P. 81. b. Cui templum illud fuit arx ciuium perditorum, receptaculum ueterum Catilinae militum, castellum forensis latrocinij. pro Lig. 140. b. Africa omnium prouinciarum arx. cœtra Rul. 64. a. & 1. C. 120. b. Hoc templum Iouis Opt. Max. atq; hæc urbs arx omnium gentium. pro Cluen. 51. a. In arce legis præsidia defensionis suæ constituere.

As asis, libra, pondus, nummus quidam exiguus, res tota ut hereditas, quam postea in suas partes diuidunt. Off. 4. 5. b. M. Seius in caritate annonæ asse modium populo dedit. pro Q. 3. b. Tum iste assem sese negat daturum. pro Quin. R. 53. a. Dic HSCCLIII. dedisse, qui assem nullum dedit. pro Cec. 288. a. Facit heredem ex deince & semuncia Cecimam, ex duabus sextulis M. Fulcinium, Ebutio sextulâ aspergit. Ep. 217. a. Testamento, quod Antistius Romæ fecerat, hæres ex parte dimidia & tertia Capito est, in sextante sunt hi, qui, &c.

Ascendo, dis. scando. Ep. 24. 5. a. Expedito exercitu ita noctu iter feci, ut ad III. Idus Octob. cum luceceret, in Asmanum ascenderem. At. 13. 4. Ascendere in castellum. de Fin. 80. a. Ascendere in concionem. Tus. 163. b. Is ita locutus est, ut non ad mortem trudi, uerum in coelum uideretur ascendere. pro D. 228. a. Quibus itaquam gradibus mihi uideor in coelum ascendisse. pro Mil. 120. b. Gloria cuius gradibus homines uidentur in coelum ascendere. de Am. 112. b. Si quis coelum ascendisset, &c. Acad. 37. a. Nos ad nauiculas nostras ascendimus. 1. V. 211. b. Ascendit in oppidum Archagatus. de Or. 117. b. Lex peregrinum uetati in murum ascendere. & 59. b. Sol sensim ascendens in diuersam partem. pro S. R. 32. a. Crescere, ascendere, sua uirtute in altiore locum peruenire. pro Cl. 40. b. In altiore locum ascendere. et. 49. b. Altior gradum dignitatis assequi. de D. 92. b. Eodē equo ad uersam ascendit ripam. pro Mur. 137. a. Ex cœtinuis honoribus familia maioribus suorum, unum ascendere gradum dignitatis conatus est. de Cl. 191. a. Is ascendens gradibus magistratum ad summam amplitudinem peruenit. Off. 46. a. Nō solum ut ne asfligatur, sed etiā ut ad altiorē gradum ascendat. Or. 208. b. Ornatus ille admirabilis propter quē ascendit in tantum bonorū eloquentia. de Cl. 187. a. Ascendere ad honores. de Sē. 83. b. a. Cum ingressus iter pedibus sit, in equum omnino non ascendere. pro Cluen. 49. b. In summum locum ciuitatis ascendere. Part. 230. b. Aut a minoribus ad maiora ascendimus. de Orat. 164. a. In omni uoce est quidam medium, sed suum cuiq; uocis hinc gradatim ascendere uocem utile est suauē est. At. 275. b. Timeo de consulatione, ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis, quam inde si consul factus sit, descensurum. & 54. b. Tum subito ille in concionem ascendit.

Ascensus, sus, pro Dom. 224. a. Homines audaces ab eius templi aditu atq; ascensu repulsi. 1. V. 211. b. Ipse in oppidum accedere noluit, quod erat difficili ascensu atq; arduo. de Ar. 253. b. Atq; hic est gradus ad rempub. hic primus est aditus & ascensu ad popularem iactationem. de L. 185. a. Ollisq; ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto. de Or. 108. a. Neq; is consistens in loco, sed in ambulans atq; ascensu ingrediens arduo.

Ascia, ascia, dolabra, instrumentum quo ligna dolantur, & poluntur. de Leg. 182. a. Hoc plus, inquit, ne facito rogum, ascia ne polito.

Ascisco, scis, iui, tum, ascribo, approbo, expeto, adiungo, assumo, attribuo, accerso, & reprobo, declino. de N. 27. a. Hos augures ne ipse quidē fabula asciuissem, si res omnino repudiarem. 1. V. 204. b. Ascierunt sibi illud oppidum pirate. de Leg. 173. b. Alterum quod interpretatur fatidicorum effata incognita, cum senatus populusq; ascierit. de Am. 105. b. Bonos boni diligunt asciuntq; sibi quasi propinquitate coniunctos. pro Dom. 232. b. Neq; istam mihi ascisco sapientiam, quam nonnulli in me requirebant. de Or. 92. a. Eos experies esse illius prudentie quam sibi asciscerent. pro Dom. 232. a. Nihil unquam de me dixi sublatius asciscedē laudis causa. 1. C. 106. a. Is omnes perditos ad hoc incredibile sceleris fecus asciuit. pro Arch. 186. a. Aliquem non modò non segregandum, cum sit ciuis, a numero ciuium, sed etiam si non esset, asciendum esse. pro Cor. 59. a. Innumerabiles aliæ leges sunt late, quas latini uoluerunt, asciuerunt. pro Dom. 231. b. Sed tamen ego mihi sororem uirginem ascisco, tu sororem tuam uirginem esse non sinisti. 1. P. 85. a. Me patronum unum asciuerant. pro Cor. 60. a. Omnes maturæ ciuitatem possunt, modò asciuntur ab ea ciuitate. de Ar. 250. a. Sacra ista ascita ex Phrygia fuerunt. de Clar. 183. b. Idcirco hanc consuetudinem libenter asciuimus. de Leg. 162. b. Id enim, ut suauitate delectans, sic ab errore mentis tanquam salutare aliquid asciuitur, similitq; in sciantia mors fugitur, uita expetit. Attic. 286. a. Qui tyranni nomen asciuit sibi. de Clar. 189. b. Is quæ clarorum uirorum esset non dubitabat ascisere. de Fin. 105. a. Minimè uerò probatur huic disciplina, de qua loquor, aut amicitiam aut iustitiam propter utilitates ascisce aut probari. & 128. a. Alij censent primum asciuntur doloris uacuitatem, primum declinatum dolorem. & 53. a. Natura ipsa, ut ait Epicurus, ascisceit & reprobatur, id est, uoluptatem et dolorem. Epistol. 66. a. Viginti oppida sunt Dalmatiae antiqua, quæ ipsis sibi asciuerunt amplius sexaginta. Or. 199. a. Ascierunt aptum suis auribus optimum quoddam dictionis genus.

Asciuita, ta tum. 1. V. 274. b. Sacra Cereris à Græcia ascita & accepta. de N. 93. b. Illa, quæ natura prima sunt ascita, natura diligimus. item, Amicitiam ciuitatem Romanam alia ascita. Cor. Nep. in uita Attic. ibidem. Ut appareret in eo natium quendam leporem esse non asciuit.

Asclepiades medicus & amicus L. Crassi oratoris. de Or. 90. a.

Ascribo, bis, attribuo, adiungo, asigno, ascisco. de N. 78. a. Bonos exitus bonorum ascribimus attribuiusq; sine ulla ratione disimmortibus. At. 232. b. & Ep. 133. a. Gaudio quod uulgo hominum opinio socium me ascribat tuis laudibus. pro R. P. 122. b. Ascribe ad iudicium tuum meam quoq; sententiam. de Opt. 224. a. Qui Thucydide laudauit, ascribet suæ nostram sententiam. Q. Fr. 292. a. Hunc ad tuum numerum libenter ascribitur. de Or. 133. b. Et ad hoc genus ascribamus etiam narrationes apologorum. 1. A. 167. a. Tu uerò ascribe me talem in numerum. Tus. 240. b. Vt inam ego tertius uobis amicus ascriberer. 1. A. 261. a. Tyrannus petiuit ut se in amicitiam tertium ascriberet. pro Arch. 187. a. Archias Heracleæ ascriptus est. & ibid. b. Presertim cum in alijs ciuitatibus fuerit ascriptus. & 186. b. Qui sceleratis ciuitatibus ascripti essent. de Arch. 157. a. In certam sedem ciuitatis ascribimur. pro Dom. 236. b. His non est ausus nomen suum emptioni illi ascribere. 1. A. 207. b. Altera statua ab equibus Rom. equo publico, qui item ascribitur patrono. Att. 90. a. Quid ad Statium ascripsit nescio. pro Cor. 58. b. Ascribere poenam sceleratis. de Leg. 171. b. Ostenderunt ea se scripturos atque lauros, quibus ascriptis susceptisq; beate uiuerent. de D. 86. a. At illud minime fuit auguris quod ascriptum sit, ob eam causam populum Rom. calamitatem cepisse.

Ascriptus, sum, ascriptus. de N. 67. a. Quosdam quasi nouos & ascriptos ciues in coelum receptos fuisse.

Ascriptor, oris. Postquam. 210. a. Itaq; is fuit nō modo salutis defensor, uerum etiam ascriptor dignitatis meæ. Postquam. 206. a. Cum eum in me restitutum auctorē fuisse ascriptoremq; uideatis. pro Dom. 223. a. Ille nouitius Ligur uenalis ascriptor tuus & subscriptor.

Ascriptus, sum, pro Arch. 187. a. Qui eum ascriptum Heracleiensem dicunt. Item ibidem, Heraclei ascriptum esse id est, ciuem esse.

Asculum, li, urbs. pro Cl. 21. b. de Cl. 179. b.

Asculanus, a, um, de Cl. 179. b. pro Font. 282. b.

Asellus, li. At. 13. a. Asellus onustus auro.

Asia, asie, pro Fl. 159. b. Asia uestra constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia, & ibi. Asia ora maritima. contra Rul. 74. a. Pergamum, Smyrna, Trallis, Ephesus, Miletus, Cizicus, tota deniq; Asia. pro Fl. 162. a. Cum Asia prouinciam consulari imperio obtineres. At. 82. a. Ipse in Asiam profectus sum Tharso Non. Ian. & ibi de Asia Att.

Astianus, na. At. 15. b.

Astiacus, a, um, de Cl. 195. b. Genera astaticæ orationis duo sunt, &c. pro Pom. 7. b. Astaticæ pecunie. de Cl. 169. a. Astiatici oratores non contemnendi quidem, nec ce-

leritate, nec copia, sed parum presbi & nimis redundantes. Or. 199. a. Inclinatē uulantiq; uoce Astiatico more canere. de Or. 146. b. De Astiaticis & Atticis.

Astinus, ni, de N. 58. a. Longum est mulorum persequi utilitates & asinorum. 1. P. 95. a. Quid nunc te asine literas doceam: non opus est uerbis sed sistentibus.

Astotus, prodigius, effusus, de Fin. 69. a. Atqui reperimus Astotos, ita non religiofos ut edant de patella. de Fin. 69. b. Astoti mundi elegantiores optimis cocis, pistioribus, piscibus, aucupio, uenatione. de N. 75. b. Possit Astotos ex Aristippi, acerbos & Zenonis schola exire.

Aspectabilis, le, quod sub sensum oculorum cadit, quod uisibile dicunt. de Vn. 197. a. Corporeum & aspectabile,

Aspele

itemq; tractabile omne necesse est esse quod natum est. & 196. b. Deus animal unum aspectabile, in quo omnia animalia continerentur, effectus.

Aspecto, as, intueor, aspicio. pro Pl. 280. b. Quid me aspectus quid mea promissa repetit?

Aspectus, ctus, præsentia, conspectus, quod uisum appellat. de N. 54. b. Oculi aspectum, quod uolunt, facile commorquent. de Pro. 77. a. Referre aspectum aliquo. de Or. 141. b. Omnes res, quæ sub aspectum ueniunt. Off. 3. b. Quæ aspectu sentiuntur. de Vn. 197. b. Quæ ex cõiunctione oculum ita actum est, ut sub aspectum & tactum cadat. Ad Her. 7. b. Aut deniq; nunquid aliquo sensu perceptum sit, aspectu, auditu, tactu, &c. de N. 58. a. Pomorum incurandus non gustatus solum, sed odoratus etiam & aspectus. 1. A. 174. a. Auctionis uerò aspectus miserabilis. de Or. 141. b. Res cecæ, et ab aspectu iudicio remotæ. Or. 219. b. Res ad aspectum pulchra. pro Syl. 181. a. Hominum aspectum lucemq; uitare. pro Cec. 293. b. Aspectus armatorum ad uim faciendam ualet, incurus & impetus non ualebit de Arch. 245. b. Qui sacra bonæ deæ aspectu uirili uiolauit. 1. C. 120. b. Versatur ante oculos aspectus Cethogi, & furor in uestra cœde bacchantis. 1. C. 100. b. Alicuius aspectum presentiamq; uitare. & ibi. Carere me aspectu ciuium malo. Tuscul. 163. b. Cum acriter oculis deficientem solem intuerentur, ut aspectum omnino amitterent. de D. 127. b. Illi orbis, qui aspectum nostrum definiunt. Ep. 54. b. Noli temp. multis claris uiris orbatam priuare etiam aspectu tuo. pro Arch. 188. a. Ex literis aliquid in aspectu lucemq; proferre. Ad Her. 21. a. In contentione per distributionem acri & defixo aspectu uti oportet. Ep. 157. a. Adducere copias in aspectum hostium. Quint. de Pet. 205. a. Ut ea que in re dispersa atq; infinita uiderentur esse, ratione & distributione sub uno aspectu ponerentur. Attic. 101. b. Ex literis tuis hanc primo aspectu uoluptatem cepti, quod, &c. de Or. 151. b. Quæ primo aspectu nos ceperunt. de Cl. 182. b. Non asidens et attentè audiens, sed uno aspectu & præteriens sepe iudicat. de Clar. 166. a. Eorum aspectu omnis cura confedit. de Nat. 44. a. Primo aspectu in animum quiddam se putat uidere, post autem

tem, &c. 1. V. 227. b. Situs urbis communis & præclarus ad aspectum.

Aspellor, leris, Tus. 180. a. Sed longè à leto numine aspellor Iouis: id est, expellor, arceor, poete.

Aspendum, oppidum. 1. V. 86. b.

Aspendus, dia, um. 1. V. 86. b.

Asper, a, um, durus, habens aliquid asperitatis. (leuis, leuis, de Fin. 72. b. Sensus iudicat dulce, amarum, lenes, asperum, prope, longè, &c. Part. 233. a. In locis spectatur, leuis an asperi, salubres an pestilentes. de Fin. 124. a. Homo asper & durus oratione & moribus. pro Pl. 267. a. Homo natura asper & omnibus iniquus. de Cl. 176. a. Licinius asper, maledicus, genere toto paulo feruidior atque commotior. pro Mur. 138. b. Accepit his tot, doctrinam moderata nec mitis, sed paulo asperior ac durior. pro Cor. 59. a. In periculis & asperis temporibus. Or. 198. b. Aspera, tristis, & horrida oratio.

Asperè, de Or. 104. b. M. Cato apud populum Romanum asperè & uehementer est locutus. Quin. Fr. 311. b. Marcellinus Pompeium nimis asperè tractat. Att. 151. b. Asperius quam tui patientur mores de Dionysio scripsisti. Epistol. 5. b. Acerbè & asperè accusare aliquem. pro Pl. 266. a. Maledicta in aliquem asperè & ferociter, & liberè dicta. pro Plan. 265. b. Asperius, inquit, locutus est, &c. in 18.

Asclepiades medicus & amicus L. Crassi oratoris. de Or. 90. a.

Ascribo, bis, attribuo, adiungo, asigno, ascisco. de N. 78. a. Bonos exitus bonorum ascribimus attribuiusq; sine ulla ratione disimmortibus. At. 232. b. & Ep. 133. a. Gaudio quod uulgo hominum opinio socium me ascribat tuis laudibus. pro R. P. 122. b. Ascribe ad iudicium tuum meam quoq; sententiam. de Opt. 224. a. Qui Thucydide laudauit, ascribet suæ nostram sententiam. Q. Fr. 292. a. Hunc ad tuum numerum libenter ascribitur. de Or. 133. b. Et ad hoc genus ascribamus etiam narrationes apologorum. 1. A. 167. a. Tu uerò ascribe me talem in numerum. Tus. 240. b. Vt inam ego tertius uobis amicus ascriberer. 1. A. 261. a. Tyrannus petiuit ut se in amicitiam tertium ascriberet. pro Arch. 187. a. Archias Heracleæ ascriptus est. & ibid. b. Presertim cum in alijs ciuitatibus fuerit ascriptus. & 186. b. Qui sceleratis ciuitatibus ascripti essent. de Arch. 157. a. In certam sedem ciuitatis ascribimur. pro Dom. 236. b. His non est ausus nomen suum emptioni illi ascribere. 1. A. 207. b. Altera statua ab equibus Rom. equo publico, qui item ascribitur patrono. Att. 90. a. Quid ad Statium ascripsit nescio. pro Cor. 58. b. Ascribere poenam sceleratis. de Leg. 171. b. Ostenderunt ea se scripturos atque lauros, quibus ascriptis susceptisq; beate uiuerent. de D. 86. a. At illud minime fuit auguris quod ascriptum sit, ob eam causam populum Rom. calamitatem cepisse.

Ascriptus, sum, ascriptus. de N. 67. a. Quosdam quasi nouos & ascriptos ciues in coelum receptos fuisse.

Ascriptor, oris. Postquam. 210. a. Itaq; is fuit nō modo salutis defensor, uerum etiam ascriptor dignitatis meæ. Postquam. 206. a. Cum eum in me restitutum auctorē fuisse ascriptoremq; uideatis. pro Dom. 223. a. Ille nouitius Ligur uenalis ascriptor tuus & subscriptor.

Ascriptus, sum, pro Arch. 187. a. Qui eum ascriptum Heracleiensem dicunt. Item ibidem, Heraclei ascriptum esse id est, ciuem esse.

Asculum, li, urbs. pro Cl. 21. b. de Cl. 179. b.

Asculanus, a, um, de Cl. 179. b. pro Font. 282. b.

Asellus, li. At. 13. a. Asellus onustus auro.

Asia, asie, pro Fl. 159. b. Asia uestra constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia, & ibi. Asia ora maritima. contra Rul. 74. a. Pergamum, Smyrna, Trallis, Ephesus, Miletus, Cizicus, tota deniq; Asia. pro Fl. 162. a. Cum Asia prouinciam consulari imperio obtineres. At. 82. a. Ipse in Asiam profectus sum Tharso Non. Ian. & ibi de Asia Att.

Astianus, na. At. 15. b.

Astiacus, a, um, de Cl. 195. b. Genera astaticæ orationis duo sunt, &c. pro Pom. 7. b. Astaticæ pecunie. de Cl. 169. a. Astiatici oratores non contemnendi quidem, nec ce-

Aspele

Et imo fortasse liberius.

Aspergo, gis, respergo. de N. 77. b. Hostiam immolare noluit, ne aram sanguine aspergeret. I. V. 37. a. Miloni nonnullam laudatione tua labeculam aspergis. In Vat. 32. a. Ne qua ex tua summa indignitate, labes illius dignitati aspergatur. Ep. 84. a. Eodem fonte se hausurum intelligit laudes suas, e quo sit leuiter aspersus. pro Cel. 42. a. Qui istius facti non modo suspicione, sed ne infamia quidem est aspersus. pro Cecin. 288. a. Ebutio sextulam aspergit: id est, heredem fecit ex sextula. pro Planc. 265. 10. a. Hunc tu uita splendorem maculis aspergis istis? Epist. 27. b. Hec aspersi, ut scires me tamen in stomacho solere ridere. de Or. 131. a. Quod tamen est mendacium aspergendum. Or. 20. a. b. Huic generi orationis aspergentur etiam sales. Quin. Fr. 312. b. Nunc mihi iucunditatis plena epistola, hoc aspergit molestia, quod, etc. pro Cluen. 32. a. Atque etiam ipse conditor totius negotij guttam aspergit huic Bulbo. pro Mur. 140. a. Si illius comitatem facilitatemque tuae grauitati et seueritati asperferis. pro Cor. 66. b. Idcirco illa in omni parte orationis sua arte aspergi uidebatur. de D. 85. a. Asperfa temere pigmenta in tabula, oris lineamenta effingere possunt. et ibid. Asperstone fortuita. I. A. 177. b. Senatus consulta quasi fuligine asperfa. Ad Her. 39. b. Quem ore attingere, dentibus infecare, lingua aspergere possit.

Asperitas, tis, salebra. de N. 45. b. Saxorum asperitates, impendentium montium altitudines. I. A. 221. a. Asperitas uarum. de Or. 85. a. In his uel asperitatibus rerum, uel angustijs temporis obsequar studijs nostris. de Or. 128. a. Oratio in qua asperitas contentionis oratoris ipsius huius

Aspernatio, onis, contemptus, contemptio. Tus. 215. b. Perturbationes animi ex aspernatione rationis eueniunt.

Aspernor, aris, respuo, refuto, recuso, repudio, reijcio, fugio, abhorreo. pro R. P. 129. b. Quam uirtutem non modo aspernari ac refutare, sed etiam complecti et augere debetis. pro Cluen. 27. a. Seruus sermonem Fabricij non est aspernatus. de Or. 122. b. Philosophiam haec ciuitas nunquam aspernata est. I. V. 226. b. Quas illorum querimonias nolite per Deos immortales aspernari, nolite contemneri ac negligere. de Or. 152. a. Gustatus, quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. Att. 113. b. Quamquam non aspernor Trebatij literas. At. 288. a. Cicero seruitutem honorificam modo non aspernatur. et 243. b. Cassius frumentariam rem aspernabatur. Quin. Fr. 314. a. Iocus autem illius de sua egestate ne sis aspernatus. pro S. R. 44. a. Hanc proscriptionem nisi hoc iudicio a uobis reijcitis et aspernamini, uideate per deos, etc. pro Sest. 9. b. Is nunquam ausus esset equitum Romanorum preces aspernari. pro Cluen. 38. b. Cuius furor deos immortales a suis aspernatos esse confido. de Fat. 149. b. Dicere aliquid quod omnium mentes aspernentur ac respuant. I. P. 89. a. Nemo cuius est, qui uos non oculis fugiat, auribus respuat, animo aspernentur, recordatione denique ipsa consulatus tui perhorrescat. Epist. 18. a. et 54. b. et 67. b. Praesertim si in eo genere studium meum non aspernabere. Tus. 246. a. Quos cum tristiores uidisset, XXXX minas accepit, ne aspernari regis liberalitatem uideretur. de Fin. 71. a. Appetere uoluptatem, aspernari dolorem. Att. 217. b. Vitrum aperte hominem asperner ac respuam.

Asportatio, onis. I. V. 226. a. Et tamen a philosopho, si asserat eloquentiam, non asperner: si non habeat, non admodum flagitem.

Asperio, onis, resperio. de Leg. 174. b. Nam illud uel asperione aquae, uel diuini numero tollitur. et de D. 85. a. Asperione fortuita.

Aspicio, cis, conspicio, tueor, intueor, contueor, aspecsto, in aliquem oculos conijcio, alicuius in uultu habitant oculi mei, obtutum in aliqua re figo. de Or. 98. a. Sic eno lauit oratio, ut eius uim et incitationem aspererim, uestigia ingressumque non uiderim. et ibid. Sed ea cum contemplari cuperem, uix aspiciendi potestas fuit. pro S. R. 28. a. Propter quos hanc suauissimam lucem aspererit. de Clar. 165. b. Tanquam ad aspiciendam lucem esse reuocatum. de Or. 154. a. Hoc cernes, si modo aspereris. I. C. 113. b. Illi inter se furim nonnunquam aspicebant. pro Syl. 181. a. Aspiciate ipsum, contemini os. de Arch. 243. b. Sed uecors repente sine uoce constitit: deinde respexit, et simul ad Cn. Lentulum Cos. aspexit, concidit in curia penes limine. de D. 95. a. Respexitque, et equum alacrem letus aspexit. de Ar. 245. b. Sacra, quae uiri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est. I. A. 175. a. At etiam aspicias me, et quidem ut uideris iratus. Aspiceret ad aliquem. Conuerti ad caelum.

Aspiratio, tionis, afflatus, exhalatio, haultus. de D. 97. a. Quae omnia sunt, et ex cecili uarietate, et ex disparidi aspiratione terrarum. de N. 42. b. Animantes autem aspiratione aeris sustententur. alia, a spiratione. de D. 107. b. Ut eius celi aspiratio grauis et pestilens futura sit. Or. 212. a. H. Maiores nunquam nisi in uocali, aspiratione utebantur.

Aspiro, as, peto, mitor, oculum adijcio, faueo. I. V. 57. b. Nemo ad alienam causam inuitis ijs, quorum negotium est, accedere aut aspirare debet. I. V. 105. a. Quid enim quisquam ad meam pecuniam me inuito aspirat? I. P. 81. a. Cum tu non modo ad eum Ciceronem, cui, etc. nunquam aspirasti, sed omnibus consilijs, quae ad me opprimendum parabantur, interfuisti. Ad Her. 34. b. Magno se predicat auxilio fuisse, quia paululum in rebus difficillimis aspirauit. Tus. 230. b. Haec in eculeum conijciuntur, quod non aspirat uita beata. Tus. 233. b. Occupauit, inquit, te fortuna, atque cepi, omnesque aditus tuos interclusi, ut ad me aspirare non posses. Ep. 100. a. Subinideo tibi, uelro te etiam accersitum ab eo, ad quem ceteri propter eius occupationem aspirare non possunt. I. V. 124. b. Quando iste nisi februario mense aspirabit in curiam? de Cl. 172. a. Ex bellica laude aspirare ad Africanum nemo potest. pro Syl. 177. a. Quis tum dicit in campum aspirasse Syllam? Or. 209. b. Sed haec ad eam laudem, quam querimus, aspirare non possunt. pro Q. 17. a. Dixi Roma domum fuisse, quod iste ne aspirauit quidem. pro Cec. 292. b. Si mihi ante occurratur, ne non modo intrare, uerum etiam aspiceret aut aspirare possum. de N. 53. b. Pulmones tum se contrahunt aspirantes, tum spiritu dilatant.

Aspidis, dis, serpens exiguus perniciosissimus. pro R. P. 126. a. Demetrius aspidem ad corpus admota, uita est priuatus. et de N. 69. a. Item: Si scieris aspidem occulte latere uspiam, et uelle imprudentem super eam aspidere, cuius mors tibi emolumentum factura sit, improbe feceris nisi monueris ne aspidere. de Fin. 77. a.

Asportatio, onis. I. V. 226. a. Ceteri ita fugiebant, ut multa de suis rebus asportarent. I. V. 226. a. Is hoc signum auellendum asportandumque curauit. I. V. 86. b. Signa plorantis euecta asportataque. et 59. a. Asportare aliquid ex aliquo loco.

Asportatio, onis. I. V. 226. a.

Ass

Assa, orum. Quin. Fr. 318. a. l. Balnearia. Assela, assela, asselator. At. 93. b. et I. V. 154. b. Qui potentissimorum contumaciam non tulit, ferrem huius asselae: de D. 125. a. Caesar Troginorum tetrarchiam Deiotaro eripuit, et assela suo Pergameno nescio cui dedit. In Sal. 275. b. Tu omnium mensarum assela. I. V. 89. a. Legatorum assela.

Asselatio, onis. pro Mur. 140. b. Tenues homines, etc. habent hanc in nostris petitionibus operam atque asselationem. Q. de Pet. 210. a. Sed quoniam asselationis merito facta est, id quoque curandum est, ut, etc.

Asselator, oris, assela. pro Cor. 68. a. Cui ducibus ipsi non cum comitatu asselatoribusque cofligant. I. V. 114. a. Quidam asselator ex numero amicorum. Q. de Pet. 210. b. Tertia est hoc genere asselatorum copia. et ibi. Ipsi tecum asselati sunt.

Asselator, aris. de Or. 105. b. Cum adilitatem P. Crassus peteret, eumque Seruius Galba asselaretur, etc.

Assensio, onis, assensus, approbatio, plausus, applausus. de Cl. 174. b. Orationis genus exile, nec satis populari assensio accommodatum. Acad. 10. b. Nunc de assensio ne atque approbatione, quam Graeci ευνοια et εὐνοια uocant, pauca dicemus. de Cl. 192. a. Crebra assensiones, multa admirationes. de In. 52. b. Inductio est oratio, quae rebus non dubijs captat assensionem eius, qui cum instituta est. et ibid. Iudicatum est, res assensione aliquorum comprobata. de Fat. 148. b. Assensio fieri non potest nisi commota uiso. et ibid. Assensio fieri non potest nulla ui extrinsecus excitata. et ibi. a. Appetitum sequitur assensio et actio. et ibi de Assensionibus multa.

Assensor, oris. Epist. 93. a. Quotidie commemorabam te unum in tanto exercitu mihi fuisse assensorem. ad Her. 23. a.

Assensus, a, um. Acad. 35. a. Sapies multa sequitur probabilia, non comprehensa, neque percepta, neque assensa, sed similia ueri.

Assensus, sus, assensio, approbatio. de Clar. 181. a. Id uulgi assensus et populari approbatione iudicari solet. de Nat. 26. b. Qui potuisset assensu omnium dicere Ennius? aspicere hoc, etc. de Fin. 96. b. Obistere uisus, assensusque fuerunt.

Assentatio, onis, adulatio, blandicie, blanda uanitas, blandum mendacium. pro Cl. 24. b. Is se blandicis et assentationibus in Asinij consuetudinem penitus immergit. At. 213. b. Quam enim turpis est assentatio: cum uiuere ipsum turpe sit nobis. Quin. Fr. 293. a. Graeci diuturna seruitute ad nimiam assentationem eruditi. et pro Fl. 162. b. Blandicie aperte. de Am. 114. b. Semper auget assentatio id quod is cuius ad uoluntatem dicitur, uult esse magnum. de Am. 107. b. Benevolentiam ciuium blandicis et assentationibus colligere turpe est. et 113. a. Assentatio uiciorum adiutrix procul amoueat.

Assentatiuncula, le. Ep. 68. b. Ac non uecor ne assentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam uidear.

Assentator, oris, ad uoluntatem dicens. Off. 18. b. Cauendum est, ne assentatoribus patefaciamus aures. et 9. b. Perniciosus assentator. de Am. 113. b. Assentator ad alterum non modo sensum ac uoluntatem, sed etiam uultum atque nutum conuertitur. Tus. 249. b. Quidam ex eius assentatoribus Danocles, etc. Off. 46. a. Assentatores populum multitudinisque leuitatem uoluptate quasi titillantes. I. P. 94. b. Graeculus assentator. de Or. 153. b. et Top. 228. a. An aliquid interfit inter assentatorem et amicum. pro

Ass

Cec. 287. b. Assentator mulierum. Assentatorie. Quin. Fr. 316. b. Dubitare te non assentatorie, sed fraternae ueto.

Assentio, tis, assertione approbo, assentior, cu aliquo sentio, concedo. At. 142. b. Assentio tibi, ut in Formiano potissimum commorer. Ep. 2. b. Nam aduertebatur Pompeij familiares assentire Volcatio. de D. 130. a. Ennius, qui magno applausu loquitur assentiente populo, et 81. b. Omnibus in rebus temeritas in assentando erroris turpis est. Off. 4. b. Cauendum est, ne his rebus temere assentiamus. ad Rr. 90. b. Acerbissime tulit senatus, assensum esse mihi de Planco. Ep. 3. a. Bibulo assensum est de tribus legatis.

Assentior, ris, assentio, conuenio, probro, blandem mentior, cu aliquo sentio, plaudo, audio, in sententia alicuius eo uel discedo, uel discessionem facio. de Or. 103. b. Tibi senatus breuiter impolitique dicenti maximis est de rebus assensus. Attic. 261. b. Is in Casca mihi ualde assensus est. pro Cor. 67. b. Neque me assensionem meae pristinae putauit potius assentiri, quam praesentibus reipub. temporibus et concordiae conuenire. de Or. 95. a. Illud uero quod a te dictum est, esse per multa, etc. ualde tibi assentior. de Nat. 72. a. De quibus habeo ipse quid sentiam, non habeo autem quid tibi assentiar. de Orat. 160. a. Namque ego illud assentior Theophrasto, etc. et 87. b. Tum ille, cetera, inquit, assentior Crasso. Att. 229. a. Timet multa, assentitur omnia. et 110. a. Item: De Venonianis rebus tibi assentior. et 99. b. Catoni assensus est Fauonius. et Epist. 25. b. Epist. 2. b. Huic assentuntur reliqui consulares. Att. 101. b. Habet enim res deliberationem, et si ex magna parte tibi assentior. Acad. 17. b. Viciofum est assentiri quicquam falsum.

Assentor, aris, adulator, blandior. de Cl. 192. b. Haec germana ironia est, cur ita sentiam non dicam, ne me tibi assentari putes. Epist. 132. a. Et tibi assentantur tandem dum ades. de Am. 124. a. Qui ipse sibi assentatur. Att. 123. b. Non sum ueritus, ne uiderer assentari, cui tali in re libenter me ad pedes abiecissim. Acad. 12. a. Ut nihil nobis assentati esse uideamur. de Or. 119. b. Dicam enim non reuerens assentandi suspensionem. de Am. 113. b. Postremo impetrari egomet mihi assentari omnia.

Assequor, ris, consequor, nanciscor. de N. 67. a. Ratione utimur ad eam rem, ut apertis obscura assequamur. pro Planc. 27. b. Eosdem sumus honorum gradus, quos illi assecuti. Postquam. 199. a. Vestros denique honores, quos eramus gradatim singulos assecuti. I. P. 79. b. Assequi omnes magistratus sine repulsa. de Am. 101. b. Ut amicitia sit, per quam quisque assequatur, quod quisque desideret. de Ar. 247. b. Nemo illorum prudentiam non dicam assequi, sed quanta fuerit perspicere potest. Epist. 8. a. b. Itaque omnia, quae ne per populum quidem sine seditione se assequi arbitrabantur, per senatum consecuti sunt. et 82. a. Bene uolentiam tuam erga me imitor, merita non assequor. pro Plan. 278. b. Nunquam ego mortem potius, quam immortalitatem assecutos putauit. de L. 157. b. Quem imitaris nunquam assequere. de Or. 96. a. Quod neque precibus unquam, nec insidando, nec speculando assequi potui. Attic. 41. a. 40. b. Ad te quid scribam, nescio: si enim es Romae, iam me assequi non potes: si es in uia, cum eris me assecutus, coram agemus. Ad Her. 30. b. Ut longitudo aut plenitudo harum, multitudinem alterius assequatur et exaequet. de N. 36. a. Augeantque et pubescant, maturitatemque assentantur. Off. 22. b. Nihil sequere, quod assequi nequeas. Tuscul. 168. b. Senectus nos in cursu a tergo insequens, nec opo

nec opinantes affecta est. At. 186. b. Non assequor, ut scribam quod aequo animo legas. At. 227. b. et de D. 11. a. Cōiectura uel suspitione assequi aliquid. I. V. 145. a. Assequor, ut nescis. Item: Nihil horum inuestigari, nihil assequi poterit. de Am. 99. a. Hos uiros bonos appellandos putemus, qui assequuntur quantum homines possunt. de In. 79. b. Ut essent non qui scriptum suum recitarent, etc. sed qui cogitationem assequi possent.

Asfero, seris. affirmo, uendico. Off. 63. a. Qui profert bunt uillam (ut ipsi asserunt) bene edificatam. Ad Her. 38. b. Ut paulo ante cum de cursu feribus assereremus. pro Fl. 154. b. Cum in causa liberali, eum qui assereretur, cognatum suum esse diceret.

Asferio, onis. Acad. 47. a. Academici censent nihil oportere, neque profiteri, neque affirmare quenuquam, neque asseritione approbare, etc.

Asferuo, uis. seruo. Tus. 187. a. Qui uolunt exclamare manus, toto corpore contentioni uocis asseruiunt.

Asferuo, as. adferuo, seruo. I. V. 159. b. Tum iste imperat, dum res iudicaretur, hominem ut asseruerat: cum iudicatum sit, ad se adducant. pro Arch. 187. a. Cum Appij tabule negligentius asseruatae dicerentur. I. C. 101. a. Domi meae te asseruari rogasti. I. V. 251. b. Asseruari priuatis custodijs.

Asfessio, onis. Ep. 181. a. Oblitum ne me putas, qua celemente ad me Tarento a uolaris: quae tua fuerit asfessio, oratio, confirmatio, etc.

Asfessor, oris. quasi secundarius iudex, qui iuris dicendi causa principi iudici asfidet. de Diuin. 100. a. Lacedaemonij regibus suis augurum asfessorem dederunt. pro Cl. 39. a. Sedere proprie dicuntur iudices cum ius dicunt, unde asfessores.

Asseueranter, affirmate. At. 247. a. Q. Cicero ualde asseueranter eū eo locutus est. Acad. 16. a. Haec Antiochus ferē, et Alexandriae tum, et multis annis post, multo etiā asseuerantius in Syria.

Asseueratio, nis. At. 212. a. Omni asseueratione tibi asfirmo, quod mihi credas, uelim maiori offensionem esse, quā delectationem posse uinculas meas.

Asseuero, as. affirmo. de N. 44. b. Isti quem admodum asseuerant ex corpusculis mundum esse perfectum? Acad. 10. a. Nemo ulla de re potest contendere neque asseuerare, sine aliqua eius rei, etc. certa et propria nota. I. V. 121. a. Asseuerat se eius rei in primis actionem esse daturum. de Cl. 183. b. Magni interest coram uidere quem admodum aduersarij de qua; re asseueret. pro Cluen. 32. b. Is pulchre asseuerat, se, etc. I. V. 113. b. Vtrum asseueratur in hoc, an tēatur? de Clar. 192. b. Bella ironia si iocaremur, sin asseueramus, uide, etc. Orat. 220. b. Hoc meum iudicium de quo hoc libro tantopere asseueravi. Attic. 167. 50 b. Asseuerare aliquid firmisimē. I. A. 175. b. Idque se facturum asseuerauit.

Asideo, des. asisto, propē sedeo. I. V. 125. b. Sthenius est is qui nobis asidet, Thermitanus. et 232. a. Nos rogatu magistratus ascedimus. I. P. 96. b. Cum Cn. Pompeius P. Lentulo frequens asideret. At. 8. b. Mihiq; ut ascedit, dixit, etc. At. 83. a. Asident, subducunt ad nummum, conuenit. I. C. 100. b. Consulares simul atque ascedisti, partem istā subfelliorum uacuum reliquerunt. de D. 110. a. Tum in bibliotheca, quae in Lycæo est, ascedimus. de Orat. 129. b. et pro Cluen. 47. a. In Tiburti forte ascedimus ego, et M. Filius. pro S. R. 28. a. Perorauit aliquando, ascedit, surrexit ego. Or. 208. b. Curio cum cepisset respondere, subito as

sedit. I. V. 258. b. Cum lachrymās in carcere mater noctes diesq; asideret. de Or. 93. b. Irrisi semper eorum hominū impudentiam, qui cum in schola ascedissent, ex magna hominum frequentia dicere iuberent, si quis, etc. pro Plan. 264. b. Macedones huius repentino periculo comoti huic asident, id est, asistunt. de Clar. 182. b. Itaque intelligens dicendi existimator, non asidens et attentē audiens, sed uno aspectu et praeteriens de oratore saepe iudicat. de Fin. 77. a. Si scieris imprudentem super aspidem asidere uelle, imo probē feceris nisi moueris.

Asido, dis. confido, cosideo, sedeo. Acad. 41. b. Et simul asidamus, inquam, si uidetur. et ibi paulo infra: Quae cū sunt dicta, in conspectu confidimus omnes.

Asiduē, continenter, usq; asiduis, totos dies, quotidie, omni tempore, dies atq; noctes, diem et noctem, nullo puncto temporis intermisso. de Clar. 194. b. Asiduisi me mecum fuit Dionysius Magnes. Epist. 71. a. Literae credo quibus asiduē utor. pro Mil. 119. a. Voces, quas audio asiduē, et quibus assum quodidie. Postquam. 198. b. Sic omnia desiderata magis, quam asiduē percepta delectant. Ad Her. 41. b. Ut frequenter et asiduē consequamur artium rationem. de D. 96. a. Gallos gallinaceos sic asiduē cantare cepisse, ut nihil intermitterent.

Asiduitas, tis. opera quotidiana. de N. 45. a. Sed asiduitate quotidiana, et consuetudine oculorum asuescunt animi. Quin. de Pet. 205. b. Quotidiana amicorum asiduitas et frequentia. At. 31. a. Terentia pergrata est asiduitas tua et diligentia. Quin. Fr. 304. b. Hortensius summa asiduitate me in studio sismē tractauit. pro Deiot. 151. a. Eandemq; asiduitatem tibi praebuit postredie. At. 97. b. Medici asiduitas, et tota domus omni genere diligens. et 254. a. Quintus asiduitate orationis meae comutatus est totus. pro S. R. 43. b. Ipse asiduitate, consilio, autoritate, diligentia perfecit, ut, etc. et 44. b. Asiduitate malorum sensum omnem humanitatis amisimus. pro Cor. 56. a. Talis eius in remp. nostram labor, asiduitas, dimicatio. Off. 48. b. Propter erarij tenuitatem asiduitatemq; bellorum tributum conferre. pro Mur. 128. b. Asiduitatis et operarum harum quotidianarum putat esse consulatum. Epist. 266. b. et 99. a. Noli comittere ut excusatione potius expleas officium scribendi, quam asiduitate literarum. Ep. 99. a. Et quo consilio profectus es, id asiduitate et uirtute consequere. Ad Her. 27. b. Et si uitabimus eiusdem literarum nimiam asiduitatem.

Asiduus, a. um. quotidianus, frequens, continuus, diligens. At. 39. b. Audui Romae esse hominem, et suis se asiduuum. Epist. 136. b. Frater meus in febriculam incidit asiduam. de Sen. 89. a. Bonus asiduus dominus. de Or. 97. a. Asidua et diligens scriptura. pro S. R. 21. b. Cum hic filius asiduus in praedijs esset. pro Cel. 239. a. Casius fuit asiduus meū. de Pet. 210. b. Ipse tecum asidui sint. de Or. 148. a. Homines labore asiduo et quotidiano assueti. pro Plan. 263. a. Non enim tribum Tarentinam, sed solidam et robustam, et asiduam frequentiam praebuerunt. pro Cl. 20. b. Quotidiana querimonia, asiduus stetus. pro S. R. 129. b. Haec sunt impijs asiduae furiae. et 26. b. Hic ruri asiduus semper uiuit. et 25. b. Qui filios suos agricolae asiduos esse cupiunt. de Or. 123. b. Magistri asidui uno opere eandem in eundem diem noctemq; tūdetes. Top. 221. b. Locuples enim asiduus, ut ait Aelius, appellatus est, ab ere dando. de Cl. 166. a. Flagitator non molestus, sed asiduus tamen et acer.

Asignatio, onis. attributio. Ep. 207. a. Caesar Syllam

nas uenditiones et assignationes ratas esse uoluit. contra Rul. 82. b. et I. A. 193. a. et 208. a. Assignatio agrorum.

Asigno, as. attribuo, tribuo. I. V. 160. b. Hoc quoque attendite apparitores a praetore assignatos habuisse decumanum. Ep. 177. a. Aequaliter aut forte agros legionibus assignari puto oportere. pro Dom. 236. b. Inferiorem adium partem assignauit suae gēti Clodiae. At. 48. b. Mihiq; ex agro tuo tantū assignes, quantum corpore meo occupari potest. de Som. 128. a. Ne minus huiusmodi assignatū adeo defugisse uideamini. I. P. 98. b. Quid per tuum seruulū ordines assignati? contra Rul. 64. a. Assignare agros colonis. I. A. 168. b. Duo millia iugerum agri Leontini Sex. Clodio assignasti. I. A. 205. a. Hisq; militib. agros ita darent, assignarent, ut quibus militibus amplissimē dati assignati essent. contra Rul. 88. b. Quis assignauit? quis dedit? quis concessit praeter Syllam? Quin. Fr. 305. a. Amabo te, ne hoc sceleris meo potius quam imprudentiae assignes. Attic. 157. b. Quoquo modo uerō se res habeat, nihil assignabis, nec patrio, nec patri. Epistol. 85. b. De quo quicquid detrahas necesse est aut infirmitati, aut inuidiae assignetur. pro R. P. 126. a. Nec uerō id homini tum quisquam, sed tēpori assignandum putauit. Ad Her. 9. a. Hoc nostris occupationibus assignare debbis. At. 89. b. Inuoluntate si perturbator est, tibi assignato, te enim sequor excedat fortis. de Cl. 171. a. Haec si minus apta uidentur huic sermōni Bruto, Attico assigna. Ep. 154. a. Hoc omne assignatū iri peritinae meae uidebam.

Asilio, lis. aggredior. de Or. 128. b. Nec asiliendū statim est ad illud genus.

Asimilis, se, similis. de N. 53. b. In pulmonibus inest raris quaedam et asimilis spongia mollitudo.

Asimilo, las. similem facio, confero. de In. 51. a. Simile autem ex specie comparabilis, aut ex conferenda atq; asimilanda natura indicatur.

Asimulo, as. simulo. Off. 71. b. Videsse furere asimulata. ut. pro Cel. 40. a. Is multos fortes uiros specie quadam asimulatae uirtutis tenebat. pro Clu. 25. a. Exitum huius asimulate familiaritatis cognoscite. I. V. 147. a. Literae literarumq; omnes asimulate, expressae de tabulis in libros transferuntur.

Asimulatio, onis. ad Her. 36. a.

Asisto, sis. asideo. I. V. 89. b. Seruis suis imperat Rubrius, ut iamā clauderent, et ipsi ad fores asisterent. Tus. 179. b. Accede nate, asistite, asstite, etc. pro Arch. 190. a. Alexander cum in Sygoe ad Achillis tumulum asitisset, o fortunata, inquit, adolescens, etc. de Leg. 171. a. Ut contra omnes hostium copias unus in ponte asisteret.

Assoleo, les. soleo. de Amic. 96. b. Cum in hortos D. Bruti commentandi causa (ut assoleo) uenissemus. I. A. 176. a. Deinde (ut assoleo) suffragia. de In. 77. b. Deinde quae assolent.

Asfortis, uel ut quidā legūt, Asferū, oppidū. I. V. 222. b. Asfortinus, na. uel Asferinus. I. V. 222. b.

Assuefacio, cis. usu doceo. Epist. 57. a. Itaque orbis istis rebus omnibus, quibus et natura me, et uoluntas, et consuetudo assuefecerat, cum ceteris, tum ipsi mihi displiceo. de Cl. 175. b. Arma quae tractare ceperam, et quibus me assuefeceram. de Pro. 75. b. Caesar ceteras nationes imperio Romano parere assuefecit.

Assuefio, sis. de Or. 146. a. Quorum sermone assuefacti qui erunt, ne cupientes quidem poterunt non latine loqui. de Cl. 184. Curionis patrio instituto puro sermone assuefacta domus. I. C. 106. a. Aliquis scelerum exercitatio

assuefactus. Assuefio, sis. consuetudinem, exercitationemq; capio. Acad. 15. a. Sic tu interinosces, si assueueris. de Fin. 125. a. Vt frenitum assueferet uoce uincere. de N. 46. a. Sed asiduitate quotidiana et consuetudine oculorum assuecunt animi. Epist. 141. a. Ego seruo et seruabo (sic enim assueui) Platonis uerecundiam.

Assuetus, a. um. suetus, assuefactus, pro Plan. 263. b. Vincitas non assuea mendacis. de Or. 148. a. Homines labore assiduo et quotidiano assueti.

Assum, ades. asideo, praesto sum. pro Quin. 1. b. Certē aut apud te eos qui tibi assunt, ueritas ualebit, aut, etc. et 17. Qui tibi in consilio sunt. pro Qu. 4. b. Tum Naeuius amicos corrogat, ut ad tabulam Sextiam sibi assint, hora secunda postredie.

Assum, si. Epist. 138. b. Ita usq; ad assum uitullinum opera perducitur.

Assumo, mis. accipio, arrogo, attribuo. de Or. 99. a. Neque illum iure ciuili satis illi arti facere posse, nisi dicendi copiam assumpsisset. Ep. 197. a. Equidem aliquantum iam etiam noctis assumo. de Or. 123. b. Argumenta aut ex sua sumi ui, aut assumi foris. Top. 221. b. Alij loci in eo ipso de quo agitur haerent, alij assumuntur extrinsecus. de Or. 103. b. Si quis in aliqua arte excellens, aliam quoque artem sibi assumpsit. Or. 217. b. Genus autem hoc orationis neque totum assumendum est ad causas forenses, neque omnino repudianā. At. 34. b. Ego apud improbos meā retinuisse inuidiam, alienam assumpsissem. de Fin. 55. b. Cum nihil impedit, quo minus, etc. omnis uoluptas assumenda est, omnis dolor depellendus. pro Mur. 131. b. Quam laudent ille Africa oppressa cognomine ipso praese ferebat, eandem hic sibi ex Asia nomine assumpsit. Off. 30. b. Illinc assumes, quae ad hunc locum pertinebunt. Off. 56. b. Quod alteri detrahit sibi assumat. pro Syl. 183. b. Dico illud, quod in his causis non auctoritati assumo, sed pudori meo. de Or. 89. b. Orator tractationem orationis sibi assumet. pro Plan. 271. a. Ut eorum reprehensionem uos uestra prudentia assumere, meae modestiae remittere debeatis. pro Cor. 66. a. Sacra Cereris assumpta de Graecia, id est,

40 accepta. I. Ascitus. Part. 232. a. Assumpta uerba. Off. 1. b. Si id mihi assumo, uideor id meo iure quodammodo uendicare. Ep. 14. a. Neque uerō ego mihi postea quicquam assumpsi neque hodie assumo, quod quenuquam male uolentissimum iure possit offendere. pro Syl. 183. b. Ego uerō mihi nil assumo, sed, etc. de D. 130. a. Sed cum bis assumpsit, quod uoluit, id tamen assumpsit, quod concedi non potest. et b. Deinde assumunt: Sunt autem dii, etc. de D. 131. a. Assumit autem Chrysippus hoc modo: Sunt autem dii, etc.

Assumptio, onis. de D. 131. a. Sed demus tibi istas duas sumptiones, etc. assumptio tamen, quam προέλασι et graeci uocant, non dabitur. de In. 55. a. Assumptio est per quam id quod ex propositione ad ostendendum pertinet, assumitur.

Assumptiuus, a. um. de In. 70. b. Iuridicalis partes sunt duae, quarum alteram absolutam, alteram assumptiuā nominamus. et 71. a. De assumptiua, etc.

Assurgo, gis. honoris causa surgo. de In. 52. b. Ut maioribus natu assurgatur, ut supplicum miseretur. I. P. 85. a. Nemo tibi in curiam uenientis amplius assurrexit. et de Sen. 70. a. Salutare, appeti, decedi, assurgi, etc.

Assus, a. um. torridus, aridus, squallidus. Att. 188. a. Pro isto asso sole, quo tu abusus es in nostro pratulo, a te

nitidum solem unctumq; repetemus.
Asyria, e. regio. de Fin. 87. a.
Asyrii, orum. de D. 80. a.
Ast. At. 13. b. Tu crebras à nobis literas expecta, ast plures ipse mitto. de * 185. b. Ast si quando, etc. bis. Att. 94. b. Hoc tu indaga, ut soles: ast hoc magis, etc. Ast autē Cic. apud Priscianum.

Astarte, es. dea. de N. 71. a.
Astro, as. I. C. 118. b. Neq; ille, qui expectans huius exitum diei astat in cōspectu meo gener. pro Mar. 136. a. Non est astantibus omnibus necesse dicere. Postquam. 210. a. Astante et auulente Italia tota. de Ar. 264. a. Maxima frequentia ciuium astante.

Astrictus, a. um. Or. 218. b. Nec tamen hęc ita sunt astricta et astricta, ut ea cum uelimus, laxare nequeamus. Acad. 3. a. Nā ceteri ante tenentur astricti, quā quid esset optimū iudicare potuerunt. pro Syl. 182. b. Homines astricti tanto scelere. I. P. 100. a. Quis nō eos pari scelere astrictos arbitretur? de Cla. 194. a. Dialectica quasi contracta et astricta eloquentia putanda est. Or. 196. a. Verborū astricta cōprehensio. de N. 5. b. Non adiutor huic ueni, sed auditor et quidē æquus, libero iudicio, nulla eiusmodi astrictus necessitate, ut mihi uelim, nolim, sit certa quædā tuenda sententia. de Or. 90. b. Poeta numeris astrictior, uerborum aut licentia liberior. Or. 159. b. Numerus astrictus. Numerus solutus. de Or. 170. b. Histrio astrictus certa quadam numerorum moderatione et pedum.

Astrictē aduerbium. de Or. 160. a.

Astringo, gis. alligo, obligo, contrahō. At. 159. a. Quis quid ego astrinxit, ille relaxat. de N. 53. b. Alius tum astringitur, tum relaxatur. At. 89. b. Tantum abest, ut ex eo, quo astricti sumus laxari aliquid uelim, ut, etc. de Vn. 170. a. Vinculorum id est aptissimum, quod ex se atq; de ijs quæ astringit, quā maxime unum efficit. I. P. 86. a. Quorum mēs erat oppressa præmio, lingua astricta mercede. Parad. 116. b. Voluptates, quib; maxime astricti sunt. At. 192. b. Quod per se neglexeret eas leges, quibus est astrictus. de Cla. 168. a. A quo est disciplina Lacedæmoniorum astricta legibus. de Or. 76. a. Sed tamē una estas, uel premijs, uel armis, uel legibus, potest totam Galliam semperternis uinculis astringere. pro Plan. 275. a. Et huius tanti officij seruitutem astringam testimonio sempiterno. de Fat. 146. b. Hęc arctius astringi ratio non potest. Tusc. 193. a. Stoici, qui breuiter astringere argumenta solent. de L. 180. a. Tribus modis astringi sacris hæreditatem. Or. 179. b. Querunt enim qui astringantur sacris. pro Sest. 24. b. Astringi scelere. I. A. 193. a. Is magno scelere se astringeret. Offic. 47. b. Astringere homines beneficijs. de Orat. 195. a. Astringere orationem numeris. I. V. Quis est hic, qui ad statum astrictus est? pro Quin. 3. b. Aliquem suis conditionibus in ipso articulo temporis astringere.

Astrologia, giæ. astrorum scientia. de D. 80. a. Chaldæi diuina obseruatione siderum scientiam putantur effecisse, ut prædici possent, quid cuiq; euenturū, et quo quis que fato natus esset. de D. 126. b. Eudoxus in astrologia facile princeps scribit, Chaldæis in prædictione et notatione cuiusq; uite ex natali die minime esse credendum. de Or. 90. b. Constat inter doctos hominem ignarum astrologie ornatisimis atq; optimis uerbis Aratum de stellisq; scripsisse. de Sen. 87. a. Mori uidebamur in studio dimetiendi penē cœli atq; terræ, Gallum familiarē

patris tui Scipio. et ibid. Quam delectabatur cum deflectiones solis et lune multo nobis ante prædiceret. de Sen. 87. a. In astrologia C. Sulpitium adiuimus. Off. 4. b. Pro astrologia diuinante. de N. 49. b. De stella Saturni, et Martis, et Iouis.

Astrologus, gi. Chaldæus, interpres astrorū. de D. 99. a. Chaldæi in Syria cognitione astrorum antecellunt. de D. 98. a. Quid astrologus? cur stella Iouis aut Venereis comitū et cum Luna ad ortus uerorū salutaris sit? Saturni Martis uel contraria? I. V. 134. b. Iste nouus astrologus, qui non tam cœli rationem quā celati argenti ducit. de D. 111. b. Solis deflectiones, itemq; lune prædicantur in multos annos ab ijs, qui siderum cursus et motus numeris persequuntur. Or. 112. a. Idem uident, quo in signo quæq; errantium stellarum, quoq; tempore futura sit, qui exortus quoq; die alicuius signi, aut qui occasus futurus sit. de D. 82. b. Astrologorum prædictiones. de D. 126. a. Astrologorum prædictiones. Describere uerbum est astrologorū præcipuum. I. Describo.

Astrum, stri, sidus, stella. de D. 99. a. Chaldæi in Syria cognitione astrorum antecellunt. de Som. 130. a. Homines tantummodo annum solis, id est, unius astris reditum metiuntur. Tusc. 171. Et astrā suspeximus, tum ea quæ sunt in ista certis locis, tum illa non re, sed uocabulo errantia. de Vn. 201. a. Has igitur ob causas nata astrā sunt. I. V. 24. a. Notare initium ueris ab aliquo astro. Attic. 36. a. Ex astris cadere.

Astura, e. urbs. At. 200. a. Ep. 92. b. Asturco, onis. ad Heren. 39. b. Aut asturconi locus ante ostium detur. Est autem equus ab Asturia Hispanie oppido.

Astutus, stus. astutia. Off. 65. b. Quorsum hæc? ut intelligas nō placuisse maioribus nostris astutus, aliis, Astutos. Astute, callidē. Q. Fr. 399. b. Nihil nec temere dicere, nec astute reticere debeo. At. 129. a. Astute nihil sum astutus.

Astutia, tiæ. pro Clu. 56. b. Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, mix illo obfisti modo posset. de Fin. 132. a. Quibus abest ad præcauendum intelligendi astutia. Off. 65. l. Sed aliter leges, aliter philosophi tollunt astutias.

Astutus, a. um. callidus, uerax, ueterator, ueteratorius, malitiosus. Off. 63. a. Homo uerfutus, obscurus, astutus, fallax, malitiosus, callidus, ueterator, uerax. C. apertus, simplex, etc. Or. 202. b. Nihil atrox, nihil mirabile, nihil astutum, etc. Ep. 38. a. Quod si quis me astutiorē fingit, quid potest esse incallidius, quā, etc. pro Mur. 125. b. Id esset hominis et astuti et ingrati.

Astus uel Astu. Locus in Græcia. de L. 170. a. in Astu se conferre.

Astypalea, læ. insula una Cycladum. de N. 68. b. Astyllum, li. locus profugij. I. V. 93. b.

At, sed, atque, uerum. At. 108. b. Non est in parietibus resp. at in aris et focis. At. 73. a. At uerō posthac frustra potius dabo, quā si rectē dari poterunt, committam ut non dem. de N. 77. b. Nemo quod bonus uir esset, gratias dijs egit unquam, at quod diues, quod honoratus. Epist. 63. b. Ad præparationem meam quiddam interest, non expectare, donec, etc. at statim causam illam totam arripere. Epist. 83. a. Animum tuum, et si non sapiensissimū, at amicissimū hominis auctoritate confirmandū puto. pro Dom. 239. b. Effes omnia si minus re, at uerbis consecutus. I. V. 249. b. Si minus supplicio afficit, at custodiri oportet.

bat. de Or. 114. b. Si minus ut separatim de his rebus respōdeat, at certe ut in causa prudenter possit intexere. Ep. 84. a. Casar nunquā nisi honorificentissimē Pompeium appellat, at in eius persona multa fecit asperius: armorum ista et uictoriae sunt facta, non Casaris. et ibi. At nos quemadmodum est complexus? de Fin. 81. a. At enim sequor utilitatem: manebit ergo amicitia tam diu, quā diu sequetur utilitas. de N. 77. a. At enim minora dijs negligunt, etc. Sic enim dicitis, quasi ego, etc. de N. 65. a. At enim querit apud Xenophontem Socrates, unde animā arripuerimus, si nulla fuerit in mundo: ergo uero unde orationem, unde numeros, unde cantus. Ep. 140. a. At hodie penis in obsecris est. et ibi. At uerō Piso ille frugi queritur, etc. de Or. 88. a. Atq; is non accurata quadam orationis copia resp. saluti fuerat uerō eius filij disertū, etc. ciuitatem disti pauerunt. de N. 77. b. At uerō aut honoribus aucti, aut re familiari, etc. tum dijs gratias agimus, tum nihil nostræ laudi assumptionem arbitramur. de In. 68. b. At enim qui patria potestate tribunitiam potestate infirmat, minuit is maiestatem. id est, etenim. I. V. 58. a. At enim solum id est, ut me Sicili maxime uelim, alterum illud credo obscurum est, a quo Verres minime se accusari uelit. I. V. 111. b. At enim istum soli Siculi persequuntur, ciues Rom. qui in Sicilia negociantur, defendunt, diligunt.

Athamanum, gis. I. P. 100. b. Athaus, ui. pro Cel. 44. a. Pater, auus, proauus, atauus. Atella, læ. urbs. contra Rul. 83. a. Athellanus, a. um. de D. 113. b. Totum omnino satium eatiam Attellano uersu iure mihi irrisum esse uidetur. At enim. uerum. uerum enim. I. At. Ater, a. u. niger ut carbo. Tusc. 250. a. Democritus alba et atra discernere nō poterat. Q. Fr. 314. a. Risi quæ atrā. I. A. 168. a. Qui albus ater uel fueris ignorans fratris filium preterijit. Tusc. 192. b. Atra bilis. Nubes atra. In Arat. Athene, arum. de Or. 86. a. Ut omittam illas omnium doctrinarum inuentrices Athenas, in quibus summa dicendi uis, et inuenta est et perfecta. de Or. 146. b. Domicilium tantum in illa urbe remanet studiorum. de Cla. 196. b. Ea urbs, quæ domus est semper habita doctrinæ. Or. 159. b. Atheniensis, quæ gens ionum habetur. Or. 199. a. Athenien-40 sium semper fuit prudens syncerumq; iudicium. De quorum urbis possessione propter pulchritudinem etiā inter deos certamē fuisse proditum est, quæ uelustate ea est, ut ipsa ex sese suos ciues genuisse dicatur, ut eorū eadem terra parens,ATRIX, patria dicatur: auctoritate autem tanta est, ut iam fractum propæ ac debilitatum Græciæ nomen huius urbis laude nitatur.

Atheniensis, se. Atticus. pro Flac. 159. a. Ad sunt Atheniensis, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortæ, atq; in omnes terras distributæ putantur.

Atheos, sine deo. de N. 14. a. Diagoras atheos qui dictus est: posteaq; Theodorus, nō me aperte deorum naturam sustulerunt? ibid. 78. a. Athlas, ntis. mons, et uiri nomen. Tusc. 229. b. Athlas sustinere cœlum traditur. pro Sest. 7. a. Athleta, tæ. ad luctationem, certamenq; institutus. de Sen. 82. b. Cum Milo iam senex esset, athletasq; se in curricula exercetēs uideret, aspexisse lacertos suos dicitur: illa chrymansq; dixisse, At hi quidem iam mortui sunt. et ibi. Nec enim ex te unquam es nobilitatus, sed ex lateribus et lacertis tuis. Tusc. 183. b. et 287. a. Subduc cibum athlete, etc. Or. 219. b. Athletæ et gladiatores, etc.

Athos, mons. de Fin. 88. a. Helleponto iuncto, Athog; perisso.

Atina, næ. oppidum. pro Plan. 265. a. Atinas, tis. pro Plā. 263. a. et de D. 934. Cæpus Atinas. Atlanticus, a. um. de Som. 129. b. Atlanticum mare. Atomus, mi. indiuiduū corpusculum. de Fin. 52. a. Ille atomos, quās appellat, id est, corpora indiuidua propter soliditatem censet in infinito inani, in quo, etc. ita ferri, ut concursionibus inter se cohærescant, ex quo efficiantur ea quæ sint, quæq; cernantur omnia: cumq; motum atomorū nullo à principio, sed ex æterno tempore intelligi conuenire. de N. 12. b. Infinita uis innumerabiliū atomorū, quæ interiecto inani cohærescunt inter se, et aliæ alias apprehendentes continuantur, ex quo efficiuntur omnia. de N. 14. a. Abuteris ad omnia atomorū regno, et licentia. de N. 4. a. b. Miror esse quenquā qui sibi persuadeat corpora quedā solida, atq; indiuidua uel grauitate ferri mundūq; effici ornatisimum, etc. Acad. 40. a. De corpusculorum (ita enim appellat atomos) concursione fortuita loqui. de Fat. 145. a. Democritus autor atomorum, accipere maluit necessitate omnia fieri, quā à corporibus indiuiduis naturalibus motu auellere.

Atqui, sed, sed enim, etenim. de Or. 147. b. Atqui uides, inquit,

Atina, næ. oppidum. pro Plan. 265. a. Atinas, tis. pro Plā. 263. a. et de D. 934. Cæpus Atinas. Atlanticus, a. um. de Som. 129. b. Atlanticum mare. Atomus, mi. indiuiduū corpusculum. de Fin. 52. a. Ille atomos, quās appellat, id est, corpora indiuidua propter soliditatem censet in infinito inani, in quo, etc. ita ferri, ut concursionibus inter se cohærescant, ex quo efficiantur ea quæ sint, quæq; cernantur omnia: cumq; motum atomorū nullo à principio, sed ex æterno tempore intelligi conuenire. de N. 12. b. Infinita uis innumerabiliū atomorū, quæ interiecto inani cohærescunt inter se, et aliæ alias apprehendentes continuantur, ex quo efficiuntur omnia. de N. 14. a. Abuteris ad omnia atomorū regno, et licentia. de N. 4. a. b. Miror esse quenquā qui sibi persuadeat corpora quedā solida, atq; indiuidua uel grauitate ferri mundūq; effici ornatisimum, etc. Acad. 40. a. De corpusculorum (ita enim appellat atomos) concursione fortuita loqui. de Fat. 145. a. Democritus autor atomorum, accipere maluit necessitate omnia fieri, quā à corporibus indiuiduis naturalibus motu auellere.

Atq; etiam, et uerō. leg. Verō. Atq; et uerō, etc. de D. 122. a. Is à cōstantia atq; à mēte, atq; à se ipse discessit. pro Flac. 146. a. In maximis periculis huius urbis atq; imperij grauisimo atq; acerbissimo reip. casu, socio atq; adiutore consiliorum, periculatorumq; meorum, etc. pro Mur. 143. a. Qui ab illo in speculis atq; insidijs relictū, in capite atq; in ceruicibus nostris restiterunt. I. C. 114. a. Atq; illud, quod sciendum primum fuit, factum atq; transactum est. de Or. 93. b. Atq; inquit Sulpicius, hoc primum ex te querimus. etc. de N. 71. b. Atq; hæc quidē atq; eiusmodi, ex uetere Græciæ fama collecta sunt. de L. 188. a. Atq; ut C. Flaminius, atq; ea quæ prisca sunt, relinquam, quid, etc.

Atq; pro quā. I. V. 100. b. Iste aliter atq; ut cōdixerat, decreuit. Tusc. 206. b. Qui suos casus aliter ferunt, atque ut alijs autores ipsi fuerunt. Attic. 277. a. Hoc ad officium meum æquē atque ad illam altam rem pertinet. Att. 24. a. Hoc non dissimile est atque in Solonium. pro Dom. 223. b. Hoc unum et idem uidetur esse, atque id quod de me ipso nominatim tulisti. I. C. 215. a. Simulachrum Iouis contra atq; ante fuerat, ad orientem conuersum. de L. 172. b. In alijs rebus uerfor, atq; tu. de Or. 132. a. Vim uerbi in aliud atq; ceteri accipiant posse ducere. de Or. 153. b. Sed paulo secus à me atque ab illo perfecta sunt. de Som. 128. b. Stelle errantes uersantur retrō, contrario motu atq; cœlum.

Atq; pro ut. de In. 71. a. In hac argumentatione ex ipsam locis sumende sunt, atq; in causam negocialem. et cum præcedit æquē pro tam, illud atq; quā uel ut signifi-50 cat. de N. 68. b. Hi coluntur æquē atq; illi. pro Dom. 219. a. Pompeius æquē ut unusquisque uertrium, pro salute mea laborauit.

Atq; adeo. I. V. 109. a. Atq; adeo antequam de incommodis Siciliæ dico, pauca mihi uidentur esse dicenda de dignitate, etc. Antequā. 104. b. Atq; adeo, cū hæc omnia omnibus sint acerba, tum uerō nobis intoleranda. I. V. 65. b. Hoc institui atq; adeo institutū ferri molestē ferunt. At. 15. b. Ego princeps in adiutoribus atq; adeo secundus fui. pro Plan. 191. a. Insector, posco, aque adeo flagito crisi men. pro S. R. 23. a. Hoc consilio atq; adeo hac amentia impulsi, etc. pro S. R. 35. a. Que si prodierit atq; adeo cū pro-40 dierit, scio enim proditurum esse, audiet, etc.

Atqui, sed, sed enim, etenim. de Or. 147. b. Atqui uides, inquit,

175

AT

inquit, Antoni, &c. I. V. 137. b. Quid uero, modum haberi nulli placet, atqui habeatur necesse est. pro Plan. 276. a. Atqui cum cum uides, quo me tandem animo in te esse putas? Ep. 83. a. Atqui utebar familiarissimè Cesare, Pompei um faciebā plurimi. Ep. 140. a. Atqui hoc Zenoni placuit, &c. pro Mil. 111. b. Atqui excelso loco superiorem se fore putabat Milo. de N. 29. b. Atqui certe nihil melius est mudo. At. 105. a. Atqui certe ille agere debuit.

Atramentum, ti. Ep. 139. b. Iam pater eius accusatus à M. Antonio sutorio atramento absolutus putatur. Q. Fr. 316. a. Calamo & atramento temperato, charta dentata res agitur. de N. 51. b. Atramenti effusione sepiae se tuitantur.

Atratus, a, um, funebri uestimento indutus, funestus. (C. Albatus. in Vat. 35. a. Cedo, quis unquam cognauit atratus? id est, cum toga pulla. de D. 100. a. Quid, quod fluuius atratus sanguine fluxit?

Atride. Agamemnon, & Menelaus. ad Her. 22. b.

Atrienfis, se. maior in familia seruus. I. P. 94. a. idem coquus, idem atrienfis. & Para. 122. b. Serui atrienfes.

Atrium, li. atrii minus. I. Atrium. Q. Fr. 318. a. Quo loco in porticu qua scribere aiunt, ut atrium fiat, mihi ut est, magis placebat. & At. 5. b.

Atrium, trij, primus intra aedes aditus. Q. Fr. 318. a. Atrium non fere solet, nisi in ijs aedificijs fieri, in quibus est atrium maius. contra Rul. 62. a. Vt in atrijs auctionarijs potius quam in triuijs aut in compitis auctionentur. pro Q. 4. a. b. Neuius suos necessarios ab atrijs Licinjs, & à faucibus macelli corrogat.

Atrocitas, tis. pro Q. un. 9. b. Rei atrocitas necessitudinis nomine leuatur. de In. 68. a. Locus communis, per quem ipsius facti atrocitas aut indignitas, aut omnino culpa cum indignatione augeatur. Acad. 34. b. Atrocitas ista, quo modo in Academiam irruerit, nescio. Q. un. Fr. 300. b. Haec litera cum leguntur inuidiosam atrocitatem habent. ad Heren. 7. b. Augere atrocitatem peccati. I. C. 120. b. Ego quod in hac causa uehementior sum, non atrocitate animi moueor, sed singulari quadam humanitate & misericordia.

Atrociter. I. V. 268. b. Nimis atrociter munitari cupiam. Or. 202. a. Contenta uoce atrociter dicere. pro Mil. 105. b. Atrociter ferre de aliquo.

Atrox, cis, habens atrocitatem, crudelis, atro horredoq; aspectu. pro S. R. 28. b. Res scelestas, atrox, nefaria. de Cl. 172. a. Consules de re atroci magna; querere. de Or. 127. a. Genus orationis uehementis & atrox. (C. lemitatis & mansuetudinis. pro Mar. 134. a. Atrox suspicio.

Attalicus, ca. ut Attalica Sicilia. I. V. 205. b. Attalici agri. contra Rul. 76. a.

Attalensis, se. ibidem. Item ibidem 61. b.

Attamē ueruntamē. Ep. 105. b. Attamē isthac ipsa, quae te emisse scribis, non solū rata mihi erunt, sed etiam grata. Ep. 107. b. Attamē ne mirere unde hoc acciderit, lex sumptuaria, &c. Or. 198. b. Quae si imitari atq; exprimere nō possumus, attamē qualis esse debeat, poterimus fortasse dicere. de Or. 144. a. Atq; ei si nequaquam parem illius ingenio, at pro nostro tamē studio meritā gratiam referre. de Cl. 166. a. Si non pari, at grato tamen munere.

Attellanus, a, um. ab Attella Campaniae oppido histri ones dicti, unde Attellanae & Attalaniae fabulae. Epist. 136. b. Quando tu secundum Oenomaum Accij, non ut olim solebas Attellanum, sed ut nunc fit, Minum introduxisti.

AT

Attendo, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta inter se intelligemus. & 84. a. bis. Postremo attendendum est, num, &c. de In. 43. b. Herma goras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendoq; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126. a. Attende quae so Brute, satis ne, &c. pro Mil. 106. a. Rem gestam uobis dum breuiter expono, quae so diligenter attendite. pro Plan. 280. a. Audi, audi atq; attende L. athenis. de Fin. 91. a. Attendes igitur, ut soles. Ep. 80. a. Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36. a. Nihil errabis, si paulo diligentius attenderis, ut intelligas, &c. Tus. 224. b. Hac leticia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus uidere. I. A. 212. a. Quae tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiat. pro Sest. 9. b. Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, &c. I. C. 102. b. Percipite quae so diligenter quae dicam, & ea penitus animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl. 171. a. Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I. V. 128. b. Attendite quae so uidete, &c. pro Arch. 186. a. Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240. b. Excitare animos ut attendant. I. V. 62. a. Quid in dicendo possis nunquam satis attendi. de Orat. 147. a. Non aequè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81. b. Quis nos magnopere attendit unquam? in hoc quidem genere cauillatum, ubi, &c. Epist. 13. a. Sed attende quae so, quae sint consecuta. de Or. 132. b. Attendere & aucupari uerba oportebit. de In. 57. a. Quae pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. Epist. 173. b. Attendere te uolo, quae in manibus sunt. Orat. 215. b. Sed non attendimus, neque exaudimus nosmetipsos. I. A. 166. a. Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Quint. 14. b. Quod abs te quae so, ut diligenter attendas. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Or. 98. a. Imo id me Hera cule, inquit, ipsum attendo. de In. 46. b. Humile genus cause, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160. b. Nam uersus aequè prima & media & extrema pars attenditur. pro Q. un. 11. b. Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non ar bitror, &c. Off. 45. a. Sed cum attenderint uentam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244. b. Animus tam men erit sollicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. At. 249. a. Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58. b. Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex animumq; attenderet? contra Rul. 75. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur.

Attento, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta inter se intelligemus. & 84. a. bis. Postremo attendendum est, num, &c. de In. 43. b. Herma goras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendoq; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126. a. Attende quae so Brute, satis ne, &c. pro Mil. 106. a. Rem gestam uobis dum breuiter expono, quae so diligenter attendite. pro Plan. 280. a. Audi, audi atq; attende L. athenis. de Fin. 91. a. Attendes igitur, ut soles. Ep. 80. a. Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36. a. Nihil errabis, si paulo diligentius attenderis, ut intelligas, &c. Tus. 224. b. Hac leticia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus uidere. I. A. 212. a. Quae tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiat. pro Sest. 9. b. Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, &c. I. C. 102. b. Percipite quae so diligenter quae dicam, & ea penitus animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl. 171. a. Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I. V. 128. b. Attendite quae so uidete, &c. pro Arch. 186. a. Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240. b. Excitare animos ut attendant. I. V. 62. a. Quid in dicendo possis nunquam satis attendi. de Orat. 147. a. Non aequè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81. b. Quis nos magnopere attendit unquam? in hoc quidem genere cauillatum, ubi, &c. Epist. 13. a. Sed attende quae so, quae sint consecuta. de Or. 132. b. Attendere & aucupari uerba oportebit. de In. 57. a. Quae pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. Epist. 173. b. Attendere te uolo, quae in manibus sunt. Orat. 215. b. Sed non attendimus, neque exaudimus nosmetipsos. I. A. 166. a. Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Quint. 14. b. Quod abs te quae so, ut diligenter attendas. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Or. 98. a. Imo id me Hera cule, inquit, ipsum attendo. de In. 46. b. Humile genus cause, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160. b. Nam uersus aequè prima & media & extrema pars attenditur. pro Q. un. 11. b. Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non ar bitror, &c. Off. 45. a. Sed cum attenderint uentam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244. b. Animus tam men erit sollicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. At. 249. a. Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58. b. Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex animumq; attenderet? contra Rul. 75. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur.

Attento, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta inter se intelligemus. & 84. a. bis. Postremo attendendum est, num, &c. de In. 43. b. Herma goras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendoq; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126. a. Attende quae so Brute, satis ne, &c. pro Mil. 106. a. Rem gestam uobis dum breuiter expono, quae so diligenter attendite. pro Plan. 280. a. Audi, audi atq; attende L. athenis. de Fin. 91. a. Attendes igitur, ut soles. Ep. 80. a. Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36. a. Nihil errabis, si paulo diligentius attenderis, ut intelligas, &c. Tus. 224. b. Hac leticia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus uidere. I. A. 212. a. Quae tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiat. pro Sest. 9. b. Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, &c. I. C. 102. b. Percipite quae so diligenter quae dicam, & ea penitus animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl. 171. a. Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I. V. 128. b. Attendite quae so uidete, &c. pro Arch. 186. a. Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240. b. Excitare animos ut attendant. I. V. 62. a. Quid in dicendo possis nunquam satis attendi. de Orat. 147. a. Non aequè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81. b. Quis nos magnopere attendit unquam? in hoc quidem genere cauillatum, ubi, &c. Epist. 13. a. Sed attende quae so, quae sint consecuta. de Or. 132. b. Attendere & aucupari uerba oportebit. de In. 57. a. Quae pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. Epist. 173. b. Attendere te uolo, quae in manibus sunt. Orat. 215. b. Sed non attendimus, neque exaudimus nosmetipsos. I. A. 166. a. Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Quint. 14. b. Quod abs te quae so, ut diligenter attendas. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Or. 98. a. Imo id me Hera cule, inquit, ipsum attendo. de In. 46. b. Humile genus cause, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160. b. Nam uersus aequè prima & media & extrema pars attenditur. pro Q. un. 11. b. Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non ar bitror, &c. Off. 45. a. Sed cum attenderint uentam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244. b. Animus tam men erit sollicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. At. 249. a. Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58. b. Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex animumq; attenderet? contra Rul. 75. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur.

Attento, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta inter se intelligemus. & 84. a. bis. Postremo attendendum est, num, &c. de In. 43. b. Herma goras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendoq; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126. a. Attende quae so Brute, satis ne, &c. pro Mil. 106. a. Rem gestam uobis dum breuiter expono, quae so diligenter attendite. pro Plan. 280. a. Audi, audi atq; attende L. athenis. de Fin. 91. a. Attendes igitur, ut soles. Ep. 80. a. Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36. a. Nihil errabis, si paulo diligentius attenderis, ut intelligas, &c. Tus. 224. b. Hac leticia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus uidere. I. A. 212. a. Quae tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiat. pro Sest. 9. b. Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, &c. I. C. 102. b. Percipite quae so diligenter quae dicam, & ea penitus animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl. 171. a. Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I. V. 128. b. Attendite quae so uidete, &c. pro Arch. 186. a. Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240. b. Excitare animos ut attendant. I. V. 62. a. Quid in dicendo possis nunquam satis attendi. de Orat. 147. a. Non aequè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81. b. Quis nos magnopere attendit unquam? in hoc quidem genere cauillatum, ubi, &c. Epist. 13. a. Sed attende quae so, quae sint consecuta. de Or. 132. b. Attendere & aucupari uerba oportebit. de In. 57. a. Quae pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. Epist. 173. b. Attendere te uolo, quae in manibus sunt. Orat. 215. b. Sed non attendimus, neque exaudimus nosmetipsos. I. A. 166. a. Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Quint. 14. b. Quod abs te quae so, ut diligenter attendas. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Or. 98. a. Imo id me Hera cule, inquit, ipsum attendo. de In. 46. b. Humile genus cause, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160. b. Nam uersus aequè prima & media & extrema pars attenditur. pro Q. un. 11. b. Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non ar bitror, &c. Off. 45. a. Sed cum attenderint uentam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244. b. Animus tam men erit sollicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. At. 249. a. Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58. b. Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex animumq; attenderet? contra Rul. 75. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur.

Attento, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta inter se intelligemus. & 84. a. bis. Postremo attendendum est, num, &c. de In. 43. b. Herma goras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendoq; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126. a. Attende quae so Brute, satis ne, &c. pro Mil. 106. a. Rem gestam uobis dum breuiter expono, quae so diligenter attendite. pro Plan. 280. a. Audi, audi atq; attende L. athenis. de Fin. 91. a. Attendes igitur, ut soles. Ep. 80. a. Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36. a. Nihil errabis, si paulo diligentius attenderis, ut intelligas, &c. Tus. 224. b. Hac leticia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus uidere. I. A. 212. a. Quae tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiat. pro Sest. 9. b. Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, &c. I. C. 102. b. Percipite quae so diligenter quae dicam, & ea penitus animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl. 171. a. Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I. V. 128. b. Attendite quae so uidete, &c. pro Arch. 186. a. Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240. b. Excitare animos ut attendant. I. V. 62. a. Quid in dicendo possis nunquam satis attendi. de Orat. 147. a. Non aequè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81. b. Quis nos magnopere attendit unquam? in hoc quidem genere cauillatum, ubi, &c. Epist. 13. a. Sed attende quae so, quae sint consecuta. de Or. 132. b. Attendere & aucupari uerba oportebit. de In. 57. a. Quae pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. Epist. 173. b. Attendere te uolo, quae in manibus sunt. Orat. 215. b. Sed non attendimus, neque exaudimus nosmetipsos. I. A. 166. a. Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Quint. 14. b. Quod abs te quae so, ut diligenter attendas. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Or. 98. a. Imo id me Hera cule, inquit, ipsum attendo. de In. 46. b. Humile genus cause, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160. b. Nam uersus aequè prima & media & extrema pars attenditur. pro Q. un. 11. b. Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non ar bitror, &c. Off. 45. a. Sed cum attenderint uentam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244. b. Animus tam men erit sollicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. At. 249. a. Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58. b. Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex animumq; attenderet? contra Rul. 75. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur.

Attento, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta inter se intelligemus. & 84. a. bis. Postremo attendendum est, num, &c. de In. 43. b. Herma goras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendoq; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126. a. Attende quae so Brute, satis ne, &c. pro Mil. 106. a. Rem gestam uobis dum breuiter expono, quae so diligenter attendite. pro Plan. 280. a. Audi, audi atq; attende L. athenis. de Fin. 91. a. Attendes igitur, ut soles. Ep. 80. a. Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36. a. Nihil errabis, si paulo diligentius attenderis, ut intelligas, &c. Tus. 224. b. Hac leticia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus uidere. I. A. 212. a. Quae tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiat. pro Sest. 9. b. Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, &c. I. C. 102. b. Percipite quae so diligenter quae dicam, & ea penitus animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl. 171. a. Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I. V. 128. b. Attendite quae so uidete, &c. pro Arch. 186. a. Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240. b. Excitare animos ut attendant. I. V. 62. a. Quid in dicendo possis nunquam satis attendi. de Orat. 147. a. Non aequè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81. b. Quis nos magnopere attendit unquam? in hoc quidem genere cauillatum, ubi, &c. Epist. 13. a. Sed attende quae so, quae sint consecuta. de Or. 132. b. Attendere & aucupari uerba oportebit. de In. 57. a. Quae pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. Epist. 173. b. Attendere te uolo, quae in manibus sunt. Orat. 215. b. Sed non attendimus, neque exaudimus nosmetipsos. I. A. 166. a. Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Quint. 14. b. Quod abs te quae so, ut diligenter attendas. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Or. 98. a. Imo id me Hera cule, inquit, ipsum attendo. de In. 46. b. Humile genus cause, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160. b. Nam uersus aequè prima & media & extrema pars attenditur. pro Q. un. 11. b. Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non ar bitror, &c. Off. 45. a. Sed cum attenderint uentam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244. b. Animus tam men erit sollicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. At. 249. a. Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58. b. Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex animumq; attenderet? contra Rul. 75. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur.

Attento, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta inter se intelligemus. & 84. a. bis. Postremo attendendum est, num, &c. de In. 43. b. Herma goras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendoq; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126. a. Attende quae so Brute, satis ne, &c. pro Mil. 106. a. Rem gestam uobis dum breuiter expono, quae so diligenter attendite. pro Plan. 280. a. Audi, audi atq; attende L. athenis. de Fin. 91. a. Attendes igitur, ut soles. Ep. 80. a. Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36. a. Nihil errabis, si paulo diligentius attenderis, ut intelligas, &c. Tus. 224. b. Hac leticia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus uidere. I. A. 212. a. Quae tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiat. pro Sest. 9. b. Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, &c. I. C. 102. b. Percipite quae so diligenter quae dicam, & ea penitus animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl. 171. a. Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I. V. 128. b. Attendite quae so uidete, &c. pro Arch. 186. a. Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240. b. Excitare animos ut attendant. I. V. 62. a. Quid in dicendo possis nunquam satis attendi. de Orat. 147. a. Non aequè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81. b. Quis nos magnopere attendit unquam? in hoc quidem genere cauillatum, ubi, &c. Epist. 13. a. Sed attende quae so, quae sint consecuta. de Or. 132. b. Attendere & aucupari uerba oportebit. de In. 57. a. Quae pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. Epist. 173. b. Attendere te uolo, quae in manibus sunt. Orat. 215. b. Sed non attendimus, neque exaudimus nosmetipsos. I. A. 166. a. Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Quint. 14. b. Quod abs te quae so, ut diligenter attendas. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Or. 98. a. Imo id me Hera cule, inquit, ipsum attendo. de In. 46. b. Humile genus cause, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160. b. Nam uersus aequè prima & media & extrema pars attenditur. pro Q. un. 11. b. Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non ar bitror, &c. Off. 45. a. Sed cum attenderint uentam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244. b. Animus tam men erit sollicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. At. 249. a. Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58. b. Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex animumq; attenderet? contra Rul. 75. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur.

Attento, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta inter se intelligemus. & 84. a. bis. Postremo attendendum est, num, &c. de In. 43. b. Herma goras quid dicat non attendit. Ep. Ego quia curo, attendoq; id tibi, affirmo te, &c. de Fin. 126. a. Attende quae so Brute, satis ne, &c. pro Mil. 106. a. Rem gestam uobis dum breuiter expono, quae so diligenter attendite. pro Plan. 280. a. Audi, audi atq; attende L. athenis. de Fin. 91. a. Attendes igitur, ut soles. Ep. 80. a. Si attendes, quod facis, intelliges, &c. Ep. 36. a. Nihil errabis, si paulo diligentius attenderis, ut intelligas, &c. Tus. 224. b. Hac leticia quam turpis sit, satis est diligenter attendentem penitus uidere. I. A. 212. a. Quae tria dum explico, peto à uobis P. C. ut eadem benignitate, qua soletis, uerba mea audiat. pro Sest. 9. b. Et si me attentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, &c. I. C. 102. b. Percipite quae so diligenter quae dicam, & ea penitus animis uestris mentibusq; mandate. pro Syl. 171. a. Erigite mentes auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. I. V. 128. b. Attendite quae so uidete, &c. pro Arch. 186. a. Quoniam me in hac re tam diligenter attenditis. Part. 240. b. Excitare animos ut attendant. I. V. 62. a. Quid in dicendo possis nunquam satis attendi. de Orat. 147. a. Non aequè quid dicant, nisi admodum attendi, intelligo. I. V. 81. b. Quis nos magnopere attendit unquam? in hoc quidem genere cauillatum, ubi, &c. Epist. 13. a. Sed attende quae so, quae sint consecuta. de Or. 132. b. Attendere & aucupari uerba oportebit. de In. 57. a. Quae pertinent ad dicendum, ea nos melius quam ceteri attendimus. Epist. 173. b. Attendere te uolo, quae in manibus sunt. Orat. 215. b. Sed non attendimus, neque exaudimus nosmetipsos. I. A. 166. a. Sed stuporem hominis attendite. I. V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, nec intelligere potuit. pro Quint. 14. b. Quod abs te quae so, ut diligenter attendas. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur, primum uersum attenderet, si, &c. de Or. 98. a. Imo id me Hera cule, inquit, ipsum attendo. de In. 46. b. Humile genus cause, quod negligitur ab auditore, & non magnopere attendendum uidetur. de Or. 160. b. Nam uersus aequè prima & media & extrema pars attenditur. pro Q. un. 11. b. Cum attendo qua prudentia sit Hortensius, non ar bitror, &c. Off. 45. a. Sed cum attenderint uentam necessitati dari, non mirabuntur, &c. I. A. 244. b. Animus tam men erit sollicitus, ut nihil possit de officijs legationis attendere. At. 249. a. Parua res est, sed tu bene attendisti. Off. 58. b. Sed si animum attenderis, turpitudinem uideas. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex animumq; attenderet? contra Rul. 75. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur.

Attento, dis. animaduerto, animum attendo, noto, diligenter percipio, attento animo, summag; cum benignitate audio, mentem auresq; erigo, silentium orationis alicuius tribuo, animum & mentem adhibeo, aures ad alicuius uocem admoceo, attentum animum ad decoris conseruationem teneo, adsum animo. (C. Alias res ago. de In. 64. a. Hoc autem in horum locorum expositione oportebit attendere, non omnes, &c. & 67. a. de In. 51. b. Si diligenter attendimus, haec apta

Et c. id est, non magis sunt leges, etc. Ep. 42. b. Ne qua me illius temporis invidia attingeret. Acad. 35. b. Et quæcūq; res cum sic attinget, ut sit usum illud probabile, neq; illa re impeditum, movebitur. de Or. 12. 7. a. Sic quid esset illud perquam breviter perstrinxi atq; attingi. Ep. 19. b. Et hoc quicquid attingi non feci inflammandi tui causa, sed, etc. At. 21. a. Strictim attingere aliquem librum. Epist. 14. a. Atq; hanc quidem ille causam sibi ait non attingende rei publice fuisse. At. 37. a. Republicam nos nulla ex parte attingimus. Ep. 14. 7. b. Nec sumptis armis belli ullam partem attingi. Ep. 64. b. Vi primum attingi forum, pro Sest. 18. a. Qui aliqua parte in meo luctu sceleris Clodiani attingisset. Off. 4. 8. b. Eorum autem ipsorum partim eiusmodi sunt, ut ad universos ciues pertineant, partim singulos ut attingant. de Fin. 13. 0. a. Cum autem processit paulum, et quatenus quidq; se attingat, ad seq; pertineat, perspicere coepit, tum, etc. Epist. 43. a. De ambitu uero quid inter est inquit, an de maiestate? ad rem nihil. alterum enim non attingit, alteram auxilii. I. V. 252. b. Ciuitates, quæ officijs, fide, iustitate, et etiam cognatione populi Rom. nomen attingunt. Qu. Fr. 29. 0. b. Publicani nos summa necessitudine attingunt. I. V. 113. b. Is me cognatione maxime attingit. At. 39. a. Deinde quos in senatu ne tenuissima quidem suspitione attingat, nominauit. Ep. 20. 6. a. Qui te aliqua necessitudine attingunt. de Fin. 72. a. Sed ne suspitione quidem possum attingere.

Attraho, his allicio, inuito, allesto, adduco. I. V. 109. a. Ea me ad hoc negotium prouincia attraxit. At. 288. a. Cum id malum, quod uitare potueris, ultro accersas atq; attrahas. In Sal. 17. 4. a. Sallustius bis ad iudicis subfella attrahens extrema fortuna stetit. de Am. 10. 5. a. Similitudo illi cit atq; attrahit ad amicitiam. At. 153. a. Puto te attrahit iri, si de pace agetur.

Attrahatur, tus. Tus. 18. 6. a. Nam attrahatur et quasi si seuum amplificatis dolorem. poetæ.

Attrahatur, as, sepe tracto et tango, et quasi manibus tero. de Ar. 25. 0. a. Libri, quos tu contaminatis manibus attrahatur. pro Plan. 26. 5. a. Aspicitur, non attrahatur: procul apparet, non excutitur, non in manus sumitur. pro Cæ. 4. 1. b. Quidam dixerunt uxores suas redeuntes a cœna attrahatur esse a Cælio.

Attribuo, is, ascribo, tribuo, assigno, confero, conicio, refero, addico, uendico, asisco, destino, asfingo. de Ni. 78. a. At nonnumquam bonos exitus habeat boni, eos quidem ascribimus attribuiusq; sine ulla ratione dijs immortalibus. de Sen. 77. b. Qui si eruditius uidebitur disputare quam consueuit, attribuito literis Græcis, quarum, etc. I. V. 257. a. Ut alijs causam calamitatis attribueret, quæ omnis propter auaritiam ipsius accidisset. de Or. 11. 0. a. Hoc tu si cupidius factum existimas, Cæsari attribues: si familiaris, utriq; nostrum. de In. 43. b. Eas sicut aliquas prauas res oratori attribuire magna amentia uidetur. pro S. R. 20. b. Timor, quem mihi natura pudorq; meus attribuit. Epist. 29. a. Quod mihi cum illo commune erat, sibi soli attribuit. Ep. 37. b. Si autem hoc genere delectaris, ut quæ tibi in mentem ueniât, alijs attribuas, genus sermonis inducis in auaritiam minime liberale. Ep. 1. A. 195. b. Antonius mihi pecuniam attribuit. At. 204. b. Vi debis ut tantum attribuat, quantum debetur. Ep. 195. b. Velim aliquando puerum usas, eiq; de mancipijs, quæ tibi uidebitur, attribuas. Ep. 196. a. Pueros attribue et quot et quos uidebitur. Qu. Fr. 29. 6. b. Insule, quæ erant ab Sylla

Rhodijs attributa. de In. 60. b. Attribue orationem alicui rei: id est, inducere aliquam rem loquentem. I. C. 10. 5. b. Video cui Apulia sit attributa, qui habeat Hetruriam. I. P. 98. a. Sertium centies et octogies ex ex. rrio tibi attribuit Romæ in questu reliquisti. Ep. 1. A. 224. a. Quæcūq; locarint, tantam pecuniam redemptori soluendâ attribuentq; curât. pro Fon. 278. b. Ne cupido testi autoritas attributa uideatur. pro Sest. 18. a. Quæ negocij publici procuratio cogitari potuit, quæ non esset attributa atq; descripta? de In. 50. a. Omnes res argumentando confirmantur, aut ex eo quod personis, aut ex eo quod negocijs est attribuit, ac personis has res attributas putamus, nomē, naturam, uictus, etc. Ep. 1. b. Negocijs, quæ sunt attributa, partim, etc.

Attributio, onis. At. 244. a. Brutus scripsit sese de attributione omnia summa fecisse. Ep. 251. a. Aut enim attribuit onē in idus, etc. Ep. 253. a. Et attributione mihi nomina ignota. alijs. Attributa sunt mihi. de In. 50. b. Ex his etiam attributionibus consideratur, facer an profanus, publicus an priuatus, alienus an ipsius, de quo agitur, locus sit, an fuerit.

Attritus, a, um, comminutus, consumptus, usq; detritus or factus et attenuatus. I. V. 222. a. Mentum simulachri Herculis paulo attritius.

At uero de Cla. 169. a. At uero extra Græciâ magna dicendi studia fuerit. pro Mar. 132. b. At uero hoc tua uis sititia, etc.

Auarē, auidē, parcē, restrictē. Postquā. 207. a. Intemperans non in auarē coepit, sed porro intermissis uoluptatibus.

Auaritia, tie, fordes, inhumanitas, auiditas. Tus. 214. b. Est autem auaritia opinatio uehemens de pecunia, quæ si ualde expectenda sit, inhærens et penitus insita. ad Her. 32. a. Auaritia est inuirsosa appetitio alienorum. Off. 49. b. Nullum uicium est tetrius quam auaritia, præsertim ut principibus et reipub. gubernantibus. de Or. 12. 4. a. Auaritiâ si tollere uultis, mater eius est tollenda luxuria. es. pro S. R. 30. b. In urbe luxuria creatur, ex luxuria auaritia existat necesse est, ex auaritia erumpit audacia. pro Quint. 4. b. Nullum est officium tam sanctum atq; solemne, quod non auaritia comminueret atq; uiolare soleat. I. P. 98. a. Quid auaritiæ, quæ criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem? pro Quint. 9. b. Si hæc tecum duo uerba fecisses, quid ago? respirasset cupiditas atq; auaritia paululum. Off. 40. b. Ad diuitias plerique inflammati auiditate rapiuntur. pro Dom. 225. b. Cui omnium locupletum bona spe et auaritia deuorasset. de Fin. 98. a. Quis unquam fuit auaritia tam ardenti? aut tam frenatis cupiditatibus? de Or. 121. a. Quod alieni appetes de auaritia, etc.

Auaritas, de Fin. 123. Nec enim omnes auaritas, si quæ quæ auaritas esse dixerimus, sequitur etiam ut æquas esse dicamus.

Auarus, a, um, appetens, alieni appetens, sui nimium tenax, auidus, tenax, parcus, restrictus. de Orat. 132. b. Cornelius homo, ut existimabatur, auarus et furax. In Vat. 36. b. Vatinius in Tribunatu gratis nihil fecit, qui omnia in pecunia posuit.

Auceps, cupis, uenator. de Or. 105. b. Leguleius quidam præco actionum, cantor formularum, auceps syllabarum. Auctio, onis, publica uenditio, in qua præciū augetur. ad At. 196. b. Ac uero ne iste iam auctio nulla faciat, et ibi. Emptio ob hastam. in C. Ver. 118. a. Auctio facta est. pro Q3. a. Auctio in Gallia se facturum esse profertur.

Cec. 287. a. Cui esset auctio hereditaria constituta. pro S. R. 22. a. Bona alicuius auctio constituta uendere. contra Rul. 62. a. Constitueret auctio. Ep. 79. b. Tabula Veratiana auctio, in qua scriptum fuisse atunt: Iugera CC. in quibus oliuetum fieri potest. pro Plan. 266. a. Cum ille rogasset Granium quid tristis esset, an quod auctio essent, imo uero, inquit, quod legiones. In Ant. 174. a. Auctio, miserabilis aspectus, uestis Pompeij, etc. Ep. 196. b. Mulier auctioem prouinciarum faciebat. Epist. 164. b. Circulator quidam auctioem notissimus. In Ver. 202. a. Facere auctioem. pro Quin. 3. b. Vendere auctioem. Sectores et coactores in auctioibus. I. Sector et coactor.

Auctionarius, a, um, I. Auctionor. In Cat. 108. a. Meo beneficio tabule nouæ profuerunt, uerum auctionaria. Auctionor, aris, auctioem facio, auctioem uendo, per præconem uendo, sub præcone subicio, contra Rul. 62. a. Ut in atrijs auctionarijs potius quam in triuijs, aut in cœpitibus auctioentur. Ep. 76. b. Rullus hasta posita cum suis formosis finitoribus auctioens. pro Deiot. 148. a. Deiotarus auctioens est, se seq; expoliare maluit, quam tibi pecuniam non subministrare. pro Q3. a. Ibi tum uir optimus Quintium deterret ne auctioentur. Ep. 4. a. Aut se auctioentum esse in Gallia.

Auctus, a, um, cumulat, ornatus, amplificatus, exaggeratus. Attic. 2. a. Filiole me auctum scito. Ep. 273. a. Auctus Antonij beneficio sum. ad Quint. Frat. 327. b. Hircius auctus fore uidetur. pro Cluen. 26. b. Mulier aucta pecunia: id est, ditior facta propter hereditatem sibi relictam. de Nat. 97. b. At uero honoribus aucti, aut re familiari, tui dijs gratias agimus. In Ver. 252. a. Hac tãta præda auctus, mancipijs, argento, ueste locupletatus, cœpit, etc. pro S. Rosc. 20. a. Ut spolijs Sex. Roscij hoc iudicio ornati aucti, discedant. de Fin. 67. a. Tanta latitia auctus sum ut mihi non consentirem.

Aucupium, pij, auium captatio, et uenatio, atque etiam aliarum rerum. de Finib. 69. b. Asori, mundi, elegantes, optimis cocis, pistorijs, piscatu, aucupio, uenatione, etc. Orat. 216. a. Sic minime animaduertetur delectationem aucupium. Ep. 204. b. Ne elaborata concinnitas et quoddam aucupium delectationis manifestè deprehensum appareat. pro Cec. 297. b. Tum aucupia uerborum et literarum tendiculas in inuidiam uocant. de Sen. 89. a. Tum conditiore facit hæc superuacanei operis aucupium atq; uenatio.

Aucupor, aris, capto, confessor, obseruo, quero, uenator. At. 97. a. Nos longis nauibus tranquillitates aucupaturi eramus. pro Cec. 294. b. Leguleij aucupes syllabarum. I. Auceps. Si uerba inter nos aucupabimur. de Or. 132. b. Attendere et aucupari uerba oportebit. de Fin. 79. b. Præcipitq; ut errantem aliorum opinionem aucupemur. de Or. 111. b. Ars dicendi opiniones hominum, et sepe errorum res aucupatur. Ad Her. 24. b. Venari laudem modestie. Epist. 68. b. Ac non uero ne assentiant uicula quadam aucupari tuam gratiam uideat. In P. 9. b. Leuitas est inane aucupari rumorem, et omnis umbras etiam falsæ gloriæ consecrari. pro Cl. 39. a. Imperitorum hominum riuusculos aucupari. Orat. 202. b. Delectationem aliam quam dicendo aucupari. pro Sex. Rosc. 22. b. Cum præsertim tam multi occupationem eius obseruent tempusq; aucupentur. pro Sest. 25. a. Non sum tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucupem. pro Flac. 163. b. Cur epistolis, et sororis, et matris imbecillitatem aucupatur? de Orat. 114. a. Non ego utilitatem aliquam ad

dicendum aucupans, horum libros lego. Ad Her. 4. b. Cui res sine propria lege uenit in iudicium, quæ tamen ab alijs legibus similitudinem aucupatur. Ep. 9. a.

Audacia, cia, confidentia, impudentia, ceruices, addeere animos alicui. de Inuent. 83. a. Audacia non contrarium est fidencie, sed appositum ac propinquum, et tamen uicium est. pro Cecin. 285. a. Audacia et confidentia idem. Part. 237. a. Fortitudinem audacia imitatur. Offic. 13. a. Animus paratus ad periculum si sua cupiditate non utilitate communi impellitur, audacia potius nomen habet quam fortitudinis. I. V. 124. a. Vir incredibili importunitate et audacia. Ep. 118. a. Nostis os hominis, nostis audaciam. I. A. 248. a. Audacia ad omne facinus. pro Ligario 140. b. Vide quid licencie Cæsar nobis tua liberalitas det, uel potius audacie. pro Syl. 181. b. Perpicite quantas audacias, quam incredibilem furorē, etc. pro Dom. 241. Quamquam et insolentia dominatus extulerat animos, et erat incredibili armatus audacia. I. C. 106. a. Non mediocres hominum libidines, inhumanæ audaciæ atq; intolerandæ. pro Cluen. 56. b. Quod si aut confidentia astuta, aut callida est audacia, uix illo obsti modo possit. pro Flac. 153. b. Audacia et impudentia fretus id dicit, etc. de In. 42. b. Temeritas et audacia stultorum, et improborum.

Audacius. Or. 216. b. Poetæ transferunt tum crebrius tum audacius.

Audacter, fidenter. de Cl. 187. a. Is ad dicendum uenit magis audacter quam perire. Or. 199. a. Post paulatim incedens exultabat audacius in bonam partem. Br. 92. a. Et quidem audacter dicebam, etc. id est, in bonam partem. I. V. 135. b. Quamuis audacter, quamuis impudenter. pro Fon. 276. a. Audacter hoc dico, non temere cōfirmo. pro Sex. R. 25. b. Omnia non modo dicere, uerum etiam libenter, audacter libereq; dicere.

Audax, cis, confidens, proiectus ad audendum, cuius eminet audacia. Quin. 309. b. Vatinius homo petulans et audax. Ep. de Inuen. 42. b. Temerarius et audax homo. In Cat. 196. a. Audax ad facinus. pro Cluen. 21. a. Audax mulier. de Orat. 124. a. Si causa nemini, et tu semper audax, quid est quod de facinore dubitare possimus. de Nat. 55. b. Audax. C. Timidus. de Fin. 61. b. Alij audacesq; et proterui.

Audeo, es, non dubito. pro Leg. 38. a. Vide queso Tibero, ut qui de meo facto non dubitem dicere, de Ligarij non audeam confiteri. Att. 91. b. Ausus es hoc ex ore tuo, Ennius inquit, me rogaret de Cl. 166. a. Non ego tibi repromittere istuc quidem ausus sum. pro Pom. 8. b. Itaq; tantum uictus efficere potuit, quantum incolumis nunquam est ausus optare. pro Pom. 6. a. Imperatorem a nobis certum deposcere neq; audent, neq; se id facere summo sine periculo posse arbitrantur. At. 284. b. Verba tua recogno sce, et aude negare, seruientis aduersus regē istas esse præces. Or. 113. b. Nos ausi referare.

Audientis, tis, auditor, obediens. Orat. 202. a. Itaq; ille perfectus utcumq; se affectum uideri, et animum audientis moueri uolet, ita certum uocis admouebit sonum. de Cl. 190. b. Inflammaré animos audientium. Ep. 172. b. Ad animos audientium permouendos. I. V. 94. b. Sunt illi quidem dicto audientes, etc. I. V. 205. b. Ep. 253. a. Respondit dicto audientem fuisse Prætoris. de Diuin. 136. b. Iste imagoines ita nobis dicto audientes sunt, ut simulatq; uelimus accurrant.

Audientia, tie, audiendi attentio. I. V. 61. a. Maxima

h 4 m 177

nam audientiam orationi meae improbitas illius factura est. de Sen. 33. b. Facitque per sepe sibi audientiam disertis se nis compta oratio et mitis. Ad Her. 4. 1. a. Illi praeco facie bat audientiam. de Orat. 138. b. Facere sibi audien tiam.

Audire, is, auribus accipio, ex audio, excipio, sentio, au res meas alicui do, aures alicui patefacio, de aliquo memo riam accipio, auditionem accipio, ad aures meas uenit uel peruenit, fama et auditione accipio, auditor sum, ope ram do, aures meae sonum alicuius rei capiunt. Ad Attic. 115. a. De malis nostris tu prius audis quam nos. Ad Att. 273. b. Quod non prius exercitum tuum Apollonia mo uisti, quam de Antonij fuga audisti. pro S. R. 40. b. Vn de uix ter in anno audire nuntium possunt. de Nat. 79. a. Audit igitur mens diuina etiam de singulis. Epist. 137. a. De isto periculo nihil audiui. et 150. a. De praefato facto audiui. Epistol. 103. b. Ego te de rebus illis non audiam. Ad Attic. 77. a. Est hoc te ex alijs audire malo. et 113. a. Audire de aliqua re. et In Ver. 221. b. et pro Cluen. 20. a. Acad. 2. a. Lucullus delectabatur lectione librorum, de quibus audiebat. pro L. Flac. 164. a. Nemo illorum iudicum, clarissimis uiris accusantibus, audiendum sibi de ambitu putauit. Ad Attic. 135. a. Audi igitur ad omnes: id est, literas. et de Orat. 155. a. Audiui de focero meo: id est, a focero meo. et de Clar. 173. a. Audiui ista de maioribus natu: id est, a maioribus natu. I. P. 88. b. In quo Dij immor tales meas preces audiuerunt. Quin. Fr. 305. a. Quod pre carer Deos, nisi meas preces audire desissent. Epist. 21. a. Nunquam labere, si te audies. et ibi. b. Tecum loquere, te adhibe in consilium, te audi, tibi obtempera. I. A. 247. a. Ne ego istam sapientiam non audiam. I. P. 88. a. Graeci, et c. quos unam ita audires, ut erant audiendi, sed audis in praesepibus, audis in stupris, audis in cibo et uino. de Nat. 12. b. Tanta imbuerer superstitione, si te audire uel lem, ut Aruspices mihi essent colendi. et 59. b. Tu Cotta si me audias, eandem causam agas. Ad Attic. 98. b. At uel lem a principio te audisse amicissime admonentem. Epist. 172. b. Si me Caesar audisset, et c. de Orat. 135. a. Potest fieri, inquit, ut omnino quod te audisse dicis, nunquam au dieris. et 121. a. Ex Crasso audiui, cum diceret, sibi certum esse, et c. et 110. a. Valde sum cupidus, te in illa lon giore ac perpetua oratione audiendi, et c. pro S. R. 20. a. Quapropter uos oro, ut attentè bonaque cum uenia uerba mea audiat. pro Cluen. 19. a. Causa, quae iam per octo an nos ex contraria parte auditur. Epistol. 139. a. Veniunt etiam, qui me audiunt, quasi doctum hominem. Acad. 5. b. Qui mihi operam dant. de Fat. 140. b. Te propone re aliquid, ad quod audiam uolo. de Natura deorum 9. b. Cleantes Zenonem audiuit: id est, Zenonis discipulus fuit. Offic. 1. a. Audire aliquem: id est, esse discipulum alicuius. Contra Rul. 89. b. Quae data, uendita, patior, audio, quid deinde? I. V. 249. b. Panormi igitur audio. et ibi. Lily beum fortasse uideo. Tuscul. 16. 1. b. Nec Homerum audio, qui Ganimedem a Dijs raptum ait: id est, nec Homero as sentior. de Leg. 166. a. Ut bene audiant, et rumorem bo num colligant, erubescunt. Attic. 84. b. Qui me idcirco pu tant bene audire uelle, ut ille male audiat. de Fin. 102. a. Est hominis ingenui uelle bene audire ab omnibus. Tusc. 250. b. Erat furaster M. Crassus, sed aliud molestius, quod male audiebat. I. V. 100. b. Ne gratis in prouincia male audires. Off. 71. b. Quid enim auditurum putas fuis se Vlysses, si in illa simulatione perseverasset: qui cum maximas res gessisset in bello, tamen haec audiuit ab Aia

ce. de Orat. 135. a. Cum Lessisset testis Silus Pisonem, quod se in eum audisse dixisset, potest fieri, inquit, et c. id est, qui ei maledicerent. Auditor, onis, auditus, sermo dispersus, rumor. pro Pl. 271. a. Nolite fictis auditionibus, nec disseminato disper soque sermoni credere. de Fin. 134. b. Homines fabularum auditione ducuntur. In Ver. 224. a. Expetere aliquid sola auditione. Epist. 112. a. Romam cum uenissem, tenuem quidem auditionem de ea re accepi. de Orat. 120. a. Au ditio et cogitatio, quae studio et diligentia praecur rit etatem. de Nat. 45. a. Accipere aliquid fama et au ditione. Auditor, oris, is qui audit, audiens, discipulus, is apud quem agitur. de N. 9. b. Perseus Zenonis auditor. de Finib. 137. b. Demetrius Theophrasti auditor. de Nat. 60. b. Prae bebo me tibi uicissim attentum contra Stoicos auditorem. Or. 199. a. Oratorum eloquentiae moderatrix est auditore rum prudentia. et 208. a. Ordiri, et c. in quo aut concilie tur auditor aut erigatur. de Or. 103. b. Eorum, qui audiunt mentes inflammare. de Cl. 181. a. Audiens multitudo. et ibi. b. Si Platonem unum auditorem haberet Demosthe nes. pro Dom. 226. a. Ille ne auditor quidem suae glorie, ego etiam spectator meae laudis esse potuissem. de Cl. 182. b. Praestat etiam illo doctus auditor indoctus, quod, et c. et 181. b. et Or. 208. a. et 217. a. Auditus, a, um. pro Cor. 58. a. Virtus audita. (Virtus praesens, experta atque perfecta. Auditus, tus, sensus audiendi, auditio. de N. 55. a. Audi tus autem semper patet, eius enim sensu etiam dormientes egemus, a quo cum sonus est acceptus, etiam e somno excita mur. Ad Her. 7. b. Nunquid aliquo sensu perceptum sit, aspectus, auditus, tactus, odore, gustatus. de Som. 129. a. Sen sus audiendi habes. Off. 7. b. Labeo seu quis alius (nihil enim praeter auditum habeo.) pro Mar. 132. b. Hoc non perin de intelligi auditu potest, atque ego ipse cogitans sentio. Auellio, lis, abstraho, aufero. I. V. 226. a. Hoc ipse signu auellendum affortandumque curauit. de Sen. 92. a. Poma ex arboribus, si cruda sunt, ui auelluntur: si matura, decia dunt. pro Font. 283. b. Auellere atque abstrahere filium de matris complexu. pro Dom. 242. b. Ut perpetuum dolo rem auulsus a meis sustinerem. et de Orat. 144. b. Auul sum a ceteris. Auena, nae, frumenti genus. de Fin. 146. a. Si auenam in segete usquam uideris. Auentinus mons. pro Mur. 127. a. Aueo, es, cupio, auditis alicuius rei me tenet. At. 10. a. Valde aueo scire quid agas. de Fin. 74. b. Cum uacui cu ris etiam quid in caelo fiat, scire auemus. At. 33. a. Intellexi quam suspensio animo scire aures quid esset noui. Tusc. 173. a. Aueo enim audire quicquid est. Att. 55. b. et de D. 82. a. Aueo te certo scio quid hic agatur. Auernus, ni, Tus. 155. b. Inde in uicinia nostra Auerni lacus. Auerrunco, as, amputo, tollo, prohibeo, auerto. Att. 135. b. Contra igitur dijs, in quibus auerruncent. Auersor, aris, terga do, me auerto aliud. I. V. 146. b. Cu manifesta res esset, querere incepinus de Carpinatio, quis nam esset is. Verrutius. herere homo, auersaris rubere. Auersor, oris, qui aliud aliquid auertit. I. V. 266. b. Ver res ille auersor pecuniae publicae. Auersus, a, um, qui terga dat, alienus. de Orat. 132. b. Auersus et auersus impudicus es. Epist. 162. a. Auersus hostis

hostes aggredi. et 244. b. Cum uiderem copias a Cap pa docia auersas. Tusc. 216. a. Motus auersus a ratione. Attic. 284. b. Deos auersos esse a salute populi Rom. At. 172. b. Ille auersissimo a me animo est. Item. Quidam ita a repub. sunt auersi, ut huic se hosti fauere praeseferant. pro Ar. 189. b. Nemo est tam auersus a Mufis, qui, et c. I. C. 115. a. Auersus a uero. de Dom. 86. b. Auersa aui soluere. de Or. 163. b. Tauriscus quidam dicere solebat, eum esse actorem auersum, qui in agendo contuens aliquid pronunciaret. Attic. 164. b. Nihil ego uidi tam auersum, tam auer sum a suis. Auerto, tis, oculos remoueo, abduco. Attic. 133. b. Ni si se totum etiam atque etiam a sermone nostro auertisset Balbus. I. A. 203. a. Lepidus Antonio diadema Caesari im ponente se auertit. pro Cor. 57. a. Ex illis fuit nemo, quin remoueret oculos, et se totum auerteret, ne, et c. de Am. 96. b. Tu uelim a me animum parumper auertas, Lelium loqui ipsum putes. I. A. 192. a. Caesar Antonij suorem a pernicie reipub. auertit. Attic. 256. b. Ego uero austro miras gratias ago, qui me a tanta infamia auerterit. de N. 21. b. Ibes auertunt pestem ab Aegypto. pro Cecin. 291. b. Armis repellere, fugare, auertere aliquem. de Nat. 54. b. Architechi auerunt ab oculis dominorum ea quae, et c. Orat. 209. b. Ut ab eo quod agitur, auertat animos. I. V. 83. a. Is auersa pecunia publica aufugit. I. V. 78. a. Hic in quaestura pecuniam publicam Cn. Carboni Cos. datum auertit. et 184. b. Frumentum auersum a repub. abreptum ab aratoribus. I. A. 241. a. Antonius HS septies mil lies pecuniae publicae auertit. Epist. 199. b. Ne patiare E rotem hereditatem Turianam auertere. pro Mur. 134. 30 b. Haec populi opinionem a spe adipiscendi auertunt. At. 144. b. Sic me illius fugae deformitas auertit ab amore. pro Flac. 160. b. A iudicibus oratio auertitur, uox in co ronam turbamque effunditur. Attic. 274. a. Et certe nisi is Antonium ab urbe auertisset, perissent omnia. et 283. a. Puer qui a cernicibus nostris auertisset Antonium. et 279. b. Sin aliter fuerit (quod dijs omen auertant) reipub. uicem dolo. I. A. 193. a. O dijs immortalibus auerite et de testamini quae hoc omen. et 232. a. Atque hoc quidem detestabile omen auertat Iupiter. Epist. 186. a. Quod 40 dijs omen auertant. pro Sest. 18. a. Qui mentem optimi ui ri fisis terroribus a defensione meae salutis auerterant. Off. 68. b. Auertere aliquem ab errore. Epist. 78. a. Auertere cogitationem a miseris. de Nat. 63. a. Cum me ad re spondendum comparant, repente auertas orationem. et 57. a. Nos flumina arcemus, dirigitur, auertimus, aliis, Auertimus. I. A. 208. b. Auertere conatus alicuius a re= pub. et 226. a. Auertere legiones ab aliquo. et ibidem: Abducere. Aufero, fers, eripio, abripio, auerto, adimo, tollo, ab= 50 duco, detraho, remoueo, praecido. de Am. 112. b. Solitudo auferi fructum uoluptatum. I. V. 207. a. Ab hac abaci uas sa omnia abstulit. pro S. R. 22. a. Multa palam domum suam auferrebat, plura clam de medio remouebat. I. V. 57. b. Quod in unaquaque re beneficio populi Rom. iuris ba bebam, id tu mihi eripuisti atque abstulisti. de Orat. 133. b. Non pecuniam conseruasse dico, sed tanquam nudus nu ces legeret, in uentrem abstulisse. de Offic. 54. a. Oris pul chritudo reliqui corporis imitandi spem auferrebat. Attic. 207. b. Academiam ab hominibus nobilissimis abstuli, tra stulique ad nostrum sodalem. pro Quint. 3. b. Quintius a Scapulis paucos dies auferit. Orat. 105. b. Auferre respon sum ab aliquo. Attic. 258. b. A Varrone adhuc uerba

illud non abstuli. pro Dom. 217. b. Clodius pecunias consulares abstulit a senatu. Attic. 262. b. Audiuimus Caesarem, uerba fecimus pro Buthrotijs, liberalissimum de cretum abstulimus, quod ob signatum est ab amplissimis uiris. I. V. 80. a. Auferre laudem ex aliqua re. pro Mil. 113. b. Secum auferre gloriam sempiternam. I. V. 72. a. Hiliu di XV. dies auferent. pro Quint. 5. b. Vnde eo plus opis auferret, quo minus attulisset gratiae. Quin. Fr. 524. a. b. Si is cum eo comparatus uideretur, auriculam fortasse mordicus abstulisset. Attic. 250. a. Attica confirmes me mi nimè totum amorem ab ea mecum abstulisse. de Leg. 191. a. Cui ne reditus quidem ad bonos salutem a bonis po= tuit auferre. Epistol. 21. a. Ne te auferant aliorum consti lia. pro Quint. 15. b. Auferre et abducere aliquid. Orat. 217. b. Detrahere, auferre, tollere. pro Quint. R. 51. b. Au ferre aliquid ab aliquo. At. 83. b. Scaptio omnem pecuniã ex edito meo auferendi potestas fuit. et 93. a. Sed quid po tuit quari is, qui auferre pecuniam cum potuit noluit? I. V. 80. a. Ut alter dies defensoribus istius non modo spem uictoriae, sed etiam uoluntatem defensionis auferret. et 259. b. Ne cum sensu doloris aliquo aut cruciatu spiritus auferatur. Aufugio, gis, fugio. Ep. 232. b. Dionysius cum multos libros surripisset, nec se impune laturum putaret, aufu= git. de Nat. 48. a. Andromeda aufugiens aspectum moesta parentis. Aueo, es, maius facio, amplifico, addo, accessionem facio, exaggero, cumulo, multiplico, oratione orno, uer= bis extollo, oratione exaggero. pro Pl. 152. a. Minus, in= quit, gloriam Pompeij, immò tu auges molestiam. Off. 1. a. Quorum aliter te scientia augere potest, aliter exam= plis. contra Rul. 80. a. Augere aliquem diuitijs et locupl tate fortunae. pro S. R. 266. b. Quibus rebus illi et agris, et urbibus temp. et hoc imperium auxerunt. de Ar. 257. a. Hi ne honore augeantur, monemur. Postquam. 204. a. Dij quorum beneficio et haec tenuimus, et ceteris rebus aucti sumus. I. C. 122. b. Deorum benignitate auctas exag= gerat. ut fortunae nox una penè deleuit. de N. 46. a. Aer humorem colligens terram auget imbribus. de Fat. 140. b. Nec ea quae nunc tracto minuunt, sed augent potius illam facultatem. de Fat. 140. a. Sed decet augentem linguam la tinam appellare morem. et At. 101. a. Augeri honore. Off. 37. a. Quae homines homini tribuunt ad eum augen= dum atque honestandum. de Ar. 257. a. Sequi illud, ne dete rioribus repulsisque honos augeatur. pro Plan. 263. b. To ta illa regio se huius honore ornari se dignitate augeri ar bitrabatur. I. A. 361. a. Idem dies nò modo me iniquissima inuidia liberauit, sed etiam celeberrima populi Rom. gra tulatione auxit. et 238. a. Hos uerò non tueri, sed augere commodis debeo. et 223. b. Aueatur isto etiam honore Sulpius. de Ar. 257. b. Eodem tempore suscipimus in lu cem, et hoc celesti spiritu auegemur. de Sen. 80. b. Quibus non modo nò orbat, sed etiam augetur senectus. de Fin. 67. a. Tanta leticia auctus sum, ut mihi non constem. At. 273. a. Auctus Antonij beneficio sum. de Am. 102. a. Aus xit beneuolentiam consuetudo. de Cl. 166. a. Ut impendij etiam augere possumus largitatem tui muneris. At. 183. a. Epistola tuae auxerunt mihi dolorem. et 167. b. Haec non animum eius augent, sed timorem. I. V. 136. a. Nam locu pletissimi ciuium, census extenuarant, tenuissimi auerant. de Cl. 168. b. Rem augere laudado. (mituperando rursum affligere. Ep. 103. a. Te non modo tuendum mihi, sed etiam augeat atque ornandū putauit. de Or. 92. b. Qui mirabilis et magna

Et magnificentius augere posset et ornare, quae uellet. Or. 201. b. Cumulate augere aliquod minus. Off. 48. a. Neque enim uerbis auget sui munus, si quo forte fungitur, sed etiam extenuat. Quin. Fr. 219. b. Caesaris in nos amorem quibuscumque poterimus rebus augebimus. de L. 160. b. Genus humanum sparsum in terras, atque satum, diuino auctum est animorum munere. Acad. 4. 4. a. Augere linguam copia uerborum. pro R. P. 128. b. Augere rem bonis et honestis rationibus. Epist. 22. 6. a. Magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris. de Fin. 57. a. Augere et amplificare aliquid. Or. 208. b. Augere et amplificare res. et ad Her. 7. b. Augere peccati atrocitatem. Part. 231. b. Augere alterum, minuire seipsum. In Arat. Nam quorum stirpes tellus amplexa prehendit, haec augens anima uitali flamine mulcet.

Augesco, scis. ad augesco. de Sen. 88. a. Vna et succo terra, et calore solis augetur. de N. 31. a. Semina temperatione calor oriuntur et augetur. et 36. a. Multa, quibus animantes alantur, augetur et pubescant.

Augur, ris. interpres auguriorum. I. A. 248. b. Nos augures, qui Iouis Opt. Max. interpretes internuncijque constituti sumus. de N. 25. b. Auspicij augures praesunt. pro Dom. 221. a. Augurum est seruare de caelo. I. A. 158. a. et 157. b. Hoc dico de futuris, quod est augurum, ante dicere ea, quae uitari possunt. de D. 80. b. Romulus non solum auspicio urbem condidit, sed etiam ipse optimus augur fuisse traditur. At. 120. a. Ille in Clodio adoptando augur. de Leg. 173. b. Interpres Iouis Opt. Max. publici augures signis et auspicij postera uidento. pro D. 221. a. Libri augurum reconditi. de Leg. 176. a. Maximum et praestantissimum in rebus eius est augurum. et ibi. Augures possunt a summis imperijs et potestatibus comita tollere, concilia uel instituta dimittere, uel habita rescindere. et ibi multa de autoritate, potestate augurum.

Auguralis, le. de Cl. 189. b. Vir auguralis, ut uir consularis. libri augurales. de D. 93. b.

Auguratio, onis. auspicij, diuinationo. de D. 122. a. Quae tandem ista auguratio est ex passeribus, etc.

Auguratus, a, um. auspicatus. In Vat. 33. b. In illo augurato templo ac loco.

Auguratus, tus. augurium, auspicium. In Vat. 33. a. Ne diuitius loquar de auguratu tuo. de D. 86. b. Litius instigne auguratus. et 87. a. Scientia auguratus.

Augurium, rij. auspicium, auctoritas rei bene gerenda. de Ar. 247. b. Rerum bene gerendarum auctoritates augurio continentur. de D. 87. a. Ille augurio acto posse respondit. Off. 65. a. Cum in arce augurium augures acturi essent. In Vat. 33. a. An quia semper tua sic egisses auspicia, fueris auguria dissoluturus? I. A. 177. a. O mea semper frustra uerissima auguria rerum futurarum. de D. 80. b. Volatibus auium cantibusque declarari res futuras. et 102. a. Addubitato salutis augurio. Ep. 83. b. Constitui apud te auctoritatem augurij et diuinationis meae. Tus. 155. a. Sed nescio quomodo inhaeret in mentibus quasi seculorum quodam augurium futurorum.

Augurium, a, um. auguralis. Ep. 30. b. Cum ipsam cognitionem iuris augurij consequi cupio, tum, etc. de Sen. 79. b. Scientia iuris augurandi, aliis, Augurij.

Auguro, as. diuino. de D. 90. a. Nam quod ad dexteram cepit cursum ab laeva signum praepotens, pulcherrime auguratum est, rem romanam publicam summam fore. de N. 58. b. Aues quasdam rerum augurandarum causa esse natas. de Leg. 173. b. Sacerdotes uincta, et uirgeta,

et salutem populi Rom. augurando.

Augurare, ad Caluum. et de Rep. Nonius.

Auguror, aris. augurium ago, auspicium ago, diuino, auspicor. de D. 99. a. Chalcas ex passierum numero belli Troiani annos auguratus est. et 86. a. Ille igitur mihi uidetur uere augurari, nam nostri quidem magistratus auspicij utuntur coactis. Tus. 169. a. Eiq; qui uenenu praebuerat, mortem uere est auguratus. de Sen. 79. b. Scientia iuris augurandi. de D. 94. a. et 95. b. Idque euenit appropinquante morte, ut animi futura augureretur. Or. 200. b. Sed quid de Iocrate augurer, libet dicere. At. 152. a. Recte auguraris de me (bene enim tibi cognitus sum.) pro Mur. 139. b. Quantum ego opinione auguror. de Or. 92. b. Ego quantum auguror coniectura, non despero fore, etc. et At. 18. a. Quantum coniectura auguramur. I. V. 112. a. Cum ex nomine istius, quid in pronuncia facturus esset, perridiculi homines augurabantur. Ep. 83. b. Non igitur ex aliis uolatu, nec ex cantu finisros ofcinis, ut in nostra disciplina est, nec ex tripudijs solisimis, aut somnijs tibi auguror; sed habeo alia signa, quae obseruem, etc. de Am. 104. a. De Gracchi autem Tribunatu quid expecte, non libet augurari.

Auguste, de N. 70. a. Auguste et sancte uenerari deos. et 83. a. Auguste sancteque coniectare aliquem. de Cl. 172. a. Aut quod de religione dici possit augustinus.

Augustus, a, um. sanctus. de N. 24. b. Omitto Eleusinam sanctam illam et augustam. pro Dom. 241. a. Locus augustus: id est, sacrum sacrum. Tus. 235. b. Ex hoc Platonis sancto augustoque fonte nostra omnis manabit oratio. At. 183. b. Ipsum augustum audies.

Auia, uiae. mater patris uel matris. de Ar. 248. b. Cuius ab auia mater Dea manibus esset accepta.

Auarium, rij. locus, ubi aues domi nutriuntur. Quin. Fr. 318. a. Nihil restabat praeter balnearia, et ambulatio-nem, et auarium.

Auidē, cupidē. At. 258. a. Auidē expecto literas tuas. et 27. b. de Sen. 82. a. Literas graecas sic auidē arripui, quasi diurnam situm explere cupiens. et ibi. Auidē appetere aliquid. et At. 220. b. Auidē sum affectus de Fano. I. A. 402. 58. b. Ea res, quam auidissime ciuitas expectat.

Auiditas, tis. cupiditas, desiderium. de Sen. 86. b. Sene etus mihi sermonis auiditatem auxit, potioris et cibi stultit. Q. Fr. 299. a. Me quaedam tenet infinita in te auiditas gloriae. de Fin. 91. a. Erat in M. Catone inexhausta auiditas legendi, nec satiari poterat. Parad. 124. a. Auiditas pecuniae. I. A. 198. a. Huius mendicatas auiditati coniuncta in fortunas nostras imminabat. Off. 40. b. Ad diuitias plebique inflammata auiditate rapiuntur.

Auidus, a, um. ualde appetens, auarus, cupidus. pro Pomp. 5. a. Quoniam semper appetentes gloriae praeter caeteras gentes, atque auidi laudis fuistis. pro Mar. 135. a.

Auidissimus gloriae. de Or. 96. a. Non enim sumus nimis auidi, ista tua mediocri eloquentia contenti sumus. et 125. a. Animus non appetens, non auidus. pro Q. R. 48. a. b. Liberalis auidum fraudasse dicitur. Or. 206. a. Demosthenes non semper implet aures meas, ita sunt auidē et capaces, et semper aliquid immensum infinitumque desiderant. de Sen. 85. a. Voluptatis auidē libidines effrenatē ad potendum incitantur. I. A. 183. b. Mea festinatio non solum uictoriae auidē est, sed etiam celeritatis. et 198. b. Antonius ualde auidus in pecunijs locupletum.

Auis, uis. de D. 138. a. Ista enim aui uolat nulla uehementius. de N. 58. b. Aues quaedam et alites, et ofcines, ut no-

ut nostri augures appellant. ad Her. 30. b. Anium dulcedo ducit ad auium. Ep. 108. b. Quod quasi auiem albam uidentur bene sentientem ciuem uidere. de D. 86. b. Auerfa aui soluere.

Auitus, a, um. quod aui fuit. contra Rul. 82. b. Paternae atque possessiones. I. V. 68. b. Res patria et auita. Tus. 157. b. Patria et auita philosophia. Ep. 219. a. Auitum mihi hospitium est cum Lyfone.

Auium, ij. ubi nulla est uia. ad Her. 30. b. Anium dulcedo ducit ad auium.

Aula, lae. Atrium, regia. pro Dom. 225. b. In fundum uicini consilij non instrumentum aut ornamentum aulae, sed etiam arbores transerebantur. Ep. 224. b. Rex omni auctoritate aule communita regnum cum dignitate obtinuit.

Auleum, laei. aule ornamentum, peripetasma, peristro ma, stragula. pro Cael. 51. b. Deinde scabella cocrepant, auleum tollitur.

Auleus, di. pro Mur. 130. b. Ut uiuit in Graecis aristificibus, eos auleos esse, qui citharadi fieri non potuerunt. auleos esse, id est, tibicines, habent exemplaria antiquiora.

Aulis, dis. oppidum et portus, in Beotia, in quo contra Troiam graeci coniurauerunt. Tus. 174. a. de Diuit. 121. b.

Auoco, as. traduco, abstraho. Voco. de Sen. 80. a. Seneectus auocat a rebus agendis. et ibi. Seneectus abstrahit a rebus agendis. de Ar. 247. a. Literae, quae nostros animos deterrent atque auocant a religione. Ep. 50. b. Ab hisce rebus animum ad cogitationem tuam auoca. I. A. 156. a. Ego nihil praetermissi, quin Pompeium a Caesaris coniunctione auocarem. et 182. a. Si te laus allicere ad recte faciendum non potest, ne metus quidem a foedisimis factis potest auocare. de Leg. 171. a. Lex uim habet ad recte facta uocandi, et a peccatis auocandi. pro Arch. 188. a. A nullius me unquam tempore, aut commodum, aut ocium meum abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut denique somnus retarda uit. pro Cor. 67. a. Auocare aliquem ab aliqua contentione, a discordijs. Or. 201. a. A proprijs personis et temporibus auocare controuersiam. pro S. R. 33. a. Mammi quos iam etas a praclij auocabat. et de D. 103. a. Quae se a corpore auocent. de Fin. 49. b. Auocare aliquem a philosophia. Acad. 4. 1. b. Auocare philosophiam a rebus occultis. de Socrate.

Auocatio, onis. Tus. 197. b. Auocatio ad cogitanda molestia. reuocatio ad contemplandas uoluptates.

Auolo, as. Attic. 145. a. Expectar certe ut hinc auolem. de D. 116. a. Cor enim potuit subito nescio quod auolare.

Aura, ae. lenior uentorum flatus, fauor. In Arat. Et 50 clinata magis paulo est aquilonis ad auram. et ibi. Nisi ara subitis auris nubem diduxerit. de Arusp. 254. a. Sulpitium longius quam uoluit popularis aura prouexit. pro Sest. 24. a. Quem neque periculi tempestas, nec honoris aura potuit unquam de suo cursu dimouere. pro Mur. 132. a. Totam opinionem parua nonnunquam commutat aura rumoris.

Auratus, a, um. inauratus. Orat. 212. b. Auratus aries Colchorum. ad Her. 12. a. Pellis inaurata arietis. Postquam. 210. b. Currus auratus. Parad. 125. b. Aurata testata in uillis.

Aurelia uia Romae. I. C. 105. b.

Aurelium tribunal. pro Sest. 10. a.

Aurelij gradus. pro Cluen. 37. a. pro Flac. 160. a. Aureolus, a, um. Acad. 34. a. Est enim non magna, uerum aureolus libellus. et de Nat. 68. 4. Aureola orae tunicula.

Aureus, a, um. ex auro, pulcher. I. A. 176. b. Sedebat in uostri Caesar in sella aurea, coronatus. pro S. R. 39. a. Venio nunc ad illud nomen aureum Chryfologi. Off. 330. b. Cum te matris tuae partum aureum esse dixi. I. A. 243. a. Aureus nummus.

Auricula, lae. quod circum foramen auris eminet. Q. Fr. 316. a. Ita me, et esse, et fore auricula in sima scito molliorem. ad Her. 27. a. Cui etiam nunc pedagogi lites ad auriculas uersarentur. Quin. Fr. 324. a. Auriculum fortasse mordicus abtulisset.

Aurifer, a, um. ferens aurum. Tus. 179. b. Aurifera arbor. poet. e.

Aurifex, cis. I. V. 212. b. Cum uellet sibi anulum facere, aurificem iussit uocari. de Orat. 123. a. Aurificis statera.

Auriga, ge. curruum rector, signum caeleste. de N. 47. b. Auriga sub leua geminorum obductus pariter fertur.

Auriger, a, um. de D. 121. b. Aurigeris diuim placantes numina tauris. poet. e.

Auris, ris. pars capitis, qua uocem haurimus, accipit et auditus. de N. 54. b. Aures cum sonum recipere debeat, qui natura in sublimi fertur, recte in alijs corporum partibus collocatae sunt. Orat. 211. a. Graues sententiae inconditis uerbis elate offendunt aures, quorum est iudicium superbissimum. ad Her. 31. b. Aurium sensus fastidiosissimum. I. V. 18. a. Erigere aures et attendere animum. pro Font. 278. b. Vnum est enim et simplex aurium iudicium, et promiscue, et communiter stultis ac sapientibus a natura datum. pro Plan. 273. a. Populus Rom. aures hebetiores, oculos acres et acutos habet. I. A. 219. a. Haec uos non dico animo ferre, sed auribus accipere potuisset. Epist. 37. a. Si cuius aures ad hanc disputationem patient. I. A. 262. a. Meae aures semper omnium praecipit et monitis patuerunt. de Orat. 103. b. Est boni oratoris multa auribus accepisse. Quin. Fr. 294. b. Regum aures patere debent querelis omnium. contra Rul. 87. b. Completi sunt animi auresque omnium, me, etc. pro Syl. 169. a. Vix ad meas aures istius suspitionis fama peruenit. pro Arch. 190. b. Ut etiam malis poetis aures suas dederet. Artequam. 194. b. Aequi auditores adhibebuntur, aures non obijse criminatione, sed uacuae praebebuntur. pro Cluen. 31. a. Profecto nihil a me dicitur quod non dignum uestris studijs atque auribus esse uideatur. de Or. 95. a. Qui nihil potest dignum hominum auribus efficere atque edere. et 140. b. Haec enim ferunt aures hominum. Off. 329. b. Deos frustra appello, quorum auris atque animus a nobis abhorret. Att. 3. b. Dare aures suas alicui. Orat. 199. a. Atticorum aures teretes et religiose. de Opt. 244. a. Qui teretes aures habent, intelligensque iudicium. de Clar. 175. b. Trita nostrorum hominum aures intelligensque iudicium. de Fin. 79. a. Ad mouere aliquem ad aurem. Ep. 194. a. Dare auribus, id est, adulari. prouerbium, Trebonij.

Aurora, ae. Diluculum. In Ar. Humida non sese uestris aurora querelis Ocyus ostendet, clari praenuncia solis. de D. 83. a. Cum primum gelidos rores aurora remittit.

Aurum, ri. metalli fuluū, et praestantissimum. de Sen. 88. b. Non aurum habere praclarum est, sed ijs, qui habent aurum imperare.

imperare. pro Flac. 169. a. Pergamin non multum auri ratio constat, aurum in arario est, &c. de N. 74. b. Quae stio auri Tolosani.

Auscultator, oris. Part. 230. b. Nam aut auscultator est modus, qui audit, aut disceptator, &c.

Ausculto, as. aures ad alicuius uocem ad moueo. de D. 170. b. Nam istis, &c. magis audiendum quam auscultandum censeo. pro S. R. 35. b. Mihi auscultate, uide, &c. Attic. 170. a. Καρναίοι uidentur subauscultare quae loquor. de Or. 12. b. Subauscultando quid narretur attendere. Top. 10

227. b. Bonis uiris subauscultantibus.

Auspex, cis. qui uolatibus autum inspiciendis futura praedicat. de D. 89. a. Auspices nuptiarum. At. 26. b. Latores & auspices legis curiate.

Auspicio, bono auspicio, auspicio captato. (C. Vicio. de D. 80. b. Romulus auspicio urbem condidit. de D. 85. b. Deiotarus nihil unquam nisi auspicio gerit. de N. 28. a. Ego non iustus, qui & consul rogauit, & augur, & auspicio: pro Mur. 124. a. Illo die quo auspicio renunciauit, &c.

Auspiciatus, a, um. auguratus. pro Rab. 92. b. Qui in campo Martio comitijs centuriatis, auspicio in loco, crucem defigi iubes.

Auspicius, cij. ab aspiciendis aibus, augurium. de Sen. 79. a. Optimis auspicijs ea geri quae pro reip. salute gerantur, quae contra temp. fierent, contra auspicia fieri. de D. 80. b. Nihil publice sine auspicijs, nec domi, nec militiae geratur. de Leg. 173. b. Agere auspicium publicum. de D. 86. a. Auspicia, quae alicui secunda eueniunt. At. 120. a. Ille legibus C. Metelli contra auspicia ferendis anthor. pro Cl. 20. b. Nubit genero socrus nullis auspicijs, nullis auctoribus. de D. 86. b. Appius censor P. Aethicum notaui, quod eminentium auspicia subscripserit, sed ueram fuisse obnunciacionem exitus approbauit. In Vat. 31. b. Auspicia, quibus haec urbs condita est, quibus omnis resp. atq; imperium tenetur. & 33. a. An quia tua semper sic egisses auspicia, fueris auguria dissoluturus. & 36. b. Omnes cum te uiderint, tanquam auspicium malum detestantur. de D. 117. b. Fulmen optimum auspicium habetur, si sinistrum fuerit. & ibi. Comitiorum solum uicium est fulmen. & 124. a. Fulmen sinistrum auspicium optimum habemus ad omnes res praeterquam ad comitia. & ibi. b. Augures praecipit, ne iuge auspicium obueniat, ut iumenta iubeant disungere. & ibi. Ex acuminibus quod totum auspicium militare est. M. Marcellus totum omisit. & 123. b. Haec auspicia quibus utimur, siue tripudio, siue de coelo, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. & 124. b. Praetores & Proconsules auspicia non habent, itaq; nec annes transeunt auspicio, nec tripudio auspicantur. & 125. a. Alijs a dextra, alijs a laeva datum est aibus, ut ratum auspicium faciant. & 124. b. Auspicio, quae ipsi ad Pompeium proficiscenti facta sunt. & ibi. Efficere ut ne fieri possit auspiciu contra Rul. 72. b. Iubet auspicijs coloniarum deducendaru causa decemuiros habere pullarios. pro Mur. 124. a. Illa solennis comitiorum precatio consularibus auspicijs consecrata. Post. 206. b. Tribunus plebis legem tulit ne auspicijs obtemperaretur, ne obnunciare concilio aut comitijs liceret. & de Ar. 255. a. Leges Iuliae contra auspicia latae. At. 13. a. Bono auspicio facere aliquid. (C. uicio nauigare. de D. 86. a. Auersa aui soluere. l. Auis.

Auspicio, aris. de coelo seruo, auspicium ago. de N. 28

a. Gracchus cum pomerium transfret, auspicari est oblitus, de D. 124. b. Praetores auspicia non habent, itaq; nec

annes transeunt auspicio, nec tripudio auspicantur. de D. 96. b. C. Flaminius cum tripudio auspicaretur, pullarius diem praelij committendi differerat.

Auster, stri. uentus a meridie flans. At. 100. a. Ita belae nobis flauit ab Epeiro lenissimus auster, & mitis. At. 255. b. Reiectus sum a uastro uehementi ad eandem Leucopetram. de Som. 129. b. In Aquilonis austrum ue paribus. de D. 120. b. Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus austro, potest sudorem imitari.

Auster, dure, duriter, seuerè. pro Mur. 141. b. Agis mecum austerè & stoice Cato.

Austerus, a, um. I. P. 92. a. Fortasse austerior & grauior esse potuisset. de Or. 152. a. Austerus homo, id est, nimium seuerus & acerbus. pro Cal. 44. a. Agere illo austro more & modo. de Or. 152. b. Snauius austerus & solida. (C. Snauius dulcis, decocta.

Australis, lis. quae in meridie est regio. de N. 36. a. Australis regio. (C. australis regio. & de Som. 129. b. & in Arat.

Aut. uel. I. P. 100. a. Res ipsa aut me ipsum, aut alium quempiam, aut inuitabit aut dehortabitur. I. V. 218. a. Quem tibi aut hominem, &c. aut uero Deum auxilio futurum putas. de Or. 87. b. Cetera, inquit, assentior Cras, ne aut de C. Lelij, aut de huius genere, aut arte, aut gloria detrahatur. de Sen. 89. a. Quid de pratorum uiriditate, aut arborum ordinibus, aut uinearum oliuetorum ne specie dicam?

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae mulieri maxime conuenirent, ea uenirent, liceret ut quem, &c. de Nat. 12. a. Sed elatus studio, uereor ne longior fuerim, erat autem difficile rem tam inchoatam relinquere. I. V. 159. a. Cui non in media oratione mea confurgitis ac disceditis? uultis autem istorum audacias aliqua ex parte refecere? desistite dubitare utrum, &c. Ep. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissime. & 67. a. Sed quia uidebam ciuiliu belli historiam iam penè a te esse perfectam, dixeram autem mihi te reliquas res ordiri, deesse tibi non mihi quin te admonerem. & 55. a. Sed cum leuora non multa essent, quae audirentur, quam quae uiderentur, suspicarer autem multum interesse reip. &c. putauit te de ea re esse admonendum. & 68. b. Neque enim tu es, qui qui sis nescias, &c. neque autem ego sum ita demens, ut, etc. de Or. 94. b. Sed sunt quidam ita lingua hasitantes, ut, &c. sunt autem quidam ita habiles, ut, &c. At. 147. a. Fride autem apud me Crasipes fuerat, qui se, &c. attende autem in primo membro epistola positum.

Autem, sed, & quidem, porro, uero. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uero ornandi generibus focius ac penè par: in hoc quidem certè propè idem, nullis ut numeris, &c. de Leg. 160. b. Est igitur prima societas, &c. inter quos autem ratio, &c. inter quos porro est, &c. si uero iisdem imperijs, &c. de D. 132. b. Crasus hostium uim sese peruersurum putauit, peruerit autem suam. pro Cl. 53. a. Quae deinde interceptio poculi? cur non de integro autem aliquantum recreari posse uideatur. de Leg. 162. b. Tum illud effici, quod quibusdam incredibile uideatur, sit autem necessarium, ut nihil sese plusquam alterum diligat. pro Cec. 288. c. Cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur, eam porro in praedijs collocari maxime expediret, essent autem praedia, quae

tem. de N. 77. a. Inuita hoc loco uersatur oratio, uideatur enim auctoritatem afferre peccandi. de Sen. 90. a. Non cani, non rugere repente auctoritatem afferre possunt. pro Deiot. 149. b. Si hoc à tanta auctoritate fuerit approbatum. de Sen. 90. a. Apex senectutis est auctoritas. At. 146. b. Pedecece auctoritas multum apud me ualet. At. 242. a. Pedecece auctoritas magna quidem apud me, et in primis grauis. I. A. 215. a. Quam igitur municipij ad excludendum Antonium auctoritatem damus? Off. 18. b. Hisq; etiam maior quam ante tribuenda est auctoritas. I. A. 186. a. 10 Vi praestantissimis ducibus à nobis detur auctoritas. de D. 137. a. Neminem cognoui qui maiore auctoritate nihil diceret. I. A. 236. a. Opus est nobis homine, qui habeat auctoritatem, nomen, et c. de Sen. 77. b. Ut maiorem auctoritatem haberet oratio. I. A. 243. b. Lentonis Caesennij Septemuiralis auctoritas. pro Font. 278. b. Ne cupido testi auctoritas attributa uideatur. de Sen. 77. b. Ne parum auctoritatis esset in fabula. Offic. 74. a. Vitilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est. de Sen. 84. b. Appius tenebat non modò auctoritatem, sed etiam imperium in suos. de D. 87. a. Gracchus auctoritatem auctoritatem confessione errati sui comprobauit. et ibi. Aruspicum disciplina magna accessit auctoritas. et ibi. b. Sors contemnenda non est, si auctoritatem habet uetustatis. pro Cor. 61. a. Auctoritate et exemplum alicuius facere aliquid. At. 124. a. Tua autem auctoritas uehementius mouet. pro Cor. 67. b. Si mea auctoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet. de Ar. 254. b. Et eo fecisse authore se dicebat, cuius auctoritatis neminem posset poenitere. de Or. 101. a. Bibliothecas omnium philosophorum unus mihi uidetur. I. I. tabularum libellus, et auctoritatis pondere, et utilitatis ubertate superare. et ibi. Auctoritate nutuq; legum docemur coherere omnes cupiditates. de Sen. 90. a. Quorum non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat auctoritas. Orat. 208. a. Hoc et auctoritatem orationi affert et fidem. de Orat. 123. a. Suspicio artificij imminuit, et oratoris auctoritatem, et orationis fidem. pro Flac. 150. b. Nunc uerò quam habere auctoritatem, aut quam fidem possunt. et 159. a. Habere auctoritatem apud aliquem. Attic. 154. b. Eius igitur mihi uiuit auctoritas, et filius eodem est apud me pondere. et 123. b. Quò plus in suadendo auctoritatis haberem. et 262. b. Non dubitabam, quin consulum litera apud te plurimum auctoritatis haberent. Or. 213. a. Habet autem ut in aetatibus auctoritatem senectus, sic in exemplis antiquitas. pro Syl. 168. b. Nec testimonio fidem tribui conuenit, nec defensionem auctoritatem. pro S. R. 45. b. Non eandem uim et auctoritatem habent aduersaria quam tabulae. pro Quint. R. 45. b. Quod apud omnes leue atq; infirmum est, id apud iudicem graue et sanctum esse dicitur? pro Flac. 148. a. Huius rei quae sit uis, quae auctoritas, quod pondus ignorant. pro Pom. 13. b. Tame si cognoscitis auctoritates contrarias clarissimorum uirorum, tamen omnis auctoritatis, ipsa re et ratione possumus exquirere ueritatem. Tusc. 153. b. Auctoritas ad aliquid probandum, et solet, et debet ualere plurimum. Ad Heren. 24. b. Quod si illorum auctoritate remota res omnes uolent cum re comparare, intelligent, et c. et ibid. De auctoritate et uetustate auctoritatem. pro Mur. 140. a. Tolle mihi causa nomen Catonis, remoue ac praetermitte auctoritatem, congregere mecum criminibus ipsis. pro Mur. 140. a. Si auctoritatibus hanc causam confirmandam putatis, est uobis auctor uir bel-

lorum peritissimus, et c. pro Pom. 12. a. De quo homine uos, id quod maxime facit auctoritatem, tanta et tam praecleara iudicia fecistis. pro Flac. 154. b. et pro Mur. 145. b. Quia de tabulis publicis recitat, quae in accusatoris potestate fuerunt, non debet labere auctoritatem. pro Arch. 187. a. Tabulae, quae sole obtinent publicarum tabularum auctoritatem. Antequam. 195. a. Nemo tam perdit auctoritate, tam facinorosa uita inuentus est, qui, et c. et ibi. Qui neq; tanta ualetis auctoritate, neque, et c. pro Dom. 236. b. Posuerat enim auctoritatem in uno, quae in his omnibus. pro Dom. 237. a. Auctoritas propter conuentionem affinitatis minor est putanda. pro S. R. 18. b. Vir in quo summa auctoritas est et amplitudo. de In 60. b. Grauisima auctoritas. de Orat. 122. b. Vir auctoritate grauis, gloria clarus. contra Rul. 75. a. Homines auctoritate tenui. Epist. 67. a. Auctoritas testimonij tui. At. 106. a. Tanta auctoritate dux, tanta audacia. Att. 173. a. Habere pondus, id est, auctoritatem. de Cla. 174. b. Esse in aliquo numero. de Orat. 162. b. Esse in nullo numero. Epist. 6. b. De auctoritate et sententia alicuius scribere aliquid, id est, ex auctoritate. Epist. 54. a. Ex auctoritate alicuius gerere magistratum. I. A. 201. b. Caesar nondum interposita auctoritate uestra suo consilio atq; iudicio Antonium ut hostem arcuit. Epist. 7. a. Offensionem esse periculosam propter interpositam auctoritatem, religionemq; uideo. Epist. 13. a. De his rebus, pridie quam haec scripsi, senatus auctoritas grauisima intercesserat. Offic. 74. a. Sine auctoritate senatus facere aliquid. Item. Inuisu senatus facere aliquid. pro Cecin. 299. a. Rata auctoritatum rerum à iure ciuili sumitur. Off. 8. b. Aduersus hostem aeterna auctoritas. I. V. 67. b. Legationes cum publicis auctoritatibus ac testimonij uenerunt. Item. In tabellis nihil erat auctoritatis. I. V. 33. b. In rostris, quò auctoritatis exquirenda causa ceteri Tribuni plebis principes ciuitatis ducere consueuerunt. pro A. Cec. 295. a. Lex usum et auctoritatem fundi iubet esse biennium. Top. 222. b. Vfus auctoritatis fundi biennium est. Quae autem extrinsecus assumuntur, ea maxime ex auctoritate ducuntur. Item. Iurisperitorum auctoritas. Item Top. 227. a. Ad faciendam enim fidem auctoritas quaeritur. et ibi de auctoritate multa praecleara. de Ar. 246. b. et 247. a. Multae sunt domus in hac urbe iure optimo, sed tamen iure priuato, iure hereditario, iure auctoritatis, iure mancipij, et c. Epist. 6. b. 7. a. Ea q; quae de ea reductione scripta auctoritas tantam uim habet, ut, et c. et 118. b. Si quis huic senatus consulto intercessisset, auctoritas perferberetur. de Or. 143. a. Et eundem, id quod in auctoritatibus per scriptis extat, scribendo affuisse. Auctoror, aris, militiae sacramento obligor. Epist. 164. b. Quia cum depressus in ludum bis gratis depugnasset, auctorari sese nolebat, et ad populum confugerat. aliis, et quidem melius, autore. Autumodon, ontis. pro S. R. 35. a. Autumnalis, le. In Arat. Autumale lumen. (Vernum. Autumnus, ni. Part. 233. a. Ut hiems, uer, aestas, autumnum. Autumo, as, opinor, cenfeo, puto. Or. 213. a. Bene quam meritam esse autumas, dicitis male mereri. Top. 225. b. Auunculus, culi, matris meae frater. de Orat. 140. 60 a. P. Tubero Africanum auunculum laudauit. et de Finib. 91. a. de Clar. 194. b. Drusus tuus magnus auunculus. Auus, ui, patris et matris pater. pro Mur. 115. a. Pro

197 Proauus L. Murenæ et auus Praetores fuerunt. et pro Deiot. 149. a. Idem auus frater, aut patris, matris uel auunculus. Axia, castellum. pro Cec. 288. b. Auxiliarius, a. um. Epist. 165. a. Militem non modò legionarium, sed ne auxiliarium quidem ullum quoquam misi. de Pro. 72. a. Res in Sardinia à propraetore una cohorde auxiliaria gesta. Auxilium, li, subsidium, praesidium, adiumentum, opis administriculum, numen, telum. de Or. 127. a. Nihil mihi ad existimationem turpius, quam si is, qui alienissimis à me salutem existimauerit fuisse, sodali meo auxilium ferre non possim. Or. 210. a. Petere auxilium ab aliquo. de Fat. 144. a. et pro Quint. 5. a. Petere praesidium ab aliquo. I. C. 108. b. Deos immortales nobis contra tantam uim auxilium esse laturos. I. V. 110. b. Ferre opem et auxilium alicui. et pro Dom. 218. b. Academicorum Quaestionum. 22. b. Fer mi auxilium. pro S. R. 37. b. Auxilium sibi se putat adiunxisse, qui cum altero rem communicauit. pro Cor. 95. a. Qui nostros duces auxilio laboris, commentus, periculo suo iuuerit. Antequam. 196. b. In meis miseris diuinum alicuius auxilium et numen offendite. I. A. 236. a. Non ut ex ea acie auxilium haberemus, sed ut ipsa acies subsidium haberet etiam transfarinum. Parad. 124. b. Magna equitum ac peditum auxilia. pro Deiot. 48. a. Et imperatoribus nostris auxilia mitteret. Ad Heren. 2. a. Esse auxilio alicui. Ep. 56. b. In quo debet esse, aut promissio auxilij alicuius, aut consolatio doloris tui. pro Rab. 91. a. Dij quorum ope et auxilio hac resp. gubernatur. Auxilior, aris, adiuuo, suffragor, opitulor, opem auxiliuq; fero, auxilio sum, auxilio succuro, subsidio eo uel uenio, praesto sum, subuenio, auxilium fero, subleuo, adsum, praesidium fero, adiumento sum, subsidio sum, praesidio sum, fidem dexterae atq; porrigo, subsidio proficiscor, alicui dextram tendo, meumq; illi praesidium polliceor. Epist. 62. a. Auxiliari cuiquam. et ad Her. 32. b. Nihil Numantinis uires corporis auxiliatae sunt. Axilla, le, locus subtus brachium concauus. Inde. P. Seruil. Ala factus est. Orat. 211. a. Quomodo enim uester Axilla Ala factus est, nisi fuga litera uastioris? Axioma, tis, de Fat. 140. a. Enunciaciones, quas graeci ἀξιωματὰ uocant. de Nat. deorum 15. a. Epicurus totum hoc, aut est, aut non, negauit esse necessarium. Nempe fundamentum dialecticae est, quicquid enuncietur, id autè appellatur ἀξιωμα, quòd est quasi effatum, aut uerum esse, aut falsum. I. pronunciatum. Axis, xis, linea quadam per mundi centrum ducta, circum quam mundus ipse perpetuò conuertitur. de Vn. 201. b. Terra atrix nostra, quae transiecto axe sustinetur. et Acad. 31. a. Terram circum axem conuertit. In Arat. Hofse 50 a. equo spatio deuinctos sustinet axis. de N. 12. a. Versari circum axem coeli admirabili celeritate.

197 Proauus L. Murenæ et auus Praetores fuerunt. et pro Deiot. 149. a. Idem auus frater, aut patris, matris uel auunculus. Axia, castellum. pro Cec. 288. b. Auxiliarius, a. um. Epist. 165. a. Militem non modò legionarium, sed ne auxiliarium quidem ullum quoquam misi. de Pro. 72. a. Res in Sardinia à propraetore una cohorde auxiliaria gesta. Auxilium, li, subsidium, praesidium, adiumentum, opis administriculum, numen, telum. de Or. 127. a. Nihil mihi ad existimationem turpius, quam si is, qui alienissimis à me salutem existimauerit fuisse, sodali meo auxilium ferre non possim. Or. 210. a. Petere auxilium ab aliquo. de Fat. 144. a. et pro Quint. 5. a. Petere praesidium ab aliquo. I. C. 108. b. Deos immortales nobis contra tantam uim auxilium esse laturos. I. V. 110. b. Ferre opem et auxilium alicui. et pro Dom. 218. b. Academicorum Quaestionum. 22. b. Fer mi auxilium. pro S. R. 37. b. Auxilium sibi se putat adiunxisse, qui cum altero rem communicauit. pro Cor. 95. a. Qui nostros duces auxilio laboris, commentus, periculo suo iuuerit. Antequam. 196. b. In meis miseris diuinum alicuius auxilium et numen offendite. I. A. 236. a. Non ut ex ea acie auxilium haberemus, sed ut ipsa acies subsidium haberet etiam transfarinum. Parad. 124. b. Magna equitum ac peditum auxilia. pro Deiot. 48. a. Et imperatoribus nostris auxilia mitteret. Ad Heren. 2. a. Esse auxilio alicui. Ep. 56. b. In quo debet esse, aut promissio auxilij alicuius, aut consolatio doloris tui. pro Rab. 91. a. Dij quorum ope et auxilio hac resp. gubernatur. Auxilior, aris, adiuuo, suffragor, opitulor, opem auxiliuq; fero, auxilio sum, auxilio succuro, subsidio eo uel uenio, praesto sum, subuenio, auxilium fero, subleuo, adsum, praesidium fero, adiumento sum, subsidio sum, praesidio sum, fidem dexterae atq; porrigo, subsidio proficiscor, alicui dextram tendo, meumq; illi praesidium polliceor. Epist. 62. a. Auxiliari cuiquam. et ad Her. 32. b. Nihil Numantinis uires corporis auxiliatae sunt. Axilla, le, locus subtus brachium concauus. Inde. P. Seruil. Ala factus est. Orat. 211. a. Quomodo enim uester Axilla Ala factus est, nisi fuga litera uastioris? Axioma, tis, de Fat. 140. a. Enunciaciones, quas graeci ἀξιωματὰ uocant. de Nat. deorum 15. a. Epicurus totum hoc, aut est, aut non, negauit esse necessarium. Nempe fundamentum dialecticae est, quicquid enuncietur, id autè appellatur ἀξιωμα, quòd est quasi effatum, aut uerum esse, aut falsum. I. pronunciatum. Axis, xis, linea quadam per mundi centrum ducta, circum quam mundus ipse perpetuò conuertitur. de Vn. 201. b. Terra atrix nostra, quae transiecto axe sustinetur. et Acad. 31. a. Terram circum axem conuertit. In Arat. Hofse 50 a. equo spatio deuinctos sustinet axis. de N. 12. a. Versari circum axem coeli admirabili celeritate.

se uidere putat. Tusc. 154. b. Ergo arbores feret diligens agricola, quarum aspiciet baccam ipse nunquam. de D. 161. a. Quae frugibus atq; baccis terra fetu profunditur. et 104. a. Nec fruges terra, baccas uel arborum dedisset, nisi, et c. de Sen. 78. a. et de L. 173. a. Baccae arborum terraeq; fruges. Baccha, cha. Signa Tracum mulierum bacchantium, à quibus Orpheus discerptus legitur. Epist. 106. a. Bacchis uerò ubi est apud me locus? at pulchelle sunt, noui optime, et c. Bacchanalia, orum. Bacchi sacra. 177. a. Senatus auctoritas de bacchanalibus, et c. Bacchatio, onis. I. V. 82. b. Nocturnae bacchationes et uigiliae. Bacchor, aris, furo, insano. de Cla. 190. b. Eos quoru alior oratio actioq; esset ardentior, furere et bacchari arbitrabatur. I. C. 102. b. Hic tu quibus gaudijs exultabis? quanta in uoluptate bacchabere. 120. b. Verfaturo ante oculos aspectus Cethegi, et furor in uestra caede bacchantis. Bacchus, chi. Liber. pro Flac. 156. a. Euclyas, Bromius, Nyctus, Bacchus, Liber. de N. 38. a. Sine Cerere et Libero friget Venus. I. Liber. Bacillum, li, baculus et uirga quaedam. de D. 86. b. Liatus, id est, incuruum et leuiter à summo inflexum bacillum. de Finibus 71. b. Ut bacillum aliud est inflexum et incuruatum de industria, aliud ita natum. Ad Atticum 193. a. Quos ego cum bacillis in turbam comeci. contra Rul. 85. a. Lictores non cum bacillis, sed cum fascibus antibant. I. V. 264. b. Bacillo oculos alicuius tundere. Bacis, uates Boeotius. de D. 87. b. Baia, arum, oppidum. pro Cel. 43. a. Qui unguenta sumpsit, qui Baia uiderit. pro Cel. 44. b. et At. 222. a. Conuiuia Baijs acta, commestationes. Item 228. a. Baianus, na. At. 225. a. Baiulus, li, operarius, appositus ad ferenda onera. de Or. 112. a. Remigem aliquem aut baiulum nobis oratorens describeras. Tusc. 207. b. Nihil inter Alcibiadem summo loco natum, et quous baiulum interesset. de Cla. 188. a. Operarij autem aut baiuli deesse non possunt. Parad. 120. a. Operarij et baiuli. Balbus, a, um. Lingua haestans, cuius lingua inheret, ita ut aegre loqui possit. de Or. 109. a. Demosthenes ita balbus fuit, ut rhetoricae primam literam non possit dicere. Ep. 23. a. Balbus enim sum, quod non putaram. et ibi. Sed balbi non sumus. Balbutio, tis, lingua haestio. (Aperit et clara uoce loquor. Tusc. 243. a. Academici balbutire desinant a liquando, aperteq; et clara uoce audeant dicere, et c. de D. 81. a. Epicurus balbutiens de natura deorum. Acad. 35. a. Sed ille noster est planè, ut supra dixi, Stoicus per pauca balbutiens. Baleares, insulae. At. 186. a. Balearicus, ca. de D. 81. a. Balearis, id est, Balearicus. pro Sex. R. 43. a. Balista, ste. Arcus magnus, cum ansa seu manubrio. Tusc. 187. a. Balistae lapidum et reliqua tormenta teloru eo grauiores lectus habent, quo sunt contenta et adducta uehementius. Balneae, arum. Balnea erant bina aedificia coniuncta alterum ubi uiri, alterum ubi mulieres publice lauabatur. autor Varro. pro S. R. 21. b. Occiditur ad balneas paletinas rediens à caena Roscius. ad Her. 27. a. Nam ut forte hic in bal-

Babylon, onis, urbs Chaldae gentis caput, in Syria. de D. 90. a. Alexander Babylonae est mortuus. pro Dom. 225. b. Alteri Syriam, Babylonem, Persas tradidisti. Babylonius, a, um. de D. 128. b. Ibidem 60 81. a. Tusc. 120. a. Bacca, cae, fructus arborum, quales sunt corni, oleae. de D. 111. b. Agricola cum florem oleae uidet, baccam quoq;

Babylon, onis, urbs Chaldae gentis caput, in Syria. de D. 90. a. Alexander Babylonae est mortuus. pro Dom. 225. b. Alteri Syriam, Babylonem, Persas tradidisti. Babylonius, a, um. de D. 128. b. Ibidem 60 81. a. Tusc. 120. a. Bacca, cae, fructus arborum, quales sunt corni, oleae. de D. 111. b. Agricola cum florem oleae uidet, baccam quoq;

in balneas uenit, cepit, postquam persusus est, defricari. de Or. 129. a. Quam multa de balneis, quas nuper ille uen diderat, dixit. Et ibi. Modò enim existit de balneis. pro Cael. 50. b. Balneae xeniæ. Et ibi. Balneae publicæ.

Balnearia, orum. idem in uilla. Qu. Fr. 318. a. Nihil re stabat præter balnearia, et ambulationem, et auararium. Et ibi. In balnearijs assa in alterum apodyterij angulum promouit. At. 214. b.

Balneator, oris. Balnearij præfectus. pro Cael. 51. a. Mu lier familiaris facta erat balneatori. Et I. A. 252. a.

Balneum, nei. lauatio, ubi quisq; priuatim domi suæ la uabatur. At. 24. b. Balneum caleferi iubebo. At. 244. a. Cum è balneo exissem, accepi literas tuas. pro Deiot. 146. b. Huc te è balneo, priusquam accumberes ducere uolebat. At. 222. a. Cæsar inde ambulauit in litore, posthæc in bal neum.

Balo, as. balare est, ouis uocem emittere. de D. 89. a. Rex ipse Priamus, et cæc. exsacrificabat hostijs balanti bus. Ennij.

Barba, bæ. Tuscul. 239. b. Regie uirgines ut tonstri cule tondebant barbam, et capillum patris. de N. 76. b. Dionysius Aesculapij barbam auream demi iussit. contra Rul. 68. b. Aliquis capillatior quam ante barbaq; maiore. de Fin. 94. a. V iris mamme atq; barba.

Barbare, inquit. Tuf. 177. b. Vt si grammaticum se professus quispiam, barbare loquatur.

Barbaria, rie. barbaries. I. P. 83. a. Quod nulla in barbaria quisquam tyrannus fecit. pro Cor. 65. a. C. Cæsar inueteratam quandam barbariam ex Gaditano rum moribus disciplinãq; deleuit. de Orat. 94. b. Hæc turba et barbaria srensiss dat locum uel uiciosissimis or ratoribus. pro Fon. 283. a. Isti immani atque intolleran de barbarie resistamus. de Fin. 126. b. Omnes ciuitates non Græcie solum, sed etiam barbarie. de Fin. 75. a. A quo non solum Italia et Græcia, sed etiam omnis Barba ria commota est.

Barbaricus, ca. Tuf. 166. b. 200. a. poetæ.

Barbaries, ei. Barbaria. de N. 17. b. Aegypti et Syri, et ferè cuncta barbaries. de Cla. 188. b. Omnes tum ferè, qui nec extra urbem hanc uixerant, nec eos aliqua barba ries domestica insuscauerat, rectè loquebantur.

Barbarissimus, mi. Ad Her. 27. b. Barbarissimus est cum uerbum aliquod uiciose effertur.

Barbarus, a, um. immanis. (Humanus, doctus. pro Mur. 132. a. Gentes immanitate barbaræ. pro Font. 280. a. Immanis ac barbara consuetudo hominum immolan dorum. pro Mil. 108. a. Serui agrestes et barbari. de D. 80. a. Gens humana atq; docta.) (Immanis atq; bar bara. de Fin. 120. b. Antiqui illi quasi barbari, ut nos de nostris solemus dicere. I. V. 226. b. Neq; tam barbari lin gua et natione illi, quam tu natura et moribus. At. 174. b. Auxilijs barbaris fallacispi ne gentis non esse Rempub. defendendam. de N. 28. a. Vos Tusci ac barbari. I. C. 116. a. Allobroges barbari. Acad. 39. b. De Amasiano et Rabi rio indoctis et barbaris scriptoribus. Tuf. 176. a. Contra barbaros philosophos.

Barbatulus, a, um. At. 9. a. et 13. a. Concurfabant bar batuli iuuenes. Par. 123. a. Barbatulus mululus.

Barbatus, a, um. de N. 17. b. et 76. b. Iupiter barbatus, Apollo imberbis. I. C. 109. a. Imberbis. (bene barbatus. pro Mur. 130. a. Hæc iam tum apud illos barbatus ridicu la credo uidebantur. pro Cael. 44. a. Aliquis ex barbatis illis barba illa horrida, quam in statujs antiquis uidemus.

pro Sest. 6. b. Barbati illi ueteres. Attic. 22. a. Mulus barbatus.

Barbula, læ. pro Cael. 44. a. Unus ex barbatis illis non hac barbula, qua ista delectatur, sed, etc.

Bardus, a, um. stupidus, hæbes, tardus. de Fat. 142. a. Zopyrus physiognomon stupidum Socratem esse dixit, et bardum.

Bargilæ, a, um. populus. Ep. 224. b.

Baro, onis. mulier fuit philosophiæ studiosa, autore et molles, Barones appellat. Epistol. 143. a. Ille Baro te putabat quasituum, unum cœlum esset, an innumerabi lia. Videtur etiam stultum et stupidum significare. de Fin. 80. b. Hæc cum loqueris, nos Barones stupemus: tu ui delicet tecum ipse rides. Item de D. 138. a. Huic equidem Antipho, Baro, inquit, uisum te esse non uides.

Interdum Baro primarium uirum, et principem in aliqua re significat. ut. Attic. 74. a. Apud Patronem et re liquos Barones te in maxima gratia posui. nam et Baros græcè, quod et grauitatem habet, significat, atque etiam quod ad aliquid sustinendum ualeat.

Basilica, æ. Attic. 66. b. Paulus in medio foro, basilicam texuit iisdem antiquis columnis. I. V. 201. a. Qui fo rum et basilicas ornarent. et 266. a. Forum plenum et basilicas uidemus. pro Mur. 141. b. Si uno basilicæ spa tio honestamur. Attic. 30. b. Basilicam habeo non uil lam frequentia Formianorum. Locus amplus et publicus in urbe.

Bastis, sis. I. V. 140. a. Videmus in basti statuarum ma ximis literis incisum à communi Sicilia datas. I. A. 224. a. bis. Vtiq; consules eam basti statuamq; faciendam locent. I. P. 99. b. Vt esset, quod in basti trophæorum incidi inscri biq; liceret. I. V. 141. a. Statua ablata, basti tamen in foro manere uoluerunt. Tuf. 241. a. Quo cum patefactus esset aditus in aduersam basti, accessimus. I. V. 217. a. Hæc sta tua erat postea Segestæ sanè excelsa in basti. de N. 51. a. Bas tis trianguli, quam græcos efficit. Qu. Fr. 319. a. Edera con uestiuit basti uille.

Batuo, is. Ep. 140. b. Batuit, inquit, impudenter, de p 40 sit multo impudentius.

Batuli, orum. locus in litore Neapolitano. Epistol. 113. a. Ego qui scirem Quir. Pompeium Batulis embæ neticam facere: id est, nauiculariam. I. Embænetica. A cad. 3. b. 31. b.

Beate, Par. 118. a. Nihil est aliud bene beateq; uiuere, nisi honestè et rectè uiuere. et Off. 3. b. et de Cla. 163. a. (Male misereq; uiuere. Tuf. 233. a.)

Beatitas, tis. beatitudo. de N. 20. a. l. beatitudo.

Beatitudo, nis. beatitas. de N. 20. a. At ista siue beati tas, siue beatitudo dicenda sit (utrunq; omnino durum, sed usu mollienda nobis uerba sunt) uerum ea, quæcumq; est, cur aut in solem illum, aut in hunc mundum, aut in aliqui mentem æternã figura membrisq; corporis uacuum cade re non potest: nihil aliud dicitis, nisi nūquam uidi solem aut mundum beatum, quod, etc.

Beatus, a, um. cui bene est. I. A. 159. b. Beatus est nemo, qui ea conditione uiuit, ut non modo impune, sed etiam cum summa interfectoris gloria possit interfici. Paradi 118. a. Is beatus est, qui est totus aptus ex sese, quicq; in se uno sua ponit omnia. Tuscul. 234. a. Huic uerbo cum beatum dicimus subiecta notio est, secretis malis om nibus cumulata bonorum complexio. de Som. 127. b.

His est definitus in cœlo locus, ubi beati æuo sempiterno fruuntur.

fruantur. pro Dom. 223. a. Amici illi tui uno amico te sti ac beati. de Fin. 61. b. Sapiens ab Epicuro beatus sem per inducitur. I. V. 229. b. Nos qui tam beati, quam iste est, non sumus. de N. 76. b. Opulentissima et beatissima ciuitas. Part. 234. b. Nihil est tam mirabile, quam ex beato miser. de In. 62. a. Crotonate quondam flore bant omnibus copijs, et in Italia imprimis beati numera bantur. Epistol. 76. b. In beata et libera ciuitate. In Sal. 275. a. Et dic unde te repente tanquam somnio beatus fa ctus es? At. 124. b. Moderatori ciuitatis beata ciuium ui ta proposita est.

Belge, populi in tertia Gallia parte. pro Font. 279. b. Belus, id est Hercules quintus, in India natus. de N. 60. a.

Bellator, oris. bellicosus homo. de Cla. 189. b. Is minus uehemens orator quam bullator fuit. et pro Cor. 66. a. Tusc. 218. a. Nec uerò de bellatoribus solum disputant. At. 123. b. Equæ pacifica persona desideretur, an in bel latore sint omnia.

Bellatrix, cis. Tuf. 220. b. Ista bellatrix iracundia.

Belle, bene. Qu. Fr. 317. b. Aqua non longè à uilla belle sanè fluit. At. 89. b. Sumus enim ambo belle curiosi. At. 2. a. Hermathena tua postea ita belle est, ut totum gymnasiū ipuacivæ esse uideatur. de Or. 152. a. Bene et præclare quamuis sæpe dicatur, belle et festiue nimium se pe nolo. de D. 122. a. Hæc non tam admirabilia sunt, quam conie cta belle. Ep. 259. a. Bellissimè nauigauimus. et 238. a. Bel lissimè mecum esse poteritis. At. 65. a. Hæc quomodo ferè belle Hercules. At. 216. a. Horum ego uix attingi penulam, tamen remanserunt, cecidit bellè.

Bellicosus, a, um. Ep. 67. a. Dalmate semper habitii sunt bellicosi. et de Pro. 75. b. Gentes bellicose.

Bellicosissimus, ma. pro Pomp.

Bellicum, ei. cantus ad arma uocans. I. A. 210. a. Atq; ijdem bellicum me cecinisse dicunt. Or. 200. b. Thucydides incitator scitur, et de bellicis rebus canit quodammodo bellicum. pro Mur. 131. a. Simulatq; motus aliquis nouus bellicum canere cepit.

Bellicus, a, um. militaris. de Cla. 172. a. Ex bellica lau de aspirare ad Africanum nemo potest. de D. 124. a. Rem 40 bellicam administrare. de N. 58. b. Vt exerceamur in uenã do ad similitudinem bellicæ disciplinae. pro Mur. 129. a. Virtus bellica. Off. 73. b. Ius bellicum hosti seruandum.

Belliger, as. bello, bellum uel bella gero. Postquã. 202. a. Quoniam nobis cum fortuna belligerandum fuit. pro Font. 281. a. C. Marius, qui isti par in belligerando esse pos sit. ad Her. 27. a. Belligerare cum hostibus.

Bellipotens, tis. bellator. de D. 132. b. Acacidæ bellipo tentes sunt magis, quam sapientipotentes Ennij.

Bello, as. belligero, bellum gero. pro Arch. 191. a. Ful uitus, qui cum Aetholis bellauit. de Sen. 78. a. et Off. 16. b. Gigantum more bellare cum dijs. I. V. 216. b. Cum illa ciui tas cum pœnis suo nomine ac sua sponte bellaret. I. A. 231. b. Cum hoste hoc bellandum est. pro Pom. 10. a. Longè à domo bellare.

Bellouaci, pop. in Belgis. Ep. 112. a.

Bellua, læ. bestia. Of. 58. a. Feris atq; immanitas bel lue in figura hominis. Off. 35. b. Quem ex quacq; bellua u sum capere possemus. de N. 67. b. Stellæ belluarum nomi ne appellas, ut capram, taurum, etc. Ep. 95. a. Est quædã illi bellue cum humano genere societas, id est, elephanto. de Nat. 46. a. Belluæ ad saxa natiuis testis adherentes. Tusculan. 218. b. Tertia et immanis bellua. Acad. 27.

b. Vt fera immanisq; bellua.

Bellum, li. duellum, Mars, belli contentio, certamen belli, tempus belli, arma. de N. 51. a. Miluo est quoddam bellum naturale cum coruo. I. V. 239. a. Si fugitiui bellum in Sicilia facerent. pro Sest. 16. a. Antiochus magna belli contentione terra mariq; superatus. pro Mil. 13. b. Face re bellum patriæ. pro Syl. 178. a. Facere bellum dicit, et contra aliquem. Epistol. 132. a. Bellum commotum ab ita no, confirmatum ab alio. contra Rul. 81. b. Vrbs, quæ sa cere atq; instruere bellum posuit. Brut. 91. a. Persequi ali quem bello. de Or. 123. a. Indicere bellum alicui. et pro Deiot. 149. b. Indicere atq; inferre bellum alicui. I. V. 92. a. b. et Att. 152. a. Mouere bellum. Off. 8. b. Adeo sum ma erat obseruatio in bello mouendo. I. A. 170. b. Infe rre bellum contra patriam. pro Cor. 64. b. C. Marius plus rima bella et gessit et conficit. pro Pom. 225. a. Qui miti hi horrificum quoddam et nefarium omni imbutum odio bellum intulisset. Off. 8. b. Cum aliquo bella gerere. pro Cor. 63. a. Acre et magnum bellum gerere. Att. 257. a.

Planè hoc spectat Octavianus, ut se duce bellum geratur cum Antonio. de Or. 102. b. Imperator est administrator bel li gerendi. et ibid. Res, quæ sunt propriæ belli admini strandi. pro Pom. 15. b. Administrare bellum cum aliquo: id est, gerere bellum contra aliquem. I. A. 234. b. Popu lus Romanus Crasso consuli bellum gerendū dedit. et ibi. Serotorianum bellum à Senatu priuato datum est. contra Rul. 69. a. Bellum habet nescio quod susceptum, consu la tus cum tribunatu. pro Syl. 172. a. b. Cum uni mihi cum o mibus improbis æternum uideam bellum esse susceptum.

pro Pom. 9. a. Ea uos coniectura perspicitis, quantum il lud bellum factum putetis, quod coniungant reges poten tissimi, renouent agitate nationes, suscipiant integre gen tes, nouis imperator uester accipiat uetere expulso exer citu. Att. 130. a. Bellum crudele et exitiosum suscipi à Pompeio uidebam. At. 132. a. Video quantum id bellum et quam pestiferum futurum sit. I. V. 157. a. Vt bene terræ solent, in quibus bellum acerbum, diuturnumq; uersatum est. Att. 113. b. Tum ad te scribam plura, si erit bellum.

Attic. 95. a. Cum arderet Syria bello. I. A. 199. b. Bellum quod opinione plerunq; et fama gubernatur. et 228. b. Incertus exitus esse belli, martemq; communem. et 249. a. Incertus exitus belli est. pro Sest. 5. a. Communem mar tem belliq; casum nimium timens. Or. 199. b. Thucydides res gestas et bella narrat et prælia. Epistol. 54. b. Omnia sunt misera in bellis ciuilibus. de Pro. 75. a. Bellum affe ctum, et uerè ut dicam, penè confectum uidemus. Quin. Fr. 290. b. Bellum magnum et periculosum. Ep. 155. a. Bellum teterrimum et periculosissimum. pro Cor. 55. b. Durissimum bellum. At. 156. b. Bellum calamitosum et exitabile. de Ar. 255. a. Extinguere bellum. Ep. 97. a.

Ducere bellum.

Bellus, a, um. bonus et urbanus, festiuus, lepidus. At. 77. a. illum pueris loci bellissimū esse duximus. At. 94. b. Pyliæ et puella Ceciliae bellissimo salutem dicas. Ep. 237. a. Cicero bellissimus tibi salutem dicit. At. 209. b. Theatru quidè sanè bellum habuisti. At. 65. a. Recordor quam bel la paulisper nobis gubernantibus ciuitas fuerit. At. 72. b. Hæc ipsa ferro equidè fronte ac uultu bellis, sed angor inti mis sensibus. de Or. 106. b. Quam sit bellum, cauere malū, nemo ignorat. Ep. 126. b. Mihi in mentem uenit bellum esse se, aliquid extire. At. 2. a. Durius accipere hoc mihi iusis est quam uellem, et quam homines belli solent.

Bene, probè, præclare, ualde commode, ratione, bonã ratione.

ratione.) (Mala ratione ad Her. 38. b. At. 205. a. Quod reliquos heredes conuenisti, fecisti planè bene. At. 216. a. Othonem quod speras posse uinci, sanè bene narra. I. A. 202. a. Resp. bene et feliciter gesta. Off. 63. a. Domus bene et ratione edificata. Epist. 9. b. Rem te ualde bene gefisse rumor erat. pro Quin. 2. b. Res rustica sanè bene culta. At. 105. a. Hoc enim ipsum bene fecit, quod, etc. At. 194. a. Bene fecit Silius qui transegerit. de Fin. 93. a. Bene facis, quod me adiuuas. At. 102. a. De animo meo erga rem publicam, bene facis, quod non dubitas. cõtra Rul. 77. b. Adolescens non minus bene nummatus, quam bene capillatus. Bene factus homo à deo. de Vn. 293. Bene uelutius. de Fat. 147. Bene edificatus. Off. 63. a. Bene constitutus. Off. 105. Bene cultus. Off. 89. b. Bene descriptus. Off. 62. Bene institutus. Off. 87. Bene iratus. At. 252. Bene firmus. I. A. 208. Bene moratus. pro Mil. 120. Bene sanus. pro Sest. 7. Bene existimans. de Or. 138. Bene olens. Acad. 6. Bene suadens. de Am. 104. pro Dom. 220. b. Imberbis adolescentulus, bene ualens ac meritis. de D. 116. a. Quæ autem inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? I. A. 208. b. Itaq; Senatam sua sponte bene firmum firmiorem uestra autoritate fecistis. Parad. 119. a. Improbo nemini bene esse potest. de Or. 141. a. Habetis sermonem bene longum. de Cla. 171. a. Fabius literarum et antiquitatis bene peritus. At. 224. a. A Cicerone mihi litera sanè περὶ τὸν νόμον, et bene longe. et 9. b. Puer bene sibi fidens. I. V. 143. a. Is bene penitus in istius familiaritatem sese dedit. Ep. 67. a. Antonius habet inermes bene multos. Ep. 67. b. Qui se mel uerè curia fines transferit, eum bene et nauiter oportet esse impudentem. Tusc. 184. b. Sed si est tantus dolor, quantus Philoctetæ, bene planè magnus mihi quidem uidetur. I. V. 62. a. In clamando uideo eum esse bene robustum. At. 60. a. et 168. b. Bene manè hæc scripsi. pro Mur. 140. b. Cum bene magna caterua. de L. 175. a. Bene uerò, quod fides consecratur manu. pro Quin. 14. b. Bene agis, quam longe est hinc in saltum uestrum Gallicanum? pro Quin. R. 50. b. Næui te rogo D. C. C. millia passuum, optime. et ibi. Tu tuum negocium gefisti bene, et ibi. Præclarè suū negocium gefisti Roscius. I. V. 179. a. Bene agis Alba. pro Mur. 127. a. Bene habet, iacta sunt fundamenta defensionis. de Cla. 174. a. Is per bene latine loqui putabatur. At. 152. a. Rectè auguraris de me, bene enim tibi cognitus sum. et Ep. 151. b. Bene audire, et malè audire. I. audio. Bene pascere, bene uestire. Offic. 51. Catonis.

Benedico. de Opt. 244. a. Benedicere, est atticè dicere. et de Or. 86. b. Professio benedicendi. de Or. 109. a. Benedicere, quod est scienter et peritè et ornate dicere. Benedicere alicui. pro Sest. 28.

Benedictum, et. de N. 75. b. Benedicta malè interpretari. de Cla. 195. a. Philosophia mater omnium benefactorum, beneq; dictatorum.

Benefacio, cis. beneficio afficio, benigne facio, beneficium tribuo, uel do, bene uel optime mereor, orno, beneficijs orno, bene promereor, beneficium confero, beneficio complector. de In. 61. b. et 62. a. Ab ijs, quibus benefecerimus, malè tractari.

Benefactum, et. rectè factum, honestè factum, uirtus. Off. 46. a. Benefacta malè locata, malè facta arbitrò. En. 60. Tusc. 189. a. Omnia enim benefacta in luce se collocari uolunt. At. 286. b. Benefacta pro debitis exigimus. de Sen. 78. b. Multorum benefactorum recordatio iucundissima

est. Parad. 119. b. Benefacta rectè facta sunt. Benefactia, et. de Nat. 25. a. Quid est melius aut prestantius bonitate et beneficentia. de Orat. 140. a. et Offic. 5. a. Virtutes in quadam comitate et beneficentia posite.

Beneficentissimus. de N. 38. b. 39. a. Iupiter optimus, id est, beneficentissimus.

Beneficium, cij. benefactum, benignitas, liberalitas, meritum, promeritum, officium, gratia, munus. At. 162. a. Pompeius, qui tibi ut beneficium daret, prius iniuriam fecit. Att. 133. b. et 162. a. Cesar maximum beneficium te sibi dedisse putabit, si te huc reijcis. Antequam. 192. b. Beneficia, quæ singulis ciuibus priuatimq; dantur. Attic. 277. b. Nec contumeliosi dare beneficium potes. Att. 229. b. et Epist. 92. b. Dare beneficium alicui, et accipere beneficium ab aliquo. Attic. 141. a. Pompeius à quo tantum beneficium te accepisse prædicas. pro Cor. 62. b. Tribuere beneficium. I. A. 156. a. Multa beneficia alicui tributa et data. Off. 10. b. Dare beneficium, reddere beneficium, collocare beneficium, deferre beneficium. et 10. a. Conferre beneficium in aliquem. pro Sest. 13. b. Quod à me beneficium haberetis: cum pro uobis, ea quæ mihi uilta esse reliquissimè? de Nat. 74. a. Eos beneficium à patribus nullum habere. Attic. 285. a. An hoc pro beneficio est habendum, quod se quam Antonium esse maluerit? Offic. 48. a. Melius apud bonos quam apud fortuatos beneficium collocari puto. et 47. b. In collocandis beneficijs mores hominum, non fortunam sequi conuenit. Epist. 210. a. Bene collocare beneficium. I. V. 136. a. et pro Mur. 130. b. Collocare beneficium. Off. 46. a. Benefacta malè locata male facta arbitrò. pro Syl. 171. b. Ego tantis à me beneficijs in rep. positus, et c. de Am. 114. a. Ea lege cooperatio collegiorum ad populi beneficium trās ferebatur. pro Mur. 149. b. Homines tenues unum habet in nostrum ordinem aut promerendi aut profrendi beneficij locum. Promereri officium. I. Promerere. Epist. 215. a. Bene ponere beneficium apud aliquem. et 223. b. Ponere beneficium apud gratos homines. Postquam. 203. a. Vlciscende iniuriæ facilior ratio est, quam beneficij remu-

nerandi. contra Rul. 63. a. Non enim unus afficitur beneficio, sed unus priuatur iniuria. Epistol. 152. a. Et rem publico diuino beneficio affeceris. pro Pomp. 17. b. Ego hoc honore præditus, tantis uestris beneficijs affectus, statui, et c. Postquam. 198. a. Beneficio diuino immortalitq; uestro. I. A. 177. a. Ne qua post idus Martias immanitatis tabula, ne ue cuiquam beneficij figeretur. pro Plan. 266. b. Complecti aliquem beneficio: id est, afficere. pro Cal. 38. b. Meum erga te beneficium tueri debeo. Attic. 85. b. Ornare ciuitatem beneficijs. Postquam. 200. b. Quem ego maximis beneficijs ornaueram. Epistol. 10. a. Qui tuis maximis beneficijs ornatus in te potissimum fractam illam uim suam contulit. I. V. 114. a. Hoc illis in beneficij loco deferendum est. Epistol. 116. a. Dare aliqui alicui pro beneficio. I. V. 172. b. Atque hoc in beneficij loco petitum est ab Apronio. et 191. b. Qui benignitate adducti per beneficium, et gratiam ciuitatibus concesserunt, ut nummos pro frumento darent. I. V. 172. b. Hoc uix ab illo in summo beneficio impetratum est. et ibi. Beneficij gratiaq; causa concedere aliquid. I. V. 191. a. In beneficij et gratia loco petere aliquid. et 246. b. Beneficium, ut dicitur, trabali clauo figere. contra Rul. 78. a. Beneficio isto legis et benignitate decemur ali nihil utor. pro Pl. 256. a. Cui sum obstrictus memoria beneficij sempiterna. I. C.

123. a. Hostes alienigenæ beneficio se obligatos putant. Ep. 214. b. Hagesarctus magnis meis beneficijs ornatus, et memor, et gratus fuit. contra Rul. 70. a. Gratus ac minor beneficij. pro Plan. 259. a. Multa extant in me tua merita. de Am. 109. b. Officia meminisse debet is, in quem collata sunt, non commemorare qui contulit. pro Arch. 187. b. Archias in beneficijs ad ærarium delatus est à L. Luculo prætorè et consule. de N. 73. b. Multi deorum beneficio peruerse utuntur. de Fin. 89. a. Si tuum ob causam cuiquam commodes, beneficium illud habendum non est, sed sceneratio. Epist. 20. a. et b. Neque enim sum ueritus, ne sustinere tua in me uel innumerabilia beneficia non possem, cum præsertim considerem, nullam esse gratiam, quam uel non capere animus meus accipiendo, uel remunerando cumulandoq; illustrare possit. Epist. 58. b. Quibus pro meis immortalibus beneficijs charissima mea salus esse debebat. et 122. a. Qui me odisse, quia magna mihi debebat beneficia, coepit, et cum homo auarus, ut ea solueret, sibi imperare non posset, occultum bellum mihi indixit.

Beneficus, a, um. benigne faciens, benignus. de N. 25. a. Ne homines quidem censuris, nisi imbecilli essent, futuris beneficos et benignos iussit. et 38. b. de Leg. 166. a. Beneficus est, qui non sui, sed alterius causa benigne facit. de N. 39. a. Iupiter optimus, id est, beneficentissimus. Off. 9. b. Qui gratificatur cupiam, quod oblit, et c. non benefici, neque liberales, sed perniciosi assentatores iudicandi sunt. de D. 197. b. et 129. b. Dissunt benefici, generiq; hominum amici. pro Mil. 105. a. Beneficus et salutaris ciuis. Off. 39. a. Beneficia uoluntate mouetur, etiam si res forte non suppetat.

Benemerens, tis. beneficus. Antequam. 139. a. Opitulari benemerentibus. Benemerere, ris. beneficio afficio, beneficium colloco. Ep. 33. b. Libetiq; ei sum testimonio, omnibusq; ero, qui benemerentur. et 146. a. De repub. benemereri. de Clar. 188. a. Bene de nomine ac dignitate populi Rom. merita esse existimare debemus. de Am. 102. b. Propensiores que ad bene merendum, quam ad repositum sumus. pro Plan. 176. a. Ciues de patria benemerentes. Off. 30. a. Bene de rep. sentientes, ac benemeritos aut merentes colere debemus.

Benemeritus, a, um. (Malemeritus. Antequam. 195. a. Igitur ex ciuitate benemeritus de rep. ciuis exturbatur. Beneuentum. urbs. I. V. 84. a. Beneuentanus. ibidem.

Beneuolè. amicè. de Am. 112. b. Et hæc accipienda amicè cum beneuolè sunt. Epist. 213. a. Præsto esse alicui fideliter et beneuolè. de Fin. 56. a. Amicè et beneuolè fecisti.

Beneuolentia, et. gratia, bona gratia, studium, charitas. (Oidium, offensio. Off. 10. a. De beneuolentia autem, quam quis habet erga nos, primum illud est in officio, ut ei plurimum tribuamus à quo plurimum diligimur. de Opt. 244. b. Atq; ita prædicaretur eum donari uirtutis ergò, beneuolentiaq; quam erga populum atheniensem haberet. Post. 203. a. Mihi in uestris commodis augendis grata animi beneuolentia defutura non est. Ep. 9. b. Mea in te pietas, quid enim dicam beneuolentiam? cum illud ipsum nomè pietatis leuius mihi meritis erga me tuis esse uideatur. At. 170. b. Omnem spem habeo in tua erga me mihi perfectissima beneuolentia, quam si his temporibus miseris et extremis præstitis, hæc pericula fortius serua-

Epistol. 55. b. Præstare beneuolentiam alicui. Offic. 64. a. Tribuere gratiam alicui, id est, beneuolentia. Offic. 37. a. Malus custos diuturnitatis metus, contraq; beneuolentia fidelis est, uel ad perpetuam. Attic. 78. a. Exercitius ad beneuolentiam erga nos consentiens. Ad Her. 2. a. A persona nostra beneuolentiam contrahemus, si, etc. de Orat. 125. a. Multum ualet ad uincendum animos eorum, apud quos agitur, conciliari quam maxime ad beneuolentiam. Off. 39. a. Beneuolentia beneficijs capitur maxime. et ibi. b. Beneficia uoluntate beneuolentia mouetur, etiam si res forte non suppetat. Epistol. 4. b. Ut meam et ceterorum erga te fidem et beneuolentiam absens experirere. et 6. a. Tuam erga me beneuolentiam facile perpexi. pro Sest. 4. a. Sed beneuolentiam et charitatem illius necessitudinis mors filie non ademit. Attic. 262. b. Hoc pro coniunctione et beneuolentia nostra mihi sumpsi. Offic. 42. b. Oratione benigna multitudinis animos ad beneuolentiam allicere. de Orat. 126. a. Hæc omnia ualde beneuolentiam conciliant. Epistol. 36. b. Suscipere et conseruare beneuolentiam. Attic. 86. a. Reportare beneuolentiam omnium ex prouincia. Epistol. 40. b. Nauare beneuolentiam suam in aliquem. I. A. 161. a. Gratia non uirtutis species, sed etatis flore collecta est, beneuolentia. pro Pomp. 17. a. Nec Pompeij gratiam mihi per hanc causam conciliari puto: id est, beneuolentiam. et ibi. Nec mihi bonam gratiam quero.

Beneuolentior. Ep. 225. b. Nam beneuolentia qua ferre per sui, esse non possum. Ep. 25. a. Beneuolentior tibi quam fuerim, nihil sum factus.

Beneuolus, a, um. amans, inclinatione animi in aliquem propendens. I. Propendo. Orat. 116. a. Iubent exoriri ita, ut eum qui audiat beneuolum nobis faciamus, et docilem, et attentum. In. 46. b. Si eum beneuolum, docilem, et attentum fecerit. et pro Cluen. 55. a. Seruus domino beneuolus. de Orat. 138. a. Iudices beneuolos beneq; existimantes efficere. Antequam. 197. b. Beneuolus huic ciuitati ab hoste proicitur in exilium. de In. 32. b. Beneuolus patriæ. Epist. 72. b. Existimabam officio me esse functum beneuolentissimi atq; amicissimi, quem me tibi et fuisse semper existimes uelim, et futurum esse confidas. Ad Her. 2. a. Beneuolus auditor.

Benigne. comiter, liberaliter. I. A. 246. b. Salutare benigne, comiter appellare unumquemq;. I. V. 60. a. Quæ cum Quæstore suo benignissime communicauit. Attic. 40. b. Adhuc inuitamur benigne. pro Flac. 157. b. Ista ciuitas neque senerè Flaccum oppugnauit, neque benigne defendit. Offic. 9. b. et Epist. 216. a. et 228. a. Benigne facere alicui: id est, conferre beneficium in aliquem. Offic. 43. b. Nam aut opera benigne sit indigentibus, aut pecunia. pro Cor. 62. b. Benigne, non grauati, comiter quidem certè, non communiter conuenit. pro Cluen. 16. a. Benigne attendeq; audire. pro Deiot. 150. b. Deiotarus dicere est solitus, benigne sibi à populo Romano esse factum. I. V. 192. b. Frumentum, inquit, me abs te enere oportet, optime, modium denario, benigne ac liberaliter. Epist. 57. a. Nunc P. Nigidio ne benigne quidem polliceri possim.

Benignitas, tis. liberalitas, beneficentia, clementia, clemens, humanitas. de Fin. 140. b. Iustitia adiuncta sunt pietas, bonitas, liberalitas, benignitas, comitas. pro Quin. R. 50. b. Nunc deum immortalium benignitate omnium fortuna sunt certa. Epistol. 203. b. Deorum immortalium benignitate. pro Cecin. 286. b. Veruntamen nos uestra

uestre benignitati pareremus: id est, uestre clementie. pro Dom. 219. b. Vestra in me attentè audiendo benignitas prouexit orationem meam. pro Sest. 9. b. Et si me at- tentissimis animis summa cum benignitate auditis, tamen, etc. At. 55. b. Amicorum benignitas exhausta est: id est, li- beralitas. I. V. 19. b. Qui benignitate adducti per benefi- cium concesserunt, ut nummos pro frumento darent. de Nat. 52. b. Sed illa quanta benignitas nature? quæ tam multa ad uescendum gignit?

Benignus, a. um. liberalis, blandus, comis. de Nat. 25. 10 a. Ne homines quidem censetis, nisi imbecilli essent, futu- ros beneficos et benignos fuisse? Attic. 283. a. Facilius in timore benigni, quam in uictoria grati reperimur. Off. 4. 2. b. Oratione benigna multitudinis animos ad beneuo- lentiam allicere, et blando sermone. I. V. 192. b.

Beroa, roe. I. P. 98. b. Oppidum Beroa. Des. octo uncia. Attic. 62. b. Foenus ex triente factum erat bestibus.

Besi, orum. populi. I. P. 97. b.

Besica gens. I. P. 97. b.

Bestia, tæ. bellua, nomen bestie etiam piscibus et cõchylijs conuenit. I. Bellua et Bestiola. de N. 45. b. Varia ge- nera bestiarum, uel cicurum, uel ferarum. et 50. b. Bestie aquatiles, ut crocodili, fluuiatilesque, testudines. de Am. 111. a. Hoc apparet in bestijs, uolucrisque, agrestibus, natanti- bus, subibus, cicuribus, feris. Tusc. 235. b. Alie bestie nantes sunt, alie uolucres, serpentes quædam, quædam gradien- tes. de Fin. 63. b. Si muta etiam bestie loquerentur. Epist. 95. a. Cum homo imbecillus à ualētissima bestia lanatur. pro Sex. R. 27. b. Canes tamesi bestie sunt, tamen, etc. I. P. 98. b. Quod populari illi sacerdoti sexcentos ad bestias amicos misisti.

Bestiarius, rij. qui cum bestijs pugnabat in publicis lu- dis. Quint. Fr. 311. a. Nam ille uindex gladiatorum et be- stiariorum emerat de Cofonio bestiarios, nec sine ijs ar- matis unquam in publico fuerat. In Vat. 37. a.

Bestiola, læ. de Nat. 50. b. Dissimilæ bestiole com- munitè cibum querunt: id est, pinna et squilla. et Tusc. 168. b.

Beta, tæ. holiis hortensiorum lenissimum. Ep. 107. b. 40 Beta et malua.

Bias, antis. de Am. 107. b. Bias, qui sapiens habitus est unus è septem.

Bibliotheca, cæ. tam libros, quam librorum loci signi- ficat. Quint. Frat. 324. b. De bibliotheca græca supplenda, libris commutandis, latinis comparandis, ualde uelim ista confici. Epist. 128. a. Si hortum in bibliotheca habes, nihil deerit. de D. 110. a. Tum in bibliotheca, quæ in Lyceo est, assedimus.

Bibo, bis, potō, perpoto, poculum exhaurio, uinum ex- haurio, haurio, sorbeo. I. A. 232. b. Quid eum non sorbe- re animo? quid non haurire cogitatione? cuius sanguinem non bibere censetis? Tusc. 247. a. Darius, cum aquam turbi- dam bibisset, negauit unquam se bibisse iucundius. et 251. a. Ex, quæ in Græcorum conuiujs obtinetur, aut bibat, inquit, aut abeat. I. P. 84. a. Conuiuium in quo nemo po- test dicere, utrum iste plus biberit, an uomuerit, an effude- rit. In Ant. 180. a. Ab hora tertia bibebatur, ludabatur, uo- mebatur. pro Fla. 163. b. Nam iste totam Asiam magnitu- dine poculorum bibendoque superauit. Attic. 222. a. Itaque et edit, et bibit adleas et iucundè. Tusc. 247. a. Num- quam sitiens biberat, nec esuriens ederat. de Sen. 36. b. Me- uerò magisteria delectant à maioribus instituta, et is ser-

mo qui à summo adhibetur magistro in poculo. de Clar. 168. a. Excipere sanguinem patera. de Nat. 75. b. Vinum meracius sumere.

Biceps, tis. de D. 105. b. Si puella nata biceps esset.

Bicorporis. Tusc. 179. b. Hæc bicorporum affixit manum. poetæ.

Bidus, oppidum est tenue sanè, non longè à Siraculis, in Sicilia. I. V. 119. b.

Bidinus, na. ibidem.

Bidenfes, ibidem.

Biduum, diu. duorum dierum spatium. de N. 45. a. Tã- te tenebræ quondam eruptione ætæ eorum ignium finiti- mas regiones obscurauisse dicuntur, ut per biduum nemo hominem homo agnosceret. Att. 132. a. Romæ nihil audi- tur noui, nec in his locis, quæ à Brundisio absunt propius quam tu biduum aut triduum. et 76. b. Nos in castra pro- perabamus, quæ aberant bidui. et 67. a. Ab castris aberã bidui. et 132. a.

Biennium, nij. pro Cecin. 295. a. Lex usum et autori- tatem fundi iubet esse biennium. In An. 195. b. Tribuni Pleb. tulerunt de prouincijs contra acta Cæsaris, ille bien- nij, sic sexennij.

Bisariam, bipartitò. de Vn. 200. b. Aliqua bisariam contrariè simul procedentia. Tusc. 195. b. Cumque is motus aut boni aut mali opinione citetur, bisariam quatuor per- turbationes distribuat sunt.

Bisformatus, a. um. Tusc. 179. a. Hos non bisformato im- petu centaurus lectus corpori infixit meo. poetæ.

Bilis, lis. de N. 53. b. Ab eo cibo cum est secretæ bilis, hinc humores, qui ex renibus profunduntur, reliqua se in sangui- nem uertunt. Tusc. 192. b. Quasi uerò atra bili solum mès, ac non sepe uel iracundia grauiore, uel timore, uel dolore moueatur. Tusc. 160. a. Sanguis, bilis, pituita, ossa, nerui, etc. Tusc. 213. b. Cum pituita redundat aut bilis in corpo- re. et 160. a. Sanguis, bilis, pituita. At. 26. b. Si (ut scribis) bilem id commouet.

Bimestrís, pre. duorum mensium, bimensis. Ep. 159. a. Consulatus bimestrís. Planci.

Bimus, a. um. duorum annorum. Epist. 38. b. Horten- siumque roges, ut de hac quoque sententia bima decedat, qua mihi nihil potest esse inimicus. et 159. a. Legio bima. Planci.

Binus, a. um. ternus uel trinus, quaternus, quinus, etc. I. V. 135. a. Describat Censores binos in singulas ciuita- tes Timarchides. I. V. 135. a. Vt dies XLV inter binos lu- dos tollerentur. et 172. b. Terna medimna, aut quaterna, aut quina in singula iugera exigere. et 185. a. Binae cente sima. et 190. b. Quaternis denarijs. et 187. a. HS quinos denos. et 190. b. Quaternis HS tritici modium aestima- uit. et 192. b. Quaternos HS quos mihi senatus decreuit, ego habeo. I. V. 133. a. Puero annorum senum septenariumq; denum: id est, XVI et XVII annorum. de N. 35. b. Bis bi- na quid sint, Epicurus non didicit. Leg. 185. b. Bini censo- res sunt. et 189. a. Cum deni Tribuni crearentur. contra Rul. 83. a. Et eo in duodena describit in singulos homines iugera. et ibi. Et unicuique uestrum, ubi consistat, bini pe- des assignentur. pro Cor. 64. b. Vt in singulas colonias ter- nos ciues Rom. facere posset. I. P. 94. a. Græci stipati, qui ni in lectulis, sepe plures. Att. 181. a. Tullia mea uenit ad me, mihiq; literas reddidit trinas. I. P. 100. b. Nulla trinis astiuis gratulatio. de Cl. 196. b. Nonne cernimus uix sin- gulis atatibus binos oratores laudabiles constitisset? Orat. 218. a. O M. Druse, patrem appello, hæc quidem duo bini-

pedibus incisim. et ibi. Hæc item membra ternis pedibus. pro Font. 278. b. Senos uel quaternos denarios exigere. Parad. 125. b. Capit ille ex suis prædijs sexcenta HS. ego centena ex meis. I. V. 248. a. Verres certo precio sexcente nos nummos naturarum missione constituit. de Or. 108. a. Demosthenes una contentione uerborum, binas conten- tionis uocis et remissiones continebat. Ep. 95. a. Bina ue- nationes per dies quinque magnifice. Att. 86. b. Per binos tabellarios misi Romam literas. Ep. 165. a. b. Binos tabel- larios in duas naues imposui. I. V. 245. a. Cn. Pompeius cū P. Vescio inter bina castra collocatus est. At. 111. b. Pom- peius distribuit binos singulis patribus familiarum. de Or. 161. b. Terna aut bina aut singula etiam uerba dicebant. de Som. 127. b. Cū etis tua septenos octies solis anfractus conuerterit. I. V. 192. b. Tu mihi octonos HS. dato. I. V. 246. b. Verum etiã quo plus darent quam poterant, hæc sexagena millia modium addidisti.

Bipartior, iris. in duas partes distribuo, seu partior. I. C. 111. b. Atque ibi omnes proximis uillis ita bipartiti fue- runt, ut Tybris et pons interesset.

Bipartitò, dupliciter, bisariã. (C. singulari modo, sim- pliciter. pro Fl. 152. a. Bipartitò classis distributa fuit, ut, etc. I. A. 227. a. Equitatus, qui in Græciam ducebatur bi- partitò, alter, etc. alterum, etc.

Bipartitus, a. um. Postquam. 201. b. Cuius oratio quæ- admodum accepi, fuit tripartita: primum, etc. tum, etc. de- niq; ad extremum, etc. Ad Her. 11. b. Argumentatio tri- partita, quadripartita, quinquepartita. et Off. 53. b. Diui- sio tripartita. et Or. 203. b. Tripartita uarietas.

Bipedalis, le. duorum pedum longitudine. de Fin. 53. a. 30 Sol Epicuro bipedalis uidetur.

Bipes, dis. quod duos habet pedes. de N. 20. a. Quid ob- stat quo minus sit beatus, si non sit bipes. pro Dom. 223. a. Omnium nõ bipedum solum, sed etiam quadrupedum im- purissimus.

Biremis, mis. nauis, quæ remorum duos ordines conti- net. I. V. 246. a. Ne hæc biremis scriberetur, etc.

Bis, ter, quater, etc. I. V. 247. b. In una ciuitate bis im- probus fuisse, cum, etc. cum, etc. In Ant. 216. b. In quo bis falleris, primum quod, etc. deinde, quod, etc. Epist. 134. 40 a. De quo tu mihi antea scripseras bis eodem exemplo.

Item: Isq; ludos appareat magnificentissimos, stultè bis terq; uel quater, etc. uel quater, etc. uel quater, etc. de Som. 127. a. Cum etas tua septenos octies solis anfractus conuer- terit. de Nat. 35. b. Bis bina quid sint, Epicurus non didicit. Orat. 221. a. Nam ut duellum bellum, et diuis bis, sic, etc. I. A. Quinquies.

Bithynia, niæ. regio. I. V. 241. a. Bithynie reges lecti- ca octophoro ferebantur.

Bithynicus, ca. Ep. 207. a. de Cl.

Blancè. comiter. At. 251. b. Amabo te mi Attice, uides ne quam blandè? pro Q. R. 53. a. Appellare aliquem blan- disimè. de Or. 94. a. Petere aliquid blandius.

Blandenona, næ. oppidum. At. 315. b.

Blandenius, a. Quint. Fr. 300. a.

Blandiloquentia, tæ. de N. 72. b. Nam ut ego illis sup- plicarem tanta blandiloquentia? poetæ.

Blandimentum, ti. blanditia. pro C. Cl. 46. a. Multa no- bis blandimenta natura ipsa genuit, quibus sopita uirtus conuiuere. Tusc. 245. b. Nec eam minimis blandimentis corrupta deseret.

Blandior, diris. amplexor. Acad. 25. a. Video quam suauiter uoluptas sensibus blanditur. de Am. 114. b. Qui

aduersando assentatur, et litigare se simulans blanditur. de Orat. 92. a. b. Ita nati sumus, ut et blandiri, et suppli- citer insinuare possimus. Quint. Frat. 313. b. Mirifice mihi blanditur Appius. pro Flac. 163. b. Cur matri blandi- tur? cur epistolis et sororis, et matris imbecillitatem au- cupatur?

Blanditia, tæ. assentatio. (C. Minæ. pro Plan. 265. a. Facilis est illa occuratio et blanditia popularis. Quint. de Pet. 211. a. Ea desiderat blanditiam, asiduitatem, beni- gnitatem. de Am. 107. b. Beneuolentiam ciuium blanditijs et assentationibus colligere turpe est. pro Cluen. 24. b. Is se blanditijs et assentationibus in illius consuetudinem penitus immergit. Off. 66. b. Malitiosus blanditijs officio- rum, non ueritate, sed simulatione querere hereditates. de Finib. 55. b. Blanditijs presentium uoluptatum delini- ti atq; corrupti, non prouident. Quint. Fr. 300. a. Elicere aliquem blanditijs ad iudicium. I. V. 161. b. Sermo inquina- tissimus et blanditiæ flagitiosus. At. 19. a. Exprimere num- mulos ab aliquo blanditijs.

Blandus, a. um. benignus, comis. Att. 186. a. Vnum te- puto minus blandum esse quam me. Item: Scis me minime esse blandum, itaq; minus aliquato dico quam sentio. Off. 42. b. Milites blando appellando sermone delinire. I. A. 213. b. Ne blanda aut supplici oratione fallamur. de D. 89 a. Vocare aliquem blanda uoce.

Bæotia, tæ. regio. pro Flac. 159. b.

Bæotius, a. um. de D. 87. a. Bæochis bæotius.

Bona, orum. commoda, fortuna, res, possessiones. pro Sex. R. 21. a. pro Sex. Rul. 22. a. Hæc bona emuntur HS. duobus millibus nummum. pro D. 218. a. Imminebat tuus furor omnium fortunis et bonis. pro Cec. 292. a. Ad in- certum reuocari, bona, fortunæ, possessionesque omnium. I. V. 99. a. Patres sua bona cum filijs partiuntur. Top. 222. a. Mulier, cui uir bonorum suorum usum fructum lega- uit. Attic. 230. b. Bonis publicatis eandem calamitatem sis birent liberi.

Bona dea. de Arch. 245. b. Sacra Bonæ deæ, quæ ui- ri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est. pro Mil. 118. a. Sacrarium Bonæ deæ. de Arch. 246. a. et 252. a. Sacrificium Bonæ deæ, quod fiebat pro salute popu- li Rom.

Bona fortuna. dea apud sculos. I. V. 201. a.

Bonitas, tis. probitas, integritas, uirtus, fertilitas, uber- tas, cum de agris loquimur. (C. Malitia. de Am. 101. a. Sed eadem bonitas ad multitudinem pertinet. non est enim in humana uirtus, neq; superba. de Fin. 140. b. Iustitiæ adiur- etæ sunt pietas, bonitas, etc. de N. 25. a. Quid est melius aut præstantius bonitate et beneficentia? de Fin. 104. a. Nec iustitiæ ullus esset nec bonitati locus. de Nat. 37. b. Id non sine diuina bonitate erga homines fieri arbitrantur. Offic. 24. a. Nonnulli siue felicitate quadam, siue bonita- te natura, siue parentum disciplina rectam uitæ secuti sunt uiam. Postquam. 209. a. Magnam uim naturæ boni- tas habet. contra Rul. 89. b. Socer huius uir multum bonus est, neq; ego nunc de illius bonitate disputo. Or. 212. b. Quæ re bonitate potius nostrorum uerborum utamur, quam splendore Græcorum. et 202. a. Ac uocis quidem bonitas optanda est. pro S. R. 26. a. Bonitas prædiorum. contra Rul. 74. b. Bonitas agrorum. Ep. 204. a. Eorum fortunæ bonitæ fidei, iustitiæ bonitatiq; commendo? pro Dom. 224. b. An eam causam probare non poteram? cuius tanta boni- tas est, ut ea ipsa se per se probarit. At. 263. a. Summa boni- tatis et æquitatis causa. At. 124. b. Hoc mihi Cæsar sua con- cessit

211

BO

cessit bonitate. pro Dom. 235. a. Vir singulari bonitate & modestia praeditus. de Off. 4.6. a. Summi cuiusque bonitas commune per fugium est omnium. Off. 2. a. Si non interdum nature bonitate vincatur. pro Quin. R. 4.9. b. Scilicet homo liberalis, & dissolutus, & bonitate affluens. de In. 7.6. b. Petere sibi premium laboris alieni aut bonitatis deorū. Off. 6.7. b. Cum fidem alicuius bonitatemque laudant, dignū esse dicunt, qui cū in tenebris mices. Off. 5.4. b. Officia, quae & ingenij bonitate, & progressionem discendi multi assequuntur. de Or. 1.4.0. a. Bonitas & moderatio. (Superbia & libido. de N. 7.7. a. Is uti se deorum bonitate uelle dicebat, id est, liberalitate.

Bononia, e. urbs Italiae. Epist. 1.85. b. 173. a. Brutii Bononiensis, sc. de Clar. 17.9. b. C. Rusticellus bononiensis.

Bonum, ni. commodum, commoditas, bona res. de Fin. 73. a. Nimum boni est, cui nihil est mali. Att. 2.83. b. Non tantum in statuenda Lepidi statua factum est malum, quantum in evertenda boni. pro Mar. 132. b. Quare gaude tuo isto tam excellenti bono. Ep. 82. b. Nisi eo ipso bono tuo, quo delectatur, se uiolatum putaret. de Am. 1.05. b. Virtus ex bonis amici quasi diffunditur, & in commodis contrahitur. Off. 3.0. a. Magnis illi & diuinis bonis hanc licentiam assequantur. de Clar. 17.6. a. Ut facile cereres naturae le quoddam stirpis bonum degenerasse. de Nat. 7.7. b. Si quippiam nacti sumus fortuiti boni. Top. 22.8. b. Externa commoditas est bona. de N. 7.7. b. Externa commoditates: id est, bona. de bono praecleara multa, in libris de finibus.

Bonus, a. um. probus, praestabilis, salutaris, comodus, luculentus, honestus, frugi, benefrugi, integer, iustus. (Improbus. de Or. 12.5. a. Probus bene moratus & bonus uir. de Clar. 18.0. b. Vir bonus & innocens. Ep. 20.9. a. b. Bonus plane uir. & At. 10.5. a. Hic plane bonus uir. At. 1.9. b. Cossinius bonus homo, & non leuis mihi uisus est. Off. 1.3. a. Vir bonus & simplicis ueritatis amicus, minimeque fallax. de Or. 12.5. b. Illa quae a Poeta bono dicta est flexanima oratio. Quin. Frat. 2.9. a. Poeta bonus & actor industrus. contra Rul. 8.9. b. Socer huius uir multum bonus est. Att. 9.2. a. Primum quod uidetur esse bonus, nemo igitur potior aliis, Honos. pro Sest. 23. b. Sani & boni, & beati uiri. & ibi. Off. 4.0. b. Qui integri sunt & sani. Iustitia ex qua uiri boni appellantur. & pro Quint. 12. a. Viri boni complures, &c. Off. 3.9. b. Iustus & fidus homo: id est, bonus. Off. 6.7. a. Vir bonus innumerabilibus officiis & laudibus continetur, hinc Fimbria non modo Socrates nouerat. & ibi. b. Hunc cum laudant, dignum esse dicunt, qui cum in tenebris mices. de Or. 10.2. a. Populum inflammare in improbos, aut incitatum in bonos mitigare. Att. 2.53. b. Domitius bona plana habet dicota. & ibi. Naugia luculenta. I. V. 1208. b. Dicitur habere eum per bona toreumata. de Ar. 2.52. a. Quam deam iste idcirco bonam dicit, quod in tanto sibi scelere ignouerit. Or. 11.0. a. Bonam sermonis partem in alium diem distulimus: id est, magna. I. A. 1.67. a. Quamquam illud fuit omnibus bono, qui seruire noluerant. & ibi. illud Castianum cui bono fuit: id est, utile. pro S. R. 2.0. b. Quibus occidi Roscium bono fuit. Ad Her. 7. a. Hoc alijs quoque bono fuit. I. V. 237. b. Quid ais bone custos, defensorque provinciae? pro S. R. 27. b. Quid mihi ad defendendum dedisti bone accusator? & 35. b. Quid tu uir optime. At. 8.4. b. Per bono loco res est. I. C. 10.9. b. Bona ratio confligit cum perdita. & ibi. Bona spes cum omnium rerum desperatione confligit. pro Mil. 11.6. a. Spero multa nos in rep. bona esse uisuros. Parad. 11.6. b. Nunquam

BR

ego haec in bonis rebus numeranda duxi. de Clar. 182. a. In bonis omnia, quae summa sunt, iure laudantur. At. 20.5. b. Aequi bonisque facere aliquid.

Bootes, otae, & Boeotus, ti. de N. 4.7. b. Arctophylax uulgo qui dicitur esse Bootes, & ibi. Booti subter praecordia fixa uidetur, Stella micans.

Bos, bonis. de N. 58. a. Quid de bobus loquar? & ibi. De bobus pulcherrima. de Sen. 83. b. Olympiae per stadium ingressus esse Milo dicitur, cum humeris bouem sustineret uiuum.

Bosphorus, ri. pro Mur. 132. b. Angustum est fretum ad Maotim paludem, cimerius bosphorus dicitur.

Bosphoratus, a. um. pro Pom. 5. b. Bosphoratus finitibus suis bellum inferre simulauit.

Bouilla pugna. At. 7.4. b.

Bouillanus, na.

Bouianus, na. pro Cl. 59. a.

Brachatus, a. um. pro Font. 28.0. b. Galli sagati brachatiq; & I. P. 91. a. O brachate cognationis dedecus quem admodum uenisti? Ep. 13.4. b. Brachate & transalpinae nationes. Brachas, genus uestis erat, quae utebantur Galli transalpini, unde Brachati, & Gallia Brachata, pro transalpinas dicta.

Brachium, chij. cubitus. de Or. 131. a. Cum extitit brachio paululum etiam de gestu addidit. pro Cel. 39. b. Nobis olim annus erat unus ad cohibendum brachium togae constitutus, ut exercitatione ludos quae campestri, tunicati uterentur. de Orat. 132. a. Excusauit uestes, quod eum brachium fregisse diceret. Attic. 22. b. Obiurgare aliquem molli brachio. Attic. 64. b. Agere aliquid leui brachio. Cōsules qui illud leui brachio egissent, rem ad senatum detulerunt. Ad Heren. 21. a. bis. In contentione per distributionem, celeri proiectione brachij uti oportet, &c. Or. 20.2. a. Brachij proiectione in contentionibus, contractio in remissis.

Brasica, cae. de N. 50. a. I. Caulis.

Breui, breuiter, paucis uerbis, propediem, in breui, breui tempore, exiguo tempore, paucis diebus, paucis annis. Att. 13.0. b. Caesar magnas copias breui habiturus est. & ibi. Breui tempore. & 138. a. Ep. 18.4. b. Resp. breui tempore ius suum recuperabit. Epist. 8.9. a. Nec ullo modo distulandum est de te iam esse perfectum, sed id erit perbreui. pro Cec. 303. a. Id tamen si extra causam est, percurrant tamen breui. de Sen. 8.9. a. Breui expeditam. Parad. 122. b. Illud breui conficiendum est, &c. pro Sest. 23. a. Sed genus uniuersum breui circumscribi et desiniri potest. Item. Haec si quis existimat ad me posse exponi tam breui, uehementer errat. de Or. 10.0. b. Nunc complectar, quod proposui breui. de Or. 11.9. b. Quid in utraque partem mihi in mentem ueniat, explicabo breui. Ep. 36. b. Ut tuis literis breui responderem. de Or. 22.5. a. Ad ea quae requiris, breui respondebo. Ad Her. 32. a. Transiitio uocatur, quae cum ostendit breuiter quod dictum sit, proponit item breui quod consequatur.

Breui loquens, tis. Att. 11.4. b. Breui loquentem iam me tempus ipsum facit.

Breui loquentia, ia. de rep. teste Gellio.

Breuis, ue. paruus, pusillus, contractus, concisus, angustus, exiguus, praecisus. (Longus, productus, procerus. de Am. 11.5. b. Omnia breuia tolerabilia esse debent, etiam si magna. de Or. 138. b. Breuis est L. Craesi oratio. pro Sest. 5. a. Longum est dicere, sed hoc breue dicam, si M. Petri uirtus, &c. In Sal. 2.72. b. Iam dabo operam, quam maxime poterit.

212

BR

me potero ut breue id faciam. de Orat. 1.61. a. Aliquid contractione breuius fieri, aut production longius. pro Ar. 19.1. a. In hoc tam exiguo uita curriculo & tam breui. de In. 8.4. b. Ac multos imitatio decipit breuitatis, ut cum se breues putent esse, longissimi sint. de Cl. 17.9. a. Ambitus uerborum contractus & breuis. Or. 12.2. a. Inclutus dicitur breui contra litera, infansus producta. de Or. 1.60. a. Syllaba breuis. (Longa, producta. de Or. 9.6. b. Quaedam breui, sed magna cum exercitatione praeccepta gustarem. Oct. 33.6. b. O miseram & in breui tam celerem, & tam uariam reip. commutationem.

Breuitas, tis. angustia, contractio. de Or. 13.8. b. Breuitas appellanda est, cum uerbum nullum redundat, uel cum tantum uerborum est, quantum necesse est. de In. 4.8. b. Multos imitatio decipit breuitatis, ut cum se breues putent esse, longissimi sint. de Leg. 1.9.2. a. Breuitas non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia. Orat. 21.6. a. Contractio & breuitas dignitatem non habet. de Or. 1.61. b. Distincte concisa breuitas. At. 5. b. Breuitate temporis tam pauca cogor scribere. de Cl. 1.69. a. Breuitas autem laus est in aliqua parte dicendi, in uniuersa eloquentia laudem non habet. Or. 213. b. Iudicium longitudinum & breuitatum in sonis. & 215. b. Breuitate & celeritate syllabarum uerba procliuus labuntur. de Clar. 17.0. b. Cōcise sententiis, & non satis aperte, cum breuitate, tum minimo acumine. Orat. 217. b. Breuitas pedum. (Proceritas pedum. de Leg. 1.73. a. Eum igitur morem cum breuitate, si potero, consequar. Or. 218. b. Breuitas ambitus. (Longitudo ambitus. At. 15. b. Breuitas diei. & de Or. 14.6. b. Angustiae temporis.

Breuitate, leuiter, breuiter, breui, cum breuitate, & paucis uerbis. (Producte, plurib. uerbis. de Or. 9.1. b. Non grauior breuiter meo more, quid quaque de re sentiam, dicere. Ad Her. 2. a. Si summam causae breuiter exponemus. Or. 20.1. b. Breuiter summamque describere aliquid. Ad Her. 6.8. a. Breuiter & absolute complecti aliquid. Ep. 36. b. Quod ego ad te breuius scribo. de D.9.5. a. Expofui quam breuissimè potui oracula, &c. de N. 26. a. Agam quam breuissimè potero. pro Cec. 188. a. Ut in pauca conseram. pro Cel. 40. b. Vide quam pauca respondcam. pro Cl. 43. a. Haec pluribus uerbis dicerem, quae nunc paucis percurrit oratio mea.

Britannia, nae. Anglia, Albion, regio nota. Quint. Frat. 317. a. O incundas mihi tuas de Britannia literas. de N. 43. b.

Britannicus, a. um. Epistol. 9.9. b. Ego uestras Britannicas literas expecto. de Nat. 64. b. Aestus maritimi britannici.

Bromius, mij. Bacchus, l. Bacchus, & Liber.

Bruna, me. brumale tepus, brumalis dies, hyems. (Aestas, solstitium. de Nat. 30. a. Solis accessum discessumque brumis solstitijs fieri. de D. 115. a. Musculorum iecusculi bruma dicuntur augeri, & pileum aridum florescere ipso brumali die.

Brumalis, le. (Solstitialis. de Vn. 200. a. Astra per caelum penetrantia, solstitiali se & brumali reuocatione conuertunt. de N. 66. b. Solstitialis orbis, itemque brumalis. de Or. 15.9. b. Sol accedens ad brumale signum. de Fat. 140. b. Ut in brumali die nati. In Arat. Sol Brumali flexus, contorquet tempore currum.

Brundisium, sij. urbs. At. 41. a.

Brundisius, na. sepe.

Brutij, orum. Italiae regio. pro Cec. 2.9.5. a.

214

BV CA

Brutinus, a. um. Attic. 282. b. Confilia Brutinaria est, Brutii.

Brutus, a. um. Ad Her. 13. a. Fortuna bruti, Pacuij & Hor. terram brutam dixit.

Brutus, ti. Tusc. 20.9. a. L. Brutus patriam liberauit, praeclearus author nobilitatis tuae.

Bubulcus, ci. boum custos. de D.92. a. Hoc somnio comotus mane bubulco praesid ad portam fuit. & 19. a.

Bucca, cae. os ipsum, & interior malarum pars concaua. Postquam. 20.6. b. Consul processit grauibus oculis, suis entibus buccis. & I. P. 84. b. Fluentes pulsatque buccae. de Or. 133. b. Gallus pictus sub nodis distortus, electa lingua, buccis fluentibus. Att. 10.8. a. Tu ad me crebro scribe, uel quod in buccam uenerit. At. 7. a. & 225. a. Si nullam rem habebis, quod in buccam uenerit, scribito. At. 18.6. a. Cum coram sumus & garrimus quicquid in buccam uenit. At. 154. a. Quicquid uenerit in mentem scribas.

Buccina, nae. tuba belli. pro Mur. 128. b. Te Gallorum, illum buccinarum cantus exuscitat. I. V. 222. b. Signū buccina datur.

Buccinator, oris. preco. tubicen. Epist. 2.64. b. Quod polliceris te fore buccinatorem existimationis meae, firmo id animo facias licet. Cic. filij.

Buccula, lae. I. V. 131. b. Mironis buccula ex ere. & de D.90. b. Buccula ex auro: id est, uittula, seu iuuenca.

Buleuterij, rij. locus syracusis ubi erat curia. I. V. 119. a.

Bullienfes, populus est. I. P. 100. b.

Bulliones, idem pop. 222. b.

Bulla, lae. I. V. 107. a. Bulla in toga praetexta erat ornamentum pueritiae, indicium atque insigne fortunae. I. V. 229. a. Verres bullas omnes aureas ex ualuis non dubitauit auferre.

Bustuarius, a. um. I. P. 83. b. Cum illo bustuario gladiatore decertandum fuisset.

Bustum, sti. locus, ubi aliquis combustus est, sepulchrum. Tusc. 24.8. a. Qui in cladi iussit in busto, haec habui, quae edidit. de Leg. 1.83. a. Pena est, si quis bustum (nam id puto appellari tymbon) aut monumentum uiolarit. I. A. 153. b. Cum ijdem bustum in foro facerent, qui illam in sepulchrum sepulturam effecerant. I. P. 82. b. Quorum ego furori nisi restitissent, in Catiline busto mactatus essem. I. P. 81. b. Cū templum illud fuit te consule bustum legum omnium. pro D. 240. a. Ut in uiri etiam spirantis caput bustum suis manibus imponeret. pro Dom. 235. b. Signum de busto meretri cis ablatum isti dedit. I. P. 81. a. Cum tu interim bustum reip. &c. At. 107. a. L. Quintius ad bustum Basilij uulnea ratus & despoliatus est.

Buthrotum, oppidum. At. 2.6. a.

Buthrotus, ta. At. 59. a. Ep. 237. a.

Buthrotus, a. At. 226. a. Item. 230. b.

Byzantium, sij. urbs. pro Dom. 223. b.

Byzantius, a. um. Or. 200. b. Theodorus Byzantius.

de Pro. 70. a. Urbem Byzantium uobis atque hinc imperio, fidelissimam.

CA

Apronius.

Achinatio, onis. solutio risus. Tusc. 22.4. a. Si ridere concessum est, uinuperetur cachinnatio. & Ad Her. 20. b.

Cachinnor, aris. solutio ridere. I. V. 161. a. Ridere conuulsa, cachinnari ipse

Cachinnus

Cachinnus, ni. risus solutor. de Fat. 14. 2. a. In quo Alcibiades cachinnum dicitur sustulisse. de Cl. 184. a. Curio in agendo cachinnos irridendum commouebat.

Cadaver, ris. mortuum corpus. pro Mil. 108. a. Cadaver P. Clodij semisulatum. Tuf. 247. a. Aqua turbida et cadaveribus inquinata. Ep. 50. a. Sulpitij cum uno loco tot oppidorum cadavera proiecta laceant. I. P. 83. a. Ab hoc electo cadavere quicquam mihi opis expectabam? 97. a. Abiectum hoc cadaver, etc.

Cado, dis. concido, labor, delabor, decido, corruo, praecipito, accidit, evenit. Off. 16. a. De manibus audacissimorum civium delapsa arma ceciderunt. Or. 205. b. Si quando minus succedet, magnum tamen periculum non adibit, alie enim cadere non potest. Or. 205. b. 15. q. in lubrico minime versabitur, et si semel constiterit, nunquam cadet. Off. 15. a. Quia si quid adversi eveniat, tam graviter cadere non possunt. pro Mur. 138. b. Noluere illi ita quentiam quam cadere in iudicio, ut nimis adversarij viribus abiectus videretur. pro Dom. 240. a. Sed tibi tum oculi, vultus, verba cecidissent. de Ar. 253. a. Vt si tanta civitas cadat, quod dii omen obruant. Or. 216. a. Verba melius in syllabas longiores cadunt. Or. 219. b. Et in spondeos cadit. Or. 202. a. Articulus ad numerum cadens. de Arch. 258. a. Autortitas principum cecidit. Off. 4. 2. a. Tua laus pariter cum rep. cecidit. Ep. 78. b. Non debemus ita cadere animis, quae se, etc. At. 119. a. Cadendum est in unius potestatem. Or. 215. a. Pedes, qui maxime cadunt in orationem. Or. 197. a. Quae sub oculos non cadunt. I. V. 276. b. Sub populi Rom. imperium ditionemq. ceciderunt. de Off. 68. a. Cadit ergo in bonum virum, mentiri molumentum sui causa? pro Syl. 181. a. Non cadit in hanc vitam ista suspicio. de Ar. 251. a. Multi sunt in quos huius maleficij suspicio cadat. Or. 205. b. In idem genus orationis verborum cadunt lumina omnia. Or. 200. a. Necq. in unam formam cadunt omnia. de Or. 109. a. Quaecumq. in disceptationem cadere possunt. Off. 2. a. Id quod in deliberationem cadit. Off. 55. b. Tam id honestum, quod in nostram intelligentiam cadit, conservandum est nobis, quam id quod, etc. de Ar. 256. a. Habet Heruci certa nomina, quae in id genus civium cadere possunt. Or. 257. a. In eum cadit hoc verbum maxime qui, etc. pro Cal. 52. b. Nihil est, quod in eiusmodi mulierem non cadere videatur. de D. 87. b. Sortes eductae in rem apte cadere possunt diuinitus. Ep. 30. a. Verebar ne id ita caderet, quod nunc etiam uereor. de Leg. 176. b. Augurum responsis multis multa incredibiliter uera cecidisse. At. 40. a. Nihil mihi optatius cadere potuit. At. 52. a. Haec res quemadmodum ceciderit, scire uelim. At. 41. b. Sane ita cadebat ut uellem. de Or. 110. a. Sed hoc cecidit mihi peropportune. Ep. 122. b. Quod melius caderet, non uidi. I. V. 67. a. Verum hoc adhuc percommode cadit. Ep. 74. a. Aliter cecidit res ac putabam. Or. 88. b. Aliter cecidit res atq. opinabar. Q. Fr. 303. a. A te mihi omnia semper honesta et iucunda ceciderunt, a me tibi luctus, moeror, etc. At. 216. a. Horum ego utx attingi penulam, remanserunt tamen, cecidit bellum. Quin. At si restitero, fecero quod in Cim. dominatione. At. 120. b. Mutius quoquo modo ea res huic quidem cecidit. pro Quint. 9. a. Nil tibi iure incommodi cadere potest. pro Mil. 117. b. Si minus fortissimi uiri uirtus civibus grata cecidisset. Ep. 241. a. Quid casurum sit incertum est. At. 15. b. Verebar quorsum id casurum esset. de Clar. 177. b. Sed ita cadebat ut alter, etc. id est, eveniebat. de Orat. 93. a. Insuperanti mihi sed ualde optanti, cecidit, ut, etc. id est, evenit. de Leg. 181. a. Ne in offensionem Athenien-

sium caderet. de Or. 160. a. Quibus hi tres heroipedes in principia continuandorum uerborum satis decoro cadunt. de In. 52. a. Signum est, quod sub sensum aliquem cadit. Or. ibidem. Res, quae sub eandem rationem cadunt. Or. 203. a. Quicquid est, quod sub aurium mensuram aliquam cadit. de Nat. 6. b. Quod ne in cogitationem quidem cadit. de Fin. 103. a. Haec sub iudicium sapientis cadunt.

Caduceum, cei. Mercurij uirga et sceptrum, quae bella dirimuntur. de Or. 102. a. Eum querimus, qui non tam caduceo quam nomine oratoris ornatus, incolumis positus inter hostium tela uersari.

Caducus, a, um. fragilis, mobilis, mortalis, falsus, incertus. de Som. 128. b. Intra lunam nihil est nisi mortale et caducum. de Or. 206. a. de Sen. 88. a. Vitis, quae natura caduca est, nisi sulta sit ad terram fertur. pro Dom. 143. a. Caduca semper et mobilia haec esse duxi. I. A. 193. b. Omnia alia falsa incerta sunt, caduca, mobilia, uirtus est humana altissima defixa radicibus, etc. de Am. 111. a. Res humanae fragiles, caducaeq. sunt. I. A. 226. b. Haereditas caduca. de N. deor. 21. a. Corpus caducum et infirmum. de Leg. 160. b. Corpus fragile et caducum. Or. de Fin. 82. b. Quod fragile et caducum sit. de Or. 153. a. Possessio quasi caduca et uacua. de Am. 99. b. Illa autem caduca et incerta. Quasi uertum et caducum. I. Vietum. de Off. 48. b. Ficta omnia celeriter tanquam sterculi decidunt.

Caecatus, a, um. obcaecatus, lumine priuatus. de Cl. 189. a. Rabida et celeritate caecata oratio. Tuf. 163. b. Aliquis caecatus uicij.

Cacilius. pro S. R. 25. b. Cacilianus, na. Tuf. 202. b.

Cacitas, tis. priuatio sensus oculorum. Tuf. 250. a. A selepadiem ferunt, cum quidem quereret, quid ei caecitas attulisset, respondisse, ut puero uno esset comitator. Or. 249. b. Horribilis ista caecitas, etc. pro Dom. 234. a. Perena omnis oculorum ad caecitatem mentis est conuersa. de Ar. 252. b. An tibi luminis obesse caecitas plusquam libidinis. pro Dom. 239. a. In furore animi et caecitate: id est, furor et amentia.

Caeo, as. excaeco, caeci facio uel efficio, perdo oculos, oculus priuo. Tuf. 239. a. Animi acies caecatur erroribus. I. A. 193. a. Sed spes rapiendi caecat animos eorum. pro D. 225. a. Non enim te arbitror supelletilis meae cupiditate esse caecatum. de Fin. 14. 5. a. Democritus oculis se priuasse dicitur. pro Sest. 27. a. Qui largitione caecarunt mentes imperitorum.

Caeus, a, um. oculis captus, amens, furens. de Am. 106. b. Non solum ipsa fortuna caeca est, sed eos etiam plerumq. efficit caecos quos complexa est. I. A. 248. a. Quis hoc non uidet? quod fortuna, quae dicitur caeca, uidet? pro D. 234. b.

Quem unquam audisti tuorum cum sacrificij Bonae deae fieret, interfuisse neminem, ne illum quidem qui caecus factus est. de Fin. 121. a. Catuli qui iam despecturi sunt, caeci aequae ut hi, qui modo nati. pro Plan. 260. b. Sed ego caecum me et praecipitem ferri confitear in causa, si, etc. I. P. 92. a. Cupiditate caeca rapi. pro Cl. 59. b. Mater, quam caecam crudelitate et scelere ferri uidetis. pro Quint. 15. a. Aliquem caecum cupiditate atq. auaritia esse. de Inuen. 42. a. Caeca et temeraria cupiditas. pro S. R. 35. a. Ipsos caecos reddidit cupiditas et auaritia. pro Sest. 6. b. Ille caecus atq. amens furore. Or. de Ar. 255. a. Caecus amentia. contra Rul. 73. a. Cur hoc tam est obscurum atq. caecum? de Or. 141. a. Res caecae et ab aspectu iudicio remotae. pro Mil. 111. a. Caeca nox.

Caeus

Cedes, dis. occiso. Ep. 58. a. Bellum ex altera parte caede ostentat, ex altera seruitutem. Ep. 184. a. Cadem gladiator querit. pro S. R. 31. a. Qui in caede atq. ex caede uiuit. pro Mil. 118. b. Clodius multorum priuatorum caedes effecit. Or. 105. b. Caede, quae P. Clodius occisus esset, contra rem pub. esse factam. pro S. R. 20. b. Caedes indignissima maximeq. facta sunt. de Cl. 172. a. Cum in sylua sua facta caedes esset, etc. pro Cec. 293. a. Tu uim negabis esse factam, si caedes et occiso facta non erit? Ante. 195. b. Neq. patiar ut caedes ciuium inter se fiat. pro Syl. 180. b. Face re caedem uicinorum. de Pro. 75. a. Conducere aliquem ad caedem faciendam. pro Plan. 278. a. A seruis caedem fieri senatus, Reip. exitiosum fuisse. At. 246. b. Mihi res spectare ad caedem uidetur.

Cedo, dis. cedo, caesum. tundo uerbero, occido. I. A. 213. b. Cum enim serui publici loris ceciderunt. Or. 252. a. Quos Antonius in conuiuiu loris caedi iubebat. Antequam. 195. b. Serui ad supplicium caesi uerberibus trahuntur. I. V. 264. b. Cadere aliquem uirgis. Or. de D. 92. a. I. V. 90. a. Cadere ianuam saxis. de D. 126. a. Cadere silicem. I. V. 206. a. Lapis aliquis cadendus et asportandus fuit. I. A. 189. b. Antonius caedit greges armentorum. At. 79. a. Hic ad I. I. Id. Octob. magnum hostium numerum caedimus. pro Mil. 104. a. Ille dies, in quo T. Gracchus est caesus. de D. 126. b. Qui robur illud caecidit, dolauit, inscripsit. de D. 115. a. Arbores simul cum luna senescentes tempestine caedunt, quia tum exsiccae sunt. de Leg. 158. a. Roscius in senectute numeros in cantu ceciderat.

Celo, as. occulto, obscure, fero. (Indico. I. V. 249. a. Quamobrem ita iste pyrrata celatus est? de N. 16. a. Nec tu me celas, ut Pythagoras solebat alienos. Ep. 61. a. Existimare debes te maxime de rebus a fratre esse celatum. Ep. 105. b. Bassus noster me de hoc libro celauit. pro Cl. 57. b. Non est profecto de ueneno illo celata mater. At. 167. b. Iam celandum magis de nostro consilio, quem ad diem uideretur. Or. 219. b. O uirum simplicem, qui nos nihil celat. Acad. 15. b. Vnum tamen illud non celant. contra Rul. 68. a. Cum familiariter me in eorum sermone insinuare ac dare, celabar, excluder. Q. Fr. 317. b. Sed heus tu celari uideor a te. pro Syl. 174. b. Credo indices celatum esse Caspium de Sylla uno. Acad. 15. b. Aut cur celatis quasi turpe aliquid sententia uestram? At. 239. a. Saesum pete, caelus, ego nunquam indicabo. Q. Fr. 326. a. Sed tamē indicabo tibi, quod in primis te celatu uolebam. Off. 59. a. In omni deliberatione, et celandi et occultandi spes remouenda est. Acad. 39. a. Nec tamē istum cessare, sed celare quae scribat existimo. Off. 59. b. Si omnes deos hominesq. celare possumus, nihil tamē iniuste faciendum est. pro Deiot. 147. a. Si te palam interemisset, deos quidem nunquam celare potuisset, homines uero fortasse celasset.

Cementum, ti. lapides rudes et fracti. pro Mil. 115. b. Repente lintibus in eam insulam, materiam, calcem et cementa conuexit. Q. Fr. 228. b. Quid si cementum non haberem, deturberem aedificium? de D. 129. a. Num haec in late re aut in cemento ex quibus effecta est, ualere potuit. pro Dom. 225. b. Nec illi cementi ac tegulorum meorum tectorum se famem suam expleturos putauerunt.

Cepto, as. incipio. de Fin. 130. a.

Ceruleus, lea. color caeli, ceruleus, cumatilis. de N. 17. b. Oculos ceruleos esse Neptuni.

Cerulus, a, um. de D. 89. a. Ad caeli cerula templa. Or. In Arat. Cerula astra.

Cerula. id est, maria. de Fin. 136. b. poeta.

Cesar, ris. de Cla. 188. a. De Cesare ita iudico, illi omnium sero oratorum latine loqui elegantissime. Or. ibi. Caesar de ratione latine loquendi accuratissime scripsit. ad Cicero nem. At. 124. a. Sed hoc raras horribili uigilantia, celeritate, diligentia est plenum. id est, Caesar. de D. 113. a. Caesar in Curia Pompeiana occisus est. Tuf. 239. a. C. Caesar a C. na interfecit, etc. Or. L. Caesar eodem tempore.

Cesarianus, a, um. At. 258. a. Cesariana celeritas.

Cesena. urbs. *

Cesim, incisim. Or. 219. a. Membratim adhuc, deinde cesim diximus, etc.

Cesius, a, um. ceruleus, glaucus color, quales sunt felium oculi. de N. 17. b. Cesios oculos Mineruae. ad Her. 39. b. Hominem cesium.

Cestus, stus. Tuf. 183. b. Pugiles cestibus contusi ne ingemiscunt quidem. Genus est clauae ex corio et plumbo.

Cesius, a, um. I. A. 258. b. Exercitum hostium cesium fustumq. cognoui. At. 277. a. Hostes cesos fugatosq. esse. pro Clu. 58. b. Hostie caesa. At. 77. b. Ne quid inter caesa et porreata, ut aiunt, oneris mihi addatur.

Cetera, um. reliquus, alius. Q. de Pet. 107. a. Sed hoc non monē amicorum in petitione latius patet, quam in cetera uita. At. Cetera in re. At. 90. b. Iam cetera iurisdictione, nec imperita, nec demes, cum admirabili facilitate, contra Rul. 63. a. Tu Rulle, missos enim facio ceteros. I. V. 209. b. Q. Calidius eques Rom. cum ceteris Siculis. de In. 62. a. Is et ceteras tabulas complures pinxit, et Helena se pingere si mulachrum uelle dixit. de In. 73. b. Et id signis confirmandum huiusmodi, ex cetera diligentia, ex antea factis, etc. I. V. 211. a. Argentum illi ceterum purum apposuerat. de In. 53. a. Si uestes et ceterum ornamentum habeat. Epist. 49. a. Ceteri et cetera eiusmodi sunt, ut, etc. de Fin. 64. b. Apud ceteros autem philosophos, qui quae sunt aliquid tacet. de Fin. 54. a. De cetero uellem equidem aut ipse doctrinis esset instructior, aut ne deterruisset alios a studijs. de In. 51. a. Molestia, amor, et cetera, quae in simili genere uersantur. contra Rul. 73. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur, hunc quasi gradum quandam atq. aditum ad cetera iactum intelligetis. de Or. 122. b. Si mihi filius gignitur, isq. prius moritur, et cetera. Or. 132. b. Agas aestimum, et cetera. Top. 223. a. Et cetera. At. 34. a. Itemq. cetera. Or. 20. a. Et quae sequuntur, id est, et cetera. Off. 2. b. Et quae sunt generis eiusdem. Or. 3. a. Vt alia eiusdem generis. Et Top. 224. b. Et cetera generis eiusdem. Off. 12. b. Et si quid eiusmodi. Tuf. 214. a. Et si qua sunt familia. de Fin. 140. b. Benignitas, comitas, quaeq. sunt generis eiusdem. At. 231. a. Oloca cetera, quam ualde expetenda, interpellantium autem multitudine penē sugienda: id est, in ceteris rebus. Q. Fr. 315. a. Ego me in Cimano et Pompeiano, praeterquam quod sine te, ceterum satis commode oblectabar: id est, in ceteris rebus.

Ceteroquin, uel ceteroqui, alioquin. Or. 204. b. Illam autem concinnitatem adhibet quidem hic subtilis, quem nisi quod solum, ceteroquin recte quidam uocant Atticum. de N. 13. b. Sed Simonidem arbitror: non enim poeta solum suauis, uerum etiam ceteroqui doctus, sapiensq. traditur. Ep. 92. b. At. 186. a.

Ceterum, sed. At. 230. a. Ceterum quis non? id est, impetrabit. At. 285. b. Ceterum nequicquam perijt ille, etc. Ep. 92. b. Ceterum is mihi quidem locus non displicet.

Caicus, fluuius. pro Flac. 161. a. Longe est a Tiberi ad Caicum.

Caeceta.

Caeceta

Caicta, t.e. urbs à nutrice Aeneae sic dicta. pro Pom. 10. a. **Portus Caictae** celeberrimus et plenissimus nauium.

Caluiz, pro Mar. 130. a. Ut quia in aliquo libri exēpli causa id nomen inueniant, putarunt omnes mulieres, quae coemptionem facerent **Catas** uocari.

Calamifier, stri. Arcus quaedam, qua calfacta capilli intorquentur, et ornatus accersitus. Or. 204. a. Remouebitur omnis ornatus, quasi margaritarū, ne calamifieri quidem adhibebuntur. Postquam. 207. b. Frons calamifieri notata uestigijs. De Cla. 189. a. Caesar ineptis fortasse gratum fecit, qui uoluit illa calamifieris inurere.

Calamistratus, a. um. calamifieris iniustus. pro Sest. 6. b. **Calamistrata** coma. et Postquam. 207. a. **Calamistratus** saltator.

Calamitas, t. is. miseria, erumna, perniciosa, aduersa uel incōmoda fortuna, incōmoda res, offensio. pro Pom. 6. b. Hec uobis prouincia non modo à calamitate, sed etiam à metu calamitatis est defendenda. At. 277. a. Nemo maiorē calamitatem morte Panse accepit. I. A. 212. b. Resp. nullā calamitatem accipere potest sine culpa senatus. At. 42. a. Proparauit, ne quid absens acciperet calamitatis. pro Pō. 12. b. Accepta in Ponto calamitate ex eo praelio, hostium opes animiq; creuerunt. I. C. 99. b. Quanquam uidebam perniciem meam cum magna calamitate recip. esse coniuētam. de D. 86. b. Ob eam causam pop. Rom. maximam calamitatem cepit.

Calamitosus, a. um. erumnosus, calamitate affectus. Or. 329. b. Quae non infrequens hora antecedente calamitosior pop. Rom. illuxit? Tus. 217. b. Miseri, afflicti, erumnosissimi, calamitosi. Ep. 132. b. Aliquis magis fortuna quam culpa calamitosus. At. 118. a. Flagitiosa et calamitosa fuga. de Or. 130. b. Calamitosus homo. I. V. 96. a. Calamitosa tempestas. de Fin. 137. b. Calamitosum oculum. Ep. 93. a. Calamitosissimum bellum.

Calamus, m. frutex aquaticus ad scribendum aptus. At. 96. b. Cum instituissem ad te scribere, calamumq; sumptissimē. Q. Fr. 316. a. Calamo et atramento temperato, charta etiam dentata res agetur.

Calantica, t. e. tegmen capitis muliebre. Cic. in Clodiuum apud Nonium: Tunc cum metiretur pedes susci cum calanticam capiti accommodares, etc.

Calatia, a. oppid. At. 257. a.

Calata, t. e. idem. I. T. 169. b. pro Sest. 19. a.

Calatinus, m. I. V. 169. b. Ep. 219. b. I. P. 82. a.

Calchas, uates. de N. 27. a. 98.

Calcar, ris. equi stimulus, quod ad calcem alligatur equitatis. At. 85. a. Adscribit etiam et quasi calcar admouet, intercessisse se pro ijs magnam pecuniam. de Or. 14. 6. a. Dicebat isocrates, doctor singularis, se calcibus in Ephoro, contra autem in Theopompo frenis uti solere. At. 86. b. Alter frenis eget, alter calcibus. de Cla. 183. a. Alteri se calcaria adhibere, alteri frenos.

Calceamentum, t. i. Tus. 246. a. Mihi amictui est Scythicum tegmen, calceamentum solorum callum, cubile terra.

Calceatus, a. ū. pro Cal. 50. b. Hoies calceati et uestiti.

Calceolus, li. de N. 17. b. Sospita, cum pelle caprina et calceolis repandis.

Calceus, c. ei. pedū uestitus et tegmen ex corio. de Or. 105. a. si mihi calceos Sycionios attulisses, non uterer, quāuis essent habiles et apti ad pedem. I. A. 175. a. Rediui cū calceis et toga, nullis nec caligis nec lacerna.

Calcitro, as. calce percussio. pro Cal. 45. a. Eum habere tuis copijs deuinctum non potes, calcitrat, respuit.

Calculus, li. lapillus, ratio. de Or. 130. a. Demosthenes coniectis in os calculis summa uoce uersus multos uno spiritui pronuntiabat. de Fin. 77. a. Voluptatū ne calculus subductis praelium inuenit. At. 129. a. Quare nunc ad illos calculos reuertamur, quos tum abiecinus. de Am. 107. a. Hoc est quidē nimis exigue et exiliter ad calculos reuocare amicitiam, ut par sit ratio acceptorum et datorum.

Calcfacio, c. is. calcfacio. Q. Fr. 322. a. Eodē die Gabiniū ad populum luculenter calefecerat Memmius.

Calefio, s. is. At. 14. b. Balneū calefieri iubeo. ad Her. 20. a. Fauces calefiunt, et arterie complentur.

Calendae, arum. Q. Fr. 325. a. Hec scripsi ad octauum Calend. Nouemb. At. 4. b. Ad V. 111. Calend. Decembris. De Calendis, Nonis, et Idibus, et earū locutionibus abunde uide in libro figurarū nostrarū. Vide etiam Liliū Gregorij Syraldi Ferrariensis, de Annis, etc. libellum.

Caleo, les. calidus sum. de Sen. 88. a. Vna uestita pampinis, nec modico tempore calet, et nimis solis defendit ardore. ad Her. 28. b. In re frigidissima cales, in feruentissima ma friges. de Fin. 55. a. Sentiri hoc putat, ut calere ignem, niuem esse albam. pro Plan. 270. b. Illud uerō crimen de nummis, quos, etc. caluit re recenti, nunc in causa refraxit. de Cla. 186. a. C. Lentulus calet in agendo. I. V. 89. b. Posteaquam Jatis calere res Rubrio uisa est. At. 65. b. Ita q; iudicia calet. In Sal. 272. a. His micis et mae et uestra iam aures calet.

Calefco, s. is. calidus fio, calfio. de Sen. 89. a. Vbi enim potest illa etas etque calefere uel applicatione uel igni? de N. 54. a. Anima quae spiritu in pulmones ducitur, calca scit ab ipso spiritu.

Cales, ium opp. contra Rul. 85. b. I. A. 245. a.

Calenus, n. s. Ep. 132. a.

Calcfacio, c. is. Ep. 262. b. Calface hominem. et 115. b. Si parti uos nihil calcfaciunt.

Calidus, a. um. de N. 30. b. Omne quod est calidū et igneū, cietur et agitatur motu suo. Tus. 157. a. Calidior est enim, uel potius ardentior animus, qui in hic aere, etc.

Calige, arum. tibarum tegumentum. I. A. 175. a. Rediui cum calceis et toga, nullis nec caligis nec lacerna. et ibid. Cū caligis et lacerna cucurissi. At. 24. a. Mihi eius calige ut faciae cretatae non placebant.

Caliginosus, a. um. obscurus, caligine tectus. de D. 107. a. Si obscurior et quasi caliginosa stella fuerit. Tus. 161. a. Nebulosum et caliginosum caeli. et 157. a. Caelum humidum et caliginosum est, propter exhalationes terra.

Caligo, as. In Arat. Atq; aram tenui caligans uestiet umbra. et ibid. iterum. poetae.

Caligo, nis. tenebrae. Postquā. 205. a. Ex superioris anni caligine et tenebris lucem in Rep. respicere coepistis. pro Plan. 279. b. Vide nunc caliginem temporum illorū cōtra Rul. 74. b. Nunc tetrīs tenebris et caligine eō se peruenturos putant. I. A. 240. a. Quod uidebam equidem, sed quasi per caliginē perstrinxerat aciem animi Brutī salub. et ibid. Discussa est illa caligo, quam, etc. Item in Arat. Aliquā obscura caligine tectum.

Calix, c. is. poculū. I. P. 94. a. Toreuma nullū; maximū calices, ne cōtemnere suos uideretur. Tus. 200. a. Quid huc calix nulli impingendus est, ut plorare desinat?

Caleo, les. scientia habeo, arte quadam praeditus sum. pro Cor. 61. b. Ignosco tibi, si neque Pœnorum iura callos, neq; etc. Ep. 50. a. In illis rebus exercitatus animus calcare iam debet. I. A. 162. a. In quo scientia habes quae istos am. Callidē acutē, non incallidē, caute. Or. 205. b. Callidē arguteq;

arguteq; dicere. pro Fl. 150. b. et de D. 131. b. callidē accessit.

Calliditas, t. is. malitia, astutia. Part. 236. b. Prudentia malitia imitatur. Of. 75. a. Fuit igitur multa calliditas per uersa imitata prudentia. Of. 13. a. Plato inquit scientia, quae est remota à iustitia, calliditate potius, quam sapientia esse appellandam. de Ar. 248. a. Poeni calliditate ualeat. Part. 242. a. Genus eiusmodi calliditatis et calumniae retrahatur in odium iudicis.

Callidus, a. um. astutus, uersutus, uaser, malitiosus, peritor, eruditus, artificio simulationis, ueteratorius, ueterator, nō incallidus. I. V. 155. a. Deinde in hoc homo luteus etiam callidus et ueterator esse uult. de N. 64. b. Chrysiptus homo sine dubio uersutus et callidus. callidos uoco quorum tanquā manus opere, sic animus usu cōcēluit. de Fin. 75. b. An quod illa callida est et ut optime possit architectari uoluptates. Of. 7. b. Nimis callida et malitiosa iuris interpretatio. Of. 22. a. Callidum et uersutum factum Solonis. pro Clu. 56. b. Qui ad fradem callidi sunt.

Calliope, pes. una musarū, a uocis bonitate dicta. At. 24. b. Hec mihi cū in eo libro, in quo, etc. Calliope ipsa perscripserit, nō opinor esse dubitandum, quin semper, etc.

Callipides, t. e. tragœdus quidā. At. 207. b. Bienniu praterijt, cum ille Callipides assiduō cursu cubitum nullum procefferit.

Callis, s. femita. pro Sest. 5. b. Italiae Callis. et aliās, Caulas.

Callum, li. cutis usu facta densior. Tus. 246. a. Mihi calceamentum est solorū callum. et 182. b. Et ipse labor quasi callum quoddā obducit dolori. Tus. 127. a. Conuetudo diuturna callum iam obducit stomacho meo.

Calones, militum ministri. de N. 62. a.

Calor, ris. ardor, nimius solis ardor, tepor. At. 216. b. Vitādi calorū causa Lanuuij tres horas acq̄uicui. de N. 30. b. Omnia quae alantur et crescant, cōtinere in se uim caloris, sine qua neq; alii possent neq; crescere. et 52. b. Si est calor, a sole se opponit. et ibid. Elefantū flutu nimij temperantur calores. de Vn. 203. b. Causa quae uim habeant caloris et frigoris. de Or. 103. a. Nunc Scenolla paulū requiescet, dum se calor frangat, et nos ipsi quoniam id temporis est, ualeatūmi demus operā. Q. Fr. 317. a. Scito nunquā me a causis distributorū fuisse, atq; id anni tempore grauis simo, et calorib. maximis. et ibid. b. Ego ex maximis calortibus (nō enim meminimus maiores) in Arpinati summa cū amœnitate fluminis me refeci ludorū diebus. de Sen. 88. a. Vna uestita pampinis, nec modico tempore calet, et nimis os solis defendit ardore. et ibid. Vna et succo terra et calore solis augetur. Of. 35. a. Tecta quibus et frigorū uis pelleretur, et calorū molestia sedarentur.

Calpe, pes. promontorium in Aphrica. Ep. 164. a.

Calutium, t. i. Caluae nuditas, cum sine capillo est caput. Tus. 204. a. Perinde stultissimus rex in luctu capillū sibi uellebat, quasi caluitio mœror leuaretur.

Calumnia, n. i. iniusta uexatio et fraudulenta interpretatio. Part. 242. a. Genus eiusmodi caliditatis et calumnie retrahatur in odium iudicis. pro Cec. 296. b. Aequitatis iudicij cum erit, caue in ista tam frigida tanq; icuina callūnia delitescas. pro Mil. 115. b. Qui calumnia litū fundos alienos petebat. I. V. 122. a. A quo H. S. C. Milla per calumnam malitiāq; petita sunt. Q. Fr. 294. b. Illa acerrima iniuria pratorum auaritia calumnia. pro Clu. 35. b. Nec sine ignominia calumniae relinquere accusationē poterat. et 52. b. Hic nobis patronis calumnia fortasse non effugiet. de Fat. 146. b. Itaq; premebat alio modo, nec illā adhibebat calumnam. pro Dom. 220. b. Illud in primis ne qua

calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur. et ibid. Quae maior calumnia, quam uentre imberbe adolescentium dicere filiu senatorem pop. Rom. sibi uelle adoptare? pro Dom. 223. a. Accusare propter calumniae metum non est ausus. Sal. in Cic. 271. a. Qui uerō nihil poterat, is erat calumniae proximus. Epist. 4. a. Res ab aduersarijs nostris extracta est uarijs calumnijs. et 2. a. Senatus religionis calumnia, non religione, sed maleuolentia cōprobat. Of. 7. b. Exsunt etiam iniurie sepe calumnia quadā et nimis callida et malitiosa iuris interpretatione. Acad. 17. a. In minimis rebus pertinacia reprehēditur, calumnia etiā cōercetur. Ep. 117. a. Nam de diuinatione Appius cum callumiam iurasset, cōtendere ausus nō est, Pollioq; cessit. Item irare calumnia uulgo dicitur, irare de calumnia, quod sit ante litē contestatā. Ep. 116. b. C. Sempromius Rufus callumiam maximo plausu tulit, quod is, etc. At. 56. b. Metellus calumnia dicendi tēpus exemit. In Sal. 272. b. Sed est quaedam calumnia, quā unusquisq; nostrū testante animo suo fert de eo, qui saluum crimen bonis obiecat. I. C. 105. a. Tongillus, quem amare in pretexta calumnia ceperat. Calumniator, ris. pro Cec. 297. b. Scriptū sequi calūniatoris est. et I. V. 81. b. Calumniatores de sinu suo apposuit, qui illam hereditatē Veneri Brycinæ cōmissam esse dicebant. et 112. b. Etenim erat eiusmodi causa, ut ipse prator cum quaereret calumniatorē, paulo tamen consideratiorē reperire non posset. pro Quin. 16. b. Aliquis calumniator atq; improbus.

Calumnior, aris. calumnia adhibeo, uexo, malitia ago. pro Quin. 12. a. Tacet res in controuersijs isto calumniante bienniu. Postquā. 210. a. Meq; etiā si diuini calūniarētur redire iussisset, pro S. R. 27. a. Is aperte iudificari ac calumniari scies uidetur. Ep. 129. a. Nam quod antea te calumniatus sum, indicabo malitiā meam. Ep. 126. b. Sed calumniabar ipse me, putabam, etc. ad Her. 7. b. Defensoris locus est, cum accusatorem calumniari criminatur.

Calx, c. is. pars posterior pedis, finis rei cuiusq;. I. V. 159. b. et pro Syl. 180. b. Ibi cum pugnis et calcibus consissus esset, promijit, etc. ad Her. 41. a. Huc subsellium quoddā calce premeus dextra pedē desingit. Tus. 243. b. Certare pugnis et calcib. Tus. 151. a. Nunc uideo calcem ad quem decursum est, hinc est, finē. de Sen. 94. b. Nec uerō uelut quāsi decurso spatio à calce ad carceres reuocari. de Am. 115. a. Quibus cum tanquā e carceribus emissis, cū ijsdē ad calcem (ut dicitur) peruenire possis. pro Mil. 115. b. Repentē in eam insulam, materiam, calce et cœmenta conuexit.

Calypso, Off. 23. a. Quam multa passus est Ulysses in illo errore diuturno, cum mulieribus (si Circe et Calypso mulieres appellandae sunt) inseruiret, etc.

Camellus, li. de N. 50. b. Camelli adiuuantur proceritate collorum.

Camera, r. e. testudo, fornix, tectum incuruum. Quin. Fr. 318. a. Pauimenta recte fieri uidebantur, cameras quasdam non probauit, mutariq; iussi.

Camertinum, urbs. At. 130. a.

Camers, t. is. pro Syl. 177. a. et pro Cor. 64. b. In agro Camerti, Piceno, uel Gallico.

Camertinus, na. pro Corn. Balb. 64. a. Camertinum foedus.

Caminus, ni. Ep. 100. a. Valde metuo, ne friges in hibernis, quamobrem camino luculento utendum cenfeo.

Campania, e. regio. pro R. 92. a. Cū tanto studio C. R. 4 birius totius Apuliae, singulari uolūtate Campanie uicinisq; tīs ornatur?

Campanus, a. um. contra Rul. 64. b. Superbia nata Ca-
 pna esse ex Campanorum fastidio uidetur.
Campester, stris, stre. pro Cel. 39. b. Vt exercitatione
 ludiq; campestri tunicati uteremur.
Campus, pi. ager, saltus, planities. contra Rul. 85. b. A-
 gros nostros cum suis optimis atq; uberibus campis conse-
 rendos scilicet non putabunt. de D. 99. b. Babylonij in cam-
 porū patentibus equoribus habitates. et ibid. Cilices cam-
 pos et montes hyeme et estate peragrāt. de N. 45. b. Im-
 pendentium montū altitudines, immesitatesq; camporū.
 et 58. b. Spacia frugifera et immensa camporū. I. A. 137.
 b. Is campi Leontini duo millia iugerum immunia possi-
 det. de D. 92. b. Cum in uilla quadam campi Atinatis mane-
 res. pro Mur. 123. a. Nullū nobis fors campū dedit, in quo
 excurrere uirtus cognoscūq; posset. pro Cec. 30. 1. a. Et me
 ex hoc (ut ita dicā) campo equitatis ad istas uerborū angu-
 stias reuocas. I. A. 26. 1. a. Magnus est in rep. cāpus, ut sapiē-
 ter dicere solebat Crassus, multis apertus cursus ad laudē.
 Acad. 28. a. Cum sit campus in quo exultare possit oratio,
 cur eā in tantas angustias cōpellimus? Off. 13. a. Hinc Rhe-
 torum capus de Marathone, Salamine, etc. Attic. 75. b.
 Non habet satis magnū campum ille tibi non ignotus cura-
 sus animi mei. de Or. 149. b. Ex ingenti quodā immensoq;
 campo in exiguum sanē eorum oratore cōpellitis. de Or.
 154. a. In hoc tanto tanq; immenso campo licet oratori
 uagari liberē. pro Rab. 92. b. Qui in campo Martio comi-
 tū centuriatis auspicio in loco cruce de signi tubes. Qu.
 Fr. 307. a. In campo Martio comitia consules habebant.
Cancelli, orum. septa quaedā in modum retis facta. pro
 Q. 6. a. Si extra hos cancellos egrediar, quos mihi ipse cir-
 cūdedit. I. V. 178. a. Satis ne uobis pratoris improbo circū
 dati cancelli uidentur in prouincia, imo uerō in sella ac tri-
 bunalī? de Or. 89. b. Quasi certarum rerum forensibus cā-
 cellis circumscripta scientia. pro Sest. 25. b. Tantis est ex fo-
 ri cancellis plausus excitatus.
Cancer, cri. aquaticum animal, et celeste signum. In
 Arat. Et claro colluces lumine cancer, in quo consistens cō-
 uertit curriculum sol.
Candania, iute. regio. At. 177. a. Ex castris ad imā Can-
 dauiam. At. 41. b.
Candelabrum, bri. In quo infigitur candela ad præluccē-
 dum. I. V. 154. b. Iam non querō unde tot candelabra, sed,
 etc. I. V. 213. b. Lecti arati et candelabra aenea. I. V. 214.
 a. Candelabrum et gemmis clarissimis et opera mirabili
 perfectum.
Candens, tis. igneus, accensus, candore fulgens. Off. 37.
 b. Dionysius candente carbone sibi adurebat capillum. In
 Arat. Candens circūsid est, orbis lacteus, uel circulus lacte-
 us. Ad Her. 38. b.
Candidatorius, a. um. At. 1. b. In omni munere candida
 torio fungendo.
Candidatus, a. um. candida ueste indutus, quales erant
 Romæ qui magistratū petebant. pro Mur. 134. b. Nō pla-
 cet mihi inquisitio candidati prænunciā repulsæ. Q. Frat.
 316. b. Tribunitij candidati. pro Mur. 137. b. Pratorius cā-
 didatus et consularis. At. 6. a. Scito nihil tam exercitum
 esse nunc Romæ quam candidatos. At. 1. b. Nemo est enim
 ex ijs, qui nunc petunt, qui si in nostrum annum reciderit,
 firmiter candidatus fore uideatur. I. P. 91. a. Officiosisima
 natio candidatorum.
Candidē, sincerē, purē, benignē. Ep. 115. b. Cauendum ti-
 bi erit, ne parum simpliciter et candidē posuisse inimici-
 tias uideare. Celij.

Candidulus, a. um. Tuf. 27. b. Candiduli dentes, ueni-
 sti oculi, etc.
Candidus, a. um. albus, purus, sincerus. Or. 201. b. Plu-
 rum quoddam et candidum genus dicendi.
Candor, oris. de N. 33. b. Solis candor illustrior est quā
 ullus ignis. de Som. 128. a. Circulus lacteus splendidissimo
 candore inter flammās relucens. In Ar. Lacteus hic nimio
 fulgens candore notatur. de N. 16. a. Ille fulgēs et candore
 mixtus rubor. pro Cel. 45. b. Candor huius te perpulsi-
 or. Tuf. 162. a. Cum uidemus speciem candoremq; coeli.
 Or. 104. a. Fucati uerō medicamenta candoris et ruboris
 omnia repellentur.
Canephora, arū. quid sint explicat ipse Cic. I. V. 201. d.
Canescō, cis. senescō. de Leg. 156. a. Eaq; quercus de fra-
 tris mei Mario canescet seculis innumerabilibus. de Cla.
 165. b. Cum oratio iam nostra canesceret, haberetq; suam
 quandā maturitatem et quasi senectutem.
Canis, orum. albi senectute capilli. de Sen. 90. a. Nō can-
 ni, non rugę repente auctoritatem asserre possunt.
Canicula, le. Stella que et Sirius dicitur, in ore canis cō-
 lestis. de D. 12. 7. b. In his locis post solstitiū canicula exori-
 tur, apud Troglodytas ante solstitium. de D. 107. b. Cei or-
 tum canicule diligenter quotannis solent seruare. de N.
 64. 1. Ratio. em et orationem canicula non habet.
Canis, nis. de N. 58. a. Canum fida custodia, amans do-
 minorum adulatio, odium in externos, incredibilis ad inue-
 stigandum sagacitas narium, alacritas in uenando. pro S.
 R. 27. b. Canes publicē aluntur in Capitolio, ut significēt
 si fures uenerint. pro S. R. 27. b. Alij canes et latrare et
 mordere possunt. pro S. R. 33. a. Nihil mali est, canes ibi
 quā plurimos esse, ubi permulti obseruandi multa q; ser-
 uanda sunt. I. V. 206. b. Canis uenaticus. de L. 162. a. Aeg-
 ptij canem et selem ut deos colunt.
Canistrum, stri. siccina, cista uiminea. At. 87. a. Lanci-
 bus et splendidissimis canistris nos soles pascere.
Canities, ei. Off. 330. a. O turpem exacta dementiā et
 tate caniciem.
Cannæ, arum. locus. Tuf. 167. b. de N. 76. a.
Cannenfis, nenfe. de Clar. 165. b. Cannenfis pugna.
 40 pro S. R. 33. a.
Cano, nis. sono, canto, cantus edo, uaticinor. de D. 120.
 a. Galli uicti silere solent, canere uictores. et 134. a. Si can-
 nere uelim, uel uoce uel fidibus. de Or. 139. b. Tibicen sine
 tibijs canere non potest. Or. 199. a. Inclinata ululatiq; uo-
 ce more Asiatico canere. de Cla. 170. b. Carmina quę apud
 Homerum in Phæacum epulis canuntur. de N. 62. a. Ad
 harmoniam canere mundum Pythagoras existimat. et 20.
 a. Tibie modulātē canentes, et fideiule numerosē sonan-
 tes. de D. 86. b. Lituis, quo canitur. I. V. 170. b. Cum in eis
 cōiuijs symphonia caneret, maximisq; poculis ministrā-
 retur, retinere solitus est aratores, etc. Or. 200. b. Thucy-
 dides de rebus bellicis canit quodammodo bellicum. de Or.
 141. a. Cum cecinisset id carmen, quod in eum scripserat.
 Tuf. 149. a. Epaminundas fidibus præclare cecinisse dici-
 tur. et 148. b. Est in Originebus, solitus esse in epulis can-
 nere cōiuius ad tibicinē de clarorum hominum uirtutib.
 Tuf. 177. b. Aut si absurdē canat is, qui se haberi uelit mu-
 sicum. I. A. 241. a. Canere receptui. I. V. 86. b. Intus canere.
 et cōtra Rul. 80. a. Atq; hoc carmē iste non uobis, sed sibi
 intus canit: id est, ad suam utilitatē refert. de Cla. 181. a. Tibi-
 bicen Antigidas dixit discipulo sanē frigidē ad popu-
 lum, mihi canē et Musis. I. C. 115. a. Vi hęc quę nunc sūt,
 canere dij immortales uiderentur: id uaticinari.

Canon,

Canon, onis. regula. Ep. 163. a. Sed heustu, qui uerborū
 esse meorum scriptorum soles.
Canopite, arum. qui Canopum insulam, ad hostium
 Nilī incolunt.
Canorus, a. um. ad cantum inflexus, clarus. de D. 120.
 a. Gallus est animal canorum sua sponte. de Cl. 186. a. Vox
 suauis et canora. de Sen. 82. b. Omnino canorum illud in
 uoce splendet in senectute. Off. 27. a. Sine contentione
 uox nec languens nec canora. de Or. 145. a. Profuens quid-
 dam habuit Carbo et canorum. de Cla. 174. a. Canorus ora-
 tor et uolubulis. Vox canora. (Vox) iusticia. Aca. 6. b. Hoc
 dulce, canorum illud, hoc bene olens.
Canterius, terij. equus castratus. de N. 62. a. Eos tu can-
 terijs albis obuiam Vaciano uenisse existimas? Ep. 138. a.
 Potes mulo isto, quem tibi reliquimus dicis esse, quando can-
 terium comediisti, Romam peruehi.
Cantharis, ridis. uernis quidā uiridis, grauitate olens,
 et qui sumptus interimit. Ep. 139. b. Caus accusante L.
 Crasso cantharidas sumpsisse dicitur. Tuf. 251. a. Theodo-
 rus Lysimacho mortem munitanti: magnū uerō, inquit, ef-
 ficisti, si cantharidas uim consecutus es.
Canticum, ci. Actus comedie, et pars liberior et la-
 sciūtor cantus. Ep. 140. a. Fortē nosti canticū. Or. 202. a.
 Est etiā in dicendo quidā cantus obcurior, non hic ē Phry-
 gia et Caria Rhetorum epilogus, penē canticum, sed ille
 quent, etc. de D. 131. b. Cantibus alijs. Canticis.
Canitena, ne. cantio. At. 19. a. Vt crebro mihi inuiser-
 ret Epicharmus canitenam illam suam uirgē, etc. id est,
 esto sobrius. de Or. 93. b. et 115. b. Qui non Græci alieuius
 loquacitatem sine usu, neq; ex scholis canitenā requirūt.
 Epist. 177. a. Totam istam canitenam ex hoc pendunt, ut
 quā plurimum lucrifaciant.
Canito, onis. canitena. de Cla. 184. a. Idq; ueneficij et
 cantionibus Ticinie factum esse dicebat.
Canitiuncula, le. de Fin. 136. b.
Canitio, as. de Cla. 171. a. Carmina in epulis esse canti-
 tata à singulis conuiuii de clarorum uirorum laudibus, in
 Originebus scriptura reliquit Cato.
Canto, as. cano, cātus edo uel fundo. de Or. 134. b. Quid
 ploras pater? mirum ni cantem, condēnatus sum. I. C. 100. 40
 a. Pueri lepidi et delicati, qui cantare et psallere didice-
 runt. Q. Fr. 314. a. Iam pridem, ut seijs, istum canto Cæsare.
 de D. 120. a. Cur ante lucem galli cantant. et 96. a. Galli
 gallinacei canere cœperunt.
Cantor, oris. de Or. 105. b. Leguleius quidam præco-
 actionum, cantor formularum, aucepit syllabarum. et in
 Vatin.
Cantus, tus. symphonia, uocis inflexio. pro S. R. 41. a.
 Cantu uocū, neruorū et tibiarū totā uicinitas personabat.
 Acad. 6. b. Oculi pictura tenentur, aures cantibus. pro
 Mur. 128. b. Te gallos, illum buccinarū cantus excusitat.
 de Leg. 190. b. Plato ait musicorū cantibus mutatis muta-
 ri ciuitatum status. de D. 103. b. Qui sono quodā uocū et
 Phrygijs cantibus incitantur. de Leg. 182. b. Ad cantus et
 ad tibicinē persequi laudes clarorū uirorum, Tuf. 148. b.
 Neruorū uocumq; cantus. Or. 202. a. Est etiam in dicendo
 quidā cantus obcurior, etc. et de Or. 111. b. Quis cantus
 moderatē orationis pronuntiatione dulciore inueniri pos-
 test: quod carmen artificiosa uerborum conclusionē apti-
 us? Tuf. 248. a. b. Tibicines, iij; qui fidibus utuntur, suo
 non multitudinis arbitrio cantus numerosq; moderantur.
 de Or. 152. a. Quanto molliores sunt et delicatiores in can-
 tu flexiones et falsæ uocules, quā certæ et seueræ? pro

Arch. 189. a. Bestia sepe immanes cantu sectantur atque
 consistunt. de Som. 129. a. Quod docti homines neruis imi-
 tati atq; cantibus aperuere sibi rediit ad hunc locum. pro
 Cel. 44. b. Accusatores cantus et symphonias iactant. de
 D. 97. a. Sepe uocum grauitate et cantibus pelluntur ani-
 mi uehementius. et 83. a. Haud modicos tremulo fundens ē
 gutture cantus. de Or. 107. b. Solet Roscius dicere, se quo-
 plus sibi etatis accederet, eo tardioris tibicinis modos et
 cantus remissiores esse facturum. I. V. 242. a. Cantus sym-
 phonie. pro Mur. 128. b. Cantus buccina.
Canus, a. um. albus, candidus. de D. 82. b. Saxaq; cana
 salis niueo spumata liquore. et in Ar. Nec metuunt canos
 munitanti murmure fluctus.
Canisium, ij. op. At. 134. b.
Capacitas, tis. spatium capiendi. Tuf. 161. a. Vtrum ca-
 pacitatem in animo putamus esse? Tuf. 161. a. Qui enim
 fundus, aut quæ talis animi figura intelligi potest? aut quæ
 tanta omnino capacitas?
Capax, cis. quod aliquid capere potest, capio. Or. 206.
 a. Demosthenes non semper implet aures meas, ita sunt a-
 uide et capaces, et semper aliquid immensum infinitūq;
 desiderat. At. 274. a. Tanta multitudo quāta capit urbs
 nostra. I. P. 84. b. Non capit angustia pectoris tui, nō reci-
 pit leuitas ista, nō egestas animi, nō infirmitas ingenij su-
 stinet tantā personam, tam grauē, tam seuerā. At. 286. a.
 Tot anni quot ista etas recipit. pro Syl. 181. a. In hac uita
 tanto sceleri locus nō est. pro Syl. 180. b. Persona P. Syllæ
 non suscipit crimen tantorū facinorum. et 181. b. Non can-
 dit in hanc uitam, in hunc hominem ista suspicio.
Capedo, nis. uis quo utebantur antiqui in sacris deo-
 rum. Par. 117. a. Capedines ac fideles uruule.
Capedunculæ, le. parua capedo. de N. 68. a. Capedun-
 cule, quas Numa reliquit.
Capella, le. capra. I. V. 126. a.
Capenas, atis. ager Capenas. I. V. 114. b. Ep. 137.
Capena porta. At. 53. a.
Capesso, sis. capio, peto. de N. 49. 5. a. Partes terræ un-
 diq; mediū locum capefcentes nitūtur equaliter. de N. 50.
 a. Partes corporis ad partū capefendū sciendūq; et
 At. 162. b. Meliā igitur opinor, capefsemus. I. A. 228. b.
 Et quod principū putatis libertatis capefendæ? Tuf. 157
 a. Is aut animus, superiora capefset necesse est. et ib. Nihil
 habent hęc duo genera prouisa, supera semper petunt. Att.
 257. a. Istuc ad rem. capefendam uenio. de Or. 118. b. et
 153. a. Vt eidem Carboni Trib. pl. alia tū mente rem. ca-
 pefenti P. Africanus respōderat, etc. Ep. 9. a. Sit ne sa-
 pienti capefenda resp. de D. 89. a. Post illa germana soror
 errare uidebar, Tandāq; uelignare et querere te, neq; pos-
 se Corde capefere.
Capillatus, a. um. contra Rul. 68. b. Aliquis corpore in-
 culto atq; horrido capillatior quā antē, barbāq; matiore.
 contra Rul. 77. b. Adolefscens non minus bene nummatus,
 quā bene capillatus.
Capillus, li. capitis pilus. I. P. 84. b. Erāt illi cōpti capilli
 et madentes cincimorū simbria. pro S. R. 41. a. Capillus
 cōpositus et delibutus. pro Sest. 6. b. Capillus horridus.
Capio, pis. cepi, captū. cōprehendo, fero, prehendo, deci-
 pio. I. V. 78. a. Probabo Verrē contra leges pecunias cepif-
 se. pro R. 97. a. Nemo tam fuit pubes, quin arma cepere-
 60 Ep. 66. b. Sex oppida ui oppugnando cepi. I. C. 114. a. Bel-
 li duces captos tam et cōprehēfos tenetis. At. 120. a. In-
 uitē cepi Capuam, non quo, etc. Antequā. 196. a. Mors
 quæ ob rem. captur. de Or. 136. a. Non fugiendū hostis,
 sed

sed capiendi loci causa cedere. Ep. 175. a. Scitè et comode capere tempus adveniendi ad aliquem. pro Plan. 259. a. Capiebam animo non mediocri voluptate, quod, etc. de Sen. 88. b. Laertes leniens desiderium, quod capiebat ex filio. et At. 230. a. Latitia quam oculis cepi in isto interitum tyranni. Ep. 145. b. Ex literis tuis cepi fructum duplicem, mihiq; et c. et 15. a. b. Cum se maximum fructum cepisse dicerent ex libertate mea. At. 3. a. Multo maiore fructu ex pop. Romani existimatione illo damnato cepimus, quam ex ipsius si absolutus esset, gratia cepissemus. Contra Rul. 77. b. Vix iam videtur locus esse, qui tantos acervos pecunie capiat. I. A. 182. a. Illi eam gloria consecuti sunt, que uix celo capi posse uideatur. I. C. 109. a. Sunt ita multi ut eos capere carcer non possit. pro Mil. 118. b. Capere eius amentia ciuitas non poterat. At. 216. b. Verbs ei paru magna uisa, que etiam ipsum capere poterit. pro Pom. 16. b. Quæ ciuitas est in Asia, que unius Tribuni militum animos ac spem capere possit? de Cl. 180. b. Aliquis in capiendo aduersario uersutus. Or. 202. b. Philosophi docendi causa, non capiendi loquuntur. Acad. 17. a. Decipi, falli, capi, idè. de Or. 99. a. Cum obignes tabellas clientis tui, quibus id sit scriptum, quo ille capiatur, ego tibi ulla causam maiore comittenda putè pro Cec. 301. a. Aequitate rei uerbi laqueo capi non oportet. Or. 213. a. Adhibere insidias ad capiendas aures. Of. 12. b. Capere consuetudine et exercitatione facienda a liquidè. de Or. 160. b. Sepe capiendæ mebris minoribus oratio est. Of. 55. a. Inest in his aliquid probi, quod capiat ignaros. pro Cl. 20. b. Ea animi adolescentis pellexit, his omnibus rebus, quibus illa etas capi ac deliniri potest. I. V. 75. b. Si Glabronis patris uim et acrimonia cepere ad resistendū hominibus audacissimis. de D. 85. b. Capere documentum ex aliquo. I. documentum. Nec tuendi satietas capere poterat. I. A. 189. a. Aliquando patriū animū uirtutèq; capiamus. Off. 8. a. Qui nationes deuictas bello in fide cepisset. pro Pō. 15. b. Anteq; magistratū per leges capere licuisset. de Leg. 185. a. Eundè magistratum, ni interfuerint decem an nī, ne quis capito. I. C. 98. a. Decreuit senatus ut Cōsules uiderent, ne quid res, detrimenti caperet. I. A. 177. b. Tantū te cepisse odiū regni uidebatur. de Or. 129. b. Captus sum misericordia. et pro Q. 18. a. Vt aliquando misericordiā caperet aliquā etatis sue. de N. 11. b. In eas imagines mentem intentā infixatq; nostrā intelligentiā capere quid sit de us. pro Mar. 131. b. Quæ tā magna sunt ut ea uix cuiusquā mens aut cogitatio capere possit. Of. 11. b. Sequitur fratru cōiunctiones, post cōsobrinorū sobrinorūq; qui cū una in domo iam capi nō possint, in alias domos tanq; in colonias exeūt. de Am. 101. a. Qui ob amicitia summa fide constantiaq; seruata maximā gloriā cepere. Ep. 206. a. Nulla est gratia, quam uel non capere animus meus accipiendo, uel remunerando cumulandoq; illustrare possit.

Capitalis, se. perniciosus. I. A. 192. a. Capitalè et pestiferū à Brundisio M. Antonij reditū timebamus. Off. 46. b. Capitalis omnino oratio est, ad æquationē bonorū pertinet. Off. 9. a. Totius iniustitiæ nulla capitalior est, quam eorū, qui, etc. de Cl. 176. b. In iudiciū capitis aliq; uocare. I. V. 127. b. Facere aliq; reum rei capitalis. pro Cec. 289. b. Aliq; rei capitalis esse damnatū. pro Dom. 229. a. et pro Sest. 21. b. Qui erat rerum capitaliū cōdemmati. Sen. 85. b. Qui in uinculis essent damnati rei capitalis. I. V. 122. b. Sopater rei capitalis accusatus. pro R. 96. b. R. a birius fraudè capitalè admisit. de Or. 105. b. Erat enim Athenis reo dānato si fraus capitalis esset, quasi poenæ estimatio. de L. 185. a. Vincta fontū seruato, capitalia iudi-

cato. de In. 74. a. Lacedæmonij lex erat, ut capitale esset nisi, etc. de L. 174. a. Qui nō paruerit, capitale esto. de N. 4. b. Facinora capitalia. Q. Fr. 314. b. Capitalis, creber, acutus Thucydides. Of. 63. b. Capitalis Ethocles, qui, etc. id est, secleratus. I. A. 200. b. Capitalis homo. I. C. 105. a. Hostis tā capitalis. de Am. 95. b. Odio capitali ab aliquo distindere. I. V. 122. b. et 257. b. Rerū capitalium questiones. de Or. 118. a. Si ex crimine causa constat, ut facinoris.

Capitis diminutio est prioris status mutatio. de Pro. 1073. b. pro Dom. 220. a. et 220. b. Qui me amor subuenire olim impendentibus periculis maximis, cum diminutione capitis coegit.

Capitinus, na. pro Sylla. *

Capito, onis. de N. 17. a. Sili, Flacci, Frontones, Capitones.

Capitolinus, a, um. pro Dom. 242. b. Iupiter capitulinus. et pro R. 97. a. Cluius Capitolinus. Q. Fr. 312. a. Capitoli et Mercuriales.

Capitolium, lij. tempulum ac sedes Iouis Opt. Max. in clivulo. Antequam. 196. b. Dij deeq; immortales, qui excellēte tumultu ciuitatis sedē Capitolij in saxo incolitis constitutā. cōtra Rul. 64. a. Hoc templū Iouis Opt. Max. atq; hæc arx omnium gentium. I. V. 216. a. Capitolij flamma consumptū. Item Acad. Cum ambo ad senatum in Capitolio starent.

Capitulum, li. de L. 160. a. Nec uerò ferent, si audierint te primum capitulum optimum prodidisse. aliā, caput libri optimi.

Capadocia, cie. regio. Ep. 244. a. et pro Pom. 5. a.

Capadox, cis. postquam. 207. a. Cappadocem modè abreptum de grege uenialium diceret.

Capra, pre. de Am. 108. a. Capras et uos quot quisque habet dicere posse, quot amicos habeat non posse dicere. de N. 51. b. Capre in Creta ferre cum sunt confixæ uenentis sagittis, diciturauerunt. de N. 47. b. At capra leuum humerum clauo obtinet.

Capricornus, ni. brumale signum in Arat. Quem cum perpetuò uelut lumine Titan, Erumali flectens conuertit tempore currum, Hoc caue te ponto studeas cōmittere mense. de N. 48. a. Corpore semifero magno capricornus in orbe.

Caprinus, a, um. ut pellis caprina. de N. 17. b.

Caprasæ, arca. I. V. 62. b. Si te semel ad meas capras ad misero.

Capris, id est, cape si uis. Or. 211. a. Iam in uno capris, tria uerba sunt.

Captatio, uerborum aucupium, et pugna uerborum, dogomachia. Part. 237. a. Et illam disputandi prudentiam, concertatio captatioq; uerborum imitatur.

Captio, onis. deceptio, argutia, sophisma. Acad. 12. b.

50 Maiore quadam opus est uel arte, uel diligentiā, ne ab ijs, que clara sint ipsa per se, quasi præstigijs quibusdā et captationibus depellamur. de D. 116. b. Cur igitur uos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicetis? de Fat. 416. b. Omnes istius generis captiones eodem modo resiliunt. de Fin. 67. b. Captiones dialecticæ. de Cl. 182. a. Quanta esset in uerbis captio, si, etc. At. 168. a. Omnes captiones in omni sententia occurrunt.

Captiosus, a, um. Acad. 12. b. Alterū est, quod fallacibus et captiosis interrogationibus circumscripti et decepti quidā, cum eas dissolueri non possunt, desiciunt à ueritate. Acad. 13. a. Stoici captiosissimo genere interrogationis utuntur. pro Q. R. 53. b. Quo nihil captiosius neq; indignius dici potest. et 49. b. O captiosam societatem. de Fin. 53. d.

53 a. Epicurus non qua uia captiofa soluantur, ambigua disti quantur ostendit.

Captiose, uasre, argute. Acad. 23. b. Captiose interrogare.

Captiuncula, le. At. 241. b. Videtur obfisse legatione et omnes captiunculas pertimescere.

Captiuus, a, um. uinctus, et captus. At. 274. b. Hoc S. C. ad tuos siue captiuos, siue diducitos pertinet. de N. 76. b. Plures captiuos acerbe quam prædones necari. Ad Her. 16. b. Redimere captiuos ab hostibus. Off. 46. a. Redimere captiuos et seruitute. Ep. 66. b. Ducere aliquem captiuum in triumpho. I. A. 220. a. Diutius seruitutem perpesi sumus, quam captiui frugi et diligentes solent. Off. 9. a. Pyrrhi sententia de captiuis reddendis.

Capto, as. allicio, aucupor, obseruo, confessor, peto. de Ar. 256. b. Dissident principes, captatur occasio. Ac. 23. b. Quid enim ad illum, qui te captare uult, utrum tacentem irretiat an loquentem? de In. 52. b. Inductio, que rebus nō dubijs captat assensionem eius, qui, etc. Ep. 157. a. b. Lepidus desperato aduentu meo, quem non mediocriter captabat, se cum Antonio coniunxit. de In. 82. a. Captare aliq; aliquo emolumento: id est, allicere. I. A. 176. b. At etiā misericordiam captabas. de Orat. 111. b. Captare uoluntates hominum: id est, quasi aucupari. aliā, Excipere. de In. 68. a. Captare misericordiam. I. P. 92. b. Captare plausus. Ep. 169. a. Captare nomen imperatorium. Ad Her. 2. a. Captare beneuolentiam à persona aduersariorum. Tus. 178. a. Captare risus.

Captus, a, um. deceptus, comprehensus. At. 138. a. Plane interclusi captiq; sumus. Ep. 112. b. Mihi uisum sum captus esse. pro D. 218. a. Oppressi captiq; rep. pro Cl. 20. a. Socrus generi contrā q; fas erat amore capta. de D. 110. a. Si oculis captus sis, ut Tyresias fuit. pro R. 94. b. Quæ uola mactus et mebris omnib; captus ac debilis. Tus. 251. a. Vt idè oculis et aurib; captus sit. I. V. 223. b. Tameñ si ne ois quidè captus in hac fraude tam seclerata decidisti. de Am. 111. a. et Ac. 14. a. Tā dedecet, quam delirare et mēte captum esse. Off. 65. b. Vti ne propter te captus fraudatus ue sim. I. A. 240. b. Pasa eodè captus errore, quo nos, etc.

Captus, tus. ingenium, natura. Tus. 189. a. Greci homines non satis animosi, prudentes, ut est captus hominū, satis hostem aspiceret non possunt.

Capua, puæ. urbs. contra Rul. 64. b. Luxuries Annibalem Capuæ corruptit. Postquam. 207. b. Capua, in qua urbe domicilium quondam superbia fuit. I. A. 240. b. Capua, que his temporibus altera Roma est.

Capulus, li. manubrium gladij. de Fat. 141. a. Philippus hæsc in capulo quadrigulas uitare monebatur, quasi uerò capulo sit occisus.

Caput, tis. principale in animali corpore membrum, locus principalis, in libro aliquo, et oratione, quod præcipuum, summum, et optimū est in quauis re, origo, et initium, uita, salus. de Sen. 83. b. Masanissa nullo imbri, nullo frigore adduci potest, ut capite aperto sit. I. A. 231. b. Post autem cervicibus caput abscedit, idq; fixum gestari iussit in pilo. I. V. 78. a. et 165. b. Verres aliquot nominibus de capite, quantum commodum fuerit frumenti decumanis detraxit. et 166. a. In illo reprehenditur, quod ex ea pecunia remisit, quam ipse quaesierat: tibi concedetur, qui de capite uectigalium populi Rom. remisisti contra Rul. 69. a. A primo capite legis usq; ad extremum reperio nihil aliud cogitatum, etc. contra Rul. 71. b. Qui quod secundo capite scriptum est, non meminit in tertio. Post-

quam. 205. a. Cum caput meæ proscritionis recitaretur. de Or. 129. a. Capita de rep. in duab; orationibus contraria inter sese. Ep. 37. a. Caput est quod pertinet ad minuēdos sumptus ciuitatum. et 36. b. Sed prima duo capia epistole tue tacita mihi quodammodo prætereunda sunt. Acad. 25. b. Ex uno Epicuri capite, altero uestro, perceptio et comprehensio tollitur, quod est caput Epicuri si illum sensibus uisum salsum est, nihil percipi potest, quod uestrum, sunt falsa sensus uisa. de Cl. 179. a. Quod ex quibusdam capitibus. expositis nec explicari intelligi potest. et ibi. a. Illa uerò censoria cōtra Cn. Domitiū nō est oratio, sed quasi capita rerum et orationis commentarium paulo plenus. At. 258. b. Ad caluum scripsi, ut ad me trā nepædæua mitteret. de Or. 139. b. Ad cōsiliū de rep. dāndum, caput est nosse rempubl. de Am. 104. b. Caput esse ad beatè uiuendum, securitatem, etc. de In. 64. b. In hoc loco caput illud erit accusatori, si demonstrare poterit, etc. secundarium, si, etc. et 84. a. Atq; in hoc loco mihi caput illud uidetur esse, ut queramus, etc. de Or. 92. a. Caput enim esse arbitrabatur oratoris, ut et ipse, apud quos ageret, talis, qualem seipse optare uideretur. I. A. 175. a. Caput autem literarum, sibi cum illa Mima nihil posthac futurum. Ep. 35. b. An tibi obuiam non prodirent? primū Appio Claudio? deinde imperatori? deinde more maiorum? deinde, quod caput est, amico? At. 14. b. Et id quod caput est, nobis inter nos nostra uicia sunt toleranda. et 26. a. Et quod caput est, mihi quæuis satis iusta causa cessandi est. At. 211. a. Valde probò hominem, domum, facultates, quod caput est, ipsum non noui. Et quod maximè rem continet. I. Contineo. pro Plan. 271. a. Si quid sine capite manabit, et cuius auctor non extet. de Or. 88. b. Iam ab illo fonte et capite Socrate, etc. pro Flac. 155. a. Caput est omnium Græcorum conciliandorum Heracles ille Tennes. de Or. 100. a. Capitis nostri sepe accidere potest, ut cause uersentur in uere. et ibi. Quam possumus reperire ex omnibus rebus ciuilibus causam cōtentionemq; maiorem quam de ordine, de ciuitate, de libertate, de capite hominis consularis? de Cl. 168. b. Causa capitis. de Orat. 105. a. Socratis responsio sic exarserunt iudices, ut capitis hominem innocentissimū condemnarent. et 104. a. Socratem in iudicio capitis pro se dixisse. pro Dom. 220. a. Nihil de capite ciuis aut de bonis sine iudicio detrahi potest. pro Quin. Fr. 47. b. Iudicia summæ existimationis et penè dicam capitis de Cl. 176. b. In iudicium capitis aliquem uocare. I. V. 128. b. Cum uerò abs te tui capitis causa peteret, hominesq; certos domo misisset, ne tum quidem, etc. id est, tunc existimationis et salutis. Off. 73. b. Vt si prædomb; pactum pro capite precium nō attuleris pro Quin. 1. b. Ego, qui caput alterius, famam, fortunamq; defendo. Ep. 109. b. Nec caput, nec pes des. I. Pes.

Carbaficus, a, um. Carbafus lini optimi genus, unde uel la carbafica, et carbafica dicta. I. V. 241. b. Tabernacula carbaficis intenta uelis. et 252. a.

Carbo, onis. Off. 37. b. Dionysius candente carbone sibi adurebat capillum.

Carbunculus, li. Ad Her. 25. b. Ipse à uicinis cum testa ambulans carbunculos corrogaret.

Carcer, ris. custodia, uincula, locus in quo afferuntur rei. I. C. 101. a. b. Non longe à carcere atq; à uinculis abest, qui seipsum iam dignum custodia indicat. pro Syl. 180. b. Ad illius poenam carcer adificatus esse uidetur. I. V. 240. a. Cur carcer adificatus? I. C. 110. b. Carcer uindex nefariorum scelerum. et 121. a. Cum filium eius impuberem ligatum

ligatum à procore missum in carcerem, necandum esse dixit. At. 38. b. Vectus, quod confessus est cum telo fuisse, in carcerem coniectus est. Tuf. 164. a. Nec tamen illa uincula carceris ruperit. 169. a. Coniici in carcerem. Q. Fr. 30. 2. b. Is hominem comprehendit, et in custodia Ephe si tradidit, sed in publicum, uel in pistrinum non satis intelligere potuimus. I. V. 249. b. Dare aliquem in custodia. 285. a. Includi in custodia. 249. b. Contrudi in carcerem. 251. a. Condi in carcerem. 251. b. Duci in carcerem. pro Pl. 29. 5. b. Emitti è carcere. pro R. P. 128. b. Per tulu custodiam, uidi in uinculis familiares meos, mors ob oculos sepe uersata est. Pro loco unde emittuntur equi ad cursum. de Sè. 9. 4. b. Nec uero uelini quasi decurso spacio à calce ad carceres reuocari. de Am. 115. a. Quibus cum tamquam è carceribus emissis cum istem ad calcem, ut dicitur, peruenire possis. Ad Her. 24. b. Quasi si quis ad Olympiacum uenerit cursum, et steterit ut mittatur, impudentesq; illos dicat esse, qui currere ceperint, ipse intra carcerem stet, et narret alijs quomodo Ladas aut Boius cum Sycionijs cursitarint. de Clar. 180. a. Nec in quadrigis, qui uix è carceribus exierit, eum, etc.

Cardiacus, ci. de N. 97. b. Nec cardiacus hoc tribuendum est, nec phreneticus: id est, ijs qui ore uetriculi affecti sunt, qui morbus cardiacus dicitur.

Cardo, inis. de N. 4. 6. b. Extremusq; adeò duplici de de cardine uertex. Dicitur esse polus.

Carè, magno precio, nimio. At. 286. b. Valde carè estimare aliquid, pro Dom. 286. b. Emit domum penè dimidio carius quàm aestimabat.

Careo, res. uaco, uacuuus sum, deficio, deseror. (Abundo, potior, fruor. Tuf. 167. a. Carere igitur hoc significat, egere eo, quod habere uelis. inest enim uelle in carendo: nisi cum sic tanquam in febris dicitur alia quadam notatione uerbi. Dicitur enim alio modo etiam carere, cum aliquid non habeas, et non habere te sentias, etiam si id facile patiare, carere enim in malo non dicitur, non enim esset dolendum. dicitur illud bono carere, quod est malum, sed ne uixis quidè bono caret, si eo non indiget, sed in uiuo. intelligi tamen potest regio carere, dici autè hoc in te satis subtiliter non potest, posset in Tarquinio, cum regno esset expulsum, at in mortuo ne intelligi quidè potest. carere enim sentientis est, nec sensus, in mortuo, ne carere quidè igitur in mortuo est. de Sen. 87. a. Quamquam non caret is, qui non desiderat. de Fin. 56. b. Cui omni dolore caret. Ep. 262. a. Aegypti mihi nunciauit, te planè febris carere, et bellè habere. pro Mil. 105. a. Caruit foro postea Pompeius, caruit senatus, etc. 153. b. Ego meo Ciceroni, quoniam Roma caremus, Arpini togam puram dedi. Ac. 1. a. Magnum ingenium Luculli, etc. caruit omnino rebus urbanis. pro Rab. 96. b. Quid iam ista C. Mario nocere possunt? quoniam sensu et uita caret? Or. 211. b. Quam chara sint que post carendo intelligunt. Postquam. 198. b. Amicitie quid haberent uoluptatis, carendo magis intellexi quam fruendo. Att. 22. a. Neq; nos te fruimur, et tu nobis cares. Off. 20. b. Appetitus omni perturbatione animi carere debet. et ibi. Omnis actio uacare debet temeritate. de Vn. 204. a. Cause uacantes prudentia. I. C. 118. a. Non deniq; hæc felia curulis unquam uacua mortis periculo fuit. pro Lig. 137. b. Ergo hæc duo tempora caret crimine, et ibi. Adhuc Q. Ligarius omni culpa uacat. Tuf. 153. b. Non dico carere sensu, sed carendum esse. 171. b. Non ipsa saxa magis sensu omni uacabunt, quam ille, etc.

Caria, rie. regio. Or. 109. a. Caria, Phrygia, et Macedonia.

Carina, ne. nauis dorsum, nauis parua. de Or. 159. b. In nauigio latera, carina, pro a. puppis.

Carinae, arum. locus Rom. Par. ad. 125. b. M. Manlius habuit adiculas in Carinis et Quin. Fr. 309. a. de Ar. 255. b. Cum diceret uelle se in Carinis edificare alteram porticum, que palatio responderet.

Caritas, iis. inopia frumenti. Off. 45. b. M. Seius in caritate annonæ asse modium populo dedit. I. V. 197. a. Bientio prouinciam obtinui, cum alter annus in uilitate, alter in summa caritate fuerit. 157. a. Cum alter annus in uilitate, alter in summa caritate fuerit. Off. 62. a. In Rhodiorum inopia et fame summamq; annonæ caritate. I. V. 196. b. Caritas annonæ, sterilitas agrorum, inopia frugum. pro Pom. 12. a. Repente uilitas annonæ ex summa inopia et caritate rei frumentariæ consecuta est. pro Dom. 215. b. Erat igitur presens caritas et futura fames. I. V. 197. a. Aut ueriora cibaria facta sunt caritate. pro Dom. 215. b. Caritas, difficultas annonæ, summa inopia rei frumentariæ. At. 144. a. Nunc omnia ista tacere puo propter nunc morum caritatem. pro Dom. 216. a. Annona in meo reditu facta erat durior.

Carmen, nis. uerbus. Argumentum carmine tractatum. de Am. 100. a. Empedoclem quidem carminibus grecis uaticinatum ferunt, que, etc. pro Arch. 191. a. Aditus templorum carminibus exornauit. Tuf. 161. b. Poeta graue plenumq; carmen non sine celesti aliquo mentis instinctu fundit. de D. 131. b. Non esse autem carmen illud furentis, ipsum poema declarat. Ep. 16. b. Scripsi etià carmina quædam, etc. de Cl. 171. a. Illa carmina, quæ multis seculis ante suam ætatem in epulis esse cantata à singulis cõuuijs, de clarorum uirorum laudibus scriptum reliquit Cato.

Acad. 21. b. Simul inflauit tibicen à perito carmen agnoscentur: id est, Antiope comœdia uel tragœdia. de Cl. 170. b. Quod ex eis carminibus intelligi potest, que apud Homerum in Phæacum epulis canuntur. de Or. 141. a. bis. Cui Simonides cecinisset id carmen, quod in Scopam scripsisset, etc. pro R. P. Hæc laus carminibus poetarum celebratur. de Or. 111. b. Quod carmen artificiosa uerborum constructione aptius: 161. a. Quorum illa summa uis carminibus est aptior et cantibus: id est, numerorum et uocum. Acad. 40. b. Facere poema. Tuf. 209. b. Condere carmina. cõtra Rul. 80. a. Atq; hoc carmen iste non uobis, sed sibi intus canit. de Or. 106. b. Ut totum illud uti lingua nuncuparat, non in XII. tabulis, sed in magistrum carmine scriptum uideretur. pro Rab. 92. b. I. lictor, colliga manus, etc. Tarquinij superbissimi ac crudelissimi ista sunt cruciatus carmina. pro Mur. 130. a. Prætor interea ne pulchrum se ac beatum putaret, atq; aliquid ipse sua spõte loqueretur, ei quoq; carmen compositum est. pro Cel. 41. a. Ac longius quidem mihi contexere hoc carmen liceret. de Fin. 135. a. Sunt enim prima elementa natura, quibus actus uirtutis quasi carmen efficitur.

Carmentalis. l. Flamen. Carneades, dis. de Or. 149. a. Diuina quadam celeritate ingenij dicendiq; copia Carneades. de Or. 123. b. Carneadis uis incredibilis dicendi. de D. 119. a. Num ergo opus est ad hæc refellenda Carneades? et Acad. 5. b. Carneades LXXX. uixit annos. de Orat. 12. 2. b. De Carneade, Critolao et Diogene, qui ab Atheniensibus legati Romam uenerunt.

Carneadeus, dea. Ac. 37. a. 107. a. de Fin. 128. a. Carneadius, dia. de Or. 149. b.

Carnifex, cis. tortor, lictor. I. V. 77. b. Non scarium, sed crudelissimum carnificem in iudicium adduximus. de Arch. 251. b. Quales ipsum carnifices habere putamus? qui medicis suis non ad salutem, sed ad necem utatur? I. P. 81. b. Hæc sunt ò carnifex in gremio sepulta cõsulatus tui. I. A. 232. a. Ponite ante oculos carnificem tortoremq; Samarium. pro Q. 9. a. Quod honorum emptores conueniunt ut carnifices ad reliquias uitæ lacerandis et distrabendas. I. V. 259. a. Sextius carnifex Verri.

Carnificina, ne. supplicij et cruciatus locus, cruciatus ipse, et crudelitas. Tuf. 243. b. Aegyptiorum imbutæ mentes prauitatis erroribus, quamuis carnificinam prius subierint, quam ibim, aut scilicet, aut aspiderem, aut canem uiolent. Tuf. 196. a. Cum omnis perturbatio misera est, tui carnificina est ægritudo. pro Sest. 26. a. Non ea est medicina, sed carnificina atq; crudelitas.

Caro, nis. I. P. 94. a. Mensa extracta non conchylis aut piscibus, sed multa carne subaranda. pro Plan. 263. a. Quibus è municipijs utx iam, qui carnem latinis petant, inueniuntur. I. P. 83. a. Caro putida.

Carpo, pis. eligo, figo. pro Cl. 44. a. Non animaduertes in omnes, sed carpes ut uelis, et paucos ex multis ad ignominiam fortiter pro Cluen. 44. b. In multorum peccato, carpi paucos ad supplicium non oportet. pro Sest. 25. a. Non sum tam insolens in dicendo ut omni ex genere orationem aucuper, et omnes undiq; floculos carpam ac de liberem. de Or. 100. b. Vel passim licet carpentem et colligentem undiq; repleri ista iuris ciuilis scientia. pro Cor. 67. 4. Qui more hominum inuidet, in conuiuijs rodunt, in circulis uellicant, non illo inimico, sed hoc maledico dente carpunt. Q. Fr. 308. a. Pompeius carpebatur à Bibulo. Epist. 180. b. Carpere aliquem: id est, obtrectare. Par. 118. b. Cui corpus Reguli carperetur, carpi ipse certe non potuit.

Carthaginensis, se. contra Rul. 85. a. Carthaginenses fraudulentum et mendaces, etc.

Carthago, nis. contra Rul. 62. a. Agri in Hispania apud Carthaginè noua. et 76. a. Carthago uetus in Africa.

Carthago, iouis filia. de N. 63. a. Cartinum, oppidum. At. 201. b. Caruncula, se. caro. de D. 119. a. Caruncula uitulina. Carus, a. um. non uilis. de D. 120. b. Aut si Epicuri de uoluptate liber corrosus esset, putarem annonam in macello cariorem fore. pro Dom. 216. a. Subito illo die carissimam annonam nec opinata uilitas consecuta est.

Carica, ce. sci genus. de D. 126. a. Quidam in portu caricæ Cauno aduertas uendens, cauneas clamabat. Casae, se. Tugurium, et domus rustica, et uilis. Tuf. 247. a. Ptolem. eo peragranti Aegyptum, comitibus non secutus cibarius in casa panis datus est. Ep. 263. b. Hællonequisimus HS CC. dabat nullo aprico horio, nullo emisario, nulla maceria, nulli casa.

Casus, a. um. senex, uetus. Tuf. 153. b. Illud erat institum priscis illis, quos cascos Ennius appellat.

Casus, se. de Sè. 80. a. Villa abiudet lacte, caseo, melle. Casilinum, ni. oppidum. I. A. 180. a. de M. 83. b.

Cassandra, uates. de D. 98. a. Casilinenis, mens. de M. 83. b.

Cassia, stie. uia media ab urbe Roma ad Mutinam, inter superum et infirum mare. Castianus, a. um. à Cassio iudice seuero. I. Cassius. pro Mil. 107. b. Itaq; illud Castianum, cui bono fuerit, in his

personis ualeat. I. A. 167. a. Si quis usurpet illud Castianum, cui bono fuerit.

Cassinum, oppidum. I. A. 259. Castinas, atis. à Cassino. contra Rul. 79. a.

Casiope, es. portus. Ep. 259. b. Casiopeia, pete. de N. 48. a. Obscura specie stellarum, Casiopea.

Cassius, sji. pro S. R. 23. b. L. Cassius ille, quem populus Rom. uerissimum et sapientissimum putabat.

Cassus, a. um. uacuuus, inanis, cassus sanguinis, cassus sanguine. de D. 136. a. Terrigenam, terdigradam, domi portam sanguine cassam. In Arat. Cassus luminis. Tuf. 251. a. Cassum quiddam et inanis uocis sono decoratum.

Castè, integrè, pure. de L. 173. b. Ad diuos castè aduina to. de N. 1. b. Pure et castè deos uenerari. pro D. 240. b. Is nihil ritè, nihil castè perfecit. pro Pom. 4. a. In amicorum periculis castè integrèq; uersari. de Cl. 196. a. Tuedamurq; eam, ut aduam uirginem castè.

Castellanus, a. um. ut triumphus castellanus: id est, de castello capto actus. de Cl. 188. a.

Castellum, li. paruum oppidum. pro Cec. 288. b. Cecinna ad diem uenit in castellum Axiam. et pro Deiot. 146. b. Cum in castellum Luceium uenisses. Ep. 169. b. Multa castella cepi, multa uastauit. At. 41. a. Castellum natura mundum. et Ep. 23. a. Castella munita. de Cl. 188. a. Qui Ligurum castella expugnauerunt. I. A. 196. a. Aditus hostium castelli et aggeribus prohibetur. I. P. 81. b. Cui templum illud fuit arcium perditorum, receptaculum ueterum Catilinæ militum, castellum forensis latrocinij. de D. 116. a. Vrbem philosophiæ mihi crede proditijs, diu castella defenditis.

Castigatio, onis. oburgatio, animaduersio. Off. 18. a. Omnis, et animaduersio, et castigatio contumeliam uacare re debet.

Castigo, as. oburgatio. de Or. 100. a. Et quoniã de impudètia dixi, castigemus etiã segnicem hominum. Tuf. 204. b. Pueros, matres et magistrum castigare solent, nec uerbis solè, sed etiam uerberibus. Off. 66. a. Qui non uerbis sint et disputatione philosophorum, sed uinculis et carcere castigandi. Off. 18. a. et 27. b. Qui punit aliquem, aut uerbis castigat. de L. 168. b. Castigare improbos. Tuf. 228. b. Sed in hoc me ipse castigo. Tuf. 186. a. Vides ne ut obmutuerit non sedatus corporis, sed castigatus animi dolor?

Castimonia, ni. castitas. I. V. 224. a. Que sacra pex summam castimoniam uirorum ac mulierum erant eadè, per istius stuprum esse uiolata. pro Cel. 39. b. et de Leg. 174. b. Castè iubet lex adire ad Deos, animo scilicet, nec tollit castimoniam corporis.

Castitas, is. castimonia, uirginitas. de Leg. 175. b. Vt sentiant mulieres in natura sceminarum omnium Deum castitatem pati.

Castor et Pollux, fratres, dij. de D. 96. a. Stelle aureæ insignia Castoris et Pollucis. pro Mil. 119. b. Qui cum salcib. ad Castoris curruerunt. I. V. 274. a. Vosq; omnium rerum forensium, consiliorum maximorum, legum, iudiciorumq; arbitri et testes celeberrimo in loco prætorij locati Castor et Pollux.

Castrum, stri. oppidum. Att. 120. a. Audiui Casarem firmo progressu in castrum Tarentinum uenisse.

Castra, orum. locus ubi exercitus in tætorijs manet, et ipse exercitus. I. V. 241. b. Iste nouus imperator pulcherrimo Syracusarum loco statua sibi castra faciebat. de Diuin. 132. a. Castra enim in Thessalia castris collata audiebamus.

dicimus. At. 130. b. Castra propter anni tempus et mili- tum animos facere non possum. I. A. 245. a. Cui Pompeius cum P. Veſtio inter bina castra collocatus est. Ep. 245. a. His rebus ita gestis castra in radicibus Amanii habuimus apud aras Alexandri quadrivium. At. 150. b. Nos ad portas castra habemus. Ep. 127. a. Cum Caesar ad oppidum castra haberet. Ep. 131. a. Caesar apud Corfinium castra posuit. de In. 78. a. Hostes prope muros castra habent. Attic. 150. a. Ad murum castra posui. de D. 96. b. Cum Aretium uersus castra mouisset. I. A. 233. a. Saxa castrorum antea metator, nunc ut sperat, urbis. Epist. 24. o. b. Pacorus Euphratem transiit, et castra posuit Tybae. Ep. 241. b. Castrag, ad Cybistra, quod oppidum est ad montem Tauri, locauit. Ep. 166. b. Itaque continuis itineribus ad forum Vocontium ueni, et ultra castra ad flumen argenteum contra Antonianos feci. Ep. 244. a. Castra in Lyeaonia apud Iconium feci. Ep. 128. b. In Epicuri nos aduersarii nostri castra coniecimus.

Castrensis, se. militaris. pro Cael. 29. b. Eadem erat castrensis ratio et militaris. I. C. 114. b. Nisi cum ex domesticis insidijs in castris latrocinium compulsiſsem.

Castro, a. exco. uirilia amputo, castratus, excoctus. de Orat. 157. b. Nolo morte dici Africani castratam esse rempu. Eunij.

Castulonenſis, saltus. Ep. 163.

Castus, a. um. purus, integer, incorruptus. Att. 173. b. Pompeius uir integer, castus, et grauis. et ad Her. 7. a. de D. 105. b. Castus animus et purus. Ad Her. 29. a. Corpus castum, animus corruptus. pro Font. 280. b. Mens casta et integra. de In. 66. b. Integer et castissimus uir. I. A. 136. a. Adoleſcens castus et modestus. de In. 76. b. Praemia uirtutis sancta et casta esse oportet. de Ar. 250. a. Foemina, quae matronarum castissima putabatur. et ibidem. Qui castissimos ludos omni flagitio pollueres. pro Cael. 39. a. M. Crassi castissima domus. pro Rab. 92. b. Qui castam concionem, sanctum campum, inuolatus corpus, omnium ciuium Rom. integrum ius libertatis seruari oportere defendo. de Leg. 179. a. Ebur haud satis castum donum Deo. I. A. 247. b. Res familiaris cum ampla tum casta ad cruore ciuili. Tus. 263. b. Qui se integros castosque seruauissent, his, etc. pro Quin. R. 48. a. Periuur castus fraudasse dicitur.

Castus, ius. ruina, fortuna, euentus, fors, fors. pro Cael. 46. a. Via lubrica, qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix possis. de D. 89. b. Deinde eius germanum cornibus conuicere in me arietare, eoque ictu me ad casum dari. de D. 111. b. Quomodo ergo id quod fit caeco casu et uolubilitate fortunae praesentiri potest. de D. 118. b. Casus potest imitari ueritatem. Ep. 85. a. Nunquam perfecte ueritatem casus imitatur. Ep. 132. a. Casum praesentis omnes timebamus. pro Cluen. 33. a. Atque etiam casu tum Stalenus ipse non aderat. de Fat. 140. a. Id in hac disputatione de fato casus quidam ne facere impediuit. pro Sest. 15. a. Cum meum illi casum tam horribile, tam graue, tam repentinum non solum homines, sed caetera urbis ac templa lugerent. de Or. 126. b. Grauis et miserabilis casus aliam cuius. Ep. 51. a. Velle ut scribis in meo grauisimo casu affuisses. pro Dom. 230. a. At uide quid intersit inter illum iniquissimum patris tui casum, et hanc fortunam conditio nemque nostram. de Or. 140. b. Ferre sapienter casus aduersos. Ep. 128. a. Casus humanarum miseriarum uarij sunt. pro Pom. 15. a. Maiores nostri semper ad nouos casus temporum nouorum consiliorum rationes accommodabant.

Qu. Fr. 305. b. Si releuare potes comunem casum. de Cl. 191. a. Ita grauisimo suo casu dum Alexandri similis esse uoluit. L. Crassi et multorum Crassorum inuentus est dista millium. I. A. 209. a. Fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam, quem tulimus, et nunc si quis erit, erit uoluntarius. Ep. 56. b. Aliorum opibus casus meos sustentabam. de Or. 85. a. Quam spem cum graues comunium temporum uarij nostri casus seſerunt. de N. 19. a. Illud quero, quae fuerit tanta fortuna, quis tatus casus, ut, etc. pro S. R. 35. a. Ille miser ignarus casus sui, etc. Antequam. 194. a. In nostro euentu aliorum reminiscens casus. pro Syl. 178. b. Eum tamen in hoc casu, quo afflictus iacet, conseruare cupiunt. pro Syl. 167. a. Sed quoniam ita tult casus infestus, ut, etc. Ad Her. Haec res magnum casum habet. Off. 36. b. Haec igitur fortuna caeteros casus rariore habet. de Sen. 91. a. Aetas illa multo plures quam nostra mortis casus habet. Ep. 156. b. Si casus incidere, pro uobis praeparatus sum. At. 248. b. Casus consilium nostri itineris iudicabit. I. C. 117. a. Ut ea uirtute, non casu gesta esse uideatur. pro Syl. 182. b. Aliquid casu magis et felicitate ab aliquo, quam uirtute et consilio gestum esse. pro Sest. 5. a. Communis Mars bellique casus est incertus. pro Flac. 152. b. Casus est enim in capiendos locos, euentus, occasio. de D. 173. b. Nisi ista casu nonnunquam forte temere concurrerent. Ep. 61. a. Quis esset, qui me in consulatu non casu potius existimaret, quam consilio fortem fuisse. Ep. 21. a. b. Iudicio enim tuo, non casu in ipsum discrimen rerum conuulsi tribunatum tuum. Ep. 207. a. Et casu permulti sunt in ea societate ualde mihi familiares. de N. 27. a. Idque uenit non temere, nec casu, sed quod, etc. de D. 112. a. Quid est tandem quod casu fieri fortuna putemus. de D. 112. b. Ne in deum quidem cadere uidetur, ut sciat quid casus, et fortuito futurum sit. Off. 43. a. Habere aliquid aliquo casu atque fortuna. pro Plan. 266. b. Si sortis nullum crimen est in casu. At. 179. a. Is meliore in casu est, quod iam receptus, etc. Or. 212. a. Absurdum erat, aut tantum barbaris casibus graecam litteram adhibere, aut recto casu solum graece loqui. et ibi. b. Verba quae habent casus in exitu similes. Ad Her. 30. b. Verba quae similiter issem casibus esse feruntur. de N. 38. a. Iupiter quasi iuuans pater, quem conuersis casibus appellamus ad iuuando iouem. de Or. 141. b. Verba immutata casibus. Ep. 147. b. Sed cum in eu casum me fortuna demississet, ut aut, etc. Ep. 98. a. Casus uero mirificus quidam interuenit, quasi uel testis opinionis meae, uel sponsor humanitatis tuae.

Casus, forte, temere, fortuitum, fortunatum. C. Consilio. Catachresis, si. abusio. Or. 205. a. Abusio quam catachresim, uocant, etc. l. Abusio.

Catadupa, duporum, quae alio nomine cataractae nominantur, sunt loca ubi Nilus se praecipitat ingenti cum sonitu. de Som. Sc. 129. a. Sicut ubi Nilus ad illa quae catadupa nominantur, praecipitat ex altissimis montibus, ca gens, quae illum locum accollit, propter magnitudinem sonitus, sensu audiendi caret.

Katayaphi. l. Descriptio. Καταφρασις. l. Comprehensibilis. Κατάφρασις. l. Comprehensio.

Catamitus, ti. Ganimedes, puer meritorius. I. A. 175. a. Ut te catamytum praeter spem mulier afficeret, etc.

Catella, lae. de D. 101. a. Erat autem mortua catella eo nomine.

Caterua, na. turba. I. P. 91. a. Lictores togulas acceperunt, et caterua imperatori suo nouam praebuerunt. pro Dom.

Dom. 235. b. Cum forum armatis caternis perditorum minimum possideres. de Or. 100. a. Vagari magna caterua toto foro. Ep. 165. a. Cateruae atque conuentus hominum. Tus. 164. a. Cateruae ueniunt contradicentium. I. V. 258. b. Testium cateruas in iudicium tui esse uenturas. pro S. R. 41. a. et pro Mur. 140. b. Magna caterua togatorum. Catina urbs. I. V. 146. a. Ep. 218. a. Catinensis, se. I. V. 132. b. Epist. 218. a. Cathegorena, tis. Tus. 223. b. Res, quae dicuntur de quodam aut quibusdam, quae uadepopueta Dialectici appellant.

Cathena, ne. in qua alud ex alio nectitur. I. V. 257. a. Iste hominibus innocentibus iniici cathenas iubet. et pro Mur. 134. a. pro Sest. 6. a. Clodius legum sacrarum cathenis constrictus. Ad Her. 36. a. Iste sicut aliqua bestia soluta ex cathenis uolitat et uagatur toto foro.

Kathuon. l. officium. Cato, onis. de Cl. 175. a. Vnum excipio Catone, in quo perfectissimo stoico summam eloquentiam non desiderem. et de eo rursus. 170. a. et de Am. 96. b. Cato quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis. de Cl. 171. b. Cato annos quinque et LXXX. natus excoctus uita.

Catonianus, a. um. ut Catoniana familia. Qu. Fr. 311. b. Catorthomatus, tis. rectum factum. Off. 2. b. Perfectum autem officium rectum opinor uocemus, quod Graeci uerbo θωρα. de Fin. 99. b. Sic recta affectio (uerbo θωρα enim ita appello, quoniam rectum factum uerbo θωρα) recta igitur effectio, etc. et 95. a. Quae autem nos aut recta, aut recte facta dicamus, si placet, illi autem appellant uerbo θωρα, omnes numeros uirtutis continent.

Catorthosis, tis. recta affectio. de Fin. 99. b. l. Catorthoma.

Catulus, li. de N. 33. b. Chryppus docet omnia in perfectis et maturis esse meliora, ut in equo quam in equulo, in cane quam in catulo, etc. de Fin. 121. a. Catuli, qui iam despecturi sunt, caeci aequae, ut hi qui modo nati.

Catus, a. um. catus, acutus, callidus, prudens. de Leg. 165. a. Prudens et (ut ita dicam) catus. de Or. 101. b. Egregie cordatus homo catus Aelius Sextus.

Cate, aduerbium. In Arato. Tum tornare cate, con tortus possidet orbis.

Caua, uena. de N. 53. b. Cauatus, a. um. l. Cauo.

Cauda, dae. de Fin. 94. a. Cauda Pauoni ad naturam donata est ad ornatum. In Arat. Atque, auis ad summam caudam primaeque recedit Pinnas.

Caudinum praetium. de Sen. 85. b. Caudium, dij. opp. de Off. 74. a. Caucaſus, si. mos. Tus. 180. a. 186. b. 243. b. de D. 88. de Som. 129. b.

Cauea, ue. e. septum in quo aues et bestiae includuntur, et locus ubi populus sedens ludos spectabat. de D. 123. b. Auis inclusa in cauea. de N. 27. b. Cum cauea liberati puli non pascuntur. Ad Her. 36. a. Quod si issem liberaueritis, statim sicut et cauea leo missus, aut aliqua teterrima bellua soluta ex cathenis uolabit. de D. 123. b. Attulit, inquit, in cauea pullos is qui ex eo nominatur pullarius, etc. Magis delectatur qui in prima cauea spectat, quam qui in ultima. de Am. 100. b. Qui clamores tota cauea niper in noua fabula M. Pacuuij de Legib. 177. a. Ludi publici sunt cauea circosque diuisi. de Ar. 249. b. Illi cum ludos facerent, seruos de cauea exire iubebant, tu in alteram seruos immisisti.

Caueo, ues, uito, fugio, cautionem adhibeo, prospicio, obseruo, uideo, declino. de Or. 136. a. Hoc ego oratori maxime cauendum et providendum puto. pro Q. R. 50. b. Quid ita Flauio sibi cauere non uenit in mentem. I. A. 219. a. Caueri uult ijs, qui secum sunt, Mustelle et Tyroni prospicit. de Clar. 166. a. At tibi ego Brute non soluam, nisi prius a te cauero, amplius eo nomine neminem cui petitio sit, petiturum. de Leg. 182. b. Altera lex priuatorum edificijs, altera sepulchris cauet. Top. 221. a. Tu mihi meisque multa saepe cauisti. At. 85. a. Pompeius clementer id ferte, forte cauet usura. I. V. 105. a. Praedibus et praedijs populo cautum est. contra Rul. 62. b. Agri de quibus cautum est federe. Off. 46. b. In iure cauere et consilio iuuare. pro Dom. 219. a. Metuere, et cauere aliquem. Ep. 8. a. Ut considerares quibus crederes, et quos caueres. Ep. 177. b. Nec metuam quicquam, et omnia cauebo. Postquam. 202. b. Nihil credam et omnia cauebo. Att. 169. a. Caetera, quae quidem consilio prouideri poterunt, cauebuntur. Ep. 258. a. Caleni interuentum et Caluene cauebis. de Ar. 249. b. Monere aliquem ut caueat ab aliquo. I. V. 120. a. et I. A. 182. b. Cauere ab aliquo. I. A. 244. b. Qui ab homine nefario non cauerit. de Fin. 140. a. Cauere a ueneno. Tus. 122. a. Declinare a malis. de Or. 106. b. Nam sine cognitione iuris, quam sit bellum cauere malum, scire possumus. Epist. 85. b. Auges etiam tu mihi timorem, qui in oratore tuo caues tibi per Brutum, et ad excusationem socium quaeris. Ep. 28. b. Ut tibi et populo cautum sit. Ep. 31. a. Melius ei cauere uolo quam ipse alijs solet. Item: Cauere enim ille sibi, ut si tibi prouinciam dedisset, omnium suorum scelestissimum adiutorem te preberes. At. 71. b. Deinde ut Faustae, cui cautum ille esse uolisset, ratum esset. de Fin. 86. a. Epicurus diligenter cauet et sancit, ut heredes sui dent, etc. de In. 77. b. Amentia est cum heredi uelis cauere, id ascribere, quo non adscripto nihilominus heredi caueatur. Ep. 79. a. Ita diligenter per scripta lex est, ita cautum unaque que de re, et ita quod oportuit exceptum, ut, etc. et ibi. b. Quaedam taciis exceptionibus cauentur. pro Cec. 300. b. Nulla res est, quae aut comprehendi satis, aut cauere, aut excipi possit. de Cl. 177. a. Non satis praeparatus ad cauendum fuisi. At. 216. b. Caue factus, inquit: na ista lex perferretur. Ep. 45. a. Caue ne cui suspitionem des fidee reconciliat gratiae. Ep. 142. a. Sed caue, si me amas, existimes me, etc. Ep. 150. b. Caue enim putes, ullas literas unquam gratiorum, quam tuas in senatu esse recitatas. At. 282. a. 281. b. Caue enim existimes Brute, quanquam es, sed tamen, etc. caue putes, quicquam illi, etc. pro Quin. 44. a. Cauete per deos immortales iudices, ne, etc. et ibi. Videte per deos immortales quem in locum, etc.

Cauerna, ne. locus in terra cauus, antrum, spelunca. de N. 56. b. Nos ceterae cauernis ferrum elicimus. et de D. 97. a. In Arat. Dicitur et late caeli lustrare cauernas. de N. 31. a. Magnam uim caloris terrae cauernis contineri. Tus. 242. a. Vnde terra et quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineantur.

Caullatio, onis. locus, facies, urbanitas, dictum, ridiculum. de Or. 128. b. Illa superior caullatio, haec dicacitas uocatur. l. Dicacitas.

Caullator, oris. At. 7. b. Consul ipse paruo animo et prouo, tantum caullator genere illo moroso.

Caullor, aris. iocose ludo, dicta dico. At. 22. a. Iam sum militariter cum ipso caullor etiam ac iocor. apud No. 1261. 38. de N. 76. b. Atque in eo etiam caullatus est, astate graue esse aureum amicum, hyeme frigidum. de Or. 154. a. Atti irrilena

irridentes oratorem, ut ille in Gorgia Socrates cauillatur. Q. Fr. 313. b. Sed praeterea togam eius praetextam magno hominum risu cauillatus sum.

Caulis, lae, stabulum. pro Sest. 5. b. Cum Catilina Italiae caulas et pastorum stabula praecleara cepisset. aliis, Callis.

Caulis, lis, brastica. de N. 50. a. Vites a caulibus brasticisq; si propè sati sint, ut a pestiferis et nocentibus refugere dicuntur, nec eos illa ex parte contingere.

Caunus, ni. opp. de D. 126. a.

Caunus, ei. ibidem.

Caunij, orum. populi. At. 296. b. Ep. 224. b.

Cauro, as. excauo. de Leg. 179. a. Lignum autè quodcumq; uoluerit, uno è ligno cauato, itemq; lapideum.

Caupo, onis. copo, tabernarius. de D. 92. b. Cum duo quidam Arcades iter unà facerent, alter ad cauponem diuertit, alter ad hospitem. pro Cl. 52. b. A. Binnius quidam copo multorum hospitium de uia latina, qui sibi ab huius seruis in sua taberna manus allatas esse dixit.

Caupona, nae. taberna. I. P. 91. a. Tibi solitudo erat pro frequentia, caupona pro oppido.

Cauponor, aris. lucri causa bellu gero, aut aliud quiduis facio. Off. 9. a. Non cauponantes bellum, sed belligerantes. ex Ennio.

Cauponula, lae. I. A. 175. a. Is delituit in quadam cauponula.

Causa, se. caput, origo, fons, radix, principium, seminarium, stirps, effector, pignus, ratio, sequor, nomen, ergo, gratia, res, ut res efficiens: id est, causa efficiens: et incognita re iudicare: id est, incognita causa. Top. 23. a.

Proximus locus est rerum efficientium quae cause appellantur, deinde rerum effectuarum ab efficientibus causis. et ibi. Causarum genera duo sunt, unum quod ui sua id quod sub ea subiectum est, certe efficit, ut ignis accendit: alteru quod natura efficiendi non habeat, sed sine quo effici non possit: ut si quis es causam statu a uelit dicere, quod sine eo non possit effici. et ibi de causis multa pulcherrima. de D. 120. b. Quicquid oritur, quaelecuq; est, causam habeat à natura necesse est, ut etiam si praeter consuetudinem acciderit, praeter naturam tamen non possit existere. Or. 215. a.

Iniquum est, quod accidit non agnosceret, si cur id accidat reperire nequeamus. de Fat. 147. a. Causa est, quae efficit id cuius est causa: ut uulnus mortis, cruditas morbi, ignis ardoris. et ibi. b. Nulla igitur earum causa est, quonia nullam rem sua ui efficit, cuius dicitur causa, nec id sine quo quodpiam non fit, causa est, sed quod cum accessit, id cuius causa est, efficit necessario. et 148. b. Causarum aliae sunt perfectae et principales, aliae adiuuantes et proximae. et 149. a. Proxima et continens causa mouet affectionem. et ibi. Causae antecedentes et necessariae. de N. 1. a. Causam, id est, principium philosophiae esse scientiam. de D. 121. a. Nihil fieri potest sine causa. de Vn. 193. b. Nullius rei causa remota reperiri origo potest. pro S. R. 30. b. Nemo ne minimum quidem maleficium sine causa admittit. pro Mur. 127. a. Tu mihi id arripis, quod necesse est omnium uiciorum esse postremum: relinquis illa, quibus remotis hoc uicium esse non potest. Off. 3. a. Principia et cause rerum. At. 137. b. Cause euentorum magis mouent quam ipsa euenta. Acad. 40. a. Quid est enim magnum, cum causas rerum efficientium sustuleris, de corpusculeorum concurfione fortuita loqui? nostra tu physica nosit, quae contineantur ex affectione et ex materia ea, quam fingit et format effectio. I. A. 222. a. Is mortem attulit, qui

mortis causa fuit. et 171. a. Vi Helena Troianis, sic iste reip. causa belli, causa pestis et exitij fuit. et ibi. Vi igitur in seminibus causa est arborum et stirpium, sic huius lucis et uosissimi belli causa tu fuisisti. et 170. b. Nulla causa cuiquam iusta esse potest contra patriam arma capiedi. Off. 38. b. Nec unquam bellorum ciuiliu semen et causa deuenit, dum, et c. pro Cael. 41. a. Reperietis hanc migratione huic adolescenti causam omnium malorum fuisse. Attic. 8. a. Vereor ne haec causa neglecta à bonis, defensa ab improbis magnorum in repub. malorum causa sit. I. A. 158. a. Nec erit iustior in senatum non ueniendi morbi causa quàm mortis. Att. 118. a. Tu si tibi eadem causa est, me remunerere re sanc uelim. et 128. b. Huius autem epistole non solum ea causa est, ut ne quis, et c. sed etiam haec iustior, ut, et c. de D. 137. a. Hanc credo causam somnandi de illo fuisse. pro Rab. 90. a. Quae mihi iustissima causa ad hunc defendendum esse uisa est, eadem uobis ad absolendum debet uideri. et ibi. Cum omnibus ciuibus in eorum periculis semper iustam mihi causam necessitudinis esse duxi. pro Syl. 177. b. Quae causa ceteros ad facinus impulit, ea Cincio non fuit. de Or. 86. b. Mirari desinamus quae causa sit eloquentium paucitatis. At. 131. a. Lippitudinis meae signum tibi sit librarij manus, et eadem causa breuitatis. Off. 42. b. Eadem constituendarum legum causa fuit, quae regum. de Am. 97. a. Quod autem non affuisses, ualeitudinem repondeo causam non mesitiam fuisse. de Fat. 147. b. Hoc enim modo uiator bene uestitus causa grassatori fuisse diceretur, cur ab eo spoliaretur. pro Q. 10. b. Quibus omnibus causa iustissima est cur scire potuerint, nulla cur mentiantur. pro Dom. 213. a. Sin autem ea rescinduntur, erit causa, qua posimus, et c. id est, cur uel quamobrem. de Ar. 252. a. Quare autè de his dici suspicer, haec causa est, quod, et c. Ad Her. 10. a. Maior annis LX. et cui morbus causa est, cognitorem det. I. A. 205. b. Causa consulibus de rep. referendi fuit, ex eo quod senatus me autore decreuit, etc. de Fin. 91. b. Causa enim fuit huc ueniendi, ut quosdam hinc libros promerem. et 110. b. Scire cupio, quae causa sit, cur Zeno desierit, et c. de Or. 95. a. Cuius quidem rei cum causam quaerem, quid nam esset, cur ut in quocq; et c. has causas reperiebam duas, unam quod, et c. altera est haec, de qua, et c. et 125. b. De me nulla causa est cur mentiar. Att. 196. a. Sed erant cause, cur hoc tempore istic esse nollem. At. 260. b. Noli putare pigritia facere me, quod non mea manu scribam. pro Q. 10. b. Eo die Roma si fuit, causa se nihil dico, quin tibi uadimonium promiserit. et 15. b. Nunquid est causa C. Aquili, quin si longè aliter possedit, quam praetor edixit, iste ex edicto non possederit? et 5. b. Cum in altera re cause nihil esset, quin secus iudicaret ipse de se. Ep. 6. a. Quod si rarius fiet, id erit cause, quod, et c. et At. 244. b. Sed tamen ne miraretur cur, et c. hoc causa sumpsi, quod, et c. et 130. a. Miror quid cause fuerit, quare consilium mutaris. et 55. a. Dices, quid igitur causa se fuit dicunt illi quidem pudorem meum, et c. sed non est id. pro S. R. 19. b. Si praeter eam praedam quicquam aliud cause inueneritis. Epist. 2. a. In causa haec sunt, Ammonius Regis legatus aperte pecunia nos oppugnat. At. 241. b. Puto me hercule id quocq; esse cause, sed tamen, et c. de In. 69. b. Atrocitas iniuriarum satis ne cause sit, quare, et c. pro Sest. 14. b. Nec erit iusta causa illi, quare, et c. I. V. 171. a. Pensum magis in Leontino agro est exigendum, propter hanc causam, quod ipse Leontini, et c. de In. 55. b. Quamobrem igitur leges seruari oportet, ad ea causam scripta omnia interpretari conuenit. de Clar. 167. a. Grandes erant

erant uerbis, compressione rerum breues, et ob eam ipsam causam interdum subobscuri. de N. 69. b. Est enim pulcher: et ob eam causam, quia speciem habeat admirabile, Thau mante dicitur esse nata. Ep. 9. a. Haec ad te ob eam causam maxime scribo, ut meditare, et c. I. V. 128. b. Quo tempore omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis, ob eam causam ne tu ex reo eximerere, et c. de In. 56. a. Quod si uos iudices legib. obtem perare debetis, quid cause est, quin istum contra legem fuisse iudicetis. de Cla. 173. a. Hanc igitur ob causam uidetur Lelij mens spirare etià in scriptis. de Fin. 80. a. Et cognome induit, nullam aliam ob causam, nisi quod, et c. At. 122. a. Hanc epistola ad me referri uolo, nec ullam aliam ob causam Pollucè seruam à pedibus meum Romam misi. Ep. 25. a. Quid est cause, cur mihi non in optatis sit cōplecti hominem de Or. 111. b. Si quis animaduertit quid sit, quare alij melius quam alij dicant. Tus. 190. a. Quid nam esse Brutae cause putem, cur, et c. I. A. 174. a. Quid fuit cause cur Caesarem non sequerere. At. 60. a. Quid sit, quod fe à me remouit, ignoro. Tus. 190. a. Quod si natura et c. haud erat sane, quod quisquam rationem requireret. I. V. 73. a. Cognosce ex me pop. Rom. quid sit, quamobrem ne tenuissima quidem suspicio, et c. et ibi. Quid sit quod, et c. I. V. 132. a. Venus quae totam illam accusationem iudiciumq; cōflaret. et 87. b. Nihil est quod quisquam dubitet de exitio sociorum, et c. de Or. 100. a. Quod quidè certis de causis aliter existimatur. et c. At. 85. b. His de ostento data non modo iusta, sed etià necessaria causam esse dicendi. Ep. 182. a. Quare habeo gratia Trebatio, qui mihi dedit causam harum literarum. pro Syl. 177. b. Hic profectus est non modo ob causam, sed etià causam necessariam. I. A. 170. b. Tu C. Casari causam belli contra patriam inferendi dedisti. et ibi. Causa euius belli in persona tua consistit. de Or. 130. a. Non committat, ut si defugerint, tibi causam aliquam dem recufandi. de Am. 112. b. Multaq; cause suspicioni offensionisq; datur. de D. 209. b. Ac mihi quidè explicanda philosophiae causam attulit grauis casus ciuitatis. et ibi. Nisi quae causa grauior obstitisset. I. A. 174. a. Ego ad illu belli ciuiliu causam attuli. de Fin. 40. b. Causam autè probabile tu quidè affers, aut enim, et c. At. 170. b. Iusta causam affers, quod me hoc tempore uidere non possis. de N. 3. b. Quae causa nos impulerit, ut haec tam serò literis mandaremus. Ep. 190. b. Nā quod huc properent in magistratu uenire, causam non habet. pro Q. 16. b. Testes, qui et sciret, et causam mentiretur non haberent. Off. 42. a. Si quis ab ineunte aetate habet causam celebritatis, et c. At. 256. b. Reuerfionis has speciosas causas habeo, iustas illas quidè et magnas, sed nulla iustior quam quod, etc. Ep. 145. a. In quo officio tuèdo habeo causas plurimas, uel paternae necessitudinis, uel, et c. uel, et c. At. 151. b. De Philargyro bene certè causam habuisti. et uerā et bonā. pro Clu. 34. b. Modò ne hanc causam habeat ad iniuriam: corrumpendi iudicij causas ille multas et graues habuit, hic nullā. de Fat. 140. a. Cum omnes nouarū perturbationū cause quæri uiderentur. I. A. 189. a. Qui cedis et incendiario causam quaerit ex funere. de Fin. 131. a. Quare quotiescūq; dicitur, etc. intelligatur aliqua subesse causa

modi causam, ut ex eo ipso possit intelligi, sibi queng; esse charū. At. 5. b. Nulla uideo graue subesse causam. pro Syl. 171. a. Sed tamē te pro magnis causis nostrae necessitudinis moneo, etc. pro Dom. 215. b. His ducibus tu cum in fortunatū locupletum per causam inopitū, repentinus impetus cōparares, nōmne, et c. I. V. 265. b. At quae causa tum subieciatur ab ipso huius tam nefariae crudelitatis? eadē quae et c. de D. 139. b. Cōferre causas et quid in quancq; sententiam dici possit, expromere. Q. Fr. 300. a. Certè enim scio te fecisse cum causa. de D. 96. b. Equus sine causa repente cōcidit. de Or. 131. b. Nos cū causa dicimus ut proficiamus aliquid, illi totum diem sine causa. At. 211. a. De Varro ne non sine causa, quid tibi placeat, tum diligenter exquirō. At. 105. b. Nā id nisi graui de causa non fecisset. I. V. 55. a. Si consilij mei causam rationemq; cognouerit. Off. 14. a. Causa autem et ratio efficiens magnos uiros est in priore. Ep. 67. b. Explicare causas rerum. de Leg. 169. b. Sed nimirum me alia quocq; causa deletat, quia si uerum dicimus, et c. At. 102. a. Eiusq; rei causam uerè explicat. pro S. R. 25. a. Verisimile non est odio fuisse parenti filium sine causis multis, et magnis, et necessarijs. Ep. 132. a. Eam orationem tibi misi, uelim sic legas, ut causam tenuem et inopem nec descriptione magno pere dignam. Of. 72. b. Regulus tum cum uigilando necabatur, erat in meliore causa, quam si domi senex remansisset. de N. 59. b. Tu Cottia si me audias, eandem causam agas. At. 102. b. Causam solū illa causa nō habet, ceteris rebus abūdat. pro Lig. 138. b. Ligarius habet meliorem causam quam tu. de Or. 85. a. Vfus, quem ex causis, quas diximus, tot ac tantis consecuti sumus. de Cla. 172. a. Causam pro aliquo accuratè eleganterq; dicere. de Or. 104. b. Nec ornatus causam suam dici passus est. pro Q. 5. a. Priore loco dicere causam de capite suo. pro S. R. 23. a. Antea causam publicam nullam dixi. de Cla. 168. b. Nemo unquam melius ullam orauit capitis causam. pro Sest. 6. b. Dicere causam de ambitu: id est, reum esse de ambitu. de Fin. 53. b. Dicere causam apud aliquem iudicem. de Or. 112. b. Quae in ciuium causis disceptationibusq; uersantur. de Or. 127. a. Equites, apud quos tum iudices causa agebatur. de Or. 94. b. Multitudo litium ac uarietas causarum. Ep. 4. a. Causam enim frequenti senatus, magna inuidia eorum qui à te causam regiam aliò transferebant, obtinebamus. et 5. b. Itaq; Alexandrina causa, quae nobis adhuc integra est, uidetur ab illo plane esse deposita. et 115. b. Et expectes què admodu exeat ex hac causa. Or. 199. b. Thucydidēs laudatus est, ut rerum explicator prudēs, etc. non ut iudicij uersaret causas. pro R. P. 123. b. Causa iudicata atq; damnata. de Or. 127. a. In illa omni defensione atq; causa. et ibi. His duabus partibus omnis est à me illa causa tractata. de Fin. 60. a. Itaq; concedo, quod modò dicebas, cedere cause, si qui è nostris aliter existimant. de In. 69. a. A causa cadit is, qui non quemadmodum oportet, agit. Ep. 192. a. Quod si scribere oblitus es, minus multi iam te aduocato causa cadent. de Or. 98. b. et ad Her. 41. b. Causa cadere. pro Mur. 126. a. Si turpe existimas te aduocato, illum ipsum, quem contra ueneris, causa cadere. de Or. 118. a. Siue ex crimine causa constet, ut facinoris, siue ex controuersia ut hereditatis, siue ex deliberatione ut belli, siue ex persona, ut laudis, siue ex disputatione, ut de ratione uiuendi. Top. 227. b. De quā causa, quae est questio definita, et à Graecis appellatur *ἰσθῆτος*. Ep. 254. a. Te abesse mea causa moleste fero, tua gaudeo. et 227. b. Peto à te maiorem in modum, ut honoris mei causa, hac laude Hypponem affici uelis. de Fin. 56. b. Vi aut uoluptates omittantur maiorum

maiorum uoluptatum adificendarum causa, aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. Antequam. 195. b. Omnium salutis causa decedam. Ep. 4. b. Nemo est qui nesciat, quo minus discesse fieret, per tuos aduersarios esse factum. In Vat. 30. b. Tu me charum esse dixisti populo Rom. non tam mea causa quam reip. nomine. Epist. 239. a. Dolobella causa et cupio et debeo. At. 245. a. Te rogo ut hoc honoris mei causa suscipias. de Am. 110. b. Ab amicitia Quin. Pompeij meo nomine te remouerat Scipio id est, mea causa. Antequam. 195. b. Neque patiar ut opera mea manus inter nos conferatis: id est, causa mea.

Causidicus, ci. non satis peritus cause, patronus. de Or. 101. b. Non enim causidicum, nescio quem, neq; proclamatorem aut rabulam conquirimus, sed, etc. Or. 199. b. Causidicus non ille quidem amplius atq; grandis, subtilis et elegans tamen.

Causor, ris. causam assero. pro Q. R. 51. b. Niquid causare, quin ab iudicio abeat turpissimè uictus: de Or. 142. a. An etatem asseret? id est, causabitur?

Causula, lae. de Opt. 243. b. Lysias paruarum rerum causulas scripsit.

Cautè, callidè. pro Cl. 42. a. A me tamen omnia cautè pedetentimq; dicentur. de D. 111. a. et de Leg. 180. b. Sed animaduerti Quinte, te cautè ab ijs rebus, que sensib. perciperentur abducere diuinationem.

Cautio, nis. prouiso. Cf. 9. b. Liberalitate nihil naturæ hominis accommodatus, sed habet multas cautiones: uidentur enim, ne, etc. Tus. 212. a. A malis natura declinamus, que declinatio si cum ratione fit, cautio appellatur. 30

Ep. 177. b. Que cautionem non habent, de ijs non laboro. pro Mar. 134. a. Tua enim cautio nostra cautio est. de D. 119. b. Omnis enim predictio malitè probatur cū ad prædictione cautio adiungitur. de Am. 111. a. Omnino horū uictorum atq; incomodorum summa cautio est atq; una prouiso, ut ne nimis citò diligere incipiamus. At. 19. a. Ut priuatis rebus meis adhibeā quandā cautionem. et 70. b. Char tam tibi deesse mea cautio est. de Or. 136. b. Neq; illa mea cautio atq; timiditas in causis negligenda est. pro Fl. 152. b. Defendendi facilis est cautio, latibulis occultorum loco-

rum. pro Sest. 6. a. Hunc Pompeius omni cautione, foedere, execratione deuinxerat, nihil contra me esse facturum. pro Font. 276. a. Videte quò descendā iudices, quàm longè uideat à cōsuetudine mea et cautione ac diligentia discedere. pro Q. R. 51. a. Est hoc et ex conditione iuris, et cōsuetudine cautionis firmissimum testimoniū. Ep. 103. b. Itaq; quando uestre cautiones firmæ sunt, gratulā tibi mihi si cautionem chirographi mei. pro Dom. 239. a. Cautiones fiebant pecuniarum. Orat. 210. a. Persecutionum, cautionumq; præceptio in iure ciuili.

Cautior, oris. cautior alieni periculi. pro Sest. 6. a.

Cautus, a, um. tutus, prouidus, protectus. pro S. R. 38. a. B putatur parū cautus prouidusq; fuisse. I. A. 244. a. Vir cautus et prouidus. Q. Fr. 393. a. Cautus et diligens. contra R. ul. 65. b. Cautus in periculis, non timidus in contentationibus. I. A. 244. a. Nemo minus timidus, nemo cautior. et 247. b. Sapientia cautioribus utitur consilijs, est omni ratione protectior. pro S. R. 27. b. In eam partem potius peccant, que est cautior. pro Cecin. 295. a. Quid? uerbis satis hoc cautum erat? minime. pro Cecin. 287. a. Ut mulier res esset cautior, curat, etc. Q. Fr. 328. a. Te uolo cautum esse in scribendo. At. 275. b. Cautus et moderata liberalitas.

Causus, u, uū. concausus. de N. 54. a. Ventriculus, in què sanguis à iecore per uenam illam cauam inluit.

Ce, particula. I. V. 62. a. Atq; huiusce rei iudicium iam continuo uideo futurum. et 72. b. Ea cupiditas, qua per hosce annos in quibusdam iudicijs usus es. pro S. R. 19. a. Bona patris huiusce Sex. Roscij. de Or. 104. a. Philosophorum autem libros referuet sibi ad huiusmodi Tusculanæ octium. pro Pom. 11. a. Itinera que per hosce annos in Italia per agros ciuium Roman. nostri imperatores fecerunt,

recordamini. pro S. R. 36. b. Venit in castra Capito, totā naturam hominis cognoscite: nullum ius tam sanctum est, quod non eiusce uis atq; perfidia uiolarit. et ibid. Capito illum acuerit, hos fallere, illum identidem monere ut caueret, huiusce insidiosè spem falsam ostendere, cum illo contra hos inire consilia, horum consilia illi enunciare, cum illo partem suam de pacifici, huiusce omnis aditus ad Syllam intercludere. de In. 84. a. Hæc inter se necesse est comparari: id est, honestatem et incolumitatem, quas supra diximus. pro S. R. 23. b. Testes in hunc et accusatores huiusce pecunia comparant. de Or. 89. b. Quis nescit maximā uim existere oratoris, in hominū mentibus uel ad iram aut odium aut dolorem incitandis: uel ab hisce ijsdem permotio-

nibus ad lenitatem misericordiamq; reuocandis? et 91. a. Sic in orationibus huiusce ijs iudiciorum, concionum, etc. id est, de quibus loquimur. Tus. 135. a. Natura nihil habet præstantius, quàm honestatē, quàm laudem, quàm dignitatem, quàm decus. huiusce ego pluribus nominibus uanam rem declarari uolo. I. V. 248. a. Recita testimonia ciuitatum, hancine hominem? hancine audaciam, hancine impudentiā iudices? Ep. 50. a. Huiusce temporibus nō pessimè cum ijs est alium, qui, etc.

Cedō, dic, da, exhibe. I. V. 93. a. b. Cedō, mihi ipsius Veris testimonium recita. de Cla. 192. b. Cedō que orationes, sunt enim, et dic, etc. I. V. 209. b. Cedō tabulas. pro Flac. 155. b. Eratres exhibe. I. V. 98. b. Cedō mihi leges Attianas. de D. 138. b. Cedō tandē, qui sit ordo somniorum? de Sen. 81. a. Cedō, qui rem. tantam amissis tam citò. Att. 153. a. Vidisti igitur uirum, ut scriperas et ingenuisti? certe, cedō reliqua. et 259. b. Obuiam mihi sit tabularius, et ego statim, cedō inquit, si quid ab Attico. I. V. 130. a. Cedō cui Siculo, cum is reus fieret, ciuis Romanus cognitor factus unquam sit.

Cedo, dis. cōcedo, locum do, decedo, me retrahō. de N. 42. b. Quacunq; mouemur, aer uidetur, quasi locum dare et cedere. pro Mil. 120. a. Ego cedam atq; abibo. Att. 79. b. Hostes cedentes ab oppido. Casius infecutus est. Ep. 13. b. Metellus, qui et summa uoluntate esserit, et egregia animi alacritate abfuerit. At. 115. b. Rectè sic censo cendum de oppidis ijs. de Or. 162. b. Aeschines propter ignominiam iudicij cessit Athenis. pro Mil. 117. b. Cedere ex ciuitate. At. 145. b. Si Cn. Italia cedit, in urbem redeundum puto. Ep. 163. a. Dandus est locus fortune, cedendum ex Italia. de Clar. 185. a. Maiores consequi non poterat, et minoris necesse erat cedere. Attic. 280. a. Cedere precibus alicuius. de Cla. 166. b. Tibi etas nostra cedit, factusq; summittit. de N. 57. a. Vita beata nulla re, nisi immortalitate cedens celestibus. de Leg. 191. a. Vi opprimi in bona causa melius est, quàm malè cedere. de Or. 136. a. Nō fugiendi hostis, sed capiendi consilij causa cedere. pro Cecin. 283. a. Cedere alicui in aliqua re uel in agendo aliquid. Ep. 2. b. Luculli sententia cedit religioni de exercitu. de Leg. 157. b. Te historiam tractante effici potest, ut in hoc etiana genere Græciæ nihil cedamus. Tus. 298. a. Cur succumbis

cedisq; fortunæ? Parad. 122. b. Cui quidem, que maximam uim habere dicitur, fortuna ipsa cedit. Tus. 149. a. Deinde ita magnos nostram ad etatem, ut non multum, aut nihil omnino Græcis cederetur. At. 282. b. Cedebas enim Brute, cedebas, quoniam Stoici uestri negant fugere sapientis. Antequam. 193. b. Cedo inuitus de rep. cedo oppressus de fortuna, de dignitate. et 196. a. Non illis uictus cedo, sed inco-

lumbis uobis me condono. pro S. R. 38. a. Nam ille lanista iam à gladiatore cessisse uidetur. Ep. 53. b. Cedere temporari. I. V. 143. a. Ea autem erat feneratorio huiusmodi, ut etiam hic que est huic cederet. Oct. 329. a. Cedam tibi in presentia foro et curia. et ibid. Cedam urbe. pro Mil. 116. a. Cedere alicui possessione hortorum. At. 218. a. Cedere alicui domo. de Sen. 91. b. Horæ quidem cedunt et menses et dies. de Cla. 165. a. Hortensius et uita cessit. de In. 84. a. Concedere alteri: id est, cedere.

Cedrus, dri. arbor odorata. Tus. 200. b. Cedrum incensamus. aliis hedychrum, quod unguentum est, ad nitidam cutem efficiendam.

Celeber, et celebris, bra. quod celebratur, frequentatur, et colitur. ad Her. 7. a. Locus queritur celebris an desertus, etc. Part. 233. a. Loci celebres. (Deserti. pro Pom. 10. a. Portus celeberrimus et plenissimus nauium. pro Arc. 186. a. Antiochis nam ibi natus est loco nobili, et celebri quondam urbe) pro Dom. 242. b. Urbis partes celeberrime et maxime. At. 191. b. Nihil uideo, quod tam celebre esse possit. de D. 88. a. Nunquam illud oraculum tam celebre, et tam clarum fuisse, nisi, etc. I. P. 87. a. De mea salute P. Lentuli, Cn. Pompeij ceterorumq; principum celeberrime et gratissimæ conciones fuerunt. I. A. 261. a. Hic alic me celeberrima populi Romani gratulatione auxit. de Am. 97. b. Ex multis diebus, quos in uita celeberrimos letissimosq; uidi, illum clarissimum fuisse, cum, etc. I. V. 160. b. Clara res est tota Sicilia celeberrima atq; notissima. et 177. b. Cum in foro celeberrimo, tanta frequentia hoc tibi obiectum esset.

Celebratio, onis. pro Plan. 279. b. Nihil ex meis est temporibus, quod minus mea celebratione commemoratum sit. id est, prædicatione. pro Syl. 181. a. Quæ domus? que celebratio quotidiana? que familiaris dignitas. At. 250. a. De celebratione ludorum Bruti tibi assentior.

Celebratus, a, um. frequentatus, diuulgatus. de Cla. 194. b. Cum iam in foro celebratum meum nomen esset. pro Cl. 24. b. Res clara atq; omnium sermone celebrata. pro Mur. 127. a. Vir nulla illustri laude celebratus. I. A. 171. a. In rebus celebratissimis sermone omnium uerfor.

Celebritas, tis. hominum cætus, concursus, nomen, fama, honor, usus. At. 41. a. Odi celebritatē, fugio homines, lucem aspicerè uix possum. At. 48. b. Celebritas mihi odio est. At. 45. a. Ego propter uia celebritatem non commouei me adhuc Theſſalonica. et 214. b. Hic locus nunc habet celebritatem maximam. pro Dom. 228. a. Nullis unquam comitijs campus Martius tanta celebritate omnis generis hominum floruit. Off. 53. a. In maxima celebritate atq; in oculis omnium uiuere. de Or. 154. b. Cum Olympiam uenisset in maxima illa quinquennali celebritate ludorum. Item. Consequi celebritatem sermonis hominum: id est, famam. Q. Fr. 298. a. Theatrum celebritate referissimum, magnitudine amplissimum. pro Arch. 186. b. Hac tanta celebritate fama cum esset iam absentibus notus, Romanus uero sit. Tus. 154. a. Celebritas fame. Of. 42. a. Si quis ab ineunte etate habet causam celebritatis et nominis à patre acceptam. Ep. 96. b. Nos hic multitudine et celebritate us-

diciorum distinemur. Tus. 220. b. Mercatus, qui habetur magno ludorum apparatus, totius Græciæ celebritate. de In. 50. b. et Ep. 233. a. Celebritas loci. (Solitudo loci. I. P. 93. b. Celebritas domestica. pro Cel. 47. b. Sed in turpissimis rebus frequentissima celebritate et clarissima luce letatur. de L. 183. a. Sublata etiam erat celebritas uirorum et mulierum. pro Mil. 118. b. Clodius spoliatus illius supremi diei celebritate. id est, funere et exequijs.

Celebro, as. concelebro, frequento, prædico, facio, oratio. no. I. V. 89. b. Celebratur omnium sermone letitiq; conuiuium. At. 19. a. Conuentus, qui initio celebrabatur, iam diu fieri desierunt. pro Plan. 279. a. Laudes C. Cæsaris populi Romani plurimis iudicijs uideo esse celebratas. pro Arch. 189. b. Archias populi Romani laudem gloriamq; uerbis celebravit. et ibid. Cuius ingenio putabat ea que gesserat posse celebrari. et 190. a. Quorum ingenijs hæc feruntur, ab ijs populi Romani fama celebratur. pro Dō. 239. a. Seruorum omnium uicem celebratur tota urbe descriptio. pro Dom. 241. b. Hoc delatum tum est ad uos Politices, post omnium sermone celebratum, quemadmodum iste omnia fecerit, etc. I. A. 223. a. Semper illius uirtutem omnium mortalium fama celebrabit. de Pro. 73. b. Cæsaris literis, fama, nuncijs celebrantur aures quotidiæ meæ: non uis nominibus gentium uictarū. pro Sest. 27. b. Aliquem literis et memoria esse celebratum. de D. 80. b. Nec unum genus diuinationis publicè priuatimq; celebratum. et ibi. Noster populus multa genera complexus est. pro R. P. 129. b. Hæc laus poetarū carminibus celebratur. pro Sest. 24. a. Hæc fama celebrantur. et 26. a. Via multitudine legatorum undiq; missorū celebrabantur. et pro Sest. 44. b. Is ideo uiam inuinit? ut tu eam alienis uiris comitata celebrares? I. P. 90. b. Qui dies quasi deorum immortalium festi atq; solennes sunt aduentu meo celebrati. pro Syl. 167. b. Quorum studio ac dignitate celebrari hoc iudicium et ornari uides. I. P. 86. a. Qui frequentia sua egressum uestrum ornauerunt ac celebrauerunt. pro Flac. 149. a. Ludi quos in Palatio nostri maiores fieri celebrariq; uoluerunt. I. A. 166. b. Ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati. de Or. 101. b. Q. Mutij ianua maxima quotidie ciuium frequentia celebratur. de Or. 153. a. Nunc apud Philonem harum causarum cognitio exercitatioq; celebratur. Q. Fr. 294. b. Quod ita esse constanti fama atque omnium sermone celebratum est. pro Flac. 164. a. Sepulchrum L. Catiline floribus ornatum hominum audacissimorum conuentus epulisq; celebratum est. pro Clu. 38. a. Quod omnium accusatorum non criminibus, sed uocibus maledictisq; celebratum est. pro Flac. 160. a. Quid porro in Græco sermone tam ritum atq; celebratum est, quàm, etc. pro Mur. 145. b. Quibus in locis nuncijs literaq; celebrassent Murenam factum esse consulem. et 142. a. Huius in morte celebranda, grauiter tulit populus Rom. hanc peruersam sapientiam Tuberonis. I. C. 116. a. Quam obrem Quirites celebratote illos dies cum coniugibus et liberis uestris, erepti enim ex crudelissimo interitu uicistis. pro Arch. 238. a. Celebrare dies festos ludorum. de Fin. 86. b. Celebrare memoriam nominis alicuius post mortem.

Ep. 67. a. Nomen ut nostrum scriptis illustretur et celebratur tuis. Acad. 2. a. Ea ferè sunt et græcis literis et latinis celebrata. de In. 71. a. Summa uirtutis celebranda cautè Graij de Graijs æternum inimicitiarum monumentum statuerunt. de Pet. 22. b. Sed que dicta sunt omni superiore oratione, eadem ad celebrandum rumorem ualent. de Or. 85. a. Ad eas artes, quibus à pueris dediti sumus celebrandas,

lebrandus, inter nosq; recolendas. At. 53. b. Similisq; frequentia & plausus me usq; ad Capitolium celebravit. de Or. 1. 10. 1. b. Senectuti vero celebrande & ornande quod honestius potest esse per fugium, quam iuris interpretatio? pro Mil. 120. b. Nos omni in hominum coetu gratijs agendis, gratulationibus habendis, omni sermone celebratur. pro Rab. 122. b. * Quod sermo hominum ad memoriam patrum uirtute celebratur. Item: Natura impellit ut hominum coetus, & celebrari inter se, & sibi obedire uelit. de Or. 157. a. Tertius ille modus transferendi uerbi late patet, quem necessitas genuit inopia coacta: post autem delectatio, iucunditasq; celebravit. pro Muren. 141. a. A quibus si domus nostra celebratur, diligenter obseruari uideatur.

Celer, ris, incitatus, uolucer, uelox. de Fin. 132. a. Conspicebat tardas celeres stans uolantes. ex Actio. pro Dom. 226. a. Videbam celerem mihi reditum fore. Or. 216. b. Mens, qua nihil est celerius. ad Her. 21. a. Si contendemus, per continuationem brachio celeri, mobili uultu utemur. de Or. 116. b. Oratione celeri & concitata dicere. Off. 330. b. O miseram & in breui tam celerem & tam uariam reipublice commutationem. de Cla. 195. b. Genus dicendi uolucris atq; incitatum. & 196. a. O ratio incitata & uibrans. Or. 215. b. O ratio incitata. (Oratio tarda.)

Celeritas, tis. (Tarditas. Tuf. 215. b. Velocitas corporis, celeritas appellatur. pro S. R. 34. b. Quid haec tanta festinatio celeritatis significat? de D. 138. a. Id enim & celeritas significat, & uis eorum. de N. 55. a. Palpebrae clauduntur & aperiantur identidem cum maxima celeritate. & 12. a. Deum assidue uersari circum axem coeli admirabili celeritate. I. A. 205. a. Celeritate opus est, qua si esse mus uis, bellum nullum haberemus. & 199. b. Legatorum nomen ipsum belli celeritatem morabitur. Epist. 156. b. Adhibere celeritatem in aliqua re. Off. 26. b. Cauendum est ne in festinationibus suscipiamus nimias celeritates. Acad. 42. b. In pedibus celeritas, uis in manibus. pro Qu. 16. b. Tum illam incredibilem celeritatem protuli. Acad. 42. b. Celeritas ad discendum. pro Flac. 136. b. Homo uolubilis praecipiti quadam celeritate dicendi. Or. 215. b. Breuitate & celeritate syllabarum uerba procliuus labi. de Cla. 184. b. Expedita ac perfluens in dicendo celeritas. de Or. 95. b. Mobilitas linguae, celeritas uerborum. & 92. b. Exercitatio eloquendi celeritatem incitat. At. 258. a. Aiunt enim eum Casariana uti celeritate. I. A. 226. b. Quem nisi in uia quidam retardassent, uolasse eum, non iter fecisse diceres.

Celeriter, cito, breui tempore, mature. At. 249. b. Librum tibi celeriter mittam. Epist. 31. a. Quod ut putabamus, celeriter eras facturus. & 131. b. & 43. b. Lator uirtute alterius principis iam pridem iuuentutis, celeriter ut spero) ciuitatis. de D. 93. a. Nam illud mihi celeriter nunciatum est. At. 153. a. Quo quidem non dubito quin istum offenderim, eo maturius agendum est. I. V. 169. a. Ut eo celerius de isto transigamus, quo maturius ad Apronium possumus uenire.

Celeriusculè, ad Her. 20. b. Celeriusculè dicere. Celerrimè, de Fin. *

Celeros, celeritate uitor, celeritatem suscipio. de Vn. 201. a. Vnum, quod semper uno modo celeraret.

Cella, lae, locus ubi aliquid reconditur & asseruatur, ut granum, uinum, oleum, carnes, & quicquid ad penum pertinet. contra Rul. 34. a. Capua cella & horreum Campani agri. I. V. 59. b. Cum frumentum sibi in cellam impetrasset. & 194. a. Pecunia qua frumentum tibi emeris in cellam. & 109. b. M. Cato sapiens cellam penariam reipublice nostrae nutricem plebis Romani, Siciliam nominauit. & 190. b. Cum ex Sicilia & ex legibus frumentum ei in cellam sumere liceret. & iterum 191. a. I. A. 173. a. Conchiliatis peristromatis seruorum in cellis lectos stratos uideres. Attic. 234. a. Cui totam uillam cellamq; tradidi. de Sen. 89. a. Semper boni & assidui domini referta cella uinari, olearia, & penaria est. Top. 222. a. Cellis uinarijs & olearijs plenis relictis. I. P. 94. a. Pistor domi nullus, nulla cella, panis & uinum a propola atque decupa. I. A. 189. b. Armatos in cella Concordiae inclusit. & 164. a. Cum in hac cella Concordiae cum gladijs homines collocati sent.

Celitas, tis, elatio, excelitas. Off. 56. b. Celitas animi & magnitudo, aliàs, Excelitas, ex Nonio. Celsus, a, um, sublimis, erectus, elatus. de N. 54. a. Deus homines humo excitatos celsos & erectos constituit. Tuf. 236. b. Vir celsus & erectus, & omnia quae accidere possunt, parua dicens. de Or. 100. a. Aliquem celsum & erectum uagari huc & illuc. pro Syl. 167. b. Celsissima fedes dignitatis. de D. 82. b. Celso è uertice montis. Or. 202. a. Status celsus & erectus.

Celtiberia, regio. I. A. 233. a. Celtiberi, Tuf. 189. a. de Off. 8. b. Ceminoris, urbs. Ep. 245. Censio, ses, arbitror, puto, existimo, statuo, decerno, aestimo, censum habeo, estimationem habeo. Attic. 165. b. Quid mihi animi in nauigando censere fore? & ibid. Quid duro tempore anni actuari fore censere? de Orat. 142. b. Sed nunc, quoniam id temporis est, surgendum censio. I. C. 113. b. Et quoniam nondum est perscriptum S. C. Ex memoria urbis Quirites, quid senatus censuerit exponam. Attic. 284. a. De ceteris rebus quid senserim quidq; censuerim, audisse te arbitror. de Cla. 194. b. a. Cum censu ferem remissione uocis me periculum uitare posse, in Asiam profectus sum. At. 129. b. Aliter uideo censi Marcellum & ceteris, qui hic sunt. I. A. 221. b. Ego sic interpretor sensisse maiores, ut causam mortis censuerint, non genus esse querendum. & 190. b. De ea re ita te censio, ut C. Pansa, & c. Ep. 2. b. Crassus tres legatos decernit, nec excludit Pompeium, censet enim etiam ex ijs, qui cum imperio sunt. I. V. 191. a. Consules, si eis uidebitur, primo quoq; tempore ad hunc ordinem referant, ita uti de republica fit deq; sua censuerint. & 136. b. Quinto quoq; anno Sicilia censetur, erat censa praetore Peduceo, quintus annus cum te praetore incidisset, censa denuo est. pro Arch. 187. b. Illis censoribus nullam populi partem esse censam. & ibid. Eum qui sit census, ita se iam tum gessisse pro ciue. pro Flac. In qua tribu deniq; ista praeda censuisti? & ibidem. Voluisti magnum agri modum censere. I. V. 75. b. Frequètia, quae conuenit undiq; censendi causa. & 98. a. Cum is unicam filiam haberet, neq; census esset, & c. At. 17. b. Ne absens censere, curabo edicendum & proponendum locis omnibus: sub iustitiam autem censi Germani negotiatoris est. de Or. 100. a. Quaritur, is qui domini uoluntate census sit, si non sit conditum iustitiam, sit ne liber. Parad. 125. a. Si censenda nobis atq; estimanda res sit, utrum pluris estimabimus pecuniam Pyrrhi, & cetera: an continentiam Fabricij.

Celtiberia, regio. I. A. 233. a. Celtiberi, Tuf. 189. a. de Off. 8. b. Ceminoris, urbs. Ep. 245.

Censio, ses, arbitror, puto, existimo, statuo, decerno, aestimo, censum habeo, estimationem habeo. Attic. 165. b. Quid mihi animi in nauigando censere fore? & ibid. Quid duro tempore anni actuari fore censere? de Orat. 142. b. Sed nunc, quoniam id temporis est, surgendum censio. I. C. 113. b. Et quoniam nondum est perscriptum S. C. Ex memoria urbis Quirites, quid senatus censuerit exponam. Attic. 284. a. De ceteris rebus quid senserim quidq; censuerim, audisse te arbitror. de Cla. 194. b. a. Cum censu ferem remissione uocis me periculum uitare posse, in Asiam profectus sum. At. 129. b. Aliter uideo censi Marcellum & ceteris, qui hic sunt. I. A. 221. b. Ego sic interpretor sensisse maiores, ut causam mortis censuerint, non genus esse querendum. & 190. b. De ea re ita te censio, ut C. Pansa, & c. Ep. 2. b. Crassus tres legatos decernit, nec excludit Pompeium, censet enim etiam ex ijs, qui cum imperio sunt. I. V. 191. a. Consules, si eis uidebitur, primo quoq; tempore ad hunc ordinem referant, ita uti de republica fit deq; sua censuerint. & 136. b. Quinto quoq; anno Sicilia censetur, erat censa praetore Peduceo, quintus annus cum te praetore incidisset, censa denuo est. pro Arch. 187. b. Illis censoribus nullam populi partem esse censam. & ibid. Eum qui sit census, ita se iam tum gessisse pro ciue. pro Flac. In qua tribu deniq; ista praeda censuisti? & ibidem. Voluisti magnum agri modum censere. I. V. 75. b. Frequètia, quae conuenit undiq; censendi causa. & 98. a. Cum is unicam filiam haberet, neq; census esset, & c. At. 17. b. Ne absens censere, curabo edicendum & proponendum locis omnibus: sub iustitiam autem censi Germani negotiatoris est. de Or. 100. a. Quaritur, is qui domini uoluntate census sit, si non sit conditum iustitiam, sit ne liber. Parad. 125. a. Si censenda nobis atq; estimanda res sit, utrum pluris estimabimus pecuniam Pyrrhi, & cetera: an continentiam Fabricij.

Censor, oris, qui praest moribus populi, magister morum, praefectus moribus. de Leg. 193. b. Censores apud Romanos, nomophylaces apud Graecos. & ibid. De officio uiriusq;

uiriusq; pro Clu. 42. a. Hic postea populi Romani moribus praefuit. de L. 185. a. Censores populi, ciuitatis, soboles, familias, pecuniasq; censent: uisus templas, aquas, ararium, uectigalia tuent: populi partes in tribus distribuunt: ex in pecunia ciuitatis ordines partiuunt: equitum, peditumq; prolem describunt: celibes esse prohibent: mores populi regunt: probum in senatu ne relinquunt: bi ni sunt: magistratum quinquennium habent: reliqui magistratus annui sunt, eaq; potestas semper esto. pro Clu. 44. b. Censor praefectus moribus, & magister ueteris disciplinae & seueritatis. Ep. 45. b. Cum haec scriberem, Censor iam te esse sperabam, eo breuior est haec epistola, & ut aduersum magistrum morum modestior. pro Cel. 42. b. Is fuit in hac causa pertrictus quidam patrum, censor, magister pro Dom. 259. b. Censor, penes quem maiores non stri iudicium senatus de dignitate esse uoluerunt. pro Cl. 44. a. Quod idem facere censes in delectu dignitatis, et in iudicio ciuium, & in animaduersione. Off. 75. b. Eosq; ad censoribus omnibus ignominijs notatos. pro Dom. 238. a. Quin. Metellus C. Attinum ex senatu Censor reiecerat. pro Dom. 229. b. Vbi causasti, ne meo me loco Censor in Senatu legeret? & 230. a. L. Philippus censor patrem tuum praerijt in recitando senatu. de Or. 134. a. Africanus censor militem quendam ignauum notauit ac tribu mouit. pro Clu. 42. a. C. Geta à L. Metello & Cn. Domitio censoribus ex senatu eicitus est. & ibid. Video igitur iudices animaduertisse censes in iudices quosdam illius iudicij Iuniani, cum istam ipsam causam subscriberent. & ibi. Atq; etiam ipsi inter se censes sua iudicia tanti esse arbitrantur, ut alter alterius iudicium non modò reprehendat, sed etiam rescindat, ut alter de senatu mouere uelit, alter retineat, & ordine amplissimo dignum existimet: ut alter in arario referri, ac tribu moueri iubeat, alter ueret. de Or. 151. b. Putauit esse censoris, ne longius id perperet, prouidere.

Censoria, a, um, de Or. 142. b. Sed uide ne quid Catulus attulerit religionis, opus hoc censorium est: id autem committere uide quam sit homini turpe censorio. pro Sest. 15. b. Censoria notatio. I. P. 81. a. Magistra censoria. de Pro. 79. a. Censorium iudicium, ac notatio. I. P. 81. b. Iudicium rationis, ibidem: Censoriam potestatem minuire. Q. Pr. 297. b. In pactionibus faciendis non legem spectare censoriam, sed commoditatem sciendi negocij & librationem molestiae. pro Clu. 26. a. Tabulae publicae censoriae Larini corruptae. de Pro. 79. a. Censorium iudicium ac notatione de ciuitate esse sublatam. pro Clu. 42. b. Censoria subscriptio & notatio censoria. pro Cel. 44. b. Censoria grauitas. pro Clu. 41. b. Censoria animaduersio. & 44. a. 15. Censoriae seueritatis nota non inureretur. pro Clu. 42. b. Censoriae subscriptiones.

Censura, ae, censoris dignitas. At. 60. a. Sanè uelim scire, num censum impediunt tribuni diebus initiandis (hic enim est rumor) totaq; de censura quid agant, quid cogitent. de In. 52. b. Gracchus pater, quem pop. Rom. ob id factu, quod insciente collega in censura nihil egisset, post censuram consulens fecit.

Census, a, um. (Incensus. pro Arch. 187. b. Eum qui sit census, ita se iam tum gessisse pro ciue. I. Censo.

Censa, censorum. Nonius.

Census, sus, bonorum aestimatio, et ipsa bona. pro Cec. 30. a. Populus cum in censum uendit, hoc iudicat, cum is, qui in seruitute iusta fuerunt, censu liberentur: eum qui cum liber esset, censi noluerit, ipsum sibi libertatem abiudicauit.

caste. pro Cor. 55. b. Is furatus esset ciuitatem, genus sum un ementius, irrepisse in censum dicitur. Item: Scire uelim num censum impediunt tribuni diebus initiandis. I. Censura. pro Flac. 157. a. Homo sine hgnore, sine existimatione, sine censu. pro Clu. 47. b. Has se tamen ab eo balneas non ex libris patris, sed ex tabulis & ex censu querere. & 45. b. Cum in equitum censu C. Licinius sacerdos prodisset. I. V. 121. b. Censui qui isto praetore sunt habitus, non seruatum se Metellus ostendit. 134. a. Scituli ex censu quotannis tributa conferunt, & in censu habendo potestas omnis aestimationis habenda summaeq; faciunda censori permittitur. pro Clu. 45. b. Africanus cum esset censor, & in equitum censu C. Licinius sacerdos prodisset, clara uoce dixit, se scire illum uerbis conceptis peierasse. Parad. 125. b. Aestimatio census. pro Arch. 287. b. At census nostros requiris, & c. Item: pro Flac. illud quaro sunt ne ista praedia censui censendo. & ibid. multa de censu & censoribus, & uario.

Centaurus, ri, monstrum ex homine & tauro constitutum, nubis pro Iunone & Ixionis congressu. de N. 69. b. Nubium una centauros genuisse dicitur. & in Arat.

Centenus, a, um, centi. Parad. 125. b. Cetera festertia. Centesimus, a, um. At. 83. a. Centesimas me obseruatum dixi, cum Antiochi anniuersario. & ibid. b. Qui centesimis cum annotocifino contentus non esset. & 6. b. Centesima nummum. Brut. 289. b. Tributum ex centesima collatum.

Centesima usura est, cum pro singulis centenis duodecim quotannis persoluntur: quae ideo centesima appellatur, quod in centum mensibus tripartito adequat: id est sortem.

Centies, Centies, sexages, & ceteris huius formae, cetera de pecunijs loquimur addendum est, centum millia, scilicet festertium, nummum. I. P. 98. a. Nonne H. S. centies id octogies ex arario tibi attributum Roma in questu reliquisit. I. A. 168. a. H. S. ducenties.

Centrum, tri. Tuf. 156. b. Terra in medio mundi sita ad uniuersi coeli complexu, quasi puncti in star obtinet, quod uirgopu illi uocant. de N. 49. a. Omnes partes terrae in medium uergunt: id autem medium infimum in sphaera est. & ibid. Medius terrae locus.

Centum, pro Mil. 113. a. Serui centum dies penes accusatorem fuerunt.

Centumuirorum, decemuirum, centumuirum, & cetera huiusmodi nomina delectorum uirorum sunt, ad aliquod munus obcurandum. Nam centumuirum iudices erant rerum capitulum. de Orat. 99. a. Res delata est ad centumuiros. & ibid. b. Quid qua de re inter Marcellum & Claudios centumuirum iudicauerunt?

Centumuiralis, le. de Or. 99. b. Centumuirale iudicium. & 99. a. Iactare se in causis centumuiralibus.

Centuria, ria, centum homines. erat enim populus Romanus in centurias distributus. I. V. 243. a. Praeco qui te toties seniorum iuniorumq; centurijs illo honore affici pronunciauerit. de Or. 133. a. Cum M. Scipio ex centuria sua renunciaret Acidinum consulens, praeco ei dixit, die de L. Manlio, & c. I. A. 212. a. & de Pet. 209. b. 210. a. & pro Mur. 141. b. Idem centurias equitum sine suffragio esse uoluit. pro Pom. 4. a. Praetor primus centurijs cum estis renunciatum sum. de Cla. 186. b. Itaq; pauca centuria ad consulum defuerunt. pro Dom. 242. a. Vobis campus centuriarumq; una uox omniumq; & c. pro Mil. 109. b. Illa auguista centuriarum auspicia. Postquam. 310. a. Vt eadem centuria

CE
 turie que me consulem fecerant, consilium meum comprobarent. contra Rul. 72. b. Deinde ornat eum multis, tabernaculis, centurijs, suppellectili.
 Centuriatum, adhibuit, per centurias. pro Flacco. 149. a. Tributum et centuriatum descriptis ordinibus.
 Centuriatus, a, um, in centurias distributus. pro Dom. 20. b. Centuriata et curiata comitia. et contra Rul. 71. b. De lege centuriata et curiata. de Leg. 193. a. De comitijs centuriatis.
 Centuriatus, tus, centurionis munus. pro Pom. 11. a. Imperator, cuius in exercitu ueniant centuriatus atque uenerint. I. P. 98. a. Quid centuriatus palam uendit?
 Centuriari, in centurias distribuere. Postquam. 200. b. Cum homines in tribunali Aurelio palam conscribi, centuriarique uidi sem.
 Centurio, onis, centurie praefectus et dux. pro Magr. 132. a. Nihil tibi ex ista laude centurio, nihil praefectus decerpit. pro Cor. 62. a. L. Martius primipili centurio. et I. C. 107. a. Manlius iste centurio.
 Centuripae, arum, opp. I. V. 211.
 Centuripinus, I. V. 122.
 Cephaleum, opp. I. V. 134. a.
 Cephaleidani, I. V. 134. b.
 Cera, ae, Tus. 171. b. Per se mortuos cera circumlitos condunt. de Or. 159. a. Sed uerba nos cum iacentia sustulimus est medio, sicut mollissimam ceram ad nostrum arbitrium formamus et fingimus. de N. 65. b. Si omnis cera commutabilis esset, nihil esset cereum, quod commutari non posset. I. V. 95. a. Codicis extrema cera id est, tabularum. et 58. b. Tabella cerata cera legitima, non illa infami ac nefaria. pro Flac. 154. a. De cera et creta, qua olim in obsequiandis literis utebantur.
 Ceramicus, ci, locus Athenis id est, Academia. de Fin. 57. a. Statua est in Ceramico Chryssippi. de Leg. 183. I. Academia.
 Ceranium, mij, locus Romae. At. 56. a.
 Cerarius, rij, qui ceram tractat. I. Collybus.
 Ceratus, a, um, cera inductum et illitum. I. V. 58. b. Tabella cerata cera legitima, non illa infami ac nefaria.
 Cerberus, ri, Tus. 150. a. Triceps apud inferos Cerberus. de N. 68.
 Cerebrum, bri, Tus. 152. a. Alij in cerebro dixerunt animi esse sedem.
 Ceres, ris, de N. 38. a. Fruges Ceream appellamus, uinum autem Liberum. ex quo illud Terentij sine Cere et Libero friget Venus. de D. 39. b. Agerendis frugibus Ceres tanquam Geres. et 70. a. Ceres a gerendo, et c. De sacris Cereis. pro Cor. 66. a. Sacra Cereis, et c. I. V. 223. a. Sacra Cereis per mulieres ac uirgines confici solita. de N. 38. a. Cereis nati liberi et liberae. et 10. a. Terra, quae Ceres diceretur.
 Cereus, a, um, ex cera factum. de N. 65. b. Omne cereum commutari potest. I. Cera. et 15. b. Fingere aliquid in cereis aut scilicet figuris.
 Cereus, rei, sax cerea. Off. 63. a. Omnibus uicis statuae facte sunt, ad eas thus et cerei.
 Ceremonia, nie, religio, religio sacrorum, religio pontificum. I. V. 274. b. Quorum sacra maximis et occultissimis ceremonijs continentur. pro Cor. 66. a. Sacra Cereis summa maiores nostri religione confici ceremonijs uoluerunt. de I. 70. b. Religionem eam, qua in metu et ceremonijs deorum sit, appellant. et 82. b. Religio est quae dei

CE
 curam ceremoniamque affert. pro Rab. 96. a. L. Flaccus homo in sacerdotio, cerimonijsque, quibus praerit, diligentissimus. pro D. 119. b. At etiam alio modo sit constitutus de religione pontificum, quam ceremoniarum ius coegerit. de Ar. 247. b. Statas solennesque ceremonias pontificatu contineri. et 251. a. Sacrificium, quod sit incredibili cerimonia. et 248. b. Omnia solennia ludorum omnibus rebus summa cum cerimoniam sunt seruata. I. V. 243. b. Facere ludos maxima cum cerimoniam. pro S. R. 37. a. Qui legationis cerimoniam polluerit. contra Rul. 69. b. Domitius, quod per cerimoniam populi fieri non poterat, ratione affectus est, ut, et c. ibid. Quod populus per religionem sacerdotia mandare non poterat. de L. 181. a. Hoc summa religionem ceremoniamque declarat. et 164. a. Cerimonie religionesque in deos. pro Dom. 253. a. Sacrae religionis ceremoniae. Tus. 153. b. Cerimonie sepulchrorum.
 Cerno, nis, creui, cretum, uideo, discerno, specio, aestimo, adeo. de D. 129. b. Quod omne est, id non cernitur ex alio extrinsecus. Top. 221. a. Verendum est tu quidem ut omnia, sed tamen ut facile cerneret te ardere studio, mecum, ut tibi illa traderem, egisti. Tus. 158. a. Ne nunc quidem oculis cernimus, quae uidemus. Ep. 67. b. Cerno iam animo quanto omnia ueriora futura sint. I. C. 120. b. Videor mihi uidere, et c. cerno animo, et c. uersatur ante oculos. de Or. 157. b. Quae cernere et uidere non possumus. de N. 11. b. Cernere animo, uidere mente. Top. 222. b. Cernere atque intelligere aliquid animo.
 Cernere, discernere, uel spectare. Top. 227. b. Causa certis personis et locis cernitur. Of. 13. b. Omnino magnus animus duabus rebus maxime cernitur. Part. 236. a. Atque haec quidem uirtutes cernuntur in agendo. et ibidem b. Temperantia duobus modis in rebus commodis discernitur. Tus. 232. b. Res genere, non numero cernuntur. de L. 166. a. Gratus est, qui in referenda gratia non suum contemmodum, sed eum ipsum, cui refert gratiam, cernit.
 Cernere, pro aestimare, adire, uel possidere. At. 171. a. Pridie nonarum ex testamento creui hereditatem. et 188. a. Galeonis hereditatem creui. ad Heren. 41. a. Ut de eo si dicas, qui multas hereditates adierit, prospice tu, qui plurimum cernis. At. 86. b. Is fratris Apij amorem erga me cum reliqua hereditate creuit. At. 219. b. et 220. a. Non committendum est, ut iniussu meo cernat, et c. bis. contra Rul. 74. a. Hereditatem creuimus. Ep. 133. b. A te autem peto, ut me hanc quasi falsam hereditatem alienae gloriae sinas cernere id est adire.
 Certamen, nis, certatio, contentio, praelium. de N. 79. a. Est enim mihi tecum pro aris et focis certamen. de Orat. 85. a. Et consulatu deuenimus in medium rerum omnium certamen atque discrimen. Brut. 91. b. Magnum mihi est cum illo certamen. de D. 100. a. In bello, in quo maior erat certamen et discrimen salutis. pro Flac. 150. a. Quae de re etiam inter deos certamen fuisse proditum est. de Or. 138. a. Gladiatorum uita certamen, quod ferro decernitur. Of. 8. b. Cum altero certamen honoris et dignitatis est. de Cla. 195. a. In patrocinio Sici liensi maxime in certamen ueni cum Hortensio. Ep. 154. a. Si a certamine bellum a necessarij me remouissim. Acad. 47. a. Instituire sibi certamen cum aliquo. Tus. 188. b. Descendere in aliquod certamen. de Fin. 79. a. Certamen honestum, disputatio splendida.
 Certatim, Ep. 167. a. Est omni tempore summa studia officij mutuo inter nos confiteruntur id est, certatim. pro Sest. 19. b. Cum omnes certatim alius alio grauius atque ornati

CE
 ornatus de mea salute dixissent. I. A. 182. b. Certatim post hac mihi crede ad hoc opus curretur.
 Certatio, onis, contentio. pro Q. 13. b. Non fuit mihi par certatio cum illo. et ibid. Tibi cum eo par contentio erat. de Fin. 74. a. Virtuti cum uoluptate certatio est. de L. 185. a. Cum populus iudicasset, per populum mulctae poena certatio esto. de Am. 102. b. Atque haec inter eos sit honesta certatio. de L. 174. a. Quod sine curriculo et certatione corporum fiat.
 Certare, scilicet, profectio, certio, sine dubio sine ulla con- trouersia. At. 48. a. Causam nostram Pompeius certe suscepturn est. At. 198. b. Drusus enim certe uendere uult. Q. Fr. 300. b. Certe enim scio te scisse cum causa. de Clar. 175. b. et At. 252. a. Certe enim boni aliqui attulimus et nocuimus fortasse. pro Mar. 131. b. Et certe in armis locorum opportunitas multum ualeat. At. 128. b. Na certe neque tum peccauit, cum, et c. neque cum, et c. de D. 112. a. Si Deus scit, certe illud eueniet: si certe eueniet, nulla fortuna est. pro Sest. 20. a. Num illo die fuerit certe non fuit. At. 7. a. Quod te moleste ferre certe scio. At. 55. b. Certe scio te auctorem esse. I. V. 76. b. Iste certe staturat non adesset. pro F. 277. b. Quod certe scire potes, et c. At. 155. a. Quod quidem certe enitatur. et 195. a. et 288. a. * Certe quidem negas te nosse. de D. 113. a. Certe igitur ignorare melius est. de N. 12. a. Alterum profectio potest, et c. Alterum certe non potest, et c. Tus. 234. a. Vbi est animus? certe quidem in te est. Acad. 26. b. Haec sunt falsa sane, inuidiosa certe non sunt. Tus. 174. a. Homines mortem optare incipiunt, uel certe timere desistant. At. 142. a. Tibi consilium dabimus, quod si non fuerit prudens, at certe ab optima fide proficiscetur. Or. 210. a. Ad dignitatem docere non habet, certe si quasi in ludis, sed se, et c. de Or. 91. b. Nobis si ingenium, ut tu putas non maxime desit, doctrina certe et oculum, et hercule studium illud dicendi acerrimum desit. I. A. 192. a. Hoc in speratum omnibus consilium, incognitum certe cepit. At. 105. a. Atque certe ille agere debuit. et 256. a. Et si quamuis non fueris impulsor et suasor, approbator certe fuisse. de Fin. 83. b. Epicurus naturales diuitias dixit parables esse, quod paruo esset natura contenta, certe, nisi uoluptatem tanti aestimaretis id est, recte diceret Epicurus, nisi, et c.
 Certo, certe. Ep. 57. b. Cetera, quae tibi a multis prompta esse certo scio, a me sunt paratissima. At. 38. a. Nam id te cupere certo scio. Ep. 81. a. Aliquid iam actum putaba, non quo ego certo sciam, sed quod haud difficilis erat coniectura. et 78. b. Ab altera te ipsum nunquam uinuisse certo scio. et 131. a. De quo etiam nihil scribente me, te non dubitare certo scio. At. 37. b. Sed certo uidentur haec aliquid eruptura. Tus. 244. a. Nihil ita expectare quasi certo futurum.
 Certo, de, decerto, contentio, belligero, certamen mihi est cum aliquo. de Or. 99. a. Iudicia in quibus sepe non de facto, sed de equitate ac iure certatur. de Or. 115. b. Annibal, qui tot annos cum populo Romano de imperio certauit. de Cl. 180. a. Cui aliquo dicacitate certare. Acad. 17. a. Certare cum aliquo pugnaciter de aliqua re. I. C. 108. a. Certare cum uisuris fructibus praediorum. I. A. 226. b. Qui duorum fratrum etatibus medium interiectus uicis cum utroque certabat. Tus. 243. b. Adolescentium greges Lacedaemone uicimus ipsi incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, morsu.
 Certus, a, um, non dubius, non incertus, compertus, notus, exploratus, minime dubius, definitus, ratus, nihil habens dubitationis, in quo nulla dubitatio esse potest, quod

CE
 manu tenetur, uel in manibus habetur, res erat non in opinione dubia, sed in presentia atque ante oculos proposito periculo. de N. 62. a. Graeci, quae affirmat, certiora esse dicunt, quam quae apud Sagram. At. 95. a. de Caelio adhuc nihil certe habebamus. et 81. a. Sed post haec omnia quae certa non erunt, pro certo negato. et 44. a. Ad me, obsecro te, ut omnia certa perscribas. de N. 3. a. Quid quicquid de re certi habeas scire cupio. de Fat. 142. b. Quoniam in Fabio certum ponitur, ortum esse eum canicula oriente. At. 260. a. Omnia igitur uelim explices, et ad me certa mittas. et ibi. Tu mihi de his rebus quae nouantur, omnia certa, clara. At. 248. a. Ita eum placuit, et quidem CCCXIII. certa, reliqua in spe. Ep. 70. a. Non habeo certum, quae te res hinc retrahat. At. 143. b. Certum non habeo, ubi sis. et 7. b. Neque id ipsum tamen certum habeo. Epist. 157. b. Is tamen adhuc uiuere dicitur uicturus, sed tamen de hoc mihi parum certum est. et 17. a. Mihi non tam de iure certum est (quanquam ne id quidem ualde dubium est) quam illud, et c. et 163. b. Quem enim impedimento futurum putas, cum de nobis certum sit non quieturos. et 185. a. Hyemem credo adhuc prohibuisse, quo minus te certum haberemus. pro Syl. 174. a. Respondit se nescire certum. Epist. 141. a. Cras ad te fortasse, sed cum certum sciam, faciam te paulo ante certiore. At. 159. a. Pompeium pro certo habemus per Illyricum proficisci in Galliam. et 193. b. De Orobio opinor, sed certum nescio. et 152. a. De aduentu Caesaris pro certo habebamus. et 276. b. Non nunciabatur quicquid quod pro certo haberemus. de N. 35. b. Neque enim iudicium pro certo rotundum esse dicitis. At. 152. a. Nunciatum est nobis Casarem ad VIII. Calendarum Capuae, hoc pro certo putauimus. Epist. 79. a. Id futurum, quod euenit, exploratus possem promittere. et 114. b. Praeterea nunciatum nobis, et pro certo iam habetur, regem Alexandrinum mortuum. Aliquid manifestum comperisse et manutepere. I. Manutepere. Mihi non erat explicatum quid agerem. I. Explicatus. de Cl. 165. b. Dicere aliquid pro certo. pro S. R. 13. b. Certum est deliberatumque, quae ad causam pertineat arbitrator omnia dicere. de Or. 121. a. Mihi certum est a iudicis causis discere, contra Rul. 87. a. Pro certo polliceor hoc uobis atque confirmo, me, et c. At. 103. b. Mihi certum est ab honestissima sententia digrum nusquam. et 33. b. Mihi certum est abire. pro S. R. 32. a. Quod certum est non facere id est, deliberatum. At. 205. b. Sibi certum est Romae manere. et 5. a. Mihi abiurare certius est quam de pendere. et 247. a. Certum mihi est ad Brutum transire. et 5. a. Certius tibi est me esse hic, quam mihi te istic. et 77. a. Habebam paucis diebus certos homines, quibus dare poteram. Ep. 6. a. Quoties mihi certorum hominum potestas erit, quibus recte dem, non praetermittam. Quin. Fr. 300. a. Certissimus matricida. At. 248. a. Quem tu illo certiorum nebulonem? pro S. R. 32. a. Tam intelliges certum crimen quibus suspicionibus coarguatur. de N. 9. b. Clearches aethera certissimum deum iudicat. I. V. 59. b. Qualis erat ista tua accusatio? quae domestici periculi, metu certissimi et maximi criminis non modo suspicionem, uerum etiam mentionem ipsam pertimescat. pro Sest. 14. a. Hoc summi in patriam amoris mei signum, esse debet certissimum. I. P. 89. b. Deorum haec sunt in impios poena certissima constituta. Quin. Fr. 307. b. Tu uelim quam primum bona et certa te nepestate conscendas. pro Quin. 2. b. Is non ita institutus est, ut iura societatis, et officia certi patrisfamilias nosse possit. I. A. 226. b. Certi fines Macedoniae, certissima conditio, certissimo modo erat etiam illius exercitus, cum

cum Vatini uero legionibus quid erat Antonio? de Nat. 45. b. Qui tam certos caeli motus, tam ratos astrorum ordines uiderit. Ep. 36. b. Prima duo capita epistole tue nihil habent, quod aut definitum sit aut certum, nisi me, etc. de N. 64. a. Stella cursus certos et constantes habet. de Som. 127. b. His certus est in caelo ac definitus locus. Or. 216. b. Certa quaedam est definita lex. pro Pom. 5. a. Aguntur certissima populi Romani uectigalia. pro Q. 6. a. Certos mihi fines terminosque constitui, extra quos, etc. et ibi: Toti cause meae dictione in certas partes diuisa. Ep. 185. a. Vt Antonio ex senatus sententia certas res nunciarer. pro Mar. 133. b. Certorum hominum ferociam extimescens. de Cl. 170. a. Habet enim certos sui studiosos, qui, etc. At. 117. b. Et statim rescripsi, hominemque certum nisi de comitibus meis. pro Dom. 218. b. Hanc nostram coniunctionem certi homines fictis sermonibus diremerunt. de Orat. 100. a. Certis quibusdam uerbis diuortium fieri. Or. 107. b. Astrictus certa quaedam moderatione pedum. Or. 108. a. Quod quidem certis de causis aliter existimatur. de In. 55. a. Certum quiddam est breui exempli causa ponam. de Or. 112. b. Infinitum genus questionum. Certum, in quo quid in personis, et in constituta re, et definita queritur. Or. 119. b. Haec artem requirunt ut certis dicendi luminibus ornentur. pro Quin. 5. a. Tribuni, a quibus cum esset certum auxilium pettum, tamen, etc. de Som. 130. a. Elusiones terrarum, quas accidere tempore certo necesse est. de L. 183. b. Et huic procuratori certum magistratum praefecerat. de D. 126. a. Cum uideretur certo in loco silem cadere. Or. 99. a. Elis in Peloponneso familias duas certas habet, aruspiciam nobilitate praestantes. de In. 55. a. Sed utraq; suo loco posita uim suam tanquam propriam et certam obtinet. pro Quin. 14. a. Diffido satis animo certo et confirmato me posse in hac causa consistere. pro Cor. 60. b. Vidi ego quosdam Athenis numero iudicum, atque Areopagitarum certa tribu, certo numero. de Or. 124. b. Sunt certa uicia, quae nemo est quin libenter fugiat. Off. 24. a. Implicari aliquo certo genere cursus uiuendi. de In. 79. a. Cur in certa uerba uerent, cur certo tempore conueniant, certo discedant. de D. 104. b. Certis rebus certa signa praerurrere. I. V. 134. a. Cephaleidi mensis est certus, quo mense, etc. Att. 136. a. Feceris igitur commode mihi gratias, si me de his rebus, et si quid erit aliud, quod scire opus sit, feceris certiore. Or. 135. b. Pompeius certiore me sui consilij fecit. et 127. b. Vitam tui consilij certior factus essem. Br. 92. b. Me uelim de tuis rebus consilijque facias diligentissimum certior. Att. 10. a. Tu quid agas, ubi sis, cuiusmodi istae res sint, fac me quam diligentissimum certiore. Att. 10. a. Tu uelim me certiore facias, quid de meis mandatis egeris, atque etiam quid de negotio tuo.

Cerui, cis posteriori colli pars, audacia. de D. 136. a. Testudo capite breui, ceruice anguina. I. V. 258. a. Praetorem tu accusas? frange ceruicem. Or. 202. a. Nulla mollitia ceruicem, nulla argutie digitorum. I. A. 231. b. Post autem ceruicibus caput abscidit. I. V. 257. b. Cum istius avaritiae poenam collo, et ceruicibus suis sustinerent. de N. 12. b. Itaque impoissit in ceruicibus nostris sempiternum dominum. pro Mur. 143. a. Qui ab illo in speculis atque in stadiis relicti in capite, atque in ceruicibus nostris restiterunt. de N. 58. a. Bona terga non sunt ad omnes accipiendum figurata, ceruices autem natae ad iugum. Att. 283. a. Puer, qui a ceruicibus nostris auertisset Antonium. pro Mil. 116. a. Ego Clodij furor ad ceruicibus uestris repuli. I. C.

114. b. Non facile tantam molem mali ad ceruicibus nostris depulsem. pro S. R. 23. b. Dare ceruices alicui. I. A. 202. a. Danda ceruices erant crudelitatis nefariae. Antequam. 196. a. Ore oppresso ceruices esse praebendas. Tus. 240. a. Gladium demitti iussit, ut impenderet illius beati ceruicibus. 197. b. Legiones ad urbem adducere, et eas in ceruicibus nostris collocare cogitat. Ad Hec. 21. a. Sin erit in demonstratione sermo, paululum corpus ad ceruicibus demittemus. pro D. 242. a. Remp. in hac causa uestris ceruicibus sustinetis. pro Sest. 26. b. Qui tanta munia suis ceruicibus sustinent. Or. 22. a. Vt aliquo praesidio caput et ceruices, et iugulum ac latera tutetur. I. V. 178. a. Bene agis, tamen si qui erunt tantis ceruicibus recuperatores, qui audeant in provincia, cum praetor adsit, contra uoluntatem eius iudicare: id est, tanta audacia.

Ceruilica, la. I. V. 158.

Cerula, rule. At. 258. a. Cerulas enim tuas illas minitulas extimescebam. Or. 245.

Cerussatus, ta. Cerussa illitus et dealbatus, seu fucatus. I. P. 84. b.

Ceruus, ui. Tus. 205. a. b. Natura ceruis et cornicibus uitam diuturnam dedit.

Cesenna, na. urbs. Ep. 267. a.

Cespes, tis. pro Cec. 266. b. Non esse arma cespites neque glebas.

Cessatio, onis. Ep. 26. b. Sic tu etiam, si quid scribas non habebis, scribit tamen, ne furtu cessationis quae fuisse uidearis. de N. 21. b. Epicurus nihil cessatione melius existimat. de L. 157. b. Legatione aliqua oratio ista postulat, aut eius modi quamprimum cessationem liberam atque otiosam. At. 3. b. De literarum missione sine causa abs te accusor.

Cessator, oris. Q. Fr. 326. a. De libris Tyrannio est cessator, Chrysippo dicam, sed res operosa est. Q. Fr. 326. b. Cum Electram et Troadem scripseris, cessator esse noli. Ep. 137. b. Haec tibi antea non rescripsi, non quo cessator esse solerem, praesertim in literis, sed, etc.

Cessio, onis. a cedo, cessi. Top. 223. a. Abalienatio est eius rei, quae mancipi est, aut in iure cessio, aut, etc.

Cesso, as. nihil ago, uaco, intermitto, cessator sum, desisto, sine facio, desino, coquo, respiro, laqueo. de N. 6. a. Isto tam immenso spacio quaero Balbe cur pronoe uestra cessauerit. de N. 79. a. Cur tam multos deos cessare et nihil agere patitur? de N. 79. a. et 21. b. At pueri etiam cum cessant, exercitatione aliqua delectantur. At. 26. a. Denique aliud aliquid exabit, ne tibi plane cessasse uideamur. Epist. 265. b. Ego hic cesso, quia ipse nihil scribo, lego autem libentissimum. Q. Fr. 320. b. Cicero noster, dum ego adsum non cessauit apud Rhetorem. Ac. 39. a. Nec tamen istum cessare, sed celare quae scribat existimo. Quin. Fr. 325. b. Illos libros scribere non cessauit, neque cesso. de Sen. 79. b. Gorgias centum et septem compleuit annos, nec unquam in suo studio opere cessauit. At. 177. a. Ille non cessat de nobis detrahere. Q. Fr. 306. a. Sin, etc. ne cessaris me certiore facere, ut accurram. Or. 307. a. De edificatione tua Cyrum urgere non cesso. de Pro. 72. a. Alterum, si tabellarij non cessarint, necesse est paucis diebus poeniteat audere.

Cetarius, tarij. qui magnorum piscium mercatura exercebat. Off. 30. b. Cetarij, lanij, coqui, sartores, piscatores, etc.

Cetus, ti. piscis ingens piscis, belua marina. de N. 48. b. Centaurus Cedit, equi parteis properans subiungere ceteris alijs, et restituit, chelys.

Ceos, uel Ceus, el. Insula. At. 74. a.

Ceus, ea, de D. 107. b.

Chalcedonius, ia. ab urbe Chalcedone. Acad. 42. de Orat. 154.

Chalcedicus, ca. idem. de N. 64.

Chaldaei, orum. Babylonij, astrologi. pro Mur. 129. b. A quibus dies tanquam ad Chaldaeis petebantur. de D. 80. a. Assyrij qua in natione Chaldae non ex artibus, sed ex gentis uocabulo nominati siderum scientiam putantur effecisse. Or. 99. a. Chaldae in Syria cognitione astrorum solertiaque ingeniorum antecellunt. Or. 139. b. Chaldaeis in praedictione et in notatione cuiusque uitae ex natali die credendum non esse. Tus. 169. a. Chaldaeorum promissa.

Chaldaicus, a. um. de D. 126. b. Scylax totum hoc chaldaicum praedicendi genus repudiavit.

Chaonia, regio. At. 92.

Character, eris. Or. 209. a. Sed iam ipsi forma restat, et character ille qui dicitur. Item: In omni re difficillimum est formam, quod $\chi\alpha\rho\alpha\tau\epsilon\rho\varsigma$ graece dicitur, exponere optime, quod aliud alijs uidetur optimum. Q. Fr. 317. b. Dic mihi nun aut res, aut $\chi\alpha\rho\alpha\tau\epsilon\rho\varsigma$ non delectat?

Charitas, tis. amor. de Am. 111. a. Ipse se quisque diligit, non ut aliquam ad se ipso mercedem exigat charitatis suae, sed quod per se quisque sibi charus est. de N. 25. b. Hominum charitas et amicitia gratuita esse debet. de Am. 102. a. Sen sum diligendi et beneuolentiae charitatem a natura gigni. de Fin. 59. b. Liberalitas, qua qui utuntur, beneuolentiam sibi conciliant, et quod aptissimum est ad quiete uiuendum, charitatem. de Am. 101. b. Ea charitas, quae est inter natos et parentes, quae dirimi nisi detestabili scelere non potest. de Am. 109. b. Cum cogniti sunt et regum filij inuenti, reuerentiam tamen charitatem in pastores, quos patres suos diu esse crediderunt. At. 280. b. Vt charitas liberorum amicorum res pariter reip. redderet. de Or. 127. b. Haec res amorem magis conciliat, illa uirritus defenso charitatem. Or. 150. b. Parcendum est autem maxime charitati hominum, ne temere in eos dicas, qui diliguntur. pro Sest. 15. a. Patriam, quae mihi erat charissima, propter ipsius patriae charitatem reliqui. Off. 12. a. Omnes omnium charitates patria una complexa est. pro Sest. 4. a. Sed beneuolentiam et charitatem illius necessitudinis mors filiae non ademit. I. A. 243. b. Nec id sit fastidium meo, sed charitate reipub. Epist. 194. a. Filius tuus, cui nos, et charitate, et amore tuum officium praestaturus non debes dubitare. de Fin. 59. a. Quod ex eo consecutus est laudem et charitatem. I. A. 158. b. Crede uos homines nobiles, etc. charitatem ciuium et gloria concupisse.

Charon, onis. Inferorum nauata. de N. 68. a.

Charta, ta. chartula, membrana, macrololum, Arp. 62. a. Q. Fr. 316. a. Calamo et atramento temperato charta etiam dentata res agitur. pro Cel. 46. a. Chartae quoque, quae illam pristinam feruorem continebant, absoluerunt. At. 35. a. Iam enim charta ipsa ne nos prodatur pertimesco. Or. 70. b. Chartam tibi deesse mea cautio est. Epist. 104. a. An hoc significas, nihil fieri frigere te? ne chartam quidem suppeditaris? pro R. P. 129. a. Merces fallaces chartis, limetis, ac uero delatae. de D. 84. b. Voces tristificas chartis promebat hetruscis.

Chartula, la. Ep. 104. a.

Charus, a. riu. acceptus, uicinus, antiquus, qui suauitatem filij apud aliquem obtinet, in sinu esse. de N. 25. a. Charum ipsum uerbum est amoris, ex quo amicitiae nomen est ductum. I. C. 120. b. Comes alicui charus atque uicinus. pro Cl. 60. a. Hic multis charus atque uicinus est. de Cl. 165. b. Vir mihi charus atque uicinus. pro Arch. 190. a. Eminent

charus fuit Africano. de Or. 137. a. Si in homines charos indicibusque uicinos inuehere. de Or. 110. a. Cum uideri apud me homines mihi charissimos et amicissimos. Ep. 8. b. Quae in primis amamus charumque habemus. pro Cor. 67. a. Alii quae diligere charumque habere. Postquam. 204. a. Parentes charissimos habere debemus. 142. a. Paucos aequae te charos habeo. Or. 165. a. Omnes suos charos habet, me quidem se ipso chariorem. Or. 35. a. Pompeius nos amat charosque habet. I. C. 118. b. Frater charissimus et amantissimus. I. A. 158. a. Dolabella, qui es mihi charissimus. de Or. 86. b. Ceterique quorum gloria nobis dignitasque chara est. Ep. 230. a. Mihi tua fama multo antiquior est, quam illa necessitudo. pro Spl. 170. b. Quorum alter apud me parentis gratitatem, alter filij suauitatem obtinet. At. Off. 12. a. Omnium societatum nulla est charior, quam ea, quae cum reip. est. chari sunt parentes, chari liberi, propinqui, familiares: sed omnes omnium charitates patria una complexa est. Off. 38. b. Atque in has clades incidimus, dum metui quam chari esse et diligere uolumus. de Fin. 131. a. Sibi quonque charum esse. Or. ibi. Qui sibi chari sunt, seseque diligunt. et 60. a. Diligi et charum esse, incundum est.

Charybdis, dis. locus in mari siculo, periculosus nauigantibus, quod ibi mare sit uorticosum et praecipit. de Ar. 258. a. Quam denique, tam inuicem Charybdis poetae fingendo exprimere potuerunt, quae tantos haurire gurgites possent quantas, etc. I. A. 173. a. Quae Charybdis uorax tot res tam cito absorbere potuisset. I. V. 265. b. Non Charybdis tam infestam, neque Scyllam nauis fuisse arbitror. de Or. 157. b. Charybdis bonorum, uoraginem pomuius dixerim.

Chirurgia, gie. Medicina pars quae manu medetur. ad Attic. 56. a. Sed ego diata curari incipio, chirurgiae taded.

Chele, les. Scorpij brachia, in caelo signum. In Arat. Exin proiecta claro cum lumine chele. Or. ibi. Et paucae cheles stella.

Cherronesus, si. locus Thraciae et urbs. Attic. 273. b. Quod feribus postea statuisset ducere exercitum in Cherronesum, etc. facis ex tua dignitate. contra Rul. 76. a.

Cherronesis, se. I. P. 98.

Chimera, ae. monstrum confictum. de N. 22. b. Res quae nunquam esse potuerunt, ut Scylla et Chimera. Att. 32. a. $\Gamma\epsilon\delta\delta\iota\ \lambda\epsilon\omega\upsilon\ \delta\tau\omega\delta\epsilon\ \tau\omega\ \delta\epsilon\ \lambda\epsilon\omega\upsilon\ \mu\epsilon\tau\omega\ \tau\omega\ \chi\iota\mu\epsilon\rho\alpha$

Chiographum, phi. scriptum manu propria, quae dicitur. Ep. 183. b. Cuius era refrigerare debebamus, eius etiam chiographa defendimus. I. A. 162. a. Quo me teste conuincet an chiographo: at literae sunt librarij manu. Att. 35. b. Non utar meo chiographo neque signo, si modo erit eiusmodi literae, quas in alienum incidere nolum. de N. 74. b. Id quoque L. Labienus fecit, qui chiographum sex primorum imitatus est. Ep. 103. b. Graeculam tibi mihi cautio nem chiographi mei. I. A. 156. a. An in commentariolis et chiographis, et libellis acta Caesaris firma erunt? Ep. 155. b. Credidi chiographis eius et affirmationi praesentis Laterensis. Or. 25. a. Extrema pagella pupugit me tuo chiographo. Or. 156. a. Laterensis suo chiographo misit mihi literas, in quibus, etc. exemplar eius chiographi Titio dedi, ipsa chiographa omnia, et quibus credidi, et ea quibus fidem non habedam putauit, Leucisio dabo perferenda. de Cl. 190. b. Chiographa, testificationes, indicia, quaestiones, manifestam rem deferre.

Chius, ij. Insula. I. V. 86. et 261.

Chius, a. um. de Sen. 77. b. Aristio Chius.

Chlamydatas, a. um. ut crepidatus. pro R. P. 126. b. L. Sylla imperator chlamydatas.

Chlamys, dis. uestis militaris et regia, paludamentum. pro R. P. 126. b. L. Scipionis non solum cum chlamyde, sed etiam cum crepidis in Capitolio statuam uideatis. Ad Her. 38. b. Citharcedus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea coloribus uarijs intexta.

Chorda, a. e. neruus. de Orat. 163. a. Voces ut chordae sunt intentae, quae ad queng; tactum respondeant. de N. 36. a. Itaq; plestri similem linguam nostri dixerunt, chordarum dentes.

Choragium, gij. scenicus apparatus totus, et pompa. Ponitur pro thraonica quadam ostentatione. Ad Her. 39. b. Aut aliquod fragile falsae choragii gloriae comparetur.

Choreus, rei. trocheus. alius Choruis pes est. -u. Or. 217. b. Dichoreus est, cum duo extremi chorei sunt, id est, singulis longis et breuibus. -u. -u.

Chorus, ri. corona, multitudo. pro Mur. 136. a. Catilina stipatus choro iuuentutis. At. 225. a. Baiana negocia chorumq; illum, de quo scire uis, cum prospexero, tum scribam. Off. 75. b. Potest esse utile, quod sit huic talium uirtutum choro contrarium. de Fin. 54. a. Epicurum penes est philosophorum choro sustulisti, id est, numero.

Chryses, ae. annis Siciliae. I. V. 222. b.

Chrypsippus, pi. philosophus Stoicus. Acad. 19. a. Chrypsippus qui fulcare putatur porticum Stoicorum.

Chrypsippus, a. Acad. 24. a.

Cibaria, orum. omnia quibus animantes uestuntur et aluntur. pro S. R. 27. b. Anseribus cibaria publice locantur, et canes aluntur in Capitolio. et ibi. b. Cibaria uobis praebere uideamus. I. V. 11. a. Quae sunt liberaliter ex istius cibarijs tractati. et ibi. b. Menstrua cibaria. et 197. a. At ueriora cibaria facta sunt caritate, credo, et c. At. 93. b. Unde, inquit, me iubes petere cibaria? et ibi. Dare cibaria alicui. Ep. 76. b. Et existimare debes eo minus ad te, uel de tuis cibarijs, uel de mea liberalitate peruenisse. Tus. 182. b. Ferre plus dimidiati mensis cibaria.

Cibarius, a. um. Tus. 247. a. Ptolemaeo peragranti Aegyptium comitibus non consecutis, cibarius in casa panis datus est.

Cibus, bi. esca, pastus, epulae. de N. 50. a. Animalia cibum partim oris hiato et dentibus ipsis capessunt, partim unguium tenacitate arripiunt, partim aduocitate rostro rum, et c. de N. 30. b. Cleanthes negat illum esse cibum in grauem, quin in die ac nocte concoquatur. de Fin. 78. a. Epicurus utebatur eo cibo, qui et suauissimus esset, et idem facillimus ad concoquendum. de L. 183. b. Terra cibos fert, et ut mater cibos suppeditat. de D. 93. b. Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, ne faba uesceretur, quod habet inflationem magnam in cibis. et 120. a. In omne corpus diuiso et modificato cibo. alius, Modificato. I. V. 260. a. Parentes liberis suis cibum uestitumq; introferre prohibentur. de Sen. 84. a. Tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur uires non opprimantur. de D. 93. a. Nunc onusti cibo et uino perturbata et confusa cernimus. et ibi. Mens immoderato obstupescit, potu atq; pastu. pro Mur. 141. b. Cato negat uerum esse, alicui beneuolentiam cibo. de Fin. 55. b. Cum cibo et potione famis sitisq; depulsa est. Ep. 257. a. Si posteaquam cibum cepisti, uideris tibi me posse consequi, tuum consilium est.

Cibitra, ori. locus ad montem Tauri in Cap. At. 77. b. Cicatrix, cis. signum quod sanato uulnere uel ulcere, haeret in corpore. I. A. 212. b. Luculentam tamen ipse pla-

gam accepit, ut declarat cicatrix. de In. 92. a. Quoniam cicatrix est, sicut uulnus. Tus. 202. a. Nec ille liber uulneribus mederetur, sed cicatricibus. contra Rul. 88. a. Ne reficere obductam iam reipub. cicatricem uiderer. I. V. 236. a. Ut ostenderet cicatrices aduerso corpore exceptas. de Orat. 119. b. Et iudicibus cicatrices aduersas senis imperatoris ostendere.

CICERO, ONIS. coera Rul. 65. b. Cicero equestri loco ortus. et pro R. P. 125. a. Nunc equites scitis me ortum esse uobis. contra Rul. 66. a. Cicero primus homo nouus consul factus est. Antequam. 193. b. M. Tullius custos urbis, de senfor omnium, pater patriae. de Leg. 158. a. Cicero a puertitia studuit iuri. de Or. 133. b. M. Cicero senex, et c. de Cl. 170. a. Ut si ego me a M. Tullio esse dicerem, qui Patritius cum Ser. Sulpitio consul fuit. pro Dom. 225. b. Domus Ciceronis in palatio.

Ciconia, nia. auis nota. de Fin. 103. b.

Circus, ris. animal mansuetum. (serus, immanis. de N. 45. b. Varia genera bestiarum, uel circuum, uel ferarum. et de Am. 111. a. Bestiarum immanes alias, quasdam circures. Tus. 235. b.

Circus, ces. moueo, agito. de N. 30. b. Omne quod est calidum et igneum, cietur et agitur motu suo. et 42. a. Naturam esse uim sine ratione cientem motus in corporibus necessarios. et 65. a. Natura omnia ciens et agians motibus et mutationibus suis. de Fin. 84. b. Cui uiperino morsu uena uiscerum ueneno imbuta tetros cruciatus cient. Tus. 152. a. Sic ex corporis totius natura et figura uarios motus cient. de Vn. 129. a. Cuius orbis semper eodem modo ciebat. Tus. 159. b. Animatum est quod motu cietur in teriore. de D. 83. a. Abfurdoq; sono fontes et stagna cietis.

Cilicia, ae. regio. I. V. 204. a.

Cilices, licum. ibidem. de D. 80. b.

Cilicenis, se. Ep. 228. a.

Cilicenis, se. Q. Pr. 300. b. Cilicenis praetor.

Cilicium, cij. uestis in pilis caprarum coexta. I. V. 99. b. Cum iste coria, cilicia, accos imperaret.

Cimbri, populi. pro Pomp. 15. I. A. 223. Tus. 189. b.

Cimbricus, ca. pro Arch. 189. b.

Cimmerijs, ori. populi. Acad. 16. a. Et Cimmerijs quidem, quibus aspectum solis siue deus aliquis, siue natura ademerat, siue eius loci quem incolabant situs, ignes tamen aderat, quo tum illis ut lumine licebat: isti autem quos tu probas, tantis offusis tenebris ne scintillam quidem ullam nobis ad aspiciendum reliquerunt.

Cinnatus, a. um. Postquam. 206. b. Quo uultu cinnatus ganeo patriae preces repudiauit. et pro Sest. 8. a. Cinnatus consul. alius, Cinnatus. de Fin. 66. b. Materes nostri ab aratro adduxerunt Cinnatum illum ut diftator esset.

Cinnus, ni. capillus ad ornatum intortus. de Or. 152. a. Atq; eo citius in oratoris aut in poetae cinnis ac fico offendentur, quod, et c. I. P. 84. b. Erant illi compti capilli et madentes cinnorum simbrae.

Cinnatus, pro Sest. 8. a.

Cinnate, pro cometis, aut crinitis. de N. 28. b.

Cingo, gis. coerceo. pro Mil. 101. b. Non enim corona coesibus uester cinctus est, ut solebat. pro Fl. 151. b. Regio, quae mari cincta est. de N. 79. a. Diligentiusq; urbe religione, quam ipsi moenibus cingitis. At. 66. b. In capto Martio septa marmorea sumus et tecta facturi, eaq; cingemus excelsa porticu. de Pr. 75. a. Asia nunc nouis trib. prouincijs cingitur. pro Pom. 9. b. Sicilia multis undiq; cincta periculis.

I. V. 229. a.

I. V. 229. a. Gorgonios cinctum anguibus.

Cingulum, li. opp. At. 111.

Cingulus, li. zona. de Som. 126. b. Cernis terram quasi quibusdam redimitam cingulis, et quibus duos maxime inter se diuersos uides, et c.

Cinis, ris. pro Q. 3. a. Eum obsecrauit per fratris sui mortui cinerem. I. V. 99. a. Cur hunc dolorem cineri eius atq; ossibus inuissisti? A. 250. b. Sceleratum dedisse poenas cineri atq; ossibus clarissimi uiri. Ad Her. 266. b. Nisi miserandum patriae uiderint cinerem.

Cinna, nae. de Nat. 76. a. Cur tot ciuitatis principes a Cinna interempti? At. 106. a. Nec in eade principum clementior hic erit quam Cinna.

Circus, circum. At. 60. b. Nostram ambulationem, et ea quae circa sunt, uelim cum poteris, inuisas. Epist. 134. a. Ex literis tuis intellexi perperam tibi esse animum meum circa curam ualedudinis tue. I. V. 102. a. Atebat multa sibi opus esse, multa canibus suis, quos circa se haberet. contra Rul. 64. b. Cum Rullus Capuam et urbes circa Capuam occupauit.

Circe, ces. maga. de N. 69. a. Circe et Pasiphae et Perseide Oceani filia nate, patre sole. de N. 70. b. Solem Colchis Aetean et Circeum proceasse. Off. 23. a. Vlysses in illo errore diuturno mulieribus si Circe et Calypso mulieres appellande sunt, inseruiuit.

Circenses, pop. de N. 69.

Circenses lud. I. V. 207.

Circeus, a. um. I. V. 63. b. Sed repente ex homine tanquam aliquo Circeo poculo factus est Verres.

Circei, orum. locus. At. 191. b. et 242.

Circiter, ad. non multo secus, propere, serre. Ep. 33. b. Circiter Idus Quintiles puto me ad Iconium fore. At. 25. a. Nos circiter Cal. in Formiano erimus. et 195. a. Pansa circiter calendas affuturus uideatur. I. A. 175. a. Hora diei decima fere ad saxa rubra uenit. pro Cl. 40. b. Cum annos ad XL natus esset.

Circuito, onis. circumscriptione, anfractu, periphrafi, ornamenru oratoriu. de D. 116. b. Epicurus circuitione quadam deos tollens recte non dubitat diuinatione tollere. Ad Her. 34. a. Circuito est oratio rem simplicem assumptam circumscribens elocutione. de D. 134. b. Iam uero quid opus est circuitione et anfractu? ut sit utendum interpretibus somniorum, potius quam directo deus siquidem nobis coisulebat, hoc facito, hoc ne feceris diceret, idq; et c.

Circuitus, tus. conuersio, periodus, comprehensio et ambitus uerborum. de N. 35. b. Circuitus solis orbium conuersionem conficiunt annuum. de Som. 127. a. Cum hi duo numeri circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint. de Vn. 210. a. Nox igitur et dies unum circuitum orbis efficit. de Or. 160. b. Modò ne circuitus uerborum sit aut breuior quam aures expectent, aut longior quam uires atq; anima patiantur. Or. 204. a. Circuitus continuatioq; uerborum. Or. 217. a. Circuitus orationis, quam Graeci περιφορά, nos tum ambitum, tum circuitum, tum comprehensionem, aut continuationem, aut circumscriptionem dicimus. de Or. 161. b. Cum illi ueteres circuitum et quasi orbem uerborum conficere non possent, terna aut bina, aut nonnulli singula etiam uerba dicebant. de Or. 160. b. Oratio conuersiones habebat absolutas.

Circulator, oris. circumsforaneus homo, uulgaris, uulgus, sordidus, quem Hor. Cyclicus dicit. Ep. 164. b. Circulator quidam actionum notissimus. Pollionis.

Circulo, as. de Clar. 182. b. Oficians uideat, loquens cit

altero, nonnunquam etia circulans. id est, caput modò huc modò illic, quasi in circulum agentem.

Circulus, li. orbis, forma plana in orbem acta, gyrus, rotundus ambitus, corona hominum colloquium. de N. 35. a. Due firmae praestates sunt: ex solidis globus (sic enim interpretari placet) ex planis circulus aut orbis, qui uobis gr. ecc dicitur. de Som. 128. a. Stelle circulos suos orbisq; conficiunt celeritate mirabili. et ibi. Orbis laeteus et circulus lacteus. de Or. 98. a. Si quemcumq; patrem familias arripissetis ex aliquo circulo, eadem uobis respo diffet. At. 33. Sermo in circulis duntaxat, et in conuiujs est liberior quam sicut. Q. Pr. 324. a. Cato diruptis tabellis de circulo se subduxit. de Fin. 138. a. Quosdam uidemus cum non habeant ingenias ex doctrina oblectationes, circulos aliquos aut semicirculos confectari.

Circum, circa. I. V. 143. a. Is praetorem circum omnia foras sectabatur. At. 130. b. Si Caesar circum istec loca commorabitur. de Opt. 243. b. Templum, quae circum foris sunt. Ac. 31. a. Nicetas censeo terram circum axem se summa celeritate conuertere. At. 144. a. li qui circum eum sunt omnia postulantes. de N. 12. a. Verfari circum axem coeli. At. 129. b. Ea copia, quam Capua et circum Capuam comparastis. et 123. b. Volo circum uillulas nostras errare. contra Rul. 64. b. Vrbes, quae circum Capuam sunt. pro Quint. 4. a. Tuum Nauius pueros circum amicos dimittit.

Circumcirca. Epist. 50. a. Caepi regiones circumcirca prospicere. Sulpitij.

Circumcirco, as. Ep. 95. b.

Circumcirculo, is. circulo. eo circum, circundo. Ep. 121. a.

Furius et Lentulus una nobiscum circumierunt. At. 236. a. Antonij consilia narrabat, illum circumire ueteranos. I. A. 250. a. Quis se totius belli fluctibus circumiri, quam illi progredi maluit.

Circuligo, as. implicio, coplico. de D. 122. a. De Roscio potest illud quidè esse falsum, ut circuligatus fuerit anguis. Circumlitus, ta. unctus, et inductus. Tus. 171. b. Cera circumlitus.

Circumluito, onis. aquarum inundatio. de Or. 99. a. Alluionum et circumluionum iura.

Circumpedes, ferui. I. V. 95. a. Circumpedes homines formosi et literati. l. a. pedibus, et Pes.

Circumplector, eris. circumplicio. I. A. 248. a. Qui domini patrimonium complexus quasi thesaurum draco, a gri Lucani possessiones occupauit. de Vn. 199. a. Eoq; motu undiq; est eos circumplexus.

Circumplico, as. circumplector. de D. 121. a. Si anguis uestem circumplicasset. et ibi. Si anguis uestem circumuectus fuisset. de D. 90. b. Bellua uasta et immanis circumplicata serpentiibus. et 97. a. Euer circumplicatus serpentiis amplexu.

Circumpotatio, onis. cum pocula de manu in manus traduntur, et in circuitum redeunt. de L. 132. a. Haec praeterea sunt in legibus de unctura, quae seruulis unctura tollitur, omnisq; circumpotatio.

Circumretio, tis. implicio, impedio, inuoluo. I. V. 266. b. Cum te implicatum seueritate iudicum, circumretitum frequentia populi Romani esse uideam.

Circumrodo, dis. arrodo. At. 57. b. Dudum circumrodo, quod deorandum est.

Circumuallo, as. obideo, circuenio, munio. At. 148. a. Mihi epistola affertur a Lepta, circumuallatu esse Pompeium. ualde munitum.

Circumuectio, onis. de Vn. 200. a. Solis circumuectio, et c.

263
 Et c. At. 32. a. Portorium circumuectionis.
 Circumuectus, f. u. de N. 39. a. Aether qui tenero ter-
 ram circumuectu amplectitur.
 Circumueho, his. circumduco, circūporto. de D. 121.
 a. Si anguis domi uectem circumuectus fuisset. Et ibi. Si an-
 guem uectis circumuectisset.
 Circumuenio, nis. decipio. Ep. 59. a. Nunc uideo illū
 circumuentum, me desertum. de Cl. 188. b. Circumuenior,
 inquit, iudices nisi subuenitis, pro Q. 17. b. Acerbū est ab
 aliquo circumueniri. Antequam. 19. 4. a. Subitō ipsi simili
 periculo circumuenti, et c. I. V. 203. a. Tu te Messana cir-
 cumuenit. Tuf. 159. b. Aliquis iudicio iniquorum circum-
 uentus. de Cl. 168. b. Quia quasi committeret contra le-
 gem, quo quis iudicio circumueniretur. pro Cluen. 19. b.
 Innocentem pecunia circumuentum esse. pro Cl. 23. b. Ali-
 quem iudicio oppressum et circumuentum esse innocen-
 tem. Off. 43. b. Subuenire alicui, qui potentis alicuius opti-
 bus circumueniri urgeret, uideatur. pro Quin. R. 49. a.
 Quem per arbitrium circumuenire non posses.
 Circumcido, dis. amputo, refeco, demo, aufero. de Or. 20
 90. b. Licet hinc quantum cuique uidebitur, circumcidat at
 que amputet. Acad. 35. a. Testatur sepe Chrysippus treis
 solas esse sententias que defendi possunt de finibus honorū,
 circumcidit et amputat multitudinem. de Fin. 134. a. Ars
 agrorum, que circumcidat, amputet, erigat, extollat,
 adminiculetur. et 58. a. Amputata circumcidat, inanitate
 omni et errore.
 Circumcirca, ab omni parte, undique. Ep. 50. a. Cœpi re-
 giones circumcirca prospicere. Sulpitij. I. V. 225. a. Locus
 omni aditu circumcisus atque diremptus.
 Circumcludo, dis. I. C. 98. b. Mea diligentia circumclu-
 sus, commouere te contra rem pub. non potuisti. et 107.
 a. Si Catilina meis consilijs circumclusus pertimuerit.
 Circumdatus, a, um. de Som. 129. b. Terra quasi qui-
 busdam redimita et circumdata circulis.
 Circundo, as. cingo, sepio, uallo, sipo, circumsepio, cir-
 cumfundo, uestio, circumueho, circumplico, circumligo,
 circumijcio. de Or. 108. b. Tu autem exiguis quibusdam fi-
 nibus totum oratoris munus circumdasti. pro Q. 6. a. Si
 extra hos cancellos egredi conabor, quos mihi ipse circun-
 dedi. pro Flac. 151. b. Regio, que insulis circumdata esset.
 de D. 136. a. Inuenit auri aliquantum, itaque circumdatum ar-
 gento. I. C. 111. a. Tectis omnibus subiectos prope iam iga-
 nes circumdatosque restinximus. I. C. 119. b. Cæsar illis hor-
 ribiles custodias circumdat. I. P. 99. b. Milites ignes circun-
 dederunt. I. V. 90. a. Omnes ad eam domum profecti sunt,
 cadere ianuam saxis, ligna et sarmenta circumdare. et
 92. b. Obsessum te dicis, ignem allatum, sarmenta circun-
 data. Tuf. 239. b. Cum fossam latam cubiculari lecto cir-
 cundidisset. Ep. 24. 5. b. Oppidum uallo et fossa circunde-
 di. de Vn. 168. b. Deus animum uestiuit corpore, et circū-
 dedit extrinsecus. et ibi. a. Deus totam figuram mundi om-
 ni leuitate circumdedit.
 Circumduco, cis. I. A. 179. b. Vt uexillum uideres et a-
 ratrum circumduceres.
 Circumfero, fers. circumgesto. I. V. 129. b. Quæso codi-
 cem circumfer, ostende. pro Cor. 57. a. Cum ipsius tabule
 circumferrentur inspicundi nominis causa. de Or. 159. b.
 Sol circumfertur ut accedat ad brunnale signum, et c.
 Circumfuso, as. I. V. 169. a. Circumflari ab omnib. uentis.
 Circumfluo, is. abundo. I. V. 149. b. Circumfluere et ab-
 undare omnibus rebus, pro Mur. 136. a. Circumfluente co-
 lonorum Aretinorum exercitu. de Am. 106. a. et Parad.

264
 116. b. Circumfluens omnibus copijs. Att. 36. a. Ille noster
 amicus semper in laude uersatus, circumfluens gloria.
 Circumforaneus, a, um. qui circum forum spectatur uel
 ditans aliquid. pro Cluen. 25. b. Clodius pharmacopola
 circumforaneus, qui properaret, cui fora multa restarent.
 Att. 23. a. Tusculanum et Pompeianum ualde me dele-
 ctant, nisi quod me ere non Corinthio, sed hoc circumfora-
 neo obruerunt. de D. 108. a. Astrologi de circo, uicani A-
 ruspices. I. circulator.
 Circumfundo, dis. de Natur. 29. b. Terram crassissimam
 circumfundit aer. de Som. 129. b. Terra circumfusa illo
 mari, quod Oceanum appellatur. de Vn. 198. a. Neque erat
 aere circumfusa extrema mundi. pro Mil. 115. a. Pompeius
 in illis publicorum presidiorum copijs circumfusus sedet.
 Acad. 30. b. Latent omnia crassis circumfusa tenebris. et
 12. b. Circumfusus luce.
 Circumijcio, cis. de Vn. 199. b. Sic animum a medio pro-
 fectus, extremitatem cœli a suprema regione rotundo am-
 bitu circumiecit.
 Circumijcio, as. circumfero. Quin. Fr. 300. b. Eam epi-
 stolam T. Catiemus circumijcit.
 Circumijcio, his. definio, determino, concludo, consti-
 tuo. pro Rab. 96. b. Exiguam nobis uitæ curriculum na-
 tura circumijcit, immensum gloriæ. pro Arch. 191. a.
 Si quibus regionibus uitæ spaciū circumijcit, est, eisdem
 omnes cogitationes terminaret suas. I. V. 206. b. Ille
 se fluuiū Rubicone CC Mil. circumijcit esse patiat?
 I. A. 218. a. Virgula stantem circumijcit, dixitque ut re-
 sponderet. et c. priusquam ex illa circumijctione exce-
 deret. Off. 330. a. Cur inmemor beneficij sui scelerate cir-
 cumijcis senatum. Parad. 119. a. Exilium terribile est il-
 lis, quibus circumijcit est habitandi locus. de Fin. 129.
 b. In hunc orbem, quem circumijcimus, incidere nō pos-
 sunt. pro Sest. 23. a. Sed genus uniuersum breui circumijci-
 bi ac definiti potest. de Orat. 91. a. Orator nullis terminis
 circumijcit aut definit ius suum. Att. 107. b. Aut addita
 causa, si forte Trib. pleb. S. C. circumijcit aut sublatus,
 aut expulsi sit. de Or. 89. b. Quasi certarum rerum foren-
 sibz cancellis circumijcitur scientia. et 114. b. Sed ita ut
 sit circumijcitur modicis regionibus. et 216. b. Antē enim
 circumijcitur mente sententia, confestimque uerba con-
 currunt. Pro cir. uicere, et pluribus declarare. ad Her.
 Circumio est oratio, et simplicem assumptam, circum-
 scribens elocutione. pro reijcere et excludere. I. V. 138. b.
 Itaque uno genere or. nor circumscribere habetis in animo
 genus hoc aratorum, quod eos in seculo animo uenisse dica-
 tis, quia fuerit in decumis iste uehementior. I. V. 84. b.
 Quamobrem hoc omni tempore Syllano ex accusatione
 circumijcitur, legationem eius præclaram cognoscite. de
 Fin. 96. b. Circumijcitur igitur ijs sententijs, quas posui,
 relinquuntur. et c. I. A. 250. a. Parata de circumijcitur
 adolescente sententia consularis. pro Mil. 119. a. Senatus
 credo prætorem eum circumijcisset. et ibi. An consules
 in prætore coerendo fortes fuissent? Pro circumuenire, de
 ciperet. pro Q. R. 49. a. Dic nunc te ab Roscio HSLIII. cir-
 cumijcitur esse. Acad. 12. b. Alterum est, quod fallacibus
 et captiosis interrogacionibus circumijcitur ac decepti
 quidam, cum eas dissoluere non possunt, desciscunt a ue-
 ritate.
 Circumijcitur, definit, pauca, breuiter. de N. 55. b. Sin-
 gulas res definimus, circumijciturque complectimur.
 Circumijcitur, omnis definitio, circutio. de N. 6. a. A-
 ternitas, quam uulla temporis circumijcitur metiebatur.
 de Clar.

265
 de Cla. 167. b. Natura ipsa circumijcitur quadam uer-
 borum comprehendit concluditque sententiam. Pro frau-
 de et deceptione. pro Cl. 26. b. Ab his insidijs circumijcitur
 tionesque adolescentium nascebantur. Of. 64. a. Circumijci-
 ptio adolescentium lege pleatoria erat uindicta. pro Fla.
 161. a. Aperta circumijcitur. Or. 212. a. Circumijcitur e-
 tiam periodum significat. I. Periodus.
 Circumijcitur, oris. I. C. 105. b. Quis testamentorum
 subiector? qui circumijcitur inueniri potest? qui se, et c.
 Circumijcitur, a, um. Or. 200. a. Arguit certique et
 circumijcitur uerborum ambitus ad Her. 31. a. Ne patres
 conscripti circumijcitur putentur.
 Circumijcitur, cas. circumijcitur. pro Cl. 55. b. Serrula, qua il-
 lud potuit circumijcitur.
 Circumijcitur, es. circumijcitur. Att. 242. a. Circumijcitur
 copijs omnibus. I. A. 206. a. Cum Antonius Brutum oppu-
 gnet, Mutinam circumijcitur. et 213. a. Qui Mutinam cir-
 cumijcitur. pro Deiot. 148. a. Cæsar in castello circumijcitur
 deri. ad Her. 31. b. Circumijcitur ab hostibus. Att. 22. 5. b. Cum
 ab eo Catilius circumijcitur. I. A. 164. a. Senatum ab I-
 thyreis circumijcitur. Att. 156. a. Qui filios miserunt ad Cn.
 Pompeium circumijcitur. Ep. 112. a. Ipsum apud Bello-
 uacos circumijcitur interclusum ab reliquo exercitu. I. A.
 199. b. Ne coloniam circumijcitur.
 Circumijcitur, pis. circumijcitur. Off. 329. a. Cohortibus ar-
 matis circumijcitur senatus. de Ar. 254. b. Vos ijsdem igni-
 bus circumijcitur.
 Circumijcitur, a, um. I. C. 118. b. Horum hominū lachrymæ
 a quibus me circumijcitur uidetis. I. A. 244. a. Semel circū-
 ijs lectis ualentissimorum hominum uiribus cecidi sciēs,
 et c. Off. 330. b. Consul ab Antonio circumijcitur.
 Circumijcitur, as. circumijcitur, obijcitur. Att. 148. b. Po-
 puli Rom. exercitus Cn. Pompeium circumijcitur, fossa et
 uallo septum tenet. I. A. 199. a. Antonius circumijcitur Mu-
 tinam. de In. 71. a. Quidā imperator ab hostibus circumijcitur
 debatur. I. V. 93. a. Populus qui te circumijcitur.
 Circumijcitur, circundo. I. V. 264. b. Licetores circumijcitur
 stunt ualentissimi.
 Circumijcitur, as. Off. 53. a. Conducere arbitror talibus
 aures tuas uocibus undique circumijcitur.
 Circumijcitur, omnis. accurata consideratio. Acad. 10. a.
 Sin ex circumijcitur aliqua et accurata consideratione
 quod uisum sit, id se dicent sequi, tamen exitū nō habebūt.
 Circumijcitur, as. circumijcitur. de N. 51. a. Bestiæ in pa-
 stu circumijcitur, in cubilibz delitescunt. ad Her. 39. b.
 Iste aspectu rabido circumijcitur huc et illuc. I. P. 101. a.
 Circumijcitur omnia, quicquid increpauerit, pertimescit,
 diffidit rebus suis. Tuf. 163. b. Dubitans, circumijcitur,
 hæsitans.
 Circumijcitur, etus. I. A. 244. b. Facilis est circūijcitur
 unde exeam, quō progrediar, quid ad dextram, quid ad si-
 nistram sit.
 Circumijcitur, cis. omnia oculis collustrō, accuratē cōsi-
 dero. Ep. 70. a. Circumijcitur omnia membra reip. que no-
 tissima sunt tibi, et c. de N. 54. b. Oculi altissimum locum
 obtinentes plurima circumijcitur. de D. 123. b. Ille autem
 suspicit, nec circumijcitur. de Or. 136. b. Multa in causis cir-
 cumijcitur sunt, ne quid offendas, ne quō irruas. pro Q.
 18. a. Omnia circumijcitur, omnia periclitatus sum, et c. con-
 tra Rul. 64. a. Vt circūijcitur omnia, que populo gra-
 ta sunt, nihil tam populare quam pacem reperiemus. pro
 Syl. 180. a. Circumijcitur paulisper mentibus uestris hosce
 ipsos homines, qui, et c. contra Rul. 74. b. et 75. a. Atque

266
 illud circumijcitur uestris mentibus. et c. Ep. 12. a. Circūijcitur
 etis rebus omnib. rationibusque subductis summā feci, et c.
 Or. 204. a. Quid deceat, circumijcitur. Parad. 121. b. Nū-
 quam homo amentissime te circumijcitur? nunquā quid a-
 gas considerabis? I. C. 113. b. Quare P. C. incumbit ad salu-
 tem reip. circumijcitur omnes procellas, que, et c. Off. 12.
 b. Hæc igitur circumijcitur sunt in omni officio, et c. Q.
 Fr. 291. b. Sed est circumijcitur diligenter, ut in hac cu-
 stodia provincie omnes ministros imperij tui reip. præ-
 stare uideare. de Or. Conuerte animum, et ea ipsa artium
 genera circumijcitur. pro Q. R. 45. b. Vsqz adeo ne te dili-
 gis? et magnificē circumijcitur? ut, et c.
 Circumijcitur, as. circundo, circumijcitur. I. A. 228. b. Noctes
 et dies omnia nos undique fata circumijcitur. I. V. 75. a. Circun-
 stant te summæ autoritates, que te obliuisci laudis dome-
 sticæ non sinant. I. C. 101. b. Ceteri ciues qui circumijcitur se-
 natum. Att. 11. a. Credo te ex acclamatione Clodij aduocato-
 rum audisse que consurrectio iudicium facta sit, ut me cir-
 cumijcitur, ut aperte iugula sua pro meo capite P. Clo-
 dio ostentarent. I. C. 103. b. Destināt insidiari domi sue con-
 suli, circumijcitur tribunal prætoris urbane, obijcitur cū gla-
 dijs curiā. Acad. 22. b. Ceruleæ incincte igni incendunt, cir-
 cumijcitur cum ardentibus tædis. ad Her. 41. a. Si a rebus cō-
 sequentibus, aut circumijcitur non recedemus.
 Circumijcitur, stis. de Or. 157. b. Quandoquidem iste
 circumijcitur dicitis, seipit sedulo id est, occultat ne id quod
 agitur, possit intelligi.
 Circumijcitur, is. circumueho. pro Cec. 303. a. Cecinna cum circui-
 ret prædia, uenit in istum fundum. Ep. 162. a. Cum equites
 nostrum cornu circuire uellent. et ibi. b. Milites ab equita-
 tu circuibantur. Att. 236. a. Sed tamen Antonij cōsilia nara-
 rabat, illum circuire ueteranos, ut acta Cæsaris sancirent.
 Circumijcitur, ei. in quo populus ludos spectans cōsidebat, cir-
 culus. de Leg. 177. b. Ludi publici sunt cauea circūque diuisi.
 pro Mur. 141. a. Vt locus in circo et in foro daretur ami-
 cis et tribulibus. et ibi. b. Qui in circo totas tabernas tri-
 bulū causa comportarunt. I. A. 181. a. Nescis heri quartū
 in circo diū ludorum Romanorū fuisse? At. 8. b. et postqz.
 207. b. Res agebatur in circo Flaminio. de D. 92. a. Seruus
 per circum cum uirgis cederetur, furcā ferens ductus est.
 In Arat. Candens circus: id est, lacteus circulus.
 Cis. citra. Ep. 37. b. Diceceses, que cis Taurum sunt.
 Cisalpinus, na. pro Pom. 10. Cisalpina gallia.
 Cistum, sij. genus uehiculi, quo quis citissime uehatur.
 pro S. R. 21. b. Hic decē horis nocturnis, sex et quinquagin-
 ta millia passuum cistis peruolauit.
 Cista, stæ. fiscina, canistrum, arca. I. V. 192. b. Quater
 nos H. S. quos mihi senatus decreuit, et ex arario dedit, et
 go habeo, et in cistam transferam ex fisco. ad Her. 4. b.
 Pontes disturbat, cistas deijcit.
 Cistella, læ. Ad Her. 4. b.
 Cistophorus, ri. erarium quoddam, et nummi genus.
 At. 170. b. Ego cistophoro in Asia habeo ad H. S. bis et uti-
 cies. et 26. b. et 32. a. pro Dom. 223. b. Vt si in Asia cistop-
 phorum flagitaret, et c.
 Citarij, pop. qui apud Plinū Citarij. I. V. 170. a.
 Citerior, us. propinquior. de Leg. 184. b. Atqz ut ad ci-
 teriora et notiora nobis ueniam, omnes gentes, et c. Ep.
 24. b. Sollicitus equidē erā de rebus urbanis, ita tumultuo-
 se cōciones quinquatrijs afferebantur, nam ceteriora non
 dum audiebamus. Tuf. 242. a. Hæc ille intuens, et c. quanta
 rursus animi tranquillitate humana et ceteriora confide-
 rat? de Pro. 76. b. Gallia ceterior. Gallia ueterior.
 m Citeris,

Citeris,dis,famosa mul. Ep. 143. a.
 Citerius, id est, M. Antonius à Citeride amica. At. 248.
 Cithara, r.e. lra. ad Her. 39. a. Citharam tenens exor-
 natissimam, auro et ebore distinctam.
 Citharista, stae. qui cithara tantum pulsata, non canit.
 I. V. 89. b. et de D. 136. a. Apendius citharista. I. A. 197
 b. Saltatores, citharista, etc.
 Citharocedus, di. qui cithara pulsata et canit. Tus. 250.
 b. At uocem citharocedi non audiunt, ne stridorum quidem
 serue, tum cum acuitur, pro Mur. 130. b. Vt aiunt in gre-
 cis artificibus eos aulceos esse, qui citharocedi fieri non po-
 tuerunt. de Or. 138. b. Tanquam citharocedi proecium af-
 fectum, non sit orationis exordium.
 Citieus, a. Tus. 235. a.
 Citieus, atis. de Fin. 118. b. Postea tuus ille Poenulus (scis
 enim Citieas clientes tuos à Phoenicia esse profectos)
 Hec est uera eius loci lectio.
 Citimus, a. um. proximus, superl. (Vltimus. de Som.
 128. a. Luna ultima caelo, citima terris. et de Vn. 199. a.
 Hanc autem citimam à media linea direxit ad Lauam.
 Citius, potius, ocyrus. Off. 12. b. Vt uicinum citius adiuue-
 ris, quam fratrem, etc. de Or. 99. a. Cuius hercule is, qui duo-
 rum scalmorū nauiculā in portu euerterit, in Euxino pon-
 to Argonautarū nauē gubernabit. I. A. 165. a. Citius dixi-
 rim iactasse se aliquos, etc. quam ut quisquam celare uel-
 let. At. 28. a. Orbis hic in rep. est conuersus, citius omnino
 quam potuit, id culpa Catonis. Tus. 227. a. Citiusq; repen-
 tinus oculorū tumor sanatur, quam diuturna lippitudo de-
 pellitur. de Cla. 186. b. Eam citius ueteratoriā quam ora-
 toriā dices. I. V. 213. a. Vox me citius defecerit quam no-
 mina. Ep. 41. a. et 61. b. Ego autem citius cum eo ueterem
 coniunctionem diremissam, quam nouam conciliafsem.
 Citō, celeriter, maturē, quam primum, sine mora, bre-
 ui tempore, quam mox. (Tardē. Ep. 127. b. Puto citō me
 ad te esse uenturum. At. 52. b. Ego te, ut scribis, citō uide-
 bo. Epist. 264. a. Si diligentiam, quam instituisi, adhibue-
 ris, citō firmus eris. At. 54. b. Orationem tibi, etiam si non
 desideras, mittam citō. de Cl. 189. a. Sed neq; uerbis aptio-
 rem citō alium dixerim. et ibi. Quem tu non tam citō rbe-
 torem dixisses, quam politicon. de Or. 156. a. Qui nō citō
 quid dicit, nunquam omnino posse perdiscere. Item: Hec
 res uidetur habitura celerem satietatem: id est, citō satietas
 tem affret. I. Satietas.
 Cito, as. in ius uoco, adesse iubeo, diē alicui dico, laudo.
 pro Cl. 27. b. Cognoscite nunc ita reum citatū esse illum,
 ut re semel atq; iterum praēiudicatā condemnatus in iudi-
 cium uenerit. I. V. 128. b. Citat reum, non respondet: citat
 accusatorem, etc. I. V. 61. a. Quo die citato reo mihi dicē-
 dum est. pro Mil. 111. b. Totā deniq; rea citaretur Hetrū-
 ria. I. V. 79. b. Quo die primum iudices citati consedis-
 erunt. I. V. 116. b. Iudices citari iubet. et 80. a. Testium tanto nu-
 mero citato. et 138. a. Primum igitur in hanc rem testem
 totam Siciliam citabo. de Fin. 77. b. Cum datis testibus, alij
 tamen citarentur. pro Q. 6. b. In hac re te in qua testē Nae-
 ui citabo. pro Dom. 230. a. Ego, qui nunquam sum à Trib.
 pl. citatus. pro Sest. 10. b. Cum equester ordo reus à consu-
 libus citaretur. Antequam. 193. a. Non citatur reus auda-
 cie, uirtutis reus citatur. Off. 14. a. Citeturq; Salamis cla-
 rissima testis uictoria. Post. 211. a. Nominatimq; alij cita-
 bantur, alij relegabantur. pro Dom. 222. b. Qui neq; adese-
 se sit iussus neq; citatus. et 225. b. Non citatus affuit. In Vat.
 35. b. Edixit Mummus praetor ex ea lege, ut adesset tricesi-
 mo die. qui cum uenisset, etc. pro Rab. 97. a. Omnes hi

abs te capitis C. Rabinij nomine citantur: id est, accusantur.
 tur. pro Flac. 153. a. Citat praeco maxima uoce legatos Ae-
 monenses. de N. 20. a. Tu ipse paulo antē cum tanquam se-
 natum philosophorum citares, summos uiros desipere di-
 cebas. de Fin. 68. a. Omnes Danaui aut Mycenenses Attica
 pubes, reliquiq; Graeci, qui hoc Anapesto citantur. pro
 Flac. 163. b. Tu illo absente autore laudato tantum te cri-
 men probaturum putasti: id est, citato.
 Citra, cis. Ep. 257. b. Is locus est citra Leucadem stadia
 10 CXX. At. 356. a. Erat tum Brutus cum suis nauibus apud
 Heletem fretum citra Veliam. I. A. 206. b. Vt exercitum ci-
 tra flumen Rubiconem educeret. Or. 202. a. Vocis sonus
 non est à postrema syllaba citra tertiam.
 Citreus, a. um. ut mensa citrea. I. V. 208. a.
 Citro. I. Vltro citroq; de Som. 126. b.
 Citus, a. um. celer, maturus. de Or. 163. a. Vox cita, tar-
 da, acuta, grauis. pro Dom. 226. a. Videbam celerem mihi
 redditum fore. Q. Fr. 290. a. Ego tibi spem mature decessio-
 nis afferebam.
 Ciuarō, onis. oppidum. Ep. 158.
 Ciuius, a. um. pro Plan. 274. b. At id etiā gregarij mi-
 lites faciunt inuiti, ut coronam dent ciuicā, et se ab aliquo
 seruatos esse fateantur. et I. P. 80. b. Corona ciuica.
 Ciuilis, le. pro Font. 279. b. Crassus ex ciuilibus studijs
 atq; obrestitutione domestica Marcello inimicus. de Of. 30
 a. Aliquid contra morem consuetudinemq; ciuilem facere
 Att. 110. a. Ciuile bellum, quod ex ciuium dissensione or-
 ritur. contra Rul. 84. a. Domestica externaq; bella. pro
 Cecin. 299. a. Ciuilis ac publica lex. I. V. 57. b. Ciuilis a-
 ctio et priuatum ius. de Or. 101. a. Ius ciuile. et I. A. 210
 b. Pax ciuilis.
 Ciuilitē, ex iure ciuili. Off. 8. b. Vt cum ciuilitē con-
 tendimus.
 Ciuis, ius. municeps, popularis, liber. pro R. P. 129. a.
 Eques Rom. ex hac urbe, ciuis huius reip. Off. 61. a. Nam
 esse pro ciue, qui ciuis non sit, rectum est non licere, quam
 legem tulerunt sapientissimi consules Crassus et Scauola
 de Leg. 168. b. Cum sese non popularem alicuius loci, sed
 ciuem totius mundi agnouerit. pro Mil. 108. b. Facinoro-
 sorum armis meos ciues meis consilijs periculisq; seruatos
 pro me obijci nolui de Fin. 51. a. Vt sint opera, studio, labo-
 re meo doctores ciues mei. pro Mil. 119. b. Valeat, inquit
 Milo, ualeant ciues mei, sint incolum, sint florentes. I.
 C. 103. a. Nunquam in hac urbe, hi qui à rep. defecerunt, ei-
 uium iura tenuerunt. pro Fl. 147. b. Ciuis amantiſſimus
 reip. pro Cor. 66. b. Calliphana ciuis Romana. I. V. 217. b.
 Ciuis. (Peregrinus.
 Ciuitas, tis. ciuū multitudo unum in locū congregatā,
 libertas. pro Sest. 22. b. Conuenticula hominum, quae po-
 stea ciuitates nominauerunt. de S. 127. b. Concilia cœtusq;
 hominum iure sociati, quae ciuitates appellatur. Acad. 34.
 b. Ego tibi praetor esse non uideo, quia sapiens non sum,
 nec haec urbs, nec in ea ciuitas. Et ibi. Et Roma urbs et e-
 am ciuitas incolit. pro Mur. 135. b. Homines in suis ciuita-
 tibus et municipijs gratiosi. pro Syl. 172. a. Etenim in qua
 ciuitate res tantas gesserim, memini, et in qua urbe intel-
 ligo. de Or. 92. a. Instituire ciuitates, scribere leges. pro
 Flac. 161. b. An honestior est ciuitas Pergamena, quam
 Smyrna. pro Cor. 60. a. Duarum ciuitatum ciuis noster
 esse iure ciuili nemo potest. pro Cecin. 304. b. Cum ex no-
 stro iure duarum ciuitatum nemo esse possit, tum amitti-
 tur haec ciuitas deniq; cum is qui profugit, receptus est in
 exilium: hoc est, in aliam ciuitatem. de Leg. 170. a. Cato

ortu Tusculanus fuit, ciuitate Romanus. pro Arch. 186. b.
 Data est ciuitas Syllani lege et Carbonis, si qui foederatis
 ciuitatibus ascripti fuissent, si tum cum lex fereretur, in Ita-
 lia domicilium habuissent, et si LX. diebus apud praeto-
 rem essent profecti. et ibi. Heracles, quae esset ciuitas aequi-
 simo iure. pro Dom. 228. b. Nemo ciuis Rom. aut ciuitatē,
 aut libertatem potest amittere, nisi ipse autor sit factus. et
 229. a. Nemo ciuitatē populi iussu unquā amittet inuitus.
 pro Cor. 59. b. Seruus bene de rep. meritos per sepe liber-
 tate id est, ciuitate publice donari uidimus. et 55. b. Is sura-
 tus esse ciuitatem, genus suum ementitus, irrepisse in cen-
 sum dicitur. et 61. a. Defendo nullam esse ex omni regio-
 terrarum, ex qua nobis interdichum sit, ut ne adsciscere ci-
 uem, aut ciuitate donare possimus. et ibi. Ne quis inuitus
 ciuitate mutetur, ne ue in ciuitate maneat inuitus. pro Ar.
 190. a. Ergo illum maiores nostri in ciuitatē receperunt.
 de L. 170. a. Cato in ciuitatem Romanam susceptus est. et
 ibi. Patria est et illa in qua nati, et illa qua excepti sumus.
 de Cla. 171. b. Donare aliquē ciuitate. de Or. 100. a. Amitte-
 re ciuitatem. pro Cor. 60. b. Perdere ciuitatem. Dicere se
 in aliquam ciuitatem. I. Dico, as. pro Arch. 187. b. Largiri
 ciuitatem alicui. et ibi. Impartiri ciuitatem cuiquam. pro
 Cec. 303. b. De iure ciuitatis et libertatis, deq; amittenda
 et ciuitate et libertate. et 304. a. et 304. b. et pro Dom.
 228. b.
 Cius, a. à Ceo Insula. de Or. 141. b. et 154. b. de Clar.
 167. a.
 Clades, dis. confictus et calamitas. de N. 27. b. Qui ri-
 fus classe deuicta, magnam pop. Rom. cladem attulit. At.
 118. b. Ignorare mihi uideris, haec quanta sit clades. de Cla.
 196. b. Cursum ingenij tui Brute premis haec importuna
 clades ciuitatis.
 Clām, surtim, obscure, ex occulto, occultē, cuniculis, in
 occulto stare. (Palām. At. 238. a. Ibi bene ualentem uidi
 Pylam, quin etiā paulo clam ijs eam uidi, uenerat enim su-
 nus. in Sal. 274. b. Timēs ne facinora eius clam nos essent.
 Tus. 194. a. Qui propter auaritiā clam depositum nō red-
 dit, quod iniustitia. Ep. 2. b. Vt in rebus ab intimis Pompei
 clam exulceratis, deinde palām à consularibus exagitatis,
 ita uersamur. pro S. R. 22. a. Multa palām donum suam
 auferebat, plura clam de medio remouebat. pro Cecin.
 302. b. Nec ui, nec clam, nec precario possidere. Or. 219.
 a. Clandestinis consilijs oppugnare aliquem.
 Clamator, oris. de Or. 150. a. Clamatores odiosi ac mo-
 lesti. et de Cla. 181. a.
 Clamito, as. pro Q. R. 48. a. Supercilia illa olere ma-
 litiā et clamitare calliditatem uidentur: id est, praese fer-
 re. de D. 125. a. Quidam caricas Cauno aduectas uendens,
 caumeas clamitabat.
 Clamo, as. uociferor, clamorem edo, persono, clamo-
 rem facio, uoce contendo, clamorem profundo. pro Mur.
 143. a. Ego quod facio, me omnium uestrum causa facere
 clamo atq; testor. de Fin. 78. a. Tum ipsum clamat uirtus
 beatiorem fuisse quam Thorium. I. V. 215. a. Rex deos ho-
 minesq; contestans clamare cepit, etc. At. 97. a. Sed cla-
 mau tamen, admiratusq; sum, quod, etc. pro Dom. 232.
 a. Dico igitur et quam possum maxima uoce dico. I. V.
 239. a. Cum, ut dico, hoc de pecunia clamaret, in uinula
 coniectus est. pro Lig. 138. a. Quantum potero uoce cōten-
 dam, ut hoc pop. Rom. exaudat. pro Clu. 24. a. Cum et de
 suo et de uxoris interitu clamaret. de Fin. 61. a. Clamat
 Epicurus non posse, etc. pro Quin. 54. a. Clamabat porro
 Quintius, se nolle, etc.

Clamor, oris. de Orat. 97. a. Hec sunt quae clamores
 et admirationes in bonis oratoribus efficiunt. de D. 119.
 a. Babulcus clamorem maiorem cum admiratione edidit.
 At. 10. b. Clamor concursusq; sit. pro Flac. 149. a. Psephi-
 smata non sententijs neq; autoritatib. declarata, nec iure in-
 rando ascripta, sed porrigenda manu profundendoq; cla-
 more multitudinis concitatae. de Orat. 164. a. Acutissi-
 mus clamor.
 Clamosus, a. um. ad Her. 20. b. Continuatio est oratio-
 nis enunciandae acceleratio clamosa.
 Clandestinus, a. um. occultus. Or. 219. a. Cur clandestini
 consilijs nos oppugnant? pro Syl. 173. a. Exercitus per-
 ditorum ciuium clandestino scelere constatus. de Sen. 85. a.
 Cum hostibus clandestina colloquia.
 Clangor, oris. tubarum cantus, et aquile, aliarum itena
 auium uox. de Diuin. 121. b. Nona super tremulo genitrix
 clangore uolabat. Tus. 180. a. Iouis satelles, etc. clangorem
 fudit uastum.
 Clare, clara uoce, explicatē, enodatē, manifestē, planē,
 apertē, dilucidē, luculenter. At. 35. a. Cum aperte loquan-
 tur, et iam clare gemant.
 Clarus, aduer. Ep. 123. a. Quo propius ea contentio
 accedit, eo clarus id periculum apparet.
 Clareo, es. eniteo. Off. 17. b. Ergo postq; magisq; uiri
 nunc gloria claret. ex En. et de Sen. 79. a. In Arat. Non
 potuit nobis nota clarere figura, et in eodem opere. Simi-
 li quia forma litera claret.
 Clarifonus, a. um. clarē sonans, clarus sonus. In Arat.
 Hunc à clarifonis auris aquilonis ad Austrum, etc.
 Claritas, tis. splendor, amplitudo, splendor nominis, al-
 titudo fortunae et gloria. Off. 14. b. Horum sententia ad
 claritatem amplitudinemq; aptior est. de D. 122. a. Miror
 deos immortales Histriōni futuro claritatē ostendisse, nul-
 lam ostendisse Africano. Ep. 228. b. Quae quanquam ex mul-
 tis pro tua claritate audiam, tamen libentissime ex tuis li-
 teris cognoscam. Acad. 42. b. Claritas in uoce.
 Clarus, ia. à Claro insula et urbe, unde fuit Antima-
 chus poeta, ut Ouid. testatur, et Cic. de Cla. Quod dixisse
 Antimachum clarium poetam ferunt, sic enim legendum
 40 est, non clarum.
 Claro, as. declaro, ostendo. de D. 84. b. Iupiter excelsa
 sa clarabat scepra columna poetae.
 Clarus, a. um. planus, apertus, perspicuus, expressus,
 dilucidus, explicatus, illustris, euidentis, perulgatus, nō ob-
 scurus, in promptu, qui tanquam in clarissima luce uersa-
 tur, nobilis, insignis. de Som. 127. a. Ostendebat autem Car-
 thaginē de excessu et pleno stellarum, illustri et claro
 quodam loco. pro Clu. 45. b. Clara uoce, ut omnes audire
 possint, dicere aliquid. pro Cecin. 289. a. Clara uoce impe-
 rare aliquid alicui. I. V. 190. b. Clara res est toto orbe cele-
 berrima atq; notissima. pro S. R. 46. a. Ego quae clara sunt
 consuetudine, diutius dicere non debeo. de D. 110. a. Pluri-
 mis nostris exemplis usus es, et ijs quidem claris et illustri-
 bus. pro R. P. 126. a. Demetrius ex doctrina nobilis et cla-
 rus. de Or. 122. b. Vir gloria clarus, autoritate grauis. de
 Am. 115. b. Virtutem alicuius posteris fore clarā et in-
 signem. de Sen. 81. b. Clarus et honoratus uir. pro R. P.
 129. b. Clarus et praepotens uir. de Orat. 101. b. Am-
 plissimus et clarissimus uir. Attic. 263. b. Clarissimus uir,
 id est, Casar. de Orat. 122. b. et 123. a. Tres nobilissimi
 et clarissimi philosophi. Epistol. 8. a. Haec profectō uides
 quanto expressiora quantoq; illustriora futura sint, cum
 aliquantum ex prouincia laudis acceperit.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

manibus, quicquid est nacta, complectitur.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat. Clascula, la. Att. 252. a. Casius cum clascula sua uenerat.

Clementer, mansuetè.) C. Dissolutè. I. V. 239. a. Quod est factum clementer, dissolutè factū criminari. Antequā.

Clementia, tie. lenitas, benignitas, animi lenitas, humanitas, misericordia, moderatio animaduertendi, placabilitas, mansuetudo, bonitas. de in. 82. b. Clementia est, per quam animi tenerè in odium alicuius inuentionis concitati comitate retinenter. At. 157. b. Cæsarem non uoluntate, aut natura non fuisse crudelē, sed quod putaret popularē esse clementiam. Et 236. b. Clementia Cæsari malo fuisse, quā si usus non fuisset, nihil ei tale accidere potuisset. I. A. 182. b. Cæsar aduersarios clementia specie deuinxerat. Q. Fr. 294. b. Omnia plena clementia, mansuetudinis, humanitatis. Parad. 236. b. Et At. 234. b. Clementia, lenitas, moderatio animaduertendi.

Clepo, pis. est furari et surripere, a κλεπτο de Leg. 174. a. Sacrum sacro ue commendatum qui clepserit, rasperitq; patricia esto. de N. 73. b. Agium Thyestes clepere ausus est. Tuf. 179. b. Ignem Prometheus clepsit doctus. de Repub. 4. Spartæ rapere pueri et clepere discurrunt.

Clepsydra, dræ. uas è quo aqua paulatim effluens horas distinguebat, horologium. de Or. 155. a. Non declamator aliquis ad clepsydram latrare docuerat.

Clients, tis. qui in fide alicuius est, et patronum habet. pro S. R. 34. b. Manlius Clauca tuus clients et familiaris. I. A. 180. b. Quos clientes nemo habere uelit, nō modò esse illorum clients.

Clientela, la. clientum multitudo. At. 227. a. Sēs quā diligam Siculos, et quā illam clientelā honestam iudicē. I. A. 208. a. Ianus Medius in L. Antonij clientela sit. I. V. 221. a. Conabaris clientelam tam illustre, tam splendide prouincia ad te traducere. Ep. 227. a. Quare si te fauore usus erit, amplissimè clientelas acceptas à maioribus confirmare poterit. I. C. 123. b. Pro hospitij clientelis, prouincialibus. pro S. R. 34. a. Esse in fide et clientelam alicuius. Et 36. a. Conferre se in fidem et clientelam alicuius.

Clinatus, ta. id est, inclinatus. in Ar. a Cic. ter usurpatū.

Clitella, larū. Epphippia quæ mulis imponuntur, ad melius ferendas sarcinas. apud Quintil. 97. a. Ego quia albanas habeo columnas, clitellis eas apportauit. At. 76. a. Clitelle boni sunt impositæ, non est nostrum onus, sed feremus. prouerbium, significans impar esse sibi impositum onus.

Clitellarius, mulus. Top. 223. b. id est, onerarius.

Cluius, ui. collis. At. 22. b. Cluius Capitolinus. Et pro Rab. 97. a. Et postquam. 206. b.

Cloaca, cæ. pro Cec. 291. b. Prætor qui de fossis, et de cloacis interdicit. Et pro Sest. 20. a. pro Plan. 279. b. Aracem facere ex cloaca. Prouerbium: id est, rem abiectionis mam ornare.

Cludo, dis. claudio. de N. 46. a. Mare terram littoribus cludit.

Clypeus, pei. scutum. de D. 100. b. Clypeos Lanuij à muribus esse derosos. de Fin. 85. a. Epanimindas quæsiuit saluum ne esset clypeus, cum saluum esse, et c.

Coaceruatio, onis. Part. 241. a. Frequentatione argumentorum, et coaceruatione uniuersa, motus animorum incitare.

Coaceruo, as. cumulo, cogo, congero. Part. 233. a. Singula per se exigua sunt, mutui tamē cum sunt coaceruata proficiunt. contra Rul. 80. b. Pecunie coguntur et coaceruantur. pro S. R. 40. b. Tantum quantum coaceruari una

in domo potuit. contra Rul. 63. a. Videtis constitutam et coaceruatam pecuniam. I. V. 212. a. Et ne forte hominem excusmetis hanc tantam uim emblematum sine causa coaceruare uoluisse, uidete, et c.

Coacefco, scis. acidum fieri. de Sen. 91. a. Ut non omne uinum, sic non omnis etas uetustate coacefuit.

Coactio, onis. conspiratio. de Ar. 257. a. Veruntamē non esturnis uigilijs et coactione hominū iustitium illud conceptum ac meditatū est.

Coactor, oris. qui pecuniam cogit et recipit, officij nomine. pro R. P. 127. b. Non intelligo hoc quale sit, utrū acceptionem pecunie, ut nostri coactores facere solent, centesima, an decessionem de summa fecerit.

Coactus, a, um. expressus. pro Dom. 231. b. Nunquam de me, nisi coactus ac necessario dico. de D. 123. b. Ergo hoc auspiciū diuini quicquam habere potest? quod tam sit coactum et expressum.

Coactus, ctus. impulsus. At. 287. a. Quoniam effugitatas, coactu tuo scribam. I. V. 251. a. Coactu atq; effugitatu meo.

Coedificatus, a, um. Part. 233. b. Loci coedificati.) C. Loci uasti.

Coedificari. At. 216. b. alius edificari.

Coquo, as. I. V. 168. a. Sic ad libidines tuas omnia coequasti.

Coæuus, a, um. æqualis, cum aliquo etate coniunctus. In Vat. 35. b. Nunquam puer aut adolescens inter coæuos fueras.

Coagatio, onis. agitatio. de N. 54. a. Anima coalescit primum ab ipso spiritu, deinde coagitatione pulmonum.

Coagmentatio, onis. de Vn. 197. b. Omnis coagmentatio corporis, uel calore, uel figure, uel aliqua impulsione uehementi labefactatur. de N. 49. b. Copulatio rerum et quasi consentiens ad mundi incoluitatem coagmentatio nature. Et 6. a. Quæ est enim coagmentatio non dissolubilis.

Coagmentatus, a, um. compactus, compositus. I. Coagmento. Tuf. 163. a. Quoniam nihil sit animis admixtū, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex.

Coagmento, as. compono, coniungo, cōstruo. de Sen. 92. a. Opus ipsa sum, eadem quæ coagmentauit, natura dissolut. I. A. 212. a. Docebo ne coagmentari quidē posse pacem. Or. 204. a. Verba enim uerbis quasi coagmentare negligat. de Cl. 170. a. Verba compone et quasi coagmenta. de Or. 158. b. Collocationis est componere et struere uerba, sicut ne asper eorū concursus, ne ue hiulcus sit, sed quodam modo coagmentatus et leuis. de Fin. 105. b. Quid enim aut in natura, quæ nihil est aptius, nihil descriptius, aut in operibus manu factis, tam compositum, tamq; compactū, et coagmentatum inueniri potest?

Coamicus. de Am. 114. b. Hodie me ante omnes comicos stultos senes. poetæ. Verfaris atq; luseris lautissimè.

Coangusto, as. coarctio. de L. 190. b. Hæc lex dilatata in cunctum ordinem coangustari etiam potest.

Coarctio, as. constipio, coangusto.) C. Dilato, explico. de Or. 98. a. Perfice ut Crassus hæc quæ coarctauit, et per angustè referat, in oratione sua dilate nobis atq; explice.

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

Coargo, is. in dico, redargo. Ep. 38. b. Non nostrā perfidiam is coarguit, sed indicat suam. pro Mur. 126. a. Fuga laboris inertiam coarguit et desidiam. pro Flac. 150. a. Satis ne uobis coarguere his autoribus dissolutam Græcorū consuetudinem uideor. Antequam. 195. a. Quorū cognitā

improbis me tacente coarguitur turpitudine uitae. Att. 178. a. Sed opinor quiescamus, nec nostram culpam coarguamus. contra Rul. 64. a. Haec a me suspitionibus et coniecturis coarguuntur. pro Clu. 25. b. Oppianicus digito legata deleuerat, ne lituris coargui posset. pro Lig. 139. b. Reflere et coarguere mendacium alicuius. pro Syl. 170. a. illum multorum litera et nunciij coarguerunt. et 175. b. In eum locum te deducis, ut antequam me commutati indicij coarguas, te summae negligentiae tuo indicio conuictum esse fatearis. pro Mil. 130. b. Hunc autem haec eadem coarguunt. Ad Her. 7. b. Coarguere rem aliquam certioribus argumentis. I. A. 165. b. Coarguere aliquem: id est, signo aliquo ostendere illum aliquid fecisse. I. V. 224. b. Criminibus enim conuincitur, haud suspitionibus in iudicium uocatur. et ibid. Omnibus in rebus coarguitur a me, conuincitur a testibus, urgetur confessione sua. pro S. R. 31. a. iam intelliges certum crimen quam multis suspitionibus coarguatur. de In. 79. b. Aut alijs constitutionibus factum coarguetur. I. V. 267. a. Coarguere aliquem auaritia. Acad. 41. b. Philo errorem eorum, qui ita putauerunt coarguit.

Coactio, nis, actio. I. V. 191. a. Hoc crimen est, et c. ex coactione annonae atque estimationis. Cobiamachus, chi, uicus inter Tolosam et Narbonem. pro Font. 278. a.

Cochlea, lea. Graecè κοχλίας. de D. 136. a. Vt si quis medicus egroti imperet, ut sumat terrigenam, tardigrada, domi portam, sanguine cassam, potius quam hominum more cochleam diceret. ad Her. 39. b. Iste tanquam cochlea abscondens et retentans sese tacitus, quo sit tutus, comeditur cum domo sua, et auferitur.

Cocles, tis, lufcus, qui altero captus est oculo. de Horatio Coclite. de Leg. 171. a.

Coctus, a, um, maturus. de Sen. 92. a. Poma matura et cocta. (cruda. At. 222. a. Bene coctus et conditus sermo bonus.

Cocus, ei, uel coquus, qui, qui cibos parat et condit. Ep. 139. a. et 262. a. In ea caena cocus meus praeter ius feruens nihil potuit imitari. pro S. R. 41. b. Mitto coquos, pistores, lectuarios, et c. I. P. 94. a.

Cocytus, ti, fluuius apud inferos. de N. 68. a. Et illi qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Styx, etc. Tus. 150. a. Cocyti fremitus.

Codex, cis, liber, tabula, tabulae accepti et expensi, et in quo acta publica scribebantur. pro Q. R. 45. b. Quomodo H. S. C. C. C. L. I. I. in codice accepti et expensi non sunt? et ibi. Pro dijs immortales, esse ne quenquam tanta audacia praeditum? qui quod nomen referre in tabulas timeat, id petere audeat? quod in codice iniuratus referre noluit, id iurare in lite non dubitet? et ibi. Non habere se hoc nomen in codice accepti et expensi relatum confitetur, sed in aduersarijs patere contendit. et 46. a. Vtrum caetera nomina in codicem accepti et expensi digesta habes? pro Cl. 36. b. C. Verres subfortitionem eius in eo codice non habebat, qui tum interlitius proferebatur. et in Vat. 29. b. Codicis tui literas contemplare. I. V. 156. b. et 106. b. Causam in me conferebat, quod tum codicem obgnassem. pro Syl. 175. b. R. efferre in codicem. I. V. 108. a. Proferrere falsum codicem. et 95. a. Codicis extrema ceratid est, tabularum. et 100. b. L. Piso multos codices impleuit earum rerum in quibus intercessit.

Codicillorum, litera, tabellae, libelli. Ep. 56. a. Puer mihi obuiam uenit cum codicillis, in quibus erat scriptum,

Marcellum, et c. Q. Fr. 313. a. Epistolam hanc conuicio efflagitarunt codicilli tui. Ep. 141. b. Accubueram hora nona, cum ad te harum exemplum in codicillis exarauit. I. A. 219. b. Hic hesterno die sententias nostras in codicillis et omnia uerba referebat. At. 59. b. Qui non minus longas iam in codicillorum fastis futurorum consulum paginulas habeat, quam factorum.

Codrus, dri, de N. 61. a. * Coelator, oris. I. V. 212. a. Artifices omnes coelatores et uasculares conuocat. et 214. a. Mittit rogatum uasa ea que pulcherrima apud illum uiderat, ait se suis coelatoribus uelle ostendere.

Coelatus, a, um, in sculpsit, ut argentum et aurum coelatum. Tus. 240. a. et Or. 220. a.

Coelebs, bis, qui uxorem non habet. de L. 135. b. Coelebes esse prohibent.

Coelestis, ste, diuinus, diuus, coelites. Or. 207. b. Cum se a coelestibus rebus refert ad humanas. de D. 127. b. Vim coelestem aliquid ad eos, qui in terra gignuntur pertinere.

Brut. 91. b. Res a te gesta est memorabilis et penes coelestis. Acad. 31. a. Cogitantesque supera atque coelestia haec nonstra, ut exigua et minima contemnunt. I. A. 200. a. Tum ille coelestis diuinusque legiones. de Som. 128. b. Orbis coelestis extimus, qui, et c. Off. 56. b. Hercules, quem hominum fama beneficiorum memor in concilio coelestium collocauit. I. A. 193. a. Quid est quod de uoluntate coelestium dubitare possumus? de Leg. 160. b. Agnationem nobis esse cum coelestibus. et 173. a. Diuos, et eos qui coelestes semper habitii, colunt.

Coelicum, li, de Ar. 251. a. Coelimoniana porta. I. P. 91. a.

Coelites, tum, de Som. 126. b. Gratas, inquit, tibi ago summe sol, uobisque reliquis Coelites, quod, et c. de D. 130. a. Ego deum genus esse semper dixi et dicam coelitum. ex Ennio. Tus. 223. a. Neque ira coelatum inuectum malum.

Coelius, mons Romae. Off. 65. a. Coelo, as, in sculpsit. de D. 97. a. Atque hanc speciem Praxiteles coelauit argento. I. V. 134. b. Qui non tam caeli quam coelati argenti ratione ducit, obserua elegantem annotationem. et 223. a. Galea aeneae coelatae opere Corynthio. de In. 77. a. Vasa magnifice et preciose coelata.

Coelum, li, altissimum domicilium aeris regio, aer ipse, et spiritus circumfusius. lege Spiritus. de Orat. 159. b. Hic status est huius totius mundi atque naturae, coelum ut rotundum, terraeque ut media sit. Tuscul. 137. a. Coelum hoc in quo nubes, imbres, uentique coguntur, quod et humidum et caliginosum est propter exhalationes terrae. de D. 127. b. Inde ad ipsum extremum et ultimum mundi est. de Som. 129. a. Summus ille caeli stellariferi cursus. de D. 100. a. Cum coelum discessisse uisum est, atque in eo animaduersi globi. et ibidem. b. Coelum discessisse. de D. 80. b. Coelum ex omni parte patens atque apertum intueri. de Som. 128. b. Stella errantes, quae uersantur retro contrario motu atque caelum. de D. 89. a. Quamquam multa manus ad caeli coerulea templa Tendebam lachrymans. pro Rab. 93. a. Quem non modo foro, sed caelo hoc ac spiritui censoriae leges careere uoluerunt. I. C. 100. a. Potesse ne tibi huius uitae haec lux, Catilina, aut huius spiritus caeli esse iucundus? de D. 107. b. Cuius caeli aspiratio grauis ac pestilens est. et 99. b. Apud Haereticos propter aeris crassitudinem de caelo multa fiunt. cont. Rul. 82. a. Vestigial caelo ac loco calamito

calamitosum. de Fat. 141. a. Coelum crassum. (Coelum tenuet. de N. 28. b. Coeli temperatio: id est, aeris. I. V. 240. b. Naturae loci ac caeli Syracusarum. Or. 206. b. et pro S. R. 30. a. Ducere animam de caelo. At. 185. b. Coeli grauitas. et ibi. a. Grauitas loci. de D. 83. b. Summanus de caelo ictus. de Or. 99. b. L. Fusus cuiuscumque particulae caeli officeretur, immutata lumina putabat. pro Pom. 11. b. Pompeium omnes sicut aliquem non ex hac urbe missum, sed de caelo lapsum intuentur. Q. Fr. 291. a. E. caelo diuinum hominem esse in provincia delapsum. At. 91. b. Salaminij nos in caelum decretis suis susceperunt. I. A. 192. b. Caesar in caelum fertur. At. 28. b. Si uero ea, quae de me facta sunt, non seruantur, in caelo sum. et 35. a. Bibulus hominum admiratione ac beneuolentia in caelo est. et 34. a. I. A. 180. b. Collegam de caelo detraxisti. At. 31. b. et pro Dom. 221. a. Seruare de caelo. At. 56. b. Milo proscriptus se per omnes dies comitales de caelo seruaturum. In Vat. 32. a. Quod eo die scires de caelo esse seruatum. de N. 25. b. Epicurus dum palato quid sit optimum iudicat, caeli palatum (ut ait Ennius) non suspexit. At. 22. b. Attingeret caelum digito.

Coelus, li, pater Saturni. de N. 38. a. Vetus opinio, exatum esse caelum a filio Saturno. et 68. a. Aether et dies parentes caeli. et 70. et 71. ibidem.

Coemo, mis, coemptionem facio, emo. I. V. 231. a. Non modo non uendebant, sed etiam coemebant. Ep. 254. b. et 105. b. Sylla omnia bona coemit.

Coemptio, onis, pro Mur. 130. a. Horum ingenio scenes ad coemptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperiunt. et ibi. Putarunt omnes mulieres, quae coemptionem facerent, Caias uocari. pro Flac. 162. a. In manu, inquit, conuenerat, sed quero, uisum coemptione? de Orat. 105. b. Mulieris, quae coemptionem fecerit, causam defendere.

Coemptionalis, le, qui frequens est in emptiobus. Epist. 108. b. Si interferes coemptionale uenale proscripterit, et c. Curij.

Coena, nae, Quint. Fr. 321. a. Venit ad nos Cicero tuus ad coenam cum Pomponia foris coenaret. pro Cel. 41. b. Est enim dictum ab illis, fore qui dicerent, uxores suas redeuntes a coena, attrahat eas esse a Caelio. pro S. R. 35. a. Non illum redeuntem a coena uidetis? I. V. 36. a. Quid ego istius prandia et coenas commemorarem? pro S. R. 28. a. Puerum uocauit, credo cui coenam imperaret. pro Deiot. 147. b. Cum te uomere post coenam uelle dixisses. Epist. 136. b. Nect tamen eas coenas quero, ut magis reliquiae fiant, quod erit magnificum sit et lautum. At. 94. a. Vocare aliquem ad coenam. Ep. 139. a. et I. V. 211. a. Dare coenam alicui.

Coenaculum, li, triclinium, conclauis. contra Rul. 85. b. Roma coenaculis sublata atque suspensa.

Coenatio, as, Ep. 102. b. Ego si foris coenatarer, Cn. Octauium familiarium tuo non defuissem.

Coeno, as, de In. 63. b. Qui cum in quandam cauponam diuertissent, simul coenare et in eodem loco somnum capere uoluerunt, coenati discubuerunt ibidem. de D. 92. b. Qui ut coenati quiescerent, uisum esse ei, qui, et c. Item: Coenantibus nobis, et non ita quidem Staius a te epistolam breuem tulit. Attic. 221. b. Cum Caesar secundis saturnalibus ad Philippum uesperis uenisset, uilla ita completa militibus est, ut uix triclinium, ubi coenaturus ipse Caesar esset, uacaret. Epist. 1. b. et At. 250. a. Ego eo die casu apud Pompeium coenabam. Quint. Fr. 309. a. Apud Pompeium in eius nuptijs eram coenaturus. pro Deiot. 147. a. At eodem cum coenauisses, rediturum dixerat. In Vat. 35. a.

Quis unquam in sinere familiari coenauit cum toga pulchra. de Or. 131. b. Mamus laua, inquit, et coena. Quint. Frat. 321. a. Coenare foris.

Coenula, lae, Ep. 141. b. Vereor ne obliuiscare coenulas facere. et Tus. 246. Hesterna coenula.

Coenum, ni, lutum. pro Dom. 222. a. O coenum, o portentum. Tuscul. 220. b. Stoici dicunt omnes stultos insanire, ut male oleret omne coenum. pro Sest. 7. a. Habeo quem opponam labi illi atque coeno. Att. 36. a. Pompeius oblitus coeno.

Coeo, is, coniungor, congregor, coitionem facio, conuicio, conuenio, congreddor. At. 15. b. Caesar cum eo coire cogitat, et Bibulus cum hoc se putat posse coniungi. I. A. 165. a. Utinam Cn. Pompei cum C. Caesare societatem aut nunquam coisses, aut nunquam diremisses. Postquam. 207. b. Cum hoc coire ausus es? pro Q. 14. a. et pro S. R. 21. b. Coire societatem uoluntariam cum aliquo. de N. 50. b. Pinnam cum Squilla societatem coit comparadi cibi, pro S. R. 34. b. Coire societatem praemij uel sceleris cum aliquo. pro S. R. 32. b. Coire societatem cum aliquo de aliqua re. Consiat re societatem. I. Societas. At. 103. a. Heri aliquot adolefcentuli coimus in Piraeum. pro Dom. 222. b. Collegia mediis fidius Tribunorum plebis tota reperientur, et c. quae coeant de hominum locupletissimorum bonis. pro Cl. 48. b. Dixi Habito statim de eo, qui coisset, quo quis coedemare tur, illum esse liberum. pro Cl. 49. a. Qui eorum coit, coe rit, conuenit, conuenerit, et c.

Coepi, sti, instituo, suscipio, incipio. pro R. P. 123. b. Ut magis poeniteret coepisse quam liceret desistere. At. 3. a. Caietam si quando abudare coepero, ornabo. de Cl. 167. a. Quia in urbe primum literis oratio est coepita mandari. Epist. 153. a. Si latro rursus in Italiam se recipere coeperit. Bruti erit officium occurrere ei. At. 115. b. Ipse me Caesar ad pacem hortatur, sed antiquiores litera quam rueret coepit. I. C. 109. a. Nunc de rep. consuli coepi sumus. de Orat. 99. a. Neque se ante causas amicorum tractare coepisse, quam ius civile didicisset. de Fat. 147. b. Neque inde nauis inchoatae coepisset exordium. de Or. 119. b. Perge ut institutum est, coepisti.

Coepio, as, in Arato.

Coepus, a, um, institutus, susceptus. de Or. 98. b. Antepetitam esse pecuniam quam esset coepita deeri. Coepus, tus, inceptum. de Fin. 115. b. Atque ipsa institutio hominis si loqueretur, haec diceret, primos suos quasi coepus appetendi fuisse, ut se conseruaret in ea natura, in qua ortus esset.

Coerceo, ces, contineo, cooprimeo, reprimio, domo. de N. 37. a. Mundus omnia complexu suo coerces et continet. de N. 46. a. Restat ultimus et omnia cingens, et coerces caeli complexus. de Cl. 194. b. Fluum extra ripas diffusum tem coercere. At. 82. b. Appius turmas aliquot equitum dederat Scapto, per quas Salaminios coerces. et 286. b. Ego uero is sum qui non modo non supplicem, sed etiam coerceam postulantes, ut sibi supplicetur. I. A. 231. a. A progressu coereuit, a reditu refrenauit. Offic. 37. b. Iis, qui ut oppressos coerces, sit sane adhibenda seuita. de Fin. 49. b. Qui autem moderatius id uolunt fieri, difficilem quandam temperantiam postulant in eo, quod semel admissum coerceri reprimique non potest.

Coercere temeritatem. Tus. 185. b. Hoc praecipitur ut ratio coerces temeritatem. de Fin. 64. b. Cum enim fertur quasi torrens oratio, quamuis multa cuiuscumque modi rapiat, nihil tamene teneas, nihil apprehendas, nusquam oratione rapidas

dam coereas. de Fin. 80. a. Pudicitia non infamia metu coereatur. sed sanctitate sua se tuetur. Acad. 18. a. Nam si minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coereatur. de Or. 14.3. a. Coercere aliquem ablatiis pignori. At. 16. a. Refecare libidinem, coercere iuventutem. Off. 56. b. Eos morte, exilio, uinculis, damno coercent.

Coercere cupiditates. de Or. 10.1. a. Coercere aquam. id est, arcere. Top. 22.4. a. Coercere improbitatem. I. V. 19.5. a. Coeruleus, a. um. I. Coeruleus. de Nat. 17. b. Castos oculos Minerva, coeruleos esse Neptuni. In Arat. Coerulea Pistrix.

Cœtus, tus. concilium. de Sen. 9.4. b. Cum in illud animorum concilium cœtumq; proficiscar. de Fin. 8.4. Opinationes, quæ in senatu, quæ apud populum, quæ in omni cœtu concilioq; sint proferenda. de Som. 127. b. Concilia cœtus hominum iure sociati. In Sal. 27.4. b. Ea pars, quod tanquam in unam uoraginem cœtus omnium uiciorum exafferat. I. V. 27.4. a. Omnesq; Diij, qui solennes cœtus ludorum iniit. de Or. 8.7. b. Dicendo tenere hominum cœtus. et 130. a. In hoc tali cœtu, et tam accurato sermone. de Or. 14.9. a. Valde autem est absurdum ei cœtionem, aut se natu, aut illum cœtum hominum committere, cui, etc. de Fin. 66. a. b. Cœtus matronarum. I. C. 98. b. Cœtus hesarij. I. C. 99. a. Dimittere cœtum. Cœtu nostro dimisso.

Cogitate, cogitatio, consulto. pro Arch. 18.9. a. Accurate cogitateq; scribere aliquid.

Cogitatio, cogitatio. de Off. 6. a. Permultum interest, utrum perturbatione, et c. an consulto et cogitatio fiat iniuria.

Cogitatio, onis, mens, mentis sensus, mentis agitatio, animi motus, animi sensus, intimus sensus, reconditus sensus, meditatio, commentatio, φαντασία, intimus sermo, cura. At. 15. a. Meas cogitationes omnes explicavi tibi superioribus literis. At. 133. a. Obsecro te Cicero suscipe curam et cogitationem dignissimam tue uirtutis, ut, etc. et 14.7. b. Quamobrem a te peto, ut in tuis maximis curis aliquid impertias temporis huic quoq; cogitationi. de Or. 12.5. b. In ea cogitatione curaq; uersor, ut odorer, etc. At. 23.6. b. Hæc me species cogitatioq; perturbat. At. 166. a. Attende enim paulisper et cogitationem sobrij ad punctum temporis suscipe. Par. 117. b. Num illi cogitationem ullam habuisse uidentur, aut auri ad auaritiã aut, etc. de Am. 10.2. a. Qui omnes suas cogitationes abiecerunt in rem tam humilem tamq; contemptam. Ep. 43. b. Complexus sum cogitatione te absentem. de Or. 14.4. a. Omne illud tempus meridiano Crassus in acerrima, et attentissima cogitatione posuit. et ibi. Cum eum in cogitatione defixum esse sensisset. At. 141. a. De his rebus rogo uos, ut cogitationem suscipiatis. et 23.5. b. Queris ut suscipiam cogitationem, quidnam istis agendum putem. et 14.7. b. Spe tamen deducabar ad eam cogitationem, ut arbitrarer, etc. contra Rul. 67. a. 66. b. Versantur in animo meo multæ et graues cogitationes. Br. 90. b. Cicero tuus nunquam uidetur dimittere cogitationem, cuius sit filius. de Or. 9.7. a. Subitam orationem committatio et cogitatio facile uincit. Or. 20.9. a. Qui motus cogitationis celeriter agitur, per seipse delectat. pro Syl. 17.9. b. Peterem ueniam ex intimis uestris cogitationibus, et ex humanitate communi. de Am. 10.1. a. Quapropter a natura mihi uidetur potius, quam ab indigentia orta amicitia, applicatione magis animi cum quodam sensu amandi, quam cogitatione, quantum illa res utilitatis esset habitura. de Or. 10.3. b. Multa animo et cogita-

tatione, multa etiam legendo percurrisse. et 120. b. Neq; quoties uerbum aliquid est scribendum nobis, toties eius uerbi literæ sunt cogitatione perquirenda. de N. 9. b. Mæs nostra quiduis cogitatione potest depingere. Ad Her. 22. a. Cogitatio quamuis regionem potest amplecti, et in ea situm loci cuiusdam ad suum arbitrium fabricari et architectari. Itæ. Quis est iste tuus sensus? quæ cogitatio? Brutus ut non probes, Antonius probes? de N. 22. a. Sic enim dicebas speciem dei percipi cogitatione, non sensu, nec esse in ea ullam soliditatem, nec eandem ad numerum permanere, eamq; esse eius uisionem, ut similitudine et transitione cernatur, neq; deficiat unquam ex infinitis corporibus similibus accessio, ex eoq; fieri ut in hæc intentam meam nostram beatam illam naturam et sempiternam putet. pro Mil. 11.6. b. Fingite animis, libera enim sunt cogitationes nostræ, et quæ uolunt sic inueniunt, ut ea cernimus, quæ uidemus: fingite igitur cogitatione imaginem, etc. I. V. 8.7. b. Vidi simul cum populo Rom. forum adornatum ad speciem magnifico ornatum, ad sensum cogitationemq; acerbis et lugubri. Off. 2.6. b. Cogitatio in uero exquirendo maxime uersatur. et 53. a. Nos tantum roboris non habemus, ut cogitatione tacita a solitudine abstrahamur. et 5. a. Omnis autem cogitatio motusq; animi, aut in studijs scientiæ cognitionisq; uersabitur, aut, etc. T. us. 158. a. Quidam ne queunt qualis animus sit uacans corpore intelligere, et cogitatione comprehendere. pro Fl. 160. a. Sed uestrum est iudices omnia quæ dici possunt, in hominum leuitate, et c. etiam si a me minus dicuntur, uestris animis et cogitatione comprehendere. T. us. 21.5. a. Sed in animo tantummodo cogitatione possumus morbum ab ægrotatione seuerere. et 18.6. b. Sermoq; intimus, cum ipse secum, caue turpe quicquam. de N. 6.9. b. Omnia, quæ nobismetipsis cogitatione fingere possumus. Ep. 50. a. Quoties in eam cogitationem necesse est ut tu ueneris, et nos sepe incidimus. de N. 6. a. Quod ne in cogitationem quidem cadit. At. 101. a. Si ista nobis cogitatio de triumpho injecta non esset. de Or. 8.5. b. Quocumq; te animo et cogitatione conuerteris, pro se. 5. a. Audite literas, et uestram memoriam ad timoris præteriti cogitationem excitatæ.

Cogitatum, ti. cogitatio. contra Rul. 61. a. Hæc non cogitata sapientum, sed optata furiosorum uidentur. de Cl. 188. a. Cogitata mentis præclare eloqui. Cogitatus, a. um. meditatus. I. A. 17.6. a. Attuleras domo meditatum et cogitatum scelus. pro D. 14.7. b. In posterum, inquit, diem distulit, ut cum in castellum Luceum uentum esset, ibi cogitata perficeret. Cogito, as. meditor, commentor, contemplor, mente contrecto, mente complector, cogitatione complector, a. animo agito, mente agito, mecum quero, existimo, in animo habeo, mihi in animo est, cogitationem alicuius rei habeo, omnem meam curam defigo in aliqua re, animo et cogitatione comprehendo, in aliqua re cogitationem pono, omnem curam cogitationemq; in reip. salute configo, memoriam meam ad aliquam rem excito, ratione animoq; lustro, ante oculos meos propono, speciem alicuius rei cogitatione percipio. Is cepit in eiusmodi mente et cogitatione uersari, nihil esse, etc. cogitationem alicuius rei capio, uersantur in animo meo multæ et graues cogitationes, cogitationem suscipio, ad omnem malitiam et fraudem uersare mentem suam, hæc cogitans cepit deinde, etc. de Or. 10.4. a. Sagaciter peruestigare quod sui ciues, ijq; qui audiunt, cogitent, sentiant, opinentur, expectent. pro Deiot. 151. a. Hæc ego repeto, et dies et noctes cogito.

de Leg. 169. a. Nihil in his locis nisi montes et saxa cogitabam. pro Fon. 27.8. b. Vos sepius eandem rem animis agitare, et diutius uno de teste cogitare potestis. contra Rul. 78. b. Vos tamen id potestis cum animis uestris cogitare. de Leg. 169. a. Nam illo loco libenter soleo uti, siue quid mecum ipse cogito, siue aliquid scribo, aut lego. de D. 13.6. b. Nulla species cogitari potest nisi pulsu imaginum. pro Mil. 11.2. a. Clodius nihil de extremis Milonis comitibus cogitauit. Attic. 159. a. Ad hæc igitur cogita uel potius excogita. de Orat. 118. a. Et quicquid de sua re cogitari in meo desinat iurare, et proserpiones, et dicturus cogitare. Ep. 6. b. Is uisus est mihi toto animo de te ac de tuis ornamentis et commodis cogitare. I. C. 108. a. Sed eos hoc modo desinat iurare, et proserpiones, et dicturus cogitare. At. 207. b. De horis toto pectore cogitemus. Tusc. 18.7. b. Ad ferendum dolorem placide et sate, plurimum proficit, toto pectore, ut dicitur, cogitare, quam id honestum sit. Ep. 50. a. Cepti egomet mecum sic cogitare, Hemonos homunculi, etc. Tusc. 34.9. b. Docto et erudito homini uiuere est cogitare. Ep. 153. a. Si infulam Britanniam corpore cogitare, eius ἀλαλαξο mihi aduolabit ad pectus. Att. 228. b. Sed me hercule si humaniter, et sapienter, et amabiliter in me cogitare uis, facilem te profecto præbebis. Acad. 10. b. Nihil enim agens ne cogitari quidem potest, quale sit. At. 27. a. Ludi Antij fururi sunt pridie Non. eos Tullia spectare uult, inde cogito in Tusculanum. Att. 235. b. Queris ut suscipiam cogitationem, quidnam tibi agendum putem? consilia temporum sunt. At. 120.6. b. Mihi est in animo proficisci VI. Cal. et 13.4. b. M. Lepidus et c. cogitatio id est, discedere, uel proficisci.

Cognatio, onis, agnatio, conuinctio. I. V. 21.6. b. Segestani cognatione seci populo Romano conuinctos esse arbitrantur. de N. 19. a. Deorum cognationem libenter agnosceret. de Fin. 11.4. a. L. Cicero frater noster cognatione patruelis, amore germanus. de In. 50. a. Cognatione, quibus maioribus, quibus consanguineis. I. A. 19.5. b. An potest cogitatio illa propior esse quam patrie. I. V. 21.9. a. Cognatio studiorum et artium non minus est conuincta, quam illa nature. de D. 137. b. Hæc uero quæ ciuissimæ nature sunt, cognatione iunguntur. de Or. 118. a. Cognationes, affinitates, etc. de Fin. 14.6. b. Et tota domus coniugio et stirpe coniungitur, serpit sensim foras, cognationibus primum, tum affinitatibus, deinde amicitijs, post uicinitatibus cum ciuibus. pro Syl. 17.8. b. Cincius nunquam sibi cognationem cum prædij esse existimauit suis. At. 202. b. Pro cognatione quæ mihi tecum est. de D. 94. a. Animus, qui deorum cognatione teneatur. Or. 22.5. a. Habere aliquam necessitudinem aut cognationem cum aliquo. de D. 115. b. Cum rerum autem natura quam cognitionem habet. Postquam. 207. b. Cognatio materna transalpini generis. de D. 115. b. Distantium rerum cognatio naturalis. et ibi. Cognatio natura et quasi concentus atq; consensus, quam οὐρανὸν ἄστρον greci appellant. de N. 65. a. Naturam quasi cognationem continentem cõspirare, pro Lig. 138. a. Propinqua cognatio. pro Cl. 20. b. Tuli hoc cõmune dedecus iam familie, cognationis, nominis, grauitur filius.

Cognatus, a. um. sanguine conuinctus, habens cognationem cum aliquo, qui alicuius cognatione tenetur, affinis, conueniens. Postquam. 299. a. Pro reditu P. Pompilij cognati et affines deprecati sunt. pro S. R. 34. b. Propinqui cognatiq; optime conuenient. de Or. 16.1. a. Nihil est tam cognatum metibus nostris quam numeri at-

que uoces. pro Cec. 187. b. Amici cognatiq; illius. At. 213. b. Incidissimus etiam in illos, in eis in cognatum tuum. de Vn. 198. a. Formam autem maxime et sibi cognatam et decoram dedit. id est, similem.

Cognitio, onis, agnitio, intelligentia, inspectio, cura, prudentia, notio, iudicium, scientia, iudicatio. Top. 22.6. b. Causarum cognitio cognitionem euentorum facit. de Fin. 132. b. Nam quæ corporis sunt ea cognitionem habent faciliorem. de N. 54. a. Ut homines deorum cognitionem cõlum intuentes capere possent. de Or. 100. a. Cognitionem uiris magnam ac difficilem esse. et ibi. Nullius mihi artis facilius cognitio uidetur. de Or. 153. a. Nam aut cognitio rei scientiaq; ferquiritur, aut, etc. de Fin. 132. b. Natura hominis, in qua sit mirabilis quædam uis rationis, et cognitionis, et scientiæ. pro Flac. 151. a. Vtrum hic tandem disceptationem et cognitionem ueritatis, an innocentia lahem aliquam aut ruinam fore putatis? At. 263. b. Quæ lex earum rerum, quas Cæsar egisset, magnam consilij cognitionem dedit. et ibi. Cõs. quorum et lege, et S. C. cognitio et iudicium fuit. Or. 208. a. Nam ipse quidem res in persacili cognitione uersantur. Off. 3. b. Cognitione rerum aut occultarum aut admirabilium, ad bene beateq; uiuendum necessaria est. contra Rul. 72. b. Orbis terrarum cognitionem alicui sine consilio dari, et poenam sine prouocatione. pro Cor. 61. a. Ipse enim leges te à cognitione sua iudicio publico repulerunt. Off. 31. a. Cognitione contemplatioq; nature, etc. de Cl. 172. a. Cuius dies cognitionis esset: id est, iudicacionis, uel iudicij. de N. 57. a. Quæ contuens animus accipit ab his cognitionem deorum.

Cognitor, oris, qui cognoscit, qui alium in iure defendit, procurator. pro Q. R. 51. a. Tu Q. Roscium pro opere et labore quod cognitor fuisset, quod uadimonium obisset, rogasti ut, etc. pro Q. R. 51. a. Nemo alteri petit, nisi cui cognitor est factus. et 50. a. In hanc rem me cognitorem dedisti. et 54. a. Nisi te in suam litem dedisset cognitorem. et ibi. Quoniam tuus cognitor non est factus. de Ar. 254. b. Cum in me cognitorem harum omnium rerum illa flamma conijciatur: id est, qui cognoscebam. I. V. 270. a. Homines tenues ademit ad ea loca, quæ nunquam antea uiderunt, ubi neq; noti esse ijs, quod uenerunt, neq; semper cõcognitoribus esse possunt. et ibi. Cognitorem locupletem dare. I. V. 78. b. Cuiem Romanu, qui cognitores homines honestos daret, sublatum esse in cruce. I. V. 129. b. Videte porro aliam dementia, cognitorem ascribit Sthenio, quem? cognatum aut propinquu? non, etc. et 230. a. Sthenius inuenire neminem Siculum potuit, qui pro se cognitor fieret. et ibi. Cedo cui Siculo, cum is reus fieret, cuius Romanus cognitor unquam factus sit? et ibi. At credo Sthenius hoc sibi amplu esse putauit, eligere è ciuili Romano numero, quem cognitorem daret. Ad Her. 10. a. Maior annis LX, et cui morbus causa est, cognitorem dat. Qui per se litigat. (Qui cognitorem dat.)

Cognitus, a. um. spectatus, perceptus, comprehensus, compertus, perspectus, iudicatus. pro Matr. 129. b. Veriti sunt ne dierum ratione peruulgata et cognita, sine sua opera lege posset agi. Off. 4. a. Incognita pro cognitibus habere. Ep. 6. a. Re perspecta et cognita. de Cl. 177. b. Satis mihi uidebar habere cognitum Scæuolam ex ijs rebus, quas, etc. pro Cec. 301. a. Homo uirtute cognita et spectata si de amplissimus. de Or. 92. b. Artè cognitibus penitusq; perspectibus rebus contineri. pro Cec. 305. a. Homo in utraque fortuna cognitus, multis signis, et uirtutis, et humanitatis. Br. 91. D. Clodij animum perspectum habeo, cognitum,

CO
 tum, iudicium. de Or. 9.4. a. Res penitus perspecta plura neq; cognita. Br. Ex me illud est, quod te uelim habere cognitum. de Fin. 1.4.2. b. An uero quisquam potest probare quod perceptum, quod comprehensum, quod cognitum non habet. I. V. 13.2. a. Ut aliquando de rebus ab isto cognitum indicatisq; de iudicijs datis dicere desistamus.
 Cognomen, nis. cognomen. de Am. 9.6. b. Cato qua si cognomen iam habebat in senectute sapientis. Off. 7.5.4. T. Manlius, qui Galli torque detracto cognomen inuenit. de Fin. 5.3. b. Neq; Torquatus, qui hoc primum cognomen inuenit. pro S. R. 2.1. a. Duo isti Roscius, quorum alteri Capiti cognomen est, iste qui adest magnus uocatur. Off. 4.5. a. P. Crassus cum cognomine diues, tum copijs. At. 3.0. a. Noster amicus Magnus, cuius cognomen una cum Crassus si diuitis cognomine consensit. pro Cluen. 32. b. Quid tu inquit, Pacete (hoc enim sibi Stalenus cognomen ex imagine magis sua quam generis uti cognomine uideretur.) pro Mur. 13. b. Quam laudem ille Africa oppressa cognomine ipso pra se ferebat, eandem hic sibi ex Asia nomine assumpsit. de Som. 12.7. a. Eritq; cognomen id tibi per te partum, quod habes ex nobis adhuc hereditarium. I. A. 18.6. b. Bombalio, qui propter hesitantiā linguę stuporemq; cordis cognomen ex ignominia traxerit. 207. b. Hinc enim puto Trebellium sumpsisse cognomen. de In. 6.5. a. Nomen autem cum dicimus, cognomen quoq; agnomen intelligatur oportet. Ad Her. 3.4. a. Cognomen, quod pro certo nomine collocamus.
 Cognomentum, ti. cognomen. pro Mil. 11.0. b. C. Cassini cognomento Schola. de Fin. 6.7. a. Ut Heraditus, cognomento qui a morte perhibetur. pro R. P. 12.6. a. De metrius, qui Phalereus uocatus est.
 Cognominatus, a, um. Par. 23.4. b. Verba ponenda sunt que uim habeant illustrandi, nec ab usu sint abhorrentia, graui, plena, sonantia, iuncta, facta, cognominata, non uulgata, superlata, etc.
 Cognoscens, tis. Ad Her. 2.9. b. Qui priuatus intolerabili superbia fuerit, cum commodum et sui cognoscentem uidere in potestate quis speret?
 Cognosco, scis. nosco, agnosco, percipio, attendo, disco, ex audio, animaduerto, cognitum habeo, intelligo, notum habeo, mihi notum est, perspectum mihi est, cerno, ratione habeo, notitiam alicuius rei habeo, cognitionem capio. de Or. 10.4. a. Nihil certum sciri, nihil plane cognosci ac percipi posse. 10.2. a. Studium cognoscenda percipiendaq; uirtutis. 9.6. b. Etiam illa cognoram et acceperam, conciliandos esse, etc. Epist. 8. b. Ex eodem de toto statu reru communium cognosces. Att. 8.1. b. Habes consilia nostra, nunc cognosce de Bruto. Ep. 5. a. Que hic agantur, quęq; acta sint, ea te ex literis multorum et nuncijs cognoscere arbitror. 4.8. b. De Marcelli salute paulo ante quam tu cognouimus. 1.6.1. b. De meo studio erga salutem et incolumitatem tuam credo te cognoscere ex literis tuorum. At. 8.6. b. De me imperatore scribis, te ex Philotimi literis cognouisse. de N. 4. b. Ad sint, animaduertant, cognoscant, pro Flac. 1.5.7. a. Quem tu cum Ephebi Tenni cognosces, quoniam te nudus delectat, semper nudum esse uoluisti. Ep. 6.9. a. Ut ceteri uiuentibus nobis ex libris tuis nos cognoscant. I. V. 23.7. a. Id adeo non tam ex re, quam ex istius decretis cognosco. At. 1.5.2. a. Bene enim tibi cognitum sum. Off. 4.2. b. Facillime autem in optimam partem cognoscitur adolescentes, qui se ad claros et sapientes uiros bene consulentes reip. contulerunt. At. 7.0. b. Idq; quoniam Phi-

lotinum habes, perfice et cognosce rationem. Item: Consulibus et lege, et S. C. permittum erat, ut de Caesaris actis cognoscerent, statuerent, iudicarent. I. V. 11.3. b. Causam Verres cognoscebat, Verres iudicabat. Off. 5.0. b. Aratus adhibuit sibi in concilium quindecim principes, cum quibus causas cognosceret. I. A. 2.0.4. b. Ut cosules cognoscant, qui ager colonus sit, qui contra, etc. de Or. 11.7. a. Hoc primum precipiemus, quasunq; causas erit acturus, ut eas diligenter penitusq; cognoscant. I. A. 2.0.5. a. Ut consules rationem agri habeant, qui sine iniuria priuatorum diuidi possit. de Cl. 13.7. b. a. P. Crassus domi ius civile cognouit. id est, didicit. de Or. 10.3. b. Rerum omnium naturam penitus perficere.
 Cogogis, uim facio, uim adhibeo, uim affero, necessitatem affero, exprimo, coaceruo, congreco, compello, co-uoco, conduco, concludo. Off. 6.2. b. Diogenes contra, uim te emere cogit, qui ne hortatus quidem est. de Am. 10.1. a. Vim hoc quidem est affere, quid enim referi qua me ratione cogatis? cogitis certe. Ep. 5. a. Quoru utrum minus uelim, non facile posui existimare, sed si res coget, est quid dam tertium. de L. 17.2. a. Plato hoc quoq; legis putauit esse persuadere aliquid, non omnia uia ac minus cogere. 17.1. a. Mens omnia ratione aut cogentis, aut uentantis dei. pro D. 2.4.0. b. Fieri particeps alieni sceleris inuitus cogor. I. V. 9.0. b. Cum frumentum imperarem, cum stipendium cogere. 11.1. a. Iste nauem maximam, Messanae publice coactis operis edificauit. I. A. 3.5.5. a. Quid erat cause cur in senatum heri tam acerbe cogere? I. C. 11.0. a. Etiam si hominum studia deficiant, dii ipsi, etc. cogant ab eis uirtutibus uicia superari. At. 9.1. b. Ut equites Scaptio ad pecuniam cogendam darent. de In. 7.4. b. Vi et necessario sumus in portum coacti. pro R. Ab. 9.1. b. Qui me ex constituto spacio in semihora curriculum coegisti. de Or. 12.1. b. Crassus pollicitus est se ius civile, quod nunc diffusum et dissipatum est, in certa genera coacturum, et ad artem facile redacturum. 10.0. b. Interea diu hæc, que dispersa sunt coguntur, licet, etc. At. 13.0. b. Itaq; non amplius XIII. cohortes numerariam coegi. pro Cec. 2.9.6. a. Coacti sunt ij, qui ab aliquo sunt unum in locu congregati. At. 13.0. b. Que si copia in unum locum coacte fuerint, hærebis. 12.9. b. Ut reliqua copia omnes Brundisium cogere, pro Cec. 2.9.6. a. Ne minem cogere, ipsi conueniant sua sponte. 2.9.1. a. Ma num facere, copias parare, multitudinem hominum cogere, armare, instruere. 1.9.0. a. Cogere homines armatos. Att. 2.4.5. a. Nec duces simus, nec agmen cogamus. de In. 6.2. b. Sed omnibus unum in locu coactis scriptoribus, quod quisq; commodissime percipere uidebatur, excerpsumus. et ibi. Tum Crotoniata publico de consilio uirgines unum in locum conduxerunt. Ep. 6.0. a. Recordare cetera, quam cito Senatam coegerim. de Fin. 9.1. a. b. Cato in ipsa curia solebat legere, dum Senatus cogere. Ep. 5.6. a. Marcellus, me rogauit, ut cogere medicos coegi, et uestigio eodum profectus. pro R. P. 12.7. b. At enim du Gabino pecuniam Posthumus cogere, ex decumis imperatorum pecuniam sibi coegisse. I. V. 28.6. b. Cogere pecuniam a ciuitatibus. 18.7. a. de L. 17.4. a. Cogere stipem. de N. 4.6. a. Aer extenuatus in sublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. de N. 6.6. a. Multa sunt ex quibus effici cogiq; posui, nihil esse, etc. id est, concludi, et conuinci. de Leg. 1.7.6. a. Ex quibus id quod uolumus efficitur et cogitur. de In. 5.8. b. Hic complexio est infirma, aliud enim quam cogebatur illatum est. Br. 9.1. b. Hoc cogere uolebat, salua literis esse.

Coherere

CO
 Coherarius, rij, qui coheret, et alteri ad aliquod munus adiunctus est. de L. 18.6. a. At si quid erit quod extra magistratus coherario esusit, qui coheret populus creato, eiq; ius coherenti dato. In cod. Germ.
 Coherentia, tie. compositio, natura. de N. 5.7. b. Circuitus solis et lune, reliquorumq; siderum, quanquam etiam ad mundi coherentiam pertinent, tamen et spectata eorum hominibus præbent.
 Coherere, res. coherere, co, uenire, constare. Orat. 21.0. b. Ut inter se quam aptissime coherant extrema cum primis. de N. 6.0. a. Res si minus uere, tamen apte inter se coherentes. Acad. 4.3. b. Neq; enim materia coherere potuisset, si nulla ui contineretur. Acad. 4.4. a. b. Omnis natura coherens et continuata cum suis partibus. de Vn. 1.9.7. b. Minus uita apte coheret, ut dissolui nullo modo possit. de Leg. 1.6.0. b. Namq; alia quibus coheret homines e mortali genere sumperunt. Off. 5.4. b. Qui primum hæc natura coherens opinione distinxisset. de Or. 13.8. b. Membrum coherens cum omni corpore. de In. 4.6. b. et 5.8. a. Ad Her. 3. a. Coherere cum aliquo. Top. 2.3.5. a. Quicquid antecedit quanque rem, id coheret cum re necessario: quicquid repugnat, id eiusmodi est, ut coherere nunquam possit. pro Cec. 2.9.5. a. Sermo familiaris non cohereret, si uerba inter nos aucupabimur. pro Pom. 7.4. Hæc ratio pecuniarum, etc. implicita est cum illis Asiaticis et coheret. de Ar. 2.8. a. Et enim hæc uix innoxia in omnium uestrum humeris cohererunt. pro Cel. 4.0. b. In quo non modo crimen non hærebat, sed uix deserti adolescentis coheret oratio. Item: illud dico, ea que dicat præclare inter se coherere.
 Coheres, dis. At. 10.6. b. Dolobellam uideo Liuiæ testamento cum coheredibus esse in tridente. et pro Quint. R. 5.4. a. Epist. 22.1. b. Lucius est coheres meus: id est, mecum hæres.
 Coheresco, scis. coherere. de N. 12. b. Atomi, que coherescunt inter se, et alie alias apprehendentes continueantur. de Fin. 5.2. a. Atomos ita ferri, ut conuersionibus inter se coherescant.
 Cohibeo, bes. refreno, contineo. I. A. 18.4. a. Nisi Caesar illius furcibus impetus crudelissimosq; conatus cohibuisset. I. A. 2.0.1. b. Ut eius furorem ne alium quidem muro cohibere possent, pro Mil. 11.6. a. Nunquam ille a coniugibus uestris effrenatas libidines suas cohibere potuisset. Acad. 1.7. b. Effectum illud erit, sapientem assensus omnes cohibiturum. de Nat. 1. a. et Acad. 2.3. b. Prudenter Academicos a rebus incertis assensionem cohibuisse. Acad. 4.7. b. Cohibere semper et ab omni lapsu continere temeritatem. Off. 3.6. b. Cohibere motus animi turbatos. pro Mar. 13.2. a. Animum uincere, iracundiam cohibere, uictoriam temperare. pro Pom. 1.6. b. Qui ab auro gazaq; regia ma nus, oculos, animum cohibere possit. de Fat. 1.4.4. a. Sed interest inter causas fortuito antegressas, et inter causas cohibentes inter se efficientiam naturalem.
 Cohibitio, onis. interdictionum. I. V. 1.5.5. a. Sic deportandi dies præstituta tollere cogebat ex area, cohibitio tollendi nisi pactus esset, uim adhibebat pactioni, non uoluntatem.
 Cohonesto, as. honesto, decoro. pro Q. 9. b. Funus, quo amici conueniunt ad exequias cohonestandas. Antequam. 1.9.7. b. Quem sepe uestra laude cohonestastis. I. V. 1.4.3. a. Eorum auctoritate status cohonestare tuas conatus es. Ep. 2.0.9. a. Cohonestare aliquem.
 Cohorreo, res. horrore, et frigore, aut magno affici.

de Or. 1.4.3. a. Ex quo sudore cum cohorrisset, cum febridomum redijt. At. 2.3. a. Cohorru primò, etenim erat interitus ciuitatis. et 9.8. a. Sin iam illas accepisti, scis cohorrui me, quod tue literę de legionibus Cesaris afferret. de Som. 12.7. a. Quem ut agnouit, equidem cohorrui.
 Cohors, tis. militum manus et acies. pro Mil. 11.4. b. Si capitoline cohortes contra Milonis impetum armate sunt. pro Mar. 13.2. a. Nihil tibi ex ista laude cohortis, nihil turma decerpit. Quin. Fr. 2.9.2. a. Domestici et necessarii apparitores, qui quasi ex cohorte Pratoris appellari solent. I. V. 12.2. a. Prætores de sua cohorte iudicem dare. I. C. 10.9. b. Cum hanc sit habiturus Catilina scortatorum cohortem prætoriam.
 Cohortacula, arum. Ep. 11.6. Celij.
 Cohortatio, onis. hortatio. Att. 2.6.0. a. Incredibiliter me commouet tua cohortatio. de Or. 10.2. a. Cohortatio ne alicuius concitari ad studium cognoscenda ueritatis. At. 2.7.8. b. Cohortationibus excitari. Epist. 8. a. Que quidem mea cohortatio ne tibi inanis aut sine causa suscepta uideatur, illa me ratio mouet, ut, etc. pro Cl. 4.6. a. Cohortatio iudicium uadit uas. At. 6.8. a. Eynelēvōματα illa tua non abieci, que mihi herent in uisceribus. pro Cor. 6.5. b. Neq; ille summus poeta noster Annibal is illa magis cohortationem, quam communem imperatorum uoluit esse, hostem qui feriet, etc.
 Cohortor, aris. hortor, adhortor. Epist. 1.9. b. Teq; ad studium summe laudis cohortabor. de Or. 10.7. a. Illud uereor ne matorem uim ad deterrendum habeat, quam ad cohortandum, etc. 11.1. b. Cohortari ad uirtutem ardentius, a uicij acrius reuocare.
 Coinquinor, aris. turpificari, commaculari. de N. 7.3. a. Summum esse arbitror periculum, matres coinquinari, regiam contaminari stirpem. Poete.
 Coitio, onis. societas, sodalitas. pro Plan. 2.7.0. a. Dubitatis, inquit, an coitio facta sit? pro Cel. 4.2. b. Fera quedam sodalitas lupercorum, quorum illa Iulijstris ante est instituta, quam humanitas atq; leges. Quin. Fr. 3.2.0. b. Quod audisti in candidatorum consularium coitione me interfuisse, falsum est. pro Cl. 4.9. a. Si item de coitione uoluisse, adiunxisset.
 Colchi, orum. regio, et pop. Or. 2.12. b. Auratus artes Colchorum. et ad Her. 12. b. et Att. 1.4.3. a.
 Colei, leiorum, testes, seu testiculi, et familie nomen, lanuij opp. Ep. 1.4.0. b. At honesti colei Lanuini, Cliternini non honesti.
 Colophon, onis. urbs. pro Pomp. 10. a.
 Collachrymatio, onis. de Orat. 12.5. b. Nec ad misericordiam adducetur, nisi ei tu signa doloris tui uerbis, sententijs, uultu, uoce, collachrymatione deniq; ostenderis.
 Collachrymo, as. de Som. 12.6. b. Ad quem ut ueni, complexus me senex, collachrymauit. pro Sest. * Histrio casum meum toties collachrymauit.
 Collatus, a, um. dilatatus. Or. 11.5. a. Oratio collata atq; diffusa.
 Collatia, tie. regio et opp. contra Rul. 8.5. b.
 Collatio, onis. comparatio, similitudo. de In. 5.2. b. Collatio est oratio, rem cum re ex similitudine confrens. de D. 11.6. b. Quanquam tu quidem non hostiarum casum confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortes collatione hostiarum. de Finib. 12.3. b. Collatio ista te nihil inuat, nec enim, etc. Et ibi nonnulla collationis exempla pulcherrima. de Or. 10.2. b. De collationibus signorum. de N. 7.4. b.

74. b. Quae est in collatione ista similitudo? Tusc. 228. a. Philosophia ex rationum collatione constat.

Collatio, dilatio. Or. 21. 5. a. Oratio collatata et diffusa. (Angusta atq; concisa.

Collatus, a. um. comparatus. Acad. 13. b. Qui mihi cum illo collati quinte classis uidentur. pro Pom. 16. b. Si quem haberetis, qui collatis signis exercitus regios superare posse uideretur.

Collaudatio, onis. de In. 7. 8. a. et ad Her. 3. b.

Collaudo, as. comprobo, laudo. Ep. 7. a. Illud tibi affirmo fore, ut cum redieris ab omnibus collaudere. I. A. 200. a. Eodem die D. Brutum factum collaudauit. de Or. 37. b. Aliquem non cohortandum, sed potius collaudandum uideri. At. 152. a. Clementiam Caesaris per literas collaudauit. et Antequam. 192. b.

Collecta, ae. pecunia quae colligitur a multis, ut fieri solet in diuersis locis, a conuiuiis, et alijs in locis. de Or. 136. a. Ego uero, inquit ille, quoniam collectam a conuiuiis Crasae exigis, non committam, ut si defugerim, tibi causam aliquam dem recusandi.

Collectio, onis. συλλογή. pro Pom. 8. a. Ut eorum collectio dispersa celeritatem persequendi retardaret. de Cl. 193. a. Aituleratq; duas res, quas nemo alius, partitiones, quibus de rebus dicitur esset, et collectiones, memor et quae essent dicta contra, quaeq; ipse dixisset. At. 255. a. Mearum epistolarum nulla est συλλογή.

Collectivus, a. um. collectivus. Ep. 97. a. Signa Tirone, et collectio exercitu cum legionibus robustissimis contulit.

Collectus, a. um. ut exercitus collectus ex rusticis mendiculis et decotribus. I. C. 105. a.

Collega, ae. qui eiusdem cum altero officij et potestatis est. Off. 29. a. Bene Pericles, cum haberet collegam in praetura Sophoclem, et c. I. A. 176. b. Eum, quem collegam regni habebas, dominum habere uelles. de Pro. 73. a. Ut commune officium censuram communi uoluntate defenderent. de Am. 103. b. Aliquos duos bis una consules et collegas in censura fuisse.

Collegium, gij. concilium, consilium. de L. 183. b. Quod enim est tam desperatum collegium, in quo nemo a decem sane mentis sit? Ep. 4. 2. a. Amplissimi sacerdotij collegium, in quo non modo, et c. sed ne optari quidem sacerdotem licebat, qui cuiquam ex collegio esset inimicus. Off. 67. b. Cum praetorum collegium Tribuni plebis adhibuissent. pro Dom. 219. b. De rebus diuinis pontificum collegium docere. de Cl. 176. b. Hic, qui in collegio sacerdotum esset, condemnatus est. pro Dom. 222. b. Collegia medijs fidius Tribunorum Pl. tota reperientur, hoc iure sublato, quae coeant de hominum locupletissimorum bonis. I. V. 129. a. Collegium Tribunorum Plebis. pro Sest. 9. b. Nulla societatis uectigalium, nullum collegium, nullum concilium, nullum commune consilium, et c. pro Dom. 228. a. Nullum est in hac urbe collegium, quod, et c. Or. 276. a. Cooptare aliquem in collegium. I. V. 225. b. Amplissimum collegium decemuirale. de Cl. 165. et 173. b. Cooptatum me ab eo in collegium recordabar.

Collibet, bat. libet. In Sal. 274. b. Sallustius in eo honore nihil non aequum et uerum duxit, quod ipsi facere collibisset. Sal. In Cic. 270. b. Nihil flagitiosum corpori putasti, quod alteri collibisset. Ep. 253. a. Ut simul ac mihi collibitum sit de te cogitare, spectrum tuum occurrat. de Nat. 22. b. Quod simul ac mihi collibitum est, praesto est imago.

Collido, dis. frango, contero. de N. 65. b. Humor facile comprimi collidiq; potest.

Colligatio, onis. connexio, uinculum. de Fat. 146. b. Omnia naturali colligatione confert contexteq; fieri. de D. 106. b. Qui colligationem causarum omnium perspicit animo. Off. 11. b. Arctior uero colligatio est societatis propinquorum. de Vn. 199. a. Sesquialteris autem intervalis, et sesquiterijs, et sesquioctauis sumptis, ex his colligationibus in primis intervalis sesquioctauo intervallo sesquitertia omnia explebat.

Colligo, as. constringo, ligo, uincio. Or. 207. a. Atticus annorum septingentorum memoriam uno libro colligauit. pro Rab. 92. b. Licetor, colliga manus. de Vn. 197. a. Ut unum medium extrema colligatur. Or. 212. a. Id enim expectant aures, ut uerbis colligetur sententia. I. A. 236. a. Ni Brutum colligassent in Graeciam. Off. 4. a. Quae tuor inter se colligata atq; implicita sunt. de Vn. 202. a. Omne colligatum solui potest. et ibi. Corpora colligata uinculis naturalibus. I. A. 231. a. Alterum Brutus omnia diripere cupientem uita sua periculo colligauit, a progressu arcuit.

Colligatus, a. um. de N. 4. a. Ut alia ex alia nexa, et omnes inter se apte colligataeq; uideantur.

Colligo, gis. cogo, constringo, quae dispersa sunt sub uno aspectu pono. I. C. 106. a. Catilina ex agris magnam numerum perditorum hominum collegerat. et 105. a. Exercitus collectus ex rusticis, pro Dom. 225. b. Vt improbum diu collecta et inueterata compresso odio et tacito iam erumpere in actum. pro Pom. 8. b. Manus eorum qui se ex Mithridatis regio collegerunt. Off. 21. a. Multa multorum facere dicta, ut ea quae a sene Catone sunt collecta, quae uocatur ἀποστέγναι. Off. 32. a. Ea Posidonius collegit permulta. de Or. 97. a. Quae sua sponte homines eloquentes facerent, ea quosdam obseruasse atq; collegisse. de Cl. 184. a. Curio nullam memoriam antiquitatis collegerat. At. 278. a. Me quidem tum rationes, quas collegeras, tum auctoritas tua a nimio errore deterruit. de Cl. 189. b. Si ij, quos iam diu colligis, uideret. Item. Et oratores, quos colligo. Quin. de Pet. 213. b. Colligere multa in unum locum. de Fin. 56. a. Colligere multa argumenta contra aliquem. de Or. 100. a. Vel passim licet carpentem et colligentem repleri ista iuris ciuili scientia. et 137. b. Colligere argumenta. de Or. 151. a. Res undiq; collectae et comportatae. pro Cl. 33. a. Qui omnes rumores et concionum uentus colligere consueffet.

Colligere, recipere, recreare. de Or. 87. a. Crassus quasi colligendi sui causa, se in Tusulanum contulit: id est, recreandi. Tusc. 160. b. Cum animus se collegit atq; recreauit. de Or. 107. a. Vocem ab acutissimo sono usque ad grauissimum sonum recipere, et quasi quodam modo colligere. At. 278. a. Tum me, inquit, collegi, uerens ne, et c. et 103. a. Ipsi se collegerunt admiratione integritatis meae. et 278. a. Iudicium tuum magni aestimans, idq; ueritus, me ipse collegi. Ep. 40. a. Tamen ut me collegi, cetera facillima uidebantur. et 11. b. Collegi ipse me, et cum ipsa quasi rep. collocatus sum. et 73. b. Rogo te colligas uirumq; praebes. et 176. a. Sin aliquid uirum forte collegerit, sentiat, et c. Tusc. 226. a. b. Quid est autem se ipsum colligere, nisi dispersas animi partes rursum in suum locum conglutinas. pro Q. 9. b. Tu te collige, aliquid loci rationi et consilio da. de Som. 128. b. Quae cum inuenerit stupens, ut me recepi, quis hic inquit? et c. de D. 92. b. Is primo perterritus somno surrexit, deinde cum se collegisset, et c. recubuit.

Colligere, capere, aucupari. Ep. 135. b. et Q. Fr. 301. a. Ad istorum beneuolentiam conciliandam et colligendam. de Am. 107. b. Beneuolentiam ciuium blanditijs et assentionibus colligere turpe est. de Leg. 166. a. Ut beneuolentiam et bonum morem colligant, erubescunt, et c. Ad Her. 2. a. Colligere beneuolentiam a persona alicuius. Q. Fr. 517. a. Ex hoc labore magna gratiam dignitatemq; colliges. I. V. 66. a. Estimatio multo labore collecta. de Orat. 155. a. Colligere gratiam ex priuatorum negocijs. I. V. 66. a. Conseruare sumam ante collectam. de Fin. 116. a. Colligere bonum morem. Q. Fr. 298. a. Colligere laudem omnium undiq;.

Colligere, percipere, cognoscere. I. V. 239. b. Ut ex eo eruditatis inuidiam colligam. At. 37. b. Ex eo colligere potes quanta occupatione distinear. Off. 45. a. Vnde colligitur, haec pueris et mulierculis esse grata.

Colligere rursum. cogere et constringere, seu componere. de Clar. 191. a. Is metuens ne uiciofium colligeret, et tiam uerum sanguinem deprauabat. de N. 46. a. Aer huius morem colligens, terram auget imbribus. I. V. 209. a. Mores castra ex aliquo loco, et uasa colligere.

Collineo, as. dirigo, propositum assequor. de D. 133. b. Qui est enim, qui totum diem iaculam non aliquando collinet? de Fin. 94. a. b. Vt si cui sit propositum collineare hasam aliquo aut sagittam. et ibi. Huius in eius similitudine omnia faciendae sunt ut collinet, et tamen ut omnia faciat, quo propositum assequatur. *

Colliguesio, sis. pro Cl. 54. a. Venenū colliguesio factum in potione id est, dissoluitur.

Collina porta, roma. de Leg. 182. a. Collis, lis. mons pro Cl. 52. a. Cum quaedam controuersia in collibus esset orta. In Arat. Excelsi colles.

Collocatio, onis. dispositio. Off. 28. b. Itaq; uidetur eadem uis ordinis et collocationis fore. de Or. 158. b. Collocatio est componere et struere uerba sic, ut neue asper eorum concursus, neue hiulus sit, sed quodammodo coagmentatus et leuis. et 113. a. Or. 220. a. Compositi oratoris bene struam collocationem dissoluere permutatione uerborum. de Or. 97. a. Ipsa collocatio conformatioq; uerborum perficitur in scribendo. de Orat. 124. b. De ordine uerborum et collocatione aliquid dicere. pro Cluen. 57. b. Collocatio filia. et de Off. 44.

Colloco, as. loco, pono, dispono, statuo. pro Pl. 280. a. Huius ego manibus in nauis tuta collocatus, Brundisium petere contendi. Q. Fr. 318. a. Columnas neq; rectas neq; e regione Diphilus collocarat. et ibi. Ea erat loco posita. de Or. 98. a. Suo quicq; loco collocare. et 154. a. Collocare aliquem in regno maiorum suorum. pro Dom. 229. b. In eo loco sum, in quo me honores populi Rom. collocauerunt. Brut. 90. b. Qui esset eo, quo ego sum gradu, Senatus populiq; iudicio collocatus. Postquam 204. a. Populus Rom. cuius honoribus in amplissimo consilio, et in altissimo gradu dignitatis, et in hac omnium terrarum arce collocati sumus. Par. 120. b. a. Violatur is qui procreauit, qui aluit, qui sede ac domo atq; in repub. collocauit. Ad Heren. 29. a. Fortuna te collocauit in amplissimo statu. I. P. 92. b. Collocare sibi domicilium in aliquo loco. I. A. 212. a. In hac custodia tanq; in specula collocati sumus. pro Q. 15. a. Collocare spem in incerto futuri temporis euentu. I. C. 110. a. Sedes ac domicilium collocare. pro D. 223. a. Si uos me in meis adibus collocatis. pro Mil. 105. a. P. Clodius feruum in templo Castoris ad Pompeium interficiendum collocarat. I. P. 85. b. Quem ad Cn. Pompeium interimen-

dum collocatum fuisse constabat. pro Sest. 21. a. Collocare statum in foro. I. C. 115. a. Simulachrum aliquod ita collocare, ut solis ortum conspiciat. et ibi. Cum signum statue retur, quo collocato atq; ad uos senatusq; conuerso uideritis, et c. de Or. 98. a. Tabulas ac signa propalam collocare. I. V. 160. b. Statuitur Lollius in illo conuiuio. de Clar. 188. b. Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. Ep. 197. b. Legiones ad urbem adducere cogitat, easq; in castris uicibus nostris collocare. Or. 213. b. Acutorum grauimq; uocum iudicium ipsa natura in auribus nostris collocauit. Tusc. 183. b. Collocare aliquem in cubili. de Ar. 256. b. Collocare aliquem in tuto. de In. 77. b. Non isto loco uerbum istud collocasset. Statua ad Opis per te posita in excelsio est. I. Statua. de Clar. 190. a. Nullum nisi loco positum uerbum, et tanquam, et c. Epist. 25. b. Mihi erat in animo cum prima aestiua attigissem, militareq; rem collocassem, decedere ex Senatu consulto. pro Cecin. 288. a. Pecuniam in praedijs collocare. Item. Pecunia collocanda ratio esse debet. pro Cecin. 287. a. Is curauit ut in eo fundo dos collocaretur. Ep. 216. a. Bene collocare beneficium. Off. 48. a. Collocare beneficium apud aliquem. Att. 284. a. Tua nobis autoritate opus est ad collocandum aliquem ciuitatis statum. I. V. 247. a. Se bene apud istum tam multa praecia ac munera collocasse. I. V. 243. a. Aedilitas alicui data et recte collocata et in loco posita. pro Mur. 130. b. Itaq; beneficij collocandi spem perdidisti. Sumptus nusquam melius potest poni. I. Sumptus. de Cl. 173. a. Collocare filiam alicui. et Of. 48. a. et ibi. Adiuuare aliquem in collocatio ne filiarum. de D. 101. b. In matrimonium colloco. de In. 59. a. P. Scipio Cornelia filiam Tiberio Graccho collocauit. I. A. 184. a. Non enim patrimonium suum effudit, sed in salutem populi Rom. collocauit. de Cl. 184. a. Q. Catulum in praedijs reipub. collocemus. pro Mil. 106. a. Collocare insidias alicui. Q. Fr. 295. b. Qui omne studium suum in doctrina et sapientia collocasset. Off. 32. a. Tum optimo quique ingenio totum se in solitudine et scientia collocaret. Q. Fr. 296. a. In quibus tuas uirtutes consecratis et in numero deorum collocatas uides. Off. 56. b. Hercules ille, quem hominum fama beneficiorum memor in concilio coelestium collocauit. I. A. 197. b. Lecticae collocabantur: id est, deponerentur. I. C. 116. a. In animis ego uestris omnes triumphos meos condi et collocari uolo. Part. 130. a. et b. Sed et res et uerba inuenienda sunt, et collocanda: et alia plura ibi.

Collocupletio, as. ditio, augeo. Ad Her. 11. a. Exornatio est, qua utitur rei honestanda et collocupletanda causa. Collocutio, nis. colloquium, sermo. Epist. 10. b. Hac mente fuisse, et senatus ex me te consule audiuit, et tu in nostris sermonibus collocutionibusq; ipse uidisti. At. 186. a. Ad 298. quaedam, quae habet collocutione ipsa suauitatem. Ad Heren. 5. b. Venire in collocutionem cum aliquo. I. A. 231. a. Collocutio familiarissima cum aliquo.

Colloquium, quij. collocutio, sermo, congressus, dialogus, sermonis communicatio. Attic. 224. a. Antonij colloquium cum Heroibus nostris pro re nata non incommo- dum. Acad. 2. b. Quasi uero clarorum uirorum aut tacitos congressus esse oporteat, aut ludicros sermones, aut rerum colloquia leniorum. Att. 190. a. In hac solitudine caereo omnium colloquio. Ep. 157. b. Colloquia facta improbabam. I. A. 221. a. Cum ad colloquium congressumq; eius peruenero, et 244. b. Nempe in Antonij congressum colloquimq; ueniendum est. et ibi. Memini colloquia cum acerrimis hostibus. Off. 52. b. Vt neq; cessaret unquam, et inter-

interdum colloquio alterius non egeret. I. A. 162. a. Colloquia amicorum absentium: id est, literarum. de Sen. 85. a. Cum hostibus clandestina colloquia. Part. 232. b. Colloquia per sonarum.

Colloquor, ris. cum aliquo sermonem habeo uel consero, communico, colloquium facio. Attic. 89. a. Tu uelim quam sepius mecum per literas colloquare. Ep. 6. a. Per literas tecum quam sepius colloquar. de D. 99. a. Magi congregantur in Fano commentandi causa, atque inter se colloquendi. Ep. 45. b. Vitinam serui saluis rebus colloqui potuissimus inter nos. de D. 94. a. et de Ar. 258. b. Dij cum morientibus colloquantur. Q. Fr. 312. b. Tu uero ut me appelles, et interpellas, et obloquare, et colloquare uelim. At. 179. a. Quibus cum tu de hoc ipso colloquare uelim, et ad me quid tibi responderint, scribas. de Orat. 87. a. Qui primo die de rebus inter se collocuti sunt. Ep. 11. a. Cum ipsa quasi rep. collocutus sum. At. 97. b. Eadem omnia, quasi collocuti essemus, uidimus. de Or. 87. b. Hoc enim uno prestamus uel maxime seruis, quod colloqui mur inter nos, et quod exprimere dicendo sensa possumus. At. 257. a. Antonius ad me postulat ut clam colloquatur mecum. de Clar. 184. a. In eo libro ubi se cum Curione colloquentem fecit. de Fin. 9. 1. b. Sapius ista loquimur inter nos, agemusque communiter.

Colluceo, ces. luceo, illumino. de N. 3. b. Sol longe lateque collucet. I. V. 87. b. Vidi collucere omnia furtis tuis. et 216. a. Fulgore auri collucere et illustrari templum. de Vn. 200. b. Ut mundus omnibus colluceret. Acad. 26. b. Mare nunc, quia a sole collucet, albescit, et uibrat, dissimileque est proximo ei continenti.

Colludo, dis. I. V. 120. b. Qui tibi inimicus esset tanta contumelia accepta, nisi tecum collusisset, et tunc potius exitum seruisset quam sua.

Collum, li. ceruici subiecta pars, ceruix, ceruices. I. V. 257. b. Cum istius auaritia poenam collo et ceruicibus suis sustineret. et 208. a. Homini iam collum in laqueum inferenti subuenire. I. A. 175. a. In collum inuasit: id est, complexus est. Q. de Pet. 206. a. Qui uiuo stanti collum gladio secuerit. de Clar. 194. a. Procerum et tenue collum. de N. 50. b. Cameli adiuuantur proceritate collarum. I. V. 241. a. Ipse autem coronam habebat unam in capite, alteram in collo. Acad. 6. a. Neque uero hoc loco expectandum est cum de remo inflexo aut de collo columbae respondeat.

Collusio, onis. I. V. 154. b. Cum uero uerbo iudicium sit in edicto, re quidem uera tuorum comitum hominum nequisissimum collusio cum Decumanis socijs tuis, atque adeo procuratoribus, tamē aude illius iudicij mentionē facere?

Collusor, oris. I. A. 171. a. Lenticulam de alca condemnatum collusorem suum restituit. Ep. 179. b. Hunc tu comitantibus tuis et collusoribus diuidebas. Ep. 197. a. Vt ei cum M. Curio confessor eodem et collusore facillime possit conuenire.

Collustro, as. illustro. de N. 44. b. Sol omnia clarissima luce collustrans. Ep. de D. 83. b. de D. 127. b. Luna solis lumine collustrari putatur. Tusc. 24. 1. a. Cum omnia collustrarem oculis, animaduerti, etc. Orat. 200. a. Pictura collustrata. (opaca.

Colluies, ei. fordes, feces. Attic. 146. a. Et te in certamine uinci cum illo facilius patiaris, quam cum hoc in ea, quae perspicitur, futura colluie regnare.

Colluio, onis. Idem pro Sest. 6. a. Ille sceleratissimus ex omnium scelerum colluione natus. de Sest. 94. b. Cum ex hac turba et colluione discedat. de Ar. 257. a. Haec tan-

ta colluio tantae euerio ciuitatis. In Vat. 33. b. Leges, quae in Gracchorum ferocitate, et in audacia Saturnini, et in colluione Drusi, et inter Syllana arma uixerunt. Collybus, bi. pecuniae detrimentum, quod fit apud armentarios, cum ea regione in regionem tibi defertur, et redditur. I. V. 89. a. Nam collybus esse qui potest, cum utantur uno genere nummorum? I. V. 189. a. Certis nominibus deductiones fieri solebant, primum pro spectatione et collybo, deinde pro, nescio, quo cerario. Att. 187. b. De Caelio uide quae ego ne qua lacuna sit in auro, ego ista non no ui, sed certe in collybo est detrimentum.

Colo, lis. excolo, ueneror, obseruo, cultum tribuo, cultu quodam et honore dignor, culturam adhibeo, cultum adhibeo, concelebro, incolo, habito. pro S. R. 26. b. Materes nostri suos agros studiose colebant, non alienos cupide appetebant. et ibi. a. Quod alij praedia coluit, non sibi. et ibi. Qui praese agro colendo flagitium putes. et ibi. Studium quod ad agrum colendum attinet. pro Q. M. 2. b. Erat ei res rustica sane bene culta et fructuosa. de Finib. 11. 4. b. Si igitur illa cultura uitium in uite inest ipsa, cetera credo uelit quae ad colendam uitam attinebant. contra Rul. 83. b. Vt esset urbs, quae res eas, quibus ager Campanus coleretur, suppeditare posset. Ep. 1. 25. a. Tot praedia, tam pulchra, tam fructuosa pater filio suo colenda ac tuenda tradiderat. contra Rul. 79. a. Ager qui arari aut coli possit, non qui aratus aut cultus sit. de N. 56. b. Nos et terrae cauernis ferrum elicimus, rem ad colendos agros necessariam. I. V. 228. a. Coliturque ea pars urbis et habitatur frequentissime. de N. 59. a. Qui has nobiscum terras

ab oriente ad occidentem colunt. Antequam 194. a. Quam nunc colere gentem instituit? id est, habitare. I. V. 274. b. De ea, quae illos lacus lucosque colitis. Epist. 24. b. Vrbem mihi Ruste cole, et in ista luce uiue. de Or. 107. b. Vereris ne tua domus, si a litigiosis hominibus non colatur, a ceteris deseratur. de N. 68. b. Achillem Astypalea in insula sanctissima colit. contra Rul. 85. a. Is in Deorum immortalium numero uenerandus a nobis et colendus est. de Nat. 24. b. Dij quos nos colere, precari, uenerarique solemus. de N. 70. a. Deos augustinus et sancte uenerari. de N. 12. b. Pie sancteque colere Deum. Ep. 11. a. Pie colere Deos. de In. 62. a. Crotoniense templum Iunonis religiosissime colebant. Ad Heren. 17. a. Religiose et caste colere aliquod. de Fin. 86. a. Colere diem natalem. pro Arch. 191. a. In qua urbe imperatores prope armati Poetarum nomen et Musarum delubra coluerunt. de Leg. 171. b. Colere eius et iustum. pro Font. 280. a. Colere religionem. et de Arch. 247. b. Colere religiones. et Offic. 54. b. Colere uirtutem. Colere bonas artes. I. Recolo. pro Arch. 186. a. Colere studia litterarum. Colere studium philosophiae. I. Cultus. Tusc. 154. a. et 153. b. Nec ceremonias sepulchrorum tanta cura coluissent, nisi, etc. de In. 81. b. Tribuere alicui diligentem cultum. de Arc. 250. a. Quae Persae semper summa religione coluerunt. pro Flac. 148. a. Testimoniorum religionem et fidem nunquam ista natio coluit. de Clar. 175. a. Tubero uita seuerus, et congruus cum ea disciplina, quam colebat. de In. 82. b. Obseruantia est, per quam superiores reueremur et colimus. et 26. b. Obseruantia est per quam homines aliqua dignitate antecedentes, cultu quodam et honore dignantur. de Orat. 123. a. Illi qui hoc solum colendum ducebant: id est, rhetoricam. Par. 122. a. Sequi et colere leges. de Som. 129. a. Qui in uita humana diuina studia coluerunt. pro Arc. 188. b. Litera adiuuat ad percipiendam colendamque uirtutem. Ad Heren. 17. a. Studiose

Colonus, ni. locus, in quo Sophocles Oedipum traegedia scripsit. de Sen. 81. b. Oedipus colonensis. Ac. 124. b. Colonia, niae. populus ex urbe, aut regione, in aliam urbem regionemue deductus et translatus. Coloniae tamē etiam priuilegio fiebant, sine soli mutatione. pro Font. 276. a. Narbo Martius colonia nostrorum cuium. pro C. C. 304. a. In colonias latinas saepe nostri ciues profecti sunt, aut sua uoluntate, aut legis iussu. contra Rul. 84. b. Cum ceteris in coloniis Diuumiri appellentur, hi se Praetores appellari uolebant. de Cl. 171. b. Cum Triumuir coloniam deduxisset, contra Rul. 63. b. Deducere colonias. et ibi. In Ianiculo coloniam constituere. Ep. 73. a. Deducere nouas colonias, renouare ueteres. de D. 80. b. Mittere coloniam in Asiam. I. C. 109. b. Vrbes coloniarum ac municipiorum. pro Syl. 178. b. Hic patronus, defensor, custos illius coloniae. et ibi. Vt non alteros demouisse, sed utrosque constituisse uideatur. Item. Qui coloniam deducebat patronus erat colonorum l. Colonius. de D. 101. b. Item in colonia lustranda ab eo, qui eam deducebat. I. A. 179. b. Nos in colonijs deducendis ut ille qui deduceret aratrum circumduceret, etc.

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Studiose colere societates atque amicitias. de Am. 106. a. Amicitiae non propter indigentiam, sed propter amorem coluntur. Ep. 144. a. Nam tibi me profiteor et in rebus publicis, et in quotidiana uita coniunctum, cum ijs artibus studiisque quae colimus. Postquam 203. a. Colere bene meritos. Off. 2. a. Colere amicitiam, iustitiam, liberalitatem. pro Q. 4. b. Amicitia ueritate, societas fide, propinquitas pietate colitur. de Orat. 122. a. Diligentia praecipue colenda est nobis. Ep. 46. a. Colere doctissimos uiros. de Cl. 165. a. Colere aliquem loco parētis. et de Sen. 79. a. I. A. 179. a. Quem patris loco colere debeas. de Am. 161. a. Coli et obseruari ab aliquo. pro S. R. 36. a. Colere atque obseruare aliquem. Attic. 264. a. Meque ille mirifice coluit et amauit. Ep. 135. b. Coli et obseruari a multis. Ep. 134. a. Coli et amari a multis. At. 34. b. Hic Caecilium colimus et obseruamus diligenter. pro Flac. 157. a. Ciuitas quam meus frater in primis colit ac diligit. pro Mur. 141. b. Obseruari ab aliquo et coli. de Leg. 185. a. Colere et diligere aliquem. de Sen. 64. b. Pater tuus, quem colui et dilexi. Epist. 64. b. Mihi tui colendi, aut amandi, aut ornandi uoluntas nunquam defuit. Att. 147. b. Aliquot sunt anni, cum uos duos elegi, quos praecipue colerem. Attic. 161. b. et Epist. 87. b. Nihil mihi unquam gratius accidit, quam quod meam Tulliam suauissime diligenter coluisti. Ep. 256. a. Colere aliquem absentem memoria. Ep. 49. a. et 199. b. Colere aliquem summa obseruantia. At. 159. b. Nunc plane nec uideam, nec uitam ullam colere possim. Ad Her. 28. b. Colere uitam cum uirtute id est, uiuere. Off. 2. a. In officio colendo sita uita est honestas omnis, et in negligendo turpitudine. de Leg. 159. a. Cuius muneris colendi officioque causa nati sumus. Off. 1. b. Sed hoc quoque colendum est: equabile et temperatum orationis genus. Postquam 203. a. Memoriam uestri beneficij colam beneuolentia sempiterna. At. 207. a. Posthac enim poterimus commodius colere inter nos in Tusculano. de Am. 111. b. Neque solum colent se inter se ac diligenter, sed etiam uerebuntur.

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Colonus, ni. pro Cecin. 303. a. Qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum. et ibi. Dubium est quin si

Caesennia tum possidebat cum erat colonus in fundo, post eius mortem haeres eodem iure possederit? I. V. 199. b. Coloni populi Romani atque aratores. I. V. 260. b. Coloni agrorum. de Or. 135. b. Optimus colonus, parcissimus, frugalissimus, contra Rul. 64. a. Deducat colonos quos uelint et ijs agros assignent. Ep. 81. a. In omnes colonias totius Italiae colonos deducant. pro Syl. 178. b. Colonorum dissensio delata ad patronos est. I. A. 204. b. Vt consules cognoscerent qui ager colonus esset, quo milites ueterani deducti essent.

Colophon, onis. urbs. pro Pomp. 10. a. Colophonius, a. um. pro Arch. 189. b. Homerum Colophonij ciuem esse dicunt suum. et ibi de Homeri patria. Color, oris. pigmentum. Off. 26. b. Formae dignitas coloris bonitate tuenda est, color exercitationibus corporis. de Or. 151. b. Ornatur oratio genere primum et quasi colore quodam, et succo suo. pro Dom. 243. b. Sed uocors repente sine suo uultu, sine colore, sine uoce constitit. de Or. 161. b. His tribus figuris insidere quidam uenustatis non succo illius, sed sanguine diffusus debet color. de Orat. 193. a. Catoris lineamentis nihil, nisi eorum pigmentorum quae inuenta nondum erant, stros et color defuit. pro Clu. 28. b. Crebra coloris mutatio. de Clar. 179. b. Vrbem unitatis color. de Leg. 179. a. Color autem albus praecipue decorus Deo est, cum in ceteris, tum maxime in textilibus. Tusc. 27. b. Candiduli dentes, uenusti oculi, color suauis.

Coloratus, a. um. tintus. de N. 69. b. Arcus ipse ex nobis efficitur quodammodo coloratus. de Clar. 179. b. Vrbem unitatis quadam quasi colorata oratio.

Coloratus, as. colorem induco, tingo. Or. 201. a. Eloquens tua educata nutrimentis epididicti generis, ipsa se postea colorat et roborat. de Or. 114. a. Vt cum in sole ambulat, etiam si ob aliam causam ambulat, fieri natura tamen ut colorer: sic cum istos libros ad Miscenum lego, sentio orationem meam illorum quasi cantu colorari. de N. 23. a. Aetomi formae, figurare, colorare, animare non possunt.

Columba, ae. Acad. 200. a. Tu autem ne negas infracto remo, neque columbae collo commoueri. de Fin. 94. a. Plumae uersicolore columbis.

Columbinus, a. um. ut pullus columbinus. Ep. 138. a. Columella, le. parua columna. de Leg. 138. b. Statuere columellam super tumulum. Tusc. 24. 1. a. Animaduerti columellam est dicis eminentem.

Columen, culmen, princeps. I. V. 188. a. Timarchides columen familiae uestrae. I. A. 252. a. Columen amicorum Antonij Cotyla. pro Flac. 154. a. At istud columen actionis tuae Mythridates ambulat cum lorica, etc. de D. 84. a. Quid uero Phoebi fax, tristis nuncia belli: Quae magnus ad columen flammato ardore uolabat? de D. 84. b. Ni post excessum ad columen, etc. pro Sest. 6. b. Columen reipub.

Columna, ae. de Or. 159. b. Columnae et iempla et porticus sustinent. pro Dom. 225. b. Columnae marmoreae ex adibus meis ad socerum consulis portabantur. Q. Fr. 318. a. Columnas neque rectas, neque e regione Diphilus collocarat. pro Cluent. 25. b. Is in discordijs ciuitatis ad eam columnam ad quam multorum saepe conuicijs perductus erat, tum iussa fragijs populi peruenerat. Q. Fr. 318. a. Columnae porticus politae sunt. I. A. 153. b. Euerio illius execrata columna. de D. 84. b. Iupiter excelsa clarabat se praecolumna. Orat. 219. a. Incurristi amens in columnas. Columna Menia l. Menius.

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

Colus, lus. bacillus e quo mulieres pensando trahunt, et deducunt. de Orat. 134. b. Quando ad me uenis cum tua colu et lana?

295 CO Comagene, nes. urbs, & regio. Ep. 120. a. Comagenus, na. EP. 240. b. At. 313. b. Coma, m. capillus. pro. Sest. 6. b. Consul unguentis affluens, calamistrata coma. Postquam. 206. b. et de Ar. 254. a. Primum procepsit madenti coma, copposito capillo, &c. Comatus, a. um. Gallia comata: id est, brachata, & transalpina. I. A. 219. a. Combibo, bis. imbibo, haurio. de Fin. 91. b. Sed inficiam debet his artibus, quas si combiberit dum tener est, ad maiora ueniet parator. Combibo, onis. compotor. Ep. 142. a. In controuersijs quas habeo cum tuis combibonibus Epicureis. Comburo, ris. uro. cremo, inflammo, incendo, exuro. pro Cl. 23. a. & Ser. Ep. 56. a. Puer ante noctem mortuus, & postridie anteq̃ luceret, combustus est. At. 226. a. At Cæsar etiam in foro combustus. I. V. 92. a. & Q. Fr. 300. b. Comburare aliquem uiuum. Tusc. 186. b. Calanus indus sua uoluntate uiuus combustus est. de N. 14. a. & pro S. R. 33. b. Libri Protagoræ in concione combusti. de D. 87. a. Comburamus annales. Q. Fr. 300. b. Aliquem fumo comburi. Comedo, dis, comedi, comesum. cibum capio, edo, adeo. de Clar. 184. a. Nisi se collega tuus iactauisset, hodie te istic musca comedissent. pro Sest. 24. b. Vsq̃ eo non fuit popularis, ut bona solus comesset. Ep. 139. a. Ego te iactate bona tua comedam. & 176. b. Quocirca Sagulium negligamus, qui res novas querit, non quod ueterem comederit, nullam enim habuit, sed hanc ipsam recentem noua deuorauit. pro Fl. 163. b. Quid attinuit relinquere hanc urbem? quasi bona comesse Roma non liceret. At. 80. a. Putat enim Pompeius suos nummos uos comedisse, Cæsarem in merito reedificando diligentiorē fore. Ad Her. 39. b. Iste tanquam cochlea, &c. comeditur cum domo sua & auferitur. de Or. 131. a. Ut olim tu Crasse, comediffes eum lacertum Largij. Comest. id est, comedit. Nonius. Comes, is. qui alteri sequitur, affectator, affecta. Ep. 229. b. Titus Augustus & comes meus fuit illo miserrimo tempore, & omnium itinerum, nauigationum, laborum, periculorum meorum socius. pro Syl. 179. b. Itaq̃ P. Sylla hoc importunissimo tui honoris tui etiã calamitatis sociatio atq̃ comite, et secundas fortunas amittere coactus est, & in aduersis sine ullo remedio atq̃ alleuamento permanere. Ep. 16. a. Me quidem certe tuarum aditionum, sententiarum, uoluntatum, rerum deniq̃ omnium socium comitemq̃ habebis. de Cl. 163. b. Eloquentia pacis est comes, officij, societas. Ep. 10. a. In eis uero uolenscendis, &c. mirificum me tibi comitem prebuissem. de Or. 91. a. Omnes artes comites ac ministras oratoris esse. At. 117. b. Et statim rescripti, hominemq̃ certum nisi de comitibus meis. de Am. 113. b. Quanta illi in oratione maiestas, ut facile duces populi Romani, non comitem diceret. de Am. 103. b. Neq̃ se comitem illius furoris, sed ducem prebuit. pro Mar. 132. b. Huius rei tu ipse es & dux & comes. Tusc. 213. a. Examinatio metum subsequens et quasi comes pauoris. pro Mur. 127. a. Mulcarum deliciarum comes est extrema saltatio. Att. 72. b. Marcellus sedendi comes, & si ille magistratum non gesserit, erit tamen transpadanus. Comesatio, uel comesatio, onis. Intempestiuum conuiuium, presertim nocturnum & a cena. pro Cel. 44. b. Comesationes, conuiuia Baijs acta. I. A. 197. a. Totus denique comesationis Antoniane chorus. I. C. 106. b. In uino & olea comesationes & scorta querere. de Orat. 153. a. Tempestas comesationis, aut comesatio tempestatis. Comesator, uel comesfator, oris. qui intempestiuus con-

uiuus indulget. pro Cel. 52. a. Non idem iudicem comesatorumq̃ conspectus. & At. 13. a. Nostri isti comesatores comesationis, alius comesfatores. Comesfor, uel comesfor, aris. intempestiuus conuiuus et epulis utor. Ep. 15. a. Si quando illa dicit, Phædrum intromittamus comesatum. Tu, Pamphilam cantatum pro-uocemus. alius, comesfatum. Comesus, a. um. cõsumptio. In Sal. 275. a. Patrimonio non comeso, sed deuorato. pro Cl. 54. a. Venenum epotum quam comesum celerius potest, &c. Cometes, a. stella crinita. de N. 28. b. Stelle quas Græci cometas, nostri crinitas uocant, quæ nuper magnarum fuerunt calamitatum præuocantia. de D. 34. b. Vidisti & claro tremulos ardore cometas I. Crinitus. Cominicus, a. um. pro Q. R. 50. a. Cominicus ex artificis comico spectatur. Or. 23. a. Comici poetæ I. Comœdia. Comice, comico more. de Or. 145. b. res tragicas penitus comice tractare. Cominus. aduer. de propinquire loco, propius. (Emilianus. de D. 116. a. Sed hæc fuerit nobis tanquam leuis armatura prima excursio, nunc cominus agamus. pro Cor. 59. a. Qui cum hoste nostro cominus in acie sepe pugnarit. de Sen. 81. a. Emilius hasta, cominus gladio uti. pro Plan. 274. a. Cominus pugnarit. At. 23. b. Qui me epistola petiuit, ad te, ut uideo, cominus accessit. pro Cecin. 293. a. Esi non solum impulsu sentorum, neq̃ consilium corporum, neq̃ istu cominus, neq̃ coniectione telorum, sed sepe clamore ipso militum, &c. magnas copias pulsas esse, et uidi mus, & audiuius. Tusc. 219. b. Video enim utrumq̃ cominus istu cecidisse contrario. Comis, m. humanus, habens comitatem. de Sen. 80. b. Cyrus omnibus in rebus comis erga Lylandrum atq̃ humanus fuit. pro Cor. 62. b. Comes benigni, faciles, suaves homines qui erranti comiter monstrant uiam. de Fin. 81. b. Vir bonus, comis & humanus. pro Mur. 139. b. Quis C. Lælio comior? quis iucundior? & ibid. Nemo eo cominodior, comior, moderatior fuit, &c. At. 80. a. Nil come, nil simplex est. de Cl. 183. b. Q. Scæuola augur percomis est habitus. pro Pl. 272. b. Omnibus comis eram uisus. Comitas, is. facilitas. (Seueritas, grauitas. Part. 231. b. Idq̃ comitate fit magis quam uanitate. Q. Fr. 294. a. Cyrus ille à Xenophonte scriptus, cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate coniungitur. de Cl. 177. b. Scæuole multa in seueritate non deerat comitas. de Sen. 79. a. Comitate cõdita grauitas. de N. 82. b. Clementia est, per quam animi temere in odium alicuius inuestionis concitati, comitate retinentur. At. 95. b. Mulieres quidem ualde intelligo delectari obsequio et comitate adolescentis. de Or. 125. a. & 140. a. Verborum comitas. Off. 22. b. Contraq̃ pater eius nullam comitatem habuit sermo nis. & 42. b. Comitas affabilitasq̃ sermonis maxime conciliat animos hominum. pro Mur. 140. a. Si illius comitatem facilitatemq̃ tue grauitati seueritatiq̃ asperseris. Orat. 199. b. Seueritas. (Comitas. Comitatus, a. um. pro Dom. 228. a. Quem pop. Roma nus à porta in Capitolium, atq̃ inde domum sua celebritate letitiaq̃ comitatum honestant. At. 135. a. Si tu bene comitatus conscendisset, & Coss. transisset. I. C. 105. a. Molestè sero, quod ex urbe parum comitatus exierit. pro Cel. 44. a. Mulier multis uiris comitata. I. A. 244. b. Quis autem deat luci bene comitatum aggredi. Comitator, oris. Tusc. 250. a. Comitatus, tus. affectatores, comitiū multitudine, clientella.

297 CO tella. At. 119. b. Si maneo, et illum comitatum optimorum ciuium desero, cadendum est in unum potestatem. pro Cor. 68. a. Cum ducibus ipsis, non cum comitatus affectatoribus confligant. I. C. 112. a. Cum iam pontem cum magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent. & ibid. Literæ que eunq̃ erant in eo comitatu integris signis prætoribus traduntur. Q. Fr. 321. b. Ille ignarus sui comitatus, repente aperuit lecticam. Item: Quæ si quos inter societas est, eorum habendus optimus comitatus. pro Mil. 106. b. Muliebri & delicato ancillarum puerorumq̃ comitatu. de Sen. 82. b. Mihi uero illi comitatu nobilium iuueniū fortunati uidebantur. de Fin. 88. a. Tantus uirtutum comitatus. Par. 118. b. Regulus uirtutum præsidio munitus, tantisq̃ uirtutis comitatu sepius. de Ar. 243. b. Cepi equidem maximum fructum, & ex consirreptione omnium, & ex comitatu publicanorum. Ep. 92. b. Si modò tecti satis est ad comitatum nostrum recipiendum. Comiter, humanè, humaniter, benignè. I. A. 246. b. Salutare benignè, comiter appellare unumquemq̃. de N. 13. a. Tum Cotta comiter ut solebat, atq̃ inquit, &c. Of. 11. a. Homo qui erranti comiter monstrat uiam. pro Cel. 40. a. Cum aliquo comiter uiuere. pro Cor. 63. a. & 62. b. Benigne, non grauate, comiter quidem certe, non communiter conuenit. Sic Cicero comiter interpretatur, contra quendam qui comiter dicebat esse communiter. Comitialis, le. tempus comitiorum. Q. Fr. 307. b. Consecuti sunt dies comitiales, per quos senatus haberi non poterat. & 311. a. Dies comitiales exemit omnes. I. V. 134. b. Offendit eum menssem comitiale, comitijs iam ab hinc tringinta diebus habitis. Comitatus, tus. pro comitijs ipsis. de L. 186. a. De capite ciuis, nisi per maximum comitatum, &c. ne ferunt. Ibid. 189. b. Omnib. magistratibus, auspicia & iudicia dantur, &c. auspicia, ut multos inuites comitatus probabiles impedirent more. Comitium, tij. locus in quo comitia habebantur, campus martius, commune consilium. I. V. 149. b. Quid hoc cuiquam ferendum putas esse? huius argento domos uestras & huius signis & tabulis forum comitium ornari? pro Sest. 20. a. Cum fori, comitium, curia armatis hominibus occupauissent. I. V. 86. a. Tenes, quem quodam in comitio uidiisti. & 87. a. Vidi simul cum populo Romano fori comitiumq̃ adornatum, ad speciem magnifico ornatum, ad sensum cogitationemq̃ acerbo & lugubri. de Leg. 186. a. De capite ciuis nisi per maximum comitium ne ferunt. Comitiorum, orum. Conuentus pop. Rom. commune consilium omnium ordinum, ad creando magistratus, ad ferendas leges, & alia cum populo agenda. pro Pl. 269. a. Consiui comitia habere coepit, uocata tribus, latum suffragium, descripte, renunciate, longe plurimum ualuit Plancius. I. A. 176. a. Ecce Dolobella comitiorum dies, sortitio prærogatiue quiescit, renunciat, tacet, prima classis uocatur renunciat, deinde, ut assolet, suffragia, tum secunda classis uocatur, &c. de L. 193. a. Ferri de singulis nisi centuriatis comitijs noluerunt. descriptus enim populus, census, ordinibus, etatibus, plus adhibet ad suffragium auxilij q̃ fuisse in tribus conuocatus. contra Rul. 66. b. Est illud amplissimum Quiritis, quod hoc honore ex nouis hominibus, primum me multis posthabitis affectis, quod prima petitiōne, quod anno meo: sed tamè magnificentius esse illo nihil potest, quod meis comitijs nõ tabellam indice tacite liberatis, sed uocem unam præ uobis iudicem uestrarum erga me uoluntati tulistis. I. V. 243. a. Tu cum prætor esses

298 CO renunciatus, nõ ipsa præconis uoce excitatus est qui te toties seniorum uocatumq̃ centurijs illo honore affici pronunciat. Postquam. 210. b. Comitiorum, quæ maxime maiores iusta dici haberiq̃ uoluerunt. contra Rul. 71. b. Nunc quia prima illa comitia tenetis centuriata & tributa, curiata tantum auspicioꝝ causa remanserunt. & ibid. & 72. a. & Ep. 17. a. de comitijs multa, & de lege centuriata & curiata. Q. F. 307. a. Gracchus augur recordatus est, quid sibi in campo Martio comitia consilibus habentibus contra aspiciat accidisset. pro Rab. 92. Qui in campo Martio comitijs centuriatis, auspiciato in loco cruce desigi iubes. pro Mil. 109. b. Quid comitijs in campo quoties potestas fuit? de Pet. 213. b. Video nulla esse comitia tam inquinata largitione, quibus non gratis aliqua centuriæ renunciant suos sibi maxime necessarios. Q. Fr. 323. b. Comitiorum quotidie singuli dies tolluntur obnuciationibus magna uoluntate bonorum omnium. de Cl. 169. a. Habere comitia contra leges. At. 143. b. Comitiorum consularia à prætoribus haberi non posse. & 53. a. Legem comitijs centuriatis esse perlatam. I. V. 134. b. Satis putabat se ad comitia tempore uenturum, si pridie uenisset. Ep. 109. a. In campo certe nõ fuisse curiata hora secunda comitijs quæstorij institutis sella. Q. Maximi, quæ illi consulem esse dicebat, posita esset, quo mortuo nunciato sella sublata est. Ille autem qui comitijs tribuitus esset auspiciatus, centuriata habuit, consulem hora septima renunciat, &c. At. 1. a. In campo Martio comitijs tribuitus ad XVI. Cal. Sex. competitores qui firmi esse uidebantur, Galba & Antonius. I. A. 234. b. Quod si comitia in senatu haberi placet, petamus, ambiamus, tabula modò non uadetur nobis sicut populo data est. de Leg. 193. a. Comitiorum illa sunt armis gesta seruilibus. At. 63. a. Sed ea comitia puto fore, ut ducantur. Comitor, aris. affector, sector. de Fin. 77. a. An est aliquid per seipsum flagitiosum, etiam si nulla comitetur infamia. de In. 63. b. In itinere quidam proficiscente ad mercatum quendam est comitatus. Tusc. 247. b. Cateraq̃, quæ comitantur huic uite. Commaculo, as. maculo, turpifico, secedo. pro Cel. 40. b. Si se isto infinito ambitu commaculasset. Comœatus, tus. cibaria ad multitudinem aliquam alienam, presertim belli tempore. Item tepus quod eundi, mandendi, redeundi datur, & prescribitur dicitur. pro Pomp. 14. a. Cum ex omnibus prouincijs comœatu & publico & priuato prohibebamur. At. 107. b. Suscepto autem bello aut tenenda sit urbs, aut ea relicta ille à comœatu et reliquijs copijs intercludendus. de Or. 102. b. De comœatu, de insidijs faciendis atq̃ uitandis, &c. Ad Her. 5. a. Ut ille, qui ad diem comœatus non uenit, quod cum aqua interclusissent. I. V. 258. a. Hunc scitote fuisse Heraclium in ea causa, qui propter grauem morbum oculorum tum cum nauigaret, & iussu eius, qui potestate habuit, in comœatu Syracusis remanserit. I. V. 248. a. Hancine impudentia iudices? ciuitatibus pro numero militum pecuniarum summam describere, certo precio sexcentenos nummos nauarum missione constitueret, quos qui dederat, comœatum totius ætatis auferbat: iste quod & nauæ nomine, & pro stipendio frumentisq̃ acceperat, lucrabatur. Comeditor, aris. meditari, uersare. Ad Her. 22. a. Quid re locos, quos assumpserimus, egregie commeditari oportebit, ut perpetuo nobis herere possint. Commemini, si. memini. de Orat. 104. b. Quem hominem probe commemorasse se aiebat. & 130. b. Id quod tu recte commemorasti. Tusculan. 150. b. Ego autem non

299 CO commemorari antequam sum natus, me miserum. Commemorabilis, le. memorabilis. pro Mar. 152. b. Vir commemorabili uirtute praeditus. de N. 52. b. Commemorandus. a. um. I. V. 74. a. O commemoranda iudicia praecleara; existimationem nostri ordinis. Commemoratio, onis. mentio, recordatio. Q. Fr. 297. a. Me in scribendo commemoratio tua uirtutis delectauit. I. V. 97. a. Verres in aeterna commemoratione omnium flagitiorum fuit. Ep. 67. a. Me commemoratio posteritatis ad spem quandam immortalitatis rapit. et 146. a. Commemoratio huius rei magnam mihi letitiam attulit. Or. 208. a. Commemoratio antiquitatis, exemplorum prolatio. pro Arch. 191. a. Commemorationem nominis nostri non cum uita tempore dimittendam esse, sed cum omni posteritate adaequandam. Commemoro, memoro, dico, memini, prosequor, profertor, sermone usurpo, alicuius rei memoria usurpo. I. V. 231. b. Longum est et non necessarium, commemorare quae apud quosque uisenda sunt. pro Q. L. b. Nam quid hoc iniquius, aut indignius dici, aut commemorari potest? Epist. 48. b. Omnes enim causas, quas commemorare iustissime sunt. de Or. 123. a. Critolaus, quem simul cum Diogene uenisse commemorat. de Or. 149. b. Metrodorus, de cuius memoria commemorauit Antonius. Q. Fr. 297. a. Omnes de tua uirtute commemorant. pro R. 93. b. C. Decianus, de quo tu sepe commemoras. pro Planc. 279. b. Nihil ex meis est temporibus, quod minus mea celebratione commemoratum sit. de Sen. 84. b. Quid quoque die audierim, dixerim, egerim, commemoro uesperari. Acad. 13. b. Primum quod uicini dixisti uideamus quale sit, similiter a nobis de antiquis philosophis commemorari, atque feditiosi solerent claros uiros, sed tamen populares aliquos nominare. de Am. 109. b. Beneficia meminisse debet is in quem collata sunt, non commemorare qui contulit. Parad. 124. a. Quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? Postquam 212. b. Qui desiderium mei nominis renouari et memoria rerum gestarum uisitari cogit. pro D. 151. a. Quae si priuatis gloriosa sunt, multo magis commemorabuntur in regibus. Commendatio, onis. comprobatio, laus, commissio. Ep. 4. a. Is cum antea et suo splendore et nostra ceterorumque amicorum commendatione gratissimus in provincia semper fuit, tum hoc tempore propter tuum in me amorem nostramque necessitudinem uehementer confidit his meis literis se apud te gratiosum fore. et ibid. Omnibusque rebus eum ita tractes, ut intelligat nostram commendationem non uulgarem fuisse. At. 121. b. Cui qui noster honos? quod obsequium? quae etiam ad ceteros contempti cuiusdam hominis commendatio nostra desuit? ut meum iudicium reprehendi a Q. Fratre uulgo; ab omnibus mallem, quam illum non esse laudibus? Tusc. 248. a. Videne plus commendatio in uulgo, et haec quae expetit gloria molestia habeat quam uoluptatis. Ep. 8. a. Magna est hominum opinio de te, magna commendatio liberalitatis, magna memoria consilii tui. Or. 207. a. Hunc librum si minus nostra commendatione, tuo tamen nomine diuulgari necesse est. Off. 42. a. Prima est igitur adolescenti commendatio ad gloria, si qua ex bellicis rebus comparari potest. Or. 208. a. Principia acuta sententiarum, uel ad offensionem aduersarij, uel ad commendationem sui. de Or. 123. a. Illa pars orationis quae probitatis commendatione boni uiri debet specie tueri. I. P. 79. b. Obrepsisti ad honores errore homini, commendatione sumosarum imaginum. I. C. 103. a. Homo per se cognitus nulla commendatione maiorum. de Cl. 173. a. Is magnos honores sine ulla commendatione maiorum est adeptus. pro Flac. 151. a. Aliquis in sumo loco natus, nulla commendatione famae. de Cl. 185. a. Huius mores omnes commendationem ingenij euerunt. de Cl. 194. a. Haec causa tantum commendationis habuit. ut. c. Off. 42. b. Prima igitur commendatio proficitur a modestia. pro Deiot. 144. a. Qui commendatione ineuntis aetatis ab impietate et scelere duxerit. pro Cel. 38. b. Et meus hic forensis labor utaque ratio dimanauit ad existimationem hominum paulo latius commendatione ac iudicio meorum. I. A. 186. b. Nec sentit amens commendationem esse compellationem suam. pro Plan. 265. b. Hoc ualeret, inquam, in communi consensu omnium, et dulcissima commendatione naturae. de Orat. 141. a. Facillime teneri ea, quae auribus percipiuntur, aut cogitatione, si etiam oculorum commendatione animis transferentur. de Fin. 72. a. Epicurus in prima commendatione ne uoluptatem dixit. et ibid. Ut uoluptatem illam Aristippi in prima commendatione poneret. Commendatitius, a. um. I. V. 234. b. Tabellae non commendatitiae, sed tributariae. Ep. 62. a. Bisi statueram nullas ad te literas mittere, nisi commendatitias, tamen. c. c. Commendatrix, cis. de L. 167. b. Lex est emendatrix uiciorum commendatrixque uirtutum. Commendatus, a. um. I. A. 222. b. Vita Ser. Sulpitij multatis erit praeclearis monumentis ad omnem memoria commendata. I. A. 166. b. Quae res unquam gloriosior? quae commendatior hominum memoria sempiterna? pro Cor. 63. a. Quis nostrum est cui non illa ciuitas sit huius studio cura, diligentia commendatior? pro Sest. 7. a. Alter erat opinione hominum nobilitate ipsa blanda conciliatricula commendatus. et ibid. Homo falsa opinione, errore hominum commendatus. de Leg. 174. a. Sacrum sacroque commendatum qui clepsit, patricia esto. Commendo, as. probo, fidei alicuius committo, in tua fide ac religione depono, credo, in uestra fide atque humanitate totam causam repono, ciuitas in Catonis fide locata, quae nationes deuersas bello in fide cepisset, omnia in fide, et quodammodo patrociniū mei consilatus sunt collata, in fide mea accipio, in tutela alicuius sum, alicuius uirtuti, fidei, felicitati sum commendatus. Postquam 207. a. Cum eum praeter simulatam tristitiam nulla res commendaret. Ep. 189. a. Ne enim omnium iudiciorum malim me a te commendari, quam ipse tuo iudicio dignum ac mereor commendatus esse. de Or. 109. b. Ut duos summos uiros, ijs qui neutrum illorum uiderint, eorum quibus ambo illi oratores cogniti sunt, uiuorum et presentium memoria teste commendemus. pro Cel. 38. b. Nec enim uobis satis commendata huius aetas esse posset, nisi, et c. de Or. 123. a. Lenis oratio commendat reos. Off. 42. b. P. Rutilij adolescentiam ad opinionem et innocentiam et iuris scientiam. P. Mutij commendauit domus. de Cl. 184. b. Nulla re una magis commendatur orator, quam splendore uerborum. de Orat. 107. a. Vox, quae una maxime eloquentiam commendat. de Cl. 186. b. Huius actio non satis commendabat orationem. At. 209. a. Ligarianam, ut uideo, praeclearae autoritas tua commendauit. et 49. a. Me totum tuo amori fideique commendat. et 229. a. Res publica te mihi commendauit, ut charitatem habeam neminem. Ep. 21. a. Tibi me totum commendo atque trado. et 218. b. Sed uereor, ne quia complures tibi praecipue commendo, exaequare uidear ambitione quamdam commendationes meas. Q. Fr. 299. b. Item: Tibi me tibi meas omnes opes fortunamque commendo, tibi committito existimationem ac spe reliquae uita. Ep. 28. b. Petis a me

300 CO ut Bibulo te diligentissime commende. At. 276. b. et 277. a. Ad petitionem aut ad commendationem honoris tibi Gliconae medicum diligentissime commendo. Ep. 4. a. Quae ne spes est fallat, uel menter te rogo, commendoque tibi elius omnia negotia liberos, procuratores, familiam. et 109. a. Quare mihi C. Cero perseuera constanter nos conseruare, et Sulpitio successori nos de meliore nota commenda. et 194. b. Vale, et matrem meamque tibi commendatos habe. et 300. a. Zeuxis, quem scribis certissimum matricida tibi a me intime commendari. et 188. b. A te peto dignitatem meam tibi commendatam habere. et 199. b. Rogo ut habeas eos a me commendatissimos. pro Cluent. 24. b. Spes illa quae uulgi in alio commendata a uiro continebat. pro Pomp. 6. a. Ut se socios dignos existimatis, quorum salutem tibi uiro commendatis. de Fin. 93. a. Simulatque natum sit animal, ipsum sibi conciliari et commendari ad conseruandum. I. A. 235. a. Harum rerum omnium decretatio consilium commissa et commendata est. pro Arch. 189. a. Poetae quasi deorum aliquo dono et munere commendati nobis esse uidentur. pro S. R. 37. a. Cui fortuna uiui commendata sunt atque concedita. pro Dom. 242. a. Vobis erga meam dignitatem, studium et iudicium non modo commissum, sed etiam commendatum arbitrabantur. de Arch. 24. b. Pontifices quorum auctoritati, et fidei, et prudentiae maiores nostri sacra religionisque commendarunt. pro Mur. 124. a. Idem consulem uel fidei commendat, quae antea dijs immortalibus commendauit. de Pro. 76. a. Quare sit in eius tutela Gallia, cuius uirtuti, fidei, felicitati commendata est. de Or. 104. b. Filios suos paruos tutelae populi commendare. Off. 25. a. Iura fidei magistratuum commissa sunt. de Orat. 111. b. Historia qua uoce alia nisi oratoris immortalitati commendatur? Ep. 68. b. Vt me sempiternae gloriae per eum commendari nolim, qui non ipse quoque in me commendando propria ingenij gloria consequatur. et 151. b. Nomenque tuum commenda immortalitati. et 67. a. Cupio res nostras quam celerrime monumentis commendari tuis. Epist. 171. a. b. Satis me multa scripisse, quae literis commendari possum. arbitror id est, committi. Commendariolus, li. libellus. I. A. 156. a. An in commendariolis et chirographis et libellis aetate Caesaris firma erunt? de F. 108. b. Quae res efficit, ne necesse sit, iisdem rebus semper quasi dictata decantare, neque a commendariolis suis discedere. de Or. 85. a. Quae pueris nobis ex commendariolis nostris inchoata ac rudia exciderunt. Q. de Pet. 214. a. Volo enim hoc commendariolum petitionis haberi omni ratione perfectum. Commentarij, rij. liber ad subsidium memoriae comparatus, in quo rerum et negotiorum capita notantur. de Cl. 179. a. Ipsa illa cetera contra Cn. Domitium collegam non est oratio, sed quasi capita rerum, et orationis commentarij paulo plenius. Ep. 121. b. Quae quisque sententia dixerit, in commentario est rerum urbanarum, et quo tu quae digna sunt se lige. At. 19. a. Commentarij consilii mei Graecae scriptum mihi ad te. Off. 329. b. M. Antonius ciuitates donabat ex commentario. Ep. 113. a. Commentarij rerum urbanarum primū de d. L. Castrinio, secundum eum qui has literas tibi reddet. I. V. 246. b. Audite decretum mercenarij praetoris ex ipsius commentario. et ibid. Recita commentarij. pro Syl. 175. b. Ego recentem putarem memoriae cuncti senatus commentario meo posse superari? Tusc. 202. a. In eo est disputatio scripta Carneadis, quam se ait in commentarium retulisse. At. 102. b. Referre aliquid in commentarium manu sua. de Orat. 102. b. Illa quae in commentarium meum retuli. Commentarij, oru. Idem quod commentarij. Ep. 69. a. b. Si enim suscipis causam, conficiam commentarios rerum omnium.

301 CO de Cl. 289. a. Caesar scripsit commentarios rerum suarum. Off. 53. b. 54. a. Quem locum miror a Possidonio breuiter esse tractatum in quibusdam commentarijs. pro Rab. 93. a. Ex amulium monumentis et ex regum commentarijs aliquid coquirere. de Cl. 171. a. Ut et Atticus scribit, et nos in antiquis commentarijs inuenimus. I. A. 153. a. Nihil tum nisi quod erat notum in C. Caesaris commentarijs reperiebatur. de Cl. 169. a. Possumus T. Caruncanum suspicari de feratū, quod ex pontificum commentarijs longè plurimum ingenio ualuisse uideatur. de F. 92. a. Commentarios quosdam Aristotelicos, quos hic sciebam esse, ueni ut auferre. de Or. 129. b. Vbi sunt fundi Brute, quos tibi pater publicis commentarijs consignatos reliquit? id est, tribus libellis de iure ciuili. Commētatio, onis. cogitatio, meditatio. de Or. 97. a. Substantia orationis commētatio et cogitatio facile uincit. et ibi b. Et illa commētatio inclusa in ueritatis luce profertur. de Ep. 138. b. Commētatio causarum. de Or. 187. b. Is se quod iudicis commētationibus exercebat. et 119. a. Quos locos multa commētatione ac meditatione paratos atque expeditos habere debetis. de Cl. 174. a. In exercitationibus commētationibusque multum operae ponere. de Or. 107. b. Subite ad propositas causas exercitationes, et accuratae ac meditatae commētationes, multum sudoris sunt. Tu. 164. a. Totae enim philosophorum uita, ut ait idem, commētatio mortis est. Tusc. 184. a. De exercitatione et consuetudine et commētatione dixi, ab aegre sis nunc de ratione uideamus. et 183. b. Tantum exercitatio, meditatio, consuetudo ualeat. Commētitijs, a. um. fictus. pro S. R. 25. a. Ille quomodo crimine commētitijs confirmaret, non inueniebat. de N. 53. b. Commētitijs futilesque sententiae. et 40. a. Commētitijs ficti dei. Of. 59. a. Ficta et commētitijs fabula. de F. 146. a. Nomina partim noua et commētitijs, partim idem significancia. de N. 7. b. Parmenides commētitijs quiddam coronae similitudine efficit. et 12. a. Omnem talem conformationem animi, philosophi motum inanem uocant. Commētōr, aris. meditor, cogito, cōsidero, mecum meditor. At. 58. b. Veritatem ad ipsum meum in his locis commētōr, ut ista improbat. I. A. 190. b. Id accedit cōsules multos iam mentes de pop. Rom. libertate commētati atque meditati. I. P. 108. b. Sin aut aliquid sperare uolueras, cogitaras id, quae illa trophaea plena dedecoris et risu te commētati esse declarat. Ep. 9. 5. b. Si me occupationibus relaxaro (na ut plane exoluam non postulo, et ipsum quidem multos annos nihil aliud commētōr) docebo, etc. Tusc. 96. b. Na quae haec audita a docto meminisse uiro, futuram mecum commētābar miseriam. de Cl. 193. a. Hortensius tanta memoria fuit, ut quae secum commētatus esset, ea sine scripto uerbis eiusdem redderet. de D. 99. a. Magi congregantur in Pano commētandi causa, atque inter se colloquuntur. de Am. 96. b. Cui in hortos D. Bruti commētandi causa (ut affolet uenisse) Ep. 184. a. Ad quae paratus uenerat, cum in uilla Metelli coplures dies commētatus esset. et ibid. Quae aut in lustris et in uino commētatio potuit esse? de F. 135. a. Animaduertuntque ea quae domi sunt curiosius, incipiuntque commētari aliquid et discere. Ep. 5. a. Ut ante commētetur inter nos, qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. de Or. 150. b. Magister hic Samnitium summam sententia est, et quotidie commētatur. I. A. 233. a. Quotidie alter commentatus est mimos, alter egit tragediam. pro Q. R. 31. a. Quae mihi iste uisus est ex alia oratione declamare, quae in alium rebum commentaretur. At. 142. b. Oportet meas commentari non desino id est, proposita. de Cl. 194. b. Commētōr declamatis cum aliquo quotidie. et 172. a. Vsq; illum commentatum in quadam testitudine cum seruus

302 CO ut Bibulo te diligentissime commende. At. 276. b. et 277. a. Ad petitionem aut ad commendationem honoris tibi Gliconae medicum diligentissime commendo. Ep. 4. a. Quae ne spes est fallat, uel menter te rogo, commendoque tibi elius omnia negotia liberos, procuratores, familiam. et 109. a. Quare mihi C. Cero perseuera constanter nos conseruare, et Sulpitio successori nos de meliore nota commenda. et 194. b. Vale, et matrem meamque tibi commendatos habe. et 300. a. Zeuxis, quem scribis certissimum matricida tibi a me intime commendari. et 188. b. A te peto dignitatem meam tibi commendatam habere. et 199. b. Rogo ut habeas eos a me commendatissimos. pro Cluent. 24. b. Spes illa quae uulgi in alio commendata a uiro continebat. pro Pomp. 6. a. Ut se socios dignos existimatis, quorum salutem tibi uiro commendatis. de Fin. 93. a. Simulatque natum sit animal, ipsum sibi conciliari et commendari ad conseruandum. I. A. 235. a. Harum rerum omnium decretatio consilium commissa et commendata est. pro Arch. 189. a. Poetae quasi deorum aliquo dono et munere commendati nobis esse uidentur. pro S. R. 37. a. Cui fortuna uiui commendata sunt atque concedita. pro Dom. 242. a. Vobis erga meam dignitatem, studium et iudicium non modo commissum, sed etiam commendatum arbitrabantur. de Arch. 24. b. Pontifices quorum auctoritati, et fidei, et prudentiae maiores nostri sacra religionisque commendarunt. pro Mur. 124. a. Idem consulem uel fidei commendat, quae antea dijs immortalibus commendauit. de Pro. 76. a. Quare sit in eius tutela Gallia, cuius uirtuti, fidei, felicitati commendata est. de Or. 104. b. Filios suos paruos tutelae populi commendare. Off. 25. a. Iura fidei magistratuum commissa sunt. de Orat. 111. b. Historia qua uoce alia nisi oratoris immortalitati commendatur? Ep. 68. b. Vt me sempiternae gloriae per eum commendari nolim, qui non ipse quoque in me commendando propria ingenij gloria consequatur. et 151. b. Nomenque tuum commenda immortalitati. et 67. a. Cupio res nostras quam celerrime monumentis commendari tuis. Epist. 171. a. b. Satis me multa scripisse, quae literis commendari possum. arbitror id est, committi. Commendariolus, li. libellus. I. A. 156. a. An in commendariolis et chirographis et libellis aetate Caesaris firma erunt? de F. 108. b. Quae res efficit, ne necesse sit, iisdem rebus semper quasi dictata decantare, neque a commendariolis suis discedere. de Or. 85. a. Quae pueris nobis ex commendariolis nostris inchoata ac rudia exciderunt. Q. de Pet. 214. a. Volo enim hoc commendariolum petitionis haberi omni ratione perfectum. Commentarij, rij. liber ad subsidium memoriae comparatus, in quo rerum et negotiorum capita notantur. de Cl. 179. a. Ipsa illa cetera contra Cn. Domitium collegam non est oratio, sed quasi capita rerum, et orationis commentarij paulo plenius. Ep. 121. b. Quae quisque sententia dixerit, in commentario est rerum urbanarum, et quo tu quae digna sunt se lige. At. 19. a. Commentarij consilii mei Graecae scriptum mihi ad te. Off. 329. b. M. Antonius ciuitates donabat ex commentario. Ep. 113. a. Commentarij rerum urbanarum primū de d. L. Castrinio, secundum eum qui has literas tibi reddet. I. V. 246. b. Audite decretum mercenarij praetoris ex ipsius commentario. et ibid. Recita commentarij. pro Syl. 175. b. Ego recentem putarem memoriae cuncti senatus commentario meo posse superari? Tusc. 202. a. In eo est disputatio scripta Carneadis, quam se ait in commentarium retulisse. At. 102. b. Referre aliquid in commentarium manu sua. de Orat. 102. b. Illa quae in commentarium meum retuli. Commentarij, oru. Idem quod commentarij. Ep. 69. a. b. Si enim suscipis causam, conficiam commentarios rerum omnium.

literatis fuisse. de Cl. 171. a. In consideranda coponendaq; causa. Ep. 266. b. Isq; diu et multis lubricationibus commentata oratione uide ut probare possit, te non peccasse.

Commentum, si. res ficta, excogitata inuentio. de N. 26. b. Opiniones enim commenta delet dies. de Clar. 193. a. Idem sua, et comenta, et scripta, et nullo referente omnia aduersariorum dicta meminerat.

Commeo, as. co. uenio, redeo. At. 124. a. Crebro enim illius literae ab alijs ad nos commeant. pro Pomp. 14. b. Insula Delos, quod omnes undiq; cum mercibus atq; oteribus commeabant. I. V. 245. a. Nautis, quae ad ea furti, quae reliquisses commearet. de N. 65. b. Cum eadem uicissim retro commeant. et 35. b. Sol ab ortu ad occasum commeans. de N. 7. b. Animum esse per naturam rerum omnem intentum et commeantem. pro Cel. 45. b. Cuius in hortos iure suo libidines omnium commearent.

Commercium, cij. usus, familiaritas. de Sen. 83. b. Voluptas nullum habet cum uirtute commercium. I. V. 231. a. Mihi commercium uilius rei cum illo non est. et 168. a. Is agrum in Segestano (nam commercium in eo agro nemini est) conductum habebat. et 133. b. Et locum illum senatorum ille uendidit, cui ne commercium quidem esse oportebat. ad Brut. 235. b. Si sit commercio locus.

Comereio, res. mereor. de Orat. 105. a. Interrogabatur reus, quae quasi aestimacione comeruisse se maxime diceret. Commeritus, ta. de In. 12. b. et 59. b. Non castigabo pro commerita noxia. Plauti.

Commetior, ris. metior, simul metior. de In. 51. a. Sepe oportet commetiri cum tempore negocii. de Vn. 200. b. Neq; seditur ambitus inter se commetiuntur.

Commigro, as. migro, domicilium muto. Q. Fr. 309. a. Domus tibi conducta est, sed breui in tuam commigrabis.

Commilito, onis. in bello focius. pro D. 149. a. Hic adulescens, qui meus in Cilicia miles, in Graecia commilito fuit. Cominatio, onis. minatio. de Or. 162. a. Orationis autem ipsius tanquam armorum est, uel ad usum comminatio et quasi petitio, uel ad uenustatem ipsa petitio.

Commisisco, ris. commentus sum, fingo. de Fat. 141. Q. uedam etiam Pofidonius commisisci uidetur. de N. 37. b. Epicurus monogrammos deos commentus est. At. 86. a. Nec me hoc, uel potius Africanum (is enim loquitur) commentum putes. de Fin. 116. a. Ille enim occurrentia nescio quae commiscebatur. Ad Heren. 8. a. Conspingere et commisisci aliquid.

Comminuo, is. frango, diminuo. I. V. 212. b. Is nescio quo pacto dum armis exercetur, annulus aureus, quem habebat, fractus est et comminutus. I. P. 99. b. Illi statuam istius deturbant, affigunt, comminuant, dissipant. pro Q. 4. b. Nullum officium tam sanctum est, quod non auaritia comminuere atq; uiolare soleat. Off. 41. a. Viriatus, quem C. Laelius praetor fregit et comminuit. At. 57. a. Re familiarium comminuti sumus.

Commisceo, feces. permisceo. pro Dom. 242. b. Cuius ignem non sum passus cum totius urbis incendio commisceri. de Am. 111. a. Cuius animum cum suo commisceat, ut efficiat penes unum ex duobus. pro Mar. 132. a. Nunquam enim temeritas cum sapientia commisceatur. de N. 31. b. In mari et in femina commiscendorum corporum mirae libidines. Ad Heren. 35. a. Ius accusatoris cum iure testimonij commiscebis.

Commiseratio, onis. miseratio, misericordia. de Orat. 163. b. Aliud molestia, sine commiseratione graue quiddam, et uno pressu ac sono obductum. Ad Heren. 16. a.

Commiserationem breuem esse oportet, nihil enim lachryma citius arefcit.

Commiseror, aris. miseror, miseratio afficio. In Arat. Commiserans hominum metuendos undiq; casus. I. V. 61. b. Quid cum commiserari, conuertere, et ex illius inuidia deonerare aliquid, et in te traicere coeperit? Antequam 196. a. Conqueri et commiserari non licere.

Commisator, oris. I. Comesator. Commisum, si. factum, facinus, delictum. pro Syl. 180. b.

Ecquid huius factum aut commissum non dica audacius, sed quod cuiquam paulominus consideratum uideretur factum, quae. Tusc. 181. b. Enunciare commissum, prodere confisos. de L. 173. b. Sacrum commissum, quod neq; expiari poterit, impietate commissum est. uidetur hic Cicero loqui de quodam scelere, quod expiari non potest, cuiusmodi Theologi nostri appellat, peccatum in spiritu sancto.

Commisio, onis. exhibitio. At. 254. a. Sed tamen rimoris nescio quid affluerat, commissione Graecorum frequentiam non fuisse. At. 249. a. Et tecum ago ut iam ab ipsa commissione ad me, quemadmodum ij luai accipiatur, deinde omnia.

Commisura, re. iunctura. de N. 54. a. Quid dicam de ossibus? quae subiecta corpori mirabiles commissuras habent? et 56. a. Molles digitorum commissuras. de Vn. 199. a. Ut et ipse secum, et inter se ex commissura iungerentur.

Commisus, a. um. ut pugna commissus. I. Committo. Committo, tis. credo, concredo, cammando, mando. I. A. 235. a. Cum harum rerum omnium decretatio consilij ue

commissa et comendata sit. pro Dom. 213. a. Ut omnia uestra sapientia fidei potestatiq; commissum creditaq; esse uideantur. I. V. 242. b. Mihi honorem illum non solum datum, sed etiam creditum ac commissum puto. Q. Fr. 292. b. Si quis est in quo iam offenderis, huic nihil credideris, nulla partem existimacionis tuae commiseris. et 295. a. Ut eos quos tuae fidei potestatiq; S. P. Q. R. commisit et creditum diligas. I. V. 149. a. Qui Quaestor consulem suum consilijs commissis, rebus omnibus creditis, spoliare, relinquere, prodere ausus est. pro Q. 8. a. Tibi committo existimacionem ac spem uitae meae. pro Font. 282. b. Fruji hominem iudices uidetis positum in uestra fide ac potestate, atq; ita ut commissus sit fidei, permissus potestati. Offic. 25. a. Iura fidei magistratum commissum sunt. Offic. 17. b. Ut tutela, sic procuratio reipub. ad utilitatem eorum qui commissi sunt, non ad eorum quibus commissum gerenda est. Attic. 242. b. Autor non sum, ut te urbi committas. pro Dom. 223. a. Qui se populo commiserant, repellentur. pro S. R. 37. b. Cum per eius fidem leditur, cui se commiserit. At. 110. b. Satius est in infamia foribus relinquere, quam infirmo iudicio committi. de Orat. 99. a. Ego tibi ullam causam maiorem committendam putem? pro Planc. 272. a. Committere magistratum alicui. Attic. 131. b. Quantum ijs copijs committendum sit non te preterit. pro Dom. 216. b. Cn. Pompeio plurima bella extra ordinem sunt commissum. Epist. 204. b. Neque te impedio quominus susceptum negocium pro tua fide et diligentia ex uoluntate Caesaris, qui tibi rem magnam difficilemque commisit, gerere possis. pro S. R. 39. a. Quae posita sunt in suspicionibus, ea uestris ingenijs coniecturae committo. I. V. 205. a. In conspectum pop. Rom. quo ore uos commissis et

pro S. R. 37. a. Res tanta, quae publice gesta atq; commissum sit. Ep. 42. a. Quid mihi ille non commisit? quid non mecum communicauit? At. 7. b. Itaq; neq; Achatas, neq; Eperottas hominibus paulo liberiores literas committere audeo.

At. 8. a. Huic terrae filio nescio cui committere epistola tantis de rebus non audeo. Ep. 166. b. Quos tamen ipsos libros, si quem cui recte committam inuenero, curabo ad te perferendos. At. 54. a. Praeterea sunt quaedam domestica, quae literis non committo. et 155. b. Fortune sunt committenda omnia, sine spe conamur ulla. Ep. 258. a. Quare te neq; navigationi, neq; uia committas. At. 138. b. Quorum causa timidi me fortunae committebam. At. 232. a. Huic nihil credideris, nullam partem existimacionis tuae commiseris. In Arat. Hoc caue te ponto studeas committere mentem. Aca. 17. b. Ut tamen in praecipuum locum non debeat se sapiens committere. I. A. 244. a. Possum ne satis uideri cautus, si me huic itineri tam periculoso commiseris? pro Pomp. 10. a. Quis nauigauit, qui non se aut mortis, aut feruitus periculo committeret?

Committere, facere. de Leg. 163. a. Quocirca ue reor committere, ut non bene prouisa principia ponantur. I. A. 217. a. Ego nolo quenquam ciuem committere, ut morte multandus sit. Ep. 65. b. Non committam, ut tibi infamire uidear. At. 4. a. Non committam posthac, ut me accusare de epistolarum negligentia possis. Off. 43. a. Id enim ipsi fordidum est ad famam, committere ut accusator nominetur. Ep. 39. b. Non est meum committere, ut negligens fuisse uidear. et 176. b. Ipsum Caesar nihil sane de te questum, nisi dictum, quod diceret te dixisse, laudandum adulescentem, ornandum, tollendum, se non esse commissurum ut tolli possit. et 177. a. Non committendum putauit, prius ut alpes transgrederetur, quam scirem, etc. At. 118. a. Non puto Cn. nostrum commissurum, ut Domitium relinquat. et 124. b. Non placuit nobis committere ut temeritas nostra reipub. noceret. et 10. b. Id autem ut accideret, commissum est Hortensij consilio. et 69. b. Non committam ut tibi cum possum prodesse, non profim. et 213. Ne committas ut frustra properasse uidearis. Q. Fr. 290. a. Praesertim cum id commiserit, ut ille alter annus etiam tertium posset adducere. pro Q. 11. a. Commissum nihil est, quare ad istam rationem perueniretur. de Or. 130. a. Non committam, ut si defugerim, tibi causam aliquam dem recusandi.

Committere, edere, suscipere, exhibere. Ep. 165. b. Sed ut rationem in eo, quo die praelium Pansa commisit, eodem a Galibus naues profectae sunt. pro Mur. 132. a. Pugna, quae cum rege commissus est, et summa contentione pugnat. I. C. 112. a. Tum interuentu Pontini pugna, quae erat commissa sedatur. pro S. R. 20. a. Longo interuallo iudicium hoc inter sicarios primum committitur. Q. Fr. 325. a. Ad V 111. Calendarum Nouembris, quo die luai committentur.

Committere, delinquere, peccare, admittere, edere. pro Mur. 125. a. Nihil commissum contra legem esse defendo. de Cl. 168. b. Sed cum ex eo, quia quasi committeret contra legem, quo quis iudicio circumueniretur, sepe ipse in iudicium uocaretur, orationes alijs destitit scribere. pro Cl. 36. b. Is condemnatus est quod contra legem commississet. I. V. 136. b. Censoribus, si quid commississent, poenae erant legibus constitutae. de In. 64. b. Qui simili impulsu aliquid commiserint. et ibi. Cum impulsione aliquem commississe quid dicit. I. V. 60. a. Quae tu sine Verre commissisti. Verri crimini daturus sum. pro Mil. 113. a. Nihil timent, qui nihil commiserunt. Ep. 40. b. Sed quoniam accidit, si quid a me praetermissum fuerit, commissum facinus et admisissum de decus confitebor. pro Syl. 168. a. Committere magnum scelus. pro Sest. 16. a. Eedere scelus in aliquem. pro S. R. 28. b. Committere maleficium. I. V. 77. a. Verres multa

in Deos nefarie commisit. et 84. a. Ea natura quae tantum facinus commisit. I. A. 205. b. Multis rebus nefarijs ante commissis. de Cl. 184. b. Is ne legens quidem unquam sensit quantum flagitij commississet. pro Q. 184. b. Is nihil alienum uita superiore commisit.

Committere, obligari. I. V. 116. a. Faciemus ut palestri te petant hereditatem, quod eam palestre commissam esse dicant. et 81. b. Calumniatores ex sinu suo apposuit, qui illam hereditatem Veneri Erycina commissam esse dicent. et 154. a. Poenam octupli commissam persequi. Hoc uulgo cadere in poenam dicitur. pro Cl. 39. a. Nihilominus enim potest, ut illam multam non commiserit, accipisse tamen ob rem iudicandam. pro Dom. 242. b. Hanc ego deuotionem capitis mei, cum ero in sedes meas restitutus, tum deniq; conuictam esse et commissam putabo. et 198. a. Postquam.

Commode, bene, recte, commodum. pro S. R. 20. a. Non satis commode dicere possum, nam commoditati ingenium est impedimento. de Am. 95. b. Multa ab aliquo breuiter et commode dicta. Of. 51. b. Has res commodissime Xenophon persecutus est. de Or. 104. b. Aliquid non tantum parum commode, sed etiam turpiter et flagitiosum dictum. et 105. a. Oratio commode scripta. At. 175. a. Quod literas, quibus putat opus esse, curas dandas, facis commode. pro S. R. 24. a. Hunc pro dignitate laudare nemo satis commode posset. Off. 47. b. Commode autem quicunq; dixit, pecuniam qui habet, etc. contra Rul. 87. b. Commodius se cissent: id est, melius. de In. 64. b. Exercitus is, cui praepositus est sapiens imperator, omnibus paribus commodius regitur, quam is qui stultitia alicuius administratur. Att. 111. b. Sane commode Papeius distribuit binos singulis partibus familiarum. et 156. a. Feceris igitur commode, mihiq; gratum, si me de his rebus feceris certiorum. et 255. a. Magis commode quam strenue nauigauit. Ep. 175. a. Et ille, cui mandauit, satis scite et commode tempus ad te cepit adueni. Off. 52. a. Sed toto hoc de genere commodius a quibusdam, et c. disputatur, quam, etc. At. 29. b. Emerferam commode ex Antio in Appiam ad tres tabernas, cum in me incurrit Roma ueniens Curio meus. I. V. 160. b. Commode cum Apronius e palaestra redisset, statuitur Lollius in illo conuiuio.

Comoditas, tis. opportunitas. de in. 66. b. In occasione commoditas ad faciendum idonea. pro S. R. 20. a. Neq; satis commode dicere possum, nam comoditati ingenium est impedimento. Of. 55. b. Qui ex bestijs fructus, aut quae comoditas percipi possent? nisi, etc. de Am. 100. a. Amicitia plurimas et maximas comoditates continet. Ad Her. 1. a. Non parum habet in se fructus copia dicendi et comoditas orationis. Off. 2. b. et 3. a. Ad uitae commoditatem iucunditatemq; ad facultates rerum atq; copias, conducit id nec ne, etc. de N. 74. b. Omnes meos dolos, fallacias, praestigias, praestitit commoditas patris. et 77. b. Externae comoditates, uineta, segetesq; et c. id est, bona fortunae quae uocantur.

Commodo, as. accommo, utendum do, inferuio, benignè facio, benefacio, aliquid iuuo. I. Occupo. de Or. 227. b. Inuidetur enim comodis hominum ipsorum, studijs autem eorum ceteris commodandi fauetur. de Fin. 89. a. Nec enim si tuam ob causam cuiquam comodus, beneficium illud habendum est, sed faceratio. Ep. 28. b. Quod scribis ad me de drachmis scclij, nihil est quod in isto genere cuiquam possum commodare. Off. 11. a. Quicquid sine detrimento possit commodari, id tribuatur cuiq;. I. V. 204. a. At publice commodasti tritici modum LXX. millia. pro Cel. 43. b. Mulier,

b. Mulier, quae se aurum Celio commodasse dicit. Et ibi. Aurum sumptum a muliere. et 4.9. b. Aurum reddere. Ad Her. 4.0. a. At se aedes cuidam ad nuptias commodasse. I. V. 2.0.4. a. Nomen suum alicui ad translationem criminis commodare. Ep. 3.1. b. Quae successori commodare potest is qui provinciam tradit. Et 222. a. Quibus tu quaecunque commodaueris, erunt mihi gratissima. Et 223. A te peto, quando apud gratos homines beneficium ponis, ut eo libentius his commodes, operamque des, quoad fides tua patietur, ut socrus adolescentis rea ne fiat. Et 218. b. Quam obrem peto a te maiorem in modum, ut his omnibus in rebus, quantum tua dignitas fidesque patietur, commodes. Et 223. b. Primum ut omnibus in rebus ei te commodes, quoad fides tua patietur. Et 219. a. Peto igitur abs te, ut omnibus rebus, quod sine molestia tua facere possit, ei commodes. Et 207. a. Cupio ei societati, quibuscumque rebus possim commodare. Et 211. a. Quicquid ei commodaueris, erit mihi maiorem in modum gratum. pro Mar. 13.4. a. Haec a uirtute donata, caetera a fortuna commodata esse uidentur. At 31. b. Commodare alicui.

Commodum, uix, tantum, commodum, opportunum. At 1.63. b. Commodum ad te dederam literas de pluribus rebus, cum ad me bene mane Dionysius fuisset. et 20.6. a. Commodum discesseras heri, cum Trebatius uenit. Et 214. b. Commodum ad te miseram Demeam, cum ad me Eros uenit.

Commodum, modi, utilitas, bonum, ratio. de Orat. 13.9. b. Qui utilitatem defendet, enumerabit commoda pacis, opum, et ibi. Incommoda contrariorum. Off. 17. a. Dimicare de honore, gloria, caeterisque commodis. de In. 5.0. a. Et ad Her. 18. b. Praeterea commoda et incommoda considerantur ab natura data animo aut corpori. pro Pomp. 17. b. Salutem rei publicae commotis et rationibus praetuli. Q. Fr. 2.9.4. b. Est eius, qui alius praesit, eorum quibus praesit, commodis utilitatibusque seruire. de N. 25. a. Si amicitia ad fructum nostrum referemus, non ad illum commoda quae diligimus. de N. Incommoda uita sapientes commodorum compensatione leniunt. pro Mur. 13.5. a. Quibus contra ualitudinis commodum laborandi est. de In. 6.4. a. Cum commodum aliquod maioris adipiscendi commodi causa praeteritur. Et ibi. Retinendi, augendi, adipiscendi commodi causa. At 1.9.6. b. Velim aliquando cum erit tuum commodum, Lentulum puerum uisus. de D. 1.03. a. Ut ostendat etiam philosophum, si ei commodum esset, pecuniam facere posse. Q. Fr. 3.28. b. Nihil quod ad commodum meum attinet, sine maximo tuo commodo et maxima tua facultate mihi frater cogitatis. At 220. b. Id si tibi erit commodum, tures uelim. Et 57. b. Sed haec si tibi commodum est. Postquam. 20.6. b. Neque solum id dixit, sed quos ei commodum fuit, compellauit. de Cl. 1.6.6. b. Quare si tibi est commodum de illa, quae caperas. I. V. 7.6. a. Etiam si spatium ad dicendum nostro commodo uacuusque dies habuisset. Ep. 4.7. a. Tu quod commodo tuo fiat, quam primum uelim uenias. At 123. b. Ipse quod commodo tuo fiat, cum eo colloquere. Et 220. b. Heri nescio quid in strepitu uideo exaudisse, cum diceres te in Tusculanum esse uenturum, quod utinam, iterum utinam, tuo tamen commodo. Et 207. a. Pisonem si poteris conuenias, uides quam maturum sit, sed tamen quod tuo commodo fiat. Et 27.6. a. Si minus id commodo reip. facere posses, ut in istdem locis exercitum contineres. Et 3. a. Nunc uero sentio, quod tuo commodo facere poteris, uenias ad id tempus quod scribis. de Cl. 1.6.6. a. Ego uero expectabo ea quae polliceris, neque exagam, nisi comodo tuo. Et ibi. Quod ipse, cui debes, in commodo exacturum negat.

Commodus, a. um. opportunus, utilis, facilis. At 217. a. Nihil fieri potest nec commodius, nec aptius quam tibi scribis. I. V. 9.9. a. Ut filijs bona patria eriperes, cui tibi commodum esset condonares. Q. Fr. 3.22. a. Literas, quas ego accipis satis commodas de Britannicis rebus. At 12.6.4. Ex literis tuis ea, quae in agro Piceno gesta erant, cognoui commodiora esse multo quam ut erat nobis nunciati. pro Cec. 28.6. b. Potuisti ad tuum us faciliore ac commodiore uia peruenire. pro Mur. 13.9. b. Nemo Catone pro uo tuo commodior, comior, moderatior fuit, ad omnem rationem humanitatis. Q. Fr. 2.97. b. In hoc genere multo te esse iam comodiorem mitioremque nunciant. de Am. 10.6. b. Qui ante commodis fuerunt moribus, eos prosperis rebus immutari. Ad Her. 2.9. b. Qui primatus intolerabili superbia fuerit, cum commodum et sui cognoscentem uidere in potestate quis speret? At 13.6. b. Si commodius anni tempus esset, uel infero mari liceret uti.

Commodior, iris, molior. de N. 7.4. b. Neque doli ad eum neque machinam commoliar. Statij poetae Comici. Commonefacio, cis. comoneo, admono. Ep. 61. b. De rationibus provinciae quid uellem fieri, ut is uos doceret et comonefaceret. Ep. 22.9. b. Sed tamen Gerelie procuratores scripserunt, te propter magnitudinem provinciae et multitudinem negotiorum, etiam atque etiam esse comonefacendum. I. V. 23.3. b. Irrisio quae comonefaceret istius turpē calamitosamque praeturam. Sal. in Cic. 27.0. b. Videlicet ut nos comonefacias, quam conuersa sit res. Ad Her. 31. b. Cum ipse te ueteris amicitiae comonefaceret, comotus es? Commonefio, sis. I. V. 25.8. b. Nemo est quin tui sceleris ex illa oratione comonefias.

Comoneo, es, admono. At 138. b. Attetum, comoneēt Graeci, ut principio faciamus iudicem. I. V. 213. a. Hoc me commonuit Pisonis annulus, quod totum effluerat. de Fin. 9.9. a. Ut commoneri nos satis sit, nihil attineat doceri. Part. 23.8. b. Et I. V. 107. b. et 23.8. a. Commonere aliquem de aliqua re. Ad Her. 34. b. Te nuptiales tibiae eius matronij commonebant.

Commonitio, nis. Q. de Pet. 113. a. Commonitionibus, aliis, commonitionibus. Commonstro, as. de Or. 10.2. a. Sed ut commonstrarem tantum uiam, et ut fieri solet, digillum ad fontes intendere. de Or. 123. b. Et illi sedes et tanquam domicilia omnium argumentorum commonstreret. de Vin. 20.2. a. Commonstrauitque, leges fatales.

Commonstratus, ta. de Or. 1.62. b. Commoratio, onis. Ep. 92. b. Nam et uilla et amenitas illa, comorationis est, non diuersorij. Q. Fr. 321. b. Multos dies hanc epistolam in manibus habui, propter commorationem tabellariorum.

Commoratio, cum est exornatio sententiarum. Ad Her. 38. a. Comoratio est, cum in loco firmissimo, quo tota causa continetur, manetur diutius, et eodem saepius reditur. de Or. 1.61. b. Nam et commoratio una in re, permultum mouet. Or. 20.9. b. Versari saepe multis modis eandem et unam rem, et herere in eadem commorarique, sententia.

Commoror, aris, maneo, confisto, subsisto. At 142. b. Assentio tibi, ut in Formiano potissimum comorer. At 74. b. Nostra negotia, quoniam Romae comoraris, amabo te publica. et 75. a. Quoniam Romae manes. Ep. 33. b. Triduum Ephesti comoratus sum. de Or. 91. b. Coplures sum ibi dies comoratus id est, Athenis. I. V. 25.5. a. Praedones una illam solam noctem ad Polorum comoratis, ad Syracusas accedere incipiunt. Epist. 28. a. Commoraturum me nusquam sanē arbitror.

arbitror. Et 92. b. Ego me Asturae diuitius arbitror commoraturum. pro Pomp. 6. a. Vt illi beatissimi esse uideantur, apud quos ille diuitissime commoratur. de Sen. 9.4. b. Commorandi enim natura diuersorum nobis, non habitandi dedit. pro Q. 4. a. Deinde Romae dies ferē XXX Quintius commoratur. Epist. 8.6. b. Quasi tibi non liceret in Sicilia diuitius commorari. Et 33. a. b. Prope Cal. Sextiles puto me Lardiceae fore, ibi per paucos dies, dum pecunia accipitur, commorabor. Et 24.4. a. Cum ad Cybistra propter rationem belli quinque dies essem commoratus. Et 257. b. Nos apud Alyziam unum diem commorati sumus, Et 213. a. Audio eum etiam nunc, ubi ego reliqui, Cybire commorari. Et 22.9. b. Diuitius ibi comorabimur. Et 16.9. b. Lupus familiaris noster, cum ad te uenisset, cumque Romae quosdam dies commoraretur, ego eram in istis locis, in quibus, et c. At 130. b. Si Caesar circum isthaec loca commorabitur, pro Clu. 25. a. Cum is apud mulierculam quadam pernoctaret, et ibi diem postero comoraretur, pro Q. R. 53. a. Ipsa mihi ueritas manum iniecit, et paulisper consistere et commorari coegit. Brut. 28. b. Tardare et commorari te melius est. pro Q. R. 4.9. a. Quoniam ille hic consistit paulisper, mihi quoque, neesse erit paulum commorari. pro Mil. 10.6. b. Milo paulisper, dum se uxor comparat, commoratus est. Q. Fr. 3.04. b. Illud fieri non potest, me diuitius quam firma spes postulabit, in tam misera uita commorari. Ep. 87. a. Consilium tuum, uel casus potius, diuitius in armis ciuilibus commorandi semper mihi magno dolore fuit. At 17.5. a. Non possum praestitu diuitius in hoc loco commorari. de In. 5.4. b. Comorari diuitius in aliqua re. Or. 20.9. b. Versare saepe multis modis eandem et unam rem, et herere in eadem commorarique, sententia. de Or. 135. b. Id amplector, exorno, exaggro, ibi commoror, ibi habitato, ibi herreo.

Commotio, onis, motus. Tusc. 23.6. b. Temperantia est moderatrix omnium commotionum. Et 192. a. Animi commotio. Commotiuncula, lae, febricula. At 18.9. a. Atticae hilaritatem libenter audio, commotiunculis et uariis. id est, condoleo, afficio.

Commotior, oris. de Cl. 17.6. a. Licinius genere toto feruidior atque commotior. de D. 97. b. Non potest esse uerbo hemens actio nisi sit animus ipse commotior.

Commoneo, ues, moueo, perturbo, afficio, excito, concito, commuto. pro Rab. 93. b. Nihil me clamor iste commouet, nihil perturbat. At 87. a. Equidem sum magna animi perturbatione commotus. Ad Her. 33. a. Commotus non es, cum tibi mater pedes amplexaretur, non es commotus. Ad Her. 36. b. Quid tibi nunc quicquid obijciant si probus es, non metuisti: si improbus, non commoueris. de Of. 20. b. Qui aut libidine aliqua, aut metu commoti sunt. de Or. 125. b. In commouendis iudicibus, ijs ipsis sensibus, ad quos illos adducere uolo, permoueor. et 128. b. Commouere iudicē. Q. Fr. 325. b. Miserijs alicuius commoueri. pro Pon. 285. b. Nunc eiusdem miserijs ac periculis commouetur. de Or. 12.6. b. Non prius sum conatus misericordiam alijs commouere, quam misericordiam sum ipse captus. pro Cl. 35. b. Omnis suspicio in eos seruos, qui non comparebant, commouebatur. de In. 61. a. Commouere indignatione et concitare odium. Ad Her. 36. b. Due res sunt, quae possunt hominē ad turpe compendium commouere, inopia et auaritia. At 2. b. Crebras expectationes nobistui commoues. Of. 39. b. Vehementer amor multitudinis commouetur, ipsa fama et opinione liberalitatis. de Or. 94. a. Praeclarum enim se res habeat, si haec accēdi aut commoueri arte possint. pro Pom. 8. b. Tamē nimia loquacitate loco

rum ac desiderio suorum commouebatur. de Or. 11.0. a. Haec porticus et tot locis sessiones graecarum disputationum memoriam nobis commouent. de N. 3. b. Multorum non modo discedit, sed etiam scribendi studia commouit. I. V. 210. a. Sed magnū et acerbum dolorē commouent. I. V. 125. a. Domo eius omnia abstulit, quae paulo magis animū cuiuspiam aut oculos possent commouere. Et 23.9. b. Vt nemini minus expediret illum in Sicilia tumultum aut bellum commoueri. At 45. a. Non commoui me adhuc Thessalonica. Ep. 93. a. Tu cura ut ualeas, et te istinc ne commoueas. At 232. a. Nunc quacunque nos commouimus, ad Caesaris acta uocamur. pro Fot. 283. b. Nec satis commoueor animo ad ea quae uis canenda. I. A. 187. a. Tu a suis similibus inuidia in me aliquā commoueri putat.

Communicatio, onis. pro Cor. 61. a. Nunquam a maioribus nostris intermissa est largitio et communicatio ciuitatis. de Fr. 140. b. Nihil est quod latius pateat quam coniunctio inter homines hominum, et quasi quaedam societas et communicatio utilitatis. de Or. 162. a. Communicatio, quae est quasi cum ijs ipsis apud quos dicas, deliberatio, de ornatu quodam loquitur. At 15. a. Quin mihi nunc te absente sermonis communicatione, quae mihi suauiusima tecum solet esse, maxime deest.

Communico, as, confero, credo, partior, impartio, refero, cum aliquo sermones aut consilia confero, participo. At 16. a. Nihil mihi nunc scito tam deesse, quam hominem cum, qui cum omnia, quae me cura aliqua afficiunt, una communicet. Ep. 93. a. Multa praeterea meo, quae cum Milone uestro communicauit. At 183. b. Quod ad te scripseram ut cum Camillo communicares, de eo Camillus mihi scripsit, te cum eo locutum. pro Q. 3. a. Cum de societate inter se multa communicarent. Ep. 6. b. Pompeius saepe mecum de te communicat. Et ibi. Re cum illo saepe communicata. Ep. 45. b. Et hoc tempore uelle te mecum, si propius accessissem, de officio utriusque nostrum communicare. Ep. 181. a. Multa praeterea, quae temporibus illis inter nos familiarissimē diuina scripta, communicata sunt. et 251. b. Tum ut quibus de rebus uellemus, tu tuis, ego meis inter nos communicarem. de Or. 9.0. b. Sin ei dicendum erit de iure ciuili, tecum communicabit. pro Dom. 240. a. At si collegij pontificum adhibendum non uidebatur, nemōne horum tibi idoneus usus est, ut cum eo dedicatione communicares. Ep. 72. b. Relinquetur enim simplex illa iam cura doloris tui, quae non cum illis communicebatur, sed ad te ipsum proprie referretur. Epist. 183. b. Quod ego periculum non eximefco, modo facti uestrae gloriae cum mea laude communicem. Epist. 255. b. Cum mecum inimicitias communicasti. pro Syl. 168. b. Neque ego hoc partiente inuidia, sed communicanda laudis causa loquor. pro S. R. 42. a. Desinant causam suam cum Chrysa fogono communicare. I. P. 80. b. Ego provinciam cum Antonio communicauit. I. V. 23.6. b. Num tibi illius uictoriae gloria cum illo communicandam putas? pro Mur. 142. a. Cum omnis potestas deorum immortalium, aut translata sit ad uos, aut communicata uobiscum. de Am. 10.0. a. Amicitia res aduersas partiens communicansque leuiore facit. et 109. b. Vt si quam praestantiam uirtutis consecuti sunt, impartiant eam suis comunicentque cum proximis. et 100. b. In periculis aut aduersis aut communicandis. de L. 162. a. Sequitur igitur ad participandum alium alio communicandamque iustos natura esse factos. I. V. 158. a. Socij putandi sunt, quos inter res communicata est. pro Cluen. 44. b. Eo tempore iudicia cum equestri ordine communicata sunt. de In. 7.6. b. Praemia uirtutis non oportere, aut cum improbis communicari, aut in medicis hominibus peruiulgari.

Communitas, onis, confociatio, de L. 160. b. Inter quos est communitas legis, inter eos communitas iuris est. pro Mil. 121. a. Ego fortunam meam in communitatem temporum tuorum contuli. Acad. 12. a. Si dicent ea de quibus differunt, se dilucidè perspicere, nec ulla communitate uisorum impediri. Tusc. 229. a. Philosophia homines inter se primò domicilijs, deinde coniugijs, tum literarum et uocum communitate iunxit. de Orat. 100. b. Genus est quod sui similes communitate quadam, specie autem distantes duas aut plures complectitur partes. pro S. R. 2. 3. b. Multum ualeat communitas sanguinis. de Or. 149. b. Si manere in pristina communitate uoluerint.

Communitas, unis, munio, cōfirmo. I. V. 227. b. Situs urbis communitas et præclarus ad aspectum. pro Q. R. 52. a. Sanctissimis testimonijs causa Roscij communita est. pro Cecin. 299. a. Quid refert habere fundum, et si par sit communitum ius? Epist. 24. 4. b. Rexq; sine tumultu, sine armis, omni autoritate aule communita regnum cum dignitate obtineret.

Communitio, onis, de Or. 138. a. Aut aditum ad causam, et communitioem, aliàs, munitionem.

Communitas, ne, coniunctus, uulgaris, contritus, de medio sumptus, late patens. Singularis, proprius, præcipuus. I. V. 79. b. Quam istre laudem communem ait sibi esse mecum. de Pro. 69. b. Dolor meus, quem uos communem semper uobis mecum esse duxistis. de Leg. 182. a. Hæc locupletibus ferè cum plebe communita sunt. At. 170. b. Hoc est mihi commune cum cæteris. pro Rab. 91. a. Labor in hoc defendendo præcipue meus est, studium uero conseruandi hominis commune mihi uobiscum esse debet. pro Q. R. 49. b. Is seruus fuit ei cum Roscio communitas. Ep. 32. b. Qui mos mihi cum Bibulo communitas est. pro Q. R. 49. b. Seruum gratis factum esse commune cum alio, qui precio proprius fuisset. pro Syl. 168. a. Quod mihi consuli præcipuum fuit præter alios, id in priuato cum cæteris est commune. de Am. 98. b. Quo cum mihi coniuncta cura de reip. et de priuata fuit, quo cum domus fuit et militia communitas. pro Sest. 9. a. Sceleris, que tibi cum eo coniuncta atq; communita sunt. pro Cel. 50. a. Paries qui cum eo mihi fuerat communitas. Off. 9. 1. a. Quod illud est crimen senectutis, cum illud uideatis cum adolescentia esse commune? Off. 14. b. Quare cum hoc commune sit potentie cupidorum cum ijs, quos dixi ociosos, alteri, etc. de Or. 112. a. Hoc quod hæc ars proficitur, cum alia arte commune est. Off. 12. a. Pro pinqui, quibus communitas plerumq; fortuna est. Or. 206. b. Quid est tam commune quam spiritus uiuis, terra mortuis, mare fluctuantibus, litus eiectis? I. A. 153. b. Alia porro propria Dolobella, que nisi collega abfuisset, credo eis fuisse futura communita. de Sen. 91. a. Omni ætati mortem esse commune. I. P. 191. a. Supplicium legis et iudicij commune est probis et improbis. Ep. 141. b. Sed posteaquam literas communes cum Oppio ad te dedi, ab Cesare epistolam accepi. de Sen. 84. a. At id quidem non proprium senectutis est uicium, sed commune ualitudinis. pro Cor. 60. a. Quod commune est liberorum populorum, non proprium fœderatorum. de Clar. 168. b. Hoc studium non erat commune Græciæ, sed proprium Athenarum. de Fin. 140. b. Atque hæc ita iustitie propria sunt, ut sint uirtutum reliquarum communita. de Leg. 160. b. Vniuersus hic mundus una ciuitas communitas deorum atq; hominum existimanda est. de Or. 96. a. Ista omnium communita et cõtrita præcepta didici. Off. 11. b. Omnia autem communita hominum uidentur ea, que, etc. de In. 51. a. Comune est quod

accidit omnibus eodè ferè tempore, ut mensis, uindemia, etc. et ibi. Publicum, commune et singulare. I. V. 131. a. Loca communita id est, publica. et 138. a. Iidem pro parte in communitate Siciliæ contulerunt. de In. 63. a. Ex nostro quoq; non nihil in comune consulimus. pro Q. 2. b. Conferre aliquid in commune id est, in societatem. I. V. 95. b. Iste commune Milyadum uexauit. et 96. a. A communi Milyadum. I. V. 131. b. Statuè inauratè à communi Sicilia datæ. et 143. a. Statuè à communi Sicilia. de Or. 92. b. Contra comunem opinionem ratione pugnare, ex comuni quadam hominis opinione dicere. Off. 40. a. Cum ad opinionem comunem omnis accommodatur oratio. I. V. 112. a. Communis fama atq; sermo. de Orat. 161. a. Ea sunt in communibus infixa sensibus. et 153. a. Quod in communi mente quasi impressum sit. I. V. 240. a. Inclusum supplicium, atq; à libero spiritu et communi luce seclusum. de Am. 99. a. Que sunt in usu uitæq; communi. de D. 126. b. Sed hæc quidem uita tam communis exposcit. pro Q. 13. b. Communi luce priuari. de Am. 103. b. Sed loquor de ijs, de quibus memoriam accepimus, quos nouit uita communis. de Orat. 106. b. In communi uita et uulgari hominum consuetudine non esse hebetè nec rudem. de Am. 99. b. Iam uirtutem ex consuetudine uita sermoneq; nostri interpretemur. de Or. 103. b. In communi uita et consuetudine. et 101. b. In sermonibus quotidiana nis id est, communibus. Q. Fr. 295. b. Præter comunem fidem, que omnibus debetur, præterea, etc. pro Flac. 151. a. Communitas humanitatis iure, etc. pro Q. 9. a. Hæc uiri boni faciunt et hominum existimationis et communis humanitatis causa. de Orat. 115. a. Homo non hebes, neq; in exercitatus, neq; communium literarum et politioris humanitatis expertus. Or. 207. b. Definire aliquid ad comune iudicium et ad popularem intelligentiam accommodatè. de Orat. 106. b. Hac communi intelligentia contenti esse possumus. contra Rul. 78. a. In communi atq; eodè quo ceteri iure uersari uolo. de Or. 85. a. Grates castis communitat temporu. et ibi. Eluctus à communi peste depulsi. pro Pl. 265. b. Hoc ualeret, inquam, in communi consensu omnium et dulcissima commendatione nature. Epist. 10. b. Quem animum antea tantummodo communi officio ciuium, non aliquo erga me singulari beneficio debitum præstiti. Off. 62. a. b. Ut utilitas tua communis utilitas sit, uicissimq; communis utilitas tua sit. pro Syl. 168. b. Tempus agendi fuit magis mihi propriu quam cæteris, doloris uero et timoris, et periculi fuit illa causa communis. Off. 11. b. Ut in Græcorum pro uerbo, amicorum omnia esse communita. de Or. 98. b. De communibus et peruagatis rebus loqui. et 128. a. Vicium commune et peruagatum. de Fin. 90. b. In omni arte, cuius usus communis uulgarisq; sit. Ep. 16. b. Quos libros arbitror Lentulo tuo fore non inuitiles, abhorrent enim à communibus præceptis. Tusc. 239. b. Idem cum in communibus suggestis consistere non auderet, cõtionari ex alta turri solebat. Epist. 59. a. Quare non debes aut propriam fortunam, aut præcipuam postulare, aut communem recusare. de In. 60. b. Commune autem præceptum hoc datur ad enumerationem, ut, etc. Epist. 70. b. Te rogo ut ad conuictum nostrum redeas et ad consuetudinem, uel nostram communem, uel tuam solius et propriam. de L. 160. b. Inter quos ratio, inter eosdem recta ratio communis est. et ibi. Quibus aut hæc sunt inter eos communita, et eiusdem ciuitatis sunt. de Pro. 73. a. Ut comune officium censuræ communi animo et uoluntate defenderet. Off. 67. b. Prætores et Trib. pleb. rem nummaria de communi sententia constituerunt. de Am. 108. b. Simplicè præterea,

terea et comunem et consentientè amicis eligi par est. Communitas, tis, cõmunio, societas, ius, iustitia. de Am. 107. b. Tum sit inter eos omnium rerum, sine ulla exceptione communitas. de N. 24. a. Cum deis quid potest nobis esse iuris, cum homini nulla cum eis sit communitas. Acad. 10. a. In eo autè si erit communitas cum falso, nullum erit iudicium. I. A. 206. a. Que nobis potest cum hoc gladiato re conditionis, æquitatis, legationis esse communitas? Itè: Ea ratio, qua societas hominum inter ipsos, et uita quasi communitas continetur. Ac. 35. b. Alterum si sequere, multa ruunt, et maxime societas cum hominum genere. Ep. 141. b. Nec id ad uoluptatem refero, sed ad communitatè uitæ atq; uictus. de Fin. 104. a. Quemadmodum membrum uimur priusquam didicimus cuius ea utilitatis causa habeamus, sic inter nos natura ad ciuilem communitatè conuicti et confociati sumus. et ibi. Præclarè Chrysippus, cætera nata esse hominum causa et deorum, eos autè communitatis et societas sue. Off. 31. b. Cogitatio in seipsa uertitur, eloquentia uero complectitur eos, quibus cum communitate iuncti sumus. de Fin. 107. a. Homines natos esse ad congregationem hominum, et ad societatem communitatemq; generis humani. Off. 10. a. Communitas et societas uita. Off. 32. a. Confociatio hominum atq; communitas. et ibi. Communitas coniunctioq; humana. Top. 223. a. Vnum adde uerbum, iure iam à communitate res diuisa uidebitur.

Communitas, pro iure uel iustitia. Off. 31. a. Omnis honestas manat à partibus quatuor: quarum una sit cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis. et ibi. Placet igitur aptiora esse nature, que ex communitate, quam ea que ex cognitione ducatur. Communitas, promiscua, de communi sententia. Pro priè, separatim. de Fin. 107. a. Nos ita esse natos, ut communitate ad uirtutes apti simus. de In. 63. b. Cum communitate quadam de omnibus præcipi possint, separatim quoq; alie sunt cuiusq; generis et diuersæ præceptiones. Off. 40. a. Admirantur communitate illi quidem omnia, que, etc. separatim autem sit, etc. pro Font. 278. b. Aurium iudicium promiscue et communitate omnibus à natura datum At. 47. a. Et nos aliquando aut oburgare, aut communitate consolari desine. de In. 80. b. Deinde utra lex de genere omni, utra de parte quadam, utra communitate in plures, utra in aliquam certam rem scripta uideatur. Ep. 209. a. Alia epistola communitate commendauit tibi legatos Arpiatum, hæc separatim Q. Suffidum. de N. 50. b. Sic dissimilibus bestiolis communitate cibum queritur. Att. 172. b. Literæ, quas communitate cum alijs scripsisti, et quas nomine tuo. et 276. b. Cum eum uidero, communitate constituemus de rebus tuis. I. A. 153. b. Atq; hæc omnia communitate cum collega. pro S. R. 36. b. Possidere aliquid communitate cum aliquo. pro Mur. 126. b. Ut rebus communitate gestis penè simul cum patre triumpharet. Off. 68. a. Conscriptum communitate editum cum pena: id est, de communi sententia. et ibi. Edictum quod communitate compositum fuerat, solus edixit. de Fin. 91. b. Sæpiusq; ista loquimur inter nos, agemusq; communitate.

Communitas, aris. I. P. 93. a. Scribo præscriptis rationibus, secum ipse caput sinistra manu perficans, communitate utar.

Communitabilis, le. mutabilis, inconstans. pro Mil. 60. 214. b. Vide quam sit uaria uita communitabilisq; ratio: de Am. 113. b. Assentatoris animus uariis, communitabilis, multiplex. de N. 65. b. Si omnis cetera communitabilis esset, nihil

esset cereum quod commutari non posset. Commutatio, onis, conuersio, uicissitudo. Off. 330. b. O miser! et in breui tam celerè reip. commutatione. de In. 54. a. Animæ commutationes quadæ ex necessitate semper eodè modo fiunt. de D. 127. a. Cum temporum anni tempore pestatumq; cœli conuersiones cõmutationesq; tante sunt accessu et recessu stellarum. Att. 14. a. Quod afferret Q. Fratri meo commutatione tantam uoluntatis. de Am. 110. b. Morum commutationem factam esse. de Fat. 143. b. Ita fit, ut commutatio ex uero in falsum fieri non possit.

Communitas, muto, cõuerto, interuerto, contrariu facio, cõmutatio morum fit, commutatione assero. Off. 7. a. Sed incidunt sæpe tempora, cum ea, que uidentur digna esse iusto homine, commutantur, fiuntq; contraria. de F. 142. a. b. Fures earum reru, quas ceperunt, signa cõmutant. de In. 61. a. Que si sit semel iudicata, neq; alio cõmutari iudicio, neq; ulla potestate corrigi potest. I. C. 116. a. Que nõ ad delendam remp. pertinerent, sed ad commutandã. de F. 107. b. Quibus etiam qui assentantur, nihil commutantur animo, et ijdem abeunt qui uenerant. de Or. 128. a. Ad animos commutandos, et omni ratione flectendos. Ep. 33. a. Tua ratio postea est commutata. de Pet. 211. b. Commutare et uultum et sermonem ad sensum et uoluntatem alterius. At. 254. a. Quintus præceptis meis commutatus est totus. de N. 65. b. Si omnis cetera cõmutabilis esset, nihil esset cereum quod cõmutari non posset. de Ar. 258. a. Quare re provideate ne reip. status cõmutetur. de Fat. 143. b. Hæc cõmutari ex uero in falsa non possunt. Postquam. 211. a. Cuius et uultus et sermo ad aliorum sensum et uoluntatem commutandus est. pro Sest. 11. a. Ut cum patriæ charitate constantie gloriã cõmutaret. pro Cl. 44. a. Qui fidem suam ad perniciè innocetis pecunia commutauit. Ad Her. 11. b. Multi leue compendium fraude maxima commutauerunt. contra Rul. 63. b. Possessionis inuidiam pecunia commutare. de Or. 158. a. Proprium proprio commutare. Ep. 50. a. Mortè cum uita commutare. I. V. 158. a. Quis unquam conatus est omnia iura, et consuetudinè omnium commutare cum uituperatione sine questu? Off. 9. a. Regulus de captiuis commutandis Romam missus est.

Comœdia, diæ, fabulæ, scena. Off. 21. a. Quo genere iocandi eleganti, urbano, ingenioso, faceto, Plautus noster et antiqua comœdia referta est. de Cl. 185. a. Atheniensis Hyperboli ueteres Atticorum comœdiæ notauerunt. Or. 203. a. Locutio comicorum poetarum, apud quos, nisi quod uersiculi sunt, nihil est aliud quotidiani dissimile sermonis. pro S. R. 26. a. Etenim hæc conficta arbitror à poetis esse, ut effectos nostros mores in alienis personis, expressamq; imaginem nostram uita quotidianæ uideremus.

Comœdus, di, actor comœdiarum. Or. 206. b. Comœdum in tragœdijs, tragœdiu in comœdijs placere uidimus.

Compactio, onis, coagmentatio. de Fin. 132. a. Videmus ea que terra gignit, corticibus et radicibus ualida seruari, quod contingit animalibus sensuum distributione et quadam compactione membrorum.

Compactio aduer. id est, consulto, et quod Vergilius dixit, compositò. Attic. 166. a. Nõ committendum ut etiam compactio prohibiti uideamur.

Compactus, stæ, ctum, coagmentatus. de Fin. 105. b. Quid enim in operibus manu factis tam compositu, tamq; cõpactum et coagmentatum inueniri potest? de Vn. 199. b. Quippe qui ex eadem uinctus alteraq; natura, adiuncta materia temperatione trium partium proportionè compacta se ipse conseruat, etc.

Compages, gium, commissura, uincula. de Sen. 93. a. Dum sumus in his inclusi compagibus corporis, etc.

Compar, ris, exornatio Rhetorica. Ad Her. 30. a. Compar appellatur, quod habet in se membra orationis, quae constant ex pari serere numero syllabarum, etc.

Comparabilis, le. quod habet comparatione. de In. 52. b. Comparabile est, quod in rebus diversis simile aliquam rationem continet. etc. 57. a.) (Disimile. de In. 51. b. Simile ex specie comparabili iudicatur.

Coparate, cum coparatione. Top. 22. 8. a. Cui autem quae ritur quale quod sit, aut simpliciter quaeritur, aut coparate.

Comparatio, onis. collatio, contentio, similitudo, apperatus, copensatio. Off. 12. a. Si contentio quadam coparatio fiat, quibus plurimum tribuendum sit officij, principes sunt, patria coparentes, proximi, etc. deinceps, etc. etc. 30. b. Eorum autem ipsorum quae honesta sunt, potest incidere sepe contentio et coparatio, de duobus honestis utrum honestus. etc. 52. a. Utilitatem coparatio fieri solet. etc. 3. a. Primum igitur de honesto, tum de utili, post de coparatione eorum differendum. de Or. 107. b. Et illa orationis sua cum scriptis alienis coparatio. Tusc. 23. 5. b. Et si praestantia debent ea dici, quae habent aliquam coparationem, animus autem humanus cum alio nullo, nisi cum ipso deo coparari potest. de N. 36. a. Cum solis est luna, etc. quinque errantium ad eandem inter se coparationem est facta conuersio. de Cla. 17. 6. b. Cum autem ipsum audires sine coparatione, non modo contentus esses, sed melius non quaereres. et 189. a. Quae sine coparatione alicuius spectaret, satis magna diceret. pro Pom. 11. a. Sed ea magis ex aliorum contentione, quam ipsa per se cognosci atque intelligi possunt. Ep. 14. 6. a. Ex literis tuis cepti fructum duplicem, mihi quae in coparatione difficilem ad iudicandum, amorem ne erga me tuum, aut animum in rebus pluris aestimandum putarem. de In. 52. b. Collatio est oratio, rem cum re ex similitudine conferens. Top. 227. 4. Parium coparatio nec elationem habet, nec submissionem.

Comparatio, pro apparatu. pro Pom. 5. a. Mithridates omne reliquum tempus non ad obliuionem ueteris belii, sed ad comparationem noui contulit. Q. Fr. 303. a. Nihil de mea comparatione diminuo: id est, de meo apparatu et cautione. de Cl. 189. a. Has uias ille tenens, coparatus ad causas ueniens, uerborum non egens, ipsa illa coparatione disciplinae dicendi iam in patronorum numerum per uenerat. de In. 45. b. Comparatio criminis est cum aliud aliquid factum, rectum aut utile contenditur: id est, copensatio. pro Clu. 58. a. Totius denique huius criminis comparatio ab illa inuenta et adornata est.

Comparatiuus, a. um. comparabilis. de In. 71. b. Deinde oportet ipsam illam comparatiuam iudicationem exponere, tanquam causam deliberatiuam.

Compareo, res, appareo. Antequam. 19. 4. b. Illa conspiratio conflatata ita restituta est, ut nulla scintilla comparat incendij. Or. 220. a. In Thucyde orationis desidero, ornamenta comparant. de Cl. 175. b. Nobis quidem pueris oratio haec omnium optima putabatur, quae uix iam compararet in hac turba nouorum uoluminum. pro Cl. 55. b. Omnis iusticio in eos seruos, qui non comparebant, commouebatur. Att. 186. a. Pompeium non comparere, nec in balearibus omnino fuisse. pro Syl. 181. a. Quae ita fortuna deformata sunt, ut tamen a natura inchoata compareant. pro Rab. 95. a. Comparere in illa multitudine bonorum. I. V. 103. a. Cum ille dixisset signa et dona comparere omnia. etc. 266. a. Quae erit nunc uestigia, quibus

exitus illorum ex illo loco compareant.

Compareo, as, paro, acquirō, emo, conflo. de N. 63. a. Sed eas rationes tu ita refellis, ut cum me interrogaturus esse uideare, etc. ego me ad respondendum comparatum, repente auertas orationem, nec des respondendi locum. pro Mil. 106. b. Milo paulisper dum se uxor, ut fit, comparat, commoratus est. I. V. 23. 4. a. Hunc homini alienissimo a ciuitatibus laudatione per uim comparere. de Orat. 152. b. Quare primum solum rerum ac sententiarum comparanda est. pro Q. 3. a. Quo minus ingenio possum, subsidio mihi diligentia comparari. de Or. 101. b. Equidem mihi hoc subsidium iam inde ab adolescentia comparari. I. V. 24. 0. b. Primum temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum praeclearum sibi hoc remedium comparat. etc. 89. a. Magnifice conuiuium comparat. Epist. 94. b. Reliquas partes dici tu consumebas ijs delectationibus, quas tibi ipsi ad arbitrium tuum comparas. de Fin. 62. b. Omnium rerum, quas ad beatam uiuendum sapientia comparauit, nihil est maius amicitia. pro Dom. 217. a. Instituire, comparare, perficere aliquam rem. Q. Fr. 308. b. Pompeius se comparat, homines ex agris accessit. pro Cl. 27. a. Comparare insidias alicui per aliquem. Att. 32. b. Nunquam huc uenissent, nisi ad alias res perstiteras aditus sibi compararet. Ad Her. 33. a. Tumulus C. Gracchi tumultus domesticos comparauit: id est, conflauit. pro Mil. 106. b. Paulisper ut fit, dum se uxor comparat, commoratus est. Q. Fr. 297. b. Sed te illud moneo, ut te ante compares, etc. quotidie meditare, etc. pro Rab. 91. b. Qui me ex comparato et constituto spacio in semihore curriculum cogitasti. de Fin. 88. a. Quid enim tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis. Ad Her. 30. b. Huius industria uirtutem comparauit. Tusc. 23. 5. a. Nam cui uiro ex se ipso apta sunt omnia quae ad beatam uiuendum serunt, etc. huius optime uiuendi ratio comparata est. Q. Fr. 328. a. Q. Fr. 297. b. C. C. C. comparat. Orat. 219. a. Cur de perisugis nostris copias comparat contra nos. I. C. 123. b. Quae quidem non minore labore tuor quam coparo. I. V. 125. b. Studiose comparare supellestem. pro Cl. 58. a. Neque solum diligens fuit, ut accusatorem filio suo compararet, sed etiam, etc. pro S. R. 37. a. Idcirco amicitiae comparantur, ut communem commodum mutuis officijs gubernetur. Epist. 19. b. Comparatorem laudem bonis artibus. Off. 42. a. Comparare gloriam ex rebus bellicis. pro Q. 2. b. Fecit societate eorum rerum, quae in Gallia comparabantur.

Coparare, constituere, facere, conficere. de In. 69. a. Maleficium, de quo iudicium comparatum sit: id est, constitutum. pro Cl. 44. a. Idcirco illa sortitio coparata est, ne, etc. id est, constituta. Ad Her. 29. a. Bene maiores nostri hoc coparauerunt, ut nemine regem, quae armis cepissent, uita priuarent. pro S. R. 35. b. More maiorum coparatum est, etc. At. 280. b. Praecleari legibus comparatum est, etc. pro Q. 9. a. Itaque maiores nostri raro id accidere uoluerunt, praetores, ut considerate fieret, coparauerunt. pro Dom. 228. b. Ius a maioribus nostris ita coparatum est, ut cuius Romae libertate nemo amittat inuitus. pro Cl. 29. a. Id hoc quoque prope iniquissime comparatum est, quod, etc. de D. 135. b. Si ita natura coparatum esset, ut ea dormientes ageret, quae somnaret, etc. pro Cl. 61. a. Omnia praecleara, atque diuinitus a principio Romae nominis a maioribus nostris ratio coparata, ne quis, etc. de Am. 115. a. Ita ratio coparata est ut natura, etc. nos, etc. ut alia etas oriatur ex alia. Or. 200. a. Genus est πέντε, quae quasi ad inspicendum delectationis causa coparatum est. I. A. 204. a. Ea natura rerum est,

est, ut qui, etc. pro R. P. 122. b. Cum sit hoc generi hominum prope a natura datum, etc. Or. 217. a. Id genus quod est ad delectationem comparatum. pro Sest. 22. a. Ita rerum natura tulit, ut quodam tempore, etc. pro Mur. 124. b. Natura affert, ut eis fauamus, qui, etc. de Som. 129. a. Natura fert, ut extrema ex altera parte grauitate, ex altera acutè sonent. pro S. R. 32. b. Sic uita hominum est, etc.

Compareo, conferre, componere, contendere, comparationem facere, contentionem facere, pertendere. pro Dom. 239. b. Quae pontifices, etc. hominem cum homine, etc. tempus cum tempore, etc. rem cum re compare. Epist. 33. b. Cum meum factum cum tuo comparo, etc. si, etc. tamen multo magis meo delecto quam tuo. pro Fon. 280. a. Nemo Gallus cum ciue Romano comparandus est. pro Quint. Fr. 324. a. Si cum Efermino Samnite Pacidianus coparatus uideretur. I. A. 182. b. Cum illo ego te dominandi cupiditate conferre possum, ceteris uero rebus nullo modo es coparandus. Tusc. 148. b. Gestaromanorum nulla cum gente sunt confrenda. de Am. 97. a. Sed hi nec comparantur Catoni. de Sen. 80. a. Equi fortis senectuti coparat suam. de Or. 85. b. In hoc ipso numero si diligenter ex nobis uerum et Graecorum copia comparare uoles, multo pauciores oratores quam poetae boni reperientur. Or. 205. b. Et nisi coram erit comparatus ille fortior, per se hic, quem dico, probabitur. etc. 209. b. Comparare similitudines, uti exemplis, etc. Off. 3. a. Homo per rationem consequentia cernit, similitudines coparat, etc. Or. 200. a. b. Conferre pugnantia et comparare contraria. de Or. 124. a. Maiora et minora et paria comparabimus sic, etc. Off. 36. b. Quae si longior fuerit oratio cum magnitudine utilitatis comparetur: id est, quasi compensetur.

Compascosus, Top. 144. b. Ex coniugatione huiusce modi est argumentum: Si compascuus ager est, ius est compascere.

Compascuus, a. um. I. Compascosus.

Compellatio, onis. appellatio. I. A. 186. b. Idem Q. Ciceronem compellat edicto, nec sentit amens comendationem esse compellationem suam. Ep. 198. b. Nec uero postea desisti labefactare eum, qui, etc. itaque quotidianas compellationes meas non tulit, sed in urbem recepit inuitus. Ad Her. 28. b. Exclamatio est, quae conficit significationem doloris, aut indignationis alicuius, per hominis, aut urbis, aut loci, aut rei cuiuspiam compellationem. hoc modo: Te nunc alloquor Africane, cuius, etc.

Compello, as, appello, nomino, alloquor. At. 23. b. Nigidius minatur in concione se iudicem, qui non affuerit, compellatur. I. A. 248. a. Cum hoc compello, praetereo illius ex grege latrocinij neminem. I. A. 178. a. Compellat hospitem praesens, computrat, etc. I. A. 186. b. Idem Q. Ciceronem compellat edicto, nec sentit amens comendationem esse compellationem suam. Ep. 122. a. Quibus, cum parum procederet ut illa lege mihi poneret accusatore, compellari ea lege me uoluerunt, qua, etc. Ad Her. 5. a. Nilius quidam Actium poetam compellauit in scena. cum eo Actius iniuriarum agit, hic nihil aliud defendit, nisi licere nominari eum cuius nomine scripta dentur agenda. Postquam. 206. b. Neque solum id dixit, sed quos et commodum fuit, compellauit. In Sal. 273. a. Nec enim me spera si mutam tibi gratiam relaturum, ut uicissim tuos compellare. Postquam. 111. a. Nominatim alij compellebantur, alij citabantur, alij relegabantur. de D. 89. a. Exin compellare

318

pater me uoce uidetur, his uerbis. At. 212. a. Quare de te in sermone, et perfecta, et confice, excita, compella, loquere.

Compello, lis, impello, cogo, congreco. pro Mar. 133. a. Omnes, qui ad illa arma fato nescio quo sumus compulsi. I. P. 82. b. Me domo mea expulsi, Pompeium domum suam copulisti. de Pro. 75. b. Caesar ceteras nationes contriuit, compulit, domuit, etc. Ep. 16. a. Cum uero in hunc sensum, et alliciar beneficijs hominum, et compellar inuictis, facile patior, etc. Ac. 28. a. Cum sit capus in quo possit exultare oratio, cur eam in tantis angustias compellimus? de In. 42. a. Qui dispersos homines in agris ratione quadam compulit in unum locum et congregauit. I. P. 98. b. Omni totius prouinciae pecore compulso pellium nomine.

Compensariuus, a. um. breuis. Off. 41. b. Socrates haec uiam ad gloria proximam, et quasi compensariuam esse dicebat, si quis id ageret, ut qualis haberi uellet, talis esset.

Compensum, dij, quae sunt, utilitas. Off. 64. b. 15 omnia non se negat facturum compensum sui causa quod non liceat. pro Q. R. 52. a. Si quando me uis preterare, ut paululum tu compensum facias, paratum fore scito. pro Flac. 147. b. In uberrima re turpe compensum effugit. I. V. 110. a. Ciues qui merces suppeditant cum quaestu compensum. etc. 171. b. In quaestu sunt compensum uersati. Ad Her. 36. b. Duces res sunt, quae possunt homines ad turpe compensum commouere, inopia et auaritia. etc. 11. b. Multi leue compensum fraude maxima commutauerunt.

Compensatio, onis. coparatio. premium, merces, remuneratio. de N. 1. Incommoda uita sapienter comodorum compensatio leniunt. Tusc. 246. a. Hac utitur compensatio ne sapiens, ut uoluptate fugiat si ea maiore dolorem efficitur a sit, et dolore suscipiat maiore efficientem uoluptate. Ad Her. 32. a. Fortitudo est, contemptio laboris et periculum cum ratione utilitatis et compensatio comodorum.

Compensio, as. comparo, remuneratio, repono, exaequo, assaequo. Off. 47. b. Certisq; operis et officijs erit, quod uiolatum est, compensandum. pro Dom. 219. b. Vestra in me attentè audiendo benignitas prouexit oratione mea, sed hoc compensabo breuitate eius orationis, qua, etc. Or. 220. a. Ii tamen hoc uicium compensant, uel fideitate, uel copia. At. 114. a. Vix illo ocio compensandam banc reip. turpitudinem. de Or. 144. a. Summi labores nostri magna compensati gloria mitigantur. pro Fon. 276. b. Massilienses Gallicorum bellorum pericula Pop. Rom. copijs remissisq; compensarunt. I. V. 142. b. Damna in stipendijs ab isto dissoluta, et compensata etatis fructu. pro Clu. 49. b. Atque haec omnia honoris comodis compensantur. Or. 218. a. Paucitate pedum grauitatis suae tarditate compensat. I. P. 95. b. Sed sit offensus, non ne compensabit cum uno uersiculo tot mea uolumina laudum suarum. de Fin. 75. a. Compensabatur tamen cum bis omnibus animi letitia, quam capiebam, etc. etc. ibi. Compensabatur cum summis doloribus letitia. de Fin. 136. b. Et cum maximis curis uoluptatem. pro Mur. 141. a. Neque ulla re alia, quae a uobis consequitur, nisi opera sua compensari putant posse id est, quasi remunerari. Antequam. 194. b. Si facta compensanda sunt, conferamus aequitate: id est, coparanda. pro Fl. 161. a. Catonis est dictum, pedibus compensari pecuniam. Ad Her. 6. a. Quod negotio diminutum fuerit exaequabimus industria.

Comperendinatus, tus. de Cl. 172. a. Galbam autem uerecundam et dubitanter causam recepisse, unum quasi comperendinatum, medium diem fuisse, quem totum illi in confideranda causa componendaq; posuit. I. V. 81. a. Admo enim

319
 CO
 comperendinatum, bis ut causa dicatur.
 Comperendino, as. amplius pronuncio, amplio, pro
 fero, procrastino, diffpro. I. V. 72. b. Tua ratio est ut secun-
 dum binos ludos mihi respondere incipias, mea ut ante
 primos ludos comperendinem. Et 80. a. Nemo Verrem
 comperendinatum sed damnatum iudicabat. Et 81. a. Glau-
 cia primus tulit ut comperendinaretur reus: antea vel iu-
 dicari primo poterat, vel amplius pronunciar. Et 207.
 a. Postquam Verres est comperendinatus.
 Comperio, ris. certū reperio, deprehendo, cōprehen-
 do, compertū habeo. de Cl. 19. o. b. Cum indicia mortis sue
 se cōperisse manifestō, et manu tenere diceret. pro S. R.
 24. a. 23. b. C. Fimbria diē Sexuole dixit, posteaquam com-
 perit cum posse uiuere. I. V. 14. 5. b. Ut comperi remotas
 esse literas societatis, habui rationē annorū. At. 22. 5. a.
 Scripsit se id certis autoribus comperisse. pro Cl. 58. a.
 Quod ego ex multis audiui et cōperi. Ep. 62. a. Ex mul-
 tis audiui, nam cōperisse me nō audeo dicere. Acad. 16. b.
 Et inquireret, qui tibi constaras. cum idem negares quic-
 quam certi posse reperiri, idem te cōperisse dixisses. pro
 Cl. 44. b. Et 45. a. Nihil ipsos habuisse cogniti, nihil com-
 perti. I. C. 99. a. Hec ego uix dum iam coeti uestro dimis-
 so comperi. pro Cl. 26. a. Facinus manifestō compertum
 atq; deprehensum. pro Syl. 18. 4. a. Nihil de hoc comperi.
 Compertus, a, um. Sal. in Cl. 27. 1. a. Deniq; de eo ti-
 bi compertū erat. pro Cl. 44. a. Aut illud asserat, aliquid
 esse quod de ijs duobus habuerint compertū, et c. I. C. 111.
 a. Et pro Mil. 11. 4. a.
 Compedes, dum, sole, lignæ, quibus pedes captiuo-
 rum constringi solent. At. 12. o. b. Age iam, has compedes,
 fascēs in quā hos laureatos, hæc ex Italia ferre q̄ molestū
 est pro Rab. 9. 4. b. Cum esset unā Glaucia, etiā ille ex cō-
 pedibus atq; ergastulo Græchus. Tus. 16. 4. a. Qui in com-
 pedibus corporis fuerunt, etiā cum soluti sunt, tardius in-
 grediantur. de In. 81. a. Solea lignæ in pedes inductæ sunt.
 Compesco, scis. Q. de Pet. 213. a. Nec tamen in peten-
 do resp. compescenda est.
 Competenter, apte, appositē. de Fin. 84. b. Huic Epi-
 curus competenter, aliis, comparet se.
 Competitor, oris, qui cum alio in petitione cōcurrit.
 Off. 8. b. Ut cum ciuilitate cōcedimus, aliter si est inimi-
 cus, aliter si est cōpetitor: cum altero certamen honoris et
 dignitatis est, cum altero, et c. pro Plan. 26. o. b. Non cōpe-
 titor a quo es uictus, sed populus, a quo es preteritus, in
 culpa est. pro Cl. 31. b. Petere a dilitatē cū multis hominib.
 nobilissimis. At. 1. a. Cōpetitores, qui certi esse uidebatur
 Galba et Antonius. et ibi. Catilina certus erit cōpetitor.
 Competitrix, cis. pro Mur. 133. b. Nam et nos habui-
 mus scenam competitricem.
 Compilatio, nis, furtum, fraus. Ep. 22. a. Quid tu me
 hoc tibi mandasse existimas, ut mihi uadimoniam, dilata et
 Chrestii compilationem mitteres?
 Compilo, as, furor, fraudo, diripio. I. V. 83. a. Verres
 apertissime prouinciam compilauit. et 212. a. Vno impe-
 rio hostiatum totum oppidum cōpilauit. de N. 18. b. Alij
 omnia, quæ possunt, sana compilat. pro Mur. 129. b. Qui
 ab ipsis cæuis iuriconsultis eorum scientiam cōpilauit.
 I. V. 29. b. Aeratum exhaurire, remp. compilare. de Or.
 133. b. Male compilari, quam uenire.
 Compingo, gis, constringo. de Or. 89. a. Oratorem
 in iudicia et in concinuculas tanquam in aliquod pistri-
 num detruidi et compingi uidebam. At. 123. b. Pompeius
 urbem reliquerat, Picenum amiserat culpa, in Apuliam

CO
 se compegerat, ibat in Græciam.
 Compitatorum, quadriuid. contra Rul. 62. In triujs
 aut in compitis auctionari.
 Compitalia, orum, festi dies, qui in compitis ageban-
 tur. At. lib. 2. Prædie compitalia.
 Compitilium, a, sum. At. lib. 7. et I. P. 81. a. Compita-
 litorum dies.
 Complano, as, diruo, deijcio. pro Dom. 233. a. Sp. Me-
 lij regnum appetentis domus est complanata.
 Complaudo, dis, de Am. 100. b. In Cod. Germ.
 Complector, ris, contineo, circumscribo, arceo, cōple-
 xu teneo, meo sinu complexū recipio, in collū inuado,
 afficio, cōprehendo, circumscribo. de Or. 106. b. Pater cō-
 plexus esset filii, stensq; eum centum uiris cōmendasset.
 At. 254. a. Complecti et osculari aliquē. pro Fon. 283. b.
 Soror fratrem complexa tenet. de D. 101. b. Arctē comple-
 cti aliquē. de D. 92. b. Vidi in quiete, te repente letum ex-
 titisse, nosq; inter nos esse complexos. pro Plan. 280. a.
 Hic me complexus est, conspersitq; lachrymis. At. 261. a.
 Cum Oppius me hortaretur, ut adolescentē, totamq; cau-
 sam manūq; ueteranorū cōplecterer, dixi me id nullo mo-
 do facere posse. Ep. 210. a. Rogo te ut hunc adolescentem
 humanitate tua comprehendas: id est, cōplectaris. Q. Fr.
 321. b. Frater eius mecum est multum, quare ut instituis-
 si, complectere adolescentē. Ep. 20. b. 21. a. De ipso Tito An-
 nio, tantū tibi polliceor, te maiores beneuolentiæ erga te,
 si complecti hominē uolueris, habiturum esse neminē. At.
 280. b. Veterem ex tuis literis libenter complexus sum.
 Ep. 22. a. Quare de te homine, complectetur mihi crede.
 de Vn. 197. b. Mundus ipse se concordā quadam amicitia
 et charitate complectitur. de Pro. 77. a. Multos est hic or-
 do complexus honoribus et beneficijs suis. pro Plan. 276.
 b. Complecti aliquem beneficio. pro Mur. 132. b. Comple-
 cti aliquem beneuolentiā. Off. 12. a. Omnes omnium chari-
 tates patria una complexa est. Br. 280. a. Veterē ex tuis li-
 teris libenter complexus sum. de Cl. 166. a. Liber, quo iste
 omnē rerum memoriam breuiter complexus est. de Som.
 128. b. Circulus extimus, qui reliquos omnes cōplectitur.
 de Cl. 195. a. Nemo erat qui philosophiam complexus
 40 esset. de Or. 90. b. Si quis uniuersam ac propriam orato-
 ris uim definire complectiq; uult. de Or. 159. a. Sententiā
 numero quodam complecti. Postquā. 159. a. In ipso bene-
 ficio tanta magnitudo est, ut eam complecti oratione nō
 possim. de Sen. 80. a. Cum cōplector animo, quatuor cau-
 sas reperio, cur, etc. Ep. 73. b. Nec enim minus nostra sunt
 quæ animo complectimur, quam quæ oculis intuemur. et
 43. a. Complexus igitur sum cogitatione te absentem. de
 Fin. 88. a. Omne caelum et totam terram mente comple-
 cti. de Or. 86. b. Animo rei alicuius magnitudinē comple-
 cti. Or. 197. b. Quod cogitatione tantū et mente comple-
 ctimur. Ep. 31. b. Te rogo ut quæ successori amicissimo cō-
 modare potest, qui prouinciam tradit, ea pro nostra con-
 stantissima uoluntate erga te, cura ac diligentia comple-
 ctare. Off. 36. b. Quibus autē rationibus hanc facultatem
 assequi possimus, ut hominū studia cōplectamur, eaq; te-
 neamus, dicemus. de In. 56. a. Nam ita cōplectemur, ut in
 unū conducamus propositionem et assumptionē. i. con-
 cludemus. I. A. 186. b. Vt iam liceat una cōprehensione om-
 nia cōplecti et dicere, omnem naturam esse cōferuam
 60 tricē sui. I. P. 95. b. Complecteris amplissimos uiros ad tuū
 scelus: id est, adiungis. I. V. 213. a. Nullo modo possum om-
 nia istius facta aut memoria cōsequi, aut oratiōe cōplecti
 Complexus, xa, patiendī forma usurpatū. pro S. R.
 24. b.

CO
 321
 24. b. Scelestum facinus, atq; eiusmodi, quo uno maleficio
 scelera omnia complexa esse uideantur: id est, contineri.
 Cōplementū, si, supplementū. Or. 219. b. Inculcata repe-
 rias inania quædā uerba quasi complementa numerorū.
 Complexo, es, impleo, conficio. de Som. 128. b. Quis
 est iste qui cōplet aures meas tantus et tam dulcis sonus?
 At. 216. b. Etenim hæc decata erat fabula, sed complere
 paginā uolui. de Or. 154. a. Onerandum et complendum
 pectus plurimarū et maximarū rerum suauitate, copia,
 uarietate. Q. de Pet. 212. a. Vt de nocte domus cōpleatur.
 cōtra Rul. 87. b. Completi sunt animi auresq; uestre, me,
 et c. Ad Her. 20. a. Fauces calestrat, arterie complentur.
 pro Fl. 153. a. Neq; est adhuc ea summa cōpleta. de Som.
 128. b. Sol cuncta sua luce lustrat et complet. I. A. 197. b.
 Cum uentū erat ad eadem cōcordiā, gradus cōplebantur.
 de Cl. 192. a. Occupetur locus in sublellijs, cōpleatur tri-
 bunal. I. T. 264. b. Cum sanguis oculosq; cōpleset, etc.
 Tus. 154. a. Totum cœlū humano genere completum est.
 At. 16. a. Cum domus bene cōpleta est, i. plena. cōtra Rul.
 83. a. Complere municipiū colonis. de N. 51. a. Complere
 se concis. de D. 233. a. Animorū consentientiū multitudine
 completū esse mundi. pro Cl. 37. a. Gradus theatri ac-
 cusator hominibus seditiosus compleat. contra Rul. 80.
 b. Tu loci complexus numero, confirmes præsidio. de N.
 95. b. Cum sol terras larga luce cōpleuerit, et c. Or. 209.
 a. Vt plangere et lamentatione compleremus forum. de
 Sen. 86. b. Quæ quidem etiā in Sabinis persequi soleo, et
 conuiuū uicinorū quotidie compleo. de N. 18. b. Sol an-
 nuos cursus conficit, lustrationem mensuro spacio luna
 cōplet. de In. 83. b. Compleri ad exitumq; peruci. de Fin.
 99. a. Illi enim corporis cōmodis compleri uitā beatā pu-
 tant. I. V. 141. b. Complent ea quidem beatissimā uitam. et
 173. a. Vt summam mei promisi compleam. et de Sen.
 79. b. Gorgias Leontinus centū et septē cōpleuit annos.
 Cōpletus, a, um, plenus, absolutus. Ac. 31. b. Ita cōpleta
 et cōperta sunt omnia. ut et q. mouebitur corporū cedat,
 et qua quicq; cesserit, aliud illico subsequatur. Or. 213. a.
 Mæ aures perfectio cōpletōq; uerborū ambitu gaudent.
 Complexo, onis, cōprehensio uerborū, peridius. Or.
 204. b. Nec acerratim multa frequentans una cōplexio-
 40 ne deuinciet. de Or. 159. b. Longissima est complexio uer-
 borum, quæ uolui uno spiritu potest.
 Complexio, pro ratiocinationis conclusione. de In.
 58. b. Hic cum cōcesseris propositionem et assumptionem,
 complexio est infirmata: aliud enim quam cogebatur il-
 latū est. de In. 55. a. Complexio est, per quam id quod con-
 ficitur ex omni argumentatione, breuiter exponitur. Ad
 Her. 11. a. Complexio est quæ concludit, breuiter colligens
 partes argumentationis. de In. 56. a. Ne quod perspicuū
 sit, id in complexione inferamus.
 Complexio, pro dilemmate, id est, argumēto utriusq;
 concludente. de In. 51. b. Complexio est, in qua utrum con-
 cesseris, reprehenditur, ad hunc modum. Si improbus est,
 cur teris? Si probus, cur accusas?
 Complexio, pro quauis comprehensione et implica-
 tiōe. I. V. 178. a. At quibus uerbis, modō æquū sibi uideri,
 modō non iniquum: mira uerborum complexio: id est, im-
 plicatio et confusio.
 Complexus, xus, amplexus. pro Fl. 164. a. Qui uos in
 complexu coniungit uestrarū trucidare uoluit. I. A. 172. a. 60
 Venisti Brundisium in sinū quidem et complexū tuæ Ma-
 mule. pro Pl. 280. b. Vt me Flancus et cōplexu suo reti-
 nuit. I. C. 109. a. Postremi genus est de Catilina delectū.

CO
 322
 imō uerō de complexu eius ac sinu. Q. Fr. 303. b. Quem e-
 go serus ac ferreus est complexu dimisi meo. pro Fon. 283.
 b. Abstrahere filii de cōplexu matris. At. 185. b. Atq; uti-
 nam continuō ad complexū meæ Tullie, ad osculum Atti-
 cæ posim currere. I. A. 147. Resp. illum sinu complexūq;
 recipiet. et 231. a. Complexus summæ beneuolentiæ falsi
 indices extiterūt in amore simulato. pro Cel. 47. b. Com-
 plexus et osculatio. de Sen. 87. b. Terra semen tepofactū
 uapōre et complexu suo diffundit, et c. de N. 37. a. Muna-
 10 dus omnia complexu suo coeret et continet. et 46. a.
 Restat ultimum et omnia cingens et coerens cœli com-
 plexus. de D. 137. b. Quidam cum in somnis complexu ue-
 nereo iungetur, calculos eum.
 Complico, as, inuoluo, claudio. At. 185. b. Cum compli-
 carem hanc epistolam, nostu abundant ad me uenit. Q. Fr.
 321. a. Cum hanc iam epistolam complicarem, tabellarij à
 uobis uenerunt. Off. 67. a. Si quis uoluerit animi sui com-
 plicatam rationem euoluere.
 Cōploro, as, pro Do. 232. b. Videre pretextatos intimi
 20 cos nondū morte cōplorata, arbitraria petentes funeris.
 Complures, rium, multi. de N. 70. b. Vulcani iū com-
 plures: id est, multi. de Or. 118. b. Ambiguorum autē com-
 plura sunt. Ep. 85. a. Multa sustulit, cōplura ne posui qui-
 dem. et 146. b. Complures consules dicti, quorum nemo,
 et c. et 22. a. Ego cum Pompeio complures dies nullis in-
 alijs nisi de rep. sermonibus uersatus sum.
 Compono, nis, coagmento, conflo, ex cōiunctione fac-
 cio, conficio, conglutino, construo, cōiunctione uerborū
 ex multis res una iungo, dispono, constituo, misceo, tem-
 30 pero, compositionē facio, comparo, confro) (Destruo,
 dissoluo. de Vn. 203. a. Atq; is quidem qui cuncta compo-
 suit, constanter in suo manebat statu: qui autem erant ab
 eo creati, cum parentis ordinē cognouissent, hunc sequen-
 bantur. At. 245. a. Testamentum composui, quod cum ua-
 les, obsequabis. At. 19. a. Commentariū cōsulatus mei græ-
 cæ cōpositum misit ad te. At. 240. a. Sed et componendum
 argumentum est, et scribendū expectandum tempus ma-
 turus. Q. Fr. 320. a. Poema ad Casarē, quod composuerā,
 incidi. aliās instituerā. pro Mur. 130. a. Deinde ne prator
 40 aliquid ipse sua sponte loqueretur, ei quosq; carnē com-
 positum est. de Cl. 168. b. Totumq; se ad artes componen-
 das transtulit. con. Rul. 76. b. Literarum exemplum ab
 istis compositum esse arbitror. de Leg. 159. b. Iura quæ
 composita et descripta sunt. de Leg. 158. b. Compositū
 formulas iudiciorum, confeci libellos de fillicidiorum iur-
 re. et 176. a. Auspicia ad utilitatē reip. esse composita.
 Or. 210. a. In cognoscendis cōponendisq; causis. Or. 220.
 a. Cognoscere et componere causas. de Or. 119. a. Artifi-
 cium, cuiusmodi de ipso iure ciuili hesternō die. Itē. Crasa
 50 sus cōponi posse dicebat. Ep. 264. a. Componere libros.
 de Or. 129. b. Brutus tres libros de iure ciuili composuit.
 Ac. 11. a. Componūt igitur primū artē quam dē ijs quæ
 uisa dicimus, eorūq; et uim et genera definiunt. I. V. 62.
 a. Si ab isto libro, quæ tibi magister ludi nescio quis ex alie-
 nis orationibus cōpositū dedit, uno uerbo discesseris. de
 Cl. 172. a. In consideranda cōponendaq; causa totū diem
 ponere. de Leg. 171. b. Quæq; ita cōposita sanctitatq; es-
 sent, ea uidelicet leges nominauerunt. de Fin. 50. a. Libri
 Græci leguntur à Græcis iisdem de rebus alia ratione com-
 60 positū. de D. 131. b. Callidē enim qui illa composuit, per-
 fecit, ut quodcumq; accidisset, prædictum uideretur. de Cl.
 186. b. In inueniendis cōponendisq; rebus mira accuratio.
 et 185. a. Rē uidebat acute, cōponebat diligenter. At. 86.

a. C. Flavius scriba fastos protulit, actionesq; composuit. At. 19.9. a. Scio quid literarū, et cuius generis conficiat. Ad Her. 3.4. Exordium nimium apparatus uerbis compositū. Acad. 11. a. Composita autem ea cōclusio sic est: eorū que uidentur, alia uera sunt, alia falsa, et c. pro Cecin. 29.4. b. Componere interdico. At. 27.2. a. Componere libello. Ep. 37. a. et Off. 68. a. Roma composuit edicto. Ep. 157. a. Ne. S. C. arbitratu nostro componeretur, quis fuerit impeditio mēto arbitror te ex Planci literis cognouisse. de Cl. 170. b. Ipsa uerba compone et quasi coagmenta. de Or. 158. b. Collocationis est componere et struere uerba, sic ut ne uerba sper eorū concursus, ne ue hiulcus sit, sed quodammodo coagmentatus et leuis. pro Dom. 237. b. Verba ad religio nem deorū immortalium composita. de Cl. 186. a. Verba non abiecta, res compositae diligenter. Or. 210. b. Verba componere et syllabas propemodum dinumerare et di metiri. et ibi. Sed stylus exercitatus efficiet facile hanc uia componendi. Orat. 212. b. Nec solum componentur uer ba ratione, sed etiam finientur. de Or. 137. a. Componere ea que dicenda sunt probandi et persuadendi causa: id est, disponere. At. 249. a. Ego itinera sic composuerā, ut Nonis Quin. Puteolis essem. At. 60. a. Tibi etiam gratias agebat, quod signa componenda suscepisses. pro Deiot. 146. b. Locus erat quidam, in quo erant composita, quibus te rex munere constituerat. pro Mar. 135. a. In hoc elaboratū est, ut temp. constitutas, eaq; tu in primis composita summa tranquillitate et ocio persuare. de Leg. 192. b. Composita et constituta rep. quicquid agi per uim minime ciuile est. pro S. R. 41. a. Composito et delibuto capillo passim per forū uolitare. I. V. 119. b. Ita causa com ponitur ut Bidentes hereditatē peterent. pro S. R. 41. a. Fieri non poterat ut cōponeretur: id est, ut conueniret. de Op. 244. b. Aeschines tanquam Aesernius, ut ait Lucul lius, cum Pacidiano hic componitur: id est, comparatur. Comporto, as. multa portare. I. P. 84. a. Cum arma in templum Castoris luce et palam comportarentur. pro Dom. 224. a. Cum arma in adeni Castoris comportabas. At. 78. a. Frumentū ex agris in loca tuta cōportatur. I. V. 118. a. Omnia ad istum comportari necesse est. de Orat. 151. b. Res uandiq; exquisitae, collatae, accersitae, cōportate. Compositis, pariceps. de N. 30. a. Animans est igitur mundus, compositusq; rationis. de N. 33. a. Mundum esse rati onis et consilij compotem. Tusc. 237. a. Omnes uirtutis compotes beati sunt. et de Fin. 1.4. b. Homines compotes uirtutum. At. 138. a. Non sum, mihi crede mentis compos, tantum mihi decoris admisisse uideo. I. A. 178. b. Tu mentis es compos? In Pisonem. 89. b. Qui suae mentis compos non est. de Oratore 102. b. Quarum rerum qui es sent animo et scientia compotes, eos imperatores dicerē. Or. 206. a. Illud quero, cuius qui sit compos, is sit eloquēs. pro Sest. 28. b. An ego in hac urbe esse possum his pulsus, qui me huius urbis compotem fecerunt? Compositē, dispositē. de Or. 89. a. Oratoris est, compositē, ornatē, copiose eloqui. Or. 220. b. Compositē et aptē dicere. (Sine uerborum modo et ordine dicere.) Compositio, confectio, quasi structura, coagmentatio, compages, constructio, subtrahis, concordia, dispositio, ordo, descriptio. de Leg. 181. a. Totāq; huius iuris compositio pontificalis magnam religionem declarat. de N. 55. b. Compositioes unguentorū, et ciborum conditio nes, et c. et 11. b. Compositio membrorum, conformatio lineamentorum. Off. 20. a. Apta compositio membrorū. de Or. 113. b. Compositio uerborum. de Op. 243. a. Verbo

rum quasi structura. de Fin. 101. b. Verū admirabilis compositio discipline Stoicæ, incredibilisq; rerum traxit or do. Tusc. 156. b. Sonorum uaria compositio harmonias ef ficat plures. Off. 29. a. Ordo est compositio rerum aptis et accommodatis locis. Or. 214. b. Compositio, quae tota fer uit grauitati uocum, et suauitati. Or. 101. b. Verbis ad aptam compositionem et concordentiam uti. I. A. 165. a. Pa cis, concordiae, compositionis autor esse non desisti. At. 139. b. Spes compositionis me secessit, qua facta uolebam, et c. et 141. b. Compositionis stem non desperatissimam esse puto. et 150. a. De compositione aliquid me confice re spero. Ep. 22. a. Quid tu me hoc tibi mandasse existi mas, ut mihi gladiatorum compositiones et quadamonia di lata mitteres? Compositiones gladiatorum, cōmisionem intelligit, cum ipsi ad pugnam committuntur, et exhiben tur. de Leg. 186. b. Magistratum compositio. de Sen. 77. a. Ex magistratum compositione, quod cuiusq; resp. ge nus sit intelligi. et ibi paulo infra. Sic de magistratibus di sputes, quibus de causis maxime placeat ipsa descriptio. de Sen. 77. a. Confectio libri: id est, compositio. Compositor, oris. Or. 202. b. Perfectum oratorē hoc uno excellere: id est, oratione. cetera in eo latere, indicat nomen ipsum. non enim inuentor, aut compositor, aut actor, haec complexus est omnia, sed et graecè ab eloquen do rhetor, et latine eloquens dicitur est. Compositus, a. um. ornatus, conflatus, concretus, con glutinatus, factus, ex cōpositione factus. Or. 217. a. Compositae orationis insidias, fidem auditoris attentare. de Or. 89. a. Composita oratio et ornata, et artificio quodam et expolitione distincta. Ad Her. 27. b. Oratio puris et electis uerbis composita. de Leg. 163. b. Haec rationes satis scite uobis instructae et compositae uidentur. pro Sest. 12. a. Quem certi homines compositi mouerunt, ut a me ca ueret. de Or. 157. a. Verba ex coniunctione facta: id est, composita. de D. 123. b. Ad rem pertinet, quo modo celo affecto compositisq; sideribus quoq; animal oriatur. de Fin. 101. b. Quid enim aut in natura, qua nihil est aptius, nihil descriptius, aut in operibus manu factis tam compo situm tanq; compactum et coagmentatū inueniri potest? pro Cl. 32. b. Homo, qui esset totus ex fraude et mendacio factus. Ad Her. 38. b. Equus natura bene compositus. de N. 65. b. Corpus concretū ex elementis: id est, compositū. Compositior, id est, quietior et tranquillior. I. V. 72. a. Nemo unquam parator, uigilantior, compositior, in iudicium uenit. Compositio, onis. de Sen. 86. b. Graeci conuuium tum compositationem, tum concaenationem uocant. Compotor, oris. combibo. I. P. 93. b. Nisi forte ut cum P. Clodio, hoc est, compotoribus suis coenet. et I. A. 168. b. Compransor, oris, qui simul prandet. I. A. 179. b. Agrum hunc tu compransoribus et collisoribus diuidebas. Comprehendo, dis. capio, deprehendo, complector, contineo, concludo, cōprehensum contineo, deuincio, per cipio, intelligo, concipio. pro Cel. 51. a. Erant enim illi po siti, ut comprehenderent Licinū, ut manifestō Licinius te neretur. I. C. 105. a. Quod tam capitalē hostem non com prehenderim potius quā emisserim. Or. 206. a. Tenemus igitur Erute quem querimus, sed animo: nā manus si com prehendissem, ne ipse quidē persuasisset ut se dimitterē. I. C. 114. a. Belli duces captos tam et comprehensos tenetis. de N. 19. b. Quid opus est manibus si nihil comprehendā tur. de Or. 124. a. Et tu cū gladio cruento cōprehensus es. Q. Fr. 302. b. Is hominē comprehendit, et in custodia Ephe si trā

si tradidit. pro Cel. 50. b. Ut serui profugerēt, hominemq; comprehenderent. Ep. 92. a. Curtius conserferat cum Hispani nis quibusdam Pompeiū comprehendere, ad Caesaremq; deducere. pro Mil. 11. b. Cuius adulterū in puluinaribus sanctissimis nobilissima femina comprehenderunt. pro Fl. 160. b. Aliquid manifestē comprehensum. pro Cel. 50. b. Ut ueniret cum a Licinio traderetur manifestō cōpre hendi posset. pro Cor. 55. a. Ut facinus ipsum manifestō comprehenderetur. pro Cl. 27. a. Comprehendere aliquam rem indicio alicuius. pro Cecin. 300. a. Nulla res est, quae aut comprehendi satis, aut caueri, aut excipi possit. de D. 88. a. Qui CCCCLXXX. millia annorū momētis cōprehē sa continēt. Of. 65. a. Sed huiusmodi reticētia iure ciuili oīs cōprehendi nō possunt: quae aut possūt, diligētē tenē tur. de Fin. 68. b. In alio uerō libro breuiter comprehen sis grauisimis sententijs quasi oracula edidisse sapientia dicitur. pro Q. R. 47. a. In hanc formulam omnia iudicia conclusa et comprehensa sunt. et 52. b. Ex pactioe uerborum, quibus iusturandum comprehenditur. At. 192. b. Cato uerbis luculentioribus et pluribus rem comprehē derat. de Cl. 167. b. Natura ipsa circumscriptione quadā uerborum comprehendit, concluditq; sententiam. de Or. 87. b. Ac ne plura confectet, cōprehendam breui. si enim statuo, et c. de Cl. 194. b. Proprijs uerbis solute et facile comprehendere sententiam. pro Cel. 40. a. Comprehen dere multos amicitia, ueri obsequio. Ep. 210. a. Vehemen ter mihi gratum feceris, si hunc adolescentem humanitate tua comprehenderis. pro Plan. 268. b. Is omnibus officijs per se et per patrem totam Aritatem praefecturam com prehendit: id est, deuincit. de Cl. 166. b. Eisq; nosmetipsi ad rerum naturalium memoriā comprehendendam impulsu simus. de Or. 86. a. Est enim scientia cōprehendenda re rum plurimarum. Tusc. 251. b. Sed quoniam mane eundē est, his quinq; diuerum disputationes memoria cōprehē danus. de N. 72. b. Hoc non modō cōprehendere animo, sed ne suspicione quidē possū attingere. de Or. 121. a. Omnia quae sunt in rerum natura celeriter animo cōprehē dere. pro Cl. 18. b. Si quam opinionem mentibus uestris comprehendistis. de N. 63. b. Eo minus, quod tu uis, pos sum mente comprehendere. Or. 198. b. Habere aliquam aq; formam comprehensam animo. pro Fl. 160. a. Sed tamen uestrum est iudices, omnia quae in hūc dici possunt, etiam si a me minus dicuntur, uestris animis et cogitatione com prehendere. pro Cor. 55. a. Qui omnes animo uirtutes penitus cōprehendisset. de N. 26. b. Habere aliquid cogni tum cōprehensumq; animo. et 63. b. Id quod tu uis, non possunt mente cōprehendere. et 23. b. Comprehende igitur animo, et propone ante oculos Deū, et c. de Fin. 65. a. Mihi uideo habere bene cognitam uoluptatē, et satis firmē conceptā animo atq; comprehensam. de Or. 97. b. Comprehendere aliquid memoria. Ep. 94. a. Quae a sapien tissimis uiris tradita memoria et scientia comprehendit si. de Pet. 209. a. Postea totam Italiam sac ut in animolac memoria tibi distributam cōprehensamq; habeas. de Or. 94. a. Res penitus perfecta planeq; cognita, atq; ab opi nionis arbitrio seuncta, scientiaq; comprehensa. Ac. 7. a. Quid quisquam meminit, quod non animo cōprehendit ac tenet? et c. Ex quo efficitur nihil posse cōprehendi, et ibi. Nihil posse comprehendit, ut plane confidat id per ceptum cognitūq; esse. et 7. a. Virtutū cognitio confir mat, percipi et cōprehendit multa posse. et ibi. Non enim fortuitō hunc artifice dicemus, esse illum negabimus: sed cū alterū percepta et cōprehensa tenere uidemus, alterū

nō itē. et 6. b. Animo itā tenemus haec cōprehensa, nō sensibus. de Fi. 130. b. Hoc cōprehenditur suis cuiq; sensib. de Leg. 161. a. Nam et sensibus eadē omnia comprehenduntur. et 172. b. Quae uix summa animi ratione cōprehēdas. de Vn. 19. 5. b. Quod intelligētia et ratione cōprehēditur. Comprehenfibilis, le. Acad. 4.6. b. Visum comprehen sibile. Graecè, κατὰ λόγον. Comprehenfio, onis. complexio. I. A. 164. a. Compre henfio fontū mea, animaduersio senatus fuit. de N. 20. a. Ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, sessio, comprehen sio. de Fin. 131. a. Ut iam liceat unā omnia complexi, et dicere omnē naturā esse conseruatricē sui. de Cl. 177. a. Verba eligere, collocare, et comprehensione deuincire. et 179. a. Comprehenfio et ambitus ille uerborū (si sic perio dum appellari placeat) de Cl. 167. b. Spiritu quasi necessita te aliqua uerborum comprehensione firmatur. et 173. a. Or. 210. b. Comprehenfio numerosē et aptē cadens. Acad. 25. b. Ex uno Epicuri capite comprehensione et perceptio tollitur. et 9. a. Mens hominis amplectitur maxime cog nitionē et κατὰ λόγον, quam, ut dixi, uerbum ē uerba exprimentes, comprehensionem dicemus. et 36. b. de Fi. 100. b. Cognitiones comprehensionesq; rerum, ē quibus efficiuntur artes, ad petitiones mouent. Cōpresfio, onis. de Cl. 167. a. Crebri sententijs, cōpresfio ne rerū breues, et ob eā ipsam causam interdū subobscuri. Cōpresfius, a. um. pro Dom. 225. b. Omnis improbo rum uis diu collecta et inueterata cōpresfio odio atq; ta cito iam erumpebat in actū. et 216. a. Quasi ego frumen tum aliquod cōpresfium tenerē. de D. 93. b. Duabus ani mi temerarijs partibus cōpresfius. Cōpresfius, aduer. de Fin. 68. a. Quod latius loque rentur rhetores: dialectici autem cōpresfius. Comprimis, in primis. pro Q. 4. a. L. Albius uir bonus et comprimis honestus. Cōprimo, mis. reprimō, stringo, constringo, retardo, fedo, frango, restinguo. de N. 50. b. Tum admonita a Squil la Pinna morsu cōprimit conchas. et 65. b. Humor facile cōprimit colliditq; potest. Acad. 36. b. Zeno cū paulū digim tos constrinxerat, assensus huiusmodi, tum cū plane con prefferat, pugnumq; fecerat, cōprehensionē illam esse dicebat. Or. 207. a. Nā cum cōpresferat digitos pugnumq; fecerat, dialecticā atebat eiusmodi esse. At. 82. a. Graeci et cives Rom. qui frumentū cōpresferant, magnum numerū pollicētur. At. 44. b. Orationē illā ita cōpresferā, ut nunq; emanaturā putarē. de Ar. 256. b. Itā ista serpens cōpresfā atq; illū morietur. I. V. 29. a. Ut ferocitatē istam tuam comprimere, audaciam frangere, loquacitatem retardare rem. pro Cel. 53. b. Voluptates cum incluse diutius et pri ma atate compresse et constrictae fuerunt, subitō se non nunquam profundunt atq; eiciuntur uniuerse. I. P. 92. a. Meditare quibus uerbis incensam illius cupiditatem com primas atq; restinguas. Q. Fr. 291. a. Paulo cupidiorē pu blicanum comprimere. At. 157. a. Multa eius magna delē ta cōpresfī. I. A. 226. b. Nisi Caesar furentis hominis conatum et audaciam compresfisset. et Ep. 24. 5. b. pro Mur. 129. a. Qui dicendo comprimat tribunitios furores. I. C. 99. b. Comprēsti tuos nefarios conatus amicorum praesi dio. et Off. 45. b. Top. 228. b. Comprimere exultantē leu titiam. de N. 56. a. Haec deductus perterritos a timore, hac gestientes comprimimus: id est, eloquentia. de D. 93. b. Duabus animi temerarijs partibus compresfius. pro Do mo. 241. b. Ne audacia quidem locus ad timorem com primendum fuit. pro Deiot. 150. a. Comprimere plausum.

327 **CO**
 Comprobo, as. approbo, laudo, collaudo. pro Pom.
 17. a. Sententia tuam laudo, vehementissimeq; cōprobo.
 Ep. 2. 4. 5. b. Si tu honorē meum sententia tua cōprobaris.
 At. 1. 5. 4. b. Ita letor, ut me quasi patris eius iudicio cōpro-
 bari putē. 2. 6. 2. b. Tota potestas eius rei tua est, ut quae
 consules decreverūt, etc. non dicā comprobēs, sed studio-
 se libenterq; cōprobes. de In. 5. 2. b. Iudicātū est res, assen-
 sione aut autoritate, aut iudicio alicuius aut aliquorū cō-
 probata. Or. 2. 18. a. Patris dicitū sapiens filij temeritas cō-
 probavit. de Fin. 5. 2. b. Neq; uerō hoc oratione solum, sed
 multo magis uita et factis et moribus cōprobavit. I. V.
 13. 2. b. Rē aliquā testimonio alicuius cōprobari. pro Cor.
 6. 5. a. Cū Gaditanus iussa nostra sententia sua cōprobat.
 Antequā. 1. 9. 2. b. Illic animi uolūtas propēsa cōprobatur,
 hic memoria collaudatur. pro Do. 2. 1. 6. a. Dij immortales
 numine suo reditū meum comprobauerunt. pro Cecin.
 2. 9. 8. b. Has comproba tabulas. pro Cel. 5. 0. a. Percele-
 vi interitu serui aūt esse ab hoc comprobātū uenenium.
 Compromissum, si facultas ad litigantibus arbitro da-
 20
 tā, arbitrum proferendi, et iudicandi. I. V. 12. 2. a. Quod
 iudiciū secundum Heraclitū de compromissis factum erat.
 et ibi. Pōnis compromissisq; interpositis. Ep. 2. 0. 1. b. Sed
 a magistris cum contēderē de proferendo die, probauerunt
 mihi sese, quo minus id facerent, et compromisso et
 iureiurando impediri. pro Q. R. 4. 6. b. Quero abs te
 quid ita de hac pecunia, de tuarum tabularum fide com-
 promissum feceris, arbitrum sumpseris, quanto equius
 et melius sit dari repromittiq; si peteres?
 Compromitto, tis. compromissum facio. Q. Fr. 3. 1. 6. b.
 Tribunitij candidati compromiserunt HS CCC in sin- 30
 gulas, apud Catonem depositis petere eius arbitratu.
 Comptus, a. um. ornatus, compositus. I. P. 8. 4. b. Erant
 illi compti capilli et madentes cūcinnorum sūmbriae. de
 Sen. 8. 2. b. Compta oratio et mitis.
 Compunctus, a. um. natus, iniustus, quod seruus fie-
 ri consuevit. Offic. 3. 7. b. Barbarum et eum quidem (ut
 scriptum est) compunctum notis threijcijs, districto gla-
 dio iubebat anteire.
 Compungo, gis. de Or. 1. 2. 3. a. Dialectici ad extremum
 ipsi se compungunt suis acuminibus.
 Computo, as. subduco, calculos subduco, rationes con-
 fero. I. A. 1. 7. 8. a. Compellat hostitē praesens, cōputarat,
 pecuniam imperarat. de Am. 1. 0. 7. a. Hoc quidem est ni-
 mis exigue et exilliter ad calculos reuocare amicitiam, ut
 par sit ratio datorum et acceptorum. ad calculos: id est,
 ad rationes conferendas.
 Conatus, tus. uis. impetus. de N. 5. 0. a. Appetitus, quo
 belluae conatum habent ad naturales pastus capeendas.
 I. A. 1. 2. 9. b. Apuleius princeps fuit ad conatū exercitus
 comparandi. Ep. 6. 0. b. Qui omnem sui tribunatus cona- 50
 tum in meam perniciem parat. I. C. 1. 1. 0. a. Is omnes mo-
 tus conatusq; Catilinae prohibebit. et ibi. Si cuius inceptū
 ullum conatum ue contra remp. deprehendo. et 9. 9. b.
 Compresi tuos nefarios conatus praesidio amicorū. pro
 Syl. 1. 8. 1. b. Non hominum ille impetus et conatus fuit, sed
 belluarū. Or. 2. 0. 0. a. Hac ego religione nō sum ab hoc co-
 natu repulsus. I. C. 1. 0. 7. a. Catilina de spe conatusq; depul-
 sus. etc. Anteq. 1. 9. 4. a. Conatibus malorū obuiare. de Ar.
 2. 4. 5. b. Si impetū in me facere conabitur, resistā, et eius co-
 natum resutabo. Of. 2. 2. b. Pater eius, ille qui Tyberij Graec-
 chi perditos conatus uindicauit. Or. 2. 0. 6. a. Alicuius res,
 si nō perfectio, at conatus tamen et adumbratio. pro Q.
 8. a. Magno conatu studioq; agere aliquid.

Concalescio, cis. et concalesco apud Non. ex Cic.
 ad Pansam. de Or. 1. 3. a. Et ait idem cum brachium conca-
 lescebat, tum se solere pugnare.
 Concalesco, fis. Tusc. 1. 5. 7. a. Quā tamen Democritus
 concalescētam et spirabilem, id est, animalem esse uoluit.
 Concalesco, scis. Tusc. 1. 5. 7. a. Corpora nostra terrene
 principiorū genere cōfecta ardore animi concalescūt. At-
 6. 3. a. Locus ille animi nostri stomachus ubi hebetabat
 olim concaluit, ut digerat multa cruda facilius. et At. 6. 5.
 Concalesco, scis. seu potius concalesco. de N. 6. 4. b. Cal-
 lidos uoco, quorum tanquā manus opere, sic animus uisū
 concalluit. L. Calleo.
 Concauus, a. um. cauius, uacuius. de N. 4. 5. b. Spelunca-
 rum concaui altitudines. de Fat. 1. 4. 2. a. Socrates iugula
 concaua non habebat.
 Concedo, dis. permitto, do, tribuo, cōdono, offero, re-
 mitto, nō nego, ueniā do, licentiā uel potestātē permitto,
 potestātē do, licentiā aliquid do, potestātē defero, potesta-
 tem largior, potestātē facio, libertatē do, libertatē conce-
 do, per me licet, cauiā nihil dico quin succūbo, ab eo, cedo,
 assentior, ignosco. pro Cl. 5. 3. b. Multi sepe in iudicando li-
 berit peccata parentū misericordiae concesserunt, uos ne
 huius uitā matris crudelitati cōdonetis, rogamus. Ep. 5. 6.
 a. Ab Atheniensibus locū sepulturae intra urbē, ut darent,
 impetrare nō potui, quod religione se impediri dicerent,
 neq; tamē id antea cuiquā cōcesserant. de Pro. 7. 8. a. Ego
 dolore et inimicitias meas reip. concessi. pro Arch. 1. 8. 6.
 a. Si mihi hoc a uobis tribui cōcediq; sentī. pro Mur. 1. 3. 5.
 b. Concessit senatus postulationi tuae. pro Plan. 2. 6. 6. a.
 Quae fuit olim praconi in ridendo, nunc equiti Romano
 in plorādo nō est cōcessa libertas. I. V. 8. 2. b. Vos quāso da-
 te hoc et cōcedite pudori meo. de Or. 1. 2. 7. a. et pro Plan.
 2. 7. 5. b. Tibi remitto atq; cōcedo, ut Cn. Plac. defendas. pro
 Arch. 1. 8. 8. a. Quāntū ceteris ad res suas obeundis cōcedi-
 tur temporis, et ad ipsam requiē animi. de Or. 1. 1. 1. a. Ca-
 tullus, cui Graeci ipsi solent suae linguae subtilitātē eleganti-
 amq; concedere. pro Cecin. 3. 0. 5. a. Is ius suū deseruit, nec
 quicquam illius audacie petulantiaq; concessit. Off. 4. 6.
 b. Multa multis de iure suo concedere. pro S. R. 3. 8. a. Is il-
 40
 le scipulus magistro tantulū de arte nō cōcedit. pro Q. 1. 7.
 b. Artes, quibus tu magnus es, tibi concedo. Ep. 3. a. Consi-
 les neq; cōcedebant, neq; ualde repugnabant. de Am. Con-
 cedere amicis quicquid petant, et impetrare ab eis quic-
 quid uelimus. Off. 4. 6. b. Multa multis de suo iure conce-
 dere. de In. 8. 4. a. Quae in re uel cōcedere alteri, uel ad cō-
 ditionē, alterius descendere oportebit. pro Fl. 1. 5. 4. a. Leui-
 tas totius Asiae, de qua nos et libenter et facile concedi-
 mus. I. V. 1. 3. 0. b. Ut uix Apronio illi de familiaritate con-
 cedere uideatur. Tusc. 2. 2. 3. a. Ut magnitudinē medicinae do-
 loris magnitudo concederet. At. 2. 0. 2. b. Et si de cupiditate
 nemini concedam. et 2. 3. 4. a. Non concedo tibi in despera-
 tione. pro S. R. 1. 9. a. Neq; temerē dicto concedi oportet:
 id est, ignofci. Ep. Nemini concedo, qui maiorē ex reipub.
 perniciē molestiam traxerit. Ep. 1. 1. 4. b. Nemini concedo,
 qui tibi uetustate necessitudinis potior possit esse. de Or.
 8. 9. b. Quibus ego, ut de his rebus omnibus differant, cum
 cōcessero, illud tamen oratori tribuā et dabo, ut explicet,
 et et ibi. a. Nā si quis hunc statuet esse oratorē, qui, etc.
 tamen huic ipsi multa tribuat et concedat necesse est. I. C.
 1. 0. 0. b. Ut opinor ab eorum oculis aliquō concederes: id
 est, abires. de D. 1. 1. 7. b. Vnde fulmen uenerit, quō concessa
 ferit: id est, abierit. de N. 1. 9. a. Beatos esse deos sumpsi-
 concedimus: beatum autem sine uirtute neminē esse pos-
 se, id

se, id quodq; damus, et libenter quidē, uirtutē autē sine ra-
 tione conflare non posse, cōueniat id quodq; necesse est: ad
 iungis, nec rationē esse nisi in hominis figurā, quē tibi hoc
 daturū putas: pro Fl. 1. 4. 8. a. Tribuo illis literas, do multa
 rū artium disciplinā, non adimo sermonis lepore, ingenio-
 rum acumen, et si qua alia sibi sumunt, non repugno. de
 N. 6. 0. a. Non magno opere pugno de hac re: id est, conce-
 do. pro Cel. 4. 3. a. Datur enim concessu omnium huic ali-
 quis ludus etati. pro Syl. 1. 7. 5. b. Permitto aliquid iracun-
 diae tuae, do adolescentiae, cedo amicitiae, tribuo parenti.
 Concebro, as. frequēto, excolo. Q. de Pet. 2. 1. 1. b. Con-
 uenia quae facile abs te et amicis tuis concebrantur et
 passim et tribuim. de In. 4. 2. b. Quare mihi uidentur pro-
 stea cetera studia recta atq; honesta per ocium concele-
 brata ab optimis enigijsse: hoc uerō, etc.
 Concessus, tus. harmonia quasi consensus. de Fin. 1. 2. 3.
 a. Vi in fidibus plurimis si nulla earum ita contenta nume-
 ris sit, ut concentū seruare possit, omnes aequē incontēta.
 de Leg. 3. 6. 0. a. Concessus auium. Off. 2. 9. b. Maior et me-
 lior actionum quā sonorum concentus est. de Som. 1. 2. 8.
 b. Hic est, inquit, ille sonus, qui interuallis coniunctus im-
 paribus, sed tamen pro rata portione, distinctis impulsu
 et motu ipsorum orbium efficitur, qui acuta cum graui-
 bus temperans aequabiliter concentus efficit. de D. 1. 15. a.
 Cognatio naturae et quasi concentus consensusq; quam
 Graeci συμπεσασιν uocant. de Or. 1. 4. 4. a. Omnium do-
 ctrinarum quasi consensus, concentusq; de N. 4. 9. b. Stela-
 larum concentus ex dissimilibus motibus.
 Conceptio, onis. conceptus, formula. de D. 1. 18. b. Con-
 ceptio uile contra naturā fortasse, sed partus propēne- 30
 cessarius. de In. 7. 9. a. Ibi enim omnis conceptio priuato-
 rum iudiciorum constituitur.
 Conceptus, a. um. meditatus. pro Cl. 4. 5. b. Africanus
 cum esset censor, et in equitum censu, C. Licinius sacer-
 dos prodidisset, clara uoce dixit se scire, illum uerbis conce-
 ptis petierat: id est, distatit.
 Conceptus, tus. conceptio. de D. 9. 9. a. Quaedam etiam
 orbentur ex hominum conceptu et fatu. de Vn. 2. 0. 1. b.
 Oceanum Salaciae q; celi fatu terrae q; conceptu genera-
 tos editosq; memorant.
 Concerno, nis. cerno, uideo. Q. de Pet. 3. 0. 7. b. Quod
 si satis grati homines essent, illa omnia parata esse debe-
 bant, sicut quid parata esse, et cerno. aliis. Confido.
 Concerpo, pis. conscindo, lacero. At. 1. 6. 6. a. Tu tamē
 eas epistolas, quibus asperius de eo scripsi, aliquando con-
 cerpito, ego itē tuas. Ep. 1. 1. 6. a. Quod tibi scripsi Curionē
 fringere, iam calet, nam seruentissimē concepitur.
 Concertatio, onis. certamen, contentio. de Or. 1. 0. 1. a.
 Infinitae concertationumq; plene disputationes. et 1. 1. 4.
 b. Ieiuna concertatio uerborū. et Tusc. 1. 8. 1. b. Verborum
 concertatio. et de Fin. 5. 4. b. Concertationes in disputan-
 do pertinaces. de D. 9. 3. b. Carneades cōcertationis studio
 modō ait hoc, modō illud.
 Concertatorius, a. um. contentiosus, uehemens. de Cl.
 1. 9. 1. b. Thucydides hoc forense concertatorium iudiciale
 non tractauit genus.
 Concertatus, ta. Part. 2. 3. 8.
 Concerto, as. pro Pomp. 9. a. Qui sepius cum hoste
 cōstitit, quā quicquā cum inimico cōcertauit. Antequā.
 2. 4. 9. b. Nunc si lingua est concertandū, innocentiae uirtu-
 te fretus spero. At. 4. 4. b. Nunquā accidit, ut cum eo uer-
 bo uno concertarim. de N. 6. 7. b. Hercules, quem concer-
 tasse cum Apolline de tripode accepimus.

Concessus, a. um. certus. (Dubius, controuersus. de
 D. 1. 0. 3. a. Vides ne ut ad rem dubiam, concessis rebus per-
 uenerit: hoc uos dialectici non facitis, nec solum ea non
 sumitis ad concludendum, quae ab omnibus conceduntur,
 sed ea sumitis, quibus cōcessis, nihilo magis efficiatis quod
 uelitis. et ibi. Quae dubia sunt, ea sumere ipsos pro cetera
 tis atq; concessis.
 Cōcessus, sus. permissus, permissio, potestas. pro Cel.
 4. 3. a. Datur enim omnium cōcessu huic aliquis ludus etati.
 et Ep. 13. 6. a. de Leg. 1. 7. 1. b. Silatores leges aliquas
 concessu suo sanxerunt. Ep. 5. 2. a. Magna deliberatio est,
 quae ratio sit in eunda nobis nō agendi aliquid, sed illius
 concessu et beneficio quiescendi. de Vn. 2. 0. 4. a. Philoso-
 phia data est nobis deorū concessu et munere. de Cl. 1. 7. 2.
 a. Sed etiam ipsorum inter ipsos concessu ita tributū est.
 Concha, chae. genus pisces testa cōtectum. de Or. 1. 1. 0.
 b. Sed tamē ita solet narrare Scenola, conchas eos et um-
 bilicos ad Caietam et ad Lucrinū legere consueisse. de N.
 5. 0. b. Pinna duabus grandibus patula conchis. et ibi. Ad
 20
 monita a squilla pinna morsu, comprimunt conchas et 5. 1.
 a. Plataea conchis se complens, easq; euomens.
 Conchylia, a. um. murice tinctus. I. A. 1. 7. 3. a. Con-
 chylia perispermata.
 Conchylum, lij. murex, concha genus, purpura. I. P.
 9. 4. b. Mensa extructa nō conchylis aut piscibus, sed mul-
 ta carne, etc. de D. 1. 15. a. Ostreis et conchylis omnibus
 contingit, ut cum luna crescant pariter, pariterq; decre-
 scant. Ipse dabat purpuram, amici opera. et ibi. Nihil
 nisi conchylia.
 Concido, dis. concidi. cedo, ruo. pro Pom. 7. b. Ruere
 illa non possunt, ut haec non eodem labefacta motu con-
 cidant. Cum ego unā cum rep. consulari ictu concidisse m.
 de D. 9. 6. b. Equus sine causa repente concidit. Or. 2. 1. 0. a.
 Cum meae forenses artes et actiones publicae concidissent.
 Antequam. 1. 9. 2. b. Ne omnes concideretis, ardoreq; flamae
 meae conflagraretis. de Som. 1. 3. 1. a. Vel concidat omne coe-
 lum, omnisq; natura consistat. At. 1. 2. a. Senatus authori-
 tas concidit. et ibi. Ne patres conscripti una plaga acce-
 pta conciderent, ne deficerent. At. 1. 1. 7. a. Pompeius ma-
 40
 las causas semper obtinuit, in optima concidit. et 1. 6. 0.
 b. et 4. 3. b. Quis unquam ex tam amplo statu concidit?
 de Or. 1. 4. 1. a. Hoc interim spacio conclauē illud ubi epula
 batur scopas concidit, eaq; ruina ipse oppressus cum suis
 interiit. Acad. 3. 6. b. Artificia concidere dicebas. I. V.
 2. 0. 2. b. Iuua me, haec praecleara nomina artificum Verris
 estimatione sic concidisse. de D. 1. 3. a. Contrahi animum
 et quasi labi atq; concidere, et ipsum esse dormire. pro
 Dom. 2. 4. 0. b. Et mens debilitata metu concidit. pro Pom.
 7. a. Scimus Romae solutione impedita fidem concidisse.
 de Cl. 1. 6. 8. a. Themistocles ueneno epoto mortuus con-
 cidit. Item. Concidere animo. Tusc. 1. 6. 7. b. Lucius Bru-
 tus in prelio concidit. Ad Heren. 2. 6. b. Urbs conflagra-
 ta concidit.
 Concido, dis. cedo. pro Flacco 1. 6. 1. a. Membra u-
 xoris sustibus debilitauit, manus contudit, digitos confre-
 git, neruos concidit. In Verrem. 1. 0. 1. a. Concidere alia
 quem uirgis. In Verrem. 1. 3. 2. b. Cede, concide. de Orat.
 1. 4. 3. a. Cum omnem autoritatem Senatus in conspectu
 60
 populi Romani concideres. I. A. 2. 0. 0. a. Vos crederis ue-
 stris Antonium concidistis. et 2. 4. 1. b. Antonius non
 dum erat uestris tam grauis, tamq; multis iudicijs ig-
 nominisq; confusus. Q. Fr. 3. 0. 9. b. Vatinius arbitratu
 nostro concidimus. Acad. 1. 1. b. Haec quem uniuersa concidit

dunt etiam minutius. de N. 20. a. Concideret aliquem totis uoluntatibus. Or. 220. a. Concideret et delumbare sententias. Or. 219. b. Infringere et concideret numeros. de Pro. 71. a. Post concisa sunt optime cohortes. At. 7. 6. b. Sed tamen equites nostros concisos à Barbaris nunciabant. Ep. 165. b. et 166. a. Panse exercitus concisos est. At. 250. a. Agripetas Buthroti concisos audio.

Conciliatio, onis. cōmunitio, cōmunitas. Off. 30. a. Communem totius generis hominum conciliationem et consociationem colere, iueri, seruare debemus. Acad. 33. a. Honestum autem quod ducatur à conciliatione naturæ Zeno statuit finem esse bonorum. de N. 4. 1. b. Deos inter se quasi ciuili conciliatione et societate esse coniunctos. de Or. 128. b. Quæ permotionis causa uehementer, uel conciliatiois causa leniter aguntur, id est, beneuolentia, fauoris. pro Clu. 35. a. Pecuniam Staleno dedit Oppianicus ad conciliationem gratiæ.

Conciliatricula, lae. pro Sest. 7. a. Alter erat nobilitate ipsa blanda conciliatricula commendatus.

Conciliatrix, cis. de N. 16. b. Natura blanda conciliatrix, et quasi sui lena. de Am. 103. a. Virtutis opinio est conciliatrix amicitia. de L. 16. 1. b. Oratio, quæ conciliatrix est humane maxime societatis.

Conciliatus, a, um. At. 229. b. Pueri quoque hoc à me dabis, ut animum eius conciliatum reddas.

Concilio, as. coniungo, adiungo, iungo, beneuolum facio uel reddo, amicum facio uel reddo, reconcilio, allicio, reficio, contraho, deuincio, beneuolentiam coniungo, charitatem inter aliquos iungo, cum aliquo consuetudinem et amicitiam iungo, aliquem ad amicitiam adiungo, amicitiam cum aliquo constituo, studia hominum complecti tenereque, adiungere atque iutare aliquem ad amicitiam. de Fin. 95. a. Simulque natum sit animal ipsum sibi conciliari et commendari ad se conseruandum. de Ar. 257. b. Parentibus et patriæ nos primum natura conciliat. Off. 11. a. Oratio conciliat inter se homines coniungitque naturali quadam societate. pro S. R. 28. b. Peras inter se partus atque educatio et natura ipsa conciliat. Acad. 33. a. Prui rebus iis, quas primas homini natura conciliat. pro Pomp. 27. b. Nec Pompeij gratiam mihi per hanc causam conciliari pu-

to. pro Clu. 19. a. Si quis deus uestram mihi beneuolentiam ad audiendum conciliari. pro Mur. 143. a. Magnitudo negocij conciliat gloriam. et ibi. Largitio æquitatis conciliat gratiam. Or. 212. b. Aut enim negligenda nobis fuit uoluntas audientium, aut ars eius conciliandæ reperienda. pro Arch. 189. a. Ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliat ab omnibus. Off. 36. a. Conciliare sibi animos hominum, et ad usus suos adiungere. de Fin. 59. b. Liberalitas, qua qui utuntur, beneuolentiam sibi conciliant et charitatem. pro Deiot. 151. a. Deiotarus, quo cum mihi amicitiam resp. conciliauit, hospitium uoluntas uisusque coniunxit. Ep. 160. b. et de In. 59. a. Conciliare pacem inter ciues. I. A. 242. b. Mea persona ad istam pacem conciliandam minime fuit deligenda. de Or. 127. a. Eumque, cui concilies hunc amorem, significes nihil ad utilitatem suam retulisse, et 127. b. Sentimus amorem conciliari, si id uelle uideare, quod sit utile ipsis, apud quos agas, defendere. et ibi. Nanque, hæc res amorem magis conciliat, illa uirtutis defensio charitatem. et 125. a. Ea quæ omnia ualde beneuolentiam conciliant. et 208. a. Ordini orationem, in quo conciliatur auditor, etc. et 96. b. Etiam illa cognoramus, initio conciliandos eorum esse animos qui audirent. de Or. 125. a. Multum ualeat ad uincen-

dam, animos iudicium conciliari quam maxime ad beneuolentiam erga oratorem. et 119. a. Ut conciliemus nobis eos, qui audiunt. et 127. a. Conciliare sibi beneuolentiam populi. et 277. a. Itaque nostra necessitudo debet conciliare te illi. Part. 234. b. Amplificatio, quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem. At. Conciliare sibi uoluntatem alicuius. Ep. 56. b. Careo omnibus amicis, quorum beneuolentiam nobis conciliat resp. et 41. a. Citius ueterem coniunctionem diremissim, quam nouam conciliaffem. et 63. b. Illud non dubito, quin si te mea summa erga te stitua parum mihi adiunxerunt, resp. nos inter nos conciliatura contineaturque sit. Off. 331. a. Cui nulla dignitas maiorum conciliaffet opem potentium. Part. 234. a. Amplificatio, est grauior quædam affirmatio, quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem. Ep. 197. b. Antonius legiones sibi conciliare pecunia cogitabat. I. V. 136. a. Offensionem et inuidiam pecuniæ conciliandæ causa suscipere. et 137. a. Vtrum cum iudices sibi de pecunia capta et conciliata, tantam pecuniam captam negligere potestis? et 137. b. Inuenta est ratio quare H. S. C. X. millia uno genere conciliauit.

Concilium, lij, consilium, conuenticulum, cœtus. de In. 68. a. Hunc pater suus concilium plebis habentem de templo deduxit. de Fin. 66. a. b. Quid necesse est tanquam meretricem in matronarum cœtum, sic uoluptatem in uirtutum conciliū adducere. et 81. a. Opiniones, quæ apud populum, quæ in omni cœtu concilioque proferrande sunt. de N. 5. b. Tum uelle uisidenter sanæ, etc. tanquam modum ex deorum concilio et ex Epicuri intermundiis descendit differt, audite, inquit, etc. de D. 90. b. In deorum concilium uocari. Sal. in Cic. 270. b. In concilio deorum suscipere. et ibi. In concilio deorum admitti. Tusc. 163. b. Uis deum quoddam iter est seclusum à concilio deorum. In Vat. 32. b. Conuocare concilium. Off. 59. b. Concilium pastorum. pro Dom. 228. a. Quoniam plebi quoque urbana mores, cōuenticula, et quasi concilia quædam esse uoluerunt. de Som. 127. b. Concilia cœtusque hominum iure sociati, quæ ciuitates appellantur. de Sen. 94. b. Cum in illud animorum conciliū cœtusque profisciscatur. de L. 176. a. Augures possunt concilia uel instituta dimittere, uel habita rescindere.

Concinnè, pulchre, facete. de Or. 116. a. Hæc quidem sunt concinnè distributa, sed non perite. de * 39. b. Concinnè ut multa Timæus, id est, facete. pro Q. 53. a. Hunc rogat blandè et concinnè.

Concinnitas, atis. cōpositio lenis, et numerosa concinnitudo, condecentia. Or. 204. a. Collocata uerba habent ornatum, si aliquid concinnitatis efficiunt. Or. 210. b. Forma ipsa concinnitasque uerborum conciliat orbem suum. et 204. b. Illa concinnitas, quæ uerborum collocacionem illuminat. de Cla. 168. a. Ut memoriam concinnitatis sue relinquere. et 191. b. et 195. b. Ornata sententiarum concinnitas.

Concinnitudo, nis. concinnitas. de In. 47. b. Exordium splendoris et festiuitatis et concinnitudinis minimum debet habere.

Concinno, as. adorno, infuco, pingo. Ep. 194. b. Ego tamen nactus in nauigatione nostra pusillum laxamenti, concinnaui tibi munusculum ex instituto meo.

Concinus, a, um. ornatus, numerosus, elegans, politus, facetus. Q. Fr. 318. a. Mihi erit curæ tectorum ut concinnum sit. de Cl. 195. b. Sententia non tam graues et seueræ, quam uenuste et concinnæ. Or. 202. b. Sophistæ concinnas magis sententias exquirunt quam probabiles.

les. de Cla. 190. a. Concinnæ acutæque sententiæ. I. P. 92. a. Homo ad persuadendum concinnus, perfectus, politus est schola. de Fin. 127. b. Aristo concinnus et elegans. de Or. 125. a. Concinnæ, distinctæ, ornatae, sibiluua oratio. ad Her. 31. a. Lepida et concinna exornatio. de Or. 162. a. Reditus ad rem aptus et concinnus. Or. 198. b. Alij in eadem ieiunitate concinniores: id est, facite, florentes etiam et leuiter ornati. I. P. 84. a. Hic autem nec tam concinnus heluuo, nec tam inuisicus lacebat, etc.

Concino, nis. simul cano, conuenio, quadro. pro Sest. 123. a. Hæc tum à me tanquam fata in ipse regenda concinebantur. Tusc. 171. a. Hæc cum prebiss et stilibilibus modis concinuntur, difficile est, etc. de N. 39. a. Omnes mundi partes inter se concinentes. de Fin. 144. a. Vides ne ut hæc concinant et hercule mirabilis est apud illos contextus rerum, respondent extrema primis, media utriusque, omnia omnibus.

Concio, onis. conuentus, uel multitudo hominum, conuocatio, consilium, concilium, scena, oratio. de N. 14. a. Libri Protogore in concione combusti. de Orat. 131. a. Quid aliud fuit in quo concio rediret, nisi illa uultus et uocis imitatio? pro Sest. 8. b. Consiul aduocet concionem, habet orationem talem, qualem, etc. I. V. 190. a. Aduocare concionem donandi causa. de Am. 118. b. Concio quæ ex imperitijs constat. de Fin. 80. b. et Or. 218. a. Clamorem concionis. At. 18. a. Ex hæc ego lege secunda concionis uoluntate omnia illa tollebam, quæ, etc. pro Fla. 149. a. Nullam maiores nostri uim concionis esse uoluerunt. pro Fla. 149. a. Quæ scisceret, aut quæ populus iuberet, semota concione iuberi uetarique uoluerunt. et ibi. Græcorum totæ resp. sedentis concionis temeritate administrantur. Ar. 254. b. Ista labes, ea facit conciones, ea miscet, ea turbat.

Concio, pro oratione ad populum. pro Sest. 24. a. P. Lentulus habuit concionem de me, ad quam populi Romani concursus est factus. I. P. 87. a. De mea salute P. Lentulus, Cn. Pompeij, cæterorumque principum celeberrimæ et gratissimæ conciones fuerunt. Ep. 60. b. Atque ille me abeuntem magistratum concionis habende potestate priuauit. et 134. a. et 133. b. Legi concionem tuam, nihil illa sapientius. Antequam. 193. b. In concione mea nihil ponam de rebus meis gestis. Ep. 174. a. Meaque ille uehementes conciones, tanquam thæmæxiæ esse uidentur. con. Rul. 66. a. Eam primam habent concionem, qua gratiam beneficij uestri cum suorum laude coniungant.

Concio, pro suggesto, et rostris. At. 54. b. Subito ille in concionem ascendit. et Post. 206. b. de Fin. 80. a. Quid enim mereri ueliam cum magistratum interis, et in concionem ascenderis, ut dicas, etc.

Conciuncula, lae. de Or. 89. a.

Concionalis, le. At. 13. a. Illa concionalis hiruudo era riji. et Q. Fr. 312. a. Clamor concionalis, id est, concionis.

Concionarius, a, um. Q. Fr. 208. b. Populus concionarius.

Cōcionator, oris. I. C. 120. a. Intellectu est, quid inter est inter leuitatē concionatorum, et animi uere popularē.

Concionor, aris. concionē habeo. At. 152. a. Cæsar pro stereo die in oppidū introiuit, concionatus est, inde Romam contendit. de Ar. 24. 5. a. De religionibus sacris concionatus est Clodius. Q. Fr. 311. b. Cato concionatus est, comitia haberi non stitutum. Ep. 163. b. Cum Lepidus concionaretur atque omnibus scriberet, se consentire cum Antonio. Tusc. 229. b. Idemque cum in communibus suggestis

consistere non auderet, concionari ex turri alta solebat. Tusc. 174. a. Quæ cum ita sint, magna tamen eloquentia est utendi, atque ita uelut superiore loco concionandum, ut homines, etc.

Concipio, pis. cum ad semen, et ad generandum proprie pertinet, significat, comprehendo, colligo, accipio, imbibo. de N. 31. a. Omnia, quæ terra concipiat semina, temperatione caloris oriri et auferere. In Arato. Nam quorum stirpes, tellus amplexa prehendit, hæc auges animæ, uitali flamine mulcet. de N. 42. a. Semen incidens in concipientem comprehendentemque naturam. de D. 122. b. Ita ne censes, ante coronam extitisse quam herbarum conceptum esse semen? et 118. b. Vtrum igitur cum conceptum multa, an cum peperit ostentum est? pro Cluent. 24. a. Ut id quod conceperat seruaret, ut saluum parere posset. et ibi. Ut unâ et illa, et quod erat ex fratre conceptum necaretur.

Concipere, ad alia translatum, pro apprehendere, et accipere; animo et spe magna suscipere, credere. pro Cl. 24. Hoc quod conceptum resp. periculum parturit, consilio discutiam. de D. 125. b. Imbecilli animi superstitio ista facile concipiunt. de Orat. 126. a. et 125. b. Mens parata ad comprehendendam uim oratoris, et ibi. Nulla materia nisi admoto igni, ignem concipere potest. de N. 78. b. Is non à deo immissum dolorem, sed conceptum à seipso continebat. et 54. a. Animæ pars redditur respirando, pars concipitur parte quadam quam uentriculum appellat. I. V. 75. a. Vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini turpitudinem atque infamiam delere potuistis. pro S. R. 29. a. Sanguis paternus, ex quo si qua macula concepta est, laui non potest. pro Syl. 179. b. Eror biennio ante conceptus erupit in meo consulatu. Off. 25. a. Ipsa senectus concipit dedecus. Antequam. 192. b. Si liberum conceptam dulcedinem animo inclusam contineatis. Postquam. 198. a. Odium in aliquem conceptum iam diu continere. de Ar. 257. a. Veruntamen nocturnis uigilijs iustitiam illud conceptum ac meditatam est. Tusc. 163. b. Qui in repub. uiolanda fraudes inexpliabilis conceperunt. I. C. 105. b. Concipere scelus. I. V. 78. a. Non iste manus in sese scelus concepit, cui sana spoliaret, etc. quam ijs, si qui istum, etc. sententia sua liberauerint. et 216. b. Magno scelere concepto. pro Syl. 170. a. Quod flagitium non cum Antonio conceperit de N. 14. b. Ita necesse fuit, aut hæc flagitia animo concipere, aut, etc. I. V. 250. b. Concipere furorem ex maleficio. de L. 190. b. Concipere uicium. I. V. 224. a. Concipere magnam cupiditatem auribus: id est, ex auditu. de Fin. 56. a. Voluptas animo concepta atque comprehensa de L. 168. a. Principio quasi adumbratas quasdam intelligentias animo ac mente concipimus. Tusc. qua. st. 113. b. Discordia, ira acerbius intimo odio et corde concepta. et 169. a. Cum iam in præcordijs conceptam mortem contineret. Offic. 73. b. Quod ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id obseruandum est.

Concipere, est formulam aliquam proponere, et exprimere. Off. 73. b. Quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis concipitur more nostro, id non facere perurium est. Q. Fr. 316. a. Concipere uadimonium. In Arat. Nam quorum stirpes tellus amplexa prehendit, hæc augens anima uitali flamine mulcet.

Concisio, nis. part. 231. b. Concisione uerborum.

Cōcisus, a, um. minutus, cæsus, breuis. de Or. 114. a. Philosophi angustis et cōcisissis disputationibus illigant. et 158. b.

QUANTUM

338 QUANTUM hoc ipsum inus, et concisum est. de Cla. 170. b. Distincte concisus. D. Or. 200. b. Trajasmachus mi- nutis numeris concisus. At. 250. a. Agripetas Buthroti con- cisos audio. pro Sest. 20. b. Aliquis concisus plurimis ul- neribus. de Cla. 170. b. Concise sententia et interdum no- satis aperte cum breuitate tum nimio acumine. Concitatio, onis, motus, commotio. Qu. Fr. 297. b. Ve- hementes animi concitationes. Tus. 237. b. Concitatio ani- mi, qua perturbationem uoco. de Cl. 169. b. Plebis concita- tione et seditione nunciata. de D. 87. b. Concitatione quadam animi aut soluto liberoque motu futura presenti- re. et 97. a. Atque etiam illa concitatio declarat uim in a- nimis esse diuinam. et 114. a. Concitatio declarat uim in animis esse diuinam. et 114. a. Concitatio mentis. Concitator, oris. pro Dom. 215. a. Seditionis stimula- tor et concitator tu fuisse. pro Dom. 215. b. Clodius con- citator tabernariorum. Concitatus, a, um, comotus. de Som. 129. a. Conuersio cœli concitator. pro Mur. 139. b. Ac te ipsum et animi quodam impetu concitatum, cui nature atque ingenij ela- tum iam usus flectet, dies leniet, etas mitigabit. Concito, as, comotus, perturbatio, stimulo, excito, cieo, inflammo. Acad. 36. a. Quod enim spectat illud, nisi ut o- pifices concitentur. Or. 208. b. Alterum quo perturbantur animi et concitantur. pro Mur. 139. a. Concitare se- ditionem ac discordiam. Ep. 18. b. Ut quam expectatione de- te concitasti, hanc sustinere ac tuere possis. pro Mil. 109. a. Cum totius Italie concursus, quem mea salus concitauerat, facti illius gloriam libens agnouisset. Ep. 166. a. Non modo nationes, sed etiam seruitia concitare. de D. 94. a. Cum a corpore abstractus animus diuino instinctu concita- tur. de Or. 102. a. Si quis esset satis concitatus cohorta- tione sua ad studium cognoscende ueritatis. de Cla. 193. b. Admirabili quodam ad philosophandū studio concitatus. I. C. 119. a. Noua quædam miseri et concitari mala. Ep. 244. b. Cum magni bellū in Cappadocia concitaretur. de Or. 126. a. Hominē irascit, dolere, omni animi motu concitari. et 104. b. Concitare misericordiam populi. et 130. b. Con- citare risum. Ep. 18. b. Concitare expectationem sui. I. V. 239. b. Concitare inuidiam in aliquem. de In. 60. b. Conci- tare grauem offensionem in aliquam rem. et iterum 61. a. Concitare magnum odium in aliquem hominem. Concitus, a, um, commotus. pro Cecin. 287. b. Defen- sor nimium litigiosus, concitus ad rixam. Conclamo, as. I. A. 205. b. Cum uos uniuersi una men- te et una uoce iterum a me conseruatam esse rempubli- cam conclamastis. Conclauis, uis, cubiculum, triclinium. I. V. 213. a. Singu- la conclauis, quæ iste et Romæ et in omnibus uillis habet, tricenos lectos optime stratos cum ceteris ornamentis con- uuij quærent. de D. 86. a. Conclauis illud, ubi erat man- surus, si ire perrexisset, proxima nocte corrui. de Orat. 141. a. Hoc interim spacio conclauis illud, ubi epulabatur Scopas, concidit. Qu. Fr. 320. b. Tectum quod super con- clauis non placuerat tibi esse multorum fastidiorum. pro Dom. 236. b. Porticus cum conclauibus pauimenta trea- centum pedum. Qu. Fr. 328. b. In primisq; inferior portu- cus et eius conclauis sunt recte. pro S. R. 29. a. Cum pa- ter cœnatus cubitum in idem conclauis cum duobus fra- tibus iisset. Concludo, dis, peroro, efficio, conficio, infero, comple- ctor, colligo. pro Sest. 26. a. Sed ut extremum habeat ali- quid oratio mea, concludam illud de optimatibus. de Or.

339 137. a. Deinde ut concludamus atq; ita peroremus, natu- ra ipsa prescribit. Or. 208. a. Post omnia perorationem inflammantem restingentem uel concludere. et ibi. Sin- gulas argumentationes ita concludere, ut efficiatur, quod sit consequens ijs, quæ sumuntur ad quancq; rem confirma- dam. et 209. b. Ut argumentum ratione concludat. de In. 36. b. Hoc si nolis inferre, et inferas quod sequitur, scit igitur inestum, et concluderis argumentationem et per- spicuum fugeris complexionem. de Or. 128. b. Demonstra- re id quod concludere aduersarij uelint, non effici ex pro- positis, nec esse consequens. de N. 19. a. Argumenti senten- tiam concludere more dialecticorum. Acad. 8. a. Quod si ita esset, quomodo quencquam conclusisse aliquid aut inue- nisse diceremus, aut quæ esset conclusi argumenti fides? de D. 95. a. Chrysippus ex ipsijs exemplis solet ratione con- cludere hoc modo, si, et c. de Fin. 53. a. Epicurus non quo- modo efficiatur, concludatur ratio tradit. de D. 122. a. Illa igitur ratio concluditur, nec id quod, et c. de Fin. 64. b. Commodius arbitror ex rebus concisis concludi quid ue- lis, et ad exitū perueniri. et 78. a. Deinde concludere ab, do- lorem esse summum malum. de D. 97. b. Quæ quidem esse re uera, hac Stoicorum ratione concluditur, si sint Dijs, et c. de Fin. 82. b. Perfecto enim et conclusio, nec uirtutibus nec anticijs usquam locum esse, si ad uoluptatem omnia referantur, nihil præterea magnopere dicendum. de Or. 126. b. Conclufiq; ita, ut dicerem, et c. I. V. 184. b. Conclu- surum me esse crimen decumarum dixeram. et 227. a. Ut aliquando totam huius generis rationem concludam atq; definiam. de D. 129. b. O acutos homines, qui paucis uer- bis negocium confectum putant, ea sumunt ad concluden- dum, quorum his nihil conceditur. Par. 122. b. Quod si ita esse pluribus uerbis differendum est, illud tamē breui con- ficiendum est, nisi quis, et c. I. V. 122. b. Facinus crudelitate perfectum et conclusum. Concludere, claudere, cogere, constringere, compre- hendere. de Vn. 19. 6. b. Deus intelligentiam in animo, ani- mum concludit in corpore. de L. 159. a. Ut hoc ciuile ius quod dicimus, in paruum quendam et angustum conclu- datur locum nature. I. V. 255. a. Vrbe portus cingitur et concluditur. de Fin. 138. a. Ne bestia quidem, quæ delecta- tionis causa concludimus, facile patiuntur sese contineri. de N. 30. a. Conclusa aqua facile corrumpitur. de Cla. 167. b. Natura ipsa circumscriptione quadam comprehendit, concluditq; sententiam. Or. 219. b. Explere et concludere sententias. Or. 213. b. Sententia apte uerbis comprehen- sa et conclusa. Or. 216. b. Quorum descriptus ordo aliis alia terminatione concluditur. Ep. 68. a. Si alicuius ancia- pites uarijsq; casus exitu notabili concluduntur, expletur animus inuicissimæ lectionis uoluptate. pro Mur. 134. a. Prouincia in qua laus æquitatis, integritatis, facilitatis, ad extremū ludorum uoluptate concluditur. de Or. 100. b. Omnia quæ sunt conclusa nunc artibus, dispersa et dif- fipata quondam fuerunt. et 108. a. Orator autem con- cludatur in ea, quæ sunt in usu ciuitatum uulgaris et foren- si. pro Quint. 12. a. In hoc singulare iudicium causa om- nis concluditur. pro Qu. R. 47. a. In hanc formulam om- nia iudicia conclusa et comprehensa sunt. At. 214. b. Do- lobella nomen iam expeditum uidetur, ut etiam represen- tatione concludam. Concluse, definite, circumscripse. Or. 214. a. Aptè et conclusè aliquid dicere. Conclusio, onis, clausula, peroratio, epilogus, comple- xio, et argumentatio ipsa. de In. 60. a. Conclusio est, exitus

337 338 exitus et determinatio totius orationis. de Orat. 116. a. Tum alij conclusionem orationis, et quasi perorationem collocant. de D. 129. b. Conclusio autem rationis ea pro- batur, in qua ex rebus non dubijs, id quod dubitatur, ef- ficitur. Acad. 17. b. Hæc conclusio, quam habeat uim, considera: id est, argumentatio uel ratio. Quin. Fr. 299. a. In extrema parte et conclusionem numeris ac negocij tui diligentissimus sis. Or. 213. a. Conclusio sententiarum. de Or. 159. a. Conclusio uerborum: id est, clausula. de Cla. 167. b. Conclusio ad numerum. Conclusiuncula, le. Acad. 19. a. et Tus. 184. Conclusus, a, um, de N. 30. a. Conclusa aqua facile cor- rumptitur. et ibi. Angustia conclusæ orationis. Or. 158. b. Oratio non conclusa. (Oratio terminata. Concretatio, onis, Symposion. de Sen. 86. b. Greci cœui uim tum compositionem tum concretionem uocant. Concoquo, quis, digero, extero, muto. de N. 30. b. Clean- thes negat ullum esse cibum tum grauem, quin is die ac no- cte concoquatur. de Fin. 78. a. Cibus facillimus ad conco- quendum. de N. 51. a. Platæa conchas stomachi calore con- coquens, et postea euomens. et 53. b. Aluus ardet et con- tinet illud quod recipit, ut id mutari facile et concoqui pos- sit. Qu. Fr. 328. b. Hæc odia non forbe solum, sed etiã con- coquo. pro Qu. R. 52. b. Tibi diu deliberandum et conco- quendum est, utrum, et c. Epist. 127. b. Nunc uide utra te- re ipsa magis delectet, xeropsia ne, an hæc quam nos- ter Diodorus non concoquebat. Concordia, diæ, consensio, conspiratio. pro Clu. 50. a. Equites ordini senatorio concordia cœiunctissimos esse eu- pio. Antequam. 193. b. Pax et concordia extraneis gigne- tur, cum iam domesticis non infidet. Ep. 192. a. Hæc con- spiratio et concordia omnium ordinum ad defendendam libertatem. At. 133. a. Aliquos perfidia hominū distractos rursus in pristinum concordiam reducere. I. C. 116. b. Re- conciliatio concordia. pro Clu. 38. b. Nummarius inter- pres pacis et concordia non probatur. I. A. 246. a. Si Cin- na concordiam cum Octauiō confirmare uoluisse. At. 101. b. Si ad concordiam res adluci potest. et 143. a. Demetrii liber de concordia. Cōcordissimè, pro Rab. 93. a. Mors illi acerba eius fra- tris, qui cum concordissimè uixerat. Concordo, as, consio, congruo, consensio, cū aliquo sen- tio, idem sentio, concino, concentum seruo. (Dissentio. Tus. 215. b. Sic animi sanitas dicitur, cum eius iudicia opi- nionesq; concordant. Ter. 131. a. Si cōcordabis cum illa, ha- bebis, et c. Item. de Am. Omnes uno ore consentiunt, et om- nes ad unum sentiunt. Concors, dis, consentiens, cōueniens, coniunctus, cōcor- des sunt quorum sensus in aliqua re congruunt. pro Lig. 137. b. An ille cum P. Actio, quàm cū concordissimis fratri- bus esse maluisse? de L. 190. a. Moderatus et concors ci- uitatis status. de Vn. 197. b. Mundus ipse se concordia qua- dam amicitia et charitate cōplectitur. de Ar. 254. a. Quod anno ante frater Metellus et concors etiam tum senatus principi Cn. Pompeio sententiam dicenti excluserat. I. V. 222. a. Esse coniunctissimo animo cum aliquo. Or. 207. b. Nisi inter eos conuenit, quid sit, et c. Concredo, dis, credo, commendo. pro Qu. 11. b. Alphe- nus, cui tu rem tuam commendare proficiscens, et cōcrede- re solebas. pro S. R. 37. a. Cui fortunæ uiui commendatæ sunt atq; concreditæ. Concrepo, as. Of. 66. a. Si uir bonus hæc habeat uim, ut si digitis cōcreperint, possit in locupletium testamenta

338 nomen eius irrepere, hæc uim non utatur. con. Rul. 82. a. Quæ simul ac decem uiri cōcreperint, expediti ad cædem pos- sint esse. pro Cel. 51. b. Deinde scabella cōcrepant, aut eum tollitur. Or. 212. a. Concrepuit. Concreresco, scis. de N. 31. a. Aqua neq; congelaret frigo- ribus, neq; niue pruinaq; concreceret, nisi eadem se adm- sso calore liquefacta et dilapsa diffunderet. Concretio, onis, compositio. de Vn. 203. b. Causa, quæ uim habeant caloris et frigoris, concretionis et liquoris. de N. 15. b. Epicurus corporum concretionem fugit, ne in- teritus et dissipatio consequatur. Tus. 162. a. Deum esse mentem solutam quandam et liberam, segregatam ab om- ni concretionem mortali, et c. Concretus, a, um, conflatus, compositus, quasi congluti- natus. Tus. 162. a. Nihil est in animis mixtū atq; concretū, aut quod ex terra natum atq; fictum esse uideatur. Tus. 163. a. Quoniam nihil sit animis admixtum, nihil concre- tum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex. et 161. a. Quid enim obsecro te, terra ne tibi, aut hoc ne- buloso et caliginoso cœlo, aut fata, aut cœcreta uidetur tā- ta uis memoria? et ibi. Quid illa uis? quæ, et c. ex hac ne tē- bi terrena mortalitq; natura, et caduca concreta ea uide- tur? et 158. a. Nam nunc quidem foramina illa, quæ patēt ad animū a corpore, terrenis concretisq; corporibus sunt interseptā quodam modo. Tus. 157. a. Necessè est ut animi serantur ad cœlum, et ab his perumpatur et diuidatur. crassus hic et concretus aer, qui est terra proximus. de N. 34. a. Aer purus ac tenuis. (cœlum crassum atq; con- cretum. de D. 107. b. Pingue et concretum esse cœlum. de N. 16. a. Species æorum, quæ nihil habeat concretū, nihil solidū, nihil expressū, nihil eminentis. de Vn. 199. b. Deus omne quod erat concretum et corporeum substernebat animo. de N. 46. a. Aer fissus et extenuatus in sublime fertur: concretus autem in nubem cogitur. Tus. 242. a. In- itia unde omnia orta, generata, concreta sunt. Tus. 160. a. Nam sanguinem, bilem, pituitam, etc. uideor posse dicere, unde concreta et quomodo facta sint. de N. 65. b. Corpus concretum ex elementis: id est, compositum. et 66. a. Ete- nim aut simplex est natura animantis, et c. aut concretū ex pluribus naturis. de D. 84. a. Cum claram speciem con- creto lumine luna Abdidit. I. P. 84. a. Animal ex nefa- rijs stupris, ex ciuili cruore, ex omnium impunitate con- cretum. Concubina, næ. de Or. 100. a. Cum quæreretur, etc. et de eius matre, quæ si iudicaretur certis quibusdam uerbis, non nouis nuptijs fieri cum superiore diuortium, in concu- bina locum duceretur. Concubitus, tus, coitus. de N. 10. b. Concubitus deorū cum humano genere. Concubius, a, um. cum omnes cubant, intempestus. ut nox concubia. de D. 9. b. Qui cum cœnati quiescerent, cō- cubia nocte usum est in somnis ei, qui, et c. Conculco, as, protero, obtero. At. 125. a. Conculcari mi- seram Italiam uidebis proxima estate, ab utriusq; mancia- pijs, et c. I. P. 92. b. Piso ad portā Aesquilinā, Macedonicā lauream conculcauit. pro Fl. 157. b. et pro Dom. 235. b. Proterere et conculcare aliquem. Concumbo, bis. uel concubo, as. de Fat. 146. a. Quia ita- fatum sit, et concubiturum cum uxore Latium, et ex ea Oedipum procreaturum. et 126. a. de In. 51. b. Si peperit, cum uiro concubuit. Concupisco, scis, cupio. de N. 6. b. Quid autem erat, quod concupisceret deus mundum signis ornare? de Fin.

60. a. Que autem cupiditates inanes sunt, his parendum non est, nihil enim desiderabile concupiscunt. de D. 91. a. Cuius mors ita gloriosa fuit, ut eam concupisceret filius. I. A. 20. a. Quid concupiscas tu uideris, quod concupiueris certe habebis. Ep. 147. b. et 149. a. Concupiscere aliquid perniciosum. pro Clu. 22. b. Is Salsiam in matrimonium ducere concupiuit. pro Q. 12. b. Sicut tu semper summe concupisti. At. 14. o. a. Cn. noster Syllani regni similitudinem concupiuit. et 11. a. Cefar omnia omnium concupiuit. Orat. 197. d. Qui res magnas et maxime expetendas concupiuerunt. pro S. R. 36. a. Prædia alterius concupiscere. Prærad. 12. 5. b. Diuitias infinite concupiscere. I. A. 158. b. Creddo uos non opes uolentis, et c. sed charitatem ciuium et gloriam concupisse.

Concubitus, a. um. Tus. 21. a. Nam cum est concupita pecunia, nec adhibita continuo ratio, et c. permanat in uenas illud malum, et c.

Concurro, ris, conuenio, conuolo, confugio, configo. pro R. P. 12. 5. b. Si uobis nunciaretur hanc legem ferri, concurrerem ad curiam putaretis. et ibid. Conuolare ad 20. ostia. Q. uin. Fr. 302. b. Si diem nobis Clodius dixerit, tota Italia concurreret. pro Quin. 14. b. Ut statim de iure aliquis concurreret, non toto triduo D. C. militia passuum conficiuntur. I. V. 23. a. d. Concurrat ad me maxima multitudo. pro Mil. 109. a. Ipse cunctæ Italiae cupienti signum dedit, ut ad me restituentium Romanæ concurrerent. I. A. 228. b. Concurrunt undique ad commune incendium extinguendum. contra Rul. 68. b. Concionem aduocari iubet, summa cum expectatione concurrunt. et ibid. Concurrunt plures uno tempore libarum, descriptam orationem ad me afferunt. Attic. 20. b. Et raptim in eam sententiam pedarum concurrerunt. Epist. 162. a. In aciem copias de uico produxit, et sine mora concurrunt. At. 120. d. Nulla est sedes, quod concurrant, qui temp. defensam uolunt. ad Brut. 90. b. Ne darem perditis hominem parum sanum, quod concurrerent. Or. 211. a. Cum autem nobis nō dicitur, quia obsecrari concurrerent literæ. de Or. 159. a. Verba ne asperer concurrant, ne ue uastius diducantur. de D. 137. b. Nemo somnijs crederet, nisi ista casu nonnunquam forte temere concurrerent. ad Her. 7. b. 8. a. Si que supra dicta sunt, signa concurrunt. de Fin. 131. a. Res enim contrarie concurrunt. I. A. 255. b. Vtrum sit æquus cōcurrere an consentire, et c. Ex epistola M. Antonij. At. 253. a. Ad Balbum scripsi, ut si quid tale accidisset, ut non concurrerent nomina, subueniret, et c. Off. 10. a. Que ut concurrant omnia optabile. pro Plan. 27. 6. a. Sæpe concurrunt, ut eodem tempore multa mihi agenda sint.

Concursio, onis. Ep. 2. b. Libonis et Hipsei non obsecra concursio et contentio. de Cla. 187. a. et 196. b. Multa concursatione multoque clamore. pro Dom. 21. 6. a. Quid puerorum illa concursatio nocturna? de D. 138. b. Cedo tandem qui sit ordo, aut concursatio somniorum. I. A. 236. b. In tanta concursatione perturbationum. I. Concursus.

Concursio, onis. concursus. Or. 211. a. In ea est crebra ista uocum concursio, quam magna ex parte ut uiciofam fugit Demosthenes. ad Her. 27. b. Crebre uocalium concursiones. Acad. 40. a. Corporulorum concursio fortuita. de Fin. 25. a. Corpora indiuidua in infinito inani ita ferri, ut concursionibus inter se coherescant. Top. 227. a. Concursio rerum fortuitarum. de Or. 162. a. Concursio, que uerborum exornatio est.

Concursus, a. Ep. 9. 5. b. Ve nostras uillas obire et me-

cum simul lecticula concurrere possis. pro S. R. 31. b. Qui armati noctes diesque concurrabant. pro Mur. 134. b. Præsertim cum iam hoc nouo more omnes fere domos omnium concurrerent. de D. 135. a. Deos immortales concurrere omnium mortalium non modo lectos, uerum etiam grabatos, et c. de N. 48. b. Corpora huc et illuc temere concurrant. At. 9. a. Concurrabant barbaruli iuuenes. I. V. 24. 1. b. Tum, inquam, concurrant ceteri prætores. et 251. b. Obire prouinciam et concurrere.

Concursus, sus, confictio, contentio, motus, effusio, concursio. At. 7. 6. b. Concursus sunt ex agris et uicijs, et ex domibus omnibus. de Cla. 192. a. Cum Demosthenes dicitur erat, concursus audiendi causa ex tota Græcia fiebant. At. 274. a. b. Nam tantæ multitudinis, quantam capit urbs nostra concursus est ad me factus. I. V. 211. a. Quem concursum factum in oppido putatis? et 249. a. Ei concursus undique fiebant. At. 10. b. Clamor concursusque, sit. pro Deiot. 149. a. Quos concursus facere solebat, quam se iactare? de D. 119. a. Cum Bubulcus clamorem edidisset, concursum esse factum, totamque in eum locum Hetruriam conuenisse. At. 7. 4. b. De concursu legationum priuatarum, et de incredibili multitudine, que mihi mirabilem in modum Ephesi præsto fuit, audisse te puto. I. P. 90. b. Quid dicam effusiones hominum ex oppidis, quid concursum ex agris? pro Dom. 242. a. Italiae magnificentissimus ille motus, municipiorumque concursus. At. 279. a. Omnis omnium concursus ad te futurus est. Acad. 18. a. Mihi autem magis uidetur non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum. Ep. 69. b. Que cogitatio ut tempestatum et concursu calamitatum erat aliquantum labefactata atque conuulsa. de Cla. 167. a. Concursus quinque artium maximarum, et c. de Fin. 88. b. Magnus concursus honestissimorum studiorum. Part. 239. a. Ex rationibus, et ex firmitate confictione, et quasi concursu quæstio exoritur. de N. 14. b. Mundum esse factum concursu atomorum fortuito. Part. 231. b. Concursus asper literarum. de Or. 158. b. Collocationis est componere et struere uerba sic, ut ne ue asperorum concursus sit, ne ue hiulcus. Or. 211. a. Extremorum uerborum cum insequentibus primis concursus, aut hiulcus uoces efficit aut asperas.

Concunctio, tis, uehementer commoueo. I. A. 181. a. Is leges Cæsaris, ut temp. concutere posset, euerit. pro Mil. 116. b. Concussa hominum licentia et cupiditatibus fractis.

Condecencia, tia. Cōcinnitas, decorus, ornatus. de Orat. 161. b. Orator uerbis quidem ad aptam compositionem, et condecencia: sententijs uerò ad grauitatem orationis utatur.

Condemnatus, a. um. pro Sest. 21. b. Rerum capitalium condemnati.

Condemno, as, damno. (Abfoluo, libero. Epist. 18. a. Quare si iniquus es in me iudex, cōdemnabo eodem ego te crimine. I. V. 9. 5. b. Ego hoc uno crimine illi cōdemnem, necesse est. de Pro. 7. 4. a. Qui Gabinijs literas insigni quadam nota et ignominia noua condemnastis. pro Cla. 41. b. Scæuola condemnatus est alijs criminibus. I. A. 171. a. Antonius lenticulam de alea condemnatum restituit. de Or. 99. a. Cæteros non dubitabo primùm inertie condemnare sententia mea, post etiam impudentie. Ep. 238. a. Pifso sceleris cōdemnat generum suum. I. A. 161. a. Cuius etiam familiares de ui cōdemnati sunt. Ep. 84. b. Ea ciuitas, in quam tot nefariorum scelerum cōdemnati reuerterunt. de Or. 105. a. Cuius responso sic iudices exarserunt, ut capitis hominem innocentissimum cōdemnarent. pro 92. b. Condem

b. Condemnari capitis. I. V. 112. b. Condemnari iniuriarum. pro Cec. 302. b. Condemnari sponsonis. (Vincere sponsonem. pro Fl. 15. a. Poles item pecunie publicæ est condemnatus. I. P. 82. b. Crudelitas tu furcifer senatū consul in concione condemnasti. pro Q. 2. b. Arbitrium pro socio condemnari. pro S. R. 37. a. Turpissimo iudicio condemnari. Brut. 90. b. Ego sic demum non condemnabam, que suspecta uehementer erat. I. P. 88. a. Amici tui silentio temeritatem tuam condemnauerunt. et ibi. Tui facti est cōdemnatum iudicio amicorū. de N. 40. b. Condemnare aliquem causa incognita. Antequam. 199. b. Sententijs iudicum cōuincit est, cōdemnari. I. V. 113. a. Hunc hominem Veneri absoluit, sibi cōdemnat.

Condico, cis, dicto conuenire et significare. Ep. 15. b. Crassus penè à meis laribus in prouinciam profectus est, nam cum mihi condixisset, cōuenit apud me in mei generi Crastipedis hortis.

Condimentum, ti, conditio, sapor qui cibos cōmendat. de Fin. 83. b. Socrates dicebat cibi condimentū esse famē, potius sitim. Off. 7. 6. b. Nam ut tribuamus aliquid uoluptatis, condimenti fortasse non nihil, utilitatis certe non habebit. de Am. 108. b. Accedat huc suauitas oportet sermonis, atque morum, haud quaquam mediocre condimentū amicitie. de Or. 134. a. Hæc omnium sermonis condimenta sunt. Q. Fr. 29. a. 4. Seueritatem acerbā multis condimentis humanitatis mitigare.

Conditio, dis, aliquo sapore commendo, temporo. Tus. 247. a. Labor in uenatu, sudor, cūsus ab Eurota, stis, facta: melis enim rebus licet demōstrorum epule cōdiuntur. et ibi. Quis hoc non uidet, desiderijs ista condidit omnia? Ep. 207. b. Isti herbas omnes ita condidit, ut nihil possit esse incundius. Tus. 171. b. Perse mortuos cetera circumlitos condidit. At. 200. a. Nilariitate tristitiam temporum condidit. de Or. 128. a. b. Oratio illa temperata est, in qua asperitas contentiosis oratoris ipsius humanitate condidit. pro Clu. 32. b. Qui uicia, que ab natura habet, artificia quodam malitie condidit. Or. 215. a. Omnino duo sunt que condiant orationem, uerborum numerorumque incunditas. pro Mur. 140. a. Quare non erunt illa quidem meliora, sed certe condita incunditas. Off. 27. a. Sale conditus et facetijs Cæsar. de N. 56. b. Mandare aliquod conditum uetustati. At. 133. a. Conditiones ciborum et compositiones unguentorum.

Condiscipulus, li. Tus. 156. b. Dice archus cum Aristoxeno equali et cōdiscipulo suo. de N. 8. b. Xenocrates Aristotelis condiscipulus. pro Syl. 170. a. Et se meum condiscipulum in pueritia commemorauit fuisse. At. 78. b. Tui condiscipuli.

Conditio, onis. condimentum, modus, ratio, lex, pactio, pactum, fortuna, status, locus, ius, causa. de N. 55. b. Perspicuum est enim, quod compositiones unguentorum, quo ciborum conditiones, quo corporum lenocinia processerint. de Diuin. 104. a. Natura fruges terræ, baccaque arborum generi humano dedit, et earum cultus conditionesque tradidit.

Conditio, modus, ratio, lex, pactum, pactio, fortuna, status, locus, ius, causa. Ep. 163. b. Adde huc quod litteræ perferri nulla conditione potuerunt. Ep. 174. b. Legionem Martiam et quartam negant, qui illas norunt, ulla conditione ad te posse perduci. de Fin. 138. a. Appetit animus aliquid agere semper, nec ulla cōditione quietem sempiternā possit pati. pro Mar. 132. a. Ea uicisti, que et naturam et conditionem, ut uinci possent, habebant. pro Rabir. 63. b.

Harum rerum non solum euentus atque perperisio, sed etiam conditio, expectatio, mentio denique ipsa indigna hominibus libero est. Ep. 71. b. Homines nos ea lege nati sumus, ut omnibus telis fortune propostita sit uita nostra, nec est recusandum, quo minus ea qua nati sumus cōditione uiuamus. pro Mur. 138. a. Iniquam legem et miseram conditionem instituet periculis hominū, si existimabit, et c. de Vin. 202. a. Homines mortali conditione esse generatos. Tus. 198. b. Alienum appetis, qui mortalis natus conditionem postulas immortalium. At. 237. b. Ea conditione nati sumus, ut nihil, quod homini accidere possit, recusare debeamus.

Tus. 151. a. Et quid ergo intelligit, quantum mali ex humana conditione deiceris? I. A. 264. a. Ita pro mortali conditione uita immortalitatem estis consecuti. Epist. 197. a. Omnem conditionem imperij tui statumque prouincie mihi demonstrauit. Tratorius. de D. 127. b. Omnes eodē tempore ortos eadem conditione nasci. pro Cor. 50. b. Alicui grauem legem uita et conditionem constituit. Epist. 73. b. Et qua conditione omnes homines, et quibus temporibus nati sumus cogitet. pro Mur. 135. a. Sed non libenter duriorum fortunæ communi conditionem te autore constituit. pro Mil. 119. b. Conditio atque fortuna hominum infimi generis. Off. 9. a. Est autem infima conditio, et fortuna seruatorum. pro Cæl. 49. b. Serui, quos intelligebat non communi conditione seruitutis uti, sed licentius cum domina uiuere. pro Cor. 59. b. Serui, quorum uis et fortunæ cōditio infima est. pro Mar. 133. a. Cum ipsius uictorie cōditione iure omnes uicti occidissent. At. 285. b. Nisi forte non de seruitute, sed de conditione seruiendi recusandum est à nobis. Par. ad. 123. b. Qui cupiditate peculij nullam cōditionem recusant durissime seruitutis. I. C. 107. a. O conditionem miseram non modo administrandæ, sed etiam cōseruandæ reipub. pro R. P. 125. a. Prouidete ne duriorum uobis conditionem statuatis. I. C. 122. a. Seruus est nemo, qui modò tolerabili conditione sit seruitutis, qui non, et c. pro Cor. 62. a. b. In superiore conditione et causa poni. de Sen. 91. b. At senex eo meliore conditione est, quam adolescentens, cum id quod sperat ille, hic affectus est. Ep. 79. a. Nec debes dubitare, quin aut aliqua rep. sis futurus qui esse debes, aut perditam non afflictiore conditione quam ceteri. contra Rul. 89. a. Libera meliore iure sunt, quam soluta, et c. soluta meliore in causa sunt, quam obligata: immunita commodiore conditione sunt, quam illa que pensitant. Ep. 47. b. Que quia non uides, mihi non uideris meliore esse conditione, quam nos qui uidemus. et 48. b. At que hoc ipso melior est tua quam nostra conditio, quod tu quid doleas scribere audeas, nos ne id quid tūc possimus. I. C. 123. a. Quanquam inest in uno loco conditio melior externa uictoria, quam domestica, quod, et c. Ep. 119. a. Non expeditur successio, quando Gallie, que habent intercessorem, in eandem conditionem, quam ceteræ prouincie, uocantur. pro Do. 226. a. Ego pro patria mori dubitarem? hoc meliore conditione quam Decius, quod ille, et c. ego, et c. I. C. 117. a. Earum rerum quas gesti, non est eadem fortuna atque conditio, et illorum, qui, et c. quod mihi, et c. illi, et c. et 118. a. Mihi hæc conditio consulatus data est, ut omnes acerbitates perferrem. de Pro. 72. a. Et in utriusque pari seelere disparem conditionem facit. Ep. 73. b. Ea denique uidetur conditio impendere legum, iudiciorum, temporum, ut optime actum cum eo uideatur esse, qui, et c. pro Cluen. 44. b. Hanc conditionem supplicij maiores in bello timiditati militis propostam esse uoluerunt. pro Flac. 151. a. Hæc etiam si in homine ipso de

quo agitur, negligenda sunt, tamen in conditione atq; in exemplo peritescenda videntur. pro Clu. 4.9. b. Conuertere nunc ad ceteros ordines, easde uita conditiones non perferrent. contra Rul. 77. a. Qui se misericordia senatus, non agri conditione defendunt. pro Cel. 4.0. a. Quare ista conditio iudices respuatur, nec Catiline familiaritatis crimen hareat. I. C. 111. a. Et quod salutis certa letitia est, nascendi incerta conditio. pro Quin. 3. b. Quintus deteriore tempore absens auctioratur, Scapulis difficiliore conditione dissoluit. pro Cl. 37. a. Aequa conditione disceptare. et ibi. Iniqua conditione causam dicere. contra Rul. 69. b. Paucas tribus non certa conditione iuris se fortis beneficio sortuito ad usurpandam libertatem uocare. pro Plan. 251. a. Est enim conditio liberorum populorum, posse suffragijs uel dare, uel detrabere quod uelint cuiq;. et 260. a. Si illam accusationis conditionem sequar: id est, ut necesse habeam hunc illi antepone. pro Cor. 59. b. Hanc tu igitur conditionem status tuis ciuibus, ut quod ijs, quos Gatitani a iunioribus armis subegimus, liceat id ne liceat ijs, et c. pro Cel. 4.1. b. Et contra periculosissimas hominum potentias, conditioni omnium ciuium prouidete. pro R. P. 113. b. Quid ergo ista conditio est testium, ut quibus creditum non sit negantibus, ijsdem credatur dicentibus. et 125. a. Qui suo iudicio essent illam conditionem uita secuti. Epist. 21. b. 22. a. Ea q; mihi conditio maneat, qua profectus sum. I. A. 22. 6. b. Certi fines Macedoniae, certa conditio, certissimo modo etiam erat illius exercitus. I. A. 209. b. Scilicet ad eum legatos misimus, non ut pareret, sed ut conditiones ferret, leges imponeret. et 206. a. Quae uobis potest cum hoc gladiatore conditionis, aequitatis, legationis esse communitas. et 193. b. Hostis, cum quo nulla pacis conditio esse possit. de Pro. 79. a. Praesertim cum ab illis aliquotiens conditio C. Caesari lata sit, ut eadem leges alio modo ferret, qua conditione auspicia requirebat, leges comprobabant. pro Cel. 45. a. Hinc licet conditio nes quotidie legas: id est, tibi ab amatoribus latus. Epist. 118. b. Alterutram ad conditionem descendere uult Caesar, ut aut, et c. aut, et c. et 123. b. Caesar fert illam conditionem, ut ambo exercitus tradant. et 261. a. Feruntur omnino conditiones ab illo, ut Pompeius eat in Hispaniam, et c. et ibi. Accepimus conditiones, sed ita ut remoueat praesidia ex ijs locis, quae occupauit. et ibi. Sin ille suis conditionibus stare noluerit, bellum paratum est, eiusmodi tamen quod ille sustinere non possit, praesertim cum a suis conditionibus ipse fugerit. Tus. 163. b. Quid est igitur, quod querare, si repetit cum uult? ea enim conditione acceperas. pro Quin. 16. a. Quo in loco conditionem tuam, si uellet pecuniam petere, Quintium indicatum solui satisfidaturum, dum ipse si quid peteret, pari conditione ueretur. pro S. R. 23. b. Hanc conditionem misero ferunt, ut optet, utrum malit, et c. At. 133. a. Nec Pompeium ad ullam conditionem accessurum putabam. Or. 220. b. Aut re periam ipsa eadem conditione qui uti uelit, ut, et c. pro Q. R. 52. a. Est hoc ex conditione iuris, et ex consuetudine cautionis firmissimum argumentum. Q. Fr. 307. a. Si conditio ualde bona fuerit, fortasse non omitam. pro Q. 18. a. Transigere cum aliquo qualibet dummodo tolerabili conditione. At. 133. b. Qui ut adduci tali tempore ad ulla conditionem possit, magis opto quam spero. pro Quin. Hunc conditionibus quoad potest perducit. pro Q. 9. a. Conditionem aequissimam repudiare. et 4. b. Aliquem iniquis rationibus ad suas conditiones perducere. et 3. b. Aliquem suis conditionibus in ipso articulo temporis asringere.

pro Arch. 190. b. Ius sit ei premium dari sub ea conditione, ne, quid postea scriberet. pro Mil. 116. b. Fingite cogitatione imaginem huius conditionis meae, si possim efficere, ut Milonem absoluat: sed ita si Claudius reuixerit. Epist. 86. a. Aut ea conditione daret, si reciperes te correcturum. Conditio, oris. qui cibos condit et parat, cocus. pro Clu. 32. b. Atq; etiam ipse conditor totius nogocij Guttam aspergit huic Bulbo. Postquam. 207. a. Conditio instrumtorq; conuiuij. Conditus, a, um. a. condiendo. gratus, salsus, temperatus. de Sen. 89. a. Tum conditoria facit haec superuacua mei operis aucupium et uenatio. Attic. 222. a. Nec id solum, sed bene cocto et condito sermone bono. de Orat. 152. a. Vnguentum summa et acerrima suauitate conditum. de Clar. 174. b. Nisi id quod dicitur sit, uoce, uultu motiq; conditor. et 180. b. Nemo unquam suauitate conditor. de Sen. 79. b. Comitae condita grauitas. de Orat. 129. b. Nulla oratio unquam sui lepore et festiuitate conditor. Conditus, a, um. a. condiendo, recunditus, repositus. de D. 131. a. Quamobrem Sibyllam quidem sepositam et conditam habeamus. Tuscul. 143. b. Homerus fuit ante Romanam conditam. Brut. 166. a. Fructus conditi. pro Mur. 136. a. Sic ut ei iam exploratus et domi conditus consulatus uideretur. Condo, dis. constituo, edifico, recondo, repono. I. V. 216. b. Segestam ab Aenea conditam esse demonstrant. de D. 98. b. Qui Respublicas constituerunt, qui urbes condiderunt. I. C. 111. a. Romulus, qui hanc urbem condidit. I. V. 86. a. Tene, qui urbem illam condidisse dicitur. Or. 215. a. Ab hoc qui coepit conditas, ab illa qui constitutas accepit captas dicitis Syracusas. de D. 126. b. Ex illa olea arcam esse factam et conditas sortes. pro Dom. 232. b. Respublicam condere meo discessu, quam omnium interitu occidere malui. I. C. 116. b. In animis ego uestris omnes triumphos meos condidi et collocari uolo. de D. 107. a. Sic in causis condita sunt res futurae. de Sen. 81. b. Serere, percipere, et condere fructus. I. V. 132. b. Literas in arano sanctiore condidi imperant. contra Rul. 83. b. Ut esset locus comparandis condendisq; fructibus. de N. 97. b. Scientia condendi ac reponendi fructus. et ibi. Neq; homines murium ac formicarum causa frumentum condunt. de Leg. 181. a. In eo sepulchro regem nostrum Numam conditum accepimus. et ibi. Nam siti dicitur ij qui conditi sunt. Tus. 233. b. Metrodorus omne bonum in uisceribus modulisq; condidit. In Arat. Et Cepheus conditur ante lumborum tenuis. pro Clu. 32. b. Qui illi pecuniae, quam condiderat, spe iam atque animo incubaret. contra Rul. 80. a. Ut liceat illi inuidiam deponere, pecuniam condere. de Or. 133. b. Condere lustrum. I. V. 251. a. Condi in carcerem. de Leg. 171. b. Condere leges. Attic. 13. b. Condere poema. Condocefacio, cis. doceo, commoneo. Tus. 245. b. Nemo est enim, qui eorum bonorum animum putet esse iudicem, eumq; condocefaciat, ut ea quae bona, mala ue uideantur, possit contemnere. Condocefactus, eta. doctus. de N. 58. b. Belluae domitiae et condocefactae. Condoleo, les. doleo. de Or. 143. a. Namq; latus ei dicit condoluisse, sudoremq; multum consecutum esse audiebamus. Tus. 186. b. Nos si pes condoluit, si dens, sed factotum dolere corpus, ferre non possumus. Tus. 156. b. Dicere archus,

archus, ne condoluisse quidem unquam uidetur, qui animu se habere non sentiat. Condoleo, scis. condoleo. Acad. 40. a. Cum perturbatio nem animi illi ex homine non tollerent, naturaq; condole scere, et concupiscere, et exime scere, et ferri letitia dicerent. Condoneo, as. dono, concedo, do, omitto. pro Q. R. 54. a. Suam partem Roscius suo nomine condonare potuit Fla uio. Off. 49. a. Cum alijs adimuntur, alijs condonantur pecunie. pro Mil. 102. b. Nec deprecari sumus, ut crimen hoc nobis propter multa eius in remp. merita condonetur. I. V. 99. a. et 97. a. Ut literis eius bona eriperes, et cui tibi commodum esset, condonares. pro Cluen. 40. a. Qui illud acerbe tulit, non sibi ac defensionis suae condonatum esse Oppianicum. Off. 49. b. Qui pecunias creditas debito ribus condonandas putant. Epist. 230. a. A te peto, ut eam filios, qui in tua potestate sunt, mihi condones. Antequam. 196. a. Non enim illis uictus cedo, sed incolumibus uobis me condono. I. A. 173. a. Apothece totae nequissimis hominibus condonabantur. pro Plan. 275. a. Datus est tibi ille, condonatus ille. Ep. 66. d. et 74. a. Meam animaduersionem et supplicium, quo usurus eram in eum quem cepissem, remitto tibi et condono. Conducibilis, le. utilis. ad Her. 12. b. Amicum castigare ob meritam noxiam, inmane est facinus, uerum in etate utile et conducibile. ex Plauto. Conducit, bat. utile est, conuenit. de Pro. 69. a. Hoc maxime reip. conducit, Syriam Macedoniaq; decerni. Antequam. 192. b. Fides conducit, in loco debitum retribuere: id est, conuenit. Att. 1. b. Rationibus nostris conducere uidetur Thermum fieri cum Caesare. Off. 2. b. 3. a. Tum autem consultant, conducat id, nec ne, de quo deliberant, ad uitae commoditatem, ad facultates rerum, et c. Ep. 16. a. Facile patior ea me de reip. sentire ac dicere, quae maxime cum mihi, tum etiam reipub. rationibus putem conducere. Att. 288. b. Quae sunt, quid nam mihi uideretur, ac cerferemus ne te, atque tibi id conducere putarem, an tardare et commorari te melius esset. Epist. 52. a. Scripsi ad te, quae salutis tuae conducere arbitratus sum, et non aliena esse duxi a dignitate. Ep. 74. b. Ea maxime conducunt, quae sunt rectissima. de Fin. 59. b. Nec homini infanti atq; impotenti iniuste facta conducunt, qui, et ceter. et ibi. Et opes uel fortunae, uel ingenij liberalitati magis conueniunt: id est, conducunt. Conduco, cis. simul duco, cogrego, cogo. de I. 62. b. Crotonate publico de castro uirgines unum in locu conduce runt. de In. 56. a. Nam ita complectentur, ut in unum conducamus propositionem et assumptionem, hoc modo. de In. 65. a. Verum id breui faciendum est, et in unum multa sunt conducenda, ut, et c. I. A. 217. b. Res geritur, conducta uiz ne sunt, pugnatu accerrime. Conducere, ad tempus redimere, operam alicuius emere. (locare. de In. 52. a. Si Rhodij turpe non est portorium locare, nec Hermacroni quidem turpe est conducere. pro Cel. 4.1. a. Celius conduxit domum in palatio. Q. Fr. 309. a. Tua domum in carinis mundi habitatores Camie conduxerunt. pro Cec. 303. a. Qui conductum habuit de Cefennia fundu. pro Cl. 54. b. Solebat enim extra portu aliquid habere conduci. I. V. 158. a. Cuius arationes magnas conductas haberet a publicanis. pro Mur. 140. a. Si mercede conducti obuiam candidatis essent. pro Sest. 11. a. Erat mihi contentio cum operis conductis. de Pro. 71. a. Conducere aliquem ad eadem faciendam, de Clu. 172. a. Qui

pecunia de censoribus redemisset. At. 15. b. Asiatici de censoribus nimium magno conduxerunt. de In. 62. a. Itaq; Bra cleote Zeusim magno precio conductu adhibuerunt. Ep. 264. b. Nam quid ego de Bruto dicam? et c. huic ego locu in proximo conduxi. de D. 118. a. Redemptor, qui columnam illam de Cotta et de Torquato conduxerat faciendam. I. A. 192. a. Caesar exercitum inuictum ex Hispaniis militibus conduxit. Conductio, onis. redemptio, collectio, euuaywv. pro Cecin. 303. a. Cum idem ex eadem conductione fuerit in fundo. de In. 56. b. Quare in longis argumentationibus ex conductionibus, aut ex contrario complecti oportet. Conductionibus, id est, colligendis ijs quae in argumentatione fuerant dispersa. Conductor, oris. redemptor. Q. Fr. 319. a. Is respondit se eius operis, HSCCCVI conductorem fuisse. Conducus, a, um. mercenarius. I. A. 157. a. Quis enim aut accusator tam amens reperietur? qui reo condemnato obijci se multitudini conductae uelit aut iudex? qui reum danare audeat, ut ipse ad operas mercenarias statim protrahatur? et pro Sest. 27. Conducipatio, nis. exornatio quaedam rhetorica. Ad Her. 33. a. Conducipatio est, ijsdem unius, aut pluriu uerborum iteratio, et c. Conducipulo, as. de D. 85. b. Tenebre conducipulantur, etc. et de Or. 157. a. poetae. Confatalis, se. de Fat. 146. a. Copulata enim res est et confatalis, se enim ille appellat. et ibid. b. Haec ut dixi confatalia. Confectio, onis. absolutio, perfectio, compositio, comminutio. I. A. 258. b. Confectio huius belli est D. Bruti salus. de Sen. 77. a. Confectio huius libri mihi inuicua fuit. de Or. 113. a. Annalium confectio. et conficere annales. de N. 53. a. Intimi dentes, qui genuini uocantur, conficiunt et cas, quae confectio etiam a lingua adiuuari uidetur. pro Flac. 150. a. Confectio tribui. et conficere tributum: id est, colligere. Confector, oris. Ep. 155. b. Qui reliquias huius belli operasset, hic totius belli confector futurus est. I. V. 130. b. Confector negociorum. de N. 33. b. Hic noster ignis confector est, et consumptor omnium. Confectus, a, um. perfectus. Epist. 44. a. Orationes tuas confectas omnes expecto. de Pro. 73. a. Bellum a factum uidemus et uere, ut dicam, pene confectum. At. 164. a. Dum haec decernuntur, quae iam erunt confecta. pro Pomp. 9. a. Partem militum qui iam stipendijs confectis erant, dimisit. Att. 121. b. Confecta res est. et 253. b. Confecti ludu. I. A. 258. b. Reditum ad uestitum confecta uictoria referuati. pro Quin. 7. a. Biennio iam confecto fere appellas. Confectus, consumptus, affectus, perditus, multatus. I. V. 263. a. et I. C. 102. b. Confectus ac perditus fame. I. C. 108. b. Homo etate confectus, exercitatione robustus. et 109. b. Gladiator ille confectus et saucius. Oct. 331. a. Gladiator uulneribus et etate confectus. pro Mur. 144. b. Homo miser et cum corporis morbo, tum animi dolore confectus. Ep. 235. a. Mulier agra, et corpore et animo confecta. pro Dom. 225. a. Nemo eum nisi lachrymantem confectumq; uidit. pro Mur. 144. b. Confectus morbo, lachrymis, ac maxore perditus. de Fin. 57. b. Confectus animi corporisq; doloribus. I. A. 161. b. Vino lustrisq; confectus. pro Rabir. 94. b. Confectus senectute. I. C. 160. b. Qui uino languidi, confecti cibo, eructant sermoni-

sermonibus suis eadem bonorum.
 Conféro, fers, transero, conicio, defero, adhibeo. pro
 Cecin. 289. a. Omnes eodem tempore se in fugam conse-
 runt. de Orat. 162. b. Cum Aeschines cecisset Athenis, et
 se Rhodum contulisset. Epist. 190. b. 191. a. Exclusus
 ab Antiochia Dolobella, Laodiceam se contulit. de Clar.
 191. a. Crassus initio etatis ad amicitiam meam se contu-
 lit. Attic. 40. b. Illud cum pervenire non liceret, statim
 iter Brundisium versus contuli, ante diem rogationis.
 Epist. 174. a. Meumq; iter ed contuli. Attic. 207. b. Res
 ad me sine controversia collata est. et ibid. Academiam
 ex duobus libris contuli in quatuor. pro Pom. 5. a. Is om-
 ne reliquum tempus non ad oblivionem veteris belli, sed
 ad comparationem novi contulit. Att. 98. a. Per fortuna-
 nas confer te ad eam curam, ut de omni statu meo cogites.
 Offic. 33. a. Omnes meas curas et cogitationes in rem-
 publicam conferebam. Att. 52. b. Eundem te plurimum
 opere, studij, diligentie, laboris, ad conficiendum redi-
 tum meum contulisse. Epistol. 151. b. Atque in his curis,
 quas contuli ad dignitatem tuam, cepti magnam volupta-
 tem, quod, etc. et 48. a. Omnem meam curam atque
 operam ad philosophiam contuli. et 258. b. Quantam
 diligentiam in ualitudinem tuam contuleris, tanti me ste-
 ri a te iudicabo. et 144. a. Ut omne nostrum consilium,
 studium, officium, operam, laborem, diligentiam ad am-
 plitudinem tuam conferamus. et ibid. Quicquid in cum
 iudicij officijq; contuleris, id ita accipiam, ut in me ip-
 sum te putem contulisse. et 146. a. Itaque commemora-
 tio tua benevolentie eius, quam erga me a pueritia con-
 tulisses, magnam mihi letitiam attulit. pro Arch. 189. 30
 b. Omne studium atque ingenium contulit Archias ad po-
 puli Romani gloriam laudemq; celebrandam. Attic. 52.
 b. Conferre plurimum laboris ad conficiendum aliquid.
 Epist. 17. a. Quantum literis, quantum studiis ueteribus,
 nostris delectationibus, consequi poterimus, id omne ad
 arbitrium tuum, qui hac semper amasti, libentissime
 conferemus. et 211. a. Magnopere a te quaeso, ut ad eam
 uoluntatem, si quam in illum ante has meas literas contu-
 listi, quam maximus commendatione postea cumulus ac-
 cedat. pro Flac. 158. b. Pecuniam filio auferre licuit ad
 patris honores collatam. I. P. 93. b. Plebs, in cuius tu in-
 famiam, ea que per latrones de me egeras, contulisti.
 Offic. 10. b. Conferre officia in aliquem. et ibid. a. Con-
 ferre beneficium in aliquem. pro Flac. 154. b. Conferre
 invidiam mortis alicuius in aliquem. de Orat. 125. a. Con-
 ferre crimen in aduersarium. pro Quin. R. 47. b. Falsum
 crimen in purissimam uitam collatum. De Arat. 251. b.
 Nec conféro nunc in te unum omnia. Att. 196. b. Cum
 in silium causam conferret. de Orat. 164. b. Scitum est e-
 nim causam conferre in tempus. pro Q. 2. b. Nauis uocem
 in quæstum contulit. Att. 135. a. In me conferte omnè tem-
 porum illorum culpam. pro Plan. 266. a. Multa in Plancum
 que nunquam ab eo dicta sunt, confertur. de In. 51. a. Im-
 prudentia in purgationem confertur. Ep. 110. a. Ais enim,
 ut ego discesserim, omnia omnium dicta, in his etiã Sestia-
 na in me conferri. et 62. b. Nam comperisse me non au-
 deo dicere, ne forte id ipsum uerbum ponam, quod abs te
 aium falso in me solere conferri. I. V. 135. a. Siculi ex censu
 quotannis tributa conferunt. et 138. a. Iidem pro parte in
 commune Sicilia contulerunt. pro Quin. 2. b. Conferre a-
 liquid id commune.
 Conferre coniungere, conferere. pro Font. 276. b. Galli
 cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. I. P. 90. a.

Conferre signa cum hostibus. de D. 131. a. Castra castris col-
 lata audiebamus. pro Plan. 268. a. Conferre pedes, ut
 aiunt, aut propius accedere. Conferre capita. I. V. 154. a.
 Conferretur boni capita, id est, capita inter se appropinqua
 bunt, ut secretò inter se colloquantur.
 Conferre communicare. At. 83. a. Quid opus est, in
 quâ, potius, quam rationes confertis? asident, subducunt
 ad nummum, conuenit. Att. 19. b. Cum erimus congressi,
 tum si quid res feret, coram inter nos conferemus. At. 39.
 b. Coram breui conferre, que uolumus, licet. et 260. a.
 Coram igitur hoc quidem conferemus. de D. 114. a. At
 hæc inter se aruspices omnes contulerunt. et ibid. Quo-
 modo ista obseruatio est collata inter ipsos? Item. Habere
 quibus cum possis familiares conferre sermones. Epist. 93.
 b. Interq; nos conferre sollicitudines nostras. de Fin. 52. a.
 Quotidieq; inter nos ea, que audiebamus, conferebamus,
 neque erat unquam controversia quid ego intelligerem,
 sed quid probarem. de Fin. 113. a. Conferam tecum, quâ
 cuique uerbo rem subicias, nulla erit controversia. At-
 tic. 25. b. Si quid eorum tecum fortè contulerit, ne
 omnino repudiaris.
 Conferre comparare, contendere, componere. de In.
 81. b. Similitudo infirmatur, si demonstres illud quod con-
 feratur, ab eo cui conferatur, diuersum esse genere, natu-
 ra, etc. I. P. 86. b. Si meum turbulentissimum tempus tuo
 tranquillissimo præstat, quid conferam reliqua? de D. 139
 b. Conferre causas, et quid in utranque partem dici possit
 expromere. de Cla. 184. a. Ut conferamus parua magnis.
 de Opt. 244. b. et I. C. 109. b. Ut cum maximis minima
 conferam. Orat. 198. a. Parua enim magnis sæpe restitui-
 me conferuntur. pro QR. 48. a. Vitam inter se utriusq;
 conferte. Off. 15. b. Tamen ne minima ex parte Licurgæ
 legi conferendi sunt. Tus. 148. b. Gesta Romanorum ne
 que cum Grecis, neq; illa cum gente sunt conferenda. Ep.
 20. b. Quis ex omnibus unus exoptandus esset, quem te-
 cum conferre possimus, non haberemus. et 24. b. Cum
 una me hercule ambulatiuncula atq; uno sermone nostro
 omnem fructus provincie non conféro. Acad. 18. b. Quid
 loquar de Democrito? quem cum eo conferre possumus
 non modo ingenij magnitudine, sed etiam animi? de N.
 27. b. et de Cla. 190. a. Si conferre uolumus nostra cum
 externis. Or. 113. b. Conferte hanc pacem cum illo bela-
 lo. I. V. 191. b. Cum utris tandem istius factum collatu-
 rus es? pro Syl. 180. b. Age dum, conferte nunc cum illius
 uitam P. Sylle.
 Confertus, a. u. refertus, plenus. de Fin. 78. a. Vita de-
 niq; conferta uoluptatum omnium uarietate. Tus. 199. b.
 Totusq; liber, qui est de summo bono, refertus et senten-
 tijs et uerbis talibus est. et 200. a. Vel totus liber potius
 abijciendus est: est enim confertus uoluptatibus. pro Sest. 7.
 b. Ociosa uita et conferta et plena uoluptatibus. Acad. 31
 b. Tu ne inane quicquam putes esse et cum ita completa et
 conferta sint omnia, ut, etc.
 Confessio, onis. de D. 87. a. Gracchus auspiciorum au-
 toritatem confessione errati sui comprobauit. I. A. 257. b.
 Ut confessionibus ipsius omnia patefacta eius parricidia
 uideretis. pro Sest. 28. a. Cum ad nos indicia, literas, con-
 fessiones communis exitij detuli. I. C. 114. a. Lentulus
 patefactus indicijs et confessionibus suis. Octa. 330. b. Li-
 ceat semel impune peccare, sit erranti medicina confessio.
 Epistol. 117. a. Quid si nefarias de patre confessiones au-
 distes? Acad. 47. a. Rerum obscuritas ad confessionem
 ignorantis adduxit Socratem. In Verrem. 2 24. b.
 Continua

Conuincitur a testibus, urgetur confessione sua, mani-
 festis maleficijs tenetur. pro Mil. 104. a. In confessione fa-
 cti defensoris iuris suscipi potest. pro Cluent. 48. b. Neq; hæc
 tua recusatio, confessio sit capta pecunie, sed, etc. Post-
 quam. 198. a. Confessione inimicorum esse conuictum, etc.
 At. 16. b. Confessio temeritatis. de In. 53. b. Taciturnitas imi-
 tatur confessionem.
 Confestim, sine ulla mora, illico, statim, actutum.)
 Ex interuallo. At. 116. b. Ecce Casij literæ, Vibullium è Pi-
 ceno currere ad Cn. confestim insequi Casarem. pro Cl. 10
 58. a. Mulier confestim huc aduolauit. I. A. 200. b. Rem ad
 ministrandam arbitrator sine ulla mora, et confestim ge-
 rendam censeo. Ep. 35. a. Confestim Iconium ueni. Ac. 39.
 a. Confestim ad eum ire perreximus. de In. 51. b. Et cetera
 que factum aliquod similiter confestim, aut ex interuallo
 solent consequi. de In. 67. a. Quæ gestum negocium conse-
 stim, aut ex interuallo consequuntur.
 Conficiens, tis, efficiens. de Finib. 143. b. Sed hæc cum
 corporis bona sint, eorum conscientia certè in bonis nu-
 merabis. Part. 238. a. Conficiens autem causa alia est abso-
 luta et perfecta per se, alia aliquid adiuuans et effici-
 endi facta quedam. pro Flac. 155. a. Ciuilis conscientissim-
 a literarum.
 Conficio, cis, officio, expedio, perficio, compleo, exe-
 quor, transigo. Part. 238. a. Nam sunt alia causæ, que ipse
 conficiunt, alia que um aliquam ad conficiendum asse-
 runt. I. V. 213. a. Mulier isti stragulam uellem conficit. de
 Orat. 154. b. Hippias gloriatum est, etc. annulum quem ha-
 beret, pallium quo amictus, soccos quibus indutus esset, se
 sua manu conficisse. At Her. 28. b. Exclamatio conficit si-
 gnificationem doloris. At. 52. b. Idemq; tu plurimum ope-
 re, studij, diligentie, laboris, ad conficiendum reditum
 meum contulisti. Epistol. 132. b. Reditum, si me tantum
 amas, quantum certe amas, hominibus confice. et ibidem.
 Quod ut perficias te etiam atq; etiam rogo. de Clar. 188.
 a. Sed tamen lenis appellatio literarum, bene loquendi fa-
 mam confecerat. Att. 150. a. Cum in spem uenero de com-
 positione aliquid me conficere, statim te certiorum faciã.
 Att. 51. a. Vno capite quo reuocabor, modo res conficiatur,
 ero contentus. pro Cl. 33. a. Sententijs decem et sex abso-
 lutio confici poterat. pro Quin. 14. b. Triuo DCC. mila-
 lia passuum conficiuntur. pro S. R. 31. a. Per quos homi-
 nes tantum facinus conficere potuit. Att. 24. 5. b. Sic enim
 annuum tempus conficitur. Ep. 25. b. Et me hercule conse-
 ctas res ex mea est sententia. Epist. 96. a. Quod si mihi per-
 misisses, qui meus amor in te est, conficissem cum cohere-
 dibus. At. 191. b. Tu cum Apellachio confice de columnis.
 et 3. b. De Autuliano negotio, quod mihi mandaras, confi-
 feci. et 220. b. Te spero cum Publico conficisse. de Or. 109.
 b. Conficere munus susceptum. Epist. 24. b. Cum tu hæc le-
 ges, ego iam annuum munus confecerò. et 66. a. Nam si
 hoc expectandum sit, dum totum bellum conficiam, uigin-
 ti oppida sunt, etc. I. A. 222. a. b. Exequi et conficere man-
 data. Quin. Fr. 315. a. Facies, ut mea mandata digerās, per
 sequare, conficias. pro Pom. 9. b. Bella non solum gesta
 ab hoc, sed etiam confecta. At. 11. b. Biduo per unum ser-
 uum conficit totum negocium. et 263. a. Te oro ut hoc
 negocium ita agas, ita tractes, ita conficias, ut, etc. Attic.
 104. b. Conficere aut deponere negocium. pro Plan. 264.
 b. Conficere legationem et mandata. Or. 214. a. Isocrates
 propè centum conficit annos. pro Cel. 45. a. Qui omnem
 uitæ sue cursum in labore corporis conficeret. de Vn. 202

a. Qui rectè curriculum uitæ à natura datum confecerit.
 Tus. 168. a. Ut cum LX. annos confecerit, reliquos dor-
 miat. de Nat. 18. b. Sol cursus annuus conficit, cuius lustra-
 tionem mensurio spacio luna complet. et ibi. Eadem
 spacia conficiunt. de Orat. 87. a. Eo autem omni sermone
 confecto, etc. de Sen. 78. a. Confeci longam uiam. Att. 24.
 a. Valde hoc uelim amanter diligenterq; conficias. de Sd.
 127. a. Scipio bellum maximum confecit, Numantiam ex-
 cindens. Quin. Fr. 309. b. De Tullia nostra spero nos cum
 Crassipede conficisse. pro Cor. 64. b. Marius plurima bel-
 la et gestit et conficit. Epist. 66. b. De Dionysio, si me a-
 mas, confice. pro Pom. 15. b. Pompeius difficili reip. tem-
 pore exercitum confecit. At. 125. a. Conficere exercitus ma-
 ximos. et 4. b. Quemadmodum bibliothecam nobis confi-
 cere possis. Epist. 3. a. Idibus Ianuarijs in Senatu nihil est
 confectum, propterea quod, etc. de Orat. 138. b. Confice-
 re motus animorum. Pro Quin. R. 47. a. Iam duæ partes
 causæ sunt confecta. Top. 223. a. Nonnum satis est, adde,
 nec eas, etc. confectum est: id est, perfecta est definitio. I. V.
 104. a. Permagnum is dicit ex ea re pecuniam confici posse.
 de Or. 119. b. Quare illam partem, etc. perpolitam atq;
 conficiam. de * 195. b. Hortensius tamen hunc cursum con-
 fecit. de Leg. 195. b. Eadem ratio cum est in hominis men-
 te confirmata et confecta, lex est.
 Conficere, colligere, acquirere. contra Rul. 72. b. Pri-
 mum permittitur infinita potestas innumerabilis pecu-
 niæ conficiende de uelris ueligiabilibus alienandis. pro Fl.
 163. b. Ut pecuniam quam confecerat non consumpisse,
 sed Flacco dedisse uideatur. pro Syl. 150. a. Duæ rationes
 conficiende pecuniæ, aut uersura, aut tributum, nec tabula
 creditoris perferuntur, nec tributum confectio ulla recita-
 tur. pro Flac. 163. b. Patrimonium quod conficere potuit,
 dissipauit. Att. 96. b. Conficere rationes. Itè: Ut confectas
 rationes lege Iulia apud duas ciuitates posim relinquere.
 Confici, concludi, fieri. de In. 56. a. b. Aut ita, ut id so-
 lum quod conficitur, inferatur. de In. 80. b. Ex quo conficit-
 tur, ut sit, etc. id est, ex quo fit uel concluditur.
 Conficere, consumere, cruciare, afficere, perdere, ex-
 haurire. pro Mar. 132. b. Vetustas omnia conficit ac con-
 sumit. Epist. 234. a. Conficior enim moerore mea Teren-
 tia, nec me meæ miserie magis excruciant quam tuæ ue-
 straq; et ibidem. Quare cum dolore conficior, tum etiam
 pudore. Att. 42. a. Meum me moror quotidianus lacerat
 et conficit. et 170. a. Non loquor plura, ne te quoque ex-
 cruciem, ipse conficior, uenisse tempus, cum, etc. de Nat.
 53. a. Dentes aduersi acuti diuidunt escas, intimi autem con-
 ficiunt. de Ar. 253. b. Corpus nostrum tenuissima sepe de
 causa conficitur. Epist. 153. b. Sed ego eum hortatus sum
 isto proficisci, quod illa ualitudine magis conficere se, quã
 me ueri posset in castris. Off. 57. b. Fames et frigore con-
 fici. Orat. 199. b. Desiderium, quo conficior, requirens,
 etc. Epist. 56. b. Conficior curis. et 153. b. Curis confic-
 tius. Attic. 172. a. Me conficit sollicitudo. et 177. a. Con-
 fectus cruciatu summorum dolorum. Attic. 40. b. Max-
 ximo dolore conficior, etc. pro Mil. 108. b. Hæc sciam nu-
 per, ut scitis, me ad regiam penè conficit. et 105. a. Totã
 ciuitas conficta senio est. de Arch. 243. b. Haud potest gra-
 uioribus à me uerbis uulnerari, quam est statim in facto
 ipso à P. Serullo confectus et cruciatus. Postquã 206. a.
 Qui cum suam rem non minus strenuè, quam postea
 publicam conficisset, egestatem et luxuriam domestico
 lenocinio sustentauit. pro Mar. 131. a. Nihil est opere aut
 P 4 man

351

CO
 manu factum, quod aliquando non conficiat et consumat
 uetustas. I. P. 97. a. Quam necesse est uerberibus summa sene
 clute confectum. de D. 131. a. Quae uetustas est, quae uim di
 uinam conficere possit? pro Seft. 24. b. Cuius ille ordinis
 nomen retinet, ornamenta conficit. de In. 7. 6. a. Licinius
 hostes confectus est et conficit. I. V. 26. 6. b. In quibus te
 ab eodem me superiore ex loco confici et concidi necesse
 est. de N. 21. b. lites maximam uim serpentum conficiunt.
 Post. 201. a. Confectus uulneribus. de D. 95. a. Reliqua di
 uinationis breui confecta sunt, id est, euenerunt. de Or. 91. 10
 b. Nos amicorum negocijs res ipsa ante conficit, quam pos
 femus aliquid de rebus tantis suspicari.
 Conficere, celebrare, facere. de N. 71. a. Dionysios mul
 tos habemus, primum, et c. quartum Ioue et luna natum,
 cui sacra orphica putantur confici.
 Confictio, onis, machinatio. pro S. R. 24. a. Criminis
 confictio.
 Confictus, a, um, fctus, ad Her. 3. b.
 Confidens, tis, pro Cec. 290. a. Phormio nec minus ni
 ger, nec minus confidens quam ille Terentianus Phormio. 20
 I. A. 210. *. et 233. b. Nequam est homo ille atque confidens.
 Tus. 193. a. Qui fortis est, idem est fidens, nam confidens
 mala consuetudine loquendi, in uicio ponitur.
 Confidenter, animose, audacter. de Or. 111. a. Et eo qui
 dem loquor confidentius, quod Catulus auditor accessit,
 cui, et c. Ad Her. 7. b. Confidentissime resistere. pro Cael.
 46. b. Dicam enim iam confidentius de studijs eius hone
 stis. Ad Her. 2. a. Aliquid confidenter, malitiose, flagi
 tiose factum.
 Confidentia, tie, impudentia, audacia. de Orat. 132. b.
 Tanta confidentia estis, auferte istam enim superbiam. pro
 Fl. 143. a. Videte quo uultu, qua confidentia dicant. I. A.
 180. a. Confidentia et temeritas tua. Ad Her. 7. a. Quae si
 qua confidentia sunt, non innocentia.
 Confido, dis, spero, nitro, adsum animo, timore omi
 to, timore depono. Diffido, despero, cum datiuo. Att.
 131. a. Non magnopere his legionibus confido. de Fin. 55.
 a. Non existimant oportere nimium nos causae confidere.
 de Am. 93. b. Ego uero non grauauer, si mihi ipse confide
 rem. pro Fl. 147. a. Cum sibi confidat, qui, et c. Att. 137. b.
 Optimatibus uero tuis nihil confido, nihil iam ne inferuio
 quidem. et 262. b. Itaque accusabar ab eo, quod parum con
 stantiae sua considerem. I. A. 194. b. Nisi uestra uirtuti co
 nstantiaeque considerem. At. 5. a. Ne dubites mittere, et arce
 nostrae confidite. 125. b. Quanto autem ferocius ille causae
 suae confidet, cum uos uiderit? et c.
 Considerere cum ablat. Tus. 236. a. Quae enim poterit,
 aut corporis firmitate, aut fortunae stabilitate considerare
 pro Q. R. 45. a. Ego facultate causae confisus uide quo pro
 grediar. pro Cl. 13. a. Niti et magnopere confidere aliqua
 re. At. 131. b. illum, quo antea confidebant, metuunt. Ep.
 190. b. Exclusus ab Antiochia Dolobella, nulla alia confi
 sus urbe, Laodiceam se contulit. At. 131. a. Exercitum fir
 mum habere oportet, quo confidamus perrumpere nos
 posse. Q. Fr. 302. b. Confidere animo. de Ar. 251. b. Hoc et
 tu confidens magis, et nos propere iure diffidimus.
 Considerere absolutum. Off. 15. a. In quo ipso confide
 randum est, ne aut temere desperet propter ignauiam, aut
 nimis confidat, propter cupiditatem. Tus. 193. a. Discere
 pat enim a timendo considerare. Epist. 53. a. Si autem, qui es
 sent, auderem scribere, nisi te intelligere considerem. Q.
 Fr. 315. b. Haec me, ut confidam, faciunt. Tus. 164. b. Nihil
 nimis oportet considerare. At. 96. a. Confido rem, ut uolu

352

CO
 mus esse. Epist. 122. a. Quam rem tibi, confido magna lau
 di fore. At. 97. b. Spero, quae tua temperantia est, et her
 cule, ut me iubet Acaus, confido te iam, ut uolumus, uale
 re. I. V. 272. a. Ego mei officij rationem confido esse omni
 bus notam. pro Cl. 51. a. Sicuti uestra aequitate mixti confi
 dimus. Ep. 205. b. Tibique, ut confido, gratias agam. Tus. 166
 b. Quem te et opto esse et confido futurum. Ep. 195. a.
 Id ego et speraram prudentia tua fretus, et ut confiderem
 fecerunt tuae grauissime litterae.
 Confieri, confici, fieri. Att. 141. a. Quo facilius et cum
 maiore dignitate per te, qui utriusque es coniunctus, res to
 ta confieret.
 Configo, gis, figo, uulnero. de Fin. 132. a. Configebat
 tardus celeres stans uolantes, ex Actio. Acad. 22. b. Hercu
 les ut Euristi filios, ita suos configebat sagittis. de Nat. 51.
 b. Caprae in Creta ferae, cum sunt confixae uenenatis sagit
 tis, dictamur quaru. pro Mur. 129. b. Inuentus est scri
 ba quidam Cn. Flauius, qui cornicum oculos confixerit.
 prouerbum. I. A. 242. b. Diffidebant etiam Seruio, memi
 nerant eius sententij confixum Antonium. de Arch. 24. 5.
 a. Clodius uentis, ut ipse gloriarum solet, confixus Seruio
 consultus. I. A. 210. a. Configere omnes curas et cogitatio
 nes in reip. salute.
 Confingo, gis, fingo, pro S. R. 23. b. Crimen incredibili
 le confingunt. et I. V. 278. a. pro S. R. 25. b. Haec conficta
 a poetis arbitror esse, ut, et c. pro Deiot. 146. b. Id uos fa
 cinus ab optimo uiro cogitatum esse confingitis. I. V. 127.
 a. Confingere aliquid criminis. Ad Her. 8. a. Confingere et
 comminisci aliquem rumorem.
 Confinis, ne, uicinus, finitimus. Ad Her. 27. a. Qui per
 ueniunt ad confine genus eius generis, quod appellamus
 fluctuans.
 Confinium, nij, finis. Off. 46. b. Conuenit autem in om
 ni re contrahenda, in uicinitatibus et confinis aequum
 et facile esse, multa multis de iure suo concedentem.
 Confirmatio, onis, fides. de In. 52. a. Stignum est, quod
 sub sensum aliquem cadit, et c. et tamen indiget testimo
 nij et grauioris confirmationis, ut cruror, et c. de In. 50.
 a. Confirmatio est, per quam argumentando nostrae cau
 sae fidem et autoritatem et firmamentum adiungit orati
 o. Ep. 80. a. Superioribus literis beneuolentia magis ad
 ductus, quam quod res ita postularer, sui longior neq. enim
 confirmatione egebat uirtus tua: id est, consolatione.
 Confirmator, oris, pro Cluen. 32. b. Res parum cer
 ta uidebatur, sequester et confirmator pecuniae desti
 deratur.
 Confirmatus, a, um, pro Q. 14. a. Diffido satis animo
 certo et confirmato me posse in hac causa consistere. Ep.
 9. a. Difficile est sensum in rep. praesertim rectum et con
 firmatum deponere. pro Cl. 23. a. Sasia letanti iam ani
 mo et spe optima confirmata, nubis Oppianico. de Am.
 110. a. Omnino amicitiae corroboratis iam confirmatisque
 et ingenijs, et atibus, iudicanda sunt.
 Confirma, as, affirmo, firmo, roboro, corrobora, fufu
 cio,ancio, proba, autor fio. Infirma, de Or. 92. b. Ut id
 quod intenderemus confirmare, et id quod contra dicere
 tur, resistere possemus. de Or. 116. a. Nostra confirmare
 rationibus et argumentis, deinde contraria resistere. de
 In. 52. b. Exemplum est, quod rem confirmat aut infir
 mat, et c. de D. 116. b. Quamquam tu quidem non hostia
 rum casum confirmas sortium similitudine, sed infirmas
 fortes collatione hostiarum. I. V. 113. a. Quorum omnium
 testimonijs de hac pecunia confirmatum est. de Finb.
 85. a.

353

CO
 55. a. Confirmare aliquid exquisitis rationibus. de D. 95. a.
 Satis est ad confirmandum diuinationem, semel ita esse ali
 quid diuinationem. de Or. 128. b. Argumentum ratio ipsa co
 firmat, quae, et c. At. 264. a. Decretumque. Cos. quod ijs
 cundum Buchrotios fecerunt, des operam, ut Plancus no
 ster quam primum confirmet. I. A. 228. a. De quibus con
 firmandis et sancientis legem comitijs centuriatis laturus
 est. pro D. 222. a. Hoc uerbis illis sancti aut suffragijs co
 firmari potest. Epist. 32. b. Et reuera confirmata amicitia
 commemoratio officiorum superuacanea est. I. V. 148. a. 10
 Quam sibi nondum confirmato consilio, sed ineunte eta
 te susceperat. Antequam. 195. a. Hoc incumodum in uno
 confirmatum, multorum infirmabit incolumitatem. de Am.
 110. a. Omnino amicitiae corroboratis confirmatisque inge
 nijs et etatibus iudicanda sunt. Att. 254. a. Hoc mihi non
 modo confirmat, sed etiam persuasit. de Am. 97. a. Quia
 lis, ut arbitror, nemo unquam erit, et ut confirmare possum,
 certe nunquam fuit. de Or. 109. a. Certo (ut hominem con
 firmare oportet) nullus est, etc. Item. Hoc uero fieri plane
 non potuisse confirmo. At. 211. a. et pro Pom. 17. b. Ego
 10 tibi confirmo, eam, et c. de Cl. 167. a. Hoc sine ulla dubita
 tione confirmauerim. Ep. 83. a. Memini me ex multis audi
 re, te de glorioso et celeri reditu meo confirmare. contra
 Rul. 68. b. Omni hoc uobis ratione confirmare possim, me,
 et c. Ep. 80. b. Ego tibi hoc confirmo, nihilo te, et c. pro Ar.
 188. b. Difficile est hoc de omnibus confirmare. Q. Fr. 304.
 a. Nunc erige te et confirma, si qua subeunda dimicatio
 erit. Epist. 40. a. De me tibi sic promitto atque confirmo,
 me, et c. et 9. a. Verumtamen ipse me confirmo ad eius uo
 luntatem, a quo honeste dissentire non possum. alijs, Con
 20 formo. Att. 12. a. Confirmare et excitare afflictos animos
 bonorum. Epist. 30. a. Neque enim confirmatione nostra e
 gebat uirtus tua, neque erat ea mea causa atque fortuna, ut
 cui ipsi omnia deessent, alterum confirmarem. et 256. b.
 Mihi placebat, si firmior es, ut te Leucade deportares,
 ut ibi te plane confirmares.
 Confisio, onis, Tus. 226. b. Fidentia id est, firma animi
 confisio.
 Confiteor, eris, pra. me fero, agnosco. Inficior. At.
 38. b. Vectius quod confessus es, se cum telo fuisse, in car
 40 cerem coniecisti, est, de N. 28. a. Vir sapiens peccatum suum,
 quod celari possit, confiteri maluit. I. A. 163. b. Cum homi
 nes nefarij de patriae patricio confiterentur. In Sal. 274.
 b. Sallustius confessus est uobis audientibus adulterium. I.
 C. 113. a. Cum id posset inficiari, repente confessus est. pro
 Seft. 11. a. Tacendo loqui non inficiando confiteri uideris.
 pro Arch. 188. b. Quod tu nunc de tuo patruo praedicas,
 nemo unquam adhuc de se se confessus, pro Dom. 231. b.
 De criminibus obiectis non confiteri. contra Rull. 88. a.
 Concordiae patronum me in hunc annum confessus sum.
 50 pro Cluen. 56. a. Stratagem aliquid de ueneno esse confes
 sum. de N. 10. b. Esse igitur deos contendendum est. Ep.
 6. Me abs te cupisse laudari, aperit atque ingenue confite
 bar, pro S. R. 38. a. Confiteri de maleficio. de Leg. 17. 5. b.
 Confiteri religiones. I. A. 208. b. Quo etiam, ut confitear
 uobis Quirites, minus hodierno die contendendi. de Fin. 69. a
 Quod mihi quidem uisus est, cum sciret, uelle tamen confi
 tentem audire Torquatum. Ep. 14. b. Nemo est cuius offi
 cijs me tam esse deunctum non solum confitear, sed etiam
 gaudeam. Part. 245. b. Confiteri de aliqua re. et de Or. 111.
 60 b. et pro Sg. 174. b. et pro Ar. 191. a. et pro Lig. 137. a.
 Confixus, a, um, de Or. 131. a. Nuclulam an confixum
 uis faceret: id est, uerbis confingere, et exagitare.

354

CO
 Conflago, as, ardeo. Antequam. 192. b. Ne omnes co
 cideretis ardoreque flammis conflagraretis. I. V. 84. b. Ille
 miser furorum istius inuidia conflagrauit. de N. 4. 4. b.
 Conflagrare terras necesse est. I. C. 103. a. Inuidia incendit
 conflagrare. pro Mil. 116. a. Conflagrare inuidia. Ad Her.
 26. b. Quomodo urbs acerbissimo concidat incendio con
 flagrata.
 Conflatus, a, um, compositus, coagmentatus. pro Cael.
 39. b. Monstrum ex contrarijs diuersisque atque inter se repu
 gnantibus naturae studijs conflatum. pro Lig. 142. b. Ali
 quorum consensus conspirans, et penes conflatus. pro S.
 R. 18. b. Inuitam nouo scelere conflatum.
 Conflictio, onis, conflictus, contentio, quasi concursus.
 Part. 139. a. Ex rationis autem, et ex firmitatis confi
 ctione, et quasi concursu, quaestio exoritur. et ibi Ratio
 num et firmiterum contentio. Par. 234. b. Rem ut
 ter se pugnantium conflictio. et 239. a. Ille status et quasi
 conflictio cum aduersario. et de In. 46. a.
 Conflictor, aris, pro Q. 7. b. An ut honestiore iudicio
 10 conflictaret sine summo scelere propinquum tuum ingu
 lare non potes. Ep. 142. b. Noli pati litigare fratres, et tu
 dicijs turpibus conflictari. At. 156. b. Fortuna, qua illi flo
 rentissima, nos duriore conflictati uidemur. Ep. 90. a. Cae
 sar diutius uelle uidetur eos habere sollicitos, a quibus se pu
 tat diuturnioribus esse molestij conflictatum. alijs, Confli
 ctum. Ad Her. 13. a. Homines multis et magnis incommo
 dis conflictantur, propter immeritam pecunie cupiditatem.
 de L. 162. a. Qui canem et selem ut deos colunt, non eade
 superstitione, qua caeterae gentes conflictantur. de Arch.
 253. b. Cum his conflictari, et pro patria salute quotidie
 dimicare, erat omnino molestum.
 Conflictus, ctus, conflictio. de N. 31. a. Lepidum confli
 ctu atque tritu, ignem elici uidemus. pro Cec. 293. a. Impul
 su scutorum et conflictu corporum magnas sepe copias
 pulsus esse. de D. 217. a. Si nubium conflictu ardores expres
 sus se emiserit, id esse fulmen.
 Conflo, gis, confedo, concurro, dimico, pra. lio, pra. lio,
 lio, decerto, preliu facio, preliu commito, signa confero,
 manu confero. pro C. 28. 6. b. Potuisti leuiore actione con
 40 fligere. et 293. b. Ut conflegendi sibi et armis decertandi
 putent. de In. 78. a. Saepo id quod scriptum est recitandum, sa
 pe cum scripto factu aduersarij conflegendum. I. C. 109. b.
 Causae, quae inter se confingunt. Ep. 174. b. Reliquisq. re
 bus pro nostra salute contra sceleratissima hostium con
 spirationem confingamus. de Fin. 53. b. Torquatus cum lati
 nis conflictu apud Vesperum. Tus. 219. b. Iratum ne censes
 Herculem conflictasse cum Erimantho apro? pro Pom. 9.
 50 Qui saepius cum hoste conflictat, quam quisquam cum im
 mico concertauit. Off. 16. b. Temere autem in acie uersa
 ri, et manu cum hoste confligere, immane quiddam et bel
 luarum simile est. et 17. a. Cleobrotus inuidia timens, te
 mere cum Epaninunda conflictat. Postquam. 211. a. Cu mihi
 priuato conflegendum uideret cum eo exercitu, qui, et c. pro
 D. 226. b. Sperauit istud se copijs cu illo posse confligere,
 quibus cum ego noluissem dimicare. I. A. 262. b. Pasa prin
 cept pra. lij faciendi et cum Antonio conflegendi fuit. pro
 Cor. 68. a. Cum ducibus ipsis, non cum comitatu affectato
 ribusque confliant. I. P. 83. b. Confligere armis. de Offic.
 16. a. Et manu cum hoste confligere. Ad Her. 3. b. De his
 rebus cautio conflegendum est, in quibus tabula aut ali
 cuius firma autoritas uidebitur interfuisse. pro Fontib.
 276. b. Galli cum M. Fonteio ferru ac manus contulerunt.
 pro Pom. 16. b. Collatis signis hostes superare. pro Font.
 287. a.

355
 283. a. In festis signis inferri in hostem.
 Conflo, as. efficio, compono, machinor. Off. 4. a. Quibus ex rebus conflatur et efficitur id quod querimus honestum. de N. 46. a. Mare terram littoribus sic claudit, ut una ex duabus naturis conflata videatur. pro Syl. 173. a. Exercitus perditorum clandestino scelere conflatus. I. C. 102. b. Ex perditis conflata improborum manus. de In. 63. a. Ex his duabus diuersis sicuti familiarum unum quoddam est conflatum genus a posterioribus. I. A. 194. a. Ille cum exercitum nullum haberet, magnum repente conflauit. pro S. R. a. Eius rei, 10. que conflauit hoc iudicium mentio facta non est. I. V. 132. a. Venus, quae totam illam accusationem iudiciumque conflarat. pro Cl. 19. b. Faciasque ut intelligatis in tota illa causa, quid res ipsa tulerit, quid error affuxerit, quid inuidiam conflarit. et 21. a. Hoc totum a matre conflatum est, et perfectum. I. A. 173. b. Bellum quod natum, conflatum, susceptum opera tua est. pro Q. R. 53. a. Unde hoc totum ductum est conflatum mendacium. pro Cl. 34. a. Summam alicui inuidiam atque infamiam esse conflatum. I. C. 102. a. Si mihi conflare uis inuidiam. pro Ca. 43. a. Conflare inuidiam alicui ueni ex communi infamia iuuentutis. pro Syl. 174. a. Et ea domi eius pleraque conflata sunt. Off. 38. a. Cui quae stor esset in exercitu, seditionem esse conflata. Ad Her. 7. b. Nam qui uis horum sensus potest conflare suspicionem. Part. 24. o. b. A reo querela conflata criminis profertur. pro Syl. 169. a. Quibus ipsis tum conflare periculum putabatur. et ibi. b. Conflato gladiatorum tumultu. I. V. 135. b. Quod cuique negotij conflare uolebat, nullo labore faciebat. pro S. R. 13. b. Iniuria nouo scelere conflata. pro Sest. 18. a. Quae ratio aut auferenda, aut confluenda pecunia non reperiebatur. de Ar. 253. b. Clodius nefarias cum multis scelerum pactiones societatesque conflauit.
 Confluo, is. concurro, conuenio, peruenio, fluo. de Cl. 188. b. Confluxerunt enim et Athenas, et in hanc urbem multum inquinatam loquentes, ex diuersis locis. Tus. 176. a. Quod accideret etiam nostris, si ad haec studia plures confluxerint. de In. 43. a. Hinc ad ipsos, qui ea adepti sunt, laus, honor, dignitas confluit. In Sal. 274. b. Nisi forte te in ea castra coniecisti, quod omnis sentina reip. confluxerat. de L. 170. a. Fibrenus rapide dilapsus cito in unum confluit. pro Pl. 177. a. Causa pleraque ad nos confluunt. I. V. 227. b. Aliqua diuersa in exitu coniungi et confluere. Ep. 166. b. A confluente Rhodano castra moui.
 Confissus, a. confectus, necatus. pro Syl. 173. a. Quinque hominibus comprehensis atque confossis, interitu tempore liberaui.
 Conformatio, nis. forma, compositio, exornatio. Top. 222. b. Non esse rursus ea dico, quae tangi demonstrari uel non possunt, cerni tamen animo atque intelligi possunt: ut si usucapionem, si agnationem definias, quarum rerum nullum subest quasi corpus, est tamen quaedam conformatio insignita et impressa in intelligentia, quae notione uoco, ea sepe argumentando definitione explicanda est. de Or. 141. b. Facile animo teneri possunt ea, quae percipiuntur auribus aut cogitatione, si etiam oculorum commendatione animis tradatur, ut res caecae et ab aspectu iudicio remotae conformatio quaedam et imago, et figura ita notet, ut ea quae cogitando complecti uix possemus, intuendo quasi teneamus. de N. 11. b. Compositio membrorum et conformatio lineamentorum. Tus. 158. b. Quasi uero intelligant animus qualis sit in ipso corpore, quae conformatio, quae magnitudo, qui locus. de Or. 97. a. Ipsa collocatio conformatioque uerborum perficitur in scribendo. de N. 43. a. Animatis figura conformatioque membro

356
 CO
 356
 ru. de Or. 94. b. Conformatio quaedam et figura totius oris et corporis. et 161. b. Inter conformationem uerborum et sententiarum hoc interest, quod, etc. de Cl. 177. a. Sententiarum ornamenta et conformationes. de Or. 86. b. Vocis conformatio atque uarietas. de N. 22. a. Omnem talem conformationem animi, philosophi motum inanem uocant: id est, cum de his potest cogitamus. Off. 71. b. Altera pars honestatis cernitur in conformatione, et moderatione continentiae et temperantiae. Ad Her. 40. b. Conformatio est, cum aliqua quae non adest persona constringitur, quasi adfit, etc.
 Conformatio, as. compono, fingo, effingo, figuro, formo, informo. pro Ar. 188. b. Quas imagines ego mihi proponens, animum et mentem meam ipsa cogitatione hominum excellentium conformatam. de Or. 86. a. Oratio conformatamanda est non solum electione, sed etiam constructione uerborum. pro Mur. 138. b. Consilium tuum uiuere non audeo, nonnulla in re forsitan conformatam, et leuiter emendare possum. pro Ar. 185. b. Quod si haec uox huius hortatu preceptisque conformatam nonnullis aliquando salutis fuit, etc. de Fin. 53. b. Ad maiora quaedam nos natura genuit et conformauit. Ad Her. 22. b. In primo loco rei totius imaginem conformabimus. de Or. 86. b. Orator ita conformatus est, etc. de N. 65. a. Mundum non edificatum, sed a natura conformatum puto. de Fin. 107. a. Vna pars philosophiae, quae mores conformatari putantur.
 Confractus, a, um. de Leg. 18. a. Quaeque in porca confracta iura sunt.
 Confringo, gis. frango, infringo. pro Fl. 161. a. Membra uxoribus sustulit, manus contudit, digitos contudit, nervos concidit. pro Mil. 108. a. Nisi esset is consul, qui eam preturam auideret possetque confringere.
 Confugio, gis. concurro, insugio, profugio, perfugio, praesidium uel auxilium ab aliquo peto. (Excipio. Tus. 166. a. Priamum cum in aram confugisset, hostilis manus interuenit. Ep. 51. b. Non enim ut tu me a re, maerit domus excipiebat, quae leuaret, si nunc domo moerens ad remp. confugere possum, ut in eius bonis acquiescam. Tus. 229. a. Ad te confugimus, a te operam petimus. pro Q. 2. a. Quotiens tot tantisque difficultatibus affectus atque afflictus in tuam fidem ueritatem, misericordiam confugit. pro Fon. 280. b. Confugere ad opem alicuius. Off. 41. a. Confugere ad aliquem uirtute praestantem. pro Cl. 41. b. Ille diffidens rebus suis ad Stalenum et ad pecuniam confugit. Postquam. 266. a. Qui nisi in aram tribunatus confugisset, profectus, etc. pro S. R. 22. b. Roscius de amicorum sententia Romanam confugit. At. 47. a. Ex quibus statim in tuos agros confugiam. de Or. 90. a. Illustrare oratione, si quis istas ipsas artes uelut, ad oratoris ei confugiendum est facultatem.
 Confundo, dis. perturbo, conturbo, permisco. Ac. 29. b. Anaxagoras dixit materiam infinitam esse, sed ea particulas similes inter se minutas, eas primum confusas, postea in ordinem adductas mente diuina. pro D. 238. b. Antu haec ita confundis et perturbas? Orat. 216. a. Omnes in oratione esse quasi permixtos et confusos pedes. de D. 105. a. Vis quaedam sentiens, quae est toto confusa mundo. de Vn. 203. b. Cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ob os offusus, se confundit et contulit. Ac. 16. a. Ea philosophia, quae confundit uera cum falsis. de Or. 124. b. Ut res distinguantur, uerbis confusa esse uideatur. At. 123. b. Signa, quibus aliqua distinguuntur, perturbant: id est, confundi. de Or. 147. a. Ita confusa est oratio, ita perturbata, nihil ut sit primum, nihil ut secundum.
 Confuse, permixte. (Discreti, electi. de N. 63. b. Quae re, si

357
 re, si uidetur, noli agere confuse, ut hoc explicemus hac disputatione, quod queritur. de Fin. 70. a. Epicurus contentum differtentiam eleganti, confuse loquitur. de In. 52. b. In presentia tantummodo partes argumentandi confuse et permixte disperimus, post discreti et electi in genus quodque, cause digerimus. Acad. 12. Non confuse.
 Confusus, i. A. 214. b. Confusus acta res est, quam, etc.
 Confusio, nis. perturbatio. de L. 174. b. Suos deos aut nouos coli confusione habet religionum. de Fin. 140. b. Atque haec coniunctio confusioque uirtutum, tamen a philosophis ratione quadam distinguitur. de N. 1. b. Quibus subtilis perturbatio uita sequitur, et magna confusio. pro Mur. 135. b. Confusione suffragiorum flagitasti. Off. 47. a. Haec confusio temporum.
 Confusus, a, um. perturbatus, turbulentus, uariatus, permixtus, habens confusione. de In. 50. a. Veruntamen non incommotum uideatur, quodam flumini atque materia uni uersam ante permixtam et confusam exponere omnium argumentationum. pro Sest. 3. b. Sed quonia singulis criminibus ceteri responderunt, dicat de omni statu P. Sestij, de genere uita, etc. Contendamus in hac confusa atque uniuersa disputatione, ut nihil, etc. Off. 19. b. Si hoc, de quo loquimur, decorum est, id totum quidem cum uirtute confusum, sed mente et cogitatione distinguitur. de D. 115. b. Vis quaedam diuina, quae confusa toto mundo est. et 92. a. Nunc onusti cibo et uino, perturbata et confusa cernimus. de Cl. 173. b. Sed nec illa oratio eiusmodi est ut a pluri bus confusa uideatur.
 Confusatio, onis. dissolutio, reprehensio. Ad Her. 1. b. Confusatio est contrariorum locorum dissolutio.
 Confusio, as. reflexio, reprehensio, diluio, coarctatio, infirmitas, dissolutio, redargutio, exprobratio, conuicio, frango, eiectio, abieccio, aduersaria uento, falsum esse doceo, tollo. de D. 81. b. Cotta sic disputat, ut storum magis argumenta confusaret, quam hominum delectationem. Tus. 245. b. Maximeque doloribus affectus eos ipsos inuentorum suorum memoria et recordatione confutat. Part. 242. b. Confutare audaciam alicuius. pro S. R. 32. a. Erucij criminatio tota dissoluta est, nisi forte expectatis ut illa diluam, quae, etc. Attic. 187. b. Sed tu me peruenit reflexas. pro Cec. 40. 294. b. Infirmare et conuelleret facta aut stipulationes.
 Congelo, as. conglacio. Ep. 25. a. Erat in eadem epistola ueternus ciuitatis, gaudebam sane, et congelasse amicis nostrum letabar ocio.
 Congemo, mis. simul gemo. pro Mur. 130. b. Senatus congemuit frequens.
 Congero, ris. congregeo, accumulo, comperto. pro P. 8. a. Res omnes pulcherrimas Mithridates ex tota Asia direptas in suum regnum congregat. Item: Innumerabilis pecunia congesta in illa domum est. de D. 96. b. Midae dormienti formicae criticae grana in os congregauerunt. de Cl. 192. a. Illud minuscuro, quod congregasti operarios omnes. I. A. 186. a. Antonius in Caesaris maledicta congestis. de Cl. 196. b. Ut te eripias ex ea, quam ego congesti in hunc sermonem, turba patronorum. pro D. 145. b. In quem diu atque homines omnia ornamenta congregauerunt. pro Pl. 264. a. Minuturmeses C. Mario uaticum congregauerunt, nauigium derulerunt. de Am. 107. a. Neque uerendum est ne plus aequo quid in amicitia congeratur. pro Pl. 276. b. Sed hoc nescio quomodo frequenter in me congesti, saneque in eo creber fuisse, te idcirco, etc. pro Mil. 113. b. Cogerere crimina in aliquem. Tus. 251. a. Congerantur in unum omnia. Att. 286. a. Br. Si omnia simul congeseris.

358
 Congestus, a, um. de D. 122. a. Tritici grana in os pueri Midae congesta.
 Congestus, ius. de D. 122. b. Herbam autem asperam credo exiisse auium congestu, non humano statu.
 Congiarium, rij. Imperatoris donum, a congio mensurae genus uini et similium. At. 257. b. Legiones congiarum ab Antonio accipere noluerunt. Att. 159. b. Vehementer auaritiam uideo fuisse, et spem magni congiarum. I. A. 182. b. Caesar muneribus, monumentis, congiarum, epulis multitudinem imperitam lenierat.
 Conglatio, as. conglacio, durefco. de N. 31. a. Aqua neque conglaciaret frigoribus, neque niue pruinaque concrederet, nisi eadem se admisso calore liquefacta diffunderet. Epist. 115. b. Curioni nostro tribunatus conglaciat.
 Conglobo, as. constringo, in globi formam congregeo et colligo. de N. 49. a. Mare cum supra terram sit, medius tamen terra locum expetens conglabatur undique aequaliter, neque redundat usquam. de N. 45. b. Terra undique in se se nutibus suis conglabata. Ac. 29. b. Figura conglabata. Part. 234. b. Definitiones conglabatae.
 Conglutinatio, onis. coniunctio. de Sen. 92. a. Omnis conglutinatio reces aegre inueterata facile diuellitur. Or. 204. a. Circuitus conglutinatioque uerborum.
 Conglutino, as. coniungo, copulo, conflo, compono. de Sen. 92. a. Sic hominem eadem optime quae conglutinuit, natura dissoluit. Ad Her. 6. b. Ita poteris animi uicium causa peccati conglutinare. I. A. 189. a. Antonius ex his tot uicij conglutinatus est. At. 15. b. Sic te uor, ut possim illam a me conglutinam concordiam. et de Am. 102. b. Epist. 181. a. Vite dissimilitudo non est passa uoluntates nostras consuetudine conglutinari. At. 106. b. Tu soles conglutinare amicitias testimonij tuis.
 Congratulatio, onis. At. 274. b. Sed tamen omnium ordinum consensus, gratiarum actio, congratulatioque me comouet, propterea quod, etc.
 Congratulor, aris. signis letitiam ostendo, cum aliquo gaudeo. pro Plan. 273. a. Sed ea res haud scio an plus mihi profuerit, quam si mihi essent omnes congratulati. pro Sest. 7. a. Mihi denique homines praecipue congratulabantur, quod habiturus essem, etc.
 Congredior, ris. conuenio, pugno. At. 133. a. Sed ego cum haec scriberem, nec illos congressuros, nec si congressi essent, Pompeium ad illam conditionem accessurum putabam. At. 249. b. Illud praecclare, quod te consolata est spes breui tempore congrederi. et 276. b. Filius tuus a me abest, in Macedonia congrederemur. et 19. b. Nihil duco esse commodius quam de his rebus nihil amplius scribere: cum erimus congressi, tum, si quis res ferret, coram inter nos conferemus. et 38. a. Cum eo, ut res indicat, sepe congressus est. et 97. a. Sed explora rem totam, ut quo die congressi erimus, consilium capere possumus. pro Ca. 48. b. Vbi congressus cum seruis Luceij Celij: pro Pl. 261. a. Venio nunc ad populi partes, qui si tecum congrederentur, etc. de N. 26. a. Na ego incautus, qui tecum congrederi conatus sum, pro Lig. 138. b. Tubero contra Caesaris congressus est armatus. pro Mur. 149. a. Quare remoue autoritatem, et congrede re mecum criminibus ipsis. pro Syl. 176. a. Nodum statuto te uirum satis habere, ut ego tecum luctari et congreddi debeam. I. P. 92. a. Si ipsi coram congreddi poteris. At. 279. b. Antistius congressus P. Dolabella milites habere maluit, etc. Top. 229. a. Status, in quo primum insitit, quasi ad re pugnam congredda defensio. de N. 46. b. Luna tum congreddens cum sole, tum digrediens, etc.

Congregabilis, le. quod facile congregatur, et amat socium. Offic. 32. a. Apum examina congregabilia natura sunt.

Congregatio, onis. de Fin. 107. a. Homines natos esse ad congregationem hominum. de Fin. 104. a. Nos ad conuentionem congregationemque hominum, et ad naturalem communitatem esse natos.

Congregatus, a, um, pro Dom. 226. b. Ex quo iudicare potestis, quanta uis illa fuerit oriens et congregata, cum hac Cn. Pompeium terruerit iam distracta et extirata.

Congrego, as, colligo, contraho, conuoco, coacervo, aggrego, cogo, frequento, coniungo, in unum locum compello, copias unum in locum conuenire, pro Q. un. 9. b. 15. qui cum te aut uoluntas congregauit, aut fortuna conuinxit. de N. 9. b. Chrysippus magnam turbam congregatig notorum deorum: id est, colligit, pro Cecin. 296. b. Coacti sunt, ij qui ab aliquo sunt unum in locum congregati. I. A. 261. a. Ciues unum se in locum ad curiam congregabant. Parad. 121. a. Latronum multitudo unum in locum congregata. de Or. 87. b. Homines dispersos et dispersos unum in locum congregare. et pro Sest. 22. b. Tusc. 161. a. Qui dispersos homines congregauit. de Fin. 134. b. Homines equalibus delectantur, libenterque cum his congregant, pro D. 231. a. Multitudo hominum congregata ex seruis conductis. Acad. 25. b. a. Niuem ex aqua esse congregatam. In Vat. 34. a. L. Paulum in eundem hunc numerum congregasti, pro Rab. 95. a. Atque ibi se cum tuo patruo et ceteris congregare. de N. 50. b. In quo mirandum est, congressu ne aliquo, an iam inde ab ortu natura congregate sint, pro Q. un. 9. a. Fumus, quo amici conueniunt ad exequias cohonestandas: id est, congregantur.

Congressio, onis, congressus, colloquium, sermo. (Di. gressio, Top. 22. 5. b. Amori congressio causam attulit, amor flagitio. Q. un. Fr. 304. a. His de causis hoc malum, quod te non uidi, minus acerbum fuit, quam fuisse tum congressio, tum uero digressio nostra, pro Cluen. 26. a. Nemo illum aditu, nemo congressione, nemo sermone dignu putabat. I. A. 169. a. Persuasi que ut eum a tua non modo familiaritate, sed etiam congressione prohiberet. Off. 26. b. Congressiones familiarium. de Or. 101. a. In congressionibus hominum.

Congressus, sus, congressio. (Digressus. I. A. 244. b. Nempe in Antonij congressum colloquiumque ueniendum est, pro Sest. 25. a. Omnes aditum, sermonem, congressum tuum fugiunt. Acad. 2. b. Quasi uero clarorum uirorum aut tacitos congressus esse oporteat, aut ludicos sermones, aut rerum colloquia leuiorum, pro Syl. 170. a. Cum interim Sylla cum eisdem ne mediocri quidem sermone et congressu coniungeretur, pro Plan. 273. a. Eorum neminem a congressu meo tanitor absterruit. Or. 199. b. Congressus nostros, consuetudinem uictus, sermonesque doctissimi mos requiro. At. 20. a. Mihi uero ut inuideant piscinarij nostri, aut scribam ad te alias, aut in congressum nostrum referuabo. Att. 178. a. Si quis congressus fuerit mihi cum Cesare. At. 14. a. Ac mihi persuaseram fore, ut omnia placarentur inter uos, non modo sermone ac disputatione, sed conspectu ipso congressuque uel pro. de N. 50. b. In quo admirandum est, congressu ne aliquo inter se, an iam inde ab ortu natura congregatae sint. de Or. 138. a. Ante congressum multa sunt, quae non ad uulnus, sed ad speciem ualere uideantur.

Congruens, tis, aptus, accommodatus, conueniens, co-

sentiens. (Repugnans, discrepans. de Orat. 163. b. Actio menti congruens esse debet. de Fin. 138. b. Actiones uirtutibus congruentes. de Leg. 63. b. Sicut Aristotelem et Theophrastum cum illis re congruentes, genere docendi pauli differentes. de Cl. 175. a. Tubero uita seuerus et congruens cum ea disciplina, quam colebat. Par. 234. b. Actio congruens et apta ad animos permouendos. de Or. 147. b. Ii sunt in eo genere laudandi laudis, quod ego apti et congruens nominem. de Fin. 74. a. Eadem ratio fecit hominem appetentem, cumque his natura et sermone et usu congruentem. Ep. 141. b. Initium suspicionis mihi fuerit litera tua, quibus literis congruentes fuerunt litera postea multorum. Ep. 106. a. Sed tamen erat aptum bibliothecae studiisque nostris congruens. Acad. 12. a. Maxime autem conuincitur, cum haec duo pro congruentibus sumunt, tam uehementer repugnantia.

Congruenter, conuenienter. de Or. 146. a. Ad id quod agitur, apte congruenterque dicere. de Fin. 95. b. Congruenter natura, conuenienterque uiuere.

Congruis, conuenio, consentio. (Discrepo, repugno. I. V. 13. a. b. Siculi suos dies mensesque congruere uolunt cum solis lunaeque ratione. At. 111. a. Reliqua patebant et cum Terentia summa congruebant. de Or. 162. b. Non omni cause congruit orationis unum genus. de Fin. 94. a. Principijs congruere debent quae sequuntur. de Am. 101. b. Si aliquem nacti sumus, cuius cum moribus et natura congruamus. At. 27. b. Valde eius sermo de Publio cum tuis literis congruebat. de Fin. 85. b. Quanquam ae epistola cum sententia eius philosophi nullo modo congruebat. Off. 54. b. Etenim quod summum bonum a Stoicis dicitur, conuenienter natura uiuere, id habet hanc, ut opinor, sententiam, cum uirtute congruere semper. Tusc. 244. a. Congruere natura et cum ea conuenienter uiuere. de D. 100. b. In his omnibus responsa Aruspicum cum Sibilla uersibus congruebant. de Leg. 166. 167. a. Hi de re una solum distant, de ceteris mirifice congruunt. Tusc. 215. a. b. Corporis temperatio, cum ea congruant inter se quibus constat, sanitas dicitur. pro S. R. 28. b. Cum multa causa conuenisse in unum locum, atque inter se congruere uidentur. de Ar. 250. b. Ea pars legis tuae quae congruebat cum iudicio senatus. pro Mar. 133. b. Nostri sensus in bello congruebat. de Leg. 162. a. Oratio uerbis discrepans, sententijs congruens. de Clar. 177. a. Gestus cum sententijs congruens et ibi. Motus cum uerbis consentiens. de In. 46. b. Nam illa quae prima dicuntur, si uehementer uelis congruere et coherere cum causa, ex eis duas oportet, quae post dicenda sunt.

Coniectio, onis, coniectus, pro Cec. 293. a. Ictu cominus coniectione telorum magnas sepe copias pulsas esse. Idem somniorum coniectionem desinit hoc modo, esse uim cernentem et explanantem, quae a dijs hominibus significentur in somnijs, et de N. 42. de D. 135.

Coniectior, oris, interpres somniorum et portentorum uates. de D. 136. a. Desert ad coniectorem quidam, somnia se esse ouum, et c. de D. 86. b. Somnij interpretatio a coniectoribus facta. et 121. a. Coniectior quidam et interpres portentorum. et 134. a. Coniectior somniorum. Part. 230. a. Vaticinationes et responsa sacerdotum, aruspicum, coniectorum. de D. 89. et 95. de Or. 230.

Coniectura, re, opinio, suspicio, diuinatio, prouisio, auguratio, existimatio, signum, sensus, egeres. Att. 187. a. Quod autem ofin hanc rem eparou a te. de In. 64. a. Omnis igitur ex causa, ex persona, ex facto ipso coniectura capiendae

capienda est. Ep. 94. b. Omnino si quaeris, ludi apparatus simi, sed non tui stomachi, coniectura enim facio de meo. de In. 65. b. Haec ad aliquam coniecturam faciendam perinet. I. V. 245. b. De ceteris ex hoc coniectura facere debebitis. de D. 139. a. Coniectura, quae in uarias partes duci potest, nonnunquam etiam in contrarias, nihil incertius. et 138. a. b. An e a, quae dixi, quicquam aliud significant, nisi acumē hominum, ex similitudine aliqua coniectura modò huc modò illuc ducenti. At. 125. a. Non ariolans ut illa, cui nemo credit, sed coniectura prospiciens iam iamque maiora, et c. et 206. b. Quam tu coniectura faciebas ex literis Messala. de D. 135. a. b. Etiam si fieri possit coniectura uera somniorum, tamen isti qui profitentur eam facere non possunt. et 122. a. Cur autem de passerulis coniectura facit? pro Mur. 134. b. Ex uultu coniectura faciunt, quantum quisque animi habeat. de D. 95. b. Facta etiam coniectura in Dionysio est, qui, et c. et 96. b. Fuit certa diuinationum coniectura a peritidis. de Cl. 169. b. Tantummodo coniectura ducor ad suspicandum. pro Cl. 37. b. Iam haec diuinatio est, sed uide ne mea coniectura multo sit uerior. At. 236. b. Cupio antequam Romanum uenio, odorari diligenter, quid futurum sit, quanquam ue reor, ne nihil coniectura aberrare contra Rul. 6. a. d. Haec a me suspitionibus et coniectura coarguuntur. Or. 208. b. Cui de uero ambigitur, quod quaeri coniectura solet. pro Fl. 147. b. Iudicare aliquid coniectura, pro S. R. 28. b. Tamē non temere creditur, neque leui coniectura res penditur. pro S. R. 35. a. Etiam ne in tam perspicuis reb. argumentatio quaerenda, aut coniectura capiendae est, pro Q. R. 48. a. Multa coniecturam afferit hominibus tacita corporis figura. de D. 133. b. Ex ebriorum uisus innumerabilia coniectura trahi possunt, quae futura uideantur. pro Do. 216. a. Nonnulli ad illa rem ratione coniecturaque reuocabant, qui, et c. de Ar. 256. b. Ad quem metus, si deorum monitis non ducerentur, tamē ipsi nostro sensu coniecturaque repererunt. pro Cel. 51. b. Haec causa ab argumentis, a coniectura ab ijs signis quibus ueritas illustrari solet, ad testes tota traducta est. de D. 85. b. Artes quae coniectura continentur, et sunt opinabiles. et 95. b. Alia subiecto ex tempore coniectura explicantur. At. 136. b. Transisse enim eum iam putabat, coniectura diuina ac temporaria. Ep. 127. a. Quamquam, quod me coniectura ducat, habeo, ite: Sed ea uos coniectura prospicietis. At. 1. a. Petitionis nostrae huiusmodi ratio est, quod adhuc coniectura prouideri possit. pro Pom. 9. a. Multa praeterea consilio, sed ea uos coniectura perspicitis. pro Do. 215. a. Neque id coniectura prospicite habemus, sed iam experti uidebamus. Ep. 5. a. Quae aut postea sunt in coniectura, quaeque mihi uidentur fore, ea puto tibi a me scribi oportere. I. A. 228. a. Quis sapientior ad coniecturam rerum futurarum? de N. 9. b. Chrysippus magna turbam congregat ignotorum deorum, atque ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare possumus. I. V. 248. b. Quid eius sit, coniectura uos assequi debetis. et ibi. et At. 191. b. Coniectura bona est. At. 28. a. Quantum coniectura auguratur. I. V. 101. b. Ex uno de ceteris coniecturam facere. et 166. b. pro Mar. 126. a. Huius rei coniecturam de tuo ipsius studio scilicet cepit. de Or. 136. b. Facere coniecturam de se. de Am. 111. a. Ipsum sibi exemplo esse. I. C. 120. b. Ego de meo sensu iudico. in Sal. 275. b. Desine unumquodque moribus tuis existimare. pro Deiot. 145. a. Quid nunc mihi animi sit, ad te refer.

Coniecturalis, le, inficialis. Top. 229. a. Prima questio aut inficialis, aut coniecturalis appellatur. Top. 224. b. Sed locus hic magis ad coniecturales causas ualeat. ad Her. 7. b. Coniecturalis status. de In. 63. b. Numquam coniecturali con-

stitutione proficiscemur, cuius exemplum sit hoc expositum. in itinere quidam, et c. de D. 114. a. Omne genus coniecturalis in hoc serere genere ponebas.

Coniectus, tus, coniectio. At. 55. b. Q. Fratris domus fracta coniectu lapidum. de Or. 163. Oculorum coniectus, tum hilaritate, et pro Plan. 263. a. Oculorum coniectus,

Coniicio, cis, coniectura assequor uel consequor, coniectura facio, coniectura prospicio uel perspicio, agnosco, auguror, interpretor, diuino, existimo. I. V. 250. a. Quam multos esse oporteret, ex ipso nauigio coniciebat. de D. 104. b. Ea quibus bene percepta sunt, non sepe falluntur. male coniecta, maleque interpretata falsa sunt, non rerum uero, sed interpretum inficia. de Cl. 169. a. L. Brutus, qui de matre suauanda ex oraculo Apollinis tam acute coniecit. et ibi. b. Licet aliquid de M. Populij ingenio suspicari. i. conijcere. de D. 111. a. Num igitur, quae tempestus impendat, uates melius conijciat quam gubernator. et ibi. Bene qui conijciat, uatē hunc perhibeto optimū. et 122. a. Haec non tam admirabilia sunt, quam coniecta bellis. At. 126. a. Sed citò conieci Lanuij te fuisse. de Or. 147. b. De me enim conicio. Q. Fr. 328. a. Quam te uelim cautū esse in scribendo, ex hoc conicio, quod, et c. pro Plan. 266. b. Agnosco enim ex me.

Conijcere, iacere, conferre. pro Q. 9. b. Ergo in eum quae et c. omnia tela coniecit. I. C. 100. b. Ego tuas petitiones ita coniecit, ut uitari non posse uideatur, parua quadam declinatione effugi. In Vat. 31. a. Omnia tela in te conijciuntur. de D. 92. b. Tum ei dormienti usum est, et c. se interfectum in plaustro a caupone esse coniectum, et super sterco iniecit. de Ar. 244. a. Conijcere telum, et emittere telum. At. 278. a. In te omnium coniecti oculi sunt. de Or. 129. a. b. Coniectis oculis, gestu omni imminet, inquit, et c. pro Cl. b. Conijcere oculos in aliquo. de Ar. 254. b. Cum in me flamma illorum temporum coniciebatur, excepti, et pro patria solus exarsi. I. C. 104. a. Cum illi ex occultis insidijs in aperta tum latrocinium coniecit. pro Dom. 226. b. Clodius Pompeiū pro priuauit, domū coniecit. At. 76. b. Appius in ultimā prouinciā se coniecit Tarsum usque, pro Cal. 51. a. Licinius in fugā se coniecit. pro Cel. 51. a. Si se in intimū conijcere uellent, non satis commode calcatei et uestiti id facere possent. pro Sest. 11. b. Inimici oratio uana, improbe in clarissimos uiros coniecta. et ibi. Illi, in quos oratio illata tam improba conferebatur. de Or. 191. b. Cui quis se mente ac uoluntate conijcit in uersum, uerba sequitur. Q. Fr. 321. b. Quod epistola diu in manibus habui, ideo multa coniecta sunt aliud alio tempore. At. 149. a. Libellus, qui in epistola coniectus est, pro Plan. 277. a. Conijcere causam in locos. i. diuidere. Parad. 116. a. Ego uero illa ipsa ludēs coniecti in locos communes. de D. 183. a. Quā legē eisde propē uerbis nostri uiri in decimā tabulā coniecerunt. At. 255. b. Itaque id proemium conieci in eum librum, quae ad te misi. Ep. 138. b. In Epicuri nos aduersarij nostri castra coniecit. I. P. 100. a. Nulli conijciuntur in hunc ordinē, nulli eximētur. Ep. 183. b. Resp. iacet in ijs perturbationibus, in quas eam ille coniecit. I. V. 134. a. Nunquid igitur oportet nisi tres sortes conijci? unā educit nihil, conijci iubet tres, et c. pro Mur. 143. b. Haec omnia crimina a multitudine in tuā nimia diligentia serui coniecta sunt. I. A. 164. a. Negotiumque transgresses, nisi sub scalas tabernae librariae conieceris. de D. 117. b. Sed te mirifica in latebrā coniecit. Of. 45. b. De metrius Pericle utiuperabat, quod tantā pecuniā in praedara illa Propylea coniecit. pro Plā. 265. a. Conijcere maledicta in aliquo. I. V. 112. a. O praecare coniectū a uulgo in illam

363 CO
us illam provinciam omen communis fame atque sermone. Ep. 11.4. b. Na disputando conicit illa uoce Cr. Pompeius, Omnes oportere senatus dicto audientes esse. I. V. 265. a. In Latum statim coniciebantur. et 239. a. Coniicere aliquem in uincula uel in carcerem. Tuf. 169. a. Conijci in carcerem. Tuf. 230. a. Conijci in eculeum.
Coniugatio, onis. de Sen. 88. a. Capitu coniugatio, et reuolutio, et propagatio uitium. Top. 224. a. Locus ex coniugatione, id est, ex coniugatis. et 221. b.
Coniugatus, a, um. Top. 221. b. Coniugata dicuntur, quae sunt ex uerbis generis eiusdem. ut sapiens, sapienter, sapientia.
Coniugium, gij, connubium, matrimonium. Of. 11. b. Primum societas in ipso est coniugio. pro Clu. 57. b. Præterea, quod eam sibi domum coniugij delegit, in qua, etc. At. 96. b. Etiam mehercule letatus sum sermone Pyliae de coniugio Tuliae meae.
Coniugo, as, coniungo. Off. 12. a. Est ea iucundissima amicitia, quam morum similitudo coniungit.
Coniunctio, onis. (Simpliciter, separata. de Or. 131. b. Si quando risus coniuncte re uerboque moueatur. de Am. 93. b. Coniunctissimè et amantissimè uiuere cum aliquo. et de Or. 143. b. de Or. 123. a. Simpliciter dici.) Coniuncte efferri. Ep. 67. a. Coniuncte ne males cum cæteris rebus nostra contexere, an separare, etc.
Coniunctum, coniuncte. Cæl. 117. b. Ne uel quid coniunctum, de ea re referretur a Cos. de In. 4.4. a. Ac mihi uideatur coniunctum agendum de materia et partibus.
Coniunctio, onis, copulatio, necessitudo, affinitas, cognatio, societas, cõsociatio, congregatio, conuentia, continuatio, quasi concitatus atque consensio. Ep. 8. b. Quod mihi de filia et Craspede gratularis, agnosco humanitatem tuam, et spero nobis hanc coniunctionem uoluptati fore. Ep. 53. b. Sin minus, me certe in omnibus rebus satis nostrae coniunctio ni amoris facturum. At. 89. b. Dixerim me uel plurima uincula tecum summæ coniunctionis optare, et sunt amoris arctissima. tantum abest ut ex quo astricti sumus, laxari aliquid uelim. I. A. 248. a. Sed hanc mihi dissipationem pro paterna necessitudine et coniunctione depono. I. A. 262. b. Hoc pro coniunctione et beneuolentia nostra mihi sumpsi, ut id à te peterem, quod, etc. Ep. 207. b. Quæstura coniunctio liberorum necessitudini proxima est. de Fin. 104. a. Nos ad coniunctionem congregationemque hominum, et ad naturalem communitatem esse natos. Ep. 208. a. In omnibus nouis coniunctionibus interest qualis primus aditus sit, et qua commendatione quasi amicitiae fores aperiantur. et ibi. Necessitudo quæstura. et 214. b. Idque ipse pro familiari consuetudine sepe ex me audierat, quam suauis esset inter nos et quanta coniunctio. pro D. 218. b. Hanc nostram coniunctionem certi homines fictis sermonibus diremerunt. et 237. a. Eius autoritas propter tantam coniunctionem affinitatis minor est putanda. pro Cl. 58. a. Coniunctio affinitatis. pro Plan. 263. a. Tam municipia coniunctione etiam uiciniæ uel uoluntate mouentur. pro Cæl. 44. a. Ratione tantæ familiaritatis, et tantæ consuetudinis, tantæ coniunctionis reddas necesse est. I. A. 218. a. Quorum est nemo, qui non mecum habeat aliquam coniunctionem gratiæ. de Am. 100. a. Si exemeris ex rerum natura beneuolentiam coniunctionem, et amicitiam. Of. 3. a. Commune animantium omnium est, coniunctionis appetitum procreandi causa. de D. 133. a. Hac igitur mentis coniunctione cum externis mentibus cerni quæ sint futura continuatio coniunctionisque naturæ. de D. 134. a. Coniectores ex quadam conuenientia et coniunctione natu

364 CO
re, quam uocant euuandæ ap, quod cuius rei conueniat ex somnijs, et quid quanc rem sequatur, intelligunt.
Coniunctio, pro ea quam partem orationis faciunt grammatice. Or. 209. b. Cum demptis coniunctionibus dissolutè plura dicuntur.
Coniunctio, enunciacionis genus, in qua Est, adhibetur. de Fa. 142. b. Ergo hæc quoque coniunctio est ex repugnantibus: et est Fabius, et in mari Fabius morietur. et ibid. Non et natus est quis oriente canicula, et in mari non morietur. et 143. b. a. Ex connexo transferri ad coniunctionem negationem, hoc modo: si cui uenæ sic mouentur, is habet febrem: non et alicui uenæ sic mouentur, et febrem is non habet. Top. 225. b. Coniunctionum negantia.
Coniunctio, uerborum quadam exornatio est, cum interpositione uerbi, et superiores orationis partes comprehenduntur, et inferiores, hoc modo: Formæ dignitas, aut morbo destitit, aut uetustate. ad Her. 32. b.
Coniunctus, a, um, iunctus, copulatus, continens, adiunctus, coherens, consentiens, implicatus cum aliquo, communis, sociatus, connexus, habens societatem cum aliquo, qui cum aliquo habet aliquam coniunctionem gratiæ, quasi diuinctus, necessarius. (dissunctus, solitarius. At. 13. a. Multa consuetudine coniuncti inter nos sumus. de Am. 103. b. Tunc etiam cum ijs et inter se coniunctissimos fuisse M. Curium et T. Cornelianum. At. 229. b. Ut nosmetipsi inter nos coniunctiores simus. I. V. 216. b. Non solum amicitia, sed etiam cognatione cum aliquo coniunctum esse. pro Cl. 50. a. Equites ordini senatorio concordia coniunctissimos esse cupio. At. 263. a. Me paterna necessitudine coniunctum semper habuisse. pro Pl. 264. a. Qui est cum illo maximis uinculis et propinquitate et affinitatis coniunctus. I. A. 154. a. Verbis mihi coniunctissima. pro Syl. 178. a. Homo mihi coniunctissimus officijs, usque consuetudine. de Am. 111. b. Homines beneuolentia coniuncti. I. V. 219. a. Quæ cognatio studiorum et artium propemodum non minus est coniuncta, quam illa generis et nominis. pro Syl. 168. a. Non enim iam se illo officio cum illo coniunctum putat, qui, etc. de Cl. 165. a. Vir egregius coniunctissimusque mecum consiliorum omnium societate. pro Dom. 218. b. Quod par amicitia fuit unquam coniunctus, quam, etc. Ep. 231. a. Nichil potest esse coniunctus, quæ nos inter nos sumus. de Or. 87. a. Antonius summa cum Crasso familiaritate coniunctus. At. 142. a. Ut per te, qui utriusque es coniunctus, res tota confiteret. et ibi. b. Cum utriusque sis maxime necessarius. et 264. b. Homo familiarissimus, et mihi omnibus rebus coniunctus. de N. 4. 1. b. Deos inter se quasi ciuili conciliatione et societate esse coniunctos. Ep. 214. b. Lucius magna mecum necessitudine coniunctus est. de Or. 139. a. Hæc et natura, et utilitate, et tractatione coniuncta sunt. de Or. 148. a. Philo sophia oratori coniuncta maxime. de D. 115. a. Primum exta sunt coniuncta mundo. Off. 39. b. Iustitia coniuncta intelligentiæ. Off. 329. a. Mea salus coniuncta publicæ salutis. pro Sest. 3. b. Dolor coniunctus officio. Of. 2. a. Præcepta naturæ coniuncta. i. natura. de Sen. 39. b. Virtuti tuæ fortuna coniuncta est. de N. 7. a. Motus sensus coniunctus et continentens. I. C. 104. a. Latrones scelerum foedere inter se ac nefaria societate coniuncti. pro Cæl. 39. b. Quis turpioribus uiris coniunctior? Of. 10. a. Talis autem simulatio uanitatis coniunctior est, quam liberalitati. Ep. 54. a. Cum omnium nostrum periculum esset coniunctum suo. de D. 125. b. Conueniens et coniuncta inter augures constantia. de Or. 156. b. Verba continuata et coniuncta. pro Sest. 9. a. Sceleris, quæ tibi cum illo coniuncta atque communia sunt. de Am.

365 CO
111. b. Ut quonia solitaria non possent uirtus ad ea que summa sunt peruenire, coniuncta et sociata cum altera perueniret. pro S. R. 24. b. Quæ uita est maxime dissoluta à cupiditate, et cum officio coniuncta. de Cl. 154. b. Et dicendi ardo re erit propior, et ætate coniunctior. de Or. 86. b. Celeritas respondendi subtili uenustate coniuncta. de Or. 106. a. Dicendi uis egregia summa festiuitate et uenustate coniuncta. Ep. 69. b. Declarat enim summam beneuolentiam coniunctam pari prudentia. I. A. 190. b. Est summa miseria est, summo de decore coniuncta. de Or. 164. a. Verba neminem mouent nisi eum, qui eiusdem lingue societate coniunctus est. I. V. 68. a. Vita multis uicijs flagitijsque coniuncta. de Leg. 157. a. Fannij ætate coniunctus Antipater. de Cl. 189. a. Varro cum Sicionio ætate coniunctus. I. V. 233. b. Postea decernitur ac non uarie, sed prope coniunctis sententijs. I. P. 86. a. Qui discessus cum gloria potius esse coniunctus quam cum probro putaretur. de Am. 98. b. Quo cum mihi coniuncta cura de re. fuit.
Coniungo, gis, copulo, coniungo, conglutino, socio, cõsocio, congreco, coagmento, cõcilio, connecto. At. 262. b. Ergo ad pretores nisi, ut se nobis coniungerent. de Pro. 78. a. Quod me secum ne beneficijs quidem uidebat posse coniungi. pro Q. R. 47. b. Fale focium, qui se in negotio coniunxit. At. 162. b. Volare dicitur Petreius, cum Afranio coniunxit. Ep. 46. b. Quod existimas meam causam coniunctam esse cum tua. et 109. b. Eamque epistolam cum hac coniunxi. pro Syl. 170. a. Cum interim Sylla cum eis se mediocriter quidem sermone et congressu coniungeretur. de Cl. 175. a. In doctrina Academicorum ueterum differendi ratio coniungitur cum suauitate dicendi et copia. pro Q. Cur. 9. b. Is, qui cum te aut uoluntas congregauit, aut fortuna coniunxit. Q. Fr. 293. a. Aliquem hospitio et amicitia cum aliquo coniungi. Quin. Fr. 294. a. Cuius summa grauitas ab illo philosopho cum singulari comitate coniungitur. pro Deiot. 151. a. Deiotarus, quo cum mihi amicitia resp. conciliauit, hospitium uoluntas utriusque coniunxit. I. A. 210. b. Quamquam nos ab ineunte ætate illius usus, consuetudo, studiorum honestissimorum societas similitudinisque coniunxit. pro P. 9. a. Quantum illud bellum factum putetis, quod coniungunt reges potentissimi. I. P. 83. b. Quem ego ciuicis meo iudicio cum deorum immortalium laude coniungo. Q. Fr. 297. a. Difficile est ea, quæ commotis, utilitate et prope natura diuersa sunt, uoluntate coniungere. Ep. 62. b. Non dubito quin Resp. nos inter uos cõciliatura coniuncturaque sit. I. V. 207. b. Porcius, qui cum diuersos inter se aditus habebat, in exitu coniunguntur, et conflunt. Ac. 119. b. Ut mihi uel consilium meum cum illius consilio uel fortuna coniungenda uideatur. pro Clu. 26. b. Similitudo morum multum ualeat ad coniungendas amicitias. I. V. 233. a. Coniungere necessitudinem cum aliquo. Postquam. 205. a. Nunquam dubitatis meam salutem cum salute communi coniungere. de Or. 137. a. Neque tanti est illud quod uidetur prodesse, ut cum aliquo malo coniungatur.
Coniungis, gis, particeps coniungis. At. 118. b. Vagamur egentes cum coniugibus et liberis. et I. V. 69. a. de N. 73. a. Qui non sat habuit coniugem illexisse in stuprum. Quin. Fr. 303. b. Fidelissima coniungis. et I. A. 186. b. et I. C. 122. b.
Coniuratio, onis, conspiratio, consensio. I. C. 161. b. Ut omnes facta esse aperte coniuratione contra remp. uidere tis. I. C. 114. b. Hæc in remp. coniuratio manifeste deprehensa est. et 119. a. Tam exitiosam haberi coniurationem à ciuibus nunquam putauit. Off. 61. a. Nā si omnia facienda sunt que amici uelint, non amicitia tales, sed coniurationes pu

366 CO
tandæ sunt. I. C. 200. a. Ista coniuratio perditorum hominum est, isti coniurati.
Coniurator, oris. I. C. 122. b. Manus coniuratorum, quæ uidetis esse permagnam.
Cõiuratus, a, um. pro Fon. 278. b. Testibus cupidis, iracundis, cõiuratis, non credendum esse. pro Mur. 136. b. Homines iam tum coniuratos cum gladijs in campum deduci à Catilina sciebam. pro Pl. 280. b. Exules coniurati.
Coniuro, as, consensio, conspiro. pro Syl. 180. a. Catilina contra remp. coniurauit. et ibi. b. Li quos cõiurasse cognitum est. de Ar. 252. a. Hi, quibus cum coniurasti. pro Mil. 113. b. Seruos Milonis sibi cõfessos esse, de interficiendo Pompeio cõiurasse. Ep. 63. a. Scito me tantum habere æris alieni, ut cum pia coniurarem. I. A. 163. b. Cum homines nefarij confisterentur se urbe inflammare consensisse.
Connecto, ctis, coniungo. (Separo. de N. a. Aeternum ex astris cupiens connectere nodum. de Or. 158. a. Nam illud ex hoc genere profuit, non est in uno uerbo trãslatum, sed ex pluribus continuatis connectitur. At. 252. a. Ista uerba, quæ tu connecti uis, aliud quoddam separatam uolument expectant. de D. 131. b. Anpog 1215, cum deinceps ex primis uersijs literis aliquid connectitur. de Or. 138. a. Connexum sit principium consequenti orationi, ita ut, etc. de Som. 128. a. Nouè tibi orbibus connexa sunt omnia. de Diuin. 14. a. b. Si ueris est, quod ita connectitur: si quis oriente canicula natus est, is in mari non morietur. de Fin. 63. a. Amicitia cum uoluptate connectitur. Part. 242. b. Sic inter se plerisque sunt connexa et apta, ut, etc.
Connexio, onis, de Or. 4.
Connexus, a, um, nexus, aptus, coniunctus. I. P. 81. b. Persequere his funeribus connexos dies. de N. 4. 5. b. Qui tam certos caeli motus, tam ratos astrorum ordines, tamque omnia inter se apta et connexa uiderit. de Fin. 118. a. Est apud illos ordo rerum seruatus, et omnia inter se apta et connexa.
Connexum, xi, enūciati et conclusionis genus. Acad. 24. b. Ratio connexi, cum concesseris superius, cogit inferius concedere. de Fat. 143. a. Si quod primum in connexo est necessarium est, sit etiam quod consequitur necessarium.
Comitor, ris, nitor, operari, do, conor. Of. 43. b. Quantum committitur animo potes, quantum labore contendere, tantum fac ut efficias. de Fin. 134. b. Cum aut pauli firmatis accesserit, committitur ut se erigat, et manibus utantur. in Arat. Atque genu flexo taurus committitur iugens. de D. 89. b. Deinde eius germanum cornibus committere in me arietare.
Coniueo, ues, est palpebras oculorum mouere, modo claudere, modo aperire. ponitur pro dissimulare. pro Fl. 151. b. In quo etiam si quid errasset, omnes boni coniuuendum esse arbitrarentur. Tuf. 174. a. In medijs uitæ laboribus obdormiscere, et ita coniuuentem somno consopiri sempiterno. de N. 55. a. Oculi Somno coniuuientes, palpebris tanquam inuoluti quiescunt. de Ar. 252. b. Coniuuentes oculi ab aui tui. pro Cæl. 46. a. Multa nobis blandimenta natura dedit, quibus sopita uirtus coniuuaret. I. A. 156. b. Sed ea ipsa concedo, quibusdam in rebus etiam coniuuico. pro Cæl. 50. a. Pro dij immortales, cur interuim in hominum sceleribus maximis coniuuetis? de Ar. 256. a. Qui in tot tantisque sceleribus coniuuabant.
Connixus, a, u, filius, firmus. Tuf. 185. b. Ratio connixæ per se et progressæ longius sit perfecta uirtus.
Connubium, bij, coniugium. Antequam. 196. b. Tuque particeps connubij, sociæ regni regina Iuno. Top. 222. a.

367 CO
 Mulier nupta cum eo cui connubij ius non est. Off. 11. b. Se
 quuntur connubia et affinitates.
 Connus. nl. Ep. 14. o. b. Socratem docuit fidibus nobilissi
 mus fidicis, is Connus uocitatus est. num id obscenū putas?
 Conor, aris. tento, exp erior, molior, emitor, incumbor, id
 ago, ut, etc. id molior, id pugno, ut, etc. de Or. 11. 4. a. Poe
 tas omnino quasi alia quadam lingua locutos nō conor at
 tingere. de Or. 14. 5. b. Sed priusquā illa conor attingere,
 proponā, etc. Or. 2. 0. 6. a. Vides ne projectō Demosthenē
 multa perficere, nos multa conari, illum posse, nos uelle.
 pro S. R. 27. a. Non modō id facere non possum, uerum ne
 conor quidem. pro Q. 1. 4. a. Dixi mihi uideri ore durissi
 mo esse, qui presente eo gestum agere conaretur. pro S. R.
 4. 1. b. Multa efficere, plura conari. Orat. 217. b. Id fortasse
 non perficimus, conati quidem sumus. de Vn. 101. b. Hac
 si uerbis explicare conemur, frustra laboremus. I. C. 108.
 b. Quibus hoc praeceptum uidetur, ut desperent se id
 quod conantur, consequi posse. pro Cl. 56. a. Mater in si
 lii caput quae questionem habere conata est. 52. a. Hac si
 T. Aetius cogitasset, profectō ne conatus quidem esset di
 cere, id quod multis uerbis egit, iudicem non deuitum
 legibus esse oportere. Epist. 7. a. Si exploratum tibi est,
 posse te illius regni potiri, non est cunctandum: sin du
 bium, non est conandum. 10. b. Ea est enim conatus,
 quibus patefactis, etc. Ep. 52. b. Aut enim bellum renoua
 re conati sunt, et hi se in Africam contulerunt. de Arat.
 24. 5. b. Si impetum in nō facere conabitur, resistam, et ea
 ius conatus resistabo. pro Cel. 30. a. Qui consulem infi
 pientem suuere, atq; conant. m sua se manu interficuntur
 dixerit. pro Deiot. 147. a. Quod et occultius conari
 cautius efficere potuit. Or. 199. b. Magnum opus omnia
 no et arduū Brute conantur, sed nihil difficile amanti pu
 to. Ep. 57. a. Et afferat rationes, quibus te a molestijs co
 ner abducere. 4. b. Qui nunc, etc. si qua conabuntur a
 gere, satis prouisum est, etc.
 Conquassatio, onis. concussio, cōmotio. Tus. 215. a. Mor
 bus et agrotatio ex totius ualeitudinis corporis conquas
 satione et perturbatione gignuntur.
 Conquasso, as. concussio, commotio. Maso. pro Sest. 15.
 b. et in Vat. 32. b. Exteras nationes illius anni uerore con
 quassatas uidebamus. Ep. 50. b. Omnes prouinciae cōquas
 satae sunt. de D. 100. b. Apulia maximis terrae motibus
 conquassata est.
 Conqueror, ris. deploro. Epist. 60. b. Nihil tecum de
 tui fratris iniuria conqueror. Ep. 120. a. Contristati hēc
 sententia Cornelium, et scio eum conquestum esse cum
 Scipione. I. V. 236. a. Non illi bonorum direptiones, non
 iniqua iudicia, non uim, non contumelias, quibus oppres
 si erant, conquererentur, sed, etc. 271. a. Si ad saxa hęc
 conqueri ac deplorare uellem. 157. a. Tanta uis erat in
 iuriarum, ut homines quiduis perpeti, quam non de istius
 prauitate et iniurijs deplorare et conqueri mallent. pro
 S. R. 22. b. Conqueri de scelere et iniurijs alicuius. 20.
 a. Grauitur cōqueri. pro Sest. 5. b. Nihil ab eo praetermis
 sum est, quod aut pro republica conquerendum fuit, aut
 pro reo disputandum. Tus. 186. a. Conqueri fortunam
 aduersam, non lamentari decet.
 Conquestio, onis. querela. Q. Fr. 294. a. et pro Mur.
 125. a. et de In. 61. a.
 Conquiesco, scis. quiesco, confideo, desino. Or. 20. 6. b.
 Ita postremo eieciuntur, ut ne ad saxa quidem conquiescāt.
 pro R. P. 129. b. Hyeme omnia bella iure gentium con
 quiescunt. pro Mil. 114. b. Si urbs ab armis sine milonis

CO
 clade nunquā esset cōquiescitur. pro Cor. 55. b. Is a pueritia
 usq; ad hanc etatem a continuis bellis nunquam conque
 uit. pro Dom. 233. a. Nunquam conquiescet fluctus bono
 rum. contra R. U. 64. b. Vestigal. quod intermissis alijs nō
 conquiescat. pro Mil. 108. b. Itaq; quando illius postea sica
 cōquiescit? Ep. 2. a. Quoniam tu nisi perfecta re de me nō con
 quiescit. de Fin. 138. a. Videmus igitur ut conquiescere ne in
 fantes quidem possunt. At. 4. a. Ex omnib. molestijs ac labori
 bus uno illo in loco conquiescimus. Ep. 129. a. et At. 20. b.
 Quod nos quoq; imitamur, ut possumus, et in nostris stu
 dijs libētissimē conquiescimus. Ep. 18. b. Vt atq; nostra iā in
 grauefēs in am ore atq; in adolefētia conquiescat tua. de
 Am. 100. a. In amici mutua beneuolētia conqesecere. Ep. 52.
 b. Habebā quōdā confugerē, ubi conquiescere, cuius in gergo
 ne et suauitate omnes curas doloresq; deponere. pro Pom.
 6. a. Etiāsi irruptio nulla facta sit, tamē agriculturā dese
 ritur, mercatorū nauigatio conquiescit. pro Arch. 187. b.
 Hic homo suppeditat nobis ubi et animus ex hoc forēsi stre
 pitu reficiatur, et aures conuicio defesse conquiescāt. At.
 199. a. Conquiescent literae, nisi quid noui exiterit. de Or.
 160. b. Notatur autē maximē similitudo in conquiescendo.
 Conquiro, ris. inuestigo, magna diligentia quero. Ep.
 65. b. Ego tamen terra marisq; ut conquereretur praemian
 dau, et profectō illum reperī, nisi in Dalmatiam auisigo
 rit. de Fin. 88. a. Sed ea nullam aliam ad rem, nisi ad uolun
 ptatem conquiruntur. contra R. U. 85. b. isti ab illo con
 quisi atq; electi coloni. et ibi. Statim conquisituri sunt a
 liquid sceleris. Off. 75. b. Conquirere suauitates undiq; ad
 Her. 1. a. Graeci scriptores ne parum multa scisse uideren
 tur, ea conquisuerunt, quae nihil attingebant, ut ars cogni
 tu difficilior putaretur. de Or. 14. 5. a. Sed quid ego uetera
 conquiram? I. V. 208. b. Conquiri Diodorum iubet. de Or.
 102. a. Non enim hoc conquirimus, sed, etc.
 Conquisitio, exquirit, diligenter, doctē. ad Her. 16. a.
 Conquisitio conscribere aliquid.
 Conquisitio, onis. de Pro. 70. a. Exercitus superbis
 mo delectus, et durissima conquisitione collectus. de Vn.
 196. a. Difficillimum est in omni conquisitione rationis
 exordium.
 Conquisitor, oris. cui aliquid conquerendum mandati
 est. At. 115. a. Nullus usquam delectus, nec enim conquisito
 res p̄uonpocowep̄ audent, cum ille adstet. Item pro Mil.
 114. a.
 Conquisitus, sum. exquiritus, insignis. Tus. 240. a. In cen
 debantur odores, mense conquisitissimis cibus extruebantur.
 de Ar. 257. a. Si quis aliquem fictis conquisitissiq; uicijs
 deformatum uellet inducere.
 Consulatio, onis. At. 33. a. Consulatio forensis.
 Consulatio, as. saluto. de Or. 109. b. Qui cum inter se,
 ut eorum usus ferbat, amicissimē consulatessent. I. A. 171.
 Consanescō, scis. sanor, sanus fio. Ep. 51. b. Nunc hoc tā
 graui uulnere, etiam illa quae sanauisse uidebantur, res
 crudefunt.
 Consanquineus, um. sanguine coniunctus, propin
 quis. de In. 50. a. et 61. a. Cognatio, quibus maioribus, quib
 bus consanguineis.
 Consaucio, as. saucio, uulnere. ad Her. 30. a. In hoc autē
 crebro et celeri uulnere corpus consauciari uidetur.
 Consceleratus, um. sceleratus. pro S. R. 29. b. et 1.
 V. 94. b. et Oct. 331. a. Quae furia dies noctesq; parentum
 poenas a consceleratissimis filijs repetant.
 Conscendo, dis. ascendo. Q. Fr. 307. b. Tu uelim quam
 primum conscendas, ad meq; ueniat. Ep. 40. b. Tamen ut

369 CO
 uidi tua interesse, conscendens iam nauem, Ephefo La
 diceam reuertit. et At. 135. a. Si Cn. bene comitatus conscē
 dit, et consules transfessent. Ep. 199. a. Quamobrem cō
 scende nobiscum, quidem ad puppim, una nauis est iam
 bonorum omnium, etc.
 Conscensio, onis. ascensus. de D. 94. b. Conscensio in
 naues.
 Conscientia, et, recordatio, animi quadam ratio, uis
 et lex, a qua et de recte factis, et secus, admonemur. de N.
 77. a. Et uirtutis et uiciorū sine ulla diuina ratione gra
 ue ipsius conscientiae pondus est, quae sublata tacēt omnia.
 At. 210. a. In omni uita sua quenquam a recta conscientia
 transtulit unguē non oportet discedere. pro Mil. 113. a.
 Magna uis est conscientie in utraq; partem, ut neq; time
 ant qui nihil cōmiserunt, et poenam semper ante oculos
 uersari putent qui peccarint. et ibid. Pura atq; integra
 mens id est, quae nullius sibi criminis conscia est. I. A. 187.
 a. In ipsa conscientia recte factorum satis magnus labori
 fructus est. At. 195. b. Mea mihi cōscientia plura est quam
 hominum fermo. Parad. 123. b. Timor ex conscientia pec
 catorum exoritur. Antequam. 195. b. Illi scelerum suorum
 conscientia cruciati pop. Romano poenas dabunt. I. C. 97.
 b. Patere tua consilia non sentis? constrictam iam omnium
 horum conscientia teneri conuirationem tuam non uides?
 et 113. a. Is recitatis literis conscientia conuictus repente
 conticuit. et 107. a. Homo audacissimus conscientia con
 uictus reticuit. pro Cal. 42. b. Qui non modō a facto, sed
 etiam a conscientiae suspitione abest, de Cla. 187. b. Qui in
 hoc communi malo consoletur se, cuius conscientia optimā
 mentis, eum etiam usurpatione et renouatione doctrinae,
 pro Mil. 113. b. Conscientia magnorū delictorum. de Fin.
 59. b. Quod si qui satis opibus hominum sibi contra consci
 entiam sepi esse emuniti uidentur, deos tamen atque
 easq; ipsas sollicitudines, quibus eorum animi noctes atque
 dies exeduntur, a dijs immortalibus supplicij causa impo
 tari putant. Parad. 119. a. Te conscientiae stimulant malef
 icorum tuorū. et ibi. Quocumq; aspexisti, ut furia sic tui
 tibi occurrunt iniuria, quae te respirare non sinunt. Off.
 69. a. Hinc tu quas conscientiae labe in animo conses ha
 buisset quae uulnera? de L. 163. b. et 164. a. et 198. b. Itaq;
 poenas luunt, non tam iudicij, quam quod eos agitant in
 sectanturq; furiae, non ardentibus tadis, sicut in stabulis, sed
 angore conscientiae fraudisq; cruciati. de Off. 60. b. Stole
 ris est poena tristis, et praeter eos euentus qui sequuntur,
 per se ipsa maxima est. cū uero iurato dēda sententia sit,
 meminere Deum se habere testem: id est, ut ego arbitror,
 mentē suam, etc. pro Dom. 24. 1. b. Qui aram in litore de
 ferto somnijs stimulatus aut religione aliqua consecrauit.
 et ibid. Aliquem conscientia peccati profugisse. Ep. 36. a.
 Haec ad te scripsi liberius, fretus conscientia officij mei. At. 50.
 146. b. Praeclara igitur conscientia sustentor. de Leg. 164.
 a. Angor et sollicitudo conscientiae uehat impios. pro Clu.
 29. 4. Consilia conscientiaeq; facinorum supplicio digna
 sunt. I. V. 273. b. Illi ad quos conscientiae contagio pertine
 bit. ad Her. 7. b. Accusator dicit aduersarium cum ad eum
 uentum sit, erubuisse, expalluisse, titubasse, incōstanter lo
 cutum esse, etc. quae signa conscientiae sunt. de Fin. 70. b.
 Epicurus in magnis interdum uersatur angustijs, ut homi
 num conscientia remota nihil tam turpe sit, quod non uol
 uptatis causa uideatur esse facturum. I. P. 87. b. Tu oppres
 sus poenas a consceleratissimis filijs repetant.
 Conscendo, dis. ascendo. Q. Fr. 307. b. Tu uelim quam
 primum conscendas, ad meq; ueniat. Ep. 40. b. Tamen ut

CO
 non sit ausus, et cetera.
 Conscindo, dis. discindo, scindo, discerpo. Ep. 104. a. Ea
 pistolam tuam conscidi innocentem, nihil enim habebat,
 quod non uel in cōcione recte legi posset. et 107. a. Quod
 epistolam conscissam doles, noli laborare, salua est domi.
 At. 134. a. Is me ab optimatibus aut conscindi. I. V. 159. b.
 Conscindere aliquem pugnis et calcibus. At. 34. a. Consci
 dere aliquem sibilis.
 Conscisco, scis. uitam mihi exhaurio, mortē hostibus of
 fero. I. V. 176. b. Aratores mortē sibi ipsi conscierunt. de
 Cla. 168. a. Themistocles ueneno sibi mortē conscituit. Ep.
 97. a. Mortem mihi cur conscierem causa non uisa est,
 cur optarem, multa, et ibid. Aut capiendus tanquam exi
 lio locus, aut consciscenda mors uoluntaria. de N. 27. b. U
 nius necem sibi ipse conscituit. pro Clu. 54. a. Is mortem sibi
 ipse conscitit. At. 285. b. Nec incolumis sui Caesare uiuio
 nisi postquam illud conscitui facinus.
 Conscius, sum. particeps, socius, testis. pro Cl. 29. a. Is
 conscius illi facinori fuisse putabatur. de Or. 192. a. Vides
 officium agi meum quoddam, cui tu es conscius. I. V. 229.
 a. Nolo uiros primarios esse temeritati et mendacio con
 scios. At. 165. a. et 146. b. Ille mihi in priuatis rebus omni
 bus conscius est. Ep. 179. b. Conscius autem mihi eram, ni
 hil a me commissum esse, quod, etc. Tus. 177. a. Et si mi
 hi conscius sum, nunquam me cupidum fuisse uita. Off. 66.
 a. Ego mihi nullius culpae conscius sum. pro Cel. 48. b.
 Hinc tanto facinori tua mens liberalis conscia esse non de
 buit. pro Cel. 52. a. Serui conscij multarum rerum. pro
 Deiot. 574. a. Horum, inquit, eram conscius. et ibid. Ha
 bere aliquem conscium maximi sceleris. Ep. 62. b. T. Pom
 ponius homo omnium meorum in te studiorum et officio
 rum maxime conscius. pro Font. 277. a. Satis ne uobis
 multos, satis idoneos testes et conscios uidetur ipsa fortu
 na esse uoluisse earum rerum, quae, etc. de Fin. 75. b. Facile
 ut excogitet, quod occulte sine teste, sine ullo conscio fallat.
 Ad Herennium. 22. b. Et eius rei multos dixerit testes et
 conscios esse.
 Conscribo, bis. scribo, cōpono. de Sen. 94. b. Sed illos et
 am de quibus audiui et legi, et ipse conscripsi. Att. 221. a.
 Conscripti de his ipsis libris epistolam ad Caesare. ad Her.
 1. a. Ut de ratione dicendi conscriberemus. Ep. 104. b. Insti
 tuti Topica Aristotelica conscribere, ab ipsa urbe cōmoni
 tus amantissima tui. At. 191. b. De Antonio Balbus ad me
 cum Oppio conscripsit. pro S. R. 35. a. Volumen quod ei
 planū facere possum Erucii conscripsisse. pro Clu. 57. a.
 Fortunae alterius literis conscriptas in iudiciū afferre. Ep.
 193. b. Milites, quos Dolobella ex Asia conscripserat, ē Sy
 ria fugientes in Pamphiliā uenerunt. Postquā. 200. b. et
 pro Dom. 224. a. Cum homines in tribunali Aurelio palā
 conscribi centuriarq; uidisset. pro Sest. 10. a. Cum serui
 uicatum conscriberentur, decuriarentur.
 Conscriptio, onis. scriptio. pro Cl. 58. a. Falsae conscrip
 tionis quaestio.
 Conscriptus, sum. scriptus. de Cla. 176. b. Liber, quē de
 consulatu suo conscriptū misit ad Furium poetam.
 Conscripti dicebantur qui ex equestri ordine patrib.
 ascriberentur, ut numerus senatorum expleretur. hinc po
 stea senatores omnes, Patres conscripti appellati. I. C. 118.
 b. Quare P. C. consulite uobis, etc. ad Her. 31. a. Demus o
 peram Quirites ne omnino Patres conscripti circumscri
 pti putentur.
 Consecratio, onis. dedicatio. pro Dom. 238. a. An con
 secratio nullum habuit ius? dedicatio est religiosa? pro
 Dom.

Dom. 237. b. Clodius suis se dicit manibus domum civis optimi consecrasset, quae tua fuit consecratio? pro Do. 237. b. et 238. b. Consecrationes fiebant aut à Pontificibus aut à Tribunis plebis. pro Cor. 61. b. Obsecratio et consecratio legis. pro Dom. 239. a. In consecratione statuebantur artes, quae religionem asserrent.

Consecratus, a. sum. facer. (C. Profanus. I. V. 200. b. Hunc cupidinem, quod consecratus erat, non attigit. Item. Aristeus cum Libero patre eodem in templo consecratus. Q. Fr. 296. b. Urbes in quibus tuas uirtutes consecratis uides. Tus. 155. a. Vetera iam ista et religione omnium consecrata. Tus. 176. a. Qui certis quibusdam destinatisque sententij quasi additi et consecrati sunt. I. C. 118. a. Campus consularibus auspicijs consecratus. pro Mur. 12. a. Illa solennis comitorum precatio consularibus auspicijs consecrata. de N. 69. b. Certae tempestates pop. Romani ritibus consecratae. et 71. b. Quarum rerum utilitate uideo etiam consecrata simulachra. pro Clu. 26. a. Martiales quidam larini appellantur ministri publici Martis, eiq; Deo ueteribus institutis consecrati. de N. 69. a. Virorum sortium memoria honore deorum immortalium consecrata. de Ar. 24. 5. a. Clodium esse consecratum Dionisi. Part. 233. a. Locus consecratus. (C. Locus profanus.

Consecro, as. dico, dedico, sacro, religiosum facio, monumentum facio, sanum alicui facio, mortuum in locum aliquem infero. de N. 37. b. Quamuis menti delubra uirtuti et fidei consecremus, tamen, etc. I. V. 215. b. Tui nominis aeterna memoria simul cum templo illo consecratur. de Leg. 17. 5. a. Athenienses impudentiae sanum fecerunt, sed uirtutes, non uicia consecrare decet. de N. 90. a. Mater Phalaridis uisa est uidere in somnis simulachra deorum, quae ipsa Phalaridis domi consecrauisset, etc. de D. 123. a. et 101. a. Ex eo aio loquendi ara in noua uia consecrata est. pro Do. 24. 1. b. Consecrare aram in litore. de N. 67. a. Omne fere bestiarum genus Aegyptij consecrauerunt. de D. 21. b. Aegyptij nullam belluam nisi ob aliquam utilitatem consecrauerunt. et ibid. Belluas à barbaris propter beneficii consecratas. de N. 39. a. Aer lunonis nomine consecratur. I. V. 215. a. Dare, donare, dicare, consecrare aliquid ioui Opt. Max. de N. 41. b. Consecrare et publice dedicare aliquid deum. et 38. a. Liber, quae maiores nostri consecrauerunt. de Leg. 17. 5. a. Ex hominum genere consecrati, ut Hercules, etc. et ibid. Bene uero quod mens, pietas, fides, consecratur manu, quarum omnium Romae dedicata publice templa sunt. pro Dom. 223. b. Quid nunc apud pontifices agis? te meam domum consecraste, te monumentum fecisse, in aedibus meis te signum dedicasse. et 237. a. An putatis, si is potestatem tenuerit, et aliquid dixerit, domum uniuscuiusque consecrari posse. et 238. a. C. Attinius bona Q. Metelli consecrauit, seculo posito in rostris, adhibitoque tibicine. pro Cor. 61. a. Cum caput eius, qui contra legem facit, consecratur. de Leg. 17. 4. a. Ne quis agrum consecrato, aurum argenti sacrandi modus esto. de Ar. 251. a. Tu meam domum religiosam facere potuisti? pro Arch. 191. a. Fuluius Martis manubias Musis consecrauit. At. 190. b. Ego illum consecrabo omni genere monumentorum. Quint. Fr. 296. a. Virtutes tuas consecraste, et in deorum numero collocatas uides. Offic. 56. b. Hercules, quem hominum fama beneficiorum memor in concilio caelestium collocauit. Quin. Fr. 298. b. Amplissimis monumentis consecrare memoriam nominis sui. pro Mil. 117. a. Qui tyrannos necauerunt prope ad immortalitatem, et religionem, et memoriam consecratur. I. V. 69. a. Delubra sanctissimis religionibus consecrata. pro

Rab. 96. b. Mentes, quae ex hominum uita ad deorum religionem sanctimoniamque demigrauerunt. Tus. 190. a. Ars eius atque utilitas deorum immortalium inuentio consecrata, id est, medicina. de N. 38. a. Cupidinis et Veneris uocabula consecrata. Tus. 230. a. Ratio disputandi Socratis, Platonis memoria et literis consecrata. pro Sest. 27. b. Neque si hanc opinionem in illo sanctissimo Hercule consecratam uidemus, minus existimemus, etc. de Leg. 170. a. Patria, cui nos totos dedere, et in qua nostra omnia ponere et quasi consecrare debemus. I. V. 225. a. Sicilia Cereri consecrata est. et 119. a. Mutia honor hominis deorum religione consecratus. I. V. 141. a. Apud omnes Graecos hic mos est, ut honorem hominibus habitum in monumentis huiusmodi nonnulla religio deorum consecrari arbitrentur. pro Mil. 117. a. Prope ad immortalitatem, et religionem, et memoriam consecratur. pro Cor. 61. b. Aut poena, cum caput eius qui contra facit, consecratur.

Consecrari, a. sum. de Fin. 117. b. Illud uero minime consecrarium, sed in primis hebes, illorum scilicet nominum gloriatio dignum esse beatam uitam, quod non possit sine honestate contingere, ut iure quisquam glorietur. Itē. Nunc uenio ad illa tua breuia, quae consecrata esse dicebas, et primum illud quo nihil potest esse breuius, bonum omne laudabile, laudabile aut omne honestum, omne igitur bonum honestum, id est, plumbum pugionem. de Fin. 117. a. et 96. a. Consecraria uero Stoicorum breuia et acuta delectant.

Consecratio, onis. captatio, aucupium. Or. 212. b. In huius concinnitatis consecratione, Gorgiam fuisse principem accepimus.

Consecratrix, cis. auceps. Offic. 76. a. Libidines sunt consecratrix uoluptatis.

Consecratio, onis. sectio. de N. 56. b. Consecratio arborum. de D. 104. b. Nisi consecrationis materia fabricam habere uemus, alias, consecratio.

Consecutus, ta. in Arato. et de N. *

Consecutor, aris. aucupor, capto, persequor. de Or. 87. b. Ac ne omnia consecrer, comprehendam breui. I. P. 91. b. Leuitatis est, inanem aucupari rumorem, et omnes umbras etiam falsae gloriae consecrari. de Or. 119. a. Tardi ingenij est riuulos consecrari, fontes rerum non uidere. de Leg. 157. a. Sifema in historia puerile quiddam consecratur. Tus. 230. a. Cicero genus disputandi Socratis consecratus est. Offic. 44. a. Alexander beneuolentiam Macedoniae largitione consecratur. de Or. 146. b. Vicium quod nonnulli de industria consecratur. At. 212. a. Ne existimes, qui non debita consecrari soleant, quod debeat rem ipsam, quia dolor sit, amet, consecratur, adipsi uelut. pro Cecin. 275. a. Si tam uere homines uerba consecrarentur quam rem. Offic. 17. a. Bonus cuius non opes aut potentiam consecrabitur. Or. 20. b. In Panathenaeo Isocrates ea se consecratum fatetur. et de Or. 117. a. Viciosa consecrari imitando. At. 33. a. Consecrari aliquem clamoribus et conuicijs et sibilis. de N. 76. a. Licinius hostes consecratus est, et consecit.

Consecutio, onis. conuentio, connexum. de Inuent. 52. a. Simplex conclusio ex necessaria consecutione conficitur. de Finib. 56. b. Ipsa detractio molestiae consecutionem affert uoluptatis. Consecutio, pro consecutio, id est, apta uerborum compositio, et constructio. Part. 231. a. Consecutio uerborum in conuentione seruanda, ne generibus, numeris, temporibus, personis, casibus, perturbetur oratio: nam ut in simplicibus uerbis, quod

quod non est Latinum, sic in conuentionis quod non est consequens, uiterandum est.

Consecutio, pro questione qualitatis, seu pro qualitate ipsa. de Or. 153. a. Cognitionis tres modi, coniectura, definitio, et ut ita dicam, consecutio. et ibi. Consecutio tractatur, cum quid quamquam sequatur, inquiritur. ut illud: sit ne aliquando mentiri boni uiri.

Consecutus, a. um. I. A. 159. a. Proximo, altero, tertio, denique, reliquis consecutis diebus non intermittebas, etc.

Consenso, scis. senexio, amnis et etate ingrauesco. At. 30. a. Noster amicus magnus, cuius cognomen uia cum Crasi diuinit cognomine consensescit. pro Clu. 20. b. Soror in huius amantissimi sui fratris manibus et gremio, moerore et lachrymis consensescit. At. 37. b. Deinde omnes illius partis autores etiam nullo aduersario consensescere. de Or. 106. b. et pro Cl. 18. b. Veteres leges aut ipsas sua uetustate consensuisse, aut nouis legibus esse sublatas. de Sē. 83. a. Quamuis consenserint uires atque desiccuerint.

Consenso, onis. consensus, conspiratio. Tus. 154. b. Omni in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est. Ep. 13. b. Quo in discrimine mirifica senatus, incredibilis Italiae totius, et singularis honorum omnium consensus in metuendo exitu. de Am. 98. b. Et id in quo est omnis uis amicitiae, uoluntatum, studiorum et sententiarum summa consensus. 37. b. Consensio uniuersorum. pro Font. 277. a. Consecraria Gallorum. Pr. 91. b. Res omnium consensione laudata. Postquam. 212. a. Nulla de illis magistratum consensio. At. 156. b. Quorum societas et sceleratae consensionis fides, quod eruperit uides.

Consensus, sui. consensio, conspiratio, quasi coentus, conuentio. Tus. 155. a. Omnium consensus naturae uox est. I. A. 103. b. Numquam inter senatus et uos consensus maior ulla in causa fuit. de N. 65. a. Illa mihi placebat oratio de conuentio consensuque naturae, quam quasi cognitione continuatam conspirare dicebas. et ibidem. Iste quasi consensus, quam uocabatur Graeci uocant. de Diuin. 115. b. Cognatio naturae, et quasi concentus atque consensus, quam uocabatur Graeci uocant. et ibid. a. Rerum natura uno consensu iuncta est atque continens. de Orat. 144. b. Omnium quasi consensus doctrinarum concentusque. de Fin. 140. b. Conspiratio consensusque uirtutum. Attic. 274. b. Omnium ordinum consensus. pro Dom. 228. a. Unus consensus omnium. de Arch. 258. a. Consensus ordinum est diuinitus. Epistol. 12. a. Maxima uis est in consensu bonorum.

Consentaneus, a. um. aptus, conueniens, consentiens, uerisimilis. (Dissentaneus, sed aqua haeret ut aiunt. de Nat. 34. a. Cumi in aethere astra gignantur, consentaneum est in ijs sensum inesse et intelligentiam. Offic. 76. a. Non id spectandum est quid dicat, sed quid consentaneum sit ei dicere. de Fat. 147. a. Stoicis consentaneum est oracula comprobare. Offic. 2. a. Haec disciplina si sibi consentanea esse uelint, de officio nihil queant dicere. Orat. 203. b. Decere significat quasi aptum esse, consentaneumque personae et tempori. Epistol. 56. b. Relinquebatur tristis quoddam et his temporibus consentaneum genus literarum. de Nat. 37. b. Actiones consentaneae appetitionibus. Offic. 56. a. Haec formula Stoicorum rationi disciplinaeque maxime consentanea. Epistol. 34. a. Quod quidem erat consentaneum cum ijs literis, quas ego Romae acceperam. de D. 136. a. Obscura somnia minime consentanea sunt maiestati deorum. Offic. 14. a. Non est autem consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate. et 19. b. Decorum

id esse quod consentaneum sit hominis excellentiae, etc. I. A. 223. b. Eiusque mors consentanea uita fuit. Epistol. 100. b. Cum his ea consentanea et consequentia sint, ne de eorum quidem ueritate est dubitandum. de Leg. 174. a. Optima reipublice leges dare consentaneas. Offic. 36. a. Perspicere quid in qua re uerum sincerumque sit, quid consentaneum cuique, quid consequens. Part. 230. a. Ut ea quae sunt ipsi contrariouae eius aut similia, aut dissimilia, aut consentanea, aut dissentanea. de Orat. 124. a. Ex consentaneis, et praecurrentibus, et repugnantibus argumenta ducuntur.

Consentiens, tis. de Diuin. 133. a. Animatorum consentientium multitudine repletum esse mundum. de D. 98. a. An dum bestiae loquantur expectamus hominum consentiente autoritate contenti non sumus? Attic. 65. b. Nemo in terris est mihi tam consentientibus sensibus: id est, qui tantopere mecum consentiat. de Diuin. 127. a. Cum stella in eam partem uenerint, quae conuictum aliquid habeat, aut consentiens, ea triangula illi et quadrata nominant. de Nat. 29. b. Tanta rerum consentiens, conspirans, contentiuata cognatio.

Consentini. pop. de Fin. 50. b.

Consentio, tis. congruo, conuenio, consentaneus sum, idem sentio, cum aliquo facio, in sententia alicuius maneo, iudicio uel opinione alicuius sto, cum aliquo sentio, in eadem uoluntate uel opinione sum, conspiro, conuero. I. A. 157. a. Omnes enim iam ciues de reipublice salute, una et mente et uoce consentiunt. de Am. 112. a. De amicitiae utilitate omnes uno ore consentiunt. et ibidem. De amicitia omnes ad unum idem sentiunt. In Ver. 33. b. Tu nos, qui de communi salute consentimus, tyrannos uocas. I. A. 192. b. Omnes mortales una mente consentiunt, omnia arma contra hunc esse capiendā, pro Sest. 24. b. Causa in qua omnes ordines ciuitatis una consentiunt. I. A. 193. a. Omnes deo ad rem publicam conseruandam arbitror consensisse. de Sen. 90. a. In quem illud elogium unicum plurimae consentiunt gentes, populi primum fuisse uirum. et ibidem. Cuius de laudibus omnium est fama consentiens. de Finib. 89. a. Non elogia monumentorum hoc significant: uelut hoc ad portam, uno ore cui plurimae consentiunt gentes, populi primum fuisse uirum. et ibidem. Id ne consensisse de Calatino plurimas gentes arbitramur? etc. Epistol. 170. a. Ut principijs consentiant exitus. Att. 102. a. Haec eis, quae de Fabio acta scribis, ualde consentiunt. Part. 232. b. Si personis, ea quae narrabuntur, consentient. I. C. 121. b. Ceteri uero ad communem salutem consentiunt. I. A. 153. a. Atque his principijs reliqua consentiebant. pro Mur. 124. a. Ut uestra mentes atque sententiae cum populi Romani uoluntate suffragijsque consentiant. Offic. 2. a. Hic si sibi ipse consentiat, et non interdum naturae bonitate uincatur, fit, etc. pro Cluen. 30. a. Iudices tamen in Oppianico sibi constare et superioribus consentire iudicij debuerunt. de Vir. 196. a. Consentire sibi, et consentire secum, et constare sibi, idem. At. 262. a. Consenti in hac cura, in qua sum, ut me expediā. Offic. 20. a. Delectat hoc ipso, quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt. At. 282. b. Ciuitas in retinenda libertate consentiens. At. 78. a. Exercent ut spero ad beneuolentiam erga nos consentiente. de N. 49. b. Copulatio rerum et quasi consentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturae. de Fin. 62. b. Episcurus quantos quantaque amoris conspiratione consentientes tenuit amicorum greges? Tuscul. 242. b. In quo ad octis positum est consilium omnis uita consentiens et penes

conspirans. Acad. 9. 2. a. Ratio nostra consentit, oratio pugnat. Et 14. a. Sed mihi neutquam cor consentit cum oculorum aspectu. Epist. 1. 4. 6. b. Litera recitate in senatu nequaquam consentire cum oratione Furii uise sunt. Ac. 33. a. Epicurus, cuius est disciplina nunc notior, neque tamen cum Cyrenaeis de ipsa uoluptate consentiens. de Cl. 177. a. Motus cum uerbis sententijsq; consentientes. Contra Rul. 6. 1. a. Si consenserint possessores non uendere, quid futurum est. I. A. 1. 6. 3. b. Cum homines nefarii consisterentur, se urbem inflammare consensisse. I. V. 259. a. Serui, quos iste belli faciendi causa consensisse iudicauit. Ep. 9. 2. a. Quin. Curtius consensit cum Hispanis quibusdam, si Pompeus in oppidum uenisset, eum comprehendere, ad Caesaremq; deducere.

Consensio, pis. munio, claudio, sepio. de Sen. 89. b. Ager consensit ac diligenter consensit.

Consequens, ris, insequens, futurus, quod consequitur. (C. Repugnans, primus. Part. 230. a. Ex ijs rebus, quae quodammodo affectu sunt ad id, de quo queritur, alia ex antecessoribus appellantur, alia ex consequentibus, alia ex repugnantibus. de Fin. 1. 2. b. Cum consequens aliquid falsum sit, illud cuius id consequens sit, non posse esse uerum. Or. 198. a. Cernere consequentia, repugnantia uidere. de Clar. 178. a. Quae quibus propositis sint, quaeq; non sunt consequentia. de Or. 128. b. Id quod concludere uelis, non effici ex propositis, nec esse consequens. de Leg. 1. 58. b. Quomodo scriptum est a te de optimo rei publicae statu, consequens est ut scribas tu idem de legibus. de Or. 138. b. Commune autem sit principium consequenti orationi. Et 159. a. Si uerba extrema cum consequentibus primis iungentis. Part. 231. a. b. Ut in simplicibus uerbis quod non est Latini, sic in coniunctis quod non est consequens, ut uerum est. Or. 208. a. Ut efficiatur, quod sit consequens ijs, quae sunt, et c. Tusc. 233. a. Vicinum est consequentia reprehendere, cum prima concesseris. de Fin. 1. 2. a. His propositis, tenet prorsus consequentia. Et ibid. b. Sic consequentibus uestris sublati prima tolluntur. Et 95. b. Videmus nunc quam sint praecleara illa, ijs, quae nunc posui consequentia. Or. 207. a. Quod cuiq; consequens sit, quodque contrarium. Tus. 232. a. Hoc probato, consequens est illud, et c. Et ibid. b. Assentior alterum alteri consequens esse, quem admodum, et c. Et 238. a. Contrariorum contraria sunt consequentia. de Fin. 72. a. His omnibus quos dixi, consequentes sunt fines bonorum, Aristippo simplex uoluptas, et c. Et 100. b. Cum his ea consentanea et consequentia sint. Off. 36. a. Perpicere quid in quaq; re uerum sincerumq; sit, quid consentaneum cuiq; quid consequens. Et 3. a. Homo rationis particeps, per quam consequentia cernit, causas rerum uidet, et c. de D. 106. b. Homo signis quibusdam consequentia declarantibus futura praesentit. Et 117. b. Ex eo significationem rerum consequentium querimus. de D. 139. a. b. Philosophi in primis acuti et consequentia et repugnantia uidentes. de Fat. 142. a. Is non uidet, quae quaeque rem res consequatur.

Consequentia, ite, consecutio, consecrarium, connexu. de D. 107. a. Qui cursum rerum euentorumq; consequentiam diuturnitate pertractata notauerunt. Ad Her. 4. 1. a. Per consequentiam significatio fit, cum res quae sequuntur aliquam rem, dicuntur. Item: Res dubias uel non concessas sumere ad concludendum. Item: Sumere ea, quibus concessis nihil magis efficias quod uelis.

Consequor, ris, adipiscor, assequor, sequor, consequens sum, euenio, excipio. (C. Repugno. pro Cl. 4. 1. a. Qui ex

reipublica causa gloriosam uictoriam consecutus est. Off. 68. a. Qui omnia honesta negligunt, dummodo potestiam consequantur. Ep. 5. b. Ut tuam pristinam dignitatem et gloriam consequare. Et 8. b. Omnia, quae ne per populum quidem sine seditione se assequi arbitrabantur, per senatum consecuti sunt. Et 7. b. Quod si id egissemus ego atq; tu, et c. omne tempus unum fuissimus, quod quantum fieri poterit, consequamur. pro Plin. 27. 1. b. Quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt. pro Dom. 237. a. Opus erat scientias, quam etsi omnes consecuti sunt, tamen peritiores uelutitas facit. Quint. Frat. 295. b. Nos ea quae consecuti sumus, his studijs et artibus adepti sumus. I. A. 159. a. Libertatem pax consecuta est. de Orat. 98. a. Haec Crassus cum dixisset, silentium est consecutum. de Cl. 170. a. Hunc Cethegum consecutus est etate Cato. de Or. 143. a. Tum latus et condoluisset, sudoremq; multum consecutus esse audiebam. pro Mur. 144. a. Si haec elapsa de manibus nostris in eum annum, qui consequitur, redundarint. Ep. 4. b. Doleo eiusmodi tempora post tuam perfectionem consecuta esse. et c. de Som. 128. a. Hunc ut comites consequantur, alter Veneris, alter Mercurij cursus. Epist. 59. b. Vixta est oratio non iniucunda, et mediocri quidam est risus consecutus. Quint. Fr. 31. b. In eam tabulam magni ritus consecuebatur. de Cl. 185. b. Maiores sequi non poterat, et minori necesse erat cadere. Ad Her. 11. a. Consequi uidetur, ut doceamus, et c. id est, sequi. Epist. 257. b. Si statim nauigas, nos Leuade consequere. Att. 40. a. Nihil mihi optatius cadere potest, quam ut me quamprimum consequar. I. C. 105. b. Si accelerare uolent, ad uesperam consequentur. Att. 40. b. Nunc tu propera, ut nos consequare. Et 41. b. Tu nihilominus si properaris, nos consequere. Et ibid. a. Sin es in uia, cum eris me affectus, coram ut gemus, et c. Et 129. b. Non est nobis committendum, ut has XIII. cohortes hostis accedere aut itinere me consequi possit. I. V. 21. a. Nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi, aut oratione complecti. Postquam. 198. b. Quis uestra in me beneficia enumerare aut consequi possit. de Vn. 196. a. Si minus id quod habemus in animo consequemur, haud erit mirum. de Fin. 56. a. Ut rei sciendis uoluptatibus maiores alias consequatur. Epist. 24. a. Vel quia uidemus eam famam consecuti, et c. de Off. 12. b. Si minus imitatione tantam ingenij praestantiam consequi possumus. Epist. 9. b. Nullam partem tuorum meritorum non modo referenda, sed ne cogitanda quidem gratia assequi possum. Off. 42. a. Magnam laudem, et a summo uiro, et ab exercitu consequebatur. de Fin. 56. a. Quod ex eo consecutus est: laudem et ebaritatem. de Leg. 173. a. Eum igitur morem cum breuitate, si potero, consequar. de Orat. 113. b. Verborum prope numerum sententiarum numero consequi. de Nat. 10. a. Chrysiptus, quem Diogenes consequens in eo libro, qui inscribitur de Minerua, partem Iouis disiungit a fabula. pro Pom. 10. b. Quae sunt consequi. Quint. de Pet. 205. a. Etsi tibi omnia suppetunt, quae consequi aut usui homines, aut diligentia possunt, tamen, et c. In Ver. 145. a. Ut haec diligentia, nihil horum inuestigare, nihil assequi potuerit. In Ver. 74. b. Inuestigare et consequi aliquam rem. de Fat. 142. a. Qui autem, et c. is non uidet quid quaque rem res consequantur. Et 143. a. Si quod primum in connexo est necessarium est, sit etiam quod consequitur necessarium. de Fin. 103. b. Ex quo illud natura consequitur, ut communem utilitatem nostram anteponamus. de D. 9. 1. b. Atque ita quidem prima statim scribit Aristoteles consecuta id est, Aristoteles scribit

prima

prima statim euenisse. Consero, ris, consensum, planto, sero, semino. de N. 52. b. Indus non aqua solum agros lenificat, sed eos etiam consert. Tuscul. 154. b. Ergo arbores seret diligens agricola, quarum afficiet baccaam ipse nunquam: uir magis leges, instituta, remp. consert. Acad. 27. b. Lam istuc te quoq; impedit in nauigando, in conserendo, et c.

Consatus, ita, de Vnu. 4. Consero, ris, consertum, consero, coniuugo, pugno. Tus. 229. b. Atq; hi collocati sunt inter se priusquam manum conserent, leniter et quiete. pro Mur. 128. a. Si gra. contulit, manum consertur. pro Font. 276. b. Galli cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. Att. 115. a. Conserere manum cum hoste uel cum alio quopiam. Antequam. 195. b. Non patiar, ut opera mea manus inter uos conserratis, et ceterisq; ciuium inter se fiat.

Conserere, coniuugere, de Fat. 146. b. Omnia naturali colligatione consertate contextuq; fieri.

Conseruus, a, um, de Or. 33. b. Multisq; praesentem, qui aut interdicto tecum contenderent, aut te ex iure manu consertum uocarent, quod in alienas possessiones tam temere irruisses. pro Mur. 129. b. Eam sanctam ego ex iure meum esse aio, quod tui in detibi ego te ex iure manu consertum uoco. Et ibi. Unde tu me ex iure manu consertum uocasti, inde ibi ego te uoco. Att. 24. 1. b. Deberat autem non ex iure manu consertum, sed quae sequuntur, tu quoq; serbes. ex iure manu consertum formula est anti qua, qua utebatur in uindicanda possessione, qui simul contendebant.

Conseruatio, onis, custodia. de Orat. 100. b. Sit ergo in iure ciuili finis hic, legitima et iustitae in rebus causisq; ciuium aequalitatis conseruatio. Off. 20. b. Via quae ducit ad conuenientiam conseruationemq; naturae. Off. 35. a. Fruum fructuumq; reliquorum perceptio et conseruatio. Et 26. b. Si attentos animos ad decoris conseruationem tenebimus.

Conseruator, oris, seruator, praeses, custos. At. 124. a. Alterum existimari conseruatorem uinciorum, alterum defertorem amicorum. pro Fl. 159. a. Multitudinem conseruatorem Asiae nominabant. Antequam. 194. a. Virum ut a custos acciperent, an ut proditor excluderent? si ut conseruator, uestra erit ignominia: si ut oppugnator, praecisa erunt omnia. pro D. 218. b. Conseruator reipub. Att. 145. a. Me nonnulli conseruatorem istius urbis esse dixerunt. pro Sest. 15. a. Custos et conseruator urbis. Ep. 184. b. Et de Arch. 257. b. Conseruator patrie. (C. Proditor patrie.

Conseruatricem, eis, de Fin. 130. b. Omnem naturam esse conseruatricem sui.

Conseruo, as, custodio, tueor, retineo, seruo, asseruo, tutor, reseruo, seruo, teneo. Antequam. 194. b. Qui hoc imperij domicilium sartum telum ab omni periculo conseruauit. I. C. 111. a. Non minus incutiunt sunt dies quibus conseruamus, quam ij quibus nascimur. Antequam. 195. b. Ego apud uos non loquar, quos conseruauit. I. V. 232. b. Ut quisq; eis rebus tuendis conseruandisq; praeseruat. I. C. 116. b. Ut omnes salui conseruarentur. Ep. 13. a. Cives mei a me conseruati. de Nat. 12. a. Si aliquis in mundo est, qui regit, qui gubernet, qui conseruet omnia. de Finib. 131. b. Res, quae natura alit, auget et tuetur. Off. 51. b. Res familiaris queri debet ijs rebus, a quibus absit turpitudinis conseruari autem diligentia et parsimonia, ijsdem etiam rebus augeri. Att. 297. a. Ut uos eam necessitudinem, quae est nobis cum publicanis, obtinere et conseruare possint.

pro Pom. 6. a. Quae acceptis tueri et conseruare non posse. pro Cor. 62. a. b. Seruare et conseruare maiestatem. Off. 72. b. Conseruare iusurandum. pro Quin. R. 4. 5. b. Conseruare ordinem. I. Ordo. de D. 124. a. Ius augurum diuinationis opinione principio constitutum est, postea reipub. causa conseruatum ac retentum. Att. 84. a. Sed ordinem conseruabo tuum. Or. 207. b. Conseruare et notare tempora. de Orat. 133. a. Conseruare pecuniam uel patrimonium. I. V. 101. a. Quod alterius mortui uoluntatem conseruabat. Ep. 61. b. Si poteris uelim tuam pristina erga me uoluntatem conserues. Epist. 36. b. Beneuolentiam quam a me certo iudicio susceperam, quoad tu uoles conseruabo. et 57. b. Tuorumq; meritorum erga me memoriam conseruabo.

Conseruus, ui, qui eidem domino cum alio seruit. Q. Fr. 318. b. Eo die quatuor eius conseruus et discipulos Venasri cuniculus opprefferat. pro Cluen. 55. b. Is noctu duos conseruos dormientes occidit. Epist. 184. b. Et Par. 123. a. Orem miseram, dominum ferre non potuimus, conseruus seruimus.

Conseruor, oris, asseror, qui alteri asidet. I. Assessor. de Fin. 77. b. Aulus Varus, qui est habitus index durior, dice re conseruor solebat, aut hoc, et c. At. 31. a. Modò te conseruor solebat licet. I. A. 197. a. Ut eum M. Curio conseruor eodem et collusore facile possit conuenire. pro Fl. 151. a. Te es accusatoris, conseruor, conuincit, et c.

Conseruissus, sus, homines significat, uno in loco conseruantes. pro Mil. 101. b. Non enim corona conseruissus uester cultus est, ut solebat. pro Flac. 154. b. Et de Senect. 90. b. Cum hic Dorylenfis efferretur magna frequentia conseruissusq; uestro. I. V. 79. b. In conspectu conseruissusq; uestro. Tus. 155. b. Frequens conseruissus theatri. Att. 11. a. Non enim unquam turpior in ludo talaris conseruissus fuit. pro Quin. 2. b. Praeconum conseruissus.

Conseruideo, des, simul asido, conseruideo. de Cl. 167. a. In pratilo propter Platonis statum conseruideo. I. V. 79. b. Quo die primum iudices citati in hunc reum conseruiddis. Ac. 41. b. Quae cum sunt dicta, in conspectu conseruideo omnes. Et ibidem. Et simul asidamus, inquam, si uidetur. Ep. 243. b. Quinque cohortes apud Philomelum conseruiderunt. Et 27. b. In eadem solitudines tu ipse uentes, in quibus nos audies conseruiddisse. Acad. 3. b. Tum eodem in spacia conseruiddis. Att. 11. a. Ut primum iudices conseruiderunt. de Sen. 90. b. Legati in certo loco conseruiderunt. pro Flac. 149. b. Cur homines in theatro conseruiderant. de Or. 87. b. Et omnes in ijs sedibus, quae erant sub Platano, conseruiddisse dicebat. de Arch. 245. a. Cum mihi istans tacenti minareatur, uoce tantum attingilegum initium, et iudicij conseruiddis ille, conticui. Att. 75. a. Antequam aliquo loco conseruidero, literas a me non expectabis. Att. 25. a. Cum Quin. noster iam in octo conseruiderit. de D. 97. a. Et 122. a. Platoni in ciuis dormienti apes in labellis conseruiderit. de Fin. 59. b. Sic cuius in mente conseruiddis iustitia, hoc ipso quod adest, turba lenta non potest fieri. de D. 95. b. Eius, cuius in iura exanimem apud conseruiderat. Or. 205. b. Hoc in ea de qua loquor mediocritate conseruiddis. de Ar. 249. a. Quorum ludorum religio tanta est, ut ex ultimis terris accersita, in hac urbe conseruiderit. de Cl. 173. b. Ardor animi conseruiddis. pro Mur. 128. a. Conseruiddis utriusq; nomen in quaestura. Acad. 22. a. Furor conseruiddis. de Cl. 167. b. Eorum aspectu omnis quae me angebat, de repub. cura conseruiddis.

Conseruiderat, cogitatio, cogitatio, consilio, prouideret, iudicio. pro Q. 9. a. Itaq; maiores nostri raro id accedere noluerunt praetores

379 CO
pretores ut considerate fieret, comparauerit. Off. 19. a. Agere, quod agas, considerate. Off. 27. b. Cum ira nihil re...

Consideratio, onis, circumspectio, animaduersio, ratio. Ac. 3. 2. a. Est enim animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum, consideratio contemplatioque natura. Acad. 10. a. Sin ex circumspectione aliqua, et accurata...

Consideratus, a, um, pronisus, meditatus. de Ar. 2. 4. a. Nihil feci non diu consideratum, et multo ante meditatum. de Nat. 6. 4. a. Ratio cinatio est, diligens et considerata faciendi aliquid aut non faciendi excogitatio. Par. 12. 2. a. Cui uiuendi uia considerata atque prouisa est. pro Quin. 2. b. c. Quintus una in re paulo minus consideratus, qui, et c. pro Syl. 18. 0. b. Factum, quod paulo minus considerata tum uideatur. de In. 8. 2. b. Ratio bene considerata. de Clar. 2. 7. 8. a. Considerata tarditas. pro Font. 28. 0. a. Illud uerbum consideratissimum nostrae consuetudinis arbitror. pro Cecin. 28. 3. a. Illud considerati hominis esse putamus, non contendere, et c.

Considero, as, reputo, cogito, commemor, animaduertor, circumspectio, conspicio, specto, existimo, contemplor, intucor, attendo, rationem habeo, expendo, pondero, ante oculos meos pono, uel propono, ratione animoque lubro, animo et cogitatione complector, animum ad aliquam rem refero, ante oculos meos uolitat, mente mea circumspectio, 30 animo intucor, animo contemplor, expiscor. pro S. R. 2. 6. a. Age nunc refer animum sis ad ueritatem, et considera, quae studia a patribus, et c. At. 10. 2. a. Id coram considerabimus quale sit, habet enim res deliberationem. Ep. 23. 8. a. His de rebus uelim cum Pomponio, cum Camillo, cum qui bus uobis uidebitur, consideretis. Par. 12. 1. a. Nunquam ne homo amentissime te circumspectis? nunquam ne quid factus considerabis, nec quid loquar? Att. 11. 0. b. Sed de hoc tu uidebis, qui ppe cum de ipso ac de me ista considerare uelim, et ibi. Sed uelim consideres, quid faciendum putes. 40 Ep. 15. 7. a. Flagitare Senatus instituit Cornutum, ut referret statim de tuis literis, ille se considerare ait uelle. pro S. R. 3. 6. a. Age nunc ex ipsius Chrysoconi iudicio Rosciorum factum consideremus. Off. 3. 0. a. Veri etiam poetae suum quisque opus a uulgo considerari uult, ut si quid, et c. Tusc. 2. 2. 8. b. Equidem eos casus mecum ipse considerans, huic incipio sententiae diffidere. de In. 4. 5. a. Vnaquaeque constitutio ex se et ex sua natura consideratur. I. V. 1. 5. 3. b. Considerate cum uestris animis uosmetipsi, etc. contra Rul. 7. 4. b. 7. 5. a. Atque illud circumspecte cum uestris mentibus. I. V. 5. 0. 7. a. Contemplari et considerare aliquid. et 2. 7. 1. b. Vi de etiam atque etiam, et considera quid agas. de Or. 2. 5. 9. b. Cum esset habita ratio, quemadmodum, et c. id est, cum esset consideratum, et c.

Confido, dis, de Leg. 1. 7. 0. b. Sed si uidetur confidamus hic in umbra. de Or. 1. 4. 4. a. In syluam uenitur, et ibi confiditur. At. 2. 6. a. Quinetiam dubito an hic autem confidam. de Vn. 1. 9. 5. b. Sensus mouentia quae sunt, eadem in opinatione confidunt. de Or. 1. 6. 0. b. Verborum iunctio uarie distincteque confidat. de Pro. 7. 6. a. Quae iam licet confidant, sed tamen, et c. aliis, Concidant. de D. 10. 2. b. Cedunt ter quatuor de caelo corpora sancta Animum praepetibus sese pulchrisque locis dant id est, confidunt.

388 CO
Consignatus, a, um, obsignatus, signatus. de Or. 1. 2. 9. b. Fundi, quos tibi pater publicis commentariis consignatos reliquit. et pro Cl. 4. 6. b. de Leg. 1. 9. 3. a. Publicis literis consignatam memoriam publicam nullam habemus. Tusc. 1. 6. 0. b. Nec fieri potest, ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas et quasi consignatas in animis notiones, quas erroas uocant, haberemus, nisi, et c. de Diuin. 9. 8. b. Clarissimis monumentis testata consignataque antiquitas: id est, ipsa exempla.

Consigno, as, obsigno, signo, firmo, pro Q. 4. b. Tabula maxima signis hominum nobilium consignatur. et pro Fl. 1. 5. 4. a. I. V. 3. 9. a. Iisdem literis illius praetura, et tua quaestura consignata est. Acad. 1. b. Ut literis consignamus, quae monumentis mandare uolumus, sic ille in animo res insculptas habebat. I. V. 7. 1. a. Ratio certa est, Aetnensium et publicis, et priuatis literis consignata pro Deiot. 1. 5. 0. b. Quae publicis populi Romani literis monumentisque consignata sunt. Postquam. 2. 10. b. Priuilegium auctoritate honestissimorum hominum et publicis literis consignauit. de Vn. 2. 0. 0. a. Sidera, ex quibus erat motus temporis consignandus.

Consignarius, rij, autor, praescriptor, qui consilium dat. de L. 1. 9. 2. b. Augur meminisse debet, Ioui Opt. Max. se consiliarium et administrum datum. Attic. 2. 2. 5. b. Ratio edificandi inuitur consiliario quidem et autore Vestorio. I. V. 1. 7. a. Interea amici et consiliarij eius molestie ferre ceperunt Hieracium profugisse. Attic. 4. 8. b. Si me a meis consiliarijs proditum et proiecium uides. Epist. 3. 1. b. Non inuito rege ipso consiliarijsque eius. et 10. 0. b. Sed certe et ego te autore amicissimo et sapientissimo, et tu me consiliario fortasse non imperitissimo, fideli quidem et beneuolo certe uisus esses.

Consilior, aris, consulo, delibero. Att. 2. 4. 2. a. Tu quid egeris de tua cum tristitum etiam difficili ad consiliandam legatione, uehementer expecto, est enim inexplicabilis.

Consilium, lij, deliberatio, cogitatio, animaduersio, ratio, cogitatum, quod aliquis sequitur aut spectat, collegium, concilium, consilium, sententia. de In. 6. 5. b. Consilium est, aliquid faciendi non faciendi uel excogitata ratio. de Or. 1. 1. 4. a. Consilia primum, deinde acta, postea enuncius. de In. 8. 2. b. Cupiditas consilij gubernatione regitur. Ep. 18. 2. b. In consilio capiendum prudentia, in dando fides requiritur et religio. et 1. 4. 5. a. Consilium plenum prudentiae et fidelitatis. de Or. 8. 8. a. Prudentium consilia. At. 12. 4. b. Lcuatur enim omnis cura cum aut consilium, aut cogitando nihil explicatur. et 2. 5. 6. b. Nihil debet, qui consilium dat, praestare praeter fidem. At. 1. 4. 2. a. Consilia ex eventu, non ex uoluntate a plerisque probari solent. et ibi. Quod uerissimum nobis uidebitur, de eo quod ad nos scripsisti, tibi consilium dabimus: quod si non fuerit prudens, at certe ab optima fide et optimo animo proficiscetur. Ep. 7. a. b. Totius facti tui iudicium, non tua ex consilio tuo, quam ex enectu homines sunt facturi. pro Cl. 3. 5. b. Minus fidele consilium alicui dare. I. A. 2. 4. 0. b. Optimus est portus poenitentiae mutatio consilij. At. 2. 3. 6. b. Nemo doctus unquam mutatione consilij inconstantia dixit esse. et 2. 3. 5. b. Consilia temporum sunt, quae in horas commutari uides. et 1. 3. 2. a. Et si mul scito labare meum consilium illud, quod iam satis tibi scixum uidebatur. I. A. 2. 1. 2. b. Turpe est uiro prudenti praesertim in re tam perispicua consilium intelligendi defuisse. contra Rul. 6. 7. a. Cui non dubitanti fidele consilium, non laboranti certum subsidium nobilitatis ostenditur: Epist. 1. 8. b. Nisi meis puer olim fidelissimis atque amantissimis consilij

consilij paruisses. Q. Frat. 3. 7. a. Recordare consilium nostrum, quod fuerit perfectionis tuae. non enim commoda quaedam sequebantur, parua ac medicata. At. 1. 2. 7. b. Nec si ego quid tu sis fecutus non perspicio, idcirco minus existimo te nihil sine summa ratione fecisse. et ibidem. Nec mihi tantum sumo, ut meum consilium ualere debuerit, fecutus sum tuum. et 2. 4. 3. b. Quid etati sit credendum magni consilij est. et 1. 5. 5. a. Nihil mihi adhuc accidit, quod maioris consilij esset. et 4. 0. a. Capere consilium de sententia alicuius. et 2. 0. 3. a. Ipse uenire Romam si satis consilium quadam de re haberem. et 2. 2. 8. a. Nec alia causa perfectionis mihi ulla fuit, cum consilium cepi legari a Caesare. et 1. 0. 8. a. Subito cepi consilium, ut exirem. pro Dom. 2. 3. 6. a. Qui perniciosa reipubl. consilia cepisset. I. V. 1. 1. 6. b. Capit consilium de amicorum sententia, non adesse ad iudicium. Offic. 6. 0. a. Principes consilium hoc ceperunt, nomen Turquiniorum memoriamque regni esse tollendam. I. A. 1. 6. 7. a. Tu, quem Narbone consilium interficendi Caesaris cepisse notissimum est. pro Sen. 2. 9. a. Is a te consilium P. Sestij accusandi petiit. Epist. 2. 7. b. Metuo ne id consilij ceperimus, quod non facile possumus explicare. de Fat. 1. 4. 0. a. Maxime nos quidem exquirentes ea consilia, quae ad concordiam ciuium pertinerent. Epist. 4. 6. b. Exquirere consilium alterius. de Orat. 1. 1. b. Huius est in dando consilio de maximis rebus cum dignitate explicata sententia. Epist. 1. 4. 9. a. et de Clar. 1. 9. 6. a. Cognoui quae tua uoluntas, quod tuum consilium esset de reipubl. Epist. 1. 5. 3. a. Tu quauquam consilio non eges, uel abundas potius, tamen hoc animo esse debes, ut nihil huc reicias, nec in rebus tam subitis, tamque angustis a Senatu consilium petendum putes. Attic. 2. 3. 8. a. Quid enim illi afferre consilij possum, cum ipse egeam consilio? Attic. 3. b. Ego, qui in te satis consilij statuere esse, malui Peduceum tibi consilium per literas quam me dare. et 4. 7. a. Quid in me ipso satis esse consilij decreueras. Attic. 2. 1. 7. b. Nunc me iuuat Attice consilio. Epist. 8. 6. b. Adis his rebus literae a te mihi sunt rediditae, quibus a me consilium petis, quid sim tibi autor, in Siciliae subsidis, an, et c. Epist. 3. 1. b. Quid efficere possis, tui consilij est. Attic. 1. 2. 1. a. Quare ut de maxima re deliberanti, ita mihi des consilium uelim. et 1. 3. 6. a. Con sideratus consilium dare. Epist. 2. 3. 8. a. Vestrum iam consilium est, quid uobis sit faciendum. Attic. 9. 3. b. Quint. Puer literas patris aperire solet, idque de meo consilio. et 2. 3. 6. a. Haec de mea sententia acta sunt. Attic. 2. 1. 5. a. Caesar nihil facturum nisi de meo consilio. et 4. 0. a. Capere consilium de sententia alicuius. de Nat. 7. 5. a. Ope consilioque tuo furtum factum est. Attic. 4. 0. a. Sed eo si ueneris, de toto itinere ac fuga mea consilium capere potero. Postquam. 2. 0. 3. a. In consilij de reipubl. capiendis, et c. contra Rul. 8. 4. b. Nec concionandi potestas erat, nec consilij capienda piundi publici. At. 1. 3. 6. a. Capere consilium ex re et ex tempore. I. C. 10. 7. a. Si Catilina sententiam permutauerit, et consilium belli faciendi abiecerit. Attic. 7. 4. a. Fan nius edificandi consilium abiecerat. et 1. 6. a. Ego tamen Philotimi literis mutauit consilium de mulieribus. Off. 3. 2. a. Cato semper in proposito susceptoque consilio perman sit. I. A. 1. 5. 3. a. Exponam uobis breuiter consilium profectiois et reuerfionis meae. Epist. 3. 3. a. Nunc ego tibi meum consilium exponam. Attic. 1. 4. 0. a. Consilium primum est, suffocare urbem: deinde, et c. Epist. 1. 4. 1. b. Aquini consilia sunt inita de me. At. 2. 9. b. Animis usi sumus uiribus, consilij mihi crede puerilibus. et 1. 1. 1. a. Cuius fortunae, quantum humano consilio effici poterit, motum ratione

quadam gubernabimus. Offic. 1. 6. b. Reperias multos, quibus periculosa et callida consilia, quietis cogitationibus splendoria et maiora uideantur. de Nat. 7. 5. b. Homines rationem bono consilio a dijs immortalibus datam in fradem conuertunt. Epist. 8. 8. a. Quae sunt in fortuna temporibus regentur, et consilij nostris prouidebuntur. pro Dom. 2. 2. 7. b. Senatus est summum populi Rom. populorumque et gentium omnium ac regum consilium. contra Rul. 6. 4. a. Commune consilium. de Diuin. 8. b. Summum consilium. de Or. 1. 4. 3. a. Consilium senatus: id est, congregatio senatorum. et pro Sest. 2. 6. b. Ep. 7. a. Eaque quae de ea scripta est autoritas, tantam habet uim, ut magis iratorum hominum studium, quam constantis senatus consilium esse uideatur. pro D. 2. 2. 7. b. et 2. 2. 8. a. Nulla est in hac urbe societas publicanorum, nullum collegium, nullum consilium, nullum denique commune consilium, quod non, et c. Consilium pro iudicibus congregatis. pro Quin. 1. b. Si apud hoc consilium ex opibus, non ex ueritate causa pedetur. Item. 6. a. Tibi in stat Hortensius ut eas in consilium de Clar. 1. 7. 2. a. Consules re audita amplius de consilij sententia pronunciant. I. V. 2. 4. 6. b. Causam cognoscit, et de consilij sententia pronunciat. Attic. 1. 5. 5. a. Ventendum ne sit in consilium Tyrannisi is aliqua de re bona deliberaturus sit. I. V. 2. 2. 4. a. Sententia sine consilio, damnatio sine defensione. Item: Aduocare consilium uel concionem. I. Aduocaco de Leg. 1. 9. 2. b. et de Orat. 9. 5. a. Dimittere consilium. pro Cluen. 3. 5. a. Cur eum, cum in consilium iretur, abesse patiebantur? cum in consilium mitebant, Stalenum iudicem non requirebant. Epist. 6. 1. a. Quis esset, qui me in consulatu non casu potius existimaret, quam consilio fortuna fuisse?

Consimilis, le, similis, parilis. de Orat. 9. 7. a. Causa aliquid qua posita consimili causarum earum, quae in forum deferuntur. I. A. 1. 6. 6. a. Cum rem gessisset consimilem rebus ijs, quas ego gesseram. de Orat. 1. 3. 7. a. et 1. 4. 5. a. Aut quae sunt alijs grauioribus consimilia. Ad Her. 3. 4. b. Consimilis. C. Disimilis. in Arat. Consimili specie stellas pariliq; colore.

Consisto, litis, constiti, consto, insisto, asisto, commoror, nitore, pendeo, subsisto, refido, uel refideo, positi esse, locatum esse, situm esse, contineri. in hoc est omnis uis amicitiae: id est, consistit. I. V. 1. 9. a. Nympho antequam plane consistit condemnatur. I. V. 2. 4. 1. a. Oppida in quibus Praetores consistere et conuentum agere solent. At. 7. 4. b. Plura scribam ad te cum consitero. et 1. 8. 5. b. Ut dum consisto in Tusculano, scia quid garnat in rusticatu. pro Rab. 9. 4. b. Cum is armatus in comitio constitisset. in Ar. Sol consistens in capricorno conuertit curriculum. At. 2. 5. 3. b. Brutus tarde nauigaturus est, consistens in locis pluribus. Or. 2. 0. 5. b. Si semel consisteris, nunquam cades. At. 2. 5. 5. a. Veni igitur ad Siccam octauo die Pompeiano, cum unum die uelle consistissem. et 2. 2. 7. a. Itaque Cales processit, ut ibi potissimum consistere. de D. 8. 7. a. Qui ad meridicem spectans in media uinea dicitur constituisse. Antequam. 1. 9. 5. b. Ego repente ut tribunitia correptus, ne consistendi quidem in ciuitate habeo potestatem. Postquam. 2. 0. 7. a. Si cum hoc homine in foro constitisses. I. V. 6. 9. b. Verres appellat hominem, cum hoc consistit, hunc amplexatur. I. A. 1. 9. 2. b. Milites Albae consisterunt. Epist. 1. 5. 0. a. Ipse in Allobroge bus consistit, ut, et c. Tusc. 2. 1. 7. b. Ipsa sibi imbecillitas indulget, in alijs prouehitur, impudensque nec reperit locum consistendi. pro Fl. 1. 5. 6. b. Iste cut nullus est usquam consistendi locus. pro Mur. 1. 3. 0. a. Homines cum recte atque in loco consistissent,

stitissent, iuberi abire. At. 27.6. a. Is ubi consistat uspiam non habet. pro Quin. 1. b. Veritas locum ubi consistat, re-

Consistio, onis, satio. Sen. 88. a. Nec consistiones modo delectant, sed etiam insitiones. Consistura, rae, consistio. de Rep. Quae uidelicet ille non ex agri consistura, quam cernebat, sed ex doctrinae iudicij interpretabatur. ex Non. Mar.

Consolatus, a, um, satus. Sen. 89. b. Ager conspectus ac diligenter consutus. Consolatorius, ria, rium. quod ad consolandum ualet, quod consolationem continet. At. 209. b. A Cesare accepti literas consolatorias, datas pridie Calen. Martij, Hispaniae de urbe augenda.

Consolatio, onis, solatio, leuamen, leuatio, medicina, confirmatio. At. 14. b. Fuit enim mihi et laudis nostrae gratulatio tua incunda, et timoris consolatio grata. Tuscul. 207. a. Erit igitur in consolationibus prima medicina, docere aut nullum malum esse, aut admodum paruum: altera, et c. At. 189. b. Affirmo tibi nullam consolationem esse talem, totos dies scribo, pro Mil. 121. a. Nunc me una consolatio sustentat, quod, et c. de Clar. 196. a. Ea consolatio ne sustentor, quam tu mihi Brute adhibuisti tuis suauissimis literis. Epist. 71. a. Est autem consolatio peruiulgata quidem illa maxime, quam semper in ore atque in animo habere debemus, homines nos ut esse meminimus, ea lege natos, ut omnibus telis fortunae proposita sit uita nostra, et c. Quin. Fr. 32.6. a. Quorum nihil est huiusmodi, ut ego me multa consolatione leniam. Antequam. 196. a. Ne poenae nonnullam habent in se consolationem. de Sen. 78. a. Præterita ætas quamuis longa, nulla consolatione permulcere posset stultam senectutem. de D. 109. a. Nam quid ego de consolatione dicam? quæ mihi quidem ipsi sane aliquantum medetur, ceteris item multum profuturam puto. Epist. 47. b. Hactenus existimo nostram consolationem recte adhibitam esse, quoad certior ab homine amicissimo fieres ijs de rebus, quibus lenari possent molantur.

Consolatorius, ria, rium. quod ad consolandum ualet, quod consolationem continet. At. 209. b. A Cesare accepti literas consolatorias, datas pridie Calen. Martij, Hispaniae de urbe augenda. Consolatus, a, um, satus. Sen. 89. b. Ager conspectus ac diligenter consutus. Consolatorius, ria, rium. quod ad consolandum ualet, quod consolationem continet. At. 209. b. A Cesare accepti literas consolatorias, datas pridie Calen. Martij, Hispaniae de urbe augenda.

Consolatorius, ria, rium. quod ad consolandum ualet, quod consolationem continet. At. 209. b. A Cesare accepti literas consolatorias, datas pridie Calen. Martij, Hispaniae de urbe augenda. Consolatus, a, um, satus. Sen. 89. b. Ager conspectus ac diligenter consutus. Consolatorius, ria, rium. quod ad consolandum ualet, quod consolationem continet. At. 209. b. A Cesare accepti literas consolatorias, datas pridie Calen. Martij, Hispaniae de urbe augenda.

Alexander assidens somno est consopitus: tum secundum quietem uisus ei dicitur draco is, quem, etc. Tuscul. 168. a. Eudymion à Luna consopitus putatur. Et 174. a. Quid melius quam in medijs uicibus laboribus obdormiscere? ita conuenientem somno consopiri semper? Consors, tis, particeps, socius. pro Mil. 131. b. Quid respondeo tibi? Frater consorti mecum temporum illorum: de Cla. 165. a. Socium et consortem gloriosi laboris amiseram. 159. b. Cum ex agris tres fratres consortes pro fugissent. pro Fl. 153. a. Potuit dare Sextilius, nam fratres quidem consortes sunt mendicitatis. I. V. 182. b. Consors alicuius in lucris et furtis. Consortio, onis, consociatio. de Offic. 57. a. Dissoluitur necesse est omnis humana consortio. Ex Non. Mar. alius, Consociatio. Conspectus, aspectus, presentia. At. 108. a. Subito cepi consilium ut exirem, ne qui conspectus fieret aut sermo. pro Mur. 155. a. Omnium suorum consuetudine conspectusque priuari. pro Syl. 172. a. Vrbis conspectu tranquillo animo et quieto frui. contra Rul. 67. a. Qui aditum huius loci conspectumque uestrum magno opere fugerunt. I. V. 253. b. Tunc se tamen in conspectum nauis paulisper dedit. de D. 80. a. Nec sese dedit in conspectum cordæ cupidus. Tuscul. 138. b. Et 159. a. Vt si iam possent in homine uno cerni omnia, que nunc testæ sunt, casurus ne in conspectum uideatur animus, an tanta sit eius tenuitas ut fugiat aciem. de Fin. 53. b. Et eum in conspectum suum uenire uenit. I. V. 253. b. Euolat iam in conspectu fere fugiens quadriremis. Ep. 19. b. Loco excelso et illustri sita est laus tua in conspectu multorum ciuium. de Leg. 175. a. Religio posita in conspectu uilleque conspectu. pro Dom. 233. a. Domus posita in oculis ciuitatis id est in conspectu. Acad. 41. b. Quæ cum sunt dicta in conspectu, consociamus omnes. Ep. 7. a. Cui propè in conspectu Aegyptus est. contra Rul. 83. b. Hæc quæ non tam procul erant à conspectu imperij. de Or. 157. b. Pone re aliqua penè in conspectu animi. de Fin. 124. b. Platonis illi hortuli non memoriam solum mihi afferunt, sed ipsum uidentur in conspectu meo hic ponere. de Cla. 166. a. Explicatis ordinibus temporum uno in conspectu omnia uiderem. de Leg. 186. a. Quam breui frater in conspectu posita est à te magistratum omnium descriptio. contra Rul. 62. a. Conscribis uectigalia locare nisi in conspectu populi non licet. de Or. 129. b. Aude in ciuium esse conspectu de Fin. 146. b. Quamuis minima animi præstantia omnibus bonis corporis anteit, ut ea ne in conspectu quidem relinquantur. I. V. 271. a. In conspectu libertatis mori. I. A. 162. a. Qui hoc ipso tempore stant cum gladij in conspectu senatus. pro Deiot. 146. a. In conspectu deorum penatium necare hospitem. I. C. 118. b. Neque ille qui expectans huius exitum diei astat in conspectu meo gener. Conspergo, gis, aspergo, respergo. pro Plan. 280. a. Hic me complexus est, conspersitque lacrymis. de Or. 151. b. Oratio conspersa quasi uerborum sententiarumque floribus. de Fin. 40. b. Scripta illa nostra, quæ Menippum imitati, non interpretati, quadam hilaritate conspersimus. Conspiciendus, a, um, insignis. ad Her. 21. a. In gestu nec uenustas conspicienda, nec turpitudine sit, ne aut histriones, aut operarij uideamur esse. Conspectio, onis, conspicio, consideo, uideo. I. C. 100. b. Cære me aspectu ciuium, quam infestis oculis omnium conspici malle. I. P. 92. b. Vehi per urbem, conspici uelle, etc. pro Mur. 145. a. Qui imaginem patris sui laureatam in sua gratulatione conspexit. I. C. 115. a. b. Si signum illud.

387 illud quod uidetis, solis ortum conspiceret. Att. 78. a. Exercitum Ciliciam propere conspiciente. Acad. 10. b. Sapientia potest accidere, ut cum omnia fecerit, diligentissimeq; cōspexerit, existat aliquis, &c. aliter, Circumspexerit. pro Mur. 12. 6. b. Quare non debes temere consulere populi Romani saltatorem uocare, sed conspiceret, quibus prae-rea uicij affectum esse necesse sit eum, cui uere istud obijci possit. pro Cecin. 295. a. & pro Mur. 120. a. Actio est in autorem presentem his uerbis, quandoquidem te in iure cōspicio. pro Cor. 64. b. Vt conspiciatis eum mentibus ue-

stris, quem oculis non potestis.

Conspicor, aris, uideo. ad Her. 4. a. Aut gladio incubitis, Vlyses interuenit, occisum conspiciatur, & corpore cruentum telum educit. Conspiratio, onis, consensus, coniuratio. Epist. 192. b. Haec conspiratio & concordia omnium ordinum ad defendendam libertatem. Offic. 36. a. Magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum atque consensu. de Finib. 6. 2. b. Aliqui magna amoris conspiratione consentientes. pro Dom. 218. b. Haec nostra conspiratio in re publica bene gerenda. I. C. 123. b. Tanta conspiratio honorum. de Fin. 140. b. Conspiratio consensusq; uirtutum. Epist. 174. b. Sceleratissima conspiratio. Antequam. 194. b. Illa conspiratio conflata restincta est: id est, coniuratio. pro Deiot. 142. b. Conspiratio certorum hominum contra dignitatem tuam.

Conspiro, as, consensio. I. A. 18. 6. a. Vt omnes ad auctoritatem huius ordinis, maiestatemq; populi Romani defendendam conspirasse uideantur. Epistol. 15. b. Mirabiliter omnium generum atq; ordinum consensus ad liberandam rem publicam conspirauit. I. A. 230. b. Nec dum sonatum cum populo Romano conspirasse sensisset. contra Rul. 65. b. Conspirare nobiscum, consensite cum bonis. de N. 65. b. Naturam quasi cognatione continuatam conspirare dicebas. de N. 22. b. Tanta rerum consentiens, conspirans, cōtinuata cognatio. pro Lig. 142. b. Quis est, qui horum consensum conspirantem, & penes constatum hac propere aequalitate fraterna non nouerit?

Conspissor, oris, qui cum alio spondet. At. 190. b. Vellim des operam, ut inuestiges ex conspissorum tabulis, sit nē ita. Epist. 92. a. De negotio tuo, quod sponsores pro Pompeio, si Galba conspissor tuus redierit, non desinant cum illo communicare.

Consputo, as, sputo aliquem faedo. Q. Fr. 308. a. Clodiana nostros consputare ceperunt. Consolator, toris. Epistol. 81. b. Et si meis consolatorem tuum longinquitas temporis mitigauit. & Tusc. 206. a.

Constans, tis, firmus, stabilis, grauis, praesens, perpetuus, conueniens, aequabilis, moderatus, singulari constantia praeditus. Inconstans, mobilis. de Am. 108. a. Firmus & stabilis & constans amicus. Offic. 16. b. Fortis animi & constantis est, non perturbari in rebus asperis. pro Dom. 230. b. Is fortis & constans in optima ratione semper fuit. de Am. 97. a. Nec ulla casu arbitror hoc constanti homini accidere posse, ut ulla intermissio fiat officij. I. A. 248. b. Fa-teor me una atq; constanti aruspicum uoce esse permotum. & ibi. Mea perpetua atque constans uoluntas rempublicam. Postquam. 210. b. Constans & perpetua defensio salutis meae. Epistol. 7. a. Ea q; que de ea scripta est auctoritas, tantam uim habet, ut magis iratorum hominum studium, quam constantis senatus consilium esse uideatur. de Clar. 173. a. Cuius in rebus optimis constans. de Leg.

165. a. Constans & perpetua ratio uita. pro Cecin. 285. a. Et hoc constantis hominis esse putari, qui cum ui, &c. de N. 64. a. Stella cursus certos & constantes habent. & ibid. Stellarum conueniens constantisq; conuersio. Epistol. 187. a. Ex Asia nihil perferitur ad nos, praeter rumores de oppresso Dolobella, satis illos quidem constantes, sed adhuc sine auctore. de D. 112. a. Motus lune constantissimus. Animus certus & confirmatus. I. Confirmatus. pro Quint. Rab. 53. a. Vultus semper idem, uox, oratio stabilis, & non mutata. Vir constans & grauis. (C. Leuis, mobilis.

Constanter, fortiter, equaliter, perpetuo, conuenienter. Att. 286. b. Si modo constanter & perpetuo placebit hoc consilium, relatam puto gratiam pietati meae. Or. 216. b. Oratio equaliter constanterq; ingrediens. Tusc. 233. b. Epicurus quam sibi constanter conuenienterq; dicat, non laborat. Offic. 10. b. Beneficia, quae iudicio, considerate constanterq; delata sunt. de Vn. 203. a. Constanter manere in suo statu. Attic. 65. a. Constanter & liberē me gessi. Attic. 254. a. Constanter scacere aliquid.

Constantia, stia, firmitas, stabilitas, grauitas, equalitas, perseverantia, firmitas animi, firmitum cōsiliū, status cōstans & perpetua ratio uita, perpetuitas. Off. 23. a. Cato grauitatem suam perpetua constantia roborauit, semperq; in proposito susceptoq; consilio permansit. & 25. b. Nihil est quod tam debeat, quam in omni re gerenda consilioq; capiēdo seruare constantiam. & 5. b. Fundamentum iustitiae est fides, id est, dictorum conuentorumq; constantia & ueritas. At. 66. a. O constantiam promissi, & fidem mirā. Off. 10. a. Benevolentiam non adolescentulorum more ardore quodam amoris, sed stabilitate potius & constantia iudicemus. & 18. b. Praeclara est aequabilitas in omni uita, & idem semper uultus, eademq; fons. Att. 286. b. Brut. Fortis animus sine constantia, & aequabilitate nullus est. Tusc. 234. b. Non ex singulis uocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atq; constantia. pro Pom. 17. a. In te satis esse animi constantiaeq; arbitror. Off. 14. a. Acerba ferre, robusti animi est magnaq; constantia. de Am. 108. b. & 115. a. Constantia & stabilitas. Att. 100. a. Constantia & firmitas animi. I. A. 211. b. Retinenda est igitur uobis constantia, grauitas, perseverantia. pro Mur. 136. a. Quae enim pertinacia quibusdam, eadem alij constantia uideri potest. de D. 112. b. Quae autem est inter augures conueniens & coniuncta constantia. de D. 112. a. & 125. a. Nihil est tam contrarium rationi & constantiae, quam fortuna.

Consterno, nis, sterno, effundo, tego, spargo. de D. 95. a. Nam ex horreis direptum & effusum frumentum uias omnes constrauerat. pro Sest. 21. b. Cum forum corporibus ciuium Romanorum esset constratum caede nocturna. In Ar. Ille graui moriens constrauit corpore terram.

Constipo, as, coarcto, constringo, contrudo. cont. Rul. 81. b. Non modo dena iugera dari uobis, sed ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum camporum intelligenetis.

Constituto, is, statuo, decerno, destino,ancio, praescribo, designo, pacifcor. At. 130. a. Quamobrem cum constituissem, ut Vibullius mihi scripserat, ad V. Idus Feb. Consilio proficisci cum exercitu, & ad me uenire, miror quid cause fuerit, quare consilium mutaris. & ibid. b. Consistuerunt idem facere. At. 258. a. Constitueram, ut pridie Idus Aquini manerem. Epist. 153. b. Lepidus ad forum

389 Voconij castra habet, ibiq; me expectare constituit. Att. 105. b. Audio constitutum esse Pompeio & eius consilio in Sicilia me mittere. de Or. 108. b. Nunc Scaeuola quoniam in Tusculanum ire constituit, paulū requiescet dum se calor frangat. At. 142. a. De hac re cum aliquid constitueris uelim mihi scribas. & 176. b. Cum eum uidero, communi-ter constituemus de re uita eius. Att. 234. b. Nihil ante de professione constituam quam ista, quod casura sint, uide-ro. Epist. 196. a. Sed hoc melius ex re, & ex tempore con-stitues. Epist. 22. b. Quando, & quomodo, & per quos a-gendum sit, ut optime constituas. Att. 209. b. Ita q; ut con-stitui adero. pro Cecin. 288. b. Placuit Cecinna de amicorū sententia constituere, quo die in rem presentē ueniretur. & 291. a. Cecinna ad constitutam diē temporis uenit. I. C. 102. a. Scio pactam & constitutam esse cum Manilio diem. At. 186. a. Diem Tyrannoni constituemus. Off. 7. a. Vt cō-stitueris te cuiusdam advocatū in rem presentē esse uenturum. Ep. 115. a. Tamest hac de re puto te constitutū, quid facturus sis habere, tamen. &c. I. V. 122. a. Constitui cum hominibus, quo die Messanae mihi praesto essent. At. 194. a. Sicca rescriptit constitutum se cum eo habere. Ep. 98. a. Quare si quod constitutum cum podagria habes, fac in ali-um diem differas. pro Q. 3. b. Quasi domi nummos haberet ita scapulis constituit se daturum. contra Rul. 61. b. Actio constituta in mensē Ianuarij. I. C. 107. a. Praefici cetera, quid ea nocte egisset, quid in proxima constituisset, &c. pro Cal. 50. b. Aium constitutum esse cum seruis, ut ueni-rent ad Balneas. de Or. 108. b. Sane uellem non constituis-se in Tusculanum me hodie uenturum esse Lelio. Epist. 24. a. Si ad constitutam diem decederem. pro Quint. 17. a. Erote remisi citius quam constitueram, ut esset cum Hortensio, & quia equitibus quidem ait se idibus constituisse. Ep. 181. a. Nondum satis constitui molestie ne plus, an uoluptatis attulerit mihi Trebatius noster. pro Quint. 17. a. Omnia bona possessa non esse constitui. pro Dom. 213. a. Vobis hodie constituendum est, utrum posthac, &c. Quin. de Pet. 210. b. Vt quantum cuiq; confidas, constituere possis. pro Dom. 219. b. Aliter constituere de religione pontifi-cum quam caerimoniarum ius postulat. I. A. 203. b. Legibus annidibus grauiorem etatem ad consulatum constitu-e-bant. Q. Frat. 296. a. Semper honores putari, si uulgares essent, uiles; si temporis causa constituerentur, leues. pro Quint. 5. b. Cum maiores ita constituerint, ut qui pro ca-pite diceret, is posteriore loco diceret. I. V. 136. b. Confori-bus, si quid commississent, poena erant legibus constituta. contra Rul. 89. a. Lex, quae ius melius Syllanis praedijs con-stituat, quam paternis. Att. 84. b. Rescindere, uel tollere constituta ab alio, & acta alterius. pro S. R. 29. b. Consti-tuere supplicium in aliquem. & 30. a. Constituere suppli-cium alicui maleficio. I. V. 259. b. Constituere supplicium in aliquem. pro S. R. 29. b. In paricidas. pro Dom. 238. b. Instituire poenam in aliquem. Quint. Fr. 306. a. Optime factis poena est maxima constituta. pro Cecin. 293. b. Poe-na igne uis ab imperatoribus constituitur. pro Dom. 222. a. Poena in ciues Romanos nominatim sine iudicio consti-tuta. de M. 69. a. Ita ius ciuile habemus constitutum, ut, &c. pro Dom. 238. a. Constituere iura. pro Cecin. 292. b. Constituere ius, aut conditionem aliquam alicui. & ibid. Constituere legem aliquam ciuitati. & ibid. Constituere actionem alicuius rei. I. V. 56. b. Vt in constituendo accu-sante iudicium de constituendo ipso iudicio soler esse cōten-tio. & ibid. De constituendis actionibus. I. V. 292. b. Hu-

iusce generis una est actio per hoc interdictum, quo nos ua-si sumus, constituta. I. V. 287. a. Cum esset auctio heredita-ria constituta. de M. 69. b. Iudicium aut actio constituta, uel comparata. pro S. R. 22. a. Bona alicuius constituta auctione uendere. pro Mur. 124. b. Constituere patronū causa. pro Clu. 56. a. Constituitur questio de furto. pro Clu. 29. a. b. Constituere locum reo. & 37. a. Ab istdem iu-dicibus locus est ei priuus constitutus. de Or. 96. b. Consti-tuere controuersiam.

Constituere, ponere, comparare, condere, instituire, proponere. Q. Fr. 300. b. Constituere crucem sibi pfi. pro Deiot. 148. b. Caesar Deiotarum regem constituit. pro De-iot. 148. b. Pecunia constituta ad emendos agros. pro Clu. 35. a. Stalenus ad corrumpendum iudicium a Cluentio con-stitutus. de Or. 74. a. Te mearum inepitiarum teste & spe-ctatorem fortuna constituit. pro Dom. 220. a. Qui de qua-que re constituti iudices sunt. de Pet. 210. b. Qui si sectari non poterunt, necessarios suos in hoc munere constituant. & 209. b. Cum ceteros cupidos tui constitueris. & ibid. Si praesidij se aliquid sibi constituere putant. de L. 183. a. Qui publico ad eam rem constitutus est. ad Her. 1. b. per e-xcordium animus iudicis constituitur, uel apparatus ad au-diendum. Ep. 19. b. Est enim tibi grauis aduersaria consti-tuta atq; parata incredibilis quaedam obseruatio. I. C. 100. b. Consulares, qui tibi per sepe ad eadem constituti fuerūt. & 97. b. Catilina notat & designat oculis ad eadem u-num quēq; uestriū. I. V. 263. a. Dico mercedem funeris ac sepulturae constitui nefas esse. pro S. R. 21. a. Postquam uictoria constituta est, ab armisq; discessimus. Att. 16. b. Duo fundamenta reip, per me constituta. Off. 51. b. Con-stituire concordiam. pro S. R. 22. a. Constituere pacem. I. A. 231. a. Constituere rem familiarem suā. I. C. 104. a. Qui-bus haec urbs auspicijs a Romulo est constituta. Antequam 196. b. Qui sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. Off. 48. b. Hanc ob causam res publica, ciuitatesq; constitue-te sunt. de Ar. 247. a. Post hanc urbem constitutam. de Ar. 246. b. Post sacra constituta. de N. 1. b. Au ad deis a prin-cipio omnia facta & constituta sunt. & 71. a. Trieterides a Dionysio constituta putantur. de D. 98. a. Neq; diij igno-rant ea, quae ab ipsis constituta & designata sunt. Off. 67. b. Vt res nummaria de communi sententia constitueretur, iactabatur enim temporibus illis nummus. pro Sest. 26. a. Descriptio ciuitatis a maioribus nostris sapientissimē con-stituta. Tusc. 178. a. b. Metrodorus eum perfecte putat bea-tum, cui corpus bene constitutum sit, & exploratum ita semper fore. de Clar. 165. b. Bene morata & bene consti-tuta ciuitas. I. V. 77. a. Vt aliqua ex parte mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum uideatur. Quin. de Pet. 209. a. Constituere amicitiam cum aliquo. pro R. P. 123. b. Vt iam metuerē Posthumus cogereur, ne quod credi-derat perderet, si credendi constituisset modum. pro Clu. 25. a. Hominem ante pedes Quin. Manlij constituunt. pro Cael. 54. a. Constituite uobis ante oculos huius miseri sena-tum. & ibid. Proponite uobis huius adolescentiam. de Or. 102. b. Nam si forte quaereretur, quae esset ars impera-toris, constituendum putarem principio, quis esset impe-rator, &c. de Fin. 126. b. Hoc enim constituto in philo-sophia, constituta sunt omnia. de Senect. 90. a. Senec-tus quae fundamentis adolescentiae constituta est. Offic. 25. a. Inuentis atatis inscitia, senum constituenda & re-genda prudentia est. Part. 236. b. Hi sunt quidam habi-tus animi sic affecti & constituti, ut, &c. pro Cluen. 60. b. Mihi ita persuasi, Romulum auspicijs, Numam sacris

constitutis fundamenta iecisse reipublica. Off. 4.1. a. Constituere equitatem. hoc reipublice moderatores propriam est. I. V. 77. a. Ut finis aliquando iudicariae controuersiae constitueretur. pro Mur. 12. b. Ex qua laus familiae, memoria generi, honos et gloria nomini constituta est. I. V. 91. b. Qui etiam tibi quaestoris in locum constitueras. Q. de Pet. 210. b. Qui si sectari non poterunt, necessarios suos in hoc munere constituent. Of. 3. 4. b. Ut constitueret honestum aliquod, quod utile non esset. Ep. 1. 4. b. Ego mihi Plance necessitudine constituta habui cum domo uestra. Of. 1. V. 205. b. In Mamertinorum solo monumentum istius crudelitatis constitutum est. pro Pl. 151. a. Cuius uirtute regibus exterminatis libertas in rep. constituta est. ad Her. 6. a. Ex intentione et inficiatione iudicatio constituitur. pro Q. 11. b. Magistratus, qui auxilij causa constitutus est: id est, i. rib. pl. Ep. 1. 7. a. Ut frater meus uere existimaret, adiuncto isto fundo, patrimonium fore suum per te constitutum. I. V. 84. b. Postquam Cn. Dolobella provincia Cilicia constituta est. pro S. R. 21. a. Posteaquam uictoria constituta est. I. V. 73. a. Ne tenuissima quidem suspicio acceptae pecuniae ob rem iudicandam constituta sit. ad Her. 1. a. A beneuolentia principum constituemus.

Constitutio, onis, coparatio, institutio. Brut. 91. b. Illud necesse me ad te scribere, quid sentirem tota de constitutione huius belli, et c. de Leg. 1. 74. a. Religionum constitutio. Constitutio status cause. ad Her. 4. a. Constitutio, est prima de precatio defensoris, cum accusatoris insimulatio ne coniuncta. de In. 4. 4. a. Constitutio, est prima consilio causarum, ex de pulsione intentionis profecta, hoc modo: fecisti: non feci, aut iure feci. reliqua de constitutionibus accusarum in his ipsis locis uide. Et de In. 63. b. Et 69. b. lege, status.

Constitutio, pro habitudine, temperatione, compositio ne. Off. 7. 5. b. Corporis firma constitutione, eiusque constitutionis se explorata, uita omnis bestia ut a Metrodoro scriptum est, continetur.

Constitutio, si, propositum. At. 180. b. Horum et timor fuit idem primo, qui meus, et constitutum. At. 188. b. Igitur ad constitutum: id est, ad constitutam diem.

Constitutus, a, um, de Or. 112. b. Quid in personis et in constituta re et definita quaeretur. Ep. 2. 4. a. Decedere ad constitutam diem. de Fat. 124. a. Non sequitur tamen ne etiam sedere eos et ambulare principalibus causis definitum et constitutum sit. de D. 35. a. Ex itinere proposito et iam constituto reuertitur. de N. 1. a. Qui uero deos esse dixerunt, in tanta sunt uarietate constituti, ut, et c. de Fin. 128. a. Quoniam uiuendi ars est prudentia, necesse est eam quoque ab alia re esse constitutam et profectam. pro Mur. 14. 4. a. Consul fortuna constitutus ad amplexandam oculum scientia ad bellum gerendum, animo et usu ad quoduis negocium, pro Sest. 23. b. Bene de rebus domesticis constituti.

Constituo, as, sum, sio, compositus sum, cohereo, continer, exto, de N. 67. a. Prudentia constat ex scientia rerum bonarum et malarum. et ibid. Temperantia constat ex pretermittendis uoluptatibus. Off. 32. a. Iustitia est uirtus, quae constat ex hominibus tuendis: id est, ex societate generis humani. I. V. 225. a. Vetus est opinio, quae constat ex antiquissimis Graecorum literis et monumentis. de Or. 156. b. Quidam ornatus orationis ex singulis uerbis est, alius ex continuatis conuictis constat. Off. 4. 3. a. Iudiciorum ratio ex accusatione et defensione constat. Or. 218. a. Iam uisus qui est breui et longae. Et 215. b. Contraque accidit

in spondeo et trocheo, quod alter ex longis constat, alter e breuius sit. de Orat. 118. a. Sive ex crimine causa constat, ut facinoris, sive ex controuersia, ut hereditatis: sive ex deliberatione, ut bellis: sive ex persona, ut laudis: sive ex disputatione, ut de ratione uiuendi. pro Quin. 48. a. Hic ex fallacis constat totus. Tus. 190. a. Cum constemus ex animo et corpore. de N. 21. a. Homo, qui ex animo constat et corpore. Or. 202. b. Actio constat e uoce atque motu. Or. 215. b. Oratio constat ex iambis. de N. 37. b. Homines ueniunt et neruis et ossibus continentur: id est, constant. pro Font. 276. a. Prouincia Gallia, quae constat ex ijs generibus hominum, qui, et c. de D. 135. b. Tamen isti, qui profitentur eam facere non possent, ex leuissimo enim et indolisimo genere constant. de Am. 113. b. Concio ex imperitissimis constat. de Fin. 95. a. In illis quae recte facta sunt, non continentur tamen omnes partes ex quibus constant. Tus. 157. a. Animus, qui si est horum quatuor generum, ex quibus omnia constare dicuntur, ex inflammatam animam constat. pro Mur. 130. a. Scientia, quae tota ex rebus fictis compositisque constat. Off. 4. 4. a. Illa benignitas, quae constat ex opera et industria, honestior est, et c. de N. 19. a. Virtutem sine ratione constare non posse. et ibid. b. Deos sine membrum constare non posse. Et 7. a. Si ipsa mens constare potest uacans corpore. de Or. 144. b. Nihil auidsum a ceteris per seipsum constare potest. de Am. 100. b. Quae in rerum natura, totoque mundo constant, quaeque mouentur, ea, et c. I. V. 146. b. Sic tamen ut usque alterum r literae constant integre. Ep. 12. a. Ne si summa quidem eorum in me merita constarent. Ep. 32. b. Et 33. a. Mea uita omnia summa necessitudinis officia constabunt. Epist. 177. b. Te oro, ne quid existimes ab illo factum esse quominus mea in te officia constarent, minus ue te diligere. et 94. b. Modò ut tibi constiterit fructus oculi tui.

Constare, perspicuum esse, patere. Ep. 11. b. Sane moleste Pompeium id ferre constabat. I. A. 256. a. Mihi quidem constat meam contumeliam non ferre. Part. 233. b. Nempe igitur ea restant, quae cum factum constet et non men, qualia sint uocatur in dubium. de In. 61. a. Nonus locus est, per quem cum alijs, quae constant esse peccata, hoc quo de quaestio est, comparatur. pro Quint. 11. a. Hic quoque constat procuratoris diligentis officium. At. 207. a. Nunc uerò cum de Magio constet, nonne furor eius omnem causam sustinet? pro S. R. 33. a. Maleficia quae in illo constant esse. de In. 55. b. Eorum igitur, quae constant ea exempla ponam. Et 81. a. Res de qua constat. pro Cl. 43. b. Dum haec de Oppiano constabunt, et c. Tus. 156. b. Quae cum constant, perspicuum debet esse, animos, et c. pro Quint. 17. a. In quo constituit Naeuum ex edicto non possedisse. de In. 55. a. Haec propositio indiget approbationis, non enim perspicua est, neque constat inter omnes. I. A. 180. b. Sed tum nimis inter omnes constabat, neminem esse refutatam. de N. 61. b. Quasi hoc perspicuum sit, constatque inter omnes, esse deos. de Or. 143. a. Ut sepe inter omnes sapientes constare uidi. Or. 218. a. Ut inter omnes constat antiquos. Quin. Fr. 294. b. Constare inter omnes uideo, abs te summam adhiberi diligentiam. Ep. 102. b. Constitat inter omnes, neminem te iuris peritorem esse. pro Mil. 104. a. Quid porro quaerendum est, factum ne sit? at constat, à quo at patet. de Finib. 128. a. Constitit autem ferè inter omnes id, in quo prudentia uersaretur, oportere esse, et c. Epistol. 202. a. Et si non satis mihi constiterat, cum aliquando animi mei molestia, an potius libenter te Athenis uisurus essem, quod, et c. tamen uide

393

diffisse mallem. Constare, conuenire. ad Her. 3. b. Ad huc quae dicta sunt arbitror mihi constare cum ceteris artis scriptoribus. ad Her. 9. a. Deinde dicimus contrariam sententiam non constare cum superioribus et inferioribus sententijs. de In. 67. b. Constat ne oratio, aut cum re, aut ipsa secum. Off. 15. a. Sunt enim qui in rebus contrarijs parum sibi constant. de Vn. 196. a. Ut tota oratio sibi constet, et ex omni parte secum ipsa consentiat. At. 6. a. Si humanitati tuae constare uoles. Et 174. a. Si tibi constare uis. Tus. 150. a. Si tibi conuenire uis. de Cl. 185. a. Ut sibi ipse non conueniat. de Fin. 72. a. Reliqui sibi constituerunt, ut extrema cum inijs conuenirent.

Constare, permanere. Ep. 13. a. Quae in sententia constare si uoluissent, et c. id est, permanere. pro Cl. 30. a. Inuadices tamen in Oppiano sibi constare et superioribus iudicij consentire debuerunt. de Cl. 190. a. Descendere à sese: id est, non constare sibi. Et 187. b. Et ille, praclare, inquit, tibi constas, ut de ijs qui nunc sunt, nihil uelis ipse dicere, et c. Tus. 217. a. b. An malum nullum est, quo aut oppressus iaceas, aut ne opprimare mente uix constes. Off. 24. a. Ut constare in uita perpetuate possimus nobismet ipsi, nec in ullo officio claudicare. pro Pl. 160. b. Pergami non multo auri ratio constat. Ep. 103. a. Collaudo te, quod iam uideris certa aliqua in sententia constituisse. de Or. 117. a. Antiquissimi sunt, quorum quidem scripta constant, Alcibiades et Pericles.

Constare, ad precium relatum, pro emere et esse. I. V. 205. b. Metuisti ne aes alienum tibi cresceret, si HS. VI. milibus tibi constarent ea, quae tu facile posses uendere HS. C. milibus. At. 214. b. Id prope dimidio minoris constabit illo loco. I. V. 245. b. Nauis tibi constat gratis. I. V. 286. a. Hinc ipse pro critico nummos abstulit, quanti erat in Sicilia triticum. I. V. 187. a. Accipis enim HS. XXV. pro medimniantem enim esse illo tempore medimnum.

Constata, a, um, tecluis. I. V. 254. a. Nauis constata, et ita magna, ut propugnaculo ceteris possit esse. Et 257. a. Potes ne in eos esse uehemens, qui naues inanes non modo habuerunt, sed etiam apertas? in eum dissolutus, qui solus habuerit constatam nauem, et minus exinanitam?

Constrictus, a, um, I. A. 213. b. Inchluss et constrictam bellum ne dimittatis, caute. Postquam. 200. b. Dedere aliquem constrictum hostibus. I. C. 97. a. Constrictam iam horum omnium conscientia teneri conuersionem tuam non uides?

Constringo, gis, ligo, comprimio. I. P. 89. b. Si familiaritatem tuam dimisses, amici tui constringent dum te putaret. Contra Rul. 63. b. Italiam omnibus uinculis deuinctam et constrictam tenere. de Or. 104. a. Corpora capta armis, aut constricta uinculis. pro Flac. 149. a. Psephismata iurare iurando constricta. de Or. 102. a. Tum qui scelus si auidemque nocentis possit dicere sibicere odio ciuium, supplicioque constringere. Et 100. b. Quae dissipata sunt ac diuisa conglutinare, et ratione quadam constringere. pro Cor. 57. a. Veritate potius quam religione fidem esse constrictam. Contra Rul. 71. b. Qui orbem terrarum constringit nouis legibus. de Cl. 167. b. Sententia aptis constricta uerbis cadit plerumque numerose. de Fin. 77. b. Ut se uirtuti tradat constringendam uoluptas. Acad. 36. b. Comprimere digitos. de Fin. 58. b. Tradunt se libidinibus constringendos. Tuscul. 185. b. Si turpissimè se pars illa animi geret, uincitur et constringatur amicorum propinquorumque custodijs.

Constructio, onis, compositio, quasi structura quaedam,

394

consecutio. de Or. 86. a. Oratio conformanda est non solum electione, sed etiam constructione uerborum. ad Her. 27. b. Compositio est uerborum constructio, quae, et c. de Cl. 190. a. Verborum apta, et quasi rotunda constructio. ad Her. 26. a. Magna et ornata constructio uerborum. Or. 119. b. Nolo tam minuta haec constructio appareat. Acad. 21. b. Iam illa praclare quanto artificio natura tota constructio hominis fabricata est? Part. 231. a. b. Consecutio in conuentione uerborum seruanda est, ne generibus, numeris, temporibus, personis, casibus perturbetur oratio, nam ut in simplicibus uerbis, quod non est Latinum, sic in conuentionibus, quod non est consequens, ut uerandum est.

Constructus, a, um, de N. 53. a. Dentibus in ore constructis manditur cibus.

Constructio, is, compositio, structio, coagmento, coaceruo. de N. 5. b. Plato constructi à deo atque edificari mundum facit. de Vn. 197. b. Mundi corpus ea constructum proportionem quae dixi. de N. 52. a. Aues cubilia sibi uidosque constructi. de Sen. 9. a. Ut nauem ut aedificium idem destruit facillimè qui constructi, sic hominem eadem optime, quae conglutinauit, natura dissoluit. Ep. 47. a. Nihil constructi potest, quod non incurat in magnam aliquam difficultatem. de L. 173. a. Constructa à patribus delubra habent. cont. Rul. 63. a. Pecunia constructa et coaceruata. I. A. 178. b. Tanti acerui numerorum apud istum construuntur, ut iam appendantur, non numerentur pecuniae. de Or. 98. a. Multa et magnificae res constructae et reconditae. et ibid. Copia ornamento rum uno in loco constructa.

Constructio, as, quae de Pet. 206. b. Qui prope in gremijs parentum praetextatos liberos constupravit. At. 16. b. Assidua Resp. est empto constupratoque iudicio. ad Her. 26. a. Matresfamilias constuprare.

Consuasor, oris, suasor, pro Q. 3. b. Haec omnia Quinti us agebat, autore et consuatore Naeuo.

Consueo, scis, soleo, meae consuetudinis est, consuetudinem habeo, utor, consuetudinem et exercitationem capere, multum cum aliquo esse, multum unà esse, diem cum aliquo ponere, ex consuetudine aliquem usum querere, cum aliquo coniunctissime et amantissime uiuere, in consuetudinem meo deo, haec erant in more uerborum, in consuetudinem aliuus rei uenio, ut eorum usus ferebat. I. V. 241. b. Huc omnes mulieres, quibus ipse consueuerat, conueniebant: id est, cum quibus concubuerat. de Cl. 196. a. Ea ornata illo orationis, quo consueuerat, ornata non erat. de Am. 109. a. Nemo est, qui non equo quo consueuit, libentius utatur, quam intractato et nouo. Antequam. 194. b. Quoniam laborem pro cunctis ferre consueuit. Or. 108. a. Demosthenes uersus multos uno spiritu pronuntiare consueuerat. de Or. 93. a. Imò uerò rogemus Antonium, qui et potest facere id quod requiris, et consueuit. de Or. 97. b. Cum minus idoneis uerbis uti consueferem. et ibid. Si consueueris. Tuscul. 164. a. Disiungamus nos à corporibus: id est, consuecamus mori. Tuscul. 164. a. Et id ipsum quod datur oculi, libentius in philosophia consumere consueuimus. At. 152. a. Ut tuis consilij (ut consueuit) in omnibus rebus utar.

Consuetudo, mos, institutum, usus, familiaritas, commercium, exercitatio, lex quaedam, uita communis. de N. 38. a. Suscepit autem uita hominum consuetudoque communi, ut beneficij excellentes uiros in caelum tollerit. de In. 42. b. Vetus consuetudo naturae uim obtinet. de Fin. 142. a. Consuetudo quasi altera natura. de Or. 106. b. In communi uita et uulgari hominum consuetudine non esse uidentem.

dem. de Orat. 103. b. Quae in communi uita consuetudine bona ac mala sunt. Et 104. a. Vtique eo illa, quae dicenda de iustitia putabat, a uita consuetudine, et a ciuitatum moribus abhorrebant. de Fat. 145. a. Communi igitur consuetudine sermonis abutimur, cum ita dicimus, uelle aliquid quempiam sine causa. pro Mil. 101. b. Vetus consuetudo fieri et pristinus iudiciorum mos immutatus est. Att. 194. b. Nosti Nictae nostri imbecillitatem, molliciem, et consuetudinem uictus. pro Mil. 105. b. Familiaritates late patere non possunt, propterea quod consuetudines uictus non possunt esse cum multis. pro Deiot. 148. b. Iungere consuetudinem et familiaritatem cum aliquo. pro Syl. 178. a. Homo conuulsiuissimus, officijs, usq; consuetudine. pro Arch. 186. b. Is totam Hortensiorum domum deuinctam consuetudine tenebat. pro Quin. 2. b. Tamen inductus consuetudine et familiaritate fecit, ut dixi, Quintius societatem. pro S. R. 21. a. Erat mihi cum eo non modo hospitium, sed etiam domesticus usus et consuetudo. Ep. 18. a. Carui fructu iucundissime consuetudinis tuae. Et 212. a. Et 40. b. Ed miliarias quotidiana consuetudine augetur. Ep. 30. a. 29. b. Magni enim uidebatur interesse ad eam necessitudinem, quam nobis fors tribuisset, consuetudinem quoq; accedere. Et 42. a. Si consuetudinis iucunditas ualeat, quae fuit unquam amicitia coniunctior? Att. 13. a. Multa et iucunda consuetudine coniuncti inter nos sumus. Ep. 144. b. Tua mihi in consuetudine et familiaritate suauitas non ignota est. Ep. 57. b. Et in ipsius consuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, insinabo. I. P. 94. a. Is dedit se in consuetudinem, sic ut profus una uiueret, nec fere ab isto unquam discederet. pro Clu. 24. b. Penitus immergere se in consuetudinem alicuius. Ep. 113. b. Lucio Costinio ualde familiariter utor: nam et inter nosmet ipsos uetus usus intercedit, et Atticus maiorem etiam mihi cum eo consuetudinem fecit. Item. Congressus nostros, consuetudinem uelut sermones doctissimos requiro. Post. 168. a. De summa re dissentientes in eadem amicitia consuetudine permansimus. Postquam. 198. b. Amicitia consuetudines, uicinitates. pro Mur. 145. a. Omnium suorum consuetudine conspectus; priuari. de N. 59. b. Mala et impia consuetudo est contra deos disputanda. de Leg. 162. b. Tanta est corruptela male consuetudinis, ut, etc. pro Font. 280. b. Immanis et barbara consuetudo hominum immolandum. I. V. 191. a. Ex huiusmodi principio consuetudo aestimatio nis introducta est. de Or. 97. b. Ne mala consuetudine ad aliquid deformitatem uentamus. de In. 69. a. In nostram consuetudinem rariis haec incidunt. I. V. 244. Superiorum praeceptorum consuetudo haec fuit, ut, etc. Et 134. a. Est consuetudo Sculorum, ut, etc. de Cl. 175. a. Academicorum consuetudo in ratione dicendi talis est, ut nec ipsa per se possit, etc. de Or. 97. a. Qui a scribendi consuetudine ad dicendum uenit. I. V. 79. a. Ego ueterem consuetudinem longo intervallo retuli. Ep. 65. a. Si tuam consuetudinem in patrocinijs tuendis seruas, P. Vatinius cliens ad te uenit, qui pro se causam dicere uult. Et 166. b. Exercitus cum eius consuetudinem suam in ciuibus obseruandis committit; pace seditione facta retinuit. de D. 139. b. Tenebimus hanc consuetudinem a Socrate traditam, eaq; inter nos quam sepiissime utemur. I. A. 158. a. Mea consuetudinem, qua semper in republica habui, tenebo. Off. 17. a. In adeundis periculis consuetudo medicorum imitanda est, qui, etc. I. P. 89. a. Senatus in eam iam benignitatis consuetudinem uenit, ut eos qui remp. bene gesserunt nouis honoribus afficiat. de In. 70. a. Quaedam ex utilitatis ratione in consuetudinem ueniunt.

pro Cecin. 286. a. Quod iam in consuetudinem uenit. Et ibid. Id iam mala consuetudine dissolutum est. Offic. 44. b. Id a nostris hominibus sepiissime usurpatum est, et iam in prouerbij consuetudinem uenit: largitionem fundum non habere. de Orat. 141. b. Exercitatio, ex qua consuetudo gignitur. Et 92. b. Consuetudo exercitatioq; intelligendi prudentiam acuit, et eloquendi celeritatem incitat. Et 109. b. Ad Graecorum consuetudinem disputare. Offic. 12. b. Et consuetudo, exercitatioq; capiendae boni ratiocinatores officiorum esse possumus. de D. 125. b. Ad nostrum augurij consuetudinem dixit Ennius, cum tonuit leuam. Tuscul. 243. a. Exercitatio consuetudoq; patiendi. Tuscul. 230. a. Quem morem cum Carneades tenuisset, fecimus ut ad eam consuetudinem disputarem. pro Mur. 130. b. Consuetudo dicendi longe est ueteris exercitatio ad honorem antecellit. pro Rab. 96. b. Adeo ne ignarus es discipulorum consuetudinisq; nostrae de Cl. 188. b. Hoc non fuit rationis, aut scientiae, sed quasi bonae consuetudinis. Or. 212. b. Quod si indocti consuetudo tam est artificis suauitatis, quid ab ipsa tandem arte et doctrina postulari putamus? Et ibid. a. Impeccatum est ad consuetudinem, ut peccare suauitatis causa liceat. de D. 120. b. Ut etiam si praeter consuetudinem acciderit aliquid, praeter naturam tamen non possit existere. pro Rab. 90. b. Non est meae consuetudinis initio dicendi rationem reddere, qua de causis, etc. de Cl. 185. a. Ut est consuetudo dialogorum. pro Cec. 289. a. Praetor interdixit, ut est consuetudo, de ui, etc. pro Arch. 191. b. Quae de causa pro mea consuetudine breuiter simpliciterq; dixi. Et 40. b. Redire in consuetudinem pristinam. pro Mil. 121. a. Consuetudo alicuius perpetua in ui inferenda. pro Cec. 285. a. Sin e consuetudine recedat, se, etc. Et ibi. Vis moribus facta, et uis contra ius moremque facta. At. 67. a. Non oblitus consuetudinis atq; instituti mei rariis ad te scribo. Cas. 121. b. Ut erat superiorum dierum consuetudo. I. V. 65. b. Cuius consuetudinis atq; instituti patres uestros non poenitebat. Et 55. a. Adductus sum iudices ueteri consuetudine institutoq; maiorum, ut putarem, etc. de In. 70. b. Consuetudinis ius est, quod uoluntate omnium sine lege uetusitas comprobauit. Et 82. b. Consuetudine ius est, quod leniter a natura tractum aluit, et maius fecit usus. Ep. 17. b. Sed nostri consuetudinem hominum. pro Cec. 301. a. Mea consuetudo defendendi, etc. de Or. 86. a. A consuetudine communis sensus abhorre. etc. A consuetudine oculorum animum abducere.

Consuetus, a sum. Tuscul. 186. a. Qui consuetus in armis auium agere.

Consul, lis, tutor annuus reip. publici consilij princeps. contra Rul. 166. b. Qui sine repulsa consules facti sunt. et ibid. de petendo consulatu. pro Mur. 124. a. Illo die quo auspicio comitijs cenuriatis L. Murenam consulem renunciant. pro Flac. 164. b. Cum bellum iam gerente Caetillina, omnes me autore duos consules Calend. Ianuarijs seirent esse oportere. pro Mur. 145. b. Iuno sospita cui omnes consules facere necesse est. pro Syl. 182. b. Consules sceleratuli utebantur. postquam. 296. b. Consul unguentis oblitus, cum toga praetexta, etc. I. P. 83. b. Cille Marius et consul, et sextum consul. de N. 76. a. C. Marius septimum consul domi suae senex est mortuus. de D. 124. a. M. Marcellus quintus consul. de Cl. 171. b. T. Gracchus qui bis consul et censor fuit. Et ibid. a. Quin. Maximus quintum consul. de Sen. 79. a. Q. Maximus IIII. Cos. At. 7. a. M. Messala et M. Pisonis Cos. Et 82. b. Sulpitio et Marcello Cos. Et 83. a. Lentulo Philippoq; Cos. I. V. 65. b. Duo

b. Duo Cos. id est, duo consules. I. V. 196. a. C. Marcellus te appello, Siciliae prouinciae, cum esses pro consul. praefuisti. Consularis, re. Consularis uir, qui aliquando consul fuit. Epist. 185. a. Egregios consules habemus, sed turpissimos consulares. Quint. Frat. 306. a. Consulares et praetorij utriusque.

Consulare officium, id est, consulatus. pro Rab. 90. b. Consulare officium.

Consularis prouincia, quae consuli mandabatur. pro D. 217. b. De prouincijs consularibus.

Consularis etas, quae ad consulatum aspirare, legibus annalibus licebat. ea erat annus quadragesimus tertius. I. A. 203. b.

Consulatus, ius, amplissima potestas. contra Rul. 72. b. pro Plan. 271. b. Honorum populi finis est consulatus, quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt. I. A. 203. b. Legibus annalibus annus tertius, et quadragesimus ad consulatum constituebatur. Postquam. 210. a. Ut eadem centuria, quae me consulem fecerant, consulatum meum comprobarent.

Consulatus, ius, consiliorum. de Cl. 193. b. Q. Scaeuola consulentibus respondendo, studiosos audiendi docebat. de L. 158. a. Ego more patrio sedens in solio consulentibus responderem. Or. 210. a. Eodem tempore discipulis satisfaciebant et consulentibus.

Consulatio, ius, consilium peto, delibero, refero. I. V. 72. a. Nunc ego iudices iam uos consulo, quid mihi faciendum putetis. Ep. 182. b. Cum te per literas consuluissem, quid mihi faciendum esse censes. de L. 178. a. De quo cum consularent Athenienses Appollinem Pythium, quas potissimum religiones tenerent, oraculum editum est, etc. de In. 84. a. Senatui consuli de summa reipublicae. de D. 109. b. Nunc quoniam de republica consuli cepti sumus, tribuenda est opera reipub. de Cl. 178. a. Ille se consuli nolebat. I. V. 100. b. Qui de iure ciuili consuli solent. pro Mur. 126. a. Alicui de iure consulenti respondere. de Cl. 173. b. Praefus qui et consulebatur plurimum et dicebat. Off. 329. a. Senatui nihil consulitur. pro Q. 9. b. Sed ne ipse quidem te consuluit, sed ne ipse quidem ad te retulisset, ne haec quidem tecum locutus es, haec due fuerunt, etc. Et ibi. Ego pro te munc hoc consulo, quod tu consule oblitus es. Att. 115. a. Nec te id consulo: id est, nec a te de eo consilium peto. Ep. 142. b. Quid ergo faciat te consulo. Br. 91. a. Quod me de Antonio consulis, puto, etc. de L. 158. b. Qui consulitur: id est, iuris consulti. Et ibi. a. Qui consulentibus respondet: id est, iuris consulti. de Or. 105. b. Saepe audiui accessisse ad Crassum consulendi causa quendam rusticum. de Or. 107. b. Subsidijs senectutis in eorum, qui consulti ueniunt, multitudine non esse ponendum. pro Mur. 130. a. Quae consulantur minimo periculo respondentur. pro D. 219. b. Ea de quibus maiores nostri uos solos et consuli, et scire uoluerunt. Et 224. a. Si pop. Romanus de ista re consulit esse scit. pro Mil. 104. b. Nihil de eius morte populus consulit est. pro D. 227. b. Quotiescunq; senatus de me consulit est, totiens, etc. de D. 110. b. Nemo aruspice consulit, quem admodum sit cum amicis uiuendum: nam ad sapientes haec, non ad diuinos referri solent. I. A. 209. b. Paruis de rebus consulimur. P. C. de Appia uia consul referret, etc. Item: Cuius quae consulebantur, ad exitum non peruenirent.

Consulere, prospicere, rationem alicuius habere, pro uidere, mederi. Ep. 100. b. Consuli quidem te a Cesare scribis, sed ego tibi ab illo consuli mallem. Epist. 31. b. Ut quibuscunq; rebus poteris (poteris autem plurimum) prospicias et consulas rationibus meis. Offic. 17. b. Qui parti ciuium consulunt, partem negligunt, rem perniciosissimam in ciuitatem inducunt. Cel. Ep. 125. b. Tu porro cum ad te uenisset, etc. Amici officium neglexisti, neq; mihi consulauisti. Epist. 31. b. Te rogo ut consulas rationibus meis. I. V. 107. a. Consulere filijs ac prospicere debemus. de Fin. 102. a. Patres liberis suis consultum uolunt, propter ipsos liberos. Item: Fame post mortem futurae est consulendum. pro Cel. 41. b. Qui alieno dolori potius, quam suae fidei consulunt. At. 34. a. Saluti si me amas, consule. Quin. Frat. 295. a. Consulere ciuium commodis et eorum utilitati salutiq; seruire. At. 263. b. Obluiscere illum aliquando suo familiari tuo aduersario noluisse consultum. I. C. 118. b. Quare P. C. consulti uobis, prospicite patriae, conseruate nos, etc. Q. Frat. 296. a. Consulere omnibus, mederi in modis hominum, prouidere saluti. I. A. 161. a. Ne tu si id fecisses, melius fama, melius pudicitiae tuae consuluisset. contra Rul. 69. b. Deligant quem maxime pop. Romano consulurum putent. Off. 3. a. Paci semper est consulendum. Ep. 29. b. Et posteritatis ocio consules. I. V. 74. a. Huic malo iudices consilite ac prouidete. de N. 58. b. Deorum prouidentia consuli rebus humanis. de N. 1. b. A dijs uita hominum consuli ac prouideri. de N. 73. b. Omnibus a dijs esse prouisum. (Nemini esse consultum. Epist. 55. a. Tu uis est consulere temporibus, et incolumitati, et uita, et fortunis tuis. de In. 84. a. Quamquam praestat honestas incolumitati, tamen utri potissimum consulendum sit, delibetur. Et ibidem. Incolumitatis ratio uidetur habenda. I. V. 80. a. Vos quod ad famam uestram pertinet, prospicite ac consilite. de Fin. 77. a. Satis ne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat. At. 110. b. Aliter enim mihi de ipsis ac de me ipso consulendum est. Contra Rul. 83. b. De Capua multum est ac diu consultum. Ep. 124. b. Et At. 163. a. Te oro, ne quid grauius de salute et incolumitate tua consulas. pro Syl. 179. a. De salute suorum consulere, communem relinquere. Off. 49. a. Atq; etiam omnes qui rempublicam gubernabunt, consulere debebunt, ut earum rerum copia sit, quae sunt necessariae. de D. 80. b. In impetrandis consulendisq; rebus magna uis est in aruspiciu disciplina. At. 179. a. Sed tamen aliquid consuli prospicij poterit. I. C. 110. a. Mihi uel urbi satis esse praesidij consultum est. de D. 87. a. Dixi ei se cogitare quiddam, id posset ne fieri consuluit: id est, quae sunt.

Consultatio, omnis deliberatio. At. 121. b. Expecto ut sciam quid respondeas consultationi meae. de In. 71. b. Quasi aliquam in consultationem res ueniat. Top. 226. b. Iurisperiti de consultationibus suis disputant. Off. 62. a. De uiri deliberatione, et consultatione quaerimus. Ad Her. 16. b. Utilitas in duas partes in ciuili consultatione diuiditur. de Leg. 159. a. Non enim quaerimus quid de quaq; consultatione respondeamus. Ad Her. 16. b. Partim propter aliquam extraneam causam ueniunt in deliberationem et consultationem. de Or. 121. b. Credo ut putaremus non in hominibus, non in re consultationis aut deliberationis causam aliquam fuisse. Off. 53. a. Ad quas ipsas consultationes ex superioribus libris satis multa praeccepta sunt. At. 145. b. Sed uenio ad consultationem. de L. 179. b. Quaecunq; causa consultatione acciderit.

Consultatio, propositum, infinita questio, i. thesm. graeci uocant. Par. 230. a. C. F. Quid questio? quas na habet partes? C. P. Infinita, quae consultationem appello: et definita, quae controuersia nominio. et 235. a. Sed est consultatio quasi pars causae quaedam. de Or. 153. a. Questio infinita et quasi

propos

proposita, consultatio nominatur.

Consulto, cogitatio, dedita operae de industria, ex consulto. (Fortuito, de N. 18. a. Exstimant quod ille inscitia loquendi fecerit, fecisse consulto. Off. 6. a. Vtrum perturbatione aliqua animi, an consulto et cogitata fiat iniuria. de Or. 13. 6. b. Neminem nisi consulto contra se dicere. Ad Her. 15. b. Sextus locus est, cum ostendemus ex consulto factum. Tus. 17. 5. b. Epist. 37. a. Philosophia multitudinem consulto fugiens, etc.

Consulto, as, delibero. At. 257. b. Octavius consultabat utrum Roman proficisceretur, an, etc. Off. 2. b. Tum autem inquirunt, aut consultant, conducit id nec ne, etc. 53. b. In quibus deliberare homines et consultare de officio solent. Ad Her. 16. b. Vt si Annibal consulat an in Italia remaneat, an donum redeat. et ibid. item deliberationes partium ipse propter se consultanda sunt: ut si deliberet senatus, etc.

Consultor, oris, consulens. Tus. 2. 4. 9. b. Drusi domum compleri consultoribus solitam accepimus. pro Mur. 12. 8. b. Vigilas tu de nocte, ut tuis consultoribus respondeas. pro Cor. 6. 4. a. Quin. Mutius cum de iure praedatorio consulere, consultores suos nonnumquam ad Furium praedictorem reiecit.

Consultrix, cis, de N. 37. b. Natura consultrix et pro uida utilitatum omnium.

Consultum, ti, decretum, ut senatus consultum uel decretum. de L. 1. 63. b. Facta et consulta fortium et sapientium monumentis prodere. I. A. 2. 64. b. Consulta senatus. I. A. 2. 64. b. Atque utinam his omnibus abstergere fletum sententis nostris consiliisque possimus.

Consultus, a, sum. At. 32. a. Nonnum uidelicet meas literas legerat, quibus ad eum re consulta et explorata perscripseram non debere. de Or. 1. 07. a. Quoniam ipsi omnia quorum negotium est, consulta ad nos et exquisita deferunt. de Fin. 87. a. Si prima quaeque bene ab eo consulta atque facta ipsius obliuione obruerunt.

Consultus, peritus, pro Cec. 30. 0. a. Ita iustus et bonus uir est, ut natura non disciplina consultus esse uideatur. de Cl. 1. 77. b. Na ut ante dixi, consultor alter discretissimus, disertorum alter consultissimus fuit. I. A. 233. a. Sulpitius non magis iuris consultus quam iustitiae fuit.

Consumo, as, perficio, conficio. I. A. 32. 4. a. Bella, quae a consulibus gesta et consummata sunt. pleraque tamen exemplaria, eaque emendatiora, et consummata non habent.

Consumo, mis, tero, contero, eximo, pono, impendo, exhauro, absumo, expromo, profundo, insumo, dissumo, comedo, exedo, dedo, deleo, conficio. pro Mar. 132. b. Nihil est enim opere aut manu factum, quod non aliquando conficiat ac consumat uetustas. de Or. 1. 43. a. Crassius cum febre domum redijt, dieque septimo est lateris dolore consumptus. Item: Agri multa ferunt, quae uel consumantur statim, uel mandantur condita uetustati. pro Plan. 278. b. Si me aut uis aliqua morbi aut natura ipsa consumpsisset. de N. 2. 1. b. Ibes maximam uim serpentium interficiunt et consumunt. Off. 36. a. Belluarum impetu quaedam hominum genera esse consumpta. de Or. 152. a. Actio consumpta superiore motu et exhausta. contra Rul. 63. a. Pecunia consumitur in agrorum emptioibus. et ibidem. Aurum in monumento consumptum. pro Fl. 163. b. Vt pecuniam quam consecerat, non consumpsisset, sed Flacco dedisse uideatur. pro S. R. 19. b. Per luxuriam effundere atque consumere omnia bona. I. A. 20. 4. a. Caesar omnem uim ingenij sui in populari leuitate consumpsit. pro Sest. 9. b. Qui om-

nem uim sui Tribunatus in mea salute consumpsit. de Fat. 14. 0. a. Omnis fere nostra in his deliberationibus consumebatur oratio. Brut. 288. b. Mater tua cuius omnes cura ad te referuntur, et in te consumuntur. Ad Her. 1. b. In uentio in sex partes orationis consumitur. et 16. a. Dolus consumitur in pecunia, pollicitationes, dissimulationes, mentiones, etc. At. 251. b. Populus Romanus manus suas non in defendenda republica, sed in plaudendo consumpsit. Ep. 89. b. Cum studium tuum consumas in uiuorum fortium factis memoriae prodendis. de Leg. 19. 5. a. Ac primum quidem tempus salutationibus, reliquum percunctatione consumpsimus. pro Plan. 275. a. Tibi remitto atque concedo ut omne studium tuum in Cn. Plancij honorem consumas. de Fin. 60. a. Consumere omne studium in aliqua re. de Cl. 175. a. Istorum in dialecticis omnis cura consumitur: id est, ponitur. pro Sex. Rosc. 26. b. In agris colendis aliquantum opere temporisque consumpsit. de Nat. 3. a. Nec medio crem in eo studio operam curamque consumpsimus. Attic. 16. a. Tantum requietis habeo, quantum cum amicis consumitur. pro S. R. 25. b. Praedij colendis opere plurimum studijque consumere. Epist. 18. b. Vt domum uenitares, horasque multas saepe suauissimo sermone consumeres. Acad. 4. a. Consumpsit multum temporis in ista una disputatione. de Off. 1. b. Quoniam in eo studio atate consumpsit. de Or. 14. 4. a. Atque in eo silentio duas horas fere esse consumptas. et 89. b. Consumere otium in angulis. Ad Her. 25. a. Postremo in eo uim artificij consumant, ut, etc. et 28. a. His uicij in compositione uitae, reliquum operis consumendum est in dignitate. Ad Her. 11. a. Consumere otium in philosophia. de Or. 113. b. Consumere otium suum in historia scribenda. Ep. 55. b. Eumque diem ibi consumpsit. de In. 63. a. Consumere operam in magnis rebus. de Fin. 49. b. Consumere operam in agendo aliquid. de Or. 105. a. Consumere multum opere ac laboris in aliqua arte. At. 219. b. Consumere dies in philosophia explicanda. de Leg. 158. a. Aut in quo melius hunc consumam diem. At. 82. a. Vt ibi Iunius consumatur. et 124. b. In studijs ac literis nostris consumo omne tempus. et 56. b. Eximere tempus calumnia dicendi. et 252. b. Quodque temporis in praedictis nostris stris consumi potuit, in peregrinatione consumemus.

Consumptio, onis, de Vn. 198. a. Ita se ipse consumptione et senio debeat sui. et Ad Heren. 31. a. Non haec uidentur reperiri posse, sine elaboratione, et operae consumptione.

Consumptor, oris, de N. 33. a. Hic noster ignis confessor est et consumptor omnium.

Consumptus, a, sum. de Vn. 202. a. Quos et uiuos alatis et consumptos sinu recipiat.

Consumptus, a, sum. de Sen. 90. b. Consumpsit xisse omnes illi dicuntur, et senem illum sessum recepisse. Q. Fr. 322. b. Consumpsit senatus cum clamore. I. V. 232. a. Honorifice sane consumpsit.

Consumptio, onis, de Arch. 243. C. C. C. equidem maximum fructum ex consumptione omnium uestrum, et ex comitatu publicanorum. At. 11. 4. Quae consumptio in dicum facta sit.

Consumptio, onis, de Sen. 90. b. Consumpsit xisse omnes illi dicuntur, et senem illum sessum recepisse. Q. Fr. 322. b. Consumpsit senatus cum clamore. I. V. 232. a. Honorifice sane consumpsit.

Consumptio, onis, de Sen. 90. b. Consumpsit xisse omnes illi dicuntur, et senem illum sessum recepisse. Q. Fr. 322. b. Consumpsit senatus cum clamore. I. V. 232. a. Honorifice sane consumpsit.

de D. 93. b. Cum est somno feocatus animus a societate et contagione corporis. de Fat. 14. 1. a. Vt in reliquis eiusmodi naturae contagio ualeret. de D. 120. b. Sed et decoloratio quaedam ex aliqua contagione terrena potest sanguini similis esse. et 127. b. Quae potest igitur contagio ex in finito penit intervallo pertinere ad lunam et uel potius ad terram? Tus. 163. b. Quibus fuisse minima cum corporibus contagio, quicquid se ab his semper seuocauissent, his, etc. pro Mur. 124. 3. a. Latius patet illius sceleris contagio, quam quisquam putat. pro Cl. 58. b. Nemo inuentus est, qui non contagionem aspectus illius fugeret. pro Syl. 168. a. In hoc crimine quaedam est contagio sceleris, si proditorum patriae defendas. pro D. 285. a. Qui se aliqua contagione praedae contaminant. I. V. 273. b. Illi ad quos conscientiae contagio pertinet. I. V. 236. b. Contagio seruili belu. li. At. 11. a. Contagio turpitudinis. de Leg. 190. a. Vt uicij principum infici solet tota ciuitas, sic emendari et corrigi continentia. I. A. 217. a. In corpore si quid est eiusmodi quod reliquo corpori noceat, uiri et se carum patimur.

Contaminatus, a, sum, inquinatus. (Integer. Top. 226. b. pro D. 117. b. Homo post homines natos turpissimus, contaminatissimus. et de Pro. 71. b. 72. a. I. P. 83. b. Spiritus contaminatus. pro Cluen. 38. a. Homo improbus, multis flagitijs contaminatus. I. A. 242. a. Particidij contaminatissimus et omni scelere cooperatus.

Contaminatio, onis, inquinatio. pro S. R. 27. b. Fingi maleficium nullum potest quo iste se non contaminare. I. C. 103. a. Qui Saturnini sanguine non modo se non contaminauerunt, sed etiam honestauerunt. Off. 59. a. An se scientes scelere contaminent. de Arusp. 251. b. Is nomen populi Rom. tanto scelere contaminauit, ut id nulla re possit nisi ipsius supplicio expiari. pro Dom. 235. a. Qui se aliqua contagione praedae contaminauerunt. I. V. 66. a. Corruptis ac contaminatis iudicij. pro Dom. 220. a. Ita perturbationis sacris, contaminatis gentibus factus es filius, etc. Tus. 193. b. Qui se humanis uicij contaminassent. pro Syl. 175. b. Contaminare ueritatem medacio. I. P. 83. b. Frontis tuae nubeculam, non college tui contaminationis spiritum pertimescerem. Ad Her. 7. a. Denique aliquo uel quamplurimis uicij contaminabit personam aduersarij. et 10. b. 40. Contaminari culpa.

Contatio, onis, I. C. 103. a. Contatio.

Contego, gis, tego. pro Sest. 21. a. Cracchus messoria se corbe contexit. et de Pro. 70. b. Off. 25. b. Natura eas partes contexit atque abdidit. pro Ar. 190. b. Idem tumulus, qui corpus eius contexerat, nomen etiam obruisset. de L. 181. b. Quos huius iniecta contegeret.

Contemendus, a, sum, contemptus. de Cl. 190. a. Oratio non contemenda, sanique tolerabilis. Or. 220. b. Hierocles et Menecles minime tui contemendi. de Clar. 189. b. Ne Titus quidem Posthumius contemendus in dicendo. et 169. a. Orator non contemendus.

Contemno, nis, despicio, despicatur, sperno, abijcio, reijcio, inane ac leue existimo, pro nihilo puto, hominem pro se neminem putare. de Or. 147. b. Quare omnes istos deridete, atque contemnite. pro Mur. 129. b. Idem uicij tuus inest myserij totum est contempitum et abiectum. pro Mur. 127. a. Contempsisti L. Murenae genus, extulisti tuum. de Fin. 63. a. Dialecticam contempsit Epicurus. Off. 22. b. Voluptatem contemni et reijci oportere. I. V. 58. b. et pro Mil. 113. b. Contemnere aliquem ac pro nihilo putare. de Ff. 96. a. Contemnere, despiciere, pro nihilo putare, non curare, infra se ducere. Off. 6. b. Ea quae plerique ue-

hementer expetant, contemnere et pro nihilo ducere. contra Rul. 87. b. Irridere atque contemnere alios pro se. Or. 209. a. Contemnere aliquem. (Admirari.

Contemplatio, onis, consideratio, mentis agitatio. Ac. 32. a. Est enim animorum naturale quoddam quasi pabulum, consideratio contemplatioque naturae. et Off. 31. a. de N. 11. b. Haec res magna ac diligenti contemplatione dignissima. de D. 99. b. Cum ex terra nihil eminet, quod contemplationi caeli possit officere. Brut. 91. b. Virtutis disciplinam meliorem reperit nullam quam contemplationem atque imitationem tui.

Contemplator, oris. Tus. 163. a. Homo contemplator caeli ac Deorum.

Contemplor, aris, considero, perspicio, intueor, animo intueor. I. V. 207. a. Contemplari unumquodque oculis, et considerare capiti. Offic. 31. a. Quae cognitione digna sunt, summo ocio secum ipse consideret et contempletur. Off. 31. a. Tractare et contemplari res cognitione dignissimas. pro Deiot. 151. a. Propone tibi duos reges, animo contemplare quod oculis non potes. de N. 12. a. Deus terris et maria contemplans, hominum commoda uitaeque tuetur. de N. 26. b. Cum caelum suspeximus caelestiaque contemplati sumus. et 45. b. Contemplari oculis pulchritudinem caeli. et 16. b. Quis tam cecus in contemplandis rebus unquam fuit, ut hoc non uideret pro Plan. 259. a. Contemplus uester reficit et recreat mentem mean cum intueor et contemplor unumquodque uestrum. Or. 197. b. Nec uerò ille artifex cum faceret Iouis formam contemplabatur aliquid, e quo similitudinem duceret. et 98. a. Sed eas, cum contemplari cuperem uix aspiciendi potestas fuit. et 97. a. Omnes loci artis inquirentibus nobis omni acie ingezini contemplantibus, ostendunt se et occurrunt. pro Plac. 151. b. Aliquid quammaxime intentis oculis (ut ait) accerrime contemplari. I. V. 156. b. Codicis tui literas contemplare. Off. 23. a. Quae contemplantes expendere oportere quid quisque habeat sui.

Contemptio, onis, despicentia, despectio. Off. 76. a. Fortitudo est dolorum laborumque contemptio. et Par. 120. b. Tus. 169. a. Totam uim beneuolendi in omnium rerum humanarum contemptione ac despicentia ponamus. de In. 47. a. Si aduersarios aut in odium, aut in inuidiam, aut in contemptionem adducemus. Off. 3. b. Contemptio rerum humanarum. I. A. 168. b. Contemptio pecuniae.

Contemptus, a, sum, despicatus, abiectus, despectus ab omnibus, contemendus. pro Sest. 10. b. Despicatissimi hominis furor, contemptissimi consulis leuitas. contra Rul. 85. a. Homo contemptus et abiectus. pro Plan. 161. b. Homo contempta et sordida uita. de Diuin. 132. b. Quo iam nihil potest esse contemptus. pro Cluen. 37. a. Causa contempta atque abiecta. de Clar. 173. a. Quin. Pompeius non contemptus orator.

Contendo, dis, pugno, certo, luctor, confingo, digladio, laboro, elaboro, nitor, enitor, intendo, adduco, contentio, nem adhibeo, operam do, instando peto, contentione dicendi cum aliquo decerto, in contentionem uenio, mihi cum aliquo res uel contentio uel certamen est, contentionem de aliqua re facio, contentionis aliquid cum aliquo habeo, partium contentio est, contentiones quae cum inimicis sunt, coparatio, proficiscor, refero. Ep. 64. b. In quo etiam si multi mecum contendunt, tamen omnes facile superbo. Offic. 22. b. Sic enim est faciendum, ut contra naturam uniuersam nihil contendamus. I. A. 23. b. Seruius contra uim gratia ueritatem que morbi contendit, ut ad castra perueniret.

Contemptus, a, sum, despicatus, abiectus, despectus ab omnibus, contemendus. pro Sest. 10. b. Despicatissimi hominis furor, contemptissimi consulis leuitas. contra Rul. 85. a. Homo contemptus et abiectus. pro Plan. 161. b. Homo contempta et sordida uita. de Diuin. 132. b. Quo iam nihil potest esse contemptus. pro Cluen. 37. a. Causa contempta atque abiecta. de Clar. 173. a. Quin. Pompeius non contemptus orator.

Att. 107. b. Aut si exercitum adducat, necesse est armis cum eo contendere. de Fin. 10. 4. a. Tauri pro utulis contra leones summa vi impetuq; contendunt. Ep. 110. a. Ut sacramento contentas mea non esse. de Or. 3. b. Multisq; praesens, qui interdito te cum contenderent. pro S. R. 41. a. Humilitatem cum dignitate de amplitudine contendere. de N. 61. a. Patere igitur rationem meam cum tua ratione contendere. pro Pl. 268. a. In hac causa designamus aliquando (si uideatur) uulgari et per uulgata declamatione contendere. At. 228. b. Si durior te praebes, non contentam ego aduersus te. pro Quin. 14. b. Tamen ne ueris ut possis haec contra Hortensium contendere? At. 1. a. et de In. 8. 4. a. Thermis cum Syllano contendit. de Cl. 187. a. Iurgio contendere cum aliquo. pro Quint. 22. a. Inimicissime et infestissime contendere cum aliquo. Off. 60. b. Quis stadium currit, emitti et contendere debet ut uincat. pro Lig. 138. a. Quis intum potero uoce contendam, ut hoc populus Ro. exaudiat. Off. 53. b. Quis intum committi animo potes, quantum labore contendere, tantum fac ut efficias. Or. 217. b. Quod plurimis locis uoluisse nos, atq; animo contendisse perorationes nostrae declarant. pro Sest. 3. b. Contentamq; (si modo id consequi potero) ut nihil a me praetermissum esse uideatur. de Or. 107. b. Sermonem paulo intentiore conficere omnia, nunquam lateribus aut clamore contendere. pro Flac. 154. a. Vociferarer, et quantum maxime possem contendere, testarer publicanos, etc. de Fat. 144. a. Itaq; contendit omnes nervos Chrysisippus, ut persuaderet, etc. I. V. 72. b. Magnum onus, sed dignum in quo omnes nervos etatis industriaeque meae contenderem. I. V. 119. a. Tam in tanta impudentia istius remittendum aliquid uideatur, ne omnia contendamus, ne omnia cum dolore agere uideamur. pro Mur. 139. b. Ut cum ad ultimum animo contendissimus, ibi tamen ubi oporteret, cōsisteremus. Ep. 9. b. Cum plus contenderimus quam possumus, minus tamen faciamus quam debemus. I. V. 72. b. In quo omnes nervos etatis industriaeque meae contenderem. pro Plan. 269. a. Sic ego hoc contendam, me tibi cuiuscunq; tribus rationem poscisceris, redditurum. Epist. 14. a. Tantum contendere in re pub. quantum probare tuis ciuibus possis. Epist. 251. b. Te rogo ut omnes tuos nervos in eo contendas, ne quid mihi ad hanc prouinciam temporis prorogetur. Tusc. 187. a. Onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt.

Contendere, instando petere et fugitare. At. 152. b. Nec dubito quin Caesar a me contendat, ut ad urbem ueniam. Ep. 175. a. Per eos qui nostra causa uolunt diligentissimè contendas opus est. Ep. 240. a. De oratione Bruti prorsus contendis, mecumq; iterum tam multis uerbis agis. Ep. 124. b. Dixi me nihil ab inuito contendere. Ep. 281. b. Quare omni studio à te mi Brute contendo, ut, etc. Ep. 15. b. Cum Pompeius ita contendisset, ut nihil unquam magis, ut cum Crasso redire in gratiam. Quin. Frat. 320. b. Pompeius à me ualde contendit de reditu in gratiam, sed adhuc nihil profecit. Off. 63. b. Incensus cupiditate contendit à Pythio, ut uenderet. Ep. 5. a. A nobis agentur omnia diligenter, ut neq; si quid obtineri poterit non contendamus, nec, etc. Ep. 20. a. Verecundius à te, si qua magna res mihi petenda esset, contenderem. pro Quin. 14. a. Cum is à me peteret et summe contenderet, ut, etc. pro D. 236. a. Sic à Scio contendit ut sibi domum meam uenderet. Q. de Pet. 209. a. A quo faciliè si contendes, impetrare poteris, ut, etc. At. 82. b. Primum contendam à Q. Fratre ut se

pre fici patiatur. I. V. 135. a. Propter magnitudinem potestatis hic magistratus à populo summa ambitione contenditur. de Or. 98. b. Cum Hipseus maxima uoce plurimis uerbis à M. Crasso contenderet, ut, etc. et ibi. Non minus longa oratione recitauit.

Contendere, laborare, uiti, emitti. Quin. Fr. 298. b. Contende quae atq; elabora, ut, etc. et 297. b. Neq; ego hoc cōtendo, quod fortasse iam in nostra etate difficile est, mutare animum. pro S. R. 34. b. Quae res eum una nocte tantum itineris contendere coegit? Off. 42. a. Iuuenes magna spectare, et ad ea rectis studijs contendere debent. I. A. 264. a. Qui ad summam laudem gloriamq; cōtendit. pro Plan. 280. a. 279. b. Iter à Vibone Brundisium petere contendit. pro Plan. 280. a. Dyrachium petere contendit. Orat. 206. a. Si potuissimus, quod contendimus, peruenire. 79. a. Tharsum ueni, inde ad Amanum contendit. Ep. 127. a. Mihi non dubium est, quin Brundisium contendam: id est, proficiscar.

Contendere, comparare, conferre, committere. de In. 80. b. Primum igitur leges oportet contendere, considerando utra lex ad maiores pertineat, etc. pro S. R. 34. a. Quicquid contra dixeris, id cum defensione nostra contendito, ita facile causa S. Rosij cum tua conferretur. I. C. 109. b. Si causas contendere uelimus. pro Pl. 275. b. Contendere eadem: id est, parem referre gratiam. Item: Sed si non eadem contendit in tribunatu Plantius, existimare debes non huic uoluntatem defuisse, sed me, etc.

Contente, uehementer, magna contentione. Tusc. 187. a. Genu M. Antonium uidi, cum contentè ipse pro lege 30 uaria diceret, terram attingere.

Contentius, aduer. Tusc. 147. a. Contentius ambulare. de Orat. 162. b. Vti ornamentis iisdem, aliis contentius, aliis summis.

Contentio, omnis, certatio, controuersia, luctatio, certamen, dimicatio, res, pugna, uis, uis animi, labor corporis, contentio animi. I. A. 161. b. Mihi cum M. Crasso multa et magna contentiones fuerit. pro Sest. 16. a. Antiochus magna belli contentione superatus. Off. 18. b. Equi propter crebras contentiones praetiorum ferocitate exultantes. pro Mur. 132. a. Pugna summa contentione pugnat. I. A. 160. b. An decertare mecum uoluit contentione dicendi? Off. 27. b. Contentiones, quae cum inimicissimis sunt. Ep. 12. b. Res pub. contentione cum illis uiris fieri non uult, et ne fiant, uehementer recusat. I. V. 64. a. Nec ferè unquam ueni in cōtentionem de accusando, qui quaestor fuerit, quin repudiaretur. Acad. 33. b. Est enim inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio. At. 98. b. Nunc autem impendet summa inter eos contentio. pro Sest. 13. b. Inter sapientissimos homines haec contentio est, cum alij dicant, etc. alij, etc. de Or. 93. b. Omnem cōtentionem esse inter homines doctos in uerbis controuersia positam. Ep. 89. a. Graeci cōtentionis cupidiores quam ueritatis. de Op. 245. a. Accurata et inimicissimis incensa contentio. pro Q. 4. a. Quod nisi, etc. non tam cito res in contentionem uenisset. pro Cor. 59. a. In quo magna contentio Heraclienis fuit, cum magna pars in his ciuitatibus, etc. pro Cel. 49. a. Res minime dubitanda in contentione ponitur, utrum, etc. an, etc. pro Plan. 262. b. Haec tibi est prima cum Plantio generis uestri familiae contentio, qua abs te uincitur. 60 Item: Nunquam ferè ueni in contentionem de accusando, qui quaestor fuerit, quin, etc. de L. 189. a. Plebs de suo iure periculosas cōtentiones nullas facit. et ibi. Nostra causa nihil habuit cōtentionis cum Tribunatu. Ad Her. 20. b. Contentio est ora

est oratio acris, et ad confirmandum, et ad consultandum accomodata. de Or. 110. b. Ocijs fructus non est contentio animi sed relaxatio. de Sen. 94. b. Ociofam etatem sine ullo labore et contentione traducere. pro Arch. 188. a. Ferre animi nostri tantam contentionem non possent, nisi eos doctrina relaxarem. de Orat. 164. a. Est quiddam contentiois extremum, quod tamen inferius est, quam acutissimus clamor. pro Deiot. 144. b. Impetus contentioisq; dicendi. de Leg. 138. a. Sic tu à contentioibus, quibus summis uti solebas, quotidie relaxes aliqui. de Orat. 164. b. Sed aliquando ab hac contentione disputationis animos nostros curamq; laxemus. pro Cel. 45. b. Si quis omnem uite suae cursum in labore corporis atq; in animi contentione conficeret. de Orat. 164. a. Effusa sine intermissione contentio. Ep. 186. a. Animi magna uocis parua contentio. de D. 92. b. Equum summissum cum maxima contentione non potuisset extrahere, discessit. Tusc. 187. a. In omnibus officijs persequendis, animi est adhibenda contentio. Quin. Fr. 290. a. Tanta adhibebatur à nobis contentio, ut rem posse confici non diffiderem. Off. 27. b. In oburgationibus utendum est fortasse et uocis contentione maiore, et uerborum grauitate acriori. Ep. 29. b. Contentio uocis. Summissio uocis. de Orat. 107. b. Summa uis et contentio dicendi. Grauius sermone lenitas. de N. 78. b. Hominum membra nulla contentione, mente ipsa atq; uoluntate mouentur. de Or. 128. a. Asperitas contentiois in oratione. de Or. 143. a. Vehementissima contentione animi, ingenij, uirium dicere, etc. de Or. 162. a. Contentio et sermo differunt. Att. 101. b. Illud et si expetitur à me sit, et approbatum à te, tamen non est nostra contentione perfectum. Off. 42. b. Contentio orationis maiorem uim habet ad gloriam. pro Cl. 18. a. Altera pars non magna in dicendo contentiois fore uidebatur. de Or. 128. b. Similis contentio actionis. Or. 206. b. Acerissima contentio. Tusc. 187. a. Qui uolunt exclamare maius, toto corpore atque omnibus uingulis, ut dicitur, contentiois uocis asseruunt. de Or. 108. a. Demosthenes tantum continenda anima in dicendo est affectus, ut una continuatione uerborum binæ ei contentiones uocis et remissiones continerentur. de Clar. 171. b. Cato contra Galbam ad populum summa contentio dixit. de N. 49. a. Nihil in terris, quo labefactari possit: tanta contentio grauitatis et ponderum. de Opt. 244. a. Meritorium in re pub. contentio sanè grauis. de Or. 119. a. Contentio ex scripti interpretatione. pro Mur. 125. b. Mihi cum Murena magna auaritia est, quae in capitis dimicatione à Ser. Sulpitio non idcirco obruetur, quod ab eodem in honoris contentione superata est. pro Mar. 131. b. Res tuae gestae contentiois magnitudinem cum nullo conferrari possunt.

Contentio, comparatio. pro Plan. 260. a. Quaedam hominum est facienda contentio. de In. 76. b. Et aliorum cum suis factis contentio. Ad Her. 10. a. Primum queri contentio, utrum fuerit utilius ex contentione: id est, ex comparatione. I. P. 90. b. Sed quoniam fortunarum contentio facere copimus, etc.

Contentio, exornatio rhetorica. Ad Her. 28. b. Contentio est, cum ex contrarijs uerbis oratio conficitur: ut inimicis te placabilem, amicis inexorabilem praebes. de Or. 162. a. Contentus, a, um. intentus patior, adductus sto, non me poenitet, satius fatis esse puto. de Cl. 176. b. Si ipsum sine comparatione audires, non modo esses contentus, sed melius non queres. Tusc. 247. a. Paruo cultu natura contenta est. pro Flac. 161. a. Patres familias suo contenti. pro Pl.

151. b. Maiores nostri in priuatis rebus minimo contenti, tenuissimo cultu uiuebant. de Am. 112. a. Paruo contentus. de Opt. 243. b. Quidam non contenti quasi bona uoletudine, uires, lacertos, sanguinem querunt. I. V. 269. b. Eo contentum me esse dicam. pro Cl. 45. a. Neq; L. Gellij iudicio stetit Lentulus, neq; Lentuli existimatione contentus fuit Gellius. At. 230. a. Sed quemadmodum tu praecipis, contenti idibus Marijs sumus. Item. Iam nihil ego uectigalibus, et paruo contentus esse possum. Off. 31. b. Satiata quasi tu uel contenta potius. I. V. 275. a. Ut res pub. una hac accusatione mea contenta sit. de Orat. 149. b. Et si satis esse putatis, ea qua, etc. sed si his contenti estis, etc. Parad. 126. a. Contentum suis rebus esse, maxima sunt certissimaq; diuitiae. de Sen. 91. b. Quod cuiq; temporis ad uiuendum datur, eo debet esse contentus. Parad. 124. a. Dives est, cui tanta possessio est, ut ad liberè uiuendum facile cōtentus sit. et ibi. Si animus tuus satius est aut contentus etiam pecunia, concedo diues es. pro Plan. 272. b. Populus romanus diligit magistratus, in quibus si qua praeterea est ars, facile patitur: si minus, uirtute eorum innocentiaq; contentus est. de Fat. 143. b. Chrysisippus sperat Chaldaeos contentos Stoicorum causa fore. Epist. 266. Quamuis paruis Italiae latebris contentus essem. Ep. 45. a. Quibus ego rebus à tali uiro contentus eram. pro Mur. 132. a. Cum contento cursu hostium classis Italianae peteret. pro Sest. 31. a. Ad tributum, quia ipse ad sese iandudum uocat, et quodammodo absorbet orationem, contento studio cursum ueniamus. Tusc. 187. a. Onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt. Tusc. 123. a. Vt in sedibus plurimis, si nulla earum ita contenta numeris sit, ut contentum seruare possit, omnes aequè incontentae sint. Tusc. 187. a. Baliste lapidum et reliqua tormenta telorum eo grauiores emissiones habent, quo sunt contenta atq; adducta uehementius. Or. 202. a. Contenta uox. Summissa uox.

Contero, tero, consumo. I. V. 241. a. Noctis longitudo stupris consumebatur. Epist. 142. a. Ké pou xaxéw, quae contriueram legendo, totam in hoc imperio explicauit. de Leg. 166. b. Qui etatem in litibus conterunt. pro Quint. R. 51. b. Frustra tempus contero. de Or. 103. b. Quo in studio ingeniosorum hominum totas etates uidemus esse contritas. de Am. 115. a. Studia literarum, in quibus remoti ab oculis populi, omne otium tempusq; contriuimus. de Fin. 138. b. Conterere etatem in rebus querendis. de Fin. 65. b. Au ille tempus aut in poetis euoluendis consumeret? aut se, ut Plato in mysticis, Geometria, numeris, astris conteret? de Or. 106. b. Cum in causis, et in negocijs, et in foro conteramur. de Pr. 75. b. Caesar ceteras nationes contriuit, compulit, domuit. Tusc. 245. a. Cum uirtutè ad caelum extulerint, reliqua ex collatione facile est contere etq; consumere. At. 136. b. Quae autem sunt horum temporum, ea ita contriuimus. Epist. 15. a. Ego illius omnes grauisimas iniurias communis concordiae causa, uoluntaria quadam obliuione contriueram.

Conterreo, res, terreo. de Or. 103. a. M. Scaurus iam credo huc ueniat, et hanc loquacitatem nostram uultu ipso aspectuq; conterreat.

Contestatio, omnis, iudicij constitutio, cum partibus sit agendi potestas. Cic. apud Asonium.

Contestatus, a, um. pro Flac. 151. a. Ab hac perenni contestataq; uirtute maiorum ne degeneres. pro Quin. R. 51. a. Cum eo litem contestatam habebat.

Contestor, aris, obtestor, iudicium constituo et cōmito. I. V.

to. I. V. 21. 5. Rex fleis ac Deos hominesq; contestans cla mare cepit. pro Flac. 165. b. Cum ego te Flacce coelum no stemq; contestans fleus flentem obtestabar, cum tuæ fidei salutem urbis commendabam. pro Quin. R. 51. a. Nam iste cum eo litem contestatam habebat. et 50. b. Litem contesta ta. At. 261. a. Non enim procuratores litem contestabun= tur. quo facto non sum nescius sponsores librari. pro Q. R. 54. a. Cum litem contestata cum Flavio damni iniuria es= set. et 50. a. Iudicium damni iniuria constitutum.

Contexto, xis. coniungo, compono, texo. de Nat. 38. a. 10 Villis ouium confectis et contextis homines uestiuntur. Or. 208. a. Memoriam rerum ueterum cum superiorum etate contexere. de Leg. 157. b. Nec tam facile interrupta contexo, quam absoluo instituta. Ep. 67. a. Coniunctene malles cum ceteris rebus nostra contexere. pro D. 147. a. At quam festine crimen contexitur. pro Cel. 41. a. Ac longius mihi quidem contexere hoc carmen liceret, nam nunquam, etc. Ep. 152. a. Contexere extrema cum primis.

Contexte, coniuncte. de Fat. 146. b. Omnia naturali colligatione consertit contexteq; fieri.

Contextus, sum. Tus. 247. a. Ita perpetuus et con= textus uoluptates in sapiente fore semper.

Contextus, tus. uel contestus, stus. de Fin. 132. a. Penna rumq; contextus corporis tegumenta faciebat. de Fin. 144. a. Mirabilis est apud illos contextus rerum, respondent extrema primis, etc. Part. 237. a. Sed in toto quasi conte= stus orationis hæc erunt illustranda maxime.

Conticeo, ces. uel conticeo, scis. reticeo. de Or. 156. a. Hæc cum Crassus dixisset, parumper et ipse conticuit, et ceteris silentium fuit. I. C. 113. a. Recitatis literis conscientia conuictus conticuit. Tus. 175. b. Qui iam conticueret, pe ne ab ipso foro irrisi. de Cl. 195. b. Cum studium nostrum Brute conticuit subitò et obmutuit. Postquam. 208. a. Sal tem dum conticeceret illa lamentatio et gemitus urbis. Off. 33. a. Ille libera conticuerunt forenses et senatorie. I. P. 85. a. Cum obmutuisset senatus, iudicia conticuisissent, etc. pro Mur. 129. a. Simulatq; increpuit suspicio tumultus, artes illico nostre conticecunt. I. A. 264. a. Nunquam de uobis hominum gratissimus sermo conticecet. pro Mar. 132. a. Nulla unquam etas de tuis laudibus conticecet.

Continens, tis. continuatus, iunctus, adiunctus, affixus, coniunctus, proximus, perpetuus. Ep. 24. 1. b. Cappadocia pars, que cum Cilicia continens est. At. 79. a. Cappado cia pars, que Ciliciam attingit. de N. 49. a. Mari der con tinens est. pro Cec. 287. a. Huic fundo continentia que ad prædia atq; adiuncta mercatur. et ibi. b. Hic fundus, qui fundo eius antiquo continens est. de N. 7. a. Motus sensui coniunctus et continens in infinito nullus esse potest. de Fin. 77. b. Neq; porro ex eo natus, sese e continenti gene re tertiam uictimam reipub. præbuisse. de D. 115. b. Natu ra rerum uno consensu iuncta est et continens. de Fat. 149. a. Proxima et continens causa mouet assensionem. de In. 50. b. Continentia cum ipso negotio sunt ea, que semper affixa esse uidentur ad rem, neq; ab eo possunt se parari. de Or. 163. a. Continenti spiritui. Ca. Intermissio spiritui. Tus. 151. b. Sed nihil te interpellabo, continentem oratio nem audire malo: id est, perpetuam. Ad Her. 20. a. In ex tremâ oratione continens uox remedio est uoci. Epist. 68. a. Si in hac sententia fueris, ut a cõtinentibus tuis scriptis, in quibus perpetuam rerum gestarum historiam comple 60 steris, feceris: hæc quasi fabulam rerum euentorumq; nostrorum.

Continens, pro litore. Acad. 26. b. Mare distimile est

proximo ei continenti.

Continens, pro temperate. Epist. 138. a. Cum reges tã sint continentes, multo magis consulares esse oportet. At. 93. b. Puerum, inquit, et fortasse fatuum, et non gra uem, et non continentem.

Continenter, assidue. de N. 23. a. Quomodo enim pro bes continenter imagines ferrit aut si continenter, quomo do æternæ? Acad. 44. b. et 28. a. et ad Her. 44. b. Quia continenter labuntur et fluunt omnia. Or. 209. a. Contia nenter unum uerbum, non in eadem sententia ponere.

Continenter, temperate, temperanter. Off. 21. b. Par cè, sobriè, continenterq; uiuere. pro Mur. 126. b. In Asia continenter uixisse laudandum est.

Continenter, pro continuatus, seu continens, uel con iuncte. ad Her. 20. a. Vno spiritu continenter multa dice re id est, continuato spiritu.

Continentia, tie. temperantia, uirtus uoluptati resi stens. de In. 82. b. Continentia est, per quam cupiditas con silij gubernatione regitur. I. V. 227. a. Conserte huius libi dines cum illius continentia. pro Pom. 16. b. Ora mari tima Cn. Pompeium propter animi continentiam requisit uit. Quin. Fr. 291. a. Quem uulla conditio pecunie ab sum ma integritate continentiaq; deduxerit. Quin. Fr. 293. a. Tua integritas et continentia, pro Flac. 151. b. In re dome stica continentie laus queritur, in publica dignitatis. Off. 51. b. Continentia in uictu omni atq; cultu. Tuscul. 247. b. Sicitas consequitur continentiam in uictu. Offic. 49. b. Nulla re conciliare facilius beneuolentiam multitudinis possunt ij, qui reipub. præsent, quam abstinentia et conti nentia. pro Pom. 11. b. Non potest exercitum is continere imperator, qui se ipsum non continet.

Contineo, nes. comprehendo, complector, includo, cõ cludo, cohibeo, arceo, coerceo, sustineo. de N. 37. a. Mun dus omnia complexu suo coarctet et continet. et 53. b. A lius arctet et continet illud quod recipit, ut id mutari faci le et concoqui possit. pro Cl. 24. b. Spes illa, quam mulier in alio commendatam à uiro continebat. I. V. 227. b. Eo rum coniunctione pars oppidi, etc. ponte rursum adiuu gitur, et continetur. de Som. 112. b. Nouem orbis, quo rum unus extremus est, summus ipse deus arceus et conti nens ceteros. et ibi. Qui reliquos omnes complectitur. de N. 78. b. Is non à Deo immisum dolorem, sed conceptum à se ipso continebat. At. 237. a. Me Idus Martie non tam consolantur quam antea, magnum enim mendum conti nent. de Or. 92. b. Omnes reru fontes animo ac memoria continere. et 122. a. Quia una uirtute omnes uirtutes reli que continentur. de Leg. 170. a. Dum illa sit maior, et hæc in ea continetur. I. V. 213. b. Facinus in quo omnia nesti a ria contineri mihi atque inesse uidentur. pro Mar. 134. a. Tua salute nostra salus continetur. de N. 27. b. Belli, qui bus reipub. salus continetur. I. C. 118. a. Forum, in quo om nis æquitas continetur. de N. 3. b. Res tam præclaras lati nis literis contineri. et 65. a. Naturam uno diuino spiritu contineri. Or. 206. a. Ius omne retinende maiestatis Fabri cij causa continebatur. de N. 37. b. Homines uenis, et ner uis, et osibus continetur. pro Mar. 135. b. Vita corpore et spiritu continetur. pro Syl. 179. a. Status reipubl. maxi me iudicatis rebus continetur. de Or. 101. a. Fontes dispu tationum, qui iure ciuili et legibus continentur, contra 60 Rul. 74. a. Agri eodem capite inclusi continebantur. I. V. 146. b. Summè expectabant homines, quid in tabulis conti neretur. de N. 30. b. Omnia que aluntur et crescunt, cõ tinent in se uim calor. et 21. b. Calor, qui aquis contine tur.

tur. Antequam. 192. b. Contingere aliquid inclusum animo. pro Plan. 263. b. Flos equitum Roman. publicanorum or dine continetur. de Fat. 145. b. Motus enim uoluntarius eam naturam in se continet, ut sit in nostra potestate. de D. 104. b. Continet enim totam hanc questionem ea ratio que est de natura deorum: quam si obtinemus, stabit et il lud, quod locum hunc continet, esse deos. de Vn. 196. b. Quod immutabili æternitate continetur. de D. 85. b. Ar tes, que coniectura continentur, et sunt opinabiles. de O rat. 87. b. Sic statuo, perfecti oratoris moderatione uniuersa se reipub. salutem maxime contineri. de Ar. 247. b. et 248. a. Statae solennesq; ceremonias pontificatu, rerum bene gerendarum auctoritates augurio contineri. de Or. 92. b. Artem uerbò negabat esse ullam, nisi que cognitis pe nitusq; perspectis rebus contineretur. et 110. a. Feci q; hoc, quod, etc. ut de ijs rebus, que doctrina aliqua contine rentur, disputarem. de Cla. 195. a. Studere literis, quibus fons eloquentia continetur. de Or. 85. a. Ego eloquentissi morum hominum eloquentiam contineri statuo. de Orat. 111. a. Oratoris omnis actio opinionibus, non scientia continetur. de Cla. 174. b. Significabat enim non prudentia solum, sed quod maxime rem cõtinebat, fidem. Off. 51. a. Nulla res uehementius temp. continet, quam si des. pro Dom. 231. b. Tantum homines impios inuictum ne farijs meritis bonorum odium continebat. pro Dom. 233. a. Sed hic meo reditus pontifices uestro iudicio cõtinetur. Or. 197. b. Plato ait ideas semper ratione et intelligentia contineri. de Fin. 51. b. Hæc que uitam continet omnè. Of. 58. a. Lex ipsa natura, que utilitatem hominum conser uat et continet. Q. Fr. 296. a. Esse abstinentem, continere omnes cupiditates, præclarè est. I. A. 247. a. Quibus enim septis iam immanes belluas continebimus? pro Pom. 11. b. Non potest exercitum is continere imperator, qui seipsum non continet. Quin. Fr. 290. a. Nihil est negotij continere eos, quibus præsis, si te ipse contineas. contra Rul. 64. a. In ea uestri isti satellites modestè in silentia suam contine bunt? At. 210. b. Tu autem commode feceris, si reliquos cõ tinueris, ne, etc. Parad. 119. b. An temperantè eum dices, qui se in aliqua libidine continuerit? in aliqua effuderit? I. V. 88. a. Ceteræ libidines eius ratione aliqua contineban tur. Postquam. 198. a. Contingere odium iam diu conceptum in aliquem. pro Cl. 20. a. Mulier amore capta quo modo poterat in illa cupiditate continebatur. Acad. 47. b. Cohi bere et continere temeritatem à lapsu. pro S. R. 27. a. Ut metu contineatur audacia. Ep. 169. a. Continere iracundi am. I. C. 101. b. Quorum ego nix abs te iam diu manus ac te la contineo. Q. Fr. 297. b. Linguam omnibus esse continè dam. I. V. 250. b. Vix populus se continuit à supplicio tuo. de Or. 129. a. Contingere dicta in aliquem. pro Sest. 8. a. Contingere se domi. de Orat. 108. a. et 105. a. Contingere a= 50 nimam. de Cl. 196. b. Tu tamen contine te in tuis perenni bus studijs. I. C. 94. a. Qui continetis uocem iudicem stul ticia uestre? de N. 54. b. Natura membranas oculorū fir mas fecit, ut continerentur. ad Her. 35. a. Contingere aliquid in officio. I. V. 31. a. Custos ad cõtinendos merces missus. de Fin. 77. b. Contineo me ab exemplis grecis. Acad. 26. a. Qui de omnibus rebus contineat se ab assentiendo. et ibi. Cum se à respondendo sustineat.

Contingit, bat. euenit, accidit. de Or. 110. a. Magis adeo id facilitate quam alia ulla culpa mea contingit. de Or. 98. a. Quonia tantum habemus oculos, quantum iam diu nobis non contingit. At. 127. b. Quonia aut tecum ut essem nõ conti git, utinã tui cõsiliij certior factus essem. de Cla. 192. a. Voa

lo hoc oratori contingat, ut cum auditum fuerit eum esse dicturum, locus in sublellijs occupetur. I. A. 204. a. Vtinã C. Cesari contigisset adolescenti, ut esset senatui charissi mus. Of. 51. b. In magnis animis id plerumq; contingit. de Cla. 175. a. Hoc idem in nostris contingere intelligo, quod in grecis, ut omnes, etc. Ep. 158. a. Si mihi uita contigerit. Apud Non. Quod non modò singulis hominibus, sed potè tissimis populis saepe cõtingit. Off. 41. b. Cum id minus con tingeret, leges sunt inuente.

Contingo, gis. tango, attingo. de N. 30. b. a. Atq; etiã de lia animalia sunt humiliata, ut cibum terrestrem rostris fa cile contingant. de D. 127. b. Luna tanta humilitate fertur, ut terram propè contingat. de Fat. 144. b. Atomus alia aliam contingit. pro Pom. 4. a. Cum antea per etatem nondum huius auctoritatem loci contingere auderem. Tuscul. 157. a. Cum animus naturam sui similem contigit. de Som. 120. b. Hic autem alter cerne, quam nos tenui parte contingat. Tuscul. 243. a. Alia autem diuina illa coe lum contingant.

Continuatio, onis. perpetuitas. de N. 4. a. Mirabilis que dam continuatio seriesq; rerum, ut alia ex alia nexa, et or mnes inter se apte colligatq; uideantur. Continuatio cõ iunctioq; natura. I. A. 247. a. Immutabilis cõtinuatio ordinis sempiterni. de N. 12. b. Continuatio cau sarum. de Or. 108. a. Demosthenes una continuatione uer borum binas contentiones et remissiones continebat. de Or. 159. a. Longissima complexio uerborum est, que spiri tu uno uolui potest. de Or. 147. a. Nimis longa continua tio uerborum. de Or. 158. a. Non in uerbo modus hic, sed in oratione: id est, continuatione uerborum. de Or. 160. a. Numerus in continuatione nullus est, nam distinctio nume rum conficit. ad Her. 20. b. Continuatio est, orationis enun ciandæ acceleratio clamosa. ad Her. 30. a. Continuatio est densa et continens frequentatio uerborum, cum absolutio ne sententiarum: id est, peridius.

Cõtinuatus, sum. cõtinens. (Interruptus. Acad. 44. a. Et ita putant effici, que appellant quiddam, quibus in om ni natura coherente et continuata cum omnib. suis par tibus effectum esse mundum. de N. 49. a. Aer mari conti nuatus et iunctus est. de N. 65. a. Conuenientia consensuq; natura, quam quasi cognatione continuatam conspirare dicebas. de Or. 156. b. Verba coniuncta continuataq;. Tus. 153. a. Sic ipsum animum et et et appellat nouo nomi ne, quasi quandam continuatam motionem et perennem. et 184. a. Luctus continuatus. de Or. 162. a. Continuati. (Interruptum.

Continuo, statim, illico. At. 151. b. Atq; huiusce rei iudici um iam cõtinuo uideo futurum. pro Q. R. 47. b. Ignis in aquam coniectus continuo extinguitur. Ep. 15. a. Vbi no minabit Phedriam, tu Pamphilam continuo. Ep. 151. a. et 155. a. Feci continuo omnes participes meæ uoluptatis. A cad. 1. a. Deinde absens factus ad illis, continuo prætor, post etc. At. 151. b. Sed tamen quicquid egero, continuo feces. et ibi. Sed tibi omnem illius, meumq; sermonem statim mita tam. de Fin. 123. a. Acque enim contingit omnibus fidibus ut incontente sint, illud non continuo, ut æque incontente. de Or. 127. a. Non continuo si quis populi motus factus est, id C. Norbano in nefario crimine esse ponendum. Att. 90. b. Hoc continuo correximus.

Continuo, as. perpetuo. de N. 12. b. Atomi coheresunt inter se, et diæ alias apprehendentes continuantur. con tra Rul. 81. b. Coemant præterea, ista dena iugera conti nuabunt. et 80. a. Syllanus ager à certis hominibus iatis= 5 sume

411 CO sine cura possidebit eos fundos, quos in agro Cassinati fructuosissimos continuavit, cum usque ad vicinos proscriberet, quoad, &c. In Vat. 33. a. Fecisti ante rostra pontem continuatis tribunilibus. pro Flac. 151. a. Libertas quae usque ad hoc tempus imperio, & rerum gestarum gloria continuata permansit. Ad Her. 20. b. Cum autem contendere oportebit, ad aucto mediocriter sono uocis, uerbis continuandis uocem quoque adaugere oportebit. de Or. 158. a. Quod ex pluribus continuatis coniectitur. Or. 218. b. Res iterata & continuata.

Continuus, a, um, continens, perpetuus, perennis, deum ceptis. pro Pom. 14. a. Aliquot annos continuos magna imperij parte caruimus. pro Flac. 151. b. Senatus nihil a superioribus continuorum annorum decretis decessit. de Orat. 260. a. Recte genus hoc numerorum, dummodo ne continuum sit, in orationis laude ponitur. Or. 205. b. Plures continue translationes. pro Fon. 282. b. Tum continue praeuere, quae & ceteris ornamentis, & existimatione innocente maxime floruerunt. Epist. 166. b. Continuis itineribus ad forum uocantium ueni. ad Her. 20. a. Conseruat uocem continui clamoris remissio. & ibi. Continens uox. I. V. 254. b. Tot dies continuos quid egisti. I. V. 73. a. Equester ordo iudicauit annos prope quinquaginta continuos. Cae. 17. a. Dies quinque continui.

Contortaris, percontor. At. 176. b. Cumque ex eo de me contaretur, semi bita dixisse narrabat, &c.

Contorqueo, ques. conuoluo, iaculo, deflecto. de N. 37. a. Non enim etheris ea natura, ut uisua stellas complexa contorqueat. de N. 6. b. Mundus mirabili celeritate contorquetur. Or. 220. a. Demosthenes cuius non tam uibrarent fulmina, nisi numeris contorta ferrentur. de D. 130. a. Deinde contorquent, & ita concludunt, non igitur, &c. Tus. 204. a. Quas sententias colligit? quae uerba contorquet? in Arat. Brumali stercens contorquet tempore currum. de D. 88. b. Quosdam annos in alium cursum contortos & deflexos uidemus.

Contortē oblique. ad Her. 3. b. Contortē dicere aliquid & Tus. 195. b. Haec concluduntur contortius, & de Im. 48. b. Perturbat & contortē dicere aliquid.

Contortio, onis, flexio. de Fat. 143. b. Maius est enim has contortiones orationis, quam signorum ortus obitusque perdiscere. Ad Heren. 30. a. Itaque in illo genere & remotione brachij & contortione dextrae, gladius ad corpus afferrī uidetur.

Contortulis, conclusunculis aliquid effici. Tus. 184. a. Contortus, a, um, distortus. de Or. 107. a. Contortas res & sepe difficiles necessariō perdiscimus. Or. 202. b. Contorta & acris oratio. Acad. 19. a. Quorum sunt contorta & aculeata quaedam sophismata.

Contra aduersum, aduersus, in, obuiam. (Pro, secundo. de N. 59. b. Impia consuetudo est contra Deos disputandi. At. 104. b. Serō resistimus ei, quem aluimus contra nos. de Or. 99. b. Defendere causam alicuius contra alium patronum. de Or. 92. a. Disputabant contra deserti homines Athenienses. I. V. 130. a. Quid si contra omni ratione pugnauit? de Sen. 88. a. Et contra auium minorum morsum munitur nullo aristarum. Off. 4. b. Veri inuestigationis studio à rebus agendis abduci, contra officium est. Ep. 182. a. Scio me à te contra iniquos meos solere defendi. & pro Q. 14. a. Testimonium quod contra te est. Off. 64. a. Nec qui contra se liceatur emptor opponet. de Orat. 150. a. Hoc non modò non pro me, sed contra me est. At. 140.

412 CO a. Contra meum iudicium, & contra omnium antiquorum autoritatem cupio discedere. Epist. 62. b. Pro ijs rebus nulla mihi abs te relata gratia est, contra etiam esse aliquid abs te profectum ex multis audiui. At. 163. b. Facere contra alicuius est, aduersari ei. & 65. b. Ire obuiam alicuius est, facere contra illum. & ibid. Esse cum aliquo: id est, facere pro illo. de Clar. 176. a. Contra studium populi stare. pro Quin. 7. b. Hortensius contra caput non didicit dicere. pro Q. R. 53. b. Resistere & repugnare contra ueritatem. Off. 56. b. Contra naturam uiuere. (Secundum naturam uiuere. & ibid. Secundum naturam est.) (Contra naturam est. Acad. 45. b. Sic inter recte factum atque peccatum, officium & contra officium, media locabat quaedam.

Contra, pro aliter, secus. pro Syl. 186. a. Iam enim faciam contra, atque in ceteris causis fieri solet, &c. Q. Fra. 290. a. Factum est enim mea culpa, contra quam tu mecum egeras. pro Cor. 56. a. Si denique aliquid non contra ac liceret factum diceretur, sed contra atque oporteret. de Orat. 116. b. Clamare contra quam deceat, & quam possit, hominis est impudentissimi. I. V. 202. a. Si haec contra ac dico essent omnia, tamen, &c. Or. 209. a. Vi contra ac dicitur accipi ac sentiri uelit. de D. 119. b. Omnia ferē contra ac dicta sunt euenire. I. P. 83. a. Edicere est ausus ut senatus, contra quam ipse censuisset, ad uesitum rediret. I. A. 237. b. Cum contra ac Deiotarus sensit uictoria belli iudicaret. pro Dom. 237. b. Quamquam quid ego de uestro iure, contra quam proposueram, disputabo. ad Her. 24. b. Contraque faciunt quam pollicentur.

Contra, e contrario, ex contrario, potius. Off. 10. b. In collocando beneficio hoc maxime officij est, ut quisque maxime opis indigeat, ita ei potissimum optulari, quod contra fit à plerisque: a quo enim plurimum sperant, &c. pro Cor. 65. b. Atque utinam pro pugnatore, &c. & contra op pugnatore, &c. Acad. 45. b. Nonis sum, qui obrectem libenter, sed contra qui laudem omnia. de Fin. 13. a. Quae bona sunt, mala putant, bona contra quae mala. Acad. 45. b. Ea sumenda dicebat, contraque contraria. Epist. 48. b. Nos qui domi sumus tibi beati uidemur, ad contra nobis tu praecor. Tuscul. 221. b. Ergo ut hi miser, sic contra illi beati. pro Mar. 134. a. Non enim culpa tua est, si te aliquid timuerunt, contraque summa laus, quod plerique minime timendum esse senserunt. de Or. 139. a. Ad causam pertinet, caute, an contra demonstratum sit. Or. 203. b. Dece re, &c. contraque item dedecere. pro Clu. 35. a. b. Sapientissimum esse dicunt eum, cui quod opus sit, ipsi ueniat in mentem, in stultitia contra est: minus enim stultus, cui nihil in mentem uenit, quam ille, qui, &c. & 54. a. Quid huic cum Habito? nihil, atque adeo potius etiam contra simulas. Part. 234. a. Illa autem altera argumentatio, quasi retro, ac contra prius sumit, quae uult. de Fin. 76. a. Num igitur censes animo sollicito fuisse? nihil minus, contraque illa hereditate diues de Fin. 73. a. Cyrenatici non uiderunt, ut ad cursum equum sic hominem ad intelligendum, & ad agenda esse natum: contraque ut tardam aliquam pecuniam ad passum, & ad procreandi uoluptatem cum ortum esse uoluerunt. Epist. 16. a. Noui enim animum tuum nulla in ceteros maleuolentia suffusum, contraque cum magnum & excelsum, tum etiam apertum & simplicem. pro 60 Dom. 231. a. Cum me in iudicium populi nemo uocauit, condemnari non potui, contraque a populo Rom. semper sum defensus & ornatus.

Contra, pro uicissim, de Fin. 83. a. Beate uiuere uos in uoluptate

413 CO uoluptate potius, item contra omnem infelicitatem in dolore. I. A. 168. a. Sed ego quid ille, & contra ille, quid ego sentirem uidebat. Ep. 15. a. Si laudabit haec illius formam, tu huius contra.

Contractio, onis, breuitas, fuga. At. 70. b. Mea in eo par simoniam contractio pagine significat. Off. 29. b. Superciliorum remissio aut contractio. Orat. 216. a. Contractio & breuitas grauitatem non habet. de N. 56. a. Facilis digitorum contractio facillisque porrectio. Tuscul. 224. a. Eodem enim uicio est effusio animi in letitia, quo in dolore contractio. de Orat. 161. a. Contractio breuius fieri, aut productione longius. Orat. 202. a. Brachij porrectio in contentionibus, contractio in remissis. pro Sest. 6. b. Frontis contractio.

Contractiuncula, a. Tus. 208. b. Morsus tamen & contractiuncula quaedam animi relinquuntur.

Contractus, a, um, breuis, asstrictus. de Clar. 179. a. Ambitus uerborum contractus & breuis. de Clar. 294. a. Dialectica quasi contracta & asstricta eloquentia putanda est. pro Cael. 53. b. Quae studia in senectute contrahitiora esse debent: id est, remissiora. Epist. 109. b. Propter res tuas ita contractus, ut quemadmodum scribis, nec caput, nec pedes. Parad. 116. a. Accipies igitur hoc paruum opusculum elucubratum his iam contractioribus notis. Off. 4. a. Rerum contractarum fides.

Contradico, dicis. Att. 15. b. Vnus contradixerat Metellus. Attic. 83. a. Scaptius ait se nihil contradicere.

pro R. P. 124. a. Cum erant appellati, si eis uidebatur, statim contradicere solebant. de Fin. 90. a. Nec qui contradicunt, causam difficilem repellunt. Acad. 8. b. Verum reor ne maiorem largiar ei, qui contradicentis est libertatem. Tuscul. 164. b. Ceterum ueniunt contradicentium. de N. 79. a. Dabis nobis aliquem diem ut contra ista dicamus. de Orat. 133. a. Num si contra te dixerō mihi male dicentur? pro Quint. 1. b. Quin. Hortensius contra me est dicentur.

Contraduco, cis. ad Her. 29. a. Quid, quod exercitum contrauocit.

Contraho, his, astringo, refugio, in angustum adduco, uel deduco. de N. 53. a. Stomachi partes quae sunt infra, quae id, quod deoratur, dilatantur: quae autem supra, contrahuntur. de Am. 99. b. Ex infinita societate generis humani ita contracta res est, & adducta in angustum, ut omnis charitas, aut inter duos, aut inter paucos iungatur. Acad. 46. a. Sed ea contraherent, in angustumque deducerent. de N. 59. a. Licet enim contrahere uniuersitatem generis humani, eamque gradatim ad pauciores, potestrem deducere ad singulos. de Orat. 157. a. Similitudinis est ad uerbum unum contracta breuitas. de Diuin. 103. a. Omne animal membra quod uult flectit, contorquet, porrigit, contrahit. Part. 232. a. Contrahere orationem. (Dilatate. de N. 46. b. Recessus solis quasi tristitia quadam contrahit terram, accessus autem letificat. Tuscul. 224. a. Contrahere animum in dolore.) (Effundi animum in leticia. Quin. Fr. 290. a. Te rogo ne contrahas aut demittas animum. de Leg. 177. b. Varius canendi sonus, tum remittit animos, tum contrahit. Tuscul. 212. a. Demittere & contrahere animum. Orat. 211. a. Contrahere nomina.

Contrahere, colligere, cogere. At. 126. a. Contrahere omnia in unum locum. Attic. 129. b. Vos hortor, ut quodcumque militum contrahere poteritis, contrahatis. Attic. 130. a. & Epist. 154. b. Nos dissecta manu pares

414 CO aduersarijs esse non possumus, contractis autem nostris copijs spero, &c. Att. 118. a. Sic enim parari uideo ut Luceriam omnes copiae contrahantur. Att. 118. a. Sic enim parari uideo ut Luceriam omnes copiae contrahantur. Attic. 129. b. Ex quibus non amplius XIII cohortes contrahere potui. & ibid. Reliquae copiae Brundisium cogerentur. & 10. a. Contraxi uela, perspicies in opiam iudicium. Tuscul. 183. b. Quis cum decubisset, ferrum recipere iussus, collum contraxit: pro Clu. 32. b. Contrahere frontem. de D. 116. a. Cor bouis contractum aliquo morbo exile et uictum esse. & 133. a. Contrahi autem animum Zeno, & quasi labi putat atque concidere, & ipsum esse dormire. de Amic. 105. b. Virtus ex bonis amici quasi diffunditur, & in incommotis contrahitur. de Am. 100. b. Amicitia omnia contrahit, discordia dissipat. pro Mur. 14. i. d. Appetitus omnes contrahendi sedandi que sunt.

Contrahere, transigere, cum altero aliquid agere, cum aliquo rem rationemque iungere. Off. 41. a. Qui uendunt, emunt, conducunt, locant, contrahendisque negocijs implicentur. Off. 46. b. Conuenit autem in omni re contrahenda, uendendo, emendo, conducendo, locando, equum, & facile esse. & 11. b. Consuetudines praeterea & familiaritates multaque cum multis res rationesque contractae. pro Syl. 177. b. Magna ratione cum rege Mauritania contracta. Item: Rabirius multa gessit, multa contraxit. Off. 44. a. Rerum contractarum fides. I. V. 143. b. Nam quas pecunias ferebat ijs expensas, quibus cum contraheret, eas ipsi isti referebat acceptas. pro Quint. b. Res ab eo qui cum contraxisti, recessit. pro Clu. 26. a. Cum illo iam nemo rationem, nemo rem ullam contraheret. Off. 2. a. Neque si tecum agas quid, neque si cum altero contrahas. Tuscul. 248. b. Magnis molestijs uacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt.

Contrahere, suscipere, accipere, conflare. de Fin. 14. 6. a. Si mercatura in maximis lucris parum aliquid damni contraxerit. Attic. 106. a. Quid sit optimum male contractis rebus planē uideo. pro Quint. 2. a. A principio quae admodum res gesta & contracta sit, exponam. Tuscul. 201. b. Malum culpa contractum. Att. 156. a. Omnia culpa contracta sunt. de In. 47. a. Si turpitudine cause contrahet offensionem. Tuscul. 201. a. Quasi culpa contractum malum aegritudinem acriorem facit. Quint. Fr. 290. a. Ea ferre homines molestissimè debent, quae eorum culpa contracta sunt. Att. 184. a. Ea est a nobis contracta culpa, ut, &c. pro R. P. 126. b. Hoc quidem suscepto atque contracto, multa perpetienda fuerunt. I. C. 105. a. Aes alienum contractum in popinam. Quin. Fr. 294. b. Aes alienum contrahi cupiam. Ep. 27. b. Dolabellam uidebam siue ab ijs molestijs, quas sua libertate contraxerat, liberum. ad Her. 36. a. Inuidiam contrahere in uita, odium in oratione: id est, accipere, trahere.

Contrahere, facefcere. Att. 243. a. Contrahi mihi negotium uidetur. I. C. 120. a. Sin illam alteram secuti eritis, nescio an amplius mihi negocij contrahatur.

Contrahi, re, conciliare, colligere, captare, compradare. Ad Her. 2. a. A nostra persona beneuolentiam contrahemus. & ibidem multa. de In. 47. a. Beneuolentia, quatuor ex locis comparatur. & ibidem: Ab auditorij persona beneuolentia captabitur, &c. de Am. 105. b. Virtus contrahit amicitiam.

Contrariē, repugnantem. Part. 239. b. Idem de eadem re contrariē scriptum. de Or. 96. b. Contrariē scriptum, aut ambigue. de Or. 133. a. Verba relata contrariē, de Vn.

413 CO
 200. b. Bisariam contrarie simul procedentia.
 Contrarius, riuum, aduersus, aduersarius, pugnant,
 inter se pugnant, diuersus, inter se confligens. de In. 51. b.
 Contrarium est, quod positum in genere diuerso, ab eode,
 cui contrarium esse dicitur, plurimum distat: ut frigus cal-
 lor, mors uita. Acad. 24. b. Contraria ea dico, cum alteru
 ait, alterum negat. Tuscul. 238. a. Contrariorum contra-
 ria sunt consequentia. de In. 82. b. Fortitudini contraria
 est ignauia, et iustitie iniustitia. de Fin. 121. b. Vicia
 sunt uirtutum contraria. de In. 83. a. et 82. b. Fidentia
 contrarium est diffidentia: audacia autem non contrari-
 um, sed appositum est ac propinquum. ad Her. 29. b. Con-
 trarium idem ferre est, quod contentio. Contrariu est, quod
 ex rebus diuersis duabus, alteram breuiter, et facile con-
 firmat, et c. l. Enthymema. Top. 224. b. Deinceps locus
 est, qui a contrario dicitur. Contrariorum autem genera
 sunt plura. unum eorum, que in eodem genere plurimum
 differunt: ut sapientia, stultitia. eodem autem genere di-
 cuntur, quibus propositis occurrunt tanquam e regione
 quadam contraria: ut celeritati tarditas, non debilitas. ex
 quibus contrarijs argumenta talia existunt: si stultitiam
 fugimus, sapientiam sequamur: et bonitatem, si malitia.
 Hec que ex eodem genere contraria sunt, appellatur Ad-
 uersa. Sunt enim alia contraria que priuanti licet appel-
 lentur Latine, Græce appellantur et pugnata. propositio
 enim in priuati uerbum ea ut quam haberet, si in propositi-
 tum non fuisset: ut dignitas indignitas, humanitas inhum-
 mitas, et cetera generis eiusdem, quorum tractatio est ead-
 dem que superiorum, que aduersa dixi. Nam alia quoque
 sunt contrariorum genera, uelut ea, que cum aliquo conse-
 runtur: ut duplum simplicum, multa pauca, longum bre-
 ue, maius minus, sunt etiam ualde contraria alia, que ap-
 pellantur negantia. ea et pugnata Græci, contraria alien-
 tibus: ut si hoc est, illud non est. Quid enim opus exemplo
 est, tantum intelligatur argumento querendo, contrarijs
 omnibus contraria non conuenire. de Fat. 147. b. Contra-
 ria hoc loco ea dico, quorum alterum ait, alteru negat. ex
 his igitur necesse est alteru uerū esse, alteru falsum. et Ac.
 24. b. c. f. g. b. id tam abest ab officio, ut nihil magis officio
 possit esse contrariu. I. A. 164. a. Tota in oratione tecu pu-
 gnas, et non modo non coherentia inter se dicis, sed maxi-
 me dissimilia atq; contraria: ut non tanta mecum, quanta
 tecum tibi sit contentio. de D. 93. b. Quod habet inflati-
 onem magnam in eis, tranquillitati mentis querenti ue-
 ra contrariam. de Sen. 93. a. Est enim animus celestis ex
 alio loco domicilio depressus in terram, locum diuine na-
 ture, eternitatisq; contrarium. de Opt. 244. a. Orationes
 inter se contrarie Aeschinis et Demosthenis. de Or. 129.
 a. et pro Clu. 47. a. Capita inter se contraria. pro Cel.
 39. b. Monstrum ex contrarijs diuersisq; atq; inter se rea-
 pugnantibus nature studijs conflatum. de Som. 128. b.
 Astra errantia, que uerfantur retro contrario motu atq;
 cœlum. de D. 98. a. Stella Iouis ad ortus puerorum salu-
 tatis est, Saturni contraria. de D. 96. b. Flumina in con-
 trarias partes fluxerunt, et amnes mare influxit. Epist.
 165. b. Verebar ne pium consilium meum raperent in con-
 trariam partem obrectatores mei. de Or. 138. b. Affir-
 mandum est aliquid in contrariam partem, quod, et c. de
 Or. 97. b. Disputare de omni re in contrarias partes. et
 138. b. Omnium rerum in contrarias partes facultas ex
 istem suppeditatur locis. pro Cecin. 305. a. Si quid con-
 traria parte in homine ostendendum sit, habetis homi-
 nem, et c. pro Quin. R. 52. b. Atque ego hoc ex contra-

416 CO
 rio contendo: lenior esset, et c. de Or. 125. a. Itaq; ead-
 dem sunt in aduersarios ex contrario conferenda. et ad
 Her. 3. a. et 9. b. de In. 65. a. Defensor autem ex contra-
 rio primum dicit, et c. et 48. a. Commutabile est, quod
 ab aduersario potest leuiter mutatum ex contraria parte
 dici. et 82. a. Rerum expetendaru tria genera sunt: par au-
 tem numerus uitandarum ex contraria parte. Antequa.
 197. b. et ad Her. 3. b. et 9. a. Si neminem lesi, si etiam
 e contrario multis open tui. I. V. 101. a. Contrarium de
 cernebat ac paulo ante decreuerat. de N. 46. a. b. Sol bi-
 nas reuersiones ab extremo contrarias facit. Orat. 300.
 a. b. Conferre pugnantia, et comparare contraria. et
 202. a. Reserre paria paribus, aduersa contrarijs. Offic.
 7. b. Sed incidunt sepe tempora, cum ea commutantur,
 fiuntq; contraria. contra Rul. 79. b. Conuersa ratio an-
 tea cum erat, et c. id est, nunc contrarium est atque antea
 fuit. Attic. 288. a. Verba rebus esse contraria. Offic. 76.
 a. Omnis uoluptas honestati est contraria. de D. 112. a. Ni-
 hil est tam contrarium rationi et constantie, quam fortis-
 na. de Orat. 123. a. Opinionem istorum studiorum et si-
 spicionem artificij apud eos, qui res iudicant, oratori ad-
 uersariam esse arbitror. I. C. 109. b. Causa, que inter se
 confligit. de Orat. 139. b. Quæ, quia pugnare sepe in-
 ter se uidentur.
 Contra scriptu, pti. At. 257. a. Antonij editum legi Bris-
 to, et horum contrascriptum præclare.
 Contrauenio, nis, aduersor, contrapugno. I. V. 130. a.
 Quid si de literis corruptis contrauenit? si contra omni
 ratione pugnant? pro Mur. 126. a. Si ille ipse, quem con-
 tra ueneris, causa cadat. Tuscul. 160. a. Ego uero facile sum
 passus ne in mentem quidem mihi aliquid contrauenire,
 ita isti saeco sententia. I. A. 161. a. Contra rem suam ue-
 nisse me nescio, quando questus est. et ibid. An ego non
 uenirem contra alienum pro familiari meo, et ibi. Veni-
 re contra gratiam, contra iniuriam.
 Contraectatio, onis, tractatio, tractatus, atrectatus. de
 N. 166. b. Quod mi ita esset, cur non taurus equæ contracti-
 one gestiret?
 Contraectio, as, tracto, atrecto. de Orat. 145. a. Qui
 quæ complecti tota nequeunt, hæc facilius diuisa con-
 tractant.
 Contremisco, scis, tremo, contremo. de Orat. 95. a. In
 principijs dicendi tota mente atque omnibus artibus con-
 tremisco. Ep. 95. b. Cum uero ad ipsius Cesaris nomen ue-
 ni, toto corpore contremisco. pro Sest. 18. a. Cuius in mea
 causa nunquam fides uirtusq; contremuit. de D. 92. b. Tum
 ego contremui timore perterritus.
 Contremo, nis, de Or. 157. a. Cœlum tonitru contra-
 mit. poete.
 Contribuo, tribuis, confiro, tribuo. I. A. 265. b.
 Urbemq; ad eam rem pecuniam dare, contribuere, solue-
 re iubeant. pro Mil. 117. b. Quæ mihi contribuenda
 laus esset ipsi?
 Contribisto, as, macerore officio. Epist. 119. b. Contribisti, aut
 hæc sententia Balbum Cornelium, et scio eum conquestu
 esse cum Scipione.
 Contributus, trita, tritum, peruulgatus, uulgaris, com-
 munis, peruulgatus. de Orat. 96. b. Ista omnium commu-
 nia et contrita præcepta didici. pro Sest. 22. b. Quod iam
 contritum et contemptum putatur. At. 195. a. Nihil ha-
 bemus quod scribamus, eadem quotidie, que iam iamq;
 ipsa contrita sunt.
 Controuersia, siæ, disceptatio, contentio, discrimen,
 pugna.

417 CO
 pugna, lis, de Or. 135. b. Res, que in dicendi controuersiam
 aut disceptationem uocatur. Or. 208. a. Nihil ambigi po-
 test, in quo non aut controuersiam res faciat, aut uerba.
 pro Quin. 3. b. Mihi cum eo controuersia nihil est. pro S.
 R. 33. a. Magna mihi cum illo rei familiaris controuersia
 erat. pro Cec. 290. b. At controuersia non erat, quin ue-
 rum dicerent. I. C. 112. b. Hanc Cethego cum ceteris con-
 trouersiam esse dixerunt, quod, et c. de Cla. 171. a. Est in-
 ter scriptores de numero annorum controuersia. de Or.
 239. b. Controuersia inter hominum sententias in illo est,
 utrum, et c. At. 277. a. Flauius nos ter de controuersia, quæ
 habet cum Dyrhachinis, hereditaria, sumpsit te iudicem.
 Epist. 229. a. Habere controuersiam de aliqua re cum ali-
 quo: exempli causa de fundo pro Clu. 52. a. Cum quedam
 (ut solet) controuersia esset orta. I. A. 223. b. Nec con-
 stituere litium actiones mallebat, quam controuersias tol-
 lere. de Orat. 96. b. Constituere controuersiam. pro
 Cor. 63. b. Sedare controuersias. Off. 76. a. Dirimere con-
 trouersiam. de Or. 89. a. Verbi enim controuersia tandiu
 torquet Græculos homines, contentiosis cupidiores quam
 ueritatis. 93. b. Omnem controuersiam esse inter ho-
 mines doctos in uerbi controuersia positam. et 100. a.
 Mediocris ne res in controuersiam adducta est? Or. 201.
 a. In controuersia et contentione uersari. ad Her. 3. b.
 Interfectam esse matrem ab Orete conuenit mihi cum ad-
 uersarijs: iure fecerit et licuerit ne facere, id in contro-
 uersia est. de Orat. 118. a. Causa ex controuersia con-
 stans, ut hereditatis. et 96. b. Controuersia ex scripti
 interpretatione. et ibid. Venire in controuersiam. de
 In. 44. b. Generis controuersia est, cum et quid factum
 sit conuenit, et quo id factum nomine appellari oportet.
 et constat: et tamen, et c. Epist. 215. a. Vocari in con-
 trouersiam. et 3. b. Hac controuersia usque ad noctem
 ducta, senatus est dimissus. pro Cecin. 288. b. Fundus,
 quem sine ulla controuersia biennium possedi. Att. 207. a.
 Ait sine ulla controuersia rem ad me esse delatam. de Or.
 105. a. Hoc sine controuersia magnum est. Offic. 53. b.
 Panætius, qui sine controuersia de officijs accuratissime
 disputauit.
 Controuersor, aris, contendo, litigo. In Protagora, au-
 tore Prisciano. Nunc à uobis d Protagora et Socrates po-
 stulo, ut de isto concedatis alter alteri, et inter uos de hu-
 iusmodi re, non controuersemini.
 Controuersus, a, um, litigiosus. de Cl. 168. b. Siculi acui-
 ta gens et controuersa natura. pro Mar. 130. b. Sin aliter
 etiam controuersum ius nosse, et tractare uideare. de D.
 130. a. Sed isti sumunt pro certo quod dubium controuer-
 sumq; est. de Leg. 166. a. Res controuersa et plena dissen-
 sionis inter doctissimos.
 Contrucido, das, trucido, perimo. pro Sest. 20. b. 50
 Debilitatum corpus et contrucidatum, et ibid.
 Contrudo, dis, confitipo, coarctio, extrudo. In Sal. 275.
 a. Ex Africa tantum exhaustis, quantum potuit in naues co-
 trudi. pro Cel. 51. a. Deinde qui eam prouinciam suscepe-
 rint, ut in balneas contruderentur. I. V. 249. b. Eodem ce-
 teros contrudi imperat.
 Contubernalis, lis, domesticus, familiaris. Att. 30. b.
 C. Arrius proximus est uicinus, imò ille quid iam contu-
 bernalis. Epistol. 138. b. Illud doleo in isto loco uenire me
 non potuisse: habuisses enim non hospitem, sed contuber-
 nale. pro Cel. 53. a. Is profectus est in Africam Quin-
 Pompeio contubernalis. de Cla. 174. a. Qui se illi contu-
 bernalem in consulatu fuisse narrabat. Quint. Fr. 309. b.

418 CO
 Spero nos ante hyemem contubernales fore. Att. 214. a.
 Quid tu hunc de Pompei Quirini contubernalem his no-
 stris moderatis epistolis lataturum putas? et 123. a. Siue
 ab Oppijs tuis contubernibus. pro Lig. 140. b. Militia
 contubernales. pro Flac. 154. b. Contubernalis pro ho-
 spite. pro Flac. 151. a. Testes accusatoris confessores, conui-
 uæ, contubernales.
 Contubernium, bernij, conuictus, sodalitas. I. V.
 257. a. Vbi illud contubernium muliebris militie in illo
 delicatissimo littore? pro Plan. 264. b. Necessitudo
 contubernij.
 Contueor, eris, aspicio. de N. 61. b. Me rogas, cur
 te duobus contuear oculis, et non altero tantum, cum
 idem uno assequi possim. Tuscul. 158. a. Quod tandem spe-
 ctaculum fore putas, cum totam terram contueri licea-
 bit. de Orat. 163. b. Neque uero est quisquam, qui ead-
 dem contuens efficiat. et 143. a. Ut illud uelut ignia
 contueremur. pro Syl. 181. a. Aspiciate ipsum, contue-
 mini os, et c. et pro Dom. 243. a. de Som. 130. a.
 Contueros ad cœlum.
 Contuitus oculorum. I. V. at. *.
 Contumacia, cie, superbia. I. V. 221. a. Illa tua singula-
 ris insolentia, superbia, contumacia. pro Quin. 52. a. Est
 tua contumacia, arrogantia, uitæq; uniuersæ uox. de Am.
 106. b. Itaq; illi fastidio ferè et contumacia offeruntur. At.
 93. b. Potentissimorum hominum contumaciam nunquã
 tuli. I. P. 96. a. In quo Torquatus furebat contumacia rea-
 sponsi tui. At. 228. b. Libetius deponimus inimicitias reip.
 nomine susceptas quam cōtumaciæ. Tuscul. 163. b. Adhibuitq;
 liberam contumaciam, à magnitudine animi ductam, non
 à superbia.
 Contumaciter, superbe, præfate. Qu. Fr. 306. b. Clodi-
 us furebat se à Racilio contumaciter urbaneg; uexatū. de
 D. 123. a. Nec patrius mos tam contumaciter repudiatus.
 At. 86. a. Ad me autem contumaciter, arroganter, animo-
 uerose solet scribere. et 253. a. Cetera et satis grauiter et
 non contumaciter.
 Contumax, cis, superbus. At. 245. b. Sarã nefarium co-
 gnoui hominem, præterea in me contumacem. ad Her. 26.
 b. In superiores contumax, in æquos et pares fastidiosus,
 in inferiores crudelis.
 Contumelia, lie, conuicium, ignominia, iniuria. de
 N. 15. b. Epicurus Nausiphanem uexat omnibus contu-
 melijs. pro Syl. 171. a. Equidem uehementer letor eum
 esse me, in quem cum cuperes nullam contumeliam iacea-
 re potueris. de Orat. 129. a. Genus facietarum, in quo
 nulli aculei contumeliarum insunt. Attic. 285. b. Ser-
 uire, est contumelias pati. Attic. 231. b. Verborum con-
 tumelias aliquem lacerare. et 230. b. Sed homines be-
 neuolos, qualescunque sunt, graue est insequi contume-
 lia. Tuscul. 226. a. Alternis uersibus intorquentur in-
 ter fratres grauissime contumelia. I. V. 203. b. Qui-
 bus tu priuati iniurias plurimas contumeliasq; imposui-
 sti. I. A. 187. b. Quid est porro facere contumeliam à
 quis sic loquitur?
 Contumeliosè, iniuriosè. Off. 27. a. Cum de absentibus
 detrahendi causa maledicè contumeliosèq; dicitur. In Vat.
 35. a. Contumeliosissime maledicere alicui.
 Contumeliosus, a, um, iniuriosus. Ep. 17. b. Qui istinc ue-
 niunt partim te superbum esse dicunt, quod nihil respon-
 deas: partim contumeliosum, qui male respondeas. pro Fl.
 260. a. Sin hunc illi antepono, contumeliosa habenda ora-
 tio est. pro Corn. 59. b. In socios uero contumeliosissime
 exclusos

exclusos esse, & cat. Epist. 60. a. Oratio in aliquem contumeliosa. Quint. Frat. 301. a. Litera in aliquem contumeliose. pro Cal. 243. b. Contumeliose voces in aliquem emisse. Attic. 243. b. Vfuris sunt beneficio Antonij contumelioso. I. A. 186. b. Contumeliosus in edictis.

Contundo, dis. obtero, frango. pro Flac. 161. a. Membra uxoris lapidibus & fustibus debilitavit, manus contudit, digitos confregit, nervos concidit. I. A. 252. b. Contudi & fregi exultantis latronis audaciam. Attic. 201. b. Contudi animum, & fortasse uici, si modo permansero. pro Cecin. 288. b. Ita calumniam obtrivit & contudit. Tusc. 183. b. Pugiles ictibus contusi ne ingemiscunt quidem.

Conturbatio, onis. Tusc. 213. a. Conturbatio est metus excutiens cogitata. Item Top. 225.

Conturbatus, a, tum. Ar. 249. b. Ludi deformati, inquit nati, peruersi, conturbati. V. 206. b. Is tristis & conturbatus domum redijt. Epist. 96. b. V. Iulij me ita conturbatum, ut nescirem, &c.

Conturbo, as, perturbo, confundo, decoquo. At. 100. a. Inuulerudo tua me ualde conturbat. Off. 68. a. Hec sunt que conturbant homines in deliberatione nonnunquam. ad Her. 22. a. Frequentia & obambulatio hominum conturbat & infirmat imaginum notas. Off. 60. a. Incidunt saepe multe cause, que conturbant animos utilitatis specie. Ep. 222. b. Conturbat me Seruij huius mor. I. A. 157. b. Nescio quid conturbatus mihi esse uideris: nunquid subitines, &c. pro Plan. 259. b. Quamquam si quid, &c. non me id magno opere perturbat. Acad. 3. b. Non sane, inquit, conturbat me expectatio tua. & ibid. Eo minus conturbor. I. A. 166. b. Nam conturbo te, non enim fortasse satis quae distinctius dicitur, intelligis. pro Cluentio 45. b. Vnum etiam est, quod me maxime conturbat, cui loco, &c. Attic. 123. b. Sed tamen signa conturbantur, quibus uoluntas a simulatione distingui possit.

Conturbare, rationes debiti commiscere, non soluere, decoquere. pro Plan. 273. b. Virum igitur me conturbare oportet? in hoc nomen quod urget, nunc eum petitur, dissoluere. Quint. Frat. 314. a. Ad quem ego rescripsi, nihil esse quod posthac arce nostrae fiducia conturbaret. & Att. 59. a.

Conualesco, scis, sanor, consanescor, ualentior fice, ex morbo euado, & graui morbo recreor. de Fat. 146. a. Si satum tibi est ex hoc morbo conualescere, siue medicum adhibueris, siue non, conualesces. de N. 28. b. Ne egri quidem omnes conualescunt. pro Cluen. 25. a. Aulius illi co conalescit. I. A. 186. b. Quam ad omnes res adhibes, in primis ad conualescendum adhibe prudentiam. pro Syll. 182. a. Vt conualesceret aliquando, & sanari ciuitas posset. pro Milone 106. a. Quanto ille plura miscebat, tanto hic magis conualescebat. Attic. 102. a. His ille rebus ita conualuit, ut nunc in uico ciue Respublica ad resistendum imbecilla sit. Antequam. 195. a. Ne rei crudelitas experecta in me, in uos conualescat. & ibid. Impune ad omnium perniciem conualescet. pro Plan. 266. a. Liberas malis oppressa ciuilibus, iam extollere caput, & aliquando recreata, se erigere incipit. Epist. 217. a. ille in morbum incidit, ex quo non conualuit. & 130. a. Certum scio iam conualuisse eam. Tusc. 191. a. Non omnes, qui curantur, conualescunt. pro Clu. 54. b. Cum is iam conualesceret, &c. Epist. 153. b. Is cum primum posse ingredi cecepit, non magis sibi quam reip.

conualuisse exsistmans, ad omnia pericula princeps esse non recusabat. I. P. 93. a. Is graui morbo affligitur, neque se recreare potest.

Conualis, lis, planicies, ex omni parte montibus seposita. Contra Rullum. 85. a. Roma in montibus posita & conualibus.

Conuector, conuectoris, qui in eadem naui conuehitur. Attic. 169. b. Naui eius, & ipso conuectore me usum puto.

Conueho, his, comporto. pro Mil. 115. b. Repente litribus in eam insulam materiam conuexit.

Conuello, lis, reuello. pro Dom. 224. a. Cum gradus Caestoris conuelisti ac remouisti. I. V. 274. b. Verres simulachrum Cereis sacrario Catine conuellendum auertendunq; curauit. I. P. 90. b. Mihi ipsa Roma propere conuulsa sedibus suis, procedere obuiam uisa est. de L. 167. a. Qui me ex nostris penic conuellit hortulis. de D. 104. a. Hec mihi uidentur non posse conuelli. de Orat. 127. b. Ne conuelleret adoriamur ea, que non possunt commoueri. Epist. 69. b. Quae cogitatio ui tempestatum, & concursu calamitatum erat aliquantum labefactata, atq; conuulsa. pro Clu. 18. b. Conuelleret opinionem mente comprehensam. I. P. 80. a. Qui Reipub. statum conuulsi uidentur. pro Rab. 91. a. Cum cuncta auxilia Reip. labefactari conuelliq; uideat. I. A. 253. a. Tiberius Gracchus conuellit statum ciuitatis.

Conueniarum, qui ex diuersis locis, in una moenia conueniunt. de Or. 38. a. Romulus pastores & conuenas, consilio & sapientia congregauit. Tusc. 259. b. Dionysius quibusdam conuenis & feris barbaris custodiam corporis sui committebat.

Conueniens, tis, consonus, decorus, par, dignus, consentaneus, decens, concors, congruens, aptus, pro. J. Alienus. de Fin. 85. b. Nihil scriptum ab eo congruens & conueniens decretis eius reperies. de Amic. 99. a. Nihil est tam naturae aptum, tam conueniens ad res uel secundas, uel aduersas, quam amicitia. de N. 68. a. Quid enim philosopho minus conueniens, quam deos tollere? Offic. 59. a. Recta & conuenientia & constantia natura desiderat, assernaturq; contraria. de N. 36. b. Stellarum conueniens, constantiq; conuersio. Off. 29. a. Quemadmodum in oratione constanti, sic in uita omnia sint apta & inter se conuenientia. de D. 125. b. Conueniens & conuenientia inter augures constantia. & 115. b. Conuenienter hostiam rebus suis immolare. pro S. R. 34. b. Propinqua cognatiq; optime conuenientes. Off. 13. a. Id uirtutis non est. Offic. 12. a. Bene conuenientes propinquit id est, concordas.

Conuenienter, congruenter, secundum, pro. Off. 54. b. Conuenienter naturae uiuere id est, cum uirtute congruere semper. de Fin. 95. b. Conuenienter naturae congruenterq; uiuere. Tusc. 244. a. Congruere naturae, & cum ea conuenienter uiuere.

Conuenientia, tie, coniunctio, cognatio, quasi concorsus atque consensus. de N. 36. b. Hec in stellis constantia, haec conuenientia temporum siue ratione intelligi non potest. de Amic. 115. a. In amicitia enim est conuenientia rerum, in ea stabilitas, in ea constantia. Offic. 3. b. Pulchritudo, nenuitas, conuenientia partium. & 20. a. Apta compositio membrorum. de Finib. 94. b. Quod Stoici, nos appellamus conuenientiam, si placet. & ibi. Viditq; rerum ordinem, & ut ita dicam, concordiam. de D. 134. a. Coniectores somniorum significationes faciunt

faciunt ex quadam conuenientia & coniunctione naturae, quam uocant *συμμόρφωσις*. de Fin. 100. a. Quorum omne bonum conuenientia atq; opportunitate finitur. de D. 155. b. Si nullam esse conuenientiam naturae cum exitis concessero. Off. 20. b. Via quae deducit ad conuenientiam conseruationemq; naturae.

Conuenio, nis, congruo, non abhorreo, aptus uel conueniens, uel accommodatus sum, conuenientia. In Horten. Nam quod uerere ne non conueniat nostris, etatibus ista oratio, & c. pro Cor. 67. b. Neque me diffensionis meae pristinam potius assentiri quam praesentibus reip. temporibus & concordiae conuenire. Off. 20. b. Poete etiam uitiosos personis quid conueniat, & quid deceat uidebunt. de Pro. 77. b. Hoc deceat me et conuenit ijs rebus, quas gestifi. de D. 100. b. Quod somnium mirifice ad uerbum eum conuenit pro Cal. 288. a. Cum essent praedia quae mulieri maxime conuenirent. Epist. 132. a. Minime miror exortum eorum & terras uim suam si tibi ita conueniat, dimittite. Or. 20. a. b. Pleraq; ex illis conuenient huic tenuitati. de Nat. 41. a. Nec uero hoc in te uno conuenit, sed in reliquis uosq; & in eum maxime, qui ista peperit. Top. 224. b. Tantum intelligatur argumentum queredo, contrariis omnibus contrariis non conuenire. pro Dd. 149. a. Hoc male dicitur in illam etatem non conuenit. pro S. R. 29. a. Hec suspicio conuenit in illum. de In. 48. a. Conuenire exortum est, quod nihilo in hanc quam in contrariam partem cause potest conuenire. I. V. 102. b. Quae initia uidentur in quemuis potius, quam in istum conuenire. de In. 48. a. Vulgare exortum est, quod in plures causas potest accommodari ut conuenire uideatur. I. V. 194. b. Sunt quaedam in te singularia, quae in nullum alium conuenire possunt. de Or. 132. b. Et tamen id dixit, quod conueniret in omnes lascios. de In. 67. b. Quid in quamq; rem conueniat, res ipsa docebit. I. A. 222. a. Nihil enim minus in hunc ordinem conuenit. de Fin. 100. a. Vt si cothurni laus illa esset, ad pedem apte conueniret. de In. 64. a. Non omnes loci in omnem causam conueniunt. pro Syl. 172. a. Hec contumelia ad maximam partem ciuium conuenit. de Fin. 97. b. Sed non conueniret ad omnia. de Ar. 257. a. In eum cadit hoc uerbum maxime, qui, & c. Epist. 86. b. Hec tua deliberatio non mihi conuenire uisa est cum oratione Largi. de D. 115. b. Epsilon iocoris conuenire cum Lucello. de Fin. * Atque hoc mihi cum tuo fratre conuenit. pro Lig. 139. a. At. 87. a. & I. A. 255. a. Mihi cum illo conuenit, ut, &c. pro Quint. Aliquid uel nihil inter aliquos conuenire. de Clar. 183. b. Difficile est in longa oratione non aliquando aliquid ita dicere, ut sibi ipse non conueniat. I. V. 234. a. Optime cum aliquo conuenire: id est, esse concordem. Or. 207. b. Nisi inter eos conuenit, quid sit illud, etc. de In. 70. b. Factum est, quod inter aliquos conuenit. Att. 83. a. Assident, subducunt ad unum, conuenit. de N. 19. a. Virtutem siue ratione constare non posse, conueniat id quoque necesse est. pro Cl. 42. b. Nemo ne pecuniaria quidem de re minima erat iudex nisi qui inter omnes aduersarios conuenisset. Ad Her. 5. a. Cum factum conuenit, sed iure an iniuria factum sit, queritur. de In. 44. b. Nominis conuersa est, cum de facto conuenit, & queritur id quod factum est, quo nomine appellatur. & ibi. Generis est conuouersia, cum & quid factum sit, conuenit, & quo id factum nomine appellari oporteat, constat. & tamen, & c. Ad Her. 3. b. Interfectam esse ab Orestes matrem, conuenit mihi cum aduersariis iure fecerit et iurauerit ne facere,

id est in controuersia. At. 138. a. Rem conuenientiam puto. Ad Her. 1. b. Diuisio est, per quam aperimus quid conueniat & quid in controuersia sit. de Leg. 166. b. Potest res cum eo conuenire. & ibidem. Si posset inter eos aliquid conuenire.

Conuenire, constare, contra Rul. 74. b. Inter omnes conuenit ita esse. Tusc. 222. b. Inter omnes enim conuenire oportet, commotiones animorum, & c. de Fin. 64. b. Ve inter eos, qui ambigunt, conueniat, quid sit id de quo agitur. de Fin. 83. a. Qui sibi is conuenit, si negabit, & c. id id est, qui sibi is constabit. I. A. 210. a. Qui enim conuenit, ut qui se populares dicunt, hi populi salutem oppugnent pro Mil. 111. b. Qui conuenit, praesertim id temporis: pro Cor. 62. b. 3. a. Benigne, non grauate, comiter quidem certate, non communitate conuenit.

Conuenire, decere, par esse, oportere. de N. 41. b. Hec non conuenit penes deos esse negare. pro Q. 6. a. Multa autem fieri conuenit, quam, & c. pro S. R. 44. a. Vos his malis mederi conuenit. I. C. 98. a. Quo ex S. C. Cofestim inter seclum te esse Catilina conuenit. pro Q. 8. b. Illicne ad praetorem ire conuenit. pro Rab. 95. a. Quid tandem C. Rabirium facere conuenit? & 94. b. Quid tandem C. Rabirio faciendum fuit? Ad Her. 3. a. Tres conuenit habere res narrationem. & ibi. In hac re exerceri conuenit. de Fin. 71. b. Quid igitur conuenit, ita dicere, & c.

Conuenire, ad aliquem ire seu uenire, aliquem adire. Epist. 46. b. Posthuma tua me conuenit. & 32. b. Si Clodiam conuenere, ex illius sermone ad te scribam plura.

Epist. 133. a. Neminem conueni. Conuenio autem quotidie plurimos: sunt enim permulti optimi uiri qui ualeudanis causa in haec loca conueniunt, quin omnes, & c. de Orat. 109. b. Caesar dixit mihi a se Saenolam hinc euentem esse conuenitum. Epist. 11. b. Quem cum in Sardinia conuenisset, te ipsum, inquit, cupio. pro Sex. R. 26. a. Attilus ille, quem sua manu spargentem semen, qui missi erant, conuenierunt. Attic. 125. b. Lentulum ante puto transmissurum quam poterit conueniri. de Sen. 94. b. Neq; eos solum conuenire a meo quos ipse cognoui, sed illos etiam de quibus audiui & legi.

Conuenire, concurrere, congregari. pro Sex. R. 20. a. Magna multitudo hominum conuenit ad hoc iudicium. & 28. b. Cum multa cause conuenissent in unum locum, atq; inter se congruere uidentur. contra Rul. 68. b. Non desistebant clam inter se conuenire. de N. 5. a. Tres enim trium disciplinarum principes conuenissent. At. 122. a. Omnes copias in unum locum conuenire. pro Cec. 296. a. Neminem coegeris, ipsi conuenierint sua sponte. At. 131. a. b. Da operam ut huc quam primum uenias, antequam omnes copie aduersariorum conueniant. neq; enim celeriter huc homines conuenire possunt: & si conuenirent, quantum ijs committendum sit non te praeterit. de D. 119. a. Cum Babulcus clamorem edidisset, concursum esse factum, totamq; breui tempore in eum locum Etruriam conuenisse. I. P. 87. a. Mei capitis seruandi causa. Romam tota Italia conuenit. Epist. 157. a. Senatus est continuo conuocatus, frequensq; conuenit. I. A. 154. b. Addebant praeterea Reip. conueniturum Calen. Sextilibus, senatum frequentem fore. I. V. 116. a. Aduersarij postulauit, ut in ea rem iudices datur ex ijs ciuitatibus, quae in id forum conuenirent. Off. 29. a. Cle Pericles et Sophocles collegae in praetura de communi officio conuenissent. 116. Creditores & sponsores conuenire quid sit. I. Creditor. Top. 222. a. Vxor, quae in manum

uiri conuenerunt, matres familias sunt: id est, quae societa- tem bonorum coierunt.

Conuenit, bat. decet, conducit. Antequam. 193. a. Non conuenit cum ego ad promerendum officium tam fuerim expeditus, uos ad referendum gratiam esse tardiores. Off. 4. 6. b. a. Conuenit autem tum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum. Antequam. 192. b. Fidei conducit, in loco debitum retribuere.

Conuenticulum, li. pro D. 228. a. Conuenticula et qua si concilia quaedam plebi Romanae mores esse uoluerunt. pro Sest. 22. b. Tum conuenticula hominum, quae postea ciuitates nominauerunt.

Conuentum, ti. generale uerbum est (inquit Vlpianus) ad omnia pertinens, de quibus negotij contrahendi transi- gendiq; causa consentiunt, qui inter se agunt. Est ergo con- uentum genus, pacta et stipulationes, species. de Or. 118. a. At uero in foro pacta, conuenta, stipulationes, etc. et Part. 2. 11. b. Pactum, conuentum, stipulatio, etc. Off. 71. a. Facere promissa, stare conuentis, reddere deposita. et 5. b. Dictorum conuentorumq; constantia. et 7. a. Potest enim accidere promissum aliquod et conuentum, ut id effi- ci sit inuile ei, qui promiserit.

Conuentus, tus. conuentum, pactum. At. 92. a. Ponti- nus enim ex pacto et conuentu (ea enim lege exierat) iam a me discesserat. Ad Her. 2. b. Sunt item pacta, quae sine le- gibus obseruantur ex conuentu.

Conuentus, turba, concio, multitudo hominum unum in locum congregata. l. V. 104. a. et 225. a. b. Domus erat non meretricio conuentu, sed praetoria turba referta. et 69. b. Syracusani festos dies agunt celeberrimo uirorum mulierumq; conuentu. et de Or. 94. b. In magno conuen- tu. l. V. 95. b. In tanto uirorum conuentu. l. C. 107. a. Quae siui ab eo an in nocturno conuentu fuisset, nec ne, etc. pro Deiot. 1. 4. 4. b. Dico extra conuentum, et eam frequen- tiam qua oratorum studia niti solent. Attic. 19. a. Conuen- tus qui initio celebrabantur tandem fieri desierunt. Epi- stol. 4. 6. a. Frustra in senatum, siue potius in conuentum senatorum es uenturus. de Finib. 64. a. et 80. a. Primus Gorgias ausus est in conuentu poscere questionem: id est, iubere, dicere, etc. In Ver. 24. 1. a. Oppida in quibus praetores consistere, et conuentum agere solent. pro Sest. 4. b. Et tum conuentus ille Capuae me unum patro- num adoptauit.

Conuersio, onis. circumuectio, mutatio. de Vn. 198. a. Mundus maxima una conuersione atq; eadem ipse cir- cum se torquetur et uertitur. de Som. 129. a. Summus ille coeli stelliferi cursus, cuius conuersio est concitator. et ibi dem Totius mundi incitatissima conuersio. et de Nat. 6. a. et 28. b. Conuersio coeli. de Diuin. 127. a. Cum tempo- rum anni tempestatumq; coeli conuersiones, commutatio nesq; tante fiant accessu et recessu stellaru. de Leg. 160. b. Perpetuis cursibus conuersionibusq; caelestibus extitisse materiam, etc. pro Flac. 164. a. Videtis in quo motu temporum, quanta in conuersione rerum ac perturbatio ne uersetur. et 152. b. Tempestatum moderatio atque conuersio. pro Dom. 222. b. Nihil inerat praeter con- uersionem status, et inclinationem communium tempo- rum. de Diuin. 109. b. Naturales esse conuersiones quasa- dam rerum publicarum.

Conuersio, pro periodo. de Or. 160. b. Oratio conuer- siones habeat absolutas.

Conuersus, uersans. de Vn. 199. b. Animus se ipse co-

uersans, etc. ibidem. Animus a medio profectus, seseq; ip- se uersans.

Conuersus, a. um. de Som. 130. a. Huius anni nondum nigrescentem partem scito esse conuersam.

Conuerto, tis. commuto, traduco, refero aspectum ali- quod, reciproco, uicissim retro commo, pono, recido, con- uersum habeo. de Nat. 65. b. Omnia haec tum intereunt, tum in naturam aliam conuertuntur. Acad. 16. b. Quo fa- cilius animos imperitorum ad Deorum cultum a uitae pra- uitate conuerterent. de Arch. 249. a. Ludi penes ad eadem et ad sumus ciuitatis conuersi sunt. et ibidem. Ludi ab lati- tia ad metum traducti sunt. et ibidem. Qui ludos ad lu- ctum conferre uoluit. de Fat. 143. a. Nec in falsum est uero praeterita possunt uertenti. et 144. a. Non potest uer- rum futurum conuerti in falsum. l. A. 202. a. M. Lepidus graue bellum ad pacem conuertit. Top. 228. a. An possit eloquentia conuerti in infantiam. pro Flac. 160. a. Quod crimen esse uoluisse, id totum uides in laudem esse conuer- sum. Ep. 260. a. In quartanam conuersa est uis morbi. Ad Her. 13. b. Quae hoc modo concluduntur, ex contrario con- uertetur hoc modo, etc. de N. 75. b. Homines rationem bo- no consilio a Dijs immortalibus datam, in fraudem mali- tiamq; conuertunt. de Am. 110. b. Cauendum est ne in gra- ues inimicitias conuertant se amicitiae. pro Rab. 127. a. Nolite igitur fortunam conuere in culpam. Off. 68. a. Si quis ex homine se conuertat in belluam. Att. 131. b. Vide quam conuersa res est. de N. 14. b. In eundem habitum se coloremq; conuertunt. pro Dom. 22. b. In eum ipsum se conuertit, quo adiutore, quae fecerat omnia, se fuisse dice- bat. contra Rul. 79. b. Conuersa ratio antea, etc. pro D. 238. b. Pena illa te in alium instituta in te ipsum est con- uersa. l. V. 230. b. Conuersam iam habent demonstratione suam. pro Dom. 234. b. Pena omnis oculorum ad caecitate mentis est conuersa. Item: Quae ab itinere Syriae ad suam potentia dominatumq; conuerterat. pro Cl. 49. b. Conuer- te nunc easdem uita conditiones ad caeteros ordines, no per- ferrent. l. C. 118. a. Video in me omnium uersum ora atq; oculos esse conuersos. Ep. 174. b. Qui quidem eas copias, quas diu simulatione Reip. comparabat, subito ad patriae periculum conuerterunt. de Orat. 127. a. Tum omnem orationem traduxi et conuerti in increpandam Cepio- nis fugam. Off. 40. b. Cumq; aliqua bis ampla et honesta res obiecta est, totos ad se conuertit et rapit. Quin. Frat. 326. a. Ut mones, ualde me totum ad ocium pacemq; con- uerto. de Or. 85. b. Quocumq; te animo et cogitatione con- uertaris. et 209. b. Ut sepe animos in hilaritatem rursusq; conuertat. et 131. b. Omnis est risus in iudicem conuersus. Epist. 42. b. Totumq; me ad eius uiri uoluntatem nutumq; conuerterem. pro Syl. 170. a. Ille conuertit se aliquando ad timorem, nunquam ad sanitatem. Offic. 67. b. Digito- rum percussione hereditates omnium ad se posse conuer- tere. At. 210. b. Conuere nauen ad puppim. l. V. 225. a. Spelunca conuersa ad aquilonem. pro Cl. 54. b. Et aspectu, quo uellent, facile conuerterent. Or. 198. b. Alij instructi ad permouendos et conuertendos animos. Ep. 44. a. Gra- tulabor tibi prius, ita enim reru ordo postulat, deinde ad me conuertat.

Conuere, pro interpretari, et ex lingua in lin- guam transferre. Tus. 196. b. Conuere Graeca in Lati- num. de Opt. 244. a. Conuerti enim ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se con- trarias Demosthenis et Aeschiniis, nec conuerti ut in- terpres,

terpres, sed ut orator, sententis ipsam, et earum formis tanquam figuris uerbis ad nostram consuetudinem aptis: in quibus non uerbum pro uerbo necesse habui reddere, sed genus omnium uerborum, uimq; seruauit. non enim ea me annumerare lectori putauit oportere, sed tanquam ap- pendere. et ibid. b. Orationes a Graeco conuersae. de Di- uin. 121. b. Ut nos octiosi conuertimus. de Fin. 50. a. Quae splendide dicta sunt, neque sunt conuersa de Graecis. de N. 46. b. Carmina conuersa. Off. 51. b. Xenophontis liber, qui Oeconomicus inscribitur, quem nos a Graeco in Lati- num conuertimus.

Conuere, conferre, ad se rapere. pro S.R. 37. a. Et ex eo T. Roscius non paulum nescio quid in rem suam con- uertit. et ibidem. Si ex eo negotio tantulum in rem suam conuertisset. pro S.R. 42. b. Nihil de patris fortunis in re suam conuertit. Sal. in Cic. 271. a. Qui ciuitatis incommo- dum in gloriam suam ponit, id est, conuertit. Offic. 9. a. In rem suam aliena conuere. pro S.R. 37. b. Conuere te omnia ad suum commodum. Item: Si mandatum aut negle- cturus, aut ad tuum commodum conuersurus es.

Conuere, deuoluere, uolere, de Som. 128. b. In infi- mo orbe luna radijs solis accensa conuertitur. At. 35. b. Or- ben Reipublice esse conuersum. Acad. 31. a. Terra, quae circum axem se summa celeritate conuertat actor, queat. de Clar. 177. a. Sed hoc uicium huic in bonum con- ueruebat.

Conuestio, tis. uectio, tego, orno. Quin. Frat. 319. a. Topiarium laudauit, ita omnia conuestiuit edera. et in Arat. Tuscul. 163. a. Herbis praua conuestitur. pro Dom. 233. b. Ergo eius domum uersum duobus locis conuesti- tam uidetis.

Conuexus, a. um. In Arat. 387. C. * Conuictio, onis. conuictus. Ep. 264. b. Cic. filius. Conuictor, oris. qui uulgo commensalis dicitur. Cicero filius Ep. 265. a. Utor familiaribus et quotidianis conui- ctoribus, quos sciam Cratippus adduxit, hominibus et do- ctis, et illi probatissimis.

Conuictus, ctus. uictus, commissus. pro Flac. 154. b. Qui testis postquam essudat, quae uoluit omnia, reprehens- tis, conuictus, fractusq; discessit. pro Syl. 170. a. Cum ille homo audacissimus conscientia conuictus reticisset. pro Font. 281. a. Magistratus, quos gessit, conuictus uirorum bonorum testimonij. pro Q. 8. b. Aut ignominia affectus, aut turpi iudicio conuictus. de L. 163. b. Siue Aristonis co- uictam et si aetiam sectam fecerit sunt.

Conuictus, ctus. uictus, commissus. conuictio. Attic. 211. a. Offic. 56. a. Nam is tollit conuictum humanum et societa- tem. Epist. 70. b. Ut istis te molestijs luxes, et ad conuictu nostrum redeas.

Conuico, cis. arguo, coarguo, redarguo, cogo, addi- co, euinco. In Ver. 224. b. Omnibus in rebus coarguitur a me, conuincitur a testibus, urgetur confessione sua. In V. 181. a. Quod siue fateris, siue conuinceris, quam maximis in rebus tenere non uides? Parad. 124. a. Cum enim me li- berum quidem esse ratio et ueritas ipsa conuincat, pro S. Ros. 38. a. Non ex illo hoc intelligitur, sed ex hoc illud con- uincitur. l. A. 162. a. Quo me teste conuincas, si negem an- chirographos? ibidem. Teq; in isto ipso conuico, no in humanitatis solum, sed etiam amentiae. de Vn. 16. a. Ora- tio, quae neq; redargui, neq; conuinci possit. l. C. 107. a. Ho- mo audacissimus conscientia conuictus reticuit. pro Syl. 180. b. Huius si causam non manifestissimis rebus tenere- tur, tamen enim mores ipsius et uita conuincerent. de Or.

88. b. Nihil te de moribus hominum didicisse conuincant. de Nat. 68. a. Sed ut Stoicos nihil de Dijs explicare con- uinceret. pro Quin. 14. b. Volo inaudium facinus ipsius, qui id commisit, uoce conuinci. Ad Her. 29. a. Maiores no- stri si quam unius peccati mulierem damnabant, simplici iudicio multorum malefactorum conuictam putabant. pro Cluen. 19. a. Causa, quae ipsa opinione hominum taci- ta propere conuicta atq; damnata est. pro Flac. 164. b. M. Aquilius patres nostri multis auaritia criminibus testi- monijsq; conuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum gesserat, iudicio liberauerunt. de Sen. * Tamen haec duo leuitatis plerosque conuincunt. pro Syl. 175. b. In eum lo- cum te deducis, ut antequam me commutati iudicij coar- guas, te summe negligentiae iudicio tuo conuictum esse sa- tearis. Acad. 10. a. Simili in errore uersantur, cum conui- cti ac iudicio ueritatis coacti perspicua a perceptis uo- lunt distinguere. de Fin. 31. b. Verum enim inuenire uolu- mus, non tanquam aduersarium aliquem conuincere. de Nat. 19. b. Utinam tam facile uera inuenire possem, quam falsa conuincere. Tuscul. 150. a. Quid negotij est, haec poe- tarum et pictorum portenta conuincere? id est, falsa or- stendere. Brut. 91. b. Hoc cogere uolebat, falsis literas esa- scid est, conuincere. l. V. 186. a. Testibus conuinci. et 24. 4. a. Testimonij conuinci. et 81. a. Manifestis criminibus co- uinci. pro Quin. 3. b. Turpi iudicio conuictus. pro Dom. 242. b. Hanc ego deuotionem capitis mei cum ero in sedes meas restitutus, tum deniq; conuictam esse et commissam putabo. Postquam. 198. a. Eius deuotionis me esse conui- ctum iudicio deorum, testimonio senatus, confessione ini- micorum, maxime letor. Quin. 8. b. Turpi iudicio conui- ctus. de Diuin. 103. a. Conuincere aliquem id est, redar- guere. Antequam. 195. b. Sententis iudicium conuinci. Par. 249. a. Conuincere peccata argumentis. de Nat. 26. a. Conuincere errores alicuius. de In. 65. b. Conuinci in ali- quo peccato.

Conuiso, fis. conspicio. In Arat. Et loca conuisit cauda tenuis infera piscis. Conuicator, oris. maledicus. pro Mur. 126. b. Maledi- cus, conuicator. In Sal. 272. a. Si de mea uita huic conuicia tori respondero.

Conuicium, tij. maledictum, probrum, contumelia, cri- men, opprobrium, maledictio, uerborum contumelia, ma- ledictum iurgij petulantis. pro Cal. 43. b. Adulter, impu- dicus, sequester, conuicium est non accusatio. pro Cal. 38. b. Maledictio nihil habet propositi praeter contumeliam, quae si petulantius iactatur conuicium, si facetius, urbanita- tis nominatur. Epist. 5. a. b. Pompeius cum pro Milone di- ceret clamore conuictiq; iactatus. pro Mur. 126. b. Non debes arripere maledictum ex triuio, aut ex ferrariarum aliquo conuicio. pro Dom. 213. b. Respondebo hominis su- riosi non orationi, sed conuicio, cuius exercitationes cum intolerabili petulantia, tum diuturna impunitate munuit. Ac. 31. b. Urgebor iam omnium uersum conuicio. Off. 68. b. Quae hunc obiurgatione aut quo potius conuicio a tan- to errore coner auertere? At. 257. b. Et ei conuicium gran- de fecerunt. l. P. 92. a. Sed os tuum ferro senatus conuicio uerberari uoluisti. pro Cluen. 33. a. L. Quintus conui- cium C. Iunio iudici quaestoris maximum fecit. Epist. 153. a. Cum ei magnum conuicium fueret conuictio a senatu, quin- que Tribuni Pl. retulerunt. Or. 212. a. Aliquando idq; serbo conuicio aurium mihi extorta ueritas est. pro Arch. 187. b. Vbi aures conuicio desesse conuiescant. At. 33. a. Con- uictari aliquem conuicij. Dicere maledicta in aliquem.

CO
 427
 l. Maledictum. pro Mur. 126. b. Obicere maledicta alicui. Q. Fr. 313. a. Efflagitare aliquid conuicio. pro Syl. 171. b. Verbi inuidia contumeliarum; maledicti. pro Q. 11. b. Sustinere quotidianum alicuius conuicium.
 Conuicia, uel socius ad epulas, conuictor. Tuf. 148. b. Quamquam est in Orginibus, solitos esse in epulis canere conuicias ad tibicinem de clarorum hominum uirtutibus. de Cl. 171. a. Carmina in epulis cantari solita a singulis conuiciis. At. 232. b. Hunc tu lege conuiciis tuis, sed si me amas, hilari et bene acceptis. 186. b. Non assequor, ut scribam, quod tui conuicia non modo libenter, sed etiam a quo animo legere possint. pro Flac. 151. a. Testes accusatoris, confessores, conuicia, contubernales. de Or. 130. a. Collectam a conuicia exigere.
 Conuicium, uel accubatio epularum amicorum. I. V. 170. b. Cui in eis conuiciis symphonia caneret, maximisq; poculis ministraretur. de Sen. 86. b. Bene maiores accubatione epularum amicorum, quia uita conuicium haberet, conuicium nominari melius quam Graeci, qui hoc idem tum comotationem, tum concenationem uocant. Ego propter sermonis delectationem tempestiuus conuiciis delector. pro Arch. 188. a. Quantum temporis alij tribuunt tempestiuus conuiciis. I. P. 93. b. Conuicium publicum non dignitatis causa inibit. pro Mur. 127. a. Conuicium moderatum et honestum. et ibi. Intempestiuum conuicium. I. P. 8. a. Quod quidem istius quasi aliquod Lapitharum aut Centaurorum conuicium ferebatur. de Pet. 211. b. Conuiciis, quae faceret abs te, et amicis tuis concelebrantur, et passim et tributim. pro Q. 17. b. Ornare conuicium magnifice ac splendide. I. V. 214. a. Instituire et parare conuicium. et 210. a. Ornare et apparare conuicium. pro Cel. 44. b. Conuicia Baiis acta, commessationes. Off. 63. b. Opipare paratum erat conuicium. pro Q. 10. b. Versari in conuiciis. Tuf. 169. a. Graeci in conuiciis solent nomina re cui poculi tradituri sunt. 207. a. Conditio instructorum conuiciis. Praebere sponsalia genero: id est, conuicium sponsaliorum. I. Sponsalia.
 Conuicior, aris. conuicium ago, epulas do. In Ver. 170. b. Quotidie non modo in publico, sed etiam de publico conuicari.
 Conuocatio, onis. conuentus, congregatio. Postquam. 312. b. Nulla ad Rempubl. defendendam populi Rom. conuocatio.
 Conuoco, as. aduoco. I. V. 212. a. b. Artifices omnes conuocari iubet. Tuf. 161. a. Qui dissipatos homines congregauit, et ad societatem uita conuocauit. Tuf. 228. b. Tu dissipatos homines in societatem uita conuocasti. Ep. 151. a. Senatus est continuo conuocatus, frequensq; conuenit. de Cl. 181. b. Qui conuocatis auditoribus, legebat eis magnum illud uolumen, etc. I. A. 194. b. Nos autem in senatum conuocabamur. Off. 63. b. Tum Cannius piscatores ad se conuocauit. Q. Fr. 113. b. pro Cec. 285. a. Conuocare homines et eos armare. de Leg. 166. b. Is philosophos in locum unum conuocauit. In Vat. 32. b. Conuocare concilium contra legem Heliam.
 Conuoluo, as. conuoluo. pro D. 224. b. Qui cuncta ex Italia ad me reuocandum conuolauerunt. At. 168. a. Vexillo opus est, conuolabant.
 Conuoluo, nis. contorqueo. de N. 48. a. Quem propter nitens pennis conuoluitur ales. de D. 90. a. Cum se contulerunt. pro Cluen. 21. a. Omnis testium copia, quae futura est, a matre inuicem est adornata? a matre nunc omnibus eius opibus, et copiis comparatur. Epist. 56. a. Ibiq; pro ea copia, quae Athenis erat, sumus ei satis amplum faciendum

CO
 428
 dem pulchriorem quam spheram uideri. de Nat. 6. b. Forma con. I. Cylindrus.
 Conisco, as. est frontem fronte percutere, arietare, quod arietes faciunt, quod Lucr. lib. 2. ostendit. Et satiati agni ludunt, blandeq; consicant. Cic. teste Quintil. lib. 8. cap. 3. Caput opponis, cum eo consicans, alius, consicans, sed corrupte.
 Conuulsus, a, um. reuulsus. de Clar. 175. a. Respub. penitus conuulsa. I. V. 222. a. Conuulsis repagulis effractisq; ualuis.
 Coopertus, a, um. obrutus, tectus. I. A. 242. a. b. Quos nondum tantis periculis contentos tolerabiles censemus fore. I. V. 78. a. Iste a tot, tantis, tam nefariis sceleribus coopertus. et 100. b. Lapidibus coopertus esset in foro.
 Cooptatio, onis. consiliatio. de Am. 114. a. Ea lege cooptatio collegiorum ad populi beneficium transferrebat. de L. 189. b. Cooptatio censoria.
 Coopto, as. lego, eligo, recipio. de Clar. 165. a. Et cooptatum me ab eo in collegium augurum recordabar. I. V. 133. a. In senatoribus cooptandis non modo suffragia nulla fuerunt, sed ne genere quidem spectata sunt, ex quibus in eum ordinem cooptari liceret. I. V. 133. a. Cum haberent inter se controuersas de senatu cooptando. At. 276. a. Ciceronem nostrum in uestrum collegium cooptari uolo. pro Cel. 38. a. Quem absentem in amplissimum collegium cooptarunt. de D. 113. a. In eo senatu, quem maiore ex parte ipse cooptasset. I. A. 248. b. In primis paternum auguratus locum, in quo ego es, ut quod a patre accepi, filio redendam, mea nominatione cooptabo.
 Coorior, ris. I. V. 85. b. Tum subito tempestates coortae sunt maxime.
 Copia, pia. abundantia, uertitas, facultas, uis, flumen. I. A. 233. b. Cum hanc et huius generis tantam copiam habeat Antonius, quod scelus omittet? pro Pom. 9. a. Vitam uirorum fortium tantam copiam habere uis, etc. Item: Similiter nunc petes a Crasso, ut eam copiam ornamento rum suorum, quam, etc. dilaret nobis atq; explicet. de Or. 154. a. Rerum copia uerborum copiam gignit. Epist. 67. a. Materies digna facultate et copia tua. Top. 226. b. Mirabilis copia dicendi. pro Quint. 2. a. Quin. Hortensius, cui summam copiam facultatemq; dicendi natura largita est. pro Cor. 55. b. Orationis uertitas, uarietas, copia. de Clar. 168. b. Uertitas et copia Periclis. I. V. 68. a. Facultas et copia dicendi. Orat. 20. b. a. Temperata oratione ornandi copiam persequi. de Orat. 85. b. Minimam copiam poetarum egregiorum exitisse. de In. 62. a. Nobis omnium expositis copiis, quodcumque placeret, eligendi potestas fuit. et ibidem. b. Ex maiore copia nobis quam illi fuit exemplorum eligendi potestas de Clar. 167. b. Haec enim etas effundit hanc copiam. de Orat. 155. a. Facere ciuibus omnibus sui consilij copiam. In Ver. 108. a. Cuius decurie mihi copiam quam largissimam factam oportebat. Postquam. 202. a. Frugum uertitas et copia. pro Dom. 227. a. In tanta uertitate improborum. de In. 62. a. Crotoniata cum florent omnibus copiis, etc. pro Quin. R. of. 52. a. Vir copiis rei familiaris locuples et pecuniosus. Offic. 31. a. Omnium rerum affluentibus copiis ditari. pro Pom. 7. a. Publicani suas rationes et copias in prouinciam contulerunt. pro Cluen. 21. a. Omnis testium copia, quae futura est, a matre inuicem est adornata? a matre nunc omnibus eius opibus, et copiis comparatur. Epist. 56. a. Ibiq; pro ea copia, quae Athenis erat, sumus ei satis amplum faciendum

CO
 429
 ciendum curauit. de In. 52. b. Quid cuiq; conueniat ex hac copia digeremus. Epist. 241. b. Que cum essent a me cura magis, et diligentia quam facultate et copia constituta, iter mihi faciendum per Lycaoniam putauit. de Fin. 91. b. Et quidem Cato totam hanc copiam Lucullo notam esse oportebit. At. 26. a. Itaq; libris me delecto, quorum habeo Antij festiuam copiam. At. 124. b. Moderatori reip. beata ciuili uita proposita est, ut opibus firma, copiis locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit. Off. 11. a. Singulorum copie paruae sunt: eorum autem qui his egeant, infinita est multitudo. pro Dom. 216. b. Frugum copia. (Frugum inopia. de Or. 89. a. Uertitas in dicendo et copia. (Exilitas. de In. 76. b. Copia agri. (Penuria agri. de Sen. 78. b. Nec in summa inopia leuis esse senectus potest, ne sapienter quidem, nec in summa copia insipienter non grauis. de Am. 106. a. Circumfluere omnibus copiis, atq; in omnium rerum abundantia uiuere. de Am. 112. b. Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam et copiam. Epist. 136. b. Tu autem quod mihi bonam copiam eures, nihil est. Parad. 125. a. Est enim diuitiarum fructus in copia, copiam autem declarat satietas rerum atq; abundantia. de In. 83. a. Amplitudo est potentiae aut maiestatis, aut aliorum copiarum magna abundantia. Attic. 129. b. Pomp. placitum est mihi, ut Brundisium ducerem hanc copiam quam habeo mecum. Attic. 130. b. Pomp. Neque solum cum ista copia sustinere poteris ut frumentatum eas. Attic. 129. b. Alter in Siciliam cum ea copia, quam Capuae, et circum Capuam comparastis, et cum ijs militibus, quos Faustus legit, proficisceretur. et 130. a. Contractis nostris copiis spero nos reipublice prodesse posse.
 Copiae, arum. manus, exercitus. Ep. 32. a. Pergratum mihi feceris, si istas exiguas copias, quas habuisti, quam minimum imminueris. pro D. 214. a. Cum seruos tuos ad bonorum caedem paratos cum illa tua consceleratu ac perditorum manu armatos in Capitolium tecum uenisse constabat. Ep. 183. b. Magnasq; Romae Pansa copias ex delectu Italiae comparat.
 Copiole, arum. Brut. Epist. 174. a. Recurri ad copiole meas, sic enim eas uere appellare possum, sunt enim ex tenuatissimis.
 Copiose, uerberrime, largi, largiter, prolixi, abundanter. de Or. 89. a. Orationis est, compositae, ornatae, copiose eloqui. et 122. b. Copiose et abundanter loqui de aliqua re. Off. 1. b. Copiosissime et grauisime dicere. I. V. 94. b. Na Maecolus in prouinciam sic copiose profectus erat, ut do mi prorsus nihil relinqueret. de N. 13. a. Nec sententias solum copiose, sed uerbis etiam ornate. de N. 50. a. Fastu animantibus largi et copiose natura comparauit. pro Flac. 155. a. Subtiliter et copiose de aliqua re differere.
 Copiosus, a, um. abundans, uber, diues. At. 219. b. Legi epistolam, multa de meo Catone, quem sepiissime legendo se dicit copiosorem factum. Offic. 36. a. Dicaearchus peripateticus magnus et copiosus. pro Cecin. 297. a. Homo copiosus ad dicendum. de Orat. 128. b. Multa et uariata, et copiosa oratio. et 104. b. Multa, copiosa, uariata, rationes. pro R. P. 128. b. Lautum et copiosum patrimonium. pro Arch. 186. a. Vrbis quondam celebris et copiosa. In Ver. 63. b. Mulier copiosi plane et locuples. I. V. 89. a. Ille erat in primis inter suos copiosus. pro S. R. of. 19. b. Patrimonium tam amplum et copiosum. et ibidem. Pecuniam tam plena et praecleara. I. C. 108. a. Is omnibus rebus ornatus et copiosus est.

CO
 430
 Copo, onis. caupo. pro Cl. 52. b. I. Caupo.
 Copulatio, onis. coniunctio. de N. 49. b. Copulatio rerum, coagmentatioq; naturae. de Fin. 63. a. Congressus copulationesq; consuetudinum. de Fin. 52. b. Declinare dixit Atomum per paulum, ita effici complexiones, et copulationes, et adhaesiones atomorum inter se.
 Copulatus, a, um. Off. 12. a. Nihil est amabilius, nec copulatus, quam morum similitudo bonorum. de D. 138. a. Quid naturae copulationem habuit Alcibiadis quod scribitur somnium? Tuf. 214. a. Haec quae dico, cogitatione quidem inter se differunt, re uero copulata sunt. de Fat. 126. a. Quaedam sunt in rebus simplicia, quaedam copulata. et ibi. Copulata enim res est, et consuetudo, concubitorium cum uxore Laium, et ex ea Oedipum procecurum. Or. 207. a. Verba simplicia et copulata. Tuf. 163. a. Quoniam nihil sit animis admixtum, nihil copulatum, nihil coactum, nihil coagmentatum, nihil duplex.
 Copulo, as. iungo, coniungo. I. A. 16. a. Equester ordo cum senatu copulatus fuit. de Fin. 59. a. Virtutem copulatum esse docui cum uoluptate, ut ab ea nullo modo nec diuelli, nec distrahri possit. et 74. a. Que et distincta coniungat, et cum praesentibus futura copulet. Ep. 32. b. Ad uoluntates nostras copulandas non mediocre uinculatum tult collegij coniunctio. de Or. 104. a. An haec inter se iungi copulariq; possint. I. V. 234. a. Nam cum clamaret, etc. copulati in ius peruenimus. Part. 231. b. Constructio uerborum tum coniunctionibus copuletur, non dissolutionibus relaxetur. Or. 211. a. Libenter etiam copulando uerba iungebant, ut fodes, pro si audes. Ac. 35. a. Copulare hominem cum bellua.
 Coquo, quis. mitigo. Tuf. 247. a. Tum is, qui illa coxerat minime mirum, condimenta enim defuerunt. de Sen. 77. a. Cura que nunc te coquit, et uersat sub pectore fixa. de Nat. 56. b. Materia autem ad mitigandum cibum uita mur. At. 222. a. Nec id solum, sed bene cocto et condito sermone bono.
 Coquus, qui, uel cocus, ci. I. Cocus.
 Cor, cordis. animus. Tuf. 204. a. de Diuin. 105. a. Nullum animal, quod sanguinem habet, sine corde esse potest. de Fin. 83. b. Hoc est, non modo cor non habere, sed ne palatum quidem. de Fin. 69. b. Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. Tuf. 352. a. Alijs cor ipsum animus uidetur, ex quo excordes, uercores, et concordes dicuntur. pro Cel. 45. a. Nunc enim mihi animus ardet, nunc meum cor cumulat iram. de Or. 158. b. Romanius corde suo trepidat. pro Q. 17. b. Mihi uita horrida atque arida cordi est. de Am. 98. b. Isg; mihi eo magis cordi est, quod, etc. At. 69. b. Dionysius nobis cordi est. In Ver. 99. a. Ego, qui filia maximae cordi est. Orat. 201. b. Flumen alij uerborum cordi est. Quin. Fr. 244. b. Quod mihi antiquissimum est. At. 206. a. Quo etiam magis laboro idem quam tu.
 Coram. ad. apud, ante, in conspectu, ante oculos, ante pedes, in oculis. At. 259. b. Sed haec et alia maiora coram. et 104. b. Sed haec prope diem coram. Ep. 77. a. Sed haec et multa alia coram breui tempore licebit. Att. 88. b. Sed haec posterius, et coram fortasse commodius. Att. 112. a. Ut loquerer tecum absens, quo mihi cum coram id non liceret, nihil est iucundius. et 186. a. Cum coram sumus et garimus quicquid in buccam uenit. pro Flac. 153. a. Testes coram producti aliquid dicent, in quo, etc. de Pro. 73. a. Intueor coram haec ornamenta Reipubl. Off. 329. b. Non praetermittam, quin quoniam coram id facere prohibe

prohibeor, absens profim. Epist. 205. a. Coram P. Cuspio tecum locutus sum. I. P. 81. b. Nihil uero ipsi coram meo meo, propinquo tuo, quae dicere ausus es? Am. 96. a. Ut laquam a presentibus coram haberi sermo uideretur. contra Rul. 87. b. Si ea coram potius me presente dixissent. Acad. 4.1. b. Quod coram etiam ex ipso audiebamus. Ad Her. 25. b. Chares omnia coram magistrum facientem uidebat. Ep. 69. b. Sin autem differes me in aliud tempus, coram tecum loquar. Ep. 191. a. Praeterca mihi promiserunt coram, et absenti mihi scripserunt, se, etc. contra Rul. 81. b. Veniat coram et mecum disputet. pro Cl. 25. a. Index ex altera parte coram tenetur. et ibi. Hominem ante pedes Q. Manilii constituit. I. A. 216. a. Ante consules, oculosq; legatorum tormentis Mutinam uerberauit. contra Rul. 84. a. In oculis S. P. Q. R.

Corbis, bis, canistrum, uas uimine cotesum. pro Sest. 21. a. Gracchus messoria se corbe contextit. Corbita, t. e. nauis oneraria. At. 255. a. Corculum, li. amatorie dicitur paruū cor. de Cl. 171. b. P. Scipio Nasica, qui est corculum appellatus. et 183. b. et Tus. 152. a.

Corcyra, re. phaeacum insula. Ep. 257. a. Corcyraeus, a. um. At. 92. a. Ep. 259. Cordatus, a. um. prudens, sapiens. de Or. 101. b. Egregie cordatus homo Catus Aelius Sextus. et Tuscul. 152. a. Ennij.

Cordax, cis. Trocheus. Orat. 216. a. l. Trocheus. Cordolium, li. cordis dolor. Attic. 238. a. Rides ab cordolio.

Corduba, b. urbs. I. V. 212. pro Arch. 190. b. Corfinium, ni. opp. At. 121. Corfiniensis. At. 149. Coria Minerva. de N. 71. b. Corigia, g. e. lorum, seu cingulus, a corio factum nominis. de D. 126. a. Quae si suscipiamus, pedis offensio nobis, et abruptio corigiae, et sternutamenta erunt obseruanda.

Corinthiacus, a. m. Ut uasa Corinthiaca. pro S. R. 40. a. Corinthius, a. um. I. V. 223. a. Galea aeneae calatae opere Corinthio. Tus. 181. b. Si quid de Corinthiis tuis miseris. Par. 123. a. Quos Corinthia opera delectant. Corinthus, tbi. contra Rul. 83. b. Corinthus erat posita in angustijs atq; in faucibus Graeciae. pro Pom. 5. b. Corinthus totius Graeciae lumen.

Corium, ri. de N. 50. a. Animantium aliae corijs tectae sunt, aliae uillis uestitae. et c. I. V. 95. b. Cum iste coria, ciliacia, saccos imperaret. Ad Her. 4. b. Is obuolutus et obligatus corio deiciatur in profluentem.

Corneolus, a. um. a corneus diminut. de N. 55. a. Aures duros et quasi corneolos habent introitus.

Corneus, a. um. de Nat. 21. b. Corneum procerumq; rostrum.

Cornicinus ad suam ueterem fabulam redijt. At. 55. a. Corniger, a. um. ut Corniger taurus. in Arat. Cornix, cis. auis garrula. de N. 62. b. Quis cornicis caelum notauit? quis sortes? de D. 83. a. Fuscaq; nonnunquam cursans per litora cornix. de D. 82. b. et 98. a. Iupiter cornicem a laeua, coruam a dextra canere iussit. I. Coruus. pro Mur. 129. b. Cornicum oculos configere. pro Fl. 156. a. Hic cornici oculum, ut dicitur.

Cornu. de N. 50. a. Animantes alias squama uidemus obductas, alias esse cornibus armatas, alias, etc. pro Syl. 170. a. Ille arma misit, cornua, tubas, falces, etc. de D. 113.

b. Experiamur itaq; si possumus cornua commouere disputationis tuae. I. A. 257. a. Pansa et Hirtius, qui quasi cornua duo tenuerunt Caesaris, tum cum, etc. At. 150. b. Ab utroq; portus cornu moles iacimus. Caes. 173. a. Cohortes dextri Caesaris cornus.

Corollarium, ri. appendix, accessio, additio, quasi luerum. I. V. 17. Ut esset unde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nummorum adderetur. I. V. 198. b. Qui nummulis corrogatis de nepotum bonis, ac de sceni corum corollarijs decuriam emerunt. I. V. 211. b. Hic quasi festiuum acroama, ne sine corollario de conuiuio discederet, emblemata auellenda curauit.

Corona. nae. insigne regni, insigne regium, diadema, sertum, circulus hominum audientium. I. V. 241. a. Ipse autem coronam habebat, unam in capite, alteram in collo. Tus. 249. a. Aderant unguenta coronae, etc. et ibi. Iam ipse desuebant coronae. At. 234. b. Rescripsit se coronam habuisse honoris Caesaris causa, posuisse luctus gratia. Ep. 69. a. Cum ceteris coronas inposuerunt uictoribus. I. P. 80. b. Is mihi ciuicam coronam deberi a Reipub. dixit. pro Plan. 274. b. At id etiam gregarij milites faciunt inuiti, ut se ab aliquo seruatos esse fateantur, et coronam dent ciuicam. At. 231. a. Brutus noster iam uel coronam auream per forum ferre posset. I. P. 92. b. Coronam laurcam alicui a se natu decretam esse. Ad Her. 39. a. Corona aurea magnis fulgentibus gemmis illuminata. de L. 182. a. Ne sumptuosam asperione longe coronae, nec acerrae praeterantur.

Corona. circulus hominum audientium. pro Fl. 160. a. A iudicibus oratio auertitur, uox in coronam turbamq; effunditur. de Cl. 181. b. Tamen si a corona relictus sim, non queam dicere. de Fin. 80. a. Aut si coronam times, dic in se natu. Tus. 150. a. Tibi ipsi pro te erit maxima corona cauisa dicenda. I. A. 181. b. Cur armatorum corona septus est se natus. pro Mil. 101. b. Non enim corona confessus uester cinctus est, ut solebat.

Coronarius, a. um. quod ad coronas attinet. I. P. 99. a. Mitto aurum coronarium, quod lex et decerni, et accipi uetat, nisi decreto triumpho. contra Rul. 63. a. Quod ad quenq; peruenerit ex praeda, ex manubijs, ex auro coronario. et 77. b. 78. a. Aurum coronarium dabatur pro consulibus uel imperatoribus ex prouincia decedentibus ad decorandum triumphum.

Coronatus, a. um. Corona donatus, qui coronam habet in capite. I. A. 176. b. Sedebat in rostris collegatus, amictus toga purpurea in sella aurea, coronatus, etc. At. 229. b. Coronatus Quintus noster parilibus. de Leg. 183. a. Epu Le, quas inibant propinqui coronati.

Corporatus, a. um. de Vn. 195. b. Mundus cernitur et tangitur, et est undiq; corporatus.

Corporeus, a. um. corporatus, concretus. de Vn. 199. b. Deus omne quod erat concretum et corporeum, substrauit animo. de Vn. 195. b. Corporeum et aspecabile omne necesse est esse, quod natum est.

Corpus, ri. truncus hominis totus. de Or. 141. b. Corpus intelligi sine loco non potest. pro Mar. 135. b. Vita corpore et spiritu continetur. de D. 99. a. Cum mortali corpore cremato, animus in lucem excesserit. et 120. b. Nec enim sanguis, nec sudor nisi ex corpore est. I. C. 100. b. Ictum parua quadam declinatione, et, ut aiunt, corpore effugere. Quin. Frat. 314. b. Sed utros eius habueris libros (duo enim sunt corpora) an utroq; nescio. Epist. 67. b. A principio coniurationis usq; ad reditum nostrum uidetur mihi modicum quoddam corpus confici posse. de Cl. 183. b. Cum

b. Cum unum corpus debeat esse defensionis. Off. 17. b. Totum corpus reip. curat, ne dum partem aliquam tuerentur, reliquas deserant.

Corpuscula, orum. de N. 14. b. ibidem 44. b. Correctio, onis. temperatio, emendatio. Off. 53. b. Quae nos correctione quadam adhibita potissimum secuti sumus. de Fin. 4. Hae uidelicet est correctio philosophiae ueteris, et emendatio.

Correctio, exornatio quadam uerborum. ad Her. 32. a. Correctio est, quae tollit id quod dictum est, et pro eo, id quod magis idoneum uidetur, reponit, hoc pacto: Quod si iste suos hospites rogasset, imo inuisset modò, hoc facile perfici posset, etc. De Or. 162. b. Tum correctio, uel ante, uel postquam dixeris.

Corrector, oris. censor, emendator. I. A. 168. b. Iam de ipso emendatore et correctore nostro dicam. pro Cor. 58. b. Corrector atq; emendator ciuitatis. Or. 215. b. Sed tamen hic corrector, etc.

Correctus, a. um. emendatus. At. 220. a. Laudationem Portie tibi nisi correctam, ut, etc. Acad. 4.1. b. Certe enim recentissima quaeq; sunt correctae et emendatae maxime.

Correpo, pis. irrepo. At. 166. a. Occulte in aliquam onerariam corrependum. et de N. 15.

Corrigo, gis. emendo, compenso, correctionem adhibeo, aliquem ab errore auerto. At. 27. a. Castritiani mendum nos corrigemus. de Fin. 52. a. Ut ea, quae corrigere uult, mihi quidem deprauare uideatur. Q. Fr. 315. b. Sic ego cursu corrigam tarditatem tuam equis, tum uelis. At. 238. a. Petiuit a me, ut eam orationem, ne ambitiose corrigerem. pro Syl. 279. a. Itaq; hac rogatione uicium legis corrigebat. Or. 209. b. Cum corrigimus nosmetipsos, quasi reprehendentes. et 214. a. Iq; crates non modò superiores, sed etiam si ipse correxit. pro Mur. 138. b. Ut non corrigendus potius quam leuiter flectendus esse uideare. I. C. 101. b. Tu ut unquam te corrigas? pro Q. 15. a. Corrigeres haec tu scilicet postea. Epist. 152. b. Vel quod exercitus Lepidi partem eam, quae corrupta est, et ab reprobis alienata, et corrigere, et coercere presentia mei exercitus possim. in Sal. 274. a. At lapsa aetatis, tyrocinio postea se correxit. de Sen. 84. a. Vicia senectutis diligentia corrigenda sunt. At. 148. a. Corrigitur mores aliorum. At. 255. a. Eas epistolas ego oportet perspicia, corrigam, tum deniq; edentur. Off. 29. b. Ita facillime corriguntur illi in discendo, quorum uicia imitantur emendandi causa magistri. I. A. 220. a. Et in eodem excutiendo meam sententiam corrigebant. de Cl. 94. a. Vel quod a Graecis neque corrigi possit, neq; doceri. Epist. 25. a. et 77. a. Id si correxeris, mihi ualde erit gratum. At. 90. b. Hoc continuo correximus.

Corripio, pis. comprehendo. I. V. 159. b. Hominem corripit ac suspendi iussit in oleastro quadam. Antequam. 195. b. Ego repente in tribunitia correptus, ne consistendi quidem in ciuitate habeo potestatem.

Corripere, reprehendere. Epist. 112. a. Quia alios putas clamoribus scilicet maximis iudices corripuerunt et ostenderunt plane esse, quod fieri non posset.

Corroboratus, a. um. firmatus, confirmatus, cui robur accessit. pro Celio. 46. a. Aetas corroborata. pro Mil. 197. b. Hominis sceleratissimi corroborata iam uetustate audacia.

Corroboro, as. roboro, confirmo, sancio. I. C. 103. a. Qui stem Catiline cum mollibus sententijs et cōiuratione

nem nascentem non credendo corroborauerunt. de Or. 151. b. Ingenia obtundi nolui, corroborari impudentiam. pro Sest. 5. a. Cum iam uirilis tua uox se corroborauisset, et uir inter uiros esset. pro Fl. 159. a. Quorum uirtus non solum natura corroborata, sed etiam disciplina putatur. de Am. 110. a. Omnino amicitiae corroboratis iam confirmatisq; et ingenijs et aetatibus iudicanda sunt. de Fin. 138. b. Honestas, ad quorum cognitionem et usum iam corroborati natura ipsa praecunte deducimur. Epist. 183. a. Malum corroboratur quotidie. Acad. 9. a. Mens usq; eo philosophiam ipsam corroborat, ut uirtutem efficiat.

Corrodo, dis, rodo. de D. 120. b. Si mures corroscriunt aliquid, etc. et ibi. I. Rodo.

Corrogo, as. rogo, peto, precibus quaero. pro Q. 4. b. Neuius ab atrijs Licinij suos necessarios corrogat, ut si ubi absint, etc. I. A. 187. a. Quidam corrogati conuenerunt, etc. I. V. 189. b. Qui nummulis corrogatis, de nepotum bonis decuriam emerunt. Ad Her. 25. b. Cum ipse a uicinis cum testa ambulans, carbunculos corrogaret. Ad Her. 40. a. Sannioni puero negocium dederat, ut uasa, uestimenta, pueros corrogaret.

Corrumpe, pis. corrumpere, deprauare iudicium, pecunia tentare, promissis in fraudem impellere, emere, et constuprare iudicium. Part. 238. a. Est genus hominum ad honestatem natum, malo cultu prauisq; opinionibus corruptum. pro Mur. 130. a. Ea uirum consiliorum ingenijs pleraq; corrupta et deprauata sunt. Sal. in Cic. 270. b. Populus Romanus ita largitionibus corruptus est, ut sese ac fortunas suas uenales habeat. At. 257. a. Annus largitionibus corruptus. Off. 48. a. Sed corrupti mores deprauatiq; sunt admiratione diuitiarum. de N. 30. b. Coelusa aqua facile corrumpitur. I. V. 66. a. Corruptis continentisq; iudicijs. pro Cecin. 298. b. Indicem precio corrumpti. pro S. R. 39. b. Tabulae publicae corruptae sunt. I. V. 129. b. Tabulae publicae corruptae atq; interlitae sunt. Ep. 152. b. Eam partem exercitus Lepidi, quae corrupta est, corrigere, etc. pro Plan. 266. b. Quam quisq; tribum turpi largitione corrumpet. et 268. b. Doce quod debes, per quem sequerem, quo diuisore tribus corrupta sit. Off. 44. a. Corrumperet aliquem pecunia. pro Cluent. 34. b. Tentare iudicium pecunia. pro Cluentio 58. b. Alicuius fidem precio labefectare conari. At. 166. b. Empto constupratoq; iudicio.

Corruo, is, ruo, cado. At. 225. b. Tabernae mihi duae corruerunt, reliquae rimas agunt. Top. 222. a. Aedes exese corruerunt. de Dom. 103. a. Cum urbs tanta corruit. Offic. 17. a. Lacedaemoniorum opes corruerunt. pro Dom. 96. a. Multa oppida corruerunt: id est ex terra remota. I. C. 109. a. Quasi stare non possunt, corruant. Q. Fr. 312. b. Et penè ille timore, ego risu corruui. et 305. a. Vno meo fato et tu, et omnes mei corruistis. Acad. 24. b. Antiochi ista corruent uniuersa.

Corruptio, malae, prauae, nequiter. de Fin. 63. b. Deprauate et corrupte iudicare de aliqua re.

Corruptela, t. e. quod ad corrumpendum ualeat, largitio. Off. 44. a. Philippus largitionem corruptelam dixit esse. de Leg. 177. b. Mores hac dulcedine corrupte laq; deprauati sunt. I. C. 100. a. Adolescentulus, quem tu corruptelam illecebris irretisses. pro Deiotaro. 149. b. Si ista corruptela serui, a tanta autoritate fuerit approbata. Part. 241. b. Praeuaricatio est accusatoris corruptela ab reo. Par. 125. a. Reus corruptelam iudicij

435
 moliens. I.V.135.b. Mulierum corruptela. de Leg.162.
 b. Tanta est corruptela male consuetudinis, ut, etc. Tu-
 scul. 225. b. Stupra dico, et corruptela, et adulteria, in-
 cessa deniq.
 Corruptio, onis. Tusc. 215. a. Morbum appellant, to-
 tius corporis corruptione. Ibidem: Ita fit, ut in altera cor-
 ruptione opinionum morbus efficiatur, et negotatio, etc.
 Corruptor, oris. largitor. I.C.106. a. Quis corruptor
 iuuentutis: quis corruptus? etc. pro Mil. 123. b. Corrupto
 res nostri causam dicunt, qui nos corrupti sumus non dici-
 mus. pro Plan. 267. a. Cuius tu tribus uenditoris et cor-
 ruptorem, et sequestrem Plancium fuisse clamitas.
 Corruptrix, cis. Quint. Fr. 233. b. In tam corruptrice
 prouincia.
 Corruptus, a, um. deprauatus, uiciosus. I.C.106. a.
 Quis corruptor iuuentutis: quis corruptus? etc. pro S.
 R. 24. b. Adolefcens corruptus et ab hominibus nequam
 inductus. de Cl. 188. a. Viciosa et corrupta consuetudo. C.
 Pura et incorrupta consuetudo.
 Cors, cortis. uille spacium intra maceris, area. de Or. 20
 133. a. Villam in Tiburte habes, cortem in palatio. sunt qui
 legant, chors, seu cohors.
 Cortex, cis. de N. 50. a. Trunci obducitur libro aut cor-
 tice, quo sint a frigoribus et a caloribus tutiores. In Arat.
 Demdat folijs ramos, et cortice truncos.
 Corusco, as. splendens, emico. de Or. 157. a. Flamma in-
 ter nubes coruscat.
 Coruscus, a, um. In Arat. ille que fulgenti lucis ex ore
 corusco. Tusc. 179. b. Tace obscuro in me uim coruscant
 fulminis.
 Coruus, ui. de N. 51. a. Miluo est quoddam bellum na-
 turale cum coruo. de D. 82. b. Iupiter cornicem a leuis,
 coruum a dextra canere iussit. et 98. a. Cur a dextra cor-
 uis, a sinistra cornix faciat ratum.
 Corybant, is. Apollinis pater. de N. 71. a.
 Coryceus, ci. opp. Ep. 189. b.
 Coryphaeus, phaei. dux, princeps. de N. 13. a. Zeno,
 quem Philo noster Coryphaeum appellare Epicureorum
 solebat: id est, principem.
 Cos, tis. lapis quo cultri acuuntur. de D. 87. a. Tarquili-
 anus dixit se cogitasse cotem nouacula posse praecidi. Acad.
 34. b. Academici ueteres ipsam iracundiam fortitudinis
 quasi cotem esse dicebant.
 Cotes, aspera saxa. Tusc. 216. a. E quibus tanquam e
 serupulosis cotibus enauiant oratio.
 Cossanus, na. a Cossa opp. Italia. I.V. 263. b.
 Cothurnus, ni. calceamenti genus, subere quodammo-
 do sublenati, quo utebantur tragedi et uirgines, ut emi-
 nentiores uideretur. I.A. 186. b. Qui cum palla et cothur-
 nis nummos populo de rostris spargere solebat. et de Fin. 50
 100. a. l. conuenio.
 Coss, a, um. Or. 197. a. Qui coe Veneris pulchritudi-
 nem imitari non potuerit. de D. 85. a. et I. V. 231. b. Quid
 ut Venerem pictam, cooscoos, accusat. plur. est.
 Crabra, br. a. aque nomen in agro Tusculano, unde
 etiam aqua Tusculana, pro Cor. Bal. dicitur. contra Rull.
 Ego Tusculanis pro aqua crabra uestigal pendam, quia
 a municipio fundum accepi. Ep. 263. b. De crabra quid
 agatur, est nunc quid nimum est aque, tam uelim scire.
 Cranon, onis. oppidum Thessalia. de Or. 141. a. Cum
 coenaret Cranone Simonides.
 Crapula, le. comessatio. I.A. 66. a. Edormi crapulam
 et exhalat. et I.V. 153. b. Qui nondum comitij crapula

436
 exhalasset. I.C.106. b. Vino languidus, confectus cibo.
 Cras, secundum hunc diem, crastinus, crastinus dies.
 At. 214. b. Cras mane putat.
 Crassator, oris. uel Crassator. latro. de Fat. 127. a.
 Hoc modo uiator bene uestitus, causa crassatori fuisse di-
 ceretur, cur ab eo spoliaretur.
 Crassipes. Dolabella. At. 147. a. 148. b.
 Crassitudo, nis. quam imperiti profunditate dicunt.
 Ac. 29. a. Extremitas, et quasi libramentum, in quo nula
 la crassitudo sit. et Cef. 144. a. de Diuin. 99. b. Propter
 crassitudinem aeris de coelo apud eos multa fiebant.
 Crassus, a, um. densus, plenior, pinguis, concretus. C.
 Tenuis. de N. 29. b. Terra est infima, quam crassissimus
 circumfundit aer. Tusc. 157. a. Crassus et concretus aer.
 de Fat. 141. b. Thebis crassum coelum, itaq. pinguis Thea-
 bani, et ualentes: Athenis tenuis, ex quo acutiores etiam
 Attici, etc. pro Flac. 161. a. Crassus ager. Epistol. 132. a.
 Crassum filium. Acad. 20. b. Vt ergo illis aqua, sic non
 b. aer crassus offunditur. et 30. b. Latent omnia crassis
 circumfusa tenebris. de Cl. 183. b. et 170. a. et de Or. 132.
 b. L. Crassus.
 Crastinus, a, um. At. 241. b. Sed aliquid crastinus dies
 ad cogitandum nobis dare pollicetur. de Or. 142. b. Nisi
 me forte in crastinum differre mauis.
 Crater, eris. poculum. l. Delegatus.
 Cratera, y. e. crater, uas ad hauriendam aqua. de N.
 48. b. et in Arat. In medioq. sinu fulgens cratera relucet.
 I.V. 130. b. Crater, e. ex ere pulcherrima. Epistol. 95. a. In
 equo Troiano craterarum tria millia.
 Creator, oris. procreator, genitor, effector. pro Cor.
 61. a. Princeps ille creator huius urbis Romulus. de D.
 122. a. Nobis haec portenta deum dedit ipse creator.
 Creatio, de L. 186. a. Creatio magistratum, etc. ple-
 bi libera sunt.
 Creber, bra, brum. frequens, densus. de N. 57. a. Ven-
 crebre multaq. toto corpore intexta sunt. Or. 216. b.
 Sed in utroq. et frequentiores sunt, et liberiores poetae.
 nam et transferunt uerba crebrius, etc. Ep. 198. b. Itaq.
 crebras uel potius quotidianas copellationes meas non tu-
 lit. I.A. 260. b. Scis enim per hos dies creberrimum fuisse
 sermonem, me, etc. pro Plan. 276. b. Sed hoc nescio quomo-
 do frequenter in me congestis, saneq. in eo creber fusti-
 te, etc. Or. 113. b. Thucydides creber est rerum frequenti-
 tas.
 Crebritas, tis. frequentia. At. 208. b. Colloqui uideba-
 mur in Tusculano dum essem, tanta erat crebritas litera-
 rum. de Cl. 196. a. Crebritas sententiarum pristina.
 Crebro, frequenter. At. 94. b. Velin obuias mihi lite-
 ras de omnibus rebus crebro mittas. Ep. 63. b. Tu ad me
 uelim literas crebrius mittas. de L. 159. a. Crebro insistes,
 interdum acquiescens. Q. Fr. 319. a. Vrbanam expolitio-
 nem urget ille quidem, sed etiam ipse crebro interuiso. de
 D. 99. b. Hetrufci studiosius et crebrius hostias immola-
 bant. et 92. a. Que creberrima commemorantur a Stoi-
 cis. de Fin. 65. a. Qui crebro dicat, etc.
 Credibilis, le. probabilis, uerisimilis. de In. 52. a. Credi-
 bile est, quod sine ullo teste auditoris opinione firmatur.
 Acad. 21. b. Nec admodum credibile uidebatur, nullum esse
 se pilum, etc. de Or. 116. b. Non est credibile, quid inter-
 esse mihi sit uisum inter eum, qui, etc. de In. 57. a. Quod
 pro credibili sumptum erit, id infirmabitur, si erit omnia
 no incredibile. I.V. 268. a. Hoc credibile fore non arbitra-
 bar. Or. 208. a. Narratio credibilis esse debet.
 Credibiliter, uerisimiliter, probabiliter. pro Deiot.
 146. b.

437
 146. b. At quam non modo non creditiliter, sed ne suspici-
 cose quidem.
 Creditor, oris. is cui quicumq. de causa aliquid debe-
 tur. Att. 83. b. S. C. Modò factum est in creditorum causa,
 ut centesimae perpetuo fonerore dicerentur. pro Q. 16. a.
 Qui cum omnibus creditoribus suis male agat. et 13. a.
 Cui ceteri sponsores et creditores non conuenerunt. I.
 A. 207. b. Quotidie sponsores et creditores L. Trebellij
 conueniunt. et ibi. Fraudare creditores. At. 1. b. Vna age-
 bant ceteri creditores. pro Fl. 150. a. Nec tabula credito-
 ris proferuntur. At. 82. b. Familiars habet Brutus tuus
 quosdam creditores Salaminiorum.
 Creditus, a, um. Offic. 51. a. Solutio rerum creditarum.
 et de Pro. 70. b. Dicere ius de pecunijs creditis. et In
 Pisonem 98. a.
 Credo, dis. fidem habeo, fidem adhibeo, fidem tribuo,
 auctoritatem tribuo, auctoritatem et fidem adiungo,
 mihi persuadeo, concipio. pro S. R. 37. a. Nemo credit ni-
 si ei quem fidem putat. Q. de Pet. 211. a. et Att. 19. a.
 Quam obrem et exequatur illud teneto: neruos atque
 artus esse sapientiae, non temere credere. de Dom. 126.
 b. Stoiici omnia cum superstitionis sollicitudine et miseria
 credunt. Epistol. 44. a. His ad te scripsi me purgans di-
 ligenter, te leuiter accusans in eos, quod de me cito credi-
 disse. Attic. 143. a. Recte non credis de numero militum,
 ipso dimidio plus scripsit Clodia. de Clar. 173. b. Audui
 equidem ista de maioribus natu, sed nunquam sum addu-
 ctus ut crederem. de Dom. 137. b. Nemo somnijs crede-
 ret, nisi, etc. de N. 15. b. Quod et non praedicanti tibi
 tam facile credam, sicut mali aedificij domino glorianti,
 se architectum non habuisse. pro Cel. 48. b. Rem tanti
 sceleris seruis ignotis non esse credendam. pro S. R. 28.
 b. Non temere creditur, neque leui coniectura res pendi-
 tur. pro Quint. R. 52. b. Et negabit credi oportere, cui
 ipse crederet eius testis ad iudicem fidem infirmabit,
 cuius propter fidem et religionem iudicis testes compa-
 rabat. pro Quint. 18. b. Credo ego uos mirari, quid sit,
 quod, etc. Attic. 215. b. Mihi crede istuc, ut cetera. At.
 138. b. Non sum (mihi crede) mentis compos. Epistol.
 183. a. Finem nullum facio (mihi crede) Casti, de te co-
 gitandi. et 6. a. Illustrabit (mihi crede) tuam amplitu-
 dinem hominum iniuria. Ad Heren. 35. b. Nimum qui-
 rites animis simplicibus, nimum creditis unicuiq. de Vn.
 201. b. Difficile factu est, a dijs ortis fidem non habere.
 de In. 56. a. Habere fidem orationi alicuius. Credere et
 habere fidem alicui. C. Abrogare fidem alicui, et infir-
 mare fidem alicuius. de Clar. 195. a. Credo quod uide-
 ret ex consularibus neminem, etc.
 Credere, committere, concedere, tribuere. de Leg.
 278. a. Credere pecuniam alicui: id est, deponere apud il-
 lum. pro Flac. 156. a. Credere pecunias alicui. et I.V.
 239. b. Pecunia credita. et Epistol. 7. b. pro R. P. 128. b.
 Postquam exegit, quod crederat. Epistol. 7. b. Qui
 per prouinciam imperij tui pecunias ei creditissent. pro
 Rabirio Posthumo 123. a. Rabirius creditit populus: id
 est, pecunias multas dedit. et ibi: Is regi Alexandrino
 grandem pecuniam crederat. Epistol. 156. a. Chiro-
 grapha omnia ex quibus credidi, Leucippo dabo perse-
 renda. de Ar. 250. b. Alterum putabo regem, si habue-
 rit unde tibi soluat, quod ei per syngrapham credidisti.
 In Verrem 274. b. Scillia, que mihi defendenda credita
 est. In Verrem 242. b. Mihi honorem illum non solum
 datum, sed etiam creditum ac commissum puto. et 149.

438
 a. Committere consilia et credere omnes res alicui. pro
 Pomp. 174. a. Credere omnia unit: id est, deferre omnia ad
 unum. Quint. Fr. 292. b. Omnia alicui et credi rectissi-
 me et committi posse. At. 47. a. Credere se testis alicuius.
 pro Dom. 213. a. Vt omnia uestra sapientiae, fidei, potesta-
 tiq. commissa creditaq. esse uideantur.
 Credulitas, tis. credendi facilitas. Ep. 157. a. Credulia-
 tas error est magis quam culpa, et quidem in optimi cu-
 iusq. mentem facillime irrepit. Q. de Pet. 211. a. Quam ob-
 rem et exequatur illud teneto: neruos atq. artus esse sa-
 pientiae, non temere credere.
 Credulus, a, um. simplex, antiquus, qui temere credit.
 At. 246. a. Verba mihi dari facile patior in hoc, meq. li-
 benter praebere credulum. de Dom. 133. a. Postquam ho-
 mines minus creduli esse coeperunt. pro Font. 278. b. Stul-
 tus auditor et credulus. de Sen. 48. a. Senex stultus, cre-
 dulus, obliuiscus, dissolutus. de Am. 114. a. Haec in fabulis
 stultissima persona est, improvidorum et credulorum so-
 num. de D. 125. b. Imbecilli animi facile superstitiosa ista
 concipiunt. et 126. a. Stoiici omnia cum superstitiosa sol-
 citudine et miseria credunt.
 Creomo, as. incendio. de L. 181. b. Sylla primus e patri-
 tiji Cornelij igni uoluit cremari. I.A. 264. b. Itaq. nec
 inhumati sunt, nec deserti, nec dispersis bustis humili se-
 pultura cremati. de D. 90. a. Cum mortali corpore crea-
 mato animus in lucem excesserit.
 Creo, as. procreo, gigno, facio, diligo. de Nat. 37. a.
 Artis maxime proprium est creare et gignere. de Omi-
 ratore 129. a. Natura fingit homines et creat imitatores
 et narratores factos. Tusc. quest. 159. b. Principia
 um extinctum, nec ipsum renascitur, nec a se aliud crea-
 bit. de Finib. 133. a. Omnium rerum quas et creat natu-
 ra et tuetur, summum bonum est in corpore. de Orat.
 119. b. Creare, alere, confirmare. de Dom. 120. a. Non
 nunquam etiam errorem creat similitudo. In Verrem
 64. b. Creare periculum alicui. de Ar. 253. a. Ne patri-
 bus caedes periculaq. creentur. Antequam. 196. a. Ne-
 mini iniuste periculum creari. pro Sexto Rosc. 30. b.
 In urbe luxuries creatur. Attic. 143. b. Id assequetur si
 per Pr. Cos. creantur. Nos autem in libris habemus, non
 modo Cos. a Pr. sed ne praetores quidem creari ius esse.
 ad Attic. 143. b. Mauis imperium a minore creati ius
 non est.
 Crepida, ae. solea, calceamentum cotrarium cothur-
 no. Cothurnus sublatus, crepida depresso sunt. pro R. P.
 126. b. L. Scipionis non solum chlamydes, sed etiam cum cre-
 pidis in Capitolio statuan uidetis.
 Crepidatus, a, um. soleatus. In Pisonem 99. a. Is
 nocte intempesta crepidatus, ueste seruilis nauem con-
 scendit.
 Crepido, nis. ora terrae, que alluitur aqua. I.V. 255.
 b. Piraticus myoparo ad omnes urbis crepidines accessit.
 Or. 219. a. Deinde omnia tanquam crepidine quadam,
 comprehensione longiore sustinentur.
 Crepitus, tus. sonus collisione excitatus, aut percus-
 sione. In Verrem 269. a. Nulla uox alia inter crepitem
 doloremq. plagarum audiebatur. Tusc. quest. 213. a. Tere-
 rorem pallor et tremor, et dentium crepitus consequi-
 tur. Top. 223. a. Pedum crepitus, strepitus hominum.
 Ad Heren. 7. b. Num qui strepitus, clamor, crepitus ex-
 auditus sit. Epistol. 141. a. Crepitus uentris Stoiici libe-
 ros esse aiunt.
 Crepo, ai. l. Percrepo.

Crepundia,orum, quae pueris dantur, oblectandi cau-
sa. de Cl. 164. a. Totum aliquem non neuo aliquo aut cre-
pundijs, sed corpore omni uelle cognoscere.
Cres, Cretis. Cretensis. pro Mur. 142. a. Cretes, quo-
rum nemo gustauit unquam cubans. de D. 87. a. Epime-
nides Cres.
Cresco, scis, creui, augeteo, adaugeo, accresco, adole-
sco, exolesco, mano, serpo, ingrauesco, propagor, etate
procedo, ascendere, sua uirtute in altiore locum perue-
nire, ad pristinam magnitudinem aliquid accedere. de D.
115. a. Ostriae et conchyliis omnibus contingit, ut cum lu-
na crescant pariter, pariterque decrescant. de D. 110. b. Cum
lacus albanus praeter modum creuisset. In Sal. 272. b. Ple-
rumque res priuatis crescit inimicitijs. Ad Heren. 6. a.
Iam satis huius uoluminis magnitudo creuit. pro Pom.
12. b. Cum accepta calamitate ex eo praetio hostium opes
animiq; creuissent. pro Sest. 13. b. Ex quo intellectum est,
mibi absenti creuisse amicos. pro Arch. 188. a. Ex his stu-
dijs haec quoque crescit oratio. pro Mur. 133. a. Expecta-
tio muneris, quae rumore nonnullorum creuerat. pro S.
R. 32. a. Si mihi liberet accusare, accusarem alios potius,
ex quibus possem crescere. de Ar. 254. b. Crescebat in eos
odium, a quibus, etc. pro Cl. 33. b. Ex inuidia alterius cre-
scere. I. V. 271. b. De multis mihi crescere licebit: id est, in
altiore locum peruenire. de Fin. 85. a. Ut nihil ad pri-
uam dignitatem possit accedere. de D. 137. a. Et adue-
nientes et crescentes morbos intelligunt. Quo plus mi-
hi atatis accedit. I. Aetas. pro Sexto Rosc. 32. a. Is mihi
uidetur amplissimus, qui sua uirtute in altiore locum
peruenit, non qui ascendit per alterius incommodum et
calamitatem.
Cretate, insula. pro Planc. 264. a. Is fuit in Creta,
postea contubernalis Saturnini. pro Plac. 154. a. Haec,
quae est a nobis prolata laudatio, obsignata erat creta
illa Asiatica, qua utuntur omnes in publicis et priuatis
literis.
Cretatus, a, um, creta sparsus. At. 24. a. Etenim mihi
eius caligae, ut faseia cretatae, non placebant.
Cretensis, se, cres, de N. 70. a. Tertius Iupiter Creten-
sis Saturni filius.
Creticus, Q. Metellus, quod cretam uicerit. At. 17. b.
Creticus pes, qui est ex longa et breui et longa. Or.
218. a. et de Or. 160. a.
Cretio, onis, hereditatis aditio apud Iuriconsultos.
At. 119. b. et 178. a. Ex eo cognoui cretionem, testibus
praesentibus sexaginta duobus.
Cretula, le, diminutiuum a Creta. I. V. 213. a. Signum
in cretula.
Creui, isti, a uerbo cerno, decerno. de Leg. 185. a. Quod
cumq; senatus creuerit, agunto. 173. b. Quibus diuis creue-
rint, procuranto.
Cribrum, bri, uas pistorum, ad grana, farinam, ue pur-
ganda. de D. 120. b. Quasi uero quicquam interstet, mu-
res scuta an cribra corroferint.
Crimen, nis, criminatio. At. 140. a. et 279. a. Crimi-
men subire non audeo. et 136. a. Ingrati animi crimen
horreo. I. V. 257. b. Inferre crimē prodicionis alicui. pro
Cor. 66. b. Tum luxuria illius, quae non crimine aliquo li-
bidinis, sed communi maledicto notabatur. I. V. 235. b. Lau-
dem imperatoriam criminibus auaritia obteri. pro R.
P. 117. a. Posthmo crimē uelitus asserret? pro Syl. 180.
a. P. Sylle persona non suscipit crimen tantorum facino-
rum, ac tam atrocium. pro R. P. 128. a. Hoc decem mila-

lium crimen. pro Cal. 48. a. Duo sunt crimina una in
muliere summorum facinorum, auri, et c. ueneni, et c. et
51. b. Maximi facinoris crimen. et 49. b. Fingere crimen
maximi sceleris. pro S. R. 30. a. Tanti maleficij crimen. et
37. a. In crimen maudati iudiciumq; infamiae reuocari. I.
V. 274. b. Facinus sceleris et audacia. pro Syl. 169. a.
Crimen coniurationis. pro Deiot. 147. a. Veneni. pro
Mur. 137. a. ambitus. de Orat. 118. a. Siue ex crimine cau-
sa constet, ut facinoris: siue ex controuersia, ut heredita-
tis: siue ex deliberatione, ut belli: siue ex persona ut lau-
dis: siue ex disputatione, ut de ratione uiuendi. et ibi. At
nostra ferē cause, quae quidem sunt criminum, et c.
Crimen, facinus, peccatum, fraus, noxia, culpa, deli-
ctum, maleficium. de Orat. 127. a. Non continuo si quis
populi motus factus est, id C. Norbano in nefario crimi-
ne et fraude capitali esse ponendum. I. V. 254. b. Istam
accusator in magnis criminibus abijciendam. putabat. et
250. b. Scio mihi crimini datum iri, pecuniam accepisse,
et c. pro S. R. 26. a. Vita rustica, quam tu probro et
crimini putas esse oportere. Epist. 97. b. Sunt enim, qui
crimini loco putant esse quod uiuam. pro Dom. 232. a.
Id quod mihi crimini dabatur, crimen non erat. Ad He-
ren. 35. b. Non aperitissime res erant crimini date: non o-
mnes haec testibus comprobatae. de Cl. 190. b. Cum accusa-
tione sua Q. Gallio crimini dedisset, sibi eum uenenum pa-
rauisse. pro Quint. 2. a. Falsum crimen, quasi uenenatum
aliquod telum iacere. de Or. 139. a. Quae suspicionem et
crimen asserunt. pro Flac. 153. a. Qui probari potest in
ea pecunia non reserenda crimen sibi ipsam facere: in qua
crimen esset nullum, si referret? I. A. 235. a. Aut suspicioni
crimen, aut inuidiae materiam dedisse uidebimur. Ad He-
ren. 35. a. Inferre crimina. C. Diluere crimina. de Am.
168. b. Ne criminibus aut inferendis delectetur amicis, aut
credat oblati. et ibi. pro Mil. 120. b. Milonis facinoris
suspicio, non facti crimen obstat. I. V. 223. b. Daretiq; ope-
ram, ut is eo crimine damnaretur, ne ipse esset in crimi-
ne. In crimen uoco uel reuoco. I. Voco. Item: Dare crimi-
ni, dare uicio, dare culpae, esse crimini, esse probro, esse
fraudi, esse criminofium.
Criminatio, onis, crimen, accusatio. pro Q. R. 51. a.
Criminatio tua quae est? Roscium cum Flauio pro socia-
te decidisse. de In. 65. a. Cum omnia quae in negotio ge-
rendo acta sunt, cum uniuersisq; indignatione et crimi-
natione colligimus. de Or. 138. a. Quae ualeant contra fal-
sam criminationem. contra Rull. 88. a. Criminatio, qua
in me absentem usus est. pro Sest. 20. a. Nihil adhuc cri-
minationis est in Sestium. de Am. 108. a. Ab aliquo obla-
tas criminationes depellere.
Criminor, aris, criminationem uel crimen infero, uel
offero, culpae do, uicio do, criminatione utor, criminis lo-
co pono, crimini do, in crimen uoco uel reuoco, accuso.
pro S. R. 25. b. Quod beneuolentia fit, id odio factum cri-
minaris. pro Mil. 103. b. Conciones ille, quibus inuidio-
se potentiam meam criminabatur. Off. 67. b. C. Marius
Q. Macellum apud populum Romanum criminatus est,
illum bellum ducere. pro Cal. 48. a. Venenum, quod eius-
dem Clodiae necandae causa parasse Caesium criminantur.
pro Syl. 175. a. Ne cui liceret illud indicium temere credi-
tu criminari. pro Pl. 67. a. Libet enim mihi nescio quid
etiam de illa tribu criminari. et 276. a. Quod tu me esse
se ingrati criminari. I. A. 160. b. De amicitia, quam iste
a me uolam esse criminatus est, pauca dicā. I. V. 213. a.
b. Iam enim non libet omnia criminari. de Op. 244. a.
Crimin-

Criminari crimen ue dissoluere argumentando. Ad Her.
7. a. Cum accusatorē calumniari criminabatur. et 15. b. Se-
cundus locus est, cum consideramus, illa res de quibus cri-
minamur, ad quos pertineant.
Criminosus, suspiciosus, pro Deiot. 147. b. Sed tamē acta
res criminosae est. pro S. R. 27. a. Criminosus et suspiciosus
dicere aliquid. de Cl. 176. a. Qui suspiciosus aut crimino-
sus dicebat, audiui neminem.
Criminosus, a, um, suspiciosus, quod criminis suspicio-
nem mouet, et asserit. I. V. 245. a. Tu tibi hoc criminosum
nunquā fore putas. Pro Lig. 137. b. Quod si est crimi-
nosum, necessitatis crimē est, nō uoluntatis. de Cl. 184. b.
et pro Cl. 37. a. Orator incitās animos, acer, acerbus, cri-
minosus. Part. 233. b. Vir criminosus. pro Plan. 268. b. Of-
ficioam amicitia nomine iniquitas criminoso. et 259. b.
Non enim timeo ne id mihi criminosum sit. pro Syl. 174.
a. Mihi non uidetur in hunc id criminosum esse debere.
Crines, nium, capilli. I. V. 164. b. et Or. 211. a.
Criminus, ta, qui crines habet. I. V. 229. a. Gorgonis os
pulcherrimum crinitum anguibus. Acad. 22. b. Crinitus
Apollo. poet. de N. 28. b. Stella quas Graeci cometas, no-
stri crinitas uocant, aliās, et emendatē, Cincinnatas.
Criminonem, illud in quo quasi certamen est contro-
uersiae, quod Graeci νεωκασεωρ dicitur. Or. 208. b. pro
Mil. 102. b. Ut omni errore sublato, rem planē, quae uenit
in controuersiam uidere possimus. I. Iudicatio.
Crispus, pa, pum, intortus. Tusc. 200. a. Abiete cri-
spa, poete.
Crispifuleans, antis, Top. 226. a. Crispifuleans igne-
um fulmen.
Criticus, ci, poemati iudex, quo nomine Aristarchus,
et Aristophanes gramatici appellati fuerunt. Ep. 131. a.
Ego inter Dicitam nostris, et Vidium uidex sum. profert
alter (ut opinor) duobus uersiculis expensum Nicias, al-
ter Aristarchus hos dicit. ego tanq; criticus antiquus iu-
dicaturus sum, utriusq; an an agere bene uideat.
Crocodilus, li, de N. 50. b. Crocodili bestia sunt aqua-
tiles, quae in terra tamen gignuntur. de N. 17. a. et Tusc.
243. b. Crocodili, selem, et ibi nō uiolari ab Aegypto.
Crocota, te, uelut muliebri crocea. de Ar. 254. a.
Crocus, ci, de Or. 152. a. Vnguentum magis laudatur,
quod terram, quam quod crocum olet.
Crodinus, locus, pro Font. 278. a.
Crommyuacris, cridis, Cypri promotoriū. Ep. 190.
a. Vale, et c. Cypri a Crommyuacride. Casij.
Crotalum, li, instrumētū genus, quod manu pulsatur,
laminis quibusdam ex aere rotatis, sonū ex collisione red-
dentibus: non admodū a Cymbalo dissimile. I. P. 83. b. Neq;
collegae tui cymbala et crotala fugi. aliās Crotalia.
Croto, onis, urbs Italiae. At. 154.
Crotonatae, de In. 62. de N. 7.
Cruciamentum, ti, cruciatus. I. A. 232. a. Nec grauior-
ra uerē sunt tormenta carnicum, quam interdum cru-
ciamenta morborum.
Cruciatum, cruciamenti, tormētū, poena, supplicium. de
N. 76. a. Sāmo cruciatu supplicioq; Varius homo impor-
tunissimus periit. Of. 37. b. Dionysius maximo cruciatu ti-
moris angustissus est, qui, etc. de D. 113. a. Magno animi
cruciatu uitam agere. Itē. Ut omnes animi cruciatus et
corporis etiam egestas et mendicitas consequatur. pro
S. R. 38. a. Is uel sese in cruciatum dari cupit, dum, et c. I.
V. 78. a. Qui ciues Rom. cruciatu et morte asserit. At.
177. a. Confectus iam cruciatu summorum dolorū, de Fin.

83. b. Cui uene, et c. tetros cruciatus cient.
Crucio, as, cruciatu afficio, conficio, afflicto, torqueo,
premo, exanimo, angoribus conficio, supplicijs maesto, ma-
iore malo maesto. Par. 119. a. Tuae te erumne premit, tuae
libidines te torquet, tu dies noctesq; cruciaris. de Fin. 67.
a. Quorū alter Letitia gestiat, alter dolore crucietur. At.
133. a. Officij mei deliberatio me cruciat, cruciatūq; ad-
huc. de Ar. 252. b. Dolore corporis cruciari et consumi.
Antequā. 159. b. Illi seclerū suorū conscientia cruciati po-
pulo Ro. poenis dabūt. I. A. 232. a. Cruciatu est a Dolabel-
la Trebonius, et c. de Fin. 78. a. Cruciari uigilijs et fame.
Crudelis, lis, durus, inhumanus, ferreus, ferus, teter,
immanis, importunus, omnis humanitatis expers, natura
asper, singulari immanitate et crudelitate praeditus, pre-
do barbarus atq; immanis, inexorabilis, omni diritate at-
que immanitate terribus, immemor humanitatis, im-
manifectus, qui maxima asperitate et immanitate natu-
ra est. C. Clemens, misericors. At. 280. b. Lepidus crude-
lis in liberos. de Or. 126. b. Quispiā in alicuius calamita-
te crudelis. At. 139. a. Bellum crudele et exitiosum suscipi
a Pompeio intelligebā. ad Her. 11. b. Animus ferus, crude-
lis, et inhumanus. pro S. R. 24. a. Mores feros immanēq;
naturā alicuius ostendere. I. P. 83. a. Quis hoc fecit ulla in
Scythia tyrannus? et ibi. Quod nulla in Barbaria quisquā
tyrannus fecit. Off. 43. a. Duri enim hominis, uel potius
uix hominis uidetur, periculum capitis inferre multis.
Crudelitas, tis, seuitia, immanitas, inhumanitas, feria-
tas, acerbitas, atrocitas animi, importunitas, acerbitas mo-
rum immanitasq; natura. C. Clementia. Off. 61. a. Est eo-
nim hominum natura, quam sequi debemus, maxime ini-
mica crudelitas. Q. Fr. 304. a. Inimicorū crudelitas non-
dum est nostra calamitate satiata. de Or. 104. a. et Att.
139. a. Ii quorum crudelitas nostro sanguine non potest
expleri. Is suam insatiabilem crudelitatem exerceuit, non
solum in uiuo, sed etiā in mortuo. pro Sest. 26. a. Non est
ea medicina, sed carnisicina atq; crudelitas. pro Dom. 225.
a. Vxorem meam uexauisti, rapuisti, omni crudelitate
lacerauisti. Ad Her. 41. b. At iste spumans ex ore scelus,
anhelans ex infimo pectore crudelitatem, contorquet bra-
chium. pro Dom. 225. a. Crudelitas, quam in me atque in
meos adhibuisti. Off. 13. a. Immanitas omnem humanita-
tem repellens. At. 152. a. Nihil abest a me longius crudeli-
tate. pro Fl. 151. a. Homo crudelitate barbarus.
Crudeliter, dure, acerbē. C. Dissolutē. I. C. 120. a. Qui
de exitio urbis tam acerbē tanq; crudeliter cogitavit. Of.
16. b. Illud considerandū est, ne quid temerē, ne quid cru-
deliter fiat. At. 275. a. Crudeliter eripere aliquid cui piā.
I. C. 103. b. Crudeliter animaduertere in aliquē. pro Syl.
181. a. Crudelissime perire. et ibi. Crudeliter mori.
Cruditus, as, tis, stomachi affectio cū malē cōcoxit. de Fat.
147. a. Cruditus morbi causa est. de Sc. 36. a. et de Fl. 69. b.
Crudus, a, um, immaturus. de Sen. 92. a. Poma ex ara-
boribus si cruda sunt, ut auelluntur: si matura et cocta, de-
cidunt. de Fin. 69. b. Aforti, qui in mensam uomāt, crudiq;
postridē se rursus ingurgient. pro Cl. 53. a. Dico illum
cum ad illum prandium crudior uenisset et sibi tum non
pepercisset, egrotasse, etc. de Or. 95. a. Noluit, inquit,
hodie agere Roscius, aut crudior fuit. et ibi. Nemo uide-
tur, quia crudus fuerit, stultus fuisse.
Cruento, as, sanguine imbui. Postquā. 205. a. Ne pro-
pter me cinium uulneribus resp. cruentaretur. pro Sest.
20. b. Tribunus plebis templum cruentauit. de Ar. 251. b.
Secures suas cruentari sceleris uoluit.

Cruentus, 4. um. I. A. 192. a. Antonius cruentus sanguine civium Romanorum. de Or. 124. a. Et tu cum gladio cruento comprehensus es. pro Mil. 108. a. Tu P. Clodij cruentum cadaver elecisti domo.

Cruor, oris, sanguis est vulnere sparsus, et fusus. Antequam. 193. b. Liberos uestros ad eadem et cruorem non sum passus extrahi. pro S. R. 21. b. Cruorem inimici quam recentissimum ostendere.

Crus, ris, tota illa pars, quae a coxendicis ceruice incipit, et ad extremos pedis digitos pertingit. pro S. R. 27. b. Quod si luce quoque canes latrent, cum deos salutatum alii qui uenerint, opinor ijs crura suffringantur. I. A. 233. b. Qui praestantissimos ciues Pollentia expulit, et quidam fracto crure. I. A. 252. a. Perire eum non posse, si ei crura fracta essent. de N. 21. b. Ibes sunt aues excelsae, cruribus rigidis, corneo procedoq; rostro.

Crusta, stae. I. V. 212. a. Vasis crustae aut emblemata de trahebantur.

Crustuminus ager, a Crustumio opp. et flum. pro Fl. 261. a.

Crustumina tribus. pro Fl. 267. a. et pro Cor. 67. a. Crux, cis, patibulum. I. V. 77. b. Verres ciues Romanos in cruce suspendit. et At. 108. b. in cruce tolli. de Fin. 146. b. Policrates Sanius ab Oronte pretore Darei in cruce actus est. pro Cl. 57. a. Strato in cruce actus est execta lingua. I. V. 238. a. Ut quam damnatis seruis cruce fixeras, hanc indemnatis ciuibus Romanis referuaueris? Q. Fr. 300. b. Is cruce sibi ipsi constituit, ex qua tu eum autem detrahit. I. V. 78. a. Qui ciues Rom. morte, cruciatu, cruce affecerit. I. P. 88. b. Non ego si te cruce suffixum uiderem maiore afficerer letitia ex corporis tui laceratione. I. A. 250. b. Hostis terribilis omnibus bonis cruce ac tormenta in natura. I. V. 270. b. Itaque illa crux sola post conditam Messanam illo in loco fixa est. et ibi in cruce tolli. et ibi a. In cruce agi. At. 231. a. Quis enim audeat uiolare, proposita cruce uel saxo? 230. b. De saxo in cruce.

Cubicularis, re, quod ad cubiculum pertinet. de D. 136. a. Quidam somnauit, ouum pendere ex fascia lecti sui cubicularis. et Tuf. 230. b. Lectus cubicularis.

Cubicularius, rij, cubiculi minister. I. V. 149. b. Nihil per cubicularium.

Cubiculum, li, conclauae, cellae, testudo. I. V. 159. b. Is cui iste etiam cubaret, in cubiculum introductus est. et Epist. 94. b. de Or. 133. a. Quando Galba de triclinio tuo exitis? cum tu, inquit, de cubiculo alieno. et pro Detot. 147. b. Q. Fr. 318. a. Grande cubiculum autem, et hybernum altum ualde probauit. et ibi. Nec atridolum habere poterat, adium et cubacula, et eiusmodi membra. Tuf. 239. b. Cum fores cubiculi clauserat, et c. de D. 112. b. In eo conclauae cubandum fuisset, qui proxima nocte corruit.

Cubile, lis, lectus. de N. 51. a. Bestiae in cubilibus delitescunt. I. C. 122. a. Nemo inuentus est tam miser, qui non cubile ac lectulum suum saluum esse uelit. de Ar. 252. b. Cum, quod in eas cubile, non sentis. Ep. 140. a. Phere hic cubile inire est ausus. et ibi. Vsurpata duplex cubile. pro Cluen. 20. b. Non limen cubiculi, non cubile filiae. Tuf. 183. a. Ut collocet in cubili, ut uulnus obliget. et 24. a. Mihi cubile terra. I. P. 97. a. Scelera tua non uestigijs odorantes ingressus tuos, sed totis uoluntationibus corporis et cubilibus percuti sumus. I. V. 147. a. Ut omnes mortales huius auaritia, non solum uestigia, sed etiam cubilia uidere possint.

Cubito, as, sepe cubo. pro C. 45. a. Qui tecum semper

per pufio, cum maiore sorore cubitauit. Cubitus, ti, mensura, quantum a cubito brachij, ad extremam manum est. At. 207. b. Biennium praeterijt, cum ille aad raioidas asiduo cursu cubitum nullum processerit. de L. 183. b. Nam super terra tumulum, noluit quid statui, nisi columellam, tribus cubitis non altiore.

Cubo, as, recubo, accubo. I. V. 159. b. Is, cui iste etiam cubaret, in cubiculum introductus est. pro S. R. 29. a. Cui patet coenatus cubitum in idem conclauae cum duobus filijs isset. et ibi. Duo filij propter patrem cubantes. de D. 112. b. In eo conclauae cubandum fuisset, quod proxima nocte corruit. de N. 80. b. Alexandrum Phereum uxor sua, cum simul cubaret, occidit. de Som. 126. b. Deinde cubitum diste simus. de D. 137. b. Alligandi essent omnes, qui cubitum irent. Tuf. 183. a. Itaque narrabat eum grauius de hoc ipso cubantem disputauisse. Ad Her. 22. b. Aegrotus in lecto cubans. pro Mur. 142. a. Cretes, quorum nemo gustauit unquam cubans. de Or. 141. a. Simonides dicitur ex eo, quod meminisset, quo eorum quisque loco cubisset, demonstratorem unius cuiusque sepeliendi fuisse.

Cuius, atis, unde, quae ex gente uel secta. Tuf. 249. a. So crates cum rogaretur, cuiatem se esse diceret, mundanum, inquit, totius enim mundi se incolam, et ciuem esse arbitrabatur.

Cuius, 4. um, id est, cuius. I. V. 105. a. Ut optima condicione sit is, cuius res sit, cuium periculum. et 151. a. et 162. a.

Cuiusdammodi, de Fin. 111. a. et 133. a.

Cuiusmodi, Tuf. 252. b. Vbi enim melius uti possumus hoc cuiusmodi est, ocio. et de N. 44.

Cuiusmodi, de N. 59.

Cuiusmodicumque, pro Cl. 21.

Cuiusmodi, pro S. R. 34.

Cuiusquemodi, de Fin. 64. b. Cum fertur quasi torrens oratio, multa cuiusquemodi trahit.

Culcitra, trae, puluinus, lectulus. Tuf. 200. b. Collocamus hunc in culcitra plumea, psalterium adducamus, et c. At. 221. b. Silius culcitra non habet.

Culeus, lei, de N. 85. a. Quidam iudicatus est parentem occidisse, et statim quod effugiendi potestas non fuit, ligatae soleae in pedes inductae sunt, os autem obuolutum est solaculo et praeligatum: deinde est in carcerem deductus, ut ibi esset tantisper dum culeus, in quem coniectus in profusentem deferretur, compararetur, et c. Q. Fr. 300. a. In siue re aliquem in culeum. pro S. R. 23. b. et 30. a.

Culina, nae, popina. Ep. 131. a. Oblitus ne es fungorum illorum, quos apud Niciam et ingentium culinarum cum Sophia Septimiae?

Culmen, nis, columen. In Arat. 187. C. et 388. D.

Calmus, mi, frumenti calamus, a radice ad spicam. de Sen. 87. b. Herbescens uiriditas, quae nixa fibris stirpium sensim adolescit, culmoque erecta geniculato, uaginis iam quasi pubescens includitur.

Culpa, ae, causa, meritum, crimen, reprehensio. de Vn. 203. a. Ego me, si quid postea fraudis aut uicij euenerit, extra omnem culpa causamque pono. pro Lig. 137. a. Cum a te non solum liberationem culpa, sed etiam errati ueniam petrauisent. de S. 78. b. Sed omnium istiusmodi querelarum in moribus est culpa, non in atate. de L. 186. a. Senatori, qui non aderit, aut causa, aut culpa esto. et 191. b. Na castae legis culpa Scipio tuus sustinet, quo autore lata esse dicitur, tu si tabellaria tuleris, ipse praestabis. Ep. 78. b. Simus igitur ea mente, ut nihil in uita nobis praestanda praeter culpam putemus. Epist. 136. a. Nihil est sapientiae praestare,

praestare, nisi culpam. At. 250. a. Atticae meae uelim me ita excuses, ut omnem culpa in te transferas. At. 122. b. Malo Tyronis uerecundiam in culpa esse, quam illiberatitatem Curij. At. 101. b. Ut iam ne istius quidem rei culpa sustineam, quo minus diu fuerim in provincia, quam fortasse fuerit utile. Q. Fr. 314. b. Cum domitius dixisset, uestra culpa haec acciderunt equites Rom. Attic. 137. b. Iudicans haec eius opera accidisse et culpa. de Or. 181. b. Magis adeo id facilitate quam illa alia culpa mea contigit.

Q. de Pet. 209. a. Hoc sine maxima culpa negligentia fieri non potest. pro Mar. 133. b. Et si aliqua culpa tenemur erroris humani, a scelere cere liberati sumus. pro Plan. 270. a. Neque uero, ut te liberent aliqua culpa, quam tu uereris ne a te suscepta uideatur. de Or. 93. a. De reliquo iam nostra culpa erit, si te dimiserimus. de Sen. 79. b. Sua haec in spem, et suam culpam in senectutem conferunt. At. 129. a. Omnino omnem culpam Domitius in Pompeium confert. et 135. b. Ac solent, cum se purgat, in me conferre omnem illorum temporum culpam. pro Font. 277. b. Transfere culpam in alios. Attic. 211. a. Ego librarios tuos culpa libero, neque te accuso. Att. 285. Brut. Huius rei culpa in te residet. de Fin. 55. b. Simili sunt in culpa, qui officia deserunt. Epist. 160. b. Nos in culpa sumus. Epist. 12. b. Multorum est et uaria culpa. et 13. a. Ut iam sit in ijs culpa, qui me defenderunt. de N. 75. b. Ut si medicus sciat eum, qui, et magna sit in culpa. At. 101. b. Sustinere culpam alicuius rei. Ep. 252. b. Horum malorum culpam fortuna sustinet. Ep. 266. b. Non potes effugere huius culpa poenam, te patrono. Or. 200. a. In iusti oneris impositi tua culpa sit, mea recepti. I. V. 165. a. Sustinere causam mortis alicuius. At. 207. b. Magis omnem culpam sustinet. I. V. 263. a. Ego culpa in te fuisse demonstro. I. A. 170. b. Causa eius belli in persona tua constitit. Q. Fr. 290. a. Ea ferre homines molestissime debent, quae ipsorum culpa contracta sunt. I. V. 263. a. Aut omnes extra culpam esse, aut uni attribuendam esse culpam. Or. 215. b. Sed et illi priores erant, et Ephorus in culpa est. et 209. b. Ut in eo, in quo reprehendatur, culpam in aduersarij conferat. de N. 65. a. Eximere aliquem a culpa. pro Mur. 141. a. Ille pie fecit, et hic a culpa remotus est. pro Cl. 44. a. Non omnes in culpa sunt ac suspitione ponendi. Epist. 157. a. Dum si quid acciderit mihi, a reprehensione temeritatis absum. pro Plan. 260. a. Cum te adilem fieri oportuisse dicitis, populi culpam, non competitoris accusas. et ibi. Non competitor a quo es uictus, sed populus a quo es praeteritus in culpa est. In Verrem 244. a. In hoc genere omnes insunt culpa, auaritia, maiestatis, libidinis, et c. de N. 68. b. Facti alicuius atrocitatem, aut omnino culpam augere. Of. 18. a. Cauendum est, ne maior poena quam culpa sit. de N. 78. a. Nec cum Paradis libidinis uideamus, a Deo causam requirimus, cum culpae penam uocem audiamus. de Or. 105. a. Nunc ille damnatus, nullam aliam ob culpam, nisi propter insatiam dicendi. At. 138. a. Sed opinor quiescimus, ne culpam nostram coarguamus. At. 184. a. Ea est enim contracta culpa, ut, et c. et 176. a. Vicio meo peueo, omnia culpa contracta sunt. pro Rab. 90. b. Non enim C. Rabirium culpa delicti in discrimen uocauit. pro S. R. 27. a. Ergo idcirco turpis haec culpa est, quod, et c. Ep. 262. a. Graues solent offensiones esse ex grauibus moribus, si quo culpa commissa est. Par. 119. b. Peccare, est tanquam transire lineas, quod cum feceris, culpa commissa est. pro S. R. 26. a. Iam profecto intelliges, te inopia criminum, summam laudem

S. R. uicio et culpa dare. pro R. P. 127. a. Nolite igitur fortunam couertere in culpa. I. V. 239. b. Non dicam ne illud quidem, si maxime in culpa fuerit Apollonius, tamē, et c.

Culpa, ae, culpa do, culpa alicuius tribuo, in culpa pono, reprehendo. In Sal. 273. a. Nō te tui piget homo leuis sine, cum ea culpa, quae in historijs gloriae mihi ducis, et ibi. b. Bibuli patientiam culpaui.

Culter, tri, Off. 37. b. Dionysius cultros metuens tonforios, candente carbone sibi adurebat capillum.

Cultio, onis, cultura. de Sen. 89. a. Qui se agri cultio ne oblectabant. I. V. 199. a. Cultio agri.

Cultor, oris. Off. 22. a. Alij ueritatis cultores, fraudis inimici.

Cultrix, cis, de Fin. 134. a.

Cultura, ae, cultio, cultus. de Sen. 88. b. Hesiodus de cultura agri scripsit. de Ar. 116. b. Sicut in uitibus noua sarmenta cultura excitantur. contra Rull. 82. b. Ager desertus a plebe atque a cultura hominum. Tuf. 177. a. Ager quamuis fertilis sine cultura fructuosus esse non potest. contra Rull. 85. a. Ager nihil ferens nisi multa cultura, magnoque labore quaesitum. de Finib. 134. a. Adhibere culturam uitibus. de Fin. 114. b. Si cultura uitium in uite in sit ipsa, et c. pro Vlac. 161. a. Ager natura perbonus, et diligentia culturaque melior.

Cultus, 4. um, Tuf. 177. b. Animi non omnes culti fructum ferunt. pro Quin. R. 50. b. Ager nulla ex parte cultus, incultus. C. Cultissimus. de Cl. 194. b. Studium philosophiae a prima adulescentia cultum, et semper auctum nuper reuocauit.

Cultus, tus, Ep. 127. b. Dabimus sermonem ijs qui nesciunt nobis, quocumque in loco simus, eundem cultum, eundem uictum esse. Off. 18. b. Eademque medicritas ad communem usum cultumque uitae referenda est. de Or. 87. b. Homines a fera agrestique uita ad hunc humanum cultum ciuilemque deducere. Off. 32. a. Quae ad uictum cultumque pertinent. Off. 6. a. Delectat etiam magnifici apparatus uitaeque cultus cum elegantia et copia. de Fin. 137. b. Animi cultus quasi quidam humanitatis cibus. Off. 35. b. Quibus rebus exculta hominum uita tantum distat a cultu uictumque bestiarum. de N. 20. a. Cultus et curatio corporis erit adhibenda Deo. et 58. a. Oues nullum fructum edere ex se sine cultu hominum et curatione possent. de L. 156. a. Agricole cultu stirpes diuturne seminantur. de In. 82. b. Tribuere alicui officium et diligentem cultum.

Cum, praepositio. de N. 37. b. Homo quae agit, ea molitur cum labore operoso et molesto. pro R. P. 123. a. Quod cum spe magna sis ingressus, id non excqui usque ad extremum. I. V. 168. a. Sic habet statutum cum animo ac deliberatum. pro Cluen. 32. a. Si cum animis uestris longo interuallo recordari illius uitam uolueritis. In Ver. 153. b. Considerate cum uestris animis uosmetipsi. de In. 64. a. Perspicere aliquam rem cum consilio et cura. I. V. 191. a. Cum aratoribus et cum ciuitatibus frumentum estimasse. At. 118. b. Vagamur egentes cum coniugibus et liberis. de Orat. 124. a. Et tu cum gladio cruento comprehensus es. Orat. 118. b. Quo de genere cum exemplis supra diximus. Off. 74. b. In Cod. Ger. Is cum prima luce Pomponij domum uenit. de Opt. 244. a. Inscius facienti, cum aliqua solertia iudicandi. Orat. 214. a. Orationem cum serueritate audiri, poetas autem cum uoluptate. pro Cec. 289. b. Cum ferro inuadere in aliquem. pro Cluen. 28. a. Semper magno cum metu dicere incipio. Off. 27. b. Ira procul absit, cum qua nihil recte fieri potest. I. C. 104. a.

Hic omnibus Catilina cum reip. salute et cum tua peste ac pernicie proficere. de D. 94. b. Conscensio in naues cum fuga. Tusc. 2. 4. a. Inmissi cum falcebus multi locum purgarunt. et 23. b. Omnia rabide appetentem cum in explebili cupiditate. Ep. 20. a. Iulium cum bis ad te literis misi. Ep. 170. b. Quamquam intelligo me cum multis esse facturum: tamen, etc. de Am. 11. a. Idem faciunt cum desiderio, et cum quadam similitudine amoris humani. de Or. 112. b. Quid denique cum aliqua virtute aut fecerit aut tulerit. Q. Fr. 300. b. Facere aliquid cum causa. de Sen. 77. b. Sed pe mirari soleo cum hoc C. Laelio, etc. At. 577. a. Quare id quocumque uelim cum illa uideas, ut sit, qui utamur. Att. 111. b. Tu ipse cum Sexto scire uelim quid cogites de exeundo. Ad Her. 40. a. Venit iste cum Sago, etc. ibi. Mulier cum magno fletu. de Ar. 24. 5. b. Responsum Aruspici, in quo cum alijs multis etiam illud est, loca sacra, etc. de Orat. 136. a. Cum ceteris tuis laudibus, haec est maxima.

Cum aliquo stare, uel facere: id est, ab aliquo. I. A. et Ab. Ep. 74. a. Tu uero, etc. quicquam maguam facultatem sis habiturus cum omnibus tuis uiuendis, etc. debes istam molestiam quam leuisime ferre. I. Mecum.

Cum, uel Quomodo, uel Quomodo. aduerbium, causam et tempus significat. In Sal. 273. a. Non te tui piget homo leuissime, cum ea culpa, quae in historijs gloriae mihi ducis de Orat. 122. b. Numquam magnus uir habendus est, cum illum sapientia constituit de ciuitatis duobus propere seculis ante cognouit, quam cum Graeci natam esse senserunt. I. V. 74. a. O praeclearam existimationem nostri ordinis, cum socij iudicia de pecunijs repetendis fieri uolunt. de Orat. 117. a. Vix annus intercesserat, ab hoc sermone, cum iste accusauit Norbanum. I. V. 126. b. Vna nox intercesserat, cum iste illum sic diligebat, ut diceret inter eos omnia esse communia. pro Cl. 23. a. Dies nondum decem intercesserant, cum ille alter filius necatur. etc. 20. a. Mater, quae multos iam annos, etc. nunc, cum maxime filium interfectum cupit, etc. de Clar. 169. a. b. M. Curius cum Ap. pius de plebe consulens non accipiebat, patres auctores fieri coegit. pro Cl. 32. b. Vnus et alter dies intercesserat, etc. I. A. 263. a. Fides mea, quam cum secutus es, nunquam te consilij tui poenitebit. Sal. in Cic. 270. b. Sed cum in te modo fidem nullam animaduerto, respondebo tibi. de Or. 105. a. Qui nunc cum ille damnatus est, tamē dicunt, etc. Ad Her. 39. b. Bene facitis, cum uenitis, etc. de Fin. 91. b. Praeclare facis, cum tenes memoria, etc. Ep. 214. a. Tibi gratias ago, cum tantum meae literae potuerunt, ut his leuissimis, etc. Ep. 133. a. et At. 226. b. Gratulor tibi, cum tantum uales apud Dolabellam, quantum, etc. Ep. 263. a. Mihi gratissimum fecisti, cum cum nobis amicam quam seruum esse maluisti. de Nat. 13. a. Sepe de L. Crasso uideor audisse, cum te togatis omnibus anteferebat. At. 37. a. Cum diceret. Ep. 74. a. Cum unum sit iudicium. Epist. 79. a. Praesertim cum possum promittere. pro Fl. 159. a. Vnum quidem erat tempus, cum L. Flacco portas tota Asia clauderat, Cappadocem autem illum recipiebat. Attic. 193. a. Iam pridem scito esse, cum unum te pluris quam omnes illos putem. Attic. 147. b. Aliquot enim sunt anni, cum nos duos elegi, quos praecipue colerem. Epist. 251. a. Multi anni sunt, cum ille in ere meo est. Orat. 213. b. Iam anni quadringenti sunt, cum hoc accidit. Epist. 233. a. Iam biennium est, cum uirtuti nuncium remisisti. de In. 42. a. Fuit quoddam tempus, cum in agris passim homines bestiarum more uagabantur. Ep. 144. b. Fuit quoddam tempus cum homines existimarent, etc. At. 207.

biennium praeerit, cum ille assiduo cum su cubitum nolum procefferit. pro Mur. 143. b. Omnia quae per hoc triennium agitata sunt, iam ab eo tempore, quo ad L. Catilinam et C. Pisonem intum consilium senatus interficiendi scitis esse. pro Mur. 127. b. Cum ego uero tanto interuallo claustra ista nobilitatis resregissem, etc. non arbitrabar accusatores esse dicturos, etc. In Verrem 231. b. Cum diutius in negotio curaque fueram, ad Carpinatium reuertebat. de Sonn. 126. b. Cum in Africam uenissem, etc. nihil mihi fuit potius, etc. Epist. 40. a. Cum est alatum ad nos de temeritate eorum, qui, etc. grauius primo nuncio commotus sum, etc. et A. 9. b. Posteaquam mihi renunciatum est de obitu filiae tuae, sane quam pro eo ac debui grauius molestus fui.

Cum et tum. praecedat illud, hoc subsequitur. solet autem utrumque pro et explicari: aut cum, pro non solum, tum, pro sed etiam. Illud etiam obseruatur, ut cum minus quidam, tum uero, grauius et maius significet. de In. uen. 79. a. Haec cum summe inuitia, tum multo turpissima sunt. At. 112. a. Imperatus cum a militibus, tum a pecunia. Ep. 8. b. Lentulum nostrum cum ceteris artibus, tum in primis imitatione tui facerudias. Ep. 223. b. Cum mihi multa grata sunt, tum in primis, quod, etc. de N. 13. a. Id cum sepe, tum cum te audirem paulo ante contigit. Ep. 223. b. Ego cum antea studiiose commendabam Marcellum, tum multo nunc studiosus, quod, etc. Att. 2. a. Sane sum perturbatus, cum ipse Satrij familiaritate, tum Domitij, in quo, etc. Ac. 17. a. Ergo de omni statu, consilioque totius uitae, aut certare cum alijs pugnantius, aut frustrari cum alijs, tum etiam me ipsum uelim. Ep. 264. a. Nam cum maximam cepissem letitiam ex patris epistola, tum uero iucundissimam tuam literam cumulum mihi gaudij attulerunt. Epist. 133. b. Nam cum te semper tantum dilexerim, quantum, etc. tum hijs tuis factis sic incensus sum, ut, etc. et 70. b. Ad consolandum autem cum illa ualeant quae collegisti, etc. tum nihil plus, quam quod, etc. Ep. 133. a. Nam literae tuae, cum rebus ipsis essent et beneficijs in rebus, gratissimae, tum erant grauissimis uerbis sententijsque plenae. At. 104. a. Hoc cum antea intelligerem, tum uero proxime iudicauit. At. 41. b. Nisi mihi dolor meus, cum omnes partes mentis, tum maxime huius generis facultate admississet. Ep. 234. a. Quare cum dolore confictor, tum etiam pudore. At. 42. a. Itaque cum mecum meae ror quotidianus conficit, tum uero haec addita cura uix mihi uitam reliqua facit. de Or. 96. a. Sine quo, cum in uita nihil quicquam egregium, tum certe hoc quod tu expetis, nemo unquam assequetur. At. 104. b. Ex uictoria cum multa mala, tum certe tyrannis existet. etc. ibi. Qui acerrime tum cetera, tum hoc iter Pompeij uituperarent. de N. 1. a. Cum multae res in philosophia nequaquam satis adhuc explicate sunt, tum perdifficilis questio est de natura deorum, etc. Epist. 144. b. Cum ipsum Eurium per se uidi libentissimum, tum hoc libentius, quod, etc. Offic. 61. b. Plena exemplorum est nostra respublica, cum sepe alijs tum maxime bello punico secundo, quae, etc. Epist. 249. a. Nam cum te semper dilexi, amauis, cum mei amantissimum cognouit in omni uarietate rerum mearum, tum patris tui pluribus beneficijs uel desensus tristibus temporibus, uel ornatus fecundis, necesse est ut sim totus uester. et 132. b. Velis per te, me hoc muneri, cum ipsi amici hominibus, tum municipio Caleno, tum Leptae dare. de Clar. 165. b. Cum in ceteris ciuitatibus, tum maxime in nostra. de Clar. 165. b. Quibus cum rerum gestarum gloria, tum etiam sapientiae laude perfrenu licuit. pro Mar. 132. b. Ille omnis antea et

uitae fructum hodierno die maximum cepit, cum summo consensu Senatus, tum praeter iudicio tuo grauissimo. Ad Her. 30. a. Hoc exornationis genus cum commodum est auditu, etc. tum uero uehementer comprobatur, etc. Ep. 224. a. Nam cum iandiu diligere M. Annum, de quo, etc. tum uero posteaquam mecum fuit, etc. neminem pluris facio. Ep. 22. b. Primum tibi, ut debeo gratulor, etc. et cum gratulor, tum uero, quibus gratias agam, non reperio. Tusc. 1. 43. a. Res militaris, in qua cum uirtute nosri multum ualuerunt, tum plus etiam disciplina. Ep. 55. a. Quod cum in omni re, tum in hoc maxime negotio potes existimare. Ep. 47. a. Omnino cum miserior res nunquam accidit, tum ne deliberatio quidem difficilior. et 244. a. Quo uero uehementer sum comotus, cum de Syria, tum de me a provincia, de reliqua denique Asia. Cum primum, ut primum, ubi primum, simulatque. At. 51. b. Cum primum Romam ueni, fuitque cui recte ad te literas darem, nihil prius faciendum putauit, quam, etc. Ep. 166. b. Cum primum poterit istuc recurrere, non dubitabit, ne quo loco reip. desit. Ep. 153. b. Sed tamen cum primum posse ingredi coepit, non recusabat, etc.

Cum primis in primis. I. V. 122. b. Homo domi suae cum primis couples. et 104. a. Homo cum primis honestus. Cum, arum, opp. de D. 100. a. con. Rull. 83. a. Cum, arum, na. At. 60.

Cumulatē. plene, maiore mensura. Postquam. 204. a. Si parum uobis cumulatē gratias egero, quae, etc. Q. Fr. 309. b. et At. 141. b. Cumulatissime satisfacere alicui. Top. 229. b. Cumulatē satisfacere alicui. At. 245. b. Id est, cum ad dignitatem meam pertinere, eum non modo perliberaliter ad uobis, sed etiam ornate cumulatēque tractari. Off. 55. a. Aliquid cumulatē esse perfectum. de D. 108. b. Quae ut plene esset cumulatēque, perfecta, etc. At. 92. b. Cumulatē publicanis satisfacere. Or. 201. b. Cumulatius augete aliquod munus, quam, etc.

Cumulatus, cum expletus, perfectus, plenus. de Or. 111. b. Quid plentius quam omni rerum genere cumulata oratio? de Or. 94. b. Fingendus est nobis cumulatissimus uicij orator atque omni laude cumulatus. et 86. b. Omni laude cumulatus orator. Ep. 133. b. Vt mirarer loquor cum augendi in eo fuisse, quod mihi iam pridem cumulatim esse uidebatur. de Or. 110. a. Hoc uicij cumulata est eruditissima illa Graecorum natio. Off. 36. b. Quorum studijs ea quae natura desiderat, expleta cumulatēque habemus. pro Sest. 22. a. Perfecta cumulatēque uirtus. At. 187. a. Domus duplici decore cumulata. de Fin. 77. b. Ex altera parte ponebas cumulatim aliquem plurimum et maximis uoluptatibus nullo nec praesenti nec futuro dolore, ex altera ante cruciatibus maximis nulla nec adiuncta nec sperata uoluptate.

Cumulo, ad. augeo, adaugeo, expleo, compleo, perficio. Off. 23. b. Africanus eloquentia cumulatim bellicam laudem. de Fin. 134. b. Summum bonum, quod cumulatim ex integritate corporis, et ex mentis ratione perfecta. pro S. R. 23. b. Sed tamen haec alijs nefarijs cumulant atque adaugent. I. C. 100. a. Alio incredibili scelere hoc scelus cumulatim. Ep. 220. b. A te peto, ut ea quae in initio ostendisti, deinde quae scisci, ad exitum augeti et cumulari per te uelis. de Orat. 151. b. Duae partes mihi supersunt illustrandae orationis ac totius eloquentiae cumulandae. Ep. 20. a. Remunerando cumulandoque illustrare gratiam. et 132. b. Non possum non confiteri cumulari me maximo gaudio, quod, etc. pro Cal. 45. a. Nunc mihi animus ar-

det, et meum cor cumulatur ita.

Cumulus, li. accessio, summa, acerua. pro S. R. 19. b. Ut ad illam optima praedam damnatio. S. R. uelut cumulus accedat. At. 67. b. Ad summam letitiam, quam ex reditu tuo capio, magnus ex illius aduentu cumulus accidit. pro Mar. 136. b. Ad tua innumerabilia in me unum merita, quod fieri iam non posse arbitrabar, maximus hoc tuo factio cumulus accessit. Ep. 22. a. b. Et magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris. con. Rul. 78. b. Accesserint in cumulum manubiae nostrorum imperatorum. At. 252. b. Qui quidem et si per se est amabilis a meoq. diligitur, tamen accedit magnus cumulus commendationis tuae. de Pro. 74. a. Ergo ille cumulus dicrum hominis est dignitati tributus. pro Cl. 33. a. Ut ad cumulum spe maiorum praemiorum ipsius sententia septima decima accederet. At. 258. b. Libenter corrigi, quae a te animaduersa sunt, et de laudibus Dolabellae deruam cumulum. Ep. 264. a. Nam cum maximam cepissem letitiam ex humanissimi patris epistola, tum uero iucundissimam tuam literam cumulum mihi gaudij attulerunt. Ep. 87. a. Peto ad te ut ad eam uoluntate, quae tua sponte erga Ceciniam habiturus esses, tantus cumulus accedat commendatione mea, quanti me a te fieri intelligo.

Cunabula, oru. cunae, rudimenta. de D. 97. a. Qui cum esset in cunabulis, educereturque, etc. con. Rul. 86. a. Qui non in cunabulis, sed in campo consules sunt facti. I. S. 273. a. An illa alia putas esse rudimenta et incunabula uirtutis?

Cunae, arum. cunabula. de D. 96. b. Platoni in cunis paruulo dormienti apes in labellis confederunt. de Sen. 94. b. Vagire in cunis. Tusc. 1. 68. b. Si puer occidit in cunis ne querendum quidem putant.

Cunctatio, onis. uel contactio. mora, tarditas. At. 134. b. Audio a bonis uiris hanc cunctationem nostram non pro bari. de Am. 104. b. Studij semper adsit, contactio absit. I. V. 32. a. Dicam sine cunctatione quod sentio. Offic. 15. a. Abiecta omni cunctatione adipiscenda magistratus sunt. Epist. 124. b. Denique illud cogita quid offensa fuerit in ista cunctatione te prius subisse nunc, etc. alias fuisse. pro Sest. 24. a. Nonnunquam cunctatione et tarditate. dum oculi uolunt etiam sine dignitate retinere utrumque amittunt.

Cunctator, oris. Epist. 120. b. Nosti Marcellum quam tardus et parum efficacis sit, itemque Seruius, quam cunctator. Celijs.

Cunctor, aris. remoror, retardo, differo. C. Propevero. Attic. 160. b. Sed assequar omnia, si propevero: si cunctor, amitto. aliter. Cuntor. Quint. Fr. 309. b. Quin etiam Paulus confirmauit se nomen Vatinij delaturum, si Maer Licinius cunctaretur. Ep. 52. b. Quibus rebus cognitis, cunctatus non sum in cursu bonorum consiliorum. de Vn. 169. b. Quam ob causam non est cunctandum profiteri, hunc midum animal esse, etc. Epist. 7. a. Nos hoc sentimus, si exploratum tibi sit, posse te illius regni potiri, non esse cunctandum: si dubium, non esse conandum. Attic. 109. b. An cuncter et tergiverser et in ijs me dem, qui tenent, qui potiuntur? pro Sest. 21. a. An etiam tunc quiesceretis cunctarentini? timeretis? de D. 92. a. Quam uelis cunctare, tamen tibi est perendum. Tusc. 172. b. Cunctari illum diutius in uita fortunae obiectum inutile putabat ipse, de Orat. 146. a. Cunctantem et quasi uerecundantem incitare. Ep. 79. a. Excitare aliquem cum cunctantem et diffidentem. At. 34. a. et de Sen. 79. a. Vnus homo nobis cunctando restituit rem.

Cunctus, a, um. totus, annis, uniuersus. de N. 46. a. Nemo cuncta intuens terram de diuina ratione dubitaret. de

433 CV de Som. 130. b. Cum ad idē, unde semel profecta sunt, cuncta astrā redierint. Antequam. 194. b. Quoniam laborem pro cunctis ferre consuevit. de Or. 10. a. Penē cunctis civibus lucem ingenij sui porrigere. Ep. 156. a. Cuncta provincia. de Cl. 167. b. Cuncta Græcia. Ep. 43. a. Cunctus populus. I. A. 164. b. Quid ergo in tanta læticia cunctæ civitatis me unum tristem esse oportebat. contra Rul. 47. b. Alexandria, cunctaq; Aegyptus.

Cuneolus, li. de Vn. 203. a. Crebris quasi cuneolis insectis unum efficiebant ex omnibus corpus. Cuneus, nei. quod inferitur in ligno, quo facilius findatur. Tusc. 180. a. Hos ille cuneos fabrica crudeli inserens, prorupit artus.

Cuniculus, li. foramen occultum sub terra. I. A. 187. b. Ipse in templum, nescio qua per Gallorum cuniculum ascendit. Q. Fr. 18. b. Quatuor eius conseruos Venafri cuniculus oppreserat. contra Rul. 61. a. Quæ res aperte petebatur, ea nunc cuniculis oppugnatur. pro Cecin. 302. a. Non opinor eos in cuniculum qua aggressi erant, restitui oportere.

Cunivus, ni. natura, inter capedo. 140. a. Quid quod vulgo dicitur, cum nos te volumus convenire, num obsecrum est?

Cunq; de Cl. 189. b. Quicquid habuit, quantum curæque fuit, habuit ex disciplina. Att. 241. b. Hoc quaecumq; esset te scire volui. pro Arc. 188. a. Hæc facultas, quæ quæ tacumq; in me est, etc. nunquā, etc. pro Sest. 18. a. Quod iudicium cumq; sibi erat, damnabatur. de D. 127. a. Perinde ut cumq; etc. ita, etc. pro Cl. 21. a. Cuiusmodi cumq; mater sit. At. 210. a. Quantum cumq; sum. At. 232. a. Quæcumq; me commoueo.

Cupedia, sunt cibi suaviores, et lautiores, seu potius eorum appetitus. Tusc. 214. a. Aegrotationi autem talia quædam subiecta sunt, avaritia, ambitio, mulierositas, pernicacia, luxuriositas, invidiositas, cupedia, et si quæ sunt similia.

Cupa, pæ. vas vitarium late patens, in quo musta coquantur, et defecantur, ut inde in dolia reponantur. I. P. 94. a. Panis et vinum à propolis, atq; de cupa.

Cupidè studiose. pro S. R. 26. b. Agros suos studiose colebant, non alienos cupide appetebant. de Or. 110. a. Hoc 40 si tu cupidius factum existimas, Cæsari attribues, si familiarius, utriq; nostrum. Off. 7. b. Cum utriq; separatim locutus est, ne cupide quid agerent. I. A. 170. b. Quid cupidè à senatu, quid temerè fiebat.

Cupiditas, tis. aviditas, libido, desideratio, desiderium, studium, amor, ardor, ardor amoris, cupiditatis sitis, ardor mentis ad gloriā, impetus animi. de In. 42. a. Ita cæca ac temeraria dominatrix animi cupiditas ad se explendam utribus corporis abutebatur. pro S. R. 35. b. Cupiditas et avaritia reddidit homines cæcos. I. V. 146. a. Vos iam concitatura assequi potestis, quam multas cupiditates, quæ varias, quam infinitas habuerit. pro Q. 9. b. Cupiditas atq; avaritia respiciet. pro Syl. 151. a. P. Sylla dignitatis habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem. Ep. 124. b. Aut impiam cupiditatem contra salutem tuam habemus. con. Rul. 62. b. Summa avaritia, infinitaq; omnium rerū cupiditas. pro Plan. 265. a. Cuius quantum honoris huius cupiditate fuisse creditis? At. 194. b. De voluntate tua, vel studio potius et cupiditate ut simul sumus, non dubito. de Cl. 193. a. Ardebat autē cupiditate, sicut in nullo unquam flagrantius studium viderim. et ibi. b. Admirabili quodā ad philosophandum studio concitatus. I. V. 83. a. Cupiditas et studium defendendæ veritatis. et 135. a. Studia

cupiditatesq; honorū. de Cl. 194. b. Duo, qui me imitandi cupiditate incitent. pro Quint. 2. a. Alicuius studio ac cupiditati morem gerere. At. 213. a. Intemperans sum in eius rei cupiditate, quam nosti. de Or. 9. 6. a. Vos nimis eam iudeo flagrare cupiditate. Indomitæ atq; effrenatæ animi cupiditates. I. Indomitus. At. 100. b. De triumpho autem nulla me cupiditas unquam tenuit. de Orat. 92. a. Frangere cupiditates. de L. 182. b. Minima olim istius rei fuit cupiditas. I. P. 92. a. Quæ te prædo amantissime nisi prædæ cupiditas tam cæca rapiebat. et ibi. Meditare quibus verbis incensam illius cupiditatē cõprimas atq; restituas. I. A. 240. b. Acerrima illa et fortissima cupiditas immuta ac debilitata est. pro D. 236. a. Proiecta quædam et effrenata cupiditas. Par. 116. b. Nunq; expletur, nec satietur cupiditatis sitis. I. P. 92. a. Cæsar fertur (mibi crede) gloria, flagrat, ardet cupiditate triumphi. I. A. 204. a. Cupiditas dominandi præceps et lubrica. Ep. 67. a. Ardeo cupiditate incredibili nomē ut nostrū scriptis celebretur tuis. Ep. 69. a. Alla nos cupiditas incēdit, de qua initio scripsi, sefinationis, quod alacres animo sumus, ut, etc. Tusc. 157. b. Natura inest motibus nostris infatigabilis quædam cupiditas veri videndæ; et ipse locorū illorū quo facillime nobis cognitionē rerū celestium, eod maiorē cognoscendi cupiditatē dabunt. Ep. 17. b. Præsertim cum sine suspicione tua cupiditatis nō possis illius cupiditatē resistere. pro Plan. 268. a. C. Alsi noluitas erga Cn. Flancij salutē, quā ille sine ulla cupiditatis suspicione præ se fert. I. V. 146. a. Iam cõiectura assequi potestis, cuius prædo iste in illa provincia fuerit, quæ multas cupiditates, quam varias, quam infinitas habuerit. de In. 82. b. Continentia est, per quā cupiditas consilij gubernatione regitur. I. A. 188. a. Vir omni carens cupiditate. pro Cl. 50. a. Et ceteri, qui sine cupiditate uterentur. pro Fl. 150. b. Testes, qui aut sine ullo studio dicebant, aut cum dissimulatione aliqua cupiditatis. pro Mar. 135. b. Qui et sine amore, et sine cupiditate, curas suas sine odio et sine invidia iudicabunt. pro Deiot. 149. a. Is nemini in illa causa studio et cupiditate concedebatur. de Or. 101. a. Docentur autoritate nutūq; legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates.

Cupido. nis. Anteros. I. V. 200. b. Cupido ille marmoreus, qui est Thespis. et 131. b. Vidē argentū Cupidinem cum lampade. de N. 61. a. Ex Venere te Mercurio Cupidine secundū natū accepimus. et ibi. b. Diana, quæ pinnatū Cupidinem genuisse dicitur. et ibi. b. Cupidines multi.

Cupido. pro cupiditate. Tusc. 204. Cupido cepit miseram. Ennij.

Cupidus, a. um. studiosus, appetens, avidus, amas, obsecrans. Ep. 6. b. Quo quidē tēpore cognoui Hortensium percupidū tui, studiosum Lucullū. I. V. 111. a. Ille uehementer tui cupidus est. Ep. 154. a. Homo pudens et cupidus satisfaciēdi reip. de Or. 89. a. Græci cõtentionis cupidiores quam veritatis. de Or. 93. b. Homo nostri cupidissimus. de Or. 98. a. Si ea seposita, ut dicis, essent, tuq; ualde spectandi cupidus esses. Off. 31. a. Aliquis cupidus in perspicienda cognoscendaq; rerū natura. de Or. 110. a. Sum cupidus te audiendi. Off. 63. b. Emit homo cupidus et locuples tantū, quāti Pythius uoluit. pro F. 280. b. Cupidus. Moderatus.

Cupio. pis. opto, desidero, auro, exopto, exopto, appeto, concupisco, cupidus sum, studeo, sitio, studio ardeo, cupiditate ardeo, auidē sum affectus de aliqua re, eloquentiæ laude ducor, cupiditatem habeo, cupiditas me tenet, libidinem habeo, cupiditate alicuius rei flagro uel inflāmatum sum, cupiditate in aliqua re immueo, desiderio teneor,

434 teneor, studio effror te uideadū, alacer animo sum, auidē me tenet, gestio, immineo, cupiditas alicuius rei est, omnes trahimur laudis studio, et optimus quisq; maxime gloria ducitur, studio aliquo incensus sum uel incendor. At. 54. b. Cum ad Clodium uentum est, cupijt diem consumere. I. A. 217. b. Ego conservare coloniā populi Rom. cupio, tu expugnare studes. de Cl. 196. b. Tibi fauemus, tua uirtute frui cupimus, tibi optamus eā rēp. qua, etc. Ep. 3. b. Manij Bibuli sententiā ualere cupierūt. et 69. a. Hæc nos uitare cupimus. de Or. 85. a. Neq; uerō nobis cupientibus et optantibus, fructus ocij datus est. de Ar. 254. b. Qui cupientē Italiā, populū Ro. desiderantem excitauit. I. A. 258. b. Cum semel ad eum, quē cupimus optamusq; uisitū redierimus. Tusc. 217. a. Ardentur cupere aliquid. I. C. 98. a. Cupio me esse clementem. Aca. 17. a. Ardere studio ueri reperiedi. pro S. R. 43. b. Is mihi causam tradidit, quæ sua causa cupere ac debere intelligebat. At. 259. a. Doble causa et cupio et debeo. I. V. 145. a. Cupere omnia causa alicuius. Ep. 227. a. Vehementer cupere causa alicuius. Ep. 230. b. Cuius causa omnia tum cupio, tum me hercule causa debeo. Ep. 245. b. Et tibi, cui maxime cupio, satisfaciām. et 26. a. Faueo Curioni, Cæsari honestissime cupio, pro Pompeio emori possum.

Cupitus, a. um. de D. 89. a. Nec sese dedit in conspectum corde cupitus.

Cupressetum, ti. Locus cupressis constitus. de L. 159. a. In cupressetis Gnostorum.

Cur. quid est, quod, quæ ratio, quid est causa, cur, quid est quamobrem. de Orat. 160. a. Quid est causa cur reuoluerit? de Orat. 96. a. Causa cur cuperes, non erat. At. 179. b. Iustam causam affers, quod te uidere hoc tempore non possum. de Ora. 131. b. Quin prodixit id est, cur non prodixit?

Curatio, onis. diligentia, sollicitudo, studium, angor sollicitudo animi, angor animi, cogitatio, meditatio, metus, molestia, diurnus et nocturnus metus, acerbitas. de Oratore 160. a. Hæc acrem curam diligentiamq; desiderant. de In. 56. a. Quod ipse magna cum cura atque diligentia scripsit. de D. 99. b. Aegyptij omnem curam in siderum cognitione posuerunt. Ep. 21. b. De sacerdotio tuo quantum curam adhibuerim, cognosces, etc. At. 151. b. Tu nunc enitere, ut nos cura tua et prouidentia iuuues. Off. 4. b. Quod in rebus honestis et cognitione dignis opere curaq; ponetur. Ep. 143. b. Te hortor ut in remp. omni cogitatione curaq; incumbas. Item. Si qua de Pompeio nostro tuendo cura te attingit. de Som. 131. a. Curæ de salute patrie optimæ sunt. At. 284. b. Studium tuum curaq; de salute mea. Qu. Fr. 324. b. Non omnino sumus sine cura anni uenientis. At. 147. b. Quamobrem te rogo, ut in maximis tuis curis aliquid impertias temporis huic quoque cogitationi. Of. 33. a. Omnes meas curas, cogitationes in rēp. cõfero. Ep. 130. a. Quam quantum quidē uel aliæ quæpiarationes honestas nobis et curas et actiones darent. I. A. 235. b. Et cogeris partem aliquā in Asia deriuare curæ et cogitationis tue. de Or. 125. b. In ea cogitatione curaq; uersor, ut odorere, etc. Ep. 142. a. Sed caue, exultimes me, quod iocofus scribas, abieisse curam reip. de Am. 98. b. Quo cum mihi coniuncta cura de republica et de priuata fuit. At. 1. a. Petitionis nostræ, quam tibi summe curæ esse scio, huiusmodi ratio est. Ep. 16. b. Tibi idem, cui salus mea fuit, etiam dignitas curæ. et 143. b. Mihi maxime curæ est, non de mea quidē uita, sed de patriæ sollicitat. et 119. a. Eos tibi et

rem, de qua nisi, uelim curæ habere. Postquam. 202. b. Mihi maiori curæ erit, quemadmodum quidem uobis gratiā referam, quam quemadmodum inimicorum iniuriā persequar. pro Dom. 234. b. Homines soluti et à cura liberati. At. 203. a. De Tyrone mihi curæ est. Item. Et de Tyrone uideo tibi curæ esse. At. 140. a. Hanc rem, curam tibi maiorem afferre sentio. Ep. 114. b. Quæ tu cura sis, quod ad bellum attinet, nescio. At. 95. a. Bibulus maximā belli curam sustinet. de Or. 137. a. Omnis cura mea solet in hoc uersari, ut profum, etc. At. 70. a. Gratissima est mihi tua cura de illo meo primo et maximo mandato. et 172. b. Mihi de augedā dignitate tua curæ erit. I. V. 216. b. Is pollicetur sibi magnæ curæ fore, ut omnia ciuitatibus restituerentur. At. 39. a. Pompeius de Clodio iubet nos esse sine cura. I. V. 69. b. Hunc amplexatur, hinc iubet sine cura esse. At. 262. b. Et ipsi dixit ut sine cura esset. et 245. a. Magna cura et solitudine Atticij et me liberaris, si, etc. Tusc. 169. a. Nulla cura, nulla sollicitudo reliqua est. de D. 139. a. At ex ipso somno plurimæ curæ metusq; nascuntur. de Cl. 165. b. Vos uerō et presentem me cura leuatis, et absentem magna solatia dedistis. Ep. 188. a. Videbaris enim nō solum fauere nobis, sed etiam grauē curam suscipisse, uehementerq; esse de nobis sollicitus. At. 16. a. Cura et angor animi. de Cl. 165. b. Vt eorum aspectu, omnis quæ me angebat, de rep. cura confederit. de D. 85. a. Tu tamen anxiosas curas requiete relaxas. de Sen. 77. a. Cura, quæ nunc te coquit et uersat sub pectore fixa. de Cl. 165. b. Quorum memoria in maximis nostris grauissimiq; curis incuranda sanè fuit.

Curantia, tte. cura. non curantia, incuria. Q. Fr. 31. or. b. Quod me admones de non curantia, suadesq; ut meminerim, etc. ego uerō memini, etc.

Curatio, onis. procuratio, administratio. Tusc. 221. b. Sed alia quædam ad eum est adiuuenda curatio. Tusc. 191. a. Omnibus his nulla ne est adhibenda curatio? de N. 20. a. Cuius et curatio corporis erit adhibenda deo. de N. 58. a. Oues nullum fructum edere ex se, sine cultu hominum et curatione possunt. Off. 17. a. Medici grauioribus morbis periculosas curationes et ancipites adhibere coguntur. de D. 134. a. Aesculapius potest præscribere per somnium curationem ualeudinis. Off. 35. a. et 51. a. b. Valetudinis curatio, nauigatio, etc. pro R. P. 127. a. Rabirius curationem et quasi dispensationem regiam suscipit. Epist. 258. a. De medico tu bene existimari scribis, sed plane curationes eius non probo. pro Dom. 216. a. Quasi ego in isto genere omnino quicquam, aut curatione, aut potestate ualuissem. et 223. b. Ne id quidem per legem Liciniam, ut ipse tibi curationem ferres, facere potuisti. de Ar. 251. a. Aedes telluris est curationis meæ. Atticij. 243. a. Serullia pollicebatur se curaturam ut illa frumenti curatio S. C. tolleretur. Epistola 92. b. De curatione munerum regiorum locutus sum cum Oppio. de Nat. 1. b. An dii ab omni curatione et administratione rerum uacant?

Curator, oris. procurator. de Leg. 185. a. Sunto Aediles curatores urbis, annonæ, ludorumq; solemnium. de Opt. 244. b. Demosthenes curator muris reficiendis fuit. In Verrem 137. b. Aliquem curatorem præficere, qui stetit tuis faciendis præsit. Attic. 1. b. Thernus curator uitæ Flaminiæ. contra Rul. 69. b. Curatores legibus agrarijs constituti sunt decemuiri. In Vat. 36. a. Legati, curatores, interpretes, etc.

Cures, ium. opp. Sabiniurum. Ep. 255. a. Curia,

Curia, via, sedes ac templum publici consilij, tribus. de Or. 1.43. a. Senatus frequens uocatur. Drusi in curiam uenit. de Fin. 9.1. a. Cato in ipsa curia legere solebat, dum senatus cogeretur. pro Mil. 119. a. Curia templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilij publici, caput urbis, ara sociorum, portus omnium gentium. At. 85. b. Scaptius in curia senatum Salamine obfederat. I. V. 119. a. In curia Syracusis, quem locum illi Buleuterum uocant. pro F. 158. a. Cum curia uindex temeritatis, moderatrix officij, speculatur et obsidet rostra. At. 20. a. Nulla res me a curia diuelleret. de D. 86. b. Curia Saliorum, quae est in Palatio. et 113. a. Curia Pompeiana in qua Caesar occisus est. pro Dom. 228. b. Si id curiae iussissent, num id iustum esset ratum?

Curialis, lis, tribulis, municeps. Off. 46. b. Cimon in suos curiales L. acidas hospitalis fuit.

Curialis, a, um, ut curiata lex, quae curiatis comitijs lata erat. Curia comitia, quae in curijs litium causa fieri solebant: et quae curiatim per licitorem conuocabantur, quorum erant pontifices arbitri. Q. Fr. 23. a. Appius sine lege curiata confirmat se Lentulo nostro successurum. Ep. 17. a. Appius dixit in senatu palam sese (si licitum esset, legem curiatam ferre) fortiturum esse cum collega pro uinciam: si curiata lex non esset, se paraturum cum collega, tibiq; successurum, legemq; curiatam consuli ferre opus esse, necesse non esse. contra Rul. 72. Consuli, si legem curiatam non habet, attingere rem militarem non licet. et 71. a. Iam hoc inauditum est, uti curiata lege magistratus detur, qui, etc. pro Dom. 220. b. Centuriata et curiata comitia.

Curiose, diligenter. At. lib. 9. Cum de eo curiose quaesisset seruus noster Dionysius. de Cl. 176. b. Conquirere aliquid curiosus.

Curiositas, tis, nimia diligentia. At. 29. b. Sum in curiositate dignior.

Curiosus, a, um, nimium in quaerendo diligens. de Fin. 70. b. Reperiam multos non tam curiosos, nec tam molestos quam uos estis. et 49. b. Off. 25. b. Peregrini et incole officium est, nihil praeter suam negotium agere, nihil de alio inquirere, minimeq; in aliena esse re. curiosum. pro Dom. 219. b. Curiosum est, ea scire uelle, quae ad nos non pertinent. de N. 12. b. Quis enim non timeat curiosum et plenum negotijs deum? At. 61. a. Quare ut homini curioso ita perscribe ad me. At. 25. a. Tu quicquid indagaris de re, facito, ut scias, tametsi nimis sum curiosus, statui enim nihil iam de re, cogitare. pro Dom. 221. a. Non sum in exquirendo iure augurum curiosus. At. 89. b. Sumus enim ambo bellè curiosi. At. 75. b. Si me nihilominus nostri curiosum in re, quam te, pro Scl. 7. b. Sed haec obstructio non ita obducta est, ut curiosus oculis perspicere non possit. pro Cl. 54. b. Seruulus percuriosus.

Curo, as, do operam, laboro, elaboro, studio, diligentiam adhibeo, curam adhibeo, medeor, curationem adhibeo, curam in aliqua re pono, cura ac diligentia completor, diligentiam in aliquam rem adhibeo uel confero, indulgeo, deserui, mihi cura est, procuro, non est mihi tanti, nihil minus curandū est, de fama nihil laboro. At. 122. a. Ed ad te scripsi, ut eam epistolam mihi curares referendam. Tu sciscitulum, qui es. Curio descriptus est, uelim cures ad eum perferendum. At. 190. a. His uelim meo nomine reddendas liberas cures. de D. 90. b. Alexander ex cauro buclam curauit faciendam. Epist. 56. a. Funus ei satis amplum faciendum curauit. Epist. 57. b. Ego quae

pertinere ad te intelligam, studiosissime omnia diligentissimeq; curabo. Epist. 124. a. Ego quae ad te pertinere alybi trabor studiose diligenterq; curabo, da operam ut ualeas. Ep. 142. a. Noctes et dies nihil aliud ago, nihil curo, nisi ut mei ciues salui sint. Epist. 200. b. Cura ut ualeas. At. 210. b. Vides quanto hoc diligentius cures, quam aut de Rumone aut de Pollione. Epist. 114. b. Item de pantheis, ut Cybirates accersas, curesq; mihi ut nebantur. Ep. 19. b. Vereor, ne cum ueneris, non habeas iam quod cures.

At. 172. a. Omnibus rebus cura et provide, ne, etc. At. 82. b. Pollicitus sum curaturum me Bruti causa, ut ei Salaminij pecuniam soluerent. At. 4. b. Quibus nominibus pecuniam Rome curari oporteret. Quint. Fr. 309. b. Redemptori tuo dimidium pecuniae curauit. At. 179. b. Minutius duodecim sola mihi curauit. At. 2. b. Signa quae nobis curasti, ea sunt ad Caietan exposita. Epist. 259. b. Curio mihi, ut medico hos haberetur, et tibi daret, quod opus esset, me cui iussisset curaturum. Epist. 73. b. Erat enim curata nobis pecunia Valerij Mancipis nomine. At. 103. b. Tartesum istum tuum mihi ademit in uerbo iube sodes nummos curare. Epistola 57. a. Ego quia curo, attendoq; id tibi affirmo, te in istis molestijs non diutius futurum. pro Corn. 66. a. b. Sacra Cereris per Graecas senas per curata sunt sacerdotes. At. 71. b. Curare mandata alii cuius. Top. 22. b. Curare negotia aliena. At. 1. b. Illa manum tu mihi cura ut praesens. de N. 59. b. Magna dii curant, parua negligunt. Acad. 30. b. Quis enim potest, cum existimet a deo se curari, non semper diuinum nummen horrere. de Fin. 76. a. Qui animi conscientiam non curat. de D. 130. b. Sed deos non curare opinor quid agat humanum genus. Epist. 13. b. Quantus Metellus, qui et summa uoluntate cessaret, neq; sane redire curaret, etc. At. 228. a. Quid emendo nihil curat hoc tempore. Ad Her. 40. b. Ego patriam liberaui, uos liberi esse non curatis. At. 216. b. Id populus curat scilicet. At. * Nihil minus curandum est atq; hoc, etc. Ep. 256. b. Ego omnem spem tui diligenter curandi in Curio habeo. I. P. 82. a. Cum diceret te uolentis quibusdam medicamentibus curauit, sanguinem misit. de Or. 164. b. Sed iam surgamus, inquit, nosq; curremus. de Sen. 91. a. Adolecentes grauius egrotant, et tristius curantur. At. 190. b. Atticam saluere iube, et eam diligenter cura. I. A. 222. a. Reicepere et curare se. pro Cluent. 25. b. Mulier exclamat se ab eo nullo modo curari uelle, quo curante omnes suos perdidisset. Tusc. 19. a. Corpora curari possunt, animorum nulla medicina est. pro S. R. 39. b. Intellego me errare, qui cum capiti mederi debeam, reducia cures. pro Fl. 146. a. Curare periculum atq; insidias alii per aliquem. pro Cael. 49. a. Et quod facinus in alienum illatum scire acciperet, id omisisset curare in hospite? Acad. 39. b. Itaq; ea nolui scribere, quae nec in docti intelligere possent, nec docti legere curarent.

Currens, tis. I. A. 187. a. Quamquam ille non egnit consilio cuiusquam, sed tamen, ut dicitur, currentem excitauit. Epist. 194. a. Nam illum paratum ut uideo, et ingressum pleno gradu, cohortari non intermitteremus, quo in dies longius discendo exercendoq; se, procedat. Treb. Q. Fr. 298. b. Haec non eo dixi, ut oratio mea dormientem excitare, sed potius ut currentem incitare uideatur. At. 96. a. Quintus filius currentem animum patris sui fororatae reconciliauit. Q. Fr. 15. b. Quare facis tu quidem frater

fraterni, quod me hortaris, sed me hercule currentem nunc quidem, ut omnia mea studia in hunc conferam. At. 72. a. Sape tu me currentem hortatus es. et 219. a. b. Quod me hortaris, et currentem tu quidem, sed, etc. Ep. 252. b. Currentem, ut aiunt, incitare. I. C. 122. b. Non ut te, qui mihi studio penè praecurris, excitarem.

Curriculum, li, spatium quo curritur, stadium, cursus, currus. de Am. 104. a. Deflexit enim iam aliquantum de spatio curriculoq; mos maiorum. pro Mur. 135. a. Cum te de curriculo petitionis deflexisses, animusq; ad accusandum transulisses. de Vn. 202. a. Qui recte et honeste curriculum uiuendi a natura datum consecerit. pro Rab. 91. b. Qui ex constituto spacio defensionis in semibore curriculum coegisti. pro Mur. 137. b. Quasi defultorius in quadrigarum curriculum incurere. pro Rab. 96. b. Exiguum nobis uita curriculum natura circumscripsit, immensum gloriae. pro Arch. 191. a. In hoc tam exiguo tamq; breui uitae curriculo. I. A. 210. b. Omne curriculum industriae nostrae, in foro, in curia, in amicorum periculis propulsandis elaboratum est. pro Rab. 131. a. Nec fas esse decebam uersari me in uestro ueteri curriculo, etc. de Sen. 82. b. Athlete in curriculo se exercent. de Sen. 84. b. Haec sunt exercitationes ingenij, haec curricula mentis. de Cl. 180. a. Qui tantum abijt a primo, uix ut in eodem curriculo esse uideatur. Or. 198. a. Ciceronem oratorem ex Academiae spacijs exiisse: illa enim sunt curricula multiplicium uariorumq; sermonum. de Cl. 196. b. Tuum enim forum, tuum erat illud curriculum, etc. et 166. b. Vereor equod nam curriculum aliquando sit habitura tua singularis industria. de Leg. 174. a. Quod sine curricula et certatione corporum fiat. I. V. 145. a. Si ne minimū quidem de meo uitae curriculo, quod mihi semper propositum fuit, decessero. Acad. 47. a. Breuia curricula uita, de Leg. 177. a. Curricula equestrum. In Arat. Sol consistens in Cancro conuertit curriculum. de Ar. 248. b. Tui sacerdotij sunt tense, curricula, etc. Ad Her. 24. b. Sic isti cum in artis curriculum descenderunt, aiunt, etc. ibid. Sic ut in stadium Rhetoricae artis prodiere non audeant.

Curro, ris, cursum conficio, cursum teneo, cursum curro. contra Rul. 74. b. Cur non eosdem cursus hoc tempore quos antea cucurrerunt? Offic. 60. a. Qui stadium currit, eniti debet ut uincat. Attic. 157. b. Curio currit Puteolos.

Curvus, rus, uehiculum. de D. 138. a. Quidam uisus est in somnis curru quadrigarum uehi. Postquā. 210. b. Equis insignibus et curru aurato in patriam reportari. Tusc. 173. a. Cum sacerdotem ad sacrificium curru uehi fas esset. At. 210. b. Nec est melius quicquam, quam ut Lucullus sustineat currum, ut bonus saepe agitator. pro S. R. 35. a. Suis manibus in curru Automedontem collocat. pro Cael. 44. b. Claudia, quae patrem triumphantem de curru detrahi passa non est.

Cursum, cursu, C. Sensim. I. A. 168. b. Ille sensim dicebat, quod cause prodesset: tu cursum dicis aliena. At. 150. b. Quid autem Plancius tam cursum? I. A. 231. a. Alter in Asiam irrupit cursum. Att. 142. a. Quae ego sero et cursum arripui, et succisui operis, ut aiunt. de Or. 132. a. Tantum licet fursum si quando cursum. Tusc. 230. b. Cum amplissima dignitate, ut ad eas cursum perrectura. Ad Her. 41. b. Cum Gracchus deos inciperet precari, cursum isti impetum faciunt.

Curso, as, frequenter curro. pro S. R. 28. a. Postea homi

nes cursare ultrò et citrò non desiterunt. de Sen. 80. b. Cum alij malos scandant, alij per fores cursant. At. 143. b. Ne cursam huc et illuc uia deterrina. de D. 83. a. Fuscus nonnunquam cursans per littora cornix.

Curfor, oris. de D. 138. a. Curfor ad Olympia proficiscit cogitans, uisus est in somnis curru quadrigarum uehi. Tusc. 187. a. Cursores in stadio exclamant. ad Her. 24. b. Ladas et Boius cursores.

Cursus, sus, curriculum, lapsus, iter. pro Mur. 132. a. Cum contento cursu hostium classis italiana peteret. pro Pomp. 10. b. Quis unquam tam breui tempore, tantos cursus conficere potuit? de Orat. 97. a. Qui ingrediuntur ad studium, quicq; iam sunt in cursu. Epist. 46. b. Sed etiam perspicis, qui cursus rerum, qui exitus futurus sit. ad Heren. 23. a. Solis exortus, cursus, occasus nemo miratur, quia quotidie sunt. Attic. 42. a. Ille incertus alium cursum petiuit. Attic. 75. b. Ille tibi non ignotus cursus animi et industrie meae. I. A. 216. a. Quem enim cursum industria tenere potuisset, sine forensibus causis, sine iudicijs? Att. 2. a. Vides in quo cursu sumus. de N. 76. b. Dionysius cum secundo uento cursum teneret, ridens, uidetis ne, inquit, etc. Attic. 120. b. In foro mari nobis incerto cursu nauigandum est. Off. 62. a. Naves in cursu frumento onustas uidi. de N. 64. a. Stella cursus certos, et constantes habent. Off. 24. a. Implicari aliquo certo genere cursuq; uiuenti. de N. 39. b. Partus maturescit non uem lunae cursibus. de L. 160. b. Perpetui cursus conuersio nesq; coelestes. de Som. 128. a. Orbis extimus, in quo insidii sunt illi, qui uoluntur stellarum cursus sempiterni. et ibid. b. Hunc ut comites consequuntur, alter Veneris, alter Mercurij cursus. de N. 35. b. Stelle nunquam cursus sui uestigium inflectunt. de Som. 129. a. Illi autem octo cursus, etc. de D. 101. a. Silacus emissus lapsu et cursu suo ad mare profluxisset. pro Scl. 13. b. Vita breuis est, cursus gloriae sempiternus. de Cl. 195. b. Hortensius tamē hunc cursum conficit. de Or. 98. a. Tantus cursus uerborum fuit, et sic euolauit oratio, ut, etc. de Or. 164. a. Cursus uocis per omnes sonos. Or. 126. b. Interdum cursus est in oratione conciliator, interdum moderata ingressio. de Orat. 130. b. Defessus iam labore et itinere disputationis meae. de N. 20. a. Ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, seffio, etc. I. V. 254. a. Tenere eundem cursum. Top. 221. a. Reuocare aliquem et cursu, contra Rul. 74. b. Qui per reatum cursum regnum tenere non potuerunt. ad Her. 24. b. Si quis ad Olympicum uenerit cursum. Epist. 46. b. Ne que solum perspicis eas, quae geruntur, sed etiam qui cursus rerum, qui exitus futurus sit.

Cursus, a, um, decurtatus, mutilus. Or. 213. a. Mee aures perfecto, completoq; uerborum ambitu gaudent, et curta sentiunt, nec amant redundantia. Or. 213. b. Nihil inconditum, nihil curtum, nihil claudicans, etc. de Fin. 114. b. Eorum enim omnium multa praetermittentium, dum eligant aliquid quod sequantur, quasi curta sententia: at uero illa perfecta atq; plena, eorum qui, etc.

Curuatus, a, um. de N. 14. b. Corpuscula curuata et quasi adunca.

Curulis, le. I. C. 118. a. Non deniq; haec sedes honoris, sella curulis, unquam uacua mortis periculo fuit: id est, sedes consulis. de Ar. 250. a. Curulis adilitas. Epist. 193. b. Curulis sella.

Custodia, diae, carcer, praesidium, uigilia, excubiae, conseruatio. de N. 58. a. Canum tam fida custodia, tamq; amas dominorum adulatio. de Cl. 196. a. Teneamus eam do-

mi septem liberali custodia, tue amurq; ut adultam uirginem castet, &c. pro Mur. 139. b. Cum in eiusdem anni custodia te atq; L. Murenam fortuna possisset. I. P. 89. b. Exercitus praesidium populi Rom. custodia prouinciae. pro Mur. 143. a. Deici de urbis praesidio & de custodia ciuitatis deturbari. pro Syl. 175. d. Cum ille tabule priuata custodia continentur. I. A. 236. a. Id signum caelo de lapsum Vestae custodij continetur. de Som. 128. a. Retinendus est animus in custodia corporis. I. A. 212. b. Idcirco in hac custodia tanquam in specula collocati sumus. I. 10 A. 213. b. Cuius ego excubias & custodias mei capitis cognoui in consulatu meo. pro Pom. 6. b. Publicanorum familiarie, quas in portibus & custodijs habent. pro Rab. 95. a. Ignauiam suam tenebrarum & parietum custodijs tege re. I. C. 98. b. Illam coloniam meis praesidijs, custodijs, uigilijsq; munui. pro Plan. 259. a. Non extimesco, ne Cn. Plancio custodia mea salutis apud uos obfit. pro Mar. 136 a. Nos tibi & excubias & custodias pollicemur. I. A. 244. a. Haec mea sedes est, haec uigilia, haec custodia, hoc praesidium statuum. de L. 175. b. Ut aduigiletur ad custodiam ignis. pro Mil. 112. b. Milo uitam suam nunquam in periculum sine praesidio, & sine custodia prouehabat. I. A. 185. a. & I. V. 249. b. Dare aliquem in custodiam id est, in carcere rem. I. V. 265. a. Includere aliquem in custodias. At. 277. a. Eripere aliquem ex custodia. I. C. 113. b. Censuerunt ut P. Lentulus in custodiam traderetur. Quin. Fr. 302. b. Is hominem comprehendit, & in custodiam Ephesti tradidit. pro R. P. 116. a. Is in custodia fuit regia, & uita eius oblata poena est. de D. 91. b. Socrates cum esset in custodia publica, &c. I. C. 101. a. Tu te ipse in custodiam dedisti. & ibi. 30 Domi me te afferuari iussisti. Tuf. 174. a. Emittere nos e custodia, & leuari uinculis arbitremur. & 63. b. Socrates cum possit educi e custodia, noluit.

Custodia, dis. asseruo, adseruo, tue or, septem custodia teneo, in uigilia alicuius rei maneo, priuata custodia contineo, incolumem seruo, obseruo, praesideo, speculo, conseruo. Ep. 82. b. Liber tuus & legitur a me diligenter, & custoditur diligentissime. Att. 243. b. Orationem tibi mihi scriuis custodiende & proferende arbitrium tuum sit. I. A. 243. b. Hic me non solum amicorum fidelitas, sed etiam uniuerse ciuitatis oculi custodiunt. Quin. de Pet. 213. b. Fac ut se abs te custodiri atq; obseruari sciant. I. C. 98. b. Multorum te oculi & aures speculabuntur atque custodiunt. pro Mil. 114. b. Delecta iuuentus, quae tuum corpus domumq; custodit. I. A. 229. b. Ut brutus prouinciam tue atur, defendat, custodiat, incolumemq; seruet. Or. 95. b. Posse percipere animo & custodire memoria. At. 277. a. Aliquem custodiri ut parietam. de Or. 109. a. Custodire literis quae a summis uiris dicta sint.

Custos, dis. praeses, antistes, conseruator, uindex. I. V. 222. a. Clamor a uigilibus sanisq; custodibus tollitur. contra Rul. 69. a. Tribunus plebis praeses custosq; libertatis. contra Rul. 71. a. Custos & uindex cupiditatum. I. C. 110. a. Nullus est portae custos, nullus insidiator uia. I. A. 169. a. Quotiens te pater eius domo sua eiecit? quotiens custodes possit ne limen intrares? Item. Qui multorum custodem se profectatur, eum sapientes sui primum capitis aiunt custodem esse oportere. pro Dom. 242. a. Custos ac praeses templi. pro Sest. 15. a. Custos & conseruator urbis. pro Flac. 155. b. Hermippus custos T. Aufidio pretore in frumento publico est positus. Postquam. 208. a. Tu me comitijs prerogatiuae primum custodem praefeceris. contra Rul. 70. b. Qui tribus quas noluit, uocauit nullo custode

sortitus. pro Sest. 26. b. Senatus Reipub. custos, praeses, propugnator. I. A. 188. b. O praeclearum custodem ouium (ut aiunt) lupum. de Fin. 110. a. Sapientia custos & procuratrix hominis. Off. 37. a. Malus custos diuturnitatis metus.

Cutis, tis. pellis, corium, extremitas. Epist. 154. b. Sed non possum non exhorrescere, si quid intra cutem subest uulneris, quod prius nocere potest, quam sciri, curaque possit.

Cybaea, &c. locus. I. V. 203. b.

Cybele, les. magna mater, Idea mater. de Ar. 249. a. Hanc matrem magnam accepimus, agros & nemora cum quodam strepitu fremituq; peragrar. de Sen. 86. a. Sacra Idea Magnae matris. de Leg. 174. a. Mater idea. de Ar. 248. b. Mater dea, aliter, Idea: sic enim nobis corrigentia locus uidetur.

Circulus. I. C. 113. b.

Cybera, & opp. I. V. 206. a. Ep. 213.

Cybirata. I. V. 206. a.

Cybiraticus, cat. I. V. 210. b.

Cybirata, opp. Ep. 241. At. 77. b.

Cyclops, pis. I. V. 265. b. Cyclops Aetnam solum & am partem Sicilia tenuisse dicitur.

Cydnus, ni. Cilicie flumen. I. A. 165. b.

Cygnus, & um. ut cygnea uox. de Or. 143. a.

Cygnus, ni. Tuf. 163. b. Cygni non sine causa Apollini dicati sunt, sed quod ab eo diuinationem habere uideatur: quia prouidentes quid in morte boni sit, cum cantu & uoluptate moriuntur.

Cylindrus, dri. omne quod uolubile est, qualis est columna lapidea teres. de N. 6. b. At mihi uel cylindri, uel quadrati, uel conici, uel pyramidis forma uidetur esse formosior. & 35. a. de Fat. 149. a. Qui protulit cylindrum, dedit ei principium motionis: uolubilitatem autem non dedit. & ibid. Cylindrum uolui, & turbinem uersari putant. & 148. b. Chrysiippus reuertitur ad cylindrum & turbinem suum, quae moueri incipere, nisi pulsa non possunt. Tuf. 241. a. In summo sepulchro, sphaera erat posita cum cylindro.

Cylenius, & um. in Arat. Cedit clara fides cylenia: id est, lyra Mercurij.

Cylo, uel Cilo, onis. Cinædus, impudica patiens, puer meritorius. In Sal. 275. a. Quicquid impudicorum, cylo num, &c. fuit in urbe, &c.

Cymba, & e. Offic. 63. b. Cymbarum ante oculos multitudo.

Cymbalum, li. I. P. 83. b. Neque collega tui cymbala & crotalla fugi. & ibidem 84. Domum cantu & cymbalis personare.

Cymeus fundus Romae. pro Flac. 156. a.

Cynicus, & um. de Orat. 148. b. Ab Antisthene Cynici primum, deinde Stoici. Offic. 30. a. Cynicorum uero ratio tota eiciensda.

Cynna, & e. quater consul Romanus. Tuf. 238. b. & 239. a. Cynna collegae sui consulis C. Octauij praecidi caput iussit.

Cynocephalus li. Simiarum de genere, sed maior & ferocior. At. 89. a. Erat praeterea Cynocephalus in effedo, nec deerant onagri.

Cynosura, & e. minor uersa, altera & eptus: duo enim & eptus sunt. de N. 46. b. Ex his altera apud Graecos cynosura uocatur, altera Helice. & Acad. 17. a. Helice.

Cynosura, & e. insula. de N. *

Cyprus, & um. pro Dom. 224. a. Rex Cyprius. & de D. 91. b. Eudemus Cyprius.

Cyprus, insula. Att. 81. Ep. 190. a. & 247. pro Flac. 152. a.

Cyrene, arum. urbs. pro Plan. 261. b. Desiderarunt te, inquit, oculi mei, cum tu esses Cyrenis.

Cyrenicus, & um. Off. 57. b. Ab Aristippo Cyrenici atq; Annicerij philosophi nominati. de Or. 148. b. Ab Aristippo, quem ille magis uoluptarie disputationes delectabant, cyrenaica philosophia manauit.

Cyrenensis, contra Rullum. 76. a. Agros Cyrenenses. Cyrenae. Acad. 19. a.

Cyrrhastica, & e. Syriae pars. At. 77. b.

Cyrus, ri. Quint. Frat. 294. a. Cyrus ille a Xenophonte non ad historiam sedem scriptus, sed ad effigiem iusti imperij. de Clar. 174. b. At Cyri uitam & disciplinam, legunt, &c.

Cyzicus, ci. urbs Asiae. I. V. 261. b. & alibi.

Cyziceni, orum. I. V. 231. a. & pro Pomp. 7. b. Vrbem Cyzicensorum.

D A

Litera. At. 4. b. H. S. D. C. X. X.

Dactylicus, & um. Or. 215. b. Dactylicus numerus.

Dactylus, li. Or. 218. a. Dactylus qui est e longa & duabus breuibus. de Orat. 160. a. Pedes heroi tres: dactylus, spondeus, anapestus.

Demon, nis. lar. de Vn. 201. b. Dij quos Graeci daemones appellant, nostri, ut opinor, lares, si modo hoc recte conuersum uideri potest.

Demonius, genis, sapiens. de D. 105. b. Hoc de Socrate accepimus, &c. esse diuinum quoddam, quod Demonion appellat, cui semper ipse paruerit, nunquam impellenti, sepe reuocanti.

Dalmata, & e. Ep. 67. a. Dalmatis dij male faciant, qui tibi molesti sunt.

Dalmatia, & e. regio in Illjris. Ep. 66. b. ter. Vatinij, Dalmaticus, & um. Ep. 66. a. Caesar de meis rebus gestis Dalmaticis adhuc non refert. Vatinij.

Damnatio, onis. condemnatio, calamitas. At. 102. b. Omnes damnati, omnes ignominia affecti, omnes damnatione ignominiaq; digni. I. P. 98. a. Reorum acerbissima damnatione. Libidinosissima liberatione. pro S. R. 129. b. Damnatio Sex. Roscij. pro Cl. 28. b. Quid est illa damnatione indicatum, nisi, &c. I. V. 129. a. Hanc damnationem dici non oportet. ad Her. 5. b. Ne parua quidem dubitatio potest remorari damnationem.

Damnatorius, & um. ut damnatorum iudicium. I. V. 159. a.

Damnatus, & um. pro R. P. 123. b. Causa iudicata atque damnata. & pro Sest. 27. b. Graecia suis ciuibus damnata atq; expulsi.

Damno, & e. condemnatio, improbo, conuincio. (Absoluo. I. A. 157. a. Lex quae iubet ei, qui de ui, itemq; ei, qui maiestatem damnatus sit, aqua & igni iudicari. ad Her. 29. a. Maiores nostri, si quam unius peccati mulierem damnabant, simplici iudicio multorum malefactorum conuictam putabant. I. V. 257. b. Naenus iniuriarum damnatus est. I. V. 73. b. Qui ambo peculatus damnati sunt. & ibi. Qui de maiestate damnatus est. I. V. 223. b. Ut is eo crimine

damnaretur. pro S. R. 37. a. Turpi iudicio damnari. Tuf. 158. b. Sed plurimi contra nituntur, animosq; quasi capite damnatos morte multant. & 169. b. Capite damnari. Att. 280. b. Si Lepidus positus armis de ui damnatus esset. pro Flac. 155. a. Nicomedes qui & farti, et pro socio damnatus est. ad Her. 31. b. At cum uos iurati capite damnastis. pro Clu. 19. a. Causa, quae ipsa opinione hominum tacita propere conuicta & damnata sit. de Clar. 193. b. Iam Quirius sua lege damnatus excesserat. & de Or. 105. a. Ergo ille quoq; damnatus est, non solum primis sententijs, quibus, &c. sed etiam illis, quas, &c. pro D. 214. b. Eos ergo potissimum damnare debui. At. 109. b. Damnare aliquem sceleris. Part. 244. a. Damnare aliquem stultitiae. I. V. 237. b. Damnari nomine conuictionis. pro Clu. 41. b. Damnari de repetitis. pro S. R. 37. b. Damnatus per arbitrium, et rem restituit, & honestatem omnem amittit. de Cl. 180. b. Damnari ambitus.

Dammum, ni. iactura, detrimentum, incommodum, malum, fraus, poena. Off. 7. a. Nec contra officium est, maius damnum anteponi minori, ut si, &c. de Cl. 175. b. Damnum Gracchi immaturo interitu res Romanae latineq; literae fecerunt. Ep. 161. b. Magnum damnum factum est in seruito. Ep. 110. b. Quod declamationibus nostris caes, damnum nihil facis. At. 12. b. Nihil est damni factum noui. de Fin. 146. a. Si mercatura aliquid damni contraxerit. Ep. 10. b. In meis damnis ex auctoritate Senatus resarciendis. contra Rul. 64. b. Non quero flagitium huius iacturae atque damni. Offic. 56. b. Qui conuictionem ciuium dirimunt, eos leges morte, exilio, uinculis, damno coercent. I. A. 155. a. Quis unquam tanto damno senatorem coegit? de Leg. 166. a. Damna & detrimenta. At. 213. b. Επιτρομα magna nullum fieri potest, & επιτρομα uel non magni molestem futurum est. Top. 222. a. Damni infecti promittere. pro Q. R. 50. a. Iudicium damni iniuria constitutum. pro Quin. R. 54. a. Cum lis contestata cum Flauio damni iniuria esset. Off. 72. b. Per errorem in maximam fraudem incurrere. pro Corn. 68. a. Familiaritates bonorum ad fraudem nemini ualere debent. pro Muren. 141. b. & pro Dom. 238. a. Id mihi non debet esse fraudi, aut crimini. Ter. 3. b. Quid illi facias, qui dedit damnum aut malum?

Danai, orum. Graeci. de In. 33. b. de Fin. 68. a.

Dardani, populi in sinu Illyrico, a Troianis oriundi. pro Sest. *

Dardanus, ni. philosophus Stoicus. Acad. 18. a.

Dareus, rei. de Fin. 146. b. Policrates ab Oronte Darei pretore in crucem actus est.

Datio, onis. contra Rul. 78. a. Cuius iudicium legumq; datio tollitur. alia latio, a sero.

Datum, & e. acceptum. de Am. 107. a. Hoc quidem est nimis exigue & exiliter ad calculos reuocare amicitiam, ut par sit ratio acceptorum et datorum. & ibi. Nec obseruat stricte ne plus reddat quam acceperit.

Datus, & um. Epist. 234. a. Datum ad I. I. Non. octob. Thessalonice. Ep. 166. b. Data 1111. Cal. Quintil. Ep. 58. a. Acceperit tuas Coreyae datas.

De. ex. Ep. 109. a. Duos parietes de eadem fidelia deaebare, prouerbium. Off. 22. a. De Graecis autem sacetus Socrates: id est, ex Graecis. de Leg. 160. b. Ex tot generibus, nullum est animal praeter hominem, quod habeat notitiam aliquam dei: de ipsiq; hominibus, nulla gens est, quae non habendum sciat esse deum. Item. Ac primum de tribus illis quae ante dixi, beneuolentiae praeccepta uideamus. pro D. 235.

235. a. Nemo fuit, etc. qui rem ullam de meis bonis attigerit. pro Fl. 147. b. Si quis unquam de nostris hominibus fuit, etc. I. C. 109. a. Postremum genus est delectu Catilinae. contra Rul. 88. a. Non adimicui cuiquam gleba de Syllanis agris. de D. 136. a. Miste coniectori quantum usum est de argento: tum ille, nihil ne de uicello. At. 117. b. Et statim rescripti, hominemque certum nisi de comitibus meis. de Or. 201. a. Nemo de ijs, qui peritissimi sunt, huic anteponen- dus est. 115. a. Magnum quoddam opus est, atque haud sci- am, an de humanis operibus longe maximus. pro Mil. 114. a. Vnus de illis. de Cla. 171. b. Oratio Lelij de collegis non melior, quam de multis, quam uoles, Scipionis. 175. b. Ego istum de superioribus penes solum lego. Or. 201. b. De firmisimam alia prima ponet, alia extrema. Et ibi. Id secur- diam erat de tribus. de Leg. 178. a. Deinceps in lege est, ut de ritibus patrijs colantur optima. Quin. Fr. 291. b. Lega- tos habes, de quibus dignitate praestat Tubero. Opt. 243. b. Is habeatur sanctus orator, sed de minoribus. pro S. R. 22. b. a. Cui de tanto patrimonio nihil relictum est. 315. a. De tribus et decem fundis, iste tres possidet. I. A. 212. 20 b. De tribus enim, quae proposui, hoc extremum est. pro Lig. 139. b. Quam multi essent de uictoribus, qui, etc. cum etiam de uictis reperiantur quam multi, qui, etc. In. 56. b. Quodlibet exemplum de ijs, quae proposita sunt. Parad. 117. a. Ceteri multa de suis rebus secum asporta- bant. Officior. 68. b. Ipse autem in ore semper Grae- cos uersus de Phenisis habebat. At. 1. a. De ijs, qui nunc petunt, Caesar certus putatur. Epist. 178. a. Cum quidam de collegijs nostris agrariam curationem ligurirent, di- sturbauit rem. ad Her. 30. b. Hoc non de enumeratione no- stra fiet: id est, ex enumeratione nostra. I. V. 131. b. Nihil ex sacro, nihil de publico attigi. de Orat. 89. b. Quicquid erit quacumque ex arte, quocumque de genere. Eximi de reis. I. Eximo. Attic. 78. a. Mitte ad nos de tuis aliquem ta- bellarium. contra Rul. 70. b. Comitum de minore parte po- puli facta. At. 101. a. Epistola in qua est de periculis reip. I. V. 169. a. Recita decretum de tributis. Quin. Fr. 317. a. O lucundas mihi tuas de Britannia literas. contra Rul. 27. a. Ut in omnibus meis factis atque consilijs uestrum de me factum consiliumque laudetur. de In. 80. b. Deinde, utra- que lex de genere omni, utra de parte quadam, utra communi- ter in plures, utra in aliquam certam rem, scripta uideat- ur. de Or. 115. b. Praecepta de re militari cupiam dare. et 216. a. Cuiusmodi artificium de ipso iure ciuili Crassus co- poni posse dixit. de Or. 129. b. Oratio Crassi de colonia Narbonensi, et altera de lege Seruilia. de D. 108. b. Pri- mus liber est de contemnenda morte, secundus de toleran- do dolore, etc. Att. 189. b. Liber de minuendo maerore. de Cla. 167. b. Philosophia de Natura. de In. 62. b. Tum Crotoniatae publico de consilio uirginis unum in locu con- duxerunt. de Cla. 174. b. Sunt orationes eius ieiuna, multa praecleara de iure, pro Sest. 19. b. Quae etiam collegae et- us moderatio de me. pro Corn. 64. a. Quis dubitaret de iure pacis ex belli omnibus iuris peritissimis imperatores nostros anteferre. de Orat. 88. b. Nihil te de ratione uis- te didicisse, nihil quae fuisse, nihil scire conuincam. de D. 92. a. Somnium de Simonide, qui, etc. 109. b. Ut Grae- cis de philosophia literis non egeant. Epist. 178. a. Consi- lijs tuis, quae scribis de agris assignandis, ab utrisque ue- strum uehementer assentior. Attic. 191. a. Non potuit honorificentius a me fieri de nepote. pro Mil. 120. b. Fa- ma de interitu Clodij, et ibi. Letitia de interitu Clodij, pro Quint. 5. b. De re pecuniaria iudicium esse. et ibi.

a. De capite suo priore loco causam dicere. Orat. 207. b. Explicare mentem suam de quacumque re. Orat. 200. b. De rebus bellicis canere bellicum. de Clar. 168. b. Sit sanè, ut iubet, de isto. Attic. 208. a. Illa, quae habes de Academicis frustra descripta sunt. 262. a. Atticus pecuniam nu- merauit de suo. de Or. 162. a. His de rebus sol me ille admo- nit, ut breuior essem. Attic. 139. b. Itaque neque de ocio no- stro spero iam, neque, etc. Or. 201. a. Non enim declama- torem de ludo, aut tabulam de foro querimus. pro Cl. 52. b. A. Binnius quidam caupo de uia Latina. de Or. 111. a. Hominem audietis de schola, etc. de Cla. 176. a. Is accu- sator de plebe fuit. de D. 108. a. Astrologi de circo. I. A. 173. a. Exultabat gaudio persona de mino modo egeus, re- penitè diues. At. 240. a. Ecce autem de transuerso L. Ce- sar, etc. At. 101. a. Nam de illo altero minus sum admiratus. At. 128. a. De Dionysio sum admiratus. At. 201. a. De Othone dissiido. At. 140. b. De re, quotidie magis timco. At. 42. b. Me metus de fratre in scribendo impedit. de D. 99. b. Apud Hetruscos propter crassitudinem aeris de coe- lo multa fiunt. I. V. 220. a. Haec agebantur de sella ac de lo- co superiore. 209. b. De manibus praedam amittere. pro Dom. 239. a. Agri de hostibus capti. Q. Fr. 315. b. De multa nocte uigilare. I. V. 175. a. Recita de epistola reliqua. de Or. 103. a. Philosophus qui de sua ui sapientiam unum om- nia penes profectur. pro Q. R. 46. b. De quo nomine ad- arbitrum adisti, de eo ad iudicem uenisti. pro Cecin. 296. b. Saxum de terra tollere. pro S. R. 44. a. Excipere aliquem qui de manibus alterius effugisset. 22. b. De amicorum sententia Roscius Romanus confugit. At. 215. a. Caesar non est facturus quicquam nisi de meo consilio. pro Cel. 52. a. Facere aliquid de sententia atque autoritate alicuius. Tus. 182. a. Minus leges sanxit de Iouis sententia. Att. 93. b. Puer literas patris aperire solet, idque de meo consilio. et 55. a. Vix tamen sibi de mea uoluntate concessum est. 104. b. Nihil faciam nisi de sententia tua. Ep. 184. b. Face- re aliquid de consilio alicuius. At. 40. a. I. V. 116. b. Ca- pere consilium de sententia alicuius.

De pro, uel propter. de Or. 100. a. Quod quidem cer- tis de causis aliter existimatur. Or. 215. b. Qua de causa sit, ut, etc. At. 32. a. Si qui de ea causa uenerunt. de Ar. 253. b. Corpus nostrum tenuissima sepe de causa conficitur. At. 115. b. Is de quo angor et erucior. Ep. 124. a. Inteme- lij in armis sunt, neque de magna causa. Ep. 119. a. Eos tibi et rem, de qua mihi uelim cura habeas. de Clar. 42. b. Excipere quibus de causis non liceat, etc. At. 150. a. Pompeius misit ad me Magium de pace, quae uisa sunt respondi. pro Dom. 222. a. Collegia Tribunorum tota reperientur, quae coeant, de hominum locupletissimorum bonis. At. 186. b. Sed uelim scire, hodie ne statim de auctore, aut quo die ueneat. I. A. 155. a. Cum languere de uia. de Fin. 39. a. Fessus de uia. Part. 241. b. Defensor autem de aequitate nitatur. Off. 9. a. Regulus de captiuis commutandis Romam missus est.

De, a, uel ab. pro Cecinna 305. a. Nec minus uereretur, ne contemnere Ebutium, quam de eo contem- ptus esse existimaretur. Attic. 197. a. Id de Marcello sciri potest. Attic. 8. a. Postea Messala consul de Pom- peio quaesuit, quid de religione sentiret. et ibidem: Ex eo quaesuit placeret ne ei, etc. 6. b. De eo mihi Thylius se aduise scribit haec, esse hominem cum Antonio, etc. Attic. 1. b. Accipere aliquid de ali- quo: id est, ab aliquo. de Leg. 156. b. Quae an ita factum, de Mario, ut scribis, acceperis. At. 215. a. Is C. in- gera de M. Pilio emit. At. 186. b. Sed uelim scire hodie ne statim

statim de auctione, aut quo die ueniat. Dea, de a. I. Deus. pro Rab. 91. a. Ab Ioue Optimo Ma- ximo ceterisque dijs deabusque immortalibus pacem ac ueni- am peto, precorque, ut, etc. de N. 68. b. Qui de dea matre est, Deus sit necesse est. Antequam. 196. b. Dij deaeque im- mortales, qui, etc.

Dealbo, as, testorium induco. I. V. 105. h. Quod si tanta pecunia columnas dealbati putassem, certe nunquam adilitatem petuissem. et ibi. Columnae, quas dealbatas uidetis. Ep. 109. a. Duos parietes de eadem fidelia dealba- re. Proauerbium.

Deambulo, as, ambulo, in ambulo. de Leg. 158. b. Quin igitur ad illa spatia nostra sedesque perginus? ubi cum sa- tis erit deambulatione, requiescentis. Ep. 169. a. Satis iam deambulatione est. de Orat. 132. b. Eam deambula- tionem: et ille, quid opus fuit te? immo uero inquit, quid opus fuit te?

Debeo, bes, faciendum est mihi, ut, etc. conuenit, oportet. At. 273. b. Cuius talis, qualis et prudentissimus et for- tuna optima esse debet. Or. 203. a. Magni iudicij et sum- me facultatis esse debet morderator ille, etc. Ep. 6. a. Qui et te maxime debuerunt et plurimum iuare potu- erunt. de D. 127. a. Oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quae ratione atque animo uidere debebant. At. 141. a. Si uo- lent grati esse, debebunt Pompeium hortari, ut mihi sit a- micus. de V. 120. a. Quae autem esse debent, quod debent acce- dere. de Or. 137. b. Nam principia habere hanc uim magno opere debent, ut possint, etc. et ibi. Principia caesarum propria esse debent.

Debere, ad pecuniam relatum. At. 168. a. et Ep. 209. 30 b. Is debet mihi multos nummos. et 224. b. Ille debet mihi pecuniam. I. V. 121. a. Debebat Epicrates illum nummum nemini. Ep. 226. a. Et Nicesens pecuniam grandem de- bent ad Sestertium ostlogis. I. A. 174. a. Appellatus es de pecunia qua pro domo et pro sectione debebas. et 173. a. Sestertium quadringentis debuisti. At. 83. a. Scaptius ait illos putare talenta ducenta se debere. et ibi. Quid uos? quantum in quam debetis? respondet C. C. I. V. 191. a. Cum frumentum deberetur pecuniam poscere. pro Cecin. 287. b. Pecuniam alicui ex partitione debere. Ep. 33. b. Pe- cunia quae mihi ex publica permutatione debetur. de Or. 98. b. Antequam petiit esse pecuniam quam esset cepta debe- ri. pro Quint. 7. a. Satis est argumenti nihil esse debitum Nennio, quod, etc. I. A. 178. b. Ne iste quidem ex ista sym- grapha debere uix fas est. Ep. 20. a. Est animi ingenium, cui multum debeas, ei plurimum uelle debere. et 151. b. Perfice, ut ne minus res publica tibi, quam tu res publica debeas. et 10. b. Et quoniam tibi incredibilem quandam amorem et om- niam in te ipsum summa et singularia studia deberem reip. quae te in me respuendo multum adiuuisset, eum certe me- anum merito ipsius debere arbitrabar. de Orat. 95. a.

Hoc summum beneficium tibi debeo, quod, etc. de Leg. 157. a. Debes hoc munus studiosis literarum. At. 9. a. Qui mihi laudem illam eo minus deberet, quod, etc. I. A. 165. b. Quo etiam maiorem tibi gratiam debeo, qui, etc. Ep. 122. a. Qui me odisse, quia magna mihi debebat beneficia, cepit. et ibi. Soluere beneficia. Ep. 151. b. Id nostrae ne- cessitudini debere me iudico. et 10. a. Qui ex me tibi frui- tus debentur. I. A. 192. a. Cui pro diuinis meritis diuini ho- nores debentur. de Orat. 140. b. Sua cuique uirtuti laus de- betur. Ad Her. 37. b. Vita hominis fato debetur. pro Sest. 13. b. Vita necessitati debetur. I. P. 99. a. Et poenam, quae tanto facinori deberetur, subire. I. V. 86. a. Nullum est tantum malum, quod non tibi pro multis sceleribus debe- atur. et 251. b. Supplicia, quae debentur hostibus. I. C. 100. a. Misericordia, quae tibi nulla debetur. I. V. 241. a. Ven- ri ac Libero reliquum tempus debere arbitrabatur. I. P. 80. b. Is mihi ciuicam coronam debere a republica dixit. de Or. 109. a. Deberi hoc a me tantis hominum ingenijs puta- ui, ut, etc. Off. 12. a. Necessaria uita praesidia debentur ijs maxime, quos ante dixi. de Fin. 89. a. Gratia non debetur ei, qui, etc. Ep. 10. a. Sed certe, qui tibi ex me fructus debentur, eos, etc. Q. Fr. 295. b. Communis fides, quae omnibus debetur. Ep. 230. b. Cuius causa omnia cum cupio, tum me hercule etiam debeo.

Debilis, le, mancus, infirmus, imbecillus, leuis. Firmus. I. C. 111. b. Aut eos infirmos sine illo ac debiles putabam. pro Mil. 120. a. Equites Romani, quorum uires erant debi- les. pro Mur. 136. b. Duo corpora esse reip. unum debile, infirmo capite, alterum firmum sine capite. pro Sest. 7. b. Si gladium paruo puero, aut si imbecilli seni aut debili de- deris. pro Rab. 94. b. Q. Scauola mancus et membris on- nibus captus ac debilis. I. A. 219. b. Mutius senex et debi- lis ueniebat in curiam. de D. 92. a. Tum ille etiam debilis factus est. et ibi. Is pedibus suis sanus reuertit. pro Mil. 106. a. Occurrebat mancam et debilem praeturam sua si- turam consule Milone. de Clar. 184. b. Qui hac parte anti- mi tam debilis esset.

Debilis, iis, infirmitas. I. P. 79. b. Tarditas ingenij, stupor, debilitasque lingua. et de Fin. 144. b. Bonum inte- gritas corporis, misera debilitas. de Fin. 111. a. Itaque id agunt ut a se dolores, morbos, debilitates repellant. de Fin. 59. a. Dolores humili animo imbecilloque ferre miserum est, ob ea- amque debilitatem animi multi se ipsos penitus perdidit. Tus. 208. a. et 231. a. Separatim autem certa scholae sunt de seruitute, de debilitate, de cecitate, etc. et de In. 50. b. Morbus, debilitas, etc.

Debitatio, onis. I. P. 98. b. Debitatio atque abiectio animi.

Debitatus, a, um, fractus. Antequam. 197. a. Oppressa est res armis, metu debilitata seruili. pro Dom. 240. b. Mens debilitata metu concidit. pro Quint. 1. b. Ut multis incommodis ueritas debilitata tandem recreetur. pro Dom. 218. a. Ciuitas fracta malis, muta, debilitata, abiecta metu. Or. 95. a. Simulac me fractum ac debilitatum uidit. pro Fl. 156. a. Fractum et debilitatum Graeciae nomen. I. C. 123. a. Recitatis literis debilitatus atque abiectus, conscientia cor- uictus repente conticuit. con. Rul. 84. a. Neruis urbis omni- bus excelsis, urbs ipsa soluta et debilitata relinquatur. I. C. 107. a. Si Catilina meis consilijs circumclusus ac debilitatus subito pertimuerit. I. C. 109. b. Naufragorum cecitas et do- bilitata manus. et 106. b. Debilitatus stupris. pro Dom. 221. a. Tuus praecipitans iam et debilitatus tribunatus. de Fin. 58. b. Plerique autem uicti et debilitati tradunt se libi- dimbus

467 d. debilibus constringendos. Post. 202. a. Aut debilitata uirtute, aut fracto animo esse. de Orat. 126. a. Afflictus, debilitatus, moerens, etc. Att. 278. a. Minime decet te animo debilitatum uideri. Orat. 107. a. Vercor ne tardem studium multorum, qui desperatione debilitati nolent, etc. pro Sest. 20. b. Multis uulneribus acceptis, ac debilitato corpore, etc. contrucidato, se abiecit exanimatus. de Or. 121. b. Debilitatus à iure discedo.

Debilito, ad. debilem facio, frango, in fringo, minuo, cōminuo, exhaurio, neruos incido, neruos execo, eneruo, affligo, pro Flac. 101. b. Membra uxoris debilitauit lapidibus, fistibus, ferro, manus contudit, digitos confregit, neruos condidit. de Or. 87. a. Cum Drusi tributatus infringi iam ac debilitari uideretur. Quin. Fr. 290. a. Animum frangi, etc. debilitari molestia non oportet. pro Cel. 50. b. Sed haec facta illius clarissimi uiri mentio, etc. nocem meam fletu debilitauit, etc. mentem dolore impediuit. pro R. P. 130. b. Sed me dolor debilitat, includitque uocem. pro Pl. 281. a. Noli animum meum debilitare luctu. de Or. 160. b. Verfus debilitatur in quacumque eius sit parte titubatum. pro Cecin. 293. a. Saucij sepe homines cum corpore debilitantur, animo tamen non cedunt. pro Mur. 143. b. Horum ego audaciam debilito, sceleris resisto. Postquam. 212. a. Quid est quod animum meum frangere aut debilitare possit? in Vat. 32. b. Tributatus furor debilitare, etc. reprimeret. Epist. 5. b. Et ipsa die, qua debilitantur cogitationes inimicorum. pro Mur. 134. b. Haec amicorum studia debilitant. etc. ibid. Eiusmodi candidatorum amici intimi debilitantur. I. A. 215. a. Consensus populi, si nos languescimus, debilitetur necesse est. de Fin. 135. a. Si uiuunt, laetitiae se ferunt, uicti debilitantur. pro Deiot. 144. b. Aetio cause maxime debilitatur loco. Attic. 70. a. Tua profectio spem meam debilitat. I. A. 195. a. Virum hoc est confirmare militum animos? an debilitare uirtutem? Tusc. 243. b. Dolor ardentis facies intentat, is fortitudinem, patientiam se debilitaturum minatur. pro Mar. 132. a. Nulla est tanta uis, quae non debilitari ac frangi possit. Ep. 234. b. Debilitor lachrymis. Item. Debilitari à iure discedo. I. Debilitatus.

Debilito, onis. debitum. At. 218. a. Quintus de emendo nihil curat hoc tempore, satis enim torquetur debitione dotis. pro Pl. 273. b. Dissimilis est pecuniae debito, etc. gratia: nam qui pecuniam dissoluit, statim non habet, id quod reddidit: qui autem debet, is retinet alienum. gratiam autem, etc. qui refert, habet: etc. qui habet, in eo ipso quod habet, refert.

Debitor, oris. proprie is est, à quo inuito exigi pecunia potest. At. 114. a. Ticius debitoribus suis renunciauit ut eodem foenore uterentur. Ep. 139. b. Haec est leuior plaga ab amico quam à debitore. pro Flac. 156. b. Fecit eadem omnia quae nostri debitores solent: negauit enim se omnino uersuram illam fecisse. Rom. Off. 46. b. Pecunias creditores debitoribus condonare. I. P. 98. a. Nonne Fusilium creditorem debitoribus adixisti?

Debitum, ti. debitio, es alienum, pecunia debita, nomē. At. 194. a. Leuatio quedam est, si minus doloris, at officij debiti. Or. 314. b. Animus mutila sentit quedam, quibus tanquam debito fraudetur, offenditur. Attic. 212. a. Ne exitimes, qui non debita consecrari soleant, quod debeatur remissuros. Quin. Fr. 301. b. Itemque misit ad Apollonienses, ne de bonis quae Octauij fuissent, diminiui pateretur, priusquam Fundanio debitum solutum esset. Ante. 192. b. Fidei condudit in loco debitum retribuere. etc. 193.

b. Si meministis quod dedi, non debetis obliuisci, sed retribuere, quod debetis.

Debitus, a, um. meritis, iustus. pro Mil. 118. a. Vobis ille serae quidem, sed iustae et debite poenae soluta sunt. pro Cor. 67. a. Cui munus hoc debitum, etc. debitum, iustamque gratiam refero. de Or. 127. b. Ut eam iracundiam non inuistam, sed meritam ac debitam fuisse defenderes. etc. 144. a. Alicui debitam gratiam meritauique referre. Brut. 91. b. etc. I. A. 211. a. Iustum ac debitum honorem alicui decerne. re. I. C. 101. b. Vita multis supplicijs iustis debitisque erepta. At. 283. a. Huic habiti à me honores nulli nisi debiti. pro Flac. 157. b. Soluere pecuniam alicui iamdiu debitam. I. A. 264. a. O fortunata mors quae naturae debita pro patria est potissimum reddita. Ep. 64. a. Reddere officium alicui iamdiu debitum. At. 286. b. Benefacta pro debitis exigimus. de Opt. 243. a. Docere debitum est, delectare honorarium, permouere necessarium. pro Q. 6. b. Quod debitis non est, id datum non est. pro Cl. 4. b. Pecuniam alicui non debitam soluere.

Decantatus, a, um. peruulgatus, peruulgatus. de Or. 121. a. Quaestiones omnes animo percursas, ac prope decantatas habere debet. At. 216.

Decanto, as. canto, celebro, peruulgo. At. 216. b. Etenim haec decantata erat fabula. de Or. 115. b. Graecus doctor, qui alicui peruulgata praecpta decantet. de Finib. 104. b. Quae quidem res effici, ne necesse sit iisdem rebus semper quasi dictata decantare, neque à commentariolis suis discedere. de D. 202. a. Solas enim multorum athenorum memoria non decantandi aurius, sed diuinandū tenuit disciplinam. Tusc. 202. a. Sed et iam decantauerant fortasse.

Decedo, dis. cedo, discedo, morior. Accedo. Antequā 195. b. Ego inimicorum amentiae salutis omnium causa decedam. Cel. Ep. 111. b. Quod tibi decedent pollicitus sunt, me, etc. Antequam. 194. b. Si uiolentia impetu opprimamur, decedam pro omnibus unus tributum furori. pro S. R. 30. b. Tamesti uicisse debeo, tamen de meo iure decedam. I. V. 117. a. Praetor ut cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere. Att. 251. b. Sed cum uideas, quantum de iure nostro decesserimus, quid heres? etc. ibid. Magna est nobis iactura facta iuris. Att. 91. b. Ut ex Cypro equites ante certam diem decederent. contra Rul. 79. b. Decedere de possessione. Off. 46. b. Paulum nonnunquam de suo iure decedere. de Sen. 90. a. Salutari, appeti, decedi, assurgere. pro Cel. 45. b. Dicit se nulla cupiditate inductum de iura decedisse. pro Flac. 151. b. Senatus nihil à superioribus contentiuorum annorum decretis decessit. Ep. 24. a. Itaque consilia tuisse dicuntur, in Cariam ex nostra prouincia decedere. pro Clu. 53. a. An ut de causa eius nihil decederet? ad causam nouum crimen accederet? pro Quint. 3. a. Decedit ex Gallia Romam simul Naeuius. de Sen. 92. a. Vetat Pythagoras iniussu Dei de praesidio et statione uitae decedere. Epist. 17. a. Sunt etiam qui putent, si decedas, te relinquere posse, qui prouinciae praesit. Epist. 26. a. Ego de prouincia decedens quaestorem Caelium praeposui prouinciae. etc. ibid. Ex prouincia decedere. I. V. 11. 3. b. De prouincia decedere. pro Cor. 56. a. Epist. 18. b. Qui de ciuitate quam de sententia decedere maluit. Attic. 209. b. A παρόνοια id fore putabam, quod omnes illi decesserant. pro Rul. 97. a. Qui iam de uita decesserunt. In Sal. 272. b. Qui iam decesserunt. At. 4. b. Pater nobis decedit ad V. III. Calend. Decemb. Att. 7. a. Puer festinus non ster decessit.

Decem, tres. pro S. R. 21. b. Fundos decem, etc. tres reliquit.

Decem, sex. pro Sexdecim. pro Cl. 33.

Decempeda, de. eius mensurae instrumentum, quo terram metiuntur metatores. I. A. 260. a. Saxa peritus metator, urbem iam decempeda sua diuiserat. pro Mil. 115. b. Qui cum architectis, etc. decempedis ulla multorum hortosque peragravit. Acad. 32. a. Solis magnitudinem quasi decempeda metiri.

Decempedator, oris. metator. I. A. 255. a. L. Antonius aequissimus agri publici et priuati decempedator.

Decemprimi, qui. Aeneas periret greci dicuntur. non men erat legationis Amerinorum: ut quinque primi, Agyrinensium in Sicilia, qui periret a grecis, pro S. R. Itaque Decurionum decretum statim sit ut decemprimi proficiscantur ad L. Syllam. I. V. 162. a. Quinque primi accitui istius euocantur. etc. 263. b. Agyrinensium magistratus et quinqueprimi, etc.

Decemuri, rorum. de Or. 90. a. etc. contra Rul. 69. b. Nostri Decemuri, qui duodecim tabulis perscripserunt.

Decemuiralis, le. ut amplissimum collegium decemuirale. I. V. 225. b. Or. * I. Rul. * concursatio decemuiralis.

Decemuiratus, bus. Decem uirum magistratus, etc. officium. contra Rul. 78. a.

Decenter, decorē. pro Cec. 299. a. Iura à maioribus decentissime descripta.

Decentia, tie. conuenientia, concordantia, decorum. de N. 53. b. Verustatem, ordinem, etc. ut ita dicam, decetiam oculi indicant.

Decerno, nis. statuo, constituo, in animum induco, de stino, mihi certum est, consilium est, animo intendo, consilium capio, iudico, censeo, sancio, decretum facio, decretum interpono, creus, sententiam dico uel sero, decerto. At. 95. b. Decreueram cum ualde familiariter uiuere. de Or. 123. a. Minime, inquit, Antonius, ac sic decreuit philosophari potius ut Neoptolemus apud Emimni paucis. At. 99. b. et Ep. 39. b. Supplicationem mihi nunc decreuit Cato. de Fin. 111. b. Cum senatus triumphum Africano decerneret. Ep. 247. b. Itaque scilicet supplicationem decreuit: id est, decreuit supplicationem. quidam enim sic distinguunt. Ep. 2. b. Crafus tres legatos decernit, nec excludit Pompeium: censet enim etiam ex ijs, qui cum imperio sunt. Ep. 24. a. Sum solutus, quid nam de prouincijs decernatur. etc. 41. b. Ad me adire quosdam memini, qui dicerent nimis magnos sumptus legatis decerni. et tibi. Ego censui sumptus legatis quam maxime ad legem Cornelianam decernendos. At. 99. a. Annuus sumptus mihi decretus est. Ep. 21. b. Itemque petiui à te non ut decerneretur aliquid noui, quod solet esse difficultus, sed ut ne quid noui decerneretur. etc. 4. a. In primis, ut quae Titus Appius de eius re decreuerit, ea comprobet. At. 282. a. Decernere honores alicui. etc. 82. a. Nullos honores mihi nisi uerborum decerni sino. Q. Fr. 393. b. Haec institutio potest sustinere in rebus statuentis decernendis, eam ferueritatem, quae, etc. Ad Br. 91. b. Honos debitis dijs immortalibus decretus est. At. 163. b. Res quas Caesar statuit, decreuit, egit, etc. etc. 263. b. Coe. de consilij sententia decrerunt secundum Buthrotos. Att. 54. b. Nunciat iam populo pontifices secundum se decreuisse. etc. 204. b. Cosus decrerunt secundum Caesaris decreta, etc. responsi. Attic. 283. a. Decreui ut in fastis ad eum diem Bruti nomen inscriberetur. Quin. Fr. 395. a. Praetor edixit ne ad ludos pecuniae decernerentur. etc. ibid. Cum ad templum monumentumque nostrum ciuitates pecunias decreuissent. At.

112. a. Posthumus, de quo nominatim decreuit fenatus uerit in Siciliam. pro Dom. 228. a. Nullum est in hac urbe collegium, quod non amplissimum de salute mea decreuerit. I. V. 100. b. Verres contra edictum suum sine ulla religione decernebat. pro Fl. P. Orbius contra te omnia decreuit. pro Dō. 216. b. Non oportet quicquam uni extra ordinem decerni. Ep. 8. b. Stipendium Caesari decretum est, etc. decem legati. de Orat. 140. b. Decreta uirtuti praemia. I. C. 119. a. Vos mea diligentia patefacta esse conuentione decreuistis. I. C. 114. a. Atque hoc idem decretum est in L. Cassii. I. V. 141. b. Senatus decreuit populusque iussit. pro Cal. 45. b. Si esset aliqua dissimilis istius, quae haberet palam decretum semper aliquem, etc. pro Dom. 218. a. Lex decreta. Ad Her. 9. b. De eadem re sepe alius aliud decernit, aut iudicat. pro Mur. 134. b. Aequalitas decernendi. At. 47. a. Nil impertē sti tuae prudentiae ad salutem meam, quod aut in me ipsa satis esse consilij decreuerat, aut, etc.

Decernere, decertare. de Or. 127. a. Pro mea omni fama fortunisque decerno. Att. 122. a. Pendeo animi expectatione Corinienstis, in qua de salute reipubl. decernitur. pro Quin. 1. b. Vno iudicio de fortunis omnibus decernere. At. 163. a. Sed utinam meo solum capite decernerem. etc. 102. b. Sic omnia facere omnis debet, ne armis decernatur. de Or. 138. a. Certamen, quod ferro decernitur.

Decerpo, pis. delibo, excerpo, aufero. pro Mar. 132. a. Nihil tibi ex ista laude Centurio, nihil praefectus decerpit. de Or. 130. a. Ne quid iocus de grauitate decerperet. Tusc. 257. b. Humanus animus decerptus ex mente diuina.

Decertatio, onis. dimicatio, concertatio. In Arat. 235. a. Harum rerum omnium decertatio consilijs commissa est.

Decerto, tis. depugno, dimico. Offic. 7. b. Duo genera decertandi sunt, unum per disceptationem, alterum per uim: illud proprium est hominis, hoc belluarum. Ep. 64. a. Cum multis consularibus tanta contentione decertauit, quantum nunquam antea. de Fin. 125. a. Locus, ubi Demosthenes et Aeschines inter se decertare soliti sunt. de Pro. 75. b. Caesar cum accerrimis nationibus Germanorum praesilijs felicissime decertauit. pro Dom. 226. a. Vi et armis contra uim decertare. I. A. 160. a. An decertare mecum uoluit contentione dicendi? pro Pl. 277. b. Iure et legibus disceptando decertare. etc. Armis dimicare.

Decesio, sionis. abitus, discessus. Ep. 49. b. Is mecum saepe de tua mansione aut decensione communicat. At. 95. a. Mihi decesionis dies adhibere obrepebat. Q. Fr. 290. a. Ego tibi spem maturae decesionis assereram. pro R. P. 127. b. Non intellego hoc quale sit, utrum accessionem decumae centesima, an decesionem de summa fecerit. etc. ibi. Decesionem mille talentum esse factam. de D. 115. b. Haec decesio capitis aut accessio subitōne fieri potest? de Vm. 198. b. Nec enim ulla decesio fieri poterat, nec accessio.

Decet, bat. conuenit, decorum est, dignum est, postulat, patitur, par est, aptū est. de Or. 162. b. Nunc quod aptū sit: id est, quod maxime decet in oratione, uideamus. Off. 25. b. Quid decet, etc. quid aptū sit personis, etc. de Or. 95. a. Non enim pudendo, sed non faciendo id, quod non decet, impudentiae nomen fugiendum est. etc. ibi. b. Quem non decet, hunc ad id quod possit, detrudendum puto. et 116. a. In quibus neque absque quicquam decet, neque redudare. At. 93. b. Quo maiore spem habeo, nihil fore aliter ac decet. Or. 203. a. Ut in uita, sic in oratione nihil est difficultius, quam quod decet, uidere. etc. ibi. b. Decere declarat, quasi aptū esse consentaneumque personae, quod in omnibus rebus ualeat, etc.

contraq; item dedecere. Off. 19. a. Quod decet, honestum est: quod honestum est decet. et 22. b. Nihil decet inuita, ut aiunt, Minerva. de D. 85. b. Sed exemplis grandioribus de cuit uti. I. A. 205. b. Res confecta est, minus quidem illa seuerè quam decuit, non tamen omnino dissolutè, de Op. 2. 43. b. Si eodem modo putant dici pro Milone decuisse. Off. 23. a. Nec uelle experiri, quam se aliena deceant. et ibid. id eum maxime quensq; decet, quod est cuiusq; suum maxime. Or. 192. a. Decet hoc nescio quomodo illum, de Pro. 77. b. Hoc decet me, et conuenit ijs rebus quas gessi. de Fin. 103. b. Decet chariorem esse patriam nobis, quam nosmet ipsos. Tus. 211. a. Oratorem irasci non decet, simulare non dedecet. de Leg. 1. 70. b. Fieri sic decet.

Decido, dis. cado. Off. 4. 1. b. Ficta omnia tanquam scoli sculi decidunt. de Sen. 92. a. Poma ex arboribus, si matura sunt, decidunt. de Ar. 236. b. Ne in unius imperium res decidas, admonemur. At. 36. a. Decidere ex aspris.

Decido, dis. decisionem facio, transfigo, partionem facio. de Arch. 253. a. Clodius cum propinquis suis deciderit, ne reos faceret. pro Quint. 3. b. Decidis statuisq; tu quid ad denarium soluere. et ibi. a. Per te C. Aquilli deciderit P. Quintus, quod liberis Scapule dissolueret. I. V. 101. b. Dicebat iste, nisi cum muliere decideretur, in possessionem se ire iustitiam. I. V. 125. a. Qui cum reo transigat, post cum accusatore deciderit. I. V. 159. b. Qui in dimis DCC. deciderit noluit. pro Sex. Ros. 37. a. Transfigere atque decidere cum aliquo. et 50. b. Magno tuam dimidiam partem deciderit. et ibid. Tuam partem dimidiam, quem admodum uis deciderit. et ibidem. De tota re, inquit, deciderit: ergo huc, et c. pro Quint. 3. b. Decidere de omnibus rebus rationibusq; societatis.

Decimus, I. A. 175. a. Hora diei decima ferè ad saxa tribra uenit.

Decipio, pis. capio, impono, circumuenio, fraudo, circumscribo, induco, fallo, supplato, facium, ut dicitur, facio, in fraudem impello, in errorem induco, uerba do, errorem obijcio, errorem incutio, in fraudem deduco, aucupor, eludo. de D. 132. b. Nam illa amphibologia, que Cræsum decepit, uel Chryspum potuisset fallere. At. 208. a. Nisi forte me communis phalaris decipit. At. 4. b. Quod te de Titano negotio deceperit scribis, id ego Tadio gratum esse intellexi. de Orat. 135. b. Decipere expectationem alius. Acad. 17. a. Decipi, falli, capi. pro Flac. 163. b. Cur matris imbecillitatem epistolis aucupatur? Attic. 246. a. Verba mihi dari facile patior, in hocq; me libenter praebeo credulum.

Decisio, onis. transactio. pro Q. R. 53. a. Dicam decisionem factam esse, que facta non est. pro Flac. 162. b. Decisionis arbiter. C. Cæcilius fuit. pro Cec. 395. b. Nostra decisio de equitate.

Decius, cij. Tus. 167. b.

Declamatio, onis. domestica exercitatio et umbratilis, et commentatio inclusa, quo in genere pueri apud matris exercantur. pro Mur. 134. a. Non placet mihi declamatio potius quam persalutatio. Tus. 129. b. Hæc mihi fenilis est declamatio. pro Plan. 268. b. Vulgaris et peruulgata declamatio. Item: Declamationis nomē apud nullum autorem antiquum ante ipsum Ciceronem inueniri potest. Seneca.

Declamator, oris. de Orat. 155. b. Non eum declamator aliquis ad clepsidram latrare docuerat. pro Pl. 277. a. Nō uobis uideor cum aliquo declamatore disputare: itē: Declamator de ludo. I. Rabula.

Declamatorius, a, um. de Orat. 91. a. Declaratur utrum in hoc declamatorio sit opere iactatus. Quint. Frat. 323. b. Puer magis illo declamatorio genere delectatur, in quo, quoniam ipsi sumus, patiamur illum ire nostris itineribus.

Declamatio, as. de Orat. 107. a. Græci, qui amos complures sedentes declamant. Tus. 149. b. Ut enim antea declamitabam causas, quod nemo diutius fecit, sic hæc mihi fenilis est declamatio. Epist. 265. a. Præterea declamare Græcè apud Cæsium institui, Latine autem apud Brutum exerceri uolo. de Cl. 194. b. Commentor declamans (sic enim nunc loquuntur) sæpe cum M. Pisonē, aut cum aliquo quotidie. I. A. 168. b. Quamquam tu quidem uini exhalandi, non acueniendi ingenij causa declamitas.

Declamo, as. ualde clamo, exerceor, ludo. de Fin. 125. a. Ad fluctum, aiunt, declamare solitum Demosthenem, ut fremitum assuesceret uoce uincere. I. V. 234. b. Ille infans, qui pro isto contra me uehementissimè declamasset, libellum mihi dat. Ep. 43. a. Maestas est (ut Sylla uoluit) ne in quemuis impune declamari liceret. At. 227. a. Haud amo uel hos designatos, qui etiā declamare nō coegerunt. pro Sex. Ros. 32. a. Que mihi uisus est ex alia oratione declamare. I. A. 198. a. Ipse interea decem et septem dies de me declamauit, ut digestio potius quam declamatio uideretur. de Or. 97. a. Exercitatione quasi ludicra prædiscere et meditari.

Declaratio, onis. Ep. 255. b. Liber iste, quem mihi misisti, quantum habet declarationem amoris tui.

Declaro, as. significo, demonstro, ostendo, renuncio.

Ep. 69. b. Itaq; hoc sæpius dicendum, tibiq; non significandum solum, sed etiam declarandum arbitror, nihil mihi esse potuisse tuis literis gratius. I. A. 202. a. Lepidus gemitu et moestitia declarauit quantum haberet odium seruitutis. Or. 217. b. Quod plurimis locis perorationes nostræ uoluisse nos et animo contendisse declarant. Off. 34. a. Hoc autem tempore tantum nobis declarandum fuit, cur, et c. At. 86. b. Qui declarauit quanti me faceret, cum se pes, tū in Bursa. pro Dom. 232. b. Is nullam beneuolentiam insignem in rempublicam declarat. de D. 106. b. Homo signis quibusdam consequentia declarantibus futura præsentit. de D. 80. b. Volatibus auium catibusq; ut certissimis signis declarari res futuras. de N. 59. a. Multa oraculis delarantur, multa uaticinationibus. Parad. 125. a. Copiam rerum declarat fatietas rerum et abundantia. de Or. 101. a. Actio num genera quedam maiorum consuetudinem uitamq; declarant. de Or. 163. b. Gestus sententiam non demonstratione, sed significatione declarat. de D. 88. b. Declarant illa quidem acumen interpretis, sed, et c. de Or. 135. a. Carnius exclamat neutrum illis literis declarari id est, A. F. P.

Or. Off. 6. a. Declarauit id modò temeritas C. Cæsaris, qui, et c. de Fin. 92. b. Plura uocabula idem declarantia. Orat. 203. b. Decere perfectionem declarat officij. et ibid. Decere declarat quasi perfectum esse, et c. de Or. 147. a. Verba uisitata et proprie demonstrantia ea, que significari et declarari uolumus. de N. 27. a. Presentiam sepe Diui sua declarant. de Or. 100. b. Propriam cuiusq; rei uim definitione declarare. de Vn. 202. a. Qui catenus se nobis declarant, quoad ipsi uolunt. pro Mur. 124. b. Profecto etiam reclusi in iudicio designati, is potissimum consul, qui consulem declarauit, aut beneficij populi Romani, defensorq; periculi esse debet. et ibid. illo die, quo L. Murenam consulem renunciaui, contra Rul. 66. b. Itaq; me non extrema tribus suffragiorum, sed primi illi uestri cursus,

curfus, non singule uoces preconum, sed una uoce uniuersus populus consulem declarauit. At. 38. a. Clodius Tribunus plebis declaratus.

Declinatio, onis. deflectio.) (Appetitio. de N. 66. a. Nullū animal est in quo non et appetitio sit, et declinatio naturalis. pro Cl. 48. b. et At. 34. b. Neq; hæc tua recusatio confessio sit capte pecunie, sed laboris et periculi declinatio. de Fat. 144. b. et de Fin. 52. b. Epicuri atomorū declinatio commentitia. de Fat. 149. b. Cū attulisset nullam causam, que istam declinationem efficeret: tamē, et c. I. C. 100. b. Ictum parua quadam declinatione, ut aiunt, corpore effugere. de Or. 162. a. Declinatio breuis à proposito.

Declino, as. deflecto, decedo, uito, declinationem efficio, de uia deducor.) (Appetio, as. fisco. de Or. 123. a. Sed ut eò reuertatur unde huc declinauit oratio: uides ne, et c. Or. 209. b. Ut declinet à proposito deflectatq; sententia. Tus. 122. a. Ut bona natura appetimus, sic à malis natura declinamus: que declinatio, si cū ratione sit, cautio appellatur. de N. 66. a. Appetuntur que secundū naturā sunt, declinatur contraria. At. 33. b. 34. a. Declinare periculū si ne molesta. Or. 219. b. Te se declinare impetū aduersarij, de Fin. 125. a. Declinare de uia ad dextrā. At. 231. b. Nō arbitratū Antonij à Capua declinatū. pro Pl. 280. a. Vrbem illā declinaui, que, et c. pro Cl. 39. b. Declinare de statu suo. de Am. 107. b. Nonnumq; declinandi est de uia, modo ne summa turpitudine sequatur. Of. 29. b. Que autē parua uidentur delicta, ab his est diligentius declinandi. de L. 167. b. At ego huc declinabam non inuitus. Off. 4. b. Declinare uicia. et 3. a. Et declinare ea que nocitura uidentur. de Fat. 144. a. Motus extra pondus et plagā, cū atomus declinat interuallo minimo. de Fin. 52. b. et de N. 15. a. Epicurus ait, sine causa declinare atomos. de Fat. 149. b. Atomum loco moueri, et declinare dicit. et ibi. Que ergo uia causa in natura est, que declinet atomū: id est, deflectat. et 144. a. Cum duo individua per inanitatē ferantur, alterū regione moueri, alterū declinare. pro Sest. 19. b. Magna rerū permutatione impendente declinari paululum. pro Mil. 109. b. Declinare laqueos iudicij. de Fin. 128. a. Declinare aliquid.) (Apscere aliquid. Par. 235. a. et de N. 54. b. Declinare aliquid id est, uirare et fugere.

Decolor, oris. qui suam rem conficit, inficiator, fraudator. I. A. 169. a. Decoloribus lege Roscia certus locus erat constitutus. I. C. 105. a. Exercitus collectus ex senibus desperatis, ex rusticis mendiculis, ex decoloribus.

Decoctus, a, um. de Or. 152. b. Suauitas austerā, solidā.) (Dulcis, decocta.

Decolor, ris. quod colorē amisit, pallidus. Tus. 179. a. Iam decolorem sanguinem omnem exorbuit poete. Decoloratio, onis. liuor. de D. 120. b. Sed et decoloratio quædam ex aliqua contagione terrena, maxime potest sanguini similis esse.

Decoloratus, a, um. sine colore. Ad Her. 7. b. Si tumor aut liuore decoloratum est corpus mortui, significat eū ueneno necatum. et 14. b. Mortuum deformatum, tumorē præditum, corpore decoloratum constat fuisse.

Decoquo, malè rem gero, conturbo. I. A. 169. a. Tennes ne memoria prætexatum te decoxisset? et ibid. Qui fortune uicio, non suo decoxisset. At. 144. a. Sciebam eum agrum decoquere quoto anno. Item: Suauitas austerā, solidā.) (Dulcis, decocta. I. Decoctus.

Decoro, oris. I. Decus. Acad. 45. a. Theophrastus spoliū uirtutem suo decore, imbecillamq; reddidit, quod negauit in ea sola positum esse beatè uiuere. de Fin. 56. a. b. Fæ-

dis uirorum fortium, non emolumento aliquo, sed ipsius uirtutis decore laudandis.

Decoratus, a, um. ornatus. Tus. 251. a. Cassium quidam, et inanis uocis sono decoratum.

Decore, decenter. Off. 23. a. et 26. a. et de D. 84. b. Vt ea si non decore, at quàm minimè indecore faciamus. de Or. 96. b. Loqui ad rerum dignitatem aptè et quasi decore. et 160. a. Quibus hi tres pedes in principio continuandorum uerborum satis decore cadunt.

Decoro, as. honesto, orno, cohonesto, celebroy.) (Decoro. de Or. 101. a. Cum honestus labor honoribus, præmijs, atq; splendore decoratur. Of. 221. a. Scipiones patriam suam spolijs triumphisq; decorarunt. Acad. Que populari gloria decorari in Lucullo debuerunt, ea ferè sunt et Græcis et Latinis literis celebrata. de Or. 105. a. Socrates respondit sese meruisse, ut amplissimis honoribus et præmijs decoraretur. de Cl. 189. a. Hæc omnia uita decorabat gratitas et integritas. I. V. 131. a. Id oppidū maximis monumentis decoratur. pro Lig. 138. a. O clementia admirabilem atq; omnium laude, prædicatione, literis monumentisq; decorandam. pro Arch. 190. a. Omnes deniq; illi Maximi, Marcelli, et c. non sine communi omnium nostrum laude decorantur. Antequam. 192. b. Quos maiores nostri æterna triumphali laude decorarunt. pro Cor. 57. b. Quem pop. Romanus singularibus honoribus decorauit. I. P. 85. a. Respublica quæ ipse decorat atq; auerat. Tus. 155. a. Nemo me lachrymis decoret, nec funera fletu Faxit. curuolito uiuus per ora uirum.

Decorum, ri. decus. Or. 203. a. Vi in uita, sic in oratione nihil est difficilius quàm quod decet. et 209. a. Appellat Græci, nos dicimus sane decorum. huius ignorantia non modò in uita, sed sepius in poematis, et in oratione peccatur. Off. 19. a. Hoc loco continetur id quod dici Latine decorum potest, Græcè enim ἄρετης dicitur. huius uis est ea, ut ab honesto non queat superari. Off. 19. b. Decori descriptio duplex: nam et generale quoddam decorum intelligimus, quod in omni honestate uersatur: et aliud huic subiectū, quod pertinet ad singulas partes honestatis. et ibi de utroq; decore. et ibi. Decori quod poeta sequuntur. At. 208. b. Illam Academicen uerbaque, totam ad Varronem traduximus, que modò fuit Catulli, Lucilli, Hortensij: deinde quia uerba non uidebatur, quod erat hominibus nota, et c. simulac ueni ad uillā, eosdem illos sermones ad Catonem Brutumq; transfuli. Off. 19. b. Seruare decorum. Off. 73. b. Seruire persone. pro Sest. 25. a. Scio quid grauitas uestra, quid hæc aduocatio, quid ille conuentus, quid dignitas populi Rom. et quid periculi magnitudo, quid ætas, quid honos meus postulet. decori est explicatio.

Decorus, a, ū. quod decet, conueniens, et cōsonus.) (Indecorus. At. 72. a. Patris accedere sine ijs impedimentis, nō satis uisum est decorū. Of. 13. b. Nihil nisi quod honestū decorūq; sit, expetendū est. de N. 56. b. Aurū res est ad usum apta, et ad ornatum decora. de Sen. 32. b. Sed tamē decorus est sermo senis quietus et remissus. de L. 169. a. et de Vn. 198. a. Color albus præcipuè decorus deo est. de D. 104. b. Quod non decorū est, nec dignum dijs. de L. 173. b. Que cuiq; Diuo decora gratæq; sint hostie prouident. Of. 22. a. Omnino si quicq; est decorū, nihil est profectū magis q; æqualitas uniuersæ uitæ, tū singulari actionum. de D. 93. b. Epicurus sentit nihil unquam elegas, nihil decorum. Ac. 2. b. Hoc tibi non ita decorū est. At. 64. a. Vt utæ satis decorū uideretur, eum plures dies esse in Tusculano.

475 de D. 85. a. Oria, qui studiis leui tenuere decoris. Hor. 38. Et Lycum nigris oculis nigroq; crine decorum. Decrepitus, a sum senectute affectus, confectus senectute, qui summa senectute est. pro Cal. 45. b. Tristis ac de crepitu senex.

Decreto, scis, subdeco, decedo. de D. 115. a. Ostreis et conchilijs omnibus contingit, ut cum luna crescant pariter, pariterq; decreant: id est, exhauriantur.

Decretum, ti. interdicitum, consultum, scitum. Aboyma. I. V. 132. b. Qui Romae totum edictum, et annua decreta uendit. I. V. 95. b. Qui decretis edictisq; tuis in te conca ti sunt. pro S. R. 22. b. Decurionum decretum statim fit, ut Decem primi proficiantur ad L. Syllam. Ad Her. 9. b. Iudicatum est de quo sententia lata est, aut decretum interpositum. I. V. 132. b. Verres ab Sicilia ob decreta interponenda pecuniam accepit. pro Dom. 227. b. Omnes publicanorum societates de meo consulatu amplissima atq; ornatissima decreta fecerunt. Ep. 224. b. Pecuniam neq; ex edicto, neq; decreto depositam habuit. Postquam. 204. a. Senatus a quo saepe munificentissimis decretis honestati sumus. At. 151. a. Caesar uolet augurum decreta facere. I. A. 133. b. Ne qua tabula ullius decreti Caesaris aut beneficij fingeretur. contra Rul. 74. b. Cur non item et cu decreto et palam regionem illam petierunt? At. 263. a. Si ea decreta, quae de Caesaris actis interposita sunt, non seruantur, magna perturbatio rerum futura est. At. 264. a. Decretum quod Coss. secundum Buthrotios fecerunt. et 262. b. Liberalissimum decretum abulimus, quod est obsequium ab amplissimis uiris. pro Mil. 109. a. Cum Pompeius de me decretum Capuae fecisset. et I. V. 144. b. Decretum factum. I. A. 226. b. Si omne ius decretis reipub. statueretur. pro Dom. 218. a. Senatus decreta. Acad. 8. a. Sapientia neque de se ipsa dubitare debet, neq; de suis decretis, quae philosophi uocant Aoywara, quorum nullum sine scelere proditi poterit. Acad. 27. a. Nullum sapientis decretum esse potest, nisi comprehensum, perceptum, et cognitum. de Fin. 70. b. Est enim tanti philosophi, audacter sua decreta defendere.

Decretus, a um. de Pro. 76. b. Is prouinciam desponsam, non decretam habere uideatur: id est, perpetuam, non ad tempus demandatam.

Decuma, mae. decima pars, quam arator decumano dabat. I. V. 153. b. Quantum decumanus edidisset, tantum sibi decumae dare oportere. et 163. a. Aratori nouem partes reliquas factas esse. et 170. a. Ager uectigalis populo R. d. ex parte decuma.

Decumanus, ni. magnus, et publicanus qui decumas exigit. de Fin. 69. b. O Publi, o Gurges Galloni, es homo miser, inquit, coenasti in uita nunquam bene, cum omnia in isto consumis, squilla atq; accipensere, cum decumano. I. V. 153. b. et 154. a. De decumanis, qui decumas exigebat.

Decumbo, bis. cubo, iaceo. Tus. 183. b. Mittunt etia uulneribus confecti ad dominos, qui quaerant, si satisfactum ijs sit, se uelle decumbere. et ibi. Quis non modo stetit, uerum etiam decubuit turpiter. I. A. 150. b. Quod gladiatores nobiles faciunt ut honeste decumbant, faciamus nos principes orbis terrarum. I. V. 160. b. Cum Apronius in triclino, quod in foro strauerat, decubisset.

Decuria, rie. classis, ordo iudicum rome, a decies centenis iudicibus appellata, qui in singulis curijs sedebant. I. A. 156. b. Lex promulgata est de tertia decuria iudicum. et 197. a. et 246. b. I. V. 125. a. Hunc hominem iudicum numero habebimus: hic alteram decuriam senatoriam ius-

476 dex obtinebit? et 189. b. Qui nummulis corrogatis de senicorum corollarijs cum decuriam emerunt, ex primo ordine exploforum in secundum ordinem ciuitatis uenerunt. pro Cl. 39. a. Multa ab eo petita est sicut ab Iunio, quod non sua decuria munere, neq; ex lege sedisset. I. V. 108. a. et 153. b. Ex hac decuria nostra.

Decuriatio, onis. in curias distinctio et descriptio. pro Pl. 268. a. Decuriatio Tribulium, descriptio populi, et c.

Decuriatus, a um. in curiam adscriptus. Q. Fr. 300. a. S. C. factum est, ut sodalitates decuratiq; discederent. pro Dom. 215. b. Cum desperatis ducibus decuriatos ac desertos haberes exercitus perditorum.

Decurio, as. est in curiam ascribere. pro Plan. 268. a. Doce decuria esse Plancium, conscripsisse populum, et c. et ibi b. Tu doce Placium sequestrem fuisse, largitum esse, conscripsisse, tribules decuriauisse. pro Sest. 10. a. Cuiuscatim serui conferberentur, decuriarentur. I. A. 212. b. Non rursum improbos decuriabit: non sollicitabit agrarios.

Decurio, onis. quasi senator in municipio uel conuenticu. pro S. R. 22. b. Decurionum decretum statim fit, ut decem primi proficiantur ad Syllam. pro Cl. 26. a. Illum tabulas publicas Larini corrupisse decuriones uniuersi in dicarunt. pro Sest. 4. b. Recita quid decreuerint Capuae decuriones. Item: L. Manlius est una cum reliquis Neapolitanis cuius Romanus factus, decurioq; Neapoli.

Decurro, ris. Tus. 151. a. Iam uideo calcem, ad quem cum sit decursus, nihil sit praeterea extimescendum.

Decursio, onis. excursio. Ep. 172. b. Necessse est Antonius Apennino alpinusq; se tenet, et decursionibus per equites, quos habet multos, uastet ea loca quae incurrerit. Bruti.

Decursus, a um. confectus. de Sen. 94. b. Nec uero uelim quasi decurso spacio a calce ad carceres reuocari. pro Q. M. 16. b. Biduo DCC. millia passuum esse decursa. et 15. a. DCC. millia passuum uis esse decursa biduo. et 18. b. Propere acta iam aetate decursasq; Epist. 122. b. Cetera porro et aetate iam sunt decursas, et c. de Orat. 97. a. Ista quae abs te breuiter de arte decursa sunt, audire cupimus: id est, cursim indicata.

Decursus, sus. spacium, functio. Epist. 31. b. Facilius erit mihi quasi decursus mei temporis. de Orat. 85. a. Decursus honorum.

Decurtatus, a um. de Or. 97. a. Animus mutila sentit quaedam, et quasi decurtata.

Decus, oris. honor, laus, dignitas, honestas, ornamentum. de Or. 101. b. Ego mihi hoc praesidium comparauim, non solum ad usum forensem, sed etiam ad decus atq; ornamentum senectutis. I. V. 223. a. Decora atq; ornamenta sanorum. pro Cec. 290. a. Falcata decus atq; ornamentum iudiciorum. I. A. 171. a. Cui Pompeius, qui populi Romani decus ac lumen fuit. de N. 3. b. Hoc magni interest ad decus et laudem ciuitatis. At. 187. a. Ut cernat duplici decore cumulatam domum. Off. 25. a. Ciuitatis dignitatem et decus conseruare. et 4. b. Honestatem et decus conseruare. de Pro. 74. b. Sed decus illud et ornamentum triumphum minuum non putauim. de Fin. 72. a. Vna simplex, cuius autor Zeno. posita in decore tota: id est, in honestate. de Fin. 73. b. Epicureos nisi arguimus, omnis uirtus, omne decus, omnis uera laus deferenda est. et 139. b. Ad laudem et ad decus nati sumus. Ep. 151. b. Verum decus in uirtute positum est. de Fin. 76. b. Aduenda sunt pericula decoris honestatisq; causa. Tus. 194. a. Cum decore atq; omni me orbatum laude recordor. de Cl. 169. b. Ut homini decus est ingenium.

477 ingenium, sic ingenij lumen est eloquentia. de Cl. 176. a. M. Brutus, in quo magnum fuit Brute dedecus generi uestro. de Cl. 196. b. Et istidem artibus decus omne uirtutis iuncta est. Off. 28. b. Modus autem est optimus, decus ipsum tenere. de Leg. 167. a. Decus, quod antiqui summum bonum esse dixerunt, hic solum bonum dicit: item dedecus, quod illi summum malum, hic solum.

Decussio, in formam X literae constituit. de Vn. 199. a. Hanc igitur omnem coniunctionem duplicem in longitudinem diffidit, mediaq; accommodans, mediam quasi decussauit. Decet, bat. indecorum est. J. C. Decet, decorum est. Or. 203. b. Decere quasi aptum esse et consentaneum personae, contraq; esse dedecere. de Or. 96. a. Iis quae habeas modice ac scienter uti, et ut ne dedecet. Tus. 221. a. Orator e ira sci minime decet, simulare non dedecet. Off. 29. b. Ut si quid dedecet in illis, uitonem et ipsi aliter, in illos.

Decoro, as. dedecore officio, turpifico. Off. 53. b. Te in anem redire turpissimum est, dedecor autem et urbis auctoritatem et magistrum.

Dedecus, oris. turpitudine, nota turpitudinis, infamia, probrium, lades, macula, ignominia, lades turpitudinis, opprobrium. Tus. 177. b. Nihil uideri debet peius dedecore. I. A. 190. b. Nihil est detestabilius dedecore. de Leg. 167. a. Antiqui decus summum bonum esse dixerunt, item dedecus summum malum. Ad Heren. 17. b. Dolor dedecore et infamia leuior est. Off. 28. a. Ampla domus dedecori dominosepe fit, si est in ea solitudo. At. 122. b. Vnum etiam restat amico nostro ad omne dedecus. et 124. b. Sed ueveor, ne cum nihil proficiam, etiam dedecori sim. Off. 24. b. Optima hereditas a patribus traditur liberis, gloria uirtutis, cui dedecori esse nefas iudicandum est. de D. 113. a. Cum ignominia et dedecore mori. I. V. 75. a. et Att. 138. b. Admittere dedecus. Off. 25. a. Sin autem libidinum intemperantia accesserit, duplex malum est: quod et ipsa senectus concipit dedecus, et c. Epist. 40. b. Admissum dedecus confitebor. pro Mur. 126. b. Sed aliquid aut in Asia susceptum, aut ex Asia deportatum est flagitium ac dedecus. I. C. 100. a. Quae nota domestica turpitudinis non iniusta uide est: quod priuatarum rerum dedecus non haeret infamiae. pro Cl. 19. b. Sine summo dedecore uita ac turpitudine. Attic. 119. b. Subire periculum cum aliquo forte dedecore. de Fin. 58. b. Incurrere in dedecora. Attic. 160. a. Nec uersari inter eos sine dedecore potero. I. V. 160. b. Homo in dedecore natus. de Cl. 176. a. M. Brutus, in quo magnum fuit Brute dedecus generi uestro. pro S. R. 29. b. Sumptus effusi cum probro atque dedecore. Att. 256. b. Factum meum flagitij plenum et dedecoris. pro Cluent. 30. a. Iudicia uera atq; insigni turpitudine notata atq; oppressa dedecore et infamia. Ad Heren. 35. a. Aliquem suis macula et dedecori esse.

Dedicatio, onis. consecratio. pro Dom. 234. a. Nisi quae forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterreret. pro Dom. 238. a. An consecratio nullum habet ius: dedicatio est religiosaq; pro Dom. 237. Postem teneri in dedicatione templi oportet.

Dedicatus, a um. de L. 168. a. Ingeniumq; in se suum sicut simulacrum aliquod dedicatum putabit. de N. 38. a. Fides et mens, quae in Capitolio dedicatas uidemus a M. Aemilio. et ibi. Virtutis et honoris templum a Q. Maximo dedicatum.

Dedico, as. dico, consecro, religiosum facio, religionem in aliquo locum infero, aliquem locum religionem deuincio. I. V. 228. b. Marcellus duo templa dedicaturus se Roma in-

478 uerat. I. V. 214. b. Ut cum audissent simulacrum Iouis Opt. Max. dedicatum, legatos mitterent. pro Arch. 189. b. Smyrnaei delubrum Homero dedicauerunt. pro Dom. 237. b. Simulacrum aut aram dedicare. de Leg. 156. b. Romulus templum sibi dedicari in eo loco iussit. de N. 41. b. Consecrare et publice dedicare aliquem Deum. et 62. a. Aedes Castori et Polluci in foro dedicata. pro Dom. 223. b. Quid quod nunc apud Pontifices agite: meam domum consecratisse, te monumentum fecisse, te in aedibus meis signum dedicasse. de Leg. 175. a. Bene uero quod mens, pietas, fides consecrata manu, quarum omnium dedicatas publice templa sunt. pro Fl. Ad haec praedia incensa dedicata sunt.

Dedisco, scis. quae didici oblitiscor. de Or. 151. b. Cum iuuentus nostra dedisset penes discendo. de Cl. 169. a. Eloquentia loqui penes didicit. et 179. b. Haec uerba mutari dediscisq; possunt. pro Q. 10. a. Etenim si uult honorum uirorum instituto uiuere, multa oportet discat atq; dediscat. Ep. 138. b. Dediscere tibi sunt: oratione et artolagani tui. et 141. b. Deinde ueveor, ne nescio quid illud, quod solent bas, dediscas, et oblitiscare conuicias facere.

Deditio, onis. subiectio, cum quis se in hostis potestate tradit. pro Pomp. 10. b. Pompeius eis spem deditiois non ademit, obfides imperant. I. A. 257. b. Cum locum tibi reliatum non modo ad pacem, sed ne ad deditioem quidem feceris. Off. 74. a. Atq; huius deditiois ipse qui debebatur, autor fuit. I. A. 193. b. 194. a. Maiores nostri bellicosissima gentes in deditioem in perij redegerunt.

Deditio, a um. deditus. At. 274. b. Id senatusconsultatum pleriq; interpretantur etiam ad tuos sine captiuos, siue deditiois pertinere.

Deditus, a um. Ep. 8. b. Ut te admones, quod ipse literis omnibus a pueritia deditus, experiendo magis quam discendo cognoui. de Or. 89. b. Puer his studijs mirifice deditus. de Or. 85. a. Artes quibus a pueris dediti sumus. pro Mil. 119. b. Vir bonorum uoluntati et auctoritati senatus deditus. pro Cal. 51. b. Homo grauitati deditus. pro Arch. 189. a. Etor me his studijs esse deditum. I. V. 160. Is ciues Romanos coluit, ijs indulsit, eorum uoluntati et gratiae deditus fuit. pro S. R. 24. b. Vita uicij omnibus dedita. pro Dom. 233. b. Vir religionibus deditus. Ep. 65. a. Hoc sum magis Publio deditus, quod et c. de Fin. 114. b. Epicuro deditus. pro Cal. 51. a. Puer deditus disciplinis et ijs artibus, quibus, et c. de Cl. 185. a. Q. Lepio nimis equestri ordini deditus. pro Cal. 47. a. Animus libidini deditus, cupiditate impeditus. de Cl. 171. b. Q. Nobilior iam patrio instituto deditus studio literarum. pro Cal. 54. b. Hunc additum, deditum, obsequium tibi habebis. Att. 156. a. Ut igitur haec scirem dedita opera has ad te literas misi. de Or. 161. a. Opera dedita facere aliquid.

Dedo, deis. adico, trado, do, mancipio, quasi consecro. de L. 170. a. Patria cui nos totos dedere, et in qua nostra omnia ponere, et quasi consecrare debemus. Q. Fr. 326. a. Abduco equidem me ab omni reip. cura, dedoq; literis. de Or. 148. a. Itaq; ei studio se excellentissimis in genijs homines dederunt. Off. 14. b. Qui doctrinae sese dederunt. de Or. 85. b. Quis mihi scis penitus se dedit, quim, et c. et 93. a. Cum se ad scribendum maiore opera dederit. et 105. a. Primum Scruolae te dediti. Tus. 230. b. Dedere se alicui arti toto animo. Tus. 235. a. Dedere se totum alicui. Q. de Pet. 210. a. Dedere se uni alicui, et deserere ceteros. pro Arch. 190. b. Dedere aures suas alicui: id est, eum audire. Or. 210. b. Dedere se desidia. At. 136. b. Ne me totum arguunt diui dedam. Tus. 163. b. Qui se totos habentibus dedita sent.

sent. 185. b. Si se lamentis dedit. de Fin. 78. b. Dedere se libidini alterius. pro S. R. 19. b. et pro Q. 11. a. Ut inimicorum crudelitati dedatur uita S. R. Att. 14. 4. b. Dedit poenas temeritatis meae. Att. 78. b. Saturnalibus mane se mihi Pudentissae dederunt. de Or. 100. a. Quem pater patratu dedidisset, et nullum esse postliminium. et ibi. Cum pater patratu ex S. C. Mancini dedidisset. de In. 73. b. Qui porcam tenuit, dedit oportere. et ibi. Imperatore Sannitibus dedito. I. V. 221. b. Eius religione te uinctum astricimus; dedemus. Postquam. 200. b. Dedere aliquem confectum hostibus. pro Mil. 101. b. Quem reum sententia iudicum tradidisset, eum telis militum dedere.

Dedoco, dedoces. ab eo quod quis edoctus est, deduco, secus doceo. (Doceo, de Fin. 53. a. Quod profecto nunquam putauisset, si à Polyeno familiari suo Geometriam discere maluisset, quam illam etiam ipsum dedocere. de Or. 115. a. Cum docendus iudex est aut dedocendus. de Fin. 59. b. Ut coercendi magis quam dedocendi esse uideantur.

Deduco, cis, adduco, reuoco, remoueo, reduco, detraho, deductione facio. Att. 78. a. Cicerones nostri sunt apud Deiotarum, sed si opus erit, deducuntur Rhodum. pro Mur. 13. 6. b. Homines coniuuatos cum gladijs in campum deduci à Catilina sciebam. I. A. 232. a. Saxa homo, deductus ex ultimis gentibus. de D. 116. a. Ad eum agnum non casti, sed duce Deo seruus deducitur. pro Fl. 147. b. Qui ad hoc iudicium deducti non sunt. de Am. 95. b. Ego autem à patre ita eram deductus ad Scaenolam, ut, etc. de D. 122. b. Ita Albana aqua deducta ad utilitatem agri suburbani. Antequam. 195. b. Neque eò rem deducam aut progredi patiar, ut, etc. pro S. R. 50. b. Ergo huc uniuersa causa deducitur, utrum, etc. de Op. 24. 4. b. Si prius exposuero quae causa in iudicium deducta sit. Acad. 30. b. Cuius maiestatem deducit usque ad apicem perfectione. I. C. 10. 5. a. Sed cum uiderem fore, etc. rem huc deduxi, ut palam pugnare possent. Ep. 4. 6. b. Quem in locum res deducta sit uides. et 260. a. Eum in locum res deducta est, ut, etc. de Or. 96. a. Illud quod eò, quod intendas ferat deductus, cognoscendum est. de Or. 125. b. Ut is qui audit ad stertum misericordiamque deducatur. et ibi. Olor quam sagacissime possum, quò iudices deduci oratione facillime posse uideantur. Acad. 40. b. Nam nos in nostra urbe peregrinantes errantesque tanquam hostes, tui libri quasi domum deduxerunt. pro Flac. 153. a. Non deduxi, inquit, Seruilium. Epist. 151. a. Cum magna multitudiuium me de domo deduceret. de Sen. 90. a. Deduci. (Reduci. Att. 111. b. Deducere praesidia ex oppidis. Att. 130. b. Coss. praesidia deducturi sunt. de Pro. 71. b. Aliquem ex prouincia deduci id est, reuocari. I. Diripio. I. V. 77. b. Quorum scelerum poenis agitur, à mente confilioque deducitur. de N. 56. a. Eloquentia deducimus perterritos à timore, et consolamur afflictos. I. V. 202. b. De deducere aliquem ab humanitate et ab religione. de Orat. 87. a. Voluntatem impellere quò uelis, unde autè uelis deducere. et 140. a. Deduci à tristitia. Quint. Fr. 291. a. Quem nulla conditio pecunie ab summa integritate continentiaque deduxerit. de Pat. 14. 4. a. Epicurus atomos de uia deducit. Q. de Pet. 211. a. Da operam ut eos de illa prouitate animi deducas. Epist. 2. b. Quod instituit referre de religione, ab eo deduci non potest. Epist. 235. a. Neque legis improbitate poena deductus est, quo minus hostitij et amicitiae uis officiumque praestaret. de Cl. 173. a. et At. 23. a. De sententia deduci. Ad Her. 17. a. Deduci à uia recta. I. V. 71. a. Ut cuius diuitia me de fide deducere non potuissent, ne eiusdem pecunias de honore desicerent. I. C. 110. b.

Si quis me de hac animi lenitate deduxerit. Off. 12. b. Ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus, et addendo, deducendoque uidere, quid reliqui summa fiat. deductio id est detrahendo. de Leg. 180. b. Partitionis caput scriptum caute, ut centum nummi deducerentur. et ibi. a. Si in testamento deducta scripta non essent. Itē. Coniectura omnis ingenijs hominum in multas ac diuersas, aut etiam contrarias partes sepe deducitur. Riuous à fonte deducere. I. Deductio. de Or. 159. a. Ne uerba asperè còcurrant, ne ue nastius deducantur. I. A. 179. b. Deducere colonia. con. Rull. 63. b. Deducuntur, inquit, colonie. pro Cecin. 288. b. et 303. a. Et de fundo moribus Cecina deducetur.

Deductio, onis, detractio, adductio. I. V. 189. a. Certis nominibus deductiones fieri solebant. At. 59. b. Ne qua deductio fieret, magna ex parte tua potestas erat. de D. 101. a. Ex quo illa admirabilis à maioribus Albanae aquae facta deductio est. Top. 223. b. Riuiorum à fonte deductio. i. derivatio. I. A. 172. a. In oppida militum crudelis deductio. pro Cec. 291. a. Ut uis ac deductio moribus ferret. contra Rull. 63. b. Deductio coloniarum in agros aliquos. de In. 46. a. In coniecturali autem constitutione, quia ratio non est, non potest ex deductione rationis nasci iudicatio.

Deductor, oris, qui honoris causa aliquem deducit. Q. de Pet. 210. a. Deductorum officium, quod maius est quam saluatorum, etc.

Deerro, as, aberro. Ad Her. 3. a. Si nullis transitionibus utemur, si non deerrabimus ab eo quod ceperimus exponere. et 40. a. At iste eos similitudine loci deceptos angiporto toto deerrasse.

Defatigatio, nis, lassitudo. I. A. 198. a. Nulla res ei sine cadendi nisi defatigatio et societas affret. de Sen. 84. a. Et corpora quidem defatigatione et exercitatione ingravescunt, animi autem se exercendo leuantur. de Or. 159. a. Interpretationis enim, non defatigationis nostra, neque librariorum notis, sed uerborum et sententiarum modo interpenitias clausulas esse in oratione uoluerunt. de N. 37. b. et pro Sest. 20. b. Deus morbum non metuens ex defatigatione membrorum. Ad Her. 6. a. Ne qua possit animuntuum defatigatio retardare. de Sen. 95. a. Senectutis defatigationem fugere debemus.

Defatigatus, a, sum, languens de uia, fessus de uia. de D. 101. a. Puella defatigata petijt à matertera, ut sibi concederet, ut in eius sella requiesceret. Ep. 70. b. Vel animo defatigato tuo, qui nunc requiem querit. Ep. 199. a. Quamquam sumus iam defatigati, sed nulla lassitudo impedire officium debet. Ep. 155. a. Sed me hercule iam defatigatus in reprob. conseruanda. et 199. a. Admodum sumus iam defatigati. Ad Her. 19. a. Animi defatigati ab aduersarijs multitudinane uerborum.

Defatigo, gas, defatigatione uel labore affero. At. 286. b. Te hortor ne defatigare, neu diffidas semper in presentibus malis prohibendis. et pro Mar. 134. a. Noli igitur in conseruandis bonis uis defatigari. de L. 190. a. Defatigare aliquem in aliquo negotio. pro Q. 7. b. In quo ille tot et tales uiros defatigat. de Or. 124. b. Ne auditor defatigetur similitudinis facietate. et 156. a. Profecto nunquam quieteam neque defatigabor, antequam percepero, etc. de Cl. 172. a. Egerunt gratias, et ne defatigaretur, orauerunt. Ep. 232. a. Nec animi nec corporis laboribus defatigari. Lent. Epist. 191. b. Hec et si adhuc non magnopere mihi tulisse fructum animaduerto, tamen non despero, nec defatigabor permanere non solum in studio libertatis, sed etiam in labore et periculis. de Cl. 167. b. Laborare et defatigari.

defatigari idem. Item. In quo non modo defici, sed etiam laborare turpe est: id est, defatigari.

Defectio, onis, eclipsis, defectus. At. 48. a. Metuens credo defectiorem animi mei. de Sen. 83. a. Et si ista ipsa defectio uirum adolescentiae uicij efficitur saepius, quam senectutis. Quint. Fr. 305. b. Subita defectio Pompei, alienatio Coss. I. P. 97. b. In illa omnium barbarorum defectiōe Macedonica. Tusc. 214. b. Intemperantia, quae est à tota mente et à recta ratione defectio, sic auersa à praescriptione rationis, ut, etc. de D. 103. a. Thales primus defectiōe solis, quae Astyago regnante facta est, praedixisse dicitur. et 211. b. Solis defectiōes itemque luna praedicuntur in multos annos. de N. 57. a. Defectiōes solis et lunae. de D. 112. a. Vident Mathematici ex constantissimo motu lunae, quando illa è regione solis facta incurrit in unbram terrae, quae est meta noctis, ut eam obscurari necesse sit: quandoque eadem luna subiecta soli atque opposita oculis nostris, eius lumen obscurat. de N. 46. b. Luna tum subiecta et opposita soli, radios eius et lumen obscurat, tum ipsa incidens in unbram terrae cui est è regione solis, interpositu interiectuque terrae repente deficit.

Defectus, a, sum, perfectus. At. 212. a. Libri ad Varronem non morabantur, sunt enim defecti, alijs defecti.

Defectus, ctus, defectio. de N. 35. a. Neque solum eius species ac forma mutat, tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo.

Defectum, ti. I. Vat. *

Defendo, dis, tego, protego, propugno, adsum, praesto, studeo, faveo, pro aliquo dico, pro aliquo uerba facio, causam alicuius suscipio uel ago, sum aduocatus alicui, tueor, iniuria prohibeo, cōplector, calamitate uel periculo protehibeo. de Orat. 123. b. Carneades nullam unquam rem defendit, quam non probarit, nulla oppugnavit, quam non exerceat. Off. 65. a. Oratam Crassus, Cratidianum defendebat Antonius. de Or. 99. a. Armis prudentiae causas tueatque defendere. pro Syl. 68. a. Hortensius Syllam de ambitu defendit. et 183. b. Nullum scelus defendo ac tego. et 176. b. Ego iacentem et spoliatum defendo et protego. pro Mil. 102. b. Defendere uitam ab inimicis. Off. 5. b. Qui autem non defendit, nec obstitit si potest iniurie, tam est in uitio, quam, etc. Off. 66. b. Qui non defendit iniuriam, neque propulsat à suis. Plan. Epist. 153. a. Ego fratrem mittā, qui Italiam à uastatione defendat. Ep. 227. a. Diligentissimè aliquè tueri atque defendere. pro Pom. 6. b. Defendere aliquè à calamitate. pro Mur. 125. a. Defendere pericula ciuium. I. A. 216. a. Ego semper ocio studui, pacè defendi. pro Mil. 103. a. Vim uicillatè defendere. Acad. 30. a. Illud autem superius sicut caput et sanā tuam defendere necesse erit. Ep. 59. a. Pudor tuus te defendit. pro Quin. 7. a. Ne locum suum, què adhuc honestissime defendit, obtineat. Ep. 58. a. Quod sentias aut re efficeret, aut demique libera oratione defendere. contra Rul. 76. a. Mihi ridet ab iniecta matris Cn. Pompeij Meote, et illis paludibus atque altitudine montium defenditur. de Sen. 88. a. Vna uestita pampinijs, nimios solis defendit ardores. Antequam. 195. b. Pro fortuna meis apud uos loqui non licebit: id est, me defendere. de Or. 87. b. Arma quibus uel telus ipse esse possis, uel pro uocare improbos, uel te ulcisci. Ep. 228. a. Aliquem in omnibus rebus tegere atque tueri.

Defensio, propugnatio, patrocinium. de Or. 105. b. Vtriusque rei facili est et prompta defensio. pro Cel. 39. a. Ad istam omnem orationem breuis est defensio. Ep. 6. b. Nostra propugnatio et defensio dignitatis tuae. At. 280.

Quo in iudicio Lepidus defensionem non haberet. Ep. 65. a. Permanere in defensione alicuius suscepta, et suscipere defensionem alicuius. 15. a. pro Mil. 104. b. Qui non poenam confessioni, sed defensionem dedit. et ibi. In confessione facti defensionem iuris suscipi posse.

Defensio, ctus, de Cla. 173. b. Fannius causas defensitas uit. et Off. 24. b. et Acad. 18. a.

Defensor, oris, propugnator, patronus, tutor, aduocatus, ad stipulatores, custos, qui aliquem in fide suam recipit, quem aliquis patronum adoptat, qui aliquem habet commendatum. (Oppugnator, aduersarius. de Orat. 106. a. Mutius paterni iuris defensor, et quasi patrimonij propugnator sui. pro R. 92. b. Defensor custosque libertatis, postquam. 212. b. Alter fuit propugnator mearum fortunarum, et defensor astitus. I. V. 63. a. Adoptare sibi aliquem defensorem sui iuris. Ep. 2. b. In omnibus rebus se accerrimū tui defensorem fore ostendit. pro Mil. 109. a. P. Lentulus propugnator senatus, defensor uestrae uoluntatis, patronus publici consilij. et ibi. Octo trib. pleb. illius aduersarij defensores mei. Postquam. 205. a. Patens perpetuus reip. et tutor annuus reip.

Defensitrix, quae defendit. in Tim. 60. testante Prisciana no. 245.

Defero, fers, afferro, confero, offero, tribuo, refero, renuncio, comporto, pro Fl. 150. b. Lex tabulas ad praetorem triduo deferri iubet. pro Mil. 107. b. Librarium te aiunt eripuisse è domo, ut preclarū inde munus ad aliquè deferre posses. pro Clu. 18. b. Si iudicia iam facta domo deferamus ad causas. pro Flac. 157. b. Deferre querelas suas ad aliquè pro aliquem. pro Syl. 177. a. Deferre mandata ab aliquo. Acad. 3. a. Ad quamcumque sunt disciplinae quasi tempestate delati, ad eam tanquam ad saxum adhaerescunt. pro Cor. 68. a. Deferre aliquè acerbum nuncium alicui. pro Dom. 217. a. Cato, quem tu ad hunc honorem rogatione tua detulisti. de Pro. 79. a. Populus Rom. mihi omnes honores detulit. pro Mur. 139. a. Hos ad magistros si qua te fortuna Cato detulisset, non tu quidē, etc. de Leg. 184. b. Quod genus imperij primū ad homines iustissimos deferrebat. I. A. 177. a. M. Antonius consul C. Caesari dictatori regnum detulit, Caesar uti noluit. pro Flac. 149. a. Omnem ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes ad hoc negotium conficiendum detulit. con. Rul. 75. a. Si quis est honos singularis, populus Rom. eum, cui uelit, deferat. pro Pō. 17. a. Quicquid possum ad hanc rem conficiendā, tibi pollicor et defero. Ep. 56. b. Vltro mihi Caesar omnia detulit. et 2. a. Omnes rem ad Pompeium deferri uolunt. pro Lig. 137. b. Si illud imperium esse potuit, quod ad priuatum clamore multitudinis imperite nullo publico consilio deferretur. Ep. 54. a. Omnia delata ad unum sunt. pro Pom. 16. b. Deferre omnia ad unum: id est, credere omnia uni. pro Cor. 62. a. Deferre alicui potestatem beneficiorum tribuendorum. Ep. 224. a. Vltro ei legationem detuli, cum multis iam petentibus de negesset. Ep. 94. a. Hanc meam uoluntatem ad matrem tuam detuli. et 211. b. Eiq; nec opinati uoluntatem tuam per literas detuli. At. 207. a. Ligarianam praeclearè uendidisti: posthac quicquid scripsero, tibi praeconium deferam. de Cla. 172. a. Itaque publicanos causam detulisse ad Galbā. Epist. 75. a. Quamquam iustis de causis rationes deferre properarim. Octa. 330. a. Quae tibi non antequam postulare, maiora quam uelles, plura quam sperares detulit senatus? At. 292. a. Qui hoc non in beneficij loco, sed in laboris ac muneris nō temerè libertis suis deferrebat. I. V. 114. a. Deferre aliquid cuiuspiam loco beneficij. At. 25. b. Et quomodo

niam nepos proficiscitur, scire uelut cui nam auguratus deferatur. Ep. 87. b. Vniuersum studium meum et beneuolentiam ad te defero. Epist. 16. b. Atque istam partem uitae consuetudinisque nostrae totam ad te defero. et ibid. Quam tu in literis consequi potero, id omne ad arbitrium tuum conseruam. de N. 5. a. Ad quem tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant. de Orat. 129. b. Deferre palmam alicuius rei cupiam. pro Flac. 14. 6. a. Deferre praemium dignitatis alicui. de Clar. 172. a. Tribuere primas alicui. At. 11. b. Defertur res ad senatum. Off. 74. a. Rem ad populum detuli. pro Dom. 239. b. Deferre ad pontifices. ibi. Referre ad collegium. pro Sest. 28. a. Cum ad uos iudicia communis exitii detuli. I. A. 153. a. Ad hunc ordinem res optimas deferebat. I. C. 119. a. Haec omnia iudices detulerunt, rei confessi sunt. de D. 136. a. Defert ad contieclorem quidam somniasse. et c. pro Plan. 280. b. Is in fidi. ut mihi ab inimicis meis paratas detulit. I. V. 263. b. Ad eum defertur esse. et c. id est, renunciat. Epist. 47. a. Te esse sollicitum multi ad nos defecerunt. Attic. 38. b. Hoc Curio ad patrem detulit, ille ad Pompeium, res delata ad senatum est. et ibid. Nisi Curiones rem ante ad Pompeium detulissent. pro Mil. 106. a. Quam uocem ad Catonem statim Fauonius detulit. Quint. Fr. 297. b. Sic ad nos omnes ferre defecerunt, nihil te fieri posse incundius. I. C. 105. a. Sed quam multos fuisse putatis, qui quae ego deferebam non crederent. Attic. 177. b. Multos esse arbitror, qui ad Caearem detulerint, me paciter consilij mei. pro Cl. 47. b. Qui nostra consilia ad aduersarios defecerunt. contra Rul. 87. b. Si quae apud uos de me defecerunt. pro Cal. 49. b. Deferre nomen alicuius de aliqua re: id est, accutere, insinulare. et pro Dom. 223. a. et pro Cal. 53. b. Deferre nomen alicuius de ambitu. pro S. R. 23. a. Deferre nomen alicuius de paricidio. et 29. a. Nomina filiorum de paricidio delata sunt. de In. 69. a. Cum ueneficij cuiusdam nomen esset delatum. pro Cal. 49. b. Hic nemini nomen detulit. pro Corn. 63. a. Is in consulatu praefectum fabrum detulit. Off. 73. b. Deferre iusiurandum alicui. Epistol. 76. a. Scito a me et tribunos militares, et praefectos, et contubernales duntaxat meos delatos esse, in quo quidem me ratio fessellit: liberum enim mihi tempus ad eos deferendos existimabam dari: postea certior sum factus, triginta diebus deferri necesse esse, quibus rationes retulissent.

Deferuesco, scis, deferbui, refrigerari, calorem remitti. Tusc. 226. b. Aut rogandi sunt, ut si quam habent ulciscendi uim, differant in tempus, dum deferuescat ira. Deferuescere autem certe significat ardorem animi in uita ratione excitatum. Or. 206. b. Quatis illa clamoribus diximus de supplicio paridarum, quae nequaquam deferbuisse post aliquanto sentire coepimus. pro Cal. 46. b. Cum adolecentia cupiditates deferbuisent.

Defessus, a, ium, defatigatus. de Or. 110. b. Animi nostri forensibus negocijs defessi gestiant, ac uoluntate cupiunt, uad cui cura atque labore. et 130. b. Defessus sum labore atque itinere dispersionis meae. et 156. b. Quamobrem nisi forte iam es defessus, et si tibi graues non sumus, refer te. et c. 19 a. Neque quisquam est, quin satietate iam defessus sit. contra Rul. 83. b. Aratores cultu agrorum defessi. pro Arch. 187. b. Vbi aures conuicio defesse conquelescant. Ep. 161. a. Egi quae acerrime, senatum iam languentem et defessum ad pristina uirtutem consuetudinemque reuocauit.

Deficio, cis, defisum, defisco, defero. pro Qu. 1. a. Quod mihi consuevit esse adiumento, id quoque in hac causa deficiit.

I. V. 82. a. Vererem me mihi crimina non suppetere, ne oratio deesset, ne uox uiresque deficerent. Ep. 51. b. Ea me solatia deficiunt, quae ceteris, quorum mihi exempla propono, simili in fortuna non defuerunt. pro Flac. 159. a. In hac re publica quam opprimendam non animus est, sed uires deficiunt et defuerunt. Postquam. 198. a. Ut quod odium in omnes bonos conceptum iam diu continebant, id in me uno potius quam in uniuersa ciuitate deficeret. de Vn. 201. a. Sed quia nondum omne animal in mundo intus incluserat, ex ea parte deficiebat ad propositum exemplum imaginis similitudo. de Fin. 74. a. Si memoria defecerit, tum est ut suggeras. Acad. 3. a. Tamen nec illi defecerunt, neque nos studium exquirendi defatigati reliquimus. Or. 197. b. Multi oratores clari et diuini fuerunt, et antea fuerant, nec postea defecerunt. At. 115. a. Defecit enim non uoluntate, sed spes. de N. 66. b. Animatus, cum calor defecerit, tum interire. At. 12. a. Ne. P. C. una plaga accepta coeciderunt, ne deficerent. pro S. R. 20. a. Si uero nobis defecerat, tamen meum animo non defecit. I. V. 171. b. Leonitina ciuitas me defecit. pro Von. 231. a. Si enim in causa defecerent omnia. de Cl. 172. b. Cum motus omnis animi tantumque homini defecerat. Qu. 1. a. b. Omnia colligo, ut noui scribam aliquid ad te, sed ut uides, res me ipsa defecit. de Or. 101. b. Iam me uires defecere coeperunt. I. V. 250. b. Me non solum uires, sed etiam uita defecit. I. V. 213. a. Vox me citius defecerit quam nomina. I. V. 119. b. Iam me dies, noctes, latera deficiant, si uelim, et c. pro Cal. 43. a. Dies iam me defecit, si quae dici in ea sententiam possunt, coner exprimere. pro S. R. 33. a. Tamen plus hercule te citius quam oratio deficeret. de N. 76. a. Dies me defecit, si, et c. I. V. 72. b. Quam multa te deficiant uides. Cecili. pro D. 149. a. Ea tamen illum studia defecerunt. de Or. 173. a. Prudentia nunquam defecit oratorum. I. C. 106. a. b. Res eos iam pridem, fides defecere nuper coepit. Orat. 197. a. Si quem aut natura sua, aut illa praestantis ingenij uis forte defecit. de Orat. 150. b. In quos discentes uita defecit. I. V. 268. a. Dolore me non defecit. Epist. 95. a. Vox eum defecit. Epist. 56. a. Relinquebatur triste quoddam laterarum genus, id quoque deficiebat me, in quo, et c. de Cl. 167. b. In quo non modo defici, sed etiam laborare turpe est. pro Clu. 56. b. Mulier abundat audacia, consilio ratio neque deficiunt. de Ar. 253. a. Ne patres auxilio diminuti deficiantur. pro Syl. 173. b. Nec si a me forte deficeris, idcirco te a se, et a republica, et a tua dignitate deficere patitur. I. C. 103. a. Qui a republica deficiunt ciuium iura non tenent. I. V. 92. a. Deficere ab imperio ac nomina nostro uolebat. pro Plan. 277. b. Consules a republica et a bonis omnibus defecerunt. Epist. 187. a. Ceterique, qui una cum illo a republica defecerunt. Epist. 26. b. A meque ipse deficerem. de Fin. 81. a. Si utilitas ab amicitia defecerit. de Am. 3. Difficile est amicitiam manere si a uirtute defeceris. Epist. 101. b. Quare si plane a nobis defecis, moleste fero. Tusc. 163. b. Cum acriter solem deficientem intuerentur. de Som. 130. a. Olim deficere sol hominibus extinguitur, uisus est. de D. 105. a. Si luna paulo ante solis ortu defecisset in signo Leonis.

Defigo, gis, colloco, pono, immitto. pro Rab. 92. b. Qui in campo Martio cruce defigi, et constitui iubet. de Sd. 123. a. Quousque humi defixa tua mens erit. de Pro. 70. b. Haec audacia qua ille praesens in oculis uestris, mentibusque defixit. pro Dom. 214. b. Es sententia, quam populi sermo in animis uestris iam ante defixerat. I. A. 260. b. Qui omnes suas curas in reipub. salute defegit. et 232. a. In omni um possessiones atque fortunas impudentissimos oculos spe

et mente defigit. de Or. 197. b. Aliquid intueri, in eoque defixum esse. I. V. 67. b. Venon modo in auribus uestris, sed in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sum. de Or. 144. a. Cum cum in cogitatione defixum esse sensisset statim recessisse. et c. 124. b. His locis in mente et cogitatione defixis. I. A. 193. b. Virtus est altissimis defixa radicibus. I. C. 100. b. Sicam consulis in corpore defigere. de Or. 145. a. In eo mentem orationemque defigit.

Definitio, nis, describo, definitione explico, quid aliquid sit constituo, circumscribo, termino, definitione uniuersam rei uim explico, perscribo. de Or. 123. b. Cum res qua sit tota queritur, definitione uniuersa uis explicanda est. Orat. 207. b. In omnibus quae ratione docentur et uia, primum constitutum est, quid quicquid sit. nisi enim inter eos qui disceptent conuenit, quid sit illud de quo ambigitur, nec recte differit, nec unquam ad exitum perueniri potest. explicanda est sepe uerbis mens nostra, atque inuoluate rei notitia, definiendo aperienda est. et ibid. Erit igitur haec facultas in eo, ut definire rem possit, neque id faciat tam presse et anguste, quam in philosophorum disputationibus fieri solent. de Leg. 170. b. Videamus igitur rursus, primum quam diligenter ad leges singulas, uim naturamque legis, ne cum referenda sint ad eam nobis omnia, labamur interdum errore sermonis, ignoremusque uim sermonis eius, quo iura nobis definienda sunt. de Fin. 64. b. Omnis autem in quaerendo, quae uia quadam ratione habetur oratio, perscribere primum debet, ut quibusdam in formulis ea res agatur, ut inter quos differitur, conueniat, quid sit id de quo differitur. de Or. 90. b. Si quis uniuersam et propriam oratoris uim definire, complectique uult, hic orator erit, qui, et c. de Orat. 123. b. Aliquid breuiter illustrare, uerbisque definire. de In. 44. a. Definire uim uocabuli alicuius. de Fin. 143. a. Perficiendi uis ita definitur a Stoicis, ut negent, et c. de Orat. 153. a. Philosophi causam aut controuersiam appellant, eamque tribus, scilicet, aut deliberatione, aut laudatione definiunt. de Fin. 101. a. Itaque id definiunt quod sit indifferens cum estimatione mediocri. Off. 19. b. Quae autem pars subiecta generi est, eam sic definiunt, ut id decorum esse uelint, quod, et c. et ibi. Atque illud superius sic definire solet, decorum id esse, quod, et c. de Cl. 178. a. Definendo explicare rem latentem. pro Sest. 23. a. Sed genus uniuersum breui circumscribi et definiiri potest, omnes optimates sunt, qui, et c. Off. 13. a. Itaque probe definitur a Stoicis fortitudo, cum eam uirtutem esse dicunt propugnandam pro aequitate. de Or. 207. a. Res inuolutas definiendo explicare. de In. 44. b. Definire rem uerbis breuiterque describere. de In. 68. a. Vis uocabuli definienda uerbis est. Orat. 207. a. Res, id est, eloquentiae uim ac naturam explicemus. de Orat. 44. a. Artem definire ex rebus perspectis, planeque cognitis, et c. de Orat. 91. In hoc quidem certe proprie idem nullis ut terminis circumscribat, aut definitur ius suum. I. P. 88. b. Qui mala dolore, bona uoluptate definiunt. de Orat. 143. b. Atque bis ferre ipsis definitur uiris. I. A. 216. a. Sedes sibi optimas, hortos, uisculana, Albanam definiunt. contra Rul. 72. b. Dat praeterea potestatem uerbo praetorianam, re uera regiam definit in quinquenniun. Or. 202. b. Se pistimeque extrema definiunt. ad Her. 17. a. Si unamquamque rem certo naturae termino definiemus. de Fin. 64. b. Epicurus negat definiiri rem placere: sine quo fieri interdum non potest, ut inter eos qui ambigunt, conueniat quid sit id de quo agatur. pro Mar. 135. a. Elictu modum uitae tuae non salute reip. sed aequitate animi definiens. de Pat. 142. a. Non tamen sequitur, ut etiam sedere

eos et ambulare principalibus causis definitum et constitutum sit. Postquam. 203. a. Neque aequum est tempore et die memoriam beneficii definire. pro Cor. 68. a. Loca quae regionibus orbem terrarum, rebus illius gestis imperium populi Rom. definiunt. Orat. 202. b. Similiter extrema definire. pro Sest. 18. a. Qui imperium populi Romani orbis terrarum terminis definiuit. pro Arch. 190. a. Res haec quas gestimus orbis terrae regionibus definiuntur. de D. 127. b. Illi orbis qui aspectum nostrum definiunt. de Ar. 256. a. Quas ego optimatum discordias a dijs immortalibus definiiri putem? Acad. 38. b. Tu mores singulas, fines bonorum constituas, officia describas, quam uitam ingrediar definias, et c. Item. Cur quae optimo iure esse debet, huic praecipue lex iniurie definiuit? pro Qu. 15. b. Tibi quid facias definit.

Definitio, finitio. pro Cor. 61. b. Lex Gellia, quae definit potestatem Pompeio ciuitatem donandi dederat. et de Or. 119. a. Definitio de singulis hominibus.

Definitio, onis, descriptio. de Or. 100. b. Definitio est eorum rerum, quae sint eius rei, quam definire uolumus, breuis et circumscripta quaedam explicatio. et ibi. Definitionibus, quam uim res habeant est exprimentum. et ibi. Propriam cuiusque rei uim definitione declarare. de Or. 118. b. Inuoluta rei notitia definiendo aperienda est. definitio enim est oratio, quae quid sit id, de quo agitur, ostendit quam breuissimam. Top. 221. b. Definitio est, quae id quod quasi inuolutum est, euoluit. ad Her. 32. a. Definitio est, quae rei alicuius propria amplectitur potestates breuiter et absolute. et ibi. Haec exornatio omnem rei cuiuspiam uim et potestatem dilucide proponit, et breuiter explicat. et ibi multa definitionum exempla sunt. de Fin. 64. b. Atque haec praefactio quasi rerum operatarum, cum quid quicquid sit aperitur, definitio est. de Or. 102. b. Faciam quod in principio fieri in omnibus disputationibus oportere censio, ut quid sit illud de quo disputetur, explanetur, ne uagari et errare cogatur oratio, si is, qui inter se differunt, non id esse illud de quo agitur intelligunt. Off. 2. b. Omnis quae a ratio ne suscipitur de aliqua re institutio, debet a definitione proficisci, ut intelligatur quid sit id de quo disputetur. de Or. 116. a. In uerborum definitionibus, neque abesse quicquam decet, neque redundare. Item. Atque in hoc genere causarum nonnulli praecipunt, ut uerbum illud, quod causam facit, lucide, breuiter uterque definit: quod mihi quidem perquam puerile uideri solet. alia est enim, cum inter doctos homines de ipsis rebus, quae uersantur in artibus, disputatur, uerborum definitio: ut cum queritur, quid sit ars, quid sit lex, in quibus hoc praecipit ratio atque doctrina, ut uis eius rei quam definias, sic exprimat, ut neque absit quicquam, neque superfit. Top. 222. b. Definitiones aliae sunt partitionum, aliae diuisionum, partitionum, cum res ea quae proposita est, quasi in membra disceptatur: ut si quis ius ciuile dicat id esse, quod in legibus, sententis, consuetudinibus, rebus iudicatis, iurisperitorum auctoritate, edictis magistratum, more, aequitate consistit. diuisionum autem definitio formas omnes complectitur, quae sub eo genere sunt, quod definitur hoc modo: Abalienatio est eius rei quae mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessio, inter quos ea iure ciuili fieri possunt. Top. 222. b. Definitio est oratio, quae id quod definitur, explicat quid sit. definitionum autem duo sunt genera prima: unum earum rerum quae sunt, alterum earum quae intelliguntur, et c. Part. 233. b. Definitio genere declaratur et proprietate quadam, aut etiam communi um frequentia, ex quibus proprium quid sit eluceat. Top.

228.a. Cum autem quid sit queritur, notio explicanda, et proprietates, et diuisio, et partitio. hęc enim sunt definitio...

Definitio, ut, ut definitiua constitutio. de In. 69.a. et 46.a. Definitus, a, um, certus. Ep. 36. b. Nihil habent quod definiti...

Defixus, a, um, infixus, herens in aliquo, positus. pro Flac. 14.6. b. Totum statum ciuitatis et omnem spem, et c. in uestra potestate...

Deflagratio, onis, exustio, flamma, ardor. pro Plan. 279. b. Cum mea domus ardore suo deflagrationem urbi minaretur...

Deflagro, as, conflagro, comburo, ardeo. de N. 4.0. a. Qua nocte natus Alexander esset, eadem Diane Ephecie templum deflagrauit...

Deflagratus, a, um, exustus. Tus. 200. a. Fana flamma deflagrata.

Deflecto, ctis, declino, contorqueo. de Ar. 253. a. Nihil ut a patris uirtute, pręterquam quod a senatu descuerat, deflexisset...

actionum cursu tua causa deflexit. Or. 209. b. Vt declinet a proposito, deflectatq; sententiam. pro Mur. 135. a. Cum te de curriculo petitionis deflexisses...

Defleo, ctis, ploro, deploro. de Cl. 196. a. Sepe enim inter nos im pedientes casus defleuimus. pro Dō. 232. a. Deslo ui coniugis miserę disidium. Ep. 163. a. Illud initium ciuitatis belli saepe defleui.

Defletus, a, um, coploratus. de Or. 143. b. L. Crassi mors quę est a multis saepe defleta. Tus. 166. b. Nō liberi deflet, non fortune omnes a uictoribus possiderentur. I. A. 248. a. Sed hęc satis diu multumq; defleta sunt.

Defloresco, ctis, flaresco, florem uenustatemq; amitto. de Cl. 194. b. Non talis qualem tu Brute, iam deflorescentē cognouisti. pro Cel. 47. a. Quę natura et celeriter deflorescit, aut uetustate extinguitur.

Defluo, is, labor, delabor. de Am. 107. a. Ne quid excidat, aut defluat in terram. Tuscul. 240. a. Iam ipse defluebant corona. Epist. 139. a. Vbi salutatio defluxit, literis me inuoluo. Tuscul. 161. a. A quibus mansueti et exculi ad elegantiora defluximus. pro Sest. 13. b. Ex octo tribunis plebis, quos habueram, unus me absente defluxit. Orat. 205. b. Hoc totum ē Sophistarum fontibus defluxit in forum.

Defodio, dis, sepelio, terra obruo. de Or. 124. a. Vt si arum cui, quod esset multasiam defossam, commonstrare uellem. de D. 87. a. Nouaculan illam defossam in comitio, supraq; impositum puteal accepimus. de D. 136. a. Respondit coniecto thesaurum defossam esse sub lecto; fodit, inuenit aurum, et c.

Defore, defuturus, contra Rul. 84. a. Tamen non defore, qui, et c.

Deformatus, a, um, turpis, forma atq; ornamentis omnibus spoliatus, turpificatus. At. 26. a. Sic ego hęc omnibus a me pictum et politum artis coloribus subitō deformatum uidi. et ibi. Deformatus corpore, factus animo. ad Her. 1. b. Mortuus, deformatus, tumore pro editus, corpore decoloratus. de Ar. 249. b. Ludi deformati, inquinati, peruersi, conturbati. et 257. a. Si hominē deterrimū poeta aliquis se etis cōquisiuitq; uicis deformatum uellet inducere. de Or. 143. a. deformatā ciuitas. I. V. 228. b. Parietes nudos deformatosq; reliquit. pro Qu. 17. b. Aliquis deformatus atq; ornamentis omnibus spoliatus.

Deformis, me, turpis. Formosus. de In. 50. a. Epist. 54. b. Nec eam diligere minus debes, quod deformior est, sed misereri potius. pro Cel. 38. b. M. Caelium nunquam poenitebit non deformem esse natum. de Orat. 131. b. locus in rebus turpiculis, et quasi de formibus ponitur. de Fin. 132. b. Motus status ue deformis. Off. 29. b. Partes quę ad naturę necessitatem datę, aspectum deformem habent. pro Cel. 38. b. Deforme est etiam de seipso predicare, et c.

Deformitas, tis, prauitas, turpitudine. de Or. 97. b. Ne mala consuetudine ad aliquā deformitatē prauitatemq; ueniamus. de Or. 131. a. Deformitas et corporis uicia. Ep. 147. a. Dignitas nulla erit, sed summa deformitas. Off. 73. b. Nihil est maius malū turpitudine: quę si in deformitate corporis habeat aliquid offensionis, quanta illa deprauatio et foeditas turpificati animi debet uideri? de Leg. 1. 66. a. Corporis prauitas, et ibi. Animi deformitas.

Deformis

Defirmo, as, fœdo, turpo, maculo, quasi depingo. Orno, exorno. pro Cecin. 287. b. Quis igitur ille quem supra de formam. de Ar. 256. a. Eius concio, in qua Pompeianum ornatum potius deformat? ad Her. 28. b. Qui sunt qui Italiam deformatuerunt? Carthaginenses. et 27. a. Aut si qua re deformatibus: ut si cruentam aut coeno oblitam, aut rubricā delibutam inducamus. pro Cel. 38. a. Ea quę accusatores deformatandi huius causa dixerunt. pro Syl. 181. a. Quę ita a fortuna deformati sunt, ut tamen a natura in choata compareant.

Defraudo, as, decipio. Orat. 218. b. Ne breuitas defraude aures uideatur, ne ue longitudo obtudisse. Epistol. 100. a. Quem antea ne Andabatam quidem defraudare poteramus.

Defricor, as, aris. ad Her. 27. a. Nam ut forte hic in balneis uenit, cepit, postquam perfrictus est, defricari.

Defringo, ctis, decerpo, frango. pro Cecin. 296. a. Qui pretereuntes ramum defringerent arboris. de Orat. 153. a. Surculo defringendo usurpare possessionem amissam. Ad Heren. 41. a. Hic subsellium calce premens, dextra pedem defringit.

Defugio, ctis, refugio, recuso. de Or. 93. b. Non te decet eam dispositionē fugere. Att. 120. a. Defugere aliquod munus. pro Syl. 173. a. Attende iam quā defugiā autoritatem consulatus mei. de Som. 128. a. Ne munus humanū dignitatem adeo defugisse uideamur. Tus. 251. a. Inuirias fortunas, quas ferre nequeas, defugiendo reliquas.

Defungor, eris, exantlo, fungor, perfungor. pro S. R. 21. b. Cum is, qui antea metuebant, redirent, et iam defunctos sese periculis arbitarentur. Antequā. 194. b. Illi, quorum animus est religionis pietate defunctus. Ep. 158. a. Neq; ego pro maximis tuis beneficijs tam uili munere defungor orationis. Ep. 112. a. Et hoc mendacijs, qua pericula tibi impenderent, ut defungeremur optati. I. V. 156. a. Quis non maximo se affectum beneficio putauit? cum tribus decumis, pro una defungeretur?

Degenero, as, ueteres maiorum laudes obtero, deflebo. de Cl. 176. a. Naturale quoddam spiritus bonum degenerauit, uicio deprauate uoluntatis. I. A. 253. a. Prater tuus qui a uobis nihil degenerat. de Pro. 27. b. Cuius uitam filij non degenerassent a grauitate paterna. pro Flac. 151. a. Ab hac perenni contestatq; uirtute maiorum non degenerauit L. Flac. I. V. 184. a. Consuetudo et disciplina degenerare non sinit. de D. 81. a. Patritius degenerauit a Stoi cis. Tus. 188. a. A quo illū degenerare dolebat. de Fin. 127. a. Namq; horum posterit ita degenerant, ut ipsi ex se nati esse uideantur. contra Rul. 66. a. Nonnulli digni maiorum loco reperiuntur. pro Sest. 22. b. Quid maioribus nostris reddere debeamus, diligentissime cogitandum est. I. A. 189. a. Aliquando patrum animi uirtutemq; capiamus. Off. 23. b. Timotheus belli laude non inferior quam pater. Off. 24. b. Maioribus dedecori esse, nefas uitiumq; putandum est.

Degeo, ctis, ago, uiuo. de N. 12. a. Quę uita deorū sit, quę quę ab ijs degatur atq; Ep. 180. b. Quod reliquum est uitę, in ocio Rhodi degam. Off. 23. b. Id sibi quisq; genus etatis degendę constituit, quod maxime adamauit. Off. 72. b. Et omne tēpus etatis sine molestia possit degere. pro Syl. 181. b. Cum Lentulo et Catilina sociissimā et miserimā uitam degere. de Fin. 113. a. Degere uitam cum uirtute. de Sen. 77. b. Degere omne tēpus etatis sine molestia. de Fin. 89. b. Degere omnem etatem in tranquillitate. de Am. 112. a. Amicitia nullam etatis degendę rationem patitur esse

expertem sui. pro S. R. 43. b. Degere etatem inter sciras. et 42. b. Degere uitam in egestate. Antequam. 197. b. Degere uitam in exilio. Off. 3. b. Ad uitam degendam pręparare res necessarias.

Degusto, as, delibo, gusto, attingo. At. 12. a. Altercatio huiusmodi, ex qua licet pauca degustes. Parad. 116. b. Degustabis genus hoc exercitationum mearum, quibus uti conueni. At. 12. a. Tu uelim Fabium odorere, et istum conuiuiam tuam degustes. pro Cl. 32. b. Qui aliquid ex eius sermone specula degustarat. Tus. 240. a. Vis igitur degustare, et conuiuiam, et experiri fortunam meam. At. 218. a. Velle aliquid degustasses de fabulis.

Dehinc, deinde, postea. de In. 67. a. Quod simul diuerterit, dehinc cœnarit. Tus. 178. a. Primum igitur, et c. dehinc, et c.

Dehortor, aris, dissuadeo, deterreo, auoco. I. P. 100. a. Res ipsa aut me, aut alū quempiā aut inuitabit, aut debortabitur. ad Her. 17. a. Si ab his debortamur. At. 27. a. Ne frustra debortando conemini.

Deiectio, onis, depulsio. pro Cec. 296. a. Qui illā uinū deiectionemq; fecerit.

Deiectus, a, um, pro Q. R. 46. a. Hęc sunt deiecta, ille in ordinem consecuta.

Deiuro, as, iuro. ad Her. 39. b. iste oneratus auro clamat et ceterat.

Deiicio, ctis, deturbo, demolior, depello, disturbo, exturbo, precipito, dimoueo, eiicio, deiectionem facio. pro S. R. 35. a. Habeo etiam dicere quem contra morem maiorū minorem annis XL. de ponte in Tyberim deiecerit. Or. 208. b. Nos saepe aduersarios nostros de statu omni deiicimus.

Ad Her. 4. b. Is obuolutus et obligatus corio deiicitur in profluentem. pro Mur. 143. a. Deiici de urbis praesidio, et de custodia ciuitatis deturbari. I. A. 215. b. Antonij praesidium Claterna deiicit Hirius. pro Dom. 218. a. Cum senatum a gubernaculis deiicisses, populi ē nauī exturbasses. Off. 16. b. Tumultuantem de gradu deiici. I. V. 70. b. Pollicitus est quantum uellent pecunie, si me adlitate deiicissent. I. V. 269. a. Hac se commemoratio ciuitatis omnia uerba depulsum, cruciatumq; a corpore deiicelurum arbitrabatur. pro Mur. 142. b. Quintius Tubero praetura deiectus est. I. V. 262. a. Si metum hunc Sicilia deiicero. Tus. 178. a. Vidēs ne quantum de doloris terrore deiiceres? Attic. 261. a. Mihi uidetur spēs illę deiictus de gradu. pro Quint. 4. b. Libellos Sext. Alphonus deiicit. et 14. b. De saltu deiicitur Quintius. I. A. 153. a. Nec uerō usquam discēdebam, nec a republica deiicēbam oculos. contra Rul. 82. a. Deiici uel dimoueri ex possessione. I. V. 71. a. Ut cuius pecunie me de fide deducere non potuissent, ne eiusdem pecunij de honore deiiceret.

pro Cecin. 292. a. Eici ego te, non deiici. pro Cec. 289. a. Prator interdixit, ut unde deiicisset, restitueret. et 209. b. Non deiici, sed obstiti. et ibid. Qui artus pulsus est, non uidetur esse deiectus? I. V. 156. b. Si prius illud propugnaculum, quo contra omnes meos impetus usurum se putat, ex defensione eius deiicero. pro Cecin. 296. a. Qui ui deiectus est.

Dein, deinde. de N. 47. b. Dein quę sequuntur. et de Cl. 172. b. Dein flaccēbat oratio. et pro Mil. 109. et Or. 211. a. Dein, pro deinde.

Deinceps, deinde, postea, posthęc, continuo, continuus, suum ordinem subsequi. de Or. 87. a. Cotta qui Tribunatū petebat, et Sulpitius qui deinceps eum magistratum petiturus putabatur. de Fin. 94. a. Primum est officium ut se conseruet

491
 conservet in naturae statu, deinceps ut ea teneat, quae secundum naturam sint. de Or. 1.60. a. Breves deinceps tres, extrema producta, pacem faciunt. Ep. 29. b. Sed tamen tres fratres quos deinceps Tribunos pleb. per triennium uideo fore, te nolo habere inimicos. de Or. 1.82. b. Tum reliquos ut institui, deinceps persequar. de N. 4.4. b. Annales Ennii, ut deinceps legi possint, effici posse. Top. 228. b. Loci autem qui, et c. deinceps est uidendum. At. 279. b. Velim deinceps meliora sint, id est, posthac. de Clar. 187. b. Res quas Caesar anno post et deinceps reliquis annis administrasset in Gallia. de Leg. 1.78. a. Deinceps in lege est, ut de ritibus colantur optimi. de Or. 88. a. Sed deinceps omnia plena consiliorum uidemus. Tus. 229. b. A quibus dicitur deinceps omnes sapientes habebantur. Off. 9. a. b. et 28. b. De iustitia satis dictum est, deinceps ut erat propositum de liberalitate dicatur. Off. 32. b. Prima, et c. secunda, et c. tertia, et c. deinceps gradatim reliqua reliquis debeantur. de D. 131. b. Annona cum deinceps ex primis uersus literis aliquid connectitur. de D. 94. a. Qui primus, qui secundus, qui deinceps moriturus. de Som. 130. b. Deinceps accipere ab alijs et tradere alijs. Tus. 209. b. Ut deinceps qui accubarent, catterent ad tibia, et c. Postquam. 201. b. Opera mea temp. incolumem magistratibus deinceps traditam. de Leg. 1.79. b. Sacra deinceps familijs prodantur et sint perpetua. ad Her. 3. b. Cauendum est etiam, ne id, quod semel supra diximus, deinceps dicamus: id est, iterum. de Cla. 165. b. Postquam, deinceps, et c. et 194. a. Deinceps inde multa, et c. I. A. 251. a. Ut senatum funditus deleas, reliqui boni suum ordinem subsequantur: id est, ut reliqui boni deinceps a te deleantur.

Deinde. dein. exinde. exin. dehinc. posthac. deinceps, secundo loco. de D. 125. a. Totius augurij primiti natura ipsam uidere, deinde inuentio, deinde constantia. Ep. 35. b. Primum Appio Claudio, deinde imperatori, deinde more maioru, deinde quod caput est, amico. de In. 50. b. Deinde, et c. deinde et c. quater. de N. 48. b. Deinde Delphinus, ex inde Orion. Q. Fr. 327. a. Quas ad te deinde literas mitemus: id est, posthac.

Deintegro. demud. Attic. 213. a. Illud uero uel optime quod ita multa mutari uoluit, ut mihi deintegro scribendi causa non sit. Epist. 201. a. Qui in morbum deintegro inciderunt. I. A. 196. a. Attic. 221. b. Eas leges deintegro ferri placet.

Deiungo. gis. disiungo. de Vn. 197. a. Ita necessitas cogit, ut eade sint ea, quae deiuncta fuerunt.

Delabor. ris. labor. deuenio, deflecto. de Or. 197. b. Ex utraque parte te et aqua delabatur. et in Arat. Off. 16. a. De manibus audacissimorum ciuium delapsa arma ipsa ceciderunt. Quin. Fr. 291. a. E caelo diuinum hominem esse in provinciam delapsum. pro Mar. 134. b. Omnia, quae delapsa iam fluxerunt, seueris legibus uincenda sunt. de Orat. 93. a. Insperanti mihi cecidit, ut in istum sermonem delaberer. de Am. 110. b. Iam enim a sapientum familiaritatibus, ad uulgares amicitias oratio nostra delabitur. pro Cel. 40. a. Maledictis pudicitiae ad coniurationis inuidiam oratio est nostra delapsa. At. 104. a. Delabi in morbum. Part. 230. b. A maioribus ad minorum delabi. de Or. 131. b. Delabi in aliquod uicium. Off. 46. b. Habeda est ratio rei familiaris, quam delabi sine re flagitiosum est. de D. 92. b. Cum tu prouectus subito, atque delapsus in flumen nusquam apparuisses. Acad. 15. b. Delabitur interdum, ut dicitur opinaturum, et c. de Fat. 148. a. Dum autem uerbis utitur suis, delabitur in eas difficultates, ut necessitate sati

confirmet inuitus. Epist. 38. a. Nam ipse quotidie mihi delabi ad aequitatem, et ad rerum naturam uidetur. Quin. Fr. 293. a. Sed nescio quo pacto ad precipiendi rationem delapsa est oratio mea, cum id mihi propositum intentio non fuisset.

Delapsus, a, um. ut signum caelo delapsum. I. A. 236. a. L. Delabor.

Delatio, onis. accusatio. I. V. 62. b. Cuiusque uos delationem dedissetis. Ep. 115. b. Inter postulationem et nominis delationem uxor discessit. I. V. 65. a. et pro Clu. 22. b. Delatio nominis.

Delectamentu, ti. oblectamentum. I. P. 92. b. Inania sunt ista, mihi crede, delectamenta penae puerorum.

Delectatio. oblectatio, fructus, studium, incunctitas, fructus incunctitatis, animi causa. (sustidium. de Sen. 86. b. Delectationes conuiuio non corporis uoluptatibus magis quam coetu amicorum sermoneque metiebar. Tus. 213. a. Delectatio est uoluptas, suauitate sensus animi delinens. Postquam. 207. a. In omni parte corporis aliquam delectationem gaudiumque uersari. de D. 131. b. Fabulae delectationis habent multum. Ep. 95. a. Quae popularem admerationem habuerunt, delectationem tibi nullam attulissent. de Or. 101. a. Mira quaedam in cognoscendo suauitas et delectatio. pro Pom. 11. b. Non illum amicitias ad delectationem reuocauit. pro Mur. 133. b. Ab delectatione omni negotijs impediatur. et ibi. Et in ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus. Of. 21. b. Hominis mens uidendi et audiendi delectatione ducitur. de Or. 106. b. et 200. b. Res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuisere. Epist. 141. b. Magna delectatione et uoluptate te priuasti. de Or. 157. a. Post autem delectatione incunctitasque celebravit. de Leg. 1.72. a. Studij delectationisque causa scribere leges, non reipub. ut Plato, et c. Ep. 89. b. Doctrina et litera, quae secundis rebus delectationem modo habere uidebantur, nunc uero etiam salutem. ad Her. 29. b. Hoc habet magnam delectationem. de N. 6. b. Quae ista potest esse oblectatio deo?

Delecto, as. oblecto, ago, duco, capio, delectationem habeo, delectationem assero. de Or. 151. b. Quod non solum delectet, sed etiam sine fatietate delectet. Of. 20. a. Pulchritudo corporis mouet oculos et delectat. Quin. Fr. 315. b. Litera tuae incredibiliter me delectauerunt. Attic. 116. b. Philotimi litera me admodum delectauerunt. Att. 26. a. Itaque libri me delecto, quorum habeo Antij fistiuam copiam. Epist. 8. b. Quia me status hic reip. non delectat. At. 25. a. Interea quidem cum musis nos delectabimus. Ep. 138. a. Tu te istic Atheniano iure delectato, ego me hic Hirciano. de Am. 98. b. Itaque non tam ista me sapientie fama delectat, quam etc. At. 254. a. Incredibile est quam me Quint. in omni genere delectarit. Attic. 2. a. Hermathens tua ualde me delectat. Q. Fr. 314. b. Me magis de Dionysio delectat: ipse est enim ueterator magnus. I. V. 61. b. Ut me ab eo delectari facilius quam decipi putare posse. Or. 216. a. Ut ab altero non delectere, alterum oderis. de Cla. 181. a. b. Delectatur audiens multitudo et oratione ducitur, et quasi uoluptate quadam perfunditur.

Delector, aris. oblector, ducor, capior, teneor, delectatione uidendi ducor, ex aliqua re fructum capio, uoluptate afficior, mortor in studio faciendi aliquid, pascor, perfruo, gaudeo, letor. Quin. Fr. 323. b. Puer magis illo declamatorio genere duci et delectari uidetur. I. P. 89. a. Hisce ego rebus pascor, his delector, his perfruo, quod Senatus, et cetera. pro Arch. 191. a. Nunc quidem certe cogitatione

cogitatione quadam speque delector. At. 20. b. Multi opinione aequitatis delectantur. Epist. 200. b. Nullo prorsus plus homine delector. Ep. 33. b. Magis meo facto delector quam tuo. de Or. 200. a. Ennio delector, ait quismian, qui, et c. Q. Fr. 322. a. Cognosce nunc hominis audaciam, in reipubl. perdita delectare. de L. 172. b. In hoc admodum delector, quod, et c. Attic. 273. b. In quo ualde delector, me ante prouidisse, et c. id est, in Dolabella. de Finib. 57. a. Delectari in aliqua re. de Am. 108. b. Ne criminibus inferendis delectetur amicus.

Delectus, a, um. contra Rull. 75. a. Cum delecta finitorum inuentus, et c. pro Domo 215. b. Natiuum malum. (Delectum malum. pro Domo 218. a. Vir sepe ad extrema reipubl. discrimina delectus. Antequam. 195. a. Nunc uel solus delectus ad calamitatem, uel primus uocatus ad tale periculum.

Delectus, etus. discrimen, ratio, electio. Off. 10. a. Tertium est propositum, ut in beneficentia delectus esset dignitatis. Off. 10. b. Acceptorum autem beneficiorum sunt delectus habendi, nec dubium quin maximo cuique plurimum debeat. I. V. 133. b. Iste omnia iura precio exaequauit, omnium rerum delectum atque discrimen pecunia sustulit. contra Rull. 77. b. Ceteri agri sine ullo delectu decemuiris addicuntur. pro Cor. 65. a. Cui imperatoribus nostris in bello delectum uirtutis eripi uellet. de Fin. 121. b. Officia tolluntur delectu omni et discrimine remoto. I. A. 197. a. Delectus autem et notatio iudicij etiam in nostris ciuibus haberi solet. de Or. 156. b. Verborum propriorum delectus est quidam habendus. et de Cl. 190. a. Verborum delectus elegans. de Cl. 188. a. Verborum delectum originem esse eloquentiae. ex Casare. de Fin. 146. a. Mihi quidem etiam laudatus uideretur, quod eligitur, et ad quod delectus adhibetur. Orat. 201. b. Quorum ab oratoris iudicio delectus magnus adhibetur. Off. 2. a. Si rerum aliquem delectum reliquissent. pro Cl. 44. a. Quod idem facere Seniores in delectu dignitatis, et in iudicio ciuium, et in animaduersione uiciorum qui conueniunt de Fin. 53. b. Itaque harum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut reiciendis uoluptatibus maiores alios consequatur. pro Pl. 260. b. Populus non delectu aliquo aut sapientia iudicat, sed impetu nonnunquam et quadam temeritate. Off. 30. a. Habere delectum cinis et peregrini, in ipsoque peregrino priuatum ne an publice uenerit. de Pro. 70. a. Exercitus ille noster superbissimo delectu et durissima conquisitione collectus, omnis interijt. At. 115. a. Nullus usquam delectus, nam conquisitores per nos non audent, nec nomina dant. I. A. 200. b. Delectum haberi iublatis uacationibus.

Delegatio, onis. mandatum, prouincia. At. 186. b. Delegatio in mancipio annua die.

Delegatus, a, um. At. 27. b. Quonia putas praetermittendum a nobis esse hoc tempore cratera illum delegari.

Delego, as. mando, mitto. de Or. 120. a. Haec ipsa, quae nunc ad me delegare uis, ea semper in te praestitia fuerunt. Epist. 111. b. Tamen in hoc te deprecor, ne me arrogantie condempnes, quod hunc laborem alteri delegaui. At. 220. a. Quintum delegabo, si quid ari meo alieno superabit. pro Dom. 216. b. Delegaui amico locupletiori, et c. At. 189. a. Balbi regis conditio est delegandi.

Deleo, es. tollo, extinguo, adimo, abstergeo, induco. Ep. 104. a. Non enim te puto meas epistolas delere, ut res ponas tuas. Ad Her. 22. a. Imagines sicut litera delentur. At. 240. a. Iam scripseram, delere nolui. pro S. R. 46. a. Haec delentur statim, ille seruantur sancta. pro Flac. 159.

a. Nominis prope Romani memoriam cum euestigio imperij non modo ex aedibus Graecorum, uerumetiam ex literis esse delendam. I. V. 105. b. Delere tectorium ex pariete. (Inducere. At. 159. a. Nisi Pompeius uincit, nomen populi Romani deleatur necesse est. Ep. 234. a. Delere epistolam lachrymis. pro Mur. 142. a. Quorum alteri uno aduentu nostri exercitus delati sunt. Tus. 167. b. Si patria deleatur, non delect? Postquam. 204. b. Qui cum per se remp. lacere non possit, sub alieno scelere deleuit. Offic. 12. a. et I. C. 121. a. Delere patriam. de Arustic. 251. a. Vrbs haec, quam delere uoluiti. et Postquam. 202. a. I. C. 123. a. Scipio Numantiam deleuit. pro S. R. 40. a. Iupiter urbes deleuit, fruges perdidit. Off. 36. a. Multi delati sunt homines hominum impetu. contra Rull. 83. b. Delere aliquod aedificium. de Leg. 1.83. a. Delere sepulchrum. de N. 81. b. Cotta sic disputat, ut Stoicorum magis argumenta conseruet, quam hominum deleat religionem. Postquam. 200. b. Quae deliberatio non in re delenda, sed in augenda mercede consumpta est. pro Pomp. 7. b. Magnas hostium copias multis praesidijs esse delatas. I. A. 153. a. Omnem memoriam discordiarum obliuione sempiterna delendam cenasui. pro Deiot. 150. b. Haec nulla unquam uetustas obruct, nulla debet obliuio. de Am. 97. b. Qui non modo praesentia, uerumetiam futura bella deleuit. Q. Fr. 327. a. Deleuit mihi omnem molestiam recentior epistola. de Ar. 244. b. Extingere et funditus delere aliquid. In Verrem 39. a. Extinguere atque delere improbitatem. Off. 52. b. Extincto senatu, delatisque iudicij, quid est, et c. de N. 9. b. Homines morte delati. Tus. 167. b. Toto animante delato, et facto interitum uniuerso. et 174. a. Sin autem perimit ac delat omnia, quid melius? At. 11. a. Ius et fas omne delere. pro Sest. 15. b. Qui omnes leges una rogatione deleuit. Off. 331. a. Tu cruore et flamma omnia delere uis. pro Pomp. 5. a. Delenda est uobis illa macula Bithridico bello superiore suscepta.

Delenio, nis. delinio, mitigo. Epist. 184. a. Alter nouis commentarijs Casaris delentus est. alius, Delintus.

Deletrix, cis. quae delet, perniciosa. de Ar. 255. b. Illa perne deletrix huius imperij sita.

Delicatus, a, um. ex Delo. pro S. R. 40. b. Delicata uasculum est, praestantissima. et Ac. 21. a. Gallinarius delicatus. I. Delos.

Delibatus, a, um. de Cl. 169. b. Flos delibatus populis, alius illibatus. I. Libatus, et illibatus.

Deliberatio, onis. consultatio, consilium, conuictio magna. At. 102. a. Id coram considerabimus, quale sit: habet enim res deliberationem, et si ex magna parte tibi assentior. I. A. 153. a. Deliberationes, quas habebat de reipubl. At. 228. a. Suscipe nunc meam deliberationem, qua sollicitor, ita multa ueniunt in mentem in utraque partem. et ibi iam illa consilia priuata sunt, et c. de Or. 139. b. Incidit enim omnis iam deliberatio, si intelligitur non posse fieri. pro Pom. 9. a. Vtinam uirorum fortium tantam copiam haberetis, ut haec nobis deliberatio difficilis esset, quem non potissimum tantis rebus praeficeretis? de Fat. 140. a. Maxime nos quidem exquirentes ea consilia, quae ad pacem pertinerent, omnisque serere nostra in his deliberationibus consuebat oratio. Offic. 62. a. De uiri boni deliberatione et consultatione quaerimus. et 54. b. Panætius non uidetur debuisse huiusmodi deliberationem introducere. et 2. b. Triplex est consilij capiendi deliberatio: nam, et c. ibi. Id quod in deliberationem cadit. de Orat. 162. a. Communitatio, quae est quasi cum ijs ipsis, apud quos dicitur, delibatur.

495
 beratio. & 118. a. *Causa ex deliberatione constans, ut belli de Or. 86. b. Forenses disceptationes iudiciorum aut deliberationum. de In. 4. 4. b. Demonstratio & deliberatio genera sunt causarum.*
 Deliberatiuus, a. um. ex deliberatione constans. de In. 71. b. *Causa deliberatiua.* & 43. b. *Deliberatiui genus est, quod positum in disceptatione & consultatione ciuili, habet in se sententiae dictionem.*
 Deliberator, oris. qui de aliqua re deliberat. pro Sest. 19. b.
 Deliberator, oris. certior. Ep. 61. a. *Nec illi quicquam deliberatiuus fuit, quam me, & c. euertere.*
 Delibero, as. consulto, consilio, consilior, deliberationem habeo de rep. consilium facienti aliquid exquiro, consilium capio, considero, uideo, cōcoquo, inquirō. Postquam 2000. b. 15 noctem sibi ad deliberandum postulauit. quae deliberatio, & c. Off. 3. a. *Cum enim utilitas ad seraper, honestas contra reuocare ad se uidetur, fit ut distrahatur in deliberando animus, asseratq; accipitem curam cogitandi.* Off. 2. b. *In deliberando sepe animi in contrarias partes distrahuntur.* Attic. 221. a. & Offic. 11. a. *Quamobrem ut de maxima re deliberandi, ita mihi des consilium uelim.* At. 26. b. *De geographia etiam atq; etiam deliberatiuus. & ibi. Sed id quocq; uidebimus.* At. 171. b. *Sic tecum olim coram potius quam per literas de salute nostra fortunisque deliberauissim.* Or. 209. b. *Vi sepe cum ijs qui audiunt, non nunquam etiam cum aduersario deliberet.* Att. 119. b. *Coram tecum mihi potestas deliberandi non est.* Ad Her. 16. b. *Ut si senatus deliberet, captiuos redimat an non.* pro Q. R. 52. b. *Tibi diu deliberandum & concoquendum est, ut trum, & c.* de Fin. 88. b. *Qui uoluptatem summum bonum esse decernit, non cum ea parte animi in qua inest ratio & consilium, sed cum cupiditate; id est, cum leuissima parte deliberat.* Offic. 92. b. *Non est alienum ad ea eligenda, quae dubitationem asserunt, adhibere doctos homines, uel etiam usu peritos.*
 Deliberare, statuerē, decernere, certum esse. I. V. 76. b. *Iste certe statuerat, & deliberauerat non adesse.* contra Rul. 65. a. *Mihi deliberatum & constitutum est, ita gere re consulatū.* I. V. 168. a. b. *Sic habuisti statutum cum amico ac deliberatum, omnes qui habitarent in Sicilia iudices reijcere?* pro S. R. 23. b. *Certum est deliberatumq; dicere, & c.* pro Q. R. 25. a. *Si iam tibi deliberatum est, quibus abrogas fidem iusturandi, responde.* Antequā. 196. a. *Quam obrem statutum est atq; decretum omnia perpeti.* At. 103. a. & 155. a. *Mihi certum est ab honestissima sententia digigitum nusquam.* de Orat. 121. b. *Mihi certum est a iudicij causisq; discedere.* Attic. 205. b. *Cesar hoc scribit, sibi certum esse Rome manere.* Attic. 45. b. *Nec adhuc stabat, quo potissimum.* I. A. 265. a. *Mihi constat meam conuentionem non ferre.* Item: *Mihi dubium nō est, quin, & c.* I. Dubius. pro Mur. 139. a. *Dixisti, quippe iam fixum & statutum est.*
 Delibo, as. decerpo, quasi libando minuo, degusto. pro Sest. 25. a. *Ut omnes undiq; stultos carpm atq; delibem.* de In. 76. b. *Et tertius si existant, qui, & c. nonne de sua gloria delibari putant?* ad Her. 41. b. *Ille nulla uoce delibans in sita uirtutem, concidit tacitus.* Ep. 156. a. *Putabam posse me nec de laude iciumi hominis delibare quicquam.* de In. 84. a. *Quod sit de honestate delibatum, uirtute aliquando recuperare.* de Sen. 83. a. *Ex uniuersa mente diuina, delibatos animos habemus.* I. Libo.
 Delibutus, a. um. unctus, oblitus. de Cl. 184. a. *Cn. Octauius, qui deinde erat fascijs, & multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus.* pro S. R. 41. a. *Composito & delibuto capillo, passim per forum uolitare.* Sal. in Cic. 270. b. *Vxor sacrilega ac perurijs delibuta.* Tus. 171. b. *Per terram sanie delibutam seae diuexarier.* Ad Her. 23. a. *Ut si cruentam rem aut caeno oblitam, aut rubrica delibutam inducamus.*
 Delicatus, a. um. mollis. Att. 18. b. *Odia illa libidinosae & delicatae iumentis.* de Nat. 21. b. *Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat.* de N. 23. a. *Delicatae & obsecne uoluptates.* pro Mur. 128. b. *Asia ista referta & eadem delicata.* de Clar. 182. a. *Adolescens delicatus.* I. C. 109. a. *Fler lepidus ac delicatus.* pro Mil. 106. b. *Muliebri & delicato ancillarum puerorumq; comitatu.* Of. 29. a. *In re seuera coniunio dignum aut delicatum aliquem inferre sermonem.* I. P. 94. b. *Is omnia eius aduateria delicatissimis uersibus expressit.* At. 30. a. *Delicatum conuiuium.* Parad. 117. b. *Delicatae regum patere. alijs Elicatae, & rectius. I. Elicatus.*
 Deliciae, arum. delectamentū, suauitas, uoluptas, amores. mel. I. V. 200. b. *Quae ciuitas tibi in amore atq; in delicijs fuit.* At. 87. b. *Publicanos habeo in delicijs.* contra Rul. 73. b. *Via Herculeana uendibilis multarum deliciarum.* pro Mur. 127. a. *Multarum deliciarum comes est extrema saltatio.* pro Dom. 225. b. *Alter se Catiline delicias fuisse dicebat.* In Vat. 32. b. *Illi quibus eras in delicijs, uix risum tenebant.* In 25. b. *Pylicae salutem dices & Atticae, delicijs & amoribus meis.* de Or. 200. b. *Longissime ipsi a talibus delicijs, uel potius ineptijs abserunt.* de D. 96. a. *Simia quam rex Molossorum in delicijs habebat.* & 97. a. *Quid amores & deliciae tuae Roscius?* I. A. 207. b. *Sed redeo ad amores deliciasq; nostras.* L. Antonium. & 252. a. *Quos Antonius deliciarum causa loris in conuiuio caedi iubebat.* pro R. P. 126. b. *Deliciarum & uoluptatis causa quosdam cum mirrella sepe uideamus.* Parad. 117. b. *Cogitatio super lectilis ad delicias, epularum ad uoluptates.* Ep. 116. b. *Sciato C. Sempronium, mel ac delicias tuas, calumniam maximo plausu tulisse.* Or. 150. a. *Pueriles deliciae.* Epist. 94. b. *Deliciae tuae nos ter Aesopus.*
 Deliciole, larum. At. 5.
 Delictum, sti. peccati, error. pro Mur. 133. a. *Dij peccatas a populo Rom. ob aliquod delictum expetuerunt.* pro Cec. 286. a. *Quo delictum maius, eo poena est tardior.* Of. 29. b. *Quae autem parua uidentur esse delicta, ab ijs est diligentius declinandum.* pro Cec. 299. b. & pro R. P. 124. b. *Iniuriarum delictum esse.* Ep. 73. b. *Homines sapientes delicto suo, non aliorum iniuria, commoueri.*
 Deligo, as. ligo, uincio. I. V. 220. b. *In ea, hominem diuuaricari, & deligarit id est, in ea statuat.*
 Deligo, as. lego, eligo, delectum habeo, delectum adhibeo. de In. 62. b. *Ille autem quinque deligit, quarū nomina multi memorie tradiderunt.* pro Mur. 129. a. *Dicendi facultas saepe ualuit in consule deligendo.* de Leg. 168. a. *Eona deligere & reijcere contraria.* pro S. R. 20. a. *Qui ex senatu in hoc consiliū delecti estis.* pro Plan. 272. a. *Populus Rom. deligit magistratus, in quibus, & c.* con. Rul. 70. b. *Si uobis ex omni populo deligendi potestas esset, & ibi quem unum ex cunctis delegissetis.* pro Mil. 105. b. *In iudicijs legendis.* pro Mil. 105. b. *Itaq; delegit & florentissimis ordinibus ipsa lumina.* Off. 42. b. *Eorum fore similes, quos sibi ipsi delegerunt ad imitandum.* Quint. Fr. 291. b. *Quae*

497
 Quae forem habes non tuo iudicio delectum.
 Delinio, is. mitigo, placatū reddo. pro Cl. 20. b. *Ea animi adolescentis pellexit ijs omnibus rebus, quibus illa etas capi & deliniri potest.* pro Mur. 142. a. *Fouere hominem sensus, delinire animos, & adhibere uoluptates.* pro Cl. 23. a. *Mulier non nuptialibus donis, sed filiorum funeribus delinita est.* Off. 43. b. *Milites blando appellando sermone delinire.* I. V. 183. b. *Delinire aliquem precio.* Epist. 253. a. *Iam biennium est, cum uirtuti nuncium remisisti, delinitus illecebris uoluptatis.* de Fin. 55. b. *Delinitus blanditijs uoluptatum.*
 Delinitio, onis. mitigatio. Off. 45. a. *Delinitio multitudinis, & c.*
 Delinitor, oris. blandus, lenisq; moderator. de Cl. 187. a. *Iudex, cuius delinitor esse debet orator.*
 Delinitus, a. um. mitigatus. de Or. 88. a. *Genus hominum, disertorum oratione delinitum.*
 Delinquo, quis. pecco, comito. de N. 73. a. *Lex, ut commetur filius, si pater deliquisset.* pro Cl. 44. a. *Ne miles in bello propter hostium metum delinqueret.* Tus. 177. b. *Philosophus artem uitae professus deliquit in uitae.* de In. 66. a. & contra Rul. 86. b. *Delinquere in aliqua re.*
 Deliquescere, scis. dissoluor, liquescio, dissuo. Tus. 217. a. *Nec alacritate iuili gestiens deliquescat.*
 Deliratio, onis. stultitia, error, insania. de D. 127. a. *Delirationem incredibilem.* & de Sen. 34. b. *Sic ista senilis stultitia, quae deliratio appellari solet.*
 Deliro, as. desipio. Off. 19. b. *Falli, errare, labi, decipi tam dedecet, quam delirare, quam mente captum esse.* de N. 10. a. *Expofui serē non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia.* de D. 87. b. *In exitis totam Hetruriam delirare.* de Natura. 20. a. *Desipere, delirare, dementem esse, & 19. b. Omnes ne tibi delirare uisi sunt.*
 Delirus, a. um. stultus, insanus, mente captus. de Orat. 115. b. *Tum Annibal respondisse fertur, multos se deliros fenes sepe uidisse, sed qui magis quam Phormio deliraret.* uidisse neminem. de D. 137. b. *An tu confes ullam anū tam deliram fuisse, ut haec crederet?* Tus. 158. b. *Quae est auus tam delira, quae ista timeat?*
 Delite litera, ne delecte. ad Caluan, autore Prisc. 40
 Item in Verrem. *
 Delitefco, scis. lateo. de N. 51. a. *Bestiae in cubilibus delitefunt.* pro Cel. 50. b. *Ut ed mitteret amicos, qui delitefcerent, deinde repente prosilirent.* & 51. a. *Serui in balneis deliteuerunt.* pro Cecin. 296. b. *Aequitatis iudicium cum erit, caue in ista tam frigida calumnia delitefcas.* de Nat. 36. b. *Stella tum delitefens, tum rursus se aperiens.* Accadem. 5. a. *Sic Arcefilaus, qui constitutam philosophiam euerteret, & in eorum auctoritate delitefceret, qui negassent quicquam sciri posse.*
 Delium, li. locus. de D. 106.
 Delius, a. um. I. V. 85. b. de N. 77. *Delius Apollo.*
 Delos, li. pro Pom. 14. b. *Insula Delos tam procul a nobis in mari Aegeo posita.* I. V. 216. a. & 85. b. *Apollinem Deli uolauit esse.* Att. 144. a. *Non solum Romae, sed etiam Deli tuum digamma uideram.* I. Digamma.
 Delphi, orum. urbs. de N. 71. a. *Apollinem ex Hyperboreis Delphos ferunt aduenisse.* pro Fon. 280. a. *Delphos usq; ad Apollinem Pythū.* de D. 132. b. *Cur isto modo iam oracula Delphis non eduntur?*
 Delphicus, a. um. I. V. 230. b. *Mense Delphice.* & de D. 133. a. *Oracula Delphica.*
 Delphinus, ni. pisces marinus, omnium animalium ue-

locissimus. de D. 138. b. *Gubernatores cum exultantes loli-gines uiderint & delphinos, tempestatem significari putant.* de N. 16. b. *An tu delphinum ullam anteferre censet figuram, sua.*
 Deltocon, caeleste sydlus. In Arat. *Deltoō dicere Graijs, Quod soliti, simili quia forma, litera claret.* Δ
 Delubrum, bri. templum. I. V. 69. a. *Verres delubra sanctissimis religionibus consecrata depeculatus est.* pro Arch. 189. b. *Smyrnei delubrum Homeri in optido dedicauerunt.* I. V. 55. b. *Simulachra sanctissima deorum ex delubris religiosissimis sublata.* de N. 77. a. *Mensas argenteas de omnibus delubris usit auferri.* & 68. b. *Aras delubraq; Hecates in Grecia uidemus.* pro Dom. 240. a. *Cum nouū delubrum in urbis clarissimo loco inchoaret.* pro Arch. 191. a. *Delubra musarum colere.* de L. 173. b. *Constructa a patribus delubra habento.* de N. 79. a. *Pugnare pro templa atq; delubris deorum.* I. Templum.
 Deludo, dis. ludo, illudo, eludo, de rideo. pro S. R. 22. b. *Deinde aliquanto lentius, nihil agere atq; deludere coeperunt.* contra Rul. 31. b. *Contemnere maiestatem populi Rom. deludi uosmetipsos diutius ab isto patiimini.*
 Delumbo, as. debilito, enervo. Or. 220. a. *Nec minus numeros sequens concludat, delumbetq; sententias.*
 Demens, tis. de mente ac sanitate deturbatus, emota mente, insanus, amens. (Sanus. Offic. 17. a. *In tranquillo tempestatem aduersam optare, demens est.* I. P. Tragico illo Oreste aut Athamante dementior. I. C. 113. a. *Tum ille fecere demens, & c.* de Ar. 257. b. *Inconsideratissima & demensissima temeritas.* de Diu. 132. a. *Quae perturbatione animi sanus cum esset timebat ne euenirent, ea demens euidentura esse dicebat.* de Nat. 20. a. *Desipere, delirare, dementem esse.*
 Demensus, a. um. dimensus, ad mensuram. Or. 200. a. *Ut uerba uerbis quasi demensa & paria respondeant.*
 Dementer, stultē. I. C. 116. a. *Res tantam dementer credita.*
 Dementia, tie. amentia, stultitia. I. C. 123. a. *Qui ex mero ciuium dementia aliqua deprauati, hostes patriae semel esse coeperunt.*
 Demergo, as. immergo, obruo. de D. 127. a. *Equus in quo uehebar mecum unū demersus, rursus apparuit.* de D. 83. a. *Cornix demersit caput & fluctum ceruicē recepit.* Offic. 37. b. *Quamuis enim demersa sint leges opibus alienius, quamuis tremefacta libertas: tamen, & c.* de Sen. 93. a. *Est enim animus ex altissimo domicilio depressus, & quasi demersus in terram.*
 Demersus, a. um. immersus. pro Sest. 14. a. *C. Marius senile corpus paludibus occultauit demersum.* pro Sest. 14. a. *Patriam demersam extuli.*
 Demetatus, a. um. descriptus, distinctus. de Nat. 47. b. *Atq; ita demetata signa sunt, ut in tantis descriptionibus diuina solertia appareat.*
 Demetior, iris. metior, describo, dimetior. de N. 57. b. *Solis cursus demetiti, temporum uarietates cognouimus.* alijs, Dimetati.
 Demeto, tis. meto. de N. 57. b. *Tempestiue demetere, percipereq; fructus.* de Sen. 91. b. *Demetere & percipere fruges.*
 Demigro, as. aliud ad habitandum eo, discedo. con. Rul. 74. b. *Demigraturi in illa loca nostri homines sunt, propter agrorum bonitatem.* pro Dom. 233. a. *Demigrandum est potius aliquo, quam habitandum in hac urbe.* pro R. P. 96. b. *Mentes quae ex hominum uita ad deorum religionem*

499 regionem sanctimoniamque demigrant. I. C. 101. a. A quo re-

499 deminuo, is. diminuo. Epist. 209. a. Non ut aliquid

499 demiror, aris. ualde miror. contra Rul. 86. a. Hec te

499 demisso, humiliter. pro Dom. 232. a. Vtrum me non

499 demissus, a. um. humilis, fractus, fordidus. pro Cl. 29.

499 demititio, tis. inclino, deprimo, immitto, abijcio. de Or.

499 demititio, tis. inclino, deprimo, immitto, abijcio. de Or.

499 demititio, tis. inclino, deprimo, immitto, abijcio. de Or.

499 demititio, tis. inclino, deprimo, immitto, abijcio. de Or.

499 demititio, tis. inclino, deprimo, immitto, abijcio. de Or.

Democriteus, a. um. de D. 114. b. Verum sint ista De-

Demolitor, iris. deturbo, deicio, disturbo, euerto. Q.

Demolitio, onis. everso. I. V. 141. b. Postquam, 211.

Demonstratio, onis. de Or. 163. b. Gestus sententiam

Demosthenes, nis. orator. de Or. 92. a. de Demosthene

Demoror, aris. detineo, remoror. de Or. 130. b. Ne dis-

Demortuus, a. um. mortuus. At. 259. a. Alij enim sunt

Denominatio, figuræ. ad Her. 34. a.

Denotatus, a. um. perspectus, cognitus, comprehen-

Denotatus, a. um. perspectus, cognitus, comprehen-

quam unus eminet inter omnes in omni genere dicendi, ta-

Demoueo, es. remoueo, dimoueo. pro Syl. 173. b. Vt

Denarius, rij. decima ferè aurei nummi, seu coronati

Denego, as. nego, inficio, recuso. Ep. 67. b. Impuden-

Denicales, um. ferie, cum mortui causa, familia pur-

Denique, ad extremum, post omnia. de Or. 137. b. His

Denominatio, figuræ. ad Her. 34. a.

Denotatus, a. um. perspectus, cognitus, comprehen-

Denotatus, a. um. perspectus, cognitus, comprehen-

Denotatus, a. um. perspectus, cognitus, comprehen-

candiduli. I. P. 79. b. Dentes putridi. de Leg. 182. b. Cui au-

Denseletæ. pop. I. P. 97.

Densus, a. um. creber, crassus, plenior, concretus, pits-

Dentatus, a. um. mordax. Q. Fr. 31. 6. a. Charta denta-

Denunciatio, onis. indicium, significatio. pro Fl. 149.

Denuncio, as. quasi iudico, palam dico, testor, offensa-

Denuncio, as. quasi iudico, palam dico, testor, offensa-

Denuncio, as. quasi iudico, palam dico, testor, offensa-

Denuncio, as. quasi iudico, palam dico, testor, offensa-

Denuncio, as. quasi iudico, palam dico, testor, offensa-

Denuncio, as. quasi iudico, palam dico, testor, offensa-

803 censa deinde est. 83. b. Recita deinde. Ad Her. 30. a. Que deinde alio orationis membro excipitur. de Clar. 182. b. De integro ordiens. Deonero, as. exonero, depono. I. V. 61. b. Quid cum comiserari et conqueri, et ex illius invidia deonerari alia quid et in te traicere ceperit? Deorsum. (Sursum. de Vn. 203. b. l. Sursum. de N. 151. a. Directio deorsum ferri. Depascor, ris. depactus sum. pascor, spondeo. Att. 140. a. In quo non extimesco periculum: cum enim tot impendant, cur non honestissime depasci uelim? pro S. R. 36. b. Cum illo partem suam depasci. et 37. b. Ipse tria praedia sibi depactus est. I. V. 160. b. Neque ante dimisisset, quam ad conditiones eius depactus est. de In. 61. a. Depasci cum aliquo, ut aliquid fiat. Depasco, scis. absumo, refeco. de Or. 135. a. Qui a pecore eius depasci agros publicos dicebant. de Leg. 167. b. Depasci ueterem possessionem Academiae, ab hoc acuto homine non sinemus. de Or. 137. b. In summa ubertate inest luxuriosus, quae stylo depascenda est. Depeculator, oris. fur reip. I. V. 67. a. Depeculator et arrij. I. P. 100. b. Depeculator, uexator, etc. Depeculor, aris. est furari et copulare remp. I. V. 68. a. Verres in prouincijs omnia sana depecalatus est. et 69. a. I. V. 218. b. Cur pro isto, qui laudem honoremque familiae uestra depecalatus est, pugnas. I. V. 108. a. Eum omni argento spoliasti, et depecalatus es. ad Her. 32. b. Ciuitates, regna, domos omnium depecalatus est. Depello, lis. pello, repello, expello, declino, propulso. (Appeto, as. fisco, asumo. I. C. 114. b. Non facile tanta motu mali a ceruicibus nostris depulsi. et pro Fl. 146. a. et pro Dom. 225. b. pro Cecin. 294. a. Dimoueri et depelli de loco. et contra Rul. 71. a. Ep. 7. b. Scito nos de uetere illa nostra diuturnaque sententia prope iam esse depulso. pro Lig. 141. a. Depellere aliquem de proposita sententia. I. A. 248. a. De Salerno anseres depellantur. de N. 53. a. Stomachus agitatione linguae depulsum et quasi detrusum cibum accipit. de Pat. 144. a. Sequitur enim, ut si alia ab alia nunquam depellatur, ne contingat quidem alia aliam. pro Sest. 22. a. Qui ab aris, fociis, ferrum, flammam depellit, etc. de Cl. 192. b. Longi sermonis initium depulsi Attice. pro Q. 2. a. Tela depellere et uulneribus mederi. pro Cecin. 289. a. Quo loco depulsi Cecinna, tam, etc. de Ar. 257. b. Qui patrie conseruatorum urbe depulsi. de Or. 143. a. C. Cottia per inuidiam depulsi tribunatu. de Pro. 70. a. Virgines uoluntaria morte nefariam turpitudinem depulerunt. Antequam. 194. b. Quem fortuna exererat ad gloriam, eundem tribuni furor depulsi ad calamitatem. pro Dom. 216. a. Depulsi et dispersi copijs hostium. I. C. 115. a. Cum et simulachra deorum immortalium depulsa sunt, et statuae ueterum hominum deiectae. Epist. 183. a. Ut tantummodo odium illud hominis impuri, et feruitutis doctor depulsi esse uideatur. pro Sest. 20. b. Nec alia ulla re ab se mortem, nisi mortis opinione depulsi. Ep. 26. b. Nisi iam ipsa ratio depulsi esset omnes molestias. et 107. b. Sed si morbum depulero, facile ut spero, illa reuocabo. Dependo, dis. pendo, soluo. Attic. 5. a. Mihi abiura re certius est quam dependere. Epist. 11. b. Dependendum tibi est, quod mihi pro illo spondidisti. pro Sest. 27. a. Omnes reip. poenas praesenti morte dependerunt. I. C. 120. a. Latorem legis Semproniae poenas reip. pependisse. Ep. 286. a. Quod sponderis quemadmodum soluas, nisi is dependi facile patiat, pro quo sponderis. Att. 231.

804 b. Puto si quid in homine pudoris est, praestaturum eum, ne sero quodammodo dependatur. Deperdo, dis. amitto, perdo. pro Fon. 280. a. Ne quid apud uos de existimatione sua deperderet. pro Cecinna. 305. a. De iure ciuitatis nihil potuit deperdere. de Pro. 71. a. Qui non solum bona, sed etiam honestatem miseri deperdiderunt. Tusc. 236. a. Nam qui timebit, ne quid ex his deperdat, beatus esse non poterit. Deperero, ris. pereero. Top. 222. a. Si seruus, cuius usus fructus legatus est, deperisset. Att. 20. b. Emitere, ut scheda nequa depercat. Depingo, gis. pingo, describo. Acad. 13. a. Vt ea declarant, quae cogitatione depingimus. de N. 9. b. Mens nostra quiduis cogitatione potest depingere. Or. 200. b. Minuta quaedam nimis depicta. pro S. R. 30. b. Quemadmodum uitam huiusce depinxeris. Deplo, as. lamento, conqueror, de Sen. 94. b. Non libet mihi deplorare uitam, quod multi et indocti sepe fecerunt. pro Sest. 5. b. Necessario mihi de istis rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum, at certe dolentius deplorandum. de Orat. 128. a. Que de altero deploratione, ad suas res reuocare. I. V. 122. a. Socii ne deplorare quidem de suis incommodis licet. et 157. a. De iniurijs deplorare ac conqueri. Off. 47. a. Deplorare interitum alicuius. Tusc. quae. 250. a. Deplorare suam caecitatem. pro Cluent. 31. a. Quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat. I. C. 119. a. Vt nemo ne ad deplorandum quidem reip. nomen, atque ad lamentandam tanti imperij calamitatem relinquatur. In Verrem 271. a. Si ad saxa haec conqueri et deplorare uellem. de Sen. 78. a. Sepe interfui querelis, quas illi deplorare solebant, etc. Attic. 32. a. Nam ita deplorat primis uerbis mansionem suam, ut quenuis mouere possit. I. A. 231. b. Quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Attic. 153. a. Multa, inquam, de C. deplorabo. Depono, onis. repono, colloco, abijcio, exuo, pono, commendo, credo. (Suscipio. pro Cec. 305. a. Derelinquo iam communem causam, populique ius in uestra fide ac religione depono. Off. 61. b. Athenienses statuerunt ut coniugibus et liberis Trezenae depositis nauas conscenderent. I. A. 251. b. Cum in gremijs Mimarum mentem mentumque deponeres. Epist. 203. a. Si audierit te edificationem deposuisse: id est, abiecisse. pro S. R. 20. a. Opprimi me onere officij malo, quam id quod mihi cum fide semel impositum est, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatem animi deponere. pro Cl. 49. b. Obliscor iniurias, depono memoriam doloris. contra Rul. 87. b. Sin aliter, eum opinionem hoc ipso in loco depositam et abiectionem relinquas. Att. 14. a. Animus mollis et ad accipiendam et deponendam offensionem. pro Cecin. 304. b. Non adimitur ijs ciuitas, sed ab ijs relinquatur atque deponitur. Epist. 99. b. Tu modo ineptias istas et desideria urbis deponere. pro Q. 8. a. Possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere. I. A. 250. a. Deponere alienum nomen ipse maluit, quam suum illis reddere. Epist. 25. a. Deponere similitatem. pro Cluent. 58. a. Deponere inimicitias ueteres. de Am. 110. b. Deponere amicitias. (Suscipere inimicitias. I. A. 220. a. Deponere errorem. Ep. 178. b. Deponere timorem. et pro Mil. 102. a. I. P. 80. b. Deponere prouinciam. Ep. 60. a. Vt primum in cōtione prouinciam deposui, statim, etc. et At. 21. b. de Or. 128. a. Gloriam partem abijcere atque deponere. I. A. 218. b. Prouinciam remitto, exercitum depono.

505 depono. pro Quint. 7. b. Depositi armis de re pecuniaria discipulare. Ep. 51. b. Cuius in sermone et suauitate, omnes curas doloresque deponerem. I. A. 264. b. Deponere meo rcm et lectum. At. 25. b. Sed quid ego haec, quae cupio deponere et toto animo philosophari? Item: Cum nostrum ne gocium aut consecrimus aut deposuerimus. Acad. 39. b. Deponere aliquid de manibus. pro Syl. 170. a. Deponere ex memoria insidias factas. et pro Pom. 17. a. pro S. R. 264. Deponere studium faciendi aliquid. Tusc. 149. b. Sic nobis placet, nec pristinum dicendi studium deponere, et in hac maiore et uberiore arte uersari. pro Plan. 275. b. Is de posuit similitates, quas mecum habebat. de D. 131. b. Libri Sibyllae ualeant ad deponendas potius quam ad suscipiendas religiones. pro Syl. 179. b. Caecilius deposito onere domestici officij, nihil postea nisi de reip. commodis cogitauit. contra Rul. 80. a. Deponere inuidiam, pecuniam condere. Off. 14. a. Deponere imperium. (Accipere imperium. de Or. 147. a. Ponere iudicium est, deponere. de N. 28. a. Consules imperium deponere, consules abdicare. Ep. 28. a. Rationes mei quaestoris, Apameae deponere cogitabamus. Q. Fr. 316. b. Tribunitij candidati H. S. C. C. C. apud M. Catonem deposuerunt. I. V. 206. a. Habere aliquid depositum apud aliquem. At. 245. a. Apud me item puto depositum. Off. 75. a. Deponere pecuniam apud aliquem. de L. 178. a. Credere pecuniam alicui. Depopulatio, onis. uastatio. pro Fon. 283. a. Prouincia a Thracum depopulatione deserta. de Ar. 244. a. Qui excisionem, inuastationem, euersionem, depopulationem, uastationem meis omnibus rebus atque agris intulerunt. I. V. 68. b. Aedium, sacrorum, publicorum operum depopulatio. I. P. 88. a. Agrorum depopulatio. I. A. 199. a. Depopulationes, uastationes, etc. pro Do. 243. a. Non me bonorum direptio, non tectorum excisio, non depopulatio praediorum, non praedia consulum ex meis fortunis crudelissimè capta permouet. Depopulator, oris. praedator, direptor. pro Dom. 215. b. Depopulator furi, obfessor patriae. Depopulor, aris. uastor, diripio, depopulationem infiro. I. V. 56. b. Verres Sicilia per triennium depopulatus est. I. A. 252. a. Antonius agros depopulatus est. Deporto, as. assero, reporto. pro Dom. 235. b. Hoc simulastrum quidam nobilis ad ornatum adilitatis suae deportauit. pro Pom. 15. b. Pompeius bellum in Africa confecit, uictorem exercitum deportauit. Epist. 102. b. Nihil ex ista prouincia potes, quod iucundius sit deportare. I. V. 59. a. Non te literas ex Sicilia in Verrem deportare uelle arbitrantur. Item: Vt ante Calen. Sext. omnes decumas ad aquas deportatas haberet. Offic. 16. a. Deportare triumphum ex prouincia. Epist. 119. b. Mittam, qui pantheras alant, et eas deportent. I. V. 243. b. Tertia illa tua, quam tecum deportabas. pro Mur. 126. b. Aliquod aut in Asia susceptum, aut ex Asia deportatum flagitium ac dedecus. Ep. 256. b. Mihi placebat si firmior essem, ut te Leucadem deportares, ut ibi te plane confirmares. de Sen. 77. a. Teque non cognomen solum Athenis deportasse, sed humilitatem.

506 Deposco, scis. omnino posco, appeto, expeto. I. V. 88. b. Cum iste iter hoc sibi ad quaestum suum deposcisset. pro Flac. 194. b. Hoc non modo non recuso, sed etiam deposco. de In. 88. a. b. Quam uolet sibi rem a magistratu deposcito. I. A. 190. a. Hoc non modo non recuso, sed appeto etiam atque deposco. pro S. R. 34. b. Te ne has partes tibi deposcisse? pro Pom. 4. b. Pompeium ad id bellum imperatorem ab omnibus deposci atque expeti. pro Pom. 12. a. b. Populus Rom. unum sibi ad commune omnium gentium bellum, Cn. Pompeium imperatorem deposcisset. I. C. 105. b. Qui sibi has urbanas insidias cadis atque incendiurum deposcuerat. I. A. 248. a. Sed hanc mihi dispersionem pro paterna necessitudine et coniunctione deposco. At. 69. a. Hortensio deposcenti caetera mea mandata uniuersa se mandauit. Depositum, ti. alicui commendatum uel creditum. Off. 74. a. Vt non reddere depositum, etiam ne furioso promissum facere. et 71. a. Tusc. 194. a. Qui propter auaritiam clam depositum non reddit, quod est iniustitia. Deposito, as. sum. creditus, commendatus. contra Rul. 74. b. Misimus qui ab illo pecunia deposita nostris recipere rarent. I. V. 77. a. Itaque mihi uideo magna, et maximam, egram, et prope depositam reipub. partem suscepisse: id est, desperatam. Deprauate et corrupte iudicare de aliqua re. de Finib. 63. b. Deprauatio, onis. corruptio, distortio. Off. 73. b. Deprauatio est seditas turpificati animi. de Leg. 161. a. Deprauatio consuetudinum et opinionum uanitas. et 177. b. Haec non interpretatio, sed deprauatio uerbi est. de Or. 132. a. Oris deprauatio non digna nobis. Part. 241. b. et de D. 136. b. Deprauatio uerbi. Deprauatus, a. um. de D. 128. a. Quaedam contra naturam deprauata habere, et ea ab natura restitui atque corrigi, etc. Deprauo, as. corrumpo. de Fin. 52. a. Epicurus quae corrigere uult, deprauare mihi uidetur. Attic. 157. a. Filii indulgentia uidelicet nostra deprauatus est. Brit. 289. a. Multi ad deprauandum parati. contra Rul. 85. b. Nimie rerum copia illos deprauabant. I. A. 159. a. Mores hac dulcedine corrupti atque deprauati sunt. pro Arch. 287. a. Ea quae depruari non possunt, repudias tabulas: quas dicis solere corrumpi, requiris. de Fin. 71. b. Depruari mala disciplina. Deprecatio, onis. detestatio, amotio, remotio, precatio, postulatio. de In. 75. a. Deprecatio est, in qua non desinso facti, sed ignoscendi postulatio continetur. Part. 241. b. Ad eius facti deprecatione ignoscendi, petenda uenia est. et de Or. 162. a. pro Rab. 96. a. Huic afferret aliqua deprecatio, ne periculi, etas illa, qua tu fuit. pro Clu. 19. a. Vt ar ea deprecatione, qua, etc. Postquam 199. b. Non enim ille deprecatione redijt, sed, etc. I. A. 198. a. Nulla aequitatis deprecatio. pro Q. R. 52. b. Quis enim deprecatione acorum, non conscientiae fide permouetur. Ep. 66. a. et 53. a. De Catilio, ne scio quid ad me scripsisti deprecationis diligentissima. pro Cl. 19. a. Aggrediar ad crimen cum illa deprecatione iudices, qua mihi sepius uentum esse intelligo. Deprecator, oris. qui reo ueniam et impunitatem deprecatur, et eximit periculo. At. 175. b. Filium misit non solum sui deprecatoris, sed etiam accusatorem mei. et 179. a. pro Pom. 10. a. Creteneses ad Pompeium legatos deprecatoresque miserunt. pro Flac. 146. a. Sperabam iudices honoris potius L. Flaccii me adiutorem futurum, quam miseriarum deprecatoris. pro Plan. 281. a. Deprecator fortunarum alicuius. pro Sest. 8. b. Deprecator salutis meae. Ep. 22. a. Post te meritatem nostram Dolabella, deprecatorem me pro illius periculo praebere. Deprecor, aris. precando impetro, supplico, recuso, deestor, remoueo. I. V. 108. a. Iam qui tot scelera commisit, is nullam ab se calamitatem poterit deprecari. Tusc. 186. b. Qui

b. Qui nullū supplicij deprecatus est, neq; recusavit. pro Syl. 180. b. Multorū hic uita est à L. Sylla deprecatus. Post quā. 199. a. Pro reatu P. Populij nulli cognati & affines deprecati sunt. & ibi. b. Me aut fratris lachryma à uobis deprecata sunt. & Ep. 53. a. Lachryma fratris te deprecatur. Postquā. 212. a. Deprecari aliquem pro aliquo. pro Plan. 281. a. Custodiē salutis meae à uobis deprecor Iud. & ibi. Pro uno filio duo patres deprecamur. I. C. 100. b. Vt à me quandam propē iustā patrie querimoniam detester ac deprecet. pro Clu. 34. b. Inuidia remotā, quam dies mitigāuit, oratio mea deprecata est. I. V. 261. a. Deprecari mortem alicuius. et 269. a. Supplicij uim deprecari. con. Rul. 86. b. Si quid deliquero, nullae sunt imagines, quae me à uobis deprecantur. Ep. 122. a. Deprecari iniuriā ab aliquo. pro R. 97. a. Non supplicium deprecari, sed praemium postulare. de Or. 92. b. Ad extremū deprecari aliquid & conqueri. de Fin. 64. a. Primum in quā deprecor, ne me putetis, & c. I. V. 264. b. Seruilius & recusare & deprecari. Or. 209. b. Deprecari, supplicare. Ep. 163. b. Neq; est illū periculum, quod pro libertate aut refugium, aut deprecet. pro Mur. 138. a. In quo ego accusatore primum illud deprecabor, ne quid L. Mauren. dignitas illius noceat. pro Cor. 58. a. Deprecandae malevolentiae causa. At. 280. b. Mater & soror deprecatur pro pueris. 147. b. Auaritiae eritina frugalitatis laudibus deprecari. pro Cec. 290. b. Excusatione summae stultitiae, summae improbitatis odium deprecari. de Or. 143. b. Cum Q. Catulus sibi non incolumē fortunam, sed exillū & fugam deprecatur. pro Fl. 151. a. Tamen cuius à ciuibus cōmunis humanitatis iure ac misericordia deprecari, ne, & c. I. A. 138. a. Primum deprecor, 30 ne irascaris. de Or. 149. b. Que cum ita sint, paululum equidem de me deprecabor, & petam à uobis, ut, & c. Cel. Ep. 111. a. Tamen in hoc te deprecor, ne, & c. de Orat. 127. a. Omnia semper pro amicorum periculis, nihil unquam pro me ipso deprecatus sum. pro Font. 282. b. Iratos hostium animos atque horribiles eorum impetus deprecari. Ep. 198. a. Quos senatus non ad pacē deprecandam, sed ad bellum denunciandum miserat. I. V. 130. a. Deprecari aliquid ab aliquo. & 235. b. Tum deprecabitur à uobis. I. A. 194. b. Pacem uult M. Antonius, arma ponat, 40 get, deprecetur.

Deprehendo, dis. cōprehendo, animaduerto, agnosco, cōperio. de Cla. 187. a. C. Statienus in facinore manifesto deprehensus panis legibus & iudicio dedit. Or. 218. a. Nec deprehēdetur manifesto, quia à nobis de industria fiat. pro Cl. 21. b. Cum manifesto uenenti deprehēdit. de Cl. 190. b. Sibi eum uenenum parauisse, idq; à se esse deprehensum dicebat. de Or. 192. b. Deprehensum me, inquit Antonius, planē uideo. pro Cel. 40. a. Cum ego facinora oculis priusquam opinione, manibus antequam suspitione deprehēdi. pro Q. 11. a. Homine P. Quin. deprehēdis in publico conaris abducere, & c. I. V. 148. a. Qui quod uicū in altero reprehendit, in eo ipse deprehenditur. I. V. 111. a. Vt tota res à nobis manifeste deprehēderetur. & 113. a. De gladijs & scicis, quae apud se erant deprehēse, respondit, & c. & ibi. Propter uim sceleris manifesti atq; deprehēsi. pro Mil. 113. b. Scutorum, gladiatorum, pilorumq; multitudo deprehēdi posse iudicabatur. pro Flac. 154. a. Cera deprehēsa confiderem totius testimonij scilicet audaciam manifeste comprehensam atq; oppressam teneri. Ep. 188. b. Tābellarios deprehēdere, literasq; interciperi. & 116. b. Deprehēdi cum aliqua muliere. de Or. 134. a. Deprehēdi in adulterio. Or. 204. b. Aliquid manifeste deprehensum

apparere. de In. 63. b. Deprehēdi in maleficio. I. V. 258. b. Deprehēdi in manifesto scelere. Att. 7. a. P. Clodius deprehēsus domi C. Caesaris.

Deprehensio, onis. pro Clu. 27. b. Manifesta uenenti deprehensio.

Depressus, a. um. demissus. (Sublatus. I. P. 82. a. Altero ad frontem sublato, altero ad mentum depresso supercilio. I. V. 249. b. Latumie opus ingens in mirandam altitudinem depresso. ad Her. 21. a. In conuestione utemur uoce depresso. id est humili.

Deprimo, mis. affligo, protero, cōculco, depello, demitto. (Extollo, erigo, effero. I. P. 88. a. Etia ne uos meā fortunam deprimatis, uestram extollitis? de Sen. 93. a. Est enim animus ex altissimo domicilio depresso, & quasi demersus in terrā. Tuf. 238. a. Tantiū propendere illam bonā lancē putat, ut terram & maria deprimat. pro Clu. 56. b. Hoc modo sepe multorū improbitate depresso ueritas emergit. Ep. 140. b. Batuit, inquit impudēt, depresso multo impudentius. ad Her. 16. b. In quibus extranea causa cōficiet deliberationē, in his ea ipsa erit causa ad augēda, aut deprimēda. & 20. a. Si quam maxime depresso ac sedata uoce principia dicemus. pro Pom. 7. a. At eodē imperatore classē magnā superatā esse atq; depresso. pro Arch. 190. a. L. Lucullo amicante cum interfectis ducib. depresso est hostium classis.

Depromo, mis. expromo, profero, expono, eruo. de Or. 119. a. Vt habeant, unde statim possint argumenta depromere. & 120. a. Illa deprome nobis, unde afferas, & c. de Fin. 108. a. Nam ē quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur, uestri ne suspicati quidem sunt. Ep. 205. a. Ei pollicitus sum, me ex intima nostra arte deprompturum mirificum genus commendationis. Off. 43. b. Altera ex arca, altera ex uirtute depromitur. de Or. 138. a. Res penē ex intima defensione deprompta. pro Cl. 29. b. Cum illa uerba ex intimo artificio deprompsisset, respicite iudices, & c. de Or. 101. a. In causis priuatis depromenda saepe oratio est ex iure ciuili. & 106. a. Mutius quid attulit, quod de iure ciuili depromptū uideretur? de Or. 107. a. Iuris utilitas ad quancq; causam quamuis repente, uel à peritis, uel de libris depromi potest. pro Pom. 11. a. Pecunia ex arario deprompta ad bellum administrandū. I. A. 186. a. Primum in Caesarem maledicta congesti, deprompta ex recordatione stuprorum suorum. I. V. 182. b. Depromere aliquid domo alicuius. Parad. 116. b. Vereor ne cui ex Stoicorum disputationibus, non ex meo sensu deprompta haec uideatur oratio.

Depso, sis. depsum. manu subigendo emollire ac omnia no punire. à greco *ἀελέω*: id est, mollio, coquo, tingo; etiam si latinis obscenum aliquid significat. Ep. 140. Batuit, inquit, impudēt, depresso multo impudentius. Atqui neutrum est obscenum.

Depugno, as. decerto, dimico. Att. 106. a. Cum hoc aut depugnandum est, aut habēda ē lege ratio: depugna, inquit, potius quam seruias. Tuf. 210. a. Ajax depugnaturus cum Hectorē. de Fin. 80. a. Torquatus cum Gallo apud Anienem depugnauit prouocatus. I. A. 198. a. L. Frater, qui Mermillo Milastis depugnauerat. Attic. 259. a. Calendis Ianuarijs erit fortasse praesidio, aut quidem ante depugnabitur.

Depulsio, onis. expulsio, inficiatio. de Fin. 72. a. Adepto boni. (Depulsio mali. I. A. 216. b. Seruinitus depulsio. de In. 4. 5. a. Intentionis depulsio. & ad Her. 6. a. Intentionis, occidisti Aiace: inficiatio, non occidi. de Fin. 128. a. Voluptatis

ptatis alij primum appetitum putant, & primam depulsione doloris. de Vn. 203. b. Supina etiam ora cernuntur depulsione luminum.

Depulsor, oris. expulsor. I. A. 165. b. Depulsorq; domi natus quam particeps esse maluit.

Depultus, a. um. depulsus. Ad Her. 27. a. Nam qui per duellionibus uendit patriam, non satis supplicij dederit, si praecipis in Neptunias depultus erit lacunas.

Deputo, as. puto, constituo, desino, dico, confesco, depondo. de D. 89. b. Proinde uide ne quem tu esse hebetē deputes aequē ac pecus, is sapientia munitum pectus egrēgium gerat. Accij.

Derelictio, onis. cōemptio. Off. 58. a. Communis utilitatis derelictio, contra naturam est.

Derelictus, a. um. desertus. de Clar. 169. a. Ager incultus & derelictus. & ad Her. 22. a. Locus celebris. (Derelictus. I. C. 102. b. Aliquis perditus, & ab omni non modo fortuna, uerum etiā spe derelictus.

Derelinquo, quis. desero. I. V. 174. a. Aratores agros desererent, totaq; arationes derelinquerent. pro Cecin. 305. a. Derelinquo iam communem causam, populiq; ius in uestra fide depono.

Derepente, pro Lig. 139. a. Si cum hoc domi fecimus tu derepente irrupisses, & c. de D. 94. b. Sed quid oculis uide pere uisa est derepente ardentibus?

Derideo, es. ludo, deludo. (Arrideo. de Or. 147. b. Quare istos omnes deridete atque contemnite. Q. Frat. 316. a. Domitius se derideri putat. pro Flac. * Pergame ni te deriserunt, quid tu? ludi te non intelligebas? de Op. 423. b. Aut adhiberi derideantur: nam si arrideantur, esset 30 id ipsum Atticorum.

Deriuatio, onis. deductio. Off. 35. b. Adde ductus aquarum, deriuationes fluminum.

Deriuo, as. duco, deduco, traho, mano, accersio. I. A. 235. a. Et cogere partem aliquam in Asiam deriuare curare cogitationis tuae. I. V. 104. b. L. Domitius alio responsum suum deriuauit. pro Mil. 107. a. Dicam enim non deriuandi criminis causa, sed ut factū est. Tuf. 242. b. Iustitia nihil in suam domum inde deriuat. At. 56. a. Id poterat inficiari, poterat in alios deriuare. I. V. 118. b. Quid 40 est quamobrē putes te tuā culpā non modo deriuare in aliquem, sed communicare cum aliquo posse? & At. 56. a. Ad Her. 14. b. Considerandum est ne tota causa mutata, in aliam causam deriuetur.

Derodo, dis. corrodo. de D. 100. b. Clypeos à muribus esse derosos.

Derogatio, onis. diminutio. Ad Her. 9. a. Cū due leges inter se discrepant, uidentum est num que abrogatio aut derogatio sit.

Derogo, as. detraho, delibo, minuo. (Arrogo. de D. 138. b. Quomodo isti si somnium uerum euasit aliquod, non ex multis potius uni fidem derogant, quam ex uno innumerabilia confirmant. pro Fon. 278. b. Quorū uirtuti & rebus gestis fidem & auctoritatem in testimonio inimicitarum suspicio derogauit. de In. 84. a. Digna ne causa uideatur, quare aut de magnificētia, aut de honestate quiddam derogetur. pro Quin. 13. b. Ne fides mea perfida illius derogetur laboro. pro Cecin. 286. b. De aduersarij testium fide derogatur. de In. 68. b. Derogare aliquid de dignitate populi. & 79. b. Derogare aliquid de lege, abrogare legem, commutare legem aliqua ex parte. pro Flac. 147. b. Non ego nationi huic fidem derogo. Ad Her. 9. a. Cum ostenditur id factum esse, quod ea lex faciat, cui

legi abrogatum uel derogatum sit. pro S. R. 33. a. Non enim mihi tantum derogo, tametsi nihil arrogo, ut te copiosius quam me putem posse dicere.

Derthona, n. urbs Ligurum. Ep. 173. a. Deruo, ruis. diruo, euerto. At. 258. b. De laudib. Do labelle deruam cumulum.

Descendo, dis. è loco superiore uenio, uenio, delabor. (Ascendo. In Vat. 24. a. Vt cū iam uelutis ad arbitrium tuum perorasset, descēditq; de rostris, eū repente reuocares. Tuf. 210. a. Vt enim in inferiorem ambulationem descendimus, & c. pro Plan. 266. a. Cum ille domū descendens rogasset Graniū, quid tristis esset. pro Quin. 9. a. Vt ri boni cum experiundi potestas non est, timide & pedetentim huc descendit. I. V. 53. a. Subito nunc mutata uoluntate ad accusandū descendere. de Or. 107. a. Quanto minus est ad iuris ciuili perdiscēdi occupationem descendendum? pro Mur. 137. a. Non qui odio inimicitiarum ad accusandū, sed qui studio accusandū ad inimicitias descendunt. pro Cal. 37. b. Si constituetis iudices, non descensurum quenquam ad hanc accusationem fuisse, cui utrū uel uolueret. pro Fon. 276. a. Videte quō descendā iudices. I. A. 215. a. Consensus populi Rom. iam descēdit in causam. I. V. 144. b. Placet mihi ista defensio, descendō: quia enim conditio, aequumq; certamen proponitur. de Sen. 83. b. In equum ascendere. (Ex equo descendere. de Orat. 164. a. Est item contra quiddam in remissione grauisimū, quo tanquam sonorum gradibus descenditur. Asin. Ep. 166. a. Si nihil in Lepido spei sit, descensurum ad extrema, et nō modo nationes, sed etiam seruicia concitaturum. I. V. 96. a. Ad omnem animi remissionem ludumq; descendere. Cal. Ep. 118. b. Alterutrā ad conditionem descendere uult Caesar ut aut, & c. Tuf. 118. b. Descendere in aliquod certamen. Ad Her. 37. b. Descendere in magnā dimicationē uite. de Or. 133. b. Descendere in forum. Off. 68. a. Descendere in rostra.

Desisco, cis. desicio, retrahor. I. A. 235. a. Cū à rep. pestiferi ciues desierunt. & pro Rab. 95. a. de Ar. 253. a. Tyb. Gracchus à senatu desierat. & 214. a. Desiscere à patribus. At. 25. a. Neque me unquam panitebit, quod à me ipse non desierim. Ep. 26. b. Qui ab excitata fortuna ad inclinatam & propē iam centem desiscerem. & ibi. A meq; ipse desicerem. de Fin. 110. a. Scire cupio, quae causa sit, cur Zeno ab hac antiqua institutione desierit. de Fin. 103. a. Saepe officium est sapiētis desiscere à uita, cū sit beatissimus. Acad. 12. b. Desiscere à ueritate.

Describo, bis. desinio, designo, descriptionem facio, discribo, scribo, exscribo, trascribo. de Or. 103. a. Crassus mihi uisus est oratoris facultatem nō illius artis terminis, sed ingenij sui finibus immensis describere. de In. 44. b. Desinire rem uerbis breuiterq; describere. Ad Her. 9. b. Primum igitur uocabili sententia breuiter describitur. & 14. a. Quadruplator, ut breuiter describam, capitalis. est enim improbus & pestifer ciuis. de D. 110. b. Quae in Geometria describuntur, & c. Mathematicorum sunt, & c. de Sen. 89. b. Dimetiri atq; describere ordines arborū, & c. pro Clu. 36. a. Si ut nos dicimus DCXL. millia unumq; sexdecim iudicibus darentur, nō Archimedes melius potuit describere. de Sen. 73. a. Naturā sequimur ducē, à qua cum caeterae partes atatis bene descriptae sint, nō uersimile est extremū aditū tanquā ab inertū pota esse neglectū. Or. 209. a. Hominiū sermones moresq; describere. pro Cal. 48. a. Si qua mulier sit eiusmodi, qualem

511 paulo ante descripsi, nita institutoq; meretricio. I.P. 94. a. Non me hercule contumelia causa describam quencquam, praesertim ingeniosum, etc. pro Fl. 1. 52. b. Elacus descriptio sit pecuniam ad Pompeij rationem, quae sit accommodata. L. Sylle descriptioni. I. V. 24. 8. a. Ciuitatibus pro numero militum pecuniarum summam describere. pro Flac. 1. 52. b. L. Sylla omnes Asiae ciuitates proportionem in prouinciis descripsit. Q. Fr. Veftigal, quod graecis equaliter Sylla descripsit. contra Rul. 87. a. Dena describit in singulos iugera. I. C. 99. a. Descripsisti urbis partes ad incendium. 10 E. 112. b. Ut urbem omnibus ex partibus quemadmodum descriptum distributumq; erat, incendere. E. 107. a. Doctum quemadmodum esset ei ratio belli descripta. Postquam. 108. b. Quorum bona suis comitibus compotioribusq; descripsit. de Or. 87. a. Quae mihi uidetur non tam ipsa aqua la, quae describitur, quam Platonis oratione creuisse. E. 122. a. Materiam orationis, cuiuscumq; sit generis, omnibus cis descripta, instructam, ornataq; comprehendere. E. 90. a. luis ciuium generatim in ordines etatesq; descriptum. I. V. 24. 1. a. Verres precio, non aequitate iura describebat. de Off. 11. a. Quae descripta sunt legibus, et iure ciuili, haec ita teneantur, ut sit constitutum. pro Q. 8. a. Quis nobis ista iura tam aqua describit? E. 25. a. Est proprium magister iuris iura describere. Q. de Pet. 213. b. Describere sumum cuiq; munus. At. 254. b. O dies in auspicijs Lepidi descriptos. Q. Fr. 308. b. Respondit ei uehementer Pompeius, Crassumq; descripsit. de Or. 135. b. Describere aliquid in multa genera. E. 150. a. id est, diuidere. de Sen. 87. a. Describere uerbum geometricum. de Fin. 137. a. Archimedes, qui dum in puluere quaedam describit attentius, ne patriam quidem captam esse sensit. de N. 43. b. Cum solarium uel descriptum, aut ex aqua contemplare. Acad. 28. b. Tu mores fingas, fines honorum et malorum constituas, officia describas, quam uitam ingrediar definias, etc. ad Her. 39. bis. Cum alicuius natura certis describitur signis. pro Mil. 110. b. Videlicet illi me latronem describebant. E. 119. a. Nam hoc quam uehementer ad me pertineat, in ijs, quas tibi illi reddent literis, descripsi. E. 195. a. Dicam tuis ut eum librum describant, ad teq; mittant. Acad. 4. a. Qui se ab eo ipso libros dicere descriptis. Att. 123. a. Eam epistolam multis dedi describendam. E. 210. b. Scripsit Balbus ad me, se a te quantum de Finibus librum descripsisse.

Descriptio, omnis designatio, figura, forma, distributio, definitio, dispositio. Off. 228. a. Domus finis est usus, ad quem accommodanda est aedificandi descriptio. pro Sest. 29. a. Non se descriptioem ciuitatis a maioribus uestris sapientissimae constitutam. contra Rul. 86. b. Urbis salubritas, descriptio, pulchritudo. pro Syl. 177. a. Tum descriptio tota per urbem caedis atq; incendiis constituta est. de N. 47. b. Ita demetata signant ut in tantis descriptioibus diuina solertia appareat. de Som. 130. b. Cum cuncta astra eandem totius caeli descriptionem longis interuallis retulerint. de Leg. 184. b. Magistratus, quorum descriptione omnis reipublice moderatio continetur. de Leg. 186. b. Descriptio magistratum. E. ibi. Magistratum compositio. de Leg. 50. a. Solers subtilisq; descriptio partium corporis. contra Rul. 74. a. Urbis et naturae, et sinu, et descriptione aedificiorum nobilis. Off. 35. b. Urbis aqua descriptio, certaq; uita uerbi disciplina. de In. 52. a. Horum exempla et descriptio nes, in praecipis elocutionis continentur. pro Dom. 239. a. Seruicium omnium uicem celebratur tota urbe descriptio. de D. 37. a. Quae sit ab Actio Natio per litium regionum facta descriptio. de Or. 114. a. Rerum ratio ordinem

temporum desiderat, regionum descriptionem. Off. 5. a. Similitudis est priuatarum rerum descriptio. E. 20. b. Haec est enim ferre descriptio officij. de N. 50. a. Solers subtilisq; descriptio partium in figuris animantium. de N. 7. a. Anaxagoras primus omnium rerum descriptionem et modum mentis inuinit. et ui ac ratione designari et confici uoluit. Tusc. 156. a. Rationem illi sententiae suae non ferre debebant, nisi quod erat numerus aut descriptionibus explicandum. E. 24. 2. b. Descriptio expendarum fugendarum ue rerum. Acad. 40. b. Descriptio temporum. de In. 69. a. Nominis breuis et aperte et ex opinione hominum descriptio. E. ibi. Sui facti ab illa definitione separatio. Top. 228. a. Descriptio quam Graeci *αἰσθητικὴ* uocant, ut qualis sit auarus, qualis assentator, ceteraq; eiusdem generis in quibus natura et uita describitur. ad Heren. 9. b. bis. Deinde factum nostrum cum uerbi descriptione coniungitur, etc.

Descriptio, cum est sententiarum lumen. ad Her. 36. a. Descriptio nominatur, quae rerum consequentium contentet perspicua et dilucida cum grauitate expositione, etc. de Orat. 162. a. Vel grauisimum lumen augendi descriptio.

Descriptus, a. d. dispositus. Q. de Pet. 208. a. Fac ut plene his in reb, descriptum ac dispositum suum cuiq; munus sit. de Fin. 105. b. Natura, quae nihil est aptius, nihil descriptius. pro D. 215. b. Cum desperatis ducibus decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditiorum.

Defecio, as. fecio. Acad. 30. b. et 31. a. l. Empiricus. At. 255. b. Tu illud defecabis, hoc conglutinabis.

Defero, ris. desituo, relinquo, derelinquo, non adsum, absium, desertum esse patior, prodo, a causa alicuius recedo, negligo, praetermitto. I. V. 174. a. Aratores agros deserent, totasq; rationes derelinquerent. pro Quin. 9. a. Vini boni multis uadinonij deseritis, sepe illius ac desitutis hoc faciunt. pro Quin. 8. a. Vadinonij sibi ait esse desertum. At. 121. a. Turpe erit Domitium deserere in plorantem eius auxilium. At. 60. b. A ceteris oblectationibus deseror, et uoluptatibus pro rep. Quin. Fr. 304. a. Amici partim deseruerunt me, partim etiam prodiderunt. Att. 252. b. Certe enim deseremur ocyus a re familiari, quam a republica. pro Sest. 14. b. Nonne sit uitam meam deseruisse, rem publicam perdidisse. Off. 6. a. Praetermittenda defensionis, deserendiq; officij plures solent esse causa. pro Cecin. 305. a. Is nec suum deseruit, nec quicquam illius adiacere concessit. E. ibi. Nus suum dissolute relinqueret. de Fat. 142. b. Vigila Chryssippe, ne causam tuam deserat. pro Pom. 10. a. Multas insulas esse desertas. Item: Multas urbes esse relictas. pro Clu. 56. b. Illi quorum eminet audacia a malitia deseruntur. pro Syl. 178. a. Non enim mihi deserenda est causa amici ueteris. Tusc. 159. a. An tu cum me in summam expectationem adduxeris, deseris? pro Plan. 261. a. Deinde sitientem me uirtutis tuae deseruisti ac dereliquisti. pro Cel. 43. b. Si quem offendit huius splendor, si nitor, iam ista deseruerit. de D. 89. a. Vires uitaq; corpus meum deserit omne. de Senect. 92. a. Deserere uitam. E. I. V. 258. b. Deserere exercitum. Epist. 5. a. Vereor ne aut eripiatur a nobis causa regia, aut deseratur. Off. 6. b. Ut eos, quos tueri debeant, desertos esse patiantur. Tusc. 230. b. Non sum passurus amicos meos a me desertos. I. A. 181. a. Cur honorem Caesari tua lege datum deserui patimur? pro S. R. 20. a. Sin a uobis deserat, tamen animo non deficiam. de In. 79. b. Si tum cum spes deseruisset, opulenti sit. Attic. 45. b. Deseri a mente id est, praenimio dolore

re insa

re insanire. Ep. 8. a. Multum interest utrius laus minuat, an salus deseratur. I. A. 225. a. Deserere ac proderet aliquem Tusc. 172. b. Fama nunquam deseret Curium. At. 48. b. Non deseram preces fratris, nec ceterorum promissis, nec spem uxoris, nec obsecrationem filiae, nec fideles literas tuas: id est, non frustrabor.

Desertor, oris. Postquam. 200. b. Cum uideret eos aut proditores esse, aut desertores salutis meae. At. 124. a. Quid hoc miserius, quam alterum existimari conseruatori inimicorum, alterum desertorem amicorum?

Desertus, a. um. relictus, incultus, uastus, uastatus, nudus. de Am. 106. b. Vita inculta et deserta ab amicis, non potest esse iucunda. I. P. 100. b. Introitus in urbem desertus ab amicis. E. 9. a. Ut nullius unquam reditus fuerit desertior. Ep. 61. a. Desertus ab officijs amicorum. E. 5. b. Desertus ab abiectis. Q. Fr. 320. b. Nihil turpius nec desertius. pro Clu. 40. b. Locus a Tribunitia uoce desertus. pro Cecin. 285. a. E. de Leg. 164. a. In agro locisq; desertis. I. V. 271. a. In desertissima solitudine. contra Rul. 82. b. Ager desertus a plebe atq; a cultura hominum. Part. 237. b. E. ad Her. 7. a. Loci celebres. (Loci deserti. Q. Fr. 294. b. Multas dirutas et desertas urbes per te esse recreatas. pro Cel. 46. a. Via deserta et inculta, atq; interclusa in frondibus et uirgulis.

Deserui, uis. serui. pro Syl. 172. a. Si officia mea, si opera, si uigilia deseruiunt amicis, et praesto sunt omnibus. Off. 22. a. Item alij, qui quiduis perpetuantur, cuius deseruiunt, dum quod uelint consequantur. de Leg. 163. b. Epit. curri sibi indulgentes et corporibus deseruientes, etc. Ep. 263. b. Indulge ualeat uini tuae, cui quidem tu adhuc dum mihi deseruis, seruiuisi non facis.

Desideo, es. uel desido, dis. desideo, quasi descendendo. de D. 100. a. Labe agri priuatis, cum ad infinitam altitudinem terra desidisset. de D. 96. b. Multa oppida corruerunt, multis locis labe facta sit, terraeq; desederunt. Desiderere dicuntur terrae cum facta labe, id est, hiatus, quasi descendunt et demerguntur.

Desiderabilis, le. expetendus. Top. 226. b. Desiderabile. (quo quis facile carere possit. de Fin. 60. a. Nihil desiderabile concupiscunt.

Desideratio, omnis desiderium, cupiditas. de Sen. 36. b. Non est uoluptatis tanta quasi titillatio in sensibus, sed nec desideratio quidem.

Desideratus, a. um. Postquam. 198. b. Omnia desiderata magis, quam assidue percepta delectant.

Desiderium, rij. cupiditas, studium, amor, sitis, igniculus desiderij. de Or. 102. a. Easi paululo latius dixeris, expleris omnem expectationem diuini desiderij nostri. Tusc. 213. b. Desiderium est libido eius qui nondum ad sit uidentia. de Cl. 162. a. Hortus est extinctus, et autoritatis, et prudentiae suae triste nobis desiderium reliquit. Q. Fr. 289. b. Annus tertius accessit desiderio nostro et labori tuo. de Am. 111. a. Deinde requirunt atq; appetunt, ad quas se applicant eiusdem generis animantes, idq; faciunt cum desiderio et cum quadam similitudine amoris humani. I. A. 169. a. Is desiderium tui dissilij ferre non potest. de Sen. 88. b. Homerus Lacrym lenientem desiderium, quod capiebat est filio, colentem agrum fecit. Att. 144. b. Nunc emergit amor, nunc desiderium ferre non possum. Epist. 246. b. Voluntas, in qua inest aliqua uis desiderij. I. A. 159. b. 160. a. Populus Romanus desiderium liberatoris sui perpetuo plausu et clamore leniuit. Postquam. 199. b. Qui suo fletu desiderium mei, memoriamq; renouaret. Quint.

Fr. 315. b. Faciam ut in medio dolore ac desiderio mei late ris. pro Rab. 93. a. Tyb. Gracchus magnum desiderium sui reliquit apud populum Romanum. pro Rab. 95. b. Quae hominis seditiosi imagine desideria imperitorum misericordia comoueret. postquam. 298. a. Ut aliquando uos memoria mei, desideriumq; teneret. de Sen. 83. b. Ne ille quidem magno desiderio tenebitur uirum. Ep. 24. a. Me mirum desiderium tenet urbis. Ep. 24. b. Spes triumphi in qua satis gloriose triumpharem, si non essem tam diu in desiderio rerum mihi charissimarum. I. A. 227. a. Brutus erat in desiderio ciuitatis. Ep. 260. a. Non ignoro quantum ex desiderio la bores, sed, etc. E. 255. b. Tum discedis a nobis, meq; tanto desiderio afficis, ut unam consolationem mihi relinquant, fore ut utriusq; nostrum absentis desiderium crebris et longis epistolis leniatur. Epist. 255. a. Ut tolerabilius seruanus igniculus desiderij tui, crebris nos literis appellato. 103. b. Sed magis ut desiderio nostri te aestuare putarem. E. 234. a. Valet mea desideria, ualete. Epist. 233. b. Hinc mea lux, meum desiderium. Att. 25. a. b. Satietas nostri. (Desiderium nostri.

Desidero, as. desiderio alicuius rei flagro, in desiderio alicuius rei sum, desiderium rei alicuius me tenet, ex desiderio laboro, desiderio uel studio alicuius rei tenor, requiro, postulo, sitio, quero. de Sen. 82. b. Neq; nunc uires desidero adolescentis, non plusquam adolescens taueri uires desiderabam. At. 117. a. Sin erit bellum, ut uideo fore, partes meae non desiderabuntur. I. V. 222. b. Nec quicquam ex sano praeter unum per paruulum signum ex aere desideratum est. Quint. Fr. 311. a. *Αυταρχία* illam, quam tu soles dicere, bono modo desidero. de Pro. 73. a. Cum uos me ut charissimum filium desiderabitis. pro Plan. 251. b. Desiderarunt te, inquit, oculi mei, cum tu esses Cyrenis. At. 76. b. Dum haec quae longiorem desiderant orationem summatim tibi perferberem. de Or. 101. b. Tam illa non longa orationem desiderant, quam obrem, etc. At. 132. a. Quis ab eis ullam rem laude digna desiderat? E. 200. a. Quis congreffum meum aut facilitatem sermonis desiderauit? de Clu. 175. a. Vnum excipio Catonem, in quo perfectissimo Stoico summam eloquentiam non desiderem. Or. 198. a. Antonius multa et in se et in alijs desiderans. Att. 11. b. Resertur ad consilium, una sola sententia praesidium non desiderauit. Q. Fr. 325. b. Nec honores sitio, nec desidero gloriam. pro Arch. 191. a. Virtus nullam aliam mercedem laborum suorum desiderat, praeter hanc laudis et gloriae. pro Q. 10. a. Desiderare uel requirere aliquid ab aliquo. I. V. 150. a. Et reliquos non desideraret solum, sed etiam postceret et flagitaret. Ep. 104. b. Ius ciuile, doctorem lumenq; desiderat. Ep. 153. b. Lepidus, quod ego desiderabam fecit, ut, etc. E. 76. b. Quando id te uideo desiderare. Ep. 18. a. In quo autem desiderare te significabas literas meas, praeter se, etc. Ep. 108. b. Intellexi te ex meis libris animum meum desiderare.

Desidia, diae. inertia, ignauia, langor. contra Rul. 87. a. Qui propter desidia in ocio uiuunt, tamen in turpi inertia capiunt uoluptatem. Tusc. 243. b. Sed nos umbris, desalicijs, ocio, languore, desidia animum infectimus. In Sal. 273. b. Homo desidia ac luxuria plenus. pro Sest. 26. b. Sed mihi omnis oratio est cum uirtute, non cum desidia. de Cl. 165. b. Confugere in portum, non inertia neq; desidia, sed ocij moderati atq; honesti. Of. 25. a. Langori desidia se dedere. Acad. 45. a. Hinc gignebatur fuga desidia. Ad Her. 2. a. Inertia, ignauia, desidia, luxuria. E. 13. a. Socordia atq; desidia.

Desi

Desidiosus, a, um, octofus, de Or. 151. a. Aliquid quod cum desidiosa delectatione vestiges, contra Rul. 84. b. Inertissimum est desidiosissimum oculum, ad Her. 34. a. Ut cum desidiosam artem dicimus, quia desidiosos facit.

Designatio, onis, descriptio, de N. 6. a. Requiro omnem totius oris designationem et apparatus. At. 57. a. Offendit designationem Tyrannionis, de Or. 9. 6. b. Infinita rei questio sine designatione personarum et temporum.

Designator, oris, qui ludis funebribus praestit, quibus locum et tempus personis designat ad agendum. Att. 56. a. Post has ruinas desertus a suis uix iam decimum designatorum, uix Gellium retinet.

Designatus, a, um, in annum proximum, aut consul, aut praetor, aut Trib. pl. creatus, renunciatus, declaratus, Ep. 17. 0. b. Cum Tribuni plebis haberet in animo de praesidio consulum designatorum referre. At. 6. a. Quod in epistola tua scriptum erat, me iam arbitrari designatum esse, scio nihil tam exercitum esse nunc Romae quam candidatos, contra Rul. 69. a. Nullus iam designatus Tribunus plebis alio uultu, alio uocis sono, alio incessu esse meditabatur. At. 38. a. Permagnum nostra interest, te si comitijs non poteris, ac declarato illo esse Romae. Item: Consul designatus a populo suffragijs, declaratus autem uel renunciatus ab aetio consule uoce, pro Cl. 24. a. Designatus reip. cuius id est, infans in utero matris necatus.

Designo, as, describo, noto, significo, constituo, desinio, de N. 7. a. Anaxagoras omnium rerum descriptionem et modum mentis infinitae ueracitate designari et confici uoluit. de Vn. 203. a. Quae cum ita designasset, etc. de N. 77. a. Nec domus, nec res publica ratione quadam et disciplina designata uideatur, si in ea nec recte factis praemia exstant, nec supplicia peccatis. I. A. 22. a. Vtque locum sepulchro pedes triginta quaque uersus designat, de D. 98. a. Neque ilij ignorant, quae ab ipsis constituta et designata sunt, de D. 135. a. Sin uera diuina sunt, falsa autem humana, quae est ista designandi licentia? I. C. 97. b. Catilina notat et designat oculis ad eadem unum queng uerstrim. Ep. 100. b. Consulares, qui tibi per sepe ad eadem constituti fuerunt, de Or. 9. 4. a. Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distribuere. Ep. 130. b. Haec enim ridentur, quae notant et designant turpitudinem aliquam, non turpiter, contra Rul. 71. b. At quomodo? ut ij decemuratum haberet, quos plebs designauerit, oblitus est nullus a plebe designari, de Ar. 256. a. Na hoc uerbo, nec Clodius, nec quisquam de gregalibus eius designatur, de N. 8. b. Aristoteles quodam loco mundum designauit Deum, de In. 49. a. Ex qua certum quiddam designatur oratori, in quo animus debeat habere occupatum.

Desilio, lis, celeriter, et quasi saltu descendo, pro Mil. 106. b. Milo de rheda reiecta penula desiliuit.

Desino, mis, desisto, cesso, finem facio, omitto, conquire, sco, confido, cado, praetermitto, intermitto, At. 19. a. Conuenientis, qui initio celebrabantur, iandiu fieri desierunt, de Som. 130. a. Quod sese mouet, nunquam moueri desinit, pro Q. 5. a. Iste caput petere non desinit, de Or. 113. b. Illud iam mirari desino, hunc, etc. Epist. 179. a. Quem ego ad bellum commune uocare non desino, etc. 17. b. Non desinata decreta defendere, et 17. b. Te ad coenas ire desisse molosse pro. At. 27. a. Nam mihi stat alere morbum desinere, de Fin. 73. b. Recte contra eos desitum est disputare, Ep. 159. b. Qui primus est Papius uocari desit, de In. 48. b. Ab eo in quo desitum sit, rursus incipere, Of. 38. a. Desitum est enim uideri quicquam in socios iniquum, Ep. 95. b. Liben-

ter me hercule artem desinere, Acad. 20. a. Desine comitibus locis, Or. 218. b. Haec copia facultatem asserit, non semper eodem modo desinendi. Off. 27. b. Ut incipienti ratio fuerit, ita desinendi modus, de Or. 162. a. Illa quae similiter desinunt, aut quae cadunt similiter, Or. 216. a. Verba melius in syllabas longiores cadunt, de Cl. 189. b. Omitamus lugere, Ep. 194. a. Nam illum cohortari non intermitteremus, quo in dies discendo longius procedat.

Desipiens, tis, demens, de D. 119. a. An est quisquam ita desipiens, qui credat, etc. Ep. 37. a. Neg. enim eram ta desipiens, ut, etc. de N. 25. b. Nec enim ta desipiens fuisse, ut, etc. Ep. 29. a. Desipiens arroganti.

Desipio, pis, demens sum, deliro, I. V. 260. b. Vt uero ego desipio, an nos quoque doletis? Ep. 22. b. In quo cum obliuisceris, quod nimio gaudio penes desipere, ita me desinere debam, etc. Ep. 14. a. Populus Atheniensis penes iam desipiens senescit, etc. ibi. b. Desipere populo, pro Plan. 278. b. Licet me desipere dicatis, de N. 20. a. Desipere, delirare, dementem esse.

Desisto, sis, cesso, intermitto, dimitto, discedo, I. V. 132. b. Ut aliquando de rebus ab isto iudicatis dicere desistamus, de Cl. 194. a. Cum amici me hortarentur, ut causas agere desisterem, quod uis periculum mihi aduenire, quia a sperata dicendi gloria discendum putauit, Epist. 2. a. Pompeium hortari et orare non desistimus, ut, etc. pro Quint. 3. a. Auctionem Quintus uelle facere desistit, Tusc. 181. a. Verbo de sententia desististi, Epist. 60. b. Qui agerent cum eo, ut ab illa mente desisteret, Off. 74. a. Docuit it cur sibi a causa desistere necesse esset, pro R. P. 123. b. Ut magis paciter capisse, quam liceret desistere, de Cl. 195. a. Nos non desistebamus augere illum, etc. Att. 264. a. Ego id facere non desisti, I. V. 256. a. Rogat eos, ut id facere desistant, Tusc. 174. a. Ut homines mori timere desistant, Quin. Fr. 297. a. Non desistunt uobis agere cotidie gratias honestissimae societates, Officior. 55. a. Cuius sint docti a peritis desistunt facile sententia, Acad. 166. b. Off. 55. a. Desistere sententia, Epist. 13. a. Desistere pugna, Desistere causa, Epist. 14. a. Quasi desisterim priusina causa.

Desitus, a, um, I. Desino, de D. 128. b. Nam si esset facta tum, non esset desitum, de Cl. 175. b. Veteres orationes post nostras, a plerisque legi sunt desitae.

Despectio, contemptio, in Hor. Consolabitur eam magnitudo animi et humanarum opinionum alta quaedam despectio, ex Non.

Despectus, a, um, I. P. 101. a. Abiectus, contemptus, despectus ab omnibus.

Despectus, us, ad Her. 36. a. Ludibrio et despectui omnibus esse.

Desperanter, desperans, Attic. 234. a. Serius proficiscens, quo desperanter tecum locutus est, minime miror, etc.

Desperatio, onis, (Spes, bona spes, At. 120. a. Fuga et maritima oportunitas uisa quari desperatione, Tusc. 113. a. Desperatio est aegritudo sine illa rerum expectatione meliorum, At. 173. b. Desperatio rerum Pompeij omnium animos occupauit, Ep. 47. b. Tanta est omnium rerum amissio et desperatio recuperandi, I. C. 109. b. Bona spes cum omnium rerum desperatione configit, Postquam. 209. a. Qui me a desperatione ad spem reuocauit, At. 285. a. Ista uero imbecillitas et desperatio, etc. I. A. 177. a. Quae propter conscientiam scelerum desperatio uice? 241. b. Desperatio uictoriae.

Desperatus, a, um, ab omni spe derelictus, destitutus, despositus, Acad. 9. b. Illos autem qui omnia incerta dicit, quasi desperatos aliquos relinquamus, I. C. 105. a. Exercitatus collectus ex senibus desperatis, ex rusticis mendiculis, etc. pro Syl. 181. b. Magnus est diuturnus et tam desperatus morbus, I. A. 200. b. Post discessum latronis uel potius desperatum fugam, pro Domo 218. a. Res penes iam desperata, pro S. R. 23. a. Alicui oppresso iam desperatoque ab omnibus opitulari, I. V. 66. a. Hoc remedium est aegrotis ac prope desperatis re publica, Epist. 224. b. In perditis ac desperatis habere aliquod negocium, I. P. 101. a. Despectus a ceteris, a seipso desperatus et relictus, pro Mur. 134. a. Desperatas iam pecunias exigere, At. 67. b. Lulium iam desperatum est, etc. 116. b. Causa publica desperata est, Quin. Fr. 289. b. Cui iam ab alijs desperata res esset, de L. 188. b. Quod est enim tam desperatum collegium, in quo nemo e decem sana mente sit? At. 41. b. Sed me hercule tam obiectam compositionis spem non desperatissimam esse puto, etc. 261. b. Desperatis uetat Hippocrates adhibere medicinam, etc. 287. b. Rem publicam desperata quaeque funari puto posse.

Desperare, as, diffido, perdisi spem facienti aliquid, in perditis ac desperatis habeo, animo cado, in las abicio, a spe facienti aliquid absum, de Fin. 137. b. (Spero, confido, Ep. 20. a. Tu tamen siue habes aliquam spem de re publica, siue desperas, ea meditare uera, etc. de N. 118. a. Non equidem plane despero ista esse uera, de Or. 92. b. Ep. 33. b. Ego quantum auguror coniectura, non despero fore aliquem, qui, etc. Attic. 3. a. Noli desperare eos meos facere posse, Attic. 123. b. Volo circum uillulas nostras erare, quas me uisurum postea desperari, Off. 15. a. In quo considerandum est, ne aut temere desperet propter ignauitiam, aut nimis confidat propter cupiditatem, Or. 197. b. Nam neque illud quod est optimum desperandum est, neque, etc. Quin. Fr. 304. b. Siue restitui, siue desperamus, nihil opus est, etc. I. C. 106. b. Essent illi quidem desperandi, sed tamen ferendi, de Amic. 113. a. Cuius aures ita clausae sunt ueritatibus, ut ab amico uerum audire nequeat, huius salus desperanda est, pro Mil. 112. a. Serui desperantes uitam domini, I. C. 108. a. Desperare honores uel aliquam rem id est, non sperare, Epist. 190. b. Rhodij nos et rem publicam ualde desperauerunt, pro Mur. 134. b. Vt honorem desperasse uideatur, Ep. 192. b. Desperare de aliqua re, Epist. 156. a. Laterensis suo chirographo mittit mihi literas, desperans de se, de exercitu, de Lepidi fide, quere rensque se destitutum, At. 127. b. Reipublica causa, de qua desperauit, pro Cl. 31. a. b. Is cum promissis suis excitauit et simul saluti desperare uenit, Postquam. 211. b. Bonos utros lugere malui meas fortunas, quam suis desperare, I. P. 97. b. Qui cum oppido desperasset, munde arcem capere runt, etc. 98. b. Diffidens et desperans rebus suis, pro Mur. 134. b. Quoniam sibi hic ipse desperat, Quin. Fr. 289. b. Cum iam ab alijs desperata res esset, At. 247. a. Desperari: id est, prorsus diffusus sum, I. P. 81. b. Desperare ab alio quo, etc. ibi. Habere spem ab aliquo.

Despicio, onis, despiciatus, despicientia, de Finib. 62. b. Ut odia, inuidia, despiciones aduersantur uoluptatibus, sic, etc.

Despicitissimus, a, um, contemptissimus, pro Seft. 10. b. Despicitissimi Tribuni furor, contemptissimi consulis leuitas, etc.

Despicatus, tus, despicatio, pro Flac. 160. a. Prouerbum, si qui despiciatus ducitur, ut Morsum ultimus esse dicitur.

Despicens, entis, de Or. 142. a. Nemo unquam tam fuit despicens, qui, etc.

Despicientia, tis, contemptio, Par. 237. a. Magnitudinem animi despicientia imitatur in continendis honoribus, Of. 40. b. Haec animi despicientia admirabilitatem magnam facit, Off. 13. b. Despicientia rerum externarum, Tusc. 169. a. Totam uim bene uiuendi in omnium rerum humanarum contemptione et despicentia ponamus.

Despicio, cis, contemno, despiciatus duco, Academ. 33. a. Hos si contemnimus, etiam abiectos putamus, illos certe minus despicere debemus, etc. de Nat. 67. a. Nec uero uulgi inficitiam despicere possum, cum considero, etc. pro S. R. 41. a. Omnes despicere, hominem praese neminem putare, de Fin. 96. a. Omnia quae cadere in hominem possunt, despicere, et pro nihilo putare, et ibi. Nemo potest id quod malum esse decernit, non curare atque continere, I. V. 168. a. Tu sic ordinem senatorium despicisti? et ibi. In alterius inuiri sese despectos, dignitatemque contemptam et abiectam, de Sen. 78. b. Despici ab omnibus.

Despicere, non animaduertere, non attendere, pro S. R. 22. a. Simulatque ille despexerit, aliquid huiusmodi moliantur, Quin. Fr. 305. b. Si tuam solitudinem communemque calamitatem nemo despexerit.

Despicere, uidere, animaduertere, de Fin. 121. a. Catuili, qui iam despecturi sunt, caeci aequi ut hi qui modo nati: id est, qui uisuri sunt, de Ar. 251. b. Tollam altius te, tum, non ut ego te despiciam, sed ut, etc. pro Syl. 174. b. Ut tot res, tantas, tam uarias mea sponte despexerim: id est animaduertim.

Despolio, as, spolio, I. V. 159. a. Qui dux isti ad despoliandum Dianae templum fuit, At. 107. a. Quirinius ad bustum Basilij despoliatus est, Epist. 233. b. Illud doleo, quae impensa facienda est, in eius partem, miseram et despoliatam uenire.

Despondeo, des, pacifcor, promitto, desino, Attic. 173. b. L. Lentulus Hortensij domum sibi et Caesaris hortos desponderet, Attic. 12. a. Desponsam homini iam Syriam ademi, Attic. 207. b. Nunc illam quasi rursus uobis, Bruto, uti tibi placuit, despondimus, de Pro. 76. b. Ut prouinciam desponsam, non decretum habere uideatur, de Ar. 244. b. Desponsam iam et destinatam laudem alicui praeripere, Epistola 116. a. Cornificius, Orca stille filiam sibi despondit, Attic. 2. b. et 5. b. Tulliolam C. Pisoni frugi despondimus, de Orator. 105. b. Cum Seruius Galba Craesi filiam Caio filio suo despondisset, pro Cluent. 55. b. Tum illa despondit ei filiam suam, Epistola 187. a. Exigua est spes reipublicae, nam nullam non libet dicere, sed quae cumque est, ea despondetur, anno consuetatus tui: id est, promittitur.

Destinatus, a, um, designatus, constitutus, Att. 196. b. Aiste putare si addiderimus aliud a quo refugiat, cum ab ipso id fuerit destinatum, uenditurum, de Ar. 244. b. Desponsam iam et destinatam laudem alicui praeripere, Tusc. 176. a. Qui certis quibusdam destinatisque sententis quasi additi et consecrati sunt, Tusc. 140. b. Alter praesto fuit ad horam mortui destinatum.

Destino, nas, attribuo, designo, decerno, constituo, Of. 61. a. Cum eorum alteri Dionysius diem necis destinasset, etc. is, qui morti additus esset, postulasset, etc. pro Seft. 17. b. Qui locus orbis terrae iam non erat alicui destinatus? Attic. 216. a. Sed si Plautus destinatus, tum haberes difficultatem, Attic. 248. a. At ego iam destinaram, Epist. 106. a. Quod tibi destinatus trapezophorus, si te delectat habebis.

DE

519 Ep. 159. b. Non est annus hic tibi destinatus. ad Her. 5. b. Si prius aperuerimus, quid oporteat ab ambobus in causa destinari, quo ratio omnis totius orationis conferatur.

Destituo, is, quod promisi non praesto, defero. I. A. 201. a. Qui ne sorti quidem fortunas nostras destituit, sed libidini cuiusque nos addixit. Att. 16. b. Ita sum destitutus, ut nihil requietis habeam. pro Cl. 32. b. Is queritur se ab Oppianico destitutum. I. A. 179. a. Quid eundem in decemviratu non destituit? pro Cl. 35. a. Destitui ab aliquo. pro Q. 9. a. Viri boni multis uadimonij desertis saepe illi ac destituti hoc faciunt. pro S. R. 37. b. Roscius socios induxit, de cepit, destituit, etc.

Destitutio, onis, de relictio. pro Q. 3. b. Destitutio illa percussus Quintius a Scapulis pauculos dies aufert. pro Cl. 32. a. Ut indices destitutione iratos illi redderet.

Destruo, is, tollo, deleo, diruo, euerto, diripio, excido, excindo, concello, masco, opprimo, extinguo, occido, interficio, dissoluo, disturbo, exuro, nulli alicuius rei uestigium relinquo, imaginem nullam reipublicae relinquo, ruina edo, extinguo, funditus deleo. Construo, coagmento. de Sen. 92. a. Ut nauis, ut aedificium idem destruit facillime, qui construxit. Of. 16. b. De euertendis diripiendisq; urbibus. pro Sest. 10. b. Urbs excisa et euersa.

Destituito, pro subito, de rep. ex Nonio.

Destudo, as, sudo, mitior. de Sen. 84. b. Destudare atq; elaborare in aliqua re.

Desuefactus, ta. Assuefactus, assuetus. pro Cl. 40. b. Is multitudinem iam desuefactam a cocionibus, ad ueteris consuetudinis similitudinem reuocauerat.

Desultorius, a, um, qui ex equo in equum facile desilit, et relicto priore, in alterum transit. hic comparatio est, qua Posthumij inconstantia notat. pro Mur. 137. b. Qui nescio, quo pacto mihi uideatur praetorius caedidatus in consulari quasi desultorius, in quadrigarum curricula incurere.

Desum, es, no adsum, deficio, absum. Q. Fr. 309. b. 310. a. Huic conuiuii Quintus tuus defuit, id est, non affuit. pro Syl. 169. b. Ut mirari Torquatus desinat, me, qui Antonio absumerim, Syllam defendere, id est, desuerim, non adsumerim, non defendere. de Cl. 186. b. Paucis sententiae ad consularium defuerunt. de Or. 91. b. Nobis si ingenium, ut tu putas, non desuit, doctrina certe et ocium defuit. contra Rul. 74. a. Oratio ad eius rei disceptationem non deerit. de Cl. 175. b. Et uita suppeditauit, et splendor ei non defuit. de D. 93. b. Sine deest natura qui ppiā, sine abundat atq; effluit. de Orat. 144. a. Nec in Antonio defuit hic ornatus, nec in Crasso redundauit. Ep. 64. a. Nunquam mihi tui ornandi uoluntas defuit. Ep. 153. b. Quod si quis uestrum non probabit, mihi prudentiam in consilio defuisse sciam, non illi erga patriam fidelitatem. pro Mil. 121. a. Tibi nullum a me pietatis officium defuit. Epist. 14. a. Tantum enitor ut neque amicis, neque alienioribus, opera, consilio, labore desim. Epist. 18. b. Quod officium tuum, uel in absentem me, uel in praesentes meos defuit? Epist. 227. a. Non putauit fieri posse, ut mihi uerba deessent, sed tamen in C. Lenio commendando defuit. ibid. Sed uereor ne iam mihi superesse uerba putes, quae dixeram defutura. de Claris orat. 176. a. Qui cum remiserant dolores pedum, non deerat in caussa. de Ar. 252. b. Tibi hominum poena defuit adhuc, non deorum. I. A. 173. b. Cur ei bello propter timiditatem defuisti? I. A. 221. a. Non quod L. Philippo, aut Studium, aut cur defuerit, tanto munere. At. 61. a. Nec metuo tamen mihi sermo desit abs te, quo magnopere delector. pro Fl. 159. a. In hac republica ad quam opprimendam non anti-

mus eis, sed uires deficiunt et defuerunt.

Detergo, gis, uel detergeo, ges, abstergeo. In Ar. Cuius neq; caligans detergit sidera nubes. At. 226. a. Primo anno LX. X. X. deterimus.

Deterior, us, deterimus, peior, durior, durissimus, nequissimus. de Ar. 257. a. Deterioris uerbum in eum maxime cadit, qui sit unus omnium mortalium sine ulla dubitatione deterimus. et ibid. Nullum dedecus reperiri potest, quod non in deteriore insit. de Opt. 243. a. Quod optimo dissimilimum est, id est, deterimum. de Or. 154. b. Quicquid detraxeris, uiciosius et deterius futurum est. At. 226. b. Rem non fecit deteriore, haud scio an fructuosiore. At. 143. b. Cur sare huc et illuc uia deterima. de N. 43. a. et de Cl. 188. b. Si corrigere aliquid uolet, deterius id faciet. I. A. 215. a. Res uerbo fieri interdum deterior solent. In Verrem 178. a. Nisi hoc statisses quicquid dixisses, te deterius esse facturum. de Nat. 33. a. Natura non optima putanda potius quam deterima. I. A. 256. a. Deteriores iugulare cupio, meliores uincere. pro Cecin. 293. b. In iudicij deterior causa est eorum qui fugiunt. pro Corn. 62. a. Nec ideo est Gaditanorum causa deterior, grauissimis enim et pluribus rebus est fulta. pro Quint. 3. b. Deteriore tempore absens auctionatur. de Ar. 258. a. Meliore loco esse, et ibid. Deteriore statu esse. Epist. 70. b. Ego ualeo, sicut soleo, paululo tamen etiam deterius quam soleo. de Finib. 120. b. Ex his angustijis ista euaserunt deteriora quam Aristonis. Item 50. b. Quae tam inculca de malis Graecae Latine scripta deterius. ad Heren. 27. b. Ut si qua res honoris tui ordini placeat, quae a deteriore ordine improbetur. Ad Heren. 17. b. Homo deterimus, ut quanti quisque se ipse faciat, tanti fiat ab amicis. de Leg. 172. a. Theophrastus auctor haud deterior mea quidem sententia, etc. de Ar. 256. a. Hetrusci libri deteriores, et repulsos hos appellant, quorum et mentes et res sunt perditae. et 257. a. De repulsis et deterioribus multa.

Determinatio, onis, terminus, conclusio, finis. de In. 60. a. Conclusio est exitus et determinatio totius orationis. de Natura 46. a. Coeli complexus, extrema ora et determinatio mundi.

Determino, as, termino, concludo. de Or. 159. a. Et id quod dicit, spiritu non arte determinat. de D. 84. a. Omnia fixa tuus glomerans determinat annus.

Deterreo, es, dehortor, tardo, reuoco, auoco, deduco, repello, remoueo, refingo, auerto, debilito, summoneo, studiū alicuius tarso uel refinguo. de Or. 94. b. Neg; haec in eam sententiam dispuo ut homines adolescentes a dicendi studio deterrean. Ep. 7. a. Sed ut ego te ad certam laudem adhortor, sic a dimicatione deterreo. de Ar. 247. b. Non his delector literis, quae nostros animos deterreant atq; auocent a religione. Attic. 278. a. Me quidem a ueritas tua a nimio merore deterruit. de Or. 107. b. Illud uereor ne maiorem uim ad deterrendum habeat quam ad cohortandum. de Cl. 189. b. Caesar sanos homines a scribendo deterruit. At. 235. b. Non te Brutii nostri multuculus ab ista oratione deterret? At. 284. a. Sceleratos ciues timore ab impugnanda patria deterreere. de D. 125. a. Num igitur eorum frequentia Stoici de sententia deterrentur? Br. 173. a. Quod me de statu meo nullis contumelij deterreere possunt. At. 280. a. Is nulla re deterreere a proposito potest. Epist. 115. b. Deterreere ab officio. Tusc. 168. a. Ita que non deterret sapientem mors, quo minus in omne tem-

DE

522 pus reipublicae consulat. de Cl. 197. a. Nec uero Aristotele in philosophia deterruit a scribendo amplitudo Platonis, nec ipse Aristoteles admirabili quadam scientia et copia ceterorum stultia refrenat. pro Q. 3. a. Deterreere aliquid ne faciat aliquid. Off. 46. a. Eamq; iniuriam in deterrenda liberalitate sibi fieri putant. de Or. 121. b. Debilitatus a iure cognoscendo id est, deterruit.

Detestabilis, le, execrandus. Off. 36. a. Nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur. I. A. 232. b. Atq; hoc quidem detestabile omen auertat Iupiter. Of. 12. a. Quo est detestabilior istorum humanitas, qui lacerarunt omni scelere rempublicam. Tusc. 221. a. et 204. a. Iam aegritudinem laudare, unam rem maxime detestabilem, quoniam est tandem philosophorum? Tusc. 192. b. Res terrena, misera, detestabilis. de Sen. 85. b. Nihil tam detestabile tamq; pestiferum quam uoluptas. I. A. 159. a. Metui inuidiosum et detestabile est. et 172. b. Hic execrandus populo Rom. et detestabilis est. de Am. 101. b. Scelus detestabile. I. A. 181. a. O detestabilem hominem.

Detestatio, onis, deprecatio. pro Dom. 241. b. Cum pro detestazione tot scelerum, unam arā nefarie cōsecrarat.

Detestor, aris, deprecor, remoueo. I. A. 193. a. O diu mortales auertite et detestamini quae hoc omen. I. C. 102. b. Ut a me quadam prope iustam patriae querimoniam detester ac deprecor. I. A. 215. b. Proximi belli civilis causam ignoro, detestor exitum. I. P. 100. a. Omnes memoriam consilij tui, facta, mores, faciem denique ac nomen a re publica detestantur. In Vat. 36. b. Omnes te uident, et cum uiderint, tanquam auspiciū malum detestantur. de N. 25. b. Quaeq; dixerit, inuidiae detestandae gratia dixisse. Attic. 146. a. Detestaris hoc diligenter X. I. Calend. Mart. id est, quasi ita non esse testaris.

Detexo, xis, pertexo. de Orator. 123. a. Reperiunt non modo ea, quae iam non possunt ipsi dissoluere, sed etiam quibus ante exorsa et potius detexta prope retextantur. Item in Arat. His non perpetuum detexens conficit orbem. ad Heren. 14. a. Nunc ego te ab summo iam detexam exordio.

Detineo, nes, teneo, demoror. Att. 154. b. Consilium tuum et si non in longinquum tempus differis, tamen si spensum me detines. At. 43. b. Haec tamen Thessalonice detentus sum. Lent. Ep. 193. a. Nonnullis etiam ipsi magistratus ueniebant in suspicionem, detinuisse nos et demoratos esse, diu, etc. Ad Her. 23. b. Nunquam est enim quin aliquid memorie tradere uelimus, et tum maxime cum aliquo maiore negotio detinemur. de In. 79. a. Quare in alienis negotijs detineantur.

Detorqueo, es, deflecto, auerto. pro Cl. 41. b. Voluntas testium, quae nullo negotio flecti ac detorqueri potest. Off. 40. b. Voluptates animum a uirtute detorqueunt. de Ver. 199. a. et Tusc. 239. b. Eamq; detorsit a latere in detram partem. de Or. 91. a. Ut ea ipsa nescio quomodo rursus detorques, et oratori propria traderes.

Detortus, a, um, de Fin. 39. b. Pars corporis imminuit et detorta. Apta, integra.

Detractio, onis, diminutio. Off. 59. a. Detractio atq; appetitio alieni. de D. 118. b. Statue enim ipsae efficiuntur detractione. de Ver. 198. a. Detractio confecti et consumpti cibi. At. 197. b. Cuius loci detractionem fieri uellit.

Detraho, his, minuo, delibo, derogo, abrogo, defeco, aufero, decerpo, detractionem facio. pro Cl. 34. b. Nihil potest neq; additum neq; detractum de re familiari latere. pro Cl. 44. b. Claudia patrem triumphantem de curru

DE

522 detrabi passa non est. Epist. 4. 5. a. Ne quid de summo meo erga te amore detractum esse uideatur. I. V. 189. a. Scribo nomine binae quinquagesimae detrahebantur. de Amic. 107. a. Multae res sunt, in quibus de suis commoais uiri boni multa detrahunt. I. A. 108. a. Celeritas de causa detracta est. pro Mar. 132. b. Quantum operibus tuis diuturnitas detrahet, tantum auertat laudibus. de Diuin. 137. a. Nunc propter intermissionem forensis operae et lucubraciones detraxi, et meridiationes addidi, quibus antea non utebar. de Diuin. 105. a. Paruis enim momentis, multa natura aut affungit, aut mutuat, aut detrahit. de Finib. 55. a. Detrahit de homine sensibus, reliqui nihil est. pro R. P. 129. b. Restituro id, quod detractum est ex aliqua re. Ep. 5. b. Nihil enim tibi detraxit senatus, nisi id quod per eandem religionem dari alteri non potest. et ibid. Si quicquid ex his rebus, quas tibi fortuna elargita est, nonnullorum hominum perisula detraxerit. et 54. b. Si absentem mihi uenit mensis labor detractus esset. I. A. 225. a. Si quis hanc consuetudinem plerisque in rebus bonos obsecrandi tibi detraxerit. Acad. 2. b. Ne quid priuatis studiis de operae publica detrahamus. de Pro. 69. a. Qui mihi homines ex prouincijs potissimum detrahendi sunt. contra Rul. 63. b. Dat de lucro, nihil detrahit de uiuo. In Verrem 203. a. Nonorem debitu detraherunt non homini, sed ordini. de Fin. 54. a. Detrahit de homine sensibus. I. V. 62. b. Cum ipse de ea facultate, si quam habet, aliquantum detracturus sit. Epist. 60. b. Egi cum Claudia uxore tua, et cum uestra sorore Mutia, ut eum ab illa iniuria detraherent. In Verrem 81. a. Sed de meo iure aliquid et commodo detraxi. Postquam, 199. a. Non solum calamitatem mihi detraxisse, sed etiam dignitatem auxisse uidemini. et 202. a. Mihi quod potuit sceleratorum furor detrahere, eripuit, abstulit, dissipauit. Offic. 56. b. Detrahere aliquid alteri, et rapere ad se commoda alterius. de Orat. 135. a. Concedere aduersario id ipsum quod tibi ille detrahit. pro Planc. 270. a. Nihil enim mihi crede de te detractum, sed aliquid etiam de uirtute significatum tua. Quint. Trat. 299. a. Sermo eorum qui de te detrahere uolunt. pro Cl. 38. a. Et quae accusatores deformandi huius causa, detrahende, proliandae dignitatis gratia dixerunt. Acad. 5. a. Socrates de se ipse detrahens. Offic. 27. a. Cum de absentibus detrahendi causa maledicē contumeliosq; dicitur. In Verrem 212. a. Ut ipse de me detrahant. ad Atticum 177. b. Ille non cessat de nobis detrahere. de Inuen. 66. a. Detrahere de honestate alicuius. et Epist. 38. a. Detrahere de sententia alicuius. Attic. 135. b. Cum aliquid de illo detrahitur, nefas esse approbare. pro Pomp. 5. a. Ne uera laus ei detracta oratione nostra, nec falsa afflicta esse uideatur. de Orat. 83. a. Ne de C. Lelij gloria detrahant. pro Tlac. 152. a. Minuere gloriam alicuius. pro Rab. 94. b. Detrahere de alio quo, et eum in inuidiam uocare. Antequam, 197. a. Neque Quintus Metellus quicquam de uirtute sua detraxit, quod cessit L. Saturnino, etc. pro Cecin. 289. b. Detrahere de aliquo. et Offic. 5. b. Alteri. pro Sexto Rosc. 51. b. Nihil mihi detrahant, cum illis exacte etatis fueris, quem meruerunt, retribuam. In Ver. 204. a. Detrahere aliquid de summa. Att. 158. b. Rogant, et si quid possent, ex ea summa detraheret. de D. 125. a. Caesar Deiotaro detraxit Armeniam a senatu datum. de N. 76. b. Dionysius Ioui aureum detraxit amiculum. de Or. 94. b. Fingere aliquid detractis omnibus uicij, atq; omni laude cumulatam. Offic. 39. b. Quo quis calidior est, hoc inuisior detracta opinione probitatis. de Clar. orat. 189. a.

Commentarij Caesaris nudi omni orationis tanquam veste detracta. pro Cl. 53. b. Ut hunc Oppianicum ad hanc accusationem detraberet. pro Mil. 190. a. Detrahi in iudicium. de Pro. 73. a. At hi illum inimicum ex Gallia suis sententijs non detrabebant: id est, non reuocabant. de Ar. 250. a. Qui sacerdotem ab aris detraxisti. Item. Detrabere aliquem de cruce.

Detrimentum, detrimenti, damnum. (Emolumentum. de Orat. 88. a. Plura detrimenta publicis rebus quam adiu menta per homines eloquentissimos importata. I. A. 201. a. Consules provideant, ne quid respublica detrimenti accipiat. I. V. 204. a. Respublica detrimentum fecit, quod per te imperij ius in ciuitate imminutum est. et ibid. Non sine magno reip. detrimento. de Fin. 60. a. Plusque in ipsa iniuria detrimenti est, quam in his rebus emolumentum, quae iniuria pariuntur. Attic. 265. a. Ne illa peregrinatio detrimentum aliquod afferret rei familiari, eodem magnam partem fortunarum traheret suarum. de Clar. 165. a. Nostro incommodo detrimentoque doleamus. pro Pom. 6. b. Accipere detrimentum in aliqua re. et 16. b. ut in bello. I. A. 279. b. Tuae ista detrimenta sunt, illa nostra. Plan. Epist. 154. a. Tamen si quid Lepidus bene sentiens detrimenti cepisset, hoc omne assignatum iri, aut pertinaciter meae, aut timori uidebam. Planc. Epist. 159. b. Neque tamen resignando commissuri sumus, ut maius detrimentum respublicae accipere possit. Off. 11. a. Quicquid sine detrimento possit commodari, id tribuatur cuique. Epist. 260. b. Senatus consilium, praetorium, Tribuni plebis, et nobis qui proconsules sumus, negotium dedit, ut curaremus ne quid respublica detrimenti caperet. pro Mil. 115. a. et I. C. 98. a. Ut uideret ne quid respublicae detrimenti caperet.

Detrudo, dis, depello, deturbo, expello, differo. de Orat. 89. a. Oratorem in iudicia et contumelias tanquam in aliquod pistrinum detruere et compingi uidebam. Offic. 23. a. Sin aliquando necessitas nos ad ea detruferit, quae nostri ingenij non erunt, etc. de Orat. 95. b. Detruere aliquem ad id quod facere potest. de Ni. 53. a. Stomachus agitatione linguae depulsum, et quasi detrusum cibum accipit. Quint. Fr. 305. b. In maximum luctum laborumque detrusus sum. pro Quint. 4. b. Quintus de agro communi a seruis communibus ut detruditur. pro Cec. 294. a. Potest ne detruere quisquam, qui non attingitur? de Vi. 203. b. Et ita dextra detruisit in leuam partem oculorum, leuamque in dextram. Epistol. 66. b. Quatuor enim turres, et quatuor muros cepi, et arcem eorum totam, ex qua me nives, frigora, imbres detruferunt. Quint. Frat. 314. b. Putantur detruere comitia in mensum Martium: id est, differri. Attic. 66. a. Putant fore aliquem, qui comitia in aduentum Caesaris detruat, Catone praesertim absoluto.

Deturbo, bas, demolior, deicio, detrudo. I. V. 221. a. Tindaridanti statum istius deturbarunt. Parad. 129. a. Cum parietes disturbabas, pro Quintio 8. a. De fortunis omnibus P. Quintius deturbandus est. I. P. 89. b. Sui quem que scelus de sanitate ac mente deturbat. I. P. 99. a. Illi statum istius deturbant, affligunt, comminunt, dissipant. Quint. Frat. 328. b. Quod si cementum bonum non haberem, deturbem aedificium? Parad. 121. Deturbare aliquem de possessione. Deturbari ex magna spe. Epist. 63. b. Sed hoc scito, tuos ueteres hostes, nouos amicos, uehementer lites percussos, atque ex magna spe deturbatos iacere. Epistol. 198. b. Deturbari spe. Item: Neque solum spe, sed certa re iam et possessione deturbatus est.

Deueho, his, ueho, adueho. I. A. 154. b. Atque ego celestem Veliam deuectus sum. Deuenio, nis, uenio, peruenio. de Orat. 131. a. Quae cuiusmodi sint, facilius iam intelligemus cum ad ipsa ridiculorum genera deuenimus. I. P. 94. b. Deuenit, aut potius incidit in istum Graeculus, etc. Epist. 51. a. Quoniam in eam fortunam deueni, etc. pro Mur. 130. b. Qui oratores enadere non possunt, ad iuris studium deuenire. Ep. 97. a. Aut deueniendum in uictoris manus. At. 5. a. Nolebam illum nostrum familiarem sermonem in alienas manus deuenire.

Deuexatus, ta, ualde uexata, afflicta. Ep. 145. a. Per tot annos rep. deuexata.

Deuexus, a, um, deflexus, inclinatus. de D. 101. a. Lucius Vestes, qui a palatii radice in nouam uiam deuexus est.

Deuincio, deuincis, obstringo, alligo, constringo, comprehendo. pro Sest. 6. a. Hunc Pompeius omni cautione, foedere, execratione deuinxit, nihil contra me esse facturum. Offic. 74. b. Foedera, quibus etiam cum hoste deuincitur fides. pro Cluent. 55. b. Ut eum nuptijs alligatum, simul et testamenti spe deuinctum haberet in potestate. contra Rul. 65. b. Italiam omnibus uinculis deuinctam et constrictam tenere. Orator. 204. b. Nec acerrimum multa frequentans una complexione deuinciet. de N. 56. b. Eloquentia nos iuris legumque societate deuinxit. I. P. 85. b. Qui in Italia omnes omnium gentium partes tribus triumphis deuinxit. de Fat. 144. a. Humentem hominis uoluntate libera spoliata fati necessitate deuincit. de Ar. 244. b. Hic maximo se scelere deuinxit. pro Cecin. 302. b. Ad duas dissimiles res duo deuincta interdita sunt. Quint. Fr. 300. a. Hermippum non solum sermone meo, sed etiam familiaritate deuinxit. I. A. 182. b. Caesar aduersarios clementer specie deuinxerat. de Claris orator. 187. a. Verba eligere, collocare, et compressione deuincere. Off. 11. b. Sanguinis autem coniunctio et beneuolentia deuincit charitate homines. Epist. 203. b. Ipsum praeterea summo officio, et summa obseruantia tibi in perpetuum deuinxeris. I. V. 252. b. Cleomenes ab isto donis beneficiisque plurimis deuinciebatur. pro Planc. 267. a. Tenere aliquem deuinctum largitione. Item. Is totam Hortensiorum domum deuinctam consuetudine tenebat. de Claris orator. 133. a. P. Crassus cum Seruio Galba affinitate sese deuinxit. Quint. Frat. 300. a. Quem non solum sermone meo, sed etiam familiaritate deuinxit. Epist. 45. a. Iis studijs, quibus uterque nostrum deuinctus est. et 206. b. Tum uiros optimos et homines honestissimos summo beneficio in perpetuum tibi tuisque deuinxeris. et 14. b. Cuius officijs me esse deuinctum confiteor. et 6. b. Hic tibi tua praestanti in eum liberalitate deuinctus est. et 88. b. Nunc tanto sum deuinctus eius beneficio, ut nemini plus debeam. Epist. 87. b. Omnes ferè familiarissimi eius quasi deuincti meis magnis ueteribus officijs me diligenter obseruant. pro Dom. 239. b. Deuincere aliquem locum religione: id est, dedicare.

Deuincio, cis, uincio, supero. I. C. 101. a. Tu ad deuincendas perfringendasque leges ualueris. de N. 27. a. Cum ad fluuium Sagram Crotonitatas Leori maximo praelio deuicisset. contra Rul. 84. a. Quibus Coss. Capua deuicta atque capta est. de N. 27. b. Classe deuicta. Orat. 211. a. Duellius qui Pecuniis classe deuicit. contra Rul. 73. a. Nunc certiam suis praesidijs deuincit.

Deuinctus, a, um, obstrictus. de Clar. orat. 168. b. Nec in impeditis ac regum dominatione deuinctis nasci cupiditas dicendi solet. Att. 263. a. Me maximo beneficio deuinctum semper

semper habebis. pro Cel. 45. a. Eum habere tuis copijs deuinctum non potes. de Pro. 73. a. Nationes nonnumquam legibus et iure certo, nec satis firma pace deuinctae. pro Mil. 118. b. Pompeium nouo reditu in gratiam quasi deuinctum arbitrabatur.

Deuitatio, onis, fugatio, uitatio. At. 252. a. Facilius et explorator deuitatio legionum fore uidetur, quam piratarum, qui apparere dicuntur.

Deuito, as, defugio, uito. I. V. 68. a. Procellam temporis deuitauit. At. 139. b. Ne Caesar se a me deuitatum putet. Tusc. 188. b. Nullum ab ijs, qui in id certamen descendant, deuitari dolorem.

Deuius, a, um, qui de reuera uia deflexit. At. 25. a. Id nobis erit iucundum, et tibi non sane deuium. I. P. 93. b. In oppidum deuium Beroam per fugisti. Att. 4. 1. a. Sed itinervis causa ut diuertat, primum est deuium, etc. et 56. b. Metellus per itinera deui ad campum curabat, etc. et 225. b. Trebonius itinere deuijs proficiscitur in prouincia. I. A. 180. b. Quid Anagninum qui cum essent deuijs, obuiam ei descenderunt. de Am. 113. b. Quid enim potest esse tam flexibile, tam deuium quam animus assentatoris? qui, etc. I. A. 201. b. Homo auentissimus atque omnibus consilijs praecipuus et deuius.

Deuix, cis, undecim uicia, quasi una de asse dempta. pro Cecin. 288. a. I. A.

Deuoco, as, reuoco. de Pro. 73. a. Nihil est quod eum de prouincia deuoceat. et ad Her. 6. b. In suspicionem maleficij deuocari. Tusc. 230. a. Socrates primus philosophiam deuocauit et coelo.

Deuolo, as, auolo, aufugio. pro Quin. 17. a. Ab afflicta auicilia transfugere et ad florentem aliam deuolare. ad Heren. 29. b. Falsi amici simul ac fortuna dilapsa est, deuolant omnes.

Deuoluo, nis, reuoluo. I. A. 211. a. Non auditis sententiam meam flagitari? cui cum pridie frequentes essetis affensi, postridie ad spem estis inanem pacis deuoluti.

Deuoro, as, ligurio, belluor. de Ni. 53. a. Stomachi partes quae sunt infra quam id quod deuoratur, dilatatur: quae autem supra, contrahuntur. Att. 57. b. Dudum circumrodo quod deuorandum est. Epist. 177. b. Quocirca Segulium negligamus, qui res nouas quaerit, non quod ueterem comederit, nullam enim habuit: sed hanc ipsam recentem nouam deuorauit. I. A. 208. b. Quapropter Quirites expectate, et paucorum dierum molestiam deuorate. pro Dom. 225. a. Cum omnium locupletum bona spe et auaritia deuorasset. I. V. 188. a. Non leuiter surta ligurire, sed deuorare pecuniam. I. V. 103. b. Iste qui iam spe et optatione praedam illam deuorasset. et pro Flac. 158. a. Quod erat spe luorum deuoratum. et At. 12. a. Ille regis hereditatem spe deuorauit. I. A. 246. b. Beneficij Caesaris deuoratus est. de Cl. 191. a. Orationem a multitudine deuorari: id est, non plane intelligi. I. V. 188. a. Deuorare omnem pecuniam publicam non dubitauit. de Cl. 186. a. Pisco hominum ineptias et stultitias, quae nobis deuorandae sunt, non tulit. pro Sest. 7. b. Verbum ipsum uoluptatis omnibus modis animi et corporis deuorabat. I. P. 90. a. Cum partim eius praeda profunda libidinis deuorasset: partim, etc. In Sal. 275. a. Patrimonio non comesto, sed deuorato. Item. Quid enim tibi faciam? qui illos libros deuorasti? et alibi. In quo tu accepta tamen et deuorata pecunia utina chorum centum talenta comere non poteris. I. A. 232. b. In omnium possessiones atque fortunam impudentissimos oculis spe et mente defigi.

Deuotio, deuotionis, dedicatio, consecratio. de N. 62. b. Deuotionibus placatos esse deos. pro Dom. 242. b. Hanc ego deuotionem capitis mei cum ero in sedes meas restitutus, tum denique conuictam esse et commissam putabo. Postquam. 198. a. Eius deuotionis me esse conuictum iudicio deorum, etc. testimonio senatus, confessione inimicorum maxime letor.

Deuotus, ta, tum, destinatus, constitutus. de Ar. 244. a. Accedit enim quod T. Annio deuota et constituta ista hostia uidetur.

Deuotio, nes, noueo, deflino, dedico, confecro. de N. 27. b. Quidam imperatores se ipsos Dijs immortalibus capite uelato uerbis certis pro reipub. deuouerunt. de Diuin. 91. a. P. Decius deuouit se, et in aciem Latinorum irruit armatus. et de Finib. 77. b. Num etiam eius collega P. Decius princeps in ea familia consulatus, cum se deuoueret, et equo admissio in mediam aciem Latinorum irruerat, etc. I. A. 233. b. P. Decius qui maiorum suorum exempla persequens, pro alieno se ere deuouit. Parad. 117. b. Quae uis patrem Decium? quae filium deuouit? et immisit in armatas hostium copias? Postquam. 198. a. Cum me fortunamque meas pro uestra incolumitate, ocio, cocordiaque deuoui. pro Dom. 242. b. Meque, ac meum caput hac conditione deuoui, ut, si, etc. pro Dom. 226. a. Quod iam se in medios hostes ad perspicuam mortem pro salute exercitus iniicisse. Offic. 71. a. Agamemnon deuouit Dianae, quod in suo regno pulcherrimum natum esse illo anno, immolauit Iphigeniam, qua nihil erat eo quidem anno natum pulchrius.

Deus, dei, diuinus spiritus, diuina prouidentia, numen diuinum, praestans aeternamque naturam, diuus, coelestis, qui in deorum numero est, ille caelum atque terras tuens et regens Deus, procreator ille mundi Deus, summi rectoris et domini numen. Tusc. 162. a. Nec Deus ipse qui intelligitur a nobis, alio modo intelligi potest, nisi mens soluta quaedam et libera, segregata ab omni concretionem mortali, omnia sentiens et mouens, ipsaque praedita motu sempiterno. de N. 13. b. Roges me, quid, aut qualis sit Deus: autore uar Simoniade, de quo cum quaesisset hoc idem tyrannus Hiero, deliberandi causa sibi diem postulauit: cum idem ex eo postridie quaereret, biduum petiuit: cum sepius duplicaret numerum dierum, admiransque Hiero quaereret cur ita faceret: quia (inquit) quanto diutius cogito, tanto mihi res uidetur obscurior. de Ar. 248. a. Quis est tam uecors, qui cum suspexerit in caelum, deos esse non sentiat? et ibi multa de Deo ac prouidentia. de Somn. 127. b. Ille princeps Deus, qui omnem hunc mundum regit. de Somn. 128. b. Nouem orbibus connexa sunt omnia, quorum unus est coelestis extremus, summus ipse Deus arcens et continens ceteros. de Somn. 130. b. Deum igitur te scito esse, siquidem Deus est, qui uiget, qui sentit, qui meminit, qui praesens uidet, qui tam regit et moderatur id corpus, cui praepositus est, quam hunc mundum princeps ille Deus. de Diuin. 139. a. Esse praestantem aliquam aeternamque naturam, et eam suscipiendam admirandamque hominum generi, pulchritudo mundi, ordoque rerum coelestium cogit consiteri. de Finib. 108. b. Sed etiam modestiam quandam cognitio rerum coelestium asserit, his qui uideant quanta sit etiam apud deos moderatio, quantum ordo: et magnitudinem animi, deorum opera et facta cernentibus. iustitiam etiam, cum cognitum habeas quod sit summi rectoris et domini numen. de Legibus. 161. a. Nulla gens est tam fera, quae non etiam si ignoret, qualem deum habere

habere deceat, tamen habendum sciat. de D. 105. a. Quam
to id Deo est facilius, cuius numini parat omnia. de N. 26.
b. Iupiter dominator rerum, omnia nutu regens, pater di-
uumq; hominumq;. de Vn. 202. b. Deus, qui omnia ge-
nuit. de Vn. 198. b. Sic deus ille aeternus, hunc perfectè
Deum procreavit. de N. 78. b. Nihil est quod Deus effice-
re non possit, et quidem sine labore ullo. de D. 134. b.
Nec frustra et sine causa quid facere, dignum Deo est. de
Leg. 175. a. Et quod Thales dixit, homines existimare oportere,
Deos omnia cernere, deorum omnia esse plena. Offic. 72. b.
Nunquam nec irasci Deum, nec nocere. pro S. R. 40. a.
Commoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur, spiritumq;
quem ducimus, à Deo nobis dari atq; impartiri uideamus.
Off. 35. a. Dij ratione utentes. et ibi, Deos placatos pietas
efficiet et sanctitas. Attic. 226. b. Nostri illi Heroes, sed
Dij futuri quidam, in gloria sempiterna sunt. de N. 37. b.
Deos quosdam ex magnis beneficijs fuisse constitutos.
et 38. a. Quarum omnium rerum quia uis erat tanta, ut
sine Deo regi non posset, ipsa res deorum nomen obtinuit.
et ibi de uarijs nominibus deorum. et 67. a. Discem Syri
uenerantur. et ibi alia multa de deis antiquorum, praeser-
tim Graecorum, et Romanorum, et Aegyptiorum. de Sen. 94. b.
Sic me colite, ut Deum. I. V. 259. a. et de N. 17. b. Dij
manes. I. V. 228. b. Ad eadē Honoris et Virtutis. et 229. b.
Aedes felicitatis. et 244. b. In aede Bellonae. Parad. 118. a.
Cum tibi sine Deo sine natura dederit animum, et c. de N. 12. b.
Tragici poetae cum explicare argumenti exitum non possunt,
conferunt ad Deum. pro Pomp. 17. a. Testor omnes Deos,
et eos maximè qui huic loco temploq; praesident, qui omnium
mentes eorum, qui ad rempublicam ad eam ad eam, maximè
perspicunt. de Diuin. 116. b. Deos ipsos iocandi causa
induxit Epicurus per lucidos et perstabiles, et c. de N. 71. b.
Deos ea facie nouimus, qua pictores et fictores uoluerunt.
de N. 76. b. Malos felices contra deos testimonium dicere.
et 78. a. Improbiorum prosperitates secundaeq; res redarguunt uim omnem
Deorum ac potestatem. et 59. b. Magna dij curant, parua negligunt.
Antequam. 197. a. Testor Deos deaq; omnes immortales, me, et c.
et 196. b. Dij deaeq; immortales, qui, et c. I. V. 77. b. Dij patrij,
de N. 74. b. Et Deo id est, Diana. et 77. b. Dij boni, et 96. b. Acte apud eum,
Dij boni, quanta in gratia posui. At. 134. a. Quibus optimatibus,
Dij boni. Tusc. 165. b. Dij boni, quid lucri est emori. I. A. 264. a.
Quam id (Dij boni) non decebat. de Clar. 170. a. At quem uirum,
Dij boni. Att. 225. b. O Dij boni, uiuiti Tyrannus? de Clar. 191. b.
O Dij boni, quid quasi nos aliud agimus. Att. 153. a. Reliqua, o Dij, qui comitatus. At. 236. a.
O Dij boni, quam facile perspiceres timere oculum. pro Sest. 6. b.
Alter, o dij boni, quam teter incedebat. Off. 33. b. Quid est enim
per deos optabilis sapientia? I. A. 216. a. Nunquid tale habemus
dij meliora, id enim ipsum agimus et c. At. 135. b. Dij auer-
runt. Item. Contra igitur? Dij, inquis, auer-
runt. Tusc. 234. b. Cui, si Dij placet, uideatur sapiens
semper beatus. I. P. 87. b. Appellatus est hic Vulturius
illius pronuntia. Si dij placet imperator. I. A. 190. b. His
dicibus Dij iuuantibus erimus liberi breui tempore. Q. Fr. 309. b.
Dij hominibusq; plaudentibus. Off. 9. a. Doq; uolentibus
cum magnis Dij. Dij approbantibus, et iuuantibus. Ep. 105. a. et 156. b. Meq;
Dij iuuantibus ante brumam expectabis. de Sen. 94. b. Si quis
Deus mihi largiatur, ut ex hac aetate reuerascam. Tusc. 153. b.
Harum sententiarum quae uera sit, Deus aliquis uiderit. At. 92. a.
Sed haec Deus aliquis gubernabit. At. 138. b. Quid tu

autem possis, aut quid homo quisquā uix iam Deus. Tusc. 170. a.
Dij immortales sciunt, hominē puto scire neminē. de Orat. 124. b.
In quo tu mihi semper deus uideri soles. Postquam. 200. a. P. Lentulus, consul, patres, deus, salus
nostrae uitae. pro Sest. 28. a. P. Lentulus, cuius ego patre Deū ac
parentem statu fortune ac nominis mei. Dextella, lae. parua
dextra, deliciae. At. 235. b. et 236. a. Q. F. ut scribis est
dextella. Dexter. 4. um. (Sinister. de D. 82. b. Iupiter cornicē
à leua, coruum à dextra canere iussit. de D. 90. a. Paternam
dextra manu tenebat. Dexter. 4. um. Postquam. 209. a. Qui mihi
primus afflicto et tacenti consilarem fidem dexteramq; porrexit.
pro Deiot. 145. a. Porrigere dexteram alicui. I. V. 267. a. et pro Cluent. 22. b. et I. A. 146. b. Cui
supplici non illa dextera fidem porrexit. de Pro. 71. a. Imperator
dexteram tendens milites hortabatur. At. 98. b. Vbi sunt illae
dense dexterae? Dextra. tr. dextra manus. I. A. 231. a. Dextra, quae
fi dei testes esse solebant, perfida sunt et scelere uiolata. I. A. 226. b.
Graecia tendit dextram Italiae, sumiq; ei praesidium pollicetur.
de D. 98. a. Quid augur? cur à dextra coruus à sinistra cornix
faciat ratum? I. A. 244. b. Facilis est circumspectus, quid ad
dextram, quid ad sinistram sit. de Vn. 203. b. Nam et ante et
pone, ad leuam et ad dextram, et sursum, et deorsum, et c. Itē.
Ad dextram. (Ad leuam. de D. 92. a. Prendisse eam dextram
tuam. Dextrosus. ad dextram. de D. 89. b. Dextrosus orbem
flammeum, Radiatum solis liquer cursu nouo, et c. poete.
Diadema, t. apex, in signe regni. I. A. 176. b. Tu diadema
imponas cum plangore populi. I. A. 185. b. Antonius college
diadema imposuit. et 225. b. Nisi forte eos qui diadema
posuerunt conseruandos, eos qui nomen regis susceperunt,
deserendos putatis. Dieta, t. e. medicinae pars, quae uisum
morbo curat. ad Attic. 56. a. Sed ego dieta curari incipio,
chirurgiae taceat. Diagoras, r. e. de N. 78. a. At Diagoras cum
Samo bra ciam uenisset, Atheos ille qui dicitur, atq; ei quidam
amicus: Tu qui deos, et c. Dialectica, c. e. differendi ratio et
scientia, ueri et falsi iudicandi scientia, dialecticorum scientia,
prudentia disputandi, ars quaedam intelligendi quid quaq;
rem sequatur, et quid sit cuiq; contrarium. de Cl. 194. a. A. Diodoro
cum in alijs rebus, tum studiosissime in dialectica exerce-
bar, quae quasi contracta et assecta eloquentia putanda est:
sine qua etiam tu Brute iudicasti te illam iustam eloquentiam,
quam dialecticam dilatatam esse putant, consequi non posse.
Ac. 23. a. Dialectica ueri et falsi, quasi disceptatrix et iudex.
et ibid. Dialectica primo progressu festiue tradit elementa
loquendi, et ambiguum intelligentiam, et concludendi rationem,
tum uenit ad sortias, lubricum sanè et periculosum locum.
Orat. 207. a. Aristoteles in principio artis Rhetoricae dicit
illam artem quasi ex altera parte respondere dialecticae: ut
hoc uidelicet differant inter se, quod haec ratio dicendi
latior sit, illa loquendi contrafactor. Acad. 45. a. Dialectica
disciplina, id est, oratio ratione conclusa, huic quasi ex altera
parte oratoria uis dicitur adhibebatur. de Fin. 67. b. et Orat. 207. a.
Zeno Rhetoricam palmam, dialecticam pugno similem esse
dicebat, quòd latius loqueretur rhetores, dialectici autem
compressius. de Orat. 123. a. Ars bene differendi, et uera ac
falsa iudicandi, quae uerba Graeco *διαλεκτική* appellatur.

appellatur. et ibi de dialectica multa. de Fin. 68. a. Dialecticam
continet Epicurus, quae uera continet omnem et perspicendi
quid in quaq; re sit scientiam, et iudicandi quale quicq;
sit, ac ratione et uia disputandi. Acad. 23. a. Fundamentum
dialecticae est, quicquid enuncietur (id autem appellatur
sententia), quod est quasi effectum, aut uerum esse aut
falsum. et ibi. Eadem illa ars, quasi Penelope telam re-
texens, tollit ad extremum superiora. et ibi. Multa de rebus
dialecticis. et 24. a. de Fin. 105. a. Dialectica habet rationem,
ne cui falso assentiamur, ne unquam captiosi probabilitate
fallamur: eaq; quae de bonis et malis dicere mus, ut tenere
ueriq; possumus, nam sine hac arte, quenuis arbitramur à uero
abduci falliq; posse. Tusc. 242. b. Sequitur tertia, quae per
omnes partes sapientie manat et funditur, quae rem
definit, genera dispartit, sequentia adiungit, perfecta
concludit, uera et falsa diiudicat, differendi ratio et scientia
ex qua cum summa utilitas existit ad res ponderandas, tum
maximè ingenua delectatio et digna sapientia. de L. 163. b.
Atq; haec omnia quasi sepimento aliquo uallibus
differendi ratione ueri, et falsi iudicandi scientia, et arte
quidam intelligendi quid quaq; rem sequatur, et quid sit
cuiq; contrarium. et ibi de rhetorica et earum differentia. de Or. 90. b.
Philosophia in tres partes est distributa: in naturae
obscuritatem, in differendi subtilitatem, in uitam atq;
mores. Part. 236. b. et 242. b. Sunt autem aliae, quasi
ministrae comitesq; sapientiae: quarum altera, quae sunt
in disputando uera atq; falsa quibusq; positus quid sequatur,
distinguit et iudicat, quae uirtus omnis in ratione
scientiaq; disputandi sita est. altera autem, et c. de Cl. 178. a.
Sernius Sulpitius attulit omnium artium maximam quasi
lucem, et c. et ibi de dialectica multa. Ac. 24. b. Epicurus
totam dialecticam contemnit et irridet. Par. 237. a. Prudentia
disputandi cōcēratio captioq; uerborum imitatur. Tusc. 216. a.
Elogicus tanquam et scrupulosus cotibus enatauit oratio.
Dialectica, eorum. de Cl. 175. a. Stoicorum in dialecticis
omnis cura consumitur. de Fin. 99. a. et Off. 4. b. Carneades
tuus egregia quadam exercitatione in dialecticis. At. 227. b.
Vestorius homo remotus à dialecticis, in arithmeticis
satis exercitatus. Dialecticè dialecticum more, tenuiter
subtiliter. de Fin. 67. b. Rhetoricè uel dialecticè disputare.
Acad. 40. b. Multa dialecticè dicta. Dialecticè, ces. Top. 221. b.
Omnis ratio diligens differendi duas habet partes, unam
inueniendi, alteram iudicandi. et ibi. Iudicandi uias
Stoici diligenter persecuti sunt, eadē scientiam, quam
dialecticam appellant, inueniendi uero artem quae
topice dicitur, totam reliquerunt. Dialecticus, a. um.
minutus philosophus, disputandi peritus. de D. 132. b.
Ambigua ad dialecticum referenda sunt. de D. 110. b. Quomodo
mentientem dissoluas, quem pseudomonem uocant, aut
quemadmodum sortis resistas, dialectici docent. Or. 207. a.
Disputandi ratio et loquendi dialecticorum sit,
oratorum autem dicendi et ornandi. et ibi. Dialecticorum
scientia. pro Dom. 222. b. Sexte non ster bona uenia,
quoniam iam dialecticus es, et hoc quoq; liguris, et c. de D. 134. a. Si uelium
geometricum quiddam, aut physicum, aut dialecticum
explicare. Acad. 24. b. Mina erat merces
dialecticorum. de Fat. 142. b. Vigila Chrysippe,
ne causam tuam in qua tibi cum Diodoro uolente
dialectico magna luctatio est, deseras. de Fin. 67. b.
Dialecticae captiones. de Or. 95. b. Acumen
dialecticorum. de Or. 118. b. et de D. 131. a. De dialecticis. et 123. a. Loquax.

de D. 130. a. et Ad Her. 9. a. Contra dialecticos. pro Mur. 142. b.
Peruersa et praepostera dialecticorum sapientia. Part. 242. b.
Et eadem uel anguste differere, ut dialectici qui appellantur,
uel ut oratorem decet, late exprimere. de Fat. 143. a. De connexis et
coniunctionibus ridiculis dialecticorum. et ibi. O licentiam iocularum. et de D. 93. b.
Carneades concertationis studio modò ait hoc, modò illud.
Par. 116. a. De minuto genere dicendi, et argumentandi
dialecticorum, siue Stoicorum. et Tusc. 211. a. Conclusus
culæ ad sensus non permanentes. Dialogus, g. i. disputatio,
sermo in personas distributus. Ep. 16. b. Scripsi etiam
treis libros in disputatione et dialogo. de Cl. 184. b. Cum
disputatio esset inter eos, ut est consuetudo dialogorum.
Or. 211. a. Plato in ijs sermonibus, qui dialogi uocantur.
At. 70. b. Nos Tarenti, quos cum Pompeio *δωδύτης* de
repub. habuerimus, ad te perferibemus. et 244. a. Varronis
δωδύτης expecto. et 218. b. Hic dialogus sic conclusus est.
Diana, n. e. Diana plures fuerunt. de N. 71. a. de N. 39
b. Diana et lunam eandem esse putant, eadē apud Graecos
Diana et Lucifera, et apud nos luno Lucina. et Diana
dicta, quia noctis quasi diem efficit. In Arat. 392. a. Vt
quondam Orion manibus uiolasse Dianam dicitur, etc. I. V.
216. a. Dianam Perge uiolatum esse. et 217. a. De simulo
lachro Dianae. Dianium, opp. I. V. 94. Diarrhoea, r. h. e. alui
purgatio, uentris fluxio. Ep. 107. b. In eas herbas cum
incidissim in coena augurali, apud Lentulum tanta me
obspora arripuit, ut hodie primum uidear coepisse
consistere. Dibaphus, phi. bis tinclius, purpura. Epist. 27. b.
Nam Curius noster dibaphū codigat, sed cum insector
moratur. At. 28. b. Strumam Vatini sacerdotij *δισβῆρα* uestiant.
Dica, dice. iudicium, actio. I. V. 212. a. Arcagatho im-
perat, ut aliquid illis, quorum argentum fuerat, nummo-
rum dicis causa daret. aliter, dices. I. V. 116. a. Scribitur
He ractio dica, quater. et 117. b. Dicae sortitur, educit ex
ura tres iudices. Dicacitas, tis. de Or. 128. b. Duo sunt genera
facetiarum: alterum aequabiliter in omni sermone
suum, alterum peracutum et breue. Ista superior
cauillatio, haec altera dicacitas appellatur. et 129. a. Or. 204. b.
Sales, quorum duo genera sunt, unum facetiarum,
alterum dicacitatis. de Or. 131. a. Scurrillus dicacitas
oratori fugienda est. At. 7. b. Genere illo moroso,
quod etiam sine dicacitate ridetur. Dicitio, onis. cum
aliquis se in ciuitatem aliquam dicat, et tradit. pro
Cor. 60. a. Neq; solum dicatione, sed etiā postlimino
potest fieri ciuitatis mutatio. Dicitus, a. um. Or. 201. a.
Epidicticon genus gymnasij, et palaestrae dicitur,
spereum et pulsum foro. Dica, cis. paulo
ninium facetus, promptus, paratus. Or. 205. a. Demosthenes
non tam dicae fuit quam facetus, est autem illud
actoris ingenij, hoc matoris artis. de Or. 129. a.
Hominibus facetis et dicacibus difficile est habere
hominum rationem, et ea quae occurrant, cum
falsissime dici possunt, tenere. I. A. 175. a. Populum
in te dicacem etiā reddidisti. de Or. 231. a. Vargula
et Granus. pro Cael. 52. a. In conuiuijs faceti et
dicaces. pro Q. 2. b. Quo impunius dicae esset.
Dichoreus, rei. Or. 217. b. Insihit autem ambitus
modis pluribus, e quibus unum est secuta Asia
maximè, qui dichoreus uocatur, cum duo extremi
chorei sunt: id est, e stin gulis longis et breuib.

Dico, de nullo, pro, conficere, addico. Tuf. 163. b. Cignus non sine causa Apollini dicatus est. pro Cor. 60. a. Non est huius civitatis cuius, qui se alij civitati dicere potest. pro Cor. 60. b. Dicere se in aliquam civitatem. At. Rectum censuisti, ut aliquid dicarem. de L. 170. b. Orare dire igitur, nam hunc totum tibi dicamus diem. I. V. 215. a. Dare, donare, consecrare aliquid Ioui Opt. Max. 273. b. Donum Ioui dicatur ac promissum. Ep. 20. b. Huic meae laudi tuum studium dices. de Or. 1. 43. b. Non vidit eorum casus, qui tunc adolescentes Crasso se dicarant. ad Cef. ex Non. Balbum quanti faciam, quamque ei me totum dicaverim, ex ipso scies.

Dico, cis. loquor, aio, narro, uerbum uel uerba facio, uerba uel sermonem, uel orationem habeo, usurpo, come-moro, ago, expono, explico, profero, memoro, perhibeo, disputo, differo, in concione uel oratione mea pono. pro Do. 232. a. Dico igitur, quam possum maxima uoce dico, me, etc. pro Q. 1. b. Quid hoc iniquus dici, aut commemorari potest? pro Cl. 52. a. Quae dixi necessariis pluribus uerbis egi, ut, etc. ibi. bis. At. 212. b. Sed etiam atque etiam dico, tuo periculo fiet. Ep. 186. b. Quod autem, et in senatu pluribus uerbis disserai, et dixi in concione, in eo uelim si dem meam liberes. de Cl. 196. b. Nihil dico amplius: tantum dico, si mihi, etc. et pro Quint. 12. b. Vnum illud dico, si propter, etc. de Orat. 115. a. b. Dicam enim tibi Catule non tam doctus, quam expertus. At. 183. b. Homines beati, hos piscinarios dico, amicos tuos. de D. 128. b. Demosthenes cum Rhodice dicere nequiret, exercitatione fecit, ut planissime diceret. Or. 215. b. Quod uersus sepe in oratione per imprudentiam dicimus. I. V. 203. b. De hoc homine Verri dicitur, habere eum perbona foremata. de N. 63. b. Aristaeus oliuae inuentor dicitur. et 70. b. Solem Achanto Rhodi peperisse dicitur. et ibi. Mercurius, qui Argum dicitur inter remisse. Ep. 115. b. Pompeius dicitur ualde laborare. de N. 71. a. Aesculapius, qui primus uulnus obligauisse dicitur. et 73. b. Portenta et flagitia ab utrisque dicuntur. de Or. 157. b. Vt dicitur, id est, aut aiunt. At. 106. a. Ad summam diem M. Tulli, etc. At. 247. a. Dic mihi, Antonius uult ne, etc. At. 246. a. et 247. b. Narro tibi, haec loca uenusta sunt: id est, dico tibi. At. 26. b. Narra mihi, id est, dic mihi. At. 216. a. Sane bene narro. At. 24. b. Quod inter nos liceat dicere. de Or. 94. a. Nam quid ineptius est, quam de dicendo dicere? ibi. Quid de illis dicat, quae, etc. At. 56. b. Dicere sententiam de scripto. et I. A. 225. a. et de Cl. 168. b. et Epist. 151. b. Memoriter, et ex memoria. pro Dom. 218. b. Quis apud populum Rom. de illius dignitate industrus quis senatus sepius dixit? de Fin. 130. b. Et si ea quae adhuc dixisti, quamuis ad etatem recte isto modo dicerentur. de D. 110. a. Dicendum est igitur mihi ad ea, quae sunt a te dicta. I. A. 205. a. Dixi ad ea omnia consules, de quibus retulisti. Ac. 13. a. Ad has omnes uisiones permulta dixit. de L. 176. b. Nisi hi omnes multa ad ueritatem admirabilia dixissent, id est, uera praedixissent. I. A. 187. b. Ad eosne uerbum quidem ausus est facere de Cesare. At. 216. a. Non tamen dixit Hortensius ad Quaeestorem, Trib. Mil. etc. pro Q. 5. a. Dicere causam de capite suo priore loco. pro Cor. 56. b. Cum Q. Metellus causam de pecuniis repetendis diceret. de Cl. 171. b. Cato contra Galbam ad populum summam contentione dixit. de Or. 117. b. Dicere causam contra aliquem apud Centumuiros pro aliquo. de Cl. 169. b. Dicitur etiam C. Flaminius ad populum ualuisse dicendo. de Cl. 171. b. Metellus pro L. Cocta dixit, accusante Africano. et 192. a. Sed in iudicium ueniant, adstantem iudice dicant.

de Opt. 243. b. De re priuata ad unum iudice dicere. I. V. 162. a. Respondebat se ad recuperatores esse dicturum. Or. 202. b. Dicere: id est, eloqui. Tuf. 149. b. Dicere copiose et ornate de aliqua re. de Or. 97. a. Dicendo homines, ut dicant, efficere. et ibi. Peruere se dicere homines, peruere se dicendo consequi. Or. 207. a. Aliud uidetur oratio esse, aliud disputatio: nec idem loqui esse, quod dicere. Item: Dicere nihil aliud est nisi omnes, aut certe plerisque illuminare sententias. de Cl. 183. a. Dicere de aliqua re proposita in utraque partem. de Or. 111. b. Dicere causas in foro. de Cl. 163. b. Orare causam captiui. Or. 184. b. Dicere ex tempore. I. V. 129. a. Dicere aliquid ex superiore loco. At. 38. b. Dicere ex inferiore loco. Dicere dictum. I. Dicitum. At. 151. a. Volet Caesar ut praetor dictatorem dicat. I. V. 106. b. et 107. a. Dicere diem operi faciendo. pro Fl. 162. b. Doti Valeria pecuniam omnem suam dixerat. et ibi. Quaecumque sine tutore autore est dicta dos, nulla est. Tuf. 213. b. Distinguunt illud etiam, ut sit libido earum rerum, quae dicitur de quodam, aut quibusdam, quae uerboque uerba dilectiua appellantur: ut habere diuitias, capere honores. Dicrotum, in genus nauigij, biremis. At. 73. b. Appropinqua Rhodiorum et dicrotum habebam, etc. Dicitamus, mi. de N. 51. b. Herba, quae dicitamus uocatur, qua gustata segit excedere dicuntur ex corpore. Dictator, oris, magister populi, ut Varro scribit. de Fin. 105. b. de Leg. 185. b. Regio imperio duo sunt. et ibi de dictatore, et magistro equitum multa. I. A. 177. a. C. Caesar dictatori perpetuo M. Antonius consul populi iussu regnum detulit. pro Mil. 106. b. Iter eo die Niloni erat Latiniuium ad Flaminem prodendum, quod erat dictator Latiniuij Milo. At. 151. a. Volet Caesar ut Cos. roget praetor, uel dictatorem dicat. At. 248. a. Quinto filio negotium dedit Antonius, ut eum dictatorem efficeret. pro Q. Emilij bona Sex. Alpheni L. Sylla dictatore uendente. At. 151. a. Sylla potuit efficere ab interrege ut dictator diceretur. Fr. 317. b. Ad interregnum comitia adducta, rumor dictatoris iniunctus bonis. Dictatorius, id est, ut dictatoris gladius. pro Cl. 43. a. Dictata, quae magistri pueri dicant. Q. Fr. 320. a. Mea in illi pueri omnes tanquam dictata perdiscent. Itaque ista enim a uobis quasi dictata redduntur, quae Epicurus oscitans hallucinatus est. de Fin. 108. b. Quae quidem res efficit, ne necesse sit, si idem de rebus semper quasi dictata decantare. Tuf. 130. b. Dionysius Stoicus multos uersus admiscebat orationi, sed is quasi dictata nullo delectu, nulla elegantia. de Fin. Nam ista uerba, etc. dictata sunt. Dictatura, uerba. Dictatoris munus. I. A. 153. b. Is dictaturam, quae uim iam regie potestatis obsederat, funditua ex rebus sustulit. Off. 74. b. Quod is paucos sibi dies ad dictaturam gerendam addidisset. Q. Fr. 316. a. Erat aliqua sapientia dictaturae, nec ea quidem certa. Dictoria, sunt breuiter, et acute dicta, Graecis Apophtegmatata dicuntur. Macrobius. 154. Aldi. Dicitum. Dicitio, omnis oratio, dicendi genus, actio non uocabatur, aut uerbum unum. de Or. 86. b. Graeci seposuerunt a ceteris dictionibus, hanc partem dicendi, quae, etc. pro Q. 6. a. Totam causam meam dictionem in certas partes diuidam. pro Seb. 11. b. Is mihi causa dictionem denunciabat. de Or. 90. b. Quaecumque res incidit, quae sit dictione explicanda. de Or. 97. a. Etiam si uehementissime se in his bitis dictionibus exercuerit. et ibi. b. Eructa deinde dictione est domestica exercitatione, et umbratili, etc. et 134. a. Genus facietur cum oratoris dictionibus, tum urbanis sermonibus.

de Opt. 243. b. De re priuata ad unum iudice dicere. I. V. 162. a. Respondebat se ad recuperatores esse dicturum. Or. 202. b. Dicere: id est, eloqui. Tuf. 149. b. Dicere copiose et ornate de aliqua re. de Or. 97. a. Dicendo homines, ut dicant, efficere. et ibi. Peruere se dicere homines, peruere se dicendo consequi. Or. 207. a. Aliud uidetur oratio esse, aliud disputatio: nec idem loqui esse, quod dicere. Item: Dicere nihil aliud est nisi omnes, aut certe plerisque illuminare sententias. de Cl. 183. a. Dicere de aliqua re proposita in utraque partem. de Or. 111. b. Dicere causas in foro. de Cl. 163. b. Orare causam captiui. Or. 184. b. Dicere ex tempore. I. V. 129. a. Dicere aliquid ex superiore loco. At. 38. b. Dicere ex inferiore loco. Dicere dictum. I. Dicitum. At. 151. a. Volet Caesar ut praetor dictatorem dicat. I. V. 106. b. et 107. a. Dicere diem operi faciendo. pro Fl. 162. b. Doti Valeria pecuniam omnem suam dixerat. et ibi. Quaecumque sine tutore autore est dicta dos, nulla est. Tuf. 213. b. Distinguunt illud etiam, ut sit libido earum rerum, quae dicitur de quodam, aut quibusdam, quae uerboque uerba dilectiua appellantur: ut habere diuitias, capere honores. Dicrotum, in genus nauigij, biremis. At. 73. b. Appropinqua Rhodiorum et dicrotum habebam, etc. Dicitamus, mi. de N. 51. b. Herba, quae dicitamus uocatur, qua gustata segit excedere dicuntur ex corpore. Dictator, oris, magister populi, ut Varro scribit. de Fin. 105. b. de Leg. 185. b. Regio imperio duo sunt. et ibi de dictatore, et magistro equitum multa. I. A. 177. a. C. Caesar dictatori perpetuo M. Antonius consul populi iussu regnum detulit. pro Mil. 106. b. Iter eo die Niloni erat Latiniuium ad Flaminem prodendum, quod erat dictator Latiniuij Milo. At. 151. a. Volet Caesar ut Cos. roget praetor, uel dictatorem dicat. At. 248. a. Quinto filio negotium dedit Antonius, ut eum dictatorem efficeret. pro Q. Emilij bona Sex. Alpheni L. Sylla dictatore uendente. At. 151. a. Sylla potuit efficere ab interrege ut dictator diceretur. Fr. 317. b. Ad interregnum comitia adducta, rumor dictatoris iniunctus bonis.

Dictatorius, id est, ut dictatoris gladius. pro Cl. 43. a. Dictata, quae magistri pueri dicant. Q. Fr. 320. a. Mea in illi pueri omnes tanquam dictata perdiscent. Itaque ista enim a uobis quasi dictata redduntur, quae Epicurus oscitans hallucinatus est. de Fin. 108. b. Quae quidem res efficit, ne necesse sit, si idem de rebus semper quasi dictata decantare. Tuf. 130. b. Dionysius Stoicus multos uersus admiscebat orationi, sed is quasi dictata nullo delectu, nulla elegantia. de Fin. Nam ista uerba, etc. dictata sunt. Dictatura, uerba. Dictatoris munus. I. A. 153. b. Is dictaturam, quae uim iam regie potestatis obsederat, funditua ex rebus sustulit. Off. 74. b. Quod is paucos sibi dies ad dictaturam gerendam addidisset. Q. Fr. 316. a. Erat aliqua sapientia dictaturae, nec ea quidem certa. Dictoria, sunt breuiter, et acute dicta, Graecis Apophtegmatata dicuntur. Macrobius. 154. Aldi. Dicitum. Dicitio, omnis oratio, dicendi genus, actio non uocabatur, aut uerbum unum. de Or. 86. b. Graeci seposuerunt a ceteris dictionibus, hanc partem dicendi, quae, etc. pro Q. 6. a. Totam causam meam dictionem in certas partes diuidam. pro Seb. 11. b. Is mihi causa dictionem denunciabat. de Or. 90. b. Quaecumque res incidit, quae sit dictione explicanda. de Or. 97. a. Etiam si uehementissime se in his bitis dictionibus exercuerit. et ibi. b. Eructa deinde dictione est domestica exercitatione, et umbratili, etc. et 134. a. Genus facietur cum oratoris dictionibus, tum urbanis sermonibus.

sermonibus accommodatum. de In. 4. 6. b. Aut ab aliqua firmissima ratione nostrae dictionis incipimus. de Or. 89. b. Eateor in forensibus causis magis assidue uersari hanc nostram dictionem.

Dicitio, ita, frequenter dico. de Or. 113. b. Ex numero eorum, qui causas diciturunt. et pro Dom. 216. b. Boni uiri dicitabant. Dico, et ita, dicere quae alius excipiat. At. 111. a. Si scriberem ipse longior epistola fuisset: sed dictaui propter lippitudinem. At. 128. a. Mihi molestior lippitudo erat etiam, quam ante fuerat, dicere tamen hanc epistolam malui, quam, etc. At. 156. a. Eodem die epistolam dictaui, et prius die dederam mea manu longiore. At. 206. a. et 77. a. Non modo Tyroni dictare, sed ne ipse quidem audere scribere. Quint. Fr. 321. b. Haec inter ceteram Tyroni dictaui. At. 37. b. Haec ambulans dictaui cetera uocula causa. et 236. b. Haec scripsi seu dictaui apposta secunda mensa. At. 113. a. Ergo ego ne Tyroni quidem dictaui, qui totas peritochas persequi solet, sed Spinteri syllabatim. de Fin. 120. a. Rogarem te, inquit, ut diceres pro me tu idem, qui illis orationem dictaui fess.

Dictum, et. Off. 21. a. Multaque multorum facete dicta, ut ea, quae a sena Catone sunt collecta, quae uocantur Antophylax, pro Flac. 161. a. Catonis est dictum, pedibus compensari pecuniam. Epist. 16. a. Nullum meum minimum dictum, non modo factum pro Cesare intercessit, quod ille non ita illi gratia exceperit, ut ego cum mihi de iunctum putarem. de Or. 129. a. Dicere enim, autem, Ennium, flammam a sapiente facilius ore in ardente operum, quam bona dicta tenet. Haec scilicet, bona dicta, quae falsa sunt: nam ea dicta appellantur proprio iam nomine. de Or. 131. b. Ne quotienscumque potuerit dictum dici, necesse habeamus dicere. Epist. 135. b. Acute aut facete dictum. de Or. 140. a. Commodum ac breuiter, et acute dictum. pro Plac. 277. a. Vter nostrum est cupidior dicti? I. A. 168. b. Sed materia facilis in te et in tuos dicta dicere. Ep. 59. a. Ob dictum capite et fortunis oppugnari. pro R. P. 124. a. Ex dictis testium appellari. et 127. b. Dicitis testium recitatis.

Diduco, cis. aperio, dispergo. Or. 207. a. Cum autem diduxerit pugnum, et manu dilatauerat, palmae illius similem eloquentiam dicebat esse. I. A. Ni parte ex aquilone opacam pellere nubem coeperit, et subitis auribus diduxerit ara. de Or. 144. b. Riuis est diducta oratio, non fontibus. de In. 68. a. Diducere aliqua in contrarias partes. et 61. b. Diduci ab aliquo: id est, separari.

Diecula, le. At. 83. b. C. Iulius dieculam dixit. Itaque dieculam addere. *

Dies, diei. lux, lucret. At. 53. b. Postridie in senatu, qui fuit dies Non. Septemb. de Orat. 144. b. Inclinato iam in postmeridianum tempus die. At. 29. a. Dies nullus erat Antij cum esset, quo die non scirem, etc. At. 283. a. Cum letissimus ille civitati dies illuxisset. Attic. 117. b. Diem ex die expectabam, ut statuerem quid esset faciendum. Attic. 262. a. Pecuniam ad diem soluere. Attic. 124. b. Alios non soluere, aliorum diem nondum esse. I. A. 177. a. Cum latro nibus non solum de die, sed etiam in diem uiuere. de Orat. 124. a. Si barbarorum est in diem uiuere, nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. Tuf. 234. b. Nos in diem uiuimus, etc. pro Quint. 13. b. A me nominis, quod inficitatus esse diem petiuit. At. 64. b. Venit legi dies. At. 158. b. Diem pecuniae idibus Decembris esse. pro S. R. 39. b. Opinor esse in lege, quam ad diem proscriptiones sunt,

nimirum Calend. Iunias. pro Cec. 291. a. et 288. b. Cecina ad constitutam diem tempusque uenit. Postquam. 203. a. Neque equum est, tempore et die memoriam beneficij definire. pro Cel. 50. a. Dij nonnumquam praesentis fraudis poenas in diem referunt. At. 268. a. Emere aliquid in die. de N. 79. a. Dabis nobis aliquem diem ut contra ista dicamus. At. 41. a. Post diem tertium eius diei. Epist. 112. b. Ad III. Non. Septembris dedi, cum ad eam diem, etc. I. V. 97. b. bis. Cum ego diem in Siciliam inquirendi perexiguam postulauissem. I. V. 82. b. Ex ea die ad hanc diem quae fecisti in iudicium uoco. de Fin. 59. b. Quibus eorum animi nocet atque dies exeduntur. Ep. 3. a. Consumere diem alteratione. et 55. b. ibique eum consumpsi diem. Postquam. 207. a. Qui dies totos de officio differunt. At. 108. a. Dies nocentesque torqueor. I. V. 253. b. Perpotare totos dies. de N. 12. b. Et noctes, et dies. I. V. 65. b. et de Clar. 170. b. Dicere diem alicui. At. 94. a. Paucos dies habebam reliquos annui muneris. de Arch. 245. a. Diem dixisti, ut fecerat: scilicet ut ei statim tertius a praetore dies diceretur. At. 6. a. Tulio tibi diem dat, sponforem appellat. pro Dom. 230. a. Cui dies dicta non est. I. V. 106. b. Dicere diem operi faciundo. At. 206. a. Multus sermo ad multum diem. Quint. Fr. 302. b. Si diem nobis Clo dius dixerit, tota Italia concurret. de Clar. 172. a. Vnum quasi comprehendimus medium diem fuisse. At. 213. a. Equidem credibile non est, quantum scribam die, quin etiam noctibus, nihil est enim somni. At. 282. b. Etesiarum diebus auster me in Italia retulit. et 29. a. Nos in Formiano esse uolumus, usque ad pridie Nonas Maias. eo si ante eam diem non ueneris, Romae te fortasse uidebo. I. V. 117. a. Dies pro luce, in genere muliebri, contra Vallam. I. C. 105. b. et 116. b. Postera die, etc. Hester na die, etc. Tuf. 251. a. Multa prima die, cum de ipsa morte quaereremus: non pauca etiam postero cum ageretur de dolore, sunt dicta de morte. de Clar. 172. a. Socios illa die questione liberatos fuisse. At. 105. a. et 204. a. Vel una dies mihi erit utilis. At. 68. a. Vt ea die manerem in Trebis lano. pro Pom. 5. a. Quia una die, etc. I. A. 187. a. Antonius diem edicti obire neglexit, et ante quartam Calendarum Decembris distulit. pro Pla. 280. b. O reliquas omnes dies noctesque, quibus iste, etc. I. A. 177. a. Quae formido illa die? Off. 63. b. bis. Inuitat Caninius postera die familiares suos. pro Dom. 322. a. bis. Vt ter magistratus accuset intermissa die. de D. 101. b. Ea ipsa die domum ad uesperum redijt. de N. 70. b. Mercurius caelo patre, die matre natus. de Fin. 88. a. Agere diem suum natalem. At. 87. b. Ego diem statuo factis laxam. At. 95. a. Mihi decessionis dies aduortus obrepebat. At. 45. b. Dies autem non modo leuat luctum hunc, sed etiam auget. At. 213. a. Equidem credibile non est quantum scribam die. Quint. Frat. 307. b. Producta dies in III. Idibus Februarij. Quint. Fr. 112. a. Si sibi cum populo dies agendi essent exempti. Quint. Fr. 119. a. b. Antiquior dies in tuis fuerat a scripta literis quam in Caesaris. I. A. 181. a. Huius quatuordecim dies ludorum Romanorum fuit, M. Antonius ad populum tulit, ut quintus praeterea dies Caesaris tribueretur. de Am. 97. b. Ex multis diebus, quos in uita celeberrimos letissimosque tulit. At. 66. a. Dare dies alicui. et 23. a. Dare operam alicui. et 3. b. Dare aures alicui. Top. 226. a. Vicium in dies crescit.

Differens, tis, dispar, dissimilis. Congruens, similis. de Fat. 141. b. Quid mirum est has dissimilitudines ex differens causis esse factas? de Or. 100. b. Partes generis communiione quadam similes, specie autem differetes. Or. 203. b. Aliquid ab indifferens re, plus quam opinione differens.

535
rens. de L. 162. a. Ratio, etc. est communis, doctrina diffe...

Differentia, tie. dissimilitudo, discrimen, uarietas, dis...

Differo, fers, rejicio, detruo, refero, sustineo, susten...

to, profero, extraho, produco, prorogo, moram interpo...

no, tardo, procrastino, moror, celeritatem de causa detra...

bo, auctor. Ep. 69. b. Sin autē differo me in aliud tempus...

coram tecum loquar. Ep. 19. a. Quare omnem hanc distu...

tationem in aduentum tuum differo. de Pro. 71. b. Nec to...

differt in iudicando. de N. 17. a. Nihil inter deum, et deum...

differt. I. A. 220. a. Statu tamen a nobis in tanta atrocita...

te temporis non differre uelitu. de Fat. 141. b. Multaq;

alia sunt, que inter locum et locum differunt. de Cl. 178.

a. Aetates nostrae nihil, aut non ferē multum differūt. Or.

214. b. Compositio ab utroq; differt. et 202. b. Sed hoc dif...

ferunt, quod, etc. contra Rul. 83. a. Quasi uerō paulū dif...

ferat ager Campanus et Stellatis. Off. 39. a. Hec est una...

537
Dicam Attice, et uerfaboy in re difficili, ac multum et se...

pe quaesita. I. V. 60. b. Intellego quam scopulo difficiliq;

loco uerfer. de N. Difficile factu est, me id sentire quod tu...

uelis. de Vn. 201. b. Difficillime factu est, a dijs ortis fide...

si et uoluntate, difficile dictu est de singulis: unum illud...

audeo, etc. de N. 79. a. Natura deorum obscura est, et dif...

ficiles explicatus habet. Offic. 13. b. Sed quo difficilius, hoc...

praeclearius. Off. 4. a. Res difficiles et obscurae. de Vn. 82. b.

pro Cor. 61. b. Duris quondam temporibus Reip. et 59.

a. In periculis et asperis temporibus. I. P. 80. a. Impeditus...

reip. temporibus. pro Cor. 67. b. In angustijs ararij. pro...

Secl. 23. b. Domesticiis malis impeditus.

Difficiliter, difficiliter, difficile, egre, uix, tristius, du...

rius. de In. 83. b. Atq; in his omnibus quid difficulter fieri,

et quid facile fieri possit, oportet considerare.

Diffidenter. pro Cl. 18. a. Timide et diffidenter ali...

gere, et ad artem redigere. de Fin. 6.9. b. Quibus uim diffu-
sum e pleno sit oenophoro. pro Sest. 23. a. Numerus opti-
matium late et uarie diffusum est. pro Cor. 57. a. Cn. Pom-
pei late longeq; diffusa laus. de N. 4.5. a. Sol diem efficit to-
to coelo luce diffusa. de D. 97. a. Dij uim suam loge lateq;
diffundunt. de Sen. 87. b. Terra semen tepefactum comple-
xi suo diffundit. de L. 162. b. Hac beneuolentia tam late
longeq; diffusa. de Or. 87. a. Platanus ad opacandum ali-
quem locum patulis diffusa ramis.

Diffuse. dispersa. de In. 60. a. Res diffuse et diffuse
dicte.

Diffusus. a. um. sparsum. de Orat. 161. b. Color diffusus
sanguine. de Orat. 100. b. Que ignota quondam omnibus
et diffusa late uidebantur. de Orat. 160. a. Dichyrambi
membra et pedes sunt in omni locupleti oratione diffusa.

Digamma. F. litera. At. 14. 4. a. Delitum digamma
uideram. id est. Formianum uillam, ut quidam intelligit,
quod ab F. litera id nomen incipiat, que digamma aolici
uocatur.

Digero. ris. concoquo. mirifico. diuido. At. 65. a. Sto-
machus concaluit, ut digerat multa crudia facilius. I. V. 88
a. Habeo istius tabulas omnes, quas diligentissime legi atq;
digeri. pro R. P. 12. 6. a. Demetrius temp. Athenis optime
digerit. Quin. Fr. 215. a. Facies scilicet, ut mea mandata di-
geras, persequere, conficias. de Orat. 100. b. et 116. b. Si
quis omne ius civile in genera digerat, que per pauca sunt
id est. distribuat. de In. 52. b. Qui quid cuiq; commat ex
hac copia digeremus.

Digestio. onis. I. A. 198. a. Vt digestio potius, quam
declinatio uideretur. de Or. 162. a. Digestio que exorna-
tio est.

Digestus. a. um. de Or. 100. b. Nulli fuerunt, qui illa ar-
tificiose digesta generatim componerent. pro Q. A. 6. a
Vtrum cetera nomina in codicem digesta habes?

Digitus. ti. pro Cel. 43. a. Aliquid primoribus labris
gustare, et extremis, ut dicunt, digitis attingere. Att. 103.
a. Mihi certum est ab honestissima sententia digitum nusa
quam. I. V. 207. a. Neq; ab argento digitum discedere. Q.
de Pet. 210. b. Sed ut monstrarem, et digitum ut fieri
solet, ad fontes intenderem. I. V. 104. b. Tollit digitum lu-
nius Patruus. Parad. 120. b. Digitis peccata dimetri. de
Fin. 36. a. Extendere digitos aduersamq; manum ostende-
re. (paulum constringere, uel plane comprimere digi-
tos, pugnumq; facere.

Digladior. aris. dec. 10. Off. 6. b. Philosophi ea, que
pleriq; uehementer expetunt, et de quibus inter se digla-
diari solent, contemnunt. et de Leg. 188. a. Tus. 219. a. Di-
gladiantur illi per me licet. et c.

Dignatio. onis. dignitas. At. 163. a. Et si meus quidem
est fortior, nec quicquam nisi de dignitate laborat.

Digne. pro dignitate. pro Sex. Ros. 24. a. Postquam.
208. a. Quis de tali ciue satis digne unquam loquetur. Ep.
187. a. Is omnium iudicio digne ac meretur commendatus
est. Sen. 77. b. Philosophia nunquam satis digne laudari
potest.

Dignitas. tis. honestas. honor. gradus. gradus dignita-
tis. gradus honoris, amplitudo, splendor, locus, decus, or-
namentum, pulchritudo uirilis, forma uirilis, liberalis spe-
cies. (Indignitas. de In. 83. a. Dignitas est alicuius hone-
sta autoritas, que et cultu, et honore, et uerecundia di-
gna est. de Or. 123. b. Maestas est amplitudo ac dignitas ci-
uitatis. I. C. 120. a. Sic ut ipsius dignitas, et maiorum eius
amplitudo postulabat. Ep. 39. b. Tua dignitas atq; ampli-

tudo mihi cara est. pro Flac. Apud quem omnes gradus di-
gnitatis tue retinisti. pro Syl. 167. b. Quorum ego ope-
ra illum in locum atq; in hanc celsissimam sedem dignita-
tis atq; honoris ascendi. Ep. 146. b. Adeptus es amplissi-
mos dignitatis gradus. pro Plan. 265. b. Tenere summum
gradum et dignitatis, et gratia in aliquo loco. Ep. 150.
b. Dignitatem tuam et esse iam, et futuram amplissimam
intelligo. Off. 25. a. Ciuitatis dignitatem et decus sustine-
re. pro Dom. 232. a. Facti alicuius egregij splendorem uer-
bis dignitatemq; retinere. pro Dom. 213. b. Hi tales uiri
qui non solum consilij suis, sed etiam specie ipsa resp. dig-
nitatem sustinent. pro Flac. 151. b. In imperio atq; in publi-
ca dignitate omnia ad splendorem gloriamq; reuocanda
sunt. Item: Summam uideo esse in te dignitatem generis, in-
tegritatis, industria, ceterorumq; ornamentorum omnia
um. pro Mur. 128. b. Summa est in utroq; honestas, sum-
ma dignitas. Q. Fr. 299. b. Species tam gratiosi liberti aut
serui, dignitatem nullam habere potest. Or. 210. a. At di-
gnitatem docere non habet. pro Mur. 129. a. Ars milita-
ris admirabilem dignitatem habet. pro Mur. 131. a. Due

sunt artes, que possunt locare homines in amplissimo gra-
du ciuitatis. I. A. 155. b. Aliquis in amplissimo dignitatis
gradu locatus. pro Mur. 137. a. Qui ex continuis maioru
suorum honoribus unum ascendere gradum dignitatis co-
natus est. de Am. 97. b. Vt ex tam alto dignitatis gradu ad
superos uideamur peruensse. de Or. 129. a. In suadendo ni-
hil optabilius quam dignitas id est. honestas. Off. 14. a. Vt
nihil a dignitate sapientis discedas. de Or. 121. a. Ac si quid
esset preterea hominis aut dignitas aut indignitas extra
causam est. de Orat. 129. a. Seruare dignitatem suam par-
cendo aduersarij. Epistol. 57. a. Ego si dignitas est bene
sentire de repub. et bonis uiris probare quid sentias, obi-
neo pristinam dignitatem meam: sin autem in eo dignitas
est, quod sentias aut re efficere, aut deniq; libera oratione
defendere, ne uestigium quidem illum est reliquum nobis
dignitatis. Off. 14. b. Tranquillitas animi affert dignita-
tem. Quin. Fr. 318. a. et de Orat. 159. b. Pannimenta por-
ticus summam dignitatem habebant. de Ar. 253. b. Sed ha-
bet ea molestia quam dignitatem. At. 126. a. Tenendam
hanc oram puto, que dignitatem et opportunitatem ha-
bet. de Am. 97. b. Is qui cum dignitate est. de Am. 104. a. Este
nim eo loco locati sumus, et c. In altiore locum ascende-
re. I. Ascendo. pro Syl. 167. a. Dignitas sua splendorem
obtinere. de Pro. 74. b. Dignitas uerborum et honos Ca-
saris laudi concessus est. Tus. 237. a. Ergo etiam dignitas ei
tribuenda est.

Dignitas. pro pulchritudine, forma, et liberali spe-
cie. Off. 26. a. Venustatem muliebrem dicere debemus, di-
gnitatem uirilem. de In. 62. b. Quare qua sint illa uirgines
dignitate preedita, potes ex his suscipari. de Or. 96. b. A-
gere cum dignitate et uenustate. Off. 21. b. In formis alijs
dignitas inest, alijs uenustas. de In. 62. a. b. Pueri magna
preediti dignitate. Off. 28. b. Vt ea que pertinent ad libera-
lem speciem et dignitatem, moderanda sint. Off. 26. b. For-
ma dignitas coloris bonitate tuenda est, color exercitatio-
nibus corporis. Ad Her. 28. a. Sententiarum exornatio est,
que non in uerbis, sed in ipsis rebus quandam habet digni-
tatem. Ad Her. 20. b. Dignitas est oratio, cum aliqua gra-
uitate et uocis remissione.

Dignor. is. tribuo, dignum habeo uel existimo. de In.
76. b. Qui ob egregiam uirtutem tali honore dignati sunt.
de In. 82. b. Observantia est, per quam homines aliqua di-
gnitate antecedentes cultu quodam et honore dignan-
tur. de

441
tur. de Or. 145. a. Res dissimiles inter se, que tamen consi-
mili laude deservunt. Acad. 45. b. Que autem secundum
naturam essent, ea sumenda et quadam estimatione di-
gnanda docebat.

Digno. as. prodignor. In Arat. Aeterno cunctis euo
qui nomine dignant.

Dignus. a. um. honestus, dignitate preeditus, plenus di-
gnitatis, habes dignitatem, qui cum dignitate est, idoneus,
egregius, summum dignitatis gradum tenens. pro Arch.
186. b. Omnes cum cognitione et hospitio dignum puta-
uerunt. de Arch. 250. b. Deiotarius sepe a senatu regali
nomine dignus existimatus est. At. 133. a. Suscipe curam et
cogitationem dignissimam tue uirtutis, ut, et c. de Arch.
256. b. Et hunc unum esse in hac ciuitate dignum huius im-
perij dicit. de Pet. 205. a. Non potest qui dignus habetur
patronus consularium indignus consulatu putari. pro Q.
17. b. Qui maxor dignus inueniri in calamitate tanta po-
test? At. 114. a. Quid docto homine et amico dignum fue-
rit id est, quid docto homini conueniens fuerit. de D. 104.
a. Quod non decorum est, nec dijs dignum. I. A. 210. a. 20

Quo nomine dignus est nemo, nisi qui tanti honoris no-
men potest sustinere. Epist. 122. a. Postquam flum, ne
cui satis faceret quidem, me dignum habere sensi. In Scl.
273. b. Res familiaris, que mihi multo minor est, quam ha-
bere dignus sum. I. P. 80. a. Cum omnes te luce dignum no-
putarent. pro Dom. 239. b. Præclara uoluntas atq; omni-
laude digna. Acad. 5. b. Res est idonea de qua queratur, et
homines digni quibus cum differatur. I. A. 188. a. Philo-
pus uir auro, patre, maioribusq; suis dignissimus. de Orat.
135. et de Fin. 77. b. Aliquem esse dignum uel indignum
suis maioribus. Ep. 29. b. Præbere se digni maioribus suis.
Ep. 24. a. Vel quia totum negocium non est dignum uiri-
bus nostris, quia maiora in repub. onera sustinere et pos-
sim, et soleam. Epist. 147. a. Vt dignum aliquid, et consu-
latu meo, et uestra expectatione efficerem. de Leg. 184.
b. Qui modeste paret, uidetur qui aliquando imperet di-
gnus esse. de Leg. 179. a. Dignissima autem dona habentur,
et forma ab uno patre, uno absolute die. I. A. 209.
a. Venit tempus Quirites seruis omnino, quam dignum po-
pulo Romano fuit: sed tamen, et c. ibidem. 187. Dignus 40
malo. de Finib. 136. Dignus odio. Ad Her. 17. b. Laudabi-
le esse demonstrabimus ab idoneis hominibus, ut si qua res
honestiori ordini placeat, que a deteriore ordine im-
probetur.

Digredior. ris. egredior, discedo, a re discedo, aberro
ad alia, aberro a proposito, diuerto. Ep. 195. b. Et si per-
iniquo patiebar animo te a me digredi. et 55. b. Cum ab
eo digressus essem eo consilio, ut, et c. pro Syl. 173. b. Pa-
rens eius omnibus illis rebus intersuit, nunquam est a me
digressus. At. 43. a. Timebam ne a me digredi non posset.
de N. 46. b. Luna tum congregiens cum sole, tum digre-
diens. de Ar. 244. a. Dolore efferri et iracundia longius
digredi, quam sapientis hominis cogitata ratio postulat.
de In. 60. a. Nobis de causa digredi, nisi per locum commu-
nem displacet. de Or. 157. b. Digredi ab eo quod proposue-
ris. de Cl. 193. a. Sed iam ad id, unde digressi sumus, reuer-
tamur. I. V. 184. b. Verum huc longius quam uoluitas fuit,
a proposito digressa est oratio mea. de Cl. 195. b. Delecta-
di causa digredi parumper a causa. de N. 71. b. Sed eo iam,
unde huc digressi sumus, reuertamur. pro Cecin. 295. a. b. 60
Ne ab eo quod propositum est, longius aberret oratio.
Off. 27. b. Danda igitur opera est, ut etiam si aberrare ad
alia coeperit, ad hæc reuocetur oratio. Part. 231. a. Patu-

lulum digredi de cursu.

Digressio. onis. (Congressio. Q. Fr. 314. a. Id minus
miserum fuit, quam fuisset tum congressio, tum uero digres-
sio nostra. de Cl. 192. a. Digressio a proposita oratione. de
Or. 137. b. Cause que plurimos exitus dant ad eiusmodi
digressionem. et 161. b. Ab re non longa digressio, tum re-
ditus ad re. Or. 162. a. Declinatio breuis a proposito. Att.
99. a. Εὐβολὴ λόγῳ, ut ait Thucydides. de In. 90. a. Di-
gressio aut sui laudem, aut aduersarij uituperationem con-
tinet: aut aliam causam deducit, ex qua conficiat aliquid
confirmationis, aut reprehensionis, non argumentando,
sed augendo per quamdam amplificationem.

Digressus. sus. digressio, discessus. At. 3. b. Vt primum a
tuo digressu Romam ueni, confici. Quin. Fr. 304. a. Con-
gressus nostri lamentationem pertinui, digressum uero
non tulissim.

Dijudicatio. onis. disceptatio. de Leg. 167. b. Nam ista
quidem magna dijudicatio est. et ibi. Hoc dijudicari nun-
quam poterit.

Dijudico. as. discerno, distinguo, discepto. de Or. 61. a.
Omnes tacito quodam sensu que recta ac praua sunt diju-
dicant. de Pet. 210. b. 211. a. Quibus rebus beneuolus et si-
mulator dijudicari possint. Ep. 135. b. Non facile dijudica-
tur amor uerus et fides. de Leg. 165. a. Honestas et tur-
pia, natura, non opinione dijudicanda sunt. de Or. 118. b.
Idq; aut nunquam dijudicari poterit, aut ita dijudicabi-
tur. Off. 55. b. Vt sine ullo errore dijudicare possimus. Par.
242. b. Vera a falsis dijudicare et distinguere. Acad. 27. a.
Nec habent istam artem, qua uera et falsa dijudicent. de
Fin. 91. a. Attendes igitur ut soles, et eam controuersiam
dijudicabis, que, et c. Tus. 153. a. Viri igitur inter has sen-
tentias dijudicari malumus: an ad propositum rediret pro
Cecin. 294. a. Qui tam callide uerbis controuersias, non
æquitate dijudicas. et ibi. Iura non utilitate communi, sed
literis exprimis. pro Quin. 7. b. De controuersijs uult diju-
dicari. Off. 65. a. Recte dijudicare aliquid id est, de eo sen-
tentiam ferre.

Dijungo. gis. diiungo. Attic. 99. b. Dijungere me ab
illo uolo.

Dilabor. ris. diffugio. de Leg. 170. b. Fibrenus diuisus
in duas partes, rapideq; dilapsus, cito in unum confluit. I.
A. 173. a. Male parta, male dilabuntur. Off. 50. a. Præclara
risissime constituta resp. dilapsa est. de N. 31. a. Glaciem calo-
re liquefactam et dilapsam diffundi. Ad Her. 29. b. Hi si-
mul ac fortuna dilapsa est, deuolant omnes. Off. 21. a. Ne
elati uoluptate in aliquam turpidinem dilabamur. de In.
71. a. In relationem criminis dilabi. Tus. 211. a. Sed intento
opus est animo, ne omnia dilabatur, si unum aliquid effu-
gerit. I. A. 248. a. Sunt alij plures sortasse, sed mea memo-
ria dilabuntur.

Dilacero. as. de N. 7. b. Distraktionem humanorum ani-
morum discerpi et dilacerari deum.

Dilatio. as. discepto. pro Mil. 108. a. Tu cadauer P.
Clodij nocturnis canibus dilaniandum reliquisti.

Dilapido. as. disperso, decoco, consumo. Off. 329. b.
M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, et ararium
exhauriebat, minuebat uectigalia.

Dilargior. iris. contra Rul. 82. a. L. Sylla, qui omnia
sine ulla religione, quibus uoluit dilargitus est.

Dilatatus. a. um. de Clar. 194. a. Illa iusta eloquentia,
quam dialecticam dilatam esse putant.

Dilatatio. onis. prolatio, mora, retardatio, procrastina-
tio. I. A. 183. b. Que est igitur expectatio? aut que uel
minima

minima dilatio temporis pro Pom. 4. a. Dilatio comi-
tiorum.

Dilato, as. collato, late explico, propago. (Coagusto,
coarctio, anguste refertio. pro Fl. 14.8. b. Sed non dilato
orationem meam, etenim posset esse infinita. de Som. 13.0.
b. Vestra gloria quantis in angustijs se dilatari uult. Off.
15. b. Quorum rebus gestis imperium Lacedaemoniorum
dilatum putatur. de Fin. 10.0. b. Acad. 11. b. Vtrumq;
eorum fundi quodammodo et quasi dilatari putant. de L.
19.0. b. Haec lex dilatata in ordinem cunctum, coangustari
etiam potest. Parad. 11.6. a. Cato nullum sequitur florem
orationis, neq; dilatat argumentum, sed, etc. de N. 30. a.
Haec enim quae dilantur a nobis, Zeno sic premebat. Or.
20.7. a. Dilatate manum. de Cl. 188. b. Dilatate literas. de
N. 53. a. Dilatari. (Contrahi, comprimere. de N. 64. a. Ipsi
enim locum illa uetus Zenonis breuis conclusio dilatauit.
Part. 231. a. Ex uerbo dilatare orationem.) (Ex uerbo co-
trahere. Or. 21.5. a. Angusta quaedam atq; confusa, et alia
est collata, et diffusa oratio.

Dilando, as. pr. edico. At. 91. b. Libri, quos tu dilaudas. 20
et 92. b.

Diligens, tis. attentus, sedulus, diligentiam adhibens,
assiduus. I. V. 102. a. Qui in re aduentura et hereditaria
ita diligens et attentus esset, pro Pl. 259. a. M. Laterensis
homo studiosissimus, et diligentissimus salutis meae. de D.
100. a. Cares in ostentis animaduertendis diligentes fue-
runt. I. V. 158. b. Homo nauus et industrius, experientissi-
mus et diligentissimus arator. pro Cel. 53. a. Pompeius
castissimus uir atq; omnis officij diligentissimus. Q. Fr. Di-
ligentissimus omnium in promerendo, ut sibi magni hono-
res haberentur. 204. a. Quaedam etiam negligentia est di-
ligens. At. 197. b. Medici assiduitas, et tota domus in om-
ni genere diligens. de Or. 134. a. Non amo nimium dilige-
tes. Dicitur Africanus Censoris. I. C. 101. a. Quem tu ad cu-
stodiendum te diligentissimum fore putasti. de Or. 97. a.
Assidua diligens scriptura. At. 70. b. Literas Pontino de o-
mnibus rebus diligentes dabis. de In. 82. b. Tribuere alicui
diligentem cultum. de N. 46. a. Ad diligendo diligens. pro
Q. 3. a. b. C. Quintius sane suarum rerum paterfamilias, et
prudens, et attentus.

Diligenter, accuratè, exquisitè, studiosè, summa cum
cerimonia, magna cum cura et diligentia. At. 262. b. Stua-
diosè diligenterq; curare aliquid. Ep. 82. a. Liber tuus, et
legitur à me diligenter, et custoditur diligentissimè. I. A.
160. a. Et sum à uobis benignè ac diligenter auditus. de D.
81. b. Diligenter etiam atq; etiam facere aliquid. de Cl. 172.
a. Iterum multo diligentius meliusq; dixit.

Diligentia, tte. assiduitas, sedulitas. At. 31. a. Terentia
pergrata est assiduitas tua et diligentia. de Am. 113. a. Om-
nis in hac re habenda ratio et diligentia est, etc. de Or. 50
122. a. Diligentia cum omnibus in rebus, tum in causis de-
fendendis plurimum ualeat: haec praecipue colenda est no-
bis, haec semper adhibenda, haec nihil est quod non affequa-
tur. et ibi. Reliqua quae sunt in cura, attentione animi, co-
gitatione, uigilantia, labore, complectar uno uerbo, quo
sepe iam usi sumus, diligentia, quae una uirtute reliquae uir-
tutes omnes continentur. de Off. 21. a. Excitanda est anti-
maduersio et diligentia, ut ne quid tenerè ac fortuito, im-
consideratè, negligentèq; agamus. pro Mur. 14.4. b.
Mea summa est uobis cognita in repub. diligentia. Top.
221. b. Vt mea diligentia mandatorum tuorum, te quo-
que ad memoriam rerum nostrarum excitarem. de Orat.
108. a. Demosthenes impedimenta naturae diligentia in-

dustriaq; superauit. de In. 56. a. Magna enim cura et di-
ligentia scribere aliquid. Ad Her. 30. b. Diligentia compa-
rata diuitias, negligentia corrumpit animum. et 32. a. Di-
ligentia est accurata conseruatio suorum. Epist. 144. a.
Conferre diligentiam ad aliquam rem. Off. 18. a. Domus
finit usus, ad quem accommodanda est edificandi de-
scriptio, et tamen adhibenda dignitatis commoditatèq;
diligentia.

Diligo, gis. amo, charum habeo. pro Cor. 67. a. Vt eos
diligitis et charos habetis, sic, etc. Epist. 11. a. Et eum non
solum beneficio, sed amore etiam et perpetuo quodam
iudicio meo diligebam. et 181. a. Dilexi te quo die cognou-
i, meq; à te diligere iudicavi. pro Cor. 68. a. Fidem eius est
complexus, officia obseruantiamq; dilexit. de N. 13. a. Te
ab eo mirifice diligere intellegebam. Epist. 64. b. et 168. b.
Quos ego ambos unice diligo. pro Plan. 264. b. Hic ab il-
lo dilectus est. At. 197. b. Tuam quidem et in agendis no-
stris rebus, et in consilijs inuendis, mihiq; dandis, in ipsis
literis, quas mittis, beneuolentiam, diligentiam, pruden-
tiam, mirifice diligo. de Leg. 18.5. a. Colere et diligere ali-
quem. pro Quint. R. 45. b. Vtque eò ne te diligis, et ma-
gnifice circumspicis, ut ita petas. Epist. 57. b. Qui me ad-
modum diligunt. et 31. a. Valde hominem diligo. Ep. 133.
a. Tantum accessit, ut mihi nunc dentis, amare uidear, an-
tè dilexisse. Ep. 222. a. Vt scires eum non à me diligere solus,
sed etiam amari.

Diloricus, as. discendo, aperio. de Or. 119. b. Qui in cau-
sa peroranda non dubitauit excitare reum consularum, et
eius diloricare tunicam.

Dilucescit, bat. lucefcit, lucere incipit. I. C. 112. a. Ipsi ad
me, cum iam dilucesceret, deducuntur. I. A. 240. a. Discuf-
sa est illa calligo, quam paulo antè dixi, dilucet, patet, uide-
mus omnia.

Dilucidè, lucidè, perspicuè, clarè, apertè. In Vat. Mea
lex dilucidè uetat. et Or. 204. a. Dilucidè planeq; dicere.
de Or. 96. b. Plane et dilucidè loqui. de D. 104. a. Quae est
à te explicata dilucidè.

Dilucido, as. declaro. Ad Her. 17. b. Nam quod in do-
cendo rei dilucidanda causa dolum appellauimus, id in de-
cendo honestius consilium appellabimus.

Dilucidus, a, um. apertus, euidentis. Or. 198. b. Contra
tenues, acuti, omnia docentes, dilucidiora non ampliora
facientes. de In. 4.8. b. Ac uerbis quoq; dilucidis utendum
est. Ad Her. 3. b. Quo breuior, eo dilucidior erit narratio.
et 35. a. Perspicua et dilucida expositio.

Diluculo, summo mane. At. 259. b. VI. Iduum cum an-
te lucem surrexisset, ueni diluculo ad pontem Tivertium,
qui est Minturnis. pro S. R. 21. b. Primo diluculo nuncium
hic Ameriam uenit.

Diluo, is. confuto, abstergeo. pro S. R. 25. a. Ego qua
ratione res tam leues infirmam ac diluā, reperire nō pos-
sum. pro Mil. 115. a. Mors P. Clodij, de qua si nollem dilua-
re crimē, ut diluam, etc. pro Cel. 44. b. Quae tu di-
luas oportet, et falsa esse doceas. I. V. 251. a. et de Cl. 190.
b. Diluere crimina aduersariorum. de In. 78. a. Diluere,
quae contrā dici possunt. Ad Her. 13. b. Alterutra pars di-
luitur. Ad Her. 20. a. et de In. 57. a. Diluere contrarias ar-
gumentationes. Ad Her. 35. a. Diluere crimina. (Inferre
crimina. Tus. 198. a. Quae cogitatio una maxime omnes
molestias extenuat et diluit.

Dimano, as. profluo. pro Cel. 48. b. Meus hic forensis
labor uideq; ratio dimanauit ad estimationem hominum
paulo latius, commendatione ac iudicio meorum.

Dimen-

Dimensio, onis. Tus. 160. a. In illo libro pusionē quen-
dam Socrates interrogat geometrica quaedam, de dimen-
sione quadrati.

Dimetatur, ta. dimensus. de N. 57. b. Eorum enim cur-
sus dimetati, maturitates temporum, et uarietates, mu-
tationesq; cognouimus.

Dimetior, ris. dimensus sum. metior, digero. de Sen. 89.
b. Atqui ego ista sum dimensus, mei sunt ordines, mea de-
scriptio. et ibi. A quo essent illa dimensa atq; descripta.
Item: De syllabis propemodum dinumerans, et dimetie-
dis loquens. de Sen. 87. a. Studium demetiendi penè caeli
atque terrae. Para. 120. b. Dimetiri peccata digitis, aut uer-
sus pedibus. Orat. 215. a. Quom dimensa ratio docuit quid
acciderit.

Dimicatio, onis. discrimen, contentio. Or. 201. a. Sed
haec ludorum atq; pompae, nos autem iam in aciem dimi-
cationemq; ueniamus. pro Plan. 265. b. In extremo discrimi-
mine ac dimicatione fortunae, uel fortunarū. pro Syl. 182.
a. Si qua subeunda dimicatio erit. pro Plan. 275. b. Is nec
inimicitias, nec uitae dimicationes pro me sibi defugiendas
putauit. pro Cor. 56. a. Talis eius in Remp. nostrā labor,
assiduitas, dimicatio.

Dimico, as. confingo. de Nat. 27. a. Cum A. Posthumus
cum Octauio Manilio praelio dimicaret. pro Arch. 198.
a. et 191. a. Qui de uita gloriae causa dimicant. Att. 131. a.
Vt de omnibus fortunis Reipub. dimicem. et 102. a. De
sua potentia dimicant homines periculo ciuitatis. Off. 8.
b. Cum Pyrrho de imperio dimicabatur. pro Sest. 3. a.
Rei de capite dimicantes. Epistol. 80. b. Alteri dimicant,
alteri uitaeorem timent. Tuscul. 218. a. Conuenit dimicare
pro patria.

Dimidiatus, a, um. medius. In Ver. 34. b. Exemit ex
anno unum dimidiatumq; mensum. Tus. 242. b. Ferre plus
dimidiati mensis cibaria. Tus. 241. a. Apparebat epigram-
ma ex his posterioribus partibus uersicularum, dimidia-
tis serè.

Dimidium, dii. dimidia pars I. Dimidius.

Dimidius, a, um. Ep. 217. a. Heres ex parte dimidia
et tertia est Capito, in sextate alij. pro Dom. 220. b. Itaq;
populus Rom. neq; Salios habebit, neq; ex parte dimidia
reliquos sacerdotes. de N. 46. b. Luna maior quam dimi-
dia pars terrae. pro Dom. 236. b. Is emit domum propè di-
midio carius quam aestimabat. At. 143. a. Rectè non credis
de numero militū, dimidio plus scripsit Clodia. I. V. 164. b.
Addicitur medimms. dimidio serè plus quam anno
superiore. At. 214. b. Ambulatiuncula propè dimidio mi-
noris constabat illo loco. pro Fl. 56. a. Habebat iste quos-
dā discipulos, quos dimidio redderet stultiores quam acce-
perat. pro Q. R. 50. a. Tu sine me Claudio decidisti, utrum
pro dimidia parte, an pro tota. Att. 171. a. Ex ea pecunia
partem dimidiam serè exegit. I. V. 156. a. Emptores acce-
derent ad dimidias partes emendas. bis. et 173. a. Cum ex
eo agro dimidio plus abstulerit, quam populo Rom. mise-
rit. I. V. 173. a. Si ut quae dimidia essent, decum e uocaren-
tur, paruo uendidisti. I. V. 101. a. Ex sua cuiusq; parte ne-
minus dimidiū ad fratrem perueniret. et. 152. b. Dimidiū
eius, quo Pompeius erat usus, imperauit. de Orat. 141. a.
Dixit se dimidium eius, quo I. pacus esset, pro illo carmi-
ne daturum. Q. Cin. Fr. 309. b. Redemptori tuo dimidium
pecuniae curauit.

Diminuo, is. imminuo, minuo, attenuo, detraho, exhau-
rio, decerpo, derogo, decedo, remitto, leuo, ad pauciora re-
digo, diripio, diminutionem facio. de Or. 168. b. Ne quid

de hoc tam exiguo sermonis tui tempore, uerbo uno meo
diminueretur. pro Syl. 167. a. Sed quantum de mea auto-
ritate diripuisse, tantum se de huius praesidijs diminutu-
rum sperauit. de Or. 154. b. Separatione partium magni-
tudines sunt artium diminuta. pro Cecin. 292. a. Si fenten-
tia huius interditi diminuta aut infirmata sit. de Cl. 165.
a. Interitu talis auguris dignitatem nostri collegij dimi-
tam dolebam. At. *. Te rogo, ut procuratoribus Flauij re-
mittas de diminuendo. Q. Cin. Fr. 301. b. Ne quid de bo-
nis L. Flauij diminuerent. Ad Her. 6. a. Veruntamen ma-
turabimus et quod negotio diminutum fuerit, exequabi-
mus industria. de In. 66. a. et de Or. 160. b. Diminuere de
aliqua re.

Diminutio, onis. imminutio. (Accretio. Ep. 50. b. De
imperio praeterea tanta diminutio facta est, etc. et de Ar.
253. a. Off. 48. b. Neq; de bonis priuatorum publicè dimi-
natio fiat. contra Rul. 64. b. Non queror diminutionē ue-
stigalium Tus. 162. b. Luna accretione et diminutione lu-
minis quasi sistorum notus dies. contra Rul. 69. a. Di-
minutio libertatis, et diminutio ciuium. I. C. 116. a. de
Pro. 73. b. Diminutio capitis. de Pro. 76. b. Multa-
ri imperatorem diminutione prouinciae, contumelio-
sum est.

Diminutus, a, um. pro Cec. 285. b. Pars aliqua iuris di-
minuta, etc. Top. 223. a. Qui capite non sunt diminuti. de
Arch. 253. a. Ne patres auxilio dimiuiti deficiantur. pro
Syl. 177. b. 178. a. Praedij diminuitis.

Dimissio, onis. Parad. 125. a. Dimissiones libertorum
ad scenerandas diripiendasq; prouincias. I. V. 253.

Dimissus, a, um. Ac. 4. a. In ista philosophia, quae nūc
propè dimissa reuocatur.

Dimitto, tis. amitto, missum facio, remitto, depono,
omitto. pro Cor. 61. a. Sui quenque iuris et dimittendi, et
retinendi esse dominum. pro Plan. 279. a. Libertatem
meam neq; dimissi unquam neq; demittam. pro Arch. 191.
a. Non cum uita tempore dimittendam esse commemor-
ationem nominis nostri. At. 226. b. Ego nō dimittam istam
curam. pro Quin. 4. a. Tum Naeuius pueros circum ami-
cos dimittit. Off. 72. a. Sed dimittamus fabulas, etc. de
Fat. 141. a. Sed Posidonium, sicut equum est, cum bona
gratia dimittamus. I. A. 246. a. Si aliquid de summa graui-
tate Pompeius, multum de cupiditate Caesar dimississet. de
Leg. 176. a. Augures possunt concilia uel instituta dimit-
tere, habita rescindere. I. C. 99. a. Haec ego omnia uix iam
cœtu uestro dimisso comperi. At. 9. a. Hoc concursu opti-
matum comitia dimittuntur. I. V. 123. a. Res illo die nō per-
oratur, dimittitur iudicium. et 234. a. Prator dimitti iu-
bet senatum. et 123. a. Dimisso atq; ablegato consilio. et
125. a. Qui honestos homines ablegat, consilio que dia-
mittat. In Vat. 30. a. Dimittere consilium. de Orat. 93. a.
De reliquo iam nostra culpa erit, si te dimiserimus. Attic.
191. a. Discidentem te non sine magno dolore dimittam.
de Orat. 94. b. et 95. b. Dimittere aliquem à se: id est, ad
mandare. et Epist. 225. a. et 226. b. pro Syl. 178. a. Al-
quem dimittere abs se, et mandare in ultimas terras. Or.
205. b. Dimittere eum, quem manu comprehenderit. et
206. a. Quoniam Demosthenem totum cognouisti, nec
eum dimittis è manibus. Orat. 199. b. Consequeris tamen,
ut eos ipsos quos contrā statuas, equos placabilisq; dimi-
tas. I. P. 89. b. Dimittere exercitum. et ibi. Dimittere fa-
miliā. At. 96. b. Caesar exercitū nullo modo dimissurus est.
I. V. 256. b. Dimittere remiges. Off. 8. a. Cum Pompilio ui-
deretur unam dimittere legionem, Catois quoq; silium,
qui in

347 qui in eadem legione militabat, dimisit. Ep. 12.6. a. Et si nō idcirco eorum usum dimiseram, quōd ijs succenserem. de Am. 110. b. Dimittere amicitia alicuius. At. 109. b. Dimittere se penitus in causam. Acad. 20. a. Epicurus eō rem dimittit, ut, &c. Ep. 132. a. Quod quidem si ita est, minime miror cœlum etiam & terras uim suam, si tibi ita conueniat, dimittere. pro Cec. 299. b. Patrimonium unius incōmodo dimittitur.

Dimoueo, es. de pello, permoueo, remoueo, desicio. At. 63. b. Quod in oratorij libris personam desideres Scaeuo= 1 le, non eam temere dimoueri. Antequam. 196. a. Expurgare, suspensionem dimouere. pro Dom. 226. a. Similis à Rep. labes in posterum dimouebatur. pro Sest. 24. a. Dimouere aliquem de cursu suo. & pro Pla. 270. a. Dimouere aliquem loco suo. I. V. 55. b. Quo ego aduimento sperabam hanc à me molestiam posse dimoueri. contra Rul. 82. a. Exca possessione Rep. dimouere, ex qua Syllæ dominatio nō deiocisset. Par. 118. a. Voluptas mentem ex sua sede & statu dimouet. pro Cec. 293. a. Vis, quæ formidine animum perterritum, loco sepe & certo de statu dimouet. & 294. a. Dimoueri & depelli de loco. I. A. 193. b. Virtus nunquā potest dimoueri loco. de In. 73. a. b. Dimouere intentionē facti in alium. I. V. 75. b. Ut ne quis te de uera et certa possit sententia dimouere. de Or. 127. b. Odium à nobis dimouere & in alios struere.

Dimuneratio, onis. exornatio quadam uerborum. de Or. 162. a.

Dimunero, as. Off. 31. b. Etiam si dinumerare se stellas, et metiri mundi magnitudinem posse putet. Or. 210. a. De syllabis propemodum dinumerandis & dimetiendis lo= 3 quamur. At. 257. b. Octauus centurias Capuæ dinumerat, iam iamq; uideo bellum. I. V. 260. a. Dinumerare peccatiam alicui.

Dioccharina, nœ. locus. At. 219. b.

Diocesio, sis. procuratio uel gubernatio. At. 82. a. Mirifica expectatio Asiae nostrarum diocesum. Ep. 37. b. Vt me omnium illarum diocesum, quæ cis Taurum sunt, omniumq; earum ciuitatum magistratus legationesq; conuenirent. Ep. 223. b. Deinde, si quid habebit cum aliquo Helespontino controuersie, ut illam *Διοκυσίου* reiciat.

Diocetes, te. qui procuratorem & quasi dispensationem regiam suscepit. pro R. P. 126. a. Rabirius Diocetes fuit regius. & 127. a. Id autem facere non poterat, nisi Diocetes (hoc enim nomine utitur) qui à rege est constitutus.

Dione, Veneris mater. de N. 71.

Dionysia, orum. Bacchi festa, Bacchanalia. I. V. 85.

Dionysipolite, pop. At. 300. a.

Dionysius, sy. Dionysij multi fuerunt. de Nat. 71. a. de N. 77. a. Dionysius in Tympanidis rogum illatus. & Att. 50 105. a. b.

Diocieri apud Græcos multi. de N. 70. a.

Διολαί. nota erat, quæ ueteres in margine scriptorum notabāt, si quid esset animaduersione dignum. Duobus autem modis hæc dipla pingebatur: uno sic L, altero huic aduerso sic, 7. utraq; autem trigoni figura obliqua, sine basi. At. 119. a. Vibullij res gestæ sunt adhuc maximæ: id ex Pō= peij literis cognoscemus: in quibus animaduertito illum locū, ubi erit *Διολαί*, uidebis de Cn. nostro ipse Vibullius quid existimet.

Diploma, tis. principum & aliorum magistratuum codicilli literæ uel publicæ, signo regio munitæ, et sanctæ. At. 169. b. De diplomate admirari, quasi necio cuius te

flagitij insimularem. & ibi. Ego autem quia scripseras te proficisci cogitare (etenim audieram nemini taliter licere) & eo te habere censebam, & quia à pueris diploma sumpseras. I. P. 99. a. Mitto diplomata tota in prouincia data. Ep. 89. a. Diploma statim non est datum, quod mirifica est improbitas in quibusdam, qui tulissent acerbius uentam tibi dari, quem, &c.

Diræ, arum. furia, tristitia signa, minæ. de D. 86. b. Etenim diræ, sicut cætera auspicia, ut omina, ut signa, nō causas afferunt, cur quid eueniat, sed enunciant euentura nisi prouideris. & ibi. M. Crasso quid acciderit uidemus, dirarum obnuntiatione neglecta.

Diræctio, directio. Part. 232. a. Directe dicere. (Inuera so ordine dicere. Acad. 18. a. Phœnices eō directius gubernant, quod, &c.

Directio, directio. de N. 15. a. Directo deorsum ferri. Part. 234. a. Alterum ad fidem directio spectat.

Directus, a, um. rectus. pro Cec. 289. a. Eius fundi extremam partem oleæ directo ordine definiunt. de N. 53. 20 b. Vie ab intestinis ad iecur ductæ ac directæ. de D. 134. b. Iam uerò quid opus est circuitione & anfractu, potius q̄ directo: pro Cel. 46. a. Illud cum labore ad laudem directum iter probo. & ibi. Non semper superest uera illa, & directa ratio. pro Q. R. 46. b. Quid est in iudicio directio, asperum, simplex. Par. 241. b. Ratio directi, & ueri, & iusti, & ut dicitur, a qui et boni. Top. 222. b. Paries directus. de Fin. 60. b. O præclaram beatæ uiuendæ, & apertam, & simplicem, & directam uiam.

Dirēptus, ptus. aliter, dirēptus. Tus. 163. a. I. Secretio, & interitus.

Dirēptio, onis. Epist. 46. a. Vrbs relicta dirēptioni at que incendijs. & 56. b. Versor in eorum naufragijs & bonorum dirēptionibus, &c. pro Dom. 223. b. Dirēptiones bonorum alicuius. I. C. 101. a. Vexatio dirēptio que sociorum.

Dirēptor, oris. I. A. 188. b. Dirēptor & uexator urbis. I. C. 108. b. I. Prædator.

Dirēptus, a, um. pro Pom. 8. a. Res quas Mithridates ex tota Asia directas in suum regnum congesserat. de Fin. 40 58. a. Sapientia omnium salutarum opinionum temeritate dirēpta, certissimam se nobis ducem præbet, &c. Att. 79. a. Ibi quinq; dies morati, dirēpto & uasato Amano, inde discessimus.

Diribitio, onis. distributio. pro Pl. 261. b. Nihil id est, quod populo supplicetur: nihil quod diribitio, nihil quod supplicatio magistratum, renunciatio suffragiorum expectetur, &c. Sic enim legendum est, non ut haec tenus, dirēptio. hunc errorem B. Latomus etiam olscit, qui dirēptionem dicit esse legendum: & interpretatur, populi distributionem, quæ fieri consueuerat in comitijs, priusquã suffragia rogarentur: ut populus in suas uel tribus, uel classes distribueretur. Verum nec dirēptio, nec dirēptio legendum esse putamus, sed diribitio. nam & diribere, & diribitorium Plin. & Cic. diribitor usurpauit.

Diribitor, oris. distributor, si latinè dicitur. erāt enim diribitores, qui pop. Rom. in suas classes, & tribus distribuabant, ad suffragia ordine ferenda. Postquam. 210. b. Quādo illa dignitate tot rogatores, diribitores, custodes, & I. P. 87. a. Vos rogatores, uos diribitores, uos custodes fuisse tabularum.

Dirigo, gis. referre, metiri, estimare, constituere, ordinare, digerere, describere, disponere. de Cl. 177. a. Antonius nihil non ad rationem, & tanquam ad artem dirigebat. Acad.

bat. Acad. 17. a. Et meas cogitationes sic dirigo, non ad illam paruum cynosirum, &c. sed ad helicem, &c. Or. 197. b. Speciem aliquam intuens, in eamq; defixus, ad illius similitudinem artem & manum dirigebat. de Orat. 160. b. Nec sunt hæc rhythmicorum aut musicorū acerrima norma dirigenda. pro Sest. 23. b. Hoc est igitur propositum his reipub. gubernatoribus, quod intueri, et quod cursum suum dirigere debeant. de D. 85. b. Diuiniatio fallit fortasse non nunquam, sed tamen ad ueritatem sepius dirigunt. Att. 228. b. Me sine ad hanc opinionem dirigere puerum. pro Mur. 142. b. Hæc omnia ad rationem ciuitatis si dirigas, recta sunt: si ad disciplinæ præcepta perpendas, reperiuntur præuissima. de Or. 160. b. Hanc ad legem dirigenda et formanda oratio est. pro Mur. 124. b. M. Cato uitam ad certam rationis normam dirigens, & diligentissimè perpendens momenta officiorum omnium. Top. 128. b. Dirigere orationem ad animi bona. Or. 220. a. Nihil firmum teno quod iudicium meum dirigam. de N. 52. b. Ab estijs uentis maritimi cursus celeres & certi diriguntur. At. 287. a. Erut. Si flexerit aduersus alios iudicium suum, quod tantum firmitate ac magnitudine direxerat in exturbando Aristotio. de L. 7. 2. a. Lex est iustorum, iniustorumq; disciplina, ad illam rerum omnium principem expressam naturam, ad quam leges hominum diriguntur. Off. 70. a. Sed tamen ad extremum utilitate putat officium dirigi magis quam honestate. et 68. b. Honestate dirigenda utilitas est. Item: Eadem utilitatis quæ honestatis est regula. I. Regula. de Fin. 138. b. Fines bonorum, quos utilitate aut uoluptate dirigunt. de Fin. 79. b. Epicurei uoluptate omnia dirigentes. de Fin. 60. a. Ne ipsorum quidem uisum laus reperire exitum potest, nisi dirigatur ad uoluptatem. de D. 85. b. Lituo Romulus regiones direxit, tum urbem cōdidit. de Sen. 89. b. Ordines arborum in quincuncem directi. Epist. 150. a. Cum ipse iter ad Mutinam dirigerem.

Dirimo, nis. diuido, distrahō. de N. 65. a. Individuum corpus, quod dirimi distrahij non potest. pro Syl. 168. a. Cum ille tanto scelere conuulso omnium officiorum societatem diremisset. Quint. Frat. 314. b. Actum est eo die nihil, nox diremit. pro Dom. 218. b. & de Am. 101. b. & Off. 56. b. Hanc nostram coniunctionem, hanc iucundissimam uitæ societatem certi homines fictis sermonibus diremerunt. I. A. 165. a. Vinam Cn. Pompei cum C. Cæfare societatem aut nunquam coisses, aut nunquam diremisses. Epist. 41. a. Ego autem cum eo citius ueterem coniunctionem diremissis, quam nouam conciliafsem. pro Cel. 44. b. Appius Claudius pacem Pyrrhi diremit. de Leg. 167. a. Perperuam uerò controuersiam dicit, & non eam quæ dirimat omnia. Offic. 76. a. Callipho & Dinomachus, qui se dirempturos controuersiam putauerunt. de Leg. 176. a. Dirinere rem susceperunt. de Diuin. 98. a. Cur pulmo incisus in exiis dirimat tempus, & profectat diem.

Diripio, pis. prædari, auferre. Attic. 143. a. Quentū locum Græcie non direptum tri putas? Att. 119. a. Patrician non seruandam ad reditum nostrum, sed diripiendam inflammandamq; reliquimus. de Or. 143. a. Tāquam ab aliquo nefario prædone diriperetur patrimonium diripitatis. pro Pom. 14. b. Expilare socios, diripere prouincias. I. A. 231. a. Omnia diuexare & diripere cupiens. Postquam. 208. a. Donus mea diripiebatur. Ep. 120. a. Quæ diripuisse ipse, uiderentur ab hoste uastata. de Pro. 71. b. Hos uos de prouincijs si non aliquando deducendi essent, diripiendos non putareis. pro Syl. 167. a. Sed quanta

tum de autoritate mea diripuisse, tantum se de huius præsidijs diminuturum sperauit. I. P. 100. a. An expectem aut de te quinq; & septuaginta tabellæ diripiantur?

Diritas, tis. crudelitas. In Vat. 30. b. Quanquam sis omnium diritate atq; immanitate teterrimus. Tus. 196. b. Ut si qua inuecta diritas casu foret, ne me imperatum cura lace raret repens.

Dirumpo, pis. de Am. 112. a. Repente amicitias exorta aliqua offensione dirumpimus. Q. Fr. 324. a. Cato diruptis tabellis de circulo se subduxit. Ep. 95. b. Dirupi penè me in iudicio Galli familiaris tui. & 184. a. Itaq; iam infamito fratris tui plausu dirumpitur.

Diruo, is. excido, excindo, euerto. de In. 56. b. Vrbem igitur diruamus. pro Dom. 241. a. Diruere, ædificare.

Diruptus, a, um. In Ar. 252. a. Homo diruptus dirutusq; Q. Cælius.

Dirus, a, um. ferus, crudelis, immanis, infestus. b. de Leg. 173. b. Quæ angur inuisa, nefasta, uiciosa, diræue dixerit, irrita infestatq; sunt. de D. 115. b. Cum tristissima extasine capite fuerint, quibus nihil uidetur esse dirus. de D. 86. a. Itaq; sinistra dum non exquirimus, in diræ & in uiciosis incurrimus. & 84. a. Quod sermè dirum in tempus cecidit, dere latina.

Dirutus, a, um. excisus, euersus. Quint. Frat. 294. b. Complures dirutus ac penè desertas urbes per te esse re creatas. I. A. 252. a. Homo diruptus dirutusq; Quint. Cælius.

Dis, ditis. I. Ditiore diues, *ωδύρω*, dis pater. de D. 96. 30 b. Midam ditissimum fore prædictum est. de N. 39. a. Terrena uis omnis atq; natura Diti patri dedicata est, qui Dis est apud Græcos *ωδύρω*. I. V. 225. a. Spelunca, qua ferit Ditem patrem repente cum curru extitisse.

Discedo, dis. abeo, proficiscor, cedo, soluo, migro, de migro, subduco. (remaneo. At. 101. a. Chrysiptus discessit à puero insciente me. & 115. a. Eo die Capua discessit, & mansi Calibus. I. A. 218. a. Non modò ille è Gallia non discessit, sed ne à Mutina quidem recessit. Epist. 30. a. Verè bar ne antequam tu in prouinciam uenisses, ego de prouincia discederem. Epist. 91. a. Hanc in opinionem discessisti, ut mihi tua salus dubia non esset. & 151. a. Frequens eum senatus reliquit, & in alia omnia discessit. de Finib. 118. a. Discedere de sententia. de Som. 126. b. Itaque nunquam ex animo meo discedit illius optimi uiri memoria.

I. V. 234. a. Itaque tum de foro, cum iam aduerseris, discessimus. I. A. 220. a. Qui ab armis discesserant. Off. 14. a. Ut nihil à natura statu discedas, nihil à dignitate sapientis. pro S. R. 20. a. Ut spolijs Sex. Roscij hoc iudicio aut discedant. de Orat. 121. b. Mihi certum est à iudicij causisq; discedere. Orat. 206. b. Ipse nunquam ab illa acerrima contentione discederem. de Clar. 194. a. Quod potius mihi periculum aduendum, quam à sperata dicendæ gloria discedendum putauit. de Orat. 105. b. Cum hic inrisconsultus fuerit superior discessurus. de Clar. 185. b. Is omnium qui aderant iudicio discessit probatus. pro Cec. 285. a. Superiorem discedere. pro Fontib. 276. a. Videte quò descendam iudices, quam longè uidear à consuetudine mea à cautione & diligentia discedere. At. 122. b. Modò audiu quartanam à te discessisse. Ep. 135. b. Omnia sunt incerta cum à iure discessum est. Off. 67. a. Is à fide iustitiæq; discessit. de D. 132. a. Is magnitudine timoris à constantia, atq; à mente, atq; à seipso discessit. de Clar. 190. a. Cælius discessu meo discessit à sese. I. V. 215. b. Si istius hæc tantum

tanta iniuria impunita disceserit. Ep. 115. b. Vxor à Dolo bella discesit: id est, cum eo diuortium fecit. Or. 202. b. Discedere à re: id est, digredi. I. V. 207. a. Neq; ab argento digritum discedere. Ep. 14. b. Sic enim te existimare uelim, cū à uobis mee salutis autoribus disceserim, neminem esse, cuius officijs me tam esse deuinctum confitear. Ep. 89. a. Cæsaris familiares, cum ab eo disceserint, me habent proximum, etc. Off. 24. a. Cum ab hoc dicendi genere disceseris. Tusc. 166. a. Discedere à uita: id est, mori. de D. 100. a. Cum cœli discesisse uisum est, atq; in eo animaduersus globi. ibi. b. Marsico bello cœlum discesit. Or. 121. a. Cœli discesit. Tusc. 152. a. Qui discedere animum censent. Off. 59 b. Qui cum terra discesisset magnis quibusdam imbris in illum hiatus descendit. I. V. 209. a. Mouere castra ex aliquo loco, etc. colligere uasa.

Disceptatio, onis, causæ, controuersia, iudicium. Off. 26. b. Contentio disceptationibus tribuatur iudiciorum, concionum, senatus. pro Fl. 151. a. Disceptatio est cognitio ueritatis. pro Mil. 105. a. Ipse lator legis cum esset, controuersa nulla facti iuris, tamen disceptationem esse uoluit. pro Deiot. 144. b. Tanta causa, quanta nulla unquam in disceptatione uersata est. Off. 7. b. Duo genera de certandi sunt: unum per disceptationem, nullo consilio priuata publicare, publica liberare. Or. 74. a. Vtrum oratio ad eius rei disceptationem deest: de Or. 100. a. Quæcumque in disceptationem hominum uenire possunt. Or. 135. b. Res quæ in dicendi controuersiam aut disceptationem uocatur. Or. 86. b. Forenses disceptationes iudiciorum aut deliberationum. Off. 13. b. Ex quo fit, ut neq; disceptatione uincis, nec illo publico ac legitimo iure patiantur.

Disceptor, oris, iudex. de L. 185. b. Iuris disceptor, qui priuata iudicat, iudicariue iubeat, pretor esto. pro Cec. 286. a. Quorum alterum persepe disceptatore domestico iudicatur. contra Rul. 65. a. Populo Rom. disceptatore uti uolo. pro Fl. 164. b. Populum Rom. disceptatorem non modo non recusos, sed etiam deposeo. pro Cæl. 44. b. Vel feruissimis disceptatoribus M. Cæli uitam me probaturum esse confido. Part. 230. b. Disceptator id est, rei sententiæq; moderator.

Disceptatrix, cis, Ac. 23. a. Dialectica ueri et falsi quasi disceptatrix est iudex.

Discepto, as, contendo, decerto, disputo, diiudico, cognosco. de Or. 127. a. Rei sunt omnes, quorum de re disceptatur. de Cl. 192. a. Cum de sapientia disceptatur. pro Cor. 68. a. Qui non de suo facto, sed de publico iure disceptat. I. V. 116. a. Vt sibi cum palæstritis æquo iure disceptare liceat. Ep. 149. a. In uno prelio fortuna reipub. disceptat. Ep. 58. a. Videbam quanto periculo de iure publico disceptaretur armis. Ep. 79. a. Non consilij, nec autoritatibus nostris de iure publico disceptare. Acad. 45. a. Quæ de causa definitiones ad omnia, de quibus disceptabatur, habebat. pro Mil. 106. a. Et isti est prepositus questionibus, qui hæc iuste sapienterq; disceptet. pro Deiot. 144. b. Si hanc causam in foro dicerem, eodem audiente et disceptante te. de Leg. 173. b. Fociales bella disceptant. pro Plan. 277. b. Iure et legibus disceptando decertare. Or. Armis dimicare. Tusc. 210. a. Cum Academici Stoicorum controuersias disceptarent.

Discerno, nis, diiudico, distingo, dispicio, interno, secerno diuido. pro Font. 278. b. Quid est igitur, ubi discerni stultus auditor à sapienti iudice possit. de Ar. 252. b. Cū uxorem sororemq; non discernis. de Ven. 199. b. Animus

discernit, quid sit eiusdem generis, quid alterius, etc. cetera diiudicat, etc. quæ distinctio sit inter ea que gignantur, et ea que sunt semper eadem. Tusc. 250. a. Democritus alba et atra discernere non poterat. Part. 236. b. Temperata duobus modis in rebus comodis discernitur. Ac. 7. b. Quo modo ea discerni non poterit à falso.

Discerpo, pis, dilacero, dilanio, diuello, diuido. de N. 7. b. Distractione humanorum animorum, discerpi et dilacerari deum. Tusc. 163. a. Animus nec discerpi, nec distrahi potest. Top. 222. b. Cum res quæ proposita est, quasi in membra discerpitur. Or. 145. a. Aliqua diuisa et quasi discerpta constrictare.

Discessio, onis, accessio. Off. 54. b. Eorum neq; accessione melior uita fit, neq; discessione peior. I. A. 188. a. Antonius effugere festinus senatusconsultum de supplicatione per discessionem fecit, cum id factum esset antea nunquam. I. A. 206. a. Hæc sententia sic per triduum ualuit, ut nunquam discessio facta non esset, tamen omnes assensuri mihi uiderentur. Or. 262. a. Si in hæc sententias meas consules designati discessionem facere uoluissent. Ep. 3. a. Facere discessionem.

Discessus, sus, profectio, abcessus, abcessio, abitus, abitio. At. 120. a. Quid perturbatius hoc ab urbe discessu, seu potius turpissima fuga? I. A. 200. a. Post discessum latronis, uel potius desperatam fugam. At. 203. a. Vt me leuauerat tuus aduentus, sic discessus afflixit. de Sen. 95. a. Sed me ipse consolabar, existimans non longinquum inter nos discessum et discessum fore. At. 145. b. Subitus discessus, et præceptis profectio. I. C. 98. b. Cum tu discessu ceterorum, nostra, qui remansimus, cede contentus eras. Epist. 16. b. Quod rogas, ut mea tibi scripta mittam, quæ post discessum tuum scripserim, sunt orationes quedam, etc. de D. 90. a. O præclarum discessum, inquit, uita. de N. 30. a. Solis accessus, discessusq; de D. 121. a. Cœli discessus.

Discedium, dii, diuortium. de Orat. 148. b. Hinc illud discedium extitit, quasi lingue et cordis, aliàs, disidium.

Discedo, dis, dilacero, dilorico. pro Cæl. 45. b. Discedit uestem, refectetur. de Orat. 126. b. Cum ista feci, quæ tu, etc. ut discederem tunicam, ut cicatricem ostenderem. de D. 87. a. Ita cotem nouacula esse discessam. de Am. 110. a. Tales igitur amicitie diffundende magis sunt, quam discedende.

Discingo, gis, quin. Fr. 314. a. Cæsar, mihi crede, in se nu est, neq; ego discingor: id est, non reicio, aut distuere patior.

Disciplina, n.e, institutum, ratio, institutio, ars, mos, consuetudo. pro Cæl. 45. b. Dicit aliquis, hæc igitur est tua disciplina: sic tu instituis adolescentem? ob hanc causam tibi hunc puerum parens commendauit et tradidit? pro Cæl. 43. a. Cuius prima ætas dedita disciplinis fuit, ipsiq; artibus, quibus instrumur ad hunc usum foresem. de D. 99. b. Senatus decreuit, ut de principum filijs sex singulis Hertruria populis in disciplinam traderentur. I. V. 99. b. Adolescentes ei in disciplinam tradite. I. A. 161. a. At enim te in disciplinam meam tradideras. Or. 198. a. Alia intelligit, alia dicendi disciplina est. pro Pom. 9. a. Pompeius eludo atq; pueritæ disciplina ad exercitum patris, atq; in militiæ disciplinam profectus est. Or. 14. a. Rhodiorum usq; ad memoriam disciplina naualis et gloria remansit. pro Mur. 129. a. Illud dico, nullam esse in ea disciplina munitam ad consulatum uiam. de D. 99. a. Nec quisquam rex Perfarum potest esse, qui non ante disciplinam scientiamq; magorum perceperit. de N. 58. a. Vt exerceantur in uenando

nando ad similitudinem bellicæ disciplinæ. I. V. 184. a. Erudire aliquem ad ciuitatis disciplinam. Or. ibidem. Educari in furis disciplina. Or. ibi. Non degenerare à disciplina patris. de N. 78. b. Lacedæmoniorum disciplinam à Lycurgo datam. Or. 7. a. Anaxagoras, qui accepit ab Anaximene disciplinam. Or. 5. a. Trium enim disciplinarum principes conuenisti. Tusc. 246. a. Omnes frere philosophi omnium disciplinarum. Acad. 2. b. Restat unum genus reprehensurum, quibus Academiæ ratio non probatur: quod grauius ferremus, si quisquam ullam disciplinam philosophiæ probaret, præter eam quam ipse sequeretur. de N. 77. a. Respiratione quadam et disciplina designata. de Finib. 51. b. Non modo quid nobis probaretur, sed etiam quid à singulis philosophiæ disciplinis diceretur, persecuti sumus. Ac. 3. a. Et ad quancunq; sunt disciplinam quasi tempestate delati, ad eam tanquam ad saxum adherescunt. de Cl. 186. a. M. Plo quicquid habuit, habuit et disciplina, maximeq; ex omnibus Græcis doctrinis eruditus fuit. Or. 189. b. Quicquid habuit, id totum habuit et disciplina, instrumenta naturæ deerant. de Or. 99. b. Homo omnium disciplina iuris ciuili eruditissimus. de Cl. 173. a. Spiritus doctus ex disciplina Stoicorum. Or. ibi. P. Crassus habuit quasdam etiam domesticas disciplinas. Or. 175. a. Colere disciplinam Stoicam. Or. 189. a. Hermagora disciplina ad ornandū inops. Or. ibi. Disciplina iuris ciuili. Or. 179. a. Disciplina dicendi. de Or. 91. a. Summus ille doctor istius disciplinæ Apollonius. Or. 104. a. Quorum rerum fateor magnam multiplicemq; esse disciplinam. Or. 197. a. Omnes bonarum rerum disciplinas. de Fin. 114. b. Disciplina memoria. Ep. 83. b. Vt in nostra disciplina est. de D. 120. a. Res quarū est disciplina, ut literæ. Ep. 83. a. Ratio uetustæ disciplinæ, quæ à patre accepit. Or. Fr. 293. b. Familia grauis et constans disciplina. Off. 24. a. Quidam parentum disciplina meliores sunt. de Fin. 71. b. Depravari mala disciplina. pro S. R. 38. b. Hominis penè operarij ex Amerina disciplina patris familie rusticani. pro Fl. 149. a. O morem præclarum, et disciplinam quam à maioribus accepimus. Br. 91. b. Vir tutis disciplina melior nulla est. Or. 216. b. Exercitatus bonas disciplinas. Or. Fr. 293. b. Hæc institutio atq; disciplina potest, etc. pro Deiot. 149. a. Imitari potius aut mores disciplinamq; debebas. pro Fl. 148. a. Nisi nostri mores ac disciplina plus ualerent. pro Rab. 96. b. Adæone ignarus es discipline, consuetudinismq; nostræ. pro Quin. R. 49. b. Disciplina quæ erat ab hoc tradita, locabat se non minus HS. CCCIII. pro Deiot. 147. b. Nihil factum est, nisi moderatè, nisi quietè, nisi ex hominis grauisimæ et sanctissimæ discipline. Ep. 8. b. Lentulum in primis imitatione tui facerudias, nulla enim erit hæc præstantior disciplina. Q. F. 395. b. Studia et artes, quæ sunt nobis Græciæ monumentis disciplinisq; tradite.

Disciplinabilis, le, ad Her. 16. b. Aut si qua in re cohortabimur aliquem, cuius rei aliquam disciplinabilem scientiam poterimus habere, aliàs, disciplinam scientiamq; poterimus habere, et reclus quidem. nam disciplinabilis, nemo unquam latinorum dixisse legitur.

Discipulus, li, auditor, qui audit aliquem, qui se alicui in disciplinam tradit. Tyro. Ep. 136. b. Hircium et Dolo bellam dicendi discipulum, cenandi magistros habeo. de D. 81. b. Panætius doctor Postidonijs, discipulus Antipatri. pro Cor. 64. a. C. Marius P. Africani discipulus ac miles. de Nat. 61. a. Rudem me discipulum atq; integrum accipite. de D. 90. a. Heraclides auditor et discipulus Platonis. de D. 126. b. Eudoxus Platonis auditor. Off. 54. a. Rutius

lius Rufus, qui Panætium audiuit: id est, Rutilius Panætij discipulus.

Discludo, dis, distingo, separo. Tusc. 152. b. Plato duas partes animæ separare uoluit, iram et cupiditatem, quas locis disclusit, iram in pectore, cupiditatem sibi præcordia locauit. Or. 165. a. Plato perturbationes semotas à mente et disclusas putat.

Discolo, oris, diuersus, dispar, dissimilis, uariis. I. V. 73. b. Vt discoloribus signis sententia iuratorum hominū notarentur.

Discordia, diæ, dissidium, dissensio, seditio, odium. Tusc. 213. b. Discordia est ira acerbior, intimo odio et corde cõcepta. de Fin. 5. 8. a. Ex cupiditatibus odia, dissidia, discordiæ seditiones, bella nascuntur. de Am. 100. b. Empedocles dixit, quæ in rerū natura, totoq; mūdo constarent, quæq; mouerentur, ea contrahere amicitiam, dissipare discordiam. Or. ibi. Nulla est domus tam stabilis, nulla ciuitas tam firma, quæ non odijs ac dissidijs possit eueri. de Ar. 256. b. Nec alius discordiarum solet esse exitus inter claros et potentes uiros, nisi aut uniuersus interitus, aut uictoris dominatus, aut regnum. Off. 17. b. Rem perniciosissimam in ciuitatem inducunt, seditioem atq; discordiam. Q. Frat. 294. b. Multas esse in oppidis seditiones, multas discordias. pro Mur. 135. b. Vt odia occulta ciuium, quæ nunc tacitis discordijs continentur, in optimi cuiusq; fortunæ erumpent. de Ar. 254. b. Sit discordiarum finis aliquado. pro Mur. 144. a. Seditioem ac discordiam concitare. I. A. 153. a. Sedare discordias. pro Font. 282. a. Summi duces ciuitatis discordijs consumpti.

Discordo, as, disideo, discerpo, dissentio cum aliquo, non consentio alicui. de Fin. 58. a. Cupiditates intus in animis incluse inter se dissident atq; discordant. de Fin. 61. a. Animus à seipso dissidens, secumq; discordans.

Discors, dis, dissentiens, discordans, concors, cõtra Rul. 84. b. Non contentione, non ambitione discordes.

Discrepans, tis, congruens. de L. 162. a. Oratio uerbis discrepans, sententijs congruens.

Discrepantia, tiæ, dissensio, discordia. de Or. 135. a. Ridentur etiã discrepantia, quid huius abest, nisi res et uirtutes cõferre debemus. Top. 229. a. Discrepantia scripti et uoluntatis. de Fin. 99. a. Maiorem multo habere Stoicos et peripateticos rerum omnino discrepantiam, quam uerborum.

Discrēpo, as. discrepans sum, abhorreo. (Congruo. Attic. 23. a. Id à tuis literis, quas ad me de accessu tuo miserat, discrepabat. Ep. 25. a. Ex eo quidam suspicati sunt animorum contentione, non opinionum diffensione me ab eo discrepare. de Orat. 153. b. Si qua in re discrepauit ab Antonij diuisione nostra partitio. Off. 29. a. Quae multū ab humanitate discrepant. pro Plan. 267. b. Sed factum tuum à sententia legis discrepat. Parad. 116. a. Quae tamen multum discrepant ab opinione populari. de Or. 161. a. Non modò cateruē atque conuentus, sed ipsi sibi singuli discrepantes eijciuntur. de In. 80. a. Cū duae leges inter se discrepant. Off. 68. b. Et quidem sic haec duouerba inter se discrepant, ut tamen unum sonare uideantur. pro Cluen. 43. a. Iudicia censorum quandoq; inter collegas discrepare. de Leg. 162. a. Oratio uerbis discrepans, sententijs congruens. I. V. 260. b. Eadem dicit, nulla in re discrepat. Off. 134. b. Si quid discrepat, excimunt unum diem. de Fin. 83. b. Facta Epiciuri cum dictis discrepant. Off. 119. b. Hoc discrepat cum illo. (Hoc conuenit cum illo. Off. 29. a. Ut in fidibus, aut in tibijs, quamuis paulum discrepent, tamen id à se uite animaduerti solet. Epist. 76. a. Nec in eo quicquam à meis rationibus discrepabunt tua. Ep. 14. 5. b. Nec unquā à tuis consilijs discreparem. Tus. 222. b. Philosophi discrepantes de aliqua re.

Discretē. distinctē. (confuse. de In. 52. a.

Discretio, onis. de L. 319. D. in Cod. Germ.

Discrimen, nis. differentia, delectus, periculum, diminutio, contentio, interuallum. I. V. 133. b. Iste omnia iura precio exaequauit, omnium rerum delectum atq; discrimine pecunia sustulit. de N. 76. b. Deorum iudicio, si uident res humanas, discrimen esse sublatum. de Fin. 121. b. Officia omnia tolluntur, delectu omni et discrimine remoto. pro Plan. 260. b. Non est enim consilium in uulgo, non ratio, non discrimen, non diligentia, etc. de Fin. 74. a. Totumq; discrimen summi boni in ea comparatione positum putat. pro Cor. 65. a. Sit hoc discrimen inter gratiosos ciues atq; fortes, ut illi, etc. hi, etc.

Discrimen, periculum, diminutio, contentio. I. A. 209. b. Adducta est res pub. in maximum periculum, et extremum penē discrimen. Off. 189. a. Res in discrimen adducta est, utrum ille poenas reipub. uat. an nos seruiamus. pro Quint. 17. a. Ea res nunc in discrimine uersatur, utrum ueniat, etc. pro Plan. 270. b. Etenim uerebatur credo angustias, quasi res in contentionem aut discrimen posset uenire. Attic. 280. a. Maximo in discrimine uersatur. uersatur. pro S. R. 21. a. Cum omnium nobilium salus in discrimen ueniret. de Orat. 85. a. Deueni in medium rerum omnium certamen atque discrimen. pro Mur. 144. a. In discrimen extremū uenimus. pro Pom. 6. a. Off. 31. a. In periculū ac discrimen uocari. pro Syl. 182. a. In extremo discrimine ac diminutione fortuna. pro Dō. 218. a. Vir sepe ad extrema reip. discrimina delectus. pro Deiot. 144. a. Ep. 90. b. Adducere aliquē in discrimen capitis. pro Mur. 137. a. Adduci in discrimen uite. pro Sest. 3. a. Obijcere se in discrimen pro aliquo. I. V. 66. a. Ep. 132. b. Venire in discrimen existimationis suae. pro Cl. 28. a. Venire in iudicium ingenij et officij. ad Br. 90. b. Res existimabatur in extremum adducta discrimen. Ep. 77. a. Res mihi uidetur in propinquum adducta discrimen. Off. 96. a. Omnis resp. in meo capite discrimen est habitura. I. A. 259. a. Discrimen totius huius belli in unius uiri fortissimi uita positum est. Acad. 33. b. Erit igitur iam res in discrimen. Ep. 12. b. Ite cit quidam casus caput meū quasi certaminis causa in mea

dian contentionem, diffensionemq; ciuilem, quo in discrimine, etc. At. 99. a. Nunc incido in discrimen ipsum. de N. 59. b. Dij discriminum periculorumq; comites. de Or. 126. a. Off. de Fin. 99. a. In summum discrimen adduci. Att. 75. a. Offentationes meas in discrimen esse adductas.

Discrimen, interuallum, contra Rul. 83. b. Duo maria pertenui discrimine separata: id est, interuallo.

Discrimino, as. distinguo. I. A. 243. b. Hetrurū discriminauit Casiliā, scilicet, uia.

Discrucio, as. excarnifico. At. 224. b. Discrucior Sesti llij fundum à Verberone curtilio possideri. pro Q. R. 50. a. Quod enim ipse celeriter arripuit, id cum tardē percipi uidet, discruciat. I. A. 255. a. Et si possit, Brutum et Casium discruciatos necaret.

Discumbo, bis. accumbo, cubo. At. 68. a. Discubimus omnes praeter illam. I. V. 89. b. Discubimus: id est, coenandi causa. de In. 63. b. Coenati discubuerunt ibiti est, somni capiendi causa.

Discupio, pis. Ep. 124. a. Te uidere, et omnia intima conferre discupio. Caelij.

Discus, sci. uas est, quo cibi, ut carnes, et huiusmodi alia in mensam feruntur: et forte patina dici potest. Sed hic Cicero discum intelligit, molem quandam rotundam, et saxo, ferro, uel plumbo factam, cuius iactu certant, ut uires corporis ostentarent, et exerceant. de Or. 110. a. Philosophi, quorum auditores discum audire quam philosophum malunt, qui simul ut increpuit, philosophum disputantem relinquunt.

Discutio, tis. dispello. At. 39. a. Modò eadem timueramus, quam oratio fortissimi senis. Q. Considij discusserat, ea quam quotidie timere poteramus, exorta est. pro Dō. 224. a. Cum eorum aduocationem manibus, ferro, lapidibus discussisti. pro Mur. 144. a. Dij faciunt, ut hoc periculum, quod, etc. discutiunt et comprant. I. A. 240. a. Discussit illa caligo, quam paulo ante dixi diluere, patet, uidemus omnia. Q. Fr. 13. b. De Coageno rege, quod rē discusseram, mirifice mihi blanditur Appius. de Or. 163. a. Discutienda sunt ea quae obscurant, et ea quae sunt eminentia et prompta sumenda. Ac. 12. b. Discutere captiuae alicuius. Asin. Ep. 165. b. Si ad Lepidum uenisset, omnem cunctationem eius discussisset.

Diserte, ornate, polite. de Or. 88. b. Deniq; ut prudentibus diserte, scilicet etiam uerē dicere uideare.

Disertus, a. um. ornate dicens, oratorius. de Or. 88. a. Reliquas utilitates à disertis et ornate dicentibus esse constitutas. de Or. 92. b. Disertos cognoui nonnullos, eloquentem adhuc neminem. Orat. 198. a. Antonius disertos ait se uidisse multos, eloquentem uero neminem. de D. 102. a. Sed difficultas laborq; discendi disertam negligentiam reddidit. Off. 123. b. Aliquem esse contra se copiosum et disertum. I. A. 179. b. Quasi Rhetor ille te disertum facere posset. pro Cel. 41. b. Homo disertus. At. 62. b. Disertus epilogus. Ep. 44. a. Diserte literae. Off. 101. a. Disertissima epistola. de Cl. 173. a. Oratio neq; nimis insans, neque perfecte diserta. de Or. 105. a. Sic orationem illam disertam sibi et oratoriam uideri, fortem et uirilem non uidari. Or. 198. a. Ita et doctis eloquentia popularis, et disertis elegans doctrina desuit.

Disiectus, a. um. dispersus. Attic. 120. a. Nos disiecta manu pares aduersarijs esse non possumus. ad Her. 24. a. Res dispersas et uagē disiectas eligere. Disiecta saxa. in Arato.

Disijcio, is. dispergo. C. 4. 5. a. Dede, disijce, p me licebit. Sal. in

Sal. in Cic. 171. a. Idcirco resp. disiecta est eo tempore.

Disiunctio, onis. de Pro. 77. b. In disiunctione sententiae, coniuncti tamen amicitia manemus. de Am. 110. a. Statim alienatio et disiunctio facienda est. contra Rul. 69. a. Animorum disiunctio diffensionem facit. pro Sest. 13. a. In tanta disiunctione in eorum.

Disiunctio, enunciationis, seu argumentationis genus, cum una harum ponitur, aut uel. de Nat. 15. a. In omnibus disiunctionibus in quibus est aut non ponitur, alterutrum uerum esse. Top. 225. b. In disiunctione plus uno uerum esse non potest. Acad. 22. a. b. Disiunctio est contrarijs est. de Fat. 147. b. Epicurei dicunt ueris esse ex contrarijs disiunctiones.

Disiunctio, exornatio Rhetorica, cum eorum de quibus dicimus, aut utrumq; aut unum quodq; certo concluditur uerbo, etc. ad Her. 32. b.

Disiunctus, a. um. procul remotus, distans. pro S. R. 24. b. Quae uita est maxime disiuncta à cupiditate, et cū officio coniuncta. pro Sest. 27. a. Graeci longē à nostrorum hominum grauitate disiuncti. pro Cel. 48. b. Mores eius longē distans à tanti sceleris atrocitate sunt disiuncti. I. P. 80. a. Tamen ea quae sunt longissime disiuncta, comprehendam. I. P. 99. a. Aetolia prociā à Barbaris disiuncta gentibus. de Ar. 256. a. Quorum mentes longē à communi salute distans sunt. I. V. 228. a. Fons munitione ac mole lapidum à mari disiunctus. de Or. 86. a. Quod longissime est ab imperitorum intelligentia, sensuq; disiunctum. de Am. 104. a. Videre iam uideo populū Rom. à senatu disiunctum. pro Pom. 5. b. Duo loca disiunctissima, maximeq; diuersa. de Ar. Quod ex aliquo disiuncto diuersoq; monstro significatum cauere uis, id. etc. Ep. 6. a. Quoniam interuallo locorum et temporum disiuncti sumus. Acad. 17. a. Nihil est disiunctius ab ea cogitatione, quae, etc. Ac. 24. b. Omne quod ita disiunctum sit, quasi, aut etiam, aut non non modo uerum esse, sed etiam necessarium.

Disiungo, gis. disijcio, separo, ab alieno, distabo, distindam uel disijctionem facio, ab alienationem disijctionemq; facio. Q. Fr. 29. 6. a. Ordinem de nobis optime meriti, et à nobis, et à rep. disijungent. I. V. 273. b. Quae si natura et genere disijuncti sint, qui ita distat à nobis. I. A. 165. a. Caelar Pompeium à mea familiaritate disijunxit. Ep. 16. b. Nam ab orationibus disijungo me ferē, referoq; ad mansuetiores musas. de N. 5. a. Qui honesta à commoda non nomine, sed genere toto disijungent. de Or. 156. a. Sin eos disijungent, hoc erunt inferiores, quod, etc. pro Syl. 178. b. Disijunxit, inquit, eos à colonis. de D. 124. b. Disijungere iumenta.

Dispar, ris. disparilis, impar, dissimilis, diuersus, uarius. pro Mur. 134. a. Par dignitas, sed dispar fortuna in hoc et in illo fuit. de Pro. 72. b. Et in utriusq; pari scelere dispari conditionem facit. Off. 22. a. Sunt his alij multum distantes. de D. 127. a. Etenim geminorum formas esse similes, uitam atq; fortunam plerumq; disparem. de Sen. 93. b. Animus simplex est, nec habet in se quicquam admixtū distans sui atq; dissimile. pro Plan. 71. b. Honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares. Or. 125. a. Haec autem illa dispar adiecta ratio orationis. Off. 28. a. O domus antiqua, heu quam dispari dominaris domino. de N. 18. b. Disparibus temporibus eadem spacia coficere. Off. 20. b. At motus in utroq; dispares. de Am. 110. b. Disparis mores disparia studia sequuntur. Offic. 46. a. Non uno modo in disparibus causis affecti esse debemus. Off. 24. b. Officia non eadem disparibus etatibus tribuunt.

tur. I. V. 245. b. Ep. 8. a. Varium ius de dispari conditio. de In. 66. a. Ex dispari genere culpam. Tus. 235. b. In dispari animantis uitam transire. de Fin. 66. a. Varietas enim latinum uerbum est, idq; pro priē quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur ad multa disparia, etc.

Disparatum, ti. quod contradictorium indiserit uocant. Est autem disparatum in negantibus positum. de In. 51. b. Disparatum est, quod ab aliqua re, per oppositionem negationis separatur: ut sapere, non sapere.

Disparilis, le. dispar. de D. 97. a. Quae omnia sunt ex celi uarietate, et ex disparili aspiratione terrarum.

Dispartio, tis. diuido. de Nat. 79. a. À Dis immortabilibus hominibus dispartiri et diuidi somnia. I. A. 215. b. Ut fortunas nostras dispartiat parricidis. Of. 41. a. Aequabiliter praedam dispartire. Acad. 11. b. Dispartire aliquid in minima.

Dispartior, iris. dispartio. de Leg. 179. b. Iureconsulti quod positum est in una cognitione, id in infinita dispartitur.

Dispello, lis. discutio. Tuscul. 161. b. Eademq; philosophia ab animo tanquam ab oculis caliginem dispellit. Attic. 106. a. Pecudes, quae dispulse sui generis sequuntur greges.

Dispensatio, onis. procuratio, administratio. In Vat. 36. a. Erpuer as senatui erarij dispensationem. pro R. P. 127. a. Rabirius curationem et quasi dispensationem rogam suscepit. At. 245. b. Professionem meam, ut uideo, Errotis dispensatio impedit.

Dispensio, as. dispono, procuro. At. 170. b. Qui nostras res domesticas dispensauit, neq; adest istic, neq; ubi terrarum sit, scio. de Or. 96. b. Inuenta non solum ordine, sed etiam momento quodam dispensare atq; disponere.

Disperditio, onis. I. A. 189. b. Antonius ad disperditio nem urbis uenire conatus.

Disperdo, dis. dispo. contra Rul. 61. a. Disperdere ac dissipare possessiones à maioribus relictas. Ep. 66. a. Tot ciues Romanos occidit, arripuit, disperdidit.

Disperere, ris. contra Rul. 82. a. An caput uestrae pecuniae disperere patiemini.

Dispergo, gis. disijcio, disipio. de N. 73. a. Puerum interea obruncat, membraq; articulatum diuidit, perq; agros passim dispergit corpus. de Or. 100. b. Dū hac quae dispersa sunt coguntur. Acad. 30. a. Cur deus mortifera tam multa terra mariq; disperferit. ad Her. 31. b. Off. de In. 49. a. Exornationes in causa dispergemus.

Disperse, diffuse. I. V. 227. b. Nunc illa omitto, quae distperse à me multis locis dicentur. de In. 60. a. Res dispersae et diffuse dictae.

Dispersio, onis. disipatio. Attic. 143. a. Dispersione enim cofulum actio de pace sublata est, quam quidem ego meditabar.

Dispersus, a. um. disiectus, fusus. pro Fl. 152. a. Praedones toto mari dispersi uagabantur. pro Pom. 10. b. Bellum tam longē lateq; dispersum. Off. 8. a. Membrorum collectio dispersa. pro Sest. 22. a. Quodam tempore homines fusi per agros ac dispersi uagabantur. Q. de Pet. 205. a. Ut omnia quae in re dispersa atq; infinita uiderentur esse, ratione et distributione sub uno aspectu ponerentur. ad Her. 6. b. Narratio accusatoris suspiciones interiectas et dispersas habere debet.

Dispartio, tis. dispartio, diuido, distribuo, distingo. de Orat. 152. a. Redeunt rursus ad coniecturam, eamq; in quatuor genera dispartiunt. de Cl. 179. a. Dispartire orationem

tionem in membra. pro Cluen. 32. a. Pecuniam illam iudicibus disperrendam esse. In Ver. 118. a. Bona uerbo redigenda, re disperrenda. I. C. Cesar coniuratos muniti- cipijs disperrendi iubet. pro Mur. 14. a. Romani homi- nes, qui tempora uoluptatis laborisq; disperrent. de Or. 100. b. Deinde eorum generum quasi quadam membra disperrent.

Disperditus, a. um. Ep. 59. b. Mihi tecum ita disperditum officium est, ut tu, etc. At. 145. b. Satius existimo uos disperditos et in speculis esse.

Dispericio, cis. despicio, uideo. de D. 125. b. Imbecillus animus uerum dispicere non potest. At. 35. b. Si dispicere quid caepero, scribam ad te. At. 97. a. Nunc uelim dispicias res Romanas. Quin. Fr. 304. a. et 307. b. Sed ego quid sperere non dispicio. de Fin. 134. b. Cum dispicere caeperimus, et sentire quid simus. Tuf. 157. b. Tamen acie mentis dispice- re cupiebant.

Displico, ces. odiosus sum, iniucundus sum. de Or. 97. b. Atq; in ea exercitatione non sane mihi displicet, adhibet, etc. At. 118. a. Mihi, quae adhuc acta sunt displicent. et ibi. Vereor ne tibi mea consilia displiceant. Att. 210. a. Inhibere illud tuum, quod ualde mihi arriserat, uehemen- ter displicet. Ep. 5. a. Est quiddam tertium, quod neq; Seltio, neq; mihi displicebat. de Clar. 183. a. Sed mihi placebat Atticus. m. x. c. i. uel dicam minime displicebat. pro Dom. 224. a. Nonne fieri poterat, ut populo de Cypro rege pla- ceret de exilibus Byzantibus displiceret?

Dispolio, as. priuo. Antequam. 194. a. b. Qui sunt affe- cti summum gradu honoris, non dispoliabuntur honore. I. V. 209. b. Vt etiam cum ceteris Siculis dispoliaretur.

Dispono, nis. dispenso, distribuo. de Or. 96. b. Inuenti non solum ordine, sed etiam momento quodam atq; iudicio disponere atq; disponere. de Or. 155. b. Dispositus Ho- meri libros antea confusos sic disposuit, ut nunc habemus. Or. 202. b. Verba ita disponunt, ut pictores uarietatem co- lorum. At. 59. a. Postea uero quam Tyrannio mihi libros disposuit, mens addita uideatur meis adibus. I. A. 196. a. Sic uero erant disposita praesidia, ut ab ingressione fori popu- lus propulsaretur. Ep. 163. a. Qui locis omnibus dispositi ferunt. ab. antur tabellarios. I. V. 86. a. Signa ad columnas et omnib. inter columnas disposita sibi Dio uidimus. ad Her. 30. a. Videndum est cuiusmodi rationem in disponendo ha- bere conueniat.

Dispositio, distinet. I. V. 220. a. Non possum dispositio- nem accusare.

Dispositio, onis. distributio, ordo, collocatio, oimovapia. de In. 44. a. Dispositio est rerum inuentarum in ordinem distributio. ad Her. 1. a. Dispositio, est ordo et distributio rerum, quae demonstrat quid quibus in locis sit collocandū. et 19. b. Haec autem dispositio locorum tanquam instru- ctio militum, facile in dicendo, sicut illa in pugnando pare- re poterit uictoriam. de Or. 124. b. Ordo ac dispositio ar- gumentorum. et ibidem. Ratio ordinis et disponenda- rum rerum.

Dispositus, a. um. distinctus. de Or. 151. b. Sed ita distan- tum, ut sint quasi in ornata disposita quadam insignia et lumina. Q. de Pet. 208. a. Fac ut plane ijs in rebus descri- ptum ac dispositum sui cuiq; munus sit. pro Mur. 131. a. Nunc de studijs ad honore dispositis loquor. pro S. R. 40. b. Ap- tam et ratione dispositam se habere existimant.

Disputatio, onis. Ep. 16. b. Scripsi etiam Aristotelico more tres libros, in disputatione et dialogo de Oratore. de Or. 85. a. Solesq; nonnunquam hac de re a me in dispu-

tationibus nostris dissentire. de Or. 101. a. Infinitae con- cerationumq; plene disputationes. Off. 40. b. Alia est illa, cui ueritas limatur in disputatione subtilius.

Disputator, oris. Dialecticus. Off. 1. b. Demetrius Pha- lereus disputator subtilis, orator parum uehemens.

Disputo, as. dissero, iure et legibus disceptanda decer- to, dico. de N. 79. a. Quae disputati, disserere malui quam iudicare. Attic. 146. a. Multa disputas huic sententiae con- uenientia. de Orat. 94. a. Neq; haec in eam sententiam di-

sputo, ut homines, etc. I. A. 250. b. Eas literas dum recito, dumq; de singulis sententijs breuiter disputo, quae so atten- dite. Ep. 37. a. Idq; me arbitror pro tribunali multis uer- bis disputauisse. Epist. 37. a. Qui haec disputant: id est, di- cunt. Epist. 110. a. Quae sunt a me in secundo libro per An- tonij personam disputata. de Orat. 127. a. Genus illud de quo ante disputauit. et 97. b. Disputare de omni re in con- trarias partes. et 110. a. Disputare de aliqua re cum ali- quo. de Fin. 55. a. Sed et argumentandum et accuratē dis- serendum, et rationibus conquisitis de uoluptate et dolo re disputandum putant. de Fin. 90. b. Subtile ac spinosum disputandi genus. Tuf. 233. b. Acute disputantis est, uidere quid cuiq; dicendum sit. Tuf. 194. a. Itaq; non infcite Dio- nysius ad ea disputat, quae apud Homerum Achilles queri- tur, hoc, ut opinor, modo. Tuf. 237. a. Neq; ego ullam in partem disputo.

Disquisitio, onis. inquisitio, inuestigatio. de Ar. 246. b. Ad facinoris disquisitionem interest adesse quamplurima- mos. pro Syl. 182. a. In magnis disquisitionibus, repentia- nisq; periculis uitam uiuiscuisq; esse testem. ad Her. 24. a. Pro argumento sumere, quod in disquisitione postuma est, uiciosum est.

Disrumpo, pis. diuideo, rumpo. Off. 56. a. Si propter suum quisq; enolumentum spoliat aut uiolat alterum, disrumpi necesse est humani generis societatem. de D. 117. a. Nubis tenuissimam quancq; partem diuidere atq; disrum- pere. In Vat. 32. a. C. Cosconius noster, quem disrumperis, cum adlittum uides. Att. 65. a. Disrumpuntur ijs, qui me posse aliquid doluerunt. pro Dom. 233. a. Quare disrum- patur licet ista furia, bis seruaui, etc. At. 66. b. Disrum- pa ris licet. At. 109. b. Disrumpor dolore.

Disseuor, aris. fautor, osculor. Ep. 267. a. Tuosq; o- culos, etiam si te ueniens in medio foro uidero, disseuabor. Q. Pratri.

Dissemino, as. dispergo, dissi- po. pro Ar. 191. b. Ego ue- ro omnia, quae gerebant, iam tunc in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar, in orbis terrae memoriam sem- piternam. pro Plan. 271. a. Vos oro iudices ne fictis audia- tionibus, ne disseminato dispersoq; sermone credatis. I. C. 119. a. Latius opinione disseminatum est hoc malum. ma- nauit non solum, etc. I. A. 173. b. Tot res tam dissi- pate, ta distantibus in locis posita.

Dissentio, onis. dissidium, contentio. Or. 105. a. Quia- bus in causis omnibus fuit inter peritissimos homines sum- ma de iure dissentio. Q. Fr. 309. b. Vehementer interfuit reip. millam in eiusmodi causa disensionem esse. contra Rul. 69. a. Non potestatum dissimilitudo, sed animorum dissentio disensionem facit. pro Syl. 178. b. Vt dissidio ac disensione facta posset, etc. Off. 18. a. Qualis fuit inter P. Africanū et Q. Metellum sine acerbitate dissenso. et 65. a. Haec est illa, quae uidetur utilium fieri, cum honestis saepe dissenso quae iudicanda sunt. At. 15. a. Non disensione ac dissidio uestro, sed uoluntate ac iudicio tuo. de Cl. 181. a. Ita que nunquam de bono oratore, aut non bono, doctis homi- nibus

nibus cum populo dissenso fuit. de Fin. 123. a. et Ep. 8. a. De isto magna dissenso est. de N. 2. a. Qui deos esse dixerunt, tanta sunt in uarietate ac disensione constituti, ut, etc. pro Mar. 153. b. Inter me et alium quempiam dissenso est. co- tra Rul. 88. a. Commouere nouam disensionem. et 87. a. Tumultus et dissenso ciuium.

Dissentaneus, a. um. Consentaneus. Part. 230. a. Vt ea quae sunt ipsi contrarietate eius, aut similia, aut dissimi- lia, aut consentanea, aut dissentanea.

Dissentio, tis. disideo, discrepo, inter me et alium quempiam dissenso est, in alia uoluntate uel opinione sum, in alia omnia eo uel discedo. de Nat. 2. a. Res nulla est, de qua tantopere non solum docti, sed etiam indocti dis- sentiant. et 3. a. de Orat. 87. a. Solesq; nonnunquam hac de re a me in disputationibus nostris dissenso. Or. 218. a. Aristoteles praena ut optimum probat, a quo dissenso. pro Font. 280. a. Galli a ceterarum gentium more ac na- tura dissentiant. I. C. 116. a. Dissensit M. Lepidus Q. Catu- lo. de Fin. 81. b. et 132. a. Graeci maledictis insectantur eos a quibus de ueritate dissentiant. de Fin. 68. a. Illi inter se dissentiant. I. A. 244. b. Cuius inter se grauissimē dissen- siones. Offic. 67. a. Ego etiam cum Catone meo saepe dissen- si. ad Her. 4. a. Cum uidetur scriptoris uoluntas cum scri- pto dissentire. de Arch. 256. b. Sylla dissenso cum Mario. pro Syl. 178. b. Dissentire cum aliquo de aliqua re. Tuf. 215. a. Viciostas est affectio in tota uita inconstans, et a seipsa dissentens. de Fin. 106. b. Stoicos a Peripateticis non uerbis, sed uniuersa re et tota sententia dissentire. de Nat. 1. a. Aliquos in magna uarietate ac disensione consti- tutos esse.

Dissero, ris. disputo, dico. de N. 79. a. Quae disputati, disserere malui quam iudicare. de Or. 109. b. Cesar dice- bat te permulta cum Antonio de eloquentia disseruisse. et 89. a. Haec ego cum ipsis philosophis tum Athenis disser- eam. pro Fl. 155. a. Sed de hoc teste disseruit, et subtiliter, et copiose Q. Hortensius. Ep. 186. b. Quod pluribus uer- bis in senatu disserui, et dixi in concione. de Fin. 55. a. Sed et argumentandum, et accuratē disserendum, et ratio- nibus conquisitis de uoluptate disserendum putant. At. 137. a. Disserere in utranq; partem. Or. 123. a. Dialectica ars disserendi, et uera ac falsa diiudicandi.

Disideo, des. disseali et disidi. dissentio, disordo. C. Cogruo. I. V. 273. b. Quasi natura et genere disenti finit, disident a nobis animo et uoluntate. Antequam. 195. b. Hostes, qui in bello disident uoluntate, dimicant armis. de Or. 96. a. Ita a sententia scriptum disideat. Off. 34. a. Te- meritatis, quae a sapientia disidet plurimum. de Clar. 185. a. Nisi Quin. Cepio nimis equestri ordini deditus, a senatu disidisset. pro Sest. 12. b. Consules a Tribuno plebis post interitum meum disident, qui, etc. Acad. 33. b. Desuuitio summi boni, de qua qui disident, de omni ratione uitae dis- sident. At. 7. b. Quin immo inter se leuiter disident. Att. 105. a. Non rectum me in tantis rebus a Pompeio diside- re. de L. 166. b. Hi de re una solum disident, de ceteris mi- rifico congruunt. de Fat. 149. a. Aliquos uerbis non re disti- dere. pro Mar. 135. b. Non consilijs solum et studijs, sed armis etiam et castris disidebamus. de Am. 95. b. Cum P. Sulpitius capituli odio a Q. Pompeio disident. pro Cor. 61. a. Odio quodam atq; dissidio disidere ab aliquo. Acad. 36. a. Chrysippus cum Cleante doctore suo quam multis rebus disidet. ad Her. 8. b. Cum uoluntas scriptoris cum scri- pto disidere uidetur. I. A. 233. b. Non cum homine, sed cum causa disideo. de Fin. 61. a. Disidere a seipso, secumq; di-

scordare. et 106. b. et 58. a. Cupiditates intus in animis in- cluse inter se disident atq; discordant. de N. 2. a. Opinio- nes uariae, atq; inter se disidentes.

Disidium, diij. dissenso, diuortium. pro Cl. 58. a. Saepe fieri diuortia atq; affinitatum disidia uidimus. pro Syl. 178. b. Vt hoc dissidio ac disensione facta, oppidum in po- testate posset habere. At. 15. a. Non disensione ac dissidio uestro, sed uoluntate ac iudicio tuo. pro Cal. 43. b. Mag- num odium uideo cum crudelissimo dissidio extitisse. pro Cor. 61. a. Odio quodam atq; dissidio disidere ab aliquo. de Am. 110. b. Ne qua amicorum disidia fiant. Acad. 47. a. Doce quod et qua de causa disidium factum sit, ut uidea- mus satis ne ista sit iusta defectio. de Fin. 58. a. Odia, disidia, discordiae, etc. de Ar. 254. a. Disidium optinatum. pro Dom. 232. a. Desleui coniugis miser disidium. I. A. 169. a. Is desiderii tui disidij ferre non poterat. At. 250. a. Iulia non uult amplius ferre, constitutum enim est disidium.

Disimilis, le. dispar ab aliquo, uel cu aliquo dissimiliu- dinem habens. de Or. 116. a. Existimant artificij esse hoc quoddam non dissimile ceterorum. de Cl. 191. a. P. Crassus dissimilis ceterorum Crassorum. Item: Tum excitatum, si non tam acerbum odium, attamen aut odij, aut inuidiae non dissimilis offensio. de Fin. 134. a. Stirpium educatio quae- dam et perfectio est, non dissimilis animantium. I. A. 171. b. Antonius saturauit se sanguine dissimiliorum sui ci- uium. pro Dom. 237. a. Aliquis mei dissimilis. et ibi. Ali- quis similis istius. Ep. 146. b. Qui te ab impiorum ciuium tui dissimiliorum societate seiuigas. de Fin. 109. b. Hoc sic expositu dissimile est superiori. Att. 64. a. Nulla uis est

30 natura, ut sui dissimilia possit effingere. de Cl. 183. b. Quid tam dissimile quam Cotta Sulpitio? pro Syl. 186. b. Et erat huic iudicio longe dissimilis illa contentio. de Fin. 139. b. In his uero etatibus, quis est tam dissimilis homini, qui non, etc. de Cl. 191. b. Quid est tam dissimile, quam Demosthe- nes et Lyfias. de Cl. 191. b. Qui sunt inter se dissimiles, et aliorum. de Or. 145. a. Res dissimiles inter se, quae tamen consimili laude dignentur. de Or. 120. a. Cum inter uos in dicendo dissimilissimi stis. Postquam. 203. a. In officio per- soluendo dissimilis ratio pecuniae debita est. pro Pl. 273. b. Dissimilis est pecuniae debita et gratia. de D. 127. b. Eos qui nascuntur eodem tempore posse in dissimiles incidere naturas propter caeli dissimilitudinem. Epist. 8. a. Gaudeo tuam dissimilem fuisse fortunam. I. C. 106. a. Diuersa Cati- line studia in dissimili ratione. pro Mur. 136. b. Quae tur- bam dissimilimo ex genere distinguebant homines per- cussi Syllani temporis calamitate.

Dissimiliter, dissimili ratione. contra Rul. 72. b. et ad Her. 10. a. Res dissimiliter iudicate. et de Fin. 66.

Dissimilitudo, nis. uarietas, distantia. de Am. 110. a. Morum dissimilitudo disociat amicitias. pro Cor. 61. a. Dissimilitudo ciuitatum uarietatem iuris habet maximā. de D. 128. b. Dissimilitudo locorum dissimiles hominum procreaciones habet. de Or. 107. a. Ius civile haec habet ab illis rebus dissimilitudinem, quod uox et gestus, etc. iuris autem utilitas, etc. Ep. 25. a. Genus institutorum meorum dissimilitudinem habet cum illius administratione. de D. 128. a. Quorum rerum tanta dissimilitudines sunt, ut alia Roma, alia Tusculi euentat saepe tempestas. de Fin. 128. b. Est etiam alia cum ipsis artibus sapientiae dissimilitudo. de Cl. 141. b. Quoniam tantum natura a natura distat, quid mirum est has dissimilitudines ex differentibus causis esse factas. Off. 21. b. Vt enim in corporibus magna dissimili- dines sunt, sic in animis existunt maiores uarietates. et

563 22.b. Innumerabiles alie dissimilitudines sunt nature, morumq; minime vituperandorum. de Leg. 1.62.a. Nulla dissimilitudo est in genere. de Clar. 1.91. b. Videat ne ignoret et gradus, et dissimilitudines, et vim, et varietatem At ticorum.

Dissimulanter obscure. (A. Pertet. de Or. 122. a. Id ta men dissimulanter facere, prudentia est. de Cl. 1.90. a. Num meri non aperte et eodem modo, sed uarie dissimulanterq; concludi. Ep. 5. b. Ceteri sunt partim obscurius iniqui, par tim non dissimulanter irati.

Dissimulanti, t. e. ironia, dissimulatio. de Or. 134. a. Socratem opinor in hac ironia dissimulantiq; longelepora re et humanitate omnibus prestitisse.

Dissimulatio, onis. dissimulanti, ironia. de Or. 133. b. Dissimulatio est cum alia dicuntur ac sentias. et 141. a. A= liquado euolutus est illis integumentis dissimulationis tue. de Or. 1.62. a. Tum illa, que maxime quasi irrepit in homi num mentes alia dicentis ac significantis dissimulatio. Off. 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulatioq; tollenda est. Ac. 5. a. Socrates autem de se ipso detrahens in disputatio= ne, plurimum tribuebat ijs, quos uolebat resfelleri: ita cum aliud diceret atq; sentiret, libeter uti solitus est ea dissimu= latione, quam Græci ἀπαρσιον uocant, quam ait etiam in Africano fuisse Fannius.

Dissimulo, oc. occulto, conuideo. At. 118. b. Dissimula= re enim non potero, mihi que adhuc acta sunt, displicere. pro Cl. 28. b. Neq; id obscure se rebat, nec dissimulare pote rat. pro Dom. 237. b. Non dissimulo me necire ea, que etiam si scirem, dissimularem. pro Plan. 274. b. Ceteri uera beneficia etiam minora dissimulant, ne obligati esse uideantur. pro Sest. 10. b. Dissimulare aliquid silentio. Epist. 148. a. Multa et simulauit inuitus, et dissimulauit cum dolore. I. C. 103. a. Nonnulli sunt, qui ea que uident, dissimulant. pro Mur. 133. b. Etiam illos qui dissimulant, non solum eos qui fatentur. Off. 21. b. Si quis est paulo cre= etior, occultat et dissimulat appetitum uoluptatis. pro S. R. 32. b. Tenuit is hominis dissimulari non potest: id est, dis= simulando negari. At. 1.63. a. Fingere, dissimulare, et obte= gere. Off. 329. b. Vt ista dissimulare possit.

Dissipabilis, le. dissolubilis. de N. 65. b. Aer natura ce= 40 dens est maxime et dissipabilis.

Dissipatio, onis. dissolutio. de Nat. 15. b. Epicurus cor= porum concretionem fugit, ne interitus et dissipatio con sequatur. Attic. 197. a. Dissipatio pecunie publicæ. I. A. 248. a. Tantum ei pecuniam decreuistis, quantum ex bo= nis patrijs in pre. de dissipatioe inimicus uictor redegis= set. I. A. 248. a. Sed hanc mihi dissipationem pro paternis necessitudine depono.

Dissipatus, a. um. dispersus, dissolutus. pro Sest. 22. a. et Tus. 161. a. Homines dissipatos unum in locum congre= 50 gare. pro Dom. 216. a. Depulsis ac dissipatis copijs ho= stium. At. 243. a. Proxius dissolutum offendi nauigijs, uel potius dissipatum. de Cl. 134. a. Curio cum tardus in cogi= tando, tum instruendo dissipatus fuit. Postquam. 209. b. Aliquis fractus et prope dissipatus.

Dissipo, as. dispergo, disperdo, dissoluo, diffundo, con sumo, conficio, destraho. de Nat. 33. b. Ignis quocumque inuadit, cuncta destruat ac dissipat. de Orat. 129. b. Nihil superest, libidines totum dissipauerunt. pro Sest. 28. a. E= uersa domus est, dissipati liberi, rapta coniux. I. P. 99. b. Illi statum istius deturbant, affligunt, comminunt, dissipa= 60 pant. Postquam. 202. a. Mihi, quod potuit sceleratorum

furor detrahere, eripuit, abstulit, dissipauit. Tuscul. 152. a. Qui discedere animum censent, alij dissipari statim, alij diu permanere, alij, etc. de Diuin. 96. a. Simia omnia, que erant ad sortem parata, destruxit, et aliud aliud dissipauit. In Vat. 36. a. Subfelia dissipauit, urnas deleuit. de Di= uin. 122. b. Simia urna euerit, sortes dissipauit. pro Pom. 8. a. Medeam prædicant in fuga, fratris sui membra in ijs locis, quæ se patens persequeretur, dissipauisse. Epist. 23. b. Capere, occidere, et dissipare hostes. et 190. a. Dissipa re classem. Tus. 152. a. Animum dissipari, dissolui, et inter= 10 rire. Or. 220. a. Facilius est apta dissolueri, quam dissipata conuicere. contra Rul. 61. a. Disperdere ac dissipare patrimonium. et 84. a. Effusus ac dissipatis fluctibus ue= stris. Epist. 53. a. Habemus etiam rationem rei familiaris tue, quam dissipari nolumus. Epist. 56. b. Dissipare fortu= nas. de Nat. 74. b. Postremò a parco patre quod sumus, quanto dissipatis libentius. de Am. 100. a. Amicitia omnia contrahit, discordia dissipat. pro Plan. 271. a. Maledia clo nihil facilius emittitur, nihil latius dissipatur. pro Pl. 149. a. Distributis partibus sermo est tota Asia dissipata tus, Cn. Pompeium, et c. de Orat. 100. b. Omnia, que sunt conclusa nunc artibus, dispersa et dissipata quondam fue= runt. I. A. 261. a. Dissipare famam uel rumorem. I. V. 79. b. a. Cum istius amici sermones huiusmodi dissipauissent, me, et c. de Orat. 88. a. Genus hominum in montibus et soluis dissipatum. et 121. b. In ciuile, quod nunc solum et dissipatum est, in certa genera cogere, et ad artem facile redigere.

Dissocio, as. disungo. de Am. 110. a. Morum dissimi= 30 litudo dissociat amicitias. de Orat. 149. b. Postea dissociati à Socrate, diserti à doctis. Attic. 65. a. Dissociatis ami= mis ciuium.

Dissolubilis, le. dissipabilis. (Indissolubilis. de N. 65. b. Animal mortale, dissolubile, et diuiduū est. et 6. a. Con= gnenatio dissolubilis.

Dissoluo, uis. rescindo, ere alieno me libero. I. A. 156. b. In maximis rebus, id est, in legibus, acta Cesaris dissolui ferendum non puto. pro Dom. 223. a. His uerbis scri= pta est ista proscriptio, ut seipso dissoluit. In Arat. 156. a. Ea lege omnes iudicariæ leges Cesaris dissoluuntur. pro Syl. 177. b. Dissolueres alienum. pro Quint. 3. a. Per te C. Aquili decidit Quintius, quod liberis Scapule dis= solueret. In Ver. 187. b. Pecuniam tenere, ne quicquam ulli dissolueri. Attic. 234. b. Tibi assentior maiorem eius neq; fore, si mihi quod debet, dissoluerit. Attic. 261. a. Illi turpe erit eo nomine, quod satis dare debeat, procura tores eius non dissolueri. Tuscul. 170. a. Ego uero Lycu= go maximam gratiam habeo, qui me ea pœna multauit, rit, quam sine mutatione, et sine uersura possem dissolue re. Offic. 57. a. Quam si ad se quisq; rapit, dissoluetur om= nis humana consociatio. pro Quint. 3. a. Facilius est apta dissolueri, quam dissipata conuicere. Orat. 220. a. Com= 50 positi oratoris bene structam collocaationem dissolueri permutatione uerborum, et ibidem. b. Isti, ut est in pro= uerbio, scopas (ut ita dicam) mihi uidentur dissolueri. de Sen. 92. a. Opus ipsa suum eadem que cogmentauit, na= 60 tura dissoluit. de Vn. 202. a. Indissolubiles quidem esse non potestis, non tamen dissoluemini. Offic. 75. a. Fraus con= stringit, non dissoluit periuurum. pro Cecin. 286. a. Id lam mala consuetudine dissolutum est. pro Mur. 139. b. Misericordia commotus ne sis, etiam in dissolueda seueri tate. de Leg. 1.75. b. Quod institutum perit à Numa posse

563 riorum pontificum negligentia dissolutum est. contra Rul. 72. a. Interea dissolutum iudicia publica, de consilijs aduo= cent quos uelut. In Ver. 246. a. Pecuniamq; ex S. C. et ex lege dissoluerant. de Or. 100. b. Ars que rem dissolutam et diuisam conglutinaret, et ratione quadam constrin= geret. pro S. R. 37. a. Dissolueri amicitiam. et pro Quin. R. 51. a. Dissolueri societatem. Tus. 153. a. Dissolui, dissipa ri, interire. Acad. 19. a. Chryppus multa contra sensus, que in consuetudine probantur, dissoluit. de N. 65. a. Illa autem, que Carneades assererat, quem admodum dissolui= 10 tis de Or. 123. a. et ibi. et c. Dialectici multa inueniunt, que non possunt ipsi dissolueri. de D. 110. b. Quomodo autem mentientur dissolutus, quem pseudomonon uocant, dialectici dicent.

Dissolutè remisse, indulgentè, negligenter, ignauè. At. 228. a. Ei nec crudeliter quicquam eripui, nec dissolutè quicquam remisit. I. V. 239. a. Factum clementer. (C. Factuè dissolutè. pro Cec. 305. Ius suum dissolutè relinquere. I. A. 205. b. Res confecta est minus quidem illa seuerè quam de= 20 cuit, non tamen omnino dissolutè.

Dissolutio, onis. dissolutio. de Leg. 1.62. a. Mors est dissolutio nature. I. V. 231. a. Hi qui post iudiciorum dissoluciones ad= les facti sunt. de Fin. 86. a. Quæro autem quid sit, quod cū dissolutioe, id est, morte, sensus omnis extinguitur. I. A. 157. a. Nec utrum tandem lex est an legum omnium dissol= 30 utio: pro Cl. 18. a. Dissolutio criminum ab oratore queri tur. ad Her. 1. b. Confutatio, est contrariorum locoru dis= lutio. Ep. 61. b. Si humanitas appellanda est, in acerbissi ma iniuria remissio animi et dissolutio. Part. 231. b. Dis= solutionibus relaxare constructionem.

Dissolutus, a. um. nimium remissus, negligens, effremi natus. Br. 91. b. Nec dissolutum à te, quicquam homines ex= peccant, nec crudele. I. V. 237. a. Crudeles in animaduere= tendo, dissolutus in permittendo. I. V. 184. b. Verres negli gens ac dissolutus. et 176. b. Vir omnium dissolutissimus. pro Q. 6. b. Dissolutus in re familiari ac negligens. et 7. a. Dissolutus, profusus, perditus, nepos. Tus. 221. a. et 218. a. Adolescens perditus et dissolutus. At. 274. b. Ne tua li= berditas dissolutior uideatur. Off. 20. a. Negligere quid de se quisq; sentiat, non solum arrogantis, sed omnino dis= 40 soluti. pro S. R. 13. b. Dissolutio animo esse. pro Pl. 150. a. Dissoluta Græcorum consuetudo et impudens licentia. contra Rul. 77. a. O consilia dissoluta et perditia. In Ver. 177. a. Iudicium dissolutum, perditum, nummarium. At. 18. b. Nihil populare ac dissolutum. Or. 216. a. Alterum ni mis uinctum. (C. Alterum nimis dissolutum. At. 243. a. Dis= solutum offendit nauigium, uel potius dissipatum. pro Cec. 287. a. Dissoluta argentaria. de Fin. 86. a. Quod dissolu= tum sit, id esse sine sensu.

Dissuadeo, des. deterreo. contra Rul. 86. b. Quis un= 50 quã tam secunda concione legem agrariam suscit, quam ego dissuasi: si hoc dissuadere est, ac non disturbare ac per uertere. Top. 238. a. Dissuadentibus aut uilitas labefacta da est, aut efficiendi difficultates offerende. neq; alijs ex preceptis, sed istdem ex susaationis locis. Off. 72. a. Non mo do non censuit captiuos remittendos, uerum etiam dissuad= sit. et 74. a. Cum presertim de captiujs dissuasurus esset.

Dissuasio, onis. (Suasio. pro Cl. 47. a. Dissuasio ro= gationis eius, que contra coloniam Narbonensem fereba= tur. ad Her. 1. a. Deliberatum genus est, quod habet in se 60 suasionem et dissuasionem.

Dissuasor, oris. de Or. 133. a. Dissuasor legis. (C. Autor

legis. At. 182. b. Auster quasi dissuasor consilij mei.

Dissuasio, is. sensum paulatimq; dissoluo. de Am. 110. b. Tales igitur amicitie dissuende magis sunt, quam discin= dendæ. Off. 24. b. Amicitiam magis decet sensum dissuere, quam repente præcidere.

Distans, tis. dissimilis, diuersus. Or. 201. b. Nature ua rie et uoluntates multum inter se distantia effecerunt ge nera dicendi. I. A. 173. a. Tot res tam dissipate, tam distan= 10 tibus in locis posite.

Distantiã, tiã. differentia, discrimen. de Am. 110. a. Tanta est inter eos, quanta maxima esse potest, moru stu diorumq; distantia.

Distentus, a. um. occupatus, impeditus. At. 246. b. In= telligo te distentissimū esse, qua de Buthrotijs, qua de Bru to. de Nat. 79. a. Diuina prouidentia distenta cœlum uersa= sans, terras tuens, maria moderans. Attic. 150. a. Breuita te epistole scire poteris eum ualde esse distentum. Quin. Frat. 327. a. Et si distentus tū operatur, tum animo sum nullo magis.

Distermino, as. separo, disungo. I. A. Quas interualla lum binas distermiat unum.

Distinctè, dispositè, distributè. de Or. 147. b. Distinctè, explicatè, abundanter, et illuminatè dicere. Tus. 176. a. Qui profitentur se neq; distinctè, neq; distributè, neq; ele ganter, neq; ornate dicere. de L. 1.63. a. Articulatim distin ctèq; dicere. Or. 205. b. Paritè, definitè, distinctèq; dicere. I. A. 176. b. Num conturbo te non enim fortasse satis que distinctius dicuntur, intelligis.

Distinctio, onis. distributio, inter punctio, dissimilitu= 30 do. de Leg. 172. a. Lex est distinctio iustorum et iniusto rum. de Vn. 196. a. De his igitur, que diximus, hec sit pri ma distinctio. et 199. b. Animus dijudicat que distinctio sit inter ea que gignuntur, et ea que sunt semper eadem. Off. 21. a. Facilis est distinctio ingenui et illiberalis ioci. de Fin. 55. b. Facilis et expedita distinctio. de Or. 160. a. Nu merus in continuatione nullus est, nam distinctio nume= rum conficit. et 162. b. Eiusdem uerbi crebrius positi que dam distinctio. Orat. 219. b. Oratio non spiritu pronun= ciantis, nec interductu librarij, sed numero coacta debet 40 insistere. de Fin. 62. a. Distinctio ueri et falsi. de Diuin. 125. a. Que est tandem ista distinctio, que uera, que falsa habet. de Fat. 149. a. Causarum distinctio ac dissimilitudo. Att. 273. b. et 274. a. Sed illam distinctionem tuam nullo pacto probo. scribis enim, et c. de N. 29. a. Distinctio om= nium materum.

Distinctus, a. um. inter punctus. Orat. 201. b. Distin= 50 eta alios et inter puncta, interualla, more, respiratio nesq; delectant. de Som. 129. a. Illi autem octo cursus se= ptem efficiunt distinctos interuallis sonos. de Orat. 89. a. Oratio artificij quodam et expolitione distincta. pro Flac. 151. b. Regio, que mari cincta et portubus distincta esset. de Orat. 138. b. Narratio distincta personis, interpuncta sermonibus. de Nat. 45. a. Cœlum astris distinctum et ornatum. et 46. a. Litora distincta telluris et urbibus. In Ver. 214. a. Pocoli gemmis clarissimis distincta: id est, ornata.

Distineo, nes. impedio, impeditum teneo. pro S. R. 22. a. et At. 8. b. Sylla tot tantisq; negocijs distentus est, ut respirare libere non possit. Epist. 96. b. Nos hic milita dine et celebritate iudiciorum ita distinemur, ut quoti= die uota faciamus, ne intercaletur. At. 37. b. Ex eo collige= re poteris, quanta occupatione distinear. Ep. 201. a. Nanz

antea distinebat maximis occupationibus. I.A. 245. a. Metuendum est, ne imperita multitudo per me pacem distineri putet. pro Plan. 276. a. Distineor tamen & diuelior dolore.

Distinguo, quis separo, distingo, secerno, discerno, interpono, vario. Parad. 121. b. An tu cuem ab hoste natura ac loco, non animo factisq; distinguis? 120. a. Causa igitur hęc, non natura distinguit. In Ver. 220. b. Sed ea quo pacto distinguere ac separare possum, nescio. de Leg. 160. b. Agnationibus, familiarium distinguuntur status. de Fat. 145. a. Rursus autem distinguendum est, & ita dicendum, ipsius individui hanc esse naturam, ut, &c. I.P. 94. b. Gręcus primo distinguere atque diuidere illa quem admodum dicerentur. Offic. 19. b. Decorum quidem totum cum uirtute confusum est, sed mente & cogitatione distinguitur. & ibidem. Quod cogitatione magis a uirtute potest quam re separari. Item: Aliqua non nomine, sed genere toto distinguuntur. I. Distingo. de Diuin. 138. a. Quo modo autem distinguunt uera somnia a falsis. pro Mur. 142. b. Populus Romanus distinguit rationem officiorum & temporum, uicissitudinem laboris & uoluptatis. & 136. a. Quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussis Syllani temporis calamitate. de Orat. 160. a. Numerum in guttis cadentibus, quod interuallis distinguuntur, notare possumus, pro Cecin. 295. b. Seruos non numero distinguunt, sed appellant uno familie nomine. de Clar. 171. a. Oratorum genera distinguere etatibus. de Nat. 46. a. Aer nocte ac die distinguitur, non distinguitur. Orat. 202. b. Sophistarum distinguenda similitudo. de Clar. 178. a. & Orat. 198. a. & de Fin. 53. a. Distinguere rem ambiguan. Top. 223. a. Decernenda distinguere. Acad. 7. a. Artem si substraxeris, qui distinguat artificem ab inscio. Attic. 123. b. Signa conturbantur, quibus uoluntas a simulatione distinguere posset. de Orat. 131. a. Qui igitur distinguemus bonos a malis. Part. 242. b. Vera a falsis iudicare atque distinguere. de Or. 112. a. Oratoris est formare orationem, eamq; variare & distinguere, quasi quibusdam uerborum sententiarumq; insignibus. ad Her. 28. a. Distinguere orationem uarietate. de Orat. 113. b. Distinguere historiam uarietate locorum. de In. 67. b. Distinguere & illustrare orationem. de Nat. 45. b. Quorum omnium multitudo insatiabili uarietate distinguitur. de Fin. 57. a. & 56. b. Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari summam uoluptatem, ut postea uariari uoluptas distinguatq; possit, augeri amplificationis non possit. de Pro. 69. b. Via illa nostra castris thraecis distincta est & notata. pro Fl. 153. b. Hęc oratio describi ac distinguere potest, ut Flacco, &c. Lelio autem, &c. de Or. 138. b. Narratio distincta personis, interpuncta sermouibus. de N. 45. a. Cælum astris distinctum & ornatum. de Or. 160. a. Oratio articulis membrisque distincta.

Disto, as. absim, differo, diuersus sum, interese. de Or. 102. a. Nullum inter se distant iste facultates, longe que sunt diuersa atq; seimta. Off. 35. b. Hominum uita plurimum distat a uictu cultuq; bestiarum. de Orat. 133. a. A quo genere ne illud quidem plurimum distat. pro S.R. 25. b. Multum distat argumentatio tua ab re ipsa atque a ueritate. Top. 223. b. Quamquam enim uocabula prope idem ualere uideantur, tamen quia res differunt, nomina rerum distare uoluerunt. Or. 199. b. Quid enim tam distas, quam a seueritate comitas? Acad. 15. b. Cum a ueris falsa non distent. de In. 51. b. Contrarium est, quod positum in

genere diuerso, ab eodem cui contrarium est, plurimum distat: ut frigus calor, uita mors. Off. 11. a. Nulla re longius absimus a natura ferarum.

Distare, interese, longe positū esse. de N. 59. a. Terra ab huiscę regionis, quam nos incolimus continuatone, distantes. Tus. 242. b. Sidera inter se & altitudine, & humilitate distantia.

Distorqueo, es. de Or. 133. b. Gallus pictus in Maria non scuto sub nodis distortus, eiecia lingua, &c.

Distortio, onis. de Fin. 133. b. Distortio & deprauatio membrorum.

Distortus, a, um. contortus. pro Mur. 138. b. Solos sapientes esse si distortissimi sint, formosos. de Fat. 143. a. Multa sunt genera enunciandi, sed nullum est distortius quam hoc, &c.

Distrahitio, onis. distrahio. Off. 59. a. Nulla est nobis societatis cum tyrannis, sed potius summa distrahitio. de N. 7. b. Distrahitio humanorum animorum, discepi & dilacerari deum.

Distrahitus, a, um. pro Dom. 226. b. Vis oriens & congregata. (Lam distrahit & exindat.)

Distraho, his. diuello, distingo, distipo, deduco. de N. 65. a. Individuum corpus est, quod dirimi distrahitq; non potest. pro Quin. 9. a. Ad reliquias uite lacerandas & distrahendas. pro Sylla 178. a. Ut ab his membra diuelli citius & distrahi posse diceret. Offic. 54. b. Qui hęc natura coherentia opinione distrahissent. Tus. 240. a. Distrahi in contrarias partes. Ep. 56. b. Quos aut mors eripuit nobis, aut distrahxit fuga. Att. 130. b. Sed diligentius est uindendum, ne distracti pares aduersariis esse non possimus. I.A. 165. a. Postea uero quam Pompeius se totum Cæsari tradidit, quid ego illum ab eo distrabere coner? At. 133. a. Ut Cæsarem et Pompeium perfidiam hominum distrahit, rursus in pristinam concordiam reducas. Off. 2. b. In delibendo sepe animi in contrarias partes distrahuntur. Acad. 34. a. Distrahor, si hoc, tum illud uidetur. Off. 3. a. Fit ut distrahatur in deliberando animus, afferatq; accipitem curam cogitandi. pro Cec. 286. a. Omnia iudicia aut distrahendarum controuersarum, aut puniendorum maleficiozum causa reperta sunt. pro Dom. 232. b. Distrahi a complexu suorum. At. 130. a. Antequam copia illius nos a nobis distrahant. de Or. 107. a. Oratoris industriam in plura studia distrahi nolim. pro Plan. 271. a. Nemo cum a me diuelli ac distrahatur. de Fin. 59. a. Ut ab ea nullo modo nec diuelli, nec distrahi possint. Q. Frat. 304. a. Metuebamus ne a me distrahi non posses. pro Pom. 5. b. Vos accipiti cõtentione distrahit de imperio dimicaretis. Or. 211. a. Distrahere uoces. Ep. 52. b. Qui non idem consilium quod tu secuti sunt, eos uideo in duo genera esse distrahctos. de Or. 143. a. Ambitionis labore uita distrahctat.

Distribo, is. diuido, partior, tribuo. At. 111. a. Sane cõmodę Pompeius distribit binos singulis patribus familiarum. I. V. 248. a. Nonnullos scribis suis, filio cohortiq; distribit: id est, seruos. I. C. 99. a. Fusti igitur apud M. Loccam ea nocte Catilina, distribiti partes Italiae, statuisi quo quemq; loco proficisci placeret. I. C. 112. a. Ut urbem omnibus ex partibus, quemadmodum descripsi distributumq; erat, incendere. pro Fl. 159. a. Athenienses unde fruges & leges ortę, & in omnes terras distributę putantur. Epist. 46. a. Orbem terrarum distributis imperijs, at dere bello. & 183. a. Pecunie maximę distributur. Quint. de Pet. 209. b. Postea totam Italiam fac ut in animo ac memoria distributam, comprehensamq; habeam.

pro Cluen. 33. a. HS. quadraginta millia nummum in singulos iudices distributa, eum sententiarum numerum conficere debebant. pro Rab. 94. a. Ex armamentis publicis arma populo Romano, C. Mario consule distributente datur. de Or. 94. a. Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distributere. pro Dom. 219. b. Oratio quę est in ius religionis, & in ius reip. distributa. Tus. 185. b. Est enim animus in partes distributus duas: quarum, etc. de Fin. 67. b. Omnem uim loquendi in duas tributam esse partes. Ad Her. 3. b. Cæsarium diuisio in duas partes distributa est. Item: in tres partes a plerisque distributa sapientia est.

Distributio, distributio. Tus. 176. a. Qui profitentur se neq; distinctę, neq; distributę, neq; eleganter, neq; ornate scribere.

Distributus tractare. de In. 84. b.

Distributio, onis. diuisio, partitio, descriptio. pro Cl. 18. a. Mihi certum est, hanc tandem distributionem inuidie & criminum seruare. Part. 230. b. Nam aut temporum seruauerit gradus, aut generum distributiones. de D. 117. b. Celi distributio, & certarum rerum notatio, docet unde fulmen uenerit. Q. de Pet. 212. b. Aberrare a distributione. de Or. 162. a. Deinde dubitatio, tum distributio. Ad Her. 3. b. Distributio diuiditur in enumerationem & expositionem.

Distributor, oris. I. P. 87. a. Vos rogatores, uos distributores, uos custodes iustis tabularum alius distributores. I. Diribitio.

Districus, a, um. strictus, occupatus, distentus. de Ar. 258. a. Suffragia districa tenentur a paucis. de Or. 143. a. Quid ad Craspi sit ambitio laboris uita districa, aliis, distrahctat. Q. Fra. 317. a. Sic habet, nunquam me a causis & iudicij distractionem fuisse.

Districus, eductus & uagina. I. C. 111. a. Districus in rempub. gladios retulimus.

Distringo, gis. constringo. Off. 75. a. Fraus enim distringit, non dissoluit perurium. Ep. 26. a. Rep. nihil est carius, in qua tu non ualde te iactas, districus enim mihi uidetur esse illi est, angis, et cruciari. I. V. 70. b. Valdebam me hoc iudicio districum & obligatum fore.

Distringere, educere & uagina. Off. 74. b. At ille inugressus est, confestim gladium distinxit, iurauitq;, &c.

Disturbatio, onis. euersio. Off. 62. a. Ut in disturbatione Corinthi, &c.

Disturbo, as. deicito, demolior, distipo, peruerto. de Nat. 33. b. Ignis quocumq; inuasit, cuncta disturbat & distipat. pro S.R. 37. a. Qui fidem ledit, quantum in ipso est, disturbat uita societatem. In Arat. 193. a. Hac etiam, nisi uentrem, subros se missurum, & domum meam disturbaturum esse dixit. contra Rul. 86. b. Si hoc distradere est, ac non disturbare atque peruertere. pro Syl. 169. b. Ille ambitus iudicium tollet et ac disturbare uoluit. pro Syl. 180. b. Vi & armis disturbare iudicia. pro Dom. 232. b. Disturbati cecit, diripi fortunas. Attic. 55. b. Disturbata porticus Catuli, quę resciebat, & ad cælum iam penę peruenerat. & pro Dom. 234. a. Disturbare porticum. ad Her. 4. b. Pontes disturbat, cistis deicite. pro Dom. 336. a. Quibus spectantibus, domus mea disturbaretur, diriperetur. Epist. 173. a. Cum quidam agrariam curacionem ligurirent, disturbauit rem, totamq; integrum uobis referuauit. de D. 96. a. Simia & fortis ipsius, & ceteraque carat ad sortem parata disturbauit, & aliud aliud distipauit.

Dithyrambicus, a, um. de Opt. 243. a. Dithyrambici poetae.

Dithyrambus, bi. uersus genus, qui uersus, quod Bæcho caneretur (qui & ipse Dithyrambus dictus est) id retinuit nomen, quo uersus, uersus est Pinarus. de Orat. 160. a. Inde ille licentior & diuitior fluxit dithyrambus, cuius membra & pedes sunt in omni locupleti oratione diffusa.

Ditio, onis. in perium. I. V. 65. a. Nationes, quę in amicitiam populi Romani, ditionemq; essent. & 213. b. Quę in eorum regno ac ditione sunt. de Pro. 73. b. Cæsartotam Galliam in nostram ditionem redegit. I. V. 87. a. Vrbesq; Achæa multas sub imperium populi Romani, ditionemq; subiunxit. pro Q. 1. b. In ditione ac potestate alicuius esse. & 17. b. Si fas est respirare. P. Quintium contranimum, ditionemq; Neuis, contra Rul. 81. a. Redigere alicum in suam ditionem & potestatem. Antequā. 196. b. Jupiter Opt. Max. cuius uita ac ditione sola terrarum gubernantur. I. V. 96. a. & contra Rul. 74. a. Tenere ditionem in sua potestate & ditione.

Ditor, us. diuitior. de Am. 107. a. Ditor mihi & affluentior uidetur esse uera amicitia. Parad. 125. a. b. Ut quisque, quod plurimum est, possidet, ita ditissimus habendus est.

Ditio, as. locupletio. Off. 31. a. Si contigerit ea uita sapienti, ut omnium rerum affluentibus copijs ditetur. ad Her. 40. b. Vrbs triumphis ditata.

Diu. per diu, multos annos, multos dies, porro multorum annorum memoria, diuturnus. de Sen. 91. b. Quamquid (o diu boni) quid est in hominis uita diu. pro Mar. 135. a. Quid est enim omnino hoc ipsum diu, in quo aliquid extremum est: de Diuin. 101. b. Neque diu uox illa existit. Attic. * Aiebant illum primum sanę diu multa contra. In A. 248. a. Sed hęc satis diu multumq; deserta sunt. de Orat. 97. a. Nec ea quisquam nisi diu multumq; scripserit, consequitur. & 96. a. Omnia iam ex eo, quę diu cupio, cognosco. pro Dom. 225. b. Vis improborum diu collecta & inueterata, tacito odio iam erumpebat in actum. pro Syl. 181. a. Hęc diu multum & multo labore quęstia, una eripuit hora. In Ver. 66. a. Quę singulatim ac diu collecta sunt, uno tempore uniuersa perdere. contra Rul. 83. b. De Capua multum est ac diu consultum. pro Cluen. 60. a. Hęc satis diu in miserijs fuit, satis multos annos eximia laborauit. At. 50. a. Per diu nihil de te audiui. & 61. b. Libri oratorij diu ac multum in manibus fuerunt. pro Q. 18. a. Sepe ac diu iacui, &c. Orat. 197. a. Vtrum difficilius esset, &c. diu multumq; dubitauit. Epist. 174. b. Qui quidem eas copias, quas diu simulatione reip. comparabant, subito ad patrię periculum conuerterunt. de Orat. 152. a. Hoc non potest in delectatione esse diuturna: id est, hoc non potest diu delectare.

Diuarico, as. dilatando crura distendo. I. V. 220. b. In ea statura Sopatrum diuuarari ac deligari iubet.

Diuello, lis. distraho, separo. pro Pl. 281. a. Nemo eum a me diuelli ac distrahatur. I. C. 109. a. Neque diuelli ab eo possunt. pro Mil. 121. a. Magno dolore a se diuellor. Off. 66. b. Res a natura copulatas errore diueller. pro Syl. 178. a. Ut ab his membra diuelli citius & distrahi posse diceretur. Epist. 173. a. A quibus cum summo dolore diuelli non poterat. I. V. 232. b. Cum tot rerum tanta uarietate diuellerer. de Or. 145. a. Aliqua diuulsa & quasi discepta cõbre flare.

de Arusp. 258. a. Consensus ordinum est diuulsus. de Fin. 59. a. Ut ab ea nullo modo nec diuelli, nec distrahi possint. pro Planc. 276. a. De fineor tamen et diueller dolore.

Diucendo, dis. contra Rul. 62. a. Hic permittit sua lege, ut Decemviri bona populi Romani possint diuendere.

Diuerse. uariet. de In. 59. b.

Diuerfor. aris. apud hospitem sum, uerfor. I. V. 99. a. Verres Rubrium delicias suas parum laute diuersari dicit. I. V. 90. a. Domus in qua iste diuersabatur. et 108. a. Lyso apud quem diuersatus es. Att. 89. a. Vedius diuersatus est Laodicee apud Pompeium. I. A. 173. b. Hac te in domo tandiu diuersari non pudet. Tus. 232. b. Nuper cum Athenis imperator apud Aristonem diuersarer. At. 204. b. Mihi uito cum per literas, ut apud me diuersetur.

Diuerfor. oris. hospes, qui recipitur. de In. 64. a. Cuius po cum quibusdam diuersoribus illum, qui ante exierat, consequitur.

Diuerforiolum, li. At. 225. a. Accepi VII. Calendarum in diuerforiolo tuas literas. Ep. 196.

Diuerforium, rii. hospitium. I. A. 180. a. M. Varro uoluit uillam illam esse studiorum suorum, non libidinum diuerforium. de Or. 130. b. Requeiscam in Casaris sermone, tanquam in aliquo peropportuno diuerforio. et ibi. Non nimium liberale hospitium dices, nam te statim extrudam et eieciam. et 135. b. Qui hoc diuerforio sermonis tam libenter acquieturum te esse dicebas. Ep. 92. b. Nam et uilla, et amicitia illa commorationis est, non diuerforij. de Sen. 94. b. Ex uita ista discedo tanquam ex hospitio, non tanquam ex domo: commorandi enim natura diuerforij nobis, non habitandi dedit. At. 61. a. Cogito in hortis Crassipedis, quasi in diuerforio cenare. Epist. 106. a. Ne ego multo libentius emerim diuerforium Tarracinae, ne semper hospiti molestus sim. pro S. R. 41. a. Officina nequitiae, diuerforium flagitiorum omnium.

Diuersus, a. um. dispar, distans, uariis, impar, dissimilis, distinctus, contrarius ferre, totus alius, disparilis. de In. 63. b. Separatim sunt alie cuiusque generis et diuerse praeciputiones. pro Pom. 5. b. Duo loca distinetissima, maximeque diuersa. de Som. 129. b. Duo aliqua inter se maxime diuersa. pro Pom. 12. b. Ex tam longinquis et tam diuersis locis, contra Rul. 83. b. Corinthus duo maria maxime nauigationi diuersa penes coniungit. Quin. Frat. 297. a. Difficile est ea, quae utilitate et propere natura diuersa sunt, uoluntate coniungere. de Orat. 108. a. Cetera quae constant ex uarijs et diuersis studijs. de Clar. 193. a. Haec uidentur esse a proposita ratione diuersa. Acad. 25. b. Epicurus, qui a te totus diuersus est. de Opt. 243. a. Hoc est diuersum a reliquis. de Orat. 148. b. Variet et diuerset, et in omnem partem diffuse disputationes. et ibi. Familiae dissentientes inter se, et multum distinctae et dispares. de Clar. 188. b. Confluxerunt in hanc urbem multi ex diuersis locis. I. C. 106. b. Diuersa Catilinae studia in dissimili ratione. de Arch. 249. a. Quod ex aliquo distincto diuersoque monstro significatum caueremus. I. A. 178. a. Quae a diuersis emebatur: id est, a diuersis hominibus. de In. 49. b. Hoc igitur uitandum est, ne cuius genus posueris, eius secum aliquam, sicuti diuersam et dissimilem partem ponas, in eadem partitione. I. V. 227. b. Portus qui diuersos inter se aditus habet. Top. 225. a. Longe diuersus. I. A. 204. a. Casaris autem longissimum diuersa ratio. pro Pom. 9. b. Varia et diuersa genera bellorum.

Diuerticulum, li. flexio uiae, anfractus. I. P. 90. b.

Quos tu Maendros, dum omnes solitudines persequeris, quae diuerticula flexionesque quaesisti pro QR. 53. b. Satiarius alius fraudis, et insularum in eodem uestigio diuerticulum reperit. Part. 242. a. Ne diuerticula peccatis darentur.

Diuerto, tis. diuerto, de uia decedo. de D. 92. b. Cum duo quidam iter unum facerent, alter ad cauponem diuertit, alter ad hospitem. pro Deiot. 146. b. Cum domum regis hospitibus tui diuertisses. At. 169. a. Hortensius ad Terentiam salutatum diuertat. I. V. 79. a. Diuertere ad amicos. et de Fin. 125. a. Diuertere ad hospitem. At. 222. b. Diuertit ad illum de quo tecum mane. et ibi. Ille ad quem diuertit. Off. 46. b. Cimon imperauit uillicis suis, ut omnia praeberebantur, quicumque Ladaes in uillam suam diuertisset. pro Mil. 111. a. Clodius Aritia rediens diuertit ad Albannum. et ibi. Suspicari debuit Clodium ad uillam suam diuersurum. I. A. 248. b. Nunciant se Pompeij conueniendi causa diuertisse Massilianam. Ep. 199. a. Sed redeamus ad illud unde diuertimus.

Diuerto, ris. diuerto. At. 41. a. Sed itineris causa ut diuertat, primum est deuium. pro Fon. 278. a. Qui Cobiacho diuertentur, neque Tolosam ire uellent.

Diues, tis. fortunatus, locuples, copiosus, beatus, affluens, opulentus, pecuniosus, ditior, refertus, omnibus copijs circumfluens, opibus et copijs praeditus, omni copiarum genere abundans, diuitijs affluens, cui amplissima fortuna sunt, qui habet quam plurimum. Part. 124. b. Animus hominis diues, non arca appellari solet, quamuis illa sit plenatium te in anem uideo, diuitem non putabo. de Or. 160. a. Unde ille diuitior et licentior fluxit dithyrambus. Part. 124. a. Diues est, cui tanta possessio est, ut ad liberaliter uiuendum facile contentus sit. pro Mur. 138. b. Solos sapienter esse, si mendicissimi sint, diuites. Off. 45. a. P. Crassus cum cognomine diues, tum copijs. Off. 48. a. Diues fortunatus, opulentus. et Pauper, humilis. et 47. b. Qui se locupletes, honoratos et beatos putant, hi ne obligari quidem beneficio uolunt. de Fin. 105. b. Rectius enim appellatur diues quam Crassus, qui nisi eguisset, nunquam Euphratem nulla belli causa transire uolisset. In Vat. 35. a. Ex pauperissimo diues factus est. I. A. 216. a. Ex mendicis fieri repente diuites. Part. 124. b. Neminem esse diuitem qui non exercitium alere possit suis fructibus. et 126. b. Hic non modo non copiosus et diues, sed etiam inops et pauper estimandus est. pro Quin. R. 52. b. Vir copijs rei familiaris locuples et pecuniosus. contra Rul. 82. b. Copijs et opibus affluens. I. C. 108. a. Omnibus rebus ornatus et copiosus. pro Fl. 161. a. Aliquis pecunia princeps suae ciuitatis.

Diuexo, as. uasto. I. A. 231. a. Omnia diuexare et diripere cupiens. 250. b. Diuexat agros, et c.

Diuido, dis. partior, dispartio, distribuo, dispartio, partibus distribuo, seco, digero, distingo, tribuo, discrimino, distraho, segrego, describo, conijcio, consumo, excludo. At. 79. a. Amanus Syriam a Cilicia aquarum diuortio diuidit. de N. 65. a. b. Omne corpus secari ac diuidi potest. de Leg. 170. a. Fluius diuisus equaliter in duas partes, latera hinc in insula alluit. pro Syl. 175. a. Diuisi illas tabulas toti Italiae, diuisi in omnes prouincias. de L. 175. a. Nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturali norma diuidere possumus. Or. 207. a. Ambigue dicta diuidere et explere oportet. et 209. b. Diuidere in partes. de Orat. 116. a. Post diuidere causam, aut proponere. Or. 207. b. Partiri ac diuidere genus uniuersum in species certas, ut nulla neque

neque praetermittatur, neque redundet. de N. 60. b. Religio in sacra et in auspicia diuisa est, tertium adiunctum est, et c. Part. 232. b. Quae ad faciendam fidem pertinent, ea in confirmationem et in consultationem diuiduntur. Tus. 236. a. Aristoteles bona diuisit tripartito. de Fin. 53. a. Epicurus nihil de diuidendo et partiendo docet. de Fin. 70. a. Quomodo autem philosophus loquitur? tria genera cupiditatum, naturales et necessarias, naturales non necessarias, nec naturales, nec necessarias. primum diuisit in leganter, duo enim genera quae erant, fecit tria: hoc est non diuidere sed frangere rem, qui si diceret, cupiditatum esse duo genera, naturales et inanes, naturalium quoque duo, necessarias et non necessarias, confecta res esset: uiciosum est enim in diuidendo partem in genere numerare. de Or. 115. a. Haec sunt quidem concinne distributa, sed non perite. de In. 49. b. Hoc igitur uitandum est, ne cuius genus posueris, eius sicuti diuersam partem ponas in eadem partitione. Attic. 207. b. Academiam ex duobus libris contuli in quatuor.

Diuiduus, i. um. de Vn. 193. b. Idque interiecit inter in diuiduum, et id quod diuiduum esset in corpore. de Nat. 65. b.

Diuinans, tis. pro. edicens futura. de D. 113. a. Quaedam casu eneniunt, ut praedita sunt a diuinantibus.

Diuinatio, onis. uaticinatio, augurium, praeditio, praesensio uel scientia rerum futurarum, auguratio, ariolatio, oraculum, coniectura. Ep. 45. a. Quod tamen ipsi sum, ne scio quia permotus animi diuinatione non despero. Ep. 83. b. Quae, quando ut augures et astrologi solent, ego quoque augur publicus ex meis superioribus praeditis constitui apud te auctoritatem augurij et diuinationis meae, debet habere fidem nostram praeditio. de D. 135. b. Chrysippus diuinationem definit his uerbis, uim cognoscentem et uidentem, et explicatam signa, quae a dijs hominibus portendantur: officium autem eius esse, praenoscere dei erga homines mente quae sint, quidque significent, et c. de Leg. 176. a. Diuinationem, quam Graeci uarrachij appellant, esse censeo, et huius hanc ipsam partem, quae est in uerbis, ceterisque signis disciplinae nostrae. de D. 111. a. Diuinitio est earum rerum, quae fortuite putantur, praeditio atque praesensio. de D. 30. a. Diuinitio quam Graeci uarrachij appellant, id est, praesensio et sententia rerum futurarum. de D. 95. b. a. Potest autem quis cum diuinationem habeat, errare aliquando. et 96. b. Fuit certe diuinationum coniecturae et peritis. de D. 81. et 82. a. Xenophanes diuinationem funditus sustulit. de N. 12. b. Sequitur uarrachij uerba, quae Latine diuinatio dicitur. pro Cl. 37. b. Iam ista diuinitio est, quae si licet uti, uide ne mea coniectura multo sit uerior. de N. 59. b. Multa diuinitum usus ita notauit, ut artem diuinationis efficeret. pro S. R. 34. b. Ed rem adducit, ut nihil diuinatione opus sit.

Diuinatio quoque genus erat causa, cum de constituendo accusatore quaeretur. unde Diuinatio Cic. in Verre. Q. Fr. 322. b. Apud Catonem erat diuinatio in Gabinium futura inter Memmium, et T. Neronem, et C. Antonium, putabamus fore ut Gabinio daretur. Ep. 117. a. De diuinatione Appius cum Calpurniam iurasset, contentere ausus non est, Pyllioque cessit. Ad Her. 4. b. In publicis questionibus cauetur legibus, ut ante si reo commodi sit, iudicium de accusatore fiat, utrum illi liceat accusare, nec ne. Item: Constituire accusatorem uel patronum cause, uel locum reo. I. Constituo.

Diuine, diuinitus. At. 157. a. Nunquam de rebus nisi

diuine cogitauit. de D. 106. a. Multa diuine praesensa reperit. id est, diuinitus.

Diuinitas, tis. de Or. 116. b. Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterum humanitatis. de D. 125. a. Placet igitur humanitatis expertes habere diuinitatis auctores. Or. 202. b. Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit. de N. 8. b. Aristoteles menti tribuit omnem diuinitatem. de D. 113. b. Diuinitas, unde animos haustos, aut acceptos, aut libatos habemus.

Diuinitus, diuine, diuino numine. At. 12. a. Ille locus in ductus est a me diuinitus. At. 32. b. Varro satis mihi facit, Pompeius loquitur diuinitus. pro Syl. 175. a. Multa prouidit diuinitus. de Or. 102. a. Aliquid ad nos diuinitus delatum: id est, a deo. Part. 237. a. et de Or. 87. a. Quae diuinitus accidunt.

Diuino, as. uaticinor, auguror, conijcio, futura significo, in posterum praesensio, praesagio, ariolor, oraculum edo, coniectura prospicio. At. 257. b. Non equidem hoc diuinaui, sed aliquid tale putari fore. pro Quin. 11. a. Nemo diuinare poterat te postulatorem. Quin. Fr. 307. b. Quod futurum est latrocinio Tribunorum non diuino. de D. 99. a. Veteres ut sapere, sic diuinare regale ducebant. Ep. 45. a. Quasi diuinarem tali in officio fore mihi aliquando expectandum studium tuum, sic, et c. et 79. a. Diuinare futuram. Br. 289. b. Diuinare de aliqua re. Item: Non ariolari, et c. Sed coniectura prospicere. I. Ariolor. de D. 90. a. Est quiddam in nobis praesentis atque diuinans. I. Ver. 112. a. Diuinare, conijcere, augurari. de Diuin. 94. a. Mortem diuinare, et ibidem. Animi futura augurantur. et 80. a. Omnes significari futura, et a quibusdam intelligi praeditioque posse censent.

Diuinus, i. um. caelestis, demonijs, memorabilis, singularis, inauditus, incredibilis, diuinans. de Fin. 73. a. Homo diuinus animal, et c. de Orat. 83. a. Homo diuinus in dicendo. Quin. Fr. 310. b. Idibus Martijs senatus frequens diuinus fuit in supplicatione Gabinius deneganda. de Or. 95. a. Haec in te Sulpicii diuina sunt. Postquam. 199. b. Cr. Pisonis diuina quaedam et inaudita uirtus. I. A. 200. a. Tum ille caelestes diuinaque legiones Martia et quarta, et c. pro Mil. 117. b. Qui nullam uim caelestem existimat nomen uel diuinum. Item: Patera, quae ad res diuinas utebantur. in Ver. 203. b. Res illum diuinas apud eos deos in suo sacratio quotidie facere iudicij. I. A. 188. b. Sors diuina. de Diuin. 97. b. Melancholicos habere aliquid in animo praesagens atque diuinum. et 103. b. Nec Pherecides potius diuinus habebitur quam physicus. de Pat. 143. a. Hoc loco Chrysippus astuans, falli sperat Chaldaeos ceterosque diuinos. I. V. 244. a. O diuina senatus admiratio: id est, quae diuinabat.

Diuisio, onis. partitio, distributio, diuortium, dissidium, sectio. de N. 61. a. Quadrupartita fuit diuisio tua: primum ut uelles docere deos esse, deinde quales essent, tum ab his mundum regi, postremo consulere eos rebus humanis. haec si recte memini partitio tua fuit. Off. 54. a. Qui est diuisio in tripartita duas partes absoluerit, huic necesse est restare tertiam. de N. 39. a. Diuisio trium regnorum, caeli, maris, et inferorum. Ad Her. 3. b. Causarum diuisio in duas partes distributa est.

Diuisor, oris. I. A. 233. a. Nucula et Lento Italiae diuisores lege eas, quam senatus per uim latam iudicauit. et 198. a. b. Tantum quisque habebat possessor, quantum diuisor reliquerat Antonius.

Diuisor, pecuniarum redeptor, quae tributum diuidebatur a candida

ad candidatis ad suffragia corrumpenda. pro Plan. 268. b. Doce per quem sequestrem. quo diuisore tribus corrupta sit. I. V. 70. b. de Arch. 253. b. Diuisores omnium tribuum notu ad istum uocati. I. V. 184. a. et 210. a. In furis ac diuisoris disciplina educatus. Epist. 140. b. Num honestum uerbum est Diuisoriat inest obscenum, cui respondet in tercapedo.

Diuitiae, arum, opulentia, ample fortuna, magne fortunae atq; copia, summa copia, opes et copia, omnium rerum abundantia. (Summa inopia. At. 3. a. Quod si affe- 10 quar, supero Crassum diuitijs. de Am. 100. a. Diuitiae oportum. s. sunt ut utare, opes ut colare, honores ut laudare. Off. 5. b. Expetuntur diuitiae, et ad usus uita necessarios, tum ad persuecendas uoluptates. contra Rul. 80. a. Diuitijs augere aliquem, et fortunam locupletare. de Am. 105. a. Homines diuitijs affluentes. de Or. 98. a. Diuitiae atq; ornamenta ingenij alicuius. Off. 6. a. Infinita pecuniae cupiditas est. Off. 6. a. Vt inper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui in rep. princeps uellet esse, cuius fructibus exercitum alere non posset.

Diuitior, de Or. 160. a. Hinc ille diuitior et licentior fluxit dithyrambus.

Diuortium, tij, affinitatis dissidium, discidium, dissidium. Top. 22. a. Si tui culpa factum est diuortium, pro liberis manere nihil oportet. At. 206. a. Lentulus cum Metella fecit diuortium. Cal. Ep. 116. a. Valeria diuortium sine causa fecit, nuptura est D. Bruto, nondum retulerat. de Or. 157. b. Nam si res suum nomen et proprium uocabulum non habet, etc. ut in uxore diuortium, necessitas cogit, quod non habeas aliunde sumere. pro Cl. 57. b. Saepe fieri diuortia atq; affinitatum dissidia uidemus. At. 203. b. Sed quid est quod audio Spinterem fecisse diuortium. de Or. 100. a. Mater, quae si iudicaretur certis quibusdam uerbis fieri cum superiore diuortium, in concubinae locum duce- retur. I. A. 173. b. Antonius cum Mimae fecit diuortium. et ibid. Ille uxorem suam, suas res sibi habere iussit, ex XII. tabulis causam addidit, exegit. Ep. 115. b. Vxor a Dolobella discessit. pro Cluen. 20. b. Ecce autem subitum diuortium, discedit a Melino Cluentia. de Orat. 149. a. Sic ex communi sapientium iugo sunt doctrinarum facta diuortia. Att. 79. a. Amanus Syriam a Sicilia aquarum diuortio diuidit. Ep. 23. a. Qui moris mihi cum Bibulo communis est, diuitis aquarum diuortijs.

Diurnus, a, um, quod ad diem pertinet, aut sit de die, contra Rul. 67. a. Quae mihi nullam partem neque diurnae, neque nocturnae quietis impartiunt. Off. 69. a. Diurni nocturniq; metus, et de Sen. 9. a. Diurni nocturniq; labores. de In. 51. a. Annum, menstruum, diurnum, nocturnum spacium.

Diurnus, a, um, diurnus. Off. 23. a. Multa passus est Ulysses in illo errore diurno, aliter, Diurno. Ep. 171. b. Libertatis desiderio, et odio diuinae seruitutis.

Diutissimum, longissimo tempore. Quin. Fr. 290. a. Vt te quam diutissime iucunda opinione oblectarem. I. P. 99. a. et Am. 96. a. Quod te quam diutissime torfit.

Diuturnitas, tis, longinquitas temporis uel temporum, numerus dierum. de Leg. 174. b. Nam illud uel asper- sione aquae, uel dierum numero tollitur, annui labes diu- 60 turnitate uanescere non potest. de N. 26. b. Non stabilis opinio permaneret, nec confirmaretur diuturnitate tem- poris. de Or. 95. b. Diuturnitas memoriae. de Orat. 86. a. Diuturnitas pacis oculum confirmauit. At. 115. b. Nihil Ce- sari minus expedit ad diuturnitatem gloriae. pro Pom. 9.

a. Quod imperij diuturnitatis modum statuendum ueteri exemplo putauit. Epist. 72. b. Diuturnitas maximo lu- ctus uelut tollit. de Fin. 83. a. Negat Epicurus diuturni- tatem temporis ad beatam uiam aliquid afferre. de Fin. 57. a. Dolor in longinquitate leuis, in grauitate breuis esse se solet, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem al- leuatio consoletur.

Diuturnus, a, um, longus, diutinus, longinqui tempo- ris, longinquus. Off. 41. b. Nec simulatum quicquam po- test esse diuturnum. de Sen. 91. b. Nihil mihi diuturnum ui- detur in quo est aliquid extremum. de D. 114. a. Et quam diuturna ista obseruatio fuit, aut quam longinquo tempo- re obseruari potuit. de Sen. 82. a. Diuturnum situm exple- ut. pro Pom. 10. b. de In. 82. b. Diuturna perperio rerum difficultum. de Orat. 152. a. Hoc non potest in delectatione esse diuturna. pro Mar. Diuturnum silentium. pro Syl. 181. b. Diuturnus morbus. pro Pom. 11. b. et de Pro. 70. a. Diuturna pax.

Diuis, a, um, I. V. 86. a. Sub dio id est, sub aere.

Diuulgatus, a, um, peruiulgatus, peruulgatus, celebra- tus, sermone tritus, sermonibus celebratus. Ep. 160. b. Te adipiscendi magistri tritus et diuulgatissimi, si ita adipiscere, ut plerique, praepropera festinatione abdicat a tantis laudibus. pro Plan. 268. b. Vulgaris et peruulgata declamatio. pro Flac. 160. a. Quod in Graeco sermone tam uulgatum, tritum, et celebratum est. I. A. 171. b. In re- bus celebratissimis sermone omnium uerfor. pro Cluen. 32. b. Manerat sermo in consilio. de Am. 95. b. Sermo, qui- tum ferre erat multis in ore. pro Cluen. 18. b. Res agitata in concionibus, aetata in iudicijs, commemorata in senatu.

et 24. b. Res clara atque omnium sermone celebrata. pro Cluen. 34. a. et pro Dom. 241. b. Res patefacta et in forum prolata. pro Mur. 129. b. Rebus prolatis. et 130. b. Ratio dierum peruulgata et cognita. contra Rul. Completi sunt animi, auresq; omnium, me, etc. pro Cel. 52. b. Audita, et peruulgata, et percelebrata sermonibus res est.

Diuulgo, gas, foras do, edo, in medium profero, in uul- 40 gus indicio, in apertum refiro, celebros, percrebesco, per- uulgo, palam recito. Or. 207. a. Hunc librum etiam si mi- nus uestra commendatione, tuo tamen nomine diuulgari necesse est. pro Font. 278. a. Inimici hanc rem sermonibus diuulgare uoluerunt. At. 199. b. Volo eum librum diuul- gari. item: Hermodoros, qui solitus est Platonis libros di- uulgare. At. 232. b. Liber auctoritas. I. A. 162. a. Haec nullo pacto diuulgata sunt. Br. 91. a. Non suppressa res erat, sed diuulganda. Ep. 89. a. Quare usum est occultius agen- dum, neq; ullo modo diuulgandum, de te iam esse confir- etum. Postquam. 206. a. Cuius primum tempus aetatis pas- lam fuisse ad omnes libidines diuulgatum. I. V. 120. a. Res percrebuit, in ore atq; in sermone omnium coepit esse. pro Cel. 38. b. Quae sit forensis in medium proferebatur. con- tra Rul. 68. b. Lex in publicum proponitur.

Diuisus, a, um, distractus, separatus. de Orat. 100. b. Ars, quae rem dissolutam diuisamq; conglutinaret, et ra- 50 tione quadam constringeret.

Diuis, a, um, Deus, homo, diuinus. de Leg. 173. a. Ad diuos adeunto caele. de N. 27. a. et de D. 85. a. Praesentiam saepe diui suam declarant. I. A. 182. a. Est ergo flamen duo lulio M. Antonius. de Leg. 173. a. Diuos eos, qui coelestes semper habuit, colunt.

Do, das, impertio, largior, defero, numero, soluo, do- no. de Vn. 198. a. b. Ad hanc conuersionem quae pedibus, et gradu

et gradu non egeret, ingrediendi membra non dedit deus. contra Rul. 69. b. 70. a. Domitius quod per cerimonias populi fieri non poterat, ratione afflictus est, ut id quoad liceret, populi ad partes daret. de N. 75. a. Si rationem ho- minibus diderunt, et malitiam dederunt. pro Pom. 13. a. Hoc tantum boni quod a dijs immortalibus oblatum et datum est. pro S. R. 40. a. Commoda quibus utimur, a deo nobis dari atq; impertiri uidemus. I. V. 252. b. Dare pote- statem, honores, auctoritatem et ornamenta alicui. de N. 73. a. Dare perniciem, macroros, luctum, exitium, exilium alicui in uersu. de Or. 94. b. Haec turba et barbaria forensis dat locum uel uiciosisimis oratoribus. Parad. 121. a. Iniu- ria tua dedit mihi reditum gloriosum, non exitum calamito- sum. Ep. 2. b. Is se acerrimum tui defensionem fore ostendit, quod dat accipimus. de Or. 120. b. Si se dant, et sua spon- te, accipio quod datur. de Fin. 32. a. Hoc et si multis modis reprehendi potest, tamen accipio quod datur. At. 9. a. Et ta- men ab illo aperte, recte, quicquid est datum, libenter acce- pit. Ep. 50. b. Da hoc illi mortuae, da ceteris amicis. de Fin. 82. b. Atq; hoc dabit, ut opinor. Att. 116. b. Ne me- dem incerte et periculose fuge. I. V. 241. a. Dare se la- bori atq; inuenibus. pro S. R. 21. b. Dare se rei familiari, uitaeq; rusticae. At. 27. b. Ego me do de historiis. At. 75. b. Da re astuos meos rei militari, hybernos turisiditoni. Att. 23. a. et 69. b. Dare operam alicui. At. 3. b. Dare aures alicui. et 66. a. Dare dies alicui. I. A. 235. b. Dare tempus alicui rei. At. 138. a. Video ut se huic dent, ut daturus sunt. et 109. b. An is me dem, qui potuitur. Epist. 22. a. Da te ho- mini. de Som. 130. b. Negi sermonibus uulgi te dederis. Ac- 40 41. a. Da quae te huic etiam generi literarum. de N. 3. b. Dare se ad aliquam rem faciendam. Att. 245. a. His literis scriptis me ad uerreses dedi. de Fin. 115. a. Dare se ad lau- dendum. de L. 158. a. Si te ad ius respondendum dedisses, et ibi Cicero se ad dicendum dedit. de Clar. 193. b. L. Scenola nemini se ad dicendum dabat. contra Rul. 68. a. Familia- riter me in eorum sermonem inuicem ac do. I. V. 143. a. Is bene penitus in istius familiaritatem sese dedit. I. P. 94. a. Is dedit se in consuetudinem, etc. Quin. de Pet. 207. a. Qui ad meam gloriam augendam tanto studio te dedisti. At. 212. a. Da te in sermonem. Ep. 202. b. Dare se ad lenita- tem. pro S. R. 38. a. Is se in cruciatum dari cupit, dum hac de re queratur. Tusc. 244. a. Dare se in tormentum. de Or. 134. b. Dare patronum alicui. At. 263. b. Consules Planciu dederunt: id est, iudicem uel arbitrum. Par. 241. a. Ea lite- ra de accusatore solet dari iudicem: id est, transferri in iudi- cem. At. 73. a. Dare literas. Item: Huic toties ne me literas dedisse Romam, cum ad te nullas darem? et uerò posthac frustra potius dabo, quam si recte dari poterint, commit- tam ut non dem. At. 217. b. Datur mihi epistola a sororis tuae filio. At. 70. a. et 221. a. Fessulanus mihi literas tuas dedit: id est, reddidit. I. C. 111. b. Dare literas alicui ad- 50 liquem. Att. 122. a. Epistola quam de nocte daturus eram. et 76. a. Tu autem saepe dare tabellarijs publicanorum poteris per magistrum scripturam. et ibid. Tardè tibi red- dituro dabam familiari homini ac domestico. et 75. b. De- deram Ephefo pridè, has dedi Trallibus. Att. 126. b. et 130. b. Dare mandata alicui ad aliquem. In Vat. Dare gla- diatores. Quin. Fr. 327. b. Dare munus populo. I. V. 59. b. Dare aliquid crimini. et de In. 71. b. et 73. b. I. V. 78. b. et 250. b. Verius est ne sibi crimini daretur, eos, etc. Ep. 179. a. Dare aliquid uicio. de Fin. 115. a. Obluiscimurq; quae uirtuti ipsi principia dederimus. Acad. 40. b. Da, pro- dic. Sed da mihi nunc, satis ne probas?

Doceo, ces, trado, insituo, ad faciendum aliquid insi- tuo, praecipio, erudio, edoceo, praeepta do, optimarum artium uias trado, etatem puertem ad humanitatem in- formo, haec uox huius praeeptis conformata, disciplinam trado. pro Quin. Rab. 49. b. de Or. 128. b. Aut si qua est ars falsis, eam nos tu potissimum docebis. I. P. 95. a. Quid nunc te sine literas doceam? non opus est uerbis, sed iusti- bus. de Orat. 126. b. Quamobrem hoc uos doceo Sulpici, ut in dicendo irasci, ut dolere possitis. pro Quin. 14. b. Docet me eiusmodi rem et factum simul Sex. Nauij, quod si solum profertur, satis esse deberet. pro Pom. 7. a. De- inde nos idem iste Mithridates docuit, id quod certe cala- mitate docti memoria retinere debemus. de Leg. 179. b. Iureconsulti ignoracione docendi (nam non solum scire aliquid artis est, sed quaedam etiam ars docendi) quod po- situm est in una cognicione, id in infinita dispartuntur. de Sen. 82. b. Senectus adolecentes docet, insituit, ad omne officij munus instruit. pro Mil. 103. a. Ad hanc legem non docti, sed facti, non insituiti, sed imbuti sumus. Off. 55. a. Itaq; cum sunt docti a peritis, desistunt facile sententia.

Attic. 113. b. Nihil arbitror fore quod reprehendas, si qua- erunt, doce me. At. 257. a. Docui literis, hoc fieri non pos- se. Epist. 34. a. Cum interea ne literas quidem ullas acce- pi, quae me docerent quid ageres. pro S. R. 22. b. Vt mori mallet, quam de his rebus Syllam doceri. pro D. 219. b. Docere pontificum collegium de rebus diuinis. de Or. 118. a. Equidem soleo dare operam, ut de sua quisq; re me ipse doceat. et 156. b. et 115. a. Cum docendus iudex est, aut dedocendus. I. V. 226. b. Docere iudicem de iniurijs suis. de Clar. 182. b. Doceri de aliqua re. et pro S. R. 39. b. A- liquem doceri ab aliquo de aliqua re. Epist. 61. b. De ratio- nibus prouinciae quid uellem fieri, ut is uos doceret et com- monesceret. Orat. 200. b. In quo cum doceret eos, qui, etc. domus eius officina habita eloquentiae est. contra Rul. 88. a. Vt doceam te in his tacere rebus. de Orat. 116. a. Docilem, non cum polliceor me demonstraturum, sed cum doceo et explano. Off. 20. b. Altera quae docet et expla- nat quid faciendum sugiendumq; sit. de Orat. 115. a. Dia- cam enim tibi Catule non tam doctus, quam (id quod est maius) expertus. pro Plan. 276. b. Locus ille nudus, ubi quisq; alius aut doctus est. Off. 31. a. Erudire atq; docere aliquem. de D. 109. a. Docere atq; erudire inuentum. de Or. 95. a. Docere mercede. I. A. 162. a. Iam inuidea ma- gistro tuo, qui te tanta mercede nihil sapere docuit. Qu. Fr. 309. b. Tyrannio docet apud me. pro Flac. 155. a. Tradere artem docendi. Epist. 140. b. Socratem sibus docuit nobilissimus fidicen. de Orat. 95. b. Docere, trade- re, inculcare. de Or. 102. b. Haec non aliqua mihi doctrina tradita sunt, sed, etc. At. 121. b. Ciceronesq; nostros meo po- tius labore subdoceri, quam me alium magistrum quere- re. de Clar. 194. b. Vir instituendo docendq; prudens. de Fin. 104. a. Natura impellimur, ut prodesse uelimus quam plurimis, in primisq; docendo, rationibusq; pruden- tiae tradendis. itaq; non facile est inuenire, qui quod ipse sciat, non tradat alteri: ita non solum ad discendum propè si sumus, uerum etiam ad docendum. de Opt. 243. a. Docere, delectare, permouere animos audientium. de Orat. 119. b. Conciliare, docere, mouere.

Dochimus, mi, pes in uersu. v. v. Or. 218. b. ut, Amita- cos tenes.

Docilis, le, qui facile libenterq; docetur et intelligit, a- plus ad disciplinam. (indocilis. de Or. 116. a. Lubent enim exordiri ita, ut eum qui audiat, beneuolum nobis faciamus

et docilem, et attentum. Or. 138. b. de Or. 116. a. Docile autem factio, non tum cum polliceor me demonstraturum, sed tum cum docco et explano. ad Her. 2. a. Docilis est, qui attentum uult audire. Tuf. 178. a. Præbere se docilem ad aliquam sententiam. Ep. 105. a. O medicum suauem, meque docilem ad hanc disciplinam.

Docilitas, ut discendi facilitas, pro Sect. 22. a. li. per se fito genere humane docilitatis atque ingenij dissipatos unum in locum congregauerunt. de Fin. 133. a. Prioris generis est docilitas, memoria, quas uirtutes qui habent, ingeniosi uocantur.

Doctè, peritè, literatè. in Sal. 273. a. Satis doctè ac peritè fecisti.

Doctor, oris, magister, præceptor, interpres. de Or. 87. a. Ea, quæ Græci dicendi artifices et doctores reliquerunt. de Or. 19. a. Summus ille doctor istius discipline Appollonius. Or. 95. a. Cum mercede doceret. Or. 207. b. Iudicem me esse, non doctorem uolo. de D. 81. a. Panætius Posidonij doctor, discipulus Antipatri. de Or. 148. a. Neque discipuli doctores, sed iidem erant uiuendi præceptores atque dicendi. de Or. 148. a. et Off. 1. Doctor sapientie. Ep. 104. b. Libri iuris ciuiliis quamquam plurimi sunt, doctorem tamen lumenque desiderant.

Doctrina, n. eruditio, litera. I. V. 194. a. Homo omni doctrina et uirtute ornatissimus. de Or. 85. b. Qui in artium studijs liberalissimis sunt doctrinisque uersati. Or. 200. a. et pro S. R. 25. b. In maximis occupationibus nunquam intermittit studij doctrinæ. pro Cal. 42. a. Studium doctrine atque humanitatis. de Orat. 154. a. Nostra est omnis ista prudentie doctrinæque professio. de Clar. 186. a. M. Piso quiquid habuit ex disciplina, maximeque ex omnibus qui fuerunt, Græcis doctrinis eruditus fuit. Epistol. 48. a. Is autem summè omnium doctrinarum studiosus fuit. de Orat. 110. b. Res quæ doctrina aliqua continentur. Epistol. 49. a. Me omnis ars et doctrina liberalis, et maxime philosophia delectat. pro Arch. 187. b. et 188. a. Relaxare animum doctrina. et ibidem: Excolere animum doctrina. Acad. 1. a. Magnam optimarum artium studium, et omnis liberalis et digna homine nobili à Lucullo percepta doctrina. de Orat. 132. b. Ambigui genera, de quibus est doctrina quedam subtilior. de Orat. 198. a. Ab alijs rerum, ab alijs uerborum doctrina queritur. Part. 230. a. Doctrina dicendi in tres partes distributa est. Or. 212. b. Quod si indocta consuetudo tam est opifex suauitatis, quid ab ipsa tandem arte et doctrina postulari potest? pro Mur. 138. a. Ego quoque in adulescentia diffusis ingenio meo quesui aduicenta doctrinæ. de Ar. 188. b. Sapienter ad laudem atque uirtutem naturam sine doctrina, quam sine natura ualuisse doctrinam. de Leg. 177. b. Ciuitates malis studijs, malisque doctrinis enerti. de Orat. 118. b. Eiusmodi definitio genere ipso doctrinam re dolet, exercitationemque pene puerilem. Or. 154. a. Institutus liberaliter educatione doctrinæque puerili. Or. 102. b. Hæc non aliqua mihi doctrina tradita sunt. Or. 107. a. Ius ciuile summam percipi sine doctrina potest. Off. 30. b. Doctrina rerum honestarum: id est, ipsam docere res honestas.

Doctus, a. qm. literatus, doctrina excultus, eruditus, intelligens, literis per politus, homo abundanti doctrina, doctrina atque optimarum artium studijs eruditus, uir præclara eruditio atque doctrina ornatu. de Or. 93. b. Quid mihi tanquam Græculo ociofo et loquaci, fortasse docto et erudito, quasi iunuculam ponitis? de Orat. 124. b. Hæc ad

puer doctos semidoctus ipse percurro. Or. 111. a. Ea que scribo, neque ab indoctissimis, neque ab doctissimis legi uellem. de N. 13. b. Simonides non solum poeta suauis, sed etiam doctus fuisse traditur. Orat. 108. a. Ita et doctis eloquentia popularis, et disertis elegans doctrina defuit. de Cl. 181. a. In quo nunquam fuit populo cum doctis intelligentibusque dissenso. Tuf. 143. b. Antiquissimum est doctus genus poetarum. de D. 80. a. Gens humana atque docta. C. Immanis atque barbara. pro Cal. 42. a. Adolefcens humanissimus et doctissimus relictissimis studijs atque artibus præditus, illis studijs, artibus, atque doctrina. pro Cor. 55. a. Viri literati ac studijs doctrinisque dediti. de Clar. 179. b. M. Gratius doctus Græcis literis. et ibid. Doctus et Græcis literis et Latinis. Or. 186. b. Off. 1. a. Ut non modo Græcarum literarum rudes, sed etiam docti aliquantum arbitratum adeptos. de Cl. 173. a. Vir doctus ex disciplina Stoicorum. Or. 174. b. Doctus uir et Græcis literis eruditus. de Clar. 175. b. Tritæ nostrorum hominum aures et erudita ciuitas. de Orat. 136. b. Quidam doctus homo, et in primis eruditus.

Documentum, si. admonitio, præceptum, exemplum, monumentum. pro R. P. 127. a. P. Rutilius, qui documentum fuit hominibus nostris uirtutis, antiquitatis, prudentie. I. A. 231. b. Ex quo nimirum documentum nos capere fortuna uoluit, quid esset uictis extimescendum. pro Dom. 238. b. Homo omnium scelorum flagitiorumque documentum. Attic. 284. a. Ut in posterum documentum statuerem, ne quis, etc. pro Mil. 105. b. Tam ab adulescentia dederas documenta maxima, quam contemneres populares insanas. contra Rul. 65. b. Habere aliquem sibi documento.

Dodonæ, n. Epiri urbs. de D. 100. a. Aut à Dodonæ oraculum petebant. Dodonæus, a. iun. de D. 96. a. Cum oraculum à Ioue Dodonæo petisset. Or. 80. b. Dodonæum oraculum. At. 25. a. Quercus Dodonæa.

Dodrants, tis. nouem uncie quasi de asse dempto quadrante, et significat totius integre rei tres partes. At. 19. a. Q. Frater qui Argelitanis adificij reliquum dodrantem emit, etc.

Dogmata, tis. decreti, quasi dictati, præcepti, dogmata. de Fin. 33. b. Scelus enim dicebas esse Luculle, dogma prodere. de Fin. 8. a. Sapientia neque de se ipsa dubitare debet, neque de suis decretis, que philosophi uocant dogmata, quorum nullum sine scelere prodi poterit: cum enim decreti proditur, lex ueri rectique proditur. Or. 86. b. Ut prouerbium nonnulla ueriora sint, quam uestra dogmata. pro Mur. 138. b. Zenonis sententia sunt et præcepta huiusmodi, sapientem gratia nunquam moueri, etc. de Fat. 143. a. Præcepta appello, que dicuntur Græcè dogmata. Præceptum medicorum: si cui uene sic mouentur, is habet febrem. I. Ven. de Fat. 142. a. Sunt igitur astrologorum præcepta huiusmodi: si quis uerbi causa, oriente canicula natus est, is in mari non morietur.

Dolatus, a. politus. Acad. 25. b. Nonius. Dolens, tis. dolenter. Par. ad. 122. b.

Dolenter, dolens. de Or. 128. a. Casus humanarum miseriarum grauius accipiuntur, si dicuntur, dolentur. Or. 209. a. Epistol. 159. a. Dolenter me hercule magis, quam inimicè facio. I. A. 218. a. Dolenter hoc dicam potius, quam contumeliosè. pro Dom. 232. b. Atque ita ut dolenter absis.

Doleo

Doleo, et. dolorem capio uel accipio, condoleo, indoleo, mæreo, angor, dolenter ferro, angor animo, dolore ardeo, ingemisco, acerbe ferro, dolorem animo capio, molestiam capio, in dolore et molestia sum, dolor mihi accidit, in dolore sum uel mærore potius, dolori esse. de Or. 104. b. Nemo ingemuit, nihil cuiquam doluit, nemo est questus, nemo remp. implorauit, nemo supplicauit. pro Mur. 134. a. Cui placet, obliuiscitur, cui dolet, meminit. pro Cal. 43. a. Si egebis, tibi dolebit. Att. 288. b. Dolet mihi, quod tu non sto macharis. Epistol. 70. b. Doleo quid doles et angere. Attic. 251. b. Dummodo doleant aliquid, doleant quidlibet. Brut. 165. a. Si id dolemus, quod eo iam frui nobis non licet, nostrum est id malum. Attic. 186. b. De Atticæ fabricula scia licet ualde dolui. Epistol. 64. a. Quædam pestes hominum laude aliena dolentium. pro Flac. 158. a. Non enim omnia que dolemus, eodem iure queri possumus. Attic. 278. a. Et est dolendum in tam graui uulnere. Off. 329. b. Quis ista aut dissimulare possit, aut non dolere? et pro Sect. 28 a. Qui meum casum luctumque doluerit. Tuf. 207. b. Quid ergo illud quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis uicissimque constabat. In Vat. 35. a. Quis tum non ingemuit et non doluit Reip. casum? pro Cal. 42. a. Qui ex omnibus maxime Dionis mortem doluit. Ep. 197. a. Hæc à te uicissenda sunt, etiam si non sunt dolenda. Or. 122. a. A te peccato, ut meas iniurias perinde doleas, ut me exillimas et dolere, et uicisci tuas solere. et ibi. Doleo dolorem tuum. At. 133. a. Ut meam uicem doleres, cum me uideres derideri. et 118. b. Pompeius, cuius ego uicem doleo. I. V. 99. a. Si alienam uicem pro nostra iniuria doleremus. At. 92. b. Curionis et Pauli meorum familiarium uicem doleo. At. 92. b. Equidem doleo non me tuis literis certior fieri. At. 58. a. Nosque malo solatio, sed nonnullo tamen consolamur, quod ipsius uicem minime dolemus. Or. 95. b. De Hortensio te certo scio dolere. pro Plan. 266. a. Omnibus illa iniuria dolori fuit. Q. Fr. 305. a. Illud mæreo, quod etc. id est, doleo.

Dolium, li. uas amplum in quo uinum in annu reconditur. de Cl. 192. b. Qui hoc sentiat, si vis potare uelit, de dolo sibi hauriendum putet?

Dolo, as. edolo. de D. 126. b. Quis robur illud cecidit? quis dolauit? de Or. 113. b. Dolere aliquid opus.

Dolopes, pum. pop. I. P. 99. a.

Dolor, oris. mæror, acerbitas, lachrymæ, acerbus sensus animi uel corporis, animi cruciatus, sensus. Att. 120. b. In utraque res summa difficultas erit, summus animi dolor. Tuf. 213. a. Dolor est ægritudo crucians. Att. 142. b. Plus apud me ualere beneficij gratiam, quam iniuriæ dolorem uolo. de Pro. 78. a. Ego dolorem et inimicitias meas reip. pub. concessi. I. A. 217. b. Quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant, tamen huius ciuitatis miseris non poterant non commoueri. de Pro. 79. a. Sed ego in hac sententia dicenda non parebo dolori meo, nec iracundiæ feruam. et ibi. Tamen aliquam dolori meo ueniam tribueretis. pro Clu. 19. b. Huic nihil potest offensionis accedere, sine acerbissimo animi sensu et dolore. de Arat. 247. b. Animi quidam dolor homines aliquando effert ad gloriam in rebus in malis uicissim improborum. Att. 175. b. Sed augeo commemorando dolorem et facio etiam tibi, pro Dom. 232. b. Accepi magnum atque incredibilem dolorem. et Ep. 47. b. Est omnino uix consolabilis dolor. At. 124. a. Sed hæc omittamus. augetur enim dolorem re tractando. et 45. b. Ne scindam dolorem meum. et 49. a. Augere mærorem. de Or. 127. a. Et eorum dolorem qui lu-

gebant suos, oratione refricabam. et ibi. Nihil mihi ad dolorem acerbius accidere poterat. pro Dom. 242. b. Ut perpetuum dolorem auulsus à meis sustinerem. I. C. 118. a. Mihi hæc conditio consulatus data est, ut omnes acerbitates, omnes dolores cruciatusque perferrem. pro Cal. 44. a. Minimum enim dolorem capiet, qui illum non uidebit. de Cl. 165. a. Opinio omnium maiorem animo cepi dolorem. et Epistol. 5. b. Summus dolor, quem in rebus tuis capio. de Clar. 176. a. Is cum miserant dolores pedum, non de erat in causis. Quin. Frat. 305. a. Sed omnis dolor est, quod etc. et 300. b. Atque his dolor est, quod etc. et 315. b. Faciam ut in medio dolore ac desiderio mei lateris. pro Mur. 145. a. b. At habet magnum dolorem, unde cum honore decesseris, eodem cum ignominia reuertit. de Orat. 203. b. Quid esset iracundia, feruor ne mentis, an cupiditas pugnandi doloris. de Arat. 152. b. Hominibus iniuria tui prius illata in ipsos, dolori non fuit. et 254. a. Causa grauis et cum aliquo animi et iuris dolore coniuncta. I. V. 258. b. Ille facile dolorem corporis patiebatur. pro Sect. 14. a. Hunc dolorem peteti malui, quam, etc. pro Cal. 50. a. Vidi enim et illum hauri dolorem, uel acerbissimum in uita, cum, etc. I. V. 210. b. Hæc res magnum et acerbum dolorem commouent, mulierculis præsertim. Epistol. 50. b. Nullus dolor est, quem non longiquitas temporis minuat atque molliat. Attic. 138. b. Obsecro te, scribe mihi hunc dolorem. et ibi. Non angor, sed ardeo dolore. et 85. b. Accipiam equidem dolorem, mihi illum irasci. et 110. a. Hoc tamen profecit, dedit illi dolorem. I. V. 231. b. Existimare uos hoc uolo, mirum quendam dolorem accidere uis, ex quorum urbibus hæc auferantur. At. 4. a. Terentia magnos articulorum dolores habet. Off. 329. a. Nulla remedia tam faciunt dolorem, quam que sunt salutaria. Tuf. 246. b. Si uoluptas dolorem effectura sit. de Fin. 53. b. Ut omittam dolorem, quem optimus quisque pro patria et pro suis suscipit. et 56. b. Aliquem in uoluptate esse aut in dolore. Epistol. 51. b. Sed opprimor interdum et uix resisto dolori. Ep. 52. a. Nec cum dolore, quem à Rea pub. capio, domus iam consolari potest, nec domesticum Reip. Ep. 72. a. Exhaurire alicui uicissim dolorem. et 50. a. Minuere dolorem. Augere dolorem. et 70. a. Abicere omnem dolorem. Ep. 81. a. Hoc loco uides me augere dolorem tuum, quem consolando leuare debeam. Ep. 52. a. Cuius uis, sermone et suauitate omnes curas doloresque deponerent. Epistol. 47. a. Vehementer esse sollicitum, et in communibus miseris præcipuo quodam dolore angere. et 81. b. Quanto fuerim dolore meministi, in quo, etc. I. A. 230. b. Magno in dolore sum, uel mærore potius, quem accepimus ex crudeli morte Trebonij. et 238. b. Quam acerbissimum alicui dolorem iniurere. Ep. 4. b. Afficior summo dolore, eiusmodi tempora, etc. Tuf. 186. b. Et tamen fuisse acrem morsum doloris idem Marius ostendit, crux enim alterum non præbuit ita et tulit dolorem ut uir, et ut homo maiorem ferre sine causa necessaria holuit. Att. 190. b. Recordationes effugio, que quasi morsus quodam dolorem efficiunt. At. 45. b. De luctu et dolore. et ibi. Dies leuat luctum. et ibid. Ceteri dolores mitigantur uelustate. Dolose, maliciosè, ex insidijs, ex occulto. Off. 64. a. Dolose et maliciosè agere aliquid. et 22. a. Ex occulto agere aliquid.

Dolus, a. iun. maliciosus. pro R. P. 123. b. Ptolemæus dolosus consilij regno pulsus.

Dolus, li. fraus, fallacia, machina, insidiæ, subesse aliquid. de N. 74. b. Doli, machinæ, fallaciæ, præstigiæ, sine

ratione esse non possunt. Et ibi. Commoliri dolos et fallaciam ad aliquem in versu. Top. 22. a. Dolus malus est, cum aliud agitur, aliud simulatur. Off. 64. b. Simulatio et dissimulatio dolus malus est. Et 70. b. Pacta semper ne sunt feruanda, quae nec vis, nec dolo malo, ut praetores dicere solent, facta sint. de N. 75. a. Iudicia de fide mala, et iudicium de dolo malo. Et ibi. Quae exempto et uendito contra fidem fiunt. Top. 22. b. Bona fide. (Dolo malo. Off. 64. a. Aequilium protulit formulas de dolo malo. Et ibid. Iste dolo legibus erat uindicatus. Et ibid. Iudicia in quibus ex fi de bono agitur. de N. 75. a. Iudicium de dolo malo, quod Aquilium protulit, quem dolum idem Aquilium tum tenentur putat cum aliud sit simulatum, aliud actum. Ad Her. 16. b. Dolus consumitur in pecuniam, pollicitationes, dissimulationes, maturaciones, mentiones, etc. et 40. b. Dolus maliciose Carthago. Et 17. b. Nam quod in dicendo rei dilucida de causa dolum appellauimus, id in dicendo honestius consilium appellabimus. At. 1. b. Agere cepit cum eius fratre de ijs rebus, quas cum dolo malo accepisse de Varo diceret. pro Fl. 161. b. Adductus est in iudicium Polemocrates de dolo malo, et de fraude a Dione huius ipsius tutelae nomine. pro Do. 220. b. Illud in primis ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur. Off. 62. a. Sine insidijs agere quodpiam.

Domesticus, cum familiaris, intestinus, uernaculus, priuatus, intinuis. (Externus, alienus. In Vat. 35. a. Quis unquam in lectu domestico, in sinere familiari coenauit cum toga pulla? Off. 38. a. Externa libentius in tali re, quam domestica recorder. Epist. 59. b. Ego urbem a domesticis insidijs, et ab intestino scelere defendi. I. V. 179. b. Domesticum atque uernaculum crimen. Et 84. a. Occultum in testinum ac domesticum malum. Ad Her. 24. a. Domesticus et sui ipsius testimonio abuti. de Orat. 116. b. Stultitia sua quam plurimos testes domestico praecoito colligere. Arat. 248. a. Huius gentis ac terrae domesticus natiuusque sensus. Tusc. 14. 8. a. Res domesticae et familiaris. pro Sest. 23. b. Domesticis malis impediti. (Bene de rebus domesticis constituti. Difficultate domestica laborare. l. Difficultas.

Domicilium, lii. domus, habitatio, sedes, lectus. de N. 45. 40 a. Si essent qui sub terra habitarent bonis et illustribus domicilijs. contra Rul. 83. b. Ut aratores cultu agrorum defessi urbis domicilijs uterentur. pro Arch. 186. b. Cum hic domicilium Romae multos iam annos haberet. contra Rul. 85. b. Coloni Capuae in domicilio superbiae atque in sedibus luxuriae collocati. postquam. 207. b. In qua urbe domicilium quondam superbiae fuit. Tusc. 153. a. In caelum quasi in domicilium suum peruenire. pro Arch. 187. a. Sedem omnium rerum et fortunarum suarum Romae collocauit. Et ibid. At domicilium Romae habuit. pro Corn. 57. a. Pompeij gloriae domicilium communis imperij sinibus terminatur. I. P. 96. a. Qui familiaritatis licentia suorum improbitissimorum sermonum domicilium in auribus uestris eius impulsu collocauerunt. de N. 16. a. Humanam figuram domicilium mentis esse. Ep. 263. a. Cui uerbo domicilium est proprium in officio. pro D. 238. b. Consecrantur aedes, non priuatorum domicilia. pro Arch. 186. b. Si in Italia domicilium habuissent. I. V. 110. a. Sedes ac domicilium collocare. de Sen. 90. a. Lacedaemone esse honestissimum domicilium feneclutis. Et 93. a. Est enim animus celestis ex altissimo domicilio depressus in terram. pro Rab. 91. a. Quem censoriae leges urbis domicilio careere noluerunt. Ep. 108. a. Erat enim multo domicilium hu-

ius urbis aptius humanitati tuae. de Clar. 138. b. Firma testata in domicilijs habere. de Or. 92. a. In hoc domicilio imperij et gloriae.

Dominatio, princeps, regina. Of. 57. b. Haec enim uirtus est domina et regina uirtutum. Et 40. b. Voluptates blandissimae dominae. pro Mar. 132. a. Fortuna domina rerum humanarum. I. P. 80. a. Sit sane fors domina campi. Parad. 123. b. Cupiditas honoris quam est imperiosa domina. de L. 132. a. Et in ea lamina scriptum, Domina honoris.

Dominatio, onis. dominatus, tyrannis, regnum. At. 110. b. Idem fecero, quod in Cinna dominatione et Marij tyrannide Philippus. I. A. 190. a. Non modo crudelis et superba dominatio nobis, sed ignominiosa etiam et flagitiosa est ferenda. Epist. 163. a. Vita sub dominatione misera est. ad Heren. 30. a. Ne fortuna magnam in nos habeat dominationem. I. V. 108. a. Dominationem expectant, rerum potiri uolunt. contra Rul. 64. a. Nouam dominationem sibi comparare. Attic. 115. a. Nihil Caesaris minus expedit ad diuturnitatem uictoriae et dominationis. Et 125. a. Dominatio quaesita ab utroque est. I. V. 72. b. Dominatio regnumque iudiciorum. de In. 82. b. Rationis in libidinem dominatio.

Dominatrix, cis. domina. de In. 42. a. Dominatrix animi cupiditas.

Dominatus, tus. dominatio, principatus. (Seruitus. de D. 57. a. Terrenorum. Omnidorum omnis est in homine dominatus. de N. 31. a. Dignissimus potestate et dominatu omnium rerum. pro Deiot. 149. b. In dominatu seruitus fit, in seruitute dominatus. de D. 91. b. Verbs ab Alexandro tyranno crudeli dominatu premebatur. I. A. 238. a. Castio mea sententia dominatum et principatu dedi. Parad. 123. b. Dominatus cupiditatum. Et ibid. Iudex uero quantum habet dominatum? Of. 33. a. Cum dominatu unius omnium tenebantur. pro R. P. 128. b. Dominatus est, inquit, Alexandriae, imo uero in superbissimo dominatu fuit. pro Dom. 226. b. Aliquem nouo dominatu pulsium esse. de Or. 129. b. Et pro Dom. 235. b. L. Brutus populum Romanum dominatu regio liberauit. de Finib. 115. a. Cum autem assumpta ratio est, tanto in dominatu locatur, ut omnia illa prima naturae, huius tutelae subijciantur. Tusc. 239. a. Occupare dominatum.

Dominor, aris. reu. potior, regno, teneo, dominatum teneo, dominatu teneo, dominatu premo, imperium in alios quos teneo. de Fin. 32. a. Cleantes solem dominari, et reu. potiri putat. pro R. P. 128. b. Dominatus est, inquit, Alexandriae, imo uero in superbissimo dominatu fuit. In hoc exemplo, Alexandriae urbis, genitius est, non datus: ut si dicas, Caesar dominatus est Romae: id est, in urbe Romana. Or. 218. a. Vbi libido dominatur, innocentiae leue praesidium est. de Sen. 85. a. Libidine dominante, temperantiae locus non est. de Or. 87. b. Haec una res in ciuitatibus semper floruit, semperque dominata est. I. V. 58. b. Et 104. a. Dominari in iudicijs. Orat. 204. a. Atque haec in oratore dominabuntur. Tusc. 164. a. Vetat enim dominans ille in nobis deus. de Or. 111. b. Vfus dicendi in omni pacata et libera ciuitate dominatur. pro Quin. 17. b. Improbos in capite fortunisque hominum honestissimorum dominari. Et 18. a. Dominari in bonis alicuius. Quin. Fr. 290. b. Neque eiusmodi partem reip. geris, in qua fortuna dominatur. Ep. 53. b. Casus et fortuna in bonis dominatur. pro Cecili. 293. a. Nimia potentia in ciuitate dominatur. de Sen. 84. b. Senectus honesta est, si nemini mancipata est, si usque ad extremum

tremum spiritum dominatur in suos. de Sen. 84. b. Tenebat non modo autoritatem, sed etiam imperium in suos. Offic. 28. a. O domus antiqua, heu quam dispari dominaris domino. I. A. 180. a. O testa misera quam dispari domino, quamquam, etc. sed tamen quam a dispari domino tenebantur. pro Mil. 116. b. Dominante homine furioso. Offic. 43. b. Vt nos adolentes contra L. Sylla dominantis opes fecimus. pro Cluen. 31. b. Bestiae fame dominante, plerumque ad eum locum, ubi aliquando pastae sunt, reuertuntur.

Dominus, rex, princeps, tyrannus, imperator. Off. 68. b. Ecce tibi qui rex populi Rom. dominusque omnium gentium esse coepit. de Leg. 189. b. Senatus est dominus publici consilij. pro Dom. 231. a. Populus dominus regum, uictor atque imperator omnium gentium. I. A. 207. b. Populus Romanus uictor dominusque omnium gentium. pro Plan. 261. a. Hic princeps populus et omnium gentium dominus atque uictor. contra Rul. 70. a. Hos omnium rerum dominos habebimus. I. V. 163. a. Aratorum dominus et rex. de Fin. 61. a. In discordia dominorum domus beata esse non potest. Acad. 32. a. Cogimur diffensione sapientium dominum nostrum ignorare. de N. 193. b. Deus animum ut dominum atque imperatorem obedienti praeficit corpori. Att. 191. b. In omni mutatione dominorum, qui innumerabiles fieri possunt in infinita posteritate. Tusc. 192. b. Qui ita sit affectus, eum dominum esse rerum suarum uertat XI I. tabulae. pro S. R. 31. b. Ne tandem quidem dominus erit in suos, dum ex ijs de patris morte queratur? de Sen. 87. a. Libenter uero istinc tanquam a domino agraui ac furioso profugi. de N. 76. b. Dionysius tyrannus opulentissimae ciuitatis. Tusc. 158. b. Liberatos enim se per eum dicunt grauius dominis, terrore sempiterno et diuturno ac nocturno metu. de Fin. 108. b. Deus summus rector et dominus. de Leg. 172. a. Dominos esse omnium rerum et moderatores deos. pro Cor. 61. a. Sui quemque iuris et dimittendi et retinendi esse dominum. de Sen. 89. a. Semper boni et asidui domini reserta cella uinaria, olearia, penuaria est. pro Dom. 234. b. Cum uir bonus dominum se in suis aedibus esse uoluisset. In Vat. 35. a. Cum ipse epuli dominus. Quin. Arrius albatius esset. I. A. 249. b. Na si ipse seruire poterat, nobis dominum cur in ponebat? de Or. 134. b. Nascita sensit ancillam domini iussi dixisse, etc. Of. 28. a. O domus antiqua heu quam dispari dominaris domino. de N. 58. a. Canum tam fida custodia, tam a mans dominorum aduatio. Off. 28. a. Non domo dominus, sed domino dominus ornanda est.

Domiportas, ae. de D. 136. a. Terrigenam, tardigradam, domiportam, sanguine cassim. l. Cocled. exemplum hoc est obscurae circuitionis, seu descriptionis.

Domitia, ua. pro Font. 277. b.

Domitor, oris. Of. 18. b. Equos propter crebras preliorum contentiones ferocitate exultantes, domitoribus trade re solemus, ut his facillioribus possimus uti. pro Mil. 108. b. Milo domitor armorum Clodij.

Dominus, tus. de N. 56. b. Efficimus etiam domitu nostro quadrupedum uocationes.

Domo, as. condocefacio, edomo. Off. 35. b. Sine hominum opera, aut pascere equos, aut domare non possemus. pro Sen. 18. a. Qui seruitia uirtute uictoriaeque domuit. de Pro. 75. b. Omnes has nationes frangi domarique cupiunt. Et ibid. C. Pontinus Allobroges domuit. pro Mar. 132. a. Domuisti gentes inhumanitate barbaras. de Orat. 101. a. Docemur autoritate nutuque legum, domitas habere li-

bidines, coercere omnes cupiditates. de N. 58. b. Bellua domita et condocefacta. pro Syl. 167. a. Improbi ciues domiti atque uicti. pro Font. 276. b. Galli subacti et bello domiti. de Pro. 70. a. Domitis gentibus finitimis barbariaque compressa.

Domus, mi et mus. aedes, domicilium, lectum, dii penates, lares, lar familiaris, lares familiares, sedes, foci patrij, arae focique. pro Dom. 235. a. Nihil sanctius, nec omni religione munitius, quam domus uniuersumque ciuium: hic arae sunt, hic foci, hic dii penates, hic sacrae religionis ceremoniae continentur: hoc perfugium est ita sanctum omnibus, ut inde abripi neminem fas sit. pro Dom. 242. a. Domus, sedes, arae, foci, dii penates. pro Deiot. 145. a. Domus, dii penates, arae focique. I. A. 174. b. Cui Pompeij liberi repetebant deos penates patrios, aras, ficos, lares suam familia rem. I. P. 99. a. Quos tu demigrare, et aras, et ficos relinquere coegisti. pro Quint. 16. a. Alicui manus allatas esse ante suos lares familiares. Off. 25. a. Ornanda est dignitas domo, non ex domo dignitas tota querenda. Et ibid. Non domo dominus, sed domino domus honestanda est. Et ibid. Domus finis est iustis, ad quem accommodanda est edificandi descriptio. Et ibid. Cui Octauius praeclearam adificauit in palatio, et plenam dignitatis domum. I. C. 118. a. Domus commune perfugium. I. V. 200. b. Domus amicae aperitissima et perhospitatis. Att. 246. a. Nescio quo modo diuos fides, itaque me referunt pedes in Tusculanum. Quin. Fr. 299. a. Iam tibi Asia, sicut uniuersae sua domus, nota esse debet. I. P. 83. b. Me domo mea expulsi, Pompeium domum suam compulsi. pro Flac. 149. a. Qui domo exire nolebant. Et ibid. Qui domi stare non poterant. Orat. 205. a. Ridicula ex tempore ficta uel domo allata. Attic. 26. b. Clodius in domo Caesaris quondam unus uir fuit. Attic. 7. a. P. Clodius deprehensus domi Caesaris. I. V. 71. a. Sculis denunciatum est donum ad illum ut uenirent. de Fin. 147. b. Sed tempus est, si uideatur, et recta quidem ad me, quod eum ille dixisset ad Pompeium perreximus omnes. Epist. 229. a. Apud eum sic fuit, tanquam domi meae. I. V. 250. b. Is domi apud me est. Attic. 71. b. Cum Pompeio et apud Pompeium fuit. I. V. 86. a. Apud istum in aedibus. I. V. 214. a. Ego uero neque ueni, et domo me tenui. Et ibid. Scio me domi mansisse. Attic. 54. b. Venontius domum uentidij uenit. Off. 74. b. Is cum prima luce Pompeij domum uenit. Tusc. 250. a. Diodorus multos annos nostrae domi uixit. Epist. 138. a. Balbus reatit a porta domum meam uenit, neque hoc admiror, quod non ad tuam potius, sed illud quod nec ad suam. ad Her. 34. a. Qui nuper alienae domi, non ausim, etc. de D. 90. a. Quae ipsa domi Phalaridis consecrauit. Ep. 38. a. Nonne maus sine periculo domi tuae esse, quam cum periculo alienae? Epist. 222. a. Quem tibi sic commendo ut unum ex domo nostra. Epist. 135. a. Tu uelim cum fabris domum perspicias: si enim nihil est in parietibus aut in tecto uicij, cetera mihi probabuntur. pro Dom. 236. a. Is duas magnas et nobiles domos coniungere uoluit. Ep. 64. a. Ut domus tua tota cognosceret, etc.

Donatio, onis. I. A. 293. a. Quos non honorum donatio, non agrorum assignatio satiauit. Et de L. 180. a. de Opt. 244. b. Et pro S. R. 22. b. Eaque donatio in theatro facta est.

Donec, dum, quoad, usque, eo dum, tandiu dum, usque, ad eum finem dum, usque, eo, quoad. Epist. 67. b. Ad proparationem meam quiddam interest, non te expectare donec ad locum uenias. Acad. 6. b. Multaque facimus usque ad dum aspectus

aspiciat ipse fidem faciat sui iudicij. de N. 52. a. Vsq; ad eum finem, dum possint se ipsa defendere.

Dono, as. condono, largior, munere afficio, munus do, dona et munera do, munus affero, donum affero, stipendio afficio, muneribus amplissimis orno, permitto. I. V. 190. a. Qui Rubrum corona, et phaleris, et torque donasti. Ep. 69. a. Cum ipsi corona donarentur. de N. 58. a. Nisi forte dubium est, quin hominibus haec omnia natura donauerit. de Fin. 94. a. Cauda pavoni a natura donata est ad ornatum. de Or. 94. a. Haec quidem inferi et donari ab arte non possunt. de Fin. 94. a. Alia videntur a natura propter eorum usum tantum esse donata. de Ar. 244. b. Aliquem quasi divino munere donatum reipub. uideri. de N. 27. a. P. Vacienus, et agro a senatu, et uacatione donatus. I. P. 80. b. Mihi populus Romanus non unius diei gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemq; donauit. pro Arch. 186. b. Itaque eum Tarentini ciuitate ceterisq; praemijs donauerunt. pro S. R. 36. a. Donari ab aliquo maximis praemijs. I. C. 101. b. Vitam tibi istam mentem dii immortales donarent. pro S. R. 22. a. Is non pauca suis adiutoribus largi effusq; donabat. Quin. Fr. 329. b. Minuebat uectigalia, donabat ciuitates ex commentario. de Leg. 178. a. Vir nemo bonus ab improbo se donari uult. Tuscul. 249. a. Munera ista ciuibus tuis donata. Epist. 62. a. Tu tuas inimicitias, ut reip. donares, te uici stitid est, permitteres. At. 277. a. Dyrhachini sibi donata a Cesare dicunt. I. V. 114. a. Donare aliquem annulo aureo. Ep. 190. a. Aduocare cocionem donandi causa. de Op. 544. b. Corona aurea donari.

Donum, ni. munus. de Leg. 186. a. Donum ne capiunt nec ne petenda, nec ue gerenda, nec ue gesta potestate. de Or. 135. a. M. Cincius legem de donis et muneribus tulit. pro Clu. 31. b. Tantum donis datis muneribusq; perfererat, ut, etc. de Orat. 94. b. Omnia sunt enim illa dona natura. Tuscul. 161. b. Philosophia donum deorum. de N. 75. a. Donum hoc diuinum rationis et consilij. pro Arch. 189. a. Poetae quasi deorum aliquo dono atq; munere commentati nobis esse uidentur. I. A. 159. a. Non intermittis quasi donum aliquod quotidie efferre reip. pro Clu. 31. b. Dona nuptialia.

Dores. tertium genus uere Graecorum. pro Flac. 159. b.

Dormio, mis. somnu capio, sopitus sum, quieti me tra do, cubo. de D. 133. a. Contrahi autem animi Zeno, et quasi labi putat atq; concidere, et ipsum esse dormire. et ibi dem. b. Si ea dormientes agerent, quae somniarent, alligandi essent omnes, qui cubitum tinent. Attic. 167. a. Puella eius mane primum dormit ad horas tres. de D. 137. Vigiliantis animus sustinet. r. membris, et corpore, et sensibus: cum autem haec subtrahita sunt, desertus animus languore corporis, tum agitur ipse per sese. itaque in eo, etc. et ibi. Dormientis animus imbecillus et remissus. Epist. 206. b. Capius (opinor) olim, non omnibus dormio: sic ego non omnibus, mi Galle. serui. de In. 63. b. Postquam illos aeliut ut sit, iam ex lassitudine dormire sensit, etc. de D. 93. a. Arde et grauius dormire. Ep. 94. a. Iacet enim corpus dormientis ut mortui. Q. Fr. 298. b. Dormientem excitare. de Somn. 126. b. Deinde me arctior quam solebat somnus complexus est. de D. 93. a. Si ad quietem integri tremus. de D. 89. b. Cum iam quieti corpus nocturno impetu dedi sopore placans artus languidos.

Dormito, as. ofcitor. At. 31. a. Coenato mihi etiam dormitanti pridie Caleni. Maias epistola est illa reddita, in qua de

agro Campano scribis. de D. 93. a. Cum magnam partem noctis uigilasses, ad lucem deniq; arde et grauius dormire coepisses. de Or. 121. b. Et istam ofcitantem dormitantemq; sapientiam, Scaeuolarum et reliquorum beatorum ocio concedamus.

Dorylenes, pop. pro Flac. 154.

Doryphorus, ri. militaris Polycteti statua, significat autem satellitem, uel armigerum. de Clar. 192. b. Polycteti Doryphorum sibi Lysippus aiebat magistrum fuisse. Orat. 197. a.

Dos, dotis. de Leg. 178. a. Clisthenes Iunoni Samiae filiarum dotes credit. At. 228. a. Quintus torquetur debitorum dotis. pro Quin. 18. a. Ipse filiae nubili dotem conficere non potest. I. A. 233. a. His quasi praeter dotem, qua in ciuibus malis acceperant, agrum Campanum est largitus Antonius, pro Flac. 162. b. Quae cuiq; sine tutore auctore est dicta dos, nulla est. et ibi. Doti Valeria pecuniam omnem suam dixerat. de Or. 105. a. Cuius artem cum indotata atq; incomitata et incomptam uideres, uerborum eam dote locupletasti et ornasti.

Dotalis, le. At. 247. b. Mercedes dotalium praediorum. Off. 331. a. Dotale matrimonium.

Dotatus, a, um. (Indotatus. At. 228. a. Villa quo intro ducatur dotata Aquilia.

Drachma, mae. uncia pars octaua, denarius. I. Denarius. pro Fl. 153. a. Dixit publice datum drachmaru C. C. et sex milia. Ep. 28. b. de D. 108. a. Quibus diuitias pollicetur ab his drachmas ipsi petunt. Ep. 190. a. Ternis tetradrachmis triticium penes Dolobellam est.

Draco, onis. serpens. de D. 121. a. Vidimus immani specie tortumq; draconem Terribilem, etc. et 122. a. et 36. b. Draco is quem mater Olympia alebat. I. A. 248. a. Seruus domini patrimonium complexus, quasi thesauru draaco. ad Heren. 140. a. Iste quotidie per forum tanquam iuba tus draco serpit.

Drepanitarum, a. ex Drepano promontorio. I. V. 137. a.

Druides, um. sacerdotes, uates, et sapientes quondam Gallorum. de quibus Caesar de bello Gallico, lib. 6. de D. 4099. a. Et in Gallia Druides sunt.

Dubie, de D. 106. a. Potest accidere ut aliquod signum dubie datum, pro certo sit accipium.

Dubitanter, timide, diffidenter. (Fidenter, non dubitanter. de Inuen. 63. a. Sine ulla affirmatione quae rentes, dubitanter unum quodq; dicemus. de Clar. 172. a. Verecunde dubitanterq; facere aliquid. Off. 329. a. Spes posteritatis, qua sublata non dubitanter occidam. de N. 5. b. Dubitanter. (Fidenter.

Dubitatio, nis. haestatio, scrupulus, aporia. Ep. 33. a. Itinerum meorum ratio te nonnulla in dubitatione uidetur adducere. pro Cl. 21. b. Nec in causa ulla dubitatio esse potest. I. C. 119. a. Illi sine dubitatione danati esse uideantur. de Or. 160. b. Pro his omnibus sine ulla dubitatione respōdeo. At. 262. b. Cōsules probauerūt causis sine ulla dubitatione. et 257. b. Numq; in maiore aenopia fui. pro Cec. 285. b. Vestra in iudicando dubitatio. pro Cec. 286. b. Iuris dubitatio tardio rem me facit ad iudicandum. pro Cl. 32. b. In ea obscuritate et dubitatione omnium Canutio placuit pronuciare. con. Rul. Si foedus illud habet aliquam dubitationem. Of. 36. a. Nihil hic locus habet dubitationis, quin, etc. et 54. a. De quo alteru potest habere dubitationem, an, etc. et 29. b. Ad ea eligenda quae dubitatione asserunt, adhibere homines usu peritos. de N. 14. a. Cum poena, ne dubitatio quidem effugere potuisset.

potuisset. de Or. 127. a. Qui timore quae dubitatio quanta haestatio, tractusq; uerborum? Ep. 52. b. Hoc mihi asserit dubitationem. de N. 58. a. Nisi forte illud dubitationem asserit, quin, etc. At. 188. a. Tollere omnem dubitationem aliquid de Ar. 245. b. Primum explicabo, etc. si id facere uere et sine cuiusquam dubitatione potero: si scrupulus tenuissimus residere aliquis uidebitur, religioni parebo. et 257. a. Aliquis sine ulla dubitatione deterrimus. Off. 35. b. Si quando dubitatio accidit, quale sit id de quo consideretur. de Fin. 130. b. Quod quandoq; dubitatione non habet. est enim infixu in natura, comprehenditur suis cuiusque sensibus, sic ut contra si quis dicere uelit, non audiat: tam enim, etc. pro Cl. 32. b. Hic tum iniectum est hominibus scrupulus et dubitatio, quid nam esset actum.

Dubito, as. addubito, haereo, ambigo, quaero, timeo, mihi in dubium uenit, mihi dubiu est, dubium habeo, pendeo animi, mihi ipse diffido, ambigui habeo, in dubium uenio. de N. 5. b. Tum ille fidenter sane nihil tam uerens, quam ne dubitare de aliqua re uideretur. et 46. a. Nemo de diuina ratione dubitaret. pro Cec. 292. a. Non de armis dubitatur. sed de uerbis quaeritur. pro Syl. 177. a. Cornelius etiam de indicando dubitat. Tus. 163. b. Nec uero de hoc quisquam dubitare posset, nisi idem, etc. Off. 67. b. Turpe est dubitare philosophos, quae ne rustici quidem dubitat. Ep. 76. a. Illud caue dubites quod ego, etc. I. C. 120. a. Itaq; homo mitissimus non dubitat P. Lentulum aternis uinculis mandare. pro Dom. 241. b. Identidem se ipse reuocando, dubitans, timens, haestans. de D. 110. a. Nihil affirmando quae ram omnia, dubitans, plerunq; mihi ipse diffidens. Ac. 14. a. Dubitans, haestans, reuocant se interdum. At. 264. b. Non dubito quin mirere, qui tecum de eadem re sepius agam. et 90. a. Dionysius non dubitabat, quin ei credere mus. pro Mil. 113. b. Arbitror eum non dubitaturu, quin cum suo periculo salutem patriae asserat. pro Mar. 133. b. Non dubito quin multos, si fieri posset, C. Caesar ab inferis excitaret. Ep. 248. b. Non dubito, quid praesentes sentiat. At. 154. b. Non dubito, quid nobis agendum putes. de Or. 100. a. Maecius in senatum introire non dubitauit.

Dubius, a, um. incertus, anceps, cotrouersus, lubricus, suspiciosus, uarijs, habens aliquam quaestionem, habens dubitatem, quod dubitationem asserit, habens deliberationem, res cotrouersas, et plena diffisionis inter doctissimos, ancipiti cogitatione distractus. de N. 61. b. Rem mini me dubiam argumentando dubiam facis. et pro Flac. 156. b. Res minime dubia. de Ar. 248. a. Ne plura de re mini me loquar dubia. de D. 130. a. Quae dubia sunt, ea sumere pro certis atq; concessis. et ibi. Id sumere pro certo quod dubium cotrouersumq; sit. pro Mur. 140. a. Ridiculum est, quod est dubium, id relinquere incertum, quod nemini dubium potest esse iudicare. de In. 55. b. Eorum igitur quae constant exempla ponemus, illorum quae dubia sunt rationes asseremus. Off. 36. a. Vti in re non dubia testibus non necessarijs. pro Dom. 215. a. Res erat non in opinione dubia, sed in presentia, atq; ante oculos proposito periculo. de Or. 92. b. Quae ab oratoribus tractatur dubia esse et incerta. et ibi. 105. b. Tu ille confirmabat ita se rem habere, nec dubium esse posse. de Finib. 121. b. Dubium est, eoque nam fieri possit accessio. Attic. 127. a. Cum nobis non dubium esset, quin Brundisium contenderemus. et 219. a. Proius ex his literis non uidebatur esse dubium, quin, etc. de Orat. 111. b. Non est dubium, quin si quis hoc animaduerterit, id possit notare. Part. 133. b. Non dubium est id quidem, quin definitio, etc. Attic. 115. b. Mi-

hi dubium non est, quin, etc. pro Cecin. 290. b. At cotrouersa non erat, quin uerum dicerent. Att. 173. b. De hac re mihi dubium non est. pro Cec. 283. a. De ciuitate in dubium uenire. At. 179. b. Alij non ueniunt in dubium de uoluntate. pro Quin. 12. a. Res in dubium uenire non potest. pro Pomp. 9. a. Quae res est, quae cuiusquam animus in hac causa dubium facere possit. Ac. 8. b. Haec autem habere dubia, abhorreere a sapientia est. pro Cec. 290. b. At in coacta multitudine, in armis, in telis, etc. dubium uobis fuit, an esse uis aliqua uideretur, nec ne? Ep. 7. a. Si dubia tibi est, posse te illius regni potiri, non est conandum: si exploratum, non est cunctandū. et 58. b. Cognoui autem id quod mihi dubium non fuit. de In. 72. b. Vocare aliquid in dubium. et Part. 233. b. et Ep. 163. b. de Or. 121. b. Quae in dubium uocantur, etc. Attic. 263. b. Acta Caesaris in dubium uentura uidentur. pro Cec. 289. b. Omnia in dubium incertumq; reuocari. Ad incertum reuocari possessiones omnium. l. incertum. pro Cel. 49. a. Rem minime dubitandam in contentione ponit. pro Cl. 29. b. Dubij et uarij casus.

Sine dubio. sine cotrouersa. de Natur. 64. b. Et Chryssippus tibi acutē dicere uidebatur, homo sine dubio ueritatis et callidus. et de Fin. 131. a. Attic. 17. b. Heluetij sine dubio sunt in armis. Ep. 29. b. Et hercle sine dubio erit ignominia.

Ducenti, orum. contra Rul. 72. b. l. Stipator.

Ducenties. I. A. 168.

Duco, cis. deduco, deriuo, traho, sumo, capio, maneo, existimo, facio seu estimo, afficio, delector, et alia quae da. I. C. 109. b. Nō suas fecu mulierculas sunt in castra ducturū. Att. 116. a. Cohortes ex Piceno Lentulo et Thermo ductib. cum Domitij exercitu iunctas esse. I. A. 156. b. Viri fortissimi qui ordines duxerūt. pro Mur. 128. a. Quae in legatione duxit exercitū, signa cotulit. Arusp. 256. b. Ad quē metum, si deorum montis non duceremur, tamē ipsi nostro sensu coniecturāq; raperemur. Q. Fr. 318. b. Ducere aquam per fundū alterius. de Fin. 93. b. Ex quo intelligi debet, principiu ductum esse a se diligendi sui. I. V. 31. b. et de N. 37. a. Ducere principiu ab aliquo uel ab aliqua re. At. 143. a. Belli initium ducetur a fame. Off. 12. b. Ab ijs rebus quemadmodū ducatur honestū, satis sepe diximus. Off. 30. b. Sed ab ijs partibus, quae sunt honestatis, quemadmodum officia ducuntur, satis expositū uidetur. pro Deiot. 144. a. Qui commendatione inuentis atatis a scelere duxerit. de In. 65. b. Ducere, trahere, sumere suspicionē ex aliqua re. et Elicere. 67. a. Orat. 209. b. Ab eodem uerbo ducere saepe orationem: id est, incipere. Or. 197. b. Ac uideo hanc primum ingressionem meam non ex oratoris disputationibus ductam, sed e media philosophia repetitam. de Or. 138. a. Neque attendit eos ipsos, unde hoc simile ducit, aliter facere. de Cl. 166. b. Hinc Pompeij ductus est sermo. et ibi. Ab isto initio tractus est sermo. de Fin. 124. a. Vt nō sine causa ex his memorie ducta sit disciplina. de Cl. 184. b. Omnis ille sermo ductus e percussatione filij. Or. 197. b. Aliquis e quo similitudinem ducet. pro Q. R. 53. a. Vti de hoc totum ductum et conflatu iudicū est. Or. 201. a. Ex quo emanant communes loci: id est, ducuntur. Ep. 83. b. Quartū alterā duco e Cesare ipso, alteram, etc. de N. 36. a. Ex quatuor temporū mutationibus omnū, quae in terra mariq; gignuntur, initia causaq; ducuntur. et 53. b. Vti ab intestinis ad iecur ducte ac directe. Tus. 163. b. Continua macia a magnitudine animi ducta, non a superbia. In Ar-

591
 Huic spacio simili ductum latus extat utrunq; Ep. 6. a. et
 52. a. Quae ne tu quidem unquam timenda duxisti. Item.
 Quae non aliena esse ducerem à dignitate tua. In Sal. 27. 3.
 a. Nunc ea reprehendis, quae antea gloriae mihi ducebant.
 de Or. 1. 19. 3. a. Nec in hoc ironiam duxeris esse. et 100. a.
 Mulier, quae in concubinae locum duceretur. de Off. 30. a.
 Nec quoniam hoc errore duci oportet. Tusc. 18. 4. a. Ita
 me ad credendum tua ducit oratio. I. V. 22. 9. a. Precio quae
 stitit duci. Attic. 4. 4. b. Meq; temporis non longinqua spe
 ductum esse moleste feram. de Fin. 12. 8. a. A quo totius ui
 ta ducat exordium. contra Rul. 6. 9. b. Tunc quoero quam
 ob causam initium rerum ac legum suarum hinc duxerit,
 ut populus Rom. suffragio priuaretur. pro Quint. 9. a.
 Huic acerbissimum uino uidentiq; finus ducitur. Parad.
 11. 8. b. Tanquam in gyrum rationis duci oporteret. Acad.
 4. 6. b. Ex quo etiam nomen hoc duxerat. Br. 2. 77. b. C. Na
 senius Crentensi bello Metello imperatore octauum prin
 cipem duxit. Antequam. 1. 9. 7. a. Vt liberum spiritum du
 cendi nullam habeat potestatem. Ad Heren. 30. b. Et tamē
 cum ita uiuit, neminem praese ducit hominem. I. V. 22. 9. a. 20
 Hanc damnationem duci non oportet. et 26. 1. a. Ipsi in ho
 stium loco numeroq; ducemini. et 24. 8. b. Ducere aliquos
 in hostium numero. pro Arch. 18. 8. a. Pericula mortis par
 ui esse ducenda. de Fin. 6. 9. b. Laelius eo dictus est sapiens,
 non quod intelligeret quid suauissimum esset, sed quia par
 ui id duceret. de Fin. 9. 6. a. Ducere omnia humana infra
 se. pro Fl. 1. 9. 0. a. Si quis despiciat ducitur. pro Quint.
 9. b. Officij rationem atq; existimationis duci conuenit.
 pro Sest. 7. b. Officij rationem in omni uita, non commodi
 esse ducendam. Att. 12. 8. a. Duxi meam mecum rationem.
 I. V. 10. 1. a. Debere eum aiebat suam quoq; rationem ducere,
 multa sibi opus esse, etc. pro S. R. 4. 0. a. Nonnullius ra
 tionem sui commodi ducit. Or. 20. 7. a. Qui eloquentiae lau
 de ducitur. pro Rab. 9. 6. b. Qui in periculis cum laude et
 uirtute uersantur, spe posteritatis fructuq; ducuntur. Tu
 scul. 12. 9. b. Alij emendi questu et lucro ducuntur. I. V.
 13. 7. b. Qui statuatum honore et gloria ducitur. pro S. R.
 38. b. Ita credo literis eorum Chrysozonus ducitur. de
 Clar. 18. 1. b. Is beneuolentia ductus mihi tribuebat omnia.
 pro Mur. 13. 9. a. Non re ductus es, sed opinione. 20. 6. b. 40
 Ducere animam de coelo. de N. 53. a. Aspera arteria exci
 pit animam eam, quae ducta est spiritu, eandemq; à pulmo
 nibus respirat. Ep. 14. 3. b. Vt optandum sit ut possimus ad
 id tempus reip. spiritum ducere. pro Pomp. 10. a. Atq; eos
 portus, quibus uitam et spiritum ducitis, id est uiuatis. ad
 Her. 34. a. Ducere spiritum praese circa. de N. 2. 9. b. Aer ille
 quem spiritu ducimus, id est, haerimus. Br. 2. 8. 9. b. Bellum
 ducetur, id est, producetur. I. V. 82. a. Ducere tempus: id
 est, differre. pro Sest. 4. a. P. Sestius duxit C. Albini filiam.
 pro Mil. 11. 5. b. Ducere parietem per uestibulum alicuius. 50
 Att. 91. b. Vt saenas quaternis centesimis ducant. et 8. 5. a.
 Soluere centesimis ductis cum renouatione singulorum an
 norū. Att. 91. a. Centesimis ductis non perpetuis, sed reuo
 uatis quotannis. de D. 8. 7. b. Oracula, quae aquatis sortibus
 ducuntur. et ibi. Sortes duci. pro Flac. 1. 5. 5. b. Heraclides,
 quem iudicatum hic duxit Hermippus. et 15. 6. b. Heracli
 des cum iudicatum nō faceret, adductus Hermippo, et ab
 hoc ductus est, et postea missus, etc.
 Ductor, oris, dux, qui ordinem ducit. Tusc. 1. 6. 7. b.
 Quotiens ductores nostri ad non dubiam mortem con
 currerunt?
 Ductus, ctus. Ep. 4. 3. b. Omnes uires ciuitatis se ad Pom
 peij ductum applicauerūt pro Pom. 1. 5. b. Pompeius rem
 I. V.

optimē ductu suo gessit. de Ar. 2. 4. 4. a. Qui suo ductu et
 imperio cruento non potuerunt, etc. Of. 3. 5. b. Adde ductus
 ctus aquarum, derivationes fluminum. de Leg. 1. 6. 1. a. Du
 ctus aquarum.
 Dudum, de breui tempore ferē dicitur, quandoq; etiā
 de longiore. Att. 5. 7. b. Dudum enim circumrodo, quo deuo
 randum est. de Orator. 13. 3. a. Dixi dudum materiam a
 liam esse ioci, aliam seueritatis. de Fat. 14. 8. b. Ratio, quam
 dudum diximus. de Clar. 1. 7. 7. a. et 18. 8. a. Cum uix ut du
 dum ad Demosthenem, sic nunc ad Crassum peruenimus.
 Att. 18. 4. b. Quae dudum ad me, et quae etiam ante ad Tul
 liam scripsisti, ea sentio esse uera. Att. 22. 7. a. Id erat quon
 dam quasi necesse, nunc quoquo modo res habet, nō est
 item quam dudum.
 Duellus, li. Or. 211. a. Duellus, qui pœnos classe de
 uicit, etc.
 Duellum, li. bellum. Or. 211. b. Antiqui nomina cōtra
 hebant, quo essent aptiora: ut duellum bellum, diuis bis. de
 Leg. 1. 7. 9. a. iam es atq; ferrum duelli instrumenta, nō sa
 ni. et 17. 3. b. Quiq; uigent rem duelli, quiq; populare au
 spicium praemonent.
 Dulcedo, nis, dulcitus. Att. 28. 6. b. Vos quibus uirtus
 aliena dulcedine uitendi minuire non potuerit. pro Ar.
 19. 0. b. Milites dulcedine quadam gloriae commoti, ma
 gno illud clamore approbauerunt. Antequam. 1. 9. 2. b. Si li
 berum conceptā dulcedinem animo inclusam continētis.
 de Leg. 1. 6. 5. b. Quae natura bona sunt, quia dulcedine uo
 luptatis et scabie carent, non cernimus satis. et 17. 7. a.
 Mores hac dulcedine corruptelāq; deprauati. de Fin. 7. 3.
 a. Voluptas, quae maxima dulcedine sensum mouet. et 8. 8.
 b. Cum omnes sensus dulcedine omni quasi perijssi mo
 uerentur. Epist. 1. 7. 9. b. Neq; pecuniae dulcedine captus
 sum. Q. Fr. 30. 0. a. Quasi dulcedo iracundiae. de Or. 15. 7.
 b. Dulcedo orationis. Ad Heren. 30. b. Animum dulcedo du
 cit ad animum.
 Dulcesco, ctis. de Sen. 8. 8. a. Vna maturat, dulcescit.
 Dulcisculus, a, um, dimin. à dulci. Tusc. 2. 0. 0. b. Danus
 scutellam dulcitate potionis.
 Dulcis, ce, sapor suauis, suauis, charus, iucundus. (A. A.
 marus. de Off. 1. b. Demetrius Phalereus, orator parū ue
 hemens, dulcis tamen, ut Theophrasti discipulum possis
 agnoscere.
 Dulce, sub. de N. 6. 5. b. Omne enim animal sensus ha
 bet. Sentit igitur, et calida et frigida, et dulcia et amara.
 Dulcior et dulcius, dulcissimus, ma. de Cl. Oratione
 Laelii, nihil esse dulcius. Att. 22. 4. a. Nunc epistola tuae quid
 respondeam, nisi eam fuisse dulcissimam? Attic. 9. 1. b. Nihil
 inquam in isto, Brutum amasti dulcissime Attice. et de L.
 18. 9. a. Dulcissime frater, dulcissime scribere. de Claris o
 rat. 17. 1. a.
 Dulciter, suauiter, iucundē. de Fin. 6. 8. a. Voluptas, quae
 sensus dulciter ac iucundē mouetur.
 Dulcitus, nis, dulcedo. de Or. 1. 52. a. Gustatus praeter
 ceteros sensus dulcitudine commouetur.
 Dum, dummodo, donec, quandū, ut. de D. 14. 2. b. Vir
 tus, quae uetat spectare fortunam, dum praestetur fides.
 Antequam. 1. 9. 7. Si mea pericula neglexi, dum timorem à
 patria propulsarem, id est, ut. de Or. 9. 3. b. Ista cōditio
 dum mihi liceat sateri ne scire, quod nesciam. Attic. 8. 5. a.
 Quot uis praestetur sume, dum ne hic negocieris. Epist.
 17. 2. a. Dum ne id est, dummodo ne. I. V. 20. 8. b. Nihil ei lon
 gius uidebatur, quam dum illud uideret argentū. pro Q.
 4. b. Haec dum Romae geruntur, Quintius interea, etc.
 I. V.

593
 I. V. 20. 1. b. Nihil dum etiam istiusmodi suspicabar. At. 13. 5.
 b. Brundisio nihil dum erat allatum. I. V. 17. 4. b. Num ex
 pectatis dum L. Metellus, etc. Tusc. * Expectas fortasse
 dum dicat, patietur? Attic. 2. 7. 6. b. Noli expectare dum ti
 bi gratias agam. de N. 52. a. Vsq; ad eum finem dum pos
 sint se ipsa defendere. Ep. 15. 1. a. Nihil dum enim sciebam.
 et 18. 6. b. Nihil dum audieramus ubi esset. pro Mil. 11. 1. a.
 Sustinuisse hoc crimen primum ipse ille latronum occulta
 tor locus, dū neq; muta solitudo iudicasset, neq; caeca nox
 offēdisset Milonem. I. V. 20. 1. a. Vt aliqua re tandiu dum
 uelis. pro Fl. 1. 5. 4. b. Qui ualuit tandiu dum hic prodiret.
 Att. 1. a. De Anfidio non puto te expectare dum scribam.
 At. 13. 6. a. Vix dum. I. V. dum.
 Dumetum, si. locus spinis abundans enatis. Tusc. 2. 4. 1.
 a. Sepulchrum uidet; et uestitum uestribus et dumetis indaga
 ui sepulchrum. Ac. 28. a. Stoicorum dumetia est, acut et
 spinosa disputationes.
 Dummodo, modū ut, si modū, modū ne. Attic. 10. 6. a.
 Quod nunquā, dummodo octofisi essent, recūsarit. et 20. 2.
 Dummodo ne ipsi uerbis. de Or. 1. 60. a. Dummodo ne
 contumum sit. Off. 6. 8. a. Qui omnia honesta negligunt,
 dummodo potentiam consequantur. Ep. 9. 4. b. et 23. 3. a.
 Modū tibi constituit fructus oij tui. Ep. 14. 8. b. Si mo
 dū id est, dummodo. Ep. 17. 2. a. et Att. 8. 5. a. et I. A. 20. 6.
 b. Dum ne id est, dummodo ne. Att. 12. 6. a. Ego si cui adhuc
 uideor segnior fuisse, dum ne tibi uideor, non laboro. Ep.
 17. 2. a. Interpellent me, quo minus honoratus sum, dum ne
 interpellent, quo minus, etc.
 Dumus, mi. spina. Tusc. 2. 4. 1. a. Animaduerti columela
 lam non multum ē dumis eminentem.
 Dumtaxat, I. P. 3. 6. b. Atq; ille discorsus, dolor meus dū
 taxat, uestrū quidem scelus ac dedecus haberetur. de Or.
 11. 9. b. Haec artem quidem et praecipit. dumtaxat requirit.
 de Am. 10. 6. a. Coluntur autem simulatione amicitiae dum
 taxat tempus. Att. 5. 7. a. Nos animo dumtaxat uigemus. pro
 Deiot. 14. 4. a. Quod ipsum et si non iniquum est in tuo
 dumtaxat periculo, tamen, etc. de Fin. 6. 9. a.
 Duo, gemini, bini, duplices. Duo decij, Octauio. I. V.
 11. 3. a. Horum pater abhinc duo et uiginti annos est mora
 tus. duo, pro duos. Vir. 1. 9. 4. a. Si duo praeterea tales idea
 40
 tulisset Terra uros. duo, pro duos. Ep. 32. b. Duos duorum
 etatum plurimi facio Cn. Pompeiū, et M. Brutum. Orat.
 21. 1. b. Video sepulchra duo duorum corporum. ex Accio.
 et ibi. Mulier una duū uirum. de Clar. 1. 7. 9. a. Oratio, qua
 anno duodequingagesimo usus est. I. P. 8. 8. a. Vos geminae
 uoragines, copulatae, reip. Att. 13. 9. a. Consiliū nobis certē
 non defuisset. *σὺ δὲ δὲ ἔχομενος.*
 Duodecim, de Leg. 1. 8. 2. a. Discebamus enim pueri duo
 decim, ut carmen necessarii. et 18. 1. a. Quid qui post duo
 decim in urbe sepulti sunt.
 Duodena, a. In Rul. 8. 3. a. Et in eo duodena describit
 in singulos homines iugera.
 Duodetrices. I. V. 18. 4. a. H. S. duodetrices, in annos
 singulos Verri decernebantur.
 Duodeuiginti, et duodequadraginta. I. V. uideuiginti.
 Duplex, ctis, geminus. I. cognōtātus. ad Her. 22. a. Du
 plices similitudines esse debent, uae rerum, altere perso
 narū. Tusc. 1. 6. 1. b. Itaq; differunt duas esse uias, duplicesq;
 cursus animorum ē corpore excedentium. Or. 21. 6. a. Par
 duplex, sequeplex. In Arat. Praeter quadruplices stellas in
 60
 fronte locatas. de D. 13. 3. b. Gemino lucernae lumine decla
 rari diffusionem.
 Dupliciter, bis, bipertitō. Or. 28. 7. b. Is se maledictis nō

abstinet, ijs quidem, quae in ipsam dupliciter reuident. Ep.
 13. 8. a. Dupliciter delectatus tuis literis. et quod, etc. et
 quod, etc. et 13. 6. a. Quae culpa mihi uideor dupliciter ca
 rere. Ad Her. 4. a. Simpliciter et singulari modo. (Dua
 pliciter et bipartitō. Ac. 2. 6. a. Quae cum exposuit, adiu
 git, dupliciter dici, assensus sustinere sapientem: uno modo
 cum, etc. altero cum, etc.
 Duplico, as, gemino, itero. de D. 11. 7. a. Facile fuit,
 quas nos habemus duplicare. et pro Dom. 23. 2. a. At id nec
 propositū ullum fuit, et si fuisset, duplicata gloria disces
 sisset. Ep. 7. 0. b. Duplicari sollicitudines. Att. 7. 8. Exercitiū
 Deiotari aduentu cum omnibus suis copijs duplicaturū era
 mus. Par. 23. 1. b. Verba geminata et duplicata uel sepius
 iterata. Or. 20. 9. a. Cum duplicantur iteranturq; uerba.
 Part. 23. 1. b. Verba duplicata et idem significātia. et 23. 4.
 b. Verba iterata, duplicata.
 Duplus, pla, plum, altero tanto. de Vn. 1. 9. 9. a. Vnam
 principio partem detraxit ex toto, secundam autem pri
 mae partis duplam, deinde tertiam quae esset secundae sepa
 20
 rati altera, deinde quartam quae secundae dupla esset, quā
 tam inde quae tertia tripla, tum sextam octuplam primae,
 postremo septimam, quae septem et uiginti partibus an
 tecederet primae. pro Fl. 1. 5. 6. b. Praetor iudicauit, ut si iud
 cationem negaret, in duplum iret. Off. 6. 4. b. Subire poenam
 dupli. In Cod. Germ. I. V. 158. a. Duabus partibus amplius
 sustulisti, quam Roman misisti. Orat. 21. 5. b. Duplo ma
 ius et altero tanto maius idem. de Vn. 1. 9. 9. a. Duplum et
 triplum interuallum.
 Durius, adverb. crudelius, grauius. Att. 27. 4. b. Nihil
 30
 differui durius. et Att. 2. a. Durius accipere aliquid.
 Duresco, ctis, durum fieri. de N. 31. a. Aquilonibus reli
 quisq; frigoribus durescit humor.
 Duritense bellum. pro Cor. 5. 7.
 Duritas, ctis, duritia, acerbitas. Or. 20. 1. b. Duritas et
 seueritas et quasi maestitia orationis. de Sen. 9. 0. b. Quā
 ta in altero duritia, in altero comitas. In Vat. 30. b. Durita
 tas, aliter Duritas.
 Duriter, ad Her. 27. a. Verba duriter aliunde trāslat.
 Duritia, ctis, durities. pro Dom. 23. 2. b. Animi duritia
 sicut corporis, quod cum uirtute non sentit, stupor potius
 est quam uirtus. Par. 23. 7. a. Patientia duritia inuitans inuē
 tatur. de Or. 14. 8. b. Qui patientia et duritiam in Socrati
 eo sermone adamarat. Tusc. 2. 4. 3. a. Duritia uirililis.
 Durities, ctis, duritia. pro Dom. 23. 3. a. An ego tantam
 animi duritiam habere possim, ut possim, etc.
 Durus, as, sto, marneo, diuturnus sum, stabilis perma
 neo. de Sen. 9. 2. b. Iam sensus moridus, si aliquis esse potest,
 is ad exiguū tempus durat, praesertim in senē. Offic. 4. 5. a.
 Ipsa illa delinitio multitudinis, ad breue exiguumq; durat
 50
 tura est tempus. de Leg. 1. 5. 6. a. Multa diutius commemo
 ratione manent, quam natura stare potuerunt. pro Cl. 2. 4.
 b. Quae nuptiae nondiuturne fuerunt. I. C. 12. 3. a. b. Mem
 oria tantorum periculorum in omnium gentium sermōni
 bus ac mentibus semper haerebit.
 Durus, a, um, crudelis, asper, agrestis. de Clar. 1. 7. 5. a.
 Vir ut uita, sic oratione durus, incultus, horridus. Offic.
 4. 3. a. Durus homo, uel potius uix homo. Brut. 9. 1. a. Duri
 sumus in Dolabella. In Verrem 2. 9. 0. a. Durus, ferreus, in
 humanus. pro Cael. 4. 5. a. Senex durus, et penē agrestis.
 Or. 21. 0. b. Durum agrestemq; se praebere. Att. 22. 8. b. Duri
 riorem se praebere miser et afflicte fortunae alicuius. (C.
 Facilem se praebere. de Finib. 1. 2. 4. a. Asper et durus ora
 tione et moribus. Attic. 23. 5. b. Atilius poeta durissimus,
 pro

pro Mur. 138. b. Accessit his tot doctrina non moderata nec mitis, sed paulo asperior ac durior. pro Arch. 189. a. Quis tam animo agresti ac duro est. de In. 4. 8. a. Nam ipse durus est praeter equum et bonum. pro Arch. 289. b. Marius, qui durior ad haec studia videbatur. pro Dom. 216. a. Ammona in meo reditu facta erat durior. 231. b. Haec durissima reip. tempora. Parad. 123. b. Durissima feruitus. pro R. P. 125. a. Prouidete ne durioem uobis conditionem statuatis. Parad. 123. b. Cupiditas honoris quam dura est domina. de Orat. 134. b. Neminem puto esse tam durum, cui non oratio tua miseranda uisa sit. Off. 8. b. Quamquam id nomen durius efficit iam uictus. de Cl. 150. b. Verbum durum, insolens, humile.

Duumuiri. orum. Or. 211. b. Plane duorum uirorum iudicium, aut trium uirorum capitalium, aut decem uirorum libitibus iudicandis dico nunquam, atqui dixit Accius sepulchra duorum corporum. contra Rul. 69. b. Trium uiri, quinque uiri, decem uiri, etc. pro Cl. 22. b. Quatuor uiri, quos municipes fecerant. Septem uiri, et Septem uiri, uide locis suis.

Duumuiriatus. duum uiri officium. pro Sest. 6. a.

Dux. cis. qui duxit exercitum, ductor, imperator, praetor, princeps, signifer, qui ordines ducit, praefectus, autor. I. V. 254. a. Dux praefectusque classis. Att. 257. a. Plane hoc spectat Octavianus, ut se duce, bellum geratur. Epist. 142. a. Summum me ducent liberis tue reddiderunt, plane nesciebant te tam peritum esse rei militaris. de Sen. 83. a. Sed tamen ille dux Graeciae, etc. pro Fl. 151. b. Praetor, dux, et imperator. pro Fon. 283. a. Induciomarus dux Allobrogum. pro Dom. 231. a. Praebere aliquem ducent exercitui. pro Plan. 275. a. Qui cause nostrae duces et quasi signiferi fuerunt. pro Mur. 136. a. Dux et signifer calamitosorum. de Am. 101. b. Cum duobus ducebus de imperio in Italia decertatum est, Pyrrho et Annibale. I. C. 98. a. Imperator eorum castrorum, duxque hostium. et I. V. 78. a. Duces hostium. de Am. 104. a. Nec maior poena statuenda est ijs, qui secuti eunt alterum, quam ijs qui ipsi fuerint impietatis duces. et 103. b. Nec se comite illius furoris, sed duce praebuit. et ibi. Nec paruit illius temeritati, sed praesuit. et 99. a. Natura optima recte uiuendi dux. de Fin. 63. b. Magistra ac duce natura. Off. 56. Naturam debemus ducent sequi. I. C. 155. b. Dux immortalibus ducebus, hanc uoluntatem suscepi. de Or. 148. b. Autor publici consilij, dux regende ciuitatis, sententia princeps in senatu. Ep. 146. b. Praebere se auctoritatem, principem et ducent senatus. I. V. 159. a. Dux et magister ad faciendum aliquid. At. 115. a. Duces improvidi et negligentes. de Arch. 257. a. Sed tamen eorum omnium hic dux est atque princeps. de Orat. 85. b. Belli duces praestantissimi. pro Mur. 145. a. Murena multos annos legatus fuit, exercitus duxit, maximas res gessit. de D. 105. Ad hostiam deligendam potest dux esse uis quaedam sentiens. et 216. b. Ad hostiam deligendam ducent esse uim quandam, etc. de D. 125. b. Ut ad rem gerendam non superstitionem habeas, sed rationem ducent. Tusc. 154. a. Mors claris uiris et foeminis dux est in caelum. pro Pom. 10. b. Cui Pompeio duce tanti belli. At. 106. a. Dux tanta auctoritate.

Dynast. pop. At. 250. b. Dynastes, sicut princeps, et qui uis magistratus. At. 28. a. Erit nebulosus iste cum ijs dynastis in gratia. I. A. 237. a. Itemque si ceteri reges, tetrarchae, dynastae, etc. Dyppilus, li. locus. de Fin. 114. a. Dyrrachini. pop. pro Sest. 24. Dyrrachium, chij. opp. At. 129. b.

Dysenteria, ris. tormina. Epist. 107. b. Sane dysenteria et tormina pertimeram. et ibid. Dysenteria et tormina, morbus edacitatis.

Dysuria, ris. urinae difficultas, et praecipua. Ep. 107. b. Dysuria et tormina, morbus turpioris intemperantiae. At. 164. b. Dysuria tua mihi ualde molesta.

Litera. de Or. 147. a. Ut iota litera tolletur, et plenissimum dicas.

E. ex. de Or. 86. a. Ceterarum artium studia se reconditis et fontibus hauriuntur. de Cl. 189. b. Quicquid habuit, id totum habuit et disciplina. de N. 75. b. Posse acerbos et Zenonis schola exire. Att. 116. a. E philotimo literas accepi. de Cl. 179. b. Q. Vedius Vedianus est Maris. Or. 210. a. Eum chi est Syria Aegyptioque. Ac. 25. b. E saxo sculptus, aut ebore dolatus. pro Plan. 279. b. Lapidem et sepulchro uenera ri pro Deo. Orat. 214. b. E poeticis numeris. et ibid. E poeticis numeris. Or. 215. b. E breuib. et ibi. Ex longis.

E. pro. utilitatem significans. Or. 212. a. Ex usu dicuntur et rep. quod in altero uocalis excipiebatur, in altero esse asperitas, nisi literam sustulisses. In Ant. 189. a. E rep. id est, ex utilitate reip. Item: Senatus consultum est rep. factum. I. A. 224. a. Senatus censet, atque rep. existimat, ediles, etc. Att. 273. b. Facis ex tua dignitate et rep. In Ant. 229. b. Brutum bene et rep. et sua maiorumque suorum dignitate consuetudineque fecisse. I. A. 191. a. Aliquem recte atque ordine exque rep. fecisse. et ibi. Ut consules de his rebus ad senatum referant, ita uti de rep. iudicij sua censuerint. et 201. b. Id eum recte et ordine, exque rep. fecisse. Epist. 207. a. Ea praedia, si dicam non esse et rep. diuidi, docere te uidear, non rogare.

Ea re. propterea, ob eam rem. Att. 123. a. O rem turpem, et ea re miserans, sic enim, etc. Ep. 127. a. Is metuit, et ea re fugit. In Ant. 191. a. Deinde ea re non uenit in mentem, quia nihil attinuit. Offic. 62. b. Id ea re quia turpe est, non est faciendum. Ep. 221. b. Ea re utrumque scripsit, ut, etc. de In. 74. b. Et ea re traduci non potuerunt.

Eatenus. haec tenus, usque dum, usque ad eum finem, usque eo quoad, usque eo. Q. Fr. 291. b. Ferre aliquem eatenus, quoad per se negligat, etc. et infra, Comites autem dumtaxat finibus ijs praestabis, quos ante praescripsi. de Opt. 245. a. Verba persequens eatenus, ut ea non abhorreant a more nostro. de Leg. 158. b. Sed hoc ciuile eatenus exercuerunt, quoad populo praestare uoluerunt. de Vn. 202. a. Dux eatenus nobis declarantur, quo ipsi uolunt.

Eblandior, ris. blanditijs quasi extorqueo. Attic. 263. b. Enitere, elabora, uel potius eblandire, effice, ut Plan. cus, etc. pro Planc. 261. a. Comitibus edilitijs studium esse se populi, non iudicium: eblandita illa, non emucleata esse suffragia.

Ebrietas, tis. Tusc. 214. b. Inter ebrietatem et ebriositatem interest, aliudque est esse amatorem, aliud amantem.

Ebriositas, tis. affectio uel habitus, cum quis et cito et facile ebrius sit. Tusc. 214. b. Ebrietas, proxime supra.

Ebriosus, a, um. de Fat. 142. a. Stilponem ferunt et ebriosum et mulierosum fuisse. Ac. 14. a. Utimur exemplis suorum ebriosorum, ebriosorum, etc.

Ebrius, a, um. temulentus, uinolentus, uino languidus, uino obrutus, uino confectus. Sobrius, iecus. pro Mil. 113. b. Seruos Milonis apud se ebriosos factos dixit. I. A. 180. a. Per-

a. Personabant omnia uocibus ebriorum. de D. 133. b. Quid dicam insanis, quid ebrijs, quam multa falsa uidentur?

Ebullio, lis. proprie effervesco: metapho. quasi iacto uel ostento. Tusc. 199. b. Qui si uirtutes ebullire uolent et sapientias, nihil aliud dicent, nisi, etc. de Fin. 143. b. Dixerit hoc Epicurus, semper beatum esse sapientem, quod quidem solet ebullire nonnunquam.

Ebur, oris. dens elephantis. de Leg. 179. a. Ebur ex inani corpore extrahunt, haud satis castum donum Deo Parad. 118. a. et I. V. 201. b. Marmorea testa ebore, et utro fulgentia. de Clar. 183. b. Mineruae signum ex ebore pulcherrimum Phidiae. Acad. 25. b. E saxo sculptus aut ebore dolatus.

Eburneus, a, um. I. V. 200. a. Signum autem, marmoreum, eburneum. de Or. 164. a. Eburneola fistula.

Ec. num. uel an in compositione. I. V. 122. 139. Ecquis? ecqui, ecquae. I. V. 203. b. Attic. 23. b. Sed heus tu, ecquid uides Caluenter? de Ar. 251. b. Ecquid tuis, etc. Epist. 102. b. Ecquid in Italiam uenturistis, faciam. At. 128. b. et Ep. 124. a. Deinde fingis, quem me esse deceat: et ubi me plurimum prodesse reip. sentias, ecquae pacifica persona desideretur, an in bellatore sentias. de Fin. 131. b. Dubium est, ecquae nam fieri possit accessio. de In. 67. a. Ecquae lex, ecquod artificium, etc. ecquo ab alio fieri poterit. Ac. 39. a. et 31. a. et Tusc. 151. a. Percunctantibus nobis est quid Roma forte noui. Par. 234. a. Quid illas, ecquo nam modo, ecquonam loco artis indigent? et 235. a. Ut cum queritur, ecquisuam, etc. pro Mur. 140. b. Ecqui autem non proditur reuertentis? I. A. 166. a. Ecqui potestas in forum introcudi sult?

Ecquando. I. V. 117. a. Ecquando te rationem factorum tuorum reddiditum putas? ecquando de his rebus tales uiros audire existimas?

Ecquo, aduer. I. A. 151. b. Ecquo te tua uirtus pronexisset? ecquo genus, etc.

Ecce. aduer. rem improuissam subitamque demonstrans. At. 15. b. Ecce alia deliciae equitum uix ferende. At. 208. b. Ecce hae literae de Varro. pro Cl. 20. b. Ecce autem subitum diuortium. de Pro. 78. a. Ecce illa tempestas, etc. I. V. 234. b. Ecce autem noua turba atque rixa. At. 89. a. Ecce autem alia pusilla epistola. At. 121. a. Sed ecce nunc scribente me haec ipsa nocte in Caleno. et ibi. Ecce literae Caesaris ad Corfinium. et 123. a. Ecce subito literae Domitij ad illum. et 116. b. Ecce postulat Castij literae. de Ar. 254. b. Ecce istdem autoribus restituti sumus. Att. 240. a. Ecce autem de transfuerso L. Caesar ut ueniam ad se rogat. Off. 68. b. Ecce tibi qui rex populi Romani esse concupierit. At. 30. b. Ecce ex altera parte sebosus, etc. I. V. 69. b. Ecce idem, etc. pro Cl. 33. a. Ecce tibi eiusmodi sortitio, ut in primis Bulbo esset iudicandus. ad Her. 27. a. Ecce tibi iste, etc. de Finib. 85. a. Ecce miserum hominem, si dolor summum malum est, dici aliter non potest.

Ecdicus, ci. Ecdici dicuntur municipiorum tribuni, uel quaestores, qui eos persequuntur, qui reip. pecuniam debent. Epist. 224. b. Dixerat mihi Euthydemus se curaturum, ut Ecdici Mylasij Romam mitterentur, ter usurpatum est.

Echinus. insula in Aegeo. In Arat.

Eclipsis, psis. defectio. Ad Heren. 23. a. Eclipsis solis et lunae.

Eclogarius, rij. non Elogarius. At. 252. a. Sed notentur Eclogarij, quos, etc.

Econtrario. de Fin. 133. a. Econtrario moderati habitus, etc.

Eculeus, lei. genus tormenti, ut rotula. I. A. 232. a. Ponite ante oculos uincula, uerbera, eculeum, carnificem, tormentumque, samarium. pro Mil. 112. b. et pro Deiot. 144. b. Facti enim in eculeo quaestio iuris in iudicio. de Fin. 99. a. et 113. a. et Tusc. 230. b. 231. a. Eculeo torqueri.

Edacitas, tis. uicium uentris et gutturis. Q. Fr. 328. b. Sine matre edacitatem pueri pertimesco. Ep. 107. b. Epia curei dysenteria et tormina morbum edacitatis putant.

Edax, cis. Ep. 138. b. Cum homine edaci tibi res est. pro Fl. 154. Edacem enim hospitem amissili.

Eder, a, re. Q. Fr. 319. a. Topiarium laudauit, ita omnia conestuit edera bis.

Edico, cis. indico, profero, expono. edicere non solum praetoris est, sed etiam consulis. I. P. 83. a. I. V. 122. a. Si quis cum pulsasset, edixit se iudicium iniuriarum non daturum. Off. 68. a. Edictum quod communiter compositum fuerat, solus edixit. pro Q. Fr. 328. b. Quid est cause quum si longe aliter possedit quam praetor edixit, iste ex edicto non possederit. I. P. 83. a. Consul edicit, ut senatus senatus consulto ne obtemperet. Att. 17. b. Ede absens censere, curabo edicendum et proponendum locis omnibus. I. V. 104. b. Iste locare incipit non proscripta, neque edicta dic. I. A. 206. a. Institutum edici, sicut sumi dixi placere. et de Ar. 237. a. Institutum edici. Att. 174. a. Antonius edixit, ut ut me et L. elium exciperet. Q. Fr. 307. a. Comitibus edicta sunt ad XI. Calendarum Febr. de Nat. 77. a. Edixit ut quisque, etc. Quint. Fr. 295. a. Praetorem edicere, ne fiat aliquid. de Leg. 174. a. Suae igitur istam ipsam legem, ut ego possum edicere, etc. de In. 70. b. Quae praetores edicere consueverunt. de Amic. 107. a. Alius igitur suis amicitiae constituendus est, si prius quid Scipio reprehendere solitus sit, edixerit. de Orat. 209. b. Nullus locus ferre ab eo sine confirmatione sententiae edicitur. aliter in iudicio. de Fin. 80. a. Est enim tibi dicendum, quae obseruaturus sis in iure dicendo.

Edictum, cli. interdictum. I. V. 95. b. Hi qui decretis edictisque tuis in te concitati sunt. I. V. 98. b. Qui plurimum tribuunt edicto praetoris, edictum legem annuam dicunt esse. I. V. 132. b. Qui Romae totum edictum et omnia decreta uendunt. Offic. 68. a. Edictum quod communiter compositum fuerat, solus edixit. I. A. 223. a. Senatus censere, ediles curules edictum quod de funeribus habeant, Seruij Sulpitij funeri remittere. pro Quint. 11. a. Quod praetor non fieri, sed ex edicto suo fieri iubet. Epist. 224. a. Pecuniam neque ex edicto, neque ex decreto depositam habui. pro Quint. 13. a. Si ex edicto possedisti, quaero cur bona non uenerint. et 15. b. Qui ex edicto meo in possessionem uenerit. pro Fl. 160. a. Flaccus sicut edicto non fuerit mentum ex Asia exportari liceret. pro Pom. 15. a. Edictum et intercessio tribunorum. I. V. 155. a. Edictum, ut ne quis cum telo seruus esset.

Edisco, cis. memorie mando. de Or. 97. b. Exercenda est etiam memoria, discendis ad uerbum quam plurimis et nostris scriptis et alienis. pro Mur. 129. a. Qui singulis diebus ediscendos fastos populo proposuerit. Ac. 34. a. Est enim non magnus, sed aureolus, et ad uerbum ediscendus libellus. Tusc. 180. b. Non leguntur modò, sed ediscuntur. de Fin. 68. b. Quis uestrum nou edidit Epicuri uerba dogae. Epist. 92. a. Lepta suauissimum ediscat Hestodum, et habeat in ore, etc. de Orator. 106. b. et 105. a. Qui istam artem facillimam non ediscunt.

Efficientia, t.e. uis efficiendi. de Fat. 1.4.4. a. Interest inter causas fortuito antegressas, et inter causas cohibentes in se efficientiam naturalem. de N. 4.5. a. Cum aspersissent solem, eiusque tum magnitudine pulchritudinemque, tum etiam efficientiam cognouissent, quod is diem efficeret toto celo luce diffusa.

Efficio, cis facio, re ipsa facio, efficiens sum, effector sum, persequor, concludo, conflo, effero. At. 2.0.4. a. De pecunia uero, uideo a te omnem diligentiam adhiberi, uel potius iam adhibita esse, efficit enim, a te hortos habeo. Top. 2.6. a. Cause que sine ulla appetitione animi sine uoluntate suam quasi opus efficit. At. 9.8. b. Feci igitur atque effeci, ut neuter quenquam omnium pluris quam me faceat. de Orat. 1.19. b. Hoc ille in nostros mores induxit, solus auxilium, solus effecit. de Or. 9.5. a. Qui nihil possunt dignum hominum auribus efficere atque edere. de Am. 1.0.7. a. Sed potius debet emitti et efficere, ut excitet, et c. de N. 12. a. Ut innumerabiles mundos natura effectura sit, efficiat, effecerit. At. 2.6.3. b. Emittere, elaborare, uel potius, et blandire, effice. Or. 2.2.0. a. Maius opus institutum est, quam effici potuerit. Of. 4. a. Quibus ex rebus constat et efficitur id, quod quaerimus honestum. Ep. 35. a. b. Sic habeto, quicquid arte effici potuerit (non enim, et c.) sed tamen quicquid elaborari aut effici potuerit ad istorum benevolentiam conciliandam summo studio me consecutum esse. Or. 2.0.6. b. Nam in me quidem iam pridem effectum est, quod futurum fuit. At. 2.13. a. Hec effeci epistolam ad Casarem, tibi enim placebat. Epist. 11.5. a. Nec adhuc frequentem senatum efficere potuit. At. 8.5. a. Ea uix in senatus Pompeii, quod satis sit, efficiunt et ibid. Nec id satis effectum in usu rami mensuram. At. 2.6.0. a. Hoc nec institui, nec effici potest sine tua ope. Quin. Fr. 2.9.7. b. Cauemus quantum efficeret et consequi possumus, ne, et c. de D. 12.9. a. In latere et cemento ex quibus urbs effecta est. de N. 1.4. a. Hinc omnia effingit atque efficit. Of. 5.4. b. Si uirtus efficiens utilis tatis esset. I. A. 2.5.0. b. Quae L. Antonius in Parmensium uxoribus effecerit. de Finib. 5.6. b. Doloris amotio successio nem efficit uoluptatis. Ep. 1. a. Ego quia non idem in tua causa officio, uitam mihi acerbam puto. Ep. 5.8. a. Quod sentias, aut re efficere, aut denique libera oratione defendere. de Fin. 1.3.1. a. Visus progrediens familiaritatem efficit. de Leg. 1.5.9. a. Cuius muneri colendi efficiendi causa nati sumus. At. 1.0. a. Tu mandata effice, que receperisti. I. A. 1.8.1. a. Statimque illa mirabilia facinora effecit. Parad. 1.1.6. a. Cato miris interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit efficit. Of. 3.2. b. Quare hoc quidem effectum sit, in officijs deligendis, hoc genus officiorum excellere, quod, et c. de Fin. 5.3. a. Efficere et concludere rationem.

Efficitio, onis, exornatio sententiarum. ad Her. 3.9. b. Efficitio est, cum exprimitur et effingitur uerbis corporis cuius iustiam forma, et c.

Effigies, ei, species, imago, simulachrum. de Fin. 7.6. b. Filia effigies moris, sermonis, animi mei. de Fin. 7.6. b. Reliquit effigiem et humanitatis et probitatis suae filium. Qu. Fr. 2.9.4. a. Cyrus ille a Xenophonte non ad fidem historiae scriptus, sed ad effigiem iusti imperij. pro Arch. 1.9.1. b. Consulorum relinquere uirtutum nostrarum effigie multo malle debemus summis ingenijs expressam et politam. de Or. 1.0.1. a. Plurima in XII. tabulis antiquitatis effigies. I. V. 1.4.1. a. Effigies simulachrumque Mithridatis. de N. 2.1. b. Hominis effigies et imago. Quin. Fr. 3.0.3. a. Quaedam effigies spirantis mortui. de Or. 1.4.1. a. Res autem ipsas rerum effigies notaret. Tuscul. 1.9.0. b. Eminens effigies uirtutis. et

ibi. Adumbrata imago gloria. Effingo, gis, exprimo, pro S. R. 2.6. a. Ut effectus mores nostros in alienis personis, et expressam imaginem nostram uita quotidiana uideremus. de Or. 1.2.5. a. Mores oratoris effingit oratio. de Leg. 1.6.1. a. Tum natura speciem ita formauit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret. Tuscul. 1.6.1. a. Quae porro tam immensa magnitudo, quae illa tam multa possit effingere? de N. 1.4. a. Hinc omnia effingit atque efficit. de D. 8.5. a. Aspersa temere pigmenta in tabula oris lineamenta effingere possunt. de N. 6.4. a. Natura sui dissimilia non potest effingere. de Or. 1.4.2. a. Effingere animo, quae memoria tenere uelis. et b. Ea animis effinguntur nostris. ad Her. 3.9. b. Exprimere et effingere formam alicuius. Acad. 6. a. Visum igitur impressum effectumque unde esset, et c.

Efflagitatio, onis, petitio, postulatio. At. 2.8.7. a. Efflagitatio omnium, et c. et Plan. Ep. 1.5.9. a.

Efflagitatus, tus, efflagitatio. I. V. 2.5.1. a. Efflagito, as, magnopere posulo. pro Mil. 1.19. b. Eorum nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirunt, quam qui illam efflagitant. Quint. Fra. 3.13. a. Epistolam hanc conuicio efflagitarunt, codicilli tui. I. V. 5.6. a. Iudiciorum desiderio tribunitia potestas efflagitata est. At. 2.8.7. a. Quoniam efflagitatus, coactum scribam. I. V. 8.8. b. Cum iste a Dolobella efflagitasset, ut, et c. Antequam. 1.9.4. a. Auxilium ab alienis efflagitabis, cura ciues uestros deseratis?

Effluo, as, emitto, ago, pro Mil. 1.11. a. Clodius Cyrum animam effluentem relinquit. Acad. 12. a. Nam et agere uiam et effluere dicimus. de D. 1.0.2. a. Absicit effluentem et laceratam affligit in unda.

Effloresco, scis, splendeo, eluceo, emiteo, existo, maneo. de Or. 8.6. b. Ex rerum cognitione efflorescat et redundet oportet oratio. de Am. 1.1.5. a. Utilitas efflorescit ex amicitia, etiam si tu eam minus secutus sis. de Or. 1.6.0. a. Post anapestus procerior quidam numerus effloruit. pro Cal. 3.5. b. Amputanda multa sunt illi etati, si quidem efflorescit ingenij laudibus. de Or. 1.3.8. a. Et apparebit eis penitus ex ea causa, quae tum agatur, effloruisse. de Fin. 6.3. a. Cum autem usus progrediens familiaritatem effecerit, tum amorem efflorescere, et c.

Effluo, is, elaboro, excido, affluo, maneo, abeo. de Or. 1.3.6. b. Quod semel esset infusum, nunquam effluere posse. Att. 2.0.1. b. Considerabis etiam de Tusculano, ne aetas effluat. de D. 9.3. b. Siue deest natura, siue abundat atque effluit. pro Dom. 2.3.7. b. Et si effluunt multa ex uestra disciplina, quae etiam ad nostras aures sepe perueniant. de D. 1.0.0. a. Quondam lacus imber effluxit. de Sen. 7.8. a. Praeterita aetas, quamuis longa, cum effluerit, non potest consolari stultum senem. de Clar. 1.8.4. a. Huic minime mirum est ex tempore dicenti, solitam effluere mentem. de Sen. 9.1. b. Cum enim id aduenit, tunc illud quod praeterit, effluxit. I. V. 2.13. a. Hoc modo me commouit Dionis annulus, quod totum effluerat: id est, exciderat. Ep. 1.0.2. a. Antequam plane ex animo tuo effluo. de Fin. 5.7. b. Nec praeteritas uoluptates effluere patiar. Tuscul. 1.8.7. b. Cum unquam cum sanguine uitam effluere sentiret. de Vn. 2.0.3. a. Influere. (Effluere.)

Effodio, dis, eruo. Of. 3.5. a. Nec ferrum, aurum, et argento effoderetur penitus ablitum, et c. de N. 7.8. b. Hi duos oculos ora maritimae effoderunt. pro Mar. 1.3.2. b. Omnium Marcellorum meum pectus memoria effodit.

Effeminatus, muliebris. Of. 4. a. Cauetque ne quid indecore effeminatius faciat. Effeminatus, a, uim, qui animum gerit muliebre. Of. 2.6. a. Ne quid effeminatum aut molle, aut ne quid durum, aut rusticum sit. pro Mil. 1.19. a. Homo effeminatus. I. A. 1.8.5. b. Impudicus et effeminatus. Tuscul. 2.2.3. b. Videndum est in utriusque, ne quid humile, summissum, molle, effeminatum, fraudum abiectionemque faciamus. pro Plan. 2.7.7. b. Illa uox furialis nefarius stupris effeminata.

Effemino, as, enervo, mollio. Tuscul. 1.6.9. a. Nam nunc qui dem cogitationibus molliissimum effeminamur. de Finib. 8.4. b. Fortitudinis quaedam praecipua sunt, quae effeminari uirum uentum in dolore. de N. 3.9. a. Effeminamur autem cum, lunoni tribuerunt, quod nihil est eo mollius: id est, aere.

Effectus, a, uim, exhaustus, confectus, debilis. de Senec. 8.3. a. Intemperans adolescentia, effectum corpus tradit senectuti.

Effrenatus, temere. de Sen. 8.5. a. Voluptatis auidae libidines temere et effrenate ad potiendum incitantur. Tuscul. 1.9.2. a. Effrenate ferri. At. 2.6.3. a. Libertatis auidae legio effrenata in aciem hostium irrupit.

Effrenatio, onis, impotentia. I. A. 1.9.8. b. Quae effrenatio impotentis animi.

Effrenatus, a, uim, proiecitur, praecipit, indomitus, profusus, impotens. Of. 1.8. b. Homines secundis rebus effrenatos sibi praesidentes tanquam in gyrum rationis et doctrinae duci oportet. pro Cl. 2.0. b. O libidine effrenata et indomita. I. A. 2.4.4. b. Noui hominis furorem, noui effrenatam uiolentiam. I. V. 8.8. a. Indomitus atque effrenatus cupiditates. I. C. 1.0.2. a. Quo te ista tua cupiditas effrenata ac furiosa rapiebat. de Or. 1.11. b. Languentis populi incitatio et effrenata moderatio. de Ar. 2.4.3. b. Effrenatus et praecipit furor alicuius. pro Cal. 4.4. b. Mens et effrenata et praecipit. pro Dom. 2.3.6. a. Proiecta quaedam et effrenata cupiditas. Tuscul. 2.12. b. Libido efficit effrenatam appetentiam.

Effringo, gis, frango, deicio, persfringo. I. V. 2.2.1. b. Effringit fores, reuelli claustra. et 2.2.1. a. Conuulsis repagulis, effractisq; ualuis. pro Mur. 13.2. a. Ianua quae effracta et reuulsa tota pateret prouincia. pro Cal. 4.5. b. Fores effregit, restituentur.

Effugio, gis, euito, elaboro, euolo. pro Pom. 8. a. Rex ipse e manibus effugit. ad Her. 7. b. Aut eum effugisse alias rationes commoiores propter cupiditatem. Qu. Fr. 3.0.5. b. Quod ad effugiendos intolerabiles dolores fuit aptissimum. I. V. 9.7. a. In quibus non dubito quin offensionem negligentiae uitare atque effugere non possim. de Or. 1.8.0. a. Theophrastus moleste tulit, se non effugere hospitium speciem, cum etiam ageret Athenis. At. 2.5.6. b. Effugere uituperationem. Ep. 4.9. a. Et effugere offensionem alicuius. pro Fla. 1.4.7. b. Et is est reus auaritiae, qui in maledicentissima ciuitate in suspiciosissimo negotio maledictum omne, non modo crimine effugit. de Or. 1.2.2. a. Nihil te effugiet, atque omne quod erit in re occurret, atque incidet. de Fin. 5.6. b. Dolorum effugientorum gratia.

Effugium, gis, refugium, profugium. de N. 5.0. a. Quasdam animantes habere effugia pennarum. I. V. 2.7.0. a. Non modo effugium, sed ne moram quidem moras affequi potuit.

Effundo, dis, profundo, emitto. de Or. 9.8. a. Effudi non bis omnia quae habebam. pro Flac. 1.5.4. b. Testis effudit, quae uoluit omnia, de Orat. 1.6.7. b. Haec enim aetas effu-

dit hanc copiam. Orat. 2.0.1. b. Segetes fecundae effundunt herbas inimicas frugibus. Epist. 1.5. b. Quod ego odium effudisse me omne arbitrabar. At. 2.7.4. a. Magno timore percussa ciuitas tota ad te se cum coniugibus et liberis effundebat. pro Flac. 1.6.0. b. Vox in coronam turbamque effunditur. Epist. 1.9.8. b. Effundere furorem in aliquem. de Ar. 2.5.1. b. Qui omnes iudices Tribunus et carcere in forum effudit. I. P. 8.2. b. Quod in me carcerem effudis. de N. 4.9. a. Mare, medium terrae locum expetens conglobatur undique equaliter, neque redundat usquam, neque effunditur. Attic. 2.8.2. a. Per eos ipsos dies effudi (si ita uis) honores in mortuos. pro Plan. 2.8.1. a. Effudi plurimas lacrymas. Attic. 2.5.6. b. Brutus effudit illa omnia, quae tacerat. I. A. 1.8.4. a. C. Caesar patrimonium suum effudit, quanquam non sumus usi eo uerbo, quo decuit: non enim effudit, sed in salutem reipublicae collocauit. pro Deiot. 1.4.9. b. Consules ex Italia profugisse, cunctum senatum, totamque Italiam esse effusam. Attic. 6.0. a. Pompeius in nos suauissimè est effusus. Of. 4.4. a. Effundere patrimonium. pro S. R. 1.9. b. Per luxuriam effundere et consumere omnes fortunas. et 2.9. b. Sumptus effusi cum dedecore. Item: C. Gracchus cum largitiones maximas fecisset et effudisset ararium, uerbis tamen defendebat ararium, contra Rul. 8.4. a. Effusis ac dissipatis fructibus uestris. Parad. 1.1.9. b. Antè perantem eum dices, qui se in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit?

Effuse, large, prolixè. pro S. R. 2.2. a. Large effuseque donare alicui. et pro Cal. 4.5. b. Tusc. 2.12. a. Cum et in aeniter, et effuse animus exultat, tum illa letitia gestiens, uel nimia dici potest. I. P. 8.1. a. Id nemo tam effuse petulans conatus est. Effusio, nis, effusio, largitio, elatio, eruptio. Par. 2.3.7. a. Liberalitate effusio imitatur. At. 1.0.2. a. Pro ipsius in alios effusione. Tuscul. 2.4.2. a. Eodem uicio est effusio animi in letitia, quo in dolore contraditio. de N. 3.1. a. Aquae effusio. I. P. 9.0. b. Quid dicam aduentum meos? quid effusiones hominum ex oppidis? quid concursum ex agris?

Effusus, a, uim, prodigus, profusus. pro Cal. 4.0. a. Quis in largitione effusior?

Effusio, tis, inaniter fundo. de N. 4.5. a. Quidam temere de mundo effusiunt. Tuscul. 2.4.5. b. Nec hoc sic agit, ut ex tempore quasi effutire uideatur. de N. 1.8. a. Quam bellum erat confiteri potius nescire, quod nescires, quam ista effutientem nauigare. de D. 1.3.2. a. Quorum partim ficta sunt aperta, partim effusita temere.

Egens, tis, indigens, qui eget, qui in egestate est, cui que sita opus est. (Locuples. At. 8.5. a. Nihil illo regno spoliatus, nihil rege egentius. At. 2.2.6. b. Serui et egentibus in terra nostra cum facibus immisi. pro S. R. 2.2. a. Qui in sua re fuisset egentissimus, erat (ut fit) insolens in aliena. pro Fla. 1.5.3. b. Asclepiades fortuna egens. Ep. 9.3. b. Ipse egens rebus omnibus. ad Her. 2.9. b. Egens aequè est is, qui non satis habet, ut is cui nihil satis potest esse. Att. 1.4.0. a. Egestates tot egentissimorum hominum. et 1.1.8. b. Vagantur egestes cum coniugibus et liberis.

Egeo, es, mihi opus est, mihi que sita opus est, indigeo. (quam plurimum habeo, abundo. de N. 4.9. a. Quae ut fierent, ratione egerunt. et 5.5. a. Cum oculis ad cerandum non egeremus. Top. 2.2.6. b. Quae se ipsis contenta sunt, meliora quam quae egent alijs. de Cl. 1.8.6. b. C. Ma cer autoritate semper egiit. Off. 1.0. b. Etiam si ille his non eget. Tuscul. 1.7.6. a. Ne bibliothecis quidem Graecis egebinus. de D. 1.0.9. b. Ut Graecis de philosophia literis non egeant.

egeant. Quint. Frat. 325. b. Incredibile est quam egeam te-
pore. Epist. 153. a. Tu quamquam consilio non eges, uel a-
bundas potius, etc. Off. 35. a. Earum rerum quibus abun-
daremus exportatio, et earum quibus egeremus inuectio.
Epist. 28. b. Egere auxilio alicuius. Et 71. b. Et egere con-
solatione. Attic. 116. a. Recte sic censeo, cedendum de op-
pulis ijs, ego consilij, quod optimum factu uidebitur, faci-
es. Epist. 127. b. Grauitas morbi facit, ut medicina egeat.
mus. ad Her. 41. a. Egent longe orationis. pro Quin. R.
48. b. Egebat, immo locuples erat. Attic. 284. b. Themio
stoclis liberi egerunt. Antequam. 19. 5. a. Quondam felix
et c. nunc ab amicis circumuentus, eget indigni. Off. 11. a.
Eorum qui egent, infinita est multitudo. de Am. 100. a.
Amici egentes abundant. Attic. 261. a. Illi opera mea
nihil opus est.

Egestas, inopia, indigentia, mendicitas, domestica dis-
ficultas. Abundantia, copia. Parad. 124. b. Ista pauper-
tas uel potius egestas et mendicitas tua. At. 140. a. Egesta-
tes tot uehementissimorum hominum. Postquam. 206. a.
Qui egestatem et luxuriam domestico latrocinio sustentat
nit. pro S. R. 42. b. et 32. b. Degere uitam in egestate. I. C. 109
b. Copie cum egestate confligunt. de In. 58. b. Si propter in-
opiam in egestate estis, pecunias non habetis. I. P. 84. a. Non
capunt angustia pectoris tui, non egestas animi recipit
tantam personam.

Egi, deus, lei, uiri nomen apud Racunium comicum.
de N. 69. a.

Egredior, ris, exeo, prodego, pro. Quin. 6. b. Certos mihi
fines terminosq; constituam, extra quos egredi non possum.
et ibid. Si extra hos cancellos egredi conabor, quos mihi
ipse circundedi. de Ar. 243. b. Cum egredientem insequi coe-
pissim. I. P. 90. a. Cum senatum egressum uidi ad comple-
tendum conseruatore suu. Tus. 151. a. An tu egressus por-
ta Capena, putas, etc. At. 96. b. Tarquinius simul e portu
egressus est, etc. et 208. b. Nos pedem e ulla adhuc egressi
si non sumus. I. C. 104. b. Egredi urbe, pro Lig. 137. b. Roma
ma est egressus ad bellum. pro Quin. 4. a. Roma egredi-
tur Quintus, etc. Epist. 24. 1. b. Ex prouincia egredi. I. V.
212. b. Egredi e manu de Clar. 171. b. Egredi a proposito or-
nandi causa.

Egregie, bene, ualde, praeclarè de Or. 133. b. P. Cornelius
egregie fortis et bonus imperator. Q. Fr. 293. a. Seruus e-
gregie fidelis. de Cla. 167. b. Egregie subtilis scriptor. Att.
235. a. Dolobellam ualde tibi placere uideo; mihi quid e-
gregie. de Cla. 188. b. Pauci possunt egregie pingere. At.
37. a. Egregie gratia. de Or. 101. b. Egregie corilatus homo
Catus Aelius Sextus.

Egregius, a, um, excellens, praestans, praeclarus. I. A. 153.
a. Praeclara tum oratio Antonij, egregia etiam uoluntas.
de Or. 95. b. Egregia et praeclara indoles. et 85. b. Mini-
mant copiam poetarum egregiorum extitisse. de Cla. 172.
a. Lelius in laude bellica egregius. de Or. 103. a. Vir in pro-
curatione ciuitatis egregius. de N. 21. a. Egregium opus.
Ad Her. 23. a. Egregia pulchritudo, unica turpitudine. de
Fin. 7. 3. a. Egregius color, integra ualutudo. Ep. 22. a. Ci-
uis egregius.

Egressus, gressus. I. P. 86. a. Qui frequentia sua e-
gressum uestrum in prouinciam ornauerunt, et eae
brauerunt.

Eheu, doloris nota. Antequam. 197. b. Eheu conditionem
huius temporis.

Eho, admonentis uox. Or. 211. b. Eho tu cognatum tuum
non noras? ad Her. 13. de In. 59. Or. 201. Eunij.
Electio, onis. At. 33. a. Tenemur undiq; neq; iam quo mi-
nus seruiamus, recusamus; sed mortem et electionem, quia
si maiora timemus, quae multo sunt minorae.

Eiectus, a, um, ut eiectus cadauer. I. P. 83. a. I. Cadauer.
pro S. R. 19. b. Damnatu et eiectus id est, in flumen
proiectus.

Eiero, as, eiuero. de Or. 135. a. Non ego mihi illi iniquum
eiero, uerum omnibus id est, testor, reijcio.

Eijcio, cis, expello, exturbo, extrudo, detrudo, deijcio,
extermino, effundo, profundo, moueo. de Or. 130. b. Non ni-
mum liberale hospitium meum dices, nam te in uiam sca-
tim extrudam et eijciam. pro Mil. 121. b. Ex urbe expelli,
extermiari, eijci. de Or. 143. b. C. Cotta eiectus est e ciuitate.
te. et ibi. a. pro Quin. 4. b. Expelli atq; eijci e praedio. Q.
Fr. 312. a. Furium Flaccum Capitolini et Mercuriales de
collegio eiecerunt. I. C. 103. b. Quid si se eiecerit, secus su-
os eduxerit? et 106. b. A me in exilium eiectus est Catilla-
na. de Or. 133. b. Gallus pictus eiecta lingua, buccis fluenti-
bus. I. A. 246. a. Eumq; ex numero hominum eijciendum,
ex finibus humane naturae exterminandū puto. Or. 206.
a. Ita postremo eijciuntur, ut ne ad fixa quidem mortui
conquiescant. pro S. R. 27. a. Amorem illum penitus iusta-
tum eijcere ex animo. Ep. 234. a. Eijcere nos magnum fuit,
excludere facile est.

Eiulatio, onis, eiulatus. de Leg. 182. b. Iesus, quasi lu-
gubris eiulatio.

Eiulatus, tus, eiulatio. de Ar. 252. b. Non sunt illi gemitus
et eiulatus Philoctetae tam miser, quam, etc. Tus. 187. a.
Eiulatus ne mulieri quidem concessus est.

Eiuolo, as, ploro. Tus. 178. b. A spice Philoctetae magni-
tudine dolorum eiulantem.

Eiuuro, as, eiero, iuro, reijcio, detestor. I. V. 178. b. Nego-
ciatores putat esse turpe, id foris sibi iniqui eiuurare, ubi ne-
gociantur: praeior prouinciam suam totam sibi iniquam eiu-
rat. I. A. 242. b. Itaq; ut alacres illi inter se quasi uicissent,
gratulabantur: sic me iniquum eiuurabant, de me quere-
bantur. Ep. 136. b. Tu autem, quod mihi bonam copiam eiu-
res, nihil est.

Eiusdemodi, eiusmodi. I. V. 114. b. Eiusdemodi totu ius
praetorium, eiusdemodi omnis res iudiciaria fuit. et Ac.
19. b. Ut doceret nullum tale esse usum a uero, ut non eius-
demodi etiam a falso possit esse.

Eiusmodi, talis, eius generis, generis eiusdem, eiusdem
modi. pro Pom. 4. b. Genus belli est eiusmodi, quod maxi-
me uestros animos excitare debet. Acad. 19. b. Si id tale
esset ab eo quod est, ut eiusmodi ab eo quod non est, posset
esse. Epist. 55. b. bis. Reliqua sunt eiusmodi, ut, etc. Epist. 5.
a. Sed tamen in eiusmodi reru perturbatione, quanta om-
nia metuenda sunt, nihil magis quam perfidiam timemus.
Or. 207. a. Nam cum comperisset digitos pugnantq; scra-
rat, diuulsiuam aiebat eiusmodi esse. Top. 224. b. Et caetera
generis eiusdem.

Elabor, ris, excido, euado. de Or. 127. a. Nihil unquam
uidi, quod tam e manibus elaboraretur, quam mihi tum cla-
psa est illa causa. pro Dom. 227. a. Frater meus ex uestro
ferro

ferro ac manibus est elapsus. Epist. 172. a. Dabo operam
ne Venidius elaboratur. Quin. Fr. 324. a. Quid offem, si me
egente esset elapsus? I. C. 100. b. Quotiens tibi sic ex-
cidit casu aliquo et clapsa est. pro Dom. 234. a. Ex ore
isto religionis uerbis excidere atq; elabi potest de N. 51.
b. Cum animal ex utero elapsum excidit. de D. 90. a. Cum
se conuolues sol elaberetur et abiret. de Som. 131. a. Eoru
animi corporibus clapsi circum terram ipsam uolunt ui-
tum. I. V. 137. a. et de Sen. 85. b. Ex tot tantisq; crimi-
nibus elapsus est. At. 11. b. Statum illum quem, etc. clapsu
psum scito esse de manibus. Item: Et cum extraordinaria
pecunia crimen subterfugere uelles, satis te elapsurum om-
ni suspitione arbitrare. ad Her. 23. a. Vitae res memo-
ria elaborantur. Tus. 153. b. Cum posuilibrum, assensio om-
nis illa elabitur.

Elaboratio, onis, labor, nimia cura. ad Her. 31. a. Hec non
uidentur reperiri posse sine elaboratione, et operae con-
sumptione.

Elaboratus, a, um, exornatus, excultus, politus. de Clar.
194. a. Diligentem elaborata etiam quam elucubrata ora-
tio. pro Cal. 47. a. Oratio et cura et uigilijs elaborata.
Or. 200. a. Ornati elaboratq; uersus. Or. 204. b. Elabora-
ta concinnitas. pro Pom. 4. a. Perfectum ingenio, elabora-
tum industria.

Elaboro, as, laboro, operam do, contendo, entor, elu-
cubror, exorino, excudo. de Or. 136. a. Non tam ut profum
elaborare soleo, quam ut ne quid obsum. et 87. b. Qui non
aliqua in re una separatim elaborauerunt. et 87. a. Ne-
que in uniuerso genere singulos elaborasse, sed, etc. cat.
contra Rul. 79. b. Nullum est tam asperum facetum, in
quo agricolatum cultus non elaboraret. de Orat. 86. b. Ex
illis rebus uniuersis eloquentia constat, quibus in singulis
elaborare permixtum est. Att. 72. b. Quod superest, ela-
boratur in hoc a me, sicut tibi sensu placere. I. A. 210. a.
Omne curriculum industrie nostrae in foro elaboratum
est. Tus. 149. a. In quo eo magis est elaborandum, quod,
etc. pro Mar. 135. a. In hoc tibi elaborandum est, rem-
pub. ut constituas. de Sen. 84. a. Desudare et elaborare in ali-
qua re. pro Mur. 128. a. Elaborare in aliqua scientia.

Orat. 201. b. Elaborat alij puro quasi quodam genere
dicendi. et 205. b. Qui in illo subtili elaborauit, etc. Ep.
45. a. Haec mihi ampliora multo sunt, quam illa ipsa pro-
pter quae elaborantur. de Sen. 42. a. In literis elaborauit. Q.
de Pet. 208. b. Elaborare et eniti causa alicuius. Brut. 231.
b. Sacerdotum comitia mea summa contentione in alteru
annum sunt reiecta, quod ego cum Ciceronis causa elabo-
raui, tum Domitij, etc. Att. 263. b. Enitere, elabora, uel
potius eblaudire, effice ut Plancus, etc. Quin. Fr. 298. a.
Contente de quo atq; elabora, ut, etc. Epist. 21. a. et 19.
b. et 30. a. et 231. b. Mihi est in hac petitione Milonis noui-
modo contentione, sed etiam dimicatione elaborandum.
Or. 200. a. De industriaq; non ex insidijs elaboratur, ut
uerba uerbis quasi demensa et paria respondeant. Ep. 135.
a. b. Sic habeo, quicquid arte effici potuerit (non iam sta-
tis) etc. sed tamen quicquid elaborari, aut effici potuerit
ad istorum beneuolentiam conciliandam, summo studio me
consecutum esse. Tus. 171. a. Qui se ostenderit de hoc toto
genere nihil elaborare, id est, curare. de Cla. 167. a. Graecia
omnes artes uetustioris habet, quam haec est a Graecis ela-
borata dicen di uis: id est, exculta.

Elapsus, a, um, pro Muren. 144. a. Si haec elapsa de
manibus nostris in eum annum, qui consequitur, re-
dundarint.

Elargior, ris, largior. Ep. 5. a. Ex ijs rebus, quas tibi for-
tuna elargita est.

Elatio, onis, praestantia. (Submissio. Top. 227. a. Paris-
um comp. ratio nec elationem habet, nec submissionem. de
Fin. 97. b. Letitia, quasi gestiens animi elatio uoluptaria.
Off. 13. a. In hac elatione et magnitudine animi facillime
pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur. de
Cla. 170. b. Horum sententijs officit Theopompus elatio-
ne atq; altitudine orationis suae.

Elatus, a, um, contra Rul. 85. b. Quibus illi rebus elati et
inflati non continebantur. Off. 12. b. Quod animo magno
et elato factu sit. Or. 208. a. Principia uerecunda non cla-
tis intensa uerbis. de D. 90. b. Ille aut elatus cupiditate re-
spexit. Tus. 131. b. Elatus inani letitia, exultans, temere ge-
stiens. de N. 13. a. Sed elatus studio uerore ne longior fue-
rim. Or. 203. b. Res alio atq; alio elata uerbo.

Elate, Tus. 233. a. Elate et ample loqui. (Humiliter de-
missisq; sentire.

Electe, distincte, discretè. (Permissè. de In. 52. b. Ele-
cte digerere.

Electio, onis, lectio, selectio. Or. 203. a. Iudicium electioq;
uerborum. et de Fin. 116. b. Initia quorum ex electione uir-
tus possit existere. et ibid. Non enim in selectione uirtus
ponenda est.

Electio, oris. ad Her. 25. a. Postremo in eo uim artificij
consumant, ut ipsi ab alijs potius eligendi, quam aliorum
boni electores existantur.

Electus, a, um, lectus. pro Quin. 1. b. Vir electissimus
nostrae ciuitatis. I. V. 95. b. Prudentissima electissimacq;
femina.

Elegans, tis, luculentus, concinnus, politus. de Or. 131.
a. Perspicit hoc genus quam sit facetum, quam elegans,
quam oratorium. de Clar. 192. a. Faceta et elegans iro-
nia. de D. 53. b. Epicurus sentit nihil unquam elegans, ni-
hil decorum. Tus. 161. a. A quibus mansueti et excubi-
ti ad elegantiora defluimus. Epist. 105. a. b. Homo in o-
mni iudicio elegantissimus. de Fin. 69. b. Vir mundus et
elegans. de Cla. 161. b. et Off. 21. a. Politus, urbanus, ele-
gans. de Cla. 167. b. Lysias subtilis scriptor atq; elegans. et
170. a. Acutus, elegans, facetus, breuis. Or. 204. b. Ut iis
epularum apparatu a magnificentia recedens, non se par-
cum solum, sed etiam elegantem uideri uolet, eliget quibus
utatur. pro S. R. 58. b. Pueri ex tot elegantissimis familijs
lecti. pro Plan. 279. a. Perelegans et perfubilis oratio. de
Cla. 186. b. Torquatus elegans in dicendo. At. 259. b. Ele-
gantissima epistola.

Eleganter, ornate, politè, enucleatè. (Meleganter. Tus.
176. a. Qui profitentur se neq; distinctè, neq; distributè,
neq; eleganter, neq; ornate dicere. de Cla. 172. a. Causam
pro aliquo politè eleganterq; dicere. et ibid. Diligentius
meliusq; dicere. Attic. 222. a. Liberti lautiores elegan-
ter accepti. de Cla. 188. a. Caesarum omnium serè oratoru
Latine loqui elegantissimi. Ep. 69. b. Que eleganter copi-
oseq; collegisti.

Elegantia, tia, munditia, lautitia, Latinus etymologus.
At. 103. a. Terentius, cuius sabella propter elegantiam ser-
monis putabantur a Lelio scribi. de Or. 111. a. Catulus cui
Graeci ipsi solent suae linguae subtilitatem elegantiamq; co-
cedere. de Cla. 188. b. Itaq; ad hanc elegantiam uerborum
latinorum adiungit illa oratoru ornamenta dicendi. de
Or. 85. a. b. Tu autem eloquentiam ab elegantia doctrinae
segregandam putas? Or. 204. a. Elegantia et munditia
orationis. de Cla. 178. a. Loquendi elegantia. de Fin. 90. a.

611 EL Politor eleganti. Ep. 43. b. Scriptorum tuorum subtilitas & eleganti. de Fin. 70. a. Epicurus contemnit elegantiam differendi, confuse loquitur. & ibid. b. In hac diuisione rem ipsam probo, elegantiam desidero. Ad Her. 27. b. Eleganti est, quae facit ut unumquodque pure & aperte dici uideatur: eius partes sunt latinitas & explanatio. Ep. 138. b. & 139. a. Verius tuus & Camillus qua munditia homines? qua elegantia? & ibi. Latinitas. de Le. 18. 4. a. Quid enim est elegantia tua dignius? Att. 5. a. Eleganti hominis. pro Syl. 18. 2. a. Vos qui cum summa elegantia atque integritate uixistis.

Elei. pop. de D. 114. Elementum, si initium. Acad. 44. a. Ergo illa initia, et ut e Greco uertam, elementa dicuntur: e quibus aer & ignis mouendi uim habent, & efficiendi, reliquae partes accipiendi & quasi patiendi, aquam dico & terram. de N. 65. b. Omne corpus aut aqua, aut aer, aut ignis, aut terra, aut quod concretum ex his. de N. 22. a. Nam locus his etiam naturis, quae sine animis sunt, suus est cuiusque proprius: ut terra infimum teneat, hanc inundet aqua, superior aer, ignibus altissima ora reddatur. pro S. R. 30. a. Caelum, sol, aqua & terra, ex quibus omnia nata esse dicuntur. de Or. 9. 8. a. & 11. 2. b. Haec quae isti forsitan puerorum elementa uideantur. Acad. 35. b. Quod in elementis dialectici docent. Acad. 23. a. Dialectica, quae primo progressu tradit elementa loquendi, &c.

Elephantus, si. & elephas, anti. de N. 20. b. Elephantum belluarum nulla prudentior. de N. 50. b. Manus etiam datur elephantis, quia propter magnitudinem corporis difficile aditus habebat ad passum. I. A. 22. 1. b. Romani nepotem Antiochi elephantos alere prohibuerunt. I. A. 203. b. Equites sagittarios, elephantos in suam potestatem redegit. de Sen. 82. b. Nec adolefcens uires tauri aut elephantis desiderabam. pro Cel. 46. a. Qui haec ex minimis tanta fecerunt. & 45. a. Verbis paruam rem magnam facere. Item: Facere arcem ex cloaca.

Eleus, si. leuo, subleuo, minuo. de Am. 112. b. Suspicio nes & offensiones in amicitia tum euitare, tum eleuare, tum ferre, sapientis est. Tus. 158. a. Nihil est quod tam obtundat eleuetque, agritudinem, quam, &c. de In. 57. a. Reprehensio est, per quam argumentando aduersariorum confirmatio diluitur, aut infirmatur, aut eleuatur. alias alleuatur. de Or. 130. a. Quod est ab aduersario obiectum, lepore magis eleuandū quam contentione frangendū uidetur. Tus. 158. a. Nihil est quod tam obtundat eleuetque, agritudinem. Ep. 70. b. Non intelligis duplicari sollicitudines, quas eleuare tuae prudentia postulabat. de Or. 130. b. Mouerisursum oratoris est, quod frangat aduersarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quod resutat, &c.

Eleusim. ciuitas in Attica prouincia non longe ab Athenis. At. 95. de N. 24. Eleutherocilices. pop. At. 79. Ep. 245. Elicio, cis. educo, extraho, allicere. de N. 31. a. Lapidū cōstitū atque tritu elici ignē uidemus. de N. 56. b. Nos e terrae cauernis ferrum elicimus. & ibid. Manus apte ad neruorum eliciendos sonos. de Sen. 88. a. Terra semen tepesactū complexu suo diffundit & elicit herbescentem ex eo uiriditatem. de Or. 97. b. Et quicquid erit in unaquaque re probabile, eliciendū atque dicendū. pro Cor. 59. a. & 62. b. Propositis premijs elicere ex ciuitatibus sociorum optimum quem que ad subeunda pericula pro nobis. Tus. 232. b. Elicere aliquem pro merito, ut agat aliquid. At. 99. a. Tamen dabunt operam ut eliciant sententiam meam. de Or. 190. b. Dolor

ardor animi, qui etiam ex infantium ingenijs elicere uoces & querelas solet. de In. 53. b. Si tacebitur, elicienda est responsio. Acad. 3. a. Neque nostra disputationes quicquam alius agunt, nisi ut in utraque partem dicendo & audiendo eliceant & tanquam exprimant aliquid, quod aut uerum sit, aut ad id quā proximē accedat. de In. 42. a. Si quis opportunitate, quae in animis inest hominū, possit elicere, & praecipiendo meliorē reddere. de D. 83. a. Quis igitur elicere causas praesensionum potest? Tus. 174. a. Ut hostium sanguis eliciatur suo. pro Cel. 50. a. Nōne ipsam domum metuet, ne quam uocem eliciat? de Or. 93. a. Verbum ex eo nunquam elicere potui de ratione dicendi. I. V. 31. b. Elicere animas inferorum. de Or. 109. b. Tu quē ego toties omni ratione tentans ad disputandum elicere nūquam potui. Q. Fr. 300. a. Elicere aliquem blanditijs ad iudicium. de In. 67. a. Ex quibus elicitur aliquid suspitionis. At. 135. b. Ut aliquas abs te epistolas eliciat. & 109. b. Tuas uolo elicere literas. Att. 37. a. Multa ab ipso Publio elici, multa cognosci poterunt.

Elido, dis. frango, incido. Tus. 280. b. Poetae neruos omnes uirtutis elidunt. Tus. 208. b. Stirpes agritudinis trūco euerso omnes elidende sunt. Tus. 208. b. Haec sunt ille fibrae stirpiū, quas initio dixi, persequende & omnes elidende, ne illa unquam possit existerē. & 231. a. Qui rebus his frangit agritudinem elidunt.

Eligo, gis. lego, deligo, carpo, exerceo, opto, adopto. At. 147. b. Aliquot enim sunt anni, cū uos duos elegi, quos praecipue colere. Or. 21. 5. b. Elegit ex omnibus Iocraetis libris uersus fortasse triginta Hieronymus peripateticus. I. V. 61. b. Facere alicui potestatem optionemque, ut eligat utrum uelis. de In. 62. b. Eligere a multis cōmodissimū quodque. I. A. 225. a. Ac permitto, ut de tribus Antonijs eligas, quem uelit. de Am. 108. a. Sunt igitur constantes eligendi amici. cōtra Rul. 83. a. Isti ab Rullo conquisiti atque electi coloni. Of. 53. a. Non solum ex malis eligere minima oportet, sed etiā ex excerpere ex his ipsis si quid inest boni. pro S. R. 38. b. Pueruli ex tot elegantissimis familiaris lecti. pro Dō. 213. a. Eligere amplissimos uiros ad sacerdotia. Ep. 204. b. Legere aliquid quem in senatum. Ep. 91. b. Cum qui hodie Aruspiciā facerent, in sen. Rom. legerentur.

Elimo, as. perpolio, limo. At. 256. a. Velim ex hoc aliquid quod elimes ad me. Acad. 17. a. Sed ad helice & clarissimos septentriones: id est, rationes has non latiore specie, nō ad tenue elimatas.

Elinguis, gae. mutus. de Cl. 173. b. Fannius nunquam est habitus elinguis. & postquam. 205. a. I. Mutus pro Flac. 150. b. Conuicit, elinguem reddidit.

Elis, dis. urbs Peloponnesi. de D. 99. a.

Eloco, as. loco. I. V. 159. a. Xenon fundum elocatiū esse dicebat. pro Fl. 160. b. Nūc uerō hoc magis, quod illa gens est uista, quod elocata, quod seruata.

Elocutio, onis. explicatio. de Orat. 86. b. Oratio, quae nisi subest res ab oratore percepta & cognita, inane quaedam habet elocutionem, & penē puerilem. de In. 44. a. Elocutio est idoneorum uerborum & sententiarum ad inuentionem accommodatio. Ad Heren. 34. a. Circuitio est oratio, rem simplicem assumptam circumscribens elocutione. & 27. b. Elocutio commoda & perfecta tres res in se habere debet, elegantiam, compositionem, dignitatem.

Elogium, gij. dictum, siue sententia laudem alicuius uel uituperationem, uel aliquid aliud declarans. de Sen. 90. a. Atilius Calatinus in quem illud elogium unicum plurimae consentiunt

613 EL consentiunt gentes, populi primariū fuisse uirum. de Fin. 89. a. Neminem uidebis ita laudatum, ut artifex callidus comparandarum uoluptatum diceretur, non elogia monumentorum id significant, uelut hoc ad portan, uno ore cui plurimae consentiunt gentes, populi primarium fuisse uirum. Tus. 154. b. Quid ipsa sepulchrorum monumenta, quid elogia significant? nisi nos futura etiam cogitare? pro Mur. 142. a. Q. Maximus cum P. Africanū supremo eius die laudaret, dixit necesse fuisse, ibi esse terrarū imperium ubi ille esset. Item: At hoc nusquam opinor scriptum fuisse in illo elogio, quod te consule in sepulchro reipublice forisum elogium Appij Claudij, & L. Pisonis, quo usus est quisque eorum, pro lege palam uniuersis recitarem, non ne tibi uideret aeternas inuere maculas? pro Cl. 45. b. Quid elogium recitasti de testamento Cn. Egnatij, idcirco se exheredasse filium, quod is ad Oppianici damnationem periculi accepisset. de Sen. 92. a. Solonis quidem sapientis eloquium est, quo se negat uelle suam mortem dolore amicorum lamentisque macare.

Eloquens, tis. rhetor, copiosus ad dicendū, copiose sapienterque dicens, in dicendo suauis, ornatus, non infans, non indifertus, Plato singulari suauitate orationis. Orat. 206. a. Is est eloquens, qui humilia subtiliter, & magis grauitate, & mediocriter temperate potest dicere. & ibid. Parua summisse, modica temperate, magna grauitate dicere. Itē: Erit igitur eloquens is, qui in foro causisque ciuilibus ita dicit, ut probet, ut delectet, ut flectat, probare necessitatis est, delectare suauitatis, flectere uictoriae. Or. 208. a. Is erit eloquens, qui ad id, quod cuiusque docebūt, poterit accommodare orationē. Or. 198. a. Antonius disertus ait se uidisse multos, eloquentem uerō neminem. & de Or. 92. b. Disertus cognouit nōnullos, eloquentē adhuc neminē. & ibi. Quid eloquens uerē, quid disertus sit. Or. 202. b. Perfectus orator & Graecē ab eloquēdo rhetor, & Latine eloquēs dicitur. de Orat. 90. a. Socrates dicere solebat, omnes in eo quod scirent, satis esse eloquentes. Off. 43. a. Magna est enim admiratio copiose sapienterque dicitis, quae quae audiat, intelligere etiā et sapere plus quā ceteros arbitrantur. de Or. 89. a. Peripatetici, qui eloquentes, et in dicendo suauis, & ornati fuerūt. de N. 26. a. Nec tenuissimē sine ista philosophia rhetorē quamuis eloquentem. Ad Her. 40. b. Cum res muta aut infirmis sit eloquens & formata.

Eloquentia, tie. eloquendi uis, dicendi ratio, dicendi grauitas & copia, summa copia & singularis facultas dicendi, quae tanta ueritas ingenij, quae tanta dicendi copia, quod tam diuini atque incredibile genus orationis? nullum tantum est flumen ingenij, nulla dicendi aut scribendi tanta uis tantaque copia, quae, &c. Part. 236. b. Nihil aliud est eloquentia, quam copiose loquens sapientia. de Or. 147. b. Est enim eloquentia una de summis uirtutibus. & 148. b. Stoici eloquentiam uirtutē ac sapientiam esse dixerunt. Item: Eloquentiam rem unam esse omnium difficillimam, quibus enim ex quinque partibus constare dicitur, earum unaquaeque est ars ipsa per se. de Orat. 86. b. Ex illis rebus uniuersis eloquentia constat, quibus in singulis elaborare permagnam est. & 97. a. Non esse eloquentiam ex artificio, sed artificium ex eloquentia natum. de Clar. 169. a. Ut hominis decus est ingenium, sic ingenij lumen eloquentia. & 191. a. Multitudo & forum, cui nata eloquentia est. & 168. b. Pacis est comes, otijque socias, & iam penē constituta: ciuitatis quasi alumna quaedam eloquentia. Orat. 210. a. Eloquentia primas tenuit semper

614 EL urbanis pacatisque rebus, secundas iuris scientia. Or. 210. a. Eloquentia illi ipsi, qui consecuti sunt, tamen se ualere dissimulant, propterea quod prudentia hominibus grata, lingua suspecta. de Opt. 243. a. Eloquentia constat ex uerbis & sententijs. Tus. 175. b. Popularis enim est illa facultas, & effectus eloquentiae est audientium approbatio. Tus. 161. b. Eloquentiam non sine uia quadam maiore fluere, abundantem sonantibus uerbis, uberibusque sententijs. de Inuen. 42. a. Haec ars quae uocatur eloquentia, siue ars, siue ue studium, siue exercitatio, siue facultas à natura profecta. de Nat. 56. b. Domina rerum, ut uos soleis dicere, eloquendi uis. & ibi, de opportunitate eloquentiae. Off. 31. b. Eloqui copiose, modo prudenter, melius est, quam uel acutissime sine eloquentia cogitare. Off. 42. b. Contentio orationis maiorem uim habet ad gloriam, ea est enim quam eloquentiam dicimus. & 43. b. Quid tam inhumani, quam eloquentiam à natura ad salutem hominum & ad conseruationem datam, ad bonorum pestem perniciemque conuere. & 46. b. Quid enim eloquentia laudabilis & praestabilis, uel admiratione audientium, uel spe indigentium, uel eorum qui defensi sunt gratia? Tus. 149. b. Aristoteles prudentiam cum eloquentia iungebat. de Orat. 85. a. b. Tu autem eloquentiam ab eleganti doctrina segregandam putas. & 86. a. Athenis studia eloquentiae uiguerunt. de Fin. 52. a. Et tamē à philosopho, si eloquentia, non asperner, si non afferat, non admodum desiderem. de Nat. 55. b. De quo dum disputarem, tuam mihi dari uelim eloquentiam. Top. 228. a. Eloquentia. (Infantia.

Eloquor, ris. dico, effero, enuncio, exprimo, effaris. Part. 230. a. In rebus inuenire, in uerbis eloqui dicitur. Tus. 149. a. Fieri autem potest, ut recte quis sentiat, & id quod sentit, polite eloqui non possit: sed mandare quaequam literis cogitationes suas, quae eas nec disporre nec illustrare possit, nec delectatione aliqua allicere lectorem, hominis est intemperanter abutentis & ocio & literis. de Cl. 188. a. Praclare eloqui cogitatio mentis. de Orat. 89. a. Oratoris est compositae, ornatae, copiose eloqui. Or. 202. b. Dicendi, id est, eloquendi maxima uis oratori conceditur. de Or. 123. a. Omne quod eloquimur, sit ut id aut esse dicamus, aut non esse. Ep. 140. b. Memini in senatu disertum consularem ita eloqui, hanc culpam maiorem an illam dicam? de Fin. 74. b. Vereturque quicquid aut facere, aut eloqui, quod parum uirile uideatur. Offic. 31. b. Eloqui copiose, modo prudenter melius est, quam uel acutissime sine eloquentia cogitare, quod cogitatio in se ipsa uertitur. de Orat. 102. b. Nullum est periculum ne quid tu eloquere nisi prudenter. Quint. Frat. 325. b. Qui omnes isto eloquendi & exprimendi genere superasti. de Orat. 92. b. Exercitatio eloquendi celeritatem incitat. Orator. 202. b. Graecae ab eloquendo rhetor, Latine eloquens dicitur. de N. 56. a. Eloquendi uis id est, eloquentia. Ad Her. 30. a. Eloqui rem aliquam per continuationem. Or. 209. b. Multa quaedam eloquentia inducere. & ad Heren. 40. b. Cum res muta sit eloquens.

Elorinus, na. ex Eloro Siciliae urbe. I. V. 170. a. Eluceo, ces. appareo, exto, emineo, excollo, uigeo. de Am. 115. a. Amicitia magis elucet inter aequales. Off. 4. b. Excellentia magnitudoque in utilitatibus despicendis elucet. de Or. 113. b. Nemo studet eloquentiae, nisi ut in causis & in foro eluceat. Or. 209. b. Hoc in genere eluceat oportet omnis eloquentiae magnitudo. pro Font. 278. b. Quid est igitur ubi elucere possit prudentia? Off. 20. b. Ex quo eluceat omnis constantia. Part. 233. b. Ex quibus propriū quid

quid sit, eluceat. Ep. 4.7. b. Existimant quasi lunæ aliquod elucere...

Elucubratus, a, um, elaboratus, politus. de Cl. 195. a. Diligenter etiam quam elucubratur oratio.

Elucubrator, aris, elaboro, excudo. At. 114. b. Epistolâ, quam eram elucubratus, ad te non dedi.

Eludo, dis, irrideo, fallo. Ac. 31. a. Sed uos ab illo irride mini, et ipsi illi uicissim eluditis. pro S. R. 39. b. et de Ar. 249. a. Nos ab isto nebulone facere eludimur. I. V. 72. a. Ita magnas accusatoris minas magnamq; iudicij expectationem ad nostrum arbitrium libidinemq; eludemus. I. V. 58. b. et 61. b. Pueri, quos adhuc elusit. de Opt. 24. 4. b. et pro Mil. 107. b. Quasi rudibus Ifoeratis eludit oratio. de Diuin. 138. a. Quæ est ista ars coniectoris eludentis ingenio. de Leg. 180. b. Sed quod idem iuris ciuili est, spernitis, et scientia illa eluditis. I. A. 175. b. Dolobella qui tum est impulsus, elusus, inductus. I. C. 97. b. Diu nos etiam fauor iste tuus eludet.

Elugeo, ges, lugeo, desleo. Ep. 139. a. Inde corpori omne tempus datur, patriam eluxi iam et grauius et diutius, quam ulla mater unicum filium.

Eluo, is, diluo, desleo, abstergeo. I. A. 24. 2. a. Ut centurionum profusus sanguis eluatur, num elui crudelitatis prædicatione poterit et 156. b. Sordes eluere, pro Sest. 17. a. Macula, quam nemo iam posset eluere. et de Leg. 174. b. Vanesco.

Eluuius, ei, labe, macula, contagio. pro Dom. 224. a. Labe atq; eluuius ciuitatis.

Eluuius, onis, terræ hiatus, uorago aquarum uel facta. de Som. 130. a. Eluuiiones, exustionesq; terrarum, quas accidere tempore certo necesse est. Off. 36. a. Cause eluuiosus, pestilentia, etc.

Emancipo, as, quasi manu mitto, à patria potestate libero. pro Dom. 220. b. Adoptatum emancipari statim, ne sit eius filius qui adoptari, cur ergo adoptatur? Liberos proprie emancipari, seruos manumitti dicimus.

Emando, as, amado, mitto. Att. 110. b. De Ciceronibus nostris dubito quid agam, nam mihi interdum emandandi uidentur in Græciam aliàs Amandandi.

Emano, as, exeo, effluo. de In. 63. a. Alij ex alio fonte præceptores dicendi emanauerunt. pro Cel. 41. a. Quo ex quo iste fonte senator emanet. de Or. 149. a. Ab Arca cæsa recentior Academia emanauit. pro S. R. 19. a. Oratio mea nequaquam similiter exire atq; in uulgus emanare poterit. de Leg. 164. a. Metuo ne hoc emanet. Att. 115. a. Mala enim nostra istinc emanant. At. 4. 4. b. Orationem ita compresserâ ut nunquam emanaturâ putarem. de Or. 200. b. Partes autem sunt, quæ generibus, ex quibus emanant, subiiciuntur. de In. 55. a. Ex quo omnis uis emanat argumentationis. Or. 201. a. Ex quo emanant, qui cõmunes appellantur loci. Q. de Pet. 207. b. Nam ferè omnis sermo ad forensen famam ab his emanat autoribus. de Cl. 185. b. Vereri te arbitror, ne per nos hic sermo tuus emanet. I. V. 76. b. Quæ fama non idcirco solum emanarat. Ep. 115. b. Deniq; inuidiosum tibi sit, si emanarit. de D. 121. a. Subplatano umbri fera fons unde emanat aqua.

Emathium, thij Attici uilla. de L. 170. Emax, cis, qui libenter et sepius emit, emendi cupidus. Parad. 125. a. Non esse emacem, neq; fiscal est.

Embenetica, cæ, nauicularia. Ep. 112. a. Q. Pompeium Baulis, Embenetica facere. Calif.

Emblema, tis, Signa et ornamenta uasorum, quæ detrahi possunt, emblemata dicuntur: nec nõ etiam aliarum rerum. I. V. 212. a. Vasis crustæ aut emblemata detrahebantur. I. V. 211. a. Duo pocula cum emblematis, et ibi Emblemata auellenda curauit. I. V. 208. a. Scaphia cum emblematis Lilybei empta. et 210. a. Thuribulum auulso emblemate remissit. de Or. 158. b. et 210. b. Quam lepide lexeit compositæ ut tessere omnes, Arte pauimento atq; emblemate uermiculato. Ex Lucillio. et de Cl. 190. a.

Embolium, lij, pro Sest. 25. a. Qui omnia fororis embolia nouit. At. 1. Embolium nouum cogito.

Emendate, latinè. de Opt. 243. a. Purè et emendate loquit.

Emendator, oris, corrector. de Cl. 188. b. et pro Cor. 58. b. Sifenna quasi emendator sermonis usitati esse uolebat. I. A. 168. b. Iam de ipso emendatore et correctore nostro dicam.

Emendatrix, cis, de Leg. 167. b. Lex est emendatrix uiciorum. Tusc. 224. b. O præclarum emendatricem uitæ poeticam: quæ amorem flagitij, etc.

Emendatio, onis, de Fin. 111. a. Nec uidelicet est correctio philosophicæ ueteris et emendatio.

Emendatur, a, um, de Cl. 188. b. Locutio emendata et latina.

Emendo, as, corrigo. Or. 211. b. Sero à quibusvis emendatur antiquitas, qui hæc reprehendunt, nam, etc. pro Mur. 138. b. Consilium tuum uituperare non audeo, nonnulla in re forsitan confirmare, et leuiter emendare possum. At. 32. a. Ne rogat, ut amales suos emendè, et edam. de Cl. 118. b. Cæsar rationem adhibens, consuetudinem uiciosam et corruptam, pura et incorrupta consuetudine emendat. Am. 107. b. Cum emendati mores amicorū sint, tum, etc. Ac. 4. b. Certè enim recentissima quæq; sunt correctæ et emendata maxime. de Leg. 190. a. Ut uicij principij infici solet tota ciuitas, sic emendari et corrigi cõueniunt. Emendator, ris, mentor. de Opt. 244. b. et pro S. R. 39. b. et pro Plan. 274. b. Aeschines legationem ementitatus est. Part. 234. a. Alij ementiti sunt in eos quos oderat. pro Cor. 55. b. Ementiri genus suum et ibid. Non suratus est ciuitatem, non genus suum ementitus. de D. 83. a. Vide mus hæc signa nunquam ferè ementientia. I. A. 176. a. Emmentitus est auspicia. et 177. a. Quod me de ementitis auspicijs putares esse dicturum. Tusc. 203. a. Quantum sit ementita opinio apparet. pro Dom. 223. b. Sæ non ementitum esse autoritatem eius ordinis.

Emereo, es, mereo, stipendia facio. At. 91. a. Annua mihi operæ ad 111. Cal. Sextil. emeretur. de Sen. 37. a. Animum tanquam emeritis stipendijs ambitionis, secum esse: id est, confectis stipendijs.

Emergo, gis, exeo, enago, aperio. (C. Mergo, demergo, pro Pomp. 5. a. Mithridates non se Cappadocis lateribus occultare uult, sed emergere et patrio regno. de N. 51. a. Aues, quæ se in mari merferant, emerferunt. pro Cluent. 56. b. Hoc uno modo sepe multorum improbitate dempressa ueritas emergit. pro Cel. 43. b. Quæ ex uita emerit, totumq; se elecit atq; extulit. et 48. a. Emersi iam euadis, etc. de Finib. 100. a. et 120. b. Emergere ex aqua.

Emathium, thij Attici uilla. de L. 170. Emax, cis, qui libenter et sepius emit, emendi cupidus. Parad. 125. a. Non esse emacem, neq; fiscal est. Embenetica, cæ, nauicularia. Ep. 112. a. Q. Pompeium Baulis, Embenetica facere. Calif. Emblemata, tis, Signa et ornamenta uasorum, quæ detrahi possunt, emblemata dicuntur: nec nõ etiam aliarum rerum. I. V. 212. a. Vasis crustæ aut emblemata detrahebantur. I. V. 211. a. Duo pocula cum emblematis, et ibi Emblemata auellenda curauit. I. V. 208. a. Scaphia cum emblematis Lilybei empta. et 210. a. Thuribulum auulso emblemate remissit. de Or. 158. b. et 210. b. Quam lepide lexeit compositæ ut tessere omnes, Arte pauimento atq; emblemate uermiculato. Ex Lucillio. et de Cl. 190. a. Embolium, lij, pro Sest. 25. a. Qui omnia fororis embolia nouit. At. 1. Embolium nouum cogito. Emendate, latinè. de Opt. 243. a. Purè et emendate loquit. Emendator, oris, corrector. de Cl. 188. b. et pro Cor. 58. b. Sifenna quasi emendator sermonis usitati esse uolebat. I. A. 168. b. Iam de ipso emendatore et correctore nostro dicam. Emendatrix, cis, de Leg. 167. b. Lex est emendatrix uiciorum. Tusc. 224. b. O præclarum emendatricem uitæ poeticam: quæ amorem flagitij, etc. Emendatio, onis, de Fin. 111. a. Nec uidelicet est correctio philosophicæ ueteris et emendatio. Emendatur, a, um, de Cl. 188. b. Locutio emendata et latina. Emendo, as, corrigo. Or. 211. b. Sero à quibusvis emendatur antiquitas, qui hæc reprehendunt, nam, etc. pro Mur. 138. b. Consilium tuum uituperare non audeo, nonnulla in re forsitan confirmare, et leuiter emendare possum. At. 32. a. Ne rogat, ut amales suos emendè, et edam. de Cl. 118. b. Cæsar rationem adhibens, consuetudinem uiciosam et corruptam, pura et incorrupta consuetudine emendat. Am. 107. b. Cum emendati mores amicorū sint, tum, etc. Ac. 4. b. Certè enim recentissima quæq; sunt correctæ et emendata maxime. de Leg. 190. a. Ut uicij principij infici solet tota ciuitas, sic emendari et corrigi cõueniunt. Emendator, ris, mentor. de Opt. 244. b. et pro S. R. 39. b. et pro Plan. 274. b. Aeschines legationem ementitatus est. Part. 234. a. Alij ementiti sunt in eos quos oderat. pro Cor. 55. b. Ementiri genus suum et ibid. Non suratus est ciuitatem, non genus suum ementitus. de D. 83. a. Vide mus hæc signa nunquam ferè ementientia. I. A. 176. a. Emmentitus est auspicia. et 177. a. Quod me de ementitis auspicijs putares esse dicturum. Tusc. 203. a. Quantum sit ementita opinio apparet. pro Dom. 223. b. Sæ non ementitum esse autoritatem eius ordinis. Emereo, es, mereo, stipendia facio. At. 91. a. Annua mihi operæ ad 111. Cal. Sextil. emeretur. de Sen. 37. a. Animum tanquam emeritis stipendijs ambitionis, secum esse: id est, confectis stipendijs. Emergo, gis, exeo, enago, aperio. (C. Mergo, demergo, pro Pomp. 5. a. Mithridates non se Cappadocis lateribus occultare uult, sed emergere et patrio regno. de N. 51. a. Aues, quæ se in mari merferant, emerferunt. pro Cluent. 56. b. Hoc uno modo sepe multorum improbitate dempressa ueritas emergit. pro Cel. 43. b. Quæ ex uita emerit, totumq; se elecit atq; extulit. et 48. a. Emersi iam euadis, etc. de Finib. 100. a. et 120. b. Emergere ex aqua.

de Ar. 255. a. Respirare à metu cædis, emergere à fluctibus seruitutis. In Vat. 33. b. Emergere ex mendicite. I. V. 78. a. Emergere ex proculis iudicio. et 184. b. Filium emergere ex patris iudicio. et 230. a. Cum multa ex illo mari bella emerferint, et multa in pontum inuicta sint. At. 71. b. Incommoda uolendo, quæ iam emerferant. et 72. b. Meum consilium reprehendo, quod nõ aliqua ratione ex hoc negotio emerferam. Off. 37. b. Quamuis enim demerse sint leges, quamuis tremefacta libertas, tamen emergunt hæc aliquando. Attic. 29. b. Emerferam commodè ex Antio in Appian. et 144. b. Nunc emergit amor, nunc desiderium ferre non possum. et 90. b. Hæc autem re incredibile est quantum ciuitates emerferit. Off. 22. b. Ex quo magis emergit quæ sit decorum illud, etc. de D. 95. b. Ab infirma ara subito anguis emerfit. et 122. b. Dionysij equus emerfit ex flumine. et 137. a. Tibi autem de me cum sollicitudine cogitanti subito non usus emerfit ex flumine. de Sen. 38. a. Cum uiriditas herbæ scens et uiginis emerferit. pro Sest. 7. a. Homo emerfit subito ex duritatis tenebris lustrorum ac stuprorum. In Vat. 32. b. Homo emerfit è cæno. de Nat. 48. a. Ut sese emergens, ostendit Scorpius atq; de Ar. 256. b. Ista serpens, quæ tum hic delitescit, tum se emergit. de Ven. 201. b. Quibus temporibus stelle à nostro aspectu oblitescant, rursusq; emergant. et ibi. Stelle emerse.

Emeritus, a, um, qui iam stipendio confecto est. At. 95. a. Nos annum tempus propè iam emeritum habebamus. Emietor, ris, de Cl. 166. a. Ego uoluntatem tibi profecto emetiar, sed rem ipsam nondum posse uideor: id est, cumulatè præstabo.

Emigro, as, ascedo, migro, excedo. I. V. 241. b. Ex illa domo sic emigrabat, ut, etc. et 216. b. Emigrare domo. de Leg. 190. a. Emigrare è uitâ.

Eminent, is, editus, excellens. (C. Lacunosum. de Natur. 16. a. Species deorum, quæ nihil concreti habeat, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis. de Natur. 35. a. Figura nihil habens incisam angulis, nihil eminentis, nihil lacunosum. de Natur. 55. a. Genæ leuiter eminentes. In Vat. 29. b. Oculi eminentes. de Or. 163. a. Discutienda sunt ea quæ obscurant, et ea quæ sunt eminentia et prompta sumenda.

Eminentia, tis, Ac. 6. b. Multa uidentur piores in umbris et in eminentia, quæ nos nõ uidemus. de N. 22. a. Res nullam habens soliditatem nec eminentiam.

Emino, nes, exto, excedo, eniteo, appereo. pro S. R. 38. b. Quod quo studiosus ab ipsis opprimitur et absconditur, eò magis eminet et apparet. de Orator. 152. a. Quo magis id quod erit illuminatum, extare atq; eminere uideatur. de D. 99. b. Cum ex terra nihil emineret, quod contemplationi cœli posset officere. Or. 206. a. Demosthenes unus eminet inter omnes in omni genere dicendi. pro Cl. 56. b. Illi quorum eminet audacia atq; proiecta est à consilijs, malitia deseruntur. I. V. 268. b. Toto ex ore crudelitas eminebat. aliter, emanabat. Tusc. 188. b. Amplitudo animi maxime eminet contemptendis doloribus. Or. 204. a. Sententiarum ornamenta sunt illa quidè per multa, sed quæ emineant pauciora. de Somn. 131. a. Si iam tum cum erit inclusus in corpore, eminebit foras, et ea quæ extrâ erunt contemplans, quam maxime se à corpore abstrahet. Tusc. 162. b. Globus terre eminentis è mari. Tusc. 241. a. Animaduerti columellam non multum è dumis eminentem. Ad Heren. 26. a. Ne possit ars emineat est, apparere.

Eminus, è longinquo. (C. Cominus. de Sen. 81. a. Eminus hasta, cominus gladio uti.

Emissarius, rij, excursor, uexator, calumniator. I. V. 112. b. Turpio quidam istius excursor et emissarius, homo omnium ex illo conuentu quadruplatorum deterrimus. et 257. b. Hunc præcursores habere solebat et emissarius. I. V. 167. b. Illis emissarijs hæc tibi omnis pecunia quæ sita est. Ep. 96. a. et 117. a. et 263. b. Persuaseratq; nonnullis inuidis meis, se in me emissarij semper fore.

Emissio, nis, iactus, iectus, coniectio. de D. 121. a. Emissio femina anguis mortè asserbat Graccho. Tusc. 187. a. Tormenta eo grauiores emissiones habent, quo sunt contenta atq; adducta uehementius.

Emissitijs, a, um, quod proicitur uel eicitur, uel forte idem quod emissarijs. de Leg. 183. a. Cuius Gracchus ruinis et emissitijs, quas ipse se proiecisse in forum dixit, quibus digladiarentur inter se ciues, non ne omnem rei publicæ statum permutauit?

Emitto, tis, edo, erumpo, euomo. I. V. 240. b. Quæ cur huic eundem repente de carcere emitti iusserit. I. C. 102. b. Ut abs te non emissus ex urbe, sed immisus in urbem esse uideatur. Tusc. 164. a. bis. Cum illic ex his uinculis emissi seruentur, pro Plan. 265. b. Emissus aliquis è carcere. pro Cel. 43. a. Emittere aculeos in aliquem. et 51. b. Emittere aliquem è manibus. Att. 62. b. Lacus Velinus à M. Curio emissus. pro Plan. 271. a. Maledictio nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur. de Or. 129. a. Facetè dicta statim ut emissi sunt, herere debent. et 128. b. Argumentum ratio ipsa cõfirmat, quæ simul atq; emissæ est, ad habere se sit ad Her. 40. a. Quod si nunc hæc urbs inuidiosissima uocem emittat, non hoc pacto loquatur. de Ar. 244. a. Emittere telli, et conijcere telli. de D. 117. a. Si nubium cõstitit ardor expressus se emiserit, id subito est. Ep. 110. b. Si quidò aliquid dignum nostro nomine emissum: id est, edidimus.

Emitto, nis, coemo, merco, paro, comparo, cauponor, nudiior, pecunia in aliqua re colloco. At. 158. b. Mihi Philotimus dixit, sese C. C. L. emere de Cannleio diuersorium illud posse, minoris etiam empturum, si Vestinum rogassent. Off. 63. b. Emit homo cupidus et locuples tanti, quantum Pythius uoluit. At. 215. a. C. C. Augera de M. Pilio emit. pro S. R. 19. a. b. Bona huius de L. Sylla duobus millibus nummum se emisse dicit Chryfogonus. pro Dom. 236. b. Emit domum propè dimidio carius quam estimabat. Attic. 68. a. Cum illa fundum secunda fortuna emisset in diem, neq; post calamitatem uersuram facere potuisset, ille se interposuit. Ep. 63. a. Emissionem ipsam domum millibus nummum XXXV. de N. 75. a. Quæ ex empto et uendito cõtra fidem sunt. I. V. 202. b. Profectò hinc natū est, malo emere quam rogare. Att. 214. b. Emere magno uel paruo. Attic. 8. b. Tantum quod ea emptione et nos bene emisse iudicati sumus. pro Sen. 19. a. Ex his princeps emittitur ab inimicis meis. I. P. 87. a. Præter duos de lapide emptos trib. pleb. pro Cl. 38. Oppianicum iudici ad emendas sententias pecuniam dedisse iudicatum est. At. 261. a. Emere aliquid pecunia.

Emolumentum, ti, accessio, utilitas, commodum. (C. Detrimentum. pro Mil. 107. b. Boni nullo emolumento impelluntur in fraudem, improbi sepe paruo. Ep. 100. b. Si id tibi esse emolumento sciam. de Or. 87. b. Ut et uobis honor, et amicis utilitati, et reipublice emolumento esse possitis. et 140. b. Sine præmio et emolumento face re quippiam. pro Fon. 279. b. Ob aliquod emolumentum suum cupidius aliquid dicere. Off. 59. a. Emolumenta re-

pro Cl. 92. b. I. licitor, colliga manus. I. A. 207. a. 158. a. Est enim ita decretum, ut ad saga iretur: ibitur. Q. Fr. 324. a. Patiamur illum ire nostris itineribus. I. C. 101. b. Ire in exilium, et proficisci in exiliu. Ep. 3. a. Perficiebant enim in Hortensij sententiam multis partibus plures iuros. Et ibi: Frequentes ierunt in alia omnia. 151. a. Frequens est senatus reliquit, et in alia omnia discessit. Att. 26. Equidem antequam tuas legi literas, in hominem ire cupiebam. pro Fl. 156. b. Pretor decreuit, ut si iudicatum negaret, in duplum iret. I. V. 101. b. Dicebat iste, nisi cum muliere decide retur, in possessionem se iri passurum. I. A. 256. b. Si me re dis sensibus euntem diu adiuerunt. de Am. 104. b. Quod quidem ut res ire caput, haud scio an aliquando futurum sit. Attic. 231. a. Incipit res melius ire quam putaram. Et 235. b. Profusus res ibat. de Orat. 109. b. Caesar dixit mihi de Sceuolam hinc euntem esse conuentum: id est, uenientem. Attic. 168. b. Is dixit se nobiscum ire non posse. Attic. 105. a. Tantum illud seruemus, ne quem istuc euntem sine literis dimittamus. Quint. Fr. 319. a. Ad Pomponiam scribam uelim, cum aliquo exibimus, ut eat nobiscum, puerumque ducat. Epist. 174. a. Quacumque iuit, ergastula soluit. pro S. R. 34. b. Quae res eum nocte una tantum itineris contedere coegit.

Eo idcirco. At. 5. b. Vindemiolas meas ed reseruo, ut illud subsidium senectuti parem. de Orat. 160. b. Quod ed sepius testificor, ut, etc. et ibi. Sed ed te non interpellauit, ne, etc. Ep. 229. a. Eo pluribus scripsi, ut, etc. de Fin. 129. b. Eo separanda sunt, etc. quia, etc. Ad Heren. 17. b. Eo feci, non quod, etc. sed, etc. Ep. 147. a. Sed usque mihi te perauit, dum perducerem ed rem, ut dignum aliquid consilatu meo efficierem. Ad Her. 3. a. Si non ad extremum, sed usque ed, quo opus erit, prosequemur.

Eo magis, hoc magis, eo plus, praesertim, eo minus, hoc minus. At. 136. b. Ille confidebat, et eo magis, quod, etc. et 176. b. et 31. b. de Amic. 96. b. Eoq; magis id est, praesertim. et 109. b. Off. 15. b. In magnis animis id plerumque contingit, eoq; magis, etc. At. 28. b. id est, praesertim. Attic. 177. b. Eo maxime, quod, etc. I. V. 123. a. Atq; eo etiam magis, quod, etc. Att. 264. a. Nunc mi Capito, scio enim quantum semper apud eos, quibuscum sis, posse soleas, eo plus apud hominem facillime Plancum enteres, ut, etc. Att. 179. b. Eo minus scilicet, quod, etc. At. 177. a. Hoc minus, quod, etc. Epist. 63. b. et 179. b. Et eo minus, quod me frigus dalmaticum illinc eiecit. pro S. R. 32. b. Tenuitas huius eo magis elucet, quo magis occultatur. Tusc. 187. a. b. Ut balfite lapidum eo grauioribus emissiones habent, quo sunt contenta uehementius: sic plaga hoc grauior, quo est missa contentius. I. C. 105. b. Memento non tam illum esse nobis, quam hos pertimescendos: atq; hoc etiam magis sunt timendi, quod, etc. Attic. 30. a. Quanto magis, etc. eo celerius, etc.

Ephebus, bi. puber. de N. 17. a. Egregibus ephedorum uix singuli reperiebantur pulchri. pro Flac. 157. a. Quem tu ephedum cognouisti. de Or. 138. a. Nam is postquam excessit ex ephobis.

Ephemeris, dis. liber, seu commentarius, in quem quotidianae adiones referuntur. pro Q. 10. b. In memoria redijt Q. iunius, quo die Roma in Galliam profectus sit, ad Ephemeridem eueritur, inuenitur dies profectiois, pri die Cal. Februarij.

Ephesus, a. un. de D. 90. a. Ephesia Diana templum. Ephesus, si. urbs in Asia. At. 74. b. Ephesum uenimus ad Xl. Cal. Sextil.

Ephippia, orum. equorum ornamenta, praesertim uero ea quam uocant scillam. de Fin. 93. a. Puto concedi nobis oportere, ut Greco uerbo utamur, si quando minus occurret latinum, ne hoc ephippijs et acrotophoris potius quam proegmenis et adoproegmenis concedatur.

Ephori, orum. quasi Tribuni apud Lacedaemonios. de Leg. 187. a. Quare nec ephori Lacedaemone sine causa a Theopompo oppositi regibus, nec apud nos consilibus tribuni. Off. 50. a. et Tusc. 170. a. Lacedaemonij Lysandrum ephorum expulerunt.

Epicheirema, tis. ratio, argumentum, argumentatio. Ad Her. 6. b. Argumentationes, quas Graeci ἐπιχειρήματα appellant. Attic. 9. a. Si unquam mihi ἐπιχειρήματα suppeditarunt illo tempore, quid multa?

Epicrates, id est, Pompeius. At. 24. Epicteus, id est, Phrygia. Ep. 45. Epicureus, a. un. uoluptarius. de N. 5. a. Caius Velleius ad quem tum Epicurei primas deferebant. de Cl. 176. a. b. T. Albitius.

Epicurus, ri. Off. 75. b. Cyrenaeis obsoletis floret Epicurus. et de D. 116. b. Ep. 138. b. In Epicuri nos aduersarij nostri castra conuicimus. de Leg. 167. a. Qui me ex nostris penit conuellit hortulis, deduxitq; in Academiam perpauculis passibus.

Epicus, a. un. de Opt. 243. a. Ennius summus poeta epicus.

Epidaurus, ciuitas in Peloponeso. de N. 76. b. Epist. 55. b. Sulpitius.

Επιδειξιμὸς, dicendi genus. I. Demonstratiuus.

Επιγονήματα, id est, I. Posterus.

Epigoni, orum. Accij tragodia. Tusc. 188. Item de Opt. 244. b.

Epigramma, tis. pro Ar. 190. b. Epigramma in eum fecit, tantummodo alternis uersibus longiusculis. At. 13. b. Epigrammatis tuis, quae in Amaltheo posuisti, contenti erimus. I. V. 229. b. Epigramma graecum nobile incisum habuit in basi. Tusc. 166. a. Callimachi quidem epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est.

Epilogus, gi. peroratio, conclusio. de Cl. 176. a. Peroratio qui epilogus dicitur. de Or. 134. b. Orator in epilogo misericordiam mouet. Tusc. 173. a. Num etiam rhetorum epilogum desideramus? pro Planc. 277. a. Ut miserabiliores epilogos possem dicere. Ad Her. 15. a. Conclusiones, quae apud Graecos ἐπιλόγοι nominantur, tripartitae sunt. nam constant ex enumeratione, amplificatione, et commiseratione. de Fin. 111. a. Patronus causa in epilogo pro reo dicens.

Epimenides, uates. de D. 87.

Epiphanea, urbs. Ep. 244.

Epiphora, ra. oculorum morbus, humoris destillatio, lachryma. Ep. 266. a. Balbus ad me scripsit tanta se epiphora oppressum, ut loqui non possit. locus est.

Epitroicus, a. un. At. 203. b. At. 80. Ep. 211.

Epirus, regio. At. 3. a. Bruti.

Episcopi, a. un. At. 231. a. Conscendens ab hortis in phasellum episcopium.

Episcopus, pi. At. 109. a. Vult enim me Pompeius esse, quem tota haec maritima ora habeat ἐπισκοπῆσιν. i. speculatores et custodem.

Epistola, le. litera, codicilli. Q. Fr. 296. b. Hoc est epistole proprium, ut is ad quem scribitur, de ijs rebus quas ignorat, certior fiat. Item. Epistolarum genera multa esse non ignoras: sed unum illud certissimum, cuius causa inueta

res ipsa est, ut certiores faceremus absentes, si quid esset, quod scire aut nostris, aut ipsorum interesset. et ibi. Reliqua sunt epistolarum genera duo, unum familiare et iocosum, alteri seruum et graue. Ep. 139. a. Quia simile habet epistola aut iudicio, aut cocioni? At. 75. b. Habes epistola plenam festinationis et pulueris, reliquae subtiliores erunt. Off. 11. quidē Catonis senis epistola ad M. Filium, in qua scripsit, se audisse eum missum factum esse. Att. 19. b. Et nunc epistola his literis respondeo. Of. 42. b. Extat epistola Philippi ad Alex. andr. I. A. 175. a. Confestimq; ad eam deducitur, eiusq; epistola tradidit. At. 95. a. Facere longiore epistola. et 29 a. Epistola ponderosa plena omnium rerum. At. 89. a. Ecce aut pusilla epistola, qua non relinquā ἀνεπιφάνητον Ep. 139. a. Texere epistolas quotidianis uerbis. At. 93. b. Cicero puer legit, ut opinor, epistola inscripta patri suo. Ep. 252. a. Haec tertia iam epistola ante te oppressit, quam tu schedulam aut litera. et ibi. Ego si semper haberē cui darem, uel terna in hora darem.

Epitaphium, phij. Platonis liber, et sepulchri inscriptio. Tusc. 235. a. Videtur ne omnē hic beatā uitā in una uirtute ponere? quid uerō in epitaphio? quomodo idem? At. 196. a. Vetus illud ἐπιτάφια quemadmodū scripsisti, uel ἐπιτάφιο putabo. de L. 183. b. Nec est lapide excitari plus, nec imponi, quā quod capiat laudē mortui incisam quatuor heroicis uersibus, quos longos appellat Ennius.

Epitome, es, et epitoma, me. quod alij autores iij; boni, compendium appellant: id est, libros, qui capita modō et summas rerum complectuntur. At. 206. a. Epitome Bruti Caelianorum uelim mihi mittas. Att. 187. b. In Bruti epitoma Fannianorum scripsi, quod erat in extremo. et 30 ibid. Conturbor enim epitome Bruti Fanniana.

Epoeche, es. assensionis reiectio. Acad. 15. b. Ex his illa necessarii est ἐπιπέδη, id est, assensionis reiectio.

Eporoclia, urbs. Ep. 177.

Επιωδὸν, I. Insinatio.

Epotus, a. un. potus. pro Clu. 53. a. Quem statim epotato poculo mortuum esse dixisti. et 54. a. Venenum epotum.

Epule, arum. cibi. In Vat. 35. a. Ita enim illud epulū est funebre, ut munus sit funeris, epule quidem ipse dignitas. de Fin. 86. a. Itemq; omnibus mensibus uicesimo die lae dent ad corū epulas, qui unā secum philosophati sunt. Top. 22. b. Sed quoniam audidum hominem ad has dicendi epulas recepi, sic accipiam, ut reliquarū sit potius aliqd, quā te hinc patiar non fatiatum discedere. de Ar. 248. a. Libationes epuleq; ludorum. de D. 93. b. Mens saturata bonarum cogitationum epulis. Tusc. 240. a. Mens conquisitissimis epulis extrucebatur. de Fin. 59. b. In quibusdam nec libidinum, nec epularum, nec reliquarum cupiditatum modus.

Epularis, re. de Sen. 86. b. Accubatio epularis amicorū. et de Or. 149. b. Ludorum epulare sacrificium.

Epulatio, in Oeconomico Columella. 241.

Epulo, onis. praefecti epularū, qui epulas tōti ceterisq; dijs instituenti potestatem habebant. de Or. 149. b. Pontifices ueteres propter sacrificiorum multitudinem tres uiros epulones esse uoluerunt. de Ar. 248. b. Epulones Iouis Opt. Max.

Epulor, aris. conuiuior, epulas do. At. 72. a. Cum opipare epulati essent hilariter in modum. et pro Fl. 149. b. de Sen. 86. b. Epulabar igitur cum sodalibus omnino modice. de Or. 141. a. Hoc interim spatio concluda illud, ubi epulabatur Scopas concidit. Epist. 143. a. Deinde ne amicis nihil

tribuamus, epulamur unā, non modō non contra legem, sed etiam intra legem. de Fin. 83. b. Tenuissimo uictu non minorem uoluptatem percipi, quā rebus exquisitissimis ad epulandum. Tusc. 173. a. et de Fin. 67. b. Post epulatos cum matre adolescentes fomno se dedisse. pro Dom. 225. b. Consules epulabantur, etc.

Epulum, li. conuiuiū publicum. pro Mur. 142. a. Cum epulum Q. Maximus Africani patri sui nomine populo Rom. daret. I. P. 93. b. Conuiuium publicum nō dignitatis causa inibit. de Clar. 171. a. Carmina in epulis cantitari solita a singulis conuiuiis de uirorum clarorum laudibus. Tusc. 143. b. Solitos esse in epulis canere conuiuias ad tibicinem de clarorum hominum uirtutibus. Tusc. 149. a. Themistocles cum in epulis recuisset lynam, habitus est indoctor. In Vat. 35. a. Ut in epulo Q. iun. Arj cum toge pulla accumberes. et ibi. Epulum funebre. pro Flac. 164. a. Sepulchrum L. Catiline multorum conuentu epulisq; celebratum est.

Equa, equae. de D. 119. b. Is quomodo equa pariat, igitur. Eques, tis. qui equo meret, uir ordinis equestris. pro Deiot. 149. a. Cū in illo nostro exercitu equitaret, cum suis delectis equitibus. At. 130. b. Equitum et peditum copia. pro Cl. 50. a. Equites ordinis senatorio dignitate proximi. pro Q. R. 52. a. Cluius, quem tu si ex censu spectas, eques Rom. est. pro Font. 279. b. Illi equites Rom. quos nos uidimus, qui nuper in rep. et in iudicijs maximis floruerunt. pro Mur. 146. b. Equites Rom. iudicabunt, principes eius ordinis quinquaginta. de Orat. 127. a. Equites Rom. apud quos tum iudices causa agebatur. Antequā. 197. b. Equites Rom. quorum uirtute nomē Romanum uictoria cum laude possidet cōmūtam, quorum factis gloriantur ciues, laetantur socij, genuit hostes, etc. pro Dō. 228. a. Ordo equester id est, publicanus, et equites. pro Plan. 261. a. Equites, equestris splendor, idem.

Equa, equae. de D. 119. b. Is quomodo equa pariat, igitur.

Equester, uel equestris, sters, sters. pro Plan. 277. b. Equester ordo. et pro S. R. 42. a. Equestris splendor. et I. V. 218. b. Equestris pugna Agatoclis regis. de Fin. 88. a. Equestris pedestresq; copia. contra Rul. 65. b. Cicero equestri loco ortus. Q. Fr. 300. b. Homo leuis, sed tamen equestri incessio Catiens. I. V. 139. a. Statuae equestris inaurate. I. A. 213. a. et 207. a. Statua aenea pedestris uel equestris. I. A. 207. b. Aspicite equestem illam statuan. et ibi. Altera statua equo publico.

Equidem, ego quidem, ego uerō, et quidem, quidem. At. 92. b. Equidem doleo non me his literis certiore fieri, etc. At. 145. b. Ego quidem tibi non sum autor, etc. Ep. 23. a. Equidem nunquam domum nisi unam epistola, quin esset ad te altera. de Leg. 169. a. Equidē, qui nunc primum huc uenerim, fatiari non queo, etc. Ep. 80. b. Equidē cum haec scriberem, putabam, etc. At. 229. b. Quod admiror equidem. de N. 67. a. Nec uerō uulgi atq; imperitorum inscitia despicere possum, cum cōsidero, etc. id est, equidē nō possum, etc. Q. Fr. 319. a. Mihi uno die tres epistole sunt redidite, equidem, ut uidebantur, eodem abs te date tempore. pro Plā. 265. b. Emissus aliquis ē carcere, equidē emissus (ut cognosceis) optimi adolescentis rogatu. At. 213. a. Equidē id erat primum. de D. 138. a. Huic equidē Antipho, tu uerō, inquit, etc. At. 40. b. Adhuc equidē ualde me poenitet, etc. Tusc. 247. b. Vestra equidē cōcuncta iucunda sunt. de Fin. 91. b. Sic equidem saepius ista loquimur inter nos. At. 213. a. Equidem credibile nō est, quantum scribam die. de Or. 121. a. Et quidem, inquit Catulus, haud quaquam id est difficile

Crasso, qui, etc. de Fin. 1.47. a. Et quidem Arcefilas, etc. Acad. 1.3. b. Tuf. 238. a. Et quidem sunt, etc. Epist. 120. a. Ego quidem habui, etc.

Equinus, a. um. Tuf. 240. a. Gladius è lacunari seta equina appensus.

Equitatus, tus. equitū manus et turmæ. At. 1.49. a. Hūc ita paratū uideo equitatu, peditatu, etc. At. 9.1. b. Sed iam quid opus equitatu. Ep. 95. a. Armatura uaria peditatus et equitatus. Ep. 1. A. 195. b. Peditatus.

Equito, tas. equo uehor uel aduehor, in equo uehor, etc. quo iter facio, in equo sideo. pro Dom. 1.49. a. Cum is in illo nostro exercitu equitaret cum suis delectis equitibus. de N. 62. b. Eos qui semel cremati essent, equitare posse. Off. 4.2. b. Equitando, iaculando, etc. pro Q. 13. a. Hæc est iniqua certatio, non illa, qua tu contra Alphenum equitabas. I. V. 209. b. Iactabit se, et his equitabit equuleis, emi, pecuniam solui.

Equuleus, lei. equulus. Tuf. 205. a. Vt iniecit equulei freno repente tactu exagitantur nouo. I. V. 209. b. Iactabit se et his equitabit equuleis, emi, pecuniam solui. et ibi. Equulei argentei nobiles. I. Euleus.

Equulus, li. iunior equus, equuleus. de N. 33. b. Vt in equo quam in equulo.

Equus, qui. de Am. 109. a. Nemo est qui non equo, quo consuevit, libentius utatur, quam intra tracto et nouo. pro Mil. 106. b. Obuiam sit ei Clodius expeditus in equo. I. V. 24. a. Eum nemo unquam in equo sedentem uidi. de N. 17. a. Castor et pollux ex equis pugnare uisi sunt. At. 12. a. Cum Cesar preteriret, omnis armatorū copia, de xtera, sinistra, ad equum, nec usquam alibi. At. 255. a. Vtrumque sinum pedibus et equis transiimus. I. P. 92. b. Legati in equis et tribuni. de D. 137. a. Equus in quo uehebatur, mecum uia demersus, rursus apparuit. de D. 92. b. Cum tu equo aduectus, etc. I. A. 156. b. Qui equo meruisset. de Sen. 83. b. Cum ingressus iter pedibus est, in equum omnino non ascendit, cum equo non descendit. pro Deiot. 149. a. Deiotariū cum plures in equum sustulissent, uix herere in eo senex poterat. At. 89. a. Rbeda equis iuncta. pro Cl. 54. b. Is ex equo cecidisse dicitur, et latus offendisse uehementer. pro Mur. 126. b. Sedere in equis triumphantiū preterxtati potissimum filij solebant. Postquam. 210. b. Equus insignibus et curru aurato in patria reportari. Ep. 259. b. Equū et multū Brundisij tibi reliqui. Of. 18. b. Equos propter crebras contentiones prelorū ferocitate exultantes domitoribus tradere solent, ut his facilioribus possint uti. Q. Fr. 315. b. Sic ego te sepe excitante cursu corrigam tarditate, tum equis, tum uelis. Off. 75. b. Velis equisque ut dilatur. Ac. 23. b. Ego enim ut agitator callidus, priusquam ad finem ueniam, equos sustinebo.

Erebra, urbs. Ep. 245.

Erebus, bi. De Erebo et Nocte eorumque filijs. de N. 68. b.

Erectus, a. um. de N. 54. a. Deus homines humo excitatos celsos et erectos constituit. Or. 202. a. Status erectus et celsus. pro Pon. 280. b. Is uagatur latus atque erectus passim toto foro. de Or. 100. a. Aliquē erectū et celsum huc et illuc uagari. de Sen. 92. b. Alacri animo et erecto proficisci ad mortē. Tuf. 236. b. Vir celsus et erectus, et omnia que accidere possunt, parua ducēs. I. A. 193. b. Ardēs et erectus ad libertatē recuperandā. Of. 21. b. Si quis est paulo erectior, etc. I. A. 191. b. Nūc uerō multo sum erectior, quod etc. I. A. 278. b. Erectior senatus cohortatōib. uestris excitatus. ad Her. 11. b. Ferās bestias uidemus alacres et erectas uadere,

ut alteri bestie noccat. pro Deiot. 150. b. Magno animo erecto esse. At. 178. a. Sum erectior animo.

Ereptio, ablatio. I. V. 202.

Ereptor, oris. direptor. pro Q. 9. a. Iste bonorū possessor, expulsor, ereptor. pro Dom. 229. b. Ereptor ciuitatis. pro Sest. 24. b. Et ereptor libertatis.

Eretricus, ca. Tuf. 250. a. Asclepiades Eretricus philosophus. de Or. 148. b.

Eretria, ab Eretria urbe. Ac. 33. a. A Menedemo, quod is Eretrias fuit, Eretrici philosophi appellati, quorum omnem bonum in mente positum, et mentis acie, qua uerum cerneretur. aliās, Eretriaci.

Erga, prepositio. aduersum, aduersus. in. de N. 37. b. Id nō sine diuina bonitate erga homines fieri arbitrat. At. 292. a. Tua uoluntas erga me, meaque erga te par atque mutua. de Am. 106. b. Vt eodem modo erga amicū affectū si mus, quo erga nosmetipsos. de Am. 107. a. Vt quem admodum in se quisque, sic in amicū sit animatus. de Or. 127. a. In meis moribus erga meos necessarios declarandis māsuecissimus uisus sum. pro Dō. 242. a. Tuum erga dignitatem meam studium et iudicium. At. 119. b. Merita Pompeij summa erga salutem meam. pro Q. 14. a. Studium quod lentiam erga aliquem. pro Dom. 219. b. Ep. 1. a. Cui pō peij merita erga me. pro Plan. 281. a. Vestra erga me uolūtas comulata est. de Or. 125. a. Animos iudicum conciliari ad beneuolentiam erga oratorē. de Fin. 56. a. Torquati nostris, quos tu paulo ante, tum memoriter, tum etiā erga nos amice et beneuolē collegisti. I. A. 203. a. Summo studio optimoque in remp. consensu. I. P. 86. a. Cepti fructum immortalen uestri in me amoris et iudicij. 55. a. Seruus domino beneuolus: id est, erga dominum. de Som. 128. a. Pietas in parentibus: id est, erga parentes.

Ergastulum, li. mancipiorum carcer. pro Clu. 21. a. M. Aurius in Q. Sergij manus incidit, et apud eum fuit in ergastulo. et pro Rab. 95. b. I. Compes. Ep. 174. a. Quacūque iuit, ergastula soluit.

Ergo, igitur, causa. Tuf. 150. a. Nemo ergo non miser, prorsus nemo. de In. 78. a. Ergo is qui scriptum defēdet, his locis plerumque omnibus poterit uti. Acad. 19. a. Num ergo is excacat nos, aut orbat sensibus? At. 50. b. Si quid contra alias leges, eius legis ergo factum sit. de Fin. 129. b. Ergo hinc capiamus exordium. de Leg. 187. a. Mulieres genas ne radant, ne ue lessum sumeris ergo habēto. de Opt. 244. a. Atque ita predicaretur, eum donari uirtutis ergo.

Erichtheus, chthei. rex Atheniensium. pro Sest. 13. b. Erichthei filia. de N. 69. de Fin. 130.

Eridanus, ni. fluuius, et ut communis est opinio, padanus in Italia. in Arato.

Erigo, erigis. extollo, excito. de Finib. 134. b. Cuius autem paulum firmitatis accesserit, et animo utuntur, et uiribus, committuntur que ut se erigant, et manibus utantur. de Finib. 134. a. Ars agrorum, que circumcūdat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur. de Leg. 161. a. Natura cum ceteras animantes abiecisset ad pastum, solum hominem crexit, ad celsū, conspectum excitauit. de Orat. 125. b. Inclinantem erigere. Stantem inclinare. de Orat. 113. a. Paulum se erexit, et addidit hystoria maiorem sonum uocis Antipater. Antequam. 194. b. Quem paulo ante fortuna crexerat ad gloriam, uirtus extulit ad laudē, eundē tribuni furor depulit ad calamitatē. pro Plan. 266. a. Vbi illa antiqua libertas,

que malis oppressa ciuilibus extollere iam caput, et aliquando recreata se erigere debebat. At. 13. a. Postumus etiam nunc remp. erigere, si communi consilio rem administrabimus. pro Deiot. 151. a. Quibus literis se magis etiam erexit, ab omniū sollicitudine abstraxit. Attic. 232. b. Erexerat se ciuitas in retinenda libertate consentiens. pro Clu. 29. a. Erigebat animum iam demissum et oppressum Oppianicus. pro Clu. 60. a. Qui erigere animum et paulum respirare a metu cepit. I. V. 196. a. Erigere et recreare aliquem afflictum. pro Dom. 218. a. Is ciuitatem ad spem libertatis erexit. contra Rul. 83. b. Vt recreatus exurgere atque erigere se posset. de Fin. 60. b. Is bonis erigimur que expectamus. Quin. Fr. 304. a. Nunc si potes, erige te et confirma. pro Syl. 173. a. Erigite mentes auresque uestras, et me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentē attendite. I. V. 81. b. Quo tempore igitur aures iudex erigeret, animumque attenderet? Acad. 3. b. Ad audiendum animos ereximus. Orat. 208. a. Aut erigatur, aut pareat se ad discendum. pro Sest. 18. b. Vt erigere oculos et uerere uideretur. ad Her. 24. Imō erigit omnium cupiditates et acuit industriam. et 4. a. Oculis ardentibus, erecto capillo, etc. de N. 48. b. Hic se in feris et partibus erigit hydra. de Sen. 87. b. Culmōque erecta geniculato, uaginis includitur.

Eriillus, li. philosophus. de Off. 2. a. Tuf. 245. a.

Eriillij, liorum. ab Eriillo dicti. de Or. 148. b.

Eriphyle, les. uxor Amphiarai. I. V. 208. b. et de In. 59. b.

Eripio, pis. aufero, adimo, extorqueo. contra Rul. 70. a. Id totum eripere nobis atque manibus extorquere conatus est. de D. 125. a. Cesar Deiotaro regnum eripuit. pro Arch. 189. b. Verbum illam ex totius belli ore ac faucibus ereptam esse atque seruatum. pro Mur. 143. b. Nuiquam est enim ego non ex istorum insidijs eripiar atque euolem. pro S. R. 43. b. Vita Sext. Rosij erepta de manibus seclorum. pro Sest. 15. a. Cum ego me e conspectu uestro eripuissem. I. C. 101. b. Vita multis supplicijis erepta. de D. 113. b. Eripere aliquem a morte. pro Clu. 32. a. Si quis cum casus ex periculo eripuierit. de Am. 112. a. Eripere alicui potestatem hominis aspiciendi. I. C. 101. a. Hunc mihi timorem eripe. Attic. 12. a. Omnem illi expulsiōem eripui. Epist. 5. a. Sed uereor ne eripiatur a nobis causa regni. de Orat. 104. a. Eripite nos ex miserijs, eripite, etc. At. 138. b. et 157. b. Eripe mihi hunc dolorem. de N. 3. a. Philosophia, que lucem rebus eriperet. Parad. 126. a. Virtus nec eripi, nec surripi potest.

Erogatio, onis. distributio. At. 139. a. In primis erogatio pecunie.

Erogo, curo, distribuo. In Vat. 35. a. Erogaſti pecunias ex arario tuis legibus. pro Flac. 152. a. Pecunia in classem est erogata. Quin. Fr. 295. a. Quanta tamen pecunia penes deretur, si omnium nomine quicunq; Rome ludos facerent, erogaretur. At. 82. a. Quæ ex insula nullus nummus me obtinente erogabitur. I. V. 185. a. Pecunia publica ex arario erogata, ex ueſtigalibus populi ad emendum frumentū at tributa. et 245. b. Ostendā multas pecunias isti erogatas in operum locationes falsas esse perſcriptas.

Erraticus, a. um. errans et uagus. de Sen. 88. a. Vitē ferpentem multiplici lapsu et erratico seruo amputans, coarctet ars agrorum.

Erratio, onis. error. de N. 37. a. In celo nec fortuna, nec temeritas, nec erratio, nec uanitas inest. de Vn. 198. a. Deus motum cœli ab omni erratione liberauit.

Erratum, ti. mendum, error. contra Rul. 67. a. Mihi

errato nulla uenia, recte factio exigua laus proponitur. pro Syl. 179. b. Peterē ueniam errato L. Cecilij. pro Cl. 45. a. Nullū ob totius uite, non dicam uicium, sed erratū. Att. 255. b. Agnoui erratū meū. et 88. a. Nā illud de Flauio, si se eius est, commune erratū est. Ep. 264. b. Tantū enim mihi dolorē cruciatumque attulerunt errata etatis meæ, ut nō solum animus a factis, sed aures quoque a cōmemoratione abhorreant. At. 224. a. Caniniū uolui, sed uisus inop amare et 219. a. Quod appelletur L. Cursidius in oratione Ligariana, erratum est meum, sed ut aiunt, uisus inop amare et 77. a. Ep. 76. b. Non meum erratum, sed tuum.

Erro, as. uagor, labor, pecco, offendo, pro labor, per errorem labor, errore ducor, in errore uersor, error mihi obiectus est, de uia decedo, consilio labor, errore captus sum, in errore rapior, in ijs perniciosus est error, qui, etc. de Or. 102. b. Ne uagari et errare cogatur oratio. et Orat. 204. a. Vt ingredi liberē, non ut licenter errare uideatur. Ac. 17. a. Eo fit, ut et errē et uager latius. de N. 26. a. Errās et uaga sententia. et certa. At. 123. b. Ego Arpi ni uolo esse prius Calenā. deinde circum uillulas nostras errare. I. A. 240. a. Cuiusuis hominis est errare, nullius nisi inspicit perſeuerare in errore. de Ar. 252. a. Sacrificium tam occultum, quod non modo curiosos oculos excludit, sed etiam errantes: id est, imprudentes. I. A. 164. b. In eo non tu quidem tota res, sed temporibus errasti. Tuf. 156. a. Errare malo cum Platone, quam cum istis uera sentire. Orat. 201. a. Me autem qui Socratem non diligunt, cum Socrate et Platone errare patiantur. pro Corn. 68. b. Videte ne utilius nobis et honestius sit, illis ducibus errare, quam hoc magistro erudiri. de Orat. 116. a. Quod autem putant, etc. ualde mihi uidentur errare: omninoque in hoc omnis est error, quod, etc. Orat. 215. b. Sed et illi priores errant, et Ephorus in culpa est. I. V. 183. b. Sed in hoc erat illō, quod, etc. pro Cec. 291. a. Fac in hoc errare me. de N. 64. b. Hæc omnia in eodem errore uersantur.

Error, oris. erratio, erratum, peccatum, lapsio, prolapsio, fraus, falsa opinio, culpa, flagitium. de N. 40. a. Quæ res genuit falsas opiniones errorisque turbulentos et similes perſiutiones penē aniles. de L. 178. b. Opinione uulgi rapimur in errorem. Tuf. 171. a. Sed plena errorum sunt omnia. et 190. b. Errorem cum lacte nutritis suximus. et 243. b. Aegyptiorum mētes imbuit prauitatis erroribus. pro Syl. 174. b. Vos mihi in tantis tenebris erroris et inscitie, clarissimū lumē pretulistis. pro Sest. 7. a. Aliquis falsa opinione et errore hominum commendatus. I. P. 92. b. Inores in quibus homines errore ducuntur. pro Cor. 60. b. Quo errore ductos uidi egomet multos, etc. I. A. 220. a. Deponere errorem. Off. 30. a. Nec quencquam hoc errore ducti oportet, ut arbitretur, etc. et 34. b. Quorum error eripiendus est, omnisque opinio, etc. Acad. 41. b. Coarguere errorem alicuius. At. 157. b. Eripe mihi hunc errorem. pro Cec. 286. b. Si quis error nobis in tanta re sit obiectus. de N. 1. b. Versari in summo errore, et in maximarum rerum ignoracione. I. A. 240. b. Pansa eodem captus errorem quo nos. contra Rul. 90. a. Hoc uos in errore uersari diutius non oportet. et 67. b. a. Versatur enim magnus error. pro Mur. 129. a. Non patiar te in tanto errore uersari. Acad. 29. a. Est ne quisquam tanto inflatus errore, ut si bis se illa scire perſuaserit? de Or. 133. a. Natura enim nos nos ter delectat error. Off. 63. b. Auertere aliquem ab errore. de Cl. 192. b. Inducere aliquem in errorem. I. P. 92. a. In errorem induci. Q. Fr. 328. b. Lapsus est per errorem.

631 ER de D. 120. b. Sape etiam errorem creat similitudo. Er. 121. a. Eumq; error, quem tibi rei nouitas attulerit, natura ratione depellito. de Or. 11. 6. a. Omninoq; in hoc omnis est error, quod, Er. pro Cec. 29. 8. b. Nonnunquam honeste ac probabili nomine bono uiro iudicij error obijci solet. Ep. 262. a. Graues solent offensiones esse ex grauib; morbis, si qua culpa commissa est: id est, error. de Nat. 14. b. Ista enim flagitia Democriti, esse corpuscula quedam leuia, etc. id est, errores.

Erubescis, scis, rubeo, pudet. de Leg. 1. 66. a. Ut bonum morem colligant erubescunt, et pudet im pudica loqui. et 164. a. O rem dignam in qua omnes erubescant. pro Q. R. 4. 6. a. Erubescit, quia respondeat, nescit. In Sal. 274. b. Salustius confessus est uobis audientibus adulterium, nec erubuit ora uestra. In Vat. 36. b. Affusus te erubescit. de N. 23. a. Epicurus uoluptates non erubescens, persequitur omnes nominatim. Attic. 254. b. Circumspicite, sed antequam erubescite. Ep. 67. a. Er. de Fin. 70. b. Epistola enim non erubescit. Ad Heren. 7. b. Erubuisse, expalluisse, titubasse.

Eructo, etia, ructo, iacto, crepo, erumpo. I. C. 106. b. Socij Catilinae accubantes in conuiuijs, eructant, sermonibus suis eadem bonorum. I. R. 82. a. Vnde tu nos turpissimè eructando ciecisti.

Erudio, dis, doceo, instituo, expollo, imbuo, instruo, ad huiusmodi in formo, erudire aliquem aliquare, in aliqua re, de aliqua re, ad aliquam rem. de Or. 109. b. Nec uerò rhetoricis quibusdam libris insequor, ut erudi am. Q. Fr. 300. b. Q. filius puer optimus eruditur egregie. de Or. 107. a. Erudire aliquem in iure ciuili. Er. 90. b. Homo eruditus in philosophia. Q. Fr. 291. b. His autem in rebus iam te usus ipse profectio erudias. Ep. 8. b. Lentulum nostrum cum ceteris artibus, quibus studuisti semper ipse, tum in primis imitatione tui fac erudias. de Cl. 174. a. Er. de Fin. 49. a. Graechus fuit literis graecis eruditus. de Am. 98. a. Qui magna graeci an institutis et praeceptis suis erudierunt. de Fin. 51. b. Er. de N. 64. a. Homo omni doctrina eruditus. de Fin. 161. b. Philosophia nos primum ad deorum cultum, deinde ad ius hominum, tum ad modestam magnitudinemq; animi erudit. I. V. 164. a. Er. de Or. 14. 6. a. Instituire et erudire filios ad maiorum instituta. Q. Fr. 293. a. Graeci diuturna seruitute ad nimiam assentionem eruditi. Ep. 24. b. Obuia mihi uelut sint literae tuae, quae me erudiant de omni re, ne hospes plane ueniam. Tuscul. 182. a. Erudire iuuentutem laboribus. Off. 31. b. Neq; solum uiui atq; praesentes studiosos dicendi erudiant atq; docent, sed hoc idem etiam post mortem monumentis literarum assequuntur. de Cla. 191. a. Erat autem cum institutus optime, tum etiam profectio eruditus.

Eruditio, omis, doctrina, institutio. Q. Fr. 320. b. De Cicero tui eruditione, quod labores nihil est. Off. 14. a. Vir praecleara eruditione atq; doctrina. de D. 135. b. Ad haec opus est ingenio praestanti et eruditione perfecta. de Or. 208. b. Vir omnino omnis eruditionis expertus. de Fin. 63. b. Epicurus nullam eruditionem esse duxit, nisi quae beatam uitae disciplinam iuuaret. Acad. 39. b. Quae sine eruditione graeca intelligi non possunt.

Eruditus, a, um, doctus, perpolitus, philologus. de Or. 93. b. Quid mihi nunc tanquam Graeculo ociose, et loquaci, et fortasse docto atq; eruditio quaestiuiculae ponitur? de Fin. 54. a. Eruditus est, qui omnibus bonis artibus politus est. Q. in. Fr. 294. a. Vir doctrina atq; optimarum artium studijs eruditus. Tuscul. 140. a. Eruditus et doctrina ex

632 ER cultus. de N. 3. b. Complures graecis institutionibus eruditus. Att. 66. b. Ex quibus nullos puto te literis aut musicis eruditos expectare. de Orat. 99. b. Homo omnium disciplina iuris ciuili eruditissimus. pro Cor. 64. b. C. Marius stipendijs et legationibus bellicis eruditus. de D. 128. b. T. Tarrutius in primis Chaldaicis literis eruditus. de Orat. 155. b. Quidam Socraticis disputationibus eruditi. Parad. 116. b. An alia quaedam esset erudita, alia popularis oratio. pro Arch. 188. b. Quid illi, ista ne literatura eruditi fuerunt? pro Plan. 263. b. Aliquis eruditus artificij simulationis. pro Font. 283. a. Homo non literis ad rei militaris scientiam, sed rebus gestis et uictorijs eruditus. pro Arch. 186. a. Vrs eruditissimis hominibus, liberalissimisque studijs affluens. de Orat. 111. a. Hominem audietis de schola atq; a magistro et graecis literis eruditum. de Cl. 174. a. Doctus, et graecis literis eruditus. Attic. 190. b. Erudita tempora Ciceronis. Parad. 123. a. Nam nos quoque ociosos eruditos habemus. Ep. 70. b. Animus eruditus, qui sena per aliquid ex se promat, quod alios delectet. Tuscul. 176. a. Qui liberaliter eruditi adhibita etiam differendi elegantia, ratione, et uia philosophantur. Ad Her. 40. b. Disciplinis erudita Corinthus. de Orat. 85. a. Eruditissimorum hominum artes. Epist. 202. b. Vir liberali doctrina politissimus.

Erumna, a, e, calamitas, miseria, egritudo laboriosa. Titus scul. 213. a. Erumna est egritudo laboriosa. Parad. 119. a. Te miseria, te erumnae premunt omnes. de Fin. 147. a. Vbi uirtus est, ibi esse miseria et erumna non potest. Er. 89. b. Hercules perpeti erumnas. Postquam. 211. b. Si mihi etera nam esse propositam erumnam arbitraret. pro Syl. 176. b. Tu ornatus erumnis, uenis ad eum lacerandum quem iustiteremisti.

Erumnosus, a, um, calamitosus, Tuscul. 227. b. Miseri, afflicti, erumnosus, calamitosus. Parad. 118. b. I. V. 269. a. Infelix et erumnosus. pro Cluen. 60. a. Hic erumnosissimus.

Erumpo, pis, exeo, euado, euomo, effruesco, ex ardeo, eruptionem facio. pro Dom. 225. b. Omnis improborum uis diu collecta et inueterata compresso odio erumpebat in actum. pro Mur. 135. b. Ut odia oculata ciuium in optima cuiusq; fortunae erumperent. I. V. 225. a. Ignes, qui ex Aetna uertice erumpunt. Quint. Fr. 318. a. Vaporarium, ex quo ignis erumpit. de D. 126. a. Itaq; perfractio saxo ferres eruperunt. pro Sest. 4. b. Cum illa coniuratio ex latebris erupisset. de Ar. 244. a. Videbam illud scelus non posse arceri oculis finibus, sed erupturum aliquando ad perniciem ciuitatis. pro Syl. 179. b. Furor biennio ante conceptus erupit in meo consulatu. I. C. 104. b. Abijt, excessit, euasit, erupit. At. 92. b. Bellum magnum uidetur in Italiam erupturum. de Orat. 130. b. Quomodo risus existat, atq; ita repente erumpat. At. 252. b. Neim me stomachum erumpant cum sint tibi irati. de Pro. 70. b. Byzantij totum pontium armatum effruescentem in Asiam atq; erumpentem egerit repulsam et ceruicibus suis interclusum sustinuerunt. In Arat. Aestiferos ualidis erumpit statibus ignes. Q. Fr. 299. b. Statius sentire potuit sermones iniquorum in suum politissimum nomen irrumperere. I. A. 228. a. Postremo erupit aliquando uera et me digna uox. de Am. 110. b. Erumpunt saepe uicia amicorum, tum in ipsos amicos, tum in alienos. Attic. 35. b. Haec dominatio quorsum eruptura sit horremus.

Eruo, eruis, eripio, extraho. Ep. 65. b. Profectio tibi illam reperia, nisi in Dalmaciam aufergerit, et inde tamen aliquando

633 ET aliquando eruan. pro Mur. 127. b. Ex annualium uetustate eruenta est memoria uobilitatis tuae. Tuscul. 154. a. Si quae Graeci scriptores prodiderunt, eruere conor. de Orat. 122. a. Er. 141. b. Scrutari locos, ex quibus argumenta eruamus. de Orat. 124. a. Reliqua cura et cogitatione eruntur. contra Rul. 61. b. Aliquid indagare, inuenire, ex tenebris eruere. de Fin. 108. b. Erucere obruta. Att. 214. b. Sicunde potes, erues. At. 198. a. Fanum fieri uolo, neq; hoc mihi erui potest.

Eruptio, omis. At. 111. b. His eruptionem facturi dicebamur. Er. 373. b. Bruti eruptio.

Eruus, a, um. de D. 92. b. Aliquem mortuum erutum esse. Er. de Fin. 108. b. Sententiae nescio unde ex addito erute.

Erycina, Venus. I. V. 63. Er. 31. b. Erycius, ci, mons Sicilia. I. V. 112. b. Erymanthus, a, um. ab Erymantho monte et fluuio.

Erythra, pop. I. V. 86. a. Erythra, Sybilla. de N. 87.

Escas, sca, cibus. de D. 27. b. Dij nec escis, nec potionibus fruuntur. de N. 58. a. Sus uerò quid habet praeter escam? de D. 104. a. Si modo temperatis escis modicisque potionibus est affectus. de Sen. 86. a. Plato escam malorum uoluptate appellat, quod ea uidelicet homines capiatur, ut hamo pisces. de Fin. 83. b. Negat enim tenuissimo uictu, id est, cotempnissimis escis et potionibus, minorè uoluptate percipi, quam rebus exquisitissimis ad epulandum.

Esculentus, a, um, esca, esca, redolens, de N. 54. b. Ea pars oris, quae esculentis et poculentis iter natura patefecit. I. A. 172. b. Antonius nomen suum esculentis, uinum redolentibus totum tribunal impleuit. de N. 51. a. Eligere quae sint esculenta.

Esquilina porta. I. P. 91. b.

Essedus, di, genus uehiculi. At. 89. a. Vedius uenit mihi obuia cum duobus essedis et rbeda equis uincta et lectica. I. A. 171. b. Vehabatur in essedo Tribunus pl.

Essedarius, rij, essedi auriga. Ep. 99. a.

Esto, uox concedentis. pro Deiot. 149. b. Esto, concedatur haec quoque acerbitatis magnitudo. I. A. 175. b. Esto hoc imperitiae nec enim, etc. I. V. 62. a. Esto, ipse nihil est, at uenit, etc. pro S. R. 30. b. Esto, causam proferre non potes, tamen est, etc. I. V. 251. a. Verum esto. de Fin. 77. b. Esto fecerit, si ita uis.

Esuries, ei, James. Ep. 112. Ut ego misererer eius esurie, non sum commotus. Calij.

Esurio, ris. Ep. 125. b. Nostrum milites facile algere et esurire consueuerunt. I. V. 253. b. Er. de D. 96. b. Ecce autem ebrius Cleomene esurientibus ceteris, nunciatur nauis esse in portu. Tuscul. 247. a. Nunquam uidelicet sitiens biberat, nec esurians ederat.

Et, que, etiam, iam uerò etiam, item, itemq; de Or. 85. b. Mathematici recondita in arte, et multiplici subtiliq; uersantur. de Or. 106. b. Virtus hominibus instituendo et persuadendo, non minus et ui, ac metu traditur. I. C. 106. a. Frigore, et fame, et siti, ac uigilijs perferendis. Off. 14. a. Tum etiam egritudine et uoluptate animi et iracundia uacare. pro Dom. 227. b. Senatus est summum popululi Rom. populorumq; gentium omnium ac regum consilium. item. Alterumq; et tertium posuitur. I. Q. ue. Tuscul. 243. a. Academi calbutire desinant aliquando, aperteq; et clara uoce audere dicere. Off. 22. a. Quod in Caelo, et in patre, et in filio, idemq; et in Quintio Manco

634 ET no uidimus. de Or. 88. a. Quorum pater et saepe alius, et maxime censor salutis reip. fuit. pro Cec. 295. b. Non alia causa est aequitatis in uno et in plurib; pro Cal. 52. a. Lux longe alia est solis et lychnorum. Er. 43. a. Res tamen ipsa et grauius accusari potest.

Etenim, nam, sed enim, nunc, quippe. de D. 137. b. Etenim ex diuisione hoc secundum est, quae est, etc. id est, nunc hoc, etc. I. V. 143. a. Etenim rem totam breuiter cognoscite. Er. 138. a. Etenim sic considerate. I. V. 158. b. Etenim quoniam numerum iniuriarum uobis non possum exponere: singillatim autem de uniuscuiusq; incommodo dicere infinitum est, genera ipsa iniuriarum quae cognoscite: id est, nunc, quoniam, etc. pro Rab. 97. a. Etenim si scaua seruo et c. id est, nam si, etc. Er. 96. b. Etenim Quirites, etc. id est, nam Quirites, etc. de Fin. 55. a. Etenim, quoniam, de tractis, etc. id est, namq; quoniam, etc. et ibi. Etenim quid percipit praeter uoluptatem? pro Fl. 154. a. Neq; in toto Aemonesium testimonio comouebor, etenim quibus ego istam laudationem remittam: id est, quippe quibus, etc. de Cla. 166. b. Et dicere enim bene nemo potest, etc. id est, ete nim dicere, etc.

Etefias, sic. Septentrionis uenti. de N. 52. a. Venti Etefias tempestiuus et salutaris non modò hominibus, sed etiam pecudibus ac stirpibus: quorum statu nimij temperantur calores, et ab ipsidem maritimi cursus celeres et certati diriguntur. Attic. 232. a. Etefiasum diebus auster me in Italiam retulit. Er. 96. b. Rhodo Athenas euntibus Etefias ualde restare posse. Epist. 198. b. In Graeciam desperata libertate rapiebar, cum me Etefias prosequi noluerunt, austerq; aduersus maximo flatu me Rhegium retulit. Epist. 26. b. Ego nisi quid me Etefias morabuntur, celeriter nos uidebo. Or. 211. a. Hoc motu radiantis Etefias in uada ponti.

Ethice, ces, pars philosophiae ad mores pertinens, uel de moribus, uel moralis. de Fat. 140. a. Quia pertinet ad mores, quos idem Graeci uocant, nos eam partem philosophiae de moribus appellare solemus, sed decet augenicè linguam latinam, appellare moralem.

Ethicus, a, u. Or. 208. b. Alteru est, quod Graeci ad eandem uocant, ad naturam et ad mores, et ad omnem uitae consuetudinem accommodatum.

Ethologus, gi. de Or. 131. a. Vitanda est mimorum ethologorum similitudo.

Ethrusci, pop. de D. 114.

Etiā, et, item, uel. Ep. 142. b. Auctoritate tua nobis opus est, et consilio, et etiam gratia. Ep. 48. b. Vno te uicimus, quod de Marcelli college tui salute paulo ante qua tu, cognouimus, etiam me hercule, quod quemadmodum ea res ageretur, uidimus. pro Dom. 220. a. Adoptat annos uiginti natus etiam minor senatorem. Quint. Frat. 308. a. Cum multa maledicta, uersus etiam obscensissimi in Clodiam dicerentur. de Or. 88. b. Erat etiam Metrodorus, etc. multi erant praeterea alij, etc. Attic. 52. b. Cognouit te, etc. etiam, etc. eundemq; te, etc. de Or. 99. b. Etiā illa cognorant, etc. audieram etiam, etc. quin etiam, etc. I. V. 256. b. Credo haec tabellas ei nihil profuturas, etiam plus suspitionis in eo crimine futurum. Or. 220. b. Ut ea qui uentur, non stulti homines haberi possint, etiā plerunq; prudentes. I. V. 192. a. Facinus fortasse adhuc in nullo etiam uindicatum. de Cla. 189. a. Voce, motu, forma etiam magnifica. de Cla. 189. a. Orator probabilis, iam uerò etiam probatus ex hac, etc.

Etiā, si, etiam ut. pro quamuis, licet. At. 106. a. Ego

635 ET bonos viros sequar, etiam si ruenit. de Fin. 1.28.b. Etiam si id assequi nequeas, tamen, etc. Att. 2.40.b. Etiam ut nullum periculum sit, etc. Epist. 1.4.b. Etiam si non in nos is esset, qui est. Ep. 178.a. Tuis enim opibus, etiam si simili essemus, tamen omnem timorem abijceremus.

Etiam nunc, etiam nunc, pro adhuc. Etiam tunc, etc. At. 48.a. Aut ad te conferam me, aut etiam nunc circum haec loca commorabor. At. 43.a. Me etiam nunc istorum beneficiorum expectatio hic tenet.

Etiam nunc. At. 131.a. Da operam, si ulla ratione etiam nunc efficere potes, ut te explices. Or. 207.b. De materia loquor orationis etiam nunc, no ipso de genere dicendi. pro Mur. 130.a. Etiam nunc statuere non possum, utrum, etc. Ep. 76.a. et 170.a. Quod etiam nunc corrigere possum. At. 29.a. Sed tota res etiam nunc fluctuat. Ep. 165.a. Etiam nunc Balbus in prouincia esset. I. V. 105.b. et de Orat. 109.a. et At. 137.b. Ep. 41.a. 76.a. 149.b. 210.a. I. V. 128.a. Cum isti etiam tum de Stenio integra tota res esset. pro Arch. 189.a. Etiam cum, etc. I. V. 107.a. Quereamus etiam quid, etc. ibi. Is mihi etiam queritur, etc.

Etiam atq; etiam. pro magno opere, magis ac magis, magis magisq; pro Pom. 15.a. De qua ut arbitror isti ipsi, qui minantur etiam atq; etiam, qui id liceat considerabunt. At. 131.a. Etiam atq; etiam te hortor, ut, etc. I. V. 62. a. Vide modum, etiam atq; etiam considera. I. V. 60. b. Tu quemadmodum existimes, uide etiam atq; etiam. Ep. 83.a. Etiam atq; etiam puto, etc. Q. Fr. 301.b. Te uehementer etiam atque etiam rogo. At. 133.b. Etiam atq; etiam se auertere, etc. de Diuin. 81.a. Diligenter etiam atq; etiam facere aliquid. Tusc. 190.a. Animi medicina nec tam multis gratia, plurius etiam suspecta.

Etiam affirmantis aduerbium. Non. Ac. 24. b. Omne quod ita disunctum sit, quasi aut etiam aut non, non modo uerum esse, sed etiam necessarium. Acad. 26. a. Ut sequens probabilitatem, ubi atq; haec aut occurat aut deficiat, aut etiam aut non respondere possit.

Et uero etiam. i. atq; etiam. I. Verbo.

Et quidem. I. quidem. de D. 130. b. Et quidem cur ita opinetur, rationem subiicit. de Clar. 191. b. Et quidem duo fuerunt, etc. I. A. 168. b. Duo millia iugerum ei assignasti, etc. quidem immunia. et ibid. a. Et quidem uide quam te amem, etc. Ep. 169. a. Certa flagitij merces, nec ea parua. de D. 139. a. Philosophi, nec ij quidem contempti summi. et 137. b. Sed draconem loquentem uisus est audire, etc. quidem, quo maius sit, cum radiculam in ore teneret, locutus est. I. A. 175. a. Atq; etiam me aspicias, etc. quidem tu uideris iratus.

Et si. tametsi. Epist. 253. b. Pro posteros habes tabellarios, etc. si me quidem non offendunt, sed tamen, etc. At. 128. b. Id enim et si erat deliberationis, tamen obire non potui. Attic. 76. a. Et si in ipso itinere discedebant tabellarij, tamē surripendum aliquid spacij putauis, ne me immemorem tui putares. Quint. Frat. 289. b. Et si non dubitabam, quin, etc. tamen, etc. Et si quauis, etc. I. Quauis.

Et uero. I. Verbo.

Etymologia. gte. notatio etruu uocabulum. Acad. 45. a. Verborum etiam inter praetio probabatur, qua de causa quaeq; essent ita nominata, quam etymologiam appellabant. Part. 233. b. In primisq; commouet explicatio uocabuli ac nominis. Top. 223. b. Eτυμολογία, id est, uerbum ex uerbo, ueriloquium. nos autem nouitatem uerbi non satis apti fugientes, genus hoc notationem appellamus.

mus, quia sunt uerba rerum nota. Epist. 262. a. Docui enim te, fides etruu quod haberet. Tusc. 148. a. Studium sapientiae, quae philosophia dicitur. Neoptolemus. l. in interpretatio. de Diuin. 99. b. Portentorum uim uerba ipsa prudenter a maioribus posita declarant, quia enim portentant, etc. portentata dicuntur. de Or. 123. b.

Euado, dis. fio, ex eo, euenio, erumpo, euolo. I. V. 184. a. Tu eiusmodi euasisti, in furis et diuisoris disciplina eductus. de Claris orat. 193. a. In dicendo pauci digni nomine euadunt. et 176. b. Is perfectus Epicurus euaserat. et 180. a. Is simili ratione summus euaserat. de Orator. 95. a. Quos iudicabat non posse oratores euadere. de Leg. 178. b. Sed nimis saepe secus aliquos uidemus euadere. et de Pet. 210. a. Minutatim ex communibus proprii euadunt. Orator. 205. b. E philosophorum scholis tales serere euadunt. de Finib. 121. b. Ex his angustijs ista euaserunt deteriora. de Finib. 124. a. Quae rursus dum sibi enelli ex ordine uolunt, horridiores euadunt, asperiores, duriores et oratione et moribus. Attic. 277. b. Bibulum noli dimittere ex sinu tuo, tantum iam uirum ex quanto, crede mihi, potest euadere, qui uestris paucorum respondeat laudibus. de Sen. 93. b. Cum animus ex corpore euasisset. I. C. 104. b. Abijt, excessit, euasit, erupit. de Natur. 45. a. Ex abditis sedibus euadere in loca clara. pro Cel. 51. b. Euasissent subito ex balneis mulieris amici: id est, erupissent. Tusc. quae. 157. a. Accedit ut eo facilius animus euadat ex hoc aere, eumq; perumpat, quod, etc. de Diuin. 111. a. Aegrotus euasit ex morbo, nauis euasit ex periculo, excretus euasit ex insidijs. Tusc. quae. 169. b.

Euadere ab improbis iudicijs. In Verrem 78. b. Euadere ex iudicio et emergere. I. Emergo. de D. 133. b. Aliquando id quod somniamus euadere. de Diuin. 138. b. Cum eadem somnia et alij aliter euadant, et iisdem non semper eodem modo. et ibid. Cui somnium euasit. de Diuin. 131. a. Multa uera, inquit, euadunt. et ibid. Aliquid sicut praedictum est euadere. Attic. 234. b. Nihil ante de professione constitutum, quam ista, quod euasura sint, uidero. Attic. 153. a. Antea uideamus, hoc quorsum euadat. et 113. b. Haec intelliguntur quorsum euasura sint, quorsum euadant.

Euagor, aris. Offic. 20. b. Nam qui appetitus longius euagantur, et tanquam exultantes sine cupiendo, sine frugiendo, non satis a ratione retinentur, hi sine dubio sinem et modum transiunt.

Euanesco, scis, uanesco, ad nihilum recido, e conspectu omnium me aufero, exaresco, obsolesco, in nihilum occido, plane refrixit. de Orator. 117. b. Omnis eorum memoria sensim obscurata est et uanuit. Attic. 43. b. Si ut scribis ista euauerint, aliud aliquid uidebimus. Attic. 44. b. Postquam extenuari spem nostram et euanescere uidi. Attic. 287. a. Non modum reliqui temporis gloriam eripueris tibi, sed etiam praeterita euanescere coges. Tusc. quae. 245. a. Nam Pyrrhonis et Herilli sententia euauerunt. de Diuin. 88. b. Potest autem ut illa terra euauisset uetustate. de Diuin. 132. b. Hoc loco cum uergetur, euauisse aiunt uim loci eius. de Diuin. 132. b. De uino aut salamento putes loqui, quae euanescent uetustate. de Claris orat. 195. b. Cum iam penē euauisset Hortensius. contra Rull. 83. b. Corinthi uestigium uix relictum est. et ibid. Imaginem nullam reipublicae relinquo. pro Rabir. 92. b. Quae uerba iam pridem tenebris

actum

637 uetustatis oppressa sunt. pro El. 159. a. Nominis Romani memoria cum uestigio in perij non modum ex adibus Graecorum, sed etiam ex literis esse deletam. pro S. R. 30. a. Aliquid ex rerum natura sublatum esse.

Euangelia. praemia quae dantur ob incundum nunciu, et supplicationes quae ob rem bene gestam decernuntur. At. 24. a. Primum, ut opinor, εὐαγγέλιον. At. 29. a. Epistolis tuis εὐαγγέλιον, quae reddam nescio. et 218. a. Ita nunciat Brutus illum ad bonos uiros εὐαγγέλιον, sed ubi eos, nisi forte se suspenderit.

Euangelia. lege Occisio, et Opportune et Opportunitas.

Euchius, schij. Bacchus. I. Bacchus.

Euclides. Socratis discipulus, Megareus. Ac. 32. b.

Eudemon, onis. I. Arabia. At. 147.

Eudoesia. lege Rama.

Eueho, his. de Cl. 169. a. Ut semel e Piraeo eloquentia euecta est. I. V. 86. b. Signa prostris euecta asportat. i. q.

Euello, lis. extirpo. de D. 139. a. Timide fortasse signifer euellebat, quod fidenter infixerat. de Finib. 85. a. Euellebunt in usit hastam. pro S. R. 19. b. Hunc mihi ex animo scriptulum euelle. Attic. 165. a. Euellebunt radices. et 239. b. Excisa est arbor, non euulsa, itaque quam fructificetur uides. pro Sest. 16. b. et de Orat. 143. a. Euellebunt linguam alieni. Orat. 205. b. Inserere nouas opiniones, et euellebunt in istas. de Orat. 104. b. Tamen omnem eorum inportunatam ex inimicis euellebunt uis orationis tuae. pro Sest. 10. a. Consules non modum ex memoria, sed etiam ex fastis euellebunt.

Euenio, nis. euado, obuenio, cado, fio, obtingo, cocurro, conficior, accidit, usu uenit, procedo, exitum habeo, in tercedo. de Nat. 49. b. Ex quo euenturum nostri putant, ut ad extremum omnis mundus ignesceret. de Nat. 59. b. Magnis uiris prospere euenit semper omnes res. et 76. a. Multis bonis male euenire, multis improbis optime. de Diuin. 219. a. Quota enim quaeq; res euenit praedicta ab his. et 120. a. Alia Roma, alia Tusculi euenit saepe tempestas. de Orat. 129. a. Fortē euenit, ut in Priuernati essentur. de D. 80. a. Ut praedici possit quicquid cuique euenturum, et quo quisq; fato natus sit. I. C. 124. a. Idem ego quo precatus, ut ea res uobis fauente, feliciter, prospereq; eueniret. Ep. 44. b. Velim tibi prospere euenire quae facta sunt. pro Sest. 19. a. Quibus utinam ipsi euenissent ea, quae euentura sunt, melius est quam scire. de Diuin. 119. b. Omnia serere contra ac dicta sunt, euenere. et 86. a. Auspicia, quae alicui secunda eueniunt. de D. 106. a. Ut cum eueniret, ita cadat, ut praedictum sit. pro Quint. 8. b. Nam quid homini potest turpius accideret quid uerbum miseris aut acerbius usu ueniret quod tantum euenire dedecus. Tusc. 266. a. At certe ei melius euenisset. Ep. 93. a. Timebam ne eueniret ea quae acciderunt. Tusc. 149. b. Illi quibus iam euenit, ut morerentur, et quibus euenturum est, miseris. de In. 51. b. Queri solet, quid ex quaque eueniret, eueniat, euenturumq; sit. et 54. b. Quare euenit, ut res, etc. id est, quare sit, etc. de In. 46. b. Quod eueniet, si facies, etc. Attic. 253. b. Id euenit ob eam rem, quod, etc. pro Plan. 262. a. Nihil, ut pleriq; euenit, praeter opinionem accidit. de Fin. 60. a. Incommoda, quae eueniunt improbis. At. 275. a. Nihil nobis aduersi euenire potest. pro Rab. 123. a. Quod male cecidit, bene consultum putares. Epist. 23. a. Ex quo uereor, ne idem eueniat in meas literas.

Euerio, onis. ruina, casus, pernicies. de Finib. 131. a. Quae sine dubio uita sunt euerio. de Sen. 85. a. Hinc reru publicarum eueriones. I. A. 153. b. Euerio illius execratae columinae. de Ar. 244. a. Inferre euerionem telluris atque agris. Ac. 25. a. Omnis uita euerio.

Euerfor, oris. Part. 259. b. Cuius euerfor ciuitatis. et pro Sest. 5. b. et pro Dom. 133. a. Euerfor huius imperij.

Euerfus, a, um. pro Sest. 10. b. Urbs excisa et euerfata. Attic. 76. b. Euerfiam in perpetuum prouinciam nos inuenisse scito.

Euerfus, sa. ab euerfor, euerforis, ut apparet. I. V. 119. b. O uerrea praecleara, etc. quod sanum deniq; quod non euerfum atq; extersum reliqueris!

Euerto, tis. exturbo, euerfionem infero. Attic. 283. b. Lepido statuam in rostris statuimus, iisdem illam euerimus. de Amic. 100. b. Nulla domus tam stabili, nulla ciuitas tam firma est, quae non odijs atque insidijs funditus positu euerit. de Finib. 81. Ista praecpta quae probas, funditus euertunt amicitiam. de Ar. 244. a. Scipio solus Carthaginem euertit. At. 16. Ille annus duo firmamenta reip.

Euentum, ti. euentus, exitus, casus, res, fortuna. de D. 82. b. Rerum euenta magis arbitror quam causas queri oportere. Topic. 226. b. Causarum cognitio cogitationem euentorum facit. At. 137. b. Cause euentorum magis mouent quam ipsi euenta. pro Mil. 122. b. Hoc pleriq; facimus, ut consilia euentis ponderemus: et cui bene quid procefferit, multum illum prouidisse, cui secus, nihil sensisse dicamus. de D. 129. a. Chaldaeorum praedicta quotidie re euentis reselluntur. I. P. 100. b. Non euentis, sed factis cuiusq; fortuna ponderari. Ep. 8. a. Ego te ex nostris euentis comunibus admonendum putauis. et 68. a. b. Ut a contentibus tuis scriptis fecernas hanc quasi fabulam rerum euentorumq; nostrorum.

Euentus, tus. euentum, exitus. de In. 51. b. Euentus est alicuius exitus negocij. At. 142. a. Consilia ex euentu, non ex uoluntate a pleriq; probari solent. Attic. 248. b. Causis consilium nostri itineris iudicabit. de Or. 114. a. Consilia primum, deinde acta, postea euentus. pro Quint. 15. b. Spem maleficij praesentis in incerto reliqui temporis euentu collocare. pro Rab. 93. b. Harum rerum non solus euentus atq; perperio, sed etiam expectatio indigna homine libero est. de Arch. 244. b. Scipio Carthaginem quasi fatali euentu solus euertit. pro Cor. 56. b. Ipse casus euentusq; rerum, non duces, sed comites eius consiliorum fuerunt. I. A. 295. a. Sed spei fructum rei conuenit euentui reseruari. de Leg. 178. b. Sceleris est poena triaxima est. de D. 92. b. Nihil a peritis in Asia praedictum est, fore eos euentus rerum, qui acciderunt. de Diuin. 113. a. Si ab adolescentia scisset, quos euentus senectutis esset habiturus. de Orator. 95. a. Euentum dicendi ex sententia procedere. et 94. b. Varios euentus orationis peritimescere. Attic. 139. a. Fortiter ferre aliquem euentum. Epist. 93. b. Nunc nihil timeo, et ad omnem euentum paratus sum. Ad Herem. 26. b. Qui sciunt quid alijs acciderit, facile ex aliorum euentibus suis rationibus praesunt prouidere. I. C. 100. b. Ab euentu tuo ista subsellia uacua facta sunt: id est, ab euentu. pro Sest. 5. a. Coma munis mars belliq; casus est incertus. de D. 82. b. Significatione euentus.

Euericulum, li. rete. In Verrem 212. a. de Natur. 75. a. Inde euericulum militiarum omnium iudicium de dolo malo.

Euerfio, onis. ruina, casus, pernicies. de Finib. 131. a. Quae sine dubio uita sunt euerfio. de Sen. 85. a. Hinc reru publicarum euerfiones. I. A. 153. b. Euerfio illius execratae columinae. de Ar. 244. a. Inferre euerfionem telluris atque agris. Ac. 25. a. Omnis uita euerfio.

Euerfor, oris. Part. 259. b. Cuius euerfor ciuitatis. et pro Sest. 5. b. et pro Dom. 133. a. Euerfor huius imperij.

Euerfus, a, um. pro Sest. 10. b. Urbs excisa et euerfata. Attic. 76. b. Euerfiam in perpetuum prouinciam nos inuenisse scito.

Euerfus, sa. ab euerfor, euerforis, ut apparet. I. V. 119. b. O uerrea praecleara, etc. quod sanum deniq; quod non euerfum atq; extersum reliqueris!

639
per me unum constituta euerit. pro Dom. 22. a. Funditus eueristi ciuitatem. de Or. 9. a. Qui duorum scalmo rum nauiculam in portu euerterit. Parad. 119. a. et de Fin. 123. b. Auri nauem euerat gubernator an pale. e. in re aliquantum. in gubernatoris inscitia nihil interest. de Cl. 156. a. Huius uita et mores omnem commendatione in genij euerit. Ep. 61. a. Is me decreuerat non iudicio atq; disceptatione. sed ut atq; impressione euertere. At. 261. a. Is quantum in ipso fuit. remp. euerit. I. V. 58. a. Euertere aliquem omnibus fortunis. et 118. a. Exturbare aliquem bonis patrijs. de Fin. 91. a. Quasi uirtutis lumen extinxeris. et uirtutem penitus euerteris. I. P. 98. a. Eueristi miseris funditus ciuitates. pro Quint. 13. b. Aliquis afflitus. euerfus. pro Sext. Rosc. 37. b. Sed hunc funditus euer tit bonis. Acad. 6. Vt retineamus eam definitione. quam Philo uoluit euertere. Or. 208. a. Sua confirmare. aduer saria euertere.

Euestigio. repente. Ep. 56. a. Euestigio ed sum. profu tus prima luce. I. V. 65. b. Sed repente euestigio ex homi ne. et c. factus est uerres.

Euidens. tis. clarus. apertus. perspicuus. dilucidus. Ac. 5. b. Pleriq; definitiones euidens rerum non improba bant. et 12. a. Euidens et perspicua res. de N. 61. b. Eui dens est. de quo inter omnes conueniat. et 26. b. Quid es nim est hoc euidens. de Am. 101. a. Quod in homine mul to est euidens. Top. 229. b. Narratio euidens. id est. dilu cida. de Vit. 200. b. Mensura euidens. pro Cel. 42. a. Ar gumentis agemus. et signis omni luce clarioribus crimi na refellemus.

Euidencia. t. i. e. perspicuitas. Ac. Nihil est clarius et opo rter. ut Graeci. perspicuitatem aut euidencia nos. si pla cet. nominemus. et ibi. Sed tamen orationem nullam puta bant illustriorem ipsa euidencia reperiri posse.

Euigilo. as. uigilo. incumbo. elaboro. Parad. 118. b. In quo euigilaerunt curae et cogitationes meae. Att. 148. a. Honesta atq; expedita tua consilia quam euigilata tuis co gitationibus. et 28. a. Messala tanta est industria. tantoq; euigilat studio. ut. et c.

Euinco. cis. conuincio. I. V. 76. b. Verres tam nefarijs criminibus. tam multis testibus euiclus.

Euisceratus. as. uis. uisceribus exemptus. confossus. di scerptus. de D. 136. a. Euiscerata. in anima. cum animali so no. ex Pac. I. P. 88. b. et Tusc. 171. b. Vt tu usquam saxis si xus asperis. euisceratus latere pederes. ut ait ille. saxa spar gens tabo. Item ibidem. 179. b. Ennij.

Euitatio. nis. Ad Her. 6. b. Euitatio incommodorum. Euito. as. uito. effugio. Or. 216. a. Vt uersum fugimus in oratione. sic ij sunt euitandi continuati pedes. de Fi nib. 129. a. Ne uitationem quidem doloris ipse per se quis quam in rebus expetendis putauit. nec si etiam euitare 30 possit.

Euitari uitam. id est. eripi. auferr. de Orat. 163. a. et Tusc. 166. b. et 200. Haec omnia uidi inflammari. Priamo ni uitam euitari.

Eulogium. gij. l. Elogium.

Eumenides. furiae. de N. 68. b. Eumenides. quae si deae sunt. quarum et Athenis sanum est. et apud nos. ut ego inter pretor. lucus furiae. furiae deae sunt. speculatrix cre do et uindices facinorum et sceleris.

Eumolpidae. de Leg. 177. a. Quid ergo aget Icachus. Eumolpidaeq; uestri et augusta illa mysteria. si quidem sa era nocturna tollimus?

Eunuchus. chi. exectus. castratus. Or. 220. a. Eunuchi

et Syria Aegyptioq;

Euocatio. onis. Ad Her. 16. b. Euocationes hominum. Euocator. oris. I. C. 102. b. Euocator seruorum et ci uium perditorum.

Euocatus. as. um. qui non iusto militiae sacramento. sed per tumultum milites colliguntur. euocati appellantur. Ep. 244. a. Euocatorum firma manus. et 162. a. et 34. b.

Euoco. as. elicio. exsuscito. excito. I. V. 162. a. Ita Agri rio quinq; primi accitu istius euocatur. At. 82. a. Na euo cari ex insula. Cyprios non licet. I. V. 31. b. Verres statim Messana literas dedit. Dionem euocauit. At. 119. a. Non exa pulsi. sed euocati et patria. pro Deiot. 146. a. Et uenit uel accersitus ut socius. uel euocatus. ut is qui senatui parere dicerat. de Or. 141. a. Iuuenes stant ad tannam duo. qui te magno pere euocant. At. 18. a. Sic te euocabam. ut nihil acrius. de Fin. 85. b. Prohibitas premiorum mercede euocata. pro Deiot. 151. a. Misericordia tua occurrere solet sup pli cibis. nullius oratione euocata.

Euolo. as. uolo. effugio. I. V. 253. a. Euolurat ita et con

spetu serre fugiens quadremis. I. V. 73. b. et pro Mur. 143. b. Confringat iste sane in sua consilia senatoria. quae stiones omnium perurum pat. euolet ex uestra seueritate. Ep. 109. b. Quin hinc ipse euolare cupio. pro Deiot. 149. b. Vbi id. quod intus est atq; nostrum. impune euolare po test. de Cl. 190. a. Itaq; tantos processus faciebat. ut euola re. non excurrere uideretur. de Leg. 165. a. Aquila euola uit ex arbore. Antequa. 193. b. Licet ex hac flamma euo lare. de Pro. 71. b. Quam poenam tum euolauerunt. id est. effugerunt. de Som. 127. b. Qui ex corporum uinculis tan quam ex carcere euolauerunt. de D. 103. b. Quoru animi

spretis corporibus euolant et excurrunt foras. pro Sest. 8. b. Consul exanimatus euolat et senatu. de Orat. 98. a. et 110. b. Tantus cursus uerborum fuit. et sic euolauit ora tio. ut. et c. Epist. 7. b. Quem illi esse in principibus facile sunt passi. euolare altius certe noluerunt.

Euolo. uis. explico. pro Cel. 49. a. b. Cuius ego cri minis neq; principium inuenire. neq; euoluere exitu pos sum. Off. 67. a. Si quis uoluerit animi sui complicata no tionem euoluere. in Arat. Quare ego nunc nequeo totos euoluere cursus. At. 146. a. Totam hanc deliberationem euoluus accuratius in literis V 111. Cal. Mart. datis. Top. 221. b. Euoluere id quod inuolutum est. de Orator. 162. b. Euoluere aliqua id est. explicare et exponere. et 141. a. Aliquando te euolutum nudatumq; uideo illis integumen tis dissimulationis tue. Acad. 28. b. Euoluere naturam omnium rerum. Attic. 145. a. Euolui uolumen epistola rum tuarum. Tusc. 153. b. Euolue diligenter eius librum. qui est de animo. de Fin. 63. b. In poetis euoluendis tempus consumere.

Euolutio. onis. lectio. de Fin. 53. b. Quid historie cog nitio. quid poetarum euolutio. quid tanta tot uersuum memoria uoluptatis affert?

Euomo. nis. foras proijcio. I. C. 104. b. Quod tantam pestem euomuerit. forasq; proiecerit. de Nat. 51. a. et I. A. 198. a. Conchas cocoquere et eas postea euomere. pro Mil. 116. b. Non uecor. ne odio inflammatus hac in illum euomere uidear. de Am. 112. b. Apud aliquem euomere ui rus acerbitatis suae. I. P. 99. a. In quo tu accepta tamen et dehorata pecunia Vitianorum centum talenta euomere non poterat.

Euphrates. tis. fluiuis. de N. 52. b. Mesopotamiam fer tilem efficit Euphrates. in quam quotannis nouos agros inuehit.

Euripides.

Euripides. dis. Ep. 259. a. Ego singulos Euripidis uer sus. singula eius testimonia puto.

Euripideus. dea. Tusc. 203. a. Euripideum carmen.

Euripus. pi. de Leg. 169. b. Ductus aquarum. quos isti euripos uocant. de Nat. 64. a. Quid Chalcedico euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse con stantius? pro Mur. 132. Quod fretum. quem euripum tot motus. tantas. tam uarias habere putatis agitationes fluctuum?

Euroopa. p. e. tribus mundi partibus una. sed minor. de N. 64. b. Europan Libyamq; rapax ubi diuidit unda. et pro Fl. 159. b.

Eurotas. t. e. fluiuis. Tusc. 182. 247. Inuent. 74. Att. 242.

Eurus. ri. uentus ab ortu flans. At. 252.

Euulsi. onis. de Nat. 71. a. Aesculapius primus dentis euulsi onem inuenit.

Eubolus. animus terrore liber. de Fin. 145. a.

Eura. gij. l. Ordo. Collocatio. Dispositio.

Euxinus pontus. de Or. 99. a.

Ex. de. as. ab. de Vin. 197. a. Vinculorum id est aptissi mum. quod ex se. atq; de ijs quae stringit. maxime unum efficit. pro Arch. 190. a. Ennius in sepulchro Scipionum constitutus ex marmore. I. V. 119. a. Statua ex ere facta. et 216. b. Simulacrum ex ere. et 214. a. Poculum ex au ro. de D. 90. b. Alexander ex eo auro bucula faciendā cu rauit. de N. 67. a. Temperantia constat ex pratermit ten dis uoluptatibus. Off. 32. a. Ea uirtus quae constat ex homi nibus tuendis. id est. ex societate generis humani. et 16. a. Quaequam haec quidem res non solum ex domestica ra tione est. attingit enim et bellicam. Att. 128. b. Ex literis Pompeij non dubitabam. quin. et c. et 125. b. Accepi tuas literas. ex quibus cognoui. et c. et 280. b. Veterem ex tuis literis complexus sum. et 111. b. De quibus ante ad te sala sum ex Torquati literis scripseram. et 276. a. Atq; hoc poteris ex superioribus meis literis recordari. et 251. a. Tu ex meis literis quomodo respondeas meditare. Q. Fr. 306. b. Noli. inquit. ex taciturnitate nostra Lupe quid aut probemus aut improbemus. iudicare. Q. Fr. 306. a. b. Ex superioru temporum conuicijs. ex presentis silentio. quid 40 senatus sentiret se intelligere dixit. et 300. a. Zeuxis. que ego et ex suis ciuibus. et ex multis alijs quotidie magis co gnosco nobiliorem esse prop. quam ciuitatem suam. pro S. R. 21. a. Spero ex hoc ipso non esse obscurum. ad quem. et c. de Orat. 93. b. Ex magna hominum frequentia dicere iubeat. si quid quaereret. et 92. b. Ex communi quadam ho mini o pinione dicere. Off. 66. a. Ex alterius inscitia pra dari. I. A. 205. b. Res ex Cal. Ian. agitata. paulo ante conse cta est. I. A. 262. a. Ex Cal. Ian. ad hanc horam uigilauit. At. 138. b. Ex ea die Septentriones uenti fuisse. pro Q. A. d. Ex 50 eo tempore res esse in uadimonium coepit. At. 251. a. Sum ptus ex Cal. Aprilibus ad H. S. LXXX. accommodatur. pro Domo 227. a. Ex Calendis Ianuarijs. quoad perfecta res est. de me retulisti. At. 67. b. Futurus sum extra urbem ex Id. Ian. I. A. 153. a. Nec uero usquam discedebam. ex co die. quo in adem Telluris conuocati sumus. de Cl. 194. b. Cotta ex consulatu profectus est in Galliam. I. V. 71. b. Tri buni militares ex Cal. Ian. non iudicabunt. contra Rull. 77. a. Infinito ex tempore non ut antea ab Sylla et Pom peio Coss. Off. 42. b. Ex qua etate qui exercebant. laude 60 affici solent. pro Sest. 3. a. Si quis antea iudices mirabatur. et c. ex hoc tempore miretur potius. et c. pro Dom. 231. b. Tantum eos ex uetere illa conuinatione odium continere

bat. de Leg. 160. b. Ex tot generibus nullum animal est. et c. et ibi. De ipsis hominibus nulla gens est. que. et c. de Am. 108. a. Hunc ex maxime raro hominum genere iudi care debemus. de Orat. 98. b. Homo ex numero diserto rum postulabat. et c. pro Arch. 188. b. Ex hoc esse hunc numero. quem. et c. pro Mur. 142. a. Fuit eodem ex stuo dio uir eruditus apud patres nostros Q. Tubero. I. V. 131. b. Nihil ex sacro. nihil de publico attingi. Off. 39. b. Hone stum illud maxime per lucet ex ijs quas commemorauit uir tutibus. contra Rull. 70. b. Si uobis ex omni populo deli gedi potestas esset. et ibi. Quem unum ex cunctis delegis setis. Antequam. 197. a. Quaeque administrati. ex uestra autoritate. et patrum conscriptorum uoluntate feci. I. P. 89. b. Illud etiam accidit. praeceperat optatum meum. sed ual de ex uoluntate. contra Rull. 79. a. Ex sua uoluntate face re. et c. I. V. 65. b. Duo consules erunt ex illius uoluntate. pro Q. R. 46. a. C. Piso ex aduersarijs pecuniam non pe teret. pro Q. 5. b. Ex sponso agere. pro Quint. 8. b. Ex officij ratione atq; ex omnium consuetudine factum alia cuius considerare. de Nat. 75. a. Quae ex empto aut uen dito. conducto aut locato fiunt. Part. 240. b. Fides ex syra tuna ponderanda non est. pro S. R. 36. a. Ex unius iudi cio factum alterius considerare. pro Quint. 1. b. Si ex opta bus. non ex ueritate causa pendetur. de Orator. 153. a. Ex iure ciuili surculo defringendo usurpare possessionem amissam. pro Cluent. 39. a. Iudex. qui non ex lego sed isa set. pro S. R. 22. b. Ex sua natura ceteros fingere. de Ar. 247. a. Domus mea edificatur ex autoritate senatus. pecunia publica. Attic. 273. b. Facis ex tua dignitate et c. rep. et 72. a. Statues ut ex fide. fama. reque mea uidebitur. de Diuin. 90. a. Somnia quae Magi Cyro interpretati sunt ex Dionysij perlici libris. At. 80. b. Te ex sententia nauigasse gaudeo. pro Corn. 67. b. Nauigium ex tempestate moderari. de Orat. 121. a. Non ex reis. sed ex rebus nume rare causas. pro Quint. R. 52. b. Non ex pacatione uer borum. sed ex malitia et perfidia diu hominibus irasci so lent. de Claris orat. 190. b. Ex te nos duplex afficit soliti tudo. pro Rabir. 126. a. Demetrius et ex repub. Athe nis. quam optime digesserat. et ex doctrina nobilis et clarus. pro S. R. 32. a. Quae mihi iste uisus est ex alia ora tione declamare. pro Quint. R. 54. a. Ex inuicem peritorum consilio et auctoritate restipulari ab aliquo. ut. et c. pro Font. 279. b. Aliqui ex ciuilibus studijs atq; ex obrectatio ne domestica inimici. Off. 38. a. Alexander Phereus ex in sidijs interijt. et 72. a. Ex insidijs capi. de Clar. 173. a. Spu rius doctus ex disciplina Stoicorum. At. 207. b. Totam Aca demiam ex duobus libris contuli in quatuor. Parad. 124. b. Populus Rom. ex tantis uectigalibus iam pridem uix po test alere exercitum. Or. 207. a. Rhetoricam quasi ex al tera parte respondere Dialecticae. Attic. 117. b. Diem ex die expectare. I. V. 128. b. Ex interuallo registare alia quid. Attic. 159. b. Aenigma Oporum ex Velia. Offic. 65. a. Pater saepe ex filio est nominandus. Ep. 259. b. Ve reor ne ex Calend. Ian. magni tumultus sint. et 214. b. Ne gocia mea quae sunt in Achaia. ex eo quod heres sum M. Mindio. et 203. a. Is non est ex istis. et ibi. Aulus unum ex meis intimis. et 196. a. Ex re et ex tempore constitue re aliquid. et 185. a. Ex opinione hominum scribo quo scribo. Tusc. 239. b. Ex turri alta concionari. et 234. b. Ex aliqua re spectare aliquem. id est. estimare. Ep. 177. a. Ex hoc pendere totum negotium. ut plurimum lucrifiat. et 2. b. Treis legatos ex ijs qui priuati sunt. etc. Tusc. 225. a. Ex praecipis sapientiu uiuere. i. ut praecipiant sapientes.

Ep.

Ep. 31. b. Ea q; me ex tuis mandatis monuit. Et 34. a. Ex li- teris tuis intellexi. At 34. a. Ex literis alicuius aliquem in amicitiam recipere. Ep. 32. b. Ex illius sermone ad te scri- bam plura. Et 137. a. Ex aliquo scire, ex aliquo querere. de In. 4. 4. a. Ex ore alterius loqui. Tuscul. 16. 0. b. Ex quo. Ad Her. 2. b. Ex testamento Iuberi, et ex plebis scito uetari aliquid facere. ad Her. 2. 5. a. Ex arte scribere. de In. 4. 4. a. Ex arte dicere. Et 45. a. Ex se et ex natura considerare aliquid. et ibi. Ex se nihil firmi dare ad recusationem. et ibi. Ex eadem parte eodem in genere. de Nat. 32. a. Ipsi sum ex se sua sponte moueri. Et 31. a. Quaeq; ipsa ex se genera ta stirpibus continentur. de In. 5. 0. b. Ex tempore id est su bito. de In. 5. 5. b. Ex utilitate communi leges interpretari, non ex descriptione qua in literis est. et ad utilitate commu- nis. ibidem. de In. 5. 5. b. Ex legibus optime respub. administra- tur. et ibi. Ex se intelligi proposito dicitur, cum appro- bationis non indiget. de In. 5. 6. a. Ex lege iurati iudices iu- dicent. de Opt. 2. 4. 4. b. Et 2. 4. 5. a. Ex Graeco, uel à Graeco, uel à Graeco, conuersa oratio. Ex uita, uel è uita, uel à uita excedere. L. Excedo.

Exactio, onis, pensio, tributum, stipendium, uectigal. At. 67. a. Ne extrema exactio nostrorum nominum expe- ctetur. Ep. 164. a. Magno pondere auri coactio de publicis exactioibus. Et 37. b. Illa acerbissima exactio capium atq; ostiorum. Et de L. 180. b. Exactio pecuniarum. pro Dom. 22. b. Quid operum publicorum exactio? quid in- scriptio nominis tui?

Exactio, nis, id est, expulsiō. de Or. 88. Exactus, a, um, completus. I. V. 85. b. Latoniam iam ad pariendum uicinam temporibus exactis fugisse Delum. 30 Tuscul. 168. b. Eorum autē qui exacta aetate moriuntur, for- tuna laudatur. Et I. V. 239. b. Pater exacta aetate. I. C. 112. a. Tertia frē uigilia exacta. de N. 77. a. Per praecōne uen- didisse, exacta q; pecunia dixisse, ut, etc. id est, collecta, et accepta. de Orator. 88. a. Quid exactis regibus: id est, expulsis.

Exacuō, is, acuo, cohortor. At. 198. a. Velim cohorte re et exacuas Cloatium. de Leg. 168. a. Cum homo exa- cuerit illam ingenij aciem ad bona deligenda, et reicienda contraria. de Leg. 188. a. Clodius ad statum nostrū labe factandum mucronem tributum exactuit. de Or. 95. b. Ad uos exacuendos accommodari orationem meam. C. Deterre. Ep. 158. a. Sollicitudinesq; meas quotidie magis tua merita exciunt.

Exaduersus, aduerbium, pro è regione, ex aduerso. de D. 101.

Exadificatio, onis, constructio, compositio. de Ora- tor. 114. a.

Exadifico, as, adifico. I. V. 245. a. Nautis publicè gra- tis coactis fabricis operisq; imperatis exadificari atq; effici potuit. de Or. 98. a. Te rogo ne graue exadificare id o- pus quod instituisi. de Leg. 178. b. In nostris sedibus exa- dificatum templum licentia. Ac. 32. a. Ne exadificatū qui- dem hunc mundum diuino consilio existimo.

Exaequo, as, aequo, aequalem uel parē facio. I. V. 133. b. Iste omnia iura precio exaequauit, omnium rerum de- lectum atq; discrimen pecunia sustulit. Et de Finib. 92. a. Exaequare omnia. Postquam. 203. a. Superiorem esse con- tra improbos minus est negotij, quā bonis exaequari. In Arat. Exaequare unum cum alio. de Am. 109. b. Qui in a- micitia necessitudine superiores sunt, exaequare se cum inferioribus debent. ad Heren. 30. a. Pauci pluribus ex- aequari non possunt. Epistol. 218. b. Sed uero, ne quia

complures tibi praecipue commendo, exaequare uidear ambitione quadam commendationes meas. Att. 62. b. Pe- cunia omnium dignitatem exaequat. ad Her. 30. b. Ut lon- giudo et plenitudo harum, multitudinem alterius asse- quatur et exaequet.

Exaggeratio, onis, elatio. Tuscul. 188. b. Exaggeratio quā altissima animi. Exaggeratus, a, um, erectus, cumulat, amplius. Pa- rad. 124. a. Qui animo excelsus, et uirtutibus exa- ggerato est. Or. 225. b. Alta et exaggerata oratio. C. hu- milis et abiecta.

Exaggero, as, amplifico, uerbis aliquid magnum fa- cio. C. extenuo. de Orat. 105. a. Verius es nisi istam ar- tem exaggerasses, ne operam perdidisses. pro Plancio 274. a. At enim nimis ego magnum beneficium Plancio facio, et, ut ais, id uerbis exaggero. de Orat. 135. b. Id com- plector, exorno, exaggero. Et 152. b. Exaggerare et am- plificare orationem. de Claris orat. 170. b. Hec poste- riorum quasi exaggerata altius oratio. I. C. 122. a. Beni- gnitate deorum auctas exaggeratasq; fortunas nox una penē deleuit. Offic. 19. a. Rem familiarem omni ratione exaggerare. Tuscul. 200. a. Et 238. a. Exaggerare aliquid. C. Extenuare.

Exagitator, ris, uexator. Or. 200. b. Plato exagitator omnium rhetorum.

Exagitatus, a, um. Ep. 2. b. Ut in rebus multo antequā tu profectus es ab ipso rege, et ab intimis Pompeij clam- exulceratis, deinde palam à consularibus exagitat, et in- summam inuidiam addidit, ita uersamur.

Exagito, as, uexo, diuexo, insector, exerceo, iacto. de Orat. 148. a. Inuenti sunt, qui hāc dicendi exercitationem exagitant atq; contemnerent. At. 12. a. Insectari et exa- gitare aliquem. Or. 199. a. Quo nam igitur modo audi- retur Phryx Athenis, cum etiam Demosthenes exagite- tur ut putidus. Et 210. b. Quod apud Lucillum scitē ex- agit in Albutio Scauola. At. 41. Ne et memm mcororē exagitem, et te in eundem luctum uocem. pro Syl. 178. b. Colonorum dissensio delata ad patronos est, cum mul- tos annos esset exagitata. Orator. 198. a. Horum enim di- sputationibus et exagitatus maxime orator est, et adiu- tus. Postquam. 208. b. Causam senatus exagitatum esse con- cionibus improborum. de Somn. 131. a. Nec in hunc locum nisi multis exagitati seculis reuertuntur: id est, exerciti, et agitati.

Exalbesco, se, expallesco, extimesco. de Or. 93. a. Ex- quidem in me ipso sepe experior, ut exalbescam in prin- cipio dicendi. Et 165. b. Ac. 13. a. Tremere et exalbescere obiecta re terribili. de Fin. 131. b. Exalbescere metu.

Examen, nis, apum congregatio. Off. 31. b. Apū exa- mina fungunt fauos. de Ar. 249. b. Si examen apum ludis in scenam uenisset.

Examino, as, perpendo, expendo, pondero, excutio, disputo, exquirō, in manibus iacto et excutio. de Or. 123. a. Ad ea probanda, quae non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur. pro Plancio. 276. a. Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, quid cuiq; debeam. Orator. 199. a. Diligenter examinare uerborum om- nium pondera. Tuscul. 157. b. Cum enim sui simile et leuita- tem et calorem adeptus est, tanquam paribus examina- tus ponderibus, nullam in partem mouetur. pro Font. 278. b. Ad unquamq; rem existimandam, momentisq; suo ponderandam.

Examiniatus, a, um, expensus. Tuscul. 157. b. Animus tanquam

tanquam paribus examinatus ponderibus nullam in par- tem mouetur.

Exanctio, as, uel rectius, Exantilo, ab ἐξαντίζω: id est, exhaurire, significat enim latinis, excipio, perfungor, haurio. de D. 122. a. Toti nos ad Troiā belli exantilabimus an- nos. Tuscul. 17. a. b. Quod cum exantilauiisset omnes labores, tum incidet in mortis malum sempiternum.

Exantilatus, a, um. Tuscul. 17. 9. a. Quae corpore exantila- to atq; animo pertuli. Ac. 27. a. b. Herculis labor exantila- tus à Carneade. Unum pro omnibus haurire indignissimā adimitatem. I. Haurio. Excipere multos labores. I. Excipi- pio. Perfungi periculis. I. Perfungor.

Exanguis, gae, exanimatus. de Ar. 243. b. Ille exanguis et astuans se curia repente proripuit. I. P. 98. b. Cum tu, quod tibi succederetur, exanguis et mortuus concidi- sti. I. V. 262. a. Exanguium corpora mortuorum. pro Sest. 20. b. Aliquis extremo spiritu exanguis et confectus. et 8. a. Homo eneruatus et exanguis. Q. Fr. 308. a. Ille furens exanguis interrogabat, etc. Tuscul. 196. a. Lachrymae per- edere humore exanguis genus. ad Her. 27. b. Ariū et ex- angue genus dicendi.

Exanimatio, onis. Offic. 26. b. Si cauebimus ne in per- turbationes atque exanimaciones incidamus. Tuscul. quae. 213. a. Exanimatio est metus subsequens, et quasi co- mes pauoris.

Exanimatus, a, um, exanguis, metu conturbatus. I. C. 118. b. Meam mentem domum sepe reuocat exanimata uxor, metu abiecta filia. I. V. 147. a. Itaque illum mutum, exanimatum, et uix uiuam reliquo. de Or. 146. b. Nolo uerba exiliter exanimata exire. pro Mil. 113. a. Milo mul- lo metu perterritus, nulla confectio exanimatus. Ep. 134. b. Miraris me tanta perturbatione iudicium me tan- grauit exanimatum fuisse?

Exanimo, as, perturbo, perterrefacio. At. 162. b. Ad- uentus Philoni exanimauit omnes, qui mecum erant. pro Mil. 119. b. Me quidem exanimant et interimunt hae uo- ces Miloni. Parad. 119. a. Te metus exanimat iudiciorū. At. 173. b. Tullie me morbus me exanimat. de Or. 95. a. Adolecentulusq; in initio dicendū exanimatus sum, ut, etc. Ep. 124. b. Exanimatus sum tuis literis, etc. de Fin. 85. 40 a. Cum graui uulnere exanimari uideret se. Tuscul. 243. b. Deniq; ut exanimarentur priusquam se uictos faterentur.

Exardesco, se, exarso, inflammo. de Or. 125. a. Mate- ria facilis ad exardescendum. de Am. 115. a. Mirabilis quae- dam exardescit beneuolentiae magnitudo. de Am. 115. a. Ex quo eorum exardescit amor, etc. Tuscul. 187. b. Ira exar- descit, libido concitatur. I. V. 89. a. Homo ut haec audiuit, exarso ad id quod nunquam uiderat: id est, amore captus est. Ep. 15. a. Exarso non solum presenti iracundia, sed, etc. At. 35. a. Nunc uero sibilis uulgi, etc. uero ne exarso. 50 I. V. 118. b. Homo exarso iracundia et stomacho. de O- rator. 143. a. Philippus grauit exarso: id est, iratus est. Tuscul. quae. 244. b. Ingenium Carnaeis exarso contra Stoicorum disciplinam. Brut. 90. b. In causa Bruti ex- arso incredibili dolore. Orator. 206. a. In omni genere amplificationis exarsumus. I. A. 194. a. Hodie longo inter- uallo ad spem libertatis exarsumus. Et 228. b. Totā Italia libertatis desiderio exarso. Et 231. a. Ipsi enim sponte uestra exarso ad libertatis recuperandae cupiditatem. pro R. P. 124. b. Quanquam tum propter multorum de- 60 licta etiam ad innocentium periculum tempus illud exar- serat. pro Syl. 181. b. Ex multis uicis repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarso. de Amicit. 110. b.

Nisi quaedam admodum intollerabilis iniuria exarso. de D. 94. b. Praesagio, etc. quae si exarso acris, furor appellatur. de Ar. 254. a. Ego illum flammam excepi, pro patria solus exarso.

Exaresco, se, exsiccare, exhauriri, absumi. C. Reuire sco. de D. 88. b. Ut quosdam exaruisse amnes uidentur. Et I. P. 97. a. Si amnes exaruisent. de Clar. 166. a. Sic omnis fructus repressus, exulsusq; slos siti ueteris ubertatis exa- ruit. Attic. 167. a. Miror eius lachrymas diuturna miseria non exaruisse. de Clar. 171. b. Itaq; exaruerunt, uix iam ut appareant. Epistol. 138. a. Deinde ipsa illa, si qua fuit in me facultas orationis, nisi me ad has exercitatione- nes retulisset, exaruisset. Et 109. b. Vides enim exaruis- se iam ueterem urbanitatem. ad Heren. 24. Aliquando reip. rationes quae maledicta nocentium exaruerunt, uirtute optimatum reuireseunt.

Exaro, as, arando effodio. de D. 119. a. An est quisquā ita insipiens, qui credat exaratum esse Deum? Et 125. a. Exaratus puer. de Leg. 182. a. Cum multa in eo loco sepul- chra fuissent, exarata sunt.

Exarare, scribere. At. 217. a. Ante lucem cum scribere- rem contra Epicureos, de eodem oleo et operi exarauit- nescio quid ad te. Et 185. a. Hoc literarum exarauit egre- diens è uilla ante lucem. Et 255. b. Itaque statim nouum praeitium exarauit. Epistol. 196. a. Haec cum essem in senatu exarauit. Et 142. b. Cum ad te harum exemplum in codicil- lis exarauit.

Exaturo, as, uel exsaturo, as, I. Exsaturo.

Exaudio, dis, audio. I. C. 121. b. Sed quae exaudio, dixi- mulare non possum. pro Syl. 173. b. Ut idem omnes ex- audiant, clarissima uoce dicam. Et ibi. a. Maxima uoce, ut omnes exaudire possint, dico, etc. de D. 95. b. Cum ali- quantulum progressus esset, subito exaudiuit huiusmodi. Attic. 9. a. Tanti sonitus fuerunt, ut ego eo breuior sum, quod eos usq; istinc exauditos putem. Et 59. b. Vix e- nim mihi exaudisse uideor. Acad. 6. b. Multa exaudiunt in eo genere exercitati. de Fin. 63. b. Qui exaudita quasi uoce naturae sic, etc. ad Heren. 7. b. Num qui clamor ex- auditus sit. I. C. 101. b. Quorum uoces paulo ante exaudi- re potuisti. Or. 215. b. Sed nō attendimus, neq; exaudimus nosmetipsos. Att. 220. b. Heri in strepitu mihi uideor exau- disse, cum diceret, etc.

Exceco, as, sensu uidentis orbo. Ac. 19. a. Num ergo is excecatur nos, aut orbat sensibus?

Excescens, a, est ira nascens et modo existens, quae Graeci πύασις dicitur. Tuscul. 213. b.

Excesco, se, exardesco. Tuscul. 218. a. Haec nullam habent uim, nisi ira exarduit fortitudo. Epistol. 122. a. Id postquam rescit, exarduit, et me causam inimicitiarum querere clamitauit.

Excarifico, as, discrucio. de N. 76. b. Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus.

Excato, as, cauo. I. V. 214. a. Trulla excatata, cum manubrio aureo.

Excedo, dis, exco, emiteo. Att. 282. b. Vos fortasse sa- pientius excessistis urbe, quam liberaueratis. Epistol. 165. a. Finibus prouinciae meae nunquam excessi. I. A. 154. b. Excedere ex urbe. I. C. 104. b. Abijt, excessit, euasit, erip- pit. Postquam. 205. a. Cum is excessisset, qui cedi erit flamme uobis auctoribus resisterat. I. A. 218. b. Nisi prius sibi respondisset, quam ex illa circumscriptione ex- cederet. de Diuin. 91. b. Cum animus Eudemi ex corpore excesserit. pro Arch. 186. a. Ut primum ex pueris excessit

excessit Archias. de Or. 138. b. Nam is postquam excessit ex ephelis, etc. de Cl. 189. a. Sed ad eos, qui uita excesserunt, reuertamur. Of. 31. a. Excedere e uita. etc. de Cl. 171. b. Tuf. 154. a. Excedere a uita. Parad. 123. b. Quid cum cupiditate dominatus excessit de Vn. 197. b. Sic in omni mundo omnes partes collocatae sunt, ut nulla pars huiusce generis excederet extra. In Sal. 174. b. Ea pars, quod tanquam in unam uoraginem coetus omnium uiciorum excesserat.

Excellentis, praestans, praefabilis, praecellens, antecellens, eximius, egregius, excellenti animo ac uirtute uir. C. uulgari. de Clar. 169. b. Virum excellentem praecellere tum illi homines storem populi esse dixerunt. de D. 135. a. Dij immortales rerum omnium praestantia excellentes. de N. 1. b. Et una excellentissima uirtus iustitia. pro Sest. 5. a. b. M. Petrei excellens in amore reip. uirtus. de In. 62. a. Excellentis muliebris formae pulchritudo. Tusc. 148. b. Excellentis animo ac uirtute uir. de Cl. 196. b. Galba fuit inter totae quales unus excellens. Ac. 41. b. Vir excellens omni genere laudis. de Cl. 189. b. Excellentis in aliqua arte. de N. 13. a. Et 20. pie sanctaeque colimus naturam excellentem atque praestantem. Ep. 48. a. Tua scientia excellens ac singularis. Antequam. 196. b. Dij, qui excellenti tumulo ciuitatis, sedem Capito-lij in saxo incolitis constitutam.

Excellentem, magnifice, excelsis. Of. 13. a. Quae magno animo fortiter excellenterque facta sunt.

Excellentia, tunc praestantia. Of. 20. a. Nobis autem per sonam imposuit ipsa natura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquorum. de Am. 109. a. Saep enim excellentiae quaedam sunt, qualis erat Scipionis in nostro (ut ita dicam) grege. Of. 19. b. Decorum id est, quod constantiam est hominis excellentiae. Of. 4. b. Animi excellentia magnitudoque. Kar. ege. l. Enthymema.

Excello, lis, praesto, antecello, antesto, emineo, emiteo, princeps sum. de Clar. 172. a. Mos est hominum, ut nolint eundem pluribus rebus excellere. Of. 184. a. Tusc. 184. a. Sed ab ea una uirtute, quae ceteris excellat, omnes nominae sunt. de In. 62. a. Zeuxis longe ceteris pictoribus excellat. de Or. 128. b. In iocis tu longe alijs mea sententia excellit. Of. 13. a. Attici in eo genere praeter ceteros excellent. Of. 197. b. In oratoribus uero admirabile est, quantum inter omnes unus excellat. Orat. 156. a. Si querimus quod unum excellat, ex omnibus docto oratori palma danda est. de In. 42. b. Excellere inter aliquos. de Leg. 166. a. Qui singulis uicjs excellent, aut etiam pluribus. de D. 99. a. Telmessus in Caria est, qui in urbe excellit aruspicum disciplina. de D. 88. a. Igitur oraculum illud nunc minore gloria est, quia minus oraculorum ueritas excellit. de Am. 110. a. Non enim tu possis, quantumuis licet excellas, omnes tuos ad honores amplissimos perducere. Ep. 177. b. Excellere in aliquo genere uirtutis. Acad. 2. a. Excellere ingenio et doctrina. de Or. 103. b. Qui in aliqua arte aut facultate excellit.

Excelsis, altis, excellenter. Or. 207. b. Excelsus et magnificentijs dicere.

Excelsitas, tunc celsitas, altitudo. Of. 56. b. Etenim multo magis est secundum naturam excelsitas animi et magnitudo quam uoluptas, etc. Nonius aliter, celsitas.

Excelsus, a, um, altus, sublimis. Att. 66. b. Septa mar morea facturi sumus, eaque cingemus excelsa porticu. I. V. 217. a. Haec erat posita Segefae sane excelsa in basti. pro Mil. 111. b. Atqui excelsa loco superiorem se fore putabat Milo. de Somn. 127. a. Ostendebat autem Carthaginem de

excelsa, pleno stellarum, illustri et claro loco. de N. 21. b. Ibes sunt aues excelsae, curvibus rigidis, etc. I. V. 217. a. Erat admodum amplum et excelsum signum cum stola. In Arat. Excelsi colles. Attic. 88. a. Statua quae ad Opis per te posita in excelsa est. I. C. 115. a. Simulachrum Iouis maius facere, et in excelsum collocare. de Op. 244. a. Ii quos nihil excelsum magnificumque delectat. pro Mur. 138. b. Vir magnus et excelsus. Orat. 207. b. Orator grandis, et quodammodo excelsus. Tusc. quae. 177. a. Vir altus et excelsus et humana despicens. Offic. 16. a. Animus excelsus et magnificus. Of. 4. a. Animi excelsi atque uisui magnitudo ac robur. Epist. 19. b. Excelsa et illustri loco sita est laus tua. ad Heren. 18. b. Parent, aut excelsorem fuisse.

Exceptio, onis, adiunctio. de Am. 107. b. Tum si inter eos omnium rerum sine ulla exceptione communitas. Ep. 82. a. Quotiescumque filium tuum uideo, pollicor ei iudicium quidem meum et operam sine ulla exceptione, aut laboris, aut occupationis, aut temporis gratiam ualeam, quantumque possim. contra Rul. 70. b. Optime leges hac lege sine ulla exceptione tollentur. de Fin. 69. a. Quid attinet luxuriosis ullam exceptionem dare? pro Cor. 61. a. Quod si exceptio facit ne liceat, ibi inesse est licere. contra Rull. 62. b. Sunt in tota lege exceptiones duae: excipit enim, etc. de In. 69. a. Pratorijs exceptionibus multae excluduntur actiones. et ibi. Exceptio, extra quam in reum capitis praed iudicium fiat. pro Cecinn. 289. a. Prator interdixit sine ulla exceptione, tantum ut unde deiecerit, restitueret. de Orat. 98. b. Ut illi unde peteretur, uetus atque usitata exceptio daretur, cuius pecunie dies fisset. de Or. 98. b. Ut petitor rursus cum peteret, ne exceptione excluderetur. de In. 53. b. Exceptio, extra quam si quis, etc. Attic. 87. b. Habeo exceptionem ἰσοδωρα μισοῦ. extra quam si, etc. de In. 83. a. Homines ut cibo utantur non necesse est, nisi cum illa exceptione, extra quam si nolint fame perire. et ibi. Homines mortales necesse est interire sine adiunctio: ne id est, sine exceptio. ad Her. 4. b. In priuatis actionibus, pratoriae exceptiones sunt. I. V. 252. a. Tamen si recte sine ne exceptione dixeram. de In. 80. a. Quaedam tacitis exceptionibus cauentur. de Orat. 121. b. Nunquam ego cuiquam tam praefise negaui, quam hic mihi plane sine ulla exceptione praedidit. Quint. 297. a. Non patiar te cum exceptione laudari.

Exceptio, an excipio, extraho. Parad. 123. a. Aliquis barbatulos mulos exceptans de piscina, et pertrahens.

Exceptus, a, um, extra, praeter. Epist. 2. b. Is hac regia causi excepta, pollicetur se, etc. Of. 77. a. Mihi solitudo incundior est, quam sermones eorum qui frequentant domum meam, excepto uno, aut ad summum altero. de Orator. 88. a. Omnes, exceptis Crasse uobis duobus. Postquam. 205. b. Duos consules improbos nunquam, excepto illo Cesonio, tempore fuisse. I. V. 99. b. Tantum quod, etc. de Orat. 101. a. Cum ab hoc discesseris, nemo erit, etc. id est, hoc excepto, etc.

Excerpto, pis, decerpo, deligo. Offic. 53. a. Non solum ex malis eligere minima oportet, sed etiam excerpte ex his ipsis si quid inest boni. de In. 62. a. Quod quisque commodissime praecipere uidebatur, excerptissimum. de Orator. 112. b. Non enim si est facilius, eo de numero est excerptendum.

Excelsus, sus. de Leg. 156. b. Romulus post excessum suum Proculo Iulio dicit, etc.

Excetra, tr. e. Hydra. Tusc. 179. b. Haec dextra Lernam terram inactata excetra placuit.

Excido, dis, elabor, fluo, defluo. I. A. 240. b. Excident gladij, fluent arma de manibus. de Am. 107. a. Neque enim uerendum est ne quid excidat, aut ne quid in terram defluat. I. C. 100. b. Quoties tibi sca excidit casu aliquo, et elapsa est. pro Syl. 180. b. Verbum ecquo unquam ex ore huius excidit, unde quisquam posset offendi. pro Dd. 234. a. Ex isto ore religionis uerbum excidit aut elabi potest? I. A. 225. a. Quod uerbum tibi non excidit fortuitu. Attic. 278. b. Quodammodo uictoria excidit e manibus. de N. 51. b. Cum animal ex utero elapsum excidit. At. 145. a. Sol excidisse mihi e mundo uidentur. de Or. 85. a. Libellus, qui me imprudente et inuito excidit, et peruenit in manus hominum. et ibi. Quae pueris nobis ex commentariolis nostris inchoata atque rudia exciderunt.

Excidere, obliuisci. de Leg. 179. a. O miram memoriam Pomponi tuam, mihi ista exciderant. At. 137. b. Sed etiam mihi exciderunt. Ep. 69. b. Quae cogitatio cum mihi non omnino excidisset, etenim penitus infederat, tamen, etc. At. 86. a. Sed plane te intelligere uolui, mihi non excidisse illud, quod tu ad me quibusdam literis scripsisses. de Pro. 78. a. Ex animo excidere aliquid.

Excido, dis, caedo, excindo, excisionem infero. de Or. 143. a. Haec tibi est excidenda lingua, qua uel auulsa libidinem tuam libertas mea refutabit. At. 259. b. Excisa est arbor, non auulsa, etc. Ep. 105. a. Quanquam illa quidem habet lucum, a quo etiam adueniunt teneri solent, quem tamen si excideris, multum prospexeris. pro Dom. 225. b. Excidere urbes hostium. pro Sest. 23. a. Qui edes sacras expugnauit, excidit, incendit. Off. 15. b. Africanus in excidenda Numantia reip. profuit. ad Br. 286. a. Iis, qui illud malum exciderint, cuius istae reliquiae sunt, nullum unquam dignum praemium tribui poterit. Off. 35. a. Nec lapides exciderentur e terra ad usum nostrum necessarii. I. V. 246. b. Opus ingens multorum operum penitus excisum.

Excindo, dis, excido, euerto, diruo, deleo. pro Pl. 280. a. Vrbes, quae se uel potius excindi scilicet paterentur, quam etc. pro Mil. 119. a. Curian inflammari, excindi, sine laetitia. de Somn. 129. a. Numantiam excindens.

Excio, cis, euoco. I. A. 242. a. Inuentum omnem ex tota Italia exciuiimus.

Excipio, pis, excludo, secerno. pro Cec. 300. b. Nulla res est, quae aut comprehendi satis, aut cauere, aut excipio possit. Ac. 8. b. Qui negat quicquam esse quod percipitur, is nihil excipit. At. 174. a. Tum ille ita edixit, ut me exciperet et Lelium nominatim. et ibi. Poterat enim sine nomine res excipi. Ac. 18. a. Democritus ita est ausus ordiri, haec loquor de uniuersis. nihil excipit de quo non profiteretur, quid enim esse potest extra uniuersa? Q. Fr. 297. a. Omnes ita de tua uirtute commemorant, ut in summis tuis laudibus unam excipiant iracundiam. et 295. a. Cum lex nominatim exciperet, ut ad templum monumentumque capere liceret. At. 85. b. Id uero per te exceperamus negociatori, quod si cupiam, huic tamen non. pro Cl. 42. b. Leges quibus exceptum est, de quibus causis iudicem legi non liceat. At. 81. b. Hic facit ut mihi excipiendus sit, cum teruicium nego sumpsum factum. de D. 98. b. Excipi de anti-quis praeter Xenophanem neminem. I. A. 215. b. Omnes idem sentiunt. cum omnes dico, eos excipio, qui, etc. de Or. 114. b. Denique ei, qui proficitur, etc. nullum potest esse genus orationis, quod sit exceptum. I. C. 121. b. Hoc se, ego homines excipio et secerno libenter. Tusc. 150. a. Nam si solos

eos diceres mortuos quibus moriendum est, neminem tu quidem eorum, qui uiuerent, exciperes.

Excipere, recipere, accipere, capere. pro Pom. 8. a. Hunc in illa fuga Tigranes rex excipit, dissidentemque rebus suis confirmauit. pro Mil. 122. a. O terram illam beatam, quae hunc uirum exceperit. pro Sex. R. 42. b. Roscius sua omnia tibi concessit, ex omnibus rebus seipsum nulli, neque praeterea quicquam excipit. Ep. 51. b. Non enim ut tu me a rep. moxstia domus excipiebat, quae leuaret, sic nunc domo mactens ad remp. confugere possim, ut in eius bonis acquiescam. de Leg. 170. a. Patria est illa, quae nos genuit, et illa quae excipit. I. V. 259. b. Ut filiorum extremum spiritum excipere sibi liceret. pro Plan. 271. a. Male dicto nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur. At. 164. a. Omnino excipiam hominem. Orat. 216. a. Ea quae dum animis attentis admirantes excipiunt, fugit eos, et praetereolat numerus. de Ar. 254. a. Cum in me illa flamma illorum temporum conijciebatur, excipi, et pro patria solus exarsi. pro Dom. 225. b. Omnem uim improborum excipio meo corpore. de Pro. 73. b. Vnum pro uniuersis subire atque excipere pericula. de Pro. 77. b. Quamuis excipere fortunam, subire uim atque iniuriam. de Or. 93. a. Aliquid ex sermone alicuius memoria dignum excipere. I. V. 144. b. Is omnia tela excipiat necesse est. Att. 29. a. Nisi si quid ex praetereunte uiatore exceptum est, nihil scire possimus. de Orat. 122. a. Aduersarij non solum sententias, sed etiam uerba omnia excipere. de Cl. 165. a. Excipere sanguinem paterat id est, bibere. I. A. 136. b. Brutus legiones conscripsit nouas, excipit ueteres. de D. 119. a. Omnia alicuius loquentis uerba excipere, literisque mandare. pro Deiot. 148. a. At eo tempore ipso misit qui rumores Africanos exciperent, et celeriter ad se deferrent. de D. 113. a. Genus diuinandi naturale, quod animus arripere aut exciperet extrinsecus ad diuinitate. de N. 53. a. Anima quae excipitur spiritu ac respiratur. de In. 49. a. Cum rei expositio magnam excipiat offensionem. de Ora. 134. a. Ex alterius oratione excipere aliud atque ille uult. Ep. 16. a. Nullum meum dictum non modo factu pro Caesaris intercessit, quod ille non illustri gratia exceperit. pro S. R. 44. a. Isti bonorum emptores arbitrantur uos hic tales uiros sedere, qui excipiat eos, qui de suis manibus effugerint. pro R. P. 129. b. Excipere aliquem labentem. Attic. 127. a. Multis admoniti sumus, ut caueremus ne exciperemur a Caesare. Brut. 91. a. Tunc ne illum aliquo rum furor excipiat. Ep. 190. a. Clasis dissipata est, onerariae omnes ad unam a nobis sunt exceptae. Epist. 157. b. Excipere aliquem cum literis. I. C. 112. b. Excipere fugientes. de Cl. 187. a. Ep. 233. b. Excipere labores. pro Sest. 7. b. Excipere uulnera. pro Sest. 27. b. Herculis ambusto corpore, uitam et uirtutem immortalitatis excipisse dicitur. de Cl. 194. b. Interim me quaestorem Siciliensis exceperit annus. ad Her. 27. b. Grauem figuram excipiat attenuata. Or. 212. a. Ex usu dicuntur ex repub. quod in altero uocalis excipiebat, in altero erat asperitas. de D. 98. b. Nihil est quod diuturnitas temporum excipiente memoria prodendisque monumentis efficere atque assequi possit. de S. 80. b. Sed memoriam illius uiri excipient omnes anni consequentes. de N. 53. a. Linguam ad radices eius haerens excipit stomachus. Att. 8. b. Crassus postea quam uidit illud excipisse laudem, surrexit, etc. (244. a.)

Excipio, onis, pro Dom. 243. a. Testorum excipio. Excipio, a, um, pro Sest. 10. b. Vrbes excisa et euerisa. Excitatus, a, u, erectus. Inclinator, de N. 54. a. Deus

651 homines humo excitatos, celsos & erectos constituit, ut, etc. Ep. 13. a. Qui ab excitata fortuna ad inclinam & prope iacentem descenderet. de Som. 129. a. Summus ille cœli stelliferi cursus, cuius conuersio est concitator, acuto & excitato mouetur sono. Excito, as. incito, allicio, suscito, commoueo, concito, stimulo, elicio, stimulos admoceo. pro Plan. 271. b. Quæ scripsit grauis ille poeta, ut nostros liberos ad laborem et laudem excitaret. pro R. P. 129. b. Sunt ea quidem magna, sed magna excitata sunt præmissis ad memoriam hominum sempiternam. pro Pl. 273. b. Nec uides istorum ipsorum charitate ad huius salutem defendendam maxime stimulari me atq; excitari. Top. 221. b. Vi mea diligentia mandatorum tuorum, te quoq; ad memoriam rerum nostrarum excita rem. pro Mur. 136. b. Excitare incendium in fortunas alii cuius. de D. 120. a. Galli uictores alacritate ad canendum excitantur. Ac. 23. b. Excitare aliquem ex somno. Ep. 262. a. Excita ex somno tuas literas. Q. Fr. 298. b. Dormientem excitare, currentem incitare. Off. 65. b. Excitare atq; agitare seruas. Att. 127. b. Excitior senatus erat, non sententijs solum nostris, sed etiam cohortationibus excitatus. Off. 36. b. Hoc cognito, dicendum est, quoniam modo hominum studia ad utilitates nostras allicere atque excitare possumus. Ep. 256. a. In excitando autem & in acuendo plurimum ualet, si laudes eum, quem cohortere. Plan. Ep. 154. b. Quæ si aduentus meus repperit, agam gratias fortunas constantiæq; mee, quæ ad hanc experientiam excitauit. At. 96. a. Eum ualde tuæ literæ excitant. Ep. 79. a. Quem autoritate tua cunctantem & diffidentem excitare solitus es. Off. 4. a. Facies honesti, quæ si oculis cerneretur, mirabiles amores excitaret sui. de Fin. 7. 5. b. Sapientia ardentis amores excitaret sui, si uideretur. Ep. 43. a. Excitare risum & 140. Excitare clamorem. Or. 218. a. Magnus clamor concionis excitatus est. de Cl. 195. a. Excitare summam hominum admirationem. Off. 43. a. Quæ in multitudine habetur oratio, ea sæpe uniuersam excitat gloriam. pro Sest. 7. 5. b. Excitare fletum alicui. & ibi. Tantus ex omnibus spectaculis plausus excitatus. & 12. a. Hæc ei suspitionem quidam nuncijs excitant. de Ar. 24. 4. a. Tu uidi, ac multo ante prospexi quanta tæpestas excitare. 40 tur, quanta impederet procella reip. pro Mar. 133. b. Dis, qui facili tantum belli excitauerunt. Or. 200. a. Excitare alicuius memoriam charam alicui. Off. 49. a. Tantum Italiæ cum bellum propter iudiciorum metum excitatum est. pro Mur. 133. a. Tempestates commoueri, concitari, excitari. de Or. 125. b. Omnia dicendo excitanda sunt, nihil adiunã te natura. de Or. 86. b. In eorum qui audiunt mentibus sedandis, aut excitandis. pro Pom. 4. b. Genus belli est eiusmodi, quod maxime uestros animos excitare atq; inflammare debet. de Or. 102. a. Motus in animis hominum dicere do excitare uel sedare. Off. 21. a. Appetitus omnes contra hendi sedandi sunt, excitandaq; animaduerso, &c. de Or. 124. a. His locis in cogitatione defixis, & in omnire ad dicendum posita excitatis. de Cl. 166. a. pro Mar. 134. b. & pro Dom. 232. b. Excitare iacentem. de Am. 107. a. Excitare animum abiectum & iacentem. At. 12. a. Confirmare & excitare afflictos & abiectos, & eos ad pristina dignitate reuocare. pro R. P. 130. b. Possum excitare multos reductos testes liberalitatis meæ. de Or. 106. b. Dicendo excitare aliquem a morte. Or. 204. b. & Top. 224. b. & I. V. 262. a. & I. C. 108. b. Excitare mortuos ab inferis. Postquam. 209. b. Excitare aliquem ab inferis uel ab Ache route. pro Fon. 281. a. Itaque uero C. Marius excitatus erit ab

EX inferis, qui, etc. de Or. 119. b. & 126. b. Excitare rem consistare, et cicatrices aduersas senis iudicibus ostendere. de Cl. 195. a. Ab inferis locupletissimos testes excitare. de N. 49. b. Vapores, qui a sole ex aquis excitantur. Item: Excitatus humo. I. Excitatus. de L. 183. b. Nec è lapide excitari plus, nec imponi, quam quod capiat laudem morti incensam. Excitatus, a. um. experractus. de D. 88. b. Ennii. Exclamatio, onis. acclamatio. ad Her. 28. b. Exclamatio est, quæ conficit significationem doloris, aut indignationis alicuius, per hominis, aut urbis, aut loci, aut rei alicuius compellationem hoc modo, Te nunc alloquor Africane, cuius, &c. & 20. a. Acutus uocis exclamationes uitare debemus. Orat. 299. b. Exclamatio uel admirationis uel conquestionis. Exclamo, as. de N. 4. b. Itaque mihi licet exclamare, ut Statius in Synephebis, pro Deim, etc. Tusc. 137. a. Qui uolunt exclamare, maius toto corpore contentioni uocis afferunt. de Som. 127. a. Hic cum exclamasset Lælius, &c. de Or. 112. a. Non possum quin exclamen, &c. I. A. 166. a. Brutus nominatim Ciceronem exclamauit. Excludo, dis. prohibeo, portus alicui claudo, excipio. pro Cor. 63. a. Gaditani Pœnos moenibus excluderunt. At. 130. a. Priusquam Cæsar aut tuum iter impedire, aut te à me excludere possit. pro Cl. 24. a. Ne partu eius ab hereditate fraterna excluderetur. contra Rul. 78. a. Qui honore Decemuiratus excluditur nominatim. Antiqua. 196. b. Aliquem supplicem à se absterre & excludere. de Ar. 254. a. Quod anno ante senatus excluderat. de N. 75. a. Ratio quæ uicia culpamq; excluderet. de Or. 89. b. Repelloratore à gubernaculis ciuitatum, & excludi ab omnium rerum scientia. At. 136. b. Quæ soluto animo familiariter scribi solent, temporibus his excluduntur. At. 127. b. Qui regionibus, exclusi intra præstia aliena uenissent. pro Cor. 59. b. In focios uero incuriosum est, sijs præmissis exclusos esse eos, quæ patent stipendiarijs. de Cl. 196. a. Patis spem à publico consilio esse exclusam uidemus. Br. 91. a. Dolobellam à Rhodijs exclusam. Quin. Frat. 29. a. b. Nullus inopiã ac solitudinem domo tua & cubiculo esse exclusam. 19. a. Nec excludentes ab eius usu suos, potiusq; & amicis impartientes & reip. I. A. 200. a. Exclufit eum à rep. distraxit, segregauit, seclus illius, &c. I. V. 259. b. Matres ab extremo complexu liberum exclusæ. Ep. 71. b. Sed nescio quomodo ipsa illa excludere me à portu & profugio uidentur. I. V. 213. a. Hi exclusi temporibus populi Rom. a gere quæ uoluerant non potuerunt. & 106. a. Angustijs temporis excluduntur omnes. pro Cec. 330. a. Aliquæ uerbo excludi. I. A. 174. a. Itaque exclusis tuis uocibus, ad te milites misit. de Or. 98. b. Ut petitor rursus cum peteret, ne exceptione excluderetur. de In. 69. a. Prætorijs exceptio nibus, multe excluduntur actiones. Ep. 2. b. Crassus treis legatos decernit, nec excludit Pompeium. de N. 50. b. Ex omnis pulli orti, relinquunt matres, à quibus exclusi fottiq; sunt de N. 52. a. & de Or. 150. a. Galline ex omnis pullos excludunt id est, pariunt, emittunt. Excogitatio, onis. Tusc. 161. a. Illa uis, quæ inuestigat occulta, quæ inuentio atq; excogitatio dicitur. de Or. 119. b. Hæc excogitationem non habent difficilem. Excogito, as. cogitatio inuentio, machinor, fingo, meditor. de N. 112. a. Vita, quæ nihil beatius excogitari potest. I. V. 135. b. Mira quæ ad excogitare genera furadi. At. 130. a. Ad hæc igitur cogita, uel potius excogita. ct 281. a. In quo tuo consilio ego, et si nihil excogitas. de Or. 94. a. Motus animi atq; ingenij ceter ad excogitand. p. C. 24. b. Ratio excogitata

652 cogitata Larini est. I. C. 105. b. Quicquid sceleris fingi, aut excogitari potest. I. A. 217. b. Excogitare quæ tua ratio sit, Calene non possum. Ac. 18. a. Excogitauit aliquid, eadem dicit, quæ Stoiici. Excolo, lis. exorno. expolio. Or. 199. b. An uictus hominum Atheniensium beneficio excoli potuit, oratio non potuit. Par. 116. a. Nihil est tam horridum, quod non spledeat oratione, & tanquam excolitur. Or. 201. b. Ingenia quæ disciplina excolta sunt. pro Ar. 188. a. Nisi animos nostros doctrina excolamus. Off. 35. b. Quibus rebus excolta hominum uita plurimum distat à uictu bestiarum. Q. Fr. 317. b. A propensius in hanc partem uehementer excolimur & amamur. Excors, dis. amens, uecors. de N. 26. b. Quæ anus tam excors inueniri potest, quæ extimecat? Tusc. 150. a. Quis tam excors est, quem ista mouent. de Am. 124. b. Aperte adulantem nemo uidet, nisi admodum est excors. pro Dom. 223. a. Neq; tu eras tam excors tamq; demens, ut ne scires, &c. I. A. 195. b. Hoc qui non uidet excors est. de D. 116. a. An quod asperit uesitum purpurco exordem Cæsarem, ipse corde priuatus est? Excrucio, as. conficio, ex animo, interimo. At. 170. a. Non loquor plurim, ne te quoq; excruciem, ipse conficior uenisse tempus, &c. Ep. 234. a. Conficior enim morore mea Terentia, nec me me. miserie magis excruciant quæ tuæ. pro Pom. 5. b. Aliquem uinculis ac uerberibus, atq; omni supplicio excruciatum necare. de Fin. 59. b. Libido et ignauia animatum excruciant. Excubiæ, arum. diurnæ nocturnæq; uigilia. pro Mar. 136. a. Nos tibi excubijs & custodias pollicemur. I. A. 213. b. Cuius ego excubijs & custodias mei capitis cognoui in consiliari meo. pro Mil. 114. b. Si excubiæ, uigiliae, etc. pro Pl. 280. b. O excubijs tuas Cn. Planci miseris. Excubo, as. uigilo, uigilans sum. I. A. 208. b. Quamobrem Quirites quantum potero excubabo uigilaboq; pro uobis. de D. 103. a. Ut testæ relinquerent, & armati in agro excubarent. de D. 100. a. Lacedæmonij non contenti uigilantibus curis in Paphthe fano somnandi causa excubabant, quia uera quietis oracula ducebant. Tusc. 217. a. Qui semper animo sic excubat, ut ei nihil improuisum possit accidere. At. 147. a. & Tusc. 217. a. Et tamen omnis spes salutis in illis est, & ego excubo animo, nec partem ullam capio quietis. Pl. Ep. 148. a. Ex quo intelligi potest curam reip. summe defendere. de Ian. pridè apud nos excubare. Excudo, dis. componere, elucubrare. At. 249. b. Tibi de gloria excudam aliquid & quod lateat in thesauris tuis. Exculpo, pis. At. 214. a. Tamen nescio quid è quercu exculperam quod uideretur simile simulacri. Excultus, a. um. de Cl. 173. a. C. Tadianus omni uita atq; uictu excultus atq; expolitus. Tusc. 161. a. A quibus manus facti & exculti à necessarijs artibus ad elegantiora de fluximus. Tusc. 149. a. Nec qui id nesciebat satis excultus doctrina putabatur. & 236. a. Humanus animus si est excultus, &c. fit perfecta mens. Excurreo, ris. At. 168. b. Ego dum naues & cetera parantur excurreo in Pompeianum. & 231. b. Cupio excurrere in Græciam. & 1. b. Fortasse excurrem mensi Septembris legati ad Pisonem. I. V. 89. b. Excurret aliquis, qui hoc tantum mali filio suo unciat. Ep. 35. b. Mandauit utriq; ut ante ad me excurrent, ut tibi obuii prodire possent. contra Rul. 83. b. Excurrere ex Africa, & imminere populo Rom. I. V. 110. a. Habent propinquam prouinciam,

654 quod facile excurrunt. de D. 103. b. Quorum animi spiritus corporibus euolant & excurrunt foras. pro Mur. 128. a. Campus in quo excurrere uirtus & cognosci possit. de Cl. 190. a. Itaque tantos processus faciebat, ut euolare, non excurrere uideretur. Or. 213. b. Oratione non claudicare nec insistere, sed cum sententia pariter excurrere. & 214. b. Productiora alia & quasi immoderatus excurrentia. At. 70. b. & 71. a. Summa excurrens DCCCXX. Excursio, onis. decursio, latrocinium, incurso. de Pro. 69. b. Via illa excursionibus barbarorum est infesta. & de In. 79. b. de D. 113. b. Sed hæc fuerit nobis tanq; leuis armature prima excursio, nunc cominus agamus. pro Deiot. 147. b. Tueri fines suos ab excursionibus hostium et latrocinijs. pro Pom. 6. b. Cum una excursio equitatus perbreuitate totius anni uel tugal auferre possit. de Sen. 81. a. Nec enim excursionem, nec saltu uteretur, sed, &c. Excursor, oris. I. V. 112. b. I. A. 194. I. Emissarius. Excusatio, onis. purgatio, satisfactio, causa. de Or. 95. a. Stultitia peccatum excusatione non habet. de Sen. 90. b. Morositas tam è hæc uita, quæ dixi, habet aliquid excusationis, non illius quidè iuste, sed quæ probari posse uideatur. I. V. 229. b. Næ Sappho, quæ sublata de Drytano est, dat tibi iustam excusationem prope ut concedendū atq; ignoscendū esse uideatur. de Or. 126. b. Vix mihi tenuis quæ dū uenia dabatur excusationis, quod tamen eum defendere, qui mihi Quæstor fuisse. At. 128. b. Nihil prætermisum est, quod non habeat sapientem excusationem, non modò probabilem. I. A. 197. a. Qui habent legitimam excusationem, exilij causa solum uertisse. Or. 210. a. Quibus si nihil aliud responderem, &c. iusta esset excusatio. pro Cæl. 37. b. Sed ego Atracino ignosco, qui habet excusationem uel pietatis, uel ætatis, uel necessitatis. Off. 47. b. Utendum est excusatione aduersus uos, quos inuitus offendas, quacumq; possis, quare id quod feceris necesse fuerit, nec aliter facere potueris. I. P. 82. a. Vti excusatione ualitudinis. pro Cæl. 47. b. Defendere uicia alicuius excusatione adolescentie. pro R. P. 126. a. Necessitatis excusatio Rutillium facile defendit. de Ar. 244. b. Si autem id non uidet, periculum est, ne se stuporis excusatione defendat. pro Syl. 172. a. & I. P. 87. a. Me neq; honoris, neq; ætatis excusatio uendicat à labore. pro Syl. 176. a. Ille ualè apud me excusationes iniuriæ tuæ, iratus animus tuus, ætas, amicitia nostra. de Am. 104. a. Turpis excusatio est & minime accipienda cum in ceteris peccatis, tum si quis contra rem, se amici causa scisse fateatur. I. P. 81. a. An potest ulla esse excusatio consuli male sentientis? I. A. 211. b. & 222. a. Ser. Sulpitij excusatio legationis obunde. de Am. 104. b. Talis improborum confensio, excusatione amicitie tegenda non est. pro Cec. 290. b. Excusatione summe stultitiæ, summe improbitatis odium deprecari. pro Rab. 91. b. Cum ad iudicij moram, familiaris ueneris excusatio quereretur. At. 195. a. Dubito an excusationem aliquam ad Silium parem. & ibi. b. Querenda est excusatio ad Brutum. & 138. a. Hæc eram ipsam excusationem relicurus ad Cæsarem. 165. a. Is mihi non red dit, quod ei dedi mutuum, et utitur excusatione temporis. Item: Conferre causam in tempus. de Or. 134. a. Cum Metellus excusationem oculorum à me non acciperet. pro Mur. 130. a. Morbi excusationi poena addita est. & 195. a. Nulla ista excusationes sunt, meus amicus est, &c. de Am. 103. b. Nulla est excusatio peccati, si amici causa peccaueris. Or. 219. b. Nobis in scribendo atq; in dicendo, necessitatis excusatio non probatur. de N. 74. a. At deo ne excusatio quid è est inscientie. de In. 74. b. & 75. a. Quibus in simili excusatione

655 EX
cusatione non sit ignotum. I. P. 87. a. Nemini cuii illa, quo minus abesset, satis iusta excusatio uisa est. Ep. 198. b. Quod tibi de Sempronio purgas, accipio excusationem. 199. a. Accipio excusationem tuam de Sempronio. At. 58. b. De Philoxeno ignosco: id est, excusationem accipio. At. 74. a. Ep. 145. a. Ego autem praeteriti temporis excusationem assero. Et ibi. Asserre excusationem cessatio nis. de Am. 103. a. Hanc ut sibi ignoscerem causam assera bat, quod, etc. Ep. 86. a. Vtriusque rei excusationem tuae uita consuetudo dat. Et 180. a. Errare cum excusatione posse. Et 266. b. Vti excusatione iusta et idonea. Et 25. b. Accipere excusationem. Et Accipere causam. 264. a. de L. 158. a. Atqui ueror ne istam causam nemo noscat. I. P. 82. a. Quam nos causam accepimus: id est, excusationem. Excusatus, a. um. I. V. 97. a. Hic omnibus me uehementi ter excusatum uolo, non negligentia mea fore, ut, etc. Excusos, purgo, excusatione uitor, excusationem asse ro, satisfacio, culpam in alium confero uel transfero, cri men remoueo, culpa libero, a culpa eximo, excusatione a llicuius rei tego, adhibeo. Accuso. At. 250. a. Attica mea. 20 Fr. 307. a. Primum me tibi excuso, in eo ipso in quo te ac cuso, me enim, etc. I. A. 197. a. Si Lyfades citatus iudex non responderit, excuseturque. Ariopagites esse, accipiet ne exa cusationem is, etc. Et ibi. Sunt item lecti iudices, qui for tasse excusabuntur. At. 249. b. Varroni meminere excusate tarditatem literarum meorum. I. A. 214. a. Quamuis qui dem antequam sententiam diceret, propinquitatem excusauit. de Am. 108. a. Quilam excusari se arbitrantur, quia non sine magna causa peccauerint. pro Lig. 140. b. Is cum morbo impediretur, statuerat se excusare. de Or. 132. a. Cum eum gregales requirerent, excusauit Vespas Teren tium, quod eum brachium fregisse diceret. At. 189. a. Sed cu ra, ut excuser morbi causa in dies singulos: quod si erit du rius, ueniam ipse, et perpetuum morbum iurabo. Et 190. a. Apud Apuleium, quoniam in perpetuum non placet, in dies ut excuser uidebis. Et 189. a. De me excusando apud Apuleium dederam ad te pridie literas. Et 190. a. Martia nus ad me scripsit, me excusatum esse apud Apuleium a Torquato et Strabone. Et 149. b. Viris bonis me non nisi mis excuso. Et 183. b. An his illuc euntibus mandem ut me excusent. de Cl. 173. b. C. L. elius se excusans dixit, etc. Att. 174. b. Quod te excusas, ego uero tuas causas nosco. Ep. 175. a. Collega mandasti, ut tibi per literas excusaret. C. el. Ep. 11. b. Sed ipsum uolumen, quod tibi misisti, facile ut ego arbitror, me excusat. Excussus, a. um. de Ar. 252. b. Iudices te dimiserunt ex cussum et exhaustum. Excutio, tis, excussi. exquo, inuestigo, agito, explico. Tuf. 167. a. Hoc igitur probe stabilito et fixo, illud excu tiendum est, ut sciatur, etc. pro C. el. 52. a. Quamobrem exa cutiemus omnes istorum delicias, omnes ineptias, si pro diuerint. pro Pl. 265. a. Aspicitur, non atrectatur: procul apparet, non excutitur, non in manus sumitur. contra Rul. 78. a. Decem uiri qui nostros imperatores excutiant. pro S. R. 34. b. Nihil est quod metuas, non excutio te: si quid forte ferri habebas, non scrutor, etc. Q. Fr. 291. b. Scruta ri omnes sordes, et excutere unumquemque comitum. Par. 241. a. Explicare et excutere aliquod uerbum. pro Mur. 130. a. Res peruulgata atque in manibus iactata et excussa. Of. 68. a. Explicata atque excute intelligentia tua, ut uideas, etc. A. fin. Ep. 65. b. Tabellarij sexcentis locis excutuntur. Excutio. eripio, eijcio, remoueo. pro Mur. 131. a. Om

656 EX
nia ista nobis studia de manibus excutuntur. pro D. 228. a. Quare illa calamitas excusata hoc genus totum maledicti. pro Syl. 179. a. Noli aculeos orationis meae, qui reconditi sunt, excussos arbitrari. de Ni. 44. b. Excutere aliquid in terra. pro Syl. 171. b. Excutiam tibi istam iactationem. Tuf. 173. a. Hanc excutere opinionem mibimet radicatus nolui. Ep. 131. a. Adcon tu mihi excussam seueritatem putas, ut ne in foro reliqua pristinae frontis appareant? Execo, as, seco, refeco. pro Cl. 55. b. Ipse armarij fundum excuit, et nummos abstulit. de Ni. 38. b. Vetus opinio est, excutum esse Caelum a filio Saturno. pro Sest. 26. a. Hi me dentur ciuitati, qui execat pestem aliquam tanquam stru mam ciuitatis. pro Cl. 57. a. Strato in cruceam actus est exe cta lingua. contra Rul. 84. b. Neruis omnibus excelsis. At. 22. b. Non minus esset probanda medicina quae sanaret uia ciosos partes, quam quae execat. Execrandus, a. um. detestabilis. I. A. 172. b. Hic execra dus populo Rom. et detestabilis est. Execratio, onis. preces male. pro Sest. 19. a. Exierunt malis omnibus et execrationibus duo Vulturij. pro Sest. 6. a. Hunc Pompeius omni cautione, sedere, execratione deuinxerat, nihil contra me esse facturum. I. V. 257. a. Vbi fides? execrationes? Off. 62. b. Quod Athenis execrationibus publicis sanctum est. et de Or. 135. b. I. Minati. et 162. a. At. 33. a. Habet etiam campana lex execrationem in coe cio ne candidatorum. I. P. 88. b. Thyestes ista execratio est. Execror, aris, male precor. I. V. 101. a. Alij sacerdotum execrabantur, qui Verrem tam nequam reliquisset. I. P. 101. a. Omnes te oderunt, tibi pestem exoptant, te execrantur. I. P. 86. b. Quod tibi proficiscenti euenit, ut omnes execra rentur, male precaretur. de Leg. 162. b. Recte Socrates ex ecrari ei solebat, qui, etc. Off. 54. a. Itaque accipimus Socra tem solitum execrari eos, qui, etc. Tuf. 261. b. Execratur apud Ennium Thyestes, primum ut naufragio pererat Atreus. Or. 209. b. Vt optet, ut execretur. de Ni. 39. a. ex Emi. Cui, quod in me est execrabor hoc, quo luces, quicquid est. Exectio, onis, excisio. pro Clu. 55. b. Cum illa exectio sua di in armario animaduertetur. I. V. 58. Exectio linguae. Executio, onis, persecutio. Ad Her. 9. b. Queritur in translatione, primum, num aliquis uis rei actionem, peti tionem, aut executionem habeat, quam non oportet. Exedo, dis, et exes, consumo, conficio, corrodo. Tuf. 196. b. Aegritudo lacerat, exest animum, planeque conficit. Tuf. 231. b. Quae nulle aegritudines exedunt. de Fin. 59. b. Soli citudines, quibus hominum animi dies et noctes exeduntur. de D. 116. a. Cor est in extis, iam abscedet, deus id eri piat, nisi aliqua conficiat, aut exedet. Exedra, drae, locus ubi sint sedes multae paratae, praete rea nihil: quas uacuas aulas uocant. de Or. 144. a. Cottid in eam exedram uent, in qua Crassus lectulo posito recu buisset. de Ni. 5. a. Offendi eum sedentem in exedra. de Fin. 125. a. Tamen ego illa moueor exedra. Exedrium, drij. Ep. 209. a. Exedria quaedam. Exemplar, ris, exempli, codex, species quam artifex imitatur, et quam sibi proponit ad imitandum, ad quod efficitur aliquid. Item. A. fin. Ep. 146. a. Ex literis, quas Pansa mihi misisti, cognosces omnia, nam earum tibi exem plar misisti. At. 57. b. Vorgebar ab eo cui misisti, et non habebam exemplar. pro Mur. 140. a. Ad imitandum uero tam mihi propositum exemplar illud est, quam tibi. de Vn. 195. b. Qui aliquod munus efficere molitur, si eam specie, quae semper est eade, intuebitur, atque eam sibi proponet exem plar, praclarum opus efficiat necesse est. Et ibi. Vtrum scri bicator

657 EX
bricator ille tui operis imitatus sit exemplar, quod semper unum et id est. de Vn. 196. a. Si ergo generatus est mun dus, ad id est effectus, quod ratione sapientiaque comprehen ditur. Et 197. a. Mundus factus est ad exemplum. de Vn. 201. a. Ex ea parte deficiebat ad propositum exemplar ima ginis similitudo. de Am. 100. a. Amicum qui intuetur, tan quam exemplar aliquod intuetur sui. pro Cec. 290. a. Fal cula exemplar antiquae religionis. In Sal. 274. b. Eius enim partis exemplar erat Sallustius, quo, etc. Or. 197. b. Vn de illud, ut ex ore aliqui quasi imago exprimat. Exemplum, pli, exemplar, imago, factum, auctoritas, do cumentum, specimen, clarissimum monumentis testata con signataque, qui uis. At. 116. b. Caesaris literarum exemplum tibi misisti. At. 122. a. Earum literarum exemplum infra scri psi. Ep. 48. a. Sepius ad aliquem literas uno exemplo da re. Et 135. a. De quo tu mihi antea scripseras bis eode exem plo. contra Rul. 76. b. Literarum exemplum compositum esse arbitror. P. Seruilius, Cn. Pompeio, etc. At. 138. a. Ca pta litera sunt allata hoc exemplo: Pompeius mare tran sit, etc. de Or. 100. b. Hic ego rebus exempla adiunge re, nisi ceruere, etc. Off. 2. b. Superioris generis huius modi exempla sunt: omnium officia perfecta sunt, nunquid, etc. de In. 69. b. Exemplum translationis in causa nobis po situm sit huiusmodi. etc. de In. 8. b. Supponere exemplum uiuiscuisque rei. Top. 225. a. Exempla positi ex iure ciuili. de Or. 162. b. Quae tu Crasse sine definitionibus et sine exem plis effudit. ad Her. 24. b. Hoc inter est inter exemplum et testimonium, exemplo demonstratur id quod dicimus, cuiusmodi sit, testimonio esse illud ita ut nos dicimus con firmatur. de D. 88. b. Sed exemplis gradioribus decuit uti. I. A. 246. b. Exempli causa paucos nominauit. Par. 117. a. Sed haec uideri possunt obscuriora, cum sine appositione exemplorum lentius disputantur, uita atque factis illustran da sunt summorum uirorum haec, quae uerbis subtilius quam factis est, disputari uidentur. de In. 55. a. Vt certum quiddam et breue exempli causa ponamus. pro Mur. 130. a. Vt quia in alicuius libris praeposita causa id nomen inueniant, pu tarunt, etc. de In. 55. b. Boni igitur quae constant, exempla ponemus, horum quae dubia sunt rationes afferemus. Et 56. b. id ut perspicatur aut scribamur, aut in quolibet exem plo de ijs quae praeposita sunt, hoc idem exerceamus. de In 58. b. Perspicuo et grati uicio praeditum posuimus exemplum. de In. 52. b. Exemplum est, quod re auctoritate aut casu ali cuius hominis, aut negocij confirmat aut infirmat: horum exempla et descriptiones in praecipis elocutionis cogno scuntur. Ad Her. 39. a. Exemplum est, alicuius facti aut dicti praeteriti cum certi auctoris nomine propositio, exem plum ornatiorem facit, cum nullius rei nisi dignitatis causa sumitur: apertiore, cum id, quod sit obscurius, magis dilucidum reddit: probabiliorem, cum magis uerisimile facit: ante oculos ponit, cum exprimit omnia perspicue, ut res dicta prope manu tentari possit. de D. 110. a. Exem pla clara et illustrata. de Pro. 73. a. Cum ego meorum factorum exempla ex summis uiris peti, pro Cor. 61. a. Auctori tate et exemplo alicuius facere aliquid. Et de Ar. 249. b. pro Pl. 278. b. Peremptum esset mea morte id exemplum, quod si futurum in me retinendo fuisset senatus. de D. 94. a. Diuinare autem morientes, etiam illo exemplo confirmat Posidonius, quo affert Rhodium quendam, etc. I. A. 155. a. Iun. Brutus, qui rempublicam regio dominatu liberauit, et ad similem uirtutem, et simile factum stirpem sua excita uit. Off. 38. b. Ad exemplum amissi imperij, portari in trium pho Massiliam uidimus. pro Sest. 5. b. Cuius oratio uideba

658 EX
tur reipublica capessenda auctoritatem disciplinamque praescribere. Et 6. b. Vnum aliquem te ex barbatis illis exem plum imperij ueteris, imaginem antiquitatis dices intue ri. In Sal. 272. b. Vt ego sum posteris meis nobilitatis initium et uirtutis exemplum. pro Deiot. 149. a. Is uir unde pu doris pudicitiaeque exempla peterentur. Ep. 13. a. Exemplum praclarissimum uindicandae religionis susulerunt. In Sal. 272. b. Sallustius omnium maiores ad unum exemplum et regulam quaerit. de L. 190. b. Non tantum mali est peccare principes quantum illud, quod permulti imitatores prin cipum exiunt. Et ibi. Periculosum merentur de republica uiciosi principes, quod non solum uicia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem: neque solum obsunt quod illi ip si corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt, plusque exem plo quam peccato nocent. Or. 213. b. Habet autem ut in etatis bus auctoritatem senectus, sic in exemplis antiquitas. de Or. 104. b. Cum esset ille uir exemplum ut scitis inuocentia. pro S. R. 23. a. In qua muliere etiam nunc quasi exempli causa, uestigia antiqui officij remanent. I. A. 186. a. Quod in iu uentute habemus illustrius exemplum ueteris sanctitatis: de Or. 209. a. Si exempla sequimur, a Demosthene sumamus Q. Fr. 300. a. Edere exemplum seueritatis alicubi. pro Mur. 149. a. Domestici tibi habere dixisti exemplum ad imitandum. Et ibi. Est illud quidem exemplum tibi propositum domi. Off. 21. a. Suppeditant autem et campus nosster, et studia uenandi honesta exempla ludendi. pro Fl. 151. a. Ta men haec in imitatione, atque in exemplo, perueniscenda ui dentur. Et ibi. Ne periculosam imitationem exempli, reli quis in posterum proderetis. Ep. 134. a. Liberali ciuita tem metu, neque solum ad tempus maximam utilitatem attu listi, sed etiam ad exemplum facti. pro Fl. 151. b. In hoc ego reo, ne quod pernitiosum exemplum prodatur, pertimesca: pro Syl. 176. b. Et tamen id ueteri exemplo atque insti tuto optimi cuiusque faciebant. Or. 101. b. Monumentum rerum gestarum, uetustatis exempla, oratori nota esse debent. de In. 62. b. Non unum aliquod propositum exemplum, cuius omnes partes exprimerentur. Or. 208. a. Comemoratio antiquitatis, explorumque prolatio. pro Cl. 45. b. Quae de re tota si unum factum ex omni antiquitate protulero, 40 plura non dicam, non enim exemplum, etc. I. A. 153. a. Athe nensium renouati uetus exemplum. Ep. 47. b. Quod exem plo fit, iure fieri putant. Off. 65. b. Imagines enim illae feruntur ex optimis naturae principijs, et ueritatis exem plis. de In. 62. b. Vt mutum in simulacrum ex animali exem plo ueritas transferatur. de L. 179. a. Itemque, cetera huius exempli dona sunt. de Am. 111. a. Nec ipsi sibi exem plo sunt, haec uis amicitiae qualis et quanta sit. de Am. 102. b. Atque harum rerum exemplum ex similitudine capiebat in eitis etatis, quod, etc. Off. 55. a. Nec uero ab his iustitia, 50 tanquam a sapiente petitur exemplum. I. A. 182. a. Quod si illi est conspectu nostro se abstulerunt, at exemplum facti relique runt. Et ibi. Cum ipsum factum per se praclarum est, tui expositum ad imitandum. Et 225. a. Et proponis illi exem pla ad imitandum. Ad Her. 26. b. Aut si aceruus se dicant tritici habere, et eorum exemplum pugno non habeant. Exeo, is, egredior, prodeco, progredior, pedem effero, so ras me do, procedo, excedo, emergo, eripio, emano, mano, euolo, euado, orior, nascor. de Or. 129. a. Minime mirum est te sudare, modo enim existi de balneis. de Or. 133. a. Quam do tadem Galba de triclinio tuo exibis? Cum tu, inquit, de cu biculo alieno. Off. 11. b. Qui cum una domo iam capi non possint, in alias domos tanquam in colonias exeunt. Off. 24. a. Herculem ferunt exisse in solitudinem, atque ibi sedentem diu secum,

scum, etc. In Vat. 31. a. Aliquem exire legatum in aliqua provinciam. I. V. 121. a. Cum omnes boni perspicerent ad istum non modo illos nummos, qui per simulationem ab isto exierant, reuertisse. At. 18. a. Cum de consularibus mea prima fors exisset, etc. de Cl. 189. a. Nihil non consideratum exibat ex ore. pro S. R. 19. a. Nequaquam tamen similiter oratio mea exire, atq; in vulgus emanare poterit. At. 208. a. Libri quidem exierunt, ut in tali genere ne apud Graecos quidem simile quicquam. Tus. 192. a. Exisse ex potestate dicimus eos, qui effrenati feruntur aut libidine, aut iracundia. Ibidem: Quis igitur exisse ex potestate dicuntur, iccirco dicuntur, quia non sunt in potestate mentis, cui regnum totius animi a natura tributum est. pro Dom. 229. b. Exire e patricijs: id est fieri plebeum per adoptionem. de D. 91. b. Quinto ante anno exente, cum esset spes, etc. Ep. 11. a. Exire domo. 46. a. Exire ex urbe. I. P. 86. b. Exire a patria. At. 27. a. Exire de nauis. Off. 98. a. Exire de uita.

Ex eo. ex eo quod, ex eo quia. (Ex quo. de D. 123. b. Attulit in cauea pullos is, qui ex eo nominatur pullarius. de Or. 119. b. Si quid in me est, ex eo est, quod, etc. de D. 123. a. At paulo post audita uox est mentis, ut, etc. Ex eo Aio loquenti ara consecrata est. de Or. 135. a. Scaurus nonnulla habet inuidiam, ex eo quod aliorum bona sine testamento possidet. de Fin. 122. b. 70. b. Praepositus ex eo credo appellatum est, quod praeponatur alijs. At. 97. a. Cognoui ex eo, quod ita scripseras, te Romanum uenisse, etc. At. 9. a. de Or. 14. 1. a. Postquam uidit illum excepisse laudem, ex eo quod hi suspicarentur, etc. id est, propterea quod, etc. de Cl. 163. b. Cum ex eo, quia quasi committeret contra legem sepe in iudicium uocaretur.

Exequi, arum, funus, pompa, iusta, iuxta funeris, summi diei celebratio, lito, paratio. pro Q. 9. a. de In. 61. b. Funus, quod amici conuenirent ad exequias cohonestandas. pro Cl. 60. a. Mater exequias illius funeris profecuta est. de Leg. 178. b. Qui sepulturae et iustis exequijs caruerunt. pro Mil. 108. a. Cadaver P. Clodij spoliatum imaginibus, exequijs, pompa, laudatione, etc. pro Mil. 108. a. Clodius sine imaginibus, sine cantu, sine ludis, sine lamentis, sine laudationibus, sine funere spoliatus illius summi diei celebritate ambustus est abiectus. At. 238. a. Dare operam 40. funeri. At. 228. a. Lucullus matrem efferebat. Caesar funere elatus est. I. Funus.

Exequor, ris, coficio, explico, persequor, imitor. Tus. 193. b. Conturbatus animus non est aptus ad exequendum munus suum. At. 177. a. Ne si sit quid quod ad te debeam scribere, facile id exequi possem. I. A. 222. a. Exequi mandata alicuius. Off. 16. a. In exequendis negocijs rationi obedire. At. 46. a. Exequi sua officia et studia. de Sen. 83. b. Massanius senex omnia regis officia et munera exequitur. 92. a. Quoad munus officij exequi et tueri possis. pro R. P. 123. a. Difficile est quod cum spe magna sis ingressus, id non exequi usq; ad extremum. de Sen. 82. b. Quod si exequi nequeas, possis tamen alijs praecipere. 84. b. Quae si exequi nequir, tamen, etc. I. A. 171. a. Omnes consulares, qui per ualitudinem exequi fugam illam potuissent. I. V. 157. a. Tamen antiquum modum rationis nulla ex parte exequi potuit. At. 148. a. Cur non omnes factum illius exequi sumus de Vn. 196. a. Non igitur dubium est, quin aeternitate maluerit exequi. In Sal. 274. a. Neq; tu si qua in pueritia peccasti, exequar. Ep. 181. b. Nam praeter haec habeo multa 60 cultiora, quae uix uerbis exequi possum.

Exerceo, ces, colo, excolo, facio, facito, tracto, exercitatio, utor, uersor in aliqua arte, uersor in exercitatio-

ne dicendi, ludo, consuetudinem atq; exercitationem capio, sollicito, angio. At. 282. a. Messalagravi iudicio multaq; arte se exercuit in uerissimo genere dicendi. de Or. 97. a. Pleriq; in hoc uocem et uires exercent suas. et ibi. Vt eam mentis simae exercere se in aliqua re. At. 137. a. Exercere se in consultationibus et differere in utraq; parte. Or. 205. b. Is in hoc solo se exercuit, huic generi studet uni. de Or. 106. a. In hoc genere pueri apud magistros exercentur. de Cl. 185. b. Is me adolescentem multos annos in studio eiusdem laudis exercuit. de Cl. 196. a. Pammenes exercuit Brutum. de Cl. 187. b. Is sese quotidianis commentationibus acerrime exercuit. et 194. a. A. Diodoro cum in alijs rebus, tum studiosissime in dialectica exercebat. Or. 201. a. Aristoteles adolescentes in thesi, non ad philosophorum morem tenuiter differendi, sed ad copiam rhetorum in utraq; partem exercuit. de Cl. 194. b. Apud Demetrium studiose exerceri solebam. de Or. 97. b. Exercere se ad uersus alicuius. Ep. 8. a. Ad haec te exerceas, haec cogites. pro Pom. 9. b. Quod genus belli est, in quo illum non exercuerit fortuna rei publicae de N. 53. b. Vt exerceamur in uenando. I. V. 212. b. Praetor armis exercetur. At. 86. b. Pueri amant inter se, disunt, exercentur. de Or. 135. b. Cum ceteris in campo exercentibus ipse in herba recumbebat. Tus. 123. b. Subduc cibum unum diem athletae. Ioueni ipsam, cui se exercebit, implorabit. Tus. 228. b. Fortuna me in multis uarijsq; casib. exercuit. de Sen. 82. b. Athletae in curriculo se exercentes. Tus. 187. a. Faciunt idem cum exercentur athletae. Off. 16. a. Exerendum autem est corpus, et ita efficiendum, ut obedire rationi possit. de Som. 131. a. Exercere animam in optimis rebus. I. C. 102. a. Ad hanc te amentiam natura perit, uoluntas exercuit, fortuna seruauit. de Sen. 81. a. Exercitatio memoriae ad Her. 22. a. Exercere ingenium. I. V. 265. a. Exercere crudelitatem. I. A. 232. a. Exercere crudelitatem suam in aliquo. I. V. 57. a. Exercere inimicitias inimicum familiariter. At. 274. a. Exercere iracundiam in superioribus. pro Pom. 6. b. Qui uectigalia exercent atq; exigunt. pro Pom. 4. b. Quorum magne res aguntur in uestijs uectigalibus exercentis occupatae. de L. 153. b. Exercere ius ciuile. pro Cl. 55. b. Exercere medicinam. de Cl. 176. a. M. Brutus accusationem facit. I. V. 245. a. Facere nauiculariam. Q. Fr. 317. a. Scauri iudicium statim exercebitur. pro Cl. 37. b. Omnibus negocijs intermissis unum hoc iudicium exercetur. pro Ar. 186. a. Praetor exercens iudicium. I. V. 107. b. Atq; etiam iudicium in praetura publicum exercuit. de Fin. 75. b. Cum praetor quaestione inter sicarios exercuisset. Off. 18. a. Exerenda est facultas et altitudo animi quae dicitur. pro Ar. 191. a. Quid est quod nos in hac breui uita tantis nos in laboribus exerceamus? Ep. 185. a. Nunc me reliquiae uestrae exercent. At. 211. b. Te de praedio Auis exerceri moleste sero.

Exercitatio, onis, usus, tractatio, actio, meditatio, commentatio, consuetudo, munus, studium, ludus, industria, agilitatio, curriculum. de N. 31. a. Corpora nostra motu atq; exercitatione recalciscunt. I. V. 62. a. Usus exercitatioq; renfis. de Fin. 99. a. Exercitatio in dialecticis. et de N. 57. b. Exercitationes rhetoricae. et 21. b. Pueri etiam cum cessant, exercitatione aliqua ludicra delectantur. At. 224. a. Nosti horum exercitationem in latrocinio. pro Mil. 108. a. Nillo exercitationem uirtutis perdidit. de Sen. 84. b. Haec sunt exercitationes ingenij, haec curricula mentis. Off. 25. a. Senibus labores corporis sunt minuendi, exercitatioes animi etiam augende uidentur. de Sen. 78. b. Aptissima sunt omnino arma senectutis, artes exercitationesq; uirtutum.

tutum. Off. 26. b. Color exercitationibus corporis tuendus est. de Sen. 84. a. Utendum est exercitationibus modicis. pro Cl. 39. b. Ut exercitatione ludosq; canepstri tunicati interemur. I. C. 106. a. Aliquis scelerum exercitatione assuefactus. pro Dom. 213. b. Is conuicij exercitationem cum intolerabili petulantia, tum diuturna impunitate munit. de Cl. 196. b. Exercitatio dicendi lingua acuit. de Or. 92. b. Consuetudo exercitatioq; et intelligendi acuit prudentiam, et eloquendi celeritatem incitat. de Or. 106. a. Quid tibi iuris ciuilis exercitatio profuerit non intelligo. de Or. 107. b. Subite ad propositas causas exercitatio nis. de Fat. 140. b. Oratoris exercitationes non tu quidem ut spero reliquisti. et ibi. Nec enim oratoria illa studia deserui. de Or. 160. b. Cum exercitatione, cum stylo formam da nobis oratio est. pro Pom. 4. a. Quantum ex forensi uisus, prope quotidiana dicendi exercitatio potuit asserre. pro Cl. 48. b. Exercitatio ususq; dicendi. Off. 12. b. Consuetudo exercitatioq; capienda est, ut, etc. et ibi. Nec me dici, nec imperatores, nec oratores quamuis artis praecipue perceperint, quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt. etc. pro Mur. 130. b. Dicendi consuetudo longe isti uestrae exercitationi ad honorem antecellit. pro Arch. 185. b. Exercitatio dicendi, in qua me non inficior mediocriter esse uersatum. de Or. 91. b. Abstrahi ab exercitatione et consuetudine dicendi. de D. 128. b. Multi naturae uicium meditatione et exercitatioe sustulerunt, ut Demosthenes. Ad Her. 1. b. Exercitatio, est assidua usus consuetudoq; dicendi. Tus. 184. a. De exercitatione, et consuetudine, et commentatione dixi. et 183. b. Tantum exercitatio, meditatio, consuetudo ualeat. Ep. 17. a. Tu me de Lentuli tui nostrisq; studijs exercitatioibus uelim quam sepius me exercere uentorem facias.

Exercitatus, a, um, uersatus, agitatus, iactatus, exercitatio, praeclitus. (C. Rudis. I. V. 264. b. Sex lectores ualentissimi, et ad pulsandos uerberandosq; homines exercitatiissimi. pro Cl. 23. a. Homo in hominibus nec adis exercitatus. pro P. 14. a. et pro Mur. 129. a. Homines in maritimis rebus exercitatiissimi paratissimiq;. At. 227. b. Vestorius in arimeticis satis exercitatus. I. A. 208. b. An sum rudis in rebus, quis exercitator? etc. de D. 99. b. Hetrusci ob eam causam portentorum exercitatiissimi interpretes extiterunt. de S. 131. a. Agitatus et exercitatus in optimis curis. Or. 216. b. Id autem bona disciplina exercitatus, qui et multa scripserunt, et quaecumq; etiam sine scripto diceret, similia scriptorum effecerunt, non erit difficillimum. Q. Fr. 290. a. Animus maximis in rebus gerendis et sustinendis exercitatus. pro Q. 1. a. Homo et in alijs causis exercitatus, et in hac multum et sepe uersatus. contra Rul. 83. a. Aratores glebis subigendis exercitati. pro Q. 18. a. Manus in propinquo pro scribendis bonis exercitata. Off. 44. a. Paratiores erunt et tanquam exercitiores ad bene de multis promerendum. Ac. 27. b. et 6. b. Item si de officio, multisq; alijs de rebus in quibus uersatus exercitatusq; sit, nescire se dicat. Q. Fr. 323. b. Peonius rhetor, homo ualde exercitatus et bonus.

Exercitus, a, um, peritus, agitatus. pro Fon. 282. b. M. Fonteius usus bellorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitus. pro Pl. 276. a. Quo quidem etiam magis sum non dicam miser, sed certe exercitus. pro Mil. 102. a. Quid enim nobis duobus laboriosus, quid magis sollicitus, magis exercitatus dici, aut fugi potest. Item: At scito nihil tam exercitum fuisse Romae, quam candidatos omnibus iniuribus.

Exercitus, tus, manus, copie. pro Pom. 15. b. et I. A.

202. b. Pompeius exercitum difficillimo reipub. tempore confecit. I. A. 192. a. Caesar exercitum inimicum ex Hispanis militibus conduxit. I. A. 199. a. Caesar paucis diebus exercitum fecit. pro Mur. 131. b. Maximus et fortissimus exercitus. I. A. 201. b. Conscribere et comparare exercitum. de Pro. 89. b. Dimittere exercitum. pro Mur. 128. a. Duce re exercitum id est, ducem esse. de Pro. 69. b. Exercitus ille noster superbissimo delectu et durissima conuisione collectus omnis interijt. de Pro. 61. a. Exercitus instructus. Item: Mithridates ab iniuncta Cn. Pompeij manu montium altitudine defenditur.

Exesius, a, um, consumptus. Tus. 241. a. Exesius posterioribus partibus uersicularum dimidiatas fere.

Exheredo, as, hereditate priuare. I. A. 168. b. Igitur fratrem exheredans te faciebat heredem. pro S. R. 26. b. Pater istum exheredare in animo habebat. pro Cl. 43. b. et 52. a. Ille cum filium exheredaret, quem oderat, ei filio homines alienissimos coheredes coniunxit. ad Her. 31. b. Sed etiam a necessarijs omnibus exheredatus est.

Exheres, dis, hereditate exclusus. de Or. 99. a. Egit lege in hereditatem paternam testamento exheres filius. et ibi. b. Possit ne paternorum bonorum exheres esse filius, quem pater testamento, neq; hereditate, neq; exheredans scripserit nominatum.

Exhalatio, onis, uapor, athelitus terrae, afflatus exterrae, exspiratio, aspiratio. Tus. 157. a. Coelum hoc, quod humidum et caliginosum est propter exhalationes terrae.

Exhalo, as, spiro, respiro, emitto. I. V. 135. b. Qui non dum conuiuij crapulam exhalasset. I. A. 168. b. Quantum quidem uini exhalandi, non acueni ingenij causa declamitas, et 166. a. Edormi crapulam et exhalo.

Exhaurio, ris, exinatio, exsicco, eijcio, consumo, debilito. In Sal. 275. a. Ex Africa tantum hic exhausti, quantum potuit in naues contrudi. I. P. 90. a. Praeda, quam ex urbibus sociorum exhauseras, deuorasti. de Sen. 80. b. Cum alij per fros currant, alij sentinam exhauriant. At. 18. a. Exhaurire sentinam urbis. In Vat. 29. b. Aerarij exhaurire, rempublicam compilare. I. A. 196. a. Immanes quaestus, quos M. Antonij tota exhausti domus. I. A. 172. b. Tantum uini in Hippiae nuptijs exhauseras, ut tibi necesse esset uomere. I. C. 99. b. Sin exieris, exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna et perniciosa sentina reip. I. C. 105. b. Vno me hercule Catillina exhausto releuata mihi resp. uidetur. contra Rul. 80. a. Vrbanam plebem nimium posse, exhaurienda esse. de Or. 152. a. Actio consumpta superiore motu et exhausta. At. 55. a. Amicorum benignitas exhausta est in edificando. I. P. 98. a. Ciuitates omnibus rebus exhaustae. Q. Fr. 291. a. Pro uinciam sumptu exhauriri. Oct. 329. b. M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, aerarium exhauriebat, monebat uectigalia. contra Rul. 86. a. Cum omnem pecuniam ex aerario exhaustisset. Q. Fr. 299. a. Exhaustus enim est sermo hominum, et multae emisse iam eiusmodi uoces. Ep. 72. a. Non facile exhauriri tibi istum dolorem posse uniuersum puto. et 133. b. Libentiusq; omnes meas laudes ad te trasfuderim, quam aliquam partem exhauserim extuis. pro Cl. 24. a. Is exhausto illo poculo mortis, est mortuus. Att. 36. a. Tantus fuit amor, ut exhauriri nulla possit iniuria. pro Sest. 13. b. M. Crassus eadem sibi manu uita exhausta, quam mortem sepe obtulit hostibus. et 20. b. Plaga illa una extrema defuit, quae si accessisset, reliquum spiritum exhaustisset. At. 16. a. b. Multa sunt quae me sollicitat anguntq; quae mihi uideor aureis nactus tuas, unius ambulationis sermone exhausti posse. Att. 98. b. Reliquum est, ut mandata nostra

EX

663 exhaurias. 71. a. Mandavi omnia, que tu exhaurias. Exhaustus, a. sum. consumptus, exinanitus. At. 84. b. Pronincia sumptibus. et iacturis exhausta. de Pro. 70. a. Byzantij exhaustis sumptibus bellisq; maximis. I. V. 164. b. Aratores funditus evectebantur, et eo magis quod superioribus annis, exhausti erant de penè perditis. I. V. 184. b. Aerarii inops et exhaustum. de Pro. 69. a. Ut exhaustas domos replere possent. ad Her. 27. a. Scurra exhausto pudore. de Ar. 252. a. Iudices te dimiserunt excusati et exhausti. Exhibeo, es. profero, do, ostendo. pro Fl. 153. b. Cedo tabulas, non deportavi: fratres exhibe, non denunciaui. pro Mil. 107. b. Exhibe queso Sexte Clodi, exhibe librum illum legum uestrarum, quod, etc. I. V. 148. a. Misit complures, ut omnia sibi integra quamprimum exhiberentur. pro Sest. 24. b. Ipse non solum autorem meæ salutis, sed etiam supplicem populo Rom. exhibuit. Att. 78. a. Sed iam exhibeo pupillum, neq; defendo. Acad. 42. b. Qui philosophiam iam professus sum populo nostro exhibiturum. I. A. 207. a. Horam exhibere ullam in tali ciue liberando non possumus. aliter, eximere ullam. de N. 11. a. Quod æternum beatumq; sit, id nec habere ipsum negocij quicquam, nec exhibere alteri. Exhibere, facessere. Off. 74. a. Quod audisset adolescens filius negocium exhiberi patri, accurrisse Romam. At. 21. b. Exhibere molestiam alicui. Exhiberatus, ta, hilaratus. Ep. 42. b. Miraris tam exhilaratam esse scruitentem nostram? Exhorresco, seis, horrore perfundor. de Or. 147. b. In quo igitur homines exhorrescunt quem suspicari dicentem inuenturum in quo exclamant de Fin. 58. a. Exhorrescere metu. Ep. 154. b. Sed non possum non exhorrescere, si quid intra cutem subest uulneris. Exhortatio, onis. Pl. Ep. 147. a. Exhortor, aris, de Sen. 85. b. Cum esset cõsul, in Gallia, exhortatus est in conuiuium a Scortio, ut, etc. Si uera hæc lectio est, habes hic exhortor in patiendi (ut aiunt) significatione. Sed ego, exoratus, integram esse lectionem arbitror. Ac. * Exhortari ad uirtutis studium. Exigo, gis, ad dissolutionem cogo, postulo, flagito, ex torquico. de Cl. 166. a. Ego uero expectabo ea que pollice ris, neq; exigam: et erunt mihi grata, si solueris. Ep. 253. a. Sed non urgeo, logiores enim expectabo, uel potius exigam. I. V. 60. a. Mancipes a ciuitatibus pro frumento pecunias exegerunt. pro Mur. 134. a. Desperatas iam pecunias exegerunt. de Or. 120. a. Quo facilius id a te exigas, quod peto, nihil tibi a me postulanti nego. pro Fõ. 278. a. Quaternos denarios in singulas amphoras portorij nomine exegisse. pro R. P. 128. a. Posthumus exegit quod crederat. Q. Fr. 296. b. Exigere uestigal. (Pendere uestigal. Ep. 35. a. Et simul querebare, quod eos tributa exigere uetare. et 20. a. Ne id quod petat exigere magis quã rogare, et in mercedis potius quã beneficij loco numerare uideatur. et 9. a. Teneor tandiu dum a Dolobelle procuratoribus exigã primam pensionem. Ep. 208. b. et de L. 180. b. Ad pecunias, que a colonis debentur, exigendas, legatos equites Romanos misimus. Ep. 115. a. Si ad illã summã ueritatem ius exegeris. de Fin. 80. a. Omnibusq; ex rebus uoluptatẽ quasi mercedem exigit. Tus. 168. b. At qui ab hoc acerbius exigit natura, quod dederat. de Opt. 244. a. Ut intelligant quid ab illis exigat, qui se Atticos uolunt. de L. 156. b. Qui a poeta ut a teste ueritatẽ exigunt. de Am. 102. a. Liberales sumus nõ ut exigamus gratiã, nõ enim beneficium feceramus, sed, etc. Off. 46. a. b. Conuenit aut

EX

tum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum. At. 286. b. Benefacta pro debitis exigimus. Off. 90. a. Ut seruis ut mercenarijs ad operam exigendam. de Or. 130. a. Exigere collectam a conuiuia. I. V. 81. b. Exigere nomina sua. At. 53. a. Exigere fructus prætermisissos. Off. 71. a. Exigere promissa. de Fin. 89. b. Exigere ex te, cogereq; ut responderes. Q. de Pet. 212. a. Demonstros quã moleste feras, alijs te id rebus exacturum esse persuadeas: id est, quasi cumulate compensaturum. Exigere, expellere. I. A. 173. b. Is uxorem suam suas fibi res habere iussit, ex XII. tabulis causam addidit, exegit. de Or. 126. b. Reges ex ciuitate exigi. Exigunt, tenuiter, exiliter. de Or. 156. a. Cum de duabus primis celeriter, exigueq; dixisses. de Am. 107. a. Nimis exigue et exiliter ad calcitos reuocare amicitiam. Pl. Ep. 149. a. Nihil aut sero aut exigue a patria ciui tributũ potest uideri. At. 180. a. Epistola exigue scripta. Exiguus, tis, exilitas, de Fin. 113. b. Iste ipse obscuratones, que propter exiguitatem uix aut ne uix quidẽ apparent. Cel. Ep. 120. a. Nunc exiguitas copiarum recessa sum non dimitationem mihi tuam præsignabat. Exiguus, a. sum. exilis, de D. 119. a. Possum suspicari cõtractum morbo aliquo bouis exile, et exiguum, et uictẽ cor fuisse. Par. 125. b. Ille sumptus non modo ad fructum, sed etiam ad fœnus est exiguus. Ep. 63. b. Quinquam literarum tuarum exiguitatem tuam erga me uoluntatis habebant. de Or. 149. b. Ex ingenij quodam oratore immentisq; campo in exiguum sanẽ gyrum compellitis. de Or. 108. b. Tu autem exiguis quibusdam finibus totum oratoris munus circundedisti. pro Q. 1. a. P. Quintius cui tenues opes, nullas facultates, exigue amicorũ copia sunt. de Or. 86. b. Exiguus oratorum numerum inueniri. et 59. b. Tenui quodam et exiguo sermone disputare. contra Rul. 67. a. Cui errato exigua laus proponitur. pro Rab. 92. a. Exiguus et angustum tempus. de L. 157. b. Exiguo tempore absolueret aliquid. de Or. 92. b. Exigui temporis opinio. pro Deiot. 148. a. Magna copia. Exiguitas, copiarum.

EX

665 Exilium, est, tum in exigendo non acerbum. At. 286. b. Benefacta pro debitis exigimus. Off. 90. a. Ut seruis ut mercenarijs ad operam exigendam. de Or. 130. a. Exigere collectam a conuiuia. I. V. 81. b. Exigere nomina sua. At. 53. a. Exigere fructus prætermisissos. Off. 71. a. Exigere promissa. de Fin. 89. b. Exigere ex te, cogereq; ut responderes. Q. de Pet. 212. a. Demonstros quã moleste feras, alijs te id rebus exacturum esse persuadeas: id est, quasi cumulate compensaturum. Exigere, expellere. I. A. 173. b. Is uxorem suam suas fibi res habere iussit, ex XII. tabulis causam addidit, exegit. de Or. 126. b. Reges ex ciuitate exigi. Exigunt, tenuiter, exiliter. de Or. 156. a. Cum de duabus primis celeriter, exigueq; dixisses. de Am. 107. a. Nimis exigue et exiliter ad calcitos reuocare amicitiam. Pl. Ep. 149. a. Nihil aut sero aut exigue a patria ciui tributũ potest uideri. At. 180. a. Epistola exigue scripta. Exiguus, tis, exilitas, de Fin. 113. b. Iste ipse obscuratones, que propter exiguitatem uix aut ne uix quidẽ apparent. Cel. Ep. 120. a. Nunc exiguitas copiarum recessa sum non dimitationem mihi tuam præsignabat. Exiguus, a. sum. exilis, de D. 119. a. Possum suspicari cõtractum morbo aliquo bouis exile, et exiguum, et uictẽ cor fuisse. Par. 125. b. Ille sumptus non modo ad fructum, sed etiam ad fœnus est exiguus. Ep. 63. b. Quinquam literarum tuarum exiguitatem tuam erga me uoluntatis habebant. de Or. 149. b. Ex ingenij quodam oratore immentisq; campo in exiguum sanẽ gyrum compellitis. de Or. 108. b. Tu autem exiguis quibusdam finibus totum oratoris munus circundedisti. pro Q. 1. a. P. Quintius cui tenues opes, nullas facultates, exigue amicorũ copia sunt. de Or. 86. b. Exiguus oratorum numerum inueniri. et 59. b. Tenui quodam et exiguo sermone disputare. contra Rul. 67. a. Cui errato exigua laus proponitur. pro Rab. 92. a. Exiguus et angustum tempus. de L. 157. b. Exiguo tempore absolueret aliquid. de Or. 92. b. Exigui temporis opinio. pro Deiot. 148. a. Magna copia. Exiguitas, copiarum.

EX

Antequam. 196. a. Vtiq; ea maneat opinio et existimatio, que uirtute parata, nõ qua infelicitate illata est. Ep. 74. b. et 75. a. Nihil feci sciẽs, quod sit cõtra aut re, aut existimationem tuam. pro Fl. 157. a. Homo egens, sordidus, sine honore, sine existimatione, sine censu. de Or. 127. a. Nihil mihi ad existimationem turpius, nihil ad dolorem acerbius accidere potuit. pro Q. R. 47. b. Iudicia summa existimationis, et penè dicam capitis. I. V. 120. b. et 143. b. Quia in re ipsius prætoris caput existimatioq; agitur. de Or. 126. a. Cum agitur ingenij nostri existimatio. pro Syl. 182. a. Quod ad tempus existimationis parta fructus referuabitur. pro Fl. 153. a. Astelepiades fortuna egens, uita turpis, existimatione damnatus. pro Deiot. 148. b. In ea existimatio ne et atate saluauit. pro Cel. 38. b. Meus hic forensis labor dimanauit ad existimationem hominum. Ep. 230. a. Vtolare existimationem alicuius. At. 2. a. Venire contra existimationem alicuius. pro Plan. 260. a. Offendere existimationem alicuius. Ep. 136. b. Ut cum me hospitio recipies, existimationem te aliquam putes accipere. ad Her. 27. a. Perdere existimationem. pro Q. R. 47. a. Cuius existimatio sanctissima est. pro Cec. 286. b. Turpis existimatio. de In. 66. b. et 82. a. Existimatio bona et mala. I. V. 191. b. In hoc genere facilius est existimatio, quã reprehensio. de Pro. 77. b. Quo minus sepe aut interpellat nõ nullis, aut tacita existimatione reprehendat. pro Cl. 29. a. Oppianicus et existimatio iam, lege et pronuntiatione nondum condemnatus. pro Fon. 283. b. Tum continua præterea, que et ceteris ornamentis et existimatione innocentie maxime floruerunt. Existimatio, oris, iudex, opinator. de Cl. 195. a. Tantum detraxit, quantum non quibus unum e populo, sed existimator doctus et intelligens posset cognoscere. Or. 207. a. Existimator alicuius artificij, non magister. et ibi. b. Utdex non doctor. de Cl. 182. b. Intelligens dicendi existimator indicat. et 188. a. Huius generis acerrimus existimator. de Or. 150. b. et de Cl. 177. b. Non stultus alieni artificij existimator. Existimo, as, puto, reputo, sentio, opinor, duco, iudico, habeo, ille habet opinionem iustitiam. Off. 40. b. et 41. a. I. V. 191. b. Eum, qui hoc facit, auarum possumus existimare. de Or. 109. a. Crassus existimari uolebat non didicisse. pro Cec. 287. a. Is domi sue honestus in primis existimatus est. Ep. 256. a. Cum uerò et sine summo amore cogitarer nõ potueris, nõ possum existimare plus quẽ quã a seipso quam me a te amari. Ep. 5. a. et ibi. Tue sapientie est, existimare omnem anplitudinem et dignitatẽ in uirtute tua esse postam. Ep. 5. a. Quorum utrũ minus uelut non facile possum existimare. At. 274. b. et 275. a. Quanta sim lætitia affectus cognitis rebus Bruti nostri, facilius est tibi existimare quã mihi scribere. Ep. 256. a. De ingento eius ualde existimau bene. Ep. 253. a. et At. 152. b. De medico et tu bene existimari scribis, et ego sic audio. At. 90. a. Dionysius de Dicaercho bene existimabat. de Or. 138. a. Iudices beneuolos et bene existimantes facere. Off. 58. a. Homo ipse de se bene existimans, seseq; diligens. I. V. 67. b. Verres de omnibus bonis male existimat. Off. 40. a. Male existimare de aliquo. Ep. 38. b. Simulq; non de me is peius quã de te existimat. de L. 157. a. Scriptores qui nondum dederunt, de quibus existimare non possumus. Tus. 228. b. Sed in hoc me ipse castigo, quod ex aliorum et ex nostra fortasse mollicia, non ex ipsa uirtute de uirtutis robore existimo. de Or. 109. a. Aries de quibus aliquid existimare possem. de Or. 133. b. P. Cornelius homo (ut existimabatur) auarus et furax.

EX

665 uolunt sceleratos exilio affici. pro Cec. 304. a. Exilium nõ supplicium est, sed profugium portusq; supplicij. et ibi. In nulla lege nostra reperietur, maleficium ullum exilio esse multatum. et ibi. b. Cum is profugit, receptus est in exilium: hoc est, in aliam ciuitatem. pro Mur. 145. a. Quẽ noua pena legis et domo, et patria priuat. I. C. 101. b. Egrederet ex urbe Catilina, in exilium proficiscere. et ibi. In exiliũ. pro Mur. 145. a. Ibit igitur in exiliũ miser. I. C. 106. b. Eijci in exilium. At. 151. a. Ab illo patrie proditores de exilio reductos esse. Antequam. 107. b. Projicitur Tullius in exilium. I. A. 162. a. Reducere aliquem de exilio. Postq. 210. b. In patriam reduci. pro Syl. 181. a. Et cum lege retineretur, ipse se exilio penè multauit. I. A. 197. a. Aliquem exilij causã solum uertisse, nec postea esse restitutum. de N. 76. a. Cur P. Rutilius in exilio est. At. 167. b. Dammati restituentur, in exilium ibo. de Or. 113. b. Aliquem in exilium pulsium esse. pro Cl. 23. a. et contra Rul. * Multare aliquem exilio. de Fin. 76. a. Profectus est in exilium Tubulus statim. Tus. 248. b. et 249. a. De exilio multa et pulchra. I. V. 84. a. Exportari in ultimas terras. Eximie, egregie. pro Arch. 189. b. C. Marius eximie L. Plocium dilexit. Eximius, a. sum. egregius, præstant. pro Pom. 4. b. Dicendum est enim de Or. Pompeij singulari eximiaq; uirtute. et de Pro. 76. b. et pro S. R. 39. b. Sylle eximia uirtus. de Or. 120. a. Sed hæc ipsa, que nunc ad me delegare uis, ea semper in te eximia et præstantia fuerit. pro S. R. 315. b. Viri fortes quorum opera eximia in rebus gerendis extitit. Off. 24. a. Ea que eximia pleriq; et præclara uidentur, parua dicere. de Fin. 57. b. Iste uestre eximie pulchritudinis, uirtutes. I. V. 252. a. Erat Nice facie eximia, ut prædicatur, uxor Cleomenis, etc. de D. 91. a. Eximia eximia pulchritudine. Ep. 82. b. Eximium ingenium. Eximo, mis, emi, emptum, excludo, aufero, excipio, libero. de Am. 100. a. Si eximeris ex rerum natura amicitia, nec domus illa, nec urbs stare poterit. I. P. 100. a. Nulli consueuerunt in hunc ordinem, nulli eximientur. Q. Fr. 132. a. Si sibi cum populo dice agendi essent expti. At. 56. b. Metellus calumnia dicendi tempus exemit: id est, contriuit, consumpsit. Q. Fr. 306. b. Clodius rogatus diem licendo eximere cepit. Tus. 181. a. Illud quod me angit, nõ eximis. I. V. 134. b. Eximere unum diem ex mense. Or. 204. a. Eximere aliquem et uinculis. de In. 65. a. Eximere aliquem a culpa. pro S. R. 22. b. Ille confirmabat sese nomẽ Sex. Roscij de tabulis exempturum. et 23. a. (Referre aliquem in proscriptos. Ep. 63. a. Qui ex obsidione scenatores exemerit. I. A. 179. b. Agrũ de uestigalibus eximi. I. V. 128. b. Ob eam causam ne tu ex reo eximerere, si ego nõ adessent ad diem. I. V. 209. a. Absentem de reis eximit. de Or. 133. b. Eximere aliquem ex ararijs. At. 263. b. Eximere aliquem de proscriptorum numero. in uita Attici. Exin, exinde. de D. 92. a. Exin cuidam rustico, etc. de 48. a. et de Or. 211. a. Exin contortis aries cum cornibus hæret. Exinatio, nis, exaurio. I. V. 56. b. Verres sana spoliase, domos exinatio dicitur. I. V. 174. a. Agros uastare at que exinatio. I. V. 248. b. Nox illa tota, exinatio nã ui consumitur. et 257. a. Nauis exinatio. contra Rul. 80. b. Regibus atq; hominibus exinatio. Exinde, deinde, exin. de D. 46. a. Exinde mari finitimus aer die ac nocte distinguitur. Existimatio, onis, autoritas, honestas, fama, opinio, cõmediatio. de Or. 124. a. Bona existimatio diuinijs præstat.

surax. de Cl. 171. b. Orationes ex quibus existimari de inge...

Existio, sibi, sum, appereo, subitò uel repente ap pareo, uel eripio, uel exorior, uel emergo. de Or. 190. a. Talem uerò existere eloquentiam, qualis fuerit in Crasso...

philosophandi nobis subitò studium existisset. I. V. 84. a. Hoc malū non modò non existit, sed etiā opprimit, anteq̃...

Existiales, le. exitiosus. I. V. 238. a. Perdite ciuitates hos solent exitus exitiales habere. Exitiosus, sicut, perniciosus. pro Pl. 278. a. Quibus ar...

Exitus, tus, enentus, casus, finis. de Cl. 176. a. L. Bestia bonis intriis orsus Tribunatus, tristes exitus habuit cõsula...

Exlex, qui lege aliqua non tenetur. pro Cl. 37. a. Non quod illi Syllam exlegem esse putarent.

Exolesco, scis, quasi inueterasco. In Sal. 27. 4. b. Postea quam etas tua iam ad ea patiendā, que alteri facere colli...

Exoletus, sum, quasi emeritus, catamytus. pro Mil. 112. a. Clodius semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas ducebat.

Exoluo, nis, soluo, dissoluo. I. V. 159. b. Ille tantum de cum anis quantum ille imperauit, exoluit. Off. 53. b. Nec exoluit quod promiserat. At. 255. b. Nomina mea per deos expedi, exolui, bella reliqui. Ep. 95. b. Si me occupationib, relaxaro, nam ut planè exoluam non postulo.

Exoptatus, sum, expectatus. pro S. R. 21. b. Exoptatum nuncium alicui afferre. At. li. 5. Nihil exoptatus aduentu meo. Item li. 4. Exoptatissima gratulatio.

Exopto, as. Ep. 52. a. Multis de causis te exopto quam primum uidere. 21. a. Ut sempiternè laudi tibi sit iste Tribunatus exopto. I. P. 100. b. Omnes te oderunt, tibi pestem exoptant, te execrantur. At. 148. a. Torqueor in se...

Exorabilis, le. placabilis. Inexorabilis. At. 2. b. et Q. Frat. 298. a. Ille est minus exorabilis. 20. b. Si unus ex omnibus exoptandus esset.

Exorabilis, le. placabilis. Inexorabilis. At. 2. b. et Q. Frat. 298. a. Ille est minus exorabilis. 20. b. Si unus ex omnibus exoptandus esset.

Exorbeo, es, haurio, belluor. de Or. 10. 4. a. Ne iniquo iudicio exorbeatur sanguis meus. I. A. 173. b. Gustas ac ciuilem sanguinem uel potius exorberas. Tus. 179. a. Iam de colore in sanguinem omnem exorbuat. Item: Que unquā Charvylis tantos haurire gurgites possit, quantum iste Byzantium prædas exorbuat. pro Mur. 128. a. Seruius multorum difficultates exorbuat.

Exordior, iris, ordior, exordium capio, principii dico. de Or. 9. 4. b. Qui non timide ad dicendum accedunt, neq̃ in exordienda oratione perturbantur, penè uilètur impudentes. de D. 129. a. Que cum ille dixisset, tum ego rursus quasi ab alio principio sum exorsus dicere: non ignoro Quinte, de Or. 123. a. Et quibus ante exorsa potius detexta propè retextantur. de Or. 116. a. Iubent exordiri ita, ut eum qui audit, beneuolus nobis faciamus, et docilem, et attentum. 121. b. Pertexere modò Antonii, quod exorsus es. 11. b. Exorsus es non gloriose magis, ut tu putas, à ueritate, quā à nescio qua dignitate. de Or. 138. 160. a. Exordiri ab ipsa re. ad Her. 2. b. Exordiri causam à dicto aduersarij, pro Cel. 4. 5. Que clamore exorsa uerbis, paruam rem magnam facit. de Fin. 5. 4. b. Tūc dicere exorsus est, primum igitur, inquit, etc.

Exordium, dii, principium, exorsus, proœmiū. de Or. 95. a. Animaduerti summos oratores in dicendi exordio permoueri. de Vn. 19. 6. a. Difficillimum est in omni conquisitione rationis exordium. Tus. 149. b. Ergo ita nascetur exordium. pro Cl. 28. a. Semper equidem magno cum metu dicere incipio. quotiescumq̃ dico, toties mihi uideor in iudicium uentre non ingenij solum, sed etiā uirtutis atq̃ officij. Or. 208. a. Principia uerecunda, non elatis intensa uerbis, sed acuta sententijs, uel ad offensionem aduersarij, uel ad commendationem sui. de Or. 137. b. Exordium aut exilè, aut negatorium, aut uulgare atq̃ commune. de L. 137. b. Ego ab ultimis temporibus scribendi exordiū capiens in seipso. de Fin. 129. b. Ego hinc capiamus exordiū. omne animal, etc. I. A. 201. a. A Bruto igitur exordiū capiamus. de Fin. 128. b. A qua totius uite ducat exordium.

de Vn. 199. b. Seseq̃ ipsa uersans sempiternè uite induxit exordium. de Fat. 147. b. Nēue inde nauis inchoanda cepisset exordium. de In. 4. 2. b. Exordium mali.

Exorior, ris, orior, existo, eripio, exardesco. de D. 127. b. Post solstitium canicula exoritur. pro Syl. 182. a. Noua quedā illa immanitas exorta est. pro Cl. 30. a. Repentè est exorta mulieris importunè nefaria libido. de N. 58. a. Ferrea tū uerò proles exorta repentè est. cõtra Rul. 89. a. Et repentinus Sylla nobis exoritur. Ep. 4. b. Subitò exorta est nefaria Catonis promulgatio. Tus. 214. b. Qua gloria cõmotus Epicurus exoritur. de Fin. 140. a. Honestum, quod ex his uirtutibus exoritur. Off. 62. Exoritur Antipatri ratio ex altera parte. de Op. 24. 4. a. Sed exoritur Thucydides. At. 117. a. Ego nunc paulum exorior, et maxime his literis, que Roma afferuntur, contra Rul. 84. a. Antè extingui atq̃ opprimi, quam planè exortum ac natū esset.

Exornatio, onis, ornamentum, ornatus conformatio, lepor, concinnitas, fistiuitas quedam. de In. 63. b. Exponere aliquid simpliciter sine ulla exornatione. de Or. 132. a. Nam quod quibuscumq̃ uerbis dixeris, facium tamen est, re cõtinetur, quod mutatis uerbis salem amittit, in uerbis habet leporem omnem. Or. 209. b. Ornamenta et quasi conformaciones sententiarum. 209. b. Exornationibus uerborum et sententiarum. de Op. 24. 4. a. Sententiarum forme tanquam figure. Ad Her. 28. a. Dignitas est elocutionis forma, que reddit ornatum orationem uarietate distinguens. hæc in uerborum, et sententiarum exornationem diuiditur. Item: uerborum exornatio est, que ipsius sermonis insignita continetur per politione, sententiarum exornatio est, que non in uerbis, sed in ipsis rebus quandā habet dignitatem.

Exornator, oris. de Or. 111. a. Ceteri non exornatores rerum, sed tantummodo narratores fuerunt.

Exorno, as, expolito, illumino. In Deformo. I. V. 214. a. Exornat ample magnificèq̃ triclinium, exponit plurimā ac pulcherrimā uasā argentea. Tus. 230. a. Pythagoras exornauit eam Græciam, que magna dicta est, præstantissimis artibus. de Or. 156. b. Illustrare et exornare orationem. Tus. 177. b. Exornare aliquem falsa gloria. de Or. 135. b. Id amplector, exorno, exaggero. de Ar. 254. 4. Mulieres cum ita exornatum deprehenderunt. I. V. 125. b. Domus exornata et instructa. In Nuda et inanis. de In. 55. b. Clarum et exornatum trophæum. Ad Her. 23. a. Id accidit, si imagines aliqua re exornabimus, ut si coronis aut ueste purpurea: aut si qua re deformabimus, ut si cruentā aut cœno oblitam inducamus.

Exornare, pro subornare. de In. 29. a. Et utrum ne aliquid exornari oportuit qui ista prohiberet, ac fieri non sineret, an non?

Exoro, as, impetro, placo. de Or. 96. a. Nunc te iā exoremus necesse est, ut nobis explices, etc. Item: Brutus et Cassius uitam quam facile à te de me impetrare possunt, ita per te exorentur, ne, etc. de Or. 109. b. 110. a. Ita me frater exorauit, ut huc secum uentrem. pro Deiot. 145. a. Cum facile exorari Cesar, tum semel exorari soles. I. A. 217. b. et de Pro. 78. a. Antea deterrere te, ne popularis esses non poteramus, nūc ut sis popularis exorare nō possumus. de Sen. 85. b. Is exoratus est à scorto, ut securi feriret aliquem, etc. Ep. 264. b. Exoro enim, ut mecum cœnet. pro Q. 1. 52. b. Quem ego ut mentiatu inducere possim, ut peieret facile exorare poterò. Off. 336. b. Ille ea exorabat, que uolebat auferre, tu extorques. Post. 203. a. Bene meritos quin colas, exorari fas non est. I. V. 104. a. Negat illa

672 EX illa posse hominem exorari. pro Mur. 138. b. Viri non es- se neque exorari neque placari. pro Cl. 32. a. Post exoratus, poposcit, etc. Exorsus, sus. exordium. pro Pom. 5. b. Quoniam is est exorsus orationis mea. Exortus, tus. ortus. Occasus. Ad Heren. 23. a. Solis exortus, cursus, occasus nemo miratur, quia quotidie fiunt. Exotericus, a, um. At. 63. b. Aristoteles in libris, quos exotericos uocat, etc. Expalleco, scis. exalbesco. ad Her. 7. b. Erubuisse, ex- palluisse, titubasse. Expectatio, onis. spes. contra Rul. 79. b. Nolo suspensam et incertam plebem Rom. obsecra spe et caeca expectatione pendere. At. 45. a. Ex tuis literis plenus sum expectatione de Pompeio. et 30. a. Quantum tu mihi moues expectationem de sermone Bibuli. At. 29. b. Quantum mihi expectationem dedisti conuiuij istius. et 2. b. Crebras expectationes nobis tui commoues. In Sal. 272. b. Scio me in respondendo non habere magnam expectationem, quod, etc. At. 122. a. Pedeo animi expectatione Corfiniensi, in qua de salute reip. decernitur. de Or. 115. a. Quo ista matora fecisti, eo me maior expectatio tenet quibusdam rationib. etc. At. 127. a. Aliquid in summa expectatione esset, audimus, etc. c. 131. b. Omnis expectatio nostra erat in mun- ciji Brundisij. de Or. 135. a. Nihil magis rideatur, quam quod est praeter expectationem. de Or. 135. b. Decipere ex- pectationem alicuius. de Cl. 189. b. Praetoriorum recorda- tio est acerba, acerbior expectatio reliquorum. pro Rab. 93. b. Harum rerum non solum euentus atque perperio, sed etiam conditio, expectatio, mentio ipsa denique indigna ho- mine libero est. Antequam. 195. b. Profectio istis hora nulla uacua expectatione periculi relinquetur. Off. 53. b. Sustine- nes enim magnam expectationem industriae nostrae, ma- gnam honorum, nonnullam fortasse nominis. Ep. 18. b. Ut quam expectationem tui conceitasti, eam sustinere actueri possis. de Or. 99. b. Ea causa quo concursu hominum, qua expectatione defensa est, etc. 96. a. Nihil dicam expectatio- ne uestra dignum. At. 112. b. Nunc has expectationes habe- mus duas: unam, etc. alteram, etc. c. 46. a. Varronis ser- mo facit expectationem Caesaris. de N. 60. a. Nescis quan- ta cum expectatione te sim auditurus. At. 105. b. Scribis mirificam expectationem esse mei. de Or. 102. a. Ea si pau- lo latius dixeris, expleris omnem expectationem diutur- ni desiderij nostri. At. 284. a. Summa est expectatio tui. Ep. 19. a. Summa seito in expectatione te esse. Tuf. 156. a. Cum me in summam expectationem adduxeris. At. 48. a. Afferre expectationem alicui. At. 3. b. Facere expectatio- nem sui. Ep. 19. b. Vincere expectationem. c. 245. b. Sum in expectatione omnium rerum. pro Cluen. 33. a. Summa omnium expectatio, quid nam sententiae ferent numma- rij iudices. Expectatus, a, um. exoptatus. Att. 57. a. Aduentus tuus mihi suauissimus, expectatissimusque erit. Ep. 124. 5. b. Intel- lexi te laborare, ut ad me tuae expectatissime literae perfe- rantur. Ep. 257. a. Charius omnibus expectatusque uenies. c. 55. a. Venes mihi crede expectatus. de Sen. 91. a. Ali- quis expectatus ad amplissimam dignitatem: id est, de quo spes est, eum fore clarissimum. Expecto, as. praestolor. spero. At. 117. b. Diem ex die expectabam, ut statueret quid esset faciendum. c. 121. b. Expe- cto, ut sciam quid respondeas consultationi meae. I. A. 258. b. Hanc re audissimum civitas expectat. At. 264. b. Quod cum

673 EX magna spe expectamus. Ep. 253. a. Longiores expectabo uel potius exigam. c. 170. No expectat solus, sed posulant. Ac. 6. a. Neque hoc loco expectandum est, dum de remo inflexo respondeam. I. A. De Ausidio, non puto te expectare dum scribam, etc. de In. 73. a. Non necesse est expectare, quin mox fiat, etc. Ep. 256. a. Reliquum est ut tuam profectio- nem amore prosequar, reditum spe expectem, absentem memoria colam. At. 2. a. Nos hic te ad mensam Ianuarium expectamus ex quodam rumore, etc. Ep. 40. a. Omnia uo- lo a me, et postules, et expectes. At. 35. b. Si homines tran- situm temporis expectare potuissent. c. 71. b. Sed cur- sum expectabamus. Expectoro, as. e peccore eijcio, expello. de Or. 157. b. Paup sapientiam mihi omnem ex animo expectorat. c. 163. b. c. Tuf. 213. a. Ennij. Expedio, dis. conficio, libero, iudico, explico, extri- co. c. impedio. At. 39. b. Aut nos expedies omni molestia, aut eris particeps. I. P. 95. b. Imo habeo gratiam, haerere enim nisi tu me expedisses. Ep. 239. b. Sed me multa impe- dierunt, quae ne nunc quidem expedita sunt. Ep. 219. b. Peto a te ut eum expeditas. c. 138. b. Me aliud ex alio impedit, sed si me expeditero, etc. Ep. 119. a. Nam non expeditur successio, quando Gallia, etc. Ep. 92. a. Non desinam cum Galba communicare, si quid expediti poterit. At. 70. a. Sed non dubito quin S. C. expeditum sit. At. 65. a. Iudicia reliqua impendent, nondum est plane expeditum. Epist. 214. b. Peto a te ut eius negocia explices et expeditas, tum iure et potestate quam habes, tum etiam auctoritate et consilio tuo. de Fin. 62. a. In remotis sensibus, ne id ipsum quidem expedire possunt, quod differunt. Ep. 44. b. Ex- pedire exitum instituit. rei. de Cl. 178. a. Expediendis con- ficiendisque rebus uincere alios. I. V. 129. a. Expedire se ex- laqueis. c. Induere se in laqueos. de Ar. 247. b. Sed quoniam mea causa expedita est, uideamus nunc quid Aruspices di- cant. pro Mil. 103. b. Si uita nostra in aliquas insidias inci- deret, omnis honesta ratio esset expedienda salutis. pro Cael. 42. b. Cum Licinius uenisset, pyxidem expeditet, ma- nu porrigeret, etc. pro R. P. 126. b. Sapientis est, cum stul- titia sua impeditus sit, quoquo modo possit se expedire. I. V. 129. b. Videte, ut dum expedire sese uult, induat. At. 255. b. Quod satifato debeo, peto a te, ut ante prouideas, pla- ne expedias, et solum relinquant. Q. Fr. 316. b. Ad expe- diendum te, si causa fuerit, commorere. de Sen. 89. a. Breui expediam, agro bene culto, etc. At. 151. a. Nihil expedito, nisi, etc. id est, extrico. At. 81. a. Dum hic nodus expedita- tur. c. 49. a. Expedire se ab omni occupatione. Expedit, bat. utile est conducit. At. 115. b. Nihil Caesari minus expedit ad diuturnitatem dominationis. pro Cecin. 288. a. Pecuniam in praedijs collocare expedit. pro Marc. 135. b. Multi dubitabant, quod sibi expeditet. contra Rul. 79. b. c. 80. b. Idem expedit, et tibi, et mihi. Off. 67. a. Facere quod utile sit, quodque expedit. Ep. 74. b. Quid re- stum sit apparet, quod expedit obsecrum est. I. A. 249. a. Omnibus bonis expedit salutem esse rempub. At. 130. b. Neque ex omnibus oppidis contrahere copias expedit, ne receptum amittam. Expedit, plane. de Cl. 186. b. C. Censorinus, quod pro- posuerat explicans expedit. de In. 70. c. 82. Expeditio, onis. ad Her. 41. a. Habet paucis compre- hensa breuitas, multarum rerum expeditionem. Expeditus, a, um. promptus, paratus, facilis. de Am. 98. a. Reditus ad caelum optimo cuique expeditissimus est. At. 36. a. Quare aduola, expedita mihi erunt omnia, si te uidebo.

674 EX uidebo. Q. Fr. 316. b. Sic habeto, nihil nobis expeditis fore fortunatius. pro Q. A. 4. a. Hic cum caeteris, quae habebat uacua dimonia differt, ut expeditus in Galliam proficisci possit. pro Mil. 106. b. Obuiam sit ei Clodius expeditus in equo, nulla rheda, nullis impellentis. I. A. 236. a. Expedito no- bis homine et parato opus est, qui, etc. c. ibi. Bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit. Antequam. 193. a. Non conuenit enim cum ego ad prome- rendum officium fuerim expeditus, uos ad referenda gra- tiam esse tardiores. contra Rul. 82. b. Ad uim promptus, 10 ad seditionem paratus, ad eadem expeditus. Q. Fr. 316. b. Ea sunt ad explicandum expeditissima. de Cl. 188. a. Disci- plina Hermagora ad inueniendum expedita. At. 78. a. Exercitus expeditus ad mutandum locum. de Cl. 180. b. Fa- cilis et expeditus ad dicendum. de Orat. 120. b. Expeditus ad pronunciamdum. de Cl. 187. a. A natura, sitis solu- tus atque expeditus ad dicendum. c. 185. a. Expedita et per facile currens oratio. c. 184. b. Expedita et profu- ens in dicendo celeritas. pro Flac. 166. a. Illam uiam sibi uident expeditorem ad honores. de Orat. 119. a. Quos lo- cos multa commentatione et meditatione paratos atque expeditos habere debetis. Attic. 124. a. Pompeius expe- ditus antecesserat legiones X. I. Luceria. Ac. 26. b. Sic igitur inducto et constituto probabili, et eo quidem expe- ditio, soluto, libero, et nulla re implicato, uides profecto Luculle, etc. de Fin. 55. b. Facilis et expedita distinctio. Expello, lis. eijcio, exigo, detruo, exturbo, depello. At. 156. b. Hi sunt, qui me ciuitate expulerunt. con. Rul. 82. b. Expelli atque exturbari ex agris. pro Q. A. b. c. 15. b. Expelli atque eijci et praedio. pro Cl. 20. b. Expulsa atque ex- turbata filia. c. 57. b. Cupiditate matris expulsa ex ma- trimonio filia. pro Mil. 121. b. Ex turbe expelli, extermina- ri, eijci. At. 119. a. Non expulsi, sed euocati est patria. pro Mil. 111. a. Multi a Clodio bonis expulsi. Expendo, dis. perpendo, exquiro, examino. pro R. P. 129. a. Haec laus non poetarum carminibus celebratur, sed prudentium iudicio expenditur. de Orat. 137. b. Equidem cum colligo argumenta causarum, non tam ea numerare soleo, quam expendere. pro Fl. 158. b. Vos, qui in iudicijs testem diligenter expenditis. de Cl. 181. a. Nos qui haec ar- 40 te aliqua uolumus expendere. Off. 23. a. Quae contemplan- tes expendere oportet, quid quisque habeat sui. Or. 201. a. Nec uero utetur impudenter hac copia, sed omnia ex- pendet ac seliget. Postquam. 207. a. Idem expendant atque aestimant uoluptates. I. V. 240. a. Deinde haec expeditae ac- soro expisum est auri pondi centu paulo minus per Sex. Caesum. Tuf. 179. b. Expendere poenas alicui. Expensus, a, um. datus. c. Acceptus. I. V. 95. a. Expensa Chryfogono H. S. sexcenta, accepta pupila- 50 lo Maleolo retulit. c. ibi. Chryfogono expensa lata sunt. Att. 24. b. Ne tu expensum muneribus ferres. At. 247. b. Vides enim unde nummi sint, mihi feras expensum. I. A. 108. a. Quis unquam in illo lano inuentus est, qui L. An- tonio mille nummum ferret expensum. Expergefacio, cis. ex somno aliquem excito. I. V. 243. b. Si forte expergefacer te posses. ad Heren. 34. a. Hic Ita- liam in multis expergefecit terrore subito. I. A. 166. a. An- faces ad mouende sunt, quae te excitent, tantae cause in- dormitem. 60 Expergefisor, ris. experrectus sum, excitator e somno, uel de somno excitator, somno solutor. I. Experrectus. Attic. 38. a. Si dormis expergeficere. Acad. 14. a. Itaque simul ex-

674 EX perrecti sumus, uisa illa contemnimus. de D. 93. a. Cum autem experrectus esses, hora secunda ferre tibi somnia narrauisti. In Sal. 274. b. Sed non ita experrecti sumus, ut a te cauere possimus. At. 217. b. Deinde cum somno repe- tito simul cum sole experrectus essem, datur mihi episto- la a sororis tuae filia. Experientis, tis. expertus. I. V. 158. b. Homo nauis et industrius, experientissimus ac diligentissimus arator. c. 208. a. pro Cl. 22. a. A. Aurius uir fortis et experientis. Experientia, tie. periclitatio, usus, exemplum. Planc. Epist. 155. b. Quae si aduentus meus represserit, agam gra- tias fortunae constantique meae, quae ad hanc experien- tiam excitauit. pro R. P. 129. b. Experientia patrimonij amplificandi. de Orat. 127. b. Docuit enim iam nos longae uita ususque rerum maximarum, ut teneremus, etc. de Am. 102. b. Atque harum rerum exemplum ex similitudine capiebat inuentis etatis. Experimentum, ti. argumentum. Tuf. qu. est. 206. b. Sed nimirum hoc maximum est experimentum, cum constat, etc. Experior, ris. periclitor, periculum facio, tento, ago in iure. Att. 101. a. Itaque omnia experiar, etc. ut pro posse quar. Orat. 197. a. Experiri uel noli, quod te esse posse diffidas. Epist. 10. a. Te autem et in mallem in meis rebus experium, quam etiam in tuis: tamen, etc. c. 217. b. Ego quod in me ipso experiri potui, ad te refero. Orat. 197. a. Par est omnes omnia experiri, qui res magnas et ma- gnopere expetendas concupiuerunt. pro Flac. 160. a. Si quid cum periculo experiri uelis, in Caria id potissimum esse faciendum. de Am. 108. a. Et iudicare difficile est sa- ne, nisi experium, experientum autem est in ipsa amicitia. de D. 128. b. Babylonij CCCCLXXX. millia annorum in periclitandis experundisque; pueris quicunque nati essent, po- fuerunt. pro Sest. 26. b. Alicui magis esse experundos et subeundos labores. pro Cael. 50. a. Vim ueneni aiunt Cae- lium esse experium in seruo quodam ad rem ipsam para- to, cuius periculi interitu esset ab hoc comprobatum ue- nenum. At. 235. b. De Bruto etiam experti sumus, quod mi- per in edicto tuo scripseram rogatu tuo. I. A. 140. b. De me experior. de Cl. 185. b. Te arbitror malle ipsum tacere, quam taciturnitatem nostram experiri. At. 145. a. Nunc sine periculo experientum erit, experiar certe ut hinc auo- lem. Ep. 47. b. Quod ego experiens, quotidie probo. At. 286. b. Experiar et tentabo omnia. At. 263. b. Facile pa- tior oblatu tempus, in quo amor experiar tui. pro Pl. 263. b. Omnia quae dico de Placio, dico expertus in nobis. pro Dom. 215. a. Neque in coniectura prospicimus, sed iam experti uidebamur. Experiri, ad forum et iudicia relatum, pro agere in iure. pro Q. 12. b. Fuit procurator, qui cum experiri pos- set. c. 13. b. Ego experiri non potui. pro Cec. 291. Qui ad constitutum experundi iuris gratia uenisset. pro Q. 6. b. Ex- periri summo iure. pro Q. R. 49. a. Iudicio graui experia- ri uolebas. pro Cael. 41. b. Qui nunquam ne congressu qui- dem et constituto caeperunt de tantis iniurijs experiri. Experrectus, a, um. I. Expergefisor. pro S. R. 42. a. Nobilitas experrecta rempub. recuperauit. Antequam. 195. a. Ne rei crudelitas in me experrecta in uos conuale- scat, precauete. Experts, tis. non particeps, uacius. de Or. 168. b. Anto- nium omnino omnis cruditionis expertem atque ignarum fuisse. de Or. 108. a. Censebam oratorem nullius ornamen- ti expertem esse oportere. Attic. 123. a. Pompeius omnes F 105

nos per nos oportet expertes sui tanti ac tam iniustitiam con-

Expertus, a, um, pragmaticus, habens usum multarum

Expetendus, a, um, optabilis. Or. 197. a. Qui res ma-

Expeto, tis, opto, cupio, peto, a, scisco. I. V. 225. b. Athe-

Expetere, a, um, domesticus, sanguinis. pro Pom. 14. b.

Expetere, a, um, domesticus, sanguinis. pro Pom. 14. b.

Expetere, a, um, domesticus, sanguinis. pro Pom. 14. b.

Expetere, a, um, domesticus, sanguinis. pro Pom. 14. b.

le. aliis, inexpliabilis.

Expilatio, onis, procuratio. de Ar. 2. 47. b. Dijs uiola-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

Expilator, is, Q. Fr. 291. a. Cum domus hospitem, no-

explanabis igitur. et 229. b. Explanabis igitur hoc diligen-

Expleo, ples, impleo, compleo, saturo, satio. de Nat.

Expletus, a, um, plenus, perfectus. de Fin. 7. 4. b. Expleta

Expletus, a, um, plenus, perfectus. de Fin. 7. 4. b. Expleta

Expletus, a, um, plenus, perfectus. de Fin. 7. 4. b. Expleta

Expletus, a, um, plenus, perfectus. de Fin. 7. 4. b. Expleta

Expletus, a, um, plenus, perfectus. de Fin. 7. 4. b. Expleta

nis perpetuae, &c. Explicatus, a, um, de Or. 85. a. Veteris cuiusdam me-

Explicatus, a, um, de Or. 85. a. Veteris cuiusdam me-

Explicatus, a, um, de Or. 85. a. Veteris cuiusdam me-

Explicatus, a, um, de Or. 85. a. Veteris cuiusdam me-

Explicatus, a, um, de Or. 85. a. Veteris cuiusdam me-

Explicatus, a, um, de Or. 85. a. Veteris cuiusdam me-

Explicatus, a, um, de Or. 85. a. Veteris cuiusdam me-

Explicatus, a, um, de Or. 85. a. Veteris cuiusdam me-

679
166.a. Explicare ordines temporum. de D. 109. b. Explicare philosophiam. pro Flac. 148. a. Explicare se dicendo. de Finib. 64. a. Explicare sententiam suam. Orat. 207. b. Explicare mentem suam de qua; re. Attic. 159. a. Explicare cogitationes suas literis. Ep. 9. b. Explicare quid sit optimum factu. de Or. 97. b. Summorum oratorum græcas orationes explicabam, quibus lectis hoc assequebar, ut cum ea que legerem Græcè, Latine redderem, non solum optimis uerbis uterer, sed etiam, &c. Epistol. 242. a. Rõps wadelaep, quam contriueram, legendo totam in hoc imperio explicavi. de Orat. 98. a. Tanquam in aliquam locupletem domum uenerim non explicata ueste, neq; proposito argento, neq; signis ac tabulis propalam collocatis. pro Pomp. 9. b. Siciliam undiq; cinctam periculis, celeritate consilij explicauit. de D. 116. b. Cur igitur uos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicatis? pro Cel. 52. a. Qui se profecto nunquam, si in istum locum procefferint, explicabunt: id est, expedient, extricabunt. Explo, dis. eicio, exsibilo. de Or. 108. a. Aesopum, si paulu irrauerit, explodi uideo. Par. 120. a. Histrio si paulo se moueat extra numerum, exhibatur & exploditur. pro Q. 50. a. Erotas comædus non modo sibilis, sed etiam conuicio & scena explodebatur. Q. Fr. 313. b. Multa dixi in ignobilem regem, quibus totus est explodis. Off. 2. a. Aristonis & Pyrrhonis explosa sententia. de Fin. 29. b. Iam explosa et cetera; sententia Pyrrhonis & Herilli. pro Cl. 35. b. Id quod tum explosum & eiecum est. de D. 126. b. Sed hoc quidem genus diuinationis uita iam communis explosit. Exploratè, certè, planè. Plan. Ep. 148. a. b. Non solum bene sperare de nobis homines, sed exploratè iudicare uolumus. de N. 1. a. Exploratè perceptum esse & cognitum. Ep. 259. a. Exploratè navigare. Exploratus, a. um. certus, explicatus. (Dubius. Att. 47. a. Fac ut omnia ad me perfecta & explorata perscribas. I. A. 228. b. Magna spe & propè explorata libertatis causam suscepimus. & Off. 75. b. Spes alicuius explorata. de N. 14. a. Non est igitur tam explorata ista ratio quam uidetur. Ep. 78. b. Explorata nobis est uictoria. pro Mur. 136. a. Sic ut ei iam exploratus & domi conditus consula uis uideretur. At. 62. a. Ut non liceat cuiquam dare, nisi de quo exploratum sit, tibi eum redditurum. Ep. 27. b. De quo mihi exploratum est ita esse, ut tu scribis. Postquam. 201. a. Cum mihi esset exploratissimum, P. Lentuli proximo anno consulem futurum. Acad. 14. b. Cui possit exploratum esse de sua salute? Attic. 287. a. Quid enim mihi exploratum esse potest, quam illius animus in rem pub. Epist. 131. b. Cum mihi erit exploratum, te libenter esse risurum, scribam ad te pluribus. de N. 160. Quid si ne id quidem exploratum est, fore ut mihi liceat. Att. 252. a. & 261. a. Brundisium pergere cogito. felicior enim & exploratior deuotio legionum fore uidetur, quam piratarum, qui apparere dicuntur. & 119. b. Dixi me nullo modo facere posse, nisi mihi exploratum esset, eum Tyrannoctonis amicum fore. de Sen. 91. a. Quis est tam stultus cui sit exploratum, se usq; ad uesperum esse uicturum? Exploratum habere. id est, compertum, perspectum, cognitum. de N. 12. a. Deus habet exploratum, fore se semper. I. A. 212. a. Poteritis igitur exploratam habere pacem, cum in ciuitate Antonium uideatis? Att. 275. b. Si exploratum habere cœpero, Casarem honoribus extroradinarijs fore contentum. & 141. b. Casarem hoc idem probaturum, exploratum habeo. de D. 122. a. Illud exploratum

680
habeo, nihil fieri posse sine causa. At. 47. b. Litera à timore explorata. Explo, ro. as. indago, exquiro, obseruo. I. V. 244. b. Que quidem prospectare iam exilium & explorare sitam uidebatur. de Or. 173. b. Vide queso ea que restant, & explora cum istis. ad Br. 286. b. Futura quoq; nisi ante sit occursum, explores, ne se insinuent. Att. 97. a. Sed explora rem totam. pro Pom. 10. b. Pompeius Siciliã adijt, Africam explorauit. Explo, nis. Ep. 121. b. Ludorum explosiones & suenerum. Cælij. Expolio, lis. excolo, exorno, perpolio. de In. 62. b. Nihil simplici in genere omni ex parte perfectum natura expoliuit. de Diuin. 118. b. Cum aut ad lineamenta oris peruentum est, tum intelligas illud quod iam expolitum sit, intus fuisse. de Or. 153. b. Plato Syracusum Dionem doctrinis omnibus expoliuit. & 112. a. Nox te, inquit, nobis Antoni expoliuit. Ad Heren. 11. a. Difficillimum uerò est, inuentum expolire. de In. 56. b. Neq; eadem ratione expolire partitiones. Expolitio, onis. exornatio, explicatio. Or. 215. a. In uerbis inest materia quedam in numeris expolitio. de Or. 89. a. Oratio ornata & artificio quodam & expolitione distincta. de In. 56. b. Argumentatio est inuenti artificio sa expolitio. Q. Fr. 323. a. Expolitiones utriusq; nostrum sunt in manibus, sed tua ad perfectum. Expolitio, exornatio quedam sententiarum. ad Her. 37. a. Expolitio est, cum in eodem loco manemus, & aliud atq; aliud dicere uidemur, & c. ibidem pulcherrima. Expolitus, a, um. de Cl. 173. a. C. Tuditanus omni uita atq; uictu excoltus atq; expolitus. Expono, nis. enarro, edissero, explico, edico, edo, diuulgo, expromo, exprimo. pro S. R. 20. b. Ab initio res, quæ admodu gesta sit, uobis exponã. pro Mil. 106. a. Exponere rem gestam. Am. 90. a. Quas sententias in hoc libro exposui, meo arbitratu. de Am. 95. b. Is exposuit nobis sermonem de amicitia, & c. Or. 158. a. Ille sermo noster, qui est expositus in Bruto. Epist. 10. a. Quod tibi ut planius exponam, paulo alius repetam. & 12. a. Summam feci cogitationum mearum omnium, quam tibi si potero, breuiter exponam. Orat. 200. a. Difficile est formam exponere optimi. I. P. 81. a. Exposui breuiter consulum meum, aude nunc, & c. de Orat. 104. b. Quam orationem in Originibus suis exposuit ipse Cato. Ep. 59. b. Hoc in sermone, cum à me exponeretur, que mea expectatio fuisse orationis tue, uisa est oratio non iniucunda. Or. 17. b. Si exponenda narratio est. de In. 63. a. Exponere præcepta diligenter enodata. I. C. 113. b. Exponere alia quid ex memoria. de Orat. 150. a. Qui artes rhetoricas exponunt. pro Cel. 44. b. & Epistol. 68. b. Reddere & exponere rationem alicuius facti. Offic. 72. a. Exponere mandata. de Orat. 113. a. Si mandata sunt exponenda in senatu ab imperatore. de Fin. 77. a. Exponere mandata alicuius alicui. Antequam. 195. a. Animus præcluditur ad exponendam rei indignitatem. de Fin. 93. a. Equidem soleo, quod uno græci, si aliter non possunt, idem pluribus uerbis exponere. Part. 233. b. Dictum de altero est, exponere nunc de reprehendendo. de Or. 93. b. Hoc de quo modo exposuit Antonius. Epistol. 14. a. Ego autem cum illa sequor, que paulo ante proposui, tum hoc non in postremis, de quo ceperã exponere. de Cl. 179. a. Capita multa exposita, nec explicata. de L. 193. b. Qui magistratu abierint, apud censors edant & exponant, quid in magistratu uis esse

681
tu gesserint. pro Cluent. 24. Totam causam iudices explicemus, atq; ante oculos expositam consideremus. I. V. 59. a. Vitam alterius totam explicare, atq; eam non modo in animis iudicum, sed etiam in oculis conspectuq; omnium exponere. I. C. 113. a. Post autem aliquanto toto Vulturij iam indicio exposto atq; edito surrexit, & c. I. A. 182. a. Vitam suam exponere ad imitandum iuuentuti. I. V. 207. b. & 214. a. Ab hoc abaci uasa omnia ut exposta fuerant, abstulit. pro Mur. 142. a. Atq; ille strauit lectulos & exposta uasa famia. Tus. 199. b. Expones, que spectat florida & uaria? At. 2. b. Signa, que nobis curasti, ea sunt ad Cætam exposta. Off. 62. a. Frumentum aduexi, exposui, uen do meum, & c. At. 70. b. 71. a. Exponere & numerare pecuniam. Part. 233. b. Ingenijs hominum criminoforū exposta est uita innocenti. pro Q. 13. b. Quasi eximio præmio sceleris exposto. Exportatio, onis. (Inuectio. Offic. 35. a. Earum rerum quibus abundaremus exportatio, & earum quibus egeremus inuectio. I. V. 146. a. His exportationibus, que recitate sunt. Exporto, as. (Inueho. pro Fl. 149. b. Qui in sancto frumentum exportare ausus est. pro Flac. 160. a. Cum frumentum quotannis ex Italia, atq; ex omnibus prouincijs exportaretur. pro Pom. 6. b. Asia feruili multitudine earum rerum que exportantur. I. V. 144. b. Exportare aliquid ex urbe. I. V. 84. a. O portentum in ultimis terris exportandum. In Vat. 31. a. Ut inde aurum exportari arguenturq; prohiberes. Exporto, scis. pro Mil. 119. b. Misericordiam ipse nõ implorat, ego autè repugnante hoc imploro & exporto. Exportatio, onis. ad Her. 6. b. Narratio defensoris simplicem & dilucidam expositionem habere debet. de Or. 162. a. Exportatio sententiæ suæ. ad Her. 36. a. Perspicua & dilucida exportatio. Exportus, a, um. de Or. 100. b. Exporta à Cn. Flauio primium adiones. I. V. 207. a. Cum essent triclina strata argentumq; expostum in aedibus. pro Q. 17. b. Domus patens atq; aduè exposta cupiditatibus. de Or. 163. a. Colores pictori exposti ad uariandum. Expoflulatio, onis. criminatio, quedam accusatio. (Purgatio. Ep. 35. a. Nunc cogitose equitatem expoflulationis tue. Q. Fr. 306. a. Contumelia in Gellium, expoflulationes cum absente Pompeio. pro Cl. 52. a. Cum esset expoflulatio facta. pro Dom. 216. a. Flagitabar bonorum expoflulatione, & c. Expoflulo, as. expofco, expoflulationem facio. (Purgatio. I. V. 195. b. Omnes de nostris iniurijs expoflulant. Ep. 41. a. De qua alienum tempus est mihi tecum expoflulandi, purgandi autè mei necessarii. Ep. 28. b. Sed locus uideatur esse tecum expoflulandi. & 61. a. Facilis à te existimari debeo, qui nihil tecum de ijs ipsis rebus expoflulem. pro Syl. 175. b. Aut quoniam tam facile inueheris in amicos, cur non iracundius aut uehementius expoflulasti? pro Plan. 271. a. Sed uenio ad L. Casium, cuius ex oratione ne illum quidem iuuentium tecum expoflulauit. pro Q. R. 53. a. Vix medijs fidius tu Fauni a Ballione hoc expoflulare auderes, & impetrare posses. Expofle, plane, aperte. Ad Her. 26. a. Expofle conscripta ponere oportet exempla. Expoflus, a, um. effictus, uerus, illuftris. (Adumbratus. de N. 16. a. Species deorum, que nihil cœrebi habeat, nihil solidi, nihil expofsi, nihil eminentis. Ep. 8. a. Hæc uides quanto expofsiora, quantoq; illuftriora futura sunt.

682
pro Plan. 265. a. Hæc sunt indicia solida & expofsa, hæc signa probitatis. pro S. R. 28. b. Expofsa sceleris ueftigia extant. pro Cel. 39. b. Expofsi signa uirtutis. (Adumbrata, & c. Tus. 190. b. Res solida & expofsa, non adumbrata. Off. 65. b. Sed nos uerius germane q; iustitie solidam & expofsam effigiem nullam tenemus, umbra & imaginibus utimur. & 27. a. Sonus erat dulcis, literæ neq; expofse neq; oppofse. pro Fl. 157. b. Fateantur in persona Meandrij, expofsam esse faciem ciuitatis. pro Arch. 188. b. Multas imagines fortissimorum uirorum expofsis scriptores nobis reliquerunt. de D. 123. b. Hoc aufpicium diuini nihil habere potest, quod tam fit coactum & expofsum. & 117. a. Simulium confictu ardor expofsus se emiserit. Exprimo, mis. expono, eloquor, conseqnor, oratione complector, imitor, effingo. Q. Fr. 325. b. Tu qui omnes isto eloquendi & exprimendi genere superasti. Or. 215. a. Oratio ad exprimendos animi sensus reperta. Acad. 19. a. Nemo superiorum non modo expofserat, sed ne dixerat quidem, posse hominem nihil opinari. de Or. 146. b. Nolo exprimi literas putidius, nolo obscurari negligentius. pro Rab. 91. b. An de tabulario in censo longa oratio est exprimenda. de D. 93. b. Hæc uerba ipsa Platonis expofsi, igitur, & c. pro Arch. 189. b. Belli Mithridaticæ totum ab hoc expofsum est. de Diuin. 97. a. Atq; hanc speciem Praxiteles cœlauit argento, & noster Archias expofsit uerfibus. Item: Cur non ipfius confessionem multorum oculis, facinoris deniq; uoce tanti sceleris crimen expofserit? Attic. 151. b. Omnem illum meumq; sermo nem omnibus uerbis expofsum tibi statim mutam. de Ar. 258. a. Poeta fingendo exprimens Scyllam aut Charibdim. Attic. 124. a. Ille uir quem nostris libris satis diligenter, ut tibi quidem uidemur, expofsimus. de Orat. 144. a. In libris Platonis sero omnibus, Socrates exprimitur. de Orat. 125. a. Exprimere oratione mores alicuius. Acad. 41. a. Qui non uerba, sed uim Græcorum expofserunt poetarum. de Or. 86. b. Omnis uis ratioq; dicendi in eorum qui audiunt mentibus, aut sedandis, aut excitandis, exprimenda est. Ep. 43. b. Exprimere formam reip. & temporum. de Orat. 117. a. Exprimere quandam formam dicendi. pro Cecin. 294. a. Qui iura non utilitate communi, sed literis exprimis. Ad Her. 39. b. Exprimere & effugere formam alicuius. de D. 97. b. Exprimere quedam uerba imitando. Orat. 202. b. Perfecti oratoris species exprimenda est. de Fin. 93. a. Nec tamen exprimi uerbum e uerbo necesse erit, ut interpres indiffer ti solent; id est, exponi. & 49. a. Fabule ad uerbum de Græco expofse. de Orat. 163. a. Manus digitis subfequens, uerba non exprimens. & ibid. b. Gestus scenicus, uerba exprimens. pro Arch. 191. b. Relinquare effigiem uirtutum nostrarum summis ingenijs expofsam & politanam. de Leg. 172. a. Lex est uultorum iniustorum que distinctio, ad illam rerum omnium principem expofsa naturam, ad quam leges hominum dirigitur. pro R. P. 123. a. Filius libertate uitam patris expofsit. de Or. 117. a. Exercitatio, qua illum, quem ante delegeris, imitando offingis atque exprimas. & 147. a. Aliquod uicium imitatione ex aliquo expofsum. pro S. R. 26. a. Ut effictos nostros mores in alienis personis, expofsumq; imaginem nostram uite quotidianæ uideremus. pro Q. R. 48. a. Persona illa impura, inuisa, in huius moribus, natura, uitaq; est expofsa. pro Mil. 103. a. & Orat. 212. a. Hanc legem à natura ipsa arripimus, haufimus, exprimis

683: pressimus. Or. 197. b. Vnde illud ex ore aliquo quasi ima- go exprimitur. Exprimeret. eliceret, extorquere. At. 36. b. Multa cum seditionis diceret, nocem exprimere non potuit. Att. 19. a. et 194. b. Si tuis blanditijs tamen a Sicyonijs num- mulorum aliquid expresseris. I. V. 143. b. Nullam pecu- niam statuari nomine, nisi ui expressam et coactam. I. V. 171. b. Cum in ius ipsum eduksi, expressi, ut conficere tabu- las se negaret. Exprobro, as. obijcio, probro, uitio, et culpa do, uer- to, etc. I. V. 262. a. Num tibi casus bellicos exprobare, aut obijcere uideor? pro S. R. 25. b. Non enim hoc exprobrati- di causis, sed comonendi gratia dicam. In Sal. 27. 4. b. Ex- probrare languorem alicui de Am. 109. b. Quorum ple- riq; aut queruntur semper aliquid, aut etiam exprobrat. Erubi. Odiosum sane genus homini officia exprobrantiu. de Or. 137. a. Quid si que uicia sunt in iudicib. ea tu in ad- uersarijs exprobrando non intelligas te in iudices inuebit? Ep. 71. b. Nescio quomodo ille ipse litera quasi exprobra- re mihi uidentur, quod in uita maneam. Expromis, mis. profero, expono. Ep. 67. a. Que nuc expromam absens audacius de Leg. 173. a. Sed iam expro- me, si placet, legis istas de religione. Attic. 29. b. Deinde suum exprompsit odium. pro Dom. 225. a. Sed ego ue- stram crudelitatem exprompsit tuam. Quint. Fr. 295. b. Ut apud eos ipsos, quod ab ijs dlicerimus, uelimus ex- promere. Ora. 203. a. Causa in qua uis eloquentie pos- sit expromi. de D. 139. a. Conferre causas, et quid in qua- que sententiam dici possit expromere. I. C. 109. a. Quoru omnis industria uita, et uigilandi labor in antelucanis coe- nis expromitur. Expugnatio, onis. pro Pom. 6. a. Ipsorum aduentus in urbes sociorum non multum ab hostili expugnatione dif- fert. At. 184. a. Nocturne expugnationes. Expugnator, oris. urbis expugnator. de In. 59. a. Ex- pugnator pudicitia. I. V. or. 3. Expugno, as. capio. Par. ad. 120. b. Sapientis animus nunquam uincitur, nec expugnatur. de Cl. 188. a. Qui Ligu- rum castella oppugnauerunt. pro Cl. 24. b. Hoc se Aiulio, 40 tanquam aliqua machina adnota, sperabat se capere Asti- nij adolescentia, et fortuna eius expugnare posse. pro Cel. 47. b. Expugnare pudicitia. I. V. 134. b. Certa aliqua ratione expugnare id est, conuincere. et 85. a. Dij immor- tales quanta iste cupiditate, quibus allegationibus illa sibi legationem expugnauit. Expulsio, onis. Par. ad. 125. a. Expulsiones uicinorum. Expulsor, oris. pro Q. 5. a. Iste bonorum possessor, expulsor, ereptor. Expultrix, cis. Tusc. 228. a. Philosophia expultrix ui- ciorum. Expurgo, as. quasi expio. de Cl. 188. b. Quo magis ex- purgatus est sermo. Antequam. 196. a. Expurgare, su- spicionem dimouere. Exputo, as. excogito, reputo. Epist. 159. a. Et rursum que mens eum a tanta gloria auocaret, et ad cogitatio- nem consilatus bimotris transulerit, exputare non pos- sim. Planci. Exquilie, arum. mons Romae. de L. 175. a. Exquilina porta. de Or. 134. a. Exquiro, ris. quero, requiro, perquiro, inuestigo, per- serutor. Att. 109. b. A te nihil dum certi exquiro, sed quid uidetur. Att. 211. a. De Varrone non sine causa, quid tibi

placeat, tam diligenter exquiro. et 114. a. Sed hac non ni- mis exquiro a Grecis. pro Deiot. 151. b. Exquire de Bles- mio, nunquid, etc. pro Pomp. 13. b. Omisus autoritatibus ipsa re et ratione exquirere ueritatem. Off. 26. b. Cogita- tio in uero exquirendo maxime uersatur. et de Fin. 51. a. Quid uerissimum sit exquirere. pro Flac. 148. a. Vos qui mores exquirendos putatis. I. V. 202. a. Noli facta Ver- ris, ad antiqua religionis rationem exquirere. Offic. 30. a. Quid in aliquo peccatum sit, exquirere. Tusc. 241. a. Mens agitantis exquirendisq; rationibus alitur. pro Dom. 221. a. Non sum in exquirendo iure augurum curiosus. de D. 114. a. Sed soli sumus, licet uerum exqui- rere sine inuidia. de Fat. 140. a. Maxime nos quidem ex- quirentes ea consilia, que ad concordiam ciuium pertine- rent. Attic. 121. a. Hec scripsi sedato animo, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuum. I. A. 192. a. His senatus arbitratu singulares exquirendos honores. de Diuin. 117. b. Cum ex te causam unius cuiusq; diuina- tionis exquirem. et 118. a. Causam querere. de Nat. tur. 45. b. Exquirere causas rerum. In Verrem 135. a. Exquirere aliquid palam. pro Cecinn. 295. b. Exquirere uerba interdicti. Exquisitae, accuratae, diligenter. de Cl. 190. b. Accura- te exquisitaeq; facere aliquid. Tusc. 173. b. Rationes a phi- losophis exquisitius colliguntur. Exquisitus, a, um. accuratus, lectus, excellens. de Or. 107. a. Nunquam ipsi omnia, quorum negotia est, con- sulta ad nos et exquisita deferunt. de Cl. 166. b. et de Fin. 49. a. Tua exquisita doctrina et singularis industria. de Fin. 55. a. et Ep. 57. a. Exquisitis rationibus confirmare aliquid. de D. 81. a. Philosophorum exquisita que ad ar- gumenta, etc. de Or. 124. a. Quod autem, etc. non est ex- quisita artis prescribere, sed mediocri ingenij iudicare. de Clar. 191. a. Accuratum et exquisitum dicendi genus. Or. 212. b. Verba bene sonantia, sed non ut poetae exquisi- ta ad somnum, sed sumpta de medio. Off. 26. a. Mundicia odiosa et exquisita nimis. de Clar. 174. a. Gracchus sem- per habuit exquisitos e Grecia magistros. Off. 27. a. Ni- hil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti li- terarum. de Or. 83. a. Multa litera et exquisita Caesaris. I. P. 94. a. Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil ex- quisitum. I. A. 192. b. Laudantur exquisitissimis uerbis le- giones. de Clar. 190. a. Recondite, exquisitaeq; senten- tie. Off. 72. a. Nec uero ignorabat se ad exquisita suppli- cia proficisci. Ex quo, quo, qui. ex re, quocirca, unde. de Fin. 52. a. Atomi ita firuntur, ut concursionibus inter se coherescat, ex quo efficiuntur omnia. de Fat. 149. a. Ex quo facile in- tellectu est, uerbis eos non re disidere. pro Q. 4. b. Quia ex re intelligi facile potuit, etc. de Amic. 100. a. Ex quo quantum boni sit in amicitia iudicari potest. Off. 3. a. Ex quo intelligi potest, nullum bellum, etc. de D. 93. a. Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, etc. de Diuin. 87. a. Ex quo factum est ut rex, etc. de D. 87. a. Ex eo euenit, ut rex, etc. de D. 94. a. Ex quo illud est Caleni, etc. Offic. 7. b. Ex quo illud summum ius, sum- ma iniuria. et 5. a. Ex quo fit, ut ager arpinas, Arpina- tum dicatur, etc. et ibi. Ex quo, quia suum cuiusq; sit, etc. quod cuiq; obtigit id quisq; tenet. de N. 4. b. Ex quo existit et illud, etc. Off. 3. b. Ex quo animi magnitudo exi- stit, etc. et ibi. Ex quo intelligitur, etc. de Orat. 122. b. Ex quo quidam ferunt, etc. de Natur. 137. a. Ex quo etiam illud assequor, etc. et ibi. In quo ego existimor, etc.

684: et de Cl. 169. b. Ex quo nulla suspicio est, etc. pro Mar. 133. a. Ex quo nemo erit, etc. id est, quocirca. et Tusc. 176. a. et 231. b. Ad Her. 6. a. Quare genera constitutionum a- peruimus, ex quo simul ostendebatur, quomodo, etc. Or. 200. b. Quo magis sunt Herodotus Thucydidesq; mirabi- les, qui, etc. id est, ex quo. Exfaturus, as. uel exaturus, as. expleo. I. V. 249. a. Pasce re oculos et exaturare animum cruciatu alicuius. Tusc. 148. a. Exfaturata libido. Exsacrificare, sacrificare. de D. 89. a. Ennij. Exscribo, bis. describo. Epist. 265. b. Multum mihi e- ripitur operis in exscribendis hypomnematis. I. V. 147. a. Tabulas in foro summa hominum frequentia exscribo, et 96. a. Proinde quasi exscribendi potestatem non haberet. Exsibilo, as. explodo. Par. ad. 120. b. Histrio si paulo se moueat extra numerum, exsibilat et exsilitur. Exsiccio, as. exhauro. Ep. 266. a. Ne lagenae dicentur inanes fuisse, que sunt in effusitate. de Cl. 192. a. Ex- siccatum genus orationis id est, extenuatum. Exspolio, as. pro Deiot. 148. a. Deiotarus auctonatus est, seque exspoliare maluit, qua pecunia tibi no submini- strare. de Fin. 73. b. Ut uirtute earum reru selectione ex- spoliarent, nec ei quicquam darent, etc. Exsuscito, as. expergescio. pro Mur. 129. a. Te Galloru cantus exsuscitauit. Item: Animus aut renouatur ad ea que restant, aut omnibus dictis exsuscitatur. Off. 3. b. Que cu- ra exsuscitauit etiam animos, etc. At. 287. a. Tu te exsuscita- ad Her. 20. a. Cum sermone animum eius retinet, et exsi- scitauit clamore. et 22. b. Si naturalem memoriam exsuscita- uerimus hac notatione. et 23. a. Docet ergo se natura nul- gari et uisitata re non exsuscitari, nouitate uero, et insig- ni quodam negotio commoueri. Exsuscitatio, onis. commotio. ad Her. 37. b. Ext, a, orum. precordia. de In. 31. b. Pueroru extis deos manes mactare. de Cl. 114. b. Gallinacei seli sunt enim qui uel argutissima haec exta esse dicant. de D. 82. b. Exti pecu- dum, aut monstra, aut fulgura interpretantur. Top. 227. b. Presensio per exta. Extabescio, cis. totus liqueo, contabesco. Tusc. 166. b. 40 Corpus macie extabit. et de N. 26. b. Opiniones uanas di- uturnitate extabuisse. Extemplo, illico. pro Q. R. 46. a. Quid singulat extem- plo non habet. et in Arat. Ex tempore, subito ex tempore, ex improviso. (cogi- tate, accuratae, meditatae. de Or. 131. b. Illud egegrum et ex tempore manus laua, inquit, et coena. Item: Itaq; his de rebus ex tempore et coram. pro Arch. 189. a. Saepe ego hunc uidi cum literam scripsisset, magnum numerum opti- morum uersum de his ipsis rebus, que tum agerentur, dice- re ex tempore. de Or. 191. a. Antipater Sidonius solutus est uersus ex tempore funderet. de D. 95. b. Alia autem subito ex tempore coniectura explicatur. et de Clar. 194. b. Ex tempore dicere. Off. 39. b. Capere consilium ex tempore. Orat. 205. a. Ridicula ex tempore facta non domo allata. pro Flac. 153. b. Graecos ex tempore, quod opus sit, obfig- nare dixit. At. 154. b. Que partim parari et iam cogita- ri, partim ex tempore futura censet. de In. 47. b. Res ex te- pore nata. Tusc. 245. b. et de In. 50. b. Ex tempore effuta- re, etc. At. 86. b. Te enim sequor exedite porta: id est, ex- tempore agentem. Extensus, a, um. extensus; Acad. 36. a. Nam cum ex- tensis digitis aduersam manum ostenderat, uisum in

quiebat huiusmodi est. Extentus, a, um. extensus, proiectus. de Or. 131. a. Cu ex- tento brachio paululum etiam de gestu addidit. Extenuatio, onis. de Or. 161. b. Distincte conscia breui- tas et extenuatio. Extenuatus, a, um. (Concretus. de N. 46. a. Aer exte- nuatus in subline fertur, concretus autem in nube cogitur. Brut. Ep. 174. a. Recurri ad copiosas meas, sic enim eas ue- re appellare possum: sunt enim extenuatissime, et inopia omnium rerum pessime acceptae. Extenuo, as. minuo, attenuo, de primo.) (Adaugeo, ex- eggero, amplifico. At. 44. b. Posteaquam extenuari spem nostram et euanescere uidi. Tusc. 198. a. Que cogitatio o- mnes molestias extenuat. I. V. 36. b. Nam locupletissimi ci- uisq; census extenuant, tenuissimi auerant. de Si. 53. a. Extenuare et mollire cibum dentibus. de Or. 152. b. Ampli- ficare rem ornando.) (Extenuare et abijcere. et Off. 48. a. Neq; enim uerbis auget suum munus, sed etiam extenuat. pro Mar. 134. a. Verbis extenuare aliquid. ad Her. 6. b. Aut causam uehementer extenuabit. de In. 71. b. Extenua- re.) (Adaugere. Exterebro, as. exterebrando extraho, perterebro. de D. 90. b. Itaq; ex eo auro, quod exterebratum esset, bucu- lam curauit faciendam. Exterminator, oris. expulso, pro Dom. 242. a. Resp. ob- feruabatur ante oculos exterminatoris sui. Extermino, as. expello, efficio. de N. 14. a. Protago- ras urbe atque agro est exterminatus. I. C. 111. b. Cum ex urbe Catilinam eieci, cum illum exterminari uole- bam. pro Mil. 121. b. Ex urbe expelli, exterminari, eieci. pro Flac. 151. a. Huius uirtute reges exterminati sunt. pro Dom. 242. a. Respublica erat exterminata me- cum. Postquam. 201. a. et 211. b. Itaq; Respublica extermi- nata, sibi locum in hac urbe esse non putauit. pro Sest. 4. b. Idem C. Marcellum exterminandum ab illa urbe cura- uit: aliter, cum illa. pro Sest. 9. a. Exterminabit ciues Ro- manos consul a suis dijs penatibus? I. A. 246. a. Hunc ex- nibus humane naturae exterminandum puto. pro Cor. 65. b. Atq; utinam, qui ubiq; sunt propugnatores huius impe- rij, possent in hanc urbem uenire, et contra oppugnato- res reip. de ciuitate exterminari. de Pro. 66. b. Ut non an- te attigerint, quam hunc ordinem condemnarint, quam au- toritatem uestram e ciuitate exterminarint. Off. 61. a. Ma- le etiam, qui peregrinos urbibus uti prohibent, eosq; ex- terminant. Externus, a, um. extrarius, extraneus, exterus, alieni- gena, extrinsecus accedens, aduentitius, peregrinus, quod est extra, uel extrinsecus.) (Domeslicus. I. V. 227. a. Neq; haec externa nobis est religio, neque aliena. de N. 58. a. Canum amor in dominos, et odium in externos. de D. 133. a. Animos externa et aduentitia uisione pulsa- ri. de N. 31. a. Externus et aduentitius tepor. de Som. 131. b. Inanimatum est omne quod impulsu agitur exte- no. Att. 278. b. Nec externis hostibus magis quam dome- sticis laboramus. Off. 46. b. Apud populos externos. et ibid. Externi homines. de N. 7. a. Mens cingitur corpo- re externo. Epist. 54. b. In externis locis minor est ad faci- nus uerecundia. Tusc. 233. b. Fortuna domina rerum externarum, et ad corpus pertinentium. Top. 228. b. Ex- tero, ris. comminuo, digero, conficio. de N. 53. b. Au- lum subiectans stomacho calorem multum habere exte- rendo cibo. F 4 Exterreo,

Extirreo, es, perterreo. de D. 97. a. Off. 40. b. Dolorum cum admoventur faces, prater modum pleriq; extirrentur. de D. 88. b. Talia commemorat lachrymans extirrita somno.

Extirpator, as, exterius. pro Font. 281. a. et I. V. 57. b. Extirpationes et gentes. I. C. 110. b. Extirpator hostis atq; longinquus.

Extimesco, scis, pertimesco. Attic. 139. b. Vnum illud extimescebam, ne quid turpiter facerem. et Plan. 259. a. Epistol. 143. a. Nihil est quod aduentum nostrum extimescebat. Attic. 258. a. Cerulas enim tuas miniatulas extimescebam. I. A. 209. b. Ab Antonio maius periculum quam illis nationibus extimescendum est. de Fat. 145 b. Nec ob eam rem fatum, aut necessitas extimescenda est. pro Deiot. 144. a. De fortunis communibus extimescebam.

Extimus, a, um, extremus. (Intimus. de Som. 128. a. Orbis celestis extimus, qui, etc.

Extinctio, oris. I. P. 85. a. Non extinctio, sed autor incendij. de Ar. 255. a. Extinctio belli domestici. pro Dom. 233. b. Extinctio coniurationis. pro Syl. 184. a. Ne extinctio patrie, ne proditor appelletur.

Extinctio, onis, interitus. Tus. 174. a. Supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem affert loci.

Extinctus, a, um, mortuus. de Cl. 165. a. Vir egregius, a vicissimo Reip. tempore extinctus.

Extinguo, quis, rusinguo, opprimo, deleo, interitum alicuius facio. de N. 50. b. Refrigerato autem et extincto calore, occidimus ipsi et extinguimur. Off. 92. a. Itaque adolescentes moris sic videntur, ut cum aqua multitudine vis flammæ opprimitur, senes autem sic ut sua sponte, nulla adhibita ut consumptus ignis extinguitur. de Orat. 142. b. Illi uirtus L. Crassi morte extincta subiecta est. pro Corn. 62. a. Cum duo fulmina nostri imperij subitò in Hispania extincti occidissent. et 58. a. Mors extinguit inuidiam. pro Cel. 52. b. Memoria tanti flagitij non extincta illa quidem, sed repressa uetustate. pro Cel. 54. b. Nolite hunc natura ipsa occidentem uelle matius extingui uulnere uestro. de Cl. 173. a. Cum ardor animi, confedit omnis illa uis, et quasi flamma oratoris extinguitur. pro S. R. 24. a. Extinguere atq; opprimere potentiam alicuius. contra Rul. 84. a. Ante extingui atq; opprimi, quam planè exortum ac natum esset. de Ar. 244. b. Extinguere et funditus delere aliquid. de Or. 90. a. Animum motus inflammare uel extinguere. I. V. 59. a. Extinguere et delere improbitatem. I. A. 208. b. Omnes unum studetis, M. Antonij conatus auertere à Republica, furorē extingui, opprimere audaciam. pro Dom. 233. a. Extinctum iam est illud maledictum crudelitatis. Off. 52. b. Extincto enim senatu, deletisq; iudicijs, quid est, etc. de Am. 110. b. Vt extinctæ potius amicitia, quam oppressæ uideantur. Epistol. 47. b. Omnes ciues sic existimant, quasi lumen aliquod extinctis ceteris elucere sanctitatem tuam. pro Cel. 50. b. Sin autem iam suberat simultas, extincta erat consuetudo, dissidium extiterat, etc. de Am. 103. a. Familiaritates extingui solere. Epistol. 179. b. Causam dissensionis nascentem extingui summè studui. et 2. b. Gratiam autem nostram extinguit hominum suspicio. de Pro. 73. b. Inimicitias in fortissimis uiris non solum extinxit Reip. dignitas, et ipsorum, sed etiam, etc. pro Mil. 115. b. Qui adem nympharum incendit, ut memoriam publicam recensionis, tabulis publicis impressam extingueret. de Sen. 84. a. Animus et mens nisi tanquam luminis

oleum instilles, extinguuntur senectute. I. V. 143. b. Vt si possit, quæ antea scripserat, ea planè extingueret. I. V. 85. b. Fuit illa cupiditas tanta, quæ tantam extingueret religionem? I. C. 120. a. Qui delere imperium, qui populi Romani nomen extinguere conati sunt. pro Mil. 102 b. Alicuius non salutem modò extingui, sed etiam gloriam per iudices infringere. Ep. 159. b. Quæ ad extinguendas reliquias belli pertinent. de Ar. 255. a. et Plan. 157. b. Extinguere bellum domesticum. ad Her. 32. b. Formæ dignitas aut morbo deflorescit, aut uetustate extinguitur. I. V. 258. b. Non posse Verrem testes interficiendo, crimina sua extingui.

Extirpo, as, extraho, euello. de Fat. 142. a. Vicia ex naturalibus causis nata extirpari ac funditus tolli non possunt. de Am. 105. a. Nisi ex eius animo extirpatam humanitatem arbitremur. Tus. 218. a. Nos perturbationes extirpandas putamus.

Extirpex, cis, aruspex. de D. 86. a. Ars extirpificum. et 114. a.

Extro, as, appareo, consto, sum. Att. 25. a. Sed tamen ut iubes curabo, uti huius peregrinationis tibi opus extet. Att. 26. b. Deniq; aliquid aliud extabit, ne tibi planè cessasse uidear. Att. 244. b. Extabit opera peregrinationis huius. de Cl. 169. b. Quæ uero extet, et de quo sit memoria proditum, eloquentem fuisse, et ita esse habitum, primus est M. Cethegus. de Cl. 167. b. et 170. a. Demadis nulla extant scripta. de Orat. 117. a. Alicuius scripta constare: id est, extare. I. Consto. de Cl. 192. a. Cædò quæso orationes, sunt enim, etc. Off. 42. b. Extant epistola Philippi ad Alexandram, quibus, etc. pro Corn. 27. a. Vbiq; extant huius fortitudinis expressa exempla. de In. 56. a. Si literæ non extarent, magno opere eas require remus. Epistol. 6. b. Senatus consilium nullum extat, quo re ductio regis tibi adempta sit. de In. 51. a. Res quarum monumenta certa in literis extant. pro Plan. 273. a. Non minus ocij quam negocij rationem extare oportere. de D. 95. a. Sine oculis non potest extare officium et munus oculorum. de D. 130. b. Sine diuinatione non potest officium et munus diuinationis extare. de Leg. 191. a. Gratiuora iudicia de potentissimis hominibus extant uoces quæ tabellæ. Epistol. 175. b. Sed is ambitus extat, etc. et 60. a. Dum id senatus consilium extabit, officium meum in te obscurum esse non poterit. pro Plan. 259. a. Multa extant in me tua merita. Epistol. 9. b. Quæ si erunt allate, nostrum studium extabit in conueniendis magistratibus. Orat. 216. b. Non item in oratione, ut in uersa extat numerus. I. V. 266. a. Sed scriptum extat in eisdem literis, et *ἀναδραμα*. de Orat. 91. a. Tamen apparet atque extat utrum sinus earum rerum rudes, an didicerimus. de Or. 152. a. Quo magis id quod erit illuminatum, extare atq; eminere uideatur.

Extollo, lis, extuli, effero, erigo, animos tollo, insolentem facio. (Deprimo, submitto. Orat. 211. b. Neque tuum unquam in gremium extollas liberorum exte gemus. I. P. 88. a. Etiam ne uos meam fortunam deprimatis, uestram extollitis? Antequam. 102. b. Quæ uirtutis gloria ad cœlum extulit, eundem inimicorum inuidia indignissimè oppressam deprimat ad supplicium. pro Dom. 237. a. Quæ percussim ipsa Respublica suis manibus extolleret. pro Mar. 132. a. Extollere aliquid iacentem. I. A. 165. a. Alit extollere manū, etc. uel pugionem uel quipiam aliud. Tus. 187. a. Sic urgetur, ut se nequeat extollere. pro Plan. 266. a. Vbi illa antiqua libertas? quæ malis oppressa

oppressa ciuilibus, extollere iam caput, et aliquando re creata se erigere debet? de Am. 109. b. Vt hi qui superiores submittere se debent, sic quodam modo inferiores extollere. de Finib. 134. a. Erigere et extollere uirtutes. Part. 237. a. Extollere animum. I. Magnitudo. In Sall. 275. a. At hercule egregia facta tuorum te extollunt. Epistol. 199. a. Quæ tu ad cœlum laudibus extulisti. ad Heren. 2. a. et de In. 47. a. Extollere aliquem laudando. de Arat. 255. a. Laudibus aliquem in cœlum extollo. pro Plan. 279. b. Dum Plancij in me uerbis meritum extollerem, me arcem ex cloaca ficere dixisti. I. Cloaca.

Extorqueo, ques, exprimo, aufero, eripio. Attic. 89. a. Tam nos à Cæsare per Orodem talenta attica L. extorsisti. pro Clu. 34. a. Pecunia omnis ab eo extorta atq; erepta est. Oct. 33. b. Ille ea exorabat quæ uolebat auferre, tu extorques. de Orat. 118. b. Definitio primū re prehensio uerbo, aut addito, aut dempto, sæpe extorquetur è manibus. de Cl. 165. b. et pro Clu. 28. a. Extorquere arma è manibus iratorum ciuium. Orat. 212. a. Cum mihi extorta ueritas esset, concessi, etc. de Sen. 95. a. Nec mihi hunc errorem, dum uiuo, extorqueri uolo. Tus. 151. a. Quoniam extorsisti, fateor ita esse, etc. pro Mil. 105. a. Extorta est contenti sica de manibus. I. C. 104. b. et 100. b. Extorquere ferrum alicui de manibus. de Pro. 70. a. Postquam nihil exprimeret ab egentibus, nihil ulla ut à miseris extorquere potuit. pro Lig. 139 b. Quæ qui uictur, situm citius abijciat humanitatē, quam extorquetur tuam. I. P. 98. a. et I. V. 58. a. Vi extorquere aliquid. et 134. b. Certa aliqua ratione expugnare. de Orat. 115. b. Sententias de manibus iudicum ui quadam extorsimus. de Fin. 67. b. Hoc est uim afferre Torquate sensibus, extorquere ex animis cogitationes uerborum.

Extorris, re, exul. I. V. 174. b. Hinc centum patres famillas extorris profugerunt.

Extra, extrinsecus. de Nat. 56. a. Sensibus et animo ea quæ extra sunt, percipimus. de Som. 131. a. Emisnere foras, et ea quæ extra sunt, contempnere, et quam maximè se à corpore abstrahere. de Vn. 197. b. Si in omni mundo omnes partes collocatæ sunt, ut nulla pars huic generis excederet extrà. de Finib. 79. a. Et in corpore, et extrà quædam bona sunt. de N. 67. a. Si uirtus extra urbem ex illibus Ianuarijs. de L. 182. a. Extra porta Collinam ædes Honoris est. Tuscul. 230. a. Solæ uita beata relinquuntur extra ostium limenq; carceris? Acad. 18. b. Quid enim potest esse extra uniuersa? de Di. 95. a. Ex quo intelligitur esse extra diuinum animum, humanus unde ducatur. pro Syl. 174. b. Hic extra coniurationem est: id est, in coniurationis non est. I. A. 205. a. His militie uacationem esse placet extra tumultum Gallicum. de Vn. 203. a. Extra culpam ponere se. At. 184. b. Multa occultari possunt, ut extra ruinam sint ea quæ impendat. Or. 215. b. Nullus est numerus extra poeticos. pro Cecin. 303. a. Id extra causam est. de D. 113. b. Nihil feri extra fatum. I. C. 100. a. Nemo est extra istam coniurationem perditorum hominum, qui te non metuat. I. V. 60. b. De te hoc extra hanc contentionem nostram familiarem tecum loquar. pro Dom. 235. a. Cuius est nemo in tanto populo extra contaminatam illam manū, qui, etc. de Or. 146. b. Vox extra modum absona: id est, prater modum. Off. 28. b. Cauendū est etiam si ipse edifices, ne extra modum impetu et magnificentia prodeas. Att. 87. b. Habeo exceptionem *ἰσοδωραῖον*, extra quam sita negocium gestum est, ut eo stari non oporteat. de In. 53. b.

et 69. b. Exceptio extra quam si quis, etc. de D. 94. b. Extra me: id est, prater me. Epistol. 96. b. Deinde extra decem paucosq; praterea (de principibus loquor) reliqui, etc. de In. 54. b. et 55. a. Hoc separatum quiddam est extra illud: id est, ab illo.

Extraho, his, extirpo, euello, differo. de N. 25. a. Episcurus ex animis hominum radicibus extraxit religionem. Acad. 27. b. Carneades ex animis nostris assensionem extraxit. pro S. R. 21. b. Extrahere telum è corpore. pro Sest. 5. a. Verbum senatus atque omnes boni deprehensit atque oppressis domesticis hostibus, me duce expulsi maxime extraxissent. Epistol. 4. a. Res ab aduersarijs nostris extracta est uarijs calumnijs. Quint. Frat. 307. b. Per obtrectatores Lentuli res calumnia extracta est.

Extraneus, a, um, externus. Antequam. 193. a. Pax et concordia extraneis gignetur, cum iam domesticis non in fideat? de In. 84. b. Res extraneæ. Ad Heren. 34. b. et 16. b. Extranea bona. (Animi et corporis. et 5. a. Extranea causa.

Extraordinarius, a, um, extra ordinem. (Legitimus. Attic. 72. a. Summa abstinentia munus hoc extrordinarium traducemus. I. A. 234. a. Extraordinarium imperium semper populare atque uentusum est. et ibid. et pro Dom. 218. a. De extraordinario imperio. I. A. 234. b. At enim Cæsari imperium extraordinarium mea sententia dedi, sed ille mihi presidium extraordinarium dederat. de Cl. 185. a. Consulatus petito extraordinaria. Attic. 279. et 288. a. Honor extraordinarius. et contra Rul. 67. b. Imperia extraordinaria. Att. 275. b. Extraordinarios honores accipere. I. A. 236. a. Imperium extra ordinem alicui dare. pro Pom. 216. b. Cn. Pompeio plurima bella extra ordinem commissa. et ibid. Non oportet quicquam uni extra ordinem decerni. pro Dom. 218. a. Prouincias extra ordinem sine sorte nominatum Reipublicæ postibus dedisti. et 217. b. Quod idem in posterum de extraordinarijs potestatibus libertatem admissis. Epistol. 116. b. Si extraordinarius nemo reus accessisset. I. V. 149. b. Hic cum uenit, extra ordinem uocatus, solus introducitur. I. V. 96. b. et pro Cl. 45. b. Extraordinaria pecunia: id est, que in codice relata non est. I. V. 243. a. Vt omnia semper que iudicia uidentur esse, non modò his extraordinarijs cupiditatibus, sed etiam ipsi naturæ ac necessitati denegarem.

Extrarius, traria, trarium, extraneus, ad Heren. 9. b. Cum ipsam rem, quam nos fecisse confitemur, iure factam dicemus, sine ulla assumptione extrarie defensionis.

Extremitas, tatis, ora. de Vn. 198. a. Globosum, quod *σφαίροειδές* Græci uocant, cuius omnis extremitas paribus à medio radijs attingitur. de Finib. 86. a. Regiones, quarum nulla esset ora, nulla extremitas. de Vn. 199. b. Si animus extremitatem cœli à suprema regione rotundo ambitu circumiecit. Tuscul. 250. a. Ille omnem infinitatem peregrinabatur, ut in nulla extremitate confisteret.

Extremus, a, um, postremus, ultimus, nouissimus. (Intimus. pro Clu. 56. b. De furto, si non eo loco quo debuit, ne in extrema quidem aut media, aut aliqua deniq; parte questionis, uerbum fecit nullum. de Nat. 139. a. Ita que in ea dea, quæ est rerum custos intimarum, omnis precatio et sacrificatio extrema est. de D. 127. b. Cœlum ipsum, quod extremū atq; ultimum mundi est. et 129. b. Quod

32. b. Vt pictura et fabrica, ceteraeque artes. Ep. 54. a. Illa potius explicetur incredibilis fabrica naturae. Ep. 5. b. Quibus oculis intueri potuit uester Plato fabrica illa tanti operis? qua consuevit a deo atque edificari mundum fecit? Ep. 56. b. Omnis fabrica aeris et ferri. Ep. 50. a. Enumerare possum, quae sit in figuris animantium, et quam solers subtilisque descriptio partium, quamque admirabilis fabrica membrorum.

Fabricatio, onis, fabrica. de N. 53. a. Si erit tota hominis fabricatio perfecta, de Or. 158. a. In uerbo quandam habet fabricationem.

Fabricator, oris, edificator, architectus, artifex, machinator. de Vn. 195. b. Ille fabricator tanti operis. Acad. 30. b. Minutorum opusculorum fabricator.

Fabrico, as, fabricor, architector. Off. 30. a. Pictores et ij qui fabricant. Acad. 5. b. Nihil est clarius et pyrae, ut Graeci, perspicuitate aut euidenti nos, si placet, nominemus, fabricemusque, si opus erit, uerba. de Vn. 193. a. Mundus globosus est fabricatus.

Fabricor, aris, fabricor, architector. Acad. 21. b. Esse aliam quam uim cum prudentia et consilio scilicet, quae finxerit, uel ut tuo uerbo utar, quae fabricata sit homini, qualis ista fabrica est? ubi adhibita est? etc. Ep. 9. a. Quanto artificio natura fabricata esset, primum animal omne, etc. de N. 3. a. Vt ea ipsa dii immortales ad usum hominum fabricati pe ne uideantur. de Or. 159. a. Itaque incredibiliter hoc natura fabricata est. et ibi. b. Capitolijs fastigium non uenustas, sed necessitas ipsa fabricata est. pro R. P. 123. b. Is qui fabricatus gladium est. de D. 117. a. Ciclopus Ioni fulmen fabricatos esse in Aetna putant.

Fabrillit, le. Att. 88. a. Erratum fabrile: id est, opificis statuarum.

Fabula, le. res commentitia, scena, comodia, traegodia, apologus, argumentum. de D. 131. b. Num igitur me cogis etiam fabulis credere? quae delectationis habeant quantum uoles, uerbis, sententijs, numeris, canticis adiuuentur, autoritatem quidem nullam debemus, nec fidem commentitijs rebus adiungere. de Cl. 171. a. Luuius, qui primum fabulam do cuit. Tus. 148. b. Luuius fabulam dedit. de Clar. 171. b. Ennius cum Thyestem fabulam docuisset, mortem obiit. Quin. Fr. 317. a. Quamquam a te actam fabellam uideo esse festiue. pro Clu. 35. b. Stalenus a P. Cethego admonitus, istam dedit conciliationis et gratiae fabulam. I. A. 167. a. Non solum unum actum, sed totam fabulam conficissem. Attic. 216. a. De Varrone loquebamur, Lupus in fabula. et ibid. b. Etenim decantata erat fabula. de Sen. 90. b. Quibus qui splendide usi sunt, ij mihi uidetur fabulam atatis peregris esse, nec tanquam in exercitati histriones in extremo actu corruisse. Ep. 91. b. Nec histrioni ut placeat peragenda est fabula, modo in quocumque fuerit actu probetur. pro Mil. 103. a. Itaque non sine causa fictis fabulis sapientissimi homines memoria prodiderunt, Orestem, etc. de D. 125. a. Commemittite fabulae. de In. 43. a. et ad Heren. a. Fabula est, in qua nec ueritas, nec uerisimiles res continentur. de Inuen. 47. b. Apologus, uel fabula, uel irrisio.

Facesso, is, abeo. pro Flac. 264. b. Vis absit, ferrum remoueat, opere facessant, seruitia sileant. de Leg. 163. b. Atque etiam Epicureos ob omni societate reip. paulisper facessant rogemus.

Facesso, contraho, exhibeo, creo. pro Cl. 51. b. Si cui forte hac lege negocium faceissetur. I. V. 233. a. Cum audissent ei negocium facestitum. I. V. 61. b. Ibi profectio metuere in

cipies, ne innocenti periculum facefferis. Ep. 40. a. Facefferere negocium alicui.

Facete, salte, concinne, ridicule, uenuste. de Or. 106. a. Colligere multa, non modo acute, sed etiam ridicule ac facetete. Ep. 131. b. et 129. a. et Ep. 135. b. Dicere aliquid facetete. pro S. R. 39. b. Facete eludi ab aliquo.

Facetie, arum, iocus, sal, lepos, caullatio, dicacitas, urbanitas, festiuitas, argutia. de Or. 128. b. Duo sunt genera facetiarum, alterum equabiliter in omni sermone fufum, alterum peracutum et breue: illa a ueteribus superior caullatio, haec altera dicacitas nominata est. Or. 204. b. Saules, quorum duo genera sunt, unum facetiarum, alterum dicacitatis: uter utroque, sed altero in narrando aliquid uenuste, altero in iaciendo mittendoque ridiculo. de Or. 131. b. Quod facetie dicatur, id aliis in re, aliis in uerbo habere facetias. Ep. 134. b. Mirifice capior facetijs his, maxime nostratibus. de Or. 106. a. Multo maiorem partem sententiarum sale tuo et lepore, et politissimis facetijs pellexisti. de Cl. 176. b. P. Scipio omnes sale facetijsque superabat. Off. 27. a. Sale conditus et facetijs Caesar, etc. de Cl. 186. b. Festiuitas, facetie, urbanitas, lepor, suauitas. et 177. b. Facetiarum et urbanitatis oratorum non scurrilis lepos. de Cl. 179. b. Huius orationes multum argutiarum et urbanitatis habent. de Or. 86. b. Lepos quidam facetieque, et eruditio libero digna. de Or. 98. a. Libandus est etiam ex omni genere urbanitatis facetiarum quidam lepos. At. 7. b. Aliquis facie magis quam facetijs ridiculus. de Or. 128. b. De iocis et facetijs.

Facetiosus, sa, sum, iucundus. de Fin. 86. b. Facetiosus urbanitas.

Facetus, a, um, falsus, urbanus, uenustus, scitus, concinnus, festiuus, argutus, dicax. Facetus et dulcis, festiuus, fermonis, et in omni oratione simulator Socrates. de Orat. 129. a. Natura fingit homines, et creat imitatores et narratores facetos, et multum adiuuante et uoce, et ipso genere sermonis. et ibi. Antequam illud facetie dictum emissum herere debet, quam cogitari potuisse uideatur. de Cl. 192. a. Faceta et elegans ironia. I. A. 164. a. At etiam quodam loco facetus esse uoluit. Item: Aliquid enim salis ab uxore minima trahere potuisti. Ep. 255. b. Primum quod tibi facetie uidetur, quicquid ego dixi, deinde quod illa siue faceta sint, siue sic sunt narrante te uenustissima. Or. 198. b. Alij in ea dem ieiunitate concinniores: id est, faceti. de Clar. 170. a. Acutus, elegans, facetus, breuis. Ep. 180. a. Cum aculeo et maledicto facetus. Off. 21. a. Genus iocandi elegans, urbanum, ingeniosum, facetum. pro Dom. 231. b. Et homo facetus inducis etiam sermonem urbanum et uenustum. de Or. 132. b. Vir falsissimus: id est, facetissimus. et ibid. Quod si admistum est etiam ambiguum, fit falsus. Ep. 87. b. Sermo facetus, ac nulla in re rudis. Ep. 129. a. Esse falsum et facetum.

Facies, os, species oris. de Or. 95. b. Quae nobis non possumus fingere, facies, uultus, sonus. de D. 137. b. Homini figura, ut cum Homeri facie cogito. I. A. 168. b. Velim mihi dicas, L. Tarficius, qua facie fuerit, qua statura. Off. 4. a. Formam et tanquam faciem honesti uides. pro Fla. 157. b. Fateantur et Meandri persona expressum esse faciem ciuitatis. I. A. 218. b. Legatus enim senatus faciem secum attulerat. pro Flac. 161. a. Affers faciem nouam, nomen uetus, etc. I. P. 96. b. Virtus, quam tu ne de facie quidem nosti.

Facile, libenter, plane, prorsus, nullo negotio, nullo labore.

bore, citò, procliuus, facile factus est, nihil negocij est.)C. Aegre, tristis. Or. 208. a. In perfacili cognitione uersari: id est, facile cognosci. pro Cl. 41. b. Voluntas testium, quae facillime fingi, nullo negotio flecti potest. Antequam. 194. b. Qui sperant, facilius et procliuus ad laudem nobilitatis perueniunt. At. 229. a. Cum id nullo negotio facere posses. pro S. R. 21. b. Perfacile et nullo negotio. Tus. 165. b. Sed te aberrare proposito facile patiebar. de Or. 97. a. et 123. b. Subitam orationem commentatio facile uincit. Ep. 5. b. Ceteris iniurijs, quae propositae sunt a Catone, facile, ut spero, restitemus. de Or. 105. b. Vtriusque rei facilius est et prompta defensio. pro Cecin. 286. b. Potuisti ad tuum ius faciliore ac commodiore iudicio peruenire. de Or. 92. b. Cernaedae dicere solebat, se sibi perfacilem in dicendo, te autem per pugnam in disputando esse usum. Quint. Fr. 296. a. Facilem se in hominibus audientis admittendisque praeberet. Epist. 61. a. Lenis a te et facili existimari debeo. de Clar. 180. b. T. Iunius suus facili et expeditus ad dicendum. de Fin. 55. b. Facilis et expedita distinctio. Epist. 95. b. Quod si tam facilem populum haberem, quam Aesopus habuit, libenter me hercule, artem desinerem. de Clar. 172. a. Antiqui faciles in suum cuique tribuendo. de N. 74. b. Facilis pater.)C. Difficilis. Top. 226. b. Facilis, procliuus idem. Part. 238. a. Facile, procliuus, iucundum. de Orat. 115. a. Hoc mihi crede, ludus est homini non hebeti, etc. id est, facile factus. de Orat. 125. b. Materia facilis ad exardescendum. I. A. 168. b. Sed materia facilis, in te dicta dicere. pro Cl. 50. b. Quae omnia facilem habent rationem reprehendendi. de D. 130. b. Etiam si faciles nos habuerit ad concedendum. de Clar. 183. a. Antonius facilis in causis recipiens erat, fastidiosior Craffus, sed tamen recipiebat. de Orat. 208. a. Nam ipse quidem res in perfacili cognitione uersantur. Quint. Frat. 296. a. Hoc non est positum in labore aliquo. pro Pomp. 12. a. Facilis aditus ad eum priuatorum, libera querimonia de aliorum iniurijs esse dicuntur. pro Dom. 222. a. Deinde exorabilis populus, facili suffragatio pro salute. pro Plan. 259. b. Sed mihi in causa facili et explicata, perdifficilis et lubrica defensionis ratio proponitur. pro Cor. 62. b. Comes, benigni, faciles, suaves homines, etc.

Facilitas, tis, lenitas, procliuus, expeditus, explicatus, exorabilis, indulgens, minus operis, ludus est, nihil est negocij.)C. Fastidiosus, difficilis. de Or. 105. b. Quis enim haec uel non facile, uel certe aliquo modo posset ediscere? Epist. 87. b. Tu qui esses ordinis tui facile princeps. de Orat. 146. b. Facile uincit, et facile superat. Tus. 165. b. Africani fratris uerbo omniuum perditorum ita similis, ut esset facile deterrimus. Facilis, le, lenis, procliuus, expeditus, explicatus, exorabilis, indulgens, minus operis, ludus est, nihil est negocij.)C. Fastidiosus, difficilis. de Or. 105. b. Vtriusque rei facilius est et prompta defensio. pro Cecin. 286. b. Potuisti ad tuum ius faciliore ac commodiore iudicio peruenire. de Or. 92. b. Cernaedae dicere solebat, se sibi perfacilem in dicendo, te autem per pugnam in disputando esse usum. Quint. Fr. 296. a. Facilem se in hominibus audientis admittendisque praeberet. Epist. 61. a. Lenis a te et facili existimari debeo. de Clar. 180. b. T. Iunius suus facili et expeditus ad dicendum. de Fin. 55. b. Facilis et expedita distinctio. Epist. 95. b. Quod si tam facilem populum haberem, quam Aesopus habuit, libenter me hercule, artem desinerem. de Clar. 172. a. Antiqui faciles in suum cuique tribuendo. de N. 74. b. Facilis pater.)C. Difficilis. Top. 226. b. Facilis, procliuus idem. Part. 238. a. Facile, procliuus, iucundum. de Orat. 115. a. Hoc mihi crede, ludus est homini non hebeti, etc. id est, facile factus. de Orat. 125. b. Materia facilis ad exardescendum. I. A. 168. b. Sed materia facilis, in te dicta dicere. pro Cl. 50. b. Quae omnia facilem habent rationem reprehendendi. de D. 130. b. Etiam si faciles nos habuerit ad concedendum. de Clar. 183. a. Antonius facilis in causis recipiens erat, fastidiosior Craffus, sed tamen recipiebat. de Orat. 208. a. Nam ipse quidem res in perfacili cognitione uersantur. Quint. Frat. 296. a. Hoc non est positum in labore aliquo. pro Pomp. 12. a. Facilis aditus ad eum priuatorum, libera querimonia de aliorum iniurijs esse dicuntur. pro Dom. 222. a. Deinde exorabilis populus, facili suffragatio pro salute. pro Plan. 259. b. Sed mihi in causa facili et explicata, perdifficilis et lubrica defensionis ratio proponitur. pro Cor. 62. b. Comes, benigni, faciles, suaves homines, etc.

Facilitas, tis, lenitas, humanitas. de Or. 102. b. Quae si uobis non probabuntur, uestram iniquitatem accusatote, qui ex me quaesieritis, quae ego nescirem: meam facilitatem laudatote, cum uobis non meo iudicio, sed uestro studio inductus non grauitate, respondero. pro Pomp. 12. a. Qui dignitate principibus excellit, facilitate par infimis esse uidetur. Attic. 200. a. Quis congressum meum? quis facilitatem sermonis desiderauit. Epist. 214. a. De quo pro tua facilitate et humanitate purgatum se tibi scribis esse. Quint. Frat. 293. b. Facilitas in audiendo, lenitas in decernendo. de Orat. 110. a. Magis adeo id facilitate mea, quam alia ulla culpa mea contigit. Epist. 183. b. Sed immoderate facilitate nostra abutuntur. Off. 28. a. Exercenda etiam est facilitas et altitudo animi quae

dicatur. de Or. 125. a. Facilitas significandi. Facinorosus, a, um, sceleratus, flagitiosus. Antequam. 195. a. Nemo tam perdita autoritate facinorosa inuentus est uita, qui, etc. de Or. 130. b. Facinorosus maiore quadam uiquam ridiculi, uulnerari uolunt. pro Cl. 40. a. Cum facinorosus audacter uiuere. de Leg. 164. a. Iniuriosa et facinorosa uita.

Facinus, oris, factum in signe, tam bonum quam malum, flagitium, scelus. I. V. 270. b. Facinus est uinciri ciuem Romanum, scelus uerberari, prope paricidium necari, quid dicam in cruce tollere? pro Mil. 120. b. Miloni facinoris suspicio, non facti crimen obstat. de Fin. 84. b. Si enim ita est, uide ne facinus facias, cum mori suadeas potius. de In. 61. a. Voluntario facinori ueniam dari non oportere. Ep. 54. b. In externis locis minor est ad facinus uerecundia. pro Rab. 94. a. Et id facinus pulcherrimum esse arbitraret. I. A. 181. a. Statimque illa mirabilia facinora effecit. Ep. 255. a. Rectissimum facinus. Epist. 22. b. Facere magnum facinus. Ep. 40. b. Committere facinus. ad Heren. 41. b. Facinus praclarissimum. At. 275. b. Postea illud consciui facinus. contra Rut. 81. b. Homines ad uim, facinus, cedentes delecti. pro Mil. 115. b. Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine. de N. 68. b. Furta uindictes facinorum et sceleris. I. V. 274. b. Facinus sceleris et perfidiae. pro S. R. 24. b. Sceleratum ac nefarium facinus. de Clar. 181. a. Deprehendi in manifesto facinore. de N. 4. b. Fieri in ciuitate facinora capitalia. I. C. 102. b. Obire facinus.

Facio, cis, ago, molior, efficio, exequor, efficiens sum, effector sum, fabrico, nel fabricor, gero, elaboro, conficio, perficio, creo, transigo, praesto, conflo, reddo, adopto, deligo, celebro, comparo, sacrifico, infero, produco, induco, committo, conuenio, exerceo, duco, aestimo. At. 98. b. Feci igitur atque effeci, ut neuter quencumque omniu pluris quam me faceret. Or. 198. b. Quidam omnia docentes, et dilucidiora non ampliora facientes. de Or. 138. a. Omnia quae sunt quaeque aguntur aceruimus. I. A. Quod agendum et faciendum est, non recusio. I. P. 82. a. Dixisti huius te cupiditati obsequi, sicut ego fecissem in collega meo. de Or. 110. a. Feci hoc, quod ne adolefens quidem feceram, ut his de rebus disputarem. At. 244. b. Brutus scribit sese de attributione omnia sanima fecisse. Quint. Frat. 321. a. Etiam Domitio ipsi multa iam feci, quae uoluit, quaeque a me petiuit. At. 247. b. Itaque feci de Fabio ut scribis. Quint. Fr. 300. b. Nam si te interioribus amicis tuis anteponis, ualde magnum facis. Antequam. 196. b. In meis calamitatibus aliam quam forte opem, ut saepe multorum in periculis fecistis.

Antequam. 197. a. Quaecumque administravi, ex uestra autoritate et uoluntate feci. pro Plan. 273. a. Et me unum ex ijs feci, qui ad aquas uenissent. ad Heren. 9. a. At ea, quae a nobis facta sunt, iustissime facta. I. A. 222. a. b. Honorem mortuo, cui iniuriam uino fecimus, faciamus. de D. 184. b. Sane quidem sicut de religionu iure fecisti. At. 283. b. Nec tantum in statuenda Lepidi statua factum est mali, quantum in euertenda boni. Quint. Fr. 306. a. Sed fecit humaniter Licinius, quod ad me uenit. At. 273. b. Facis ex tua dignitate et e repub. At. 260. b. Noli putare pigritia facere me, quod non mea manu scribam. Off. 1. b. Demosthenes si ea quae a Platone didicerat pronunciare uoluisset, splendide id potuisset facere. I. V. 269. b. Glabronem id quod fecit, facere letatus sum, ut testem dimitteret, etc. I. C. 144. a. Atque illud quod faciendum primum fuit, factum atque tractatum est. Quint. Fr. 227. b. Horum nihil faciendum est. Or.

218. a. Verborum ordinem immuta, fac sic, comprobavit filij temeritas. I. A. 16. a. Fac potuisse, quid est, etc. de Or. 136. b. Possit aliquem inueniri oratorem, qui aliquid mali faceret dicendo, obessetque ei quem defenderet. I. V. 204. a. Facere aliquem insanem. I. A. 179. b. Medico tria milia iugerum, quasi te sanum fecisset, Rhetori duo, quasi distertum facere potuisset. 177. b. Quamquam te bonum timor faciebat. de Clar. 195. b. Hortensius clamores faciebat adolescens. Epist. 22. b. Facere magnum facinus. Attic. 195. a. Facere non possum, qui ad te mittam, etc. 95. a. Facere longiorem epistolam. Epist. 130. a. Feci igitur sermonem inter uos habitum in Cumanis. et Orat. 200. a. Isocrates fecit Panegyricum. Attic. 151. b. Voleat enim, credo, Cesar S. C. facere. Cato. Epist. 247. b. Itaque quod pro meo iudicio facere potui, ut Latidarem, etc. feci. pro Clu. 22. b. Quatuor uiros municipales fecerunt. Postquam. 206. a. Facere piraticam: id est, exercere. etc. Q. Fr. 319. a. Facere optariam. I. V. 267. b. Facere argentariam. de Clu. 176. a. M. Brutus accusationem fecerat. Or. 210. b. Ille uersus qui uetat artem pudere proloqui quam facites. pro Rab. 92. b. Facere peculatum. I. V. 206. a. Phalera pulcherrime facta. I. V. 208. a. Argentum optime factum. 209. b. Argentum bene factum. 248. b. Argentum factum atque signatum. 210. b. Hec omnia antiquo opere et summo artificio facta. 208. b. Pocula Mentoris manu summo artificio facta. 213. a. Conficere alicui fragula uestem. 214. a. Perficere aliquid mirabili opera. de N. 5. b. Plato facit mundum edificari a deo. de Opt. 244. a. Plato facit Isocratem laudari a Socrate. Orat. 204. b. Facere aliquem loquentem. de N. 8. a. Plato facit Socratem disputantem. etc. de Sen. 77. b. M. Cato, apud quem Lelium et Scipionem facinus admirantes, quod, etc. de Clar. 134. a. In eo libro ubi se cum Curione colloquentem facit. Brut. 283. a. Maiores, qui hunc honorem mulieri Laurentie tribuerunt, uos cuius pontifices ad aram in uelabro sacrificium facere soletis. pro Mur. 245. b. Iuno sospita, cui omnes consules facere necesse est. Epist. 176. a. Gratulatio, quam tuo nomine ad omnia deorum templa fecimus. pro Cluen. 32. b. Homo qui esset totus ex fraude et mendacio factus. I. V. 204. a. Res publica detrimentum fecit. de Clar. 175. b. Facere damnari. At. 196. a. Facere id est uram. I. V. 218. b. Quid potes illi facere. pro Cecin. 290. b. Quid tu huic homini facias? pro Pom. 15. a. Si quid de eo factum esset, in quo spem eratis habituri? At. 119. a. Facio pluris omnium hominum neminem. Epist. 32. b. Nam ego te ex quo tempore tu me diligere coepisti, quoti die pluris feci. etc. ibid. Duos duarum etatum plurimi facio, Cn. Pompeium, et M. Brutum. Ep. 32. a. Equidem pro eo quanti te facio, quicquid feceris approbabo. Ep. 32. a. Ille plurimi sit ab omnibus. Tus. 167. b. Nec pluris nunc facit Camillus hoc ciuile bellum, quam illo uiuo ego fecerim Romam captam. Ep. 40. b. Nolle accidisset tempus, in quo perficere posses, quanti ego te, quanti Pompeium, quem unum ex omnibus facio, ut debeo, plurimi, quanti Brutum facerem.

Facere cum aliquo, ab aliquo. id est, conuenire. (facere contra aliquem. pro Cec. 305. a. Auctoritas sapientissimorum hominum nobiscum facit. Attic. 96. b. Cum Cesare Lentulus consul facit. pro Cecin. 300. a. Rem et sententiam interdicti mecum facere fatebatur. I. V. 97. b. Faciebant omnia cum Pupilla. pro Quin. 17. a. Veritas cum hoc facit. pro Syl. 174. a. Facere enim aliquo, et idem sen-

tire. pro Plan. 277. b. Cum iurialis illa uox secum illos facere personabat. de D. 133. a. Demosthenes φιλοπείθειτο Pythiam dicebat id est, quasi cum Philippo facere. de In. 59. a. Hoc nihilo magis ab aduersarijs quam a nobis facit. ad Her. 9. a. At. 102. b. Sic iudico omnes ignominia affectos illic facere: id est, Cesarum fauere. in Vat. 32. b. Leges quas contra, praeter te, nemo unquam est facere conatus. de Fin. 76. b. Facere contra aliquem.

Fac cum infinito. concedentis est. pro esto. I. A. 161. a. Fac potuisse, quod est, etc. Ep. 136. a. Verum fac esse omnia. Tus. 163. a. Sed fac igneam, fac spirabilem, nihil ad id quod agimus. Ter. 136. b. Verum pone esse uictum eum: id est, fac esse uictum eum.

Factio, omnis partes, secta, ratio. de Clu. 179. a. Inuidia concitatur in iudicium et in accusatorij factionem. Quin. Fr. 320. b. Gabinium tres adhuc factiones postulant. Att. 108. a. Tenisti provinciam per decem annos, non tibi a se natu, sed a te ipso per uim et factionem datos. ad Her. a. In inuidiam irabemur, si uim, si potentiam, si factionem, diuitias, etc. proferemus. At. 281. a. Animi hominum infesti partibus. I. C. 121. a. Partium quaedam contentio tum in re, uersata est. Quin. de Pet. 206. a. Homo nullarum partium. pro S. R. 21. a. Sex. Roscius eam partem causamque defendit. pro Qu. 12. b. Studium partium. I. A. 200. b. Alteri uicti sunt, alteri sunt in medijs partibus Cesaris. pro Cor. 67. a. Qui neminem unquam alterius rationis ac partis offendit. Top. 224. b. Tabule, quas is instituit, cui testamenti scriptio nulla esset.

Factiosus, a, um, seditiosus. Off. 13. b. Existunt in reipub. plerunque largitores et factiosi, ut opes quam maximas consequantur. ad Heren. 13. b. Si quis potens et factiosus sit, etc.

Factio, as, exerceo, usurpo. de Clar. 170. b. Quod ne Graeci quidem ueteres factitarum. de Clar. 176. b. M. Brutus accusationem factitauit. de D. 128. b. Si esset factitatum, non esset desitum. Orat. 210. a. At alterum factitatum est, alterum nouum. Off. 51. a. Hec apud maiores nostros factitata. I. A. 168. b. Quem palam heredem semper factitauerat.

Factum, a, i, m. profero. Att. 192. a. Meum factum abs te probari gaudeo. pro Dom. 232. a. Illud pulcherrimum factum, quod ex auctoritate senatus gessi. Epist. 16. a. Nihil meum minimum dictum, non modo factum pro Cesare intercessit, quod non ille, etc. pro Cel. 42. a. Qui non modo a facto, sed etiam a conscientie suspicionibus est. I. A. 282. a. Cum ipsum factum per se praclarum atque diuinum est, tum expositum ad imitandum. pro Syl. 180. b. Eequod eius factum aut commissum, quod cuiquam paulo minus consideratum uideatur factum? Antequam. 195. b. Illorum aut in me maledicta, aut in nos scelerate facta. de Fin. 56. b. Facta illustrata et gloriosa. Ep. 153. a. Factum egregium.

Factus, a, um, natus, comparatus, aptus, constitutus. Off. 21. a. Neque enim ita generati a natura sumus, ut ad ludium facti esse uideamur, sed ad seueritatem. pro Mil. 103. a. etc. Or. 212. a. Ad quam legem non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. At. 234. a. Erotelem ad ista expedienda factum mihi uidebar reliquisse. de Clar. 190. b. Sive quod natura non esset ita factus. Or. 216. a. Sed ita facti sunt illi pedes, ut in eis singulis modus insit.

Factus, elaboratus. I. V. 248. b. Argentum factum atque signatum. de Or. 160. a. Oratio, quae quidem sit polita atque facta.

Facultas.

Facultas, is, abusus, commoditas. pro Pom. 7. a. Nec istam redimendi facultas erit propter calamitatem, nec alij uoluntas propter timorem. pro S. R. 33. b. Videamus nunc eequa facultas suscipiendi maleficij fuerit. etc. ibidem: Age nunc ceteras quoque facultates consideremus. pro Qu. 3. a. Romae mihi numerorum facultas est, quam si sapiens, communem existimabis. Orat. 207. b. Erit igitur haec facultas in eo, quem uolumus esse eloquentem. Att. 127. b. Nec eius rei facultatem, si qua erit, praetermittam. pro Arch. 135. b. Alia quaedam in hoc facultas est ingenij. Att. 276. b. Quod si statueris in Asiam tibi eundem, nulla erit ad comitia nostros accerere facultas. Offic. 9. b. Videndum est, ne maior sit benignitas quam facultas. pro Mil. 110. a. Miloni nulla facultas manendi, exeundi non causa solum, sed etiam necessitas fuit. Epist. 57. a. At ea qui dem facultas uel tui, uel alterius consolandi in te summa est, si unquam in illo fuit. Epist. 145. b. Neque si facultas optabilis mihi quidem tui praesentis esset, nunquam a tuis consilijs discreparem. de In. 58. a. Quare illa nobis alio tempore, si facultas erit, explicabitur. de Orat. 113. a. Non deerit ipsi facultas ex ceteris rebus comparata. Attic. 105. a. Hic mihi sui cognoscendi penitus etiam istam facultatem dedit. pro Font. 278. b. Ne irato testi facultas ad dicendum data uideatur. de Orat. 140. a. Opes superbiae et libidini facultatem et materiam dare. de In. 80. b. Si causa dabit facultatem. pro Flac. 150. a. Libenter arripere facultatem ledendi, quaecumque detur. de N. 6. a. Si modo eam facultatem tibi causa dabit. pro Cecin. 298. b. Nonnumquam improbo iudici facultas datur, ut cum scitens perperam iudicari, tabulas secutus esse uideatur. de D. 116. b. 30 Doleo tantam te omnibus irridendi tui facultatem dare. pro Cluen. 19. b. Tamen multae mihi postea ad satis facendum facultates dabuntur. Epist. 155. a. Gloria, cuius diuinitatem tibi dederit. At. * Hic ego duobus generibus facultatem ad se aere alieno liberandos dedi. de Finib. 64. a. Quae mihi facultas, ad hoc tempus nunquam est data. pro Quin. 2. b. Quin. Hortensius cui summam copiam facultatemque dicendi natura largita est. pro Rab. 93. a. Vt nam mihi hanc facultatem causa cederet, ut possem hoc predicare, etc. de Or. 94. b. Quin. Varius illa ipsa facultate, quancumque habet, magnam est gratiam consecutus. Orat. 207. a. Eloquens facultatem habet, quae est eius propria, si se lateque dicendi. Epist. 7. a. Si res facultatem habetur uideatur, ut Alexandriam tenere possis. etc. 151. b. Virtus maxime illustratur magnis in reipublica meritis, quam facultatem habes maximam. etc. 168. b. Sed alius nemino facultatem habet decipiendi nos. Off. 15. a. Ad rem gerendam qui accedet, non modo consideret, quam illa res honesta sit, sed etiam ut habeat efficiendi facultatem. Attic. 3. b. Cum et ocij ad scribendum plus, et facultatem dandi maiorem habueris. pro Pom. 17. a. Nihil est, quod de perficiendi facultate dubitemus. contra Rul. 72. b. Cetera uectigalia belli facultatibus affliguntur, hoc uectigali etiam belli facultates sustentantur. Off. 2. a. Tum autem consulant, conducant id nec ne ad facultates rerum atque copias, ad opes, ad potentiam. Quin. Frat. 328. b. Nihil quod ad modum meum pertineat, sine maximo tuo commodo, et maxima tua facultate mihi scilicet cogitari. I. A. 168. b. Ut semper nouus ueniam, quam facultatem mihi multitudo istius uiciorum largitur. pro Mur. 134. a. Res publica dedit ei facultatem liberalitatis, qua usus est, etc. I. C. 112. a. Facultatem mihi oblatam putauit, ut quod, etc. pro Clu. 33. b. Is oblatam sibi facultatem putauit, ut posset, etc.

pro Mur. 126. a. Vera maledicendi facultas. Orat. 203. a. Magni igitur iudicij et summæ facultatis esse debet moderator ille, etc. Attic. 41. a. Nisi mihi dolor meus, tum omnes partes mentis, tum huius generis facultatem admississet. de Orat. 140. a. Virtutes quae in ingenij aliqua facultate posita sunt. etc. 128. b. Omnium rerum in contrariis partes facultas ex eisdem suppeditatur locis. etc. 93. a. Ocium ac facultas discendi maior et maturior. etc. 96. a. Quoniam ex me non de oratoris arte, sed de hac mea, quantulacumque est, facultate quaeritis: id est, de eo quod ego in dicendo praestare possum. de Opt. 243. b. Vim eloquentiae non rei natura, sed sua facultate metiri. etc. ibid. Melius a deteriori, facultate, quam genere distinguitur. de Orat. 96. b. Omnis uis ac facultas oratoris in quinque partes distributa est. de Orat. 111. a. Studium dicendi, res facultate praecleara, arte mediocri. de Clar. 185. b. Huius omnis facultas ex historia ipsius perfici potest. Off. 44. b. Theophrastus talium sumptuum facultatem, fructum diuitiarum putat. de In. 66. b. In occasione commoditas ad faciendum idonea, in facultate copia et potestas eorum rerum, propter quas aliquid facilius fit, consideranda est. de In. 64. b. Aut potestas alij desuisse demonstranda est, aut facultas, potestas si aut nescisse, aut non affuisse, aut conficere aliquid non potuisse dicitur: facultas, si ratio, adiutores, adiumenta, et cetera quae ad rem pertinent, desuisse alicui demonstrabuntur. Part. 240. b. Facultatem autem infirmatione utetur, si aut uires, aut animum, aut copias, aut opes abfuisse demonstrabit, aut alium tempus, aut locum non idoneum. de Or. 103. b. Qui in aliqua arte et facultate excellit. etc. a. Oratoris facultas de Orat. 92. b. Quibus in rebus oratorum uersatur facultas. etc. 90. a. Illustrare autem oratione, si quis istas ipsas artes uelit, ad oratoris ei consuegendum est facultate. etc. ibid. Asclepiades in eo ipso quod ornate dicebat, non medicinae facultate utebatur, sed eloquentiae. de N. 59. b. Facultas differendi a Rhetoricis exercitationibus accepta. etc. 135. b. Ex utraque parte facultates et copias cognoscere. Epist. 241. b. Cura magis et diligentia, quam facultate et copia facere aliquid. Item: Materies digna facultate et copia tua. de N. 4. b. Cuius rei tanta tamque difficilis facultate consecutum esse me non profiteor, secutum esse praeme fero. At. 43. b. Tanta facultates ingenij, consilij, gratiae. pro Syl. 175. a. Viri summa uirtute et fide, cuius generis in senatu facultas maxima. Antequam. 195. a. Consularis homo non minimis facultatibus usus. de Or. 148. a. Habere summam facultatem uacui ac liberi temporis. de N. 77. b. Spei, salutis, opis, uictoriae facultas a dijs expetenda est. de Orat. 87. b. Vtrunque collaudandum uideri, quod tantam iam essent facultatem adepti, ut cum maioribus natu compararentur. de Orat. 88. b. Hoc amplius si quid poteris, non id mihi uidebitur orator, sed Crassius sua quadam propria, non communi oratorum facultate posse. Off. 1. a. Ut par sis in utriusque orationis facultate. I. V. 125. b. Prout Thermitani hominis facultates ferebant. de In. 63. a. Quoad facultas tulit id est, quoad potuimus. de In. 52. b. Ac fons quidem confirmationis, ut facultas tulit, aupertus est. etc. ibid. Ut facultas tulit, feci, etc. pro Dom. 243. a. Horum ego honorum facultatem nunquam et copiam expetui. Off. 36. b. Quibus autem rationibus hanc facultatem assequi possumus, ut hominum studia completamur, dicemus. etc. 35. b. Effectumque est, ut dando et accipiendo, et permutandis facultatibus et commodis, uelare egeremus. pro Rab. 93. a. Quae si in illo minima fuissent,

fuisse, tamen præ tuis facultatibus maxima putarentur.

Falcarij, milites dicebantur falcibus quibusdam armati. I. C. 99. a. Dico te priori nocte uenisse inter falcarios in M. Leccæ domum. I. V. 177.

Falernus, a. um. Campanus. de Clar. 191. b. Falernum uinum. pro Clu. 54. b.

Falsicus ager. contra Rul. 79.

Fallacia, ciæ, fraus, præstigiæ, dolus, laqueus. de Or. 126. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. pro R. P. 128. a. Illinc omnes præstigiæ, illinc omnes fallaciæ. pro Cluen. 38. a. Exagitabantur omnes eius fraudes atque fallaciæ. de D. 126. a. Tota res est inuenta fallacijs, aut ad quæstum, aut ad eryorem. pro Quint. R. 48. a. Hic ex fraude, fallacijs, mendacijs constare totus uidetur. At. 1. a. Prensatus Galba sine fisco et fallacijs. de Nat. 74. b. Dolus, machina, fallaciæ, præstigiæ, sine ratione esse non possunt. pro Cecin. 301. a. Acquitatem rei uerbi laqueo capi non oportet.

Fallicoquentie. plur. de Fin. 121. b. Accij.

Fallaciter, malitiose, dolose. pro Dom. 228. b. Maiores nostri, qui non fictæ et fallaciter populares, sed ueræ et sapienter fuerunt. Offic. 65. b. Ratio hoc postulat, ne quid fallaciter, ne quid insidiosè, ne quid simulatè. de D. 37. b. Fallaciter portenta interpretari. de Ar. 255. a. Fallacissimè se alicui uenditare. Part. 237. b. Fallaciter imitando.

Fallax, ciis, fraudulentus. pro Flac. 263. b. Vicinitas non ficata, non fallax, non erudita artificio simulationis. pro R. P. 129. a. Fallaces et fucose merces. At. 278. b. Quidam Cæsarem fallacibus interpretibus ac nuncijs impulerunt in spem certissimam consulatus. de D. 127. a. Oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quæ ratione atque animo uidere debent. Off. 59. a. Emolumenta rerum fallacibus iudicij uident. de Am. 109. a. Vt tanquam in herbis non fallacibus fructus appareat. Acad. 19. a. Sophismata, sic enim appellantur fallaces conclusiones. de N. 75. a. Malitia est, uersuta et fallax nocendi ratio. de D. 88. a. Astrologi uani, fallaces. pro Mil. 120. a. O spes fallaces, o cogitationes inanes meæ. I. A. 240. b. Spes falsa et fallax. At. 164. b. ἄπειρος fallax.

Fallo, lis, decipio, induco, fraudo. pro S. R. 37. b. Roscia uis focios induxit, decipit, destituit, aduersarijs tradidit, omnium fraude et perfidia sefellit. I. C. 123. b. Si uis inproborum spem meam sefellit, atque superarit. de D. 85. b. Diuinitio fallit fortasse nonnunquam, sed tamen ad ueritatem sapienter dirigit. de Or. 85. a. Quam spem cognitionum et consiliorum meorum, cum graues communium temporum, tum arii nostri casus sefellent. Off. 9. a. Ad supplicium redire maluit, quam fidem hosti datam fallere. Epist. 4. a. Quæ ne spes eum fallat, uehementer te rogo. At. 252. a. Gaudeo non sefellisse eam rem, opinio nem tuam. In Sallust. 273. a. Multum uerò te opinio fallit. et c. Octa. 330. a. et pro Syl. 175. a. Opinio de te multum me sefellit. In Sallust. 272. b. Longè falleris opinione. de Orat. 107. b. Neque enim hoc te Crasse fallit, quam multa sunt. Orat. 220. a. Quæm queso nostrum sefellit, ita uos esse dicturos? At. 51. a. Tamen in lege nulla esse huiusmodi capita te non fallit. I. A. 243. b. Is enim sum (nisi me fallo) qui, etc. pro S. R. 26. a. Nisi me fallit animus. At. 227. 60 a. Sed nos (nisi me fallit) iacebimus. Brut. 289. a. Nisi me forte fallit. At. 122. b. Nisi omnia me fallunt. Epist. 33. a. Si quid me fallit in scribendo. Epist. 76. a. Nisi quid me

fallit. Epist. 6. a. Non fallam opinionem tuam. Acad. 17. a. Cauere ne capiat, ne fallatur uidere. Att. 211. a. Possim falli, ut humanus. de N. 75. a. Spe falli possumus. et ibi. De us falli qui potuit? de Orat. 92. b. In unum exitum spectantes, et nunquam fallentes res. de N. 74. b. Aut tu illum fructu fallas, aut, etc. Quin. Frat. 300. a. Hominum ingenia ad fallendum parata.

Falsus, falsi. Acad. 35. b. Assentiri falsi alicui rei. Falsitas, tatis, uanitas. pro Cluent. 18. b. In omnibus locis parum firmamenti, et parum uirium falsitas habet.

Falsus, falsi, fallaciter. pro Pom. 11. b. Hoc incredibile omnibus, et falso memoria proditum uidebatur. Ep. 62. b. Quod uerbum abs te aiunt falso in me solere conferri.

Falsus, a. um, adulterinus, inanis, mendax, uanus. pro S. R. 36. b. Pro re certa spem falsam domum reuulit. de D. 135. a. Falsis et mendacibus uisis mentes mortalium concitare. I. A. 231. a. Complexus falsæ beneuolentiæ extiterunt in amore simulato. de Orat. 125. b. In eo nihil esset nisi falsum et imitatione simulatum. et 99. a. De cuius morte domum falsus ab exercitu nuncius uenit. Attic. 111. b. De quibus ante ad te falsum scripseram. et 12. b. Obijci mihi ad Baias fuisse falsum. de D. 130. b. Ex falsis uerum effici non potest. de N. 37. a. Quæ ordine et ratione uacant, ea mentita et falsa plenas erroris sunt. de In. 58. b. Falsum est, in quo perspicue mendacium est. de D. 114. a. Testes malitia falsi, ficti; esse possunt. pro Flac. 154. b. Poena falsarum et corruptarum literarum grauis est. pro Syl. 184. b. O falsam spem. I. A. 240. b. Spes falsa et fallax. de Fin. 143. b. Philosophus pietus, ut dicitur.

Falsus, ciis, pro Mil. 119. b. Qui cum falsibus ad Castoris cucurrerunt. pro Syl. 170. a. Ille arma nisi, cornu, tibas, falces. Tusc. 24. a. Immisi cum falsibus multi purgarunt, et aperuerunt locum.

Fama, mæ, opinio, existimatio, nomen, sermo, rumor, prædicatio, commemoratio nominis nostri, celebritas sermone hominibus, fictæ auditions, disseminatus dispersusque sermo, hominum sermo, celebritas, nobilitas, uentus quidam popularis. Att. 117. a. Bona de Domitio, præclara de Afranio fama est. I. V. 66. a. Qui ut antè collectam famam conseruet, laborat. pro Sest. 26. b. Expectanda est bona fama honorum que uerè sola gloria nominari potest. de Fin. 101. a. Quam Greci ἀδοξία appellat, aptius est hoc loco bonam famam appellare quam gloriam. Offic. 48. a. Fundamentum perpetuæ commendationis et fama est iustitia, sine qua nihil potest esse laudabile. pro Quint. 9. a. Famam existimationemque amittere. Off. 59. a. Amor multitudinis commouetur ipsa fama et opinione liberalitatis. Quint. Frat. 294. b. Quod ita esse, constanti fama atque omnium sermone celebratum est. et ibid. Conflare inter omnes uideo, etc. pro Mur. 132. b. Hoc quanti putas esse ad famam hominum? in hoc felicitatis fama sermoque ualuit. pro Flac. 148. b. Sed quod ipsi audistis communi fama atque sermone, de ui, de armis, etc. de Ar. 248. a. Vt hominum fama est. pro Syl. 169. a. Vix ad me as aures istius suspicionis fama peruenit. pro Arch. 186. b. Hac tanta celebritate fama etiam absentibus notus erat. Item: At fuit fama quotus quisque istam effugere potest in tam maledica ciuitate? I. A. 261. a. Cum tristis à Mutina fama manaret. I. V. 76. b. Famam emanare. Attic. 126. b. A Brundisio nulla adhuc fama uenerat. pro Mil. 120. b. Famam

Fama de interitu Clodij fides imperij Romani peragravit. Epist. 149. a. Tamen ipsa fama, que de tua uoluntate percrebuit, magnam es laudem consecutus. I. V. 215. b. Hæc fama de nostris hominibus percrebuit. Top. 227. b. Fama uulgæ, quoddam multitudinis testimonium. pro Sest. 24. a. Hæc fama celebrantur. Ep. 117. a. Magna illico fama surrexit, et de damnatione seruentur loqui est coepit. de Cl. 188. b. Catulo suauitas uocis, bene loquendi famam consecerat. de N. 45. a. Accipere fama et auditione esse deliquit. Off. 56. b. Hercules, quem hominum fama beneficiorum memor, in concilio coelestium collocauit. Tusc. 172. b. Fama nunquam deseret Cæsarem. Ep. 12. a. Non putari famam inconstantiæ mihi pertimescendam. Ep. 135. a. Effugere autem si uelim nonnullorum acutè aut facietè dictorum offensionem, fama ingenij mihi est abijcienda. de L. 166. a. Innocentes ergo et uerecundi sunt, ut bene audiant, et ut rumore bonum colligant, erubescunt. pro Cl. 44. b. Ventus quidam popularis.

Fames, mis, cibi appetitus. At. 82. a. Etiam fames, quam nihil miserius est, que tum erat in hac meo Asia, mihi optanda fuit. de Fin. 56. b. Cum cibo et potione fames sitisque de pulsus est. de Fin. 83. a. Cibi condimentum est fames. Tusc. 247. a. Obsolare ambulando famem. Att. 11. b. Euerunt quos fames magis quam fama commouerit. pro Dom. 225. b. Nec illi camentis ac tegulis tectorum meorum se famem suam expleturos putauerunt. de D. 123. b. Aus fame enecta, in offam pulvis inuadit. pro Clu. 31. b. Bestiæ fame dominante, plerumque ad eum locum ubi pastæ aliquando sunt, reuertuntur. pro Flac. 149. b. Qui in fame frumentum exportare erat ausus. Quint. Frat. 308. a. Quis esset, qui plebem fame necaret. At. 85. b. Senatores quinque fame necati sunt. I. C. 102. b. Patientia famis et frigoris. Epist. 128. b. Integram famem ad orem afferro.

Familia, liæ, agnatio, cognatio, gentilitas, genus, gens, nomen, stirps, locus, secta. de N. 57. b. Homines coniugum, et liberorum, et familiarum suarum causa frumentum condunt. pro Cecin. 295. b. Familia, que constat ex seruis pluribus. de Clar. 172. a. Cum in simularetur familia, partim etiam liberi. pro Cecin. 995. b. Vnus homo familia non est. pro R. P. 122. b. Quæ in familia laus aliqua forte floruerit, eam serui, qui sunt eius stirpis cupidissime persequuntur. de Leg. 160. b. In ciuitatibus ratione quadam agnationibus familiarum distinguuntur statum. pro Cluen. 32. b. Is se figuram non fecit, ne nationis magis suæ quam generis uti cognomine uideretur. pro Cluen. 20. b. Familia, cognatio, nomen. pro Dom. 220. a. Sacra Clodie gentis. et ibid. Quæ ratio generum et dignitatis. de Clar. 188. a. Vt dudum de Læliorum et Mutiorum familijs audiebamus. pro Muren. 127. b. Vetus et illustis familia. pro Muren. 127. a. Sunt amplæ et honestæ familie plebeiæ. de Orat. 109. b. Vnum putasti satis esse in una familia Rhetorem. de Orat. 148. b. Profeminatæ sunt quasi familie dissidentes inter se. de Or. 88. b. Tum singule familie in te impetum facerent. de In. 63. a. Ex his duabus diuersis scuti familijs. de Diuin. 109. a. A Peripateticorum familia. pro Syl. 177. b. Gladiatorum familia.

Familia, liæ, pro tota patris familie possessione. de Orat. 105. b. Qui quibus uerbis heriscere oporteat ne sit, de Or. 88. b. Arbutium familia heriscunde: id est, possessionis, seu hereditatis diuidendæ.

Familiaris, re, familiaritate coniunctus, necessarius, intimus, domesticus, qui in intima familiaritate alicuius uersatur, usu coniunctus. (C. Alienus. Att. 264. b. Homo familiarissimus, et mihi omnibus rebus coniunctus. Ep. 31. a. Is est ex meis domesticis atque intimis familiaribus. I. A. 161. a. An ego non uenirem contra alienum pro familiaris et necessario meo? pro Quint. R. 53. a. Familiaris.) (C. Alienus. Quint. Frat. 305. a. Intimus, proximus, familiarissimus quisque sibi pertinuit. Epist. 99. b. Cæsar ad me scripsit, nondum te sibi satis esse familiarem propter occupationes suas, sed certè fore. Off. 40. b. Habere amicos, quibus cum possis familiares conferre sermones. I. V. 35. a. Quis unquam in lectu domestico, in funere familiaris, cœnauit cum toga pulla? pro Rab. 91. b. Funus familiare. Tusc. 148. a. Res familiaris et domestica. de Her. 1. a. Et si negocijs familiaribus impediti, uix satis, etc. pro Cæl. 50. b. et I. A. 175. b. Fieri familiarem alicui. de Am. 103. b. Vidimus P. Aemilium C. Lucinio familiarem fuisse. Quint. Frat. 315. a. Ipse enim ueterator magnus, et per familiaris Philiso. de Orat. 149. a. Is qui familiarior nobis propter scriptorum multitudinem est, Demosthenes.

Familiaritas, tis, usus, consuetudo, necessitudo, coniunctio, consuetudo uictus. Epist. 212. a. Cum Lyone Patrensi est mihi quidem hospitium uetus, quam ego necessitudinem sanctè colendam puto: sed ea causa etiam cum alijs compluribus, familiaritas tanta cum nullo hospite, et ea cum officijs eius multis, tum etiam consuetudine quotidiana sic est acta, ut nihil sit familiaritate nostra contumacius. Off. 11. b. Consuetudines præterea et familiaritates, multaque cum multis res rationesque contractæ. et ibid. Cum boni uiri moribus similes sunt familiaritate coniuncti. At. 18. a. Itaque in sinu et in familiaritate adolescentis et cum eo, ut res indicat, congressus est. Epist. 212. a. Nihil est familiaritate nostra coniunctius. pro Deiot. 151. a. Consuetudo familiaritatem offert. Off. 39. a. Familiaritates habere fidas amantium nos amicorum. Ep. 102. b. I. V. 143. a. Venire in familiaritatem alicuius. Quint. Frat. 300. a. et I. A. 175. a. Recipere aliquem in familiaritatem suam. pro Cor. 67. a. Versari in familiaritate alicuius. pro Syl. 169. a. Cum mihi summus tecum usus esset. de Orat. 97. a. Antonius summa familiaritate coniunctus. I. V. 143. a. Is bene penitus in istius familiaritatem sese dedit. Quint. Frat. 292. a. Qui in tuam familiaritatem penitus intrarit. pro Cluen. 31. b. Is sese ad Staleni familiaritatem applicauit. pro Quint. 2. Tamen inductus consuetudine et familiaritate Quintius fecit, etc.

Familias, ut pater familias: id est, dominus et administrator rei familiaris. pro Quint. 2. a. C. Quint. suarum rerum pater familias et prudens et attentus. et pro S. R. 25. a. Patres familias. et 26. a. Patribus familias. I. V. 245. a. Patribus familiarum.

Familiariter, libere, amicè. Attic. 95. b. Decreueram cum eo ualde familiariter uiuere. I. V. 59. b. Cum aliquo familiarissimè atque amicissimè uiuere. Attic. 136. b. Quæ soluto animo familiariter scribi solent, temporibus his excluduntur. pro Cæl. 49. b. Licentius, liberius familiaris cum aliquo uiuere. de Or. 110. a. Hoc sitis cupidius factum existimas, Cæsari attribues, si familiaris utriusque nostrum.

Famosus, a, um, infamis. (C. Clarus, nobilis, honoratus, qui magnum nomen in autoribus habet, qui est in magno nomine et gloria. de Or. 134. b. Nam me ad famosas uenit

uetuit mater accedere. Poet. Item de rep. Nonius.
 Famula, i.e. ancilla. Tusc. 164. a. Res familiaris est mi-
 nistra et famula corporis. Tusc. 228. a. Si uirtus famula for-
 tune est.
 Familiaris, re. seruili. Tusc. 174. a. Familiaris uestis. a.
 lias. familiaris.
 Famulatus, tus. seruitus. de Am. 109. b. Qui aliquan-
 diu propter ignorantiam stirpis et generis in famulatu
 fuerunt. Off. 75. b. Quam miser uirtutis famulatus seruien-
 tis uoluptati.
 Famulor, aris. de rep. Est enim genus iniuste seruitutis,
 cum hi sunt alterius, qui sui possunt esse: cum autem hi fa-
 mulantur, qui, etc. apud Non.
 Famulus, li. pedissequus. Off. 37. b. Heris sit sane adhibe-
 da seruitus in famulos, si aliter teneri non possunt. de Am.
 106. b. Parare pecuniam, equos, famulos, etc. Tusc. 185. b.
 Ergo hos ut famulos uinculis arceamus. de Leg. 174. a. Fa-
 muli Ide.e. matris.
 Fanaticus, a, um. delirus, furens. de D. 133. a. Isti philoso-
 phi superstitiosi et penes fanatici. pro Dom. 234. a. Homo
 fanaticus.
 Fandus, a, um. de D. 94. b. Neque me Apollo satis fandis
 inuitam ciet. Poet.
 Fandus, ni. templum, locus religiosus. de Leg. 175. a.
 Athenienses contumelie sanum et impudente fecerunt.
 de In. 62. a. Crotoniense templum Iunonis religiosissime
 colebant. et ibid. Paulo post, propter sanam religionem,
 cum de eodem templo loqueretur. pro Rab. 96. b. Pro fa-
 nis atque delubris propugnare. de Fin. 78. a. et Tusc. 173.
 a. Ita non superstitiosus erat, ut illa plurima in sua pa-
 tria sacrificia et sana contemneret. Epist. 75. b. Ut pe-
 cunia in sano poneretur. Item: Fandus, templum, ades sa-
 cra. l. Aedes.
 Farcio, cis, sarcini, sarcinum. I. V. 241. a. Puluimus perlu-
 cidus, meliteni rosa sarcitus.
 Farian, ut bifariam, et multifariam.
 Fatis, uel fatis, fatum, loqui. de Diuin. 97. b. Tum enim
 ferunt ex oraculo haec fatum esse Pythiam. de Vn. 202.
 b. Tum ad eos, is deus qui omnia genuit, fatum: haec uos
 et cet. Tusc. 250. b. Epicurei nostri graeci fari nesciunt,
 nec Graeci latine. pro Quint. 13. a. Nulla intercessit po-
 stulatio, mitto equum, uerum ante hoc tempus ne fando qui-
 dem audita. de N. 17. b. Ne fando quidem auditum est,
 ibid., etc.
 Fartor, oris, qui lucanicas facit et farscit. Off. 30. b. Ce-
 tarij, Lanij, coqui, fartores, piscatores, etc.
 Fartus, farta, fartum. farscitus. Tusc. 180. a.
 a. Tum iecore opimo farta et satiata affatum, etc. Orat.
 212. Poet.
 Fatus, quod licet. contra Rul. 69. b. 70. a. Ut id quod
 ad possit, quoad fas esset, quoad liceret, populi ad partes
 daret. pro Dom. 220. a. Fatus es eius filius contra fas,
 cuius per etatem poteras esse pater. pro Mil. 10. a. Clo-
 dium nihil delectat, quod aut per naturam fas sit, aut per
 leges licet. pro Dom. 238. b. Ne enim id fieri fas erat. de
 Ar. 251. b. Oratores contra ius fasque interfector. At. 11. b.
 Ius et fas omne delere. pro Dom. 232. a. Cum hoc mihi u-
 ni dicere fas fuisset. pro Cluen. 20. a. Socrus generi sui, con-
 tr. i. quam fas erat, amore capta. pro Mur. 143. a. Ciues,
 si eos hoc nomine appellari fas est. Tusc. 236. a. Si hoc fas
 est dictu.
 Fascole, larum, sunt crurum integumenta, quibus or-
 natus caetera crura inferiora uinciebant. de Arat. 354. a.

Muliebres soleae purpureaeque fascole. alias, fasiole, et
 quidem melius.
 Fascia, fasciae. Attic. 24. a. Etenim mihi etus caligae
 ut fasciae creatae non placebant. de Clar. 184. a. Cr. O-
 ctanus, qui deuietus erat fascijs, et multis medicamen-
 tis propter dolorem artuum delibutus. de Diuin. 136.
 a. Quidam somniauit ouum pendere ex fascia lecti sui ca-
 bicularis.
 Fasciculus, li. Q. Fr. 314. a. Fasciculus ille epistolarum,
 in quo fuerat et mea et Balbi, totus mihi aqua madidus
 redditus est. At. 203. a. Eas epistolas in eundem fasciculum
 uelut addas. et 74. a. Accepi fasciculum in quo erat epi-
 stola Pyllae. et 30. a. Fasciculus literarum. Tusc. 199. b. Fascia
 culum ad nares admovebis?
 Fascis, fcis. Attic. 120. b. Age iam has compedes, fa-
 sces, inquam, hos laureatos, haec ferre ex Italia quam mo-
 lestum est. contra Rul. 85. a. Lictores praetoribus an-
 tebant cum fascibus duobus. I. V. 240. a. Fasces pra-
 toribus praeferrunt. et 111. a. Quae praetores cum fascibus mi-
 hi praesto fuerunt. pro Dom. 218. a. Nullus locus orbe ter-
 rarum uacuis extraordinarijs fascibus et imperio Clodia
 no fuisse.
 Fasti, orum, liber in quo omnium dierum anni ratio et
 numerus continetur. Attic. 86. a. Flauus anni filius pro-
 tulit fastos, nam occultam putant quodam tempore ista
 tabulam, ut dies agendi peterentur a paucis. pro Muren.
 129. b. Possent agi nec ne, pauci quondam sciebant: fastos
 enim uulgo non habebant. et ibid. Scriba quidam C. I-
 Flauus singulis diebus ediscendos fastos populo pro-
 posuit, et ab ipsis cautis iuriconsultis eorum scientiam
 compilauit. de Pro. 78. b. Non omnibus fastis legem fer-
 ri licere. I. P. 86. a. Hanc legem illi fasti ferre possunt?
 Att. 283. a. Decreeui, ut in fastis ad eum diem Bruti nomen
 ascriberetur. et ibid. Quod ego cum dabam Bruto, nota
 esse in fastis gratissimam uictoriae memoriam uolebam. I.
 V. 235. a. Cum diem festum ludorum de fastis suis sustulisse
 sent. I. V. 135. a. Eximere dies de fastis. pro Sest. 10. a. Con-
 sula les non modo ex memoria, sed etiam ex fastis euellendi. At.
 59. b. Longe paginulae in codicillorum fastis. Tusc. 167. a.
 Luna accretione et diminutione luminis quasi fastorum
 notans et significans dies. Epist. 68. a. Etenim ordo ipse
 annualium mediocriter nos retinet, quasi enumeratione
 fastorum.
 Fastidio, dis. fastidio afficio, offensionem atque fa-
 stidium ad aliquam rem habeo. pro Milon. 109. b. Qui
 non modo improbitati irascuntur candidatorum, sed eti-
 am recte factis saepe fastidiunt. aliter, in recte factis. l.
 Pert. et det.
 Fastidiosus, ambitiosus, lenis. de Or. 107. b. Quod ego non
 tam fastidiosus in nobis, quam in histrionibus spectari pu-
 to. pro Plan. 273. a. Tum ego stomachans fastidiosus inquid
 etc. de Or. 64. b. Diligenter ac prope fastidiosus iudicare
 aliquid. Att. 21. a. Lenis et fastidiosus probare aliquid. de
 Or. 142. a. Pudentius uel inuitus, uel etiam fastidiosus fa-
 cere aliquid.
 Fastidiosus, a, um. de Cl. 153. a. Antonius facilis in reci-
 piendis causis erat, fastidiosus Crassus, sed tamen recipie-
 bat. de Cla. 187. b. M. Memmius fastidiosus literarum lati-
 narum. ad Her. 36. b. In equos et pares fastidiosus. et 31.
 b. Aurium sensus fastidiosissimus.
 Fastidium, dij. offensio. de Or. 121. a. Non sunt tanti ulla
 eius merita, quanta insolentia hominis, quantumque su-
 stidium. I. A. 228. a. Quorum si essent arrogantes, non
 possent

possem ferre fastidium. et 243. a. b. Nec id sit fastidio
 meo, sed charitate reipub. In Sal. 272. a. Ego dabo ope-
 ram, ut pro me minimo cum fastidio respondeam. de Or.
 251. b. Ab aliquo celerrime fastidio quodam et fatietate
 abalienari. et 161. a. Ut neque fastidiantur, qui audient, fa-
 stidio similitudinis. de Or. 107. b. Quae recta sunt proba-
 ri, quae praua sunt fastidijs adherescere. de Opt. 144. b.
 Quod igitur est eorum in orationibus a Graeco conuersis
 fastidium: nullum fuit in uersibus. de Opt. 244. a. Qui in-
 telligentiam ponunt in audiendi fastidio. Tusc. 213. b. Ea-
 que eis morbis contraria, quae habent ad res certas uitio-
 sam offensionem atque fastidium. de Fin. 51. a. Insolens
 domesticarum rerum fastidium. de In. 47. b. Cibi satie-
 tas et fastidium. de Fin. 50. a. Rudem enim esse omnino
 in nostris poetis, aut incertissimae signitiae est, aut fastidij
 delicatissimi.
 Fastigium, gij. columen, conus, finis. de Orat. 159. b.
 Capitoli fastigium illud, caeterarumque adium non ueni-
 stus, sed necessitas ipsa fabricata est. Quint. Frat. 320. a.
 Tectum multorum fastigiorum. I. A. 181. a. Diuus Iulius
 habuit puluinarum simulacrum fastigium, flammam, etc.
 Off. 59. a. Imponere fastigium operi inchoato. (Iacere
 fundamenta.
 Fatalis, le. ex omni aeternitate definitus et constitu-
 tus. Postquam. 202. a. Quoniam nobis quasi aliqua fatali
 necessitate cum fortuna belligerandum fuit. pro Mar.
 136. a. Respub. perfunctus est hoc misero fatali bello. de
 Fat. 144. a. Causae fatales. et ibid. Causae cohibentes in se
 efficientiam naturalem. et ibid. Aeternae causae naturae
 necessitate manantes. de Som. 127. a. Cum hi duo numeri
 circuitu naturali summam tibi fatalem conseruerint. Acad.
 44. b. Fatalis et immutabilis continuatio ordinis sem-
 pitem. de Diuin. 122. b. Haec possunt prouideri, quia certa
 sunt et fatalia. de Fat. 146. b. Tam enim fatale est medi-
 cum adhibere quam conulescere. de D. 111. a. Non igitur
 fatales exitus habuerunt. de Ar. 244. b. Scipio quasi fa-
 tali euentu solus Carthagine euerit. Postquam. 204. b.
 Ille annus, quem ego mihi quam patrie malueram esse fa-
 talem. I. A. 62. b. Quod fuit illorum utriusque fatale. pro
 Sest. 66. Sed fuit profectus quaedam illa reipub. fortuna fa-
 talis, ut ille, etc. de Cl. 187. b. In hoc communi nostro et
 quasi fatali malo. I. C. 118. b. Meus consulatus ad salutem
 reipub. prope fatalis fuit. et 112. b. Hic annus fatalis est ad
 interitum huius urbis. I. P. 81. a. P. Clodius fatale porten-
 tum reipub. de Fat. 141. a. Vis est nulla fatalis. de N. 12. b.
 et 10. a. Fatalis necessitas rerum futurarum. Part. 236. a.
 Quae cuique accidunt diuina atque fatalia. I. A. 209. a. Fuit
 aliquis fatalis casus, ut ita dicam, etc. nunc si quis erit, erit
 uoluntarius.
 Fataliter, necessario. de Diuin. 112. a. Omnia quae
 sunt, quaeque sunt, ex omni aeternitate definita esse
 fataliter.
 Fateor, eris. cofiteor. Ep. 157. b. Laterensis nostri ani-
 mum in reipub. singularem semper fatebor. pro Cecin.
 289. b. Non solum fateri, sed etiam profiteri aliquid. pro
 Rab. 93. b. Quamobrem fateor atque etiam profiteor, et
 pro me fero, perduellionis iudicium a me fuisse sublatum.
 de Clar. 171. a. Tu qui a N. uenio uel sumpsisti multa, si fate-
 ris: uel si negas, surripisti. Part. 234. a. Morimaluus sal-
 sum fatendo, quam inficiando dolere. de N. 58. a. Homi-
 num causa earum rerum copias comparatas fatendum
 est. Antequam. 195. b. Qui de scelere fateretur. et de In.
 72. a. Fateri de aliqua re. contra Rul. 77. b. Quae est ista

equitas hunc agrum excipere nominatum, qui publicus
 esse fateatur.
 Fatidicus, ca. quem Linius satiloquum dicit. de L. 173.
 b. Fatidicorum et uatum esset a incognita interpretari.
 de N. 5. b. Anus fatidica Stoicorum uogoroi.
 Fatigatus, a. Top. 227. a. Fatigatus igne.
 Fatuitas, tis. stultitia. de In. 74. b. Postea definitio-
 bus ostendere non hanc imprudentiam aut casum, sed inera-
 tiam, negligentiam, fatuitatem nominari oportere.
 Fatum, ti. uis fatalis, fatalis fortuna, fatalis necessitas,
 quam Graeci εὐαγγελία dicunt. de Nat. 12. b. Aeternis
 causis naturae necessitate manantibus rerum esse aliquid,
 etc. de Fat. 144. a. et ibid. Fati necessitas, quod a Deo
 constitutum et designatum est ueniat, causarum series
 sempiterna, causa aeternae rerum futurarum, causa immu-
 tabilis et aeternae, causa incluse in rerum natura atque
 mundo. de D. 106. b. Fieri igitur omnia fato, ratio cogit
 fateri. fatum autem id appello, quod Graeci εὐαγγελία
 id est, ordinem seriemque causarum: cum causa cause nexa
 rem ex se gignat, ea est ex omni aeternitate fluens ueritas
 sempiterna. et ibid. Fatum est causa aeterna rerum, cur-
 ea quae praeterierint facta sint: et ea quae instant, fiant: et
 ea quae consequantur, futura sint. de N. 62. b. Quod sem-
 per ex omni aeternitate uerum fuerit, id esse fatum. de
 Fat. 148. a. et de N. 12. b. Omnia fato fieri, in qua senten-
 tia Democritus, Heraclitus, Empedocles, Aristoteles fuit.
 de D. 112. a. Omnia fato fieri, nihil fieri extra fatum. de
 Fat. 147. a. Stoici fato omnia fieri dicunt. Top. 225. b. Ex
 hoc genere causarum ex aeternitate pendunt fatum a
 Stoicis necitur. de D. 112. a. Omnia quae sunt, futura ue-
 runt, fato contineri. et ibi. Anile sane et plenum supersti-
 tionis fati nomen ipsum. de D. 112. b. Ruina igitur oppres-
 sus esset, at id neque si fatum fuerat, effugisset: neque non
 fuerat, in eum casum incidisset. et ibid. Mutari enim fa-
 ta non possunt. et ibi. Sin autem id potest flecti, nullum
 est fatum. de Fat. 141. a. Daphniae fatum fuit de equo ca-
 dere, atque ita perire. et 146. a. Si fatum tibi est hoc
 morbo conulescere. de D. 128. b. L. Tarutius urbis nostrae
 fata canere non dubitabat. de Diuin. 94. b. Neque me A-
 pollo satis fandis dementem inuitam ciet. I. C. 112. b. Len-
 tulus autem confirmat ex fatis Sibyllinis, Aruspicumque
 responsis, se esse tertium illum Cornelium, etc. de Som.
 127. a. Sed eius temporis ancipitem uideo, quasi uatorum
 uiam. de D. 100. a. Ex fatis, quae uidentes scripta habe-
 rent, ueros capi non posse. et 80. a. Praedicere quid cuique
 euenturum, et quo quisque fato natus sit. pro Corn. 67.
 a. Fuit hoc meum fatum, ut in me, etc. de Diuin. 84. b.
 Atque haec fixa graui fato et fundata tenentur. et 113. b.
 Quod fore paratum est, id summum exuperat Iouem.
 Oeta. 330. b. At ea fata patrie Paridem futurum predi-
 cabant. pro Font. 283. b. Ea conditione atque eo fato na-
 tum esse me, etc. pro Mil. 107. a. Milo hoc fato natus,
 ut ne se quidem seruare potuerit, quin una reipub. ser-
 uaret. pro Mar. 133. a. Omnes qui ad illa arma fato ste-
 mus, nescio quo reipubl. misero funestisq. compulsi. At-
 tic. 240. b. Ego quid faciam? aut quo me fato geram? I.
 A. 160. b. Quoniam meo fato fieri dicam, etc. Ep. 85.
 a. Quae quidem in re singulari sum fato. I. A. 190. a. Iam
 fatum extremum reipub. uenit. de Vn. 202. a. Nec uos ulla
 hi humanitus accidisset, multa enim impendere uide-
 bantur praeter naturam, praeter que fatum. pro Dom.
 mo 242. b. In illo penes fato reipub. Quint. Frat. 305. a.

Vimico fato et tu et omnes mei corruisti. Att. 14.8. a. Miseros nos, cur non omnes fatum illius unum executi sumus? I. C. 160. b. Quibus ego confido impendere fatum ali quod et poenam, iam iam improbitati debitam. de Cl. 196. b. Sic Hortensij uox extincta fato suo est, nostra publico. I. C. 114. b. Neque tanto ante exitium ac futi diem reipubl. denunciasset, ad Her. 37. b. Vita hominis fato debetur. At. 16. a. Si nostrum fatum aut fortunam conquereremur. pro Mur. 135. b. Illud fati est, hoc consilij. I. C. 115. a. Nisi dii immortales omni ratione placati, prope fata ipsa stent.

Fatum, a. um. stultus. pro Deiot. 147. b. Non modo ne quam et improbus, sed et fatuus et amens. Attic. 95. b. Puer fortasse fatuus, et non grauis nec continens. de Or. 117. b. Hoc preceptum est magis monitoris non fatui, quam acuti magistri. de Fin. 79. a. Nisi plane fatui sint. Ep. 160. a. Ne cum periculo fatuus sis. de Or. 134. a. Homo fatuus, etc.

Fauco, ues, faui, studeo, amo, complector. Inuideo. de Or. 127. b. Inuidetur enim commodis hominum ipso rano, studijs autem eorum ceteris comodandi fauetur. de Off. 4. a. Non modo non inuidetur illi etati, uerum etiam fauetur. At. 203. a. Rescripsi patrono, illi nihil opus esse, me tamen ei fauorurum. de Clar. 196. b. Tibi fauimus, te tua frui uirtute cupimus, tibi optamus eam reipubl. in qua, etc. Epist. 187. a. Fauebam et reipub. cui semper faui, et dignitati ac glorie tue. et 6. b. Qui mihi semper tue laudi fauere uisus est. Epist. 33. b. Non magis mihi faueo in amicitia nostra tuenda, quam tibi. et 155. a. Non multo plus faueo patrie, quam tibi. et 246. b. Huic meo uoluntati in qua inest uis desiderij, ut faueas, adiutoris sis uehementer te rogo. pro Planc. 263. a. Cuius honori agri prope dicam ipsi montesque fauerunt. pro Lig. 138. a. Cuius ego industrie glorieque faueo. Attic. 100. b. Fa uere honori alicuius. In Sal. 273. b. Ego uirtutibus Cesaris faui. Tusc. 170. a. Ita isti faueo sententia. pro Planc. 262. b. Qui fauent nobilitati. Antequam, 196. b. Faute inno centia. de D. 101. b. Rebusque diuinis, que publice fierent, ut fauerent linguis imperabantur. de D. 125. b. Iam illa faue te linguis, etc. I. A. 164. b. Ego famisse me tibi faeor. de D. 120. a. Galli silentio nocis, ut ait Ennius, fauent fauibus, rursus cantu plaususque premunt alas. pro Q. R. 49. b. Qui diligebant hunc, illi fauebant. pro Planc. 259. a. Inuidos huic accusationi esse fautores. Or. 209. a. et pro Planc. 260. a. et 270. b. Inuidere. C. Faure de Cl. 181. a. Faure. C. Odisse. At. 62. b. et pro Planc. 263. b. Stude re alicui.

Fauus, ni. de N. 62. b. Fauis uocem equidem nunquam audiui. et de D. 101. a. In prelijs Fauis auditi. et 104. a. Versus quos olim fauni uatesque caneabant.

Fauonius, nij. zephyrus, uentus ab occasu flans. I. V. 241. a. Veris initium non a fauonio notabat, sed cum rosanti uiderat, tum incipere uer arbitrabatur. Ac. 26. b. Mare fauonio nascente purpureum uidetur.

Fauor, oris. gratia, studium, iactatio, aura, iactatio cursuque popularis, prosper status fortuna. pro Q. R. 49. b. Quam expectationem, quod studium, quem fauorem secum in scenam attulit Panurgus? Item: Aura popularis, iactatio popularis, delinitio multitudinis. Item de L. 171. et I. V. 29.

Fausse, fortunata. pro Mur. 124. b. Idem ego precatus sum, ut ea res uobis fausse, feliciter, prospereque ueniret.

Faustus, a. um. Tusc. 174. b. Horribilem eum diem as lijs, nobis faustum putemus. pro Fl. 165. b. O nox illa fausta huic urbi. de D. 101. a. Antiqui omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumque esset, praefabantur. et 102. b. Faustaque signa sua laudis redituque notauit.

Fautor, oris. studiosus, studens. pro Planc. 270. b. Multi sunt cupidi tui, multi fautores laudis tue. Orat. 210. a. Non inuidi solum, sed fautores etiam laudum mearum. pro Planc. 259. a. Cum multos et bonos uiros eius honori uiderem esse fautores. Ep. 12. a. Cuius ego ab adolescentia fautor et adiutor exiti. et 198. b. Ego tuorum consiliorum autor, dignitatisque fautor, etc. Ep. 151. b. Me tua dignitatis non modo fauorem, sed etiam amplificatorem cognosces. pro S. R. 21. a. Hic nobilitatis fautor fuit. At. 12. a. Studiosus ac fautor alicuius.

Fautrix, cis. pro Planc. 263. b. Nostra illa fautrix suorum regio. de Finib. 62. b. Amicitiae fautrices fidelissimae uoluptatum.

Fauus, ui. Off. 31. b. Atque ut apud examina, non fungentur fauorum causa congregantur, sed cum congregabilia natura sint, fungunt fauos: sic homines, etc.

Faux, cis. angustia gutturis. contra Rul. 83. b. Corinthus erat posita in angustijs atque in faucibus Graeciae. de Orat. 104. a. Omittit fauces ex quibus te eripi uis. pro Arch. 189. b. Urbem ex omni impetu hostium, ac totius belli ore ac faucibus exceptam esse atque seruata. Quint. Frat. 293. b. Thuscenius cuius tu ex impurissimis faucibus inhonestissimam cupiditatem eripuisti. I. V. 180. a. et pro Quint. 4. b. Aemilius sedens in faucibus macelli. de N. 45. a. Patefactis terrae faucibus. pro Cluent. 35. b. Faux cibis premi.

Fax, cis. tecta. I. A. 177. b. Ille faces, quibus incensa L. Bellieni domus deflagauit. I. P. 80. a. Ego faces iam accensas ad huius urbis incendium extinxi. et 85. a. Cum ardentibus faces furtijs Clodianis ministrabas. de Ar. 252. b. Cum ardentibus faces in uicinarum tecta iactas. Att. 226. a. Seruam cum facibus in tecta nostra immisi. I. C. 103. b. Malleolos ad incendendam urbem facesque comparare. pro Dom. 215. b. Prouidentum fuit ne in hanc materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret. In Ver. 117. a. Dextra ardentem facem praeferebat. Acad. 22. b. Diana facem iacit a leua. I. C. 100. a. Cui tu adolescentulo non ad libidinem facem praetulisti. I. A. 169. b. Antonius omnium Clodij incendiorum fax. Offic. 40. b. Dolorum cum ad mouentur faces, praeter modum quibusque exterruntur. de Or. 127. b. Neque paruis in rebus adhibenda sunt haec dicenda faces. pro Cluent. 20. b. Faces nuptiales. de Natur. 28. b. Faces caelestes uisae. I. C. 115. a. Vise iam nocturno tempore faces.

Faxit, faxint. futuri temporis, pro faciat, faciant. I. V. 165. b. Dij immortales faxint, ne sit alter, etc. de Sen. 92. b. Nemo me lachrymis decorat nec funera factu Faxit, cur uolito uiui per ora utrum. Epist. 234. b. Dij faxint, ut tali genero mihi frui liceat. Att. 251. a. Dij faxint, ut faciat ea quae promittit. et 250. a. Quod promittis, dij faxint. de L. 173. a. Qui fecus faxit, Deus ipse uindex esto: id est, faciet, uel fecerit.

Febriacula, la. commotiuncula. Att. 97. a. Erat in exotremo, tum te febriculam habentem scripsisse. Epist. 156. b. Qui ex labore in febriculam incidit assiduum et satis molestant.

Febri, bris. I. C. 103. b. Qui est in febricis iactantur, si aquam

si aquam gelidam biberint, prius releuari uidentur, dein de multo grauius uolumentumque afflicti. de Fat. 143. a. Si cui uene sic mouentur, is habet febrim. Ep. 107. a. b. Cum decimum iam diem grauius ex intestinis laborare, nec probarem me non ualere, quia febrim non habebam, fugi in Tusculanum. de Or. 143. a. Ex quo sudore cum cohorruisset, cum febrim domum rediit. Att. 106. b. Diem tuum ex epistola quadam tua, quam incipiente febricula scripsisse, mihi notaueram. et 105. b. Tua aluis, quem in diem incurrat, nescio. et 272. b. Si cum biduum cibo se abstinentisset, subito febris decessit. et 71. b. Incommoda uale tudine emerferam, utpote cum sine febrim laborassem. et 97. a. Cognoui ex eo, quod ita scripsisses te Romam uenisse cum febrim. Epist. 262. a. Aegyptia mihi nunciavit, te plate febrim carere et belle habere. Att. 100. a. Alteram quartanam decessisse, altera leuiorem accedere. At. 122. b. Mox do audiui quartanam a te decessisse. et ibi. Tironem ab altera relictum audio. de N. 64. b. Tertiana et quartana febris, quarum reuersio et motus constans est. Att. 104. b. Aliquando et septima quartanam istam. Tusc. 2067. a. Inest enim uelle in carento, nisi eum sic tanquam in febre dicitur.

Februarius, rij. intercalaris uel intercalarius mensis. de L. 181. a. Februarius mensis extremus anni. pro Q. 4. a. Ante diem IIII. Cal. Februarij. i. Cal. intercalares. I. intercalaris. I. V. 124. b. et Q. Fr. 314. b. Mensis Februarij populatis, et legationibus prouinciarum audiendis daturur, ex lege Gabinia.

Fecialis, tis. i. idem et sacerdotes et oratores, faciales dicebantur. de Leg. 173. b. Focderum, pacis, belli, induciarum, oratores faciales, iudices IIII. iunio. I. V. 245. b. Dij approbent, habentur hominum in facialium manibus educatum.

Fecialis, le. quod a facialibus factum constitutumque erat. Of. 8. a. Belli quidem aequitatis sanctissime faciali populi Romani iure perscripta est. Ibid. 74. a. Cum iusto enim et legitimo hoste res gerebatur: aduersus quem et totum ius faciale, et multa sunt iura communia.

Felis, tis. laua bilis. de D. 114. a. Gallinacium fel, etc. quid habet naturae, quod declarare possit, quid futurum sit? Felis, tis. uel felis, tis. domestica bestia, muribus in se. de L. 162. a. Qui canem et felon, ut deos colunt. de N. 17. b. et 60. a. Crocodilum et ibim, et felon non uiolari ab Aegyptio. Tusc. 243. b. Felis, canis, crocodilus.

Felicitas, beatitudo, prosperitas, secundae res. C. Assi et fortunae. I. A. 17. a. Antonius fuit felix, si potest illa in scelere esse felicitatis. pro Pom. 13. a. Felicitas, quam praestare de seipso nemo potest, meminisse et commemorare de altero possimus. pro Syl. 4. Aliquid casu magis et felicitate ab aliquo, quam uirtute et consilio gestum esse. de Cl. 165. a. Summa alicuius felicitas. pro Font. 282. b. Felicitas Fontej in re militari. de Clar. 166. a. Felicitas ipsius, qua semper usus est. Q. Fr. 315. a. Felicitas L. Sylle. ad Herenni. 30. b. Illi fortuna felicitatem dedit, huic industria uirtutem comparauit. Postquam. 198. a. Prospera aequabilis perpetuaque fortuna, secundo uite sine ulla offensione cursu. de Som. 130. a. Hic locus in quo omnia sunt magnis et praestantibus uiris.

Felicitate, prospera, fortunata, fauste. I. V. 127. b. Satis feliciter anni iam aduerso tempore nauigauit. pro Mur. 134. a. Idem ego precatus sum, ut ea res fauste, feliciter, prospereque eueniret. de Pro. 75. b. Caesar cum acerrimis nationibus Germanorum praelij felicitate decertauit. I.

A. 202. a. b. Respub. bene et feliciter gesta. Felix, cis. beatus, fortunatus, uictor, florens, cui bene est. de D. 101. a. Antiqui omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumque esset, praefabantur. Q. Frat. 295. b. Asia in te retinendo fuit felicior, quam nos in deducendo. de Clar. 170. a. Sed ille Graecus ab omni laude felicior. I. A. 172. a. Caesar Alexandriam se recepit felix. pro Sext. Rosc. Quamuis Sylla felix sit, sicut est, ita men, etc. de Finib. 144. a. Quint. Metellus beatus. et 146. b. Polycratem Samium felicem appellant. pro Font. 283. a. Felix ad casum fortunamque. pro Mil. 119. b. Valem leant, inquit, ciues mei, sint incolumes, sint florentes, sint beati.

Femoris, cruris seu coxendicis pars interior, et inferior. I. V. 211. b. Signum Apollinis puberrimum, cuius in fulmine literulis minutis argenteis nome Myronis erat inscriptum. de N. 21. a. Redundans pedibus, feminibus, cruribus, etc.

Femur, oris. cruris uel coxendicis pars exterior. de Clar. 190. b. Frons non percussa, non femur, nulla pedis supposito.

Fenestra, strae. lumen, locus apertus ad lumen accipiendum. At. 24. a. Fenestrarum angustias quod reprehendit, scito te Kops uadela reprehedere. et ibi. Viridioris uis uadela latissimum non tam esse suauis. Tusc. 158. a. Sensus uiae quasi quadam sunt ad oculos, ad naves, ad aures, a sede animi perforatae. et ibi. Ea partes, quae quasi fenestrae sunt animi.

Fera, rae. bestia, fera bestia. ad Her. 11. b. Offic. 11. a. Ferae rationis et orationis expertes. Acad. 27. b. Vt fera et immanis bellua. pro S. R. 30. a. Noluerunt feris corpus obijcere, ne bestijs quoque, quae tantum scelus attigissent, immantioribus uteremur. Offic. 65. b. Excitare et agitare feras.

Feralia, orum. dies erant dijs manibus consecrati, quod ad tumulos epulas ferrent, ibique coenas et epulum agerent. At. 132. a. Videro Caesarem a Corfinio post meri diem profectum esse feralibus.

Ferax, cis. uerber, focundus, fertilis, frugifer. I. V. 170. a. Agri sunt feraces. et Or. 201. a. Nihil feracius ingenijs. Item: Nullus in philosophia locus est feracior nec uerborum, quam de officijs.

Ferculum, li. Off. 26. b. Cauendum est, ne tarditatibus utamur in gressu mollioribus, ut pomparum ferculis similes esse uideamur. Fortasse melius, hic ferculus, li. ut baiulus, li. diceretur, nam non est dubium quin hoc loco, pro ijs qui uasta simulacraque deorum et id genus alia, in pompa seu trium pho ferunt, accipiantur: non ut plerique, omnes existimat, pro epulis aut pulpitis seu alijs quibusuis rebus. nam de incessu loquitur tardiore, qualis eorum esse solet hominum, quos id genus pompas ferre uidemus.

Fere, ferme, prope, propemodum, prope dicam. de Or. 110. b. Latus semper fere cum Scipione solitus erat rusticari. Epist. 87. b. Omnes fere familiares Cesaris me coalunt et obseruant. pro Cluent. 26. b. In quibus quantum splendor sit, quam prope aequabilis, quam fere omnium constans et moderata ratio uita, nemo uestrum ignorat. de In. 52. a. Probabile est, quod fere fieri solet. de Leg. 169. b. Pater meus hic fere etatem egit in literis. Offic. 12. b. Quomodo ab his rebus ducatur honestum, satis fere diximus. Attic. 98. a. Haec fere sunt in illa epistola, etc. et 105. a. Nec adhuc fere inueni, qui non, etc.

de N. 79. a. Hec ferè dicere habui de natura Deorum. pro Pom. 8. b. Hoc iam ferè sic fieri accepimus, ut, etc. At. 23. a. E Pompeiano nau aduectus sum in Luculli nostri hospitium. V. Idum, hora ferè tertia. et ibi. A Lucullo post ridie eadem ferè hora qua ueni. At. 112. b. Hora ferè nona. I. P. 82. a. Idem illo ferè biduo productus in concionem, etc. pro Sest. 14. a. Deniq; ex bellica uictoria non ferè quàm est inuidia ciuili consecuta. ad Heren. 11. a. Ferè non difficile est. (difficillimum uerò est, etc. Epist. 16. b. Nam ab orationibus disungo me ferè, referoq; ad mansuetiores musas. de Clar. 178. a. Actates nostra nihil, aut non ferè re multum differunt. de Am. 95. b. Sermo qui tum ferè erat multis in ore. de In. 63. a. Ut ferè fit: id est, ut ferè semper sit.

Ferendus, a. um. tolerandus. (Intolerandus. I. C. 115. b. Quibus ego, si me restituisse dicam, nimium mihi sumas, nec sim ferendus.

Ferentani. pop. pro Cl. 59. a. Ad sunt Ferentani, homines nobilissimi, etc.

Feria. arum. dies festus, celestium dies quieti. de Leg. 20. 175. b. Feriarum festorumq; dierum ratio in liberis requiescentem habet litium et iurgiorum, in feruis operum et laborum. de Leg. 173. a. Ferijs iurgia amouento, easq; in sanulis operibus patris habento. de Leg. 181. a. Nec uerò tantum Denicales, quæ à nece appellate sunt, qua residunt mortui, quàm ceterorum celestium quieti dies ferie nominantur, nisi maiores eos qui ex hac uita migrassent, in deorum numero esse uoluisent. Off. 63. b. Querit ex proximo uicino, num ferie quedam piscatorum essent. Quint. 325. a. Nouendiales ferie, quæ fuerunt Tuditano et Aquilio Coss. de N. 5. a. Cum ferijs latinis ad C. Cottam familiarem meum uenisset. At. 219. a. Dies feriarum mihi additos uideo. de L. 181. b. Contra censet habendas triduum ferias. de D. 101. a. Imperare ferias. de Or. 150. a. Tantum tribui doctrinæ temporis, quantum mihi puerilis ætas, et forenses ferie concesserunt.

Feriatu, a. um. ociosus. de N. 21. b. Epicurei deum feriatum uolunt cessatione torpere. de Or. 148. a. Aliquem feriatum esse. Ep. 19. a. Ne putes in Asia feriatum illum a studijs futurum.

Ferinus, a. um. quod ferarum et belluarum est. ut uicinus ferinus. de In. 42. a.

Ferire. feris. percutio, peto, ico. pro Cor. 65. b. Hostem, qui feriet, mihi erit Carthaginensis. pro Cel. 50. a. Ferire parietem. de Or. 115. a. Aduersarius qui sit et ferendus, et repellendus. At. 1. a. Puto te in hoc risisse aut ingenuisse, ut frontem ferias. I. V. 91. b. Instat, ut securi ambo feriantur. de Or. 140. b. Sed tamen in laudando iungenda sunt etiam hæc genera uirtutum, feriunt enim aurem hominū. Off. 15. a. Quo minus patent multa in eorum uita, quæ forsuna feriat. Or. 219. a. Binis aut ternis ferire uerbis. pro R. P. 123. b. et de In. 73. b. Ferire socius cum aliquo. pro Dom. 239. a. Fœdera feriebantur prouinciarum. pro Cel. 44. a. Ideo ne ego pacem Pyrrhi diremi, ut tu amorum turpissimorum quotidie fœdera ferires? Ep. 233. a. His autem spectris etiam si oculi possent feriri, animus qui possit, non uideo.

Feritas, tis. immanitas. (Mansuetudo animi. Off. 32. a. Magnitudo animi remota communitate cōiunctioneq; humana feritas sit quædam et immanitas. pro Sest. 22. b. Eosq; ex feritate illa ad iustitiam mansuetudinemq; transtulerunt. Off. 58. a. Feritas et immanitas bellus in figura hominis. de D. 93. a. Pars animi in qua ueritas quædam sit

et agrosus immanitas.

Ferme. ferè. de Cl. 179. a. Ut eò nihil ferme quisquam possit addere. ad Her. 37. a. Hæc exornatio in contextura ali constitutione causæ ferme semper necessaria est. Attic. 274. a. Mihi quidem ætas acta ferme est. Tusc. 249. b. Sapientis enim cogitatio non ferme ad inuestigandum adhibet oculos aduocatos. de D. 84. a. Quod ferme dirum in tempus cecidere latinè.

Fero, fers, tuli, latum. porto. I. A. 180. b. At iste operata lectica latus est per oppidum. Q. Fr. 310. a. Cœnatus in hortos ad Pompeium lectica latus sum.

Ferre. opinari, sperare, conijcere. At. 39. b. Nos, ut opinio, et spes, et coniectura nostra fert, tuti sumus: id est, ut opinamur, et speramus, et conijcimus. de Clar. 167. b. et pro Font. 282. a. et Ep. 16. a. pro Cl. 26. b. Ut opinio mea fert. pro Dom. 219. b. Plura dixi, quàm aut opinio mea tulerit, aut uoluntas mea.

Ferre. uelle, requirere, postulare. I. V. 274. a. Sicut opinioniones hominum et religiones ferunt. I. V. 257. a. Ita sui periculi rationes ferunt et postulant. et 159. b. Tantum relictum est, quantum Apronij libido tulit: id est, quantum Apronij libuit. et 160. a. Quantum Apronij uoluntas tulit. et 125. b. Pro ut Thermitani hominis facultates ferebant. I. A. 194. a. Si res ita tulisset: id est, si opus fuisset. Epist. 45. a. Velim ita fortuna tulisset, ut, etc. et 7. b. Quid res, quid tempus, quid causa ferat, tu perspicies. pro Cecin. 299. b. Si tempus ita ferret: id est, si ita opus esset. Epist. 245. a. Si ita tempus feret. Epist. 60. a. Meæ enim rationes ita tulerunt. et 156. b. Si occasio tulerit. pro Quint. 10. b. Vercore ne grauioribus utar uerbis, quàm natura mea fert. pro Cecin. 301. a. Hoc si uobis uersutus, quàm mea consuetudo defendendi fert, uidebitur, etc. Attic. 278. a. Grauius quàm consuetudo tua ferebat. Quint. Frat. 305. b. Ad me, ut tempora nostra, non ut amor tuus fert, uerè perferre. pro Cluent. 53. a. Ut ætas illa fert. de Somn. 129. a. Natura fert, ut, etc. id est, natura comparatum est. contra Rull. 81. b. Si ita commodum uestrum fert. pro Pom. 17. b. Si uestra uoluntas feret. I. P. 80. b. Ita exilium abam tempora reia 40 pub. ferre.

Ferre. dicere, predicare. de Orat. 88. b. Ut temporibus illis ferebatur. et ibid. Hominem, ut ferebant, a cœrimum. de Orat. 89. a. Si ornate locutus est, sicut fertur, et mihi uidetur Physicus ille Democritus. de Nat. tur. 71. a. Apollinem ex hyperboreis Delphos ferunt aduenisse. Or. 209. b. Sape supra feret, quàm fieri possit: id est, esseret.

Ferre. portare, obtinere, consequi, auferre. pro Q. R. 52. b. Cognitor si fuisset tuus, quod uicisset iudicio, fereres tuum. et ibi. Quem ego si ferrem iudicem, refugere non deberet. Ferre tribum, ferre centuriam prærogatiuam, ferre suffragia dicitur is, qui tribum uel centuriam habuit sibi suffragantem. pro Planc. 269. a. An tandem una centuria prærogatiua tantum habet auctoritatis, ut nemo unquam prior eam tulerit, quin renunciatu sit? id est, quasi abstulerit. pro Planc. 270. a. Dubitatis, inquit, quin coitio facta sit? cum tribus plerisque cum Plotio tulerit Plancius an una fieri potuerunt, si una tribus non tulissent? at nonnullas punctis per ne totidem, etc. I. A. 161. a. Aut tum cum es factus, unam tribum sine Curione ferre potuisses? pro Planc. 270. b. Quæstus es plures te testes habere de Volturna, quàm quot in ea tribu puncta tuleris. et ibi. Aut te ne gratuita quidem

quidem eorum suffragia tulisse. Ferre suffragia. etiam est suffragari. pro Dom. 222. b. Perditos homines de capite alicuius suffragium ferre. At. 17. a. Idemq; refert, ut uniuersus populus in campo Martio suffragium de re Clodij ferat.

Ferre rursum. pro reportare, etc. pro Plan. 279. a. Ego fructus ex re pub. magna acerbitate permixtos tuli. At. 62. b. Ne diutius pendes, palmam tult. pro S. R. 36. a. Qui ab eo partem præda tulerunt. I. C. 101. a. Cum à me quoq; id responsum tulisset. de Orat. 134. a. Cum ipse consul esset factus, ille repulsum tulisset: id est, præteritus esset. de Cl. 181. a. Ex his Cottæ et P. Stulpius cum meo iudicio, tum omnium facile primas tulerunt. Att. 24. a. Cætera si reprehenderit, non feres tacitum.

Ferre. constituere, sancire, uel ut constituatur, uel sancitur aliquid. pro Cor. 60. a. Ferre ad populum de aliqua re. Off. 48. b. Pernicioso etiam Philippus in Tribuna tu cum legem agrariam ferret. et pro Sest. 11. a. Lex per uim lata. pro Cor. 61. b. Nihil unquam de isto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico, neq; poenam, neq; legem latam esse dico. Att. 120. a. Pompeius contentus, ut decem tribuni plebis ferrent, ut absentis ratio haberetur, quod idem ipse sanxit lege quadam sua. et 105. a. Cum ut absentis ratio haberetur, ferebamus. Att. 106. a. Illud unum datum est, amorum X. imperium, et ita latum placet. de Finib. 75. b. Ut P. Scauola Trib. Pleb. ferret ad plebem, uellent ne de ea re queri, etc. pro Cecin. 304. b. Deinde quod Sylla ipse ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa, etc. pro Mil. 104. b. Num igitur ulla quæstio de Africani morte lata est? certe nulla. de Orator. 30104. b. Quod is L. Scribonio questionem in eum ferente populo misericordiam concitasset. pro Mil. 105. a. Num que rogatio lata? num que noua quæstio decreta? Parad. 121. b. Familiaris tuus de te prouilegium tulit, ut si in operum Bonæ Dæe accessisset, exulare. pro Syl. 179. a. Nihil de iudicio ferebat, sed poenam ambitus eam ferebat, quæ fuerat nuper superioribus legibus constituta. pro Cluent. 48. a. Vos autem iudices de hominum fortunis sententiam fertis.

Ferre. offerre, asferre, dire. pro S. R. 23. a. Hanc conditionem misero ferunt. Epistol. 15. b. Cum ea contentio mihi magnum foris fructum tulisset. Attic. 117. a. Non quia rectum esset, sed quia quod multo rectius fuit, id mihi fraudem tulit. Attic. 118. a. Quæcumq; fors tulerit, easum subeam. de Cl. 168. a. Hæc ætas primū Athenis oratorum propè perfectum tulit.

Ferre. pro portare, alio quodam usu, uel excurrere, agitari. de Or. 96. a. Illud quod eò quod intendas ferat de ducatq; cognoscendum est. Or. 205. b. Ferri magno cursu et sonitu. et 208. b. Rapide ferri. Orat. 219. b. Ne infinite ferturq; auaritia, ut, etc. pro Cl. 59. a. Quam cæcam crudelitate et scelere ferri uidetis.

Ferre. sufferre, perferre, tolerare, pati. At. 93. b. Qui potentissimorum hominum potentiam nunquā tulerim, ferrem huius asseclæ? I. C. 101. a. Illa superiora quamquam ferenda non fuerunt, tamen ut potui, tuli. I. A. 243. a. Non ferent, inquam, oculi Saxam, Capionem. et 219. a. Huius desiderium ciuitas ferre non potest. de Clar. 189. a. Sed cogitandi non ferebat laborem. Acad. 18. b. Ferres me, si ego idem dicerem? Tusc. 218. b. Qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore. Attic. 69. b. Nondum satis hæc erat allatum, quomodo Cæsar ferret de autoritate perscri-

pta. Epist. 49. b. Saneq; pro eo ac debui, grauius molesteq; tuli. Attic. 211. b. Mulieres autem uix humane, quæ inimico animo ferant. et 140. a. Nihil, inquam, ille minus obscure tulit: id est, præ ipse tulit. pro Cl. 28. b. Obscurè ferre aliquid. pro Plan. 266. a. Apertè ferre aliquid. Attic. 227. b. Latitiam apertissimè tulimus omnes: id est, ostendimus. de Orat. 140. b. Ferre sapienter casus aduersos. Attic. 30. a. et de Or. 125. b. Neminem adhuc offendit, qui hæc tam lenè quàm ego fero, ferret. I. V. 261. b. et de Orat. 121. b. Aequo animo ferre atq; concedere aliquid. pro Plan. 259. a. Acerbè ferre. Att. 52. a. et pro Cluent. 29. b. Acerbissimè ferre aliquid. I. V. 55. b. et 107. a. Tuli grauius et acerbe, me, etc. I. V. 119. b. Nihil mihi indignius ferendum uidetur. Tusc. 217. b. Modicè uel immodicè ferre aliquid. Epist. 78. b. Pacate et moderate ferre. de Or. 112. b. et contra Rull. 64. a. Moderate ferre aliquid: id est, non intemperanter. et Epist. 58. a. Modicè ferre aliquid. I. Modicè. de Sen. 77. a. Id te modeste et sapienter, sicut omnia, et ferre, et latitum esse certò scio. Off. 18. a. Immoderate ferre res aduersas. I. V. 68. b. Mediocriter ferre aliquid. At. 87. a. Clementer ferre aliquid. et 53. a. De Lentulo scilicet fero ut debeo. Epist. 72. a. Ferre aliquid grauius. Att. 206. b. et 15. a. Grauius ferre de aliquo. et I. V. 63. a. Valde grauius ferre aliquid. Attic. 2. b. et 65. a. Humaniter ferre: id est, æquo animo. Q. Fr. 300. b. Quam humilissimè ferre peruersitatem alicuius. Attic. 63. a. Belle ferre aliquid. de Diuin. 95. b. et Tusc. 222. a. Ut si quis egrè ferat, se pauperem esse. Attic. 16. b. Aegre pati. Attic. 15. b. et 249. b. Molestè ferre. et Postquam. 210. b. Qui id impedit grauius molesteq; laturos. Attic. 96. b. Molestè ferre de aliquo. Q. Fr. Modèlestissimè ferre. et I. V. 223. b. Permodèlestè tulisse. pro Cl. 20. a. Molestè pati. Epistol. 58. b. Ferre aliquid fortiter. et 51. b. Toleranter ferre aliquid. Attic. 139. a. Fortius ferre dolorem. et 278. a. Ferre dolorem mollius. pro Quint. R. 47. a. et pro Cel. 49. a. Leuiter ferre aliquid. Quint. Frat. 328. a. Leuissime ferre aliquid. Epist. 74. a. Quam leuissime ferre aliquid. de Sen. 77. b. Cato facile senectutem ferebat. et 78. a. Quod ferendum est mollius suscipi. Am. 100. a. Aduersas res amicorū grauius ferre. Ep. 76. b. et Attic. 249. b. Aequo uel iniquo animo ferre. Sal. in Cic. 170. b. Grauius et iniquo animo maledicta tua paterer M. Tulli, si, etc. I. A. 222. a. Is autorè senatus extinclū lete atq; insolenter tulit. Ep. 9. a. Patitèr ferre potentiam alicuius. de In. 72. a. Indigne pati. Or. 112. b. Aequo animo pati. Ep. 195. b. Periniquo patiebar animo, te à me digredi. I. V. 148. b. Patior nò molestè, etc. At. 135. b. Accipere aliquid aspere. de Or. 128. a. Accipere aliquid grauius. pro Cel. 49. a. Seuerè accipere facinus in diuinem illatum. Quint. Frat. 296. b. Aequo animo facere aliquid. (Iniquo animo facere aliquid. de Sen. 94. a. Acquisissimo animo mori. et ibid. 94. a. Inquisissimo animo mori. de Am. 113. a. Patitèr accipere admonitionem. et ibid. Non repugnater accipere. pro Mil. 108. a. Quo tandem animo hoc tyrannum tulisse creditis? et 116. b. Timeo quoniam modo id factum ferat. I. A. 227. b. Timere se dicunt, quo modo ferant ueterani, exercitum Brutum habere. At. 17. a. Si fitem nò seruabis, ita latitum sum, ut, etc. pro Q. 18. b. Ne per te ferat, quo minus, etc. id est, ne per te ferat. de Am. 113. a. Obiurgari molestè ferunt, molestiam capiunt, dolent.

Præ se ferre. I. Præ se fero. Ac. 45. a. Is præ se probitatem quandam fert.

Ferre, efferre, celebrare, summopere laudare. At. 99. a. Ep. 160. a. Quibus te omnes in caelum iure uere ferunt. pro Arch. 190. a. Quorum ingenijs haec feruntur, ab his populi Rom. fama celebratur. de Cl. 167. a. Eius scripta quaedam feruntur.

Ferre in oculis, pro eo quod est amare, et charum habere. l. Oculus. de L. 183. b. Terra fruges fert: id est, gignit, parit, producit. Ep. 114. a. Ferre aliquid expensum alicui. l. Acceptus.

Ferocia, cie, ferocitas. de Sen. 83. b. Infirmitas puero- rum est, ferocia iuuenum. de Ar. 243. b. Omnem impetum gladiatoris ferocianq; compresi. con. Rull. 85. b. Quos il- toru animos, quos impetus, quam ferocia fore putatis? et 84. b. Illa campana arrogantia atq; intoleranda ferocia.

Ferocitas, tis, ferocia. Off. 41. a. C. Laelius ferocitatem Viriati repressit. In Vat. 29. a. Ut ferocitatem istam tuam comprimeret, et audaciam frangerem. pro Deiot. 14. 6. b. Cuius tanta ferocitatis uictorem orbis terrarum non exti- mescere: pro Mar. 133. b. Ferocitate uictoriae extimescens. de D. 125. b. Ferocitas Troianorum.

Ferociter, superbe, pro Plan. 266. a. Maledicta in ali- quem asperere et ferociter, et libere dicta. et Q. Fr. 314. b. Cn. noster Lamia multo ferocius.

Ferox, cis, uehemens. Attic. 165. a. Non facit indula- gentia mendacem, aut auarum, aut non amantem suo- rum, ferocem fortasse ac arrogantem et infestum facit. In Vat. 29. b. Nimium es uehemens ferocq; natura. Epi- stol. 54. b. Victoria reddidit hominem ferociorem im- potentioremq;.

Ferramenta, ferrea instrumenta. I. C. 113. a. Cethegus dixit se bonorum ferramentorum studiosum fuisse: id est, gladiatorum et sicarum. pro Syl. 177. b. Sed tamen mune- re feruili, obtulit se ad ferramenta proficienda. Top. 215. b. Ut materiae ferramenta. de Nat. 5. b. Quae ferramenta qui uestes?

Ferreus, a, um, durus. Quint. Fr. 303. b. Quem ego ferus ac ferreus et complexu dimisi meo. Attic. 224. b. O te ferreum, qui illius periculis non moueris. I. C. 118. b. Nec tamen ego sum ille ferreus, qui, etc. I. V. 260. a. Durus, ferreus, inhumanius. In Disonem 93. a. Ferreum os: id est, impudens.

Ferrum, vi, metalli genus durissimum. de Leg. 179. a. Iam es atq; ferrum duelli instrumenta sunt, non funi. de N. 56. b. Nos et terra cauernis ferrum elicimus, rem ad col- lendos agros necessariam. I. A. 257. b. Anton. patriae igni ferroq; minuitur. pro Cec. 289. In aliquem aduenientem cum ferro inuadere. et 292. a. Homines instructi et certis locis cum ferro collocati.

Fertilis, le, ferax, fecundus, uber, frugifer, fructuosus, optimus, opimus, fertus. pro Pom. 6. b. Asia opima est et fertilis, ut et ubertate agrorum, et uarietate fructuum, et magnitudine passionis, et multitudine earu rerum quae exportantur, facile omnibus terris antecellat. de Nat. 52. b. Proferre possum multos fertiles agros alios aliorum fructuum. Offic. 10. b. Imitari agros fertiles, qui multo plus afferunt, quam acceperunt. contra Rul. 85. a. Campa- pani semper superbi bonitate agrorum, et magnitudi- ne fructuum. de D. 100. a. Qui agros saluberrimos, ma- ximeq; fertiles incolunt. pro Dom. 217. b. Syria opima et fertilis. I. V. 174. a. Agri lati et fertiles. contra Rull. 76. a. Agri optimi et fertiles. et 74. a. Agri iucundi et fertiles.

Fertilis, as, tis, ubert, as agrorum abundantiaq; rerum

omnium, bonitas agrorum, fecunditas. de D. 107. b. Quae sit uel sterilitas agrorum, uel fertilitas futura. Tusc. 182. b. Fertilitas barbara.

Fertus, a, um, Or. 212. b. Frugifera et ferta arua Asia tenet. poet. e.

Feruentior. Off. 10. a. Fortis animus, in homine non perfectio nec sapientia, feruentior plerumq; est: id est, uehe- mentior, impotentior.

Feruentior, uehementer. Ep. 115. b. De damnatione ser- uentior loqui est ceptum.

Feruentissimè. Ep. 116. a. Calij. Feruo, es, ebullio. I. V. 89. b. Aqua deniq; feruenti à Rubrio ipso Philodamus perfunditur. de Or. 157. a. Fer- uet astu pelagus. pro Q. 6. b. Qui usq; eod feruet ferturq; auaritia, ut, etc.

Feruidus, a, um, ardens. (Frigidus. de N. 31. b. Natu- ra ignis tota feruida est, et alijs naturis uitale imperit ca- lorem. de Cl. 187. a. Feruidu quoddam et petulans, et fu- riosum genus dicendi. et ibi. Feruida oratio. de Clar. 174. a. Appij nolubilis, sed paulo feruidior erat oratio: id est, uehementior.

Feruos, oris, ardor, calor, estus. de N. 32. a. Mundi ser- uor ille purior perlucidiorq;. de Or. 103. b. Iracundia est feruor mentis. de Sen. 86. b. Sed erat quidam feruor etatis, quo progrediente, etc. de Pro. 75. a. Feruor maris. et de N. 74. a. Oceani feruor.

Ferus, a, um, immanis, immansuetus, barbarus. (Ma- tis, mansuetus, cicur. de N. 46. a. Varia genera bestiarum, uel cicurum, uel ferarum. et de Am. 111. a. de N. 58. b. Im- manis et fera bellua. I. V. 119. a. Hostis nimis ferus et im- manis. de Leg. 160. b. Gens immansuetata atq; fera. At. 125. a. Tusc. 154. b. Gentes feras armatas in Italiam adduce- re. pro S. R. 30. b. et de In. 42. b. Homo ferus et agres- sis. de Or. 87. b. Fera agresstisq; uita. pro S. R. 24. b. Mores feros, immanemq; naturam alicuius ostendere. I. A. 188. a. Quero cur tam subito mansuetus in senatu fuerit, cum in edictis tam fuisset ferus? Q. Fr. 303. b. Quem ego ferus ac ferreus et complexu dimisi meo.

Fessus, a, um, defessus, languens de uia. At. 242. a. Plo- rando fessus sum. pro Pla. 264. a. Fessus inedia fluctibusq;. Ac. 39. a. et de Som. 126. b. Et nisi de uia fessus esset, con- iud ad nos uenturum fuisset.

Festinanter, festinans, properans, omni festinatione. At. 41. b. Pridie Cal. Matij Brundisij proficiscens festinan- ter. de Fin. 143. a. Nimium festinanter facere aliquid. At. 94. b. Haec festinans scripsi.

Festinatio, onis, properatio. I. A. 184. b. Mea autem festinatio non solum uictoriae auda est, sed etiam celerita- tis. et 259. a. Ne deorum immortalium beneficium fe- stinatione praeripuisse uideamur. Ep. 198. b. At inde uen- tis remisq; in patriam omni festinatione properaui. E- pistol. 67. a. Tamen ignofcas uelim huic festinationi meae. et de Orat. 162. b. et Att. 204. a. l. Inmaturitas. At. 75. b. Habes epistolam plenam festinationis et pulueris. pro S. R. 34. b. Quid haec tanta celeritas festinationisq; signifi- cat? Offic. 26. b. Aut ne in festinationibus suscipiamus ni- mis celeritates. Attic. 204. a. et de Or. 162. b. Cuius festi- nationem mihi tollis, quoniam de astate polliceris, uel po- tius recipis.

Festino, as, propero, matura, celero, accelero. At. 92. a. Sed luce, urget turba, festinat Philogenes. Epist. 197. a. Plura scripsissem, nisi tui festinarent. et 159. b. Solent nauae festinare quae sunt sui causa. I. A. 153. b. Ad singu- lare

lare Antonij factum festinat oratio. et 169. b. Ad reliqua enim festinat animus. et 222. a. At ille properans festinasq; et c. At. 94. b. Haec festinans scripsi.

Festinus, a, um, properas. At. 142. b. Festino enim simil- limus decurro, etc.

Festiuè, bellè, pro Deiot. 147. a. At quam festiuè crimè contexitur. Att. 61. b. Soles enim tu haec festiuè odorari. A- cad. 23. a. Dialectica festiuè tradit elementa loquendi. de D. 115. b. et 130. b. Festiuè dissoluere aliquid. de Or. 152. et Q. Fr. 317. a. Bellè et festiuè dicere.

Festiuè, as, tis, lepor, iucunditas. de Or. 129. b. de Or. 106. a. Dicendi uis egregia, summa festiuitate et uenustate con- iuncta. ad Her. 3. a. Narratio debet habere sermonis festiui- tatem. de In. 47. b. Festiuè, splendor, concinnitas in or- atione. de Or. 129. a. In illo genere perpetuae festiuitatis ars non desideratur. Ep. 134. b. Moriar si praeter te quen- quam reliquam habeo, in quo possum imaginem antiquae et uernaculae festiuitatis agnoscere, ad hos lepores, etc. et 214. a. Gorgias his festiuitatibus (sic enim ipse censet) insolentius abutitur.

Festiuus, a, um, lepidus, facetus, uenustus. At. 7. a. Puer festiuus Anagnostes noster decesserat. de Or. 134. b. et I. A. 197. a. Egilius festiuus homo. pro Flac. 163. b. Nunc de- niq; matercule suae festiuus filius. I. V. 211. a. Festiuum a- croama. Attic. 26. a. Itaq; libris me delecto, quorum ha- beo Antij festiuam copia. Parad. 123. a. Nōtine igitur sunt ista festiua? sit, nam, etc.

Festus, a, um, dies festus, feriae. I. V. 139. b. Huius nomine dies festi agitantur pulchra illa Verrea, non quasi Marcel- lea, sed pro Marcellis, etc. et 225. a. Syracusani festos dies antiuerfarios agunt. et 119. a. Marcella tollun- tur, quem illi diem festum, cum recentibus beneficijs M. Marcelli debuit reddere, tum generi, nomini, fami- liae Marcellorum maxima uoluntate tribuebant. et ibid. Matia, honor hominis, deorum religione consecratis. pro Cluen. 23. a. Quod facere ante nisi ludis publicis, aut festis diebus non solebat. I. V. 235. a. Cum diem festum lu- dorum de festis suis sustulissent, celebrerrimum et sanctis- simum. et ibid. Iidem diem festum Verrius nomine ageret. pro Arch. 188. a. Celebrare dies festos ludorum. de Ar. 249. a. Dies illi pro festis penè sumpti extiterunt. pro Sest. 26. a. Cum itinere toto urbes Italiae dies festos age- rent aduentus mei. I. P. 90. b. Quid dicam eos dies, qui quasi deorum immortalium festi atque solemes sunt adue- tu meo redituq; celebrati? pro Mil. 120. b. Omitto He- truriae festos, et actos et institutos dies. Quint. Frat. 306. a. et Part. 233. a. et de In. 51. a. Senatus fuit frequentior, quam putabamus esse posse mense Decembri sub dies fe- stos. de Finib. 141. b. Quem Tyberina dissensio festo il- lo de tanto gaudio affecit. I. C. 126. a. Quamobrem Qui- tes celebratote illos cum coniugibus et liberis uestris. I. C. 111. a. Hic dies apud nos posterosq; uestros in honore esse debet.

Festula, opp. I. C. 108. et 114. Festulanus, a. I. C. 107. Festulanus ager. At. 70. a.

Fex, fecis, sentina, sordes, labes, eluues. Quint. Frat. 311. b. Perditiuissima atque infima fex populi. Attic. 12. b. Apud sordem urbis et fecem. et pro Flac. 149. b. l. Ta bernarius.

Fibra, brae, fibrae sunt uelut capilli in extis animalium, in radicibus stirpium, et in alijs rebus. de D. 83. a. Quid sis- sum in extis, quid fibra ualeat accipio. Tusc. 193. a. Non

solum ramos amputare, sed etiam radicem fibras euellere. de Sen. 87. b. Viriditas herbescens, quae iuxta fibras stirpi- um sensim adolefcit.

Fibrenus, si, de Leg. 169. Fictè, simulatè. (Verè, pro Dō. 228. b. Maiores nostri qui non fictè et fallaciter populares, sed uerè et sapienter fuerunt. Ep. 45. a. Fictè reconciliata gratia. Q. Fr. 292. a. Fictè et simulatè loqui.

Ficilis, le, quod ex terra uel ex alia materia fictum est. de N. 15. a. Hoc intelligerem quale esset, si id in cereis finge- retur aut ficilibus figuris. At. 87. a. Quid te in uasis fictili- bus appositurum putem? Parad. 117. b. Ficilis urna. de D. 83. b. Summanus, qui tum erat fictilis.

Fictor, oris, qui signa ex aere uel alia quapiam materia fa- bricat. de N. 17. b. Deos ea facie nouimus, qua pictores fi- ctoresq; uoluerunt.

Fictrix, cis, de N. 78. b. Diuina prouidentia fictrix et moderatrix materiae. Ficulense, sic. At. 197. Ficulense suburbanum.

Fictus, a, um, commentitius, simulatus, adumbratus. (Verus, uoluntarius. pro Mur. 130. a. Quae tota ex rebus fi- ctis commentitijsq; constaret. de N. 40. a. Commentitij et fi- cti dei. Off. 59. b. Ficta et commentitia fabula. de Am. 114. a. Res ficta et adumbrata. pro Cecin. 287. b. Fictio officio et simulata sedulitate.

Ficum, ci, pomum fici. pro Flac. 154. b. Homini Phrygi, qui arborem fici nunquam uiderat, fscinam ficosu obiecti sti. de Sen. 88. a. Terra quae ex fici tantulo grano, tantos truncos ramosq; procreat.

Ficus, ci, arbor fici. de Or. 134. b. Quo in genere est illud Sculi, cui cu familiaris quida quereretur, quod diceret, u- xorem suam suspensisse se de ficu. amabo te, inquit, da mihi ex ista arbore, quos seram furculos.

Fidissimè. Ep. 27. a. Quae mihi à te ad timorè fidissimè atq; amantissimè proponuntur.

Fidelia, lie, uas Samium ad plurimos usus. Ep. 109. a. Du- os parietes de eadem fidelia dealbare.

Fidelis, le, fide praeditus, qui fidem suam praestat. At. 188. b. Sunt fidelissima et maxima auxilia Gallorum. Quint. Frat. 263. a. Graecorum familiaritates parum fideles sunt. pro Mil. 116. a. Appius homo mihi coniunctus fidelissima gratia. pro Font. 276. b. Massilienses fortissimi et fidelis- simi socij. et de Am. 106. b. Amicitia fidelis. pro Cal. 40. a. Firmus et fidelis amicus. I. A. 237. b. Deiotarus fi- delis populo Romano. de Ar. 250. a. Deiotarus, quem u- num habemus in orbe terrarum fidelissimum huic impe- rio. contra Rul. 67. a. Fidele consilium deliberanti dare. pro Clu. 35. a. Minus fidele consilium alicui dare. pro Mil. 107. a. Seruus, qui animo fideli in dominum est. Quint. Fr. 293. b. Seruus egregie fidelis. pro S. R. 37. a. Nemo cre- dit nisi et quem fidelem putat. pro Cecin. 287. b. Magis opportuna opera nonnunquam quam aliquando fide- li. Quint. Fr. 303. b. Coniunx fidelissima. Ep. 263. a. Sed heus- tu, qui nauis esse meorum scriptorum soles, unde illud tam anupou, ualeat uini fideliter inseruendo? unde in ta- stum locum fideliter uenit, cui uerbo domicilium est pro- prium in officio, migrationes in alienum multam et do- strina et domus, et ars, et ager etiam fidelis dici potest, ut sit (quomodo Theophrasto placet) uerecunda transla- tio. Off. 11. a. Qui singulari extiterit in remp. nostram of- ficio et fide.

Fidelitas, tis, Ep. 212. b. Asclapionis medici tum consue- tudo mihi incunda fuit, tum etiam ars, quam sum expertus

in ualeitudine meorum, in qua mihi tum ipsa scientia, tum etiam fidelitate beneuolentiaq; satis facit. pro Plan. 274. b. Vita mea, quae amicorum fidelitate conseruata est. I. A. 243. b. Vbi me non solum amicorum fidelitas, sed etiam uniuerse ciuitatis oculi custodiunt. Attic. 152. b. In hac enim fortuna perutilis eius opera, et fidelitas esset. Q. Fr. 299. b. Fidelitatem alicuius summam. Epistol. 153. a. Non illi erga patriam fidelitas defuit. Epistol. 261. b. Quo tempore ego maxime operam et fidelitatem desiderauit tuam. Epistol. 110. b. Et is, ut opinor, tibi in Alexandriano bello quantum studio et fidelitate consequi potuit, non defuit.

Fideliter. Epist. 263. a. l. Fidelis. At. 247. b. Mercedis praediorum, quae si fideliter Cicero curabuntur, nihil ei deerit. Off. 19. a. Viuere simpliciter, fideliter, uitaeq; hominum amice.

Fidene, arum. urbs latinorum mediterranea. contra Rul. 85. b. l. A. 221. b.

Fidens, tis. Tusc. 193. a. Qui fortis est, idem est fidens: nam confidens mala consuetudine loquendi in uicio ponitur. Off. 56. a. Animum prudentia consilioq; fidens. Tusc. 172. b. Fideli animo, si ita res feret, gradietur ad mortem. At. 96. a. Puer bene sibi fidens. de D. 122. a. Tum Calchas haec est fidenti uoce locutus.

Fidenter, audacter. (C. Dissidenter, dubitanter, timidè. de N. 5. b. Tum uelleius fidenter sanè, ut solent isti, nihil tam uerens, quam ne dubitare aliqua de re uideretur. At. 83. b. et de Fin. 69. a. Paulo uellem fidentiùs respondisses. de Orat. 105. b. Tum ille fidenter homo peritissimus, confingere ita se rem habere. de D. 122. b. Timidè fortasse si fors euelebat, quod fidenter in se inixerat. Acad. 71. b. Dein de quomodo suscipere aliquam rem, aut agere fidenter audebit?

Fidentia, tiae. securitas, fiducia, confisio. (C. Dissidentia. de In. 82. b. Fidentia est, per quam magnis et honestis in rebus multum ipse animus in se fiducia certa cum spe collocauit. de In. 83. a. Audacia non contrarium est fidentiae, sed apostitum ac propinquum, et tamen uicium est. Tusc. 226. b. Et fidentia, id est, firma animi confisio, scientia quaedam est et opinio grauis, non tenebrè assentiens.

Fides, ei. constantia promissorum, autoritas. Off. 5. b. Fundamentum iustitiae est fides: id est, dictorum conuentio: rumq; constantia, et ueritas. et ibid. Credamusq; quia fiat quod dictum est, appellatam fidem. Part. 236. b. Fides est iustitia in rebus creditis. Off. 73. a. O fides alma, apta pennis, et iusurandum Ionis, qui igitur iusurandum uolat, is fidem uiolat, quam in Capitolio uicinam Ionis Opt. Max. maiores nostri esse uoluerunt. Offic. 73. b. Fregistis fidem? neque dedi, neque do fidem infideli cuiquam. et ibid. Nullam esse fidem, quae infideli data sit. Offic. 66. a. Quin. Scenoli fidei bonae nomen existimabat manere latius, idq; uersari in tutelis, fiducia, mandatis, rebus emptis, uentitis, conductis, locatis. Top. 226. b. Bona fide. (C. Dolo malo. de N. 75. a. Iudicia de fide mala, et iudicium de dolo malo. Offic. 65. b. Vii ne propter te, fidem ue tuam captus fraudatus ue sim. de Arat. 251. a. Fidem iusurandumq; negligere. pro Dom. 22. a. Gabinus fregit foedus. (C. Piso in fide mansit. pro Flac. 148. a. Testimoniorum fidem et religionem nunquam ista natio coluit. pro Quin. R. 52. b. Fides et religio iudicis. In Vat. 31. a. Tum quero, seruaris ne in eo fidem, et c. id est, an feceris quod dixisti. pro Cor. 57. a. Graeci uoluerunt religionem uideri potius quam ueritatem, fidem esse constrictam.

Attic. 66. a. O constantiani promissi, et fidem miram. pro Flac. 165. b. Tua fides optima et speciosissima. I. V. 267. a. Cui supplicii non illa dextera fidem porrexit. I. C. 109. b. Hinc fides pugnat, illic fraudatio. et 106. a. Res eos iam pridem, fides deficere nuper coepit.

Fidem facere uel constituere, confirmare, probare. na fides pro argumentatione uel confirmatione ponitur, quae ab Arist. in Rhet. 717. r dicitur. Part. 230. b. Quoniam de fide respondisti, uolo audire de motu. et ibidem: Fides est firma opinio. Hic uides lector fidem, pro persuasione positam esse: na quid est aliud persuasio, quam firma opinio? haec enim illa est seu fides, seu persuasio, seu firma opinio, quae in auditoris animo gignitur et creatur oratione. haec in oratore ipso, aut eius oratione ratio est rei dubiae facta ens fidem: in audiente, si admittitur, persuasio appellatur. ibidem: Nam est in proposito finis, fides in causa, et fides et motus. contra Rul. 70. b. Fac fidem te nihil nisi populi utilitatem querere. At. 142. b. Et tibi fidem faciemus, nos ea suadere, quae tibi putemus esse utilia. Top. 221. b. Argumentum est ratio rei dubiae fidem faciens. Part. 232. b. Natio ratio est fundamentum constituenda fidei. Att. 106. b. et 257. b. An mihi natus tuus non faceret fidem? At. 254. a. Quod nisi mihi fidem fecisset, non fecissem id quod dicturus sum. Acad. 6. b. Multaq; facimus usq; eo, dum aspectus fidem faciat sui iudicij. de Cla. 181. a. Probat, fidem facit oratio. I. C. 111. a. Quoniam minorem fidem faceret oratio mea. I. P. 92. b. Non facies fidem scilicet, cum haec disputabis?

Habere fidem alicui, et c. id est, credere. (C. Derogare fidem, et c. Ep. 75. a. et 104. a. et 105. b. et Acad. 22. a. I. V. 266. a. et 135. a. Populus tibi maximam fidem reris suarum habet. At. 217. a. Fidem alicui habendam non esse. de In. 56. b. Habere fidem orationi alicuius. Ep. 83. b. Quare debet habere fidem nostra praedictio. At. 119. a. Considerandum est quanta Caesaris fides sit habenda. Acad. 15. b. Quae fidem nullam habebunt, subblata ueri et falsi nota. Off. 39. b. Nam et his fidem habemus, quos plus intelligere quam nos arbitramur. pro Flac. 150. b. Nunc uero qua autoritatem, aut qua fidem habere possunt? Ep. 3. a. Si esset in ijs fides, in quibus summa esse debebat, non laboraremus. de D. 133. b. In sanorum uisus fides non est habenda. et 81. a. Dicere archus iisdem rebus fidem tribuit: id est, autoritatem. de D. 132. a. Nec autoritatem, nec fidem rebus commentitijs adiungere debemus. pro Syl. 168. b. Tribuere fidem testimonio alicuius. de Orat. 123. a. Suspicio artificij inminuit et oratoris autoritatem, et orationis fidem. Orat. 208. a. Hoc et autoritatem orationi affert et fidem. pro Font. 279. a. Suspicio inimicitiarum derogat fidem in testimonio dicendo. pro Q. R. 52. a. Si iam tibi deliberatum est, quibus abrogas fidem iusurandi, responde. Acad. 10. a. Quae his uisus, inter quae nihil interest, equaliter omnibus abrogatur fides. At. 248. b. Infirmare fidem alicui.

Fidem dare, promittere. (C. Fidem uiolare, et c. de Vin. 78. a. Dare fidem alicui. Item: Cum Regulus propter fidem quam dederat hosti, ex patria Carthaginem reuertisset. Off. 9. a. Regulus ad supplicium redire maluit, quam fidem hosti datam fallere. pro Rab. 96. b. Si fides Saturnino data est, non eam Rabirius, sed C. Marius dedit: idemq; uiolauit, si in fide non stetit. Epistol. 12. b. Me in hanc mentem impulit Pompeij fides, quam de me Caesar dederat, et fratris mei quam Pompeio. Att. 37. a. Cum Pompeius diceret se fidem recepisse de me, hanc si ille non seruaret, ita laturum, ut, et c. pro S. R. 36. b. Istius fide ac potius

ac potius perfidia deceptus sum. pro Quint. R. 47. b. Perfidiosum et nefarium est, fidem frangere. pro S. R. 37. a. Qui fidem uiolat, oppugnat omnium commune praesidium. de Cla. 172. b. Lustrani contra interpositam fidem interfessi. At. 38. b. Postulare fidem publicam. I. C. 112. b. Fidem ei publicam iussu senatus dedi. pro Arch. 187. a. Gabinij leuitas et calamitas omnium tabularum fidem re signauit. pro Pom. 7. a. Romae solutione impedita fidem concidisse. pro R. P. 123. a. Fide sustentare amicos.

Fide se abducere. id est, liberare et eximere, fidem liberare: id est, promisso satis facere. Fidem praestare: id est, seruare. pro Flac. 162. b. Vt fide se abduceret. pro Flac. 156. a. Heracles Hermippum percussit, et c. nam eius fide sumptus a Fufijs. et ibid. Hermippus Fufijs satis facit, et fidem suam liberat. Epistol. 186. b. Quod autem in senatu pluribus uerbis disserui, in eo uelim fidem meam liberare. de D. 124. b. Virtus, quae uetat spectare fortunam, dum praestetur fides. Attic. 256. b. Nihil debet qui consilium dat, praestare praeter fidem. et 82. b. Vt ei fidem meam praestarem. Epist. 7. b. Si rex amicis tuis, qui pecuniam ei credidissent, fidem suam praestisset. Top. 224. a. Qui fiduciam accepit, debet fidem praestare. pro S. R. 42. b. Is tibi optima fide sua omnia concepit. At. 87. b. Ex fide bona multa. I. C. 108. a. Aliquid de possessione de trahere et fidem acquirere: id est, praestare uel liberare. I. A. 245. a. Non tenuit omnino colloquium illud fidem, a ui tamen, et c. Ep. 4. b. Meam erga te fidem et beneuolentiam expertus es.

Fides, pro tutela uel patrocinio ac defensione. pro Font. 282. b. At ita ut commissus sit fidei, permissus potestati. Off. 25. b. Iura fidei magistratum commissa sunt. Epistol. 227. b. Ea societas uniuersa in mea fide est. pro Pla. 280. a. Municipia, quae in fide mea erant. pro Arch. 191. b. Peto a uobis, ut eam in uestram accipiat fidem. Antea quam. 196. a. Recipere aliquem in fidem suam. At. 245. a. Recipere aliquem in fidem suam, et eum commendatum habere. pro S. R. 34. a. Esse in fide et clientela alicuius. Off. 8. a. Qui nationes deuictas bello in fidem cepissent. Attic. 85. b. Ciuitatem in Catonis fide locatam funditus perdidissent. de Fin. 63. b. Si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat: id est, incorruptis atq; integris testibus.

Fides, dis. Lyra. de D. 115. a. Iam neruus in fidibus alijs pulsus resonare alios. de L. 177. b. Seuera illa Lacedaemon neruus iussit, quod plures quam septem haberet in Timothei fidibus, inde demi. de Sen. 82. a. Discebant enim fidibus antiqui. de Orat. 163. a. Omnes uoces ut nerui in fidibus ita sonant, ut a motu animi sunt pulsae. et 161. a. Vt epularum sollemnium fides, et tibiae indicant. de Clar. 192. 50 b. Ex neruorum sono in fidibus, quam scienter ipsi pulsati sunt, intelligi potest. Tusc. 149. a. Epaminundas fidibus praeclearè cecidisse dicitur. in Arat. Cedit clara fides Cyleneia. de Finib. 123. a. Vt in fidibus plurimis, si nulla earum ita contenta neruis sit, ut concentum seruare possit, omnes aequè incontentae sunt. et ibi. Aequè enim contigit omnibus fidibus, ut incontentae sint: illud non continuo, ut aequè incontentae.

Fidicen, nis. qui lyra canit, lyricus. de N. 64. a. Munda dum fidicinem etiam esse et tibicinem. Ep. 140. b. Socratè et fidibus docuit nobilissimus fidicen.

Fidicula, lae. parua lyra. de N. 30. b. Fidiculae numerose sonantes, et tibiae modulante canentes.

Fido, dis. confido. de N. 19. b. His ne fidentes somnijs contra Pythagoram Platonemq; dixistis? At. 106. a. Istum relinquentum puto, dubitantem magis quam fidentem rebus. de Or. 158. a. Exultantem te et praesidentem tibi repriment ualide legum habentem.

Fiducia, clae. spes, periculum. Quin. Fr. 214. a. Nihil est quod posthac artis nostrae fiducia conturbes. I. V. 73. a. Haec beo hominem praepotentem, cuius fiducia prouinciam spoliatio. I. V. 272. a. Quae facio, tua fiducia facio. de Am. 106. b. Vita tyrannorum, in qua nulla stabilis beneuolentia potest esse fiducia.

Fiducia pactum est, conditione redimendi redhibendum: quod uenditum est. Top. 224. a. Qui fiduciam accepit, debet praestare fidem. pro Flac. 157. a. Pecuniam adulescentulo grandi seniore, fiducia tamen accepta occupauisti. et ibid. Hanc fiduciam commissam tibi tenes hodie, ac possides. pro Cecin. 286. a. Per fiduciam rationem fraudare quempiam. Off. 64. a. In arbitrio rei uxoriae haec uerba maxime excellit: melius, aequius, in fiducia, Vt inter bonos bene agier. pro Q. R. 47. b. Tria iudicia, fiducia, tutela, societatis. de N. 75. a. Iudicia fiduciae.

Fidus, a, um. fidelis. de Am. 106. a. Intellexit, quos fidos amicos habuisset, quosq; infidos. de N. 58. a. Cuius tam fida custodia. Offic. 39. a. Fide familiaritates amantium nos amicorum. Epistol. 235. b. Mea Terentia fidaissima atque optima uxor. I. A. 205. a. Mutina colonia nostra fidaissima.

Figogis, fixi, fixum. immittere, firmare, affigere, imprimere. I. A. 259. b. Et dubitare utrum mucrones in ciue, an in hoste figantur. de Arusp. 253. b. Deorum tela in impiorum mentibus figuntur. pro Sest. 25. b. Quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis stadium salutis meae? de D. 97. a. Arma quae fixa in parietibus fuerant. de D. 122. b. Ea q; scuta, quae fuerant sublimè fixa, sunt humi inuenta. At. 227. a. Antonius fixit lege, quae Siculi ciues Romani fierent. I. A. 153. b. Ne qua tabula ullius decreti Caesaris figeretur. et 177. a. Ne qua post Idus Martias immunitatis tabula figeretur. Ep. 183. a. Tabulae figuntur, immunitates dantur. I. V. 238. a. Vt quam damnatis seruis crucem fixeras, hanc indemnatis ciuibus Romae seruare. et 246. a. Beneficium, ut dicitur, trabali clauo figere. pro Sest. 5. b. Cuius ego nuper in Macedonia uidi uelut stigma, non impressa leuiter ad exigui praedicationem temporis, sed fixa ad memoriae illius prouincia sempiternam. Ep. 20. b. Ego omnia mea studia, omnem operam, industriam, cogitationem, mentè deniq; omnè in Milonis consulatione fixi, et locaui. Or. 205. a. Figere aduersarios: id est, confingere, uulnerare.

Figura, rae. forma, species. I. V. 26. a. Hintera in muliebrem figuram habitumq; formata. et 126. a. Eum multo magis figura et lineamenta hospite delectabant. pro S. R. 18. b. Esse aliquem humana specie ac figura, qui tantum immanitate bestias uicerit. Offic. 59. a. Fertitas bellae in figura hominis. pro Quin. R. 48. a. Tacita corporis figura coniecturam affert. de Leg. 161. a. Natura homini figuram corporis habilem et aptam humano ingenio dedit. de Vin. 202. b. Et si ne tum quidem minorum finem faciet in suis moribus, simillimas figuras transferetur. et ibidem: Qui intemperatè uixerit, eum secundus ortus in muliebrem figuram transferet. de Orat. 94. b. Conformatio quaedam et figura totius oris et corporis. de Finib. 132. b. Corporis nostri partes, totaq; figura, et forma, et statura quam apta ad naturam sit, apta.

paret. de Nat. 19. a. Non ab hominibus formae figuram peruenisse ad deos. de Nat. 11. a. b. Forma, figura, et species. 21. b. Facies, et effigies, imago. de Inuen. 51. b. Figura negocij. ad Heren. 21. a. Figura uocis. de Nat. 6. b. Forma rotunda: id est, figura. de N. 21. a. Habitus oris: id est, forma uel figura. de Diuin. 137. a. Hominum figura. de Orat. 217. a. Exprimere quandam formam figuramq; dicendi. Orat. 207. a. Optima species et figura dicendi.

Figuro, as. effugo, formo. Vn. 198. a. Deus mundum ea forma figurauit, qua una omnes reliquae formae concluduntur. et ibid. Deus motum dedit caelo eum, qui figuratus sit aptissimus. de N. 58. a. Baum terga non sunt ad omnes accipiendum figurata, ceruices autem natae ad iugum. de Fin. 132. b. Et ita figuratum corpus est, ut excellat alijs. de N. 23. a. Atom formare, figurare, colorare, animare non possunt.

Filia, lie. pro Cl. 35. b. Tum despondit ei filiam suam illam, quam ex genero suscepit.

Filicatus, ta. quod filicis herbae speciem habet. de Off. 20. 137. b. Minus ne gratas dijs immortalibus capedines ac fistiles urnulas fuisse, quam filicatas aliorum pateras arbiramur.

Filiola, la. de D. 101. b. Is filiolum suam animaduertit tristitiam. Ep. 235. b. Mea charissima filiola.

Filiolus, li. At. 2. a. Filiolo me auctum scito.

Filius, lij. liberi, gnatus, natus, procreatus, charissima procreatio, spes parentis, partus, progenies. At. 280. a. Acerbita est parentum scelera filiorum poenis lui; sed hoc praeclear legibus comparatum est, ut charitas liberorum amiores parentes reipublicae redderet. Postquam. 198. a. Nihil dulcius hominum generi a natura datum est, quam sui cuique liberi: mihi uero propter indulgentiam meam, et propter eorum excellens ingenium, uita sunt mea chariores. de N. 78. a. Lex ut condemnaretur filius, aut nepos, si pater aut auus deliquisset. pro Syl. 170. b. Quorum alter apud me parentis grauitatem obtinebat. pro Dom. 220. b. Qui tibi loco filij per etatem esse poterat. Postquam. 212. b. Vnus frater, qui in me pietate filius, contra filijs parens, amore, ut erat, frater inuentus est. pro Cel. 40. 38. a. Equitis Romani esse filij criminis loco pont. de Fin. 76. b. Filius effigies probitatis paternae. Epist. 84. b. Filius imago animi et corporis paterni. et 72. a. Amittere uel perdere filios uel liberos. pro Clu. 24. b. Spes illa, quam mulier in aluo commendatam a uiro continebat. Att. 93. b. Hortensius filius fuit Laodiceae. At. 100. b. Zregyph pueri esse pro Q. R. 50. a. Ex improbo patre probum filium nasci. At. 258. a. Is ex C. Fadij filia liberos habuit. de Fin. 103. a. Ut natura et procreari uellet, et diligi procreatos non curaret. pro Cel. 54. b. Liberos inuendit.

Filius familiaris. pro Cel. 45. a. Filium, li. linu. Ep. 132. Sed ego ueteri amico munusculum mittere nolui leuidentse crasso filo, cuiusmodi ipsius solent esse munera. de Am. 100. b. Quanquam etiam a Graecis saepe audiui, sed aliud quoddam expetimus filium orationis tuae. de Or. 117. a. Omnes etiam tum retinebant illum Perichis succum, sed era paulo uberiore filo. et 152. b. Haec formanda filo ipso et genere orationis. Orat. 20. a. Arguementandi tenue filium.

Fimbriae, briarum, uestium et aliarum rerum extremitas, quasi fibrae. I. P. 84. b. Erant illi coepti capilli, et mandentes cincinnorum fimbriae.

Findo, dis. diffundo, aperio, diluido. de Leg. 170. a. Hoc quasi rostro finditur Fibrenus, et diuisus equaliter in duas partes latera haec aluit, rapideq; dilapsus cito in unum confluit. In Arat. Quorum nequeunt radices findere terra. I. Fissum.

Fingo, gis. formo, informo, excogito. de N. 15. a. Hoc intelligere quale esset, si id in cereis fingeretur, aut fictilibus figuris. de Orat. 91. a. Et qui aliquid fingunt, et si tunc picur. a. nihil utuntur, tamen utrum sciant pingere an ne sciant, non obscurum est. de Orat. 159. a. Sed uerba nos sicut molliissimam ceram, ad arbitrium nostrum formamus et fingimus. de N. 69. b. Omnia, quae cogitatione nobis met ipsis fingere possumus. de Orat. 95. b. Quae nobis non possumus fingere, facies, uultus, sonus. de Sen. 85. a. Finge animo aliquem, et c. pro Mil. 116. b. Fingite animis, liberae enim sunt cogitationes nostra, et quae uolunt sic inueniuntur, ut ea ceruimus, quae uidentur. fingite igitur cogitatione imaginem huius conditionis meae, et c. Tusc. 241. b. Fingere aliquid animo et cogitatione. de Orat. 94. b. Quidam sunt ita habiles, et c. ut non nati, sed ab aliquo deo ficti esse uideantur. pro Mur. 138. b. Finxit ite ipsa natura ad honestatem. Tusc. 162. a. Nihil est in animis, quod ex terra natum aut fictum esse uideatur. de Orat. 129. a. Natura fingit homines, et creat imitatores et narratores factos, et c. de Leg. 192. a. Auctor enim moderatur et fingit non modo mentem et uoluntatem, sed penitus uultus eorum apud quos agit. de Orat. 159. a. Omnes qui probari uolunt, uoluntatem eorum qui audiunt intuentur, ad eamq; et ad eorum arbitrium et uultum totos se fingunt. Orat. 129. b. Atq; ego in summo oratore fingendo, talem informabo, qualis fortasse nemo fuit. Off. 31. b. Apum ex anima fingunt fauos. de Clar. 175. a. Peripateticorum institutis commodum fingitur oratio. de Clar. 190. a. Nihil tam flexibile, et quod magis ipsius arbitrio fingeretur. I. V. 206. a. Fingere et cera. Acad. 4. a. Ex materia, quam fingit formataq; effectio. Epist. 98. b. Alexander ab Apelle pingi, a Lysippo fingi uolebat. Ac. 21. b. Vis quae finxit et fabricata est hominem.

Fingere. componere, construere, iudicare, confingere, comminisci, conflare, simulare. de Or. 110. b. Volucres uideamus fingere atq; construere nidus. I. P. 92. a. Hic hominulus ex argilla et luto fictus. de D. 100. a. Agri fertiles, qui bus multa propter fecunditatem fingi gigniq; possunt. de D. 127. a. Ex eoq; ingenia, mores, casus cuiusq; euentusq; fingi. de Fin. 80. b. Fingere sibi uultum et incessum. Ep. 83. a. Fingere ex euentis. Parad. 122. a. Suis quisq; fingitur moribus. pro S. R. 22. a. Ex sua natura ceteros fingere. pro Mil. 102. a. Nihil nobis duobus laboriosius dici aut fingi potest. pro Dom. 228. b. Quid te aut fieri, aut fingi de mentibus potest? At. 16. a. Fingere, dissimulare, et obtegere. Ep. 44. a. De me autem suscipe paulisper meas partes, et eum te esse finge qui ego sum. pro S. R. 37. b. Fingi maleficiu nullu potest, quod iste, et c. pro Q. 10. a. Haec causa a te per summam causam ficta est. I. V. 179. b. Componere crimen. I. V. 179. b. Fingere crimen. Of. 59. b. Ficta et composita fabula.

Finis, tis. horizon. I. Horizon. Finis, nis. definitio, perfectio, pertexo, conficio, absolutio, transigo, finem facio, claudio, concludo, termino, modum statuo, finem assero, in exitu sum, compleo, confido, coquo, esco, peroro, fastidium impono, perfungor, extrema persequor, modum facio, terminum habeo, absolutionem perficio, usq; ad finem exequor, modum uel finem constituio, finem

finem assero, modum definitio, ad exitum perduco. (Exoratoriam fundamenta iacio, pro pago. de Leg. 173. b. Ad eam rationem cursus annuos sacerdotes finiuo. et 138. b. De metris sepulchris nouis finiuo modis. At. 120. a. Pompeius M. Marcello consuli finienti prouincias Gallias Calen. Martijs restitit.) Propagare prouincia. de N. 56. a. Dein de in ore sita lingua est, finita dentibus. de Or. 160. b. Sententiae uerbis finiantur. Or. 212. b. Nec solum componitur uerba ratione, sed etia finitur. Or. 202. b. Similiter extrema definiunt. Or. 213. b. Sententia uerbis apte comprehensa et conclusa. de Fin. 78. a. Cupiditates non Epicuri diuisione finiebant, sed sua satietate.

Finis, nis. modus, terminus, exitus, regio, quies, extremum. I. V. 132. b. Nos modum aliquem et finem orationi nostrae faciamus. Off. 20. b. Finem et modum transire. I. V. 251. b. Idemq; dies et uictoribus imperij, et uictis uita finem fecit. At. 263. a. Ut nostrae sollicitudinis quamprimum facere possumus. de Or. 129. b. Finem scribendi facere. At. 264. a. Non faciam finem rogandi. Brut. 90. b. Finem faci eius ferendi. Epist. 193. a. Nullum finem facio, mihi crede, Casi de te cogitandi. pro Sest. 26. a. Sed ut extremum habeat aliquid oratio mea, et ut ego ante dicendi finem faciam, quam uos me attentè audiat, concludam illud de optimatibus. At. 159. b. Finem inter nos scribendi de his rebus fieri tempus est. Epist. 153. a. Repetere finem malorum, pro Quin. 64. a. Certos mihi fines terminosq; constituam, extra quos egredi non possum. de Or. 103. a. Crassus mihi uisus est, oratoriam facultatem non artis illius terminis, sed ingenij sui finibus immensis describere. pro Cecin. 289. a. Ingredeus intra finem eius loci, quem oleae terminabat.

Quin. Fr. 294. b. Qui earum ciuitatum fines incolunt. Off. 7. b. Itaq; illorum agri fines, sicut ipsi dixerant, terminauit. Top. 224. a. Finibus regendis adicere arbitrium. de L. 167. b. Nec Manilia lege singuli, sed ex his tres arbitri fines regemus. pro Mur. 129. a. Regere fines. Off. 49. a. Vnius imperatoris praeda finem atulit tributorum. I. V. 77. a. Ut finis aliquando iudicariae controversiae constitueretur. I. A. 205. b. Etiam si ille dies uisae finem mihi allaturus esset. I. P. 87. a. Obtinisti prouinciam ijs finibus, quos lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat. de Pro. 75. a. Finium imperij propagatio. I. P. 90. a. Cum fines prouinciae tantos haberet, quantos optauerat. I. C. 117. a. Quorum alter finem uestri imperij non terra, sed caeli regionibus terminaret. pro Deiot. 147. b. Tueri fines suos ab excursionibus hostium. Or. 210. a. Vix suas regiones finesq; defendere. de Ar. 244. b. Videbam illum non posse arceri oclis finibus. Quin. Fr. 291. b. Comites autem duntaxat finibus his praestabis, quos ante praescripsi. pro Arch. 190. a. Lingua Latina suis finibus exiguus sane continetur. de Som. 130. b. Quando finem habet motus, uiuenti finem habeat necesse est. pro Clu. 19. a. Quod in hoc non falsae infamiae finis aliquis atque exitus reperietur. de Or. 97. b. Oratio lecta ad eum finem, quem memoria possem comprehendere: id est, eatenus, quoad. pro Cel. 39. b. Quem ergo ad finem putas custodiendam illam etatem fuisse? Ep. 142. b. Exercicium me me? quid assequar? dein de, quem ad finem? I. V. 251. a. et I. C. 97. b. Piratam tenuisti, quem ad finem? id est, quando. pro Mur. 126. b. Finis stipendiorum, patris uictoria et triumphus fuit. Off. 11. a. b. Vulgaris liberalitas referenda est ad illum Ennij finem, nihilominus ut ipsi luceat. de L. 166. b. Finis honoru, quod referuntur et cuius causa facienda sunt omnia. Off. 28. a. Domus finis est usus. de L. 181. a. Quae finis sane est fami-

lie. attende finem in genere muliebri. de In. 82. b. In iudiciali genere finis est aequitas. et 81. b. Finis quod referri omnem ratione oportet. et 43. b. Finis causa aliquid facimus. de Fin. 95. a. Nec enim gubernationi aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur, sed actioni potius histriou et salutationi, ut in ipsa arte in sit, non foris petatur extremum: id est, artis effectio. Tus. 245. a. Opiniones de finibus honoru et malorum. Ep. 94. b. Finis et terminus. de N. 75. b. Domino consilio dare aliquid.

Finitè, definitè. de Fin. 70. b. Ergo et auarus erit, sed finitè: et adulter, uerum habebit modum.

Finitimus, a, um. uicinus, propinquus, appositus, confinis, proximus. pro P. 5. b. Is Bosphoranis finitimus suis bellum inferre simulauit. pro P. 4. b. Regnum Ariobazanis, quod finitimum est uestris uectigalibus. pro Syl. 17. 8. a. Cum ceteri defecerent finitimi ac uicini. pro Plan. 263. b. Arpini sunt finitimi Atinatibus. de Or. 125. Motus, qui finitimi sunt, et propinqui his. et 90. b. Finitimus oratori poeta est. de N. 46. a. Mari finitimus est aer. Top. 228. b. Cui generi finitimum est illud, et c. Or. 202. b. Huic generi historia finitima est. de In. 83. a. Pertinacia perseuerantiae finitima est. Tus. 223. a. Aegritudini finitimus est metus. Ac. 17. b. Ita finitima sunt falsa ueris. ad Her. 27. a. Est autem cauendum, ne dum haec genera confectemur, in finitima et propinqua uicia ueniamus.

Finitor, oris. decempedator, metator, qui agroru terminos constituit. contra Rul. 73. a. Finitorem mittant, rationem sit quod finitor uni ulli, a quo missus erit, renunciauerit. contra Rul. 75. a. et 76. b. Delecta finitorum iuuentus.

Fio, fis. conflo, conflo, euado, euenio, accido. Attic. 13. a. Quod praenomi sit, ut Caesar committere prelum nolit. pro Mil. 106. b. Obuius sit ei Clodius expeditus in equo. Attic. 191. a. Non potuit honorificentius a me fieri de nepote. Attic. 109. b. Si ita factum esset, ut ille senatum Romae offenderet, magno usui nostra cause fuisset. Orat. 214. a. Cum (ut sit) fortuito aliquid dicerent. pro Dom. 228. a. Quid te autem fieri aut fingi potest dementi? de D. 112. a. Nihil fieri potest, nihil accidere, nil euenire, nisi quod, et c. de D. 101. b. Quod sexennio post factum esse uidentur. Or. 215. b. Alter ex longis constat, alter e breuib; sit. ad Her. 9. b. Et saepe sit, ut de eadem re aliud alij iudici uideatur.

Firmamentum, ti. stabilimen, robur, uires. pro Pom. 5. b. Altera pars quae multo plus firmamenti ac roboris habebat. pro Cluen. 18. b. Falstas parum firmamenti ac uirium habet. pro Pom. 7. a. Hic ordo, firmamentum ceterorum ordinum est. At. 16. b. Duo firmamenta reip. per me constituta. Tus. 210. b. Id illi firmamentu discipline esse putant. de Am. 108. b. Firmamentum autem stabilitatis eius quam in amicitia querimus, est fides. pro Mur. 137. b. Venio nunc ad M. Catonem, quod est firmamentum ac robur totius accusationis. pro Fl. 163. b. Tu certe uentre coegisses, si illum firmamentu in illo teste possisses. de In. 46. a. Firmamentum est firmissima argumentatio defensoris, et aptissima ad indicationem. de firmamento causarum uide ad Her. 5. b. Part. 239. pro Plan. 263. b. Flos equitu Romanorum, ornamentum ciuitatis, firmamentum Reip. publicanorum ordine continetur. I. A. 185. b. Flos Italiae, firmamentum imperij nostri, ornamentum dignitatis.

Firmatus, a, um. pro Cel. 46. b. Firmata iam etate. Firmè, firmiter. de Fin. 96. b. Assensus suos firmè sustinere. et 63. b. Firmè et grauitè. et 65. a. Satis firmè. At.

731
 167. b. Afferre aliquid firmissimè. pro Arch. 19. 2. a. Quod firmè à me, etc. de Fin. 65. a. Habere aliquid bene cognitum, et satis firmè conceptum animo.
 Firmitas, is, firmitudo, quasi soliditas. de N. 11. b. Quæ ille propter firmitatē steremnia appellat. I. A. 172. b. Gladiatoria totius corporis firmitas. At. 100. a. et pro Selt. 22. b. Constantia et firmitas animi. Am. 99. b. Sed ea non satis habent firmitatis. Acad. 17. a. Quid loquar de firmitate sapientis? Ep. 173. b. Si aliquid firmitatis nactus sit Antonius. I. A. 159. a. Sed noui firmitatem tuam.
 Firmiter, firmè, de rep. teste Prisciano. 169.
 Firmitudo, nis, firmitas. Ep. 69. b. Firmitudo grauitasq; animi. ad Her. 19. b. Firmitudo uocis. Att. 154. b. et 179. a. Firmitudo animi. de In. 69. a. Per se minus habent firmitudinis.
 Firmo, as,ancio, stabiliō, firmum facio. pro Syl. 173. a. Qui filium suū uita priuauit, ut in ceteris firmaret imperium. de Or. 164. a. Et illud idem ad firmandū est uocē salutare. de Ar. 520. b. Tabulis hoc censorum, memoria multorum firmabo et docebo. Off. 41. a. Iustitia etiā latronū opes firmat et auget. Att. 279. a. Contra arma Antonij præsidia firmari. de Or. 128. b. Oratio in qua remissio lenitatis quadam grauitate et contentione firmatur. de Pat. 142. a. Vis et natura fati ex diuinationis ratione firmatur. de In. 55. a. Firmare aliquid rationibus. pro Clu. 20. b. Animus adolescentis nondū consilio et ratione firmatus. pro Cel. 46. b. Eximie uirtutes firmata iam etate extiterunt. pro Dom. 222. b. Hoc iure firmato. Ep. 7. a. Ve cū prouinciam pace præsidijq; firmaris Ptolemæus redeat in regnum. Tus. 182. a. Corpora iuuenū firmari labore uoluerūt de D. 80. a. Vetus opinio et omnium gentium firmata consensu. pro Cel. 54. b. Hic nunc primū floreſcens firmata iam stirpe uirtutis.
 Firmus, a, ū, stabilis, ratus, fixus, constans, immortalis multū firmitati et uirtuti habens, quod nunq̄ ulla uilabe factari potest, nunquā dimoueri loco. Off. 2. a. Præcepta firma, stabilia, conuicta natura tradi non possunt. I. A. 248. b. Acta Cæsaris firma et rata sunt. I. A. 156. a. An in chirographis acta Cæsaris firma erūt? Q. de Pet. 209. a. Firma et perpetua amicitia. I. A. 208. b. Itaq; Senatū sua sponte bene firmum, firmiorē uestra autoritate fecistis. de Ar. 258. a. Cuius ita firma et ualens, ut ciuium iniurias ferre possit. de Cl. 174. b. Opinio firma et stabilis de aliqua re. Or. 220. b. Tenere aliquid firmum: id est, certū. At. 254. a. Iudicabis hoc quod dico, firmum fore. At. 279. b. Firmos omnino et duces habemus ab occidente et exercitus. de Cl. 190. a. Argumenta firma ad probandum. Att. 129. a. Domitius non satis firmus est ad castra scienda. pro Cor. 67. b. Aliquis firmus in sententiā. Ep. 152. b. Firmus ab equitatu. pro Cel. 40. a. Firma et fidelis amicitia. Acad. 35. a. Verū illud ratum, firmum, fixum fuisse uis. pro Clu. 45. a. Hoc fixum et in perpetuū ratū esse oportet. Acad. 8. a. Decretum non solum non esse falsum, sed etiā stabile fixum, ratum esse debet. Ep. 181. a. Nondum satis firmo corpore cum esses. Ep. 256. b. Mihi placebat si firmior esses, ut te Leucadem deportares.
 Firmum, opp. At. 130.
 Firmatus, a. At. 59. b. Firmatus Gaius. I. A. 213. a. de D. 128. b. Tarrutius Firmianus.
 Fisci, nis, canistrum. pro Fl. 154. b. Homini Phrygi, qui nunq̄ arborem ſci uiderat, fisciā ficorum obiecit.
 Fiscus, ſci. Aſcomus ait, fiscum esse sacculū ad maioris pecunie summam capiendam, et pecuniam publicā. I. V. 70

FL 732
 b. Reperiebam fiscos cōplures cum pecunia Siciliē, à quodam fenatore ad equitem Romanū esse translatos. I. V. 192. b. Nummos in cistam transferre ex fisco. et 189. b. Viator ac uenerius, qui fiscum sustulit.
 Fissio, onis. de N. 58. a. Cū terræ subigerentur fissione glebarum.
 Fissus, si, fissio, rima, quod biat. I. Findo. de D. 73. a. Quid fissum in exitis, quid fibra ualeat accipio. et 104. b. Non placet Stoicis singulis iccorum fissis interesse deum. et 113. b. Fissam iccoris. Idem de N. 62. b.
 Fistula, le, musicum instrumentū diuersum à tibia. Nē ductus aquarum, quos tubos ueteres etiam uocauerunt. I. Tibus. de Orat. 164. a. Seruus cum eburnea fistula, qui inflaret eum sonū, quo dominū suum excitaret. et ibi. Gracchi fistula. At. 13. a. Pastorita fistula. pro Rab. 97. a. C. Marius fistulas, quibus aqua suppeditabatur, Iouis Opt. Max. templis ac sedibus præcidi iusserat.
 Fistulator, oris. de Or. 164. b. Sed fistulatore domi re linquētis: id est, qui fistulam insitet.
 Fixus, a, um, firmus. pro R. P. 126. b. Quam obrē illud maneat ac fixū sit, quod neq; moueri neq; mutari potest. pro Cor. 68. b. Postremū illud fixū in animis uestris tenetote uos, etc. pro Clu. 43. b. Tamen non ita fixum esse debet, ut conuelli non liceret. I. A. 156. a. An si cui quid ille promiserit, id erit fixum. pro Mur. 139. a. Dixisti quippe iā fixum et statutū est. At. 172. a. Et simul scito labare meum consilium, quod iam satis fixum uidebatur. Acad. 8. a. Decretū non solum non esse falsum, sed etiā stabile, fixum, ratū esse debet. Tus. 236. a. Stabile et fixum bonum. Ep. 167. a. Quæ perpetuū animo meo fixa manebunt. I. P. 88. b. Ut tu iustiam facis fixis asperis pendentes. At. 242. b. Fortibus oculis spectare aliquem.
 Flabellum, li, instrumentum quo estate uentum excitatum refrigerandi gratia. pro Fl. 157. b. Cuius lingua quasi flabello seditionis, illa est egentium conicio, uentilata.
 Flabilis, le, spirabilis. Tus. 162. a. Nihil est in animis, ne humidum quidem aut stabile, aut igneum.
 Flacesco, ſcis, languidus fio. de Cl. 173. a. Dein cum ocio sus scylum prebunderet, motusq; omnis animi tanquā uentus hominem descenderat, flacescebat oratio.
 Flacus, ci, uel flaccus. de N. 17. a. Silci flaci, frontones, capitones.
 Flagellum, li, uirga, uerber. pro R. 92. b. Portia lex uirgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit, hic misericors flagella retulit.
 Flagitiosus, a, um, flagitij contaminatus, sedus, turpis. de Pin. 83. b. Vicioſa et flagitiosa uita. Of. 26. a. Quæ turpia ne nō sunt, uerbis flagitiosa dicamus. Brut. 92. a. Neq; minus turpē, aut flagitiosum est, et c. I. V. 135. b. Flagitiose libidines. pro S. R. 22. b. Flagitiosa possessio.
 Flagitium, tij, crimen propriè cum turpitudine et deco re coniunctum. de Sen. 85. a. Stupra uerō et adulteria, et omne tale flagitium uoluptatis illecebris excitari. At. 256. b. Id erat meum factum, flagitij scilicet plenum et dedecoris. pro S. R. 26. a. Qui præesse agro colendo flagitium putes. ad Her. 7. a. Illum ante occultasse sua flagitia, se plannum facturum ab eo maleficium non abesse. de Cl. 184. b. Tantam ne fuisse obliuionem, inquit, in scripto præsertim ut ne legens quidem unquam senserit, quantum flagitij commisisset. pro S. R. 22. b. Multa scelera et flagitia fieri. I. C. 100. a. Quæ libido ab oculis, quod facinus à manibus trahitur unquam,

733
 unquam, quod flagitium à toto corpore unquā abſuit? pro Cl. 44. a. Si à multis esset flagitij rei militaris admissum. de N. 14. b. Illa enim flagitia Democriti, i. errores turpes.
 Flagito, as, ardentem peto. I. V. 250. a. Tamen in tanto conuentu nemo erat, quin reliquos non desideraret solū, sed etiam posceret et flagitaret. de L. 156. b. Postulatur à te i. andu uel flagitatur potius historia. pro Q. 2. b. Tamen est causa postulat, tamen quia postulat non flagitat, præteribo. pro Pl. 269. a. Inspector, posco, atq; adeo flagito crimen. Ep. 129. b. Tamen ego expectatione promissi tui moueor ut aduocem te, non ut flagitem. et ibi. Esi munus flagitare, etc. pro Font. 276. a. Inspector ultrò atq; inſto accuſatori iudices, inspector, inquam, et flagito testes. pro Rab. 92. a. Illa altera pars consilij auxilium implorat et flagitat. de Orat. 144. a. Esi admonitum uenimus te, non flagitatum. I. A. 200. a. Vt primū senatus haberi potuit, semper flagitauit ut conuocaretur. Ep. 153. a. Flagitare senatus instituit Cornutum, ut referret de tuis literis. I. A. 205. a. Facilius apparabitis ea quæ tempus et necessitas flagitat. Ep. 57. a. Quid acta tua uita, quid studia à te flagitauerit, tu uidebis. de Fin. 52. a. Et tamen à philosopho, si asserat eloquentiam, non asperneris non habeat, non admodum flagitem. pro Pl. 260. a. Dicendum est id quod ille me flagitat, Latere sem, etc. de Or. 125. b. Hæc sunt illa, quæ me ludēs Crassus modò flagitabat. pro Dom. 216. a. Illi me frumentum flagitabant.
 Flagrantia, tie, ardor. pro Cel. 47. b. Flagrantia oculorum.
 Flago, as, conflagro, ardeo. de D. 95. a. Et noctu flagrantēs onerariis, quas milites incenderāt, uidebatis. At. 73. a. Non dici potest, quā flagrem desiderio urbis. Att. 103. b. Dionysium flagrantem desiderio tui, mitto ad te. de Or. 96. a. Vos etiam nimis flagrare cupiditate uideo. I. V. 217. a. Flagrare cupiditate et amentia. pro Cluent. 10. a. Mulier ita flagrare cepit amentia, sic inflammata ferri libidine, ut eam, etc. pro Cel. 39. b. Flagrabant uicia libidinis apud illum. At. 67. a. Consules flagrant infamia. Tus. 225. a. Ibius Rheginus amore flagrauit. I. V. 67. b. Cū inuidia et infamia non recenti, sed uetere ac diuturna flagraret. et 216. a. Conuicta, quæ stupris flagitijsq; flagrabunt. de Or. 86. a. Incredibili quodam nostri homines dicendū studio flagrauerunt. pro Mur. 139. b. Cato recentibus præceptorū studijs flagrans. At. 133. b. Totam enim Italiam flagrantem bello intelligo. de Or. 143. a. Non uidit bello flagrantē Italiam, non ardentem inuidia senatum. de Ar. 252. b. Os flagrantis mulieris. de Or. 12. a. Neque facile est, ut oderit eum, quem tu uelis, nisi te ipsam flagrantem odio ante uiderit. de Pat. 140. b. Oratoria studia, quibus etiam te incendi, quamquam flagrantissimum acceperam. Tus. 218. b. Flagrans cupiditas.
 Flamen, nis, status, spiritus, sacerdos, unius alicuius Dei antistes. de N. 48. a. Quem summa ab regione aquilonis flamina pulsant. In Arat. inferior paulo est aries, et flamen ad austrum inclinatur, etc. et ibi. Flamina uenti et spiritus austrum.
 Flamen pro sacerdote. de Leg. 173. b. Diuis alijs alij sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunt. pro Dom. 220. b. et I. A. 181. a. Itaq; populus Romanus breui tempore neq; regem sacrorum, neq; flamines, neq; salios habebit. de Clar. 169. b. Cum M. Pompius sacrosocium publicum cum læna saceret, quod erat flamen carmentalis. de Ar. 246. a. L. Lentulus flamen martialis. et ibi. Flamen Quirinalis. pro Mil. 106. b. Eo die Miloni

iter erat Lanuui ad flaminē prodendū, quod erat dicta tor Lanuui Milo. I. A. 257. b. Antonius Cæsaris flamen est. I. A. 181. a. Est ergo ut Ioui, ut Marti, ut Quirino, sic diuo Iulio M. Antonius. et ibi. Cur non inaugurat hanc flamines inaugurabantur.
 Flamina, nie. I. A. 243. b. Tres uis sunt ad Mutinam, à supero mari Flamina, ab infro Aurelia, media Cassia.
 Flamina, orum, flammum sacra. I. A. 256. a. Cuius homo ingratisime Flamina cur reliquisti?
 Flaminiana ostenta. de D. 122. b.
 Flamma, me, de N. 47. b. Magnus leo tremulam quatiens è corpore flammam. de Orat. 129. a. Quidam dicere aiunt, Ennū, flammā à sapiente facilius ore in ardente operari, quā bona dicta tenere. I. A. 257. b. Prius undas flammāq; ut ait poeta nescio quis. de Or. 143. b. Sulpitius autem, qui in eadem inuidia flamma fuisse, etc.
 Flammatus, a, um, de D. 83. b. Principiō aethereo flammatus Iupiter igni. Poete.
 Flammeus, a, um, igneus. de N. 49. b. Sunt autem stel lae natura flammeæ.
 Flammifer, a, um, flammus, ardens. Ac. 22. b. Abige à me flammiferam hanc uim, quæ me excruciat. Poete.
 Flammula, le. Ac. 20. a. Cum oculum torſisset, diuis ex lucerna flammulas esse uisus.
 Flatus, tus, spiritus, flamen. de Or. 125. b. Et ad id unde aliquis flatus ostenditur, uela do. In Arat. Aram, quam flatu permulcet spiritus austrum. In Arat. Aestiferos ualidis erumpit flatus ignes. Of. 36. b. Cum prospero flatu fortuna ne utimur, ad optatos exitus prouehimur.
 Flauus, a. Nec uerō pauci sunt autores Cuius Flauium scribam fastos protulisse.
 Flauus, a. color fuluo clarior et albius. Acad. 26. Flauum mare.
 Flebilis, le. pro Planc. 280. b. O flebiles uigilias. I. A. 231. b. Misera et flebilis species: id est, fletus digna, miserabilis.
 Flebiliter, miserabiliter. Tus. 166. b. Nec flebiliter illa cauerentur. et 183. a. et 185. b. Perquam flebiliter Vlyſſes lamentatur in uulnere.
 Flecto, ſis, xi, xum, inflecto, moueo, torqueo, detorqueo, cōtorqueo. de L. 165. b. Qui tenores et rudes cum acceperūt, inficiunt, et flectunt ut uolunt. de L. 161. b. Opinioni uanitatis imbecillitate animorū torquet et flectit, quocumq; cepit. de D. 105. a. Omne animal membra quod uult, flectit et contorquet. pro Cel. 40. a. Versare suam naturā et regere ad tempus, atq; huc et illuc torquere et flectere. pro Corn. 63. a. Gaditani ab omni studio sensuq; pœnorū mentes suas ad nostrum imperium nomenq; flecterunt. de Or. 128. a. Oratio, quæ suscipitur ad commutandos animos, atq; omni ratione flectendos. I. C. 115. a. Flectere fata. I. A. 159. b. Flectere aliquē oratione. Br. 287. a. Flectere iudiciū suum aduersus aliquem. pro Syl. 170. a. Quibus reb. ita flectebat animo, atq; fragebat, ut, etc. At. 72. a. Sed Lencatē flectere molestū uidebatur. de D. 128. a. Qui nauigat in flectētis promontorijs uentorū mutationes maximā sepe sentiunt. At. 182. a. Ex Oppij sermone intellexi, quæ istorum uia esset, sed ut eam flectas, te rogo.
 Flecto, fles, fletum facio, lachrymo. de Or. 106. b. Lapia des me hercule omnes flere ac lamentari coegisset. I. V. 91. b. Flebat uterq; non de suo supplicio, sed pater de filij morte, de patris filius.
 Fletus, tus, ciulatus. pro Pl. 275. b. Non modò lachrymulam, sed multas lachrymas et fletum, cum singultu

uidere potuisti. I. V. 210. b. Fletus mulierum et lamentationes fieri solitas pro hisce rebus. Att. 175. a. Non possum pro fletu diutius in hoc loco commorari. pro S. R. 22. a. Ut tota urbe fletus gemitusque ferret. de Or. 104. b. Recordatione alicuius fletum populo mouere. Tus. 154. b. Lugubris lamentatio fletusque moerens. pro Cl. 20. a. Quotidianae querimoniae, assidui fletus.

Flexanima, e. suada. de Or. 125. b. et de D. 97. a. Illa quae a bono poeta dicta est flexanima atque omnium reginarum oratio.

Flexibilis, le. tenerum, molle. de N. 78. b. Materia omnium rerum flexibilis et commutabilis. Or. 201. b. Oratio mollis et tenera et ita flexibilis, ut sequatur quocumque torquas. de Or. 159. a. Tenerum, flexibile, quod facile sequatur quocumque ducas. de Cl. 190. a. Nihil tam tenerum, nihil tam flexibile, nihil quod magis ipsius arbitrio fingitur. Am. 113. b. Assentatoris animus flexibilis ac deuius. pro Mil. 109. b. Molle, tenerum, flexibile. At. 164. b. Nihil fallax, nihil flexibile non ad bonitatem. de N. 55. b. Vox flexibilis. Vox dura.

Flexiloquus, a. um. dubius, ambiguus. de D. 132. a. Oracula flexiloqua et obscura.

Flexio, onis, flexus, anfractus, conuersio. I. P. 90. a. Quos tu meandros, dum omnes solitudines persequeris, quae diuerticula flexionesque, quae fistulae Leg. 177. b. Cervi oculosque pariter cum modorum flexionibus torquas. Or. 202. a. Cum alter alteri obicit uocis flexiones. et ibi. Virilis laterum flexio. de Vn. 201. b. Flexiones deorum, aliis, uisiones.

Flexuosus, a. um. tortuosus. de N. 55. a. Auditus flexuosus iter habet.

Flexus, a. um. inflexus, incuruus. de Fin. 132. b. Fracli flexusque motus.

Flexus, xus. At. 259. b. Pons Tiberius, in quo flexus est ad iter Arpinas. de N. 55. a. Aures habent introitum cum multis flexibus. de Orat. 85. a. Flexus atatis. pro Cl. 53. a. In hoc quasi flexu atatis.

Flo, flas. Att. 100. a. Ita belle nobis flauit ab Epiro leuissimus auster et mitis.

Floccifacio, cis, contemno, nihili facio. Att. 62. a. Ex quo intellectum est, tres deponuntur totam rempublic. flocci non facere. At. 221. b. Neque tamen floccifacio.

Floccifacere. At. 13. b. Quare, ut opinor, floccifacere id quod tu facis, et istos consulatus, non floccifacere. Vox est Latina, graecorum more inflexa. alludit enim ad quosdam floccos, quasi dicat: non debemus facere flocci, et dignos existimare istos consulatus, in quibus assequedis tantum studij laborisque pondus. I. Victorij Castigationes.

Flora, re. dea. I. V. 243. a. Flora mater, etc.

Florens, tis, integer, felix. Afflictus. Parad. 119. a. Qui te beatum, qui te florentem putas. de Or. 128. a. Imi detur enim praestanti florentique fortunae. pro Dom. 223. a. Cum tu florens ac potens per medium forum uolitaras. pro S. R. 21. a. Roscius florens gratia atque hospitij nobilissimorum hominum. pro Q. 17. b. Ab afflictu amicitia transfigere, atque ad florentem aliam deuolare. pro Pl. 277. b. Quos ego florentes atque integros sine ferro uiceram. de Or. 158. a. Modus autem nullus est florentior. pro S. R. 26. b. Itaque ex minima tenuissimaque R. P. maximam et florentissimam nobis reliquerunt.

Floreo, res, floresco, clareo, emiteo, emineo, excellens sum. de D. 83. a. Haec arbor una ter floret. i. lictus. Of. 75. b. Cyrenaticis obsoletis floret Epicurus. pro Pl. 272. a. Quae

stura mea floruit. Tus. 149. a. Ergo in Graecia musici floruerunt. I. V. 262. a. Hic in sua patria multis uirtutibus ac beneficijs floruit. de Or. 143. a. Crassus priuatis beneficijs et ingenij laude floruit. de Cl. 167. a. Pericles floruit omnium genere uirtutis. de Or. 155. b. Cum Isocrates discipulorum nobilitate floreret. Ep. 10. a. In sententijs senatorijs, et in omni actione atque administratione reipub. floruisse semus. pro Cl. 40. a. Qui omnes in iudicijs publicis iam tum florente reipub. floruerunt. Ac. 1. a. Florere in foro. pro Fl. 151. a. Quod maxime florere in generis sui gloria uiderat, pretor adamauit. pro Sest. 26. a. Accessus meus ad urbem incredibili hominum gratulatione florebat. pro Cl. 50. a. Q. Metellus cum in rep. florere integerrima etate, optimo habitu, maximis uiribus, ereptus est uniuersae ciuitati. Ep. 25. a. Homo florens etate, opibus, honoribus, ingenio, liberis, propinquis, affinis, amicis. Ac. 5. a. Arcefilas floruit tum acumine ingenij, tum admirabili quodam lepore dicendi. et ibid. b. Et qui illum audierant, admodum floruerunt. de Or. 85. a. Cum et honoribus et rerum gestarum gloria florere. pro Fon. 282. b. Tum cotinuae praeturae, quae et ceteris ornamentis, et existimatione innocentiae maxime floruerunt. de N. 3. a. Doctissimorum hominum familiaritates, quibus semper domus nostra floruit. pro Q. 15. a. Tu qui inter illos florebas. Epist. 57. a. Studia et artes, quibus a pueritia floruisi. et 133. a. Florere laudibus. Att. 274. a. Florere honoribus et gratia. I. V. 65. a. Iure tum florebat populi Rom. nomen. Epist. 176. a. Florente Antonio.

Floresco, scis, floreo. de Cl. 193. a. Hortensio florescente Crassus est mortuus. de Or. 143. b. Sulpitio ad summam gloriae eloquentiae florescenti, ferro uita erepta est. pro Cl. 54. b. Hic nunc florescens firmata iam stirpe uirtutis. de D. 115. a. Puleii aridum florescere dicitur ipso brumali die. Floridior, oris. de Cl. 191. b. At est floridior, ut ita dicam, quam Hipperides.

Flos, oris, lux, decus, honor, ornamentum. de Sen. 88. a. Florum omnium uarietas. et 89. b. Suauitates odorum, qui afflantur et floribus. I. V. 225. a. Lectissimi flores omni tempore anni. de Cl. 193. a. Flos et color pigmentorum. I. A. 161. a. Gratia non uirtutis specie, sed etatis flore collecta. et 167. b. Omnis praeterea flos nobilitatis et iuuentutis. de Cl. 169. b. Virum excellentem praecleari tum illi homines florem populi dixerunt. de Cl. 169. b. Flos delibatus populi. Or. 200. a. Versarisque in optimorum ciuium uel flore uel robore. pro Plan. Flos equitum Romanorum. pro Fl. 159. a. Aspiciant hunc florem legatorum et laudatorum Flacci, ex uera et integra Graecia. I. A. 185. b. Flos Italiae, firmamentum imperij nostri, ornamentum dignitatis. Parad. 116. a. Flos orationis.

Flosculus, li. Of. 41. b. Vicla omnia celeriter tanquam flosculi decidunt. pro Sest. 25. a. Non sum tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper, et omnes undique flosculos carpam.

Floctuanus, tis. de Vn. 196. b. Quietus et tranquillus. Immoderate agitatus et fluctuans.

Fluctuo, as, fluctibus iactor, uacillo, fluito. Att. 29. b. Tota res etiam nunc fluctuat. Ac. 8. b. Non debere eos in suo decreto, sicut in ceteris rebus fluctuare. ad Her. 27. a. Id genus orationis, quod appellamus fluctuans et dissolutum, eo quod sine nervis et articulis fluctuat huc et illic. Or. 206. b. Quid tam commune quam mare fluctuantibus litibus eiectus. I. V. 254. a. Cleomenes nauem in solo fluctuantem reliquerat. At. 19. b. Fluctuans sententia.

Fluctus,

Fluctus, ctus, unda, procella. pro Fl. 159. b. Masilia, quae Barbariae fluctibus alluitur. Or. 206. b. Ita iactantur fluctibus, ut nunquam alluantur. Ep. 33. a. Fortunam tanquam fluctum a saxo frangi oportere. Att. 74. a. Nihil est quod minus fluctum ferre possit. de Fin. 125. a. Ad fluctum aiunt declamare solum Demosthenem, ut fremitum assuesceret uoce uincere. de In. 81. b. Sedatis fluctibus et tempestate iam commutata. pro Mur. 132. a. Motus et agitatio fluctuum. pro Mil. 102. a. Et quidem ceteras tempestates et procellas in illis duntaxat concionum fluctibus semper putauit Miloni esse subeundas.

Fluito, as, fluctuo, pro Sest. 13. a. Haec reipublice nauis ereptis senatui gubernaculis fluitans in alto tempestatibus feditio, etc.

Flumen, nis, fluuius, amnis, profluens. de In. 74. b. Ut qui trans flumen essent, uidere possent. de D. 96. b. Flumina in contrarias partes fluxerunt, atque amnes mare influxerunt. de Arusp. 257. b. Nauis in flumine publico uulgata omnibus. de In. 78. a. In Eurotae fluminis magnitudine. de Orat. 114. a. Flumen orationis et uarietas. de Or. 125. b. Flumen grauiusimorum et optimorum uerborum.

Flumentana porta. At. 103.

Fluo, is, labor, mano, defluo. de D. 96. b. Flumina in contrarias partes fluxerunt, et amnes mare influxerunt. de In. 74. a. Fluuus Eurotas, qui propter Lacedaemonem fluit. de D. 100. b. Quid quod fluuius atratus sanguine fluxit? de Nat. 10. a. Quae natura fluunt atque manant, ut aqua. de Fin. 87. a. Fluit igitur uoluptas corporis, id est, labitur et praeterit. Orat. 197. b. Cetera fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. pro Mur. 140. b. Excident gladij, fluent arma de manibus. Tus. 209. a. Pythagora autem disciplina, cum longae lateque fluere, permanisse mihi uidetur in hac ciuitate. Tus. 186. a. Cum uoluptate liquecimus, fluimusque mollicia. de Natur. 36. a. Multa a luna manant et fluunt. de Cl. 182. b. A Cotta et Sulpitio haec omnis fluxit oratio. de N. 69. a. Ne illud quidem est haec uel fluxerunt. et ibid. Haec omnia ex eo dem fonte fluxerunt. de N. 3. a. Multum sermonem de libris nostris fluxisse uidere. de Fin. 72. a. Atque ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum et malorum. Offic. 18. a. In rebus prosperis et ad uoluntatem nostram fluentibus. de Or. 133. b. Gallus pictus eiecit lingua, buccis fluentibus. I. P. 84. b. Buccae fluentes. pro Mar. 134. b. Omnia, quae delapsa iam fluxerunt, seueris legibus uincenda sunt. de Cl. 190. a. Oratio ita liberet fluebat, ut nusquam adhaeresceret. Or. 202. b. Tracta quaedam et fluens oratio. de Or. 160. b. Ne fluat, ne uagetur oratio. At. 145. a. Videamus illius consilia quorsum fluant. de Sen. 83. a. Ex Nestoris lingua melle dulcior fluebat oratio.

Fluuiatilis, le. de N. 50. b. Bestiae aquatiles, ut fluuiatiles les testudines.

Fluuus, uij, flumen, amnis, profluens. Tus. 168. b. Apud Hispanum fluuius, qui ab Europa parte influit in pontum. de D. 100. b. et 120. b. Quid quod fluuius atratus sanguine fluxit? de In. 24. a. Fluuus Eurotas is, qui propter Lacedaemonem fluit. de N. 27. a. Fluuus Sagra. de D. 88. b. Quosdam exaruisse amnes uidemus, aut in aliu cursum contortos et flexos.

Fluxio, onis, curfus. de Diuin. 103. a. Ut aquarum fluxiones.

Fluxus, a. um. incertus, inconstans. At. 278. b. Nonnulla in furtio huius belli fortuna ut in secundis fluxa, ut in aduersis bona.

Foculus, li. pro Dom. 238. a. C. Attinius bona Q. Metelli consecrauit foculo posito in rostris, adhibitoque tibicine Focus, ci. lar. locus ubi ignis fouetur. de Sen. 88. b. Cuius ad focum sedens, etc. de N. 39. b. et Att. 108. b. Vestis a Graecis etia dicitur, cuius uis ad aras et focos pertinet. Ignis foci publici sempiternus. I. Vestalis. de Diuin. 122. a. In Selonio apud focum angues nudinari solent. pro Dom. 234. b. Vniuscuiusque nostrum sedes, aras, focos, deos penates subiectos esse libidini tribunitiae. pro S. R. 22. a. Eijcere aliquem domo nudum, atque foci patrijs dijsque penatibus praecipitem exturbare. de N. 79. a. Pro aris et focis pugnare.

Fodico, as, Tus. 198. a. Non est enim in nostra potestate fodiantibus his rebus quas malas esse opinemur.

Fodio, dis, perfodio, effodio, fodico. de Or. 124. a. Quibus cognitis ille sibi ipse foderet, et aurum de fossis inueniret. de D. 136. a. Respondit conector thesaurum defossam esse subiecto fodit, inuenit auri aliquantum. de Fin. 49. b. Fodere, aut arare. Tus. 182. a. Pungit dolor, uel fodiat saepe. I. A. 186. b. Num expectas dum te stimulis fodiam? hoc te lacerat, haec cruentat oratio.

Focunditas, tis, ubertas, fertilitas. de N. 57. a. Nos a quarum inductionibus terris fecunditate damus. de N. 28. b. Caeli temperatio, fecunditas terrarum. de D. 100. a. Agri uberrimi maximeque fertiles, in quibus multa propter fecunditatem fungi gigni, possunt. I. A. 171. b. Omnia uelut mater fecunditate calamitosam. de Or. 116. b. Volo enim se effert in adolescente fecunditas.

Focundus, a. um. ferax, uber, fertilis. de N. 58. b. Sic nihil genuit natura fecundius. de Sen. 88. a. Focunditas sit terra fecundior. de Ar. 253. b. Quae sturamque illam maxime fecundam atque uberem in totum ad se redegit. de D. 85. a. Focundum pectus. Or. 198. a. Periculum ab Anaxagora uberem et fecundum fuisse.

Focussimè, turpissimè. Att. 140. a. Causa agetur focussimè.

Focederatus, a. um. foedere et amicitia coniunctus. Sine foedere. de Orat. 100. a. Si quis apud nos seruisset ex populo foederato, seseque liberasset. pro Cor. 58. b. Populi socij, Latini foederati fundi. I. V. 150. b. et 141. a. Foederate ciuitates duae sunt, Mamertina et Taurominitana. et 205. b. Foederatus atque pacatus.

Focidifragus, a. um. qui foedus frangit, impius. Off. 8. b. Peeni foedifragi. et 72. b. Frangere fidem.

Fociditas, tis, turpitudine, macula. Of. 73. b. Deprauatio et foeditas turpificati animi. de Nat. 51. b. Odoris foeditas intolerabilis. I. A. 242. a. Cuius scelere in hac uestitus foeditate sumus. de Fin. 98. a. Nisi eos per se foeditate sua turpitudine deterreat.

Fodio, as, maculo. I. P. 91. a. Romam uero ipsam foeditate aduentus tuus. de Ar. 255. b. Qui togatum domesticum belli extinctorem nefario scelere foeditate. de Ar. 251. a. A Sex. Serano sanctissima sacella omni turpitudine esse foeditate data scimus.

Focidus, a. um. turpis, fugitiosus. Off. 25. a. Luxuria uero cum omni atati turpis, tum senectuti foeditissima est. de Ar. 256. a. An ille foedior atque inquinatior tu. Cui Pompeio accusando fuit? Q. Fr. 328. a. Exitum iudicij foedum et perniciosum leuissimè tuli. Attic. 125. a. Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil foeditius. Att. 117. b. Bellum foeditissimum futurum puto. I. P. 86. b. Immundissimum ac foeditissimum monstrum. Att. 247. a. Genus mortis foeditum.

Focidus,

Fœdus, ris, pactio, fides, amicitia regum et populorum, lege et religione sancita. de In. 7.3. b. In eo fœdere quod factum est quondam cum Samnitibus. et ibid. de modo ferendi fœderis, et de porca. pro Sest. 8. a. Facere fœdus cum aliquo. de Fin. 8.2. a. Facere fœdus inter se. pro Cor. 6.2. a. L. Martius cum Gaditanis fœdus icisse dicitur. 1. P. 8.5. b. Tu scilicet homo religiosus, fœdus, quod meo sanguine in pactioe provinciarum iceras, frangere noluisse. pro Sest. 8. a. Id enim fœdus meo sanguine icum sanciri posse dicebant. Post. 2.0.0. b. Cum provinciarum pactioes, cum omnia cum omnibus fœdera sanguine meo sancirentur. pro R. P. 1.23. b. Ferre fœdus cum aliquo. pro Cor. 5.7. a. et ad Her. 2.8. b. Fœdera negligere, violare, rumpere. pro Dom. 2.2.6. b. Gabinius postea fregit fœdus, Piso tamen in fide mansit. pro Dom. 2.3.9. a. Fœdera ferebantur pecunia rii. I. A. 1.7.7. a. Nulla societas optimis civibus cum imperatorum hoste fœdere ullo confirmari potest. Off. 7.4. b. Fœdera quibus cum hoste devincitur fides. pro Cor. 5.6. b. Contra fœdus facere id est, contra pop. Romani religionem et fidem. I. A. 2.4.6. b. Oratum religiosumque fœdus, quod cum his fecerimus. et ibi. Violare fœdus. de Leg. 1.7.2. b. Cum intelligat quantæ salutis sint fœdera religionum. I. V. 2.4.5. b. In publicis religionibus fœderum. pro Sest. 10. a. Pacto iam fœdere provinciarum. pro Cecin. 2.9.4. b. Quod fœdus aut pactio. I. V. 1.50. b. Quinq; civitates sine fœdere immunes ac liberæ. contra Rull. 6.2. b. Excipit in uendendis agris eos agros, de quibus cautum sit fœdere. pro Arch. 18.6. b. Heraclea, quæ est civitas æquissimo iure et fœdere.

Fœmina, n.æ. mulier. (Mas. de N. 2.0. a. Et deos matres et fœminas esse dicitis. de N. 5.1. b. Alia bestia mares, alia fœminas sunt. de D. 12.1. a. Emisio fœminæ anguis. Item: Emisio maris anguis. de Leg. 1.8.1. b. Porcus fœminæ. de N. 5.1. b. Et in mari et in fœmina commiscendum corporum mixta libidines. Tusc. 1.5.4. a. Mors in claris uiris et fœminis dux in coelum solet esse. de D. 9.1. a. Socrates dixit se uidisse in somnis pulchritudine eximia fœminam, quæ, etc. I. A. 18.6. b. Tuæ coniugis bonæ fœminæ, locupletis quidem certè Bombalio quidam pater fuit. Ep. 6.4. a. Prestantissima omnium fœminarum uxor tua. 4.0. Ep. 6.6. b. Quod mihi fœminam primariam Pompeiam uxorem tuam commendas, locutus sum cum Sura. Brut. 2.8.8. b. Rogatus sum à prudentissima et diligentissima fœmina matre tua, ut, etc. I. A. 18.6. b. Hæc sanctissima fœmina atq; optima. pro Cec. 2.8.7. a. Probatissima fœmina. de L. 1.7.5. b. Ut sentiant mulieres in natura fœminarum omnium Deum castitatem pati.

Fœmineus, a. um. Ad Her. 2.1. a. Fœmineus plangor. **Fœneratio**, onis, fœneris exercitatio, pecuniæ nundinatio. pro Fl. 1.5.8. a. Pecunia ab honoribus translata in quaestum et fœnerationem. de Fin. 3.9. a. Nec enim si tuam ob causam cuiquam commodos, beneficium illud habendum est, sed fœneratio. In Verrem 1.4.3. a. Ea autem fœneratio erat huiusmodi. et 18.6. a. Fœneratio pecuniæ publicæ.

Fœnerator, oris, qui fœnus exercet. Off. 30. a. Primum improbantur hi quaestus, qui in odia hominum incurrit, ut portitorum et fœneratorum. Attic. 8.5. b. Idque etiam acerbissimis fœneratoribus probaretur. Ep. 6.3. a. Nec putant ei nummos deesse posse, qui ex obfisione fœneratores exemerit.

Fœneror, aris, fœneri do. I. V. 1.4.3. b. Idem pecunias istius suo nomine fœnerabatur. et 18.5. a. Pecuniam binis

centesimis fœneratus est. Parad. 12.5. a. Dimissiones libertorum ad fœnerandas diripiendas prouincias. Off. 5.1. b. Cum ille qui quaeserat, dixisset, quid fœnerarillum Cato, quid hominem, inquit, occidere? de Am. 1.0.2. a. Liberales sumus, num ut gratiam exigamus, neque enim beneficium fœneramur, sed, etc.

Fœneus, a. effigies hominum ex fœno, quibus obiectis ad spectaculis præbendâ tauri iritabantur. Cic. pro Cornelio de maiestate. Prospectat uidelicet cominus quid agatur, uidelicet homines fœneos in medium ad tentandâ periculum proiectos, simulacra, etc. Scribe utrum Cæsar in fœnicularium, an in Martium campum cogitet.

Fœnum, ni. de Or. 1.30. a. Crassim cum Catulus nuper audisset, fœnum alios aiebat esse oportere.

Fœnus, oris, usura. I. V. 1.4.3. a. Idem pecuniam illis fœnori dabat. Att. 8.1. b. Senatusconsultum factum est, ut centesimæ perpetuæ fœnore ducentur, renouato in singulos annos fœnore. Att. 9.3. a. Scaptius centesimis renouato in singulos annos fœnore contentus non fuit. Att. 6.2. b. Fœnus ex triente id. Quintil. factum erat besibus. et 8.7. b. Itaque et Græci solunt tolerabili fœnore, et publicanis res est gratissima. Att. 2.6.1. b. Non modo magno, sed etiam iniquissimo fœnore uersuram facere coactus est. pro Flac. 1.5.7. a. Pecuniam adolescentulo grandi fœnore, fiducia tamen accepta occupauisti. et 18.8. b. Graui fœnore. I. V. 18.6. a. Accipere fœnus ab aliquo. pro Cel. 4.6. b. Fœnore trucidari. I. V. 1.7.2. a. In iugere agri Leontini medium fere tritici feritur, perpetua et æquabili satone ager efficit, cum octavo bene ut agatur, uerum ut omnes diu aduenient cum decimo, quod fit quando accidit, tum fit ut tantum decumæ sit, quantum feueris. et ibid. Cum ager, id quod perraro euenit, cum decimo extulisset, que erat ratio Decumanis

Fœtidus, a. um, putidus. I. P. 8.2. a. Os fœtidum. **Fœtor**, oris, putidus, et malus odor. I. P. 8.4. a. Hic autem iacebat in suo grecorum fœtore et uiuo.

Fœtus, a. um, grandis. de N. 5.7. b. Terra fœta frugibus et uario leguminum genere.

Fœtus, tus, partus, fructus. de N. 5.2. a. Quæ multi plures fetus procreant, his mammarum data est multitudo. de D. 8.8. a. Irridetur partus hic mulla. et ibid. Fœtus extitit in sterilitate nature. de N. 5.2. a. Oua piscium facile aqua et sustinentur, et fœtum fundunt. et ibi. Crocodili cum in terra partum ediderunt, obruunt oua. Tusc. 2.4.4. b. Ex quo triplex ille animi fœtus existit. de Fin. 3.0.3. a. Bestiarum in fœtu et educatione laborem cum cernimus, natura ipsius uocem uidemur audire. de Clar. 18.1. a. Nec ulla ætate uerior oratorum fœtus fuit. de Leg. 1.6.1. a. Quæ frugibus atq; bacis ferre fœtu profunduntur. Brut. 1.6.6. a. Sic omnis fœtus repressus, exustusque flos sit ueteris ubertatis. de Orat. 1.20. b. Ager non semel aratus, sed nouatus et iteratus, quo meliores fœtus et grandiores possit edere.

Fœtus, li. de Or. 1.5.9. b. In arboribus truncus, rami, folia. Att. 1.3.4. Nec me Coss. mouent, qui ipsi pluma aut folio facilius mouentur. de D. 12.1. b. Qui platani in ramo filiorum tegmine septos Corripuit pullos. In Arat. Arbusta ornata tegmine foliorum. I. P. 1.00. b. Arida folia.

Folliculus, li. culeus, supplicium parricidarum. de In. 8.1. a. Os autem obuolutum est folliculo. ad Her. 5. a. Ei folliculo lupino os obuolutum est.

Folius, li. instrumentum uentusum, ad ignem excitandum. de

Folium, li. de Or. 1.5.9. b. In arboribus truncus, rami, folia. Att. 1.3.4. Nec me Coss. mouent, qui ipsi pluma aut folio facilius mouentur. de D. 12.1. b. Qui platani in ramo filiorum tegmine septos Corripuit pullos. In Arat. Arbusta ornata tegmine foliorum. I. P. 1.00. b. Arida folia.

Folliculus, li. culeus, supplicium parricidarum. de In. 8.1. a. Os autem obuolutum est folliculo. ad Her. 5. a. Ei folliculo lupino os obuolutum est.

Folius, li. instrumentum uentusum, ad ignem excitandum. de

de N. 12. b. Formæ quas uos effici posse sine sollibus et incudibus non putatis.

Fomentum, ti. quasi remedium et delinitio. Tusc. 1.88. a. Hæc sunt solatia, hæc fomenta summorum dolorum. de Fin. 8.3. b. Dolor fortitudinis fomentis mitigari solet.

Fons, tis, puteus, principium, origo, caput. I. V. 2.2.7. b. Syracusis est fons aquæ dulcis, cui nomen Arethusa est, incredibili magnitudine, plenissimus piscium. de Or. 1.19. a. Tauri ingenij est riuolos consecretari, fontes rerum non uidere. Q. Fr. 32.0. a. Poema ad Cæsarem quod composuerat, incidi tibi quod rogatis, quoniam ipsi fontes iam sicut, si quid habebat spacijs, scribit. Ac. 4.0. b. Ut ea à fontibus potius hauriant, quam riuolos consecretur. de N. 6.9. a. Hæc enim omnia ex eodem fonte fluxerunt. Top. 2.2.3. b. Riuorum à fonte deductio. pro Mur. 12.6. a. Cum tui fontes uel inimici tuis pateant, nostros etiâ amicis clausos esse. Or. 1.0.2. a. Equidè fontes unde b. uirretis, atq; etiâ itinera ipsa putauit esse demonstranda. At. 2.7.9. a. Nec fœderatissimorum consiliorum fontes haurire dubitauit. de Or. 8.8. b. Tam ab illo fonte et capite Socrate. et 12.1. a. Si quis legum fontes et capita uiderit. T. f. 1.4.9. b. Multo studiosus philosophiæ fontes aperientes. de Or. 9.2. b. Omnes omnium rerum fontes animo ac memoria continere.

Foramen, nis, Tusc. 1.5.3. a. Quinquam foramina illa, que patent ad animum à corpore, callidissimo artificio natura fabricata est, ut, uic quædam et quasi fenestras sensuum.

Foras, extra. pro Cel. 4.9. b. Domus in qua nihil generatur, quod foras proferendû sit. I. C. 1.0.2. b. Quod tantam pestem euouerit, forasq; proiecit. At. 2.11. a. Sed ea scribita tui foras dari. de Som. 1.3.1. a. Si iam tum, cum erit inclusus in corpore, eminebit foras.

Fore, esse futurum. pro Mil. 11.6. b. In his singulis ita semper existimabitis, iuno P. Clodio nihil horum uos uisuros fore. At. 11.7. a. Sin erit bellum, ut uideo fore, partes meæ non desiderabuntur. At. 11.7. b. Dionysio dum existimabatur uagos nos fore, nolui molestus esse. At. 2.6.3. b. Nunquid putauit fore ut supplex ad te uenirem. et 9.3. b. Spero nihil fore aliter ac deceat. et 17.7. a. Præsertim cum ne spes quidem ulla ostendatur fore melius. Ep. 1.0.3. b. Ne spes quidem melius aliquando fore relinquitur. pro Syl. 1.7.9. b. Cæcilius agr. a. i. e. legi intercessorem fore per possessus est. Epist. 6.2. a. Omnibus in rebus me fore in tua potestate tibi confirmo. Ep. 9.9. b. Scripsit ad me Cæsar, non dum te sibi satis esse famularem, sed certè fore. Ep. 2.13. a. Qui et si suis literis itale consideret, tamen existimauit me a commendatione aliquid accessions fore. de Or. 1.6.4. b. Tu fore dicis, ego uerò esse iam iudico. Ep. 5. a. Quæq; mihi uidentur fore. Att. 2.3. a. Pompeia nunciari iussit, te mens Quintili Romæ fore. Att. 2.7.8. b. Is ad Cæsar. 7. b. Hircius auctus fore uidetur. Att. 1.5.5. a. Puto fore ut attraharis. Item. Puto te attraham iri.

Forem, res, res, esse, effect. Att. 11.5. b. Mihi dubium non erat, quin ille iam tamq; foret in Apulia. de Fat. 32.5. D. in Cod. Ger. Hoc modo uiator bene uestitus, causa foret cur à grassatore spoliaretur. de Fin. 7.8. a. Et quæres quis aut hoc miserior, aut superiore illo beator foret.

Forensis, se. iudicialis, publicus. Parad. 11.6. a. Cato loeos graues ex philosophia tractabat, abhorrentes ab hoc usu forensi et publico. de Cl. 1.9.1. b. Thucydides hoc forense cœteratorum iudiciale non tractauit genus. Or. 2.1.3. a. Oratio iudicialis et forensis. Ep. 6.5. a. Forensis. C. Domesticius

Forem, res, res, esse, effect. Att. 11.5. b. Mihi dubium non erat, quin ille iam tamq; foret in Apulia. de Fat. 32.5. D. in Cod. Ger. Hoc modo uiator bene uestitus, causa foret cur à grassatore spoliaretur. de Fin. 7.8. a. Et quæres quis aut hoc miserior, aut superiore illo beator foret.

Forensis, se. iudicialis, publicus. Parad. 11.6. a. Cato loeos graues ex philosophia tractabat, abhorrentes ab hoc usu forensi et publico. de Cl. 1.9.1. b. Thucydides hoc forense cœteratorum iudiciale non tractauit genus. Or. 2.1.3. a. Oratio iudicialis et forensis. Ep. 6.5. a. Forensis. C. Domesticius

Fores, ianua, ostiû, aditus. I. V. 8.9. b. Seruis suis imperat Rubrius, ut ianuam clauderent, et ipsi ad fores assisterent. et Tusc. 2.4.4. a. Extra fores limenq; carceris. de N. 3.9. b. Fores in liminibus profanarum ædium ianua uocantur. Tusc. 2.3.9. b. Cum fores cubiculi clauderent. Of. 5.4. b. Equus aneus, cuius in lateribus fores essent, quibus apertis, etc. pro Cel. 4.5. b. Fores effregit, restituentur.

Fori, orum, nauium tabulata. de Sen. 8.0. b. Cum diu malos scandant, alij per foros current, alij, etc.

Foris, extrinsecus, in luce atq; oculis ciniunt. C. Intus et domi. de Or. 1.2.3. b. Argumenta aut ex sua sima in atq; natura, aut assumi foris. et ibi. Extrinsecus autem, cum ea que sunt foris, neq; inheret in rei natura, colliguntur. Off. 1.5. b. Parua sunt foris arma, nisi est consilium domi. pro Syl. 1.7.0. a. Ille relictus intus, expectatus foris. Q. Fr. 32.1. a. Cicero tuus ad nos uenit, cum Pompeia foris cœnaret. Ep. 1.0.2. b. Ego si foris cœnitem, etc. de Fin. 9.5. a. Ut in ipsa arte insit, non foris petatur extremum. I. V. 1.9.5. b. Non queram foris. Part. 2.3.4. a. Sed foris ad se delatatus est, ac foris, ut dicitur. de In. 7.1. a. Aliquo foris ad iuncto argumento.

Forma, formæ, species, figura, notio, character. de N. 7.4. a. Quasi aer sine ulla forma esse possit, cum præsertim Deum pulcherrima specie esse deceat. pro Cel. 38. a. Adoleseens in quo forma et species sit liberalis. contra Rull. 7.2. b. Formam adhuc habetis et speciem ipsam tyrannorum, insignia uidetis potestatis. de Fin. 1.32. b. Corporis nostri partes, totaq; figura, et forma et statura, quam apta ad naturam sit, apparet. de N. 11. b. Quæ cõposito membrorum, quæ cõformatio lineamentorum, que figura, que species humana potest esse pulchrior. et ibi. a. Omnium animantium formam uincit hominum figura. et ibid. a. Forma et species deorum. Off. 4. a. Formam quidem ipsam et tanquam faciem honesti iudis. pro Cluent. 5.9. b. Ea sibi præter formam nihil ad similitudinem hominis referunt. de Fin. 1.4.1. b. Gloria, que habet formam honestatis et similitudinem. de Fin. 7.4. b. Cuius similitudinem per spolia in formam speciem à dignitate transitum est ad honestatem, etc. Off. 2.1. b. In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de N. 9. b. Cleantes fingit quandam formam et speciem deorum. de N. 1.9. a. Non ab hominibus formæ figuram peruenisse ad deos. Tusc. 2.50. a.

Forma, formæ, species, figura, notio, character. de N. 7.4. a. Quasi aer sine ulla forma esse possit, cum præsertim Deum pulcherrima specie esse deceat. pro Cel. 38. a. Adoleseens in quo forma et species sit liberalis. contra Rull. 7.2. b. Formam adhuc habetis et speciem ipsam tyrannorum, insignia uidetis potestatis. de Fin. 1.32. b. Corporis nostri partes, totaq; figura, et forma et statura, quam apta ad naturam sit, apparet. de N. 11. b. Quæ cõposito membrorum, quæ cõformatio lineamentorum, que figura, que species humana potest esse pulchrior. et ibi. a. Omnium animantium formam uincit hominum figura. et ibid. a. Forma et species deorum. Off. 4. a. Formam quidem ipsam et tanquam faciem honesti iudis. pro Cluent. 5.9. b. Ea sibi præter formam nihil ad similitudinem hominis referunt. de Fin. 1.4.1. b. Gloria, que habet formam honestatis et similitudinem. de Fin. 7.4. b. Cuius similitudinem per spolia in formam speciem à dignitate transitum est ad honestatem, etc. Off. 2.1. b. In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de N. 9. b. Cleantes fingit quandam formam et speciem deorum. de N. 1.9. a. Non ab hominibus formæ figuram peruenisse ad deos. Tusc. 2.50. a.

Forma, formæ, species, figura, notio, character. de N. 7.4. a. Quasi aer sine ulla forma esse possit, cum præsertim Deum pulcherrima specie esse deceat. pro Cel. 38. a. Adoleseens in quo forma et species sit liberalis. contra Rull. 7.2. b. Formam adhuc habetis et speciem ipsam tyrannorum, insignia uidetis potestatis. de Fin. 1.32. b. Corporis nostri partes, totaq; figura, et forma et statura, quam apta ad naturam sit, apparet. de N. 11. b. Quæ cõposito membrorum, quæ cõformatio lineamentorum, que figura, que species humana potest esse pulchrior. et ibi. a. Omnium animantium formam uincit hominum figura. et ibid. a. Forma et species deorum. Off. 4. a. Formam quidem ipsam et tanquam faciem honesti iudis. pro Cluent. 5.9. b. Ea sibi præter formam nihil ad similitudinem hominis referunt. de Fin. 1.4.1. b. Gloria, que habet formam honestatis et similitudinem. de Fin. 7.4. b. Cuius similitudinem per spolia in formam speciem à dignitate transitum est ad honestatem, etc. Off. 2.1. b. In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de N. 9. b. Cleantes fingit quandam formam et speciem deorum. de N. 1.9. a. Non ab hominibus formæ figuram peruenisse ad deos. Tusc. 2.50. a.

Forma, formæ, species, figura, notio, character. de N. 7.4. a. Quasi aer sine ulla forma esse possit, cum præsertim Deum pulcherrima specie esse deceat. pro Cel. 38. a. Adoleseens in quo forma et species sit liberalis. contra Rull. 7.2. b. Formam adhuc habetis et speciem ipsam tyrannorum, insignia uidetis potestatis. de Fin. 1.32. b. Corporis nostri partes, totaq; figura, et forma et statura, quam apta ad naturam sit, apparet. de N. 11. b. Quæ cõposito membrorum, quæ cõformatio lineamentorum, que figura, que species humana potest esse pulchrior. et ibi. a. Omnium animantium formam uincit hominum figura. et ibid. a. Forma et species deorum. Off. 4. a. Formam quidem ipsam et tanquam faciem honesti iudis. pro Cluent. 5.9. b. Ea sibi præter formam nihil ad similitudinem hominis referunt. de Fin. 1.4.1. b. Gloria, que habet formam honestatis et similitudinem. de Fin. 7.4. b. Cuius similitudinem per spolia in formam speciem à dignitate transitum est ad honestatem, etc. Off. 2.1. b. In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de N. 9. b. Cleantes fingit quandam formam et speciem deorum. de N. 1.9. a. Non ab hominibus formæ figuram peruenisse ad deos. Tusc. 2.50. a.

Forma, formæ, species, figura, notio, character. de N. 7.4. a. Quasi aer sine ulla forma esse possit, cum præsertim Deum pulcherrima specie esse deceat. pro Cel. 38. a. Adoleseens in quo forma et species sit liberalis. contra Rull. 7.2. b. Formam adhuc habetis et speciem ipsam tyrannorum, insignia uidetis potestatis. de Fin. 1.32. b. Corporis nostri partes, totaq; figura, et forma et statura, quam apta ad naturam sit, apparet. de N. 11. b. Quæ cõposito membrorum, quæ cõformatio lineamentorum, que figura, que species humana potest esse pulchrior. et ibi. a. Omnium animantium formam uincit hominum figura. et ibid. a. Forma et species deorum. Off. 4. a. Formam quidem ipsam et tanquam faciem honesti iudis. pro Cluent. 5.9. b. Ea sibi præter formam nihil ad similitudinem hominis referunt. de Fin. 1.4.1. b. Gloria, que habet formam honestatis et similitudinem. de Fin. 7.4. b. Cuius similitudinem per spolia in formam speciem à dignitate transitum est ad honestatem, etc. Off. 2.1. b. In formis alijs dignitas inest, alijs uenustas. de N. 9. b. Cleantes fingit quandam formam et speciem deorum. de N. 1.9. a. Non ab hominibus formæ figuram peruenisse ad deos. Tusc. 2.50. a.

743
quandam formam, figuramq; dicendi. Or. 203. b. Non modo partes orationis, sed cause totae alia forma dicendi sunt tractanda. de Or. 14. 6. a. Penae innumerabiles sunt quasi formae figurarumq; dicendi, specie distantes, genere laudabiles. de Or. 13. b. Cum quaeritur, quae forma et quasi naturalis nota cuiusq; sit: ut si quaeratur avari species, seditio- si, gloriosi. Off. 63. a. Species, forma, et notio boni viri. de N. 6. a. Vnde illa quinque formae, ex quibus reliquae formantur. Top. 22. 2. a. Forma a genere nunquam seingitur. et 223. Forma et species idem. Item: Forma est notio, cuius differentia ad caput generis, et quasi fontem referri potest. et ibi. Nolim specierum et speciebus dicere, at formis et formarum uelim. de N. 6. b. Forma rotunda. i. figura. de N. 2. 1. a. Habitus oris: id est, forma uel figura. Tusc. 24. 0. a. Puer egregia forma. Ep. 15. a. Si laudabit haec illius forma, tu huius contra. ad Her. 2. 1. b. Imago, forma, nota, simulachrum. l. idea. Formatus, a, um, forma praeditus. ad Heren. 4. 0. b.) (Informis. Formiae, arum, opp. Att. 30. a. Formianum. uilla. At. 25. a. Tu si in Formiano non erimus, si nos amas, in Pompeianum uenito. Formica, ae, de N. 63. a. In formica non modo sensus, sed etiam mens, ratio, memoria est. Formido, das, metuo, aliqua formido mihi posita est. I. A. 17. 2. a. Vnus inuentus est, qui id aueret, quod omnium fugisset et formidasset audacia. Or. 217. b. Quo etiam saetietas formidanda est magis. Epistol. 12. 0. a. Neq; prius formidare desinam, quam, etc. Attic. 13. 4. a. Huius infatidiosa clementia delectatur, illius iracundiam formidat. Quint. Fr. 32. 2. b. Amor et ueritas, formido. de Fin. 7. 5. b. Formidare omnia. Formido, nis, Tusc. 213. a. Formido est metus permansens. pro S. R. 19. a. Forsitan quaeritis, qui iste terror sit, quae tanta formido. At. 14. b. Vidi hominem X IIII. Cal. Febr. plenum formidinis. et 132. a. Post has fugas et formidines. pro Q. S. a. Minus lactare, formidines opponere. de Fin. 62. a. Horribilis formido. de Pro. 78. a. Subita atq; improuisa formido. I. C. 119. b. Vt aliqua in uita formido improbis esset posita. Formidolose, timide, pro Sest. 12. a. Formidolose, a, um, horribilis. pro Cl. 129. a. Confessus uester, quem illi horribilem A. Cluentio et formidolosum fore putauerunt. I. V. 23. 5. b. Dubijs formidolosisq; temporibus. I. P. 92. a. Formidolosissimum bellum. Formo, as, figuro, fingo, effungo. de N. 6. a. Vnde uero illa quinque formae, ex quibus reliqua formantur? Ac. 29. a. Ignis, qui moueat terram, quae ab eo formetur. et 4. a. Ex materia, quam fingit formaturq; effectio. de Or. 159. a. Sed uerba nos, sicut mollissimam ceram formamus et fingimus. de Or. 14. 1. b. Verba quae formari similitudine nulla possunt. I. V. 12. 6. a. Erant signa complura ex aere, in his mira pulchritudine ipsa chimera in muliebrem figuram habitumq; formata. de Or. 112. a. Oratoris est formare orationem, eamq; uariare et distinguere. de Or. 160. b. Hanc igitur ad legem cum exercitatione tum stylo formanda notio oratio est. de D. 127. a. Perinde utcumq; temperatus sit aer, ita pueros orientes animari atq; formari. pro Sest. 6. b. Capua, quae ipsa tum imaginis formandae causa diuiniturum agebat. de N. 62. b. Formatas in animis nostris deorum notiones esse. de D. 137. a. Quae nunquam uidimus, ea tamen formata in animo habemus. de N. 23. a. Atomi formatae, figuratae, coloratae, animatae non possunt. de Or. 146.

a. Non possunt ea, quae inter se discrepant, iisdem praecipis atq; in una institutione formari. Formositas, tis, pulchritudo, forma. Off. 25. b. Decorum positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto. Formosus, a, um, pulcher, qui eximia facie est. de In. 50. a. Formosus an deformis. de In. 62. a. Zeusis quasi uisus ab eis, quas nati uirgines formosus haberent. de N. 6. b. Formosus et pulcher, idem. Formula, ae, prescriptum, norma, nota. de Or. 118. a. Haec est enim in ludo causarum ferè formula, lex peregrinum uctat, etc. Off. 64. a. Aquilius protulit de dolo malo formulas. et ibi. Dolus malus est, cum est aliud simulatum, aliud actum. de Clar. 190. a. Quod in iurisconsultorum in cluditur formulis. Epistol. 215. a. Et ut uos soletis in formulis, sic ego in epistolis de eadem re alio modo. et 101. a. Formula fiducia, ut, inter bonos bene agier. de Fin. 64. b. Primum prescribit, ut quibusdam in formulis agatur ea res de qua differitur. Off. 56. a. Formula quaedam constituenda est, quam si sequemur in comparatione rerum, ab officio nunquam aberrabimus. et ibi. Erit aut haec formula Stoicorum rationi disciplinaeq; maxime consentanea. de L. 158. b. Stipulationum et iudiciorum formulas componere. pro Q. R. 49. a. Sunt iura, sunt formulae de omnibus rebus constituta, ne quis aut in genere iniuria, aut ratione actionis errare possit. pro S. R. 49. a. Expresse sunt publice a praetore formulae, ad quas priuata lis accomodetur. pro Mur. 129. b. Iurisconsulti notas quasdam coposuerunt, ut, etc. id est, formulas. et ibi. de iurisconsultorum formulis. Or. 203. b. Sequitur ut cuiusq; generis nota quaeratur et formula. et 200. a. Quid est quod praescriptum aliquod aut formulam exprimas? de Or. 124. b. Plura iudicant homines odio aut amore, etc. quam ueritate, aut praescripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicij formula. de Opt. 244. b. Causa ipsa abhorret illa quidene formula consuetudinis nostrae. et ibi. Et ad quam eos quasi formulam dicendi renocent. pro Q. Postulat ut sibi Quiritius iudicatum solui satisflet, ex formula quod ab eo petat, quoniam, etc. pro Fl. 153. b. Nisi uero haec ista formula la testimonij atq; orationis tuae describit ac distingui potest. pro Q. R. 46. b. Aliquem in antiquissima formulam sponsonis concludere. de Cl. 182. a. De testamentorum iura re, de antiquis formulis. I. V. 138. b. Postulationum formulae usitatae. de Or. 99. b. Testamentorum formulae. pro Dom. 237. b. Si uerba ad religionem deorum immortalium composita, ad perniciem ciuium transtulerit. Formax, cis, de N. 22. a. Sunt quaedam bestiae, quae appareant in ardentibus fornacibus sepe uoluitantes. Fornicatus, a, um, qui fornicem habeat, uel cum fornicat. ut paries fornicatus. Top. 22. a.) (Solidus. Fornix, cis, camera, arcus. de Ar. 248. b. I. V. 69. b. Vt det ad fornice Fabianum in turba Verrem. et de Or. 133. a. pro Pl. 262. a. Fornix Fabius. et de Or. 133. b. Fornix Fabij. Top. 144. a. Praestare quod fornix fecerit. I. V. 139. b. Huius fornix in foro est, in quo nudus filius stat. ad Her. 21. b. Vt aedes, intercolumnium, fornix. Fors, fortuna. At. 227. b. Sed haec fors uiderit, quae talibus in rebus plusquam ratio potest. At. 60. b. Sed de illa ambulatione fors uiderit, aut si quis est, qui curet Deus. et 111. b. Sed haec ut fors tulerit, et 118. a. Quocumq; fors tulerit casum. I. P. 80. a. Sit sane fors domina campi. Fortefortuna. de D. 112. a. Aliquid aut casu aut forte fortuna fieri. Forsitatu.

Forsitan, fortasse. de Orat. 125. b. Maior ars aliqua forsitan esset requirenda. et At. 190. a. pro S. R. 19. a. Forsitan quaeratis, etc. Cacl. Ep. 113. a. Forsitan cum locupletiore referam. Fortasse, forsitan, si forte. Epist. 26. b. Quod est igitur mihi triste consilium? ut discederem fortasse in aliquas solitudines? et 27. b. de Orat. 93. b. Graculus ociosus et loquax, fortasse doctus et eruditus. Or. 215. b. Elegit ex omnibus Isocratis libris uersus fortasse triginta Hieronymus. Attic. 1. b. Et fortasse cum Romae ad iudicij forum refrixerit, excurremus mense Septembri, etc. Attic. 93. b. Puer fortasse fatuus. Fortassis, fortasse. Epist. 27. b. Sed ego fortassis uaticinor. Fortè, casu, forte fortuna. de Or. 129. a. Fortè euenit ut in Priuernati essemus, etc. et pro Cl. 47. a. de Or. 126. a. Ac ne forte hoc magnam ac mirabile uideatur. I. V. 55. a. Si quis forte miratur, etc. Q. Frat. 300. a. Ne forte me in graecos tam ambitiosum factum esse mirere. pro Plan. 273. a. Cum casu diebus ijs, etc. Puteolos forte uissem, etc. et 20 laborum perperio. Offic. 76. a. Fortitudo est dolorum laborumq; contemptio. Item: Ita q; probè definitur a Stoicis fortitudo, cum eam uirtutem esse dicant propugnatiuem pro aequitate. Tusc. 236. b. Fortitudo est animi affectio in aduendo periculo, et in labore ac dolore patiens. Off. 73. a. Magnitudinis animi et fortitudinis propriae est, nihil extimescere, omnia humana despiciere, nihil quod homini accidere possit intolerandum putare. Tusc. 184. b. Viri propria maxime est fortitudo, cuius munera duomaxima sunt, mortis dolorisq; contemptio. de N. 67. a. Fortitudinem omnem, aut in dolore, aut in labore, aut in periculo spectari. Tusc. 220. b. Fortitudo est igitur animi affectio, legi in perpetendis rebus obtemperans, uel conseruatio stabilis iudicij, in eis rebus, quae formidolose uidentur subeundis et repellendis, uel scientia rerum formidolofarum, contrariarumq; aut omnino negligendarum, conseruans earum rerum stabile iudicium. Tusc. 220. a. Fortitudo est, inquit Chrysippus, scientia perseverandarum rerum, uel affectio animi in patiendo ac perseverando, summa legi parens sine timore. Tusc. 181. b. Quid fortitudini comitibusq; eius, magnitudinis animi, grauitati, patientiae, rerum humanarum despicientiae, quomodo respondebit? Part. 236. b. Quae uenientibus malis obstat fortitudo. An tequam. 193. a. Qui non militum praesenti fortitudine, sed sua eximia animi uirtute hostilem ciuium mentem uindicauit. pro Sest. 22. a. Hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis: sentire uero et facere, perfectae cumulat. etq; uirtutis. I. C. 103. a. Non est uehementius seueritatis ac fortitudinis inuidia, quam inertiae ac desidiae pertimescenda. pro Pom. 9. b. Labor in negocijs, fortitudo in periculis. Off. 16. a. Sunt ergo domesticae fortitudines non inferiores militaribus. Off. 4. a. et de Orat. 140. a. Animi excessi atq; inuicti magnitudo ac robur. Off. 16. a. Animus excessus et magnificus. et 12. b. Quod animo magno elatoq; humanaq; despiciente factum sit, id splendidissimum uideri. et 56. b. Magnus animus et excessus. et 14. a. Excellelens animus et humana contemnens. et ibi. Hoc robusti animi est, magnaeq; constantiae. et 56. b. Excelsitas et magnitudo animi. pro Mil. 113. a. Acer et praesens animus. pro Cel. 45. b. et pro Mil. 121. b. Robur animi. ad Her. 16. b. Fortitudo est rerum magnarum appetitio, et rerum humilium contemptio, et laboris cum utilitatis ratione perperio. Part. 237. a. Fortitudinem audacia imitatur. Fortitudo, fortitudo, casu, temere.) (Consulto. Or. 215. I. a. Super-

titer ac sapienter ferre. pro Quin. 5. b. Dolobella iniurias facere fortissime perseuerat. Att. 247. a. Atq; mi Attice fortiter hoc uelim accipias, ut ego scribo. Off. 13. a. Quae animo magno et fortiter excellenterq; facta sunt. de Pro. 77. b. Quam sapienter non disputo, constanter quidem et fortiter certe. I. A. 192. a. Animosè et fortiter facere aliquid. pro Flac. 168. b. Cum hostibus fortiter bellum gerere. Att. 139. a. Quemuis euentum fortius feram quam huc dolorem. Fortitudo, nis, magnitudo animi et robur, animi excellit atq; inuicti magnitudo et robur, animi excellentia magnitudoq; elatio et magnitudo animi, animi excellentis magnitudo et praesentia, praesentia animi, robur animi, fortis animus et magnus, uis animi, acer et praesens animus, magnus animus et excelsus, excelsitas et magnitudo animi, excelsus animus et humana contemnens, magna in hoc certe uis et incredibilis animus, robusti animi est, magnaq; constantiae.) (Ignauia, timiditas, inertia, nequitia. de In. 82. b. Fortitudo est considerata periculorum susceptio et laborum perperio. Offic. 76. a. Fortitudo est dolorum laborumq; contemptio. Item: Ita q; probè definitur a Stoicis fortitudo, cum eam uirtutem esse dicant propugnatiuem pro aequitate. Tusc. 236. b. Fortitudo est animi affectio in aduendo periculo, et in labore ac dolore patiens. Off. 73. a. Magnitudinis animi et fortitudinis propriae est, nihil extimescere, omnia humana despiciere, nihil quod homini accidere possit intolerandum putare. Tusc. 184. b. Viri propria maxime est fortitudo, cuius munera duomaxima sunt, mortis dolorisq; contemptio. de N. 67. a. Fortitudinem omnem, aut in dolore, aut in labore, aut in periculo spectari. Tusc. 220. b. Fortitudo est igitur animi affectio, legi in perpetendis rebus obtemperans, uel conseruatio stabilis iudicij, in eis rebus, quae formidolose uidentur subeundis et repellendis, uel scientia rerum formidolofarum, contrariarumq; aut omnino negligendarum, conseruans earum rerum stabile iudicium. Tusc. 220. a. Fortitudo est, inquit Chrysippus, scientia perseverandarum rerum, uel affectio animi in patiendo ac perseverando, summa legi parens sine timore. Tusc. 181. b. Quid fortitudini comitibusq; eius, magnitudinis animi, grauitati, patientiae, rerum humanarum despicientiae, quomodo respondebit? Part. 236. b. Quae uenientibus malis obstat fortitudo. An tequam. 193. a. Qui non militum praesenti fortitudine, sed sua eximia animi uirtute hostilem ciuium mentem uindicauit. pro Sest. 22. a. Hoc sentire prudentiae est, facere fortitudinis: sentire uero et facere, perfectae cumulat. etq; uirtutis. I. C. 103. a. Non est uehementius seueritatis ac fortitudinis inuidia, quam inertiae ac desidiae pertimescenda. pro Pom. 9. b. Labor in negocijs, fortitudo in periculis. Off. 16. a. Sunt ergo domesticae fortitudines non inferiores militaribus. Off. 4. a. et de Orat. 140. a. Animi excessi atq; inuicti magnitudo ac robur. Off. 16. a. Animus excessus et magnificus. et 12. b. Quod animo magno elatoq; humanaq; despiciente factum sit, id splendidissimum uideri. et 56. b. Magnus animus et excelsus. et 14. a. Excellelens animus et humana contemnens. et ibi. Hoc robusti animi est, magnaeq; constantiae. et 56. b. Excelsitas et magnitudo animi. pro Mil. 113. a. Acer et praesens animus. pro Cel. 45. b. et pro Mil. 121. b. Robur animi. ad Her. 16. b. Fortitudo est rerum magnarum appetitio, et rerum humilium contemptio, et laboris cum utilitatis ratione perperio. Part. 237. a. Fortitudinem audacia imitatur. Fortitudo, fortitudo, casu, temere.) (Consulto. Or. 215. I. a. Super-

747 FO
a. Superior etas numero caruit, nisi si quando temere ac fortuito. con. Rul. 69. b. Paucas tribus no certa conditione iuris, sed sortis beneficio fortuito ad usurpandam libertate uocare. de D. 107. a. Aliquid casu et fortuito factu esse. de Or. 94. a. Fortuito in aliquo sermone incidere. Or. 214. a. Cum, ut sit, fortuito dicerent, etc. Ep. 64. b. No repentina aliqua uoluntate, neq; fortuito incidere ad aliquid agendum. de Fin. 132. a. Hoc ita est fortuito.
Fortuito, fortuito, casu. I. A. 225. a. Quod uerbum tibi non excidit, ut sepe fit, fortuito, sed scriptum, mediatum, cogitatum attulisti. Off. 21. a. Temere ac fortuito, inconfidate, negligenterq; facere aliquid. Ad Heren. 4. a. et de D. 121. a. et 112. a. Casu et fortuito nauis in portum incolumis delata est.
Fortuitus, a. um. quod in fortuna positum est. Ep. 98. b. Ut illud nescio quid non fortuitu, sed diuinum uideretur. de N. 14. b. Ex his factum esse mundu concursu quoda fortuito. de Or. 97. a. Subita et fortuita oratio. de N. 77. b. Si quippiam nacti sumus fortuiti boni. Top. 227. a. Concurso rerum fortuitarum. Acad. 4. a. Fortuita atomorum concursio.
Fortuna, fortuna. fors, fors, herca, casus, temeritas, euentus, conditio. de D. 111. b. Quid est enim aliud fors quid fortuna? quid casus? quid euentus? nisi cum sic aliquid accidit. sic euenit, ut no cadere atq; euenire, uel aliter cadere, atque euenire poterit. de D. 112. a. Nihil est tam contrarium rationi atque constantie, quam fortuna. de N. 71. b. Fortuna ab inconstantia et temeritate seungi non potest. de Nat. 34. b. Fortuna, que amica uarietati respuit constantiam. pro Mil. 124. b. Vide quam sit uaria uitae commutabilisq; ratio, quam uaga uolubilisq; fortuna. de D. 131. a. Varietas est propria fortune. de Am. 106. b. Non solum ipsa fortuna caeca est, sed eos etiam plerumque efficit cecos, quos complexa est. Parad. 122. a. Cui quidem, que maximam uim habere dicitur fortuna ipsa cecidit. pro Mar. 137. a. Fortuna domina rerum humanarum. Acad. 44. b. Fortuna efficit multa improvisa nobis, propter obscuritatem ignoracionemq; causaru. de D. 126. b. Nusquam fortunatiorem, quam Praeneste fortunam esse. ad Her. 13. a. Fortunam insanam esse et caecam et brutam perhibent philosophi, saxoq; instare glaboso praedicant uolubili. et ibi multa de fortuna ex Pacu. Tus. 233. a. Vitam regit fortuna, non sapientia. Item: O saltem et uolucres fortunam. et ibi. In quo ne tum quidem fortune rotam pertinebat. I. A. 259. a. Ne uim fortune stultitia contempsisse uideamur. de N. 77. b. Fortunam a deo petendam, a se ipso sumendam esse sapientiam. de Pro. 76. a. Aliquis fortune muneribus amplissimis ornatus, sepius eius de periculum facere non debet. pro Sest. 6. b. Sed fuit profecto quaedam illa reipublica fortuna factalis, ut ille, etc. de N. 159. a. Illud quero que fuerit tanta fortuna, quis iste tantus casus, ut, etc. I. A. 248. a. Quis hoc non uidet? quod fortuna, que dicitur caeca uidit? Off. 36. b. Magnam esse uim in fortuna in utranq; partem, uel ad secundas res, uel aduersas, quis ignorat? Quin Fr. 290. b. Intellegem etiam fortuna potestatem in nos prorogata: tam nunc uero ea pars tibi reip. commissis, in qua nullam, aut perexiguam partem fortuna tenet. Postquam. 198. a. Prospera, equabilis per petuamq; fortuna, secundo uitae sine illa offensione cursu. de Ar. 256. b. Vtrisq; horum secunda fortuna regnum est elargita, aduersa mortem. Ep. 5. a. Ex ijs rebus, quas tibi fortuna elargita est. pro Sest. 16. b. En cur ceteri reges stabile esse suam fortuna arbitrentur?

I. P. 87. b. Nunc meam spoliata fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris. de N. 78. a. Ad prosperam aduersamq; fortunam qualis sis nihil interest. Epist. 31. a. Ferre pulcherrime secundam fortunam et aduersam. Attic. 121. a. Is superbum se praebuit in fortuna, quam praetantuit nostram fore, cuius fortune nos, quantum humano consilio effici poterit, motum ratione quadam gubernabimus. et 275. a. Misericorum fortunam insectari. Ep. 11. a. Mala et afflicta fortuna. pro Syl. 174. a. Afflicta fortuna alicuius. pro Cluent. 19. a. Alicuius misera, multumq; tactata fortuna. Off. 36. b. Haec igitur ipsa fortuna ceteros casus rariore habet. pro Dom. 242. a. Caduca semper haec esse dixi, non uirtutis et ingenij, sed fortune et temporum munera: quorum ego bonorum, no iam facultatem unquam et copiam expetendam putari, quam in utendo rationem, et in carendo patientiam. Antequa. 194. b. Quem paulo ante fortuna erexerat ad gloria, etc. de Or. 126. b. Cui ipsum imperator ad comunem imperatorum fortuna defendenda excitarem. Off. 12. a. Propinqua quibus comunis plerumq; fortuna est. At. 278. b. Nonnulla in Hircio huius belli fortuna, ut in secundis fluxa, ut in aduersis bona. pro Pon. 283. a. Felix ad casum fortunamq; belli. pro Pom. 134. a. Fuit profecto quibusdam summis uiris quaedam ad res magnas bene gerendas diuinitus aduicta fortuna. pro Mur. 134. a. Par dignitas ad consulatus petitionem, dispar fortuna prouincialium negociorum, in hoc et in illo fuit. et 139. a. Hos ad magistros, si qua te fortuna cauto cum ista natura detulisset, non tu quidem esses, etc. At. 273. b. Cuius qualis et prudentissimus et fortuna optima esse debet. et 231. b. Omne consilium in fortuna positum uideretur. Postquam. 199. a. b. C. Marius subijte indignissimam fortunam praestantissima gloria sua. At. 156. b. Fortuna qua illi florentissima, nos duriore consistenti uidemur. et 138. b. Quorum ego causa timidus me fortuna committebam. pro Flac. 153. b. Aselepiades fortuna egens, uita turpis. pro Syl. 184. a. Orat uos, ut se aliquando si non integra fortuna, at afflicta patri suo gratulari sinatis. In Sal. 274. a. Sallustius bis ad iudicis subfella atrachus extrema fortuna stetit. Q. de Pet. 206. b. Quanto melior tibi fortuna petitionis data est quam C. Caelio. de D. 88. b. Interpres responderunt eum clarissimu graeciae diuina cum fortuna fore. Ep. 8. a. Gaudeo tuam dissimilem fuisse fortunam. de Or. 94. a. Scaeuola, quem nunc mearum ineptiarum testem fortuna constituit. ad At. 94. a. Sed hoc fortuna uiderit, quoniam consilio non multum uti licet. et 226. a. Sed haec fortuna uiderit, quoniam ratio non gubernet. Ep. 54. b. Nam adhuc et factum tuum probatur, et ut in tali re, fortuna laudatur. I. V. 92. b. Lampisaceni Romanoru conditione socij, fortuna serui. pro Mil. 119. b. Conditio atq; fortuna hominu infimi generis. Off. 9. a. Est aut infima conditio et fortuna seruorum. I. P. 90. b. Mulieres omnis fortunae ac loci. de Fin. 137. b. Homines infima fortuna. Ep. 204. a. b. Graue est, cum superior factus sit ordine, inferiorem esse fortuna. et ibid. Solatia, que ceteris simili in fortuna nou defuerunt. de Am. 107. a. Amplificare fortunam. de Pro. 71. a. et 70. b. Esse infelicem, fortune est esse deteriore, improbitatis est. Off. 42. a. Aut aliquo casu et fortuna. Tus. 233. b. Bona corporis, et que extra corpus in casu sunt atq; fortuna. Item: Fortuna. L. Sylla et Ti mothei. I. Plut. in uita Sylla.
Fortuna, uarum. bona, pecunia. pro Dom. 218. a. Imminebat tuus furor omnium fortunis et bonis. Postquam. 211. b. Bonos uiros lugere malui meas fortunas, quam suis desperare.

749 FO
desperare. pro Syl. 179. b. P. Sylla et secundas fortunas amittere coactus est, et in aduersis sine ullo remedio permansit. pro Q. R. 50. b. Tum omnium possessiones erant incertae, nunc omnia fortuna sunt certa. Ep. 52. b. Nihil tibi deesse arbitror ad tuas fortunas obtinendas. Tus. 150. b. M. Crassus, qui illas fortunas morte dimisit. Ep. 87. b. Itaq; si quis mihi erit aditus de tuis fortunis: id est, de tua incolumitate agendi, agam ipse per me, etc. et 53. a. Tamen impetum praedonum in tuas fortunas fieri nolo. Ep. 70. b. Dignitate tua et fortunis frui poteris. de Or. 127. a. Ego pro mea omni fama fortunisque decerno. Brut. 286. a. Vir honoribus amplissimis fortunisque maximis. pro Rab. 92. a. et de In. 55. b. Succurrere saluti fortunisque communibus. pro S. R. 129. b. Pecunia fortunaeq; alicuius. et ibid. Pecunia tam plena atq; praecleara. Item: Patrimonium tam amplum et copiosum. Att. 73. a. Ne prouincia nobis prorogetur per fortunas, prouide. et 49. a. Ad que recuperanda, per fortunas incumbe. et 57. a. Per fortunas illud praemium quae sunt finis animi.
Fortunate, feliciter. Brut. 165. b. Fortunatate beateq; uixisse. et de Fin. 95. b. Fortunatate uiuere.
Fortunatus, a. um. felix. de Or. 141. a. Scopas fortunatus homo et nobilis. pro Quint. 14. b. O hominem fortunatum. I. C. 105. b. O fortunatum rempublicam, si quidem, etc. Quint. Frat. 316. b. Nihil nobis est fortunatius. Tuscul. 202. b. Qui senem fortunatum esse dixit. de D. 126. b. Nusquam fortunatiorem, quam Praeneste fortunam esse. de Sen. 83. a. Mihi uero illi comitatu nobilium iuuenum fortunati uidebantur. pro Mur. 136. a. Integer et fortunatus. de Cla. 196. a. Fortunatus exitus illius. Item: Si fuisse in discipulo comparando meliore fortuna. pro Cor. 56. b. Cum etiam ipse casus euentusq; rerum no duces, sed comites eius consiliorum fuerint, in quo uno summa fortuna cum summa uirtute certauit.
Fortunatus, seruare et auertere. Epist. 18. b. Tibi patrimonium diu fortunatum. et 249. a. Eum honorem tibi deos fortunare uolo.
Forum, ri. macellum, iudicia publica, et locus ubi iudicia exercentur. pro Cl. 25. b. L. Clodius Pharmacopola circumforaneus, qui properaret, cui fora multa restarent, simul atq; introductus est, rem conficit. At. 76. b. et Ep. 34. b. Appius in ultimam prouinciam se coniecit, Tarsum usque, ibiq; forum agit: id est, iudicia exercet. I. V. 155. b. Turca Siculorum, que habet, ne extra suum forum uadimonium promittere cogantur. et 143. a. Sectari aliquem circum omnia fora. contra Rul. 67. b. Sublata erat de foro fides. Ep. 64. b. Ut primum attigi forum, hic locum significato. Pla. Ep. 153. b. Forum Voconij, et forum Iulij.
Forum Arelitum. I. C. 102. a.
Forum Corneliuum. Ep. 185.
Forum Gallorum. Ep. 162.
Forum Vocontium. Epistol. 166. Oppida locaq; sunt omnia.
Fossa, se. Epist. 245. b. Oppidum uallo et fossa circumdedit. Tuscul. 239. b. Cum fossam latam cubiculari lecto circumdedit. pro Cecin. 291. b. Praetor, qui de fossis et de cloacis interdicit. I. P. 97. a. Rheni fossa gurgitibus illis abundans.
Fostio, nis. ipsa fodiendi actio. I. Fostio. de Sen. 88. a. Quid agri fosiōne, repastinationemq; proferam? et de D. 31. a. Recenti fosiōne terram sumare calentem.
Foueo, ues. I. A. 193. b. Bellua, que quoniam in foueam incidit, obruitur.

IN M. T. CICERONEM. FR 750
Foueo, ues, foui, sotum, tegere, alere, tueri, retinere. de N. 52. a. Aues cum ex ouis pullos excluderunt, pemis eos fouent, ne frigore ledantur. de N. 50. b. Ex ouis pulli orti matres relinquunt, a quibus exclusi fociq; sunt. Att. 176. a. Illum tamen non modo fouit, sed et tantam pecuniam illi dedit, honoris mei causa. Ep. 12. a. Inimicum meum sic in manibus habebant, sic fouebant, sic osculabantur. Quin. Frat. 319. b. Scribis de Caesaris summo in nos amore, hunc tu fouebis, et nos quibuscuq; poterimus rebus attingebimus. pro Mur. 142. a. Gubernacula reip. petas, fouendis hominum sensibus et delinendis animis, et adhibendis uoluptatibus? Q. Fr. 304. b. Hortensius per Pomponiu tibi fouendus est. At. 244. b. Vectemur, ut scribis, et Fibe-rium foueo. At. 190. b. Nam dum illud tractabam, quasi fouebam dolores meos.
Fractus, a. um. infractus, debilitatus, afflictus. pro Do. 232. b. Qui me animo nimis fracto esse atque afflicto loquebantur. et 218. a. Cuius fracta malis, muta, debilitata, abiecta metu. Postquam. 209. b. Aliquis fractus et prope dissipatus. et 202. a. Aut debilitata uirtute, aut fracto animo esse. pro Fl. 159. a. Fracti et debilitati Graecia non me. At. 193. a. Afflicti et fractus animus. de Cl. 192. b. Fracti et minutum et puerile.
Fragilis, le. caducus. (Stabilis, firmus. de Som. 130. b. Sic fragile corpus animus semperternus mouet. de Leg. 160. b. Corpus fragile et caducum. de Finib. 81. b. Quis enim confidit semper sibi illud stabile et firmum permanfurum, quod fragile et caducum sit. Epistol. 151. b. Luceue, fugax, caducum. de Sen. 90. b. In fragili corpore odiosa omnis offensio est. de Am. 115. a. Res humane fragiles caduceq; sunt.
Fragilitas, tis. Tusc. 228. b. Imbecillitas fragilitasq; humani generis. pro Mar. 134. b. Casus humanos et incertos euentus ualeat uindicare, et naturae communis fragilitatem extimesco.
Fragmentu, ti. rei fractae pars, frustum. pro Sest. 20. b. Hunc adoriuunt fragmentis septorum et sustibus. et de N. 42. a. Ut gleba aut fragmentum lapidis.
Fragor, oris. rei fractae sonitus, strepitus. ad Her. 33. b. Fragor ciuitatis auditus est.
Francones, num. pop. At. 226. a. Sueti, Francones.
Frango, gis. infringo, perfringo, confringo, continuo, infirmo, confudo. I. V. 212. b. Annulus aureus, quem habebat, fractus est et comminutus. de N. 51. a. Itaq; alter alterius ora frangit. de Pro. 75. b. C. Pomptinius ortum repente bellum Allobrogum prelijs fregit, eosq; domuit. Of. 42. a. Viriatus Lusitanus, quem C. Laetius fregit et comminuit. I. A. 252. b. Contudi et fregi exultantis Latronis audacia. pro Mar. 132. a. Nulla est tanta uis, que non debilitari et frangi possit. Ep. 191. a. Primus ego leges Antonianas fregi. Antequam. 192. b. Qui hostium fregerunt furorem. I. P. 86. a. Hominis furorem et petulantiam fregi. et 85. b. Itaq; in illo tumultu fracti faeces, etc. Off. 14. a. Non est autem consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate. pro Mil. 116. a. Conussa hominum licentia, et cupiditibus fractis. Ep. 151. a. Frangere et abscidere aliquem. pro Syl. 169. b. Fractus et afflicti calamitate. pro Arch. 191. a. Nec tantis se laboribus frangeret. de Or. 108. b. Scaeuola paulum requiscebat, dum se calor frangit. At. 55. a. Q. Fratri domus primo fracta coniectu lapidum. Epist. 136. a. Tanquam fluctum a saxo frangi oportere. de Orat. 143. a. O inanes nostras contentiones, que in medio spacio sepe franguntur. Q. Fr. 290. a. Animos frangi

751
 debilitari molestia non oportet. de Cla. 173. a. Frangere aliquem patientia. de L. 190. b. Frangere libidines alienius. de Or. 92. a. Frangere cupiditates. pro R. P. 127. a. Vis quae summas frangit infirmatq; opes. Ep. 49. a. Frangit hoc mecum consiliu. Caesaris magnitudo animi, etc. de Or. 95. a. Simulac me fractum & debilitatum metu uidit. (Esse erecto animo. I. A. 167. b. Nec frangor animo. de Or. 140. b. Non fractum esse fortuna. Ep. 53. b. Sin te tanta mala frangunt. pro Quin. R. 47. b. Frangere fidem. Ep. 51. b. Frangere se ipsum. I. P. 85. a. Frangere scelus. Ep. 4. a. Quod illam sententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei frangeramus. de Or. 132. a. Excussit Vespa Terentius, quod cum brachium frangisse diceret. I. A. 233. b. Et quidem fracto crure. I. V. 266. a. Cervices in carcere frangebantur indignissime civium Romanorum. In Vat. 34. b. Fregisti cervices in carcere ipsi Vectio. Postquam. 208. a. Aliquem iudicio esse frangendum, uim ui esse superandam.
 Frater, tris, germanus. pro Dd. 337. a. Cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatu uideret. pro Plan. 264. a. T. Torquatus Cn. Plancij frater patruelis & sorcer. pro Cel. 45. b. Vicinum eius mulieris miraris male audisse? cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit. Item: Sorores patruelis. I. Soror.
 Fraternalis, germane. Q. Fr. 316. b. Germane frater neq; rescribam. & 302. a. Huic epistola non fraternali scripte, fraternali debes ignoscere.
 Fraternalis, na, num. pro Quin. 3. a. Pro fraternali illa necestudine. Q. Fr. 291. a. Demonstrare amorem fraternali in aliquem.
 Fratricida, de. pro Dom. 218. a. Fratricida, fraticida, sororicida.
 Fraudatio, tionis. pro Quint. 12. a. Qui fraudationis causa latitant. & 13. b. I. C. 109. b. Hinc fides, illinc fraudatio.
 Fraudator, fraudatoris, inficiator. I. A. 252. a. Treabellius fraudator creditorum. pro Flac. 154. a. Vna & eadem est omnibus in locis fraudatorum & inficiatorum impudentia.
 Fraudo, as, fraudem facio, fallo, destituo, ludifico. I. V. 151. b. Ne grano quidem uno potest arator sine maxima poena fraudare decumanum. At. 1. b. Cum Cecilius a P. Vario magna pecunia fraudaretur. Off. 51. a. Fraudandi enim spe sublata soluendi necessitas consequitur. pro Quin. 9. a. Viri boni cum palam fraudantur, timide tamen huc descendunt. pro Quin. 13. b. Is uadimonium mihi deseruit, me fraudauit, ego experiri non potui. & 14. a. Is qui te in haereditaria societate fraudarat. de Ar. 253. b. Clodius improbissime fraudauit populum. pro S. R. 42. b. Is nulla in re te fraudauit. pro Q. R. 47. b. Qui socium fraudauerit & fessillerit. pro Cecin. 286. a. Qui per tutelam aut fiduciae rationem fraudauit quempiam. pro Fl. 156. a. Cum multos minutis mutationibus fraudasset. I. A. 207. b. Fraudare creditores, domo profugere. Orat. 254. b. Quibus rebus animus tanquam debito fraudetur, offenditur. pro Quin. R. 48. b. H. L. I. I. fraudare aliquem. de Fin. 146. a. Fraudare aliquem suo ueteri nomine. Off. 65. b. Vtine propter te captus fraudatus uesim.
 Fraudulentus, as, um, fallax, dolosus, contra Rul. 85. a. Carthaginenses fraudulentum & mendaces. Item: Numma litiosum negas fraudulentum? at id quidem iam arroges tibi. Off. 68. b. Venditio fraudulenta. ad Her. 14. a. Homo fraudulentus.

752
 Fraus, dis, dolus, malitia, fallacia, machina, infidia, error, praestigia, calumnia, circumscriptio, damnum, scelus, crimen. Off. 9. a. Duobus modis, id est, aut ui, aut fraude fit iniuria, fraus quasi uulpecula, uis leonis uidetur, utrunq; alienissimum ab homine est, sed fraus odio digna maiore. pro Clu. 38. b. Exagitantur omnes eius fraudes atq; fallaciae. pro Quint. 10. a. Per summam fraudem & malitiam fingere aliquid. de Or. 111. b. Eadem facultate fraus hominum ad perniciem & integritas ad salutem uocatur. Tuf. 163. b. Qui in republica uiolanda fraudes inexplabiles conceperunt. pro Rab. 96. a. Rabirus fraudem capitalis admittit. pro Cl. 36. b. & pro D. 238. a. Haec res nemini unquam fraudi fuit. pro S. R. 26. e. Id erit tibi maxime fraudi. Att. 83. a. Et S. C. ut ne ue Salaminijs, ne ue qui eis dedisset, fraudi esset. At. 83. a. & 61. a. Facere fraudem alicui. & 117. a. Quod multo rectius fuit, id mihi fraudem tulit. & 180. a. Pacis ego spe in hanc fraudem inciidi. I. A. 201. a. Censuocq; uti ijs, qui in exercitu Antonij sunt, ne sit ea res fraudi, si ante Calend. Febr. ab eo discesserint. & 202. a. Filio pietas erga patrem fraudi esse non debet. et 220. a. Eisq; fraudi ne sit, quod cum M. Antonio fuerint. Item: Id maiori illi fraudi quam tibi futurum. I. A. 241. b. Fraus peculatus: id est, crimen. pro Cel. 50. a. Dij nonnunquam praesentis fraudis poenas in diem referant. de D. 81. b. Impia fraude obligari. Item: Anili superstitio obligari. de Or. 105. a. & 127. a. Fraus capitalis. de Or. 102. a. Scelus ac fraudem nocentis supplicio constringere. I. P. 88. b. Suscipere fraudem. de Or. 164. a. Doleo illos uiros in ea fraude in rep. esse delatos. pro S. R. 28. a. Haec te opinio falsa in istam fraudem impulit. I. P. 79. b. Hic in fraudem homines impulit. Ep. 157. b. Deduci in fraudem.
 Fregellanus, arum, ciuitas. ad Her. 28. & 32.
 Fregellanus, ad Her. 26. de I. 4. 4. contra Rul. 84. Bellum Fregellanum. de Fin. 138.
 Frenabundus, as, um, indignatione plenus, furens. de N. 43. b.
 Frenatus, tus, strepitus. de Ar. 248. a. In agro Latini si auditus est strepitus cum fremitu. & b. Horribilis fremitus armorum. de Ar. 245. b. Responsum Aruspicum de fremitu. pro Fac. 151. a. Fremitus egentium. Tuf. 250. b. Fremitus murmurantis maris. de Fin. 125. a. Vt fremitum fluctus affuscet uoce uincere.
 Freno, nis, indignor. de Or. 101. a. Fremant omnes licet, dicam quod sentio. At. 27. a. Arius consulatum sibi eripsum fremit.
 Frendeo, des, uel frenedo, dis, fremo, seuio. Tuf. 179. b. Nemaus leo frenens.
 Freno, nis, reprimio, domo, retineo. pro Mil. 116. a. Ego Clodij furor, quos nullis legibus frenare poteramus, hoc ferro a cervicibus repuli. I. V. 177. a. Cum eius animu non negligentia tardaret, sed conscientia frenaret.
 Frenis, ni, in multitudine, frenas, orum, & freni, orum, instrumentum quo in ore equi immisso, equum moderamur. pro Mil. 123. b. Frenorum, spatorum, pilorumq; multitudine. Part. 223. b. Equus, equa, quae frenas recipere solet. de Or. 14. 6. a. Socrates dicebat se calcaribus in Ephoro, contra autem in Theopompo frenis uti solere. de Cl. 183. a. Alteri calcaria adhibere, alteri frenos. At. 86. b. Alter frenis eget, alter calcaribus. Ep. 178. b. Si frenum momorderis peream, si te omnes ferre poterunt. I. A. 150. a. Mutinaq; illi exultanti tanquam frenos furoris iniecit.
 Frequens, tis, creber, multus, plenus, celebrer. de Orat. 139. a. Iambum & trocheum frequentem segregat ab oratione

753
 tione Aristoteles. de Orat. 162. b. Refert etiam qui audiunt, frequentes, an pauci, an singuli. de Clar. 184. b. Lex populi frequentis suffragijs abrogata est. Quin. Fr. 306. a. Frequentes sumus omnino ad ducentos. Epist. 151. a. Senatus continuo est conuocatus, frequensq; conuenit. Epist. 172. b. Frequens numerus armatorum. Epist. 163. a. Salsus Castellonensis nunc frequentioribus latrocinijs infestior factus est. de D. 93. a. Idq; frequentissimo theatro incredibili plausu comprobatum est. pro S. R. 21. a. Eo tempore Roscius erat Romae frequens, atq; in foro & in ore omnium quotidie uersabatur. Orat. 198. a. Demosthenes frequens fuit Platonis auditor. & 213. a. Nos in hoc genere frequentes, etc. de Ar. 246. b. Nunquam tam frequens collegium iudicauit. pro Plan. 263. a. Huius praefectura plena est uirorum fortissimorum, sic ut nulla tota Italia frequentior dici possit. I. A. 108. b. Frequens municipium. Antequam. 194. a. Si putarem, etc. frequentes profecto talibus conatibus obuiam ire niteremur. I. A. 113. a. Equites Romani, qui frequentissimi in gradibus concordiae steterunt. I. V. 67. b. Multus & frequens, ferè idem. de 20 Sen. 84. b. Venio in senatum frequens. de Or. 106. a. Frequens enim te audiui atq; affui.
 Frequentatio, onis, crebritas, multitudo, coaceruatio. Part. 241. a. Frequentatio argumentorum & coaceruatio uniuersa. & 234. b. Consequentium frequentatio. ad Her. 30. a. Densa & continens frequentatio uerborum. & 36. b. Frequentatio est, cum res in tota causa disperse coguntur in unum locum, quo grauior, aut acrior, aut crimi nosior oratio sit.
 Frequentatus, ta, tum, celebratus, usitatus. de Cla. 30. a. rioratorib. 195. b. Alterum genus est non tam sententis frequentatum.
 Frequenter, frequens, crebro. Orat. 204. b. Translatio, qua frequentissime sermo omnis utitur. ad Heren. 41. b. Vt frequenter & assidue consequamur artis rationem.
 Frequentia, tie, crebritas, multitudo. I. V. 204. b. Cui maxima frequentia a multitudine domum reducebatur. et 147. a. Tabulas in foro summa hominum frequentia exscribo. Q. de Pet. 205. b. Quotidiana amicorum assiduitas & frequentia. Tuf. 241. a. Est enim ibi magna frequentia sepulchrorum. Attic. 93. b. De epistolarum frequentia nihil te accuso. pro Mil. 101. b. Non enim corona cessus uester cinctus est, ut solebat, non usitata frequentia stipati sumus. I. P. 86. a. Qui frequentia sua egressum uestrum ornauerunt, ac celebrauerunt. pro Plan. 263. a. Non enim tribum Terentinam, de qua, etc. sed solidam & robustam, & assiduum frequentiam praebuerunt. pro Flac. 154. b. Cum hic Dorylenis esseret magna frequentia confessuq; uestro. de Orat. 113. a. Thucydides creber est rerum frequentia. & 101. b. Quin. Mutij ianua magna quotidie ciuium frequentia celebratur. Attic. 53. b. Similis & frequentia, & plausus me usque ad Capitolium celebrauit. I. V. 177. b. In foro celeberrimo, tanta frequentia, etc. Part. 233. b. Frequentia communium.
 Frequento, tas, celebratio, quasi impleo, coaceruo. de Or. 157. a. Verbi translatio instituta est inopia causa, frequentata delectationis. de Or. 161. b. Distingueda & frequentata est omnis oratio luminibus uerborum. Or. 204. b. Accuratum tam frequentare. At. 18. a. Sentinam urbis exhauriri, & Italiae solitudinem frequentari posse arbitrabar. de In. 51. a. Vniuersa ciuitas frequetatur ludos. Ep. 77. a. Sermones eorum, qui frequentant domum meam. Or. 205. b.

754
 Hec frequentant Phalareus maxime. Off. 58. a. Et maxime si domus aliquando alio domino solita est frequentari. Off. 35. b. Verbes sine coetu hominum non potuissent nec edificari, nec frequentari. pro Dom. 231. a. Quem tu populum nisi tabernis clausis frequentare non poteras. ad Her. 23. a. Tu primas quasq; partes in animo frequentata.
 Fretu, ti, locus angustus in mari, maris aestus. I. V. 107. b. Cum ab Italia fretu distinctus esset. de N. 64. a. & I. V. 112. b. Fretum Siciliense. I. V. 236. b. Ratisbus conuictis fretu ad Messanum transiri. Tuf. 238. a. Qui oceani freta illa uiderunt, Europam Libyamq; rapax ubi diuidit unda. In Vat. 31. b. Venisti ad fretum per Mauritania. de D. 115. a. Quid de fretis aut maritimis aestibus plura dicam? quorum accessus & recessus lunae motu gubernantur? At. 256. b. Brutus erat cum suis nauibus apud Heletem fretum, citra Velian millia passuum III. pedibus ad me statim. Att. 255. a. Si oneraria statim ue fretu an Syraculis. pro Mar. 132. a. Euripus.
 Freta, orum, pl. de N. 30. a. Fretorumq; angustiae, etc.
 Fretus, as, um, confusus, nixus, silius. (Diffusus. de N. 11. b. Tamen fretus intelligentia uestra differo breuius quam casu desiderat. de Or. 118. a. Quae duo pleriq; ingenio freti simul faciunt. Antequam. 194. a. Partim innocentia freti, partim nobilitate nixi, partim potentia sulti, etc. Q. de Pet. 208. a. Paris ac fundatis amicitijs fretum ac munitum esse oportet. Ep. 36. a. Fretus conscientia officij mei.
 Frigeo, ges, algeo, congelacio. (Caleo. de N. 38. a. Ex quo illud Terentij, Sine Cerere & Baccho Friget uenit. Epist. 100. a. Valde metuo ne frigeas in bybernis. & 174. b. Planciam Brutus frigeo. ad Heren. 28. b. In re frigidissima cales, in feruentissima friges. I. V. 121. a. Cum omnia iudicia frigerent insimulare ceperunt Epieratem. Epist. 116. a. Quod tibi supra scripsi Curionem frigere, iam calet. Quin. Fr. 327. b. Hic quidem friget. & ibid. Sed tota res timetur ac refrigescit. I. A. 208. a. Iacent beneficia Nucule, friget patronus Antonius. de Cla. 181. a. Tibicè sane frigenis ad populum.
 Frigescio, scis, algeo, obrigeo. Ep. 115. b. Nos hic frigeo ore frigesimus. Celij.
 Frigidus, as, um, gelidus, algidus. I. V. 220. a. Erat hyems summa, & pestas perfrigida, imber maximus. de Leg. 170. b. Fibrenus praecipitat in Livem, eumq; multo gelidorem facit, nec enim ullum hoc frigidius flumen attingi. ad Her. 28. b. In re frigidissima cales, in feruentissima friges. de Cla. 186. a. Acumen M. Pisonis sepe stomachosum, nonnunquam frigidum. pro Cecin. 296. b. Aequitatis iudicium cum erit, caue in ista tam frigida tamq; ieiuna calumnia delitescas. Or. 205. a. Ridicula domo allata plerumque sunt frigida. de Cla. 180. b. Lentus in dicendo & penè frigidus. de Or. 132. b. Verba frigidiora uitanda. Q. Fr. 323. b. Accusator frigidus.
 Frigus, oris, uis frigorum. Quin. Fr. 313. b. Pridie Idium cum Appius senatum infrequentem coegisset, tantum fuit frigus, ut populi conuicio coactus sit nos dimittere. pro S. R. 40. a. Frigus intolerabile. (Nimius calor. Q. Fr. 314. a. Frigus impendebat maximum, quo periculum erat ne Appio sine edes uerentur. Terra frigore obriguit. I. V. 240. b. Ad magnitudinem frigoris hoc sibi remedium comparat. Epist. 259. a. Vix in ipsis tectis si gurgur uitatur, ne dum in mari. Off. 35. a. Tecta quibus & frigorum uis pelleretur, & calorum molestia sedarentur.

pro R. P. 129. b. Hanc uim frigorum hyemēq; nos uix hu-
 ius urbis tectis sustinemus. In Ar. Tum gelidum ualido de
 peccatore frigis anhelans Capricornus, &c. In Ar. Tum si-
 xum tremulo quatietur frigore corpus.
 Frivitus, uis id est, fremitus, strepitus. de N. 43. b. Tan-
 ta moles labitur Fremebunda ex alto ingenti sonitu & fri-
 ritu. Atq; poet. aliter tamen, strepitu & fremitu.
 Friuolus, a. um. nugatorius. ad Her. 27. b. Friuolus hic
 quidem iam & illiberalis est sermo.
 Frondefco, scis. frondes emittere. Tus. 235. b. Alia uerno
 tempore tepesfacta frondebant. Tuscul. 162. b. Arborcs
 fronda scere.
 Frondes, dium. arborum sunt folia. pro Cel. 46. a. Via
 deserta & inculta atque interclusa iam frondibus & uir-
 gulis.
 Frons, tis. supercilium. Att. 7. 1. b. Hec ipsa fero equi-
 dem, fronte, ut puto, & uultu bellis, sed angor intus sen-
 fibus. At. 219. a. Ex fronte ut aiunt meum erga te amo-
 re. n. perspicere potuisses. Attic. 1. a. Puto te ingemuisse, ut
 frontem feruas. de Clar. 190. a. Frons non percussa, non fe-
 mur. de Pro. 70. b. Libidines quas fronte & supercilio, nō
 pudore & temperantia contegis. pro Rab. 118. a. At si
 uerum tunc cum uerissima fronte dixerunt, nunc mentis
 uentur. de Fin. 8. 1. a. Ut in fronte ostentatio sit, intus uerita-
 tis occultetur. Ep. 131. a. Ad eon tu mihi excusam seuerita-
 tem ueterem putas, ut ne in fibro reliquie pristinae frontis
 appareant? Postquam. 207. b. Tu ne ausus ista fronte, nō ui-
 ta, etc. Q. de Pet. 111. a. Frons est animi ianua. pro Cl. 32. b.
 Contra hunc frontem. I. A. 189. b. Antonius a tergo, a fronte,
 a lateribus tenetur.
 Frontones, qui tumida magnaq; fronte praediti sunt.
 de N. 17. a.
 Fructuarius, a. um. Ep. 119. b. Agros, quos fructuarios
 habet ciuitas, uult immunes esse. Celij.
 Fructuosus, a. um. frugifer, utilis. Tus. 177. b. Ager quā
 uis fertilis, sine cultura fructuosus esse non potest. Off. 46. b.
 Est enim non modo liberale paulum nonnumquam de ius-
 suo decedere, sed interdum etiā fructuosum. de Or. 140. a.
 Omnes hae uirtutes fructuosae putantur. & ibi. b. Ea uir-
 tus quae est fructuosa alijs. At. 126. b. Rem non fecit deteri-
 orem, hanc scio an iam fructuosorem. pro Q. 2. b. Erat ei
 res rustica sane bene culta & fructuosa. pro S. R. 25. a. Prae-
 dia pulchra & fructuosa. contra Rul. 62. a. Ager corinthi-
 us & fructuosissimus. pro Pom. 6. b. & 7. a. Eos qui fru-
 ctuosi uobis sunt, conseruate. Antequam. 192. b. Beneficia
 solent esse fructuosa a quibus profecti sunt. I. A. 179. b.
 Quae orationes in populi Romani patrimonio gradiferae
 & fructuosae serbantur.
 Fructus, ctus. fruges, foetus, partus, delectatio, uoluptas,
 utilitas. Contra Rul. 83. b. Ut esset locus comparandis
 condendisq; fructibus. de Senect. 8. 1. b. Serere, percipere
 & condere fructus. contra Rul. 82. b. Asta multos an-
 nos nobis fructum hybridatico bello non tulit. Att. 171.
 a. In quos enim sumptus abeunt fructus praediorum? de
 Clar. 166. a. Nec ex nouis fructibus est unde tibi reddam
 quod accepi. contra Rul. 82. a. Ager bellis infestus, fructi-
 bus uariis, caelo ac loco calamitosus. Antequam. 192. b.
 Serere beneficium, ut metere possis fructum. de Or. 106. b.
 Res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuise-
 re. de Leg. 161. a. Pecudes partim esse ad usus hominum, &
 partim esse ad fructum, partim esse ad uescendum pro-
 creatas. Item: Multo maiorem fructum ex populi exi-
 stimatione illo damnato cepimus, quā ex eius si absolutus

esset gratia cepissemus. Attic. 174. a. Quo qui tem die
 magnorum meorum laborum, multarum uigiliarum fru-
 ctum cepi maximum. & 104. a. Tyro mirabilis utilita-
 tis fructum mihi praebet. de Nat. 58. a. Oues nullum fru-
 ctum edere ex se sine cultu hominum possunt. de Senect.
 90. a. Honeste acta superior etas, fructus autoritatis ce-
 pit extremos. & 91. b. Tempestiue demetere & perci-
 pere fructus. Parad. 124. b. Neminem esse diuitem, nisi
 qui exercitum alere possit suis fructibus pro Plan. 279. a.
 Ego fructus ex re publica non ut oportebat, letos & uo-
 beres, sed magna acerbitate permixtos tuli. pro Cel. 54.
 b. Omnium huius laborum uos potissimum fructus ube-
 res diturnosq; capietis. I. P. 86. a. Cepi fructum immor-
 talem uestri in me amoris & iudicij. pro Sest. 18. a. Ge-
 ner meus, cui fructus pietatis suae neque ex me, neque a
 populo Romano ferre licuit. de D. 113. a. Atque etiam
 omnem fructum uitae superioris perdidissent. I. P. 91. b.
 Gloria est fructus uirtutis. Off. 46. b. Possit liberalitate
 uti, nimirum est pecuniae fructus maximus. I. C. 106.
 a. Catilina alijs fructum libidinum pollicebatur, alijs, etc.
 de Clar. 184. b. L. Fufius ex accusatione M. Aquilij alia
 gentia fructum ceperat. Off. 35. b. Nec ex his tempesti-
 uos fructus capere possemus. Epist. 251. b. Fructus, qui
 ex literis percipitur. pro Syl. 167. a. Modestus fructum
 aliquem percipere. de Ar. 243. b. Ex tuis literis cepi fru-
 ctum maximum. de N. 15. a. Si ad fructus nostros, non ad
 illius commoda referemus. pro Rab. 96. b. Qui spe po-
 steritatis fructusq; ducitur. I. C. 108. a. Certare cum usu-
 ris fructibus praediorum. I. C. 117. a. Mihi iam ad uitae
 fructum nihil potest acquiri. Parad. 125. a. Est enim di-
 uitiarum fructus in copia, copia autem, etc. Off. 44. b.
 Theophrastus talium sumptuum facultatem fructum di-
 uitiarum putat. Off. 35. a. Fructum fructumq; reliquo-
 rum perceptio & conseruatio. Offic. 46. a. Quod ali-
 tem tributum est uiro bono & grato, in eo cum ex ipso
 fructus est, tum etiam ex ceteris. Quint. Fr. 296. b. A
 sia parte aliqua suorum fructuum, pacem sibi sempiter-
 nam redimat atque ocium. de Fin. 51. a. An partus au-
 cille in fructu sit habendus. Epist. 10. a. Qui tibi ex me
 fructus debentur, eos uberiores & praestantiores capere
 potuisses. Epist. 165. a. & 13. b. Ferre fructum ex aliquo,
 contra Rul. 66. b. Hoc ad animi mei fructu atq; latitudi-
 ne esse permagnum. pro Syll. 184. b. Cuius ex miseris
 uidentem fructum caperes maiorem, quam audiendo. pro
 Arch. 190. a. Magnum gloriae fructum ex rebus bene ge-
 stis percipi. Antequam. 193. a. Repetere officij praemia
 & fructum. pro Dom. 233. a. Vtriusq; temporis fru-
 ctum tuli maximum. de Amic. 112. b. Solitudo auferit fru-
 ctum uoluptatum. Attic. 186. a. Si quaeris quid putem,
 ego fructum puto. pro Mur. 135. b. Quibus incommodo
 morbi, etiam ceteri uitae fructus relinquendi. Tus. 174.
 b. Fructus uberrimus. de Nat. 77. b. Vbertas frugum,
 & fructuum. Antequam. 192. b. Incundissimus fructus
 libertatis. pro Mur. 133. b. Fructus incunditatis. lege, Vo-
 sus fructus.
 Frugalis, le. frugi. de Or. 133. b. Cum optimus colonus,
 parcissimus, frugalissimus esset. pro Fl. 161. a. Homines to-
 ta Asia frugalissimi, sanctissimi. At. 11. a. Frugalissimus. &
 Nequissimus.
 Frugalitas, tis. pro Deiot. 148. b. Omnes sunt in illo re-
 ge uirtutes, sed praecipue singularis & admiranda fruga-
 litas, & si hoc uerbo scio laudari reges non solere. pro
 Deiot. 148. b. Ego frugalitatem, id est, modestiam & tem-
 perantiam

perantiam uirtutē esse maximā iudico. Tus. 194. a. Tres
 uirtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam frugalitas
 complexa est. & ibi. Frugalitas, ut opinor, a fruge. et. 193.
 b. De frugalitate & frugi.
 Frugaliter, modestē, moderatē. & Nequiter. pro Dō.
 235. b. Itaq; omnia ornamenta saniorū sane frugaliter do-
 mum suam deportauit. de Fin. 70. a. Frugaliter loqui.
 Fruges, gis. uel frux, gis. frugum nomine, omnes fru-
 ctus terrae intelliguntur. de N. 38. a. Fruges Cererem ap-
 pellamus, uinum autem Liberum. Or. 201. b. Segetes soc-
 cunde herbis effundunt inimicis frugibus. de Leg. 161. a.
 Quae frugibus atq; bacis terrae foetu profunduntur. Tus.
 177. b. Et si in segetem sunt deteriorum date fruges, ipse
 tamen natura sua enitit. 162. b. Segetes largiri fruges,
 florere omnia. de Fin. 114. b. Fruges cum ad spicam porue-
 nerunt. I. V. 225. a. Fruges in ea terra primum reperta pu-
 tantur. de N. 57. a. Nos fruges serimus, nos arbores. &
 ibi. b. Terra fert frugibus & uario leguminum genere.
 de D. 83. a. Lentiscus ter fruges fundens. de Sen. 88. a. Cum
 uiriditas herbescens e uiguis emerferit, fundit frugem spi-
 ce ordine fructum. de Sen. 78. a. Bacca arborum, terraeq;
 fruges. de D. 104. a. & de Leg. 173. a. Fruges terrae, bacca
 arborum. de N. 77. b. Vbertas frugum & fructuum. pro
 Dom. 216. b. Frugum copia. & Frugū inopia. Postquam.
 202. a. Frugum uertus & copia. Off. 35. a. Frugū fru-
 ctuositas reliquorum perceptio & conseruatio. pro Cel.
 53. b. Quae studia in adolescentia tanquam in herbis signi-
 ficant quantae fruges industrie sint futurae. Off. 12. b. Ut ui-
 cinum citius adiueris in frugibus percipiendis quam fra-
 tre. Or. 199. b. Quae est in hominibus tanta peruersitas,
 ut inuentis frugibus glande uescantur. pro S. R. 30. b. Non
 omnem frugem, neq; arborē in omni agro reperire pos-
 sis. pro Cel. 43. a. Emergisse aliquando, & se ad frugem
 bonam, ut dicitur, recepisse.
 Frugi, moderatus, modestus, temperans, abstinent, in-
 nocens. & Nequam, nihil. Tus. 194. a. Qui sit frugi igitur,
 uel si manus moderatus & temperans, cum necesse est
 esse constantem. Tus. 193. b. & 194. a. Graeci frugi ho-
 mines *ἄφρονας* appellant: id est, tantummodo utiles:
 at frugalitas patet latius. & ibi: Nec qui propter metum
 praesidium reliquit, quod est ignauus, nec qui propter au-
 uaritiam clam depositum non redimit, quod est iniustitia,
 nec qui propter temeritatem male rem gessit, quod
 est stultitia. frugi appellari solet. pro Font. 282. a. L. Pi-
 so, qui tanta uirtute atq; integritate fuit, ut etiam illis o-
 ptimis temporibus, cum hominem inuenire nequam nemi-
 nem posses, solus tamen frugi nominaretur. de Fin. 83. b.
 Viuit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Piso. Tus. 216. b.
 Homo frugi omnia recte facit. Ep. 229. a. & 63. a. Homo
 frugi & modestus. At. 277. a. Modestus homo & frugi.
 & 214. a. Modestus & frugi uir. pro Cl. 27. a. Seruus fru-
 gi atq; integer. de Or. 131. b. Seruus frugi. & Seruus nequā.
 I. V. 162. a. Homines satis fortes, & satis plane frugi ac-
 sobrij. Att. 59. b. Homo bene frugi, aliter, Bone frugi. Ep.
 264. b. Frugi & seuera uita. I. A. 173. b. Antonius frugi
 factus est.
 Frugifer, a. um. Tus. 177. b. Agri non omnes frugiferi
 sunt. Of. 53. a. Tota philosophia frugifera et fructuosa est.
 Or. 212. b. Frugifera & ferta arua Asiae. de N. 58. b. Spa-
 dia frugifera atq; immensa camporum.
 Frumentarius, a. um. de Clar. 184. b. Lex Semproniana
 frumentaria. I. V. 166. b. Frumentarium iurum. & 150.
 a. Causa frumentaria. At. 143. a. & pro Dom. 215. a. Fru-

mentariae prouinciae. Off. 63. a. & 63. a. Frumentarius:
 id est, mercator frumentarius. ad Her. 4. b. Lex frumenta-
 ria de semilibris.
 Frumentor, aris. frumentum colligo. Cn. Pomp. Att.
 130. b. Neq; solus cum ista copia sustinere poteris, ut fru-
 mentatum eas.
 Frumentū, si. triticum. Or. 204. a. Luxuriosa frumen-
 ta. pro Dom. 215. a. Frumentum prouinciae frumentariae.
 At. 82. a. Cives Romani, qui frumentum compresserant,
 magnū numerum populis pollicentur. I. P. 98. a. Qui mo-
 dus tibi fuit frumenti estimandū qui honorarij?
 Fruor, potior, fructum uoluptatemq; percipio. & Ca-
 reo. At. 22. a. Neq; nos te fruimur, & tu nobis cares. de N.
 38. b. Quorum animi cum eternitate fruuerentur, dijs ritē
 sunt habiti. et. 22. a. Vtatur suis bonis oportet, & fruatur,
 qui beatus est. Tus. 199. a. Eum esse beatum, qui praesenti-
 bus uoluptatibus fruere, consideretq; se fruatur, aut
 in omni, aut in maiore parte uitae. de Fin. 49. b. Fruenda
 etiam sapientia est. Ep. 137. a. Nihil timeo, fruor dum li-
 cet, opto ut semper liceat. Q. Fr. 315. b. Suauitatis nostrae
 fruendae causa. pro Mil. 113. a. Nobis haec fruenda relin-
 queret. Off. 41. a. Fruenda iustitiae causa uidentur olim be-
 ne morati reges constituti. Br. 285. b. Potuimus beneficijs
 atq; honoribus frui, quantis uellemus. Or. 200. a. Nume-
 rus liberiore quadam fructu licetia. pro S. R. 25. a. Filius
 certis fundis patre uiuo frui solutus est. pro S. R. 40. a. Cō-
 moda quibus utimur, lucemq; qua fruimur, spiritumq;
 quem ducimus, a Deo nobis dari uidemus. de Nat. 57. a.
 Quibus rebus fruimur atq; utimur. de Somn. 127. b. Om-
 nibus qui patriam conserauerint, adiuerint, auxerint,
 certum esse in caelo ac definitum locū, ubi beati uo sem-
 piterno fruuntur. de Sen. 87. a. Satiatis uerō incundius est
 carere quam frui. de Am. 98. b. Sed tamen recordatione
 nostrae amicitiae sic fruor, ut beatē uixisse uidear, quia cū
 Scipione uixerim. de L. 172. b. Ea quae gignuntur nobis
 ad fruendum. pro Cecin. 287. a. Vsum fructum omnium
 bonorum suorum Caesennia legat, ut fruere una cum
 filio. & ibi. Ut fruere bonis cum filio. lege. Vsum fru-
 ctus. pro Dom. 229. a. Hodie Volaterrani fruuntur no-
 bis cum simul hac ciuitate. de Ar. 258. a. Veltigilibus non
 fruuntur, qui redemerunt. Postquam. 198. a. Incredibili,
 qua nunc uestro beneficio fruor letitia uoluptate carnis
 sem. & ibi. Non tam id sentiebam cum frubar, quam nūc
 cum carebam. & ibi. b. Amicitiae, quid haberent uolupta-
 tis carendo magis intellexi quam fruendo. I. A. 212. b. Si pa-
 ce frui uolumus, bellum gerendum est. de Fin. 74. a. Vter-
 que enim summo bono fruuntur. Ep. 16. a. Frui gratia & o-
 pibus alicuius. & 17. b. Frui libertate propria. de Fin. 73.
 b. Frui uoluptatibus. de Fin. 61. b. Sapiens fruatur praesen-
 tibus, & ibidem: Praesentibus potitur. pro Cl. 53. b. Idcirco
 illi uita frui noluit. cont. Rul. 72. b. Consciere pecuniā de
 uectigalibus nō fruendis, sed alienandis. & 76. a. Agri Di-
 thyniae regij, quibus nunc publicani fruuntur. I. C. 119. b.
 Eos frui uita et cōmuni spiritu nō puto oportere. Off. 21.
 b. Diligenter tenendū esse modū uoluptatis fruendae, pro
 Syl. 172. a. Mihi liceret eius urbis quā conseruassim con-
 spectu tranquillo animo & quieto frui.
 Frustras, atis. At. 172. a. Frustrates. ibid. 179. b.
 Frustra, sine causa, perdere operam, opera & oleum
 perit. de D. 134. b. Nec frustra ac sine causa quid facere di-
 gnum deo est, quod abhorret etiam ab hominis constantia.
 Of. 17. a. Fruendum est, ne offeramus nos periculis fru-
 ne causa. de Fat. 144. a. Vnum, ut sine causa fiat aliquid.

de Or. 121. b. Neq; auxilium suum frustra implorari patitur. de Vn. 201. b. Hæc si uerbis explicare conemur, eorum rerum frustra suscipitur labor. pro Q. R. 51. b. Frustra tempus contero. At. 208. a. & 156. a. Illa quæ habes de Academicis, frustra descripta sunt.

Frustratio, onis, uanis conatus, labor inanis, error. Pl. Ep. 157. b. Quo magis me petiuerunt, tanto maiorem his frustratio dolorem attulit.

Frustror, aris, defero. Acad. 17. a. Ego de omni statu totius uitæ, aut certare cum alijs pugnaciter, aut frustrari cum alijs, tum etiam me ipsum uelim. Epist. 190. a. Si Syriæ spes cum frustrata esset. Att. 191. a. Cocceius uide ne frustretur.

Frustrum, si, fragmentum. de D. 86. a. Necessè est offa obiecta, cadere frustu ex pulli ore, cum paschitur. I. A. 192. a. Is uomens frustis esculentis totum tribunal impleuit.

Fruitor, aris, furculos emittere, reuire scere. At. 239. b. Excisa est arbor nõ euulsa, itaq; quam fruticetur uides.

Fucatus, a, um, fucosus. de Cl. 167. b. In qua naturalis inesse non fucatus nitor. Or. 204. a. Fucati medicamenta candoris et ruboris omnia repelluntur. pro Planc. 263. b. Vicinitas non fucata, non fallax, non erudita artificio simulationis. pro Mur. 130. a. Idem ineptijs fucata sunt illa, quando te in iure conspicio. pro Planc. 265. a. Hæc sunt expressa signa probitatis, non fucata specie forens. de Am. 113. b. Simulatus, fucatus. (Syncherus, uerus. I. Infucatus.

Fucosus, a, um, fucatus. Att. 16. a. Ambitiose fucosiq; amicitie. et pro R. P. et Q. de Pet. 210. a. Merces fallaces et fucose.

Fucus, ci, pigmentum, ornatus peregrinus et accersitus, fallacia, fraus. de Or. 161. b. Color non sanguine diffusus, sed fuco illitus. de Cl. 179. a. In his omnibus inest quidam sine ullo fuco ueritatis color. At. 1. a. Prensat unus P. Galba sine fuco et fallacijs. Q. de Pet. 210. a. Si ei qui tibi promiserit, fuco, ut dicitur, facere uelle fenseris. de Or. 125. b. Sententia ueræ, nouæ, sine pigmentis fucoq; pueri li. de Or. 152. a. Cincini poetae ac fucus.

Fuga, gæ. Att. 115. a. Mitto illam fugam ab urbe turpissimã. I. V. 222. b. Dant sese in fugam milites. I. A. 200. b. Post discessum latronis, uel potius desperatam fugam. pro Cecin. 289. a. Omnes se in fugam conferrunt. pro Cel. 51. a. Licinius in fugam se coniecit. Q. R. 308. a. Factus est à nostris impetus, fuga operarum. de Fin. 55. b. Laborum ac doctorum fuga. Att. 116. b. Dare se incerta et periculose fugæ. At. 116. b. In fuga omnes sunt. et 117. a. Fuga quæ parabatur, repressa est. Or. 211. a. Axilla ala factus est, fugæ literæ uastioris.

Fugatus, a, um, pulsus, à fuco, as. de Ar. 245. b. Ab altaribus religiosissimis fugatus. et Off. 75. a. Hostes fusi ac fugati.

Fugax, cis, fluxus, ignauus, timidus, qui libenter fugit et declinat pericula. Ep. 151. b. Hæc breuia, fugacia, et caduca existima. In Sal. 273. b. Ego fugax Crispe Sallustii Sal. in Cic. 271. a. Pedes fugaces.

Fugio, gis, in fugam me do, in fugam me conicio, in fugam me confero, fugæ me do, in fuga sum, uito, declino, abhorreo, asperror. Off. 6. a. Nec uerò rei familiaris amplexio nemini nocēs uituperanda est, sed fugienda semper iniuria est. Item: Ita dum inertia uituperatione, quæ maior est, continentur, assequuntur etiam illam, quam magis fugiunt, tarditatis. I. V. 169. b. Sentio iudices moderatum mihi esse iam orationi mee, fugiendamq; uestrã satie.

tatem. Att. 282. b. Stoici negant fugere sapientis. Or. 216. a. Eaq; dum animis attentis excipiunt, fugit eos et prætatuolat numerus. Off. 26. a. Et ab omni quod abhorret ab aurium oculorumq; comprobatione fugiamus. Orat. 215. b. Viciam longa animi prouisione fugiendum. Att. 190. b. Dum recordationes fugio, quæ quasi morsis quodam dolore efficiunt. Part. 235. a. et At. 128. a. Fugere, uitare, declinare aliquid. pro Pom. 9. b. Nulla res est in usu militari posita, quæ huius uiri scientiam fugerit. Att. 114. a. De Dionysio. et 74. b. Cui rei fugerat me referbere. de Orat. 107. a. Non fugisset hoc Græcos homines. de Fin. 120. b. Illos autè id fugerat superiores. de In. 43. a. Quod nostrum illum non fugit Catonem. I. V. 205. b. Verum hoc amentem hominem fugit. Att. 201. a. Illud alterum quam sit difficile te non fugit. Tusc. 153. a. Nisi quæ me forte fugiunt. Off. 70. a. Qui uinum fugiens uenit dicit sciens.

Fugitiuus, a, um, proprie seruus qui à domino fugit. I. A. 233. b. Dolobella habet legionem, habet fugitiuos. I. V. 226. b. Neq; tam fugitiui illi à dominis, quam tu à iure et legibus. Vat. Ep. 65. b. Dicitur mihi tuus seruus fugitiuus Vardaci esse. Tusc. 240. b. Viuebat cum fugitiuis. I. V. 162. a. Athenio princeps fugitiuorum.

Fugitus, as, fugam facio, pello, repello. pro Cecin. 29. a. Qui armis pulsus fugatusq; est. et ibi. Armis repulit, fugauit, auerit. de Ar. 245. a. Fugare aliquem lapidibus, et ferro. Off. 330. b. Hostis à te fugatus est. At. 277. a. Hostes casos fugatosq; esse. I. A. 206. a. Fugata concione.

Fulcio, cis, fulsi, fultum, sustento, sustineo. de Ar. 258. a. Etenim uix hæc si undiq; fulciamus iam labefacta, uix inquam, innixa in omnium nostrum humeris coherere bunt. Postquam. 208. a. Horum consulum ruinas, consules uestra uirtute fulsi. de Sen. 88. a. Vitis quæ natuæ ra caduca est, nisi fulta sit, ad terram fertur. I. A. 170. a. Cum labentem et propè cadentem republicam fulcira cuperetis. pro R. P. 129. a. Eum labentem excepit, corruere non sinit, fulsit, sustinuit re, fortuna, fide. Ac. 19. a. Chrysiptus, qui fulcra putari porticum Stoicorum.

Tusc. 203. b. Omnibus modis fulcendi sunt qui ruunt. Antequam. 194. a. Partim innocentia freti, partim nobilitate nixi, partim potentia amicorum fulti. Off. 69. b. Imperium quod debet beneuolentia fultum esse. At. 83. b. Thermum, ut scribis, creberrimis literis fulco. de N. 31. a. Partes mundi, quæ maximo calore fultæ sustentuntur.

Fulgeo, ges, fulsi, splendo, fulguro. I. C. 105. b. Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura, aliter, nident. In Arat. Ille quæ fulgent lucis ex ore cornuco. Parad. 118. a. Marmorea tecta ebore et auro fulgentia. In Arat. L. a. Eteus circus nimio candore fulgens. In Vat. 33. a. Ioue fulgente, cum populo agi nefas esse. de D. 139. a. Si fulserit, si tenuerit, si tactum aliquid erit de celo. de Nat. 39. a. et Or. 199. a. Iupiter in celo fulgens et tonans, aliter, loue fulgere et tonare. I. Fulguro.

Fulgurates, pop. pro Cor. 64. b. Fulgor, oris, splendor. I. V. 216. a. et de N. 47. a. Fulgore auri collucere et illustrari templum. de N. 47. a. Hic illa eximio posita est fulgore corona. de D. 125. b. Prospicere Iupiter his dextris fulgoribus edit. de Somn. 128. b. Ille fulgor, qui dicitur Iouis. Quomodo fulgores et tonitrua existant, uide uocabulum tonitru.

Fulguris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

et 82. a. Extia pecudum fulgura interpretantur. de L. 173. b. Cæli fulgura regionibus raris temperameto. Flamma inter nubes coruscant. I. Corusco.

Fulgurator, oris, fulgurum spectator, uel interpret. de D. 131. a.

Fulguro, as, fulgeo, corusco. Or. 199. a. Pericles ab Aristophane poeta fulgurare, tonare, permiscere Græciam dictus est. de D. 117. a. Ioue tonante et fulgurante comitia populi habere nefas.

Fulguratis, le. ad fulgura pertinens. de D. 95. b. Quod Hetruscorum declarant aruspici, et fulgurales, et rituales libri.

Fuligo, nis, sumi nigra materies, caligo, tenebre. I. A. 177. b. Dein tamen quasi fulgine absterfa, praeclara senatus consulta fecisti.

Fulix, cis, non fulcx, anis marina, quam Virg. Fulicam appellat. de D. 83. a. Rarica fulix.

Fulmen, nis, Aeris ardor, fulgur, fulgor. Off. 71. a. Sublatus est insanus, et antequam conspiciat, ictu fulminis desflagruit: id est, Phæton. de D. 117. a. Quod domines tonitrua et fulminum iactus extimissent. I. C. 115. a. Fulminum iactus. de D. 117. a. Si nubium conflictu ardor expressus se emisit, id esse fulmen. et ibid. Non enim te puto esse eum, qui toni fulmen fabricatos esse Ciclopas in Actina putes. et ibi. Quomodo toties Iupiter iaceret fulmẽ cum unum haberet? et ibid. Comitiorum solum uicium est fulmen. et ibid. Iupiter multa fulmina frustra emittit. Tusc. 179. b. Iace obsecro in me uim coruscant fulminis. de D. 113. a. Romulus lactens, fulmine ictus. et 123. b. Fulmen sistrum auspicium optimum habemus, praequam ad comitia. I. A. 179. a. Cur ea comitia nõ habuisti? an quia Tribunus fulmen sistrum nunciabat? et 197. a. Hæc causa cur lex inter fulmina et tonitrua ferretur. de Nat. 77. a. Hunc igitur nec Iupiter fulmine percussit. et 71. a. Mercurius fulmine percussus dicitur humatus esse cynosuris. de D. 84. a. Aut cum terribili percussus fulmine ciuis, Licet serenanti uitalia lumina liquit. I. C. 115. a. Cum ex leguera fulminis ictu liquefacta sunt. pro Cor. 61. b. Cum duo fulmina nostri imperij subitò in Hispania Cn. et P. Scipiones extincti occidissent. Or. 198. b. Quidam nec acumi ne posteriorum, nec fulmine utens superiorum. Tusc. 189. b. Non modò stimulos doloris, sed etiam fulmina fortune contemnamus.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

Fulgur, oris, fulgor. Plin. fulgetrum, et fulgetrã uocat de Diuin. 83. b. Quid de fulgurum ui dubitare possimus? et 82. a.

re hominum, commendatione fumosarum imaginum.

Fumus, mi. I. P. 82. a. Paulisper stetit in illo ganearum tuarum nidore atq; fumo.

Funde, lis, cereus, seu sax ex sine et cera. de Sen. 86. a. C. Duillus delectabatur crebro funali et tibicine.

Fundio, onis, actio. I. V. 150. a. Vijs iucundior esse muneris illius functio. Tusc. 182. a. Labor est functio quædam, uel animi, uel corporis grauioris operis et muneris.

Funda, funde. in ioculari libello, teste Quintilianus 10397.

Fundamentum, ti, solum, se, les, gradus, aditus. pro Pl. 265. a. Pietas fundamentum est uirtutum omnium. Off. 5. b. Fundamentum iustitiæ est fides. pro Corn. 61. a. Hæc sunt enim fundamenta firmissima nostræ libertatis. Par. 232. b. Narratio est quædam quasi sedes et fundamentum constituenda fidei. de Or. 156. b. Fundamentum eloquentiæ, est uerborum usus et copia bonorum. de Nat. 10. b. Quod igitur fundamentum huius questionis est, id præclare iactum uidetis. I. A. 191. b. Modie fundamenta sunt iacta reliquarum actionum. de Sen. 90. a. Senectus, quæ fundamentis adolescentiæ constituta est. I. P. 81. a. Ergo his fundamentis positus consulatus tui, triduo postquam, etc. de D. 108. b. Fundamentum philosophiæ positum est in finibus bonorum et malorum. pro Plau. 365. a. In quo templo, quantum in me fuit, ieci fundamenta paciis. pro Cl. 23. b. Hoc utar initio et quasi fundamento defensionis. pro Sest. 4. a. Quibus initijs ac fundamentis hæc tantæ laudes excitatæ sunt. de Fin. 79. b. Virtutum omnium fundamenta uos in uoluptate, tanquam in aqua ponitis. pro Mur. 127. a. Bene habet, iacta sunt fundamenta defensionis. Ac. 10. b. Sed paulo ante iacta sunt fundamenta. pro Flac. 147. a. Nisi forte cui causæ fundamenta iactantur non uidetis. Ep. 161. b. Quantum in me fuit ieci fundamenta paciis. et 12. b. Fundamenta iacta confirmandi senatus. Brut. At. 287. b. Vindex illius mali auctor exitit alterius fundamentum et radices habituri altiores. pro Mar. 135. a. Tantum abes à perfectione magnorum operum, ut fundamenta, quæ cogitas, nondum ieceris. Off. 7. a. Reserui enim decet ad ea, quæ in principio proposui fundamenta iustitiæ, primum ut ne cui noceatur, deinde ut communis utilitati seruiatur. pro Mil. 116. a. Agere fundamenta. ieci Fundamento tota domus nititur. I. Nitor.

Fundatus, a, um, I. Fundo. pro R. P. 122. b. Fundatus atq; optime constitutus opes. pro Dom. 232. b. Subita fundatijs me familie ruina. At. 11. b. Status ille reipublicæ, qui fixus et fundatus uidebatur. Q. de Pet. 208. b. Partis ac fundatis amicitijs fretum ac munitionem esse oportet.

Fundi, orum, oppidum. At. 224. a. Pridie iduum Fundis accepti tuas literas cœnans.

Funditus, pro fus. de Orat. 161. a. Nec earum rerum quenquam funditus natura uoluit esse expertem. de Fin. 81. a. Præcepta ista funditus euertunt amicitiam. de In. 53. b. Ille hostes funditus uicit. Att. 85. b. Ciuitatem funditus perdidisset. pro Dom. 220. a. Ciuitatem funditus euertisti. Ep. 79. b. Funditus interire. Orat. 218. a. Ne spondeus quidem funditus est repudiandus. et 217. b. Funditus tollit fidem.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

Fundo, as, constituo, fundamentum iacio, uel pono, uel ago, stabilio, nitor. pro Cor. 61. a. Illud maxime uestrum fundauit imperium. Parad. 117. a. Qui hanc rem publicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt. pro Fl. 151. a. Nihil religione testatū, nihil ueritate fundatū reperitur.

I. C. 122. b. Magnis laboribus fundatum imperium, multa virtute stabilita libertas. de Fin. 106. a. Tā accuratē fundatam & extructam disciplinam non est facile perdiscere. Fundo, dis. effundo, promo, emitto, diffundo, dispergo. de N. 52. a. Oua pisciū facile aqua sustinentur, foetum fundunt. de D. 90. a. Fundere sanguinem ē patera. de Or. 161. a. Fundere uersus ex tempore. Or. 217. b. Fundere orationem numerosē & uolubiliter. Tus. 171. a. Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiam. de Fin. 100. b. Vtrumq; eorum fundi quodammodo & dilatarī putant. & 140. b. Iustitia ipsa se fundit usu in ceteras uirtutes. de N. 46. a. Aer fissus & extenuatus in sublimē fertur, concretus autem in nubem cogitur. Fundere, dissipare, disperdere, sternere. pro Mur. 128. b. Murena magnas hostium copias fudit. pro Rabir. 96. b. Cum innumerabiles hostium copias in Italia fudisset. Fundum, di. uasis pars ima. Off. 44. a. Largitio fundum non habet. Item: ipse armarij fundum execut, & auri quinq; pondo abstulit. Fundus, di. praedium, possessio, regnum. de Or. 106. b. Cui nostrum non licet fundos suos obire aut res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuisere? de Or. 129. a. Testificatur pater, se tibi Priuernatem fundum reliquisse. & ibi. Cum in Priuernati essemus. Parad. 125. b. M. Manilius habuit aedulas in Carinis, & fundum in Labicano. Ep. 229. a. In ea cotrouersia, quā habet de fundo cum quodam Colophonio. Ep. 237. a. Fundo Arpinati bene poteris uti. At. 228. a. Ad lacum, quod habeo, uenditurus sum. Fundus populus, non discedit a priori significatione. 30 est enim possessio & regnum eius, cuius fundus factus est. Id quomodo fiat, docet Cic. pro Corn. 53. b. Totum in ea fuit positum semper ratione atq; sententia, ut cum iussisset praetor aliquid, si id ascuissent socij populi ac Latini, & si ea lex quam nos habemus, eadem in populo aliquo tanquam in fundo redisset, tum lege eadem is populus neretur: non ut de nostro iure aliquid minueretur, sed ut illi populi aut iure eo quoddā a nobis esset constitutum, aut aliquo commodo, aut beneficio uterentur. & ibi. 59. a. & 64. b. Populi, Socij, Latini, Foederati, Fundi. Funestus, bre. lugubris. de Or. 140. a. Laudationes scribuntur ad funebrem concionem. In Vat. 31. a. Epulum funebre. de L. 182. a. Vestimentum funebre. Funesto, a. quasi funere inquinare, foedare. pro Rab. 92. b. Funestari concionem contagione carnificis ueto, pro Font. 280. a. Galli humanis hostijs deorum aras & templa funestant. pro Mil. 119. a. & de Fin. 83. b. Curiam inflammari, incendi, funestari. Funestus, a. im. inquinatus, perniciosus. At. 157. b. Maiores nostri funestorem esse uoluerunt diem Alliensis pugnae, quam urbis captae. I. C. 102. a. Hoc tibi perniciosum esse confido, & funestum futurum. & 115. b. Qui deorum templis sunt funestos ignes inferre conati. Antequā. 196. b. Qui in suo magistratu funestam facem a uestribus repulit templis. I. V. 260. b. Colonos agrorum ad huius securim funestam esse seruatos. pro Sest. 8. b. O diem illum funestū senatus. pro Dom. 213. a. Pestifer ac funestus tribunatus. pro Fl. 165. b. Nox funesta alicui. pro Qu. 13. b. Funestum est iugulari. pro Dom. 215. b. Funesta sax. & 213. b. Funesta reipublica pestis. de L. 18. a. Funesta familia. Ep. 148. 60 a. Funesta uictoria. i. cruenta. Fungor, ris. officio, colo. de Am. 100. a. Valetudo oportuna est, ut dolore careas & muneribus fungare corpo-

ris. de Cl. 170. a. Lysias est functus omni ciuium munere. de D. 95. a. Possunt aliquando oculi non fungi suo munere. At. 287. a. Fungere officio, quo tu functus es in meo luctu, teq; per literas consolari, nisi, &c. Off. 48. a. Neque enim uerbis auget suum officium, si quo forte fungitur. Tus. 172. a. Nemo parum diu uixit, qui uirgūtis perfectio functus est munere. pro Cal. 41. b. Fungi officio est, facere quod debemus. de L. 158. a. Ut consulentibus respondeas, senectutis grato atq; honesto fungere munere. Tus. 193. b. Conturbatus oculus nō est probe affectus ad suum munus fungendum. Att. 1. b. In omni munere candidato uio fungendo. de Cl. 187. a. Q. Arrius omni iam fortuna prospere functus. I. V. 193. a. b. Quid aratorum ipsum munus in rem publicam fungi ac sustinere uelitis. Of. 42. a. Qui adipisci uerant iustitiae gloriam uolent, iustitiae fungantur officio. Off. 45. b. P. Crassius functus est, edilicio maximo munere. & ibi. Magnificentissima ediliciae functus est. Br. At. 230. a. Dignitatem perfuncturus es. Fungi opere aliquo & munere. I. Functio. Fungus, gi. Ep. 31. d. Funiculus, li. de In. 81. b. Et inde funiculo nauim moderetur. & ibi. Funiculus a puppi religatus. Fumus, ris. exequiae, supremi diei celebratae, exequiae funeris. pro Cl. 23. Mater tibi de integro fumus iam sepulchro filio fecit. & 60. a. Mater exequias funeris filij profecuta est. Of. Fr. 237. a. Serrani fumus perlectuosum fuit, ad 1111. Calend. Decembris. pro Q. 9. a. Fumus, quo amici conueniunt ad exequias cohonestandas. Att. 238. a. Ibi Pylliam uidi, uenerat enim in fumis, cui funeri ego quocq; operam dedi. pro Q. 9. a. Huic acerbissimum uitio uidentiq; fumus ducitur. de Or. 135. a. Cum fumus quoddam ducere retur, accusator inquit, mortuus rapitur, uide, etc. de Or. 125. b. Cum casu in eadem causa cum funere esseret amicus iuncta. Att. 226. a. Si Caesar funere elatus esset. I. V. 260. a. Non palam uiuorum funera locabantur. I. V. 263. a. Dico mercedem funeris ac sepulturae constitui nefas fuisse. pro S. R. 22. a. Soluere iusta paterno funeri. de L. 182. b. Inducere fumus. In Vat. 35. a. Quis inquam in luctu domestico & in funere familiari conuulit cum toga pulchra? & ibi. Ita enim illud epulum est funebre, ut munus sit funeris, epulae quidem ipsae dignitatis. pro Dom. 221. b. Cum tua rogatione funere elata respública est. Postquam. 208. a. Nondum palam factum erat concidisse rempublicam, cum tibi arbitria funeris soluebantur. de Pro. 78. a. Casum illum meū fumus esse reipublicae, sed fumus iustum & iudicium. pro Dom. 221. b. Funestum fumus. I. A. 224. a. Senatus placere eum quam amplissimē supremo die suo efferrī. & ibi. Aediles curules eadem quod de funere habebant, Sulpitij funeri mittere. de Sen. 92. b. Nemo me lachrymis decorat, nec funera sletu exiit, curuolito uini per ora uirum. Ep. 56. a. & de In. 51. a. Ibiq; fumus ei satis amplum sciendum curauit. Fur, furis. plagiaris. de Fin. 142. a. Fures earum rerum quas ceperunt, signa commutant. pro Mil. 103. a. XLI. tabula nocturnam furem quoquo modo, diurnam autem, si se telo defenderit, interfici impune uoluerunt. pro S. R. 27. b. Canes publice aluntur in Capitolio, ut significant si fures uenerint. de Or. 129. a. Is a Philippo interrogatus quid latraret, furem se uidere respondit. Q. Fr. 300. b. Licinium plagiarium cum suo pullo miluino tributa exigere. I. V. 86. b. Aspensius citharista. pro Dom. 223. a. Fur aut ficiarius. Furcissimus, a. apud Asconium. 78.

Furacissimē. In Vat. 31. a. Cum omnium domos, apothecas, nauis furacissimē scrutareris. Furax, cis. fur, uel qui a furtis abstinere manus nō potest. de Or. 131. b. Ridiculum est illud Neronianum uetus in furace seruo, solum esse cui domi nihil sit obsignatum & occusum. de Or. 133. b. Cornelius homo auarus & furax. I. P. 95. b. Furaces manus. Furca, e. crux. de D. 92. a. Seruus per circū cum uirgis cederetur, furcam ferens, ductus est. Furcifer, ri. sceleratus, furcam ferens. In Vat. 32. a. Id tu furcifer tibi sumes? & I. P. 82. a. & pro Deiot. 148. a. Furens, ris. furibundus, maximo furore & scelere inflammatus, insanus, uesanus, effrenatus, praecipis, mente pernotus, uiolentus. I. P. 90. a. Q. Arrius mentis suae copos nō est, qui mentis suae nō est. Par. 118. a. Cui mens ex sua sede & statu dimota est. pro Mil. 118. a. Praecipis amentia. Tus. 226. a. tratos proprie dicimus exisse de potestate. i. de consilio, de ratione, de mente. Antequam. 197. a. Q. Metellus cecidit L. Saturnino furenti. de Ar. 254. b. Alicuius furentis ac uiolenti impetus. Fureter, furiose. At. 86. b. Pueri alunt eum furenter irasci. Furi, rie. furina. Q. Fr. 320. a. Caesar tibi amanti simē petenti ueniam non dedit, uti illum ad illam furiam uerbum rescriberes. pro Sest. 10. a. Illa furia ac pestis patriae. pro Sest. 11. b. Illa furia clamabat, & de N. 63. b. Eum nides, quae si dea sunt, quarum & Athenis sanum est, & apud nos, ut ego interpretor, lucus furiae deae sunt, speculatrix credo & iudices facinorum & sceleris. de Leg. 164. a. Furiae agitant & infestantur impios non ardentibus t. edis, sicut in fabulis, sed angore conscientiae & fraudis cruciatu. I. P. 89. b. Homines impulsu deorum terrenti furiae t. edis ardentibus. pro S. R. 29. b. Haec sunt impijs assidue domesticae furiae, quae parentū poenas a conceleratis filijs repetant. pro S. R. 29. a. Tamen eos agitant furiae, neq; consistere usquam patiuntur. & ibi. Agitari & perterri furiarum t. edis ardentibus. pro Syl. 13. b. Ita; eos ad percipiendum scelus furiae quaedam incitavit. I. V. 259. a. Sceleratorum furias in tuum iudicium esse uenturas pro Dom. 213. b. Quae te tanta poena tuorum scelerum uexat? ut arbitreris, &c. Furiatis, le. de Ar. 252. b. Tu cum furiales in concionibus uoces mittis, non sentis, &c. pro Plin. 277. b. Furiat illi illa uox. Furibundus, a. um. furens. Antequam. 196. b. Cedam priuatus furibundo magistratu. & ibi. Annibalis furibunda mens. de D. 80. b. Vatum furibunde praedictiones. Furin, ris. furia. de N. 63. b. At. 318. I. Furia. Furiose, furenter. At. 122. a. Et si solet eum, cum aliquid furiose fecit, poenitere. Furius, ris. um. furens, furibundus, uesanus. I. C. 102. a. Quid te ista tua cupiditas effrenata & furiosa rapiebat. pro Dom. 224. a. Haec furiosa uis Trib. pleb. facile superari frangiq; potuit. I. P. 89. b. & pro S. R. 24. a. Vecors, furiosus, mente captus, tragico illo Oreste aut Athamante dementior. pro Dom. 213. b. Homo uesanus & furiosus. de Cl. 187. a. Ferruidum quoddam & petulans, & furiosum genus dicunt. Ac. 22. a. Dormientū, & uiolentorū, & furiosorum uisa. Ep. 150. a. Pars exercitus non minus furiosa est, quam qui cum Antonio fuerunt. Furo, ris. insanio, bacchor, uaticinor, maximo furore & scelere sum inflammatus, uis quaedam abstraxit me a sensu mentis, a constantia atq; a mente, atq; a se ipse disces-

sit. I. V. 208. b. Vsq; eo commotus est, ut insanire omnibus ac furere uideretur. de Ar. 352. b. Cum baccharis, cum furis. de Cl. 190. b. Eos furere & bacchari arbitrabatur. Or. 205. b. Furere apud sanos, & quasi inter sobrios bacchari uiolentus uidetur. Acad. 4. b. Empedocles interdum mihi furere uidetur. de Or. 126. a. Mihi Telamon iratus furere luctu filij uidetur. Q. Fr. 306. b. Clodius furebat a Racio se contumaciter urbanaeq; uexatum. Ep. 123. a. Nunc furit Domitius tam gauisus homines suum dolorem. Att. 234. b. Pansa furere uidetur de Clodio. Off. 22. a. Solon furere se simulauit. de D. 97. b. Qui ualitudinis uitio furit, & melancholici dicuntur. I. P. 90. a. Hic acerrimē furit. Quint. Frat. 303. a. Ille furens & exanguis interrogabat suos, quis, &c. I. C. 104. b. Catilina furens audacia, scelus anhelans. de Ar. 243. b. Hominem furentem exultantemq; continui. Tuscul. 231. b. Inflammatus & furens libidibus. Furor, oris. ardor, impetus, insania. I. C. 120. b. Versatur ante oculos aspectus Cethegi & furor in uestra cocde bacchantis. de D. 94. a. Inest igitur in animis praesagatio, quae si exarsit acutus, furor appellatur. de Diuin. 97. b. Negat sine furore Democritus quenquā poetam magnū esse posse. I. P. 99. a. Hic furore atq; insania poenas pendit. de Ar. 243. b. Effrenatus & praecipis furor alicuius. Ep. 150. a. Si decima legio ad eundem furorem redierit. pro Domo 242. a. Istius inflammatus atque ignitus furor. Tuscul. quaest. 192. b. Eurorem autem esse rati sunt, mentis ad omnia caecitatem. Acad. 22. a. Cuius furor conuulserit. pro Cluent. 4. a. Noratis animos eius & spiritus tribunitios. Furor, aris. furtum facio, compilo, expilo, eripio, furripio, clam eripio, clam de medio remoueo, in meam rem aliena conuerto, bonis alienis manus assero, de medio remoueo, auerto. I. V. 88. a. Verres solet haec quae rapuit, & furatus est, dicere se emisse. Off. 41. a. Qui cuiquam furatur aliquid, aut clam eripit. de N. 57. b. Bestiae furatur aliquid ex ijs, aut rapiunt. Att. 21. a. Nam si ego tuum ante legissem, furatione me abs te esse dices. I. V. 274. b. Auerte re aliquid: id est, furari. Furtim, clam. (Palam, liberē. Attic. 56. b. Metellus furtim in campum currebat. de Orat. 132. a. Tantum licet furtim, si quando & cursim. Epist. 266. b. Lagenae, quae furtim essent exiccatae. contra Rull. 74. a. Occultē latere, reconditum esse, furtim tradi, &c. pro Domo 241. b. Furtim facere aliquid. de N. 57. b. Furtim.) (Palam, liberē. Furtiuus, a. um. I. P. 100. b. Furtiuum iter per Italia. Furtum, ti. compilatio, rei alienae fraudulenta tractatio. pro Cl. 55. b. Ille medicus domi furtum fecit & cedem huiusmodi. de Nat. 74. b. Consilio tuo furtum factum esse aio. Att. 90. b. Mira erant in ciuitatibus furta Graecorū. Q. Fr. 294. b. Plura oppidorum & furta, & latrocinia esse depulsa. pro Q. 49. b. Res erat manifesta, furtū erat apertum, cuius rei furtum factum erat. Ep. 266. b. Ne furtum cessationis quae fuisse uidearis. Furtunculus, li. I. P. 93. b. Iste tantummodo improbus, crudelis olim furtunculus, nunc uero etiam rapax. Fuscina, na. telum tridens ad piscandum aptum. de N. 21. b. Dant enim arcum, sagittas, clypeum, sustinam, fulmen, &c. & 44. Aut forte triton fuscina euertens specus. Accipj. Fuscus, a. ū. pro Sest. 6. b. Purpura plebeia ac penes fuscina. In Arat. At pars inferior delphini fuscina uidetur. de D.

767

FV

83. a. Fusca cornix. de N. 55. b. Vox canora. (Vox fusca. Fusca dispersa, diffuse. de L. 163. a. Que fusca olim disputabantur & liberè, ea nunc articulatum distinctèq; dicuntur. de N. 30. a. Verius ac fustius disputare aliquid. Orat. 207. a. Fusca lateq; dicere.

Fustio, onis. de N. 9. b. Chryppus mundum deum dicit esse, & eius animi fustionem uniuersam. de Vn. 201. b. Fustiones autem deorum. nam apud Platonem est, & gææ. I. Flexio.

Fustes, stis. uel fustis, stis. Ep. 118. b. Quid si filius meus sustem mihi impingere uolet? In Ver. 222. a. Qui primò cum obfistere conarentur, malè multati clauis & fustibus repelluntur. I. P. 95. a. Non opus est uerbis, sed fustibus. Attic. 56. a. Clamor, lapides, fustes, gladij. & hæc in prouisa omnia.

Fustuarium, rij. uerberatio. I. A. 186. a. Nam si Antonius consul, fustuarium meruerunt legiones, quæ consualem reliquerunt.

Fustus, a, um. dispersus. I. Fundo. de Or. 128. b. Genus factiarum equaliter in omni sermone fustum. Orat. 206. b. Hæc in omnia genera fusa oratio. de Or. 137. b. Sanguis in corporibus fustus. & 123. a. Genus sermonis. liquidum, fustum, profuens. (Exile, aridum, concisum, minutum. Offic. 20. a. Decorum quam late fustum sit apparet. I. A. 258. b. Exercitium hostium casum fustumq; cognoui. Off. 75. a. Hostes fusti ac fugati. pro Sest. 22. a. Homines fusti per agros ac dispersi.

Futiles, le. leuis, uanus. de D. 88. a. Aruspices uanos futilesq; esse dicamus. Tusc. 217. a. Alacritate futili gestiens. & 231. b. Futilis letitia. de Finib. 98. a. Quis non odit fortidos, uanos, futiles? de Nat. 5. b. Commentitia futilesq; sententia.

Futilitas, tis. uanitas. de N. 40. a. Hæc plena sunt futilitatis, summeq; leuitatis.

Futurus, a, um. consequens, insequens, posterus, reliquus, impendens, quod euenturum est, uenturum, quod sequitur. Att. 93. b. Sed illum eum futurum esse puto, qui esse debet. I. A. 153. b. Alia porro propria Dolobella, quasi collega abfuisse, credo eis fuisse futura communia.

Ep. 54. a. Eum magis censimus communem in uictoria futurum fuisse. de N. 25. a. Homines futuros beneficos & benignos fuisse. I. C. 102. a. Quam sibi perniciosam esse confido & funestam futuram. de D. 137. b. An tu censeres illam anum tam deliram futuram fuisse, ut somnisi crederet? nisi, & c. I. A. 221. a. Non dubito quin reditus eius & nobis gratius fuerit, et reip. salutaris futurus. de Fi. 84. b. et 63. a. Futurum atq; impendens malum. & 63. a. Futurum, consequens, & posterum tempus. de Sen. 93. a. Memoria præteritorum, futurorum prudentia. pro Mil. 125. a. Prouidere quod futurum sit. Off. 39. b. Prospicere futura. de N. 50. 62. a. Sæpe ne utile quidem est scire quod futurum sit, miserum enim est nihil proficentem angere. pro Cluent. 19. b. Si in presentia non potero, multæ mihi ad satisfaciendum reliquo tempore facultates dabuntur. de Diu. 88. a. Secula reliqua. pro Rabir. 96. b. Sapientissimi cuiusq; animus presentis in posterum. contra Rull. 78. a. In posterum hæc lex imperatoribus uestris constituitur. contra Rull. 84. b. Malum in posterum prouidere. I. C. 103. a. In posteritatem tibi aliquid mali redunabit. de Sen. 91. b. Præteritum tempus nunquam reuertitur, nec quid sequatur sciri potest. de D. 130. a. Magnus Dicæarchi liber est, nescire quæ euentura sunt, melius esse quam scire. de D. 98. a. Neq; dii ignorant ea quæ ab ipsis constituta

& designata sunt. Epist. 80. b. De futuris rebus.

GA

Abinus, na. pro Planc. 263. b. Gabina uicinitas.

Gades, dium. insula Hispaniæ, & in ea urbs. pro Cor. 63. a. Gades Herculis itinerum ac laborum terminus. & ibid. de

Gaditanis. Galatæ, arum. Asia populi. Attic. 95. a. Galatarum auxilia.

Galea, le. e. capitis armatura. I. V. 223. a. In hoc sano lorica galeasq; aneus P. Scipio posuerat.

Galeatus, a, um. ut galeata Minerua. de N. 21. b.

Galeatus, interpres portentorum apud Siculos. de D. 88. b.

Gallia, liæ. de Pro. 76. b. Alter ulteriorem Galliam decernit, alter citeriorem. Att. 120. a. M. Marcello Cos. funientis provincias Gallias Cal. Martijs ipse restitit. & ibi. Gallia ulterior. Epist. 115. a. Propter Galliarum controsersiam. pro Mur. 145. a. Gallia transalpina. I. A. 219. a. Gallia comata.

Gallianus, a, um. gallicus. pro Q. 2. a. De tota illa re atq; ratione Gallicana inter se communicant. I. C. 110. a. Ager Gallicanus Picenusq;.

Gallus, a, um. Gallicanus. de D. 97. b. Brennus eiusq; Gallicæ copie. pro Sest. 4. a. Pifauri & in alijs agri Galliaci partibus. I. C. 105. a. In agro Piceno & Gallico. de Clar. 169. b. Ager Gallicus & Picenus.

Gallina, næ. de N. 50. a. Anatomoua Gallinis supponimus. Ac. 15. a. Quæ id omnium gallina peperisset, dicere solebant. de D. 120. a. & de Sen. 89. a. Hoc igitur per gallinas Iupiter tantæ ciuitatis signum dabat?

Gallinaceus, a, um. pro Mur. 138. b. Qui gallum gallinaceum suffocauerit, & c. de D. 96. a. Gallos gallinaceos canere cepisse. de D. 114. a. Gallinaceum sel.

Gallinaria, silua. Rome. Ep. 141.

Gallinarij, narij. qui gallinas curat. Acad. 21. b. Quoniam gallinarum inuenisti Delicium, quæ omnia cognosceret.

Gallogrecus. de Ar. 250. a. Brogitarus gallogrecus. Gallonius, præco, & insignis belluo. de Fin. 83. b. Visuit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Pifo. pro Q. 17. b. Quæstus & sumptus Gallonij.

Gallus, li. auis nota. de D. 120. a. Galli uicini silere solent, canere uictores. & ibi. Cur ante lucem galli cantant. de D. 96. a. Nam uis illa uicta silere solet, canere si uicit. & ibi. Gallos gallinaceos sic assidue canere cepisse, ut nihil intermitterent. de D. 120. a. Galli silentio noctis (ut ait Ennius) fauet faucibus, rursus cætu plausuq; premunt alas. et ibid. Cum hoc animal sit canoris sua sponte. pro Mur. 138. b. Qui gallum gallinacium suffocauerit. & 128. b. Te gallorum illum buccinarum cantus exuscitat. ad Her. 39. b. Gallus è Phrygia.

Gallus, li. ex Gallia transalpina. de Or. 133. b. Gallus captiuus sub nodis distortus, electa lingua, buccis fluentibus. pro For. 280. a. Galli humanis hostijs deos placat. de Ar. 248. a. Galli robore, Hispani numero, Poeni calliditate, Græci artibus ualent. pro Cor. 61. a. Fœdera nonnullorum ex Gallia Barbarorum.

Ganelion, mensis Ianuarius, Iunoni sacer propter nuptias. de Fin. 86. a.

Ganeæ.

769

GE

Ganeæ, nearum. lustra loca libidini & helluationibus apta. I. P. 82. a. Paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atq; fumo.

Ganeo, onis. helluo. I. C. 205. a. 106. a. Quis ganeos quis nepos? & c. pro Sest. 25. a. Egentissimus ganeo. Postquam. 206. b. Cincinnatus ganeo.

Ganges fluminis Indiæ maximus. de Som. 129.

Gargetius. id est, Epicurus. Ep. 253.

Garrus, ris. garrire est auium, sed usurpatur pro loqui, idq; sine delectu. At. 186. a. Cum coram sumus, & garrimus quicquid in buccam uenit. At. 92. a. Cupiebam etiã nunc plura garrere, sed luce, & arget turba. de N. 22. b. Tanta est impunitas garrandi. de Or. 110. b. Philosophos in gymnasijs garrere.

Garrulus, a, um. loquax. ad Her. 9. a. Ut huius infantie garulam discipulã contemneremus.

Gaudens, tis. At. 25. a. Animo æquo, imò uerò etiã gaudenti ac libenti.

Gaudeo, des. letor, exulto, triumpho, letitia exulto, gaudio exulto, gaudio triumpho, gaudio officior, letè feror, fruor. de Leg. 184. a. Sanè gaudeo, quod te interpellauit. At. 140. b. Quæ adhuc scimus, probari uide gaudeo, si est nunc ullus gaudendi locus. Q. 17. 313. b. Gaudeo tibi uicundas esse meas literas. & 319. b. Quod scribis te à Cæsare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo. pro S. R. 41. a. Quæ perfecta esse gaudeo uehementerq; letor. At. 263. a. Id tu nos obtinuisse non modo facile patiare, sed etiam gaudeas. et 152. a. Meum factum probari abs te triumpho & gaudeo. pro Mar. 133. b. Quare gaude tuo isto tã excellenti bono, & frue te cum fortuna & gloria, tum etiã natura & moribus tuis. de Fin. 56. b. Cum priuamur dolore, ipsa liberatione & uacuitate omnis molestiæ gaudemus. Cal. Epist. 123. a. Nunc furit tam gauisus homines sui dolorem. Epist. 112. b. In theatrum Curionis Hortensius in troiit, puto ut suum gaudium gauderemus. & 10. a. In molestia gaudeo. Tusc. 201. b. Quoniam hæc plausibilia nō sunt, ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant. de Offic. 56. b. Cum intellexero te hoc scientiæ genere gaudere. & ibid. Letari.

Gaudium, dij. letitia, fructus. I. C. 102. b. Hic tu qua letitia perfrueret quibus gaudijs exultabis? quanta in uoluptate bacchabere? Antequam. 194. a. Itaq; quod putauit fore gaudium, id extitit exitium. de Fin. 141. b. Gaudio compleri afficit, perfundi.

Gaurus, ri. mons. contra Rul. 73. b.

Gaza, zæ. uox Persicæ, ararium, pecunia, thesauri, regie opes, bona fortunæq;. pro Pom. 166. b. Qui ab auro gazæq; regia manus abstinuit. Off. 49. a. Omni Macedonum gazæ, quæ fuit maxima, potius est Paulus. pro Dom. 225. a. Omnium locupletum fortunæ, omnium prouinciarum fructus, omnium regum bona. Par. 125. b. Pecunia, uectigal, diuitiæ, fructus.

Gedufanus ager. contra Rul. 76. a.

Gelenfes. pop. I. V. 217.

Gelius, da, dum. frigidus, alior. de Leg. 170. b. Fibre nus precipitab in Livem, eum multo gelidiorem facit, nec enim illum hoc frigidus flumen attingit. de N. 45. b. Adde huc fontium gelidas perennitates. I. C. 103. b. Si aquam gelidam biberint.

Geminatio, onis. exornatio uerborum. de Or. 162. a. Geminatio uerborum habet interdum uim, leporem aliàs.

Gemino, as. duplico. I. A. Persepe ut paruum tranans geminauerit orbem. de N. 28. b. Sol geminatus: id est, duo

soles. Par. 231. b. Verba geminata atq; duplicata.

Geminus, a, um. similis, duplex. pro S. R. 38. a. Par est auaritia, similis improbitas, eadem impudètia, gemina audacia. pro Q. R. 54. a. Simillima & maximè gemina societatis hereditatis est. I. V. 182. b. Conforti quidem in lucris atque furtis, gemino & simillimo nequitia, improbitate, audacia. I. A. Quæ uolat & serpens geminis fecat aera peninis. pro Sest. 21. a. Illud uerò geminum consilij Catilinæ & Lentuli, quod me, & c. cum quærent alij Numerium, alij Quintium, gemini nominis errore seruatus est. de D. 133. b. Gemino lucernæ lumine declarari disensionem. I. P. 88. a. Vos gemina uoragines, scopulq; reipub. de Or. 160. a. Aliæ sunt geminæ percussiones, quibus, & c. pro Cluent. 26. b. C. & L. Fabricij fratres gemini fuerunt. & de Diu. 127. a. Fratres gemini. Acad. 15. a. Seruiliij gemini & ibi. Ut mater inter noscit geminos consuetudine oculorum, sic tu inter nosciscis, si assueueris. de N. 47. b. Et namtos geminos inuisse sub caput arcti. & ibid. Sub leua geminorum.

Gemitus, tus. suspirium, uox dolore expressa. pro S. R. 22. a. Ut tota urbe fletus gemitusq; fieret. Postquam. 208. a. Saltem dum conticescat lamentatio & gemitus urbis. de Ar. 252. b. Non sunt illi gemitus & euulatus Philoctetæ tã miser. I. A. 176. b. Gemitus & plangor toto foro.

Gemma, mæ. lapillus preciosus omnis, siue perlucidus, siue non. I. V. 200. a. Nego ullam gemmam aut margaritam fuisse, quin abstulerit. & 214. a. Pocula ex auro gemmis distincta clarissimis. & ibi. Vas uindriam ex una gemma pergrandi. de Sen. 89. b. Cyri ornatus persicus multo auro multisq; gemis. ad Her. 39. a. Corona aurea magnis fulgentibus gemmis illuminata.

Gemma. qui oculus & germen in stirpibus ab alijs dicitur. de Sen. 88. a. In uitibus incunte uere existit tanquam ad articulos sarmentorum ea, quæ gemma dicitur.

Gemmeus, a, um. I. V. 214. a. Trulla gemmea.

Gemmo, as. quod Colum. & Plin. dicunt germinare.

Or. 204. a. b. Siquidem est rusticorum gemmare uites, sitire agros, letas esse segetes. de Or. Gemmare uites, luxuriem esse in herbis, & c.

Gemo, mis. gemitum facio, ingemo, ingemisco. Attic. 236. b. Hæc me species cogitatioq; perturbat, ne gemam. Antequam. 197. b. Equites Rom. quorum factis gloriantur cines, letantur socij, gemunt hostes. pro Plan. 280. b. Hos pro me lugere, hos genere uidebam. pro Sest. 18. a. Hæc gemebant boni, sperabant improbi. I. P. 85. a. Quorum nemo te asperxit, qui non gerneret desiderio mei. Postquam. 206. b. Quo minus occultè uestrum malum gemaretis. At. 33. a. Hic status una omnium uoce gemitur. & 34. a. Grauitur gemes istam uirtutem.

Gene, narum. sunt oris partes eminentiores, oculis subiectæ, quæ male quoq; dicuntur. de N. 55. a. Gene ab infertore parte tutantur oculos, subiectæ leuiterq; eminentes. Tusc. 204. a. Muliebres lacerationes genarum. de Leg. 182. a. Mulieres genas ne radunto. I. P. 70. b. Pilosæ genæ, dentes putridi. Tusc. 196. a. Lachryma peredere humore exanguis genas.

Genealogi, goru. sic enim legendum est, non genealogi, sunt qui de ortu, & originibus scribunt. de N. 68. a. Dij, qui à genealogis antiquis nominantur.

Gener, ri. filia uir. At. 55. a. Is abiecta toga se ad generi pedes abiecit.

Generalis, le. communis, uniuersus, confusus, latè manans, ad multos pertinens, latè patens. Off. 19. b. Generale quodam

K

771 le quoddam decorum intelligimus, quod in omni honestate uersatur...

Generaliter communiter, una comprehensione omnia complecti, uenias. de In. 51. a. Na tempus quidem generaliter definire difficile est...

Generatim, per singula genera generaliter. I. V. 4. 3. b. Ergo ab uniuersa prouincia, generatimq; a singulis eius partibus diligitur...

Generator, oris, genitor. de Vn. 201. b. Qui nosse generatores suos optime poterant.

Generosus, a sum, qui altiore animo est, magnanimus, 50 proflans, magnificus, clarus. Off. 69. a. Cu de imperio certamen esset cum rege generoso ac potenti...

Genialis, le, nuptialis, uoluptarius. pro Cl. 20. b. Lectus ille genialis, quem biennio ante filie sue nubeti strauerat.

Geniculatus, a sum, a geniculo id est, geniculis distinctus. de Sen. 87. b. Cilmus geniculatus.

Genitor, oris, generator. de Vn. 199. b. Quo nihil ab optimo genitore melius procreatum est...

Genitrix, cis, de D. 131. b. Nona super tremulo genitrix clangore uolabat, poet. e.

Genus, genitis, natio, familia. de N. 78. b. 79. a. Deum no curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes...

Genus, natio, familia. de N. 78. b. 79. a. Deum no curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes...

Genilis, le, Top. 223. a. Gentiles sunt, qui inter se eodem sunt nomine ab ingenuis oriundi...

Genilitas, tis, agnatio. de Or. 9. 9. b. In ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum.

Genilitas, a sum, de Ar. 251. a. Qui sacrificia gentilitate illo ipso in scello sacrificarunt.

Genus, nu, genus, nodus in quo femora desinunt, cuius pars posterior, poples dicitur. Postquam. 208. a. Tu astinem tuam, filiam meam superbisimis uerbis a genib. tuis repulisti...

Genunxus, qui genu flexo committitur. I. Engonastis.

Genuarij, orum, nummi genus. At. 89.

Genus, genu. I. A. Atq; inter flexum genus, etc. et leuum genus, et ibidem septies, poetica licentia.

Geniunus, ni, de N. 53. a. Dentium aduersi acuti diuidunt efetas, intimi autem conficiunt, qui genuini uocatur.

Genus, ris, natura, ratio, comune genus, genus primu, genus uniuersum, res uniuersa, species, modus. Top. 223. Genus est notio ad plures differentias pertinens...

Genus, ris, natura, ratio, comune genus, genus primu, genus uniuersum, res uniuersa, species, modus. Top. 223. Genus est notio ad plures differentias pertinens...

773 rum ferre melius a deteriore facultate magis quam genere distinguitur. pro Sest. 23. a. Sed genus uniuersum breui circumscribi et definiti potest...

Genus, natio, familia. de N. 78. b. 79. a. Deum no curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes...

Genus, natio, familia. de N. 78. b. 79. a. Deum no curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes...

Genilis, le, Top. 223. a. Gentiles sunt, qui inter se eodem sunt nomine ab ingenuis oriundi...

Genilitas, tis, agnatio. de Or. 9. 9. b. In ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum.

Genilitas, a sum, de Ar. 251. a. Qui sacrificia gentilitate illo ipso in scello sacrificarunt.

Genus, nu, genus, nodus in quo femora desinunt, cuius pars posterior, poples dicitur. Postquam. 208. a. Tu astinem tuam, filiam meam superbisimis uerbis a genib. tuis repulisti...

Genunxus, qui genu flexo committitur. I. Engonastis.

Genuarij, orum, nummi genus. At. 89.

Genus, genu. I. A. Atq; inter flexum genus, etc. et leuum genus, et ibidem septies, poetica licentia.

Geniunus, ni, de N. 53. a. Dentium aduersi acuti diuidunt efetas, intimi autem conficiunt, qui genuini uocatur.

Genus, ris, natura, ratio, comune genus, genus primu, genus uniuersum, res uniuersa, species, modus. Top. 223. Genus est notio ad plures differentias pertinens...

Genus, ris, natura, ratio, comune genus, genus primu, genus uniuersum, res uniuersa, species, modus. Top. 223. Genus est notio ad plures differentias pertinens...

cinus est, is ineptus dicitur. de Or. 135. a. Huius generis plenus est Nenuus. At. 98. a. Prudentia tua, quam in omni genere iudico singularem...

Genus, natio, familia. de N. 78. b. 79. a. Deum no curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes...

Genus, natio, familia. de N. 78. b. 79. a. Deum no curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes...

Genilis, le, Top. 223. a. Gentiles sunt, qui inter se eodem sunt nomine ab ingenuis oriundi...

Genilitas, tis, agnatio. de Or. 9. 9. b. In ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum.

Genilitas, a sum, de Ar. 251. a. Qui sacrificia gentilitate illo ipso in scello sacrificarunt.

Genus, nu, genus, nodus in quo femora desinunt, cuius pars posterior, poples dicitur. Postquam. 208. a. Tu astinem tuam, filiam meam superbisimis uerbis a genib. tuis repulisti...

Genunxus, qui genu flexo committitur. I. Engonastis.

Genuarij, orum, nummi genus. At. 89.

Genus, genu. I. A. Atq; inter flexum genus, etc. et leuum genus, et ibidem septies, poetica licentia.

Geniunus, ni, de N. 53. a. Dentium aduersi acuti diuidunt efetas, intimi autem conficiunt, qui genuini uocatur.

Genus, ris, natura, ratio, comune genus, genus primu, genus uniuersum, res uniuersa, species, modus. Top. 223. Genus est notio ad plures differentias pertinens...

Genus, ris, natura, ratio, comune genus, genus primu, genus uniuersum, res uniuersa, species, modus. Top. 223. Genus est notio ad plures differentias pertinens...

runt in dicendo, ne ille longè aberit, ut rationibus credat philosophorum. de Fin. 126. b. Vt multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorū ratione concluderent. At. 137. b. Sed tu me yewuipmōs res felleras.

Gerens, tis. pro Q. 11. b. Aliquis locuples, et sui negotij bene gerens. I. C. 109. a. Malè gerendo negotio. Germanè, fraternè. Q. Fr. 316. a. Ego tibi germanè frater neq; referbam.

Germani, pop. At. 225. pro Cor. 61. de Pro. 75. I. P. 97. Germanitas, tis. communitio sanguinis, quam barbari fraternitatem dicunt, Verg. et Liu. consanguinitatē. pro Lig. 142. b. Moneat te horum pietas, moneat germanitas. de Arch. 253. b. Clodius in domesticis est germanitatis studiis uoluitatis.

Germanus, a, um. ex eodem genere et stirpe eadem orti, præsertim fratres et sorores. I. V. 102. b. C. Favianus frater germanus Q. Ictinij, et pro Dō. 237. a. de Fin. 124. a. L. Cicero frater noster, cognatione patruelis, amore germanus, pro Mil. 115. b. et de D. 89. a. Clodius cū sorore germana nefarium supprum fecit, pro Fon. 183. b. Cum præsertim uirgo germana fratrem cōplexa teneat. Par. 237. b. Coniuges, liberi, germani parentes.

Germanus, pro uero et sincero. Off. 65. b. Sed nos ueri iuris germani, et iustitiam solidam et expressam estigiem nullam tenemus, de Leg. 169. a. Hæc est mea germana patria, hic enim ortus sum, contra Rul. 85. b. Illi ueteres germani, Camp. ant. de Cl. 192. b. Hæc germana troia est, de Or. 123. a. Inter Aristotelem et hos germanos huius artis magistros hoc interest, et c. Or. 199. b. Hi cum mutila quædam et hiantia locuti sunt, germanos se putat esse Thucydidis. Par. 232. a. Memoria germana literaturæ. I. A. 233. b. Nisi forte iure germani timber occidit, pro Cæl. 42. b. Germani luperci. At. 17. a. Sub lustrū autem censerit, germani negotiatoris est, id est, uerè negotiatoris.

Gero, ris, administro, tracto, facio, trāsigo, tuor. Ep. 5. b. Quæ gerantur accipies ex Pollutione. et c. 8. a. Quamquā te ita gerere uolo quæ per exercitiū gerenda sunt. et c. 131. a. Nihil enim Romæ geritur, quod te putem scire curare. et c. 14. b. Qui mihi quasunq; res gerat, tuendus est. pro S. R. 41. a. Viri fortes, quorū opera eximia in rebus gerendis fuit, pro Dom. 232. a. Illud pulcherrimum factū, quod ex autoritate senatus gessi. Off. 3. b. Quæ cura exultat animos et maiores ad rem gerendam facit. At. 204. b. Si ipse negotium meum gererem, nihil gererem nisi consilio tuo, pro S. R. 37. a. Qui rem mandatam malitiosus gessisset, pro Q. 3. a. Res, quæ libidine, non ratione geruntur. et c. 2. a. A principio quemadmodum res gesta et contracta sit exponam, pro Q. 4. a. Hæc dum Romæ geruntur, interea, et c. de Or. 161. b. Res quasi gerantur, sub aspectū penè subijcere. et c. 131. b. Vt ijs qui audiunt, tū geri illa fieriq; uideantur. et c. 140. a. Sapientia omnes res humane geruntur, pro Q. 7. b. et de Fin. 138. a. Quid negotij geritur in quo ille tot et tales uiros defatigat, pro Q. R. 50. b. Tu tuum negotium gessisti bene, pro Q. 11. b. Sui negotij bene gerens. Off. * Nostro more malè rem gerentibus, patribus bonis interdici solet. I. C. 109. a. Malè gerendo negotio, de Fin. 137. b. Maxime ijs res gestas audire et legere uolunt, qui à spe gerendi absunt consilij senectute. At. 78. a. Cassius infelix hostes rē bene gessit. Ep. 250. a. b. Gerere remp. et Postq. 203. b. Bene gerere remp. pro S. R. 40. b. Cū solus remp. gereret, orbemq; terrarū gubernaret, pro Dō. 232. a. Illud pulcherrimū factū, quod ex au-

toritate senatus gessi. I. A. 202. a. b. Remp. ab aliquo bene et feliciter gessit esse. At. 257. b. Gerere rē palam. de Fin. 138. a. Gerere aliquid priuatim. At. 251. b. Gerere, regere, gubernare. de In. 50. b. Gerere et administrare aliquā rē uel negociū, de Fin. 104. b. Vt sapiens uelit gerere et administrare rem. Ep. 204. b. Neq; tamē te in medio, quo minus susceperim negociū pro tua fide et diligentia ex uoluntate Casaris, qui tibi rē magnam difficilemq; commisit, gerere possis. Ep. 7. a. Gerere aliquā rem ex sententia. et c. 21. b. Gerere rem feliciter, et ex sententia, pro Q. 2. b. Qui magna fide societate gerunt, de L. 193. a. Comitia illa sunt armis gesta serulibus, pro Sest. 20. a. Vt suis munitus tuto in foro magistratum gereret. pro Sest. 11. a. C. Marius sextū iam consulatum gerens, et c. 6. b. Gerere dum uirū Capuæ. I. V. 136. a. et ad Her. 18. b. Gerere potestatem: id est, magistratum.

Gerere, pro habere, uel representare. Off. 25. a. Magister gerit personā ciuitatis. et c. 55. a. Illi septē ex mediō officiorū frequentia, similitudinem quandam gerentibus speciemq; sapientum. et c. 68. a. In hominis figura inmanitatem gerere belluæ.

Gerere, pro habere, uel ostendere. Off. 12. b. Vos etenim iuuenes animum geritis muliebrem. Par. 123. a. Geretur animum laude dignum.

Gerere, pro habere, præbere, tractare, adhibere, pro bare. At. 87. a. Ille ualde se honeste gerit. et c. 37. a. Nūc ita nos gerimus, ut, etc. et c. 136. a. Qui hic potest se gerere non perdit, et c. 18. b. Quanto superiores sumus, tanto sumus miserius nos geramus. At. 77. a. Sic in provincia nos gerimus, quod ad abstinentiā attinet, ut nullus terentius insumatur in quenquā. Off. 20. a. Natura nos docuit non negligere, quemadmodum nos aduersus homines geramus, pro Ar. 187. b. Gerere se pro ciue. Ep. 181. b. Quoniam modo me gerere aduersus Casarē, usus consilio tuo sum. I. u. 185. b. Turpissimè se gerere. At. * Prudētē se gerere. At. 33. a. Et ad me ab eo quasi, et ad hunc affert, quemadmodum me geram. Ep. 209. a. Quo in munere ita se tractauit, ut, et c. pro Lig. 137. a. Qui in legatione omnibus ita se probauit, ut, etc. I. C. 117. a. Deinde ita me in rep. tractabo, ut, et c. Q. Fr. 294. a. Bene se adhibere in potestate, pro Sest. 3. b. Gerere bellū cum aliquo. Ep. 38. a. Gerere amicitiam. Liber de amicitia gerenda. I. V. 65. b. Gerere graues inimicitias cū aliquo: id est, habere, uel exercere. At. 218. b. Gerere similitatē cum aliquo, pro Deiot. 149. b. Tamē hominum more inimicitias gerere poteratis. de N. 26. a. Gerā tibi morem, id est, obediā, parebo. Præ se gerere: id est, præ se ferre. de In. 82. a. Præ se gerere quandam utilitatē. et c. 65. b. Nam affectionis ratio perspiciam solet præ se gerere coniecturam.

Gesta, orum, acta. post Red. 207. b. Tu ne ausus es isto oculo, non dicam isto animo, ista fronte, non uita, tanto supercilio, non enim possum dicere tantis gestis, cū Gabinio consociare consilia pestis mee, et c. Gestiens, tis. Perterritus. de N. 56. a. Gestio, stis, gestu corporis desiderium aliquid ostendo, prægestio, studio error tui uidentis, in foro salto, tanta letitia auctus sum ut mihi non constem, de Fin. 67. a. de N. 16. b. Quod mihi ita esset, cur non taurus equè contrelatio ne gestiret? I. A. 194. a. Antonius senatum delere gestit. At. 60. b. Gestio scire ista omnia, pro Mar. 132. b. Parietes huius curiæ tibi gratias agere gestit. Ep. 93. Nihil est cur aduenientibus te offerre gestas, de Fin. 108. a. Nil erat quod Zeno mutare gestit. At. 27. a. Gestit animus aliquid agere in rep.

Gesta, orum, acta. post Red. 207. b. Tu ne ausus es isto oculo, non dicam isto animo, ista fronte, non uita, tanto supercilio, non enim possum dicere tantis gestis, cū Gabinio consociare consilia pestis mee, et c. Gestiens, tis. Perterritus. de N. 56. a. Gestio, stis, gestu corporis desiderium aliquid ostendo, prægestio, studio error tui uidentis, in foro salto, tanta letitia auctus sum ut mihi non constem, de Fin. 67. a. de N. 16. b. Quod mihi ita esset, cur non taurus equè contrelatio ne gestiret? I. A. 194. a. Antonius senatum delere gestit. At. 60. b. Gestio scire ista omnia, pro Mar. 132. b. Parietes huius curiæ tibi gratias agere gestit. Ep. 93. Nihil est cur aduenientibus te offerre gestas, de Fin. 108. a. Nil erat quod Zeno mutare gestit. At. 27. a. Gestit animus aliquid agere in rep.

in repub. de Pro. 76. a. Si in Capitolium inuehi uictor cū insigni illa laurea gestiret. Off. 20. b. Qui nimia uoluptate gestit. Tusc. 212. a. Cum et inaniter et effuse animus exultat, tum illa letitia gestiens uel nimia dici potest. et c. 231. b. Elatus inani letitia, exultans, temerè gesties. et c. 211. b. Letitia ut adepta iam aliquid concupitum efferratur ac gestiat. de Fin. 67. a. Letitia gestire. de Orat. 110. b. Animi nostri forensibus negocijs defessi gestunt, ac uolitare capiunt.

Gestio, onis, actio, tractatio. de In. 66. b. Deinde est ipsius negotij gestio pertractanda. et c. 50. b. In gestione negocij.

Gestio, as, sero, porto. I. A. 231. b. Idq; caput gestari iussit in pilo.

Gestus, a, um. Or. 199. b. Thucydides res gestas et bella narrat. et c. Off. 12. b. Nemo non quasi mercedem rerum gestarum desiderat gloriam.

Gestus, stus, motus, motus corporis, actio. At. 86. a. Illud de gestu histrionis tu scelestè suspicaris, ego æpud as scripsi. de Or. 95. a. Qui in gestu semel peccarit, non cōtinuò existimatur nescire gestum. Off. 26. a. Histrionum non nulli gestus ineptijs non uacant, de Or. 95. b. et c. 130. a. Gestus penè summorum actorum, et pro Q. 11. 14. a. Miror eorum impudentiam, qui agunt in scena gestum inspecta et Roscio, pro R. P. 128. a. Humeris gestum agebant. Or. 204. a. Lumina, quæ Græci, quasi aliquos gestus orationis exquirere appellant, de Orat. 107. a. Vox et gestus subitō sumi, et alicunde arripi non potest. Acad. 36. a. Et hoc quidem Zeno gestu conficiebat, nam extensis digitis aduersam manum ostendebat, ac uisum dicebat huiusmodi est, de Or. 232. a. Cum extento brachio paululum etiam de gestu addidit. Par. 120. b. Vita quæ omni gestu moderatior, omni uersu aptior esse debet, pro Cæl. 57. a. Gratificatus mihi gestu accusator, significat enim, et c. in Vat. 36. a. De gestu intelligo quid respondeas, de Or. 152. a. Nunquā agit hunc uersum Roscius quo gestu, quo potest. pro Q. R. 48. b. Non eodem tempore, et gestum, et animā ageres ad Her. 21. a. In gestu conuenit nec uenustatem conspiciendam, nec turpitudinem esse, ne aut histriones, aut operarij uideamur esse, et c. ibi. Si uentum amplificatione paulo tardiore, et consideratione gestu conueniet uti. et c. ibi. Sedatus et constans gestus.

Geta, pop. At. 145. Gigas, tis. Titanes, de N. 40. a. Dij cum Titanis et cū gigantibus bellum gesserunt. de Ar. 248. a. Gigantes illi, quos poeta ferunt, bellum dijs immortalibus intulisse. de Sen. 248. a. Nam quid est aliud gigantum more bellare cū dijs, nisi naturæ repugnare? Gigno, gnis, genero, creo, pario, procreo, suscipio. de N. 2. a. Omnia quæ natura gignit, maturata pubescunt, et paulo supra. Et reliqua quæ terra pariat, et c. de Fin. 132. a. Ea quæ terra gignit. Off. 5. b. Quæ in terris gignuntur, ad usum hominum omnia creari. de N. 52. a. Pisces, ut aiunt, oua cum generint, relinquunt, de Or. 121. b. Si mihi filius gignitur, et c. de Fin. 53. b. Ad maiora quedam nos natura genuit, et c. 87. b. Vt in gignendo, in educando. de N. 68. a. Hercules hic ex Latona quem Iupiter genuit. de D. 128. a. Seminum uis, quæ ad gignendū procreandumq; plurimum ualeat. Tusc. 215. a. Morbus et ægrotatio ex totius ualitudinis corporis cōquassatione et perturbacione gignitur, ad Her. 25. a. Parere, gignere, proferre. et c. 24. b. Gignis nobis nouas præceptiones, de Cl. 188. a. Qui non illud srauit modò, sed etiā genuit in hac urbe dicendi copiam. Ar

Geta, pop. At. 145. Gigas, tis. Titanes, de N. 40. a. Dij cum Titanis et cū gigantibus bellum gesserunt. de Ar. 248. a. Gigantes illi, quos poeta ferunt, bellum dijs immortalibus intulisse. de Sen. 248. a. Nam quid est aliud gigantum more bellare cū dijs, nisi naturæ repugnare? Gigno, gnis, genero, creo, pario, procreo, suscipio. de N. 2. a. Omnia quæ natura gignit, maturata pubescunt, et paulo supra. Et reliqua quæ terra pariat, et c. de Fin. 132. a. Ea quæ terra gignit. Off. 5. b. Quæ in terris gignuntur, ad usum hominum omnia creari. de N. 52. a. Pisces, ut aiunt, oua cum generint, relinquunt, de Or. 121. b. Si mihi filius gignitur, et c. de Fin. 53. b. Ad maiora quedam nos natura genuit, et c. 87. b. Vt in gignendo, in educando. de N. 68. a. Hercules hic ex Latona quem Iupiter genuit. de D. 128. a. Seminum uis, quæ ad gignendū procreandumq; plurimum ualeat. Tusc. 215. a. Morbus et ægrotatio ex totius ualitudinis corporis cōquassatione et perturbacione gignitur, ad Her. 25. a. Parere, gignere, proferre. et c. 24. b. Gignis nobis nouas præceptiones, de Cl. 188. a. Qui non illud srauit modò, sed etiā genuit in hac urbe dicendi copiam. Ar

tequam. 193. b. Pax et concordia extraneis gignetur. I. A. 264. a. Vt idē Deus urbem hanc gentibus, uos huic uerbi genuisse uideatur. Or. 297. b. Plato ideas gigni negat. de N. 2. a. Cum ipse sui generis initium ab se gigni et propagari uellet, de Vn. 199. a. Cum Deus animum ex sua mente et diuinitate genuisset. Tusc. 200. a. Tum opinionones ueræ firmæq; gignuntur, pro Cæl. 47. a. Multa nobis blanda natura ipsa genuit.

Glacies, ei, de N. 31. a. Glaciem calore liquefactam et dilapsam diffundit.

Gladiator, oris, lanista, myrmillo, machærophorus, de Or. 116. a. Ars ludicra armorum, et gladiatori, et militi prodest aliquid. I. A. 202. a. Quem gladiatorem nō ita appellauit, ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari solet, sed appellant ijs, qui planè et latinè loquuntur, Myrmillo in Asia depugnauit, pro S. R. 21. a. Vetus ac nobilis gladiator, pro S. R. 20. a. Homines sicarij atq; gladiatores. I. V. 180. b. Qui à scurris potius semper gladiator, quam scurra appellatus sit, pro S. R. 39. a. Num ille lanista omnino iam à gladiatore cessasse uideatur? I. P. 83. b. Si mihi cū illo uisuario gladiatore deccrandum fuisset. I. A. 174. b. Tam bonus gladiator rudè tam citò accepisti? Or. 219. b. Athlete et gladiatores. pro Syl. 177. b. Gladiatorum familie.

Gladiatorius, a, um. de Or. 138. a. In ipso illo gladiatorio uite certamine, pro Mar. 141. b. Si uirgo uel talis huius propinqua locum suum gladiatorum concessit huic, et c. pro Mil. 119. b. Pugna gladiatoria. I. C. 106. a. Ludus gladiatorius. Tusc. 219. a. Gladiatoria iracundiā. Ars ludicra armorum. I. Gladiator.

Gladius, dijs, fides, pugio. de Or. 124. a. Et tu inimicus eius cū gladio cruento comprehensus es. I. C. 111. a. Idē gladios in rem p. distributos retulimus, et ibi. Mucrones gladiatorum à iugulis nostris retectimus, pro Mar. 133. b. Gladium uagina uacuum in urbe non uidimus, de In. 63. b. Educere gladium è uagina, et c. At. 56. a. Eductis gladijs. Off. 74. b. Distingere gladium. I. A. 164. b. Gladio stricto insequi aliquem, de In. 63. b. 64. a. Recondere gladium in uagina. I. C. 112. a. Ex edibus Cethegi maximum sicarum numerū gladiatorumq; extulit. Tusc. 240. a. Fulgentem gladium è lanuari seta equina appensum demitti iussit. At. 10. b. Gladio plumbeo iugulatum iri, pro Sest. 7. b. Vt si gladiū paru puero dederis, pro Cec. 301. a. Suo, quemadmodum dicitur, gladio conficit.

Glandifer, a, um. I. A. 179. b. Quæ arationes glandifera et fructuose ferebantur. de Leg. 156. a. Glandifera quercus.

Glanis, dis, quercus arboris mix. de Ar. 244. b. Glarea, re, arena, uel lapides minutissimi in litoribus, Q. Fr. 318. b. Eo loco puluis non glarea iniecta est.

Gleba, bæ, cæpes terra. de L. 181. b. Iniecta gleba tumulis et humatus est, et gleba dicitur. I. V. 153. b. Iniquos decumanis omnes dicebat esse, qui unam agri glebam possiderent, contra Rul. 88. a. et c. 80. b. Non admittit cuiquam gleba de Syllanis agris. pro Cec. 296. b. Glebis, aut saxis, aut sustibus aliquem de fundo præcipitem agere. et c. ibid. Non esse arma cæspites neq; glebas.

Glisco, scis, cresco. In Hort. Ad iuuenilem libidinem copia uoluptatum gliscit, ut ignis oleo.

Globosus, a, um, rotundus. de Vn. 198. a. Mundus globosus est fabricatus, quod opapoudēs Græci uocāt, de N. 49. a. Mundus globosus est, de N. 35. b. Mundi uolubilitas, quæ nisi in globosa forma esse non potest, de N. 45. b. Ter

ra solida et globosa. de Som. 123. a. Stelle globosa et rotunda. ad Her. 13. a. Saxum globosum id est, rotundum.

Globus, bi. σφαῖρα. de N. 35. a. Duae formae praestantes sunt, ex solidis globus, sic enim σφαῖρα interpretari placet, ex planis circulus vel orbis, qui ὀρθός Graecè dicitur. de Som. 123. a. Ille globus quem in hoc templo mediū uides, quae dicitur terra. et ibi. Stellarum globi terrae magnitudinem facile uincunt. Tus. 162. b. Tum globum terrae eminentem c mari. de D. 100. a. Cum caelum discussisse uisum est, et in eo animaduersi globi.

Glomero, ras. colligo, inuoluo, implico. de D. 84. a. Omnia fixa tuis glomerans determinat annus. Tus. 130. a. Clades uetusta seclis glomerata horridis.

Gloria, rta. claritas, splendor, lux, amplitudo. de M. 83. a. Gloria est frequens de aliquo fama cum laude. pro Mar. 135. a. Gloria est illustris et peruagata multorum et magnorum uel in suos ciues, uel in patriam, uel in omne genus hominum fama meritorum. Off. 39. a. Summa igitur et perfecta gloria constat ex tribus his, si diligit multitudinem, si fidē habet, si cū admiratione quadam honore nos diuinos putat. Tus. 190. b. Gloria est consentiens laus bonorum, in corrupta uox bene iudicantium de eccellente uirtute. et ibi multa pulchra de gloria. pro Mil. 120. b. Gloria est cuius gradibus homines uidentur in caeli ascendere. et ibi. Ex omnibus praemijs uirtutis, amplissimum praemium est gloria. I. P. 91. b. Leuis est animi, lucē splendoremq; fugientis, ueram gloriam, qui est fructus uerae uirtutis, repudiare. Off. 13. b. Vix inuenitur, qui laboribus susceptis periculisq; aditis non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam. I. A. 201. a. Neq; enim ullam mercedem tanta uirtus praeter hunc laudis gloriae desiderat. Tus. 172. a. Gloria uirtutē tanquam umbra sequitur. At. 226. b. Illi non heroes, sed dii futuri quidē in gloria sempiterna sunt. pro Ar. 190. b. Trahimur omnes laudis studio, et optimus quisq; maxime gloria ducitur. philosophi etiam in libris, quos de contemenda gloria scribunt, nomen suum inscribunt: in eo ipso in quo praedicationē nobilitatemq; despicunt, praedicantur de se ac nominari uolunt. de Or. 124. a. Si pecunia tanto pere expetitur, quanto gloria magis est expetenda? Antequam. 193. a. Si dulcis est gloria, conseruare uirtutem. pro Pl. 271. b. Is gloria maxime excellit, qui uirtute plurimum praestat. pro Sest. 13. b. Vita breuis est, cursus gloriae sempiternus. Antequam. 196. a. Nam uita tam si eripiunt, non adimant gloriam immortalem. I. C. 123. a. Sic in aeterna gloria Marius, qui, etc. de Or. 115. b. Annibalis nomen erat magna apud omnes gloria. Off. 69. a. Hic in maxima gloria est. pro Fl. 151. b. In imperio atq; in publica dignitate, omnia ad gloriam splendoremq; reuocantur. de Cl. 186. b. Cn. Pompeius maiorem dicendi gloriam habuisset, nisi, etc. I. A. 182. a. Illi eam gloriam consecuti sunt, quae uix caelo posse uideatur. Ep. 36. a. Vt mihi nihil neq; ad honorem, neq; ad gloriam acquirendam desesse putarem. I. P. 93. a. Mibi illa omnia immortalem gloriam delerunt, tibi sempiternam turpitudinem insisterunt. Ep. 68. b. Vt me sempiternae gloriae per eum commendari uelim, qui non ipse quoq; in me commendando propriam ingenij gloriam consequatur. de Am. 101. a. Qui ob amicitiam summa fide seruata maximam gloriam ceperit. Par. 118. a. Qui gloria se et praedicatione effert. I. A. 158. b. Ea autem est gloria et laus recte factorum et magnorum in reipub. meritorum. I. A. 159. a. Clarum esse ciuem, bene de reipub. mereri, laudari, coli, diligi, gloriosum est. de Fin. 142. b. Gloria quae habet formam honestatis et similitudini

nom. Off. 9. et 13. b. Altissimus animus et gloriae cupidus. de Or. 122. b. Vt gloria clarus, autoritate grauis. At. 274. a. Solida ueracq; gloria. I. A. 204. a. Vera, grauis et solida gloria, pro Pl. 271. b. Honorū gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares. pro R. P. 122. b. Quod genus est tandem istud ostentationis et gloriae? Ep. 101. a. Moriar ni (quae tua gloria est) puto te male a Cesa re consili, quam inaurari. At. 249. b. De gloria excudant aliquid uigilantissimè, quod lateat in thesauris tuis. Attic. 255. b. De gloria librum ad te misi.

Gloriato, onis. de Fin. 69. a. Ex quo efficitur, gloriae tione, ut ita dicam, dignam esse beatam uitam. et 117. b. Gloriola, lae. Ep. 69. a. Vt nosmetipsi uiui gloriola nostra persuamur. et 98. b. Etiam hinc cum ornes gloriae insignibus.

Gloriosus, aris. praedico, de me praedico, gloria me et praedicatione effero. Antequam. 197. b. Equites Romi quorum factis gloriantur ciues, letantur socij, gemunt hostes. Or. 213. a. Quidam nominibus ueterum gloriantur. de N. 77. b. Propter uirtutem iure laudamur, et in uirtute recte gloriamur. Tus. 158. b. Non pudet philosophum in eo gloriarip. Lig. 140. b. Sed hoc non concedo, ut quibus rebus gloriemini in uobis, easdem in alijs reprehendatis. Off. 45. b. et de Fin. 117. b. Nobis quoq; licet in hoc quoddammodo gloriari. de Fin. 96. a. Nemo de misera uita gloriari potest. pro Pl. 263. a. et Parad. 118. a. In Vat. 35. a. Tu de tuis diuitijs intolerantissimè gloriaris. de Clar. 170. b. At ipse de se nec mentitur in gloriando. pro Dom. 231. b. De rebus suis gestis gloriari. Sal. in Cic. 271. a. Quasi uero togatus et non armatus ea quae gloriaris, conseceris.

pro Cal. 47. a. Desiderandi causa haec non gloriandi loquor. de Ar. 245. a. Et sua concio risit hominem, quomodo ipse gloriari solet, ducentis confixit senatusconsultis. de Ar. 247. a. Ne nimis gloriari uidear. de Sen. 94. a. Vt de me aliquid more senū gloriari. At. 12. a. Nō enim mihi uide or insolenter gloriari. de Sen. 83. a. Equidē posse uellē idē gloriari quod Cyrus, sed tamen hoc quoque dicere, me, etc. Of. 16. a. Licet enim mihi M. Fili apud te gloriari, ad quē, etc. de Fin. 75. a. Quae cum diceret, etc. tu ipse mihi gloria uidebare. I. P. 79. b. Hic mihi etiam gloriabitur, se omnes honores sine repulsa abtinuisse? Tus. 233. a. Gloriari contra aliquem. de Or. 132. b. Cum quidam omnes prouincias se peragrassē gloriaretur. de N. 15. b. Mali aedificij domus glorians se architectum non habuisse.

Gloriantus, da. Tus. 238. a. Nec in misera uita quicquid est praedabile aut gloriandum. et ibi. Et est in aliqua uita praedabile aliquid et gloriandum ac praeseferendum. et ibi. Beata uita glorianda, et praedicanda, et praeseferenda est.

Gloriosè, magnificè, elatè. pro Mil. 115. a. Gloriosè me tiri. et pro Dom. 231. b. De seipso gloriosus loqui. et de Or. 111. b. Exorsus es enim non gloriosè.

Gloriosissimè, aduerb. At. 223. b. Nostri autē apertè quod per seipos cōfici potuit, gloriosissimè et magnificētissimè consecerunt.

Gloriosus, praeclearus, qui in maxima gratia est et gloria, ostentator. de Ar. 255. b. Mibi exire domo mea ad rationē reip. gloriosum fuit. de D. 92. b. In illa fuga nobis gloriosa, patria calamitosa. pro Deiot. 151. b. Quae si in priuatis gloriosa sunt, quanto magis commemorabuntur in regibus. I. A. 156. b. Idq; reip. praeclearum fuisse tam multos, et multo ipsius gloriosus est. de D. 109. b. Magnificum etiam illud, Romanisq; hominibus gloriosum, ut, etc. et 91. a. Cuius

Cuius mors ita gloriosa fuit, ut eam concupisceret et filius. Ep. 133. a. Mibi uero gloriosum est, habere, etc. de Fin. 56. b. Eadem illustra et gloriosa. At. 129. a. Non solū gloriosi cōsilijs utamur, sed etiam paulo salubrioribus. de Or. 101. a. Siue quem ista praeponeus et gloriosa philosophia delectat. pro Fl. 157. a. Vbi illa magnifica et gloriosa ostentatio ciuitatis. pro Fl. * Verum esto, gloriosus iustitiae. Off. 28. a. Deforme est, cum irratione audientium imitari militem gloriosum. de Am. 114. b. Miles gloriosus.

Glutidus, argues. de D. 99. a. Familiam glutidarum a rusticitate nobilitate praestantem. Glutinatus, oris, qui schedulis ex quibus indices libri rō conscribantur, tabulis seu chartis applicet. At. 57. b. Et uelim mihi mittas de tuis librariolis duos aliquos, quibus Tyrannio utatur glutinatoribus.

Gnarus, a, uni. peritus, sciens. Or. 198. a. Pericles gnarus, quibus orationis modis animi moueantur. pro Sest. 6. a. Gnarus et prudens independentium malorum. de Cl. 185. b. L. Sestina gnarus reip.

Gnatus, si, filius. pro Pl. 271. b. Quaenam ad praecipua etas non est gnati. et de D. 89. a. O gnata, etc. aliās cognata. Poetae.

Gnidus, a, um. Gnidus opp. est Cariae, ex quo Gnidius. de D. 85. a. Venus Gnidia. et I. V. 231. b. Quid Gnidios etc. Gnosus, a, um. uel Cnosus, a Gnosio Cretae urbe. de L. 159. a. In Cupressetis. Gnosiorum.

Gorgias, Leontinus orator. de Or. 93. b. Gorgonius, Medusa. I. V. 229. a. Gorgonios pulcher rimum cinctum anguibus. Gorgonia, ne. aliās, gorgonophora: id est, Pallas Gorgonis caput in scuto ferrens. Antequam. 196. b. I. Pallas. Gortynus, a, a Gortina opp. Cretae. I. A. 197. a. Gortynus iudex.

Grabatus, ti, lectulus. de D. 135. a. Deos immortales cōcurrere omnium non modo lectos, uerum etiam grabatos, et his obijcere uis, etc. Gracchianus, na. de Cl. 176. a. Iudices gracchiani. Gracilitas, corporis habitus tenuior, subtilitas. de Cl. 170. a. Qui non tam habitus corporis optimos, quam gracilitas confectetur. de Cl. 194. a. Erat in nobis summa gracilitas, et infirmitas corporis, procerum et tenue colum. qui habitus, etc.

Gradatim, gradibus, per gradus. Postq. 199. a. Honores quos eramus gradatim singulos assecuti, nunc a uobis uniuersos habemus. Part. 234. b. Quae ascendit gradatim ab humilioribus uerbis ad superiora. de Or. 164. a. Hinc gradatim ascendere uocem utile et suauē est. de N. 59. a. Licet enim contrahere intuersitatē generis humani, eamq; gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos. Or. 209. b. Cui gradatim sursum uersus redit. Ac. 13. a. Cum aliquid minutatim et gradatim additur aut demitur. Ac. 23. a. Minutatim et gradatim interrogare. Tus. 160. a. Gradatim respondens eō perueni, etc. Ep. 134. a. Ita pedetentim et gradatim tum accessis ad causam, tum recessus. de N. 19. a. Gradatim aliquo peruenire.

Gradatio, onis, exornatio quaedam Rhetorica. de Or. 162. a. Est etiam gradatio quaedam. et ad Her. 32. a. Gradatio est, in qua non ante ad consequens uerbum descenditur, quam ad superius consensum est, etc.

Gradiens, tis. Tus. 235. b. Serpentes quasdam aut esse gradientes: id est, bestias. Gradior, ris, ambulo, eo, ingredior. de N. 50. a. Iam ne

ro alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt. Tus. 172. b. Quorum qui similitudinem aliquam arripuerit, sidenti animo gradietur ad mortem. Gradus, dus. Gradus proprie sunt, quibus in aliquem locum ascendimus: ex translatione autem, et locū, et dignitatem, et ordinē, et progressum quandam gressumq; significant. At. 53. a. Gradus templorū ab infima plebe cōpleti erant. pro Sest. 10. a. b. Gradus eius templi tollebantur. pro Dom. 224. a. Cum gradus Caistoris cōuulsi. pro Cl. 37. a. Gradus illi Aurelij tum noui quasi pro theatro illi iudicio edificati uidebantur, quos accisator concitatis hominibus compleuit. et pro Fl. 160. a. et I. A. 197. b. Ep. 85. b. Quemadmodum scalarum gradus, si alios tollas, alios incidas, nonnullos male habentes relinuas, ruinae periculum struas, non ascensum pares, sic, etc. Off. 32. b. In ipsa communitate sunt gradus officiorum, ut prima dijs, etc. secunda parentibus, etc. tertia patriae debeantur. de N. 32. b. Quartus autem gradus est eorum, qui, etc. Part. 238. b. In omnibus causis tres sunt gradus, etc. de Or. 164. b. Est quiddam in remissione grauisimum, quo tanquam sonorum gradibus descenditur. Or. 202. a. Orator omnes sonorum tum intendens, tum remittens, persequetur gradus. de N. 19. a. A beatis ad uirtutem uideo te uenisse gradibus. I. C. 103. a. et pro Planc. 271. b. Ad summum imperiū per omnes honorum gradus efferri. I. A. 203. b. Vt gradus esent petitionis inter aequales. pro Mil. 106. a. Qui non honoris gradum spectat ut ceteri. I. A. 225. a. Tibi summus honoris gradus est. pro Mar. 127. b. Pater facile huic gradum consulatus adipiscendi reliquit. I. V. 168. a. Quae stura primus gradus honoris. Off. 72. a. Tenere consulatus dignitatis gradum. pro Planc. 266. b. Summum in aliquo loco gradum tenere et dignitatis, et gratiae de Clar. 189. a. Gradus tuos et quasi processus dicendi studeo cōgnoscere. Or. 128. a. Strabilis quidam et non expers dignitatis gradus. de Clar. 181. a. Eosdem gradus oratorum antea fuisse. Part. 230. b. Seruare gradus temporum. de Clar. 175. b. Nunc reliquorum oratorum etates et gradus persequamur. pro Pom. 15. b. Cuius etas a senatorio gradu longe abest. et Ep. 43. b. Gradus etatis. I. A. 155. b. In altissimo dignitatis gradu locatus. Antequam. 194. a. Qui sunt affecti summum gradum honoris. Postquam. 204. a. In altissimo gradu dignitatis collocati sumus. pro Cl. 49. b. Altiozem gradum dignitatis assequi. pro Sest. 7. a. Cum is praeter spem in altissimo gradu alienis opibus positus esset. pro Mur. 131. a. Locari in amplissimo gradu dignitatis. I. V. 286. b. Gradus peccatorum in uno furto. At. 116. b. Causa publica desperata quasi hic gradum mei reditus est, quod mulieres reuenterunt. contra Rul. 73. b. Sed attendite animos ad ea quae sequuntur, hūc quasi gradum quandam atq; aditum ad cetera iactum intelligitis. de Ar. 253. b. Atq; P. Clodio gradus ad temp. hic primus est aditus ad popularem iactationem et ascensum. I. V. 109. b. Itaq; maioribus in Africam ex hac prouincia gradus imperij factus est. pro Cor. 63. a. Vt sibi locus sit, his gradibus ascensus etiam ad ciuitatem. pro Dom. 228. a. Quibus tanquam gradibus in caelum mihi uideo ascēdisse. pro Mur. 137. a. Ascendere unum gradum dignitatis. Off. 46. a. Ad altiozem gradum ascendere. de Arch. 258. a. Deteriore autē statu ut sumus, unus est inferior gradus, aut interitus aut seruitutis. pro Cor. 58. a. Aliqui ex infimo generet fortunae gradum. pro Q. 11. a. Qui primus erat officij gradus, seruatus est a procuratore diligēter. de Cl. 191. a. Is ad summam am-

nam amplitudinem pervenit ascendens gradibus magis
stratū. Br. 90. b. Qui esset eo, quo ego sum gradu senatus
populiq; iudicio collocatus. Ac. 2. b. Quos populus Rom.
in hoc gradu collocavit, pro S. R. 4. a. Summ cuiq; hono-
rem et gradum redditum esse gaudeo. de Cl. 19. b. Videat
ne ignoret, et gradus, et dissimilitudines, et uim, et va-
rietate Atticorum. de Fin. 14. 4. b. Gradus ista res non habet.
Ep. 179. b. Fateor me ad istū gradum sapientie non perve-
nisse. de Fin. 177. b. Deinde reliqui gradus, pro Mur. 135.
b. Ut omnes, et dignitatis, et gratie gradus tollerentur. de
Fin. 13. 4. a. Multis gradibus ascendere. Epist. 8. a. Obtinere
sententiū et altissimū gradum civitatis. 14. 6. b. et amplissi-
mum. Ep. 87. b. Omni gradu amplissimo dignissimus. de
Or. 150. b. Cū omnis gradus etatis recordor tuæ. de Fin.
99. b. Et gradus unus in ea uia, quæ est hinc in Indiā. Off.
11. b. Gradus plures sunt societatis hominum. et 12. b. Non
ijdem erunt necessitudinum gradus, qui et temporum. I.
A. 208. b. Quis cuius præsertim hoc gradu, quo me esse
voluisti, et c. de Vn. 198. b. Ad hanc conversionem, quæ
pedibus et gradu non eget, ingrediendi membra non de-
dit deus. I. V. 107. b. Vnoquoq; gradu de avaritia alicuius
commoneri. de Or. 131. b. Ut quotiescumq; gradū facias, to-
tiens tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem. Off. 16. b. et
At. 261. b. Tumultuante de gradu deijci, ut dicitur. de Op.
243. a. Aliud alio melius sit non genere, sed gradu.
Græcæ. Off. 75. b. Acilius ille, qui Græcæ scripsit histo-
riam. de Or. 97. b. Cum ea que legere Græcæ, latinè redde-
re. Tus. 151. a. Scis enim me Græcæ loqui in latino sermone
non plus solere quam in Græco latinè. Græcæ scire. I. Græ-
cus. pro Fl. 148. a. Qui Græcæ nesciunt.
Græcia, ci. a. pro Dom. 225. a. Cum alteri totam Achaiā,
Thessaliā, Bœotiam, Græciam, Macedoniam, omnemq;
Barbariam condonasset. pro Flac. 159. b. Hæc cuncta Græ-
cia, in qua sunt Athenenses, Aeoles, Diores, paruum quen-
dam locum Europæ tenet, Asiae maritimam oram bello su-
peratam cinxit urbibus, et c. et ibi de Græciæ laudibus.
contra Rul. 83. b. Corinthus erat posita in angustijs et fau-
cibus Græciæ. de Am. 98. a. Philosophi, qui in hac terra fue-
runt, magnamq; Græciam instituitis et præceptis suis eru-
dierunt. de Orat. 122. b. Referta quondam Italia Pytha-
goreorum fuit, tum cum erat in hac gente magna illa
Græcia.
Græcostasis, sis. locus Romæ. Q. Fr. 306. a. Deinde eius
opere repente à Græcostasi et gradibus clamorē satis ma-
gnum sustulerunt.
Græculus, a, um. pro Fl. 151. a. Motus temerarius Græ-
cule concionis. et Postquam. 207. a. Cum Græculis philo-
sophari. et I. P. 94. b. Græculus assentator. et pro Mil.
112. a. Comites Græculi quocunq; ibat. Græculus ociosus
et loquax. I. Græcus.
Græcus, a, um. grauius. pro Fl. 159. b. Tria Græcorū ge-
nera uere, Athenienses, Aeoles, Diores. de Fin. 78. b. Sint
ista Græcorum, quanquam ab his philosophiā et omnes in-
genus disciplinas habemus. de Clar. 171. a. C. Sulp. Gallus
maximè omnium Græcis literis studuit. de Or. 153. a. Hæc
politissima doctrina transmarina et aduētitiā est, Græ-
corum. de Cl. 194. a. Græca oratio plura ornamenta sup-
peditans consuetudinem similiter latinè dicendi affert. de
Ar. 248. a. Græci artibus, Hispani numero, Galli robore,
Pœni calliditate ualent. pro Arch. 190. a. Nam si quis mi-
norem gloria fructum putat ex Græcis uersibus percipi,
quam ex latinis, uehementer errat: propterea quod Græ-
ca leguntur in omnibus ferè ceteris, latina suis sinibus exi-

784
gruis sanè contententur. de Cl. 179. b. Quod latinus orator si
ne Græcis literis peruenire potest. de Clar. 188. b. Cotta se
ualde dilatandis literis à similitudine Græcæ locutionis ab-
straxerat. de Or. 110. a. Hoc uicio cumulata est eruditissi-
ma illa Græcorum natio. et 115. b. Græcorum doctrina per-
ridicula. et 109. a. Crassus contemnere, Antonius ne nos-
se quidem Græcos uidebatur. et 133. b. M. Cicerone senex di-
cebat, ut quisq; optimè Græcè sciret, ita esse nequissimum.
Quin. Fr. 292. b. Græci fallaces et leues, et diuturna ser-
uitute ad nimiam assentationem eruditi. et ibi. Græci om-
nes uis pecunie norunt, omnia pecunie causa faciunt. et
293. a. Græcorum familiaritates parū fideles sunt. et ibi.
b. Paconius nescio quis homo, ne Græcus quidē, ac Messius
aut Phrygius potius. pro Fl. 151. a. Homo leuitate Græcus,
crudelitate barbarus. pro Fl. 161. a. Græcorum luxuria et
leuitas. de Or. 93. b. Græci alicuius quotidiana loquacitas
sine usu. de Or. 93. b. Quid mihi, inquit Crassus, tanquam
alicui Græculo ociose et loquaci quæstionem, de qua
meo arbitrati loquar, ponitis? de Or. 104. a. Qui audiūt,
aliquem ineptum aut Græculum putare. de Or. 98. a. Ver-
bi enim controversia tandū torquet Græculos, homines
contentionis cupidiores quam ueritatis. ad Her. 1. a. Græci
scriptores inanis arrogantiæ causa ne parum multa scisse
uiderentur, ea conquisiuerunt, quæ nihil attinebāt, ut ars
cognitiu difficilior putaretur. de Fin. 91. a. Latina lingua
uberior quam Græca. de D. 93. b. Hæc uerba ipsa Platonis
expressid est, in latinum uerbi. I. V. 234. a. Apud Græcos
Græcæ locutus sum. pro Mur. 147. b. et 148. a. Pro Græcis
et contra Græcos multa. I. V. 89. b. Græcorum bibendi
mos. Ep. 95. a. Cum Græcos ludos ita ames, ut ne ad uillā
quidem tuam uia Græca ire soleas. de Fin. 50. b. C. Marius.
μοελλω.) Albutius φιλελλω. Ac. 2. a. M. Cato literas
Græcas in senectute didicit.
Grauigena, ne. de N. 44. b. Grauigena de isto, aperit
ipsa oratio. Pacuuij.
Grauis, a, um. Græcus. de N. 44. a. Quasi uerò non gra-
uis hoc dicat. de N. 70. a. Dioscuri apud Græcos multi.
Granen, nis. herba. de Fin. 82. a. Si tua sint Puteolis
gramina.
Gramineus, ea. I. V. 229. b. Gramineæ hæstæ.
Grammatica, ce. ars grammatica. de Fin. 91. a. Vero-
ba quibus ex instituto ueterum pro latinis utimur, ut ipsa
philosophia, ut rhetorica, grammatica, dialectica, et c.
Grammatica, orum. studium literarum, quod profi-
tentur ij qui Grammatici uocantur. de Orat. 85. b. de Or.
100. b. In grammaticis poetarum pertractatio, historia-
rum cognitio, uerborum interpretatio, pronuntiandi qui-
dam sonus.
Grammaticus, a, um. ad Her. 27. b. Hæc qua ratione
uolare possimus, in arte grammatica dilucidè dicemus.
Grammaticus, ci. de D. 87. b. Grammatici interpretes
poetarum. et 104. a. Tus. 177. b. a. Ut si grammaticus se
professus quispiam barbarè loquatur, turpe sit. At. 103. a.
Sed quoniam grammaticus es, hoc mihi ἴτημα persola-
ue. Orat. 205. a. Hæc hypallagen Rhetores, metonymiam
Grammatici uocant.
Grandescere, scis. cresco. de D. 83. a. Lentiscus triplicis
lita grandescere solet. poetæ.
Grandiloquus, a, um. grandis, grauius, plenus, copio-
sus, amplius. Orat. 198. b. Nam et grandiloqui, ut ita di-
cam, fuerunt, cum ampla sententiarum grauitate, et ma-
iestate uerborum. Tus. 245. b. Isti grandiloqui contra hæc
duo, et c.

Grandis, de magnis, immatis. de Sen. 79. a. Hic et
bella gerebat ut adolefens, cum planè grandis esset. et
et c. I. P. 98. a. Videris enim grandis iam puer. et c. Attic.
210. a. Ad Hircum dederam epistolam sanè grandem, q̄
scripseram proximè in Tusculano. et 207. a. Grandiores
sunt omnino libri quam erant. I. V. 217. a. In qua basti grā-
dioribus literis P. Africanus nomen erat incisum. Q. Frati-
318. a. Grande cubiculum et altum. de N. 50. b. Pinna dua-
bus grandibus patula conchis. I. V. 210. b. Grande uas et
maius opus. et ibi. a. Patella grandis. I. V. 206. b. Hydria
præclaro opere, grandi pōdere. de N. 76. b. Dionysius au-
reum Ioui detraxit amiculum grandi pondere. pro Cec.
287. a. Grande pondus argenti. de In. 82. a. His duabus re-
bus due res grandes sunt attributæ. pro R. P. 123. a. Is regi
Alexandrino grandem pecuniam creditit. Epist. 226. b.
et In Ver. 70. a. Nicenses ei grandem pecuniam debent.
Attic. 28. a. Qui immoies pecunias paucis dederunt. pro
Flac. 157. a. Pecuniam illi grandi scenore occupasti. de
Or. 120. b. Ager, qui meliores foetus possit et grandiores
edere, contra Rul. 77. a. Sicq; agro grande uedigal impo-
nitur. ad Her. 31. b. Ipse grandi sponione uinctus est. de
Clar. 192. a. Subsilia grandiore et plenior uocem
desiderant. Or. 199. b. Causidicus, non ille quidem amplius
atque grandis, subtilis et elegans tamen. et 207. b. Ora-
tor quo grandior sit et quodammodo excellior. de Clar.
183. a. Fuit enim Sulpitius uel maximè omnium grandis,
et ut ita dicam, tragicus orator. de Fin. 94. b. Grandiora
uerba. de Or. 139. b. Genus dicendi grandius. de Cl. 167. a.
Hi grandes erant uerbis, crebri sententijs. de D. 88. b. Sed
exemplis decuit grandioribus uti. I. V. 238. b. et pro Q.
R. 52. a. Pater grandis natus. de Sen. 79. a. Non admodum
grandis natus, sed tamen etate prouectus. I. A. 203. b. Cum
grandiorem etate ad consulatum constituerant. de In.
58. b. Perspicuum et grande uicium. contra Rul. 85. a. Ho-
mo grandi macie torridus.
Granditas, tis. magnitudo. de Cl. 175. b. Idq; apparet
ex genere et granditate uerborum.
Grando, nis. de D. 28. b. Nimbi, nives, grandines. de N.
77. a. Nec si uredo aut grandio quippiam nocuit, id Ioui
animaduertendum fuit. de Or. 157. a. Grando mista imbri
largifluis subita præcipitans cadit.
Grauius, ni. de D. 96. b. Mide dormienti formice in
ostriici grana congesterunt.
Gratè, animo grato.) Ingratè. pro Plan. 230. a. Ut
constare aliquando quod faciam, me et gratè, et piè fa-
cere. de Or. 112. b.
Grates, gratias. de Som. 126. b. Et grates, inquit, tibi
ago summe sol.
Gratia, tie. animus gratus et beneficij memor, uolun-
tas referendæ gratiæ, grati animi fidelis memoria, grata
memoria, grates, beneuolentia, bona gratia, beneficium.
de In. 82. b. Gratia est, in qua amicitiarum et officiorum
alterius memoria, alterius remunerandi uoluntas contine-
tur. de In. 70. b. Gratia, que in memoria et remuneratio-
ne officiorum, et honorum, et amicitiarum obseruantia
teneat. Postquam. 209. a. Nemo gratiarum immemor est
gratus inuictus, pro Cor. 55. a. Omnibus amicis saluti meæ,
si minus ad referendam gratiam satisfacere potui, ad præ-
dicandam certè et habendam satis sum facturus. At. 235.
a. et 105. a. Atticam meam gratias mihi agere de matre
gaudeo. pro Mar. 136. a. Maximas tibi gratias ago, maio-
res etiam habeo. I. A. 155. b. Maximas gratias et ago, et
habeo L. Pisoni. et 188. a. Maximas gratias uobis omnes,

786
et agere, et habere debemus. I. A. 224. b. Maximas tibi gra-
tias omnes et habere, et agere debemus. Ep. 215. a. Ham-
monius incredibiles mihi per literas gratias egit, et suo et
Aemilij patroni sui nomine. de L. 170. a. Resp. nostra ius-
tissimas huic municipio gratias agere potest, quod, et c.
pro Dom. 230. a. Senatus gratias agendas censuit ciuitati-
bus, quæ me recepissent. I. A. 153. b. Bisq; amplissimis uerbis
per S. P. gratias egimus. pro Syl. 183. b. Cui senatus singu-
laribus uerbis gratias egit. I. C. 119. a. Primum quod mihi
gratias egistis singularibus uerbis. Ep. 17. b. Lætulo nostro
egi per literas tuo nomine gratias diligenter. At. 245. a.
Egi tibi gratias per literas ijs uerbis, ut, et c. Ep. 220. b. Lu-
ceius homo omnium gratissimus mirificas tibi apud me gra-
tias egit, cum diceret te, et c. At. 245. a. Is tibi apud me gra-
tias egit. et 256. b. Ego uerò tibi miras gratias ago, qui,
etc. Pl. Ep. 149. b. Immortales ego tibi gratias, agamq; dū
uiuam, nam relaturum me affirmare non possum. tantis
enim tuis officijs non uideor mihi respondere posse, nisi
fortè, ut tu grauisimè scripsisti, ita sensurus es, ut me refer-
re gratiam putes, cū memoria tenebo. At. 264. b. Tibi pro
tuo summo beneficio gratias agam. Postquam. 209. a. Cō-
memorare gratiam. I. A. 184. a. Cui quancumq; gratia re-
ferri tanta non potest, quanta debetur, habenda tamē est,
quantam maximam animi nostri capere possunt. I. C. 99.
b. Magna dijs immortalibus est habenda gratia, quod, etc.
de Or. 93. a. Magnam habeo Crasse huic palæstræ et Tu-
sculano tuo gratiam. At. 152. b. Hanc adeò habeo gratiam
tibi. Ep. 66. b. Grata tibi esse officia mea non miror, cogno-
ui enim te gratissimum omnium: nec enim tu mihi gratiā
modò habuisti, uerum etiam cumulatisimè retulisti. et
74. b. Si feceris id quod ostendis, magnam habeo gratiā,
et 197. b. Philosophiæ habeo magnam gratiam, que, etc.
Tuscul. 170. a. Ego uerò illi maximam gratiā habeo, qui
et c. de D. 109. b. Dabis igitur mihi ueniam, uel gratiā po-
tius habebis, quod, et c. pro Planc. 273. b. Habere gratiam
alicui, reddere quod debetis alicui uoluntate ipsa, meritum
alicui gratiam memori mente persolvere. de Or. 144. a.
Atque ei si non parem illius ingenio, at pro nostro tamē
studio meritam gratiam debitamq; referamus. I. C. 103. a.
Præclarum uerò populo Rom. referes gratiam, quod, etc.
I. C. 118. b. Spero deos omnes pro eo mihi ac mereor re-
laturos gratiam esse. Ep. 9. b. Nullam partem tuorum me-
ritorum non modò referenda, sed ne cogitanda quidē gra-
tia consequi possim. Ep. 21. a. Non enim mihi tam mea fa-
lus chura fuit, quam pietas erit in referenda gratia incun-
da. et 39. a. Et si uix fieri posset, tamen te parem mihi
gratiam relaturum. pro Q. R. 48. a. Referre alicui parè
gratiā pro beneficio. pro Syl. 176. a. Nunc tecum sic agā,
tulisse ut potius iniuriam, quam retulisse gratiā uidear.
et 203. b. Cumulatisimè referre gratiam alicui. et 66. b.
Ep. 62. b. Pro beneficijs in te meis nulla mihi abs te relata
gratia est. ad Her. 17. a. Referre gratiam benemeriti. Ep.
235. a. Huic utinam aliquando gratiam referre possimus,
habebimus quidem semper. de Off. 47. b. Inops si referre
gratiam non potest, habere certè potest. Br. Ep. 173. b. Id
non ago tibi gratias, cui enim re uix referre possim, huic
uerbis non patitur res satisfieri. I. A. 191. a. Ut pro tantis
eorum in remp. meritis honores eis habeatur, gratiaq; re-
ferantur. At. 225. b. O Socratici uirum quam nobis reser-
ram gratiam. pro Cor. 67. a. Cui munus hoc meritum, et
iustam debitamq; gratiam refero. At. 28. a. Referre bonā
gratiam alicui. In Sal. 273. a. Referre gratiam mutuum alicui.
Q. de Pet. 208. a. Restituere gratiam alicui. pro Plan.
275. b.

787
 275.b. Non eadem cōvenit in Tribunatu Plancius: id est, patrem gratiam non retulit. pro Dom. 217.b. Perfoluere mercedem et precium beneficij cuiusdam. Postquam. 203. a. et pro Plan. 273.b. Dissimilis est pecunie debitio et gratia. nam qui pecuniam dissolvit, statim non habet id quod reddidit: qui autem debet, is retinet alienum. gratiam autem et qui refert habet, qui habet, in eo ipso quod habet, refert. Off. 47.b. Commodè quicumq; dixit, pecuniam qui habeat non reddidisse, et qui reddiderit non habere: gratiam autem, et qui reddiderit habere, et qui habeat retulisse. de Fin. 105.b. Debere gratiam alicui. et 89.a. 1.A. 165.b. Quo etiam tibi maiorem gratiam debeo, qui, etc. de Fin. 109.a. Tribuere gratiā inuentori alicuius rei. Off. 64.b. Huic nec laus magna tribuenda est, nec gratia. Ep. 154.b. Gratiarum actionem à te non desiderabam, cum re ipsa, et animo scirem esse gratum. At. 274.b. Gratiarum actio congratulatioq; pro Dom. 17. b. Nec Pompeij gratiam mihi per hanc causam conciliari puto. et ibi. Nec bonam gratiam mihi quero. Epist. 68.b. Aucupari gratiam alicuius. de Pro. 72.b. Redire in gratiam. de Pro. 729.a. et 1.A. 175.a. 1.V. 76.a. et 234.b. Redire in gratiam cum aliquo. et Ep. 42.a. et At. 10.a. de Sen. 89.a. In gratiam cum voluptate redeamus. et At. 64.a. Epist. 45.a. et 59.a. Reconciliata gratia. At. 24.b. Cum Cesare reditus in gratiam. de Arch. 256.a. Quid existimatis eum, si reditus et gratie patuerit, esse facturum, qui tam libenter in opinionem gratiæ irrepit? 1.V. 75.a. Esse in gratia cum aliquo. et At. 28.a. 1.V. 80.a. Cuius damnatione totus ordo cum populo Rom. et in laude, et in gratia posuit esse. Ep. 10.b. Mecum Cæsar est in gratia. et 15.a. Mihi cum illo magna gratia est. At. 79.b. Erat in Syria nomen nostrum in gratia. Off. 69.a. Qui in maxima gratia est apud omnes. Cæ. Epist. 116.a. Amabo te, si quid, quod opus fuerit, Appio facies, ponito me in gratiam. At. 74.a. Apud Patronum te in maxima gratia posui. At. 96.a. Acte apud eum, dii boni, quanta in gratia posui. At. 88.b. Meq; apud eum magna in gratia posuit. At. 2.b. Salsitium presentem restituere in eius veterem gratiam non potui. de Pro. 73.b. Hic me meus animus in rem pub. pristinus, cum C. Cesare reducit, reconciliat, restituit in gratiam. et 74.a. Cur igitur expectem aliquem, qui me cum illo in gratiam reducat? pro R. P. 125.b. Reduci in gratiam cum aliquo. et ibi. Recipere aliquem in gratiam ex inimicitijs. de Or. 155.a. Colligere gratiam ex priuatorum negocijs. At. 2.a. Omnes gratias non modò retinendas, sed etiam acquirendas putant. de Or. 94.b. Quin. Varius illa ipsa facultate, quā cumq; habet, magnam est gratiam consecutus. Ep. 16.b. Es fundere gratiam collectam. pro Dom. 222.b. Illi quorum vita remota ab hoc honore populari, et ab hac illustri gratia est. Quin. de Pet. 807.b. Homines excellenti gratia ad conficiendas centurias. 1.P. 80.a. Ego illos nulla senatus mala gratia, comitorum ratione priuavi. de N. 11.a. Neq; in a. neq; gratia teneri. Ep. 151.a. Efficere aliquid gratia. Ep. 67.b. Flesti à gratia, uel à uoluptate. Epist. 68.b. Nec Alexander ille gratiæ causā ab Appelle potissimum pingi uoluit. Ep. 2.b. et 3.b. Gratiam autem nostram extinguit hominum suspicio. pro Mil. 109.b. Quem igitur, cum omnium gratia noluit, hunc uoluit cum aliquorum querela occidere? de Fat. 141.a. Sed Possidonium, sicut æquus est, cū bona gratia dimittamus. Off. 10.a. et At. 9.a. Si non in eadā sed referenda sit gratia. At. 108.a. Inire summam gratiam cum omnibus. 1.V. 233.a. Inire gratiam ab aliquo. et 131.b. Inire gratiam ab omnibus aliquo facta. pro Dom.

229.b. Ferre legem alicui per gratiam. pro Mil. 116.a. Ap-
 pius homo mihi coniunctus fidelissima gratia. 1.V. 172.a.
 Beneficij gratiaq; causa concedere aliquid. et 191.a. In be-
 neficij gratiaq; loco petere aliquid. de Am. 102.a. Libera-
 les sumus, non ut exigamus gratiam, non enim beneficium
 faceremur. de Fin. 89.a. Tollitur beneficium et gratia.
 Ep. 20.b.a. Cum presertim cōsiderem nullam esse gratiā,
 quam uel non capere animus accipiendo, uel remun-
 nerando cumulandoq; illustrare possit. de Fin. 56.b. Dolo-
 rum effugiendorum gratia. de N. 18.a. Tantumq; abest ut
 hæc bestiarum causa parata sint, ut ipsas bestias hominum
 gratia generatas esse uideamus.
 Gratificatio, onis. gratia, beneficium. pro Mur. 134.
 a. Coniungitur impudens gratificatio, cum acerba iniu-
 ria. et contra Rul. 88.a. de N. 25.a. Cum imbecillitatem,
 gratificationem et beneuolentiam ponitis.
 Gratificor, aris. beneficium do, rem gratam facio. de
 N. 25.b. Deus nihil cuiquam tribuens, nihil gratificans, om-
 nino nihil curans. Off. 9.b. et cōtra Rul. 87.b. Qui gra-
 tificatur cuiusdam, quod obest illi, etc. de Fin. 134. b. et
 135.a. Deq; eo quod ipse superat, alijs gratificari uolunt.
 Ep. 2.b. Quod Pompeio se gratificari putant. de L. 129.
 a. Honestè gratificari cuiusdam. Epist. 115.b. In hanc partē
 porrò tutum tibi erit, si quid uolueris, gratificari. Ep. 17.
 b. Cur tibi hoc non gratificer, nescio. pro Cor. 57.a. Grati-
 ficatur mihi gestu accusator, nescientem Cn. Pompeium se
 cisse significat. Off. 43.b. In utroq; inest gratificandi libe-
 ralis uoluntas.
 Gratiōsus, a, um. qui apud omnes plurimum gratia po-
 test. pro Pl. 268. b. iam doceo gratiosum esse suis tribuli-
 bus Plancium. 1.V. 155.a. Splendidi homines, et alijs præ-
 toribus gratiosi. pro Cæ. 41. b. Homo potens, gratiosus,
 disertus. Quin. de Pet. 207.b. Vir ad ambitionem gratio-
 sus. pro Q. 1.a. Cum aduersario gratiosissimò contendere.
 pro Mur. 135.b. et Q. de Pet. 208. b. Homines in suis ciuita-
 tibus et municipijs gratiosi. At. 340.a. Cicero erat gra-
 tiōsus apud Cæsarem. pro Mur. 141. b. L. Natia in equitū
 centurijs uoluit esse, et ad hoc officium necessitudinis, et
 ad reliquum tempus gratiosus. Offic. 63. b. Tum Pythius,
 aut argētarius, qui esset apud omnes ordines gratiosus. At.
 259.a. Syracusis commodius epistolas mittere potero, si
 Valerius Mitræs ad me nomina gratiosorum scripserit.
 pro Pl. 268. b. Ego Plancium et ipsum gratiosum esse di-
 co, et habuisse in petitione multos cupidos sui et gratio-
 sos. de Cl. 192.a. Gratiosi scribunt in dando et cedendo
 loco. Ep. 4.a. Is uehementer confidit his meis literis se a-
 pud te gratiosum fore. Ep. 20.a. Inuentus et gratiosus
 rum in suffragijs studia, propter ipsius excellentem in eo
 genere gratiam, nostram suffragationem, si minus potes-
 tem, at probatam tamen, et iustam, et debitam, et pro-
 pterea fortasse etiam gratiosam. Ep. 76.a. Quādo de Lo-
 geio parum gratiosum est.
 Gratis, gratitudo, sine solutione uel pecunia. (C. Precio.
 1.V. 100.b. Ne gratis in provincia male audires. 1.V. 97.
 Is repente, ut Romam uenit, gratis prætor factus est. de
 Fin. 82.a. Virtutes omnes gratis per se diligant. 1.V. 245.
 b. Nauis mihi constat gratis. pro Cluē. 32.a. b. Seruire gra-
 tis alicui. Q. Fr. 319.a. Id me scis antè gratis tibi esse pol-
 licitum. pro Quin. R. 49.b. Communem esse factum gra-
 tis, qui precio proprius fuisset. Off. 50. b. Habitare gratis
 in alieno.
 Gratitudo, gratis. pro Arch. 187. b. Multis gratitudo
 ciuitatem impartiebantur. Off. 47. a. Multorum causas,
 et non

et non gratitudo defendere.
 Gratuitus, a, um. sine premio et mercede. (C. Merce-
 narius, cōductus. Q. Fr. 317. a. Comitibus si gratuita fuerint,
 plus unius Cato fuerit, quam omnes leges. et At. 63. a. et
 pro Mur. 140. b. pro Pl. 270. b. Tu ne gratuita quidam co-
 run suffragia tulisti. de Leg. 165. b. Quid liberalitas? gra-
 titudine est, an mercenaria? sine premio benigna est, gra-
 titudo, si cum mercede, conducta. de N. 25. b. Hominum cha-
 ritas et auicidia gratuita est. de Fin. 85. b. Innata esse ho-
 mini probitatem et gratitatem, non mutuam uoluptati-
 bus, nec premio mercedibus euocant. pro Fō. 280.
 b. Mercenarius. (C. Gratuitus.
 Gratulatio, onis. læta supplicatio, lætitia publica, gra-
 tiarum actio. (C. Lamentatio. At. 14. b. Fuit enim mihi se-
 pe et lætis nostræ gratulatio tui iucunda, et timoris cō-
 solatio grata. et 14. a. Mihi facta statim est gratulatio. 1.
 V. 70. a. Nunciatur mihi maximam gratulationem huic
 esse factam. et 217. a. Diana summa cum gratulatione ci-
 uium et lætitia reponitur. 1.P. 80. b. Mihi populus Rom.
 non unius diei gratulationem, sed eternitatis immortalita-
 temq; donauit. At. 27. a. b. Sed tamen omnium ordinum con-
 sensus gratiarum actio congratulatioq; me commouet. 1.
 C. 123. a. Ceteris semper bene gestis, mihi uni conseruata
 reip. gratulationem decreuisti. Ep. 176. a. Gratulationē
 tuo nomine ad omnia deorum templa fecimus. de Pro. 74.
 a. Gratulatio dijs immortalibus: id est, supplicatio. pro
 Mur. 126. b. Hic parenti suo gratulationi in uictoria fuit.
 pro Dom. 225. b. Consules epulabantur, et in coniuuato-
 rum gratulatione uersabantur. pro Mil. 120. b. Nos in ho-
 minum cœtu gratijs agendis, et gratulationibus habendis,
 et omni sermone celebrantur. pro Mar. 132. b. Hunc igitur
 diem tuis maximis et innumerabilibus gratulationi-
 bus iure anteposui. At. 138. a. Quicquam tu illa fuisse pu-
 tas præ ijs gratulationibus? At. 137. a. Ne gratulationi nos
 obtulisse uideamur.
 Gratulator, oris. de Fin. 87. b. Ita fit ut gratulator læ-
 tior sit, quam is cui gratulatur.
 Gratulor, aris. congratulor, letor. gratulationi cuius-
 am sum, gratulationē facio, gratulationē habeo. Ep. 8. b.
 Quod mihi de filia et de Craspede gratularis, agnosco
 humanitatem tuā. At. 152. b. Ut tibi de reditu nostro gra-
 tularer. Ep. 7. b. Quod mihi de nostro statu, de Milonis sa-
 miliaritate, et leuitate, et imbecillitate Clodij gratularis,
 minime miramur, etc. et 44. a. Gratulor tibi de iudi-
 cio ambitus, neq; illud, etc. sed illud, etc. Ep. 122. b. Gratulor
 tibi affinitate uiri optimi. At. 79. a. Qui mihi gratulatus
 est, illius diei celebrat. ite. In Sal. 273. a. Cū populus Ro. fre-
 quens aduentu meo gratulatus est. ad Br. 91. a. De Cassio
 letor et reip. gratulor, mihi etiā, qui, etc. At. 248. a. Gra-
 tulor nobis Q. Filium exisse. Ep. 43. a. Complexus igitur
 sum cogitatione te absentē, epistolam uerò osculatus, et ip-
 semibi gratulatus sum. 1.A. 166. a. Brutus Ciceronis recu-
 peratam libertatē est gratulatus. 1.V. 69. b. Et ei uoce ma-
 xima uictoriam gratulatur. Ep. 242. a. Cum ei ego gratu-
 latus essem, idq; me gaudere dixisset, discessit, etc. et 19.
 b. Vnum illud nescio, gratulor ne tibi an timeam. Ep. 251.
 b. Alter fructus gratulationis est, et is quidē exilior, quam
 si nibe ipsam intuens gratulaueris, sed tamē, et feci antè,
 et facio nunc, tibiq; cū pro reuē magnitudines, quas gestis-
 si, tum pro opportunitate tēporis gratulor, quod te de
 provincia decedentē summa laus, et summa gratia pro-
 uincie profecuta est. et 19. b. Tamen quod abes gratulor.
 pro Dom. 217. b. Gratulor tibi, quod, etc. pro Pl. 278. b.

Ego tibi in hoc gratulor. 1.P. 90. b. Omnes publicè ad me
 uenerunt gratulatum. 1.A. 158. b. Mihi et gratias agebat
 boni uiri, et nomine tuo gratulabantur. et 242. b. Illi al-
 lacres et lati inter se quasi uicissent, gratulabantur. At.
 254. a. Magis est quod gratuler tibi quā quod te rogē.
 de Or. 123. b. Cum uos non modò frequentes, sed leto uul-
 tu gratulantes uiderit.
 Gratus, a, um. qui meritam alicui gratiam memori-
 mente persoluit, qui beneficia accepta meminit, non ingra-
 tus, optatus, acceptus, multum te amo, tuam diligentiam
 diligo. L. Iucundus. de Leg. 166. a. Gratus est, qui in refe-
 renda gratia non commodum, sed eū ipsum cui refert gra-
 tiam, cernit. Ep. 62. b. Tu quā gratus erga me fueris, ip-
 se existimare potes. Postquam. 209. a. Ut erga auctores
 salutis meæ satis gratus iudicarer. et ibi. Nemo gratiarum
 immemor, est gratus inuētus. 1.A. 225. b. Laus Bruti, quæ
 gratissima memoria omnium ciuiū inclusa non aut auctori-
 tate publica testata est. pro Pl. 278. b. Si bene de me meri-
 tis gratū me præbeo, non desino incurrere in crimen ho-
 minis nimium memoris, nimiumq; grati. At. 147. b. Ut tuo
 beneficio uir gratus et pius esse in maximi beneficij memo-
 ria possim. At. 283. a. Facilius in timore benigni, quā in ui-
 ctoria grati reperimur. Ep. 4. b. Ut q̄ gratissimus erga te
 esse cognoscerer. Ep. 172. a. Gratiore me esse in te posse q̄
 isti peruersi sint in me, exploratum habes. cōtra Rul. 70.
 a. Gratus ac memor beneficij. At. 275. b. Gratus animus et
 liberalis. Ep. 154. b. Re ipsa atque animo gratissimus. et
 214. b. Is magnis meis beneficij ornatus in consulatu meo
 memor et gratus fuit. Antequam. 192. b. Liberale offi-
 cium est serere beneficium, ut metere possis fructum, fidei
 conducit in loco debitum retribuere. illic enim animi uo-
 luntas propensa comprobatur, hic memoria collaudatur.
 pro Plan. 276. b. Qui meritam dijs immortalibus gratiā
 iustus honoribus et memori mente persoluit. 1.A. 263. b.
 Alicuius uirtutem grata memoria prosequi. et 191. b.
 Grato animo prosequi nomen alicuius: id est, esse gratum
 erga aliquem. Tus. 237. a. Quod approbaris id gratum ac-
 ceptumq; habendum. 1.V. 56. a. Quid est quod omnibus
 gratus, optatus, aut magis accommodatum esse possit?
 Epist. 51. a. b. Cuius officia iucundiora felicitate sepe mihi
 fuerunt, nunquam gratiora. At. 52. a. Ista ueritas etiam si
 iucunda non est, mihi tamen grata est. Epist. 71. a. Amor
 tuus, non ille quidem mihi ignotus, sed tamen gratus et op-
 tatus, dicerem iucundus, nisi id uerbum in omne tempus
 perdidissem. Ep. 211. b. et At. 14. b. Tale enim tuum iudi-
 cium non potest mihi non summè iucundum, quod cum ita
 sit, esse gratum necesse est. Q. Fr. 320. a. Id mihi pergratū
 perq; iucundū erit. At. 220. a. Me et Cesari, et sibi uehe-
 menter gratum esse facturū. de L. 178. a. Velim hoc quod
 loquar, tibi gratum uideri potius quā graue. Ep. 177. b.
 Te tamen mi Brute sic amo, ut debeo, quod istud quicquid
 esset nugarum, me scire uoluisse.
 Grauatē, difficulter, egrē. de Or. 102. b. Meam facili-
 tatem laudatote cum uobis non meo iudicio, sed uestro im-
 ductus non grauatē respondero. Off. 63. b. Grauatē ille
 primo, quid multa impetrat. et 47. a. Multorum causas
 non grauatē et gratitudo defendere. pro Cor. 62. b. Beni-
 gnē, non grauatē, comiter, etc.
 Grauedinosus, a, um. ad grauedinem procliuus. Tus. 60
 214. b. Sūt alij ad alios morbos procliuiores, itaq; dicimus
 grauedinosos quosdam, quosdam torminosos, non quia ita
 sint, sed quia sepe sint.
 Grauedo, nis. græcè ἀπόρτα dicitur, partū tamē differ-
 à desillam

795

HA

re suavitatem cibi non sentiunt.

Gutta, t. de Or. 160. a. Numerum in cadentibus guttibus, quod interuallis distinguuntur, notare possumus. Tuf. 180. a. Ex quo liquate solis ardore excidunt guttae. de N. 28. b. Guttæ imbrium quasi cruentæ.

Guttur, ris, gula. de D. 83. a. Haud modicos tremulo fundens è gutture cantus. pro Cæl. 46. b. Vicium uentris è gutturi.

Gyarus, insula. At. 74.

Gyges, gis, rex Lydiæ. Offic. 67. b. è 59. b. Gygis a nulus.

Gymnastarchus, chi gymnasi præfatus. I. V. 221. b. Demetrius Gymnastarchus, qui eo loco præerat.

Gymnasium, sij locus ad exercitium, ut palaestra, scho la. de Or. 89. b. Clamabunt credo omnia gymnasia; atque omnes philosophorum scholæ, sua hæc esse omnia propria. de Or. 93. a. Magnam habeo huic palastræ et Tusculano tuo gratiam, et longè Academiæ illi ac Lyceæ tuum hoc suburbanum gymnasium antepono. de D. 81. b. Cum ambulandi causa in Lyceum uenissimus, quam id superioris gymnasio nomē est. Par. 116. a. Quæ uix in gymnasio à quodam Leptine est interfectus. Ser. Ep. 56 a. Nos in nobilissimo orbis terrarum Gymnasio Academiæ locum delegimus. de Fin. 124. a. Gymnasium, quod Pto lomæum uocatur.

Gymnicus, a, um. de In. 62. b. Gymnicum certamen. et Tuf. 188. b. Ludii gymnici.

Gynæceum, cei, locus in ædibus sepositus, ubi sole mulieres uersabantur. I. A. 173. b. Syngrapha festertij cœtes, etc. facta est in gynæceo.

Gypsiat, a, um, candidissimus, tenacissimus, quale gypsum est. Ep. 99. a. Medea manibus gypsiatissimis.

Gyrum, ricirculus, ambitus. de Or. 149. b. Ex ingenti quodam oratoreni immensoq; in exiguum sanè gyrum compellit. Off. 18. b. Homines secundis rebus effrenatos sibiq; præfidentes tanquam in gyrum rationis et doctrinæ duci oportet.

Gytheus, ei, flu. lacuum, qui in Aegolicum sinu fluit. Off. 61. b.

HA

Aspiratio. Or. 212. a. Maiores nunquā nisi in uocali aspiratione utebantur. loquebantur enim sic ut diceret, puleros, Cætegos, triumphos, Cartaginem. et infra, Orciuos tamen, et Matones, Otoneas, sepulcra, coronas, lacrymas dicimus, quid per aurium iudicium semper licet.

Habenæ, arum, lora sunt quæ freno utriusq; adligantur ad equum regendum. de Or. 104. a. Cui populus ipse moderandi et regendi sui potestatem, quasi quasdam habenas tradidit. de Am. 104. b. Commodissimum est quam laxissimas habenas habere amicitia, quas uel adducas cum uelis, uel remittas.

Habeo, bes, possideo, utor, mihi nõ deest, penes me est, particeps sum. de D. 128. a. Eodem temporis puncto nati dissimiles, et naturas, et uitas, et casus habent. et ibidem. b. Dissimilitudo locorum, dissimiles hominum procreatio nes habet. et 122. a. Dionysij equus habuit apes in iuba. et 95. a. Pars animi, quæ sensum, quæ motum, quæ appetitum habet. de Pro. 71. a. Deinde aduentus eius in Syriam

primus, equitatus habuit interitum. de Or. 92. a. Demosthenes summam prudentiam summamq; uim habuit dicens. et 119. b. Neminem omnium tot ac tanta, quanta essent in Crasso, habuisse ornamenta dicendi. et ibi. Itemq; illas, etc. excogitationem non habent difficilem. I. A. 188. b. Is dixit se usq; ad Cal. Maïas ad urbem exercitum habiturum. At. 129. a. Domitius suas XII. cohortes tribus in oppidis distributas habet. et 220. a. Omisi ea quæ in manibus habebam. et 90. b. Phylasios dici sciebam; et ita fac ut habeas: nos quidem sic habemus: id est, sic in nostro codice scriptum est. At. 257. b. Octauius omnes bonos secum habiturus est. pro S. R. 43. a. Fœmina, quæ patrem habuit clarissimū uirum. At. 252. b. Hæc nauigatio habet quasdam suspitiones periculi. de Or. 198. a. Eloquentia foris in dationem habuit in populo. Or. 197. b. Hæc ingressio mea, aut reprehensionis aliquid, aut certè admirationis habitura est. de Cl. 195. b. Hæc genera dicendi in senibus grauitatem non habent. Or. 206. b. Eaq; hanc habent, quam probò, uarietatem. Quin. Fr. 303. a. Magnum fac animum habeas et spem bonam. de Or. 135. a. Scaurus nonnullam testamenti diem, ex eo quod aliorum bona sine testamento possidet: id est, sustinet inuidiam. I. V. 274. b. Dijs bellum iste senex per habuit indictum. de N. 5. a. Lucilius, qui magnos progressus habebat in Stoicis. pro Lig. 137. b. Profectio uoluntatem habuit non turpem, remansio etiam necessitatē honestam. de Leg. 181. b. Nam priusquam iniecta gleba est, locus ille nihil habet religionis. I. A. 221. b. Ut Antiochū clas sis habere prohiberet. Off. 42. a. Tua etas incidit in id præclium, cuius altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parum.

Habere, pro existimare, ducere, iudicare, potere, uel reponere. de Sen. 91. b. Omnia que secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis. de Cl. 272. a. Tum eius elegans est habitum orationis genus. Ep. 67. a. Dalmate semper habitii sunt bellicosi. Ep. 54. a. Tempori cedere: id est, necessitati parere, sapienter semper est habitum. de N. 26. b. Natura insculpsit in mentibus nostris, ut deos æternos et beatos haberemus. et 77. b. Atq; hoc quidem omnes mortales sic habent, prosperitatem uitæ a dijs se habere. Tuf. 149. a. Themistocles, cum in epulis recusasset Lyram, habitus est indolitor. de Fin. 56. b. Maximam illam uoluptatē habemus. de Cl. 170. a. Eum nos ut peruerterem habemus. At. 71. a. Hoc uelim in maximis rebus et maxime necessarijs habeas. At. 93. b. Hunc ego si in præfatis habuissim, quem tu me hominem putas esse de Clar. 173. a. Eodemq; in genere est habitus M. Octauius. et ibi. b. Fannius in meo oratoribus habitus est. et 171. a. Hic oratorum in numero est habitus. de Fin. 51. a. An partus ancille in fructu sit habendus. Att. 193. a. Habe tuum negocium: id est, tanquam tuum negocium. et 204. a. Iam istuc pro facto habeo. Ep. 75. a. Nisi in prouincia relictas rationes pro la tis haberem. de N. 9. a. Habere aliquem in numero sapientum. de In. 81. a. Quo in numero hoc, et quo in loco illud haberi conueniat. pro Arch. 191. b. Isq; est eo numero, qui semper apud omnes sancti sunt habiti, atque dicti. Offic. 41. a. Ille habet opinionem institui: id est, habetur iustus.

Habere, pro facere, uel tractare. Attic. 70. b. Habere dialogum cum aliquo. et 28. a. Habere dialogum. de Clar. 179. a. Nulla est altercatio clamoribus unquam habita maioribus. Quin. Fr. 299. a. Statius interuenit nonnullorum querelis, quæ apud me de illo ipso habebantur. pro Mar. 14. 1. a. Questiones in senatu habite. pro Mur. 138. a.

HA

797

138. a. Quoniam non est nobis hæc oratio habenda, aut cum imperita multitudine, aut in aliquo conuentu agendum. de Or. 126. b. Habere uerba, l. Verbum. Habere ser monem. l. Sermo.

Habere, alijs quibusdam modis. Substantiuus iunctum. pro Sest. 18. b. Eos uoluntatem semper eandem, libertatē eandem non semper habuisse. pro Dom. 230. a. In illo pœna legitima turpitudinem non habuit. I. C. 119. b. Habere uidetur ista res iniquitatem, si imperare uelis, difficultatem si rogare. pro Plan. 267. a. Habere magnas necessitates in aliqua tribu. pro Dom. 238. a. b. Domus tua et quicquid habes aliud, est Cereri consecratum. Off. 43. b. Habere aliquid religionis. Att. 15. b. Habeo in animo consulatum statim petere. Plan. Epist. 154. a. Quid in animo habuerim cum Lertius discessit a me, ex eo potuisti cognoscere. et 71. b. illa consolatio quam semper in ore atque in animo habere debemus. Off. 69. a. Hunc quas tu conscientie labes in animo censens habuisti? I. V. 118. a. Clamare cœperunt, sibi ut haberet hereditatem. in Arat. 173. b. Ille suam, illam suas res sibi habere iussit. I. V. 124. b. Habeatis sanè nobiscum istum, etc.

Habere, pro esse, aut esse loco, uel in loco, uel statu. Attic. 217. a. Scire igitur aucto, quomodo res se habeat. de Or. 134. a. Sic profectio res se habet, ut, etc. et Epist. 33. a. Ea res sic habet. pro Quint. 1. a. Verum ita se res habet, ut, etc. I. V. 133. b. Quæ cum ita se res haberet, tamen, etc. et 3. b. Alio loco, ut se tota res habeat demonstrabitur. de Orat. 94. a. Præclare enim se res habeat, etc. in Ver. 139. a. Omnino præclare te habes, cum, etc. de Fat. 142. a. Nam nihil esset in potestate nostra, si res ita se haberet. Epist. 45. a. Rem uides, quomodo se habet. Epistol. 124. b. Domitij se malè habent. Attic. 74. a. Cum ego me non bellè habere. pro Quint. 1. a. Malè enim se res habet, cum quo uirtute effici debet, id tentatur pecunia. de Orat. 137. b. Malè se res habet, que, etc. et 121. a. Quomodo nunc se istorum artes habent. Attic. 27. b. Bene habeamus nos.

Habere, cum adiectiuus, in quibus mira est uarietas. Epist. 255. a. Quantum ex tuis literis habeo cognitum. et 211. a. Eum nondum habes satis cognitum. in Ver. 248. b. Hodie omnes sic habent persuasum, istum, etc. Epist. 167. b. Habere uitam alicuius perspectam. et 251. a. Habere procuracionem rerum alicuius susceptam. I. Ver. 56. b. Siculi ad meam fidem quam habent spectatam iam et diu cognitam, consugiunt. et 155. a. Ut omnes ante Calen. Sext. decimas ad aquam deportatas haberent. et 230. b. Itaque hi conuersum iam habent demonstrationem suam. de Clar. 177. b. Satis mihi uidebar habere cognitum Scaenolam, ex ijs rebus, quæ, etc. Orat. 207. b. Orator habeat omnes philosophiæ notos et tractatos locos. de Or. 101. a. Docemur auctoritate legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. Quin. Fr. 293. b. Ex quibus nonnullas similitates susceptas habemus. At. 119. a. In eo positas omnes nostras spes habemus. Epist. 173. a. Non habeo ambiguum. Epist. 158. b. Habeo expertum. de Orat. 122. b. Ut habeant paratum, quid quæq; de re dicant. Att. 154. a. Et boni ciues mare inuestum habebimus. de Clar. 179. a. Scaenole dicendi elegantiam ex ijs orationibus, quas reliquit, habemus cognitam. Ep. 79. b. Ita statutum habemus, etc. Attic. 273. a. Clodij animum perspectum habeo, cognitum, iudicatum. de Nat. 70. b. Mercurius, quem Aegyptij nefas habent nominare. Att. 275. b. Cum exploratum habere cœpero, Cæsarem, etc. Orat. 208. a. Erit

HA

etiam ei perspectum, nihil posse, etc. pro Q. R. 46. b. Cur hoc nomen in aduersarijs scriptum habeas? Orat. 207. a. Qui ea multo quam nos habes notiora. Q. 28. b. Quod me hortaris ut absoluaui, habeo absolutum. de Nat. 26. b. Habere aliquid cognitum comprehensumq; animo. Acad. 25. a. Aliquid comprehensum animo habere atque perceptum. I. V. 270. b. Habuisse aliquem uinctum clausumq; custodia. et 204. a. Habere aliquid reconditum: id est, tene re. et 73. b. Habere tempus distributum, ut prima pars, etc. et 87. b. Diligentius habere dico Seruilium prædam populi Rom. quam te tua facta notata atq; descripta. et 130. a. Ita in tabulis scriptum habes. At. 83. b. Hoc quid intersticertè habes subductum. I. A. 248. b. Quorum habetis cogitatum uoluntatem in temp. et 204. a. Omnes habeo cogitos sensus adolescentis, nihil est illi rep. charius. de D. 138. a. Hæc et innumerabilia, quæ collecta habent Stoici. pro Cæl. 45. a. Eum habere tuis copijs deuinctum non potes. contra Rul. 69. a. Non enim bellum nescio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu. pro Pom. 7. a. Pecunias contulerunt. et ibi. Pecunias collatas habent. Quin. de Pet. 209. a. Omnes centurias multis et uarijs amicitijs curat ut confirmatis habeas. et ibidem. b. Postremo totam Italianam fac ut in animo ac memoria tibi distributam cõprehensamq; habeas. I. A. 204. b. De Cæsare satis hoc tempore dictum habeo: id est, de Cæsare satis dixi. Epist. 144. b. Ego Plance necessitudinem constitutam habui cum domo uestra. I. V. 124. b. Habere fidem precio addictam. et 125. a. Habere fidem alteri addictam pecunia. Ep. 69. b. 115. a. Quæ habes instituta per polies. I. V. 201. a. Dum forum habuit dijs immortalibus ornatum. Ep. 26. b. Quæ non animum meum magis sollicitum habent, quam tuum. et 90. a. Cæsar diuinitus uelle uidetur eos habere sollicitos, a quibus se putat diuturnioribus esse molestijs constitutum. Epist. 96. b. Sollicitum autem te habebat cogitatio tum officij, tum etiam periculi. pro Fl. 161. a. Cur unus tu Apollonienses miseriores habes, quam aut Mithridates, aut etiam pater tuus habuerit unquã. Sic habeto, etc. pro sic tibi persuas de, uel, hoc scito. pro Cæl. 38. a. Hi sic habeant, quæcumq; in equite Rom. dignitas esse potest, eam semper in M. Cælio habitam esse summam, hodieq; haberi ab omnibus. Epist. 216. b. Id primum ergo habeto, me, etc. et 45. a. b. Illud uelim sic habeas, quod intelliges, etc. Ep. 21. a. Vnum hoc sic habeto, etc. Ep. 23. a. Atqui sic habeto. Ep. 22. a. Tantum habeto, ciuem egregium esse Pompeium. At. 243. a. Tantum dico. et 41. b. Hoc confirmo. Non habere, etc. pro ne scire, nihil esse. At. 114. b. Nec de me laboro, de pueris quid agam non habeo. Ep. 22. a. Neq; tamè adhuc habeo, quod te accusem. pro Mur. 129. b. Quid huic respondeas non habebis. de N. 72. a. De quibus habeo ipse quid sentiam, non habeo autem quid tibi assentiar. I. V. 211. b. Nec quid facerem habebam.

Habere cū infinito, pro posse, uel esse. At. 37. b. De re, nihil habeo ad te scribere. de N. 79. a. Hæc ferè obicere habui de natura deorum. de Am. 115. b. Hæc habui de amicitia que dicerem. pro Cor. 61. b. Quid habes igitur dicere de Gaditano fœdere eiusmodi? Ac. 21. a. Quid enim dicere habeant? Par. 234. a. Non habebimus necesse semper concludere. At. 155. b. Eo minus habeo necesse scribere, quid sim facturus. de Or. 131. b. Ne quotienscumq; potueris, dictum dici, necesse habeamus dicere. Ep. 5. a. De cæsa regia tantum habeo polliceri, me tibi absenti cumulatè satis facturum. I. A. 175. b. Habebat hoc omnino Cæsar, etc. id est, hoc erat proprium Cæsaris, uel hic erat mos et consuetudo

Herefis, sis, secta. Parad. 116. a. Cato in ea herefi est, qua nullum sequitur florem orationis. At. 229. b. De herefi V estoriana, et Perionum more Puteolano, nisi satis. Epist. 253. a. Postulabimusque ex qua herefi in hominibus armatis delectus sis, in eam restituere. et ibidem. In ista ipsa...

Hesitantia, tie, titubatio, hesitatio. I. A. 186. b. Qui propter hesitantiam lingue cognomen ex ignominia traxerit.

Hesitatio, onis, dubitatio. Epist. 4. 4. a. Noli ignoscere hesitationi meae. de Or. 1. 7. a. Quae dubitatio: quanta hesitantia tractusque uerborum? Hesito, as, dubito, timeo, titubo. de Fin. 68. a. Aperient...

Halefa, urbs. I. V. 112. a. et 146. a. Halepinus, a. pro Fon. 281. Halicarnassensis, a. de D. 126. b. Scylax halicarnassensis. Halicyenses, pop. I. V. 122. b. Haluncium, urbs. I. V. 211. Haluntinus, a. I. V. 170. Haluntina ciuitas. Halicarnassus, si, urbs Carie. Q. Fr. 294. b. Tus. 206. Halis, lis, fluuius. de D. 132. b. Halitus, tus, spiritus. Tus. 179. b. Efflare extremum halitum.

Hallucinator, aris, aut potius Allucinator, aberro. Q. Fr. 313. a. Epistole nosse debent interdum hallucinari. At. 250. b. Ego tamen suspicor hunc, ut solet, hallucinari. de N. 15. b. Ista enim a uobis tanquam dictata redduntur, quae Epicurus oscitans allucinatus est.

Hamatus, a, um, aduncus. Ac. 39. b. Hamatis uncinaeque corporibus.

Hamus, mi. de Senect. 86. a. Plato escam malorum uoluptatem appellat, quod ea uidelicet capiantur, ut hamo pisces.

Hara, re, stabulum porcorum. I. P. 87. a. Epicure nosster ex hara producte, non ex schola, etc.

Hariolus, Haruspex, et alia. I. Ariolus, et Aruspex. Harmonia, nis, concentus. Tus. 152. a. Velut in catu et fatis, quae harmonia dicitur. Tus. 156. b. Harmoniam autem ex interuallis sonorum nosse possumus, quorum uaria compositio etiam harmonias efficit plures. de N. 65. a. Nisi putamus ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras existimat.

Hasta, ste, telum. de Fin. 85. a. Euelli iussit eam, quae erat transfixa hastam. de Or. 106. a. Amentatas hastas torquere. et 138. a. Iactare hastas leniter. de Sen. 81. a. Eminus hasta, cominus gladio uti. pro Mur. 134. b. Abijcere hastas. Off. 33. a. Est enim ausus dicere hasta posita, quum bona in foro uenderet, et bonorum uirorum et locupletium, et certe ciuium, praedam suam uendere. I. A. 172. b. Hasta posita pro aede Iouis Statoris bona, Cn. Pompeij uoci acerbius subiecta praconis. Off. 50. a. Hastam in foro pone...

re, et bona ciuium uoci subijcere praconis. contra Rul. 76. b. Rullus in ponto hasta posita, cum suis formosis finitoribus auctionans. contra Rul. 62. a. Num obscure uidentur propere hasta praconis infestari Cn. Pompeij exercitum. I. A. 193. a. Quos non illa infinita Pompeij hasta satiauit. I. A. 180. a. Quis hastam illius uenditionis uidit? Att. 186. b. Tres habet conditiones: aut emptionem ob hastam, etc.

Hastatus, a, um, qui hasta pugnat. de D. 122. b. Quod euelli primi hastati signum non potuerit. de D. 96. b. Cum signifer primi hastati, signum non posset mouere loco, etc.

Hastile, lis, pro Rab. 94. b. Q. Scaeuola confectus senectute, praepeditus morbo, hastili nexu, etc.

Haud, non. de Fin. 125. b. Quae haud scio an recte dixerim principem philosophorum pro Cl. 53. a. Haud heres est Cluentius. Off. 15. a. Tibi non minus, haud scio an magis etiam hoc faciendum est. de Am. 106. a. Atque haud scio an ne opus sit quidem, nihil unquam omnino deesse amicis. de N. 73. b. Haud scio an melius fuerit. de Ar. 243. b. Haud potest grauioribus a me uerbis uulnerari, quam, etc. de Sen. 94. b. Quis quidem me proficiscentem haud sane quis facile retraxerit. At. 210. a. Vide quam philosophos, haud nos frustra existimas.

Haudquaquam, nequaquam. de Or. 88. a. Quorum pater homo prudens et grauis, haudquaquam eloquens, saluti reip. fuit. et 121. b. Haudquaquam id est difficile Crasso. Am. 108. b. Suauitas sermonum atque morum haudquaquam mediocre condimentum amicitiae. de Vn. 202. a. Haudquaquam boni est, ratione uinctum uelle dissoluere.

Haurio, ris, hausi, haustum, traho. de Clar. 191. b. Qui hoc sentiat, si is potare uelit, de dolio sibi hauriendum putet. pro Cec. 300. a. Quicquid inde haurias, purum liquidumque te haurire sentias. de D. 114. b. Aqua ex puteo haurita. de D. 103. a. Natura deorum, a qua haustos animos et libatos habemus. de Diuin. 95. a. Animos hominum quaedam ex parte extrinsecus esse tractos et haustos. pro Ar. 188. a. Illa quidem certa, quae summa sunt, ex quo fonte hauriam sentio. Off. 2. a. E fontibus Stoicorum in iudicio arbitrioque nostro, quantum quoquomodo uidebitur hauriemus. de Or. 102. a. Equidem uobis fontes unde hauriretis, putauit esse demonstrandos. Acad. 40. b. Vt ea a fontibus potius hauriant, quam riuulos confectentur. Epist. 84. a. Bodem fonte se hauriturum intelligit laudes suas, e quo sit leniter aspersus. de Cl. 187. a. Tum Atticus, tu quidem de fece, inquit, hauris. de Or. 86. a. Ceterarum artium studia ferre reconditis atque abditis e fontibus hauriuntur. contra Rul. 72. b. Sumptum haurit ex erario, suppeditat socijs. Tus. 23. b. Quosque affluentius uoluptates undique hauriat. de Clar. 196. b. Artes, quas cum domo haurire non posses, ac...

certi iusti ex urbe Athenarum. pro Mil. 103. a. et Or. 212. b. Hanc legem a natura ipsa arripimus, hausimus, expressimus. pro Cel. 50. a. Vidi enim, uidi, et illum hausti dolorem uel acerbissimum in uita, cum, etc. Tus. 166. b. Is propagatione uite quot, quatas, quam incredibiles hausi calamitates? pro Dom. 219. a. Vnus pro omnibus hausti indignissimam calamitatem. pro Sest. 17. b. Lucum nos hausimus maiorem, ille animi non maiorem. de Ar. 258. b. Quae unquam Charybdis tantos haurire gurgites possit, quantas iste Bizantium praedas exorbuat in A. 232. a. Quis cum non sorbere animo, non haurire cogitatione, cuius sanguinem non bibere censetis? Hauritus, a, um, de D. 113. b. Diuinitas uide animos hauritus, aut...

stos, aut acceptos, aut libatos habemus. de Fin. 63. b. Omnia dixi hausta e fonte natura.

Hauftus, stus, cum aqua non ducitur, sed hauritur, ut ex puteo. pro Cecin. 299. a. Aqueductus, haustus, iter, actus.

Hebdomas, dis, uel dos, septem dies, uel septenarius. Ep. 259. b. Symphoniam Lysonis uellem uitassis, ne in quartam hebdomadam inci deres.

Hebes, tis, tardus, pinguis, natura tardior, obtusus, retusus. acutus. de D. 129. b. Epicurus, quem hebetem et rudem dicere solent Stoici, et de Fin. 68. a. Epicurus paulo hebetior. At. 152. b. Tu cogita quid deinde, nam me hebetem molestie reddiderunt. Ac. 44. a. Sensus hebetes, tardi, et pingues. pro Pl. 273. a. Populum Rom. aures hebetiores, oculos acres et acutos habere. de Ar. 244. a. Non dubito quin ea tela leuiora atque hebetiora sint, quam, etc. Orat. 218. a. Spondeus, quod est e longis duabus, hebetior uidetur et tardior. de Nat. 29. b. Hebetiora sunt hominum ingenia propter caeli pleniorum naturam. Att. 120. a. Bonorum erat aliquis dolor, sed hebes. de Orat. 106. b. In comuni uita non hebetem esse, nec rudem. Ep. 122. b. Hebes ad intelligendum, quid utile est. de Diuin. 39. b. Hebes est que ac pecus.

Hebesco, scis, obtundor, retundor. I. C. 98. a. At nos uigilium iam diem patimur hebescere aciem horum autoritatis. Tus. Sic mentis acies se ipsam intuens nonnunquam hebescit. Ac. 2. b. Hebescere et languere in ocio.

Hecate, tes, de N. 68. b. Hecate, quae matre Asteria est, sorore Latone.

Hecuba, ba, Priami uxor. Tus. 204. a.

Hedone, nes, I. Voluptas.

Hedui, pop. At. 17.

Helenus, uates, de N. 27. de D. 98.

Helletes fluuius. At. 256. Ep. 105.

Helice, ces, altera arctos, maior urbs, septentrio. duae enim septentriones sunt. Ego uero ipse, et magnus quidem sum opinator, non enim sum sapiens: et meae cogitationes sic dirigo, non ad illum paruulam Cynosuram, qua fidunt duce nocturna Phoenices in alto, ut ait Aratus, eoque directus aetius gubernant, quod eam teneant. Quae cursu interiore, breui conuertitur orbe, sed ad Helicem, et clarissimos septentriones: id est, rationes has, latiore specie, non ad tenebrae elinatas, eo fit ut errem, et uiger latius. Acad. 17. a. et de N. 46. b.

Heliopolis, lis, urbs Aegypti. de N. 70. b.

Hellepontus, ti, prime maris angustiae ex Aegeo nauigantibus, quibus Asia ab Europa distungitur: relinquunturque Abydos, urbs Asiae, Sestos Europa. Or. 212. b. Quae pontus Helles, etc. et de Fin. 88. a. Helleponto iuncto Athoique perfoisso.

Hellepontiis, id. Ep. 223. b.

Hellis, dis, urbs. I. A. 236. a.

Helluatio, onis. Postquam 207. a. Cur in Iustis et helluatiombus huius saltatoris uirtus tandiu cessauit?

Helluo, onis, gano, gurges. I. P. 88. a. Ille gurges atque helluo natus abdomini suo, non laudi atque gloriae. contra Rul. 61. a. Impurus helluo turbat temp. Postquam 207. a. Helluo immanis. pro Dom. 218. a. Helluo spurcissimus. Ep. 263. b. Helluo nequissimus. pro Sest. 8. b. Helluo patriae, helluo patriam. de Fin. 91. b. Helluo librorum M. Cato.

Helluor, aris, pro Dom. 237. a. Ille gurges helluatus est.

simul tecum reip. sanguinem. pro Sest. 24. b. Quid tu meo periculo gurges ac uorago patrimonij helluabare? et de Pro. 72. a. I. Siparium.

Heluella, larum, herbae late quaedam. Ep. 107. b.

Heluetij, orum, pop. pro Cor. 61. a. et de Pro. 75. b.

Hem, indignationis uox. Ep. 233. b. Hem mea lux, meum desiderium. Ep. 50. a. Hem nos hominuli indignamur, si, etc. pro R. P. 130. a. Hem Posthume, tunc es Curij filius? I. A. 201. a. Hem, ad quem legatos mittamus? cui bellum mouemur inferre? et 187. b.

Hemicyclus, cli, sedes, solium. de Am. 95. b. Augur domi in hemicyclo sedens.

Hera, re, fortuna, domina. Of. 9. a. Vos ne uelit an me regnare hera, quid uer frat foris, uirtute expertamur. Itaque Hera mea. pro Cal. 41. a. Nunquam hera errans hac molestiam nobis exhiberet. Ennij.

Heraclea urbs. I. V. 133. b. pro Archia 186.

Heraclei, sis, e. I. V. 170. a. pro Ar. 186.

Heracleota, pop. Epist. 224. b. Heracleota et Barginae, qui item debent, etc.

Heracleotes Zeufis, nomen pictoris clariss. de In. 62. a.

Heracleotes, etiam est cuiusdam philosophi Dionysij nomine cognomen. Ac. 18. a.

Heraclea poenula. I. V. 208. b. I. Toreuma.

Heracilitus, ti, Philosophus quidam, qui cognomento Socrus perhibetur. de Fin. 67. a. de N. 16. a. Nec consilium dico occulte ut Heracilitus. et 66. b. Heracilitus quid diceret, intelligi noluit.

Herba, ba, de N. 58. b. Quaedam stirpes et herbae, quarum utilitates longinqui temporis usu et periclitatione percipimus. de Or. 155. b. Lepidus in herba recumbebat. de Am. 109. a. Ut tanquam in herbis non fallacibus fructus appareat. de D. 96. a. Corona ex asperis herbis et agrestibus. de D. 122. b. Herbam asperam credo auium congesta, non humano satui.

Herbesco, scis, de Sen. 87. b. Terra semen tepesactum complexu suo diffundit, et elicit herbescentem ex eo uiriditatem.

Herbigrada cochlea. de N. 136. a. Terrigena herbigrada ad domiporta sanguine cassam. Pacuuij, alia, tardigrada.

Herbita urbs. pro Cec. 289.

Herbitenses, pop. I. V. 140.

Herbula, la, I. Sefelis.

Hercisco, scis, partior, diuido. de Or. 105. b. Qui quibus uerbis herciscere oporteat nescit, idem herciscenda famulae causam agere non potest. pro Cecin. 288. b. Ebutius nomine heredis arbitrum familiae herciscenda postulauit. I. Familia.

Hercle, herculi. Ep. 29. a. Et hercle sine dubio erit ignominia. et de Orat. 121. b. Nam hercle, inquit, Antonius, etc. At. 238. a. Hercle dederam ad te literas extensae Puteolano. de Leg. 184. a. Bene hercle faciunt. I. C. 105. b. Me hercle.

Herculanea uia, contra Rul. 73. Adiungitur etiam illa uia uenabilis Herculanea.

Herculaniensis, e. Ep. 142. b. Fundus herculaniensis.

Hercule, iurandi uox. de Am. 103. a. Et hercule ita fuit. I. V. 123. b. Nam hercule, inquit, etc. At. 266. b. Hercule uerum, ut loquar, etc. Ep. 115. b. Et hercule confecta omnia. At. 263. b. Sed hercule facile patior datum tempus, in quo amorem experirer tuum. At. 76. b. Me hercule etiam adueta tuo reuiuiscunt in iustitia, abstinentia, etc. Epist. 14. 24. a.

24. a. Mihi me hercule magnae cure est adilitas tua. Orat.
 212. a. Libentius dixerim me hercule, quam me hercules.
 Hercules, lis. de N. 67. b. Plures Hercules tradunt non
 bis is, qui interiores seruantur literas. et ibi. Multa de uarijs
 Herculis. de Or. 115. a. Polyetetus Herculem finxit
 cum pelle et hydra.
 Hercules, hercle, hercule. pro Pl. 272. b. Verè me her-
 cules dicam, sic tum, etc. de Clar. 170. a. Et hercules hæ qui-
 dem extant. I. C. 107. b. Sic me Hercules, hoc, et c. Ep. 150.
 b. et 112. b. Cupio me hercules, et c. Ep. 113. b. Et hercules
 nisi, et c. Orat. 212. a. Libentius dixerim me hercule, quam
 me hercules.
 Heri, hesternò die. Ep. 167. b. Heri uesperì apud me
 Hircius fuit. At. 130. a. Heri aliquot adolescentuli coimus
 in Piræis. Tus. 222. a. Rationes quibus heri usi sumus. At.
 220. a. Lepidus ad me heri uesperì literas misit.
 Hermagoras, re. de Clar. 189. a. Inops. Item. de In.
 43. b.
 Hermæ, m. g. Mercurij statuæ. Att. 5. a. Hermas, de
 quibus ad me scripsisti, uehementer expecto. de Legib.
 235. a. Nec Hermas hos quos uocant, licebat imponi. At. 4.
 b. Hermæ tui Pentelici, cum capitibus æneis, me admodum
 delectant.
 Hermeracle. statuæ ex Mercurij et Herculis for-
 mis compactæ. Attic. 5. b. Signa nostra, et Hermera-
 clus, ut scribis, cum commodissime poteris, uelim impo-
 nas. aliàs, Hermerotas: id est, ex Mercurij et Cupidinis
 formis coniunctas statuas, nam et ipsos Cupido, seu amor
 dicitur.
 Hermathena, mæ. ex Mercurio et Minerua compa-
 cta statuæ. Att. 2. a. et 3. a. Quod ad me de Hermathena
 scribis, per mihi gratum est, et ornamentum academia
 proprium meæ, quod et Hermes commune omnium, et
 Minerua singulare est eius gymnasiij.
 Hermes, eiv. Mercurius. I. Hermathena.
 Hermodorus, ri. At. 220. a. Hermodorus, qui Platonis
 libros solitus est diuulgare.
 Hernici, pop. pro Corn. 61. b. de Off. 8.
 Herodotus, ii. de L. 156. b. Herodotus pater historie.
 de Or. 113. b. Herodotus, qui princeps genus hoc ornauit:
 id est, scribenda historie.
 Heroicus, a. um. Tuscul. 229. a. Heroicis etatibus Ve-
 llyses et Nestor habuit fuerunt sapientes. de Nat. 70. b.
 Quartus sol, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi
 peperisse dicitur, et c. et 74. a. Medea et Atreus heroi-
 cæ personæ. de Diuin. 80. a. Vetus opinio est iam usque ab
 heroicis ducta temporibus. de Leg. 183. b. Quatuor heroi-
 ci uersus, quos longos appellat Ennius. Att. 290. b. Quid
 queris: heroica.
 Heros, herois, semideus, princeps, diuus. Att. 224. a.
 Colloquium cum heroibus pro re nata nõ incommo-
 dum. de Or. 126. a. Heroum ueteres casus fictosque luctus imitari
 atque adumbrare dicendo. Att. 57. a. Ignari quantum in il-
 lo heroc esset animi. et 15. b. Heros ille hoster Cato. Att.
 243. b. Octauus uidetur erga nostros etiam ita fore, ut
 nos uelimus animatus.
 Herous, a. um. de Or. 160. a. Heroici pedes tres, da-
 ctylus, anapestus et spondeus. et b.
 Herus, ri. dominus. Off. 37. b. Sed heris sit sanè adhibe-
 da sanctitas in famulos, et c. pro Cor. 65. a. Idem herus
 LX. Gaditanos.
 Herylij philosophi, non Erylij.

Hesiodus, a. um. Br. 166. a. Illud Hesiodium laudatur
 à doctis, quod eadem mensura reddere iubet, qua accepta
 ris: aut etiam cumulatior, si possis.
 Hesiodus, di. poeta græcus. Off. 10. b. Ea quæ accepta
 ris utenda, maiore mensura (si modò possis) iubet reddere
 Hesiodus.
 Hesperides, dum. de N. 68. b. Hesperides, Erebo et no-
 cte natae.
 Hesperos. Veneris stella. de N. 36. b. Infima est quinque
 10 errantium, terræque proxima stella Veneris, quæ et per
 græcè, Lucifer latinè dicitur, cum antegreditur solem: cum
 subsequitur autem, Hesperos.
 Hesternus, a. um. de N. 40. b. Velut à te ipso hesternò
 die dictum est. Ac. 3. a. Id enim hoc uerbum satis hesternò
 sermone triuimus. de Or. 150. a. Disputatio hesterni et ho-
 dierni dici. I. C. 105. b. Patefeci in senatu hesterni die.
 Hetruria, rie. Italia regio florentissima. de Ar. 249.
 b. Arripites ex Hetruria accipidos puto. de D. 99. a. He-
 truria scientissimè interpretatur, quid quibusque ostenda-
 20 tur portentis. et I. C. 105. b. et Ep. 162. b.
 Hetruscus, a. um. Thuscus. de Ar. 248. b. Hetruscorum
 disciplina. et 256. a. Hetrusci libri. et de D. 99. b. Hetrus-
 sci religione imbuti studiosius et crebrius hostias immo-
 labant.
 Heu, cheu. I. A. 211. b. At legatos misimus, heu me mise-
 rum, cur cogor, et c. Tus. 225. b. Heu me infelicem. Off. 23.
 a. O domus antiqua, heu quam dispari dominari domino.
 Heus, ò, uocandi, seu attentionem postulandi. Att.
 243. a. Et heus tu, ne forte sis nescius, Dolabella me sibi le-
 30 gavit. At. 67. b. et 89. a. Sed heus tu, scripseram ne tibi me
 esse legatum Pompeio. Ep. 100. b. Sed heus tu quid agis
 et 263. a. Sed heus tu, qui nauis esse soles, et c. Att. 13. a.
 Sed heus tu uides ne, et c. Q. Fr. 317. a. Sed heus tu, celari
 uideor à te, quomodo non mi frater de nostris uersibus Ce-
 sar? pro Mil. 113. a. Heus ubi Rufio? ubi Casca? ad Her. 27.
 a. Heus adolefens.
 Hiatus, tus. labes, elunio. de N. 50. a. Quædam anima
 lia cibum oris hiatus et dentibus ipsis capessunt. de N. 28.
 b. Repentini terrarum hiatus. Off. 59. b. Ille Gyges, qui cū
 40 terra defecisset magnis quibusdam imbribus, in illum hia-
 tum descendit, et c.
 Hiatus, per translationem, est in orationis composi-
 tione, uocalium quarundam uastior concursus, ex quo tū
 hians, tum hiulca dicitur oratio: ut, in Actæo aracyntho et
 Neptuno ægeo. Or. 240. a. Habet enim ille tanquam hia-
 tus concursu uocalium, molle quiddam. I. Hio, et hiulcus.
 Hic, hæc, hoc. pro Fl. 156. b. Cum iudicatum non face-
 ret, adductus Hermippus, et ab hoc ductus est. pro Dom.
 215. b. Hunc istum pacis hostem, et c. pro Fl. 157. b. Hunc
 50 illi legato, et c. Ep. 149. a. Cum hæc leges: id est, quæ scri-
 bo. Hoc est, et 71. b. et 77. b. Hoc est.
 Hic, aduerbiu. Ep. 37. a. Hic ego multa simul cogita-
 ui. et 71. b. Hic tu miraris? et c. pro Cl. 29. a. Hic tum Pa-
 bricius, et c. pro Cl. 33. a. Hic tum Oppianicus, et c. I. P. 82.
 b. Hic uos etiam crudeliores, et c. Quin. Frat. 322. b. Hic
 ò Dii, et c.
 Hiccine, pro hic ne? Epist. 23. a. Hiccine est ille, qui ur-
 bem? In Ver. 248. a. Huncine hominem? hancine impu-
 dentiam iudices: hancine audaciam? pro Mil. 121. b. Hic
 cine uir? et c.
 Hierosolyma, mæ. urbs Iudæorū quondā, totius orientis
 lumen. pro Fl. 160. a. Cum aurum Iudæorum nomine ex
 Italia

Italia Hierosolymam exportari solet.
 Hierosolyma, orum. idem. pro Flac. 160. a. Cn. Pom-
 peius captis Hierosolymis uictor ex illo sano nihil attigit.
 Hierosolymarius, a. um. Att. 28. a. Hic Hierosolyma-
 rius traductor ad plebem.
 Hilare, hilariter. de Or. 135. b. Ego hilare à te acceptus
 sum. de Fin. 246. a. et Ep. 15. a. Hilare uiuere.
 Hilaris, re. hilarus, promptus. Q. Fr. 314. a. Te hilari
 animo et prompto ad locandum esse ualde gaudeo. Tus.
 170. a. Hilaris et lætus uultus. pro Cl. 32. b. Hilari uultu.
 Hilaritas, tis. festiuitas, iucunditas. de Or. 106. a. Itaque
 hilaritatis plenum iudicium ac letitia fuit. Attic. 200. a.
 Hilaritatem illam, qua hanc trinitiam temporum condie
 banus, in perpetuum amisi. Epist. 131. b. Sed tamen hila-
 ritas illa nostra et suauitas, quæ te præter cæteros dele-
 ctabat, erepta mihi omnis est. Offic. 22. a. Erat in C. Lelio
 multa hilaritas. Offic. 29. b. Superciliorum remissio, aut
 cōtractio, mœstitia, hilaritas, et c. Or. 202. b. Hilaritas.)
 Tristitia, mœstitia. ad Her. 21. a. Hilaritas.)
 Tristitia, me-
 diocritas uultus.
 Hilariter, hilarè. ad Her. 20. b. Deinde modò acriter,
 tum clementer, mœstè in omnes partes commutabimus pro-
 nunciationem.
 Hilaratus, ta. exhilaratus. de Clar. 168. b. Periculis sua-
 uitate maximè hilarate sunt Athenæ. de Natur. 46. b.
 Acceptus solis letificat terram, ut cum celo hilarata ui-
 deatur.
 Hilarulus, a. um. hilarus. Attic. 259. a. Attica hila-
 rula est.
 Hilarus, a. um. hilaris. Att. 79. b. Hilara sanè Saturna
 lia. et de Fin. 146. a. Hilara uita. Att. 255. b. Hunc tu lege
 in arcano conuuiui tuis, sed si me amas, hilaris et bene ac-
 ceptis, ne in me stomachum erumpant, cum sint trati tibi.
 At. 117. a. Littere hilariores. I. P. 81. b. Hilarioribus oculis
 intueri, et c.
 Hilum, li. exigua res, uel nihil potius, quale niger in
 fabi oculis. Tus. 150. a. Stultus nitendo nec proficit hila-
 lum. poetæ.
 Himeræ, re. urbs. I. V. 217. a. et 116. d.
 Hinc, ex hac parte, hoc nimirum est illud quod, et c. 40
 Att. 115. a. De malis nostris tu prius audis quam nos: istinc
 enim emanant, boni autem hinc quod expectes, nihil est. I.
 C. 109. b. Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia,
 hinc pudicitia, illinc stuprum. de Fin. 99. b. Via, quæ est
 hinc in Indiam. In Ver. 97. b. Ex Sicilia testes erant isti, qui,
 et c. et Hinc homines illustres. I. C. 122. a. Quidā hinc na-
 ti, et c. de Or. 109. b. Se uolam hinc euntem conueni. con-
 tra Rul. 85. a. Nos hinc Roma, qui ueneramus. de N. 14. a.
 Hinc omnia effugiunt: id est, ex atomis. pro Cl. 58. a. Hinc il-
 le infinite questiones. Off. 58. b. Hinc scia, hinc uenena,
 hinc falsa testamenta nascuntur, hinc expilationes dire-
 ptionesque, factorum, et ibid. Ex eodem furore etiam illa ex-
 estio, et c. ibi. Eiusdem amentis falsæ inscriptiones.
 Tus. 204. a. Ex hac opinione sunt illa uaria, et c. hinc ille
 Agamemnon Homericus, et idem Accianus, et c. ex hoc
 euenit, ut in doloribus, et c. pro Flac. 160. a. Hoc nimirum
 est illud, et c.
 Hinnitus, tus. de Diuin. 95. b. Equi exaudiuit hin-
 60 nitum esse. de Fin. 65. b. Omnes incundum motum quo
 sensus hiant, Græcè ἰδορυ, latinè uoluptatem uocant.

aliter, Hilarentur. Or. 199. b. Mutila quædam et hiantia
 loqui. Part. 231. a. Disiuncti atque hiantes concursus litera-
 rum. Or. 211. a. Poetæ, qui ut uersus facerent, sepe hiant,
 ut Næuius ad Her. 27. b. Crebræ uocalium concursiones,
 quæ uastam et hiantem orationem reddunt. I. V. 149. b.
 Huic homini, si cuius domus patet, utri ea patere, an hia-
 re ac posere aliquid uidetur? I. V. 135. b. Verres auaritia
 hiantè atque imminente fuit.
 Hippocentaurus, ri. monstrum poeticum, et fictum.
 10 de N. 22. a. Quid interest ut de Hippocentauris, an de Deo
 cogitemus? et de D. 118. b. Tus. 167. b. Hippocentaurus,
 qui nunquam fuit.
 Hippocrates, tis. de Or. 154. b. Hippocrates ille Cour-
 et At. 161. b. Desperatis uetat Hippocrates adhibere me-
 dicinam.
 Hippocæteus, a. Epist. 106. b. Præconium hippocæ-
 teum. Or. 215.
 Hirpinus, na. cōtra Rul. 88. b. Ager hirpinus. de D. 97.
 Hirfutus, a. um. horridus, asper. de N. 50. a. Animam
 20 tes quædam spinis hirfuta.
 Hirudo, nis. quoniam sanguisugam uulgus uocat. At. 13.
 a. Illa concionalis hirudo ærarij.
 Hirundo, nis. auis. ad Her. 39. a. Hirundines æstiuo tē-
 pore præsto sunt.
 Hiscio, scis. os aperio. I. A. 181. b. Responderene ad hæc,
 aut omnino hiscere audebis?
 Hispalis urbs. At. 209. Ep. 164. Pollionis.
 Hispania, niæ. Ep. 254. b. Quid in Hispanijs geratur,
 referibe. At. 253. b. Vltior hispania. et pro Cor. 61. b. Et
 30 due Hispaniæ.
 Hispaniensis, se. Ep. 27. b. Neque ego hunc hispaniensem
 casum expecto, de quo mihi exploratum est. de N. 64. b.
 Aestus maritimi Hispanienses uel Britanni. pro Pom. 9. b.
 Hispaniense bellum.
 Hispanus, a. um. I. A. 192. a. Cæsar exercitum inuidiū
 ex Hispanis militibus conduxit. de Ar. 248. a. Nec numero
 Hispanos, nec robore Gallos, nec caliditate Pœnos, nec ar-
 tibus Græcos superamus.
 Hister, stri. uel Ister, stri. Danubius. L. Accolo.
 Historia, rie. annales, memoria publica, memoria re-
 rum ueterum, cōmemoratio antiquitatis, monumenta re-
 rum ueterum, monumenta temporum, locorum, homi-
 num, rerum gestarum, omnium seculorum memoria. de
 Or. 114. a. Prima est historia lex, ne quid falsi dicere aude-
 at: deinde, ne quid uerè non audeat, ne qua suspicio gratiæ
 sit in scribendo, ne qua simultatis. de Or. 111. b. Historia te-
 stis temporum, lux ueritatis, uita memoriæ, magistra ui-
 50 tæ, nuncia uetustatis. Or. 202. b. Historia, in qua narra-
 tur ornate, et regio sepe aut pugna describitur: interpo-
 nuntur etiam conciones et cohortationes, sed in his tra-
 cta quædam et fluens expetitur, non hec contorta et ac-
 cris oratio. de Cl. 189. a. Nihil est in historia pura et illu-
 stri claritate dulcius. Or. 207. b. Cognoscat etiam orator
 rerum gestarum et memoriæ ueteris ordinem, quem la-
 borè nobis Attici nostri leuauit labor, qui conseruatis no-
 tatisque temporibus, annorū septingentorū memoriā uno
 libro colligauit. et ibi. Nescire autem quid antequam natus
 sis acciderit: id est, semper esse puerum. de Cl. 170. a. Quā
 60 quam his laudationibus historia rerum nostrarum est fa-
 cta non sunt. de D. 122. b. Simiæ Dodonæ improbitatena
 historijs Græcis mandatam esse demiror. de Oratore
 113. a. Summi oratoris in dicendo est, scribere histo-
 riam.

riam. et ibid. de scribenda historia. de Or. 113. a. Historia nihil aliud erat, nisi annalium confectio. Ep. 67. b. Videbat Italici belli historiam iam penè à te esse perfectam. de Clar. 195. a. Memoriam rerum Romanarum tenere: id est, historiam. pro Muren. 131. b. Monumenta rerum ueterum. pro Font. 282. b. Monumenta rerum gestarum. de Leg. 156. b. Herodotus pater historiae. et ibidem, de historia multa.

Historicus, rerum explicator, rerum pronunciator. Top. 227. b. Philosophi, poete, et historici. pro Mur. 127. b. Homines literati et historici. et 199. b. Thucydides rerum pronunciator sincerus. Item: Rerum explicator prudens, severus, grauis.

Histrion, onis, ueritatis imitator, comædus, tragædus, scenicus, scenicus artifex. de Orat. 86. b. Actio sola per se quanta sit, histrionum leuis ars et scena declarat. Parad. 120. b. Histrion si paulo se moueat extra numerum, aut uersus pronunciat, est una syllaba longior aut breuior, existimatur. de Fin. 95. a. Histrioni actio, saltatori motus est certus datus. de Sen. 91. b. Nec histrioni ut placeat, peragenda est fabula, modo in quocumque fuerit actu probetur. Off. 23. a. Scenici non optimi, sed sibi accommodatissimi, fabulas eligunt: id est, histriones. pro Quint. R. 50. a. Qui ne in nouissimis quidem erat histrionibus, ad primos perueniat comædos. de Orat. 126. a. Oculi hominis histrionis. de Or. 130. a. Roscius et Aesopus histriones clarissimi. et pro Sest. 25. a. Summus artifex: id est, Roscius. de Sè. 87. a. Turpius Ambuius.

Huic, de Orat. 147. a. Asperè, uastè, rusticè, huic loqui.

Huiculus, a, um, hians. Or. 211. a. Extremorum uerborum cum insequentibus primis concursus aut huiculus uoces efficit, aut asperas. de Or. 158. b. Ne asper uerborum concursus sit, neue huiculus. I. Hiatus.

Hoc, ed. de Or. 156. a. Sin eos dissiungent, hoc erunt infiores, quod, etc. Att. 12. b. 13. a. Atque etiam hoc magis, quod, etc. At. 141. a. Consilio tuo utar libenter, et hoc libentius, quod, etc. id est, eo libentius. Ep. 148. b. Certè hoc magis habes testimonium amoris mei, quo maturius, etc. Ep. 48. b. Atque hoc ipso melior est, quam, etc. quod, etc. 40. et 57. b. Hoc scribo parcius, quod, etc. Leo.

Hoc est, id est, pro Cec. 288. b. Fundus, quem quadrienium, hoc est, ex quo tempore fundus uenit, possedi. pro Mil. 106. a. Ad præturam gerendam, hoc est, ad temp. ea uertendum. pro Cec. 299. a. Vscupio fundi, hoc est, finis sollicitudinis. pro Cec. 304. b. In exilium, hoc est, in aliam ciuitatem. pro Syl. 176. a. Honos amplissimus familie uestra, hoc est, consulatus parentis tui. I. A. 175. b. At quæ crebro usurpat et consilium, Antonius, hoc est, dicere et consilium, et improbitus. Ep. 69. a. Quod si à te non impetro, hoc est, si quæ te res impedit. I. V. 56. b. et pro Q. 13. b. Hoc est de uoluntate, etc.

Hodie, hoc die, hodierno die, nunc, hoc tempore. I. V. 72. a. Non sunt hodie sextiles, hora non conuenire cœpistis. In Arat. 260. b. Per idus Quintiles, qui dies hodie est. Acad. 1. b. Vt hodie stet Asia Luculli institutus seruandis. Epist. 140. a. At hodie penis est in obscenis. pro Flac. 161. a. et pro Cel. 38. a. Hodie, pro, nunc. Attic. 238. b. Hoc die.

Hodiernus, a, um, de Or. 150. a. Disputatio hesterni et hodierni diei. I. A. 192. b. Quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis. I. C. 115. b. Neque à nobis ante hodiernum diem collocatum est.

Hœdinus, a, um, ut pellicula hædina. pro Mur. 142. a. Homericus, ca. Tus. 204. a. Agamemnon homericus. Homerus, ri. Poeta, qui Lycurgi temporibus fuit. Tus. 250. a. Traditum est Homerum cæcum fuisse. Offic. 71. b. Homerus optimus author. de Clar. 168. a. Homerus, cuius et si incerta sunt tempora, tamen amnis multis fuit ante Romulum. de Orat. 155. b. Pisistratus Homeri libros antea confisos sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus. pro Arch. 189. b. Homerum Colophonij ciuem esse dicunt suum. Chij suum uendicant, Salaminij repetunt, Smyrnei suum esse confirmant, itaque etiam delubrum eius in oppido dedicauerunt.

Homicida, da, i. A. 166. b. Fateor eos plusquam scarios, plusquam homicidas, plus etiam quam paridas esse.

Homicidium, dii, caed. I. A. 166. a. Statue, utrum illi, qui, etc. homicidij rei sunt, an iudices libertatis.

Homo, nis, mortalis, mortales, persona. de L. 160. a. Animal hoc prouidum, sagax, multiplex, acutum, memor, plenum rationis et consilij, quem uocamus hominem. Off. 3. a. Homo, qui rationis est particeps. de Leg. 161. a. Natura ceteras animantes abiecit ad pastum, solum hominem erexit, ad cœlique quasi cogitationis et domicilij pristini conspectum excitauit. de N. 33. a. Homo ortus est ad mundum contemplandum et mirandum. de Nat. 54. a. Deus homines humo excitatos, celsos et erectos constituit, ut deorum cognitionem cœlum intuentes, capere possent. de V. n. 202. a. Homines deorum immortalium quasi gentiles sunt, et diuini generis appellantur, et omnium animantium tenent principatum. Off. 5. b. Homines hominum causa generati sunt, ut ipsi inter se alij alij prodesse possint. Tus. 186. b. Ita et tulit dolorem ut uir, et ut homo maiorè ferre sine causa necessaria noluit. pro Rab. 96. a. An non intellegis quos homines, et quales uiros arguas? Ep. 50. b. Quoniam homo nata fuerat Sulpitij de Tullia Cic. filia. pro Cl. 59. b. Mater, cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem appellare possit. pro Dom. 232. a. An poteram inficiari me esse hominem, et communem naturæ sensum repudiare? Off. 57. a. Quid cum edisseras, qui hominem ex homine tollat? I. A. 246. a. Eumque ex numero hominum eijciendum, ex finibus humane naturæ exterminandum puto. Off. 43. a. Duri enim hominis, uel potius uix hominis uideatur, periculum capitis inferre multis. Quint. Fr. 300. a. Hominum ingenia ad fallendum parata. de Arch. 244. b. Stipes ille, qui quorum hominum esset nesciremus, nisi se Ligurum ipse esse diceret. At. 103. a. Auco scire quid hominis sit. et 92. a. Nescio quid sit hominis. Att. 253. b. Nescio quid eius sit. Epist. 36. a. Homo summa prudentia, multa etiam doctrina. et 26. a. Homo insolens. de Orat. 134. a. P. Mummius cuius temporis hominem esse. et 94. a. Homo adulescens.

Homologia, i. conuenientia.

Homulus, li. I. P. 92. a. Hic homulus ex argilla et lute factus.

Homuncio, onis. Acad. 34. a. Deus ille, et c. homuncio hic, etc.

Homunculus, li. Tus. 51. b. Homunculus unus est multus. et 240. b. 241. a. Humilis homunculus. de N. 25. b. Homunculus similem Deum fingere. Ep. 50. a. Hem, nos homunculi indignamur? aliter, homunculi. Vide Victorianas castigationes.

Honestas, tis, dignitas, decus, laus. (Turpitudine. Off. 59. a. Honestas omni pondere grauior est habenda quam cetera omnia. Offic. 2. a. In officio colendo sita est honestas

nestas omnis, et in negligendo turpitudine. de Sè. 86. a. Est profectò aliquid natura pulchrum atque decorum, quod sua sponte petitur, quodque spretum et contemptum uoluptate optinuit quisque sequitur: id est, honestas. Off. 72. b. Nunquam possumus nisi in laude, decore, et honestate utilia reponere. At. 108. b. Homo amens, qui ne umbram quidem unquam se uideri, ubi enim est dignitas, nisi ubi honestas? Off. 4. b. Honestatem et decus conseruare. pro Quint. 18. b. Quam existimationem, quam honestatem in iudicium attuli. et c. pro R. P. 129. b. Aliquis honestate spoliatus. pro Rab. 95. b. Virtus et honestas, et pudor cum Coss. esse cogebat. pro Mur. 145. a. Nolite eum ante partis honestatibus, atque omni dignitate fortunamque priuare, pro Sest. 24. b. Causa in qua omnes honestates ciuitatis, omnes ordines una cõsentiant. I. A. 211. b. Auctoritas senatus, decus, honestas, laudem, dignitatem desiderat. de Fin. 72. a. Una simplex posita in decore tota: id est, honestate. Tus. 187. b. de honestate, pulchra.

Honestè, decorè, laudatè. Antequam. 193. a. Honestè et laudatè acta uita. et Att. 87. a. Illi ualde honestè se gerunt. et 320. b. et Sal. in Cic. 271. a. Id tectum nunc honestè uergit in tectum inferioris porticus.

Honesto, as, decoro, orno. (Contaminio. Off. 73. a. Quæcumque homines homini tribuunt ad eum augendum atque honestandum. Off. 28. a. Non domo dominus, sed domo domus honestanda est. Postquam. 204. a. Senatus à quo sepe magnificentissimi decretis sumus honestati. In C. 103. a. Qui Saturnini sanguine non modo se non contaminauerunt, sed etiam honestauerunt. pro Mur. 141. a. Si interdum ad forum deducimur, si uno spacio honestamur. pro Dom. 229. b. Vt acta tui preclari Tribunatus hominis dignitate honestes. pro Rab. 95. b. Imagine mortè aliam cuius honestare. I. C. 123. a. Tanta laus, quanta uos me uestris decretis honestauistis. et ibi iterum. de In. 76. b. Honestare beneficium. ad Her. 11. a. Rei honestandæ et collo cuplet. ande causa.

Honestus, a, um, reclus, dignus, decorus, quod cum uirtute est, æquus. (Inhonestus, iniquus. de Fin. 74. a. Honestum id intelligimus, quod tale est, ut de re acta omni utilitate sine illis præmijs fructibus per se ipsum possit iure laudari. et ibi. Si honestum aliquid ostendero, quod sit ipsum, ut sua propter se se expetendum. Off. 39. b. Quod decorum honestumque est, id per se nobis placet, animosque omnium natura et specie sua commouet. et 13. b. Nihil nisi quod honestum decorumque sit, expetendum est. Off. 4. a. Honestum etiam si nobilitatum non sit, tamen honestum sit: quodque uerè dicimus, etià si à nullo laudetur, laudabile est. senatur. pro S. R. 26. a. Vir honestissimus, uita rustica honestissimus. de D. 126. a. et pro Mur. 142. a. Numerius Suficius honestus homo et nobilis. de Arch. 257. a. Optimi et honestissimi ciues. pro Mur. 127. a. Ampla et honesta familia. et ibi. Conuiuium moderatum atque honestum. Postquam. 209. b. Cuius discipulus omnibus honestis luctuosus tandem uisus est. At. 124. b. Moderatori reip. beata ciuium uita proposita est, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit. de Am. 11. a. Neque quicquam nisi honestum et rectum alter ab altero postulabit. Or. 197. a. Prima sequentem honestum est in secundis tertijsque consistere. de Cl. 191. a. Qui honorem sententijs et suffragijs adeptus est, is mihi et honestus, et honoratus uideatur. pro S. R. 21. b. Is pro eorum honestate repugnabat, propter quos honestissimus ipse inter suos numerabatur. et 19. b. Aequus et honesta postulatio. pro Cec. 298. b. Honestus et

probabili nomine errorem obijci culpam.

Honor, oris, et honos, oris, ornamentum, gloria, laus, decus, amplitudo, dignitas, honestas, gradus, magistratus. de Cl. 197. a. Honos est præmiu uirtutis, iudicio studioque ciuium delatus ad aliquem. Tus. 148. b. Honos alit artes, omnesque incenduntur ad studia gloria: iacentque ea semper, quæ apud quosque improbantur. At. 2. a. Osiop aduip. 4. 71. 4. Part. 237. b. Laus, honor, gloria. Q. Fr. 296. a. Semper putauit honores, si uulgares essent, uiles: si temporis causa constituerentur, leues. Ep. 49. b. Is qui uerè appellari potest honos, non inuitamentum ad tempus, sed perpetua uirtutis est præmiu. et 246. b. Mores atque uitam spectari solere in honoribus habendis, uel non habendis. Ante quam. 194. a. Qui sunt affectu summum gradum honoris, non dispoliabantur honore. pro Dò. 222. b. Illi quorum uita remota ab hoc honore populari, ab hac illustri gratia est. Ep. 75. a. Habere honorem alicui. pro Flac. 155. a. Cui nullus honos in sua ciuitate habitus est unquam.

pro Cel. 38. a. Nemini unquam presentis Puteolani maior honores habuerunt, quam M. Cælio. I. A. 191. a. Ut protantis eorum in reip. meritis honores eis habeantur, et gratie referantur. pro S. R. 41. a. Viris fortibus honos habitus est. de N. 68. a. Vide ne uirtutibus hominum isti honores habeantur, non inuortalibus. At. 101. a. Chrysippum libenter uidi et in honore habui. Att. 181. a. Vereor ne Cæsari nullus honos à senatu habeatur. Attic. 283. a. Huic habitus à me honores nulli quidem. Brute nisi debiti, nulli nisi necessarii. Quint. Fr. 295. b. Aliquem esse diligentem, ut sibi honores habeantur. Epist. 259. b. Curio mihi, ut medico honos haberetur. de Clar. 196. a. Amplissimos uel maximos honores alicui rei esse habitos. de Fin. 105. a. Tribuere honorem alicui. Quint. Fr. 296. a. Tribuere honores meritis alicuius. pro Plan. 272. b. Tribuere magnum honorem alicui. pro S. R. 41. a. Suum cuique honorem et gradum redditum esse gaudeo. I. V. 242. b. Mihi honorem illum non solum datum, sed etiam creditum ac commissum puto. I. V. 219. b. Mandare honores hominibus nouis. I. A. 181. a. Cur honorem Cæsari tua lege dari deferri patimur? Ep. 149. b. Is enim honos mihi uideri solet, qui non propter spem futuri beneficii, sed propter magna merita claris uiris deferuntur et datur. pro S. R. 31. a. Serui apud eum sunt in honore et precio. de Or. 105. a. Hec ars summo in honore semper fuit. Tus. 149. a. In summo apud Græcos honore geometria fuit. de Cl. 176. a. Hic epilogus tanto in honore pueris nobis erat, ut eum etiam edisceremus. de N. 5. a. Philosophia, quæ in honore sunt. de Cl. 167. a. Gorgias magno in honore fuit. pro S. R. 38. b. Qui apud uos in honore tanto sunt. I. C. 111. a. Hic dies apud uos in honore esse debet. Tus. 148. b. Honorem poetis non esse. de Clar. 178. a. Iam tum honos erat eloquentia. Off. 45. b. Honori summo nuper nostro Miloni fuit, quod, etc. pro Mil. 120. b. Beatos esse quibus ea res honori fuerit à suis ciuibus. Epist. 107. b. Adducere aliquid in honorem. Attic. 82. a. Ob hæc beneficia nullus honores mihi nisi uerborum decerni sinit. et 283. a. Tribuere laudem uerborum alicui. et ibi. Decernere honores alicui. et 275. b. Accipere honores extra ordinarios. et 279. a. At. 135. b. Recipere honorem ab aliquo: id est, uerbi gratia, ut sis legatus alicui. de Or. 105. a. Amplissimis honoribus et præmijs decorari. I. V. 231. b. Qui honos apud Syracusanos est amplissimus. de Or. 105. a. Qui honos apud Græcos maximus haberetur. Or. 208. b. Ornatus ille propter quæ ascendit in tantum honorem eloquentia. de Cl. 187. b. Ascendere ad honores. pro Syl. 183.

Nemo ex illo honoris gradu. At. 161. a. Honore augeri. de N. 77. b. Honoribus aucti, aut re familiari. de Ar. 257. a. Honorem augeri cupiam. Honore augeri aliquem. pro Fl. 157. a. Homo sine honore, sine estimatione, sine cōstit. de In. 61. a. Homines honore usi: id est, qui magistratū gesserunt. I. A. 220. a. Quamquā hoc honore isti togati esse solent, cum est in sagis civitas. Ep. 9. a. Cum honoribus amplissimis perfuncti essemus. Ep. 43. b. Cursus honorum. pro Deiot. 146. a. Caesar Deiotarum amplissimo regis honore et nomine affecit. et ibi. Deiotarus honore amplissimo ornatus. pro S. R. 43. a. Magno honore filius ex patris dignitate afficitur. de N. 9. b. Res fordidas deorum honore afficere. I. A. 222. a. Honorem mortuo, cui iniuriam uiuo fecimus, faciamus. Ep. 149. b. Sit modō aliqua respu. in qua honos elucere possit, omnibus mihi crede amplissimis honoribus abundabis. Ep. 140. b. Præfari honorem. Item: Nos autem ridiculē si dicimus, ille patrem strangulauit, honorem nō præfatur: sin de Aurelia aliquid, aut Lolia, honos præfandus est. pro Q. R. 47. b. Hunc uirum bonum esse dixisti, et honoris causa appellasti, quod nemo nisi aut honestissimo, aut amicissimo facere consueuit. pro S. R. 19. a. Vir fortissimus et clarissimus L. Sylla, quem honoris causa nomino. I. A. 166. a. Qui stillantem præ se pugionem tulit, is à te honoris causa nominatur. et ibid. b. Cur honoris causa à te sunt appellati? I. V. 69. b. Curio, quem ego hominem honoris potius, quam ignominie causa nominatum uolo.

Honorarium, rij, munus quod honoris causa datur. I. P. 98. a. Qui modus tibi fuit frumenti estimandi? aut honorarij? si quidem potest ut et metu extortum honorarij nominari. de Opt. 243. a. Docere debitiū est, delectare honorarium, permouere necessarium.

Honorarius, a, um, pro Cec. 286. a. Hoc non honorariam operam amici, sed securitatem iudicis requirit. Tusf. 251. b. Quorum controuersus iudicabat tanquam honorarius arbiter iudicare Carneades.

Honoratē honorificē. I. A. 237. b. Multa et honoratē et honorificē de aliquo prædicare.

Honoratus, a, um, qui in honore et precio est apud aliquos. de N. 77. b. Dives, honoratus, incolumis. (Cinglorius. At. 184. a. Dionysius apud me honoratior fuit, quam apud Scipionem Panætius. Off. 28. a. Homo honoratus et princeps. pro Pl. 262. b. Præfectura honorata et suburbana. de Cl. 191. a. Qui honorem sententijs et suffragijs adeptus est, is mihi et honestus, et honoratus uidetur. Or. 199. b. Thucydides fuit honoratus et nobilis. de Sen. 82. b. Clarus et honoratus uir.

Honorificē honoratē. I. A. 213. a. Respondendum honorificē est Marrucinis. et 237. b. Multa et honoratē et honorificē de aliquo prædicare. et Q. de Pet. 211. b. Latrē ac honorificē promittere aliquid.

Honorificentius, et honorificentissimē. Attic. 191. a. Non potuit honorificentius à me fieri de nepote. Ep. 215. a. Nec liberalius, nec honorificentius tractari potuisse. Ep. 84. a. Caesar nunquam nisi honorificentissimē Pompeium appellat.

Honorificus, a, um, decorus, dignus. Attic. 83. a. Quod imperium uidebatur illi etati honorificum. I. A. 168. a. Nunquam ab eo mentio de me, nisi honorifica. In Vat. 29. a. Verbum honorificum. At. 7. b. Honorificus in aliquem. Offic. 48. b. Est enim ualde decorum, in externos hospitem esse.

Honoro, a, honorem habeo, honorem adhibeo, hone

sto, in honore habeo, honorem facio, honorem debitiū. Alii cui præsto, honore afficio, honorem tribuo, apud me in honore et precio est, honore augeo, honore amplissimo orno, honorificis uerbis prosequor. de D. 98. b. Amphidraum sic honorauit fama Græciæ, Deus ut haberetur. I. A. 165. a. Hic me non solum meis laudibus ornat, sed etiam honorat alienis. I. A. 201. a. et 203. a. Eundem ordinem te nebo in uiris fortibus honorandis. I. A. 221. b. Nemo tū uirtutem non honorabat. de Leg. 162. a. Beati qui honorati sunt, uidentur, miseri autem qui in glorij. I. A. 222. a. Mortem eius non luctu publico solum, sed etiam monumentis esse honorandam puto. pro S. R. 43. a. Magno honore filius ex patris dignitate afficitur. pro Dom. 228. a. Quem populus Rom. à porta domum sua celebritate lætitijs committatum honestauit.

Hora, r, a. Quin. Frat. 308. a. Ea res acta est, cum hora sexta uix Pompeius perorasset, usq; ad horam octauam. et ibi. Hora ferē nona Clodiani consputare ceperūt. I. A. 175. a. Cum hora diei decima ferē ad saxa rubra uenisset. pro Mil. 106. b. Fit obuiam ei Clodius hora ferē undecima, aut non multo secus. I. V. 72. a. Non sunt hodie sextiles, hora nona conuenire cepisset. I. P. 82. a. Cū ad te quinta ferē hora uenisset. pro Quin. 4. b. Ut ad tabulam sextiam sibi assint hora secunda postridie. I. A. 180. a. Ab hora tertia bibebatur.

Horatius Cocles. de L. 171. a. Horizon, is, finiens. de D. 127. b. Illi orbes, qui cœli quasi medium diuidunt, et aspectum nostrum definiunt, qui à græcis ægiporæ nominantur, à nobis finientes reuoluntissimē nominari possunt, uarietatem maximam habent, alijs in alijs locis sunt.

Horme, es, l. Appetitio, et Appetitus. Hornotinus, a, um, huius anni. I. V. 157. a. Hoc quantum est ex Sicilia frumenti hornotini exarauerunt. Horologium, gij, solarium. Ep. 265. b. Horologium mitam et libros, ferit sudum.

Horrendus, a, um, horrificus, horribilis. Tusf. 175. a. Nihil habet mors quod sit horrendum.

Horreo, es, cohoreo, formido, timeo. I. V. 250. b. Cum esses in imperio, iam tum iudicium et crimen horrebas. At. 136. a. Ingrati animi crimē horreo. de Or. 125. b. Quæ ego cum à te tractantur in causis, horrere soleo. de Fin. 57. a. Horrere diuinum nomen. Tusf. 245. a. Horrere et resor midare dolorē. At. 134. a. Horrere minas alicuius. de Ar. 252. b. Quod sacrificium nemo unquam uir aspicere non horruit. Att. 35. b. Hæc dominatio quorsum eruptura sit, horremus. pro Dom. 241. a. b. Horrere animo. Ep. 96. b. Ut ipsam uictoriam horrerem. Q. Fr. 296. b. Quare nomen publicani neq; ij debent horrere, qui semper uectigales fuerunt. I. A. 220. b. Periculosē dico, quemadmodū accepturi sitis horreo. de Fin. 59. b. Quod si qui satis opibus hominum sibi contra conscientiam sepi esse et muniti uidentur, deorum tamen numina horrent. de N. 30. a. Vno tempore florere, deinde uicissim horrere terram.

Horresco, cis, perhorresco. de Fin. 152. a. Qui sibi iniectio terrore mortis horrescunt.

Horreum, rei, cella. In Ver. 151. a. Neque in segetibus, neque in areis, neque in horreis. contra Rul. 84. a. Illi Capuan cellam atque horreum agri Campani esse uoluerunt.

Horribilis, le, horrendus, horrificus, formidabilis. At. 96. b. Hæc spero falsa, sed certē horribila. de Or. 107. b. Illud uerō fuit horribile, quod, etc. de Arch. 248. a. Excauitus

ditus est strepitus quidam reconditus, et horribilis fremitus armorum. At. 124. a. Caesar monstrum horribili uigilantia, celeritate, diligentia. de Fin. 62. a. Horribilis formido. I. C. 99. b. Hanc tam tetram, tam horribilē, tam infestā reip. pestē effugimus. pro F. 281. b. Iratus animus atq; horribilis impetus cuiuspiā. Ep. 77. b. Horribile ac pertimescendum. de Or. 143. b. Horribiles et miseri casus aliquorū. At. 223. b. Horribile est quæ loquantur, quæ munitentur. pro Q. S. 1. a. Horribile est causam capitis dicere. de Som. 128. b. Tum rutilus horribilisq; terris Mars.

Horridē, asper, duriter. Or. 199. a. Inculte et horridē dicere uel uiuere. pro Q. 10. b.

Horridulus, a, um. Att. 21. a. Quamquam illa tua mihi horridula et incompta uisa sunt. Orat. 211. a. Orationes horridule.

Horridus, a, um, incultus, asper, durus. (Nitens, nitidus. pro Q. 17. b. Vita horrida atq; arida mihi cordi est. Post. 207. a. Cum eum incultum, horridum, moestumq; uidisses. de Clar. 175. a. Vir ut uita, sic oratione durus, incultus, horridus. de Clar. 170. b. Antiquior est eius sermo, et quadam horridiora uerba. Or. 198. b. Asperat, tristis, et horrida oratio. de Or. 147. b. Oratio de horridis rebus nitida, de te uinis plena, de peruulgatis noua. de Cl. 186. b. Nitens oratio. (Inculta, horrida. de D. 114. a. Tecur nitidum atq; pleniū. (Tecur horridum et exile. pro Cel. 44. a. Barba horrida.

Horriser, a, um, horrificus. Or. 211. a. Horriserum portentum. poetæ.

Horrificus, a, um, pro Dom. 225. a. Horrificum bellū. et in Arat.

Horrisonus, a, um, in Arat. Et magis horrisonis aquilonis tangitur alis. Tusf. 180. a. Horrisonum fretum.

Horror, oris, metus, frigus, ut in febr. Attic. 122. b. Dij immortales quis me horror perfudit. Attic. 188. a. Atticam doleo tandem, sed quoniam sine horrore est, spero esse ut uolumus.

Hortensius, sij, orator Cic. co. eius. Or. 209. a. Dicebat melius quam scripsit Hortensius.

Hortatio, onis, cohortatio. Q. Fr. 298. a. Non hortatione, neq; præceptis, sed precibus tecum fraternis ago. Ep. 40. 133. b. Quod cum ita sit, hortatio nō est necessaria, gratulatione magis utendum est.

Hortator, oris, suador, consuator, autor. de Or. 105. a. Cum eius studij tibi et hortator et magister esset domi. I. A. 235. a. Quamquam hortatore non egetis, ipsi enim uestra sponte exarsistis ad libertatis recuperandæ cupiditatē. Post. 199. b. Adiator, autor, hortator ad aliquid agendū. pro S. R. 36. b. et Part. 238. b. Hortator, autor, intercessor non sciendū aliquid.

Hortatus, tus, hortatio. Ep. 217. b. Id feci aliorum consilio, hortatu, autoritate.

Hortor, aris, adhortor, suadeo, sum autor, cohortor, excito, impello, autoritatē alicui ad aliquid sciendum do, acuo. Ep. 204. a. Hæc eō spectant, ut te hortor et suadeā, reliqua sunt, quæ pertinent ad rogandū. At. 102. a. Ipsum tamen Pompeiū separatim ad concordia cohortabor. pro Arch. 191. a. Quibus auditis eum ad perficiendum hortatus sum. de Or. 95. a. Impellere, exhortari aliquē ad aliquam artem. de Pro. 71. a. Hortari milites ad laudem. At. 126. b. et Off. 1. b. Magnopere te hortor. pro tuo singulari perpetuoq; studio, ut, etc. At. 111. b. Pacem quidē hortari non desino. Q. Fr. 29. a. Sed quid ego te hæc hortor? alter, de est, hæc. I. C. 99. b. Sin exteris (quod te iam diu hortor) ex-

haurietur, etc. Ep. 54. a. Iisdem igitur de rebus etiā atq; etiam hortor, quibus superioribus literis hortatus sum. de Fin. 125. b. Te hortor, currentem quidē, ut spero. Ep. 256. a. In excitando et aciendo plurimū ualet, si laudes eū quæ cohortere. Ep. 133. b. Quare quid est quod ego te hortor, ut dignitati et glorie seruias? proponam tibi claros uiros, quod facere solent, qui hortantur. Ep. 256. a. Consiliū, quod hortandi causā laudauit.

Hortulus, li, de N. 24. b. Democriti fontibus Epicurus hortulos suos irrigauit. pro Cl. 25. a. Asinius autem breui illo tempore quasi in hortulos iret, in arenarias quasdam extra portam Esquilinā perductus occiditur. de Fin. 124. b. Platonis hortuli.

Hortus, ti, et Horti, oriū. pro Cel. 45. a. b. Ep. 263. b. Phædrum excita, ut hortum ipse conducat, sic olitorem cōmonebis. de Sen. 89. a. Iam hortū ipsi agricolæ succidiam alteram appellant. Off. 63. b. Disitabat se hortulos aliquos uelle emere, quō inuitare amicos, et ubi se oblectare sine interpellatoribus posset. pro R. P. 126. b. Deliciarū causa uoluptatis quosdam in hortis aut suburbanis suis cum mitrella sepe uidemus. Q. Fr. 320. b. Nunc domus suppeditat mihi hortorū amenitatē. At. 191. b. Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare. de Fin. 124. b. In hortis Epicuri, quos modō præteribamus. de N. 19. b.

Hospes, tis, is apud quem alius diuersatur, aut qui ipse diuersatur apud aliū. de D. 123. a. Deiotarij Caesarem eodē tempore et hostem et hospitē uidit. Off. 76. b. Quamquā tibi hi tres libri inter Cratippi cōmentarios tanquam hospites erunt recipiendi. pro Mil. 107. b. An uerō tu solus ignoras? tu hospes in hac urbe uersaris? pro R. 96. b. Ad uerō ne hospes huius urbis? adeo ne ignarus es disciplinæ consuetudinēq; nostræ? ut peregrinari in aliena ciuitate, nō in tua magistratū gerere uideare? At. 93. a. Est enim aliquid aduenientem non esse peregrinū atq; hospitem. contra Rul. 85. a. Nos autem iam non hospites, sed peregrini atq; aduenæ nominabamur. de Or. 103. b. Fateor oratorē nulli in re tyronem ac rudem, nec peregrinum atq; hospitem esse debere. et 92. a. Qui nuper Romæ fuit Menedemus hospes meus. pro Deiot. 145. a. Per istam dextrā, quā hospes hospiti porrexisti. Off. 28. a. Domus in quā et hospites multi recipiendi, et admittenda hominū cuiusq; generis multitudo. Ep. 138. b. Habuisses non hospitem, sed cōtribernalem. et 83. a. Ex multis hospitibus, qui ad me ex Asia uenerunt, audiui te, etc. de D. 91. a. Diuertere ad hospitium. de Fin. 125. a. Non autē ad hospitem diuersti, quā, etc. ad Her. 40. a. Habere hospites domi. Epist. 143. a. et 217. a. Accipere hospitem. I. V. 89. a. Recipere hospites. ad Her. 38. b. Deinde casu ueniūt hospites homini. pro Cl. 52. b. A. Binnius quidam Caupo multorum hospitum.

Hospita, tæ, I. V. 113. a. Seruilia Dionis hospita. et 127. a. At. 68. b. At illa, ego ipsa sum, inquit, hospita.

Hospitalis, le, qui libenter hospites recipit. Off. 46. a. Ciemon in suis curiales Laciadas hospitalis fuit. contra Rul. 75. a. Illa ipsa sedes hospitalis, in quam erit deductus. I. V. 211. a. Non dubitauit illud insigne penatum hospitaliūq; deorum ex hospitibus ali mensa tollere. pro Cel. 48. b. Tua hospitalis illa Venus. I. V. 89. a. Homo, qui semper hospitibus suis amicissimusq; nostrorum hominū fuisset. et 206. b. Domus omnibus apertissima et perhospitalis. Q. Fr. 313. b. Sed non faciā, ut illum offendā, ne implore fidē Iouis hospitalis. pro Deiot. 147. a. Si te palam interemisset, Iouis quidē illius hospitalis numē nunquam celare potuisset. et de Fin. 104. a. Iupiter hospitalis.

819

HO

HV

820

Hospitalitas, tis. Of. 46. b. Recte à Theophrasto est laudata hospitalitas: est enim ualde decorum, patere domos hominum illustrium illustribus hospitibus.

Hospitium, tij. diuersorum, familiaritas, amicitia, domus que gratis et libenter amicis patet, sedes hospitalis. Ep. 212. a. Cum Lyfone est mihi hospitium uetus. At. 223. a. Pyllia paratū est hospitium. Q. Fr. 293. d. Optimum queng; hospitio amicitiaq; coniungi dico oportere. pro Cor. 63. a. Gaditani cum L. Cornelio publice hospitium fecerunt. et ibi. b. Facere hospitium cū aliquo. I. V. 233. b. Decernunt statim ut L. Fratri hospitium publice fieret. pro S. R. 21. d. S. Roscius florēs gratia atq; hospitij nobilissimorum hominum, nam cū Scipionibus erat ei non modò hospitium, sed etiā domesticus usus et consuetudo. I. C. 123. b. Pro clientelis hospitijq; prouincialibus. de D. 125. a. Caesar à Deiotaro magniificentissimo hospitio acceptus est. I. A. 244. a. Tota familia occurret, hospitio inuitabit. pro Deiot. 145. a. Tu illius domū inire, tu uetus hospitium renouare uoluisti. pro Dom. 151. a. Deiotarus, quo cum amicitia resp. conciliauit, hospitium uoluntas utriusq; coniunxit. I. V. 126. b. Renunciare hospitium alicui, et domo emigrare. de Or. 130. b. Atqui non nimium liberale hospitium meū dices, nam te simulac, etc. extrudā et eiciā. At. 32. b. Te hospitio agresti accipiemus. I. V. 113. a. Pro hospitio quod mihi cum eo est. de Sen. 94. b. Ex uita ista discedo tanquam ex hospitio, non tanquam ex domo: commorandi enim natura diuersorium nobis, nō habitandi dedit.

Hostia, stia. uictima. de Leg. 173. b. Quibus hostijs immolandum, cuiq; deo, cui maioribus, cui laetentibus, cui maioribus, cui foemina. contra Rul. 85. a. Erant hostiæ maiores in foro constitutæ, quæ ijs pretoribus de tribunali, sicut à nobis consilibus de consilij sententia probatis, ad præconem et tibicinem immolabantur. de Leg. 173. b. Quæ cuique diuo decoræ gratæq; sint hostiæ prouidendum. de D. 99. b. Hetrusci religione inbuti, studiosus et crebrius hostias immolabant. de D. 101. a. Cum censor populum iustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent eligebantur. pro Föt. 280. a. Humanis hostijs deos placare. pro Cl. 58. b. Hostiæ casæ ad scelus perficiendum. de In. 74. a. Præbere hostias ad sacrificiū. At. 2. b. Adducere hostias ad montem Albanum.

Hostiensis, se. pro Pom. 10. a. b. Nam quid ego hostiense incommodum querat? At. 194. pro Mur. 128.

Hostilia curia Romæ. de Fin. 124.

Hostilis, le. inimicus, infestus. de In. 61. b. Hostili in terraturpiter iacuit insepultus. At. 275. a. Hostilis animus in remp. Item: Ea in hunc hostili odio est. pro R. 95. b. Homo hostilem in modū seditiosus. Of. 75. b. Factiones bellicas et hostiles perturbare. Antequā. 192. b. Hostilis ciuium mens. de Pro. 70. a. Hostilem in modum uexari.

Hostiliter, hostilem in modum, inimice, infeste, iniquo animo. I. A. 199. a. Quid ille fecit hostiliter, quod hic non faciat?

Hostis, stis. perduellis, inimicus, qui contra arma fert, qui bellum reip. indixit. Of. 8. b. Equidem illud etiam animaduerto, quod qui proprio nomine perduellis esset, is hostis uocaretur, lenitate uerbi tristitiam mitigante: hostis enim apud maiores nostros dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus. I. V. 112. a. et 116. b. Verres communis hostis omnium prædator; fuit. I. A. 263. a. Hircius hostes prostrauit, fudit, occidit. pro Dom. 226. a. iste nō hominibus, sed uirtutibus hostis semper fuit. I. A. 172. b. Quis tam dijs hominibusq; hostis? qui auderet, et c. Off. 46. a. Eumq;

qui faciat, communem hostem tenuiorum putant. de Fin. 131. a. Quotienscumq; dicitur male de se quis mereri, sibiq; esse inimicus atq; hostis. I. V. 120. b. Ille aspiciere te nō potest, inimicus et hostis esset. de In. 61. a. Inimicus atq; hostis: ea displicent. pro Mil. 109. a. et de Am. 103. b. Cuius peius Clodij hostis. At. 248. a. Ex eo sibi illum hostem: id est, inimicum. Ep. 42. b. Si tibi, cui sum amississimus, hostis essem, placarer tamen, et c. I. V. 119. a. Hostis nimis ferus et immanis. I. C. 105. a. Hostis tam capitalis.

Huc. Ep. 8. a. Huc te pares, hæc cogites, ad hæc te exerceas. I. C. 105. a. Rem huc adduxi, ut, et c. Of. 20. a. Pars, quæ hominem huc et illic rapit. de Or. 100. a. Aliquem erectū et celsum huc atq; illic intueri. At. 143. b. Ne cursem et huc et illic determina uia.

Huccine. I. V. 269. a. Huccine tandem omnia reciderunt!

Hui. admirantis et optantis interiectio. At. 95. b. Videbā sermones, hui fratre reliquit. et 73. b. Hui totiens ne me literas dedisti Romā, cū ad te nullas darem? At. 216. b. Hui scias quanto periculo tuo, etc. et 250. b. Sed quis hui non dicat? Ep. 124. a. Hui uereor ne, et c. Ep. 254. b. Hui quā uelim scire, utrum, et c.

Huiusmodi, id genus, huius exempli. de Leg. 179. a. Ep. 233. b. Nec miror, sed meo casum huiusmodi. Top. 224. b. Et cætera generis eiusdē. At. 207. b. Antea orationes aut aliquid id genus scribebam.

Humanē, humaniter. At. 249. b. Sestius quod Puteolis profequitur, humanē, quod queritur, iniuste. et I. A. 259. a. At. 201. b. Fecisti humanē.

Humanitas, tis. humanam naturam, uel ipsam naturā hominum et speciem significat. pro S. R. 28. b. Magna est enim uis humanitatis, multum ualet communio sanguinis, reclamitat istiusmodi suspitionibus ipsa natura, et c. pro Flac. 151. a. Tamen ciuis à ciuibus communis humanitatis iure ac misericordia deprecaretur, et c. pro Syl. 179. a. b. Peterem ueniam errato meo ex inimicis uestris cogitationibus, et ex humanitate communi. pro Quint. 9. a. Hæc in homines alienissimos, denique inimicissimos, uiri boni faciunt, et hominum existimationis, et communis humanitatis causa, ut cum ipsi nihil alteri scientes incommodarint, nihil ipsi iure in commodi cadere possit. pro Dom. 232. b. Tam amans tuorum ac tui, quā communis humanitas postulat.

Humanitas, facultas, lenitas, placabilitas, mansuetudo, comitas, urbanitas, suauissimū mores, benignitas, mansuetudo morum ac facilitas, suauitas sermonum atq; morum, lepos, altitudo animi quæ dicitur. Ep. 61. a. Cognitione nunc humanitatem meam, si humanitas appellanda est in acerbissima iniuria remissio animi ac dissolutio. Ep. 57. a. Obi nemus ipsius Caesaris summam erga nos humanitatem. At. 104. a. b. Tyronem propter humanitatem et modestiā malo saluum, quā propter usum meum. At. 68. b. Humanitas in meo iudicio illo die defuit. de Or. 87. a. Tanta in Crasso humanitas fuit, et c. Q. Fr. 294. b. Clementia, mansuetudo, humanitas. pro S. R. 25. b. Natura tibi dedit, ut humanitatis non parum haberes. Quint. Fr. 295. a. Nos ei generari hominum presumus, non modò in quo ipsa sit, sed etiā à quo ad alios peruenisse putatur humanitas. et ibi. Triabuere humanitatem alicui. At. 262. b. Tua singularis humanitas suauissimiq; mores. Off. 18. a. In liberis uerò populi et in iuris æquabilitate exercenda etiam est facilitas, et altitudo animi quæ dicitur, ne si, et c. et 36. b. Tantāq; potna eos afficiamus, quantum æquitas humanitasq; patitur. de Or.

821

HV

HV

822

de Or. 139. a. Nullum est uitæ tempus, in quo non deceat leuorem humanitatemq; uersari. pro Mur. 139. b. Nemo Catone pro uo tuo commodior, comior, moderatior fuit ad omnem rationem humanitatis. pro Syl. 182. b. Tamē humanitate adductus eum defendit. pro Syl. 85. a. In uestra mansuetudine atq; humanitate totam causam repono. de Leg. 184. a. Difficillima illa societates grauitatis cum humanitate. Ep. 199. b. Ut summa feruoris summa cum humanitate iungatur. et 214. a. Facilitas et humanitas tua. et 6. b. Off. 13. a. Non modò id uirtutis non est, sed potius immanitatis, omne humanitatem repellentis. de Am. 109. a. Amicitia remissior esse debet, et liberior, et dulcior, et ad omnem comitatem facilitatemq; procliuor. de Or. 116. b. Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterum humanitatis. de D. 125. a. Placet igitur humanitatis expertes, habere diuinitatis autores?

Humanitas, pro ea quæ græci μάλας uocant, nos eruditionem etiā et doctrinā appellamus. de Or. 115. a. Homo non hebes, neq; inexercitatus, neq; communium literarum et politoris humanitatis expertis. Q. Fr. 295. b. In uirtute atq; humanitate percipienda. pro Arch. 165. b. Omnes aries, quæ ad humanitatem pertinent, habent quoddam cōmune uinculum, et quasi cognitionem quādam inter se continentur. pro Arch. 186. a. Artes, quibus etas puerilis ad humanitatem informari solet. Q. de Pet. 210. a. Deinde habeatis tecum ex iuuentute optimum queng; et studiōssimū humanitatis. Ep. 262. b. Literæ et humanitas. de Or. 122. a. Vir humanitate politus. et 107. b. In omni recto studio atq; humanitate uersari. I. V. 223. a. Tu sine illa arte, sine humanitate, sine ingenio, sine literis solus iudicas? pro Mur. 138. b. De studijs humanitatis. pro Arch. 188. b. Hæc studia adolescentiam agūt, senectutem oblectant, secundas res ornant, aduersis pro fugiunt, et solatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. pro Cal. 42. a. Studium doctrinæ atq; humanitatis. et ibid. Adolescens humanissimus et doctissimus. et ibid. a. Qui in hac suauitate humanitatis, quæ proprie iam delectantur homines, uersari periculi dē solet.

Humaniter, humanē, benignē. Quint. Fr. 206. b. Sed fecit humaniter Licinius, qui ad me uenit. Ep. 95. b. Humaniter uiuere. At. 2. a. Sin aliter acciderit, humaniter feremus. At. 228. b. Si humaniter, et sapienter, et amabiliter in me cogitare uis.

Humanus, humano more, ut solet, ut ferē sit. I. A. 154. b. Si quid mihi humanus accidisset, multa autem impendēre uidebantur, præter naturam, præterq; fatum.

Humanus, a, um. affabilis, benignus, comis, blandus, cōmodus, urbanus, cuius uita lenior, mores sunt faciles. de Som. 129. a. Qui in uita humana diuina studia coluerit. et 128. a. Ne minus humanum assignatum à deo defugisse uideamini. de D. 80. a. Gens humana atq; docta. Immanitas atq; barbara. At. 263. b. Vir facillimus atq; humanissimus. de Sen. 89. b. Comes, benignus, facilis, suauis homines, qui, et c. et ibi. Cyrum omnibus in rebus comem erga Lyfandrum et humanum fuisse. de Or. 87. b. Homines à fera agrestiq; uita ad humanum cultū ciuilemq; deducere. pro R. 128. b. Aliquis humana specie ac figura, qui immanitatem bestias uicerit. At. 247. b. Sed humana ferenda. et 244. a. Sed hæc quidem humana. et 211. a. Possimulli ut humanus. et 188. b. Tuus doctor humanus is quidem est. I. V. 223. b. Homo doctissimus atq; humanissimus. Part. 231. b. Animus humanus ac liberalis. Tusc. 238. b. Humanus animus. Off. 25. a. Humanum genus. et de Fin. 107. a.

Humatio, onis. sepultura. Tusc. 170. b. Aliquid etiam de humatione et sepultura dicendum existimo.

Humatus, ta, tum. sepultus. de Leg. 181. b. Et quod nunc communiter in omnibus sepultis est, ut humani dicantur, id erat proprium tum in ijs, quos humus iniecta contegeret.

Humeris, ri. ceruices. de N. 58. a. In bobus uires humerorum et latitudines ad aratra extrahenda. Tusc. 182. a. Nā sentum, galeam, gladium in onere nostri militis non plus numerant, quā humeros, lacertos, manus. I. V. 217. a. Sa gitæ pendebant ab humero. Sal. in Cic. 271. b. Italia Ciceronem exulem humeris suis reportauit. de Or. 104. b. Cum Galba pupillum penē in humeros extulisset. de Sen. 83. a. Cum humeris bouem sustineret uiuum. pro Mil. 206. a. Clodius totam petitionem solus gubernat, et humeris suis sustinet. de Ar. 258. a. Vix hæc iuncta in nostris humeris cohærebunt. pro Fl. 164. a. Respub. quam uos uniuersam in hoc iudicio uestris humeris, uestris inquam humeris iudices sustinetis. pro Dō. 242. a. Remp. in hac causa uestris ceruicibus sustinetis.

Humidus, a, um. quod humorem habet. Tusc. 150. b. Terrena et humidā suo pte nutu in terrā feruntur. de N. 66. a. Natura animantis uel terrena, uel ignea, uel animalis, uel humida. I. V. 85. a. Ignem ex lignis uiridibus atque humidis fieri iussit. In Arat. Humida aurora.

Humifer, a, um. de D. 83. a. Naribus humiferū duxere ex aëre succum. poetæ.

Humilis, le. contemptus, abiectus, demissus, summissus. Tusc. 235. b. Vites, et ea quæ sunt humiliora, neq; se tollere à terra altius possunt. de Leg. 158. b. Quæ et conscripta sunt à multis, et sunt humiliora quā ea, quæ à uobis expectari puto. de Am. 102. a. Quis suas cogitationes omnes abiecerunt in rem tam humilem tamq; contemptam. Post. 206. a. Aliquorum mentes angustæ et humiles. de Am. 101. b. Humilis sanè et minime generosus, ut ita dicam, ortus amicitie. pro Arch. 187. b. Homo mediocris, et aut nulla, aut humili aliqua arte præditus. At. 229. b. Semper statui, non esse infestis, andos inimicorum amicos, præsertim humiliores. pro Quint. 18. a. Indignum est uinci ab infriore atq; humiliorē. de Am. 109. b. Qui parentibus nati sunt humilibus. I. A. 176. a. Quis unquā apparitor tam humilis, tam abiectus? At. 36. a. Ut ille tamē humilis, ut demissus erat. de Or. 190. a. Verbum durum, infolens, et humile. Or. 215. b. Oratio humilis, abiectal. (Alta et exaggerata. de Cla. 166. b. Nemo est tam humilis, quin, et c. At. 121. b. Nunquam ego cuiquam tam humili, tam sordido, tam alieno, tam præcise negaui. de Fin. 59. a. Humilis et imbecillus animus. de In. 47. a. Humilis ac supplex precatio. et 61. b. oratio. Or. 215. a. Demissus et humilis sermo. pro Foni. 280. b. Animus demissus atq; humilis. Orat. 203. b. Summissus et humilis. I. V. 69. b. Humilis atque demissus. (Alacer et letus. Attic. 142. a. Vir humilis.) (Vir amplissimus. de D. 98. b. Humilis et obsecrans uir.) (Clarus et prestans. de In. 43. a. Humilis et infirmus homo. de Fin. 153. b. Qui altiore animo sunt, nihil abiectū, nihil humile cogitant. pro Plan. 269. b. a. Fractio animo atque humili supplicare alicui.

Humilitas, tis. abiectio, contemptio, ignobilitas. Tusc. 241. b. Sidera inter se altitudine et humilitate distantia. de D. 127. a. Docet enim ratio Mathematicorum, quanta humilitate luna feratur, terram prope contingens. de N. 50. a. Atq; etiam aliorum ea humilitas est, ut cibum terrestrum rostris facile contingant, quæ antè, et c. Tusc. 234. a. Ade-

rit paupertas, ignobilitas, humilitas. pro Cl. 4. o. b. Humilitas hominis: id est, ignobilitas. Tus. 1. 9. 6. b. Habet ardorem libido, humilitatem metus. pro S. R. 4. 1. a. Humilitatem cum dignitate de amplitudine contendere. Antequam. 1. 9. 5. a. Obijcere humilitatem generis alicui. I. A. 2. 5. 1. a. Despicere humilitatem alicuius. pro Q. 1. b. Nihil humilitatem cuiusquam uirtus iudicis consoletur. de Orat. 1. 0. 4. b. Hac Rutilius ualde uituperabat, et huic humilitati dicebat mortem anteponendam. Off. 4. 2. a. Quorum prima etas propter humilitatem et obscuritatem in hominum ignoracione uersatur. de In. 6. 2. a. Humilitas et obsecratio.

Humiliter demisse, summi se, humili animo imbecilloque. Tus. 2. 3. a. Elate et ample loqui. (Humiliter et demisse sentire.

Humo, as. sepelio. de D. 9. 2. a. Simontides quendam mortuum uidit, eumque humavit. de N. 7. 1. a. Is fulmine percussus dicitur humatus esse cyrofuris. de D. 9. 8. b. Locus in quo quis humatus est. de Or. 1. 4. 1. a. Quos cum humare uellent, non potuerunt obritos internoscere. Tus. 1. 5. b. Corporibus in terram cadentibus, iisque humo tectis, ex quo dictum est humari. Tus. 1. 7. 2. a. Magorum mos est, non humare corpora, nisi a feris sint ante laniata.

Humor, ris. aqua, liquor. de N. 6. 5. b. Humor terra mollis est, ut facile comprimatur collidique possit. de N. 3. 7. b. Neque diis his celsis portionibusque fruuntur, ut aut nimis acres, aut nimis concretos humores colligant. de D. 1. 2. o. b. Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs uidemus, aut pro potest sudorem imitari. de N. 3. 4. a. Astra terrenis marinisque humoribus longo intervallo extenuatis alii. et 2. 9. b. Humor et calor, qui est infusus in corpore. et ibi. Aliud ab humore sumptimus. et 3. 1. a. Frigoribus durefcit humor. et 5. 5. a. Nares habent humorem.

Humus, mi. terra, gleba, tellus. de Sen. 8. 9. b. Humus sub terra atque pura. de Leg. 1. 8. 1. b. Quos humus iniecta cõtegit. Corpora humo tegere. I. Humo. de Or. 1. 4. 4. b. Hoc uidetur esse altius, quam ut id nos humistrati suspicere possimus. I. C. 1. o. 2. b. Iacere humi.

Hyades, du. quinq; stelle in capite tauri. de N. 4. 8. a. Has graeci stellas hyadas uocitare consueuerunt, a plueno, quod enim est plueri: nostri imperite succulas, quasi a subibus essent, non ab imbribus nominatae.

Hyberna, orum. loca in quibus milites hyemare solent, et hyeme conquisicere. de Pro. 7. o. a. Quod ille cohortes in hyberna misit. I. P. 9. 8. b. Cum hyberna legato praefectoque tradisset, euenti miseris ciuitates. Ep. 2. 4. 5. b. et 1. o. 4. a. et 1. 6. 5. b. Exercitum in hyberna admisi.

Hyberno, as. hyemo. pro Pom. 1. 1. a. Iam uero quomodo milites hybernent, quotidie sermones proferuntur. Ep. 1. o. 3. b. Vbi sis hybernaturus, et quae spe aut condicione scire uelim.

Hybernus, na. um. hyemalis. I. V. 2. 4. o. b. Temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum praedarum sibi hoc re medium comparat. At. 2. 4. 8. b. Hyberna nauigatio odiosa est. I. V. 2. 4. 1. a. Hyberni menses. In Arat. * Hyberna nox. de Sen. 8. 6. b. Ignis hybernus.

Hyblenses, pop. I. V. 1. 6. 9. b. Iam uero ex hyblensium pacti omnibus intelligetis, etc.

Hydra, dra. excetra, anguis. In Arat. Hydra tenet flexum cratera, coruus adheret. de N. 4. 8. b. Hic sese infernis et partibus erigit hydra. de Or. 1. 1. 5. a. Hercules cum pelle et hydra.

Hydra, dra. musicum instrumentum, quod organon uocant, et Atheniensis docet. Tus. 1. 9. 9. b. Hydrae hortas

bere ut audiat uoces potius quam Platonis? Hydra, dra. urna. I. V. 1. 1. 8. a. Hydrae argenteae scyphi complures. I. V. 1. 3. 4. a. Ut quot essent renunciat, tot in hydriam sortes conijcerentur.

Hydrus, ris. locus. At. 2. 4. 8. et 2. 5. 4. Ep. 2. 9. 9. Hyemalis, le. hybernus. de D. 1. 1. 5. a. Arboresque ut hyemali tempore, etc. tempestiue cedi putant. Ep. 9. 2. b. Nauigatio hyemalis, et minime portuosa. Tus. 2. 4. 3. b. Nudi hyemalem uim perferunt.

Hyemo, as. hyberno. Ep. 9. 9. b. Cupio scire ubi sis hyematurus. I. V. 2. 2. 4. b. Vbi pyrae quotannis hyemare solent. Attic. 8. o. b. Non spero te istic libenter hyemare. pro For. 2. 7. 4. Cui Pompeius hyemauit in Gallia. Att. 8. 1. a. Flores hyemant in Chirefica. Attic. 1. 5. 2. a. Quoniam scribis hyematurum te in Epipro. et 8. 9. b. Facies me certiorum quomodo hyemaris.

Hyems, nis. hybernum tempus, hyemale tempus, uis frigorum, durum anni tempus. I. V. 2. 2. o. a. Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus. I. A. 2. 2. 1. a. Non illum uis hyemis retardauit, quo minus, etc. pro Rab. 1. 2. 9. b. Hanc uim frigorum hyememque, quam nos uix huius uerbis tectis sustinemus, excipere. de Sen. 8. 6. b. Rea frigeratio in astate, et uicissim in hyeme, aut sol, aut ignis hybernus. pro Plan. 2. 8. o. a. Nam maritimos cursus praecela debat hyemis magnitudo. de Diuin. 9. 9. b. Arabes campos et montes hyeme et astate peragrunt. Quint. Frat. 3. o. 9. a. Nunc est hyems. Att. 1. 6. 5. b. Duero anni tempore, id est, hyeme. pro R. P. 1. 2. 9. b. Hyeme omnia bella iure gentium conquiescunt.

Hymnis, dis. poema. de Fin. 6. 9. b. Ut illud in ore habebant ex hymnide.

Hymettus, mons in Attica. de Fin. 8. 8. a. Vel se ex Hymetto afferre uoluisse diceret.

Hypallage, ges. metonymia. Or. 1. 2. o. 5. a. Hypallagen Rhehores, quia quasi summutantur uerba pro uerbis, metonymiam Grammatici uocant.

Hyperatticus, ualde Atticus, nimis Atticus, et Atticus. Attic. 1. 2. 3. 8. a. Quamquam uereor ne cognonine tuo lapsus, hyperatticus sis in iudicando, etc.

Hyperbole, les. superlatio, exuperatio. Top. 2. 2. 4. b. In hoc genere concessum est, ut aliquid, quod fieri nullo modo possit, augenda rei gratia dicatur, aut minuentia, quae hyperbole dicitur, et multa mirabilia alia. Or. 2. o. 9. b. Sepe supra feret, quae fieri possit. At. 8. 2. a. Υπερβολικως. Q. Fr. 3. 1. 6. b. Non dico υπερβολικως. At. 9. a. Exemplum hyperboles. et I. Lamentatio.

Hyperborei, orum. populi in extrema Scythia. de N. 7. 8. a. Apollinem ex hyperboreis ferunt aduenisse.

Hyperion, is. pater solis. de N. 7. o. b.

Hypodidascalos, qui sub primario magistro, secundo loco in schola docet, quem coadiutorem uulgo uocant. Ep. 1. 3. 8. a. Sella tibi erit in ludo tanquam hypodidascalo proxima, eam puluimus sequetur.

Hypomnema, tis. commentarium. Ep. 2. 6. 5. b. a. Ciceronius filius.

Hypomnematosmos. I. Monumentum.

Hypocaustus, as. um. ut hypocaustus senarius, ab Hypocausto, c. pignus. Epist. 2. 2. 4. b. Praeterea Philoties Alabandensis παυσανος Cluuius dedit, et paulo infra De hypothesi decaedere, et eas alteri tradere, aut pecuni

am soluere. Attic. 3. 3. a. Pro documentis et praecipis positum.

Hypothesis, sis. materia, argumentum, genus quaestio- nis. Top. 2. 2. 7. b. Quod graeci υποθεσις uocant, nos causam. At. 2. 3. 6. b. Υποθεσις hanc habent, canque praeseferunt: Clarissimum uirum interfectum, rem publicam perturbatam. At. 9. a. Υποθεσις et materia idem. I. Causa et quaestio.

Hyrcania regio. Tus. 1. 7. 2. Hysteron proteron. conuerso ordine. I. Respondeo.

Litera, jota. de Or. 1. 4. 7. a. Quare Cotta noster, cuius tu illa littera Sulpiti nonnunquam imitaris, ut tota littera tollas, et plenissimum dicas, non mihi oratores antiquos, sed messoris uideris imitari.

Iacchus, id est, Bacchus. I. V. 2. 3. 1. b. Vt ex marmore Iacchum, aut, etc.

Iacens, sis. cubans, abiectus. I. A. 2. 4. o. a. Si iacens id non biscum ageret, audire fortasse. et de Or. 1. 8. 9. a. Cum uerba iacencia sustulimus e medio. et de Ar. 2. 5. 5. b. Homo asidicus et iacens. de Am. 1. o. 7. a. Animum abiectum et iacentem erigere.

Iaceo, ces. prostratum et abiectum esse, non honorari, non colisquale. Vigeo, floreo. I. V. 2. 6. 2. a. Mater mihi ad pedes misera iacuit. et pro Quint. 1. 8. a. Illi quorum sepe ac diu ad pedes iacuit stratus, obsecrans, etc. Q. Fr. 3. 1. 2. a. M. Furius ad pedes uniuscuiusque iacens. I. A. 1. 9. 6. a. Cum pater Curio mceres iacebat in lecto. I. C. 1. o. 2. b. Iacere humi. I. A. 2. 2. 7. a. Qui in pace iacere, qua in bello uigere maluit. Off. 6. 7. b. Cui C. Marius septimum annum post praeturam iaceret. I. V. 9. 7. a. Absens non in obliuione iacuisse. de Or. 1. 2. 4. a. Eodem silentio multa alia officia oratorum iacuerunt. Ep. 7. 2. b. Quod priora in ruinis reip. nostris iacuerunt. Tus. 1. 4. 8. b. Iacere ea semper, quae apud quosque improbantur. pro Mur. 1. 2. a. Multi uiri antiqui his recentibus Marijs commemorandis iacebant. At. 1. 1. 5. b. Cui autem noster (rem miseram) ut totus iacet. et 1. 5. 7. a. Iacet in more meo frater. I. P. 9. 8. b. Iacere in sordibus ac luctu. pro Q. R. 5. o. b. Nunc iacent praecia praediorum. Off. 1. 2. 1. a. Cui leges in ciuitate nihil ualebant, cum iudicia iacebant. de D. 1. 3. o. b. Iacet igitur tota conclusio. At. 1. 1. 6. b. Quod quaris quid hic agatur, tota Capua et omnis hic delectus iacet. pro Q. R. 4. 6. a. Cur tandem iacet hoc nomen in aduersarijs? et 4. 5. b. Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem iacet?

Iacio, cis, icci. immitto, obijcio. pro Quint. 2. a. Cum etiam aduersarius telum nullum iecerit. pro Cecin. 2. 9. 6. b. Iacere saxa. pro Mil. 1. o. 9. b. Iacere lapides. Att. 1. 5. o. b. Ab utroque portus cornu moles iacimus. pro Syll. 1. 7. 1. a. Iacere contumeliam in aliquem. Parad. 1. 2. 1. a. Iacere et immittere iniuriam in aliquem. pro Plan. 2. 6. 5. a. Iacis adulteriam. Orat. 2. o. 5. a. Iacere ac mittere ridicula. Part. 2. 3. 4. a. Deinde id quod proponendum fuit, iacit ad extremum. contra Rul. 7. 3. b. Hunc quasi gradum quendam, atque aditum ad cetera iactum uidetis. pro Flac. 1. 4. 7. 4. Nisi forte cui cause fundamenta iaciuntur non uidetis. Epist. 1. 2. b. Casus quidam iecit caput meum in medium contentione diffensionemque ciuilem. pro Muren. 1. 4. 7. b. Quae est unquam iacta non suspicio, quae, etc. sed iracundiae uox aut doloris? pro Sest. 1. 3. a. Iecissem me potius in profundum, quam, etc. de D. 1. 1. 7. b. Iupiter

in medium mare fulmen iecit. Attic. 3. 8. a. Iacere atque denunciare non mediocres terrores. et 2. 4. 9. a. Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos uiriles.

Iactatio, onis ostentatio, aura, commotio, agitatio. Orat. 1. 9. 8. a. Eloquentia forensis iactationem habuit in populo. pro Cluen. 3. 7. b. Cum homines se non iactatione populari, sed dignitate atque innocencia tuebantur. de Ar. 2. 5. 3. b. Atque hic est primus aditus ad iactationem popularem. de Pro. 7. 7. a. Si ex illa iactatione cursuque populari bene gesta repub. referunt aspectum in curiam. pro Mar. 1. 2. 4. b. Ex magna iactatione maris terram intuens. Orat. 2. o. 4. b. Actio modica iactatione corporis. Tus. 2. 1. 3. a. Iactatio est uoluptas gestiens et se effrensus insolentius. Ep. 1. 7. 7. a. Iactatione uerborum et denunciatione periculi terrene aliquem.

Iactatus, ta, tum. exercitatus, uersatus, agitatus. de Orat. 9. 1. a. Declaratur utrum in hoc declamatorio sit opere iactatus. pro Muren. 1. 9. o. a. Res peruulgata atque in manibus iactata et excussa. pro Quint. 2. a. Aequitas multis iniurijs iactata atque agitata. et 1. 8. a. Multis uexatus contumelijs, plurimis iactatus iniurijs.

Iactio, tas. agito, impello, equito, ebullio, magnifice loquor, glorior, uerbis me locupletem facio, gloria me et praedicatione effero, me ostendo, de me praedico. de In. 7. 4. a. Cui nautae aduersa tempestate in alto iactarentur. pro Pla. 2. 6. 2. b. Si quando iactor in turba, non illum accuso, qui, etc. pro S. R. 3. o. a. Iactari fluctibus. de Clar. 1. 8. 4. a. Iactare se: id est, frequenter mouere et agitare. I. C. 1. o. 3. b. Cum aestu febrili iactantur. de Orat. 9. 9. a. Iactare se in causis Centumuiralibus. Quint. Frat. 3. 2. 6. a. Forenna si labore iactor. pro Flac. 1. 5. 6. b. Cum ipse se in illa ratione iactaret. de Orat. 1. 3. 8. a. Iactare hastas leniter. et Tuscul. 1. 8. 3. b. de D. 9. 3. a. Exultare immoderateque iactari. pro Plan. 2. 6. 1. a. Qui in hac tempestate populi iactantur et fluctibus. Epist. 5. b. Pompeius tempore conuicioque iactatus est. de Arat. 2. 5. 2. a. Cum ardentis faces in uicinorum tecta iactas. I. V. 1. 5. 8. a. Ne putemus patronum tuum in hoc crimine ceruiculam iactaturum, et populo se ad coronam daturum. I. C. 1. 2. 1. a. et Attic. 6. a. Iactantur enim uoces, quae perueniunt ad aures meas. pro Sest. 1. 4. b. Iactare et opponere terrorem alicui. pro Quint. 8. a. Minas iactare, pericula intendere, formidines opponere. Epist. 1. 1. 6. a. Legem uariam alimentariamque iactauit. I. C. 1. o. 8. b. Qui se in speratis pecunijs sumptuosius insolentiusque iactant. de Orat. 1. 2. 8. a. Superioribus inuidetur saepe uehementer, et eo magis, si intolerantius se iactant. de Orat. 1. 3. o. b. Miseros illud nolunt, nisi si se forte iactant. pro Flac. 1. 5. 6. a. Is se uerbis locupletem facit, cum habeat nihil. Attic. 1. 3. 6. a. Is ad me uenit nihil nisi classes loquens et exercitus: irripiebat Hispanias, tenebat Asiam, etc. I. V. 2. 1. o. a. Iactare se de aliquare. et 2. o. 9. a. et Att. 2. 8. a. ad Heren. 3. o. b. Hic qui se magnificentie iactat atque ostentat. Off. 2. 8. a. Deforme est, de se ipso praedicare, falsa praesertim, et cum irrisione audientium imitari militem gloriosum. Attic. 2. 2. a. In eoque se in concione iactauit, nihil ei noui accidisse. Off. 6. 7. b. Iactabatur enim temporibus illis nimis.

Iactura, re. damnium. Attic. 1. 9. 6. a. Si qua etiam iactura faciendae sit in representando. et 8. 4. b. Prouincia sumptibus et iacturis exhausta. Att. 2. o. 8. a. Tu illam iacturam ferres aequo animo. pro Flac. 1. 4. 8. b. Quae iactura, qui sumptus. Att. 2. 3. a. Fuit tamen retinendi ordinis causa faciendae iactura. et 2. 5. 1. b. Cum tanta sit nobis iactura

facta iuris. Ep. 50. b. In unius muliercule animula iactura facta est. de Fin. 8.1. b. Facere iacturam rei familiaris. pro Plan. 260. a. Non solum huius dignitatis iactura facienda est, sed, etc. 270. b. Quos dicit iacturam suarum tribuum fecisse. de D. 115. b. Concedam hoc ipsum si uis, et si magnam iacturam cause fecero. Off. 70. a. Equi precio si iacturam facere.

Iactus, tus, coniectus. I. C. 115. a. Fulminum iactus. et de D. 117. a.

Iaculor, aris, iacio, telum conijcio, telum emitto, immitto, telum in corpus immitto. Of. 42. a. Quo in bello magna laudem consequere, equitand, iaculando, omnia tolerando. de D. 133. b. Quis est enim, qui totum diem iaculans non aliquando collineet?

Iaculum, li, telum. Tuf. 170. b. Solem pra iaculorum multitudine et sagittarum umbra non uidebitis. de Fin. 11.1. a. Si Anibal ad portas uenisset, murumque iaculo traiecisset.

Iabyfus, si, solis apud Rhodios nomen, qui et Camirus, et Lindus dicitur. de N. 70. b. Quartus solis, quem heroicis temporibus Acantho Rhodi peperisse dicitur, Iabyfus, Camirus, Lindum. I. V. 231. b. Or. 197. a. At. 36. a. Legitur etiam Iabyfus.

Iam. At. 2. b. Nuper quidem cum te iam aduentare arbitramur, repente abs te in mensem Quintilem reiecti sumus. At. 4. a. Domum Rabirianam Neapoli, qua tu iam diu mensam et edificatam animo habebas, M. Fonteius emitit. H. S. CCC. XXI. de D. 85. b. Iam quid ego commemorem, etc. I. V. 79. a. Iam illo tempore, cum, etc. Ep. 27. a. Iam ab illo tempore cum uenisti in Italiam. Orat. 216. b.

Iam a principio uidendum est, etc. pro Cor. 61. a. Iam a principio Romani nominis. de Or. 88. b. Iam ab illo fonte et capite Socrate. Ep. 17. a. Iam a prima adolescentia. de Or. 101. a. Iam inde ab adolescentia. de Pro. 75. b. Iam inde a principio huius imperij. de N. 50. b. Iam inde ab ortu. Or. 208. b. Exercitatio iam inde ab Aristotele constituta. pro Fl. 137. b. Patronus alicuius iam inde a patre atque maioribus. in Vat. 31. b. Ac tibi iam inde praescribo, ne, etc. de D. 80. a. Iam usque ab heroicis temporibus. Epist. 27. a. Iam illo tempore, cum, etc. pro Mur. 143. a. Omnia quae per hoc biennium agitata sunt, iam ab eo tempore, quo L. Caecilia consilium inuuit, etc. in hoc tempus erumpunt. Ep. 60. et 59. b. et 124. b. Iam illud, etc. I. A. 164. a. Iam illud cuius est non dico audacia, sed stultitia? cuius Capitolini mentionem facere? de In. 70. b. Iam iura legitima ex legibus cognoscere oportebit.

Iam antea. At. 263. a. Iam antea petiui abs te, etc. Of. 38. a. Iam antea, etc. Post uero, etc.

Iam iamque. At. 115. a. Illum ruere nunciant, iam iamque deesse. et 257. b. Iam iamque uideo bellum. Tuf. 151. a. Cogitandum est iam iamque esse moriendum. de Fin. 100. a. Iam iamque possint emergere. At. 195. a. Eadem quotidie, quae iam iamque contrita sunt.

Iambus. pes in carmine, prima constans breui et ultima longa. de Or. 159. b. Nam cum sint numeri plures, Iambum et Trocheum frequentem, etc. de N. 78. b. Hyppona civis Iambus.

Iambicus numerus. Or. 215. b.

Iam nunc. At. 5. a. Hermæ tui pentelici cum capitibus æneis, de quibus ad me scripsisti, iam nunc admodum delectant. I. V. 61. b. bis. Iam nunc, pro iam tunc.

Iam pridem. Iam pridem intellexisti uoluntatem meam. Ep. 44. a. Nihil iam sum pridem admiratus magis. At. 25. a. Cupio

equidem, et iam pridem cupio Alexandriam uisere. et Ac. 39. a. Iam pridem institui, etc. Or. 206. b. Nam in me quidem iam pridem effectum est quod futurum fuit. Ep. 43. b. Aliter iam pridem princeps iuuentutis, celeriter, ut spero, conuitatis. I. V. 69. a. Iam pridem de tempore non ita remota. et 68. a. et 75. a. et de breui tempore. 68. b.

Iam tum. cum etiam, adhuc. At. 6. a. Quae iam tum cum aderas, offendere eius animum intelligebam. pro Cl. 40. a. Qui omnes in iudiciis publicis iam tum florentem reipublicam floruerunt.

Iam uero. de Or. 116. a. Iam uero narrationem quod iubent uerisimilem esse, recte nos admonent. pro Pom. 9. b. Iam uero uirtus Cn. Pompeij, etc. de Cl. 189. a. Orator probabilis, iam uero etiam probatus, etc. I. V. 132. b. Iam uero priuatum plurimum, etc. de Clar. 170. a. Iam uero Origines eius, etc. I. V. 68. b. Cuius, etc. simul, etc. iam uero, etc.

Iamdiu. iam pridem, aliquot iam per annos, multorum iam dierum interuallo. I. V. 224. b. Per eos ipsos dies de quorum religione iamdiu dicimus. Attic. 19. a. Conuentus, qui initio celebrabantur, iamdiu fieri desierunt. pro Flac. 157. b. Soluere pecuniam alicui iamdiu debitam. de In. 51. a. Res iamdiu gestae, et a memoria nostra remota. Epist. 25. b. Nam iamdiu nihil noui ad nos afferebatur. et 56. b. Querenti mihi iamdiu quid ad te potissimum scriberem, etc. et 251. a. Ego te iamdiu plurimum facio. pro Cecin. 287. a. Ebitus iste qui iamdiu semine uulnitate aletur. de D. 132. a. Cur isto modo oraacula Delphis non eduntur? non modo nostra aetate, sed iamdiu? de Leg. 156. b. Postulatur a te iamdiu historia. I. C. 101. Quorum ego uix a te iamdiu manus contineo. Epist. 99. b. Iamdiu ignoro quid agas. et 224. a. Nam cum iamdiu diligerem M. Animum, iam uero posteaquam mecum fuit, neminem pluris facio. Q. Fr. 323. a. Dierum iam amplius L. interuallo nihil a te litterarum. de Fin. 99. b. Sentis enim credo me iamdiu, quod te nos Gracius dicat, id dicere extremum, etc. I. V. 69. a. et I. C. 101. b. Iamdiu, et iam pridem, ferè idem.

Iandudum. At. 106. a. Εμπροσθεν ομοιοσιν iandudum, et facerem diutius nisi me lucerna deficeret. et pro Cl. 30. b. et Part. 234. a. et de Or. 111. a. Ep. 44. b. Vides sudare me iandudum de Am. 111. b. Ea, quae iandudum tractabamus stabilitas.

Ianiculum. opp. contra Rul. 63. et 80.

Ianitor, oris, ianuae custos seu praefectus. I. V. 149. b. Hunc ianitores, hunc cubicularij diligunt. contra Rul. 72. b. Ianitores ducentos in annos singulos constituit, eosdem ministros et satellites potestatis. I. V. 239. b. Aderat ianitor carceris.

Ianua, nauae ostium, aditus. I. V. 89. b. Scruiis suis imperat Rubrius, ut ianuas clauderent, et ipsi ad fores assisterent. de Or. 101. b. Quin. Mutij ianua atque uestibulum quod quotidia frequentia hominum celebratur. de N. 39. a. Fores in liminibus profanarum adium, ianuae uocantur. de D. 122. b. Ianua clausa subito se aperuit. pro Plan. 260. b. Quae nolui ianua sum ingressus in causam. pro Mur. 132. a. Eam urbem sibi Mithridates Asia ianua siue re putauit, quae effracta et reuulsa tota pateret prouinciam. Off. 52. a. Quidam optimi uiri ad medium ianuae sedentes. quidam hoc loco de iano medio intelligunt. de Or. 102. a. Ab hoc aditu ianuaque patefacta. et 134. b. Ianua est ostium ferè idem.

Ianuarius, ris, um. pro Flacco 164. b. Calendas Ianuarij.

Ianuarij, ris, um. contra Rul. 61. b. Mensis Ianuarij. Ianua augures. de D. 99.

Ianus, ni. de N. 39. b. Ianum in sacrificando principem esse uoluerit, quod ab eundo nomen est ductum. I. A. 212. a. L. Antonius patronus Iani medij. et 208. a.

Iapides, dum. pop. pro Cor. 61. a.

Ibi. in eo loco. pro Pomp. 10. b. Qui cum praedonibus antea ibi bellum gesserat. et Ep. 78. a. Nemoque est quin ubi uis, quam ibi ubi esse malit. et 17. b. Ut ibi esse malis, ubi, etc. quum istic, etc. I. A. 250. a. Redijt ad milites, ibi illa pestifera concio Tyburij. pro Dom. 237. b. Ibi enim positus est templi aditus est. pro Cec. 290. a. Illos armatos ibi fuisse. et ibid. ibi tum Cecinna postulat. etc. I. A. 175. a. Atque ibi perpotuit usque ad uesperum. Tuf. 249. a. Demaratus fugit Tarquinius Corintho, et ibi suas fortunas constituit.

Ibidem. in eodem loco. pro Quint. 15. b. Quod ibidem recte custodire poterunt, id ibidem custodiant. de In. 63. b. Quare cum in quendam tabernam diuertissent, simul cenare, et in eodem loco somnum capere uoluerunt, coenati discubuerunt ibidem, etc. de In. 81. b. In naui ibidem. de In. 43. b. Ibidem opperiar. pro S. R. 20. b. Hic ibidem, etc. Orat. 211. a. Et ibidem. Arch. 29. b. Ibidem illi co puer ad te cum epistolis. pro Cecin. 289. a. Laetit in eo Ceciniam, subleuauit ibidem id est in eodem. de Fin. 52. b. Deinde ibidem homo acutus, etc. et Acad. 12. a. Deinde ibidem. Tuf. 251. a. Mors ibidem est. et Ep. 92. b. Ibidem operiri.

Ibis, bis. auis Aegyptia ciconiae similis. de N. 21. b. Ibes maximam uim serpentum conficiunt, cum sint aues excelsoe, cruribus rigidis, corneo proceroque rostro. de N. 17. b. et Tuf. 243. b. Crocodilum, et ibim, et flem non uoluari ab Aegyptio. de N. 51. a. Ibes Aegyptiae.

Iccirco, uel iccirco. ideo, ob eam rem, uel ea re. I. V. 201. b. Iccirco nemo superiorum attingit, ut iste tolleretur. de In. 59. a. Iccirco indices, quia ueram causam habebamus, breui perorauit.

Ichneumon, onis. murem Indicum hodie uocant. de N. 21. b. Possunt de Ichneumoni utilitate, de crocodilorum, de filium dicere.

Illiciensium populi. In Verr. 170. a. Illiciensium in commodum.

Ico, cis, serio, istum facio. pro Corn. 62. a. L. Martius cum Gaditanis foedus icisse dicitur. I. P. 88. b. Tu scilicet homo religiosus, foedus, quod meo sanguine in pactione prouinciarum iceras, frangere noluit. pro Sest. 8. a. Id enim foedus meo sanguine istum sanciri posse dicebant. de D. 136. a. Cum Ptolemæus telo uenenoato icissus esset. de Ar. 254. b. Vos me primū icissum pro uobis sumam temque uidistis.

Iconium, nij, opp. At. 79. a. Ep. 33.

Ictus, tus, petio. de Finib. 71. b. Nec illum habet icissum, quo pellat animi statum. pro Cecin. 203. a. Ictus cominus et coniectione telorum magnas sepe copias pulsas esse. ad Herem. 20. a. Ictus enim sit, et uulnerantur arteria. contra Rul. 67. b. Sublati erat de foro fides, non icissu aliquo noue calamitatis, sed, etc. Tuf. 179. a. Centaurus icissus corpori infixit meo. Postquam. 208. a. Cum ego una cum republ. consulari icissu concidissim. pro Mil. 114. a. Vulnus in latere quod acu punctum uideatur, pro icissu gladiatoris putari. Offic. 36. b. A bestijs icissus, morsus, impetitus. et 71. a. Phacton icissu fulminis desagravit.

Id. id temporis, id etatis, id quod, idque, atque, id. de Orat. 208. a. Et nos ipsi quoniam id temporis est, ualitudini operam demus. Attic. 216. a. Is uenit ad me, et quidem id temporis, ut retinendus esset. I. C. 99. a. Quos ego ad me uenturos id temporis esse praedixeram. de Fin. 114. a. Maxime quod is locus ab omni turba id temporis uacuum esset. pro Mil. 106. b. Milo profectus est id temporis, cum iam Clodius Romam redire potuisset. et 111. a. Qui conuenit? praesertim id temporis pro Dom. 237. a. Et si id est etatis, ut nondum scientiam consecutus sit. de Orat. 102. b. Hominiibus id etatis tantum onus imponere, etc. Epist. 250. a. Cum id etatis sim. pro S. R. 29. a. Duo filij id etatis. Epist. 93. a. Id etatis iam sumus, ut omnia fortiter ferre debeamus. de Diuin. 86. b. Aut si ualuit, id ualuit, ut peccatum in eo hereat. de Orat. 102. b. Epaminundam et Annibalem, et eius generis homines. Attic. 54. a. Postridie S. C. factum est, id quod ad te misi. de Orat. 143. a. Et eundem, id quod in autoritatibus perscriptis extat, scribendo affuisse. Epist. 3. a. Diem consumi uolebant, id quod factum est. Epist. 138. a. Demus modo operam, ne tam necesse nobis sit, quam illi fuit, id quod agimus. de Or. 92. a. Siue id quod constat, Platonis audiendi studiosus fuit. et 108. a. Id quod eius scripta declarant. Attic. 131. a. Id quod neutrum nobis hoc tempore contingit. de Orat. 151. b. et pro Syl. 167. b. I. Is. Ea quae pro qua, pro Client. 47. a. Eorum initia cum recitarentur, ea quae uobis nota esse arbitror, etc. de Or. 131. a. Sed demus tibi istas duas sumptiones, ea quae uoluerunt appellat dialectici. de Clar. 190. a. Illud quod, pro, id quod. Tuf. 221. b. Quod id, pro, id quod. pro Plan. 260. a. Vel quod, pro, id quod. I. A. 231. a. Idque per biduum. Off. 1. a. Idque Athenis. Orat. 197. a. Queris igitur, idque iam sepius. Q. Frat. 317. a. Atque id anni tempore grauissimo. de Or. 153. a. Alterum genus obtinent, atque id ipsum lacinia. pro Cluen. 20. a. Ea primo, neque id ipsum diu continebatur. de Fat. 145. b. Motus uoluntarius est in nostra potestate, nec id sine causa, etc. Or. 98. a. Imò id me hercule inquit ipsum attendo. Epist. 3. b. Atque id ipsum consilium inuuitis. de D. 126. b. Fani pulchritudo Praenestis narum etiam nunc sortium retinet nomen, atque id in uulgus. quis enim, etc. de Cl. 187. a. Tu quidem de fece hauris idque iandudum.

Idea, dea, forma, species, species rerum, prima et inchoata intelligentia. Or. 197. b. Harum rerum formas Plato appellat ideas, easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri, caetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. Acad. 44. b. et Tuf. 160. b. Mens sola cernit quod semper est simplex, et uniusmodi, et tale quale est: hanc Graeci ideas uocant, nos recte speciem possumus dicere. Orat. 206. a. Redeo ad illam Platonis rei formam et speciem, quae est

Idea, dea, forma, species, species rerum, prima et inchoata intelligentia. Or. 197. b. Harum rerum formas Plato appellat ideas, easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri, caetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. Acad. 44. b. et Tuf. 160. b. Mens sola cernit quod semper est simplex, et uniusmodi, et tale quale est: hanc Graeci ideas uocant, nos recte speciem possumus dicere. Orat. 206. a. Redeo ad illam Platonis rei formam et speciem, quae est

Idea, dea, forma, species, species rerum, prima et inchoata intelligentia. Or. 197. b. Harum rerum formas Plato appellat ideas, easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri, caetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. Acad. 44. b. et Tuf. 160. b. Mens sola cernit quod semper est simplex, et uniusmodi, et tale quale est: hanc Graeci ideas uocant, nos recte speciem possumus dicere. Orat. 206. a. Redeo ad illam Platonis rei formam et speciem, quae est

Idea, dea, forma, species, species rerum, prima et inchoata intelligentia. Or. 197. b. Harum rerum formas Plato appellat ideas, easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri, caetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. Acad. 44. b. et Tuf. 160. b. Mens sola cernit quod semper est simplex, et uniusmodi, et tale quale est: hanc Graeci ideas uocant, nos recte speciem possumus dicere. Orat. 206. a. Redeo ad illam Platonis rei formam et speciem, quae est

Idea, dea, forma, species, species rerum, prima et inchoata intelligentia. Or. 197. b. Harum rerum formas Plato appellat ideas, easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri, caetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. Acad. 44. b. et Tuf. 160. b. Mens sola cernit quod semper est simplex, et uniusmodi, et tale quale est: hanc Graeci ideas uocant, nos recte speciem possumus dicere. Orat. 206. a. Redeo ad illam Platonis rei formam et speciem, quae est

Idea, dea, forma, species, species rerum, prima et inchoata intelligentia. Or. 197. b. Harum rerum formas Plato appellat ideas, easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri, caetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. Acad. 44. b. et Tuf. 160. b. Mens sola cernit quod semper est simplex, et uniusmodi, et tale quale est: hanc Graeci ideas uocant, nos recte speciem possumus dicere. Orat. 206. a. Redeo ad illam Platonis rei formam et speciem, quae est

Idea, dea, forma, species, species rerum, prima et inchoata intelligentia. Or. 197. b. Harum rerum formas Plato appellat ideas, easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri, caetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. Acad. 44. b. et Tuf. 160. b. Mens sola cernit quod semper est simplex, et uniusmodi, et tale quale est: hanc Graeci ideas uocant, nos recte speciem possumus dicere. Orat. 206. a. Redeo ad illam Platonis rei formam et speciem, quae est

Idea, dea, forma, species, species rerum, prima et inchoata intelligentia. Or. 197. b. Harum rerum formas Plato appellat ideas, easque gigni negat, et ait semper esse, ac ratione et intelligentia contineri, caetera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. Acad. 44. b. et Tuf. 160. b. Mens sola cernit quod semper est simplex, et uniusmodi, et tale quale est: hanc Graeci ideas uocant, nos recte speciem possumus dicere. Orat. 206. a. Redeo ad illam Platonis rei formam et speciem, quae est

non cernimus, tamen animo tenere possumus. de Vn. 201. a. Quot & quales animalium formas in speciem rerum intuentis poterat cernere.

Idem, eadem, idem hic ipse, is ipse, unus, par, perpe-
tuis, geminus. de Vn. 201. a. Vnum quod semper esset in
eodem aequo, & idem in omnibus, atque uno modo celerate-
ret. Ep. 126. b. Caninius idem tuus, et idem noster. Or. 211.
b. In templis isdem, at eisdem erat uerius, nec tamen eisdem
dem Opimius, male sonabat isdem. pro Dom. 7. a. Eadem
Asia, atque idem iste Michridates nos docuit, &c. de Amic.
211. a. Amicus est tanquam alter idem. pro Dom. 223. b.
Hoc unum & idem uidetur esse atque illud, quod de me ipso
nominatim tulisti. & ibi. Tam hercule est unum, quam
quod idem tu lege una tulisti. & 227. a. Lex quam idem
iste tulerat. & 231. b. Tu iure eandem sororem & uxorem
rem appellare potes. Offic. 40. a. Nemo potest, qui non
idem prudens sit, iustus esse. de Arat. 248. b. Tu tum ead-
dem uirtus fuit, quae priuato quondam tuo proauo. pro
Sest. 24. b. Cedo nunc eiusdem illius inimici mei de me eod-
dem concionem. de D. 124. b. M. Marcellus ille quinque
consul, idem imperator, idem augur optimus. I. A. 168.
a. Idem maestitiam meam reprehendit, idem iocum. &
197. a. Vt ei cum M. Curio confessor eodem & colluso-
re, facillime conuenire possit, pro Cel. 52. a. Non idem iu-
dicium commensatorumque conspectus. de Pro. 76. a. Im-
perij nostri terrarumque illarum idem est extremum. de In.
46. a. Quaestio eadem in coniecturali constitutione, quae
iudicatio. I. V. 161. a. Serui eisdem moribus sunt, quibus &
dominus. Orat. 215. b. Eisdem esse oratorios numeros
qui sunt poetici. I. V. 243. b. Idem, qui semper fueris, inuen-
tus es. I. C. 98. b. & Or. 204. b. bis. Ego idem, etc. de N. 39.
b. Dianam & Lunam eandem esse putant. I. V. 225. a. Li-
bera, quam eandem Proserpinam uocant. de N. 38. b. Ro-
mulus, quem quidem eundem esse Quirinum putant. Or.
197. b. Nec diuitius esse uno & eodem statu. I. V. 222. a.
Vno eodem tempore: id est, uno & eodem. Att. 159. a.
Nec tuam rationem eandem esse duco, quam meam. I. V.
222. b. Et te eundem uinctum dedamus. Tusc. 191. b. Hos
eisdem motus, &c. de Or. 89. b. Ab hisce isdem permo-
tionibus. I. V. 122. b. Huic eisdem Sopatro idem inimici. &
ibi. Idem hic Soper. de N. 9. a. Hic idem: id est, Strato.
Antequam. 195. a. Hoc idem, &c. I. V. 87. a. In isdem il-
lis locis. de Or. 91. a. Eisdem illos sermones ad Varronem
traduximus. I. V. 70. b. Eadem illa nocte. I. V. 166. a. Ei-
dem illi Decimo. Att. 12. a. Idem ego ille, &c. idem inquam
ego, &c. Postquam. 211. b. Ipse ille animus idem meus, etc.
Att. 52. b. Te, &c. eundem te, &c. Parad. 228. b. Si quae-
ratur, idem ne sit pertinacia & perseverantia. Attic.
243. b. Iste omnium turpissimus est idem, qui semper in
republica fuit. I. C. 117. a. Earum rerum, quas gessi, non
est eadem conditio & illorum, quod mihi, &c. illi, &c.
pro Cluent. 34. b. Non quod res alia esset, imò eadem. pro
Cecili. 29. 6. b. Quod etiam si uerbo differat, re tamen est
unum, & idem in omnibus causis ualet. & ibid. a. Non
idem est Seruilius, quod familia. pro Syl. 196. a. Hoc idem
ualeere debet, ac si pater iudicaret. pro Quint. 2. a. Cum
adhuc ei non his par, non agendi potestas eadem, non ma-
gistratus equus reperiri poterit. pro Syl. 168. a. Et de
hoc, & de ceteris iudicium meum, & horum par atque
unum fuit. pro Mur. 128. b. Vtriusque dignitatem pa-
ri, atque in eadem laude pono. Orat. 198. b. Fuerunt qui-
dam, qui idem ornate & grauitate, idem uersute ac sub-
tiliter dicerent. de Clar. 195. b. Cause simillimae inter se,

uel potius eadem. de Clar. 190. a. Oratio splendida &
grandis, & eadem in primis faceta. pro Mur. 128. b. Asia ista
referta, & eadem delicata. de Clar. 172. a. Est mos homi-
num, ut nolint eundem pluribus rebus excellere. de N. 26.
a. Ne ego incautus, qui cum Academico, & eodem rheto-
re congregi conatus sum. Attic. 91. a. Nunc ista habet iu-
ris idem quod cetera, nihil praecipui. de N. 70. b. Merca-
rius is qui sub terris habetur idem Trophonius. Att. 110.
b. Eadem postulantur à uobis, quae ab amplissimis ciuibus.
de N. 76. a. Vir innocentissimus, idemque doctissimus. &
79. a. Sed quomodo idem dicitis, non omnia deos perse-
qui qui idem uultis, &c. de Orat. 91. a. Finitimus orato-
ri poeta, multis ornandi generibus socius, ac penè pari in
hoc quidem certè prope idem, nullus ut terminis circūscri-
bat aut definit ius sum. pro Syl. 170. b. Vt me què boni
constantem semper existimassent, eundem ne improbi qui-
dem crudeliter dicerent. de Or. 103. a. Oratorem equidem
non facio eundem quem Crassus, & ibid. b. Eadem ratio-
ne id est, similiter. de Or. 153. b. Cum quaeritur, idem ne sit,
an aliquid interfit. & 159. a. Musici, qui erant quondam
idem poetae. & 164. a. Nos eiusdem linguae societate con-
iuncti sumus: id est, nos eadem lingua sumus. pro Mil. 119.
b. Vultus semper idem, uox, oratio stabilis & non muta-
ta. Offic. 18. b. Praeclara est aequabilitas in omni uita, &
idem semper uultus, eademque frons, ut de Socrate & de
C. Lelio accepimus. & Tusc. 197. a. Vultus Socratis
semper idem. I. C. 108. a. Quibus praecipuum uide-
tur, unum scilicet atque idem quod ceteris. Orat. 206.
b. In causis perpetuum & eundem spiritum sine ulla com-
mutatione obtinere. & pro Flacc. 159. a. Qui iam tot
annos unis moribus, & non mutatis legibus uiuunt. ad
Herenn. 33. a. Eiusdem unius aut plurium uerborum.
Acad. 34. b. Hos enim quasi eisdem esse uultis. Epistol.
44. a. Eum te esse finge, qui ego sum. de Finib. 107. b.
Idem abeunt qui uenerant. Epistol. I. V. 76. b. & 249.
b. Eundem aliquem esse qui fuerat. & 230. b. Per eun-
dem me. de In. 51. a. Vtrunque genere idem est. de Clar.
173. b. Vnus enim sonus est totius orationis, & idem sty-
lus. de Leg. 156. a. At quam Vlysses Deli se palmam ui-
disse dicit, hodie monstrant eandem. Off. 5. a. Beneficen-
tia, quam eandem uel benignitatem uel liberalitatem
appellare licet. pro Cluent. 38. a. Hoc dico, eandem fuisse
P. Comminio controuersiam cum Staleno, quae nunc mi-
hi est cum Actio. Offic. 12. b. Non idem erunt necessitudi-
num gradus, qui & temporum. & 13. a. Itaque uir for-
tes eosdem bonos esse uolumus. & 56. a. Peripatetici
nostri, qui quondam idem erant qui Academici. & 66.
b. Eadem utilitatis quae honestatis est regula. Epistol.
85. a. Eo quidem ipso tempore. Att. 197. b. Quod idem
tibi placet. de Finib. 95. b. Quod idem in ceteris artibus
non contingit. de Fin. 99. b. Quod idem Peripatetici non
tenent. Tusc. 242. b. Idem iste sapiens. Epistol. 177. b.
Idem illi qui solent, &c. de Fin. 66. a. Hoc est idem quod
illud. Att. * Hoc est fevè idem quod illud. Acad. 21. a. Ni-
hil est idem quod est aliud. Acad. 16. b. Cum idem negares
quicquam certi posse reperiri, idem te comperisse dixisse.
Top. 228. a. Comparatio de eodem & alio. Top. 228. b.
De eodem & altero.

Idemdem, frequenter. pro S. R. 32. b. Cassius in causis
idemdem quaerere solebat, cui, etc. de In. 72. a. Appellare
nomen alienius idemdem. pro Dom. 241. b. Idemdem se-
ipse renocans. Att. 212. b. Reuoluo idemdem in Tuscula
unum. Ad Her. 11. a. & 23. a. Neque eodem idemdem reuoluo

uamur. de N. 64. a. In motu idemdem recipiendo. &
55. a. Idque prouidit natura, ut idemdem fieri posset cum
maxima celeritate. pro R. P. 128. a. Recitabatur idemdem
Pompeij testimonium. Tus. 204. a. Scindens dolore identi-
dem intonsam comam. de Fin. 80. a. Hoc enim idemdem
dicitis. ad Heren. 41. b. Nunc idemdem nosmetipsi nobis
insistemus.

Idem. idcirco. I. V. 201. b. Ideo Claudius retulit, ut iste
auferret de In. 49. b. & 46. b. & 44. b. Haec ideo diligen-
tius inducitur praescriptio, ut possit, &c. Epistol. 9. b. Re-
quidem ipsa ideo mihi non satisfacio, quod, &c. pro Cel.
41. b. Non si iusta causa est oppugnandi, ideo quoque ius-
sum est, uos, &c.

Ideo quod, propterea quod, idcirco quod. I. V. 191.
b. Ideo quod, &c. & 107. a. & pro Cecili. 286. a. ad Her.
33. b. & de In. 44. b. Mihi tecum praeratio non est, ideo
quod, &c.

Id est, quod est, hoc est, inquam. Att. 106. a. Assentiar
Cui Pompeio, id est, T. Pomponio, & 64. b. Senatus hodie
futurus erat, id est, Cal. Orob. Off. 9. a. Duobus modis, id
est, aut ut, aut fraude fit iniuria. At. 129. a. Num cui succen-
seant, quod dico, num cui, id est, num Pompeio? de Opt.
243. a. Loqui pure & emendate, quod est Latine. contra
Rul. 81. a. Maxima multitudo, id est, tota Italia. de Orat.
94. a. Cum ci ita diceret, me uelle esse ineptum, id erat pe-
ter blandus, &c. Off. 44. a. Qui operis, id est, uirtute et
industria benefici sunt. & 33. a. Virtus, quae constat de ho-
minibus tuendis, id est, ex societate generis humani. Epistol.
28. a. & 48. b. Praeter Quaeitores urbanos, id est, populi
Rom. Epistol. 55. a. Neque solum nobis, id est, tuis, sed pro-
sus omnibus. Att. 120. b. His compedes, scilicet inquam hos
laureatos.

Idiotae, i. e. illiteratus, imperitus. I. V. 200. b. Quibus
nostri, quos iste idiotas appellat. Homo ingeniosus
atque intelligens. I. P. 93. a. Illi idiotae, ut tu appellas, &c.
& ibid. b. Sed plane animi sui causa ludos nobis idiotis
relinquet.

Idolum, i. e. simulachrum, spectrum, imago. de Finib.
53. a. Atomi, inane, imagines, quae idola nominantur. ui-
de Spectrum.

Idonee apte, commode. de In. 46. b. Exordium est o-
ratio animi auditoris idonee comparans ad reliquam
dictionem.

Idoneus, a. um. aptus, commodus, tempestiuus, consti-
tutus, dignus. de In. 66. b. In occasione commoditas ad fa-
ciendum idonea. At. 26. a. Ad lacertas captandas tempe-
states non sunt idoneae. I. V. 156. a. Tibi fortasse idoneus
fuit nemo, quem imitari. At. 132. a. Non mihi satis ido-
nei sunt auctores, hi qui à te probantur. de Or. 97. b. Cum
minus idoneis uerbis uti consueuerim. Br. 91. b. Res, quae
ne laude quidem satis idonea affici possit. pro S. R. 29. b.
Serui consij, tempus idoneum. pro Cl. 21. a. Non esse ad
illam causam idoneus iudices, si, &c. pro Cor. 56. b. Ma-
tus idoneum hominem premio officere. de Cl. 169. b. Au-
tor idoneus. Quintus. pro S. R. 19. b. Indignissimum est
uos idoneos habitos, per quorum sententias talis iniuria
deceretur. pro Dom. 240. a. Memòne horum idoneus ti-
bi uisus est ut cum eo dedicatione comunicares? pro Pom.
14. b. Pompeius idoneus non est qui impetret? Off. 29. a.
Modestia est scientia opportunitatis idoneorum ad agen-
dum temporis. Off. 44. a. Sape idoneis hominibus indi-
gis idoneis iudicium & diligentia adhibere. de Am. 96. a.

Idonea mihi C. Lelij persona uisa est, quae de amicitia lo-
queretur. de Leg. 160. b. Quaedam ratio, de qua dicitur
idoneo loco. Ac. 5. b. Res est idonea, de qua quaeratur. &
6. a. Homines digni, quibus cum differatur. Ep. 92. b. Fas
lerium mihi semper idoneum uisum est diuersorio. ad Her.
17. a. Haec res non est idonea dignitate tua. de In. 48. b. Ido-
neum tempus, locus opportunus. de Fin. 139. a. Idoneus ad
aliquid agendum. ad Her. 22. b. Imagines ad monendum
idoneae. ad Heren. 11. b. Cum statim auditoris animum no-
bis idoneum reddimus ad audiendum. & ibi. Idonea uer-
ba. de Leg. 171. a. Lex apta & idonea ad iubendam &
uetandam.

Idus, iduum, octo dies dicuntur, qui singulis mensi-
bus nonas sequuntur: sic dicti quod mensum diuisant. nam
Iduare Hetrusca lingua, diuidero est. Ep. 2. b. Nam haec idi-
bus mane scripti.

Iecur, oris. de Nat. 21. a. Cerebrum, cor, pulmones, iecur.
& 53. b. Quaedam à medio intestino usque ad portam
icoricas (sic enim appellantur) ductae uiae. de D. 104. b. Singulis
licet icorum fissis non interesse deum. & 115. a. Caput icor-
ris. Tusc. 180. a. Tum icore opimo surta & satiat
affatim.

Icusculum, li. paruum iecur. de Diuin. 115. a. Iege
Musculus.

Ieiunè, tenuiter, exiliter. Or. 208. a. Saturate ieiunè dice-
re. & de Or. 89. a. Videmus issem de rebus ieiunè quosdam
& exiliter disputasse. (C. Coptose. de Fin. 94. a. Ieiunius
dicere aliquid. Ac. 28. a. Ieiunè agere.

Ieiunitas, iis. tenuitas. (V. Vbertas & copia. de Cl. 182.
b. Cauenda est oratori inopia & ieiunitas. de Or. 109. b.
Ieiunitas bonarum artium eorum, qui de dicendi ratione
scripserunt. de Cl. 191. a. b. Ieiunitas, & siccitatis, & inopia.
Or. 198. b. Alij in eadem ieiunitate concinniores. Tusc.
175. b. Verborum ieiunitatem & sanam se male, quam u-
bertatem & copiam dicerent.

Ieiunus, a. um. qui nihil edit, aridus, tenuis. Epistol. 107.
b. Cum quidem biuuium ita ieiunus fuisset, ut ne aquam
quidem gustarem. de Clar. 168. b. Theodorus in arte
subtilior, in orationibus ieiunior. de Orat. 144. a. Anto-
nium ieiuniorum, Crassum pleniorum fuisse. de * 114. b.
Ieiuna concertatio uerborum. Attic. 13. a. Misera & ieiun-
na plebecula. Or. 206. b. Ieiunas igitur huius orationis au-
res ciuitatis accepimus. Off. 32. a. Soluagda cognitio & iei-
uina uideatur. I. A. 261. b. Quiddam nimis ieiuno animo &
angusto.

Iens, euntis. At. 250. b. Nonis Quint. ueni in Tusc. 22.
num, iens ad Brutum, & 60. a. Iens in Pompeianum, bene
mane haec scripti.

Igitur, ergo. Orat. 206. b. Ieiunas igitur huius ora-
tionis aures ciuitatis accepimus. pro Lig. Habes igitur
Tubero, &c. Acad. 6. a. Ordianur igitur à sensibus.
Acad. 19. b. Quid ergo esset id? uisum credo, quale igitur
uisum.

Ignarus, a. um. imprudens, inscius, rudis, imperitus,
indoctus, nec opinans. de N. 37. a. Vt plerique dicant physi-
ce rationis ignari. Or. 207. b. Oratorem ne physicorum
quidem esse ignarum uolo. Postquam. 208. a. Ignarus
sum quid agatur. pro Sest. 16. b. Ignari quid uirtus ualeat
ret. Top. 227. b. Ueri sepe indicantur aliquid ad quod
pertineret ignari. Attic. 73. a. Nunquam tam diu ig-
narus rerum mearum fui. & Epistol. 105. b. Ignarus
instituti mei. de Orat. 88. a. Homo ignorans legum lege
Expers. de Orat. 92. a. & Tusc. 175. b. Non sum ignarus,
quibus

quibus ea rebus consequaris. de Or. 10.2. b. Ea requiruntur a me quorum sum ignarus, etc. de Ar. 2.4.3. b. Attamen ignarus ille, qui consules essent, est uans se e curia repente proripuit. de Orat. 9.0. b. Homo ignarus faciundo o rationis.

Ignauia, uia inertia. (Fortitudo. de In. 8.2. b. Fortitudini contraria est ignauia, iusticia iniustitia. Tusc. 1.9.3. a. Ep. 27. a. Recipiat idem necesse est timiditatem et ignauia. Q. Fr. 3.13. a. Vitam nihil deis, ut potius uestra iniuria quam ignauia mea cessem. pro Rab. 9.5. a. Ignauia suam tenebrarum ac parietum custodij tegere. Ep. 1.9.6. a. Nec tua ignauia etiam inertiam afferret. ad Her. 2.4. d. Inertia, ignauia, desidia, luxuria.

Ignare. (Contente. Tusc. 1.8.7. a. Ne quid abiecit, ne quid timide, ne quid ignare, ne quid seruuliter, muliebriter faciamus.

Ignauiter. ignaua. At. 2.4.1. a. Quis eris an ego, cum omnes calleant, ignauiter aliquid faciam. Hircius.

Ignauus, am. iners. (Fortis. de N. 5.5. b. de Sen. 8.4. a. Iners, ignauus, et somniculosus senectus. pro Ceca. 2.9.3. b. Poena ignauis ab imperatoribus constituitur. de Fat. 1.4.6. a. Illa ignaua ratio que dicitur, appellatur quidem a philosophis et per dyor. Et ibi. Recte hoc genus interrogationis ignauum et iners nominatum est.

Ignescere, scis. conflagro, ardeo. de N. 4.9. b. Ad extremum omnis mundus ignescet.

Ignis, a. ad Her. 3.4. a. Ardor igneus. de N. 3.0. b. Ignis motus. Ep. 3.1. a. Genus igneum. Ep. 3.3. b. Sol igneus. Tusc. 1.5.6. b. Pars ignea. Ep. 16.2. a. In animis nihil est igneum. Ep. 16.3. a. Natura ignea. Topic. 2.2.6. a. Ignem fulmen.

Igniculus, li. de L. 1.6.2. b. Tanta est corruptela male consuetudinis, ut ab ea tanquam igniculi extinguantur a natura dati. de Fi. 1.3.9. a. Natura homini dedit tale mentis, que omni uirtute iam posset accipere: inuenitque sine doctrina notitias paruas rerum maximaru, et quasi instituit docere, et induxit in ea, que inerant tanquam elementa uirtutis. Tusc. 1.9.0. a. Natura paruus nobis dedit igniculos. de Fin. 1.2.8. b. Quasi uirtutu igniculi et semina. Att. 2.4.9. a. Sed tamen interdu nonnullos iacit igniculos uirtutes. Ep. 2.5.5. a. Quo tolerabilius feramus igniculu desiderij tui. At. 1.8.6. a. Igniculus matutinus.

Ignifer. in Arato.

Ignis, ignis. flamma, incendiu. de N. 3.1. a. Lapidu confictu atque tritu elici ignem uidemus. de N. 3.1. b. Ignis omnibus rebus uitalem impertit calorem. Ep. 4.9. b. Quod astro rum ignis et aetheris flamma consumat. pro Q. R. 4.7. b. Ignis in aqua coniectus continuo extinguitur et refrigeratur. de D. 8.3. b. Aethereo flammatus Iupiter igni. de Or. 1.2.5. b. Nulla materia nisi admoto igni, ignem concipere potest. Of. 1.1. a. Pati ab igne, ignem capere. de N. 6.6. b. Omnem uim esse igne. et ibid. de Heraclito, et de calore, et de igne, qui permanere non potest nisi alatur, et omnem ignem passu indigere.

Ignitus, a. pro Dom. 2.4.2. a. Inflammatus atque ignitus furor. aliter, et (ut mea opinio fert) reclusus igneus legendum est.

Ignobilis, le. humilis, ignobili loco natus, infimo loco natus, obscuris ortus parentibus, unus de multis, de populo, humili atque obscuro loco natus, inferiore genere ortus, ex infimo genere et fortune gradu, homo tenuis et obscuro loco natus, cuius nis et fortuna conditio infima est, cuius stirps et genus ignoratur, qui parentibus natus est

humilibus, homo ignotus et sordidus, obscurus, abiecta et obscura familia, nullo splendore uite, nulla commendatione fame, nulla commendatione maiorum, homo per se cognitus, ignobilis, sine uirtute, sine ingenio, uita etiam contempta et sordida, omnium infimus et sordidissimus, humilis sane et minime generosus (ut ita dicam) ortus amicitie, inferiori genere hominum, et infimorum hominum filij, quibus nec pater, nec mater sit, terra filius, minorum gentium. (Nobilis, clarus, prestans, rerum multitudine nobilitatus. Part. 2.3. a. pro Cluen. 4.0. b. Si quis autem hoc uno nititur, quod sit ignobilis, procedit, etc. Tusc. 2.0.2. b. 2.0.3. a. Inglorius atque ignobilis senex. de Claris orat. 1.9.4. b. Demetrius non ignobilis dicendi magister. pro Cecin. 2.8.7. a. Qui Romae argentariam non ignobilem fecit. In Verr. 2.4.1. a. Mulier ex familia non ignobili.

Ignobilitas, tis. humilitas, humilitas generis, obscuritas, conditio atque fortuna hominu infirmi generis. (Nobilitas. pro S. R. 3.3. a. b. Iam quos nemo propter ignobilitate nominat, sexcenti sunt. Tusc. Aderit enim paupertas, ignobilitas, humilitas, etc. pro Mur. 1.2.7. b. Obijcere ignobilitatem generis alicui. I. A. 1.8.6. b. De ignobilitate et nobilitate generis.

Ignominia, nie. infamia, dedecus, contumelia, macula, nota, probrium, labes. pro Q. 1.8. b. Dedecore, macula, turpissimaque notari. Ep. 1. A. 2.13. a. Notare aliquem ignominia. pro Q. 1.2. a. Omnia alicuius uita ornamenta per summum dedecus et ignominiam diripi. Tusc. 2.1.8. b. Ferre ignominiam et infamiam sine dolore. pro Rab. 9.6. a. Labes ignominiaque mortis. I. V. 1.9.9. a. Calamitate ad que piam per summam iniuriam ignominiamque peruenire. de D. 1.13. a. Cum ignominia et delectore mori. pro Q. 1.8. d. Imponere iniuriam alicui sine ignominia. pro S. R. 3.7. a. Qui ignominia mortuum affecerit. pro Q. 1.8. a. Ignominia nijs omnibus appetitus.

Ignominiosus, a. I. A. 1.9.0. a. Dominatio ignominiosa. Ignorabilis, le. quod ignorari potest, uel ignoratus. de In. 7.4. b. Quod non ignorable, non fortuitum, non necessarium fuerit.

Ignorans, tis. ignarus. At. 2.8.4. b. Iuuat enim magnifice loqui, et certe decet aduersus ignorantes, quid pro quo que timendum aut a quoque petendum sit. I. V. 2.23. a. Hec igitur et horum similia uera ignorantem uagari celsum et erectum, et flagitiosum in primis putandum est. Homo sine ulla bona arte, sine humanitate, sine ingenio, sine literis.

Ignorantia, tie. ignoratio, inscitia, inscientia. pro Fl. 1.5.6. a. Vbi adulescentes nihil possent discere, nisi ignorantiam literarum. pro Sest. 1.1. a. Res frumentaria ad M. Scaurum per ignorantiam translata. de Amic. 1.0.9. b. Qui aliquandiu propter ignorantiam stirpis in famulatu fuerunt.

Ignoratio, onis. ignorantia. (Scientia. pro Syl. 1.7.4. b. Nam cuius scientiam de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet uideri. de Diuin. 1.1.8. b. Causarum ignoratio in re noua mirationem fecit, eadem ignoratio, si in rebus usitatis sit, non miratur. de Natur. 1. b. Versari in summa rerum omnium ignorantia. pro Cluen. 4.0. a. Ignoratio sui. Attic. 1.15. b. Ignoratio suarum copiarum. de Finib. 9.9. a. Peripateticorum consuetudo dicendi non satis acuta propter ignorantem dialectice. de L. 1.5.9. b. Ignoratio iuris. (Scientia iuris. Or. 2.0.3. a. Decorum ignorantia in oratione sepius

sepius peccatur. Acad. 4.1. b. Obscuritas et ignorantia causarum.

Ignoro, as. sum ignarus, sum nescius, profusus ignoro, nec usi nec ratione aliquid cognitum habeo. Am. 1.0.6. a. Top. 2.2.1. a. Rhetor ille Aristotelica se ignorare respodit. pro Mil. 1.0.7. b. At uero tu solus ignoras tu, etc. Att. 7.5. a. Scrupulus, quem non ignoras. Or. 2.1.9. a. Quod quidem tu minime omnium ignoras. de Am. 1.0.0. b. Cum ignorante rege uter eorum esset Orestes, Pylades, etc. de Cl. 1.8.0. a. Ostanti eloquentia, que fuerat ante consulatum ignorata. pro Rab. 1.2.7. b. Ep. Ac. 2. a. et ad Her. 1.6. a. Si ita putates, et causam, et me uehementer ignoras. At. 1.3.2. b. Domitius ignorat de filio. de Fin. 6.5. a. Quid ergo ista uoluptate Epicurus ignorat de N. 7.5. b. Non enim ignoro, etc. Ignosco, scis. parco, concedo, ueniam do, remitto. At. 1.0.9. b. Velim mihi ignoscas, quod ad te scribo tam multa toties. Ep. 2.6.4. a. Ignosce mihi, quod, etc. contra Rul. 7.5. b. Ep. 5.5. a. Et mihi que ego ignoscite, etc. de Ar. 2.5.2. a. Quam Deam iste idcirco bonam ducit, quod in tanto sibi scelere ignouerit. I. A. 1.5.9. b. Quod nulla Barbaries posset ignoscere. aliter, agnoscere. At. 2.8.3. b. Sceleris poenam pretermittere. id enim est quod uocatur ignoscere. I. P. 1.0.1. a. Cui maximorum scelerum uenia nulla ad ignoscendum dari potest. Part. 2.4.1. b. Ad eius facti deprecationem ignoscendi petenda uenia est. At. 1.7.9. a. Illi quibus ignotum non est, etc. de In. 7.4. b. 7.5. a. Quibus in simili excusatio ne non sit ignotum. ad Heren. 1.1. a. Si tali de causa alijs quoque ignotum sit. I. A. 1.5.5. b. Sed hoc ignoscent diu immortales uelim, etc. At. 2. a. Abs te peto, ut mihi hoc ignoscas. ad Cef. Iun. apud Non. Qui et preteritis agnoscis, etc. Ep. 4.4. a. Si facile inuenieris quid dicas, noli ignoscere hestationi mea.

Ignotus, a. in Catone maiore, teste Prisciano. Ignotus, a. tum. qui in hominum ignorantia uersatur, obscurus. Att. 7.5. b. Ille tibi non ignotus cursus animi mei. de Or. 9.9. b. Ius applicationis, obscuru sane et ignotum, patefactu est. I. C. 1.1.6. a. Res tanta et ignotis et Barbaris credita. de Cl. 1.8.7. a. Ignotus homo, etc. pro Fl. 1.5.4. b. Ignotissimus Phryx. At. 1.7. b. Res in uulgus ignota.

Ilia, orum. sunt uentris intestina et uiscera. In Vat. 4.0.3. a. Cum mihi responderis, etc. ita dolenter, ut aliquando ista illa, que sunt inflata, rumpantur. Sic Vergil. in Me libeo: Inuidia rumpantur ut ilia Codro.

Ilia, dis. Homeri de bello Troiano, et Ilij excidio omnis pus. pro Arch. 1.9.0. a. b. Nam nisi Ilias exitisset illa, idem tumulus qui corpus Achillis contexerat, nomen etiam obruisset. At. 1.2.5. a. Non multo, inquam, secus possum uaticinari, tanta malorum impendet ira, prouerbium.

Illic, li. de D. 8.5. b. Achiuu ita profecti sunt ab Illo, ut, etc.

Illic, ris. influo. de N. 5.3. a. In stomachum primo ilabuntur ea que accepta sunt ore. de L. 1.7.7. b. Sensum pernicies illapsa in ciuium animos. de Fin. 9.7. a. Voluptas ad sensus affluit et illabitur.

Illic, rymos, as. Tusc. 1.7.9. b. Perge, aude nate, illic ryma patris pestibus poetae.

Illic, rymor, aris. de N. 7.6. b. Quid dicam de Socrate? cuius morti illic rymari soleo Platonem legens. de Sen. 8.2. b. Illic rymansque dixit, etc.

Illic, rymos, as. Irretio. de Ar. 2.4.5. a. Illic rymatus legum periculis.

Illic, a. ud. de Or. 8.8. b. Qui cum illis unum ipsum illum Carneadem diligetius audierat. de Or. 8.8. b. Manesarchus

auditor Panetij illius tui. pro Pom. 8.4. Medea illa ex Ponto quondam profugisse dicitur. de Or. 9.3. a. Et longe Academia illi tuum hoc gymnasium antepono. Ep. 6.7. b. A qua te flecti non magis potuisse demonstras, quam Hercules Xenophontium illum a uoluptate. de Or. 1.6.1. a. Antipater ille Sidonius, ille quem tu probe meministi, solitus est, etc. Off. 2.2. b. Contraque pater eius ille, qui, etc. de D. 1.2.1. a. Chrysiippus ipse, ille diuinationis autor. pro Sest. 1.1. a. Habebat inimicum C. Marium, sextum iam illum consulum gerentem. de Or. 1.13. b. Denique a philosophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille, etc. de Orat. 1.0.6. b. Nam ipsum quidem illum etiam sine cognitione iuris, quam, etc. Postquam. 2.1.1. b. Ipse ille animus idem meus, etc. pro Mar. 1.3.2. a. Illa ipsa rerum humanarum domina fortuna. At. 1.4.4. a. Qui circum eum illum sunt. Att. 2.3. a. Ego ille ipse uindex ari alieni. de Or. 1.2.4. a. In illo ipso loco comprehensus es. pro Fl. 1.5.7. a. Huic illi legato, etc. I. C. 9.7. b. Fuit illa ista quondam in hac rep. uirtus. Off. 3.5. b. et de D. 1.2.1. a. Philosophi quida minime mali illi quidem sed, etc. Item: Rumores satis illos quidem constantes, sed, etc. ad Brut. 2.8.3. b. Quod ab tuis ianuaribus optimis illis quidem uiris, sed, etc. Epist. 2.2. b. Quid queris? dum illum rideo, pene sum factus ille. et ibid. itaque cum primum audiui, ego ille ipse factus sum, scis quem dico.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illepidus, a. um. infacetus, putidus. de N. 7.4. b. Parens auarus, illepidus, in liberos difficilis.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

Illecebra, bre. inuitamentum, incitamentum, lenocinium, stimulus, blandimentum. I. C. 1.0.6. a. Inuentus illecebra. de Leg. 1.6.2. a. Voluptas est illecebra turpitudinis. pro Mil. 1.1.0. a. Impunitatis spes maxima est illecebra peccandi. pro Cel. 3.9. b. Erant apud illum illecebrae libidinum. Tusc. 2.1.0. b. Illecebre blandae uoluptatis. Epist. 2.5.3. a. Deliniri illecebris uoluptatis. I. A. 1.0.0. a. Adolefcentem corruptelaram illecebris irretire. de Som. 1.3.0. b. Suis te illecebris oportet ipsa uirtus trahat ad uerum decus. pro Sest. 2.6. b. Viciorum illecebrae. de Sen. 8.5. a. Voluptatis illecebrae.

839 **I**lligatus, a, um, implicatus, irretitus, de Or. 1.14. a. Philosophi angustis et concisis disputationibus illigati.
Illigo, as, implico, irretio. I. V. 212. b. Simulachra scite in aureis poculis illigabat. de Or. 1.59. a. Orator illigat sententiam uerbis. Orat. 205. b. Genus dicendi in quo omnes illigantur uerborum lepores. Acad. 2. b. Illigare personas graues. Orat. 218. a. Pagan commodissime in solutam orationem illigatur. I. P. 88. b. M. Regulus, quem Carthaginenses refectis palpebris religatum in machina uigilando necauerunt.
Illinc. At. 140. a. Sed cum eadem metuā ab hac parte, si illinc beneficium non sit. C. I. A. 175. a. Omnem amorem abiecit illinc, atq; in hanc transiuit. I. ab illa. de Ar. 253. b. Post exercitū sollicitato fugit illinc. At. 107. a. Illinc Spintherem exspecto. I. Hinc.
Illitus, ta, tum, inductus, inunctus, de Or. 1.61. b. His tribus figuris insidere quidam uenustatis non fūco illitus, sed sanguine diffusus debet color.
Illiquefactus, a, um, liquefactus. Tuf. 213. a. Ad persurandum animum tanquam illiquefacta uoluptates.
Illiteratus, a, um, idiota, de Or. 1.11. a. Vir bonus et non illiteratus. pro Fl. 1.47. b. Illiteratus. Doctus. Ep. 136. a. Incidunt in sermone uario multa, que fortasse illis nec illiterata, nec insulsa esse uideantur.
Illotus sermo. I. A. *
Illiusmodi. I. V. 65. b. Nō imperitos adolescentulos, aut illiusmodi quadruplatores, etc.
Illuc, de Or. 100. a. Huc atq; illuc intueri, etc.
Illuceo, es, eluceo, appareo. de Fin. lib. 4. Comitātē in maximis ingenijs maximē illucere.
Illucesco, scis, illuxi, illuceo, exorior, appareo. pro Mil. 114. b. Erit erit illud profectō tempus, et illucescet aliquid quando ille dies, cum tu, etc. At. 283. a. Cum latissimus ille ciuitati dies illuxisset. de N. 4.5. a. Cum tertio die sol illuxisset. I. P. 8. b. Qui dies post occasum nostrum reip. primus illuxit. Acad. 1.8. a. Quis enim iste dies illuxerit, quare de D. 9.1. a. Cum autem is dies illuxisset, magna seditio, etc. contra Rull. 65. a. Cum populo Romano uox et autoritas consulis repente in tantis tenebris illuxerit. Oct. 329. b. Que non insequens hora antecedente calamitōsior populo Romano illuxit. I. A. 158. b. Quem potes recor dari in uita tibi illuxisse diem letiorem. Tusc. 173. a. Dies, qui ut illuxit, etc.
Illudo, dis, ludo, ludifcor, de Or. 92. a. Carneades rhetorum precepta illudere solebat. 130. b. Miseros illudi nolunt. 106. a. Cum illud nimium acumen illuderet, et admirare ingenij se. euole, que excogitasset nasci prius oportere quam emori. 158. b. Illudere in aliquo. pro Dom. 234. a. Hic illudit autoritati uestrę. pro S. R. 27. a. Alicuius miseri fortunę, aut alicuius dignitati illudere. Ep. 105. b. Illuseras heri inter scyphos.
Illuminatē, ornate, splendide. de Orat. 147. b. lege distincte.
Illumino, as, orno, distinguo, lucem uel lumen affero, lumen pręfero, lumina pręfero, collustro, illustro, de Or. 162. a. et Or. 204. b. Hęc sunt ferē que sententijs orationem illuminent. de Or. 145. a. et 152. a. Illuminare orationem ijs luminibus, que, etc. quibus orationem ornari et illuminari puto. de N. 4.9. b. Luna a sole illuminata grauiditas et partus affert. ad Her. 39. a. Corona aurea magis fulgentibus gemmis illuminata.
Illusio, onis, irrisio. de Orat. 161. b. Et huc adiuncta illusio.

Illustratio, nis, fulger, splendor. de N. 18. b. Solis illustratio. Item quam greci εὐαγγελία dicunt, Cic. illustrationem appellauit, teste Quintil. libro 6. capite 3. lege Eραγγελία.
Illustris, stre, clarus, nobilis. I. V. 79. b. Et hinc homines maximē illustres, qui et ipsi noti sunt, et alios optime norunt. Q. de Pet. 210. b. et de Cl. 171. a. Homo illustris honore ac nomine. de Cl. 175. b. Sanē illustris orator. I. V. 243. b. Tam illustre ac nobile domicilium. 93. a. Tam illustris ciuitas. de D. 126. b. Quis enim uir illustrior uita tur fortibus? de N. 4.5. a. Bonum et illustre domicilium. Off. 15. b. Nomen Themistoclis illustrius est quār. Solonis. Antequam. 196. b. Illustrissimum orbis terrarum monumentum. pro Dom. 222. b. Illi quorum uita remota ab hoc honore populari, et ab hac illustri gratia est. 230. a. In eius uita nihil est ad laudem illustris, quam calamitas. de Sen. 84. b. Defendi multas causas illustres. I. A. 244. b. Quis audeat lucē quis bene comitatum quis illustrem agere? de N. 4. b. Habere uisum quandam insignem et illustrem? Ep. 181. b. Hęc que testata sunt et illustrata. ad Her. 22. a. Illustris locus. (Obscurus. Attic. 58. b. Ne illius inuiriā faciam illustrem. Epist. 8. a. Hęc uides quanto expressiora, quantoq; illustriora futura sint. Acad. 23. b. Illustribus igitur rebus insists. de Fin. 56. b. Facta illustrata et gloriosa.
Illustrus, aduerb. Epist. 155. a. Vidi me a te anari semper quidem, sed nunquam illustris: id est, clarus.
Illustro, as, illumino, collustro. I. V. 216. a. Fulgore autri collucere et illustrari templum. de Or. 99. b. Patefacere et illustrare obscura. et de Am. 114. b. Patefacere et illustrare ueritatem. de In. 67. b. Distinguere et illustrare orationem. de Or. 90. a. Illustrare artes oratione. Or. 205. a. Translata uerba quasi stella illustrant orationem. de Cl. 185. b. Genus hoc scriptiois nondum est satis latinis literis illustratum. Acad. 39. b. Illustrare philosophiam Latinis literis. et Tuf. 149. a. I. C. 113. b. Consilia inuita contra nos illustrantur, ut ab omnibus perspicere possint. pro Arch. 189. b. Qui libri populi Romani nomen illustrant. pro Dom. 228. b. In isto tuo maledicto probrum non modō mihi nullum obiectas, sed etiā laudem illustras meam. Off. 43. a. P. Sulpitij eloquentiam accusatio illustra uit. pro Cel. 51. b. Signa quibus ueritas illustrari solet: id est, probari. Epist. 6. a. Illustrabit, mihi crede, tuam amplitudinem hominum iniuria. Epist. 70. b. Illustrare aliquid quem laudibus.
Illyries, ei, sordes. Tuf. 196. a. Pestus illurie scabrum. Illyricum, ei, regio. Att. 159. a. Pompeius per Illyricū proficiscitur in Galliam. et 161. b.
Illyricus, ca. pro Pomp. 10. b. Mare Illyricum. de Off. 41.
Imacarenses, non Macarenfes. pop. I. V. 169. a. Imacarenfes iam omni frumento ablati, iam omnibus, etc.
Imacarensis, e. I. V. 157. b. Ager Imacarensis.
Imagō, nis, simulachrum, species, exemplar. de N. 12. b. Fac imagines esse, quibus pulsantur animi, species duntaxat obijcitur quedam. de D. 136. b. Nulla species cogitari potest, nisi pulsū imaginum. et ibid. Imagines fluere a corporibus solidis et a certis figuris. Ac. 31. b. Imagines extrinsecus in animos nostros irrumpunt. de Fin. 53. a. Aetomi, uane imagines, que idola nominantur. pro S. R. 26. a. Ut effectos mores nostros in alienis personis, expressamq; imaginem nostram uite quotidianę uideremus. pro Sest. 9. a. b. Si imaginē iudiciorū aut simulachrum aliquod

842 **I**maginē in ciuitate futurum putasset. et 6. b. Vnum te aliquid ex barbaris illis exemplum ueteris imperij, imaginem antiquitatis dices intueri. contra Rul. 66. a. Imagines familia. 83. b. Imaginem nullam reipublice relinquent, et uestigium nullum. Epist. 84. b. Filius tuus imago animi et corporis tui. de Orat. 163. b. Imago animi uultus est, indices oculi. de N. 11. b. Mens intenta in eas imagines, etc. I. C. 113. a. Est uerō, inquam, notum signum, imago qui tui clarissimi uiri. de Am. 115. b. Memoriam et imaginem patris tui tibi proponere. Epist. 5. b. et 6. a. Recordatio meorum temporum, quorum imaginem uideo in rebus tuis. Or. 206. b. Demosthenis imaginem ex ere uidi. de In. 62. a. Mita imago: id est, pictura. de Or. 141. a. Arctis imago quedam et similitudo. Epist. 68. b. Agesilaus, qui neq; pictam, neq; fictam imaginē suam passus est esse. I. A. 231. b. Imaginē Antonij crudelitatis in Dolabella certis. Tuf. 190. b. Gloria uirtuti resonat tanquā imago. de In. 52. b. Imago est oratio demonstrans corporum aut naturarum similitudinem. ad Her. 39. a. Imago est formę cū forma, cum quadam similitudine collatio. Et 22. a. et dein cepit de memorie imaginibus multa.
Imbecillitas, le, imbecillus, infirmus, debilis. Epist. 136. a. Fortuna, quam existimo leuem et imbecillam ab animo firmo et graui, tanquam fluctum a saxo frangi oportere. de Sen. 84. a. Quam fuit imbecillus P. Africani filius? et de Am. 105. a. Amici imbecilles ualent. de In. 50. a. Valens an imbecillus.
Imbecillitas, tis, infirmitas, debilitas, defatigatio. Att. 173. b. Tullie me morbus et imbecillitas corporis me excinat. de Clar. 182. b. Infirmitas laterum, et uirium imbecillitas. At. 279. a. Imbecillitas etatis non potest grauitatem rerum sustinere. At. 285. a. Ista uerō imbecillitas et desperatio Cesareni in cupiditatem regni impulit. Attic. 194. b. Nostri Niceę nostri imbecillitatem, mollitiem, et consuetudinem uidetis. Tusc. 228. b. Imbecillitas fragilitasq; humani generis. Epist. 95. b. Imbecillitas ualetudinis. et 4. b. In hac preferim imbecillitate magistratum. pro S. R. 20. a. Susceptum onus propter imbecillitatem animi deponere.
Imbecillius. Tuf. 245. a. Qui imbecillius horrent dolorem et reformidant.
Imbecillus, a, um, imbecillus, infirmus, debilis, eneruatus, exanguis, parum firmamenti ac uirium habens, tenui aut nulla ualetudine. At. 202. a. Nunc in uno ciue respub. ad resistendum imbecilla est. Ep. 95. a. Cum homo imbecillus ualentissima fera lanatur. et 256. b. Malo te ferō ua lentem, quam statim imbecillum uidere. Q. Fr. 311. b. Quē neq; hoc tēpore, neq; ab imbecillis accusatoribus mihi placuit accusari. et 313. a. Mārius et ualetudine est, et natura imbecillior. de D. 125. b. Imbecillus animus facillē superstitiosi ista concipit. et 134. a. Omnem superstitionem imbecilli animi atq; anilis esse. de Fat. 142. a. et pro Cel. 41. b. Imbecillus. (Valens).
Imbellis, le, ignauus. Off. 16. b. Nunquam periculi fuga committendum est, ut imbelles timidiq; uideamur. Item: Vos etenim iuuenes animum geritis multibrem, Salmacida spoliata sine sanguine et fudore.
Imber, bris, pluuia. I. V. 220. a. Erat hyems summa, tēpe stas perfrigidā, imber maximus. At. 114. b. Maximo imbri Capuan ueni. et 208. b. Magnos et assiduos imbres habuimus. Tuf. 157. a. Cœlum hoc in quo nubes, imbres, uentiq; coguntur. de D. 100. b. Sæpe lapidum sanguinis non nunquam terrę interdum, quondam etiam lactis imber

effluxit. et 121. a. Imber lapideus aut sanguineus. et de N. 28. b. Imbres lapidei.
Imberbis, be, de N. 17. b. Iupiter semper barbatus. et 77. a. Apollo semper imberbis. pro Dom. 220. b. Imberbis adolefcentulus. I. C. 109. a. Imberbis. (Bene barbatus).
Imbibo, bis, haurire, concipere. I. V. 74. a. Imbibere animo malam opinionem de aliquo.
Imbuo, is, instituo, inficio, iungo, cōbibo. pro Deiot. 149. a. Quibus ille studijs ab incunte etate se imbuerat. Off. 124. a. Plerunq; parentum præceptis imbuti, ad eorum consuetudinem moremq; deducimur. de N. 17. b. Animi consuetudine imbuti. de N. 12. a. et de Fin. 61. a. Tanta imbueremur superstitione, si uos audire uellemus, ut aruspices nobis essent colendi. de D. 99. b. Hetrusci religione imbuti, si diosius et crebrius hostias immolabant. I. A. 228. b. Nos a maioribus sic instituti atq; imbuti sumus, ut, etc. At. 229. b. Pueri animum tenerum bonis opinionibus imbueret. de Orat. 135. b. Itaq; pueris imbuedus est bonis moribus. et 123. b. Aliquis doctrina liberaliter institutus, atq; aliquo iam imbutus usu. Or. 212. b. et pro Mil. 103. a. Ad hanc legem non docti, sed facti: non instituti, sed imbuti sumus. Tusc. 154. b. Omnium hominum mentes imbuti deorum opinio. de Fin. 67. b. Cognitiones uerborum, quibus imbuti sumus. pro Dom. 225. a. Bellum nefarium, et omni odio imbutum. pro Font. 282. a. Cuius sanguine totum illud sociale bellum macula sceleris imbutum est. et ibi. Manus imbuta sanguine. I. A. 184. a. Ille ille crudelitate imbutus nemini peperisset. pro Mil. 105. a. Via Appia latronis sanguine imbuta est. I. A. 259. a. Imbuti sanguine gladij militum nostrorum, uel madefacti potius. Itē: Cum autē semel gladium scelere imbuisset, nulla res ei finem cadendi, nisi defatigatio afferret. de Fin. 91. b. Imbuti bonis moribus. Tuf. 190. b. Imbuti opinionum prauitate. Item: Imbuti erroribus. Tuf. 151. a. Imbutus dialecticis.
Imbutus, a, um, tinctus, instructus. de Leg. 172. b. His rebus imbuta mentes haud sanę, etc.
Imitabilis, le, quod imitatione aliquis assequi potest. Or. 204. a. Orationis subtilitas uidetur esse imitabilis, sed nihil est experienti minus.
Imitatio, onis, emulatio. I. A. 261. a. Excellentium hominum uirtute imitatione, non inuidia dignam esse. Of. 16. a. Ad quē et huius gloria hereditas, et factorū imitatio pertinet. pro Fl. 151. a. Ne periculosam imitationē exempli reliquis in posterum proderetis. Of. 52. b. Hanc ingenij præstantia si minus imitatione consequi possumus, uoluntate certē proximē accedimus. de Or. 163. a. In omni re uincit imitationē ueritas. et 147. b. Vicium imitatione ex aliquo expressum. et 125. b. In eo nihil est nisi falsum, et imitatio ne simulatū. et 131. a. Ridelicium, quod ex quadā deprauata imitatione sumi solet. de In. A. S. b. Multos imitatio decipit breuitatis, ut cum se breues putent esse, longissimi sint. Contemplatio atq; imitatio alicuius. I. Contemplatio. ad Her. 1. b. Imitatio est, qua impellimur, cū diligenti ratione ut aliquorū similes in dicendo uelimus esse. de Or. 117. a. de imitatione multa et pulchra.
Imitator, oris, emulator, emulus. de Leg. 190. b. Nō tantum mali est peccare principes, quantum illud, quod per multos imitatores principū existunt. pro Mar. 131. a. Ille emulus et imitator studiorum meorū. Or. 213. b. Quorum esse isti imitatores esse dicunt. In Vat. 33. a. Veterū facinorū imitator. I. A. 185. a. Imitator maiorū suorū. de Or. 129. a. Imitator et narrator facetus. I. Fingo. de Or. 117. a. Ut multos sepe imitatores uidi.

imitatrix, cis. emula. de L. 165. b. Vel ab ea, quae penitus in omni sensu implicata insidet imitatrix boni voluptas. Tusc. 190. b. Glorie imitatrix temeraria atq; inconsiderata, fama popularis.

Imitor, aris. quasi fingo, simulo, adumbro, exprimo, imitatione exprimo, exemplum ab aliquo transfero, sequor, exequor. de N. 43. b. Archimedes arbitrantur plus iudicasse in imitandis sphaerae conversionibus, quam naturam in efficiendis. de Or. Imitatus est homo Romanus illum Socratem, & c. 117. a. Viciosa confectari imitando. de N. 74. b. Imitari chirographum alicuius. de Leg. 157. b. Sifenna Clitarchum imitatur, quem si assequi posset, aliquantum ab optimo tamen abesset. de D. 120. b. Et humor allapsus, & c. potest sudorem imitari. pro Quint. 3. a. Creditur enim qui orationem honorum imitaretur, facta quoq; imitationum. pro Quint. R. 48. a. Imitari aliquem in persona alicuius. Off. 17. a. In aduendis periculis consuetudo imitanda medicorum est, qui, & c. de D. 118. b. Casus potest imitari veritatem. Orat. 214. a. Tu ipse tibi imitandus es. Or. 163. b. Quem imitari atq; exprimere non possimus. et 203. b. Pictor, cum summum illum luctum penicillo non posset imitari, & c. de Or. 117. a. Imitari amicum alicuius, aut statum, aut motum. & ibid. Sunt tamen omnes in eodem imitandae veritatis genere uersati. de Or. 126. a. Heroum ueteres casus imitari. de Clar. 170. b. Canachi signa rigidiora sunt, quam ut imitentur ueritate. & 176. b. Myronis nondum satis ad ueritatem adducta, sed, & c. Item: L. Cott. cum uerbis, tum sono ipso subrustico prosequetur atq; imitabat antiquitatem. Or. 197. a. Qui Coe ueris pulchritudinem imitari non potuerunt. Off. 54. a. 30. Oris pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferrebat. Ep. 139. a. In qua cena coquus meus praeter ius ardens nihil potuit imitari. de In. 57. b. Hoc imitatur illud, sed non est eiusmodi. & 63. b. Taciturnitas imitatur confessionem. Epist. 38. a. Ne in quo te oburgem, id ipsum uidear imitari. & 17. b. Bos ego fortasse nunc imitor. Acad. 41. a. Imitari Aristotelem aut Demosthenem. I. A. 182. a. Hoc factum est expositum ad imitandum. de Or. 111. b. Qui actor in imitanda, qui orator in suscipienda ueritate iucundior de Cl. 170. b. Signa Myronis nondum satis ad ueritatem adducta. de Or. 147. a. Aliquod uicium imitatione ex aliquo expressum.

Immanis, ne importunus, ferus. (Mitis, mansuetus. Part. 237. a. Patientia duritia immanis imitatur. I. V. 7. b. Istius immanis atq; importuna natura. & 119. a. Hostis ferus et immanis. de N. 58. a. Immanis ac fera bellua. Ac. 27. b. Vt fera et immanis bellua. Tusc. 218. b. Tetra et immanis bellua. pro Fd. 280. a. Immanis ac barbara consuetudo. Q. Fr. 295. a. Immanes et barbare nationes. de Vin. 103. b. et pro S. R. 30. a. Immanes quaedam bestiae. Part. 237. b. Voluptatem immanissimus quisq; maxime sequitur. de Ar. 244. b. Immanis audacia. I. A. 172. b. Immanes populi. I. V. 171. b. Immanis avaritia, praeda. At. 28. a. et pro Q. R. 48. b. Immanis pecunia. pro S. R. 29. b. Immane facinus.

Immanitas, tuis, feritas, diritas. I. C. 100. a. Immanitas facinoris. in Vat. 30. b. Feritas atq; agrestis immanitas. & Off. 32. a. Feritas quaedam et immanitas. de N. 46. a. Immanitas ferarum. Part. 236. b. & 237. a. Temperantia immanitas in uoluptatibus assernandis imitatur. de Nat. 14. a. Esse gentes immanitate sic efferas, ut, & c. Epistol. 143. b. Cuius tanta non insolentia, sed immanitas, & c. Tusc. 192. b. Immanitas in animo. pro Cal. 40. a. Ni-

si tot uiciorum tanta immanitas quibusdam uirtutis radicibus niteretur.

Immansuetus, a, um. de Leg. 160. b. Gens immansuetata atq; fera.

Immaturitas, tuis, acerbitas, importunitas. pro Q. 15. a. Quid haec festinatio? quid haec immaturitas tanta significat?

Immaturus, a, um. crudus, peracerbus, fructus acerbitate permixtus. de Cl. 175. b. Gracchi immaturus interitus. I. A. 183. a. & I. C. 118. b. Seni mors immatura esse non potest.

Immemor, ris, oblitus. At. 58. b. Immemor mandati. & 76. b. Tamen surripendum aliquid putauit spacij, ne me immemor madati tui putares. I. A. 170. b. Huius rei ne prosteritas quidem omnium seculorum immemor erit. de Cl. 180. a. Nec Romanorum immemor. & ibi. Magna haec immemoris ingenij signa. pro Spl. 183. a. Ad eone uobis oblitus constantia mee, adeo immemor rerum a me gesturum esse uideor.

Immensitas, tuis, infinitas. de N. 12. b. Immensitas latitudinum, longitudinum, altitudinum. de N. 45. b. Immensitates camporum.

Immensus, a, um. profundus, infinitus. Tusc. 164. a. Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. ad Her. 12. b. Immensa, infinita, immoderata cupiditas. de Or. 149. b. Ex ingenti immensoq; capto. & 103. a. Ingenij sui finibus immensis aliquam artem describere. et 116. a. In tanta retantiq; immensa. & 154. a. de D. 82. b. Obseruata sunt haec tempore immenso: id est, tempore infinito. de N. 7. a. & de Or. 86. b. Aer immensus et infinitus. I. V. 152. a. Immensa uorago uiciorum.

Immergo, gis, ingurgito. pro Cl. 24. b. Is se blanditijs in illius consuetudinem penitus immergit.

Immersus in flumen. Tusc. * 203.

Immerito. de Or. 138. a. Si immerito, & c.

Immigro, as, migro, comigro. de Cl. 190. a. Sic tui non inruisse in alienum locum, sed immigrasse in suum diceret. pro Dd. 242. a. Ex suis templis in eius aedes immigrare uolebant. Tusc. 160. b. Cum animus repente in tam insolitum domicilium immigrauit. I. A. 254. b. Paucis diebus in domum ternam immigrabit. pro Dom. 235. a. Deos in eius domum immigrare uoluisse.

Immineo, es, impendeo. pro Dom. 218. a. Impendebat illi reptio, imminerebat tuus furor omnium fortunis. Off. 61. a. Nimis enim imminerebat propter propinquitatem Aeginae Pireo. pro Cor. 61. b. Cui prope os Carthago huic imperio immineret. Tusc. 168. a. Mors propter incertos casus quoti die imminet. At. 79. a. Certior sum factus, Parthos ab illo aditu Cappadociae locum abesse, Ciliciam a gis imminere. At. 231. a. Ipse aut hodie in Peti nostri tyrotarichum imminere. pro Dd. 222. b. Qui imminere iam cupiditate uidentur in tribunitia potestate. I. A. 198. a. Huius mendicitas quiddam ti coniuncta in fortunas nostras imminerebat. I. V. 135. b. Aliqua avaritia hiantes atq; imminenti esse. et 265. b. Iste infestus in omnia maria ex omnibus Siciliae partibus imminerebat. de Or. 129. b. Contectis oculis gestu omni imminenti dixit. Brut. 91. b. Templis deorum immortalium imminet egentium et perditorum spes. pro Dd. 216. a. Homo ad cedem imminens. pro Pom. 6. a. Imminent duo reges toti Asiae. contra Rul. 83. b. Carthago excurrere ex Africa, et imminere populo Ro. uidetur. I. C. 103. a. Nonnulli sunt, qui ea quae imminenti, non uideant.

Imminuo, uis, diminuo, attenuo. contra Rul. 70. a. I. A. 240. b. Acerrima illa et fortissima cupiditas, & c. imminuta ac debilitata est. de Or. 108. a. Diminuere aliquid

de uoluptate alicuius. pro S. R. 36. b. Violare atq; imminuere us & officium. Epist. 23. a. Si copias quam minimum imminueris. pro Pom. 9. b. Bellum expectatione Pompeij attenuatum atq; imminutum est. Acad. 2. a. Imminuere. (Amplificare.

Imminutio, onis, deminutio. Ep. 36. b. Sine ulla imminutione dignitatis.

Immiscerens. (Misericos. de In. 75. b. Ipsum immiscerentem superbum fuisse, et si poterit, ostendit semper inimicum fuisse.

Immissio, onis. de Sen. 88. a. Sarmentorum ea quam dixi aliorum amputatio, et aliorum immissio.

Immitto, tis, mitto, iacio, impello, inculco. I. V. 223. b. Eo ne tu feruos ad spoliantium sanum immittere ausus es? At. 226. a. et pro Dom. 217. a. Serui cui facibus in tecta nostra immissi. de N. 78. b. Is non immissum a deo doloris, sed conceptum a se ipso continebat. de Ar. 249. a. In altera caueca feruos immissi, ex altera liberis eiecisti. pro Dd. 221. a. Teda, quae ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt. Parad. 117. b. Quae uis Decii deuouit, et immissi in armatas hostium copias? pro Font. 284. a. Immittere se armatum in hostium manus. Tusc. 174. a. Immittere se in hostes. Ep. 162. b. Immittere equum ad legionem. Or. 215. b. Sed tamen in eo ipso loco immitit imprudens ipse senarium. Parad. 121. a. lacere et immittere iniuriam in aliquem. Ep. 120. a. Immittere hostes in prouinciam.

Immo, etiam atq; etiam, iam uero etiam, citius dixerim. I. C. 140. a. Causa igitur non bona est, immo optima. pro Clu. 34. a. Non quod res alia esset, immo eadem. contra Rul. 85. b. Immo uero etiam hoc magis quam, & c. quod, etc. Off. * Non igitur patria praestat omnibus officijs, immo uero, sed ipsi patriae conducit pios habere ciues. & ibi. Immo uero obsecrabit patrie, ne, & c. Ep. 137. a. Or. 220. b. Etiam plerumq; prudens id est, immo etiam. I. V. 217. b. Atq; etiam id est, immo etiam. de Cl. 189. a. Iam uero etiam: id est, immo uero etiam.

Immobilis, le, torpens, de Som. 129. a. Terra noua immobilis manens, in a se se semper haeret.

Immoderate, non moderate, extra modum, immodeste, immodice. Off. 18. b. Nam ut aduersas res, sic secundas immoderate ferre leuitatis est. Itē: Lingua uoce immoderate profusam fingit ac terminat. Ep. 179. b. Immoderate abuti aliqua re. de Vin. 202. b. Immoderate et intemperate uiuere. de D. 93. a. Exultare immoderateq; iactari. de Vin. 19. b. Immoderate agitatus et fluctuans.

Immoderatio, nis, petulantia, procacitas. pro Syl. 172. b. Effertur immoderatione uerborum.

Immoderatus, a, um, immodestus, intemperans, nimius. At. 214. a. Alexandrum, postquam rex appellatus est, superbum, crudelē, immoderatum fuisse. Q. Fr. 294. a. & I. A. 229. a. Immoderata libertas infinita hominum licentia. Or. 216. b. Immoderata oratio. pro S. R. 40. a. Ventus uehemens, immoderata tempestas. de D. 93. a. Ea pars animi immoderate obstupescit a potu, & c. pro Cal. 48. b. Immoderata mulier. Acad. 46. a. Immoderata intemperantia. ad Heren. 12. b. Immensa, infinita, immoderata cupiditas.

Immodeste, immoderate. ad Her. *

Immodestus, a, um, immoderatus. Off. 21. a. Genus iocundi nec profusum, nec immodeste esse debet, sed ingenium et facietum.

Immodice ferre aliquem casum. Tusc. 117. b. Id est, immoderate.

Immolo, as, sacrifico. de In. 24. a. Lex erat, ne quis Dianae uicium immolaret. de D. 95. b. Cum Sylla immolaret in agro Nolano. Tusc. 204. a. Immolare hostias. de D. 116. a. Cui pluribus dijs immolatur, qui tandem euenit, ut litetur alijs, alijs non litetur? de L. 175. b. Quibus hostijs immolandis, cuiq; deo, cui maioribus, cui laetibus, cui maribus, cui fecminis. contra Rul. 85. a. Maiores hostias a consilibus ad praeconeum et ad tibicinem immolari. pro Font. 280. a. Consuetudo hominum immolandorum apud Gallos. Ep. 85. a. Nemo nostrum est, ut opinor, quin uota uictoriae suae fecerit, nemo quin etiam cum de alia re immolaret, tamen eoque quidem ipso tempore, ut quamprimum Caesar superaretur, optaret. de N. 77. b. Pythagoras musis bouem immolasse dicitur.

Immulator, oris. de D. 115. b. Vt se exta ad immolatoris fortunam accommodent.

Immortalis, le, indissolubilis, sempiternus. (Mortalis de N. 65. a. Si omne mortale est, nullum est immortale. Off. 24. b. Vt fortuna non nunquam ipsa mortalis cum immortalis natura pugnare uideatur. de Or. 109. b. Reddere mortali alicuius immortalē. pro Cor. 63. a. Nostri imperatores mortui, quorum uiuit immortalis memoria et gloria. I. P. 85. b. Immortale questu fieri. & 86. a. Immortalem fructum capere. Attic. 190. b. Ego his temporibus tam eruditus illam consecrabo omni genere monumento: immo id est, immortalē reddam. Q. Fr. 298. b. Amplissimis monumentis consecrare memoriae nominis sui. I. A. 166. b. Quae res erit unquam commendatio hominum memoriae sempiternae?

Immortalitas, tuis, aeternitas, memoria nominis sempiterna, immortalis gloria, perpetuitas, immortalis conditio uita, memoria hominum sempiterna, memoria aeternitatis. (Mortalitas. I. A. 191. b. Sunt enim facta eius immortalitatis non aetatis. de Or. 148. b. Socratis sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. pro Dom. 228. b. Id facti, quod omnes non negent immortalitati, si fieri possit, mandandum. I. P. 80. b. Mihi populus Romanus non unius diei gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemq; donauit. de Or. 111. b. Historia qua uoce alia, nisi oratoris immortalitati commendatur? de N. 57. a. Vita beata nulla re nisi immortalitate cedens celestibus. I. A. 167. a. Quae tam immemor posteritatis: quae tam ingratis literae reperitur? quae eorum memoriam non immortalitatis memoria prosequantur? pro R. 96. b. Longius quam uita termini postulant, spe atq; animo de se et gloria sua cogitare. & ibi. Optimi et sapientissimi cuiusq; animus ita praesentis in posterum, ut nihil nisi sempiternum spectare uideatur. & ibi. Spe posteritatis fructusq; duci. & ibi. Exiguum nobis uitae curriculum natura circumscripsit, immensum gloriae. I. A. 222. b. Vita mortuorum in memoria uiuorum est posita. & ibi. De immortalitate statuarum. I. A. 223. a. Semper illius uirtutem omnium mortalium fama celebrabit. et 247. a. Si non spiritu ad uirtutis laude uiuemus. I. A. 256. a. Quae ego iniustum, & c. tradam hominum memoriae sempiternae. de Sen. 80. b. Sed memoriam illius uiri excipient omnes anni consequentes. de Sen. 94. a. Optimi cuiusq; animus maxime ad immortalē gloriam nititur. & ibidem: Non istlem finibus gloria quibus uita terminatur. de Sen. 92. a. Nemo me lachrymis decorat, nec funera fletu Faxit, cur? uolito uiuus per ora uirum. & ibid. Non est lugenda mors, quam immortalitas consequatur. & 93. a. b. De immortalitate animorum. de Leg. 175. a. Omnium quidem animi immortales sunt, sed fortium bonorumq; diuini. de

Imperatorius, a, um. pro Cor. 65. a. ille imperatorius ardor oculorum. et de Or. 1. 43. b. Rostra imperatoris ma nubijs ornata.

Imperatrix, cis, pro Cel. 52. a. Fortes utri ab imperatri ce in insidijs locati.

Imperfectus, a, um. inchoatus, mancus, no absolutus, pra eifus, im politus, aduibratus, acerbus, infinitus, conatus. Ep. 13. b. Nunc ut Apelles Veneris caput, etc. reliquam parte corporis inchoatam reliquit, sic quidam homines in capi te meo solum elaborauerunt, reliquum corpus imperfe ctum ac rude reliquerunt. de Vn. 19. 6. a. Omnia animan tia sunt inchoata, nulla ex parte perfecta, imperfecto au tem nec absoluto simile pulchritudo nihil est. I. V. 21. 4. a. Non dum etia perfecta templum inuenerunt. de N. 13. a. Relin quere aliquid inchoatum est, imperfectum. de N. 32. b. Incho atus. (Perfectus.

Imperiosus, a, um. Postquam. 206. b. Eum consul impe riosus exire urbe iussit. de Fin. 77. a. Imperiosus ille Tor quatus. et 86. b. Nimis imperiosi philosophi est, uetare me minisse. Par. 123. b. Cupiditas honoris quam dura est do mina, quam imperiosa, quam uehemens. Orat. 207. b. Imperiosi populi et reges illustres id est, qui multum im perarunt.

Imperiosissime, in scite, indocte. pro Cor. 60. a. Aliquid imperiosissime dicitur.

Imperitus, a, um. inscius, nullis, ignarus, indoctus, uulgus, barbarus. Part. 238. a. Si apud indoctos imperitosque dice mus. pro Fl. 149. b. et I. V. 103. b. Homines imperiti reru omnium, rudes ignarique. de Or. 159. a. Imperitus dicendi et ignarus. pro S. R. 42. a. Homo imperitus moru, agricola, 30 rusticus. de Fin. 105. b. Quae irrideri ab imperitis solent. pro Cor. 64. b. C. Marius non imperitus foederis, non ignarus belli, no rudis exemplorum. ad Her. 26. a. Imperitus rerum. et 17. a. Adolescens imperitus conuicioru. de Or. 105. b. Homo eloquens, iuris imperitus.

Imperium, ri, potestas, ditio, publica dignitas, magi stratus, prouincia. At. 283. a. Decreui etiam imperium, quod quamquam uidebatur illi etati honorificum, tamen erat exercitium habenti necessarium. quid enim est sine im perio exercitus? I. P. 87. b. Quas res gessisti in imperio et prouincia consulari? et ibid. Ex Macedonia aliquot praetorio imperio, consulari quidem nemo rediit, qui no triumpharit. pro Font. 276. b. Galli sub populi Roma ni imperium ditionemque ceciderunt. Attic. 244. a. Vides tyranni satellites in imperijs. Offic. 14. a. Nec uero im peria expetenda, ac potius non accipienda interdum, aut deponenda nonnunquam. Epist. 36. a. Cepi et gessi ma xima imperia. Epist. 2. b. Esse cum imperio. I. A. 236 a. Dare imperium alicui extraordinarium, uel extra or dinem. I. A. 203. a. Demus igitur imperium Caesari, si ne quo res militaris administrari non potest. Quint. Fr. 294. a. Illi quidem imperium ita datum est, ut redde ret. de Sen. 84. b. Appius tenebat non modu autoritatem, sed etiam imperium in suos. pro Cecin. 294. b. et de Ist. 80. a. Imperium domesticum in seruos. Tusc. 218. a. Im perium seuerum. de Fin. 86. b. Imperia Manliana. de Sen. 87. b. Terra nunquam recusat imperium. Quint. Frat. 297. a. Ad summum imperium etiam acerbitatem naturae adiungere. de D. 94. b. Cum C. Coponius praetorio imperio clausi Rhodia praesesset. de Ar. 252. a. Sacri ficium, quod sit in ea domo quae est in imperio: id est, in do mo consulis. pro Flac. 150. a. Is qui nuper summo cum im perio fuerit.

Impero, as. leges alicui impono, praescribo. de Leg. 184. b. Qui bene imperat, paruerit aliquando necesse est: et qui modestè paret, uidetur qui aliquando imperet dignus esse. At. 225. b. Germani legatos miserunt, sese quod impera tum esset, esse facturos. de Am. 111. b. Cupiditatibus, quibus ceteri seruiunt, imperare. I. P. 99. b. Mitto rationem exa cti imperatque frumenti. et pro Flac. 153. a. Illam rationem in imperando sumptu Flaccus secutus est. I. V. 59. a. Cum frumentum sibi in cellam imperauisset. et 136. a. Singulis censoribus denarij trecenti ad statuum praetoris impera ti sunt. pro S. R. 28. a. Nonnunquam etiam puerum uo cabat, credo cui coenam imperaret. I. V. 136. a. In tribu tis imperandis. pro Fl. 153. a. et Ep. 169. a. Praetor pecuni am in remiges imperauit. Tusc. 185. b. Ut alter imperet, al ter pareat. pro Pom. 14. b. Omnibus gentibus ac nationi bus, terra marique imperare.

Imperio, tis. imperatio, imperior, do, tribuo, praeebo, de N. 31. b. Ignis omnibus rebus uitalem imperit calorem. de Orat. 110. a. Et te exorabo profecto, ut mihi quoque tuae suauitatis aliquid imperias. At. 47. a. Nil imperitisi tuae prudentiae ad salutem meam. de D. 126. b. Illius deus non potest hominibus diuinationem imperire. I. V. 125. b. et At. 37. b. Ille dolorem suum nemini imperiebat. I. V. 119 a. Impartire diem festum alicui. Attic. 33. a. Huic multa signa beneuolentiae a bonis imperiuntur. Item: Te ro go, ut qualem te antea populo Romano praebuisti, ta lem te nobis hoc tempore imperias. Attic. 147. b. Quam obrem te rogo, ut in maximis tuis curis aliquid imperi as temporis huic quoque cogitationi. pro Corn. 55. b. Qui tantum potuit impartire huic studio temporis, quan tum, etc. I. C. 113. b. Deinde collegae meo laus imperiatur, quod, etc. pro Muren. 125. b. Meum laborem homi num periculis subleuandis imperio. pro Syl. 168. b. One ris mei partem nemini imperio, gloriae bonis omnibus. de Fin. 125. b. Ut aliquid suorum studiorum philosophiae im pertiat. Offic. 44. a. Saepedoneis hominibus indigena tibus de re familiari imperiendum. de D. 86. a. Nam ut nunc extis, sic tum aubis magna res imperitui sole bant. Ep. 61. a. Sin aliquid imperitui tibi sui consilij, dea beo, etc. Ep. 69. a. et 68. b. Ut mihi non solum praeconi um, quod Alexander ab Homero Achilli tributum esse dixit, sed etiam graue testimonium clari hominis magnique uideatur.

Imperior, iris. imperio. pro Pom. 7. b. Lucullo tantum imperior laudis, quantum uiro forti debetur. pro Arch. 187. b. Multis gratitudo ciuitatem in Graecia homines im pertiebantur. At. 280. a. Cum rogamur, ut misericordiam liberis eius imperiamur. I. C. 113. b. Atque etiam uiro forti collegae meo laus imperitur.

Imperatio, onis. At. 183. a. Imperationes nostras ni hil ualere.

Impetro, as. exoro, exigo, aufero, induco, ut facias aliquid inuenio. de In. 46. b. Attic. 135. b. Impetrabis igitur a Caesare, ut tibi abesse liceat. Quint. de Pet. 209 a. A quo facile, si contendes, impetrare poteris, ut, etc. Acad. 24. a. A me istam exceptionem non impetrabunt. Epist. 219. a. Et Dolabella rogatu meo ciuitatem a Caesare impetrauit. Epist. 217. b. Omnia quae potuis sem in hac summa gratia tua ac potentia a te impetrare, ultro te ad me detulisse putabo, si hanc rem impetrauero. Epist. 69. a. Neque enim fas esse arbitror, quicquam me ro gantem abs te non impetrare. et 56. a. Ab Atheniensibus impetrare non potui, ut, etc. Att. 241. a. Brutus et Cassius

Cassius utinam quam facile a te de me impetrare possunt, ita per te exorentur, ne quod callidius incant consilium. Epist. 57. b. Impetrare ab aliquo de aliqua re. pro Plan. 264. a. Impetrare de aliqua re. Att. 113. a. Mimus hone stè nunc quidem, quam si olim de ratione habenda impe trasset. Attic. 285. a. Impetrare salutem alicui. de In. 75. a. Impetrare ab aliquo, ut ignoscatur. de D. 80. b. In im petrandis consulendisque rebus magna uis est in aruspicum disciplina.

Impetus, tus. impresio, uis, uolentia, incurso, incur sus, ferocia, conatus, irruo. de Ar. 243. b. Omnem impetu gladiatoris ferociamque compresit. pro Dom. 226. a. Itaque infactus furor tuus inanes faciebat impetus. Tusc. 219. b. An fortitudo, nisi insanire coeperit, impetus suos non ha bebuit? Antequam. 194. b. Si uolentiae impetu opprimi mur, decedam uis pro omnibus. pro Cecin. 293. b. In cursio atque impetus armorum. pro Font. 281. b. Iratos a nimos atque horribiles impetus hostium deprecari. Or. 205. b. Ferri magno cursu et sonitu. Or. 219. b. Aliter in oratione nec impetus ullus, nec uis esse potest. pro Deiot. 144. b. Impetus contentioque dicendi. Brut. 91. b. Repres si impetum, ardoremque restitui. et Epist. 5. b. Frangere impetum alicuius. de Or. 137. b. Loci quibus impetus ani morum aut impellatur, aut reflectantur. I. V. 60. a. Ani mos et impetus alicuius retardare. de In. 64. a. Impetu quodam animi potius, quam cogitatione facere aliquid. et ibi. Impetus, et quasi quaedam commotio animi affe ctioque. et At. 172. b. de Or. 148. a. Impetu quodam men tis et uoluntate. de In. 82. b. Libido est impetus quidam animi non reclusus. de Or. 88. b. et At. 38. b. Facere impetu in aliquem. At. 160. a. Impetum in priuatorum pecunias. pro Dom. 234. b. Irruere in aliquem, et in eundem impe tum perferre, idem. Epist. 53. a. Tamen impetum praedonum in tuas fortunas fieri nolo. pro Cecin. 289. a. Ex conuentu uim fieri oportebat. Att. 120. b. Qui autem impetus illius erit in nos fortunatusque nostras acrior, quam in ceterorum. Offic. 21. b. Bestia nihil sentit nisi uolu ptatem, ad eam feruntur omni impetu. Off. 35. a. Anima lia, quae habent suos impetus. de Fin. 58. a. Incurrere in ali quem caeco impetu. Epist. 5. b. Impetus Marcelli reside runt. pro Cecin. 289. a. Impetum illius, ceterorumque te la etiam incursum refugit. de Ar. 245. a. et pro Sest. 27. a. Sed si feretur haesitans, et impetum in me facere conabi tur, resistam, et eius conatum refutabo. de Arch. 255. a. Alicuius furentes ac uolenti impetus. pro Cel. 40. a. Nunquam ex illo delendi huius imperij tam sceleratus im petus extitisset, nisi, etc. de D. 104. a. Horum sunt augu ria, non diuini impetus, sed rationis humanae. de Natur. 45. b. Cum impetum celi admirabili cum celeritate moueri uertique uidemus. Off. 10. b. Multi multa faciunt te meritate quadam, sine iudicio uel modo in omnes, uel re pentino quodam quasi uento impetu animi incitati.

Impie, scelerate, nefarie. de N. 31. a. Quae qui uideat non solum indocte, sed etiam impie sciat, si deos esse ne get. et I. A. 179. a. et pro Deiot. 149. a. Ingrate. et Tusc. 229. a. et I. V. 77. a.

Impietas, tis. impia fraus. de Finib. 121. a. Sed nihil est quod tam miseros faciat, quam impietas et scelus. de Am. 104. a. Qui fuerint impietatis duces.

Impiger, a, um. diligen. Ep. 18. a. Quis est tam in scri bendo impiger quam ego? I. V. 241. a. Is se patientem at que impigrum praebat. pro Font. 283. a. Impiger ad la boris belli.

Impigritas, tis. diligentia. de republica, teste Nonio. Impingo, gis. iacio, impello, obijcio, obrudo. Tuscil. quest. 290. a. Quis huic calix multum impingendus est, ut plorare desinat? Epistol. 118. b. Quid si filius meus su stem mihi impingere uolet? I. A. 153. a. Vnicus impactus est fugiuo illi, etc. Attic. 85. b. Atque hoc tempore im pingit mihi epistolam Scaptius Bruti, rem illam suo pe riculo esse.

Impius, a, um. a pietate remotus, consceleratus. pro Q. 4. b. Si pietate propinquitas colitur, qui affinem pro dit, impius sit necesse est. pro S. R. 29. b. Haec sunt impijs astiduae furiae. de L. 174. a. Impius ne audeto placare do nis iram deorum. de D. 81. b. Est enim periculum, ne aut his neglectis impia fraude, aut susceptis anili superstitio ne obligemur. I. P. 89. b. Me fugerat deorum immortalium has esse in impios et consceleratos poenas certissimas con stitutas. de Leg. 172. b. Deos piorum et impiorum habere rationem.

Implacabilis, le. inexorabilis. Quint. Fr. 298. a. et Tuscil. 179. b. Implacabilis iracundia. Epist. 41. b. Quid erat autem, cur ego in te tam implacabilis essem? cum, etc. I. P. 97. a. Praebere se implacabilem atque inexorabi lem alicui.

Impleo, es. compleo, expleo, augeo, praesto. de D. 132. a. Tuis enim oraculis Chryssippus totum uolumen im pleuit. Ac. 22. a. De quibus rebus uolumina sunt impleta a Chryssippo. Ep. 138. a. Implere ollam denarioru. con. Rull. 75. a. Cum sese regu sanguine impleverint. I. A. 172. b. Is uo da mens frustis esculentis totum tribunal impleuit. Or. 206. a. Demosthenes no semper implet aures meas. pro Cluen. 28. a. Proferi quod non possis implere, quod impudentiae est: id est, praestare.

Implicatio, nis. de In. 74. b. Ac si qua necessitudo tur pitudinem uidebitur habere, oportebit per locorum com munium implicationem redarguentem demonstrare. de Nat. 54. a. Huic adde neruos, a quibus artus continentur, eorum que implicationem toto corpore pertinentem, qui, etc.

Implicatus, a, um. illaqueatus, irretitus, circumre tius. I. implico. de L. 165. b. Voluptas penitus in omni sen su implicata infidet. I. P. 98. a. et Tusc. 228. b. Auaritia sum ma, quae criminibus omnibus implicata est. Ep. 89. a. Etea nim omnes Caesaris familiares satis opportune habeo im plicatos consuetudine et beneuolentia. I. P. 94. b. Familia ritate implicatus. In Vat. 29. b. Inconstantia cum leuitate tum etiam perituro implicata. de Ar. 245. a. Illaqueatus omnium legum periculis, irretitus odio bonoru omnium, implicatus expectatione supplicij. Tusc. 228. b. Animi suis angoribus et molestijs implicati. Ac. 41. a. Dum me reip. procurator multis officijs implicatum et constructum te nebat. I. A. 176. a. Verum implicata inficitia impudentia est. pro S. R. 32. b. Is non tam propensus ad misericordiam, quam implicatus ad seueritatem uidebatur.

Implicite, abscondite. (patentius, expeditius. de In. 70. b. Absoluta est, quae ipsa in se, non ut negotialis impli cite et abscondite, sed patentius et expeditius recti et no recti questionem continet.

Implicatus, a, um. pro Pom. 7. b. Haec ratio pecuniaru, quae Romae uersatur, implicata est cum illis Asiaticis, et co heret. Off. 4. a. Quae quatuor inter se colligata atque im plicata sunt.

Implico, as, et aui, et cui. illaqueo, irretio, circumrea tio. Attic. 131. a. Quod premonui, fit ut Caesar te im plicet.

placet. de Cl. 180. a. Atq; ita uixit, ut multarum etatu ora...

Impulatio, onis. I. V. 269. a. Si te illius acerba imploratio...

Implo, as. inuoco, expesco, testor, appello, obtestor, uoce...

Impluuium, nij, locus sine tecto in aedibus, quod implure...

Impolit, inornate, inculte. de Orat. 103. a. Tibi senatus...

Impolitus, a, um, rudis. de Clar. 192. a. Forma admodum...

Impono, nis. Ep. 69. a. Qui ceteris coronas imposuerunt...

Imponere, pro decipere uel fallere. Q. Fr. 311. a. Cato...

Impotens, tis, tenuis, infirmus, effrenatus, qui in sua...

Impotentia, tis, animi effrenatio. Tus. 216. b. Quam...

Impotens, tis, tenuis, infirmus, effrenatus, qui in sua...

Impotens, tis, tenuis, infirmus, effrenatus, qui in sua...

Impotens, tis, tenuis, infirmus, effrenatus, qui in sua...

Impotens, tis, tenuis, infirmus, effrenatus, qui in sua...

Impotens, tis, tenuis, infirmus, effrenatus, qui in sua...

Impotentia, tis, animi effrenatio. Tus. 216. b. Quam...

xum Tantalo faciunt, ob scelera, animiq; impotentiam et...

Impressio, onis, percussio, incurfio, pronuntiatio, im-

Impressus, a, um, pro Mil. 115. a. l. Nympha.

Impressus, a, um, pro Mil. 115. a. l. Nympha.

Improbabilis, le, non probabilis. Offic. 34. a. Nos alia...

Improbatio, onis. Approbatio, ad Her. 8. a. Hec et...

Improbabile, inuisibile, peruersum. pro S. R. 35. b. Multa...

illi quibus iniuste ademptum est.
 Improbissimè improbe. At. 2.60. b. Ego, si me non im-
 probissimè Dolobella tractasset, dubitasset fortasse, etc.
 Improbitas, tis, peruersitas. Q. Fr. 2.97. a. Cum te ali-
 cuius improbitas peruersitasq; comouerit. pro Mur. 12.6.
 a. Amicorū neglectio improbitatem coarguit. Ep. 8.9. a.
 Mirifica est improbitas in quibusdam. 5. b. Hominum
 improbitas. de D. 122. b. Simia Dodoneæ improbitatem hi-
 storis grecis mandatum esse demior. de Cl. 185. a. Athe-
 nensis Hyperboli improbitatē ueteres Atticorum comoe-
 diae notauerunt. At. 12. a. Sed tamen non ita, ut sperarant
 mali, tanto imposito reip. uulnere, alicris exultat im-
 probitas in uictoria.
 Improbos, a, reicio, uitupero, damno. (C. Approbo.
 de Or. 123. a. Ego ista studia non improbo, moderata mo-
 do sint. Of. 30. a. Primum improbantur ij que sunt, qui in o-
 dia hominum incurunt. de D. 9. 5. b. Hec improbantur à
 Peripateticis, à Stoicis defenduntur. Ac. 2. 24. a. Hoc negas te
 posse nec approbare, nec improbare. Tuscul. 1. 48. b. Iacentes
 ea semper, que apud quosq; improbantur. pro Font. 2. 77.
 b. Falsum est ob probationem precium datum, cum multa
 improbata sint.
 Improbos, a, um, impurus, sceleratus, perfidiosus, faci-
 norosus, nequā. (C. Bonus uir. de Cl. 185. a. Vir longè post
 natos homines improbissimus. At. 2. 79. b. Homo nequis-
 simus et improbissimus. pro Deici. 1. 47. b. Homo nequā
 et improbus. de Or. 136. a. Improbos homo et perfidiosus,
 pro Syl. 172. b. Si quid ab improbis de me improbe di-
 citur. At. 1. 51. b. Hic, qui in tam improbus fuit. de Or. 102.
 a. Populum inflammare in improbos, et cocitatum in bo-
 nos utros mitigare. de Fin. 59. b. Improbos facta suspi-
 cio insequitur.
 Improuidus, a, um, incautus. de L. 139. b. Necessitas
 quedam fatalis improuidas hominum mentes occupauit.
 At. 1. 51. a. Improuidi et negligentes duces. de Am. 114. b.
 Credulus atq; improuidus senex. Ep. 2. 6. b. Illud miror, ad
 duci potuisse te, qui me penitus nosse deberes, ut existima-
 res aut me tam improuidū, qui ab excitata fortuna ad in-
 clinatam et propè iacentem desciscerem; aut tam incon-
 stantem, ut collectam gratiam florentissimi hominis effun-
 derem. Tuscul. 2. 40. b. Improuida atas.
 Improuiso, ex improuiso, ex inopinato, de improuiso,
 de repente, subito, repente, repentino. At. 2. 37. a. Cum ho-
 minem temperantem, summū medicum, tantus improuiso
 morbus opprēsserit. de D. 91. a. et pro Mur. 133. a. Syra-
 cusani improuiso in castra Hamilcaris irrupunt. I. V.
 14. 5. b. Sanè ci præter opinionem improuiso incidi. Off.
 50. a. Aratus tyrannum Metoclem improuiso opprēssit.
 I. V. 92. a. Ex improuiso si que res nate essent. Tuscul. 2. 4.
 a. de improuiso Chrysis ubi me aspexerit, etc. pro S. R.
 4. 4. a. Collocare milites, in quos, si qui ex acie fugerint, de
 improuiso incidunt. de Or. 97. a. Subito dicere. (C. Sum-
 pro spacio paratus accuratiusq; dicere. et ibid. Exercere
 se in subitis dictionibus.
 Improuisus, a, um, inopinatus, subitus, repentinus.
 Tuscul. 1. 7. a. Sapiens, cui nihil improuisum atq; repen-
 tinum accedere potest, cui nihil subitum est quod homini
 euenire possit. Ac. 4. 4. b. Fortuna efficit multa improuisa
 nobis. Tuscul. 1. 97. b. Omnia que mala putantur, sunt impro-
 uisa grauiora. I. V. 12. b. Cum hoc illi improuisum inopi-
 natumq; accidisset. de Or. 93. b. Nulla res neq; tanta, neq;
 tam improuisa, neq; tam noua est, de qua nō se profitean-
 tur esse dicturos. contra Rull. 78. a. Vnde iste amor tam

improuisus, ac tam repentinus. pro Mur. 137. a. In his
 L. Murene tantis tamq; improuisis periculis. pro Font.
 282. b. Cum bella subito et improuisa nascantur. Att. 56.
 a. Et hæc improuisa omnia. Ep. 23. b. Improuisus aduen-
 tus hostium.
 Imprudens, tis, insciens, inscius, ignarus, errās per im-
 prudentiam. (C. Sciens. de Or. 92. b. Scripsi etiam illud in
 quodam libello, qui me imprudente et inuito excidit, et
 peruenit in manus hominum. pro S. R. 22. a. Hec omnia
 imprudente L. Sylla facta sunt. de Fin. 65. a. Quæ tu etiam
 imprudens utebare nonnunquam. Acad. 6. a. Imprudens
 est, quod minime uult, reuoluitur. Orat. 21. 5. Sed idem im-
 prudens ipse facit. Tuscul. 2. 17. b. In altumq; prouehitur
 imprudens. de Clar. 189. b. Tu mihi imprudens M. Scra-
 uilium præterisse uideris. pro S. R. 33. b. Multa sepe im-
 prudentibus imperatoribus uis belli molitur. de In. 74.
 a. Nautæ imprudentes legis, cum exissent, uitulum immo-
 lauerunt.
 Imprudenter, per imprudentiam, per ignorantiam,
 inscienter. de In. 52. a. Imprudenter ledere aliquem. Ac.
 43. a. Illud imprudenter, si arbitratur, etc. Or. 215. b. Ver-
 sus sepe in oratione per imprudentiam dicimus.
 Imprudentia, tie, inscitia, error, inscientia. de In. 47.
 a. Imprudentia est, cum scisse aliquid is qui arguitur ne-
 gat. de Ar. 252. a. Sacrificium tam occultum, quod non mo-
 do curiosos oculos excludit, sed etiam errantes: quo non
 modo improbitas, sed ne imprudentia quidem possit intrare.
 I. V. 120. b. et Or. 215. b. Quod sepe per imprudenti-
 am fit. de Or. 157. b. Imprudentia teli emissio est, cum telum
 manu fugit. de In. 51. a. Modi partes sunt prudentia et im-
 prudentia. et ibi. Imprudentia in purgationem confra-
 tur, cuius partes sunt inscitia, casus, necessitas, et in affe-
 ctionem animi.
 Impuber, ris, adolecentulus. I. C. 121. a. Cum filium
 eius impubem necandum esse dixit.
 Impudens, tis, inuercum dus, exhausto rubore. ad He-
 ren. 27. a. Epist. 67. b. Qui uerecundie fines semel tran-
 serit, eum bene et nauiter oportet esse impudentem.
 pro Quint. R. 48. a. Pudens impudentem fraudasse di-
 citur. pro Quint. 14. a. Ore durissimo esse id est, esse im-
 pudentem.
 Impudenter, confidenter, audacter. I. V. 135. b. Quam-
 uis audacter, quamuis impudenter. et pro Flac. 158. a. et
 Ep. 67. b. Impudenter facit.
 Impudentia, tie, confidentia, audacia, os. Or. 220. a.
 Verecundia negandi scribendi impudentiam suscepi. pro
 Fl. 153. b. Audacia et impudentia fretus. pro Dom. 233. a.
 An ego tantam oculorum impudentiam habere possim? ut
 uideā, etc. de Ar. 243. b. Impudicā alicuius impudentiam
 reprimerem. de Orat. 99. a. Ceteros non dubitabo primum
 inertiae condemnare, deinde etiam impudentia. et ibid.
 Nescire, et c. insignis est impudentia.
 Impudentissimus, ia. Ep. 98. b. Summus enim impuden-
 tissulus, quam per te uix licet aliās, putidissulus.
 Impudicitia, tie. Octa. 331. a. Cui forma per dedecus
 pecuniam et nomen nobile confelceratum impudicitia
 dedisset.*
 Impudicus, a, um, impurus. I. A. 185. b. de Or. 132. b.
 Aduersus et auersus impudicus es. Octa. 331. b. et in Sal.
 275. a. Audiet Marius impudico domino parere nos, qui
 ne militem quidem habere uoluit, nisi pudicū. de Ar. 243.
 b. Impudicā alicuius impudentiā reprimerem. I. C. 106. b.
 Complexi mulieres impudicæ. et 109. a. Omnes impuri

impur

impudicisq; de L. 166. a. Impudica loqui.
 Impugno, as, oppugno. pro Q. 2. a. Illis autem id tem-
 pus impugnandi detur, cum uitandi illorū impetus pote-
 stas adempta nobis erit. At. 284. a. Sceleratos ciues timore
 ab impugnanda patria deterere.
 Impulsio, onis, impulsus. de In. 64. a. Causa diuiditur
 in impulsione et ratiocinationem. impulsio est, que sine
 cogitatione per quandam affectionem animi facere ali-
 quid hortatur, ut amor, iracundia, etc. et 64. b. Cum im-
 pulsione aliquem commississe quid dicit. de Vn. 197. b. O-
 mnis coagmentatio corporis, uel calore, uel frigore, uel
 aliqua impulsione uehementi labefactatur.
 Impulsor, oris. At. 256. a. Et si quamuis non fueris sua
 for et impulsor professionis mee, approbator certe fui-
 sti. In Vat. 33. b. Autor et impulsor, et socius sceleris. de
 Pro. 72. b. Omnis illa tempestas Cesare in pulso et au-
 tore excitata est.
 Impulsus, sus, inductus, impulsio. de In. 64. b. Qui si
 mihi impulsu aliquid comiserit. pro Dom. 215. b. et I. V.
 141. b. et pro S. R. 36. a. Hoc P. Clodij impulsu factū est.
 de N. 32. a. et de Somn. 131. a. Non alieno impulsu, sed sua
 sponte moueri. de Somn. 123. b. Somnus, qui impulsu et mo-
 tu ipsorum orbium efficitur. pro Cec. 283. a. Impulsus seu-
 torum, conflictus corporum.
 Impunè, sine poena uel periculo. (C. Periculo capitis.
 pro Mil. 109. b. Ep. 231. b. Dionysius cum multos libros
 surripuisset, nec se impunè laturum putaret, aufugit. Att.
 13. a. Qui munus in tribu pronunciauerit, si non dede-
 rit, impunè sit. At. 184. a. Mihi ne dolere quidem impunè
 licet. pro S. R. 31. b. et 32. b. Homines uulgo impunè occi-
 duntur. pro Q. 2. b. Libertate usus est, quo in puniunt dicax
 esset. de Leg. 164. a. Ut dicitur que uellet in dicta causa,
 impunè possit occidere. de In. 66. a. Potestas impunè ali-
 quid faciendi. I. A. 159. b. Qui non modo impunè, sed etiā
 cum summa intersectoris gloria interfici possit. de D. 120.
 b. Hec in metu et periculo cum creduntur facilius, tum
 finguntur impuni. Parād. 119. b. Cum lucrari impunè
 possit aurī pondō decem. pro Deiot. 149. b. Vbi uel quod
 intus est, impunè euolare potest. pro Cl. 34. a. Licet impu-
 nē confiteri. contra Rull. 67. b. Ut impunè in ocio esse pos-
 semus. de Orat. 159. b. In quo impunè progredi licet duos
 duntaxat pedes.
 Impunus, aduerb. I. Impunè.
 Impunitas, tis, licentia, uenia. pro Mil. 118. a. Quem
 si uicisset, habiturus esset impunitatem et licentiā sem-
 pitemam. pro Plaut. 259. a. et Epist. 13. a. Non mihi tan-
 tum arrogo, ut C. Plancium suis erga me meritis impuni-
 tatem affecurum putem. I. A. 220. a. Ceteris autem si er-
 rorem suum deposuerint, ueniam et impunitatē dandam
 puto. et Tuscul. 218. b. Dare impunitatem peccatorum. ali-
 cui. I. A. 157. a. Cum tanta gladiatorum impunitas sit. pro
 Sest. 21. a. Quorū effrenatus furor aliquid impunitate diu-
 turna. I. P. 84. a. Animal ex omnium scelerum importuni-
 tate, et omnium flagitiorum impunitate concretum. pro
 R. P. 126. b. et Offic. 60. a. Quorum impunitas fuit non
 modo à iudicio, sed etiam à sermone. pro Mil. 110. a. Im-
 punitatis spes maxima est illecebra peccandi. Q. Fr. 328.
 a. Gabinijs absolutio lex impunitatis putatur. de Clar.
 194. b. Inuenis quædam impunitas et licentia dicendi.
 de Nat. 22. b. Tanta est impunitas garrandi. pro Dom.
 216. b. Impunitas scelerum. Tuscul. 218. b. Impunitas pec-
 catorum.
 Impunitus, a, um, inultus, liber. I. A. 226. a. Possumus

hanc iniuriam inultam impunitamq; dimittere. et 63. a.
 Ut cæterorum quoq; iniuria sint impunita atq; inulta.
 de Or. 104. a. Virtus tamen ius suum et impunitam om-
 nium rerum libertatem tenere debet. I. C. 101. a. Tibi uni
 multorum ciuium necesse, tibi uexatio, direptioq; sociorum
 impunita fuit ac libera. I. V. 215. b. Si istius hæc tanta iniu-
 ria impunita discesserit. Off. 38. b. Nisi enim multorū im-
 punita scelera tulissent, nunquam ad unum tanta per-
 uenisset licentia.
 Impurè, spurcè. I. A. 160. a. Impurè et intemperan-
 ter facere aliquid. et de D. 93. b. Facere multa impurè at-
 que tetrè. de Fin. 98. a. Impurè et flagitiosè uiuere.
 Impuritas, tis, flagitia, turpitudines. I. A. 161. a. Cum
 omnes impuritates, pudica in domo quotidie susciperes.
 Impurus, a, um, contaminatissimus, lutulentus, spur-
 cus, improbus, sceleratus. (C. Purus. At. 151. b. Ego hunc im-
 purum et sceleratū puto. pro Dom. 222. a. Omnium non
 bipedum solium, sed etiam quadrupedum impurissimus.
 pro Q. R. 48. a. Persona illa lutulenta, impura, iniusta. de
 Ar. 249. a. Ut eos ludos hæc licet impura pollueret. I. C.
 109. a. Omnes impuri impudicisq;
 Inuis, a, um, infimus. pro Q. R. 48. b. Ab imis unguib.
 usq; ad uerticem summū. de Somn. 129. a. Nam terra immo-
 bilis manens in a sede semper heret. At. 227. a. Ex castris
 ad inam Candauam. ad Her. 21. a. In distributione uocem
 ab imis faucibus adhibere oportet. ad Her. 22. a. A summo,
 à medio, ab imo.
 In, ad, apud, pro, erga, inter. de In. 69. a. In nostra cō-
 suetudine multis de causis fit, ut rarius incidant transla-
 tiones. de In. 69. a. Quare non in omnem causam, sed in
 omne genus causa incidunt. de In. 64. a. Non omnes lo-
 ci in omnem causam conueniunt. pro Quint. R. 47. a.
 In hanc formulam omnia iudicia conclusa et comprehen-
 sa sunt. de In. 75. a. In concessione precepta dedimus.
 et ibid. b. In id quoque precepta posuimus. de In. 63. b.
 Tradere locos in singula causarum genera. et ibid. Inuen-
 ta unamquamque in rem exponitur. de In. 77. b. Hoc in
 omne factum, et in omne tempus idem ualet. de In. 80. b.
 Lex scripta communiter in plures res, uel in aliquam cer-
 tam rem. pro Quint. R. 54. a. Nisi te in suam licem de-
 disse cognitorum. et 50. a. In hanc rem me cognitorum
 dedisti. pro Cluent. 23. a. Auditis de eo in quem iudices
 non estis. et 59. b. Iudex in aliquem. de In. 68. b. Pater
 habet potestatem in filios. pro Cecinn. 298. a. In aliquam
 rem afferre rationes. Attic. 8. a. In illam orationem addidi
 quedam. contra Rull. 61. b. Ausilio constituta in men-
 sem Ianuarij. Epist. 253. a. In hoc interdicto non solet
 addi, in hoc anno. In Ver. 67. b. Cum ego diem in Sici-
 liam inquirendi perexiguam postulauissem. pro S. R.
 31. b. Aliquem esse dominum in suos. pro Cluent. 36. b. In
 legem iurare. de In. 76. b. Insumere laborem in aliquam
 rem. Attic. 25. b. Et quis in eius locum paretur. In Ver.
 65. a. Nationes, que in amicitiam populi Romani ditio-
 nemq; essent. pro Pomp. 10. a. Portus uestros in hosti-
 um fuisse potestatem. I. V. 95. a. In codicis extremam ce-
 ram nomen infimum fecit. pro Cluent. 26. a. In suspicio-
 ne uocatus est. I. C. 105. a. Quorum as alienum cōtractum
 in popinam non potest, etc. I. V. 87. b. Ea in tabulas pu-
 blicas ad ærarum perscribenda curauit. de In. 77. a. Ut ali-
 quo uerbo uno pluribus ue in ea sententia, in qua is qui di-
 cet, accipiendum esse demonstrabit. Attic. 37. a. In eam sen-
 tentiam multa dixit. Atti. 6. a. Dux epistole in eandem
 rationem scriptæ. In Verrem. 90. a. Cum in eam

ratio

rationem pro suo quisque sensu loqueretur. de In. 7. 6. 4. A. lius in alium implicatus. pro Sext. Rosc. 22. b. Capito, qui in decem legatis erat. I. V. 67. b. Desigere furta alterius in oculis omnium. At. 235. b. Consilia in horas mutari uides. I. V. 114. b. Dare iudicium in certa quadam uerba, ut qui iudicet, non possit aliter iudicare. 119. a. Locare aliquid in multos annos. contra Rull. 63. a. In reliquum tempus aliquid sancire. I. V. 134. b. Ei honos ille in illum annum debet putabatur. I. V. 252. a. Versus, qui in istius cupiditatem facti sunt. pro S. R. 43. a. Summa reipub. in huius periculo tentatur. contra Rull. 63. a. Aurum consumptum in monumento. contra Rull. 83. a. Concordia patronum me in hunc annum reipub. confisus sum. pro Rab. 94. a. Quod crimen in hunc maius expectas? pro Mur. 134. a. Nostra in aliquem studia minui. pro Flac. 159. a. Athenienses unde fruges, iura, leges orta, atque in omnes terras distributa putantur. Postquam. 211. b. Erat alius ad portas in multos annos. pro Dom. 225. a. pro Flac. 150. a. Qui nuper summo cum imperio fuerit, summo in amore esse propter nomen ipsum imperij non potuit. pro Flac. 253. b. Vtrum in clarissimis ciuibus est is, qui, etc. Off. 13. b. Hic in magnis uiris non est habendus: id est, inter magnos. pro Fl. 153. a. Praetor pecuniam in remiges impera uit. pro Flac. 155. a. Pecuniam in adem sacra reficiendam perscribunt. pro Flac. 152. a. Pecunia in classem est erogata. etc. ibi. Nos hic in mare superum et inferum severtit ter et quadrages rogabamus. con. Rull. 83. a. Duodena de scribit in singulos homines iugera. 72. b. Ianitores ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit. pro Syl. 175. a. Diuisi eas tabulas toti Italiae, diuisi in omnes prouincias. Tus. 168. a. Itaque non deterret sapientem mors, quo minus in omne tempus reip. consulat. de Arch. 250. b. Id totum in istius ludos praedictum atque responsum est. Off. 42. b. Facillime in optimam partem cognoscuntur adolescentis, qui, etc. de Som. 128. a. Pietas in parentibus et propinquis magna est. de D. 80. b. Cum magna uis uideretur esse in monstris interpretandis, in aruspicum disciplina. pro Seft. 25. b. Quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae? 7. a. Habebit senatus in hunc annum quem sequatur. 40 pro Cel. 50. a. Dij nunquam praesentis fraudis poenas in diem referunt. pro Seft. 7. a. Alter multos plane in omnes partes seffilit. pro Corn. 59. a. Est enim in populum Romanum graue, non posse, etc. et ibid. In socios uero iniuriosum et contumeliosum, ipsi praemij excludos esse, etc. et 64. b. Vt in singulas colonias ternos ciues Romanos facere possit. et 65. b. Multi in ciuitate recepti ex liberis populis. et 66. a. Cum praesertim in genus ipsum acensationis et nomen, eiusmodi praemium nemi inueniendum esse possit. et 67. b. Suscipere odium infinitum in aliquo. I. A. 258. b. Quae autem est ista sententia, ut in hodiernum diem uestitus mutetur. de Pro. 70. a. Is imperator in poenam exercitus expetitus esse uidetur. Offic. 63. b. Et simul ad cenam inuitauit in posterum diem. de D. 84. a. Et Capitolinis iniecit sedibus ignes. et 111. b. Solis defectiones itemque lunae, praedictantur in multos annos. I. A. 203. a. Summo studio optimoque in rempub. consensu. de Diuin. 120. a. In omne corpus diuiso et multiplicato cibo. et 131. b. Hoc si est in libris, in quem hominem, et in quod tempus est, de Fat. 143. b. Haec commutari ex ueris in falsa non possunt. I. A. 252. b. Quis se consulatum in Bruti locum petere proficitur. Epist. 84. a. Quid tu in lictoribus in toga pra-

textu esse consulatum putas? I. P. 93. b. Plebs in cuius tu infamiam, ea quae per latrones de me egeras, contulisti. I. A. 236. a. Ni Brutum colligassemus in Graeciam. et 165. b. Is hanc rem in Ciliciam ad ostium fluminis Cydani consecisset. et 178. a. In eius tetrarchiam ex Graecis comitibus suis collocarat. et 166. b. In huius me consilij societate tanquam in equum Troianum, cum principibus includi non recuso. et 175. a. Qui in proximum annum consulatum peteres. et 184. a. Caesar patrimonium suum in salutem reipub. collocauit. Alter in situs in Laeos, etc. I. In sero. Calor in situs in nobis, etc. I. In situs. de Pro. 70. a. Omitto iurisdictionem in libera ciuitate contra leges. et ibid. b. De pecunijs creditis dicere ius in liberos populos contra leges. de Orat. 127. a. Tum omnem orationem conuerti in increpandam Cepionis suagam. et ibid. In deplorandum interitum exercitus. I. V. 138. a. In hanc rem testem totam Siciliam citabo. Att. 46. a. In aliquem, uel in se ipsum peccare: id est, contra. I. V. 172. a. Minus tribus medimnis in iugerum nemo dedit. et 184. b. In frumentum imperatum HS. duo detri- cis in annos singulos Verri decernebantur. et 187. a. In medimna singula HS. quinos denos dedisti. de Orat. 101. a. Amor in patriam. I. V. 205. a. b. Committere se in conspectum alicuius. et 204. b. Magnum sumptum in Ti- marchidis prandium feci. et 234. a. Cum ad praetorem in ius adissemus. et 265. b. Pecunie erogata in operum locationes falsas. et ibid. Includere aliquem in custodias. de N. 18. b. Solem in deorum natura ponere. et 17. a. E- pigramma Catuli in Roscium: id est, in laudem eius. de Or. 141. a. Scribere carmen in aliquem: id est, in laudem. Att. 66. a. Est pondus apud rusticos in memoriam patris: id est, ob memoriam. de N. 39. b. Diana omniuaga, quod in septem numeratur tanquam uagantibus inter septem stellas errantes. Att. 73. b. Sed ego hanc uisum in unum annum meditatatus sum. I. V. 250. b. Hosiilem in modum seuire. Attic. 76. b. Incredibilem in modum concursus fuit ex agris. de Nat. 51. a. Aues, quae se in mari mergunt. et 53. b. Sanguis ad corde in totum corpus distribuitur. et ibid. Quae confecta in reliquum corpus diuidantur. Attic. 83. a. Nec id satis efficitur in usuram menstruum. de N. 61. a. Quod perspicuum est in istam partem. Att. 93. a. Scaptius centesimis renouato in singulos annos senore contentus non fuit. et ibid. b. Hunc ego si in praesentis habuissent, quem tu me hominem putares? et 111. b. Si quid offendimus in genere nostro, id sit maius quam, etc. Off. 68. a. Id quam iniustum in patriam esset, non uidebat. de Sen. 91. b. Quae secundum naturam sunt, sunt habenda in bonis. de Leg. 162. a. Dolor in maximis malis ducitur. de Am. 104. a. In rempub. in magna aliqua re peccare. et ibi. In aliquem aliquid effecere. de Leg. 164. b. Obsequia in homines id est, erga. et ibid. Cerimonie religionesque in deos. et 177. a. Athene multa uilla in uita hominum at- tulere. et 185. a. Minores magistratus plures in prelia sunt. et 191. a. Ego in ista sum sententia, qua te fuisse semper scio. de Vn. 195. b. Et cum inueneris, indicare in uulgus nefas. et 196. b. Quod in cernendi sensum caderet. pro R. P. 128. a. Nulla pecunia Gabinio nisi in rem mi- litarem data est. et 130. a. Querere inuidiam in aliquo. de N. 77. a. Impietas in deos, iniuria in homines: id est, con- tra. Attic. 59. a. In hoc thecam nummariam ne retereris: id est, ob hoc. et 149. a. Multa disputas huic sententiae con- uenientia. de Or. 94. b. Neg. haec in eam sententiam dis- puto, ut, etc. Att. 117. b. Id ego in eam partem accepi, haec oppi-

oppida, etc. de Or. 99. a. Agere lege in hereditate pater- nam. et ibi. Tabella quibus id scriptum erat, etc. et 100. a. Mulier quae in concubina locum duceretur: id est, pro con- cubina. et 102. a. Inflammare populum in improbos. et 101. a. Magno amore inflammatum esse in patriam. At. 119. b. Quid in utraque parte mihi in mentem ueniat, explicabo breui. de Or. 104. b. Cum Galba pupillum penes in hume- ros suos extulisset. et 108. b. Patris studium in filijs erudi- endis. At. 122. b. In sumptu mutuari ab aliquo. de Or. 114. b. Ambulare in sole. At. 130. b. Committere legiones in co- spectum hostium. de Or. 124. a. Indulgentia in liberos no- stros. et ibi. Viuere in diem. (In sempiternum tempus spe- rare. et 126. a. Puer qui tibi in tutelam est traditus. et 128. b. Omnium rerum in contrarias partes facilius ex- istem suppedatur locis. et ibid. Hoc conueniret in omnes luscios. et 129. a. Sed ut in Scaeuolam continuit ea dicta Crassus, sic in Bruto utroque genere pugnauit. et 131. b. Quod idem in bono seruo dici solet. et ibid. Ridiculum il- lud uetus in furace seruo. et 138. b. Est id in totam oratio- nem confundendum. et ibi. In igne posita est. de Or. 147. 20 b. In quo igitur homines exhorrescunt in quo ex. lamate? Att. 162. a. Reponere aliquem in suis. pro Quin. R. 45. b. Quod in codicem iniuratus referre noluit, id in litem iu- rare non dubitat. Att. 175. a. Non possum praesentis diuitius in hoc loco commemorari. pro Clu. 50. a. Redigere aliquem in potestate sua. At. 183. b. Caesar itinera ita facit, ut mul- tos dies in oppidum ponat. et 184. a. Melius in pessimis nihil fuit. et 203. a. Horti quam in diem proscripti sint, ue- lim seire. de Clar. 173. b. Fanius in mediocribus oratori- bus habitus est: id est, inter. pro Q. R. 53. a. Si HS. milies in 30 iudicium haberes. I. C. 113. a. Recitatae sunt tabellae in ead- dem ferre sententia. At. 212. a. Da te in sermonem. de Cla. 178. b. Extat in eam legem oratio. Off. 6. b. Id quod apud Platonem est in philosophos dictum. Att. 228. b. Si huma- niter et amabiliter in me cogitare uis. de Cla. 190. a. Ver- bum in longius ductum. At. 241. a. Praesidia sunt in multos annos prouisa. de Cla. 195. a. In hoc spacio, et in his post- editatem annis. pro Q. R. 46. a. Hoc nomen in edicem acceptum et expensum esse debuit. et ibid. Nomina in co- dicem digesta habes. de Cl. 196. b. Genus dicendi uerbis in 40 citatum, in quo fuit Aeschylus. et ibi. Turba patronorum quam congesi in hunc sermonem. At. 251. a. Haec scripsi in eam partem, ne me motum putares. pro Cec. 289. a. In eas ipsas res quas improbisime fecit, testimonia sumpsit. ad Brut. * Duri fuimus in Dolobella. et ibi. In duces uehe- mens, in milites liberalis. At. 276. a. Atque hoc mihi in te pla- cuit. Aequabiliter in omnia genera sumpsi oratio. Aequabili- ter in omni sermone sumpsi, etc. pro Clu. 54. a. Venenum additum in aliqua parte panis. de Orat. 209. a. De suis in rempublicam meritis dicere. Orat. 218. a. Pean commo- 50 de in solutam orationem illigatur. pro Quin. 1. b. Haec con- tra nos ambe faciunt in hoc tempore. pro Clu. 57. b. Mu- lier in familiae luctum, in priuignorum funus nupsit. pro Quin. 11. b. In ea ipsa uerba, quae aduersarius ediderit iudicium accipere. Q. Fr. 302. b. Tradere aliquem in custo- diam, uel in publicum, uel in pistrinum. Versari in contro- uersia. I. Controuersia. pro Q. 17. a. Versari in discrimi- ne. pro S. R. 20. a. Qui ex ciuitate in senatu delecti estis. et 27. b. In eam partem potius peccant, quae est cautior. Quin. Fr. 311. b. In eam tabulam magni risus consequebantur. et 60 312. a. Pecunia Pompeio decreta in rem frumentariam. et ibi. S. C. Factum est in Afranij sententiam. pro Quin. R. 46. b. Quis in hanc rem fuit arbiter? pro Font. 278.

a. Titurij quaternos denarios in singulas uini amphoras portorij nomine exegit. Quin. Frat. 318. b. Is se ternis numis in pedem tecum transsegisse dicebat. ad Heren. 41. a. Si quae ante et post et in ipsa facta erunt, comprehen- demus. Item: liberalis in aliquem et negligens in amicos, et intolerabilis in omnes. uide in suis uocabulis. Ep. 224. b. In perditis ac desperatis aliquid habere. ad Her. 33. b. Cum dictis quibusdam reliquum relinquitur in audientia iudicium. ad Her. 40. b. Illi gladium in latere defixit. Ep. 28. b. Legionem, quae decretae sunt in Syriam. In uicio esse. I. Vicium. In edificio, as. edificio. de Ar. 250. a. In domo tua est in edi- ficatum sacellum. et 251. a. Inaequalis, le. Part. 230. b. Inaequalis uarietas. Inestimabilis, le. (Aestimabile. de Fin. 94. a. Inalpinorum. Alpium incolae. Ep. 169. b. Progressus sum ad Inalpinos cum exercitu Bruti. Inambulatio, omis. ad Her. 21. a. Inambulo, as. de ambulo. de Orat. 109. b. Cum etiam tum in lecto Crassus esset, Antonius autem inambularet cum Cocta in porticu. I. V. 206. b. Praetor quiescebat, illi inambulabant. At. 90. b. et Ep. 164. b. Ante lucem inanis bulabam domi. de L. 159. a. In uiridi opacisq; ripa inambu- lare. et 156. b. Romulus non longe a tuis edibus inambu- lans dixit, etc. Acad. 42. a. Quia disputabant inambulan- tes in Lycio. Inanimatus, a, um. inanimis, muta et expers animi res. (Animal, animatum. de N. 9. a. et 67. b. et de Am. 109. a. Res inanimatae atq; mutae. Of. 34. b. Inanimata, ut aurum, argentum, etc. Inanimus, a, um. inanimatus. (Animal. Acad. 10. b. et de D. 128. b. I. V. 171. a. Omnia muta atq; inanima commo- uerentur. et Tus. 42. a. Inanimi. (Animati. de N. 41. a. Inanima natura. Tus. 159. b. Inanimi enim est omne quod pulsus agitur externo: quod autem est animatum, id pul- su cietur interiore. Inanis, ne. uacuis, superuacuis, sine causa, cassus, uia- nus. (Plenus. de N. 19. b. Quid reliqua descriptio omnia- um corporis partium in qua nihil inane, nihil sine cau- sa, nihil superuacuum est. de N. 14. b. Nihil est quod uac- cet corpore, corporum omnis obsidetur locus, ita nul- lum inane esse potest. de Fat. 145. a. Cum uas inane dicitur, non ita loquimur ut physici, quibus inane esse nihil placet, sed ita, ut uerbi causa, sine aqua uas esse dicamus. Acad. 31. b. Tu ne inane quicquam putas esse? cum ita completa et conferta sint omnia, ut et quod mouebitur corporum cedat, et quae quicque cesserit, aliud illico sub- sequatur. de Finib. 52. a. Infinitum, inane, in quo nec sum- mum, nec infimum, nec medium, nec ultimum, nec extre- mum sit. Acad. 29. b. Leucippus plenum et inane. Att. 223. a. Structores ad frumentum profecti inanes redie- runt. Offic. 53. b. Ad quos cum tanquam ad mercaturam bonarum artium sis profectus, inane redire turpissimum est. Tuscul. 252. a. Quod nos honestum dicimus, id illi cassum quiddam et inanis uocis sono decoratum esse di- cunt. Epist. 94. a. Inanes esse meas literas quam nullas ma- lui. Attic. 131. b. Mittere tabularium cum inanis episto- lis. I. V. 141. a. Equus inanis, cui nemo infidet. de Orat. 88. a. Sed deinceps omnia plena consiliorum, inania uer- borum uidemus. pro Muren. 130. a. Haec inanisima prin- dentia reperta sunt. I. C. 100. b. Omnes consulares simul atque assedisti, partem illam subfelliorum nudam atq; in- anem reliquerunt. I. V. 125. b. Domus exornata et in- structa

Inanis, inanis. Epist. 27. b. Nulla enim abs te per hos dies epistola inanis aliqua re utili & suavi uenere...

Inanitas, tis. inane, uanitas. de Fat. 144. a. Cum duo inuidia per imitationem ferantur, etc. Tusc. 120. b. Inflammata inanis uanitas...

Inaniter, falso. Acad. 10. a. Cum sit incertum, uere in aniter ne moueatur. Tusc. 212. a. Cum & inaniter & effuse animus exultat.

Inapparatio, onis. nullus apparatus. ad Her. 7. b. Apparatio.

Inaudio, dis. exaudio, bene audio. Ep. 141. b. Aquini coepta sunt in ita de me, quae te uideo inaudisse.

Inauditus, a, um. inuistatus. de Or. 96. a. Nihil dicam reconditum, nihil expectatione uestra dignum, nihil aut in eadem uobis, aut caeterum non in uat. 36. a. Res quae sunt nobis quocumque non inaudita in uat. 36. a. Res in omni memoria omnino inaudita. Res ne fando quidem audita. l. Paris. de Ar. 257. b. Sacra maribus inuisa & inaudita. pro Rab. 92. b. Supplicia inuisitata, crudelitas inaudita. pro Quin. 5. b. Inaudita criminatione ad uerborum.

Inauguro, as. initior, consacro, dedico. I. A. 181. a. Cur non inaugurare? et ibi. Vide qui te inauguret, etc. de Cl. 165. a. Inauguratum ab eodem me recordabor. pro Dom. 241. a. Templum inauguratum id est curia.

Inauratus, a, um. auratus. I. C. 115. a. Romulus inauratus in Capitolio. At. 88. a. Turma inauratorum equestrium. Tusc. 157. b. Pellis inaurata arietis. de D. 90. a. Columna extrinsecus inaurata. de Or. 154. c. I. V. 119. a. et 131. b. Non inaurata statua decorari, sed aurea. ad Her. 38. b. Pallia inaurata indutus.

Inauro, as. auro tego. Ep. 101. a. Moriar ni (quae tua gloria est) puto te malle a Casare consili, qui in inaurari.

Inauspicato, auspicio non captato, malis ominibus. de D. 87. a. T. Gracchus tabernaculum uicid cepit imprudens, quod inauspicato pomerium transgressus est. de D. 86. a. Videt nauigare. et ibi. b. Auersa aut soluere.

Incallide, incaute. Offic. 76. b. Non incallide tergite uersari.

Incallidus, a, um. simplex, antiquus, incautus. (Callidus. pro Cl. 27. a. Seruus non incallidus, sed frugi atque integer. Ep. 33. a. Quod si quis me astutiorum fugit, quid potest esse incallidus, qui nunc committere, etc. de In. 42. b. Non incallidi homines.

Incaute, incallide. At. 108. a. Stulte omnia & incaute agi iudico.

Incautus, a, um. improuidus. I. A. 231. a. Trebonius oppressus est ab hoste incautus. Ep. 142. b. Incautior fuisse. de N. 26. a. pro S. R. 21. b. Ne ego incautus, qui cum academico, & eodem rhetore congressi conatus sum. pro

Plan. 270. a. Qui te incautum nunc tuo loco dimouere potuerunt. de Clar. 187. b. M. Messala prudens, acutus, mini me incautus.

Incedo, dis. ingredior, ambulo. de In. 67. a. Facilius autem ad inuentionem animus incedet, si pertractabit, etc. de D. 90. b. Tunc uisum bellum quacumque incederet, omnia arbuta, uirgulta, tecta peruertere. Or. 199. a. A primo summissus, deinde pressus, post sensum incedens exultauit audacius. pro Sest. 6. b. Alter dicit boni quam teter incedebat, quam truculentus, quam terribilis aspectu. Cel. Epist. 119. a. Pudeat te ausum illum unquam esse incedere tanquam tuum competitorum. Ep. 22. b. Repente uero incesso omnibus letitijs.

Incedium, dij. ardor, flamma. Parad. 121. b. Qui incendium fecerit, ades nympharum manu tua deflagrauerit. 106. b. Cedet, incendit, rapine, etc. pro Mur. 136. b. Respondit, si quod esset in suis fortunis incendium excitatum, id se non aqua, sed ruina restitutum. Antequam. 193. b. Arcem urbis ab incendio & flamma liberaui. I. C. 103. a. An te non existimas inuidie incendio conflagaturum?

Incedo, dis. incendis, sum. inflammo, incendium facio, ignem uel faces infero uel subijcio, comburo, cremo, cupitatem do, incito. I. V. 263. a. Classis populi Rom. capta atque incensa est. Acad. 12. b. ter. I. C. 112. b. Quod Saturnalibus urbem incendi placeret. de N. 74. b. Qui tabellarium incendit. pro Rab. 91. b. De tabellario incendio. At. 138. b. Naues, quibus usus non est, omnes aut praecidisse, aut incendisse dicunt. de Ar. 257. b. Qui templum earum inflammant aut dearum, quarum ope alijs incendijs subueniunt. de Leg. 181. b. Nec ante sepulchrum est, quam iusta facta & corpus incensum. de Or. 125. b. Incendere iudices. Ep. 126. a. Nulla mens potest incendi, nisi inflammatus ipse ad eam & ardens accesserit. de L. 188. b. Et aliquando incenditur, & quidem saepe sedatur. de Fat. 140. b. Oratoria studia, quibus etiam te incendi, quanquam flagrantissimum, acceperat. de Or. 93. a. Cum ab inuente etate incensus esset studio utriusque uestrum. Epist. 67. a. Meq; ita uel cepit, uel incendit, ut cuperem, etc. Tusc. 157. b. Corporis facibus inflammari & incendi ad cupiditates. Epist. 255. b. Cum incendisses cupiditatem meam consuetudinis augenda nostrae. Ep. 11. Caesar a Crasso in me est incensus. Ep. 84. a. Voluntas officio incensa. Tusc. 148. b. Omnes incendantur ad studia gloria. Item: incendi ira. Tusc. 199. b. Incendere odores. In Ver. 218. b. Incendere thura & odores.

Inconsilio, onis. incendit. I. C. 112. b. Annus post Capitolij incensionem uigessimus. pro Syl. 173. a. Incensione urbem, interitione ciues, uastitate Italiam, interitu rempublicam liberaui.

Inensus, a, sum. inflammatus, iratus, qui census non est. I. V. 116. b. Iste uehementer Sthenio incensus hospitium ei renunciat. pro S. R. 24. a. Incensus pater, etc. de Opt. 245. a. Inimicitij incensa contentia. pro Clu. 56. a. Mulier incensa odio pristino. Attic. 90. a. Placatus. (Ira incensus. de Pro. 76. b. Nec imperatorem incensum ad rem publicam bene gerendam reuocare. pro Cecin. 304. a. Cum populus incensum uendit, hoc iudicet, etc. id est, non censum. pro Flic. Ad haec praedia incensa dedicauit.)

Incertus, a, um. obscurus, fallax, opinabilis, in opinione dubia, in casu positus, auspicia non constant. Offic. 34. a. Qui alia certa, alia incerta esse dicunt. pro Muren. 132. a. Nihil

Nihil est incertius uulgo, nihil obscurius uoluntate hominum, nihil fallacius ratione tota comitorum. pro Mur. 140. a. Ridiculum est, quod est dubium, id relinquere incertum: quod nemini dubium potest esse, id iudicare. At. 281. b. Non ignoro quam sint incerti animi hominum & exitus praetiorum. I. A. 247. a. Incertus exitus belli est. pro Mil. 112. a. Incerti exitus pugnarum Marsq; communis. pro Qu. 25. b. Incertus futuri temporis euentus. At. 102. b. Armorum exitus semper incerti. I. V. 263. b. Aetas puerilis maxime lubrica atq; incerta. Or. 205. b. Dicendi incipiens incertus. Acad. 14. b. Ea dico incerta, quae aduere Graeci. contra Rul. 79. a. Suspensus & incertus obscura spe pendeo. pro Cec. 299. b. Omnia in dubium incertumq; reuocari. Ep. 292. b. Ad incertum reuocari possessiones omnium. At. 256. a. Quis incertis in rebus ostendet Antonium? de Sen. 91. b. Quid enim est stultius, quam incerta pro certis habere? Att. 5. a. Incertus eram ubi esses. Ep. 191. a. Non incertum puto de sorte mea. Top. 226. b. Stabile. (Incertainum.

Incessus, sus. ingressus, gressus. Or. 202. a. Status erectus & celsus, rarus incessus, nec ita longus. de Fin. 80. b. Finge re sibi nullum & incessum, ut grauior uideatur. Qu. Fr. 300. b. Homo lenis ac sordidus, sed tamen equestri incessu Catiens. Off. 26. a. Status, incessus, sessio, accubatio. I. P. 84. b. At sui incessus saltem Capua dignus. pro Cel. 47. b. Non solum incessus, sed ornatu atq; comitatu.

Incessu, sedes, turpiter. pro Cel. 44. b. Ideo aqua adduxi, ut ea tu incessu uterere?

Incestum, sti. flagitium incestum, & incestu stuprum. I. P. 100. a. Quis enim incesto liberatum, non eos qui ita iudicant, pari scelere astrictos arbitrat. Tusc. 225. b. Stupra dico & corruptelas & adulteria incesta deniq; de L. 174. a. Incestum pontifices supremo supplicio sanciuunt. et 178. a. De periuurijs & incestis. de In. 56. b. Peperit, fecit igitur incestum.

Incestus, a, um. pro Dom. 234. b. Iste qui non solum a spectu, sed incesto flagitio & stupro polluit ceremonias. Ep. de Ar. 244. a. Clodius in incesto stupro emissus. I. A. 231. b. Cum uerborum contumelias optimum uirum incesto ore lacerasset.

Incestus, stus. incestum. l. incestum. de N. 74. b. Postero die de incestu. de Clar. 175. b. Oratio pro Fulio de incestu.

Inchoatus, ta, tum. imperfectus. (Perfectus. Off. 49. b. a. Operi inchoato, prope tamen absoluto tanquam sagittium imponimus. Top. 226. b. Perfecta anteponuntur inchoatis. de Clar. Praeclara inchoata multa, perfecta non plane. de Orat. 85. a. Quae pueris nobis inchoata atq; rudia exciderunt. Att. 211. b. Tantum nolebam, aut non absolutum Bruto, aut Balbo inchoatum dari. Offic. 31. a. Cognitio contentioque naturae manca atque inchoata sit, si, etc. de Finib. 109. b. Hoc autem inchoati cuiusdam officij est, non perfecti. de L. 161. b. Prima & inchoata intelligentia. Off. 54. a. Nemo pictor est inuentus, qui ueneris eam partem, quam Apelles inchoatam reliquit, absolueret.

Inchoo, as. sementem facio, incipio, exordior, attingo, infirmo. (Finito, pertexo, perficio. de Pro. 73. a. Si idem extrema persequitur qui inchoauit, tam omnia perfecta uidebimus. pro Arch. 191. a. Nam quas res nos gessimus, etc. attingit hic uersibus & inchoauit, quibus auditis, etc. hunc ad perficiendum hortatus sum. Acad. 40. b. Philosophiam multis locis inchoauit. de Cl. 166. a. Quod mihi nu

per in Tusculano inchoasti de oratoribus, quando, etc. Item: Meos libros, quos expectas, inchoauit, sed conficere non possum his diebus. pro Dom. 240. a. Cum nouum de lubrum in urbis clarissimo loco nefando quodam instituto inchoares. pro Syl. 181. a. Quae ita a fortuna deformata sunt, ut tamen a natura inchoata compareant. Orat. 199. b. Inchoare & informare oratorem perfectum. de Leg. 165. a. Communis intelligentia nobis notas res efficit, easq; in animis nostris inchoauit, ut, etc. de Diuin. 104. a. Sed ita a principio inchoatum esse mundum, ut, etc. de Fin. 114. a. Natura hominem inchoat, sapientia perficit. de N. 13. a. Difficile erat rem tantam inchoatam relinquere. At. 140. a. Sementem alicuius rei si erit id est, inchoari.

Incido, dis. incurro, inuenio. Off. 66. b. Dum alterum iustitiae genus assequuntur, etc. in alterum incidunt. & ibi. Qui dum altero iniustitiae genere uacant, in alterum incurrun. & ad Heren. 35. b. Dum eam uitae uituperationem, quae, etc. cum inuenis, ut timidi putarem ni. pro Plan. 362. b. Sed cum accuso, qui in me incurrit atque incidit. Off. 6. a. Cum in inuicem, honorum, gloriae uel cupiditatem incidit. Off. 30. b. Eorum autem ipsorum quae honesta sunt, potest incidere sepe contentio. de In. 69. a. In nostra consuetudine rarius incidunt translationes. & ibi. In ipsi iudicij rarius incidunt. de Or. 122. a. Nihil te effugiet, & omne quod erit in re occurret atq; incidet. At. 137. a. Si recte is, qui hanc epistolam tulit, in ipsum tuum diem incidit: id est, in tuum diem natalem. pro Clu. 21. b. M. Aurius captus in Quin. Sergij manus incidit. pro Plan. 263. a. Incidere in aliquem. pro S. R. 44. a. Milites alieni collocare, in quos si qui ex acie fugerint, de improviso incidant. de Or. 87. a. Nihil incidit postea ciuitati mali, quod non impendere illi tanto antea uiderint. Att. 89. b. Faciesq; me in quem diem Romana incidunt mysteria, certiorum. I. P. 81. a. Cum in calendarum Ianuarij compitalitiorum dies incidissent. At. 89. b. Vedius cum omnia obfiguraret, in uedianas res incidit. Top. 227. b. Non omnes loci incidunt in omnem quaestio nem. de Fat. 141. a. Saxum ex spelunca in crura eius incidit. pro Plan. 280. a. Cum hic in me incidit, complexus est. I. V. 145. b. Sane homini preter opinionem improviso incidi. I. V. 62. b. Non consulto, sed casu in eorum mentionem incidi. & de Or. 94. Incidere in aliquem sermonem. & pro Cel. 40. b. Quoniam huc incidi. Ep. 136. a. Incidunt in sermonem uario multa. de Am. 95. b. Tum memini in eum sermonem illum incidere, qui tum, etc. At. 252. a. Ego enim in uarios sermones incidebam. de Cl. 165. b. Cum in eam nuper ex sermone quodam incidissemus. Off. 7. a. Sed incidunt saepe tempora, cum ea quae, etc. Qu. Fr. 32. b. Hisce literis nihil ferre scribo, quod si in alicuius manus incidit molestum ferendum sit. Or. 200. b. Quorum aetas in eorum tempora, quos nominauit, incidit. Ep. 156. b. Si casus incidit, pro uobis mori non recusabo. Ep. 73. a. Cogita tales casus incidisse multis uiris fortissimis. Ep. 64. b. Incidere fortuito ad aliquid agendum. de Fin. 115. b. Incidere in peccatum. I. A. 193. b. Bellus, quae quoniam incidit in foueam obruat. de Fin. 115. b. Quod cuiq; in mentem incidit. Epist. 156. b. Ex labore incidere in febriculam. I. P. 89. b. Incidere in furorem & insaniam. Epistol. 201. a. Incidere in morbum.

Incido, dis. cedo, refresco, securim iniecio, praecido, elido. Att. 55. a. Qui mihi pennas inciderant, nolunt easdem renasci. Epist. 86. b. Si gradus scalarum incidat. Quin.

871 Frat. 320. a. Poema ad Caesarem quod composueram, incidi. Antequam. 195. a. Lingua inciditur ad deplorandam calamitatem. de D. 98. a. Pulmo incisus in exitis profert diem. I. A. 169. b. Tametsi oportet incidamus media, ne nimis sero ad extrema ueniamus. Orat. 217. a. In omnibus numeris aequaliter particulas debeat incidere, an facere alias breuitates, alias longiores. Acad. 45. b. Incidere nervos uirtutis. contra Rul. 75. b. Incidere nervos populi Romani. I. C. 112. b. Literas proferri iussumus, linum incidimus, legimus. de Orat. 139. b. Inciditur enim omnis iam deliberatio, si intelligitur non posse fieri.

Incidere, inscribere, insculpere. Epist. 219. b. Tabula in qua nomina civium incisa essent. I. P. 99. b. Ut esset, quod in basi trophaeorum incidi inscribiq; posset. I. V. 140. a. Videmus in basi statuariae maximis literis incisum a communi Sicilia datae. pro Font. 282. b. Quod in monumentis rerum gestarum incisum ac notatum uidemus. I. P. 95. a. Elogium in sepulchro incisum. I. V. 233. b. Id non modo tum scripserunt, uerum etiam in aere incisum nobis tradiderunt. I. A. 156. a. Quae ille in es incidit. pro Milon. 118. b. Incidebantur domi leges, quae, &c.

Incidus, a. igni accensus. Acad. 22. b. Cerulea incin-
ctae igni incedunt. Poete.

Incipio, pi, cepti, initio, ingredior, initium facio, initium duco, initium sumo, initium assero, initium introduco, principium capio, principium duco, principium habeo, primordium capio, exordium capio, exordium induco, exordior, aggredior, ordior, inchoo, informo, fundamenta id est rudimentum pono, duco. Qui commendationem inuenis etatis a scelere duxerit. pro Deiot. 144. a. de N. 27. b. Tum enim bella gerere nostri duces incipiunt, cum austeritiam posuerunt. At. 23. a. Vincere incipit timorem dolor. Tus. 174. a. & de In. 48. b. Homines mortem optare incipiant, uel certe si nere desistant. Tus. 228. b. Huic incipio sententiae dissidere. Off. 27. b. Ut incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus. I. C. 112. a. Cum iam pontem ingredi inciperent. At. 106. b. Epistola quam incipiente scribula scripseris. pro Plan. 268. b. Quod ut opinio mea fertur, ne incipies quidem. Acad. 5. b. Sed quod nos facere nunc ingredimur, ut contra Academicos disseramus, id, &c. Si scipere, incipere, ordiri. I. Ordior. Incipio sperare, ingredior in spem.

Incisus, Or. 217. b. Incisus membratim ue dicere.

Incisum, ce sum, incisus. Or. 318. a. Haec quidem duo binis pedibus, incisum, dein membratim, &c.

Incisio, nis. Or. 217. a. De circuituum particulis, & tanquam incisionibus differendum est. & 218. a. De membris & incisus uel incisionibus.

Incisum, si, incisio. Or. 217. b. Quae Graeci καμματα & μόλα nominant, nos recte incisus & membra dicimus. & 218. a. Exemplum incisus & membri.

Incisus, a. um. inscriptus, insculptus, insignitus. de Sen. 90. a. Notum est eius carmen incisum in sepulchro. pro Cor. 66. a. Quod nuper in columna aenea meminimus postrostra incisum & perscriptum fuisse. pro Dom. 217. a. & 241. a. In qua basi grandibus literis nomen Africani erat incisum.

Incitamentum, ti, inuitamentum, illecebra. pro Arch. 60. 190. a. Hoc hominibus maximum & periculorum inuitamentum est, & laborum.

Incitatus, aduer. Sedate. 203. a. Incitatus ferri.

Incitatio, onis. Or. 98. a. Sic euoluit oratio, ut eius uim & incitationem aspexerim, uelut in ingressumq; non uide rim. Acad. 20. b. Sol qui tanta incitatione fertur. de D. 99. a. Altera diuinans, mentis incitatione diuina. de Or. 111. b. Languentis populi incitatio & effrenati moderatio. de Orat. 125. a. Acri & uehementi quadam incitatione inflam mari animum.

Incitatus, (Tardius, aduer. Or. 217. b. Fluit omnino numerus a primo, tum incitatus breuitate pedum, tum proceritate tardius uersum contentiones magis requirit, expositiones rerum tarditatem.

Incitatus, a. um, sedatus. de Som. 129. a. Totius mundi incitatissima conuersio. & de Vn. 198. b. Caelum uolubile & in orbem incitatum.

Incitator, oris. Orat. 200. b. Thucydides incitator fertur.

Incito, as, impello, exacio, excito, suscito, acuo, incendio, cohortor, irrito, stimulos ad moueo. (Deterrere, sedo. de N. 46. b. Stellarum motus tum incitatur, tum retardatur. de Som. 129. a. Nec enim silentio tanti motus incitari possunt. de Orat. 92. b. Exercitatio eloquendi celeritatem incitat. Or. 202. b. Philosophi sedare animos malunt, quam incitare. pro Flac. 160. a. Nec desunt qui istos in me & in optimum quemq; incitent. de N. 62. b. Equo incitato se in hostes immittere. de Or. 102. a. Populum inflammare in improbos, uel incitatum in bonos mitigare. pro Dom. 230. a. Populus Romanus incitatus iracundia, &c. de Or. 108. a. His ego cohortationibus Crasse ad studium, & ad laborem incitandos iuuenes puto. At. 17. b. Odia quae erant in me incitata, sic mitigata sunt. de Clar. 194. b. Incitare aliquem cupiditate sciendi aliquid. de Or. 89. b. Causae quibus mentes incitantur aut reflectuntur. Quin. Fr. 279. b. Aliquem sic animo incitari, ut ab omnibus eius desideretur humanitas. de Or. 125. a. Facilius est currentem (ut aiunt) incitare, quam commouere languentem. de Sen. 85. a. Voluptatis auide libidines temere ad potiundum incitantur. & ibidem: Aliquis maxima incitatus uoluptate corporis. Tus. 241. b. Studium incitatum ad inuestigandam ueritatem. Epist. 194. a. Ne putes in Asia feriatum illum ab ijs studijs, in quae tua cohortatione incitatur, futurum. de Finib. 104. a. Incitari natura ad agendum aliquid. Epist. 8. a. Te uero moneo, cum beneficijs tuis, tum amore incitatus meo, ut, &c. Attic. 23. a. Quod si in eam me partem incitarem, profecto, &c. Epist. 183. b. Incitare milites in aliquem. Acad. 36. a. Incitari contra aliquem. de Or. 164. a. Quanquam ea tela textitur, & ea incitatur in ciuitate ratio uiuendi, & posteritati ostenditur, ut, &c.

Inclamo, as, altiore uoce clamo uel uoco. At. 33. b. Sed ita te para, ut si inclamaro, adules. & 35. b. Expeditus facito ut sis, si inclamaro, ut accurras. de In. 64. a. Comitem illum sui inclamauit semel ac saepius. de Orat. 104. b. Nemo ingenuit, nemo inclamauit patronorum, nihil cuiquam doluit.

Inclinatio, onis, conuersio status, mutatio, permutatio, conatus, flexio, inflexio. I. V. 272. b. In republica ea permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum. pro Sest. 18. a. Fieri quaedam ad meliorem spem inclinatio uisa est. Epist. 38. a. Quae quando in temporum inclinationibus sepe paruis posita sunt, omnia momenta obseruabimus. pro Cor. 67. a. Fuit hoc meum fatum, ut in me unum omnis inclinatio communium temporum incumbere. I. A. 199. b. Minimis momentis maximae inclinationes temporum

873 temporum sunt. de Fin. 126. b. Theophrastus scripsit, qui esset optimus reipublicae status, quae essent in rep. inclinationes rerum & momenta temporum. contra Rul. 82. a. An ignoras cetera uelut in ingressumq; sepe momento fortunt, inclinatione temporis pendere. pro Dom. 222. a. Mihi nihil oberat praeter conuersionem status & inclinationem communium temporum. pro Plan. 279. b. Reip. status, inclinatio temporum, ratio concordiae. pro Mur. 236. b. Magna est comitijs consularibus repentina uoluntati inclinatio. praesertim cum incubuit ad bonum uirtu. de Or. 129. a. Inclinatio uoluntatis pro pendere in aliquo. de N. 30. a. Accubatio, inclinatio, sessio.

Inclinatus, a. um, clinatus, propendens. In Arat. Insuper paulo est aries & flamen ad austru inclinatione. & ibi: Haec obit inclinata: id est, Castiopaeta. & ibid. Et clinata magis paulo est aquilonis ad auroras. Or. 199. a. & 202. a. Inclinata uoluntatiq; uoce canere. Brut. 289. a. Ferre praesertim labenti atq; inclinatae Reip. Tuf. 183. b. Nostra acies inclinata, &c. de Orat. 138. b. Sed tantum impelli primo iudicem, ut iam inclinatio reliqua incumbat oratio. de Clar. 169. a. Appius Claudius senatum iam inclinatum a Pyrrhi pace reuocauit. Epist. 2. b. Laboratur uehementer, inclinata res est: id est, quasi ruinam minatur. Epist. 26. b. Qui ab excitata fortuna ad inclinatum, & propiciantem desiscerem. Dolob. Epist. 130. b. Vt te in oculum referres, praecipue nunc iam inclinata uictoria. Attic. 162. a. Inclinata iam re. (Integre. Tuscul. 191. b. & de Or. 144. b. Inclinatio iam in postmeridianum tempus die.

Inclino, as, propendeo, uergo. (Erectus sum, sto. de Or. 125. b. Si se dant, & sua sponte quod impelluntur inclinant atque propendentes, accipio quod datur. Attic. 45. a. Qui ut me paulum inclinari timore uiderunt, ut, &c. de Sen. 80. a. Cum sententia senatus inclinaret ad pacem sciendam cum Pyrrho. I. C. 119. a. Nunc quicquid est, quod eunq; uestra mentes inclinant, atque sententiae statuendum uobis ante noscitur. Attic. 196. a. Tum igitur intelliges quid inclinet ad hoc meum consilium adiuan- dum. de Orat. 125. b. Inclinantem erigere. (Stantem inclinare. Tuscul. 220. Cum Alax Danais inclinantibus praesertim restituit. de Fin. 92. a. Quam uellem, inquit, ut te ad Stoicos inclinasses. de In. 44. a. Inclinare omnia ad sua causa commodum.

Includo, dis, concludo. Attic. 12. b. Penes orationem in epistolam inclusi. I. A. 144. b. In huius me consilij societate, tanquam in equum Troianum includi cum principibus non recusat. Orat. 198. & 209. a. Eos in eam formam non poterat includere. I. V. 265. a. Includere aliquem in custodias. Attic. 23. a. Consule in carcere incluso. de N. 38. b. Physica ratio inclusa in impijs fabulis. de Cla. 285. b. Hoc autem loco uolumus etatem in distarem oratorum etatem includere. Tus. 212. b. Quam opinionem in omnes definitiones superiores inclusimus. de Vn. 201. a. Deus omnia animalia in mundo intus inclusit. de Sen. 93. b. Dum sumus in his inclusi compagibus corporis. pro Deiot. 145. b. In salute reipublicae salus omnium inclusa est. de Som. 131. a. Si iam tum, cum erit inclusus in corpore, reminebit foras. At. 85. b. Scaptius inclusum in curia senatum Salaminae obsiderat. contra Rul. 74. a. Agri eodem capite inclusi continentur. de Clar. 190. a. Quod multis locis in iurisperitorum includitur formulis. de D. 123. b. Auis inclusa in caued. I. A. 189. b. Antonius armatos in cella concordiae inclusit. Top. 221. b. Loca in quibus ar-

gumenta inclusa sunt. Attic. 5. b. Typos, quos in testorio atrioli includam, &c. Tuscul. 155. a. & 222. a. Phydias sui similem imaginem inclusit in clypeo. I. V. 212. b. Tu illa ex patellis quae uellarat, ita apte in Scyphis aureis includebat, ut, &c. Attic. 8. a. τὸν ὀφθαλμὸν, quam postulas, includam orationi meae. de Orat. 160. a. Verba uersu includere. de D. 97. a. Dij uim suam terrae cauernis includunt. de Sen. 87. b. Viriditas herbescens uagina iam quae pubescens includitur. Att. 240. a. Illa de Buthrotijs, quae mihi sunt inclusa medullis. de N. 50. b. Omnia quae intus inclusa sunt. de D. 83. b. Aetheris aeterni septa atq; inclusa cauernis. pro R. P. 130. a. Sed me dolor debilitat includitq; uocem.

Inclusio, onis, obfessio. In Vat. 33. b. M. Bibulus, cuius inclusione contentus non eras.

Inclusus, a. um, conclusus, clausus. pro R. 95. a. Aliquem inclusum atq; abditiu latere in occulto. I. C. 98. a. S. C. inclisum in tabulis tanquam in uagina reconditum. I. P. 82. b. Odi um inclusionem nefarijs sensibus in pioru. de Ar. 249. b. Populus Ro. septus & inclusus. Antequam. 192. b. Si liberum conceptam dulcedinem animo inclusam teneris. I. C. 106. b. Intus inclusum periculum est. pro Syl. 181. a. Illis inclusis in republica pestibus.

Inclutus, a. um, clarus, nobilis, insignis. de D. 104. a. Paris iudicauit iudicium inclutum. Or. 212. a. Inclutus dicimus breui prima litera.

Inceptio, onis, initium, principium. Acad. 30. a. Tam praecleari operis inceptio.

Inceptum, pti, ceptus. I. C. 110. a. Si cuius non modo factum, sed inceptum illum conatum ue contra remp. deprehendero, senties, &c. Ep. 71. a. & 70. b. Cupio deterere te, ne permanes in incepto.

Inceptus, a. u. institutus. de Ar. 243. b. Duobus inceptis uerbis omnem illius impetum compressi.

Incognitus, a. u. ignotus. (Cognitus, notus. Acad. 28. b. Cum tu me incognito assentiri uetes. & 47. b. Cum aut falsum, aut incognita res approbatur. de L. 173. b. Fatidicorum essata incognita interpretari. Postquam. 198. b. Illi fratrem mihi incognitum, qualis futurus esset, dederunt. Off. 4. b. In hoc genere duo uicia uitata sunt: unum ne incognita pro cognitis habeamus, hisq; temere assentiamus. pro Cec. 290. a. Dum incognita re iudicare uoluit. de Or. 89. a. Natura rerum incognita. I. A. 192. a. Hoc insperatum omnibus consilium incognitum certe cepit. contra Rul. 71. a. Incongnitam legem accipere. de N. 40. b. Condemnare aliquem causam incognitam.

Incola, lae, habitator. Off. 25. b. Peregrini autem & incolae officium est, nihil praeter suum negotium agere. de Sen. 93. a. Audiebam Pythagoram Pitagoricorumq; incolas penes nostros, &c. de N. 54. a. Sunt enim in terra, non ut incolae atq; habitatores, sed quasi spectatores rerum caelestium. de Fin. 124. b. Colonus ille locus, cuius incola Sophocles fuit. Tus. 249. a. Socrates totius mundi se incolam & ciuem arbitrabatur. Tus. 235. b. Bestiae nantes aquarum incolae. In Verrem 205. b. Quam uos crucem incolis uestris ciuibus Romanis ostendere soletis, quo minus sibi arrogent.

Incolis, habitis, incolatum. I. V. 85. a. Cum spoliatum fanum uiderent hi, qui Delum incolebant, grauer se rebant. I. V. 204. a. Illam urbem Graeci incolebant. Acad. 34. b. Et Roma urbs, & eam ciuitas incolit. Tuscul. 150. b. Vbi sunt ergo hi, quos miseros dicis, aut quem locum incolunt? de D. 99. b. Loca quae a quibusq; incoluntur. de N.

24.a. Qui terras incolunt, in quibus aer crassus est. Q. Fr. 294. b. Qui earum civitatum fines incolunt. Antequam. 196. b. Qui sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. de D. 127. b. Omnis terra quae incolitur

Incolimus, me, saluus, integer. I. V. 66. a. Ut haec que dixi retinere incolumia ac salua possimus. pro Plan. 261. a. Qui ne equestrem quidem splendorem incolumē a calamitate iudicij retinere potuit. de Fin. 110. b. Ut se et saluum in suo genere incolumēq; uellet. I. C. 116. a. Cuius integros incolumesq; seruavi. pro Syl. 178. b. Si eum in omni fortuna atq; omni errore incolumem habere non potuerūt. de In. 83. a. Saluus et incolumis. et 52. a. Incolumis et beatus. et ad Her. 11. b. bis.

Incoluitas, is, salus. de In. 83. a. Incolumitas est salutis tuta atq; integritas conferuatio. et ibi. Quibus rebus incolumitatem et libertatem retinent civitates. Antequam. 193. a. Alicuius incolumitatem et salutem deserere. Att. 285. a. Habere incolumitatem ab aliquo. de N. 49. b. Incolumitas mundi.

Incomitatus, a, um, sine comite, solus. de Or. 105. a. Cuius artem cum indotata esse atq; incomitatum et incomptā uideres, uerborū eam dote locupletasti.

Incommodatio, onis, incommodum. At. 15. a. Atq; in ista incommodatione inest illud commodi.

Incommodē, molestē, malē. At. 106. b. Animaduertenter posse pro re nata te non incommodē ad me in Albanū uenire. At. 111. b. Ut in his pro re nata non incommodē posuisti esse. Q. Fr. 299. a. Id mihi non incommodē usum est accidisse. At. 97. a. Ille se ita audisse, ut nihil esset incommodē. de Am. 98. a. Cum illo actum optime est, mecum autem incommodius.

Incommodissimē. Attic. 72. a. Incommodissimē nauigare.

Incommodo, as, incommodum fero, incommodo afficio, incommodum do. pro Quint. 9. a. Qui nihil alteri scientes incommodant, nihil ipsi ture incommodi cadere potest.

Incommodum, di, damnum, detrimentum. de N. b. Incommoda uita sapientes commodorum compensatione leniunt. Att. 105. b. Sed prorsus te commoueri incommoda uoletudinis tuae nolo. de Orat. 118. a. Qui locus talis est ut plus habeat adiuuenti quam incommodi, hunc iudico esse dicendum. de Clar. 165. a. Nostro incommodo detrimentoq; dolcamus. I. V. 56. b. Tamesi multis incommodis difficultatibusq; affectus est. Attic. 202. a. Nec id incommodo tuo feceris. pro Quint. 1. a. Illud quoque nobis accedit incommodum, quod, etc. pro Muren. 135. b. Quibus incommodo morbi etiam ceteri uitae fructus relinquendi. Quint. Frat. 301. b. Ferre incommodum alicui. Off. 5. b. Ne ipse aliquo afficiatur incommodo. de Or. 37. a. Vicia aut incommoda, quae sunt in aliquo. de In. 64. a. Reijciendi, diminuendi deuitadi ue incommodi causa. de Fin. 137. a. Atq; ipsa scientia, etiam si incommoda datura sit, gaudent.

Incommodus, da, dum, inutilis, aduersus, alienus. At. 224. a. Antonij colloquium cum heroibus pro re nata non incommodum. pro Cluen. 52. a. In rebus eius incommodis subleuare aliquem: id est, aduersit. de In. 54. a. Eorum controuersiam non incommodum uidetur cum uirorumq; ratione exponere. de N. 74. b. Facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio. de Cla. 176. a. Is incommoda ualetudine fuit. et Att. 71. b. Incommoda ualetudo.

Incomprehensus, a, um, non praeceptus, incognitus. Acad. 24. a. Illa, quae nos incomprehensa, et non percepta dicimus.

Incomptus, a, um, inornatus, incultus. At. 21. a. Quamquam illa tua horridula mihi et incompta uisa sunt. Or. 204. a. et de Or. 105. a. Mulier inornata et incompta oratio. I. Indotatus.

Inconcinuus, a, um, molestus, inurbanus, praeposterus, ab surdus. de Or. 110. a. Qui in aliquo genere incocinuus aut multus est, is ineptus dicitur.

Inconditē, infulsē. de Or. 159. a. Ille rudis inconditē fundit quantum potest. et de D. 138. b. Nihil tam praeposterē tam inconditē, tam monstruosē dici potest, quod non possimus somnari.

Inconditus, a, um, inconcinuus, infulsus. de Or. 101. b. Omne ius civile praeter hoc nostrum inconditū est, ac penē ridiculum. Or. 220. a. Si inconditū alicuius oratoris arripias sententiam aliquam dissipatam. Or. 211. a. Sententiam inconditis uerbis efferre. de Or. 159. a. Incondita atq; tiquorum dicendi consuetudo. de Clar. 187. a. Inconditū genus dicendi.

Inconsiderans, tis, inconsideratus. de D. 120. b. Nos autē ita leues atq; inconsiderantes sumus, ut, etc.

Inconsiderantia, tiae, inconsiderata ratio, temeritas. Q. Fr. 328. a. Cuius ego in hoc uno inconsiderantiam et ego sustinebo ut potero, et tu ut possis, est tuorum neruorum aliter, considerantia.

Inconsideratē, inconsultē, temerē, inconsulto. Off. 21. a. Temere, fortuito, inconsideratē, negligenter facere aliquid. et de Fat. 14. 6. b. et Tuscul. 149. a.

Inconsideratus, a, um, inconsiderans, inconsultus, amensissimus, temerarius, omnibus consilijs praecipit ac denique, praecipit, cacus. Consideratus. de Ar. 257. b. Inconsideratissima et dementissima temeritas. Tuscul. 190. b. Temerarius et inconsideratus. pro Quint. 14. b. O cupiditatem inconsideratam. Acad. 33. b. Nihil potest dici inconsideratius.

Inconstans, tis, leuis, mobilis, uolaticus, uolubilis, qui a se ipso desecit, qui tum hoc tum illud dicit, leuissimē trās fugat, neque in hac neque in illa parte fidem habens. et Qui idem semper dicit. pro Quint. R. 47. b. Quae in re mihi ridiculē es iustus esse inconstans, qui eundem et laederes, et laudares. de D. 135. a. Nam si ea quoq; diuina sunt, quid inconstans deo? Sall. in Cic. Aliud stans, aliud sedens de re publica sentis.

Inconstanter, leniter. de Fin. 83. a. Haec dicuntur inconstantissimē. et Acad. 14. a. Inconstanter loqui. et Tuscul. 214. a. Inconstanter et turbidē iactari.

Inconstantia, tiae, leuitas, mutabilitas, mobilitas. et Constantia et perpetua ratio uita. de N. 71. b. Fortuna ab inconstantia et temeritate feiungi non potest. At. 256. a. b. Nemo doctus unquam mutationē consilij inconstantiam dixit esse. de N. 8. a. Iam de Platonis inconstantia longum est dicere. Tuscul. 226. a. Inconstantia mutabilitasq; mentis. I. A. 311. a. Quid est inconstantia, mobilitate, leuitate turpius? pro D. 213. a. et Ep. 12. a. Varietas et inconstantia, et crebra tanquam tempestatū, sic sententiarū commutatio. In Vat. 29. b. In altero inconstantiam tuā cum leuitate, tum etiam periurio resilli.

Inconsultē, inconsulto, inconsideratē. de N. 10. b. Inconsultē ac temerē dicere aliquid. et Off. 44. a. Inconsultē largiri.

Inconsulto, inconsulte, ad Her. 17. b.

Inconsultus

Inconsultus, a, um, inconsideratus, pro Deiot. 146. a. At credo haec homo inconsultus et temerarius non uidebat. pro R. P. 122. b. Illa Posthumi siue inanis spes, siue inconsulta ratio, siue ut grauisimo uerbo utar, temeritas.

Incontentus, a, um, remissus. de Fin. 123. a. Ut in fidibus plurimis, si nulla earum ita contenta numeris sit, ut contentum seruare possit, omnes aequē contentae sint, et ibi. Aequē enim cōtingit omnibus fidibus, ut incontentae sint, illud non continuo, ut aequē incontentae.

Incontinenter, intemperanter, dissolutē. Off. 59. a. Nihil libidinosē, nihil incontinentē esse faciendum.

Incontinentia, tiae, intemperantia, pro Cel. 42. b. Is multa de incontinentia intemperantiaq; deseruit. et ad Her. 2. a.

Inconueniens, tis, intemperans. Casp. Ep. 189. a.

Incorruptē, castē, integrē. pro Mur. 135. b. Qui multas post seculis de te indicabunt, et quidem forsasse incorruptus quam nos. de Fin. 55. a. Natura incorrupte atq; integre iudicantē.

Incorruptus, a, um, integer, purus, inuolutus, sanus, saluber, sincerus, castus, religiosus, naturalis, non fucatus. de Cl. 167. b. Succus ille et sanguis incorruptus, et de Op. 243. b. Incorrupta sanitas. pro Mil. 113. a. et de Vn. 202. b. Quid hac questione dici potest integrius quid incorruptius? de Clar. 176. b. Incorrupta quaedam latini sermonis integritas. de Fin. 63. b. Testis incorruptus atq; integer. Acad. 6. a. Integri atque incorrupti sensus. Tuscul. 157. a. Animus permanet incorruptus. Or. 202. a. Virgo incorrupta. de Clar. 188. b. Purus, incorruptus. et Victosum et corruptum.

Increbescō, scis, percrebescō, uel, Increbescō, percrebescō, sermo creber est, peruagor. Or. 263. a. Nunc apud oratores ipse numerus increbit. de Or. 91. b. Cum hoc ne scio quomodo apud eos increbuisse, me, etc. de Opt. 243. b. Nonnullorum sermo iam increbit, se, etc. Or. 198. b. Hi, quorum sermo imperitus increbit. In A. 260. b. Haec consuetudo quae increbit. de L. 183. a. Sed ait rursus idem, increbuisse eam funerum magnificentiam, quae nunc fere Romae est. Ep. 105. a. Ventus increbescit.

Incredibilis, le, in, auditus, absurdus, monstru uel portentis similis, singularis. de In. 67. a. Quae rem credibilem aut incredibilem facere possint. pro Corn. 55. a. Ut mihi iam uerum uideatur illud esse, quod nonnulli quasi quiddam incredibile dicere putabantur. pro Pomp. 11. b. Hoc omnibus incredibile et falso memorie proditū uidebatur. Ep. 7. b. Incredibilis hominum peruersitas. Att. 175. b. Nihil mihi unquam tam incredibile accidit, quam, etc. Parat. 116. a. Nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile. In A. 210. b. Si quod dixero, erit uel acerbū auditu uel incredibile a M. Cicero esse dictum. In A. 173. a. et 196. a. Incredible est simile portenti est, quod nam modo, etc. Attic. 212. a. Incredible est quam ego ista non curem. Att. 237. a. Incredible est, quanta me molestia affecerit, etc. At. 90. b. Haec re incredibile est, quantum ciuitates emerferint. At. 254. a. et de Or. 101. a. Incredible est quam me omni genere delectari. At. 231. a. Singularis et incredibilis uirtus. de Or. 99. a. Antonij incredibilis quaedam et propē singularis et diuina uis ingenij. de Orat. 108. b. Sic homines non eruditi summam essent prudentiam atq; incredibilem eloquentiam consecuti. Or. 200. a. Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius. pro Syl. 181. b. Incredibilis fuit et singularis furor. Ep. 223. b. Singularis et propē incredibilis fides. Epist. 215. a. Agge-

re incredibiles gratias alicui.

Incredibiliter, summo opere, immortaliter. de Sen. 87. b. Incredibiliter delector, etc. et Q. Fr. 315. b. Literae Caesaris incredibiliter me delectarunt. Attic. 122. b. Domitius de se incredibiliter pertimuit. de Or. 110. b. Eos incredibiliter repuerascere esse solitos. In A. 159. b. et Br. 91. b. Incredibiliter gaudeo, etc.

Incrementū, ti, accessio. de Sen. 88. a. Quid ego uitiū satus, ortus, incrementa commemorem? de Fin. 83. a. Ne gaudeat enim summo bono afferre incrementum diem.

Increpo, as, increpauit, et increpui, redarguo, accuso. de Or. 127. a. Tum omnem orationem conuertit in increpandam Capionis fugam. In Sal. 273. a. Nam quod etatē increpauisti puto. Ac. 19. a. et pro Dom. 224. b. Increpare arrogantiā alicuius. Q. Fr. 308. b. Cato Pompeij in me perfidā increpauit. de Or. 110. b. Dissus increpuit. In C. 101. a. Quicquid increpauerit Catilinam timeri, non est ferendum. et I. P. 101. a. Quicquid increpauerit pertimescens. pro Mur. 129. a. Simulatq; increpuit suspicio tumultus, artes illico nostrae conticescunt.

Inculo, as, quasi inbio, pro Cl. 32. b. Hic ille planus inprobiissimus, qui illi pecunie, quam condiderat se iam atque animo incubaret, contrahit frontem.

Inculcatus, a, um, At. 251. b. Appropinquat ipsum tibi missi crebris locis inculcatum et refectum. Att. 286. a. Libertas alicui tradita atq; inculcata.

Inculco, as, infercio, ingero, molestē obijcio seu offendo, impello. de Fat. 14. 1. a. Quid igitur attinet inculcare fatum? Off. 22. b. Ne ut quidam graeca uerba inculcantes, iure optimo rideamur. Att. 50. b. Tertium caput a quo fit inculcatum uides. Or. 215. b. Inculcatus saepe per imprudētiā etiā minus usitatos uersus. Or. 219. b. Apud alios inculcata reperias multa. Or. 201. b. De firmissimis alia prima ponet, alia postrema, inculcabitq; leuiora. de Or. 95. b. Id quod tradatur, uel etiam inculcetur si quis sit tardior posse percipere. In Vat. 34. a. Inculcasti etiam ut se Pisonem nominaret. In Ver. 183. a. Inculcatum est Metello, te aratores enertisse. de N. 22. b. Vos autem non modō oculis imagines, sed etiā animis inculcatis. Att. 14. a. Valuit plus, quod erat illi nonnullorum artificijs inculcatū. de Or. 110. a. Graeci qui se inculcat auribus nostris.

Incultē, inornatē. de Cl. 174. a. D. Brutus dicere non incultē solebat. Or. 199. a. Incultē et horridē dicere. pro Q. 10. b. Et incultē uiuere.

Incultus, a, um, horridus, incomptus, inornatus. de N. 7. a. Terrae regio inhabitabilis atq; inculta. de Cl. 166. a. Serere in inculto et derelicto solo. et pro Q. R. 50. b. Aeger incultus. Off. 53. a. Nulla pars philosophiae inculta ac deserta est. de Cl. 175. a. Vir ut uita, sic oratione durus, incultus, horridus. de Clar. 188. b. Cotta alia quidem inculta et syluestri uia ad eandem laudem peruenerat. de Or. 151. b. Oratio exilis et inculta. contra Rull. 68. b. Corpus incultum et horridum. pro Sest. 7. a. Vir subhorridus et incultus. Post. 207. a. Cum cum incultū, horridū, mestumq; uidisses. de Fin. 50. b. Inculta quaedam et horrida de malis Graecis, Latine scripta deterius. Or. 200. a. Pictura inculta, horrida. et Nitida.

Incumbo, bis, inmito, inhaereo, elaboro, enixē operando. de In. 81. a. In gladium in nauī ibidem incumbere. et ibid. In gladium incubuerat, etc. ad Her. 4. a. Aiaz incubuit gladio. de Or. 138. b. Impelli primō leuiter iudex debet, ut iam inclinatio reliqua incubat oratio. et 147. b. Ut eos qui audiunt, quocumq; incubuerit, possit impellere.

887 **Inducere in animum.** inducere animum, &c. id est, si-
bi persuadere. Q. de Pet. 21. a. Deinde induc in animum,
ita simulandum esse. At. 4. a. Animum inducere non po-
tuit, ut uiderem, &c. pro S. R. 27. a. Qui potuit animum
inducere, ut filium exheredaret. Att. 22. b. Antonius in-
duxit animum, sibi licere quod uellet. de D. 35. a. Tu igitur
animum poteris inducere contra ea dicere: quae, &c. de
D. 11. 7. b. Tu igitur animum induces causam hanc defende
re? Tuf. 23. 4. a. Inducant animum diuitias contemnere.
pro Syl. 13. 3. a. Induxi in animum defendere aliquem. I. C. 10
101. b. & 102. a. Si ire in exilium animum induxeris. pro
Cl. 2. 6. b. Neg. enim legare eiusmodi matri poterat in ani-
mum inducere. de Am. 1. 07. a. Inducere animum iacentem
amici in spem cogitationemq; meliorem. Off. 4. 4. a. Quod
te malum, inquit, rationis in istam spem induxit, &c.
Off. 3. 3. b. Ego patres conscriptos ad parricidium induxi.
pro Planc. 28. 1. a. Quibus ego magno in metu meo subitò
inducor in spem, uos, &c. At. 1. 03. a. Id quod animum in-
duxerat paulisper non tenuit.
Inducere. pro introducere, inferre. de D. 13. 6. b. Cur 20
igitur eos inducitis in captiones, quas nunquam explicae-
tis? de Fin. 13. 9. a. Natura quasi instituit docere, & induxit
in ea, quae inerant tanquam elementa uirtutis. de Or. 1. 19.
b. Qui hoc primus in nostros mores induxit. pro R. P.
12. 4. a. Inducere nouum morem iudiciorum in rem publi-
cam. I. A. 25. 6. b. Inducere nouum uerbum in linguam lati-
nam. I. A. 155. a. Ne inexplicabiles religiones in rem publicam
inducerentur. de Fat. 1. 45. a. Hanc rationem Epicurus in-
duxit, ob eam rem quod, &c. pro Cel. 4. 2. b. Illa subtiliter
ad criminandum inducta oratio. pro Cel. 4. 4. a. Sed quid 30
ego iudices ita grauem personam induxi? Ep. 1. 01. a. Mira
enim persona induci potest Britanni iure consulti. de D.
11. 6. b. Epicurus iocandi causa deos induxit per lucidos &
perflabiles. de D. 13. 1. a. Quae ergo ratione haec duo diu-
nandi genera inducis, eadem illa possunt esse quae tollis.
Off. 7. 6. a. Etiam temperantiam inducant, non facillime
illi quidem, sed, &c. Off. 17. b. Rem perniciosissimam in ci-
uitatem inducunt, seditionem atq; discordiam. Q. Fr. 32. 4.
a. Puerum in hanc nostram ratione consuetudinemq; in-
ducemus. de N. 26. a. Quae eloquentia falsos deos susculit,
eadem ueros inducat. de Opt. 2. 4. 4. b. A me gladiatorum
par nobilissimum inducitur. de N. 1. 0. a. Poetae deos libidi-
ne furentes induxerunt. At. 63. b. Varro inducitur in ali-
quem locum, si modò erit locus. Att. 2. 09. b. Puer me hic
fermo inducitur. pro Dom. 23. 1. b. Et homo facetus inducis
etiam sermonem urbanum, &c. Or. 2. 09. b. Muta quaedam
eloquentia inducere. Tuf. 25. 0. b. Tiresiam poetae nunquam
inducunt deplorantem cecitatem suam. Tuf. 18. 0. b. Attru-
cere fortissimum uirum lamentantem. Epist. 37. b. Attru-
cere sermonem uel orationem alicui. de Fin. 6. 1. b. Sapi- 30
ens ab Epicuro beatus semper inducitur. Offic. 59. b.
Hinc ille Gyges inducitur à Platone, qui, &c. Tuf. 1. 62. a.
Quinta quaedam natura ab Aristotele inducta. de In. 67.
b. Loci communes raro inducendi. de Leg. 1. 8. 1. b. Inducere
funus, id est, deducere. contra Rull. 89. a. Sed non modò il-
lis cauet, uerum etiam aliud quoddam genus donationis in-
ducit. Q. Fr. 32. 2. a. Itaq; mirificum *καλοξίαρ* cogito in se-
cundum librum meorum librorum inducere. de Vn. 19. 9.
a. Seseq; ipse uersus sempiternae uitae induxit exordium.
At. 1. 4. b. Inducere controuersiam de musica. Ep. 4. a. A-
tuis inuidis nomen inductum sicte religionis. contra Rull.
80. a. Hic ager quoquo precio coemptus erit, tamè ingen-
ti pecunia nobis inducetur. Epist. 4. 1. b. & 86. a. Ut agros

quanti uelletis pop. Romano induceretis. I. V. 10. 5. b. Indu-
cere teatorum: id est, addere, allinere. (C. Delere.
Inducere, delere. Att. 67. b. Inducere nomina. & 15. b.
Vt induceretur locatio postulatam est. Attic. 22. 8. a. Est
nomina facta sunt, uel induci uel mutari possunt.
Inducere, seducere, decipere. Off. 62. b. Per errorem
alterum inducere. I. P. 7. 9. b. Hic nos decepit, sibi illi, indu-
xit. pro S. R. 37. b. Socios inducere, decipere, destituere. I.
A. 17. 5. b. Dolobella tum est impulsus, elusus, inductus.
Inducere, quasi inducere. de In. 8. 1. a. Soleae lignae
in pedes inductae sunt. & ad Heren. 5. a. Pedibus indu-
ctae sunt.
Inductio, onis. de Nat. 57. a. Nos aquarum inductio-
nibus terris fecunditatem damus. de Orat. 16. 2. a. Perso-
narum ficta inductio, & erroris inductio. Quint.
Frat. 29. 6. a. Hoc non est positum in labore aliquo, sed
in quadam inductioe animi atque uoluntate. de In. 52.
b. Inductio est oratio, quae rebus non dubijs captat assen-
sionem eius, qui cum instituta est, &c. Ep. 9. a. Tantum es
nim animi inductio, & me hercule amor erga Pompeium
apud me ualet, ut, &c.
Inductus, eius, impulsus. ad Her. 11. a. Quod alieno in-
ductu fecerit.
Indulgens, indulgentis, facilis. (C. Difficilis, seuerus,
acerbus. Offic. 75. a. Qui nuper indulgens in patrem,
idem acerbus & seuerus in filium. pro Cluent. 20. a.
Quo enim est ipsum nomen amantius indulgentiusq; ma-
ternum hoc, &c. Q. Fr. 30. 0. a. Ambitiosus in aliquem: id
est, indulgens.
Indulgenter, familiariter, leniter, molliter. At. 143. a.
Illud praclare admones, cum illum uidero, ne nimis indul-
genter, & cum grauitate potius loquar. et de Fin. 87. b.
Facere aliquid indulgenter, uel cum labore.
Indulgentia, tiae, obsequium, patientia, quaedam leni-
tas praesertim in filios. Att. 157. a. & 165. a. Indulgentia
et obsequium ferè idem. Postquam. 159. a. Mihi liberi mei
propter indulgentiam meam uita sunt mea chariores.
Attic. 157. a. Filium patris indulgentia deprauari. pro
Sest. 4. b. Indulgentia alicuius in aliquem, ut Ciceronis in
collegam suum. pro Syl. 17. 9. b. Vniuersumque indulgen-
tiam testarer in suos. & Epist. 157. b. Nimia indulgen-
tia in aliquem. In V. 99. a. bis. Qui similis sensu atque in-
dulgentia filiorum commouemini. Att. 287. a. Tribuere
indulgentiam alicui. Att. 142. b. Et hoc Cestor pro sua in
nos indulgentia probabit. de Or. 12. 4. a. Si fera parius
suos diligunt, qua nos in liberos nostros indulgentia esse
debemus? de L. 163. a. Homines inter se naturali quaedam
indulgentia & benivolentia contineri. de Leg. 1. 68. a.
Cum animus cognitis uirtutibus à corporis obsequio in-
dulgentiaq; discesserit. 30
Indulgeo, es, obsequor, in aliquem sum ambitiosus, in-
dulgentiam alicui tribuo, assentor. I. V. 160. a. Is ciues Ro-
manos coluit, is indulsit, eorum uoluntati & gratiae de-
ditus fuit. Am. 113. a. Sed obsequium multo molestius, quod
peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit. Tuf. 1.
217. b. Ipsaq; sibi imbecillitas indulget, in aliumq; pro-
uehitur imprudens. de Leg. 1. 63. b. Epicurei sibi indub-
gentes, & corporibus deseruientes, &c. omnia, &c. &
Tuf. 117. b. Indulgere sibi. Tuf. 193. a. Sed uide ne hec
ratio sit hominum assentantium nostrae imbecillitati, &
indulgentiæ molliudini. Or. 211. b. Consuetudini auribus in-
dulgeti libet obsequor. de Am. 10. 6. b. Spemere ueteres
amicitias et indulgere nouis. Q. Fr. 30. 0. a. At enim gratia
folis

889 **Indulgeo, quid, &c.** Ep. 2. 63. b. Sed ut ut est, indulge uà
letudini tuae, cui quidem tu adhuc, dum mihi deseruis, ser-
uisti non satis. de Inuen. 49. a. Cur perdis adolescentem no-
biscur amat? cur potat? cur his rebus sumptus suggeris?
uestitum nimio indulges? nimium ineptus es.
Induo, is, uestio, in pedes induco. de In. 81. a. Off. 59. b.
Is annulum ei uidit in digito, què ut detraxit, ipse induit.
de Fin. 80. a. Ex eius spolijs sibi & torquem, & cognomè
induit. Att. 23. 6. b. Quare talaria induamus. Tuf. 242. b.
Epicurus qui tantummodo induit personam philosophi,
sibi ipse hoc nomen inscripsit. Tuf. 179. a. Qui cum Deia-
nira sanguine centauro tinctam tunicam induisset, ait ille,
&c. Off. 60. a. Ponit enim personam amici, cum induit
iudicis. Off. 21. b. Intelligendum est duabus quasi nos indu-
tos esse personis: quarum una, &c. altera, &c. Tuf. 168. a.
Habes somnum inuaginem mortis, eamq; quotidie induis.
pro Syl. 18. 1. b. Fere quaedam ille forma hominum induite
extiterunt. de N. 38. b. Dij induti specie humana. Att. 7. b.
Vir indutus nullebri uestitu. de Orat. 154. b. Pallium quo
amicus, soccos quibus indutus esset. & ad Her. 38. b. Cum
citharoculus proderit optime uestitus, palla inaurata indu-
tis. de N. 76. b. Inijcere laneum pallium alicui. Acad. 6. a.
Antiochus in illipsum se induit quod timebat. I. V. 129. a.
Hic uidete in quos laqueos se induerit. (C. Expedire se ex-
laqueis. & 129. b. Videte ut dum expedire sese uult, indu-
at. & 50. a. Ipse sese induit. In Ver. 27. 0. a. Sua confessione
inducatur ac iuguletur necesse est. de D. 117. a. Cum autem
ij anhelitus se in nubem induerint, &c. id est, cõuerterint.
Induperator, oris, Imperator. de D. 102. a. Omnis cu-
ra uiris uter esset induperator. Ennij.
Indus, di, stuuus, indie omnium maximus. de N. 52. b.
Industria, sive, ars, ingenium, solertia, diligentia, se-
dulus, labor. At. 84. a. Quare non exerceat tua industria,
sed praclare ponitur. de Cl. 166. b. Tua exquisita doctri-
na & singularis industria. Tuf. 241. a. Alterius mens ratio-
nibus agitandis exquirendisq; alicui, cum oblectatione
industria, qui est unus su. uisusq; passus animorum. Att.
282. a. Messala tanta est industria, tantumq; euigilat in stu-
dio, ut, &c. pro Pom. 9. b. Industria in agendo, celeritas in
conficiendo, consilium in prouidendo. Epist. 208. a. Quod 40
uerfatur in hoc nostro studio, & cum ingenio, ut nosti,
nec sine industria. pro Cel. 47. a. Ingenium industria ali-
tur. Postquam. 203. a. Mihi in labore perseverando industria
non deerit. de Sen. 81. a. Mente ingenia senibus, modò per-
maneat studium & industria. pro Pom. 4. a. Perfectum in-
genio, elaboratum industria. Epist. 39. b. Qui in scribendo
tantum industriae ponam. Orat. 211. a. Vbi etiam de indu-
stria id faciendum fuit. & 212. b. Etiam si nihil est factum
de industria. & 213. a. *Αυτὴν* numerum oratorum effi-
ciunt, & eum sine industria. Or. 220. a. et de Fin. 7. 1. b. Ne-
que uerbum ita trahat, ut id de industria factum esse ui-
deatur. & de In. 61. a. & 67. b. & In Ver. 72. b. & de Or.
146. b. Incuruatum de industria. Offic. 5. b. Inuicue quae
nocendi causa de industria inferuntur. Offic. 22. a. Erat in
L. Crasso multus tepos, maior etiam magisq; de industria
in C. Cesare L. filio. de Cl. 19. a. Exultatorem de industria
consequi.
Industrius, aduer. artificiosus. pro Dom. 218. b. Quis
de illius dignitate industrius dicit?
Industrius, a, um, ingeniosus, solers, laboriosus, & ad-
uorsus. pro Cel. 53. b. Quae nisi uigilantes, nisi sobrij, nisi in-
dustrij consequi non possent. In Ver. 158. b. & pro Pom.
7. a. Homo nauis, & industrius, experientissimus & dili-

gentissimus. Att. 12. 6. a. Homo uigilans & industrius. Tu
scul. 239. b. In rebus gerendis uir acer & industrius. &
182. b.
Inedia, inediae, fames. pro Pl. 264. a. Minturnenses C.
Marium fessum inedia fluctibusq; recrearunt. Ep. 262. a.
Inedia & purgationibus consumi. Tuf. 166. a. A uita qui-
dam per inediam discedens reuocatur ab amicis. de Finib.
144. a. Inedia necatus est Regulus.
Inelegans, tis, impolitus, inconcinuus. de Clar. 191. a.
Orationis non inelegans copia. & de N. 38. b. Physica rati-
o non inelegans.
Ineleganter, impolitè. de Finib. 70. a. Primum diuist
ineleganter, &c. & de Clar. 163. b. Oratio non inelegan-
ter scripta.
Inenodabilis, le, inexplicabilis, inextricabilis. de Fat.
144. a.
Ineo, inis, ingredior, inuenio. pro Deiot. 145. a. Tu il-
lius domum inire uoluisti. Off. 8. b. & de Fin. 113. a. Inire
praedium. de Ar. 212. b. Cum quod incas cubile non sentis.
pro S. R. 26. b. Filius conuicta cum patre non inibat. 30
Dom. 240. b. Post sacerdotium inuitum. I. A. 191. a. Cui con-
sules magistratum inierint. & In V. 71. b. Inire magistra-
tum. pro S. R. 36. b. Inire consilia cum aliquo contra ali-
quem. pro Deiot. 144. b. Inire consilium facinoris contra
uitam alicuius. I. C. 115. b. Consilia quae clam essent inita cõ-
tra salutem urbis. At. 282. b. Consilia inire coepi reipub. li-
berande. pro Syl. 167. b. Initum est consilium à Catilina
inflammande ciuitatis. At. 43. b. Inire consilia de pernicie
alicuius. pro Mur. 143. b. Inire consilium faciendi aliquid.
30 pro Dom. 239. a. De Pompeio interficiendo consilia ini-
bantur. I. A. 204. b. Cum consules inire rationem de cõ-
modis militum augendis. At. 225. a. Ea ratio edificandi ini-
tur consiliario quidem & auctore Vestorio. Ep. 216. a. Ini-
re rationem, quemadmodum aliquid fiat. Att. 191. b. Ine-
ta nobis est ratio, quemadmodum possimus, &c. de Nat.
74. a. Inita & subducta ratione nefaria scelera meditari.
In Ver. 171. b. Mihimet inuenda ratio & reperienda uia
est. contra Rul. 79. a. Inietur ratio questus de pecunia ue-
stra. alius, inuenietur. pro Mur. 130. a. Inire uiam, & redi-
re uiam. de Arch. 255. a. Inire gratiam ab aliquo. In Ver.
131. b. & pro Cec. 300. a. Inire gratiam ab omnibus aliquo
facto. de Cl. 183. b. Plures inuentur gratia, si uno tempore
dicas pro pluribus. At. 108. a. Inire summam gratiam cũ
bonis omnibus. de N. 50. b. Pinna cum squilla quasi societa-
tem inuit comparandi cibi.
Ineptè, insulse. L. Ineptus. de Clar. 191. a. Ineptè, odio-
sè, putidè dicere. & At. 13. b. Tuf. 150. a. Facere ineptè. &
Ep. 85. a.
Ineptie, aru, nuge. de Or. 94. a. Peto à uobis, inquit,
30 ne has meas ineptias efferratis. de Orat. 110. a. Omnium au-
tem ineptiarum, quae sunt innumerabiles, haud scio an ul-
la sit maior, quam ut illi solent, quocumq; in loco, quoscun-
que inter homines usum est de rebus difficillimis, aut non
necessarijs argutissime disputare. Tuf. 168. a. & Ep. 23. a.
Pelluntur ergo istae ineptiae penè aniles. pro Sex. R. 25. b.
Quid ad istas ineptias abis, inquit?
Ineptus, a, um, de Or. 110. a. Nam qui aut tempus quid
postulet non uidet, aut plura loquitur, aut se ostentat, aut
eorum quibus cum est uel dignitatis, uel commodi ratione
60 nõ habet, aut deniq; in aliquo genere aut inconcinuus est,
aut multus, is ineptus dicitur. & ibi. Quem enim nos inep-
tum uocamus, is mihi uidetur ab hoc nomen habere du-
ctum, quod non sit aptus. de Or. 110. a. & 94. a. Dimitte-
bam à

bam à me Scauolam, cum eita dicerem, me uelle esse ineptum: id erat potere blandius, quod nisi inepte fieret, bene non posset fieri. Tus. 1.66. b. Ineptum sanè negocium & graculum. de Or. 1.10.4. Aliquem ineptum aut graculum putare. de Leg. 1.57. a. Aliquis in loquendo multus & ineptus ad summam impudentiam. Att. 62. b. Sed hoc me curaris, ego ineptus, qui scripserim. Orat. 1.99. b. Nihil insolens atq; ineptum. Off. 2.9. a. Tanta uis est loci & temporis, ut, &c.

Inermis, me. (Armatus. At. 2.78. b. Perterritos, inermes, faucios, non sunt nostri duces perterriti. & pro S. R. 4.2. a. pro Cec. 2.96. b. Arma qui non habuerint, inermes fuisse uincens. Antequam. 1.97. a. & pro Dom. 2.28. b. Cedā inermis armatis. Ep. 1.72. b. Manus peditum inermium.

Inermis, a. um. Ep. 1.67. Multitudo inermorum. & 1.73. b. Cum paucis inermis fugisse Antonium. Ad Br. 2.78. b. Perterritos, inermes, faucios, non sunt nostri duces perterriti.

Inerrans, tis. errans, uagus, ut, Stella inerrantes. de N. 3.6. b. & 69. b.

Iners, tis. ignauus, desidiosus, somniculosus, & 70. a. languidus. (Operosus, semper agens aliquid & molens. contra Rul. 8.4. b. Inertissimum & desidiosissimum ocium. de Sē. 8.4. a. Iners, ignauus, & somniculosus senectus. de Fin. 5.0. a. Inertissima segnitia. de Fat. 1.46. a. Recte hoc genus interrogationis ignauum atque iners nominatum est. de Orat. 1.41. b. Neq; uerum est quod ab inertibus dicitur, & c. de Clar. 1.8.6. b. Confortius iners & inimicus furi. de Fin. 3.8. b. Artes quibus qui carebant inertes à maioribus nominabantur.

Inertia, tis. ignauia, desidia, segnitia, nequitia, negligentia, pigritia. Off. 6. b. de Or. 1.100. a. Castigemus etiam segnitiam hominum atq; discordiam. pro Mur. 12.6. a. Fuga laboris inertiam coarguit & desidium. I. C. 98. a. Iam me ipsum inertiam nequitiaq; condemno. & 103. a. Inertia ac nequitia. pro Q. R. 4.9. a. Qui tantas pecunias nō propter inertiam laboris, sed propter magnificentiam libera litatis repudiavit. de Orat. 9.0. b. Duo illa relinquamus, idq; largiamur inertiae nostrae. & 99. a. Condemnare aliquem inertiae. Par. 23.3. a. Artes. (Inertia. Ep. 1.96. a. Nec tua ignauia etiam inertiam afferret. ad Her. 2. a. Inertia; ignauia, desidia, luxuria.

Ineruditus, a. um. indoctus, rudis. pro Dom. 231. b. Non sum tam ineruditus, qui Mineruam Iouis sororem, meam esse sororem existimem. Ac. 33. b. Modò ne quis illud tam ineruditum absurdumq; respondeat. de Fin. 63. b. Non er-go Epicurus ineruditus, sed ij indocti, qui, &c.

Inexercitatus, a. um. qui usum non habet, tyro. de Or. 1.15. a. Hoc mihi crede, ludus est homini non hebeti, neq; in exercitatu, & c. Tus. 1.83. a. Rudis ille & inexercitatus miles. de Cl. 1.76. b. & de Sen. 8.0. b. M. Marcellus proptus et nō inexercitatus ad dicendū fuit. & Tus. 250. a. Nec tanquam inexercitatus histrio in extremo actu corruisse.

Inexercitus, a. um. Tus. 250. a. Asclepiades non ignobilis, nec inexercitus philosophus. aliis, non ignobilis Ereticus philosophus.

Inexhaustus, a. um. de Fin. 91. a. Erat, ut scis, in eo exhausta cupiditas legendi, nec satiari poterat.

Inexorabilis, le. implacabilis, inexpugnabilis, inexpiabilis. (Placabilis, exorabilis. pro Syl. 184. a. Qui uehementis in alios, inexorabilis in ceteros esse uisus sum. Quint. Fr. 3.01. a. & Tus. 150. a. In literis mittendis nimium te in-exorabilem prebuisisti.

Inexpectatus, a. um. insperatus. de Or. 1.29. b. Quis fuit illa, quanta uis, quam inexpectata, quam repentina. Inexpiabilis, le. implacabilis, quod expiari purgariq; non potest. de Ar. 2.44. a. Cum his inexpiabile bellū mihi susseptum est. & 257. b. Inexpiabile scelus. & I. A. 237. a. I. P. 97. a. Prebere se implacabilem inexpiabilemq; alicui. I. A. 155. a. Ne inexpiabiles religiones in remp. inducerentur. Tus. 1.63. b. Qui in rep. uiolanda; fraudes inexpiabiles conceperunt. ibidem. 154. a. Inexpiabilis religio.

Inexplebilis, le. insatiabilis, insaturabilis. Tus. 231. b. Inexplebilis cupiditas.

Inexplicabilis, le. inenodabilis. At. 120. b. O rem difficilem & inexplicabilem. & 155. b. Res sunt inexplicabiles. & Acad. 1.4. a. Hæc scilicet inexplicabilia esse dicitis. Att. 24.2. a. Tu quid egeris de tua cum tristi, tum etiam difficili ad considerandum legatione uehementer expecto, est enim inexplicabilis.

Inexpugnabilis, le. Tus. 236. a. Volumus enim qui beatus sit, tutū esse, inexpugnabile, septū atq; munitum, & c.

Inextricabilis, le. inexplicabilis. Ac. 24. a. Hæc scilicet inextricabilia esse dicitis.

Infacetus, a. um. inurbanus, inconcinuus. pro Cel. 52. b. Non infacetum mendacium. Off. 63. a. Homo non infacetis & satis literatus.

Infamia, mie. nota, macula, probrium, nota turpitudinis, ignominia, dedecus, contumelia. pro Fl. 164. a. Ego, habuit quandam ille infamiam suā. pro Cel. 4.6. b. Inferre infamiam alicui. At. 67. a. Consoles fugiant infamia. pro Cl. 18. b. Negem fuisse infamiam iudicij corrupti. I. C. 100. a.

Que nota domesticæ turpitudinis nō iniusta uita tue est, quod priuatarum rerum dedecus non hæret infamiae contra Rul. 8.4. b. Effugere infamiam crudelitatis. & Ep. 2.3. a. Ut magnam infamiam fugiat. Tus. 218. b. Ferre ignominiam & infamiam sine dolore. pro Syl. 184. a. Ne qua generi suo nota turpitudinis inuratur. pro Cl. 30. a. Iudicia uera atq; insigni turpitudine notata, atq; oppressa dedecore & infamia. I. P. 88. b. Vos autem sempiternas fœdissimæ turpitudinis notas subistis. Par. 238. a. Ignominia, infamia, contumelia, dedecus. & I. V. 63. a. Macula.

Infamis, me. turpis, habens infamiam, famosus, contaminatissimus, omnium scelerum libidinumq; maculis notatissimus, cum tatis sceleribus esset & factis notatus. pro Dom. 227. b. pro Fon. 281. a. Turpis adolescentia, uita infamis. pro Cl. 44. b. Homines omnibus uicij atq; omni de decore infames. I. C. 106. a. Mulier infamis. & pro S. R. 35. a. Infamis palma.

Infamo, as. noto, ignominiam uel notam uel maculam inuero, ignominia noto, existimationem alicuius offendo, de formo, detraho, infamiam alicui infero, aliquem nota atq; ignominia condemno, uerissimis maledictorū notis inuero. Ep. 132. a. Ut tua moderatio aliorū infamet iniuriā.

Infandus, a. um. nefandus, execratus. de Or. 1.38. a. Ex re si crudelis, si infanda, si præter opinionem.

Infans, tis. puer infans, paruus. de Fin. 71. b. & 93. b. de Or. 1.23. b. Omnia mansi, ut aut, nutrices pueris infatibus in os inferere. pro Cl. 23. a. & Or. 209. a. Cum haberet ex Nouia infantem filium. pro S. R. 44. a. Infantium puerorū incunabula. de D. 105. b. Scribit Herodotus Croesi filium, cum esset infans, locutum. de Fin. 71. b. Nec uerò ut uoluptatem expectat, natura mouet infantem. & 138. a. Infantes. de Fin. 63. b. Si infantes pueri, si mutæ etiam bestie penè loquuntur.

Infans, indifertus. (Eloquentis, disertus. de Cl. 171. a. Ipsum Scipionem accepimus non infantem fuisse. de In. 42. b. Infans & insipiens homo. de Fin. 59. b. Homo infans atque impotens. ad Her. 9. a. Dialectici infantiissimi. de Cl. 173. b. Oratio neq; nimis infans, neq; perfecte diserta.

Infantia, tie. ieiunias, orationis inopia. (Eloquentia. de Or. 156. a. Nec infantia eius qui rem nouit, sed eam explicare dicendo non potest: nec insclia illius cui res non suppetit, uerba non desunt, est laudanda. ad Her. 9. a. Ut huius infantie garrulam disciplinam cōtemneremus. At. 64. b. Incredibilis infantia accusatorum.

Infatuo, as. fatuum stultumq; reddo. Fl. 156. a. Neminem quidem adeo infatuare potuit, ut eum numquam illum crederet. & I. A. 187. b. Ut hominem stultum magis etiam infatuet mercede publica.

Insector, oris. Ep. 27. b. Curtius noster dibaphum cogitat, sed cum insector moratur.

Insectus, a. um. de L. 173. b. Que augur iniusta, nefasta, uiciosa, diræ dixerit, irrita insectaq; sunt. de In. 72. b. Habere aliquid factum pro insecto. Top. 222. a. Promittere damni insecti. I. P. 92. a. Præterita mutare non possimus. pro R. P. 126. b. Mutari facta iam nullo modo poterant. Item: Hoc neq; moueri, neq; mutari potest.

Infelicitas, tis. aduersa uel incommoda fortuna, incommode res, calamitas. (Beate uiuere. Anteq. 196. a. Vtiq; ea maneat existimatio, que uirtute parta, nō que infelicitate illata est. I. P. 89. b. Amisisti exercitum, sit hoc infelicitatis tua. de D. 121. b. Nec enim tanta est infelicitas aruspicum, ut ne casu quidem unquam fiat quod futurū illi esse dixerūt. de Fin. 3.1. b. Beate uiuere alij in alio, uos in uoluptate pomis, item contra omnem infelicitatem in dolore.

Infelix, cis. miser, calamitosus, erumnosus, deiectus ad calamitatem, cuius dura & crudelis fortuna est. I. A. 172. b. Si quis resp. sit infelix, is felix esse nō potest. pro Pl. 280. b. O custodia mei capitis infelicem, sit hoc. Caput obamibito, infelici arbori suspensito. I. V. 269. a. Infelix et erumnosus. & pro Q. 17. b. Miser & infelix. Or. 212. a. Inhiamus primæ literæ breui, infelix longa.

Inferius, aduer. Or. 213. b. Quis porrò Isocrati est aduersatus inferius?

Inferus, a. um. inimicus. I. V. 61. a. Homines, qui illi inimici inferusq; sunt. & 95. b. In te concitati inferusq; sunt. pro Cl. 33. a. Sic illi iudices inferi tū reo uenerūt. I. C. 100. b. Si me meis ciuibus suspectū tā grauius atq; inferus uiderem. I. V. 139. a. Inferus animo atq; inimico. Tus. 222. a. Nec tam fuit homini generi inferus atq; inimica natura. Ep. 157. a. Pertinaciter culpam inferus.

Infercio, cis. inculco. Or. 220. a. Neq; inferciens uerba quasi rimas expleat.

Inferiorum, dij manes, inferorū animæ, subterranei. de In. 52. a. Impijs apud inferos poenas esse preparatas. & Tus. 150. a. Triceps apud inferos Cerberus. de Nat. 69. b. Hercules apud inferos. Tus. 155. a. Permanere animos arbitramur sensu nationū omnium: qua in sede maneat, qualesq; sint, ratione descendum est, cuius ignoratio finxit inferos, & q; formidines, quas tu contemnere nō sine causa uidebare, in terrā enim cadentibus corporibus, hisq; humo tectis, sub terrā censebant reliquam uitā agi mortuorum. I. V. 262. a. Excitare aliquē ab inferis. & de Cl. 195. a. Excitare ab inferis locupletis testes. et pro Mil. 117. a. Reuocare aliquem ab inferis. & I. V. 238. a. Aliquem fore ab

inferis testem. I. V. 31. b. Inferorū animas elicere, & puerorum extis deos manes mactare. & Or. 204. b. Nec ab inferis mortuos excitabit. I. A. 264. a. Illi ad inferos poenas paradij luent, uos piorum estis sedem & locum consecuti. Off. 331. a. Aliquis nostrum qui proximus in illam æternam domum discesserit. Item: Tum tu Iupiter hos æternis supplicijs uiuos mortuosq; mactabis. I. Mactō. pro Cl. 54. a. Quid tandem illi mali mors attulit nisi forte ineptijs ac fabulis ducimur, ut existimemus illum apud inferos impiorum supplicia perferre, ab uxorum necatarum poenis, a. etum esse præcipitem in sceleratorum sedem atq; regionem. qua si falsa sunt, id quod omnes intelligunt, quid ei tādem aliud mors eripuit, præter sensum doloris? I. C. 119. b. Ut aliqua in uita formido improbis esset posita, apud inferos eiusmodi quædam illi antiqui supplicia impijs constituta esse uoluerunt, quod uidelicet intelligebant, his remotis non esse mortem ipsam pertimescendam.

Inferiæ, arum. denicales, iusta, feralia, mortuorum scæra. de N. 67. b. Tertius Hercules est ex Idæis digitis, cui in

ferias afferunt.

Inferior, us. Q. Fr. 293. a. Quem ego intelligo prudentia non esse inferiorem quam me, usu etiam superiorem. pro Pl. 265. a. Inferiorem quam te, & c. Off. 23. b. Timotheus belli laude non inferior fuit quam pater. de Cl. 180. b. Is in iure ciuili non inferior quam magister fuit. de Cl. 185. a. Inferior etas, & c. (Superior etas. de Cl. 181. a. Aetate inferior paulo. pro Q. 138. a. Indignum est uinci ab inferiore atq; humiliore. de Cl. 167. a. Causam inferiorem dicendo fieri superiorem posse. de Ar. 258. a. Inferior gradus. Ep. 204. b. Superior ordine, inferior fortuna. de Or. 100. a. Similiq; in genere inferiore ordine. Par. 123. a. Qui infimum locum ciuitatis tenent. pro Cor. 62. a. Illud autē quod adiunctum est, & c. id habet hanc uim, ut sit ille in fœdere inferior. Am. 96. b. Qui omnia sua in se posita esse ducit, & humanos casus uirtute inferiores putat. ad Her. 36. b. In inferiores crudelis, in superiores contumax, in æquos & pares fastidiosus. de Cl. 184. b. Multum à Cicero ne absum: id est, inferior Cicero sum.

Infernus, a. um. inferus. de N. 48. b. Hic sese infernis è partibus erigit hydræ. & in Ar. Sabiens inferna leonis.

Infero, fers. inueho, in porto, induco, afferro, offerro, intrudo. Off. 49. a. Paulus nihil in domum suam intulit, præter memoriam nominis sempiternam. pro Dom. 234. a. Qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meam intulit. pro Cec. 292. b. Cum pedem intulero, atq; in possessionem uestigium fecero, tum excludar. Antequā. 196. a. Vtiq; ea maneat opinio que uirtute parta, nō que infelicitate illata est. de Ar. 244. a. Qui supplicia neq; a sociorum mœnibus prohibere, neq; sociorum urbibus infero re potuerunt excisionem, inflammationē, euerfionem, de populationē, uasitationem meis omnibus tectis atq; agris intrulerūt. In Vat. 35. a. Cum in templū Castoris te cum tuis furijs funestum intulisti. & 29. b. Repente enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. pro Cel. 41. a. Cum hoc genus oppugnationis inferretur, & c. propulsare debentis. & 49. a. Inferre facinus in sanam atq; in fortunas aliam cuius. Off. 5. b. Qui ab ijs, quibus inferitur, si possint, non propulsant iniuriam. de Ar. 252. b. Inferre iniuriam stupri in aliquem. I. C. 115. b. Inferre ignes templis deorum.

Infero, a. um. inferus. de N. 48. b. Hic sese infernis è partibus erigit hydræ. & in Ar. Sabiens inferna leonis.

Infero, fers. inueho, in porto, induco, afferro, offerro, intrudo. Off. 49. a. Paulus nihil in domum suam intulit, præter memoriam nominis sempiternam. pro Dom. 234. a. Qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meam intulit. pro Cec. 292. b. Cum pedem intulero, atq; in possessionem uestigium fecero, tum excludar. Antequā. 196. a. Vtiq; ea maneat opinio que uirtute parta, nō que infelicitate illata est. de Ar. 244. a. Qui supplicia neq; a sociorum mœnibus prohibere, neq; sociorum urbibus infero re potuerunt excisionem, inflammationē, euerfionem, de populationē, uasitationem meis omnibus tectis atq; agris intrulerūt. In Vat. 35. a. Cum in templū Castoris te cum tuis furijs funestum intulisti. & 29. b. Repente enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. pro Cel. 41. a. Cum hoc genus oppugnationis inferretur, & c. propulsare debentis. & 49. a. Inferre facinus in sanam atq; in fortunas aliam cuius. Off. 5. b. Qui ab ijs, quibus inferitur, si possint, non propulsant iniuriam. de Ar. 252. b. Inferre iniuriam stupri in aliquem. I. C. 115. b. Inferre ignes templis deorum.

Infero, a. um. inferus. de N. 48. b. Hic sese infernis è partibus erigit hydræ. & in Ar. Sabiens inferna leonis.

Infero, fers. inueho, in porto, induco, afferro, offerro, intrudo. Off. 49. a. Paulus nihil in domum suam intulit, præter memoriam nominis sempiternam. pro Dom. 234. a. Qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meam intulit. pro Cec. 292. b. Cum pedem intulero, atq; in possessionem uestigium fecero, tum excludar. Antequā. 196. a. Vtiq; ea maneat opinio que uirtute parta, nō que infelicitate illata est. de Ar. 244. a. Qui supplicia neq; a sociorum mœnibus prohibere, neq; sociorum urbibus infero re potuerunt excisionem, inflammationē, euerfionem, de populationē, uasitationem meis omnibus tectis atq; agris intrulerūt. In Vat. 35. a. Cum in templū Castoris te cum tuis furijs funestum intulisti. & 29. b. Repente enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. pro Cel. 41. a. Cum hoc genus oppugnationis inferretur, & c. propulsare debentis. & 49. a. Inferre facinus in sanam atq; in fortunas aliam cuius. Off. 5. b. Qui ab ijs, quibus inferitur, si possint, non propulsant iniuriam. de Ar. 252. b. Inferre iniuriam stupri in aliquem. I. C. 115. b. Inferre ignes templis deorum.

Infero, a. um. inferus. de N. 48. b. Hic sese infernis è partibus erigit hydræ. & in Ar. Sabiens inferna leonis.

Infero, fers. inueho, in porto, induco, afferro, offerro, intrudo. Off. 49. a. Paulus nihil in domum suam intulit, præter memoriam nominis sempiternam. pro Dom. 234. a. Qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meam intulit. pro Cec. 292. b. Cum pedem intulero, atq; in possessionem uestigium fecero, tum excludar. Antequā. 196. a. Vtiq; ea maneat opinio que uirtute parta, nō que infelicitate illata est. de Ar. 244. a. Qui supplicia neq; a sociorum mœnibus prohibere, neq; sociorum urbibus infero re potuerunt excisionem, inflammationē, euerfionem, de populationē, uasitationem meis omnibus tectis atq; agris intrulerūt. In Vat. 35. a. Cum in templū Castoris te cum tuis furijs funestum intulisti. & 29. b. Repente enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. pro Cel. 41. a. Cum hoc genus oppugnationis inferretur, & c. propulsare debentis. & 49. a. Inferre facinus in sanam atq; in fortunas aliam cuius. Off. 5. b. Qui ab ijs, quibus inferitur, si possint, non propulsant iniuriam. de Ar. 252. b. Inferre iniuriam stupri in aliquem. I. C. 115. b. Inferre ignes templis deorum.

Infero, a. um. inferus. de N. 48. b. Hic sese infernis è partibus erigit hydræ. & in Ar. Sabiens inferna leonis.

Infero, fers. inueho, in porto, induco, afferro, offerro, intrudo. Off. 49. a. Paulus nihil in domum suam intulit, præter memoriam nominis sempiternam. pro Dom. 234. a. Qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meam intulit. pro Cec. 292. b. Cum pedem intulero, atq; in possessionem uestigium fecero, tum excludar. Antequā. 196. a. Vtiq; ea maneat opinio que uirtute parta, nō que infelicitate illata est. de Ar. 244. a. Qui supplicia neq; a sociorum mœnibus prohibere, neq; sociorum urbibus infero re potuerunt excisionem, inflammationē, euerfionem, de populationē, uasitationem meis omnibus tectis atq; agris intrulerūt. In Vat. 35. a. Cum in templū Castoris te cum tuis furijs funestum intulisti. & 29. b. Repente enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. pro Cel. 41. a. Cum hoc genus oppugnationis inferretur, & c. propulsare debentis. & 49. a. Inferre facinus in sanam atq; in fortunas aliam cuius. Off. 5. b. Qui ab ijs, quibus inferitur, si possint, non propulsant iniuriam. de Ar. 252. b. Inferre iniuriam stupri in aliquem. I. C. 115. b. Inferre ignes templis deorum.

etiam se ipse inferere et intrudat. pro Fl. 150. a. Inferre rationes falsas, et referre in tabulis quodcumque commo- dum est. pro Mil. 104. b. Inferre mortem alicui per scelus. I. P. 9. a. Inferre se in urbem. pro Font. 283. a. Age uero nunc inferre oculos in curiam, introspicite penitus in omnes reip. partes, utrum, et c. Or. 128. a. Iracundiam simul atque intuleris, non statim possis commouere. Oct. 330. a. Inferre arma alicui. pro Mil. 115. b. Castris, exercitus, signis inferendis fundos alienos petere. At. 144. a. Inferre famem suis ciuibus et uastitatem Italiae. pro Font. 283. a. Insestis propere signis inferuntur Galli in Fontium. pro Flac. 147. a. Inferre signa patrie. In An. 263. a. Cum Hircius Aquilam quartae legionis inferret. Att. 135. a. et 152. a. Bellum Italiae terramque inferamus. et Offic. 16. b. Inferre bellum alicui. In A. 198. b. Ille furens in se ipsam patriam signa infererebat. pro Mil. 111. a. Inferre uim. Repellere uim. pro Deiot. 144. a. Inferre terrorem alicui. In Ver. 257. b. Inferre crimen proditoris alicui. In A. 259. b. Inferre turpitudinem alicui. de Ar. 245. b. Qui puluinaribus Bonae deest stuprum intulit. ad Her. 28. a. Non parenti manus intulit. In C. 101. b. Inferre uim et manus alicui. pro Sest. 3. a. Inferre periculum alicui. pro Plan. 277. b. Inferre metum mortis alicui. Offic. 43. a. Inferre periculum capitis alicui. pro Cor. 59. b. Inferre se in discrimen uite pro patria. pro Cel. 46. b. Inferre insaniam bonis, inferre probrum castis, inferre labem integris. de Inuen. 4. 4. b. Inferre moram et impedimentum alicui. ad Her. 35. a. Inferre crimina. Di luere crimina. de Fin. 140. a. Sex. Tarquinium stuprum Lucretiae obtulit. de Am. 108. b. Ne criminibus aut inferendis deleatur amicus, aut credat oblati. de Orat. 87. b. Cras- sus sermonem de studio dicendi intulit. Offic. 29. a. In re se uera dedicatum aliquem inferre sermonem. de Inuen. 58. a. Quo illato infirmatur quod inductum fuerat. et 58. b. Aliud quam cogebatur illatum est. et ibid. Num aliud con- ficiatur, aliud dicatur. de Leg. 138. a. Neue alienum inferat in sepulchrum.

Inferus, a. um. de D. 102. b. Interea sol albus recessit in infera noctis. I. A. Superus. Tusc. 161. b. Ut omnia supera, infera, media uideremus. At. 136. b. Inferum mare. Superum mare. l. Mare.

Insestis, a. um. pro Q. 12. a. Inimicissime atque insestissime contedere cum aliquo.

Insestus, a. um. infensus, inimicus, aduersus, molestus. Pro pitius. Oct. 329. b. Fortuna populi Rom. que nunc nobis in se ipsa est, fuit aliquando propitia. pro Quint. 1. a. Nihil summan per inturia omnia inimica et in se ipsa sunt. In A. 229. a. Gallia, quam sibi armis animisque in se ipsam inimicamque cognouit. In V. 78. b. Clamore alicuius in se ipso at que inimico excitari. In V. 265. a. Iniquo in se ipso animo intueri aliquem. et Att. 287. a. In se ipso animo reprehende- re aliquem. In C. 100. b. In se ipso oculis omnium conspici. pro Font. 283. a. In se ipso signis inferri in hostem. pro S. R. 33. a. Qui ardens auaritia fertur in se ipso in omnes. et ad Her. 36. b. In se ipso in cognatos. In Ver. 265. b. In omnia maria in se ipso. Att. 165. a. Indulgentia ferocem, arrogan- tem, in se ipso facit. pro Lig. 141. a. Africa huc uictoria maxima in se ipsa. pro Sest. 11. b. Aliquam esse in se ipsam for- tunis alicuius. de In. 4. 6. b. Si non omnino in se ipso auditores erunt, id est, animo a nobis profusus alieno uel inimici. pro Cel. 39. a. Aet. que ipsa sua sponte infirma aliorum libi- dine in se ipsa est. pro Plan. 259. a. Huius salus ob eam ipsam causam est infirma, quod, etc. de Pro. 69. b. Vae excursio- nibus in se ipsa. contra Rul. 82. a. Vestigial bellis in se ipsa. pro

Rab. 92. a. Libertas supplicis in se ipsa. de In. 76. a. Reddere provinciam in se ipsam excursionibus et latrocinis. A sin. Ep. 163. a. Salsus Castulonensis nunc frequentioribus latro- cinis in se ipsam factus est. pro Sex. R. 23. a. Vita filii in se ipsa. Ep. 23. b. Ad in se ipsam Ciliciae partem. At. 154. a. Ma- re in se ipsum habui. et 250. b. Habere mare in se ipsum. Attic. 244. a. In se ipsum et periculosum iter. pro Cl. 57. a. In se ipsum et immane scelus.

Insestialis aut coniecturalis questio. Top. 229. a.

Insestio, onis. negatio, depulsio. Par. 239. a. Primum ille status ratione habet iniqui criminis, ipsam negatione in se ipsam facti. ad Her. 6. a. Intentio, occidit homi- nem in se ipsam, non occidi. de Or. 118. a. Ac nos se se cau- se que quidem sunt criminum plerumque in se ipsam defen- duntur.

Insestior, oris. fraudator. pro Fl. 156. a. Vna et eade est omnibus in locis fraudatorum et in se ipsam impu- dentia. et de Or. 98. b. Ut si ille in se ipsam, et c. In C. 109. a. l. Lentus.

Insestio, cis. obliquo, imbui, sufficio. de Fin. 91. b. Puer in se ipsam debet bonis artibus, quas si dum tener est contulerit, ad maiora ueniet paratior. de Leg. 165. a. Qui teneros et rudes cum acceperunt, in se ipsam ac se habent, etc. de L. 190. a. Cupiditatibus principum et in se ipsam in se ipsam tota ciui- tas. At. 281. b. Animi hominum in se ipsam partibus. Tusc. 243. b. Sed nos umbris, deliciis, otio, langore, desidia animum in se ipsam. At. 7. b. Vereor ne quod in se ipsam est, serpat lo- gus. Tusc. 190. b. Tu plane in se ipsam opinioni prauitate.

Insestior, aris. nego. l. Veneficium. In V. 232. b. An ego poteram in se ipsam me esse hominem? Off. 64. b. Que qui in se ipsam effectus, duplicem poenam subibat. Q. 13. b. A me nomi- nis eius, quod in se ipsam effectus, diem petiuit. pro Cl. 52. a. Florio legatum ex testamento in se ipsam fecerat. et 58. b. Sibi ipse neque in se ipsam rationem, neque defendendi faculta- tem reliquit. de Or. 190. a. Praesertim cum non in crimi- ne aliquo, quod ille possit in se ipsam, sed in iure consistat. In C. 113. a. Cum id possit in se ipsam repente confessus est. Q. Fr. 301. b. Quid si in se ipsam? quid si omnino non debetur? At. 56. a. et 277. a. Id poterat in se ipsam, poterat in alios deriuare. Par. 234. a. Mori maluit falsum fatendo, quam in se ipsam dolere. de Fin. 76. a. In se ipsam numantino in- sciando.

Insestus, a. um. infidelis. Off. 72. b. Neque do, neque dedi infideli cuiquam fidem. et 73. b. Nullam esse fidem que in se ipsam da- ta sit. Of. 69. a. Multi iniqui atque infideles regno sunt, pauci boni. Q. Fr. 305. b. Infidelis amicus.

Insestus, a. um. perfidus. pro Font. 277. a. Quibus pro- pter infidelitatem credere non debetis. et de Am. 108. b. pro Mil. 114. b. Quantum infidelitatem in amicis. Ep. 154. a. Infidelitas exercitus. Tusc. 240. b. Dionysius infidelitatem amicitiarum extimescebat.

Insestiter, perfidiosus. ad Br. 91. b. Infideliter aliquid cupiam suadere.

Insestus, a. um. infidelis. de Am. 108. b. Nihil enim stabili est, quod infidum est. de Pro. 75. b. Gentes infide et bar- bare. de Am. 106. a. Infidus amicus.

Insestus, a. um. impingo. l. Infixus. (Euello. de Som. 128. b. Orbis extremus, in quo infixi sunt illi, qui uoluntur stel- larum cursus sompitermi. de D. 122. b. Timide fortasse signi- fer euellebat, quod fidenter infixerat. pro Cluen. 21. a. Hoc quod in communibus hominum sensibus atque in ipsa natura positum atque infixum est. de N. 31. a. Que ipsa ex se ge- nerata stirpibus infixi continentur. Tusc. 241. b. Sidera certis

certis infixa sedibus. de N. 11. b. In eas imagines mentem in- tentam infixamque nostram intelligentiam capere, quid sit Deus. Tusc. 219. b. Cum Africanus gladium hosti in pe- ctus infixit.

Infixus, a. um. imus. (Summus. de N. 29. b. Terra est infirma. et 36. b. Luna est infirma quinq; errantium. Tusc. 242. a. Medius mundi locus, qui est idem infirmus in rotun- do. de D. 95. b. Ab infirma ara subito anguis emerit. Q. Fr. 321. a. Cum scripsissem haec infirma, que sunt mea manu. Q. Fr. 316. a. Auricula infirma mollior. de L. 118. a. Omnia infirma summis paria fecit. de Off. 41. a. Qui summos cum infimis pari iure retinebat. Par. 123. a. Qui locum ciuita- tis infirmum tenent. de Or. 119. b. Infirmi homines mercedu- la adducti. et pro Mur. 140. b. Infirmorum hominum fi- lij. Q. Fr. 311. b. Infirma sex populi. de Fin. 137. b. Homines infirma fortuna.

Infixus, a. um. immensitas, infinitio. Acad. 29. b. Anaxi- mander infinitatem materia dixit esse. Tusc. 250. Demo- critus infinitatem omnem peregrinabat. et 248. b. In- finitas rerum atque natura. et 11. b. De infinitate autem ue- hementius. Item: Summa uis infinitatis, et ut ab illa disca- datur in finitate.

Infinite, sine modo et sine. Par. 125. b. Ille diuitis infinite concupiscit. et Or. 219. a. Ne infinite feratur ut stumen oratio. Acad. 44. a. bis. Materia infinite fecari ac diuidi potest.

Infinite, onis. infinitus. de Fin. 53. a. Infinite ipsa, quam aequalis uocant, tota ab illo est, tum innumerabiles mun- di, et c.

Infiniteor, Top. 223. b. Partium distributio sepe est in- finiteor.

Infiniteus, a. um. cuius nulla est ora, nulla extremitas, immensus, innumerabilis, inexhaustus, interminatus. (Definitus. Acad. 29. b. de D. 129. b. Quod finitum est, ha- bet extremum: quod non habet extremum, infinitum sit ne- cesse est. de D. 127. b. et Or. 206. a. Reliqua uero tria in- teruallo infinita et immensa. Acad. 29. b. Infinitus aer, in- finita materia. Ep. 16. b. Sed eos, quos erat infinitum bene de me meritis omnes nominare. ad Her. 12. b. Immensus, in- finita, immoderata cupiditas. de N. 12. b. Immensa et in- terminata in omnes partes regionum magnitudo. et ibi. a. Innumerabilia et infinita, idem. de Or. 121. Argumenta si ex rebus numeres, modica sunt, si ex rebus innumerabilia. de Or. 90. b. Si cupiam hoc nimis infinitum uideatur. At. 191. b. Innumerabiles domini fieri possunt in infinita po- stertate. contra Rul. 72. b. Primum permittitur infinita potestas innumerabilis pecunie conficiende. Off. 11. a. Infi- nita multitudo eorum qui his egēt. Postquam. 204. a. Im- mensum quiddam et infinitum est quod uobis debemus. pro Cor. 67. b. Si qui sunt quibus infinitum sit odium in quo semel susceptum sit. I. V. 225. a. Spelunca conuersa ad aquilonem infinita altitudine. de Or. 85. a. Infinitus foren- sum rerum labor. At. 275. a. Infinita tribuere potentibus. de Or. 1. b. Ad infinitum tempus. et b. a. Ad infinito tem- pore. et b. In finito tempore cessare. de Or. 121. b. Quomodo intelligitur, non in hominum innumerabilibus personis, neque in infinita temporum uarietate, sed in generum cau- sis atque naturis omnia sita esse. de Orat. 112. b. Genus que- stionum infinitum. Certum, in quo quid in personis, aut in constituta re et definita queritur. de Or. 96. b. Infinita rei questio. et ibi. Causa a communi questione seiu- nctae. Or. 112. b. Sed proximus uersus iniquitatis, in se ipsa ma- litera in infinitum.

Infirmatio, onis. confutatio, refutatio, contra Rul. 67. b. Infirmatio rerum iudicatarum. de In. 45. b. Cum aliquod de commutatione aut infirmatione actionis agitur.

Infirmationem Cic. pro firmamento constitutionis capere uidetur. de In. 70. a.

Infirmus, a. um. parum. Ep. 240. b. Et si intelligebam socios infirmos animatos esse.

Infirmus, a. um. imbecillitas. de Cl. 194. a. Erat eo tempo- re in nobis summa gracilitas et infirmitas corporis. et 182. b. Infirmus laterum, et imbecillitas uirium. At. 172. a. Me conficit sollicitudo ex qua etiam infirmitas corporis, qua lenata, ero una cum eo. pro S. R. 20. a. Susceptum onus propter infirmitatem animi deponere. de Sen. 83. b. Infirmus est puerorum, ferocia iuuenum. At. 254. a. Pro- pter infirmitatem aetatis. pro Rab. 94. b. Animi uim et in- firmitatem corporis ostendebat. pro Syl. 173. b. Infirmi- tatem corporis animi uirtute superauit. I. A. 211. a. Sed ani- mi uires corporis infirmitas non retardauit. Ep. 94. b. In- firmitas ualitudinis. de In. 61. b. Considerare suam infirmi- tatem in alieno malo. Ep. 85. b. De quo quicquid detrahit, necesse est, aut infirmati, aut inuidie asigneetur. Ac. 3. a. Obscuritas in rebus, infirmitas in iudicijs nostris.

Infirmus, a. um. infirmum facio. debilito, frango. (Confir- mo. de N. 56. a. Quanta uero illa sunt, que nos Academicum infirmatis et tollitis. Ac. 6. a. Hoc infirmat tollitque. Philo- de Or. 96. b. Que pro aduersarijs sunt, infirmata esse at que frangenda. et 139. a. Contrarijs infirmatis et tuis confirmandis. pro S. R. 25. a. Ego res tam leues, qua ratio- ne infirmum ac diluam non reperio. pro Cec. 292. a. Si sen- tentia huius interdicti diminuta aut infirmata sit. pro Dd. 238. b. Quod in Gabinio fateris, id in me infirmas, et gra- ue esse dicis. Or. 101. b. Infirmare et excludere. pro Q. R. 52. b. Infirmare fidem alicuius. At. 248. b. Ille tamen dolet dubitans utrum morem gerat Leptae, an fidem infirmet Si- lio. pro Cec. 294. b. Infirmare atque conuelleret pacta. In P. 89. a. Horum alter sic fuit infirmatus conscientia scelerum suorum, ut, etc.

Infirmus, a. um. imbecillus, eneruatus, carens uiribus. de Fin. 136. a. Labans. Q. Fr. 312. b. Sed hominem infirmum in uillam apertam inuitare nolui. I. V. 222. b. Homo aetate affecta et uiribus infirmis. de Or. 101. b. In eius infirmis- ma ualitudine affecta; iam aetate. de Cl. 180. b. Is semper infirmus atque etiam agra ualitudine fuit. et 187. a. Is cor- pore erat infirmus. Acad. 41. b. Sum enim admodum infirma- mus. de N. 21. a. Corpus caducum et infirmum. I. P. 97. a. Afflictus, infirmus, eneruatus. de Sen. 80. a. Senectus facit corpus infirmum. Antequam. 195. a. Singulorum opes se- pe sunt tenues et infirmas ad gratiam referendam. Epist. 103. b. Vestrae cautiones infirmas sunt. Q. Fr. 312. b. Que quo maiore conatu aguntur, eo leniora infirmiorque ex- istimo. pro Q. R. 45. b. Quod apud omnes lenis et infirma- tum est, id apud iudicem graue et sanctum esse ducetur. pro Ce. 297. a. Ad probandum utraq; res infirma nugatoriaque est.

Infixus, a. um. defixus, infusus, inustus, haerens in alte- no, penitus insulens nullo ut enelli modo possit. pro Mil. 214. b. l. C. 123. b. Dum memoria mei consulatus uestris erit infixa mentibus. Postquam. 203. a. Hec cura erit infixa a- nimis meo sempiterna. I. A. 192. a. Tamē infixus animo ha- ret dolor. de Vn. 101. a. Sidera infixa caelo. de N. 7. b. Deus aut infixus, aut infusus est in mundo. de Or. 161. a. Ea sunt in communibus infixa sensibus. At. 282. b. Animus infixus in patriae charitate. et de Fin. 130. a. Est enim infixum in ipsa natura.

Inflammatiō, onis, ardor. de Or. 129. a. Inflammatiō animi et quidam afflatus quasi furoris.
 Inflammo, as, incendo, inflammationē infero. At. 119. a. Cum eadem lucerna epistolam scripsissem, qua inflammaram tuam. I. V. 225. a. Qui templum earum inflammavit deorum, quarum ope alijs incendijs subuenitur. In V. 225. a. Ceres dicitur inflammasse tectus ex ignibus Actae. de Ar. 253. a. Excitare et inflammare animos. pro Pom. 4. b. Genus belli est huiusmodi quod maxime nostros animos excitare atque inflammare debet. de Or. 102. a. Inflammare populum in improbos. de Or. 90. a. Animorum motus inflammare uel extinguere. pro Mar. 136. a. Qui non fortuna inflammaret odium suum, sed bonitate leniret. Att. 119. a. Patriam non seruandam ad reditum nostrum, sed diripiendam inflammandamque relinquimus Ep. 19. b. Et hoc quicquid attingi, non fieri inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei. de Or. 103. b. Eorum mentes qui audiunt inflammare, aut inflammas resinguere. de Or. 101. a. Magno amore inflammationem esse in patriam. pro Dō. 225. b. In quos propter eorum crudelitatem mentes nostrae inflammatione fuerunt. Tus. 157. b. Cum corporis facibus inflammari soleamus ad omnes ferre cupiditates, eoque magis incendi, quod, etc. Ep. 8. a. Inflammatus ad gloriam. Tus. 231. b. Inflammatus et furens libidinibus. I. V. 268. b. Inflammatus scelere et furore. Item: inflammati in dicendo, et exardescere in dicendo.
 Inflatio, onis, tumor. de D. 93. b. A sabis abstinendum esse, quod habet inflationem magnam in cibis, tranquillitati mentis contrariam.
 Inflatio, as, um, tumidus. In Vat. 29. b. Serpens inflato collo tumidis ceruicibus. de D. 115. a. Inflatas rumpi uesticulas. de Cl. 181. a. Si tibia inflata non referat sonum. contra Rul. 182. b. Quibus illi rebus elati et inflati non contentebuntur. Ac. 28. b. Est ne quisquam tanto inflatus errore, ut sibi se illa scire persuaserit. Off. 18. b. Cum homines opinionibus inflati turpiter irridentur. pro Mur. 132. b. Cum hostium classis spe atque animis inflata Italiam peteret. et 136. a. Inflatas cum spe militum, tui promissis collegae mei. I. A. 261. a. Inflatas latitiam atque insolens. de D. 104. a. Inflatas mentes, etc.
 Inflatio, tus, afflatus, inflatus. Ac. 6. b. Qui primo in statu tibicinis Antiochan esse aiunt. de Cl. 181. b. Aures tamen quam tibiae sunt, et si inflatum non recipiunt, etc. de D. 82. a. Aliquo instinctu inflatus diuino futurum praenunciare.
 Inflexio, onis, flexio. I. V. 241. b. Vbi primum ex alto finis ad urbem ab liore inflectitur. de N. 35. b. Stelle nunquam cursus sui uestigium inflectunt. Postquam. 199. b. Qui suo squalore oculos uestros inflecteret. pro Cec. 299. a. Ius civile, neque inflecti gratia, neque perfringi potentia, neque adulterari pecunia potest. pro Mur. 138. b. Vt leuiter inflectendus potius quam corrigendus esse uidearis. Ep. 8. a. Magnitudinem animi tui ne unquam inflectas cuiusquam iniuria. de Cl. 163. a. Hic primus inflexit orationem, et cum molliter tenentem reddidit. de Or. 126. b. Vox ad miserabilem sonum inflexa.
 Inflexio, onis, flexio. de Or. 163. b. Inflexio laterum. et de Vn. 200. b.
 Inflexio, as, um, flexus. Or. 202. b. Inflexa uoce misera biliter dicere. de D. 86. b. Bacillum incuruum, et leuiter a summo inflexum.
 Infigo, gis, inficio. In Vat. 33. a. Si ad cetera uulnera quibus putasti temp. deleri, hanc quoque mortiferam plagam inflixisses consulatus tui. In. 370. b. Tum illud tibi

uulnus inflicium. pro Pl. 274. a. Quae enim illi iudices grauiorem poterunt reip. infligere securim? I. P. 86. a. Quae meus discessus reip. uulnera inflixit. I. P. 93. a. Mihi illa omnia immortalem gloriam dederunt, tibi sempiternam turpitudinem inflixerunt. de Orat. 132. b. Et ex eo in eum ipsum qui laeserit aliquid infligitur.
 Influo, as, inflationem habeo. Acad. 21. b. Simul inflauit tibicen, a perito carmen agnoscutur. de Orat. 164. a. Seruus cum eburneola fistula, qui inflaret eum sonum, quomodo. In Vat. 31. a. Vt aliquando ista, quae sunt inflata, rursus pauit. de L. 157. a. Fannius inflauit uehementius. I. P. 99. a. Cum tibi spe falsa animos tumor inflasset, quod potest, etc. de D. 133. a. Faba uenter inflatur. de Or. 146. b. Verba inflata atque anhelata grauius. ad Her. 27. a. Oratio quae turget et inflata est.
 Influo, is, illabor, redudo. Tus. 168. b. Apud Hispaniam fluium qui ab Europae parte in potum influit. de D. 96. b. Atque amnes mare influxit. de N. 54. a. Alter uentriculus cordis in quem sanguis per uenam illam cauum influit. de Vn. 203. a. Influeret. (Effluere. de Pro. 75. b. C. Marius influentem in Italiam Gallorum copias repressit. Off. 39. a. Vt in uniuersorum animos tanquam influere possimus. de Am. 113. b. Quibus blanditijs C. Papirius nuper influebat in aures concionis, cum, etc. de Leg. 177. b. Nihil tam facile in animos teneros atque molles influere quam uarios canendi sonos. de Or. 128. a. Ex illa lenitate ad hanc uim influat aliquid oportet, et ex hac uim aliquid influendum est illi lenitati.
 Informatio, onis, notio, conformatio. de N. 21. b. Habeo in animo insitam informationem quandam dei. de Or. 141. b. Vnius uerbi imagine totius sententiae informatio. Part. 259. a. Definitio atque descriptio aut informatio uerbi. de N. 10. b. Antecepta animo rei quaedam informatio. Graecae Πρόσληψις.
 Informatio, as, um, institutus. Off. 3. b. Nemini parere animus bene informatus a natura uult.
 Informatio, me, ad Her. 40. b. Cum res muta aut informatio fit eloquens, et formata.
 Informatio, as, conformatio, formatio, institutio. Or. 197. b. 40. et ego in summo oratore fingendo tale informabo, quod si forsasse nemo fuit. Or. 199. b. Referamus nos igitur ad eum quem uolumus inchoandum, et eadem eloquentia informandum, quae in nullo cognouit Antonius. de Or. 108. a. Non arbitrabar a me informari oportere, qualis esset orator, etc. de Or. 200. a. Is orator quem informare uolumus. At. 1. a. Petitorum haec est informatio adhuc cogitatio. pro Q. 6. a. Ab illo qui antea dixit informatio iam causata est. Att. 173. a. Non nominatim, sed generatim proscriptio est informatio. pro Syl. 177. a. Cornelius etiam nunc de indicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filij. de Fin. 116. a. Informari uirtus non potest, si quicquam relinquatur. et 133. a. Quibus quasi informatum est, quod hominis natura postulat. de N. 16. a. Ita est informatum a natura deorum esse notiones. de N. 9. b. Deos ne coniectura quidem informare possumus. Ac. 12. b. Siue illa inania uisa cogitatione informantur, siue in quiete, siue per uinum, siue per insaniam. pro Arch. 186. a. Artes quibus aetas puerilis ad humanitatem informari solet.
 Infractio, onis, abiectio. Tus. 193. Infractio quaedam animi et demissio.
 Infractio, as, um, fractus, demissus. pro Dom. 226. a. Ita in fractus furor tuus inanes faciebat impetus. Ac. 21. a. Tu autem te neque in fracto rem commoueri. Postquam. 202. a. Non modo non infracto animo erat, sed etiam confirmato et renouato. Or. 213. b. Infracta et amputata loqui.
 Infrascriptus, us, infrascriptus. Q. Fr. 297. a. I. Subscribo.
 Infringens, tis, primum frequens, rarus. Q. Fr. 313. b. Cui Appius senatum infrequentem coegisset, etc. et 328. b. Si et Romae et in praedijs infrequens. ad Her. 32. b. Rei militaris in frequentem dedisti.
 Infringens, tis, paucitas, solitudo. Q. Fr. 322. a. Summa infrequentia, etc.
 Infringo, gis, frango, concesso, delumbo. At. 100. Esse quiddam suspicor, quod te cogat cedere, et propemodum infringat. de Or. 87. a. Cum Drusi tribunatus infringi iam et debilitari uideretur. pro Cor. 57. b. Ipsum florem dignitatis infringere. Or. 197. b. Spem infringi, et elanguescere industriam. pro Mil. 102. b. Infringere gloria alicuius. Or. 219. b. Infringere et concidere numeros. Att. 160. a. Quae si breuiora sunt, infringitur ille quasi uerborum ambitus.
 Infucatus, as, um, fucatus, coloratus. de Or. 152. a. Sed animi iudicio etiam magis infucata uicia noscuntur.
 Infugio, gis, confugio. pro Sest. 6. b. Ne in tribunatus importum infugeret.
 Infula, ae, mitra, diadema. I. V. 226. a. Sacerdotes cum infulis et uerbis. de Or. 150. a. contra Rul. 62. a. His insignibus atque infulis imperij uenditis, etc. de Or. 150. a. Pamphilus in infulis rhetoricam docens.
 Infundo, dis, fundo, instillo. Tus. 161. a. Quod tanquam in aliquod uas ea quae meminimus infundantur. de L. 190. b. Viciofi principes non solum uicia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem. I. A. 233. a. At hic nuper sororis filio infudit uenenum, non dedit. de Or. 136. b. Quod semel esset infusus nunquam effluere posse. de Or. 141. a. Vt illi non infundere in aures tuas orationem, sed in animo uideatur inscribere. de Cl. 170. a. Cum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus. Ep. 34. b. Tunc cum in urbem nostram est infusus peregrinitas.
 Infuso, as, infusio. de Cl. 188. b. In quos aliqua barbaries domestica infuscauerat. pro Plan. 263. b. Vicinitas non infuscata maleuolentia, non affueta mendacis. Tus. 196. a. Situ nidoris barba pedore horrida infuscata pectus illuinae scabrurn.
 Ingemisco, scis, ingemui, gemo, gemitus fit. In A. 251. a. Quod ingemiscis hostem Dolobellam iudicatum? At. 116. a. et 99. a. In quo tu quoque ingemiscis. pro Sest. 29. b. Quo

Saturnum Iouis stella fertur. de Som. 128. b. Infracta autem iam nihil est nisi mortale. Att. 122. a. Earum literarum exemplum infra scriptum. Ep. 87. a. Earum literarum exemplum infra scriptum est. I. V. 221. b. Ipse ad mare infra optatum exspectabat. Or. 197. a. Nec his solum locus est, sed horum, uel secundis, uel etiam infra secundos. de Cl. 168. a. Homerus non infra superiorem Lycurgum fuit. Tus. 193. b. Humanas res despiciere atque infra se positas arbitrari. de Fin. 95. b. Vt omnia quae homini accidunt, infra se esse iudicet. et 95. a. Infra se omnia humana dicens. Postquam. 200. b. Infra omnes mortuos mandari. de Fin. 96. a. Ducere omnia humana infra se.
 Infractio, onis, abiectio. Tus. 193. Infractio quaedam animi et demissio.
 Infractio, as, um, fractus, demissus. pro Dom. 226. a. Ita in fractus furor tuus inanes faciebat impetus. Ac. 21. a. Tu autem te neque in fracto rem commoueri. Postquam. 202. a. Non modo non infracto animo erat, sed etiam confirmato et renouato. Or. 213. b. Infracta et amputata loqui.
 Infrascriptus, us, infrascriptus. Q. Fr. 297. a. I. Subscribo.
 Infringens, tis, primum frequens, rarus. Q. Fr. 313. b. Cui Appius senatum infrequentem coegisset, etc. et 328. b. Si et Romae et in praedijs infrequens. ad Her. 32. b. Rei militaris in frequentem dedisti.
 Infringens, tis, paucitas, solitudo. Q. Fr. 322. a. Summa infrequentia, etc.
 Infringo, gis, frango, concesso, delumbo. At. 100. Esse quiddam suspicor, quod te cogat cedere, et propemodum infringat. de Or. 87. a. Cum Drusi tribunatus infringi iam et debilitari uideretur. pro Cor. 57. b. Ipsum florem dignitatis infringere. Or. 197. b. Spem infringi, et elanguescere industriam. pro Mil. 102. b. Infringere et concidere numeros. Att. 160. a. Quae si breuiora sunt, infringitur ille quasi uerborum ambitus.
 Infucatus, as, um, fucatus, coloratus. de Or. 152. a. Sed animi iudicio etiam magis infucata uicia noscuntur.
 Infugio, gis, confugio. pro Sest. 6. b. Ne in tribunatus importum infugeret.
 Infula, ae, mitra, diadema. I. V. 226. a. Sacerdotes cum infulis et uerbis. de Or. 150. a. contra Rul. 62. a. His insignibus atque infulis imperij uenditis, etc. de Or. 150. a. Pamphilus in infulis rhetoricam docens.
 Infundo, dis, fundo, instillo. Tus. 161. a. Quod tanquam in aliquod uas ea quae meminimus infundantur. de L. 190. b. Viciofi principes non solum uicia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem. I. A. 233. a. At hic nuper sororis filio infudit uenenum, non dedit. de Or. 136. b. Quod semel esset infusus nunquam effluere posse. de Or. 141. a. Vt illi non infundere in aures tuas orationem, sed in animo uideatur inscribere. de Cl. 170. a. Cum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus. Ep. 34. b. Tunc cum in urbem nostram est infusus peregrinitas.
 Infuso, as, infusio. de Cl. 188. b. In quos aliqua barbaries domestica infuscauerat. pro Plan. 263. b. Vicinitas non infuscata maleuolentia, non affueta mendacis. Tus. 196. a. Situ nidoris barba pedore horrida infuscata pectus illuinae scabrurn.
 Ingemisco, scis, ingemui, gemo, gemitus fit. In A. 251. a. Quod ingemiscis hostem Dolobellam iudicatum? At. 116. a. et 99. a. In quo tu quoque ingemiscis. pro Sest. 29. b. Quo

tienfconque me uiderit ingemiscet. Tuscul. 243. a. et 169. b. et Epist. 110. b. Pueri Spartiaci non ingemiscunt uerberum dolore laniati. I. A. 172. b. Vna illa in re ciuitas seruilitatis oblita ingemuit. de Som. 127. b. Hic cum ingemiscissent ceteri uehementius, leniter arridens Scipio queso, inquit, etc.
 Ingenero, as, ingigno. Off. 3. b. Natura ingenerat praecipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt. contra Rul. 85. a. Non ingenerantur hominibus mores, tam a stirpe generis, quam, etc. Acad. apud Nonium. Homini soli ingeneratur cupiditas cognitionis et scientiae. pro Sest. 7. a. Vt ingenerata ei familiae frugalitas uideretur. de Diuin. 128. a. Quod si haec astro ingenerata et tradita essent, nulla res ea mutare posset. de Leg. 160. b. Animus est ingeneratus a Deo.
 Ingeniose, solerter, acute. Ac. 21. b. Tractantur ista ingeniose. et de In. 43. b.
 Ingeniosus, as, um, habens ingenij multum, acutus, solers, eximio ingenio, acerrimo ingenio. (Hebes, tardus. de Fin. 133. Eas uirtutes qui habent ingeniosi uocantur: id est, doctilitatem et memoriam. pro Pl. 271. b. Quae scripta sit grauis ille et ingeniosus poeta. Tus. 165. a. Aristoteles ait, omnes ingeniosos melancholicos esse, ut ego me tardior esse non moleste feram. At. 235. a. Quid tu Bruto, et ingenioso, et erudito putas? pro Q. R. 50. a. Quo quisque ingeniosior et solertior, hoc docet tractatius et laboriosius. de D. 81. a. Acerrimo uir ingenio Chrysiptus. pro Cel. 37. b. Adulescens illustri ingenio et industria. Tus. 215. b. Ingeniosus, acutus. (Hebes. Off. 24. a. Vir excellentis ingenij magnitudine. de Fat. 142. a. Ingeniosus. (Tardus. Ingenitus, as, um, ingeneratus, innatus, institus. de Leg. 165. a. Ingenua naturae uirtus.
 Ingenium, nij, natura, mos uel mores, industria, solertia. de Cl. 169. b. Vt hominis decus est ingenium, sic ingenij lumen est eloquentia. pro Cel. 47. a. Atque in eo ingenium eius elucere uidebatur, quod saepe etiam si industria non aliter, ualeat tamen ipse suis uirtutibus. de Fin. 133. a. Docilitas et memoria, quae ferre appellantur uno ingenij nomine. pro Arch. 189. a. Animum incredibiles motus, celeritasque ingeniorum. de Orat. 94. a. Nam et animi, et ingenij celeres quidam motus esse debent, qui ad excogitandum acuti, et ad explicandum ornandumque sint uberes, et ad memoriam firmi atque diuturni. Offic. 23. a. Summi igitur quisque noscat ingenium, et ibidem. Ea quae nostri ingenij non sunt. de Clar. 190. b. Ardor animi, qui etiam ex insipientium ingenijs elicere uoces et querelas solet. de In. 58. a. Sin inuerecundum animi ingenium possidet, tamen accuses, non enim ueretur. I. A. 204. a. Caesar omnem uim ingenij, quae summa fuit in illo, in populari lenitate consumpsit. de Cl. 174. b. Quibus non omnino ingenium, sed oratorum ingenium defuit. Q. Fr. 200. a. Hominum ingenia ad fallendum parata. Ep. 108. a. Vna quod uersatur in hoc studio nostro et cum ingenio ut nosti, nec sine industria. de D. 120. a. Omnis coniectura ingenijs hominum in contrarias partes saepe deducitur. pro Fō. 282. a. Habere multum ingenij ad fingendum. pro Pom. 4. a. Perfectum ingenio, elaboratum industria. Ac. 1. a. Magnum ingenium Luculli et magnitudo ingenij. pro Cel. 37. b. Adulescens illustri ingenio et industria. de Or. 136. b. Craesi responsum excellentis cuiusdam ingenij et singularis. Off. 14. b. Qui excellenti ingenio doctrinae sese dederunt. et de Fin. 73. a. et Epist. 84. a. Ratio excellens ingenij. Or. 205. a. Acerrimum ingenium. et 298. a. Vir acerrimo ingenio. de Or. 119. a.

903
Contra Rul. 83. b. Tardum ingenium. de Diuin. 97. d.
Ingenia acuta. Obfusca. Tuf. 241. b. Eximium ingenium.

Ingenus, tis. immanis, infanus, immensus, uis. I. V. 171. b.
Ingens immanisq; praeda. de Or. 149. b. Ex ingenti immen-

Ingenue. caudite, liber, sincer. Ep. 59. b. Me abs te
cupisse laudari, aperte et ingenue confitebar. At. 213. a. et

Ingenuitas, tis. liber, alit, honestas, probitas. de Or.
131. a. Praestare ingenuitatem et roborem suum, uerborum

Ingenius, a, um. liberalis, liber, honestus. In A. 189. a.
Nihil apparet in eo ingenium, nihil moderatum, nihil pu-

Ingenio. res. heredo, insideo. de Or. 123. b. Quae sunt fo-
ris, neq; inherunt in rei natura. et de Vn. 201. a. Sidera

Ingenio. res. heredo, insideo. de Or. 123. b. Quae sunt fo-
ris, neq; inherunt in rei natura. et de Vn. 201. a. Sidera

Ingenio. res. heredo, insideo. de Or. 123. b. Quae sunt fo-
ris, neq; inherunt in rei natura. et de Vn. 201. a. Sidera

Ingenio. res. heredo, insideo. de Or. 123. b. Quae sunt fo-
ris, neq; inherunt in rei natura. et de Vn. 201. a. Sidera

Ingenio. res. heredo, insideo. de Or. 123. b. Quae sunt fo-
ris, neq; inherunt in rei natura. et de Vn. 201. a. Sidera

Ingenio. res. heredo, insideo. de Or. 123. b. Quae sunt fo-
ris, neq; inherunt in rei natura. et de Vn. 201. a. Sidera

Ingenio. res. heredo, insideo. de Or. 123. b. Quae sunt fo-
ris, neq; inherunt in rei natura. et de Vn. 201. a. Sidera

Ingenio. res. heredo, insideo. de Or. 123. b. Quae sunt fo-
ris, neq; inherunt in rei natura. et de Vn. 201. a. Sidera

gratus crudeliter, aut immemor beneficij. At. 136. a. Ego
ingrati animi crimine horreo. At. 124. b. Dimissi a me ut ho-

Ingratificus. pro Sept. 25. a. Sen. 31. a. O Ingratifici ari-
giui, manes Graij, immemores beneficij, Accij.

Ingratesco, scis, glisco, cresco, grauior fio. (Leuor.
At. 156. b. Iste ardet furore, nec remittit aliquid, sed in dies

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

Ingratior, ris, intro, introeo, adeo in aliquem locum,
in aliquem locum, me infero, in eo, in possessionem liberta-

905
scribere ingreffos, etc. e. curfu ipso reuocauit uoluntas tua.
At. 242. b. Ingressus eram dicere quid oportuiffet. Tuscul.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

Ingressio, onis, agressio, introitus. In A. 196. a. Sic ab
ingressione fori populum propulsari uideres. Or. 97. b.

motum habet et uehementiorem quidem remigationis
naueu conuertentis ad puppim.
Inhio, as, incubo. In C. 115. a. Romulus paruus atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

Inhonestus, a, um, turpis, pro S. R. 26. b. et pro Dom.
234. b. Profecto illum Attilium hominem turpissimum atq;

915 IN
 Inquisitor, conquisitor. I. Ver. 67. b. Ille Achaicus inquisitor.
 Insanabilis, le. desperatus. Tus. 228. b. Insanabilis morbus. pro Sest. 12. b. Plaga insanabilis illa mortifera. Or. 205. Vitabit insanabiles contumelias.
 Insania, mē. furor. Tus. 291. b. Nomen insanie significat mentis egrotationem et morbum: id est, insanitatem et egritudinem animi, quam appellatur insanā. Or. 192. a. Ita fit ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autē quasi insanitas quaedam, quae est insanā, eademq; dementia. I. P. 89. b. Incidere in insaniam. de Cl. 191. a. Insulsiatē et insolentiam tanquam insaniam quandam orationis odit, sanitatem autem et integritatem quasi religionem et ue recundiam oratoris probat. pro Syl. 180. a. Quis insanā libidinum recordatur qui, etc.
 Insano, nis. despio, mentem amitto, alienus sum a sanitate, uaticinor, sanus non sum. pro S. R. 23. b. Homo longe audacissimus, et quod inter omnes constat, nisi inter eos, qui ipsi quoq; insaniunt, insaniissimus. Tus. 172. a. Qui in morbo sunt, sani non sunt, et omnium insipientium animi in morbo sunt, omnes insipientes igitur insaniunt. At. 108. a. Nisi ego insano, hultē et incautē omnia agi iudico. Or. 219. a. In alieno insanus insaniisti. Att. 212. b. Nec tamen illum insanitū puto. I. V. 208. b. Insanire ac furere uideris. Tus. 192. a. Omnes insipientes igitur insaniunt. Ep. 139. a. Ain tandem insanire tibi uideris, quod imitere uerborum meorum ut scribis, fulmina: tum insanires, si consequi non posses. pro Sest. 7. b. Qui uaticinari atque insanire dicebat.
 Insanitas, tis. Tus. 192. a. Insipientia autem quasi insanitas quaedam. Or. 291. b. Insania.
 Insanus, a, um. non sanus, amens, furons, fanaticus, uesanus, alienus a sanitate, qui a constantia atq; a mente atque a se ipse discessit, qui sine mentis compos non est, cui sanitas non est, cui mens a sua sede et loco dimota est, qui nō est in potestate mentis, qui de potestate exiuit, id est, de consilio, de ratione, de mente, suum quocq; scelus de sanitate ac mente deturbat. (Sanae mentis. Ac. 14. a. Quod idem contingit insanis, ut et incipientes furere sentiant et dicant aliquid quod non sit, id uideri sibi, et cum relaxentur, sentiat, etc. Or. 219. a. In alieno insanus insaniisti. pro S. R. 23. a. Homo insaniissimus. pro Mil. 110. a. Insaniissima concio. de D. 131. b. Hoc est scriptoris non furentis, non insani, sed diligentiam adhibentis. pro Sest. 6. a. Homo frater nis flagitij, fororis stupris insanus. de Or. 137. a. Si quis mihi male dicit, petulans et plane insanus uidetur. pro Mil. 118. a. Arx quas ille caesis lucis substructionum insanis moribus oppresserat: id est, ingentibus.
 Insatiabilis, le. de N. 45. b. Quorum omnium multitudine insatiabili uarietate distinguitur. Tus. 242. a. Insatiabili gaudio completur. Tus. 157. b. Insatiabilis cupiditas ueri uisendi. de N. 57. b. Nulla insatiabilior species. I. A. 232. a. Insatiabilis crudelitas. de Fin. 109. b. Insatiabilis uoluptas. Or. 58. a. Cupiditates enim sunt insatiabiles.
 Insaturabilis, le. insatiabilis. pro Sest. 246. Insaturabile abdomen.
 Insaturabiliter, sine satietate. de N. 38. b. Saturnus animis praeteritis insaturabiliter expletur.
 Insciens, imprudens. (Sciens. At. 101. a. Chrysiptus discessit a puero insciente me. pro Cor. 57. a. Vtrum inscians fecit, aut sciens? Epist. 106. a. Illo absente et insciente migrare. de In. 52. b. Epist. 15. a. Or. 44. b. Insciente collega.

IN 916
 Inscienter, imprudenter. Top. 223. b. Inscienter facere aliquid. et Acad. 5. b.
 Inscientia, tie. ipsum non scire, inscitia. (Scientia. de N. 78. a. At deo ne excusatio quidem est inscientiae. Acad. 46. b. Scientia.) (Inscientia. pro Syl. 174. b. Vos mihi inscientis tenebris erroris et inscientiae clarissimū lumen prae tulistis. de Or. 192. a. Is non solum inscientiam meam, sed ne rerum quidem magnitudinem perspicit. Ac. 36. b. Inscientia multa uersatur in uita.
 Inscite, imperite. (Scite. de D. 114. Democritus non inscite nugatur ut phisicus. de Finib. 95. a. Inscite facere aliquid.
 Inscitia, tie. imprudentia, inscientia, stultitia. de In. 51. a. Imprudentia in purgationem confertur, cuius partes sunt inscitia, casus, necessitas. Or. 42. a. Propter errorem et inscitiam. Off. 25. a. Mentis etatis inscitia senum regenda prudentia est. de D. 104. b. Non rerum uicio, sed interpretum inscitia. de Fat. 147. b. O miserabilem inscitiam disserendi. de Pro. 91. a. Inscitia negocij gerendi. Off. 29. b. Inhumanus uideatur temporis inscitia. de Or. 93. a. Non superbia neq; inhumanitate, sed huius disputationis insolentia, atq; harum rerum inscitia. de Cl. 170. b. Sed in nostris inscitia est. de Or. 156. a. Inscitia loquendi. et de N. 18. a. Inscitia plane loquendi.
 Inscitius, de N. 33. a. Quid autem est inscitius, quam id non optimum dicit et de D. 135. a. Quid inscitius autem est, quam, etc.
 Inscius, a, um. insciens, rudis, imperitus. pro Pl. 267. a. Tu me ignaro, nec opinante, inscio notes et tuos? etc. de Cl. 192. a. Socrates se omnium rerum inscium fingeat et rudem. I. A. 222. b. Quoniam nos ad mortē inscij missis. de Fin. 137. a. Nec uerō sum inscius, esse utilitatem in historia. de L. 171. b. Praecepta quae inscij imperitiq; pro salutari bus mortifera conscripserunt. de Op. 244. a. Aliquem inscium faciendi, cum aliqua solertia indicandi adhiberi ad probandum aliquid.
 Inscrisco, bis. incido, imprimo. At. 53. a. Ea inscribam breui quae te arbitror uelle cognoscere: id est, in epistola scribam. I. A. 177. a. Atq; etiam inscribi insit in suis Cesa ri dictatori perpetuo. de Or. 131. a. In omnibus parietibus inscriptas fuisse literas, tria ill. duo mm. de Or. 141. a. Ut illi non insfundere in aures tuas orationem, sed in animo inscribere uideantur. I. C. 103. b. Sit inscriptum in fronte uisus, cuiusq; quid de rep. sentiat. Tus. 241. a. Versus in monumento inscripti. pro Dom. 257. b. Qui uestris monumentis nomen suum inscripsit. pro Dom. 241. a. Ut si quae essent incise aut inscriptae literae, tollerentur. Tus. 248. a. Quid aliud in bouis sepulchro inscriberes? de D. 126. b. Quis robur illud cecidit, dolauit, inscripsit? I. P. 99. b. Ut esset q; in basi trophaeorū incidi inscribiq; posset. I. A. 207. b. Equestris statua inaurata, in qua inscriptū est, quinq; et triginta tribus patrono populi Rom. Ep. 184. b. In statua q; posuit in rostris inscripsit. Parent. P. OPT. MER. I. V. 143. a. Statuas equestres poni inscribiq; iussisti. pro Dom. 226. b. Nihil esse inscriptū, aut posse ualere dixit. pro Ar. 190. b. Tus. 155. a. In illis libris, quos de contemenda gloria scribit, nomē suū inscribit. de Or. 114. a. Deceptus indicibus librorū, qui sunt scire inscripti de rebus notis, etc. de D. 108. b. In eo libro qui est inscriptus Hortensius. et Tus. 160. a. In eo libro qui inscribitur Mennon. de Or. 154. a. Eosq; libellos rhetoricos inscribit. Of. 51. b. Xenophōtis liber, q; economicus inscribitur. de Cl. 183. a. Oratio Coctae lege uaria, quae inscribitur. Of. 139. a. Sed de amicitia alio libro

IN 917
 libro dictū est, qui inscribitur Laelius. Ac. 4. a. Antiochus contra suum doctore librum edidit, qui Sotus inscribitur. Ep. 255. a. Oratorem meum, sic enim inscripsi, etc. Tus. 242. b. Epicurus qui tantummodo induit personam philosophi, sibi ipse hoc nomen inscripsit. At. 93. b. Puer legit epistolam inscriptam patri suo. At. 122. a. Tu fasciculum, qui est M. Curio inscriptus, uelim cures ad eū perferendū.
 Inscriptio, onis. libri nomen, titulus. At. 259. a. Quod de inscriptione quæris, non dubito, quin uobis officium sit, sed inscriptione plenior de officijs. Top. 221. a. Inscriptio libri. Q. Fr. 310. b. Cumq; ego egiſsem de istis operibus et inscriptionibus, perbenigne mihi respondit. pro Dō. 223. b. Quid operum publicorum exactio, quid inscriptione nominis tibi? I. A. 247. b. et 229. b. Decernere alicui statuum in rostris cum inscriptione praclara.
 Inscriptus, a, um. inscriptus. pro Dom. 233. a. Sepulchrum in inimico nomine inscriptum.
 Insculpo, pis. in primo, inscribo. de N. 11. a. Natura insculpsit in mentibus nostris, ut deos beatos haberemus. de N. 29. a. Omnibus innatum est, et in animo quasi insculptum, esse deos. de D. 126. a. In robore insculptas fuisse prietiarum literarum notas. Acad. 1. b. Ut literis consignamus, quae monumentis mandare uolumus, sic ille in animo res insculptas habebat.
 Insecro, as. incido, secō. ad Her. 36. b. Aliquem ore attingere et dentibus insecare.
 Insector, aris. confector, insequor, peto, agito, exagito. de D. 138. a. Aquila insector et agit alia aues. pro Mur. 128. b. Seruius agit rem militarem, insector totam hanc legationem. de Leg. 163. b. Furia agitant et insecantur impios. At. 12. a. Insecari et exagitare aliquē. de N. 3. a. Inimicē insecari aliquem. de Fin. 81. b. Insecari aliquem maledictis. pro Pl. 269. a. Etiam atq; etiam insecor, insector. pro Fon. 276. a. Insector ultro atq; insecor ac cusatori: iudices insector, in qua ac flagito testes. de Am. 107. a. Acerbior in aliquem inuehi et eum insecari uehemētius. At. 10. b. Quomodo sum insecatus leuitatem senum. At. 55. b. Aut nos temeritatem bonorum sequamur, aut audaciam improborū insecemur. At. 228. a. Semper ista statui, non esse insecandos inimicorum amicos. At. 275. a. Miserum fortunam insecari. Or. 77. b. Ibi forum agit cū ego sum in prouincia, quam eius iniuriā nō insector. Or. 288. a. Insecari dolores alicuius.
 Insedatus, a, um. commotus. Part. 236. b. Graue, insedatum, turbulētum.
 Insepultus, a, um. inhumatus. I. C. 120. b. Cerno animo miseris atq; insepultos aceruos cinium. et I. A. 153. b. et de In. 61. b. I. A. 264. a. Vestra uirtus nec obliuione eorum qui sunt, nec reticentia posterorum insepulta esse poterit. de L. 178. b. Qui sepultura et iustis exequijs caruerunt.
 Insequens, tis. consequens. (Antecedens. Or. 211. a. Concursum extremorum uerborum cum insequētib; primis. Oct. 329. b. Quae non insequens hora antecedente calamitosior populo Rom. illuxit?
 Insequor, ris. sequor, subsequor, excipio. At. 116. b. Ece Casij literae, Vibullium et Piceno currere ad Cr. constestum insequi Casarem. de Cl. 168. a. Hunc proximo seculo Themistocles est insecutus. I. A. 262. a. Graue bellum Octauij insecutum est. I. V. 158. b. Pergam atq; insequar togis. de D. 121. b. At mors insecuta Cracchum est, causa credo, etc. de Orat. 109. b. Nec uerō te rhetoricis quibusdam libris insequor, ut erudiam. pro Rab. 94. a. Oratio Coctae. I. A. 164. b. stricto gladio. pro Sest. 8. b. irridendo. At. 230

IN 918
 b. contumelia. Ep. 114. a. clamore. de Fin. 59. b. Suspicio insequitur facta improborum. Ep. 139. b. Deinde Carbo nes insequuntur. Or. 212. b. Quin etiam postremam literā detrahebant, nisi uocalis insequatur. Or. 215. b. Postremum ad uerbum primam rursus syllabam adiunxit insequentis.
 Insero, ris. insequi, insitum, et inserui, insertum. I. Instatus. de Cl. 385. b. 184. a. O generosam stirpem et tanquam in uiam arborem plura genera, sic in istam domum multorum insitam et illuminatam sapientiam. pro Sest. 19. a. Alter in Laelios insitus subitō. Or. 205. b. Inserere nouas opiniones, et euellere insitas. pro Cael. 53. b. Amputanda plura sunt illi quam inserenda. de Vn. 202. b. Cum animis corpora cum necessitate insequisset. ad Her. 20. b. Ut eas res inserere atque interfecare uideamur in animis auditorum. In V. 208. a. Homini iam collum in laqueum inserenti subuenisti. de In. 82. a. b. Naturae eius est, quod non opinio genuit, sed quaedam innata uis inseruit. de Or. 94. a. Haec quidem inseri et donari ab arte non possunt. de Or. 123. b. Omnia mansa, ut aiunt, nutrices infantibus pueris in os inserere.
 Inseruio, uis. seruiuo, operam do uel nauo. Off. 10. b. A quo enim plurimum sperant, ei potissimum inseruunt. pro Mur. 135. b. Huic tu inseruisti, huic te ostētes oportet. Att. 138. a. Optimatibus tuis nihil inseruio. de Orat. 86. a. Nec dici potest plures aeteris artibus inseruire, aut, etc. Or. 295. a. Tum etiam nonnullorum uoluptati uocibus magis quam rebus inseruunt. de Fin. 89. a. Inseruire suis commodis. Epist. 169. b. Inseruire communi commodo. Epist. 89. a. Nihil est a me insertum temporis causa. Ep. 45. a. In seruire honori alicuius.
 Insideo, des. hereo, inheredo. de Nat. 51. b. Cum in locis semen insedit, rapit omnem ferē cibum ad se. de Or. 119. b. Nihil inquam audiui, quod non in memoria mea penitus insederit. Themistocles dictum. pro Cor. 55. b. Oratio quae non praeteruecta est aures uestris, sed in animis omnium penitus insedit. Tus. 177. a. Facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio. pro Pom. 5. a. Macula, quae penitus tam insedit, itaq; inueterauit in populi Rom. nomine. pro Ar. 159. a. Nunc insidet quaedam in optimo quoq; uirtus, quae, etc. Antequam. 193. b. 194. a. Cum iam domesticis pax non insideat, sed publice prouidentia eripiatur. pro Mil. 114. b. Si tibi ita penitus tam insedit ista suspicio, nullo ut euelli modo possit. Epist. 69. b. Haec cogitatio penitus insederat. de N. 39. b. Dij penates dicti, eo quod penitus insident. At. 6. a. et 16. b. Magnum quiddā quod in animo eius insederit. Orat. 19. b. Sed ipsius in mente insidebat species pulchritudinis eximia. et 198. a. Insidebat, uidelicet in eius mente species eloquentiae. At. 14. a. Insedisse quasdam odiosas suspiciones. I. V. 168. b. In quibus, si ex ipsorum domestico incommodo nullus insedit dolor, tamen, etc. pro Deiot. 145. a. In exulcerato animo facile fictum crimen insidet. de Leg. 165. b. Voluptas, quae penitus in omni sensu implicata insidet. Tus. 214. a. Cum hic feruor mentis inueterauerit, et tanquam in uenis medullisq; insederit. et ibi. Permanat in uenas et inhaeret in uisceribus id malum. de Vn. 203. a. Cum illa quae ex elementis turbulenta et rationis expertia insederunt, ratione depulerit. de Or. 16. b. His tribus figuris insidere quiddā sanum guine diffusus debet color. Tus. 227. b. His malis insidentibus, beati esse non possumus.
 Insidia, arum. fraus. I. V. 116. b. Cum omnes insidias a praetore fortunis meis fieri uiderent. pro Deiot. 147. b.

Quid ille signa aenea in insidijs posuerat: et ibid. et pro Mil. 106. a. Facere insidias alicui. Off. 3. a. Paci, quae nihil habitura sit insidiarum, semper est consulendum. I. C. 104. b. Cum illum ex occultis insidijs in apertum latrocinium coniecimus. Off. 22. a. Qui nihil ex occulto, nihil ex insidijs agendum putant. Off. 38. a. Alexander Phereus ex insidijs interijt. et At. 207. a. Marcellus insidijs interfectus est. contra Rul. 72. b. Ipsi penitus abstrusas insidias se posuisse arbitrantur contra Cn. Pompeij dignitatem. pro Pl. 274. a. Nullas insidias mihi ab illis fuisse dixisti. pro Pl. 280. b. 159. insidias mihi ab inimicis meis paratas detulit. Off. 72. a. Ex insidijs capi. Or. 200. a. Non ex insidijs, sed aperte ac palam facere aliquid. et pro Dom. 225. a. Per insidias interficere aliquem. pro Cel. 52. a. Milites ab Imperatore in insidijs locati. pro Q. R. 52. b. Tendere insidias alicui. de L. 165. b. Animis omnes tenduntur insidiae. pro Mil. 106. b. Clodius ante suum fundum Miloni insidias collocavit. I. C. 105. b. Qui sibi huius urbanas insidias caedis atq; incendio-rum de poposcit. pro S. R. 22. b. Parare insidias uita alicuius. et 35. a. Ponere insidias. pro Cl. 57. b. Instruere insidias in aliquo loco. pro Cluen. 27. a. Comparare insidias alicui per aliquem. de Or. 102. b. De insidijs faciendis atq; uitandis. Or. 213. a. Nihil insidiarum ad capiendas aures adhiberi uidetur. Or. 217. a. Compositae orationis insidijs fidem auditoris attentare. pro Cec. 301. a. In ijs ipsis intercludere insidias, quas mihi conaris opponere. pro Q. R. 52. b. et contra Rul. 65. a. Fruas et insidiae. Ep. 163. a. Tutus ab insidijs inimicorum. et ibi. Qui locis omnibus dispositi feruntur tabellarios. I. P. 85. b. Quem ad Cn. Pompeium interficiendum collocatum fuisse constabat.

Insidiator, oris. I. C. 110. a. Nullus est porte custos, nullus insidiator uic. pro Mil. 105. a. Insidiator erat in foro collocatus. et ad Her. 29. a. Insidiator bonorum.

Insidiator, aris. insidias facio, uel pono, uel tendo, periculum intendo, insidias adhibeo, uel paro, uel comparo, uel molior, insidias oppono, uel instruo, milites alicubi colloco, obseruo, attento, arma uel uim, uel seruos intento. pro Mil. 108. b. Haec sic intentata est nobis, haec insidiata Pompeio est. I. C. 99. b. Mihi Catilina insidiatus es. pro Deiot. 147. a. Nullus erit alius insidiandi locus. de Or. 96. a. Quod neq; precibus unquam, nec insidiando, nec speculando assequi potui. Or. 217. b. Non enim id agit, ut insidietur et obseruet, sed suauet. et c. I. C. 102. b. Vigilare ad insidiandum somno maritorum.

Insidiosus, ex insidijs. Off. 65. b. Ratio postulat ne quid simulate, ne quid fallaciter. et pro S. R. 36. b. Q. Fr. 304. b. Is me sceleratissime insidiosissimeq; tractauit. pro Mil. 114. a. Insidiosus fingere aliquid. pro R. 128. a. Insidiosus recitare in gratiam cum aliquo.

Insidiosus, a, um. fraudulentus, dolosus. At. 134. a. Huius insidiosa clementia delectantur, illum iracundiam reformidant. Ep. 4. 1. b. Perfidiosus, insidiosus, fallax. pro Dom. 219. a. Apertis inimicis obfistere, insidiosis amicis non credere. I. C. 110. b. In tanto ac tam insidioso bello. contra Rul. 67. b. Insidiosae nonnullorum simulationes. ad Her. 11. b. Homo insidiosus.

Insigne, gnus, signum, indicium, nota, monumentum, ornamentum. At. 3. a. Minerva singulare est insigne eius gymnasij. I. V. 107. a. Bulla erat ornamentum pueritiae, indicium et insigne fortunae. Quin. Fr. 292. a. Matora praefecerant fasces illi et securis dignitatis insignia quam potentiae. pro Sest. 6. b. Qui ad extinguenda omnia iura se illis fascibus ceterisque insignibus summi imperij atq; honoris

ornatos esse arbitrantur. Ep. 152. a. Insignia gloriae. et 151. b. Insignia splendoris. pro Syl. 171. b. et 172. a. Sibi habeant honores, imperia, triumphos, et alia praecleara laudis insignia. contra Rul. 72. b. Insignia uidetis potestatis: id est, stipatores, scribas, ministros. Or. 209. a. Quae in am-plo ornatu scenae aut fori, appellantur insignia, non quod sola ornent, sed quod excellent. pro Syl. 84. a. Omnia generis, nominis, honoris insignia atq; ornamenta ceciderunt. pro Sest. 16. a. Rex sedens cum purpura et sceptro, et insignibus illis regijs, et c. de D. 96. a. Stella aurca insignia Castoris et Pollucis. pro Sest. 16. a. Hunc Cn. Pompeius erexit, atq; insigne regij, quod ille de suo capite abiecerat, reposuit. I. P. 83. a. Merorem relinquas, meroris aufers insignia: id est, uestitum atrium. Epist. 45. a. Multi insignia uirtutis etiam sine uirtute assumunt. I. P. 92. a. Virtutis insignia contemnere: id est, triumphum phum. de D. 86. b. Lituus quod clarissimum est insigne auguratus. contra Rul. 72. a. His insignibus atq; insulis imperij uenditis. contra Rul. 64. a. Magistraus, fenatus, consilium commune, et omnia deniq; reipub. insignia. I. P. 95. a. Toga, pacis est insigne et ocij. I. A. 206. a. Si omnia grauissimi belli insignia suscepta a senatu uiderent. et 185. b. Si Caesar ab eo insigne regni accipere uoluisset. pro R. P. 126. b. Rabirius sepe palliatum fuisse, et aliqua habuisse non Romani hominis insignia. de Or. 112. a. et de Claris orat. 190. a. Oratorem uariare atq; distinguere quasi quibusdam uerborum sententiis, in insignibus. de Orat. 151. b. Insignia et lumina in oratione disposita, et flores. I. C. 116. b. Quibus pro tantis rebus nullum insigne honoris, nullum monumentum laudis postulo. de In. 71. a. Statuere aeterna insignia posteris, et statuere aeterna monumenta. de Orat. 155. a. Quod erat insigne, eum qui id faceret, facere copiam, etc. id est, quod erat signum. Ac. 10. b. Ve enim confidant, notum his esse debet insigne ueritatis est, signum uel not. 1.

Insignis, gne, manij, clarus, apertus, nobilis, nobilitatus, conspiciendus, notatus. de N. 41. a. Dij quorum insignem uim et illustrem faciem uidentur, solem dico et lunam. de N. 4. b. Habere usum quandam insignem et illustrem. de Am. 115. b. Virtutem alicuius posteris fore claram et insignem. Quin. de Pet. 207. a. Qui nequaquam sunt tam genere insignes, quam uicij nobiles. de Arch. 252. a. Maxime insigne atq; illustre peritium. pro Dom. 222. a. Acerbitas Syllani temporis clari habet, quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis opinor, et c. Or. 201. a. Res insignis ad maximam laudem. de Or. 133. a. Hoc, insigne aliqua et nota re, notari uolo. de Or. 130. b. Nam nec insignis improbitas, nec rursus miseria insignis agitata videtur. Ac. 47. b. Insignis temeritas. de Or. 117. a. Illa quae insignia ac plane uiciosa sunt, consecrari imitando. In V. 215. a. Os hominis insignemq; impudentiam cognoscite. pro Cec. 292. a. In re tam insigni tamq; atroci. pro Rab. 95. b. Homo insignis omnibus notis turpitudinis. Att. 7. a. Literae insignes amoris notis. Q. Fr. 297. b. Caecanus ne quod in nobis insigne uicium fuisse dicatur. At. 229. a. Ne in ipsam quidem Clodium meum insigne odium fuit unquam. Or. 218. b. Numerus apertus et nimis insignis. ad Her. 23. a. Ita fit in imaginibus, ut quae nobis diligenter nota sint, ea parum uideantur insignes alijs. de Fin. 96. a. Cui contingit ut iure laudetur, habet insigne quiddam ad deum et ad gloriam. de Fin. 92. b. Erit enim notius quales pluribus notatum uocabulis idem declarantibus. et ibi. Ut hoc quoq; pluribus nominibus insigne faciamus. Ac. 25. b. Neq; tamen habere insigne illam et propriam percipiendi

endi notam. de Pro. 76. a. In Capitolium cum insigni illa laurea inuehi. Ep. 98. b. Cum aliquo insigni indicio meae erga te beneuolentiae.

Insignitè, insiguitè, aperte. pro Q. 13. b. Nec tamè quisquam inuentus tam insiguitè improbus, qui, et c.

Insiguitè, insiguitè. I. A. 185. a. Quis unquam fuit tam insiguitè imprudens. et Par. 236. b. Amicos praecipue atque insiguitè diligere. et de Or. 140. b. Insiguitè atq; asperè uti perari. et ad Her. 21. b.

Insiguitus, a, um. de Orat. 141. b. Utendum est insignibus agentibus, acribus, insiguitis. de D. 94. a. In quibus tanquam insiguitè note uirtute appareant. Top. 222. b. Quaedam conformatio insiguita atq; impressa in intelligentia. ad Her. 23. a. Quo magis insiguita fit forma.

Insimulo, as, accuso, crimino, arguo. I. V. 102. b. Fannius Verrè insimulabat auaritia et audacia. I. V. 207. a. et Ep. 101. b. Cum Verres cupiditatis insimularetur. In A. 179. a. et Off. 71. b. Probri insimulasti pudicissimam foemina. pro Cl. 56. b. At is et ex ferrula insimulatus, et à puero cõficio indicatus. Ac. 9. b. Queruntur etiã quod eos insimulemus, omnia incerta dicere. Tus. 165. b. Nemo id quidem dicit, et si Democritum insimulat Epicurus, Democritici negat. Tus. 204. a. b. Peccatq; se insimulat, quod dolere intermiscuit. ad Her. 7. a. Aut alios quosq; id quod ipse insimuletur, facere potuisse. I. V. 257. b. et 267. a. Insimulare aliquem falso. et pro Cec. 285. b. Etiam uere. de Cl. 172. a. Cum in sylua facta caedes esset, insimulareturq; familia. At. 169. b. De diplomate ad auaritia, quasi nescio cuius te flagitij insimularem. I. V. 238. b. Cum magna pecunie uillicus impulsu tuo insimularetur.

Insimulatio, onis, circuitio, Graecè εἰσβολή. de In. 46. b. Exordium in duas partes diuiditur, in principium et in sinuationem. et ibi. Insimulatio est oratio, quadam dissimulatione et circuitione obfusa subiens auditoris animum. de In. 46. b. ad Her. 1. b. Principiũ, quod εἰσβολή appellatur: insimulatio, quae εἰσβολή nominatur. et 2. b. Insimulatio eiusmodi debet esse, ut occultè per dissimulationem aut beneuolentiã, aut docilem, aut attentũ faciamus auditorẽ.

Insinuo, as, insluo. de Or. 92. a. Ita nati sumus, ut et blãdiri et suppliciter insinuare possimus. de Or. 122. a. Ut se 40 penitus insinuet in causam, diligentia est. et ad Her. 2. b. Ergo his rebus nos insinubimus ad causam. Tus. 235. a. Ze no insinuauit se in antiquam philosophiam. pro Cec. 287. a. et I. V. 283. b. Insinuare se in familiaritatem alicuius. pro Cl. 34. b. Penitus immergere se in consuetudinem alicuius. contra Rul. 68. a. Cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem, ce'lar, et c. Or. 286. b. Futura quoque nisi ante sit occursum exploras, ne se insinuent. Am. 114. b. Callidus ille et occultus ne se insinuet, studiosè ca- uendum est.

Insipientis, tis, stultus, excors, uecors. de Fin. 75. a. Turpe est sapientem ex insipientium sermone pedere. de Am. 106. a. Nihil insipientem fortunato intolerabilius fieri potest. de Sen. 93. b. Nec animum tum esse insipientem, cum ex insipienti corpore euasisset.

Insipienter, stultè. de Sen. 91. b. Insipienter sperare aliquid.

Insipientia, tia, stultitia, dementia. Tus. 193. a. Ita fit ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autè quasi insanitas quaedã, quae est infania, eademq; dementia. et de Fin. 111. a. Tus. 205. a. Nec insipientia uilium in uis malum est.

Insipilo, sibilis, consilio. I. A. 241. a. Exercitius si pacis non men audierit, ut non referat pedem, insipilet certè. Or. 217. a.

a. Ut taquam in urbe inclusa currat oratio, quoad insistat in singulis perfectis absolutisq; sententijs. de Or. 160. b. Oratio ne insistat interius, ne excurrat longius. I. V. 186. b. Insistere singulis gradibus. de Fin. 116. b. A communibus initijs progredientem uidere ubi primum insisteret, et ut de cause controversia nasceretur. Acad. 23. b. Si negas te usq; ad obscura progredi, illustribus igitur rebus insistis. Or. 213. b. Quid est cur claudicare aut insistere orationem uelint? Or. 215. a. Circuitus incitator numero ipso fertur, donec perueniat ad finem et insistat. Or. 218. b. Ut aut citius insistentium sit, aut longius procedendum. et ibid. Si membratum uolumus dicere, insistimus. de Orat. 143. a. et 145. b. Vestigium illud in quo ille postremum insitisset. de Leg. 159. b. Crebro insistens, interdum acquiescens. pro Cel. 47. a. Via lubrica, in qua insistere aut ingredi sine casu aliquo aut prolapsione uix possis. de Nat. 12. b. Animus nullam oram ultimam uidet, in qua possit insistere. et 36. a. Ad quoddam tempus insistere. et 46. Stelle saepe insistit. Tus. 157. b. Animus ignibus insistit, et c. Tus. 217. Nec cohibere se potest, nec quo loco uult insistere omnino. et ibid. Nec reperit locum consistendi. Top. 229. a. Status in quo primum insistit quasi ad repugnandum congressa defensio. de Fin. 142. b. Quae cum dixisset, paulumq; insistisset, quid est, inquit, etc. de D. 135. a. Naturam eam dico, quam quam animus insistens agitatione ac motu uacius esse potest. de N. 6. In qua non uideo ubi beata uita possit insistere: id est, in qua celeritate. In V. 226. a. Insistebat in manu Cereis dextra simulacrum uictoriae. de Som. 129. b. Cingulus australis, in quo qui insistunt aduersa nobis urgent uestigia. pro Sest. 27. a. Qui in tanta gloria insistunt, ut eis omnia humana leuora uideri debeant. de Or. 158. a. Atq; imperij insistent iugo. de Or. 159. a. Quoniam igitur modo tantum minus insistemus, ut, et c. Ac. 20. a. Consilere suis testibus et importune insistere.

Insitio, onis, de Sen. 83. b. Nec constitutiones modo delectant, sed etiam insitiones.

Insitius, ia, um. quod non est natum, sed insitum. pro Sest. 24. a. Cumq; insituum Graecũ contra uim multitudinis incitaret, censu prohibuisset, alter, insititius.

Insitus, a, um, innatus, ingeneratus, inherens, inustus. I. V. 188. a. Ita serpit illud insitum in natura malũ consuetudine peccandi. et 225. a. Id animis eorum insitũ atq; innatum uidetur. de Fin. 55. a. Naturalis atq; insita in animis nostris notio. de N. 10. b. et de Fin. 107. a. Insita uel potius innata cognitio. Tus. 160. b. Insitit et quasi consignatae in animis notiones. Or. 209. b. Ea oratio in eam formam quae est insita in mentibus nostris includi potest. pro S. R. 27. a. Amorem illum penitus insitum eijcere ex animo. I. V. 264. a. Hoc in anima sensuq; nostro penitus affixum atq; insitum est. pro Font. 280. b. Insitas inimicitias haec gentes gerunt cum populi Rom. nomine. pro Cl. 21. a. Hoc quod in communibus hominum sensibus, atq; in ipsa natura positum atq; infixum est. Tus. 214. a. Opinio inherens et penitus insita. de Ar. 256. b. Inest hoc tempore odium insitum penitus, et innatum animis hominum. de L. 159. b. Lex est ratio insita in natura. pro Q. 97. b. Quod est penitus insitum moribus, id subito euellere. de Sen. 82. b. Quod homini naturaliter insitum est, eo uti decet. I. P. 82. b. Hinc populo est libertas insita. Sal. in Cl. 70. b. Patulo ante insitus huic urbi ciuis. Top. 226. b. Innatus et insitatus. (C. Assumptus et aduentitius.

Insolens, tis, insuetus, imperitus, arrogans. de Or. 102. b. Ea requiruntur à me, quoru sum ignarus atq; insolens.

Or. 199. a. Is nullum uerbum insolens, neque odiosum ponere audebat. At. 36. a. Insolens infantiæ, infuetus contumelia. pro Dom. 231. b. Non sum tam insolens, qui Iouem esse me dicam. pro Sest. 25. a. Non sum tam insolens in dicendo, ut, etc. pro Mar. 132. a. Victoria quæ natura insolens et superba est. In Sall. 175. a. Verum ut opinor, honores tui te insolentem faciunt. Ep. 26. b. Insolens homo. Tus. 236. b. Insolens alacritas. pro S. R. 22. a. Qui in sua re fuisse eagentissimus, erat, ut sit, insolens in aliena. de Orat. 140. a. Non extulisse se in potestate, non fuisse insolentem in pecunia. de Orat. 141. b. Ne in re nota et peruulgata multus et insolens sim. Orat. 199. b. Nihil insolens atque ineptum.

Insolenter, immoderate, arroganter, raro. Ep. 48. a. Nihil faciam insolenter. Tus. 217. a. Efferre se insolenter. At. 12. a. Gloriarî insolenter. I. C. 108. b. Insolentius se iactare. I. A. 222. a. Is autorem senatus extincti lætæ atque insolenter tulit. Or. 214. a. et I. A. 172. b. Gorgias his festiuitatibus insolentius abutitur. de In. 51. b. Deinde natura eius euenire uisum soleat, an insolenter et raro.

Insolentia, tunc intolerantia. I. V. 221. a. Illa tua singularis insolentia, superbia, contumacia. de In. 51. b. Ex insolentia arrogantia nascitur. de Or. 128. a. Non sunt tanti illa eius merita, quanta insolentia hominis, quantumque fastidium. Br. 90. b. Is cooperat esse tanta insolentia, ut neminem liberum duceret. I. P. 84. b. Insolentia rerum secundarum. de Or. 14. 6. b. Peregrina insolentia. de Cl. 191. a. Insulstatem et insolentiam tanquam insaniam quãdam orationis odit. de Or. 147. a. Tanta est insolentia ac turba uerborum. de Or. 93. a. Non superbia, sed illius disputatio nis insolentia, atque harum rerum incitã. pro Deiot. 144. b. Moueor etiam loci insolentia. Ep. 143. b. M. Antonius, cuius tanta est non insolentia solum, nam id quidem uulgarè uicium est, sed immanitas, non modò ut uocet, sed ne uultum quidem liberum possit ferre cuiusquam. contra Rul. 64. a. In ea uesperi isti satellites modestè insolentiam suam continebant. pro Dom. 241. b. Quamquam et insolentia dominatus extulerat animos, et erat incredibili armatus audacia. de In. 42. a. Primo propter insolentiam reclamantes id est, quia non erant, etc. affueti.

Insolitus, a, um, insolens, infuetus. de Or. 142. a. Quæ causa me ad hanc insolitam mihi loquacitatem impulit. et Tus. 160. b. pro Pom. 4. b. Hæc insolita mihi ratio dicendæ. pro Pom. 12. b. Mithridates insolita inflammatus gloria. pro Cor. 62. b. Quasi uero priscum aliquod, aut insolitum uerbum interpretaretur. de Cl. 191. a. Aestus quidam non insolite adolescentibus gloriæ. pro Sest. 7. a. Insolitam lucem aspiciere.

Insomnium, nij, somnium. At. 116. a. Hæc metuo ne insomnia sint. et de Sen. 86. a. Caret ergo inuolentia, cruditate, insomniji.

Inspectio, onis. I. A. 275. a. Nos enim nunciationem solium habemus, consules etiam inspectionem.

Inspectio, as, specto, presens sum. At. 275. b. Vitam inspectare posses timorem de illo meum. de Or. 130. a. Qui agunt in scena gestum inspectante Roscio. Ep. 12. a. Sic me presentem osculabuntur, etc. I. V. 78. b. et Ep. 15. a. Me inspectante hoc fecisti. I. P. 81. b. Inuente te, uidente te.

Insperans, tis. pro Mar. 134. a. Quibus tu salutem insperantibus reddidisti. de Or. 93. a. Insperanti mihi, etc.

Insperatus, a, um, improuisus. Tus. 196. b. Insperatum nec opinatum malum. I. C. 108. b. Insperate repentini que pecunie. In A. 229. a. Insperatum et repentinum præ-

sidium. et 192. a. Insperatum consilium. et de In. 48. b. Insperatum gaudium. ad Her. 3. a. Insperatum incommodum, subita letitia.

Inspergo, gis, perspergo, respsergo. de D. 116. a. Cor est in extis, iam abscedet, simulac molam et uinum insperferis. et ad Her. 39. b. Inspergere aliquem lingua.

Inspectio, cis, aspicio, considero. pro Cor. 61. b. Reliquæ ras enim ciuitatem tuam, neque nostras leges inspicere potuisti. de Fin. 103. a. In bestiis uis nature inspicere potest. de L. 191. b. Ne quis inspicat tabellam. pro Fl. 153. b. Nam ut signum publicum insperxit, dixit, etc. pro Deiot. 147. a. Neg. aulisti te inspicere uelle. Or. 200. a. Genus inuolentis, quod quasi ad inspicendum delectationis causa comparatum est. pro Cec. 286. b. Tanquam si arma militis inspicunda sint. I. V. 214. b. Cupere se dicit inspicere. de Or. 106. b. Num igitur si fundus inspicendus, aut si, etc. Att. 213. b. et Ep. 129. b. Hortos quoniam hodie et res inspecturus, quid usum tibi sit, et res scilicet. At. 204. a. Si hortos inspereris, adteris mihi quod ad te scribam. Q. Fr. 315. a. Maxima mihi cura erit, ut Ciceroem tuum uideam, scilicet quotidie, sed inspicat quid discat quam sapissimè. I. A. 169. a. Vis ne igitur te inspiciamus à puero sic opinor.

Instabilis, e, ad Her. 13. a. Instabilis fortuna Pacuuij, et 34. a. Instabilis in istum plurimum fortuna ualuit.

Instans, tis, presens tempus, punctum temporis, uestigium temporis. de Fat. 145. b. Præterita ea dicimus, quorum superiori tempore uera fuerint instantia: sic futuræ, quorum consequenti tempore uera erunt instantia. ad Her. 7. b. Instans tempus. (Præteritum et consequens. Tus. 211. a. Quæ enim uenientia metuuntur, eadè efficiunt ægritudinem instantia. et 223. b. Instatia et sequentia. ad Her. 16. b. Instans periculum.) (Consequens. de Or. 118. a. Genus cause ex controuersia facti, uel ex futuri, uel ex instantis. I. A. 235. b. Si quequid aliud nobis nisi de instanti bello cogitatum putabunt. Tus. 165. b. Totumque leue est, fit enim ad punctum temporis: id est, quod dicunt in instanti.

Instar, quasi dicas, æquè magnam simile, exemplum, par, idem, quod exempla docent. I. V. 24. 4. b. Nauis maxima tremis instar. et 254. a. Nauis que urbis instar habere inter alias uideretur. At. 156. a. Epistola que uoluntis instar erat. Tus. 156. b. Terra ad uniuersi cœli complementum quasi puncti instar obinet. Ep. 245. a. Fugerana, que fuit non uici instar, sed urbis. At. 255. a. Mearum epistolarum nulla est ueritas, sed habet Tiro instar septuaginta. Off. 54. a. Omnia ex altera parte collocata, uix minimi momenti instar habet. de Cl. 131. b. Plato mihi unus instar est omnium. Or. 201. a. Hæc magna sunt et tanquam animi instar in corpore. Att. 155. a. Hæc est ælæosus, in qua nunc sumus, mortis instar. et de Fin. 138. a. Hoc instar mortis puto. Off. 47. b. Patrocinio uero se usos aut clientes appellari, mortis instar putat. Ep. 129. a. Equidè hos Tusculanenses dies instar esse uite puto. Rab. 95. b. Latere mortis erat instar turpissimæ. et ibi. Esse instar furoris et sceleris. I. P. 90. b. Vnus ille dies mihi quidè immortalitatis instar fuit, quo in patria redij. Q. Fr. 319. b. Nemo istorum est, qui non abs te munus fundi suburbanum instar expectet.

Instauratio, onis, renouatio. de Ar. 249. a. Dij ludorum instauratio nem placantur.

Instauratiuus, a, um, de D. 92. a. Itaque ludis intermissis instauratiui constituti sunt.

Instauro, as, renouo. I. V. 63. a. Cum in Cn. Dolobellam scelus suum illud pristinum renouauit et instaurauit que storium. pro S. R. 44. a. Carere ne nona et multo crudelior per

lior per uos proscriptio instaurata esse uideatur. At. 7. b. Cui id sacrificium uirgines instaurassent. Q. Fr. 311. a. Latine instaurantur. de Ar. 248. b. Quorum de sententia illa eadem renouata atque instaurata celebrantur. de Pro. 73. a. Ne instauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus. de D. 92. a. Ludos illos iterum instauratos memoria proditum est. pro Dom. 214. a. Instaurare eadem.

Instigatio, onis, permotio, impulsio. ad Her. 15. a. Amplificatio instigationis auditorium causa sumitur.

Instigo, gis, sollicito. I. P. 85. a. Cum mea domus ardebat ignibus iniectis instigante te. ad Her. 21. a. Si eos uchementer instigare uelimus.

Instillo, as. Tus. 180. a. Ex quo liquatæ solis ardore excidunt guttæ, que saxa asidue instillant Caucasus. de S. 84. a. Nam hæc quoque, nisi tanquam luminis oleum instilles, extinguuntur fenestrate. At. 139. b. Literæ tuæ mihi quiddam, quo starem, instillarunt.

Instinctus, us, instigatus. I. V. 274. b. Iste nefario quodam furore et audacia instinctus. pro Dom. 242. a. Iste metus furore instinctus.

Instinctus, us, instigatio, inflatus, afflatus. Tus. 161. a. Poetæ carmina non sine celesti aliquo mentis instinctu fundunt. de D. 87. b. Oracula, que instinctu diuino afflatusque funduntur. et 82. b. Aliquo instinctu instigatus, diuino futura prædicantur. et 94. a. Cum à corpore animus abstractus, diuino instinctu concitatur.

Institutio, is, constitutio, incipio, morem induco, comparo, erudio. At. 96. b. Cum instituissem ad te scribere, calamitatemque sum passus. Epist. 153. b. Flagitare senatus instituit Cornutum, ut referret, etc. Ep. 2. b. Quod instituit referre de religione, et sepe iam retulit, ab eo deduci non potest. Ep. 264. a. Si diligentiam quam instituisi adhibueris, cito firmus eris. de Leg. 157. b. Historia nec institui potest, nisi præparato ocio, nec exiguè tempore absolui. de D. 109. b. Si instituta perficere. de Fin. 114. a. Rem institutam absolue. Ep. 69. b. Que habes instituta perpolles. At. 144. b. Hoc nescio quid nullo argumento proposito scribere institui. Q. Fr. 325. a. Libri, quos scribere institui, etc. Q. de Pet. 213. b. Perge tenere istam uiam quam instituisi. de Or. 119. b. Perge ut instituisi. de N. 22. a. Male instituta ratio exitum reperire non potest. Att. 260. a. Hæc nec institui, nec effici possunt sine tua ope. pro S. R. 45. b. Codicem instituire, conferbere, ordinè conseruare. de Or. 136. a. Cui sermo mihi cum eo esset institutus. et Tus. 177. a. et 176. b. Est igitur ad huc modum sermo institutus. de In. 52. a. et 52. b. Instituire sermonè uel orationè cui aliquo. et de Fin. 145. a. Tecum mihi instituida oratio est. de Or. 142. b. Instituenti mihi referre, etc. Ep. 104. b. Itaque ut printum uel nauigare ceppi, institui Topica Aristotelica conserbere. Ep. 73. a. Cui re aliter institutum offendissem ac mihi placuisse si affuissem. Ep. 44. b. Expedire exitum institute orationis. Ep. 67. a. Suscipere, instituire, perficere aliquam rem. pro Dom. 219. a. Instituire, conseruare et perficere aliquid rem. Ep. 67. a. Non eram nescius, quantis oneribus premerere susceptarum rerum, et iam institutum. Ep. 39. b. Pro nostra non instituta, sed iam inueterata amicitia. pro Syl. 177. a. Cui omnia ordinarentur, instituerentur, pararentur. I. V. 65. b. Hoc institui atque adeo institutum referri atque renouari moleste ferunt. pro Q. 2. b. Qui ab adolescentulo questiti sibi instituerat sine impendio. Or. 200. b. Isocrates primus instituit dilataræ uerba. pro Fl. 153. a. Cum prætor sumptus instituit eos qui antea non erant. Anteq. 194. a. Quam nunquam colere gentem instituit, etc. et 193. b.

Cum à quibus debeam retineri reicere instituat. I. A. 189. a. Antonius earum rerum omnium domesticum mercatum instituit. At. 86. a. Hic magistratus multis annis post decem utros institutus est. Q. Fr. 295. Si omnium nomine, quicquam que Romæ ludos facerent, quod erat iam institutum, erogaretur. pro Mur. 138. a. Iniquam legem et miseram conditionem instituit periculis hominum, si existimat, etc. de Fin. 64. a. Quem morem Arcefilas reuocauit, instituitque, ut hi qui, etc. Ep. 222. a. Instituire ea, que sequantur alij. pro Font. 278. a. Fonteus portorium iuni instituit. pro Dom. 213. a. Multa diuinitus à maioribus nostris inuenta atque instituta sunt. pro Dom. 238. b. Instituire poenam in alium. de In. 78. b. Multa incommoda consequi, si instituitur, ut à scripto recedatur. de Or. 92. a. Instituire ciuitates, scribere leges. et 90. a. De legibus instituentis. de Or. 100. b. Instituire aliquam artem. I. V. 213. a. Instituire textrinam alicubi. et 212. a. Instituire officinam Syracusis. de Or. 8. a. Instituire et conseruare ciuitates. Ac. 47. a. Instituire sibi certamen cum aliquo. Ep. 239. a. Instituire ceteros tabellarios. et 226. a. Instituire aliquem secundum hære dem filio. de Or. 104. b. Instituire tutorè aliquè filiorum orbitati. pro Dom. 220. b. Non ut ille filius instituitur, sed ut è patricijs exeat. de Or. 99. b. Qui esset secundum Posthumum hæres institutus. I. V. 204. a. Piratæ aliquos sibi instituant amicos. pro Mur. 129. a. Tu actionem instituis, ille aciem instruit. pro Cl. 21. a. Præsto est mulier audax, instituit accusatores, instituit testes.

Instituire, erudire, informare. de Or. 146. a. Instituire et erudire aliquem. et 156. b. Expolire. I. V. 184. a. Instituire et erudire filios ad maiorum instituta. pro Cæ. 45. b. Dicit aliquis, hæc igitur est tua disciplina, sic tu instituis adolescentibus hanc causam tibi hunc puerum parens comendauit et tradidit. I. A. 228. b. Non ita à maioribus nostris instituti atque imbuti sumus, ut, etc. pro Q. 35. b. Alii cui quid faciat definire, alique instituire, et ei præcepta dare. I. V. 85. b. In pueritia bonis artibus et disciplinis institutus non eras. de N. 3. b. Diodorus et Philo, à quibus instituti sumus, et de Cl. 180. a. Institutus literis grecis. et de Or. 123. b. Doctrina liber aliter institutus. de Cl. 186. b. M. Glabrio institutus patris diligentia. de Fin. 110. a. Vita instituta præceptis philosophorum. de Or. 123. b. Si quem placere rudem institui ad dicendum uelim. de Cl. 191. a. Erat enim cum institutus optime, tum etiam perfecte planeque eruditus. Or. 212. b. Ad hanc legem non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. de Cl. 183. a. Institutus ad scenam. de Sen. 82. b. Senectus adolescentulos docet, instituit, ad omne officij munus instruit. Q. Fr. 297. a. Ea que supra scripta sunt non ut te instituerem, scripsi.

Institutio, onis, institutum, disciplina, educatio. Off. 2. b. Officiorum præcepta ad institutionem uitæ communis spectare uidentur. de N. 3. b. Multi grecis institutionibus eruditi. de Or. 146. a. Cum ad cuiusque naturam institutio doctoris accommodaretur. de Or. 308. b. L. Crassium non plus attigisse doctrine, quam quantum puerili illa institutio ne potuisset. et 146. a. Iisdem præceptis atque in una institutione formari. Q. Fr. 293. b. Hæc institutio atque disciplina potest, etc. Off. 2. b. Omnis, que à ratione suscipitur de aliqua re institutio, debet à definitione proficisci. Att. 15. b. Ratio institutioque administrande reip. I. V. 275. a. Horum nos hominum sectam atque institutionem persequimur.

Institutus, ti, instituta ratio, mos, consuetudo. I. V. 65. b. Attic. 67. a. Non oblitus consuetudinis atque instituti mei, rarius ad te scribo. de Clar. 189. b. Is bene uiris publici

leges et instituta cognoverat. I. P. 86. a. Qui civitatis ue-

Instituto, a, um. Or. 212. b. Hec dixi longius quam in-

Instituto, a, um. Or. 212. b. Hec dixi longius quam in-

Instituto, a, um. Or. 212. b. Hec dixi longius quam in-

endo, sicut illa in pugnando, p. xere poterit victoriam.

Instructus, a, um. paratus, comparatus, institutus, mi-

Instructio, onis. apparatus, dispositio. pro Cec. 293. a.

Instructio, onis. apparatus, dispositio. pro Cec. 293. a.

strumenta aut ornamenta aule, sed etiam arbores trans-

Instruo, is, parvo, apparo, molior, orno, adorno, com-

Instruo, is, parvo, apparo, molior, orno, adorno, com-

Instruo, is, parvo, apparo, molior, orno, adorno, com-

Instruo, is, parvo, apparo, molior, orno, adorno, com-

In V. 233. b. Quod predones procul ab insula Sicilia pro-

Infulse, inepte, frigide. At. 239. b. Sanè infulse, ut soler,

Infulsus, a, u. frigidus, absurdus, ineptus. de Or. 12. b.

Infulsus, a, u. frigidus, absurdus, ineptus. de Or. 12. b.

Infulsus, a, u. frigidus, absurdus, ineptus. de Or. 12. b.

Infulsus, a, u. frigidus, absurdus, ineptus. de Or. 12. b.

Infulsus, a, u. frigidus, absurdus, ineptus. de Or. 12. b.

Infulsus, a, u. frigidus, absurdus, ineptus. de Or. 12. b.

Infulsus, a, u. frigidus, absurdus, ineptus. de Or. 12. b.

Infulsus, a, u. frigidus, absurdus, ineptus. de Or. 12. b.

931 IN
alicuius familiariter. At. 19. a. Et pro Mur. 14. 2. a. Insufur-
rare aliquid alicui.
Intabesco, scis. extabesco. de N. 7. a. Diuturno mora-
bo intabescere.
Intactus, a. um. Ep. 112. b. Intactus a sibilo peruenierat
Hortensius ad senectutem.
Integellus, a. um. integer. Ep. 131. a. Suanissimum vultu-
rum nostrum prestabo integellum.
Integer, a. um. incorruptus, inuolutus, castus, solidus,
totus, plenus, incolomis. de Or. 10. 4. b. Cum esset ille uir ex-
emplum ut scitis innocentie, cumq; illo nemo esset neq; in-
tegrior, neq; sanctior. et pro Pl. 25. 9. a. Vita integerrima.
Et Top. 22. 6. b. Integer. (Contaminatus. I. V. 201. b. Vir
integer, innocens, religiosus. et de In. 6. 6. a. Homo integer
et castissimus. Et de Or. 12. 5. a. Iustus, integer, religiosus,
perferens iniuriarum. Ac. 6. a. Integri et incorrupti sen-
sus. de Fin. 7. 1. b. Omne animal integrum se ac saluum uult.
Tuf. 15. 6. b. Multo etiam integriora ac puriora sunt, ut a-
te longissime se essent. de D. 9. 7. b. Integru corpus. (Via-
ciosum corpus. pro Syl. 183. a. Deos testor, integro me ani-
mo ac libero P. Sylle causam defendere. pro Dom. 225. a.
Cum Gabinio integerrimas pacatissimasq; gentes ad diripi-
entiu tradidisses. de D. 8. 6. b. Qui lituus in curia salioru si-
tus, cum ea deflagrasset, inuentus est integer. pro Pl. 27. 7.
b. Quos ego florentes atq; integros uici. pro Fl. 15. 9. a. Ex-
uera atq; integra Grecia. I. C. 112. a. Littere integris signis
data. de Pro. 72. b. Annus integer est nobis expectandus.
pro S. R. 43. a. Integram praedam sine sanguine habere.
Ad Q. Fr. 31. 0. a. Quintum uidi plane integri. de Fin. 7. 8.
a. Integra uoluptudo. pro Q. 8. b. Diu existimatio est inte-
gra, facile consolatur honestas egestatem. I. V. 69. a. Coniu-
ges integras ab istius petulantia conseruare non licitum est.
Integer, solutus, liber. de N. 61. a. Rudem me discipula-
tu atq; integrum accipe. At. 11. 7. a. Quod me admones, ut
me integrum quoad possim, seruem, gratum est. Ep. 203.
b. Reseruare omnem causam integram alicui. Ep. 11. b. Ut
integrum mihi de causa campana ad suum reditum refer-
uarem. Et 116. a. De Dolobella, integrum tibi ut referues,
si uideo. Br. At. 28. 9. b. Omnino tempora integram tibi cau-
sam referuant. Ep. 14. b. Quod nec integra re mihi ad con-
sulendum, et c. implicatus tenebar. Off. 50. b. Is rem inte-
gram ad reditum suum iussit esse. Et I. C. 112. a. Ut ad con-
siliu publicum rem integram referrem. At. 83. b. Praefer-
tim cum integram rem causamq; reliquerim.
Integrum esse: id est, liberum uel solutu esse, in nostra
esse potestate, licere. pro Mar. 137. b. Cum id iam integri-
non esset: id est, cu non possem negare. I. A. 158. a. Loquor
de legibus promulgatis, de quibus est integrum nobis. Ep.
15. b. Si mihi integra omnia ac libera fuissent. Et 16. a. Si
essent omnia mihi solutissima. I. P. 92. a. Non est integrum
mihi consilio iam uti tuo. Et Par. 24. 2. a. Quilibet si inte-
grum daretur, ea sententiam diceret. At. 55. a. Mihi inte-
grum est facere uel no facere. et Ep. 18. b. At. 28. 2. a. Quid
etiã idcirco trahebam, ut q̄ diuissime integrum esset. Et
24. 8. b. Quousq; in quiete quoad erit integrum. I. V. 128. b.
Cum tibi in integro tota res esset. Ep. 76. a. Res adhuc in
integro est. et 23. a. In integro res nobis erit. de Or. 14. 4. a.
Hec ia in integro nobis esse non possunt. pro Rab. 93. b.
Ego si mihi esset integrum, susceperẽ hoc crimen. Et Tuf.
24. 0. b. Atq; ei ne integru quidẽ erat, ut, etc. pro Mar. 125. 60
b. Non iam mihi licet, neq; est integrum, ut no reos defen-
dam. At. 14. 6. a. Tu poterimus delibere, no scilicet in in-
tegra re, sed certe minus infracta. pro Fl. 166. a. Constitua-

ent quid agant, quibus integrum est. Et ibi. li quibus inte-
grum est, qui nodum ad honores accesserunt. At. 135. b. De-
triumpho erit, inquis, integrum. At. 67. a. Sed hec mallem
integra re tecu egisse, profecto aliquid egissem. pro Mur.
134. b. Ea dicam uobis audientibus amisso ia tempore, quã
ipsi soli re integra sepe dixi. At. 200. b. Nisi hac astate ab-
solutum erit, quam rem uides integram restare, scelere me
liberatum no putabo. De integro: id est, demũ. At. 221. b.
Itaq; ei de integro gratulare. Et 213. a. Epistola mihi de in-
tegro scribenda est.
In integrum restituere: id est, in pristinum statum. I.
Restituere.
Integrẽ. In Sal. 272. b. Vita integerrime acta. Et de Fir.
55. a. Incorrupte atq; integrẽ iudicare. pro Pom. 4. a. In-
amicorum periculis castẽ integreq; uersari. de Op. 24. 4.
a. Atticẽ dicere: id est, quasi sicẽ et integrẽ.
Integritas, tis. innocentia. de Fin. 134. b. Summu bonu
cumulatur ex integritate corporis, et ex animi ratione
perfecta. Et 72. a. Integritas corporis, ualutudo, et c. Et
Tuf. 24. 7. b. Integritas ualitudinis. de Fin. 143. b. Integri-
tas unguiculorum omnium. de Cl. Vite grauitas et inte-
gritas. Q. Fr. 293. a. Tua integritas et cõtenentia. I. A. 183.
b. Singularis integritas alicuius, multis magnisq; rebus spe-
ctata. Et ibi. Vir summa integritate et innocetia. I. V. 59.
a. Integritas atq; innocentia singularis. de Or. 111. b. Eadẽ
facultate fraus hominum ad perniciem et integritas ad sa-
lutem uocatur. At. 101. a. Et 80. a. Cato integritatis et sta-
dei mihi testimoniũ dedit. Q. Fr. 292. a. Tertius hic annus
habeat integritatem eadem q̄ superior, cautiorem etiã ac
diligentiorẽ. At. 91. b. Ain tanẽ Atticẽ laudator integri-
tatis et elegantia nostrẽ. de Cl. 17. 6. b. Incorrupta latini
sermonis integritas. At. 114. a. Xenocrates et Metellus Na-
midicus.
Integro, as. recreo, reficio. de In. 47. b. Animus defessus
audiendo, aut admiratione integratur, aut ritu renouatur.
Integumentum, ti. inuolutum. I. P. 82. a. Vereor ne
qui sit, qui istius insignẽ nequitiam frontis inuolutam in-
tegumentis nondum cernat. Post. 207. b. Frontis uti integu-
mento ad occultanda tanta uicia, diutius uti non licebit. de
Or. 141. a. Aliquando euolutus es illis in tegumentis disti-
mulationis tuẽ. et 98. a. Per quaedam inuolutura et inte-
gumenta perspicere aliquid.
Intellectio, onis. synecdoche. ad Her. 34. b. Intellectio est,
cu res tota parua de parte cognoscitur, aut de toto pars.
Intelligens, tis. ingeniosus, callidus. (Idiota. I. V. 200
b. de Vn. 196. b. Nihil non intelligens intelligente praestan-
tius est. de Cl. 181. a. Non semper uulgi iudicium cu intelli-
gentium iudicio congruit. de Op. 244. a. Qui teretes au-
res habent intelligensq; iudicium. de Finib. 94. a. Do-
ctus et intelligens uir. de Clar. 182. a. Intelligens dicendũ
existimator. de Cl. 195. a. Existimator doctus et intelli-
gens. I. V. 200. b. Quẽ non modò istum hominem ingenio-
sum et intelligentem, uerum etiam quemuis nostrũ, quos
iste idiotas appellat, delectare possent. I. V. 234. b. Praetor
intelligens negare. de Fin. 78. a. Erat et cupidus uolupta-
tum, et cuiusuis generis eiuus intelligens et copiosus.
Intelligenter. cum docilitate, quod inepti dicunt, intel-
ligibiliter. Par. 232. a. Et b. Intelligenter audiri.
Intelligentia, tia. prudetia, cognitio, scientia, notio. de
In. 82. a. Intelligentia est, per quam animus perspicit qua-
sunt. Et Top. 22. 2. b. de L. 161. a. Natura homini rerum
plurimarum obscuras et necessarias intelligentias enuda-
uit, tanquam fundamenta scientia. de L. 168. a. Principio
homines

933 IN
homines reru omnium quasi adumbratas quasdam intelli-
gentias animo ac mente concipiunt. et de Vn. 196. b. Deus
intelligentiam in animo, animũ conclusit in corpore. de L.
161. b. Natura nullo docente profecta ab ijs quoru ex pri-
ma et inchoata intelligentia genera cognouit, confirmat
ipsa per se rationem et perficit. de L. 165. a. Na et comu-
nis intelligentia nobis notas res efficit, easq; in animis no-
stris inchoauit, ut honesta uirtute ponantur in uicijs tur-
pia. de N. 34. a. Cu in aethere astra signantur, consentaneu
est, in his sensum inesse et intelligentiam. Ac. 30. a. Quod
quedam animalis intelligentia per omnia permeet. de N.
72. a. Neptunũ esse animum cu intelligentiam per mare per-
gentem. de N. 11. b. In eas imagines mentem intentam in-
traantq; nostram intelligentia capere quid sit deus. Or. 197
b. Plato ait, ideas semper esse, ac ratione et intelligentia co-
tineri. Off. 65. b. Quatenus aliquid ratione et intelli-
gentia teneri potest. de N. 7. b. Mens simplex fugere intelligen-
tia nostrẽ uim ac notionẽ uidetur. de D. 95. a. Pars animi
que rationis atq; intelligentia sit particeps. de Vn. 193. b.
Quod intelligentia et ratione cõprehendatur. de Or. 86.
a. Quod longissime sit ab imperitorũ intelligentia sensuq;
distinguitur. Et 161. a. Idq; faciunt etiã in alijs operibus, ad
quoru intelligentia a natura minus habet instrumentũ. Or.
207. b. Describere aliquid ad commune iudiciũ popularemq;
intelligentia accomodare. I. A. 223. a. Omnes qui ex omni-
atate hac in ciuitate iuris intelligentia habuerunt. de N. 11.
b. Tam fretus intelligentia uestra breuius dissero q̄ causa
desiderat. de In. 53. b. Noui intelligentia uestra iudices, non
potest ita uideri. de Op. 244. a. Qui intelligentia ponunt
in audiendũ fastidio. pro S. R. 26. a. Quid censetis, hunc quo-
studio et qua intelligentia esse in rebus rusticis. I. V. 210.
a. Ut intelligatis in homine intelligentia esse non auaritia.
Off. 55. b. Honestum quod in nostra intelligentia cadit. Et
66. a. In malitia simulatio intelligentia. de In. 59. a. Aut sal-
sum quiddam hoc pacto sapientia est, pecunia acquirẽde
intelligentia. de Cl. 173. b. Status iuris ciuilis intelligentia
praestitit. Et 185. b. Is omnes intelligentia anteibat. Ac. 6.
b. Quid de gustatu et odoratu loquar? in quibus intelli-
gentia et si uiciosa est, quaedam tamen. Tuf. 241. b. Proponen-
da quaedam quasi mouentia sunt, que uos magis ad cogni-
tionem intelligentiamq; conuertant. de Fin. 94. b. Simul
autem cepit intelligentiam, uel notionem potius, qua ap-
pellant *επινοια* illi, uicitq; et c. Tuf. 159. a. Difficile est a-
nimi quid aut qualis sit intelligentia. Par. 232. b. Et Of. 39.
b. Prudentia et intelligentia idem.
Intelligo, gis. cognosco, sentio, teneo, capio, percipio,
interpretor, mente complector, cogitatione comprehen-
do, cogitatione complector, perspicio, comprehendo, ani-
maduerto, intelligentia habeo, accipio, disco, animo perci-
pio, intelligentia et ratione comprehendo, ratione et in-
telligentia teneo, animo et cogitatione cõprehendo, cõstri-
ctũ conscientia teneo, persequor, sententia alicuius inter-
pretor. Tuf. 198. b. At. 33. a. Accepi aliquot epistolas tuas,
ex quib. intellexi. Et c. 86. a. De me scribis te ex Philoti
mi literis cognouisse. Et 97. b. Intellexi ex tuis literis, te ex
Tur. animo auasisse, a me prouincia fratri tradidã. de N. 60.
b. Sed ea magis ex alioru contentione, quam ipsa per sese
cognosci atq; intelligi potest. Et ibi. Ea que minus intellexi,
et ea que parum accepi. Off. 29. b. Intelligo, animada-
uerto, sentio. Off. 209. a. Hoc quide esse debeat, ex ipsis
que supradicta sunt intelligi potest. Et 198. a. Cuius ex e-
pistolis intelligi licet, q̄ frequens. Et c. Et ibid. Quod post
magis intelligetur. Et 216. b. Sed tamen nec nimis esse dũ

934 IN
uersa, nec ullo modo coniuncta intelligi licet. pro S. R. 33. a.
Quam sis audax hinc omnes intelligere possũt, quod, etc.
pro Cec. 29. 2. a. Verum ita est uti dicis, te deiectum deo
intelligere, etiam si tactus non sis. Off. 43. a. Quam qui au-
diunt intelligere et sapere plusquam ceteros arbitrantur.
de Fat. 149. a. Ex quo facile intellectum est, uerbis eos, no
re disidere. At. 178. b. De fundo Frustrati redimendo iam
pridem intellexisti uoluntatem meam. I. V. 178. a. Unde er-
go hoc intelligi potest? ex hoc maxime, quod, etc. de In. 81.
b. Percipere quaedam ex quibusdam. I. P. 94. b. Oratio ado-
lescanti non acriter intelligenti preceps. Orat. 197. b. Ille
non intelligendi solum, sed etiam dicendũ grauisimum au-
thor Plato. At. 135. a. Vtru hoc tu parũ meministi, an ego
no satis intellexi? et 128. b. Explicari mihi tuũ cõsiliu pla-
ne uolo, ut penitus intelligã. de Or. 111. a. Malo no intelli-
gi orationẽ meam, quam reprehendi. Et 114. a. Sed ne la-
tius hoc patere uideatur, hac dũtaxat in grecis intelligo,
que ipsi, qui scripserunt, uoluerũt a uulgo intelligi. de N.
23. a. Puderet me dicere non intelligere, si uos ipsi intelli-
getis, qui ista defenditis. Et 10. a. Ita q; corpus quid sit intel-
ligo, quasi corpus quid sit nullo prorsus modo intelligo. I.
V. 222. a. Tame si non tam multum in istis rebus intelligo. I.
V. 266. a. Quod iste neq; attendere unquam, neq; intelli-
gere potuit. de Am. 200. b. Id si minus intelligitur, quanta uis
amicitie sit, ex discordijs percipi potest. Par. 124. a. Quẽ
enim intelligimus diuitem? aut hoc uerbum in quo homine
ponimus? de L. 184. b. Cum dico legem, nihil aliud intelli-
gis interpretes, quo capite iubemur sumptus remouere,
hoc intelligunt, in primis sepulchrorum magnificen-
tiam esse minuendam. de In. 38. b. Ambiguum si concesseris,
ex ea parte quam intellexeris, et c. Et ibi. Cum autẽ di-
cebas, et c. illud accipiebã, et c. id est, intelligebam. de N. 91.
b. Illud non queo intelligere: id est, coniectura informare.
de Or. 95. b. Percipere aliquid animo. Top. 222. a. Cernere
et intelligere aliquid animo. de N. 75. b. Interpretari alia
quid peruerse: id est, male intelligere. Oculis mentis uide-
re. I. Oculus.
Intemelij, pop. Ep. 124. a. Caelij.
Intemperans, tis. immoderatus, intemperatus, qui se
in omni libidine effundit, libidinosus, impurus, cupidus.
At. 213. a. Intemperans sum in rei cupiditate quam nosti.
Et de Sen. 83. a. Libidinosus et intemperans adolescentia.
Postquam. 207. a. Vir libidinosus, impurus, intemperans,
et Ep. 135. b. Homo intemperantissimus. In Vat. 29. a. Sed
sui paulo in te intemperantior fortasse quam debui. I. V.
184. a. Intemperans uir et impudica mulier. de Fin. 83. b.
Gallonius. (Difo).
Intemperanter. intemperatẽ, insolenter. I. A. 155. a.
Nimis iracundẽ et ualde intemperanter. Tuf. 149. a. In-
temperanter abuti aliqua re. Or. 214. b. Et I. A. 203. b. In-
temperantius uti aliqua re.
Intemperantia, tie. intemperies, incontinentia, inso-
lencia. Tuf. 213. b. Intemperantia est a tota mente et a re-
cta ratione defectio. de Fin. 59. a. Intemperantia fugienda
est. Ac. 46. a. Et omnium perturbationũ arbitratur es-
se matrẽ immoderatã quandã intemperantia, cõtra Rul.
89. a. Hac ego uos concupisse pro uestra intemperantia no
miror. Off. 25. a. Si autẽ libidinu intemperantia accesserit,
duplex malũ est. Post. 206. a. Qui ne sanctissima quidem
parte corporis potuisset hominu impurã intemperantia
propulsare. pro Dõ. 217. a. Is tãta fuit intemperantia, ut,
etc. de Ar. 253. b. Explere intemperantia alicuius. pro Cel.
42. b.

935 IN 4.2.b. Is multa de incontinentia intemperantiæ differtit. de N. 7.4. a. Injustitia, intemperantia, timiditas, quæ se- mina essent. Intemperatè, intemperanter. de Vn. 2.02. a. Immode- ratè & intemperatè uiuere. Intemperatus, a, um. I. P. 84. a. Intemperatissima per potationes. & 95. a. Intemperatissima pecus. & de Am. 110. a. Intemperata quædam beneuolentia. Intemperies, et immodestia, procacitas. At. 58. b. Ne qui uideor non stultè illius amici intemperiam tulisse, rur- sus stultè illius iniuriam faciam illustrem. Intempestiue. Off. 18. a. Ne irascamur intempestiue accedentibus, aut impudenter rogantibus. & Ep. 175. a. Qui ad nos intempestiue adeunt. Intempestiuus, a, um. peruersus, præposterus. At. 61. b. Nunquam mihi tua epistola aut intempestiua aut loquax uisi esset pro Mur. 127. b. Intempestiuè conuiuui. de Am. 100. a. Amicitia nunquã intempestiua, nunquam mole- sta est. Intempestus, a, um. concubius. I. A. 154. a. Cum intem- pta nox esset, mansi in uilla. I. V. 222. a. & 254. b. Repè- te nocte intempesta seruorum armatorum sit concursus. I. P. 99. b. Is nocte intempesta abiit. Intendo, dis, intendi, intensum & intentu, porrigo, cõ- tendo, intento, parco. At. 261. a. Et simul dextram intedit ad statuam. & I. A. Hic dextram ad sedes intedit Castio- pete. Ac. 9. a. Mens naturalem uim habet, q̄ intedit ad ea quibus mouetur. & ibi. Intendere sensus ad res percipiendi. I. A. 235. b. Si fieri possit, uel plures te animos habere uellè, quos omnes ad Mutinã intenderes. de Or. 102. a. Sed ut commostrare tantum uiam, &c. ut fieri solet, digitu ad fontes intenderem. & 96. a. Studium nihil prodest perue- niendi aliquid, nisi illud, quod eod, quod intendas ferat dedu- catq; cognoris. de Or. 124. a. Hoc tibi antea explicandum est, quam illuc proficiscare, quod te dicis intendere. I. A. 213. b. Agitur uita & fortuna optimi cuiusq; quod cupiditatem infinitã cõ inuani crudelitate iam pridè intendit Antoni us. I. P. 80. b. Ego tela intenta iugulis ciuitatis de cõiuratu riu manibus extorsi. pro Sest. 12. a. Intèta signa legionũ exi- stimantur cernicibus bonisq; uestris. At. 33. b. Intèdere pe- riculum alicui. de Or. 88. b. & pro Cec. 288. b. Intèdere li- tem alicui. id est, inferre. pro Mil. 108. b. Alicui diè dicere, multã irrogare, actionè perduellionis intèdere. de Pro. 73. b. Tela undiq; in patriã intentã. Ac. 12. b. Defigere & intèdere animu in aliquam rem. de * 75. b. Intèdere cõ- siderationem in aliquã rem. pro S. R. 19. b. Peto à te ut pe- riculu, quod in omnes intèditur, propulses. pro Mil. 114. b. Isti omnia in hunc unũ instituta, parata, intèta sunt. de Ar. 243. b. Simul ac periculũ iudicij intendi, omnè illius im- petum cõpressi. pro Q. S. a. Minus iustare, periculã intè- dere. pro Fl. in quo quid reprehèdit? quod falsum intède- rit? qui docet? pro Q. 16. b. Is sibi eũ nuper edidit sociũ, quẽ quomodo nunc intèdit? ne in uiuorum quidem numero tũ demonstrat fuisse. I. C. 103. b. Si iste quò intèdit, in Mã- liana castra peruenerit. pro Mur. 128. b. Vt eod, quò intè- dit, maturè cum exercitu perueniat. I. A. 226. a. Si C. An- tonius, quod animo intenderat, perficere potuisset: id est, conceperat. Ac. 12. b. Rurum defigunt animos & intèdit in ea quæ perspicua sunt. I. V. 68. a. Intèdere animũ ali- quò. de N. 12. b. Immensa regionũ magnitudo, in q̄ se inijci- ens & intèdens animus late longeq; peregrinatur. Tus. 187. a. Qui uolũt exclamare maius, nõ satis habet, latera fauces, linguam intèdere? toto corpore cõtentioni uocis

936 IN 936 asseruiunt. Tus. 187. a. Nunquã ingemiscit uir foris, nisi forte ut se intèdat ad firmitatẽ. et ibi. In profundenda uo- ce omne corpus intèditur. Ac. 20. b. Intèdere longius a- ciẽ. Tus. 217. a. Intèdere aciem acyẽ in omnes partes. I. A. 235. a. Intèdere animũ ad aliquã rem, referre animũ ad ali- quam rem, animũ alicuius intèntum esse ad aliquid facien- dum. Ep. 114. a. Intèdere se aduersarium in magistratũ alicuius. ad Her. 15. a. Intèdere controuersiam: id est, con- testari litem. & 32. b. Huiusmodi intèdere orationẽ, quæ redarguatur: id est, habere, uel inferre. Ac. 22. b. Intèdere arcum. Item: Intèdit crinitus Apollo arcũ auratum. Lu- na inmixta. Or. 202. a. Intèdere & remittere sonum uo- cis. In Horten. Quæro non quibus rebus intèdam ani- mum, sed quibus relaxem. Intensus, a, um. inflata, tumida. Or. 208. a. Principia uerecundã, non elatis intensus uerbis. Intensus, aduer. maiore cupiditate. ad Her. 41. b. Alia meliora sunt, quæ multo intensus petimus in uita. Intentio, onis. contentio, diligentia. de In. 67. b. Cum animus hac intentione omnes totius negocij partes consi- derabit. Tus. 206. b. Mentem ad cogitationum intentione, cantu & fidibus ad tranquillitatem traducere. Intentio, criminis obiectio. ad Her. 6. a. & de In. 44. a. Intentio, occidit Aiacem: inficiatio, non occidit. Intentio, mens, consilium, animus. I. A. 158. b. Quorum ea mens idq; consilium est, ut eripere cupiant, &c. de In. 78. a. Postea facti aut intentionis aduersariorum, cum ip- so scripto contentio. Intentio, as. Tus. 243. b. Dolor ardentis facies intentã, is fortitudinem & patientiam se debilitaturum minatur. Item: Explicet suum uolumen illud, quod aiunt, Sex. Ro- scio intentasse, & meditatũ esse, esse omnia illa pro testi- monio esse dicturum. pro Mil. 108. b. Clodius non seruos, non armis, non uim intèntauit: & ibi. Hec inficiata Pom- peio est. de In. 78. a. Tum ipsũ aduersarium quasi inten- tantis loco producendo, hoc interrogando, uirum, &c. Intètus, tus. prolectio, porrectio. pro Sest. 7. uoces quidẽ & palmarum intèntus, et maledictorum clamores omnes profuderunt. Intètus, a, um. extensus uel extensus, contentus, attẽ- tus. de N. 7. b. Animum esse per naturam rerum omnẽ in- tentum & commèntum. & 11. b. In eas imagines mentè intèntam infixantq; nostram intelligentiã capere, quæ sit beata natura. de Or. 153. a. Voces, ut chorde sunt intèntæ, quæ, &c. de Sen. 84. a. Appius intèntum animum tanquã arcum habebat. I. A. 235. a. Quamuis intèntus animus tuus sit ad fortissimum uirum liberandum. contra Rul. 81. a. In- tentis oculis omnes reip. partes intèueri. pro Pl. 151. Alia quã quã maximè intèntis oculis (ut aiunt) acerrimè cõ- templari. de Or. 128. a. Oratio lenis & summissa. (c. inten- ta & uehemens. de Or. 107. b. Sermo paulo intèntior. & ibi. Grauius sermonis lenitas.) (Summa uis & conten- tio. & ibi. Qui ut Seruius Galba lateribus aut clamore cõ- tenderent. I. V. 241. b. & 252. a. In ore portus tabernaculi carbasieis intènta uelis collocabat. Inter, in, cõ. I. V. 269. a. Nulla uox alia inter dolorem crepitumq; plagarum audiebatur. de Or. 88. b. Nõ sum ne scius ista inter græcos dici & discipulari solere. de Or. 99. b. Qua de re inter Marcellos & Claudios centumuirũ dicarunt. de Or. 118. a. Nihil est enim quod inter homines ambigatur, in quo nõ queratur, &c. de Or. 122. a. Inter in- genuũ et diligentia perpaullũ loci reliquũ est arti. de Cl. 196. b. Galba fuit inter tot æquales unus excellẽs. et Or. 197. b.

937 IN 937 Vnus excellit inter omnes. de Cl. 183. b. Hortensius suos in- ter æquales longè prestittit. pro Pl. 256. b. P. Craffius inter equites Romanos summo splendore fuit. Or. 205. b. Fure- re apud sanos, & quæsi inter sobrios bacchari. de Somn. 129. a. Homines, qui terrã incolunt, interrumpit ita esse, ut nihil inter ipsos ab alijs ad alios manare possit. de Am. 101. b. Ea charitas quæ est inter natos & parentes. At. 124. b. Huius enim operis maximi inter homines illũ esse esse- ctorem uolo. de Am. 102. b. Quæ sape inter me & Scipio- nẽ de amicitia differebantur. de Vn. 201. b. Hec inter se pe- nẽ cõtinent. et ibi. Quos fratres inter se & agnatos ap- pellare uideamus. pro Mil. 104. a. Vim inter ciues susceptã esse. Antequã. 195. b. Non patiar ut opera mea manus in- ter uos conseratis, & cades ciuũ inter se fiat. de Or. 104. a. Atq; hec inter se iungi copulariq; possunt. de Or. 129. a. Capita inter se cõtaria. & de Opt. 244. a. l. Contrarius. At. 86. b. Ciceroes pueri amant inter se, discit. de N. 25. b. Dij inter se diligunt. & Fr. 523. a. Pueri ualent & nos, & inter se amãt. At. 68. a. Quæ fueramus ego & tu inter nos de sorore locuti. I. C. 113. b. Illi furim inter se aspiciabant. 20 de Or. 517. a. Aliqui uoluntate similes inter sese. Ep. 233. a. Nihil potest esse coniunctius quã nos inter uos risum tene- re. 29. b. de Or. 91. b. Virtutes ipsas esse inter se æquales & pares. & de Cl. 177. b. In reliquis rebus dissimiles inter se fuerunt. de Ar. 258. b. Nostra sunt inter nos ire discor- diaq; placide. At. 135. b. Due artes inter se pares. I. V. 60. a. Vc bis inter nos uoluntas fuit coniunctã. de Cl. 172. a. Sed etiã ipsoru inter ipsos cõcessu ita tributum est. At. 127. a. Vna spes salutis est, istoru inter illos dissensio. de Am. 105. b. Bonis inter bonos quasi necessariã beneuolentiã esse. de 30 N. 15. b. Hoc mirabilis, quod uos inter nos locuti sumus. de D. 92. b. Nosq; inter nos esse cõplexos. de Or. 136. a. Sed quid uos inter uos? Ep. 130. a. Puto fore ut mirere, id nos locutos esse inter nos, quod nunquã locuti sumus. de Am. 111. b. Neq; solũ colent se inter se, sed, &c. Off. 11. a. Ac la- tissimè quidẽ patens hominibus inter homines, omnibus in- ter omnes societas hæc est. & 5. b. Hominum inter homi- nes societas. & ibi. Ipsi inter se alijs alijs profunt. I. A. 230. b. Quoru summũ quondam inter ipsos odium meministis. pro Cor. 67. a. Nostras inimicitias ipsi inter nos geramus. Attic. 229. b. Vt nosmetipsi inter nos coniunctiores simus. pro Q. 5. a. Vt aut uterq; inter se aut neuter satisfaret. Att. 131. b. Qui inter se ne noti sunt. de Fin. 127. a. In eo nonnunquã uariari inter eos & dubitari uidetur. Ep. 130. a. Atq; utinã hæc inter nos studia exercere possimus. pro Cec. 294. b. Sermo familiaris nõ colere, si uerba inter nos aucupabimur. de Or. 109. a. Sermo quẽ illi quondam inter se de his rebus habuissent. & Ep. 130. a. Sermo inter nos habitus. Ep. 200. a. Non enim id inter nos facere de- 50 bemus. de Or. 103. a. Multũ inter se distant istæ facultates, longeq; sunt diuerse atq; seicã. de Fat. 143. a. Si in spha- ra maximi orbes sunt, medijs inter se diuiduntur. pro Q. 8. a. Qui inter tot annos ne appellari quidem Quintiũ, pro Pom. 17. a. Qui inter tot annos unus inuentus est, quẽ socij in urbes suas cum exercitu uenisse gaudeant. I. V. 135. a. Vt dies quadragintaquin; inter binos ludos tolleretur. I. A. 172. b. Si inter cenã in tuis immãtib. illis poculis hoc tibi accidisset. Q. Fr. 321. a. Hec inter cenã Tironi dictaui, ne mirere alia manu esse. de L. 167. b. Vt supponit XII ta- 60 bule inter quin; pedes esse uoluerunt. At. 135. b. Inter me & Brundisiũ Cesar est. Itẽ: Hoc inter me et illos interest, quod, etc. pro Sest. 20. a. Iudiciũ inter. sicarios cõmittitur.

IN 938 I. V. 89. a. Philodamus in primis inter suos copiosus. Att. 95. b. Literæ in quibus inter scripseras. de Or. 136. a. Cum ceteris tuis laudib. hæc est maxima. I. inter, &c. de Cl. 104. b. Hic orator in illis numerari potest. pro Fl. 155. b. Vtrum in clarissimis ciuibus est is? Interanna, nẽ opp. At. 22. a. & pro Dom. 229. a. Interannis. pro Mil. 110. b. C. Cassius interannis. Intercalaris, re. Februarius, quod in eo dies unus in- terponitur. Ep. 90. b. 91. a. Ad VI Cal. intercalares prio- res. pro Q. 14. b. Dic Neui diem, ante V. Cal. intercala- res. & ibi. Pridie Cal. intercalares. Intercalarius, a, um. intercalaris. i. interpositus, inter- iectus. I. V. 134. b. Tunc Cephæditani decreuerunt inter- calarium XLV dies longum, ut reliqui menses in suam ra- tionem reuenterentur. & ibi. Est consuetudo Siculorum ceterorumq; Græcorũ, quod suos dies mensq; congrue re uolunt cum solis lunæq; ratione, ut nonnunquã si quid discrepet, eximant unum aliquem diem aut summum bi- duum ex mense, quos illi exheredimos dies nominant. Intercalo, as. interpono, adiungo, prorogo. Ep. 116. a. Curio bellissimè, quia de intercalando non obtinuerat, transfugit ad populum. & 96. b. Quotidie nota facimus ne intercaletur. At. 72. b. Te rogo ut pugnes ne intercale- tur. At. 75. a. Præmuni quẽso ut simus anni ne intercale- tur quid. Att. 83. b. Cum scies Romæ intercalatum sit nec ne, uelim ad me scribas. de L. 75. b. Quod tempus, &c. dili- genter habenda ratio intercalandi est. Intercapedo, nis. intermissio. Ep. 164. a. Itaq; iam me nõ pœnitèbit intercapedinem scribendi fecisse. de Fin. 61. b. Quas ob causas in eorum uita nulla est intercapedo mo- lestia: id est, uacuitas. Ep. 140. a. Intercapedo pro cunio. Item: Quid enim honestum uerbum est diuisoriat inest ob- scœnum cui respondet intercapedo. Intercedo, dis. intersum, interuenio. de Or. 116. b. Vix annus intercesserat ab hoc sermone uocationis meæ, cum iste, &c. pro Cl. 32. b. Vnus et alter dies intercesserat, cum res parum certa uidebatur. de Fin. 86. a. Ne id quidẽ fieri potest, nisi cum multa annoru intercesserint nullã. In V. 226. b. Vna nox intercesserat, cum, &c. & in C. 98. a. Nox nulla intercessit, mox interfectus est. pro Q. S. b. Is qui cum tibi affuit, societas, omnes deniq; cause & necessitudines ueteres intercedebant. & 9. b. Affuit meus qui cum mihi necessitudo uetus, controuersia de re pecu- niaria recens intercedit. Ep. 89. a. Veteres mihi necessitu- dines cum his omnibus intercedunt. pro Cæl. 44. a. Inter- cedunt mihi inimicitie cum illo. Ep. 227. a. Multaq; & ma- gna inter nos officia & paria & mutua intercedunt. Ep. 203. b. Cum quibus, si mihi nulla causa intercederet, tamen- ter rogarem. & de Pro. 77. b. Explicabo breuiter quæ mi- hisit ratio & causa cum Cesare. de Am. 110. a. Si morum aut studiorum commutatio facta erit, aut in reip. parti- bus dissensio intercesserit. ad Herem. 5. b. Ratio, quæ nisi intercederet, nec causa quidem esset, &c. Epistol. 3. b. De his rebus pridie quam hoc scripsi, senatus auto- ritas intercesserat. Epistol. 242. a. Cum uestra autoritas intercessisset, ut ego regem tuerer. de Cl. 180. a. Itaq; eum, etsi nemo intercedebat, qui se illi anteferet, neq; secundũ tamen neq; tertium dixerim. de Fin. 104. a. b. Ea natura est hominis, ut cum genere humano quasi ciuile ius inter- cedat. Epistol. 14. b. De Vatino autem primum reditus intercesserat in gratiam. Epistol. 213. b. Inter nos uetus usus intercedit. Intercedere pro aliquo. id est, rogando impetrare, R uel

aut cum stipite ethiopo in foro constitisses, nihil crederes interesse. de D. 120. b. Quasi uero quiquam interstit, mures fcuta an cribra corroserint. de L. 167. a. Hec ne munimun quidem utrum ad sint uel absint interest. Att. 119. a. Quasi interstit audiam an uideam.

Interest, differt, distat, differentia uel discrimen est. de Orat. 131. b. Tantum interest, quod gratias in honestis rebus, iocus in turpibus ponitur. de Fin. 100. b. Inter eas res nihil omnino interest. Epist. 77. b. Et 81. a. Inter causas multam interest, inter uictorias nihil inter futurum pu to. de Or. 116. a. Non est credibile quid interesse mihi uisum sit inter cum, qui, etc. et qui, etc. In V. 60. a. Vide quantum inter futurum sit inter meam atq; tuam accusationem. Att. 14. b. Neq; inter me atq; te quicquam interest, prater, etc. Tusc. 234. b. Inter Zenonem et Peripateticos nihil prater uerborum nouitatem interesse. In P. 32 b. Inter uos et Catilinam nihil interest. de Or. 161. a. Plurimum interest inter doctum et rudem. de N. 5. a. Plurimum interest inter hoc et illud. de 64. b. At. 128. a. Hoc inter me et illos interest, quod ego, etc. illi, etc. Postquam. 20

200. b. Hic tantum interstit inter me et inimicos meos. Off. 3. a. Inter hominem et belluam hoc maxime interest, quod haec, etc. homo autem, etc. de Fat. 144. a. Sed interest in et causas fortitudo antegressas, et inter causas naturales, etc. de Fin. 55. a. Interest enim inter argumentum conclusionemq; rationem, et inter medicem animaduersionem atque admonitionem. pro Sest. 22. a. Atque inter hanc uitam et illam, nihil tam interest, quam uis et ius. Acad. 21. a. Nullum est usum uerum a sensu profectum, cui non appositum sit usum aliud, quod ab eo nihil interest. et 8. a. Qui uera negant quicquam a falsis interesse. Acad. 10. b. Vtq; inter quae nihil interest. et 11. a. Neq; in his quicquam interest. de Finib. 95. b. Nihil esse quod interstit aut differat aliud ab alio, prater honesta et turpia. Attic. 156. b. His deniq; in malis, quid interstit inter me et illos, quos, etc. pro Plan. 261. b. Et quo plus intererat, eo plus aberat a me. In C. 99. b. Dimmo do inter me atque te murus interstit. Post. 208. a. Nec uanum quidem horam interesse passus es, inter meam pessem et tuam praedam.

Interfectio, oris, percussor, thyrax. Post. 204. b. Si hoste atq; interfectores reip. reuixissent. et In A. 159. b. Vt no modo impune, sed etiam cum summa interfectoris gloria interfici possit. et pro Mil. 115. a. et 117. a. T. b. Gracchi interfectores.

Interfectio, cis, ferro uitam eripio, morte multo, interimo, mortem offero. pro Domo 225. a. Quod eum totiens per insidias interficere uoluistis. et Attic. 207 a. pro Cluent. 22. a. Deinde ipsum Aurium tollendum interficiendumq; curauit. Epist. 157. b. Is manus sibi asferre conatus est. de Clar. 172. a. Cum in sylua facta caedes esset.

Interiectio, onis, interpositio ad Her. 2. b. Et tamen occulte dicemus, interiectione uerborum.

Interiectus, a, um, medius, interpositus. Parad. 117. a. Quid inter horum aetates interiectus Cato? I. A. 243. a. Inter has personas me interiectum molestie ferunt. de C. L. 185 a. L. Siffena interiectus inter duas aetates Hortensij et Sulpitij. de N. 39. a. Aer interiectus inter mare et caelum. de Som. 112. b. Et in ipsis quasi maculis ubi habitatur, uastae solitudines interiectas uides. contra Rul. 83. b. Videte quantum interuallum sit interiectum inter hoc et illud. ad Heren. 6. b. Narratio accusatoris suspiciones in

teriectas et dispersas habere debet. de Orat. 243. a. Alij eis interiecti et tanquam medij. Orat. 199. a. Quod eorum uicini non ita lato interiecto mari Rhodij nunquam probauerunt. pro Sest. 14. b. Videtis me ad pristinam meam dignitatem breui temporis dolore interiecto esse reuocatum. de Pro. 72. b. Annus est integer nobis expectandus, quo interiecto ciuium calamitas prorogatur. de Fin. 88. b. In uoluptate maxima nullo interuallo interiecto, dies noctesq; uersari. de Fin. 67. a. Interiectam non uides. Off. 19. a. Multi sunt interiecti inter philosophos et eos qui temp. administrant. Or. 198. b. Est autem quidam interiectus inter medius utriusq; particeps.

Interiectus, ctus, interiectio. de N. 46. b. Luna interpositu interiectuq; terra deficit.

Interiectio, cis, l. Interiectus. de Vn. 198. b. Idq; interiecit inter indiuiduum, et id quod diuiduum est in corpore. de D. 109. a. Interiectus est etiam nuper is, quem ad Atticum de senectute misimus. de N. 55. a. Nasus quasi murus oculis interiectus est.

Interim, interea, tantisper, hoc interim spacio. de Or. 141. a. Hoc interim spacio conclave illud concidit. At. 109. b. Interim uelim mihi ignoscas, quod ad te scribo tam multa toties. Tusc. 255. b. Interim, interea, tantisper. pro Lig. 137. b. Interim Varus Vticam uenit, etc. et pro Cluent. 21. b. Interim uenit index, etc. et Epist. 151. a. Interim ad me uenit Munatius noster. pro Clu. 25. b. Tu interim illa, etc.

Interimo, imis, interitum assero, interfectio. de N. 12. a. Si quae interimant innumerabilia sunt, etiam ea quae conseruent infinita esse debere. et 70. b. Mercurius qui Argum dicitur interemptus est. de Fin. 78. b. Lucretia seipsum interemit. pro Mil. 119. b. Me quidem exanimant et interimunt haec uoces Milonis. pro Mur. 130. a. Horum ingenio senes ad coemptiones faciend. a interuenendorum saerorum causa reperti sunt.

Interior, us, de N. 7. a. Nihil est interius mente. et Acad. 6. b. Tactus, quem philosophi interiozem uocant. Offic. 11. b. Interius est etiam, eiusdem esse ciuitatis. de Orat. 128. a. Interior est ille proprius id est, magis attingit hominem. Off. 65. b. Societas, quae latissime patet, interior, propior. de Somn. 131. a. Quod animal est, id motu cietur interiore. pro Pomp. 16. a. Regna interiorum nationum. In A. 196. b. et pro Sest. 7. b. In interiore adium parte totius reip. mundanae. Q. Fr. 321. a. Quod interiore epistola scribis, etc. de Diuin. 134. a. Sed haec quoq; in promptu, nunc interior uideamus. pro Dom. 241. a. Illa interiora iam uestra sunt. In Sal. 275. a. Sallustius Asiticam interiozem obtinens. Q. Fr. 300. b. Interior uicinus. de N. 67. b. Interiores et recondite literae. Ep. 111. a. Opus est hic limatulo et politulo tuo iudicio, et illis interioribus literis meis, quibus saepe ueracundior me in loquendo facis. de Or. 160. b. Oratio ne insinat interius, ne excurrat longius.

Interior, tus, occasus, obitus. In C. 115. a. Aruspices legum interitum et urbis occasum appropinquare dixerunt. Tusc. 163. a. Est enim interitus, quasi discessus et creatio ac diremptio earum partium, quae ante interitum uisione aliqua tettebantur. de D. 116. a. Natura omnium interitus atq; obitus conficit. de Fin. 70. b. Quis est ista philosophia, quae non interitum asserat prauiditatis? pro Syl. 173. a. Cum ad occasum interitumq; reipub. Catilina dux esset constitutus. de Natur. 15. a. Epicurus corporum con

concretionem fugit, ne interitus et dissipatio consequatur. et I. C. 99. a. Qui de nostro interitu et urbis exitio cogitent. de N. 66. b. Ad quem dolor uenit, ad eundem interitum uenire. de Clar. 175. b. Gracchi immaturus interitus. Ep. 153. b. Acerbissimo interitu consulu. At. 125. a. Vniuerse interitus. Tusc. 167. b. Toto animante deletio et factio interitu uniuerso. de D. 95. a. Cum interitum exercitus nunciasset.

Interlitus, ta, lineis uel lituris inductus. pro Cluent. 36. b. Codex C. Verrii, qui tum interlitus proferebatur. In V. 129. b. Tabulae sunt in medio, quae se corruptas atq; interlitas esse clamant.

Interlucere, ces, eluceo, emineo. ad Her. 22. a. Vt loci distincte interlucere possint.

Intermedius, a, um, medius. Or. 198. b. Est autem quidam interiectus, intermedius, et quasi temperatus, nec acumine posteriorum, nec fulmine utens superiorum, uicinus amorum, in neutro excellens, utriusq; particeps, uel utriusq; potius expers.

Interminatus, a, um, infinitus. de N. 12. a. Immensa et interminata in omnes partes regionum magnitudo.

Intermissio, onis, intercapedo. de N. 24. a. Deum sine ulla intermissione pulsari agitariq; incurstone atomorum. Ep. 101. b. Neq; alia fuit ulla causa intermissionis literarum nisi quod ubi essem plane nesciebam. Of. 5. a. Ab actione saepe sit intermissio. de Am. 97. a. Vt nulla intermissio fiat officij. de D. 137. b. Nunc propter intermissionem forensis operae lucubrationes detraxi, etc.

Intermissus, a, um, interiectus, derelictus. pro Mur. 132. b. Dies intermissus, aut nox interposita saepe perturbat omnia. de D. 92. a. Itaq; ludis intermissis, iust auratiui sunt constitui. de Or. 156. b. Verba ab usu quotidiani sermonis iandiu intermissa. Off. 37. b. Aciores moris sunt intermissae libertatis quam retentae.

Intermitto, tis, interdum conquisco, intermissionem uel intercapedinem facio. Retineo. Or. 200. a. In maximis occupationibus nonnunquam intermitis studia doctrinae. Ep. 72. b. Intermittere consuetudinem pristinam. de Ar. 252. a. Intermittere iurisdictionem. Att. 152. a. Ne quem diem intermitterem, has dedi literas. Attic. 128. b. Vt ne quis a me dies intermitteretur, quin dem ad te literas. Attic. 112. a. Vt ab urbe discessi, nullum intermissi diem, quin, etc. At. 72. a. Nec tui mentionem intermittere fininus. de Orat. 97. b. Cum remiges inbibuerunt, retinet tamen nauis motum et cursum suum intermissi impetu pulsusq; remorum. de N. 12. a. Nullo puncto temporis intermissio uersari circum axem celi, etc. contra Rull. 64. b. Vectigal quod a missis alijs remanet, intermissis non conquiscat. de D. 96. a. Gallos gallinaceos sic asiduue canere coepisse, ut nihil intermitterent. Epist. 158. b. Neq; ille intermitit affirmare se uenturum. Ep. 101. a. Mirabar quid tu mihi literas mittere intermitteras. Tusc. 162. b. Coelum suo tempore non intermitit nitescere. de Or. 163. a. Continenti spiritui. In=

Intermorior, ris, pereoo, morior. Epist. 91. a. Si nullum officium tuum apud me intermoriturum existimas. Bybini.

Intermortuus, a, um, demortuus. In P. 82. b. Vos eandem illam manum ex intermortuis Catilinae reliquijs concitastis. pro Mur. 127. b. Memoriam prope intermortuam generis sui uirtute reuocare. pro Mil. 103. b. Declarant huius ambusti Tribuni Plebis, ille intermortuae conciones.

Intermunda, diorum. de Fin. 80. a. Indiuidua et intermunda, quae nec sunt, nec esse possunt, intelligimus. de Natur. 5. b. Tanquam modo ex Epicuri intermundijs descendisset.

Internecius, na, num, inexpiabilis, crudele, ubi necesse sit omnes necari et occidi. In A. * Internecium bellum.

Internecius, ctus, ctum. In A. 259. b. * Internecti nota, etc.

Interneccio, onis, uel interneccio, uniuersi interitus, occisione occidi. pro Dom. 226. a. Vicissem cum magna interneccioni improborum. et pro Syl. 173. a. Interneccione ciues liberaui. I. C. 116. b. Quae diffensionis non reconciliatione concordiae, sed interneccione ciuium dijudicatae sunt. At. 35. a. Neq; resisti sine interneccione posse arbitramur. de N. 78. a. Qui nam Tantulidarum interneccioni modus pareretur. I. V. 175. b. Aratorum interneccio facta nulla est.

Internoceo, scis, fecerno, discerno. de Orat. 141. a. Quos cum humare uellent, non potuerunt obritos internoescere. et pro S. R. 27. b. de Diuin. 135. a. Quae si alia uera, alia falsa, qua nota internoescantur, scire uelim. Acad. 7. a. Internoescere uerum a falso. de Amic. 113. b. Scernit blandus amicus a uero et internoesci potest adhibita diligentia. ad Her. 13. a. Qui dignum atq; indignum internoescere nequeunt.

Internecius, cij, interpres. Ep. 153. b. Asiduus internecius cum Lepido egit, etc. Oct. 331. b. Quae quidem me interneccio ad illos celeriter deferrentur. In V. 238. b. Damnatorum uitam a pretore uel ipso carnisce interneccio redimi. I. A. 248. b. Augures interpretes interneccio cijq; Iouis. de D. 123. b. Haec sunt igitur aues interneccio Iouis, quae, etc.

Interpellatio, onis, interuentus. Part. 232. b. Interuentus aliquid aut interpellatio. et de Or. 162. a. et Q. Fr. 313. a. de Pro. 72. b. Interpellatio mei familiaris, qua paulo ante interrupta est oratio mea.

Interpellator, oris, interuentor. Attic. 244. b. Sed interpellatores illic minus molesti. Offic. 63. b. Dicitur se hortulos emere uelle, ubi se oblectare sine interpellatoribus possit. Epist. 92. a. In literis sine interpellatore uerborum ad Her. 9. a. Dialectici alieni sermonis molesti interpellatores.

Interpello, as, interrompo, impedimento sum. At. 26. a. Hic sum ubi me interpellat nemo. Tusc. 151. b. Sed nihil interpellabo, continentem orationem audire malo. de N. 72. b. Tum Balbus, interpellare te, inquit, Cotta nolo. I. V. 233. a. In quo, ut aliquid esset more, multi interpellant. Ep. 172. a. Interpellat me, quo minus honoratus sum, dum ne interpellent, quo minus resp. a me commodum administrari possit. At. 229. b. Interpellantibus his inimicis animus tuus mihi magis patuit quam domus. Q. Fr. 312. b. Tu metuis ne me interpelles? primum si in isto essem, tu scis quid sit interpellare. et ibi. Tu uero ut me et appelles, et interpelles; et obloquere et collocare uelim. de Or. 133. a. Odi se interpellare aliquem. et de Pro. 77. b. Interpellari ab aliquo. Ep. 180. b. Caesar nunquam interpellauit, quin quibus uellem, etc. uterer. Att. 18. a. Sed haec tota res interpellata bello refrixerat. In V. 90. b. Quod in priore actione interpellauit Hortensius. Ep. 129. a. et 157. b. Vi nulla interpellante.

Interpolo, as, renouo. Q. Fr. 313. a. Appius uult, inquit, renouare honores cosilem, quo minus togam praetextam quotannis interpolet. In Ver. 108. a. Tollendo quod esset, R 3 semper

intermunda, diorum. de Fin. 80. a. Indiuidua et intermunda, quae nec sunt, nec esse possunt, intelligimus. de Natur. 5. b. Tanquam modo ex Epicuri intermundijs descendisset.

Internecius, na, num, inexpiabilis, crudele, ubi necesse sit omnes necari et occidi. In A. * Internecium bellum.

Internecius, ctus, ctum. In A. 259. b. * Internecti nota, etc.

Interneccio, onis, uel interneccio, uniuersi interitus, occisione occidi. pro Dom. 226. a. Vicissem cum magna interneccioni improborum. et pro Syl. 173. a. Interneccione ciues liberaui. I. C. 116. b. Quae diffensionis non reconciliatione concordiae, sed interneccione ciuium dijudicatae sunt. At. 35. a. Neq; resisti sine interneccione posse arbitramur. de N. 78. a. Qui nam Tantulidarum interneccioni modus pareretur. I. V. 175. b. Aratorum interneccio facta nulla est.

Internoceo, scis, fecerno, discerno. de Orat. 141. a. Quos cum humare uellent, non potuerunt obritos internoescere. et pro S. R. 27. b. de Diuin. 135. a. Quae si alia uera, alia falsa, qua nota internoescantur, scire uelim. Acad. 7. a. Internoescere uerum a falso. de Amic. 113. b. Scernit blandus amicus a uero et internoesci potest adhibita diligentia. ad Her. 13. a. Qui dignum atq; indignum internoescere nequeunt.

Internecius, cij, interpres. Ep. 153. b. Asiduus internecius cum Lepido egit, etc. Oct. 331. b. Quae quidem me interneccio ad illos celeriter deferrentur. In V. 238. b. Damnatorum uitam a pretore uel ipso carnisce interneccio redimi. I. A. 248. b. Augures interpretes interneccio cijq; Iouis. de D. 123. b. Haec sunt igitur aues interneccio Iouis, quae, etc.

Interpellatio, onis, interuentus. Part. 232. b. Interuentus aliquid aut interpellatio. et de Or. 162. a. et Q. Fr. 313. a. de Pro. 72. b. Interpellatio mei familiaris, qua paulo ante interrupta est oratio mea.

Interpellator, oris, interuentor. Attic. 244. b. Sed interpellatores illic minus molesti. Offic. 63. b. Dicitur se hortulos emere uelle, ubi se oblectare sine interpellatoribus possit. Epist. 92. a. In literis sine interpellatore uerborum ad Her. 9. a. Dialectici alieni sermonis molesti interpellatores.

Interpello, as, interrompo, impedimento sum. At. 26. a. Hic sum ubi me interpellat nemo. Tusc. 151. b. Sed nihil interpellabo, continentem orationem audire malo. de N. 72. b. Tum Balbus, interpellare te, inquit, Cotta nolo. I. V. 233. a. In quo, ut aliquid esset more, multi interpellant. Ep. 172. a. Interpellat me, quo minus honoratus sum, dum ne interpellent, quo minus resp. a me commodum administrari possit. At. 229. b. Interpellantibus his inimicis animus tuus mihi magis patuit quam domus. Q. Fr. 312. b. Tu metuis ne me interpelles? primum si in isto essem, tu scis quid sit interpellare. et ibi. Tu uero ut me et appelles, et interpelles; et obloquere et collocare uelim. de Or. 133. a. Odi se interpellare aliquem. et de Pro. 77. b. Interpellari ab aliquo. Ep. 180. b. Caesar nunquam interpellauit, quin quibus uellem, etc. uterer. Att. 18. a. Sed haec tota res interpellata bello refrixerat. In V. 90. b. Quod in priore actione interpellauit Hortensius. Ep. 129. a. et 157. b. Vi nulla interpellante.

Interpolo, as, renouo. Q. Fr. 313. a. Appius uult, inquit, renouare honores cosilem, quo minus togam praetextam quotannis interpolet. In Ver. 108. a. Tollendo quod esset, R 3 semper

semper aliquid demendo, mutando, curando ne litura appareat, interpolando.

Interpono, nis. interjicio, in medio colloco. de Orat. 132. b. Sepe etiam uersus interponitur, uel ut est, uel paululum immutatus. ad Her. 19. b. Mediocres argumentationes interponi et in medio collocari oportet. de In. 4. 8. a. Digressio extra causam interponitur, aut criminatio nis causa, aut, etc. Or. 202. b. Interponere conciones. I. A. 261. a. Hec interposui P. C. ut me purgarem. de Am. 96. a. Quasi enim ipsos introduxi loquentes, ne inquit inquam, sepius interponeretur. Or. 211. a. Ut etiam modo nisi autem interposuissent, concurrissent. In V. 177. a. Cum hoc palam Decumiani loquerentur, tuumque nomen in re tam turpi nefariaque interponerent. ad Her. 3. a. Maiores uoluerunt certis in rebus interponi questiones. In V. 72. a. Nisi ista tua potentia in hac causa interponeretur. pro S. R. 51. a. Cur in re tam ueteri noua hec restipulatio interponitur? Q. Fr. 32. a. Or. In V. 99. a. Et Attic. 263. a. De Ascanione tu uero quod uoles facies, me nihil interpono. pro Mil. 106. a. Clodius uocabat tribus, se interponebat, etc. In A. 162. a. Quid enim interponere uideatur, tu etiam quam nullae leges possunt coercere. In V. 58. a. Cur te interponis inuitis his, quibus, etc. Ep. 160. b. 161. a. Sapientius facies, si te in istam pacificationem non interpones. pro S. R. 37. b. In rem aliquam fidem suam interponere. de Cl. 172. a. Lustrani contra interpositam fidem interposui. Or. 219. a. Inter quas uarijs clausulis interponit se raro numerosa comprehensio. de D. 139. a. Proprium est Academicis, iudicium suum nullum interponere. Attic. 121. a. Hec scripsi sedato animo, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuum. In V. 64. b. Pro aliquo inimicitias suscipere, ad periculum accedere, operam, studium, laborem interponere. In A. 204. b. 205. a. Quae cum uiderem, nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putauit. Acad. 39. a. Quod cum audissemus, nullam moram interponendam putauimus, quin uideremus hominem, etc. de Leg. 172. b. In iureiurando dii immortales tum iudices, tum testes interponuntur. de In. 72. a. Non oportuit ante supplicium quam iudicium interponere. ad Her. 10. a. Deinde interponitur ab accusatore suspicio ex coniecturis. Attic. 263. a. Si ea decreta Coss. quae de Caesaris actis interposita sunt, non seruantur, magnam perturbationem fore. Or. 64. b. Obnunciationibus per Scaeuolam interpositis. In V. 132. b. Qui ab Sculis ob decreta interponenda periculum accepit. Or. 137. b. Acerbior legem et duriora edicta interposuit. Or. 122. a. Iste poenis compromissisque interpositis H. S. C. C. extorsit. Attic. 112. a. Postulata haec ab eo interposita sunt, quo minus quod opus esset ad bellum, a uobis pararetur. In A. 201. b. Qui interponendum interposita auctoritate uestra suo consilio et iudicio ut hostem arcuit. Epist. 7. a. Offensionem esse periculosam propter interpositam auctoritatem religionemque uideo. In P. 80. a. Ego interpositam senatus auctoritatem sustinui. pro Syl. 185. a. Vos reiectio ne interposita repentini iudices confestim. I. P. 90. a. Lentulus prouinciam, quam sorte habebat, interposita religione deposuit.

Interpositio, onis. interiectio. Ep. 265. b. Vna omnino interpositio difficilior est, de quadrato Catone. Or. de N. 43. b. Cum personarum certarum interpositione.

Interpositus, a, um. intermissus, interiectus. pro Mur. 132. a. Dies intermissus aut nox interposita sepe pertur-

bat omnia. Or. de Clar. 172. a. Paucis interpositis diebus iterum Lelius dixit, etc. de Clar. 183. b. Multis interpositum tuumque initium dicendi interpositis oratoribus. In A. 162. a. Literas ad se ab amico missas offensione aliqua interposita in medium protulit. pro Cluen. 18. b. Vehementes habeat repentinos impetus, spacio interposito et causa cognita consenscat. Q. de Pet. 213. b. In hoc maxime uiciofa est ciuitas, quod largitione interposita uirtutis obliuisci solet.

Interpositus, tus. interiectus. de N. 46. b. Luna interpositu interiectusque terra deficit.

Interpres, tis. explanator, internumcius, coniector. de Diuin. 104. b. Ea quibus bene percepta sunt, hi non sepe falluntur, male percepta maleque interpretata falsa sunt, non rerum uicio, sed interpretum inficitia. de D. 119. b. Quae autem uolunt ea significantes, quae sine interpretibus non possumus intelligere. de D. 104. a. Quia erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibere sunt interpretum. Offic. 2. a. Sequimur igitur in hac quaestione ne potissimum Stoicos, non ut interpretes, sed, ut soleamus, e fontibus eorum, iudicio arbitrioque nostro quantum quoque modo uidebitur hauriemus. de Opt. 244. a. Nec conuertit ut interpret, sed ut orator sententijs istidem earum formis tanquam figuris. de D. 87. b. Grammatici interpretes poetarum. Or. 88. b. Interpretes portentorum, qui Galeota tum in Sicilia nominabantur. de N. 9. b. Chrysippus Stoicorum uererrimus interpret. I. A. 248. b. Augures qui Iouis optimi maximi interpretes internumcijque sunt. pro Cluen. 48. b. Legum interpretes iudices. de D. 121. a. Coniector quidam et interpret portentorum. Or. 133. b. Tum autem illa ueni possit interpret et fatelles Iouis. de D. 127. b. Astrologi interpretes caeli. de D. 135. b. Si Poeni in senatu nostro sine interprete loquerentur. de D. 132. a. Ut interpret egeat interprete. de N. 54. b. Senatus interpretes et nuncijs rerum. de Leg. 162. a. Mentis interpret est oratio. de In. 79. b. Interpret uoluntatis alicuius. Or. 211. b. Interpret auguriorum. Or. de N. 60. b. Interpretes Sibyllae. Or. Top. 22. a. Interpret iuris. In V. 166. a. A. Varius est in Sicilia interpret, quo iste interpret ad Graecam linguam, sed ad furti et flagitia uili solebat. pro Cec. 295. a. Testamento si recitatus heres esset pupillus, isque iam annos uiginti haberet, uobis interpretibus amitteret hereditatem. de Fin. 145. b. Ita quemadmodum in senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic isti nobis cum interprete audiendi sunt. Ep. 104. b. Nullam artem literis sine interprete et doctore et sine aliqua exercitatione percipi posse. At. 278. b. Caesarum quidam fallacibus interpretibus ac nuncijs impulerunt in spem consulatus. In V. 211. a. Per amicos et interpretes agere aliquid. I. V. 71. a. Or. 130. b. Qui aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudicij solent esse. Ep. 153. b. Or. 150. b. Quo ego interprete nouissimè ad Lepidum sum usus.

Interpretatio, onis. notatio, etymologia. Off. 7. b. Nihil callida, sed maliciofa iuris interpretatio. Or. 47. a. Iuris ciuillis cognitio et interpretatio. Or. contra Rull. 67. a. Verbi uis et interpretatio. pro Corn. 62. b. In quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione, qui ita dicebat, Comiter esse Communiter, quasi uero priusum aliquod aut insolitum uerbum interpretaretur. Or. ibi. de interpretatione uerborum. Part. 241. b. Verbi interpretatione se defendere. Or. ibi. Or. de Orat. 100. b. De prauidatione uerbi uergeri. de Or. 87. a. Neg; ea interpretatione mea, aut ornatius explicari, aut planius expr-

mi possunt. Or. 101. b. Seneclius uero ornate quod honestus potest esse persequi quam iuris interpretatio. de Or. 132. b. Interpretatio nominis habet acumen, ut Neoptolemus. de Opt. 144. b. Causa habens interpretationem legi satis acuta. de Or. 96. b. Or. 119. a. Controuersia, uel contentio ex scripti interpretatione. pro Cor. 57. b. An cuius linguam populi non nosset, interpretationem fœderis non tenebat? de D. 88. b. Somnia Antiphontis interpretatione explicata. Or. 89. b. Eius igitur somnij, quae sit a coniectori bus interpretatio facta uideamus.

Interpretatio, ornamentum Rhet. ad Her. 33. a. Interpretatio est, quae exponit id quod positum est, alio uerbo quod idem ualeat, hoc modo: Remp. radicibus eueristi, ciuitatem funditus deiecisti.

Interpretor, aris. interpretatione facio, expono, interpretatione explico, explano, explico, rem obscuram explano, intelligo, nomen alicuius rei non adiungo, et eandem tamen sententiam teneo, anguro, si fatum dicam quod ex aeternitate uerum sit. Off. 33. b. Nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari uelis, quam studium sapientiae. de Cl. 178. a. Interpretare uelut explanare rem obscuram. de Fin. 68. b. Animaduerte igitur recte ne hanc sententiam interpretor. de Fin. 130. b. Secundum naturam uiuere, quod ita interpretatur, uiuere ex hominis natura uideque perfectam, et nihil requirentem. de Fin. 85. b. Epistolam eius, quam modo totidem serere uerbis interpretatus sum. de Am. 99. a. Iam uirtutem ex consuetudine uita sermonisque nostri interpretemur, nec metiamur eam, ut quidam indocti, uerborum magnificentia. de Leg. 158. b. Qui uis interpretari populo et respondere soliti sunt. de Leg. 171. b. In ipso nomine legis interpretatio inest et sententia iusti, et iuris colendi. I. A. 223. a. In legibus interpretandis et aequitate explicandis. de In. 78. a. Iudicem legi parere, non interpretari legem oportet. Tus. 198. b. Recte ne interpretor sententiam tuam? id est, recte ne intelligo, etc. At. 250. a. Tuam epistolam interpretari ipse uix poterat. Or. 147. a. Rogatus ut interpretaretur, quid esset quod ille scriberet, consilio meo se uti uelle. I. A. 195. b. Sed uerecundus augur sine collegis de auspicijs non interpretatur. pro R. P. 127. a. Consilium ex necessitate, uoluntatem ex utroque interpretari. de N. 24. b. Euenimus, quem noster et interpretatus et secutus est Ennius. Off. 45. b. Panætius, quem multum in his libris secutus sum, non interpretatus. de Or. 97. b. Omnes bonarum artium scriptores ac doctores, et legendi, et per uoluntatis, et interpretandi. de Fat. 144. a. Verborum uim interpretari. Or. 146. a. Licet etiam imitari, ut fati nomen non adiungis et eandem sententiam teneas: hoc modo, etc. pro Cor. 62. b. Quasi uero priusum aliquod aut insolitum uerbum interpretaretur. de D. 99. a. Hetruria scien tissimè interpretatur, quid quibusque ostendatur portentis. de D. 87. a. Quorum omnium interpretes ut grammatici poetarum, proxime ad eorum quos interpretantur diuinati onem uidentur accedere. de D. 82. b. Exta pecudum, aut monstra, aut fulgurum interpretantur. Or. 80. b. In monstris interpretandis procurandisque. I. Procuro. de D. 90. a. Somnia, quae magi Cyro interpretati sunt, ex Dionysij per se libris. de D. 91. b. Ex quo illud somnium ita interpretatum esse, ut, etc. cum, etc. I. A. 160. a. Hoc nos per deos immortales, quale sit non interpretamini? de In. 77. b. et ad Her. 9. a. Interpretari uoluntatem alicuius ex aliquo facto uel eueniu. de N. 75. b. Bene dicta male interpretari. Or. ibid. Per uerse philosophorum disputatione interpretari. de N. 71. b. Vestri haec confirmant interpretando quorsum quia

que pertineat. At. 41. b. Ueremur ne interpretentur illud oppidum ab Italia non satis abesse. de N. 84. b. Hoc non uulgariter uideatur interpretatur, qui me idcirco putent bene audire uelle, ut ille male audiat. pro Plan. 270. a. Si uero hoc quod accidit interpretari uelis. pro Mur. 139. b. Quod atrociter in senatum dixisti, aut non dixisses, aut mitiorem in partem interpretare. pro Cecin. 302. a. Tu hoc idem (quod ego dico) interpretare. de Ar. 252. a. Verba quae ex Hetruscis libris in te conuersa, et interpretata dicuntur. At. 274. b. Ita quae id senatus consultum plerique interpretantur etiam ad duos capitulos pertinere. At. 262. b. Sic uelim existimes, me de tua liberalitate ita interpretaturum, ut tuo summo beneficio me affectum putem. Or. 95. b. De Triario bene interpretaris uoluntatem meam. de Ar. 252. a. Hoc quod sit non facile interpretor. pro Dom. 239. a. Quae si tu interpretaris de nostris edibus scripta esse, non repugno. de Cl. 165. a. Si tanquam illi ipsi acerbitatis aliquid acciderit, dolemus summam eius felicitatem, non satis animo interpretamur. de Fin. 93. a. Or. Acad. 43. b. Or. ad Her. 9. a. De ratione interpretandi. Item: In fraudem legis facere, uel fraudem legis fieri, est legem interpretari contra eius sententiam.

Interpunctio, nis. interpunctio, interductus. pro Mur. 129. b. Res enim sunt paruae prope in singulis literis atque interpunctioibus uerborum occupatae.

Interpunctio, ti. interpunctio, distinctio. de Or. 159. b. Clausulas et interpuncta uerborum, animae interclusio et auge spiritus attulerunt.

Interpunctus, a, um. de Or. 138. b. Narratio distincta per sonis, interpuncta sermonibus. Or. 159. a. Clausulae interpunctae in orationibus. Or. 201. b. Distincta alios et interpuncta interualla delectant.

Interquiesco, scis. requiesco. de Cl. 172. b. Cum paululum interquiessem.

Interregnum, gni. tempus quo regnum rege uacat, dum creatur nouus. Q. Fr. 327. b. Ad interregnum comitia adducta, rumor dictatoris iniucundus bonis. At. 143. b. Nam permagni eius interest, rem ad interregnum non uenire. Q. Fr. 323. a. Res spectat ad interregnum. At. 107. b. et 143. b. Aut si per Tr. pl. non patiat, tamen quiescat rem adduci ad interregnum. Ep. 100. b. Quis enim tot interregnis iure consultum desiderat?

Interrex, gis. is qui demortui regis locum tenet, donec alter creatur. At. 151. a. Si Sulla potuit efficere ab interrege ut dictator diceretur, et magister equitum, cur hic non posset? contra Rul. 88. a. L. Flaccus interrex legem de Sylla tulit, ut omnia quae eumque ille fecisset, rata essent. pro Dd. 221. a. Interrex, quae et ipsum patricium esse, et a patricio pro di necesse est. Ep. 100. b. Ego omnibus unde petitur, hoc consilij dederim, ut a singulis interregibus binas aduocationes postulent.

Interrogatio, nis. de Fat. 146. a. Recte genus hoc interrogationis ignauum atque uersum nominatum est.

Interrogatiuncula, lae. Parad. 116. a. Cato minutis interrogatiunculis quasi punctis, quod proposuit, efficit. Or. de Fin. 107. b. Pungunt quasi aculeis, interrogatiunculis angustis.

Interrogo, as. rogo, quæro, percontor. Or. 209. a. Ut interrogando urgeat, et rursus quasi ad interrogata sibi ipse respondeat. Quin. Fr. 308. a. Clodius interrogabat suos, quibus plebem fame necaret, respondebant, Pompeius. Tus. 160. a. Socrates pusionem quandam interrogat quaedam geometrica de dimensione quadrati. Part. 229. b.

Sic ego te uicissim eisdem de rebus interrogabo. In Vat. 31. b. Quid enim te de hispanensibus furtis interrogem? de Or. 12.9. a. Hic meus frater à Philippo interrogatus quid latraret, furem se uidere respondit. et pro Dom. 22. a. Te interrogante augures responderunt. I. C. 99. b. Interrogas me, num in exilium? non iubeo. Acad. 10. a. Si quis deus te interroget, et c. utinam quidem roget. Acad. 10. a. Qui ita interrogant, ab his irridentur. et ibi. Interrogari ab aliquo. de Or. 11.8. b. Interrogari de aliquo. de Fin. 64. a. Socrates percunctando atq; interrogando dicere solebat. eorum opiniones, quibus cum diserebat. de L. 18.5. a. Cum magistratus interrogasset, id est, interrogauerit.

Interrumpo, pis. interpe, dirimo, deleo. de Pro. 7.2. b. Interpellatio familiaris mei, qua paulo ante interrupta est oratio mea. de N. 4.9. a. Contingere idem terræ necessesse, ut omnibus eius partibus in medium urgentibus nihil in terrumpat, quo labefactari possit tanta contentio gravitate et ponderum. Ep. 64. a. Sed multa uarietate temporum interruptum officium cumulatè reddidi. Ep. 251. b. A micidia longis intervalis temporis interrupta. Ep. 157. b. Pontisq; quos feceram interrupti.

Interrupte, interese, uel incisim. (Continenter, per petuo. de Or. 139. a. interrupte narrare aliquid.

Interruptus, a. um. intermissus, inhisens, claudicans, infractus, amputatus. (Vnus, par, idem, perpetuus, continuus, continuatus. de L. 157. b. Nec tam facile interrupta cōtoto, quam absolio instituta. Ep. 14. a. Nō ostēdes eundem bonorum sensum Lentule, quem reliquisti, qui confirmatus consilatu nostro, nonnunquam postea interruptus et afflicus ante Cos. recreatus ab te totus est. pro Cael. 50. 30 a. Interruptis ac morientibus uocibus significare aliquid. de Som. 12.9. a. Hos qui terram incolunt, interruptos ita esse, ut, et c. de Orat. 162. et 163. a. Continuum. (Interruptum.

Interfundo, dis. de L. 171. a. Et à tergo pontem interfundi iussit.

Interferbo, bis. At. 95. Nam quas multo ante tuas acciperam literas, in quibus neque interfereris, quid esset mihi faciendum de relinquendo, ee me pungebant.

Interfeco, as. ad Her. 20. b. Vt eas res inferere atq; interfecare uideamur in animis auditorum.

Interseptus, a. um. interclusus. pro Cor. 63. b. Ne interseptum sit his iter ad hoc amplissimum premium ciuitatis. et Tus. 15.8. a. Foramina terrenis concretisq; corporibus intersepta.

Interspiratio, onis. respiratio. de Or. 159. a. et ibid. b. Aequalibus interpirationibus utebantur.

Intersum, es. intercedo. (Desum. de Sen. 78. a. Sepe intersum querelis meorum equalium. At. 237. a. Tu plera audis, et interes consilij. de D. 140. b. Non placet Stoicis singulis tecorum fisis, aut animi cantibus interesse deum. Ep. 8. b. et At. 139. a. Melioris cuius et uiri putabam, quo uis supplicio affici, quam illi crudelitati non solum preesse, uerum etiam interesse. de In. 61. a. Ipse interfuit et presens uidit. pro S. R. 24. b. Roscius ne in conuiuium quidem ullo frere interfuit. Q. Fr. 310. a. Huic conuiuium Quintus de fuit. pro S. R. 36. b. Quibus in rebus interesse non possumus. pro Clu. 52. a. Hic in testamento faciendo interfuit. I. V. 75. a. Interesse in consilij aliquorum. de In. 54. a. Interesse in aliquo negotio. Ep. 219. a. Quia in te ego interesse sui. de In. 64. a. Ratiocinatio dicitur tum interfuisse, cum, et c. 65. a. Cum causa quare peccauerit, non intercesserit. ad Her. 3. b. Quibus in rebus alicuius firma autoritas

uidebitur interfuisse. I. C. 111. a. Tybris inter eos et pons interest. I. A. 24.6. b. Si maria, montes, regionum magnitudines interessent, odisses cum. de Sen. 90. a. Cuius interprimus et sextum consilium sex et quadraginta anni interfuerunt.

Intertrimento, si. detrimentum. I. V. 103. a. Cum ed sine ullo intertrimento conuenerat.

Intervallum, si. spacium, diuisio, discrimen. de Or. 14. a. b. Utendum est locis multis, illis tribus, explicatis, modicis intervallis. Ep. 6. a. Ut quoniam intervallo locorum et tenorum distincti sumus, per literas tecum quam sapissime colloquar. de Fin. 84. b. Dolor si longus, leuis: dat enim intervallo et relaxat. Acad. 39. a. Satis eum longo intervallo ad suam uillam reduximus. I. V. 236. b. At cum in Italia bellum tam propè à Sicilia, tamen in Sicilia non fuit, quid mirum? ne cum in Sicilia quidem fuit eodem intervallo, pars eius belli in Italiam peruicit. de N. 36. b. Neq; Mercurius à sole longius quam unius signi intervallo discedit. et ibidem: Lucifer nunquam à sole duorum signorum intervallo longius discedit. de Or. 100. b. In Geometria, lineamenta, formæ, intervalla, magnitudines. de Vn. 199. a. Intervallum sequitur, et sequitur, et sequitur, et sequitur. et ibi. Duplum et triplum intervallum. de D. 127. b. Reliqua uerò tria intervalla infinita et immensa, à sole ad Martem, inde ad Iouis, ab eo ad Saturni stellam. de Vn. 202. a. Fore ut certis temporum intervallis animal oriretur. de N. 7. a. Opinio est, natiuos esse deos longis intervallis orientes occidentesq; ad Her. 20. a. Intervalla uocis in loquendo. de Som. 12.9. a. Illi octo cursus septem efficiunt distinctos intervallis sonos. Tus. 15.6. b. Intervalla sonorum. de Som. 12.8. a. Sonus intervallis coniunctus imparibus, sed tamen pro rata portione distinctis. de Or. 160. a. Distinctio et equalium et saepe uariorum intervallorum percussio numerum conficit. et ibid. Numerum in cadentibus guttis, quod intervallis distinguunt, notare possumus. et ibid. Quod metri possumus intervallis equalibus. Or. 201. b. Distincta alios et inter puncta, intervalla, moræ, respirationesq; delectant. Or. 214. b. Numerus intervallis, compositio uocibus apparet. et ibid. Intervallorum longorum et breuium uarietas. et 216. a. Pedes non syllabis, sed intervallis metiendi. et ibid. Trocheus, qui temporibus et intervallis est par iambo. contra Rul. 83. b. Vide quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia, et istorum demerentiam. illi, et c. hi, et c. et pro Rab. 93. a. Quantum intervallum inter te atq; illum interiectum putas?

Intervallum, pro tempore, ut tanto intervallo, longo intervallo. quod Verg. dixit: Longo post tempore, Cic. multis post annis, dein, longo intervallo post, semel istor pauit, quod nimis sepe usurpant noui. pro Mur. 127. b. Ego uerò tanto intervallo claustra ista nobilitatis refregi. contra Rul. 65. b. Perficiam ut huius ordinis autoritas, que apud maiores nostros fuit, eadem nunc longo intervallo reip. restituta uideatur. Q. Fr. 323. b. Dierum iam amplius L. intervallum nihil à te literarum. de Clar. 166. a. Quoniam longo intervallo modò primum te paulo hilariorum uideo. pro Clu. 55. a. Satis longo intervallo post iterum aduocatur. pro Mur. 128. b. Vt cum longo intervallo ueneris, contendas, et c. I. A. 194. a. Hodierno die longo intervallo ad spem libertatis exarsimus. At. 282. a. Venio nunc longo sine intervallo ad quandam epistolam, que, et c. At. 177. a. Longo enim intervallo uideo mutata esse omnia. contra Rul. 66. a. Ne per longo intervallo propè memoria temporumq;

porumq; nostrorum primum hominem nouum consulens fecisset. pro S. R. 20. a. Longo intervallo iudicium inter Scarios hoc primum comittitur. I. V. 65. b. Consectudo longo intervallo repetita et relata. et 79. a. Longo intervallo ueterem consuetudinem retuli. et At. 3. a. Et nos longo intervallo uiferis. Ep. 104. a. Tu si intervalli longius fuerit mearum literarum, ne mireris. I. V. 265. b. Versabatur in Sicilia longo intervallo alter Phalaris. pro Clu. 32. a. Si cum animis uestris longo intervallo recordari illius uitam uolueritis. de Cla. 32. a. Cum res priuata longo intervallo iudicij repetentur. pro Flac. 161. a. Longo intervallo Romanam uenis. pro Arch. 186. b. Interim satis longo intervallo uenit Heracleam. pro Flac. 156. a. Interim neque ita longo intervallo ille uenit. de Pro. 75. a. An laurea illa amitteret longo intervallo uiriditate? Epist. 251. b. Amicitia longis intervallis temporis interrupta. Of. 7. a. Illa que quasi longo intervallo interiecto uidemus. Acad. 14.3. a. Studia que longo intervallo intermissa reuocauit, est, diu intermissa. Epist. 251. a. Primum ut te tanto intervallo uiderem.

Ex intervallo. de In. 51. b. Consectim sequi. (Ex intervallo sequi aliquem. de In. 66. a. Consectim.) (Ex intervallo. At. 66. a. Et ille latinus et iuauit ex intervallo regu stundus. Or. 119. a. Intervallo dicere id est, ex intervallo, uel, cum interpositione et distinctione. ad Her. 2. a. b. Crebris intervallis et diuisibus oportebit uti.

Intervenio, nis. de improprio uenio. de N. 5. b. Vt hic qui interuenit, ne ignoret que res agatur. Top. 227. a. Vt si interuentum est cum ageretur aliquid. de Or. 110. a. bis. Ve reor tamen ne molesti uobis interuenimus. At. 242. b. ab aliquo intine commendari.

Intervenit, nis. de improprio uenio. de N. 5. b. Vt hic qui interuenit, ne ignoret que res agatur. Top. 227. a. Vt si interuentum est cum ageretur aliquid. de Or. 110. a. bis. Ve reor tamen ne molesti uobis interuenimus. At. 242. b. ab aliquo intine commendari.

Intervento, tis. inopinatus aduentus. I. C. 112. a. Tum interuentu Pontini pugna sedatur. et de N. 23. a. Suppeditatio bonorum nullo modo interuentu. At. 55. a. Quod ue reor ne tardius interuētū Varronis nostri facias. Part. 232. b. Interuentus alicuius aut interpellatio. At. 258. a. Caleni interuentum et Caluene cauebis.

Intervento, tis. præscepto, intercipio. I. A. 175. b. Ille induxit, ut peteret promissum et receptum interuenit, ad seq; transtulit. I. V. 215. b. Qui si intellexerint interuerso regali hoc dono, grauitur uos tulisse, et c. Item: is intellexit posse se interuersa adlitate Pisonis consule prætorem renunciare.

Interviso, si. inuiso. Epist. 95. b. Quodq; minus nos interuisit, hoc sero animo equiore. Quint. Fr. 319. a. Vrbaniam ex positionem urget ille quidem, sed etiam ipse crebro interuiso.

Intestato, aduer. intestatus, nullo facto testamento. de

Or. 100. a. Paterfamilias intestato mortuus est. et de In. 81. a. et ad Her. 4. b. et I. V. 99. b. et de Or. 99. b.

Intestatus, a. um. intestatio. pro Cl. 53. a. Haud hæres est Cluentius, intestatum dico esse mortuum.

Intestinum, ni. illa, uiscera. de N. 54. b. Reliqua cibi depelluntur tum astringentibus se intestinis, tum relaxantibus. et ibid. Quædam à medio intestino usq; ad portas icovis ductæ ac directæ uia. Ep. 107. a. Cum grauitur ex intestinis laborarem.

Intestinus, a. um. intimus, domesticus. At. 228. b. Ingrauescit enim indies intestinum malum. I. V. 84. a. Occultum intestinum ac domesticum malum. et I. C. 110. b. Bellum intestinum ac domesticum. contra Rul. Inklusum malum intestinum ac domesticum est. Acad. 13. a. Vt si qui ex abfecerent, uel ipsi per se motu mentis aliquo, uel obiecta terribili re extrinsecus. et ibi. Tremor intestina. (Tremor oblatus. Ep. 179. a. Intestinū urbis malum. Ep. 49. b. Intestinus dolor. Item: Quid est quod tanto pere te commoueat tuus dolor intestinus?

Intexo, xis. contexo, interpono, implico. Part. 230. a. Cum parua magnis, simplicia conuictis, obscura dilucidis inteximus. At. 207. b. Scis me antea orationis, aut aliquid id genus solitum scribere, ut Varronem nunquam possem intexere. Or. 114. b. Aliquid in causa prudenter intexere. At. 211. a. Te et uocis et intexui. de N. 54. a. Venæ crebrae multaq; toto corpore intextæ.

Intextus, a. um. contextus. ad Her. 38. b. Vestis coloribus uarijs intexta.

Intimè, enixè, ex animo. Q. Fr. 300. a. Aliquem alicui intimus, a. um. domesticus, familiaris. (Externus, alienus. I. V. 223. a. In eo sacrario intimo fuit signum: Cereris. et de In. 65. a. Animi quidam intimus sensus. et pro Syl. 179. b. Intima cogitatio. et At. 82. a. 72. a. Sed angor intimis sensibus. Tus. 186. a. Intimus sermo. I. V. 69. b. Ad intima istorum consilia peruenimus. de N. 39. b. Itaq; in ea dea, que est rerum custos intimarum, omnis precatio et sacrificatio extrema est. de Or. 93. a. Penitus in eam ipsam disputationem non penè intimam peruenimus. Or. 114. b. Quæ disputationem est huius instituti sermonis, sed artis intimæ. Acad. 40. a. Multa admirari ex intima philosophia. et de L. 159. a. Sed penitus ex intima philosophia haurienda iuris disciplina est. Ep. 217. a. Itaq; abdedit se in intimam Mædoniam. pro Cael. 50. b. Nam si essent in uiscibus nō laterent, sin se in intimum conijcere uellent, non satis commodè, et c. I. A. 169. b. Antonius intimus erat Clodio. et I. C. 106. a. Intimus alicuius. At. 63. b. Itaq; in intimis est meis, cum antea notus non fuisset. Ep. 31. a. L. Valerius est ex meis domesticis atq; intimis familiaribus. Q. Fr. 503. a. Intimus, proximus, familiarissimus quisq; sibi pertinet. pro S. R. 37. b. Te cti ad alienos esse possumus, intimi multo apertiora uideant necesse est.

Intolerabilis, intolerandus, non ferendus. I. A. 185. a. Intolerabile est seruire impuro. et Q. Fr. 305. b. et Epist. 185. a. de N. 51. b. Intolerabilis feditas odoris. Tus. 217. a. Cui nihil intolerabile ad demittendum animum uideri potest. At. 178. b. et de Or. 159. a. Mihi omnia sunt intolerabilia ad dolorem. de Am. 100. b. Admodum intolerabilis iniuria. Epist. 35. a. Intolerabilia tributa exegi. Tus. 228. b. et de Or. 218. b. Intolerabilis dolor. et 199. a. Intolerabile uicium. Item: Intolerabile uerbum. At. 260. a. Intolerabilis Antonius.

Intolerandus, a. um. I. V. 218. a. Res indigna et intole-

quanda uidebatur omnibus. Et 259. b. Et pro S. R. 24. d. cōtra Rul. 63. b. Nunc prospicite omnium rerum infinitā atq; intolerandam licentiam. pro Font. 283. a. Hec immānis atq; intoleranda barbaria. In Vat. 33. a. Intolerandus tyrannus.

Intolleranter insolenter. In Vat. 35. a. Tu de tuis diuitijs intolerandissime gloriaris. Et de Or. 128. a. Intolerantius se iactare. et Tus. 179. b. Intoleranter dolere.

Intolerantia, tūc insolentia. cōtra Rul. 72. b. Perspicite hanc potestatem, non priuatore insaniam, sed intolerantiā regis esse dicetis. pro Cl. 48. b. Quis eum cum illa superbia atq; intolerantia ferro potuisset?

Intono, as. sono, sono. pro Mur. 143. b. Iam enim hester na cōcione intonuit uox perniciosa designati Trib. de D. 102. a. Partibus intonuit cœli pater ipse sinistris.

Intonsus, a. ū. (Tonsus. Tus. 204. a. Scindens dolore idē tidem intonsam comam. Et 196. a. Accij.

Intorqueo, ques. torqueo. de Or. 133. b. Testius in dicendo mentū intorquēs. de Ar. 24. 5. a. Si quod in me telū intorserit. statim, etc. At. 140. Sed uereor ne Pompeio quid oneris imponā. et 101. γαργήλιος νεφέλην ἀερόιο πάλαιον intorquet. Tus. 226. a. Alternis enim uersibus intorquetur inter fratres grauissimæ contumelia.

In totum, ex toto. de Ar. 253. b. Quæsturanq; illam maxime focundam, in totum ad se ita redegit, ut improbisimē fraudaret populum.

Intra, inter, in interiore parte. At. 127. b. Qui regionibus exclusi intra præsidia atq; intra arma aliena uenisset. pro Sest. 16. a. Antiochus intra montē Taurū regnare iussus est. Et pro Deiot. 150. b. Deiotarus Taurō tenuis regna re iussus est. I. V. * Locus intra oceanū iam nullus est, quo etc. pro Pom. 110. b. Nulla intra oceanī ostium nauis est. de Or. 122. a. Nosse regiones intra quas uenere Et peruestigēs, quod queris. pro Cec. 289. a. Ingressus intra finem eius loci, quē, etc. At. 43. b. Quod facile fuisset, nisi intra parietes meos de mea perniciē consilia intrarent. Brut. 289. a. Cum tantum insideat intra muros mili. ad Her. 24. b. Ipse intra carcerē stet. I. V. 73. a. Omnia cōmemorabuntur, quæ intra decem annos, posteaquam iudicia ad senatum translata sunt, in rebus iudicandis nefariē Et flagitio facta sunt. Ep. 49. a. Sed quoniam Cæsar fortasse arbitratetur, me hanc reſp. non putare, si perpetuō tacerē, modicē hoc faciam, aut etiam intra modum, ut, etc. Ep. 143. a. Deinde ne amicis nihil tribuamus, epulamur unā non modo, non contra legem, si illa nunc lex est, sed etiā intra legem, Et quidem aliquanto.

Intracatus, a. ūm. in domitus. de Am. 109. a. Nemo est, qui non equo quo conſueuit, libentius utatur, quam intracato Et nouo.

Intrico, aris. (Extrico. de Fat. teste Gellio 92. Intro, as. introco, inco, ingredior, accedo in ædes. Ac. 30. b. Nulla acies humani ingenij tanta est, ut penetrare in cœlum, terram intrare possit. Tus. 161. b. Nisi animus atque equā corpus intrasset, in rerum cognitione uiguisset. Et de N. 28. a. Cum Gracchus pomerium intrasset. pro R. P. 126. a. Rabirius regnum intrauit. I. A. 175. a. Tu illam domum ingredi ausus es? tu illud limen intrare? pro Cecin. 289. a. Qui illum olearum ordinem intrasset. pro Dom. 214. a. Intrare in Capitolium non debuisti. Quint. Frat. 292. b. Qui in tuam familiaritatem penitus intrarit. Et de Fin. 135. a. Intrandum est igitur in rerum naturam, etc. de Or. 118. b. Tum definitio in mentem iudicis intrare non potest. de Or. 102. a. Si in hac, quæ patefecit oratio

ne sua Crassus intrare uolueritis.

Introduco, cis. induco, facio. Tus. 230. a. Socrates philosophiam deuocauit cœlo, Et in urbibus collocauit, Et in domos etiam introduxit. Q. Fr. 322. b. Gabinus a consule reuententus est, introducti publicani. de D. 87. b. Qui in senatum introducti negauerunt. pro Clu. 25. b. Qui simulatq; introductus est, prima potione mulierem sustulit. I. A. 234. b. L. Cæsar comitia et ambitionem introduxit in senatum. Antequam. 196. a. Quæ omnia sunt perniciosa, quod in reſp. sunt introducta. In Sal. 272. a. Iustus huic quā mihi succedere debetis, qui initium introduxit. de Fat. 145. a. Epicurus introduxit declinationem atomorum. et 144. a. Qui introducunt fatum. de N. 6. a. Plato, qui natum mundum introduxit. Off. 54. b. Panætius non uidetur huiusmodi deliberationem introducere debuisse, in qua, etc. Off. 76. a. Epicurei prudentiam introducunt scientiam superditantem uoluptates. I. V. 192. a. Ex huiusmodi principio consuetudo estimationis introducta est. Epist. 264. a. Introdudere aliquam consuetudinem. Part. 233. b. Introducta rei similitudo. Acad. 33. a. Et de Fin. 115. b. Introducebat etiam Carneades, summum bonum esse, etc. pro Cel. 44. b. Iam ipse tecum nulla introducta persona loquar. de Am. 96. a. Quasi enim ipsos introdaxi loquentes. At. 261. a. Possimus etiam ut sponsores appellentur, procuratorem introducere.

Introduco, nis. At. 11. b. Iam uerō dīj boni rem perditam, etiam noctes certarum mulierum, atque adolescentulorum nobilitum introductiones, nonnullis iudicibus pro mercedis cumulo fuerunt. Introco, is. intro, in aliquem locum adeo. At. 105. b. Scribis Pompeium in urbem introisse. Et de Or. 100. a. Manicinus in senatū introire non dubitauit. At. 258. a. In domū alicuius introire. I. P. 91. b. Quasi uerō ad rem pertinetat quā tu porta introieris, modo ne triumphali. Ep. 259. b. Si mul nobiscū in oppidum introiuit Terentia. de Am. 98. b. Quem fuit æquius, ut prius introierā in uitā, sic prius exire de uitā. I. A. 173. b. An tu illa uestibula cum aspexisti, domum tuam te introire putas?

Introfero, fers. importo. I. V. 242. b. Noctū introferri solitus est ad mulierem. Et 259. b. pro Flac. In oppidum introferetur.

Introitus, tus. ingreſſio, ingreſſus. pro Cec. 288. b. At iste ad omnes introitus, quā adiri poterat in eum fundum, armatos homines opponit. pro Dō. 228. a. Aduentus meus Et introitus in urbē qui fuit? I. A. 231. a. Qui introitus in Smyrnā? pro Cec. 292. b. Nō sōlū introitus, sed omnino aditu prohiberi. de N. 55. a. Aures duros Et quasi corneolos introitus habēt. I. V. 230. a. Signum quod est ad introitum ponti. et 252. a. Propter introitū atq; ostium portus. pro Cel. 38. a. Ille introitus defensionis. At. 16. b. Primus introitus fuit in causam fabulæ Clodianæ.

Intromitto, tis. admitto. pro Syl. 177. a. Vt intromissus me in meo lecto trucidaret. Epist. 15. a. Si quando illa dicit, Phœdriam intromittamus comestatum: tu, etc.

Introspectio, cis. inspicio. de Ar. 251. a. Ne quis introspicere possit tuam domum. pro Syl. 181. b. Perspicite etiam atque etiam, introspicite omnium mentes. de Fin. 89. a. Tute introspicite in mentem tuam. pro Font. 283. a. Age uerō nunc insere oculos in curiam, introspicite penitus in omnes reipublicæ partes. de D. 130. a. Causas omnium introspicere.

Introuo, as. accerso, aduoco. I. V. 89. b. Cur filiam tuam non introuocari iubet?

Introdo,

Introdo, dis. pro Cec. 287. b. Atq; etiam se ipse inferere. Bat Et intrudebat.

Intueor, ris. uideo, tueor, contueor, contemplor, aspicio. de D. 85. b. Rectores nauium profectioe lati piscium lasciuam intuebantur, nec tuendi satietas capere poterat. Antequam. 196. b. Non solum cunctam intueri, sed etiam tueri potestis ciuitatem. pro Pomp. 11. b. Pompeium omnes sicut aliquem de cœlo lapsū intuetur. Et Acad. 16. b. Me omnes intueri: id est, intuebantur. de Som. 129. a. Intueri solem nequius aduersum. Tus. 183. b. Qui cum acriter oculos deficientem solem intuerentur, ut aspectum omnino amitterent, sic mentis acies se ipsam intuens non nunquā hebet, ob eamq; causam contemplandi diligentiam amittit. cōtra Rul. 81. a. Intentus oculis omnes reip. partes intueri. de Or. 117. a. Totā mētē aliquem atq; omnino animo contueri. Tus. 339. b. Ex quo omnibus bene ueritate intuentibus, uideri necesse est miserum. de Fin. 60. b. Intueri aliquid acri Et attento animo. I. V. 265. a. Frequentia quæ nunc animo te iniquissimo infestissimoq; intuetur. de Pro. 73. a. Intueri aliquem coram. de Orat. 100. a. Intueri huc atque illic. I. C. 113. a. Ille terram intuebatur. At. 281. a. Intueri me ipsum, qui, etc. pro Plan. 280. b. Hos ego cum animo intuebar. pro Dom. 222. b. Intuemi nī paulisper animis iuuentutem. pro Plan. 259. a. Intueri Et contemplari aliquē. de Am. 100. a. Amicum qui intuetur, tanquam aliquod exemplar intuetur sui. Or. 197. b. Aliquid intueri, in eoq; defectū esse. Tus. 229. b. Qui rerū naturam studiose intuerentur, id est, contēplarentur. pro Mil. 109. b. Ora omnium atq; oculos intuemur. Ep. 14. a. Qui splendorem Et speciem huius uitæ intuentur. Tus. 181. a. Intueri in aliquam rem. Et de Vn. 201. a. Intueri in speciem rerū. de Cl. 196. a. Sed in te intuens Brute doleo, cuius, etc. de Or. 85. b. Ac mihi quidē in summos homines intueti, querendū uisum est: quid sit, etc. Tus. 240. a. Delecti pueri ad nutū illius intuentes diligēter ministrabant. de Or. 154. a. Dummodo illa ad hanc ciuilem scientiam, quod pertinent, Et quam intuentur, transferamus. de Or. 96. b. Cōmonere aliquē, quod quidq; referat, Et quod intuens ab eo quodcumque sibi proposuerit, minus aberrat. Or. 199. a. Oratores uoluntatem eorum qui audiunt intueri debent. I. A. 238. b. Non tam ueteranos intuedos uobis arbitror, quā quid tyrones milites sentiant.

Intus. (Foris. de Fin. 58. a. pro Mur. 143. a. Intus, intus est equus Troianus. I. C. 106. b. Intus inclusum periculum est. de Vn. 201. a. Deus omnia animalia intus in mundo inclusit. de Sen. 79. b. Nec uerō ille in luce modo et oculis ciuim, sed intus domiq; præstantior. pro Deiot. 149. b. Vbi id quod intus est atq; nostrū impune euolare potest. de Or. 134. b. Nāscia sensu illū intus esse. de Fin. 93. b. Quæ sunt intus in domo. pro Syl. 170. a. Ille relictus intus, expectat tu foris. contra Rul. 8. a. Atq; hoc carmen ille non uobis, sed sibi intus canit.

Inuado, dis. inuasi. impetum facio, inuolo, irruo, irrumpo, peto, uim facio. Tus. 175. b. Si quis uniuersam philosophiam uelit uti perare, secundo id populo facere possit: uel si ea, quæ nos maxime sequimur, conetur inuadere, magna habere possit auxilia reliquorum philosophorum discipulis. I. A. 53. b. Fugitiuus ille, qui in C. Marij nomen inuaserat. In Sal. 273. b. Qui ista inuistata rabie petulantiter in uocem meam inuasi. Off. 16. a. In quo me ab inuidis inuadi solere audio. I. A. 231. a. In Galliam Antonius inuasi. in Asia Dolobellæ, alienæ uterq; pronūcia. Q. Fr. 322

b. Imperator noctū urbem hostium inuasi. I. V. 86. b. Inuadere in urbes hostium cum exercitu ui. pro S. R. 19. b. Inuadere in pecunias alterius nullo iure. Et 20. b. In fortunatis alterius inuadere. Et pro S. R. 22. a. Iste in præda huius inuadit. I. A. 168. a. In multas præterea pecunias alienissimorum hominum inuasi. pro Cec. 289. b. In aliquem aduenientem cum ferro inuadere. I. A. 175. a. Cum mulier steter uberior, is caput aperuit, in collum inuasi. de D. 123. b. Anus fame eneſta in offam pulsus inuadit. Tus. 219. b. An L. Brutus, etc. effrenatus in Aruntem inuaserit. de N. 33. b. Ignis quocumq; inuasi, cuncta disturbat Et dissipat. Off. 49. a. Modō enim hoc malum in hanc urbem inuasi. Tus. 175. b. Si quis ea, quæ nos maxime sequimur, conetur inuadere. Off. 58. b. Panætius negat, illam pestem maiorem uitam hominum inuasiſſe, quā eorum opinionem, qui ista dixerunt. Ep. 260. b. Mirus furor inuasi improbos. Ep. 11. a. Non potui magis in arcem illius causæ inuadere. pro Sest. Neg; quenquam offendet oratio mea nisi qui se ita obtulerit, ut in eum non inuasiſſe, sed incurriſſe uideamur.

Inuaditudo, nis. ualutudo, infirma ualutudo. At. 100. a. Inuaditudo tua ualde me conturbat. Et 104. a.

Inuectio, onis. (Exportatio. Off. 35. a. Earum rerum quibus abundaremus exportatio, Et earum quibus egeremus inuectio. de In. 82. b. Clementia, per quam animi temerē in odium alicuius inuectionis concitati, concitati retinentur.

Inueho, bis. importo. Off. 49. a. Paulus tantum pecunie in erarium inuexit, ut, etc. I. V. 230. a. Cum inuectio, onis. (Exportatio. Off. 35. a. Earum rerum quibus abundaremus exportatio, Et earum quibus egeremus inuectio. de In. 82. b. Clementia, per quam animi temerē in odium alicuius inuectionis concitati, concitati retinentur. Inueho, bis. importo. Off. 49. a. Paulus tantum pecunie in erarium inuexit, ut, etc. I. V. 230. a. Cum multa ex illo mari bella emerſerint, Et multa in pontum inuectā sint. Et pro Muren. 131. Cum bellum inuectum totam in Asian eſſet. pro Muren. 114. b. In portum ex alto inuehi. (Portu soluere. de Fin. 141. a. Rex Perſes eodem flumine inuectus. de Pro. 76. a. Si in Capitolium inuehi uider gestiret. de Som. 127. a. Cum eris curaru Capitolium inuectus, ostendes rempublicam, etc. Tus. 196. a. Mala que tibi casus inuexerat. Et de In. 42. a. Incommoda inuectā per aliquem. Tus. 217. a. Ut quencumq; casum fortuna inuexerit, hunc apte Et quiete fruat. Tuscul. 179. a. Nec mihi Euristheus tantum inuexit malili. de N. 17. a. Triton natantibus inuectus belluis adiunctis humano corpori.

Inuehor, ris. insector, insulto, inuado. Att. 34. a. Diophilus in Pompeium petulantier inuectus est. de N. 58. b. Carneades libenter in Stoicos inuehebatur. pro Sest. 5. b. Asperē in aliquem inuehi. de Orat. 127. a. Acerbē Et contumeliosē inuehi in aliquem, Et prauiter. 143. a. pro Flac. 154. a. Nunc uerō non insultabo uehementius, nec uolito in hoc insolentius, neque in istum nugatorem inuehar, neque in isto testimonio commouebor. de N. 79. a. Vehementius inuehi in aliquem. de Orat. 87. a. Cum uehementius inueberetur in causam principum consil Philippi. de Am. 107. a. Acerbius in aliquem inuehi insectariq; uehementius. I. A. 242. a. In totam denique M. Antonij domum sum semper inuectus. Epist. 96. a. Me in quem inueberetur, delogerat. Epist. 183. b. Pſo, qui in eum prius inuectus est. Tus. 204. a. Aeschines in Demosthenē inuechitur, quod, etc. de Or. 136. b. Inuehi Et maledicere. I. A. 174. b. De quo Cæsar in senatu aperte in te inuectus est.

Inuenio, nis. reperio, deprehendo, peruestigo, nanciscor, conuenio. At. 76. b. Euerſam in perpetuum prouinciam nos inuenisse scito. de Or. 123. a. Quomodo uerum inueniatur,

inueniat, aut quomodo iudicetur. de Or. 3. b. Cum bo- ni per diu nulli, uix autem singulis etatibus singuli tolera- biles oratores inuenirentur. pro S. R. 2. a. Ille quomodo crimen commentitium confirmaret, non inueniebat: ego res tam leues qua ratione infirmem, reperire non possum. de Or. 12. a. b. Nequaquam satis est reperire quid dicas, nisi id inuentum tractare possis. de Cla. 167. b. Nihil acutè inue- niri potuit. I. C. 114. b. Hec in rempublicam cõuoratio ma- nifeste inuenta atq; deprehensa est. pro Dom. 213. a. Mula- ta diuinitus à maioribus nostris inueta atq; instituta sunt. I. A. 176. b. Tu ergo unus scelerate inuentus es, qui, etc. Ep. 65. b. Scis meam fortunam nescio quomodo facile ob- tretractores inuenire. ad Her. 35. b. Dum cam uitæ uita- perationem, quæ, etc. eam inuenistis, ut timidi putarem- ni. de Finib. 53. b. Torquatus qui hoc primus cognomen inuenierit.

Inuentio, onis. Tuscul. 161. a. Illa uis quæ inuestigat oc- culta, quæ inuentio atq; excogitatio dicitur. Acad. 3. a. Questio est appetitio cognitionis, questionisq; finis in- uentio. de In. 4. a. Inuentio est excogitatio reru ueraru, aut uerisimilium, quæ causam probabilem reddant.

Inuentor, oris. autor. de N. 68. b. Aristæus oliuæ inuen- tor dicitur. de Cla. 188. a. Cicero princeps et inuentor co- piae uerborum. de Orat. 89. a. Harum rerum inuentor ac princeps Plato. de In. 51. b. Deinde eius facti qui sunt prin- cipes et inuentores, qui denique autoritatis eius et inuen- tionis comprobatores atque amul. de Fin. 55. b. Inuen- tor et quasi architectus ueritatis. Or. 202. b. Inuentor, cõ- postor, actor.

Inuentrix, cis. de Or. 86. a. Ille omnium doctrinarum in- uentrix Athenæ. et Acad. *

Inuentum, ti. de Orat. 92. a. Qui philosophorum in- uenta didicisset. et pro Mur. 138. b. Stoici æmulu inuen- torum Zenonis. de Senect. 93. b. Tot artes, tot scientiæ, tot inuenta.

Inuentum, ti. argumentatio, argumentum, ratio. I. Ar- gumentatio et Argumentum.

Inuentus, a, um. pro Clu. 35. a. Alterius bene inuentis ob- temperare.

Inuerecundus, a, um. non uerecundus, impudens. de In. 40. a. Sin inuerecundum animi ingenium possidet. et. 14. a. Poet. e.

Inuersio, onis. ironia. de Or. 133. a. Inuersio uerborum. et ad Her. 2. b.

Inuerto, tis. immuto, uerto, peruerto. de Or. 133. a. Inuer- tuntur autem uerba, ut pro de formi pulchrum. Part. 232. a. Inuertere ordinẽ. (Directè dicere. Of. 59. b. Idemq; rur- sus uidebatur, cum in locum anulum inuertet. Q. Fr. 322. b. Nisi noster Pompeius dijs hominibusq; inuitis nego- cium inuerrit. de Ar. 255. a. Videant ij, etc. quam se cito in- uerterit: id est, mutarit.

Inuestigatio, nis. inquisitio, indagatio, conquisitio. Off. 2. b. Hominis est propria inquisitio et inuestigatio ueri. et 4. b. Quæ omnes artes in ueri inuestigatione uersantur. et Acad. 45. a. Inuestigatio nature.

Inuestigator, oris. uenator. de Cla. 170. a. Varro diligen- tissimus inuestigator antiquitatis. et pro Syl. 183. b. de L. 195. a. Diligens inuestigator earum rerum, quæ à natura inuoluta uidentur.

Inuestigo, as. indago, exquiro, scrutor, perscrutor, per- quiro, persequor, uestigis odoror. At. 134. b. Illud mole- stum, me adhuc inuestigare non posse ubi Lentulus sit. et 140. b. De Lentulo inuestigabo diligentius. At. 190. d. Ve-

lim des operam ut inuestiges ex consponsorum tabulis, sit ne ita. Or. 198. b. Inuestigemus igitur, quem nunquam ui- dit Antonius. pro Lig. 137. a. Diligentia inimici inuestiga- tum est, quod latebat. pro Syl. 167. b. Tu inuestigasti, tu pa- tescenti conuersionem. Quin. de Pet. 209. b. Perquirere et inuestigare aliquid. I. V. 210. b. Inuestigare et perseru- tari omnia. et 74. b. Inuestigare et consequi aliquã rem. Q. Fr. 302. b. et pro Clu. 22. a. Inuestigare aliquid. de N. 58. a. Canum incredibilis ad inuestigandum sagacitas nariu.

Inueterasco, scis. et inuetero, as. inueteraui. consene- sco. I. C. 116. b. Res nostræ monumentis literarum inuete- rascent, et corroborantur. et Tus. 139. a. Nihil enim in ueterescere, nihil extingui, nihil cadere debet eorũ in qui- bus uita beata consistit. pro Syl. 171. b. Nos quorum iam no- men et honos inueteraui, et huic urbi et hominum fam- ma ac sermonibus. pro Syl. 178. b. Cũ iam illa dissensio in- ueterasset, et multos annos esset exagitata. Tus. 214. a. Cũ hic feruor animi inueterauerit. Off. 45. a. Quamquam in- telligo in nostra ciuitate inueterasse iam bonis tempori- bus, ut splendor adilitatum ab optimis uiris poshletur. I. V. 66. b. Inueteraui iam opinio perniciosa resp. de N. 26. b. Nec una cũ seculis hæc opinio inueterare potuisset. pro Pom. 5. a. Macula quæ penitus insedit et inueteraui in populi Romani nomine. Ep. 234. b. Nam si inueterauerit, actum est.

Inueteratio, onis. uetustas. Tus. 227. a. Inueteratio autẽ ut in corporibus ægrius depellitur, sic in animis quoque perturbatio.

Inueteratus, a, um. uetus, quod uetustate consenuit. (Recens. de Sen. 92. a. Nam omnis conglutinatio recens, æ- gre inueterata, facillè diuellit. Tus. 217. b. Aliter ferat in ueterata, aliter recentia. I. A. 200. b. Malum inueteratum fit plerumq; robustius. pro Dom. 225. b. Omnis diu colle- cta uis improborum, quæ inueterata compresso odio atq; tacito iam erumperebat in actum. Ep. 39. b. Nostra non insi- tuta, sed iam inueterata amicitia. pro Cor. 63. b. Qui inue- teratam quandam barbariam ex Gaditanorum moribus disciplinãq; deleuit.

Inuictus, a, um. quod uinci non potest. pro Mur. 135. a. Rectè igitur unus inuictus es, à quo etiam ipsius uictor- riæ conditio uisq; deuicta est. Parad. 121. a. Mea consilia, quibus res sub. inuicta stat. de Fin. 106. a. Rectè inuictus, cuius etiam si corpus constringatur, animo tamen inuic- ta inijci nulla possunt. de Or. 116. b. Animus acer et præ- serts et acutus idem atq; uersutus inuictos uiros efficit. Of. 4. a. Animi excelsi atq; inuicti magnitudo ac robur. Off. 14. a. Qui inuictum se à labore præstiterit, uinci à uoluptate. Post. 210. b. Fortis et inuicta defensa salutis meæ. cõ- tra Rul. 85. b. Annibal armis inuictus. contra Rul. 76. a. Inuictus Pompeij exercitus. pro Pom. 114. a. Populus Ro- manus, cuius nomen inuictum usque ad nostram memori- am permanserat. I. V. 219. a. Nomen inuictissimi impera- toris incidatur.

Inuidentia, tiæ. (Misericordia. Tus. 194. b. Quomã- modum misericordia ægritudo est ex alterius rebus aduer- sis, sic inuidentia ægritudo est ex alterius rebus secundis. et ibid. Ab inuidendo autem inuidentia rectè dici potest. et 212. b. Inuidentia est ægritudo suscepta propter alteri- us res secundas, quæ nihil noceant inuidenti. Inuidentia in eo qui inuidet tantum est, inuidia autem et in eo qui inui- det, et in eo cui inuidetur. I. Inuidia.

Inuideo, des. alienis bonis mereo. (Pauco, miseror. de Or. 128. a. Inuidet autem homines maxime paribus, qui

aut inferioribus, sed etiam superioribus inuidetur. de Or. 127. b. Aliorum laudi atq; gloriæ maxime inuideri solet. et ibi. Inuidetur enim commodis aliorum. contra Rul. 87. a. Illi qui honori inuiderunt meo. Ep. 7. b. Simul quod ui- deo nouitati esse inuisum meæ. pro Cor. 57. b. Est huius se- culi labes quædam et macula uirtuti inuidere. pro Mur. 145. a. Quare quid inuidendum Murena sit in hoc præcla- ro consulari non uideo: quæ uerò miseranda sunt, uos uide- re et perspicere potestis. I. A. 224. b. Nemo alterius, qui sue confidit uirtuti, indiget. pro Plan. 260. a. Populus sem- per aut inuidet, aut fauet. Off. 42. a. Non modò non inui- detur illi etati, uerum etiam fauetur. Ep. 7. b. Video non ut antehac putabam, nouitati esse inuisum meæ. Tus. 194. b. Florem quis nam liberum inuidit meum, male latinè ui- detur, sed præclare Actius: ut enim uidere, sic inuidere flo- rem rectius quã flori dicitur. Itè: Nos cõsuetudine prohibe- mur, poeta ius suũ tenuit, et dixit audacius. Tus. 190. b. Ut nobis optimam naturam inuidisse uideantur, qui, etc. de Or. 129. b. Interdum in hoc tibi Crasse paulũ inuideo. pro Fl. 161. a. Purpuram affers tyriam, in qua tibi inuideo quod, etc. Tus. 194. b. Non dixi inuidiam, quæ tum est, cũ inuidetur. et 212. b. Inuidia non in eo qui inuidet solum di- citur, sed etiam in eo cui inuidetur.

Inuidia, tiæ. odiũ, maleuolentia, offensio. Tus. 211. b. Ae- gritudini subiicitur inuidentiã, utenid est enim dicendi cau- sa uerbo minus usitato: quoniã inuidia non eo qui inuidet solum dicitur, sed etiam in eo cui inuidetur. et 194. b. Ut effugiamus ambigui nomen inuidiæ, quod uerbu dictum est à nimis intuendo fortunã alterius. et de Cl. 178. b. Ob- tretractatio inuidiæ quæ solet lacerare plerumq; de Or. 128. a. Sed haud sciam an accerimus longè sit omnium motus in- uidiæ. et ibi. Tum excitatur si non acerbum odium, at- tamen aut inuidiæ, aut odij non dissimilis offensio. et ibi mul- ta de inuidia. pro Clu. 31. b. Inuidiam atq; offensionem se ti- mere dixit. pro Cor. 58. a. Mors cum extinxit inuidiam, res gestæ sempiterna nominis gloria nituntur. I. A. 261. b. Excellentiu hominũ uirtutè imitatione, non inuidia dignã esse. Ep. 2. a. Senatus religionis calumnia non religione, sed maleuolentia et illius regie largitionis inuidia cõpro- bat. et ibi. et 3. a. Ut in rebus in sumã inuidiã adductis ita uersamur. pro S. R. 130. a. Nam in eum cui misericordia opulari debeat, inuidia quæ sita est. At. 28. a. Nõ enim po- terimus ulla esse in inuidia spoliati opibus et illa senatoria potentia. pro Plan. 275. a. Nam istius uerbi quousque hæc poterat esse inuidia, datus est tibi ille, condonatus ille, etc. I. V. 206. a. Cogitasti, si ei reddidisses te minus inuidiæ habi- turum. Or. 123. a. Sed habet nonnullã inuidiam, cum in o- ratione iudiciali numerus inesse dicitur. de Or. 135. a. Scat- rus nonnullam habet inuidiam, ex eo quod aliorum bona sine testamento possidet. contra Rul. 80. a. Sullanus ager maximã habet inuidiam. pro Mur. 145. a. Consularis hoc tempore nullam inuidiam habere potest. contra Rul. 88. b. Marianus tribunus pl. qui nos Syllanos in inuidiã rapit. In Sal. 273. b. Parare inuidiã alicui ex sua re familiari. Ep. 168. a. Magnam enim inuidiã his faciemus: id est, odium. de Or. 100. a. Propter inuidiam Numantini secederis: id est, odium. Disrum pi inuidia. I. Disrum po. de N. 25. b. Inuidiã detestande causa.

Inuidiosè, odiosè. pro Mil. 103. b. Conciones illæ, quibus inuidiosè potentiam meam criminabare. Q. Fr. 302. a. et ad Her. 30. b. et 34. a.

Inuidiosus, a, um. habens inuidiam, odiosus. de Or. 137. a. Quæ sunt in his inuidiosa, etiam inuidiosora faciunt. et

de Or. 213. b. contra Rul. 79. b. Qui possessiones inuidio- sas tenebant. At. 120. b. An accipere inuidiosum ad bonos? de In. 79. a. Hoc tibi inuidiosum futurum est. pro Cæl. 47. b. Neq; id ego dico, ut inuidiosum sit in eos, qui, etc. pro Cor. 66. b. Pecunia L. Cornelij, quæ neq; inuidiosa est, et quantacunq; et c. pro Clu. 51. b. Aliquis inuidiosus ac mul- tis offensus.

Inuidus, a, um. obtretractor, niger, maleuolus, liuidus, in- niquus, alienis bonis mereus, quidam nimis icuino animo et angusto. pro Fl. 146. a. Si forte aliquando aut beneficij huius obtretractor, aut uirtutis hostis, aut laudis inuidus ex- titisset. Tus. 214. b. Ergo inuidi, maleuoli, liuidi, etc. quia proclius ad eas perturbaciones sunt. Or. 210. a. Non in- uidi solum, sed fautores etiam laudum mearum. Ep. 96. a. Persuaserat nõnullis inuidis meis in me emissarium sem- per fore. et 4. a. A tuis inuidis et obtretractoribus nomẽ in- ductum falsè religionis. pro Mur. 128. a. Quibus Lucullus tantũ laudis impertit, quantum neque ambitiosus impe- rator, neq; inuidus tribuere alteri in communicanda glo- ria debuit.

Inuiolatè, incorruptè, integrè. de Sen. 94. a. Memoria nostri pic inuiolatèq; seruabit.

Inuiolatus, a, um. integer, incorruptus. pro Rab. 62. b. Qui castam concionem, sanctum campum, inuiolatum corpus omnium ciuium Romanorum defendo, seruari o- portere. et pro Sest. 27. a. et pro Cæl. 39. b. pro Syll. 176. b. Et tamen id inuiolata uestra amicitia integro offi- cio faciebat.

Inuisio, tis. uiso. At. 60. b. Nostram ambulationem, cum poteris, inuisus uelim. et 20. b. Ut iam inuisus nos rogo. et 196. a. Quod puerum inuisis, gratum. At. 58. b. Domum nostrã quoad poteris, inuisis. Itè: Cui nostrũ non licet sum- dos suos obire? aut res rusticarum uel fructus causa, uel delectationis inuisere? pro Dõ. 234. a. Quid tibi necesse fuit ho- mo sanatiæ sacrificiũ, quod aliene domi fieret, inuisere? de Fin. 125. a. An eum locũ liberiter inuisit? et de N. 47. b. Et natos geminos inuisis sub caput arcti.

Inuisus, a, um. non uisus, odiosus, què animo equo uidere nõ possumus, qui in odio est apud aliquẽ. de Ar. 257. a. Sa- cra maribus inuisis: id est, uisita. Ep. 163. a. Lepidus adu- ersus inuisus mihi, ut, etc. Of. 39. b. Quis callidior et uer- sutor est, hoc inuisior et suspectior detracta opinione pro- bitatis. de N. 59. b. et Q. Fr. 312. b. Eũ aut inuisum deo, aut neglectũ à deo iudicemus. pro Dom. 226. a. Sic Cato inui- sus Cyprũ relegatur. pro Q. R. 48. a. Persona illa lutilen- ta, impura, inuisa.

Inuitamentũ, ti. inuitatio, incitamentũ. pro Syl. 181. a. Qui cum multa haberet inuitamenta urbis et fõri, tamẽ, etc. et Ep. 149. b. Inuitamentũ ad tempus. et de Fin. 128. a. Prima inuitamenta nature. et 137. b.

Inuitatio, onis. I. V. 128. b. Ad inuitaciones aduentusq; nostrorũ hominũ. Tus. 208. b. Quædã inuitatio ad dolen- dum. At. 148. a. In Epeirum uerò inuitatio quã suauis? quã liberalis? quã fraterna? I. A. 222. a. Aderat et ho- spitum inuitatio liberalis.

Inuitatus, a, um. At. 125. a. Hec à te inuitatus breuiter exposui

Inuitatus, tis. inuitatio. Ep. 98. b. Inuitò mea sponte, pôst autem inuitatu tuo.

Inuitè, repugnanter, inuitò, inuitus. At. 120. a. Inuitè ce- pi Capuã. et de Or. 142. a. Inuitius facere aliquid. Ep. 40. b. Qui à me inuitissimè discessit.

Inuitò, adner, inuitè. I. Ingratis.

Inuito, as. uoco, allicio. I. V. 205. a. Quis senatorem Romanum tecto ac domo non inuitet? I. A. 244. a. Tota familia occurret, hospitio inuitabit. Ep. 100. a. Is me crebro ad cenam inuitat. pro Mur. 14. b. Ad prandium inuitare. I. V. 214. a. Vocare ad cenam. At. 204. a. Inuito eum per litteras, ut apud me diuerfetur. Et 216. a. Scindere penulam. I. Penula. I. C. 102. a. Quamquam quid ego te inuitem? à quo, Et c. At. 33. b. A Cesare ualde liberaliter inuitor in legationem illam. Et 34. b. Cofonio mortuo sum in eius locum inuitatus, id erat uocari in locum mortui. de Sen. 89. a. Ad gratiam fruendum non modo non retardat, uerum etiam inuitat atque allestat senectus. Acad. 4. b. Incunditate quadam ad legendum inuitati. At. 283. b. Praeclara illa quidem ingenia, quae gloria imitantur. pro Lig. 139. a. Inuitare aliquem praemij ad agenda aliquid. de Am. 114. b. Qui assentionem allectant et inuitant. de Fin. 128. a. Ut ipsum per se inuitaret et alliceret appetitum animi.

Inuitus, a, um. non libenter, rogatus et recusans, tergiversans, contra uoluntatem, repugnans, repugnanter, coactus, dolens, necessarius, grauior. Libens, uoluntarius. I. V. 151. b. Status inuiti per uim atque imperium dederunt. Pat. 122. b. Sapiens nihil facit inuitus, nihil dolens, nihil coactus. de Or. 110. a. Hoc nos ab istis adolescentibus facere inuiti et recusantes heri coacti sumus. de Or. 125. a. Si quid persequere acrius, ut inuitus et coactus facere uideare. pro Mur. 134. a. Cogendi iudices inuiti, retinendi contra uoluntatem. pro Quint. 8. a. Extorquendum est inuitò atque ingratis, quod non debet. pro Quint. 9. a. Vi ac necessitate coactus hoc feci. pro Quir. 51. a. Aliquem inuitum, et huc atque illuc tergiversantem facere aliquid. de N. 77. 30 a. Inuita in hoc loco uersatur oratio. Att. 110. b. Delectus inuitorum atque pugnano abhorrentium. ad Her. 12. a. Cur talem inuitò inuitò cogis linquere? Ep. 226. b. Ego cum à me inuitissimus dimisi. At. 16. a. Molestè rogo: id est, inuitus rogo. pro S. R. 39. a. Necessario facio: id est, inuitus facio.

Inuitus, a, um. impunitus. pro Clu. 54. a. Cur hunc esse inultum tam diu finis? et pro Sest. 14. a. Ne inuitus esset. I. V. 63. a. Ut ceterorum quoque iniurie sint impunitae atque inultae. pro Pom. 5. b. Inultum aliquid pati, et inultum aliquid relinquere. Et 6. a. Antequam. 195. b. Relinquere aliquid id est, impunitum.

Inuoco, as. extrinsecus rursus diffuso. de Cl. 194. b. de N. 22. a. Terram inundat aqua.

Inuocatus, a, um. non uocatus. de N. 22. b. Quid quod etiam ueniunt inuocati?

Inuoco, as. imploro. de N. 39. b. Apud nostros inuocatio Lacinia in pariendo inuocatur. Antequam. 194. a. Socorum inuocem subsidium, cum à ciuibus interclusum sit praesidium. de Or. 126. b. Inuocare aliquem aduocatum ad defendendum aliquid. de N. 61. b. Aspice hoc sublime candens, quem inuocant omnes Iouem. Ep. 116. b. Inuocatus ad subsidia rei accorro.

Inuolutus, tus. uolutus. Ep. 83. b. Non igitur ex alitis inuolutus, nec è cantu sinistro oscinis, et cetera. tibi auguror, et cetera.

Inuoluo, as. inuado. de Or. 154. b. Possessio quasi caduca atque uacua, in quam homines abundantes ocio nobis occupatis inuolauerunt. et pro S. R. 20. b. In fortunas alterius inuadere.

Inuolutum, cri. uelut uagina uel theca quadam, integumentum. I. V. 214. b. Candelabrum inuolutum quam oculis sine delatum inuolutis reiectis ostenderunt. de N. 83. a. Ut clypei inuolutum, uagina autem gladii sic, et cetera.

de Or. 98. a. Per quadam inuoluta et integumenta perspicere aliquid. Quint. Fr. 292. a. Multis simulationum inuolutis tegitur, et quasi uelis quibusdam obdenditur uniuscuiusque natura.

Inuoluo, uis. circumplico. Ep. 139. a. Vbi saluatio desuauit, literis me inuoluo, aut lego, aut scribo. Part. 221. b. Tui definitio adhibetur, quae quasi inuoluta uoluit id de quo queritur. I. V. 214. b. Imperat ut candelabrum in praeceptorum inuolutum quam occultissime deferatur. Et 267. b. Capitibus inuolutis ad necem produci. de L. 195. a. Res à natura inuolutae. Ac. 8. a. Sed cum ea, quae quasi inuoluta fuerint aperta sunt. I. P. 82. a. Et I. A. 175. a. Nescio quo è gurgustio prodire capite inuoluto. de D. 87. b. Causa latet obcuritate inuoluta naturae.

Inuolutus, a, um. implicatus, tectus. I. A. 212. b. Ego pacis nomine bellum inuolutum reformido. Et de Fin. 55. a. Occulta atque inuoluta aperire. Acad. 8. a. Cum ea quae quasi inuoluta fuerint, aperta sunt. Or. 206. a. Res inuolutas et latentes definiendo explicare. I. P. 82. a. Vereror ne qui sit istius insignem nequitiam frontis inuolutam integumentis non cernat.

Inurbane, inusule, inconcinne. de N. 69. b. Non inurbane Stratonicus, ut multa.

Inurbanus, a, um. inusulus, inusule. de Or. 14. 2. b. Non essent tam inurbani, ac penè inhumani, ut, et cetera. Et 112. a. Inops quidam humanitatis atque inurbani. de Or. 185. a. Ex pedita aut erat, et per facile currens oratio, et erat eius tanquam habitus non inurbani.

Inuro, ris. inuoluo, inuoluo. inuoluo, inuoluo. (Exuro. de Cl. 189. a. Qui uoluit illa calamitatis inurere. pro Syl. 184. a. Ne qui generi ac nomini suo nota nefarie turpitudine inuratur. I. A. 159. a. Haec iniusta est à te mortuo Caesari nota ad ignominiam semper inuoluit. pro Mur. 125. b. Id mihi summam crudelitatis famam inuoluit. de Pro. 72. a. Insigne ignominiam alicui iniustam esse. I. A. 238. b. Inurere dolorem alicui. et pro Mil. 121. a. et Tuf. 194. b. Inurere quam maximum dolorem alicui. I. C. 108. b. Tantus illorum temporum dolor iniustus est ciuitati. I. V. 99. a. Cur hunc dolorem ceteri eius atque ofibus iniustis? I. C. 100. a. Quae nota domestica turpitudinis non iniusta uita tua est? pro Cl. 44. 4. a. Inconforia seueritatis nota non inuritur? in Sal. 274. b. Inurere aeternas maculas alicui. I. A. 182. b. Plurima mala, quae ab illo reip. iniusta sunt.

Inusitatus, a, um. inauditus, insolens, praeter consuetudinem, nouus. de Or. 117. b. Alter leporem quendam inusitatum nostris oratoribus est consecutus. Or. 197. b. Inusitata uita indagare, tritas relinquere. Off. 59. b. Is hominis mortui uidet corpus magnitudine inusitata. At. 51. b. Res inusitata et noua. de Or. 156. b. Inusitata uerba, aut nouatum aut translatum. inusitata sunt praesertim ac uetusta, et ab ista quotidiani sermonis iamdiu intermissa.

Inustus, a, um. impressus. de Or. 125. a. Nisi omnes motus in ipso oratore impressi atque iniusti esse uidebuntur. et pro Dom. 231. b. Tantum homines impios inustum nefarijs mentibus bonorum odium retinebat. de Ar. 256. b. Inest hoc tempore odium inustum penitus et iniustum animis hominum. pro Plan. 265. a. Haec sunt expressa signa probitatis, non sicut forensi specie, sed domesticis iniusta notis ueritatis. pro Sest. 6. b. Si non illa uulnera iniusta reip. recordamini. Ep. 19 b. Monumentum uero fenatus hostili nomine, et cruentis iniustum literis esse passus sunt.

Inutilis, le. ad nullam rem utilis, ad nullam partem utilis, qui nullo usui est. de D. 110. b. Qui mores aut utiles aut inuitiles

inuitiles sint. Off. 43. a. Norbanus feditiosus, et inuitilis ciuis. Off. 59. a. Homo iners et inuitilis. de In. 42. a. Is inuitilis sine perniciosis patrie ciuis alitur.

Inutilitas, tis. damnum. de In. 82. a. Ex his illud conficitur, ut appetendarum rerum partes sint honestas et utilitas, uitandarum turpitudine et inutilitas.

Inutiliter, frustra. ad Brut. 91. b. Inutiliter suadere aliquid alicui. Ad Heren. 24. b. Inutiliter aliquid proferre.

Inuulneratus, a, um. integer. pro Sest. 27. a. Inuulnerati inuolatiq; iuxerunt.

Iocatio, nis. iocus, urbanitas, caullatio. At. 27. b. Nunc si quid in ea epistola fuit historia dignum, scribe ne ignoremus: sin nihil praeter iocationem, reddet id ipsum. Ep. 136. b. Nunc uenio ad iocationes tuas.

Iocor, aris. caullor. Off. 21. a. Duplex omnino est iocandi genus: unum illiberale, et cetera. alterum elegans, urbanum, et cetera. de N. 35. a. Hic quidem uolet Epicurus iocetur homo non aptissimus ad iocandum. de Or. * Multa in homine incunditas, et magnus in iocando lepos. de D. 116. b. Deos iocandi causa induxit Epicurus. Ep. 17. b. Sed iam cupio tecum comram iocari. Et 19. a. Iocer ne tecum per litteras? Ep. 101. a. Sed de re seuerissima tecum iocor. At. 22. a. Familiariter caullari et iocari cum alicui. de Cl. 192. b. Bella ironia, si iocemur. At. 254. b. Iocari me putas moriar si, et cetera. Ep. 133. b. Quamquam mihi Dolobella (haec enim iocatus sum) libentius, et cetera.

Iocose, facete, urbane. Quint. Fr. 313. b. Eumq; lusi iocose satis.

Iocosus, a, um. facetus, urbanus. (Serius. de Off. 27. a. Si de se uis rebus loquatur, seueritatem adhibeat: si de iocosis, leporem.

Iocularis, re. ridiculus, ludicrus. de L. 166. a. Iocularis illud quidem et à multis sepe derisum. de Fat. 143. a. O licentiam iocularum.

Ioculatorius, a, um. iocosus, festiuus. ut ioculatoria disputatio. At. 64. a.

Iocus, ci, et iocor, orum. ludus, risus, faceta, lepor, sal, hilaritas, festiuus, caullatio, iocunditas. de Or. 128. a. Suae uis est et uehementer sepe utilis iocis et facetae, in quibus tu longe alij mea sententia Caesar excellis. Et 131. a. Vitandum est oratori utrumq; aut scurrilis iocus sit ne, aut inimicus. de Fin. 82. b. Qui cum ioca et feria, ut dicitur. Off. 21. a. Ludo enim et ioco uti illis quidem licet, sed si cut somno et quietibus ceteris. Off. 21. a. Nec enim ad ludum et iocum facti sumus. contra Rul. 85. b. Illam copiam cum hac per risum ac per iocum contemnent. I. A. 168. b. Tum uero ioci causa magis iocum adhibet. de N. 27. a. Irideret aliquem per iocum. I. V. 107. b. Per ludum et iocum enertere aliquem. Ep. 48. b. Dicere aliquid per iocum. Off. 27. a. Per ridiculum dicere. Quint. Fr. 300. b. Literae per iocum misse. Attic. 229. b. Ioca tua plena facetiarum. At. 159. a. Iocus familiaris. Ep. 102. b. Extra iocum. Ep. 101. a. Remoto ioco.

Ionia, e. regio. At. 194. b. de D. 80.

Ionius, a, um. de Or. 149. a. Superum mare Ionium. (Inferum, thufcum.

Iota, e. de Or. 147. a. Ut iotam litteram tollas, et e plebsissimum dicas. L. 1. littera.

Ipsi, a, um. de Am. 111. a. Par est autem, primum ipsum esse uirum bonum, deinde alterum sui similem querere. de Or. 106. b. Veteres leges aut ipsas sua uetustate confirmasse, aut nouis legibus esse sublatas. de Or. 170. b. Nam ipsum

quidem illud etiam sine cognitione iuris quam sit bellum uere malum, scire possumus. de D. 101. b. Sed ipsum est deos non putare, quae ab his significantur conuenere. de Or. 110. b. Hoc ipsum nihil agere et plane cessare me delectat. de D. 125. b. Hoc est ipsum esse contra se disortum. de Som. 130. b. Quod autem motum afferit alicui, quod ipsum agitur aliunde, quando finem habet motus, uide di finem habeat necesse est. At. 132. a. Nec me confules mouent, qui ipsi pluma aut folio facilius mouentur. Tuf. 234. a. Nihil grauius, nisi idem hoc ipsum honeste, sapienter, iuste ad uoluptatem referret. de Ar. 249. b. Id monstrum sibi ipsum est. de Or. 115. b. Tum alij querebant ab Annibale, quid nam ille ipse de illo philosopho iudicaret. pro Pom. 9. b. Africa quae eorum ipsorum sanguine redundauit. pro Pom. 12. a. Idem ipse Mithridates, et cetera. de D. 121. a. Chrysippus ipse ille diuinationis autor. pro Mur. 139. b. Etenim isti ipsi mihi uidentur nostri praecipites, et cetera. pro Mar. 132. a. Illa ipsa rerum humanarum domina fortuna. de Or. 9. a. b. Q. Varius illa ipsa facultate, quamcumq; habet, magnam est gratiam consecutus. Or. 197. b. Illud ipsum quod est optimum. de Or. 112. b. Ille ipse Aristoteles, et cetera. Post. 204. b. Illo ipso tempore, illo ipso anno. At. 23. a. Ego ille ipse uindex eris alieni. Et I. C. 106. b. Ipsi isti, qui, et cetera. de Or. 154. b. Ipse ille Gorgias in illo ipso libro. de Fin. 82. a. Numquam distit ab ipso illo quod sciam. pro S. R. 39. b. Ista ipsa lex, et cetera. de Cl. 166. b. Ipsum ipsum dico librum. At. 102. a. Cur respublica Cos, ipso ipso defensandus est? de Or. 90. a. Si quis istas ipsas artes illustrare uelit, et ibi. b. Ipsos illos, et ipse ille, et ille ipse, et cetera. Ep. 106. a. Ea enim ipsa hora acceperam literas tuas. Et 254. a. Eo ipso tempore, cum, et cetera. Et Att. 1. a. Eo ipso die, quo, et cetera. Et 8. b. Erat in eo ipso loco, ipso die mundinarum. Tuf. 136. a. Ego enim ipse cum eodem ipso non inuitus errauerim. de N. 75. b. Atque ipse tam men ipsi dij, et cetera. de Finib. 64. b. Uelut in hoc ipso, de quo nunc disputamus. Tuf. 239. b. Et tamen ab his ipsis, cum iam essent adules, ferrum remouit. de Fin. 73. b. Itaque hic ipse reuocatus est. Et 44. b. His enim ipsis uerbis uentur. de In. 66. a. Hoc ipsum genus, et eo ipso in genere. Ep. 177. b. Non quod ueterem comederit, sed hanc ipsam recentem nouam deuorauit. de Or. 91. a. Sic in orationibus huius ipsis. Et de Fin. 59. b. Hoc ipso quod adest. At. 53. a. Natali suo ipso die. de N. 66. b. Quam ipsum non omnes interpretantur uno modo. de Or. 129. a. In quo ipso seruabant suam. de Cl. 167. a. Qui ipse tam fuit. Attic. 193. a. Quod ipsum erat fortis agroti accipere medicinam, Tuf. 152. a. Quod ipsum quale sit, et cetera. pro P. 7. a. Quorum ipsum per se res uobis cura esse debent. Off. 35. a. Hoc autem de quo nunc agimus, id ipsum est quod utile appellatur. de Or. 94. a. Cum id ipsum dicere nunquam sit non ineptum, nisi cum est necessarium. At. 53. a. Quibus id ipsum se inimicos esse, non liceret negare. Tuf. 154. b. Nam istud ipsum, non esse cum fueris, miserum inuoluo. Antequam. 194. a. Qui nostrum ipsum periculosissimum casum recondignoscit. de Cl. 170. a. Cato mortuus est annis lxxxiij. ipsis ante me consulens. At. 49. b. Triginta dies erant ipsi, cum dabam has literas. Et 73. b. Cum ibi decem ipsos fuisset dies. Et Ep. 22. a. Cum Athenis decem ipsos dies fuisset. pro Cec. 290. a. Nam cum dixisset minus L. 11. populus cum risu acclamauit ipsa esse. pro Syl. 179. b. Nihil audacter ipsi per se sine P. Sylla facere potuerunt. de Ar. 252. a. Hoc quid sit, per se ipsum non facile interpretor, sed ex eo quod sequitur. pro Corn. 55. a. Dicere de ipso modestè id est, de ipso.

Ira, r.e. iracundia, indignatio, stomachus, dolor. Tusc. 23. a. Ira est libido puniendi eius qui uideatur lesisse iniuria. Et 218. a. Est enim ira, ut modo dixi, ulciscendi libido. Tusc. 22. a. Ira enim insania principium esse dixit. Offic. 27. b. Ira cum qua nihil recte fieri nihil considerate potest. de D. 93. b. Pars animi in qua irarum existit arbor. Off. 18. a. Prohibenda maxime est ira in puniendo. Tusc. 22. b. Facere aliquid per iram. Off. 5. b. Qui autem ira, aut aliqua perturbatione incitatus est. Tusc. 22. a. Et quidem illam ipsam iram centurio habeat, aut significat. pro Cel. 45. a. Nunc enim mihi animus ardet, nunc meum cor cumulat iram. de N. 11. a. Neque ira, neque gratia teneri. pro Mar. 131. a. Dignitatem reipublice meis doloribus antefero.

Iracundia, per iram, cum iracundia, rabiose. I. A. 217. a. Vehementer me agere fateor, iracundie nego. Tusc. 219. b. Nihil ne in ipsa quidem pugna iracundie rabiose fecerunt? (Leniter, quiete. I. A. 217. a. Iracundie agere cum aliquo. pro Quin. R. 50. a. Quo quisque est ingeniosior, hoc docet iracundius et laboriosus. I. A. 155. a. Tusc. 20. b. Nimis iracundie hoc quidem et ualde intemperanter.

Iracundia, die, acerbitas quedam natura et rabies, ira. Acad. 34. b. Peripatetici iracundiam fortitudinis quas si cotem esse dicebant. Tusc. 218. a. Iracundiam cotem fortitudinis esse dicunt. et ibid. Imperia seueriora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae, oratorem denique non probant sine aculeis iracundiae. de Orat. 103. b. Quis haesitavit ob eam causam, quod nesciret quid esset iracundia? feruor ne mentis, an cupiditas puniendi doloris. pro Muren. 132. a. Iracundia est inimica consilio. Quin. Frat. 197. a. In tuis summis laudibus unam excipiunt iracundiam, quod uicium cum in hac priuata uita leuis esse animi atque infirmi uideatur, tum uero nihil est tam deformis, quam ad summum imperium etiam acerbiter nature adiungere. et 297. a. Ante occupatur animus ab iracundia, quam prouidere ratio potuit ne occuparetur. de Clar. 186. a. Sed effereus in dicendo stomacho saepe iracundiaque uehementius. Quin. Frat. 298. a. Si implacabiles sunt iracundiae, summa est acerbitas, si exorabiles, summa leuitas. I. V. 118. a. Homo exarsit iracundia et stomacho. de Orat. 137. a. Efferris iracundia. de Ar. 244. a. Dolor efferris et iracundia longius digredi quam conuenit. de Fin. 54. b. Nec cum iracundia et pertinacia disputari potest. pro Dom. 230. b. Illi tamen populi incitati uim iracundiaque subierunt. pro Flac. 162. a. Eum ardentem iracundia uidere potuisti. Ep. 15. a. Exarsit iracundia. At. 274. a. Exercere iracundiam in superatos. pro Mur. 132. a. Cohibere iracundiam.

Iracundus, a, um, qui facile et citò irascitur, concitus ad iram, feruens. de Sen. 90. b. At sunt morosi, anxii, iracundi, et difficiles senes. Tusc. 226. b. Quomodo si natura lis esset ira, alius alio magis iracundus esset? I. A. 199. a. Im potens, iracundus, contumeliosus. I. A. 157. a. Sed eum iracundum audio factum. pro Plan. 272. b. Nisi eum nimis in se iracundum putabis fuisse.

Irascor, ris, incendor, ira incendor, alicui iratus fio, succenso, animo incitor, exarDESCO. (Mitigor. Tusc. 218. a. Peripatetici uirum uideri negant, qui irasci nesciat, eamque quam lenitatem nos dicimus, uiciose lenitudinis nomine appellant. I. A. 217. a. Omnino irasci amicis non temere solet. Ep. 2. b. Marcellinum tibi iratum esse scis. Tusc. 220. a. Ne Scipio quidem iratus uidetur fuisse cum Tybe-

Graccho, tum cum, etc. aliter, iratus uidetur fuisse Tybe-rio Graccho. de Cla. 196. a. Saepe uidi irascentem et stomachantem philippum. At. 246. a. et pro Flac. 148. a. Ar- bioni de Sicio nihil irascor. pro Quin. R. 52. b. Dii hominibus irasci et succensere solent. de Or. 143. a. Philippus graui- ter exarsit.

Iratisimus, a, I. A. 217. b. Cesar ipse qui illis fuerat iratis- simus, tamen propter singularem eius ciuitatis grauitatem et fidei, quotidie aliquid iracundiae remittebat.

Iratus, a, um, incensus, ira incensus, iracundia incita- tus, inflammatus, in aliquem infestus, infensus, offensus, qui animo alieno et auerso est ab aliquo. (Propitius. pro Cel. 46. a. Huic ego deos propitios, plerique autem iratos putant. At. 134. b. Nolo te illum iratum habere. pro Flac. 148. a. Quam promptus homo P. Septimius? quam iratus de iudicio et de uillio? At. 251. a. Ne in me stomachum ex- rumpant cum sint tibi bene irati. Tusc. 226. a. Iratos pro- prie dicimus exisse de potestate id est, de consilio, de ratio- ne, de mente. Tusc. 194. a. Irati proprium est, cupere a quo lesus uideatur, ei quam maximum dolorem uivere. Tusc. 226. b. Ex quo illud laudatur Archet. qui cum uillio factus esset iratior, Quo te modo inquit accepissem, ni si iratus essem. de Or. 103. b. Facere iudicem iratum aduer- sario. At. 5. b. Si is qui rei dominus futurus est, alienus atque iratus tibi est. Item: iratus et offensus alicui. et 137. b. Imo mitis alicui. At. 135. b. In magna offensa esse apud aliquem. I. Offensa. At. 172. b. Qui auersissimo a me animo est.

Ironia, n.e. inuersio, dissimulatio, dissimulatio. de Or. 134. a. Socrates opinor in hac ironia dissimulantiaque lon- ge lepore et humanitate omnibus praesitit. de Clar. 192. a. Ironia illa quam in Socrate dicunt fuisse, faceta et ele- gans. de Clar. 192. a. Nec in hoc ironiam duxeris esse, quod dixi, etc. Quin. Frat. 324. b. Sine ulla me Hercule ironia loquor. Acad. 19. a. Ironiam alterius perpetuam praeser- tim nulla ratio fuit persequi. de Or. 134. a. Africanus Ae- milianus et pro. et At. 258. b. Socrates de se ipse detra- hens, plus erubebat his quos uolebat resillere: ita cum ali- ud diceret atque sentiret, libenter uti solitus est ea dissimu- latione quam Graeci εἰρωνία uocant, quam ait etiam in Africano fuisse Fannius. I. Dissimulatio, et inuersio.

Irpinus, na, num. contra Rullum 88. a. Fundus Irpinus.

Ir-rauco, es, raucum esse. de Orat. 108. a. Aesopum si paulum irraucueris, explodi uideo. Priscianus legit, ir- rauferit.

Irrepro, pis, arrepro, influo, illabor. Epist. 117. a. Credu- litas in optimi cuiusque mentem facillime irrepit. et de Or. 162. a. Dissimulatio que maxime quasi irrepit in mentes hominum. Or. 105. b. Eloquentia modo perfringit, modo irrepit in sensus. pro Arch. 187. b. Ceteri in corum munici- piorum tabulas irrepserunt. de Ar. 156. b. Qui tam libere in opinionem gratiae irrepit. pro Cor. 55. b. Is furatus esse ciuitate, genus suum ementitus, irrepisse in censum dicitur. Off. 67. a. Si in locupletum testamenta nomen eius possit irrepere.

Irretio, tis, illaqueo, impedio, implicare. Tusc. 240. b. His enim se adulescens improuida etate irretierat erratis, ut etc. et I. C. 100. a. Adulescentulus, que corruptelariu illece- bris irretisces. de Or. 88. b. Stoici dissertationum suarum la- queis te irretitum tenerent. Post. 200. a. Qui prouinciaru foedere irretiti totum illum annum querelas senatus per- tulerunt. in Vat. 31. a. Cum homines negocia gerentes in- dicitis iniquissimis irretites. de Ar. 245. a. Aliquis illaqueo-

us omnium legum periculis, irretitus odio bonoru omni- um, impeditus expectatione supplicij. Tusc. 179. a. Haec me irretiuu ueste feriali in scium.

Irretire aliquem. captare et decipere sophistarum mo- re. Acad. 23. b.

Irretitus, a, um, implicatus. de Fin. 136. b. 537. a. Si V- lysses cantiumculis irretitus teneretur. in Vat. 29. a. Ut lo- quacitatem istam tuam paucissimis interrogationibus ir- retitam retardarem.

Irri- deo, des, illudo, ludificor. Acad. 31. a. Vos ab illo irri- demini, et ipsi illum uicissim eluditis. et 10. a. Qui ita in- terrogant, ab his irridentur. et de Fin. 105. b. Que irri- deri ab imperitiis solent. de Orat. 91. a. Appollonius irri- sit philosophiam. de N. 58. b. Nihil tam irridere Epicu- rus quam praedictionem rerum futurarum. de N. 27. b. P. Claudius per iocum deos irridens. At. 188. a. Cesar mihi irridere uisus est. et de Fin. 122. b. In Cod. Germ. de Clar. 186. a. Admirando irridere. contra Rul. 85. b. Irridere et contemnere aliquem. Post. 206. b. Irridere squalorem et luctum alicuius.

Irrigatio, onis. Offic. 35. b. Adde ductus aquarum, derivaciones fluminum, agrorum irrigationes. et de Sen. 88. a.

Irrigo, as, rigo. de N. 24. b. Democriti fontibus Epi- curus hortulos suos irrigauit. et 52. a. Aegyptium Nilus irrigat. Quin. Fr. 318. a. Iugera L. Prati irrigaturum te fa- cile arbitror.

Irrisio, nis, ludibriu. Acad. 31. a. Liber igitur a tali irri- sione Socrates. de Or. 89. a. Oratio aut nulla sit, aut omni- um irrisione ludatur. Off. 28. a. Et cum irrisione audienti- um imitari militem gloriosum.

Irrisor, oris. Parad. 118. a. Veniant igitur irrisores hu- ius orationis.

Irritabilis, le, qui facile irritatur et accenditur, iracun- dus. (Placabilis. At. 14. b. Animi bonorum saepe irrita- biles sunt.

Irrito, as, laceffo. Brut. At. 287. a. Pueri potius au- dacia irritata est, quam repressa de Cicero. et 285. a. Neque magis irritatus esset Antonius regno Cesaris, qua ob eius mortem deterritus. I. A. 210. a. Irritari. Antonium non oportuit. pro Mil. 118. a. Vi irritare et ferro laceffe- re aliquem.

Irritus, a, um, nihilum, uanum, inanis. (Ratus. I. V. 221. b. Metellus omnes Verris iniurias rescindit et irritas fa- cit. et I. A. 181. a. I. A. 198. b. Que si leges ireitas fecerit- tis, rata esse non possunt. de Leg. 173. b. Que augur iniu- sta et uiciofa, etc. dixerit, irrita insectaque sunt. I. A. 181. a. Antonius testamentu irritum fecit. de Pro. 78. b. Cuius tri- bunatus si ratus est, nihil est quo irritum ex actis Cesaris possit esse. I. V. 122. a. Quod iudicium de compromissis fa- ctum erat, id irritum iussit esse. I. V. 136. b. Que in magia- stratu gessisti, sustulisti atque irrita iussit esse. Post. 207. a. Si- mulata irritaque tristitia.

Irrrogatio, onis, constitutio. pro Rab. 92. a. Irrroga- tio multae.

Irrigo, as, legem in aliquem fero, constituo. pro Dom. 222. a. Leges priuatis hominibus irrogari est priuilegiu. pro Dom. 224. b. Ne mihi praesenti multa irrogaretur. et 235. b. Priuilegijs tyrannicis irrogatis. pro Mil. 108. b. Ir- rogare multam alicui.

Irrumpo, pis, irruo, inuado. I. A. 231. a. Alter in Asian- irrupit cursim. et Ep. 241. b. de D. 90. b. Syracusani im- prouiso in castra Ptoemorum irruerunt. Acad. 34. b. Atro-

itas ista, quomodo in ueterem Academiam irruerit, ne- scio. de Or. 152. b. Ab ijs, qui in nostru patrimoniu irruerunt, quod opus est nobis, mutuamur. contra Rul. 75. b. Ir- rumpant in arariu. Ac. 31. b. et 34. b. Imagines extrinse- cus in animos nostros per corpus irruunt.

Irruo, is, impetum in aliquem perfero, inuado, in alie- quem me mitto, influo, redundo. de Or. 88. b. Quod in alie- nas possessiones tam temere irruisses. pro Dom. 234. b. In- quem quisque per homines concitatos irruerit, in quam ini- petum pertulerit. et 237. a. Omni impetu in aliquem irruere. de Fin. 77. b. Et equo admissio in media acie Latinorum irruerat. de Or. 158. a. Ut deducta esse in alterum locu, no irruisse uideatur. At. 213. a. Irruere in aliquem, et inuade- re in aliquem. I. Inuado.

Irruptio, nis, incurfio. pro Pom. 6. b. Hostiu copia non longe absint, etiam si irruptio facta nulla sit, tamen peccata relinquuntur. I. A. 231. b. Irruptio armorum in Tre- bonij domum. At. 125.

Is, ea, id. I. A. 191. a. Ut pro tantis eorum in remp. me- ritis honores eis habeantur. pro Syl. 182. b. Vite eius tur- pitudinem in summis eius periculis insequerantur. de Cla. 191. a. Via laudis quam maiores eius etritu reliquissent. de D. 138. a. Is cum esset protectus, inhumatus, amica cor- pus eius texit suo pallio. pro Syl. 184. b. Nuper is homo fuit in ciuitate P. Sylla, ut nemo ei se honore anteferet. At. 11. a. Venit mihi obuia puer tuus, is mihi literas abs te reddidit: id est, qui. Ep. 222. b. Q. Pompeius multis et ue- teribus causis necessitudinis mihi coniunctus est, is cum an- tea, etc. Ep. I. A. 175. a. Nihil turpius, quam quod qui ma- gister equitum tibi fuisse uideres, is per municipia coloni- asque Gallie cum caligis et lacerna cucurristi. Ep. 68. b. Ne- que enim tu is es qui, qui sis nescias. I. C. 102. a. Neque enim Catilina is es, ut te aut pudor a turpitudine, etc. Ep. 64. b. Is enim tu uir es, et eum me esse cupio, ut etc. Ep. 9. a. Ego is sum cui uel maxime concedant omnes, ut, etc. de Or. 111. a. Nam quod addidisti, uos eos esse, qui, etc. At. 93. b. Sed illum cum futurum esse puto, qui esse debet. At. 106. b. Ita, ego is in illum sum, quem tu me esse uis. Off. 54. b. Quod si is esset Panetius, qui, etc. et ibi. Sed cum sit is, qui etc. de D. 119. a. Omnem autem orationem fuisse eam, qua aruspicine disciplina contineretur. pro Flac. 153. a. Est e- nim credo is uir iste, ut ciuitatis nomen sua autoritate su- stineat. pro Syl. 167. b. Non enim una est ratio defensionis ea, que est posita in oratione. I. A. 189. b. Antonius cum u- na legione et ea quidem uacillante L. Fratrem expectat. de D. 110. a. Plurimis nostris exemplis usus es, et ijs quide illustribus. Quin. Fr. 318. a. Erant loco posita ambulatio- nis uno latere, eo quod est proximu Balnearis. Or. 202. a. Excursio moderata, eaque rara. de Op. 244. a. Multa dixit de eo, quod cuius improbus laudatus esset. At. 38. b. Maxi- meque in eo est reprehensus quod dixerat, etc. At. 11. b. Per unum seruum, et eum ex ludo gladiatorio. de Or. 148. a. Quorum princeps Socrates fuit, is qui, etc. et ibi. Is qui, etc. uel is, etc. et ille et eius posterij, qui, etc. pro Cl. 19. a. Hunc locum, etc. cum tandem, etc. Quin. Fr. 298. a. Ea nostra ratio est, ut, etc. Quin. Fr. 300. b. Atque is do- lor est, quod, etc. pro Clu. 88. a. Mulierem quandam Lari- no, atque illam usque a mari supero Romam proficisci. pro Cecin. 287. b. Is enim illi fuit Ebnitius: id est, talis, uel ea per- sona. I. V. 107. b. Non enim praeterendum est ne id qui- dem. de N. 31. a. Et id maxime hyberno tempore. At. 38. b. Negauit, etc. neque id sane diu, nam, etc. At. 8. b. Et id mul- tis uerbis. At. 26. a. Et id ipsum sine stomacho. At. 11. a. Idque

judicium uocibus. At. 8. b. Atque id ereptum ex summis occupationibus. Att. 1. 4. 4. a. Qui circum eum illum sunt, de Or. 1. 2. 7. a. Si is qui existimor, etc. id est, si ego, etc.

Isara. fl. Ep. 152. Planci. Isaurum. locus. I. A. 12. 5. Isauricus. a. At. 8. 2. a. Isauricum forum. Isis. dea. de N. 69. Isiacus. a. de D. Isiaci coniectores. Ennij. Isocrates. a. Or. 2. 17. a. Mos Isocrates.

Isocrates. tis. de Or. 1. 9. b. Ille pater eloquentiae Isocrates. de Or. 1. 17. a. Ecce tibi exortus est Isocrates magister istorum omnium, cuius est ludo tanquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt. de Or. 2. 14. b. Isocrates uerbis solutis numeros primus adiunxit.

Issus. opp. At. 7. 9. Ep. 23. Issus. a. ud. pro S. R. 2. 6. a. Non tu in isto artificio accufatorio callidior es quam hic in suo. pro Dom. 2. 27. a. Lex quam idem iste tulerat. At. 1. 0. 1. b. Tam ne istius quidem rei culpam sustineo. de Am. 9. 6. b. Eos qui ista subtilius quaerunt, in numero sapientium non habent. etc. de Sen. 9. 4. b. Et ita ex uita ista discedo tanquam ex hospitio. de Am. 9. 7. a. Nec ab isto officio, quod semper usurpavi, abduci debui, etc. Parad. 11. 6. b. Mihi ista sapientia quae appellatur, uidentur esse uerissima. de L. 2. 8. 3. b. Iste igitur sumptus mihi nititur, id est, Demetrius. Ep. 84. 4. a. Armorum ista et uictoriae sunt facta, non Caesaris. Ac. 2. 4. a. A me istam exceptionem non impetrabunt. etc. ibi: Omnes istos aculeos. et 4. 4. In ista uerba disputatione. Acad. 3. 0. a. Cum Stoicus sollabatim ista di-

xi. 30. a. 34. a. Quanti libertas ista estimanda est. de Or. 9. 3. b. Tam uero ista condicione, dum mihi, etc. de Or. 9. 3. 4. Ego uero, inquit, istis obsequi studeo. de Sen. 8. 1. b. Age ut ista diuina studia omittamus. de Orat. 1. 22. b. Atque ego ex istis saepe audiui id est, ex C. Laelio et P. Africano. de Cl. 1. 8. 9. a. Nec istos excellentes uiros res, perdidisset. Tusc. 1. 4. 2. b. Transcat idem iste sapiens ad remptuenda. et ibi: Huc ergo ut dixi, etc. id est, Epicuro. de Or. 1. 2. 0. a. Meae totius orationis et istius ipsius in dicendo facultatis, quae, etc. et 9. 3. b. Adduxissent huc Graeculum aliquem, qui nos istiusmodi disputationibus delectaret. pro Dom. 2. 15. b. Hunc istum occidit et pacis hostem. pro Q. 3. b. Tum iste uir optimus, etc. Ep. 2. 9. a. Iste Ariobarzane non regem, sed regis filium appellat. de Or. 9. 8. a. Haec quae isti forsitan puerorum elementa uideantur, id est, Crasso. de N. 2. 5. a. Non erit ista modo amicitia, sed mercatura. etc. b. Pecudam greges diliguntur isto modo. de Am. 1. 10. a. Isto enim modo pedagogi maxime erunt diligendi. etc. Ep. 2. 1. b. Isto anno. de L. 1. 57. a. Et saepe de isto collocuti sumus. de In. 7. 7. b. Si hoc modo scripsisset, isto uerbo usus non esset, non isto loco uerbum istud collo-

casset. Or. 1. 0. 9. b. Non possunt isthaec sic abire. Att. 1. 3. 0. b. Si ille circi isthaec loca comorabitur. Acad. 2. 7. b. Tam istuc te quoque impediatur. Ep. 1. 0. 5. b. Attamen isthaec ipsa, quae te emisse scribis, erunt mihi grata. Isthmus, mi. terra angusta et longa inter duo maria, uel quale est Peloponnesi isthmus, ubi etiam Corinthus fuit. de Fat. 1. 4. 1. b.

Istic. de Fin. 1. 4. 3. b. Istic sum, inquit. et Ep. 1. 7. b. Vt tibi malis ubi, etc. quum istic, etc. Istinc. Attic. 1. 5. a. De malis nostris tu prius audis, quam nos: istinc enim emanant. Epistol. 1. 7. b.

Qui istinc ueniunt, etc. Istiusmodi. I. V. 7. 2. b. Maliciose necesse est istiusmodi rationi aliquo consilio obistere. de Orat. 9. 3. b. Adduxisse hic Graecum aliquem, qui nos istiusmodi disputationibus delectaret. I. Iste.

Istuc, pro istud. pro Q. 1. 0. b. Quo die uadimonium istuc factum esse dicis? et de D. 11. 5. b. Qui idem istuc quidem dicunt, quod est dictum a te.

Ita, sic, perinde, tam. At. 1. 0. 6. b. Quod putasti fore, etc. factum esse ita. etc. I. V. 2. 2. 7. b. Est iudices ita ut dicitur. At. 1. 9. 0. b. Velim des operam ut inuestiges, sit ne ita. Brut. 9. 1. a. Id si ita est, istic tibi censo comorandum. pro Rab. 9. 1. 4. Que cum ita sunt, primum, etc. At. 1. 2. 7. b. Quod cum ita sit, maxime uelle, primum, etc. pro Syl. 1. 6. 7. b. Ita, inquit, ita enim, etc. Ep. 4. 9. a. Ita mihi pulcher hic dies uisus est, ut uiderer uideri, etc. Att. 7. 2. a. Hoc tibi ita mando ut dubitem, an etiam te rogem, ut pugnes ne intercaletur. de Or. 9. 4. b. Ita quicquid est in quo, etc. I. A. 2. 6. 5. b. Ita de uno quoque, ut queneque meritum arbitrantur, existimant.

Att. 1. 4. 2. a. Ego te (ita in columi Caesaris moriar) tantum facio, ut paucos aequae te charos habeam. pro S. R. 2. 8. b. Non ita multis ante annis auium quendam, etc. I. V. 11. 8. b. et de Clar. 1. 7. 6. b. Tadius non ita multum tecum fuit. de Or. 1. 0. 7. b. et 1. 4. 0. a. et I. A. 1. 5. 4. a. Non ita multum spaci est. et de Cl. 1. 8. 7. a. Non ita multi sunt. de N. 1. 8. b. Quibus homines non ita ualde mouentur. de Cl. 1. 6. 8. a. Temistocles non ita sanè uetus. I. V. 2. 2. 6. a. Simulachra praecleara, sed non ita antiqua: id est, non multum antiqua. de Cl. 1. 6. 8. a. Ille non ita pridem abiit. Or. 1. 9. 5. a. Non ita lato interiecto mari. Orat. 2. 0. 2. a. Rarus incessus nec ita longus. de Or. 1. 1. 5. b. Ac mihi quidem non ita molesti sunt. de Cl. 1. 8. 6. a. C. Fimbria non ita se diu iactare potuit. pro Q. 3. a. Nec ita multo post in Galliam proficiscitur. etc. ibi. Cum non ita commode posset. pro Flac. 1. 5. 6. a. Interim nec ita longo interuallo ille uenit. Ep. 1. 0. b. Non ita magna mercede, quam ego maximo dolore cognorauim. de Fin. 7. 3. b. Accessione utuntur non ita probabiliter. Epist. 1. 6. 0. a. Non ita necesse uidebatur. Tusc. 3. 2. b. Haec enucleare non ita necesse est. pro Q. 6. a. Nec tamen tam multa uerba faciam. Ac. 2. a. Hoc tibi non ita decorum est. Ep. 5. 3. a. Cui ita late pateat eius potestas. etc. 1. 9. b. Ita sunt omnia delibata iam propere et extincta. et 1. 3. 6. a. Haec ad illi profertur: ita enim ipse madauit, sic fit, ut putet, etc. et 8. b. Atque ita, ut nulla, etc. de D. 1. 2. 5. b. Ita ne? et I. V. 8. 4. a. Ita ne uero hoc Brutus egit, ut Lanuuij esset? de D. 8. 5. a. et I. A. 9. 9. b. Casu inquis, ita ne uero? de D. 1. 2. 2. b. Ita ne censet? ante coronam extitisse quam, etc. Ita tamen si, enim uero si. I. Enim uero. Ita tamen nisi, enim uero nisi.

Ita interdum iurandi formam habet. I. C. 1. 2. 0. b. Nam ita mihi salua republica uobiscum porfui liceat, ut ea go, etc. Italia, lic. pro Arch. 1. 8. 6. a. Erat Italia tunc plena graecarum artium, studiumque haec et in Latio et hic Romae colebantur. de Or. 1. 2. 2. b. Referta quondam Italia Pythagoreorum fuit. contra Rul. 7. 9. b. Etenim quantum interest, utrum in Maestri radices, an in Italiam, alio ne deducamini? Italicus, a. Tusc. 2. 4. 7. b. Italicus mensa. I. V. 2. 4. 3. b. Italicum bellum. ad Heren. 1. 6. b. de Offic. 9. 3. Italici philo-

sophi. Italus, a. um. de Ar. 2. 4. 8. a. Itali ac Latini. Itaque, proinde. de Am. 9. 6. a. Itaque ex me quarunt, etc. et pro Deiot. 1. 4. 5. b. bis. et Ep. 3. b. bis. et 1. 8. 6. a. de Clar. 1. 6. 5. b. Homines mihi ita chari, itaque iucundis, ut

etc. id est, etc. ita, pro Cl. 2. 8. a. Itaque feci. et In. V. 5. 5. a. et de Fin. 9. 2. a.

Item, similiter, etiam, quoque. de D. 11. 1. b. Solis defectio nes itemque luna praedicatur, etc. de L. 1. 8. 0. b. Placuit Scenole et Coruncano, itemque ceteris, qui, etc. In A. 1. 9. 1. a. D. Brutus, L. Plancus, itemque ceteris, qui, etc. et I. V. 2. 4. 6. b. Quibus item ut ceteris imperabat, etc. de Am. 9. 6. a. b. Itaque ex me quaerunt credo, etc. ex hoc item Scenola. Att. 2. 1. a. Graeci item scriptum librum L. Cossinio ad te dedi.

de Or. 1. 3. 1. a. In re est ite ridiculum. Q. Fr. 3. 2. 4. a. Atunt nonnulli, Salustius item, me, etc. I. C. 1. 12. a. Gabinius statim ad me uocauit, deinde item accessit Statilius. Ac. 1. 1. b. Vt enim de sensibus, item faciunt de reliquis. i. ita, uel idem. de C. 1. 0. 2. b. Romulus augur cum fratre item augure. At. 1. 6. 6. a. Tu me is epistolae concerpito, ego item tuas. i. uicissim. de Or. 9. 4. b. Nihil est quod cogat homines, sicut in foro non bonos actores, item in theatro malos actores perpeti. Ter. 7. 4. b. Si ex capite meo natus, item ut ait Mineruam esse ex Ioue. Ep. 8. 0. a. Hoc item tempore breuior esse debeo. de In. 4. 2. b. et 5. 0. b. et item. etc. et 3. 1. a. Ac primum sic, etc. et item postea, etc. Ep. 7. 0. b. Te non uenisse miratus sum, quod item nunc mitror. et pro Q. R. 5. 0. a. Quod item nuper, etc. Ep. 2. 1. b. Meaque item in te singularis beneuolentia. et 4. 1. a. De quo item sermone. et 1. 2. a. M. Planius, qui est item Caleus. Ep. 1. 6. 6. b. bis. M. Lepidus imp. ite pontifex Max. In. V. 2. 4. 5. b. Cl. T. Aurominitanis, item federatis nauem imperabit. Att. 3. 9. b. Quare ut Numestio mandauit, tecum ut ageret, item atque costi potest acrius, te rogo, etc. Or. 2. 1. 6. b. Non item in oratione, ut in uersu extat numerus. In. V. 2. 0. 4. a. Fecisti item uti praedones solent. de Or. 1. 1. 3. a. Ego item, inquit illa, quae, etc. In. V. 1. 3. 5. b. Item ut uos Romae cognouisset. de Or. 1. 1. 9. a. Et item de ceteris rebus. Par. 2. 4. 1. a. et pro Muren. 1. 4. 0. a. Et item commune periculum. de Leg. 1. 7. 1. b. Ergo, ut, etc. item. etc. Attic. 3. 6. a. Spectaculum tibi unicum dandum, ceteris non item. et Ep. 2. 5. 6. b. Alij forsasse non item. de N. 3. 3. a. Quod in libero seruauit, in liberat non item. Ac. 7. a. Alterum uidentur, etc. alterum non item. et Tusc. 2. 1. 5. b. Animorum non item. de Fin. 6. 2. b. Itē contra. Top. 2. 2. 6. b. Itemque quae, etc. et In. V. 8. 7. b. Itemque cum, etc. et de Or. 1. 1. 4. b. Itemque de rep.

Iter, itineris. At. 1. 2. b. Cenfeo uia Appia iter facias, ceiteriter Brundisium uenias. et ibi. Consequitur cum Q. Fratre et liberis nostris iter in Apuliam facere cept. et Ep. 2. 4. 4. a. Iter in Ciliciam facere cepti. At. 2. 1. 1. b. Cum il luter in Latet, et subitum et longum. At. 2. 8. 4. b. Tabellarius quem ad Brutum miseram ex itinere redijt. et de In. 5. 2. a. Venire ex itinere. pro Mil. 1. 0. 6. a. Iter necessarium co die illi erat Lanuuij. et Ep. 1. 4. 4. a. Meiorumque iter eo conuulsi. et Att. 4. 0. b. Att. 6. 9. a. Deinde cogitabam sine ulla mora iusta itinere facere. At. 7. 5. b. Nunc iter consciebam est hofa et puluerulenta uia. et 2. 2. 5. b. Trebonius itineribus deuis profectus est in prouinciam. At. 2. 9. b. Veni ad pontem Tyretij, in quo flexus est ad iter arpinas. de Or. 1. 3. 5. b. Perge conficere iter reliquum. Q. Fr. 3. 2. 4. b. Patiamur illum ire nostris itineribus. Att. 1. 2. 6. a. et Ep. 2. 4. b. Cohortes, quae ex Piceno ad me iter habebant. Att. 1. 2. b. Caesarem iter habere Capuanum. Q. Fr. 3. 1. 0. a. Lucius in Sardiniam iter habet. pro S. R. 2. 2. b. Cui ne iter quidem ad sepulchrum patrum relictum est. Planc. Epist. 1. 5. 0. a. Cum iter ad Matinam dirigerem, in itinere de praetio factio audiui. Tusc. 1. 6. 9. a. Pro diuinortalis, q̄ optabiliter iter illud ineundum esse debet. de 3. b. Ingre di iter pedi

bus, ingredi iter equo. In. A. 2. 4. 3. b. Iter longum ingreus sum. de D. 8. 6. b. Itaque per sepe reuertit ex itinere, cum iam progressus esset multorum dierum uiam. et I. V. 1. 9. 1. b. In. Vat. 3. 1. a. b. Cum iter illud Hispaniense pedibus ferre confici soleat, aut si quis nauigare uelit, etc. pro Planc. 2. 7. 9. a. Iter a Vibone Brundisium terra petere contendi. pro Pomp. 9. b. Testis est Gallia, per quam legionibus nostris in Hispaniam iter Gallorum interemptione patefactum est. Epist. 2. 4. 5. a. Cum abessem ab Amano iter unius diei. Ep. 1. 7. 4. a. Biduo me Antonius antecessit. et 1. 3. 3. b. Quatridui iter. et 2. 5. 7. b. Tertio die abs te ad Alyciam accesseramus. pro Cec. 2. 9. 9. a. Aqueductus, haustus, iter, actus. hic iter, ius est, quo quis ire potest, non umentum aut uehiculum agere.

Iteratio, nis. geminatio, repetitio, redintegratio. Or. 2. 0. 4. a. Verborum iterationes. et de Or. 1. 6. 1. a. et ad Her. 3. 3. a. Plurimum uerborum iteratio. Itero, at. gemino, duplico, repeto. Orat. 2. 0. 9. a. Cum aut duplicantur interuenturque uerba, aut breuiter commutata ponuntur. et ibi. b. Vt quod dixit iteret. de Orat. 1. 2. 0. b. Ager non semel aratus, sed nouatus et iteratus. Par. 2. 3. 1. b. Verba saepius iterata. et 2. 3. 4. a. Verba iterata, duplicata. ad Her. 3. 3. a. Iterando redintegrare aliquid. Acad. 2. 2. a. Itera dum eadem et ista mihi. Tusc. 1. 8. 4. a. Iterandum eadem mihi ista. aliter, Iteranda: sed mendose sic ad Attic. 2. 2. 9. b.

Iterum, rursum. pro Fl. 1. 5. 6. b. Iterum iste Romam se retulit. pro Dom. 2. 4. 0. b. Bis a me seruatus est, separatim semel, iterum cum uniuersis. de In. 5. 6. a. Primum quidem decipi in comodum est, iterum stultum, tertio turpe. Ep. 2. 2. 1. a. Id ut re experiatur, iterum et saepius te rogo. pro Sest. 1. 1. a. Saturninus iterum tribunus. de Ar. 2. 4. 9. a. P. Africani iterum consul ille maior, etc. et de D. 9. 6. a. C. Plautini iterum consul iterum. de D. 1. 3. 3. b. Nonnumquam etiam iterum ac tertium. pro Fon. 2. 7. 9. a. Semel atque iterum ac saepius. de Or. 1. 1. 8. b. Iterum autem peccant, cum se iungunt, etc. pro Pom. 9. b. Testis est iterum ac saepius Italia. pro S. R. 2. 8. a. Iterum ac tertio nominati, etc. de Cl. 1. 7. 1. a. Et li uiam fabulae non satis dignae, quae iterum legantur.

Ithaca, etc. parua insula Vlyssis patria. de Or. 1. 0. 1. a. et de L. 1. 6. 9. b. Ithyreus, a. um. In. A. 1. 8. 1. b. Ithyrei barbari cum sagittis. et 1. 6. 4. a. Itidem. u. u. similiter, pariter, item. de D. 8. 3. a. de L. 1. 6. 1. a. Et ea quae mouent sensus, itidem mouent sensus omnium. Part. 2. 3. 6. b. Temperantia in rebus incommodis est itidem duplex. bis. et de N. 7. 1. b. Virtus itidem a filio Saturni. de Leg. 1. 7. 0. b. Quia nunc itidem ab eodem sunt nobis agendi capienda primordia. Itio, onis. eundo, itus. (C. Reditio. Attic. 1. 8. 0. a. De obuiam itione faciam ut suades. et 2. 2. 1. b. de D. 9. 5. a. Sed Rhodiorum classis propinquum reditum ac domum itionem dari. Ito, as. frequenter eo. Ep. 1. 4. 1. b. Te ad cenam itare desiffisse, moleste sero. Itus, tus. itio, incessus. Att. 2. 4. 0. b. Quis porro noster itus, reditus, uultus, incessus inter nos? Iuba, haec. crines et collo equorum et aliarum bestiarum pendentes. de N. 4. 3. a. Hic equus ille iubam quatiens, etc. de D. 9. 5. b. Equus cuius in iuba examen apu confederat. de D. 1. 2. 2. b. Dionysij equus habuit apes in iuba. Iubatus, a. um. iuba ornatus. ad Her. 3. 9. b. Tanquam iubatus draco.

Iubeo, bes, cogo, uolo, hortor. Veto. Ep. 215. a. Lite...

Iubere, pro decernere, statuere, est populi propri...

Iucundè, sua uiter, dulciter. pro Deiot. 147. a. Cum in...

Iucunditas, iis, fistiuitas, lepor, hilaritas, fructus. de...

Iucundus, a, um, amoenus, dulcis, suauis, differta gra...

atq; iucundus. Ante. 192. a. b. Iucundissimus fructus libera...

Iudaeus, a, um, pro Fl. 160. a. Cum aurum Iudeorū no...

Iudaeus, a, um, pro Fl. 160. a. Aurum iudaicum.

Iudex, cis, arbiter, disceptator, animaduersor, existia...

Iudex, a, um, iudicium, iudicium, Attic. 191. b. Approbo...

Iudicialis, le, iudicij causa, forensis. de In. 43. b. Iud...

Iudicium, cis, legitima contentio, disceptatio, qua...

Iudicatio, onis, disceptatio, propria iudicij questio.

Iudicatum, ti, res iudicata. de In. 70. b. Iudicatum est...

Iudicatus, ta, tum. In A. 233. a. Iudices, quorum res...

Iudicatus, tus, iudicatio, iudicium. Attic. 191. b. Approbo...

Iudicarius, a, um, iudicialis. I. V. 77. a. Ut finis aliqua...

Iudicium, cis, legitima contentio, disceptatio, qua...

ri uidetur. pro S. R. 36. b. Itaque mandati iudicium con...

quo iam ante sententia alicuius aut aliquorum consti...

Iudicatus, tus, iudicatio, iudicium. Attic. 191. b. Approbo...

Iudicatus, tus, iudicatio, iudicium. Attic. 191. b. Approbo...

Iudicium, cis, legitima contentio, disceptatio, qua...

profecerimus, aliorum sit iudicium, utrumque certe secuti sumus, pro Q. 5. b. Secus de se iudicare, quod iudicium est grauiusimum. de Cl. 165. a. In quo iuratus iudicium meo dignitatis fecerat. At. 228. b. Si bonitas tua responderit iudicio meo, quod semper habui de te, gaudebo. Q. 238. a. Brutus, quod iudicium habet de rep. ita consecutus est, etc. pro Plan. 279. a. Tum hercule me confitear non iudicium aliud quod habuisse de rep. utilitate: id est, nihil respexisse rem pub. de D. 88. a. Ne reliquorum seculorum iudicium, quod de ipsis futurum est, pertimescere. Q. Fr. 298. b. Tibi utendum est existimationibus ac iudicijs posteriorum. Or. 210. a. De cuius meritis tanta senatus iudicia fecit, comprobante populo Rom. quanta de nullo. I. A. 159. b. Et populi quidem Romani iudicia et testimonia multa habetis. Br. At. 275. a. Quod scribis, etc. quid ego sentiam, meo iudicio esse statuo nihil, nisi hoc, senatus aut populi Romani iudicium esse de his cuius, qui, etc. Brut. 287. a. Si flexerit aduersus alios iudicium suum, quod tanta firmitate et magnitudine direxit in exturbando Antonio. de N. 10. a. Expositum non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia. Epist. 248. a. Ad meum sensum et ad illud sincerum ac subtile iudicium nihil potest esse laudabilius, quam, etc. de Pet. 205. a. Quasi in singulis causis iudicium de omni ingenio futurum sit. Or. 199. a. Atheniensium prudens sincerumque iudicium. Ep. 112. a. Iudicium limatum et politum. Orat. 199. a. Atticorum aures teretes et religiose. de Opt. 244. a. Qui teretes aures habent, intelligentesque iudicium. Or. 210. b. Aures, quarum iudicium est superbissimum. Q. Fr. 298. a. Vir iudicio eruditissimus. Or. 203. a. Iudicium electioque uerborum. Et ibid. Magni igitur iudicij et summa facultatis esse debet moderator ille, etc. pro Pomp. 12. a. De quo uos homine, id quod maxime facit auctoritatem, tanta et tam preclara iudicia fecistis? Epist. 7. a. Facere iudicium facti alicuius. pro Fl. 164. a. Multa et grauius iudicia de coniuratorum scelere fecistis. pro Domo 227. b. Senatus cuius est grauiusimum iudicium de iure legum. de Or. 95. a. Subire iudicium graue. Or. 200. a. Iudicia sunt uaria, ut in Gracis, de Cl. 181. b. Qui uulgi opinione disertis sunt habiti, hi intelligentium quoque iudicio fuerunt probatissimi. de Cl. 167. b. Et 181. a. Et 183. a. Gloria, quam nemo quidem meo iudicio est postea consecutus. Tuscul. 148. a. Meum iudicium semper fuit, omnia nostros inuenisse per se sapientius quam Gracos. de In. 43. a. Quare meo quidem animo nihil minus eloquentiae studendum est. pro Sext. 114. a. Hoc meo quidem animo summi in patriam amoris mei signum esse debet: id est, meo iudicio. de Or. 113. b. Mea sententia. Item: Opinione mea, quantum iudicare possum, ut mihi quidem uidetur, ut sentio, sicut mihi uidetur. Regula cognitionis et iudicij. l. Regula.

Iudico, as. iudicium facio, cognosco, discepto, sententiam dico uel fero, litem do, decerno, statuo, constituo, iudicium meum interpono, iudicium iudico, pronuncio, diiudico, iudicio decerno, meum iudicium est, in eadem sententia sum, existimo, pro Fl. 156. b. Itaque recuperatores contra istam rem minime dubiam prima actione iudicauerunt. Attic. 253. a. Consulibus lege permissum erat, ut de Caesaris actis cognoscerent, statuerent, iudicarent. de Cl. 172. a. Iudicare, cognoscere, statuere de aliqua re. In V. 132. b. Res ab isto iudicata, cognitaeque, pro Cecim. 297. a. Iudicare aliquid ex aequo et bono. de Orator. 99. b. Iudicare de aliqua re inter aliquos. pro Mil. 102. a. Iudicare de aliquo. Offic. 67. a. Iudicare contra ali-

quem. pro Quint. R. 45. a. Secundum tabulas alicuius litem dare. de Diuin. 104. a. Iudicauit iudicium inchoatum inter deas tres aliquis, etc. Quint. Frat. 314. b. Vestrata culpa haec acciderunt equites Romani, dissoluti enim iudicatis. pro Sext. Rosc. 41. b. Laudabunt omnes si recte et ordine iudicatis. pro Flac. 148. a. Nefas est publicanum iudicare contra publicanum. de Orat. 124. b. Plura iudicant homines odio aut amore, etc. quam ueritate aut praescripto, etc. pro Planc. 260. a. Populus non delectu aliquo, aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu nonnunquam et quadam temeritate. de Orator. 161. a. Omnes tacito quodam sensu, sine ulla arte aut ratione, quae sunt in artibus ac rationibus recta ac praua diiudicant. Et 94. b. In artibus, in quibus non utilitas quaritur necessaria, sed animi libera quadam oblectatio, diligenter ac proprie fastidiosius iudicamus. Et 95. a. Quo etiam grauius iudicium in dicendo subimus: quoties enim dicimus, toties de nobis iudicatur. pro Mar. 135. b. Seruigitur etiam ijs iudicibus, qui multis post seculis de te iudicabunt, et quidem haud scio an incorruptius quam nos, nam et sine amore, et sine cupiditate, et rursus sine odio, et sine inuidia iudicabunt. Q. de Pet. 208. b. In ijs omnibus generibus quantum quisque possit, iudicatio atque perpendito. Et Offic. 50. a. Non enim numero haec iudicantur, sed pondere. de Diuin. 127. a. Oculorum salacissimo sensu iudicant ea, quae ratione atque animo uideri debebant. In A. 186. a. Cum enim iudicauistis, etc. istud etiam statulistis, etc. Et ibid. Iudicetur non uerbo, sed re, non modo non consul, sed etiam hostis Antonius. de Orat. 119. a. Atque ego, etc. sic statuo et iudico, neminem, etc. In A. 237. b. Contra ac Deiotarus sensit uictoria belli iudicauit. Epist. 32. b. Quod egomet multis iam argumentis antea iudicauit. In C. 120. b. Ego enim de meo sensu iudico. Epist. 172. a. Tu enim à certo sensu et uero iudicas de nobis. de Finib. 63. b. Iudicare de aliqua re. Tuscul. 228. b. Sed in hoc me ipse castigo, quod ex aliorum et ex nostra fortasse mollicie, non ex ipsa uirtute de uirtutis robore existimo: id est, iudico. de Cl. 171. a. Orationes ex quibus existimare de ingenio possumus, de Leg. 185. a. Cum magistratus iudicasset: id est, iudicauerit.

Iugatus, a, um. iunctus. Tuscul. 194. a. Omnes uirtutes inter se nexae et iugatae sunt.

Iugerum, ri. terrae mensura, quantum uno boue iugo, uno die exarari potest iugerum. In A. 179. b. Medico tria millia iugerum dedisti. At. 31. a. Qui ager, ut dena uigera sint, non amplius hominum quinque millia sustinere potest. In V. 155. b. Edixerat ut aratores iugera satonum suarum profiterentur. At. 215. a. Is CC iugera de M. Plinio emit. In A. 168. b. Et 187. b. Duo millia iugerum agri Leontini Sex. Clodio assignasti. At. 197. b. Is parietis scab in ripa nescio quotenorum iugerum. Q. Fr. 318. b. Iugera L. prati facile irrigabis.

Iugis, ge. perennis. de D. 103. a. Qui cum uidisset aquam haustam de iugi puteo, dixit, etc. de N. 31. a. Ex puteis iugibus aquam calidam trahi. de D. 114. b. Aqua iugis. Et 124. b. Iuge auspicium est.

Iugians, dis. nux arbor, et fructus ipse. Tuscul. 239. b. In glandium putamina.

Iugulo, as. iugulum ferire, necare. In V. 121. b. Et pro Cl. 31. b. Postquam tam multis eum factis decretis, iugulasset. At. 10. b. Cum illum plumbeo gladio iugulatum iritamen diceret. Tuscul. 250. b. Nec grunium audiunt cum iugul-

ingulatur sus. In A. 184. a. Et pro Q. 7. b. Qui multos ciues Brundisij iugulare iussit. Et 18. a. Iugulare propinquum suum. In A. 255. b. Ut facilius reuiuiscat Pompeianorum causa totiens iugulata.

Iugulum, li. pars colli anterior, collis, ceruix. pro Mil. 107. a. Dare iugulum inimico. Att. 11. a. Ut aperte iugula sua pro meo capite P. Clodio ostentarent. In C. 111. a. Mucrones gladiatorum à iugulis nostris reiecinimus. pro Sext. 22. a. Ut aliquo praesidio caput, ceruices, iugulum, latera tuteatur. de Fat. 142. a. Socrates iugula concaua non habebat, nam obstruere ille partes et obturare erant. In A. 262. b. Caesar Antonij crudelitatem non solum à iugulis nostris, sed etiam à membris uisceribusque auertit.

Iugum, gi. instrumentum quo boues iugantur, par bouum, iugerum, par, onus dominatus, imperium. de N. 56. b. Nos onera quibusdam bestijs, nos iuga imponimus. Et 58. a. Bouum ceruices natae ad iugum. Et de In. 43. a. Angues ingentes alites iuncti iugo. In V. 147. a. Multis iugis arare. Et 143. a. Qui in singulis iugis arant. Off. 94. a. Consules legionibus nostris sub iugum missis pacem cum Samnitibus fecerant. In A. 231. b. Iugum impiorum. Antequam. 192. b. Omnibus graue est seruitutis iugum. Et ibid. Qui à uestro corpore iugum acerbissimum repulsi seruitutis. I. A. 154. a. Patrie liberatores urbe carebant ea, cuius à ceruicibus iugum ferule detecerant.

Iugum, pro montis uertice. de Or. 149. a. Haec autem ut ex Apennino fluminis, sic ex communi sapientium iugum sunt doctrinarum facta diuortia.

Iugum, pro libra signo caelesti. de D. 128. b. L. Taruntius Romanus, cum esset in iugo luna, natam esse dicebat. Iugurtinus, a. de N. 74. b. Iugurtina coniuratio.

Iulianus, a, um. Osta. 331. a. Iuliani gladiatores reliquae Caesaris ludii.

Iumentum, ti. ut equus, mulus, boues. pro Cec. 195. a. Si uia sit immunita, lex iubet quae uelis agere iumentum. At. 129. a. Et Tuscul. 173. a. Quae arma superabunt, ea Brundisium iumentis deportate.

Iunctio, onis. coniunctio. Tuscul. 163. a. Secretio eorum partium, quae ante interitum iunctio aliqua tenebantur.

Iunctus, a, um. coniunctus, continens, compositus, quod iunctio aliqua tenetur. de D. 127. a. Chaldaei notant ea sidera natalitia, quae coniunguntur lune iuncta uidentur. Et de Fat. 147. b. Causa propior, et cum exitu iunctior. At. 73. a. Propter propinquitatem totos dies simul eramus iuncti. Or. 215. a. Et Part. 234. b. Verba translata, facta, iuncta. de Or. 160. b. Verborum iunctio.

Iungo, gis. coniunctus, copulo. de N. 49. a. Aer mari continuatus et iunctus est. Et de In. 66. a. Indignatio iuncta conuersioni. Et de Or. 156. a. Sapientia iuncta eloquentiae. Et de Cl. 156. b. Iisdem artibus decus omne uirtutis cum summa eloquentiae laude iunxisti. de D. 139. a. Religio, quae est iuncta cum cognitione naturae. Tuscul. 149. b. Prudentiam cum eloquentia iungere. de Or. 158. b. Si uerba extrema cum consequentibus primis iungentis. de D. 137. b. Quae cum somnijs, naturali cognitione iunguntur. pro Deiot. 148. b. Deiotarus cum hominibus nostris consuetudines amicitiasque iungebat. Et ibid. Cum aliquo rem rationemque iungere. de Orat. 130. b. Et 147. b. Improbitas scelere iuncta. de Cl. 179. a. Laudatio defensione iuncta. Attic. 89. a. Rheda equis iuncta. At. 14. 5. b. Nunc uideo infinitum bellum iunctum miserrima fuga. pro S. R. 4. b. Iungere se ad aliquem. de Fin. 134. a. Sic ad illa, quae

semper habuit, iunget ea quae postea accesserint. de Amic. 99. b. Ut omnis charitas inter duos iungatur. de Orator. 104. a. An haec inter se iungi copularique possint. Tuscul. 225. a. Tu homines dissipatos inter se domicilijs coniunxisti. Attic. 73. a. Tamen propter uiciniam totos dies simul eramus iuncti. Orat. 203. a. Facere et iungere uerba. de In. 82. a. Iunctum ex multis partibus. Att. 62. a. Ex me et ex te iunctus M. Pomponius. de D. 137. b. Quidam cum in somnis complexu uenero iungeretur, calcuolos eiecit.

Iunior, oris. adolescentior, etate posterior, etate inferior, minor natus, aliquot annis minor. de Vn. 203. a. Disi (ut ita dicam) iuniores. Epist. 129. b. Os adolescentioris Academiae.

Iuno, onis. de N. 39. a. Aer interiectus inter mare et caelum Iunonis nomine consecratur, quae est soror et coniunx Iouis. Et ibi. Iunone à iuuando credo nominatam. In V. 216. a. Iuno Sami colebatur. Antequam. 196. b. Tuque particeps conuulsi socii regni regina Iuno. pro Mur. 145. b. et de N. 17. b. Nolite hunc à sacris patrijs Iunonis sospite, cui omnes consules facere necesse est, domesticum et suum consulem potissimum auellere.

Iunonius, a, um. Oct. 330. b. Cum te Iunonium puerum esse dixi.

Iupiter, Iouis. Saturni filius. de N. 38. b. Iupiter, id est, iuuans pater, quem conuersis casibus appellamus à iuuando Iouem. Et ibid. De Iouis epithetis multa. Et 70. a. Ioues tres numerantur, qui Theologi nominantur. ex quibus, etc. Et 67. b. Ioues plures in prisca Graecorum literis inuenimus. Et 10. a. Aethera esse eum, quem homines Iouem appellarent. pro S. R. 40. a. Iupiter optimus maximus, cuius nutu et arbitrio, caelum, terra, mariaque reguntur. Antequam. 196. a. Iupiter optime, maxime, cuius nutu ac ditione sola terrarum gubernantur. Et ibi. Tu Iupiter Stator, etc. l. Stator. de Fin. 164. a. Cum Iouem optimum, maximum, salutarem, hospitalem, statorem dici mus. pro Dom. 242. b. Te Capitoline, quem propter beneficentiam populi Rom. optimum, propter uim maximum nominant. de N. 39. a. Iupiter maximus, id est, magnis opes habens. Et ibid. Iupiter optimus: id est, beneficentissimus. Et 38. b. pro Mil. 118. a. Iupiter Latialis. de Natur. 17. b. Iupiter Ammon. de D. 84. a. Principio aethero flammatus Iupiter igni. pro Dom. 231. b. Sed uide ne tu te debeat Iouem dicere, quod tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis. pro Font. 280. a. Ille Iupiter, cuius nomine maiores nostri sanctam testimoniorum fidem esse se uoluerunt. de Natur. 36. b. Iouis stella, quae quaedam dicitur, signorum orbem annis XI. conficit. Et 49. b. Stella Iouis illustrat et temperat. de Somn. 128. b. Ille hominum generi prosper et salutaris fulgor, qui dicitur Iouis.

Iuratus, a, um. iureiurando deuinctus. (iuratus. At. 213. b. De epistola Caesaris (iurato mihi crede) non possum. pro Q. R. 52. b. Iurato in propria lite, uel iurato in alieno iudicio credere. pro Fl. 149. b. Sed erant ea testimonia non concitatae concionis, sed iurati senatus. de Fin. 76. b. Addebat etiam se in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere. pro Syl. 173. b. Et in V. 72. a. Haec iniuratus sum dicitur, quae iuratus in concione dixi. de In. 78. a. Iuratus iudex.

Iure, recte, merito. de N. 77. b. Propter uirtutem iure laudamur, et in uirtute recte gloriamur. Att. 249. b. De Memmio Attica iure queritur. Antequam. 192. a.

Iure et merito possunt, etc. In C. 113. b. Merito ac iure laudari.

Iurgium, gij. contentio, rixa. de Am. 110. b. Ex inimicitijs iurgium, maledicta, contumelia gignuntur. de Sen. 78. b. Ut Themistoclem frunt Seriphio cuidam in iurgio respondisse, etc. Tusc. 22. 6. a. Ira, cuius impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium. de Cl. 187. a. Pontidius cum iudice ipso iurgio sepe contendeat. pro Cel. 43. b. Omnia sunt alia non crimina, sed male dicta iurgij petulantis. Tusc. 22. 6. a. Quid Achille homerico factus: quid Agamemnone in iurgio? Ep. 150. a. Et perpetua de me iurgia cum obrectatoribus. de D. 101. a. Litibus et iurgijs se abstinere.

Iurgo, a. iurgio contendo, rixor. de Rep. Si iurgant, inquit, beneuolorum concertatio, non lis inimicorum iurgium dicitur. et ibi. Iurgare igitur lex putat inter se uicinos, non litigare. Ex Not. 1383. 45.

Iuridicialis, le. ut iuridicialis constitutio. de In. 69. b. et 45. a. et 44. b. Top. 229. a. Tertia, quamuis molestum hoc nomen sit, iuridicialis uocetur.

Iuriconsultus, ti. iureconsultus, interpres iuris, interpres legum, iurisperitus, prudens in iure civili, qui consiliatur et respondet de iure, qui ius interpretari populo et respondere soliti sunt. de L. 158. b. et 179. b. de Or. 102. b. Iuriconsultus est, qui legum et consuetudinis eius, qua priuati utuntur, et ad respondendum, et ad agendum, et ad cauendum peritus est. de Or. 101. b. Est enim sine dubio doctus iuriconsulti totius oraculum ciuitatis. de L. 158. a. Ego more patrio sedens in folio consulentibus respondeo. Item: Nam iure cauere, consilio iurare, atq; hoc scientia genere prodesse quam plurimis, uehementer et ad opes augendas pertinet, et ad gratiam. de Or. 105. a. Qui esset orator, iuris eundem esse consultum. et ibi. Ita tibi iuriconsultus ipse per se nihil uidetur, nisi Leguleius quidam acutus et cautus, praeco actionum, cantor formulae, auceps syllabarum. pro Mur. 129. b. et 130. a. Contra iuriconsultos. et ibi. Ea iureconsultorum ingenijs plerumq; corrupta sunt. In A. 223. a. Seruij Sulpitij admirabilis in legibus interpretandis aequitate explicandis scientia. de Cl. 173. b. Mutus augur iuris ciuili intelligentia, atq; omni prudentia genere praestitit. pro Q. 9. b. Ad C. Aquilium, aut ad eorum aliquem qui consuluntur, concurrisset. de Cl. 171. a. Sext. Aelius iuris ciuili omnium peritissimus. de Fin. 51. b. P. Scaeuola, M. Manilius, M. Brutus iuriconsulti. de Or. 95. b. Memoria iuriconsultorum. Top. 226. a. et b. Iuriconsultorum prudentia. de Or. 101. b. Respondere ius, et de iure. Ep. 31. a. L. Valerium iuriconsultum ualde tibi commendo, sed ita etiam si non est iuriconsultus, melius enim ei cauere uolo, quam ipse alijs solent. et 99. b. et 100. et pro Mur. 130. a.

Iurisdictione, onis, uel iurisdictione. facultas et autoritas iuris dicendi. In V. 116. a. et in V. 132. a. Is uenalem in Sicilia iurisdictionem habuit. Ep. 55. b. et 25. a. Cum ab eo digressus essem, eo consilio ut ab Athenis in Boetiam irem, reliquamq; iurisdictionem absoluerem. de Ar. 257. a. Qui in concione ausus est dicere, iustitiam iudici oportere, iurisdictionem intermittere, iudicia tolli. de Pro. 70. a. Omitto iurisdictionem in libera ciuitate contra leges. et ibi. b. De pecunijs creditis dicere ius in liberos populos contra leges. pro Fl. 65. a. Astatica iurisdictioni urbana iurisdictione respondet. et 147. a. Praetura iurisdictione non attingitur. contra Rul. 86. a. Sub uestrum ius iurisdictionem, potestatem, orbem terrarum subigeretis. Att. 75. b. et 90. b.

et Q. Fr. 293. b. Aestiuos menses rei militari dare, hybernos iurisdictioni.

Iurisperitus, ti. iuriconsultus. pro Cl. 39. b. Quis P. Ostauo ingenio prudentior iure peritor? de Or. 99. b. Q. Scaeuola iurisperitorum eloquentissimus, eloquentium iurisperitissimus. de Cl. 173. b. L. Caelius iuris ualde peritus et 184. b. L. Lucullus iuris et publici, et priuati sane peritus. de Orat. 107. a. Top. 226. b. Hominum peritorum responsa.

Iuro, as. adiuro, iureiurando de iunctio, iusurandū do. Ac. 17. a. Iurare per Iouem deosq; penates, me, etc. et Tusc. 178. b. Et eo ipso, per quem iurauit, hercule digna. Off. 83. b. Quod enim ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id obseruandum est. pro Sest. 11. a. et 17. a. Is in legem per uim latam iurare noluit. pro Cl. 36. b. Multam petit, quod in legem non iurasset. pro Fl. 163. a. Ego is, qui si aram tenens iuraret, crederet nemo, per epistolam quod uolet, iniuratus probabit. pro Q. R. 45. b. Quod in codice iniuratus referre noluit, id iurare in litem non dubitat. de In. 78. b. et 79. a. Ex lege in qua iuratus es, iudica. de Fin. 36. b. Iurare ex sui animi sententia. pro Cl. 45. b. Iurare in certa uerba, et Petrare conceptis uerbis. At. 189. a. b. et 21. a. Quod si erit durius, ueniam ipse, et perpetuum morbum iurabo. Ep. 101. b. Iurare Iouem lapideum. et 60. a. Magna uoce iurauit uerissimum pulcherrimumq; iusurandum, quod populus idem magna uoce me uere iurasse iurauit. de In. 78. a. Iudici demonstrandum est quid iuratus sit. Off. 73. b. Non enim falsum iurare peierare est, sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis concipitur, more nostro, id non facere, per iurium est. et ibi. Iurauit lingua, mentem iniuratum gero.

Ius, iuris. est ars equi boni, fas, lex, iustum, prauitatisq; partes, id est, iuris iniuriq;. de In. 70. a. Naturae ius est, quod nobis non opinio, sed quaedam innata uis affert, ut religionem, pietatem, gratiam, uindicationem, obseruantiam, ueritatem. et ibi. Iuris initium a natura ductum est. et 82. a. Naturae ius est, quod non opinio, genuit, sed quaedam innata uis inseruit. de L. 161. b. Non opinione, sed natura ius esse constitutum. et 163. a. Ius in natura positum esse. de Or. 153. a. Natura ne sit ius inter homines, an opinionibus. Off. 65. b. Maiores aliud ius gentium, aliud ius ciuile esse uoluerunt, quod enim ciuile, non idem continentium gentium: quod autem gentium, idem ciuile esse debet. de Arch. 251. a. Hoc si minus iure ciuili perscriptum est, lege tamen naturae, et communi iure gentium sancitum est, ut nihil, etc. pro R. P. 129. b. Hyeme omnia bella iure gentium conqueunt. ad Heren. 9. a. Ius commune. Parad. 12. 1. a. Ius et equitas, quae uincula sunt ciuitatis. Ius ciuile quid sit. I. Ius ciuile. pro Dom. 220. a. Ius legitimum est, ius ciuile. et ibi. Legitimo et pontificio iure. et 239. a. Nec de pontificio, sed de publico iure disputo. et 240. b. Ius publicum uindictandi. pro Cec. 299. a. Ciuiliac publica lege ius teneri. de N. 68. a. Ius pontificum. et pro Dom. 219. b. Ius ceremoniarum. et ibi. Ius religionis. et de Sen. 84. b. Ius pontificum et ciuile tracto. In V. 114. b. Ius praetorium. Off. 7. b. Quae quidem pleraq; iure praetorio liberantur, nonnulla legibus. de Sen. 84. b. Ius augurum, et ius augurium, et ius augurandi. Attic. 87. b. Ius augurum. de Finib. 104. b. Homini cum humano genere quasi ciuile ius intercedit. et ibi. a. Et quomodo hominum inter homines iuris esse uincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestijs. pro Cec. 291. a. Impune feci, na quid agas mecum ex iure ciuiliac praetorio non habes. et ibi. Expe

Experundi iuris gratia ad constitutum uenire. et ibid. Statuere iura. et pro Cor. 58. b. Constituire ius, quo omnes utantur. et pro Dom. 234. b. Ius igitur statuere esse? omnia illi subiecta esse? pro Cecin. 292. a. b. Huiusce rei uos statuere nullam esse actionem? nullum experiundi ius constitutum? I. V. 57. b. Ciuili actione et priuato iure repetere aliquid. et Epist. 184. b. Recuperare ius suum. pro Cecin. 297. b. Ex aequo et bono, non ex callido uersutoq; iure rem iudicari oportere. et ibidem: Si contra uerbis et literis, et (ut dici solet) summo iure contentur, solent eiusmodi iniquitati, et boni et equi nomen dignitatemq; opponere. Off. 7. b. Ex quo illud, summum ius summa iniuria factum est iam tritum sermone prouerbum. Epist. 115. b. Si ad illam summam ueritatem legitimum ius exegeris. I. V. 236. a. Non agam summo iure tecum. et pro Cecin. 287. a. Summo iure agere, et certum ius obtinere. de Leg. 185. b. Dictator militiae summum ius habeto. I. A. 226. b. Omne ius in perij et exercitus amittis, qui, etc. de Pro. 70. b. Ut tibi de pecunijs dicere liceat, ius in liberos populos. pro Mil. 116. b. Priuata autem et uestra hoc dominante, nullum ius perpetuae possessionis habere potuissent. de Leg. 176. a. et 186. a. Cum populo agendi ius dare, aut non dare, augurum est. de Ar. 246. b. Dare ius alicui faciendi aliquid. Item: Hic locus solus hoc praecipue ius habet, ut sacer non esse iudicatus sit. contra Rul. 88. b. Ea omnia eo iure sint, ut quae optimo iure priuata sunt. I. V. 195. b. Cur quae optimo iure esse debet, huic praecipua lex iniuria definitur? pro Cec. 303. b. Si quid ius non esset rogari eius ea lege nihilum rogatum. pro Dom. 234. b. Quid nam exceperas? ut si quod ius non esset rogare, ne esset rogatum. et 238. a. An consecratio nullum habet ius? dedicatio est religiosa? Epist. 117. a. Quod maior pars iudicari, id ius ratumq; est. I. V. 247. b. Quae colonia est in Italia tam firmo iure? de N. 28. a. An uos Thufci auspiciorum populi Romani ius tenetis? de Orat. 107. a. Nostri clarissimorum hominum auctoritate leges et iura testis esse uoluerunt. Att. 91. a. Nunc ista syngrapha habet iuris idem quod ceterae, nihil praecipui. et 83. a. Ita tamen ut non alio iure esset, quam ceterae essent, sed eodem. et ibid. Ex syngrapha ius dici lex Gabinia uetat. de Orat. 88. a. b. et 99. b. C. Carbo ignarus legum, h. s. t. e. n. s. in maiorum institutis, rudis in iure ciuili. et ibidem: Ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum. et 101. b. Cui Romae exulare ius esset, etc. de Cl. 174. b. Quidam in respondendo iure auctoritate plus quam ipso ingenio ualent, et Rutilium magnum munus de iure respondendi sustinebat. de L. 158. a. Sicut ad ius respondendum dedisses. de Orat. 121. b. In iuriconsultorum libris nominatim ferre referri, quid alicui de iure uiro aut mulieri responderint. Att. 133. a. Praeter Appium nemo est ferre, qui non ius habeat transundi. de Orat. 104. a. Virtus ius suum atq; omnium rerum impunitam libertatem tenere debet. At. 119. b. Ciuis, qui in sua ciuitate non futurus sit sui iuris. ad Her. 17. a. Statuere ius aequabile in omnibus. de Or. 128. a. Aequabilitatem communis iuris praestantia dignitatis transire. At. 243. b. Non modò Cois. a. Pr. sed ne Praetores quidem creari ius est, quod maior imperium a minore creati non sit ius. et 151. a. Quorum neutrum ius est. Tusc. 173. a. Sacerdotem curru ad sanum uehi ius est. Quin. Fr. 293. b. Sit summa in iure dicendo severitas. et ibidem: Ab aliquo ius dici equaliter. de Pro. 70. b. Dicere ius de pecunijs creditis. Attic. 73. b. Quippe ius L. adicere me dicere, cum

Rome A. Plocius dicat. de Pro. 71. a. Statuit ius publica non non dicere. pro Quint. 7. a. In prouincia ius dicitur, Rome iudicia sunt, iudicia exercentur. pro Quint. 6. b. Experiri summo iure. et Attic. 260. b. Summo iure contendere. Ex aequo et bono agere, uel equitate. et I. V. 116. a. Aequo iure disceptare cum aliquo. Quint. Frat. 296. b. In passionibus faciendis non legem spectare censoriam. Att. 261. a. Nostra grauitatis est, ius nostrum sine summa illius ignominia persequi. Offic. 60. b. In uita sibi quaeque petere quod pertinet ad usum, non iniquum est, alteri surripere ius non est. I. A. 174. a. Ius postulare: id est, equa petebas. I. A. 237. a. Ius potestatemq; imperandi habeo. contra Rul. 88. b. Ea omnia eo iure sint, ut quae optimo iure priuata sunt. I. A. 203. a. * Et pro populo Romano eo iure, quo qui optimo. P. d. rad. 121. b. Non ubi quisque est, eius loci ius tenet. de N. 24. a. Nihil iuris mihi cum illo est: id est, nulla communitas. I. V. 89. a. Philodamus ius suum obtinere non potuit. et 99. a. De suis bonis ita dicit, ut ab iure non abeat. Top. 222. a. Omnibus ius est, parietem directum ad parietem communem adiuungere. et ibidem: Mulier nupta cum eo cui connubij ius non est. et ibid. b. Hoc mihi ius uideatur. et 221. b. Si compascuus ager est, ius est compascere. Off. 3. b. Negat ius esse qui miles non sit, pugnare cum hoste. I. A. 219. b. Huic portae huius urbis patere ius non est. Off. 2. a. Qui haberent ius suum disputandi de officio, si, etc. Epist. 53. a. Habere ius aduendi ad aliquem. I. V. 159. b. Iura Siculorum, quae habent a populo Romano, ne cogantur, etc. pro S. R. 24. b. Filium pro patre mori iura omnia diuina et humana cogunt. Off. 6. a. Qui omnia iura diuina atq; humana peruertit. et At. 11. b. Ius et fas omne delere. pro Q. 8. a. Quis nobis ista iura tam aqua deferebit? et 11. b. C. Aquilius hoc ius in ciuitate constituit, ciuis, etc. pro Cecin. 286. b. De communi iure dubitare. et ibidem: Ius de quo iudicium est. de Or. 105. b. Pro aequitate contra ius dicere. de Or. 100. a. Capitis nostri saepe potest accidere ut cause uersentur in iure. pro Cor. 63. a. Gaudite in hoc ius esse uolunt, ut sibi, etc. I. V. 146. b. Vocare aliquem in ius. pro Quin. 14. b. Ut statim de iure aliquis concurrerit. pro Cecin. 295. a. Quandoquidem te in iure conspicio. ad Her. 9. b. Ut in ius eas, cum uoceris. Ex iure manu conserunt. I. Conseruus. pro Plan. 265. b. Vt ete quoque dam in scenico iure, maximeq; oppidano. pro S. R. 42. b. Aliquid more, lege, iure gentium esse factum. de Am. 102. a. Pro hoc enim qui minor est natu, meo iure respondeo. Attic. 229. a. et 40. a. Postremum meo iure a te peto. et I. V. 235. b. Pro meo iure. et pro Cecin. 301. a. Pro suo iure contendet, etc. pro Flac. 164. a. et de Fin. 142. b. Pro meo iure dico. de Fin. 125. a. Et fortasse suo iure. pro Font. 282. b. Tibi pro mea auctoritate praecipio. Epist. 222. b. Quasi pro meo iure. Tusc. 166. a. Vt et iure possim. Off. 12. b. Ne ut quidam iure optimo irideamur. Antequam. 192. b. Iure et merito possim. et pro D. 213. a. Iure ac merito possimus. pro Mar. 131. b. Quod ei merito et optimo iure contigit. pro Mil. 109. b. Iure, non iniuria. (Iniuria.

Ius, iuris. Epist. 138. a. Te istic Atriano iure delectato, ego me hic Hirciano. et 139. a. In ea caena cocus meus praeter ius feruens nihil potuit imitari. et 258. a. Ius enim tibi dandum non fuit, cum κακός μυχός esses. Tusc. 247. a. Iure illo nigro, quod caena caput erat. Ius ciuile, ius legitimum uel publicum, ius ciuili scientia uel disciplina, ius studium, ciuili scientia, prudentia

987
 iuris publici vel civilis. Top. 221. b. Ius civile est. equitas constituta ijs, qui eiusdem sunt civitatis, ad res suas obtinendas. de Or. 121. b. & 100. b. Crassus heri nobis pollicitus est, se ius civile, quod nunc diffusum et dissipatum est, in certa genera coacturum, et ad artem facilem redacturum. & 100. b. Tum perfectam artem iuris civilis habebimus, magis magna atq; uberem, quam diffilem et obscuram. Of. 47. a. Iuris civilis cognitio atq; interpretatio summo semper in honore fuit. pro Mur. 128. a. Magna laus et grata hominibus, unum hominem elaborare in ea scientia, quae sit multis profutura. pro Cec. 298. b. a. Qui ius civile cõtemnendum putat, is vincula recellit non modò iudiciorum, sed etiam utilitatis uitae, communis, et ibidè de interpretibus iuris iureq; civili multa. Off. 11. a. Quae descripta sunt legibus et iure civili, haec ita teneantur, ut sit constitutum. Or. 210. a. Eloquentia primas tenuit semper urbanis patricijsq; rebus, secundas iuris civilis scientia, et in altera gratia, gloria, praesidij plurimum est, in altera perfectionis cautionumq; praecipio. de Or. 101. a. Fontes omnium dissertationum, qui iure civili et legibus cõtinentur. et ibidè: Si quis civile scientia contempletur. et 105. a. Iuris civilis scientia. et 107. b. Historiam dico, et prudentiam iuris publici. et 98. b. Atqui non desuit illis eloquentia, sed iuris civilis prudentia. pro Cor. 59. b. Leges de iure civili dantur, de iure civitatis dantur.

Iusurandū, di, et iurisyurandi, sacramentū, fides uel religio iusurandi, religio, fides. Ep. 60. b. Magna uoce iurauit uerissimum pulcherrimumq; iusurandū. et de M. 52. a. Si avarus est, negligit iusurandū. Off. 73. a. Iusurandū est affirmatio religiosae, quod autè affirmatè quasi deo teste pro miseris, id tenendum est. et 72. a. Conseruare iusurandum. At. 88. b. Suauem habui recordationem clarissimi iurisyurandi. pro Cl. 48. b. L. Luceius socius uestre religionis iurisq; iurandi. pro Font. 280. a. Religio iusurandi ac metus deorum immortalium in testimonio dicendo. pro Cel. 49. a. Ex qua domo recitatur uobis iuraturando deuincta auctoritas: id est, testimonium iurati hominis. pro Q. R. 52. b. Non enim ex passione uerborum, quibus iusurandum cõprehenditur, sed ex perfidia et malitia, per quam insidie tenduntur alicui, dii immortales hominibus irasci et succensere solent. et ibi. a. Abrogare fidem iusurandi cupiam. Off. 71. b. Cuius princeps iurisyurandi fuit, quod omnes scitis, solus neglexit fidem. de Ar. 251. b. Fidem iusurandūq; negligere. et ad Her. 28. a. Non iusurandū reliquisti? aliter, contempsisti. Off. 73. a. Qui iusurandum uiolat, is fidem uiolat. et ibi. O fides alma, apta pennis, et iusurandum totius. Off. 74. b. Nullum uinculum ad stringendam fidem iureiurando maiores arctius esse uoluerunt. et ibi. Iurauitq; se illum interfectorum, nisi iusurandum sibi dedisset, se partem missum esse facturum. pro S. R. 35. a. Ut libentius animis ad illius testimonium uestrum iusurandū accommodetis. I. C. 112. a. Introducti Galli, iusurandum sibi et literas à Lentulo ad suam gentem datas esse dixerunt. pro Flac. 149. a. Psephismata iureiurando constrieta. de L. 172. b. Plurima firmantur iureiurando inter ipsos homines dijs immortalibus interpositis, tum iudicibus, tum testibus.

Iussum, si, scitum. (Vetitum. pro S. R. 129. a. Cum praefertim deorum immortalium iussu atq; oraculis id fecisse dicantur. de Leg. 192. a. Senatori tria iussa sunt, ut adsit, ut loco dicat, ut modo. pro Cecin. 303. b. Putas ne si populus iusserit, id iussum ratum atque firmum futurum? pro Dom. 228. b. Si id triginta curiae iussissent, num id

988
 iussum esset ratum? de Leg. 171. b. Haec et alia iussa ac uerita populorum uim habent, etc. et 159. b. Iura et iussa populorum. et 171. b. Qui perniciosa et iniusta iussa populis descriperunt. et pro Dom. 240. b. Populi iussa. pro Cor. 62. b. Gaditanos nullum populi iussum habere. et 63. b. Cum Gaditanus scita ac iussa nostra comprobat.

Iussum, sus. pro Pom. 9. a. L. Lucullus uestro iussu coactus abiit. de Off. 63.

Iusta, orū, exequie, inferia. pro Fl. 164. a. Iusta Catilinae facta sunt. et de Leg. 181. a. pro S. R. 22. a. Hic miser luctu perditus, qui nondū etiam paterno funeri iusta soluerat. de Leg. 183. b. Sed uideamus Platone, qui iusta funerum reijcit ad interpretes religionum.

Iuste, iure, rectè, legitime. At. 275. a. At, inquit, inique facis, immo iustissime. Of. 3. b. Iuste et legitime imperare. in Sal. 272. b. Id uos, si forte offendemini, iustus huic, quam mihi succensere debetis.

Iustitia, ita, equitas, ius, fas, iustitia. de M. 82. a. Iustitia est habitus animi communi utilitate conseruata, suam cuique tribuens dignitatem. et de M. 67. a. Iustitia, quae suum cuique distribuit. et de Fin. 141. a. Iustitia in suo cuique tribuendo cernitur. et de Clar. 172. a. Antiqui faciles in suam cuique tribuendo. de Fin. 140. b. Iustitia est affectio animi, suum cuique tribuens, et societatem coniunctionis humane munificè et aequè tuens. Off. 32. a. Ea uirtus, quae constat ex hominibus tuendis, id est, ex societate generis humani. ad Her. 16. b. Iustitia est equitas, ius unicuique tribuens pro dignitate cuiusque. Off. 40. b. Iustitia, ex qua una uirtute boni uiri appellantur, mirifica quaedam res multitudinam uidetur. et 5. a. Iustitia in qua uirtutis splendor est maximus, ex qua boni uiri nominantur. et ibidem: b. Fundamentum iustitiae est fides. et 7. a. Fundamenta iustitiae, primum ut ne cui nocetur, deinde communi utilitati seruiatur. et 20. a. Iustitiae partes sunt, non uiculare homines: uerecundia, non offendere. et 48. a. Fundamentum enim perpetuae commendationis et fama est iustitia, sine qua nihil potest esse laudabile. et 57. b. Haec uirtus omnium est domina et regina uirtutum. de N. 1. b. Vna excellentissima uirtus iustitia. de Orat. 140. b. In laude iustitiae sunt fides et aequabilitas. Off. 41. a. Iustitia ad rem gerendam necessaria est, cuius tanta uis est, ut nec illi quidem qui maleficio et scelere pascuntur, possint sine ulla particula iustitiae uiuere. et ibid. Iustitia uis etiam latronum opes firmat atque auget. et ibidem: Fruenda iustitiae causa uidentur olim bene morati reges constituti, ut ait Herodotus. Part. 237. a. Iustitiam acerbitas imitatur. et 236. b. In commune autem quae posita pars est, iustitia dicitur, eaq; erga deos religio, erga parentes pietas, uulgò autem bonitas, creditis in rebus fides, in moderatione animaduertendi lenitas, amicitia in beneuolentia nominatur. de Fin. 140. b. De iustitia et eius partibus.

Iustitium, iij, iurisdictionis intermissio. de Ar. 257. a. et pro Plan. 266. a. Iustitium edici, iurisdictionem intermittere. et c. bis. At. 67. b. Meminit fauere iustitio et omnium rerum licentia. I. A. 200. b. Iustitium iudici, saga sumi dico oportere. et 206. a. Iustitium iudici.

Iustus, a, um, non iniustus, aequus, uerus, meritis, debitis, legitimus, iudicatus. (Iniquus. Or. 210. a. Quibus, si nihil aliud responderem, iusta esset excoisatio. I. C. 101. b. Vita multis supplicijs iustis debitisq; erepta. Off. 34. b. Honesti et iusta consilia. (Frans et malitia. et I. A. 174.

989
 174. a. Aequa et iusta dicitur. pro Sest. 27. a. Aristides, qui unus omnium iustissimus fuisse traditur. de Fin. 139. b. Iustus Aristides. (Iniustus Tubulus. pro Cecin. 300. a. et Off. 41. b. Iustus et bonus uir. Off. 7. a. Iustus homo, isq; quem bonum uirum dicimus. de Orat. 127. b. Aliquam iracundiam non iniustam, sed meritam et debitam fuisse contendere. de Am. 110. a. Aliquis in amicitia parum iustus. pro Planc. 272. b. Liberalem in publicanos, iustum in socios fuisse. Off. 9. a. Vti seruis ut mercenarijs ad operam exigendam et iusta praebenda. Tus. 207. a. Si se officio fungi putet iustus et debito. de Orat. 125. a. Oratore exprimeret mores alicuius iustus, integros, religiosos, perferentes iniuriarum. de Fin. 49. b. Ut propensum iustioribus utamur illis, qui, etc. quam ijs, etc. Off. 73. b. Cum iusto et legitimo hostere gerebatur. de Pro. 78. b. Casum illum meum finis reipublicae fuisse, sed finis iustum et iudicium. I. P. 91. b. Iusta gloria est fructus uerè uirtutis. de Leg. 171. b. Iustum et ius colere. de Clar. 194. a. Illa iusta eloquentia, quam dialecticam dilatam esse putant. de Leg. 174. a. Praeter idae matris famulos, eosq; iustis diebus, ne quis stitem cogito. de Ar. 248. a. Omnia solemnia ac iusta ludorum omnibus rebus summa cum cerimonia sunt seruata. Attic. 69. a. Deinde sine ulla mora cogitabam iusta iura facere. Epist. 23. b. Iusta uictoria. et Tus. 166. a. Iusta uxor.

Iuturna, ne, Dea. pro Cluen. 38. b. Stalenum statuas posuit ad Iuturnacum est, in Iuturna aede.

Iuuenilis, le, de Cl. 194. b. Iuuenilis quaedam dicendi licentia. et Or. 206. b. Iuuenilis redundantia. et in Hort. 30 Iuuenilis libido.

Iuueniliter, more iuuenum. de Sen. 79. a. Fabius Maximus Annibalem iuueniliter exultantem, patientia sua mollebat.

Iuuenis, nis, adolescens. de Senect. 83. b. Infirmitas puerorum est ferocitas iuuenum. Attic. 159. a. Vellem suscepisses iuuenem regendum. de Orat. 141. a. et Tus. 174. a. Iuuenis stare ad ianuam duos quosdam, qui cum magno pere euocarent. Off. 42. a. et de Sen. 82. b. Iuuenis et adolescens idem.

Iuuentas, tatis, Hebe dea. Orat. 171. a. Ludis iuuentatis, quos Salinator Senonensi praelio nouerat. de N. 23. b. At poetae quidem necitar, ambrosiam, epulas comparant: et aut iuuentatem, aut Ganymedem pocula ministrantem. Tus. 161. b. Nec iuuentate pocula ministrant, letari deos arbitror.

Iuuentus, tis, etas, florens. pro Dom. 238. a. Imperia ascribebantur nouae iuuentuti. I. V. 274. a. Mercurius iuuentutis custos et praefes. de Sen. 80. a. Res quae iuuentute geruntur et uiribus. de Cl. 176. a. Legendus est hic orator si quisquam alius, iuuentuti. pro Do. 222. b. Intuemini pauisper animis iuuentutem.

Iuuo, as, adiuuo. pro Mar. 131. b. Et certè in armis locorum opportunitas multum iuuat. I. V. 101. a. Lex Cornelia proscriptum iuuari uetat. de Nat. 2. b. Sin autem dii neque possunt nos iuuare, nec nolunt, quid est, etc. Attic. 264. b. Multum potes nos apud Plancum iuuare. et ibidem: Adiuuabis igitur. Off. 2. b. et 3. a. Res, quibus et se possunt iuuare et suos. Tus. 155. a. Iuuare, tuere, conseruare homines. Epist. 176. a. Si omni studio laetant uitam iuuat. Epist. 213. b. Iuuare atque ornare aliquid quibuscunque rebus possis. pro Corn. 59. a. Qui

990
 nostros duces auxilio laboris, commeatu, periculo suo iuuauerint. I. V. 246. a. Te igitur autorem ne foro quidem et commeatu Mamertini populum Romanum iuuare debuerunt. de Nat. 59. a. Quorum neminem, nisi iuuante deo, talem fuisse credendum est. et Epist. 105. a. Meq; dijs iuuantibus ante brunnam expectabis. de Finib. 67. a. Iuuare in corpore et in animo dicitur, ex eoque iuuandum.

Iuuat, bat, uit, pro delectat. I. V. 202. b. Iuuat me, haec praecleara nomina sic cõcidisse. Q. Fr. 314. a. Te esse animo hilari, etc. ualde me iuuat. Or. 212. a. Consule aures, probabunt, quere cur? ita dicent se iuuari. Epist. 77. b. Iuuatq; me, hoc tibi profuisse.

Iuxta, non secus, similiter, propter, prope, non longe. Post. 208. b. Qui me omnibus officijs iuxta ac si meus frater esset, sustulit. Cor. Nepos in uita Attici 272. b. Sepulcrus est iuxta uiam Appiam, ad V. lapidem.

K A
 At. 4. b. ad VII. Kalen. decembris. et Ep. 12. b. Ex Kalend. Ian. aliter, Cal.

L A
 De Or. 131. a. Omnibus in parietibus inscriptis fuisse literas tria LLL. duo M M. Labecula, le. in Vatin. 37. a. Miloni non nullam laudatione tua labeculam aspersis.

Labefacio, cis, labefacto. pro Sest. 24. a. Quem nulla unquam inuidia labefecit.

Labefacto, as, perfringo, dissoluo, conuassatus. pro Cecin. 298. b. Is non homines laedit, sed leges ac iura labefactat. pro Dom. 218. a. Ifflem machinis sperant me posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt. Epist. 108. b. Nec uerò postea desisti labefactare eum, qui, etc. pro Clu. 58. b. Quorum fidem precio labefactare conata sit. pro Pom. 7. b. Ruerè illa non possunt, ut haec non eodem labefactata motu concidant. pro Mil. 108. a. Itaq; Milonius consulatus, qui uiuo Clodio labefactari non poterat, mortuo deniq; tentari coeptus est. Acad. 45. a. Aristoteles ideas labefactauit. Ep. 69. b. Quae cogitatio erat aliquid quantum labefactata atq; conuulsa. de Fin. 58. a. Ne inuidia uerbi labefactetur oratio mea. pro Quin. R. 46. a. Ceteri cum ad iudicem causam labefactari animaduertunt, ad arbitrum confugiunt. I. C. 123. b. Perfringere ac labefactare et rescindere ab alijs constituta. pro R. P. 129. b. Labefactare dignitatem alicuius. Epist. 59. b. Labefactare aliquid quam societatem. Brut. 276. b. Hoc adolescentis praesidium equidem adhuc satis firmum esse confido, sed ita multi labefactant, ut ne moueatur interdum extimescam.

Labefactus, a, um. de Arat. 258. a. Haec iam labefacta, etc.

Labellum, li, de D. 97. a. Platoni paruulo dormienti, apes in Labellis confederunt.

Labellum, pro uase. de Leg. 183. b. Super terrae tumulum noluit quid statui, nisi columellam, aut mensam, aut Labellum.

Labens, tis, Brut. 289. a. Ferre praesidium labenti atq; inclinata reip.

Laberius, rij, poeta minicus sane modax. Ep. 101. a.

T 2 Labes,

Labes, bis. Ignominia, macula, ruina. In Vat. 32. a. Ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspergatur. de Leg. 174. b. Animi labes nec diuturnitate uanescere, nec ullis manibus elui potest. Parad. 120. a. In quancunque domum stuprum intulerit, eandem labem esse se libidinis. pro Sest. 7. a. Habeo quem opponam labi illi atque ceno. et 8. b. Cenum illud ac labes. pro Cael. 46. b. Ne probrum castis, labes integris, infamia bonis inferatur. de Am. 104. a. Videtis in tabella, quanta iam facta sit labes. pro Dom. 233. b. Hanc labem turpitudinis et inconstantie poterit populi Romani dignitas sustinere? pro Rab. 96. a. Labes ignominiaque mortis. pro Dom. 224. a. Labes atque eluuiis ciuitatis. I. V. 67. a. Labes atque perniciis prouincie. pro Flac. 151. a. Vtrum hic tandem disceptationem et cognitionem ueritatis an innocentie labem aliquant, aut ruinam fore putatis?

Labes, terre hiatus, eluuiis. de D. 96. b. Multis locis labes facta est, terraeque defecerunt. et 100. a. Delata etiam ad senatum labes agrum priuatis, cum ad infinitam altitudinem terra defecisset.

Labicanum, locus. de Off. 125.

Labicanus, na. pro Cn. Plancio 263. b. Labicana uicinitas.

Labici, pop. contra Rul. 85. b.

Labo, as. uacillo, nuto. At. 132. a. Scito labare meum consilium illud, quod iam satis fixum uidebatur. I. A. 207. a. Cum ei labare M. Antonius uideretur. de Fin. 105. b. Quid non sic ex alia nequitia, ut non si ullam literam moueris, labent omnia. pro Mil. 114. b. Remp. egram et labentem sanare et confirmare.

Labor, eris. lapsus sum, pro labor, dilabor, inclino. I. A. 170. a. Cum labentem et prope cadentem rempublicam suscipere cuperetur. de Am. 104. b. Serpit enim deinde res, quae procliuis ad perniciem, cum semel coepit, labitur. Tusc. 218. a. Incitatusque semel in procliuem labuntur. de Leg. 166. b. Quin labebat longius, nisi me retinuissem. de D. 125. a. Sed labor longius, ad propositum reuertar. de Ar. 258. a. Ut aliquis lapsus de caelo coetus hominum adeat. Orat. 215. b. Breuitate et celeritate sylabarum uerba celerius labuntur. et ibid. a. Circuitus incitator numero ipso fertur, et labitur quoad perueniat ad finem. Orat. 197. b. Catera nasci, occidere, fluere, labi, nec diutius esse uno et eodem statu. pro R. P. 129. b. Labentem excipere. de Fat. 141. b. Nausiagum illum in riuo esse lapsum. de D. 153. a. Contrahi autem animum Zenon, et quasi labi putat atque concidere, et ipsum esse dormire. Acad. 44. a. Continenter labuntur et fluunt omnia. de Vn. 201. a. Sidera quae uaga et mutabili ratione labuntur. In Arat. Nam non longinquum spatium labere diurnum. Parad. 119. b. Lapsa est libido in muliere ignota. Attic. 57. b. Neque mihi licet labi ad eos, qui mihi non desunt inuidere. Acad. 35. a. Vos autem mihi ueremini, ne labar ad opinionem. de Leg. 177. b. Quorum mores lapsi ad molliem pariter sunt immutati cum cantibus.

Labi, errare, falli, decipi. de Cla. 181. a. Labi et cedere in aliqua re. Off. 4. b. Labi autem, errare, nescire et decipi, et malum et turpe ducimus. Quint. Fr. 328. b. Tenes uero lapsus est per errorem. contra Rul. 67. b. Aliqua in re non consilio, sed casu lapsum esse. et I. A. 212. b. Si consilio lapsi erimus. Off. 34. b. In quo uerbo lapsa consuetudo deflexit de uia. de N. 7. b. et pro Rab. 95. b. Empedo-

cles in deorum opinione uisibilis labitur. de Orat. 98. b. Aliquem in minimis tenuissimisque rebus labi. Att. 198. b. Quae in re ne labar, quae pro uideate. de Clar. 187. b. Non puto existimare te ambitione me labi, quippe de mortuis. Epist. 22. a. Nunquam labere, si te audies. I. A. 247. b. Talis igitur et uir et cuius opinione labi potest. et 225. a. Nam te inopia uerbi lapsus putarem, nisi, etc.

Labor, oris. labor corporis, contentio animi, opus, uigiliae, sudor, assiduitas. Tusc. 182. a. Interest aliquid inter laborem et dolorem: sunt finitima omnino, sed tamen distinet aliquid. Labor est functio quaedam uel animi uel corporis, grauioris operis et muneris. Dolor autem motus asper in corpore a sensibus alienis. et ibidem preclara multa de labore et dolore. pro Cael. 45. b. Si quis omnem uitam suam cursum in labore corporis atque in animi contentione conficeret. pro Pomp. 9. Labor in negocijs, fortitudo in periculis. pro Muren. 133. a. Nunquam iste plus militi laboris imposuit, quam sibi sumpsit. de Orat. 97. a. Est enim magni laboris, quem plerique fugimus. de Opt. 244. a. Suscepi laborem utilem studiosis, mihi ipsi non necessarium. pro Arch. 101. a. Quid est quod tantis nos in laboribus exercemus? et ibidem: Nec tantis se in laboribus frangeret. Antequam. 194. a. Quoniam pro cuius laboris ferre consueui. de Sen. 94. a. Ociofam etiam et quietam sine illo labore et contentione traduce. re. de Vn. 201. b. Haec si uerbis explicare conemur, eorum rerum frustra suscipiatur labor. Orat. 210. b. Nam esset cum infinitis, tum puerilis labor. et 207. b. Quam laborem nobis leuauit Attici nostri labor. pro Font. 276. b. Multo sudore ac labore facere aliquid. de Orat. 110. a. Leuandi laboris causa passim uolitare. Antequam. 193. a. Sustinere magnum laborem. de In. 76. b. Insistere magnum laborem ac sumptum in aliquam rem. I. V. 199. a. Impendere laborem ac sumptum ad incertum casum. de Orat. 105. a. Consumere multum opere ac laboris in aliqua arte. Attic. 15. a. Laborem propter ambitionem sustinebam. Epist. 9. a. Perfundus sum maximis laboribus. Acad. 27. a. b. Labor exanclatus ab Hercule. de Cla. 187. a. Excipere magnos labores.

Laborans, rantis, afflicus, calamitosus. pro Plancio 277. a. Ego miseris et laborantibus nihil negare possum.

Laboratus, ta, tum. Attic. 205. a. Habeo munus a te laboratum decem legatorum. aliter, elaboratum, et rectius.

Laboriosus, pro Q. R. 50. a. Quo quisque est ingeniosior, hoc docet iracundius et laboriosus.

Laboriosus, a sum, difficilis, operosus, durus. Tusc. 182. b. Industrios homines Graeci studiosos, uel potius amantes doloris appellant, nos commodos, laboriosos. I. A. 232. a. Qui magnos dolores perferunt, hos non miseros, sed laboriosos solemus dicere. pro Milon. 102. a. Quid enim nobis duobus laboriosus, quid magis sollicitum, magis exercitum dici aut fugi potest? pro Cael. 37. b. Vos laboriosos existimet, quibus ociois ne in communi quidem ocio liceat esse. de L. 187. b. Nihil laboriosus molestiusque prouinciae. Attic. 90. b. Haec mihi nondum laboriosa ex illa ueteri militia. Topic. 226. b. Laboriosum.) (Procliuem: id est, facile. Epistol. 66. b. Laboriosa actio.

Laboro, as. elaboro, contendo, laborem suscipio, opus facio, multum opere pono uel confero in aliquam rem, in aliqua re multum opere studijque pono, in aliquo labore me

exercere,

exercere, et magnis me laboribus frango, impensam laboris ago in aliquem, operam do. Tusc. 182. b. Aliud est dolere, aliud laborare: cum uarices secabantur C. Mario, dolere: cum estu magno ducebat agmen, laborabat. Est inter haec quaedam tamen similitudo. Consuetudo enim laboris, perpeitionem dolorum efficit faciliorem. et ibi de hac re pulchra. I. V. 174. b. Illi intelligebant sese Verri ferere, impendere, laborare. et 169. b. Aratores, qui uobis arant, uobis ferunt. Off. 47. a. Disertus homo et facile laborans multorumque causas et non grauat et gratuito defendes. et Sen. 81. b. Sed idem laborant in eis, quae sciunt nihil ad se pertinere. I. A. 197. b. Sed ne familiares, si sentit ipsi ferret, laborarent. de N. 72. a. In enodandis nominibus, quod mirandum sit, laboratis. de Clar. 167. a. In quo non modo de fici, sed etiam laborare turpe est. Parad. 118. b. Quid enim ego laborauit aut quid egi? aut in quo euigilaui? nisi ut, etc. At. 66. b. Ad quid laboramus res Romanas? et 206. b. Quo etiam magis laboro idem quod tu. Quint. Fr. 311. a. Quid ego non nuntio laboro, etiam si minus assequar quod uolo. pro Syl. 176. b. Vos enim tum nihil laborabatis, nihil suscipiebamini. de Pro. 74. b. Nec decreui solum, sed etiam ut uos decerneretis laborari. Ep. 45. a. Haec mihi antiora multo sunt, quam illa ipsa, propter quae haec laborantur. pro Cael. 48. b. Haec mihi fructum aliquem asferre potuissent, cum a me ipso laborata proferri uiderentur.

Laborare, pro sollicitum esse uel curare. de D. 90. b. Quid istic fiat non laboro. Epist. 36. a. Hoc assequere, ut in quam partem accipias minus laborem. et 145. b. Intellexi enim te laborare, ut ad me tuae expectatissimi et literae perferantur. Cael. Ep. 119. b. Hoc uehementius laboro nunc, quod puto, etc. Epist. 75. b. Sic me et liberalitatis fructu prius, et (quod minime tamen laboro) meo diocris etiam prudentia. Epist. 110. a. Nam de iudicijs, quod queris, multo laboro minus, trahantur per me pedibus omnes rei, sit uel Selsius tam eloquens, ut possit probare se liberum, non laboro. et 54. b. At erit tua uirtutis in minimis tuis res ponere, de repub. uehementius laborare. Quint. Fr. 320. b. De filij tui eruditione quod laboros nihil est. pro Quint. 12. b. Quin uic tu uincas tantopere laborant. pro Cecin. 285. b. De quibus antea laborabam, nunc sum animo equissimo. et I. V. 215. a. De ceteris non laboro. et de In. 72. a. Non laborare de aliquo. Epist. 44. b. Laboro quomodo et tunc, quae mihi tuenda sunt. At. 142. a. Non mediocriter laboro, ut possis, etc. I. V. 213. b. Non laborabat quin male audiret. et 170. a. Non laborabat, si esset moriturus. et 176. a. Si socijs prospicere non laboratis. et 174. b. Si quemadmodum socij a magistratibus tractentur, non laboratis. pro Flac. 148. a. Graeci nunquam laborant quemadmodum pro-

tum, pro affici, uel egrotare, et aliqua re grauari. pro S. R. 44. a. Ex quibus rebus res publica maxime laborat, ijs maxime mederi conuenit. At. 100. a. Significant enim tuae literae te profus laborare. pro S. R. 43. b. Quod si omnes facerent, et res publica ex illis, et ipsi ex inuidia minus laborarent. pro Mur. 135. a. Quibus incommodo ualeitudinis laborandum est. Att. 71. b. Vt pote cum sine febris laborassem. de Fin. 61. a. Nec uero quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat. Epist. 107. a. Cum iam decimum diem grauius ex intestinis laborarem. Epist. 141. a. Ceparius dixit te in lecto esse, quod ex pedibus laborares. et Tusc. 188. a. Ex renibus laborare. et ibid. Cum audiisset eum grauius esse aegrum, quod uehementer eius artus laborarent. Epist. 260. a. Non ignoro quantum ex desiderio labores, sed erunt omnia faciliora si ualebis. pro Clu. 60. a. Ea satis diu ex inuidia laborauit. de In. 62. a. Aliquanto ex infirmitate leuius laborarent. pro S. R. 44. b. Populus Romanus, qui quondam in hostes leuissimus existimabatur, hoc tempore domestica crudelitate laborat. At. 278. b. Nec externis hostibus magis quam do nescitis laboramus.

Labrum, bi, oris humani extrema labra sunt. de N. 6. a. Hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologi ante de Or. 92. a. Quae isti Rhetores ne primoribus quidem labris attigerunt. de Or. 155. b. Pericles in cuius labris leporem habitasse ferunt. de D. 122. a. Apes quas dixisti in labris Platonis pueri confecisse. pro Cael. 43. a. Aliquid primoribus labris gustare, et extremis, ut dicunt, digitis attingisse.

Labrum, pro uase quodam ad formam oris humani et laborum factum. Ep. 239. b. Labrum si in balneo non est, fac ut sit.

Labron, onis, opp. Quint. Frat. 310. a. Ut Labrone conscenderet.

Lac, as, ros uitalis. de Sen. 89. a. Villa abudat lacte, caeseo, melle. de N. 51. b. In ijs animantibus quae lacte aluntur, omnis ferre cibum matrum lactescere incipit. Tusc. 190. b. Ut penes cum lacte nutritis errorem fuisse uideamur. de D. 100. a. Quondam lactis imber effluxit.

Lacena, mulier. Tusc. 170. b. et 182.

Lacedaemon, onis. Sparta urbs. de Leg. 177. b. Illa seuera Lacedaemon, etc.

Lacedaemonicus, ca, cum. Spartiatus, Lacenus. pro Flac. 159. a. Lacedaemoniorum spectata et nobilitate uirtus.

Laceratio, onis, laniatus. I. P. 88. b. Magna Letitia afficiebat ex corporis tui laceratione. Tusc. 204. a. Muliebres lacerationes genarum.

Laceratus, a, sum, distractus, dissipatus. de Leg. 178. b. Lacerato.

Lacerna, nae, penula uestis. I. A. 175. a. Rhodius cum calceis et toga nullis nec calligis, nec lacerna.

Lacero, as, concerpo, dirumpo, conscindo, discindo, carpo, dilacero, dilamo. At. 42. a. Meus me maror lacerat et conficit. Tusc. 196. b. Aegritudo lacerat, exest animum, planeque conficit. I. A. 176. b. Haec te lacerat, haec truenat oratio. Off. 12. a. Qui lacerarunt omni scelere patriam. et postquam. 204. b. Lacerare rempublicam. pro Quint. a. Ad reliquias uiae lacerandas et distrahendas. pro Dom. 225. a. Vxor mea, quam uexauisti, rapta uisus, omni crudelitate lacerauisti. I. A. 231. b. Reliquum corpus tractum et laceratum abiecit in mare. de Leg. 178. b. Obtrectatio inuidiae, quae solet lacerare plerosque, de Or.

131. a. Lacerat lacertum Largij mordax Memmius. I. A. 231. a. Verborum contumelias alique lacerare. & pro Mil. 118. b. Mortem alicuius lacerari.

Lacerta, s. e. serpentis genus. At. 26. a. Tempestas non sunt ad lacertas captandas idonee. & de D. 121. a. Qui magis anguibus quam lacertis?

Lacertofus, a. um. robustus, nervosus. I. A. 219. a. Saxa cetero turio pugnax & lacertofus.

Lacertus, s. i. brachium a cubito ad manum, vires, nervi.

Tuf. 179. b. O peccator, d. terga, d. lacertorum tori. & 182. 10

b. Humeri, lacerti, manus. de Sen. 82. b. Athleta seuis lacerti mortui sunt. & ibi. Milo ex lateribus & lacertis suis nobilitatus est. de Or. 106. & 131. a. Amentatas hastas ab ali quo accipere, et eas oratoris lacertis viribusque torquere. de Cl. 170. a. Quinquam in Lysia sunt sepe lacerti, sic ut fieri nihil possit ualentius.

Lacesso, s. i. prouoco, irrito, tento. de Or. 86. b. Arma quibus uel totus ipse esse possit, uel prouocare improbos, uel te uel se ille lacessit. Ep. 196. a. & de Or. 86. b. Sic igitur facies, neque amabis, & scripto aliquo lacesses, ego enim respondere facilius possum quam prouocare. de Or. 136. b. Testis sepe non ledit, nisi lacessatur. pro Pom. 8. a. b. Stationes quas nunquam populus Romanus neque lacessentes bello, neque tentandas putauit. pro Mil. 118. a. Vi irritare, serroque lacessere aliquem. Epist. 169. a. & pro Dom. 226. b. Nos te Antoni nulla lacessimus iniuria. I. A. 160. b. Tu ne uerbo quidem uolatus ultrò maledictis me lacessisti. I. P. 91. a. Responsione me inimica homo promptissimus lacessit. Ep. 120. a. Procax in lacessendo. & 38. b. Hos ego sermones lacessimus nunquam, sed non ualde repressi. de Or. 130. a. Videmur quieturi fuisse, nisi effemus lacessiti. & ibi. Omnino probabiliora sunt que lacessiti dicimus, quam que priores. Epist. 210. a. Non enim te epistolis, sed uoluminibus lacesserem. & Attic. 7. a. Quibus epistolis sum abs te lacessitus ad scribendum.

Lacina, s. i. pars uestis extrema & laxior. de Or. 153. 40

a. Illud alterum genus obtinet, id ipsumque lacina. Ep. 265. a. In lacina seruans ex mensa secunda femina.

Lacini, a. de D. 90. Inuo Lacinia.

Lacini, s. i. Laccedemonius. Tuf. 238. a. & 172. b. Con-

silijs nostris laus est attonsi Laconium.

Lacanicum, s. i. a. sporarium. At. 60. b. Nostram ambulationem & Lacanicum cum poteris inuisis.

Lacoinismus, s. i. breuiloquentia. Ep. 179. a. Breuitate secutus sum te magistro. & ibi. Sed quid ago? non imitor lacoinismum tuum, altera iam pagella procedit.

Lachryma, s. e. Part. 234. b. Cito arefcit lachryma, presertim in alienis malis. & de In. 62. a. Lachryma nihil citius arefcit, ut dicit rhetor Apollonius. I. V. 271. a. Paulo ante lachrymas non tenebamus. de Som. 127. b. Equidem uim lachrymarum profudi. & pro Font. 284. a. Lachrymas profundo. pro Plan. 281. a. Lachrymas, quas tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti. I. A. 172. b. Me miserum, consumptis lachrymis tamen infixus animo hæret dolor. Tuf. 185. b. Si se lamentis muliebriter lachrymisque dedit. & Epist. 70. b. Tradere se lachrymis ac tristitia.

Lachrymo, s. i. lachrymas effundo uel profundo, illachrymo. At. 249. b. Te ut à me discesseris, lachrymasse moleste

ferēbā. Tuf. 163. b. Ait Callimachus multo sepius lachrymasse Priamum quam Troilum. pro Sest. 28. a. Video hinc oculis lachrymantibus me intuentem.

Lachrymor, aris, a. lachrymo. I. V. 260. a. Quis tam fuit illo tempore durus & ferreus? quis tam inhumans? præter te unum, qui non illorum etate, nobilitate, miseria commoueretur? equis fuit quin lachrymaretur?

Lachrymosus, a. in Arat.

Lachrymula, s. e. pro Plan. 275. b. Non modò lachrymula, sed multas lachrymas uidere potuisti.

Lactens, s. i. lac sugens. de Leg. 175. b. Hostiu lactens, & c. & I. C. 115. a. Romulus, quem inauratum in Capitolio paruum atque lactentem uberibus lupinis inhiantem fuisse meministi. & de D. 118. a. Romulus lactens fulmine ictus. & 126. a. Puer lactens in gremio matris manum appetens.

Lactescio, s. i. in lac conuerti, uel lacte impleri. de N. 51. b. & 52. a. In ijs animantibus, que lacte aluntur, omnis ferè cibus lactescere incipit.

Lacteus circulus, candens circus. de Som. 128. a. Circulus lacteus splendidissimo candore inter flammam elucens. & ibidem de eo multa. In Arat. Vidisti magnam candentem serpere circum, Lacteus hic nimio fulgens candore notatur.

Lacuna, s. e. fossa, indigentia, inopia, uacuitas. I. V. 130. a. Dederunt operam, ut illam lacunam rei familiaris explerent. & Att. 187. b. Vide ne qua lacuna sit in auro: id est, sruus.

Lacunar, aris, trabs seu tricinij superior pars. Tuf. 240. a. Gladium è lacunari seta equina appensum demitti iussit.

Lacunofus, a. um. quod lacunus habet. de Vin. 198. a. Mundus nihil habet eminentius, nihil lacunofus.

Lacus, cus, i. V. 225. a. Circa Ennam lacus lucij sunt plurimi. & 274. b. Dea que illos Ennenses lacus lucosque colit. de D. 100. b. Cum lacus Albanus præter modum creuisset. pro Mil. 115. b. Lacus Precius. Tuf. 155. a. Inde in uicinia nostra Auerni lacus.

Lacus, uas è quo mustum expressum fuit. de Cl. 198. b. Noua ista quasi de musto & lacu seruata oratio fugienda est.

Lædo, s. i. offendo, aliquid mali alicui infiro, niolo, iniuriam facio. pro Cec. 289. a. Non minus nos stultitia illius subleuat, quam ledit improbitas. de Or. 136. b. Sepe testis non ledit nisi lacessitus. pro Muren. 145. a. Is iniuste neminem læsit. pro S. R. 37. a. Qui fidem ledit, oppugnat omnium commune præsidium. Ep. 6. a. Quos tui rei publicæ causa læseras. I. V. 148. a. Qui alterum nulla priuatim læsi iniuria, in iudicium uocant. Ep. 59. a. Nec absente me ludibrio læsum iri.

Læna, s. e. uestis auguralis, amiculum. de Cl. 169. b. Cum M. Popilius sacrificium publicum cum læna sacroret. bis. I. Amicio.

Læsto, onis, oratorij quoddam ornamentum. de Or. 162. a. Læsus, a. um. de Or. 137. a. Si læsus esse iracundia. & pro Mur. 124. a. Cui placet, obliuiscitur: cui dolet, meminit.

Lætabilis, s. e. lætandum, lætitia dignum. Tuf. 193. b. Quod ut ita sit, quid habet ista res, aut lætabile, aut glorio sum? & 217. a. Cui nihil nimis lætabile ad offerendum uideri potest.

Lætè, hilarè. I. A. 222. a. Is autorem senatus lætè atque insolenter tulit.

Lætans, s. i. letus. pro Cl. 23. a. Cassia lætanti iam animo & spe optima confirmata, nubet Oppiano.

Lætifico, as, lætitiā afferro, lætitiā afficio. de N. 4. 6. b. Accessus solis lætificat terram, ut cum cælo hilarata uideatur. & 52. b. Indus non aqua solum agros lætificat, sed eos etiam confert.

Lætificus, a. um. Tuf. 162. b. Vites lætificæ non intermittunt pampinis pubescere. Poetæ.

Lætitiā, t. i. e. lætitiæ uoluptas, alacritas, gaudium, hilaritas. de Or. 101. a. Percipietis etiam illam ex cognitione iuris lætitiā & uoluptatem, quod, & c. Att. 227. b. Lætitiā aperissimè tulimus omnes. de Or. 106. a. Itaque hilaritatis plenum iudicium lætitiæ fuit. & 115. a. Iudex tum ad tristitiam, tum ad lætitiā est contorquendus. Br. 91. a. Que lætitiā senatus, que alacritas erit. pro Pl. 281. a. Nolite iudices inimicis meis dare lætitiā. & Att. 227. a. Dare lætitiā alicui. pro Mil. 116. b. Milo maxima lætitiā populū Romanum affecit. de Fin. 54. a. Recta & honesta que sunt, ea facere ipsa per se lætitiā: id est, uoluptatem. Ep. 23. a. Comititia ista præclaræ, que me lætitiā extulerunt. & Att. 224. b. Exultant lætitiā in municipijs. Ep. 22. b. Repente uerò incesit omnibus lætitijs. In A. 285. b. Lætitiæ risus satis est maximæ præclarissimæque pugna. At. 230. b. Capere lætitiā oculis. pro Mil. 120. b. Lætitiā de interitu P. Clodij. I. C. 102. b. Hic tu qui lætitiā persinere re quibus gaudijs exultabis? quanta in uoluptate bæchabere? Postquam. 198. a. Incredibile, quia nunc uestro beneficio suorum lætitiæ uoluptate carissimæ. de D. 120. a. Galli uictores alacritate & quasi lætitiā ad canendum excitantur. I. A. 164. b. Quid ergo in tanta lætitiā cunctæ ciuitatis, me unum tristem esse oportebat? pro Deiot. 148. b. Aliquis lætitiā elatus.

Lætor, aris, exulto, triumpho, lætitiā effror, omnia bus lætitijs incedo, lætè sero, lætitiā capio, lætitiā apertè sero. In V. 260. a. Lætari tu in omnium gemitu & triumphis. pro S. R. 41. a. Hæc perfecta esse gaudeo, uehementerque lætor. pro Pomp. 4. a. Illud in primis mihi lætidum esse iure uideo. Epist. 7. b. Minime miror te tuis præclaris operibus lætari. ad Brut. 91. b. De Cassio lætor, & reipub. gratulor. pro Mar. 136. a. Lætor de hac re. In A. 232. a. Deinde ea libidinum turpitudine, ut in hoc sit semper lætatus.

Lætus, a. um. lætanti animo, bono animo, alacri & erecto animo, alacer, hilaris. pro Font. 280. b. Hi contra uagantur læti atque erecti passim toto sero. & pro Mur. 136. a. Catilina interea alacer atque lætus. de Fin. 71. b. Ille Cæcilius, qui omnibus lætitijs lætè esse se narrat. pro Sest. 3. a. Aliquem alacrem atque lætum uolitare. In V. 69. b. Lætus atque alacer. (Humilis & demissus. Attic. 123. b. Læto uultu gratulari. de Or. 157. a. Læte segetes. de N. 57. b. Vberissimi & lætissimi fructus uitium. de Sen. 88. a. Vna quid potest esse tum fructus lætius? tum aspectu pulchrius?

Læuus, a. um. sinister. de D. 82. b. Iupiter cornicem à læua, eorum à dextra canere iussit. & Acad. 22. b. Diæna facem iacit à læua. & 36. b. Læua manus. de Finib. 114. a. b. Læua pars. (Dextera pars. de Vin. 203. b. Ad læuam.) (Ad dextram. de Diuin. 125. a. A dextra.) (A læua.

Lægena, s. e. uas uinarium ad ferendum habile. Epist. 266. a. Mater nostra, que lægenas etiam inanes obsignabat, ne dicerentur inanes aliquæ fuisse, que surtim essent exsiccate.

Læguicula, s. e. lægena parua. At. 89. b. In his inuentæ sunt quinq; læguicule matronarum.

Lambo, bis. In V. 153. b. Hi canes, quos tribunal membra uides lambere. & Hor. 29.

Lamentabilis, s. e. queribundus. de L. 183. a. Sumptuosa funera & lamentabilia. & Tuf. 181. b. Lamentabili uoce deplorans.

Lamentatio, onis, querimonia, questus, lēssus. Tuf. 154. b. Lugubris lamentatio stertusque mœrens. & 215. a. Lamentatio est ægri tudo cum eiulatu. In V. 110. b. & In C. 120. b. Fletus mulierum, & lamentationes fieri solitas pro his rebus. Or. 209. a. Plangore & lamentatione complecti forum. de In. 72. a. Cum gemitu & lamentatione. Post. 268. a. Illa lamentatio & gemitus urbis. de L. 182. a. Lamentatio funeris.

Lamentor, aris, deploro, lamentationē facio. de Or. 106. b. Lapidem hercule omnes flere ac lamentari cogisset. In A. 239. b. Lamentari uxorem uidebam. de Orat. 163. a. Matrem ne ut miseram lamentantemque uideam. In C. 119. Vt nemo ne ad deplorandum quidem reip. nomen atque ad lamentandum tanti imperij calamitatem relinquere retur. Tuf. 164. a. Nam hæc quidem uita mors est, quam lamentari possent, si liberet. et 249. b. Cuius cecitate cum muliercule lamentarentur, quid agitis, inquit, & c. pro Font. 284. a. Nolite pati iudices, aras deorum immortalium quotidianis uirginis lamentationibus de uestro iudicio commoveri.

Lamentum, s. i. lamentatio. In P. 98. b. & de L. 183. a. In foribus, lamentis, luctibus, lacrimis. Tuf. 185. b. Si se lætis muliebriter lachrymisque dedit.

Lamina, s. e. In V. 269. a. Quid cum ignes arcentesque laminae, ceterisque cruciatus admoebantur? de Leg. 182. a. Ad eam aram lamina inuenta est, & in ea scriptum, Domina honoris.

Lampas, s. i. lychnus, lucerna. In V. 131. b. Vidi argenteum Cupidinem cum lampade de N. 67. b. Ille cui monte Oethico illatae lampades fuerunt.

Lampasceni, pop. I. V. 98. b. Lampasceni officiosi, maxime scilati & quieti.

Lampascium, s. i. V. 88. b. Oppidum est in Helleponto Lampascium in primis clarum & nobile.

Lanceus, a. um. de Nat. 76. b. Atque ei lanceum pallium iniecit.

Langor, oris, sopor. Offic. 25. a. Cauendum est senectuti, ne langori desidatque se dedit. & 52. b. Ocium & solitudo langorem afferunt hominibus. de D. 135. a. Animus cum langore corporis nec membris uti, nec sensibus potest, incidit in uaria uisa & incerta. Attic. 224. b. Videt langorem bonorum. In A. 202. b. Expectatio langorum quantum afferat langoris animis, quis non uideat? & in Sal. 274. b. Exprobare langorem & soporem alicui.

Languescacio, s. i. langorem afferro. de L. 177. b. Incitare languescentes, & languescere excitatos. aliter, Languescere facere.

Languens, s. i. languidus. Offic. 27. a. Sine contentione uox nec languens, nec sonora. & Ep. 161. a. Senatus languens & desessus.

Langueo, es, & languesco, s. i. staccesco, languidus fio. (Exulto. In P. 97. a. Quamquam languet inuentus, nec perinde atque debet in laudis & glorie cupiditate uersatur. de D. 93. a. Cum dormientibus ea pars animi languet. de Natur. 3. b. & 14. b. Cum ocio langueremus,

philosophia nostris hominibus explicandam putavi. Off. 53. a. Et ocio fruor, nec solitudinem languere patior. de Or. 125. a. Facilius est currentem, ut aiunt, incitare, quam commouere languentem. & 11. b. Languentis populi incitatio & effrenati moderatio. Ac. 2. a. Hebescere & languere in ocio. I. A. 153. a. Cumq; languerem de uia, & mihi met displicerem, misit, & c. & 215. a. Consensus populi, si nos languescimus, debilitetur necesse est. & 240. b. Ipsa illa Martia legio languescet & mollietur. de Sen. 82. b. Orator metuo ne languescat senectute. de Fin. 121. a. Cor. 106. b. Spem infringi, & languescere industriam.

Languidus, languens, debilitatus. de Sen. 82. a. Senectus non modò languida atq; iners non est, sed etiam est operosa & semper agens aliquid & moliens. In A. 218. a. Non etiam languidiores facti sumus. pro Lig. 141. b. Languidior studio in causa fustis. Quint. Frat. 303. a. Qui antea aut alieniores fuerant & languidiores, nunc horum odio se cum bonis coniungunt. de Or. 104. a. Molles, languidus, enervatus, omnia ad uoluptatem corporis & dolorumq; refrenis. In C. 106. b. Vino languidus. & ibid. Confectus uino. de Fin. 73. a. Ut tardam & languidam peccidem.

Laniatus, tus, laceratio. Tus. 171. a. Quid mihi ferarum lanatus oberit nihil sentient?

Lanificia, in Oeconomico, teste Columella 241.

Laniger, a, um. de D. 89. b. Pecus lanigerum eximia pulchritudine. Accij.

Lantio, as, dilantio. de D. 102. a. Quem se torquentem lanians, rostrisq; eruentans, & c. Ep. 95. a. Cum homo in becllus à ualentissima fra lanatur. de D. 121. b. Cum ferus immani lanauit uiscera morsu. & Tus. 172. a. Lanitari à feris.

Lanista, ste, gladiator. pro S. R. 21. a. & 38. a. Hic nuper se ad lanistam contulit. In P. 85. b. Quo in spectaculo mira reip. equitas erat, inter eorum perisset tanquam lanista, in eo lucrum fieri putabat. At. 11. a. Reus tanquam clemens lanista frugalissimum quengq; fecerbat.

Lanios, nij, qui pecora laniant, & uendit carnes. Off. 30. b. Cet. nij, lanij, coqui, sartores.

Lanuuium, ciuitas. At. 57. a. cont. Rul. 85. b.

Lanuuius, a, pro Cor. 60.

Lanx, eis, patina, uas cibis ferendis aptum, atq; eiusdem quoq; formae appenduntur lances librae, in quas pondera imponuntur. At. 87. a. Lancibus & splendidissimis canistris nos soles pascere. Acad. 10. b. Etenim necesse est, ut lancem in libra ponderibus impositis deprimi, sic animum perspicuis cedere. de Finib. 14. 6. a. & Tus. scil. 238. a. Virtutis autem amplitudinem quasi in altera libra lance ponere, terram mihi crede ea lanx & maria deprimat.

Laodicea, ceae, urbs que est in Syria ad mare. Ep. 190. b. 191. a.

Laodicensis, e. Ep. 75. b. Ciuitas Laodicensis.

Laodicenus, na. Epist. 189. Laodiceni amentiores. Casij.

Lapathus, thi, herba nota. de Fin. 70. a. Non igitur lapathus uitam acciperi Galloni Lelii anteponebat, sed suauitatem ipsam negligebat.

Lapidatio, onis, lapidum iactus. pro Dom. 215. b. In de faxis facta lapidatio est. In V. 222. b. & de Or. 126. b. Ut magna lapidatio.

Lapidator, oris. pro Domo 215. b. Percussor, lapidator, & c.

Lapideus, a, um. de D. 121. a. Imber lapideus aut sanguineus. & de N. 28. b. Imbres lapidei. & de L. 179. a. & Ep. 101. b. Ligneum autem quocumq; uoluerit uno è ligno cauato, itemq; lapideum.

Lapidicina, n. e. locus ubi lapides exciduntur. de D. 85. a. & 118. b. In Chiorum lapidicinis saxo diffuso caput extitisse Panisci.

Lapis, dis, saxum, silex. de Or. 126. b. M. Aemilium lapide percussum esse constabat. pro Dom. 215. b. A quibus ille se lapidibus appetitum & percussum esse dixit. de Or. 106. b. Lapidem me hercule omnes flere coegisset. In P. 87. a. Præterq; duos de lapide emptos Trib. Pl. pro Mil. 109. b. Lapidem iacere.

Lapithæ, arum, populi. In Dis. 84. a. Conuiuium lapitharum.

Lapsio, onis, lapsus. Tus. 215. a.

Lapsus, a, um, delapsus. pro Pom. 11. b. Omnes Pompeium sicut aliquem non ex hac urbe missum, sed de celo lapsum intuentur. In A. 226. a. Casius lapsus paucis post diebus consequebatur.

Lapsus, psus, prolapsio, cursus, lapsio. de D. 101. a. Si lacus emissus lapsu & cursu suo ad mare profluxisset. de N. 46. b. Volucrum lapsus atq; cantus. de D. 84. a. Stelle errantes certo lapsu spaciòq; feruntur. de Sen. 88. a. Vitis serpens multiplici lapsu & erratico. de Or. 139. b. Sunt populares multi uarij; lapsus. Ac. 47. b. Contingere temeritatem à lapsu.

Laqueatus, a, um, laqueatibus seu lacunaribus ornatum. In V. 103. a. & de Leg. 169. a. Templum undiq; tectum, & pulcherrime laqueatum. Tus. 166. b. Tecta coelata & laqueata.

Laqueus, quei, uinculum. I. V. 208. a. Homini iam col lum in laqueum inferenti subuenisti. pro Mil. 109. b. & de Fin. 121. a. Cum illam belluam iudicij laqueos declinatam, iam irretitam tenerem. de Or. 88. b. Stoici disputationum suarum laqueis te irretitum tenerent. & Tus. scil. 243. a. Laquei Stoicorum. pro Cluent. 49. b. Putant enim minus multos laqueos legum ac iudiciorum sibi propositos esse oportere. de Fat. 141. b. Ad Chryssippi laqueos reuertamur. pro Cec. 301. a. Aequitatem rei uerbi laqueo capi non oportet.

Lar, laris, focus, domus tota, penates dij patrij uel domestici. Ep. 15. a. Crassius penè à meis laribus in prouincià est profectus. In V. 155. a. Relinquere larum familiarem suum. & 177. b. Redire ad suum larum familiarem. pro Quint. 16. a. & At. 253. b. Alicui manus allatas esse ante suos lares familiares. de Vn. 201. b. Dij quos Græci Laras uocant appellauit, nostri opinor lares, si modò hoc rectè conuersum uideri potest. de Leg. 173. a. Lucos in agris habento & larium sedem. de N. 72. a. Aedes larium & matre fortune.

Largè, largiter, liberaliter, prolixè, copiosè. pro Mur. 26. a. Quod dandum est amicitiae, largè dabitur à me, etc. & pro S. R. 22. a. Largè effuseq; donare. & In V. 194. b. & 213. b. Largè liberaliterq;. de N. 64. b. Munificè & largè dare aliquid. & 50. a. Largè & copiosè parare conuiuium. In V. 108. a. Largissime mihi copia facta est eius rei. Q. de Pet. 211. b. Largè ac honorificè promittere aliquid. de N. 50. a. Pastum animantibus largè & copiosè natura comparauit.

Largissimus, a, um, de Orat. 157. a. Largissimus imber. Pacuuij.

Largior

Largior, iris, dono, largitionem facio, gratificor. Ep. 38. b. Cum natura semper ad largiendū ex alieno fuerim restrictior. & Off. 9. b. Quidam eripiunt alijs, quod alijs largiuntur. de Ar. 256. b. Virisq; horum secunda fortuna regnum est largitas, aduersa mortem. de Sen. 94. b. Si quis deus mihi largiatur ut ex hac ætate repuerescam, ualde reuicsem. pro Quint. 2. a. Cui summam copiam facultatemq; dicendi natura largita est. de Or. 90. b. Duo illa relinquimus, idq; largiamur inertiæ nostræ. Epist. 67. b. Amoriq; nostro plusculum etiam quam concedit ueritas largiare. ad Heren. 25. b. Triptolemus cum omnibus semen largiretur. In A. 168. b. Quam facultatem mihi multitudo istius uiciorum largiuit. pro Q. R. 49. b. Largitus est Fannius Roscio.

Largitas, tis, liberalitas. de Cl. 166. a. Ut augere etiam possum largitatem tui muneris. de N. 57. b. Terra fruges maxima largitate fundit.

Largiter, largè. Antequam. 195. b. Ita q; ut ego in concione mea nihil ponam de rebus meis gestis, tamen in animis & memoria uestra largiter relinquam.

Largitio, onis, effusio, corruptela. Off. 43. b. Largitio, que ex re familiari sit, ipsam liberalitatis exhaurit. cont. Rull. 68. a. Largitio que uerbis ostentari potest, reuera fieri nullo pacto potest. & pro Mur. 125. a. Largitio facta. de Or. 118. a. Liberalitate ac benignitate ab amitu atq; largitione seiungere. pro Cor. 61. a. Nunquam intermissa est à maioribus nostris largitio & communitatio ciuitatis. Off. 44. b. Largitio fundū non habet. Pro uerbium. pro Plan. 266. b. Quam quisq; tribum turpi largitione corrupperet. Off. 44. a. & Ep. 1. a. Philippus largitionem corruptelam dixit esse. pro Mur. 134. a. Aequitatis largitio: id est, administratio.

Largitor, oris, corruptor. Off. 13. b. Existunt in rebus plerumq; largitores & factiosi, qui, & c. pro Plan. 266. b. Cuiusq; tribus largitor esset. In C. 120. a. Homo largitor & prodigis.

Largus, a, um. Off. 44. b. Omnino duo sunt genera largorum, quorum alteri prodigii, alteri liberales: prodigii, qui, & c. liberales autem, & c. de N. 35. b. Cum sol terras larga luce compleuerit.

Larinas, tis, pro Cl. 21. b. Larinas mulier.

Larinum, ni, opp. pro Cl. 22. a.

Larissus, a, Ep. 214. b. Hagesaretus Larissus.

Lasciuia, iue, petulantia. de D. 85. b. Achii ita ab illo profecti sunt, ut profectioe lati piscium lasciuiam intuerentur. de Fin. 78. b. Hilaritas, lasciuia, risus.

Lasitudo, nis, defatigatio. de In. 63. b. Postquam illos arctius ex lasitudine dormire sensit. Epist. 119. a. Quamquam sumus iam defatigati, sed nulla lasitudo impedire officium debet.

Late, ample, laxè. pro Cor. 57. a. Cn. Pompeij late longeq; diffusa laus. & pro Sest. 23. a. Numerus huius generis late uarièq; diffusus est. & de N. 12. b. Late longeq; peregrinari. de L. 162. b. Res late longeq; diffusa. pro Mar. 135. b. Vagabitur nomen tuum longe atq; late. Or. 207. a. Fuste lateq; dicere. pro Pomp. 10. a. Bellum tam late diuisum atq; dispersum. contra Rull. 80. b. Syllanus ager latissime continuatus. Off. 18. b. & pro Mur. 143. a. Hoc late patet, ad multos pertinet. Off. 105. a. Hec ars late patet, & ad multos pertinet. Off. 66. a. Hoc latissime manat. Off. 20. a. Decorum quam late suum sit, apparet. pro Cl. 54. a. Venenit latius potest additum in aliqua parte panis. de In. 59. a. Hoc maiorem quandam uim habet, &

latius patet, quam hic exponitur.

Latebra, bræ, recessus. pro Mar. 134. b. Cum in animis hominum tante latebræ sint, tanti recessus. & de Fin. 87. b. Latebram haberes. pro Sest. 4. b. Cum illa coniuertio ex latebris atq; ex tenebris erupisset. de Leg. 191. a. Non fuit latebra danda populo in qua, & c. Off. 73. b. Videant, ne queratur latebra periurio. de D. 117. b. Sed te mirificam in latebram coniecisti. pro Rab. 95. a. Cum ignauia ratio te in fugam atq; in latebras impelleret. pro Cel. 50. b. Balnea, in quibus non intelligo, quæ latebra togatis hominibus esse possit. & 48. b. Possum omnes latebras suspicionum peragere dicendo. de D. 131. b. Adhibuit etiam latebram obscuritatis. pro Pom. 5. a. Mithridates ita regnat, ut se Cappadocia latebris occultare nolit. Epist. 44. a. Ne in tabella quidem latebra fuisse absconditam malevolentiam.

Latebrosus, a. In Vat. 31. *

Latens, tis, obcurus, inuolutus. de Cl. 178. a. Rem latentem explicare definiendo.

Latenter, clam. Top. 226. a. Cum enim nihil sine causa fiat, hoc ipsum est fortune, euentus obscura causa, quæ latentem efficitur.

Lateo, es, lateo, deliteo, clam sum. In C. 100. b. Nihil agis, nihil assequeris, nihil moliris, quod mihi latere ualeat in tempore. contra Rull. 89. a. Non paruum sub hoc uerbo furtum latet. pro S. R. 38. a. Ibi scelus quoq; latere inter tot flagitia putatote. Or. 220. b. Veritas in occulto latet. pro Rab. 95. a. Aliquem inclusum atq; abditum latere in occulto. contra Rull. 74. a. Occulte latere, absconditum esse, furtum, & c. Q. Fr. 291. a. Non latere in tenebris, neq; esse abditum, sed in oculis clarissimæ prouinciæ esse positum. pro Cluent. 31. a. Omnia quæ in diuturna obscuritate latuerunt, sic aperiant, ut ea cernere oculis uideantur. & Or. 202. b. Cætera in eo latent. pro Pomp. 10. a. Qui locus tam fuit abditus ut lateret? Acad. 47. a. Lateo in occulto. pro Quint. 13. b. Qui fraudationis causa latuerit. In A. 242. b. Quoniam sub nomine pacis bellum lateret. pro Planc. 266. a. Sed eum dolorem hic tuus paulo apertius, cum nimius ille sensus in alijs fortasse latuit. de Leg. 159. b. Tractanda iura populorum, in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quæ uocantur iura ciuilia.

Lateo, ris, terra cocta & in lapidem durata. de D. 129. a. Num hæc in latere aut cemento, ex quibus urbs facta est, ualere potuit?

Laternum, Ciceronis uilla. At. 59.

Laternæ, n. e. instrumentum in quo lumen latet. At. 57. a. Pauci in uestibulo pannosi sine laternæ.

Laternarius, rij, qui laternam præfert. In P. 83. b. Pimofficium debet.

Latesco, fcis. In Arat. Hic equus à capite & longa ceruice latescit.

Latex, cis, humor seu liquor omnis, ut aqua, uinum, & alia. de D. 121. b. Nos circum latices gelidos, & c.

Latialis Iupiter. pro Mil. 118. a.

Latibulum, li, latebra. pro R. P. 129. b. Tum cum etiã feræ latibulis se tegunt. In Vat. 29. b. Repente enim te tanquam serpens è latibulis intulisti. & Off. 3. a. Animantes omnes querunt pastum, latibulas, & c. pro Fl. 152. b. Defendendi facilis est cautio, non solum latibulis occultorum locorum, sed etiam, & c. At. 189. b. Volo emere aliquod latibulum, per fugium doloris mei.

Latina uia. pro Cl. 52. b.

Latine

Latine arum, frica Ioni latiali sacra. pro Pl. 2.63. b. Quibus e municipijs nix iam qui carnem latinis petant, inueniuntur. Q. Fr. 3.9. b. Dies erant duo, qui post latinas erant religiosi. de D. 3.4. a. Cum tumulos Alba in monte niales Lusitani, et leto maclasti late latinis. et ibi. Quod ferme dirum in tempus cecidere latine. At. 2. b. Auiam tuam scito mortuam esse, quod uerita sit ne latine in officio non manerent, et in montem Albanum hostias non adducerent.

Latine. In A. 2.2. a. Gladiatorem appellauit, ut ap- pellant ij, qui plane et latine loquuntur. de Or. 5.6. b. Pura et latine loqui. Item: Plane et dilucide, ornate et ad rerum dignitatem, apte et quasi decoro. de Opt. 2.4.3. a. Pure et emendate loqui, quod est latine. de Orator. 2.4.5. a. Oratio Catuli, que est pura, sic ut latine loqui pe- ne solus uideatur. de Orat. 9.7. a. Cum ea que uerterem grece, latine redderem. In V. 2.0. a. Latine loqui non accusatorie. de Clar. 1.7. a. Is perbene latine loqui puta- batur, literatusque quam ceteri. et 18. b. Curio latine non pessime loquebatur. et ibi de latine loquendo. de Or. 2.7. a. 1.4.6. a. Ut latine loquamur, uerba efferamus ea, que nemo iure reprehendat. et ibid. b. Nostri minus stu- dent literis, quam latine tamen. de Clar. 1.7.7. a. Non tam preclarum est scire latine, quam turpe nescire. et In A. 1.9.7. a. Nisi latine scit.

Latiniensis, c. pro Pom. 1.4. b. Q. Caelius Latiniensis. de rep. 2.4.8. a. Ager Latiniensis.

Latinitas, is, sermo latinus, ius Latij. ad Heren. 2.7. b. Latinitas est, que sermonem purum conseruat ab omni uicio remotum. uicia in sermone quo minus is lati- nus sit, duo possunt esse, solocismus et barbarismus. At- tic. 1.0.3. a. Caelius non bonus autor latinitatis. et 2.27. a. Multa illis Cesar, neq; me inuito, sed latinitas erat non ferenda.

Latinus, na, num. de Clar. 1.7.6. b. In corrupta lati- ni sermonis integritas. Orat. 2.11. a. Consuetudo latini ser- monis. de Finib. 5.1. a. Sed ita sentio, et sepe diserui, latinam linguam non modo non inopem, ut uulgo puta- rent, sed locupletiore etiam quam graecam. de Ar. 2.4.8. a. Itali ac Latini.

Latio, onis. At. 5.2. a. Mibi in animo est, legumlatione expectare. et pro Mur. 1.1.5. a. Latio legis, etc.

Latio, as, lateo. pro Q. 1.0. a. Si latitare ac diutius lu- dificare uideatur. et pro Cluent. 2.5. a. Extrahitur domo latitans Oppianicus. pro Domo 2.2.9. b. Inbe adesse, lati- tat omnino.

Latitudo, nis. de N. 12. b. In hac immensitate latitudi- num, longitudinum, altitudinum. Acad. 2.9. a. Lineamen- tum sine ulla latitudine. contra Rull. 7.9. b. Qui latitudi- nem possessionum ueri non possunt. et de N. 5.8. a. La- titudo humorum. de Or. 1.17. a. Oris prauitas, et latitu- do uerborum.

Latium, tij, regio Italiae, in qua Saturnus Iouis arma fugiens latuit. pro Arch. 1.8.6. a. Studiaque, hec et in latio, et hic Roma colebantur. Ep. 1.3.4. a. Mirifice capior face- tijs his, maxime nostratibus, praesertim cum eas uideam primum oblitus latio, tum cum in urbem nostram est in- fusa peregrinitas, nunc uero etiam brachchatis et transalpi- nis nationibus.

Latmus, mi, mons Carie. Tusc. 1.6.8. a.

Latona, na, de Latona, Diana, et Apolline. I. V. 3.5. b. Lator, oris. de N. 7.8. a. Ferret ne ulla ciuitas latorem istiusmodi legis. et I. C. 1.2.0. a. Lator legis Sempronie. et

pro Mur. 1.2.4. b. et In A. 2.5.3. b. M. Cicero legis ambitus lator. de L. 1.9.1. a. Itaque isti rationi neq; lator quisquam est inuentus, neq; autor unquam bonus. et pro Dom. 2.2.3. a. Suffragij lator in ista tua proscriptioe.

Latro, as, latrare, proprium est canum cum impetum faciunt, sed homines quoque latrare dicuntur, cum irati cla- mitat. de Or. 1.2.9. a. Hic frater meus a Philippo interro- gatus quid latraret, sorem se uidere respondit. et 1.5.3. a. Clepsidra, pro S. R. 2.7. b. Canes qui et latrare et morde- re possunt. de Cl. 1.6.9. b. Latrant enim iam quidem orato- res, non loquuntur.

Latro, onis, p. r. e. d. o. s. c. i. a. r. i. u. s. g. r. a. s. s. a. t. o. r. e. x. c. u. r. s. o. r. q. u. i. i. n. e. a. d. e. a. t. q. u. e. e. x. c. a. d. e. u. i. u. i. s. q. u. i. m. a. l. e. f. i. c. i. o. e. t. f. e. c. e. r. e. p. a. s. c. i. t. u. r. a. r. c. h. i. p. a. t. r. a. s. p. a. r. t. a. c. i. u. s. O. f. f. 4.1. a. Q. u. i. n. e. t. i. a. m. l. a. t. r. o. n. u. m. l. e. g. e. s. e. s. s. e. d. i. c. i. u. n. t. u. r. q. u. i. b. u. s. p. a. r. e. a. n. t. In A. 1.7.2. a. Erat ei ui- uendum latronum ritu, ut tantum haberet, quantum tra- pere potuisset. In A. 1.9.4. a. Excursor et latro. O. f. f. 4.1. a. Bargulus ihyricus latro, et Viriatus iustitatus.

Latrociniarius, iij, excursio. pro Deiot. 1.4.7. b. Tueri fines suos ab excursoribus hostium et latrocinijs. Q. Fr. 2.9.4. b. Multa oppidorum furta et latrocinia esse de pul- sa. Epist. 2.2. b. Quapropter latrocinia tardissime omnia perferuntur.

Latrocinator, aris, p. r. a. e. d. o. r. de N. 1.8. b. Tot millia latro- cinantur morte propostita. In C. 1.0.7. b. Tamen latroci- nantem se interfici mallet, quam exilium uiuere. O. f. f. 4.1. a. Q. u. i. u. i. a. l. a. t. r. o. c. i. n. a. n. t. u. r. et pro Mil. 1.0.4. b. In p. u. n. e. l. a. s. t. r. o. c. i. n. a. r. i.

Latrunculus, li. de Pro. 7.2. a. Res in Sardinia cum Ma- strucatis latrunculis gesta.

Latunice, arum, de Latinijs Syracusanis. I. V. 2.6.8. et 2.4.9. b. Carcer ille, que latunice uocantur.

Latus, a, um, amplus, laxus. C. Angustus. In V. 2.2.8. a. Vna uia lata perpetua, multaeq; transierse Syracusis. In V. 2.2.4. a. Insula est Melita, satis lato ab Sicilia mari, peri- culofoque distincta. Tusc. 2.3.9. b. Tossa lata. Ac. 2.3. a. Lata. C. Angusta.

Latus, eris. In V. 2.5.7. b. Eum uident sedere ad latus praetoris. I. V. 1.8.9. b. Antonius a tergo, a fronte, a lateri- bus tenetur. et I. V. 2.5.5. b. A latere, a tergo magnam par- tem urbis relinquere. pro Cluent. 5.4. a. Is ex equo ce- cidit, et latus offendit uehementer. de Or. 1.4.5. a. Crassus literis dolore constemptus. et ibi. Latus ei dicenti condo- luisset. In C. 1.0.4. b. Non enim iam inter latera nostra sic illa uerfabatur. de Sen. 8.2. b. Milo ex lateribus et lateris suis nobilitas est. In Vat. 3.1. b. Ut nemo per tuum latus (quod soles dicere) saucietur. de Sen. 3.0. a. Cum legem Vo- coniam magna uoce et bonis lateribus suasssem. Orat. 2.0.4. a. de Am. 9.5. b. Ut quoad possem a senis latere nun- quam discederem. O. f. f. 5.9. b. Equus aeneus, in cuius lateri- bus fores essent. de Or. 1.6.3. b. Inflexio laterum. de Leg. 1.7.0. a. Fibrenus diuisus equaliter in duas partes, latera haec alluit: id est, latera in sula. In Ar. at. Huic spacio ductu simili latus extat utrunq;. de Somn. 1.2.9. b. Terra angu- stata uerticibus, lateribus lator. Q. Fr. 3.1.8. a. Erant lo- co posita ambulacionis uno latere, eo quod est proximum balnearijs.

Lauatio, onis, balneum. Ep. 1.2.8. a. Et ante te certiore faciam, ut lauatio parata sit.

Laudabilis, le, laudandus, probatus, predicabilis, prae- dicandus, glorandus, prae se ferendus, qui laudem habet. O. f. f. 4. a. Honestum quod uere dicimus, etiam si a nullo laudetur, laudabile esse natura. de Clar. orat. 1.9.3. b. Q. u. i. o

rum orationes sunt in primis in Asiatico genere laudabi- les. de Clar. 1.9.6. b. Vix singulis et atibus bini oratores laudabiles fuerunt. Or. 2.0.3. a. Et si est eo laudabilior poe- ta. Parad. 1.1.8. a. Voluptas nec meliorem efficit, nec laudabiliorem uirum. O. f. f. 4.3. a. Quorum etsi lauda- bilior est descriptio, tamen etiam accusatio probata sepe est. ad Herennium 1.7. b. Laudabile est, quod conficit honestam et presentem, et consequentem commemor- rationem.

Laudabiliter, laudate, honeste. Tusc. 2.3.0. b.

Laudandus, a, um, laudabilis. de Or. 8.5. b. Philosophia laudandorum omnium artium prodeatrit.

Laudate, laudabiliter, cum laude. Antequam. 1.9.3. a. Laudate et honeste uiuere.

Laudatio, onis, p. r. e. c. o. n. i. u. m. c. o. m. m. e. n. d. a. t. i. o. s. u. n. e. b. r. i. s. o. r. a. t. i. o. Ep. 2.4.8. a. Quem ego curram, aut quam lauream cum tua laudatione conferrem? et 1.4. b. Recordare enim quibus laudationem ex ultimis terris miseris. pro Cael. 3.8. a. Itaque nunc lectissimos uiros cum legatione ad hoc iudi- cium, et cum grauisima atq; ornatisima laudatione mi- serunt. et pro Flac. 1.5.3. b. Idem laudationem quam nos ab Atheniensibus Flacco datam proferebamus, falsam esse di- cebat. et pro Fon. 2.7.6. b. Ut sua religio, laudatio, autori- tas aliquid apud uestros animos momenti habuisse uideat- tur. de Fat. 1.4.8. a. Laudationes. C. Vituperationes. pro Mil. 1.0.8. a. Cadaver P. Clodij spoliatum exequijs, pom- pa, laudatione, etc. de Or. 1.12. b. et 1.4.0. a. et de Cl. 1.7.0. a. Laudatio, que est oratio in demonstratiuo genere. Att. 2.2.6. a. Cesar in foro combustus est, laudatusq; miserabi- liter. Or. 2.11. a. In populari oratione, qua mos est Athenis laudari in concione eos, qui sint in praesentis interfecti, que sic probata est, ut eam quotannis, ut scis, illo die recitari necesse sit. et 2.17. a. In eo genere, quod appellamus in- demulcens, placet omnia dici a Iocrateo Theopopeoq; mo- re, ut, etc. Et id genus quod ad delectationem est compa- ratum, remouimus; a iudicijs.

Laudator, oris, testis innocentiae alicuius, suator. Att. 9.1. b. Aini tandem Attice laudator integritatis et elegan- tiae nostrae, etc. Postquam. 2.0.1. a. Qui rerum mearum ge- starum autores, testes, laudatoresq; fuerunt. In A. 2.10. b. Ego ille pacis semper laudator, semper autor. pro Sest. 7. b. Epicuri auctores et laudatores uoluptatis. pro Font. 2.7.7. a. Quis est ex eo numero, qui uobis autor placet? eo nos iam laudatore et teste uentur. pro Corn. 6.3. a. Excitabo laudatores. et de Arch. 2.5.4. a. Laudare re- um. In V. 2.4.7. a. et 2.3.3. a. Decem laudatores dari soliti- tos in iudicijs.

Laudatrix, fama. Tusc. 1.9.0. b.

Laudatus, a, um, spectatus, probatus, bellicis laudibus abundans. O. f. f. 1.6. a. C. Nulla illustri laude celebratus. pro Mur. 1.2.7. b. Ep. 2.4.8. a. Letus sum laudari me inquit He- stor, opinor apud Neuium abs te pater laudato uiro. ea est enim profecto incunda laus, que ab ijs proficitur, qui ipsi in laude uixerunt. et 6.9. a. Placet mihi Hector ille Neuianus, qui non tantum laudari se letatur, sed addit etiam a laudato uiro. Br. 9.1. b. Res omnium confessione lauda- ta. Ep. 3.7. a. Laudatus sua sponte, non alterius testimonio. de Op. 2.4.3. b. Quod omnes laudes habet, id est optimum. pro Fl. 1.6.3. b. 1.6.4. a. Tu illo absente autore laudato, tantum terimen probaturum putas?

Laudo, as, commendo, laudem tribuo uel contribuo, laudem impertio uel impertior, multum tribuo, laudi do, in laude pono, orno, eximia laude orno, alicuius nomen

orno, uerbis amplissimis orno, maximis laudibus orno, laude afficio, maximis laudibus effero, in caelum tollo, in caelum laudibus effero uel extollo, in caelum fero, nobilito, laudes alicuius celebros, laudem alicuius celebros, laudem alicuius carmine celebros, gloria aliquem et predicatio- ne effero, in aliquem omnes laudes cogero, uerbis effero, proba, laudes de aliquo habeo, in magna gloria et laude pono, famam alicuius celebros, alicuius nomen illustro, uir- tutem alicuius predico, dignitatem utriusq; pari atq; in eadem laude pono, orationem funebrem habeo, alicuius facti egregij splendorem uerbis dignitateq; retinere, de se ipso gloriosius predicare, de laude alicuius predicare, sit in aeterna gloria Marius. O. f. f. 1.3. a. Eanesco quomodo pleniore ore laudamus. Item: Virtutem nemo unquam Deo acceptam retulit, nimirum recte: propter uirtutem enim iure laudamus, et in uirtute gloriamur. Epist. 6.9. a. et 2.4.8. a. Placet enim Hector ille mihi Neuianus, qui non tantum laudari se letatur, sed addit etiam a lau- dato uiro. At. 3.4. a. Bibulus in caelo est, nec quare scio: sed ita laudatur, quasi vnus homo nobis cunctando restituit rem. Orat. 1.9.9. a. Nunc tantum quisque laudat, quan- tum se posse sperat imitari. Q. Fr. 2.9.7. a. Non patitur cum exceptione laudari. de Sen. 7.7. b. Philosophia nun- quam satis digne laudari posset. pro S. R. 2.4. a. Hunc pro dignitate laudare nemo satis commodum potest. Att. 1.9.2. b. Laudantur exquisitissimis uerbis legiones. de L. 1.8.4. a. Tu uero illum nec nimis ualde unquam, nec nimis sepe lauda- ueris. et ibid. a. b. Laudemus igitur prius legem ipsam ue- ris et proprijs generis sui laudibus. de Arch. 2.5.6. a. Haec eius concio in qua Pompeium ornat, an potius deformat? certe laudat. contra Rull. 6.7. a. Ut in omnibus meis sa- ctis atque consilijs uestrum de me factum consiliuinq; lau- detur. pro Sest. 1.9. b. Pompeius approbavit ac laudauit sententiam Cotta. de Orat. 1.11. b. Laudare bonos orna- te, ut uerpare improbos asperere. de Orat. 1.37. a. Laudare et efferre aliquem. de Clar. 1.9.2. a. Plato in caelum es- sert laudibus Protagoram. et 1.9.4. a. Causa pro Sexto Roscio tantum commendationis habuit, ut, etc. pro Cl. 4.7. a. Ornare aliquem summis laudibus. et ibid. De au- toritate alicuius detrabere. Attic. 4.6. b. Laudare legem ut promulgata est. et 6.1. b. Salaminios in caelum de- cretis suis sustulerunt. Acad. 1.6. a. Cum tantis laudibus philosophiam extuleris. Attic. 6.2. b. In caelum ferre ali- quid. Attic. 1.5.6. b. Haec tu uerbis ad caelum extulisti. de Or. 1.2.0. a. Facultas, quam modo Crassus in caelum uer- bis extulit. de N. 1.3. a. Laudare presentem. et pro Ce- cin. 2.9.9. b. et de Ar. 2.5.4. b. Laudare reum. de Sen. 3.3. a. Laudare seipsum. Nestor apud Homerum sepiissime de uirtutibus suis predicans, nec erat ei uerendum ne uers de se narrans nimis uideretur aut insolens, aut loquax. et ibidem. Nihil necesse est de me ipso dicere mihi, quanquam est quidem senile, et uti que nostrae concedi- tur. Quint. Prat. 3.2.7. b. Serrani domestici filij sumus perlucluosum fuit, ad 1111. Calend. Decembris lau- dauit pater scripto meo. pro Mur. 1.4.2. a. Quem cum supremo eius die Maximus laudaret, gratias egit dijs im- mortalibus.

Laudare, pro citare, producere testes. de Or. 1.4.9. a. Tamen autores certissimos laudare possum, et focerum meum Scaeuolam et Q. Metellum, etc. et 1.6.0. b. Ut au- toribus laudandis ineptiarum crimen effugiam. de Clar. 1.6.3. b. Te rerum Romanarum autorem laudare possum religiosissimum.

Laurenum. locus. Attic. 106. de fato. Macrobio teste 183.

Lauo, as. et lauo, uis. de Or. 131. b. illud egregium Sextij ex tempore manus laua, inquit, et coena. pro Deiot. 147. b. Quae igitur causa excogitari potest, cur te lautum uoluerit, coenatum noluerit occidere. pro S. R. 29. a. Si qua ex sanguine paterno macula concepta est, laui non potest. aliter, elui.

Laurea, re. corona laurea. Ep. 243. a. Quem ego cur ym aut quam lauream cum laudatione tua conferrem? de Pro. 76. a. In Capitolium inuehi cum insigni illa laurea. et 75. a. An laurea illa magnis periculis parua amittet longo interu. allo uiriditatem? In P. 92. a. Quid confectio formidolosissimo bello coronam illam lauream decerni uolebas ad senatum? Off. 16. a. Cedant arma togae, concedat laurea linguae. In P. 95. a. Cedant arma togae, concedat laurea laudi.

Laureatus, a, um. de D. 93. a. C. Marius cum fuscibus laureatis. et Att. 108. a. Lictores laureati. et pro Mur. 145. a. Qui imaginem parentis sui laureatam in sua gratulatione conspexit.

Laureola, la. At. 79. a. Laureolam in mustaceo quare. Ep. 23. a. Velles enim, ais, tantummodo, ut haberem negocij, quod esset ad Laureolam satis.

Laurus, arbor, hic autem lauream significat. Epist. 26. b. Sed incurrit haec nostra laurus in uoculas maleuolorum.

Latus, dis, pro eorum, commendatio, gloria, splendor, decus. de Or. 9. a. b. Ringendus est nobis detractis omnibus uicij orator, atq; omni laude cumulatus. de Clar. 169. a. Breuitas in uniuersa eloquentia laudem non habet. et ibi. Breuitas laus est in aliqua parte dicendi. et 174. b. Quorum neuter summi oratoris habuit laudem. In V. 196. a. Neq; ego hoc in tua laude pono. de Or. 160. a. Recte hoc in orationis laude ponetur. de Cl. 177. a. Latine loqui est in magna laude ponendum. pro Mur. 128. b. Quam pari atq; in eadem laude pono. pro Flac. 151. b. In re domestica continentiae laus querenda est, in publica dignitatis. pro Arch. 190. b. Trahimur omnes laudis studio, et optimus quisq; maxime gloria ducitur. Off. 42. b. Ex qua etate qui exercentur, laude affici solent. pro Pl. 278. a. Tu id in me reprehendis, quod Q. Metello laudi datum est, hodieq; et semper erit maxime gloriae. Tus. 148. b. Si Fabio laudi datum esset quod pingeret. Att. 283. a. Quamquam ei ego uerborum laudem tribui, eamq; modicam. de Or. 93. a. et pro Q. 43. a. Tribuere magnam laudem eloquentiae cupiam. Ep. 61. b. Ego dolori tuo non solum ignosco, sed summam etiam laudem tribuo. pro Sest. 27. a. Neq; eos in laude positos uidemus, qui, etc. pro Arch. 139. b. Populi Romani laus est, urbem illam esse seruatum, etc. Ep. 29. b. 50

Qui si dignum se maioribus suis praeberit, ut spero et opto, tua laus ex aliqua parte fuerit. Attic. 217. b. Laudes, quas ab eo de nobis haberi audio. Ep. 133. a. Efferre aliquem diuinis laudibus. et 248. a. Vixisse in laude. de Or. 140. a. Vera laus uni uirtuti debetur. de Opt. 243. b. Quod omnes laudes habet, id est optimum. de Orat. 86. a. In quibus summa dicendi laus a nostris hominibus concessa est. Off. 14. b. Quibus autem nulla talis sit causa, his non modo non laudi, uerum etiam uicio dandum puto. pro Mur. 126. b. Male dicto nihil in hisce rebus loci est, quod omnia laus occupauit. pro Mur. 127. b. Anus tuus nulla illustri laude celebratus fuit. Offic. 16. a. Vir bellicis laudibus abundans

Cn. Pompeius. de Orat. 86. b. Vir omni laude cumulatus. Br. 91. b. Res, quae ne laude quidem satis idonea affici possit. In Verr. 75. a. et 80. a. Esse in laude et in gratia cum aliquo. pro Arch. 133. a. Ista doctrina quam tu laudibus effers. Quint. Frat. 309. a. Ornare aliquem ueris laudibus. Attic. 39. a. Is laudes nostras in astra subtulit. Attic. 36. a. Esse in caelo. Ex aetris cadere uel decidere. de N. 3. b. Hoc magni interest ad decus et laudem ciuitatis.

Lautius, aduer. eleganter. de L. 169. b. Hanc uides uilam lautius edificatam.

Lautitia, tis. mundicia, elegantia. Ep. 136. b. Fama ad te de mea noua lautitia ueniet. et 158. b. Lautitia, mundicia, elegantia.

Lautus, a, u. elegans, splendidus, diues, delicatus, molli. Ep. 136. b. Coena magnifica et lauta. et 102. a. Valde iam lautus es. In P. 94. a. Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil exquisitum, ne magnopere quidem quicquid praeter libidinis sumptuosum. de Or. 98. a. In oratoris uero instrumento tam lautam suppellectilem non uideram. Att. 222. a. Libertis minus lautis seruicq; nihil desuit, nam lautiores eleganter accepti de Off. 43. b. Sed illa ratio lautior ac splendidior, etc. et pro Fl. 163. b. Patrimonium satis lautum dissipare. pro R. P. 128. b. Lautum et copiosum patrimonium. In V. 79. a. Homo lautus et urbanus. pro Deiot. 147. b. Cur te lautum uoluit, coenatum noluit occidere? L. L. auo.

Laxamentum, ti. remissio, relaxatio. pro Clu. 36. a. Non modo cause, sed ne legi quidem quicquam per Trib. pleb. laxamenti datum est. Epist. 195. a. Ego tamen nactus in navigatione nostra pusillum laxamenti, concinnauitibi munusculum, etc.

Laxe, ample. pro Dom. 236. a. Iste habitare laxe et magnifice uoluit.

Laxitas, tis. amplitudo. Off. 28. a. In domo clari hominis, etc. adhibenda est cura laxitatis. et pro Dom. 236. b. Ut facile omnium domos laxitate superaret.

Laxo, as. dilato, tardius ac remissius facio. Att. 66. b. Ut forum laxarem, etc. usq; ad atrium libertatis explicarem. At. 89. b. Tantum abest, ut ex eo quo astricti sumus, laxari aliquid uelim. Or. 107. b. Quanto facilius non modo laxare modos, sed totos mutare possumus de Clar. 195. a. Laxare iudicum animos, et ad seueritate paulisper ad hilaritatem risumq; traducere. de Or. 164. b. Aliquam do ab hac contentione disputationis animos nostros erantq; laxemus. Ep. 70. b. Rogando, ut istis te molestis laxes. Tus. 157. b. Cum laxati curis sumus. de Somn. 128. a. Animi corpore laxati illum incolunt locum. de Sen. 78. b. Qui se a libidinum uinculis laxatos esse non molesti ferrent.

Laxus, a, um. amplus. de Am. 104. b. Commodissimum est, quam laxissimas habenas habere amicitiae, quas uel ad ducas cum uelis, uel remittas. At. 87. b. Ego die statuo satis laxam: id est, tempus satis longum.

Lebadia, urbs. de D. 96.

Lectissimè. Or. 219. b. Sententijs uerbisq; lectissimè dicere.

Lectica, ae. lecticula. In V. 241. a. Verres lectica ostiophoro ferebatur. Q. Fr. 312. b. et 310. a. et At. 89. a. de D. 124. b. Lectica operata iter facere. I. A. 180. b. At iste operata lectica latus est per oppidum. et 171. b. Inter quos aperta lectica Mimam portabatur. et 176. a. Caput in aduersam lecticam inferens petebat, etc.

Lecticarius, rij. qui lecticam fert. Epist. 56. a. Coactus

sum eadem illa lectica, qua ipse delatus eram, meisq; lecticarijs cum in urbem referre. et pro S. R. 41. b.

Lecticula, la. de D. 92. a. Ep. 95. Sulpitij.

Lectio, onis. enolutio. At. 74. a. Quotus enim quisq; est qui epistolam paulo grauiorem ferre possit, nisi eam perlectionem releuarit. Acad. 2. a. Lucillus delectabatur mirifice lectione librorum, de quibus audiebat. Tuscul. 176. b. Lectionem sine ulla delectatione negligo. Epist. 75. a. Rationes conficte, ad quas nihil adhibui praeter lectionem.

Lectio, pro electione. I. A. 179. b. Vt hos iudices legere audires, quorum lectione duplex imprimeretur reipublice dedecus.

Lectio, as. Ep. de Clar. 175. b. Lectituisse Platonem studiosè, audiuisse etiam Demosthenes dicitur.

Lectuncula, lae. Ep. 94. b.

Lector, oris. anagnostes, recitator, autor. Ep. 68. a. Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quam temporu uarietas et fortunae uicissitudines. de Or. 129. a. Brutus duos lectores excitauit, et alteri Crassi oratione legendam dedit, alteri de lege Seruilia.

Lectulus, li. Quint. Fr. 228. a. Qui ad ducenda uxore sic abhorret, ut quicquam libero lectulo neget esse iucundus. I. C. 99. a. Qui me in meo lectulo interfecerunt.

Item: Pomponius surrexit lectulo. de Fin. 85. a. Philo sophi in suis lectulis pleriq; moriuntur. Lectuli Punicani. I. Punicanus.

Lectus, ecti. lectulus, cubile. de Or. 109. b. Cum etiam tum in lecto Crassus esset, et apud eum Sulpitius sederet. Ep. 141. a. Is dixit mihi te in lecto esse, quod ex pedibus laborares. pro Cluen. 20. b. Lectus ille genialis, quem filiae nuberat. I. C. 118. a. Lectus ad quietem datus. I. C. 122. a. Nemo inuentus est, qui non cubile et lectulum suum saluum esse uelit. de D. 135. a. Deos immortales concurfare omnium mortalium, non modo lectos, uerum etiam grabatos. de D. 136. a. Quidam somnauit, omnium pedere e fasciis lecti sui cubicularis. et Tus. 239. b. Lectus cubicularis. I. A. 173. a. Lectus stratus conchyliato peristromate. I. A. 170. b. In medio foro lectos sternere. et 213. b. Lecti arati. et 145. b. De lectis tricliniorum. pro Cel. 52

40 a. Alia subfolliorum ratio, alia lectorum. de leg. 182. a. Ut uni plures lecti sternerentur. Att. 76. b. Scito nos praeter quatuor lectos et lectum nihil accipere. Tus. 240. a. Collocari iussit hominem in aureo lecto, strato pulcherrimo, texilli stragulo.

Lectus, a, um. de Or. 156. b. Lectis et illustribus uerbis utendum. de In. 53. a. Et tu uxorem lectissimam habere uis. et ibi. Vt neq; uir melior, neq; foemina lectior in terris sit. I. V. 59. b. Frater tuus lectissimus et ornatissimus adolescens. pro S. R. 38. b. Pueruli ex tot elegantissimis familijs lecti. I. V. 225. a. Lectissim flores.

Legatas, te. dicitur ut legatus. Att. 234. b. Iunc Cerelia missa ab istis ad me est legata.

Legataria, prouincia quae alicui legata est. Attic. 241.

Legatio, onis. legati munus et legati ipsi, legatio libera quae honoris causa, et titulo tenus alicui deferbatur, qui alioqui negotia sua haberet in prouincia. Legatio uoluta, quae uoti praetextu suscipiebatur, erat tamen et ipsa libera. de Ar. 251. b. Ius legationis cum hominum praedominium, tum etiam diuino iure est uallatum. et ibid. Oratores contra ius fasq; interfecti. I. A. 199. b. Legatio ultra missa, timoris signum est. et 231. a. Renunci-

are legationem. Epist. 196. a. b. Negociorum suorum causa legatus est in Africam legatione libera. Attic. 243. a. Habent, opinor, liberae legationes definitum tempus lege Iulia, bella est autem huius iuris quinquennij licentia. et 241. b. Legatio uoluta. et 33. b. et 6. a. Legatio libera causa uoti. I. A. 154. a. Cum haberem ius legationis liberum. Quint. Fr. 311. a. Illud autem quod cupit Clodius, est legatio aliqua, si minus per senatum, per populum libera. contra Rul. 62. a. Hereditatum obeundarum causa, quibus uos legationem dedistis. pro Flac. 155. b. Qui hanc ipsam legationem quam habet, non accipit a suis ciuibus, sed usque Tymolo petiuit. Or. 207. b. Oratio Demosthenis contra Aeschinem falsa legationis. et de Opt. 244. b. Aeschines legationem ementitus est. Acad. 2. b. Obire legationem.

Legatum, ti. At. 103. a. Hortensij legata.

Legatus, ti. orator, qui deferit mandata alterius, autor. de Or. 122. a. Cum Athenienses ad senatum legatos de suis rebus maximis mitterent. pro Sest. 26. a. Vix multitudinem legatorum undiq; missorum celebrabantur. In Vat. 36. a. Legati nuncij pacis et belli, curatores, intera pretes bellici consilij, autores, ministri muneris prouincialis. et ibidem: Legati ex senatus autoritate legabantur. de Ar. 251. b. Theodosius legatus ad senatum a ciuitate liberatus. I. A. 199. a. Quamuis seuera legatis mandata dederimus. de Leg. 187. b. Quid turpius, quam legatus sine mandatis sine ullo reipublice munere. pro Pomp. 10. b. Cretenes ad Pompeium legatos deprecatoresq; miserunt. de Cla. 194. a. Molo legatus ad senatum de Rhodiorum premijs uenerat. I. A. 218. b. Legati senatus faciem secum asserunt, auctoritatem reipublicae. et ibidem: Cum ad Antiochum legatus missus esset. pro Flac. 159. a. Aspiciant hunc florem legatorum laudatorumq; Flacci.

Epist. 2. a. Hammonius regis legatus. et pro Dom. 239. a. Legatus regius. de Leg. 185. b. Rei suae ergo ne quis legatus esto. Epist. 2. b. Crassus tres legatos decernit. pro S. R. 22. b. et 36. b. Capito qui in decem legatis erat. Ep. 298. a. Quos senatus non ad pacem deprecandam, sed ad bellum denunciandum miserat, nisi legatorum nuncio parisset. de Som. 127. a. Cum obieris legatus Aegyptum et Syriam. pro Mur. 128. a. b. Murena legatus L. Lucullo imperatori fuit, qua in legatione duxit exercitum, si qua contulit, manum conseruit. pro Sest. 10. a. Legare sibi aliquem legatum. pro Clu. 38. a. Qui M. Aemilio clarissimo uiro legati et praefecti et Tribuni militaris fuerunt. At. 133. a. Omnes autem imperio sunt, aut legati sunt eorum. At. 188. b. C. Calpurnius duos legatos Vticae reliquerat. I. P. 98. a. Cum hyberna legato praefectusq; tradidisset, eueristi miseris ciuitates. Ep. 243. b. Quinque cohortes sine legato, sine tribuno militum, deniq; etiam sine centurione ullo apud Philomalum confederunt. I. V. 87. a. Legatus questorius.

Legio, onis. Att. 129. b. Ex quibus duabus legionibus non amplius XIII cohortes contrahere potui. et Ep. 164. b. Vigesima octaua legio. Attic. 257. b. Legionem suis signis ducere. pro Flac. * Cum tribunus militum Flacius esset, in illius legione miles fuisi. pro Clu. 49. a. Tribuni militum legionibus quatuor primis. I. A. 156. b. et Attic. 257. b. Legio Alaudarum. I. A. 184. b. Legio Martia. Parad. 124. b. Ergo hoc proposito nunquam eris diues, antequam tibi ex tuis possessionibus tantum rescindatur, ut ex eo tueri sex legiones, et magna equitum et praeditum auxilia possis. Caesar 160. et 161. a. Non. Jan. ma-

ues sol-

nes soluit, inpositis, ut supra demonstratum est, legionibus septem. At supra demonstratum erat, X V. milia legionarium militum naubus transportari posse. Quod argumentum est, legionem constare solitam ex I I. millibus militum. CXLII. sepe tamen pedites habet 6100. equites 726. quin et maior quoque interdum reperitur.

Legionarius, a. um. Ep. 165. a. Militem non modo legionarium, sed ne auxiliarium quidem ullum quocumque mif. Pollionis.

Legislator, oris. lator legis, legis scriptor, qui legem inveniendi singulis et populis dat, qui leges fert, qui iura statuit, qui iura civibus prescribit. I. C. 120. a. Lator legis Sempronius. Et pro Mar. 124. b. M. Cicero legis ambitus lator, pro Dom. 222. b. 223. a. Legum scriptor peritus et callidus, de Or. 101. a. Lycurgus, Draco, Solon. de Leg. 172. a. Charondas, Zaleucus.

Legitimé, iusté, ueré. pro Cecin. 296. a. Qui legitime procurator dicitur. Off. 3. b. Iusté et legitime impetrare. pro Dom. 228. b. In illa adoptione legitime nihil est factum.

Legitimus, a. um. iustus, uerus. Extraordinarius, nullum habens ius. Off. 73. b. Cum iusto et legitimo hoste res gerebatur. I. A. 236. a. Expedito nobis homine opus est, qui imperiam legitimum habeat. Tus. 166. a. Iusta uxor. I. A. 157. b. Credo illa legitima, que constituta per populam iure rogauerunt. Off. 13. b. Nec uinci se uolo publico ac legitimo iure patiantur. pro Dom. 220. d. Iure legitimum tuularum et hereditatum reliquor. de In. 78. a. Si legitimum scriptum proferatur, id est, aut lex ipsa, aut ex lege aliquid. de In. 78. b. Iam iura legiti-

gimé a ex legibus cognoscere oportebit. Et 78. a. Legitimum scriptum, id est, lex ipsa. pro Cecin. 293. b. De iure et legitinis hominum controuersiis loquimur. Orat. 207. b. Legitima et ciuiles controuersiæ. Et pro Arch. 185. b. Legitima questio. de Op. 244. b. In theatro qui locus est concionis legitime. de Clar. 171. b. Illa oratione propria, et quasi legitima opera. de Fat. 140. b. Prima illa, que quotidiana, et quasi legitima nobis de pace dicta sunt. pro Mil. 106. b. Iter solenne, legitimum, necessarium eo die Miloni erat Lamuium. I. V. 124. b. Dies is erat legitimus comitijs habendis. Epist. 98. b. In literis meis ad Cesarem legitima quedam est accessio commendationis tue. I. V. 247. a. In iudicijs qui decem lictatores dare non potest, honestus est ei nullum dare, quoniam illum quasi legitimum numerum consuetudinis non explere.

Lego, as, aliquem legatum uel oratorem mitto. I. V. 172. b. Centuripini Andronem legarunt ad Apronium. et Att. 156. a. Qui essent ad Cos. de pace legati. Epist. 37. a. b. Nec eram tam despicies, ut priuata rei causa legari putarem, qui, etc. de Clar. 169. a. C. Fabricius ad Pyrrhum de captiuis recuperandis missus orator. Att. 243. a. Dolo bell. i. me sibi legauit. Ep. 84. a. Cesar Casium sibi legauit. Att. 63. a. Messius defendebatur à nobis, sed de legatione reuocatus: non enim Cesari legarat Appius. Et 55. a. Ego me à Pompeio legari ita sum passus, ut, etc. Et 155. b. Me legatum iri non arbitror. pro Pom. 14. b. Ne legatur A. Gabinius Cu. Pompeio expetenti. Ep. 196. b. Negociorum suorum causa legatus est in Africam legatione libera. pro Sest. 10. b. Isti quos legatos tu te tibi legasti. Top. 222. a. Et pro Cluen. 24. b. Legare aliquid alicui à filio, uel à secundo herede. pro Cecin. 287. a. V sum fructum omnium bonorum suorum Cesennia legat. Off. 331. a.

Rempubliam testamento legatam sibi obtinuit. Attic. 219. b. 220. a. Cluuium autem à Tito Hordeonio legare, et Terentia HSL III utilia, et sepulchro multisq; nihil à nobis.

Lego, gis. ἀγγέλλω, recito, cognosco, uoluo, ea uoluo, uerso, uoluo, peruoluto, uolutor, uersor, lectioem ad aliquem librum adhibeo. Reicio. I. V. 258. b. Quia orationem nemo est in Sicilia qui habeat, quin legat. Et Ep. 82. a. Liber tuus lectus est, et legitur à me diligenter. de Orat. 89. a. Plato, cuius tum Athenis diligentius legicum Carneade Gorgiam. Et 97. b. Eam rem, quam legas, uerbis alijs quam maxime fieri possit, lectis pronunciaré. Et ibidem: Omnium bonarum artium scriptores et doctores legendi et peruolotandi. Att. 186. b. Non assequor ut scribam, quod æquo animo legas. de Clar. 181. b. Antimachus poeta conuocatis auditoribus legebat eis magna illud uolumen, etc. Et de Or. 129. a. Orationem alicui legendam dare. Epistol. 95. a. Dummodo is tibi quiduis potius quam orationes meas legerit. de Senect. 81. a. Nec sepulchra legens uereor, quod aiunt, ne perandam memoriam. de Nat. 90. b. Legi scriptum esse, eum quandam, etc. Top. 121. a. Eos libros per te ipse legas. Orat. 206. a. Quotiam hunc tu oratorem diligentissime cognouisti, nec eum dimittis è manibus. contra Rul. 68. b. Hoc animo ad legendam legem, cognoscendamq; uenis, ut, etc. Aliquem in bonis autoribus esse uoluntatum. I. Voluto.

Legere, pro eligere. Orat. 212. b. Verba legenda sunt potissimum bene sonantia. pro Cal. 45. a. Hinc licet conditiones quotidie legas. I. A. 197. b. Ut hos iudices legeres, quorum lectione duplex imprimeretur reipublice delectatus. pro Mil. 105. b. Ex quibus cum optimos uiros legeres, non potuit legere non studiosos meos. Epist. 204. b. Et pro Dom. 229. b. Legere aliquem in senatum. Epist. 91. b. Cum qui aruspiciani facerent, in senatu Romæ legerentur. de Fin. 115. a. Introduci uirtus nullo modo potest, nisi omnia que leges, queq; reiiciet, unam referantur ad summam.

Legere, pro colligere. de Or. 133. b. Nudum nucis lege re, pro Lig. 182. a. Homini mortuo ne ossa legito.

Leguleius, lej. qui album tantum et formulas quasdã fortisecutus, non orator, sed formularius, ut Quintilianus dicit, uel ut Cic. tum leguleius, id est, facilius eligentum præco actionum et cantor formularum euadebat. de Or. 105. b. Leguleius quidam cautus et acutus, præco actionum, cantor formularum.

Legumen, nis. quod legitur è terra, ut pisa, cicer, faba. de N. 57. b. Terra foeta frugibus et uario leguminum genere.

Λεωδότης. I. Obscurè. Lemniscatus, a. um. insignitus, nobilis. pro S. R. 35. a. Palma lemniscata.

Lemnius, a. de Fin. 84. b. Saxum Lemnium.

Lemnus. Insula. ad Heren. 41. Attic. 80. de N. 24. de Fat. 147.

Lenæ, nœ. conciliatrix. de N. 165. b. Non uides quã blanda conciliatrix, et quasi sui sit lena natura?

Lenio, lenis. placo, mitigo, flecto. pro Mar. 136. a. Quis non fortuna inflammaré odium suum, sed bonitate leniret. At. 90. a. Sæpe etiam leniu tratum. I. A. 182. b. Cesar munerebus multitudinem imperitiam lenierat. At. 190. a. Me scriptio et literæ non leniunt, sed obturbant. de N. * Incommoda sapientes commodorum compensationis leniunt.

leniunt. Quin. Frat. 295. b. Perfice ut letitia prouincia desiderium nostrum leniatur. Epist. 256. a. Omne desiderium literis mittendis accipiendisq; leniam. I. A. 159. a. Populus Romanus desiderium liberatoris sui perpetuo plausu et clamore leniunt. de D. 108. b. Liber de ægritudine leniendâ. Quin. Fr. 326. a. Quorum tamen nihil est eiusmodi, ut ego me multa consolatione leniam. Epist. 61. b. Homini importunissimi contumeliæ tuis erga me officijs leniuntur.

Lenis, ne facilis, mitis, indulgens, clemens. Acer, se=10 uerus, asper. Ep. 61. a. Sin aliquid impertuit tibi sui consilij, lenis à te et facilis existimari debeat, qui nihil tecum de his ipsi rebus expostulamus. pro S. R. 44. b. Romani quondam in hostes lenissimi et mitissimi. Et ad Brut. 92. b. Lenis in aliquem. Epist. 71. a. Lenissimis uerbis utens, re grauitè accusas. Attic. 100. a. Auster lenissimus et mitis de Orat. 113. b. Tractu orationis leni et æquabiliter, leni. I. Lenitas. de N. 55. b. Vox lenis. (Vox aspera. Et de Fin. 72. b. Lene.) (Asperum. de Orat. 125. a. Oratio placida, summissa, lenis.) (Fortis, acris, uehemens.

Lenitas, tis. lenitudo, quasi quedam mollicita siue lenitudo. I. C. 105. b. Non est iam lenitati locus, ferocitatem res ipsa flagitat. Part. 236. b. Lenitas est iustitia in moderatio ne animaduertendi. Part. 237. a. Lenitatem mollicita animi imitatur. At. 73. b. Nunc lenitate dulces sumus. de Orat. 89. b. Mentem ad lenitatem, misericordiamq; reuocare. pro Syl. 170. a. Quia mollicita sum animi ac lenitate. Ep. 202. b. Dare se ad lenitatem. pro Rab. 92. a. Libertas lenitate legum munita. pro Mur. 134. a. Quia in sorte sapiens prætor beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. de Or. 107. b. Neque minus, hæc tamen tua grauissimi sermonis lenitas, quam illa summa uis et contentio probatur. de Or. 114. a. Genus orationis solum atq; fractū, et cū lenitate quadã æquabili profuens. Or. 201. b. Lenitas et æquabilitas orationis, et purum quoddam et candidum genus dicendi. de Or. 125. a. Lenitas uocis.

Leniter, molliter, quodammodo molli brachio. de Som. 127. b. Hic leniter arridens Scipio, quæso inquit, etc. pro Cal. 42. b. Oratio sensim ac leniter accendit animos. de 40 Or. 152. a. Agere sensim leniter et remisse. Off. 27. a. Presertim et leniter loqui. de Cl. 179. a. Leniter dicere. (Asperè dicere. de Or. 107. a. Tu qui multo dicis remissius et lenius quam solebas. Ep. 61. a. Sedens ijs assensu, qui mihi lenissimè sentire uidebatur.

Lenitudo, nis. lenitas. I. V. 231. b. Verebar ne illorum nimia lenitudine oppugnerer. Tus. 137. b. Lenitudo orationis, mollicitudo corporis.

Leno, nonis. Post. 206. b. Lenio impurissimus. pro Quint. Rab. 48. Ballio ille improbissimus et periurissimus leno.

Lenocinium, nij. pro Mur. 142. a. Vtrum lenocinium, inquit, à grege delicatè iuuentutis petebas? an, etc. Post. 206. a. Qui egestatè domestico lenocinio sustentauit. de N. 55. b. Perspicuè est enim, quò corporum lenocinia processerint. pro Sest. 26. b. Qui se uiciorum illecebris et cupiditatibus lenocinis dediderunt.

Lenocinor, aris. I. V. 62. a. Tibi seruiet, tibi lenocinabitur, minus aliquanto contendet quam potest.

Lenè, remisse. de Or. 125. b. Lenè ferre aliquid. Et 137. 60 Lenè respondere alicui. Parat. 117. a. Sed hæc obscuriora uideri possunt, cum sine appositione exemplorum lenitas disputantur. Attic. 21. a. Quem librum tibi ego non

essem ausus mittere, nisi eum lenè, et fastidioso probauissimè id est, diu.

Lentiscus, ci. de D. 33. a. Iam uerò semper uiridis semperq; grauitata Lentiscus triplici solita grandescere solet, Ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi.

Lenitudo, nis. nimia lenitudo. Tus. 218. a. Stoici eam quam nos lenitatem dicimus, uicioso lenitudinis nomine appellant. Qu. Fr. 297. b. Nam illud non solum est grauitatatis, sed interdum etiam lenitudinis.

Lenulitas, tis. Ep. 36. a. Vllam Appietatem aut Lenulitatem ualere apud me existimas, quam ornamenta uirtutis?

Lentulus, ja. restrictus. At. 165. a. An existimas illum in isto genere Lentulum aut restrictum.

Lentus, a. um. tardus, frigidus, remissus. I. C. 109. a. Hos ego non tam milites acres quam inficatores lentos esse arbitror. de Cl. 180. b. Lentus in dicendo ac penè frigidus. At. 8. b. Teneri Syllani lentum negocium. de Or. 134. b. Vir patiens ac lentus.

Leo, onis. Off. 9. a. Fraus quasi uulpecule, uis leonis nindetur. Et de Fin. 133. b.

Leon, ontis. nomen proprium. Tus. 229. b.

Leonaticum, delubrum. de N. 69. b. Leonaticum est delubrum Athenis, quod Leocorion nominatur.

Leontini, pop. I. V. 141. a.

Leontinum, ciuitas. I. V. 155. b.

Leocorion, de N. 69. b. Leonaticum est delubrum Athenis, quod Leocorion nominatur.

Lepidè, uenuste, festiue. Orat. 210. b. I. Lexis. et de Or. 158. b.

Lepidus, da, um. uenustus, festiuis. I. C. 109. a. Puer lepidus ac delicatus. ad Heren. 31. a. Lepida et concinna exornatio.

Lepor, oris. iucunditas, festiuitas, hilaritas, humanitas, urbanitas. I. V. 265. a. Homo affluens omni lepore ac uenustate. Tus. 239. a. Specimen humanitatis, salis, suauitatis, lepore. de Or. 86. b. Lepos quidam facietiq; et eruditio libero digna. Et 95. b. Et 134. b. Multa erat in homine iucunditas, et magnus in iocando lepos. I. V. 87. a. Et de Orat. 117. b. Alter leporem quendam et salentis est consecutus. de Clar. 177. b. Facetiarum et urbanitatis oratorius non scurrilis lepos. Et de Orat. 98. a. Facetiarum quidam lepos. Orat. 205. b. Genus dicendi in quo omnes uerborum, omnes sententiarum lepores. pro Flac. 158. a. Sermonis lepor. ad Heren. 31. a. Lepos et festiuitas orationis.

Lepreon, opp. At. 90.

Leptis, ptis. I. V. 267. b.

Lepus, poris. lege Pulpamentum. In Arat. Leuipes so lepus.

Lepusculus, animal. de N. 18. b. Nec unquam egressus ex insula, in qua lepusculus uulpeculasq; sepe uidiffes.

Lepusculus, scula, lum. I. V. 210. b. Υπονοσηνδου à lepidò.

Lernæ, nœ. palus Argiua, in qua hydra excetra ue fuit. Tus. 179. b. Hæc dextra lernam tetram macata excetra placauit.

Lestiacus, a. um. à Lesbò insula. Tus. 164. b.

Lestios, inf. At. 143.

Lessus, si. lubugris euulatio, muliebri euulatus. de Leg.

182. a. Mulieres genas ne radunt, ne uelissima funeris ergò habento. Et Tus. 187. a. Euulatus ne mulieri quidam concessus est: hic nimirum est fletus, quem X I. I. t. a.

leuare in funeribus adhibere ueluerunt. **leuatus**, ti. mors. At. 164. b. Vide quam turpi leto pereamus. de D. 92. a. Eodem sibi leto, quo iste interisset, esse perendum. de Leg. 174. a. Hos leto dato diuos habento. **leuamen**, nis. leuamentum. At. 190. a. Quod si esset aliquid leuamen, id esset in te uino. **leuamentum**, ti. alleuamentum, leuamen. At. 201. a. Scio illam rem tibi fore leuamento. de Fin. 137. b. Leuamentum doloris. **leuassio**, de Senect. 77. a. Si quid ego adiuto curam uel leuassio. **leuatio**, onis. alleuatio, leuamen, leuamentum, fomen- tum. At. 200. b. Si me leuari uis, haec est summa leuatio. Ep. 82. a. Quotidianus congressus et sermo magna mihi leuati- oni est. Tus. 174. b. Quae leuationem habeant aegritudinum. de N. 3. b. Reperire leuationem malis. At. 196. a. Nec tamen a Bruto leuationem ullam expecto. de Fin. 121. a. Vestri le- uationem uiciorum fieri negant. **leucadia**, die. tragoedia. Tus. 225. a. **leucas**, dis. mons seu promontorium. Tus. 218. b. Qui- modum igitur uicio querit, similiter facit, ut si posse pu- set, eum qui se leucade praecipitauerit, sustinere se cum uelit. **leucate**, tes. locus. At. 17. **leucopetra**, tre. Att. 255. a. Leucopetra Tarentino- rum. I. A. 154. a. Leucopetra, quod est promontorium agri Rhegyni. **leucothea**, theae. de N. 67. a. Leucothea, quae fuit Ino, et eius Palaeon filius. Tus. 154. a. Leucothea Graecae, La- tine Matuta. **leuctra**, orum. urbs. Tuscul. 172. b. Priusque Boeotia Leuctra tollentur, quam pugnae leuctricae gloria. Offic. 13. a. **leuctricus**, a. um. l. Leuctra. **leuidens**, se. uetus genus, raro contextu, crasso (ut Cicero ipse dicit) filo, sunt qui leuidense epitheton esse mi- neris dicant, ut sit munusculum leuidense: hoc est tenue et leue, sed prior lectio doctis magis probatur. Epist. 132. a. Sed ego hospiti ueteri et amico munusculum mittere uo- lui, leuidense crasso filo, cuiusmodi ipsius solent esse munera. **leuculus**, a. um. ὑπολευκός a leui. Tus. 248. a. Le- uiculus sane noster Demosthenes. **leuipes**, lepus. In Arat. **leuis**, ue. habens leuitatem, nihil habens asperitatis, tenuis. (Asper, grauis, ponderosus. de N. 14. b. Demo- criti corpuscula quaedam leuia, alia aspera, rotunda alia, etc. Part. 233. a. Loci plani an montuosi, leues an asperi. de Vn. 198. b. Deus mundum leuem fecit, et undique aequabilem. et pro S. R. 37. a. Hoc minime uidetur graue- ius, qui minime ipsi leues sunt. pro Quint. R. 45. b. Quod apud omnes leue et infirmum est, id apud iudicem graue et sanctum esse ducitur? et de Or. 95. b. In artificio et op- era quam tenui adhibere multam diligentiam. pro Plan. 272. b. Alia quaedam inania et leuia conquiris. de D. 113. b. Leuis armatura. Tus. 169. a. Quod enim leuius huic leuitati nomen imponemus? contra Rul. 75. a. Autoritas tenuis, persona leuis. **leuitas**, tis. inconstantia, mobilitas. (Asperitas. de Orat. 152. a. In ipso tactu, est modus et mollitudinis et le- uitatis. de Vn. 198. a. Omni autem totam figuram mun- di leuitate circumdedit. et 203. b. Speculorum leuitas. de N. 40. a. Haec plena sunt facultatis summis; leuitatis,

I. A. 211. a. Quid est inconstantia, mobilitate, leuitate tur- pius? pro Flac. 151. a. Homines leuitate Graeci, crudeli- tate barbari. de D. 108. a. Leuitate, uanitate, malitia ex- clusa diuinationem proho. de N. 34. a. Cuius opinionis leuitas confutata est. Off. 34. b. Ut aduersas res, sic secun- das immoderate ferre leuitatis est. de Fin. 61. b. Amatorijs leuitatibus dediti. pro Q. R. 49. a. Aegritudo criminis: id est, leuitas. **leuiter**, quodammodo molli brachio, tenuiter, leni- ter, molliter. Att. 22. b. Off. 17. a. Medici leuiter egro- tantes leuiter curant. et Att. 111. a. Cum leuiter lippire- rem, has literas dedi. de N. 55. a. Genae oculis subiectae leuiterque eminentes. pro S. R. 32. a. Non omnia dicam et leuiter unumquodque tangam. de D. 87. a. Bacillum in- curuum et leuiter a summo inflexum. Orat. 198. b. Alij florescentes et leuiter ornati. de Orat. 145. a. et pro Mur. 138. b. Homo leuiter eruditus. de In. 81. a. Quaecumque in ro- quamuis leuiter probabili. de In. 81. b. Leuiter saucius. At. 7. b. Leuiter disidere inter se. pro Cel. 49. a. Leuiter ferre aliquid. et de Pro. 79. a. Leuisime seram. de Ar. 255. a. et Epist. 47. b. Id grauius equidem, sed aliquanto leuius ferebam. pro Syl. 172. b. Leuiter dicere aliquid: id est, quasi summissa uoce. pro Sest. 23. a. Patria, quam (uti leuisime dicam) certe texeram. I. C. 114. b. Tamen ut leuisime dicam, dimicandum nobis fuisse. pro Mur. 145. a. Is nemini, ut leuisime dicam, odio fuit. Epist. 41. a. Cum tu omnibus ornamentis redundares, illi (ut leuisime dica) multa deessent. **leuo**, as. alleuo, releuo, eleuo, subleuo, minuo, lenio, leuationem facio uel affiro, laborem detraho, leuationi sum. Attic. 16. a. Tu qui sepius curam et angorem animi mei sermone et consilio leuastituo. Attic. 175. a. Non nihil me leuanti literae tuae. et 139. b. Epistola tua me aegritudine leuauit. Attic. 59. a. Epistola tua sollicitum me de Quinto ualde leuauit. de Orat. 110. b. Aues leuan- di laboris sui causa passim uolitare. I. A. 223. a. Cuius lu- etus nullo solatio leuari potest. Attic. 203. a. Ut me leua- rat tuus aduentus, sic discessus afflixit. pro S. R. 19. b. Le- uare calamitatem innocentium. et postquam. 209. b. At. 193. b. Nam mihi, ut omnia contingant quae uolo, leuari non possum. et 232. a. Quem cum a me dimittens graui- ter ferrem, hoc leuabar uino, quod, etc. Quint. Frat. 328. a. illum neque urfi, neque leuauit. Attic. 76. b. Leuan- tur tamen miserae ciuitates, quod nullus sit sumptus in nos neque in legatos nostros. Epist. 37. b. et 44. b. Ut le- uarem miseris perditas ciuitates. Orat. 206. b. Quem laborem nobis leuauit Attici nostri labor. Epist. 47. b. Haec tibi ad leuandas molestias magna esse debent. et ibid. Si mihi unius mensis labor detractus esset. de Sen. 84. a. Et corpora quidem de fatigatione et exercitatione ingrati- uescunt, animi autem se exercendo leuantur. I. V. 238. a. Haec facta sunt, ut homines nobiles supplicio aut exilio leuantur. de Orat. 133. b. Leuare aliquem ignominia. de Am. 110. b. Tales igitur amicitiae sunt remissione usus leuande. de Am. 109. b. Nonnulli etiam contemnendos se arbitrantur, qui hac opinione non modo uerbis, sed etiam opere leuandi sunt. pro Quint. 9. b. Rei atrocitas necessitudinis nomine leuatur. I. C. 108. b. Nunquam ego hoc optabo inuidiae meae leuande causa. et 120. b. Ne quis huius supplicio leuando se iactare possit. pro Cor. 63. a. Gaditani populum Romanum in caritate annonae frum- mento suppeditato leuauerunt. pro Mil. 115. a. Leuare a- moniam. I. V. 170. b. Leuare atque ab se amouere alia- quam

quam suspicionem. Attic. 90. Liberare aut leuare se ere alieno. de N. 61. b. Perspicuitas argumentatione leua- tur. Acad. 18. a. Autoritas leuatur inconstantia. de In. 72. b. Criminationem leuari: id est, leuioer fieri. **lex**, legis rogatio, priuilegium, scitum, ius, iussum po- puli, principis decretum, iudicis sententia. de Leg. 164. b. Disciplina, conditio, certa uiuendi disciplina, iuris aequa descriptio. de Leg. 159. b. Lex est ratio insita in natura, quae iubet ea quae facienda sunt, prohibetque contraria. I. A. 236. b. Lex est recta, et a uimine deorum tracta ratio, im- perans honesta, prohibens contraria. de L. 164. a. Lex est recta ratio imperandi atque prohibendi. de Leg. 161. a. Lex est iustorum iniustorumque distinctio, ad illam antiquissi- mam et rerum omnium principem expressa naturam, ad quam leges hominum diriguntur, quae supplicio impro- bos afficiunt, et defendunt ac tuentur bonos. de Leg. 159. b. Lex est naturae uis, mens et ratio prudentis, iu- ris atque iniuriae regula. de Leg. 159. b. Lex quae scripto facit quod uult, aut iubendo, aut uetando, ut uulgus ap- pellant. de Leg. 170. b. Lex est aeternum quiddam, quod uniuersum mundum regit, imperandi prohibendique sa- pientia. de Leg. 171. a. Lex uera atque princeps, apta ad iubendum et ad uetandum ratio est summi Iouis. de Leg. 171. a. Lex illa, quam dii humano generi dederunt, est ratio mensque sapientis ad iubendum, et ad uetandum idonea. et ibidem: Lex popularis. de Fin. 108. a. De- us, cuius ad naturam apta ratio uera illa et summa lex a philosophis dicitur. de Leg. 171. b. Illa diuina mens sum- ma lex est, eadem cum in homine est perfecta, est in men- te sapientis. de Leg. 184. b. Cum legem dico, nihil aliud intelligi uolo, quam imperium sine quo nec domus ulla, nec ciuitas, nec gens, nec hominum uniuersum genus sta- re, nec rerum natura omnis, nec ipse mundus potest. et ibidem: Omnia ius supreme legis obtemperat. Off. 41. b. Leges cum omnibus populi una atque eadem uoce lo- quuntur. de Leg. 177. b. Verè dici potest, magistra- tum legem esse loquentem, legem autem mutum magi- stratum. de Orat. 106. b. Legibus et praemia proposita sunt uirtutibus, et supplicia uicij. de N. 9. a. Lex natu- ralis recta imperans prohibensque contraria. Off. 56. a. Hoc exigit naturae ratio, quae est lex diuina et humana. et 57. a. Vna continemur omnes et eadem lege naturae. et 59. a. Lex naturae quae utilitatem hominum conser- uat et continet. Tuscul. 154. b. Consensio omnium gen- tium lex naturae putanda est. Orat. 212. a. Est enim iu- dices haec non scripta, sed nata lex. de Leg. 185. b. Sa- lus populi suprema lex esto. I. A. 237. a. Natura, natu- ra ratio, lex naturae, lex naturalis, lex scripta. de In. 80. b. Omnis lex, aut iubet aliquid, aut permittit, aut uetat, aut de genere omni, aut de parte quadam, aut communi- ter in plures res, aut in aliquam certam rem scripta est. et ibidem: Leges duas uel plures quandoque conseruari non posse, quia discrepent inter se, hinc et ueritate. de Leg. 164. a. Stultissimum est existimare omnia iusta esse, quae scita sint in populorum institutis aut legibus. pro Cluen. 48. a. Indignum est, in ea ciuitate quae legibus teneat- tur, discedi a legibus, hoc enim uinculum est huius digni- tatis quae fruimur in republica, hoc fundamentum liberta- tis. et ibid. multa pulchra de legibus. **promulgare**, rogare, ferre, sancire, describere, consti- tuere, instituire, iubere, uetare, imponere, statuere, abro- gare, condere, componere, sciscere, edicere, leges, scita, ius-

sa, iura. pro Flac. 149. a. Quae scisceret plebs, aut quae po- pulus iuberet summo concione, distributis partibus tria- butum, et centuriatum descriptis ordinibus, classibus, et ta- tibus, auditis autoribus, re multos dies promulgata et co- gnita iuberi uetarique uoluerunt. Post. 206. b. Legem Trib. pleb. tulit, ne auspicijs obtemperaretur, ne obnunciare co- cilio aut comitijs, ne legi intercedere liceret, ut lex Aelia et Fufia ne ualere. I. A. 174. a. Ego leges perniciosas rogauit. I. C. 103. a. Leges quae de ciuium reorum sup- plicio rogatae sunt. de L. 171. b. Concedere leges, sancire scita. et ibidem: Describere iussa populis, componere et sancire leges. pro Plan. 268. a. Leges quas senatus de am- bitu sancit. pro Dom. 229. b. et ibidem: Quod Gracchus de Popilio tulit. pro Dom. 229. b. Vbi enim tuleras, ut mihi aqua et ignis interdiceretur. et 227. a. De me retu- listi, legem promulgasti, tulisti. et Epist. 203. b. Promul- gare legem de aliqua re. Att. 52. a. Cum ut absentis ratio haberetur ferebamur. et pro Cecin. 304. b. Sylla tulit de ci- uitate. I. A. 228. a. De quibus confirmandis et sancendis legem comitijs ceteriatis ex autoritate nostra laturus est. pro Dom. 223. a. Scribere leges. et 222. b. Hanc legem Clo- dius scripsit. et pro Flac. 171. b. pro Plan. 266. b. Sciscere re legem de aliqua re. pro Corn. 62. b. et 59. a. Populus Romanus legem iussit de ciuitate tribuenda. Item: Innume- rabiles aliae leges de iure ciuili latae. de D. 118. a. Aera lea- gum de caelo tacta. et I. C. 115. a. Cum et legum ara submi- nis iactu liquefacta sunt. I. A. 189. b. Antonius falsas leges in eas incidendas, et in Capitolio figendas curauit. et Att. 227. a. Antonius fixit legem a dictatore comitijs latam. pro Mil. 118. b. Incidebantur iam domi leges, quae nos no- stris feruis addicerent. I. A. 156. a. Quae ille in eas incit- dit, in quo populi iussa perpetuasque leges esse uoluit, pro- nihil habebuntur. et ibidem b. Ea lege omnes iudiciae legis Caesaris dissoluuntur. pro Mil. 103. a. Silent leges in- ter arma. de L. 174. a. Optime reipublice leges dare con- sentaneas. et 177. a. Omnibus populis leges damus. et 167. b. Dare legem uiuendi, et disciplinam populis. Off. 74. a. Ferre rogationem. et ibidem: Accipere legem uel roga- tionem, accepta lex est, et rogatione accepta. de Am. 114. a. Itaque lex popularis suffragijs populi repudiata est. et I. A. 195. b. Hanc legem populus Romanus non accepit. I. A. 206. a. Per uim et contra auspicia imponere leges re- publicae. et 209. b. Condiciones ferre, leges imponere senatui. et 212. a. Antonius leges ciuitati per uim impo- suit. et Acad. 7. b. Imponere grauem legem alicui. Quint. Frat. 308. a. Cato legem promulgauit de imperio Len- tuli abrogando. I. A. 195. b. Legem ante factam uidimus, quam futuram quisquam esse suspicatus. I. P. 86. a. Hanc le- gem non dicam animi hominum, sed facti illi ferre possunt. I. P. 85. b. Lex iniusta per seruos, incisa per uim, imposita per latrocinium. pro Sest. 15. b. Omnes leges, quae de iure et de tempore legum rogandarum, una rogatione delea- uit. pro Sest. 15. b. Ut rogata lege legem ferret promi- sciae commutande. pro Sest. 11. a. Is in legem per uim la- tam iurare noluit. pro Sest. 17. a. Quasi ille non in alte- ras quoque leges, quas iniuste rogatas putaret, iam ante iurari. et 6. a. Clodius constructis legum sacrarum ca- thenis. Offic. 59. a. Perrumpere leges. I. C. 101. a. De- uincere et perfringere leges. pro Corn. 38. b. Ea lex, quam habemus, etc. pro Syll. 179. b. Lex ferri cepta, nunquam posita est in senatu. contra Rul. 76. b. Nulla res parata bello, nondum legibus datis uincere debet. et 78. a. Legum datio. pro Cecin. 299. a. Ciuili ac publica lege

1019
 ius teneri. de Clar. 189. b. Is bene iuris publici leges
 instituta cognouerat. de Orat. 88. a. Carbo ignarus le-
 gum, iudis iure ciuili. de Orat. 107. b. Imponere nimis
 duras leges alicui. contra Rul. 76. a. In posterum haec
 lex imperatoribus uestris constituitur. de Orat. 92. a.
 Instituire ciuitates, scribere leges. et ibidem de legibus
 instituendis aut uetandis. pro Cecin. 291. b. Vel tenuissi-
 marum rerum iura statuere. Attic. 276. a. Nam ista lex
 perferretur. et Quint. Frat. 327. b. Perferre legem per-
 uim. de Clar. 172. b. M. Cato legem studens, in Galbani
 multa dixit. Attic. 276. b. Nec quo minus id postea lice-
 ret, ulla lex sanxit. de Orat. 99. a. Agere lege in here-
 ditatem paternam. pro Dom. 218. a. An licuit tibi de
 pernicie ciuis indemnati ferre non legem, sed nefarium
 priuilegium? Offic. 41. a. Latronum leges esse dicuntur,
 quibus pareant, quas obseruent. pro Muren. 125. a.
 Legem de ambitu ita tulit, ut eam quam mihi metipsi iam
 pridem iuterim de ciuium periculis defendendis, non ab-
 rogarem. 144. a. Alteri nostri imperij presidio disci-
 plinam suam, legesque conseruant. Quint. Frat. 291. b.
 Aliquem negligere eas leges, quibus est astrictus. pro
 Mar. 138. a. Iniquam legem et miseram conditionem in-
 stitui periculis hominum. pro Muren. 126. b. Illos lex
 magis quaedam accusatoria, quam uera maledicendi fa-
 cultas de uita L. Murenæ aliquid dicere coegit. de Am.
 103. b. Haec igitur prima lex in amicitia sancitur, ut ne-
 que rogemus res turpes, nec faciamus rogati. de Leg.
 156. b. Alias in historia leges obseruandas esse, alias in
 poemate. Orat. 216. b. In uersibus certa quaedam et de
 finita lex est, quam sequi oportet. de Orat. 160. b. Hanc
 igitur ad legem formanda nobis oratio est. et ibidem. a.
 Hanc ad legem dirigenda et formanda oratio est: id est,
 normam. Attic. 92. a. Pontinus enim ex pacto et con-
 uentu (nam ea lege exierat) iam a me discesserat.
 Epistol. 71. b. Homines ea lege natos esse, ut omnibus
 telis fortunæ proposita sit uita nostra. et ibidem: Nec
 est recusandum, quo minus ea, qua nati sumus, conditio-
 ne uiuamus.
 Leges uariæ, eorumque latores. Quint. Frat. 296. b.
 Possunt in pactionibus faciendis non legem spectare cen-
 sorem, sed potius commoditatem conscientiam negotij, et
 liberationem molestie. Quint. Frat. 309. a. Lex quæ
 de ijs ferretur, ut qui non discessissent, ea poena quæ est
 de ui tenerentur. pro Flac. 148. b. Lege hac recenti et
 noua certus est inquisitioni comitum numerus constitu-
 tus. pro Muren. 141. a. Lex Fabia, quæ est de numero se-
 ctatorum. et pro Rab. 92. a. De seruis alienis contra le-
 gem Fabiam retentis. pro Cluen. 49. b. Gracchus tulit
 legem, ne quis iudicio circumueniretur. 50. b. Ante Grac-
 chum Sempronius dicebatur. contra Rul. 70. b. Licinia
 et Ebutia lex, ne qui fert de aliqua curatione ac potesta-
 te, ei aut suis propinquis ea potestas curatio ue mandatur.
 et 88. a. L. Flaccus interrex de Sylla legem tulit, ut om-
 nia quecumque ille fecisset, essent rata. et ibidem: Vnde
 scribi lege et Cornelij legibus eripitur cum datur. de Fin.
 79. a. Lex Voconia. Aderant multi amplissimi uiri, quo-
 rum nemo censuit plus filie dandum, quam posset ad ea-
 am lege Voconia peruenire. et de Sen. 80. a. Lex Por-
 tia. pro Rab. 92. a. De ciuibus Romanis contra legem
 Portiam uerberatis aut necatis. et ibidem: C. Gracchus
 legem tulit, ne de capite ciuium Romanorum iniussu no-
 stro iudicaretur. et I. C. 120. a. Lex Semproniana. pro
 Mur. 124. b. M. Cicero legis ambitus lator. et 140. a. Lex

Calphurnia ambitus. pro Mur. 133. b. Lex L. Othonis, quæ
 ad ludos pertinet, est omnium gratissima. Att. 66. b. Lex
 Plotia de iudicijs. et pro Mil. 108. b. et de Cla. 193. b. Lex
 Varia de iudicijs. et Lex Gabinia de Syngrapha et de
 uersura. de N. 75. a. Lex Lectoria. Item: iudicium publicum
 rei priuatae, lege Lectoria. et ibi. iudicium de dolo malo C.
 Aquilius protulit. de Cl. 176. a. Lex Aquilia de iniuria. de
 Or. 106. b. Leges Manliane uenaliu uendendorum. et 118
 b. Lex Apuleia de maiestate. et 127. a. L. Maiestas. de Orat.
 135. a. Lex Thoria de ijs quorum a pecore agri publici depa-
 scebantur. de Sen. 79. a. et de Or. 135. a. Lex Cincia de do-
 nis et numeribus. de Cl. 169. b. Lex Menia, ut consules eti-
 am ex plebe creati possent. et ibi. C. Flaminius legem tulit
 de agro Gallico et Piceno uiritim diuidendo. de Cl. 170. a.
 Lex Licinia et Mutia, ut in sine cuiusque ciuitatis ius redige-
 rentur ciues. de Cl. 174. a. Legem de pecunijs repetundis
 L. Piso Trib. pl. tulit. Att. 221. a. Lex Pompeia. de Cla. 195.
 b. Lege Pompeia terne horæ ad dicendum date. de Cl. 184.
 a. Lex Semproniana frumentaria. Att. 276. b. Lex Domitia
 de sacerdotijs. C. Marius cum esset absens lege Domitia sa-
 ctus est augur. et ibi. Lex Iulia de sacerdotijs. pro S. R. 27.
 a. Lex Memmia contra eos qui sine causa et temere aliquem
 accusant. pro S. R. 39. a. Lex quæ de proseriptione est,
 siue Valeria est, siue Cornelia. Quint. Frat. 314. b. Lex Pup-
 pia, ne diebus comitalibus senatus haberetur. pro Cla. 28.
 b. Lex Cornelia, qua reo licebat optare, clam an palam de
 se sententiam ferri uellet. Quint. Frat. 314. b. Lex Gabi-
 niana, qua ex Calen. Feb. usque ad Cal. Martias legatus senatus
 quotidie dari cogebatur. de L. 167. b. et 165. b. et de Cl. 176
 a. et Orat. 206. a. Lex Manilia, ut singuli arbitri fines re-
 gerent. de Leg. 191. a. et de Am. 104. a. et de Clar. 173. a.
 Leges Tabellariae quatuor, quarum prima de magistra-
 tibus mandandis, ea est Gabinia, etc. deinde Cassia de po-
 puli iudicio: Carbonis est tertia, de iubendis legibus ac ue-
 tandis: Celij quarta, qui etiam perduellionis iudicio tabel-
 lam dedit. de Leg. 191. b. Lex Maria potes fecit angustos.
 pro R. P. 124. a. Lex Iulia iubet persequi ab ijs, ad quos ea
 pecunia, qua is coepit, qui damnatus sit, peruenerit. Idem
 est in lege Cornelia et Seruilia. In Vat. 34. b. Vatinius lea-
 gem tulit de alternis consilijs reiiciendis. pro Plan. 266.
 b. Lex Licinia, quæ est de fodalitijs. et ibidem: Plancius
 us primus ciuiti legem de Publicanis. de Arat. 255. a.
 Leges Iulie contra auspicia late. de Arat. 251. a. Lex
 natura. Hoc si minus iure ciuili perscriptum est, lege et
 men natura et communi iure gentium sancitum est, ut
 et cet. de Leg. 173. a. Ut in ueteribus his sacratisq; le-
 gibus. pro Cel. 52. bi Quintus Catulus legem tulit de ui-
 de Arat. 247. a. Lex de ui, quæ est in eos qui uniuersam
 rempublicam oppugnant. pro Dom. 239. a. Lex Papi-
 ria uetat ædies iniussu plebis consecrari. pro Dom. 221.
 b. Lex Cæcilia et Didia. pro Dom. 223. b. Lex Licinia,
 ne quis ipse sibi curationem ferret. pro Dom. 234. a. et
 I. A. 195. b. Lex Cæcilia et Didia, ne populo necesse sit
 in conuictis rebus compluribus, aut quod nolit accipere,
 re, aut quod uelit repudiare. pro Arch. 186. b. Data
 est ciuitas Syllani lege et Carbonis, si tum cum lex fereba-
 tur, in Italia domicilium habuissent, et si LXX. diebus apud
 prætorem essent profecti. pro Arch. 187. b. Lex Papi-
 pro Corn. 59. a. Lex Iulia qua ciuitas est socijs et Latinis
 data. pro Syll. 179. a. Rogatio Cæcilia, qua res iudica-
 te rescindebantur. Off. 64. a. Lex Plectoria, qua uindæ
 cabantur hi, qui adulescentes circumscribebant. I. A. 203.
 b. Leges annales. et 253. b. Lex Hircia Pompeianos omnes
 dignitates

1021
 dignitate priuabat. I. A. 171. a. Lex de Alea. Licinius lege
 ea, quæ est de alea condonatus. I. P. 99. b. Lex iudiciaria. et
 I. A. 169. a. Lex Roscia de sedulo ad spectacula. I. P. 90. a.
 Lex Iulia de repetundis. et ibi. Lex Cornelia maiesta-
 tis. de Pro. 78. b. Lex Helia et Fustia de auspicijs, etc. Cum
 lex feratur de celo seruari, obnunciari, intercedi licere.
 At. 28. a. Lex Iunia, lex Licinia, lex Cœlia, lex Didia. de
 Pro. 78. b. et 79. a. Leges Iulie. et 71. b. Leges Sacrate,
 quas tulit plebs Romana cum in montem sacrum secessit.
 et 69. b. Lex Consonia, qua publicani tegebantur, ut pu-
 blico frui possent. et pro Cor. 67. b. Lex Semproniana, de
 successione prouinciarum. pro Corn. 59. a. C. Furius tu-
 lit legem de testamentis. et ibi. Q. Voconius tulit legem
 de mulierum hereditatibus. de Leg. 177. b. Plato ne-
 gat mutari posse iustas leges sine mutatione legum pu-
 blicarum.
 Lexis, xis. uerbum. de Or. 153. b. Quam lepidè lexeis
 compositæ ut tesserule omnes, etc. et Orat. 210. b. lege
 Emblemata.
 Libamentum, ti. libatio. de L. 175. b. Ut sacrificiorum
 libamenta seruentur.
 Libatio, omis. libamentum, quicquid dijs consecratur
 et offertur. de Arch. 248. b. Libationes epulæ que lu-
 dorum.
 Libella, le. as. et munus argenteus asse ualens. I. V.
 113. b. Quis Volcatio si sua sponte uenisset, unam libellam
 dedisset pro Q. R. 46. b. Nisi planum facit H. S. L. I. I. ad
 libellam sibi deberi. At. 100. b. Recit palam te ex libella, me
 ex te uenia. intellige heredem.
 Libellus, li. commentariolum, uel tabule, seu codex: et
 item paruus liber, literæ seu codicilli. Attic. 262. a. At-
 ticus libellum composuit, eum mihi dedit, ut darem Cæsa-
 ri: Cæsar autem rescripsit, eam eum postulare. pro Q.
 9. a. De quo libelli in celeberrimis locis proponuntur,
 huic ne perire quidem tacite conceditur. 4. b. et 11. a. Li-
 bello Sex. Alphenus procurator P. Q. deiecit. pro Cl. 59.
 a. Non illi in libellis laudationum decreta miserunt, sed, etc.
 I. A. 156. a. An in chirographis et libellis acta Cæsarum fir-
 ma erant? et ibi. Memoriae causa rescribere aliquid in libel-
 lum. At. 82. a. Habeo libellum in quo est, Salaminij pecu-
 niam debent M. Scapitio. pro Arch. 190. b. Cum ei libel-
 lum malus poeta de populo subiecisset. de Orat. 92. b. et
 pro Arch. 190. b. Scripsi illud in quodam libello, qui me
 imprudente et inuito excidit. Epist. 173. a. Libelli pro
 literis: Ne de Planco quidem spem adhuc abiecit, ut ex
 libellis eius animaduerti, qui in me inciderunt. In V. 145.
 b. Recita mihi huic primum libellum, deinde illum alce-
 rum Camuleij. hoc quoque loco, libellus pro literis positus
 uidetur.
 Libens, tis. libens. At. 9. a. Res nostra que tam libenti
 senatu laudabantur à Crasso. contra Rull. 75. b. Quam di-
 gnitatem, et si libente illo, tamen absente illo per uos con-
 secutus sum. de Ar. 245. b. Non modo patienti, sed etiam li-
 benti animo religioni parebo. At. 25. a. Animo gaudenti
 ac libenti. et I. V. 71. a. Animo libentissimo facere aliquid.
 Epist. 227. b. Ut libentissimis Græcis iuris, quod uelis, con-
 sequere. pro Mil. 109. a. Cum totius Italiae concursus fa-
 ctillus gloriam libens agnouisset. Att. 15. b. Ut frequen-
 tissimo et libentissimo uteretur. et 55. a. Redemptores
 statim sunt demoliti, libentissimis omnibus, et 64. a. Neque
 patronis suis tam libentibus quam accusatoribus. Q. Fr.
 211. b. In quibus me perlubente Seruius alius est. In Ver.

173. b. Inuitus. (Lubens.
 Libenter. libenti animo, magna uoluntate, studiose,
 ardenti studio, me perlubente, sedulo, equo animo, non in-
 uitus, non repugnante, non grauante, ne recusans quidem
 non modo non repugnans, omnes sine ulla recusatione sum-
 mo etiam studio nomina dant. I. A. 211. b. Ep. 13. b. Qui
 summa uoluntate cesserit, et egregia animi alacritate ab-
 fuerit. Ep. 6. a. Quorum alterum mihi facere necesse est, si
 uolo. et alterum facio libenter. ut quoniam, etc. In V.
 60. b. Libenter studioseque audire. de Cl. 172. a. Libenter
 uti prisca uerbis.
 Libera, um. non impeditus, expeditus, liberatus, so-
 lutus, nulla re implicatus, dominationi nullius parens, in-
 genuus, qui sui iuris est ac mancipij, qui in sua potestate
 est, qui suo iure libertateque utitur, qui se defendit, qui ius
 suum retinet, qui nemini mancipatus est, uacuus, purus,
 integer. (Seruus, impeditus, implicatus. Acad. 26. b.
 Sic inducto et constituto probabili, et eo quidem expe-
 dito, soluto, libero, nulli re implicato. et 3. a. Hoc autem
 liberos et solutores sumus, quod integra nobis est iudi-
 candi potestas. Epist. 85. a. b. Solutum esse existimatur al-
 teri male dicere, tamen, et c. impeditum seipsum laudare,
 ne, etc. solum uero liberum alterum laudare, de quo, etc.
 Acad. 31. a. Liber igitur à tali irrisione Socrates. Att. 7. b.
 Sum enim et ab obseruando homine peruerso liber, et
 ad dignitatem in rep. retinendam contra illius uoluntate
 tem solutus. de N. 25. b. Epicurus homo ad scribendi licen-
 tiam liber. et 37. a. Sphæra stellarum inerrantium ab æ-
 theræ coniunctione secreta ac libera. contra Rull. 65. b.
 Consul solutus à cupiditatibus, liber à delictis, pro Cluent.
 48. a. Dixi Habito statim de eo qui coisset, quo quis con-
 demnaretur, eum esse liberum. In V. 204. b. Vacuus, ex-
 pers, solutus ac liber ab omni sumptu et munere. Off. 14.
 a. Si ab omni animi perturbatione liber sis. de Ar. 245. b.
 Vestra domus multo maxima ex parte sunt libera religio-
 ne. et ibi. Mea domus ab ista religionis suspitione uacua
 atque pura est. et ibi. Mea domus iudicijs omnibus libera
 est. pro R. P. 124. b. Quæ lege totus ordo solutus ac liber
 est. I. V. 240. a. Supplicium à libero spiritu et communi
 luce seclusum. et 146. a. Solutus liberoque animo esse. pro
 Syl. 183. b. Deos testor, integro me animo ac libero P. Syl-
 le causam defendere. de Or. 90. b. Poeta numeris astrictis
 or, uerborum licentia liberior. et 156. b. Verba inusitata
 quæ sunt poetarum licentia liberiora quam nostra. pro
 Domo 214. b. At enim liberum senatus iudicium propter
 metum non fuit. In C. 101. a. Tibi direptio sociorum impuni-
 ta fuit ac libera. Or. 204. a. Cum hæc duo ei liberiora fue-
 rint. de D. 123. b. Tum igitur esset hospitium, si modo ei e f-
 set liberum se ostendisse. de D. 139. b. Iudicium audientium
 relinquere integrum ac liberum. de Or. 114. b. illa pars quæ
 stionum uaga, libera, late patens. de N. 68. b. Qui est de li-
 bera matre liber est. pro Cec. 303. b. Non potest iure Qui-
 ritum liber esse, is qui in numero Quiritium non sit. Parad.
 122. a. Nisi sapientem liberum esse neminem. de Fin. 196.
 a. Liber, nec dominationi cuiusquam parens. de Cl. 186. b.
 Ingenuo liberoque fastidio.
 Liber, liberi. Bacchus. Libacchus. de Natur. 38. Hunc
 dico Liberum Semele natum, non enim quem maiores no-
 stri consecrauerunt. de Nat. 38. a. b. Liber Cerevis filius
 et frater Liberæ. de Or. 158. a. Liber pro uino, Ceres pro
 frugibus.
 Liber, bri. cortex, opus, opusculum, libellus, commentarij,
 V 4 monum=

monumenta, uolumen scripta charta, *εὐράγχα*. Attic. 252. b. de N. 50. a. Trunci obducuntur libro, aut cortice, quo sunt à frigoribus et à caloribus tutiores. Offic. 76. a. Et tres libri inter Cratippi commentarios erunt recipiendi. Et ibi. His uoluminibus ad te profecta uox mea est. de Sen. 77. a. Confessio huius libri mihi iucunda fuit. Et 88. b. Liber, quem de rebus rusticis scripsi. de Orat. 129. a. Bruti libelli tres de iure civili. At. 143. a. Et 129. a. Demetrii librum de concordia tibi remisit. Et 125. b. Demetrii liber *εὐράγχα*. Et 136. a. Est Dicarchi liber de interitu hominum, qui, etc. Ep. 82. a. Liber tuus et lectus est, et legitur à me diligenter. Q. Fr. 314. b. Sed utros eius habueris libros (duo enim sunt corpora) an utrosque, nescio. de D. 81. a. Chrystippus, qui totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiam, uno præterea de oraculis, uno de somnijs, quem subsequens unum librum Babylonius Diogenes edidit. Quint. Fr. 325. a. Sermo in nouem et dies et libros distributus de optimo ciue, sane texebatur opus luculenter. pro Dom. 241. b. Omnia aliter ac uos in monumentis habetis pronunciauit. Off. 42. a. Ea que esse sent, dictum est in superiore libro. ad Herenn. 6. b. Quoniam nam satis huius uoluminis magnitudo creuit, in altero libro exponemus, etc. Epist. 86. a. Peto à te ne liber exeat, aut ita corrigas, ne mihi noceat. Et 85. a. Si liber existet. Et 135. b. Sic audio Casarem cum uolumina iam consecerit *εὐράγχα*, solere, etc. Et 242. a. *Κίπριος* *αἰεὶ*, quam contriueram legedo, totam in hoc imperio explicauit. At. 143. b. Nos autem in libris habemus, non modo, etc. de Fat. 140. a. Quod in alijs libris feci, qui sunt de natura deorum, itemque in ijs, quos de Diuinatione edidi. de Or. 92. b. Scripsi etiam illud in quodam libello, qui me imprudente et inuito excidit, et peruenit in manus hominum. de D. 84. b. Tum quis non artis scripta ac monumenta uoluntas, Voces trifidas chartis promebat Hec trisicis? At. 74. b. Libros periolutare. Et 145. a. euoluere. de Clar. 193. a. Voluendi sunt libri Catonis. Top. 221. a. Et Tusc. 153. b. Libros edere, et libros euoluere. et libros edere. At. 208. a.

Liberia, ne. Proserpina Cereris filia. de N. 38. a. b. Et in V. 225. a.

Liberalia, orum. Liberi, id est, Bacchi sacra, sacri uel dies et festi. Bacchanalia. Ep. 198. a. Liberalibus literas ac cepti tuas. Et At. 226. a. Liberalia tu accusas?

Liberalis, le. benignus, largus, munificus, beneficus, prolixus, clemens, ingenuus. (Auarus, sordidus, illiberalis, auarus. de Orat. 87. b. Quid tam porro regium, tam liberale, tam munificum, quam, etc. pro Deiot. 147. b. Largus, beneficus, liberalis. pro Quint. Rosc. 48. b. Roscius semper liberalissimus munificentissimusque fuit. et ibi. a. b. Liberalis audiam fraudasse dicitur. pro Flac. 149. a. Largum et liberale uaticium. de Off. 43. b. Gratificandi liberalis uoluntas. Antequam. 192. b. Est enim liberale officium ferere beneficium, ut metere possis fructum. pro Cel. 48. b. Huic tanto facinori tua mens liberalis conscia esse non debuit. pro Flac. 154. b. In causa liberali: id est, in qua de libertate agitur. Acad. 1. a. Omnis liberalis est digna homine nobili doctrina. Epist. 49. a. Omnis ars et doctrina liberalis. de Orat. 154. b. Liberales doctrinae atque ingenue. de In. 50. b. Artium liberalium magistri. Off. 30. a. De artificijs et que stibus, qui liberales, et qui sordidi.

Liberaltas, tis. benignitas, beneficentia, largitas, bonitas, benefica uoluntas gratificandi, liberalis uoluntas, uoluntas benemerendi de aliquo, clementia. de Or. 118. a. Raro illud datur, ut possis liberalitatem et benignitatem ab ambitu largitione seungere. Offic. iustitia est coniuncta beneficentia, quam eandem uel benignitatem appellare licet. Et Part. 236. b. Liberalitas in usu pecunie. pro Flac. 162. a. Maximam audio tibi pro tua eximia liberalitate maximisque beneficijs in tuos uenisse hereditates. At. 274. b. Ne tua liberalitas dissolutior uideatur. Et 275. b. Unum hoc grato animo liberalique profectum, cautiorem ac moderatiorem liberalitatem desiderat. pro Q. R. 49. a. Qui tantas pecunias propter magnificentiã liberalitatis repudiavit. Ep. 14. b. Commemoranda que adam et diuina Casaris liberalitas. Et 6. b. Virum tibi tua prestanti in eum liberalitate deuindui, etc. Off. 46. b. Possit liberalitate uti, non spoliante se patriam, nimirum est pecunie fructus maximus. de Clar. 173. a. Homo non liberalitate ut alijs, sed tristitia et seueritate popularis.

Liberaltiter, largè, prolixè. de Or. 96. a. Homo ingenuus liberalitèrque educatus. in V. 194. b. Quia in re senatus optime ac benignissime cum aratoribus egisset, largè liberalitèrque estimasset, in ead. etc. Q. Fr. 311. a. Viro liberalius quam solebam. in V. 192. b. Benignè ac liberalitèr. de Am. 112. a. Liberalitèr uiuere.

Liberatio, onis. absolutio, uacuitas. pro Lig. 137. a. Cum à te non solum liberationem culpe, sed etiam errationem imperauissent. in P. 98. a. Reorum acerbitate sine damnatione. (Libidinosissime liberationes. Q. Fr. 296. b. Et de Fin. 56. b. Liberatio et uacuitas omnis molestia.

Liberator, oris. uindex libertatis. At. 227. a. Romæ non sibi liberatores tui esse non possunt. in A. 153. b. Patrie liberatores urbe carebant ead. cuius à ceruicibus iugum seruile deiecerant.

Liberatus, a, um. liber. pro S. R. 42. b. Culpa liberatus, crimine solutus, etc. de Leg. 173. b. Tempa liberata et effata habento.

Liberè, solutè. in V. 144. a. Non ueor ne magis accusatoricè quam libere dicere uidear. Or. 204. a. Ut ingredidi libere, non licenter errare uideatur. At. 65. a. Constantèr et libere me gessi. pro Q. 6. a. Et pro S. R. 22. a. Quæ tu respirare libere non finis. de D. 129. a. Animus somno relaxatus solutè mouetur et libere. Antequam. 195. b. Libere loqui in iudicio. pro Pl. 265. b. Asperius, inquit, locutus est, imò fortasse liberius.

Liberi, orum. filij. Att. 118. b. Vagamur egentes cum coniugibus et liberis. Et 258. a. Is ex C. Padij filia liberos habuit. in Verrem 260. a. Idque postremo in parentes suos liberi orabant. Top. 228. b. Et in Ver. 284. a. Suscipere liberos. Offic. 26. a. Liberis dare operam re honestum est, nomine obscenum. Tusc. 203. a. Orbitates quoque liberorum prædicantur. pro Cluent. 244. a. Fratris autem liberos uita priuauit. cum de uno tantum filio loquatur.

Liberos, as. uindico, libertatem do, in libertatem uindico, ex periculo uel ex impijs manibus uel à morte eripio, seruitutem repello, hostem à ceruicibus repello, à ceruicibus ciuitatis iugum seruire deicio, condemnatum restituo uel in integrum restituo, recupero, expedito, soluo, absoluo, laxo, relaxo. de Or. 100. a. Si quis apud nos seruisset ex populo sacerdotum, seseque liberaisset. Antequam. 193. b.

Artem urbis ab incendio et flamma liberaui. Q. Fr. 319. b. Teque item ab eo uindico et libero. in V. 240. a. Cateri ex his incommodis pecunia se liberauerunt. pro Fl. 164. b. M. Aquilius patres nostris multis auaritie criminibus testimonijque conuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum gesserat, iudicio liberauerunt. contra Rull. 89. a. Eodem capite obligata omnia liberantur. pro Cluent. 30. a. Uides hunc quem iam bis condemnatum acciperant, liberauerunt. in V. 123. b. Qui Sopatrum eodem illo crimine liberauerunt. At. 15. b. Te à quartana liberatum gaudeo. Et de Or. 159. a. Nam que uinxit modis et forma, et relaxat et liberat immutatione ordinis. Att. 211. a. Ego liberos tuos culpa libero. de Vn. 198. a. Deus motum cæli ab omni erratione liberauit. Att. 36. b. Ne tu me sollicitudine magna liberaris. Tusc. 148. a. Cum defensionum laboribus senatorijsque muneribus, aut omnino, aut magis ex parte essent aliquando liberatus. de N. 4. b. Ut omni me inuidia liberem. Et 27. b. Cum cauea liberati pulli pascerentur. Attic. 232. b. Liberare se magno ere alieno. Et 90. a. Liberare aut leuare se ere alieno. pro Mar. 133. a. Si aliqua culpa tenemur erroris humani, à scelere certe liberati sumus. Epist. 3. a. Profsus cum libero omni suspitione cupiditatis. pro Dom. 234. a. Homines somni et cura liberati. de Diuin. 128. a. Quorum lingue sic inherent ut loqui non possint, hæc scilicet pello refectæ liberantur.

Libertas, ae. in V. 63. b.

Libertas, tis. licentia. (Seruitus. Ac. 8. b. Vereor ne largiar ei qui contradicaturus est, maiorem libertatem ac licentiam. Et 30. a. Quam ista libertas estimanda est? in V. 148. b. Nunquam ipsimet nobis præcideremus istam licentiam libertatemque uiuendi. de Or. 104. a. Virtus tantè ius suum et impunitam omnium rerum libertatem tenere debet. Et pro R. P. 126. a. Perdere libertatem. pro Pl. 266. a. Quæ fuit olim præconi in ridendo, nunc equiti Romano non est concessa libertas. Att. 230. a. Dare libertatem alicui. pro Rab. 97. b. Dare libertatem seruo. pro Plan. 262. a. Tabella dat eam libertatem populo, ut quod uelint faciant. pro Seft. 18. b. Eos uoluntatem semper eandem, libertatem eandem non semper habuisse. Offic. 14. a. Libertatis proprium est, sic uiuere ut uelis. de Orat. 121. b. Me tamen ista oscitans sapientia in libertatem uindicit. Et de Nat. 12. b. Solutus et in libertatem uindicitus. Attic. 144. a. De libertate retinenda, qua nihil est dulcius, tibi assentior. pro Flac. 149. b. Grecia hoc uno malo concidit, libertate immoderata, et licentia concionum. pro Dom. 217. b. Quod idem in posterum de extraordinarijs potestatibus libertatem ademisset. Et 228. b. Nemo cuius Romanæ aut ciuitatem aut libertatem potest amittere, nisi ipse autor sit factus. Att. 90. b. Adrogantia. id est, libertas suis legibus uiuendi. Et 285. a. Accipere libertatem ab aliquo. Att. 286. a. Ciuitas que ne traditam quidem, atque inculcatam libertatem recipere possit. Offic. 37. b. Acriter sunt morsus intermisisse libertatis, quam retente. in A. 209. a. Aliæ nationes seruitutem pati possunt, pop. Rom. est propria libertas. Parad. 122. a. Libertas est potestas uiuendi ut uelis. de Leg. 192. b. Libertatem largior populo, uel auctoritate ualeant. Et 192. a. Habet sane populus tabellam, quasi uindictam libertatis. pro Dom. 235. a. Libertas et templum Castoris. hic libertas pro dea ponitur.

Libertina, ne. pro Seft. 28.

Libertinus, ni. qui iusta seruitute manumissus est, sicque appellatur, ut ab ingenio distingatur. pro Seft. 23. a. Sunt

etiam libertini optimates. de Or. 88. a. Tyberius Gracchus libertinos in urbanas tribus transtulit. in A. 186. b. Ipse ex libertini filia suscepit liberos. pro Cor. 50. a. Et in A. 161. a. Cn. Publicius libertinus homo.

Libertus, ti. idem qui libertinus. Sed libertus ad patronum, libertinus ad ingenium refertur. Ep. 213. b. Peto à te, ut Ammonium libertum in patroni eius negotio tueare. Quint. Fr. 299. b. Species tam gratiosi liberti aut serui dignitatem non habet. Et pro Seft. 20. a. Serui et liberti. pro Mil. 119. a. Seruos nostros liberos suos fecisset.

Libet, bat. collibet. studeo, aueo. de Orat. 110. a. Si tibi id minus libebit, non te urgebo. pro Quint. 17. b. Si poterit Næuius id quod libet, et ei libebit, quod non licet. de Senec. 94. b. 17. b. Non libet mihi deplorare uitam, quod multi fecerunt. Tusc. 218. a. Nihil quisquam nisi quod libet, facere præclare potest. Epist. 9. a. Velebam, id quod mihi maxime libet, ad nostra studia me referam. Attic. 26. b. Quorum alteram non libebat mihi scribere, quia ab scideram. Et 333. b. De republica non libet plura scribere.

Et ibid. Non libet fugere, aueo pugnare. de D. 114. a. De quo primo hoc libet dicere. de Nat. 19. b. Ut mihi quidem admirari liberet, esse, etc. Et 4. b. Itaque mihi libet exclamare. de Orat. 140. b. De quo libitum mihi est paulo plura dicere, quam, etc. Att. 234. b. Cui facile persuasi, mihi id quod rogaret, ne licere quidem, non modo libere. in A. 215. b. De proximo bello civili non libet dicere. de Senec. 85. b. Senectus efficit, ut non libeat, quod non oportet. de Leg. 184. a. Quoniam libitum est uobis me ad hæc impellere. pro Mil. 10. b. Vos et omnes boni uota faciebatis ut Miloni uti uirtute sua liberet. de Am. 104. a. De Gracchi tribunatu quid expectem, non libet augurari.

Libidinosè, imtemperanter, luxuriosè. in V. 60. b. Libidinosè, nefarie, crudeliter. Off. 4. a. Caue ne quid libidinosè aut facias aut cogites.

Libidinosus, a, um. intemperans, mulierosus. Postquam. 207. a. Vir libidinosus, impurus, intemperans. pro Cel. 40. a. Cum libidinosus luxuriosus uiuere. pro Syl. 180. b. Audax, petulans, libidinosus. At. 92. a. Et de Fat. 141. b. Etenim est leuis, libidinosus, salax, aliter, fugax. de Senec. 83. a. Libidinosus et intemperans adolescentia. in P. 94. a. Nihil isto scitote esse luxuriosus, libidinosus. de Fin. 6. a. Libidinosus uoluptas.

Libido, nis. cupiditas effrenata, impetus quidam animi non reclusus, luxuria. de Nat. 51. a. In mari et in fecunda commiscendorum corporum miræ libidines. Offic. 11. b. Est hoc natura commune animantium omnium, ut habeant libidinem procreandi. in P. 93. a. Ciuitates etiam ne fariæ libidinum contumelias turpitudinesque subierunt. in A. 169. a. Puer emptus libidinis causa. Orat. 218. a. Vbi libido dominatur, innocentiæ leue præsidium est. pro Quint. 3. a. Res que libidine non ratione geruntur. de Finibus 97. a. Timere, metere, in libidine esse peccatum est, etiam sine effectu. pro Font. 18. b. Turpitudine, que à libidine aut à petulantia aut ab audacia nata sit. Et 282. a. Quæ ad suspitionem stuprorum ac libidinum pertinet. pro Font. 281. a. Si perlatum erit in Galliam, equites Romanos rem ad illorum libidinem uindictæ. de Orat. 129. b. Nihil superest, libidines totum dissiparunt. de Orat. 122. b. Timidè tanquam ad aliquem libidinis scopulum, sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. de Leg. 191. a. Suffragandi nimia libido. de Or. 101. a. Docemur auctoritate nutuque legi, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. in V. 128. b. Volunt

libet, bat. collibet. studeo, aueo. de Orat. 110. a. Si tibi id minus libebit, non te urgebo. pro Quint. 17. b. Si poterit Næuius id quod libet, et ei libebit, quod non licet. de Senec. 94. b. 17. b. Non libet mihi deplorare uitam, quod multi fecerunt. Tusc. 218. a. Nihil quisquam nisi quod libet, facere præclare potest. Epist. 9. a. Velebam, id quod mihi maxime libet, ad nostra studia me referam. Attic. 26. b. Quorum alteram non libebat mihi scribere, quia ab scideram. Et 333. b. De republica non libet plura scribere.

Et ibid. Non libet fugere, aueo pugnare. de D. 114. a. De quo primo hoc libet dicere. de Nat. 19. b. Ut mihi quidem admirari liberet, esse, etc. Et 4. b. Itaque mihi libet exclamare. de Orat. 140. b. De quo libitum mihi est paulo plura dicere, quam, etc. Att. 234. b. Cui facile persuasi, mihi id quod rogaret, ne licere quidem, non modo libere. in A. 215. b. De proximo bello civili non libet dicere. de Senec. 85. b. Senectus efficit, ut non libeat, quod non oportet. de Leg. 184. a. Quoniam libitum est uobis me ad hæc impellere. pro Mil. 10. b. Vos et omnes boni uota faciebatis ut Miloni uti uirtute sua liberet. de Am. 104. a. De Gracchi tribunatu quid expectem, non libet augurari.

Libidinosè, imtemperanter, luxuriosè. in V. 60. b. Libidinosè, nefarie, crudeliter. Off. 4. a. Caue ne quid libidinosè aut facias aut cogites.

Libidinosus, a, um. intemperans, mulierosus. Postquam. 207. a. Vir libidinosus, impurus, intemperans. pro Cel. 40. a. Cum libidinosus luxuriosus uiuere. pro Syl. 180. b. Audax, petulans, libidinosus. At. 92. a. Et de Fat. 141. b. Etenim est leuis, libidinosus, salax, aliter, fugax. de Senec. 83. a. Libidinosus et intemperans adolescentia. in P. 94. a. Nihil isto scitote esse luxuriosus, libidinosus. de Fin. 6. a. Libidinosus uoluptas.

Libido, nis. cupiditas effrenata, impetus quidam animi non reclusus, luxuria. de Nat. 51. a. In mari et in fecunda commiscendorum corporum miræ libidines. Offic. 11. b. Est hoc natura commune animantium omnium, ut habeant libidinem procreandi. in P. 93. a. Ciuitates etiam ne fariæ libidinum contumelias turpitudinesque subierunt. in A. 169. a. Puer emptus libidinis causa. Orat. 218. a. Vbi libido dominatur, innocentiæ leue præsidium est. pro Quint. 3. a. Res que libidine non ratione geruntur. de Finibus 97. a. Timere, metere, in libidine esse peccatum est, etiam sine effectu. pro Font. 18. b. Turpitudine, que à libidine aut à petulantia aut ab audacia nata sit. Et 282. a. Quæ ad suspitionem stuprorum ac libidinum pertinet. pro Font. 281. a. Si perlatum erit in Galliam, equites Romanos rem ad illorum libidinem uindictæ. de Orat. 129. b. Nihil superest, libidines totum dissiparunt. de Orat. 122. b. Timidè tanquam ad aliquem libidinis scopulum, sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. de Leg. 191. a. Suffragandi nimia libido. de Or. 101. a. Docemur auctoritate nutuque legi, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. in V. 128. b. Volunt

tatem patris antependam putavit libidini suae. de N. 10. a. Effuse in omni intemperata libidines. In P. 90. a. Profunde libidines. Et ibid. Noua quadam et inaudita luxuries. de Ar. 253. b. Clodius ciliam libidines barbarorumque satiauit. de Fin. 77. a. Satis ne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat. pro Cluent. 20. a. Repente exorta est mulieris importuna nefaria libido. In C. 100. a. Quae libido ab oculis, quod facinus a manibus tuis unquam, quod flagitium a toto corpore absuit. Et 106. a. Catilina alij fructum libidinum pollicebatur, alij sibi, etc. Et ibid. Non mediocres hominum libidines. Of. 51. a. Tanta in eo peccandi libido fuit, ut, etc. de Sen. 85. a. Libido uoluptatis ad omne facinus suscipiendum hominem compellit. pro Mil. 115. b. Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine. Et 116. a. Nunquam ille a liberis, a coniugibus uestris effrenatas libidines suas cohuiisset. de In. 79. a. Quae in mentem aut in libidinem ueniunt. de Fin. 52. a. Ad libidinem fingere aliquid. In V. 72. a. Ad nostrum arbitrium libidinemque aduersario- rum minas eludemus. pro S. R. 42. a. Ad libidinem suam aliquem uexare.

Libo, bas, sacrificare, dijs consecrare. de L. 173. a. Cer- tasque fruges certasque baccas sacerdotes publice libant.

Libare, pro delibare, carperere, decerpere, colligere. de In. 26. b. Exuarijs ingenijs excellentissima quaeque libantur. Tusc. 24. a. b. Libasque ex omnibus quodcumque te maxi- me specie ueritatis mouet. de Or. 98. a. Libandum est etiam ex omni genere urbanitatis facietiarum quidam lepos. Et 103. b. Aliqua non ut sua possedisse, sed ut aliena libasse. de D. 103. a. Natura deorum a qua ut sapientissimis pla- cuit, haustos animos et libatos habemus. Et 113. b. Di- uinitas, unde animos haustos aut acceptos, aut libatos ha- bemus. ad Her. 24. b. Libare suo nomini laudem ex alio- rum laboribus.

Libra, brae, statera, trutinam id est instrumentum, quo res ponderantur, et examinantur. Tusc. 238. a. Et de Fin. 246. a. Quo loco quapro, quam uim habeat libra illa Crito- lai, qui cum in alteram lancem animi bona imponat, in al- teram corporis et externa, tantum propendere illam bo- norum animi lancem putat, ut terram et maria depri- mat. de Or. 104. b. Facere testamentum in prociectu sine libra atque tabulis. de Or. 157. a. Nexum quod per libram agitur. l. Libella.

Libramentum, ti, extremitas. Acad. 29. a. Extremitatem et quasi libramentum, in quo nulla omnino crassitas sit.

Librarium, rij, catalogus, quem registrum uulgo uocant, commentarium. pro Mil. 107. b. Exhibe quae Sexti Clodi librarium illud legum uestrarum.

Librariolus, li, librarius. Attic. 57. b. Velim mihi mit- tas de librariolis tuis duos aliquos, quibus Tyrannio utam- tur glutinatoribus. Attic. 24. b. Et pro Cor. 57. b. Seru- nus pacificatus est cum librariolo suo. de Leg. 157. a. Nec id tamen ex illa erudita Graecorum copia, sed ex li- brariolis latinis.

Librarius, a, um. In A. 164. a. Nisi se sub scalas taber- nae libariae coniecisset.

Librarius, rij, qui scribit libros. con. Rull. 68. b. Lex in publicum proponitur, concurrunt iussu meo plures uno tempore librarij, descriptam legem ad me afferunt. In A. 225. a. Et pro Syl. 175. a. Illas tabulas describi statim ab om- nibus librarijs imperauit. Att. 63. a. Et 210. b. Et In A. 262. a. Epistola librarij manus est. de Or. 159. a. Librario

rum nota. Et Or. 219. b. Interdum librarij, Ep. 265. a. b. Sed peto a te, ut quae celerissime mihi librarius mittatur, maxime quidem Graecus, qui mihi exscribat hypomnemata. At. 57. b. De librarijs, si me amas, diligenter aduerte. Et 96. a. Legi literas non tuas, sed librarij tui. At. 131. b. Liba- pitudinis meae signum tibi sit librarij manus.

Libratus, ta, appensus, ponderatus. Tusc. 242. a. Unde terra, et quibus librata ponderibus, quibus caernis ma- ria sustineantur.

Libya, bye, Africa. de N. 21. b. Volucres angues ex us- sitate Libyae uento Africo inuehi in Aegyptum. de N. 64. b. Europam Libyamque, apax ubi diuidit unda. Et Tusc. 158. b. l. Pretum.

Licenter, nimis liberè, immoderate. Or. 204. a. b. Ut ingredi liberè, non licenter errare uideatur. pro Cael. 49. b. Serui licentius, liberius, familiarius cum domina uiuent- tes. de N. 23. a. At quam licenter fluentium frequenter tra- sio fit uisionum.

Licentia, tia, libertas, impunitas, uenia, libertas im- moderata. In V. 148. b. Nunquam ipsimet nobis praederea- mus istam licentiam libertatemque uiuendi. Acad. 8. b. Ne maiorem largiar ei qui contradicaturus est, libertatem et licentiam. Off. 21. a. Pueris non omnem licentiam ludendi damus. At. 156. b. Huiusmodi ciuitate expulsi sunt, obtinere se non posse putauerunt licentia cupiditatis suarum. de Cl. 194. b. Is redundantes nos et superfluentes iuuenili quae- dam impunitate et licentia repressit. pro Fl. 149. b. Grae- cia hoc uno malo concidit, libertate immoderata, ac licen- tia concionum. Et 150. a. Graecorum dissoluta consuetudo et licentia impudens. Et Or. 211. b. Consuetudo dabat hanc licentiam. Q. Tr. 29. a. Immoderata libertas, infini- ta hominum licentia. contra Rull. 63. b. Omnium rerum infinita atque intoleranda licentia. pro Mur. 128. b. Na ab isto concessam uideamur habere licentiam fingendi. de N. 25. b. Homo ad scribendi licentiam liber. Or. 200. a. Nume- rus liberiore quadam fruuntur licentia. de Or. 156. b. Vera- ba prisca, quae sunt poetarum licentia liberiora. Et 90. b. Poeta numeris restrictior, uerborum licentia liberior. de Fat. 143. a. O licentiam iocularem. de Sen. 86. a. Tan- tum licentia dabat gloria. Off. 36. a. Nobis autem nostra Aca- demia magnam licentiam dat. Et In V. 197. b. Dare li- centiam hominibus pecuniarum eripiendarum. Et de N. 77. a. Afferre autoritate peccandi i. licentiam. pro Cael. 47. b. Is abhorret non modo ab huius seculi licentia, uerum etiam a maiorum consuetudine atque concessis. Off. 38. b. Nisi multorum impunita scelera tulissimus, nunquam ad unum tantam peruuisset licentia. pro Dom. 239. b. Tu in cuius do- mo simulacrum non libertatis publicae, sed licentiae collo- casti. At. 243. a. Bella est autem huius iuris quinquennij li- centia. pro Fon. 282. a. Quantum habent ad maledicendam licentiam. Off. 30. a. Magnis illi et diuinis bonis, hanc licen- tiam assequantur. Et Am. 111. b. In ijs perniciosus est er-ror, qui existimant peccatorum omnium patere in alicuius licentiam. pro Mil. 118. a. Quem si uicisset, habiturus esset impunitatem, et licentiam sempiternam. pro Lige- 140. b. Vide quid licentiae Caesar nobis tua liberalitas det, uel potius quid audacia. pro Cael. 40. b. Cuius rei ipse per- petua licentiam optaret. Ep. 54. b. Magna gladiatorum est licentia. Et de Fin. 79. b. Epicurus luxuria licentiam pol- licetur. de D. 139. b. Resistere licentiae alicuius. In V. 153. b. Hac licentia permittitur, ut quantum uellent auferrent. de N. 22. b. Democrito omnino haec licentia. In V. 122. a. Cum iste calumniam licentiam sua autoritate dedisset.

Licentior, us, de Or. 169. b. Inde ille licentior et diui- tior fluxit ditihyrambus.

Licet, es, licet, estimo. Att. 193. b. De hortis quanti- licitasse tibi ferbis, id ego quoque audieram.

Licet, eris, in licitationem pono, precium defero, pra- conii publico subijcio, sub pracone subijcio, uoci accersiti- ma praconis bona alicuius subijcio. pro Cec. 287. b. Lice- tur Ebutius, deterrentur emptores multi, fundus addicitur Ebutio. Off. 64. a. Non licitatore uenditor, nec qui contra se liceatur emptor opponet. In V. 164. b. Herbi- tenfes liciti sunt usque eo, quo ad se efficere posse arbitraban- tur. Et 153. a. Eum qui manus que estierit, an eum qui digi- to licitus sit, possideret? 169. a. Is liceri non desistit. Et 181. a. Liceri contra aliquem. Att. 199. a. Heredes Scapu- lae liceri cogit. Off. 50. b. Hastram in furo ponere, et bo- na ciuium uoci subijcere praconis. Et de N. 77. a. Per pra- conem uendere. Et At. 200. a. Praconi subijcere.

Licet, bat, licitum est, ius est, integrum est, ius habeo, fas est, licentiam habeo, concessam ab aliquo licentiam ha- beo. pro R. P. 126. b. Quorum impunitas fuit non modo a iudicio, sed etiam a sermone: id est, quae facere licuit non modo per iudicium, sed etiam per sermonem. Att. 15. a. Quo in genere mihi negligenti esse non licet. pro Fl. 161. a. Cur his per te sui libertate sua: cur denique esse liberis non licet? pro Cael. 37. b. Vos laboriosos existimet, quibus ocio sine in co- muni quidem ocio liceat esse. pro Cor. 60. b. Si cui Romano licet esse Gaditanum. At. 135. b. Impetrabis, inquis, a Cae- sare, ut tibi abesse liceat, et esse ociosum. Et 22. a. Nihil ma- gis ei licitum est plebeo rem pub. perdere. pro Q. 17. b. Si poterit Nauius id quod libet, et ei libebit, quod non licet. contra Rull. 69. b. Et 70. a. Ut id quod possidet, quod ad fas esset, quod ad liceret, pop. ad partes daret. pro Mil. 110. a. Clod. nihil delectat, quod aut per naturam fas sit, aut per leges liceat. In A. 243. b. Licere id dicimus, quod leg. quod more maiorum institutumque conceditur. Parad. 119. b. Quod non licet, id hoc uno tenetur, si arguitur non licere. Antequam 196. a. Dum in ciuitate manere licitum est. de Or. 152. b. De hac re in utraque partem differi copio- se licet. de D. 115. a. Sexcenta licet eiusmodi proferrri. pro Mur. 125. b. Non mihi iam licet, nec integrum est, ut misce- ros non defendam. pro S. R. 39. b. Id quod postea si per uos iudices licitum erit, aperietur. Et 26. a. Verum quoniam ita Chryfogono uidetur, artificium obliuiscatur, et studium deponat licebit. Ep. 9. a. Si per eum mihi licebit. Et 50. a. Quibus sine dolore licitum est, mortem cum uita commu- tare. bis. Et 256. a. Tibi licet, mihi nefas est obliuisci. de Or. 152. a. Licet hoc uidere in reliquis sensibus. de D. 99. a. Videre licet nationes quae stant, etc. Off. 20. b. Licet ora ipsa cernere iratorum, qui, etc. Et de D. 82. b. Mirari li- cet quae sint animaduersa a medicis herbarum genera. de 50 Amic. 114. b. Satis erat respondere, magnas, ingentes, in- quit. Off. 2. a. Qui tamen haberent ius suum disputandi de officio, etc. id est, quibus liceret, etc. de Orat. 99. b. Cui Romae exulare ius esset. Off. 60. b. Alteri surripere ius non est.

Licet, pro quantum. de Am. 110. a. Quantum uis licet excellas. de Leg. 189. a. Quantum uis enumeres mul- tos licet, nullos tamen, etc. Postquam. 205. b. Licet corpus abesse meum, dignitas iam in patriam reuerterat. pro S. R. 23. b. Licet omnes in me terrores impendeant, subibo: id est, quantum.

Licinia atria, pro Q. 7. b.

Licitatio, onis, auctio, hasta. In V. 135. a. Exquisitis pra-

lam precijs licitationibusque factis. Et Att. 180. a. Cum ea pars quae uideretur esse minor, licitatione explorari posset.

Licitator, oris, qui rei sub hasta positae precium au- get. Off. 64. a. Non licitatore uenditor, nec qui contra se liceatur, emptor opponet. Et Ep. 96. a. Nunc quando tuum precium noui, licitatore. potius apponam quam illud minoris ueneat.

Lictor, oris, apparitor. In V. 259. b. Aderat ianitor carceris, carnifex praetoris, lictor Sestius. Q. Fr. 292. a. Sit lictor non suus, sed tuus licentis apparitor, maiorque pra- ferant fasces illi, ac secures dignitatis insignia, non potesta- tis. con. Rull. 85. a. Deinde anteibant lictores non cum bac- cillis, sed ut hic praetoribus anteeunt, cum fasces duobus. pro Rab. 92. b. lictor, colliga manus.

Ligariana, nae, oratio pro Ligario. At. 209. a.

Ligneolus, a, um, ligneus. Q. Fr. 326. b. Hanc scripsit ante ad Lichnum ligneolum.

Ligneus, a, um. de In. 83. a. Vri posse ligneam ma- teriam necesse est. Et de Leg. 179. a. Ligneum autem quodcumque uoluerit, uno e ligno cauato. Et de In. 81. a. Ligneae sole in pedes inductae. Tusc. 239. b. Ponticu- lus ligneus.

Lignum, gni, materia, lignea materia, robur. l. V. 90. a. Ligna et fumenta circumdare, ignem subijcere cape- runt. Et 85. a. Ignem ex lignis uiridibus atque humidis in lo- co Augusto fieri iussit.

Ligo, as, unctio, confringo, alligo, illigo, colligo. l. C. 121. a. Cum filium eius impuberem ligatum a praetore mis- sum in carcerem necandum esse dixit. de Vn. 197. b. Mun- dus ita cohaeret ut dissolui nullo modo possit, nisi ab eodem a quo est ligatus. pro Dom. 236. a. Tradere aliquem con- strictum alicui.

Ligures, pop. Italiae. contra Rull. 85. a. Ligures mon- tani diuri et agrestes. de D. 96. b. Multos terr. motus in Liguribus factos esse. Et de Cl. 188. a. Et pro Clu. 32. b. Et pro Dom. 222. b. Et pro Sest. 18. a. Qui Ligurum castris expugnauerunt.

Ligurio, ris, belluor. l. V. 128. a. Non leuiter impro- bissima furta ligurire, sed deuorare pecuniam. Ep. 178. a. Cum quidam de collegijs nostris agrariam curationem li- gurirent, disturbauit rem.

Ligurio, onis, belluatio. Tusc. 214. b.

Ligusticus, ca, cum, ut bellum ligusticum: id est, quod contra Ligures gestum est. de N. 33. a.

Lilybaeum, bei. l. V. 63. b. Lilybaeum Verres uenit.

Libybetanus, na. In V. 63. a. b. Agonis est quadam Li- bybetana. Et Ep. 219. a.

Limatulus, a, um. Ep. 111. a. Opus est hic limatulo et politulo tuo iudicio.

Limatus, a, um, perpolitus, elimatus. de N. 41. a. Vir moribus domesticis ac nostrorum hominum urbanitate li- matus. de Orat. 99. b. Vir oratione maxime limatus et subtilis. Et de Clu. 173. a. Et de Fin. 98. b. Et Epist. 112. a. Limatum dicendi genus. Or. 198. b. Alij subtili qua- dam et pressa oratione limati. Et de Or. 145. a. Vir lima- tus et subtilis.

Limen, nis, superior inferiorque ianuae pars, introitus, ianua, ostium. de N. 39. b. Fores in liminibus profanarum aedium ianuae nominantur. pro Dom. 225. b. Nec illi tam cupidi liminum meorum et ualuarum fuerunt. pro Cec. 291. b. Non modo limine tectoque aedium suarum, sed primo aditu uestibuloque prohibere quempiam. pro Cael. 44. a. Qui simul ac pedem limine extulerat, etc. Tusc. 230. b.

Extra ostium limenq; carceris. Limes, tis, femita, uia. de Somn. 130. b. Benemeritis de patria, quasi limes ad caeli aditum patet.

Limo, as, polio, detraho, elimo. de Or. 94. b. Neq; haec ita dico, ut ars aliquid limare non possit. Et de Cl. 186. a. Habuit a natura genus quoddam acuminis, quod etiam arte limauerat. Off. 40. a. Cum ueyitas ipsa limatur in disputatione. de Or. 14. 6. a. Sed tantum alteri affinxit, de altero limauit. Et 160. b. Stylus qui et alia et hoc maxime ornatus ac limatus. de Opt. 243. b. Quoniam se ipse ad minutarum generum caufarum limauerat. Ac. 39. b. Institui quaedam ad eum, quae sunt magna sane et limantur a me politius. Epist. 38. b. De tua beneficia proluxaq; natura, limauit aliquid posterior amicus, id est, detraxit.

Linea, nee, filum quo materiam et opera sua artifices dirigunt, uel ipsa figura, quae filo colore infecto sit. sunt etiam geometrarum lineae, latitudine et crassitudine carentes. Q. Fr. 318. a. Diphilus aliquando perpendiculari et linea disset uti. Attic. 60. a. Lineam tenere in agendo. Parad. 119. b. Peccare est tanquam transire lineas, quod cum feceris, culpa commissa est: quam longe progrediar, cum semel transieris, ad augendam transiendi culpam nihil pertinet. Tusc. 156. b. Ferri sursum rectis lineis. de Fin. 52. b. Ferri deorsum ad lineam. Tusc. 156. b. Ferri deorsum ad pares angulos.

Lineamentum, ti, figura, forma, quae linearum ductu constat. de Fin. 106. a. Animi lineamenta pulchriora sunt quam corporis. de Or. 100. b. In Geometria, lineamenta, formae, interualla, magnitudines. et de Cl. 193. a. Intelligis nihil illius lineamentis, nisi eorum pigmentorum quae inuenta nondum erant, florem et colorem defuisse. de N. 11. b. Compositio membrorum, conformatio lineamentorum. Et 16. a. Deorum lineamenta atq; formae. I. V. 127. a. Eum multo magis figura et lineamenta hospite delectabant. de D. 85. a. Aspersa temere pigmenta in tabula oris lineamenta effingere possunt. Et 118. b. Cum ad lineamenta oris peruentum est. I. V. 223. a. Tu illius aris temperationem et operum lineamenta solus perspicis. Or. 215. a. Numerus quasi quanda palaestra et extrema lineamenta orationi attulit.

Lingua, gnae. de N. 57. a. Linguam ad radices eius haerens excipit stomachus. de N. 56. a. In ore sita lingua est, si nita dentibus, quae sonos distinctos et pressos efficit, cum ad dentes, et ad alias partes pellit oris: itaq; plestri similem linguam nostri solent dicere, chordarum dentes. de D. 128. a. Quorum lingua sic inheret, ut loqui non possint, haec scapello refectae liberantur. de Or. 94. b. Sunt quidam ita lingua haerentes, ita uoce absonti, ut. Et 143. a. Haec tibi est excidenda lingua, quae uel auulsa, libidinem tuam libertas mea refutabit. Et 106. a. Ut totum illud uti lingua nuncuparat, in magistri carmine scriptum uideretur. Q. Fr. 297. b. Linguam omnibus diligentissime esse continentem. pro Fl. 158. a. Lingua quasi stabellum seditionis. de Or. 133. a. Gallus pictus eiecit lingua, buccis fluentibus. Et 91. b. Oratores quidam lingua celeri et exercitata. Et 94. b. Linguae solutio, uocis sonus. Et 164. b. Verba nemine mouent, nisi eum, qui eiusdem linguae societate coniunctus est. Tusc. 250. b. In his linguis, quas non intelligimus, surdis sumus. de Fin. 101. a. Et 91. a. Lingua latina inops. Et Tusc. 192. a. b. Lingua latina uerborum graeca. Tusc. 182. b. Lingua graeca uerborum latina.

Linimentum, ti, lineamentum, linea. Acad. 29. a. Linimentum sine ulla latitudine. locus hic sine dubio corruptus est.

Linguo, quis, pro Plan. 264. a. Minturnenses C. Marium linguentem terram eam, quam seruauerat, lachrymis notisq; omnibus profecit. de Fat. 147. b. Ut is in insula Lemno lingueretur. de D. 84. a. Luce serenanti uitalia lumina liquit.

Lintriculus, li, linter. At. 164. Linter, tris, nauiculae genus. de Clar. 184. a. Motus erat is in Carione, quem C. Iulius in perpetuum notauit, cum ex eo in utraq; parte toto corpore uacillante, quae fuit, quis loqueretur e linter. pro Mil. 215. b. Lintribus in eam insulam materiam conuexit.

Linternus ager. Straboni Linternus. cont. Rull. 79. a. Lintum, teti, pro Rab. 129. a. Merces fallaces chartis et linteis et uitro delatae.

Linteus, as, um, ex lino, ut uestis linteae. In V. 65. b. Linum, lini. In V. 241. a. Reticulum tenuissimo lino, minutis maculis plenum rose. In C. 122. b. Tabellas proferri iussimus, linum incidimus, legimus.

Liparenis, se. In V. 166. b. Liparensium testimonium. Lippio, pis. At. 111. a. Cum leuiter lippirem, has literas dedi.

Lippitudo, nis, oculorum morbus ex pituita defillatione. Tusc. 227. a. Citiusq; repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur. Att. 131. b. Lippitudinis meae signum, tibi sit librarij manus. Et 128. a. Mihi molestior lippitudo erat etiam, quam ante fuerat. et 111. a. Si scriberem ipse, longior epistola fuisset, sed distanti propter lippitudinem. Q. Fr. 307. a. Non occupatione, sed paruula lippitudine adductus sum, ut dictarem hanc epistolam.

Liquatus, ta, tum. Tusc. 180. a. Guttae liquatae ardore solis.

Liquefacio, cis, mollio. Tusc. 231. b. Quem nulla laetitia exultantes languidis liquefaciunt uoluptatibus.

Liquefio, fis, liquefco, tabesco. de N. 31. a. Glaciem calore liquefactam et dilapsam diffundit. In C. 115. a. Cum et legum era liquefacta sunt.

Liquefco, fis, liquefio. Tusc. 186. b. Cum uoluptate liquefimus stumimusq; mollicia.

Liquet, bat, constat. pro Cec. 290. a. Cum causam non audisset, et potestas esset ampliandi, dixit sibi lique. Et ibi. Cum quid liqueres non habuisset. pro Cl. 33. b. Et 39. b. Et At. 1. a. Indices non liquere dixerunt. de D. 81. b. Cum id de quo Panetio non liquet, reliquis solis luce clarius esse uideatur. de N. 8. a. Protagoras sese negat omnino de dijs habere quod liqueat. Et 26. a. Sed quod inter nos liqueat, ne tu quidem intelligis. Et 24. a. Protagoras cui neutrum liquerit, nec esse deos, nec non esse. Et 26. a. Si haberem aliquid quod liqueret. Ac. 23. b. Si habes quod liqueat, neq; respondes, superbi. de In. 54. b. Simili modo liquet, altera quoq; approbationem separata esse.

Liquidus, pro certo. In V. 178. a. Nemo erat qui hoc se audisse liquidum diceret. Et 229. a. Confirmare hoc liquidum possum. Item: Amicitiae dediisti quod liquidum ueritati daret. Ep. 149. a. Tamen lectis tuis literis liquidus de toto sensu tuo iudicauit. de Fin. 72. b. Quod eo liquidus faciet, si, etc.

Liquidus, as, um, pro Cec. 300. a. Quicquid inde hauris purum liquidumq; sit. Genus sermonis liquidum, sum, profuens. C. Exile, aridum, concisum. de Fin. 61. a.

Liquida uoluptas, et libera.

Liquo, as, l. Liquatus.

Liquor, oris, humor. C. Concretio. de N. 31. a. Aquae admixtae

admixtum esse calorem, primum ipse liquor, tum aquae de clarat effusio. et 35. b. Liqueores perlucidum amnium. de Vn. 203. b. Cause quae uim habeant caloris et frigoris, concretiois et liquoris.

Liris, ris, flu. de L. 170. b. Ex eo loco Fibrenus statim precipitat in litem.

Lis, tis, controversia, iudicium, res, causa, concertatio. Off. 12. a. Si lis in iudicio sit, propinquum potius defende. pro Mur. 130. a. Rem an litem dici oporteat. pro Q. R. 51. b. Roscius suas, non societatis lites redemisse. de Or. 137. a. Quid si, cum pro altero dicas, litem tuam facias? pro Q. R. 52. b. In sua lite uel in alieno iudicio. de Or. 94. b. Multitudo litium et uarietas caufarum. In V. 154. b. Bona sua repetere, ac persequi liti atq; iudicio. de Or. 94. b. Lites, controversiae et cauae. Et 88. b. Intedere litem alicui. pro R. P. 124. a. Inferre litem alicui. pro Cl. 41. b. Litem capitatis in aliquem inferre. Et ibid. Ut lis haec capitatis estimaretur. Et ibid. Et Ep. 117. a. Aclimationem litem non esse iudicium. pro Cl. 41. b. Si quae in eum lis capitatis illata est, non admittunt. In V. 95. b. C. Dolobelle HS. ad trices litem esse estimatam. Et 190. a. HS. VIII. millibus lis estimata est. Et 73. a. Lis estimata est eo nomine, quod, etc. pro Mur. 134. a. Lites seuerae estimatae. de Orat. 98. b. Neq; intelligebat, si ita esset, litem aduersarij perliturum. pro Q. R. 45. b. Secundum tabulas alicuius litem dare. Et 54. a. Litem damni iniuria cum aliquo contestatam esse. de L. 166. b. Philosophi etatem in litibus conterunt. Att. 261. a. Non enim procuratores litem contestantur. pro R. P. 224. a. In litibus estimandis nemo appellabatur nisi ex testium dictis, aut tabulis priuatorum, aut rationibus ciuium. Et 123. b. Sunt lites estimatae A. Gabino, nec praedes dati.

Litera, re, nota literae, scriptura. de N. 4. b. Si innumerae rables unius et uiginti formae literarum uel aureae, uel quas libet aliquo conijciantur, posse ex his in terram excussis annales Ennii uel deinceps legi possint, efficit. de In. 80. a. Littere quae tenues et obscurae notae sunt uoluntatis. de Leg. 171. b. Neq; cum literis, quibus scita scribuntur, recte aut oritur, aut occidit. de Or. 147. a. Ut iota literam tollas, et plenissimum dicas. de D. 126. a. In robore insculptas suas se praefarum literarum notas. de In. 64. a. Omne nomen ex aliquibus literis scribitur. de Orat. 131. a. In omnibus partibus inscriptas fuisse literas, tria ill. duo mm. Et 132. a. Similitudo uerbi ad literam immutata, ut N. uisus, ignauius. de Or. 134. b. In eius tabulis ostendit literas A. F. P. R. Et 108. a. Demosthenes eius artis cui studebat, primam literam non poterat dicere. de Fin. 105. b. Quid non sic ex alio necitur, ut non si unam literam moueris labent omnia? Ep. 253. a. Puto te iam suppudere, cum haec tertia iam epistola ante te oppressit, quam tu schedulam aut literam. Acad. 2. b. Sed ne literam quidem ullam facimus nisi forent sem. de Or. 148. b. Cum ipse literam Socrates nullam scripsisset. Et pro Ar. 189. a. Nullam literam scripsi: id est, nihil scripsi. Ep. 28. b. Ille cum ad Thernum de Parthico bello scriberet, ad me literam nunquam misit. de Cl. 167. a. Antea Periclem litera nulla est quae quidem ornatum habeat. de Or. 92. a. De frangendis cupiditatibus litera in eorum libris nulla inuenitur. In V. 230. a. Quod ipse si unam literam graecam scisset, non sustulisset. de In. 55. b. Desinit literas legis perferuari. At. 23. b. Si homo esset, eum potius legeret, quam unam literam scriberet. Part. 241. a. Ex consequentibus, quod ea litera de accusatore solet dari iudici. pro Mil. 104. b. Litera salutaris, litera tristis in iudicio.

Litera, re, nota literae, scriptura. de N. 4. b. Si innumerae rables unius et uiginti formae literarum uel aureae, uel quas libet aliquo conijciantur, posse ex his in terram excussis annales Ennii uel deinceps legi possint, efficit. de In. 80. a. Littere quae tenues et obscurae notae sunt uoluntatis. de Leg. 171. b. Neq; cum literis, quibus scita scribuntur, recte aut oritur, aut occidit. de Or. 147. a. Ut iota literam tollas, et plenissimum dicas. de D. 126. a. In robore insculptas suas se praefarum literarum notas. de In. 64. a. Omne nomen ex aliquibus literis scribitur. de Orat. 131. a. In omnibus partibus inscriptas fuisse literas, tria ill. duo mm. Et 132. a. Similitudo uerbi ad literam immutata, ut N. uisus, ignauius. de Or. 134. b. In eius tabulis ostendit literas A. F. P. R. Et 108. a. Demosthenes eius artis cui studebat, primam literam non poterat dicere. de Fin. 105. b. Quid non sic ex alio necitur, ut non si unam literam moueris labent omnia? Ep. 253. a. Puto te iam suppudere, cum haec tertia iam epistola ante te oppressit, quam tu schedulam aut literam. Acad. 2. b. Sed ne literam quidem ullam facimus nisi forent sem. de Or. 148. b. Cum ipse literam Socrates nullam scripsisset. Et pro Ar. 189. a. Nullam literam scripsi: id est, nihil scripsi. Ep. 28. b. Ille cum ad Thernum de Parthico bello scriberet, ad me literam nunquam misit. de Cl. 167. a. Antea Periclem litera nulla est quae quidem ornatum habeat. de Or. 92. a. De frangendis cupiditatibus litera in eorum libris nulla inuenitur. In V. 230. a. Quod ipse si unam literam graecam scisset, non sustulisset. de In. 55. b. Desinit literas legis perferuari. At. 23. b. Si homo esset, eum potius legeret, quam unam literam scriberet. Part. 241. a. Ex consequentibus, quod ea litera de accusatore solet dari iudici. pro Mil. 104. b. Litera salutaris, litera tristis in iudicio.

pro S. R. 27. b. Crura quidem nobis nemo suffringet, sed si ego hos bene noui, literam illam, cui uos usq; eo inimici estis, ut etiam eas omnes oderitis, ita uehementer ad caput affigent, etc. At. 100. a. Alexidis manum amabam, quod tam propere accedebat ad similitudinem tuae literae. pro Syl. 175. b. Literae posteritatis causa reperte sunt, quae sub sidio obliuioni esse possent.

Literae, pro doctrinis, et uaria eruditione, et artibus quae literis continentur. de Ar. 247. b. Versor in studio literarum. pro Ar. 186. a. In studijs humanitatis ac literarum uersari. Et de L. 169. b. Agere etatem in literis. pro S. R. 38. b. Non est uersimile, ut Chryfogonus horum literas adamarit aut humanitatem. de Cl. 189. a. Erant in eo plurimae literae, nec eae uulgares, sed interiores quaedam et reconditae. de N. 67. b. Qui interiores et reconditas literas scrutantur. Et de Cl. 188. a. Multae literae reconditae et exquisitae. Ep. 42. a. Et 111. a. Literae interiores. Ep. 43. b. Literae disertae. Et 256. a. Literae reconditae. de D. 128. b. L. Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditus. Et Ep. 202. b. V. in liberali doctrina politissimus. de Or. 115. a. Homo non hebes, neq; inexercitatus, neq; politioris humanitatis et communium literarum expertus. I. P. 64. b. Graecus non philosophia solu, sed etiam literis, quod ferre ceteros Epist. curoos negligere dicunt, perpolitus. de Or. 155. a. Et 154. b. Geometria, musica, literae. de Cl. 178. a. Literarum scientia et eloquenti elegantia. Et 188. b. T. Flaminius literas nesciebat. In A. 164. b. Tantum dicam, neq; illos, neq; uilas te omnino literas nosse. ibidem: Meae literae nomini Romano laudis aliquid afferunt. pro Ar. 188. b. Ad percipiendam colendamq; uirtutem literae adiuuant. In V. 223. a. Homo sine ingenio, sine literis. de Ar. 247. b. Non his delector aut uitor omnino literis, quae nostros animos deterrent atque auocant a religione. At. 114. b. Nunc mihi nihil libri, nihil literae, nihil doctrinae prodest. At. 65. a. Retuli me ad literas et studia nostra.

Literae, pro memoria, seu monumentis, tabellis, libellis. de Or. 101. a. Omnia enim haec neq; ita multis literis aut uoluminibus magnis continentur. In V. 195. a. Memoria, monumenta, literae. de N. 69. a. Sed illud nomen ueterum literis est iustitius. Tusc. 149. a. Et Ep. 219. b. Mandare literis cogitationes suas, et tradere memoriae. Ac. 1. b. Consignare aliquid literis et mandare monumentis. Tusc. 156. a. Extare literis. de Or. 109. a. Et 176. b. Mandare literis. de Or. 113. a. Custodire literis aliqua. Ep. 71. a. Astiduae uti literis. Ep. 8. b. Literis omnibus a pueritia deditus. In V. 172. a. Nomina aratorum et cum singulis passionibus Decumanorum literis persequi et conficere necesse est. pro Cl. 57. a. Tu fortunam alterius literis conscriptas in iudicium afferas, neq; earum literarum obsignatorem autorem, neq; testem illum nominabis?

Literarum, epistola, tabulae, codicilli. Ep. 251. b. Id quando non accidit, utemur bono literarum, et eadem ferre absentes, quae si coram essemus, consequemur. I. C. 111. b. Dare literas alicui ad aliquem. At. 154. b. De omnibus rebus. At. 70. b. Literas Pontino de omnibus rebus diligentes dabis. At. 116. b. Ecce Casij literae, Nigidii a Domitio Caepia uenisse, eum dicere V. bullii et Piceno currere ad Cn. confestim insequi Caesarem. Et ibi. a. Idibus uesperis et Philotimo literas accepi, Domitium exercitum firmum habere, Caesarem intercludi posse, eumq; id timere. Ep. 6. a. Legi tuas literas, quibus ad me scribis, etc. Ep. 22. b. De sacerdotio tuo quantum curam adhibuerim, cognosces ex ijs literis, quas Thrasoni liberto tuo dedi. Et ibid. V. nis literis totius

astatis res gestas ad senatum perferbere. 48. a. Sapius ad aliquem literas uno exemplo dare. 154. a. Bine cōti nuæ literæ. At. 83. b. Lucius queritur apud me per literas, etc. At. 152. a. Cum eius clementiam Corfiniensem per literas collaudavissim. Ep. 6. a. Per literas tecum sapiissime colloquar. I. V. 113. a. Lucullus de Dionis iniuria gravissime per literas cum Verre questus est. At. 19. b. Ei nunc epistole, literis his respondeo. Ep. 6. a. Non eius generis meæ literæ sunt, ut eas audeam temerè committere. At. 5. a. Nolebã illum nostrũ familiarem sermonem in alienas manus deuenire. Ep. 55. b. Literas in alienũ incidere. Ep. 19. b. Committete aliquid literis. At. 7. b. Literæ non committende sunt eiusmodi periculo, ut aut interire aut aperiri aut intercipi possint. Ep. 93. b. Ep. 97. a. Aperire literas. pro Pl. 277. a. Te aiebas de tuis reb. gestis nullas literas misisse. At. 70. a. Literas tuas Visulanus mihi dedit. Ep. 98. a. Cum de hoc ipso Trebatio cum Balbo nostro loquerer accuratius domi meæ, literæ mihi dantur à te, etc. Ep. 6. a. Quoties mihi certorũ hominum potestas erit, quibus recte dem, nõ pretermittã. Ep. 153. a. Literæ frigide et inconstantes. Grauisissimis uerbis sententijsq; plena. Ep. 54. a. Literæ multis uerbis scriptæ. Ep. 173. a. Literæ breues. Pleniores. Ep. 182. b. Et iberiores. Ep. 43. b. Prudentia tuarum literarũ. Ep. 111. a. Literæ facie et elegantes. Ep. 34. a. Literæ scriptæ mea manu. At. 75. a. Antequam aliquo loco confederor, neq; longas à me, neq; mea manu literas expectabis. et 76. a. Tu autem sepe dare poteris tabellarijs publicanorũ per magistrõs scripturæ. Att. 89. a. Colloqui cum aliquo per literas. Ep. 218. a. Brutus ne ullam literam ad me. Att. 231. b. À quo adhuc nulla litera est. In V. 95. a. Ut Romam uenit, nullam literam pupillo, nullam tutoribus reddidit.

Literatè scitè, eleganter. de Or. 132. a. Bellè et literatè dicta laudantur. In P. 92. b. Rationes enim ita sunt perscripte scitè et literatè, etc. de Clar. 183. a. L. Aelius scriptorum ueterum literatè peritus. Ep. 174. a. L. Furius Pilius perbene latinè loqui putabatur, literatiusq; quàm ceteri. de Arch. 247. b. Literate respondere. Literatura, r. ipsa scriptura. Part. 232. a. Memoria est germana literaturæ quodammodo, et in dissimili genere persimilis. nam ut illa constat ex notis literarum, et ex eo in quo imprimuntur illæ notæ, sic confessio memoriarum tanquam cera locis utitur, et in his imagines ut literas collocat.

Literatura, pro literis et eruditione, aut fortè, scriptione. In A. 182. a. Erat in Cæsare ingenium, ratio, memoria, literatura, cogitatio, etc.

Literatus, a. um. liber aliter eruditus, doctus, et sciens. Ep. 135. b. Frater tuus, quem literatissimum fuisse iudico, facile diceret, hic uersus Plauti non est, hic est. de N. 64. a. Quod literatum est, id est melius quàm quod non est literatum. pro Mur. 127. a. Tua nobilitas hominibus literatis et historicis est notior. pro Cor. 55. a. Viri literati ac studijs doctrinisq; dediti. Off. 62. b. Homo nec infacetus et factis literatus. de Cl. 171. b. Albinus et literatus, et disertus fuit. Ep. 189. a. Plena literatæ senectutis oratio. Tus. 248. b. Quid dulcius literato ocio? ad Her. 15. a. Quis mediocriter literatus. de Leg. 157. b. Eorum studijs qui literis delectantur hoc munus debes.

Literum, uilla. At. 167.

Literularum, arum. At. 101. a. Chrysiptus, quem ego propter literularum nescio quid libenter uidi, in honore habui. Ep. 262. a. Literæ nostræ oblanguerunt.

Litigator, oris. pro Dom. 236. b. Emit domum litiga-

toribus defatigatis propè dimidio carius quàm aestimabat, etc.

Litigiosus, a. um. controuersus. de Or. 107. b. Vereris ne tua domus si à litigiosis hominibus non colatur, à ceteris deferatur? 125. a. L. Pertinax. pro Mur. 129. b. Quid huic tam loquaciter litigioso facias? Item: Defensor nimis litigiosus, concitatus ad iram. I. Rixa. pro Pl. 276. b. Si in familiaritate mea locus esset nemini nisi litigioso nocenti. de Cl. 159. b. Ignoratio iuris litigiosa est. de Fin. 143. a. Habent enim bene longam et satis litigiosam disputationem. de Or. 152. b. Litigiosum prædium: id est, controuersum et controuersa gens.

Litigo, as. discepto. At. 217. a. Hircius cum Quinto acerrimè pro me litigauit. pro Cæl. 43. a. Aliquot enim in causis eum uideram frustra litigantem. Ep. 142. b. Noli patiti litigare fratres et iudicis turpibus consultari. de Am. 114. b. Qui litigare se simulans blanditur. Q. Fr. 312. b. Litigare tecum si fas est, sed, etc. In A. 253. a. Hic cum C. Fratre putat se litigare. pro Q. R. 53. b. Qui per se litigat. (Qui cognitorum dat. At. 26. b. Ep. 217. a. Mira sum alacritate ad litigandum.

Litor, as. litor. bene promitto. pro Pl. 164. a. Litemus igitur Lentulo, parentem Cethego, etc. Item: Cum pluribus dijs immolatur, qui tandem euenit, ut licetur alijs, alijs non licetur: quæ autem tanta inconstantia deorum est, ut primis mimentur extis, bene promittant secundis.

Litor, aris. lito. de D. 115. b. Hostia litatur pulcherrime.

Litura, r. e. linea inducta ad aliquid delendum. pro Cl. 25. b. Opianicus, qui digito legata deluerat, ne lituris argui posset, testamentum in alijs tabulis transcriptum si gnis adulterinis obsignauit. Ep. 85. a. Cum mendum scripturæ litura tollatur. pro Ar. 187. a. His igitur tabulis nullam lituram in nomen A. Licinij uidetis. In V. 95. a. Demum de in codicis extremam ceram nomen in sinum in flagitio sa litura fecit. Ep. 129. b. Videtis ne totum hoc nomen, coram ubi facit delatum, esse in litura? quid fuit istic antea scriptum? quod mendum ista litura correxit? etc. ibi. Tabule sunt in medio, quæ se corruptas atq; interlitas esse clamant. Ep. 147. a. Caudam illam Verris tanquam in litore demersam esse in litura. Ep. pro Quin. Ros. 45. b. I. Præscriptio. pro Arch. 187. b. Litura unius nominis commotus est.

Litus, oris. continens. Top. 223. b. Litus est quæ fluctus eludit. de In. 74. b. In litore fluminis Eurotæ. Or. 206. b. et In A. 226. a. Quid tam commune quàm mare fluctuantibus, litus eieclis? pro Dom. 241. b. In litore deserto aram consecrare. de N. 46. a. Anceitates orarum et litorum. At. 188. b. Vlla litore, tum prospectu maris, tum, etc. Q. Fr. 317. a. Timcbam litus insule.

Lituis, tui. de D. 86. b. Quid lituis iste uester, quod clarissimum est in signe auguratus? et ibid. Lituis erat in curium et leuiter à summo inflexum bacillum. et ibi. Lituis auguralis ab eius litui, quo canitur, similitudine, nomen inuenit. et ibi. Lituo Romulus regiones direxit, tum cum urbem condidit. At. 29. b. De lituis Æsopos. de N. 27. b. De lituo Achij Nauij.

Liuidus, a. um. Tus. 214. b. Ergo inuidi, maleuoli, liuidi, etc. I. Inuidus.

Liuius, iij. de Clar. 171. a. Liuius, qui primus fabulam docuit.

Liuior, oris. inuidia. Br. Epist. 172. a. Tu enim è certo sensu et uero iudicis de nobis, quod isti ne faciant summam maleuolentiam et liuore impediuntur.

maleuolentia et liuore impediuntur. Liuior, nota percussio in corpore sine uulnere. ad Heren. 7. b. Si tumore aut liuore decoloratum est corpus mortui.

Locatus, a. um. positus, situs. Off. 66. a. I. Loco. Loco, as. colloco, pono. Ac. 45. b. Inter rectè factũ peccatum media locabat quedam. Tus. 184. a. Ipsi animi imagini refert quali in corpore locati sint. pro Mur. 131. a. Dux sunt artes, quæ possunt locare hominẽ in amplissimo gradu dignitatis. de Am. 104. a. Etenim eo loco locati sumus, ut, etc. id est, ea dignitate constituti. de Am. 115. b. Vos hortor, ut ita uirtutum locetis, ut ea excepta, nihil a micicia præstabilibus putetis. de Cl. 183. b. Mæbra suo quæq; loco locata. Or. 218. a. Si quis eorum pedum in extremo locatus est. Ep. 20. b. Mentem deniq; omnem in Mælonis consilatu fixi et locaui. de Or. 96. b. Quæstio de re certis in personis et temporibus locata. At. 83. b. Ciuitatem in Cætonis fide locatam funditus perdidissim. pro Cæl. 52. a. De inde fortis uiros ab imperatrice in insidijs, atq; in præstidio balnearum locatos. de In. 52. a. Si Rhodij turpe nõ est portorium locare, nec Hierocreoenti quidem turpe est cõducere. At. 230. b. Dolobella locum illum sternendum locaui. Q. Fr. 320. b. Ad telluris quidem tuam statum locaui. I. A. 224. a. Vtiq; quæstos eam basim statuamq; faciendã et in rostris statuendam locent. In V. 107. b. Locare opus faciendum maxima pecunia. Ep. 105. b. Opus quod tu HS DLX. milibus faciendum locasti. pro S. R. 27. b. Anferibus cibaria publicè locantur in Capitolio, ut, etc. In Ver. 260. a. Non palam uiuorum funera locabantur? 102. b. Cum consules ades suas locaui. contra Rul. 76. a. A. gri à censoribus locati sunt. pro Q. R. 49. b. Disciplina, quæ erat ab hoc tradita, locabat se non minus HS CCCL III. I. A. 164. a. Curio te in matrimonio certo ac stabili locaui. ad Her. 13. a. Locare aliquam alicui nuptijs. de Leg. 186. a. Locaui, pro locauerunt.

Locris, regio. At. 46.

Locrensis, e. Tus. 239. a. Doris Locrensis. Ep. I. V. 254. Locri, pop. At. 88. de Fin. 145. de N. 27. In P. 100.

Locupletis, tis. diues, abundans. (Egès. In V. 63. b. Mulier copiosa planè et locupletis. de Or. 98. a. Tãquam in aliquam locupletem et refertam domum uenissim. pro Pl. 277. b. Egentes in locupletes armabantur. pro Q. R. 48. b. Egèbatimò locupletes erant. de Or. 160. b. Cuius mæbra sunt in omni locupleti oratione diffusa. de Fin. 127. a. Lysias oratione locupletis, rebus icuuior. ad Her. 30. a. Magnæ et locupletes copia. de D. 133. a. Iam Pythagoras et Plato locupletissimi auctores iubent, etc. Ep. 88. a. Collegit innumera oracula Chrysiptus, nec ullum sine locuplete auctoritate ac teste. de Cl. 168. b. Locupletis auctor Thucydides. At. 106. a. Nec moderatior quàm Sylla in pecunijs locupletium. Top. 221. b.

Locupletio, as. ditio, diuitijs augeo, orno, fortunis locupletio, augeo. Ep. 25. a. Mihi erat in animo ciuitates locupletare. de Fin. 83. b. Sapientes locupletat ipsa natura. contra Rul. 79. b. Hæc lex eos fortunis locupletat. et 63. b. Locupletare aliquem. de Or. 105. a. Cuius artem cum indotatam uideres, uerborum eam dote locupletasti et ornasti. de Cl. 156. b. Eloquentiam locupletasti grauiorum artium instrumentis. de In. 62. a. Locupletare aliquem loci egregijs picturis. et ad Her. 15. a. Quæ pertinent ad exaggerandam et locupletandam argumentationem.

Locus, ci. loci, orum. et loca, orũ. occasio, facultas, cõditio, numerus, pars. Part. 233. a. In locis autem et illa uia

turalia, maritimi an remoti à mari, plani an montuosi, leues, an asperi, salubres an pestilentes, opaci an aprici: et illa fortuita, culti an inculti, celebres an deserti, coedificati an uasti, obscuri an rerum gestarum uestigijs nobilitati, consecrati an profani. ad Her. 7. a. Locus queritur publicus an priuatus fuerit, cuiusmodi loci attingant. Ep. 127. a. Erit enim nobis honestus, uideri uenisse in illa loca ploratum potius quàm natatum. Ep. 138. a. Ut in ista loca uenire possim. de Or. 144. a. Locus opacus et frigidus in sylua. In V. 252. a. Locus amœnus et arbitris remotus. de Or. 135. b. Nec amœnum, nec salubrem locum cæso. de Cl. 192. a. Gratiosi scribe sint in dando et cedendo loco. de Orat. 141. b. Corpus intelligi sine loco non potest. pro S. R. 29. b. Locus oportunus, aptus ad eam rem. Ep. de In. 48. b. Locus oportunus, tempus idoneum. Ep. 19. b. Loco excelso et illustri sita est locus tua. Ep. 36. b. Illud scio, meos multos et illustres, et ex superiore et ex æquo loco sermones habitos cum tua summa laude. Ep. 50. a. Ante me, post me, dextrâ, sinistrâ. Ac. 31. b. Suprà, infra, dextrâ, sinistrâ, ante, post. Ep. 46. b. Ep. 260. b. Quem in locum res deducita sit, uidet. pro S. R. 44. a. Videte quem in locum tempus, peruenitur non putetis. Br. 91. b. Res in eum locum uenerat, ut nisi, etc. in potestatem hostium ueniendum fuit. de L. 180. b. Eo loco res est, ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset. Ep. 48. a. Nihil loci relictu est tue scientiæ. Ep. 13. a. Nulli improbo locus est ad tempus uiolandum. Ep. 35. a. Iniquis secus existimandi uideris non nihil loci dedisse. de N. 63. a. b. Repente aueris oratione, nec das respondendi locum. de Or. 94. b. Hæc turba et barbaria forensis dat locum uel uiciosis oratoribus. pro Q. 9. b. Aliquid loci rationi et consilio dare, et sese colligere. Ep. 11. a. Qui locus igitur absentis defendendi procuratori primus datus est? Or. 208. b. Quotiescunq; dabitur amplificandi locus. pro Mur. 240. b. Homines tennes unum habent in nostrum ordinem profrendi beneficij locum. Or. 210. a. Nullam habeo instituenti aut docendi locum: id est, nullam temporis partem. pro Dom. 226. a. Non erat in tantis iniurijs non æ crudelitati locus. Ep. 241. b. Ne audacia quidem locum ad timorem comprimendum fuisse. pro Pl. 276. b. Si in mea familiaritate locum esset nemini, nisi litigioso aut nocenti. pro Q. 9. a. Vita turpis ne morti quidè honeste locum relinquit. pro Pl. 160. b. In tam maledica ciuitate locum sermoni obrectatorum non reliquit. pro Q. 1. b. Veritas locum ubi consistat, reperire non poterit. de Cl. 192. a. Est etiam in arte tanta huic minutæ subtilitati locus. At. 191. a. Nec est quicquam aut parue curæ aut nouæ loci. de Or. 129. a. In hoc altero, etc. quid habet ars loci? pro Mur. 126. b. Maledicto nihil in hisce rebus loci est, omnia laus occupauit. In C. 123. a. Erit profectò inter horum laudes aliquid loci nostræ gloriæ. Ep. 105. b. Nõ est iam lenit. at locus, feruorem res ipsa flagitat. pro Mur. 139. a. Esse apud hominem constantem ignoscendi locum. Ep. 135. b. Quo etiam mihi durior locus est dicendi datus. pro Dom. 230. b. Calamitas mihi maledicti locum aut criminis obtinebit? pro D. 243. a. Ep. pro Pl. 276. b. Qui in mea salute principem semper locum auctoritatemq; tenuistis. Q. de Pct. 205. b. Prodest quorum in loci ac numerum peruenire uelis, ab ijs ipsis illo loco ac numero dignum putari. In A. 174. a. Quem locum apud Cæsarem obtinisti, quo numero suscipi? In V. 261. a. Ipsi in hostium numero locos, ducemini. Ep. In V. 155. b. Præsertimq; eo numero et loco. At. 288. a. Habere aliquem loco patris. de Cl. 165. a. Ex quo augurum instituitis in parentis eum loco colere de

bebam. Postq. 212. a. Is mihi in filij loco fuisse, nunc certe erit parētis. de Or. 127. a. Sodales nobis in liberū loco more maiorū esse debēt. de Pro. 77. b. Is me habebat eodē loco, quo suū generū. At. 230. b. Succedere alicui in patris locū. pro Syl. 170. b. Quorū alter apud me parētis grauitatē, alter filij suauitatē obtinebat. I. A. 231. a. A quo uictore si cruciatūs absit, mors in beneficij partē numeretur. I. A. 179. a. Cur eos habes in loco patris? ibi. Quem parentis loco colere debbas. I. P. 86. a. Tūc etiam ausus meum illum discessum, &c. in maledicti & contumeliā loco ponere; pro Cl. 30. b. Obijcere alicui in loco maledicti uel criminis. In Sal. 174. a. Si quis pro eā loco magistratum accepisset. de Cl. 177. a. Qui hoc munere in ciuitate functi sunt, ut tenerent oratorum locum. At. 84. b. Per bono loco res est. & 178. b. Et tūc meliore loco res erant nostrā. de Ar. 258. a. Ut meliore simus loco ne optandū quidem est, deteriore statim sumus, &c. pro Sest. 18. b. Res erat & causa nostra eo loci, ut erigere oculos & uicere uidere tur. pro Dom. 220. a. Ille tibi loco filij per etatem esse potest. In V. 64. b. Praetorem quaestori suo parentis loco esse oportere. & ibi. Cum is tibi parentis numero fuisse. Ep. 20. a. In loco beneficij, uel mercedis numerare aliquid. Q. Fr. 292. a. Deferre aliquid alicui non in beneficij loco, sed in laboris & muneris. de N. 75. a. Vbi igitur locus fuit erori deorum; de In. 80. b. Petere sibi aliquid loco premij. Ep. 163. a. Ceter me uetustissimorum familiarium loco habuit. & 61. b. Te mihi fratris loco esse dico. de Fin. 75. a. Qui honestatem eo loco habet, ut sine ea incunde putet posse uiui. de Or. 100. a. Mulier, quae in concubinae locum duceretur. Ep. 97. b. Criminis loco putant esse, quod uiuam. de Fin. 83. b. Qui uoluptatem nullo loco numerat. de Fin. 104. a. Nec iustitiae ullus esset, nec bonitati locus. Ep. 213. b. Esse magno loco apud regem. & 33. b. Tenere primū locū apud regem. de Fin. 101. a. Obtinere primū uel secundum locum. & ibi. Tenere. de Cl. 171. a. Et tenuit cum hoc, locum quendam. Or. 197. a. At enim in poetis nō Homero solum locus est, sed et Sophocli, &c. pro Cl. 49. b. Qui in summum locum ciuitatis non potuerunt ascendere. & 45. a. Locus senatorius ludis. pro Pl. 291. a. Esse ex equestri loco. Ep. 39. b. Tua dignitas suū locū obtinebit. de Or. 126. b. Si placuerit, nos meam defensionem in aliquo artis loco reponetis. de N. 84. a. In hoc loco mihi caput illud uidetur esse. de Cl. 192. a. Occupare locum in subsellijs. de N. 42. b. Aer uidetur quasi locum dare & cedere. Antequam 192. b. Fidei conducit in loco beneficiū retribuere. Ep. 175. a. Literae non loco reddunt. pro Cel. 39. a. Quoad etas M. Celij dare potuit suspicioni locū. pro Cor. 58. a. Cuius auidita uirtus iudicationi locum non daret. Ep. 1. a. Sed plane nec precibus nostris, nec admonitionibus reliquit locū. & 5. b. Secundo loco. de N. 51. b. Cū in locis semen infedit, rapit omnem serē cibum ad sese. In Sal. 273. a. At quanto meliore loco res sit, &c. & In A. 232. b. Qui se consilium in Bruti locum petere proficitur. Off. 75. b. Nā ubi primū prudentiae locus dabitur, et 76. a. Apud eum quem locum habet fortitudo; de Sen. 85. a. Libidine dominante temperantia locus non est. & 90. b. Cum quidam in theatrū uenisset, in magno consessu locum ei a suis ciuibus nusquam datum. Par. 119. a. Quibus circūscriptus est habitandi locus. & 123. a. Qui ista tractant, non honestissimum locū seruitutis tenet. & ibi. Qui ciuitatis locū in sumum tenet. de In. 81. a. Quo in numero hoc, & quo in loco illud haberi cōueniat. At. 183. a. Loci grauitas. At. 8. a. Res eodē loco quo reliquisti. & 124. b. Respondit se,

quod in nummis haberet, nescire quo loci esset. & 127. a. Omnes copias primo quoque tempore in unum locum conuenire. At. 126. a. Si omnia in unum locū contrahēda sunt, & 140. b. Valde gaudeo si nunc est ullus gaudendi locus, & 274. a. Nostrae res meliori loco uidebantur. Q. Fr. 301. b. Via iuris eiusmodi est quibusdam in rebus, ut nihil sit loci gratiae. & 308. a. Virgare illi ut loco nos mouerent. & 309. a. Incidi in eum locum in dicendo cum Sestius multis uulneribus acceptis subsidio bestiae seruatus esset. Off. 29. a. Locum autem actionis oportunitatem temporum esse dicunt.

Loci artis uel doctrinae. de Or. 122. b. Aristoteles propositū quosdam locos, ex quibus omnis argumentatio ad omnem disputationem inueniretur. & 130. b. Locus et regio, quasi ridiculi. Or. 201. a. Aristoteles locos, sic enim appellat, quasi argumentorū notas tradidit. Top. 221. b. Locus est argumenti sedes. Par. 230. a. Loci sunt in quibus latent argumenta. de Or. 119. a. Locos argumentorum paratos & expeditos habere oportet. & 123. b. Sedes & tantam domicilia omnium argumentorum. & 152. b. Loci communis, qui de uniuersa re tractari solent, ut, &c. de Cl. 163. b. Scripta fuerunt & parata a Protogora rerum illustrium disputationes, quae nunc communes appellantur loci. & 171. b. Communibus locis uti. & Ac. 20. a. Desine communibus locis. Or. 208. a. Traditi sunt in quibus argumenta ducuntur duplices loci, uni ē rebus ipsis, alteri assumpti, &c. de D. 109. a. Magnus locus philosophiae; pro prius a peripateticorum familia tractatus uerissime. Or. 212. b. Est enim hic locus late patens de natura usque uerborum. & 209. b. Nullus locus a Demosthene edicitur, siue conformatione quadam sententiae. et inducere locos communes. Or. 207. b. Loci philosophiae de religione, de morte, de pietate, &c. et 308. b. Aferatur in communibus locis maxime excellēt, qui communes appellati, eo quod uidentur multarum ijsdem esse causarum, sed proprii singularū esse debent. pro Pl. 277. b. Conijcere causam in locos. Par. 116. a. Aliquid cōijcere in communes locos. de L. 161. b. Expressere aliquem locum in libris. de Fin. 50. a. Cato cum sententiam in senatu diceret, locos graues ex philosophia tractabat. Or. 203. b. Itaque hunc locum longe lateque patentem philosophi solent in officijs tractare.

Locutio, oris, sermo. (Retinentia. Or. 202. b. Quamquam omnis locutio oratio est, tamen unius oratoris locutio hoc proprio signat. a nomine est. & 188. b. Solū & quasi fundamentum oratoris uidet locutionem emendatā & latinam. & ibi. Graeca locutio. ad Her. 20. b. Sermo est oratio remissa & finitima quotidiana locutioni. Off. 29. b. Ritus, locutio, retinentia uocis, summissio.

Logice, ces. dicitur. de Fin. 53. a. tam in altera philosophiae parte quae est querendi ac differendi, quae loyruū dicitur, Epicurus planē inermis ac nudus est. tollit definitiones, nihil de diuidendo ac partiendo docet, non quomodo efficiatur concludaturque ratio tradit: non quomodo captiosa soluantur, ambigua distinguantur ostendit. de Fat. 140. a. Explicanda uis est ratioque enunciationū, quae Graeci εἰρημικτᾶ uocant, quae de re futura, deque eo quod possit fieri aut non possit, quam uim habeat obscura quaestio est, quam σοφιστικῶς appellat, totaque est Logica, quam rationem differendi uoco.

Logicus, a. um. Tuf. 216. a. Habes ea, quae de perturbationibus enucleatē disputant Stoici, quae logica appellant, quia differuntur subtilius, & quibus tanquam & scrupulosis cotibus enauigauit oratio.

Logodae dicitur, uerberorum artifex, & auceps. Orat. 200. a. Thrasymachus Chalcedonius & Leontinus Gordias, & alij quos ἰσοδοκῶν appellat in Phaedro Socrates.

Logus, gi. sermo uel dictum ridiculum. Gallio. Ego te certe scio omnes logos, qui ludis dicti sunt, animaduertisse. ex Non.

Loligo, nis. quasi uoligo, piscis uoluitans. de D. 138. b.

Loligines & delphini exultantes tempestatem futuram significant.

Lolium, lij. herba. Attic. 23. b. De lolio sanus non es, de uino laudo.

Lomentum, ti. farina fabarum. Ep. 123. b. Persuadum est ei censuram lomentum aut uitrum esse, errare mihi uidetur, nam sordes eluere uolens, uenas sibi omnes & uiscera aperit.

Longe, procul, longinquo. (Propē. At. 77. b. Appius quam longissime potuit, discessit. & Epist. 233. b. Longius non discedam. pro Flac. 161. a. Longe omnino a Tyberi ad Caicum. & Tuf. 173. a. Satis longe ab oppido ad sanum. de N. 71. a. In Arcadia non longe a Lysio flumine. In Ver. 119. b. Bidis oppidum est non longe a Syracusis. pro Flac. 160. a. Non longe a gradibus Aurelij haec causa dicitur. & Ep. 56. a. Cum non longe a Pireo abessem. pro Dom. 235. b. Eius simulachrum non longe a Tanagris in sepulchro positum fuit. Attic. 193. a. Non progrediar longius quam mihi concessum est. de N. 36. b. Neque a sole longius unquam unius signi intervallo discessit. Epist. 21. a. Longe absum, audio serō. & 36. b. Tam longe inquis? & 44. b. Cum tam longe abfuturus essem. de Fin. 72. b. Propē, longe stare, mouere. Oct. 330. a. Cur castra longius aduersariorum castris, & propius urbem mouentur? pro Quint. 14. b. Quam longe est hinc in saltum uestrum Gallicaniū. Quint. Fr. 327. a. Isti Nerviū quam longe sint nescio. pro Plan. 262. b. Longissime abesse ab aliquo. & Acad. 10. b. Longissime abesse a uero. de Pro. 75. a. Quid Oceano longius inueniri potest? pro Syl. 177. b. Tempus muneris dandi longe abest. (C. Appropinquet. de Clar. 170. a. Varro uitam Nerviū producit longius. & 176. b. Aliquis longius etate prouectus. pro Rab. 99. b. Longius quam uitae 40 termini postulant, cogitare. In Ver. 122. a. Epicrates longe mihi obuiam processit. de Arusp. 244. a. Iracundia longius digredi quam conueniat. de Nat. 33. b. Sol longe lateque collucet. de D. 97. a. Dij uim suam longe lateque diffundunt. de N. 12. b. Longe lateque peregrinari. Tuf. 243. a. Longe lateque se pandere. de Fin. 79. a. Longe lateque plurimum tribuere alicui. In V. 259. a. Longe omnes multumque superare. de Fin. 134. a. Cū longe multumque praestat mēs. & 38. a. Nos longe multumque superamus a bestijs. Tuf. 245. b. Longe & retro ponere. de D. 133. a. Horum defensio repetita quam longe est. de Fin. 111. a. Longe ad uirtutem processerunt. In A. 222. a. In posterum quā longissime prouidere. Ep. 22. a. Longe in posterum prospicere. At. 2. a. Ab instituta nostra paucorum dierum consuetudine longe recessit. Ep. 66. a. Longe alia conditione ac ceteri imperatores. Acad. 15. b. Longe aliter se habere ac sensibus uideatur. id est, multo aliter. In V. 110. b. A quo mea uoluntas longissime abhorret. de Or. 103. a. Multum inter se distant istae facultates, longique sunt diuerse atque distinctae. de Cl. 169. a. T. Coruncanus longe plurimum ingenio ualuit. de Or. 123. a. Ab Aristotelis inuentis tibi uideo nō longe aberrare. In Sal. 272. b. Lōge falleris opinione. Or. 216. a. Nam est longe aliter in uerbis. de Cl. 185. b. Hortensius

suos inter aequales longe praestitit. Or. 212. b. Haec dixi longius quam instituta ratio postulabat, breuius autem quā si hac de re una disputarem. pro Syl. 176. a. Et erat huic iudicio longe dissimilis illa contentio. In A. 204. a. Quorum longe uicit sapientia cunctos. Top. 225. a. Longe diuersus. & de D. 84. b. Caesaris autem longissime diuersa ratio, qui, &c. de Cl. 185. a. Vir longe post natos homines improbius. de Ar. 256. a. Quorum mentes sunt perditae, longeq; a communi salute distinctae. Postquam. 207. b.

Non cognoueram eum, quā longe hinc ab hoc genere cognatio materna transalpini sanguinis abstulisset. Off. 7. a. Longo intervallo interiecto uidere. Epist. 232. b. De Quint. Fratre nihil longe recessit. Epist. 196. b. Longe gentium. de Leg. 156. a. Non longe est tua domo. Top. 221. b. Abesse longeq; distinctum esse. & Attic. 92. a. Quippe res est in manibus, tu autem abes longe ceterum. de Or. 86. a. Quod longissime sit ab imperitorum intelligentia sensusque distinctum. In A. 175. b. Caesaris uenienti, obuiam longissime processisti. & 194. b. Nihil unquam longius Calēdis Ianuarijs mihi usum est.

Longinquitas, tis. diuturnitas. (Propinquitas. de D. 80. a. Eandem artem etiam Aegyptij longinquitate temporum innumerabilibus penē seculis consecuti putantur. & Ep. 81. b. Longinquitas temporis. Tuf. 251. a. Dolores longinquitate producti uehementius torquent. de D. 83. b. & de Fin. 57. a. & 83. a. Nihil est quod non longinquitas temporis efficere possit. Ep. 22. b. Quod propter longinquitatē, et propter atrocitiam tardissime omnia perferuntur. de In. 50. b. Longinquitas loci. (Propinquitas. I. A. 217. b. Aliter non dū ex longinquitate grauisissimi morbi recreatus est.

Longinquus, a. um. diuturnus, longus. pro Mil. 116. a. Clodius equaliter in propinquos & in longinquos irruerat. pro Deiot. 145. b. Homo longinquus & alienigena. In. C. 110. b. Exterus hostis atque longinquus. pro Font. 12. b. Ex locis tam longinquis & diuersis. In V. 195. a. Locus longinquus & reconditus. Ep. 248. b. Nos quidem longinquis, & a te ipso mihi in ultimas regiones. de Ar. 249. b. Ex ultimis terris aliquid accersire. de D. 114. b. Et quā diuturna ista obseruatio fuit? aut quā longinquo tempore potuit obseruari? de N. 58. a. Quarundā herbarum utilitates longinqui temporis usu et periclitatione percipimus. de D. 103. a. Longinqua obseruatio. At. 144. b. Longinquitatis spes. Par. 240. a. Tempus differendi in longinquū. de Fin. 84. b. Longinquus dolor id est, longus. et 100. a. Nec longinqua breuioribus anteponantur. I. A. Nam non longinquum spatium labere diuturnum. At. 154. b. Consilia in longinquum tempus differre. At. 242. a. Nolo enim Lacedaemonem longinquo, qui Lanuntium existimauit.

Longitudo, nis. diuturnitas, longinquitas, proceritas. In V. 141. a. Noctis longitudo stupris & flagitijs conterebatur. de N. 12. b. Immensitas latitudinum, longitudinum, altitudinum. de L. 190. a. Tempus uero largitur longitudo diei. In A. 221. a. Non cum longitudo itineris retardauit. de In. 48. b. Rerum longitudo & obscuritas orationis. Or. 213. b. Longitudinum & breuitatum in sonis iudicium. et 218. b. Longitudo ambitus. (Breuitas. Par. 235. a. Longitudo orationis. de Vn. 199. a. Diffundere aliquid in longitudinem. In A. 221. a. Longitudo uiarum.

Longiusculus, a. um. paulo longior. pro Ar. 190. a. Ea pigranina in aliquem alternis uersibus longiusculus.

Longulus, a. um. satis longus. At. 259. b. Longulum sane iter.

Longus, a. um. longinquus, diuturnus, procerus, pro-

in maximis luctibus. In P. 98. b. In fordidis, lamentos, luctu que iacuisi. Tuf. li. 3. Quidam uixit, uixit in luctu. Et 83. a. Ut eos, quos luctu affecerat, lugere non fiteret. At. 4. b. Ne et meum morem exagitem, et te in eundem luctum nocem. pro Pl. 275. a. Tristis et acerbus luctus. de Leg. 183. a. Habet enim luctum concursus hominum. de Or. 126. a. Mihi Telamon iratus furere luctu filij uidetur. pro Cl. 57. b. Mulier in familiae luctum et in priuignorum suus nupit. et 58. a. Spectaculum sordium, atq; luctus et tanti squaloris alicuius. pro S. R. 22. a. Aliquis miser luctu praeditus. pro Mil. 105. a. Illius mortem aequo animo nemo ferre potest, luget senatus, moeret equester ordo, tota ciuitas confecta senio est, squalent municipia, afficiantur coloniae, agri deniq; tam beneficium, tam salutarem, tam mansuetum ciuem desiderant. Tusc. 204. a. Hinc sunt illa uaria et detestabilia genera lugendi, pedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, scamorum, capitis percussiones. et ibi. luctus elocutiones complures. At. 43. b. Ne illius squalorem, luctumq; aspicerem. Offic. 7. a. Incidere in maximos luctus.

Lucubratio, onis, uigilia, nocturna commentatio. de D. 137. b. Nunc quidem propter intermissionem forensis operae, et lucubrationes detraxi, et meridiationes addidi, quibus antea uti non solebam. de N. 20. a. Ita quae uos dicitis sunt tota commentitia, uix digna lucubratione ancillarum.

Lucubror, raris, elaboro, excudo, elucubror. Par. 116. b. Accipies igitur hoc paruum opusculum, lucubratum his iam contractionibus noctibus.

Luculentē, copiose, splendide. de Cl. 117. a. Scripsere alij rem uerbis, et luculentē quidem scripserunt. et At. 236. a. Offic. 7. a. Quamquam ab impio rege dicitur, luculentē tamen dicitur.

Luculenter, luculentē, de Fin. 67. a. Cum Graecae (ut uideor) luculenter sciam. Offic. 64. a. Hoc quidem sane luculenter. Q. Fr. 322. a. et 325. a. Eodem die Gabinius ad populum luculenter calefecerat Memmius. Q. Fr. 325. a. Sane teceatur opus luculenter.

Luculentus, a, um, ornatus, elegans, pulcher, amplus. At. 192. b. Cato uerbis luculentioribus et pluribus rem comprehenderit. et 253. b. Sunt praeterea nauigia luculenta Sexti Buciliani. Ep. 100. a. Camino luculento utendum censeo. In A. 243. a. Luculentum patrimonium. At. 113. a. Pompeius scriptor luculentus. de Cl. 176. a. Licinius habitus est sane (ut ita dicam) luculentus patronus. At. 166. a. Nunc credo, ut est luculentus autor: id est, exploratus, certus. et 167. b. Dicit archum recte amas, luculentus homo est. et 64. a. Etenim est luculenta res. At. 177. b. Seruius de duabus legionibus luculentos autores esse dicebat. et de Cl. 173. b. Caelius Antipater scriptor luculentus. In A. 192. a. Praeclara et luculenta reclamacione uestra factum martium comprobauistis. et 212. a. Luculentam tamen ipse plagam accepit, ut declarat cicatrix.

Lucullanus, a, um, At. 238. a. Lucullanus fundus.

Lucus, luci, nemus sacrum. In V. 225. a. Circa Ennam lucus luciq; sunt plurimi. et de D. 101. a. Lucus uesae. et 116. b. de L. 173. a. Lucos in agris habento, et larium sedē. Ep. 105. a. Domus habet lucum, quem si excideris multum profuixeris. pro Mil. 118. a. Vos enim Albani tumuli atque laci, uos, inquam, imploro et obtestor.

Ludibrium, brij, irrisio. At. 273. b. Sceleratissimo homini ludibrio esse imperium populi Rom. Sall. in Cic. 270. b. Senatus autoritas turpissimo cuiq; ludibrio est, ad Her.

36. a. Ludibrio et despectui culpam esse. In V. 256. a. Aliquid ludibrio esse. pro Dom. 239. b. Libertatis signum posuisti ad ludibrium impudentiae, magis quam, etc. In A. 255. b. Ne ludibrio sumus inimicis. et Par. 117. a. Ille haec ludibria fortunae ne sua quidem putauit.

Ludibundus, a, um, ludens. In V. 183. a. Si Vulteium habebis, omnia ludibundus perficies. ter. Ep. 259. b. Inde austerio lenissimo ad Hydruntem ludibundi peruenimus.

Ludicrus, a, um, iocularis. de N. 21. b. At puer etiam cum cessant, exercitatione aliqua ludicra delectantur. de Or. 97. a. Quae agenda sunt in foro tanquam in acie, exercitatione quasi ludicra praediscere et meditari. et 118. a. Ars ludicra armorum, et gladiatorii, et militi prodest aliquid. Acad. 2. b. Clarorum uirorum ludicros sermones esse non oportet.

Ludificatio, as, illudo. pro Q. 10. a. Si quis latitare ac diutius ludificare uideatur.

Ludificatio, nis, pro Sest. 20. a. Consecuti dies pauci, omnino Ianuario mense, per quos senatus habere liceret, sed tamen acutum nihil nisi de me, cum omni moras, ludificatione, calumnia senatus autoritas impediretur.

Ludificor, aris, ludifico. pro S. R. 27. a. Is aperte ludificari ac calumniari sciens uidetur.

Ludius, dij, hisrio. pro Sest. 25. b. Ludius non solum spectator, sed actor et acromas. de Ar. Resp. 14. 9.

Ludo, dis, ludo utor, delectationis causa exerceor. de Or. 91. a. Ut qui pila ludat, non utuntur in ipsa lusione artificij proprio palaestrae, sed indicat ipse motus didicerint ne palastram an nesciant. de Or. 103. b. Pila bene et diuocem scrupis ludere. et Tusc. 239. b. Pila ludere. In A. 171. b. Qui non dubitaret uel in foro alea ludere. Offic. 21. a. Ludendi autem est quidam modus retinendus, ut ne nimis omnia profundamus, et suppeditant autem et campus nosster et studia uenandi, honesta exempla ludendi. de Fin. 131. b. Si quando pueris ludentes mimamur. Ep. 98. b. Non illo uetere uerbo quod iure iussisti. de Or. 129. a. Disputationem aliquam facietis ludere. Q. Fr. 316. a. Domitius in senatu iuste Appium. et de Or. 125. b. Ludere autem quem. Q. Fr. 313. b. Eumq; lusi iocose satis. de Or. 89. a. Oratio aut nulla sit necesse est, aut omnium irrisione ludatur. de D. 119. b. Hoc ciuili bello quam multa iugerunt. Ep. 115. a. Sic multum ac diu ludetur. de Or. 158. b. Verum in me quidem ille luset ut solet. Par. 116. a. Ego uero illa ipsa ludens conieci in communes locos.

Ludus, ludi, munus, spectaculum, scena, iocus. pro Mur. 133. b. Populus ac uulgus imperitorum ludis magno pere delectatur. et ibidem. Elegancia ludorum et scena magnificentia. et ibidem. Ludi magnificentissimi. et ibi. Ego qui trinos ludos feceram. de Ar. 249. a. Hos ludos serui fecerunt, serui spectauerunt. pro Mur. 133. b. Munus amplissimum quod petitio praeturae desiderabat, praeturae stituit: id est, ludos amplissimos. de Ar. 257. a. Qui munera contra leges gladiatoria parant. de Or. 154. b. In maxima illa ludorum celebritate quinqueuiculi. At. 254. a. Commisio ludorum et confectorum ludorum munij. Q. Fr. 325. a. Quo die ludi committentur: id est, VIII. Cal. No. uemb. et de Fin. 92. b. Ludis commissis. Q. Fr. 327. b. Is ludos apparat magnificentissimos, sic inquam, ut nemo sumptuosiores stultē bis terq; uel quia non postulatus, uel quia munus magnificentum dederat, uel quia potuerat magistrum se non adilem putare. pro Sest. 25. a. Qui ludos apparatusissimos magnificentissimosq; fecit. et In P. 93. b. Paratissimi magnificentissimiq; ludi. pro Ar. 188. a. Celebrare dies

re dies festos ludorum. et Ludorum epulare sacrificium. Lepularis. de Arusp. 248. b. Libationes epuleq; de Cl. 171. b. et At. 241. a. Facere ludos Apollini. Att. 34. a. Ludi Apollinares. et I. A. 159. a. Ludi Romani antiquissimi. I. V. 243. a. Iouis Iunoni, et Mineruae. I. P. 81. a. Ludi compitalij. de D. 91. b. Ludi uotui. Ep. 95. a. et At. 254. a. Ludi Osci, ludi Graeci.

Lulus, pro schola. de N. 15. a. Epicuri pater ludi magister fuit. et In V. 6. a. Magister ludi. Ep. 137. b. Ut Dionysius tyrannus cum Syracusis expulsus esset, Corinthi dicitur ludum aperuisse: sic ego sublati iudicij, amisso regno forensi, ludum quasi habere coepi. de Or. 117. b. Isocrates magister istorum omnium, cuius est ludo tanquam ex equo Troiano inueneri principes exierunt. de Cl. 167. b. Isocrates domus cuiusdam graeciae quasi ludus quidam patuit, atque officina dicendi. pro Dom. 9. a. Is est ludo atq; pueritiae disciplina in militia disciplina profectus est. de Or. 118. a. Haec est enim in ludo causarum ferre formula. Q. Fr. 325. a. Ducebam mecum Ciceronem meum in ludum dicendi, non lusionis.

Lulus gladiatorius, et alij ludi. At. 11. b. et I. C. 100. a. Ludus gladiatorius. At. 11. a. Ludus talarius. pro Cel. 43. a. Datur enim huic aliquis ludus etati concessu omnium. et 46. b. Dure aliquid temporis ad ludum exatis. et 39. a. Ut exercitatione ludosq; canepstri uterentur. de Orat. 148. a. Ludus pile, uel testeraum, uel talorum. Offic. 21. a. Nec enim ad ludum et iocum facti sumus. In V. 107. b. Per ludum et iocum euertere aliquem. et 273. a. Per ludum et negligentiam ad honores peruenire. In A. 193. b. Nullus ei ludus uidetur esse iucundior quam cruor, quam caedes, etc. de Or. 115. a. Omnium caterarum rerum oratio, mihi crede, ludus est homini non bebeti. de Fin. 54. a. Illa perdiscere ludus est. Of. 30. b. Adde his si placet, uingentarios, saltatores, totumq; ludum talorum. In A. 181. a. Heri quartus in circo dies ludorum Romanorum fuit, Antonio ad populum tulit, ut quintus praeterea dies Casari tribueretur. de L. 174. a. Ludis publicis popularum letitiam in cantu et fidibus et tibis moderant.

Lues, luis, pestis. de Ar. 249. a. Ut eos ludos haec lues impura pollueret.

Lugeo, es, in luctu sum, squalco, mereo. In A. 244. b. Quis bonus non luget mortem Trebonij? et de In. 72. a. Illa hostium mortem lugebat. pro Plan. 280. b. et Epist. 51. a. Hos pro me lugere, hos gemere uidebam. In P. 83. a. Senatam reipub. occasum atque interitum lugere uentus fuit. pro Dom. 218. b. Lugente senatu, moerentibus bonis omnibus. At. 127. b. Neq; uero nunc consilium tuum reprehendo, sed fortunam reipub. lugeo. et de Or. 127. a. Luge res suos. Tusc. 166. a. Quid ego nunc lugeam uitam hominum? pro Mur. 145. a. Statua deformata lugensq;. de Cl. 189. b. Omittam lugere.

Lugubris, bre, sinebris. Postq. 199. b. Fratris mei laephrimae fordesq; lugubres. de L. 182. a. Lugubris ciulatio. et Tusc. 154. b. Lugubris lamentatio stetusq; moerens.

Lumbus, bi in A. Et Cepheus conditur ante Lumborum tenuis, etc.

Lumen, nis, luminare. de D. 97. a. Noctu lumine appositio expectare uelit ante iniusta poena luenda sit, quam iuste repetenda. et pro Syl. 181. b. Luere poenas reipub. de Sen. 92. b. Qui morte sua luit college in Camensi ignominia te meritatem. At. 280. b. Acerbum est, parentum scelera filiorum poenis luit. et 43. a. Itaq; mei peccati poenas luo. In Ver. 77. b. Innocentium sanguis istius supplicio luendus est. et 91. b. Sceleratorum libido innocentium sanguine luitur.

Som. 127. a. Hic tu ostendas oportet patriae lumen animi, ingenij, consilijq; tut. de Or. 100. a. Propē cunctis ciuibus lumen ingenij et consilij sui porrigere atq; tendere. de Or. 119. a. Certis dicendi luminibus ornare orationem. de Clar. 188. b. Tabulas bene pictas in bono lumine. Tusc. 250. a. et pro Dom. 234. b. Democritus luminibus amissis, alba scilicet et atra discernere non poterat. de Or. 99. b. M. Buculeus cum aedes L. Fufio uenderet, in mancipio luminaria uti tum erant, ita recepit. et ibi. Quod cuiusq; partem caeli officeretur, quamuis esset procul, mutata luminaria putabat. et pro Dom. 236. b. de N. 45. a. Varietas luminum lue. de D. 127. a. Luna solis lumine illustrari putatur. At. 117. a. et pro R. P. 127. a. Caesaris interdicia, si te secundo lumine hic offendero, respiciunt. Of. 11. a. Qui lumen de suo lumine accendit, facit ut nihilominus ipsi luceat, cum illi accenderit.

Luminare, ris. In A. 170. a. Id decreuit senatus, et quidem incolumis nondū tot luminaribus extinctis. At. 249. b. Octauam partem tuli luminarium, mediam abstrahere meminervis.

Luminosus, a, um, illustris, eminens, excellens. Orat. 208. b. Tum sunt maxime lumine et quasi acti uose partes duae.

Luna, ne. de Som. 128. b. In infimo orbe luna radijs solis accensa conuertitur. de D. 127. a. Docet enim ratio Mathematicorum, quanta humilitate luna feratur, terrā prope contingens. et ibi. Luna solis lumine illustrari putatur. et 110. a. Luna suo lumine an solis utatur. de Nat. 39. b. Luna à lucendo nominata est, eademq; est Lucina. I. Dia. 30. na. de Som. 128. a. Stella, etc. ex quibus erat illa minima, quae ultima caelo, citima terris luce lucebat aliena. de Or. 159. b. Luna accessu suo et recessu solis lumen accipit. de N. 36. a. Iam solis annuos cursus spacijs mensuris luna complet. In V. 134. b. Siculi suos dies mensurq; congruere uolunt cum solis lumenq; ratione. de N. 46. b. Luna maior quam dimidia pars terrae. et ibi de luna multa. Acad. 31. a. Habitari ait Xenophanes, in luna. de D. 84. a. Cum claram speciem concreto lumine luna abdidit, et subito stellati nocte perempta est. et 100. a. Cum duo uisi soles, et cum luna tres. Tusc. 168. a. Cum luna laborat. de Fin. 86. a. Epicurus lue dies singulos uim quandam habere credidit. de D. 127. a. Cum ortus nascentium luna moderetur. de N. 30. a. Aestus maritimos fretorumq; angustias ortu aut obitu lunae commoueri. de D. 115. a. Quid de fretis et maritimis aestibus dicam, quorum accessus et recessus lunae motibus gubernantur. de D. 128. b. Plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascedum ualere. aliter, tractus. de D. 115. a. Omnia streua et conchyliia omnia cum luna crescant pariterq; decrescant. et ibidem. Arbores cum luna simul senescentes tempestiue cedi. Acad. 21. b. Intendit Apollo arcum luna innixus.

Lunaris, re. de Som. 129. a. Grauisimo autē sono mouetur hic lunaris atq; infimus cursus.

Luo, is, persolio. I. poena. pro Mil. 103. b. Cum ei qui expectare uelit ante iniusta poena luenda sit, quam iuste repetenda. et pro Syl. 181. b. Luere poenas reipub. de Sen. 92. b. Qui morte sua luit college in Camensi ignominia te meritatem. At. 280. b. Acerbum est, parentum scelera filiorum poenis luit. et 43. a. Itaq; mei peccati poenas luo. In Ver. 77. b. Innocentium sanguis istius supplicio luendus est. et 91. b. Sceleratorum libido innocentium sanguine luitur.

1051 LV
luitur. de Fin. 14. o. a. Lucretia stupra per uim oblatum,
voluntaria morte luitur id est, expiatur, uita est.
Lupa, p. meretrix, scortum, pro Mil. 11. 2. a. Clodius
semper secum scorta, semper exoletos, semper lupos du-
cebat.
Lupercalia, orium. Q. Fr. 314. b. et In A. 177. 4. Ad lu-
percalia C. Casari, etc.
Luperci, orium. pro Cel. 42. b. Fera quaedam sodalitas
et plane pastoritia atq; agrestis Germanorum lupercor-
um, quorum coitio, etc.
Lupinus, ni. ad Her. 5. a. Folliculus lupinus. et In C.
115. a. Romulus paruis atque lactens uberibus lupinis in-
hians.
Lupus, pi. In A. 188. b. O proclaram custodem ouium
(ut aiunt) lupum. At. 216. a. De Varrone loquebamur, lu-
pus in fabula.
Lurco, onis. At. 13. a. Lurco Tribunus Plebis, etc.
Luscus, a, um. uno captus oculo. de Or. 131. b. Hic lu-
scus familiaris meus C. Sextius. et ibi. id dixit quod conue-
niret in omnes luscus.
Lustro, onis. lustrus. Q. Fr. 325. a. Ducebam mecum Cice-
ronem meum in ludum discendi, non lustronis. de Fin. 138.
a. Pueri lustronibus uel laboriosis delectantur. de Sen. 89. a.
Habeant igitur alij sibi arma, sibi equos, sibi hastas, sibi cla-
uam et pilam, sibi natationes et cursus, nobis solum ex-
lustronibus multos talos relinquunt et tesseras. de Or. 9. 2. a.
Qui pila ludunt, non utuntur in ipsa lusione proprio ar-
tificio palestre.
Lustitania, regio. In P. 165. Pollio.
Lustitani, pop. de Cl. 172.
Lustus, lustrus. de N. 71. Ideo dicitur quod in eo lupi-
ter infans lotus sit auctore Pausania in Arcadicis.
Lustratio, onis. peragratio. In A. 171. b. Peragratio
itinerum, lustratio municipiorum. Tus. 24. 4. a. et de N.
18. b. Non motiuiagos atq; solutes cursus lustrationesq;
patiuntur.
Lustro, as. peragro. de Nat. 36. b. Mercurij stella an-
no serere uertente significat lustrat orbem. de N. 58. b. To-
tam licet animis tanquam oculis lustrare terram. et Ep.
25. a. Lustrare iurisdictionem. de Fin. 145. a. Pythagoras
Aegyptium lustrauit. et Tus. 218. b. Lustrare ultimas ter-
ras. de Som. 128. b. Sol cuncta sua luce lustrat et complet.
Off. 12. a. et Par. 233. a. Cum omnia ratione animoq; lu-
straueris. et de Fin. 88. b. Perlustrare aliquid animo. de
Vn. 200. b. Cum alia maiorem lustrarent orbem. At. 79.
a. Ad III. Cal. exercitum lustrari apud Iconium. et In A.
241. a. et de D. 101. b. Cum imperator exercitum lustra-
ret. et ibi. Cum censor dueret, populum lustraret. et ibi.
In lustranda colonia ab eo, qui eam de.
Lustrum, stri. quinquennale spacium, idem quod O-
lympias graecis. de Or. 100. a. Queritur, qui domini uo-
luntate census sit, si non sit conditum lustrum, sit ne liber.
At. 17. b. Sub lustrum censeris germani negociatoris est. et
66. b. Lustrum iam desperatum est. de Or. 133. b. Lustrum
condere, et taurum immolare. Ep. 25. b. Publicanis etiam
superioris lustrum reliqua sine sociorum ulla querela con-
seruaram. At. 90. b. Populi autem nullo gemitu publica-
nis, quibus hoc ipso lustro nihil soluerant, etiam superio-
ris lustrum reddiderunt.
Lustrum, ganea, popina. pro Cel. 49. b. Domus in
qua lustra, libidines, luxuries uerferur. Postquam. 207. a.
Cur in lustris, et belluatiombus huius saltatoris extrema
uirtus tam diu cessauit? pro Sest. 7. a. Aliquis emerfus exte

nebris lustrorum ac stuprorum. In A. 161. b. Vino lustrisq;
confectus.
Lusus, a, um. illusus, irrisus. de Fin. 64. a. Sed et illum,
et ceteros sophistas lufos uidemus a Socrate.
Luteus, a, um. In V. 207. a. Luteum negocium: id est,
de fidei et luteo Scypho.
Lutulentus, a, um. luto plenus, et impurus. In P. 79.
b. Pauci ista tua lutulenta uicia noueramus. et 85. a. Lu-
tulente Ceson! pro Q. R. 48. a. Persona illa lutulenta, im-
pura, inuisa. In Sal. 272. a. b. Nihil aliud studet, nisi ut lutu-
lentus sis cum quouis uolutari.
Lutum, si. terra humore soluta et putris. In P. 92. a.
Hic homulus ex argilla et luto factus. et 93. a. O lutum, d-
sordes. In V. 212. a. Verres in luto totius corporis uestigijs
uolutatus. et 147. a. Vides caudam illam Verres ante-
quam luto demersam esse in litura.
Lux, cis. lumen. de Diuin. 119. a. Si Deus erat, cur se
contra naturam abdidit, ut patefactus aratro lucem aspi-
ceret? pro S. R. 28. b. Propter quos hanc suauissimam lu-
cem aspexeris, eos indignissimam luce priuare. In Ver. 240.
a. Lux communis. pro S. R. 40. a. Comoda quibus uti-
mur, lucemq; qua fruimur, spiritumq; quem ducimus, a
Deo nobis dari atq; impartiri uidemus. pro Quint. 13. b.
Communi luce priuari. pro Cl. 24. a. Hanc a natura pro-
priam lucem accipere. de Cl. 65. b. Tanquam ad aspicien-
dam lucem esse reuocatum. et de Arch. 255. b. Lucem non
aspicere id est, latere. In Ver. 251. a. Cur piratis lucis usu-
ram tam diuturnam desistit? de Arusp. 257. b. Eodem tem-
pore suscipitur in lucem et hoc coelesti spiritu auge-
mur. In C. 100. a. Potest ne tibi huius uitae haec lux, aut hu-
ius spiritus caeli esse incundus? cum, etc. pro Pom. 10. b.
Qui tam breui tempore lucem asserere reipub. potuit. de
Orat. 97. b. Et illa commendatio inclusa in ueritatis lu-
cem profertenda est. et 111. b. Historia lux ueritatis. In C.
120. b. Haec urbs lux orbis terrarum, arx omnium gentiu-
um. In A. 153. b. Lux quaedam uidebatur oblata. de Diuin.
81. a. Cum id reliquis, solis uideatur luce clarior. et pro
Cel. 42. a. Signa omni luce clariora. pro Cel. 47. b. Sed
in turpissimis rebus frequentissimam celebritate et clarissi-
ma luce letatur. Acad. 16. b. Proferre in lucem res occul-
tas. ad Her. 35. b. Luce noctem, nocte lucem expectas. pro
Sex. Ros. 27. b. Si canes luce latent, opinor ijs crura sus-
fringantur. In A. 244. b. Quis adeo lucet quis in militari-
um? quis bene comitatum? quis illustrem aggredit? pro
Sest. 21. b. Luce palam occidi. In P. 84. b. Cum arma in tem-
plum Castoris luce et palam comportabantur. Off. 70.
b. Luce palam in foro saltare. de Diuin. 120. a. Cur ante lu-
cem galli cantant? Quint. Frat. 309. a. Pridie Iduum hac
scripsi ante lucem. et Epist. 3. b. et 56. a. de Orat. 133. a.
Si ad te bene ante lucem uenisset. Attic. 56. b. Metellus
cum prima luce in campum currebat. pro Syl. 177. a. et
Epist. 56. a. Prima luce. pro Mil. 120. a. Centesima lux est
haec ab interitu P. Clodij. In Arat. Ille que fulgent lucis
ex ore coruscoid est, stelle. pro Deiot. 149. a. Obscurant
familiam e tenebris in lucem euocare. pro Pom. 5. a. Mis-
thridates in uestris uel ligilibus, hoc est, in Asia luce uer-
satur. et Offic. 42. a. Tanquam in clarissima luce uerfer-
tur. In Arat. 175. a. Primum rediui luce non tenebris, de-
inde, etc.
Luxuria, riæ, et luxuries, ei. luxus, intem perantia, li-
bido. pro S. R. 30. b. In urbe luxuries creatur, ex luxuria
auaritia, ex auaritia erumpit audacia. de Or. 124. a. Aud-
ritiam si tollere nullis, mater eius est tollenda luxuries,
contra

1053 LY
contra Rul. 64. a. Luxuries Annibalem Capuae corrupit.
pro Mur. 127. b. In quo luxuria reperire non potes, in eo
te umbram luxurie reperiturum putas? et 142. a. Odit po-
pulus Rom. priuatum luxuriam, publicam magnificentiam
diligit. Off. 21. a. Turpe est distulere luxuria. In P. 90. a. et
ibi. Noua quaedam et inaudita luxuries. et ibi. Profunde
libidines. et pro Cel. 46. b. Profusa luxuries. pro Cor. 66.
b. Tum luxuriam illius que non crimine aliquo libidinis,
sed communi maledicto notabatur. In V. 135. b. In mulierum
corruptelis et in eiusmodi luxuria atq; nequitia. pro Cel.
49. b. et 43. a. Domus in qua lustra, libidines, luxuries,
etc. uerferur. pro S. R. 24. b. De luxuria purgauit Eru-
tius, cum dixit, hunc ne in conuiuio quidem illo serere in-
terfuisse. et 19. b. Quod per scelus adeptus sis, id per luxu-
riam effundere atq; consumere. de Or. 121. a. Quod sum-
ptuosus de luxuria. et 127. b. In summa uerbate inest lu-
xuries quaedam, que stilo deperenda est. et 157. a. Luxu-
riam esse in herbis. In V. 55. b. et 184. a. Luxuries in fla-
gitijs, crudelitas in supplicijs. ad Her. 2. a. et 12. a. Inertia,
ignauia, desidia, luxuria. Off. 119. a. Haec libidini potius lu-
xurijs, quam liberalitati et beneficentiae pareat. Offic.
25. a. Luxuria, cum omni etati turpis, tum senectuti fo-
dissima est.
Luxuriose, intemperanter. pro Cel. 40. a. Cum libi-
dinosis luxuriose uiuere. de Fin. 69. a.
Luxuriosus, a, um. asotus, intemperans. de Fin. 69. a.
Luxuriosi reprehendendi sunt ob eam ipsam causam quod
ita uiuunt ut persequantur cuiusq; modi uoluptates. con-
tra Rul. 75. b. Aliquis ut in suis rebus ita in repub. luxurio-
sis nepos. In P. 94. a. Nihil isto scitote esse luxuriosius, ni-
hil libidinosius. Or. 204. a. Letas esse fegetes, luxuriosa
frumenta. In A. 173. a. Multa et lauta suppellex, non illa
quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis.
Luxus, us. intemperantia in edendo et bibendo. In
Ver. 161. a. Nisi forte existimatis eum in uino ac luxu non
risisse, qui nunc in periculo, ac exitio suo risum tenere no-
posuit.
Lycania, e. regio. Ep. 240.
Lycaines, pop. de Leg. 176. Ep. 42.
Lycium, cij. de D. 81. b. Cum ambulandi causa in Lyci-
um uenisset, nam id superiori gymnasio nomen est. et
110. a. Tum in bibliotheca, que in Lycio est, affedimus. de
Or. 93. a. Et longe Academia illi ac Lycio tum hoc sub-
urbanum gymnasium antepono. de D. 85. a. Inq; Acade-
mia umbriferam nitidamq; Lycio. et Ac. 42. a.
Lychinus, ni. lucerna. Q. Fr. 336. b. Haec scripsi ad lych-
inum ligneeolum. aliter, Lychinuchum. pro Cel. 52. a. Lux-
alia est solis et lychinorum.
Lycij, pop. In V. 204. At. 95.
Lycyrgus, a. durus, seuerus, qualis fuit Lycyrgus,
qui leges duras Lacedaemonijs tulit. Attic. 8. a. Nos meta-
ipsi qui Lycyrgi a principio fuisset, quotidie dema-
tigamur.
Lycyrgus, gi. de Clar. 176. a. M. Brutus accusationem
falsitauit, ut Athenis Lycyrgus.
Lydia, dia. regio. pro Flac. 160. a. Quid dicam de Ly-
dia, etc.
Lydia, a, um. pro Fl. 160. a. Quis unquam Graecus co-
modiam scripsit, in qua seruus primarum partium non
Lydius esset?
Lymphatus, a, um. furens, insanus. de Diuin. 97. a.
Flexanima tanquam lymphata ut Bacchi sacris comino-
ta poetæ.

MA 1054
Lynceus, a, um. perspicax. In Ver. 155. a. Homo lynce-
us. et Epist. 126. b. Quis est tam lynceus, qui in tantis te-
nebris nihil offendat? nusquam incurrat?
Lyra, re. fides. Tus. 149. a. Themistocles cum in epu-
lis recusasset Lyram, habitus est indoctior.
Lyricus, a, um. Or. 215. a. Poeta, qui adperit a Grae-
cis uocantur, quos cum cantu spoliaueris, nuda penè rea-
manet oratio.
Lysias, sie. de Or. 105. a. Disertissimus scriptor Lys-
ias. et de Clar. 167. b. Lysius subtilis scriptor et elegis.
Orat. 199. a. Venustissimus ille scriptor et politissimus
Lysias.
Lysidicus, ci. In A. 233. b. Lysidicus ipse in Graeco uer-
bo, qui omnia iura dissoluit.
Lysander, dri. uersutissimus Lacedaemoniorum dux.
Off. 22. a.
Lysippus, pi. fictor insignis. Ac 21. b.
MA
De Or. 131. a. Omnibus in parietib. ina-
scriptis fuisse literas, tria III. duo mm.
M. mille significat. L. Mille.
Macedo, onis. In A. 203. b. Quid
Macedo Alexander?
Macedonia, e. regio. At. 40. In P. 91. et 92.
Macedonicus, ca. In Ver. 230. a. Signum Macedonice
cum. In P. 91. a. Imperator Macedonicus. Attic. 257. b. Le-
giones Macedonice.
Macedonum, li. locus in quo uenduntur omnia, que uen-
scendi causa in urbem afferuntur. de D. 120. b. Si Epicuri
de uoluptate liber corrosus esset, putare annonam in ma-
cellocariorem fore. de Finib. 75. a. Quae est ista laus, quae
posuit e macello petit?
Macer, cra, crum. tenue. contra Rul. 79. b. Solum exi-
le et macrum.
Maceria, riæ. murus in agro et uilla. Epist. 263. b.
Helluo nequissimus Sester. 200. Dabat nullo aprico hora-
ro, nulla maceria, nulla casa.
Macharophorus, ri. gladiator, macheram ferens. Q.
Fr. 312. b. Hominem portauit ad Batas octophoro macha-
rophoris centum sequentibus.
Machina, ne. machinatio. In V. 105. b. Columnæ ma-
china apposta deiecit, eisdem lapidibus repositae sunt. et
106. a. In P. 88. b. M. Regulus, quem Carthaginenses refe-
ctis palpebris illigatum in machina uigilando necauerunt.
pro Dom. 218. a. Isdem machinis sperant me restitutum
posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt. con-
tra Rul. 75. b. Haec tota lex ad Pompeij opes euertendas fa-
ctam machina comparatur. Brut. 289. a. Omnes adhibeo
machinas ad tenendum adolescentem. de Nat. 74. b. Dolis,
machinae fallaciae, praestigia. et ibi. Commoliri dolum et
machinam aliquam ad quempiam. Quint. de Pet. 206. a.
Quo in magistratu amicam, quam palam domi habebat,
de machinis emit.
Machinatio, onis. de N. 45. a. Cum machinatione qua-
dam aliquid moueri uidemus, ut spheram, ut horas. et
50. b. Etiam machinatio quaedam atq; solertia. de Or. 115.
a. Iudex tanquam machinatione aliqua tum ad seueritatem,
tum ad remissionem est contorquendus.
Machinator, oris. architectus, fabricator. pro S. R.
40. b. Scio omnium architectum et machinatorem esse
Chrysoگونum, et contra Rul. 63. b. l. C. 112. a.
Machinor,

Machinor, aris, struo, molior, excogito, consilium in- eo. de N. 5. a. Ad usum orationis incredibile est quanta opera machinata natura sit. de Or. 1. 19. a. Hec quidem machinati sunt ad uoluptatem. de N. 5. 1. b. Quod perpetuitatis causa machinata natura est. et 7. a. Sibi ipsi nefariam pestem machinari. In V. 6. 9. a. Cum interea aliud quiddam iamdiu machinaretur. pro Dom. 22. 4. a. Nihil aliud nisi utine quid per uim agi posset machinabere. ad Her. 1. 1. b. et 2. 6. b. Machinari necem uel calamitatem alicui. de Vn. 1. 9. 6. a. Queramus igitur causam, quae cum impulerit, qui haec machinatus sit, ut originem rerum, et molitionem no- uam quereret.

Macies, ei. corporis magna tenuitas et siccitas, gra- cilitas. contra Rul. 8. 5. a. Homo grandi macie torridus, co- temptus, et abiectus. Item: Crassum libertum ais, tibi de mea macie sollicitudineq; narraffe. Tus. 1. 9. 6. a. Corpus ma- cie extabit. I. A. 2. 1. a. Profectus est ad bellum A. Hircius uir fortissimus, at qua imbecillitate? qua macie? sed animi uires, corporis imbecillitas non retardauit.

Macrocollum, li. charta, membrana. At. 2. 5. 1. b. Sed tamen idem obrutus misti ad te retractatus, et quidem ex- ceptus ipsum crebris locis inculcatum et restitum, hunc tu translatum in macrocollum, lege in arcano conui- uis. et 2. 1. a. Impeniam facimus in macrocolla.

Macte, uox hortationem significans. Att. 1. 8. 8. a. Ma- cte uirtute, sibi quidem gratum, et c. et 2. 5. 0. b. Seruuli dicebant, eum et agripet. a. et ceteros ad Bathrotijs, macte. Tus. 1. 5. 6. a. Macte uirtute, ego enim ipse cum eodem ipso no in- uitus errauerim. At. 9. 7. b. Quae quid nobis futurum est, macte scribas. aliter, maturae.

Mactio, as. interficio. de Ar. 2. 5. 3. b. Clodius diuiores o- mniuum tribuum domi suae crudelissima morte mactauit. I. C. 1. 0. 4. a. Tu tu iupiter hos, eternis supplicijs uiuos mor- tuosq; mactabis. et 1. 0. 1. b. Nonne hunc summo supplicio mactari imperabis? P. 8. 2. b. Quorum ego furori nisi cesa- sissim in Catiline busto mactatus essem. In Vat. 3. 5. b. Quo etiam maiore es malo mactandus. Tus. 1. 7. 9. b. Mactata ex- cetra. pro Plac. 1. 6. 4. a. et 1. 7. b. Quam potestis P. Lentu- lo mactare uictimam gratiorem. In Vat. 3. 1. b. Inferorum animis elicere, et puerorum extis deos manes mactare. In V. 2. 0. 5. b. Cum uideant ius ciuitatis illo supplicio esse mactatum.

Macula, lae. labes. de N. 1. 7. a. Est autem corporis ma- cula neuus. pro S. R. 3. 7. a. Legationis cerimoniam pollue- re, maculasq; afficere. pro Pom. 5. a. Delenda est nobis illa macula Mithridatico bello superiore suscepta. et At. 2. 8. 2. b. Magna macula per uos deleta. pro Sest. 1. 7. a. Quoni- am illa in rep. macula regni publicati maneret, quam nemo posset eluere. In Sal. 2. 7. 4. b. Inurere eternas maculas ali- cui, quas reliqua uita eluere non possit. pro Cor. 5. 7. b. Est huius seculi labes quaedam et macula, uirtuti inuidere. pro Dom. 2. 1. 7. b. Omnium libidinum maculis notatissimus. pro Pl. 2. 6. 5. a. Hunc tu uita splendorem maculis aspergis istis. I. V. 2. 6. 0. a. Maculas flagitiorum tuorum innocetium san- guine luere arbitrabere. et pro Cl. 2. 0. a. Macula familiar: id est, turpitudine.

Macula, reus foramen seu plaga. I. Reticulum. de So. 1. 2. 9. b. In ipsis terrae quasi maculis, ubi habitat.

Maculo, as. macula afficio, commaculo, inquinatio, obli- tio, polluo, scedo, contamino, labem infero, maculis asper- go. de Ar. 2. 5. 0. a. Qui castissimos ludos omni flagitio pol- lueret, omni dedecore macularet. pro Mil. 1. 1. 8. a. Et tu san- cte iupiter, cuius ille latus, memora, finesq; sepe omni nefa-

rio suppro et scelere maculauit. pro Sest. 1. 6. b. Maculare splendorem alicuius.

Maculosus, a. um. maculis respersus. In A. 1. 7. 4. a. Ve- stis Pompeij non multa, eaq; maculosa. Att. 1. 1. a. Maculosi senatores.

Madesio, sis. perfundor, respergor. de D. 9. 4. b. Itaq; uaticinatus est, madesia tri minus triginta diebus Graeciam sanguine. In A. 2. 5. 9. a. Imbuti sanguine gladij exerci- tuum nostrorum, uel madesia potius.

Madeo, des. madesio. I. A. 1. 8. 0. a. Natabant pauimenta uiuino, madebant parietes. Postquam. 2. 0. 6. b. Madēs coma, compositus capillus.

Maddidus, a. um. perfusus. Q. Fr. 3. 1. 4. a. Sed ille susci- culus totus aqua maddidus mihi redditus est.

Maendrus, dri. anfractus. I. P. 9. 0. b. Quos tu Maen- dros, dum omnes solitudines persequeris, quae diuerticula flexionesq; quaesisti?

Magis, plus, praeter, plus plusq; Ep. 1. 9. 1. b. At. 7. 1. a. b. Quotidie magis ac magis suspicor te in Epeirum profre- ctum. Ep. 2. 9. a. Sed mihi magis magisq; quotidie de ratio- nibus tuis cogitanti, placet: id est, plus plusq;. In A. 1. 5. 3. b. Quotidie magis magisq; perdit homines urbi minaban- tur. Par. 1. 2. 9. b. Nihil huic addi potest, quo magis uirtus sit. pro Mil. 1. 0. 4. b. Non magis erit paricida si quis consu- larem patrem, quam si quis humilem necauerit. pro Pl. 2. 7. 1. b. Is magis edilis fieri non potuisset. pro S. R. 2. 4. b. An nos natus magis quadraginta. Ep. 1. 6. b. Ita contendit ut ni- hil unquam magis. de Or. 1. 1. 0. b. Magis aded id facultate quam alia ulla culpa mea contigit. Epist. 2. 6. 4. a. Expecto tuas literas, te ipsum multo magis. de Or. 1. 2. 1. a. Ac multo etiam magis ad uos. et de Cl. 1. 9. 5. b. Magis etiam, et c. pro Pl. 1. 6. 0. b. Nunc uero hoc magis, quod, et c. contra Rul. 8. 1. b. Immo uero etiam hoc magis, quam, et c. quod, et c. I. V. 1. 4. 8. a. Atq; eo magis, et c. et 1. 6. 4. b. Et eo magis, quod, et c. Item: Mementote non tam illos esse nobis quam hos pertinere scendos: atq; etiam hoc magis sunt timendi, quod, et c. de Off. 1. 5. a. Capescitibus temp. nihil minus quam philosophis, haud scio an magis etiam despicentia adhibe- da sit rerum humanarum. At. 2. 5. 4. a. Magis est quod gra- uis tuler tibi, quam quod te rogem. pro Cael. 4. 0. a. Cuius in magnis cateruis amicorum si fuit etiam Caelius, magis est ut ipse molestē fecerat errasse se, quam ut istius amicitia crimen reformidet. At. 2. 3. 4. a. De Graecia magis ac magis cogito.

Magister, stri. praceptor, doctor, autor. de N. 1. 5. b. Epicurus gloriabatur se magistrum habuisse nullum. I. A. 1. 7. 7. a. Quamquam te bonum timor faciebat, non diutur- ni magister officij. de Sen. 8. 3. a. Nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, quamuis consenserint uires. I. A. 1. 6. 2. a. Iam uideo magistrum tuo qui te tanta mercede, quanta iam proferam, nihil sapere docuit. de Or. 1. 0. 6. 4. Pueri in hoc genere apud magistros exercentur. pro S. R. 3. 8. a. Is discipulus magistro tantulum de arte non conce- dit. de Clar. 1. 7. 4. a. Gracchus semper habuit exquisitos et Graecia magistros. de Orat. 1. 2. 0. b. Magistri, ad quos filios nostros mittimus. de In. 3. 0. b. Artium liberalium magistri, uiuendi praepceptores. et Ep. 1. 1. 6. b. Magister coenandi, di- scipulus dicendi. de Or. Isocrates magister omnium istorum, et c. Or. 1. 9. 7. b. Plato grauisissimus autor et magister intel- ligendi et dicendi. et 1. 9. 8. a. et de N. 8. b. Aristoteles a ma- gistro Platone dissentiens. de Or. 1. 5. 5. b. Plato non lingua solam, uerum etiam animi ac uirtutis magister. et pro Mur. 1. 3. 9. b. Vestri praepceptores et uirtutis magistrus est, Stoici.

Magister, stri. praceptor, doctor, autor. de N. 1. 5. b. Epicurus gloriabatur se magistrum habuisse nullum. I. A. 1. 7. 7. a. Quamquam te bonum timor faciebat, non diutur- ni magister officij. de Sen. 8. 3. a. Nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, quamuis consenserint uires. I. A. 1. 6. 2. a. Iam uideo magistrum tuo qui te tanta mercede, quanta iam proferam, nihil sapere docuit. de Or. 1. 0. 6. 4. Pueri in hoc genere apud magistros exercentur. pro S. R. 3. 8. a. Is discipulus magistro tantulum de arte non conce- dit. de Clar. 1. 7. 4. a. Gracchus semper habuit exquisitos et Graecia magistros. de Orat. 1. 2. 0. b. Magistri, ad quos filios nostros mittimus. de In. 3. 0. b. Artium liberalium magistri, uiuendi praepceptores. et Ep. 1. 1. 6. b. Magister coenandi, di- scipulus dicendi. de Or. Isocrates magister omnium istorum, et c. Or. 1. 9. 7. b. Plato grauisissimus autor et magister intel- ligendi et dicendi. et 1. 9. 8. a. et de N. 8. b. Aristoteles a ma- gistro Platone dissentiens. de Or. 1. 5. 5. b. Plato non lingua solam, uerum etiam animi ac uirtutis magister. et pro Mur. 1. 3. 9. b. Vestri praepceptores et uirtutis magistrus est, Stoici.

est, Stoici. pro Mur. 1. 3. 9. a. Haec omnia non a natura sunt, sed a magistro, sine magistro, duce natura. I. Mamma. Or. 2. 0. 7. a. Existimator alicuius artificij, no magister. pro R. P. 1. 2. 4. a. Vfus est magister optimus. de Or. 9. 7. a. Stylus o- ptimus dicendi effector et magister. et 1. 0. 7. b. Stylus perfe- ctior dicendi ac magister. I. V. 1. 5. 9. a. Dux et magister ad faci- endum aliquid. de Cla. 1. 9. 2. b. Sufationem legis Seruiliae sibi magistrum fuisse dicebat. pro Cor. 6. 0. a. Tum uero ius omne noster iste magister mutande ciuitatis ignorat. de Or. 1. 2. 6. b. Quamobrem hoc uos doceo, bonus ego uideli- cet et eruditus magister. de Ar. 2. 4. 7. b. Ego habeo et auto- res et magistros colendarum religionum, maiores no- stros. pro Dom. 2. 3. 4. a. Autor et magister publice reli- gionis. et 2. 4. 1. b. Praeritum illo magistro qui cogereur docere autem ipsa didicisset. pro Cecin. 2. 9. 1. a. Te uti in hac re magistro uolo. I. V. 6. 2. a. Si ab isto libro quem ti- bi magister ludi nescio quis ex alienis orationibus compo- situm dedit. de S. 8. 6. b. Summus magister in poculo. At. 7. 6. a. et I. V. 1. 4. 2. a. Magister scripturae. I. Scripturae. et 1. 4. 5. b. Magistri, qui tabulas habebant. et 1. 4. 3. b. Quidam qui tum magister erat eius societatis. et At. 1. 7. 6. b. et Ep. 2. 0. 7. b. et 2. 2. 7. a. pro Plan. 2. 6. 5. b. P. Crassus maximam societatem au- tor, plurimarum magister. At. 1. 1. b. L. Pontius, quae putabat magistrum fore, si bona ueniret. pro Q. 9. a. Cui magistri sunt, domini constituantur, qui qua lege, qua conditione pereat, pronunciant, huc, et c.

Magister equitum, cui imperium summum in equites erat, ut dictatori in populum. At. 1. 5. 1. a. Sylla potuit effice- re ab interrege ut dictator diceretur et magister equitum. de Leg. 1. 3. 5. b. Isq; aue sinistra dictus populi magister esto. et 1. 8. 6. a. Magister populi equitumq;.

Magisterium, rij. magistri dignitas et officium. de Sen. 8. 6. b. Me uero et magisteria delectant a maioribus institu- te, et is sermo qui a summo adhibetur magistro in poculo.

Magistra, strie. de N. 1. 0. a. Leges aeternae uis, quae qua- si dux uita, et magistra officiorum sit. et de Or. 1. 1. 1. b. Of- f. 2. 6. a. Natura magistra et duce. Tus. 2. 2. 5. a. Philosophia magistra uita. pro S. R. 1. 0. b. Vita rustica parsimonie et diligentie magistra est.

Magistratus, tus. imperium, honor, potestas, qui cum imperio est, qui potestatem gerit, qui in imperio est, ali- quo honore aut imperio affectus, summus populi benefi- cius usus, qui magnus imperijs et prouincijs praesit, sages. de Am. 1. 0. 8. a. Vbi eos inuenimus, qui honores, magistra- tus, imperia, potestates, opes, amicitiae non anteponant? pro Muren. 1. 4. 1. b. Cato negat iudicium hominum in ma- gistratibus mandandis, uoluptatibus corrumpi oportere. et 1. 4. 2. b. Nulla re allici mentes hominum oportere ad ma- gistratum mandandum, nisi dignitate. Off. 2. 5. a. Est igitur proprium munus magistratus, intelligere se gerere personam ciuitatis, debereq; eius dignitatem et decus su- stinere, seruare leges, iura describere, ea fidei suae com- missa meminisse. pro Sest. 1. 5. b. Censura sanctissimus ma- gistratus. I. V. 2. 3. 1. b. Ad me uenit Heraclius is, qui tum ma- gistratum Syracusis habebat. Offic. 3. 0. a. Cedere ijs, qui magistratum habebant. pro Plan. 2. 6. 0. b. Tum enim ma- gistratum non gererat is, qui ceperat, si patres autores non erant facti. pro Plan. 2. 6. 2. a. Libertas populi in man- dandis magistratibus. et 2. 7. 2. a. Commissi sunt ijs magi- stratus. At. 2. 7. 9. a. Nemo tribunus plebis, nemo alio ma- gistratu, nemo priuatus autor extitit. Attic. 2. 7. 6. b. Dum unus erit patritius magistratus, auspicia ad patres redire non possunt. et ibid. C. Marius factus est augur. pro Font.

281. a. In honoribus petendis, in potestatibus, in imperijs gerendis. contra Rul. 7. 2. b. Quibus uos amplissimas po- testates dedistis. et 4. 8. b. Legum ministri magistratus. et ibid. Legum interpretes iudices. contra Rul. 7. 1. a. Lea- ge curiata magistratum non dari, cui nullis comitijs ante sit datus. Epist. 4. 0. b. Creare et gerere magistratum, et gerere potestatem. Item: Abire magistratu. Epist. 6. 0. b. Atq; abeuntem magistratu concionis habende potesta- te priuauit. et At. 1. 1. a. Q. Fr. 3. 9. 4. a. Bene gerere se in potestate. pro Quin. 2. a. Magistratum equum adhuc re- perire non potui. I. V. 1. 9. 1. a. Secuti sunt auariores ma- gistratus. Quin. Fr. 2. 9. 4. a. Quae in magistratu uiciose de- creuerant, eodem ipsis priuatis erat iure percrendum. I. A. 1. 7. 0. b. Tum senatus contra te dedit arma consulibus reli- quisq; imperijs et potestatibus. I. A. 2. 0. 4. b. Ve ci trien- nium ante legitimum tempus magistratus petere, cape- re, gerere liceat. de Leg. 1. 8. 4. b. Magistratus haec est uis, ut praesit praescribatq; rebus, et uiliis, et contumelia cum legibus: ut enim magistratibus leges, ita populo praesunt magistratus, uereq; dici potest, magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum esse magistratum. de Leg. 1. 9. 0. b. Suffragia in magistratibus mandandis palam ferre melius esset. et 1. 9. 3. b. Qui magistratu abierint apud censores edant, et exponant quid in magistratu gesserint. In Sal. 2. 7. 4. b. Accipere magistratum loco praede. Ep. 1. 9. 0. b. Nam quod huc properent in magistratum uenire, cau- sam non habent.

Magnanimitas, tis. magnitudo animi. Off. 3. 1. a. Quar- ta sit cognitio, altera comunitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderatio.

Magnanimus, as. um. uir magni animi, uir altus et excel- lens. Off. 1. 3. a. et 1. 4. a. Vir fortis et magnanimus. pro Vd. 2. 8. 2. b. Vir summi consilij et maximi animi. pro Sest. 1. 2. b. Vir fortis et acris animi magnusq;.

Magnes, tis. de D. 9. 8. b. Vt si magnetem lapidem esse di- cam, qui ferrum ad se allicit et trahat: at ratione cur ita sit, afferre nequeam.

Magnes, a. Magnesia Thessalia regione. de Cla. 1. 9. 4. b. Dionysius magnes.

Magnificatio, cis. Ep. 2. 1. 0. b. Eius libertum Apolloniu iam tum equidem cum ille uiueret, et magnificacbam et pro- babam. At. 2. 3. 4. a. Facio magnam praesidio Dolobellae: id est magnificatio actionem Dolobellae.

Magnificē, splendē. de Cl. 1. 8. 8. a. Amicē et magnificē te laudatum puto. I. V. 1. 8. 2. b. Magnificē laudari ab aliquo pro Q. 1. 7. b. et I. V. 8. 9. a. Magnificē ac splendē ornare conuiuium. de In. 7. 7. a. Vasa magnificē et preciosē celsa- ta. I. V. 2. 1. 4. a. Exornat amplē magnificēq; triclinium. pro Dd. 2. 3. 6. a. Iste habitare laxē et magnificē uoluit. I. C. 1. 0. 4. b. Magnificē uicimus. At. 2. 8. 4. b. Inuat enim magnificē lo- qui. ad Her. 3. 1. b. Hic qui se magnificē iactat et ostentat. I. A. 2. 2. 3. a. Magnificē enim Sulpitius maiorum continentia diligebat. Off. 1. 0. a. Haec praescripta seruantem licet magnificē uiuere.

Magnificētia, tie. splendor. de In. 8. 2. a. Magnificētia est rerū magnarum et excelzarum, cum animi ampla quadam et splendida propositio, agitatio et administra- tio. et 6. 2. a. Virtus et magnificētia, in qua grauitas et autoritas est. Or. 2. 0. 4. b. Si ut in apparatu epularum a ma- gnificētia recedens non se parum solū, sed etiā elegantē uideri uolet. pro Mur. 1. 4. 2. b. Oū populus Rom. priuata- tam luxuriam, publicam magnificētia diligat. contra Rul. 7. 0. b. Hoc nix est liberi populi, nix uestrorū amicorū magnifi-

magnificentia. de Leg. 168. b. In hac ille rerum magnificentiis, etc. pro Quin. R. 49. a. Qui tantas pecunias non propter inertiam laboris, sed propter magnificentiam liberalitatis repudiavit. de Leg. 190. b. Lucullo obiecta est magnificentia uille Tusculanae. Tusc. 24. o. a. Magnificentia aduim regiarum. Ep. 24. 7. a. Magnificentia et sumptus epularum. Off. 15. a. Capessentibus remp. et magnificentia et despicentia adhibenda est rerum humanarum. de Leg. 183. b. Funerum sepulchrorumq; magnificentia. Off. 28. b. Cavendum est etiam, praesertim si ipse adifices, ne ex tra modum sumptu et magnificentia prodeas. et ibid. L. Lucullus, cuius quam multu uillarum magnificentiam imitati sunt. et 44. b. Theophrastus est multus in laudanda magnificentia et apparatione populariu muneru. de Am. 99. b. Qui uirtutem uerborum magnificentia metiuntur.

Magnificentissimè, magnificè. At. 223. b. Nostri autè ipsius quod per seipos confici potuit, gloriosissimè et magnificentissimè confecerunt.

Magnificus, a. um. lautus, splendidus, summo splendore praeditus, delicatus. I. V. 87. b. Vidi foru adornatum magnifico ornatu. Q. Fr. 327. b. Ludi magnificentissimi, et minus sumptuosum atq; magnificum. de Or. 98. a. Multa ac magnifica res constructa ac recondita. Ep. 136. b. Cæna magnifica et lauta. Tusc. 24. o. a. Stragulum magnificis operibus pictu. Ep. 95. a. Reliqua sunt uenationes binae per dies quinque magnificae. de Or. 117. a. Genus dicendi magnificum atq; praecclarum. et 98. a. Cum praecclara quædam magnifica didicisset. de Opt. 24. 4. a. Ni quos nihil excelsum magnificentiq; delectat. et Off. 16. a. Animus excelsus et magnificus. de D. 109. b. Magnificum etiã illud Romanisq; hominibus gloriosum, ut, etc. contra Rul. 82. a. Cetera illa magnifica populi Rom. uectigalia. de Cl. 189. a. Voce, motu, forma etiam magnifica et generosa quodammodo. pro Fl. 157. a. Vbi illa magnifica et gloriosa ostentatio ciuitatis. de Leg. 169. a. Villa magnifica. At. 66. b. Illa autè quam locauit facit magnificentissimã. Off. 45. a. L. Crassus magnificentissima edilitate functus est. contra Rul. 66. b. Est hoc amplissimum, sed illud magnificentius, quod, etc. de Cl. 175. b. Genus dicendi magnificentius et ornatius. I. P. 80. a. Magnificentius est dicere quemadmodum gefserimus consulatum, quam quemadmodu ceperimus. Postquam 204. a. Senatus a quo sepe magnificentissimis decretis ornatus sumus. de Cl. 182. b. Id melius est quod splendidius et magnificentius. pro Deiot. 147. a. Cui magnificentissima dona usq; ad Numantia ex Asia misit. pro Dom. 242. a. Italiae magnificentissimus ille motus. In Vat. 30. a. Cicero magnificentiss. post hominum memoria consul factus.

Magniloquentia, i. e. Or. 215. b. Daelyticus numerus beuacameyrorum magniloquentie est accommodator. Ep. 210. a. Homeri magniloquentia.

Magnitudo, nis. amplitudo, granditas, moles, uertitas. de Fin. 99. b. Magnitudo maris Aegei. Of. 31. b. Metiri magnitudinẽ mundi. I. A. 24. 6. b. Si maria, montes, regionum magnitudines interessent. de Or. 86. a. Magnitudo et uarietas, multitudineq; causarum. I. V. 24. o. a. Genus praedandi ad magnitudinẽ questus immensum et infinitu. et ibi. Magnitudo si rigorum. Part. 237. a. Magnitudinem animi superbia imitatur in animis extollendis. et Ep. 8. a. Magnitudinem animi tui ne inflectas cuiusquam iniuria. Ep. 21. b. Magnitudo et nis amoris. contra Rul. 85. a. Magnitudo fructuum: id est, abundantia. I. V. 226. a. Signis ex ære modica amplitudine. et de Leg. 183. a. Propter amplitudines sepulchrorum. Item: Vtilitatis uertitas: id est, magnitudo.

l. Vbertas. pro Deiot. 149. b. Esto concedatur hæc quoque acerbitatis et odij magnitudo.

Magno, magno precio. (Paruo emere, uel uedere. pro Q. R. 50. b. Magno tua dimidia partem decidisti. contra Rul. 73. a. Eminent agros quos uolent, et quam uolent magno. At. 15. b. De aliquo conducere nimium magno. I. V. 202. b. Quid? tu ista permagno aestimas. et 231. a. Venerere aliquid paruo precio. Item: Nunc tacent precia praediorum.

Magnopere, nimio opere. Ep. 20. a. Cum has ad te qua primu literas magnopere perferri uellemus. At. 66. a. Et si queris nulla est magnopere comota euuadere. de In. 62. b. Cum pueroru formas et corpora magno hic opere miraretur. et de Leg. 166. b. Gel. philosophis magnopere auctor fuit, ut, etc.

Magnus, a. um. amplus, grandis, non mediocris, non paruus, uberior, bonus, late patens, immanis, infinitus, factus, insanus, longe lateq; patens. de Or. 104. 2. Quarum reru fateor magnam multiplicemq; esse disciplinã. de N. 51. b. Magna dii curant, parua negligunt. de Or. 145. a. Nec enim ars sine controuersia et magna est, et late patet, et ad multos pertinet, et summo in honore semper fuit, et clarissimi ciues ei studio etiam hodie praesunt. pro S. R. 40. a. Ventus uehementis, immoderata tempestas, nimius calor, intollerabile frigus. de Or. 86. a. Maiore delectatione, sicut uerbore, praemijs amplioribus ad perdiscendum commoueri. et 93. a. Studio acriore, ocio ac facultate discendi maiore ac maturiore, et labore atq; industria superiore. I. V. 226. a. Signa duo pulcherrima et perampla. Ep. 86. a. Quamquam id magnum et amplum est. Or. 199. b. Magni opus et arduum Brute conatur. contra Rul. 74. a. Magna mihi res non modo ad statuentis, sed etiã ad dicendum uidetur esse. pro Mur. 125. b. Mihi cum eo et uetus et magna amicitia est. Or. 201. b. Partes magnae et graues. de Or. 158. b. Grandis oratio, pro magna. Ep. 2. a. Magna eloquentia, magna grauitas, magnum studium, magna contentio. de In. 43. a. Multae et magnae res. et ibi. Quaedam magna et ampla pars. Tusc. 178. a. Experiatur equidem, sed magna res est. et 174. a. Quos enumerare magni est, ita sunt multi. pro Plan. 277. b. Decertare mihi ferro magni fuit, cum reliquis eorum, qui, etc. Q. Fr. 300. b. Nam si te uicinis tuis anteponis, ualde magni facis. Or. 206. a. Nos magnum fecissemus si potuissemus, etc. de N. 59. b. Nemo uir magnus sine aliquo afflatu diuino unquam fuit. et ibid. Magnis uiris pro sperere eueniunt semper omnes res. pro Q. 174. a. Artes, quibus tu magnus es, tibi concedo. Off. 36. a. Dica archus Peripateticus magnus et copiosus. pro Mur. 139. b. Neq; disputandi causa ut magna pars, sed, etc. de In. 72. b. Augere aliquid et maus facere. de Cl. 184. b. M. Drusus tuus magnus auunculus. Off. 66. a. In his magni iudicis est, statuere quid sit equum. et de Leg. 192. a. Quorum generum in utroq; magnus nofter Cato est. de Cl. 184. b. Magnus auunculus. Item: Drusus tuus magnus auunculus.

Magus, gi. de D. 90. a. Magi, quod genus sapientum et doctorum habebatur in Persis. et 99. a. Et in Persis magi augurantur et diuinant. de Leg. 174. b. Magi Persarum. de Nat. 10. b. Portenta magorum Aegyptiorum dementia.

Maiestas, tis. imperium, amplitudo, dignitas. de Or. 123. b. Maiestas est amplitudo ac dignitas ciuitatis. is enim minuit, qui, etc. de In. 69. a. Maiestatem minueret, est aliquid de republica cum potestatem non habeas, administra de Or. 127. a. L. ex Apulia, quia qui maiestatem minuisse,

capitis

capitis poena afflicebatur. pro Rab. 90. b. Ut illud summum auxilium maiestatis atq; imperij de rep. tollatur. et 94. a. Ut imperium populo Ro. maiestasq; conseruaretur. et pro Cor. 62. a. Seruare et conseruare maiestatem populi. I. V. 24. 5. b. Minuere maiestatem reip. et de Or. 118. b. Maiestas ab aliquo imminuta. de D. 97. Dij non censent esse maiestatis suae, praesignificae hominibus, quae sunt futura. et 98. a. Neq; hoc alienum ducunt maiestate sua. de N. 47. b. Sustinendi muneris propter imbecillitatem difficultas minime cadit in maiestatem deorum. et Acad. 30. a. pro S. R. 27. a. Maiestas iudicum. I. P. 84. b. Magnum nomen est, magna species, magna dignitas, magna maiestas consulis. I. A. 157. a. Qui maiestatem populi Rom. per uim minuerit. de Am. 113. b. Quanta illi fuit grauitas? quanta in oratione maiestas?

Maior, ius. Top. 222. b. Quod in re maiore ualet, ualet idem in minore. Q. Fr. 303. b. Quem ego ut si aeternum maiorem uerebar. de L. 174. a. Proffus maiorem quidem rem nullam scisciam aliter, in minoribus, si uoles remittam hoc tibi. Tusc. 160. b. Qui in aliquo maiore studio et arte uersantur. de D. 86. a. Nihil ferre quondã maioris rei nisi auspicato gerebatur. et 119. a. Eius aspectu cu obsequiisset bubulcus clamore maiore cum admiratione cecidit. At. 124. a. Balbus maior, et Balbus minor. Parad. 117. b. Africanus maior, et Africanus minor. de Am. 96. a. Cato maior. Off. 9. b. Que cura existis etiam uiuimus, maiores et ad rem gerendam facit. Tusc. 187. a. Qui uolunt exclamare maius toto corpore contentioni uocis asseruunt.

Maiores, orum. patres superiores. (Posteri nostri, posteriores. I. V. 65. b. Patres maioresq; nostri. et Or. 198. a. 30 Patrum nostrorum aetas. et b. Superiores.) c. posteriores. I. A. 188. b. L. Philippus uir auo, patre, maioribusq; suis dignissimus.

Maius, i. e. At. 205. a. Ille diem negabat esse mensis Maius. et I. A. 179. b. Maius Calend. Attic. 42. Idus. 42. nonne 60.

Maiusculus, a. um. grandior. Ep. 131. b. In aliqua maiuscula cura negotioq; uersari.

Mala, le. maxilla. Or. 163. a. Ut meos malis miser manderem natos.

Malè, prauè, nequiter, incommode, iuciose, improbè, mala ratione. At. 237. a. O factum malè de Alexione. et. 261. b. de Or. 137. b. Malè enim se res habet, quae, etc. de Sen. 80. b. Vi Carthagini malè iandiu cogitandi bellu inseratur. pro Mur. 139. a. Errasti aliqua in re, malè dici putat Cato. de Sen. 81. b. Malè rem gerere. et I. C. 109. a. Malè gerendo negotio. pro Quin. 16. a. Qui cum omnibus creditoribus malè agat. et 9. b. Qui permulta malè agendi causa si audã diq; fecerunt. de Cl. 172. a. Male mulctatus. Or. 212. a. Male sonabat iisdem. At. 222. a. Non dubito quin me malè ode rit. pro S. R. 42. a. Aliquem malè locutu esse. At. 84. b. et pro Cal. 45. b. et At. 17. a. Malè audire, et bene audire. ad Her. 38. a. Mala ratione: id est, malè.

Malea siue Malea. Laconie promotoriu. Ep. 55. Sulp. Maledicè. Off. 27. a. Cum de absentibus maledicè contumeliosq; dicitur.

Maledico, cis. maledictis figo, carpo, rodo, uellico, obtrecco, detraho, morbo procacitatis utor, petulantissima lingua aliquem cõsector, malis onero. de Or. 137. a. Si quis alteri maledicis, petulas uidetur. de N. 20. a. Epicurus Phedoni Socratico turpissimè maledixit. et ibi. de maledicendo multa. Ep. 85. a. Cuius summa criminis haec est, quod armatus aduersario maledixit. et 88. a. Si quis illa maledicet.

de Or. 133. a. Num si contra te dixerò mihi maledicturus es, ut ceteris fecisti. pro Cal. 39. a. Petulanter maledicere alicui. et pro Sest. 20. b. Maledicito homini Reatino. de Or. 155. b. Pericles, in cuius labris ueteres comici etiã cum illi maledicerent (quod tum Athenis fieri licebat) lepore habuisse dixerunt. pro Deiot. 149. a. Non debebas optimo uiro fugitiui ore maledicere. pro Cal. 38. b. Aliud est maledicere aliud accusare. pro Cor. 67. a. Qui more hominu inuident, in conuiujs rodunt, in circulis uellicat, non illo inimico, sed hoc maledico dente carpunt. Ep. 138. b. Malis onerari. In Sal. 127. a. Is demum maledicet, qui non potest ab altero uerum audire.

Maledictio, onis. pro Cal. 38. a. Maledictio nihil habet propositi, praeter contumeliam.

Maledictum, ti. conuicium, probru, contumelia. (Laud. pro Mur. 126. b. Saltatorè appellat L. Mur. Cato, maledictum est, si uere obijcitur, uehementis accusatoris. et ibid. Maledictio nihil in hisce rebus loci est, quod omnia laus occupauit. Q. Fr. 380. a. Cum omnia maledicta, uersus etiam obsecrissimi in Clodiu et Clodiam dicerentur. pro Cl. 30. b. In maledicti uel criminis loco aliquid alicui obijcere. et pro Flac. 147. b. Maledictu omne, non modo crimen effugit. pro Fl. 156. b. Aliquem probris omnibus maledictisq; uexare. et At. 175. b. Omnia in aliquem maledicta conferre. pro Syl. 171. b. Verbi inuidia contumeliaq; maledicti. de N. 20. a. Epicurus omnes figebat maledictis. de Cl. 180. a. Aliquis cum aculeo et maledicto factus. pro Cal. 40. a. A maledictis pudicitiae ad conuersionis inuidiam oratio est nostra delapsa. Antequam. 195. a. Sed quid ego plura de illorum, aut in me maledictis, aut in uos scelerate loquar factis? pro Dom. 232. a. Extinctum iam est illud maledictum crudelitatis. I. A. 256. a. Quem ego iniustum uerissimè maledictorum notis tradam hominum memoriae sempiternae. In Vat. 30. a. Cum tu mihi Cornelij defensionem in maledicto obijcendam amputaris. I. P. 86. a. Maledicti et contumelia loco ponere aliquid. et de Fin. 54. a. Maledicta, contumelia, etc. pro Plan. 265. b. Nec ulla alia coniecta sunt maledicta in eius uitam. et 266. a. Maledicta in aliquè asperè et procciter et liberè dicta. Brut. 287. a. Tantumq; is tribuit huic indulgentia, ut se maledictis non abstineat.

Maledicus, ci. obrectator, mordax, petulas, procax, habens aculeos, perfringo, momus. pro Fl. 160. b. In tam suspiciosa et maledica ciuitate locum sermoni obrectatoru non reliquit. et pro Cal. 45. b. At fuit fama, quotusquisq; eam effugere potest in tam maledica ciuitate? ad Her. 8. a. et de Fin. 61. b. Homo natura maleuolus et maledicus. pro Mur. 126. b. Maledicus conuiciator. At. 17. a. Palianus maledicus. pro Fl. 148. b. Qui maledicentissima ciuitate omne ne crimen effugit.

Malefacio, cis. malè mereor, perniciosè mereor. Ep. 177. b. Dij isti Seguleio malefaciant. At. 145. a. Quod si iste ita liam relinquet, faciet omnino malè.

Malefactum, ti. Off. 46. a. Beneficia malè locata, malefacta arbitror. de In. 75. b. Deinde aduersarius malefacta auget.

Maleficiose, nefariose, nefarie, pro Cec. 288. b. Cum hoc noue litis genus tam maleficiose intenderet.

Maleficium, cij. malefactum. pro Cal. 53. a. Beneficij memoria nihil profuit, nocuit opinio maleficij cogitati. pro Plan. 268. b. Noli maleficiu putare esse gratiam. pro Cal. 48. b. Perficiendi et occultandi maleficij spes. I. A. 197. b. Conscientia maleficiorum. pro S. R. 20. a. Supplicia pro maleficij

maleficijs suis metuere. b. Maleficia manifesta. pro Cec. 90.4. a. Maleficium exilio multatum. et 286.4. Punire maleficium. ad Her. 7. b. Qui indicet aut factum esse maleficiū, aut à quo factū sit. de In. 61. a. Non factitatis esse ne a barbaris quidem hoc maleficium. pro S. R. 2. 8. b. Committere maleficium et admittere maleficium.

Maleficus, a. u. reus, malemeritus. ad Her. 17. a. I. V. 265. a. In maleficiorum sceleratorumque custodias tu tantum numerum civium Ro. includere ausus es? Tus. 239. b. Vir maleficus natura, et iniustus.

Malemeritus, a. um. Postquam. 203. a. Malemeritis referre quod debeas. ad Heren. 17. a. Vlscisci malemeritos oportet.

Maleolens, tis. de Or. 132. a. At in maleolentem uideo me à te circumuentri.

Malepacatus ager, locus. At. 79. b.

Maleprecator, ris, execror. I. P. 86. b. Virum tandem bono uiro et sapienti optabilius putas, sic exire à patria, ut omnes sui ciues, salutem, incolumitatem, reditū precentur, quod mihi accidit, an quod tibi proficenti euenit, ut omnes execrarentur, maleprecarentur, unā tibi illā uiam et perpetuam esse uellent?

Malefentis, tis. I. P. 81. a. An potest illa esse excusatio, non dicā malefentis, sed, et c.

Malemateriatu. Off. 62. b.

Maleuestitus, a. I. P. 92. b. Ipse cum hominibus quidem cum maleuestitis ad portam Cœlinontanam sitiens peruenierim.

Maleuolentia, tic. mala gratia. I. P. 80. a. Tus. 213. a. Maleuolentia est uoluptas ex malo alterius sine emolumentō et suo. Q. Fr. 298. b. Posteriorum erit uerius iudicium, ob tractatione et maleuolentia liberatum. Ep. 16. a. Noui animum tuum tum mihi amicissimū, tum nulli in ceteros maleuolentia suffusum. pro Plan. 263. b. Vicinitas non infuscata maleuolentia. pro Cor. 58. a. Deprecandæ maleuolentia causa. Ep. 2. a. Senatus religionis calumniam non religio, sed maleuolentia et illius regie largitionis iniuria comprobat.

Maleuolus, a. um. in aliquem maleuolentia suffusus. Ep. 29. a. Ille si omnibus est maleuolus, minus offendor in me. ad Heren. 8. a. Homo natura maleuolus et maledicus. pro Corn. 66. b. Ut maleuolorum iniquorum, inuidorum animos frangeremus. pro R. P. 129. a. Tum subinuisum apud maleuolos Posthumi nomen. pro Quint. R. 50. b. Quoniam tam natura maleuolus es. Quint. Fr. 308. a. Cato auditus est magno silentio maleuolorum. Ep. 42. b. Sed ne summorum quidem hominum maleuolis de me sermonibus crederet. At. 101. a. Cato in me turpiter fuit maleuolus. pro Deiot. 150. a. Exturbanis maleuolorum sermunculis hæc collecta sunt.

Malitia, tic. fraus, calliditas. de N. 75. a. Malitia est uersuta et fallax nocendi ratio. Tus. 216. a. Virtuti contraria est uiciose ut sic enim malo, quam malitiam appellare, quā Greci *νεμία* uocant, nam malitia certi cuiusdam uicij nomen est, uiciose ut omnium. pro Q. R. 52. b. Perfidia et malitia per quam insidiæ tenduntur alicui. pro Quint. 10. a. Per summam fraudem et malitiam fingere aliquid. pro Clu. 32. a. Ad omnem malitiam et fraudem mentem suam uersare hæc fecim cogitans. I. V. 135. b. Hæc uero eius erat ars et malitia miranda. pro Quint. R. 48. a. Supercilia illa rasi oler malitiam, et clamitare calliditatem uidentur. pro Cecin. 285. a. Id malicia est iam uisitata. de D. 198. a. Leuitate, uanitate, malitia exclusa uer-

nitatem proba. et 114. a. Testes aut casu ueri, aut malitia falsi fictiq; esse possunt. de Fin. 118. a. et 121. b. Fraus, improbitas, malitia, culpa, turpitudine. Epistol. 138. a. Tamen à malitia non discedis. ad Her. 18. a. et de In. 75. b. 76. a. Vitæ putamus ab omnibus unicum malitiam atque nequitiam cognosci. Offic. 66. a. Malitia quæ uult uideri se esse prudentiam, sed ab ea distat plurimum. Part. 236. b. et Att. 211. b. Prudentiam malitia imitatur. et 249. a. Coheredes aquis finire opprimi malitia est.

Offic. 13. a. Mihi imposuisset aliquid, nisi tua malitia asfussisset. Offic. 34. Insidijs et malitia laudem est adeptus. Item: Hi sepe uersutos homines et callidos admirantes, eorum malitiam sapientiam iudicant. Off. 34. b. Omnis opinio ad eam speciem traducenda, ut honestis consilij uisistijs factis, non fraude et malitia se intelligant ea quæ se lunt consequi posse.

Maliciose, callidè, subdole, uersute. I. V. 135. a. Nihil sanè uersutè nec maliciose facere conatus est. Or. 215. b. et pro S. R. 36. b. Etiam si in eligendo fecit maliciose. ad Her. 2. a. Si quis rem mandatam maliciose gessisset. Att. 244. a. Clodium nihil arbitror maliciose, quanquam sceleratè quidem egerit. Offic. 64. a. Dolose aut maliciose agere aliquid.

Maliciosus, a. um. uersutus, callidus, astutus, fallax, et etus, obsecrus, ueterator. (Apertus, simplex, ingenuus, iustus, bonus. Off. 63. a. et 7. b. Existunt etiam iniurie sepe calumnia quadam, et nimis callida, sed maliciose ueris interpretatione. de repub. lib. III. Non sunt in disputando uersuti, non ueteratores, non malitiosi. pro Quint. 108. b. Num malitiosum negas, fraudulentum? iam id quidem arrogas tibi.

Malleolus, li. nouus uitis palmet, sarmentum. I. C. 109. b. Malleolos ad incendendam urbem faces et comparare. de Sen. 88. a. pro Mil. 113. b. Domus scutis referta, plena omnia malleolorum ad urbis incendia comparatorum.

Malo, uis, magis uolo. At. 193. a. et de Cl. 181. a. Meo iudicio multo stare malo quam aliorum. Att. 122. b. Malo me cum Pompeio uinci quam cum istis uincere. et 211. a. Scripta nostra nusquam malo esse, quam apud te. Tus. 170. a. Ne ego haud paulo hunc animum malum, quam omnia fortunas. de Fin. 98. a. Quis non multis partibus malus? At. 84. b. Noli putare me quicquam maluisse, quam ut mandatis tuis satisfacere. et 112. a. Cato ipse iam feruire quam pugnare mauult. de D. 113. a. Euanuisse mauultis, etc. pro Quint. 2. a. Pretor iudicij prius de probro, quam de re malui fieri. pro Plā. 271. b. Ego illi omnia malo quam mihi. At. 32. a. In hac re malo uniuersa Græcia et negotiatoribus. At. 229. a. Tamen arbitror malle te quietam senectutem potius agere, quam sollicitam. Or. 211. a. Nequire pro non quire, malle pro magis uelle, nolle pro non uelle. At. 86. b. Multo enim malo hunc à Pontida, quam illum à Seruilia. et 246. b. Domi enim manere si rectè possum, multo malim.

Malua, u. e. herba molliens aluum. Ep. 107. a. Beta et malua.

Maluginensis, e. de Or. 133. a. M. Scipio Maluginensis.

Malum, li. damnum, incōmodum, detrimentū, pestis in malis. de Or. 106. b. Quam sit bellum cauere malū, omnes etiam nullo docente scimus. I. A. 182. a. Seruitus est potestremum malorū omnium. I. V. 193. b. Maxima malorū eligenda. Off. 72. b. Minima de malis. Off. 330. b. In duobus malis cum fugiendū maius sit, minus est eligendū. At. 107. b. Quod horum malorū, quorū aliquod certè subeundum est.

est, minimū putes. I. A. 200. b. Omne malū nascēs facile operitur, inueteratū sit plerūq; robustius. pro Dō. 215. b. Medicina, quæ et illud natūm, malū et hoc delectū sanare possit. pro Plan. 266. a. Libertas malis oppressa ciuilibus, iam extollere caput, et aliquādo recreata se erigere incipit. I. A. 169. a. Cū tanta mala florentissime familie, sed aui, uel potius sustuli. et de D. 115. a. Semina malorū. de Am. 97. a. Nihil mali accidisse Scipioni puto. At. 83. b. Cōmemorat quid etiā mali C. Iulius fecerit, etc. I. A. 153. b. Cū serperet in urbe infinitū malū. Ep. 138. b. Malis onerari. Att. 100. b. Virum bonū oportet esse, ne malum habeat. et de Fin. 79. b. Habere malum. de Leg. 164. a. Sed quod metuat ne emanet, id est, ne malū habeat. Tus. 152. a. Infinitū quodam et sempiternū malum habere in uita. et 166. a. Qui nihil mali habeat. ad Her. 32. b. Victoria, quæ plus calamitatis quam boni dederit. ex Acon. 85. a. Dare malum alie Metellus Cōs. Off. 44. a. Quod te malū rationis in istam spem induxit, ut, etc. I. A. 155. b. Quæ nā (malum) est ista uoluntaria seruitus? et 228. a. Quæ (malum) est ista ratio? I. V. 117. a. Quæ (malum) ista fuit amentia? et pro Q. R. 54. a. Quæ (malū) stultitia fuit? de Leg. 187. a. Magnum dicit malum. nam, et 188. b. Sed est iniqua in omni re accedenda prætermissis bonis, malorum enumeratio.

Malus, a. um. improbus, incōmodus. de Am. 97. a. Off. 59. b. Philosophi quidam minimè mali illi quidem, sed non satis acuti. Tus. 164. b. Mortem non esse in malis. I. P. 95. a. Aristarchus, qui notam apponebat ad malum uersum. et ibid. Malus poeta. de N. 75. a. Iudicium de dolo malo, et de fide mala.

Malus, li. quam nauis arborem uocant. I. V. 253. b. Cleomenes malum erigi, uela fieri, ancoras præcidi imperat. de Sen. 80. b. Cum alij malos scandant, alij per furos currunt. de Or. 159. b. In nauigio autem, uela, mali. In Arat. a. prora ad malum, a malo ad puppim.

Mamers, tis. oppidum Siciliae, in uic. Messana, unde Messanenses et Mamertini idem. I. V. 268. b.

Mamertina ciuitas. I. V. 111.

Mamma, m. e. de N. 52. a. Quæ multiplices foetus procreant, ijs mammarum data esse multitudine. et ibid. Quæ paulo ante nata sunt, sine magistro, ducunt naturam ammas appetunt. de D. 126. a. Puer lactens, in gremio matris se deus, mammam appetens. de Fin. 94. a. Viris mamma atque e barba.

Manceps, pis, qui conducit uel emit aliquid publicum. I. V. 60. a. Mancipes à ciuitatibus pro frumento pecunias exegerunt. et 187. a. Cum frumentum ex decumis Romanam mances aduexissent. et ibi. b. Mancipibus dedi. et 104. b. Quid ageret cepit cogitare, si opus pupillo redimeretur, si res abiret ab eo mancipe quem ipse apposuisset, sibi nullam prædā esse. pro Dom. 223. a. Postremo ne in prædæ quidem societate mancipem aut prædonē socium reperire potuisti. pro S. R. 21. b. Hominis studiosissimi nobilitatis manceps sit Chryfogonius. At. 186. b. Delegatio in mancipe annua.

Mancipatus, a. um. subiectus, astrictus. de Sen. 84. a. Senectus non est, si se ipsa defendit, si suum retinet, si nemini mancipata est.

Mancipi, res omnis quæ ab alienari potest. Top. 223. a. Abalienatio est eius rei, quæ mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessione, inter quos ea iure ciuili fieri possunt.

Mancipium, pij, res mancipi, seruus. Ep. 108. b. Sum enim *χρῆσται* et *εἰς* tuus, *αἰσῶσι* et Attici nostri, ergo frua-

ctus est tuus, mancipium illius. et 109. b. Attici proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autē usu et fructu. Top. 224. b. Finge mancipio aliquid dedisse id quod mancipio dari non potest, num idcirco id eius factum est qui accepit? aut num is qui mancipio dedit, ob eam rem se illa re obligauit? et 229. b. Sic tibi nos ad id quod quasi mancipio dare debemus, ornamenta quædam uolumus non debita accedere: id est, quasi iure emptionis et uenditionis. de Ar. 247. a. Multæ sunt domus iure mancipij et iure nexi. pro Cecin. 299. a. Cum omnia tua iure mancipij sint, ea ea possis ne retinere. At. 1. b. Res quas eum dolo malo mancipio accepisse de Varo diceret. Itē. Lex mancipij. Quicquid in mancipio uicij fuerit, uenditor si sciret, nec emptori dixerit, id præstato. de Or. 99. b. Cum Marius ades Aueratē uendisset, neque seruire quandam earum ædium partem ex mancipij lege dixisset, defendebam quicquid fuisset incommodi in mancipio, id si uenditor scisset neque declarasset, præstare oportere. et Off. 65. a. Aedes Sergio seruiebant, sed in mancipio Marius non dixerat. pro Mur. 124. b. In ijs rebus repetendis quæ mancipij sunt, is periculum iudicij præstare debet, qui se nexu obligauit. Attic. 285. a. Brut. Arma querenda putauimus, ut esset sui iuris ac mancipij resp. de Or. 99. a. Nexorum ac mancipiorum iura. I. V. 63. b. Mancipia pro seruis symphonicis. At. 125. a. Cōculcari miseram Italiam uidebis à mancipijs utriusque ex omni genere collectis. pro Plan. 272. a. In mancipijs parandis. Attic. 66. b. Nulla spes prædæ nisi ex mancipijs: id est ex hostibus captis. At. 195. b. 196. a. Mancipium uel mancipium. Off. 70. b. In mancipio uendendo ea uicia dicenda sunt, quæ nisi dixeris, redhibeatur mancipium iure ciuili. et 66. a. In mancipiorum uenditione uenditorum fraus omnis excluditur. At. 68. a. Sunt aliquod satisfactiones secundum mancipia. et 221. a. Vestorius ad me scripsit, ut in borem mancipio dari seruo suo pro mea parte Heterium cuidam fundum Brunnianū, ut ipse ei Puteolis rectè mancipio dare posset. At. 249. b. Quod Cærelia uelle uideris mancipio, dare ad eam summā quæ sub præcone fuit maxima, id opinor esse CCLXXX.

Mancipio, as. ab alieno, in alterius potestatem, quasi mancipium aliquid trado, subicio. I. A. 170. a. Tum iste uenditum atque mancipatum tribunatum consilij uestris opposuit. de Fin. 53. b. Cum L. Torquatus illum seueritatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Syllano mancipauerat.

Mancus, a. um. curtus, debilis. pro Rab. 94. b. Quintus Scæuola mancus ac membris omnibus captus ac debilis. Off. 31. a. Cognitio nature manca quodāmodo atque imperfecta sit, si nulla a ceteris rebus consequatur. de Fin. 96. b. Qui mancā fore putauerunt sine aliqua accessione uirtutem. pro Mil. 196. a. Occurrebat mancā ac debile præturā suam futurā consule Milone.

Mandatum, ti, res mandata. Attic. 84. b. Noli putare me quicquam maluisse quam, ut mandatis tuis satisfacere. et 68. b. Reliquum est, ut mandata nostra exhaurias. et 10. a. Tu mandata effice, quæ recepisti. Quint. Fr. 315. a. Tua mandata persequar diligenter. I. A. 176. b. A nobis id certè mandatum non habebas. et Att. 247. a. Dolobella mandata habeo. I. C. 112. b. Habere mandatum uel mandata et literas ab aliquo ad aliquem. et Epist. 46. b. De omnibus rebus. Attic. 110. a. et I. A. 206. b. Dare mandata alicui de magnis rebus. Epist. 44. a. et 176. a. Dare mandata alicui ad aliquem. pro S. R. 37. a. Qui mandat uel qui mandatum recipit. I. A. 118. b.

1067
 Accipere mandata ab aliquo. Epist. 31. a. Omnibus ei de rebus quas agi, quas curari a me uoles, mandata des uelim. Ep. 96. a. Mandatum tuum curabo diligenter. Att. 152. a. Agere mandata alicuius. At. 115. a. Afferre mandata ad aliquem, ut, etc. l. A. 199. b. Quamuis secura legatis mandata dederimus, pro Syl. 179. b. Et id mandatum Sylle Q. Metellus dixit, Syllam nolle, etc. pro Plan. 295. b. Item postea prae mandatis requisitus. pro S. R. 36. b. Itaque mandati iudicium constitutum est, non minus turpe quam furti. et ibid. In mandatis operae nostrae uicaria fides amicorum supponitur. l. Mandatis. Attic. 70. a. Gratissima est mihi tua cura de illo meo primo et maximo mandato. l. A. 222. a. b. Exequi mandata. et ibidem: Conficere mandata. At. 71. a. Mandauit omnia quae tu ut polliceris, exhaurires. 130. b. Ego Vetsulio ad te mandata dedi. Quin. Fr. 315. a. Facies scilicet ut mea mandata digeris, persequare, conficias. et 321. a. Vibulius de mea mansione mandata Caesaris ad Pompeium pertulit.

Mandatus, a, um. pro S. R. 36. b. Si quis rem mandata multoiosus gessisset, sui quae estis aut comodi gratia, aut negligentius, enim maiores nostri summum admisisse dedecus existimabant.

Mando, as, mandata mando, mandatum uel mandato do, negocium do, impono, praescribo, committo, trado, mitto. At. 49. a. Sed tibi nihil mando nominatim, me totum tuo amori fideique commendo. et 69. a. Hortensius ad me uenit, cui deposcenti mea mandata cetera uniuersae mandata illud probe, ne pateretur, quantum esset in ipso, prorogari nobis prouincias. pro S. R. 37. b. Non hanc ei rem Sextus Roscius mandauit, sed ipse a decurionibus publice T. Roscio mandatus est. Epist. 32. a. Mandauit filio, quae illum uellem loqui tecum. Epist. 33. Diligenter mandare aliquid alicui per literas. et At. 88. b. de Orat. 106. b. Mandare alicui procuratori de agricultura. pro S. R. 37. a. Qui mandata uel qui mandatum recipit. Off. 72. a. Exponere mandata. pro Mur. 142. a. Mandare magistratum alicui existimabant. pro Mur. 142. a. Mandare magistratum alicui. et l. V. 242. b. Mibi magistratum populus Romanus mandauit. pro Plan. 260. a. Populus mandandis magistratibus non inanis est dignitatis iudex. contra Rul. 69. b. Populus per religionem sacerdotia mandare non poterat. l. V. 219. a. Populus Romanus hominibus nouis honores mandata. pro Pom. 4. a. Autoritatis tantum in me est, quantum uos honoribus mandandum esse uolueritis. de N. 3. b. Mandare aliquid literis. et Epist. 210. b. Mandare literis res gestas alicuius. Epist. 69. a. Cum mihi saepe ostenderis te accuratissime nostrorum temporum consilia atque euentus literis mandaturum. l. V. 163. b. Quorum renunciatio legibus illorum et literis publicis mandata est. Acad. 1. b. Literis consignamus, quae monumentis mandare uolumus. de Cla. 267. a. Athenis primum monumentis et literis oratio est cepta mandari. de Or. 109. a. Mandare literis sermonem aliquorum. et 142. b. Instituenti mihi sermonem referre mandare huic tertio libro, quae, etc. pro Sest. 24. a. Haec monumentis annali mandantur. et Acad. 36. b. Mandata monumentis. de D. 122. b. Simile Dodoniae improbitate historijs Graecis mandatum esse demiror. de Orat. 113. a. Mandare literis res omnes singulorum annorum. et Or. 210. a. De artificio dicendi literis tam multa mandare. pro Arch. 189. b. Mandare uerbis eternum laborem alicuius proconium. Off. 33. a. Mandare scriptis actiones suas. pro Dd. 228. b. Mandare factum alicuius immortalitati. de D. 119. a. Alicuius loquentis uerba accipere, literisque mandare.

re. de Or. 148. b. Socratis sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. Custodire literas. l. Custodio. Tuf. 230. a. Consecrari literis alicuius. l. C. 102. a. Praecipue quae diligenter quae dicam, et ea penitus animis uestris mentibusque mandate. Ep. 90. a. Quare mihi crede et memoria manda, me, etc. pro Quint. 4. a. Quae ut cum diem memoriae mandatis. et 6. a. Mandare aliquid memoriae. de Or. 116. a. et pro Mil. 116. a. l. C. 120. b. Caesar non dubitat P. Lentulum aeternis tenebris uinculisque mandare. et 101. b. Vitam suam fugae solitudinisque mandare. de Nat. 56. b. Mandare aliqua condita ueluti. pro Syl. 178. a. Dimittere aliquem ab se, et mandare in ultimas terras. pro Quint. 9. a. Is non modo ex numero uiuorum exturbatur, sed etiam, si fieri potest, infra mortuos mandatur. At. 1. b. Præterea typos tibi mando, quos in testorio atrio li possis includere. At. 98. b. Age hoc malum quod mihi comine est cum omnibus, nihil tibi mando, ut de eo cogites. l. A. 187. b. Sententiosus edicti cuiusdam memoriae mandauit. et Am. 96. a. Cuius disputationis sententia memoria mandauit.

Mando, dis, di, mansum, conficio. de N. 53. a. Dentibus manditur, extenuatur, et molliatur cibus. et 50. a. Animalia alia stugunt, alia uorant, alia mandunt. de Ar. 258. a. Scylla eminentibus canibus et iuuenis naues ipsas mandens. de Orat. 163. b. et Tuf. 226. a. Impius horatur me frater, ut meos malis miser manderem natos. l. Mansus.

Mane, diluculo, primo diluculo, prima luce, cum prima luce. l. V. 128. b. Mane Cal. Deceb. Sibeni citari iubet. At. 206. a. Hodie mane Dolobella, multus sermo ad multum diu et 214. b. Cras mane putat. et 226. b. Bene mane haec scripsi. At. 60. a. Quorum alteras multo mane mihi dedit. et 177. b. Eo die mane. l. C. 115. b. Hodie nocte mane, etc. et l. V. 90. a. Postridie mane. et 116. b. Ep. 2. b. Nam haec idibus mane scripsi. l. C. 99. a. Exclusi eos, quos tu mane salutatum miseris. Of. 74. b. Is prima luce Pomponij domum uenit. At. 78. b. Saturnalibus mane se mihi Pindennise dederunt. et 215. a. V. Calendarum mane accipi ad Demea literas pridie datas. et 233. b. V. 11. Idium literas dederam bene mane.

Manens, is, tians,) (Moues. Tuf. 215. a. Vicia enim afflictiones sunt manentes, perturbationes autem mouentes. Ep. 84. b. a. Rerum hoc natura, etc. nec manens nec mutata ratio feret, etc.

Maneo, es, remaneo, commoror, resto, sto, sum, hereo. At. 146. a. Si Lepidus et Volcatius remanent, manendum pro et 121. a. Id si est, in Italia fortasse manebitur. Of. 72. a. In patria manere, esse domi sua. et pro Dd. 214. a. Scio me domi mansisse. Anteq. 193. b. Licet manere si non illum Titulum, etc. at certe reliquias Tullij liceat in hac urbe remanere. At. 36. b. Velle Romae mansisses. l. A. 167. b. Tu nunquam in hac urbe mansisses. At. 111. a. Eo die Capua discessi, et mansi Calibus. et 135. a. Att. 76. b. Multis locis ne tecum quidem accipio, et in tabernaculo maneo plerumque. de D. 93. a. Cum in uilla manerem. Epist. 127. a. Adhuc Romae maneo. Haec ego suspicans. Epist. 96. b. Si manerem in Italia, uerebare ne officio deessem; si proficiscerer ad bellum, periculum te meum comouebat. Ep. 56. b. Manere in uilla ipsum quod maneam in uita, peccare me existimo.) (Excedere e uita. Ep. 61. b. Ego te mihi semper amicum esse uolui, maneo in uoluntate, et quoad uoles tu, permanebo. et ibi. V. clum tuam pristina erga me uoluntate conferues. At. 2. b. Manere in officio. pro Dom. 226. b. Manere in fide. l. V.

1069
 I. V. 69. a. Manere in conditione atque pacto. At. 135. a. Manere in sententia. pro Sest. 16. a. Is in pristina mente mansit. Ep. 200. a. Societas inter nos semper manebit. Ep. 167. a. Quae perpetuo animo meo fixa manebunt. de Fin. 82. b. Aliquid stabile et firmum alicui permanere. Ep. 75. a. Si uis uetus et mos antiquus maneret. de Pro. 73. b. Legem Heliam manere, legem Fustiam non esse abrogatam. pro Q. 6. a. Non patiar istam manere suspicionem, nos rem iudicari nolle. l. V. 228. b. Præteris quorum ornatus tot seculum manserat, nudos deformatosque reliquit. At. 229. b. Mihi cum eo nulla contentio iam manet. At. 112. a. Plerique negat Casarem in conditione mansurum. At. 152. b. In eo mansimus, ne ad urbem. pro Clu. 55. a. Serui uel tormentorum adducti in ueritate manserunt. de Din. 83. a. Cum omnes Socratici manerent in antiquorum philosophorum sententia. l. V. 252. b. Manere in amicitia fideisque pop. Rom. At. 68. a. Si integra in senatu nostra causa ad Cal. l. u. manserit. de Nat. 8. a. Nihil semper suo statu manet. de Som. 129. a. Nam terra immobilis manens, una sede semper haeret. Off. 41. b. Is tandem laudabitur, dum memoria rerum Romae manebit. Post. 202. a. Quod uiro forti adini non potest, id mihi manet et permancere potest. Epist. 11. b. 22. a. Ea mihi conditio maneat, qua profectus sum. At. 101. b. Manere in prouincia exsententio consilio. At. 120. b. Ac ne me existimaris ad manendum esse propensiosem quod plura, etc. potest fieri, etc. et 126. a. In ea manebo. Att. 19. 6. a. Sed erant causae cur hoc tempore istic esse nollem; quae si manebunt, quae reuerti erit excessatio ad Brutum; et ut nunc est, mansurae uidentur. et 258. a. Eodem die uulgo loquebatur, Anto. 30. nimum mansurum esse Caesilius; et ibi constitueram ut pridie Idus aut Aquini manerem, aut in Arcano. Of. 38. b. Itaque praerites urbis modo stant et manent, ipsi iam extremae seclera metuentes. l. P. 92. b. Nummus interea mihi Caesar neglegto triumpho domi manet et manebit. l. A. 154. a. Cum intempesta nox esset, mansi in uilla. P. Valerij. l. A. 162. b. Clodij facti te, sciat C. Curionem manet. Off. 61. b. Maneat ergo, quod turpe sit, id nunquam esse utile. de L. 156. a. Multa diuiniu commemoratio manent quam natura secrete potuerunt. de Vn. 203. a. Atque is quidem contentus in suo manebat statu. pro R. P. 126. b. Quamobrem illud maneat ac fixum sit, quod neque moueri neque mutari potest.

Manes, nium, inferorum animae, dii manes. de L. 174. a. Deorum manium iura sancta esto, hos leto dato diuos habent, simplici in ollos lactumque minuto. l. P. 82. b. A me quidem penae expetitis, quibus coniatorum manes mortuorum expiaretis. In V. at. 31. b. Inferorum animas elice res, et puerorum extis deos manes mactare. l. V. 259. a. Ad dijs manibus uenire: id est, ab inferis. Part. 228. b. Acquitus tripartita est, una ad superos deos, altera ad manes, tertia ad homines pertinet.

Manica, ae, l. A. 236. b. Antonius solet accipere manicas, nec diuiniu obsidionis metum sustinere.

Manicatus, a, um. l. C. 109. b. Manicata et talares et trita tunice.

Manifeste, manifeste, palam, perspicue, clare, non obscure. l. C. 111. b. Vt tota res a uobis manifeste deprehendatur. et 114. b. Haec in remp. conuincit manifeste inuenta atque deprehensa est. pro Fl. 160. b. Aliquid manifeste deprehensum.

Manifesto, de Cl. 190. b. Manifesto cooperisse aliquid, et manu tenere. et pro Cl. 26. a. Or. 204. a. Facilius manifeste deprehensum atque deprehensum. Item: Aliquid mani-

1070
 festo deprehensum apparere. de In. 76. b. Manifesto teneri in re turpi.

Manifestus, a, um, clarus, perspicuus, apertus, non obscurus, insignis, illustris, palam, proptus, propositus, uulgatus, testatus, contestatus, de quo constat, de quo liquet, solis luce clarius, quod in promptu est, quod patet et notum est omnibus, quod tenetur, res loquitur ipsa, res certa et maioribus quasi theatris proposita, ante omnium oculos posita, quod ante oculos est, in medio posita. l. V. 145. b. Hoc quidem certe manifestum erit. et 74. b. Res nota, testata, manifesta. et 178. a. Res tam nota ac manifesta omnibus. l. C. 113. a. Scelus manifestum atque deprehensum. pro S. R. 34. a. Quae ita aperta et manifesta sunt, ut, etc. de Ar. 252. a. Manifestum periri. et ibid. Maxime illa sine atque insigne peritum. Ep. 2. b. Libonis et Hippii non obscura concursatio. pro S. R. 35. b. Apertum tuum scelus ante omnium oculos ponere. pro Cl. 21. b. Cum manifeste uenenum deprehendisset, et res non coniectura, sed oculis ac manibus tenetur. pro Dom. 215. a. Res erat non in opinione dubia, sed in presentia atque ante oculos proposita periculo. pro Cl. 24. b. Res clara atque omnium sermone celebrata. de In. 66. a. Nam is ante celauit, nunc manifeste tenetur. l. V. 60. a. Manifestum et in medio positum et apertum. de N. 73. b.

Manipularis, re, qui de manipulo, id est parua quadam militum manu est. At. 144. b. Doleo quod non Pompeium tanquam unum manipularis secutus sum. l. A. 156. a. Adde etiam iudices manipulares ex legione M. A. d. arum.

Manlianus, a, um, tyrannicus, crudelis, qualis fuit Manlius quidam Rome. de Finib. Vide ne Manliana sint ista uestra, aut maiora etiam, si imperes quod facere non possum. de Orat. 106. b. Manlianae leges uenialium uendendorum.

Mano, as, fluo, recundo, fundor, diffeminor, differa gor, latius dissipor, serpo, percrebesco. de N. 36. a. Multa atque luna manant et fluunt, quibus animantes alantur, et augetur, et pubescant. de Fat. 144. a. Aeternis causis naturae necessitate manantibus, uerum est id quod, etc. et de N. 69. b. Illa superiora unde haec manant. de Orat. 119. a. Accipite quod uelimus arcessere, et unde omnia manant uideri. pro Pl. 271. a. Aliquid sine capite manare et eius autorem non exare. et ibid. Maledictio nihil latius dissipatur. l. A. 153. b. Cum serperet in urbe infinitum malum, idque manaret in dies latius. Tuf. 224. b. Manare et fundi per omnes partes. de Som. 129. b. Homines qui terram incolant interruptos ita esse, ut nihil ueter ipsos ab alijs ad alios manare possit. Tuf. 229. b. Idque eorum nomen usque ad Pythagoram manauit et atem. l. C. 119. b. Latius opinione diffeminatum est hoc malum: manauit non solum per Italiam, sed etiam transcendit ad per, obscure serpens occupauit multas prouincias. pro Cl. 32. b. Manarat feram moyn consilio, pecunie quendam mentionem inter iudices esse uersatam. Off. 12. b. Genera quatuor ex quibus honestas manant a partibus quatuor. de Natur. 10. a. Qui aer per maria manant, is est Neptunus. de Natur. 10. a. Quae natura fluunt atque manant, ut aqua et terra. Off. 66. a. Vide bone nomen manant latissime. In C. 106. b. Quae refecanda erunt, non patiar ad perniciem ciuitatis manare. de Diuin. 96. a. Hercules simulachrum multo sudore manauit. In A. 261. a. Cum hoc triduo tristis a Mutina fama maneret. Parad. 120. a. Peccata ex uicij manant. et de Leg. 168. b. Nisi ea fuerint, unde illa manant. de

Orat. 1.4.8. Ab Aristippo Cyrenica philosophia manavit. Of. 50. a. Contagiones malorum quae à Lacedaemonijs profecta manarunt latius.

Mansio, onis, est, cum quis manet nec discedit. At. 133. a. Cautior certe est mansio, honestior putatur traectio. et 32. a. Nam ita mansionem illam deplorat, ut quemuis movere possit. Ep. 4.9. b. Is mecum sepe de tua mansione aut decessione communicat. de Fin. 2.0.2. b. Mansio in uita. X. Excessus est uita. Att. 137. a. Mansio Formijs. Q. Fr. 3.19. b. Quod tibi mea promissio mansionis tuae grata est, ex parte gaudeo.

Mansuetudo, nis, lenitas, facilitas. Tusc. 1.61. a. A quibus mansueti facti et exculti ad elegantiora defluximus.

Mansuetudo, nis, lenitas, facilitas. pro Mar. 132. a. Mansuetudo facere aliquid. et ad Her. 2. a.

Mansuetudo, nis, lenitas, facilitas. Of. 3.5. b. Quas res et mansuetudo animi consecuta et uerecundia est. Off. 3.9. b. Mansuetudo morum ac facilitas. de Or. 12.5. a. Facilitas, liberalitas, mansuetudo, pietas. de Or. 11.7. a. Genus orationis uehementis et atroxis. Lenitatis et mansuetudinis. At. 78. a. Incredibilis uidetur et nostra mansuetudo et abstinentia. Q. Fr. 2.9. a. b. Omnia plena clementia, mansuetudinis, humanitatis.

Mansuetus, a, um, mitis, lenis, facilis. I. A. 188. a. Quae ro cur tam subito mansuetus in senatu fuerit, cum in edictis tam fuisse ferus. pro Mil. 10.5. a. Mansuetus ciuis. de Or. 12.7. a. In meis moribus erga meos necessarios declaratis, mansuetissimus uisus sum. de In. 4.2. b. Mansuetus, mitis. X. Ferus, immanis.

Mansuetus, a, um, confectus, emollitus. de Or. 123. b. Omnia minima mansua (ut aiunt) nutrices infantibus pueris in os inferere.

Mansuetus, l. Diuinitio.

Mantinea ciuitas. Ep. 68. a.

Mantis, tis, uates. de D. 100. a. Diuini quidam sacerdotes, quos Mantis uocant.

Manubiarum, praeda, spolia ue ex hostibus capta. pro Arch. 19.1. a. Fuluius Martius manubias missis consecrauit. et de Or. 143. b. Rostra imperatoris manubias ornata. pro Dom. 13.6. a. Tu M. Fuluij domum monumentum tuarum manubiarum esse noluit. contra Rull. 78. a. et 63. a. bis. Praeda, manubias, aurum coronarium. I. V. 190. a. Quae ex praeda aut manubias est abs te donatio constituta. I. V. 107. b. Qui manubias sibi tantas ex L. Metelli manubias fecit. Ep. 13. b. Non enim ille manubias meae, sed operis locatio mea fierat.

Manubrium, brij, capulus. I. V. 214. a. Trulla excauata cum manubrio aureo.

Manufactus, a, u. X. Naturalis. Of. 3.5. b. Portus manu facti. pro Mar. 132. b. Nihil est opere aut manu factum, quod non aliquando consumat uetustas. de Finib. 10.5. b. Quid autem est aut in natura, quae, et c. aut in operibus manu factis, et c.

Manumissio, onis, libertatis datio. pro Cel. 52. a. Scire cupio quid habeat argumenti ista manuissio?

Manumitto, tis, libertate do. pro Mil. 12. a. et Q. Fr. 2.9.5. b. Milo seruos manuissit. pro Cluent. 52. a. et Ep. 23.1. b. Adsumt serui de cognatorum sententia manuissit. pro Mil. 12. a. Manu uero cur miserit, si queris, nescis, et c.

Manus, nus, dextra, litera, chirographum. de N. 56. a. Natura dedit homini manus multarum artium ministras, et ibi. Manus apta ad eliciendos sonos neruorum et tibiae rum adnotatione digitorum. de Or. 132. b. Manus laua, in

quit, et coena. I. V. 214. a. Iste unumquodque, ut in manus sumere et laudare, mirari. pro Cel. 51. a. Cum Licinius pyxidem teneret in manu. de Ar. 1.4.8. b. Cuius ab aua mater manibus esset accepta. Att. 7. a. P. Clodius per manus seruulae seruatus fuit et eductus. de Pro. 77. a. Per manus hanc prouinciam tradidit ei, cui uim me uelitis. pro Pl. 265. a. Procul apparet, non excutitur, non in manus sumitur. contra Rull. 169. a. Itaque hoc animo legem sumpsi in manus, ut, et c. I. C. 100. b. Iam tibi extorta est sica ista de manibus. I. V. 69. a. Quam spem nunc habent in manibus breuiter exponam. et Epist. 2.47. b. Cum ea spe, quam in manibus habeo. At. 107. a. Habeamus in manibus Antonij concionem. I. V. 69. b. Libelli nominum uestrorum erant in manibus omnium. Att. 254. a. Scripta tua, quae in manibus habebam. Or. 206. a. Quoniam Demosthenem totum cognouisti, nec eum dimittis est manibus. Acad. 39. b. Deponere aliquid de manibus. et Q. Fr. 1.9. a. Ponere aliquid de manibus. Attic. 212. a. Libros, quos Bruto mittimus, in manibus habent librarij. et Acad. 39. a. Sed habeo opus magnum in manibus, quod, et c. Ep. 12. a. Inimicum mecum sic amplexabantur, sic in manibus habebant, sic fuebant, sic osculabantur, ut, etc. Or. 209. a. Puerum insan-tem in manibus perorantes tenuimus. de Nat. 63. a. Quae stio, quae nunc in manibus est. At. 61. b. Libri quos in manibus habeo. Item: Libri oratorij diu multumque in manibus fuerunt. Tusc. 232. a. Philosophi quancumque rem habent in manibus, in eam quae conueniunt, congerunt omnia. Att. 220. a. Omnia est, quae in manibus habebat, quod in iusseras edolauit. Q. Fr. 321. b. Multos dies epistolam hanc in manibus habui propter commorationem tabellariorum. de Clar. 17.5. b. Sed ecce in manibus uir praestantissimo ingenio id est, C. Gracchus. et ibid. Manus extrema non accessit operibus eius. cont. Rull. 69. a. Itaque hoc animo legem sumpsi in manus, ut, et c. et Tusc. 176. b. Sumere aliquid in manus. de Or. 14.4. a. Qui hos libros in manus sument. de Clar. 17.6. b. Nunquam enim libelli illi in manus inciderunt. et Off. 58. b. Nihil de ijs, quae in manus meas uenerunt. Item: Quicumque calamus in manus meas uenit, eo sic uitor tanquam bono. de Orat. 92. b. Libellus, qui me imprudente et inuito excidit. de In. 40. b. Tendere manus ad aliquem. et Att. 37. b. Epistola manu mea scripta. et 63. a. Epistola librarij manu est. At. 75. a. Antequam aliquo loco confederem, neque longius a me, neque semper mea manu literas expectabis. et 78. a. Stamus animis: et quia consilijs ut uidemur bonis utimur, speramus etiam manu. Att. 100. a. Nam Alexidis manum amabam, quod tam prope accedebat ad similitudinem tuae literae: manu non amabam, quia indicabat te non ualere. et 131. b. Lippitudinis meae signum tibi sit librarij manus. At. 210. a. Hec in manibus habere dedisti, te nollem. et 247. b. Hanc putauit mea manu scribendam. et 259. a. Is Romani cum manu magna. At. 260. b. Noli putare praegrata facere me quod non mea manu scribam. et 261. a. Oppius me hortabatur, ut manum ueterum complerem. et 273. b. Victoria excidit manibus. Quint. Frat. 323. a. Occupationum mearum signum tibi sit librarij manus. Offic. 5. b. Is manus uiolenter uideatur afferre socio. Offic. 4.5. b. Quod praesens tanquam in manu datur, commodius est. et In A. 2.4.1. a. Quorum epistolas in manu teneo. de Sen. 79. b. Est in manibus eius uiri laudatio, quam cum legimus, et c. Q. de Pet. 212. a. Saepe fit ut agantur ea, quae non putaris: illa quae credideris in manibus esse, ut aliqua de causa non agantur. Tusc. 163. b. Cum

penet in manu iam mortiferum illud poculum teneret. et I. A. 162. a. Literae, et c. sunt enim librarij manu. et Am. 114. a. Atque ad extremum dat manus uincis, se patitur. de VII. 198. a. Itaque nec ei manus affixit, quia nec capiendum quicquam erat nec repellendum.

Manu tenere, in manu habere, prehendere, exploratum habere, certum coepi. Off. 6.5. b. l. Manus. et de Cl. 190. b. Cum indicia mortis se comperisse manifestum, et manu tenere diceret.

Marathon, onis, opp. et campus in Graecia. Off. 13. a. Rhetorum campus de Marathon.

Marathonius, a. Tusc. 219. b. Taurus Marathonius. At. 144. Pugna Marathonica.

Marcellae, orum, dies M. Marcello à Syracusanis consecratus. I. V. 119. a. et 139. b.

Mare, ris, altum, salum, profundum, Neptunia praetia, pelagus, pontus, ponti gurges. Tusc. 242. a. Unde terra et quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineantur. pro Cluent. 46. a. b. Ut mare quod sua natura tranquillum sit, uentorum uel agitari atque turbari solet, sic, et c. Acad. 26. b. Mare Fauonio nascente purpureum uidetur. et ibi pulchra de mari multa. Tusc. 164. a. Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. In P. 92. a. Cum mare uastissimum hyeme transibit, de N. 20. b. Belluae quae in mari rubro in uia ue gignuntur. pro Plin. 262. a. Ille unde comitorum ut mare profundum et immensum sic effereunt quodam quasi aestu, ut ad alios accedant, ab alijs recedant. Epist. 6.5. b. Terra maris; conquirere aliquem. Att. 136. b. Mare inferum: id est, Tyrrhenum uel Thuscum: mare superum, id est, Adriaticum uel Ionium. de Or. 14.9. a. Superum mare Ionium. X. Inferum mare Thuscum scopulosum et infestum. Att. 120. b. Infero mari nobis incerto cursu hyeme maxima nauigandum est. Att. 133. b. Iter ad mare superum.

Margarita, e, quem Plinius uionem uocat, uulgus perlam. I. V. 200. a. Nego ullam gemmam aut margaritam fuisse, quin abstulerit. Or. 204. a. Ornatus insignis quasi margarita.

Marianus, na, num, contra Rull. 88. a. Marianus tribunus plebis.

Marinus, a, um, maritimus. de N. 34. a. Astra, quae marinis terrenisq; humoribus aluntur. de D. 115. a. Marini aestus et maritimi aestus. I. Maritimus.

Maritimus, a, um, marinus. X. Mediterraneus. de N. 52. b. Aestus maritimi multum accedentes et recedentes. I. Ver. 146. a. Insula, quae undique exitus maritimos habet, pro Pl. 280. a. Maritimus ciusus. Part. 233. a. Loci maritimi. X. A mari remoti. Tusc. 236. a. Quod multas naues in omnem oram maritimam dimississet.

Maritus, ti, uir. pro Rab. 91. b. Chariorum huic fororis mariti quam filium fuisse. I. C. 102. b. Vigilare ad insidiandum somno maritorum. de In. 53. a. Et tu ut maritus sis quam optime mulieris, et haec quae optimo uiro nupta sit. pro Pl. 265. a. Maritum appellas, ut uerba etiam sitas, non solum crimina.

Marmor, oris. pro Dom. 235. b. Eius simulachrum e marmore in sepulchro positum fuit. de D. 118. b. In omni marmore necesse est inesse uel Praxtelia capita. pro Arc. 190. a. Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse constitutus e marmore. at is laudibus et c. Sic enim locus hic haud dubie corruptus antea, restituendus suae integritati mihi uidetur.

Ipsa mihi ueritas manum iniecit, et paulisper consistere coegit. pro Fon. 276. b. Conferre ferrum ac manus cum aequo. Att. 115. a. Conferre manum cum hoste. et 41. b. Afferre manus sibi ipsi. X. Abstinerere manus a seipso. Octa. 330. b. Ego senatum sibi manus afferre coegi. I. V. 85. b. Afferre manus sacrilegis alicui sano. At. 46. a. Afferre manus suis uulneribus. ad Heren. 33. a. Inferre manus alicui. I. C. 101. b. Inferre uim, et manus alicui. Tusc. 224. b. Cui in manu sit, quem esse dementem uelit. Ep. 233. b. Verum haec non sunt in nostra manu. Epist. 115. a. b. Quam uelis eum obligare, in tua manu est. Epist. 157. a. Vocantij sub manu sunt, per quorum loca mihi fideliter patet iter. Ep. 98. b. Totum hominem tibitrado de manu (ut aiunt) in manum tuam istam et uictoria et fide praestantem. Ac. 16. b. Hortensius uehementer admirans, quod quidem per petuò Lucilio loquente fecerat, ut citam manus tolleret. Topic. 222. b. Cum mulier uiro in manum conuenit. pro Quint. 18. a. Manus Sext. Nauij in propinquo rum profribendis bonis exercitata. Attic. 117. b. Sed in ea Pompeij epistola erat in extremo ipsius manu: Tu censeo, etc. 20 Quint. Frat. 321. b. Hec inter coenam Tyroni dictaui, ne mireris aliam manu esse. Epist. 178. b. Quae superioribus literis mea manu scripta. I. C. 112. a. Introductus Statilius cognouit manum et signum suum. In V. 182. a. Epistola Timarchidis manu scripta. Attic. 179. a. Hec ad te mea manu. At. 38. b. et Q. Fr. 302. b. Manus et multitudo id est, Epist. 244. a. Militum firma manus. Att. 10. b. et 75. a. Quos impetus in totam illam manum fecit de In. 61. a. Factum per uim, per manum opulentiam. pro Cecin. 291. a. Qui manum fecerit, copias parauerit, multitudinem ho-

minum coegerit, armatis, iustitiam, et c. At. 39. b. Plena manu laudare aliquem. Off. 63. b. Leges tollunt astutias quatenus manu tenere rem possunt, philosophi, quatenus ratione et intelligentia. de Amic. 115. a. Virtus Scipionis non mihi soli uersatur ante oculos, qui illam semper in manibus habui, sed etiam, et c. et 114. a. Sed affuit, et est in manibus oratio. de Sen. 84. b. Septimus mihi Origium liber est in manibus, omnia antiquitatis monumenta colligo. et 81. b. Tum dicitur eam fabulam, quam in manibus habebat, et proximè scripserat, iudicibus recitasse. de In. 40. b. Tendere manus ad aliquem. et Att. 37. b. Epistola manu mea scripta. et 63. a. Epistola librarij manu est. At. 75. a. Antequam aliquo loco confederem, neque longius a me, neque semper mea manu literas expectabis. et 78. a. Stamus animis: et quia consilijs ut uidemur bonis utimur, speramus etiam manu. Att. 100. a. Nam Alexidis manum amabam, quod tam prope accedebat ad similitudinem tuae literae: manu non amabam, quia indicabat te non ualere. et 131. b. Lippitudinis meae signum tibi sit librarij manus. At. 210. a. Hec in manibus habere dedisti, te nollem. et 247. b. Hanc putauit mea manu scribendam. et 259. a. Is Romani cum manu magna. At. 260. b. Noli putare praegrata facere me quod non mea manu scribam. et 261. a. Oppius me hortabatur, ut manum ueterum complerem. et 273. b. Victoria excidit manibus. Quint. Frat. 323. a. Occupationum mearum signum tibi sit librarij manus. Offic. 5. b. Is manus uiolenter uideatur afferre socio. Offic. 4.5. b. Quod praesens tanquam in manu datur, commodius est. et In A. 2.4.1. a. Quorum epistolas in manu teneo. de Sen. 79. b. Est in manibus eius uiri laudatio, quam cum legimus, et c. Q. de Pet. 212. a. Saepe fit ut agantur ea, quae non putaris: illa quae credideris in manibus esse, ut aliqua de causa non agantur. Tusc. 163. b. Cum

penet in manu iam mortiferum illud poculum teneret. et I. A. 162. a. Literae, et c. sunt enim librarij manu. et Am. 114. a. Atque ad extremum dat manus uincis, se patitur. de VII. 198. a. Itaque nec ei manus affixit, quia nec capiendum quicquam erat nec repellendum.

Manu tenere, in manu habere, prehendere, exploratum habere, certum coepi. Off. 6.5. b. l. Manus. et de Cl. 190. b. Cum indicia mortis se comperisse manifestum, et manu tenere diceret.

Marathon, onis, opp. et campus in Graecia. Off. 13. a. Rhetorum campus de Marathon.

Marathonius, a. Tusc. 219. b. Taurus Marathonius. At. 144. Pugna Marathonica.

Marcellae, orum, dies M. Marcello à Syracusanis consecratus. I. V. 119. a. et 139. b.

Mare, ris, altum, salum, profundum, Neptunia praetia, pelagus, pontus, ponti gurges. Tusc. 242. a. Unde terra et quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria sustineantur. pro Cluent. 46. a. b. Ut mare quod sua natura tranquillum sit, uentorum uel agitari atque turbari solet, sic, et c. Acad. 26. b. Mare Fauonio nascente purpureum uidetur. et ibi pulchra de mari multa. Tusc. 164. a. Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. In P. 92. a. Cum mare uastissimum hyeme transibit, de N. 20. b. Belluae quae in mari rubro in uia ue gignuntur. pro Plin. 262. a. Ille unde comitorum ut mare profundum et immensum sic effereunt quodam quasi aestu, ut ad alios accedant, ab alijs recedant. Epist. 6.5. b. Terra maris; conquirere aliquem. Att. 136. b. Mare inferum: id est, Tyrrhenum uel Thuscum: mare superum, id est, Adriaticum uel Ionium. de Or. 14.9. a. Superum mare Ionium. X. Inferum mare Thuscum scopulosum et infestum. Att. 120. b. Infero mari nobis incerto cursu hyeme maxima nauigandum est. Att. 133. b. Iter ad mare superum.

Margarita, e, quem Plinius uionem uocat, uulgus perlam. I. V. 200. a. Nego ullam gemmam aut margaritam fuisse, quin abstulerit. Or. 204. a. Ornatus insignis quasi margarita.

Marianus, na, num, contra Rull. 88. a. Marianus tribunus plebis.

Marinus, a, um, maritimus. de N. 34. a. Astra, quae marinis terrenisq; humoribus aluntur. de D. 115. a. Marini aestus et maritimi aestus. I. Maritimus.

Maritimus, a, um, marinus. X. Mediterraneus. de N. 52. b. Aestus maritimi multum accedentes et recedentes. I. Ver. 146. a. Insula, quae undique exitus maritimos habet, pro Pl. 280. a. Maritimus ciusus. Part. 233. a. Loci maritimi. X. A mari remoti. Tusc. 236. a. Quod multas naues in omnem oram maritimam dimississet.

Maritus, ti, uir. pro Rab. 91. b. Chariorum huic fororis mariti quam filium fuisse. I. C. 102. b. Vigilare ad insidiandum somno maritorum. de In. 53. a. Et tu ut maritus sis quam optime mulieris, et haec quae optimo uiro nupta sit. pro Pl. 265. a. Maritum appellas, ut uerba etiam sitas, non solum crimina.

Marmor, oris. pro Dom. 235. b. Eius simulachrum e marmore in sepulchro positum fuit. de D. 118. b. In omni marmore necesse est inesse uel Praxtelia capita. pro Arc. 190. a. Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse constitutus e marmore. at is laudibus et c. Sic enim locus hic haud dubie corruptus antea, restituendus suae integritati mihi uidetur.

magnopere desiderabat republica. pro Cl. 54. a. Matura remortem alicui. Ep. 28. a. Successor tuus non potest ita maturare illo modo, ut tu me in Asia possis cōvenire. At. 54. a. Te expecto et oro ut matures venire.

Maturus, a. um. coctus, tempertius, suo tempore extingui. de Clar. 19. b. Ipse Thucydides si posterius fuisset, multo maturior fuisset ac mitior. Att. 207. a. Vides quam maturū sit. de D. 122. a. Edidit hec Calchas, quæ iam matura uidetis. Ep. 128. a. Nihil uerò bene maturum uidetur fore. Ep. 149. b. Sed ne maturum quidem etiamnum fuit: id est, tempus. de D. 88. a. Maturam mortem optetere. de Or. 93. a. Ocium ac facultas discendi maior ac maturior. ad Her. 29. b. Ut uirtutes in ætate maturissima uelint comparare. de Sen. 93. a. Satietas uitæ tempus maturum mortis affert. in A. 209. a. Venit tempus Quir. ferius omnino quam dignum pop. Romano fuit, sed tamen ita maturum, ut differri iam horam non possit. Ep. 209. a. Ego tibi spem maturæ decessions afferebā. At. 240. a. Componendum argumentum est et scribendi expectandum tempus maturus. de Sen. 92. a. Poma ex arboribus si cruda sunt, 20 uia auelluntur, si matura et cocta, decidunt.

Matura. Cadmi filia. Tuf. 154. a. de N. 69. a.

Maturus, a. um. Att. 16. a. Cum bene cōpleta domus est tempore matutino. Ep. 94. b. Matutina tempora lectiunculis consumo. At. 203. b. Hodie expectabam tuas literas matutinas aut postmeridianas. Ep. 36. b. Ep. 186. a. Vespertinis temporibus. Matutinis temporibus. ad R. 90. b. Matutina saluatio. de D. 83. a. Et matutinis acrochila uocibus iustit.

Mauris, tis. Mars. de N. 39. b. Ep. 72. a. Mars quia magna uertit.

Mauri. pop. Ep. 162. Galba.

Mauritania, nte. pro Syl. 177. b. Rex Mauritaniae. Ep. In Vat. 31. b. Venisti ad fretum per Mauritania.

Maxilla, le. mala. Orat. 21. a. Literam e maxillis et taxillis consuetudo elegans latini sermonis euellit.

Maximè, summè, nec minime, presertim, in primis, potissimum, præcipue, immortaliter. Off. 10. b. Ut quisq; maxime opis indigeat, ita ei potissimum opitulari. In A. 220. a. Maxime equidem uellem, ut, etc. secundo autè lo- 40 co, etc. Ep. 60. b. Tam sum amicus republicæ, quam qui maxime. Ep. 6. a. Et eos maxime qui te maxime debuerūt, et plurimum potuerunt iuuare. pro Dom. 222. b. Intueni ni paulisper animis inuenturam, et maxime eos, qui, etc. Att. 154. a. Ego consilij tuis usus sum, maxime quod et grauitatem in congressu nostro tenui, et ad urbem, etc. Ep. 158. a. Maxime quod, etc. Ep. 127. b. Quod cum ita sit, maxime uellem, primum, etc. Ep. 11. b. Quod ego cum au diffem ex alijs, maxime ex meo fratre cognoui. de Or. 97. a. Dicere quam maxime ad ueritatem accommodatè. Or. 207. b. Cognoscat etiam res gestas, maxime scilicet nostre ciuitatis. Ep. 206. b. An ego poetis et maxime tragicis concederem, ut, etc. At. 109. b. Scribe aliquid, et maxime si, etc. Ep. 177. b. Eo maxime quod, etc. de N. 59. b. Quæ ratio poetarum, maximeq; Homerum impulit, etc. At. 38. b. Maximeq; in eo est reprehensus, quod dixerat, etc. de N. 31. a. Et id maxime hyeme. Ep. At. 109. a. Maximeq; quod sit, etc. de Fin. 11. 4. a. Maxime quod is locus id temporis uacius esset. Part. 240. a. Quæ uel maxime profunt, de N. 58. b. Hoc mihi uidetur uel maxime confirmare, etc. Q. Fr. 31. b. Domus celebratur ut cum maxime. de Sen. 84. b. Casarum illustrium, quasq; defendi, nunc quam maxime conficio orationes, ad Her. 27. b. Hoc maxime ad

modum mihi accommodatum est.

Maximopere, summopere. Ep. 31. a. Te maximopere peto et queso, etc.

Maximus, a. um. amplissimus, summus, immanis, incredibilis, ingens, singularis, unicus, diuinus, immortalis, maxime rarus, magnas opes habens. de N. 392. Quint. Frat. 320. a. Respondi epistole maxime, nunc audi de muscula. de Fin. 83. a. Maximum malum, maximus dolor. Epist. 222. b. Multa illius in me officia, multa in illum mea quoq; et quod maximum est, summus inter nos amor et mutus. Ep. de Am. 102. b. Summi puerorum amores. In A. 192. a. Cui pro diuinis et immortalibus meritis diuini immortalisq; honores debentur. Ep. ibi. Is senus singulares exquirat honores. pro Mil. 119. b. Singularis, diuina, et incredibilis fides. Q. Fr. 320. a. Omnia minima maxima ad Casarem mitti sciebam. In A. 223. a. Admirabilis quædam et incredibilis ac penè diuina alicuius scientia. Ep. pro Mur. 131. a. Tanta, tam inuisitata, inauditaq; clementia.

Mecum, tecum, secum. Or. 211. a. b. Ex eo est mecum et tecum, non cum me et cum te, ut esset simile illi nobiscum et uobiscum. Postquam. 211. a. Multa mecum ipse putauit. de L. 169. a. Ep. de In. 42. a. Sepe mecum ipse cogito, etc. pro Q. 9. b. Si tecum hæc duo uerba fecisses, etc. pro Cel. 4. 6. b. Vos met uobiscum recordamini. Tuf. 197. a. Quamobrem omnes cum secunda res sunt maxime, meditari secum oportet, quo pacto aduersam et ruinam sperant. Off. 29. a. Si quis cum causam sit acturus in itinere secum ipse medietur, aut si quid aliud attentè cogitet, non reprehendatur. Att. 147. b. Legi tuas literas, quibus mecum agebas, ut, etc. de Sen. 87. a. Nunc tanquam enervis stipendijs ambitionis, mecum sum, mecumq; (ut dicitur) uol. Nobiscum et Secum.

Medea, deæ. de N. 69. a. Medea duobus auis Sole et Oceano, Acta patre, matre Idya procreata est. pro Pom. 8. a. Ex Ponto Medea illa quondam profugisse dicitur, quam prædicant in fuga fratris sui membra in ipsi lectis, quæ se parens persequeretur, disspauisse, ut eorum collectio dispersa mærorumq; patris, celeritatem persequendi tardaret.

Medeor, ris. sano, curo, medicinam affero, medicinam adhibeo, curationem adhibeo, remedium adhibeo, remedium facio, medicinam facio, occorro. pro S. R. 39. b. Intelligi me errare, qui cum capiti mederi debeam, redam curem. de Or. 155. a. Medici, qui morbis, qui uulneribus, qui oculis mederentur. Ep. 98. b. Laborantibus succurre re, egris mederi, afflicto excitare. In V. 225. b. Cum morbo alicui mederi uis, consuetudo ualentis et natura corporis cognoscenda est. Q. Fr. 29. 6. a. Mederi in commodis hominum, contra Rull. 65. b. Huic malo pro se quisq; nostrum mederi, atque hoc omnes sanare uelle debemus. pro S. R. 26. a. Hi medentur republicæ qui excecant pestem aliam quam tanquam strumam ciuitatis. pro Sest. 9. b. Ut afflicte republicæ quantum posset mederetur. In V. 227. a. Medemini religioni sociorum iudices, conseruate uestram auctoritatem. Attic. 20. 6. b. Si quis esset officionis, hæc res mederi potest. Ep. 187. b. Sunt enim per multa, quibus est medendum. Tuf. 202. a. Nec ille libet medetur uulneribus, sed cicatricibus. Ep. 108. b. Dies etiam stultis mederi solet. de D. 109. a. Confolatio mihi aliquantum medetur. Epist. 23. 6. b. Facere medicinam alicui. At. 278. a. Velim facilius quam tunc mihi, nunc tibi facilitate medeare.

Medi. pop. de Off. 41.

Medicamen, nis. medicamentum. I. P. 82. a. Cum dices res te inuolentis quibusdam medicaminibus solere curari.

Medicamentum, ti. medicamen, medicina, remedium. Off. 70. b. Si quis medicamentum cupiā dederit ad aquam inter cutem. Ep. ibi. Si eo medicamento sanus factus fuerit. de Cla. 184. a. Cr. Octauius multis medicamentis propter dolorè artuum delibutus. de N. 52. b. Terre plena medicamentorum salutarium. Ep. At. 137. b. Medicamenta, quæ parantur. de In. 49. a. Ut uulneri presto medicamentum sit. pro Clu. 24. a. Mulier partum sibi ipsa medicamentis abegit. Or. 204. a. Fucata medicamenta candoris et ruboris omnia repelluntur. de Fin. 69. a. Medicamenta illa Epicurea tanquam de narthecio promant. I. V. 181. b. Pancreas sum medicamentum. pro Cl. 70. a. Ep. 28. a. Id huic ærumnossimo non uenenum, sed multorum medicamentum laborum fuisse.

Medicina, n. e. medicamentum, remedium, ualitudinis curatio, ars medendi. At. 261. b. Desperatis uetat Socrates adhibere medicinam. Ep. 193. a. Fortis ægroti est, accipere medicinam. de Fin. 128. a. Ut ualitudinis medicina, sic ueniendi ars est prudentia. de Or. 125. a. b. Medicus diligens ægro adhibet medicinam. de D. 85. a. Ægro à medico petere medicinam. pro Clu. 55. b. Excercere medicinam. de Orat. 139. b. His quatuor causis totidem medicine opponuntur. de D. 85. a. Ars medicina ars non putanda est: quam tamè multa fallunt. Ep. 23. 6. b. Facere medicinam alicui. pro Q. 2. a. Si aduersarij falsum crimen quasi uenenatum aliquod telum iecerint, medicina faciendæ locus non erit. Ep. 23. 6. b. Ita sim leuatus, ut deus mihi aliquis medicinam fecisse uideatur. Att. 16. b. Quamquam animus est presens, tamen uoluntas ipsa medicinam efficit. I. V. 66. a. Nulla unquam medicina his tot in commodis reperitur. I. C. 108. a. Deinde singulis medicinam consilij atq; orationis mee, si quam potero, afferam. Tuf. 221. a. Medicina quæ sanaret cupiditatem. de Amic. 97. a. Sed non ego medicina, me ipse consolor. Ep. Epist. 71. b. Petere medicinam à literis. Off. 30. b. Quibus autem artibus, aut prudentia maior inest, aut non mediocri utilitas queritur: ut medicina, architectura, etc.

Medicus, ci. pro Cl. 29. a. In morbis corporis, ut quisq; est difficillimus, ita medicus nobilissimus atq; optimus quaeritur. de D. 110. e. Ad ægros non uates, sed medicos solemus adducere. de D. 82. b. Mirari licet quæ sunt à medicis aduersa herbarum genera, quæ radici, etc. pro Cl. 25. b. Ad quam cum adduxisset medicum illum suum, mulier exclamabat se ab eo nullo modo uelle curari, quo curatè, suos omnes perdidisset. Ep. ibi. Simulatq; introductus est, prima potione mulierem sustulit. de Fat. 14. 6. a. Sine medicu adhiberis, sine non conualesces. de Or. 225. a. b. Medicus diligens ægro adhibet medicinam. de Ar. 251. b. Qui medicis suis non ad salutem, sed ad necem uititur. de Or. 112. a. Si medicus de morbis disertè dixerit. Ep. 90. a. Asclepiades quo nos medico et amico usi sumus, eloquentia uincebat ceteros medicos. de Or. 154. b. Hippocrates ille Coss. de D. 143. a. Aesculapius et Serapis. Ep. 258. a. De medico et tu bene existimari scribis, et ego sic audio, sed planè curationis eius non probor: enim dandum tibi non fuit, cum nanos uoxes esset. et 250. b. Curio pars, ut medico honos haberetur.

Medietas, tis. media pars, medium. de Vn. 19. 4. a. Partes rursus interuallis ita locabat, ut singulis essent bina media, uix enim audeo dicere medietates, quas Græci μεδότητες appellant, sed quasi ita dixerim, ita intelligatur. Attic.

249. b. Octauam partem tui luminarium, mediam abstracte meminere.

Medimni, ni. mensuræ genus senos modios capiens. I. V. 159. a. Triciti septem millia medimni. Ep. ibid. Medimna DCC. Ep. 171. b. Medimna XXXVI id est, modij CCXXVI.

Mediocris, cre. nonnullus, modicus. Tuf. 105. a. Omne malum etiam mediocre magnū est. de Or. 119. b. Hæc sunt omnia ingenij uel mediocri, exercitationis autem uel maxime. Ep. ibid. Hoc tamen prudentiæ est penè mediocri. de Or. 85. b. Per multos excellentes in quoq; genere uidebis non medicorum artium, sed penè maximarum. de Clar. 17. 6. b. L. Cotta in medicorum oratorum numero dicendi non ita multum laude processit. Ep. 175. a. Is fuit mediocri in dicendo. de Orat. 116. a. Parue aut mediocres res. Acad. 5. b. Quidam e philosophis, et hi quidem non mediocres. Epist. 64. a. Non enim fuit aut mediocre aut obscurum. Ep. 65. a. Maxima, minima, mediocria. Or. 206. a. Modica temperatè dicere. Orat. 215. b. Incitatus, temperatus, tardus. de Cla. 173. b. Fannius in medicibus oratoribus habitus est.

Mediocritas, tis. modus, nec nimium nec parum. de Cl. 177. b. Omnis uirtus est, ut uctus Academia dixit, mediocritas. pro Mur. 139. a. Virtutes omnes mediocritate quadam esse moderatas. Tuf. 195. a. Nunquā enim iratus qui accedit ad pœnam mediocritatem illam tenebit, quæ si inter nimium et parum, quæ placet peripateticis. Ep. Acad. 34. a. Peripatetici mediocritatem perturbationum nihil non sanè probant. At. 282. a. Est scilicet utriusq; rei modus et quedā in utroq; genere mediocritas. de Or. 94. b. Mediocritatè in dicendo C. Cælio honori fuisse. Item: Villarum magnificentia, quarum quidem certus est adhibendus modus, ad mediocritatemq; reuocandus. pro Dō. 234. a. Modum quendam esse religionis, nimium esse superstitiosum non oportere. Of. 45. b. In his aut ipsi mediocritas regula optima est. I. A. 160. b. Non uideo quid in hac mea mediocritate ingenij despiciere possit Antonius. ad Her. 21. a. Mediocritas uultus. (Hilaritas.) (Tristitia.)

Mediocriter, modicè. Tuf. 195. a. Corpus etiā si mediocriter ægrū est, sanum non est. de Or. 90. b. Neminè scriptorem artis ne mediocriter quidè doctum fuisse. ad Her. 25. a. Quis mediocriter literatus.

Mediolanensis, se. I. P. 93. a. Mediolanensis præco.

Meditatio, onis. commentatio, exercitatio. de Cl. 177. a. Nulla meditationis suspicio, imparatus semper aggredi ad dicendum uidebatur. de Or. 119. a. Quos locos multa commentatione ac meditatione paratos atq; expeditos habere debetis. de D. 128. b. Multi naturæ uicium meditatione atq; exercitatione sustulerunt, ut Demosthenes. pro Cl. 35. a. Anni sunt octo cum ista causa in ista meditatione uersatur. Tuf. 197. b. Stulta est meditatio futuri mali. I. A. 221. a. Seruius in ipsa cura et meditatione obeundi sui muneris obijt. Tuf. 183. b. Ep. 184. a. Tantum exercitatio, meditatio, consuetudo ualeat. Item Tuf. De exercitatione et consuetudine et commentatione dixi, Apagesis nunc, etc.

Meditatus, a. um. cogitatus, preparatus, commentatus. (Ex tempore. Off. 6. a. Leniora sunt ea quæ repentino aliquo motu accidunt, quam ea quæ meditata et preparata inscriuntur. de Ar. 244. a. Nihil feci non diu consideratum et multo antè meditatum. pro Quint. 7. a. Cum paratus meditatusq; uenisses. I. A. 17. 6. b. Attuleras domo meditatum et cogitatum scelus. de Orat. 119. a. Hoc meditatum nobis in perpetuum esse debet, ad omnem usum, etc.

Or. 197. a. Sint semper omnia homini humana meditata. de Or. 131. b. Ea quia meditata sunt, minus videntur. 107. b. Accuratè et meditatae comentationes. I. A. 225. a. Quod uerbum non tibi excidit, ut sepe fit, casu, sed scriptum, meditati, cogitatum attulisti.

Mediterraneus, a. um. (Maritimus. de N. 18. b. Ita fit, ut mediterranei mare esse non credant. I. V. 199. b. Enna mediterranea est maximè. I. V. 199. b. Ab hac insula hæc lucra tanquam mediterraneis exigebantur. 249. b. Homines maximè mediterranei.) (Homines maritimi.

Meditor, aris. attentè cogito, commentor, exerceo. Ep. 20. a. Tu tamen ea para, meditare, cogita, que, etc. 8. a. Hæc multo antè meditare, huc te pares, etc. Att. 73. b. Sed ego hanc arisiam in unum annum meditati sum. Meditare aduersus Brutum causam meam. 125. b. Vides quam causam mediter. pro Mur. 134. b. Meditari accusationem. de N. 60. a. Ego enim te disputante quid contradicerem mecum ipse meditabar. I. P. 92. a. Meditare quibus uerbis incensam illius cupiditatem comprimam. pro Flac. 148. a. Græcus testis non insurandi, sed ledendi uerba meditat. Attic. 152. b. Ex eius nuncio meditabar quomodo cum illo loquar. contra Rul. 68. b. Is designatus alio uultu, etc. esse meditabatur. I. V. 77. a. 122. a. Nos qui meditati ad dicendum paratiq; uenimus. de Clar. 193. a. Nullum patior esse diem, quin aut in foro dicam, aut mediter extra forum. de Clar. 172. a. Non in agendo solum, sed in meditando etiam fuit uehemens. de Or. 108. a. Demosthenes percipit meditando, ut nemo plenus eo loqueretur. de Orat. 97. a. Que in foro agenda sunt, exercitatione quasi ludicra prædiscere et meditari. 96. a. Quid Crassus ageret meditando aut dicendi causa. de Ar. 257. a. Veruntamen nocturnis uigilijs iustitiam illud conceptum ac meditatum est. I. C. 102. b. Ad huius uita studium meditati illi sunt, qui ferunt labores tui, iacere humi, etc. Epist. 18. b. Aut ne ad eam meditare imparatum te offendam. 9. a. Hæc ad te ob eam causam maximè scribo, ut iam de tua quoq; ratione meditare. 7. V. 78. a. Meditetur de ducibus hostium, etc. I. A. 182. b. Cæsar non multos annos regnare est meditatus. 190. b. Iam accedunt consules multos iam menses de populi Romani libertate commentati atq; meditati. de Or. 87. b. Age uerò ne semper forum, subsellia, rostra, curiamq; mediteris. Offic. 29. a. Vt si quis cum causam sit acturus secum ipse meditetur, aut si quid aliud attentè cogitet, non reprehendatur.

Medius, a. um. intermedius, interiectus, inter aliquos interiectus, interiectus medius, dimidiatus. de Orat. 166. b. Nam uersus æquè prima et media et extrema pars attenditur. Orat. 208. b. Quod et inter media argumenta faciendum est. 218. b. Oratio uel oriens, uel media, uel cadens. de Pro. 78. a. Tempus proximum, medium, ultimum. pro Clu. 57. a. Ne in extrema quidem, aut media aut aliqua deniq; parte questionis uerbum fecit ulli. pro Dom. 223. a. Cum tu sursus per medium forum popularis uoluitares. Quin. Fr. 309. a. Dixi pro Bestia in foro medio. de D. 87. a. Qui in uinea media dicitur constitisse. de Or. 96. b. In testamentorum formulis, hoc est, in medio iure civili uersari. pro Clu. 23. a. Mulier in media portione exclamauit, etc. 156. b. Terra in medio mundo sita. de Som. 129. a. Medius mundi locus. 156. b. Ut ille superiores in medium locum mundi grauitate ferantur. de N. 49. a. Mare, medium terræ locum expetens. 107. b. Id medium, infimum in sphaera est.

Or. 216. a. Est tertius ac medius inter illos. de Opt. 243. a. Alij eis interiecti et tanquam medij. Acad. 45. b. Iis ipsi a lia interiecta et media numerabat. 107. b. Neutra autem in medijs relinquebat. At. 164. a. Nam qui se medium esse uult, in patria manet: qui proficiscitur, aliquid de alterutra parte iudicare uidetur. 154. b. Lex Solonis, qui capite sanxit, si quis in seditione non alterutrius partis fuisse. de Or. 159. a. Itaq; tum graues sumus, tum subiles, tum medium quiddam tenemus. In Vat. 32. a. Ex quibus partim tecum sentiebant, partim medium quendam cursum tenebant. Off. 52. a. Quidam ad medium ianæ sedentes. de Fin. 51. b. Primum ueniat in medium Epicuri ratio. I. V. 254. b. 144. a. 67. b. Venire in mediū, et procedere in medium. I. V. 71. b. 80. b. 242. b. 241. b. 242. b. Proferre aliquid in medium, pro Clu. 34. a. Itaq; iudices incensi suspicione, rem in medium uocare coperunt. pro S. R. 21. b. De medio tollere: id est, interficere. 11. Tollere aliquem de medio. pro Sext. Ros. 37. a. Recede de medio, per alium transigam. 22. a. In Ver. 144. a. Remouere aliquid de medio. In Ver. 129. b. Tabule sunt in medio. 60. a. Que in medio posita sunt. (Obscura. de Orat. 88. a. Dicendi ratio in medio posita. Tus. 24. 6. b. Obsecras uoluptates faciles, communes in medio sitas esse dicunt. I. V. 82. a. Proponere aliquid in medio, pro Cæ. 47. b. Ne minem nominabo, tantum in medio relinquam. I. V. 268. b. 24. b. Ponam in medio sententias philosophorum. Or. 212. a. Verba sumpta de medio, pro Dom. 241. a. Hæc non sunt que sita ex occulto aliquo genere literarum, sed sumpta de medio, et rebus palam per magistratus actis. de In. 63. a. At hic quid ipse et se ipse nobis et eos qui ante se fuerant, in medio posuit, ut ceteros et se ipsum per se cognosceremus. de Clar. 172. a. Vnum quasi compendium medium diem fuisse. de Or. 159. a. Cum uerba tacentia susulimus et medio. Off. 3. b. Communes utilitates in medium asferre. Off. 39. a. Hoc quidem deliberationis genus pellat in medio. I. A. 200. b. Alteri uicti sunt, alteri sunt et medijs C. Cæsaris partibus. 215. a. Inter bellum et pacem medium nihil est, quare necesse est, tumulum si belli non sit, pacis esse. I. A. 226. b. Qui duorum fratrum atq; bellus medius interiectus, uicij cum utroq; certabat. de Vn. 197. a. Vnum interiectum mediū, et se ipsum, et ea quibus esset interpositum, colligare.

Medius fidius, iurandi formula, seu aduer. ut me hercules, et id genus alia. At. 133. b. Quod Lentulum uoluit hic remanere, mihi gratissimū medijs fidijs fecisti. pro Syll. 183. a. Si medijs fidijs iudices, etc. Epist. 77. a. Vnum medijs fidijs tecum diē libentius posuerim, etc. At. 57. b. Medius fidijs ne tu emisti locum præclarum. Medulla, s. pingue illud aureum, osium media replet. Tus. 233. b. Metrodorus omne bonum in uisceribus medullisq; condidit. Ep. 253. a. Neq; solum te, qui mihi heres in medullis. de Cla. 199. b. Suada medulla. I. Suada. Att. 240. a. Prætereo illa, que mihi sunt inclusa in medullis. Tus. 214. a. Cum hic feruor tanquam in uenis medullisq; infunderit. 107. b. Permanat in uenas et heret in uisceribus illud mælum. I. A. 159. b. Qui in medullis populi Romani ac uisceribus herebant.

Megalensia, orum. de Ar. 248. b. Ludi quos in palatio nostri maiores ante templum in ipso Matris magnæ conspectu Megalensibus fieri celebrariq; uoluerunt. et Ep. 24. a. Scripsi hæc ipsi Megalensibus. Megalestia, orum. de Ar. 248. b. 249. b. Tota hoc adile

adile feruorū Megalestia fuerit. Megabocchus. id est, Pompeius. At. 27. Megara, n. urbs. de D. 92. Epistol. 50. Sulpitij. Ad Heren. 3. Megareus, a. um. Acad. 32. b. Megaricus, a. um. de Fat. 142. b. Stilpo Megaricus philosophus. Megaris, idis. locus non longè à Syracusis. I. V. 248. de D. 136. Megarensis, e. I. V. 238. Mei, tui, sui. Postquā. 199. b. Qui fletu suo desiderium mei memoriamq; renouaret. 194. a. Vt aliquando uos memoria mei desideriumq; teneret. de Ar. 244. b. Clodius nihil fecit odio mei, sed, etc. pro Cor. 61. b. Ipse enim leges se à cognitione sua iudicio publico repulerunt: id est, à cognitione sui. Melis, de Sen. 89. a. Villa abundat lacte, caseo, melle. de Fin. 55. a. Nilu esse albā, dulce mel. de Fin. 97. b. Mel et dulcissimum est, suo tamen proprio genere, non comparatione cum alijs dulce esse sentitur. de D. 126. b. Eo loco mel ex olea fluxisse dicunt. I. V. 129. b. Quæro unde CCC. am phoras mellis habueris. de Sen. 83. a. Ex Nestoris lingua melle dulcor fluebat oratio. Or. 199. b. Xenophon cuius sermo est melle dulcor. Melampus uates. de D. 176. Melancholia, e. atra bilis. Tus. 192. b. Quem nos furorē melancholicū Græci uocant, quasi uerò atra bili solum mens mouetur, etc.

Melancholicus, a. um. Tus. 165. a. Aristoteles ait omnes ingeniosos melancholicos esse, ut ego me tardiorē esse non moleste ferā. de D. 67. b. Qui ualitudinis uicio fuerunt, et melancholici dicuntur, habent aliquid in animis præfagiens atq; diuinum. Melicus, a. um. id est, cantu, lyricus poeta dicitur. de Opt. 243. a. Melici ac Dithyrambici poetae. Melior, us, potior, comodiore, præstabilior, lectior. (Deterior. At. 235. a. Hicru per me meliorem fieri uolunt. 27. ad Brut. 91. b. Tibi respublica melior est facienda. 27. pro Fl. 159. b. Phrygem plagis fieri meliorē. 154. a. 154. a. 217. b. Facere aliquē meliorē. de In. 53. a. Vt neq; uir melior, neq; foemina lectior in teris sit. At. 235. b. Nemo unquā neq; orator neq; poeta, qui quenquā meliorē quā se arbitraretur. de Ar. 258. a. Meliore loco esse. (Deteriore statu esse. At. 132. a. Puto rē meliore loco esse debere. At. 231. a. Incipit res melius ire quā putarā. et ibi. Spero meliora. de Fin. 115. b. Is melior quā Pyrrho, deterior quā cæteri. ad Brut. 278. b. Virū redire mihi cōducit, an comorari melius est. At. 224. a. Melius esse. 174. b. Ii tamen ipsi se hoc melius habent quā nos, quod et multi, etc. de Or. 163. b. Quo melius nostri illi senes, qui, etc. Off. 64. a. Melius, equius. ad Her. 5. b. Melius, satius, potius. At. 58. b. Literæ quibus intellexi Lentulo esse melius. Parad. 118. a. Nihil bonum est, quod nō eum qui possidet, meliorē facit. et ibi. Esficere aliquem meliorem.

Melita, s. I. V. 224. a. Insula est Melita, satis lato ab Sicilia mari distincta. At. 40. 159. et 161. Melitensis, s. ut melitensis uestis. I. V. 144. b. 241. a. Melitensis rosa. Melius, a. a. Melo insula dicitur. de N. 2. a. Diogenes Melius. Melius, comodiore. (Peius. de Fin. 62. a. In dialectica autem nullam uim existimauit esse, nec ad melius uiuendum, nec ad comodiore differendum. 118. a.

Meliscule, aliquanto melius. Epist. 256. b. Volebam ad te Marionem remittere, quæ cum meliscule tibi esset, ad me mitteres. Mellitus, a. um. suauis, dulcis. At. 16. a. Mellitus puer. Melos, id est, cantus. de N. 44. a. Syllam melo, consistam ad aures cantum, et auditum refert. Accij. Membrana, e. de N. 54. b. Natura oculos membranis tenuissimis uestiuit ac sepsit. Membranula, s. macrocollum, charta. At. 57. b. Librarijs imperes, ut sumant membranulam, ex qua indici ces fiant. Membratim. Or. 217. b. Incipe membratim uè dicere. 241. a.

Membrū, bvi. pars, pars corporis. At. 117. b. Nec sum miratus eum, qui caput ipsum reliquisset, reliquis mēbris non parcere. de Fin. 64. a. Tam membrorū, id est, partium corporis alia uidentur propter eorum usum à natura esse donata, ut manus, crura, pedes, etc. alia nullā ob utilitatem, quasi ad quandam ornatum, ut cauda pavoni. Parad. 117. a. Qui hæc cōmutabilia pecuniæ membra solo uerbo bona appellauerunt. Or. 217. b. Quæ Græci νόματα et μάλα nominant, nos rectè incisa et membra dicimus. ad Her. 30. a. Membrū orationis quid sit. de Cl. 179. a. In mēbra quedam quæ Græci μάλα uocant, distertiebat oratio nem libentius. de Or. 160. b. Sepe capiendā membris minoribus oratio est. et ibi. a. Oratio articulis membrisq; distincta. Or. 219. a. Ex duobus uersib. id est, membris perfectā cōprehensio est. de N. 3. b. Omnes partes atq; membra philosophiæ. Or. 203. b. Cause earūq; quasi membra. Cōprehensio uerborū. I. Cōprehensio. I. A. 250. b. Membrū, sententia, clausula.

Memini, sti. memoria teneo, memoria repeto, cōmemini, commemoro. I. V. 206. b. Memini Pamphilum hospitem meū mihi narrare, etc. At. 125. b. Memini tibilibrum affirri à Demetrio Magnete, pro Plan. 280. b. Memini enim, memini, nec unquam obliuiscar noctis illius. Epist. 11. a. Nō potui magis obliuisci temporū meorum et meminisse actionum. I. A. 177. b. Meministi ipse de exiliabus, scis de immunitate quid dixeris. pro Pom. 13. a. Felicitas quæ præstare de ipso nemo potest, meminisse et cōmemorare de altero possumus. de L. 158. b. Ego memini summos fuisse in ciuitate nostra uiros, qui, etc. pro S. R. 38. b. 24. b. Meministi me ita distribuisse causam, etc. de Som. 126. b. Omnia alicuius dicta et facta meminisse. Ep. 37. a. Dixi me nō meminisse illum tempus laudandi aut locum darditū esse, datum esse. pro Plan. 276. b. a. Qui patriæ beneficia meminuerunt. At. 250. a. Sed de Erote meminero, et de omnibus. de Or. 161. a. Antipater ille quem tu probè meministi. de Fin. 78. a. Balbus fuit. Lanuuius, quem meminisse tu non potes. pro Mur. 134. a. Cui placet obliuisci, tur, cui dolet meministi. I. A. 133. a. Sed memento præter Apium nemine esse, etc. 249. b. Varroni meminere excusare tarditatem literarum mearum. de Fin. 125. a. Viorum memini, nec mortuorum obliuisci possum. Acad. 26. b. Omnia memini Scyrō Epicuri dogmata. et Ep. 150. b. Meminisse mandata. Ep. 61. b. De illo ne meminisse quidem uolo. et 18. b. Te rogo ut meminere, quæcumq; etc. At. 140. a. Causa igitur non bona est, imò optima, sed ageatur (memento) sedissimè. 142. b. Quin ea ipsa quæ à te commemorantur, non memini.

Memor, oris. qui memoriā alicui præstat. Ep. 6. b. Qui non tam memores essent uirtutis tuæ, quā laudis inimici. Ep. 11. b. Vt officium meum memoremq; in benemeritos

animi præstare. de L. 160. a. Homo animal acutum, memor, &c. de Or. 12.1.4. Diligens, memor, sobrius orator. &c. 161. a. Homo ingeniosus ac memor. de In. 50. a. Memor. (Obliviosus. Ep. 214. b. & cõtra R. 70. a. Memor et gratia. Ep. 40. b. Præstare memoriã alicui. At. 102. a. Custos urbis me præclaræ inscriptionis memoriã esse cogeret. de Cl. 193. a. Memore quæ dicta cõtra, quæq; ipse dixisset. Memorabilis, le. commemorabilis. de Cla. 168. b. Multa tam memorabilia in domesticis & in bellicis rebus effecerat. ad Brut. 91. b. Res à te gesta memorabilis & penè celestis. I. A. 256. b. Cuius memorabilis & diuina uirtus lucem affert reip. & de Am. 96. a. Familiaritas C. Lelij & P. Scipionis maximè memorabilis fuit. de Leg. 157. b. Incurret enim in illum memorabilem animum suum. Memoria, ric. recordatio, monumentum. de In. 82. a. Memoria est, per quam animus repetit ea quæ fuerunt. de Or. 86. b. Memoria thesaurus omnium rerum, quæ nisi custos inuentis excogitatisq; rebus & uerbis adhibeatur, intelligimus omnia, etiã si præclara fuerint, in oratore peritura. & de Cl. 184. b. Hæc pars animi, quæ custos est ceterarum ingenij partium. ad Her. 21. Memoria thesaurus rerum inuentarum & custos. de Or. 111. b. Historia uita memoriæ. Part. 232. a. Memoria est germana literaturæ quodammodo, etc. I. I. literaturæ. de Or. 141. a. Simonides Chius primus artè memoriæ protulisse fertur. Tus. 160. a. Habet primum animus memoriã, & eam quidè infinità rerum innumerabilium, quam quidè Plato recordationè esse uult superioris uitæ. de Or. 85. a. Mihi repetenda est ueteris cuiusdam memoriæ nō satis explicata recordatio. de Cla. 165. b. Quorum memoria & recordatio mihi iucunda sanè fuit. pro Fl. 153. b. Reuocare animos uestris ad Mithridatici belli memoriã. pro Syl. 174. a. Antonij commemoratio, memoriã Syllæ retulit. pro Arch. 185. b. Puertitiæ memoriã recordari ultimã. & 187. a. De hominũ memoriã tacere, literarum memoriã flagitare. Antequam. 195. b. Ut ego nihil dicam de rebus meis gestis, tamen in animis & memoriã uestra largiter relinqua. de Som. 126. b. Nunquam ex animo meo discedit illius optimi uiri memoriã. de D. 82. b. Nihil est quod non longinquitas temporũ excipiente memoriã prodendisq; monumentis efficere possit. de Orat. 40. 109. a. Deberi hoc à me tantis hominum ingenijs putauit, ut cum etiam nunc uiuã, illorum memoriã teneremus, hanc immortalẽ redderem si possent. & 113. a. Cuius rei memoriã publicè retinendæ causa Pont. Max. annales scribebat. de Orat. 119. b. Nihil unquam audiui quod nō in memoriã mea penitus insederit. Themistoclis dictũ. Brut. 166. a. Liber quo iuste omnè rerum memoriã breuiter complexus est. & ibi. b. Ad rerum naturalium memoriã comprehendendam impelli. de Cl. 184. b. Nullam memoriã antiquitatis collegerat. pro Rab. 93. a. Iste omnes uerborũ acerbitates nō ex memoriã uestra patrumq; uestrorũ, sed ex annalium monumentis ac regum commentarijs cõquisiuit. pro Pont. 279. a. Quod sæpe & nostra, & patrum memoriã usuenit. Postquã. 199. a. C. Marius nostra patriq; memoriã subiit. & c. pro Rab. 65. b. Causam suscepti antiquorem memoriã tua. I. C. 100. b. Hoc post hominum memoriã contigit nemini. & I. V. 235. b. Post hominũ memoriã. & 156. b. Quod nemo unquã post hominum memoriã fecit. Epist. 170. a. Res post hominũ memoriã maxima. de Or. 86. a. Quis non iure miretur ex omni memoriã statum, temporũ, ciuitatum, tam exiguum numerum oratorũ inueniri? pro Pom. 14. a. Rhodiõrũ usq; ad nostram memoriã gloria remansit. Att. 283. b. Omnia bella,

la, quæ memoriã nostra fuerunt. & pro Font. 276. b. & Tus. 176. b. Nostra aut memoriã Philo. contra Rul. 66. a. Perloquo interuallo propè memoriã temporumq; nostrorum. de N. 69. b. Virorũ fortium memoriã honore decorum immortalũ consecratam. Att. 66. a. Sed tamen habet adilitas eius memoriã non ingrãtã. Postquam. 205. a. Cn. Pompeius omnium seculorũ omnis memoriæ faciliè princeps. I. A. 166. a. Quæ res unquã erit cõmendatior hominum memoriã sempiternã? de Ar. 252. b. Quod sacrificiũ nemo nisi P. Clodius omni memoriã uolauit, nemo unquã adijt. pro Dõ. 243. a. Liberis nostris satis amplũ patrimonium paterni homines & memoriã nostræ relinquemus. Off. 53. Cratippus nos ter, princeps huius memoriæ philo sophorũ, pro Cor. 60. b. Multi etiam superiori memoriã. pro Sest. 10. a. Cõsules nō modò ex memoriã, sed etiam ex fastis eucllendi. & ibi. b. Tanta multitudo quanta mea memoriã nunquam ullo in iudicio fuit. In Vat. 35. b. Quod in hac rep. nō modò factũ ante nunquam est, sed in omni memoriã est omnino inauditiũ. de In. 42. a. Res ab nostra memoriã propter uetustatẽ remotæ. Ep. 64. b. Ea sint euulsa ex omni memoriã uitãq; nostra. de D. 138. b. Quomodo hæc infinita aut memoriã cõplecti, aut obseruãdo notare possumus? Par. 120. a. Isthũ doctũ uirũ fuisse memoriã traditũ est. & pro Mur. 138. a. Nam hoc memoriã traditum est. de Or. 144. a. Prodere memoriã sermone alicuius. de Or. 100. a. Quia memoriã sic effert proditiũ. & ibid. Quid quod istũ patri memoriã uenit? pro Syl. 170. a. Ex memoriã deponere insidias factas. pro Q. 10. b. In memoriã redijt Quintius, quo die, & c. pro Syl. 174. a. P. Syllæ nomen in memoriã Cæsio nō fuit. Postquã. 198. a. & 199. b. Ut ali quando uos memoriã mei desideratũ; teneret. pro D. 222. a. Hoc est maximè insigne ad memoriã crudelitatis, & c. de Or. 95. b. Nihil tam ad diuinitatẽ memoriæ stabile, quam id in quo aliquid offenderis. pro Dõ. 235. b. Monumentum, quod positum est ut esset indicium oppressi senatus ad memoriã sempiternã turpitudinis. de Or. 94. a. Motus animi celeres, & ad memoriã firmatq; diuturni. de Or. 93. a. Aliquid ex sermone alicuius memoriã dignũ excipere. & de In. 62. b. Viri nomine & memoriã digni. de Or. 95. a. Aliquid animo percipere & memoriã custodi. de Or. 47. a. & Ep. 94. a. Perinde quasi id hominũ memoriã nō cõprehendatur. de Or. 97. b. Legere aliquam orationẽ ad eum finẽ quẽ memoriã possis cõprehendere. pro S. R. 23. b. Memoria retinere. id est, recordari. I. V. 61. a. Memoria cõplecti aliqua. Att. 215. a. Ut mea memoriã est. ad Her. 19. b. Nuperrimè dictum faciliè memoriã mandatur. & 23. b. Tradere aliquid memoriã. pro Q. 4. a. Quæso cum diẽ memoriã mādētis. de Fin. 98. b. Mandare aliquid memoriã. Ep. 90. a. Quare mihi crede, & memoriã mada. Ep. 11. b. Quid sibi de me recepisset, in memoriã redegit. de In. 60. a. Ita in memoriã redibit auditor. I. V. 100. b. Quæso redite in memoriã, quæ libidini istius fuerit. & c. Ep. 205. a. Credo te tenere memoriã, & c. de N. 46. b. Multa carmina ex ijs memoriã teneo. I. A. 259. a. Tenete uestra memoriã, quod sæpe ostēditis, etc. Epist. 96. b. Quoniam etiam ipsam diem memoriã teneo. pro Pom. 7. a. Retinere memoriã aliquid. de Fin. 98. b. Retinere memoriã alicuius, ut amici. de Orat. 96. b. Memoria seipere res inuentas. Ep. 79. b. Tenere memoriã alicuius. de Cl. 168. a. Ut memoriã concinnitatis suæ relinquere. Off. 303. b. Quæ uerissimæ memoriæ propagatæ sunt. de In. 62. 30. Earum nomina multi poetæ memoriã tradiderunt, uel prodiderunt. Ep. 113. b. Prodere memoriã alicuius

alicuius rei posteris. Epist. 72. a. & 89. b. Prodere aliquid memoriæ aut literis. Epist. 89. b. Conseruare memoriã benefactorum acceptorum. ad Her. 21. b. Habere memoriã alicuius rei. de In. 60. a. Reducere in memoriã. & b. Renouare memoriã. de In. 60. a. Memoria auditõris de confirmatione redintegrabitur. ad Her. 17. a. 21. b. Habere memoriã alicuius rei præsentem uel auditã. Epist. 181. a. Quantum memoriã repetere præterita possunt. Epist. 72. a. Repetere memoriã euentus aliorum. de Orat. 85. a. Repetere memoriã res antiquas. Epist. 111. b. Dare operã memoriã alicuius. Ep. 8. a. Magna memoriã consulatus tui. Ep. 18. b. Meã tuorũ erga me meritorũ memoriã, nulla unquã debet obliuio. Ep. 91. b. Quare grata mihi est & memoriã tua nostræ cõiunctionis, & eius augẽ de uoluntas. de Cl. 193. a. Hortensius itã memoriã fuit, ut quæ seũ cõmentatus esset, ea sine scripto uerbis cõsã redideret. Tus. 160. b. De ijs qui memoriã excellẽti fuerunt. I. A. 221. b. Vjsq; ad nostrã memoriã. de Sē. 81. a. Nec sepulchra le gens uereor, quod aunt, ne perã memoriã. & ibi. Sepulchris legendis redeo in memoriã mortuorũ. de Sen. 84. b. 20 Pythagororũ more exercẽdæ memoriæ gratia, quid quomodo die dixerim, audiuerim, egerim, cõmemoro uesperis. Sen. 93. a. b. Memoria præteritorũ, futurorũ prudentia. Sen. 94. a. Vos tamen deos uerentes memoriã nostri piẽ imitatorũ; seruabit. de L. 189. a. Quamuis enumeres multos licet, nullos in omni memoriã reperies perniciosos tribunos. pro Deiot. 147. a. Repetere memoriã præteriti temporis. de Fin. 124. b. Cuius etiam illi hortuli memoriã mihi afferunt. de Or. 114. a. Res magnæ memoriãq; dignæ. & At. 148. a. Ut gratius, pius deniq; esse in maximi bene nescij memoriã possim. de Cl. 187. a. Sed ordinẽ sequens in memoriã notam & equalẽ necessariò incurro. Quin. Fr. 298. b. Amplissimis monumentis consecrare memoriã nominis sui. & An. 103. b. Sed loquor de ijs quos uidemus, aut de quibus memoriã accepimus. Memoriola, le. At. 186. a. Memoriola uacillare. Memoriter, ex memoriã, sine scripto. de N. 19. b. Enumerasti memoriter philosophorũ sententias. de D. 111. a. In quo nostra quædã Aratea memoriter à te pronunciatã sunt. de Or. 92. a. Memoriter pronuciare multa ex orationibus Demosthenis. de Am. 95. b. et ad Her. 21. b. Is multa narrare. de C. Lelio socero suo memoriter et iucundè solebat. de Cla. 193. a. Rem memoriter complecti. de Fin. 106. a. Ne tu ista posuisti tam multa memoriter. At. 56. b. Memoriter recitare. (De scripto dicere. pro Fl. 154. b. De tabulis publicis recitare. I. C. 113. b. Et quoniam mandũ est perscriptum senatus consultum, ex memoriã uobis Quirites quid senatus censuerit, exponam. In Vat. 31. a. Tum memoriter responseto ad ea quæ de te ipso rogabo. Acad. 15. b. Oratio Luculli, quæ est habita memoriter copiosa, &c. Memoro, as. cõmemoro, prosequor, dico. I. V. 101. a. In plebem uerò Romanã utrum superbiam prius memorem, an crudelitatẽ aliter cõmemorem. de L. 157. a. Nam quid Acciũ memorem? qui, & c. de L. 182. b. Clarorũ uirorum laudes in concione memoranto, & c. ad cantus et ad tibicinem prosequitor. de Fin. 68. a. Heraclius de natura nimis obscure memorauit. de Vn. 201. b. Oceanum Cæli Terræq; filium memorant. Menæ, e. piscis marinus, quẽ menulã uocant. de Fin. 83. b. Bis licet dicere, se accipenserẽ menæ non antepone. Mendaciũ, cij. uanitas, orationis uanitas. I. V. 229. a. Nolo illos esse temeritatẽ meã & mendaciõ conscientios. pro Cl. 32.

b. Homo qui esset totus ex fraude et mendaciõ cõpositus. de In. 58. b. Falsum est, in quo perspicuè mendaciũ est. de In. 42. b. Stare à mendaciõ cõtra uerũ. Ac. 20. a. Opinioni hoc est mendaciũ, nō oculorũ. pro Mur. 139. a. Improbis hominibus est, mendaciõ fallere. pro Cl. 53. a. Magnũ et impudens mendaciũ. Q. de Pet. 212. a. Dicere mendaciũ alicui. ad Her. 29. b. Ille sibi à mendaciõ non temperat. Mendaciunculum, li. de Or. 131. a. Quod tamen est mendaciunculis aspergendum. Mendax, cis. uanus, totus ex fraude & mendaciõ cõpositus, futilis. pro Q. R. 52. b. Nihil interest inter periuriũ & mendaciõ: nam qui mentitur, peierare consuevit. & Of. 70. b. de Or. 113. a. Si ut nostri satis est non esse mendacẽ. de D. 138. b. Mendaci homini ne uerũ quidem credere solemus. de D. 135. a. Falsis & mendacibus uisus mentes mortaliũ concitare. contra Rul. 85. a. Carthaginienses fraudolenti & mendaces. Mendicitas, tis. paupertas. de Fin. 132. a. Cum mendicitatẽ multi perpetuantur, ut uiuant. & pro S. R. 32. b. Hic in summa mendicitate est. I. C. 120. b. Ut omnes animi cruciatus, et corporis egestas, et mendicitas consequatur. pro Fl. 153. b. Potuit dare Seruilius, nã fratres quidẽ consortes sunt mendicitatis. In Vat. 33. b. Qui ex eo magistratu nō emerseris ex mendicitate, sed, & c. I. A. 231. a. Falsus mendicitatis. I. A. 198. a. Huius mendicitas auaritati cõiuncta in fortunas nostras imminēbat. Mendiculus, li. I. C. 105. a. Exercitus collectus ex senibus desperatis, ex rusticis mendiculis, ex decoctoribus. Mendicus, a, ũ. mendiculus, pauper, qui pedẽ in suo pedere nō potest. pro Mur. 138. b. Sapientes si mendicissimi sint, diuites esse. de Fin. 144. b. et ad Her. 13. b. Paupertas si malum est, mendicus beatus esse nō potest. de Or. 151. a. Instrumentum hoc forense exiguum sanè atq; mendicũ est. I. A. 216. a. Ex mendicis fieri repente diuites. Mendose, uiciose. Q. Fr. 326. a. Libri mendose & scribuntur & ueniunt. Att. 8. a. Ad 1111. Non decembris mendose fuisse animaduertentem. ad Heren. 43. b. Ars mendose scripta. Mendosus, a, um. uiciosus. de Cl. 170. a. Quamquam his laudationibus historia rerum nostrarum est facta mendosior. & de Or. 116. a. In quo & deesse aliquã partẽ & superare, mendosum est. Mendum, di. uiciũ, erratũ. I. V. 129. b. Quid fuit antea scriptũ quod mendũ ista litura correxit? & Att. 212. a. Menda librariorum tolluntur. Ep. 85. a. Nã cum mendum scripturæ litura tollatur, meus error exilio corrigitur. At. 27. a. Castritanum mendum nos corrigemus. & 237. a. Id Martiæ magnum mendum continent. Meneclius, a. de Cla. 195. Meneclium studium. Meneclius, pop. I. V. 169. a. Menelaus, lai. de Cl. 169. a. Menelaum ipsum dulcem quidem tradit Homerus, sed pauca dicentem. Menia, columna Romæ fuit, ad quam serui fugitiui et fures adligabantur, ut hodie quoq; ubiq; fieri uidemus in foro, infamie causa furunculos ad columnam quandã uinciri. ea uerò à Memio quodã qui eam erexit, appellata est. I. V. 62. b. & pro Sest. 25. b. Menia, orum. ab eodẽ Memio inuentore appellata. genus adificij est, porrectis tignis ultra columnas seu parietes aditũ, sic ut nusquã extrã cõquiescant, aut mitantur. hoc genus Labeo Iurifconsultus, proiecta uocat. Acad. lib. 4. te ste Nonio. Mens, tis. animus, ratio, sensus, consilium, intelligentia, cogitatio.

cogitatio, uoluntas. *Tuf. 1.9.2. a. Mens, cui regnū totius animi à natura tributū est. Et de Fin. 1.32. a. Præstantiā mētis, cui tota hominis natura parat. Et Tuf. 2.41. b. Nihil est in homine sagaci et bona mēte melius. Tuf. 1.56. b. Horū igitur aliquid animus est, ne tā uegeta mens, aut in corde ce- rebrū, aut in Empedocleo sanguine demersa iaceat. de Sen. 83. a. Homini siue natura siue deus nihil mente præ- stabilius dedit. de N. 9. b. Mens nostra cogitatione quiduis potest depingere. Et ibi. Totius nature mens atq; animus. Or. 216. b. Mens, qua nihil est celerius. Acad. 13. a. Mens mouetur ipsa per sese. de N. 34. a. Abducere actū mentis à cōsuetudine oculorū. de N. 11. b. Mens intelligentiāq; no- stra infixa in eas imagines, Et c. Att. 55. a. Mentis sensus. de N. 7. b. Aperta simplexq; mēs nulla re adiuncta fugere in- telligentia nostre uim ac notionem uidetur. de Sen. 91. a. Mens, ratio, et consiliū in sensibus est. de Sen. 92. a. Intra gra mente ceterisq; sensibus. I. V. 241. b. Pleriq; fusi sine ulla mēte ac sine ullo sensu iacebāt. de N. 1. b. Deorū mente ac ratione mundū administrari ac regi. pro Rab. 96. b. Mentis sapientissimorū et fortissimorū ciuium, que mihi uidentur ex hominū uita ad deorū religionem sanctimo- niamq; demigrasse. pro Mur. 12.4. a. Ut uestræ mētes atq; sententiæ cū populū Ro. uolūtate suffragijsq; cōsentiant. de Ar. 252. a. Ut dolerēt boni omnes, nō illa tanta ornamenta ad bonā mentē uoluntateq; esse cōuersa. de Ar. 257. b. Se- natus princeps salutis mentisq; publicæ. de Or. 99. b. Ego autē defendebā hac eum mente fuisse, ut si, Et c. Ep. 190. a. Ea mente sci, ut, Et c. Ep. 146. a. Tota mente atq; omni animi impetu. de N. 63. b. Cōprehendere aliquid mente. Acad. 4. b. Mente incitatus id est, quasi furens. de D. 93. a. Ea pars animi, que mentis ac rationis particeps est. pro Mil. 118. a. Dij illi in eam mentē impulerunt, Dij illi men- tem dederunt, Dij illi mentē iniecerūt, ut conaretur, Et c. Off. 21. b. Homini mens discendo alitur, et cogitando sem- per aliquid aut inquiri, aut agit, uidentiq; et audicū de- lectatione ducitur. pro Mil. 118. a. Mens nostra, qua sapi- mus, qua prouidemus, qua hæc ipsa agimus ac dicimus, Et c. Et ibid. Cui primū mentem iniecit, ut ferro laceffe- ret fortissimū uirum, Et c.*

In mentem uenire. pro recardari. de N. 59. b. Hæc mi- hi ferē in mentem ueniebant, que dicenda putarem de na- tura Deorum. de Ar. 257. a. Nisi existimatis illi hanc euer- sionem ciuitatis in mentem subitō nec cogitanti uenire po- tuisse de Fin. 114. b. Venit mihi Platonis in mentem. Epi- st. 96. b. Mihi solet in mentē uenire illius temporis. pro Q. 1. b. Non minus sepe mihi uenit in mentem potestatis quam equitatis tuæ. de Orat. 131. b. Ut quotiescumq; gra- dum facies, toties tibi tuarū uirtutum ueniat in mentem. Q. de Pet. 113. a. Hæc mihi ueniebant in mentem de dua- bus illis commotionibus. Att. 198. b. Nunquam ea res mihi tam bellē in mentem uenire potuisset. Att. 118. b. Dum au- tem Dolobella uenit in mentē, paulum respicio. pro Font. 277. b. Non ei in Gallia primū uenit in mentem, ut por- torium uini inueneret. de Orat. 105. b. Quid tibi in men- tem uenit ita responderet. de D. 120. a. b. Quid in mentem uenit Calistheni dicere, Deos, Et c. de Clar. 106. b. Mihi in mentem uenit uereri, et quid nam, Et c. Et Epist. 56. b. Mi- hi in mentem uenit optare. I. P. 89. b. Mihi non uenerat in mentem, ferorem et insaniam optare uobis. Epist. 55. Venit mihi in mentem subueneri, ne, Et c.

Mensa. I. V. 208. a. Tu maximā et pulcherrimam mensam citriam à Lutatio abstulisti. *Tuf. 240. a. Tum ad mensam eximia forma pueros delectos insit consiſte-*

re. Et ibid. Nec manum porrigebat in mensam. *Tuf. 249. a. Mensæ cōquiritissimis cibis extruebantur. Et Tuf. 247. b. Mensæ Italicæ et Syracusanæ. de Fin. 69. b. Afoti, qui in mensam uomant, et qui de conuiuijs auferuntur. I. P. 94. a. Extructa mensa non conchylijs aut piscibus, sed multa carne subaranda, et serui sordidati ministrant. Et ibid. Mensam tolli iubet. Att. 224. b. Hæc ad te scripsi apo- posita secunda mensa apud Vestorū. Et 236. a. Et 244. a. Et Epist. 138. b. Integram famem ad ouum affero, ita us- que ad assum utellinum opera producitur. Att. 68. b. Mit- tere alicui de mensa. Item. Cui tamen Quintus de mensa misit, illa reiecit. de Ar. 257. a. Deorū igitur, solennes men- se, abditū et penetrales socii. de N. 77. a. Mensæ argenteæ in delubris. I. V. 230. b. Et 211. a. Mensæ delphicæ et marmo- re. pro Fla. 155. b. Si prætor dedit, à quaestore numerat- uit; quaestor à mensa publica, mensa aut ex uectigali, aut ex tributo. I. P. 98. b. Quid stipendium militibus per om- nes annos à ciuitatibus mensis palam propositis nume- ratum. Senect. 86. a. Senectus caret epulis, extructisq; mensis et frequentibus poculis. de Leg. 183. b. Super- terre tumulum noluit quid statui nisi columellā, aut men- sam, aut labellum. In Sallust. 275. b. Tu omnium mensam rum assecla.*

Mensarius, *rij. trapexita, argentarius. pro Fl. 155. a. Ciuitas in qua nummus moueri nullus potest sine quina que prætoribus, tribus quaestoribus, quatuor mensarijs.*

Mensio, onis, dimensio, mensura. *Orat. 204. a. Aurea uel animus, aurū nuncio, naturalem quandam in se con- tinet uocem omnium mensiōnem.*

Mensis, sis, cursus lune. de N. 39. b. Lunæ cursus, qui quia mensa spacia consiciunt, menses uocantur. de Leg. 181. a. Sed mensem credo extremū anni ut ueteres februa- rium, sic hic decembrem sequebatur. Epist. 63. a. Omnino res tota in mensem ianuarium reiecta erat. contra Rul. 61. b. Ausilio constituta in mensem ianuarij. Att. 1. b. Ex- curremus mense Septembri legati ad Pisonem. pro Plan. 278. Ego mense Decembri mei consulatus omnium paria- cidarum tela commoui. Att. 91. a. Non Maij in Ciliciam co- gitabam, ibi cum lunium mensem consumpsissem, Quinti- lem in reditu ponerē. I. A. 179. O præclarā illam per- cursationem tuam mense Aprili atque Maio. Att. 205. a. Illam diem negabāt esse mense. I. V. 134. a. Cephalēdi men- sis est certus, quo mense, Et c. Et prodita die, qua dies, Et c. I. Dies. de N. 70. b. Anni primus mensis apud Aegyptios Thoyt uocatur. de Vn. 200. b. Mensis autem, quando lu- na iustrato cursu suo solem consecuta est.

Menstruas, *as, um. quod ad mensem unum durat. pro Q. R. 46. a. Aduersaria sunt menstrua, tabulæ sunt æ- ternæ. Et ibid. Qui tabulæ consiciunt menstruas penē ra- tiones in eas transferunt. de Nat. 18. b. Solis annuam lu- strationem menstruo spacio luna complet. de Fin. 112. b. Si ei qui iucundē uixerit annos decem, uita iucunda men- strua addatur. I. V. 163. a. b. Menstrua cibaria. de Leg. 179. a. In delubris cōmunibus textile, nec operosus quam- mulieris opus menstruum. de Inuen. 51. a. Cum alicuius annui, menstrui, diurni, nocturnūq; spaciij certa signifi- catione. de Finib. 112. b. Vita menstrua, et uita decem- annorum.*

Mensura, re, modus. de Clar. orat. 166. a. Hestodius ea- dem mensura reddere iubet, qua acceperis, aut etiam cum- mulatore, si possis. Off. 10. b. Ea que acceperis utēda ma- iore mensura, si modo possis reddere, iubet Hestodius. Att. 207. b. Αὐτὸν τῷ μέρει καὶ ἀλλοίω ἀντὶ ἀλλοίω. Or. 203. a. Quid

quid sub aurium mensuram aliquam cadit, numerus uocatur. de Vn. 200. b. Ut esset mensura quedam eui- dens, que in istis octo curribus celeritates tarditatesq; de- clarat. Att. 216. a. Et Cel. Epist. 123. b. De astimatione ut scribis, cum agere cœperimus, et si nihil scripsit nisi de a- gri modo.

Menta, re, herba nota. Ep. 140. b. Volo mentam pu- sillam ita appellare, ut rutilam, non licet.

Mente captus, delirus. I. C. 115. b. Hic quis potest esse tam auersus à uero, tam mente captus, qui, Et c. I. P. 89. b. Vecors, furiosus, mente captus, tragico illo Oreste aut A- thanante dementior. Off. 19. b. Falli, errare, decipi, labi- tam dedecet, quam delirare et mente esse captum.

Mentio, onis, sermo, commemoratio, usurpatio. I. V. 62. b. Casus in eorum mentionem incidit. Et 270. a. Mentio- ne atq; usurpatione ciuitatis mortis moram assequi. de Am. 45. b. Cum Scæuola in eam mentionem incidisset, pro S. R. 19. a. Eius rei mentio facta nō est. pro Cel. 50. b. Sed enim hæc facta illius clarissimū uiri mentem meam dolore impediuit. de Clar. 175. a. Et 176. a. Et quoniam Stoicorum est facta mentio, Q. Cælius Tubero fuit, Et c. Item: Non scissim hominis penē infimi mentionem, nisi, Et c. I. P. 84. a. Tu etiam facis mentionem consularis tui pro Clu. 32. b. Pecunie mentionem quandam inter iudices esse ueritatē. de L. 187. a. Demetrius ille de quo supra se- cutionem. contra Rull. 88. a. De quo apud uos ante sci mentionem. Postquam. 200. a. Nunquam de C. Mario in senatu mentio facta est. Q. Fr. 313. a. De te à Sipilo men- tio est honorifica facta. I. A. 168. a. Nunquam ab eo men- tio de me nisi honorifica, nisi plena amicissimi desiderij. Ep. 114. a. Mentio facta est de legione ea, que, Et c. Et ibi. Et ad Her. 14. b. Sed non statim sub mentionem et conui- cium obreclatorum. ad Attic. 72. b. Nec tui mentionem intermisti sinimus.

Mentior, iris, ementior, mendaciū dico, orationis ua- nitatem adhibeo. pro Q. R. 52. b. Nam qui mentitur peie- rare consuevit. de Nat. 29. In quibus rebus nihil unquam uelutitas mentia sit. Acad. 24. a. Si te mentiri dicis, idq; ue- rum dicis, mentiri uerum dicis. Et Attic. 192. b. Mentiri in aliqua re. de Nat. 62. b. Præsertim cum isti plurimis de rebus diuinis mentiuntur. de Or. 125. b. De me autem ni- hil est cause, cur mentiar. Acad. 4. b. Et de hoc quidem nihil mentiuntur. de Clar. 168. a. Concepsim est Rhetori- bus mentiri, ut, Et c. pro Cluent. 30. b. Redargue me, si mentior. pro Planc. 274. b. Me que de Plancio dicerem, mentiri, et temporis causa fingere. de N. 37. a. Quæ ordi- dine et ratione uacant, ea mentita et falsa pleniāq; erro- ris sunt. pro Dom. 223. a. Non modō non ementitus sum autoritatem senatus, sed etiam, Et c. Postquam 203. a. Mi- hi in sententia simpliciter referenda fides non deerit. Q. Fr. 292. b. Natura, frons, oculi, uultus persæpe mentiuntur, oratio uerō sapiissime. Off. 30. b. Nihil enim proficiunt ni- si admodum mentiuntur. In Sall. 272. a. Dabo operam ut in- hunc minime mentitus esse uidear.

Mentitio, onis, à mentior, ut uidetur: id est, mendaciū. ad Heren. 16. b. Maturationes, mentitiones, et c. mentio- nes, aliter.

Mentor, oris, I. V. 208. b. I. Torquata. At. 141. a. Vellē habere Homeri illam Mimerum simulatam Mentoris, cui dicerem, *μὲτρος, Et c.*

Mentula, re, pusilla menta. I. Mentia.

Mentum, tis, pars subiecta ori, à gula eminens, in qua barba. I. A. 251. b. Cum in gremijs Mimarū mentem men-

tumq; deponeres. I. V. 222. a. Rictus simulachri Herculis ac mentum paulo attritius. de Or. 133. b. Testius in dicen- do mentū intorquens. I. P. 82. a. Altero ad mentū depresso supercilio. Tuf. 150. a. Mento summā aquam attingēs sibi enectus Tantalus. ad Her. 39. b. Hic, cui sanē magna est in- mento cicatrix. Et ibi. Sinistra mentum subleuare.

Meotis palus. contra Rul. 76. a. L. Palus. Et Tuf. 238. a. Meracius, *as, um, purum, sine aqua. de N. 75. a. Vinum meracius sumere.*

Mercator, oris, negociator, uenditius, frumentarius, homines negocia gerentes. In V. 31. a. Qui mercaturam fa- cit. Or. 220. a. Diuitia quibus omnes Africanos multi ue- nalitij mercatoresq; superarunt. Postquam. 202. b. Mercatores prouinciarum, ac uenditores uestræ dignitatis. Off. 30. b. Sordidi etiam putandi qui mercantur à merca- toribus, ut statim uendant.

Mercatura, re, nundinatio, negociatio. I. V. 250. a. A- lij à prædonibus erant capti, cum mercaturas facerent. Pa- rad. 124. b. Qui honeste rem quaerunt mercaturas facien- dis. contra Rul. 79. a. Et de Fin. 146. a. Quæstiosissima em- mendi et uendendi mercatura. de N. 25. a. Non erit ista a- micitia, sed mercatura quedam utilitatum suarum. Off. 30. b. Mercatura autem si tenuis est, sordida putanda est: si magna et copiosa, multa undiq; apportans, multisq; sine uanitate imparties, non est admodum uituperanda. Off. 53. b. Ad quos cum tanquam ad mercaturā bonarum artium profectus sis, inane redire turpissimum est.

Mercatus, tus, nundinæ, emporiū. I. A. 161. b. Cum do- mi tuæ turpissimo mercatu omnia essent uenalia. de In. 63. b. Quidā proficiscens ad mercatū quandam, et secum aliquantum nummorū ferens, Et c. I. V. 155. a. Tanto mer- catu prætoris indictō concurrunt undiq; ad istum Syra- cusan. I. A. 189. b. Earumq; rerū omnium Antonius domestā sticum mercatū instituit. Tuf. 229. b. Pythagoras dixit si- mile sibi uideri uitā hominum et mercatū eum, qui habe- retur maximo ludorū apparatu totius Græciæ celebritate. nam ut illic alij corporibus exercitatis gloriam et no- bilitatem coronæ peterent, alij emendi aut uendendi que- stu lucroq; ducerentur, esset autem quoddam genus eorū, qui, Et c. item nos, Et c.

Mercedula, re. At. 207. a. Constituere mercedulas præ- diorum. Et de Or. 101. b.

Mercenarius, *as, um, operarius, conductus cum merce- de. (Gratuitus. Off. 30. a. Illiberales et sordidi quæstus mercenariorum omnium, quorum opere, non quorum artes emuntur. de L. 165. b. Quid liberalitas gratuita ne- est, an mercenarij sine præmio benigna est, gratuita: si cum mercede, conducta. I. P. 90. a. Gabinus tribuit se mer- cenariū comitē regi. pro Mil. 110. a. Trib. Pleb. Clodij mer- cenarius. Ep. 43. b. De mercenarijs testib. à suis ciuitatib. notandis, Et c. I. V. 246. b. Audite decretū mercenarij præ- toris. pro Cec. 296. a. Si tuus seruus nullus fuerit, et om- nes alieni ac mercenarij. pro Cl. 52. b. Ennius egēs quidam mercenarius Oppianici. Off. 9. a. Vti seruus ut mercena- rijs ad operā exigendā. pro Sest. 21. a. Mercenarius mens- I. V. 98. b. Caput mercenario procenio ornatum.*

Mercus, dis, pensio, præmium, præciū, fructus. pro Ar. 191. b. Virtus nullam aliam mercedem laborum periculo- rumq; suorum desiderat, præter hanc laudis et gloriæ. Et c. Epist. 41. a. Tribuere mercedem laborum alicui. Ac. 24. b. Minam Diogeni reddet, hæc enim erat merces dialecti- corum. de Orat. 128. a. Si quam gloriam peperit, ea non est æqua merces laboris et periculorum. pro Dom. 227. b.

Cum ab eo merces tui beneficij preciumq; provincie meo sanguine tibi esset persolutum. I.P. 86. a. Quorum mens erat oppressa pramio, lingua astricta mercede. de D. 99. b. Ne ars tanta propter tenuitatem hominum a religio- nis autoritate abduceretur ad mercedem atq; questum. pro Mur. 140. a. Si mercede conducti obuiam candidatis essent. I. V. 245. b. Precio atq; mercede iniuriam maiestatem reipub. et 253. a. Ab omnibus tu mercedem missionis acceperas. et 263. Mercedem funeris ac sepulture consti- tui nefas esse. Att. 287. b. Merces Antonij oppressi posci- tur, in Antonij loci successio. pro S. R. 31. b. Mibi uideris Eruci una mercede duas res assequi uelle. et ibi. Accusare eos a quibus mercedem accepisti. Q. Fr. 324. a. Magna no- bis a te propostita merces est. et 319. a. Id me scis antea ti- bi esse pollicitum, quid nunc putas tanta abs te mibi merce- de propostita? de Fin. 85. b. Probitas praeiorum mercedi- bus euocata. de Fin. 82. b. Vides igitur, si amicitia emolu- mento metiare, summas familiaritates praediorum precio- rum mercede superari. Ep. 20. a. Numerare aliquid in lo- co mercedis uel beneficij. At. 11. b. Noctes certari mulieru- rum pro mercedis cumulo fuerunt. I. V. 164. b. Merces precia- umq; impudentia. I. V. 106. a. Quantum pauca opera et mercedes fabrorum tulerunt. Tuf. 192. b. Nam istuc nihil do- lere, non sine magna mercede contigit immanitatis in ani- mo, stuporis in corpore. de Or. 95. a. Summus ille doctor Apollonius cum mercede doceret, non patiebatur, et c. Ep. 10. b. Tam in molestia gaudeo, eandem fidem te cognosce- re hominum non ita magna mercede, quam ego maximo do- lore cognouerim. I. A. 162. a. Iam in uideo magistro tuo qui te tanta mercede, quanta iam proferam, nihil sapere do- cuit. I. A. 163. b. At quanta merces rhetori data est? et ibi. Ut pro tanta mercede nihil sapere disceres. Att. 197. Ut sumptus huius peregrinationis accomodet ad mercedes Ar- gileti et Auentini. At. 246. a. Velim queras ad Eroti, ubi mercedes insularum. et 247. b. Merces dotulium praedio- rum, pro Dom. 219. a. Data est merces erroris mei magna. Tuf. 192. b. Hoc non sine magna mercede tibi contigit. de Am. 111. a. Ipse se quisque diligit, non ut aliquam a seip- so mercedem exigat charitatis sua. Off. 30. b. Est enim in il- lis ipsa merces auctoramentum seruilitutis. I. V. 173. b. Ut si quis uullicus ex eo fundo, cui HS. dena merces esset, excisis arboribus ac uenditis, et c.

Mercor, aris mundior, emo. I. V. 133. a. Ab isto et praeco senatorium ordinem precio mercatus est, et pueri se- natorium nomen mundinati sunt. pro Fl. 156. a. Is fundum Romae mercatus est de pupillo. et Ep. 105. b. Si ea merca- tus esses quae uolueram. Off. 30. b. Sordidi etiam putan- di, qui mercantur a mercatoribus, quod statim uendant. pro S. R. 40. b. Mercari aliquam rem magno precio. I. V. 243. a. Mercari aliquid ab aliquo. At. 137. b. Ego uero haec officia mercanda uita puto.

Mercurialis, bis. Q. Fr. 312. a. Capitolini et Mercuria les: id est, sacerdotis, uel augures.

Mercurius, rij. Hermes. de N. 79. b. Mercurius unus Coelo patre, Die matre natus. et ibi de Mercurijs multa. de N. 36. b. Mercurij stella, quae *γιδωρ* a Graecis dicitur, anno ferè uertente signiferum lustrat orbem, neque a sole longius unquam unius signi intervallo discedit. de Vn. 200. a. Lucifer et sancta Mercurij stella. de Som. 123. a. Mer- curij cursus: id est, stella.

Merco, res. et merco, eris. comereo, promereo, lu- cror, talè te putas ut iure lauderis. I. V. 64. a. Iniurias ferè do maiorè laudem quam ulciscendo merere. de Or. 105. a.

Respondit se meruisse ut maximis honoribus decoraretur I. C. 105. a. Si illum ut erat meritis morte multasset. I. C. 118. a. Dij omnibus pro eo ac merentur, gratiam referunt. Q. Fr. 528. b. Cicero nem et ut rogatus amo, et ut meretur, et ut debeo. Or. 284. b. Ad liberos, qui nihil meruerunt, poena parentum peruenit. pro S. R. 52. b. Alicui fructu quem meruit, retribuere. Ep. 154. a. Fac ualeas, dignitatèq; meam si merco, tucaris. At. 139. a. Et si hoc sepe facturus sum, ita de me mereris. pro Sest. 7. a. Mereri de aliquo: id est, bene mereri. I. V. 160. a. Male mereri de aliquo. de Am. 113. a. Multo melius de quibusdam acerbos inimicos mere- ri quam eos amicos, qui, et c. Or. 213. a. Eam qua beneme- rita esse autumas, dicit male mereri. At. 156. b. Cum cogito me de rep. meruisse optime. Postquam. 202. b. Vobis, qui de me optime meriti estis gratia referat. pro Dom. 225. a. An- tribus proscriptio in me, ita de sua salute merito copro- bassent. Ac. 4. 4. a. Tu uero bene etiam meritorius mibi uide- ris de tuis ciuibus. I. A. 200. a. Honores bene de rep. meri- torum et merentium. Tuf. 229. a. Philosophia optime de ho- minu est uita merita. Ep. 189. a. Ac uelim ut de repub. me- remus, sic felices simus. Ep. 204. a. A te peto, ut ita de rep. mereare, et c. pro Font. 277. a. Optime de socijs meritum esse. de Cl. 188. a. Bene de aliquo meriti esse. Ep. 166. b. La- tor te de me esse optime meritum. pro Mil. 122. a. Male mereri de aliquo. de L. 190. b. Perniciose merentur de rea- pub. uiciosi principes. At. 98. b. Pompeius erat de me opti- me meritus. At. 140. a. Ita meruisse illum de me puto, ut *αργυρας* crimè sibire non audeat. I. A. 183. a. Opto ut ita cuiq; eueniat, ut de rep. quisq; mereatur. pro Mil. 119. b. Stet haec urbs praecleara, quoquo modo merita de me erit.

Mereri, militare. pro Cal. 39. a. Mereri stipendia. pro Mur. 112. b. Murena adolescens patre suo imperatore me- ruit. pro Rab. 94. b. P. Seruilius, quo tu imperatore Labie- ne meruisti. I. V. 268. b. Clamabat se meruisse cum L. Prae- cio. pro Mur. 112. b. Meruisse stipendia in bello. I. A. 156. b. Qui equo meruisset. de Or. 132. b. Afellus merens stipen- dia. pro Q. R. 49. b. Nam illa membra merere per se non amplius possunt, duodecim eris. pro Q. R. 48. b. Roscius HS. CCL. III. merere et potuit et debuit. de N. 14. b. Quid enim mereri uelis ita cum magistratum inieris, et c. quid mereris igitur, ut te dicas, et c. I. V. 231. a. Quid arbi- tramini Rhegynos mereri uelle, ut ab ijs marmorea Ven- nus illa ne auferatur aliter, nolle.

Meretricus, a, um. pro Cal. 43. a. Cur te in istam uici- nitatem meretricia contulisti, et 37. b. Alique meretricia opibus accusari. pro Cal. 46. b. Meretricia uita. I. A. 169. a. Meretricus quae situs.

Meretrix, cis, scortum, lupa, mulier uulgata omni- bus, quae se omnibus peruulgat, quae domum suam patefecit omnium cupiditati. pro Dom. 235. b. Tanagrae quae- dam meretrix fuisse dicitur. pro Cal. 47. b. Ut non solum meretrix, sed procax etiam uideatur. Item Laïs et Citho- ris meretrices.

Meretricula, lae. de Nat. 19. a. Sed meretricula etiam Leontinum contra Theophrastum scribere ausa est. I. V. 154. a. Non a patre ei traditi, sed a meretricula comedati.

Mergo, gis, immergo. de N. 51. a. Aues quae se in mari mergunt et emergunt. de N. 27. b. Mergere aliquid in aqua. In Arat. Mergunt unda delphinus. de D. 136. b. De nostris somnijs quid habemus dicere? tu de merso me et equo ad ripam, ego, et c.

Meridianus, a, um. de Or. 144. a. Omne illud meridia- num

num tempus Crassum in attentissima cura possuisse. Meridiano, onis, meridianus somnus. de D. 137. b. Nunc quidem propter intermissionem forensis operae, et lucubrations detraxi, et meridiationes addidi, quibus uti ante non solebam.

Meridies, ei. Or. 212. a. Meridiam dixerunt, non medi- diem, credo quod erat insuauis. de N. 35. b. Sol cursum in- flectit tum ad septentriones, tum ad meridiem. de D. 87. a. Qui ad meridiem spectans in uinea media dicitur consti- tisse. Tuf. 176. b. Cum ante meridiem ditioni operam de- diffemus, post meridiem in Academiam descendimus. Att. 5. b. et de Or. 142. b. Eo ipso die post meridiem. Att. 56. b. Milo permansit ad meridiem. et 220. a. Hodie Antij, eras ante meridiem domi. Q. Fr. 317. a. Ego eodem die post me- ridiem Vatium aderam defensurus. At. 1. a. Si iudicatum erit meridiè non liquere. et de Or. 144. a. Igitur ante meri- diem discesserunt.

Merito, iure, optimo iure. Off. 22. b. I. V. 271. a. Et me- rito et iure commouebamur. et de Or. 105. a. Sciuolum omnes amare meritissimum debemus. I. C. 113. b. Deinde praetores merito ac iure laudantur. Antequam. 292. b. Iure et merito possunt, et c.

Merito, as. I. V. 173. b. Ut si quis uullicus ex eo fundo qui HS. dena merita esset, excisis arboribus ac uenditis, et c. Domino XX. nulla nummum pro XX. miserit, uero ne sit mendosus locus. I. Merces in extremo.

Meritorius, a, um, impudicus. I. A. 180. a. Pueri in ge- nui cum meritorijs, scorta inter matres familias uersabatur.

Meritum, ti, pro meritum, beneficium. Ep. 9. b. Re qui dem ipsa ideo mihi non satisfacio, quod nullam partem tuo- rum meritorum non modo referenda, sed nec cogitanda qui- dem gratia consequi possunt. et 2. a. Tanta enim magni- tudo est tuorum erga me meritorum, ut, et c. I. A. 191. a. Ut pro tantis eorum in reipub. meritis honores eis habe- antur, gratiaeq; referatur. et Or. 209. a. De suis in reip. meritis dicere. Item: Magna eius in me non dico officia, uel merita potius. Ep. 159. a. Tu cuius ille tanta merita ha- bet, quanta nemo praeter me de Am. 101. a. Dare et reci- pere merita. I. A. 186. a. Propter eorum diuinum et im- mortale meritum. I. C. 114. a. Atq; etiam supplicatio dijs im- mortalibus pro singulari eorum merito, meo nomine de- creta est. I. A. 188. a. Meritoq; uestro maxime gratias uo- bis omnes et agere, et habere debemus. Att. 74. a. Apud Patronem te in maxima gratia posui, et Hercule merito tuo feci. Epist. 233. a. b. Pisonem nostrum merito eius amo plurimum. pro Sest. 11. a. C. Caesar, qui a me nullo meo me- rito alienus esse debebat. de L. 173. a. Olli, quos in caeli me- rita uocauerunt, Hercules, Liber.

Meritus, a, u, debitus, iustus. de Or. 127. b. Aliqua irra- cundiam non iniustam, sed meritam ac debitam fuisse de- fendere. de Or. 144. a. Alicui debitam gratiam meritamq; referre. pro Mil. 113. Vobis ille seram quidem, sed iustam et debitam poenam persoluit. pro Dom. 220. b. Imberbis ad- olescentulus, bene ualens et meritus.

Merula, lae, auis solitaria. de Finib. 134. b. Euolare merulas.

Merus, a, um, solus, purus, liquidus. At. 16. a. Non ho- mo, sed litus atq; aer et solitudo mera. de N. 79. a. Vehe- mentius inuenies es in meram Stoicorum ratione. At. 59. a. Cherippus mera monstra nunciarat. At. 150. a. Dolobel- la sua literis meram bellum loquitur. At. 93. a. Mera uirga. At. 147. a. Merae proscriptio, meri Sulle.

Merx, cis, res uenalis. pro Pomp. 14. b. Insula Delos,

quod omnes undiq; cum mercibus atq; oneribus commea- bant. I. V. 31. a. Cum te non custodem ad continendas, sed portio- rem ad partiendas merces missum putares. pro R. P. 129. a. Fallaces et fucosae merces chartis et linteis et uitro delatae. de In. 81. b. Ille cuius merces erant, in gladium incubuit.

Mesopotamia, mie. de N. 52. b. Mesopotamiam ferti- lem efficit Euphrates, in quam quotannis quasi nouos a- gros inuehit.

Messana, ciuitas. I. V. 81. b.

Messis, sis. de Or. 106. b. Nemo ignorat quid sit semen- tis ac messis, quid arborum putatio ac uitium. At. 82. a. Et mes tum erat in hac mea Asia, messis enim nulla fuerat. Sea- menta prohibita et messe amissa. I. Sementis. Parad. 125. a. Qui caedes municipiorum, qui illam Syllani temporis messem recordaretur.

Messor, oris. de Or. 147. a. Non mihi oratores anti- quos, sed messores uideris imitari.

Messorius, a, um. pro Sest. 21. a. Gracchus messoria se- corbe contexit.

Met-particula. pro Mar. 133. a. Caesar memet mihi red- didit. de Or. 149. b. Non de memet ipso, sed de oratore di- co. de Or. 145. a. Quauquam memet mei ponit. contr. 4. Rul. 66. a. Memet ipsum. et pro Cal. 42. b. Propterea quod egomet, et c. At. 4. b. Nobismetipsis tum deniq; cum illud uenimus placemus. de N. 37. b. Ut nosmetipsi qui a- nimis mouemur et sensibus. et 69. a. et Epist. 45. b. Nos- bismetipsis.

Meta, ae, conus, terminus. de D. 112. a. Umbra terra, quae est meta noctis. pro Cal. 43. a. b. In hoc flexu quasi a- tatis, fama adolescentis paulum haest ad metas, notitia no- ua mulieris, et c.

Metapontium, Italiae oppidum. de Fin. 125. a.

Metator, oris. I. A. 235. a. Saxa castrorum antea meta- tor, nunc, ut sperat, urbis. et 260. a. Saxa peritus metator et callidus, urbe iam decedente sua diuiserat. I. Decipulator.

Metentus, da. Tuf. 203. b. Vita omnibus metenda, ut fruges. Poet. a.

Methymneus, a. Tuf. 139. b. Arion Methymneus.

Metor, oris, dimetor, permetor, pondero, desino, de- rigo, describo norma, regula. I. V. 191. b. Coge ut ad aqua- tibi Eunnenses frumentum metiantur. et Ep. 137. a. Venien- tem agrum metiuntur. de N. 6. a. Aeternitas, qua nulla tem- poris circumscriptione metitur. Off. 31. b. Etiam si metiri se mundi magnitudinem posse putet. Ac. 32. b. Nec affirmat- bunt signum illud si mensi erunt, sex pedum esse. I. V. 193. a. Metiri numeros: id est, numerare. de N. 39. b. Menses, quia mensa spacia consueunt nominantur. Parad. 124. b. Ex eo quantum cuiq; sat est, metiuntur homines diuitiarum mo- dum. I. A. 181. b. Tu omnia quaestu tuo, non Caesaris digni- tate metiris. Am. 99. b. Iam uirtutem ex consuetudine uita- te sermoneq; nostri interpretemur, nec metiamur eam, ut quidam indocti, uerborum magnificentia. Parad. 119. a. Nec enim peccata rerum euentu, sed utijs hominum me- tienda sunt. de Or. 148. b. Tu qui nunc uoluptate omnia me- tiuntur. Q. Frat. 318. Sese autem mensum pedibus aelbat passuum IIII. M. et ibid. Sum ipse mensus ab eo pontica- lo, qui, et c. Off. 22. a. Qui summum bonum suis commodis, non honestate metitur. Off. 22. b. Studia nostra natura re- gula metiamur. Off. 55. b. Qui omnia metiuntur emolu- mentis et comodis. de Or. 160. a. Quod metiri possumus intervalis equalibus. Or. 216. a. Pedes non syllabis, sed in- terruallis metiendos esse. Orat. 219. b. Sonantia omnia,

que metiri auribus possumus. Cael. Ep. 116. a. Curio legem uariam et alimentariam, quas lubet adiles metiri, iacta uit. de Opt. 243. b. Vm eloquentia non rei natura, sed facultate metiri. Orat. 199. a. Eloquentiamq; ipsius uiribus, non imbecillitate sua metiantur. de Sen. 86. b. Neq; enim ipsorum conuiuitorum delectationes corporis uoluptatibus magis quam cattu amicorum et sermombus metiebar. I. P. 94. a. Epicurei omnes res, que sunt homini expetende, uoluptate metiuntur. Tusc. 246. b. Obscenitas uoluptates non genere aut loco aut ordine, sed forma, etate et figura metiendas putant. Tusc. 168. a. Patrie charitatem non sensu nostro, sed salute ipsius patrie metiri. et de Fin. 82. b. Metiri amicitiam sua ipsius amicitie charitate. Epist. 101. b. et de Finib. 76. b. Metiri omnia sua uoluptate. de Fin. 79. b. Dirigere omnia uoluptate. I. A. 245. b. Totum huius rei consiliu non periculo meo, sed utilitate recipi metiar. de Or. 85. b. Clarorum hominum scientiam rerum gestarum magnitudine metiri: id est, estimare et spectare. At. 128. b. Ego qui omnia officio metior. de Or. 139. b. Pecunie fructu utilitate metimur. Ep. 145. b. Fidelitas, quam ego ex mea conscientia metior.

Meto, tis. demeto. de Or. 133. a. Vt sementem feceris, ita metes. Antequam. 192. b. Serere beneficium ut metere possis fructum.

Metor, aris. Ep. 154. b. Sed certe nisi uno loco metare mur, magnum periculum ipse Lepidus, et c. Planci.

Metonymia, figura, que et immutatio et traductio appellatur. I. Hypallage.

Metuendus, a, um. de Ar. 258. b. Quaedam multa metuendeq; res.

Metuo, tuus. timeo, horreo, in metu sum, in metu pono, metu habeo. pro S. R. 20. a. Supplicia, que a uobis pro maleficijs suis metuere atq; horrere debent. At. 157. a. Frater meus non tam de sua quam de mea uita metuit. At. 110. a. Metuere omnia ab aliquo. Ep. 63. a. Metuere insidias ab aliquo. Ep. 5. a. Quamquam omnia sunt metuenda, nihil magis q; perfidia timeamus. ad Her. 11. b. Ab inimico sibi periculum metuebat. con. Rul. 68. b. Quato in metu fuerimus.

Metus, tus. timor, formido, suspicio. Off. 37. a. Malus custos diuinitatis metus. et Tusc. 226. b. Metus est expectatio mali. Tusc. 238. b. Est enim metus, future aegritudinis sollicita recordatio. Antequa. 197. a. Res pub. metu est debilitata seruili. et I. C. 101. a. Patria tota in metu est propter te unu. Tusc. 223. b. Aegritudini finitimus est metus. est enim metus, ut aegritudo presentis, sic ille futuri mali: itaq; nonnulli metum premolesiam appellabat, quod est quasi dux consequentis molestie. Ep. 120. a. Ego quidem precipuum metum, quod ad te attinebat, habui, qui scire. pro Pom. 6. b. Proincia a metu calamitatis est defendenda. contra Rull. 65. a. Ciuitas solita suspitione, suspensa metu. Ep. 113. b. Incutere metum alicui. I. V. 135. b. Afferre metum. c. Ostendere spem. Att. 236. a. et Top. 225. b. Quid autem absurdius hunc metuere, alterum in metu non ponere id est, alterum non metuere. de Or. 95. a. Fractus et debilitatus metu. de Fin. 131. b. Refugit sanguis metu. pro Sest. 24. a. Quem neq; periculi tempestas, neq; honoris aura potuit unqua de suo cursu, aut spe, aut metu dimouere. Attic. 136. a. Hunc metuere, alterum in metu ponere.

Metus, a, um. de Ar. 253. a. Aruspicum uerba sunt omnia, nihil addo de meo. pro Cecin. 288. b. Esse in possessione honorum. de Fat. 140. b. Vtriusq; studij mea possessio est. de Leg. 273. a. Quod quidem ego facerem, nisi planè esse uellem meum.

Mico, as. uibro. de N. 30. b. Iam uero uena et arteria micare non desunt. de D. 102. a. Et uaria grauter ceruice micantur. de N. 47. b. Stella micans radijs, et c. de D. 84. a. Concurfusq; grauis stellarum ardore micantes. Off. 67. b. Cum fidem alicuius bonitatemq; laudant, dignum esse dicunt, qui cum in tenebris mices. de D. 126. a. Quid enim fors est? dem prope modum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras.

Migratio, onis. loci mutatio, discessus. Tusc. 154. a. et pro Cael. 41. a. et Ep. 130. a. et Tusc. 169. b. Mors et quasi migratio commutatioq; uitae.

Migro, as. aliò ad habitandum eo, solum uerto uel muto. At. 225. b. Itaq; nò solum inquilini, sed mures etiam migrauerunt. et Epist. 106. b. Deinde ut migrare tanto pere festines. Tusc. 165. b. Video te alta spectare, et uello in cœlum migrare. de D. 82. a. Credo ne communi iure migrare uideatur. At. 226. a. Migrare, solum uertere. Plu. 79. b. Sedem omnium rerum et fortunaru suarum alicubi collocare. de Somn. 126. b. et de L. 181. a. Ex hac uita migrare. de Fin. 61. b. et 103. a. Migrare de uita. c. Manere in uita.

Migrare, transgredi, transilire, transire, non seruare, infringere. Off. 7. a. Que pertinent et ad ueritatem, et ad fidem, ea migrare interdum, et non seruare, sit iustum. de Fin. 104. b. Qui ius conseruat, iustus, qui migrat, iniustus est. de L. 186. a. Quid quis earum reru migrasit, noxia poena par esto: id est, migrauerit.

Mihi. de Or. 99. a. Tu mihi cum in circulo decipiari aduersarij stipulatiuncula, ego tibi illam causam maiore comitendam putè? I. V. 93. a. Tu mihi, cum in provincia tam male te gesseris, hic tibi per fugiu speres futurus? Tusc. 206. b. Hic mihi afferunt, mediocritates, que, et c. de Or. 116. b. Sit enim mihi tinctus literis, et c. de Ar. 249. b. Is mihi etiã generis sui mentione facit. I. P. 79. b. Is mihi etiã gloriabitur, se omnes magistratus sine repulsa ascitum. I. V. 107. b. Is mihi etiã queritur. et 113. b. Tu mihi ita defendas? I. A. 157. b. Quas tu mihi intercessionis inquis? pro Mur. 127. a. Tu mihi id arripis, quod, et c. I. C. 105. a. Ton gillum mihi eduxit, quem, et c. pro Cl. 41. a. Quid mihi de mnatos ambibus colligis? de Som. 128. b. Nouem tibi orbibus comexa sunt omnia.

Miles, tis. pro Pomp. 9. a. Pompeius extrema peruerita miles fuit summi Imperatoris. pro Cor. 64. b. C. M. A. riuus P. Africani discipulus ac miles. pro Cluent. 44. a. Miles, qui locum non tenuit, qui hostium impetum uimq; peritumit. Ep. 32. a. Sic intellexeram, permultos a te milites esse dimissos. pro Cec. 296. b. Tanquam si arma militis inspicunda sint. pro Cec. 304. a. Iam populus cum eum uendidit, qui miles factus non est, non admittit ei libertate, sed iudicat non esse eum liberum, qui ut liber sit adire periculum noluit. I. A. 238. b. Tyrones milites. c. Veterani milites. Ep. 165. a. Miles legionarius, et miles auxiliarius. pro Flac. 147. b. Fortissimus miles. I. A. 213. b. Qui uicinos suos cohortatus est, ut milites fieret. et 215. a. Vt milites fiant sine ui, sine tumultu studio, et uoluntate. pro Deiot. 149. a. Hic adolefcens meus in Cilicia miles, in Græcia commilito fuit.

Mileus, a, um. pro Cl. 24. a. Memoria teneo, Milese am quamdam mulierem, et c. de N. 25. a. Milese i uani. Ite: Hæc sunt patria Democrui quam Democrito uaniora id est, inania et fabulosa.

Miletus, ti. urbs. I. V. 94. a.

Militaris, re. bellicus, castrens, pro Cael. 39. b. Eadem erit,

erat si merevi stipendia ceperamus, castrens ratio et militaris. pro Mur. 129. a. Rei militaris uirtus prestat ceteris omnibus. de D. 124. a. b. Rem bellicam administrare. pro Mur. 129. a. Omnia latent in tutela ac presidio bellicæ uirtutis. Off. 13. a. Statuas uidem ornatu serre militari. pro Fl. *. Cum per leges militares effugere liceret iniquitatem tribuni. pro Pom. 9. a. Scientia rei militaris. et de Or. 95. b. Rem militarem discere. et pro Mur. 126. b. Militaris labor. Ep. 142. a. Pyrrhi et Cineæ libri de re militari. pro Clu. 38. a. Tribuni militaris. et I. C. 107. b. Signa militaria.

Militia, tie. res militaris, bellum. pro Pom. 9. a. Pompeius ad patris exercitum atq; in militia disciplinam profectus est. de Or. 155. a. Illi et domi et militia fidem suam prestabant. Tusc. 239. a. Quorum uirtus fuerat domi militaq; cognita. Off. 8. b. Secundo aliquem obligare militia sacramento, quia priore amisso iure pugnare cum hostibus non possit. Off. 71. b. Vlysses simulatione infancie militiam subterfugere uoluit.

Militos, as. merco, stipendia mercor, stipendia in bello mereo. Off. 8. a. Pompeius Imperator tenebat provinciam, in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat.

Mille. I. V. 193. b. Qui mille modiu dedidit, HSVIII. millia dare coactus est. At. 111. b. Scutorum in ludo M. fuerunt. Att. 66. b. Septa cingemus excelsa porticu, ut mille passuum conficiatur. pro R. P. 127. b. Mille talentum accessionem esse factam. ad Her. 23. a. Imagines mille uerborum. Ep. 149. a. Mille equites uia breuiore premissi. pro Clu. 36. a. Quadragesima istorum accessio millium quid ualeat? pro Sest. 9. a. Edixitq; ut ab urbe abesset mille passuum. pro Q. 14. b. Septingenta millia passuum. I. V. 186. a. Sexaginta millia modiu tritici. pro Cl. 31. b. Sexaginta millia nummum. de N. 20. b. Sexcenta millia mundorum. I. V. 119. b. Hereditas HS. quingentorum millium. Off. 48. b. Non esse in ciuitate duo millia hominum, qui rem haberent. pro R. P. 127. b. Undecim millia talentum ad Gabinium peruenerunt. pro Dom. 22. a. b. Quid illa tot fortissimorum uirorum millia. pro Clu. 33. a. et 35. a. HS. quadragesima millia nummum in singulos iudices distributa. At. 138. a. Hic numerus est hominum mille CCCXX. I. V. 165. a. Coguntur dare tritici modios MMMDC. et 166. a. Tritici modios quinq; millia. pro R. P. 128. a. Quibus si periculis reuentes huc decem millium crimini. pro Clu. 22. a. Is filio XL. millia legauit. pro Cl. 32. a. Sestertia sexcenta quadragesima millia. pro R. P. 125. b. Quid uocifera bare decem millia talenta Gabinio esse promissa. Ep. 162. a. Nam ei obuiam processeram millia passuum centum. I. V. 136. a. Hæc denaria CCCXX. millia. I. A. 208. a. Quis unquam in illo latro inuentus est qui L. Antonio mille nummum ferret expensum? I. A. 260. b. Si quis mille aut duo millia occidisset. pro Mil. 111. a. Quo in fundo facile mille hominum uersaretur. Off. 70. b. An enat denario quod sit mille denarium?

Millesimus, a, um. de Fat. 142. b. et Ar. 24. b. Neq; necesse fuit Cypsellum regnare Corinthi, quamquam id millesimo ante anno Apollinis oraculo editum esset. et Att. 187. a. Millesima pars.

Milliaris, ris. milliarium. At. 84. a. Accepi literas tuas ad quintum milliare.

Milliarium, rij. milliare, millium, mille passus. de Clar. 169. a. Cum plebs prope ripam Anienis ad III. milliarium confidisset. At. 122. a. Postea audiu i tertio milliario tum cum esse, et c. At. 123. b. Si quidem etiam nos duos tales ad

quintum milliarium. Millies. At. 225. b. Mori millies prestitit quam hæc patii. et 108. b. Potius mori millies quam istiusmodi quicquam cogitare. pro Rab. 93. a. Sed moueretur prius acerbissima morte millies Gracchus, quam, et c.

Millium, lij. milliarium, milliare, mille passus. At. 40. b. Rogatio confecta est, ut mihi ultra quadringenta millia liceat esse. pro Cec. 290. a. Is non ausus est dicere quot millia fundus suus abesset ab urbe. nam cu dixisset minus abesse LIII. populus cum risu acclamauit, ista esse. Cef. 120. a. Quod oppidum a Corfinio septem millium interuallo abest. pro Cl. 23. a. Themum abest a Lariuo X. VIII. millia passuum. At. 256. b. Erat enim Brutus citra Velia millia passuum III. I. A. 206. Dum ne exercitum propius urbem Roman CC. Mil. admoueret. et ibid. Iterum CC. Mil. I. A. 215. b. Ne propius urbem millia passuum ducenta exercitum admoueret.

Milonianus, a, um. Or. 212. a. In Miloniana, et c.

Miluinus, a, um. Q. R. 300. b. Licinius plagiarus cum suo pullo miluino.

Miluius pons. alius Miluinus. At. 216. a.

Miluo, ui. auis rapax, pulli gallinarum insidians. de N. 51. a. Miluo est quoddam bellum naturale cum coruo.

Mimata, mæ. mulieris nomen. I. V. 166. a. I. A. 171. 172. 173.

Milyades, pop. I. V. 95.

Mimicus, a, u. obscenus. de Or. 131. a. Vitandū est utri que oratori, ne aut scurrilis iocus sit aut mimicus. I. P. 192.

Mimula, le. pro Pl. 265. a. et I. A. 172. a. Raptam esse mimulam.

Mimus, mi. qui dicta factaq; alioru et gestus quadam cum lascitia et obscenitate imitatur. quod sit quis idipsum uersibus faciat, et is poeta mimus erit, et uersus quoq; mi mi dicentur. de Or. 131. a. Mimorum est enim ethologoru, si nimia est imitatio, sicut obscenitas. de Or. 133. a. Tutor mimus uetus, oppido ridiculus. pro Cael. 51. b. Mimi ergo est etiam exitus non fabule, in quo cum clausula non inuenitur, fugit aliquis e manibus, deinde scabella concrepant, auleum tollitur. I. A. 233. a. Quorum alter commentatus est mimos, alter egit tragœdiam. I. A. 173. a. Persona de mimo modò egens, repente diues. I. V. 165. a. Tertia Isidori Mimi filia. I. A. 164. a. Vxor Mimata. I. A. 179. b. Mimos dico, et mimas in agro Campano collocatos.

Mina, n.e. libra aeris est, et pondo apud Romanos, nam hæc tria idem sunt. Continet aut mina drachmas centu. ualet hodie aureis nummis decem. Off. 44. b. Si enere aque sextarii mina cogetur, hoc primo auditu omnibus incredibile uideretur. Acad. 24. b. Si recte coclufit, teneo: si uiciose, minam Diogeni reddet, ab eo enim Dialecticam didicerat. hæc enim erat merces Dialecticoru. Tusc. 246. a. Quos cum tristiores uidisset, XXX. minas accepit, ne aspernari regis libertatem uideretur. nam allata fuerant ei talenta L. de L. 173. b. A Platone funerū sumptus prefinitur ex censibus, a minis quinq; ad minam.

Minaciter, minis, asperè. de Or. 92. b. Aduersarios minaciter terrere possumus. et Ep. 169. a. Minaciter agere. I. A. 198. b. Num putatis dixisse enim minacius quam facturum fuisse?

Minæ, arum. minatio, comminatio, terror, terrores, terror uerboru. c. Bladitiæ. At. 33. b. Minae que mihi proponuntur, modice me tangunt. de Or. 106. b. Virtutè instituendo ac persuadendo, nò minis et ui ac metu tradi. pro Font. 281. a. Alicuius minis ac terrore commoueri. et pro Mur.

1103 Mur. 134. b. Accusandi terrores ac minae. pro Q. 30. a. Minus iactare, pericula intendere, formidines opponere. contra Rull. 74. a. Terrorem damnationis et minus quanti uolet estimabit. de Ar. 243. b. Is se e curia repente proripuit cum quibusdam fractis iam atq; inanibus minis, et cum illius Pisoniani temporis terroribus. pro Font. 280. b. Hi contra uagantur erecti passim toto foro cum quibusdam minis et barbaro atq; immani terrore. pro Cl. 22. b. Clamore et minis aliquem insequi.

Minatio, onis. comminatio. de Or. 135. b. Execrationes, 10 admirationes, minationes.

Minax, cis. horrificus. Ep. 260. a. Caesar minaces et acerbas literas ad senatum misit. pro Fon. 281. a. Inductio marus iste minax atq; arrogans.

Minerua, ae. Pallas. de N. 39. b. Minerua autem dicta quae uel minuit uel minatur. et 71. b. Mineruae plures. de N. 70. a. Minerua quam principem et inuentricem belli ferunt. et 70. b. Ex Vulcano et Minerua Apollo natus. pro Dom. 131. b. Minerua foror Iouis. Antequam. 19. b. Tritonia arripotes, Gorgona, Pallas, Minerua. de N. 21. b. Minerua galeata. pro Dom. 242. b. Minerua custos urbis. de Leg. 178. b. Nos illam custodem urbis ex nostra domo in ipsius patris domum detulimus. Parad. 116. b. Non enim est tale, ut in arce poni possit, quasi illa Minerua Phidiae. Sal. in Cic. 271. b. Quae Minerua omnes artes edocuit. Ep. 198. a. et 30. b. Causam tuam egi non inuita Minerua. etenim eo ipso die senatus decreuit, ut Minerua nonstra custos urbis, quam turbo deiecerat, restitueretur. de Am. 9. a. Agamus igitur pingui Minerua, ut aiunt. Off. 22. b. Nihil decet inuita (ut aiunt) Minerua: id est, aduersante et repugnante natura. Epist. 128. a. Et si sus Mineruam. Acad. 4.2. b. Nam et si non sus Mineruam (ut aiunt) tamen inepti quisque Mineruam docet. Att. 14. o. b. Hic ego uellem habere Homeri illam Mineruam simula tam Mentoris. de Cl. 188. b. Mineruae signum ex eboze pulcherrimum Phidiae.

Miniatulus, a, um. At. 258. a. Cerulas enim tuas miniatulas illas extimefecbam. Miniatulus, ta, tum. ruber. hinc miniatulus. Att. 245. a. Me ad uerba deli, quae quidem uerborum me miniatula tua pluribus locis notandae sunt.

Minime, minimum, minime omnium. (Quippe. Or. 219. a. de Clar. 183. a. Sed mihi placebat Pomponius maxime, uel dicam minime displicebat. de Fin. 4.9. b. Sic isti curiosi, quos offendit noster minime nobis inuicidus labor. At. 14. b. Te alia minime reprehendenda ratio ad honestum ducit. de Cl. 193. a. Minime uulgare genus dicendi. de Or. 94. a. Hoc ego praesente ineptus esse minime ueludem. Off. 59. b. Philosophi quidam minime mali illi quidem, sed non satis acuti. pro S. R. 37. a. Hoc minime uideatur graue ijs, qui minime ipsi leues sunt. I. V. 229. b. Vidi uos in hoc non minime cum testes dicerent, commoueri. de Orat. 138. b. Est id in totam orationem confundendum, nec minime in extremam.

Minimum. (Plurimum. Or. 205. b. Hoc in genere uerorum est uel minimum, suauitatis autem uel plurimum. At. 228. a. Nosq; cum multum literae, tum non minimum idus quocq; Martiae consolerentur. de In. 4.7. b. Habere plurimum splendoris. (Habere minimum splendoris. Ep. 12. a. Non praemijs quae apud me minimum ualent.

Minimum, a, um. tantulus, tenuissimus. Q. Fr. 320. a. Omnia minima maxima ad Caesarem mitti sciteba. de Or. 98. b. Aliquem in minimis tenuissimisque rebus labi. At. 39.

MI d. Ne minima quidem dubitatio. etc. et I. V. 112. b. Ne tenuissima quidem dubitatio. Off. 72. b. Primum minima de malis. Epist. 54. b. At erat tua uirtutis in minimis tuas res ponere, de republica uehementius laborare. de Fi. 53. a. Ne illud quidem physici est, credere aliquid esse minimum. Ac. 44. a. Nihil in rerum natura minimum quod diuidi nequeat. Off. 53. b. Ex malis eligere minima oportet. de Fat. 149. b. Cur atomi minimo declinant intervallo? maiore non? cur declinant uno minimo, non declinant duobus aut tribus? de L. 167. a. Haec ne minimum quidem utrum adsint an abstinet interest.

MI 1104 Minister, stri. administrator, administrator, satellites, comes, famulus, seruus. de Or. 107. a. Ita q; illi disertissimi homines ministros habent in causis iuris peritos. de Or. 101. b. Infimi homines mercedula adducti ministros se praebent in iudicijs oratoribus. pro Cl. 48. b. Legum ministri magistratus. Ep. 12. b. Consules serui ac ministri seditionum. et 21. b. Minister consiliorum. I. V. 152. a. Minister ac satellites cupiditatum. de Or. 9. a. Omnes artes ministrae ac comites oratoris. pro Cel. 48. b. Hic tanto facinorosi tu domus popularis ministra esse non debuit. Tusc. 164. a. Res familiaris ministra et famula corporis. de Fin. 72. b. Tria uirtutes uoluptatum satellites et ministros esse uoluit. Item: Martiales quidam Larini appellabantur ministri publici. pro Cluent. 26. a. Marti atq; ei Deo consecrati. Q. Fr. 291. b. Praetor omnes ministros imperij sui, socijs et ciuibus, et reipublice praestare uidetur. et 292. a. Sit amulus tuus non minister alienae uoluntatis, sed testis tuae. Off. 44. a. Ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et praedatorem putent. de Vn. 203. b. Quibus utitur ministris Deus.

Ministra, strae. de Nat. 56. a. Manus multarum artium ministra. Tusc. 164. a. Res familiaris ministra et famula corporis.

Ministrator, oris. minister. de Or. 157. a. Ministratores petis, non aduersarij. et pro Fl. 157. b. Hic mihi Meandrius, quasi ministrator aderat, subiciens, etc.

Ministro, as. seruus. I. P. 94. a. Mensa extructa multa carne subrancia, serui sordidati ministrant. Epist. 263. a. Acastum retine, quo commodius tibi ministraretur. In V. 170. b. Cum in eis conuiuijs symphonia caneret, maxime q; poculis ministraretur. de Fin. 69. b. et 79. a. Assistat etiam formosi pueri qui ministrent. et Tusc. 161. b. Ministrare alicui. et de N. 23. b. Ministrare pocula alicui. In P. 94. a. Ipse solus bibiturus, quae eodem de folio ministrantur. I. P. 85. a. Cum ardentis faces surijs Clodians penae ipsae Consul ministrabas.

Minitor, aris. Tusc. 170. b. Istis quae ista horribilia minitare purpuratis tuis. I. C. 104. b. Vrbis ferrum flammamq; minitari. I. V. 268. b. Is Verri nimis atrociter minitabatur. de Or. 163. b. et I. A. 207. a. Minitari mortem alicui. At. 34. a. P. mihi minitatur. I. A. 238. b. Qui huic urbi ferro igniq; minitatur. et 257. b. Qui patriae igni ferroq; minitatur.

Minor, aris. minor, minus iactio, terreo, clamore et minus aliq; insequor, uerbis terreo, terrore infero alicui denunciatione periculi terreo, periculum capitis alicui ostento, uim denuncio, periculum iudicij cupia intendo, periculum uel iudicij alicui denuncio, belli et uastitatis metus infero, terrorem iniucio, terrorem iacto et oppono, metum cedis iniucio. (Bene promitto. I. V. 234. a. Nisi uebementius homini minatus essem, tabulari potestas mihi facta non esset. et Ep. 61. a. Me appellabat, mihi minabatur pro

MI 1105 pro Cec. 290. a. Cum Ebutius Cecinna malum munitaretur. Tusc. 170. b. Cum ei Lysimachus rex crucem munitaretur. de Fin. 131. b. Si quando pueri ludentes minamur, praecipitatos alicunde. pro Plan. 27. 6. b. Cum mea domus ardore suo desagracionem urbi minaretur. de D. 116. a. Quae autem inconstantia decorum est, ut primis minentur exitis, bene promittant secundis? Ep. 169. a. Nulla minatis auctoritas apud liberos est. I. V. 123. b. Grauius minari cupiam. pro Plan. 277. a. Terrere aliquem demuneratione periculi. I. A. 250. b. Hostis teterrimus omnibus bonis cruce ac tormento minatur.

Minor, nus. Top. 22. b. Quod in re minore ualet, ualeat in maiore. de L. 180. b. Ea q; pecunia non minor esset facta cum superiore exactioe, quam hereditibus omnibus esset relicta. Ep. 139. a. b. Papyrii fuerunt patricij minorum gentium. At. 6. b. Caecilium propinquum qui minore cente finis minimum mouere non possunt.

Minotaurus, ri. Epist. 198. a. Cum magna offensione Minotauri est, Caluistij et Tauri.

Minotaurus, arum. locus. At. 68. et contra Rul. 73. Minotauriensis, e. At. 79. post. Red. 202. I. P. 88.

Minuo, is. diminuo, detraho, derogo, delibo, exbauvio, extenuo, eleno, eleno, debilito, remitto, decessionem de summa facio. Ep. 236. b. Ut sumptus egentissimarum ciuitatum minuerem sine ulla imminutione dignitatis tuae. de L. 182. a. Minuere sumptum, et extenuare sumptum. pro Mur. 134. a. Nonnullorum amicorum studia minui solere in eos qui prouincias continentur. I. C. 121. a. Ne quid de summa dignitate reipublice minueretur. contra Rul. 63. a. Minuere huius pecuniae inuidia. pro Fl. 152. a. Minuis, inquit gloriari Pompeij immo tu auges molestiam. Att. 177. a. Si putares, meam molestiam minui posse. de Fat. 140. a. Nec ea quae nunc tracto minuunt, sed augent potius illam facultatem. de In. 68. a. Quae est, male facta tibi ne minuerit. Off. 329. b. Minuere uectigalia.

Minus, pro eo quod est non, uel parum. de Or. 94. a. Non intelligo quam ob rem, non si minus illa subtili definitione, at hac uulgari opinione ars esse uideatur. I. V. 249. b. Maxime si minus necari, at custodiari oportebat. de D. 85. a. At non nunquam ea quae commodi sunt, minus aequiueniunt. Epist. 30. b. Cilix libertus tuus antea mihi minus fuit notus. Ep. 95. b. Ut aliquid ad te scriberem huiusmodi, quo minus te praetermissis ludos paeniteret. et ibid. Quod si effectus sum, gaudeo: si minus, hoc me tamen consolabor, quod, etc. pro Arch. 190. a. Cupere debemus, quo minus manuum nostrarum tela peruenierint, eodem gloriam famamq; penetrare. de N. 60. b. Itaq; cogito ea, quae minus intellexi, requirere. et ibid. Querens ex te ea quae parum accepi.

Minus. (Plus. Epist. 70. a. Praesertim enim patriae minus certe, quam debuimus: plus profectio, quam est animo cuiusquam, aut consilio hominis postulatum. pro Q. R. 49. b. Is locabat se minus HS. CCC. I. V. 137. a. et 107. a. Minus XXX. diebus totam triemij praeturam residisset. Item: Minus tribus medimnis in iugeru nemo dedit. de D. 94. a. Male factum tri minus XXX. diebus Graeciam sanguine. pro Cec. 290. a. Cum si uno minus damnarent, condemnari reus non posset. et ibid. Dixit minus abesse L. III. de N. 36. b. III. uiginti mensibus, sex, ut opinor, diebus minus. At. 124. a. Multo minus morose ueni minae. et ibid. Minus multa dederunt illi reipublicae pigro. de Or. 112. a. Non si qui, etc. eo minus, etc. At. 14. b. Id prope dimidio minoris constabit illo loco. I. V.

MI 1106 181. b. Decimas XXX. mod. minoris quam potuit, uendidisse. At. 222. b. Ille gaudes affirmat, minus diebus XXX. tumultum Gallicum.

Minusculus, a, um. At. 228. a. Minusculam uillam utique Quinto tradidurus sum. Q. Fr. 320. a. Rescripsi epistola maxima, nunc audi de minuscula.

Minutatim, gradatim, perexiguae. 712. etc. Acad. 13. a. Cum aliquid minutatim et gradatim additur aut demitur. et 22. a. Minutatim et gradatim interrogare. Q. de Pet. 210. a. Minutatim ex communibus proprii eundant. At. 251. a. Xenonem perexiguae et γλασπεως praebere: id est, minutatim.

Minute, exilliter, anguste, ieiune, tenuiter, subtiliter. Or. 208. a. Grandia minute dicere. et Acad. 11. a. et de Fin. 108. a. Haec autem uniuersa concidunt etiam minutius.

Minutia, ua. At. 138.

Minutia porticus. I. A. 176.

Minutus, a, um. angustus, paruus. (Grandis. Part. 253. a. Nihil nimis enucleandum, minuta est enim omnis diligentia: hic autem locus grandia requirit. de Or. 123. a. Genus sermonis exile, aridum, concisum, minutum. et Fractum. de Cl. 191. b. Or. 200. b. Concisus numeris minutis Trasimachus. et 220. a. Minutos numeros sequi. de D. 88. b. Chrysiippus multa et minuta somnia collegit, sed exemplis gradioribus deuiti uti. Acad. 30. b. Minutorum opusculorum fabricator. de Cl. 188. a. Orator praestat minutis imperatoribus. de D. 93. b. Qui ut ratione non redederet, tamen hos minutos philosophos uinceret. et de Fin. 61. a. Ecce autem alij minuti et angusti. et de Or. 153. b. Minutae et angustae concertationes. de Or. 158. b. et Or. 205. a. Ut cum grandem orationem pro magna, minutum animum pro paruo dicimus. Am. 116. a. Cato minutis interrogatiunculis, quasi punctis, quod propositum sufficit.

Mirabilis, le. admirabilis, mirificus, mirandus. Parad. 122. b. Nec hoc est tam re, quam dictu inopinatum atq; mirabile. pro Lig. 138. b. Haec non modo mirabilia sunt, sed prodigijs similia. de Or. 161. a. Mirabile est, cu plurimum in faciendo inter se inter docti et rudem, quam non multum differat in iudicando. de D. 117. a. Mirabile est, quomodo, etc. et 122. a. Atq; haec ostentorum genera mirabile nihil habent. Or. 200. b. Quo magis sunt Herodotus Thucydidesq; mirabiles, qui, etc. Top. 22. 6. b. Mirabilis copia dicendi.

Mirabiliter, admirabiliter, mirandum in modum, mirifice, quod mirandum sit. Ep. 57. b. et 130. a. Omnes mirabiliter de te et loquuntur et sentiunt. At. 39. b. Mirabiliter enim morosus est. de Or. 92. b. Qui mirabilis et magnificentijs augere posset atq; ornare quae uellet.

Miracula, orum. prodigia, portenta. de N. 5. b. Porta et miracula non differentijs philosophorum, sed, etc.

Mirandus, a, um. mirabilis, admirabilis, habens aliquid admirationis. (Nihil mirabile habens. I. V. 249. b. Opus ingens, in miranda altitudine depressum. et Ep. 40. b. Quae minime mihi miranda acciderunt. At. 140. a. Mirandum enim in modum Cn. noster Syllani regni similitudinem concupuit. de N. 72. a. In enodandis nominibus quod mirandum sit laboratis.

Miratio, onis. admiratio. de D. 118. b. Causarum igno ratio in re noua mirationem facit.

Mire, mirabiliter. At. 259. a. Puro municipia mire fauent.

Mirifice, mire, mirabiliter. de N. 13. b. Te ab eo mirifice diligere intelligebant. de L. 169. a. Hi de omnibus rebus mirifice

mirificè congruunt. Et Ac. 2. a. Mirificè delectari aliqua re. Att. 33. b. Tantum doleo, ac mirificè quidem. Et 77. a. Nam omnes mirificè ovæ φιλοδοξῶσιν gloria mee.

Mirificus, a, um. mirus, mirabilis. de D. 117. b. Sed te mirificam in latebram coniecit. At. 9. a. Cato conuicium Pisoni mirificum fecit. Et 10. b. Spectator pugnarum mirificarium. Ep. 43. b. Mirificamq; cepi uoluptatē. At. 228. a. Agere mirificas gratias alicui. Att. 77. a. Lepta noster mirificus.

Miror, aris, admiror, demiror, mihi mirum uel mirabile uel admirandum uidetur, stupefeco, obstupefeco. de In. 52. b. Cum puerorū formas magno hic opere miraretur. At. 158. b. Epist. 189. b. Mirari satis hominis negligentiam non queo. de Ar. 254. b. Atq; ego hunc non miror, quid enim faciat? at illos homines sapientissimos miror, etc. Off. 4. 5. a. In his infinitis sumptibus nihil homines magno opere mirantur. de Or. 113. b. Id me hercule, inquit Cætilus admirans, illud iam mirari desino, quod multo magis antè mirabar, hunc cum hæc nesciret, in dicendo posse tantum. At. 165. a. Et 169. b. Soleo mirari de nescio quis HS. XX. de D. 119. a. Cato mirari se dicebat, quod non rideret arripere aruspem cum uidisset. de Cl. 172. a. Quod mirari non possum in eis qui nihil scripserunt. At. 130. a. Miror quid cause fuerit, quare consilium mutaris. Et ibi. Miror te ad me nihil scribere. pro S. R. 18. b. Miror quid sit, quod, etc. Off. 4. 4. b. Miror quid in mentem uenerit Theophrasto, in eo libro, etc. de D. 32. b. Mirari licet quæ sint animaduersa à medicis herbarū genera. de Am. 106. b. Quæquam miror in illa superbia si quenquam amicum habere potuit. de N. 20. b. Equidem satis mirari non possum, unde, etc. Or. 197. b. Miror quid hæc ad te pertineant. In V. 133. a. Sed ne miremini qua ratione, etc. de Or. 98. b. Eum heros, inquit Crassus, mirari satis non queo estiam te, etc. In V. 55. a. Si quis forte miratur, me, etc. is si cognoscet, etc. putabit, etc. At. 256. a. Illud admirari satis non potui quod scripsisti his uerbis, bene igitur, etc. de Or. 161. a. Illud ne quis admiretur, quoniam modo hæc uulgus imperitorum, etc. de Orat. 157. b. Atq; in hoc genere mihi admirandum uidetur, quid sit quod, etc. pro Rab. 9. 5. b. Mihi mirū uidetur, unde tu inueneris, etc. Item: In quo admirandum est, congressus, etc. l. Admiror. de Orat. 226. a. Ac ne forte hoc magnum et mirabile uideatur, etc. de Or. 86. b. Quamobrem mirari desinamus, que causa sit eloquentium paucitatis. Et Att. 24. 4. b. Sed tamen ne miraretur, cur idem iterum facerem, hoc cause sumpsi, quod ex te ipso coram antea nihil potuissim cognoscere. Et 264. b. Non dubito quin mirere, atq; etiam stomache= re. Off. 39. a. Familiaritates fide amantium.

Mirtilus, li. de N. 78. a. Mirus, a, um. Ep. 24. a. Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile meorum. Et ibid. De pantheris agitur, etc. sed mira paucitas est. de Or. 125. a. Hoc igitur mirum quiddam ualet. Or. 204. a. Sales qui in dicendo mirū quantum ualent aliter, nimium. Ep. 162. a. Minime mirum tibi debet uideri, me, etc. de Or. 103. a. Per mihi mirum uisum est, etc. pro Rab. 9. 5. b. Mihi mirum uidetur, unde, etc. de Ar. 54. 5. a. Nec mirum si hoc uobis ridiculum uidetur, etc. pro S. R. 22. a. Neq; enim mirum si aliquid non animaduertat. In V. 135. a. Nec mirum omnibus, etc.

Misceo, feces, permisceo, turbo, perturbo, confundo, tæpero, pocula ministro. de L. 188. a. Omnia infima summis paria fecit, turbauit, miscuit. cōtra Rub. 84. b. Qui iniquis imperijs rempublicam miscerent. I. C. 119. a. Noua quædā misceri et concitari mala. Par. 231. b. Maximeq; mouet ea quæ animi motum aliquem mouit oratio. pro S. R. 33. b. In tenebris ruebant, omniaq; miscbant. de Ar. 254. b. Miscere et turbare omnia. Tus. 226. a. Maus mihi miscendū malum. Or. 216. a. Et ibi. Quos autem numeros cum quibus tanquam purpuram misceri oporteat, dicendum est. Or. 216. a. In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi et temperandi pedes. Off. 76. b. Aliquid ex dissimilibus rebus misceri et temperari. In A. 155. a. Parentalia cum supplicationibus misceri. de D. 93. b. Ut cū matre corpus miscere uideamur. de D. 126. a. Sortes que pueri manu miscentur atq; ducuntur. de N. 16. a. Rubor mixtus candore. de N. 31. a. Aer multo calore admixtus est. Et ibi. Aqua admixtum esse calorem. de Fin. 67. b. Qui alteri miscet multum, ipse non sitiens.

Miscenium, ni. promontorium, et portus Italiae, ad Galetam, à Miseno tubicinæ Aeneæ ibi sepulto appellatus. pro Pomp. 10. a. l. A. 169. b. de Or. 114. a. Misericors, a, um. calamitosus, erummosus, infelix, afflictus, prostratus, lacens, qui in miseria est. Par. 234. b. Nihil est tam miserabile, quam ex beato miser. pro Pl. 277. a. Ego miseris et laborantibus nihil negare possum. Att. 275. a. Misericors fortunam insectari. Par. ad. 118. b. Aerummosus, infelix, miser. et pro Quint. 17. b. Miser atq; infelix. pro Sex. Ros. 31. a. Res misera et calamitosa. In Cic. 120. b. Hæc mihi uidentur misera atque miseranda. pro Cluent. 19. a. Spero locum hunc eius fortune miseræ multumq; id clare portum futurum. pro Flac. 16. a. Cur unus tu Apollonienses miseres habes, quam aut Mithridates, aut etiam pater tuus habuerit unquam? In A. 232. a. Qui magis nos dolores perferunt, hos non miseros, sed laboriosos soleamus dicere. Att. 72. 5. a. Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil foedius.

Miserabilis, le. miserandus. Par. 234. b. Nihil tam miserabile, quam ex beato miser. de Or. 126. b. Non solum miserabilis, sed etiam irridenda fuisse oratio mea. l. A. 174. a. Auctionis miserabilis aspectus. pro Dom. 225. a. Cum eius squalor inauditus omnibus mortalibus miserabilis uidebatur. de Or. 126. a. Et Or. 202. a. Vox ad miserabilem sonum inflexa. de Fin. 78. b. Casus miserabilis.

Miserabiliter, miserandum in modū. Tus. 169. a. Non miserabiliter uir clarus emoritur. At. 226. a. At Cæsar in foro combustus, laudatusq; miserabiliter.

Miserandus, a, um. miserabilis. de Or. 98. b. Aliquem ita labi, ut alius miserandus, alijs irridendus esse uideatur. de Or. 134. b. Oratio tua omnibus miseranda uisa est. In C. 110. b. Hæc mihi uidentur misera atq; miseranda. de Pro. 70. a. Miserandum in modum necari.

Miseratio, onis. cōmiseratio, misericordia. Or. 209. a. Miseratione mens iudicum permouenda est. In A. 177. b. Tua illa pulchra laudatio, tua miseratio, tua cohortatio. Par. 234. b. Odiā incantatur et miseratio nascitur. de Or. 126. b. Non fuit hæc sine meis lachrymis, nō sine dolore magno miseratio. de Cla. 171. b. Miserationibus, et cōmuni bus locis uti. Ep. 68. a. Quem enim nostrū moriens Epaminundus nō cum quadam miseratione delectat?

Miserere. de Fin. 100. b. Ad beatè miserè uiuendum. At. 113. b. Eas ego, quo ad sciremus utrum turpe pace nobis, uel in partior, misericordia alicuius me tenet, alicuius supplicio misericordia cōmoueor. Tus. 213. a. l. V. 90. b. An te quæso

Miror, aris, admiror, demiror, mihi mirum uel mirabile uel admirandum uidetur, stupefeco, obstupefeco. de In. 52. b. Cum puerorū formas magno hic opere miraretur. At. 158. b. Epist. 189. b. Mirari satis hominis negligentiam non queo. de Ar. 254. b. Atq; ego hunc non miror, quid enim faciat? at illos homines sapientissimos miror, etc. Off. 4. 5. a. In his infinitis sumptibus nihil homines magno opere mirantur. de Or. 113. b. Id me hercule, inquit Cætilus admirans, illud iam mirari desino, quod multo magis antè mirabar, hunc cum hæc nesciret, in dicendo posse tantum. At. 165. a. Et 169. b. Soleo mirari de nescio quis HS. XX. de D. 119. a. Cato mirari se dicebat, quod non rideret arripere aruspem cum uidisset. de Cl. 172. a. Quod mirari non possum in eis qui nihil scripserunt. At. 130. a. Miror quid cause fuerit, quare consilium mutaris. Et ibi. Miror te ad me nihil scribere. pro S. R. 18. b. Miror quid sit, quod, etc. Off. 4. 4. b. Miror quid in mentem uenerit Theophrasto, in eo libro, etc. de D. 32. b. Mirari licet quæ sint animaduersa à medicis herbarū genera. de Am. 106. b. Quæquam miror in illa superbia si quenquam amicum habere potuit. de N. 20. b. Equidem satis mirari non possum, unde, etc. Or. 197. b. Miror quid hæc ad te pertineant. In V. 133. a. Sed ne miremini qua ratione, etc. de Or. 98. b. Eum heros, inquit Crassus, mirari satis non queo estiam te, etc. In V. 55. a. Si quis forte miratur, me, etc. is si cognoscet, etc. putabit, etc. At. 256. a. Illud admirari satis non potui quod scripsisti his uerbis, bene igitur, etc. de Or. 161. a. Illud ne quis admiretur, quoniam modo hæc uulgus imperitorum, etc. de Orat. 157. b. Atq; in hoc genere mihi admirandum uidetur, quid sit quod, etc. pro Rab. 9. 5. b. Mihi mirū uidetur, unde tu inueneris, etc. Item: In quo admirandum est, congressus, etc. l. Admiror. de Orat. 226. a. Ac ne forte hoc magnum et mirabile uideatur, etc. de Or. 86. b. Quamobrem mirari desinamus, que causa sit eloquentium paucitatis. Et Att. 24. 4. b. Sed tamen ne miraretur, cur idem iterum facerem, hoc cause sumpsi, quod ex te ipso coram antea nihil potuissim cognoscere. Et 264. b. Non dubito quin mirere, atq; etiam stomache= re. Off. 39. a. Familiaritates fide amantium.

Mirtilus, li. de N. 78. a. Mirus, a, um. Ep. 24. a. Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile meorum. Et ibid. De pantheris agitur, etc. sed mira paucitas est. de Or. 125. a. Hoc igitur mirum quiddam ualet. Or. 204. a. Sales qui in dicendo mirū quantum ualent aliter, nimium. Ep. 162. a. Minime mirum tibi debet uideri, me, etc. de Or. 103. a. Per mihi mirum uisum est, etc. pro Rab. 9. 5. b. Mihi mirum uidetur, unde, etc. de Ar. 54. 5. a. Nec mirum si hoc uobis ridiculum uidetur, etc. pro S. R. 22. a. Neq; enim mirum si aliquid non animaduertat. In V. 135. a. Nec mirum omnibus, etc.

Misceo, feces, permisceo, turbo, perturbo, confundo, tæpero, pocula ministro. de L. 188. a. Omnia infima summis paria fecit, turbauit, miscuit. cōtra Rub. 84. b. Qui iniquis imperijs rempublicam miscerent. I. C. 119. a. Noua quædā misceri et concitari mala. Par. 231. b. Maximeq; mouet ea quæ animi motum aliquem mouit oratio. pro S. R. 33. b. In tenebris ruebant, omniaq; miscbant. de Ar. 254. b. Miscere et turbare omnia. Tus. 226. a. Maus mihi miscendū malum. Or. 216. a. Et ibi. Quos autem numeros cum quibus tanquam purpuram misceri oporteat, dicendum est. Or. 216. a. In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi et temperandi pedes. Off. 76. b. Aliquid ex dissimilibus rebus misceri et temperari. In A. 155. a. Parentalia cum supplicationibus misceri. de D. 93. b. Ut cū matre corpus miscere uideamur. de D. 126. a. Sortes que pueri manu miscentur atq; ducuntur. de N. 16. a. Rubor mixtus candore. de N. 31. a. Aer multo calore admixtus est. Et ibi. Aqua admixtum esse calorem. de Fin. 67. b. Qui alteri miscet multum, ipse non sitiens.

Miscenium, ni. promontorium, et portus Italiae, ad Galetam, à Miseno tubicinæ Aeneæ ibi sepulto appellatus. pro Pomp. 10. a. l. A. 169. b. de Or. 114. a. Misericors, a, um. calamitosus, erummosus, infelix, afflictus, prostratus, lacens, qui in miseria est. Par. 234. b. Nihil est tam miserabile, quam ex beato miser. pro Pl. 277. a. Ego miseris et laborantibus nihil negare possum. Att. 275. a. Misericors fortunam insectari. Par. ad. 118. b. Aerummosus, infelix, miser. et pro Quint. 17. b. Miser atq; infelix. pro Sex. Ros. 31. a. Res misera et calamitosa. In Cic. 120. b. Hæc mihi uidentur misera atque miseranda. pro Cluent. 19. a. Spero locum hunc eius fortune miseræ multumq; id clare portum futurum. pro Flac. 16. a. Cur unus tu Apollonienses miseres habes, quam aut Mithridates, aut etiam pater tuus habuerit unquam? In A. 232. a. Qui magis nos dolores perferunt, hos non miseros, sed laboriosos soleamus dicere. Att. 72. 5. a. Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil foedius.

Miserabilis, le. miserandus. Par. 234. b. Nihil tam miserabile, quam ex beato miser. de Or. 126. b. Non solum miserabilis, sed etiam irridenda fuisse oratio mea. l. A. 174. a. Auctionis miserabilis aspectus. pro Dom. 225. a. Cum eius squalor inauditus omnibus mortalibus miserabilis uidebatur. de Or. 126. a. Et Or. 202. a. Vox ad miserabilem sonum inflexa. de Fin. 78. b. Casus miserabilis.

Miserabiliter, miserandum in modū. Tus. 169. a. Non miserabiliter uir clarus emoritur. At. 226. a. At Cæsar in foro combustus, laudatusq; miserabiliter.

Miserandus, a, um. miserabilis. de Or. 98. b. Aliquem ita labi, ut alius miserandus, alijs irridendus esse uideatur. de Or. 134. b. Oratio tua omnibus miseranda uisa est. In C. 110. b. Hæc mihi uidentur misera atq; miseranda. de Pro. 70. a. Miserandum in modum necari.

Miseratio, onis. cōmiseratio, misericordia. Or. 209. a. Miseratione mens iudicum permouenda est. In A. 177. b. Tua illa pulchra laudatio, tua miseratio, tua cohortatio. Par. 234. b. Odiā incantatur et miseratio nascitur. de Or. 126. b. Non fuit hæc sine meis lachrymis, nō sine dolore magno miseratio. de Cla. 171. b. Miserationibus, et cōmuni bus locis uti. Ep. 68. a. Quem enim nostrū moriens Epaminundus nō cum quadam miseratione delectat?

Miserere. de Fin. 100. b. Ad beatè miserè uiuendum. At. 113. b. Eas ego, quo ad sciremus utrum turpe pace nobis, uel in partior, misericordia alicuius me tenet, alicuius supplicio misericordia cōmoueor. Tus. 213. a. l. V. 90. b. An te quæso

Miror, aris, admiror, demiror, mihi mirum uel mirabile uel admirandum uidetur, stupefeco, obstupefeco. de In. 52. b. Cum puerorū formas magno hic opere miraretur. At. 158. b. Epist. 189. b. Mirari satis hominis negligentiam non queo. de Ar. 254. b. Atq; ego hunc non miror, quid enim faciat? at illos homines sapientissimos miror, etc. Off. 4. 5. a. In his infinitis sumptibus nihil homines magno opere mirantur. de Or. 113. b. Id me hercule, inquit Cætilus admirans, illud iam mirari desino, quod multo magis antè mirabar, hunc cum hæc nesciret, in dicendo posse tantum. At. 165. a. Et 169. b. Soleo mirari de nescio quis HS. XX. de D. 119. a. Cato mirari se dicebat, quod non rideret arripere aruspem cum uidisset. de Cl. 172. a. Quod mirari non possum in eis qui nihil scripserunt. At. 130. a. Miror quid cause fuerit, quare consilium mutaris. Et ibi. Miror te ad me nihil scribere. pro S. R. 18. b. Miror quid sit, quod, etc. Off. 4. 4. b. Miror quid in mentem uenerit Theophrasto, in eo libro, etc. de D. 32. b. Mirari licet quæ sint animaduersa à medicis herbarū genera. de Am. 106. b. Quæquam miror in illa superbia si quenquam amicum habere potuit. de N. 20. b. Equidem satis mirari non possum, unde, etc. Or. 197. b. Miror quid hæc ad te pertineant. In V. 133. a. Sed ne miremini qua ratione, etc. de Or. 98. b. Eum heros, inquit Crassus, mirari satis non queo estiam te, etc. In V. 55. a. Si quis forte miratur, me, etc. is si cognoscet, etc. putabit, etc. At. 256. a. Illud admirari satis non potui quod scripsisti his uerbis, bene igitur, etc. de Or. 161. a. Illud ne quis admiretur, quoniam modo hæc uulgus imperitorum, etc. de Orat. 157. b. Atq; in hoc genere mihi admirandum uidetur, quid sit quod, etc. pro Rab. 9. 5. b. Mihi mirū uidetur, unde tu inueneris, etc. Item: In quo admirandum est, congressus, etc. l. Admiror. de Orat. 226. a. Ac ne forte hoc magnum et mirabile uideatur, etc. de Or. 86. b. Quamobrem mirari desinamus, que causa sit eloquentium paucitatis. Et Att. 24. 4. b. Sed tamen ne miraretur, cur idem iterum facerem, hoc cause sumpsi, quod ex te ipso coram antea nihil potuissim cognoscere. Et 264. b. Non dubito quin mirere, atq; etiam stomache= re. Off. 39. a. Familiaritates fide amantium.

Mirtilus, li. de N. 78. a. Mirus, a, um. Ep. 24. a. Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile meorum. Et ibid. De pantheris agitur, etc. sed mira paucitas est. de Or. 125. a. Hoc igitur mirum quiddam ualet. Or. 204. a. Sales qui in dicendo mirū quantum ualent aliter, nimium. Ep. 162. a. Minime mirum tibi debet uideri, me, etc. de Or. 103. a. Per mihi mirum uisum est, etc. pro Rab. 9. 5. b. Mihi mirum uidetur, unde, etc. de Ar. 54. 5. a. Nec mirum si hoc uobis ridiculum uidetur, etc. pro S. R. 22. a. Neq; enim mirum si aliquid non animaduertat. In V. 135. a. Nec mirum omnibus, etc.

Misceo, feces, permisceo, turbo, perturbo, confundo, tæpero, pocula ministro. de L. 188. a. Omnia infima summis paria fecit, turbauit, miscuit. cōtra Rub. 84. b. Qui iniquis imperijs rempublicam miscerent. I. C. 119. a. Noua quædā misceri et concitari mala. Par. 231. b. Maximeq; mouet ea quæ animi motum aliquem mouit oratio. pro S. R. 33. b. In tenebris ruebant, omniaq; miscbant. de Ar. 254. b. Miscere et turbare omnia. Tus. 226. a. Maus mihi miscendū malum. Or. 216. a. Et ibi. Quos autem numeros cum quibus tanquam purpuram misceri oporteat, dicendum est. Or. 216. a. In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi et temperandi pedes. Off. 76. b. Aliquid ex dissimilibus rebus misceri et temperari. In A. 155. a. Parentalia cum supplicationibus misceri. de D. 93. b. Ut cū matre corpus miscere uideamur. de D. 126. a. Sortes que pueri manu miscentur atq; ducuntur. de N. 16. a. Rubor mixtus candore. de N. 31. a. Aer multo calore admixtus est. Et ibi. Aqua admixtum esse calorem. de Fin. 67. b. Qui alteri miscet multum, ipse non sitiens.

Miscenium, ni. promontorium, et portus Italiae, ad Galetam, à Miseno tubicinæ Aeneæ ibi sepulto appellatus. pro Pomp. 10. a. l. A. 169. b. de Or. 114. a. Misericors, a, um. calamitosus, erummosus, infelix, afflictus, prostratus, lacens, qui in miseria est. Par. 234. b. Nihil est tam miserabile, quam ex beato miser. pro Pl. 277. a. Ego miseris et laborantibus nihil negare possum. Att. 275. a. Misericors fortunam insectari. Par. ad. 118. b. Aerummosus, infelix, miser. et pro Quint. 17. b. Miser atq; infelix. pro Sex. Ros. 31. a. Res misera et calamitosa. In Cic. 120. b. Hæc mihi uidentur misera atque miseranda. pro Cluent. 19. a. Spero locum hunc eius fortune miseræ multumq; id clare portum futurum. pro Flac. 16. a. Cur unus tu Apollonienses miseres habes, quam aut Mithridates, aut etiam pater tuus habuerit unquam? In A. 232. a. Qui magis nos dolores perferunt, hos non miseros, sed laboriosos soleamus dicere. Att. 72. 5. a. Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil foedius.

Miserabilis, le. miserandus. Par. 234. b. Nihil tam miserabile, quam ex beato miser. de Or. 126. b. Non solum miserabilis, sed etiam irridenda fuisse oratio mea. l. A. 174. a. Auctionis miserabilis aspectus. pro Dom. 225. a. Cum eius squalor inauditus omnibus mortalibus miserabilis uidebatur. de Or. 126. a. Et Or. 202. a. Vox ad miserabilem sonum inflexa. de Fin. 78. b. Casus miserabilis.

Miserabiliter, miserandum in modū. Tus. 169. a. Non miserabiliter uir clarus emoritur. At. 226. a. At Cæsar in foro combustus, laudatusq; miserabiliter.

Miserandus, a, um. miserabilis. de Or. 98. b. Aliquem ita labi, ut alius miserandus, alijs irridendus esse uideatur. de Or. 134. b. Oratio tua omnibus miseranda uisa est. In C. 110. b. Hæc mihi uidentur misera atq; miseranda. de Pro. 70. a. Miserandum in modum necari.

Miseratio, onis. cōmiseratio, misericordia. Or. 209. a. Miseratione mens iudicum permouenda est. In A. 177. b. Tua illa pulchra laudatio, tua miseratio, tua cohortatio. Par. 234. b. Odiā incantatur et miseratio nascitur. de Or. 126. b. Non fuit hæc sine meis lachrymis, nō sine dolore magno miseratio. de Cla. 171. b. Miserationibus, et cōmuni bus locis uti. Ep. 68. a. Quem enim nostrū moriens Epaminundus nō cum quadam miseratione delectat?

Miserere. de Fin. 100. b. Ad beatè miserè uiuendum. At. 113. b. Eas ego, quo ad sciremus utrum turpe pace nobis, uel in partior, misericordia alicuius me tenet, alicuius supplicio misericordia cōmoueor. Tus. 213. a. l. V. 90. b. An te quæso

Miror, aris, admiror, demiror, mihi mirum uel mirabile uel admirandum uidetur, stupefeco, obstupefeco. de In. 52. b. Cum puerorū formas magno hic opere miraretur. At. 158. b. Epist. 189. b. Mirari satis hominis negligentiam non queo. de Ar. 254. b. Atq; ego hunc non miror, quid enim faciat? at illos homines sapientissimos miror, etc. Off. 4. 5. a. In his infinitis sumptibus nihil homines magno opere mirantur. de Or. 113. b. Id me hercule, inquit Cætilus admirans, illud iam mirari desino, quod multo magis antè mirabar, hunc cum hæc nesciret, in dicendo posse tantum. At. 165. a. Et 169. b. Soleo mirari de nescio quis HS. XX. de D. 119. a. Cato mirari se dicebat, quod non rideret arripere aruspem cum uidisset. de Cl. 172. a. Quod mirari non possum in eis qui nihil scripserunt. At. 130. a. Miror quid cause fuerit, quare consilium mutaris. Et ibi. Miror te ad me nihil scribere. pro S. R. 18. b. Miror quid sit, quod, etc. Off. 4. 4. b. Miror quid in mentem uenerit Theophrasto, in eo libro, etc. de D. 32. b. Mirari licet quæ sint animaduersa à medicis herbarū genera. de Am. 106. b. Quæquam miror in illa superbia si quenquam amicum habere potuit. de N. 20. b. Equidem satis mirari non possum, unde, etc. Or. 197. b. Miror quid hæc ad te pertineant. In V. 133. a. Sed ne miremini qua ratione, etc. de Or. 98. b. Eum heros, inquit Crassus, mirari satis non queo estiam te, etc. In V. 55. a. Si quis forte miratur, me, etc. is si cognoscet, etc. putabit, etc. At. 256. a. Illud admirari satis non potui quod scripsisti his uerbis, bene igitur, etc. de Or. 161. a. Illud ne quis admiretur, quoniam modo hæc uulgus imperitorum, etc. de Orat. 157. b. Atq; in hoc genere mihi admirandum uidetur, quid sit quod, etc. pro Rab. 9. 5. b. Mihi mirū uidetur, unde tu inueneris, etc. Item: In quo admirandum est, congressus, etc. l. Admiror. de Orat. 226. a. Ac ne forte hoc magnum et mirabile uideatur, etc. de Or. 86. b. Quamobrem mirari desinamus, que causa sit eloquentium paucitatis. Et Att. 24. 4. b. Sed tamen ne miraretur, cur idem iterum facerem, hoc cause sumpsi, quod ex te ipso coram antea nihil potuissim cognoscere. Et 264. b. Non dubito quin mirere, atq; etiam stomache= re. Off. 39. a. Familiaritates fide amantium.

Mirtilus, li. de N. 78. a. Mirus, a, um. Ep. 24. a. Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile meorum. Et ibid. De pantheris agitur, etc. sed mira paucitas est. de Or. 125. a. Hoc igitur mirum quiddam ualet. Or. 204. a. Sales qui in dicendo mirū quantum ualent aliter, nimium. Ep. 162. a. Minime mirum tibi debet uideri, me, etc. de Or. 103. a. Per mihi mirum uisum est, etc. pro Rab. 9. 5. b. Mihi mirum uidetur, unde, etc. de Ar. 54. 5. a. Nec mirum si hoc uobis ridiculum uidetur, etc. pro S. R. 22. a. Neq; enim mirum si aliquid non animaduertat. In V. 135. a. Nec mirum omnibus, etc.

Misceo, feces, permisceo, turbo, perturbo, confundo, tæpero, pocula ministro. de L. 188. a. Omnia infima summis paria fecit, turbauit, miscuit. cōtra Rub. 84. b. Qui iniquis imperijs rempublicam miscerent. I. C. 119. a. Noua quædā misceri et concitari mala. Par. 231. b. Maximeq; mouet ea quæ animi motum aliquem mouit oratio. pro S. R. 33. b. In tenebris ruebant, omniaq; miscbant. de Ar. 254. b. Miscere et turbare omnia. Tus. 226. a. Maus mihi miscendū malum. Or. 216. a. Et ibi. Quos autem numeros cum quibus tanquam purpuram misceri oporteat, dicendum est. Or. 216. a. In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi et temperandi pedes. Off. 76. b. Aliquid ex dissimilibus rebus misceri et temperari. In A. 155. a. Parentalia cum supplicationibus misceri. de D. 93. b. Ut cū matre corpus miscere uideamur. de D. 126. a. Sortes que pueri manu miscentur atq; ducuntur. de N. 16. a. Rubor mixtus candore. de N. 31. a. Aer multo calore admixtus est. Et ibi. Aqua admixtum esse calorem. de Fin. 67. b. Qui alteri miscet multum, ipse non sitiens.

Miscenium, ni. promontorium, et portus Italiae, ad Galetam, à Miseno tubicinæ Aeneæ ibi sepulto appellatus. pro Pomp. 10. a. l. A. 169. b. de Or. 114. a. Misericors, a, um. calamitosus, erummosus, infelix, afflictus, prostratus, lacens, qui in miseria est. Par. 234. b. Nihil est tam miserabile, quam ex beato miser. pro Pl. 277. a. Ego miseris et laborantibus nihil negare possum. Att. 275. a. Misericors fortunam insectari. Par. ad. 118. b. Aerummosus, infelix, miser. et pro Quint. 17. b. Miser atq; infelix. pro Sex. Ros. 31. a. Res misera et calamitosa. In Cic. 120. b. Hæc mihi uidentur misera atque miseranda. pro Cluent. 19. a. Spero locum hunc eius fortune miseræ multumq; id clare portum futurum. pro Flac. 16. a. Cur unus tu Apollonienses miseres habes, quam aut Mithridates, aut etiam pater tuus habuerit unquam? In A. 232. a. Qui magis nos dolores perferunt, hos non miseros, sed laboriosos soleamus dicere. Att. 72. 5. a. Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil foedius.

Miserabilis, le. miserandus. Par. 234. b. Nihil tam miserabile, quam ex beato miser. de Or. 126. b. Non solum miserabilis, sed etiam irridenda fuisse oratio mea. l. A. 174. a. Auctionis miserabilis aspectus. pro Dom. 225. a. Cum eius squalor inauditus omnibus mortalibus miserabilis uidebatur. de Or. 126. a. Et Or. 202. a. Vox ad miserabilem sonum inflexa. de Fin. 78. b. Casus miserabilis.

Miserabiliter, miserandum in modū. Tus. 169. a. Non miserabiliter uir clarus emoritur. At. 226. a. At Cæsar in foro combustus, laudatusq; miserabiliter.

te quæso iudices, et aliquando miseremini sociorum. At. 57. b. Qui misereri mei debent, non desinunt inuidere. Et ad Her. 40. b. Miserere nostri. ad Her. 5. a. Et tamē postulat ut sui miserentur. de In. 52. a. Ut maioribus assurgatur, ut supplicium miseretur. Epist. 112. a. Vsq; ed, ut ego misererem eius esurici. Et Ep. 85. a. Et miserere temporis. Et At. 286. b. Miserere ueltri. Ep. 54. b. Nec eam minus diligere debes, sed miserari potius.

Miseret, b. t. de D. 94. b. et l. A. 177. b. Mea mater tu me miseret, mei piget. pro Lig. 138. b. Caue te fratru pro fratribus salute obsecratum miseret. pro Mil. 119. b. Eorū nos magis miseret, qui nostram misericordiam non requirunt, quam qui illam efflagiant.

Miseria, ric. calamitas, erumna. de Fin. 117. a. Vbi est uirtus, ubi esse miseria, et erumna non potest. Par. 119. a. Et Tus. 196. b. Te miserie, te erumnae premūt omnes. An tequam. 196. b. In meis miserijs et calamitatibus aliquam ferte opem. de D. 116. b. Stoici omnia cum superstitiosa solitudine et miseria credunt. l. A. 165. a. Quorū si utrumuis persuasissim, in hac miseria nunquam incidissent. de Fin. 100. a. Item qui processit aliquantum ad uirtutis aditum, nihilominus in miseria est.

Misericordia, ric. misericordia, clementia. Inuidia, inuidia. Tus. 122. b. Et 213. a. Misericordia est agritudo ex miseria alterius inuidia laborantis. et 194. b. Quemadmodum misericordia agritudo est ex alterius rebus aduersis, sic inuidia agritudo est ex alterius rebus secundis. pro R. P. 130. a. Nam in eum cui misericordia opulari debeat, inuidia quæ sita est. pro Pl. 259. b. Peto a uobis, ut ei uestram misericordiam me deprecate tribuatis. pro Mil. 119. b. Oro uos, ut misericordiam tribuatis fortissimo uiro. pro Qu. 18. a. Quintius Sex. Næuim obsecrauit, ut aliquando misericordiam caperet aliquam, si non propinquitas, at etatis sua. Postquam. 198. a. Ut aliquando uos memoria mei misericordia desideriumq; teneret. l. A. 176. b. At etiam misericordiam captabas, simplex te ad pedes abieci. pro Rab. 9. 1. b. Obsecro adhibeatis in hominis fortunæ misericordiam, in reipublicæ salute sapientiam. At. 280. a. Impartiri misericordiam alicui. pro Mil. 119. b. Implorare et exposcere misericordiam. pro Pom. 8. b. 40. 219. a. Misericordiam commouere. quam misericordia sum ipse captus. cōtra l. A. 176. b. Obsecro adhibeatis in hominis fortunæ misericordiam, in reipublicæ salute sapientiam. At. 280. a. Impartiri misericordiam alicui

cris, ad meam modica, ad tuam nulla. de Or. 121. a. Argu-
menta si ex reis numeres, innumerabilia sunt: si ex rebus,
ualde modica. & ibi. Generum questiones modicae et pau-
cae sunt. de L. 192. a. Quid in patribus agitur, modica sunt
to: id est, modesta atque sedata. de D. 104. a. Si modò tempe-
ratis es, modicus; potationibus est affectus. At. 57. b. Sed
tamen modici sumus in apotheci. de Fin. 131. b. Hæc ipsa
nimia in quibusdam futura non fuerunt, nisi quedam ef-
fent modica natura. de Sen. 84. a. Utendum est exercita-
tionibus modicis. Or. 203. a. Genus dicendi subtile, modi-
cum, uehemens. Or. 204. b. Actio modica iactatione cor-
poris. Item: Modica interualla.

Modificatus, a. un. dicitur mitificatus. à propria natu-
ra, ad alium modum (ἁπομοίωσις uocant greci) traductus
& immutatus. Pa. 281. a. Verba ab oratore modificata &
inflecta quodammodo. de Or. 160. a. Verba illa modificata
esse debent.

Modus, di. sexta pars medimni. in V. 171. b. in V. 59.
b. Pro frumento in modios singulos duodenos sestertios
exegit. & 165. a. Coguntur Aeschro dare tritici modios
M M M D C. id est, Modimna D C. ut supra dixerat. &
164. b. Of. 45. b. Marcus Scius in caritate annonæ asse mo-
dium populo dedit. Am. 109. a. Verum est id quod dicitur,
multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae mu-
nus expletum sit.

Modò paulo ante, memoria nostra. Off. 49. a. Modò
enim hoc malum in hanc remp. inuasit. de D. 30. b. et 100
a. Tum. I. V. 201. a. Nuper, quid dico nuper inò uerò mo-
dò & planè paulo antè. Or. 200. b. Quorum satis arguta
multa, sed ut modò primumq; nascentia, minuta nimisq;
deperita. Epist. 50. b. Modò uno tempore tot uiri clarissimi
interierunt. de Cl. 169. b. & Off. 49. a. Modò planè an-
tis CXL. ante me cosulem.

Modò pro tamen. At. 201. b. Contudi animum & for-
tasse uici, si modò permansero. Ac. 21. b. Deniq; uideantur
sanè, ne affermentur modò. pro Flac. 159. b. Quamquam
quis ignorat, qui modò unquam mediocriter hæc scire cu-
rauit. de Or. 122. a. Hæc omnibus, qui ea mediocriter mo-
dò considerant, pertractata esse possunt. Ep. 152. a. Si nos
mediocriter modò fortuna reipub. adiuuerit. Ep. 5. b. Si Pom-
peius paulum modò sibi placere ostenderit. Ep. 89. b. Que
secundis rebus delectationem modò habere uidebantur,
nunc uero etiam salutem. Ep. 127. a. Studia nostra, à qui-
bus antea delectationem modò & solatium, nunc uero eti-
am salutem de esse non arbitramur. Orat. 199. a. Hi unum
modò quale sit suspicantur. de Or. 161. a. Si in his paulum
modò offensus est. de Orat. 123. a. In hac arte, si modò est
hæc ars. de D. 98. b. Nemo unquã aliter Philosophus sen-
sit, in quo modò esset autoritas. Or. 189. b. Lentulus satis
erat fortis orator, si modò orator. Ep. 92. b. Si modò tecti
satis est. Br. 288. a. Cicero seruitutem, honorificam modò,
non aspernatur. Antequam. 191. b. Isti modò uideant, qua
ratione, & c. I. V. 62. a. Vide modò etiam, atq; considera.
& Ep. 112. b. Vide modò inquis, & c. Ep. 149. a. Ut uel o-
mnem impetum belli in me conuertere non recusent, si mo-
dò meo casu patrie periculum morari possim. Ep. 261. a.
À tergo uideatur, si insamiet, posse opprimi, modò ut urbe
salua. & 94. b. Modò ut tibi consisterit fructus ocij tui.
Or. 199. a. Putant enim qui inculte dicat, modò id elegan-
ter faciat, eum solum Atticè dicere: id est, si modò.

Modò, alio quodam usu. ad At. 212. b. O Academia uo-
laticam, modò huc, modò illuc. ad At. 30. b. Modò hoc, mo-
dò illud audire. de D. 93. b. Carneades modò ait hoc, modò

illud. de Diuini. 127. b. Modò hoc modo, modò illo modo
affici. de N. 8. a. b. Modò unum, tum autem plures. & 9. a.
Modò mundum, tum mentem putat, & c. I. A. 173. a. Mo-
dò egens, repetit diues. pro Fon. 27. 6. b. Prouincia Gallia
constat ex ijs generibus hominum, qui partim nostra me-
moria bella cum Rom. acerba gesserunt, partim modò ab
nostris imperatoribus subacti, modò bello domiti, modò
triumphis notati, modò ab senatu agris multati sunt, par-
tim, & c. Ep. 89. b. Modò, pro tantummodo.

Modulatè, concinè, numerosè, compositè. de N. 30. b.
Tibia modulatè canentes, & fidicula numerosè sonantes.
Modulor, aris, metior, moderor. de Or. 160. a. Aures
hominum uocem natura modulatur ipsa. & Or. 202. a.
Ipsa natura quasi modulatur hominum orationem.

Modus, di. ratio, uia, mensura. Off. 27. b. Ut incipien-
di ratio fuerit, ita sit desinendi modus. Off. 28. b. Modus au-
tem est optimus, decus ipsam tenere. Off. 21. b. Diligenter
tenendus est modus uoluptatis fruendæ. de N. 35. b. Solis ac-
cessus & recessus frigoribus & caloris modum temperant.

Modus, di. ratio, uia, mensura. Off. 27. b. Ut incipien-
di ratio fuerit, ita sit desinendi modus. Off. 28. b. Modus au-
tem est optimus, decus ipsam tenere. Off. 21. b. Diligenter
tenendus est modus uoluptatis fruendæ. de N. 35. b. Solis ac-
cessus & recessus frigoribus & caloris modum temperant.

Modus, di. ratio, uia, mensura. Off. 27. b. Ut incipien-
di ratio fuerit, ita sit desinendi modus. Off. 28. b. Modus au-
tem est optimus, decus ipsam tenere. Off. 21. b. Diligenter
tenendus est modus uoluptatis fruendæ. de N. 35. b. Solis ac-
cessus & recessus frigoribus & caloris modum temperant.

Modus, di. ratio, uia, mensura. Off. 27. b. Ut incipien-
di ratio fuerit, ita sit desinendi modus. Off. 28. b. Modus au-
tem est optimus, decus ipsam tenere. Off. 21. b. Diligenter
tenendus est modus uoluptatis fruendæ. de N. 35. b. Solis ac-
cessus & recessus frigoribus & caloris modum temperant.

Modus, di. ratio, uia, mensura. Off. 27. b. Ut incipien-
di ratio fuerit, ita sit desinendi modus. Off. 28. b. Modus au-
tem est optimus, decus ipsam tenere. Off. 21. b. Diligenter
tenendus est modus uoluptatis fruendæ. de N. 35. b. Solis ac-
cessus & recessus frigoribus & caloris modum temperant.

Modus, di. ratio, uia, mensura. Off. 27. b. Ut incipien-
di ratio fuerit, ita sit desinendi modus. Off. 28. b. Modus au-
tem est optimus, decus ipsam tenere. Off. 21. b. Diligenter
tenendus est modus uoluptatis fruendæ. de N. 35. b. Solis ac-
cessus & recessus frigoribus & caloris modum temperant.

dam adhibetes & ordinè, honestatè, & decus conseruabi-
mus. Of. 24. a. In omnib. que agitur ex eo modo què quis
que nactus est, quid debeat exquirimus. I. A. 22. 6. b. Certi
fines Mæcedoniae, certa cõditio, certissimo modo erat etiã
illius exercitus. de Sen. 95. a. Nam habet natura ut aliarũ
rerum omnium, sic uiuendi modum. & Parad. 120. b. Ea-
tiam ne minimis rebus, siquidem rerum modum fingere
non possumus, animorum modum tenere possumus. &
124. b. Ex eo quantum cuiq; sat est, metiuntur homines
diuitiarum modum. & ibi. Quantum cuiq; sat est, ad id
accommodatur diuitiarum modus. de Leg. 183. b. Deme-
trius sepulchris nouis finiuit modum. pro Mil. 123. b. Con-
stitueret modum faciendũ aliquid. Off. 28. b. Cauendum est
etiam si adifices, ne extra modum sumptu & magnificen-
tia prodess. de Or. 14. 6. b. Vox quasi extra modum abso-
na. de D. 100. b. Cum lacus Albanus præter modum crea-
uisset. I. V. 157. a. Tamen antiquum modum satiationis nulla
ex parte exequi potuit. pro Flac. * Voluisti magnũ agri
modũ conferre. At. 216. a. De modo agri. pro Cl. 58. a. Qui
bus finem fecit nõ mulieris modus, sed amicorũ autoritas.

Modus in musicis, pro mensura uocum. de Or. 100. b.
Ut in musicis numeri, & uoces, & modi. de D. 120. a. Sur-
dus uarietibus uocum aut modos noscere non potest. de
Leg. 177. b. Antiquus uocum modus, & uarij canendi so-
ni, & ibi. Oculos ceruicisq; pariter cum modorum flexio-
nibus torquent. de Or. 107. b. Roscius dicebat, se quo plus
sibi etatis accederet, eo tardioris tibicinis modos & can-
tus remissiores esse facturum. de Som. 129. a. Illi oculo cura-
sus, in quibus eadem uis est duorum modorum, septem effi-
cunt distinctos interuallis sonos. Or. 216. b. Non sunt in
oratione nequam tibicinis percussionis modi, sed uniuersa
sa comprehensio. & ibi. a. In eis singulis pedibus modus
inest, aut sesquipleus, aut duplex, aut par. de Or. 97. a. Nõ
poetico, sed quodam oratorio numero & modo. & 160.
a. Poetæ, quo necessitas cogit, & ipsi numeri, & modi. et
Or. 215. a. Modus pro uerbu. Tusc. 200. a. Carmen & res-
bus, & uerbis, & modis lugubre. & 171. a. Presi & flebi-
les modi.

Modus, pro moderatone, uel fine. I. V. 132. b. Nos mo-
dum aliquem & finem orationi nostre faciamus. & 137.
b. Quid uerò modum statuarum haberi nullum placet
atque habeatur necesse est. de L. 166. b. Facere modũ con-
trouersariũ. de N. 78. a. Qui nam interuentioni hominum
modus paratur? pro Pom. 4. b. Itaq; mihi non tam copia,
quam modus in dicendo querendus est. Ep. 73. a. & 145.
a. Facere modũ legendi. & 203. a. Quare faciam modum.

Maiorem in modum, & similia. Epist. 178. a. & Att.
264. a. Peto à te maiorem in modũ, ut, & c. & Q. Fr. 315.
a. In maiore modum. Ep. 249. a. & 257. a. Mirum in mo-
dum gaudeo, & c. Att. 2. b. & 27. b. & I. V. 231. a. Miran-
dum in modum iratus est. Att. 7. 4. a. Mirabile in modum,
& 7. 6. b. Incredibile in modum. de Pro. 70. a. Miseran-
dum in modum necari. I. V. 68. b. Seruilem in modum cru-
ciari. & 250. b. Hostilem in modum. Att. 7. 2. a. Hilarum in
modum. I. V. 149. b. In mirandam altitudinem.

Alius quidam Modus usus. de Fin. 133. a. Tam uerò ani-
mus non esse solum, sed etiam cuiusdam modi debet esse.
de D. 115. b. Num etiam si fissum cuiusdam modi fuerit, in
ecore lacrum ostenditur. I. V. 201. b. Homines cuiusq; mo-
di. de Fin. 69. a. Cuiusq; modi uoluptates. & 64. b. Multa
cuiusq; modi rapit. de Or. 135. b. Cuiusq; modi ridicula. et
pro Fl. 15. 4. b. Cum tabule ipsæ cuiusq; modi sunt, profre-
mitur. Q. de Pet. 23. a. In tot hominum cuiusq; modi ni-

Maiorem in modum, & similia. Epist. 178. a. & Att.
264. a. Peto à te maiorem in modũ, ut, & c. & Q. Fr. 315.
a. In maiore modum. Ep. 249. a. & 257. a. Mirum in mo-
dum gaudeo, & c. Att. 2. b. & 27. b. & I. V. 231. a. Miran-
dum in modum iratus est. Att. 7. 4. a. Mirabile in modum,
& 7. 6. b. Incredibile in modum. de Pro. 70. a. Miseran-
dum in modum necari. I. V. 68. b. Seruilem in modum cru-
ciari. & 250. b. Hostilem in modum. Att. 7. 2. a. Hilarum in
modum. I. V. 149. b. In mirandam altitudinem.

Alius quidam Modus usus. de Fin. 133. a. Tam uerò ani-
mus non esse solum, sed etiam cuiusdam modi debet esse.
de D. 115. b. Num etiam si fissum cuiusdam modi fuerit, in
ecore lacrum ostenditur. I. V. 201. b. Homines cuiusq; mo-
di. de Fin. 69. a. Cuiusq; modi uoluptates. & 64. b. Multa
cuiusq; modi rapit. de Or. 135. b. Cuiusq; modi ridicula. et
pro Fl. 15. 4. b. Cum tabule ipsæ cuiusq; modi sunt, profre-
mitur. Q. de Pet. 23. a. In tot hominum cuiusq; modi ni-

cij. de In. 79. a. Lex cuiusmodi sit: id est, qualiscunq; sit.
pro S. R. 34. b. Vereor cuiusq; modi es Rosci, ne, & c. de
Fin. 9. 6. b. & Tusc. 251. b. & de Or. 112. b. Cuiusmodi sunt,
qui, & c. I. V. 114. 4. b. & 200. b. Eiusdem modi totum ius
prætorium. Acad. 25. b. Quia posit eiusdem modi existere
re falsum aliquod, cuiusmodi hoc uerum. de Fin. 86. a. &
I. V. 108. a. An eiusdè modi? de Fin. 73. a. Id autem eiusmo-
di est, ut, & c. At. 140. a. Vniusmodi. & Acad. 44. a. Vni-
usmodi & simplex. de Fin. 94. a. & I. V. 106. a. Istiusmo-
di res. & At. 108. b. Istiusmodi prætor. Item. Omnia istia
iusmodi regna. I. V. 65. b. Illiusmodi quadruplatores. Att.
108. b. Illiusmodi quicquam cogitare. de In. 64. b. Cum res
aliusmodi est ac putatur. Item. Accepi eiusmodi literas, ut
neuter, & c. Vno modo. Or. 208. a. Nec enim semper tra-
stantur uno modo. At. 91. a. Omni modo egi cum rege, &
ago quotidie.

Modus, pro more. I. V. 110. a. Humano modo, usitato
more. pro Mur. 129. b. Tibicinis Latini modo. de D. 98. b.
Ceteros umbrarum uagari modo.

Mæchus, chi. adulter. Ep. 116. b. Ocella nemini per-
suasisset se mæchum esse, nisi, & c. & Ter. 8. a. Ut arbitre-
tur te sibi paratum mæchum, si illam duxeris.

Mœnia, ori. muri urbis. de N. 79. a. Muri urbis, quos
uos Põtifices sanctos esse dicitis, diligentiusq; urbe religio-
ne, quam ipsis mœnibus cingitis. et pro Pl. 280. a. Brundis-
ium ueni, uel potius ad mœnia accessi. pro Sest. 22. b. Tuna
domicilia coniuncta, quas urbes dicimus, mœnibus sepe-
runt. Acad. 34. b. Hæc tibi tam sunt defendenda, quam mœ-
nia. At. 120. b. Armatum ad patrie mœnia accedere. et de
L. 168. b. Cum sese non unis circumdatum mœnibus popu-
larem alicuius loci, sed ciuem totius mundi agnouerit.

Mœrens, tis. mœsius. Tusc. 154. b. Illa lugubris lamen-
tatio fletusq; mœrens. & pro Syl. 131. a. P. Syllam mœrens,
demissus, afflicus.

Mæreo, res. doleo, lugeo, gemo, in mœstitia sum, uo-
ce & querulis dolorem indico. Ep. 233. a. Nec miror, sed
mæreo casum eiusmodi. Q. Fr. 305. a. Illud mæreo, quod
& c. Tusc. 171. a. At illa sicut acerbissimam rem mæret.
pro Sest. 11. b. Non uerebar ne quis perditorum ciuium
mortem mæreret. & 10. a. Etiam ne edicere audeas, ne
homines suam, meam, reip. mærerent calamitatem. Tusc.
173. a. Cum grauius filij mortem mæreret. Ep. 51. a. Ami-
ci, qui tuo dolore mœrent. pro Cor. 66. b. Homines alie-
nis bonis mœretes. Tusc. 154. b. Nemo enim mæret suo in-
commodo, dolent fortasse & anguntur. Or. 203. b. Cum
tristis esset Calchas, mœstior Vlysses, mæreret Menelaus.
I. A. 223. a. Ut nemo unquam unici filij mortem magis do-
luerit, quam ille mæret patris. I. P. 83. b. Cum omnes boni
abditi inclusi q; mærerent, templa gement. pro Don.
218. b. Lugente senatu, mærentibus bonis omnibus. pro
Pl. 281. a. Quid enim possum aliud nisi dolere? nisi flere?
pro Sest. 8. a. Qui remp. nimis tardè concidere mœrent.
Ep. 51. b. & de Or. 126. a. Nec domo mærens ad rempub.
confugere possum.

Mærendi, mærendo. Tusc. 204. b. Ut apud Home-
rum, quotidiano necis interitusq; multorum, sedationem
mærendi afferunt, & c. Ibidem: intellectum est, nihil pro-
fici mærendo.

Mæror, ris. ægritudo flebilis. Tusc. 213. a. St. 195. b.
Mærorem minui, dolorem non potui. de Or. 126. b. Cum
C. Marius mærorem orationis mæe lachrymis suis adiu-
uaret. Ep. 59. b. & 71. b. Cum à me exponeretur, quanto
in mærore uerfatus essem. Att. 157. a. & 189. b. lacet in
mærore

merore meus frater. pro Sest. 18. b. Discesserat ab Asia frater meus magno squalore, sed multo maiore merore. At. 13. o. b. Nihil enim de merore minuendo scriptum ab illo est, quod, &c.

Molest. ad Her. 20. b. Tum clementer, molestè, hilariter, &c.

Molestia, tie. meror, tristitia, luctus, squalor. (Hilaritas. Tuf. 171. a. Presi et febles modi, qui totis thea- tris molestiam inferant. I. A. 167. b. Tanta in molestia sui, quanta, &c. Off. 29. b. Superiorum remissio aut con- tractio, molestia, hilaritas, &c. Or. 210. b. Resistere mœ- stitie. & 201. b. Severitas, & quasi molestia orationis.

Molestus, a, um. tristis, merens, sordidatus, incultus, horridus, capillatus. de Or. 120. b. Cum excitavi mœstum ad sordidatam senem. Postquam. 207. a. Cum cum incula- tum, horridum, mœstumq; inlisses. Ep. 51. b. Ut tum me à rep. mœstum domus excipiebat. ad Her. 21. a. Mœsto et conturbato uultu.

Mola, a, far tostili sale respersum, libatio. de D. 116. a. Cor est in exitu: iam abseelet, simul ac molam et uinum inasperferis.

Mola, saxum quo frumentum frangitur. At. 23. a. Fa- uonius Rhodi uidetur molis potius, quam Moloni ope- ram dedisse.

Moles, dis. I. V. 228. a. Fons munitione ac mole lapi- di in mare diluuntur. At. 66. b. Aditus insulae muniti sunt mirificis molibus. & 150. b. Ab utroq; portus cornu mo- les lacinus pro Mil. 113. a. Albatiorum aras, quas ille castis lucis subtractionum insanis molibus oppresserat. I. A. 264. a. Erit igitur extructa moles opere magifico, inci- se litera, diuina uirtutis testes sempiternæ. contra Rull. 84. a. Hi Capuam sedem noue reip. constituunt, molem contra ueterem temp. comparant. I. C. 102. a. Vix molem istius iniurie sustinebo. I. C. 114. b. Non facile tantam mo- lem mali à ceruicibus depulsem. Off. 35. b. Agrorum irri- gationes, moles opposite fluctibus.

Molestè grauius. Ep. 11. a. Sanè molestè Pompeium id ferre constabat. At. 211. b. Te de prædio Auz exerceri molestè fero. & 15. a. Iam illud molestè rogo, ut, &c.

Molestia, stie. cura, sollicitudo, angor, negotiū, egri- tudo permanens. Tuf. 213. a. de Or. 142. b. Acerba sanè re- cordatio ueterem animi curam molestiamq; renouauit. Ep. 216. b. Omnes molestias et sollicitudines, quibus te mi- ferrimam habui, deposui. pro Syl. 167. a. Ex huius incom- modis magnam animo molestiam capio. pro Q. R. 50. b. Nunquam hæc te cura et molestia liberabo. Ep. 26. b. Ni- si iam ratio ipsa depulisset omnes molestias. & 10. a. In molestia gaudeo. Ep. 261. b. Habeo etiã illam molestiam, quod, &c. 37. a. Esse in maximis molestijs. Epist. 47. a. & 201. a. Trahere molestiam ex pernicie reip. & At. 211. a. Exhibere molestiam alicui. At. 120. b. Sed in hoc ipso ha- bent tamen iidem fauces molestiam. Q. Fr. 312. b. Nunc mi- hi occiditatis plena epistola hoc asperse molestie, quod, &c. & 127. a. Deleuit mihi omnem molestiam recentior epistola. de Amic. 113. a. Qui mouentur, eam molestiam quam debent capere, non capiunt, &c.

Molestus, a, um. grauis, intempestiuus, odiosus, nego- ciosus, laboriosus. de Am. 100. a. Amicitia nunquã intem- pestius, nunquam molesti est. Off. 14. b. Minus alijs gra- uis aut molesta uita est ociosorum. pro Mur. 128. a. Pro- uincia negotiosa et molesti. de Leg. 187. b. Nihil laborio- sius molestiusq; pronuncia. de N. 37. b. Labor operosus et molestus. Acad. 42. b. Academiam renouari a te, nisi mole-

stum est, uelim. de Or. 110. a. Nos quidem, nisi forè mole- sti uobis interuenimus, uenisse delectat. Ep. 230. a. Si tibi graue non erit. de Sen. 87. a. Cupidis talium rerum odio- sum et molestum est fortasse carere. de Am. 199. b. Sunt enim quidam, qui molestas amicitias faciunt, cum ipsi se contemni putant.

Molior, iris. ago, struo, conor, et quodammodo ma- chinor, paro. de N. 1. a. b. Vtrum dii nihil agant, nihil mo- liatur, atq; ab omni curatione et administratione rerum uacent, an contra ab ijs cuncta regantur. & 12. a. Deus nulla opera molitur. Ep. 87. b. Agan ipse per me, et mo- liar. & Acad. 7. a. Ut molitur aliquid et faciat. de N. 16. b. Agès aliquid et molies deus. & 37. b. Non cessans deus, nec que agit moliens cum labore operoso et molesto. de Leg. 19. 5. b. Qui aliquid minus efficere molitur. Ep. 54. Nunc id speramus atq; molimur, ut, &c. I. V. 222. b. Am- plius horam iam in demolitio signo permulti homines mo- liebantur. & 253. b. Non me pœnitet pro ratione tempo- rum ita esse molitum. Ep. 89. a. & de Fin. 59. b. Si molita quippiam est. pro Sest. 3. a. Moliri periculum alicui. pro Cl. 54. b. Moliri insidias alicui. & 55. b. Struere et moliri aliquid calamitatis alicui. pro S. R. 22. a. Moliri aliquid mali. & contra Rul. 68. a. Moliri aliquid occultè. & Tuf. 151. b. Moliri maiora. I. C. 104. b. Pestem patriæ nefariè moliri. pro Plan. 266. a. M. Drusus multa in rep. molies. de Ar. 253. a. Quis igitur hanc optimatū discordiam molit- tur. At. 105. b. Nisi quid occultè Casar per Tribunos mo- litus erit. pro S. R. 31. b. Multa sepe imprudentibus impe- ratoribus uis belli ac turba molitur. At. 138. b. Equidem il- lud molior, ut mihi Casar concedat, ut absim. Or. 200. a. De quo molimur aliquid exquisitius dicere. At. 236. b. Mi- nimè obsequer est, quod isti moliantur. & 257. a. Osta- uius magna molitur. Sen. 82. a. Senectus est operosus, et semper agens aliquid et moliens, tale scilicet, &c. Parad. 125. a. Reus sordidatè iudicij moliens. de Or. 127. b. Hæc frè sunt in iudicium animi oratione molienda, amor, o- dium, &c. de Vn. 197. a. Mundum efficere molens deus, terram primium ignemq; iungebat, &c. pro Mil. 114. a. Si Milonem de tua uita nefariè aut nunc cogitare, aut mo- litum aliquando aliquid putas.

Molitor, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Molli, lis. lenis, mitigo, effecino. de N. 20. a. Sed u- su mollenda nobis dura uerba sunt. & Or. 201. b. Molli- re dura. de N. 53. a. Dentibus manditur, extenuatur, et mol- tur cibis. de N. 31. a. Frigoribus durefcit humor, et idem uicissim molliur tepescit, et abest calore. de N. 52. a. Nilus recedens agros mollior oblimatosq; ad ferendum relinquit. de Or. 145. a. Aetas iam deflexa ad ocium dome- sticam me rerum delectatione molliuit. de Sen. 79. b. Pa- bius Annibalem iuueniliter exultantem patientia sua mol- liebat. Tuf. 180. b. Poete molliunt animos nostros. Tuf. 343. b. Sed nos animum opinionibus, maloq; more delin- itū molliuimus. I. A. 240. b. Ipsa illa martia legio hoc num- cio languescet et mollietur.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

tionem, et eam mollè tenueruntq; reddidit. & Or. 201. b. Oratio mollis et tenera, et ita flexilis, ut sequatur quod- cunq; torqueas. de Or. 117. b. Genus dicendi molle et re- missum. Off. 26. a. Ne quid effeminatū aut molle, aut ne quid durum aut rusticum sit. Q. Fr. 316. a. Infima a. uricu- la mollior. de Or. 104. a. Philosophus mollis, languidus, eneruatus, omnia ad uoluptatem corporis doloremq; re- ferens. & de Fin. 56. b. & 127. a. Voluptarius, delicatus, et mollis. de Cl. 185. a. Solutus et mollis in gestu. At. 22. a. Quodammodo molli brachio obiurgare aliquem. pro Mil. 109. a. Molle, tenerum, siquale, flexibile.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

Mollior, oris. machinator, fabricator, architectus. de Vn. 197. b. Effector mundi et molitor deus.

mentis est, ratio atq; inclinatio temporū. Brut. 90. b. Non enim ignoras, quanta momenta sint in rep. temporū. pro Föt. 276. b. Ut sua autoritas alique apud uestros animos momētū habuisse uideatur. pro Mur. 145. b. Si quid habet aut momenti commendatio, aut autoritatis confirmatio mea. In Vat. 29. a. Testimonium tuum nullius momētū pu- tatur. In Vat. 30. b. Id est maximi momentū et ponderis. de In. 72. a. Magno momento esse ad persuadendum. Att. 254. b. Magna pœnitē ad proficiendum tuis literis. pro Font. 273. b. Ad unquam, rem exiitanda, momen- toq; suo ponderanda. de Or. 96. b. Inuenti non solum or- dine, sed etiam momento quodam atq; iudicio disponere. de N. 49. b. Astra forma ipsa figuratq; sua momenta susti- nent. Tuf. 156. b. Elementa habent inter se diuisa momen- ta. At. 184. a. Sed prope per deos, seis enim, quantum sit in temporibus, quantum in celeritate.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

Momentū, mi. cū nihil satis facit, qui nihil non carpit, qui omnes reprehendit, reprehensor, obreclator. Att. 80. a. Ut etiam Ligurino pœnitē satisfaciam.

1123 MO
quarū monumenta certa in literis extāt. Ep. 67. a. Cupio
quā celerrime res nostras monumentis cōmendari tuis.
Ep. 83. a. Nec nos quidem nostra diuinatio fallat, quā sa-
pientissimorum uerorum monumentis atq; praeceptis con-
secuti sumus. de Or. 10. b. Monumenta rerum gestarū, et
uetustatis exēpla oratori nota esse debent. Or. 11. 4. a. Quis
sine ullis ornamentis monumenta solū temporum, homi-
num, locorum, gestarumq; rerum reliquerunt. Ep. 75. b.
Nisi ista pecunia grauisissimis esset certissimiq; monimen-
tis testata, cui data, quo senatusconsulto, etc. pro R. 93. a.
Iste omnes et suppliciorū, et uerborum acerbitates non
ex memoria nostra ac patrum nostrorum, sed ex anna-
lium monumentis, atq; ex regum cōmentarijs conquisiuit.
de Cl. 170. a. Ipse enim familie sua quasi ornamenta et
monimenta seruabant, et ad usum, si quis eiusdem generis
occidisset, et ad memoriam laudum domesticarum, et ad
illustrandam nobilitatē suam. At. 283. b. Extare enim uo-
lebam in crudelissimos hostes monumenta odij publici sem-
piterna. Item. Cum ad templum monumentumq; nostrum
ciuitates pecunijs decreuissent. contra Rul. 78. b. Prædas
ac manubias suas imperatores in monumenta decorū im-
mortalium, atq; in urbis ornamenta conferre. Antequam.
193. a. Tot præclaris testimonijs monumentisq; uirtutis
cōparatis. cōtra Rul. 86. a. Hæc tu sceleris uestigia, quā
monimenta maiorū sapientie sequi maluisti. I. C. 116. b.
Quibus pro tantis rebus nullum inigne honoris, nullum
monumentum laudis postulo. I. C. 116. b. In animis ego ue-
stris omnes triumphos meos, ornamenta omnia honoris,
monumenta gloriae, laudis insignia, condē et collocari uo-
lo. pro Ar. 191. a. Aditus templorum, ac monumentorum
suorū carminibus exornauit. pro Dom. 235. b. Monumentum
quod postitum est, ut esset indicium oppressi senatus,
ad memoriam sempiternam turpitudinis. pro Dom. 223.
b. Quid quod nunc apud pontifices agiste meam domum
consecraste, te monumentū fecisse, te in meis adib. signum
dedicaste. pro Dom. 233. a. Si mea domus non modo mihi
non redditur, sed etiam monumentum prebet inimico do-
loris mei, sceleris sui, publicæ calamitatis, quis erit, etc. I.
V. 267. a. Apud te, cuius nullum in rep. unquā monimen-
tum fuit. Ep. 13. b. Non meum monumentū, non enim ille
manubia mee, sed operis locatio mea fuerat. Epist. 56. a.
Monumentū ei marmoreum faciendum locauerunt. Tuf.
154. b. Monumenta sepulchrorū. et de Fin. 89. a. Elogia
monumentorum. I. V. 144. b. et 205. a. Indicia et monu-
menta futurorum. de In. 71. a. Statuere æterna insignia po-
steris, et statuere æternum monumentum. I. P. 99. a. Is in
Macedonia trophæa posuit, quæ bellicæ laudis uictoriæq;
insignia et monumenta sunt. Item. Aetas trophæis monu-
mentisq; finem affert. pro S. R. 43. a. Nec sibi quicquā pa-
trium, ne monumentū quidē causa reliquit. pro Mil. 122. a.
Huius uos animi monumenta tenebitis: id est, memoriam.
I. A. 252. a. Cuius consulatus est ex omni monumentorum
memoria reuulsus. de Cl. 167. a. et Acad. 1. b. et 39. b. et
de D. 87. a. Nota res est, et à te ipso mandata monumentis.
pro Sest. 24. a. Hæc monumentis annalium mandantur,
posteritati propagantur. pro R. P. 129. b. Hæc res anna-
lium monumentis celebratur. pro Dom. 230. a. Ut annales
pop. Rom. et monumenta antiquitatis loquuntur. et 241.
a. Nullum ex ea dedicatione literarū extat monumentum.
pro Plan. 279. a. Hæc de sapientissimis uiris monumenta,
nobis literæ prodiderunt. de D. 82. b. Nihil est, quod non
longinquis tēporum excipiente memoria, prodendisq;
monumentis efficere possit. contra Rul. 83. b. Hoc perscri-

ptum in monumentis ueteribus reperietis. pro Syl. 174.
b. Publica monumenta. Q. Fr. 295. b. Studia et artes, quæ
sunt nobis Græciæ monumentis disciplinisq; traditæ. et
298. b. Amplissimis monumentis consecrare memoriā no-
minis sui. Off. 11. b. Magnum est enim, eadem habere mo-
nimenta maiorum, et sicut uti sacris, sepulchra habere com-
munia. Off. 53. a. Nulla eius ingenij monumenta mandata
literis, nullum opus ocij, nullum solitudinis munus extat.
Monitio, onis. admonitio. de Am. 113. b. Monitio acer-
bitate, oburgatio contumelia uacare debet.
Monitor, oris. admonitor, magister. de Or. 117. b. Hoc
preceptum est magis monitoris nō fatui, quā acuti ma-
gistri. In Sal. 274. a. Quos ego habui omnium mearum
actionum monitores. I. C. 120. a. Cæsar monitor et autor
huius sententiæ. pro Mur. 142. a. Appellare ciues per mo-
nitorem.
Monitum, ti. preceptum, monitio. I. A. 262. a. Meæ
aures dies et noctes omnium preceptis et monitis patue-
runt. Ep. 64. b. Meis consilijs monitisq; nituntur. et 70.
a. Monitis preceptisq;. et 145. a. Monitis et preceptis,
ad quem metum si decorum monitis nō duceremur, tamen
ipsi nostro sensu coniecturæq; raperemur.
Monogrammus, mi. picus, tenuis, ociosus. de M. 37.
b. Epicurus monogrammos deos, et nihil agentes com-
mentus est.
Mons, tis. alpes. de Pro. 76. a. Nihil est iam ultra illam
montium altitudinem, quod sit pertimescendum. et de N.
45. b. Impendentium montium altitudines. et 52. b. Mon-
tes uestiti ac syluestres. et 53. b. Vestitus densissimi mons-
tium. de Cl. 169. a. Mōs, qui sacer appellatus est. de D. 84.
a. Cum tu uulos Albano in mōte niuales Lustrasti. de Or.
88. a. Genus hominum in montibus ac syluis dispersum.
Monstro, as. demonstro, commonstro, ostendo, patefa-
cio, digitum ad rem intendo, speciem præ me fero. Off. 11.
a. Homo qui erranti comiter monstrat uiam. ex Emjo. de
D. 108. a. Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant
uiam. Ep. 262. a. b. Tu si quid librarij mea manu non intella-
gent, monstrabis. de L. 156. a. At quam Vlysses Deli se pal-
mam uidiisse dixit, hodie monstrant eandem. Ter. Scio
ubi sit, uerum hodie nunquam monstrabo.
Monstruosus, a, um. portentosus. de Fin. 6. b. Alij luci-
fugi, monstrosi. de D. 122. b. Monstruosissima bestia.
Monstroscus. de D. 138. b. Nihil tam præposterè, tam
inconditè, tam monstròse cogitari potest, quod non possi-
mus somnare.
Monstrum, ti. ostentum, portentum, prodigium, tē-
gas. de D. 99. b. Quia enim ostendunt, portentunt, mon-
strant, prædicunt, ostenta, portenta, monstra, prodigia
dicuntur. et de N. 27. a. I. C. 104. b. Nulla iam pernicies à
monstro illo atq; prodigio mecnibus ipsis comparabitur.
I. V. 186. a. Non mihi iam furtum, sed monstrum atq; pro-
digium uidebatur. Ar. 249. b. Periculum ex aliquo mon-
stro significatum cauere. Tuf. 220. b. Dicere monstrum. I. P.
86. a. Immaniſſimum ac foediſſimum monstrum. At. 124.
a. Sed hoc tēgas horribili uigilantia, celeritate, diligen-
tia est. I. Cæsar.
Montanus, a, um. contra Rul. 85. a. Ligures monta-
ni, duri, et agrestes.
Montiuagus, a, um. Tuf. 244. a. Non montiuagos et
syluestres curfus patuntur.
Montosus, a, um. montosus. pro Plan. 263. a. Aspera
et montosa regio.
Montosus, a, um. uel potius motosus. Part. 233. a. Lo-
ci plani.

1125 MO
ci plani. (Locis motuosis. Am. 109. a. Locis motuosis de-
lectamur, et syluestribus. Alijs Montosus rectius uidetur.
Monumentum, ti. uide Monumentum. I. A. 263. b. Pla-
cet mihi, militibus, qui pugnant occiderunt, monimen-
tum fieri quā amplissimum. I. A. 197. a. An illa non gra-
uissimis ignominijs, monumentisq; huius ordinis ad poste-
ritatis memoriam sunt notanda, quod M. Antonius, etc.
et 102. a. Clarissimum monumentum clementiæ suæ.
Mopsus, Argiuorū rex, et uates. de N. 27. de D. 98. b.
Mopshestia, a. uel Moshestia, uel Mopshestia potius.
Mopso condita, ab eoq; sic appellata. Ep. 38. b. de
D. 98. b.
Mora, re. cunctatio, dilatio, prolatio, tarditas, retar-
datio, procrastinatio, tergiversatio, sustentatio. de In. 80.
b. Deinde utrū statim fieri necesse sit, an habeat aliquam
moram et sustentationem. At. 183. b. Multa mihi moram
affert. I. A. 199. b. Ista legatio moram et tarditatē affe-
ret bello. et I. V. 270. a. Ut supplicij aliquam paruum mo-
ram posse afferre. At. 251. b. De Publio autem quod per-
scribi oportet, moram non puto esse faciendam. Ep. 156.
b. Propter tarditatem sententiarū, moramq; rerum. pro
Syl. 178. a. Venire omnes suas possessiones maluit, quā
illam moram fieri cuiquam crediturū suorum. I. V. 270.
a. Non modo effugium, sed ne moram quidem mortis asse-
qui potuit. At. 276. b. Omnino Pansa uiuo celeriora om-
nia putabamus, nunc per auspicia longam moram uideo.
pro Cec. 286. a. Quis igitur conuenit, quæ causa, etc. ean-
dem esse moram ad iudicandum? pro Cec. 286. a. Moram
ad euidendum acquisisse. At. 215. a. Non enim puto
tam expeditū iudicium, ut non habeat aliquid moræ. pro
Rab. 91. b. Cum ad iudicij moram familiaris funeris excu-
satio quereretur. et I. V. 269. b. Moram supplicio que-
rere. pro Cec. 285. a. Iudicium iustam moram ac religio-
sum iudicium iniicere. I. C. 99. a. Dixisti, paulullū tibi esse
etiam nunc moræ, quod ego uiuere. pro Mil. 111. b. Quid
ergo erat moræ, et tergiversationis? Ep. 188. b. Habeo pau-
lulum moræ, dum promissa militibus persoluo. Acad. 39.
a. Quod cum adiuuissimè, nullam moram interponen-
dam putauimus, quin uideremus, etc. de In. 44. b. Inferre
moram et impedimentum alicui. Afri. Ep. 163. a. Esse in
moratū est, morari, et detinere aliquem, uel inferre mo-
ram et impedimentum alicui. Brut. 288. b. Quod ego, ut
debi, sine mora feci. I. C. 111. a. et Ep. 117. b. Illi sine recu-
satione, ac sine ulla mora negotium susceperunt. At. 177.
a. Sine mora facere aliquid, abiecta omni cūctatione. Or.
201. b. Distincta alios, et interposita, interualla, moræ,
respirationesq; delectant. I. A. 224. b. Tu nullam moram
interposuisti, quin quam primum maximo gaudio fruerer-
mur. I. A. 205. b. Quæ cum uiderē, nullam moram inter-
ponendam insequendi M. Antonium putauit. et 206. b.
Vtinā hæc legatio nihil haberet moræ. et 217. b. Tu om-
nes moras interponis, quibus instruetur Brutus. At. 81.
a. Tibi, ut uideo, et spero, nulla ad decedendum mora. et
81. b. In his γωνυμῶν illud confirmas, moram mihi
nullā fore. a. Fa. 307. a. Comitā sine mora futura uidetur.
Moralis, le. de D. 140. a. Nos eam partē philosophiæ
de moribus appellare solemus, sed decet augentē linguam
latinam nominare moralē.
Moratus, a, um. morib. præditus et perpolitus, con-
stitutus, institutus. de Or. 92. a. Ea, sine quibus ciuitates
nec esse, nec bene morate esse possunt. de Cl. 165. b. Bene
morata, et bene constituta ciuitas. et de Sen. 90. a. Opti-
mè morata ciuitas. et pro Mil. 120. a. Genus hominū opti-

1126 MO
mè moratū. contra Rul. 85. a. Modestissimi mores. Part.
237. a. Quemadmodum quis institutus moratus ue fuerit.
Tuf. 177. a. et de Fin. 62. a. Quotusquisq; philosophorū
inuenitur, qui sit ita moratus, ut ratio postulat? de Or.
125. a. Probus, bene moratus, et bonus uir. Att. 86. b. Dio-
nysius mihi quidem in moribus est. de Am. 107. b. et 105.
a. et 50. b. Bene moratus, bene institutus, qui commodis
est moribus, cui mores emendati sunt. de D. 94. b. O poe-
ma tenerum, et moratum, atq; molle. Off. 41. a. Apud es-
tiam maiores nostros fruendæ iustitiæ causa uidetur olim
bene morati constituti reges.
Morbosus, a, um. Tuf. 220. b. Maiores nostri iracun-
dos solos, morbosos nominauerunt.
Morbus, bi. egrotatio, inuauetudo, malum. I. C. 103. b.
Vi homines ægri in morbo graui, cum est uis fibriq; iactatur,
si aquam gelidā biberint, prius releuari uidentur, deinde
multo grauius uehementiusq; afficiuntur: sic hic morbus,
qui est in rep. releuatus istius pœna, uehementius reliquis
uiuus ingrauescit. Tuf. 191. b. Qui in morbo sunt, sani non
sunt. et 192. a. Corpus quod in morbo est. Off. 17. a. Me-
dici leuiter egrotantes, leuiter curant: grauioribus mor-
bis periculosas curationes et ancipites adhibent. pro Cl.
54. b. et I. C. 103. b. Is ibi in morbum incidit, ac satis uehe-
menter diuq; egrotauit. Ep. 156. b. Is in morbum grauem
et periculosum incidit, ex labore in morbum incidere. Ep.
217. a. Ille in morbum incidit, ex quo non conuuluit. et Tuf.
165. a. Cadere in morbum. Ep. 201. a. Grauius egrotant ij,
qui cum leuati morbo uidentur, in eum deintegrò incide-
rūt. Post. 198. b. Bona ualeitudo iucidiōr est eis, qui e gra-
ui morbo recreati sunt, quā qui nunquā ægro corpore
fuerunt. de D. 94. a. Qui sunt morbo graui et mortifero
afficti. I. P. 98. a. Qui cum uno genere morbi affigeren-
tur, neq; se recreare quisquā posset, cum semel incidisset,
dubitabat nemo, etc. de Fat. 143. b. Ut in eo, qui mortifero
morbo urgetur. de D. 111. b. Medicus morbum ingrauescen-
tem ratione prouidet. et ibi. Num uates acutus conij-
ciet morbi naturam, quā medicus? et ibi. Aegrotus eua-
sit ex morbo. pro Dom. 215. a. Adhibere medicinam, quæ
et illud natium, et hoc delectum malum sanare posset.
pro Plan. 273. b. Si me uis aliqua morbi, aut natura ipse
consumperit, tamē, etc. pro S. 13. b. Vi interire. (Mor-
bo extingui. pro Syl. 181. b. Ex magnis, et diuturnis, et
iam desperatis reip. morbis ista repente us erupit, ut ea
confecta et electa, conualescere aliquando et sanari ciui-
tas posset. de N. 77. a. Hūc igitur nec Aesculapius misero
diuturnoq; morbo intabescētē interemit. Tuf. 215. b. Ani-
mi ualentes, morbo tētari non possunt, corpora possunt.
de N. 37. b. Deus nec morbum metus ex defatigatione me-
rorum. At. 169. a. b. Tu quartana cares, et nouū morbū
remouisti, sed etiā grauedinē. et 68. b. Te à quartana libe-
ratum gaudeo, itemq; Pylliam. At. 169. a. Valetudinem
tuam iam confirmatam esse et à uetere morbo, et à no-
uis tētationibus, gaudeo. et 183. b. Scripseras enim, te quo-
dam ualeitudinis genere tentari. et Tuf. 215. b. Morbo ten-
neri. At. 104. a. Pylliam in idem genus morbi delapsam au-
dio. At. 100. a. Inualeudo tua me ualde conturbat; signifi-
cant enim tuæ literæ, te prorsus laborare. At. 173. b. Tul-
lie meæ morbus et imbecillitas corporis me exanimat.
pro Cl. 29. a. In morbis corporis ut quisq; est difficillimus,
ita medicus nobilissimus atq; optimus adhibetur. pro Cl.
24. a. Graui morbo affectū esse. pro Cl. 22. a. Mulier op-
pressa morbo est. Ep. 107. b. Morbi senescētis remissio.
Tuf. 113. b. Cū sanguis corruptus est, aut pituita redūdat,

aut bilis in corpore, morbi, egrotationesq; nascuntur. et ibid. Ex perturbationibus morbi cōficiuntur, quae uocant illi *morbi*. At. 237. a. Cum hominem temperantē, sumnum medicum tantum improviso morbus oppresserit. de Fin. 85. a. Tanti aderant morbi uesicae et uiscerum. de Fin. 61. a. Nec uerō quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat: id est, animi uel corporis. Ep. 107. b. Ego autē cum omnes morbos reformido, tum quod Epicurum tuum Stoici male accipiunt, quia dicant *δυσχευα* laet *δυσχευα* *εὐαδία* molesta esse: quorum alterum edacitatis morbum putant, alterum etiam turpioris intemperantiae. et ibid. Tanta me *δυσχευα* arripuit, ut, etc. et ibid. Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam. nam et uires et corpus amisi: sed si morbum depulero, facile illa reuocabo. et Tus. 227. a. Depellere morbum. I. V. 95. a. Nam ille quoq; sodalis istius erat in hoc morbo et cupiditate. Ep. 17. a. Quod morbo impeditus in Ciliciam non transferis. pro Syl. 177. a. Quas oras quasi morbus quidam illius furoris peruerserat. de Orat. 125. b. Mederi morbo alicui. de Fin. 144. b. Bonum ualetudo, miserum morbus. Quin. Fr. 310. a. Quintus tuus perleuiter commotus fuerat: id est, egrotus. et ibid. Eumq; uidi plane integrum: id est, ualentem, sanum. Ep. 107. a. Cum grauius ex interstinis laborem. et ibid. b. Quia febrim non haberem. Att. 193. a. Ab his me remedijs noli in istam turbam uocare, ne recidam. de Cl. 165. a. Nam me istis scito literis ex diuertina perturbatione totius ualetudinis, tanquam ad aspiciendam lucem esse reuocatum. At. 231. b. Antē sciuī ei res et esse, quam non bellē fuisse. At. 232. a. L. Caesarem Neapoli affectum grauius uideram. de D. 82. b. Mirari licet, quae sint animaduersa à medicis herbarū genera, quae radicū, ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos, ad uulnēra. de Vn. 197. b. Nullus morbus mundum potest, aut se neclius affligere. At. 211. a. De Attica optime quod lenius ac lenius, et quod fert *εὐαδία*. de D. 137. b. Medici ex quibusdam rebus et aduenientes morbos, et crescentes intelligunt, nonnullae etiam ualetudinis significationes, ut hoc ipsum, pleni enecti ue sumus, ex quodam genere somnorum intelligi posse dicuntur. I. A. 216. a. Aliquis infirmus ex graui et diuturno morbo. et ibid. Graui periculosoq; morbo affectus. et ibid. Contra uim grauitatemq; morbi contendit, ut ad castra perueniret. I. A. 227. b. Alter nondum ex longinquitate grauius morbi recreatus est. de Sen. 91. a. Facilius in morbos incidunt adolescentēs, grauius egrotant, tristiū curantur.

Mordax, cis, aculeatus, dentatus. de Or. 131. a. Lacerat lacertum Largij mordax Memmius. de Cl. 180. a. Aliquis cum aculeo et maledictio facetus, et charta dentata. I. Charta.

Mordeo, des, figo, carpo, perstringo. At. 207. a. Valde me momorderunt epistola tuae de Attica nostra. pro S. R. 27. b. Alij canes et latrare et mordere possunt. Tus. 218. b. Morderi est melius conscientia. Att. 175. a. Si qua sint in tuis literis, quae me mordeant. Ep. 15. a. Par pari referto, quod illam mordeat. Tus. 208. a. Si paupertas me mordit, signominia pupugit. Att. 91. b. Quis scribis morderere te interdum, quod non simul sis. Ep. 44. b. Neq; non me tamen moriet aliquid, etc. Ep. 178. b. Morderere frenum. Item. Si frenum momorderis. Habere aculeos in reprehendendo aliquo. I. Aculeus.

Mordicus, adu. Acad. 13. b. Perspicuitas, quam mordicus tenere debemus. de Fin. 123. b. Verba tenent mordicum. Q. Fr. 324. b. a. Auriculam fortasse mordicus abstulit.

lisset: id est, morsu, uel dentibus. Par. ad. 118. a. Illud tamen arte tenent, accuratēq; defendunt: id est, mordicus.

Morbundus, a, um, moriens. I. Interruptus. pro Sest. 21. b. Tribunum plebis plus uiginti uulneribus acceptis, iacentem morbundumq; uidistis.

Morigeror, aris, morem gero, obsequor, satisfacio, placeo. Or. 212. a. Voluptati autem aurium morigerari debet oratio. I. Mos.

Morior, eris, emorior, cado, occido, intereo, decedo, mortem oboeo, mortem oppeto, de uita decedo, ē uita, uel ex uita, uel à uita discedo uel recedo, ē uita migro uel emigro, ex hac uita migro, ex hominū uita demigro, uita excedo, ē uita excedo, uitam amitto, uita me deficit, uita prior, uitalia lumina linquo, animā amitto, animam efflo, animam ago, uitam dimitto, uitam pro rep. reddo, extremum uitae spiritum edo, uitam pro patria profundo, uitam deseruo, ab hominibus demigro, indignissimē eripior bonis omnibus, agere supremum diem uitae, conficere extremum uitae diem morte, cedere uel recedere ē uita, desiscere ē uita, uitam naturae reddo, lucis hanc usurā reddo, si quid mihi acciderit, si quid de eo factum esset, intērire, dissipari, dissolui, uitam cum morte cōmutare, mortem occumbere, diem suum obire, cum duo fulmina nostri imperij subito in Hispania extincti occidissent, qui extremum spiritum in uictoria effudistis, ut intērire, morbo extingui, ex corporis uinculis tanquam ex carcere euolo, mortem capio, de uita exeo. (In uitam introeo. Ep. 80. b. Ita enim uiuere, ut non sit uiuendum, miserimum est: mori autem nemo sapiens miserū duxit, ne beato quidem. de Sen. 94. a. Sapientissimus quisq; aequissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo. Att. 139. a. Videbatur uel mori satius fuisse, quam esse cum ijs. pro Quin. 3. a. Moritur in Gallia Quintius, et moritur repentinō. Ep. 165. b. Auiam tuam scito desiderio tui mortuam esse. At. 2. b. Ex uulnere mori. Postquam. 204. b. Nunquā uestrorum in nos beneficiorū memoria ac sana morietur. pro Cel. 53. b. Ut iste interpositus sermo deliciarum desideriaq; moreretur. I. P. 99. b. Ne suauius huiusmodi memoria moreretur. de Sen. 92. a. Adolescentes mori sic mihi uidentur, ut cum aquae multitudinē uis flammā opprimitur: senes autem sic, ut sua sponte, nulla adhibita uia, cōsumptus ignis extinguitur. et 92. b. Moriendum certē est: et id incertum, an eo ipso die. At. 34. a. Cum Caesar uenisset mortuo plausu. Ep. 122. b. Mori, et agere animam. I. A. 236. a. Agitur autem, liberi ne uiuamus, an mortem obeamus. de Cl. 171. a. Ennius cum Thyestem fabulā docuisset, mortem obiit. de D. 92. a. Eodē sibi leto, quo ille interisset, esse pereundū. pro Cel. 54. b. Nolite hic natura ipsa occidētē uelle maturius extingui uulnere uestro, quam fato suo. pro Cl. 23. a. Is qui et natura, et legibus satisfecit, quem leges exilio, natura morte multauit. pro Cl. 22. a. Mulier oppressa morbo est. de Cl. 176. b. Sed cecidit in cursu: id est, perijt. Of. 329. b. Cedam uita: id est, moriar. et 331. b. Vitā fugere. de Cl. 165. a. Hortensius ē uita cecidit, suo magis, quam ciuium suorum tempore. de Or. 142. b. Illa uirtus L. Craasi morte extincta subito est. I. A. 224. a. Vitam amitto. Ep. 50. b. Obire suum diem. et 56. a. Diem suum obiisse. Epist. 142. a. Si in hac cura uita mihi ponenda sit. Ep. 50. a. Vitam cum morte commutare. Tus. 170. b. Occumbere mortem. de Fin. 160. a. Conficere extremum uitae diem morte. de Fin. 102. b. Migrare ē uita. (Manere in uita. et 103. a. De uita exeo.) (In uitā introeo. de Fin. 103. a. Desiscere à uita. de Fin. 85. a. Agere supremum diem

tem atq; delentem, sed quandam quasi migrationem commutationemq; uitae. et 168. a. Somnus est imago mortis. pro Sest. 13. b. Cum sit omnibus definita mors, optandum est, ut uita quae necessitati debetur, patriae potius donata, quam reseruata naturae uideatur. et pro Pl. 278. b. Si me uis aliqua morbi, aut natura ipsa cōsumpserit, tamē, etc. pro Mil. 121. a. Mortem naturae finem esse, non pœnam. pro Quin. 9. a. Mors honesta sepe uitam turpem exornat, uita turpis ne morti quidē honeste locum relinquit. I. C. 118. b. Nec enim turpis mors forti uiro potest accidere, neq; immatura cōsulari, nec misera sapiētī. de L. 162. a. et de Fin. 135. b. Mors fugitur quasi dissolutio naturae. Ep. 93. b. Omnium rerum mors est extremum. I. A. 163. b. Mortem omnibus natura proposuit. Off. 16. b. Mors feruitur turpitudinēq; anteposenda est. Antequam. 196. a. Neq; enim mors miseranda est, quae ob rem capitur. I. C. 123. a. Mors, quam illi mihī mītantur, omnibus est parata. et de Sen. 91. a. Omni etati mors est communis. Tus. 168. a. Mors propter incertos casus quotidie imminet. de Fin. 161. a. Mors quae quasi saxū Tantalō semper impendat. I. C. 119. a. Mortem à dijs immortalibus non esse superplicij causa constitutam, sed aut necessitatem naturae, aut laborum aut miseriarum finem esse: itaque eam sapientes nunquam inuiti, fortes etiam sepe libet appetuerunt. Ep. 180. a. Nunquam honesta mors fugienda, sepe etiam appetenda est. I. A. 219. b. Turpis fuga mortis omni est morte peior. de Fin. 85. a. Praclare mortes sunt imperatoriae. Ep. 56. a. Et cui inimici propter dignitatem pepercerant, inuentus est amicus, qui ei mortem afferret. pro S. R. 24. b. Qui mortem obtulerit parenti. Ep. 56. a. Vir clarissimus ab homine teterrimo acerbius morte est affectus. pro Cl. 53. b. Homines inimicos suos morte affici uolunt. de Cl. 173. b. Carbo morte uoluntaria se à seueritate iudicium uindicauit. I. A. 203. b. Alexander tertio et trigesimo anno mortem obiit. Gracchi immaturus interitus. I. Immaturus. I. V. 179. b. Conficere mortem sibi ipsi. et ibi. Dyrhachinum mortem oppetisse. et Tus. 173. b. Mortes oppetite. et pro Sest. 21. a. Morte obita. Tus. 169. a. Mīti ad mortem. et 170. a. Duci ad mortem. de Fin. 102. b. Excessus ē uita. (Mansio in uita. Tus. 163. b. Supremus uita dies. et 174. a. Supremus ille dies. de Fin. 85. b. In extremum spiritum. et Tus. 167. b. Post extremum spiritum. Off. 47. b. Patrocinio uero se ufos aut cliētēs appellari mortis instar putat. pro Dom. 232. b. Vidi praetextatos inimicos nondum morte cōplorata arbitria petentes funeris. pro Cec. 287. a. Sicut is in morte sua testamento declarauit. de Sen. 91. a. De morte. de Fin. 86. a. Mors dissolutio. Acad. 40. b. Occasus. Q. F. 305. b. Lachryma meorum me ad mortem ire prohibuerunt. I. A. 221. b. Et huic et multis alijs mors ob remp. habita honori fuit. et 245. b. Mors necessitate habeat sati, aut si antē oppetenda est, oppetatur cum gloria. I. A. 264. a. O fortunata mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita. de Am. 97. b. Moriens diu sensum celeritas abstulit. Tus. 168. a. Mors propter incertos casus quotidie imminet, et propter uitae breuitatem nunquam longē potest abesse.

dic uita. Tus. 217. a. recedere à uita. et 155. a. cedere ē uita. Moror, aris, cōmoror, maneo, cunctor, in mora sum. Epist. 254. a. Tu quod adhuc Brunduj moratus es, ualde probo. et 192. a. Diutius morari aut expectare praesidiū, non necesse habui. Ep. 172. a. Dabo operam, ne Antonius in Italia moretur. et 178. b. Ego in Italia morabor. Epist. 242. a. Tēpus eius tridui quod in his castris morabar, in magno officio et necessario mihi ponendum putauī. Att. 76. b. Moratus triduum Laodiceae, et totidē dies Sinadae, audiui, etc. At. 254. a. Brutus ualde moratur, non tergiversans, sed expectans, etc. At. 99. a. Quam uellem nunc in prouincia morari. de Or. 149. b. Cum Athenis diutius essem moratus. I. C. 101. b. Si hic morari a quo animo non potes, abi in alias terras. At. 197. a. Publia scripsit, se unā (si ego paterer) moraturam. de Som. 127. b. Quid moror in terris? I. P. 85. a. Nec est passus, in rep. diutius uestrorū scelera pestem morari. Att. 130. a. Cum constituissem ad me uenire, miror quam ob causam moratus sis.

Morari aliquem: id est, retardare, moram afferre, moram iniicere, moram et impedimentum inferre. At. 182. b. Multa eum in Asia dicuntur morari. Ep. 250. a. Si me nauigio non morabitur. I. A. 199. b. Tamen legatorum nomen, belli celeritatem morabitur. et 201. a. Hem cui legatos mittamus, cui bellum mororum inferre. de D. 84. b. Haec tardata diu species, multumq; morata, Cōsule te tandem celsa est in sede locata. In Vat. 31. a. Morari aliquem consendentem. At. 215. a. Ego morabor te. Ep. 27. b. Curtius cogitat dibaphum, sed eum infector moratur. et 26. b. Nisi quid me Estesia morabuntur. et 93. b. Si quid eum uel impedit, uel morabitur. Att. 122. a. Libri ad Varronē nos morabantur. Ep. 148. b. Si modō meo casu reip. periculum morari possim. Tus. 173. a. Cum enim illa ad solenne sacrificium curru uehi ius esset, morarentur iumenta, etc. I. V. 224. b. Hic iste omnia, ne multis morer, asportanda curauit: id est, ne te pluribus teneam. At. 217. a. Balbo placebat, propinquum diem, et Romae si Caesar moraretur, posse in diem tertium differre.

Morose, fastidiose, importune. de Clar. 186. b. Pifo iracundius respuebat ineptijs hominum, siue morose, ut putabatur, siue ingenio liberoq; fastidio.

Morostas, tis, difficultas. Offic. 18. a. Ne si irascamur aut intempestiue accedentibus, aut impudenter rogantibus, in morostate inutilem et odiosam incidamus. de Sen. 90. b. At morostas tamen habet aliquid excusationis.

Morosus, a, um, difficilis, inhumanus, importunus. Ep. 102. a. Morosi sunt, qui amant. Or. 206. a. Vsq; eo difficile et morosi sumus, ut nobis non satisfaciat ipse Demosthenes. Att. 7. b. et de Or. 132. a. Genus cauillandi morosum. At. 39. a. Mirabiliter enim morosus est. Aliter, moratus. de Sen. 90. b. At sunt morosi, anxij, iracundi, et difficiles senes. At. 134. a. Stomachosa et submorosa ridicula. et ibi. Homo morosus. et Q. Fr. 309. b. In defendendo moroso homini cumulatissimē satisfecimus.

Mors, tis, interitus, occasus, fatum, letum, necessitas, exitus, finis, discessus, supremus alicuius dies, discessus ē uita, excessus ē uita, extremus uita dies, extremus spiritus, excessus, fatum mortis, fatum extremū, fatum supremum, dissolutio naturae. Tus. 152. a. Sunt qui discessum animi a corpore putant esse mortem, sunt qui nullū censent fieri discessum, sed unā animum et corpus occidere, animumq; cum corpore extingui. Tus. 169. b. Mortem esse migrationem in eas oras, quas, qui ē uita exceperunt, incolunt. Tus. 154. a. Mortem non interitū esse omnia tollentem.

tem atq; delentem, sed quandam quasi migrationem commutationemq; uitae. et 168. a. Somnus est imago mortis. pro Sest. 13. b. Cum sit omnibus definita mors, optandum est, ut uita quae necessitati debetur, patriae potius donata, quam reseruata naturae uideatur. et pro Pl. 278. b. Si me uis aliqua morbi, aut natura ipsa cōsumpserit, tamē, etc. pro Mil. 121. a. Mortem naturae finem esse, non pœnam. pro Quin. 9. a. Mors honesta sepe uitam turpem exornat, uita turpis ne morti quidē honeste locum relinquit. I. C. 118. b. Nec enim turpis mors forti uiro potest accidere, neq; immatura cōsulari, nec misera sapiētī. de L. 162. a. et de Fin. 135. b. Mors fugitur quasi dissolutio naturae. Ep. 93. b. Omnium rerum mors est extremum. I. A. 163. b. Mortem omnibus natura proposuit. Off. 16. b. Mors feruitur turpitudinēq; anteposenda est. Antequam. 196. a. Neq; enim mors miseranda est, quae ob rem capitur. I. C. 123. a. Mors, quam illi mihī mītantur, omnibus est parata. et de Sen. 91. a. Omni etati mors est communis. Tus. 168. a. Mors propter incertos casus quotidie imminet. de Fin. 161. a. Mors quae quasi saxū Tantalō semper impendat. I. C. 119. a. Mortem à dijs immortalibus non esse superplicij causa constitutam, sed aut necessitatem naturae, aut laborum aut miseriarum finem esse: itaque eam sapientes nunquam inuiti, fortes etiam sepe libet appetuerunt. Ep. 180. a. Nunquam honesta mors fugienda, sepe etiam appetenda est. I. A. 219. b. Turpis fuga mortis omni est morte peior. de Fin. 85. a. Praclare mortes sunt imperatoriae. Ep. 56. a. Et cui inimici propter dignitatem pepercerant, inuentus est amicus, qui ei mortem afferret. pro S. R. 24. b. Qui mortem obtulerit parenti. Ep. 56. a. Vir clarissimus ab homine teterrimo acerbius morte est affectus. pro Cl. 53. b. Homines inimicos suos morte affici uolunt. de Cl. 173. b. Carbo morte uoluntaria se à seueritate iudicium uindicauit. I. A. 203. b. Alexander tertio et trigesimo anno mortem obiit. Gracchi immaturus interitus. I. Immaturus. I. V. 179. b. Conficere mortem sibi ipsi. et ibi. Dyrhachinum mortem oppetisse. et Tus. 173. b. Mortes oppetite. et pro Sest. 21. a. Morte obita. Tus. 169. a. Mīti ad mortem. et 170. a. Duci ad mortem. de Fin. 102. b. Excessus ē uita. (Mansio in uita. Tus. 163. b. Supremus uita dies. et 174. a. Supremus ille dies. de Fin. 85. b. In extremum spiritum. et Tus. 167. b. Post extremum spiritum. Off. 47. b. Patrocinio uero se ufos aut cliētēs appellari mortis instar putat. pro Dom. 232. b. Vidi praetextatos inimicos nondum morte cōplorata arbitria petentes funeris. pro Cec. 287. a. Sicut is in morte sua testamento declarauit. de Sen. 91. a. De morte. de Fin. 86. a. Mors dissolutio. Acad. 40. b. Occasus. Q. F. 305. b. Lachryma meorum me ad mortem ire prohibuerunt. I. A. 221. b. Et huic et multis alijs mors ob remp. habita honori fuit. et 245. b. Mors necessitate habeat sati, aut si antē oppetenda est, oppetatur cum gloria. I. A. 264. a. O fortunata mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita. de Am. 97. b. Moriens diu sensum celeritas abstulit. Tus. 168. a. Mors propter incertos casus quotidie imminet, et propter uitae breuitatem nunquam longē potest abesse.

Morsus, sus. Of. 36. b. A' belijus lectus, morsus, impetitus. et de Fin. 83. b. Viperinus morsus. Tus. 186. b. Acer morsus doloris. et 212. a. Ut egritudo quasi morsum aliquid quē doloris efficiat. Of. 37. b. Aciores sunt morsus intermissi libertatis, quam retenta. At. 190. b. Recordationes quasi morsu quodam dolore efficiunt. de D. 85. b. Quia aristolochia ad morsu serpentum posita. et 82. b. Herba ad morsu

MO
ad mortis bestiarum. Tusc. 2.4.3. b. Certare pugnis, calci-
bus, unguibus, morsu. de Fat. 1.4.7. b. Philoctetes ulceratus
serpentis morsu. de Sen. 8.8. a. Et contra animum minorum
morsum, munitur ullo aristarum. de D. 121. b. Cui ferus
immani laceravit viscera morsu.
Mortalis, le. dissolubilis, quod habet naturam et condi-
tionem ut mori possit. de N. 6.5. b. Omne animal mortale
et dissolubile est. et de Vn. 2.01. a. Homines mortali con-
ditione esse generatos. et I. A. 2.64. a. Ita pro mortali con-
ditione uita immortalitatem estis consecuti. de Sen. 9.3. b.
Animum dum in corpore mortali est, uiuere. et ibi. Ani-
mum non esse mortalem. et de N. 9.0. a. Corpus mortale.
de Leg. 1.68. b. Quod in ijs mortale et caducum, quod di-
uinum aeternumq; sit. de Som. 12.8. b. et Or. 2.0.6. b. Intra au-
tem nihil est iam, nisi mortale et caducum. de N. 6. a. Pla-
to fecit mundum mortalem. de D. 116. a. Natura omnium
interitus atq; obitus conficit. pro Dom. 233. a. Quod et se-
natus et populus Rom. et omnes mortales iudicauerunt.
I. P. 100. a. Omnes mortales omnium generum, etatum,
et de N. 7.7. b. Atq; hoc quidem omnes mortales sic ha-
bent, et c. et de Fin. 6.5. a. Omnes mortales qui ubiq; sunt.
I. V. 1.47. a. Vt omnes mortales uidere possint, et c. pro S.
R. 34. b. Vt ab omnibus mortalibus audacia tua cogno-
scauerit. pro Dom. 225. a. Cum eius moror inauditus om-
nibus mortalibus miserabilis uideretur. de Ar. 2.57. a. Qui
sit unus omnium mortalium sine ulla dubitatione deter-
minus. Para. 118. b. Quo beatus esse mortali nihil potest.
Antequam. 197. b. Miserrimi mortalis casum subire. pro
Flac. 134. b. Quem nemo qui mortalis esset, audiuit. I. V.
130. a. Nemo omnium mortalium. et 272. b. et 35. b. De-
fendo multos mortales. pro S. R. 20. a. Quae sit omnium
mortalium expectatio, uides. Off. 2.4. b. Fortuna nonum-
quam ipsa mortalis, cum immortalis natura pugnare ui-
detur. pro R. P. 127. b. Nec me poenitet mortales inimici-
tias, sem piternas amicitias habere.
Mortalitas, tis. mortalis uita eoditio, naturae communis
fragilitas. de N. 7. a. Omne quod ortu est, mortalitas conse-
quitur. Off. 130. a. Supra mortalitate tua tibi sunt omnia
tributa. pro Mar. 134. b. Casus humanos et incertos euen-
tus ualet uulnere, et naturae communis fragilitate extimesco.
Mortifer, a. um. mortem afferens. de D. 94. a. Qui
sunt morbo graui et mortifero affecti. et Tusc. 1.63. b. Mor-
tiferum poculu. pro Sept. 12. b. Plaga insanabilis illa mor-
tiferam. et in Vat. 33. a. Plaga mortifera. pro Syl. 181. a. Ac-
cepit P. Sylla uehemens et mortiferum uulnus. de D. 121.
a. Emissio maris anguis erat mortifera Cornelia. Acad.
30. a. Cur deus mortifera tam multa terra mariq; disper-
ferit. de Leg. 2.72. a. Praecepta, quae imperiti pro salutari-
bus mortifera conscripserunt.
Mortuus, a. um. morte delectus, sensu ac uita carens,
qui iam nusquam est, qui ex hac uita migravit, qui e uita
excessit, consumptus. C. Viuus. At. 195. b. Amo illum mor-
tuum, tutor sum liberis. de Leg. 182. a. Homini mortuo ne
ossa legito. de Or. 106. b. Si causam ageres militis, patrem
eius dicendo a mortuis excitares. pro Quin. 9. a. Is non
modò ex numero uiuorum exturbatur, sed etiam si fieri
potest, infra mortuos mandatur. et Postquam. 200. a. In-
fra omnes mortuos mandatus esset. pro Mil. 16. a. Inferre
mortuum in domum dicitur. I. P. 98. b. Cum tu quod tibi
succederetur, exanguis et mortuus concidisti. pro Rab. 96. 6.
b. Qui sensu et uita caret. de S. 8.2. b. Athlete senis lacerti
mortui sunt. In Sal. 127. b. Qui iam decesserit, omniq; odio
carere et inuidia. de Cl. 168. a. Themistocles ueneno potò

MO
mortuus concidit. Q. R. 303. a. Quaedam effigies spiran-
tis mortui. pro Mil. 119. b. Excitare aliquem a mortuis.
MOS, oris. consuetudo, institutum, disciplina, usus, ri-
tus, modus. de Or. 9.1. b. Hic enim est mos patrius Acade-
mie, aduersari semper omnibus in disputado. de Cl. 272.
a. Mos est hominum, ut nolint eundem pluribus in rebus
excellere. I. V. 249. a. Cui omnes ut mos est, ut fieri solet,
concurrerent. et 241. a. Nam ut mos fuit Bithyniae regi-
bus, le. Etica octophoro ferebatur. Acad. 39. a. Vt mos ami-
corum est. I. V. 89. b. Tum ille negauit moris esse Graeco-
rum, ut in conuiuio uiuorum accumberent mulieres. Ep.
194. b. Sed quia mos est ita facti, rogo. Off. 47. a. Quod
in patrijs est moribus, multorum casus gratitudo defende-
re. contra Rul. 66. a. Est hoc in more positum institutoq;
maiorum, ut ijs, qui, et c. At. 209. b. Quae autem his tempo-
ribus scripsi, Aristotelicum more habent. Off. 26. a. No-
quidem more cum parentibus puberes filij non lauantur.
Off. 30. a. Quae more aguntur institutoq; ciuilibus. et pro
Mur. 124. a. More institutoq; maioribus. et c. pro Cec. 285. a.
Causam more institutoq; omnium defendi. et pro Quin.
11. b. Ita tamen more et instituto per Tribunal. Off. 30.
a. Contra morem consuetudinemq; ciuilem aliquid facere.
pro Cl. 37. b. Non mos consuetudoq; seruata. pro Cec. 283.
a. Vis moribus facta. C. Vis contra ius moremque facta. et
ibi. Recedere e consuetudine. et 288. b. Vt de fundo Cecin-
na moribus deduceretur, id est, more et consuetudine. et
290. a. Vt moribus deductio fieret. de Or. 96. a. Et nostro
more aliquando, non rhetorico loquamur. contra Rul.
71. a. Iam hoc inauditum et planè nouo more uti, et c. de
Cl. 17.6. b. Nò antiquo illo more, sed hoc nostro eruditus.
pro Cec. 291. b. Praetor quemadmodum more et exemplo
opulari possit, nò habebit. I. V. 122. a. b. Hoc iniecto metu
iudicibus nullo more, nullo exemplo, equam rem putatis
esse et c. At. 159. a. Pompeius Syllano more exemploq;
uincet. Or. 199. a. Inclinata ululantiq; uoce Asiatico mo-
re canere. et 217. a. Placet dici omnia Iocrateo Theo-
peoq; more. de Vn. 195. a. Multa sunt a nobis in Academicis,
Carneadeo more et modo disputata. de D. 98. b. Cete-
ros umbrarum uagari modo. de Am. 102. a. Quidam pes-
cudum ritu ad uoluptatem omnia referunt. de Or. 150. a.
Aristotelio more, et hoc Arcefile modo disputare. pro
Mur. 144. a. Agere illo auctero more et modo. pro Mur.
141. a. Hoc ab eius amicis more et modo factum est. I. V.
110. b. et pro Mur. 129. a. Humano modo, usitato more.
Ep. 114. b. Nam si hoc more moderari possemus, ut, et c.
Att. 223. b. No- pro more, ne patiamur intermitteri literas.
pro Fl. 148. b. Quae accusatorio iure et more sunt facta.
Ep. 182. b. Et si more magis hoc quidè seribo, quam quo te
admonendū putè. pro Cel. 45. b. More meretricio uiuere.
et de In. 42. a. More bestiaru uagari. pro Q. R. 54. a. Nisi
forte tu peruerso more id facis. et Tusc. 15. a. b. Viciofo mo-
re effici quidpiā. de Or. 93. b. Nò grauior breuiter meo
more quid quaq; de re sentiam dicere. et de Fin. 67. a. Sui
more loqui. et ibi. Voluptas in corpore, omnium latinè lo-
quentium more ponitur. de Or. 80. a. Dicendi ratio in me-
dio posita, communi quodā in usu atq; hominum more et ser-
mone uersatur. de Sen. 78. a. Gigantum more bellare cum
dijs. I. V. 98. b. Fit sermo inter eos et imitatio, ut Graeco
more biberetur. Ep. 16. b. More Aristoteleo scribere. de
Or. 109. b. Ad Graecorum consuetudinè disputare. Tusc. 110.
b. Ad eā consuetudinè disputauimus. Or. 201. a. Ad morem
dicendi rhetorū exercere aliquè, et c. Hor. 42. a. In morem
Salium. et pro Ar. 19. a. Iudiciali consuetudine. Off. 13. a.
Apud

MO
Apud Platonem est, omnem morè Lacedaemoniorū inflam-
matum esse cupiditate uincendi. pro Fl. 149. a. O' morem
praclarū et disciplinā, quā a maioribus accepimus. de In.
82. b. Perdicere aliquid in morem. de Or. 116. a. Qui hoc
primus in moribus nostris induxit. et 151. b. Graecorū pru-
dentia posse ad nostrū morè usumq; trāsferri. Tusc. 230. a.
Què morè cū Carneades tenuisset, etc. de Fin. 64. a. Reti-
nere morè. et reuocare morè. Ep. 75. a. Mos antiquus ma-
nei. Part. 235. a. Ius in natura sit, an in more. de In. 50. b.
Apud quos, quo more, cuius arbitratu sit educatus. Acad.
45. b. Virtus natura uel more perfecta. Gerere morè ali-
cui, et placere alicui. l. Obsequor. Att. 32. a. Vtrique a me
mos gestus est. Ep. 29. a. Sed tibi morè gesti. et Tusc. 151. b.
Gerā tibi morè. pro Quin. 2. a. Alicuius studio ac cupidi-
tati morè gerere. de Or. 93. b. Gerendus est tibi mos adole-
scentibus Crasse. pro Fl. 159. a. Lacedaemonij, qui soli iam
tot annos unis morib. et nunquā mutatis legib. uiuūt. Ep.
199. b. Tēperati moderatiq; mores. Att. 262. a. Tua singu-
laris humanitas, suauissimiq; mores. et Ep. a. Mores per-
diti. At. 86. b. Dionysius mihi quidē in morib. est, pueri au-
tē autē eū fureter irasci. de Fin. 127. a. Aristoteles, et eius fi-
lius Nicomachus, cuius accuratè scripti de morib. libri, di-
cuntur esse Aristotelis. et 107. a. Philosophiae pars, qua mo-
res conformari putantur. pro S. R. 24. b. Mores feros im-
manemq; naturā alicuius ostēdere. Q. R. 303. b. Desidero
siliā, effigie moris, sermone, animi mei. de Or. 125. a. Mo-
res oratoris effingit oratio. et ibi. Exprimere oratione
mores alicuius iustos, integros, religiosos, timidos, perfe-
rētes iniuriarū. pro S. R. 36. b. Totā uitā, naturā, moresq;
alicuius cognoscere. pro Cor. 63. a. Caesar inueteratā quā-
dam barbariē ex Gaditanorū morib. disciplinaq; deleuit.
Off. 24. a. Pleriq; parentū praecipis imbuti, ad eorū con-
suetudinē moreq; deducimur. et 60. b. Praclarū a maio-
rib. accepimus morè rogandi iudicis, si ea teneremus, quae
salua fide facere possit. I. P. 86. a. Lex contra omnes leges
nullo scripta more. I. A. 173. b. Quā unquā domus illa ui-
derat, nisi pudicē nisi ex optimo more et sanctissima disci-
plina et Parad. 122. b. Suis quisq; fingitur moribus. de L.
174. a. Tamē haec erāt ferē in more maiorū, qui tū, ut lex
ualebat. pro Deiot. 149. a. Imitari potius aut mores disci-
plinaq; debebas. de L. 178. a. Oraculū editū est, eas potissi-
mum religiones tenendas esse, quae essent in more maiorū.
Motio, onis. cōmotio, motus. de Fat. 149. a. Qui pro-
trusti cylindru, dedit ei principium motionis, uolubilitatē
aut non dedit. de N. 36. a. Ex disparib. motionib. magnum
animum cōfici. et de Vn. 200. a. Orbium motio trāsuerfa.
Acad. 45. a. Animi motiones atq; rationes. et Tusc. 153. a.
Moshestia, e. urbs, quā Graeci Μεσσηνία uocant.
Moshestia.
Motus, tus. motio, motus, agitatio, pulsus, impulsus,
cursus, lapsus. de Vn. 198. a. Deus motū dedit caelo, cui qui
figuratus sit aptissimus. de Som. 128. a. Orbes qui uersan-
tur retro cōtrario motu atq; caelum. et ibi. Quod animal
est, id motu cietur interiore. et ibi. Inanimatum est omne
quod impulsu agitatur externo. de D. 110. a. Sol, luna,
quae motum habeat. de N. 30. b. Omne quod est calidum et
igneum, cietur et agitatur motu suo. de N. 65. a. Natura
omnia ciens motib. mutationibusq; suis. et Ac. 30. a. Tan-
tum motū mutationēq; moliri. et de D. 128. a. In maximis
motib. mutationibusq; caeli. Tusc. 202. a. Eo enim erāt uul-
tu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut eos Argiuos
diceret. de N. 32. a. Motus principū ab animis esse ductū,
de D. 95. a. Pars animi quae sensum, quae motū, quae appe-

MO
titum habet. de Of. 36. b. Motus animi turbati, quos Graeci
uocant, de Cl. 172. b. Cū omnis motus animi tanquā
uētus hominē defecerat. de Vn. 202. b. Ira et mens, et reli-
qui motus animi. de D. 133. a. Nunquā animus agitatione
et motu uacuis esse potest. de D. 133. b. Maiores enim
quā ulli insani efficerent motus somnantes. I. C. 110. a. Is
omnes motus Catiline conatusq; prohibuit. de N. 32. a.
Motus principū ab animis esse ductū. Post. 200. a. Nullus
in eorū reditu motus municipiorū factus est. de Or. 127. a.
Si quis motus populi factus est. pro Dom. 242. a. Totius
Italiē magnificentiss. ille motus municipiorūq; cōkursus.
pro Fl. 151. a. Motus quidā temerarius graecule cōcionis. I.
C. 105. a. Qui nullū reip. motū afferre poterāt. de Fin. 66
a. Res quae dulcem motū afferunt sensibus. et ibi. Tū esse in
motu uoluptatē. et 67. b. Sic enim appellat hanc dulcē in
motu, illā nihil dolēdi in stabilitate. pro Fl. 164. a. Videtis
in quo motu tempore, quanta in conuersione rerū ac per-
turbatione uersamur. Off. 26. a. Nā palestrici motus sepe
sunt odiosiores. de N. 86. a. Omnes animorū motus perno-
scēdi. de Or. 94. a. Animi atq; ingenij celeres quidā motus
esse debēt, qui, etc. Or. 109. a. Motus cogitationis celeriter
agitatus. Tusc. 156. b. Momentū, pro motu. de Vn. 203. b. Vt
sex motib. ueberetur autē et ponētiā et ad dextrā et ad le-
uam, et sursum et deorsum. de Fat. 144. a. b. Itaq; tertius qui-
dam motus oritur extra pōdus et plagā, cum declinat ato-
mus interuallo minimo. et 145. a. Esse quendam motum aut
mi uoluntariū. de Sep. 93. b. Cū animus semper agitatur,
nec principū habeat motus, quia ipse se mouet, nec finem
quidē habebit motus. de Or. 103. b. Animorū motus aut in-
dicibus, aut populo dicēdo miscere atq; agitare. et ibi. Phi-
losophi quidā omnino motus negāt in animis ullos esse de-
bere. Off. 26. b. Elaborādū est, ne animi motus a natura re-
cedat. et ibi. Motus animorum duplex sunt, alteri cogita-
tionis, alteri appetitus. Off. 27. b. Vt perturbationes fugia-
mus, id est, motus animi nimios, rationi nò obtempantes.
Mouens, tis. quod est in motu. C. Stans, manens. de
Fin. 71. a. Summum bonum puer uera uoluptate diiudicā
bit, stante an mouente?
Moueo, es. cieo, agito, pello, impello, excito, motum fa-
cio, motum affero, momentum habeo, digitū profero. de
N. 32. a. Ex se et sua sponte moueri. C. Agitari, pulsū ex-
terno. de N. 37. b. Vt nosmetipsi, qui animis mouemur et
sensibus. de N. 78. b. Hominum mēbra nulla contentione
mente ipsa ac uoluntate mouentur. de D. 126. b. Signiferi
orbis unamquamq; partem, aliam alio modo mouere atq;
immutare caeli, perinde ut quaeq; stella in his finitimisq;
partibus sint quoq; tempore. de Fat. 145. a. Atomus per
inane moueri grauitate et pondere. Acad. 25. b. Moueri
mente ac sensibus. Or. 220. b. Orator non approbationes
solum, sed admirationes, plausus, clamores mouere debet.
Off. 20. a. Pulchritudo corporis mouet oculos, et delectat.
et ibi. Decorum mouet approbationem eorum quibus
cum uiuitur. de D. 96. b. Cū signifer primi hastati signum
non possit mouere loco. et pro Cec. 292. a. Si ne quidem
loco motus fueris. Att. 252. b. Multa me mouēt in discessu,
in primis quod, etc. At. 152. a. Neq; illud me mouet, quod,
et c. Ep. 8. a. Quae quidem mea cohortatio ne tibi inanis
esse uideatur, illa me causa mouet. At. 172. b. Quae me cau-
se mouerint, quā acerba, quā nouae, non quo scribe-
re. de Or. 125. b. In commonendis iudicibus, ijs ipsis sensa-
bus ad quos illos adducere uolo, permoueo. Attic. 133. a.
Nec me consules mouent, qui ipsi pluma aut folio facilius
mouentur. I. V. 209. a. Mouere castra ex aliquo loco, et

uasi colligere. Ep. 77. b. Ne te moueas istinc tam infirma uale tudine. At. 13. a. b. Postquam ille Canusio mouerat. Ep. 60. a. Ego me de Cumano moui ante diem. Ep. 308. Itaq; magne mihi res moueri uidebatur. Part. 2. 4. 0. a. Quae quidem uel maxime suspitionem mouent. de Or. 132. b. Sed admirationem magis quam risum mouet. Att. 30. a. Quantam tu mihi moues expectationem de sermone Bibuli. Ep. 54. a. Non est porro tuum, uno sensu oculo rum moueri. de Leg. 1. 7. 9. a. Eam petitionem comparasti, quae et risus et querelas moueret. de Or. 10. 4. b. Qui patris clarissimi recordatione et memoria fletum populo moueret. de Fin. 1. 0. 0. a. Quia cogitationes comprehensionesq; rerum, e quibus efficiuntur artes, appitiones mouent. Ep. 157. b. Quae animum meum repente mouerunt. pro Deiot. 1. 45. b. Mouebat animo, et de salute populi Rom. extimiscebam. pro Mur. 130. b. Mouere stomachum dicitur.

Mouere. pellere, eicere. I. A. 170. a. Mouere aliquem de sententia. pro Cl. 42. b. Mouere aliquem senatu. et ibi. a. Ex senatu eicere de Or. 134. a. Mouere aliquem tribu. de Off. 67. a. Ut ueros heredes moueat, in eorum locum ipse succedat. de Off. 50. a. Quinquaginta annorum possessiones mouere non nimis equum putabat. contra Rul. 77. a. Sed moueri possessionibus amicissimis scibus ac dijs penatibus negari oportere. Q. Fr. 308. a. Vrgere illi ut loco nos mouerent.

Mox. quam mox. statim. Att. 157. b. Praeterijt uillam meam Curio, iustiq; mihi, nunciari mox se uenturum. I. C. 98. a. Mox nulla intercessit, mox interfectus est. de In. 73. a. Non necesse est expectare, quin mox iudicij fiat. de Fin. 108. a. De summo bono mox, ut dixi, uidebimus. de D. 90. a. Discedo per te per a somnijs, ad quae mox reuertar.

Mucro, onis. I. C. 11. a. Idem gladios in remp. distri ctos retudimus, mucronesq; eorum a iugulis nostris reieci mus. I. A. 259. b. Et dubitare, utrum mucrones nostrorum miltium in ciue, an in hoste figantur. pro Cl. 43. a. Censur riuus stultus, cuius mucronem multis remedijs maiores nostri retulerunt. de Leg. 2. 88. a. Clodius mucronem tribu nitium exauit in nos. pro Cec. 301. a. Hic est mucro defen sionis tuae.

Muginor, aris. cunctor, moror, et quod alij boni au tores dicunt, Musso. id est, taceo, et dissimulo. Att. 259. a. De Ocella, dum tu muginaris, nec mihi quicquam rescri bis, cepi consilium domesticum.

Mugio, gis. mugiunt boues dum clamant. ad Heren. 33. b. Vagine, mugire, non murare, sibilare.

Mugitus, tus. bouum a sono ficta uox, ut etiam mugire. de D. 87. b. Terrae mugitus. Translatio est.

Mula, lae. de D. 118. b. Mula partus a te prolatus est, res mirabilis propterea, quia non saepe fit. et 88. a.

Mulceo, ces, mulsi, mulsum. permulceo, lenio. In Arat. Ut res nulla ferat possit mulcere procellas. et ibi. Haec an gens anima uitali flamine mulcet. et ibi. Huic ceruix dex tra mulcetur a quatu.

Mulciber, bri. Vulcanus. Tusc. 180. a. Iouisq; numen Mulcibri adsciuit manus. Poetae.

Mulda, lae. uel multa. poena. pro Cec. 304. a. Nostrici ues sepe in colonijs profecti sunt, aut sua uoluntate, aut legis mulda, quam sustinere non poterant. I. V. 113. a. In cuius testamento quodam loco si commissum quid esset, mul da erat Veneti. de Or. 176. a. L. Castellus ab L. Sabelio muldam lege Aquilia de iustitia petiuit. de Opt. 244. b. Aeschines a Ctesiphonte multam petijt. et I. V. 107. b.

bis. Petere muldam ab aliquo. Item. Crassus consul Pont. Max. Flacco college Flamini Martiali muldam dixit, si a sacris discessisset, quam muldam populus Romanus remi sit. pro Rab. 92. a. Illud quod est in eadem mulda irrogatione perscriptum. I. A. 155. a. Quis unquam tatio damno senatorem coegit aut quid est ultra pignus aut muldam. pro Mil. 108. b. Irrogare muldam dicitur. Epist. 75. b. Ut multa tam grauis T. Mario depelleretur.

Mulatio, onis. direptio. pro Rab. 93. a. Misera mul ctatio bonorum, miserum exilium.

Mulatio, as. afflicto, punio. pro Cor. 63. b. Populus Ga ditanus hunc mulda et poena multauit. de Or. 10. 1. a. Vi cia hominum atque fraudes damnis, ignominijs, uinculis, uerberibus, exilijs, morte multantur. Post. 211. b. Quod si mihi eternam esse propositam arumnam arbitrarer, morte me ipse potius, quam sempiterno dolore multafas sem. pro Lig. 139. a. Sylla quos oderat, morte multabat. pro Cl. 23. a. Hunc leges exilio, natura morte multauit. Antequam. 196. a. Si exilio multabunt corpus. Tusc. 170. a. Ego uero illi maximam gratiam habeo, qui me ea poe na multauerit, qua sine mutatione et sine uersura possem dissoluere. Tusc. 248. b. At multantur bonis exules. Tusc. 158. b. Qui animos nostros quasi capite damnatos morte multant. I. C. 103. a. Per sepe priuati perniciosos ciues morte multarunt. I. V. 79. a. et I. C. 103. a. Multos crudelissimè per uim morte esse multatos. de Pro. 76. b. Si illum, ut erat meritis, morte multassem. pro Sest. 166. a. Maiores nostri Antiochum Asia multarunt. pro Font. 276. b. Galli a senatu agris urbibusq; multati sunt. et con tra Rul. 73. a. Multare liberos populos agris. pro Cecin. 304. a. In nulla lege nostra reperitur, maleficium ullum exilio esse multatum. de Cl. 172. a. Addebat etiam scripto res illos male multatos exisse cum Galba. id est, male ac ceptos, aut affectos. I. V. 222. a. Qui primò cum obistere conarentur, male multati clauis ac sustibus repelluntur. pro Mil. 108. b. Quia in turba C. Vibianus ita est multa tus, ut uitam amisit. pro R. P. 122. a. Cum ab ipsa fortuna crudelissimè uideat huius consilia esse multata. de Pro. 76. b. Multari imperatorè diminutione prouinciae, con tumeliosum est. Epist. 85. a. Stultitia multatur fama. I. V. 122. b. et 116. a. Heredem iustum esse facere, et c. nisi fece rit, Veneri Ericina esse multatum.

Mulgeo, ges. In Arat. Igniferum mulgens tremebun dis aethera pennis. Aliter, mulcens.

Muliebris, bre. mulieris, mollis. Off. 26. a. Venustatem muliebrem ducere debemus, dignitatem uirilem. pro Mil. 106. b. Muliebri et delicato ancillarum puerorumq; com itatu. de In. 62. a. Excellens muliebris forma pulchritudo. Off. 12. b. Vos etenim iuuenes animum geritis mulie brem, illaq; uirgo uiri. ex Ennio. de Or. 14. 6. b. Vox mu liebris. pro Cel. 52. a. Et muliebre bellum. Tusc. 178. a. Ener uata muliebrisq; sententia. I. A. 169. a. Virilis toga. (Mu liebris stola.

Muliebriter, effeminate. Tusc. 185. b. Si se lamentis muliebriter dedit. et 187. a. Ne quid feruuliter muliebriter ue faciamus.

Mulier, ris. femina. pro Mur. 130. a. Mulieres omnes propter infirmitatem consilij maiores in tutorum pote state esse uoluerunt. et pro Cec. 298. b. Quod mulier sine tutore autore promiserit, non deberi. de Leg. 175. b. Ut sentiant omnes mulieres, in natura foeminarum deum ca stritatem pati.

Mulierarius, a, um. pro Cel. 51. b. Mulieraria manus id est,

id est, multitudo a muliere in insidijs collocata.

Mulercula, lae. I. C. 109. b. Non suas secum muliercu las iun in castra duxerit.

Mulerositas, tis. cupiditas foeminae uoluptatis, seu uiri in mulieres amor. Tusc. 214. a. Ut mulerositas, ut ita ap pellem eam, quae Graecis φιλολογεία dicitur. (Odiu mulierum, quae in φιλογογεία est.

Mulerosus, a, um. mulierum appetens. de Fat. 142. a. sylphonem scribunt et ebriosum et mulerosum fuisse.

Mulio, nis. qui mulos agit. Ep. 154. b. Ventidius mu tio. Planci.

Mulionius, a, um. quod mulionis est. pro Sest. 21. a. Mulionia penula.

Mulsum, si. potio ex uino melleq; confecta. de Orat. 135. a. Qui alteri misceat mulsum, ipse non sitiens, et qui illud sitiens bibat. de Or. 125. a. Suadebat Cranius, ut mul sum frigidum biberet. at ille, Perdam, inquit, uocem. pro Cl. 53. a. Dare uenenum in mulso.

Mulsiariam, multis modis, multis locis. de Or. 124. a. Aurum mulsiariam defossum. de Leg. 163. b. Iudicia quae quondam nusquam erant, hodie mulsiariam nulla sunt.

Mulsiiformis, me. uariis, diuersis. (Vnusmodi. Ac. 44. a. Principes qualitates sunt uniusmodi et simplices, ex his autem ortae uariae sunt, et quasi mulsiiformes.

Mulsiijuges, ge. multus et uariis, multiplex. At. 225. a. Literas mulsiijuges accipi uno tempore a Vestorij liberto.

Mulsiomolis, id est, multis modis. de Or. 163. a. Multi modis sum circumuentus, morbo, exilio, atq; inopia, et c. Poetae.

Multiplex, cis. uariis, copiosus. de Sen. 80. a. Vitis ser pens multiplici lapsu et erratico. pro Fl. 147. a. Praeturae iurisdictionis res uaria, et multiplex ad suspiciones et simul tates. de Am. 108. a. Multiplex et tortuosum ingenium. de N. 53. b. Alius multiplex et tortuosus. pro Cel. 40. a. Varia multiplexq; natura. de Or. 104. a. Magna multi plexq; disciplina. de N. 52. a. Quae multiplices foetus pro creant, his mammarum data est multitudo. Orat. 198. a. Multiplices uarijsq; sermones de Cl. 175. a. Genus oratio nis uagum, fusum, et multiplex. Acad. 42. a. Plato, qui ua rius, et multiplex, et copiosus fuit. ad Her. 41. a. Anceps et multiplex uerborum potestas in ambiguis. Tusc. 230. a. Multiplex ratio disputandi. de Cl. 192. a. Corona multi plex. de Sen. 88. a. Vitis serpens multiplici lapsu et erra tico. At. 90. a. Sed est magnam illud quidem, ueruntamen multiplex pueri ingenium, et c. de Or. 85. b. Recondita in arte, multipliciq; uersantur.

Multiplicabilis, le. multiplex. Tusc. 179. b. Haec intere mit tortu multiplicabili draconem. Poetae.

Multiplicatus, a, um, auctus. Quin. Fr. 302. b. Si diem nobis Clodius dixerit, tota Italia concurret, ut multiplica ta gloria discedamus. Off. 28. a. Clarissimi uiri filius in do mum multiplicatam non repulsam solum, sed ignominiam et calamitatem retulit. Ep. 148. a. Aucto exercitui, auxi lijsq; multiplicatis.

Multitudo, nis. frequentia, celebritas, turba, coetus, concilium, concio, conuentus, caterua, chorus, natio, po pulus, uulgus, corona, nis, numerus, copia, copiae, manus, colluues. I. V. 69. b. Cum maxima frequentia a multitu dine domum reducebatur. Off. 13. a. Qui ex errore imperi te multitudinis pendet, hic in magnis uiris non est habendus. Off. 24. a. Alij multitudinis iudicio feruntur, quaeq; maiori parti pulcherrima uidentur, ea maxime exoptant. de Cl. 122. b. Ego quanta manus est coniatorum homi num, tantam me inimicorum multitudinem suscepisse ui deo. pro Plan. 260. a. Populus semper iniquus dignitatis iudex est. pro Plan. 260. b. Populus non delectu aliquo aut sapientia ducitur ad indicandum, sed impetu non minus quam et quadam temeritate. et ibi. Non est enim consi lium in uulgo, non ratio, non discrimen, et c. et de Som. 130. a. Neq; sermonibus uulgi dederis te, et c. de D. 125. a. Nihil est tam ualde uulgare, quam nihil sapere. de Amic. 113. b. Concio ex imperitissimis constat. pro Dom. 231. a. Multitudo hominum congregata ex seruis coductis. pro Cecin. 291. a. Qui manum fecerit, copias parauit, multitu dinem hominum coegerit. de Orat. 86. a. Magnitudo et uarietas, multitudoq; causarum. et Antequam 198. b. Magnitudo multitudisq; uestrorum beneficiorum. de Fin. 81. b. Sed tamen non grauisimum est testimonium multi tudinis. Tusc. 175. b. Philosophia paucis contenta iudicia bus, multitudinem consulto fugiens. de Fin. 75. a. Et si quanta turpe non sit, tamen non est non turpe, cum a multitu dine laudetur. Tusc. 188. b. Itaq; fama et multitudinis iudicio mouentur, ut id honestum putent, quod a plerisq; lau detur: te autem est in oculis suis multitudinis, tamen eius iudicio stare nolim, nec quod illa putat, idem te putare pulcherrimum. I. V. 141. a. Quanta multitudo, quanta uis hominum. pro Arch. 186. b. In tanto hominum con uentu ac frequentia. et I. V. 69. b. In tanto conuentu. I. V. 130. a. et de N. 12. b. Multitudo, copia, numerus, uis, ut ex magna copia uel numero. et I. V. 144. a. Infinita uis atomorum. I. A. 161. a. Frequentia uestrum incredibilis, concioq; Quiritis. de Ar. 248. b. Vis innumerabilis colle ga seruorum. de Pro. 75. a. Numerus et multitudo, idem. At. 38. b. Manus iuuetutis duce Curione, etc. At. 274. a. b. Nam tante multitudinis, quantum capit urbs nostra, con cursus est ad me factus.

Multo, longe, multis, uel omnibus partibus. de Fin. 98. a. Non paulo, haud paulo, impendio, longo interualo, cum animum quadam infinita laude anteponerent cor pori. de Fin. 100. a. de Or. 85. b. Multo pauciores orato res, quam poete boni repeririunt. At. 126. a. Ea cognoui commodiora esse multo, quam ut, et c. Att. 193. a. Meoq; iudicio multo stare malo, quam omnium reliquorum. ad Herenn. 38. a. Expolitio adiuuat et exornat orationem, sed multo maxime per eam exercetur ad elocutionis fa cultatem. de Or. 113. b. Illud iam mirari desino, quod multo magis ante mirabar, hunc, et c. de Sen. 84. a. Nec uero corpori solum subueniendum est, sed etiam menti atque animo multo magis. pro Mil. 119. b. Atque haud scio, an multo etiam sit adiuuandus magis, etenim, et c. Att. 124. a. Multo minus mouebant minae. Off. 32. a. Sic homines ac multo etiam magis natura congregati, et c. et de Orat. 121. a. Ac multo etiam. Post. 204. b. Non multo post dis cessum meum. I. C. 100. a. Aut non post multo commissa, de N. 44. b. Sol multis partibus maior quam terra. pro Fl. 156. a. Interim neque ita longo interuallo ille uenit: id est, neq; ita multo post. pro Arch. 186. b. Interim satis lon go interuallo uenit Heracleam. pro Mil. 108. b. Haec eadem longo interuallo coeuerit est in me. Tusc. 170. a. Haud paulo doctior.

Multum, ualde, bene, sane, sanequam, ita, non parum, non paulum, nescio quid. pro Quin. 1. a. M. Iunius in hac causa multum et saepe uersatus. et de L. 190. b. Res mul tum ac saepe quaesita. At. 131. b. Multum mecum municipa les homines loquuntur. I. V. 259. a. Longe omnes multa tumq; superare. de D. 108. b. Querebant mihi, multumq;

num, tantam me inimicorum multitudinem suscepisse ui deo. pro Plan. 260. a. Populus semper iniquus dignitatis iudex est. pro Plan. 260. b. Populus non delectu aliquo aut sapientia ducitur ad indicandum, sed impetu non minus quam et quadam temeritate. et ibi. Non est enim consi lium in uulgo, non ratio, non discrimen, et c. et de Som. 130. a. Neq; sermonibus uulgi dederis te, et c. de D. 125. a. Nihil est tam ualde uulgare, quam nihil sapere. de Amic. 113. b. Concio ex imperitissimis constat. pro Dom. 231. a. Multitudo hominum congregata ex seruis coductis. pro Cecin. 291. a. Qui manum fecerit, copias parauit, multitu dinem hominum coegerit. de Orat. 86. a. Magnitudo et uarietas, multitudoq; causarum. et Antequam 198. b. Magnitudo multitudisq; uestrorum beneficiorum. de Fin. 81. b. Sed tamen non grauisimum est testimonium multi tudinis. Tusc. 175. b. Philosophia paucis contenta iudicia bus, multitudinem consulto fugiens. de Fin. 75. a. Et si quanta turpe non sit, tamen non est non turpe, cum a multitu dine laudetur. Tusc. 188. b. Itaq; fama et multitudinis iudicio mouentur, ut id honestum putent, quod a plerisq; lau detur: te autem est in oculis suis multitudinis, tamen eius iudicio stare nolim, nec quod illa putat, idem te putare pulcherrimum. I. V. 141. a. Quanta multitudo, quanta uis hominum. pro Arch. 186. b. In tanto hominum con uentu ac frequentia. et I. V. 69. b. In tanto conuentu. I. V. 130. a. et de N. 12. b. Multitudo, copia, numerus, uis, ut ex magna copia uel numero. et I. V. 144. a. Infinita uis atomorum. I. A. 161. a. Frequentia uestrum incredibilis, concioq; Quiritis. de Ar. 248. b. Vis innumerabilis colle ga seruorum. de Pro. 75. a. Numerus et multitudo, idem. At. 38. b. Manus iuuetutis duce Curione, etc. At. 274. a. b. Nam tante multitudinis, quantum capit urbs nostra, con cursus est ad me factus.

Multo, longe, multis, uel omnibus partibus. de Fin. 98. a. Non paulo, haud paulo, impendio, longo interualo, cum animum quadam infinita laude anteponerent cor pori. de Fin. 100. a. de Or. 85. b. Multo pauciores orato res, quam poete boni repeririunt. At. 126. a. Ea cognoui commodiora esse multo, quam ut, et c. Att. 193. a. Meoq; iudicio multo stare malo, quam omnium reliquorum. ad Herenn. 38. a. Expolitio adiuuat et exornat orationem, sed multo maxime per eam exercetur ad elocutionis fa cultatem. de Or. 113. b. Illud iam mirari desino, quod multo magis ante mirabar, hunc, et c. de Sen. 84. a. Nec uero corpori solum subueniendum est, sed etiam menti atque animo multo magis. pro Mil. 119. b. Atque haud scio, an multo etiam sit adiuuandus magis, etenim, et c. Att. 124. a. Multo minus mouebant minae. Off. 32. a. Sic homines ac multo etiam magis natura congregati, et c. et de Orat. 121. a. Ac multo etiam. Post. 204. b. Non multo post dis cessum meum. I. C. 100. a. Aut non post multo commissa, de N. 44. b. Sol multis partibus maior quam terra. pro Fl. 156. a. Interim neque ita longo interuallo ille uenit: id est, neq; ita multo post. pro Arch. 186. b. Interim satis lon go interuallo uenit Heracleam. pro Mil. 108. b. Haec eadem longo interuallo coeuerit est in me. Tusc. 170. a. Haud paulo doctior.

Multum, ualde, bene, sane, sanequam, ita, non parum, non paulum, nescio quid. pro Quin. 1. a. M. Iunius in hac causa multum et saepe uersatus. et de L. 190. b. Res mul tum ac saepe quaesita. At. 131. b. Multum mecum municipa les homines loquuntur. I. V. 259. a. Longe omnes multa tumq; superare. de D. 108. b. Querebant mihi, multumq;

Et diu cogitanti, qua nam re possent, etc. At. 207. b. Liber mihi sane probatus. Ep. Sane grandis, uel bene grandis. de Or. 97. a. Diu multumq; scriptitare. Att. 61. b. Libri diu ac multum in manibus fuerunt.

Multus, a, um. grandis, multiplex, creber, nimius. de Nat. 54. a. Venæ crebre, multaq; toto corpore intextæ sunt. 53. b. Per uenas admodum multas. de Orat. 104. a. Multæ, copiosæ, uariæq; rationes. 128. b. Multa, et uaria, et copiosa ratione. Et de In. 43. a. Multa et magis res. Epist. 36. b. Cum tu tam multis uerbis ad me scripsisses. de Nat. 44. b. Hi tanti ignes tanq; multi. de Orat. 88. a. Hæc tanta tanq; multa. pro Syl. 181. a. Hæc diu, multum, et multo labore quaesita, una eripuit hora. de Arch. 258. b. Cum quibusdam multis metuendisq; rebus. de Sen. 89. b. Multæ etiam istarum arborum mea manu sunt factæ. I. V. 140. a. Non minus multas statuas posuit, quam abstulit. Epist. 102. a. Minus multa. de Clar. 190. a. M. Calidius, qui non fuit orator unus è multis, potius inter multos propè singularis fuit. Et ibid. 196. b. Turba patronorum. Et numerari in uulgo patronorum. Et ibi. Ut numerarer in multis. Offic. 22. a. Ut unus de multis esse uideatur. Et de Fin. 78. b. Tenuis L. Virginius unusq; de multis. Epist. 58. b. Nimiùm multa. Et de Fin. 77. a. Et factis multa. ad Herenn. 1. a. Ne parum multa scisse uideantur. Et de Orat. 135. b. Nimis multa in genera diuidere. Epist. 23. a. Tuum nomen multum est in his locis. Att. 206. a. Multus sermo ad multum diem. Quin. Fr. 310. b. Multa nocte ueni ad Pompeium. de Leg. 157. a. Accius in orationibus multus, et ineptus ad multam impudentiam. Acad. 5. b. Antipatrumq; qui multus in eo fuisset, reprehendebant. de Orat. 110. a. Qui in aliquo genere aut in concinnis aut multus est, is ineptus dicitur. de Nat. 49. b. Nolo hac in re multus uideri. Offic. 44. b. Theophrastus est multus in laudanda magnificentia. de Orat. 141. b. Ne in re nota et peruulgata multus et insolens sim. pro Plan. 276. b. Sed hoc frequenter in me congesti, saneq; in eo creber fuisti. de Orat. 118. a. Nonnulli dum operam suam multi existimari uolunt, uolitant, etc. In Ver. 240. a. Statuite quanti hoc puteis et quam multo redemisse. de Orat. 162. b. Frequentes, pauci, singuli. de In. 62. a. Multi, plures, complures, frequentes. Et I. V. 67. b. Multa, complura, frequentia.

Mullulus, li. mullus piscis. Parad. 123. a. Exceptare barbatus mullulos de piscina.

Mulus, li. de N. 58. a. Longum est mulorum persequi utilitates et asinorum. Et Top. 223. b. Mulus clitelarius. Ep. 259. b. Equum et mulum Brundisij reliqui. Ep. 138. a. Potes mulo isto Romam peruehi. At. 246. b. Patij ab eo de multis uecture itineris, etc. contra Rul. 72. b. Deinde ornat eum mulis, tabernaculis, centurijs, suppellectili.

Mullus, piscis. At. 22. b. Si nulli barbati in piscinis sunt, qui ad manum accedant.

Mundanus, a, um. Tusc. 249. a. Socrates quidem cum rogaretur, ciuitatem se esse diceret, mundanum, inquit: totius enim mundi se incolam et ciuem arbitrabatur.

Munditia, tie. lauitia, elegantia. Off. 26. b. Adhibenda est præterea munditia non odiosa, nec exquisita nimis. Or. 204. a. Elegantia modo et munditia remanebit. Ep. 138. b. Lauitia, munditia, elegantia.

Mundus, a, um. lauitus, elegans. Qu. Fr. 309. a. Tuam domum in carinis mundi habitatores Camie conduceunt. de Fin. 69. b. Vir mundus et elegans.

Mundus, di. uniuersitas mundi, siue uniuersitatis cor-

pus, natura, rerum natura, quod in natura rerum omne est, uniuersa natura, hoc templum, orbis terrarum, in omni cælo atq; terra, ille cælum ac terras regens deus. Liber de uniuersitate (ut uulgo uocatur) totus est ex Timæo Platoni expressus: quare de mundo pulcherrima continet. de Nat. 57. a. Est enim mundus quasi communis deorum atque hominum domus, aut urbs utrorumq; et ibi. Mundus deorum et hominum causa factus est. Et de N. 160. b. Vniuersus hic mundus una ciuitas communis deorum atque hominum existimanda est. Et de Fin. 103. b. Mundum autem hunc censent regi numine deorum, et esse quasi communem urbem et ciuitatem hominum et deorum. Et de Leg. 170. b. Quod uniuersum mundum regeret. de D. 127. b. Cælum ipsum quod extremum atq; ultimū mundi est. de Leg. 172. b. In cælo et mundo inesse mentem et rationem. Acad. 14. b. Democritus ait innumerabiles esse mundos. de N. 166. a. Et 20. b. Sexcenta millia mundorum. de N. 52. b. Mente et consilio omnia in hoc mundo administrari. de N. 30. a. Mundum esse deum animantem, com potem rationis. de Som. 127. b. Deus cuius hoc templum est omnes, quod conspicias. de N. 7. a. Anaximandri opinio est, innumerabiles esse mundos. Et 6. a. Plato dixit mundum fore sempiternum. de Vn. 201. a. Hunc uarietate distinctum bene Græci λέγουσιν, nos lucentem mundum nominaremus. de Or. 159. b. Status huius totius mundi atq; nature. de D. 129. b. Epicurus quod in natura rerū omne esse dicimus, infinitum esse dixit. de Amic. 100. b. Quæ in rerum natura totoq; mundo constant, quæq; mouentur. Parad. 119. a. Qui omnem orbem terrarum unam urbem esse dicunt. de Leg. 184. b. Sine quo nec hominum uniuersum genus stare, nec rerum natura omnis, nec ipse mundus potest. de Am. 112. b. Si quis è cælo naturam mundi, pulchritudinemq; siderum perspiceret. de Leg. 160. a. Omnem naturam deorum numine regi. de Vn. 202. b. Animus uniuersæ nature. Off. 31. b. Metiri mundi magnitudinem. de Leg. 174. b. Mundus hic omnis templum est deorum et domus. Item. Omne cælum siue mundus, siue quo alio uocabulo gaudet, hoc à nobis nuncupatus sit. de Vn. 196. b. Hunc mundum animal esse, idq; intelligens, et diuina providentia constitutum.

Mundus, di. muliebris ornatus, et uirilīs. In Oeconómico, teste Columella. 241.

Munero, as. muneror. pro Deiot. 146. b. Locus erat quidam, in quo erant ea composita, quibus te rex munere rare constituerat.

Muneror, aris. largior. At. 100. b. Alexion me opiparè muneratus est. de In. 62. b. Aliud alij commodi aliquo adiuncto incommodo natura muneratur.

Munia, orum. munera, onera. pro Mur. 141. b. Hæc sunt officia necessariorum, comoda tenitorum, munia candidatorum. Et pro Sest. 26. b. Qui suis ceruicibus tanta munia sustinent, hi sunt optimatum principes.

Municeps, pis. ciuis, popularis, qui è municipio est. At. 277. b. C. Nasennius municeps Suesianus. Et de Cl. 187. a. M. Pontidius municeps noster. Et I. V. 168. a. P. Cautius Cossanus municeps. Et 168. b. Clamabat se municipem Cossanū esse. At. 153. b. Ego Ciceroni meo Arpini potissimum togam puram dedi, idq; municipibus meis fuit gratum. pro Cl. 59. a. Non illi uos de unius municipis fortunis arbitrantur sententiam laturos, sed, etc. de Leg. 170. a. Ego et Catoni et omnibus municipibus duas esse censeo patrias. Ep. 225. a. Lucius tribulis et municeps et familiaris meus. Et Ep. 208. b. Mei municeps Arpinates.

Munice

Municipalis, le. ex municipio, pro Syl. 171. b. Est enim ipse à materno genere municipalis. Et At. 109. a. Ex dolore municipalis, pro Sest. 13. a. Et Q. de Pet. 209. b. Sunt municipales rusticiq; Romani. Et In. A. 171. b. Homines municipales et rustici. de Leg. 191. b. Municipalis resp. Att. 131. b. Multum mecum municipales homines loquuntur, multum rustici.

Municipium, pij. conuentus, præfectura, colonia. Ep. 208. b. Non dubito quin scias non solum cuius municipij sim, sed etiam quam diligenter soleam meos municipes Arpinates tueri. pro S. R. 20. b. S. Roscius municeps Amerinus fuit, genere et nobilitate sui municipij facile primus. pro Sest. 9. b. Nullum erat municipium Italicum, nulla colonia, nulla præfectura, quæ non, etc. de Fin. 107. b. Stoicotum hunc mundum municipium suum esse existimabat. In A. 186. b. Omnes qui sumus è municipijs, pro Plan. 262. b. Tu es ex municipio antiquissimo Tusculano, hic est è præfectura Atinatis non tam prisca. In C. 109. b. Vrbes coloniarum ac municipiorum. contra Rul. 83. a. Caleni municipium complebit. pro Som. 127. a. Municipium rusticianum. In P. 90. b. Neq; enim regio fuit ulla, neq; præfectura aut colonia, ex qua non, etc.

Munificē, liberaliter, largē, prolixē. de N. 73. b. Munificē et largē dare aliquid. de Fin. 140. b. Societatem hominum munificē et æque tuens iustitia dicitur.

Munificus, a, um. liberalis, largus. Off. 46. b. Conuenit autem tum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum. de Or. 87. b. Quod porro tā liberalē ac munificum, etc. pro Q. 48. b. Roscius semper liberalissimus munificentissimusq; fuit.

Munio, nis. paro, adorno, firmo, confirmo, obuallo. pro Mur. 135. b. Hæc omnia tibi accusandi uitam municebat, adipsendū obtrucebat. de Pro. 69. b. Macedonia, quæ erat antea multorum imperatorum, non turribus, sed trophæis munita. At. 66. b. Aditus insule muniti sunt mirificis molibus. pro Pom. 10. b. Atq; hæc tria frumentaria subsidia reipub. firmissimis præsidijs clausibusq; muniuit. pro Syl. 182. a. Munite communem arcem bonorum, obtruite perisgia improborum. I. C. 98. b. Illam coloniam meis præsidijs, custodijs, iuglissiq; muniui. contra Rul. 62. b. Italiani præsidijs confirmare. I. C. 99. a. Domum meam præsidijs maioribus muniui atq; firmavi. pro Sest. 20. a. Qui se præsidio muniuit. Et ibi. Ut à suis munitus tuto in foro esset. At. 39. b. Nos firmissima hominum beneuolentia muniti sumus. Ep. 58. b. Nouarū me necessitudinū fidelitate contra ueterū inimicorum perfidiam munitum putauit. de Fin. 82. b. Tueri et munire beneuolentiam multorum. pro Rab. 91. a. Intercludere omnes seditionum uias, munire præsidia reip. de N. 55. a. Munitiq; sunt palpebræ tanq; uallo pilorū. Ep. 173. b. Munio me ad hæc tempora. de Sen. 88. a. Et contra auum minorū morsum muniui uallo aristarū. de Am. 102. a. Qui uirtute et sapientia sic munitus est, ut nullo egeat. de Pro. 76. a. Alpibus Italiani muniuit antè naturam, non sine aliquo diuino numine. pro Font. 277. b. Ter. Munire uia. Tusc. 155. a. Munire sibi uiam in cælum. de Or. 127. b. Qui primum tibi munisti ad te audiendum uiam. At. 15. b. Munire sibi tutam uiam ad retinendas opes. At. 14. a. Hæc noua sit ratio uiuendi, ut misericordia et liberalitate nos muniamus.

Munio, onis. genus carminis. de Or. 107. a. Hoc nos si facere uelimus, antè condemnentur ij, quorum causas receperimus, quam toties, quoties perferbitur, Peanè, aut Munionem citariuis, aliter, cantariuis.

Munitio, onis. pro Font. 277. b. Obiectum est etiā, quæ sit M. Fonteium ex uarum munitioe scijisse, ut aut ne cogeret munire, aut id quod munitum esset ne improbaret. I. V. 228. a. Fons, qui fluctu totus operiretur, nisi munitio ne ac mole lapidum à mari diffusus esset. I. P. 88. a. Munitio Theffalonice. Et I. A. 250. a. Antonius Mutinam operibus munitioibusq; sepfit. de Or. 138. a.

Munito, as. munio. pro S. R. 42. a. Nunc quam uiam munitet, quod iter affeget, nidesis.

Munitus, a, um. septus, uallatus, stipatus, armatus. pro Sest. 23. a. Qui stipatus semper scarijs, septus armatis, munitus iudicibus fuit. Par. 118. b. Regulus tot uirtutum præsidio munitus, tantq; comitatu uirtutis septus. Off. 35. b. Effectumq; est, ut esset uita munitior, atque ut, etc. pro Mur. 137. b. Cuius ingenio paterni omnes amici munitiores esse debebant. Q. de Pet. 208. b. Partis ac fundatis amicitijs fretum ac munitum esse oportet. de D. 89. b. Is sapientia munitum pectus gerit. pro Fl. 165. b. Aliquis bonorum omnium præsidio non modò munitus, sed etiam ornatus. de Ar. 247. a. Domus tot senatusconsultis munita atq; septa. Et ibi. Domus publico omni præcipuo et diuino, et humano iure munita. de Fin. 59. b. Septus ac munitus contra hostes. Ep. 23. b. Castella munita, oppida munitissima. et At. 41. a. Castellum natura munitum. pro Pom. 16. b. Nulla domus nostris magistratibus satis clausa atq; munita fuit. Et pro Rab. 92. a. Libertas leuitate legū munita. pro Mur. 129. a. Illud dico, nullam esse in illa disciplina munitam ad consulatū uiam. pro Fl. 159. b. Græcia Asia oram maritimam circit urbibus, non ut munitam colonijs illam gentem, sed ut obfessam teneret. I. V. 67. a. Nihil tam munitum quod non expugnari possit. contra Rul. 83. b. Vrbs natura ac loco munita, succincta portibus, armata muris. pro Ar. 189. b. Pötius et regijs quondam opibus, et ipsa natura regionis uallatus. In V. 243. b. Tutus, clausus, septus, munitus contra aliquem. Qu. Fr. 308. b. Pompeius dixit munitiorem se ad custodiendam uitam suam fore, quam Aphricanus.

Munus, eris. donum, officium, ludi, opus. I. A. 182. b. Caesar muneribus, congiarijs, epulis multitudinem imperiū tam lenierat. Et Qu. Fr. 327. b. Et Or. 200. a. Munus magnificentum dare. * Mittit homini munera satis largè hæc ad usum domesticum uini et olei, quod usum erat, etiam tritici quod satis esset. de Ar. 244. b. Aliquem quasi diuino munere donatum reip. uideri. Ep. 131. a. Sed ego hosti uti ueteri et amico munusculum mittere uolui leuidentse, crasso filo, cuiusmodi ipsius solēt esse munera. de Vn. 204. a. Philosophia data est nobis deorum concessu atq; munere. de D. 109. b. Quod enim munus afferre reip. maius meliusue possimus, quam si, etc. Post. 204. a. Deorum beneficio et deorum munere. Off. 76. b. Munera perinde sunt, ut accipiuntur. Ac. 40. a. Dare munus alicui. ad Her. 6. a. Largiri munus alicui. pro Syl. 177. b. Quasi uerò tempus dandi muneris non ualde appropinquaret. Et ibid. Possent alia familia Fauji munus præbere. de Or. 153. b. Meq; ad meum munus pensumq; renouabo. de Cl. 170. a. Is sanctus est omni ciuium munere. de Cl. 174. b. Rutilius magnum munus de iure respondendi sustinebat. de Som. 128. a. Ne munus assignatū à deo defugisse uideamini. Off. 35. a. Inæctio certè nulla esset, nisi his muneribus hominesungeretur. pro Cl. 23. a. Mater audiuit sibi non solum filium, sed etiam exequiarū munus ereptum. de D. 109. b. Tantū huic studio relinquendum, quantum uacabit à publico officio et munere. Et ibi. Tū pristinis orbati munerib. hæc studia re

nduare cepimus. de D. 139. b. Sine oculis non potest extra re officium & munus oculorum. Tusc. 193. b. Oculis conturbatus non est probè affectus ad suum munus fungendum. & ibid. Ad exequendum munus suum. In A. 221. d. Non quod ei cura dejerit in tanto officio tantoq; mune de. de Am. 100. a. V. letitudo opportuna est, ut dolore careat. & muneribus fungere corporis. At. 94. b. Paucos dies habebam reliquos anni muneris. Acad. 30. b. Dare alicui immunitatem munerum. de Or. 112. a. Videamus quid ei negotij demus, cuiq; eum muneri uelimus esse prepositum. de Or. 108. a. Oratoris proprium officium ac munus. pro Font. 279. b. Alicui muneri atq; officio preesse. de Orat. 101. a. Honoribus ac reip. muneribus perfunctus senex. de Or. 114. a. Videtis ne quantum munus sit oratoris historia. Or. 94. b. Magnum quiddam est onus ac munus profiteari. & c. I. V. 89. b. Munus hoc meum non est, cui me parates sunt hospitium recipiendorum, id libenter facio. de N. 5. b. Qui ministri tanti muneris fuerunt. Par. 24. 1. b. & 242. a. Quo exposito, munus promissi omne consecero. Ac. 30. b. Dare alicui immunitatem munerum. Off. 53. a. Nulla tamen eius ingenij monumenta mandata literis, nulli opus ocij, nullum solitudinis munus extat. de Pro. 76. a. Susceptum reip. munus explere. de Or. 140. a. Singularum uirtutum certa quedam sunt officia ac muneris. Epist. 151. a. Sustinere munus consulare. Ep. 59. b. Tanti ac tam preclari muneris societatis. Epist. 90. b. Munus officij ac studij erga aliquem. Att. 1. b. In omni munere candidatorio fungendo. Tusc. 139. b. Munus animi est ratione uti. pro Mil. 105. b. Principum munus est, resistere leuitati multitudinis, & c. de Fin. 30. 114. a. Officium munusq; sapientis, & c. Epist. 170. a. Tuum est hoc munus, tuas partes. Tusc. 235. b. Tenere suum munus. Ep. 116. b. Deferre munus alicui. de Or. 88. b. Tu qui tuo magis studio, quam proprio munere aliquo diserto rum ius a nobis ciuile didicisti. Q. Fr. 293. b. Parui refert abs te ipso ius dici æquabiliter & diligenter, nisi idem ab ijs fiet, quibus tu eius muneris aliquam partem concesseris. Q. Fr. 299. a. In extrema parte muneris ac negotij tui diligentissimus sis. Off. 44. b. Theophrastus est multus in laudanda magnificentia popularium munerum. Off. 48. b. Sin aliqua necessitas huius muneris alicui reip. obuenerit, danda, & c. Sen. 82. b. Aliquem ad omne officij munus instruere. Sen. 83. b. Massanissa senex omnia regis officia & munera exequitur. Sen. 84. a. Quidam senes nulli officij aut omnino uitæ munus exequi possunt. Sen. 93. a. Nā dū sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quodam necessitatis & graui opere perfungimur. Am. 109. a. Multos modios salis simul edendos esse, ut amicitie munus expletū sit. Par. 116. b. Quoniam illud maiorum uigiliarū munus in tuo nomine apparuit. de L. 157. a. Mihi uideris eorum studijs qui literis delectantur, debere hoc munus. de L. 158. a. Qui consulentibus respondet, senectutis grato atq; honesto fungitur munere. de L. 158. b. Qui ei muneri preeserunt. de L. 159. b. Cuius muneris colendi efficiēdiq; causa nati sumus. de L. 170. a. b. Tanquam id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret sedem, & c. Fungor aliquo munere. Colo & officio aliquod munus. Munusculum, li. Off. 66. b. Alieni facinoris munusculum non repudiarunt. & Epist. 216. b. Munusculum leuidentē.

Muræna, n. e. piscis. Parad. 123. a. Mulorum & murenarum copia. Murgentinus ager. a. In V. 157. d.

Muria, rie. aqua multo sale condita. quam Plin. falsum ginem etiam uocat. de Fin. 99. b. Stilla muria. Murmur, ris, mugitus, fremitus. de Or. 157. b. Murmur maris. Nec metuunt canos munitanti murmure fluctus. In Arat. Murmuro, as. de Ar. 247. b. Vidi hesternio die quendam murmurantem, qui, & c. Tusc. 230. b. Fremitus murmurantis maris. ad Her. 33. b. Vagire, mugire, murmurare, sibilare. Murus, ri, moenia, propugnaculum. de N. 79. a. Muri urbis, quos uos sanctos esse dicitis. pro Pom. 14. b. Infula Delos parua, sine muro nihil timet. Off. 8. a. Arius murū percussit. At. 25. a. & 26. a. De muro imperatū Philotimo ne impediret. de Fin. 111. a. Si Annibal ad portas uenisset, murumq; iaculo traiecisset. In V. 235. b. Ad omnes meos impetus quasi murus quidam boni nomē imperatoris opponitur. In C. 123. b. Dum memoria consulatus mei uestris erit infixa mentibus, firmisq; me muro septum esse arbitror. In P. 81. a. Lex Aelia et Fufia propugnacula murūq; tranquillitatis & ocij. Mus, ris. de N. 29. a. Non possis adduci ut muribus domum & mustellis edificatam putes. de D. 100. b. Clypeos à muribus esse derosos. de D. 110. b. Mures diem & noctem aliqui rodentes. Musa, se. de N. 70. a. Musæ primæ quatuor natæ Ioue, Thebiopie, Mneme, Aede, Melete; secunda ex Ioue et Mne mosyne, non tertie ex Ioue & Antiope, quas Pieridas et Pierias solent poeta appellare. pro Ar. 191. a. In qua urbe imperatores prope armati poetarū nomen & musarum delubra coluerunt. Or. 202. b. Xenophontis uoce musas quasi locutas ferunt. Ep. 116. a. Ab oratoribus disungo me ferre, referroq; ad mansuetiores musas. Tusc. 241. a. Quis est enim qui cum musis, id est, cum humanitate & cum doctrina habeat aliquid commercij, qui, & c. de N. 68. b. Orpheus & Rhesus matre Musa nati. pro Ar. 189. b. Nemo est tam auersus à musis, qui non mandari uersibus eternū suorum laborum præconium facile patiat. Or. 198. a. Forenses cause agrefioribus musis relicte. At. 25. a. Interea quidem cum musis nos delectabimus. At. 25. b. Cum omnibus musis rationem habere cogito. Musica, se. de Cl. 18. 4. a. Hodie te istic musæ commedissent. & de Or. 131. b. Puer abige muscas. Muscosus, a, um. humore sordidus, squalidus, obsoletus. Quin. Frat. 319. a. Iam æuod uergetiq; nihil alius, nihil muscosus. Musculus, li. exiguus mus. de D. 115. b. Musculorum iecuscula bruma dicuntur augeri. Musica, e. cantus, symphonia. de Or. 155. a. Musica Damon & Aristoxenus trastrauerunt. de N. 30. b. Idē scilicet censes in platanis inesse musicam. de N. 190. b. Leges musicæ. & 177. b. Cantus musicorum. Musicus, ci. de Or. 100. b. Vt in musicis numeri & uoces & modi. et 85. b. Quis musicis penitus se dedit, quin, & c. Tusc. 240. b. Musicorum uerò perstudiosum acceptimus; id est, Dionysium. Off. 29. b. Vt in fidibus musicorum aures uel minima sentiunt. de D. 110. a. Qui fidibus aut fibis uti uolunt, earum tractationem non ab aruspiciibus accipiunt, sed à musicis. In P. 84. a. Hic autem non tam concinnus belluo, nec tam musicus, iacebat, & c. Tusc. 177. b. Si absurdè canat is, qui se haberi uelit musicum. Tusc. 149. a. Ergo in Græcia musici floruerunt. de Fin. 90. b. Geometre, musici, grammatici. Item: Timotheus musicus, Steph. in uoce Mileti.

MUSICUS

Musica, e. um. de L. 177. b. Plato negat mutari posses musicas leges, sine mutatione legum publicarum. Mustaceum, ci. cibi genus, ex farina, caseo, aniso cum melle, adipe, musto, & de uirga lauri abrasa aliquid, superpositis folijs lauri cum coquitur, ut Cato docet. At. 79. b. Laureolam in mustaceo quarere. Bibullū hoc pro uerbis notat, qui sine labore, in re friuola, præclaram quereret gloriam. Mustella, le. de N. 29. a. Non possis adduci ut domum muribus & mustellis edificatam putes. Mustum, sti. de Cl. 192. b. Noua ista quasi de musto ac lacu seruata oratio. Mutabilis, le. habens mutationem. de N. 65. b. Omne corpus mutabile est. & de Vn. 199. b. Materia mutabilis. de Vn. 201. a. Sidera que uaga & mutabili ratione labuntur. pro Mil. 109. b. Mollis, tener, flexibilis. Mutabilitas, tis. Tusc. 226. a. Inconstantia mutabilitatisq; mentis. Mutatio, onis. permutatio, motus, conuersio, status conuersio, inclinatio temporum. In Ar. 240. b. Optimus est portus penitenti, mutatio consilij. pro Quin. 2. b. Fit magna mutatio loci, non ingenij. Epist. 8. b. Atq; ita ut nullam mutationem unquam habituras esse uideatur. de N. 46. b. Luna uarias mutationes lucis habet. de N. 65. a. Natura omnia ciens & agitans motibus & mutationibus suis. Acad. 30. a. Vt nulla uis tantis queat motus mutationemq; moliri. de Nat. 36. b. Mutationes quatuor temporum. & 65. b. Mutationes elementorum inter se. pro Cl. 28. b. & Off. 24. b. Crebra coloris mutatio. Off. 24. b. Morum faciendā mutatio est. de D. 105. b. Extorrum fieri mutatio potest. Off. 5. b. Mutatio officiorum dando, accipiendā. At. 125. a. b. Nemo doctus inquam mutationem consilij, inconstantiam dixit esse. Off. 24. b. Eam mutationem si tempora adiunxerint, facilius commodiusq; faciemus. In A. 159. a. Vnde igitur sibi tanta ista mutatio. Mutatus, a, um. Ep. 77. a. Alij mutati uoluntate sint. & 84. a. b. Rerum hoc natura, & c. nec manens nec mutata ratio feret. Mutia, orū. festus dies, Qu. Mutio ob bene administratam Asiam, consecratus. In V. 119. d. Mutilatus, ta. diminutus. In A. 189. b. Antonius in Galliam mutilatum ducit exercitus. Mutilus, a, um. diminutus, mutilatus. Or. 214. a. Animus mutila sentit quedam, & quasi decurtata. Or. 199. b. Mutila quedam & hiantia loqui. Mutina, ne. urbs. In A. 199. a. Antonius circumfedit Mutinam, firmissimam & splendidissimam populi Romani coloniam. At. 278. Mutinensis, e. At. 276. a. Mutinensis fuga. Muto, as. mutationem facio, permuto, uerto, inuerto, conuerto, immuto, commuto, uario. Postquam. 206. b. Vos uestem mutandam censuistis, cunctiq; mutastis. & Quin. Fr. 308. a. pro Cor. 60. a. Neque mutare ciuitatem quisquam inuitus potest, neque si uelit mutare, non potest. et 61. a. Ne quis inuitus ciuitate mutetur. pro Cor. 68. b. Illum ciuitate mutatum esse fateor. de Orat. 159. a. Idq; ad omnem rationem mutatur & uertitur. de Pro. 74. a. Posteaq; rebus gestis mentes uestras uoluntatemq; mutastis. pro Dom. 217. b. Cui quidem cū Ciliciam dedisses, mutasti pacationem. pro S. R. 35. b. Versa & mutata in peiora rem partem sunt omnia. Or. 202. a. Ergo ille princeps uariabit, mutabit, & c. At. 116. a. & Ep. 49. a. Philotimi literis lectis mutauit consilium de mulieribus. pro Mur. 129. d.

Sapientem sententiam mutare nunquam. & At. 135. a. b. Mutare sententiam. de Clar. 194. b. Mutare consuetudinem dicendi. pro Cluen. 24. a. Mutare testamentum. Par. 121. b. Mutare solum. & pro Dom. 229. a. Quod uertendi, hoc est mutandi soli causa, uenerant. de Orat. 158. a. Proprium proprio commutare. Orat. 205. a. Ennius pro Afris immutat Africam. & ibid. Summutantur uerba pro uerbis. Att. 235. b. Consilia in horas commutari uides. b. Mutari, non constare sibi, discedere a sese. de Fin. 85. b. Probitas gratuita, non mutata uoluptatibus, aliter mutata, aliter inuitam. Mutuatio, onis. de Or. 157. a. Translationes quasi mutationes sunt, cum quod non habes aliunde sumas. Item: Multari ea pœna, que sine mutatione & sine uersura possit dissolui. pro Fl. 156. a. Cum multis minutis mutationibus fraudauisset, & c. Mutuatus, a, um. de Fin. 85. b. aliter mutata, aliter inuitam. Mutuo, mutuo, uicissim. Epist. 60. a. Tu ipse uelim uo dices, satis ne uideatur his omnibus rebus tuis aduentus, cum proximè Romam uenisti, mutuo respondiisse. & 63. b. Officijs non mutuo respondetur. hæc Cic. filius. Mutuo, mutuum. Ep. 153. a. Fac ualeas, meq; mutuo diligas. Ep. 63. b. Officijs mutuo respondere. Epist. 167. a. Et si omni tempore summa studia officij mutua inter nos certatim exiterunt. Epist. 149. a. Te ut diligas me, si mutuo me facturum scis, rogo. Ep. 60. a. Satis ne uideatur his omnibus rebus tuis aduentus mutuo respondiisse. Or. 204. a. Verbum aut translatum, aut factum aliunde ut mutuo, aut factum ab ipso. Mutuor, aris. quod nō habeo aliunde sumo, mutuo aliquid sumo, utendum accipio. At. 245. b. Cum abundare de beas, cogor mutuari. Q. Fr. 326. b. Tu quicquam ab alio mutuaris. At. 103. b. Age à Cœlio mutuabimur. de Nat. 44. a. Mutuemur hoc quoq; uerbum. Or. 217. b. Aut noua uerba facere, aut à simili mutuari. de Or. 107. b. Cetera uerba à familiari meo longo mutuabor. de Or. 89. b. Que sunt oratori cum illis communia, non mutuor ab illis. Att. 122. b. Sed eum uideo in sumptum ab alijs mutuatum. Tusc. 184. b. A uiris uirtus nomen est mutuata. de Fat. 140. b. Orator subtilitatem ab Academia mutuatur, & ei uicissim red dit ubertatem orationis & ornamenta dicendi. Mutus, a, um. elinguis, tacitus. (Loquens, eloquens. Postquam. 203. a. Mutum forum, elinguem curiam, tacitam & fractam ciuitatem uidebatis. Quin. Frat. 442. b. Qui mutis pecudibus presunt. de Fin. 63. b. Si muta etiam bestie loquerentur. de Leg. 184. b. Lex est mutus magistratus. In C. 113. a. Imago aut tui clariss. uiri, que te à tanto scelere etiam muta reuocare debuit. In V. 271. a. Omnia muta atq; inanima commouerentur. et de N. 9. a. Res inanimata atq; muta. At. 132. a. Nullum fuit tempus post has fugas & formidines, quod magis debuerit mutum esse à liberis, propterea quod, & c. ad Her. 40. b. Cum res muta aut informis sit eloquens & formata. & Tusc. 242. a. Muti uel loquentis origo. Or. 209. b. Muta quedam eloquentia iudicare. In C. 116. b. Nihil me mutum delectat, nihil tacitum. de Or. 123. a. Dialectica in excogitandis argumentis muta nimium est, in iudicandis nimium loquax. pro Fl. 147. a. Muta est huius temporis accusatio. pro Dom. 240. a. Is mutam in delicto personam nomenq; præbuit pro D. 218. a. Ciuitas fracta malis, muta, debilitata, abiecta metu. I. A. 186. b. Satius est mutum esse, quam quod ne mo intelligat dicere.

MUTUUM.

Mutuam mutuo. pro Fl. 156. a. Pecuniam sumpsit mutuum a S. Schola. aliter mutuam. Ep. 200. a. Tibi ex S. C. imperandum, mutuamque sumendum censeo. Mutuum in amicitia. Mutuus.

Mutuus, a. um. pariter atque equaliter respondens, par. At. 262. a. Tua uoluntas erga me, mea que erga te par atque mutua. pro S. R. 37. a. Idcirco amicitia comparantur, ut commodum mutuis officijs gubernetur. de Am. 99. a. In amici mutua beneuolentia conuiescere. Ep. 60. a. Mutuum in amicitia est, cum par uoluntas accipitur et redditur. Ep. 145. a. Tuus erga me mutuis amor. Ep. 59. b. Tribuere alicui mutuam uoluntatem. Ep. 204. a. Pro pari inter nos et mutua beneuolentia. Ep. 227. a. Multa et magna inter nos officia, paria et mutua intercedunt. Epist. 173. a. Cum Appio summa mihi necessitudo est, multis eius officijs et meis mutuis constituta. Off. 12. a. Beneficia mutua et grata esse debent. In Sal. 273. a. Non enim sperasti mutuam me tibi gratiam relaturum, ut uicissim tuos compellarem. de Am. 105. b. Remuneratio beneuolentiae, uicissitudo studiorum uel officiorum. At. 165. a. Ille mihi H. S. quatuordecim non reddidit, que dedi eius filio mutua. 171. b. Dare pecuniam mutuam alicui. contra Rul. 82. b. Dare frumentum mutuam alicui. I. V. 31. b. Sumere pecunias mutuas I. A. 229. b. Brut. 91. a. Sumere pecunias mutuas ab aliquo. pro Fl. 148. a. Da mihi testimonium mutuuum.

Mutyensis, e. siue Motyensis, siue Motycensis ager. In V. 169. b. Mycenensis, se. de Fin. 68. a. Mycenenses attica puerbes. Poetae.

Mylasa, orum. urbs. In A. 193. a. et 207. Mylaseis uel Mylasij. pop. Ep. 224. b. Myndus, di. opp. In V. 94. a. Myndenses. Ep. 37. a. Myndensium testimonium. Myoparo, onis. nauis piratica. In V. 190. a. In portu piraticum myoparo nauigauit. et 250. b. et 94. a. Myrmillo, onis. gladiator, lanista. In A. 189. b. Ille autem ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator. I. A. 198. a. L. fater, qui myrmillo Milasij depugnat. Myrina, a. urbs Lemni. Ep. 76. b. Myron, onis. fictor, qui Herculem ex aere fecit. In V. 402. b. et de Or. 145. a.

Mypodiuop. arcula, uel pyxis, in qua unguenta pigmentaque temperantur, et asseruantur. I. Arcula. Mytia, siue regio. Or. 199. a. Caria, phrygia, Mytia. Mytius, a. At. 293. et 300. a.

Mysterium, rij. initia sacra, res occulta. Tuf. 154. a. Reminiscere quoniam es initiatus, que tradantur mysterijs. et de L. 177. a. Mysteria, que appellantur initia, etc. et de Or. 149. b. Quod mysteria non referrent, etc. de N. 38. a. Quod quale sit, ex mysterijs intelligi potest. de Orat. 148. b. Hoc tacitum tanquam mysterium teneas. pro Mur. 129. b. Id enunciatis uestris mysterijs totum est contemptum. Ac. 15. b. Que sunt tandem ista mysteria cur celatis? Tuf. 221. a. Ne rhetorum aperiamus mysteria. de Or. 102. a. Quod si petimus ab Antonio ut ea nobis explicet, et illa dicendi mysteria enunciet? At. 67. a. Epistola nostra tantum habent mysterium, ut eas ne librarijs quidem ferre committamus. At. 83. b. Velim adscribas certum quo die mysteria futura sint. et 89. a. Faciesque me, in quem diem Romana incidant mysteria, certiore.

Mytus, a. u. pro Fl. 160. a. Myforu ultimis prouerbium. Mystagogus, gi. rex sacrorum, et magister. I. V. 230. b. Itaque indices ij qui hospites ad ea que uisenda sunt ducere

solent, et unum quidem ostendere, quos illi Mystagogos uocant, etc.

NAE.

NAE. profectio, ualde. I. A. 161. a. Na tu si id fecisses, melius fama tua consulisses. At. 57. b. Medius fidius ne tu emisisti locum preclarum. Tuf. 164. a. Na ille medius fidius uir sapiens letus morietur. de N. 26.

a. Na ego incautus, qui cum Academico et eodem rhetore congrederi conatus sum. I. V. 219. a. Na ista praclaro nobilitas desinat queri, populum Romanum hominibus nouis honores mandare. At. 86. b. Na tu me sollicitudine magna liberaris. et de Cl. 187. b. Na ego uelim, etc. Ep. 95. a. Na tu haud paulo plus delectationis habuisti quam nostrum. Ep. 106. a. Scilicet ista quidem summa, na ego multa libentius emerim diuersorum Terracinae, ne, etc. Tuf. 191. b. Na ista gloriosa sapientia non magno stimula est, si quidem non multum differat ab insania. Ac. 29. b. Quod si geometricis rationibus non est crediturus, quae uim asserit in dicendo, na ille longe aberit, ut argumentis credat philosophorum. I. C. 105. b. Na illi uehementer errant, si, etc.

Nenia, nia. de L. 182. b. Honoratorum uirorum laudes in concione memorantur, easque ad cantus et ad tibicenem prosequuntur, cui nomen Nenie, quod uocabulo eorum Graeci cantus lugubres nominant.

Nenius, poeta comicus. de Cl. 170. a. Neuis, ui. de N. 17. a. Neuis in articulo pueri delectat Alceum. est autem corporis macula neuus. de Cl. 194. a. Totum aliquem non uero aliquo aut crepundijs, sed corpore omni uelle cognoscere.

Nam, nanque, autem, enim, etenim, quoniam, si quidem, quippe, mirum, scilicet, uidelicet, sane. Ep. 203. b. Cum eo mihi summa necessitudo est, magno enim beneficio meo officijs cumulatissime mihi gratia retulit, na nec in honoribus, meis unquam desuit, nec in laboribus. I. C. 116. b. Quam obrem, Quiritibus celebratore, etc. nam multi, etc. erepti enim, etc. de In. 43. b. Na Hermagoras quidem nos quid dicat attendere, nec quid pollicetur intelligere uidetur. Ep. 232. b. Nam quid ego de Cicrone dicam, qui, etc. de Or. 121. b. Nam hercule, inquit, Antonius, si, etc. I. V. 123. b. Nam hercule, inquit, etc. At. 49. a. Nam quod purgas eos, etc. et 135. b. Nam quod negas, etc. pro Cel. 52. a. Ex quibus requiram, quoniam modo latuerint. At. 177. a. Quamnam rationem allaturus es huius rei? de D. 89. b. Cuiusnam modi est Tarquinij somnium? At. 273. b. Quinque cohortibus quid senam facturum arbitratur. Part. 234. a. Ec quoniam modo, et 232. a. Nunquidnam restat? Tuf. 246. b. Offecerat uidelicet apricanti id est, nam offecerat apricanti, uel offecerat scilicet apricanti ut illud, Nunquam uidelicet sitiens biberat. I. A. 217. a. Nam quod me tecum iracundie agere dixisti solere, non est ita, uehementer, etc.

Nanciscor, ris. nactus sum, inuenio, adipiscor, confessor, assequor, mihi obuenit. de N. 51. a. Alter alterius ubi cumque nactus est oua frangit. et Tuf. 164. a. Cato sic abijit e uita, ut causam moriendi se nactum esse gauderet. Orat. 199. b. Nactus sum etiam, qui Xenophontis simile esse se cuperet. de Fin. 51. b. Quoniam nacti te, inquit, sumus. At. 315. a. Cuius rei nonnulla consuetudine nactus sum, etc. pro Mil. 116. a. Quoniam modo imperium ferre potuisset, si id ille nactus esset. de Som. 131. a. Ne uim ullam nactusur, que a primo impulsu inuenatur. Ep. 173. b. Si quid firmi

1148

natus nactus sit Antonius. Ep. 194. b. Nactus plusculum laxamenti. et cum plus oij nactus ero. de N. 77. a. Potestatis, quam ille per scelus erat nactus. et b. Nacti aliquid fortuiti boni. de N. 58. b. Iam uero immanes belluas nanciscimur uenando. Ep. 205. b. Tamen maiorem spem impetradi nactus sum, postea quam, etc. Sen. Vitii ut se erigat clauiculis, quasi manibus, quicquid est nacta complectitur. In V. 97. a. Sortem est nactus urbanae provinciae.

Nanque, si quidem, pro R. P. 122. a. de Or. 93. b. Tum ille, nanque, quod tu non poteris, nemo poterit. de Or. 91. a. Nanque, illud quare Scaeuola negasti? Ep. 152. b. Nanque, assistentis interueniens, etc.

Nar. fluvius. At. 62. Narbona, e. ciuitas. At. 193. Narbonensis, e. At. 160. pro Font. 276. b. Narbo, onis. Narbona. pro Font. 276. b. Est in provincia Galliae Narbo Martius colonia nostrorum ciuium, specula populi Rom.

Naris, ris. nares sunt nasi foramina. de N. 54. b. Nares eo quod odor ad superiora fertur, recte sursum sunt. et 53. a. Os aduersus naribus spiritu augetur. et 55. a. Nares semper patent. Tuf. 199. b. Fasciculum ad nares admoere. ad Her. 41. a. Emungere se cubito. de D. 83. a. Naribus humiferum duxere ex aere succum.

Narniensis. contra Rul. 81. b. Narona, n. e. urbs. Ep. 231. b. et 51. Vatinij.

Narratio, nis. rerum gestarum aut ut gestarum expositio. de Fin. 48. a. de Or. 116. a. Deinde re narrare, ita ut narratio uerisimilis sit, ut aperta, ut breuis, et 139. a. Narratio obscura totam obcecat orationem. Or. 208. a. Narrationes credibiles, nec historico, sed prope quotidiano sermone explicatae dilucide. Or. 208. a. Rem breuiter exponere, et probabiliter et aperte. et 217. b. Si exponenda narratio est. Par. 232. b. Narratio est rerum explicatio, et quaedam quasi sedes ac fundamentum constituenta dae fidei. de Or. 139. a. Omnis orationis reliquae fons est narratio. de Narratione uide ad Her. 1. b. et 3. a. de In. 48. a. Narrator, oris. de Or. 113. a. Ceteri non exornatores rerum, sed tantummodo narratores fuerunt. de Or. 129. a. Imitator et narrator factus.

Narro, ras. rem gestam expono, narrationem expono, rem demonstro, dico. Ep. 31. a. Iucunda mihi eius oratio fuit, cum de animo tuo, de sermonibus, quos de me haberes quotidie, mihi narraret. At. 45. b. Crassi libertum ais, tibi de mea sollicitudine macieque narraffe. ad Heren. 20. b. Narrare de aliqua re. de Or. 131. a. Ut mores eius de quo narres exprimentur. At. 216. a. Othonem quod speras posse uiuere, sane bene narras. At. 247. b. et 246. a. Narro tibi, bi, Quinius exultat letitia. Att. 26. b. Narra mihi reges Armenij patrios salutare non solent? Att. 29. a. Narro tibi, plane relegatus mihi uideor postea quam in Formiano sum. Att. 45. b. Crassi liberum ais tibi de mea sollicitudine macieque narraffe. et 246. a. Narro tibi, haec loca uenusta sunt. et 290. b. Male narras de Nepotis filio.

Narthecium, cij. Myrothecium. de Fin. 69. a. Medicamenta illa tanquam de narthecio promant. Ac. lib. 2. No-nius. I. Puteo, et Vnguentum.

Narus, ignarus. Or. 212. a. Noti erant, et nauis, et nauis, quibus cum in praepo ni oporteret, dulcius uisum est: Ig-noti, ignaui, ignari dicere, quia ut ueritas postulabat.

Nariorum, opp. At. 40. a. Dat. V. I. Id. April. Naris loco aliter Narci loco a Naryx. Nasticum, I. Corculum.

Nascor, ris. orior, in uitam uenio uel introeo uel ingredior, gignor, ortum habeo, in lucem edor uel suscipior, alius cuius satum edor, in lucem edor, patris satum matrisque, conceptu omnes generamur et edimur, proficiscor, patefio, pro cedo. de Fin. 107. a. Omnes nati sumus ad societatem et communitatem generis humani. Tuf. 150. a. Quoniam etiam mortui miseri sunt, in miseriam nascimur sempiternam. de Fin. 81. a. Sed ipsum a se oritur et sua sponte nascitur. contra Rul. 84. a. Antequam extingui atque opprimi, quam plane exortum ac natum esset. pro S. R. 25. b. Si tibi fortuna non dedit ut patre certo nascere. Or. 197. b. Cetera nascuntur et occidunt. Top. 224. a. Filius natus in decem mensibus. de Cl. 167. a. Thucydides qui non nascentibus Athenis, sed iam adultis fuit. pro Quint. 16. a. Ex quo haec omnia nata et profecta sunt. de Fin. 118. a. Timiditas ex rebus nascitur. de Cl. 163. b. Nec in impeditis et regum dominatione deueniunt nasci cupiditas dicendi solet. Off. 36. a. Nulla tam detestabilis pestis est, que non homini ab homine nascatur. contra Rul. 64. a. Homines in ueteri dignitate fortunaque nati. I. C. 111. a. Nascendi incerta conditio. et sine sensu nascimur. de L. 159. a. Cuius causa nati et in lucem editi sumus. At. 2. a. Filiole auctus sum. Maior natus, et minor natus. Natus.

Nassa, se. uas uimicum ad capiendos pisces. At. 247. b. Ex hac nassa extirpe constituit non ad fugam, sed ad spem mortis melioris.

Nasturtium, tij. herba acris et odore et sapore, quam graeci Cardamum uocant. Tuf. 247. b. Persas negat Xenophon ad panem adhibere quicquam praeter nasturtium. et de Fin. 84. a.

Nasus, si. de Fin. 55. a. Nasus ita locatus, ut quasi murus oculis interiectus esse uideatur. ad Her. 40. a. Emungere se cubito.

Natalis, le. At. 283. a. Cum is dies casu Bruti natalis esset. At. 137. a. Natali die tuo scripsisti epistolam, etc. At. 104. b. Ita ad urbem IIII. Non. natali die meo. pro Fl. 165. b. Huc ego diem uere natalem huius urbis, aut certe salutarem appellare possum. et de D. 129. a. Natalis dies urbis. At. 49. a. Agere diem natalem suum, uel alicuius. de Fin. 85. a. de Fin. 86. a. Agere diem suum natalem quotannis. et ibi. Ut et sui et Metrodori memoria colatur. et ibi. Colere diem natalem. de D. 126. b. Chaldaeis in praedictione et in notatione cuiusque uitae ex natali die, minime credendum est. pro Sest. 26. a. et At. 53. a. De natali die Ciceronis. I. C. 111. a. Non minus iucundi atque illustres nobis sunt ij dies, quibus conseruamur, quam ij quibus nascimur.

Natalitius, a. um. dies natalis. de D. 126. b. Qui haec Chaldaeorum natalitia praedicta defendunt. et 127. a. Chaldaei notant sidera natalitia. I. A. 163. a. Hodie non descendit Antonius. curdat natalitia in hortis.

Natatio, onis. de Sen. 89. a. Natatio et cursus.

Natio, onis. gens, genus, terra. de Pro. 75. b. Caesar cum acerrimis nationibus Germanorum et Heluetiorum praesens felicitate decertauit. pro Font. 281. a. Exterae nationes et gentes. pro Cl. 32. b. Is se Ligurum non fecit, ne nationis magis suae quam generis uti cognomine uideretur. id est, Pacetur natione, Ligur. de N. 78. b. et 79. a. Deum non curare singulos homines, nec ciuitates, nec nationes et gentes. de Or. 110. a. Erudita illa Graecorum natio. de In. 50. a. Atque hominum genus in natione consideratur, grauis an barbarus. de Ar. et pro Sest. 23. b. Detiores caue, quorum quidem est magna natio. pro Mur. 140. b. Tota natio candidatorum. et pro Sest. 23. a. Natio optimatum.

1151
 Q. Fr. 29. 5. a. Immanes ac barbare nationes. & l. p. 9. 1. a. Nemo tibi obviam venit, ne de officioffissima quidem natione candidatorum.
 Natio dea. de N. 68. b. & 69. a. Natio dea, quae quia partus matronarum tueatur, a nascentibus Natio nominata est.
 Nativus, a. um. germanus, quod nobiscum nascitur. de N. 7. a. Anaximandri opinio est, nativos esse deos, longis intervallis, orientes occidentesq. Par. 231. a. Simplicia verba partim nativa, partim reperta sunt. de Nat. 4. 6. a. Belluae ad saxa nativis testis inherentes. pro Dom. 215. b. Medicina, quae & illud nativum malum & hoc delectum sanare possit. de Ar. 2. 4. 3. a. Huius gentis ac terrae domesticius nativusq. sensus.
 Natio, a. no. pro Cel. 4. 5. a. Quod omnis iuventus nata di causa venit. & de In. 81. b. & Ep. 100. a. Naufragus quidem natus, & c. de N. 72. a. In quo quidem magis tu mihi nativare visus es, quam ipse Neptunus. l. A. 180. a. Natabat pavimenta vitio.
 Natricis, cis. serpens genus. Ac. 30. a. Cur Deus tantam vim natricum & viperarum fecerit? cur mortifera tam multa passim disperferit?
 Natu. maior natu, etate antecedent. Ac. 16. a. Aliquot annis minor natu. & de Cl. 186. b. Q. Pompeius biennio quam nos fortasse maior. pro Cl. 40. a. Ex his omnibus natu minimus. Q. in. Saturnus. & de Or. 113. b. Minimus natu horum omnium Timaeus. de Cl. 173. b. Tum ego audiui equidem ista de maioribus. l. V. 262. a. Grandes natu matres. & 91. b. Grandis natu parens. de Cl. 171. b. & Tusc. 148. b. Minor natu. de In. 52. b. Qui fuit maior natu quam Plautus. de Sen. 79. a. Non admodum grandis natu, sed tamen etate provelitior.
 Natura, r. e. communis hominum parens, vis, ingenium, quam noui philosophi & insiderti, substantiam & essentiam uocant. de N. 42. a. Natq. alij naturam censent esse vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios. alij autem, vim participem rationis atque ordinis tanquam uitam progredientem, declarantemq. quid cuiusq. rei causa efficiat, quid sequatur, cuius solertia nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitatio. 40 b. & ibi deinceps multa de natura. & 37. a. Omnis natura artificiosa est. & ibi rursus de natura multa. Par. 118. a. Cum tibi siue deus siue mater (ut ita dicam) rerum omnium natura, dederit animum. et Tusc. 174. b. Natura parens omnium. & 235. b. Natura communis parens. & de Fin. 130. a. Omnium est natura communis. & de N. 10. a. Communis rerum natura uniuersa atq. omnia continens. de N. 52. a. Provida solersq. natura. l. V. 243. a. Quae iucunda uidetur esse, non modo his extraordinarijs cupiditatibus, sed etiam ipsi nature ac necessitati denegarem. de N. 31. b. Natura ignis, & ea ipsa tota feruida est, & ceteris naturis uitali impertit calorem. de Fin. 130. a. Aliud equo est natura, aliud boui, aliud homini. & ibi. b. Naturae sunt diuersae. & 126. b. Theophrastus persecutus est stirpium naturas, omnium ferere rerum, & c. At. 275. a. Occultae hominum uoluntates multiplicesq. naturae. de Fin. 59. b. Vis & natura iustitiae. & 63. a. Vis uerborum & natura orationis. de N. 6. a. Omnes natura numini diuino parent. Tusc. 156. b. Quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura. & 180. b. De quinta natura ex Aristotele. de D. 128. a. Eodem temporis puncto nati, dissimiles et naturas, & uitas, & casus habent. de D. 32. b. Est enim uis & natura quaedam, quae futura praenunciat, quorum uim atq. natu

ram ratio nunquam explicuit. de Som. 131. a. Haec est natura propria animae atq. uis, ut ipsa a se ipsa moueatur. de Or. 161. a. In omni genere magna quaedam est uis incredibilisq. natura. pro Syl. 182. a. Tormentum gubernat dolor & moderatur natura cuiusq. tum animi tum corporis. et ibi. Vita ipsa ex uisua natura; facile perspicitur. de Cl. 190. a. Gestus natura ita uenustus, ut ars etiam quae non erat, & disciplina motus quidam uideretur accedere. & 191. a. Atq. hic a magistris parum institutus, naturam habuit admirabilem ad dicendum: indistinctam non sum expertus, studium certe fuit. pro Ar. 188. b. Saepius ad laudem atq. uirtutem naturam sine doctrina, quam sine natura ualuisse doctrinam. & ibi. Aliquem sine doctrina naturae habitum esse moderatum. & ibi. Cum ad naturam eximiam & illustrem accesserit ratio quaedam confirmatioq. doctrina, tum illud nescio quid praeclearum ac singulare solet existere. Tusc. 152. b. & 161. a. Quinta quaedam natura ab Aristotele inducta: & nubi de natura, quam substantiam uocat, praecleara quaedam. de Som. 131. a. Vel concidat omne coelum, omnisq. natura, consistat necesse est: id est, animus. Off. 22. b. Nihil contra naturam uniuersam est contendendum. de Or. 92. b. Id est difficile nobis, sit tamen in re positum atq. natura. & ibi. Nihil decet inuita (ut aitunt) Minerva: id est, aduersante & repugnante natura. de Or. 94. a. Naturam atq. ingenium ad dicendum uim asserre maxime. de Or. 129. a. Natura fugit homines ac creat imitatores ac narratores factos. Or. 212. a. Hoc non natura sit, sed quodam instituto. de Cl. 190. b. Siue quod natura non esset ita factus. pro Sest. 26. a. Natura improbus. C. A. natura bene institutus. pro Mar. Victoria, quae natura infolens est. contra Rul. 85. a. Aliquid in generari a stirpe generis ac seminis: id est, ab ipsa natura. de Fin. 140. b. Cum sic hominis natura generata sit, ut, & c. Tusc. 168. a. Natura sic se habet, ut, & c. Tusc. 176. a. Quod natura fert. de Or. 101. a. Cuius rei tanta est uis, tanta natura, ut, & c. de Or. 123. a. Acie mentis rerum omnium uim naturamq. uidere. de Or. 123. b. Argumenta, aut ex sua sumi ut atq. natura, aut assumi foris. de Or. 125. b. Medico & consuetudo ualentis, & natura corporis cognoscenda est. l. V. 240. b. Natura loci ac coeli Syracusarum. Q. Frat. 317. b. Quos tu situs, quasi naturas rerum & locorum habes? Ep. 7. b. Ea est natura & ratio prouincia tuae, & c. pro Cl. 32. b. Vicia quae ab natura habentur, studio atq. artificio quodam malicie condire. pro Rab. 95. b. Atqui uidemus haec in rerum natura fria fuisse, ut aut, & c. aut, & c. aut, & c. et pro S. R. 30. a. Aliquid ex rerum natura sustulisse. de In. 82. a. Natura ius est: id est, ius naturale est. Ita natura comparatum est. l. Comparo. Ita nati sumus, ut, & c. l. Natus. de D. 138. a. Quaedam matrona uisa est in somnis obsegnata habere naturam. de Or. 139. a. Itaq. incredibiliter hoc natura est ipsa fabricata. de Fat. 145. b. Motus enim uoluntarius eam naturam in se ipse continet, ut sit in nostra potestate, nobisq. pareat, nec id sine causa, eius enim rei causa ipsa natura est. de Sen. 78. a. Naturam optimam ducem tanquam deum sequimur: eiusq. paremus. de Am. 99. a. Natura optima recte uiuendi dux. de L. 182. b. Natura quae norma legis est. pro Mur. 132. a. Sed tamen ea uicisti, quae et naturam, & conditionem, ut uinci possent, habebant. de Fin. 130. a. Sed naturas esse diuersas, ut aliud equo sit. 60 naturas, aliud boui, aliud homini.
 Naturalis, le. physicus, innatus, insitus, naturae coniuinctus uel copulatus, a natura profectus uel ortus, secundum naturam, cuius causas natura continet, quo a quidem ferre

1152
 frere a natura est. de Clar. 166. b. Bisq. libris ad memoriam rerum naturalium comprehendendam impulsit sumus. & Part. 235. b. In obscuris naturalibusq. questionibus. & de Fin. 52. b. Motus naturalis. l. A. 186. a. Pater naturae. de Clar. 183. b. Omnium causarum unum est naturale principium. de Fat. 142. b. Nostrarum uoluntatum & appetituum non sunt cause naturales & antecedentes, nihil enim esset in nostra potestate. de D. 82. a. Haec enim duo genera diuindendi naturalia sunt. pro Cel. 36. b. Nisi ipse se cum domestica disciplina, tum etiam naturali quodam bono defenderet. de D. 103. a. Artificiosa presentio. C. Naturalis diuinitio, quae Physica disputandi subtilitate referenda est ad naturam acorum. de Cl. 167. b. Natura lis, non fucatus nitor. Off. 11. a. Naturalis quaedam societas. de Or. 94. b. Vt homines adolescenter, si quid naturale forte non habeant, deterreatur. de Fin. 55. a. Naturalis atq. iustitia in animis nostris notio. de Som. 129. a. Natura fert, ut, & c. id est, naturale est, ut, & c. Off. 10. b. Sed quae naturae principia sunt societas humane, repetendum alitius uidetur: id est, naturalia principia. de N. 6. a. Physiologicalia est, naturae ratio. de Cl. 176. a. Facile ceruices naturae quoddam stirpis boni aegenerauisse uitio deprauate uoluntatis.
 Naturaliter, a natura, secundum naturam, natura ipsius habitus, natura, ablatiu casus. de Sen. 82. b. Quod homini naturaliter instum est, eo uti decet. Off. 39. b. Honestum per se nobis placet, animosq. nostros natura & specie sua commouet. & ibi. Eos a natura ipsa diligere cogimur. de Am. 115. a. Ita ratio comparata est uita naturaeq. nostrae, ut alia etas oriatur ex alia. pro Pl. 265. b. Hoc uideret inquam in communi consensu omnium, & dulcissima commendatione natura.
 Natus, ta, tum, editus, procreatus, factus, alicuius satui uel partu editus. de N. 68. b. Orpheus & Rhefus matre Musfa nati. & 69. a. Circe e Perseide Oceani filia nata. Tuscul. 196. a. Thyestes Tantalo prognatus, Pelope natus. Post. 98. b. A parentibus paruus sum procreatus, a uobis natus sum consularis. de Fin. 139. b. Natus, susceptus, & in situtus ad laudem. de Or. 93. a. Cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime natum aptumq. cognoui. & 92. a. Ita nati sumus, ut rem gestam exponere, & de omnibus rebus loqui sine arte possumus. l. V. 135. b. Reperiebam hunc ad istius flagitiosas libidines natum atq. aptum fuisse. & factum. l. Factus. de Fi. 73. a. Equus natus ad cursum, canis natus ad indagandum. Ep. 57. a. Natus ad agendum semper aliquid dignum uitro. de Ar. 244. a. Scipio natus mihi uidetur ad interitum exitumq. Carthaginis. & ibi. T. Annius ad hanc pestem funditus delendam natus esse uidetur. pro Sest. 22. b. Vir ad dignitatem & gloriam natus. pro Cel. 50. a. Ille uir, qui se natum huic imperio. pro Corn. 55. a. L. Crassus homo natus ad dicendi singularem quandam facultatem. In A. 241. a. Caesar acorum beneficium natus ad haec tempora. In A. 238. b. Aliquis ad facinus praedamq. natus. Orat. 205. b. At hic noster ad hoc unum est natus, in hoc solo se exercuit. Part. 238. a. Genus hominum est ad honestatem natum. de Clar. 186. b. G. Pompeius uir ad omnia summa natus. de Nat. 58. a. Bona ceruices natae ad iugum. de pro. 71. a. Syri natio nata seruilituti. pro Cel. 50. a. Ille uir qui se natum huic imperio praecauit. In P. 88. a. Ille gurgis atq. belluo natus abdo. 60 & forum, cui nata eloquentia est. pro Mur. 143. b. Tu uir est Cato, qui non tibi, sed patriae natus es, uidere, & c.

Off. 5. a. Non nobis solum nati sumus, sed, & c. de Or. 154. b. Graeci nati in literis. Antequam. 196. a. Non magis mea causa puto esse natum quam reip. procreatum. de Or. 94. b. Quidam sunt ita habiles, & c. ut non nati, sed ab aliquo deo ficti esse uideantur. Att. 106. b. Animaduertentem posse pro re nata te non incommode ad me in Albanum uenire. Att. 111. b. In his locis pro re nata non incommode possunt esse. At. 224. a. Antonij colloquium cum heroiibus nostris pro re nata non incommode. l. V. 169. b. Eques Rom. prope annos LXXX. natus. de Orat. 149. b. & de Cl. 185. a. Annos natus unum & uiginti. pro Clu. 40. b. Cum annos ad quinquaginta natus esset. pro Cec. 295. a. Isq. iam annos uiginti haberet. de L. 161. b. Homines ad iustitiam esse natos.
 Natus, ti. procreatus, filius. de Am. 101. a. Ea charitas, quae est inter natos & parentes. de Fin. 141. b. A primo satui quo a procreatoribus nati diliguntur. de Fin. 77. b. Neq. porro ex eo natus, & c.
 Nauale, lis. armamentarium: id est, locus in quo naues naualiaq. opera omnia sunt, & seruantur. Muri, naualia, portus, aquarum ductus. Off. 45. b.
 Naualis, le. de Or. 90. a. Si huic M. Antonio pro Herodoro fuisset de naualium opere dicendum. de Sen. 79. b. Pedestres nauales' ue pugnae. & pro Mur. 132. a. Pugna naualis ad tenendum. pro Pom. 14. a. Disciplina naualis. & 9. b. Nauale bellum. At. lib. x.
 Nauarchus, chi. magister & gubernator nauis, nauicularius. l. V. 248. a. Sumptum omnem in classem Nauarcho suo quaeq. ciuitas dabat. & 190. a.
 Nauic. iuglandis putamen, res' ue nihili. de D. 108. a. Non habeo deniq. nauic Marsum augurem.
 Naufragium, gij. iactura quae fit in mari nauis fracta, ca lamitas. Ep. 259. b. Interea, qui cupiditate profecti sunt, multi naufragia fecerunt: id est, nauim frigerunt. & de D. 85. b. Tot clarissimorum ducum regumq. naufragium. de In. 42. b. Maxima ac miserrima naufragia fiebant. pro Rab. 95. b. Nec tuas unquam rationes ad eos scopulos appulses, ad quos S. Titij nauem afflictam, & in quibus C. Decia ni naufragium fortunarum uideres. Att. 67. b. Haec enim me una ex hoc naufragio tabula delectat. Off. 70. a. Si tabulam de naufragio stulcus arripuerit, extorquebit ne ea sapiens, si poterit? pro S. R. 43. a. Quem tu e patrimonio tanquam e naufragio nudum eiecisti. pro Dom. 241. a. Quod in naufragio reip. tenebris offusis, demerso populo, & c. Ep. 10. b. Naufragium rei familiaris. pro Sest. 5. b. In quo naufragio reip. colligendo & rescicendo, saluti communi omnia reperientur. P. Sestij consilia esse uersata. l. P. 88. b. Vt tu naufragio expulsus penderes, & c. l. A. 243. a. Qui ex naufragio luculenti patrimonij ad haec Antoniana saxa profectus est.
 Naufragus, a. um. qui naufragium fecit, cieclus. de In. 81. a. Naufragus quidam natus. & de Fat. 140. b. Vt in illo naufrago. & l. C. 103. b. & 109. b. pro Syl. 175. a. Aliquis patrimonio naufragus. l. P. 88. b. Martium Aphricae expulsus, naufragumq. uidit. Off. 70. a. Duo naufragi in una tabula.
 Nauicula, le. Postquam. 202. b. Marius cum parua nauicula traiecit in Aphricam. & Ac. 37. a. Nos ad nauiculas nostras ascendimus.
 Nauicularius, rie. l. V. 245. a. Nauiculariam facere. Nauicularius, rij. nauiculator. Ep. 260. a. Nauiges cum honesto aliquo homine, cuius autoritate nauicularius mouetur. At. 136. b. Ego nauis illum non putabam habiturum.

non necessaria. Orat. 203. d. Hoc tamen ipsum ad id quod propositum est, non est necessarium. Off. 3. a. Omnia que sunt ad uiuendum necessaria inquirere. Ep. 5. b. Expetuntur diuitia ad usus uitae necessarios. Ep. 20. a. Non dubitauit ad te petere, quod tibi esset maxime necessarium. Itē interest inter causas fortuitō antegressas, et inter causas cohibentes in se efficientiam naturalem. de Amic. 100. a. Non aqua, non igni, non aere, ut aiunt, pluribus locis utimur quā amicitia. de L. 192. b. Est senatori necessarium nosse remp. Am. 110. a. Nec eos habere necessarios oportet, quos inerte etate dileximus. I. A. 228. a. Cum illum necessarium et fatalem penē casum non tulerimus. Att. 273. a. Multa eius iudicia, sed ad scribendum non necessaria. Att. 277. a. Noli pati à necessarijs tuis, necessario meo iniuriam fieri.

Necessarius, trij. coniunctus, qui aliqua necessitudine alicui adiunctus est, non alienus, qui aliquem aliqua necessitudine attingit. Epist. 209. a. M. Celsus homo mihi maxime necessarius. Epist. 22. b. In necessarijs, qui tibi à patre relicti sunt, ego tibi sum uel coniunctissimus. Attic. 142. b. Cum utriusque sis maxime necessarius. et ibid. a. Per te, qui utriusque es coniunctus. pro Syl. 167. a. L. Torquatus meus familiaris ac necessarius. Ep. 179. b. Vicio mihi dant, quod mortem hominis necessarij grauer ferō. pro Mur. 24. a. Virgo uestalis huius pro pinqua et necessaria. Ep. 229. b. Cereia necessaria mea. pro Clu. 29. a. Necessarius et coniunctus, et c. non alienus.

Necesse est, necessum est, necessarium est, necessitas est, oportet, opus est, non potest abesse quin, et c. Si ita res cogit, necessitas cogit. Ac. 2. 4. a. Si alterutrum concessero necessarium esse, necesse erit etiam Hermachum uiuere. Ep. 6. a. Alterum mihi, ut te plurimum diligam, facere necesse est. de Fat. 143. b. De homine enim dicitur cui necesse est mori. et 144. a. Necesse est mori Scipioni. I. A. 172. b. Tantum uini co die exhauseras, ut tibi necesse esset uomere potfridie. pro Dom. 234. a. Quid tibi necesse fuit homo sanatice sacrificium illud inuisere? de Or. 112. b. 113. a. Nam et testimonium saepe dicendum est, ut mihi necesse fuit in S. Titium. pro Syl. 171. a. At hic etiam, quod tibi necesse minimum fuit, factus esse uoluit. pro Syl. 176. a. Mihi hoc necesse fuit facere. Ep. 17. a. Legem curiatā consuli ferre oportet esse, sibi necesse non esse. de Orat. 116. a. Sunt quidem haec concinnē distributa, sed tamen id quod necesse fuit hominibus expertibus ueritatis, non perire. pro Mur. 12. 6. a. Mihi necesse puto etiam aduersarijs prodesse. Part. 234. a. Non habebimus necesse semper concludere. Opt. 244. a. In quibus uerbum pro uerbo non necesse habui reddere. Attic. 152. a. Planco et Oppio scripsi equidem quoniam rogatus, sed si tibi uidebitur, non necesse habueris reddere. Attic. 153. b. Eo minus habeo necesse scribere, aut etiam cogitare quid sim facturus. pro Quint. 2. b. His de uerbis non necesse habeo dicere ea, quae, et c. pro Cal. 4. 6. b. Ex quibus neminem mihi necesse nominare, uosmet uobiscum recordamini. de D. 110. b. Si necesse sit, et c. sed nihil opus est, et c. de Fin. 83. b. Nam id quidem est interdum necessum. de Or. 89. a. Oratio aut nulla sit necesse est, aut omnium irrisione ludatur. de Pet. 211. a. Nam comitas tibi necesse est. de In. 83. b. Vri posse flamma ligneam materiam necesse est. et ibid. Corpus mortale aliquo tempore interire necesse est.

Necessitas, nis. necessitudo, fatum, uis, tempus, usus uitaē necessarius. Top. 225. b. Causa in qua insit efficiendi necessitas. et de N. 12. b. Fatalis necessitas rerum futurarum. Postquam. 202. a. Quasi aliqua fatali necessitate mihi cum

fortuna belligerandum fuit. pro Sest. 13. a. Vita necessitati debetur. Ep. 54. a. Tempori cedere id est, necessitati parāre, semper sapientis est habitum. I. A. 20. 5. a. Facilius apparabit ea, quae tempus et necessitas flagitat. de In. 54. a. Annuae commutationes quadam ex necessitate semper eodem modo fiunt. Epist. 54. b. Vt etiam si natura tales non sint, necessitate esse cogantur. Off. 4. 8. b. Si aliqua necessitas huius muneris alicui reip. obuenerit, danda erit opera, et c. et ibi. Necessitati parendum esse. Or. 21. 6. Numeri in quibus necessitati parere cogimur. et Orat. 219. b. Qui seruendum necessitati putet. de Off. 4. 5. a. Venia necessitati datur. de Fat. 14. 5. b. Nec ob eam causam fati erat, aut necessitas timenda. et 14. 4. a. Aeternis causis naturae necessitate manantibus uerum est, id quod, et c. de D. 112. a. Mathematici ea praedicunt, quae naturae necessitas perfecta est. de N. 6. 5. a. Nullum est corpus, quod effugiat se a rethi patiendiq; necessitate. I. C. 119. b. Mors aut necessitas naturae, aut laborum aut miseriarum finis est. Off. 4. a. Reliquis tribus uirtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas, quibus actio uitae continetur. At. 57. b. Ego mihi necessitatem imponere nolui huius nouae coniunctionis. pro Syl. 173. b. Mihi de me iam multa dicēdi necessitas quaedā imposita est ab illo. Or. 219. b. Nobis in dicendo atq; in scribendo necessitatis excusatio non probatur. pro Q. 9. a. et de Fin. 55. b. Aliquē uis ac necessitate coactū et inuitū aliquid facere. pro Clu. 21. b. Vi et necessitate coactus feci. et de N. 5. b. Necessitate astrictus, et c. pro S. R. 34. b. Quae te necessitas tanta premebat. et 39. a. Nō dicā plura quam necessitas ipsa cogit. pro Cl. 29. a. Itaq; ille inopia et necessitate coactus confugit, et c. I. A. 225. a. Sed mihi necessitatem attulit paulo plura dicēdi sententia eius. de D. 112. a. Ea quae habent aliquam necessitatē, i. quae sunt necessaria. de D. 1103. a. Sed uigilantes animi uitaē necessitatibus seruiunt. pro S. R. 29. a. Magnā uim, magnā necessitatē, magnam possidet religionem paternus mater musq; sanguis. pro Syl. 167. a. Necessitatem familiaritatis uiolare. pro Cl. 31. b. Is sibi nihil non modo ad cupiditates suas, sed ne ad necessitatem quidem reliquit. I. A. 243. b. Mors necessitatem habet sui. pro Mil. 110. a. Miloni necessitas fuit exeuundi. Off. 2. 5. b. Ipsiq; necessitati dant operam ut quam occultissimē pareant. Off. 32. a. Nec uerū est quod dicitur à quibusdam, propter necessitatē uitae, iudicāco istam esse cum hominibus cōmunitatem et societatem.

Necessitudo, nis. necessitas, coniunctio. de In. 83. b. Necessitudo est, cui nulla uis obstiti potest. et ibid. Necessitudo mutari, et leniri non potest. et 69. b. An necessitudine, quod alio modo agi non possit. de In. 83. b. Necessitudo simplex et absoluta. (Cum adiunctione. I. V. 64. b. Sic enim à maioribus nostris accepimus, praetorē questori suo parentis loco esse oportere: nullam neq; iustiozem, neq; grauiorem causam necessitudinis posse reperiri quam cōiunctionem fortis, quam prouinciae, quam officij, quam publicam muneris societatem. et pro Plan. 264. b. Necessitudo contubernij. Ep. 207. b. Coniunctio quaestorū liberorū necessitudini proxima est. Ep. 212. a. Cum Lisonē est mihi hospitium uetus, quam ego necessitudinem sanctē, colendam puto, sed ea causa etiam cum alijs compluribus familiaritatis tanta nullo cum hospite. In V. 233. b. Coniungere necessitudinem cum aliquo. pro Deiot. 151. a. Summam necessitudinem magna eius officia in me et in meos effecerunt. pro Sest. 11. b. Cum quo mihi erant omnes amicitiae necessitudines. pro Pl. 267. a. Ille tribus, in quibus magnas necessitudines habet Plancius. pro Mur. 225. b. Familiaritatis

is necessitudinisq; oblitus, et c. pro Cl. 59. b. Atq; etiā non minima necessitudinum mutauit, uxor generi, nouerca filij: id est, affinitatum. Off. 12. b. Non iidem erunt necessitudinum gradus, qui et temporū. Ep. 215. b. Summa necessitudine et summa coniunctione adductus. pro Cl. 4. 1. b. et 1. Ver. 61. b. Mihi cum eo summa utriusq; officij constituta necessitudo est. Att. 204. b. Mihi summo beneficio meo cū fratribus illis necessitudo est. de Am. 109. b. Qui in amicitiae coniunctionisq; necessitudine sunt superiores, exequat re se cum inferioribus debent. I. A. 243. a. Sed hanc mihi dissipationē pro paterna necessitudine et coniunctione de posco. pro Q. 7. a. Pro fraterna illa necessitudine. et Ep. 246. b. Pro plurimis nostris necessitudinibus. Orat. 215. a. Habere aliquam necessitudinem aut cognationē cum aliquo. Att. 262. a. Paternam magnā, et uetus, et iusta necessitudo. At. 276. b. Iam pridem hoc ex nostra necessitudine, quae ad summam beneuolentiā peruenit, sublatam esse debet. ad Her. 36. b. Quos natura aut uoluntas necessitudine aut beneuolentia coniunxit, distrahatur. Ep. 208. b. Bonos uiros ad necessitudinē tuam adiunxeris. Ep. 211. b. Vt Lyonem recipias in necessitudinem tuam. Ep. 30. a. et 29. b. Magni enim uidebatur interesse ad eam necessitudinem quā nobis fors tribuisset, consuetudinem quoq; accedere. pro Lig. 140. b. Nec ego noui propter omnes necessitudines, quae mihi sunt cū illo domi unā eruditi, militie contubernales, post affines, in omni deniq; uita familiares. et de Pet. 209. a. Qui aliqua necessitudine alicui est adiectus Nequus, ac mortuorum negotia, et res, et umbræ, et fuerum tota ratio. Tusc. 155. b. Animos enim perpissos uiuentes non poterant mente completi: formā aliquā, si guramq; querebant. inde Homeri tota uenūta. At. 146. a. et 153. a. Pro turpi et flagitioso Caesaris comitatu.

Nec ne. At. 195. b. Sit mihi nec nec scio dicitur quidē tibi. Tusc. 181. a. Doleam nec ne doleam nihil interesse. Nec non. I. C. 118. b. Nec non meam mentem domū sepe reuocat exanimata uxor. et Off. 22. b. Nec non Xenocratem, et c. et Parad. 117. a. Nec non saepe laudabo, et de Fin. 78. b. Nec non, et c.

Neco, ac. necem assero. pro S. R. 29. b. Solon nullū supplicium constituit in eum qui parentē necauisset. Parad. 120. b. Nihil igitur interest patrem quis necet an seruit. At. 85. b. Scaptius inclusum in curia senatum obsederat ut sane senatores quinq; necaretur. et Q. Fr. 308. a. Necare aliq; fame. pro P. 5. a. Necari ac trucidari. de Fin. 81. b. Quo minus ambo unā necaremini. de N. 76. b. Zenonem Eleatē in tormentis necatum. pro Pom. 5. b. Aliquē uinculis et uerberibus atq; omni supplicio excruciatū necare.

Necromantia, tia. psychomantia, diuinitio unde animae excitantur, ut de occultis respondeant. Tusc. 155. b. In de ea quae meus amicus Appius uenūta uenūta facit.

Nectar, aris. deorum immortalium potio. de N. 23. b. At Poete quidem nectar, ambrosiam, epulas comparant. I. Ambrosia, et Inuentus, atis.

Nectō, stis. coniectio, colligo. de Leg. 166. b. Videtis he quanta series rerum sit: atq; ut ex alio alia nectantur? et Ac. 6. b. de Fin. 105. b. Quid non sic ex alio nectitur, ut non sit unam literam moueris, labent omnia. de D. 1106. b. Cum causa cause nexa re ex se gignit. Top. 225. b. Ex hoc genere causarum fatum à Stoicis nectitur.

Nec uero. Offic. 3. b. Nec uero illa parua uis naturae est, et c.

Nē dicam. de N. 13. a. Doleo te in tam leues, ne dicā, in tam ineptas sententias incidisse. Am. 111. b. Pleriq; peruer

se, ne dicam impudenter, uolunt. I. A. 241. a. Gallia Bruti nutū ipsum, ne dicam imperium sequitur. pro Pom. 230. b. Absq; simul cum rep. dicam maxima cum dignitate.

Nedum. non modō, quo minus. At. 67. a. Epistole non strae tantum habent mysteriorum, ut eas ne librarijs quidem ferre committamus, nedum cullibet, pro Dom. 241. a. Tamē in seclere religio nō ualeret, nedum ualeat id quod, et c. contra Rull. 85. b. Homo priuatus uix facillē sese continet, et c. nedum isti non conquisturi sint aliquid sceleris, et c. Item: Immo uerō etiam hoc magis, et c. Ep. 143. a. Me uerō nihil istorum ne inuenem quidem mouit unquam, nedum senem. alter, ne nunc. Epist. 259. a. Vix in ipsis tectis frigus uitatur, nedum in mari, et uia sit facillē abesse ab inuria temporis. de In. 56. a. Ei non permitterem, ut illud faceret, et c. nedum nunc istud patiar, cum, et c. pro Cl. 37. b. Optimis temporibus non potuerunt, et c. nedum his temporibus, et c.

Nefandus, a, um. nefarius, detestabilis. de Ar. 253. b. Nefandum scelus.

Nefarie, sceleratē. pro S. R. 23. a. Pater occisus nefarie. et I. C. 104. b. Pestē patriae nefarie moliri. I. V. 69. b. Libidinosē, nefarie, crudeliter.

Nefarius, a, um. pro Syl. 172. a. Horum ego uoluntates consceleratas et nefarias, sanare non potui. de Or. 103. b. Qui animorum motus in iudicium mentibus concitent, scelus eos nefarium facere. pro S. R. 24. b. Sceleratum et nefarium facinus. Ep. 4. b. Subitō exorta est nefaria Catonis promulgatio.

Nefas. non licet, fas non est, scelus. Ep. 256. a. Tibi licet sibi nefas esse. de Natur. 70. b. Mercurius quem Aegyptij nefas habent nominare. pro Fl. 148. a. Caelius putabat nefas esse, publicanum iudicare cōtra publicanum. pro Mil. 103. a. Si sceleratos interfici nefas esset. At. 8. a. et 7. b. Idq; ab ijs nefas est decretum. Sen. 79. b. Nefas dictū est, miserā fuisse talem senectutem. de In. 79. a. Nefas est legi non obtemperare. pro Mil. 115. b. Is cui nihil unquam nefas fuit, nec in facinore, nec in libidine.

Nefastus, a, um. nefarius, impius. de Leg. 173. b. Quo augur iniusta, nefasta, uiciosa, dirā ne dixerit, irrita infestaq; sunt.

Negans, tis. Top. 224. a. b. Sunt etiam ualde contraria alia quae appellantur negantia, deoparimē Graeci, contraria aenibus: ut si hoc est, illud non est.

Negantia, tia. Top. 225. b. Deinde addunt coniunctionum negantiam, sic: non si hoc est, et illud, hoc autem nō, igitur illud.

Negatio, onis. inficiatio, negantia. pro Syl. 174. b. Cū is qui de omnibus scierit, de Sylla se scire negarit, eandem uim esse negationis huius quam si extra conturationem hunc esse se scire dixisset. de In. 51. b. Desperatū est id quod ab aliqua re per oppositionem negationis separatur hoc modo, sapere et non sapere. de Fat. 143. b. Quid est quod non possit isto modo transferri ad coniunctionum negationem. Part. 239. a. Negatio inficiatioq; facti.

Neglectio, onis. negligentia. pro Mur. 126. a. Amicorum neglectio, improbitatem coarguit.

Neglectus, a, um. contemptus. Post. 207. a. Homo inhumane, neglectus, et c. et de Finib. 104. a. Abiectus et neglectus uir, et c.

Negligens, tis. indormiens alicui rei agendae, qui in agendo quidpiam indormit. de Clar. 136. a. Nam M. Glabronem focors ipsius negligensq; natura tardauerat.

1163 NE Att. 115. d. Improvidi et negligentes duces. I. V. 179. b. Sit aliquis sociorum atq; amicorum negligentior. Ep. 203. d. Is non te in me illiberalem, sed me in te negligentem putabit. I. V. 184. b. Verres negligens et dissolutus. Negligenter indiligenter. Or. 204. a. Minuta non negligenter tractanda sunt. pro S. R. 46. a. et pro Pl. 261. b. Negligenter. (Diligenter. Or. 200. a. Multa apud alium negligentius. pro Cec. 299. a. Negligentius adseruare aliquid. Negligentia, t. e. indiligentia, incuria, pigritia. Orat. 204. a. Quaedam etiam negligentia est diligens. et ibi. Non ingrata negligentia. ad Her. 30. b. Diligentia comparat diuitias, negligentia corrumpit animi. pro S. R. 28. a. Negligentia alicuius in faciendo aliquid. de Ar. 24. 8. a. Nihil cuiusquam aut negligentia contempit, aut scelere esse polutum. de Or. 113. a. Quae rerum negligentia plerumque casus videmus amitti. in neglectione. Off. 6. b. Negligentia, pigritia, inertia. Of. 26. b. Eugere agrestem et inhumana negligentia. Am. 112. a. Cum multis in rebus negligentia pleamur, tum maxime in amicis et diligendis et colendis. Negligo, gis, postmitto, non curo, curare omitto, de sero, praetermitto, omitto, leuiter sero, dissimulandum puto, excludo. pro Cl. 4. a. b. Hoc praetermitti a censoribus et negligi non posse uidebatur. At. 186. b. Libertate contentum negligere humana. I. A. 137. a. Antonius diem edicti obire negligit. et 254. a. De Theopompo summo homine negligimus. I. V. 29. b. Num Helianum Eufiam legem neglexit? Nego, as, denego, inficio, recuso, abnuo, dissimulo, cau se nihil dico quid id est, non nego. (Pateor, dico, aio. de Clar. 171. a. Tu qui a M. uero uel sumpsi multa si fateris, uel si negas surripisti de Ar. 24. 6. b. Nego unquam post sacra constituta tam frequens collegium iudicasse. et 24. 7. a. Nego esse ullam domum, etc. pro Mil. 102. b. Negari inueni lucem fas esse ei, qui a se hominem occisum fateatur. At. 121. b. Prae se negare alicui. Topic. 22. 4. b. Negantia contraria aientibus. de N. 60. a. De hac re non magno perre pugno. pro Cl. 31. b. Is eum desperare uentit. Negocialis, le, ut negocialis constitutio. In. 69. b. et 45. 3. et de L. 193. a. * Negociatio, onis, mercatura. Ep. 228. a. In reliquis ueteris negociationis colligendis. Negociator, oris, mercator. Q. Fr. 291. a. Improbus negociator, paulo cupidior publicanus. Att. 17. b. Substrum censeri, germani negociatoris est. Negociolum, li. Quin. Fr. 32. 5. a. Etenim erit aliquid negocioli. Negocior, aris, negocium gero, mercaturam exerceo uel facio. I. V. 80. a. Tum cives Romani, qui Lampasce negociabantur, concurrunt. et pro Pom. 7. a. Homines industrii, qui in Asia negociantur. et pro Deiot. 14. 8. b. Equites Romani, qui in Asia negociati sunt. et pro Fl. 160. a. Negociaris in libera ciuitate. et ibi. Quousque negociaberet. At. 82. b. Negari me cuiquam negocianti dare. Negociosus, a, u. plenus negocij. de N. 12. b. pro Mur. 128. a. Prouincia negociosa et molesta. Negocium, cij, res, munus, opus, labor. de N. 12. a. Ne ille est implicatus molestis operosisque negocijs. pro Syl. 178. a. Cuius es alienum negocij gerendi studio contractu est. et pro Q. 11. b. Locuples et sui negocij bene gerens. Q. Fr. 299. b. In extrema parte et conclusione muneris ac negocij tui diligentissimus sis. Off. 25. b. et 6. b. Peregrini officiu est, nihil praeter negocium suum agere. de Orat. 210. b. Quando ages negocium publicum? quando amico-

rum? quando tuum? de Or. 134. a. Aliquando tibi tuum negocium agere licebit. Att. 104. a. Cum negocium nostrum aut confecerimus aut deposuerimus. pro Fl. 162. a. Non debuit, cum praetor esset, suum negocium agere. de D. 129. b. O acuatot homines, qui paucis uerbis negocium confectum putant. At. 215. b. Expedire et conficere negocium. pro Q. 13. b. Transigere susceptum negocium. I. V. 181. a. Procurare negocium alterius in decumis. et At. 14. 1. b. Procurare negocia alterius. pro Dom. 223. b. Eadem, inquit, utraq; de re negocium dedi. de Or. 112. a. Videamus quid ei negocij demus, cuique eum muneri uelimus esse praepositum. de Ar. 24. 7. a. et Ep. 179. a. Negocium magistratus est datum anno superiore, ut curaret, ut sine ui mihi edificare liceret. At. 129. a. et 248. a. Dare negocium alicui, ut aliquid agat uel faciat. I. C. 120. a. Nescio an amplius mihi negocij contrahatur. pro Q. 11. a. Qui ad negocium suum relicto procuratore proficiscitur. pro S. R. 38. b. Rei familiaris negocij seruo rum diligentia cognoscitur. pro Pl. 273. a. Quid dicam de occupatis meis temporibus? cui fuerit negocium nunquam ocio sum. pro Cel. 49. a. In negotio, quod actum esse dicunt, nullum uestigium est sermionis. de D. 116. b. Deus nihil habens nec sui, nec alieni negocij. de Or. 117. b. Causa in quibus plusculum est negocij. et ibi. Nihil est negocij causam hanc defendere. et Tus. Ep. 118. a. Mihi cum illa est negocium. Er. 90. b. Ego hic cum homine furioso satis habeo negocij. et At. 60. a. Puer quo ego regedo habeo negocij satis. de N. 18. a. Habere negocium et exhibere negocium alteri. pro Cl. 51. b. Si cui forte ea lege negocium faceissetur. Ep. 23. b. Tantis opib. tantoq; negotio oppidit oppugnabam. I. V. 233. a. Cum audissent ei negocium facepsit. et Ep. 40. a. Qui tibi negocium facepsit. Ep. 163. a. Aliquid recuperari nullo negotio posse. Ep. 63. a. Plurimumq; in eo negocij habuit, ut, etc. Ep. 161. a. Nunc cum his tantum negocij est, ut, etc. de Or. 125. b. Sui est integer iudex, plus est operis. Ep. 208. b. Suscipere, administrare, et conficere negocium. Ep. 5. b. Interesse negocij et praese negocij. pro Cl. 39. a. Qui praedia, qui negociata, qui res pecuniarias habent in agro Larinati. Ep. 3. b. Qui in prouincia magna negocia et ampla et expedita habet. At. 72. b. Versari in negotio. de Fin. 121. b. Gerere negocium. Ep. 34. b. Egerere aliquid negocij. pro Q. R. 50. b. Tu tuum negocium gessisti bene. I. V. 211. b. Dare negocium alicui, et dare prouinciam alicui. et At. 213. b. Ponere opera alicui. Ep. 118. b. Imponere negocium alicui. Ep. 153. b. Conficere negocium exfententia. pro R. P. 123. a. Mittere in negocium, et dare partes alicui. Ep. 96. a. Agere negocium alicuius diligenter. Off. 72. b. Deum nihil habere ipsam negocij, nihil exhibere alteri. Am. 112. a. Qui suum negocium gerunt ociose. At. 11. b. Datur negocium magistratibus. At. 74. a. Negocium magnum est nauigare, atq; id mense Quintili. et 74. b. Nostra negocia, amabo te, explica. et 75. b. Est incredibile, quod me negocij t. e. deat. et 77. b. Satis enim negocij habeo in sanadis uulneribus quae prouinciae sunt imposita. At. 169. a. Cato qui Siciliam tenere nullo negotio potuit. et 195. b. Nolo enim negocij Q. Fratrem habere quicquam. Parado. 123. a. b. Ut eu ne in familia quidem dignum matore aliquo negotio putet. pro Mil. 110. b. Non enim ideo cur non agam negocium meum. At. 106. a. Velim des negocium alicui quae querat, etc. et 229. a. Id nullo negotio facere potes. I. A. 164. b. Quid na homines putarent, si tu occisus es, cum illi gladio stricto insectatus es negociumq; transgressus, nisi, etc. Nemeas, ea. de Fin. 141. b. Locus est ubi Hercules leonem interfecit.

Nea

1165 NE Nemeus leo. Tus. 219. b. Nemo, nis, ne quis, omnis non, nemo omnium, quis omnium. Ep. 5. b. Neminem ex consularibus amicis tibi esse uideo praeter Lucullum. pro Q. 13. b. Nemo ex tot creditoribus alicui, etc. 14. a. Nemo de ijs qui peritissimi sunt, huic anteponendus est. de Or. 101. a. et Ep. 6. b. Nemo de consularibus. de L. 188. b. Quod enim est tam desperatum collegium, in quo nemo est decem sana mente sit? de N. 45. a. Nemo homo. et 25. a. Nemo nec homo nec deus. et ad Her. 29. a. Nemo rex. Tus. 154. b. Nemo omnium tam esse immanis, qui, etc. et de Or. 119. b. Nemo omnium tot ac tanta habuit, etc. I. V. 130. a. Nemo omnium mortalium, etc. Or. 213. a. Quis omnium doctor Aristoteles? pro Font. 27. 6. a. Nemo Galorum, etc. I. V. 111. b. Fortasse non nemo uestrum audiuit. pro Dom. 235. a. Cuius est nemo in tanto populo, qui, etc. Tus. 248. a. Nemo de nobis unus excellat. I. C. 220. a. Video de istis abesse non neminem, etc. pro Mur. 14. 4. a. Hostis est in urbe, etc. non nemo etiam in illo sacratio. Item. in ipsa, inquam curia non nemo hostis est. pro D. 231. a. Cum me in iudicium populi nemo omnium uocarit. de D. 98. a. Excipi de antiquis praeter Xenophanem neminem. Tus. 170. b. Vtrum sit melius, diu immortales sciunt, hominem quidem scire arbitrator neminem. de Cl. 17. 5. b. Gracchus eloquentia nescio an habuisset parem neminem. Ep. 35. b. Colligit tibi quod haud scio an nemini, ut, etc. Ep. 85. a. Me quotidie Caesar magis amplectitur, familiaris quidem eius sicuti neminem. At. 119. a. Respe. te mihi ita comendauit, ut chariorem habeam neminem. de Or. 95. b. Roscius dicebat se reperire discipulum quem quidem probaret, potuisse neminem. ad Her. 25. b. Vnus nemo potuit, etc. pro Dom. 228. b. Quod omnes non negent. id est, nemo. At. 119. a. Facio pluris omnium hominum neminem. et 147. b. Magis idoneum quam ego sum reperies neminem. Off. 53. b. Quod cum omnibus est faciendum, tum haud scio an nemini potius quam tibi. Nemp, nimirum, quippe, opinor. pro Fl. 163. b. Si dat tantam pecuniam Flacco, nemp ne peccat, ne rata sit emptio. I. A. 156. a. Cui Pompeij consularis in quibus actis consistit nemp in legibus. I. A. 193. a. A quo defenderit nemp ab hoste. et I. P. 99. a. Quibus autem hostibus? nemp his, qui, etc. I. V. 272. b. A quo tempore datum est? nemp eo, cum, etc. et pro Cl. 30. a. Quo crimini, nemp quod, etc. pro Dom. 220. a. Quod est Pontificis ius, ad ptonis? nemp ut is adoptet qui, etc. de N. 79. a. Videm etiam uota suscipi dicitis oportere, nemp singuli uouent. Acad. 29. a. Non me, inquit, dico scire, optime, nemp ista quae, etc. de Cl. 166. a. Nemp eum dicit qui, etc. I. V. 139. a. Nemp ista dicit propter decum. Part. 233. b. Nemp igitur ea restant, quae, etc. Tuscul. 230. b. Nemp neq; as, etc. Ep. 18. b. Nemp studium meum non desuit declarandorum munerum tuo nomine. At. 151. b. Scimus nemp, heremus nihil omnium. pro Q. 15. a. Nemp, si, etc. et ibi. Opinor si, etc. Part. 232. b. Nemp ea sequuntur, quae ad faciendam fide pertinent. At. 285. a. Quod autem tibi cum Antonio priuati uoluerit nemp quia postulabat haec. I. A. 186. b. At auis huius nobilis, Tuditanus, nemp ille, qui, etc. I. A. 244. b. Sed effugi insidias, nemp in Antonio congressum ueniendum est. pro Mil. 104. a. Quid ergo tulit nemp ut quaeretur. Nemus, ris, de D. 104. a. Multos nemora et siluae comoment. et de Ar. 249. a. Agros et nemora peragrare. Att. 240. a. L. Caesar uentam ad se rogat in nemus. Neoptolemus, mi, iud est Pyrrhus. de Am. 110. a. Nepas, pe, scorpis. de N. 47. b. Atq; oculos urget pedibus pectusq; nepas. et In. Arat. Haec caput atq; oculos tor-

1166 NE quere ad terga nepas. de Fin. 134. b. Nepas aculeis, uti aulias uestbas. Nepos, oris, qui ex filio uel filia natus est, qui disperdit ac dissipat patrimonium. pro Deiot. 14. 4. a. Qui nepos a uum in discrimen capitis adduxerit. Tus. 166. a. Metellum multi filij, filia, nepotes, neptes, in rogum imposuerunt. de Cl. 189. a. Ex filia nepos. et Tus. 165. b. Quererem ex eo cuius suorum similis fuisse Africanus fratris nepos. pro Quint. 7. a. Perditus ac profusus nepos. et de Ar. 257. b. contra Rul. 75. b. Aliquis ut in suis rebus ita in rep. luxuriosus nepos. contra Rul. 61. a. Esse nepotem in patrimonio. I. V. 189. b. Numulis corrogatis de nepotum bonis. Nepotis, ptis. Tus. 166. a. l. Nepos. Neptunius, a, um. In Ara. Neptunia prata secantes, et Neptunia pistrinx. et ad Her. 27. a. Neptuniae lacuna. Neptunus, ni, de Q. 39. a. Datum est igitur Neptuno altero Iouis fratri maritimum omne regnum, nomenq; prodiolum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando. et 10. a. Quicq; aer per maria manaret, eum esset Neptunum. Nequam, nihil, improbus, impurus, posterius. pro Cel. 36. a. Homo nequam atq; improbus. et pro S. R. 40. a. Serui nequam et improbi. de Or. 231. b. Seruus frugi. (Seruus nequam. I. V. 101. a. Verres tam nequam. et ibi. Ius tam nequam esse Verrium. Ep. 177. b. Homo nequissimus omnium qui sunt, qui fuerunt, qui futuri sunt. Ep. 183. b. Homo perditus, multoq; nequior quam ille ipse quem tu nequissimum occisum esse dixisti. de Pro. 71. b. Ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur. et I. P. 30. a. Nisi nequior quam Gabinius existisset. I. P. 94. a. Nihil isto scitote esse luxuriosius, nihil libidiniosius, nihil potestius, nihil nequius. et Tus. 198. b. Nihil nequius aut turpius effrenato uiro. At. 6. b. Homo sane nequa. At. 10. a. Cum accusator homines nequissimos reieceret, reus frugalissimus quenquam fecerit. et 98. a. Nunquam uidi hominem nequiorum. I. A. 210. a. Nequa est homo ille atq; confidens. Nequando, de Am. 107. b. Ut nequando idicare incipere remus eum, quem aliquando odisse possemus. ad Her. 2. b. Nequaquam, minime omnium, nullo pacto, nulla ex parte. de Fin. 81. a. Nequaquam ista amicitia est. et de In. 56. b. Nequaquam tantum inter eos interesset. et Ep. 24. 6. b. Nequaquam paribus rebus. de In. 63. a. Ut nequaquam cum illius commodo fuerit contra. de N. 72. b. Nequaquam istuc istac ibit. et pro S. R. 19. a. Nequaquam similiter, etc. Neq; nec, de Or. 94. a. Nulla enim lites neq; controuersiae sunt, quae, etc. At. 128. a. Nam certe neq; tum peccauit, cum, etc. neq; cum, etc. Nequeo, quis non queo, non possum, non habeo quem ad modum, mihi liberum non est. de Or. 137. a. Quidam quae sanare nequeunt, exulcerant. Or. 218. b. Nectant haec ita stricta sunt, ut ea cum uelimus laxare, nequeamus. Ac. 44. a. Nihil in rerum natura est minimum, quod diuidi nequeat. de D. 128. b. Demosthenes rho litera dicere ne quibat. de St. 84. b. Quae si exequi nequirem, tamen, etc. de Som. 129. a. Sicut solem intueri nequit aduersum. pro Mil. 116. b. Nequeo uetera illa iudicare, etc. Or. 211. a. Nequire pro non quire. At. 17. b. Atque hoc loco illud non queo praeterire. Nequicquam, frustra, nihil. pro Q. 14. b. Et sero et nequicquam pudet. et Antequa. 194. a. At. 185. b. Ceterum nequicquam perijit ille, si, etc. Tus. 203. b. Quae generi humano angorem ne quicquam affert. Tus. 194. a. Nequitia ab eo quod ne quicquam est in tali homine. Tus. 164. a. Secernere autem a corpore animu, ne quicquam aliud est, quae emori discere. Ne quidem. pro Deiot. 150. b. Deiotarus nuquam su-

Cc 4 cum

1167 NE
cumbet inimicis, ne fortune quidem. I. Ne.
Ne quis de Opt. 2.4.4. b. Cum esset lex Athenis, ne quis plebi scitum faceret, ut quisquam, etc.

Nequitia, de Fin. 7.0. a. Ille porro male, prauis, nequitia, turpiter cenabat. Et ad Her. 7. a. Qui fecerit illud tam nequitia, eundem hunc tam perperam fecisse non est mirandum. Tuf. 1.9.3. b. Turpiter et nequitia facere aliquid.

Nequitia, de Inertia. I. C. 98. a. Iam me ipsum inertiae nequitia, condemno. Et 1.0.3. a. Inertia ac nequitia. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo quod nequicquam est in tali homine, ex quo idem nihil dicitur. Et ibi. Frugalitas, cui contrarium uicta nequitia dicitur. Et 1.8.1. a. Scio dolorem non esse nequitiam. pro S. R. 4.1. a. Officina nequitia, diuersorum flagitiorum omnium. ad Her. 1.8. a. Ab omnibus unica malitiam atque nequitiam cognosci. de Fin. 1.3.8. a. Homo singulari nequitia praeditus. Et pro Cl. 2.4. b. Vir perditam nequitiam, summa egessate. At. 1.2. a. Nequitia, libido.

Nereides, nymphae marinae. I. Arat. Hanc illi tribuit poenam Nereides almae.

Neruij, pop. At. 3.7.
Neruosae, enixae, forititer. Ep. 2.58. a. Vigilanter, neruosaeque aliquem subornare. Planci.

Neruosus, firmus. Orat. 2.0.8. b. Aliquanto neruosus dicere. Off. 7.3. b. Neruosus aliquid differere.

Neruosus, um, fortis, robustus. de Cl. 1.7.5. b. Aristoteles in dicendo neruosus.

Neruosus, li. At. 2.6.9. a. Si tu neruosus tuos adhibueris. Neruosus, ui. torus, uis, uires. de N. 3.7. b. Nec enim diu uenis et neruosus, et ossibus continentur. Et 5.4. a. Huc adu de neruosus a quibus artus continentur, eorumque implicatio nem toto corpore pertinentem, qui sicut uena et arteria a corde tracti, et profecti in corpus omne ducuntur. de Or. 1.6.3. a. Et pro S. R. 4.1. a. Nerui in fidibus ita sonant, ut ad digitis sunt pulsati. Tuf. 1.4.8. b. Cantus uocum neruosus et tibiarum. de D. 1.1.3. a. Iam neruosus in fidibus alijs pulsatis resonare alios. Ep. 7.8. b. Quantum in cuiusque animo roboris est et neruosus. Epist. 4.0. a. Plane uideo fore neruosus opus, sapientiaque tua. I. V. 7.2. b. Et Ep. 2.51. b. Contendere omnes neruosus in aliqua re. de Fat. 1.4.4. b. Itaque contendit omnes neruosus Chrysiptus, ut persuadeat, etc. Et Fr. 3.2.8. a. Et tu ut possis, est tuorum neruosus. Or. 1.0.2. b. Oratio Philo sophica neque aculeos, neque neruosus forenses habet. Quae de Pet. 2.11. a. Nerui atque artus sapientiae sunt, non temere credere. I. A. 1.8.5. a. Nerui belli pecunia. pro Pom. 7. a. Ve stigalia neruosus recipi semper duximus. contra Rul. 7.5. b. Incidere neruosus populi Ro. Acad. 4.5. b. Theophrastus neruosus uirtutis incidit. Tuf. 8.0. b. Poetae neruosus uirtutis elidunt. I. A. 2.4.0. b. Legionum nostrarum neruosus his consilijs incidemus. de L. 1.7.7. a. Illa seuera Lacedaemone neruosus insit, quod plures quam septem haberet in Timothei fidibus, inde demittuntur. de L. 1.7.7. a. Illa seuera Lacedaemone neruosus insit, quod plures quam septem haberet in Timothei fidibus, inde demittuntur.

Nescio, scis, sum ignarus, sum inscius, sum rudis, scientiam meam fugit. de Orat. 9.5. b. Dum mihi liceat scire, nescire, quod nesciam. de Orat. 9.0. b. Neminem in eo disertum esse posse, quod nesciat. Or. 2.1.2. a. Nescire quidem barbarum iam uidetur, nescire dulcius. Tuf. 1.6.0. b. Nec me pudet ut istos scire, nescire quod nesciam. Att. 1.9.2. b. Opinor, sed certum nescio. I. V. 2.1.4. b. Peruenit res ad istius aures nescio quomodo. Et Off. 1.3. a. Ea nescio quomodo plenior ore laudamus. Or. 2.0.4. a. Sententia nescio unde ex abdito erit. Acad. 2.0. b. At ille nescio qui, qui solet, etc. pro Sest. 1.8. a. Ligur iste nescio qui, etc. Ep. 7.1. a. Nescio quo pacto, nescio quomodo, et casu nescio quo. pro Mil. 1.0.4. a. Diuisa est sententia postulante nescio quo. de Or. 1.0.1. b.

Causidicus nescio quis. Et Att. 2.0.6. b. Ista nescio, quae Quae Fr. 2.9.3. b. Paconij nescio cuius hominis querela. pro Flac. 1.5.4. a. b. Supplet enim ille nescio qui, etc. Item. O pastor res nescio quos, etc. Brut. 9.1. b. Mihi non erat explicatum quid agerem, id est nesciebam. I. A. 1.6.7. b. Nescio quid conturbatus mihi esse uideris.

Nescius, a, um, inscius, pro Deiot. 1.4.5. a. Iratum te regi Deiotaro fuisse, non erant nescij. de Or. 8.8. b. Non sum nescius Crasse ista inter Graecos dici solere. Et 9.2.4. Non sum ignarus, quibus rebus, etc. Ep. 6.7. a. Neque tamen haec cum scriberem eram nescius, quantis oneribus premerere. Et de Fin. 4.9. a. Non era nescius Brute, etc. ad Her. 2.1. a. Non sum nescius, quantum. Et Att. 1.4.3. a. Heu tu ne forte sis nescius, Dolobella me sibi legauit, ad III. Non. Apri. Nescis, in sula. Att. 2.5.2. Et 2.5.3.

Netinenses, pop. I. V. 1.4.0.
Netini, pop. I. V. 2.4.7.

Neuter, a, um, indifferens, nullarum partium. Att. 9.8. b. Ita effici, ut neutri illorum quisquam esset me charior. Off. 1.4. b. In quo quidem neutrorum est commendata sententia. de D. 1.5.0. b. Quid bonum sit, quid malum, quid neutrum. Et 1.2.1. b. Neuter anguis: id est, nec mas, nec femina. Off. 3.6. b. Haec sine hominum operibus neutra in partem effici possunt. Or. 2.11. b. Quae non sane sunt in omnibus neutris usitata. Acad. 3.3. a. Haec summum bonum est, in his rebus neutram in parte moueri, quae ad ueritatem ab ipso dicitur. Att. 9.8. b. Neuter quenquam omnium pluris facere quam me uidetur. Et 1.2.5. a. Sed neutri eorum est ille, ut nos beati simus: uterque regnare uult.

Neutiquam, nequaquam. At. 1.6.4. a. Cui te socium neutiquam puto esse oportere. Et de Vn. 2.0.2. a. Inuisibilis uos quidem esse non potestis, neutriquam tamen dissoluenini. Acad. 1.4. a. Mihi neutiquam cor consentit cum oculorum aspectu.

Nex, cis, mors. pro Mil. 1.0.3. a. Latroni quae potest esse ferri iniuria nex. de N. 2.7. b. Iunius nec sibi ipse consuit. pro Cec. 3.0.4. b. Homines uinculis, necesse, ignominiasque intant. I. C. 1.0.1. Multorum ciuium necesse. de Leg. 1.8.1. a. De nicales feriae a necesse appellatae.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Nexum, xi, et Nexus, us, obligatio ciuiliis quaedam est, qua fiebat septem adhibitis testibus, cuius Romanis puberibus, idque per as et libram: id est, are, nummumque aliquo percussa libra, quo factio, solutio representabatur. Sicque non minus corpus, quam bona obligabatur, ut pignus: praesertim si quis pro pecunia quam debet, operas suas corpusque seruituti subijciat. pro Cec. 3.0.4. b. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non sustulerit horum nexa atque hereditates. de Ar. 2.4.7. a. Multae sunt domus iure mancipij et iure nexi. de Or. 9.9. a. Nexorum et mancipiorum iura. de Or. 1.5.7. b. Nexum quod per libram agitur. Top. 2.2.3. a. Trium dere rem alicui nexu. Parad. 1.2.2. b. Mancipia, quae sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure ciuili. pro Mur. 1.2.4. b. In his rebus repetendis quae mancipij sunt, is periculum iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. Epist. 1.0.9. b. Atticus noster, cuius quando proprium te esse scribis mancipio et nexu, meum autem usu et fructu, contentus isto sum. Et 8.1.0. b. Sum enim Xepos meo tuus nescis inter se nexa et iugata sunt. Et de D. 1.0.6. b. Cum causa causa nexa rem ex se gignit. Tuf. 1.9.4. a. Cause aliae ex alijs aptae, et necessitate nexa. Or. 2.0.9. b. Res collocatae et quasi structae et nexa uerbis. de Fat. 1.4.8. a. Ex aeternitate quaedam uera esse, et ea non esse nexa causis aeternis.

Et a fati necessitate esse libera.
Ni, nisi. de Or. 1.3.4. b. Quod ploras patere? mirum ni canem. Att. 2.6.1. a. De quo quidem ipso dixi Oppio cum me hortaretur, etc. me nullo modo facere posse, ni mihi exploratum esset, etc. I. V. 1.9.8. a. Ni ad equestrem ordinem iudicia referantur. Et Ep. 8.3. a. Ni uerere, ne, etc. I. C. 1.0.9. a. Ni exeunt, ni pereunt. Tuf. 2.5.0. b. Ni ita se res haberet.

Nicanter, poeta colophonius, de rebus rusticis scripsit. de Or. 9.0. b.

Nicaea, a, urbs, pro Plan. 2.7.7.
Niceses, pop. Epist. 2.2.6.

Nidor, oris, odor, praesertim popinae. I. P. 8.2. a. Paulisper stetit in illo ganearum tuarum nidore atque sumo. Tuf. 1.9.6. a. Sicut nidoris, barba pedore horrida.

Nidulus, li. de Or. 1.0.1. a.
Nidus, di. de N. 5.2. a. Aues cubilia sibi nidosis construant, eosque quam possunt molliissime substernunt. Et de Or. 1.10. b. Volucres uidemus fingere atque construere nidos.

Niger, a, um, ater. de D. 1.10. a. Quae alba sunt, quae nigra dicere. pro Cec. 2.9.0. a. Phormio nec minus niger, nec minus confidens, quam ille Terentianus Phormio.

Nigror, oris, quam nigredine barbari, nigritudinem et nigrum. Plin. nigrum. Cor. Celsus appellat. hic uero pro tenebris, et caligine usurpatur. de Or. 1.5.7. a. Nigror notis occaecat. Et de D. 8.5. b.

Nihil, nihilum, ne quicquam, nihil quicquam, non quicquam, nulla pars, ne plus quidem, nullam in parte. In omnes partes. Off. 3.0. b. Nihil omnium rerum agricultura melius. Et de In. 5.4. a. Nihil omnium rerum melius quam omnis mundus administratur. de Or. 1.2.5. b. Omnia dicendo excusanda sunt, nihil adiuuante natura. de Cl. 1.8.3. b. Curio literarum admodum nihil sciebat. Q. P. 3.2.7. b. Nihil istorum fuit sciendum. de Or. 9.6. a. Sine quo quum in uita nihil quicquam egregium, tum certe hoc quod tu expectis, nemo unquam assequetur. Ep. 8.8. b. Dolobellam antea tantummodo diligebam, obligatus ei nihil eram. contra Rul. 7.8. a. Bescio isto legis nihil uideri. Off. 6.8. a. Cadit ergo in uirtutem bonum mentiri: nihil minus. I. V. 1.8.6. a. Ciuitatibus pro frumento nihil soluit omnino. de Orat. 1.21. a. Sed hoc nihil ad me. I. P. 9.4. a. Recte ac secus, nihil ad nos: aut si ad nos, nihil ad hoc tempus. de Or. 2.0.7. b. Quando autem, etc. nihil ad hoc tempus. de Som. 1.2.9. b. In quo qui instituit, nihil ad nostrum genus. Or. 2.18. a. Nihil ad rem, illud sit an non, nihil refert. de Cla. 1.7.7. a. Antonius nihil non ad artem dirigebat. pro Cl. 5.6. b. De furto litera nulla inueniebatur. Et 5.7. a. De furto uerbum fecit nullum. Off. 5.8. b. Homo ad nullam rem utilis. Et ibid. Homo ad nullam partem utilis. Att. 1.7. a. Ni ad rem. Att. 1.3.7. b. Optimatibus uero tuis nihil confido, nihil tam ne inferno quidem. Par. 1.6. b. Hoc tamen opus in apertum ut referas, nihil pro stulo. Et 1.8. a. Sic te prosternas, ut nihil inter te atque inter quadrupedem aliquid putes interesse. de L. 1.5.6. b. Quorum sum tandem, aut cur ista quae uis? nihil sane, etc. Et ibi. In hoc etiam Graeciae nihil cedimus. de L. 1.5.7. a. Nihil ad Caesarem, sed potius ad antiquorum langorem et inscitiam.

Nihil dum, nihil adhuc, non adhuc, nondum quicquam. Att. 1.3. b. Brundisio nihil dum erat allatum. Et 1.0.9. b. A te nihil dum certi exquiri. Et I. C. 1.1.2. a. Eum nihil dum suspicantem ad me uocauit. Att. 2.4.0. b. Summatim adhuc ad te, nihil dum enim ab Albo.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil nequam. Tuf. 1.9.4. a. Nequitia ab eo, quod ne quicquam sit in tali nomine, ex quo idem nihil dicitur. Item: Homo sine uirtute, sine ingenio.

Nihil facio, nullo loco numero

ex latinis ista tractavit. Att. 207. a. Et nimirum id fuit, sol-
uendo enim non erat. Acad. 23. a. Itaq; in cognitione nimi-
rum assentiar. Tusc. 207. b. Nimirum igitur ut in cau-
sis, etc. sic in egritudine, etc. ad Her. 33. b. 4. a. Eum
extinguere id nimirum fuit capi Troiam. 6. b. Nam
cum dissoluerimus, etc. absolute nimirum confecerimus.
Tusc. 242. a. Horum nimirum aspectus, etc. pro S. R.
44. b. Nimirum similiter arbitremini isti, etc. pro Sest.
23. a. Nimirum hoc illud est, quod, etc. de D. 105. b. Hoc
nimirum est illud, etc. pro S. R. 43. b. Nimirum iudi-
cates, etc. Ant. 16. a. Hec enim est tyrannorum uita, nimi-
rum, in qua nulla fides, etc. pro Mar. 134. a. Quis non
modo summa bona, sed nimirum audeo uel sola dicere.
Nimis, et nimium immoderate, extra modum, preter mo-
dum, ultra quam satis est, subtilius quam satis est, nimis ualde,
de, plus equo, nimio opere, nimio plus. Satis, parum. Att.
216. b. de L. 134. a. Tu uero illi nec nimis ualde unquam,
nec nimis sepe laudaueris. Or. 213. a. Nimis insidiarum ad
capiendas aures adhiberi uidetur. Att. 116. b. Philotimi
litera me quide non nimis, sed alios admodum delectat. At. 20
114. a. Sed hac non nimis exquiro a grecis, etc. de Or. 90. a.
Si cupiam hoc nimis infirmum uidetur, etc. de Cl. 195. a. Nimis
multa de me. Off. 22. a. Satis superque, de Or. 96. a. Quo
nam quae a natura expetenda sunt, ea dicis non nimis de-
esse nobis. 7. b. Non sumus nimis auidi, tua isti medicocri es
loquentia contenti sumus. 131. b. Nimis multa in genera
diuide re aliqua. de Or. 141. b. Homo certe non nimis pu-
dens. Ep. 140. b. Non nimis honestus. ad Her. 30. a. Ma-
gna nimis licentia. de Fin. 144. a. Quod satis est, eo quic-
quid accesserit nimium est, et nemo nimium beatus est, et ne-
mo beato beator. Or. 203. b. In omni re uidendum est qua
tenus: et si enim suis cuique modus est, tamen magis offen-
ditur nimium quam parum, et ibi. Peccant qui non sentiunt
quod est satis. Or. 214. b. In hoc genere nimium quod est,
offendit uehementer, quam id quod uidetur parum. pro
Plan. 276. b. Succumbam tibi in eo ipso, in quo nihil potest
esse nimium. et ibid. Quoniam tu ita uis nimium gratum
esse concedam. et ibid. Gratum preter modum esse. I. A.
229. a. In illius uiri consilijs atq; factis nec nimium nec pa-
rum unquam fuit. de Or. 123. a. Dialectica in excogitandis
argumentis muta nimium est, in iudicandis nimium loquax,
de Orat. 116. b. Verba effervescentia, et paulo nimium re-
dundantia. Or. 204. b. Sales qui in dicendo nimium quan-
tum ualent, aliter, mirum quantum ualent. I. C. 99. b. Nimium
diu te illa castra desiderant. Att. 190. b. Tempus nimium lon-
gum. de Fin. 73. a. Quod uos interdum uel potius nimium se-
pe dicitis, et ibi. Nimium boni est cui nihil est mali. Att. 162.
a. Ego te nimio plus diligo. Off. 4. b. Alterum est uitium,
quod nimis magnum studium in res obscuras conferunt.
Off. 28. a. Mediocritas illa que est inter nimium et parum.
Nimius, a. um. immoderatus, intemperatus, plus equo,
quod superstit, nimis magnus, nimis acer, multus. S. Modi-
cus. Att. 282. a. Epistola, qua mihi multa tribuens unum re-
prehendebas, quod in honoribus decernendis essem nimius,
et tanquam prodigus. pro Mil. 114. a. Diligentia tota rep-
suscepta nimia nulla putaba. pro Arch. 191. a. De meo a-
more glorie nimis acri fortasse, sed tamen honesto uobis co-
suebor. Tusc. 221. b. Nimia refecari oportere. Att. 283. a.
Nihil tu nimium uidebatur. de Fin. 131. b. Hoc magis intelli-
gendum est, haec ipsa nimia in quibusda futura non fuisse, nisi
quoad essent modica natura. Ac. 5. b. Ille multus in eo fuit,
id est nimius. Off. 26. b. Cauendum est ne in festinationibus
suscipiamus nimias celeritates. de S. 88. a. Vitis putada est,

ne bluescat sarmetis, et in omnes partes nimia fundatur.
Niobe. Tusc. 204. a. Et Niobe fingitur lapidea propter
eternum, credo, in luctu silentium.
Niptra, oru. nome Tragediae Pacuuij. Tusc. 185. et 186.
Nisei, populi. Epist. 227.
Nisi, nisi si non, nisi si, nisi quod, preter, preterquam.
At. 108. a. Nisi ego insano, stulte omnia agi iudico. pro
Sest. 25. b. Quem unquam senatus ciuem nisi me, nationi-
bus exteris commendauit? de Clar. 170. a. Nec uero habeo
quenquam antiquiorem, nisi quem, etc. Epist. 135. b. Ni-
hil uideo quod timeam, nisi quod omnia sunt incerta. de
Fin. 124. a. Memento, que nos sentiamus, omnia proba-
re, nisi quod uerbis aliter utamur. Epist. 230. a. De re ni-
hil possum iudicare, nisi illud mihi certe persuadeo, te,
etc. de Fin. 80. a. Nunquam facies, cur, nisi quod turpe
est. At. 23. a. Hoc me delectat nisi quod, etc. de Cl. 190. a.
Nisi quid de Epanimida suspicari libet, etc. pro Syl. 172.
a. Nisi uero paucos fuisse putatis, qui, etc. pro Flac.
153. a. Nisi uero haecenus, etc. I. C. 121. a. Nisi cupiam L.
Cesar crudelior nauis tertius est uisus, cum, etc. Att. 155.
a. Nisi forte iste summarius, etc. et de Fat. 147. b. Nisi
forte uolumus sequi, etc. et de Fl. 150. a. pro Plan. 279.
b. Nihil amplius dico, nisi me in Sicilia uentris noluit. pro
S. R. 36. a. Si nihil aliud fecerunt nisi rem detulerunt, non
ne satis fuit his gratias agere? pro Syl. 173. b. Si Torquatum
Syllam solui accusasset, ego quocq; hoc tempore nihil aliud
agerem, nisi eum qui accusatus esse, defendere. At. 24. a.
Nisi si quid erit, etc. et 236. a. Erat autem nihil noui, quod
aut scriberem, aut ex te quererem, nisi forte hoc ad te per-
tinet. et 257. a. In fredo medio hanc epistolam le-
gi, ut quid possem prouidere in mentem non uenerit mi-
hi, nisi quod presens me ipse defenderem. Q. Fr. 312. b. Ni-
hil dicam aliud, nisi uerebor, ne quando, etc. pro S. R. 35.
a. Quid erat quod Capitonem in his bonis esse socium. Ep. 230.
a. De re nihil possum iudicare, nisi illud, certe persuadeo
do te nihil temere fecisse. de Or. 130. b. Miseros illud nos
lunt, nisi si se forte iactant. et Ep. 233. a. Nisi si quis ad me
plura scripsit. Epist. 155. b. Puderet me inconstantie lite-
rarum, si non ex aliena leuitate pendere. pro Q. Ros-
51. a. Quod ego amplecterer, si non, etc.
Nisus, sis. conatus, gressus, incessus. Tusc. 185. b. Pede-
tentim, inquit, ite et sedato nisu. poetae.
Nitedula, le. munis genus. pro Sest. 119. a. Ut illa ex ue-
preculis extracta nitedula, Remp. conaretur arroderet.
Nitens, is. nitidus. de Clar. 186. b. Non ualde nitens,
non plane horrida oratio.
Niteo, es. niteo, splendeo, flosco. S. Squalo. I. C. 105.
b. Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura. contra Rul.
64. b. Vestigal quod amissis alijs remaneat, intermissis nq;
conquiescat, in pace niteat, in bello non obsolescat. de Fin.
107. a. Eorum uides quam niteat oratio.
Niteo, scis. niteo. S. Obsolesco. Tusc. 162. b. Non inter-
mitti suo tempore coelum nitefcere. In Arat. Exiguo qui
stellarum candore nitefcit. ad Her. 21. b. Ingenio, doctri-
na, preceptione natura nitefcit.
Nitidus, a. um. nitens, cultus. S. Incultus, horridus, a-
gressis. I. V. 157. a. Capi collesq; nitidissimi, uiridissimiq;
et I. C. 109. a. Quos pexo capillo nitidos uidetis. de Or.
101. b. Nitidum et letum genus uerborum. Or. 200. a. Ni-
tida pictura. S. Inculta et horrida. de D. 114. b. Nitidus.
S. Horridus. At. 188. a. Pro isto asfo sole, a te nitidum so-
lem unctumq; repetemus.

Nitor,

1173
nitor, oris. cultus, mundicia. S. Squalor. pro Cel.
51. b. Si quem offendit huius splendor, si nitor, iam ista de-
ferentis et ad Heren. 39. b. Gemmae nitor et splendor au-
ri. de Senect. 89. b. Tum Lyfimachus inuenis eius purpu-
ram et nitorem corporis, dixit, etc. In Arat. Delphinus
hanc nimio lustratu nitore. Att. 209. b. Nitor oratio-
nis nostrae, si modo est aliquis in nobis. de Clar. 167. b. Ae-
tas oratorum, in qua naturalis inesse non fuerat nitor.
Orat. 207. a. Sed quia haec sua sponte squalidiora sunt, ad-
hibendus erit in eis explicandis quidam orationis nitor. 10
et ad Heren. 28. b. Cuius nitor urbis Italiam nuper illu-
strauit. de Leg. 157. a. Antipater habuit uires agrestes ac
horridas sine nitore ac palaestra.
Nitor, eris, nixus sum, et nixus sum. enitor, conitor,
aditor, fuleior, confido, pendeo. de N. 49. a. Partes ter-
re undiq; medium locum capefcentes nituntur equaliter.
de N. 48. b. Quam propter nitens pemis conuoluitur a-
les. et ibid. Nitens plumato corpore coruus. de N. 47. b.
Ille tamen nitens grauitate uestigia ponit. et ibid. a. Engo-
nas in uocant genibus qui nixa feratur. et Tusc. 150. 20
a. Sudans nitendo nec proficit hilum. de Nat. 50. b. Que-
dam serpentes extra aquam ortes, simul ac niti possunt, a-
quam persequuntur. Acad. 17. b. Nitamur igitur nihil
posse percipi. pro Rab. 94. b. Quint. Scaeuola bastili ni-
xus. de N. 51. a. Ipse dux, qui non habet ubi nitatur, reuo-
lat. et I. V. 253. a. Nixus mulierculi. pro Planc. 273. b.
Ego huc a me ortus, et per me nixus ascendi. Antequam.
197. a. Vniuersorum auxilium eo plurimum potest, quo
firmioribus opibus est nixum. Antequam. 194. a. Frequen-
tes profecto talibus conatibus obuiam ire nitentur. et 30
At. 147. b. Niti contra honorem alicuius. pro Cor. 71. b.
Cum Carthago nixa duabus Hispanijs huic imperio immi-
neret. Antequam. 194. a. Partim innocentia fecti, par-
tim nobilitate nixi. I. P. 83. a. et Epist. 64. a. Ego istius pe-
culis consilio scilicet aut praesidio niti uolebam. pro Cel.
38. a. Fundamenta defensionis meae, que firmissima sunt,
sintantur iudicio suorum. pro Cl. 51. a. Sicuti uestra equi-
tate nixi confidimus. et 40. b. Is hoc uno nititur, quod sit
ignobilis. et 18. a. Niti et magnopere cofidere aliqua re.
pro Flac. 159. a. Ut iam fractum Graeciae nomen huius ur-
bis laude nitatur. At. 43. a. Sustentabimus nos, et spe qua
iubes nitentur. et Epist. 187. b. Niti ope alterius. I. V. 69.
a. Niti gratia et auctoritate. et Part. 242. a. Niti scripa-
to. et de In. 80. b. Ut lex ipso scripto uideatur niti. de O-
rat. 111. b. Res, quae mendacio nixa est. de Fin. 61. b. Vir-
tus nititur honesto. Tusc. 235. b. Quod ita ortum esset e-
terra, ut stirpibus suis niteretur. et pro Cel. 40. a. Ar-
bores nituntur suis radicibus. de Orat. 103. a. M. Scaurus
qui prudentia rerum magis quam dicendi arte nititur. de
Orat. 92. b. Tum etiam exemplorum copia nitebatur. de
In. 80. a. Id quo nititur aduersariorum causa. Att. 272. a.
In cubitum nixus. Tusc. 25. a. Ipse quoq; ad omnium ni-
tentur facultatem. Att. 189. b. Ad omnia nitor, non ad ani-
mum, sed ad uultus reficiendum. Tusc. 158. Sed plurimi
contra nituntur et 228. b. Virtutis fiducia nitendum no-
bis est ad spem beate uiuendi. In Arat. Coruus nitens, ex-
trema hydra. Att. 275. b. Respub. iusta et iam suis nitens
uiribus. Q. Fr. 299. b. Ratio salusq; omnium nostrum,
qui ad Rempub. accedimus, non ueritate solum, sed etiam
fama nititur. de Sen. 83. b. Tantum quisq; quantum potest
nitatur. et 87. b. Viriditas herbecens, quae nixa fibris
stirpium sensim adolefcit. et 94. a. Optimi cuiusq; anti-
mus maxime ad immortalam gloriam nititur. pro Mil.

1174
105. a. In huius uita nititur salus ciuitatis. pro Deio. 144.
b. Ea frequentia in qua oratorum studia niti solent. In Sal.
27. b. Satius est me meis rebus gestis florere, quam maio-
rum opinione niti. de D. 85. b. Diuinitio coniectura niti-
tur. et 120. a. Diuinitio in coniectura nititur. de Sd. 127.
a. Tu eris unus, in quo nitatur ciuitatis salus. pro Cel. 42.
a. Ut aliquando in quibus causa nititur, ad ea ueniamus.
At. 2. a. Domitius in quo uno maxime ambitio nostra niti-
tur. Part. 241. b. Defensor autem ea, quam proposui equi-
tate, nitatur. Epist. 4. b. Cum maxime consilio, studio, labo-
re, gratia de causa regia nitentur. pro Cel. 37. b. Hoc
non faceret, nisi alicuius intolerabili libidine, et nimis a-
cerbo odio niteretur.
Nitrum, tri. species salis quaedam. de qua uide Plinium.
Epist. 123. b. Persuasum est ei, censuram lomentum, aut ni-
trum esse, aliter utrum, sed rectius nitrum.
Niualis, le. niue plenus. de D. 84. a. Cum tumulos Ala-
bano in monte niuales, Lustrasti, et leto mactasti lacte
latinas.
Niueus, a. um. de D. 82. b. et ad Heren. 34. b. Niueus
candor.
Nix, niuis. de N. 31. a. Aquam congelare frigoribus
et niue pruinaq; concrefcere. I. C. 109. b. Pruina ac niues
perferre. Acad. 18. b. Anaxagoras niue nigram dixit esse.
et ibid. Anaxagoras dixit aquam nigram esse, unde nix
congregata esset. Q. Fr. 314. a. Nisi niuem atram, etc.
Nixus, a. um. s. sultus. de D. 84. b. Nam pater altitonans
stellant nixus olympo. et pro Cl. 51. l. Nitor.
Nixus, xi. In Arat. 89. C. L. Engondis. et 381. D.
Nixus, xus. nixus, us, nutus. de N. 40. a. Astra nixu
suo conglobata.
No, as. nato. de Fin. 134. b. Serpere anguiculos, mare
anaticulus. et Tusc. 235. b. Natura bestias nantes aquarum
incolas esse uoluit.
Nobilis, le. clarus, insignis, nobilis, genere natus, nobili
loco natus, summo loco natus, honesto loco natus, bono ge-
nere natus, summo genere natus, clarissimo patre natus,
aui, maioribus, equestri loco ortus, regali sanguine crea-
tus, nobilissima familia natus, summo loco, summo loco na-
tus, stirpe antiquissima ortus, in summa familia natus, na-
tus in amplissima familia, bonis parentibus atq; honesto
loco natus, esse ex equestri loco, ampla et honesta familia
natus, ciuili generosa stirpe profectus honestissimi et no-
bilissimi generis, generosus, quasi maiorum gentium, non
ignobilis, non obscurus, hic familia consulari est, ille pra-
toris, homines in ueteri dignitate fortunaq; nati. S. Igno-
bilis, ignotus, obscurus. Epist. 15. a. Quidam nobiles ho-
mines, et de me optime meriti. et I. V. 93. b. Pericles Ea-
phestus homo nobilissimus. Tusc. 192. b. Crantor in nostra
Academia uel in primis nobilis. de Or. 89. a. Multi in phi-
lophosia praecleari et nobiles. de Orat. 122. b. et 123. a.
Tres illius etatis nobilissimi et clarissimi philosophi. pro
Flac. 157. a. Homo apud nos notus, inter suos nobilis. pro
Cel. 43. b. Mulier non solum nobilis, sed etiam nota. I.
V. 273. a. Qui nobili genere natus est. pro Flac. 161. a.
Amyntas est genere, honore, existimatione princeps sua
ciuitatis. Q. de Pet. 207. a. Qui nequaquam sunt tam ge-
nere insignes, quam uicij nobiles. de In. 61. a. Magnus et
nobilis rhetor Isocrates. I. V. 217. a. Ille nobilis taurus,
quem Phalaris habuisse dicitur. I. V. 243. b. Tam illustre
et nobile municipium. de Cl. 175. b. Ciceronis de incestu
nobilis oratio. de Opt. 244. b. Gladiatorum par nobilissi-
mum. pro S. R. 35. a. Tres nobilissimi fundi. I. V. 125. b.
Accia

Accipite aliud eius facinus nobile. pro Mur. 1.41. b. L. Na-
sta summo loco adolefcens. de Clar. 194. b. Demetrius non
ignobilis dicendi magister. Epist. 29. b. Summo loco
natus. Tuscul. 239. b. Honesto loco natus. 207. b.
Epist. 100. a. Summo genere natus, terre filius. 207. b.
185. a. Titanum e genere. Or. 199. b. Thucydides fuit hono-
ratus et nobilis. I. A. 277. b. At quam nobilis tua illa pere-
grinatio. pro R. P. 126. a. Demetrius ex doctrina nobilis
et clarus.

Nobilitas. tis. claritas generis, antiquitas generis, dig-
nitas generis, amplitudo nominis, uetustas familiae. (I. g.
nobilitas generis, nouitas generis. de Or. 131. a. Per tuam
nobilitatem, per uestram familiam, per tuas statuas. Post-
quam. 209. b. Vera nobilitas magnam uim habet. de Clar.
270. a. Ad memoriam laudum domesticarum et illustran-
dam nobilitatem suam. pro S. R. 20. b. Aliquis genere ac
nobilitate sua ciuitatis facile primus. 21. a. Sex. Roscius
nobilitatis fautor fuit. et pro Sest. 7. a. Omnes boni fem-
per nobilitati fauimus. de D. 99. a. Familiae duae Aruspici-
nae nobilitate praestantes. de Or. 155. b. Cum Isocrates dis-
cipulorum nobilitate floreret. pro Arch. 190. b. Philoso-
phi in eo ipso, in quo praedicationem nobilitatemque despi-
ciunt, praedicari de se ac nominari uolunt.

Nobilitas. as. celebros, praedico. Tuscul. 155. a. Opifices
post mortem nobilitari uolunt. et ibid. Poetae post mor-
tem nobilitari uolunt. Off. 38. a. Phalaris cuius est praeter
caeteros nobilitate crudelitas. pro Flac. 159. a. Spectata et
nobilitate uirtus Lacedaemoniorum. Off. 4. a. Quod es-
tiam si nobilitatum non sit, tamen honestum sit. Tus. 188.
b. Clari et nobilitati labores. Part. 233. a. Nobilitatis mul-
titudine rerum gestarum. pro Cor. 58. a. Hi quos aut for-
tuna exultit, aut ipsorum illustrauit labor et industria.
de Sen. 82. b. Nec enim ex te unquam nobilitatus es, sed ex
lateribus et lacertis tuis.

Nobiscum. Or. 211. a. Cum illis dicitur, cum autem
nobis non dicitur, sed nobiscum, quia obscenitas concurre-
rent litera.

Nocens. is. noxius. (Innocens de Nat. 50. a. et Att.
121. b. Vires a caulibus ut a pestiferis et nocentibus refu-
gere dicuntur. I. V. 56. a. Libido hominum nocentissimum-
rum. de Orat. 102. a. Orator qui scelus fraudemque nocen-
tis possit subijcere odio ciuium. pro S. R. 27. b. et ad Her-
34. b. Innocens si accusatus sit, absolui potest: nocens nisi
accusatus fuerit, condemnari non potest. pro Sest. 23. a.
Qui nocentes sunt et natura improbi. Antequam 193.
a. Turpis et nocens uita. (Honestissime et laudatissime
aeta uita. pro Mur. 135. a. Reus nocens. Parad. 124. b. No-
centes et pecuniosi rei.

Nocet, es. officio, obsto, fraudi esse. de N. 77. b. Nec si
grando quippiam nocuit, id toni fuit animaduertendum.
et de In. 54. b. Hoc nulla in re unquam quicquam nocuit.
Off. 3. a. Declinare ea quae nocitura uideantur. I. C. 117.
a. Mihi nihil iam ab istis noceri potest. pro Cecin. 296. a.
Arma alta ad nocendum, alia ad tegendum. Att. 202. a.
De quo nihil nocuerit, si cum Balbo eris locutus. Off. 56.
b. Eodem modo constitutum est, ut non liceret sui commo-
di causa nocere alteri. I. A. 202. a. Filio pietas erga pa-
trem fraudi esse non debet.

Noctu, nocte, nocturno tempore, tenebris. pro Mil.
111. b. Illi si insidiaretur nocte prope urbem expectan-
dum. et ad Heren. 7. a. Noctu an interdiu. de D. 95. a. Et
noctu ad oppidum respicientes flagrantis onerarias uide-
batis. Epist. 236. b. Κορυνην noctu eieci. Tuscul.

218. a. Noctu ambulabat in publico Themistocles.

Nocturnus, a. um. pro S. R. 21. b. Decem horis no-
cturnis L. X. milia passuum peruolauit. de Leg. 177. a.
Diagondas Thebanus omnia nocturna sacra lege per-
petua sustulit. de In. 51. a. Diurnum nocturnumue spa-
cium. de Senect. 94. a. Nocturni diurnique labores. et pro
Dom. 216. a. Concuratio nocturna. et I. C. 97. b. Noctur-
num praesidium pallatij.

Nodus, di. colligatio, uinculum. de Vn. 197. a. Omnia
duo ad coherentium tertium aliquid requirunt, et quasi
nodum uinculumque desiderant. de Am. 106. a. Anabillisi-
mus nodus amicitiae. de N. 48. a. Aeternum est astris cupi-
ens connectere nodum. et ibi. Orbes uinculi inter se et no-
dis caelestibus apti. de Or. 133. b. Gallus in scuto pictus, sub
nodis distortus, eiecit lingua. et c. de Som. 129. a. Qui nu-
merus rerum omnium ferre nodus est. Or. 218. b. His igitur
singulis uerbis quasi nodi apparet continuationis, quos
in ambitu coniungimus.

Nodus caelestis. pro piscium sidere et signo. Arat. Pisci-
ces, etc. Atque una tandem in stella committerent. Quam
ueteres soliti caelestem dicere nodum.

Nodus. pro difficili ad expediendum loco, re, uel qua-
stione. Att. 81. a. Dum hic nodus expeditur. Epist. 121. a.
Incideramus enim in difficilem nodum. ad Brut. 289. a.
Magius in rep. nodus est inopia rei frumentariae.

Nola urbs. de Clar. 165.

Nolanus, a. Att. 126. a. Fundus nolanus. de Off. 7.

Nolo, ne uis, ne uult, non uolo, non libet, pcentet, me-
glio. Att. 84. b. Noli putare me quicquam maluisse, quam
ut mandatis tuis satisficerem. I. P. 89. b. et pro S. R. 29.
a. Nolite enim putare, quemadmodum in fabulis, etc. de
Or. 126. Quare nolite existimare, etc. et de Clar. 175. b.
Noli putare quenquam, etc. et pro Flac. 166. a. Nolite
existimare eos qui, etc. non expectare huius exitum ius-
dicij. Epist. 2. b. Cui quae nolent, ijdem tibi non sunt am-
ici. Epist. 7. b. Euolare alius certe noluerunt. et 84. a. Noleat
hoc temporis, etc. Or. 211. a. Nolle pro non uelle. de Or.
115. b. Cum is se non nolle dixisset. Att. 114. a. Si erit (quod
nolim) accersendus.

Nomen, nis. uerbum, uocabulum. de N. 11. a. Nomina
noua nouis rebus ponenda sunt. et de Fin. 142. b. Nomina
sunt tanquam rerum nota. de In. 50. a. Nomen est, quod
unicuique persone datur, quo suo quoque proprio et certo
uocabulo appellatur. de In. 65. a. Nomen cum dicimus, co-
gnomen quoque et agnomen intelligatur oportet. de N.
72. a. Quoniam Neptunum enanado appellatum putamus,
nullum erit nomen quod non possis una litera mutata ex-
plicare unde ductum sit. et ibid. Vocabulorum, cur quicque
appellati sint, causas explicare. et pro Cec. 294. b. Nihil
opus sit uerbis, cum ea res cuius causa uerba quaesita sunt,
intelligatur. et de Or. 94. a. Res uerbis designant. Item.
Si Zenoni libuit cum rem aliquam inuenisset inusitatam,
in audiu quoque ei rei nomen imponere, cur non liceat Ca-
toni. de Fin. 93. a. et 90. b. Imponendaque noua nouis rebus
nomina. et ib. Tum magis rebus, quibus paranda uerba
sunt. et ib. de nominibus imponendis multa. Tus. 208. a.
Omnis casus in quo nomen poni solet calamitatis. et 192.
a. Qui haec rebus nomina posuerunt. et ibid. Multo ma-
lius haec notata sunt uerbis latinis quam graecis.

Nomen inuenire. de D. 86. b. Quod ab eius litere, quo
canitur, similitudine nomen inuenit. et 86. b. Aristolo-
chia, quae nomen ex inuatore inuenit. et 202. b. Theo-
phrastus diuinitate loquendi nomen inuenit. de D. 123. a.
Quid

Quid ergo? Aius iste aiebat et loquebatur, et ex eo no-
men inuenit. et ibid. b. Attulit in cauea pullos is, qui ex eo
nominatur pullarius. I. A. 192. a. Legio martia, quae ad Mar-
te traxit nomen. de Orator. 132. a. Ut Neoptolemus ad
Troiam, sic Nummius diuisor in campo Martio nomen
inuenit. de D. 83. b. Aristolochia, quae nomen ex inuen-
tore reperit.

Nomen esse alicui, et id genus alia. pro Cec. 290. a.
Sex. Clodius cui nomen est Phormio. Tus. 214. a. Eiq; mor-
bo nomen est auaritia. I. V. 227. b. Fons, cui nomen Arca-
thusa est. de Cl. 185. a. Saltatio, cui saltationi Tytius nomen
est. de Leg. 169. a. In insula quae est in Fibreno (nam opi-
nor illi aleri flumini nomen esse) etc. de Leg. 182. b. Cui
nomen Naeiiae. pro R. P. 127. a. Sed res habebat nomen
hoc apud illos, non hic impoferat. de L. 171. b. Quae non
magis legis nomen attingunt, quam si. etc. pro Lig. 139. b.
Scelus tu illud uocas Tubero? cur? iusto enim nomine illa, ad
huc causa caruit alij errorem appellant, alij timorem, qui
durus cupiditatem, odium, pertinaciam, qui grauisime te-
meritatem, scelus praeter te adhibe. memo. Ac miri quidem
si proprium et uerum nomen nostri mali queratur, fa-
ctus quaedam necessitas incidisse uideatur. de Am. 113. a.
Notare aliquid multis nominibus. Off. 8. b. Qui proprio
nominis perditus est, is hostis uocabatur, lenitate uerbi,
tribuita rei mitigante. de N. 44. a. Haec spirabilis natura
cui nomen est aer. pro Mur. 127. a. Cum ea non reperiantur,
quae uoluptatis nomen habent. I. V. 173. a. Huic praed-
ae ac direptioni cella nomen imponis. ad Heren. 35. b.
Haec exornatio cui licentiae nomen est. et 22. a. Aliquis,
cui prenomem sit Decimo. de D. 81. b. Cum ambulandi
causa in Lycum uenissimus (nam id superiori gymnasia-
tio nomen est) Epist. 25. b. Nomen imperij, quo appello-
pro S. R. 25. b. Alter Cherestratus, nam ut opinor, hoc no-
mine est. Orat. 202. b. Quoniam omnis locutio oratio
est, tamen uini oratoris locutio hoc proprio signata no-
mine est. de Orat. 105. b. Appellare aliquem nomine. de
Orat. 129. a. Nam ea dicta appellantur proprio iam no-
mine. pro S. R. 34. a. Hi, quos qui leuiore nomine appel-
lant, percussiores uocant. I. V. 261. b. Pecunias, quo nomi-
ne iudicium hoc appellatur, non repetunt. pro Dom. 40.
227. a. Vtrum igitur peccato meo nomen exulis subea, an
re iudicata? Epist. 69. a. Eorumque nomina magna uoce
pronunciauerunt. de Cl. 191. a. Hic nomen honoris ade-
ptus est, non honorem. Epist. 63. b. Ego autem meis rebus
gestis hoc sum affectus, ut bonum nomen adeptus ex-
istimer.

De nomine alia quaedam. pro Dom. 220. a. Heredia-
tis nominis. de Fin. 91. a. Acquiscere in nomine alicuius.
de Or. 95. a. Impudentis nomen fugiendum. Epist. 9. b.
Nomen grauisimum et sanctissimum pietatis. et 36. a.
Tamen ista uestra nomina nunquam sum admiratus. de In.
62. b. Viri nomine et memoria digni. de Cl. 186. b. Huius
magnum nomen in patronis fuit. et 193. a. In dicendo pau-
ci digni nomine euadunt. Orat. 198. b. Quidam magnum
nomen in oratoribus habuerunt. et de Cl. 187. a. Verum
qui omnino nomen habuerunt, non ita multi fuerunt. Att.
115. a. Nullus usquam delectus, etc. nec nomina dant. I. A.
211. b. Omnes nomina dant. pro Dom. 236. b. Quem in nu-
merum nemo nomen dedit, nisi scelere perditus. Q. Fr. 323.
a. Appius Gabinius accusauit maiestatis, nomina data.

Nomen in ablatiuo uarijs modis, praesertim pro cau-
sa, titulo, praetextu, etc. et 90. a. Dicearchus multis
nominibus graecos in eo reprehendit, quod mare tam se-

cuti sint. I. V. 237. b. Damnatu nomine conuentionis.
Epist. 18. a. Quoniam me nomine negligentiae susce-
ptum tibi esse doleo, tamen, etc. pro Flac. 151. a. Classis
nomine pecunia ciuitatibus imperata est. pro Mur. 143.
b. Neque isti me meo nomine interfici uolunt, sed, etc.
de Clar. 176. a. Brutus uir tanto nomine. Att. 275. b. Ci-
cero mihi merito, et meo nomine, et reipublicae charis-
sime. I. P. 98. b. Omni totius prouinciae pecore compula-
so pellum nomine. et ibid. Quod quasi uasarij nomi-
ne adscripseras. I. A. 158. b. Mihi et gratias agebant bo-
ni uiri, et nomine tuo gratulabantur. de Am. 116. b. Quo-
niam illud munus, in tuo nomine apparuit. pro Quint.
Rosci. 51. b. An alio nomine, alia de causa absulisse? Top.
222. b. Omnia uxoris, uiri sunt, dotis nomine. Epist. 188.
b. Hoc a te peto non solum Reipublicae, sed etiam amicit-
iae nostrae nomine. I. C. 107. a. Etenim credo bellum po-
pulo Romano suo nomine indixit pro Cecin. 288. a. Is no-
mine heredis arbitrium familiae heriscunda postula-
uit. Epist. 50. b. Quid est quod tu cum fortuna hoc no-
mine queri possis? et 148. a. Quo nomine etiam C. Fura-
nio, etc. mandata dedimus. pro Rab. 97. a. Omnes hi abs-
te capitis C. Rabirij nomine citantur. pro Quint. Rosci.
52. a. Flauius H. S. C. C. C. L. III. Panurgi nomine Farnio
dissoluit. Quint. Fr. 307. a. Quod ad me Lentuli nomi-
ne scripsisti, locutus sum cum Cincio, etc. pro Mur. 140.
b. Praesertim talis uiri nomine rogatus. pro Quint. Rosci.
53. b. Petere sibi, et petere alteri: id est, nomine suo uel
alterius. pro Cecin. 298. b. Honesto et probabili nomine
errorem obijci cupiam.

Nomen. cum de pecunijs, rationibus, syngraphis, dea-
bitoribus, criminibus intelligitur. Epist. 4. b. Qui nunc po-
puli Romani nomine, re autem uera sceleratissimo latro-
cinio conantur, etc. pro Quint. 3. a. Cum eris alieni ali-
quantum esset relictum, quibus nominibus pecuniam Ro-
mae curari oporteret. et 6. b. Mortuus C. Quintius, qui ti-
bi, ut ais, certis nominibus grandem pecuniam debuit. et
13. b. A me nomine eius quod inficiatus esset, diem petiuit.
Att. 83. b. Nam aut bono nomine centesimis contentus e-
rat, aut non bono quaternos sperabat. pro Quint. Rosci.
45. b. Non refert parua nomina in codicem: imo omnes
summas. et ibid. Leue hoc nomen H. S. C. C. C. L. III.
sunt? Epist. 63. b. Ego hoc sum affectus ut bonum nomen
existimer. Epist. 75. b. Nomen erat Sestertijs XXX. At.
228. a. Et si nomina iam facta sunt, uel induci, uel mutari
possunt. Off. 63. b. Caninius nomina facit, negocium con-
fuit. pro Planc. 273. b. Vtrum igitur me conturbare oportet,
an caeteris cum cuiusque dies uenerit hoc nomen quod
urget, nunc cum petitur, dissoluere. Top. 222. a. In nomi-
nibus esse, et in tabulis deberi. I. V. 238. a. Pecuniam ali-
cui esse in nominibus, numeratam non habere. I. V. 81. b.
Exigere nomina sua. I. V. 127. b. Hic tum ait nomen absent-
tis deferre se uelle, iste uero se recepturum. de In. 69. a.
Cum ueneficij cuiusdam nomen esset delatum. Att. 203. b.
Sustinenda solutio est nominis Cerealiani, dum de Metio-
ne sciamus. et 214. b. Si Faberius nomen illud explicat,
noli querere quanti. et 255. b. Nomina mea per deos ex-
pedi. et 261. a. Sed et illi turpe arbitror eo nomine quod
satisfato debeat, procuratores eius non dissoluere. In
Sallyst. 275. a. Ex Africa tantum hic exhaufit, quantum
potuit aut fide nominum trajeci, aut in naues contrudi.

Nomenclatio, onis. appellatio, nominatio. Q. de Pet.
211. a. Ea desiderat nomenclationem, blanditiam, etc.

Nomenclator, oris. monitor. pro Mur. 142. b. Quod

quod habes nomenclatorem? *ibid.* Cives tui per moni-
torem appellandi sunt. *Q. de Pet. 209. b. Att. 53. a. Ne-*
mo ullius ordinis nomenclatori notus fuit qui mihi obuia
non ueniret. Q. Frat. 301. a. Legi epistolam, quam ipse scri-
psisse Sylla nomenclator dictus est.
Nominatim. *(Sine nomine. de N. 23. b. Epicurus uo-*
luptates persequitur omnes nominatim. Ep. 216. a. Duo
sunt que te nominatim rogo. primum, etc. deinde, etc.
Ep. 106. a. Nominatim tibi signa mihi nota mandassem, si
probassem. Att. 174. a. Tum ille ita edixit, ut me excipe-
ret nominatim. ibid. Poterat enim sine nomine res excipi.
Att. 8. Non nominatim sed generatim proscriptio est in-
formata. Att. 112. a. Posthumius de quo Senatus nomina-
tim decreuit, ut statim mitteretur in Siciliam. pro S. R.
25. b. Possunt multos nominatim proferre, qui, etc. I. C.
119. a. Qui in custodia nominatim dati sunt. contra Rul-
78. b. Excludi nominatim honore aliquo. Att. 49. a. Sed
tibi nihil nominatim, etc.
Nominatio, onis. I. A. 248. b. Paternus auguratus lo-
cus, in quo eum ut quod a patre accepi filio reddam, mea
nominatio cooptabo, *et Att. 277. b.*
Nominatio, figura quedam rhetorica. ad Her. 33. b.
Nominatio est, que nos admonet, ut cui rei nomen, aut no-
sit, aut satis idoneum non sit, eam nosmet idoneo uerbo no-
minemus, aut imitationis, aut significationis causa, *et c.*
Nominatio, *as. appello, nuncupo, perhibeo, uoco, nomen*
pono uel impono, nomine appello, nomen appello, uerbo
noto, proprio nomine signo, nomine noto, usurpo, com-
pello, nomen inuenire. de N. 38. a. Res ipsa in qua uis inest
maior aliqua, sic appellatur, ut ea ipsa uis nominetur de-
us. Orat. 200. a. Multiq; alij qui sunt nominati sophysite.
Tuf. 233. b. Ex maiore parte plerq; res nominantur. et
Epist. 14. a. Qui tum optimates nominabantur. de D. 123.
b. Attulit in cauea pullos, qui ex eo nominatur pulla-
rius. Off. 43. b. Nam ei sordidum erit ad famam, comitte-
re, ut accusator nominetur. pro Plan. 278. a. Ergo ego co-
mmitterem, ut proditor reip. nominaretur? I. C. 102. b. Vi hoc
latrocinium potius quam bellum nominaretur. Or. 217.
b. Ab alijs ijdem pedes alijs nominatur uocabulis. I. V. 69.
b. C. Curio, quem hominem honoris potius quam contu-
melie causa nominatum uolo. pro S. R. 19. a. Vir clarissi-
mus et fortissimus L. Sylla, quem honoris causa nominato.
et ibid. Quas, ut equum est, famulas honestatis amplitudi-
nisq; gratia nominato. Epist. 15. a. Vbi nominabit Phedria,
tu Pamphilam continuo. pro Cec. 274. b. Rem aliquam
suo certo ac proprio uocabulo nominare. de Fin. 99. b.
Ex omnibus philosophis Stoici plurima nominauerunt.
Att. 277. b. Eam nominationem a te petimus, nam digno
rem nominare non potes quam Bibulum. de N. 70. b. Mer-
curius, quem Aegypti nefas habent nominare. I. V. 228. a.
Urbis que Tyche nominata est. pro Arch. 190. b. Omnes
predicari de se et nominari uolunt. de N. 69. b. Stellas
belluarum nomine appellas, ut capram, etc. de N. 47. b.
Hunc claro perhibent Ophiuchum nomine Grai. Orat.
202. b. Theophrastus diuinitate loquenti nomen inuenit.
de Clar. 173. a. M. Lepidus, qui est Porcina dictus.
Nomon. i. Apollo. de N. 71.
Nomonophylaces. legum custodes. de Leg. 193. a. b. l.
Censor.
Non haud, nullus, parum, minus, nihil, neutiquam, *60*
haudquaquam. (Etiam. pro Flac. 157. a. Non est ita iudi-
ces, non est profectus. Att. 92. b. Equidem doleo non me
tuis literis certiores fieri. Acad. 26. a. Vt sequens pro-

habilitatem, ubiq; hanc aut occurrat, aut deficiat, aut
etiam, aut non respondere possit. *et 24. Cum Dialecti ci-*
fic statuunt, omne quod ita distinctum sit, quasi aut etiam
aut non modo uerum esse, sed etiam necessarium. Att.
173. b. Non possum eius casum non dolere. Att. 120. a. No-
ager Picenus amissus? non patet factum iter ad urbem?
non, etc. de Pet. 208. b. In petitione autem nisi id agas,
nullus petitor esse uidearis. et de D. 137. a. Formae, que
nullae sunt.
Nonagesimus, a, um. de Senectute 97. b. Nonagesi-
mus annus.
Nonagesimum, pro Flac. 165. b. O Nonae illae Decem-
bres, que me consule fuistis. pro Quint. 10. b. Aliquid sa-
ctum esse Nonis Februarij.
Nonagesima, I. V. 185. b. In alteras decimas ferme ad
nonagesimas.
Nonaginta, de Sen. 83. b. Massanissa nonaginta ana-
nos natus.
Nondum, nec dum, neq; dum, nihil dum, etiam nunc
non. Att. 65. a. Iudicia reliqua impendent, nondum est pla-
ne expeditum. de Clar. 196. b. Quoru tamen ipsorum ad
etatem laus eloquentiae perfecta nondum fuit. de D. 111. b.
Nondum dico quam haec signa nulla sint. Ep. 18. a. Non
dum satis constituit, etc. Epist. 186. b. et 171. b. Nihil dum
audieramus ubi esses. *et 151. a. Nihil dum enim sciebam,*
et c. Ep. 173. a. Ne de Planco quidem spem adhuc abieci.
Att. 226. a. et pro Cl. 32. b. Neq; dum.
Nongentis, orum. id est 900. pro Flac. 163. b. Falcidius
emerat H. S. nongentis millibus. *et Epist. 70. a. De*
H. S. nongentis millibus.
Non modo, non solum, ne dum, quo minus. de Ar. 245.
b. Gaudeo mihi de toto hoc ostento. datam non modo in-
stam, sed etiam necessariam causam esse dicendi.
Nonne, an non. pro Cec. 392. a. Verum ita est uti di-
cis, te delectum debeat intelligere, nonne? Tusc. 235. a.
Cum esse ex eo quae sit, Archelaus Perdicam filium, nonne
beatum putaret. I. V. 266. a. Nonne ita est. *et de N. 78. a.*
Nonne animaduertis?
Nonnihil, aliquantulum. pro Q. 1. a. Nonnihil commoneor.
Nonnullus, a, um. aliquis, non nemo. pro Mur. 138. b.
Cousilium tuum nonnulla in re forsitan emendare possim.
Nonnunquam, aliquando, interdum, est cum. de N.
78. a. At nonnunquam bonos exitus habent boni. Ep. 64.
a. Et te nonnumquam a me alienarunt, *et me aliquando in-*
mutarunt tibi. Oct. 330. a. Nonnunquam et aliquando ad
Her. 32. b. Est cum non est satius, si, etc.
Non plusquam. Off. 76. a. Neq; enim bonitas, nec libe-
ralitas, nec comitas esse potest, non plusquam amicitia,
et c. de Sen. 82. a. Nec nunc quidem uires desidero adolescen-
tis, no plusquam adoleseens etia uires tauri desiderabam.
Non solum, non modo, neq; solum, nec solum. I. V. 71.
b. Non solum effugiemus, *et c. accedet nobis etiam illud,*
et c. de D. 100. a. Neq; solum in pace, sed in bello multo et
tiam magis. de N. 13. a. Nec sententis solu copiose, sed uer-
bis etiam ornate. Tuf. 195. b. Nec uero aegritudinis solum,
sed etiam, et c. Att. 264. b. Vt ea non dicam copioses, sed
studiose libenterq; comprobos. et 29. a. Literae tuae no solum
quid Romae, sed etiam quid in rep. neq; solum quid scie-
ret, uerum etiam quid futurum esset indicabant.
Nonus, a, um. de Som. 129. a. Nam terra nona immo-
bills manet, *et c.*
Norma, mae. regula, lex quedam, proscriptio. Ac 35.
b. Fontem omnium bonorum in corpore esse, hanc nor-

mam, hanc regulam, hanc procriptionem esse naturae. de
Or. 160. b. Nec sunt haec rhythmicorum aut musicoru acer-
rima norma dirigenda. de Am. 99. a. Nunquam ego dica
eos ad istorum normam fuisse sapientes. de Or. 124. b. Plu-
ra homines iudicant odio aut amore, *et c.* quam ueritate
aut proscriptio, aut iuris norma aliqua, aut iudicij forma-
la, aut legibus. pro Mur. 124. b. M. Cato uitam ad certam
rationis normam dirigens, *et diligentissime perpendens*
momenta officiorum omniu. de L. 265. a. Nos legem bo-
nam a mala nulla alia, nisi naturali norma diuidere possu-
mus. de Leg. 182. b. Natura que norma est legis. I. Per-
pendiculum.
Nosco, scis, cognosco, notum uel cognitum habeo, no-
titiam alicuius rei habeo. de N. 3. b. Omnes philosophiae
partes tum noscuntur, cum totae quaestiones scribendo ex-
plicantur. *et 9. b. Deus ille quem mente noscimus, atq; in*
animi notione tanquam in uestigio reponimus. Acad. 21
a. Nihil esse, quod nosci, percipi, comprehendere possit. de
In. 53. b. Noui intelligentiam uerba iudices, non potest ita
uideri. de L. 182. a. Nostis extra portam Collinam ad Ho-
noris. I. V. 79. b. Qui nostrum unumquemq; optime no-
runt. de Or. 86. b. Omnes animoru motus peritus perno-
scendi. Tuf. 159. a. Et nimirum hanc habet uim proceptu
Apollinis, quo monet ut se quisq; noscat. et ibid. Cum igi-
tur nosce te dicit, hoc dicit, nosce animum tuum. et de Fin.
153. b. Nosti credo illud, nemo pius est, qui pietatem cauet.
de Fin. 79. a. et Ep. 108. b. Nosti caetera. Att. 103. b. Reli-
qua, que nosci ferenda. Att. 9. a. Nosti illas leuiss. pro
S. R. 27. b. Sed si ego hos bene noui, literam, etc. Att. 141.
a. Si Caesarem bene noui. et 83. b. Si digitos tuos noui. Or.
201. a. Nouerit igitur hic, etc. I. P. 86. a. Qui ciuitatis ue-
stra non leges, non iura noritis. de L. 158. a. Atqui uereor
ne istam causam nemo noscat. et 163. a. Sapientia nos cum
caeteras res omnes, tum quod est difficillimum docuit, ut nos-
met ipsos nosceremus: cuius procepti tanta uis, tanta sente-
tia est, ut ea non homini cupiunt, sed Delphico deo tribuere
tur. nam qui seipsi norit, primum aliquid sentiet se habe-
re diuinum. Q. Fr. 326. b. Vt bona nostra norimus.
Nosfer, a, um. pro Dom. 122. b. Sexte nosfer bona ue-
nia, *et c. Q. Fr. 291. b. Alienus autem nosfer cum animo et*
benenolentia, tum etiam imitatione uiuendi.
Nosstras, is. nosfer, nosfer genitis, consuetudinis, artis,
sectae, *et c. Ep. 134. b. Capior facietis, maxime nostratibus.*
Tuf. 246. a. Anacharsis potuit pro nihilo pecuniam duce-
re, nosstrates philosophi facere non poterunt? Epist. 23. b.
Mihi uerba de sunt, neq; solum ista uestra oratoria, sed haec
etiam leuia nostratia.
Notas, te. signum, insigne, uestigium. de Or. 124. a. Si
aurum desolum cupiam monstrare uellem, signa *et*
notas ostenderem locoru. de Fin. 142. b. Nomina sunt tan-
quam rerum notae. et Tuf. 161. a. Notae literarum. Part.
232. a. Literatura constat ex notis literaru. et de D. 126.
a. Notae priscarum literarum in robore insculptae. I. P. 75.
6. Aristarchus, qui notam apponebat ad malum uersum.
et Epist. 205. a. Notam apponam meam, que mihi tecum
conuenit. de D. 94. a. In quibus tanquam insignite notae
ueritatis appareant. et Acad. 10. b. Insigne ueri: id est, no-
tati ueri. Or. 201. a. Loci et quasi argumentorum notae. de
Cl. 19. b. Atq; eae notae sunt optime. de N. 4. b. Certa iudi-
canu assentiendi nota. et Acad. 9. b. Nota ueritatis. At.
74. Litera insignes amoris notis. de In. 80. a. Literae, te-
nes et obscure notae sunt uoluntatis. de D. 118. a. Quam
sile per notas nos certiores facit Iupiter. Top. 221. b. No-

ta et notatio idem. *et 223. b. Aristoteles hoc idem δὲ νόμος*
appellat, quod est latine nota: quia sunt uerba, uerum no-
tae. I. V. 131. a. Signum, nota, uestigium. pro Mur. 129. b.
Iurisconsulti notas quasdam composuerunt: id est, formu-
las. Epist. 109. a. Sulpitio successori nos de meliore nota
commenda.
Nota, infamia, ignominia. de Pro. 74. a. Vos Gabini
literas insigni quadam nota atq; ignominia noua condem-
nastis. I. C. 100. a. Quae nota domestica turpitudinis notae
iusta uitae tuae est? *et quod dedecus non haeret infamiae?*
pro Rab. 95. b. Homo insignis omnibus notis turpitudi-
nis. pro Cl. 44. a. Is censoriae seueritatis nota non inurea-
tur? pro Dom. 271. a. In hisce adibus monumentum collo-
casti ad equitum notam, ad dolorem bonorum omnium. I.
V. 246. a. Inerat in illo scedere, quasi quedam nota seruitu-
tutis. Off. 37. a. Barbarus compunctus notis threijcijs. I.
A. 159. a. Haec iniusta est a te mortuo Caesari nota ad igno-
miniam sempiternam. Off. 66. b. O turpem notam tempo-
rum illorum.
Nota, pro ea quam uulgo Ziphram uocant, *et uocabatur,*
Graeci. Epist. 205. a. Reliquis epistolis tantum faciam, ut
notam apponam eam, que mihi tecum conuenit, et c. At.
216. a. Parum intellexi, credo, quia nota ουμωσος scri-
pseram.
Notabilis, le. insignis, conspicuus, conspicendus. Epist.
68. a. Si exitu notabili concluduntur.
Notatio, onis. nota. I. Etymologia, *et Interpretatio.*
Top. 123. b. Notatio, cum ex ui uerbi argumentu aliquod
elicitur. et ibid. Argumentum ex nota.
Notatio, obseruatio, animaduersio, descriptio. de D.
126. b. Chaldaei in praedictione *et in notatione cuiusq; ui-*
tae ex natali die minime credendū est. de Clar. 170. a. Licet
eligit ea, que notatione et laude digna sunt, omnes ora-
toriae uirtutes in eis reperientur. de Cla. 171. a. Ego uero
delector ista quasi notatione temporum. de Or. 141. b. Si-
miliu uerboru conferuata et immutata casibus, aut tra-
ducta ex parte ad genus notatio, et unius uerbi imagine
totius sententiae informatio. Or. 215. a. Notatio natura et
animaduersio peperit artem. pro Cl. 44. b. Notatio tabu-
larum. et ibid. a. Notatio censoria. pro Sest. 15. a. Notatio
censoria grauisimum iudicium sanctissimi magistratus. I.
A. 197. a. Delectus uero et notatio iudicium etiam in no-
stris ciuibus haberi solet. Off. 74. b. Notationes animada-
uersionesq; censorum. ad Her. 22. b. Diligens notatio ima-
ginum. ad Her. 39. b. Notatio est, cum alicuius natura cer-
tis describitur signis.
Notatus, a, um. descriptus. de Ora. 120. a. Pauca enim
sunt, que animo quasi habere notata uideamur. ad Her.
36. b. Notatio forma. pro Dom. 217. b. Cotamunatissimus
et omnium scelerum libidinumq; maculis notatissimus.
Epistol. 110. a. Equidem sperabam ita notata me reli-
quisse genera dictorum meorum, ut cognosci sua spon-
te possent.
Notio, onis. cognitio, intelligentia, notitia, iudicium,
significatio, uis. Top. 222. b. Genus est notio ad plures
species pertinens. forma est notio cuius differentia ad ca-
put generis, *et quasi fontem referri potest. notionem ap-*
pello, quod graeci tum νομας, tum ἀποδείξω dicunt: ea
est insita et ante percepta cuiusque formae cognitio, eno-
dationis indigens. et de Fin. 94. b. Simul autem cepit ina-
telligentiam, uel notionem potius, quam appellat
νομας illi, uidentq; et c. Tusc. 160. b. Neque fieri posset ut
tot rerum insitas, et quasi consignatas in animis notio-

1183 NO
nes, quas uocant uocant, haberemus, nisi, etc. Acad. 9. b.
Si notionem ueri et falsi, propterea quod ea non possunt
internosci, nullam habemus. 21. b. Quia igitur notione
discerneret de Fin. 55. a. Naturalis atque insita in animis no-

NO 1184
uerunt. 87. b. Obseruatis ac notatis signis. de Nat.
62. b. Quis cornicis cantum notauit? Epist. 83. b. Notatur
mibi signa ad diuinandum duplici quadam uia. de Fin.
86. a. Notandus est dies natalis. I. V. 24. 1. a. Notare ini-

NO
rati esse non possunt, lamem separatim suo nomine no-
tanda esse. de Am. 113. a. Notare aliquod uitium multis
nominibus. de Vin. 199. a. Illum eiusdem nature, hunc al-

NO 1186
ordines, recipere me nouissimus ceppi ad castra S. Galba.
168. a. D. Brutii.
Nouitas, tis. de N. 4. 5. b. Perinde quasi nouitas nos ma-
gis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas cau-

eius epistola nihil erat noui.
 Nox, etis, tenebre, uxor Erebi. de N. 68. b. de N. 35.
 b. Ipsa enim umbra terra soli officiens noctem efficit. et
 de D. 112. a. Umbra terrae, quae est meta noctis. Att. 11. a.
 Noctes certarum mulierum nonnullis iudicibus, pro mer
 cedis cumulo fuerunt. Att. 36. b. Milo media nocte in cam
 pum uenit. et ibid. In comitium Milo de nocte uenit. Att.
 104. d. Balbus multa de nocte profectus est ad Caesarem.
 Att. 122. a. et pro Mur. 140. b. Epistola, quam de nocte
 daturus eram. Item. Multa nocte ueni ad Pompeium. de
 D. 92. b. Concupia nocte. ad Her. 35. b. Luce noctem, no
 ste lucem expectatis. At. 313. a. Equidem credibile non est,
 quantum scribam die, quin etiam noctibus, nihil est enim
 somni. I. C. 119. a. Nunc quicquid est, et statuendum uo
 bis ante noctem est. de Fin. 59. b. Eorum animi noctes atq;
 dies exceduntur. pro S. R. 19. b. Scrupulus, qui me dies no
 ctesq; stimulat. de Or. 108. a. In uno aliquo opere noctes
 et dies uergeri.
 Noxia, x.e. noxia, culpa. pro S. R. 28. b. Quod in mini
 mis noxiis et in leuioribus peccatis maxime queritur, id
 Erutius in parricidio queri non putat oportere. aliter,
 noxijs.
 Noxia, x.e. noxia, culpa, crimen. de L. 186. a. Quod
 quis earum rerum migrasset, noxiae poena par esto. ad He
 ren. 12. b. Amicum castigare ob meritam noxiam. bis.
 Noxius, a, um, malus. de L. 185. a. Nec obediens et no
 xius cuius coerceatur.
 Nubecula, la. I. P. 83. Frontis nubecula.
 Nubes, bis. de N. 46. a. Aer concretus in nubem cogi
 tur, humoremq; colligens, terram auget imbribus. et de
 D. 117. a. Cum illi anhelitus se in urbem induerint. Acad.
 18. a. Qui sub nube solem non ferunt. de Nat. 4. 5. a. Nu
 bium magnitudo usq; uentorum. In Arat. Opaca et atra
 nubes. Tus. 157. a. Caelum hoc in quo nubes, imbres, uenti
 coguntur. de D. 117. a. Conflictu nubium ardorem exprimi.
 de N. 69. b. Nubium una centauros genuisse dicitur.
 pro Dom. 218. a. Quae tu in illis reip. tenebris, cecisq; nu
 bibus et procellis constituisti.
 Nubila caeli. in Arato.
 Nubilus, le. apta uiro. pro Quint. 18. a. b. Ipse filiae nu
 bili dotem conficere non potest. pro Clu. 20. a. Is reliquit
 grandem et nubilem filiam, quae breui tempore post mor
 tem patris nupsit A. Melino.
 Nubo, bis. collocari, in matrimonium collocari, cum
 aliquo coniungi, cum aliquo esse. I. Nuptus. de D. 101. b.
 Virgo nupsit ei, cui Cecilia nupta fuerat. pro Cluent. 20.
 b. Nubit genero focrus. et ibid. Mater familiae nubenti le
 ctum illum genitalem strauit. pro Cel. 44. b. Cui cum ex
 amplissimo genere in amplissimam familia nupsisset, cur,
 et c. Epist. 116. a. Paula Valeria diuortium sine causa fe
 cit, nuptura est D. Bruto, nondum retulerat. et 50. b. Ali
 quam adolescentibus primarijs nuptam fuisse. de N. 71. a.
 Venerem Adoniā nupsisse traditum est. Item. Venus nu
 psit Vulcano. et Epist. 243. a. Regis Parthorum filius,
 quo cum esset nupta regis Armeniorum soror. I. V. 231.
 b. Viri, cum quibus nuptae erant. Top. 222. a. Cum mulier
 fuisset nupta cum eo, cui conubij ius non esset. pro Clu.
 57. b. Mulier in familia lectum atq; in priuignorum su
 nus nupsit. pro Quint. 14. a. Q. Roscius, cuius soror est
 cum P. Quintio. de Orat. 108. b. C. Aculco, quo cum erat
 nostra matertera. Epist. 50. a. Ut cum aliquo adolescente
 primario coniuncta etatem ageret. de Or. 155. a. De filia
 collocanda referre ad aliquem. de Clar. 173. b. P. Crassus

cum Ser. Galba, cuius C. Filio filiam suam collocauerat,
 affinitate sese deunxit. et de In. 59. a. P. Scipio Corne
 liam filiam Tiberio Graccho collocauit. ad Her. 13. a. Cur
 me huic locabas nuptijs.
 Nuceria urbs. pro Pom. 83. pro Cor. 60.
 Nudatus, a, um, spoliat. de Or. 99. a. Antonij diuina
 uis ingenij, etia si hac scientia iuris nudata sit, potest, et c.
 Epist. 153. b. Resp. interitu consulum nudata.
 Nudustertius, nunc est dies tertius. de N. 63. a. et I.
 C. 120. a. Omnia quae te nudustertius dicta sunt. I. A.
 194. b. et iterum 195. b. Recordamini, qui dies nudus ter
 tius decimus fuerit, et c.
 Nudo, as, spolio. pro Dom. 213. a. Vtrum perditos ma
 gistratus sceleratorum ciuium presidio nudare, an etiam
 deorum immortalium religione armare uultis? Postquam.
 211. a. Qui mea pericula non modo suo presidio, sed etiam
 uestra deprecatione nudarunt. Tus. 225. a. Nudare cora
 pus. I. V. 68. b. Idem monumenta antiquissima spoliant,
 nudantq; omnia. de Or. 141. a. Aliquando te illis integri
 mentis euolutum nudatumq; uideo.
 Nudus, a, um, pro Flac. 157. a. Quoniam nudus te dea
 lectarar, semper nudum esse uoluit. Att. 110. a. Vrbis nu
 da presidio, referta copijs. I. V. 200. b. Ciuitas ab omnia
 bus rebus uacua atq; nuda. et pro Dom. 225. a. Resp. ubi
 ca nuda a magistratibus. Postquam. 199. b. Aliquis nudus
 a propinquis, nulla cognatione munitus. I. V. 125. b. Dos
 nus exornata et instructa. (Nuda et inanis. Att. 144.
 b. Mulier nuda decore. Par. ad. 120. a. Nuda ista si ponas, in
 dicari qualia sunt facile non possunt. de Or. 133. b. Nudum
 in uices legere.
 Nugae, arum, λῆγες, trica, ineptia. de D. 114. b. Hinc
 cine hominem tantis delectatum esse nugis. pro Mil. 112.
 a. Tum nugarum in eo comitatu nihil. Att. 92. b. Videtur
 ne aut pietatis esse mee, fratrem relinquere, aut diligen
 tia nugarum aliquid relinquere. et 93. a. Mere nugae.
 Att. 251. a. λῆγες πᾶσι in uino et somno istorum.
 Nugator, oris, pro Fl. 154. a. et de Sen. 82. b. Neque
 in istum nugatorem tanquam in aliquem testem inuehar.
 Nugatoriē, inaniter, ineptē. ad Her. 35. b. Non contra
 tenuiter et nugatoriē responsum?
 Nugatoriū, a, um, leuis, ineptus. Ep. 168. b. Nam illud
 ualde leue est ac nugatorium, ea re, et c. de N. 22. b. Totae
 res uellei nugatoria est. pro Cec. 297. a. Ad probandum
 utraq; res infirma nugatoriāq; est. pro S. R. 25. a. Mala
 nugatoriāq; accusatio. ad Her. 111. b.
 Nugor, aris, ludio, iocor. de D. 114. b. Democritus non
 infestē nugatur, ut phisicus.
 Nulli salo, oppid. pro Font. 278. a.
 Nullus, a, um, non ullus, non aliquis, ne ullus qui
 dem, unus nullus. de Pro. 70. b. Att. 283. b. Nullum bel
 lum civile fuit in nostra republica omnium, quae memo
 ria nostra fuerunt, in quo, et c. Epist. 6. b. Senatusconsul
 tum nullum extat, quo, et c. Officior. 34. b. Quia nulla per
 nicies maior hominum uitae potest afferri. de Orat. 94. b.
 Nullae enim lites neque controuersiae sunt, quae, et c. Att.
 140. b. Senatorum nullos esse Romae, nos quoque audie
 ramus. et de Nat. 20. b. Elephanto belluarum nulla pra
 dentior. pro Mur. 130. a. Res, quae nullo usui sit. de Clar.
 177. a. Si tanta uirtus in oratore Galba fuit, cur ea nulla in
 orationibus eius apparet? de Or. 88. a. Remp. quam nunc
 uix tenemus, tam diu nullam haberemus. de Leg. 172. a.
 Ergo tu Scias leges nullas putas. pro Dom. 226. b. Ne illa
 la quidem, quae nulla esset, esse lex putaretur. Tus. 177.
 b. Nubis

1189
 b. Nullum id quidem agumentum est. et 150. b. Miseri ob
 id ipsum, quia nulli sunt. de D. 112. a. Etenim ut sint auspi
 cios, quae nulla sunt, haec certe, et c. et 137. a. Forma quae
 nulla sunt. de Cl. 184. a. Nulla re una magis orator com
 mendat, quam splendore uerborum. de Pro. 70. b. Vnum
 signum Byzantij ex maximo numero nullum habent. At.
 9. b. Facere senatusconsultum nullum. de Cl. 194. a. Non
 ullus. Off. 33. a. Nec est usquam consilio locus. pro Mar.
 134. a. Nulli enim de inimicis supersunt. de Sen. 93. b. Noli
 te putare me, cum a uobis discessero, nusquam aut nullum
 ferre. et ibi. Eundem igitur esse creditote, etia si nulli uide
 bitis. de Or. 89. a. Oratio aut nulla sit necesse est, aut om
 nium irrisione ludatur. et 93. b. Responde mihi dicendi
 aut nullam arte, aut pertenuem uideri. et de Clar. 184. a.
 Curio memoria fuit nulla. Q. de Pet. 208. b. In petitione
 autem nisi id agas, nullus petitor esse uidearis.
 Num, ce, nunquid, an, num, num ne. I. C. 100. a. Inter
 rogat me, num in exilium non uideo. I. V. 174. b. Num ex
 pectabis, dum L. Metellus? et c. Ac. 18. b. At quis est hic, nu
 Sophistes? Ac. 13. b. Num censet Ennium dixisse? et c. et 19
 a. Num ergo is excecatur uos? et c. et pro Dom. 238. a. Nu
 igitur? de Orat. 88. a. Quid in Numa Pompilio num
 quod eloquentiae uestigium apparet? Item: Maxime illud
 considerandum uidetur, num, et c. an, et c. pro Deiot. 147
 b. Num quae trepidatio et num qui tumulus? num quid nisi
 moderatē de N. 18. a. Deum ipsum num ne uidisti? Ep. 181
 a. Num quid nam, inquam, noui? Part. 234. a. Ec quo nam
 modo. de In. 67. a. Num quo alio modo. de Somn. 128. a.
 Num ne aspicias, quae in templa ueneris? de D. 35. b. Annū
 imperatorum scientia nihil est?
 Numa, me, alter a Romulo Romanorum rex. de Or.
 161. a. et 122. b. Numa rex doctissimus.
 Numantia, ti, e. urbs Hispaniae. In Anton. 193. b. Ma
 iores nostri Carthaginem exciderunt, Numantiam euer
 terunt.
 Numen, nis, uis, potestas. de N. 6. a. Omnes naturae nu
 mini diuino parent. et de D. 105. a. Deus, cuius numini
 parent omnia. de Natur. 45. a. Esse quoddam numen,
 unūq; deorum. et I. V. 225. b. Multa sepe prodigia uim
 Cereris, unūq; declarant. I. A. 190. a. Magna uis est, ma
 gnum numē, unū et idem sententis fenatus. Pol. qua. 203.
 b. Vos qui apud me uim et numen deorum tenetis. et 202
 a. Numen uestrum aequē mihi graue et sanctum, ac deorum
 immortalium futurū est. pro Dom. 241. b. Numen diuinū
 precibus placare. de Fin. 108. b. Summi rectoris et domi
 ni numen. de Fin. 57. a. Horrere diuinum numen. et 103.
 b. Regi numine deorum. pro Rab. 91. b. Vos quorum pote
 stas proximē ad deorum numen accedit. I. C. 110. b. Dij im
 mortales, qui non procul ut quondam, et c. sed hic presen
 tes suo numine atq; auxilio nos defendunt. et Antequam.
 196. b. In meis calamitatibus diuinum aliquid auxilium
 et numen ostendite. I. A. 248. b. Mihi quidem numine deo
 rum immortalium uidetur hoc fortuna uoluisse, ut, et c.
 pro Dom. 242. a. Diuino Ciceronē numine esse reip. red
 ditum. de Pro. 76. a. Alpius Italiam numerat ante natu
 ra, non sine aliquo diuino numine: nam si, et c. Item: Ritē
 igitur ueteres, et c. de D. 85. a. Praecipue ingenti coluerūt
 numine diuos. I. P. 90. a. Gabinius numen interdiciūq; deo
 rum regi uendit. pro Mil. 117. b. Qui nullam uim coele
 stem existimat numenē diuinum.
 Numerato, Att. 194. a. Mihi et res, et conditio pla
 est, sed ita u. numerato malim quam estimatione.
 Numeratus, a, um, pro Cec. 287. a. Cum ueretur dote

uxoris numerata: id est, in nummis.
 Numero, as, adnumero, dinumero, numerando per
 censo, numero aliqua commetior, metior, cōplecti oran
 do. de Or. 121. a. Argumenta si ex reis numeres, innumera
 sunt: si ex rebus, modica. de N. 39. b. Diana omnium in se
 ptem numeratur quasi uagantibus. et 67. b. Singulas ea
 nim stellas numeras deos. de Cl. 179. b. Is in mediocribus
 oratoribus numeratus est. I. P. 85. a. Numerandus est ille
 annus deniq; in rep. de Leg. 171. b. Id est numerandum in
 bonis. et de Fin. 55. a. Numerare aliquid in bonis. Tus.
 182. b. Numerare aliquid in onere. Epist. 20. a. Numerare
 aliquid in loco mercedis uel beneficij. pro S. R. 24. b. Hoc
 malificium ita raro extitit, ut si quando auditum sit, por
 tenti ac prodigij simile numeretur: id est, existimetur. de
 Fin. 83. b. Qui uoluptatem nullo loco numerant. de Cl.
 196. b. Numerari in multis. et ibid. Numerari in uul
 go patronorum. et 184. b. Proximum optimis nume
 rari. de Or. 113. a. Num etiam pars haec causarum nume
 randa est. de In. 54. a. Hanc primam partem numerant.
 Orat. 204. a. Hoc quartum numerat Theophrastus in ora
 tionis laudibus. de Cl. 194. b. Hi tum in Asia Rhetorū prin
 cipes numerabantur. et de Opt. 243. b. Omnes qui Atticē
 numerantur: id est, nominantur, appellantur. Ep. 14. a. Sa
 piens, qualē me et esse et numerari uolo. de Cl. 184. b.
 Non acutus orator, sed tamen orator numeratus est. pro
 Mur. 136. a. Sulpitiū accusatorē suum numerabat, nō com
 petitorē. de D. 95. b. Ea genera non naturalia, sed artifi
 ciosa dicuntur, in quo aruspices, augures, cōiectoresq; nu
 merantur. de In. 62. a. Crotoniate quondam in Italia in
 primis beati numerabantur. I. P. 84. a. Ego sine eo consi
 lio consulem numerē? pro S. R. 21. a. Is propter me hone
 stissimus inter suos numeratur. At. 98. b. Me autem uterq;
 numerat suū. I. V. 143. a. Is prope alter Timarchides nu
 meratur. Att. 70. b. Exponere et numerare pecuniā ali
 cui. et 76. b. Nam numeratū si cuperē, non erat. I. V. 81. b.
 Dio HS decies centena millia numerauit. pro Fl. 155. b. Si
 prator dedit, a quo estore numerauit. Attic. 219. b. Multos
 nummos domi esse numeratos. Tus. 246. b. Postridē rege
 runt eum, cui numerari iuberet. At. 235. a. Dolobelle pra
 clara iam uel sibi habeat nummos, modo numeret lib. et
 Or. 199. b. Thucydides nunquam est numeratus orator.
 At. 262. a. Atticus pecuniam numerauit de suo. I. A. 210.
 a. Quos quidem a se primū numerare possunt. Q. Frat.
 327. b. Mesalam certum Cos. cum Domitio numerasti. I.
 Pis. 98. b. Numerare stipendium militibus. I. A. 156. b. Ni
 si forte si quid retulit in libellum, id numerabitur in adlis
 Caesaris. I. A. 231. a. A quo uictore si cruciatus ab sit, mors
 in beneficij partem numeretur. I. A. 247. b. Maximum
 uerō eius beneficium numero, quod hoc animo in temp.
 est. de Am. 99. b. Virosq; bonos, eos qui habentur, nume
 remus. Par. ad. 116. b. Nunquam ego haec in bonis rebus nu
 meranda duxi. et 117. a. Sapiens ille Bias (ut opinor) qui
 numerantur inter septem sapientes. de L. 172. b. Hunc ho
 minem omnino numerare non decet.
 Numerose, de Clar. 167. Sentētia aptis restricta uer
 bis cadit plerunq; numerosē. Or. 218. b. Aptē, circumscri
 ptē, et numerosē dicere, uel cadere. et 217. b. Fundere ora
 tionē numerosē et uolubiliter. de N. 30. b. Tibiae modulatē
 canentes, et fiducule numerosē sonantes. Or. 220. b. Com
 positē et aptē dicere. id est numerosē. (Sine uerborum
 et ordine et modo dicere. Or. 214. a. Concluse et aptē
 aliquid dicere. Or. 210. b. Comprehensio numerosē et a
 pte cadens. de Or. 159. Coniunctionem sicuti uersum nu
 D d 4 merose

merosi cadere uolumus. Numerosus, a. um. Or. 218. b. Numerosa oratio, id est, similis numerorum, non plane est numeris constans. de Or. 160. a. Id numerosum est in omnibus sonis atque uocibus quod habet quasdam impressiones, et quod metri possimus interuallis aequalibus. de Cla. 167. b. Quaedam ad numerum conclusio.

Numerus, ri. multitudo, summa. de Som. 127. b. Hi duo numeri, quorum uterque, plenus alter altera de causa habetur, id est, septem et octo. de Or. 119. b. Haec sunt enim tria numero. I. V. 85. b. Mille numero nauium classis. de Or. 121. b. Genera esse definita non solum numero, sed etiam paucitate. de N. 22. a. Speciem dei percipi cogitatione, non sensu, neque eandem ad numerum permanere. In Vat. 37. a. 35 in eorum numero mauult esse, qui a te uituperantur. et pro Cor. 60. b. Vidi ego quosdam Athenis in iudicium numero, etc. pro Arch. 191. b. 159. est eo numero, qui, etc. et 138. b. Ex hoc esse hunc numero, qui, etc. de Or. 98. b. Homo ex numero disertorum. de Diuin. 109. a. Cato non ster in horum librorum numero ponendus est. I. P. 87. a. Ut si quis impedisset reditum meum, in hostium numero putaretur. I. 251. a. Ipsi in hostium numero locoque ducemini. Epist. 119. b. et 205. a. Habere aliquem in numero suorum. Att. 227. b. Habere aliquem in numero hostium. de N. 9. a. Habere aliquem in numero sapientum uel hostium. Att. 117. a. et de Am. 9. 6. b. Eos, qui ista subtilius querunt, in numero sapientum non habent. de N. 69. b. Filiae Erichthei in numero deorum sunt. Attic. 69. a. Illi in deorum numero non habebuntur. contra Rull. 85. a. Aliquos in deorum numero uenerandos esse. de Nat. 3. 6. b. Reponere stellas in numero deorum. I. V. 195. b. In illo antiquorum hominum numero reponi. de In. 60. a. Nobis non placet hanc partem in numero reponi. de Clar. 175. a. Qui nullo in numero oratorum fuit. de Clar. 173. a. et 174. a. Quos aliquo uideo in numero oratorum fuisse. I. A. 186. b. Homo nullo numero. Orat. 217. a. Esse in aliquo numero. et Ep. 17. b. Esse aliquo numero. de Orat. 162. b. Esse in nullo numero. de In. 81. a. Quo in numero hoc, et quo in loco illud haberi conueniat. et In Ver. 64. b. Cum is tibi parentis numero fuisse, id est, loco. et 135. b. 40

eo numero et loco. de Orator. 94. b. Quidam in oratorum numerum uentre non possunt. de Clar. 187. a. Is in aliquem patronorum numerum peruenerat. Off. 41. b. Filij eius mortui numerum obtinent iure caesorum. et de Clar. 180. a. Is aliquem numerum obtinebat. de N. 69. b. Errantes stella numerum deorum obtinebant. et Quint. Fr. 292. b. Si quem tui amantiorem cognouisti quam temporis, hunc ad tuum numerum ascribit. I. A. 167. a. Tu uero ascribe me talem in numerum. de D. 109. a. Nostri quoque oratorij libri in eundem numerum referendi sunt. ad Heren. 3. b. et 4. a. Si dicemus numero, quot de rebus distursumus. Off. 55. a. Quod perfectum et absolutum est, ut Stoici dicunt, omnes numeros habet. de D. 85. a. Quicquam potest esse casu factum, quod omnes habet in se numeros ueritatis? et de N. 33. a. Perfectum expletumque omnibus suis numeris et partibus. de Fin. 95. a. Continere omnes numeros uirtutis, id est, partes. Acad. 40. b. Poema elegans omni numero. pro Font. 276. b. Est praeterea numerus Romanorum ciuium. pro Cl. 36. a. Pecunia numero ac summa sua, quanta sit ostendit. pro Plan. 272. b. Ma-

60 gnis numerus frumenti. I. V. 14. a. b. Mellis uis maxima. In V. 171. a. Tantus frumenti pecuniaeque numerus. In A. 173. a. Maximus uini numerus fuit, id est, copia, uis. Ep. 32. a. Nu-

merus militum integer. Epist. 118. b. Quoad is numerus effectus esset. Epist. 118. a. Si ex eo numero quos S. C. in prouincias ire oporteret, ad numerum non essent, HS CCCXIII. In V. 250. a. In tanto conuentu nemo erat quin rationem numerumque haberet. et ibi. Cum maximus numerus deesset, etc. pro Cl. 33. a. HS XL millia in singulos iudices distributa eum numerum sententiarum consistere debebant.

De numero oratorio, et musico, etc. de Finibus 123. a. Ut in fidibus si nulle earum ita contenta numeris sint, ut concentum seruare possint, omnes aequae incontentae sunt. Academic. 7. a. Explere numeros, et conficere uersus, eius est qui fidibus utitur. Orat. 212. b. et de Or. 97. a. Non poetico, sed quoadam oratorio numero et modo. et 160. a. Numeri et modi. de Or. 160. a. Aures hominum uocem natura modulantur ipsa, quod fieri non potest, nisi inest numerus in uoce. numerus autem in continuatione nullus est, distinctio et aequalium et sepe uariorum interuallorum percussio, numerum conficit. et ibi. Numerum in cadentibus guttis, quod interuallis distinguuntur, notare possumus. et ibi. Ratio numerorum et modorum. Or. 203. a. Quicquid sub aurium mensuram aliquam cadit, etiam si abest a uersu numerus, qui Graece *pedus* dicitur. et 214. a. Socrates uerbis solutus numeros primus adiunxit. de Clar. 167. b. In soluta oratione dum uersum effugimus, modum et numerum quendam oportere seruari. et ibid. Conclusio ad numerum. de Clar. 190. a. Numeri non aperte, nec eodem modo, sed uariis et dissimulante concludunt. Or. 216. a. Modus et numerus in pede. et 107. b. Histrio strictus certa quadam numerorum moderatione et pedum. de Or. 159. a. Verborum numerus, uocum modus. et ibid. De numero in oratione. de Leg. 158. a. Numerus in cantu. de Or. 107. b. Modus in tibijs. Or. 215. b. Iambicus et dactylicus numerus. de Or. 160. a. Post anapestus procerior quidam numerus effloruit. et 113. b. Thucydides uerborum prope numerum sententiarum numero consequitur. Or. 219. b. Hanc siue compositionem, siue perfectionem, siue numerum uocari placet. Or. 219. b. Claudere sententias numeris. et 217. a. Redigere sententias in quadrum numerumque. et 214. b. Numerum interuallis, compositio uocibus apparet. Or. 218. a. Iam praean, quod plures habeat syllabas quam tres, numerus a quibusdam, non pes habetur. et 219. b. Attici maxime numero seruiunt. Or. 210. b. Comprehensio numerosa et apte cadens. et 214. a. Conclusio et apte dicere. et de Pet. 205. b. Prodest quorum in locum ac numerum peruenire uelis, ab his ipsis illo loco ac numero dignum paritari. de Fin. 118. b. Quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officij praeterirent. de Or. 100. b. Ut in musicis numeri, et uoces, et modi. de Orat. 147. b. Et in ipsa oratione quasi quendam numerum et uersum conficiunt. Parad. 120. b. Histrio si paulo se moueat extra numerum, exhibitur et expoditur. de L. 158. a. Reiectus in senectute numeros ceciderat, et tardiores fecerat tibias.

Nuncia, porticus. * Numidicus, a. I. V. 234. Metellus Numidicus. Nummarius, a. um. quod ad nummos pertinet. At. 165. a. De ratione nummaria. et I. V. 177. a. Iudicium nummarium. et pro Cl. 33. a. Nummarij iudices. I. V. 123. a. Esse in summa difficultate nummaria. At. 12. a. Nummarij iudices. Off. 67. b. Praetores et tribuni plebis rem nummariam de communi sententia constituerunt. iactabatur enim temporibus illis nummus, sic ut, etc.

1192 NV NV 1192

1193 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1191 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1192 NV NV 1192

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1193 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1194 NV NV 1194

1195 NV litera preferuntur. et id est nunciatur. de Cl. 165. a. Cum ed mibi de Q. Hortensij morte esset allatum. Off. 32. a. Si ei subitò sit allatum periculum patrie. I. A. 154. b. Qui boni aliqui uolunt afferre, affingunt aliquid, quo faciant id quod nunciant letius.

Nunciatus, cui dem, uel cui des. At. 184. b. Philotimus non modò nullus uenit, sed ne per literas quidem, aut per nuncium certiorum facit me quid egerit. Ep. 19. a. Domestiarum rerum tuarum habes et scriptores et nuncios. Item : Cæsarem quidam improbißimis literis ac fallacibus interpretibus nuncijsq; corruerunt. pro Qu. 4. b. Qui eiusmodi nuncios, seu potius pegafos habet. Att. 47. b. De Q. Fratre nuncijs nobis tristes nec uarij uenerat. At. 79. a. Cum graues de Parthis nuncijs uenirent, perrexit in Ciliciam. pro Cor. 68. a. Nolite per deos immortales huc illi acerbi nuncijs uelle deferri, ut audiat, etc. At. 103. a. Quidam boni nuncijs non optimis tamen autoribus. 44. a. Quidam boni nuncijs me Theßalonica tenebant. pro S. R. 21. b. Exoptatum nuncium alicui afferre. Ep. 29. b. Cum optatissimum nuncium accepissem, te mihi quaestorem obtigisse. Ep. 20. 29. a. Nisi legatorum nuncio pareat. ad Br. 90. b. Tristes de Bruto nuncijs afferrebantur. contra Rull. 82. b. At ex hoc uectigali nunquam malus nuncijs auditus est. de Nat. 54. b. Sensus interpres ac nuncijs rerum. in Arat. Ales nuncijs Iouis. Top. 84. 4. Remittere nuncium. Epist. 253. a. Iam biennium est cum uirtuti nuncium remisisti delinquit illecebris uoluptatis. I. A. 261. a. Optatissimi nuncijs et litera uenerunt. Att. 45. b. In Epeirum igitur non tui, quod subiti mihi aduersi nuncijs uenerant. At. 42. a. Duo nuncijs afferuntur, unus, etc. de Or. 99. a. De cuius morte domus falsus ab exercitu nuncijs uenit. de Orat. 100. 4. Romeq; alteram duxisset, neq; nuncium priori remisisset. 105. b. Remittere nuncium superiori uxori : id est, repudiare uxorem, diuortium cum uxore facere. Q. Fr. 289. b. Et si non dubitabam quin hanc epistolam multi nuncijs fama de inque ipsa esset sua celeritate superatura, tamen existimaui, etc. pro Lig. 138. a. A Cæsare hoc ipso C. Pansa mihi nuncium perferente, concessos fasces laureatos tenui. pro Pomp. 5. a. Is qui una die, uno nuncio, atq; una literarum significatione, ciues Romanos necandos trucidandos que denotauit. In A. 262. a. Meis literis, meis nuncijs meisq; cohortationibus omnes ad patrie presidium excitauit.

Nuper, paucis ante diebus, uel annis, uel seculis. I. V. 202. a. Nuper, quid dico nuper immo uero modò, ac plane paulo ante. Ac. 39. a. In Cumano nuper cum mecum Atticus nosster esset, etc. At. 2. b. Nuper cum te iam aduentare arbitramur, etc. I. V. 63. a. Nuper cum, etc. de Orat. 92. a. In quibus erat is, qui nuper Roma fuit Manesdemus hospes meus. de Or. 105. b. Causa que abs te nuper dicta est. de In. 47. b. et ad Her. 2. b. Aut ab aduersarij dicto exordiemur, et ab eo maxime quod ille nuper in me dixerit. Off. 75. a. Qui nuper indulgens in patrem, idem feuerus in filium. de Cl. 186. b. Vidi enim Mitylenis nuper uirum, etc. et ibi. Tum uero nunc uidebam, etc. de N. 51. a. Quid ea que nuper, id est, paucis ante seculis medicorū ingentis reperta sunt. de D. 98. b. Neq; ante philosophiam patefactam, que nuper inuenta est, hac de re communis uita dubitauit. de Ar. 251. a. Nuper id patuisse dicunt. id est, decennio ante fortasse uel amplius. Att. 224. a. Nunc magis opore a te peto, de quo sum nuper tecum locutus, ut uideas ne quid ei desit.

Nuptie, arum, matrimonium, nuptiarum et matris

monij dies. pro Clu. 20. a. Nuptia plena dignitatis, plena concordia. et 24. b. et de In. 51. a. Nuptie non matrimonij dignitate, sed sceleris societate coniunguntur. de N. 68. b. Nisi forte maritima nuptie terrenis anteponantur. Att. 214. a. Mulier uetula sanè, et multarum nuptiarum. de Or. 163. b. In nuptia nuptia est, contra ius fasq; coniunguntur. I. In nuptus.

Nuptialis, le. pro Cl. 20. b. Faces illa nuptiales. et 23. a. Dona nuptialia. et ad Her. 34. a. Nuptiales tibia. Nuptus, a, um. collocatus. pro Sest. 4. a. et de Fin. 144. a. P. Sestius C. Albini filiam, ex qua hic est puer, et nuptiam filia. I. V. 242. b. Mulier nupta uni propostia omnibus. et de In. 53. a. Illa est nupta quam optimo uiro. Tusc. 243. b. Singulis indis plures solent esse nupte : id est, uxores. pro Cel. 47. b. Non nupta mulier.

Nursinus, a. Nursia antiqua urbe in Umbria. de Fin. 77. a. C. Plotius Nursinus.

Nurus, rus, filij mei uxor. I. A. 171. b. Reiecta mater a micam impuri filij tanquam nurum sequebatur.

Nusquam, qui nullus est, nullo in loco. (V. quom, ut spiam. Att. 115. a. Nullus usquam delectus, nosster dux usquam est. Ep. 28. a. Commoratorum me nusquam sanè arabitror. Tusc. 150. b. Ego uero nusquam esse illos existimo. pro Planc. 271. b. Quia iam nusquam sunt, id est, mortui. Q. Fr. 318. b. Sumptus nusquam melius potest poni. ad Her. 6. b. Ut nusquam uentum aut abitum sine causa putetur. de L. 164. a. b. Siue est illa lex scripta usquam, siue nusquam. Sen. 92. b. Nolite arbitrari me cum a uobis discessero, nusquam aut nullum fore. de In. 80. b. Quod nusquam est. I. Quod usquam est.

Nuto, as, uacillo. I. V. 222. b. Illud signum interea mutabat, cum uetibus subiectis conarentur commouere. de Nat. 24. b. Democritus nutare uidetur in natura deorum. et de Fin. 65. a. Et in eo nutare, etc.

Nutricos, aris, nutrio. de N. 43. a. Mundus omnia sua cut membra et partes suas nutritur et continet.

Nutricula, le. in Vat. 29. b. Gellius nutricula seditionis rum omnium. I. A. 233. a. Ut haberent aliquorum nutricula prædiorum.

Nutrimētum, ti, quod nutrices pueris in os inferunt. Orat. 203. a. Educatu huius nutrimentis eloquentia est. id est, Edididit generis. I. Coloro. et I. Nutrix.

Nutrio, tris, alo, educo, in Sal. 273. b. Multi priuatorū audacias nutruerunt, ego nihil timui nisi leges.

Nutrix, cis, alumna. de Orat. 123. b. Omnia mansa, ut aiunt, nutrices pueris in infantibus in os inferere. Or. 200. 4. et de D. 97. a. Est enim illa quasi nutrix eius oratoris, quem, etc. Tusc. 190. b. Vt penè cum lacte nutricia errorem stuxisse uideamur. Amic. 110. a. Isto enim modo nutrices et pedagogi iure uetustatis plurimum beneuolentia postulabunt.

Nutus, tus, nixus, nis, de N. 45. b. Terra undiq; ipsa in sese nutibus suis conglobata. et de Or. 159. b. Terram me diam sua ui nutuq; teneri. Tusc. 156. b. Grauia suo pte nutu et suo pondere in terram feruntur.

Nutus, significatio, uoluntas. Ep. 203. 4. Nec dubitant quin ego a te nutu hoc cosequi possim. Ep. 183. a. Interfecto enim rege, regios omnes nutus intuemur. Epist. 42. b. Totumq; me ad eius uiri uoluntate nutumq; conuertent. Or. 199. a. Ad alicuius arbitrium et nutum totum se sinage et accommodare. pro Q. 17. b. Contra nutum dittonemq; alicuius respirare. I. A. 222. b. Illi ad nutum parati sunt futuri. Quint. Fr. 294. a. Tot ciuitates uirius hominis

nutum

1197 nutum intuentur. de Ar. 258. a. Bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit. I. C. 115. a. Hec deo pum immortali nutu atq; consilio istius iudicator. et contra Rull. 86. a. Omnes pecunias ad nutum uestrum pendere. I. 24. 2. b. Iura omnia nutu atq; arbitrio alicuius gubernari. et 63. b. Ad nutum istius. de Or. 101. a. Auctoritate nutuq; legum docemur coercere cupiditates. pro S. R. 40. a. Iouis nutu et arbitrio omnia regi. Att. 106. b. An mihi nutus tuus non faceret fidem. et de Or. 88. a. Tiberius Sempronius non accurata quadam orationis copia, sed nutu atq; uerbo libertinos in urbanas tribus transfudit. Par. rad. 123. b. Hereditatis spes quem nutum non obseruat locupletis orbis senis. Attic. 226. a. Tu ne contra Cæsaris nutum?

Nux, cis, de Or. 133. b. Nucem frangere. et ibi. Nudum nices legere.

Nympha, phæ, aquarum deæ, muse. de N. 68. a. Nympha deæ, et Panisci, et Satyri. pro Mil. 115. a. et Parad. 121. a. Clodius adem Nympharum incendit, ut memoriam publicam recensiois tabulis publicis impressam extingueret.

Nysus, sji, l. Bacchus. Nysus, Bacchi pater. de N. 71.

O B

1198 Obambulatio hominum. Obbibō, bis, bibo, bauitio. Tusc. 169. a. Cum uenenum obbibisset, etc. Obcecatus, a, um. Ep. 241. a. Non stultitia obcecatus, sed uerecundia deterritus recessauit. Obceco, as, occæco, exceco, obscuro. de Orat. 139. a. Narratio obscura totam obcecat orationem. ad Her. 12. a. Ne obcecentur tenebris imagines. Ep. 241. a. Quod ego nego cum non stultitia obcecatus, sed uerecundia deterritus non recessauit.

Obdormio, mis, dormio. Tusc. 168. a. Endymion nescio quando in Latino obdormiuit, nondum opinor experrectus est.

Obdormisco, scis, obdormio. Tusc. 174. a. Quid melius quam in medijs uitæ laboribus obdormiscere, et ita conuiuentem somno consopiri sempiterno. et 168. a. Obduco, cis, obnubo, obstruo, obtego. de N. 50. a. Trunci libro aut cortice obducuntur, quo sint a caloribus et frigoris uicioribus. et de Or. 163. b. de Leg. 131. a. Redditur terræ corpus, quod ita locatum ac situm quasi operimentum matris obducitur. et 183. a. Quod cum proximi facerent, obductaq; terra erat, frugibus obserbatur. Ep. 127. a. et Tusc. 182. b. Consuetudo diuturna callum iam obduxit stomacho meo. et 202. a. Labor callum obduxit dolori. Ac. 5. a. Obducere tenebris rebus clarissimis. pro Sest. 7. b. Quæ obstructio nec diuturna est, nec obducta ita, ut curiosis oculis perspicere non possit. Att. 255. a. Ibi tanquam domi meæ scilicet, itaq; obluxi postremum diem. Attic. 1. a. Vt mihi uideatur non esse aduocatus Curium obducere; id est, quasi opponere.

Obductio, onis, pro Rab. 92. b. Obductio capitis.

Obductus, a, um, operius, cont. Rull. 88. a. Ne refricere obductam iam reip. cicatricem uiderer. et de N. 50. a. Animantes quasdam squammas uidemus obductas.

Obdureco, scis, callum obduco. I. V. 220. b. Ita Sopaater de statua, cum iam penè obduruisset, uix uisus afferatur. At. 204. b. Sed iam ad ista obduruimus, et humanitatem omnem exuimus. et 162. b. Nam ipse obdurui. Ep. 262. b. Nisi diuturna desperatione rerum obduruisset animus, ad doloris nouum. Ep. 195. b. Equidè sic iam obdurui, ut illa dis Cæsaris nostri, equissimo animo uiderè T. Plancum. et 71. a. Alij nescio quo pacto obduruerunt. ad Brut. 289. a. Obdurecunt enim quoti die magis ad uocè tributi. Tusc. 205. a. Obduruissetq; sese contra fortunam arbitrantur. In V. 242. b. Cum in eiusmodi patientia turpitudinis aliena, non sua satietate obduruisset. I. A. 181. a. Atq; his quidem iam inueteratis consuetudine obduruimus. pro Mil. 116. a. Sed nescio quomodo usu obduruerat et percaluerat ciuitatis incredibilis patientia.

Obduro, as, persero, tolero. At. 186. b. Quare obduretur hoc triduum. de Fin. 98. a. Aut quis contra studia naturæ tam uehementer obdurauit. aliter, obduruit.

Obediens, tis, obsequens. Off. 36. b. Appetitiones quas Greci ὑπακούω, obediētes efficere rationi. et I. P. 97. b. Quæ natio semper obediens huic imperio fuit. et de Vn. 196. b. Nulli naturæ est obediens aut subiectus deus. de N. 41. a. Appetitum rationi obediētem præbeamus. Off. 26. b. Illi parati sunt ad nutum futuri.

Obedientia, tiæ, obtemperatio. Of. 20. b. Appetitus relinquit et abiiciunt obedientiam, nec rationi parent, cui sunt subiecti lege nature. Parad. 122. b. Seruitus est sicut obedientia fracti animi, et abiecti, et arbitrii carentis suo.

Obante. pro R. P. 128. a. Mors ob oculos mihi sepe uersata est. pro Sest. 13. a. Mihi exilium ob oculos uersabatur. de Vn. 203. a. Ignis, qui est ob os effusus. Tusc. 199. a. Quæ spectabant, cuius ob os Graij ora obuertebant sua.

Obambulatio, onis, in ambulatio. ad Her. 22. a. Frequē

1197 nutum intuentur. de Ar. 258. a. Bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit. I. C. 115. a. Hec deo pum immortali nutu atq; consilio istius iudicator. et contra Rull. 86. a. Omnes pecunias ad nutum uestrum pendere. I. 24. 2. b. Iura omnia nutu atq; arbitrio alicuius gubernari. et 63. b. Ad nutum istius. de Or. 101. a. Auctoritate nutuq; legum docemur coercere cupiditates. pro S. R. 40. a. Iouis nutu et arbitrio omnia regi. Att. 106. b. An mihi nutus tuus non faceret fidem. et de Or. 88. a. Tiberius Sempronius non accurata quadam orationis copia, sed nutu atq; uerbo libertinos in urbanas tribus transfudit. Par. rad. 123. b. Hereditatis spes quem nutum non obseruat locupletis orbis senis. Attic. 226. a. Tu ne contra Cæsaris nutum?

Nux, cis, de Or. 133. b. Nucem frangere. et ibi. Nudum nices legere.

Nympha, phæ, aquarum deæ, muse. de N. 68. a. Nympha deæ, et Panisci, et Satyri. pro Mil. 115. a. et Parad. 121. a. Clodius adem Nympharum incendit, ut memoriam publicam recensiois tabulis publicis impressam extingueret.

Nysus, sji, l. Bacchus. Nysus, Bacchi pater. de N. 71.

O B

1198 Obambulatio hominum. Obbibō, bis, bibo, bauitio. Tusc. 169. a. Cum uenenum obbibisset, etc. Obcecatus, a, um. Ep. 241. a. Non stultitia obcecatus, sed uerecundia deterritus recessauit. Obceco, as, occæco, exceco, obscuro. de Orat. 139. a. Narratio obscura totam obcecat orationem. ad Her. 12. a. Ne obcecentur tenebris imagines. Ep. 241. a. Quod ego nego cum non stultitia obcecatus, sed uerecundia deterritus non recessauit.

Obdormio, mis, dormio. Tusc. 168. a. Endymion nescio quando in Latino obdormiuit, nondum opinor experrectus est.

Obdormisco, scis, obdormio. Tusc. 174. a. Quid melius quam in medijs uitæ laboribus obdormiscere, et ita conuiuentem somno consopiri sempiterno. et 168. a. Obduco, cis, obnubo, obstruo, obtego. de N. 50. a. Trunci libro aut cortice obducuntur, quo sint a caloribus et frigoris uicioribus. et de Or. 163. b. de Leg. 131. a. Redditur terræ corpus, quod ita locatum ac situm quasi operimentum matris obducitur. et 183. a. Quod cum proximi facerent, obductaq; terra erat, frugibus obserbatur. Ep. 127. a. et Tusc. 182. b. Consuetudo diuturna callum iam obduxit stomacho meo. et 202. a. Labor callum obduxit dolori. Ac. 5. a. Obducere tenebris rebus clarissimis. pro Sest. 7. b. Quæ obstructio nec diuturna est, nec obducta ita, ut curiosis oculis perspicere non possit. Att. 255. a. Ibi tanquam domi meæ scilicet, itaq; obluxi postremum diem. Attic. 1. a. Vt mihi uideatur non esse aduocatus Curium obducere; id est, quasi opponere.

Obductio, onis, pro Rab. 92. b. Obductio capitis.

Obductus, a, um, operius, cont. Rull. 88. a. Ne refricere obductam iam reip. cicatricem uiderer. et de N. 50. a. Animantes quasdam squammas uidemus obductas.

Obdureco, scis, callum obduco. I. V. 220. b. Ita Sopaater de statua, cum iam penè obduruisset, uix uisus afferatur. At. 204. b. Sed iam ad ista obduruimus, et humanitatem omnem exuimus. et 162. b. Nam ipse obdurui. Ep. 262. b. Nisi diuturna desperatione rerum obduruisset animus, ad doloris nouum. Ep. 195. b. Equidè sic iam obdurui, ut illa dis Cæsaris nostri, equissimo animo uiderè T. Plancum. et 71. a. Alij nescio quo pacto obduruerunt. ad Brut. 289. a. Obdurecunt enim quoti die magis ad uocè tributi. Tusc. 205. a. Obduruissetq; sese contra fortunam arbitrantur. In V. 242. b. Cum in eiusmodi patientia turpitudinis aliena, non sua satietate obduruisset. I. A. 181. a. Atq; his quidem iam inueteratis consuetudine obduruimus. pro Mil. 116. a. Sed nescio quomodo usu obduruerat et percaluerat ciuitatis incredibilis patientia.

Obduro, as, persero, tolero. At. 186. b. Quare obduretur hoc triduum. de Fin. 98. a. Aut quis contra studia naturæ tam uehementer obdurauit. aliter, obduruit.

Obediens, tis, obsequens. Off. 36. b. Appetitiones quas Greci ὑπακούω, obediētes efficere rationi. et I. P. 97. b. Quæ natio semper obediens huic imperio fuit. et de Vn. 196. b. Nulli naturæ est obediens aut subiectus deus. de N. 41. a. Appetitum rationi obediētem præbeamus. Off. 26. b. Illi parati sunt ad nutum futuri.

Obedientia, tiæ, obtemperatio. Of. 20. b. Appetitus relinquit et abiiciunt obedientiam, nec rationi parent, cui sunt subiecti lege nature. Parad. 122. b. Seruitus est sicut obedientia fracti animi, et abiecti, et arbitrii carentis suo.

Obante. pro R. P. 128. a. Mors ob oculos mihi sepe uersata est. pro Sest. 13. a. Mihi exilium ob oculos uersabatur. de Vn. 203. a. Ignis, qui est ob os effusus. Tusc. 199. a. Quæ spectabant, cuius ob os Graij ora obuertebant sua.

Obambulatio, onis, in ambulatio. ad Her. 22. a. Frequē

Obedio, dis. pareo, audio, ausculto, obtempero, obsecundo, assentio, ad nutum paratus sum, imperium non recuso, monita alicuius sequi, naturam ducem sequi, etc. *patere: obediens sum, dicto pareo, dicto audiens sum.* (Obedientiam relinquo & abicio. *Tuf. 23.5. a. b. Sapiens parebit & obediens precepto illi veteri, etc. de N. 5. b. Obediens patere uoluntati dei. de L. 18.5. a. Neq; solum ut obtemperent, obediuntq; magistratibus, sed etiam ut eos colant diligantq; prescribimus. Offic. 57. a. Homo naturae obediens, homini nocere non potest. de Clar. 187. a. Plurimum in hac urbe pollet multorum obedire tempori, multorumq; uel honori uel periculo seruire. Item: Si serui nostri ad uerba nobis obediunt, non ad id quod ex uerbis intelligi potest, obtemperent. contra Rul. 80. a. Si me audire uis.*

Obeco, bis. peragro, lustro. de Fin. 14.5. a. Cur ipse Pythagoras & Aegypti iustitiam, & Perfarum magos adijcit cur tantas regiones barbarorum pedibus obijcit de Somn. 127. a. Cum obierit legatus Aegyptum & Syriam. *95. b. Ut nostras uillas obire, & mecum lecticula concurrere possit. I. C. 11.6. b. Tantum restitisset urbis, quantum flamma obire non potuisset. pro Mil. 10.6. b. Obire facinoris locum tempusq; de Or. 10.6. b. Cui nostrum non licet fundos suos obire: aut res rusticas inuisere: contra Rul. 73. a. Obire omnes provincias. pro Cel. 4.1. a. Quo facilius & nosstras obire domos, & ipse a suis coli possit. I. V. 67. b. Ego Siciliam totam quinquaginta diebus obij. I. V. 133. b. Nolite expectare dum omnes obeam oratione mea ciuitates. pro Mur. 128. b. Is Asiam sic obijit, etc. pro Arch. 188. a. Quantum ceteris ad res suas obeundas conceditur temporis. & pro Pom. 10. b. Obire negocia. Attic. 24.1. a. & Acad. 2. a. Seruus uidetur obijisse legationem. pro Pom. 14. a. Cum neque priuata rem maritimam, neque publicam iam obire possimus. Quint. de Pet. 121. a. Qui tantum modo reciperet, quantum uideret se obire posse. & 210. a. Sic homines cum obeunt plures competitores, etc.*

Obire, peragere, exequi. Att. 128. b. Id enim & si erat deliberationis, tamen obire non potuit: mare transire. de Or. 99. a. Iudicia priuata magnarum rerum obire. I. A. 187. a. Antonius diem edicti obire neglexit. de L. 173. a. Nec ulla uiciorum sacra obeunto. pro Q. 9. b. Quae tibi uadimonium non sit obitum, eadem te hora, etc. At. 3. a. Obieris Q. Fratris comitia. & 208. a. Obire auctionis diem facile poteris. de Amic. 96. b. Ep. q; magis quod his proximis non, cum in hortos D. Bruti Aug. commentandi causa, ut assollet, uenisset, tu non affuisti, qui diligentissime semper illum diem & illud munus solitus esses obire. Ep. 159. b. Annum petitionis suae non obierunt. Tuf. 172. a. Multa mihi ipsi ad mortem tam tempestiua fuerunt, quae uitam potuissent obire. I. A. 221. a. Seruus in ipsa meditatione ob eundi sui muneris excessit e uita. I. C. 102. b. Iacere humi ad facinus obeundum. In Arat. Obit infera Perseus In loca: id est, adijt.

Obire, oppetere, occumbere. pro Clu. 27. a. Omnibus obeunda mors est. I. A. 221. a. & de Cl. 171. b. Sulpitius in legatione mortem obijt. I. A. 203. b. Alexander tertio & trigesimo anno mortem obijt.

Obfirmatus, ta. perinat. At. 6. a. Obfirmatus in iracundia.

Obiecto, as. obijcio. pro Dom. 228. b. & pro Plan. 275. b. Obiectare probrum alicui. & in Sal. 272. b. Mihi lachrymulam Cypriani iudicij obiecta. Item: Obiectare falsum crimen alicui.

Obiectus, a, um. oppositus. Ac. 13. a. Ut si qui tremarent obiecta terribili re. & de Fin. 58. b. Obiecta specie uoluptatis. & Tuf. 158. a. Cum nulla res obiecta impedit, quo minus percipiat quale quidq; sit. In A. 206. a. Hodie nescio qua obiecta re remissior senatus fuit. & Post. 211. a. Quibus ego rebus obiectis, cum uiderem, etc. mecum repuitaui, etc. Ac. 10. b. & Tuf. 158. a. Non potest animal obiectam rem perspicuam non approbare. pro Dom. 231. b. De obiectis non confiteri. pro Cl. 4.1. a. Crimen obiectum alicui, & in aliquem. pro Font. 276. b. Propugnaculum hostibus oppositum & obiectum. Ep. 81. b. Obiectus ad omnes casus subitorum periculorum. & Tuf. 172. b. Obiectus fortunae.

Obiens, obuentis, occidens. de Somn. 129. b. In orientis, aut obeuntis solis partibus.

Obijcio, cis. oppono, obiecto, exprobro, aliquid in alium quem dico, maledicti & contumeliae loco pono, criminis iactio, conijcio, offero. At. 12. b. Obijcit mihi, me ad Basias fuisse. In Salut. 272. a. In idem uicium incidam, quod huic obijcio. de Orat. 135. a. Obijcere probra alicui. Tuf. 148. b. Obiect ut probrum Marco, quod duxisset, etc. & I. V. 208. a. Non tibi obijcio, quod Apollonium omni argento spoliasse. Orat. 202. a. Cum alter alteri obijcit uocis flexiones. pro Dom. 231. b. Cum mihi furta & libidines obijciuntur. & ibid. De obiectis non confiteri. pro Mur. 126. b. Obijcere maledictum alicui. pro S. R. 32. a. Illa diluam, quae de pecculatu mihi iste obiectit. Part. 238. b. Ita confitendum est, ut quod obijciatur factum neges. de Orat. 130. a. Quod est ab eo obiectum lepore magis de uandum, quam contentione frangendum uidetur. pro Mur. 127. b. Obijcere ignobilitatem generis alicui. in Vat. 30. a. Cum tu mihi Cornelij defensionem in maledicto obijciendam putaris. I. V. 244. a. Obijcere aliquam rem in magnis criminibus. pro Cluent. 30. Obijcere aliquid alicui in maledicti uel criminis loco. pro Cluent. 41. a. Obijcere aliquid alicui, & in aliquem. Epist. 169. a. Non potuisti continere iracundiam tuam, quin nobis de morte Caesaris obijceres. pro Planc. 275. a. De Cyprio mihi tu nihil in S. Roscium ne obijciendi causa contulisti. & ibid. Quae res huic tantum furor obiectit: pro Cecin. 286. a. Si quis error in tanta re sit obiectus, de Leg. 179. b. Erroris obijciendi causa. Tuf. 177. a. Obijciebatur animo meo metus. Acad. 13. a. Si tale uisum obiectum est a deo, dormienti. ad Brut. 289. a. Qui splendore falsi honoris obiecto, aciem boni ingenij perstringunt. de D. 97. b. Obijciuntur autem sepe formae, quae re ipsa nullae sunt, speciem autem offerunt. pro Planc. 276. a. Obijcere salutem suam pro aliquo. pro Domo 242. b. Obiectum caput pro uestra salute ciuium furori atq; ferro. pro Cor. 59. a. Qui se sepe telis hostium, qui dimicationi capitis, qui morti obiecerit. de Arch. 249. b. Ut alter compositus potestati seruorum obijceretur. pro Arch. 188. b. Nunquam me pro salute uestra in tot ac tantas dimicationes, atq; in hos impetus obiecissem. de Orat. 85. a. Et hoc tempus omne obiecimur ijs fluctibus, qui, etc. pro S. R. 30. a. Noluerunt feris corpus obijcere, ne, etc. pro Muren. 145. a. Obijci in istis dijs conuictorum, & ad omne periculum inuidiamq; opponi. pro Font. 276. b. Propugnaculum hostibus oppositum & obiectum. Off. 4.0. b. Cumq; his ampla & honesta res obiecta est, totos ad se conuertit & rapit. In Salut. 273. a. Qui mihi ausus es eloquentiam

ut uicium obijcere. de D. 86. b. Sed signo obiecto monuit Craffum, quid euenturum esset, nisi caueret. I. A. 162. a. Quid stultius, quam obijcere aduersario, quod ille si uerbo negarit, longius progredi non possit qui obiecerit? I. A. 188. a. Antonius ignobilitatem obijcit C. Caesaris filio. de L. 190. a. Cum Lucullo obiecta esset magnificentia uel la Thysculanae. pro Mul. 108. b. Facinorosorum armis meos ciues pro me obijci nolui.

Obitus, a, um. pro Sest. 21. a. Morte obita. I. Obeco. Obitus, tus. occasus, interitus. de D. 107. a. Qui fides rorum ortus, obitus, motusq; cognouerunt. & 116. a. Natura omnium rerum interitus atq; obitus conficit. I. P. 86. b. Qui dies post obitum occasumq; nostrum reip. primus illuxit. Epist. 49. b. Obitus filiae tuae. & 172. a. Obitus, consulum.

Obiurgatio, onis. castigatio. de Or. 139. b. Tum obiurgatio si est auctoritas, tum admonitio, quasi leuior obiurgatio. Att. 44. a. Castigatione & obiurgatione dignus es. Attic. 64. a. Nunc suscipiam obiurgationem reprimam. Off. 27. b. Atq; etiam illud ipsum, quod acerbitatis habet obiurgatio, significandum est ipsius causa, qui obiurgatur, susceptum esse. Offic. 27. b. In obiurgationibus uentum nonnunquam & uocis contentione maiore, & uerborum grauitate acriori. & ibi. Obiurgatio habens multum acerbitatis. & ibi. Castigatio clemens. pro Cel. 42. b. Delictarum obiurgatio fuit longa. Offic. 68. a. Qua hunc obiurgatione, aut quo potius conuicia a tanto errore conerueret: de Am. 113. a. Montio acerbitate, obiurgatio contumelia carere debet.

Obiurgator, ris. admonitor seuerus. contra Rul. 89. 30. a. Hic noster obiurgator. & de N. 2. a. Beneuolus obiurgator. & de D. 103. a. Ut obiurgatores suos conuinceret. I. V. 148. a. Sed ne obiurgator quidem ferendus est is, qui quod in altero uicium reprehendit, in eo ipse deprehenditur.

Obiurgatorius, a, um. Att. 205. b. Obiurgatoria epistola.

Obiurgo, as. castigo, asperius admono, asperius appello. de Am. 112. b. Nam & monendi saepe amici sunt, & obiurgandi. pro Cel. 42. b. Is fuit in hac causa petristis quidam patruus, censor, & magister, obiurgauit M. Caelium, sicut neminem unquam patris. At. 15. b. Obiurgauit senatum, ut mihi usus sum summa cum auctoritate. At. 22. b. Quod me de Pompeij familiaritate obiurges, etc. & 66. b. Nunc te obiurgari patere, si iure. Q. Fr. 319. b. Caesar meam in rogando uerecundiam obiurgauit. Ep. 38. a. Ne in quo te obiurgem, id ipsum uidear imitari. & 22. b. In quo cum obiurgar, quod, etc. & 181. a. Quem cum obiurgarem, quod, etc. Attic. 94. b. Meq; obiurgauit uerere pro uerbis.

Oblangueo, es. uel oblanguesco, fcis, refrigescio, deferesco. Epist. 262. a. Literulae nostra oblanguerunt.

Oblatus, a, um. datus, illatus. Att. 260. a. Gaudeo mihi causam oblatam, in qua omnes sentiant, me ab illo alienatum. & in C. 112. a. Facultatem mihi oblatam putauit, ut quod, etc. pro Pom. 13. b. Bonum quod a dijs oblatum & datum est. I. V. 66. b. Quod diuinitus datum atq; oblatum uidetur. pro Dom. 225. b. Domus ardebat non fortuito, sed oblato incendio. Acad. 13. a. & 46. a. Neq; ut quicquam interesset inter intestinum & oblatum timorem. Acad. 46. a. Quaedam quasi impulsio oblata extrinsecus. de Fin. 140. a. Striptum per uim oblatum Lucretiae. Att. 279. a. Praesidia quae oblata sunt contra arma Antonij.

Am. 108. b. Nec criminibus aut infrendis delectetur amicus, aut credat oblati. & ibi. Ab aliquo oblati criminationes depellere.

Oblectamentum, ti. oblectatio, delectatio, delectamentum. I. V. 231. a. & de Sen. 87. b. Ut illi haberent haec oblectamenta & solatia seruitutis. & 88. b. Oblectamenta senectutis. Parad. 123. a. Oblectamenta puerorum.

Oblectatio, onis. oblectamentum. de Or. 94. b. Artes in quibus non utilitas queritur necessaria, sed animi libera quaedam oblectatio. de N. 6. b. Quae ista potest esse oblectatio deo? Off. 33. b. Sine oblectatio queritur animi requiesq; curarum, siue, etc. de Am. 115. b. In amicitia Scipionis mihi requies plena oblectationis fuit.

Oblector, as. oblector, ago. pro Arch. 188. b. Haec studia adolescentiam agunt, senectutem oblectant, etc. de Or. 114. a. Cum his me oblecto, qui res gestas aut orationes scripserunt. Quin. Fr. 309. a. Quid agas, & ut te oblectes, scire cupio. Att. 186. b. Ego me interea cum libellis. Quin. Fr. 290. a. Ut quam diuissimè te iucunda opinione oblectarem. Quin. Fr. 314. b. Oblecta te cum Cicerone quam bellissimè. Off. 63. b. Diastabat se hortulos aliquos emere uelle, quod amicos inuitare, & ubi se oblectare posset.

Oblector, aris. delector, ducor, oblecto. Epist. 27. b. In communibus miseris hac tamen oblectabar specula. & pro Mur. 133. b. Ludis tamen oblectamur & ducimur. Quin. Fr. 315. a. Ego me in Cumanis satis commode oblectabar.

Obligatio, onis. autoramentum, seruitus quaedam, & quasi uinculum. ad Brut. 289. a. Est autem grauior & difficilior animi ac sententiae pro altero, quam pecuniae obligatio. pro Plan. 275. a. In qua ego homo astutus ei me deo dam, cui nihil magnopere debeo, & huius tanti officij seruitutem astringam testimonio sempiterno.

Obligatus, a, um. obstrictus, deuinctus, gratiam alicui debens, alligatus. Epist. 88. b. Dolobellam antea tantummodo diligebam, obligatus ei nihil eram, nec enim accidebam mihi opus esse, & ille mihi debebat, quod non desueram eius periculis: nunc tanto sum deuinctus eius beneficio, quod, & cut nemini plus debeam. Off. 12. a. Patria & parentes, cuius beneficijs obligati sumus. Att. 264. b. Verum sic existimes, non tibi tam Atticum, quam me obligatum fore. I. V. 70. b. Videbam me hoc iudicio districtum & obligatum fore. Ep. 212. a. Te ita existimare uolo, quibusfacisq; rebus Atticū obstrictu, isdem me tibi obligatum fore. Epist. 175. b. Magno beneficio eius, magnoq; merito sum obligatus. & I. A. 247. b. Tum me eius beneficio obligatum puto. & I. C. 123. a. Hostes beneficio se obligatos putant. I. A. 247. b. Magnis & multis pignorum eius resp. obligatum tenet. & pro Plan. 267. a. Tenere aliquem obligatum largitione. contra Rul. 89. a. Soluta meliore in causa sunt quam obligata. ad Heren. 41. b. Obuoluitus & obligatus corio. pro Plan. 259. a. Cui sum obstrictus memoria beneficij sempiterna. Item: Nolo amplius seruire huic turpitudini.

Obligatio, as. obstringo, deuinctio, astringo, religo, conprehendo, alligo. ad Brut. 289. a. Magis enim illum pro quo spondit, quam me obligauit. pro Cecin. 286. a. Qui quod spondit, qua in re uerbo se uno obligauit, id non fecit. pro Mur. 124. b. In periculum iudicij prestare debet, qui se nexu obligauit. Top. 224. b. Num is qui mancipio dedit, ob eam rem se ulla re obligauit? I. V. 144. b.

1207

OB

Satis ne igitur uideor uim uerborum tenere? an sum etiam nunc græcè loqui uel latine docendus? et tamen uideor, ne si ego non intelligam, quid Epicurus loquatur, cum græcè, ut uideor, luculenter sciam. sit aliqua culpa eius, qui ita loquatur, ut non intelligatur, quod duobus modis sine reprehensione fit: si aut de industria facias, ut Heraclitus cognomento qui *enotrios* perhibetur, quia de natura nimis obscurè memorat: aut cum rerum obscuritas, non uerborum facit, ut non intelligatur oratio, quæ in Timæo Platonis. Acad. 3. a. Est enim omnis cognitio multis obstructa difficultatibus, maximaque est in ipsis rebus obscuritas, et in iudicijs nostris infirmitas. de D. 87. b. Causa latet obscuritate inuoluta natura. de D. 131. b. Adhibuit etiam latebram obscuritatis, ut idem uersus alijs in aliam rem accommodari posse uiderentur. et 135. b. Jam uerò quod pertinent obscuritates et nigmata somniorum intelligi enim à nobis dijs uelle debent eas, quæ nostra causa nos monebant. de Orat. 90. b. Philosophia in tres partes distributa est, in naturæ obscuritatem, in differendi subtilitatem, in uitam atque mores. Top. 22. a. Sed à libris te obscuritas reiecit. pro Cluentio. 1. 2. b. In ea obscuritate et dubitatione omnium, Canusio placuit iudices pronuntiare. contra Rul. 73. a. Duae sunt huius obscuritatis cause: una pudoris, et c. altera sceleris, et c. pro Plan. 267. b. In tenebris quam in luce causam uersari ualeas. Epist. 83. b. Sed habeo alia signa quæ obseruem, quæ etsi non sunt certiora illis, minus tamen habent uel obscuritatis, uel erroris. Offic. 42. a. Ita ut nullum obscurum potest nec dictum eius esse, nec factum. pro Mar. 135. b. Erat autem obscuritas quædam, et c.

Obscuro, as. lucem eripio, noctem uel tenebras rebus offundo, tenebras assero, obscuritatem assero, tenebras obduco, obcæco, in obscuro, officio, obstruo, perstringo. de N. 45. a. Aetneorum ignium tenebræ finitimæ regiones obscurauerunt. de Fin. 138. b. Minora maioribus obscurantur. de Fin. 99. b. Lumen lucernæ obscuratur et ofunditur luce solis. I. C. 98. b. Nox tenebris obscurat omnia. Attic. 35. a. Quæ scribam, *ἀλλυγέως* obscurabo. pro Cluentio. 18. a. Nihil nec subterfugere reitendo, nec obsecrare dicendo. de Orat. 117. b. Omnis eorum memoria sensim obscurata est et euanuit. et de Orat. 163. b. Obscurari atque penè obrui. et de Fin. 99. b. Obscurari et obrui, atque interire. de Fin. 112. b. Obscurari quædam, nec apparere, quia ualde parua sunt. pro Mar. 135. b. Tuas laudes obscuratura nulla unquam est obliuio.

Obscurus, a, um. habens obscuritatem, tenebrosus, caliginosus, tortuosus, inuolutus, à natura inuolutus, laetens, opertus, flexilocus, spissus, cæcus. (Apertus, per lucidus, illustris. de In. 82. a. Res apertæ obscuriores sunt oratione. de D. 104. b. Quia erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibite sunt interpretum. de D. 132. a. Chrysiptus totum uolumen impleuit oraculis, partim flexilocus et obscurus, ut interpres egeat interprete, et fors ipsa referenda sit ad sortes: partim ambiguis, et quæ ad dialecticum referenda sint. de Nat. 79. a. Non ut deorum naturam tollerem, sed ut intelligeretis, quam esset obscura, et quam difficiles explicatus haberet. de Orat. 99. b. Ius applicationis obscurum sanè et ignotum, patefactum est in iudicio, atque illustratum à patrone. contra Rul. 73. a. Cur hoc tam est obscurum atque cæcum. Attic. 120. a. Dolor apertus. (Hebes. Part. 233. a. Obscurus.) (Rerum multitudine nobilitatus. pro Mur.

127. b. Tua nobilitas hominibus literatis est notior, populo uerò obscurior. contra Rul. 68. b. de oratione Rulli obscura. Orat. 199. b. de Thucydide, et eius oratione obscurissima. I. A. 187. b. Ego autem, qui intelligeret, quid dicere uellet, adhuc neminem reperi. et ibi. Satis est mutum esse, quam quod nemo intelligat, dicere. de M. Antonio, de Clar. 191. a. Oratio nimia religione attenuata, à multitudine deuoratur. Acad. 2. b. Cognitio multis obstructa difficultatibus. Attic. 216. a. *ἄδῃ ἐμπέω* scribere id est, per notas et signa. de Clar. 170. b. Philisti Syracusij et Thucydidis concise sententiæ, interdum etiam non satis aperte cum breuitate, tum nimio acumine. Offic. 22. b. Sermone eo debemus uti, qui notus est nobis, ne ut quidam græca uerba inculcantes, iure optimo irrideamur. de D. 135. b. Euphorion poeta nimis obscurus. (Homerus et ibi. Heraclitus ualde obscurus.) (Democritus. et ibi. Mæca causa me moneo quod non intelligam. quid igitur me moneat? de D. 134. b. I. Circutio. de Fin. 67. a. et Acad. 9. b. et de Orat. 114. a. et de N. 15. b. 16. a. et de Or. 111. a. et 146. a. de oratione obscura.

Obsecratio, onis. preces, deprecatio, obtestatio. de In. 47. a. et de Or. 162. a. Si prece et obsecratione humili ac supplicii utemur. pro Fon. 284. a. Obsecratio, deprecatio. et de Ar. 258. b. Constituendæ nobis sunt procurationes et obsecratio, et c.

Obsecro, as. amabo te. pro Dom. 219. b. Idem pro salute mea populum Romanum obsecrauit. Postquam. 201. b. Denique ipse pro mea uos salute non rogauit solium, uerum etiam obsecrauit. de Orat. 116. b. Non solum hortabor ut elaboret, et c. sed etiam obsecro. pro Quint. 13. a. Næuium obsecrauit per fratris sui mortui cinerem, per nomen propinquitatis, ut, et c. in Verrem 117. a. Cum multis lachrymis eum oraret atque obsecraret Heraclius, imperare non potuit. Epistol. 55. a. Cum mihi C. Marcellus non solum consilium daret, sed precibus quoque me obsecraret, et c. Epistol. 166. b. Ego uos P. Coro atque obsecro, ut, et c. pro Quint. 18. a. Itaque te hoc obsecro, ut, et c. de Fin. 68. b. Obsecro, inquit Torquate, hæc dicit Epicurus? Attic. 43. a. Obsecro mi Pomponi, non uides, et c. Attic. 190. b. Obsecro Pylia salutem. Epistol. 233. a. Quid, obsecro te, me miserum, quid futurum est? Item: Sed obsecro te, ita uenusta habeantur ista, non ut uincula uirorum sint, sed ut oblectamenta puerorum. Attic. 124. a. Sed obsecro te, quid hoc miserius, quam, et c. Attic. 44. a. Ad me, obsecro te, ut omnia certa perscribas. Attic. 88. b. Deinde me obsecras amatissime, ne obliuiscar uigilare, et ut animaduertam quæ fiant. Attic. 170. b. Id ut factas, te obtestor atque obsecro. Attic. 208. a. Attica mea obsecro te, quid agis? quæ me ualde angit.

Obsecundo, as. pro Pom. 13. a. Is cui ciues assenserint, socij obtemperauerint, hostes obediuerint, uenti tempestatesque obsecundarint.

Obsepio, bis. sepio, intercludo. pro Mur. 135. b. Hæc omnia tibi accusandi uiam muniebant, accusandi obsepiabant.

Obsequens, tis. obediens. Ep. 148. b. Filius obsequens patri. et Sal. 270. b. Filia tibi iucundior atque obsequentior, quam parenti par est.

Obsequium, quij. indulgentia, patientia. de Am. 113. a. Obsequium amicos, ueritas odium parit. Att. 93. b. Ita que effecti omni obsequio, ut neutri illorum quisquam esset me charior. I. P. 80. a. Ego Antonium collegam

patientia

1209

patientia atque obsequio meo mitigari. pro Cæ. 40. a. Comprehendere multos amicitia, tueri obsequio. At. 95. b. Mulieres ualde intelligi delectari obsequio et comitate adolecentis. Ep. 152. b. Abuti obsequio alicuius ad omnes rei. de Leg. 168. a. Cum animus cognitijs uirtutibus à corporis obsequio indulgentiæque discesserit. Att. 157. a. Omne meum obsequium in illum fuit cum multa seueritate. Att. 163. a. Ea uerò non sunt ab obsequio nostro. de Leg. 164. b. Obsequia in homines.

Obsequor, ris. morem gero, indulgeo, satisfacio, morigeror, gratificor, placeo. Or. 220. b. Dum tibi roganti obsequi uellem, scribendi impudentiam suscepisti. de Or. 93. b. Ego uerò, inquit, tibi obsequi studeo. Tusc. 240. a. Cum huic obsecutus sis, illi est repugnandum. Epist. 15. b. In nauigando tempestati obsequi, artis est. de Fin. 68. a. Obsequar igitur uoluntati tuæ. pro Quint. 17. a. Ut uestra natura bonitati obsequamini. Orat. 211. b. Consuetudini auribus indulgenti libenter obsequor. de Orat. 85. a. Sed tamen etiam in his asperitatibus rerum obsequar studijs nostris. pro Cluentio. 49. b. Obsequor tibi de te, uel de alijs

quære. Obsero, ris. occludo, obsigno. de Leg. 183. a. Quod cum proximi fecerant, obductaque terra erat, frugibus obserbatur.

Obseruans, tis. studiosus, cupidus, diligens. Ep. 203. a. Aulus Eufius, obseruantijsimus nostri. Ep. 235. b. Quem spero tui fore obseruantem. At. 262. a. Cognoui te mei ita cupidum, ut paucos acque amantes atque obseruantes me habere existimem.

Obseruantiæ, tiæ. reuerentia, ueneratio. de In. 70. b. 30. Obseruantiæ est, per quam ætate, aut sapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reuereamur et colimus. et 82. b. Cultu quodam et honore dignantur. Epist. 199. b. Sex. Aufidius obseruantiæ qua me colit, accedit ad proximos. pro Mur. 141. a. et pro Plan. 268. a. Nulla est pena, quæ post obseruantiam tenentiorum ab hoc uetere instituto officiorum excludere. pro Cor. 68. a. Officia illius obseruantiamque dilexit. pro Quint. 10. b. Amicos obseruantiæ, rem parsimonia retinere. Att. 207. a. Ne magni onus obseruantie tibi imponerem. Ep. 64. b. Mæca tibi obseruantia nunquam desuit.

Obseruatio, onis. animaduersio. de Cl. 167. b. Verum uel natura magis aut casu, quam ratione aliqua aut obseruatione fiebat. et Or. 214. b. Versus inuentus est terminatio aurium et obseruatione prudentum. de D. 138. b. Obseruatio diuturna notandis rebus fecit artem. et ibid. Quæ astris presentuntur, hæc notata sunt obseruatione diuturna. et ibid. Neque obseruatione inueniri potuit scientia. de D. 8. a. Chaldei diuturna obseruatione siderum scientiam putantur effecisse, ut prædici futura possent. Off. 51. b. Valetudo conseruatur notitia sui corporis, et obseruatione rerum, quæ res aut prodesse solent, aut obesse. Off. 8. b. Apud antiquos summa erat obseruatio in bello mouendo.

Obseruatio, as. studiosus obseruo. de D. 101. a. Neque solium deorum uoces Pythagorei obseruauerunt, sed etiam hominum, quæ uocant omina.

Obseruo, as. animaduerto, noto, speculor, aucupor, quasi insidior, seruo, pertracto, in speculis sum. Ep. 83. b. Sed habeo alia signa, quæ obseruem, quæ etsi non sunt certiora illis, minus tamen habent uel obscuritatis, uel erroris. de D. 80. a. Chaldei motus stellarum obseruauerunt, quibus notatis, quid quæsignificaretur, memorie prodia

derunt. et 82. b. Obseruata sunt hæc tempore immenso, et significatione euentus animaduersa ac notata. de D. 118. a. Et si cause non reperiuntur istarum rerum, res tamen ipse obseruari animaduertiq; possunt. de D. 138. b. Quomoda hæc infinita obseruando notare possimus? Or. 204. a. Sunt enim quidam oratorij numeri in oratione obseruandi ratione quadam. de Or. 93. a. Et persepe me, quæ soleres in dicendo obseruare, docuisti. et 94. a. Quæ obseruata sunt in usu ac tractatione dicendi. de Or.

97. a. Quæ sua sponte homines eloquentes fecerunt, ea quosdam obseruasse atque collegisse. de Cl. 191. a. Is nimium inquirens in sese atque ipse sese obseruans, metuensque ne uiciosum colligeret, etiam uerum sanguinem deprauabat. Or. 217. b. Non enim id agit ut insidietur et obseruet, sed iam sauet, processumque uult. pro S. R. 22. a. Multi occupationem eius obseruant, tempusque aucupantur. Ep. 175. a. Itaque ei præcepi, ut tempus obseruaret epistole tibi reddenda. pro S. R. 33. b. Nihil mali est, canes tibi quamplurimos esse, ubi permulti obseruandi, multaque seruanda sunt. Parad. 123. b. Obseruare omnes motus alicuius. de N. 50. b. Ut in araneolis aliæ quasi rete texunt, aliæ autem ex inopinato obseruant, et si quid incidit, arripunt. de Am. 107. a. Nec obseruat stridit amicitia, ne plus reddat quam acceperit. Attic. 50. b. Cum semper ita habitum obseruatumque sit. pro Quint. 16. a. Quid tu id quemadmodum obseruas? I. V. 136. b. Metellum eum censum obseruari iussit, qui Sex. Peduceo prætore habitus esset. Orat. 215. b. Quod ne accidat, obseruari non potest id est, cauere. pro Dom. 227. a. Obseruare leges. pro Cl. 41. b. Maiores non

stri nunquam perinde ut rem indicatam, obseruauerunt animaduersionem censoriam. Off. 41. a. Latronum leges esse dicuntur, quibus pereant, quas obseruent. ad Herem. 29. a. Quid in uiris idem ne obseruabanti minime. Epist. 215. a. Ego gratias, quod meas obseruationes tam diligenter obseruas. At. 114. b. Illud *ἰερὸν ἀνδραγαθόν*, sic enim putatur, obseruo, *ἀνδραγαθόν*, præsertim in te, quem, et c. de D. 101. b. Obseruare et seruare idem. Q. de Pet. 213. b. Fac ut abs te custodiri atque obseruari sciant. Attic. 130. a. Scribis tibi in animo esse obseruare Cæsarem, et si fecerim dum mare ad me ire ceperisset, confestim in Samnium ad me uenturum. At. 221. b. Magis mihi isti seruiunt, si obseruare seruire est.

Obseruare. colere, uenerari. Epist. 48. a. et 87. b. Colere et obseruare aliquem. de Amic. 101. b. Omnes serè familiarissimi eius, quasi deum tibi meis magnis ueteribus officijs, me diligenter obseruant et colunt. et de Amic. 101. b. Coli et obseruari ab aliquo. Epist. 65. a. Qui me si cut alterum parentem et obseruat et diligit. pro Plan. 267. a. Tribus officijs ab aliquo obseruatus non largitior ne. pro Plan. 268. a. Neque hoc liberis nostris interdumendum est, ne obseruent tribules suos, ne diligant. Epist. 139. a. Per officiosè et per amanter obseruare aliquem. Epistol. 65. a. Obseruare et diligere aliquem sicut alterum parentem. Attic. 34. a. Cæcilium colimus et obseruamus. et In Ver. 345. b. Vehementerque illum ordinem obseruo.

Obses, as. pignus, fiducia. pro Pom. 10. b. Pompeius eis spem deditiõnis non ademit, obsides imperauit. et I. V. 175. a. Tantum quod oratoribus Metellus obsides non dedit. Ep. 245. b. A nobis multos obsides habet pop. Rom. Item. Ab his Pindemisso capto obsides accepti. pro Cluentio. 35. a. Stalenus hanc condemnationem dederat obsidem Bulbo. et 57. b. Stupite quatuor illa obsides filios ab eo

Et 3 accepit.

1212
 accepit. I. A. 159. b. Reip. tuus parvus filius in Capitolium
 a te missus obses fuit. Antequam. 197. a. Cum precipuum
 nobis obsidem sui animi ueltram reliquerit libertatem. I.
 C. 118. b. Paruus filius qui mihi uidetur amplecti remp.
 tanquam obsidem consulatus mei.
 Obsessio, onis, obsidio. pro Dom. 213. b. Obsessio tem-
 plorum, occupatio fori, oppressio curie. et pro Cor. 56.
 a. Obsessio militaris uia.
 Obsessor, oris, oppressor. pro Dom. 215. b. Depopu-
 lator fori, obsessor patrie.
 Obsessus, a, um, circumfessus, cinctus, oppressus. I. C.
 122. b. Patria obsessa facibus et telis impie cōurationis.
 et pro S. R. 23. a. Domus obsessa. pro Fl. 159. b. Gracia A-
 sia oram maritimam cinxit urbibus, non ut munitam co-
 lonijs illam gentem, sed ut obsessam teneret.
 Obsideo, es, circumfideo, obsessum teneo, occupo, fof-
 sa et uallo septum teneo, oppugno. I. A. 212. a. Qui Mu-
 tinam et consulens designatum obsederit. et ibid. Anto-
 nius armis obsedit, aut exclusit senatum. et pro Dom.
 231. a. Qui impelluntur ut obsideant senatum. Postquam.
 204. b. Cum uis, ferro, metu obsessi teneremini. de Arch.
 244. b. Obsidere, oppugnare, labefactare aliquam ur-
 bem. pro Font. 280. a. Ab his gentibus obsessum Capito-
 lium est. de Arch. 255. b. Is obsessus est domi. pro Pomp. 7.
 b. Urbem Azicenorū obsessam esse ab ipso rege maxi-
 ma multitudine, et oppugnatam uehementissimè, quam
 L. Lucullus summis obsidionis periculis liberauit. I. V.
 265. b. Qui sinus quosdam obsidisse maritimos dicuntur.
 et ibid. Aut pronuntoria tenuisse. et I. A. 205. b. Orat.
 217. b. Cum is qui audit ab oratore, iam obsessus est ac te-
 netur. contra Rul. 81. a. Totam Italiam suis praesidijs ob-
 sidere et occupare cogitat. pro Fl. 158. a. Cum curia spe-
 culatur, atque obsidet nostra. I. A. 153. a. Dictatura que
 uim iam regie potestatis obsederat. et 177. a. Cum om-
 nes aditus armati obsiderent. I. C. 102. b. lacere humi ad
 obsidendum stuprum. I. V. 67. b. Obsidere tempus alte-
 rius. Att. 85. b. Scaptius equitum turmis inclusum in curia
 senatum Salaminæ obsederat. Att. 154. a. Nos, quoniam su-
 perum mare obsidetur, infero nauigabimus. Att. 240. a.
 Antonius militibus obsessurus est senatum.
 Obsidio, onis, obsessio. Att. 129. a. Domitium periculo
 obsidionis liberare cupio. et pro Font. 283. b. Colonia
 que per hunc obsidione liberata est. pro Mur. 128. b. Vr-
 bes partim obsidione cepit. I. A. 236. b. Antonius solet ac-
 cipere manicas, nec diutius obsidionis metum sustinere.
 Epist. 63. a. et pro Pom. 7. b. Qui ex obsidione saenera-
 tores exemerit.
 Obsignator, oris. Att. 191. a. Obsignatores testamen-
 torum. et 264. a. Nobis testibus et obsignatoribus. et
 pro Cl. 57. a.
 Obsigno, as, signo, consigno. (R. signo. pro Fl. 150.
 b. Lex tabulas iudicium signis obsignari iubet. de Or. 99.
 a. Cum obsignas tabulas clientis tui, quibus id sit scriptum,
 quo ille capiatur. de Orat. 131. a. Furacem seruum solum
 esse, cui domi nihil nec obsignatum sit, nec occlusum. Att.
 262. b. Decretum quod obsignatum est ab amplissimis ui-
 ris. et 264. a. Decretum quod ego obsignavi cum multis
 amplissimis uiris. pro Quin. 12. a. Eius rei conditionisq;
 tabellas obsignauerunt uiri boni complures. I. V. 232. b. Li-
 teras obsignandas publico signo curauit. et 256. b. Obsig-
 gnare tabellas signis amicorum. et 106. b. Quod tum co-
 dicem obsignassem. I. V. 100. a. Tabule testamenti obsig-
 gnatae non minus multis signis, quam e lege oporteat. I.

Ver. 68. a. Que cognoui egomet apud istum in adibus,
 cum obsignandi causa uenissem. pro Fl. 154. a. Hec que
 est à nobis prolata laudatio, obsignata erat creta illa A-
 statica, qua uentur omnes in publicis et priuatis literis.
 et ibi. Nostra igitur laudatio consignata creta est. Attic.
 122. a. et 64. b. Obsignata iam epistola superiore, quam,
 et c. et 250. b. Signata iam epistola Formiani, et c. Tuf.
 234. b. Agere cum aliquo tabellis obsignatis. de D. 138. a.
 Quaedam matrona uisa est in quiete obsignatam habere
 naturā, retulit, negauit eam, quoniam obsignata fuisset,
 concipere potuisse. at alter pregnantem esse dixit, nam
 inane obsignari nihil solere. et Ep. 266. b. Obsignare la-
 genas inanes. de In. 81. a. Tabule obsignantur. Att. 78. b.
 Obsignari iam epistolam meam, quam te puto perle-
 gisse. Att. 97. a. Admiratus sum, ut uidi epistolam obsigna-
 tam, breuitatem eius. et 100. b. Curij testamentum, Cicero-
 ronum signis obsignatum.
 Obsisto, tis, resisto, repugno, occurro, interpono. I.
 V. 222. a. Qui primò cum obsistere et defendere cona-
 rentur, repulsi sunt. I. V. 236. a. Obsististi uidelicet, ne ex
 Italia transire in Siciliam possent. et pro Fla. 165. a. Gra-
 cis, Lydis obsistent Rhodij, et c. I. C. 114. b. Consilij Catili-
 nae occurrit atq; obsistit. et 186. a. Nisi Pansa obsistisset, de
 Fin. 110. a. Quā facile posset repugnari obsistiq; fortu-
 nae. et Tusc. 181. a. Obsistere dolori. Att. 2. a. Ambitionem
 meam putabis obsistisse. de Fin. 96. b. Obsistere uisus, assen-
 susq; sustinere. et Acad. 27. a. Obsistere opinionibus, re-
 pugnare uisus. Quin. Fr. 300. a. Obsistere sermoni alicui
 ius. Off. 5. b. Qui autem non defendit, nec obsistit iniuria,
 tam est in uitio, quam si. et c. Off. 37. a. Multorum odijs
 nulle opes possunt obsistere. Off. 40. a. Vicia quibus alij
 facile non possunt obsistere. Sen. 92. a. Audacter obsistere
 alicui.
 Obsistis, a, um, obsoletus, horridus, squalidus. Tu-
 sculan. 158. b. Lati obmubila, obsista tenebris loca. Poete.
 Obsoleo, les. I. A. 180. b. In homine enim turpissimo
 obsolebant dignitatis insignia.
 Obsoleo, scis, tenebris uetustatis opprimor. Acad.
 41. a. Hæc inclusa habebam, et ne obsolecerent, reno-
 uabam cum licebat, legendo. et de In. 51. a. Res que pro-
 pter uetustatem obsoleuerunt. et 42. b. Hoc uero à ple-
 risque eorum desertum obsoleuisse. pro Sest. 16. a. Vir-
 tus splendet per sese semper, nec alienis unquam soribus
 obsolescit. pro Cel. 49. a. Chartæ quoque, que illam pri-
 stinam seueritatem continebant, obsoleuerunt. contra
 Rul. 64. b. Veditat quod amissis alijs remaneat, inter-
 missis non conquiscat, in pace nitat, in bello non obsi-
 lescat. pro Pom. 13. b. Obsoleuit iam ista oratio, re multo
 magis quam uerbis resutata. pro Quin. 10. b. Cuius splen-
 dor omnis his moribus obsoleuit. de Orat. 55. a. Que sa-
 ne nunc obsoleuerunt.
 Obsoletus, i. V. 107. a. Obsoletus uestitus.
 Obsoletus, a, um, insolens, antiquus, inuitatus, sordi-
 dus. I. V. 87. a. Hæc nimis antiqua et obsoleta sunt. et 259.
 a. et de Or. 156. b. Abiecta et obsoleta uerba fugienda
 sunt. et Att. 19. a. Barbara quedam et obsoleta. pro Q.
 10. b. Hæc uulgaria et obsoleta sunt. de Orat. 145. a. Ve-
 reor ne paulo obsoletior sit oratio. Off. 75. b. Cyrenæis
 obsoletis floret Epicurus. pro Font. 282. b. Studijs milita-
 ribus apud iuuentutem obsoletis. contra Rul. 68. b. Vesi-
 tus obsoletior, corpus inculum et horridum. I. P. 98. b.
 Atq; inde obsoletus Thesalonicam uenisti. et ad Hæren-
 35. a. Numitor obsoletus.

Obsistim

Obsonium, nij, uel opsonium, pulmentum: id est, quic-
 quid ad panem uinumq; adijcitur in cibum, ut caseus, car-
 nes, oua, pisces, et id genus alia. Ep. 138. b.
 Obsono, as, Tus. 247. a. Socratem ferunt, cum usq; ad
 uesperum cōtinens ambularet, quæsitumq; esset ex eo,
 quare id faceret: respondisse se, quo melius cocnaret, obso-
 nare ambulando famem: id est, obsonij loco, sibi famem
 comparare.
 Obsinatio, onis, peruciatia, pertinacia, nimia perse-
 uerantia. de Pro. 77. b. Que ego omnia non ingrato ani-
 mo, sed obshinatione quadam sententiæ repudiaui.
 Obsinatus, a, um, pertinax, pugnax. In V. 79. b. Hæc
 in iudicando nimium sui iuris sententiæq; cognosco. Offic.
 69. b. Qui nimis præradit aliquid defendit. Off. 6. a. Qui
 negat aliquid et in eo perstat. Attic. 6. a. Illius uoluntas
 obshinator. pro Lig. 14. a. Quem de suscepta causa pro-
 positæq; sententiæ nulla uis, nullum periculum posset de-
 pellere.
 Obsippus, a, um, de N. 47. a. Obsippum caput: id est,
 inflexum in alteram partem. poete.
 Obsita, torum, ostenta que obstant dicta fuisse puto.
 de L. 173. b. Fulgura atq; obsita pianto.
 Obsisto, as, obsisto, officio, impedio. Acad. 6. a. Maxima
 est in sensibus ueritas, si omnia remouentur, que obstant
 et impediunt. Or. 201. b. et pro Quint. 7. a. Aut aliquid
 afferet, quod oppositum propabilibus sit quam illud quod
 obstabit. pro S. R. 37. a. Officere et obshare commodis ali-
 cuius. de D. 109. a. Nisi que causa grauior obshiterit. Itē:
 Quid autem obstat, quo minus sit beatus, si non sit bipes?
 Item: Obsistit uidelicet ne, et c. l. obsisto. pro S. R. 19. b. Cui
 pecunie uita Sex. Roscij obshare atque officere uidetur.
 Mil. 120. b. Miloni facinoris suspicio, non facti crimem
 obstat.
 Obsitro, is, obloquor. de Or. 147. a. Ipsi sibi in dicen-
 do obshere uidentur. et Ep. 62. a. Que res fecit, ut tibi
 literis obshere non auderem. pro Mar. 132. a. Sed tamē
 eiusmodi res nescio quomodo etiam dum leguntur, obshere
 piclamente militum uidentur.
 Obsistis, a, um, obligatus, deuinctus. pro Cel. 54. b.
 Hunc additum, aditum, obshistum uobis habebitis. pro
 Fl. 159. a. Obsistis memoria beneficij sempiterna. I. P. 85.
 b. Aliquem ledere obshistum teneri.
 Obstringo, gis, deuincio, obligo. At. 86. a. Cum sex li-
 bris tanquam prædibus meis obshinxerim. et pro
 Cl. 57. b. Que illum donis muliebribus, et spe hereditatis
 obshinxit. Ep. 172. b. Omnes iam amicos meos ære alieno
 obshinxit. Epist. 212. a. Te ita existimare uolo, quibuscum-
 que rebus Atticum obshinxeris, isdem me tibi obligatum
 fore. In V. 227. a. Tanta religione obshicta tota provincia
 est, tanta superstitio mentes Siculorum occupauit, ut, etc.
 et At. 201. a. Ego me magna uoti religione obshictū pu-
 to. de Or. 133. b. Memmius religione ciuitatem obshinxit.
 et In A. 176. a. Obshinxisti populum Rom. religione. In
 V. 242. b. Me omnium officiorum obshringi religione ar-
 bitror. I. V. 77. b. Qui tot scelerib. se obshinxerit. et 216.
 a. Qui tanto scelere se obshictum esse non sentit. et de Of.
 68. b. Qui se obshinxerit. In A. 237. a. Qui nefario patrie
 paricidio se obshinxerit. pro Syl. 168. a. Si defendes eum,
 quem obshictum esse patrie suspicere. pro Cel. 47. a. Si
 hic obshictus uoluptatibus teneretur. pro Dō. 237. a. Qui
 tibi erat magis obshictus beneficio recenti. pro Plan. 274.
 b. Maximis beneficij uinculis obshictus. (Liber et solu-
 tus. pro Cluen. 60. b. Quem uobis in perpetuum obshictum
 esse extitit.)

gite. de In. 79. a. An legibus obshictos in tantis molestijs
 esse, æquum est.
 Obshictio, onis, interclusio. pro Sest. 7. b. Sed hæc ob-
 shictio nec diuturna est, nec obducta ita ut curiosis oculis
 perspicere non possit.
 Obshictus, a, um, clausus, sepius. Ac. 2. b. Est enim om-
 nis cognitio multis obshicta difficultatibus.
 Obshuro, is, obsepio, obturo, oppilo. de Cl. 166. a. Ad
 quos omnis nobis aditus, qui penè solis patuit, obshictus
 est. pro Syl. 182. a. Munite communem arcem honorū, ob-
 shuite perfugia improborum. pro Dom. 236. a. b. Pri-
 mō se luminibus eius esse obshicturum minabatur. de Cl.
 170. b. Sic Catonis luminibus obshixit hæc posteriorum,
 quasi exaggerata altius oratio. In A. Sic autem officiens
 signis mōs obshruet altus. de Fat. 142. a. Zopyrus dixit, So-
 cratem iugula concava non habere, obshictas enim eas
 partes, et obturatas esse. Sen. 92. b. Qui iter pennis uel cor-
 poribus suis obshruere uoluerunt.
 Obsupefactus, ta, stupefactus. I. C. 107. b. Si Catilina
 obsupefactus ac perterritus nica diligentia in exilium ab-
 ierit. pro Deiot. 150. a. Homines admiratione obshupē-
 facti. de D. 93. a. Cum ea pars animi sit immoderato obshu-
 pēfacta potu atq; pastu.
 Obsupefactus, scis, stupefactus. de D. 119. a. Eius a-
 spectu cum obshupēisset Bubulcus, clamorem maiorem cū
 admiratione edidit. At. 82. a. Ob hæc beneficia, quibus illi
 obshupēcunt, nullos honores mihi decerni sino. I. C. 113. b.
 Sic enim obshuperant, sic terram intuebantur, ut, et c. de
 D. 122. a. et Ep. 112. b. Quādam torpentes subito obshu-
 pēctis Achuii pro Mar. 135. b. Obshupēcent posteri im-
 peria et prouincias tuas.
 Obsum, es, frangi sum. de Or. 95. a. Pudor qui non mo-
 dō non obshet eius orationi, sed etiam probitatis commē-
 datione prodesset. ad Her. 31. b. Quid illis adiumento futu-
 rum esset, aut offuturum nobis.
 Obsurdesco, scis, sensum audiendi amitto. de Sō. 129. a.
 Hoc sonitu complete aures obshurderunt. et de Am. 112.
 b. Obsurdescimus tamen, nec ea que monemur, audimus.
 Obtego, gis, contego, obduco. pro Sest. 20. a. Frater
 meus in comitio iacuit, seq; seruorum libertorumq; cōra-
 poribus obtexit. et In Vat. 31. a. Ut adolescentie turpitu-
 do obshuritate ac fordidus tuis obtegetur. pro Cel. 46. b.
 Que uicia nullis postea uirtutibus obtecta adolescentie
 excusatione defendi possunt. de Leg. 181. a. Quem admo-
 dum os reiectum terre obtegetur. At. 16. a. Fingere, disti-
 mulare, et obtegere.
 Obtemperatio, onis, obedientia. de L. 164. b. Insuper
 est obtemperatio legibus, et c.
 Obtempero, as, obedio, pareo. pro Q. 1. b. Si id est de
 fendere, cupiditati alterius obteperare, quō is facilius inno-
 centes possit opprimere. pro Cec. 295. a. Si serui ad uerba
 nobis obediunt, non ad id quod ex uerbis intelligi potest,
 obtemperant. Ep. 21. b. Te audi, tibi obtepera. et Tuf. 177.
 a. Obtemperat ipsi sibi. At. 43. b. Sed tamen quod me uos
 sperare uultis, uobis obtemperabo.
 Obrendo, dis, obduco. Q. Fr. 292. b. Vniuscuiusq; natu-
 ra tegitur, et quasi uelut quibusdam obtenditur.
 Obtento, as, tento. At. 145. a. Spes quedam me obtenta
 tabat, fore, et c.
 Obtero, ris, contundo. de Or. 141. a. Quos cum huma-
 re uellent, non potuerunt obrutos intermiscere. Antic-
 quam. 195. a. Qui nouam rationē suscitant, ueteres ma-
 iorum obruti laudes. de D. 86. a. A pertegit artem, obtetere
 Et 4 extitit

la nostra suam putant occasionem. Ep. 1.47. b. Habere occasionem ad agendum aliquid. de Leg. 1.56. b. Teneo quam optabam occasione, neque remittam. Q. de Pet. 209. a. Hoc tempus tibi oblatum noli pratermittere. de Arch. 256. b. Captare occasionem. In A. 166. a. Alijs consilium, alijs animus, alijs occasio defuit. I. A. 212. b. Qui familiarē iugularat, quid hic occasio data faciet inimico? ad Her. 37. a. Occasio commodā, idonea. Att. 114. b. Illum ne data quidem occasione repulimus. pro Cec. 287. b. Amittere occasionem. Att. 242. b. Amissa occasio. pro Mil. 106. b. Obire locum et tempus facinoris. pro Syl. 167. a. Facile patior oblatum mihi tempus, in quo, etc. I. A. 189. b. Non tempore oblato utemini? et ibi. Nullum erit tempus hoc amisso. At. 263. b. Facile patior datū tempus, in quo, etc. Par. 242. a. Diuerticula peccatis dare. Gaudeo mihi causam oblatam, etc. et, Arripere causam ad agendum aliquid. I. Oblatus. pro Mil. 192. a. Nunc locus vobis datus est, ubi positus, etc. pro Cl. 33. b. L. Quintius oblatam sibi facultatem putavit, ut posset, etc. pro Lig. 141. a. Qui uos tantae laudis occasione priuauerit. pro Mil. 109. a. b. 20. Quae tum non modo occasio, sed etiam causa illius opprimendi fuit? pro Mil. 109. a. Quem si interficere uoluisset, quāte quoties occasiones, quāte praecare fuerit. At. 78. a. Si fuerit occasio, manu sin minus, locis nos defendemus. At. 279. b. Antistitus se acerrimum propugnatores communi libertatis praestitisset, si occasione potuisset occurrere. pro Flac. 152. b. Casus est enim in capiēdo, locus, euentus, occasio. In A. 182. b. Certatim posthac mihi crede ad hoc opus curetur, nec occasionis tarditas expectabitur. In A. 190. a. Hanc igitur occasionem oblatam tenete per deos immortales.

Occasus, sus, obitus, interitus, oblitescō. (Ortus, exortus. de N. 35. b. Sol ab ortu ad occasum commeans. et ad Her. 23. a. Occasus solis.) (Exortus. et de In. 54. a. Obitus signorum.) (Ortus. In P. 86. b. Qui dies post obitum occasus nostrum reip. primus illuxit. In C. 115. a. Totius urbis atq; imperij occasus appropinquat. pro Syl. 173. a. Cū ad occasum interitumq; reip. Catilina in castris dux esset constitutus. In P. 83. a. Senatus reip. occasum atque interitum luget.

Occatio, onis, agricolarum uerbum fuit, cum iacto semine crate solum aquabant, seminaq; occultabant. de Sc. 87. b. Terra semen occatum cohibet, ex quo occatio, quae id efficit, nominata est.

Occatus, ta, tum. id est, crate occultatus, et depressus.

Occidens, tis, occasus, obiens. de N. 49. a. Qui terras ab oriente ad occidentem colunt. de Som. 129. b. In orientis aut obeuentis solis partibus.

Occidio, onis. I. Occisio.

Occido, dis, cado, morior, condor. de N. 30. b. Refrigerato autem et extincto calore occidimus ipsi, et extinguimur. pro Cel. 54. b. Nolite hunc natura ipsa occidentem uelle matutinus extinguere uulnere uestro, quam suo facto. Tuscul. 172. a. Cum suis se laudibus uita occidens consolari potest. de Diuin. 91. b. Eudemus praedians ad Syracusas occidit. de D. 116. a. Ex nihilo oriri. (In nihilum occidere. pro Mil. 121. a. Ut beneficia quae in me contulistis in huius exitio occasura esse iubeatis. de Dom. 85. b. Propetiam occidente sole. In Ver. 94. b. Occisus: id est, mortuus. Acad. 30. a. Hic ornatus nunquam dilapsus occidet. Epist. 45. b. Aliquid opis occidenti reip. tulissemus. Tuscul. 172. a. Vita occidens. Quin. Fr. 305. b. Sin plane occidimus me

miserum) ego omnibus meis exitio fuero, quibus ante dede cori non eram.

Occido, dis, interficio, interimo, cædo, neco, mactō, iugulo, trucido, perimo, uitam eripio, de medio tollo, luce communi priuo, uitam aufero, necem affero, mortem affero, cædem facio, uitam priuo, morte multo, morte afficio, mortem confisco, uitam adimo, uitam mihi exhauro, alii cuius cædem efficio, interitum affero, alicuius rei interitum atq; obitum conficio, uita expello, occasione occido, conficio, opprimo, uitam patris uiolare, ui interire.) (Morbo extingui, mortem hostibus obtuli, qui mortem obtulerit parenti, mortem oblatam esse patri à filio, cædem et occasionem facere. pro S. R. 35. a. Nullus modus est hominis occidendi, quo ille non aliquot occiderit. pro S. R. 21. a. Occiditur ad balneas Palatinas rediens a cena Roscius. de Fin. 78. b. L. Virginius Virginiam filiam manu sua occidit. pro Dom. 232. a. Rempub. condere meo discesse, quam omnium interitu occidere malui. pro Mil. 103. b. Cædem, qua P. Clodius occisus est contra rempub. est etiam. In A. 265. a. Cum Panfa hostium copias occasione occiderit.

Occisio, onis, cædes. pro Cec. 293. a. Tu uim negabis esse factam, si cædes et occisio facta non erit? I. C. 112. b. et ad Her. 35. a. Cum cædem infinitam ciuium fecissent. In A. 265. a. Cum Panfa hostium copias occasione occiderit. Ep. 244. b. Cognoui magnum equitatum eorum à cohorte pratoria occisum. aliter, occisione.

Occisus, a, sum, casus, occasione occisus. I. C. 102. b. Vigilare ad insidiandum bonis occisorum. et Ep. 244. b. Occisione occisus.

Ocludo, dis, claudio. de Or. 131. b. Furax feruus, cui nihil domi est nec obignatum, nec oclusum. Ac. 36. b. Ocludi tabernam iubes. In C. 122. a. Quæstus oclusus tabernis minui solet.

Occo, as, I. Occatio.

Oculo, lis, occulto. Attic. 76. a. Appij uulnera non refico, sed apparent, nec oculi possunt. Tuscul. 182. b. Mores licet in urbis mollissimo cultu parietum umbris occultantur. de Orat. 124. b. Puncta argumentorum plerumq; occultere.

Occultatio, nis. Attic. 149. b. Sed ibi occultatio nulla est. de N. 51.

Occultator, oris, pro Mil. 111. a. Ille latronum occultator et receptor locus.

Occultē, abditē, ex occulto, ex insidijs, circutione.) (Rectā, apertē, contra Rul. 61. a. Quae res apertē petebatur, ea nunc occultē cuniculis oppugnatur. et 74. a. Occultē latere, reconditum esse. de Nat. 16. a. Nec consulto diis occultē, ut Heraclitus. In Ver. 145. a. Conditum esse, et 50. abditē latere. In C. 111. a. Occultē peruenire aliquo. pro Clu. 27. a. Cum multi boni uiri ex occulto interuenissent. Att. 149. b.

Occulto, as, tego, obtego, contego, supprimo, inuoluo, tenebris obscuro, ab oculis remoueo, dissimulo, obscurē fero, obscuritate et sordibus obtego. Off. 25. b. Quae natura occultauit, eadem omnes ab oculis remouent. et I. V. 92. b. Causam huius tanti terroris occultas. de N. 36. a. Stella quae tum occultantur, tum rursus aperiuntur. pro Sest. 14. a. Occultari, delitescere.) (Emergere, aperiri. I. Aperiō. Item: Marius senile corpus paludibus occultauit demersum. Post. 207. b. Frontis tibi integumento ad occultanda tanta uita diutius uti non licebit. pro S. R. 32. a. Tenitas huius eo magis elucet, quo magis occultatur. Acad. 39. a. In

39. a. Intemperantis est scribere, quod occultari uelis. et 81. a. Intus ueritas occultatur. At. 124. a. Occultare: id est, occultum manere. et 146. b. Inuentus est uix in hortis suis occultans. de Or. 99. a. Quoniam sententia atq; opinio nimirum uoluntatis esse participes, nihil occultabo. pro P. 54. Mithridates ita regnat, ut se neq; Cappadocia latebris occultare uelit. Off. 21. b. Sed si quis est paulo erectior, quam uoluptate capiatur, occultet, et dissimulet appetitum uoluptatis propter uerecundiam.

Occultus, a, um, latens, abditus, absconditus, reconditus, à natura inuolutus, abstrusus, tectus, obscurus, tactus, penetrabilis, clandestinus, furtiuus. pro S. R. 35. b. Paulo occultior atq; tectior ueltra ista cupiditas est. Ep. 178. a. Si quid erit occultus, et ut scribis, reconditum. Acad. 41. b. Res occultae et ab ipsa natura inuolutae. et de Fin. 55. a. Occultae quaedam et quasi inuoluta aperiri. (Prompta et aperta indicari. de Fin. 139. a. Res occultas et latentes indagare. In V. 84. a. Occultum, intus in sum, et domesticum malum. de N. 11. b. Res occultae et penitus abditae. pro Cel. 49. b. Serui quibus occulta credentur. pro Cl. 27. a. Cum multi boni uiri ex occulto interuenissent. et 34. a. Qui tum propet in occulto stetit. pro R. ab. 95. a. Inclusum atq; abditum latere in occulto. Or. 220. a. Veritas in occulto latet.

Occumbo, bis, oboeo, oppeto. Tuscul. 170. b. Ut esset qui pro patria mortem non dubitaret occumbere.

Occupatio, onis, obsejio. At. 37. b. Ex eo colligere potes, quanta occupatione distinetur. et 17. b. Summa atq; in creditiles occupationes meae. de N. 12. a. Deus nullis occupationibus est implicatus. Ep. 161. a. Ipse erā maximis occupationibus impeditus. Ep. 95. b. Propter molestissimas occupationes meas, quibus si me relaxaro (nā ut planē exoluam non postulo) docebo, etc. Ep. 201. a. Nam antea distinebar maximis occupationibus. et Or. 200. a. In maximis occupationibus nunquam intermitis studia doctrinae. Att. 49. a. Expedire se ab omni occupatione. de Or. 55. a. Occupatio ambitionis. et 86. b. In tanta occupatione urbis ac uita. et 107. a. Multo minus ad uiris ciuilibus perdiscedi occupationem descendendum est. Ac. 2. a. Bellum in quo magna rei militaris occupatio esse solet. At. 262. a. Cū fore rore ages attentius, si occupatione ista relaxaris. de Clar. 194. a. A negotijs nullus dies mihi uacuus est. de Cl. 190. a. Nullum tempus illi in quā uacat, aut à forensi dictione, aut à scribendo. pro Dom. 213. b. Obsejio templorum, occupatio fori, oppressio curiae. At. 8. b. Ita distinebat ut uix huic tantulae epistole tempus habuerim, atq; id ereptum summis occupationibus.

Occupatio in ornamentis rhetoricis. ad Her. 32. b. Occupatio est, cū dicimus nos praeterire, aut nō scire, aut nolle dicere id quod tum maxime dicimus, etc.

Occupatio, aliud ornamentum genus, ὀρεσθῆς græcè dicitur, cum quod obijci nobis potest, ante occupamus ipsa, idq; diluimus. de Or. 162. a. Ante occupatio. Or. 209. b. Ut ante occupet, quod putat opponi.

Occupatus, a, um, distentus, distractus, impeditus, implicatus, aliquo maiore negotio detineri. de N. 79. a. Videbis ergo diuinam providentiam non esse tam occupatam quam putatis, sed esse distentam, ocellis uersantem, terram inuentem, maria moderantem. pro Cl. 47. a. Amores nunquam hunc occupatum impeditumq; tenuerunt. Ep. 201. a. Quamuis occupatus sis, ocellis tamen plus habes. et pro Mur. 14. b. Occupatus in faciendo aliquid. Ep. 114. a. Comitorum dies occupationem me habebant. pro Plan.

273. a. Et quid dicā de occupatis meis temporibus? cui fuerit negotium quidem nunquam ociosum. de Or. 105. b. Susperso animo et occupato, Crassum tibi respondisse uideo. et de In. 49. a. Habere animum occupatum in aliqua re. pro F. 283. b. Quae pro uobis tot annos in dijs immortalibus placandis occupata est. pro S. R. 33. b. Dum in alijs rebus erat occupatus, qui summam rerum administrabat. pro Mur. 130. b. Homo uehementer occupatus. At. 159. a. Sum occupatus. de Q. Fratre: id est, Q. Fratre mihi exhibente negotium de L. 157. b. Nec occupata opera, nec impedito animo res tanta suscipi potest. At. 276. a. In Doloribus opprimendo occupati esse debemus. de L. 157. a. Nullum mihi tribuitur uacuum tempus et liberum. Q. Frat. 317. a. Nunquam à causis et iudicij districtior fui. et ibi. Ne paulum ocellis habeo. Q. Fr. 325. b. Incredibile est mihi frater, quā egeam tempore. et 327. a. Et si distentus cū opere, tum animo sum multo magis. pro Syl. 172. a. Mihi ne ad ea quidem, quae pro salute omnium gesti, recordanda et cogitanda quicquam relinquere temporis. pro S. R. 22. a. Tot tantisq; negotijs aliquem districtum esse, ut respirare liberē non possit. Ac. 41. a. Dum me reip. non solum cura, sed quaedam etiam procuratio multis officijs implicatum et constructum tenebat.

Occupo, as, obideo, teneo, usurpo, possideo, praesidijs interclusum teneo, praesidijs deuincio. contra Rul. 81. a. Nullus totam Italiam suis praesidijs obfidere et occupare cogitat. Att. 131. a. Caesar magnam Italiae partem occupauit. de Cl. 192. a. Locus in subsejjs occupetur, complectitur tribunal. I. A. 197. b. Qui regibus exadris regnum occupare uoluerunt. et Off. 70. a. Occupare tyrannidem. et ad Br. 285. a. Alterius locum occupare. pro Mur. 126. b. Ma ledictio nihil in hisce rebus loci est, quod omnia laus occupauit. de Or. 100. b. Si hoc alius quispiam me impedito occuparit. Or. 209. b. Ut ante occupet quod putat opponi. pro Fon. 278. a. Magnitudine rei occupare animos eorum qui audiunt. pro Q. Fr. 297. b. Ante occupetur animus ab iracundia, quā promittere ratio potuit ne occuparetur. I. V. 227. a. Tanta superstitio mentes Siculorum occupauit, ut, etc. Or. 205. a. Ne odij locum risus occupet. de Or. 97. b. Verba cuiusq; rei propria et ornata atq; optima occupasse Ennium. pro Fl. 157. a. et 158. b. Pecuniam grandis scenore adolescentulo occupauit: id est, ut ego pinor, commodauit. Off. 12. a. Qui in patria funditus delenda occupati sunt et fuerunt. Tuscul. 233. b. Occupauit inquit te fortuna, atq; cepi, omnesq; aditus tuos interclusi ut ad me aspirare non posses.

Occurro, ris, obuius sum, obuiam procedo, respōdeo, obsejto, obijctor, in mentem uenio. Att. 276. b. Scripsi ad eum ut mihi Heracleam occurreret et pro Mil. 111. a. Cur non ante occurrit, ne in ulla resideret? et I. A. 154. b. Non quo me ad tempus occursum putarem, sed, etc. At. 124. a. Occurrens ad Lentulum. de D. 93. b. Tum ei uisa quæstis occurrent tranquilla atq; ueracis. et ibi. Tū ei uisa obijciuntur à ratione uacua. de Or. 120. b. Loci certi, qui ad causam explicandā statim occurrant. de Or. 97. a. Omnes loci artis inquirantibus nobis, omniq; acie ingenij contenti plantibus ostendunt se et occurrunt. et 122. a. Nihil te es fugiet, atq; omne quod erit in te occurret atq; incidet. et 160. b. Ipsi pedes occurrant orationi, ipsi, inquam, se offerent, et respondebunt nō uocati. de Cl. 167. a. Mihi occurrunt Attice, et quasi licent Athenæ uis. Att. 248. b. Per multa mihi de uestro itinere cogitanti in utraq; parte occurrunt. de Fin. 116. b. Qui quod dicitur in mentem ueniat, aut quod

1223 OC aut quodcumq; occurrat se sequi dicent. pro Cl. 30. b. Sed ego occurram expectationi uestra iudices etiam, etc. I. V. 22. a. b. Sentio iudices occurrerem esse fatietati aurium. Ac. 12. a. Occurreretur enim sicut occursum est. Ep. 153. d. Bruti erit officium occurrere ei. Ep. 173. a. Malevolentia hominum in me, si poteris, occurret. At. 28. 6. b. Futura quoq; nisi ante sit occursum explores, ne se insinuet. de Fat. 14. 3. b. Chrysiptus illi rationi sic occurrit, si, etc. Or. 22. 4. b. Varietas occurrit fatietati. I. C. 11. 4. b. Confilijs Catilinae occurri atq; oblati. de N. 73. b. Huic loco sic solentis occurrere. Ac. 7. b. Si quid officij sui sit, non occurrit animo. Ep. de Or. 118. a. Statim occurrit animo quae sit causa ambigui. Or. 20. 7. a. Haec tenenda sunt oratori, sepe enim occurrunt. de Fin. 10. 1. b. Id mihi ita occurrit ut indifferens dicerem. At. 20. 9. b. Mihi quaedam occurrunt, sed ea coram. Off. 34. a. Occurrunt autem nobis et quidem a doctis et eruditjs quarentibus, satis ne. Ep. I. A. 63. b. Quorum de honore utinam mihi plura in mentem uenirent. duo certe non proteribo, quae maxime occurrunt. pro Lig. 13. 8. a. Nec quid tibi de alio audienti, de me ipso occurrat, reforsum. pro Deiot. 15. 1. a. Misericordia tua occurrere solet supplicibus nulla oratione euocata. Occursio, onis. obuiam itio, studium illud occurrenti salutanadi, prestantidq; eos a quibus honorum suffragia expectamus. pro Pl. 2. 65. a. Facilis est illa occursio et blanda popularis. pro Mil. 12. 5. a. Vestras occurrationes, studias sermones, secum ablatum esse dicit. Oceanus, ni. de Vn. 20. 1. b. Oceanus et Salacia celi terrae filij de Som. 12. 9. b. Terra parua quaedam insula est, circumfusa illo mari, quod Athlanticum, quod magnum, quod oceanum appellatis. In V. 19. 4. b. Locus intra oceanum nullus est, quod non nostrorum hominum libido peruasit. pro Pom. 10. b. Nulla intra oceani ostium praedominum nauis est. Ocellus, li. oculus. At. 255. a. Cur ocellos Italiae, uillulas meas non uideo? Octavianus, 4. um. de D. 80. b. Octavianum bellum. et de N. 28. b. Octavianus, ni. Caesar, qui ab alijs nonnullis, Octavianus dictus est. Ep. 163. b. Et tibi et Octauiano scripsi, ut me, 40. etc. Ep. 198. b. Caesar Octavianus. At. 32. 9. a. Cicero, Octavianiano Sal. Octies, de Off. 127. Octingenti, pro Gn. Pl. 270. b. Quem magistratum iam octingenti ferre sunt consecuti. Octingentesimus, 4. um. de Sen. 78. a. Octogessimus, 4. um. de Sen. 78. a. Ep. 83. a. Octogies, I. P. 98. a. Sestertium centies et octogies. Octoginta, de Sen. 91. b. Qui octoginta regnant annos. de Cl. 18. 5. b. Ille octoginta annos natus. In V. 174. a. 50 Octoginta tres. centum octoginta octo. Octonus, na. I. V. 192. b. Tu mihi octonos H. S. dato, etc. Ophiophorus, xi. uehiculi genus octo habens rotas. At. 312. b. Memini enim cum homine portare ad Baias, Neapoli Ophiophoro Antiano macherophoris centum sequentibus, miros risus nos edere. Octuplus, 4. u. de Vn. 19. 9. a. Octupla pars, etc. I. V. 153. Oculi, li. lumina. Tus. 237. b. Dentes candiduli, oculi memisti, color suauis. Ut: Oculi tanquam speculatores altissimum locum obtinent, ex quo plurima circumspicientes fungantur suo munere. et ibi. Natura oculos membranis tenuissimis uestiuit ac sepsit. et ibi de fabrica oculorum mirabilis. de Fin. 7. 5. b. Oculorum, inquit Plato, est in nobis sensus acerrimus. de N. 61. b. Duo lumina ab animo ad oculos perforata. de Or. 163. b. Oculi sunt, quorum tum intentio ne, tum remissione, tum coiectio, tum hilaritate motus animorum significamus. de D. 90. b. Vt eum quoq; oculis, quo bene uideret, amitteret. Ep. de Ar. 252. b. Quod oculos non perdidisti. pro Dom. 23. 5. a. Quem satis mirari, quibus oculis aspiciere audeas, non queo. de Nat. 63. b. Difficile est mentem ab oculis seuoicare. At. 27. 8. a. In te omnium coiectio oculi sunt. Ep. pro Cl. 28. a. Conicere oculos in aliquem. contra Rul. 71. a. Cum ad omnia uestra pauci homines cupiditatis oculos adiecissent. I. V. 11. 6. a. Adjicere oculum alieni rei et ad aliquam rem. I. A. 153. a. Nec uero usquam discedebam, nec a rep. deiecitbam oculos. I. V. 207. a. Oculos de aliquo nusquam deicere. Ep. 234. a. Palam ante oculos omnium esse. de Or. 10. 6. b. Dicendo excitare aliquem a mortuis, statuere ante oculos. contra Rul. 76. b. Pomite ante oculos uobis eum, etc. contra Rul. 77. b. Ante oculos istorum uolitat regis filius. pro S. R. 35. b. Apertum suum scelus ante omnium oculos ponere. Ep. de Or. 161. b. Subicere sub aspectum. pro Syl. 180. b. Et uita illius ante oculos uestrorum proposita. de N. 23. b. Propone ante oculos decum, etc. Ep. pro Sest. 3. b. Propone oculis tuis. Ac. 39. b. De rebus ante oculos positjs disputant. Ep. de Or. 101. a. Omnia sunt posita ante oculos. I. V. 254. b. Ei uersabantur ante oculos similitudo periculi, etc. Ep. pro S. R. 22. a. Multa simul ante oculos uersabantur. Ep. 25. a. Non uersatur ante oculos nobis in caede Glauca? pro Dom. 21. 5. a. Res erat in opinione dubia, sed in praesentia atq; ante oculos proposita. Q. Fr. 291. a. Non late neq; abdutum esse, sed in oculis clarissima? prouinciae atq; in auribus omnium gentium ac nationum esse positum. de Or. 112. a. Constitueret aliquem in foro, atque in oculis ciuium. pro Pl. 273. a. Feci ut postea me praesentem uiderent, habitauit in oculis. Ep. ibi. b. Plancius fuit in oculis. I. V. 125. a. Quae in foro palam Syracusis in ore atq; oculis prouinciae gesta sunt. de N. 78. b. Hi duos oculos ora maritima effoderunt. de Or. 20. 6. a. Oculis mentis uidere aliquid. I. V. 249. a. Passere oculos et exaturare animinum cruciatu alicuius. pro Pl. 273. a. Populus Romanae natus aures hebetiores, oculos acres et acutos habet. I. Vat. 29. b. Oculi eminentes. de N. 17. a. Oculi peruersi. de Vn. 201. b. Nullo posito sub oculis simulachro. At. 91. b. Tu cuius os mihi ante oculos solet uersari. de Am. 103. b. Sed loquor de ijs, qui ante oculos sunt, quos uidemus. de L. 161. a. Oculi nimis arguti, quem admodum animo affecti simus loquuntur. pro Mil. 118. a. Aliquando ad eum puniendum oculos aperuisti. In oculis esse, uel ferridus est, charu esse, etc. mari. At. 90. b. Publicanis in oculis sumus. Tus. 188. b. Esse in oculis multitudinis. de Ar. 255. b. Ferrebat in oculis hominum quaedam boni uiridus est, ualde amabat, et charu habebant. Q. Fr. 319. b. Balbu in oculis fero. I. A. 207. b. Oderat antea, etc. nuc fert in oculis. Ep. 267. a. Te, ut dixi, fero oculis. Ocyus, citius. (Tardus. At. 152. a. Deferentur ocyus a rep. quam a re familiari. Ep. pro Q. 7. b. An ut ocyus ad tuum peruenias? Tus. 215. b. Ingeniosi in morbum incidunt tardius, et recreantur ocyus. de Som. 131. a. Idq; ocyus faciet, si, etc. In Ar. Odi, odisti, odit. odio habeo, odium in aliquem habeo, inuideo, alienum animum ab aliquo habeo, odium alicuius rei habeo, aliqua res mihi odiosa est. At. 222. b. Tamen non dubito, quin me male oderit. At. 285. b. Seruire et cotume lias pati peius odii malis omnibus alijs. Ep. 96. a. Oderam multo peius hunc quam illum ipsum Clodium. de Fin. 131. a. Et odea

1224 OD Et oderit se, et simul diligit. I. A. 207. b. Oderat antea, et nuc fert in oculis. Ep. 159. a. Oderint dum metuant. de Fin. 131. a. Et oderit se et simul diligit. de Cl. 181. b. Faueat. (Odit. pro Cl. 54. a. Alique acerbe et penitus odisse I. A. 255. a. Nec deseram partes quas Pompeius odiuit. ex epistola M. Antonij. I. A. 302. a. Lepidus gemitu declarauit quantum haberet odium seruilitatis. pro Cl. 20. a. Mater in filium hostili odio et crudelitate est. de Am. 108. b. Aperi uel odisse magis ingenuu est, quam fronte occulta re sententiam. pro Mil. 108. b. Hoc ciuile odium quo omnes inprobos odimus. At. 92. a. Nec enim Appiu odimus, et Brutum amamus. et ibi. b. Odit enim prouinciam, et hercule nihil odiosius, nihil molestius. At. 93. b. Grauius non continere et reges odisse superbos. Off. 37. a. Quem metuit, oderunt: quem quisq; odit, perijisse expetit. Odioc, sustidios, molestus. de Cl. 191. a. Ineptus, odioc, et putide dicere. Ep. ad Her. 30. b. Odiocus, 4. um. inuidiosus, odio imbutus, molestus, habens inuidiam, ardens inuidia. Off. 26. a. Palestri motus sepe sunt odiocus. Ep. de Sen. 77. b. Senectus sic odiocus est pleriq; ut, etc. pro Mur. 131. a. Orator odiocus in dicendo et loquax. pro Q. R. 47. a. b. Alterum est grauius et odiocus. At. 11. b. Non dubito quin tibi odiocus sint epistole quotidiariae. Or. 199. a. In solis et odiocum uerbum. Q. Fr. 316. a. Res ardet inuidia. At. 92. b. Odit enim prouinciam, me hercule nihil odiosius, nihil molestius. de Sen. 82. a. Senes sunt odiocus omnibus. de Sen. 87. a. Cupidis talium rerum, odiocum et molestum est fortasse carere. Ep. 90. b. In fragili corpore odiocus omnis offensus est. de Amic. 209. a. Odiocum sane genus hominum officia exprobrantium. Attic. 92. b. Huc enim odiocus afferebantur de Curione. Odiocum, diu inuidia, offensa, offensus. Tus. 213. b. Odiocum est ira inueterata. et ibi. Discordia ira acerbior, intimo odio et corde concepta. de Orat. 127. a. Animos iudicium ad Q. Caepionis odium reuocabam atq; reuocabam. et ibi. In Caepionis inuidia renouanda. et ibi. b. Struere odium in aliquem. Ep. 128. a. Tum excitatur acerbum odium. Ep. de In. 60. b. Concitare magnum odium in aliquem. pro Mar. 235. b. Qui et sine amore et sine cupiditate, rursum sine odio et sine inuidia iudicabunt. I. A. 177. b. Tantum te cepisse odium regni uidebatur. At. 161. a. Cum Caesar perditae multitudini in odium acerbissimum uenerit. de Fin. 81. a. Venire in odium. pro Pom. 116. a. Difficile est dictu quanto in odio simus apud exterarum nationes. pro Cal. 43. b. Magnum odium uideo cum crudelissimo disidio extitisse. Ep. pro Cor. 62. a. Gens aliqua disidens a populo Rom. odio quodam atq; disidio. pro Corn. 67. b. Si qui sunt, quibus infinitum sit odium, in quo semel susceptu sit. I. P. 86. b. In tanto mortaliu odio, iusto praesertim et debito. pro Cl. 50. a. Pro odio quod habuit in ordinem equestrum. pro Mur. 135. b. Vt odia occulta ciuium, quae inuicem tacitis discordijs continentur, in optima cuiusq; fortunas erumperent. et contra Rul. 69. a. Odium penitus insitum. Epist. 187. b. Lepidus magno odio ciuitatis est. Ep. pro Muren. 14. 5. a. Is nemini odio fuit. Off. 30. a. Primum improbantur hi quaestus qui in odia hominum incurunt. Postquam. 198. a. Odium in aliquem conceptum iam diu continet. Postquam. 203. a. Odium uel precibus mitigari potest, uel utilitate deponi, uel uetustate sedari. de Arch. 60. 24. 4. a. In Clodium uero non est hodie meum maius odium quam antea fuit. pro Pl. 274. a. b. Odium barbarorum inmane et crudele in hostem. I. Vat. 30. a. Odium diuturnu,

1225 OE quod in bonos iam inueteratum habebatis, saturare cupiebatis. At. 35. b. Ep. 166. a. Haec dominatio in odio est omnibus. I. V. 74. a. Hic magno odio est apud omnes. Ep. 72. b. Incurrere in odium offensionemq; populi. de In. 26. a. Habere magnum odium in aliquem. Att. 89. a. In quo (ut audio) magnum odium Pompeij suscepistis. Ep. 222. b. Ego dubitem quin summo in odio sim? Ep. 229. a. Accidit ut ne ipsum quidem Clodium meum odium insigne fuerit. Am. 95. a. Cum is capitali odio a Q. Pompeio disideret. de In. 60. b. Indignatio est oratio, per quam conficitur ut in aliquem hominem magnu odium, aut in rem grauis offensio concitetur. Odor, oris. I. V. 152. b. Odor Apronij teterrimus, quae ut aiunt, ne bestiae quidem ferre possent, uni isti suauis et iucundus uidebatur. Postquam. 207. b. Vnguentorum odor. Ep. I. V. 318. a. Thure et odoribus incensis. Tus. 199. b. Incendere odores. In Ver. 265. b. Proferre alij purpuram, thur alij atq; odores. de Nat. 54. b. Nares, eo quod omnis odor ad superiora fertur, recte sursum sunt. de N. 51. b. Multae etiam insectantes odoris intolerabili foeditate depellunt. de Orat. 252. a. Vnguentum summa et acerrima suauitate conditum. pro Cal. 46. a. Qui non odore illo, non tactu, non sapore capitur. pro Clu. 32. b. Cautius qui quodam odore suspicionis Stalenum corruptu esse senserat. de Sen. 89. b. Suauitates odorum, qui afflantur est floribus. Odoratio, onis. Tus. 213. a. Tactonium et odoratio num uoluptates. Odoratus, tus, quem olfactum Plinius uocat. Ac. 6. b. Nihil necesse est de odoratu et gustatu loqui. de N. 53. a. Pomorum iucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam et aspectus. Odoror, aris, et odoro, as. olfactio, odore quodam suspitionis aliquid sentio. I. V. 206. b. Vt canes uenatici optime odorabantur omnia et peruestigabant. Ep. 135. b. Acutissime indagare et odorari omnia solebat. de Or. 125. b. Odoror quam sagacissime possum, quid sentiant iudices, etc. I. P. 97. a. Scelera tua non uestigijs odorantes ingresses tuos, sed totis uoluntationibus corporis et cubilibus persecutissimus. Ep. pro Clu. 35. a. Quid Albana pecunia? uestigijs ne nobis odoranda est? an ad ipsum cubile nobis ducibus uenire possumus? contra Rul. 79. a. Hi quos hunc Decemuiratum odorari suspicamini. Att. 60. a. Tu uelim Fabium, si quem habes aditum, odorere, et istum conuiuium tuum degustes. Post. 207. a. Hi uoluptates omnes uestigant et odorant. Att. 61. b. Soles enim tu haec festiue odorari. At. 94. a. Illud praeterea uisum ad te scribam, tu sagacius odorabere. Ep. 223. b. Sed quid haec ad nos, odorare tamen Antonij dicitur. Att. 236. b. Odorari diligentius quid nam futurum sit. Odrilitium. de Finib. 69. b. aliter, Orichalcum. Cod. German. Odyssa, se. e. Homeri opus de navigatione Vlyssis. de Cl. 171. a. Nam et odyssa latina est. Oeconomia, mia. Att. 84. a. Nec dinouitiam meam instituiam, sed ordinem seruabo tuum. I. Dispositio. Oeconomicus, 4. um. Off. 51. b. Xenophontis liber qui de tuenda re familiari. Oedipus, odis. Sophoclis tragedia. de Fin. 124. b. Memoria Oedipidis. Oenomaus. Accij tragedia. Ep. 136. Oenophorum, ri. uas uinariu. de Fin. 69. b. Vinum diffu-

diffusum est pleno sit cenophoro, ut ait Lucilius. aliter, bira
siphon, pro cenophoro legitur.
Oct. mons. de N. 67. Accij.
Offa, se. cibus globosus, orbiculatus. de D. 86. a. Ne
esse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore cum pa
scitur. Ep. 123. b. Si quis fame enecta in offam pulvis inu
dit, hoc tu auspicium putas.
Offendo, dis. Ledo, uiolo, offensionem affero, offensio
nem habo, iniuriam facio, amitto, inuenio, incurro, offensa
siunculam aliquam animi factam esse. Ep. 37. a. Hoc uero
ex quo suspicio nata est, me exequi iussit aliquid, in quo te
offenderet, translatus est. Ep. de in. 51. b. An offendi in his
offenderet, translatus est. Ep. de in. 51. b. An offendi in his
considerent. Ep. 7. b. Eos non tam constantia nostra dele
tat, quam splendor offendit. Ep. 10. b. Multis rebus meus
offendebatur animus. Ep. 64. a. Att. 92. b. Cumulatè publi
canis satis factum, offensus contumelia nemo. Postquam.
208. b. Qui cum mediantia uoluntas eorum esset offensa
publici mei beneficij memoria priuatam offensionem
obliterauerunt. pro Pl. 260. a. Offendere existimationem
alicuius. Ep. 14. a. Quod queni quam male uolentissimum
iure possit offendere. pro Clu. 54. b. Is ex equo cecidit, et
latus offendit uehementer. de in. 62. b. Minus in arrogan
tiam offenderent. Ep. 126. b. Quis est tam Lynceus qui in
tantis tenebris nihil offendat? nusquam incurrat? pro Clu
ent. 30. b. Postremo eum qui bis apud iudices offendisset,
quam eum qui bis causam ipsi probasset. de Or. 13. 6. b. Mul
ta circumspicienda sunt, ne quid offendas, ne quod irruas.
ad Br. 90. b. Aut si quid offensus sit, per te temp. esse re
cipiendam. de Or. 108. a. A quibus nihil prater uolupta
tem queritur, in ipsi offenditur, simulatq; immittitur ali
quid de uoluptate. de Or. 95. b. Nihil tam ad diuturnitatem
memoria stabile, quam id in quo aliquid offenderis.
de Or. 161. a. Si in his paulum modo offensus est. Ep. 29.
b. Quis dignum se maioribus suis prebuerit, tua laus ex
aliqua parte fuerit, si quid offenderit, sibi totum, tibi nihil
offenderit. Ep. 138. b. Si quid esset offensus in his exerciti
bus. Ep. 7. a. Ep. 14. a. Non offendas eundem bonorum sen
sum Lentule, quem reliquisti. Ep. 18. b. Aut ne ad eam me
dicere imparatum te offendam. I. V. 134. b. Offendit eum
mensam comicialè, comitijs iam ab hinc XXX. diebus ha
bitis. Q. Fr. 311. b. Nam Pompeius apud illam perditissimam
atq; infimam sece populi propter Milonem suboffendit. pro
Cl. 38. a. In eodem genere, in quo ipsi offendissent, alios re
prehendissent. se ad premia legis uenire oportere. I. A. 212.
a. Quod offendit animos maioris partis hominum magis.
Offensa, se. At. 135. Magna in offensa sum apud Pom
peium. Ep. 124. b. Denique illud cogita, quod offensa fue
rit in ista cunctatione te prius subisse, etc. Celij.
Offensio, onis, inuidia, incommodum, detrimentum,
quasi quedam calamitas, mala pugna. pro Clu. 19. b. Huic
nihil potest offensionis accedere sine acerbissimo incom
modo. Or. 208. a. Principia acuta sententijs, uel ad offensa
tionem aduersarij, uel ad commendationem sui. de Or. 118.
a. In quo est illa magna offensio uel negligentie suscepris
rebus, uel perfidie receptis. de N. 18. a. Epicurus ne in of
fensionem Atheniensium caderet, uerbis reliquit deos, re
sistit. I. V. 72. b. Incurrere in odium offensionemq; po
puli. de Or. 128. a. Tum excitatur si non tam acerbum of
fensum, attamen aut inuidia, aut odij non dissimilis offensio.
pro Mur. 134. a. Sapiens prator offensionem uitat æqua
litate decernendi, beneuolentiam adiungit lenitate audien
di. de Pro. 75. a. An reditus in patriam habet aliquam of
fensionem? Postquam. 208. b. Qui publici mei beneficij me

moriatur priuatam offensionem oblitterarunt. Item. Offensio
tionum definitiones, etc. ut in hospitalitas, mulierum odi
um. Tusc. 213. b. Ea q; que sunt offensionem atq; fastidium.
de in. 49. a. Excipere offensionem ex aliquo facto. Epist.
49. a. Effigere offensionem alicuius. Ep. 86. b. Prestabo
nihil ex eo te offensionis habiturum. de in. 60. b. Concitata
re grauem offensionem in aliquam rem. Ep. 62. a. Graues
solent offensiones esse ex grauib; morbis, si qua culpa co
missa. Ep. 7. a. Offensionem esse periculosam uideo. Tusc.
215. b. Corporum offensiones sine culpa accipere possunt,
animorum non item. de Diuin. 126. a. Quæ si suscipia
mus, pedis offensio nobis et sternutamentis erunt obser
uanda. pro Pomp. 8. b. Hic in ipso illo malo grauis
ma q; belli offensione L. Lucullus iussu coactus abiit. Ep. 9.
b. Non offensionibus belli, sed uictoris. Accipere offensio
nem in ædilitate. L. Offensiuicula. At. 14. a. Tantum intelli
gebam ei esse offensionis, quantum literæ tuæ declarabat.
Ep. ibi. Deponere offensionem, etc. At. 162. a. Offensio no
stra, que magis à diuina mea, quam ab iniuria tuana ta
ta est. Att. 212. a. Mihi credas uelim, mihi maiori offensio
ni esse quam delectationi possessiuiculas meas. de in. 60.
b. Indignatio est oratio, per quam offendetur, ut in aliquem
hominem magnum odium, aut in rem grauis offensio con
citatur. In A. 216. b. Te rogo ut accipias sine offensione
quod dixerò. Off. 71. b. Turpitudine in desermutate corpo
ris habet aliquid offensionis. Amic. 112. a. Repente in me
dio cursu amicitias, exorta aliqua offensione, dirumpi
mus. Offic. 15. a. Videntur labores et molestias tum of
fensionum, tum repulsum, quasi quandam ignominiam
timere et infamiam.
Offensiuicula, læ. pro Pl. 269. b. Vidi M. Pisonem of
fensiuicula accepta in ista ædilitate summos honores à po
pulo Rom adeptum. Ep. 202. b. Si qua offensiuicula facta
est animi tui peruersitate aliquorum.
Offensus, a, um, inensus, læsus. de in. 59. a. Offensus
est, quod eorum qui audiunt, uoluntatem lædit. pro Clu.
51. b. Etiam si is inuidiosus, aut multis offensus sit. Attic.
15. a. Animus alienatus et offensus. Ep. 154. a. Si hominem
mibi offensus non subleuissim. Tusc. 248. b. Exilium pro
pter alienam et offensam populi uoluntatem, malum est.
At. 3. b. Si cuius animus in te est offensor. et I. A. 158. b. Ome
nes illi sunt offensi. de Sen. 90. b. In fragili corpore odiosa
omnis offensio est. At. 3. b. Animus eius esse offensorem
arbitrabar. Att. 244. b. Hircius scribit se uehementer esse
offensum à ueteranis.
Offero, fers, polliceor, profiteor, defero. Att. 21. b. At
ni poposcisses, ego me tibi non offereram. et contra Rul.
68. b. Feci finem offerendi mei. pro S. R. 36. a. Qui obtu
lerunt hæc prædam Chryfogono. pro Planc. 264. a. Vltro
me hercule se mihi etiam offerentes, ultro pollicentes ro
gauit. et pro Cel. 41. b. Vltro se offerre alicui, et projice
re se. pro Syl. 81. a. Caput meum obtuli pro patria pericu
lulis. et pro Sest. 3. a. Offerre se in discrimen pro statu
ciuitatis. I. P. 83. b. Sed his unum me pro omnium salute
obtuli. Q. Fr. 302. b. Nostræ causæ non uidentur homines
desuturi, mirandum in modum profitentur, offerunt se
pollicentur. et Epist. 93. a. Nihil est cur aduenientibus te
offerre gestias. de Or. 160. b. Isti pedes occurrent oratio
ni, ipsi, inquam, se offerent et respondebunt non uocati.
pro S. R. 33. a. Os suum non modo ostendere, sed etiam of
ferre. pro Sest. 17. b. Offerre uitam suam in discrimen, et
offerre se temeritatibus. Tusc. 155. a. Offerre se ad mortem
pro

pro patria. pro Sest. 13. b. Qua manu uitam sibi exhaustis,
eadem hostibus mortem obtulit. de Fin. 140. a. Stuprum per
uim oblatum Lucretiæ. pro Mil. 119. a. Ne obtulisse nos
gratulationi uideamur. et pro S. R. 37. b. Vir fortis se acri
ter morti offerens. At. 137. a. Cur mihi te offeris. At. 232. b.
Romam ut ueni, statim me obtuli Antonij sceleri. Off. 17.
a. Offerre se periculis sine causa. I. C. 117. a. Qui se pro sa
lute uestra obtulerint inuidia periculisq; omnibus. pro
Syl. 177. b. Sed tamen obtulit se ad ferramenta prospicien
da. At. 43. b. Ne me perditum illi afflictumq; offerre. Att. 10.
225. b. Multis sepe in difficillimis rebus præfens auxilium
eius oblatum est. At. 136. b. Quod fors obtulerit, id acturus
uideatur. pro Cl. 54. a. Offerre alicui, quod ipse sibi optare
deberet. pro Syl. 175. a. Id iudicium est quo salus oblata est
omnibus. pro Sest. 28. b. Ego uos in omni fortuna, quæcum
que erit oblata, complectar. de D. 138. a. Quæ igitur natu
ra obtulit illam spem Simonidi? de D. 97. b. Obijciuntur
sepe forma, que re ipsa nullæ sunt, speciem autem offe
runt. At. 67. a. Offerre se in uita alicui. Att. 279. b. Is uobis
ultro pollicitus est, et dedit X. H. S. ex sua pecunia. et
quod multo carius est, se ipsum obtulit et conuincit. de L.
161. a. Dummodo tabella optimo cuiq; spectator, ultroq;
offeratur. pro Mil. 120. a. Ego, qui pro te totiens morti
me obtuli. pro R. P. 126. a. Is in custodia fuit regis, et uita
eius oblata pena est.
Officina, na, locus selle atq; operis et questus quoti
diani. In Ver. 212. a. Verres instituit officinam Syracusis.
Off. 10. b. Opifices omnes in sordida arte uersantur, nec
uero quicquam ingenium potest habere officina. I. P. 98.
a. Officina armorum. et ibid. Cum pater armis faciendis
tuus præfess. et I. A. 211. b. Armorum officinas in urbe ui
detis. Parad. 116. b. Tale tamen est, ut ex eadem officina
exisse uideatur. I. A. 167. a. Cuius domus que uoluptatissima
est fulgorum chirographorum officina. pro S. R. 41. a. Do
mus officina nequitie, diuersorum flagitiorum omnium.
de L. 163. a. Philosophi, qui quasi officinas instruxerunt
sapientie. et Or. 200. b. Domus Iocratidis officina habita
eloquentie est. et de Cl. 167. b. Domus Iocratidis quasi lu
dus quidam atq; officina dicendi. et de Or. 113. b. Officina
rhetoris clarissima.
Officio, cis, neco, obsum, obstruo, obscuro. de
In. 156. b. Quæ uidebatur officere huic partitioni, propul
sibus. et Tusc. 246. b. Officerat uidelicet apricanti. pro
S. R. 37. a. Cur meis commodis officio simulato officis? pro
R. 119. b. Nec mentis quasi luminibus officit altitudo for
tune. pro S. R. 19. b. Qui pecunie uita S. Ros. obstrare atq;
officere uidetur. et 17. a. Officere atq; obstrare commodis
alicuius. Off. 65. a. Demoliri aedes, quarum altitudo office
ret auspicijs. de Or. 99. b. Cuiusq; particula cœli officere
retur, quamuis esset procul, immutata lumina putabat. de
de Cl. 170. b. Horum sententijs concisis officit Theo pom
pus, elatione atq; altitudine orationis suæ. de N. 35. b. Vm
bra terræ soli officiens noctem efficit. In Arat. Sin autem
officiens signis mons obstruet altus.
Officose, diligenter. Ep. 139. a. Qui me quidem per
officose et peramanter et obseruant. et At. 211. b. Offi
cose parere alicui. et 88. b. Sed illa officiosus, quod, etc.
de Am. 109. b. Aliquid officiose aut amice, aut cum labore
aliquo suo factum posse dicere.
Officiosus, a, um, plenus officij, gratiosus. In officio
sua officia et studia. I. V. 62. a. Satisfacere officio suo. Ep.
37. a. Fungi officio suo, et declarare officij suum. et 72.
b. Fungi officio amici. Of. 42. a. Fungi officio iusticie. pro
Cl. 41. b. Me perfectum iam esse arbitror. Ep. 40. b. Su
scipere

officiosam amicitia nomine inquis criminoso. pro Mil.
103. b. Propter officiosos labores meos nonnulla apud bo
nos gratia. pro Q. R. 47. b. Vir purus, pudens, humanus,
officiosus, liberalis. et Epist. 178. a. Homo officiosissimus,
pro Syl. 178. b. Qui singulari exiterit in rem nostram
officio et fide. Att. 219. b. Nec diligentior, nec offi
ciosiorem facile delegissem Vestorio. Q. Fr. 101. b. Deno
cius est in me officiosissimus. I. P. 91. a. Officiosissima na
tio candidatorum.
Officium, cij, partes, munus, munus officij, opus. Off.
21. a. In officio colendo sita uite est honestas omnis, et in
negligendo turpitudine. pro Mur. 539. b. Stoici mihi uiden
tur fines officiorum paulo longius quam natura uellet, pro
tulisse. Or. 203. b. Operare perfectionem declarat offi
cij, quo et semper utendum est et omnibus. At. 259. Non
dubito quin uobis officij sit, sed inscriptio plenior, de
officijs. At. 260. b. Mihi non est dubium, quid quod Græci
uobis officij, nos officium, præclarè conuenit: aut da melius,
dicimus Cos. officium, fenatus officium. de in. 43. b. Offici
um est id, quod facere debet orator, sinis cuius causa face
re debet. de Fin. 102. a. Est aut mediū officij, quod ita factū
est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit. et ibi. De offi
cio medio. et 109. b. De officio perfecto et medio. et Off. 2.
b. pro Q. 4. b. Nullū est officij tū sanctū atq; solenne, quod
non auaritia cōminuere et uiolare soleat. Off. 10. a. Nul
lum officium referenda gratia magis necessarium est. Of.
25. a. b. Peregrini officium est nihil præter negotij suum
agere. et ibi. Est propriū munus magistratus, etc. et ibi.
Est igitur adolescentis, maiores natu uereri. de Or. 96. b.
Oratoris officij est, dicere ad persuadendam accommodatè
et ibi. Oratoris propriū officij atq; munus. de Fin. 114.
a. Officij, munus, opus. de Or. 140. b. Singularum uirtutum
certa quedam sunt officia ac munera. de D. 91. b. Sine oculis
non potest extare officium et munus oculorum. et 130.
b. et Ep. 153. a. Bruti erit officium occurrere ei. de in. 70.
b. Pietas officium erga parentes conseruare monet. Of. 7.
a. Contra officij est, maius damnum anteponi minori. et
ibid. Non sic contra officium non facere, etc. pro Dom.
216. b. In hoc officio, quod fuit præcipue meū. et 203. a.
He fuerunt partes meæ præcipue. pro Q. 11. a. Qui pri
mus erat officij gradus, à procuratore seruatus est. Epist.
73. a. Præmittere officium erga aliquem. Of. 6. b. Præter
mittendæ defensionis deserendiq; officij plures solent esse
causæ. de Fin. 55. b. Deserere officium. et Ep. 61. a. Deseri
ab officijs amicorum. Off. b. Ab officio discedere. et ibid.
Sunt autem quedam officia aduersus inimicos seruanda.
Ep. 73. a. et de Fin. 109. b. Omnia officia amicitia diligen
ter sancteq; seruauit. pro Clu. 45. a. et Of. 73. a. Retinere
officiū. de in. 82. b. Tribuere officij et cultum alicui. Ep.
55. b. Vt intelligas homini amicissimo te tribuisse officium.
et 51. a. Officia, que illi tempori tribui potuerunt. et Of.
12. b. In officijs tribuendis uidentū est, etc. et de in. 82. b.
I. V. 273. b. Persoluere officij receptum alicui. Postquam.
203. b. In officio persoluendo dissimilis ratio pecunie de
bite est. Epist. 56. a. b. Quæ officia mea fuerunt, omnia
ei præstiti. et 194. a. Filius tuus, cui nos et charitate et
amore officium tuum præstaturos nō debes dubitare. Ep.
64. a. Cumulatè reddere officij iam alicui alicui debiti. Att.
141. b. Præstare officia urbana alicui. Att. 46. a. Exequi
sua officia et studia. I. V. 62. a. Satisfacere officio suo. Ep.
37. a. Fungi officio suo, et declarare officij suum. et 72.
b. Fungi officio amici. Of. 42. a. Fungi officio iusticie. pro
Cl. 41. b. Me perfectum iam esse arbitror. Ep. 40. b. Su
scipere

scipere officia et partes pro dignitate alicuius. I. V. 148. Declinare ab religione officij in aliqua re. At. 177. b. Nihil ab illo factum est, quo minus mea in te officia constarent. Ep. 45. a. Nullum officij onus cuiquam reliquum fecisti. Ep. 62. b. Omnia officia a me in te profecta sunt. Et ibi. Desiderare officia ab aliquo. Ep. 63. b. Desiderare officia alicuius in aliquem. Ep. 64. a. Expectare officia ab aliquo. Ep. 84. b. Polliceri et deferre officium suum alicui. pro S. R. 30. a. Quos natura ipsa retinet in officio non potuit. Et ad Her. Cum canes fungantur officijs luporum. At. 80. b. Nicanor in officio est, et a me liberaliter tractatur. Ep. 255. Esse in officio. Ep. 62. b. Esse singulari officio in aliquem. pro Pl. 157. a. In aliquem multa et magna officia conferre. Promereri officium et promereri beneficium. I. Promerere. At. 2. b. Et ad Her. 2. 6. b. In officio manere. Ep. 39. a. Tueri officium. Ep. 9. 6. b. Deesse officio suo. Ep. 32. b. Mea in te omnia summa necessitudinis officia constabant. pro Pl. 263. b. Vel quia huius ipsius in illum ordinem summa officia questurae tribunatusque constabant. Ep. 18. a. Non tam mihi molestum fuit accusari ab te officium meum, quam iucundum requiri. Ep. 63. b. Officij mutuo respondere. pro Mur. 14. 2. b. Is uoluit ad hoc officium necessitudinis esse gratiosus. pro Fon. 279. b. Alii cui mueri atque officio praesse. Ep. 193. a. In Syriam ad meum officium reuertere. de Pro. 73. a. Ut commune officium ceteris communi animo defenderent. Q. Fr. 193. a. Quae res ad officium imperij tui pertinebant, de his rebus nihil attinuerunt. Att. 113. b. Tua erga me officia plena tui suauissimi studij. Antequam. 195. a. Qui neque tantorum officiorum in pensam egit in patriam. de Am. 97. a. Vsurpare aliquod officium, abduci ab officio, intermittere officium. Ep. 125. b. Magna eius in me non dico officia, sed merita. Ep. 200. b. Officia uel merita potius. Ep. 2. a. Ego omni officio ac potius pietate erga te ceteris satisfacio omnibus, etc. Et ibi. Cum summa testificatione tuorum in se officiorum. Ep. 78. b. Sed quoddam nobis officium iustum et pium debuit reip. nostraeque dignitati uidebatur. Att. 194. a. Leuitio quaedam est, si minus doloris, at officij et debiti. pro Q. 10. a. In uita alicuius ratione summi officij desiderare. pro S. R. 18. b. Ita fit ut adsint, propterea quod officium sequuntur. pro Sex. Ros. 19. a. Viri uis saluo officio facere poteris. At. 5. b. Magnopere confido illum fore in officio. Att. 90. b. Ac maximae partes istius officij sunt pueri Cicero nis. Ep. 209. b. Torquato nostra officia grata esse facile patior, ea que augere non desinam. Att. 277. a. Hoc ad meum officium priuatarum rerum pertinet. Q. Fr. 307. a. Spero Cyrum in officio fore. Off. 31. b. Officij scientia praependenda sunt officia iusticiae. de Sen. 83. b. Massanissa senex omnia regis officia et munera exequitur. et 82. b. Instrue re aliquem ad omne officij munus. de Sen. 92. a. Recte in senectute uiuunt, quoad munus officij exequi et tueri possis. de Am. 109. b. Officia meminisse debet is, in quem collata sunt, non commemorare qui contulit. pro Mil. 121. a. Tibi nullum a me amoris, nullum studij, nullum pietatis officium defuit.

Offirmo, as. de Fin. 92. a. Ceteras philosophorum disciplinae non modo nihil adiuuare arbitror, neque offirmare quo meliores finis, sed ipsam deprauare naturam. aliter, affirmare. Offundo, dis. obijcio, offero. Ac. 20. b. Ergo ut illis de qua, sic nobis aer crassus offunditur. de Fin. 99. b. Obscure offunditur luce solis lumen lucernae. de N. 3. a. Philosophia, quae lucem eriperet, et quasi noctem quandam

rebus offunderet. pro S. R. 33. a. Tanquam si offusa reip. sempiterna nox esset. Tuf. 208. a. Si quid tenebrarum offudit exilium. pro Dom. 241. a. Quod in naufragio reip. tenebris offusis demerso populo, etc. Tuf. 229. a. Hic error et haec indoctorum animis offusa caligo est. de Vn. 203. b. Cui ignis oculorum, cum eo igne qui est ob os offusus, se confundit et contulit. In Sal. 272. b. Tu tuis maioribus uis, quam turpiter egisti, magnas offudisti tenebras. Olbia, e. opp. Q. Fr. 110. b. Literas Olbia datas. Olbientis, se. Q. Fr. 309. a. A te post illam Olbientem epistolam, nullas literas accepi. Olea, lea. pro Cecinn. 289. a. Eius fundi extremam partem olea directo ordine desinunt. de D. 111. b. Et 103. a. Agricola cum florem oleae uidet, baccam quoque se uidere putat. de L. 136. a. Athenae sempiternam in arce oleam tenere potuerunt. Ep. 136. b. Antea delectabar oleis et lu canicis tuis. Olearius, a. um. Topic. 222. a. Cella olearia. Et de Sen. 89. a. Oleaster, stri. I. V. 159. b. Hominem suspendi iussit in oleastro quodam. Oleo, es. redoleo. de Or. 152. a. Vnguentum magis laudatur quod terram, quam quod crocum olet. Att. 21. a. Ut mulieres ideo bene olere, quia nihil oleant, uidebantur. de N. 15. b. Epicurus nihil olet ex Academia, nihil ex Lyceo, nihil ne et puerilibus quidem disciplinis. de Or. 146. b. In qua nihil sonare aut olere peregrinum posuit. Ep. 132. a. At in male olentem, uideo me a te circumueniri. pro Q. R. 48. a. Supercilla illa penitus abrasa olere malitiam et clamitare calliditatem uidentur. Or. 211. a. Quid illud, non olet unde sit? quod dicitur, etc. Tuf. 220. b. Male olere omne coenium. Bene olens. Ac. 6. b. Oleum, lei. I. V. 230. a. Aristus inuentor olei. de Sen. 84. a. Namque haec quoque nisi tanquam luminis oleum insitiles, extinguuntur senectute. At. 217. a. Ante lucem cum scriberem contra Epicureos, de eodem oleo et opera exarata ui nescio quid ad te. Ep. 32. b. Ne et opera et oleum philologiae nostrae pereat. Ep. 95. a. Is fatetur se et operam et oleum perdidisse. Olfacio, cis. odoror. Tuf. 249. b. Vi ea, quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus. Et de D. 110. a. Olfacere aliquid. contra Rul. 63. a. Nullus numerus tam abstractus est, quem non architecti huiusce legis olfacerint. Olim, quondam, quodam tempore. At. 90. b. Antea tu in ambulabam domi, ut olim candidatus. Ep. 172. a. Vtinam coram tecum olim potius, quam per epistolas. At. 65. a. Locus ille animi nostri stomachus ubi habitabat, olim concalluit. Epist. 255. a. Quando ad amorem meum aliquid quantum olim discedens addidisti. Ep. 78. b. Nec nos arbitror uictoriae praemij ductos patriam olim reliquisse, etc. de Or. 125. a. Sic enim olim loquebantur. pro Cel. 39. b. Quis clarioribus uiris quodam tempore iucundior? Att. 154. b. Qui mihi dixit olim, etc. Olor, oris. Ep. 263. b. Excita Phaedrum ut hortum ipse conducat, sic olitorem commouebis. Oliua, uae. olea. de N. 68. b. Aristus, qui oliuae inuenta tor dicitur. Oliuetum, ti. locus oliuae confitus. de N. 77. b. Vineae oliueta. Et contra Rul. 79. a. Iugera CC in quibus oliuae fieri potest. de Nat. Quid de uitibus oliuetae dicam? Et de Sen. 89. a. Quid de uinea am oliuetorum uel praecidam? Olla, le. Ep. 138. a. Implere ollam denarium. Olli,

Olli, a. illi, ille, illa. de L. 173. a. Et ollos, quos in coelum merita sustulerunt. Et ibi. Ast olla, propter quae, etc. de Clar. 169. b. Is dicitur ollis popularibus olim, qui, etc. ex Ennio. Olympi, pop. contra Rul. 61. et 76. Olympia, pie. urbs Peloponnesi, apud quam olympia fiebant. Tuf. 172. b. Et de Or. 134. b. Cum olympia uenisset, in maxima illa quinquennali celebritate ludorum. Et de Sen. 83. b. Olympia per stadium ingressus esse dicitur Nilo, cum humeris bouem sustineret uiuum. Olympia, ori. ludi olympiaci, maxima illa quinquennalis ludorum celebritas. de Cl. 187. a. Pugiles exercitati pugnos et plagas olympiorum cupidi ferre possunt. de Or. 243. b. Ab olympijs coronam petere. Et At. 24. 6. b. Ad olympia. de L. 136. a. Cursor ad olympia proficisci cogitans, uisus est in somnis curru quadrigarum uehi. Olympiacus, ca, cum. ad Herenn. 24. b. Quasi si quis ad olympiacum uenerit cursum, aliter, ad olympia cum uenerit. Olympionices, ce. Tuf. 172. b. Rhodius Diagoras Olympionices nobilis. pro Flacc. 152. b. Acinas pugil olympionices, quod est apud Graecos prope manus et gloriosius quam Romae triumphasse. de In. 80. a. Olympionicearum praemium capito. Olympius Iupiter. Tuf. 183. et I. V. 228. Olympus urbs. I. V. 87. a. Omen, nis. augurium. de D. 101. a. Neque solum deorum uoces Pythagorei obseruauerunt, sed etiam hominum, quae uocant omina. quae maiores nostri quia ualere censebant, idcirco omnibus rebus agendis, quod bonum, factum, felix, fortunatumque esset, praesabatur. pro Sest. 19. a. Exierunt malis omnibus atque execrationibus duo Vulturij. pro Clu. 20. b. Nullis auspicijs, iustisq; ominibus omnium. I. 104. a. Hisce omnibus Catilina cum summa reip. salute et tua peste et pernicie proficiscere, etc. contra Rul. 84. b. Neque te Rulle omina illa M. Brutij, atque auspicia a simili furore deterrent. Ep. 44. b. Neque tristius dicere quicquam debeo ea de re, quam tu ipse optimis omnibus prosequeris. I. P. 86. a. Et Ep. 44. b. Omnibus bonis uel tristibus aliquem exeuntem prosequi. de D. 101. b. Tum ille, Ac 40. b. Sicut aquile clarum firmavit Iupiter omen. I. A. 232. b. Atque hoc quidem detestabile omen auertat Iupiter. Ep. 193. a. Quibus Antonius (dij immortales auertere et detestamini quae hoc omen iurbem se diuisurum esse promisit. At. 279. b. Sin aliter fuerit (quod dij omen auertant) reip. uicem dolebo. Ep. 280. a. (Quod Iupiter omen auertat.) Et pro Mur. 145. a. de Ar. 253. b. Si ciuitas haec cadet (quod dij omen obruant) I. A. 222. b. Atque ita locutus est, ut eius oratio omen fati uideretur. Et 243. a. Proficiscantur legati optimis omnibus. Ominor, aris. auguror. de Clar. 196. a. Melius quae so ominare, inquit Brutus. de D. 101. a. Antiqui omnibus rebus agendis quod bonum, factum, felix, fortunatumque esset, praesabatur. I. C. 104. a. His omnibus Catilina cum reip. salute et cum tua peste ac pernicie proficiscere ad impium bellum. de D. 101. b. Rebus diuinis, quae publice fierent, fauere linguis, in imperandis ferijs, litibus et iurgijs se abstinere. Et ibi. Bonis omnibus, qui hostias ducerent, elegabantur. Et ibi. Primus miles fiebat bono omine. Off. 48. b. Sin qua necessitas huius muneris alicui reip. obuene

rit, malo enim alteri quam nostrae reip. ominari. Omitto, tis. mitto, praetermitto, relinquo, dimitto, misum facio, praetereo, non exequor, etc. praeterquam quod, etc. de Fin. 56. b. Ut uoluptates omittantur maiorum uoluptatum adipiscendarum causa. Q. Fr. 310. a. Primam nauigationem dummodo idonea tempestas sit, ne omiseris. de Som. 127. a. Ades, inquit, animo, timorem omitte. pro Syl. 176. a. Noli id putare omnino a me esse omisum, si quid est tibi remissum atque concessum. pro Cel. 49. a. Quod facinus in alienum hominem illatum suerit acciperet, id omisisset curare in hospite? Att. 263. b. Omittit Atticum Cicero tui. de Cl. 189. b. Itaque omittamus lugere. pro Q. 12. b. Ut alia omittam, hoc satis est, Alphenus, etc. I. P. 90. b. Omittamus de reitu Gabinijs, etc. Et pro R. P. 128. a. At de me omittamus, etc. At. 119. a. Omittit illa uetera, quod istum in remp. ille aluit, etc. ille legibus, etc. ille Galliae, etc. ille, etc. ille, etc. pro Q. 13. a. Nulla conditio, mitto aequa, uerum ne, etc. Off. 60. a. Omisit hic pietatem et humanitatem, ut id quod, etc. Omnino, utique, usquequaque, plane, prorsus, funditus. de Orat. 113. b. Theopompus et Ephorus causas omnino nunquam attigerunt. Ep. 63. a. Omnino res tota in mensum Ianuarium reiecta erat. Ep. 7. a. Ut ne quis omnino regem reduceret. de Or. 114. a. Poetas omnino non conor attinere. Off. 13. a. Omnino fortis animus duabus rebus cernitur. de Am. 11. a. Omnino amicitiae confirmatis iam ingenijs iudicande sunt. de Or. 108. b. Vir omnino omnis eruditionis expertus. de N. 20. a. Ista siue beatitas, siue beatitudo, utrunque omnino durum. At. 93. b. Et ad ipsum haec per scripti diligentissime omnino. Ep. 250. a. Cui cum cupere mederi, cupiditates certorum hominum impedimento mihi fuerunt omnino. Ep. 260. b. Nunquam improbi ciues habuerunt paratiorum ducem omnino. pro Mar. 135. b. Quid enim est omnino ipsum diu? Tuf. 143. a. Cum defensionum laboribus, aut omnino aut magna ex parte essem aliquando liberatus. pro Cor. 64. a. Quae labore huius aut omnino aut certe facilius consequuntur. Tuf. 149. a. Ut non multum, aut nihil omnino Graecis cederetur. Att. 50. b. Vix aut omnino non posse fieri. de In. 44. b. Et 45. b. Et tamen quantum et cuiusmodi omnino quale sit queritur. de In. 82. b. Vis et iniuria, et omnino omne quod obfuturum est. et 58. a. Hoc genus et cetera necessaria, et omnino omnis argumentatio. Omnipotens, tis. rerum omnium praepotens. Tuf. 225. b. Teque omnipotens Neptune uiuoco. Poeta. Omnis, ne. totus, cunctus, uniuersus, quicumque, quicumque, quis omnium non summi medij infimi, omnia minima maxima, iocosa seria ut dicitur, communis. de D. 129. b. Quod omne est, id non cernitur ex alio extrinsecus. de Fin. Omne caelum totamque cum uniuerso mari terram mente complecti. Ep. 86. a. Si tibi persuaseris, non hoc esse tui muneris, si quid rogatus fueris, ut facias, sed totum tuum esse, omnino onus perficies. I. P. 81. b. Totum palatium erat ciuitate omni, cuncta Italia refertur. de Orat. 117. a. Totam mentem atque omni animo intueri aliquem. Tuf. 187. a. In profundam uoce omne corpus intenditur. de N. 45. a. Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur. pro Cl. 21. a. Mater sanguine profundere omne cupit. pro S. R. 30. b. Non omnem frugem in omni agro reperire possis. Q. Fr. 295. a. Omnes quicumque Romae ludos faciunt. Et de Or. 109. a. Omnia quae cunctis in hominum disceptatione cadere possunt, bene sunt oratori dicenda. de Or. 85. b. Quae non alia quae in re una separatim elaborantur, sed omnia quae cunctis

comprehenderunt. de Or. 12. a. Non omnia quae dicuntur loquimur ad arte sunt reuocanda. pro Syl. 170. a. Eo tempore omni Romae fui. de Clar. 19. a. Omni huic sermone proposito est. de Or. 97. b. Subeundus est usus omnium. Off. 26. a. Et ab omni, quod turpe est, fugiamus. pro Rab. 9. a. b. Omnes omnium ordinum homines. I. P. 100. a. Omnes mortales omnium generum. de Or. 90. b. Omnes omnium generum, etatum, ordinum, uiri ac mulieres, omnis fortunae ac loci. I. A. 257. b. Omnes te dii, homines, summi medij infimi, ciues, peregrini, uiri, mulieres, liberi, serui oderunt. pro Arch. 188. b. Nam cetera res neque temporum sunt, neque atatum omnium, neque locorum. de D. 127. b. Omnes omnium interitus, quicunq; gignantur in terra, eosdem esse. Item: Neque uerius est a singulis quam ab omnibus repetere officij premium. contra Rull. 78. a. Decem uos porritores omnibus omnium pecunijs constitui. Q. Fr. 320. a. Omnia minima, maxima, ad te mitti sciebant. de Or. 102. a. Sic omnia facere omnis debet, ne armis decernatur. de Or. 115. a. Omnium ceterarum rerum oratio, mihi crede, ludus est. de Fin. 66. b. Omnes qui ubi que sunt, qui latine sciunt. Tus. 228. a. Nihil est enim omnium, quae in philosophia tractantur, quod grauius dicatur. 24. a. Qui est enim omnium, qui, et cetera. 19. 6. a. 253. b. *Ἐστὶν ἀπὸ πάντων* Orat. 202. a. Plato longe omnium quicunq; scripserunt princeps. de Or. 154. b. Gorgias princeps ex omnibus ausus est. de Or. 245. a. Ex omnibus tuis studiis in me hoc scito mihi gratissimum esse. de Cl. 190. b. Ex omnibus oratorijs laudibus longe ista est maxima, inflammare. de Or. 93. a. Cum te unum ex omnibus maxime natum aptumq; cognossem. 94. a. Hic est unus homo ex omnibus, quo praesente, et cetera. de Orat. 103. a. Aculeo, quem Crassus dilexit ex omnibus plurimum. pro S. R. 19. a. Non electus unus, qui maximo ingenio, sed relictus ex omnibus, qui minimo periculo possent dicere. de Clar. 186. a. M. Piso maxime ex omnibus Graecis doctrinis eruditus. de Or. 156. a. Sin querimus quid uinum excellat ex omnibus, docto oratori palma danda est. 154. b. Soli ex omnibus aurea statua statuta est: id est, Gorgia. In C. 114. b. Ille erat unus timendus ex omnibus. de Orat. 152. a. Gustat: est sensus ex omnibus maxime uoluptarius. pro Mar. 132. a. Cuius ex omnibus pugnis, illa mihi uidetur acerrima. de Or. 148. b. Stoici soli ex omnibus philosophis dixerunt. de Or. 110. a. Ex omnibus uerbis latinis huius uerbi uim uel maximam semper putauit. At. 253. a. Nec me ulla res magis angit ex omnibus. Ep. 71. b. Et si unus ex omnibus minime sum accommodatus. de Or. 20. b. Si unus ex omnibus exoptandus esset. Tus. 228. a. De re, qua tu ex omnibus maxime probas. pro Mar. 134. b. Quis omnium? nemo omnium. de Or. 175. a. Ex omnium omnibus flagitijs nullum turpius uidi, quam quod, de Am. 112. a. De amicitia omnes ad unum idem sentiunt. Attic. 102. b. Hic omnia facere omnis, ne armis decernatur. et ibi omnis, sepites usurpatum. de Fin. 86. a. Omnibus mensibus uicesimo die luna, facere aliquid. *Omniuagus*, a. um. de N. 93. b. Diana omniuaga dicitur, non a uenando, sed quod in septem numeratur tanquam uagantibus. *Onager*, onagri. asinus ferus, et agrestis. Attic. 89. a. Erat praeterea Cynocephalus in effedo, nec deerant onagri. *Operarius*, a. um. de D. 95. a. Et noctu flagrantes operarias uidebatis. Attic. 166. a. Occulte in aliquam operariam correperidum. In V. Actioe 3. *Operaria* nauis,

Onero, as. de N. 61. b. Animaduerti te, cum in foro diceres, quam plurimis posses argumentis onerare iudicem. et Sall. in Cic. 271. b. Etiam ne aures nostras onerabis tuo odio? Ep. 41. b. Te autem quibus mendacis homines leuisti mi onerarunt. *Onus*, ris. pondus, partes, munus. de Sen. 77. b. Onus Aetna grauius mihi uideor sustinere. Ep. 67. a. Sciebamus quantis oneribus premerere susceptarum rerum. de Or. 206. a. Municipium maximis oneribus pressum. 33. b. Onus ris tibi imponere non audeo quicquam. I. V. 136. a. Imponere nimium oneris plebi. Or. 200. a. Ep. 86. a. Imponere onus alicui. (Recipere onus. In Sal. 272. a. Magnum mihi dicendi onus imponitur. At. 207. a. Q. Fr. 306. a. Ne magnum onus obseruanti Bruto nostro imponerem. Q. Fr. 306. a. Ne quod onus simultatis nobis imponeret ex superiorum temporum conuicijs. pro S. R. 20. a. Hoc onus si uos aliqua ex parte alleuabit, feram ut poteris, et cetera. Ibid. Opprimi me onere officij malo, quam id quod mihi cum fide semel imponitur est, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatem animi deponere. et ibid. Fide sapientiaq; uestra fretus plus oneris sustuli, quam ferre me posse intelligo. I. V. 148. b. Ego plus oneris habeo quam alij, et cetera. et amplius oneris suscepi quam ceteri, et cetera. 149. b. Plus etiam quam pars uirilis posuisset, oneris ac munus suscipere. 55. b. Adductus sum officio, ut onus hoc laboris suscipiendum putarem. de Or. 94. b. Magnum est quoddam onus atq; munus suscipere ac profiteri, se, etc. pro Syl. 179. b. Deposito onere domestici officij, nihil postea de reip. comodis cogitauit. I. V. 55. b. Ut onus hoc laboris atq; officij non ex meo, sed ex meorum necessario rum tempore mihi suscipiendum putarem. pro S. R. 37. a. Suscipere onus officij quod non possis sustinere. I. V. 218. b. Cur ego tuas partes suscipio? cur tuum onus sustineo? Ep. 45. a. Hoc nihil ad te, nostrum est onus. de Or. 86. b. Neque ego nostris oratoribus tantum oneris imponam. pro S. R. 140. a. Sed uecor ne Pompeio quid oneris imponam. At. 134. b. Tibi hoc oneris non impono, nolo te illum iratum habere. pro Pomp. 14. b. Infula Delos quod omnes undiq; cum mercibus atq; oneribus committant. *Onustus*, a. um. At. 13. a. Afellus onustus auro. et I. V. 244. b. Nauis onusta praeda Siciliensi. et de D. 93. a. Nunc onusti cibo et uino perturbata et confusa cernimus. Off. 62. a. Naues onustae frumento. *Opaco*, as. obscuro. de N. 35. b. Sol ita mouetur, ut terras modo his, modo illis partibus opacet. 45. a. Cum terras nox opacasset. de Orat. 87. a. Platanus ad opacandum aliquem locum patulis diffusa ramis. *Opacus*, a. um. ater, obscurus, frigidus, umbrosus. et Apricus. de Or. 144. b. Locus opacus et frigidus in sylua. et Part. 233. a. Locus opacus. (Locus apricus. In Brat. Opaca nubes. de Leg. 159. a. In uiridi et opaca ripa in ambulare. *Opera*, ae. administratio, munus, actio, opus, manum. uiri ad operas conducti, operarij. Off. 30. b. Mercenariorum opera, non artes emuntur. et I. V. 213. a. Ipse dabat purpuram, amici operas. Off. 35. b. Eas nos nullo modo sine hominum manu atq; opera capere possemus. et ibi. Sine hominum opere. I. V. 111. a. Duabus in rebus legatorum una opera consumitur, in laudando et repetendo. I. 60. V. 143. b. Canuleius in portu Syracusis operas dabat. et 144. a. et Att. 176. b. Terentius magnas operas in portu et scriptura Asiae pro magistro dedit. et Ep. 227. a. Qui operas in scriptura pro magistro dat. Ep. 207. b. C. Pupius

1237
pium, qui est in operis eius societatis. I. V. 106. a. Quantum pauca opere et mercede fabricorum tulerunt. I. A. 157. a. Operis mercenaria, multitudo conducta. 155. a. Publicis operis disturbare domum aliquam. et I. V. 245. a. Natus uem tibi operis publicis esse edificatam. Quint. Fr. 308. b. Operis stus Clodius confirmat, manus ad Quirinalia paratur. pro Planc. 268. b. Plancius in operas plurimos misit. pro Sest. 11. a. Erat mihi contentio cum operis conductis. et 6. b. Is uendebat se operis, a quibus, et cetera. Epist. 262. a. Tu mihi nostris para, ut operas reddas. de D. 137. b. Nunc propter intermissionem forensis operae lucubraciones detraxi. Offic. 44. a. Qui opera, id est, uirtute, et industria beneficii sunt. Epist. 107. a. Dixitq; iudicem sibi operam dare constituisse. et Att. 220. b. Iudex operam dare mihi constituit, eo die, et cetera. Att. 32. b. Ne opera oleum philologiae nostrae pereat. Parad. 122. a. et Epist. 95. a. Is fatetur se et operam et oleum perdidisse. Prouerbum. Att. 203. a. Cum Sestij auctione operam dederis, nos reuises. et 213. b. Fabricio operam ponamus. de Clar. 193. b. Miloni Rhodio Romae operam dedimus. de Orat. 95. a. Apollonius, quos iudicabat non posse oratores euadere, operam apud sese perdere non patiebatur. de Clar. 193. b. Ego autem iuris ciuili studio multum opera dabam. Quint. Scenole P. F. Att. 24. 6. b. Ut ergo in huiusmodi rebus nobis paulum opera. de Orat. 95. b. In artificio et opera quam tenui et leui adhibere multam diligentiam. de Clar. 180. a. Gellius multa operam et uilem amicis praebuit. pro Cl. 51. a. Omnis mihi cura atq; opera posita est in omnium periculis defendendis. Off. 28. b. Maiorem curam et operam suscipere quam causa potest. Epist. 115. a. Non parcam operae. I. V. 214. a. Canadelabrum e gemmis clarissimis opere mirabili perfectum. et 216. b. Simulachrum singulari opera artificioq; perfectum. de Or. 119. b. Quoniam uos tantum opera mihi ad audiendum datis. et 122. b. Plus te opera Graecis dedisse rebus uideo, quam putaram. At. 262. b. Da operam ut ualeas. At. 69. b. Dionysius mihi operam dat egregiam. Att. 23. a. et de Or. 151. a. et de Cl. 178. a. et pro Cecin. 288. a. Dare operam alicui. Att. 66. a. Dare dies alicui. et 3. b. Dare aures alicui. Ep. 111. b. Dare operam memorie alicuius. Tus. 149. b. In quam exercitationem ita nos studiose operam dedimus, ut, et cetera. Ep. 140. b. Dare operam liberis. I. V. 175. a. Summa data est opera a me, ut quam plurimum decumas uenderem. de Or. 108. b. Dare operam ualetudini. Dare operam funeri. L. Fenuus. Quint. Frat. 315. a. Bene ponere operam. At. 191. b. Ponere multum opera in aliqua re. et de Cl. 174. a. et Quint. Fr. 296. a. et Off. 4. b. de Fin. 49. a. Ponere multam operam in aliqua re. de D. 109. b. Tribuenda est opera reip. uel potius in ea cogitatio curaq; ponenda. de Or. 105. b. Consumere operam in aliqua re. Item. In ea arte tu plus opera laborisq; consumperas. pro S. R. 26. b. Qui in agris colendis tantum opera temporisq; consumperunt. Tus. 170. b. Consumere, multam operam frustra. de In. 63. a. et I. V. 72. b. Consumere opera in maximis philosophiae partibus. pro Font. 276. b. Consumere multum laboris et opera in aliqua causa. Item. Praedij colendis opera plurimum studiijq; consumere. Att. 277. a. Tibi omnes nauare operam et studium uolunt. Off. 4. b. Magnum studium multamq; operam in res obscuras atq; difficiles conferre. pro Cor. 58. a. Officij potius quam dicendi studio hanc operam et munus suscepi. I. V. 215. b. Tibi haec opera sumenda est. ad Her. 20. b. Virtum data sit opera ut sciretur. de Orat. 92. b. Nam pri-

mum quasi dedita opera dicebat, et cetera. Att. 131. b. Dedita opera facere aliquid. Ep. 111. b. Data opera parauit, qui sic, et cetera. Off. 9. a. Id age, ut uir bonus esse uidearis: id est, da operam ut, et cetera. pro Sest. 3. b. Contento ut, et cetera. id est, da operam ut, et cetera. Item. Seruire uoci, dare operam uoci, indulgere nouis amicitijs, et spernere ueteres. Par. 124. b. Qui operis dandis, publicis sumendis rem honeste quaerunt. de L. 169. a. Et sermone reliquo demus operam sedentes. et 175. a. Dare operam rebus diuinis. Att. 217. a. De eodem oleo et opera exarui nescio quid ad te. et 9. b. Opera Clodiana pontes occupauerunt. et 56. a. Qui erant mecum facile operas aditu prohibuerunt. et 230. b. Omni ope atq; opere enitar, ut de Buthrotijs, et cetera. 263. a. Omnibus rebus magna cura, multa opera et labore confectis. Q. Fr. 324. b. De uersibus, quos tibi a me scribi uis, deest mihi quidam opera, quae non modò tempus, sed etiam animum uacuum ab omni cura desiderat. Off. 9. a. Vti feruis ut mercenarijs ad operam exigendam. et 47. b. Sed quis est tandem qui inopis et optimi uiri cause, non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis? *Operae pretium*, non alienum, est tanti, utile, incunctum, dignum. contra Rul. 80. b. Quo in genere est operae pretium diligentiam maiorum recordari. I. V. 135. a. Iam uero Censores quemadmodum creati sunt, operae pretium est cognoscere. et 105. a. Operae pretium est ipsam legem cognoscere. pro S. R. 28. a. et de Fin. 121. a. Operae pretium erat, si animaduertistis iudices, negligentiam eius in accusando considerare. pro S. R. 36. a. Si nihil in ista pugna Roscij, quod operae pretium esset fecerant, quam ob causam a Chryfogono tanti praemij donabantur. *Operarius*, rij. balulus. I. V. 217. b. Barbari quidam operarij mercede accepta signum illud sustulerunt. Tus. 248. b. et ad Her. 21. a. et Ep. 111. a. Quos singulos sicut operarios barbarosq; contemnas. I. V. 229. b. Operarius appositus ad defendenda onera. pro S. R. 35. b. et Att. 101. a. Operarius homo. de Clar. 188. b. Operarij autem et baluli deesse non possunt. Parad. 120. a. Operarij et baluli, et cetera. de Or. 91. b. Non oratores, sed operarij lingua ceperi et exercitata. et 108. a. Operarium quendam nobis Antoni oratorem facis. *Operatio*, onis. opera. At. 93. b. Huius nebulonis operaratione si Brutus moueri potest, licet eum solus ames. *Operculum*, li. quo aliquid tegitur, et operitur. de Nat. 53. b. Aspera arteria tegitur quasi quoddam operculo. *Operimentum*, ti. integumentum, operculum. I. Obduco. *Operio*, ris. tego, inuoluo. I. V. 226. a. Contumeliae quibus operi oppressiq; sumus. I. Operus. Tus. 186. a. Operite, abscedite. I. V. 228. a. Fos qui fluctu totus operiretur, nisi munitione ac mole lapidum a mari disunctus esset. *Operose*, laboriose, nimiaq; cum cura et opera. Or. 210. b. Ut fiat quasi structura quaedam, nec tamen fiat operose: nam esset infinitus labor. *Operosus*, a. um. laboriosus. de Fin. 63. b. Viuendi artem tantam, tamq; operosam relinquere? Quint. Fr. 315. a. Scribenda illa *περὶ τῆς ἀριστοτελικῆς* sanè opus et operosum. de Sen. 82. a. Senectus non modò languida atq; iners non est, uerum etiam est operosa et semper agens aliquid. de N. 37. b. Moliri aliquid cum labore operoso et molesto. et 44. b. Nec quae sunt minus operosa. et de Clar. 196. b. Operosa concussio. et Q. F. 326. a. Res operosa est. Off. 36. a. Quae in usu et tractatione belluarum sunt utiliter ad hominum uitam, artibus ea tribuuntur operosis. de L.

179. a. In delubris cominibus textile, nec operosius quam mulieris opus menstruum. de Leg. 183. a. Ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines esse cerint triduo.

Opertus, a. um. co. opertus, testus, inuolutus. I. A. 180. b. At ista lectica aperta latus est per urbem. de D. 124. b. Is estica aperta facere iter solebat. de Sen. 83. b. Nullo imbre adduci potest, ut capite aperto sit. Par. 121. b. Clodius in opertum Bonae deae accessit. et ib. Et tu quidem in operto fuisti. de D. 104. a. Quo ex genere Apollinis aperta prolata sunt. et 132. a. Nec Apollinis operis credendum existimo.

Opes, pum. potentia, diuitie facultates, copiae. Att. 124. b. Moderatori reip. beata ciuium uita proposita est, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honesta sit. pro Q. 1. a. P. Quint. cui tenues opes sunt, nulla facultas, exiguae amicorum copiae sint. Att. 152. a. Caesar iam opes meas, non ut ante opem expectat. Att. 287. Caesar qui maximas opes habebat, paucorum uirtute sublatus fuit. et de N. 39. a. Maximus id est, magnas opes habes. Off. 204. b. et 41. a. Baugulus latro magnas opes habuit, et multo maiores Viriatus. et 59. a. Hinc opum nimiarum, potentia non ferenda. I. A. 159. a. Opes uiolentas et minime ferendam potentiam concupiscere. de Pro. 77. b. Cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire possent. I. A. 165. a. Pompeius omnes opes suas et reip. ad Cesare detulit. contra Rul. 75. b. Haec lex tota ad Pompeij opes euertendas tanquam machina comparatur. pro Pom. 12. b. Accepta in Ponto calamitate, ex eo praelio hostium opes animiq. creuerunt. contra R. 72. b. Potestatem hanc tantis confirmat opibus et copijs, ut inuitis eripi nullo modo possit, ornata apparitoribus, scribis, et c. contra Rul. 81. a. Totam Italiam suis opibus obsident. de Am. 100. a. Diuitiae oportuna sunt ut utare, opes ut colare, honores ut laudare. Antequam. 193. a. Et singulorum opes sepe sunt tenues et infirmae ad gratiam referendam. et ib. Vniuersorum auxilium eo plurimum prodest, quo firmioribus opibus est nixum. Ep. 15. b. Neq. pugnandum contra tantas opes. Tus. 195. b. et 191. a. Omnibus uiribus atq. opibus repugnare alicui. de Fin. 59. b. Opes nel fortunae, uel ingenij. et 143. b. Diuitiae, honores, opes. de Cl. 191. a. Si honores quam opes consequi maluisset. Off. 33. a. Prostratam remp. tuis opibus extulisti. Ep. 83. a. Coniunctione frangi Senatus opes, disijunctione ciuile bellum excitari uidebam. de Sen. 78. b. Tibi propter opes et copias tolerabilis senatus uidetur. pro Clu. 50. a. Vir magnus opibus praeditus. pro Q. 5. b. Potentia in opes. pro Dom. 253. a. Nemo fuit, qui non me pro suis opibus in illa tempestate defenderit. de D. 109. a. Tuuentus ita prolapsa est, ut omnium opibus refrenanda sit. pro Quint. 8. b. Alterius opes id quod minus ferrimum, non expectare. Off. 2. b. Id conducit ad facultates rerum atq. copias, ad opes, ad potentiam. et 17. b. Qui neq. opes aut potentiam consecrabitur, totamq. rempub. sic tuebitur, ut omnibus consulat. Off. 43. b. et Am. 106. b. Si quando ei subueniatur, qui potestis alicuius opibus circumueniri uideatur. pro R. P. 122. a. Qui sua fortuna fundat et optime constitutas opes potestati regiae commiserit.

Opitator, oris, qui probabilia tantum sequitur, nihil affirmat. Acad. 17. a. Ego uero ipse magnus quidam sum opinator, non enim sum sapiens.

Opinatus, a. um. Off. 40. a. Separatim autem in singulis admirantur, si perspicuum nec opinata quaedam bona. Tus. 211. b. Partes perturbationum ex duobus opinatis bonis nasci, et ex duobus opinatis malis.

Opinio, onis, sententia, sensus, existimatio, coiectura, placet. I. V. 225. a. Vetus est haec opinio, quae constat ex antiquissimis Graecorum literis atq. monumentis. de N. 38. b. Vetus haec opinio oppletit Graecia, exedat esse Caelum a filio Saturno. de D. 80. a. Vetus opinio est iam usq. ab herois ducta temporibus, et c. de Or. 108. b. Magna nobis pueris opinio fuit. L. Crassum, et c. Att. 140. b. In his locis opinio est, coiectura magis quam nuncio aut literis. Caesarem Formijs cito fore. de N. 26. b. Opiniorum comenta delet dies. et 88. a. Nos publicam prope opinionem secuti sumus. pro Dom. 215. a. Res erat non in opinione dubia, sed in praesentia, atq. ante oculos proposito periculo. pro Cl. 18. b. Euellam ex animis hominum tantam opinionem? tam penitus insitam, tam uetustam. et ib. Tum si quam opinionem mentibus uestris comprehendistis, si eam ratio comellet, ne repugnetis, eamq. animis libentibus remittatis. de N. 13. b. Deos esse, persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad ueritatem plane uelim. de N. 61. b. Opinio de dijs immortilib. et omnium est, et quotidie crescit. de Cl. 174. b. Philosophorum de se ipsorum opinio firma in hoc uno est, stabili inuenta est. Or. 205. b. Inferere nouas opiniones, et euellere insitas. pro Cec. 287. b. Et in eam opinionem Caelema adducebat, ut putaret, et c. Ep. 2. b. In eam opinionem re adduxerunt, ut Pompeius cupere uideatur. de D. 123. a. Romulus qui auspiciato urbem condidit, habuit opinionem esse in prouidentis rebus augurandi scientiam. et ibid. Retinetur aut ad opinionem uulgi. reip. mos, religio, et c. Acad. 46. b. Opinio quae est imbecilla, et cum falso incognitio, communis. Off. 40. b. 41. a. Omnibus opinio inhi-

1240
tem nobilitari uolunt. Tus. 235. a. Zeno uerborum opifex. Or. 197. a. Sed ne opifices quidem se artibus suis remouerunt. Acad. 36. a. Nec artifices quidem tueri sua artificia possent, nisi uocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi. I. C. 122. a. Omne opificum instrumentum, omnis opera ac questus frequentia sustinetur, aliter ocio.

Opimius, Or. 212. a. Opimus, a. um. pinguis, amplius, magnificus. Graecis, tenuis, frigidus, subtilis. 247. b. Opimus bos. et 180. a. Tum iecore opimo farta et fatiata affatim. de D. 105. a. In extis bouis opimi cor non fuit. de Cl. 170. a. Qui non tam habitus corporis opimos, quam gracilitates coiectentur. Off. 199. a. Opimum quoddam et tanquam adipale dictionis genus. pro S. P. 19. b. Opima et praecleara praeda. et I. V. 95. b. Contentus tam opimis spolijs non fuisti. I. V. 103. a. Opimus praeda. pro Dom. 217. b. Syria opima et fertilis. pro Fl. Decianus ad L. Iulium detulit hanc opimam accusationem. pro Pom. 6. b. Asia opima est et fertilis.

Opinabilis, le. quod in opinione positum est. de D. 85. b. Artes, quae coniectura continentur et sunt opinabiles. et ib. Omnisq. opinabilis diuinitio, coniectura enim nititur. de Vn. 195. b. et Acad. 44. b. et Tuscul. 206. b. Quod totum opinabile est.

Opinatio, onis, opinio. de Vn. 195. b. Sensus mouentia quae sunt, eadem in opinatione consistunt. et Ac. 20. a. Opinatio et perceptione sublata. Tus. 214. b. Haec autem opinatio est, iudicare se scire quod nesciat.

Opinator, oris, qui probabilia tantum sequitur, nihil affirmat. Acad. 17. a. Ego uero ipse magnus quidam sum opinator, non enim sum sapiens.

Opinatus, a. um. Off. 40. a. Separatim autem in singulis admirantur, si perspicuum nec opinata quaedam bona. Tus. 211. b. Partes perturbationum ex duobus opinatis bonis nasci, et ex duobus opinatis malis.

Opinio, onis, sententia, sensus, existimatio, coiectura, placet. I. V. 225. a. Vetus est haec opinio, quae constat ex antiquissimis Graecorum literis atq. monumentis. de N. 38. b. Vetus haec opinio oppletit Graecia, exedat esse Caelum a filio Saturno. de D. 80. a. Vetus opinio est iam usq. ab herois ducta temporibus, et c. de Or. 108. b. Magna nobis pueris opinio fuit. L. Crassum, et c. Att. 140. b. In his locis opinio est, coiectura magis quam nuncio aut literis. Caesarem Formijs cito fore. de N. 26. b. Opiniorum comenta delet dies. et 88. a. Nos publicam prope opinionem secuti sumus. pro Dom. 215. a. Res erat non in opinione dubia, sed in praesentia, atq. ante oculos proposito periculo. pro Cl. 18. b. Euellam ex animis hominum tantam opinionem? tam penitus insitam, tam uetustam. et ib. Tum si quam opinionem mentibus uestris comprehendistis, si eam ratio comellet, ne repugnetis, eamq. animis libentibus remittatis. de N. 13. b. Deos esse, persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad ueritatem plane uelim. de N. 61. b. Opinio de dijs immortilib. et omnium est, et quotidie crescit. de Cl. 174. b. Philosophorum de se ipsorum opinio firma in hoc uno est, stabili inuenta est. Or. 205. b. Inferere nouas opiniones, et euellere insitas. pro Cec. 287. b. Et in eam opinionem Caelema adducebat, ut putaret, et c. Ep. 2. b. In eam opinionem re adduxerunt, ut Pompeius cupere uideatur. de D. 123. a. Romulus qui auspiciato urbem condidit, habuit opinionem esse in prouidentis rebus augurandi scientiam. et ibid. Retinetur aut ad opinionem uulgi. reip. mos, religio, et c. Acad. 46. b. Opinio quae est imbecilla, et cum falso incognitio, communis. Off. 40. b. 41. a. Omnibus opinio inhi-

1241
tia necessaria est, quam qui non habent, iniusti habentur. de Am. 102. a. Ille uicissim opinione fortasse nonnulla, qua de meis moribus habebat, me dilexit. I. V. 160. a. Esto, falsam de illis habuit opinionem, malam de nobis. Att. 180. a. Valde de aduentu Caesaris opinio est. et 100. b. Opinio, quam is uir habet integritatis meae. I. V. 74. a. Hic de uobis malam opinionem animo imbibit. pro Cl. 32. a. Perinde ut opinio est de cuiusq. moribus. et 47. b. Antea era in illa opinione populari. de In. 52. a. Probabile est, quod in opinione positum est. Ep. 8. a. Magna est hominum opinio de te. At. 65. a. Ut opinionem habere reru. Off. 330. a. Opinio de te multum me fecit. et Ep. 6. a. Non fallam opinionem tuam. contra. Rul. 87. b. Paruam exigui temporis usura, bona de me opinio nis postulo. et ib. Sin aliter hoc ipso in loco depositam et abiectam relinquas. pro Cl. 47. b. Si quam huc grauiore de illo opinionem attulisti, hanc quaeso deponite. Antequam. 196. a. Ut ea maneat opinio et existimatio, quae uirtute parata, non quae in felicitate illata est. Ep. 120. a. In eam opinionem Cassius uenerat: id est, ita de eo opinari coeperit. Ep. 13. b. Accipere falsam opinionem de aliquo. de Or. 92. b. Cum haec audirentur ab ijs, quibus non scientia esset tradenda, sed exigui temporis aut falsa, aut certe obscura opinio. et 94. a. Res ab opinionis arbitrio se iuncta, scientiaq. co-

prehensa. de Or. 95. a. Aut aeterna in eo, aut certe diuturna ualeat opinio tarditatis. Off. 42. b. Hi opinionem afferunt populo, eorum fore se similes, quos sibi ipsi delegerunt ad imitandum. de Or. 123. a. Opinionem istoru studiorum et suspitionem artificij apud iudices oratorum aduersaria esse. de Ar. 256. a. Qui tam libenter in opinionem gratiae irrepit. de Cl. 186. a. Cui aut Lentulus multo maiorem opinio nem dicendi actione faciebat, quam quanta in eo facultas erat. Part. 242. a. Penetrare ad sensum opinionemq. iudicis. de Cl. 181. b. Qui uulgi opinione diserti sunt habiti, iudem intelligentium quoq. iudicio probantur. de N. 74. a. Contra comunem opinionem, ratione pugnare. et de Or. 92. b. Ex communi quadam hominum opinione dicere. et 122. a. Nihil enim affirmare possum, nisi sententiam et opinionem meam. de N. 4. b. Opiniones philosophorum, et sententiae philosophorum. I. V. 145. b. Sane et praeter opinionem im-

proiiso incidit. Ep. 67. a. Tamen uicit opinionem meam. pro Mur. 139. b. Quantum ego opinione auguror. et ib. a. Non reuoluctus, sed opinione. Ep. 240. a. Et ipse opinione celerius uenturus cito fore. de N. 26. b. Opinio ob rem opinione celerius cofido eum poenas daturu. de Cl. 165. a. Opinio omnium, maiorem animo cepi dolorem. de Or. 98. a. Formam totius negotij opinione maiorem melioremq. uideo. Ep. 163. b. Id opinione tua mihi gratius est. de Or. 118. a. Sed etiam illa maior opinione meam est, sententia mea. pro Seft. 7. a. Aliquis sapiens opinione, errore hominum commendatus. de Or. 128. a. Excellentis opinione fortuna.

de Fin. 91. b. et Tus. 224. a. et pro Font. 282. a. Ut opinio mea fert. pro Dom. 219. b. Plura dixi quam ut opinio tulerit, aut uoluntas mea. Ep. 131. b. Ut opinio mea est. At. 76. b. Itaq. opiniones omnium superauit. de Or. 99. a. Quonia sententiae et opinionis meae uoluntatis esse participes, nihil occultabo. At. 127. a. In eadem opinione fui, qua reliqui omnes. de Or. 144. a. Si quis ductus opinione uulgi, putet, et c. At. 206. b. De Caesaris aduentu eam opinionem Do-

labella habet, quam tu coniecturam faciebas ex literis Messala. pro Pom. 8. b. Erat etiam alia grauis atque ue-

pinosissimi homines. Opino, aris, opinio mea est, opinio mea fert, opinio nem habeo, puto, in aliqua opinione sum. pro Dom. 234. b. Multa in uita falso homines opinantur. et de D. 111. b. Gubernatores nihil sine certa ratione opinantur. I. P. 89. a. De uobis Senatus opinatur non secus, ac de terrimis hostibus. Ep. 103. a. Quoad opinatus sum me in prouincia exiturum. Tus. 202. b. Nihil euenisse quod non opinandum fuisset. Acad. 15. b. Carneades delabatur interdu, ut dice-

ret, opinaturum, id est, peccaturum esse sapientem. et ib. Sapientem nihil opinari: id est, nunquam assentiri rei uel false uel incognita. et pro Mur. 139. a. Sapientem sepe aliquid opinari quod nesciat. de Cl. 176. a. T. Albitius pe-

ne Gracius (loquor ut opinor) sed licet ex orationibus iudicare. de Fin. 7. 1. a. A primo, ut opinor, animantium ortu, et c. At. 26. b. Primus, ut opinor, introitus. Ep. 106. b. Capius (opinor) olim, non omnibus dormio: sic ego, et c. pro Cl. 48. a. Certe (ut hominem confirmare oportet) nullus est, et c. pro Dom. 219. b. Plura dixi quam aut opinio tulerit, aut uoluntas mea. pro Cl. 47. b. Antea cum eram in illa opinione populari.

Opipare, laute, apparatè, splendide. At. 222. a. Cae-

sar edit et bibit opipare sane et apparatè. et 72. a. Cum opipare epulati essemus hilarem in modum. At. 100. b. Alexion me opipare muneratus est.

Opis, l. v. pis. Opis, opi, opem, ope, auxilium. At. 152. a. Caesar iam opes meas, non ut antea opem expectat. Antequam. 196. b. In meis calamitatibus aliquam ferte opem diuinam. de Fin. 89. b. Ferre opem et salutem indigentibus. Ep. 62. a. Si mihi tua clementia opem tuleris. Tus. 229. a. Ad te con-

fugimus, a te opem petimus. I. V. 110. b. Opem auxiliumq. alicui ferre. et pro Rab. 91. a. Ferre opem patriae. Porrigere atq. tendere opem alicui. l. Porriquo. pro Font. 280. b. Configere ad opem alicuius. de N. 74. b. et 75. a. Ope consilioq. tuo furtum factum est. At. 230. b. Omni ope et opera enitar, ut, et c. Ep. 45. b. Aliquid opis occidenti reipub. tulissetus. et 187. b. Ferre aliquid opis reipub. I. V. 270. a. Constitue nihil esse opis in hac uoce. I. P. 83. a. Ego ab hoc electo cadauere quicquam mihi aut opis, aut orna-

menti expectabam? pro Quint. 5. a. In altera spes esset ad talem tamen uirum iudicem ueniendi, unde eo plus opis auferret, quam quo minus attulisset gratia. At. 233. b. Petere opem ab aliquo. et 260. a. Haec nec institui, nec effici possunt sine tua ope. Off. 10. b. Ut quisq. maxime opis indigeat, ita ei potissimum opitulari. de Sen. 77. b. Quibus nihil opis est in ipsis ad bene uiuendum, ijs grauis est omnis aetas. pro Mil. 107. a. Homines omnem semper uim quacunq. ope possunt, a uita sua propulsant.

Opitular, aris, opem ferro, subuenio. Ep. 201. b. Nihil sane possum tibi opitulari. et 45. b. Opitulari reip. et 57. a. Opitulari fontibus. pro S. R. 23. a. Mulier hostiti op presso iam desperatoq. ab omnibus opitulata est. Off. 10. b. Ut quisq. maxime opis indigeat, ita ei potissimum opitulari. de In. 63. a. Qui permultum ad dicendum opitulati sunt. Off. 31. b. Subuenire et opitulari patriae.

Oportet, bat, conuenit, attinet, decet, necesse est. de Or. 86. b. Ex rerum cognitione efflorescat et redundet oportet oratio. de D. 127. a. Docet enim ratio Mathematica coru, quam istis notam esse oportebat, quata humilitate, et c. Or. 203. b. Oportere perfectione declarat officij, quo semper utendum est et omnibus. pro Cor. 56. a. Si aliquid non contra ac liceret factu, diceretur, sed contra atq. oportet.

Opinosus, a. um, magnus opinator. Acad. 26. a. Antipater et Archidemus uel duo principes dialectorum o-

1242
pinosissimi homines. Opino, aris, opinio mea est, opinio nem habeo, puto, in aliqua opinione sum. pro Dom. 234. b. Multa in uita falso homines opinantur. et de D. 111. b. Gubernatores nihil sine certa ratione opinantur. I. P. 89. a. De uobis Senatus opinatur non secus, ac de terrimis hostibus. Ep. 103. a. Quoad opinatus sum me in prouincia exiturum. Tus. 202. b. Nihil euenisse quod non opinandum fuisset. Acad. 15. b. Carneades delabatur interdu, ut dice-

ret, opinaturum, id est, peccaturum esse sapientem. et ib. Sapientem nihil opinari: id est, nunquam assentiri rei uel false uel incognita. et pro Mur. 139. a. Sapientem sepe aliquid opinari quod nesciat. de Cl. 176. a. T. Albitius pe-

ne Gracius (loquor ut opinor) sed licet ex orationibus iudicare. de Fin. 7. 1. a. A primo, ut opinor, animantium ortu, et c. At. 26. b. Primus, ut opinor, introitus. Ep. 106. b. Capius (opinor) olim, non omnibus dormio: sic ego, et c. pro Cl. 48. a. Certe (ut hominem confirmare oportet) nullus est, et c. pro Dom. 219. b. Plura dixi quam aut opinio tulerit, aut uoluntas mea. pro Cl. 47. b. Antea cum eram in illa opinione populari.

Opipare, laute, apparatè, splendide. At. 222. a. Cae-

sar edit et bibit opipare sane et apparatè. et 72. a. Cum opipare epulati essemus hilarem in modum. At. 100. b. Alexion me opipare muneratus est.

Opis, l. v. pis. Opis, opi, opem, ope, auxilium. At. 152. a. Caesar iam opes meas, non ut antea opem expectat. Antequam. 196. b. In meis calamitatibus aliquam ferte opem diuinam. de Fin. 89. b. Ferre opem et salutem indigentibus. Ep. 62. a. Si mihi tua clementia opem tuleris. Tus. 229. a. Ad te con-

fugimus, a te opem petimus. I. V. 110. b. Opem auxiliumq. alicui ferre. et pro Rab. 91. a. Ferre opem patriae. Porrigere atq. tendere opem alicui. l. Porriquo. pro Font. 280. b. Configere ad opem alicuius. de N. 74. b. et 75. a. Ope consilioq. tuo furtum factum est. At. 230. b. Omni ope et opera enitar, ut, et c. Ep. 45. b. Aliquid opis occidenti reipub. tulissetus. et 187. b. Ferre aliquid opis reipub. I. V. 270. a. Constitue nihil esse opis in hac uoce. I. P. 83. a. Ego ab hoc electo cadauere quicquam mihi aut opis, aut orna-

menti expectabam? pro Quint. 5. a. In altera spes esset ad talem tamen uirum iudicem ueniendi, unde eo plus opis auferret, quam quo minus attulisset gratia. At. 233. b. Petere opem ab aliquo. et 260. a. Haec nec institui, nec effici possunt sine tua ope. Off. 10. b. Ut quisq. maxime opis indigeat, ita ei potissimum opitulari. de Sen. 77. b. Quibus nihil opis est in ipsis ad bene uiuendum, ijs grauis est omnis aetas. pro Mil. 107. a. Homines omnem semper uim quacunq. ope possunt, a uita sua propulsant.

Opitular, aris, opem ferro, subuenio. Ep. 201. b. Nihil sane possum tibi opitulari. et 45. b. Opitulari reip. et 57. a. Opitulari fontibus. pro S. R. 23. a. Mulier hostiti op presso iam desperatoq. ab omnibus opitulata est. Off. 10. b. Ut quisq. maxime opis indigeat, ita ei potissimum opitulari. de In. 63. a. Qui permultum ad dicendum opitulati sunt. Off. 31. b. Subuenire et opitulari patriae.

Oportet, bat, conuenit, attinet, decet, necesse est. de Or. 86. b. Ex rerum cognitione efflorescat et redundet oportet oratio. de D. 127. a. Docet enim ratio Mathematica coru, quam istis notam esse oportebat, quata humilitate, et c. Or. 203. b. Oportere perfectione declarat officij, quo semper utendum est et omnibus. pro Cor. 56. a. Si aliquid non contra ac liceret factu, diceretur, sed contra atq. oportet.

Opinosus, a. um, magnus opinator. Acad. 26. a. Antipater et Archidemus uel duo principes dialectorum o-

pinosissimi homines. Opino, aris, opinio mea est, opinio nem habeo, puto, in aliqua opinione sum. pro Dom. 234. b. Multa in uita falso homines opinantur. et de D. 111. b. Gubernatores nihil sine certa ratione opinantur. I. P. 89. a. De uobis Senatus opinatur non secus, ac de terrimis hostibus. Ep. 103. a. Quoad opinatus sum me in prouincia exiturum. Tus. 202. b. Nihil euenisse quod non opinandum fuisset. Acad. 15. b. Carneades delabatur interdu, ut dice-

ret, opinaturum, id est, peccaturum esse sapientem. et ib. Sapientem nihil opinari: id est, nunquam assentiri rei uel false uel incognita. et pro Mur. 139. a. Sapientem sepe aliquid opinari quod nesciat. de Cl. 176. a. T. Albitius pe-

ne Gracius (loquor ut opinor) sed licet ex orationibus iudicare. de Fin. 7. 1. a. A primo, ut opinor, animantium ortu, et c. At. 26. b. Primus, ut opinor, introitus. Ep. 106. b. Capius (opinor) olim, non omnibus dormio: sic ego, et c. pro Cl. 48. a. Certe (ut hominem confirmare oportet) nullus est, et c. pro Dom. 219. b. Plura dixi quam aut opinio tulerit, aut uoluntas mea. pro Cl. 47. b. Antea cum eram in illa opinione populari.

Opipare, laute, apparatè, splendide. At. 222. a. Cae-

sar edit et bibit opipare sane et apparatè. et 72. a. Cum opipare epulati essemus hilarem in modum. At. 100. b. Alexion me opipare muneratus est.

optabiliter iter illud ineundum est. Optandus, a. um. I. P. 86. b. Optandum duco mihi fuisse illam expectendamq; fortunam.

Optatio, omis, optatum. Offic. 71. a. Thefeus, cui cum tres optationes Neptunus dedisset, optavit interitum Hypopoliti filij sui.

Optatio, omis, ornatus quidam orationis. de Or. 172. a. Optatio.) (Execratio, etc.

Optato, optabiliter. Att. 214. a. Et mihi optato ueneris. de Orat. 110. b. Optatum quod nunc peroptato nobis datum est.

Optatum, si, somnium, desiderium, uotum. contra Rul. 61. a. Hec non cogitata sapientum, sed optata furiosorum uidentur. Off. 7. a. Ex tribus enim optatis hoc erat tertium, quod de Hypopoliti interitu iratus optauit. 71. a. Quo optato impetrato, Thefeus in maximis fuit luctibus. Ep. 28. a. In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Epist. 25. a. Quid est causa cur mihi non sit in optatis complecti hominem? I. P. 89. b. Illud etiam accidit preter optatum meum, sed ualde ex uoluntate, ut in furorem et insaniam incidere.

Optatus, a. um, optabilis, exoptatus, longus in optatis, gratus. I. V. 56. a. Quid est quod omnibus gratius atq; optatus possit esse? Epist. 264. b. Grati et optati rumores de aliquo. Epist. 29. b. Cum optatissimum nuncium accepissem, te, etc. 30. a. Mihi quaestor optatior obtingere nemo potuit. pro Dom. 226. a. Quid illis optatissimum erat. Att. 151. a. Nihil mihi optatius, quam euolare. Q. Fr. 310. b. Vale mi optime et optatissime frater, et aduola. pro S. R. 25. a. Patres optatissimum sibi putant esse, filios suos rei familiari maxime seruire.

Optimates, tum, summi ciuitatis uiri, primarij, principes, nobiles.) (Populares. Att. 163. b. Vide ne dum pudete parum optimate esse, parum diligenter quod optimum sit, eligas. Ep. 14. a. et Tuf. 172. a. pro Fl. 157. b. Vsq; eo orba fuit ab optimatibus illa cocio, ut princeps principum esset Meandrius. pro Sest. 23. a. Qui ita se gerebat, ut sua consilia optimo cuiq; probarentur, optimates habebantur. de Cl. 193. b. Optimates Atheniensium. et de In. 68. a. Contra uoluntatem omnium optimatum. Ep. 99. a. Matrone opulente optimates. Tuf. 172. a. Optimates.) (Plebs. Att. 20. a. Hanc uiam optimatum no teneo. et 134. a. Philotimus enim me ab optimatibus ait cociscindi, quibus optimatibus, etc. Off. 50. a. Ex quo tante discordie secuta sunt, ut Tyranni existerent, optimates exterminaretur.

Optime, praeclare. Q. Frat. 311. a. Si perficiunt optime, si minus, etc. Ep. 57. b. Sed haec tu melius, uel optime omnium. I. V. 134. a. et Acad. 29. a. Optime, inquit, etc. de D. 81. b. Optime uerbo, inquam, etc.

Optimus, a. um, lectissimus, beneficentissimus. de N. 38. b. Iupiter optimus: id est, beneficentissimus. et de Opt. 243. b. Quod omnes laudes habet, id est optimum. de In. 57. a. Nam et tu mulier optimum uirum uis habere, et tu Xenophon uxorem habere lectissimam maxime uis. de Opt. 243. a. Optimum unum est, et quod optimo dissimilimum est, id est deterrimum. de Cl. 177. a. In omnibus rebus difficilis optimi perfectio atq; absolutio. Orat. 197. b. Nam neq; illud ipsum, quod est optimum, desperandi est. et in praesentibus rebus magna sunt ea, quae sunt optimis proxima. Or. 200. a. In omni re difficillimum est formam exponere optimi, quod aliud alijs uideatur optimum. de Ar. 250. a. Vir is, qui est optimus a populo Romano iudicatus, P. Scipio. de Fin. 65. a. Hoc uerbo, inquit, optimum,

ut is, etc. epimnias. de Or. 97. a. Stylus optimus et praestantissimus dicendi magister. pro Clu. 29. a. Optimus.) (Deterrimus.

Optio, omis, potestas. de Fin. 55. a. Cum soluta nobis est eligendi optio. et Acad. 6. a. Si optio naturae nostrae deatur. I. V. 61. b. Ille tibi potestatem electionemq; facturum est, ut eligas utrum uelis. In. V. An erit haec optio, et potestas tuas dicat, etc. de Fat. 140. b. Vitro frui malis, optio tua sit. de Cl. 181. b. Quando autem dubium fuisse apud patres nostros eligendi, cui patroni daretur optio, quin Antonium optaret aut Crassum? pro Q. 5. b. Cui haec optio tam misera tamq; iniqua daretur, ut, etc. pro Cec. 297. a. Si mihi non copioso homini ad dicendum optio deatur, utrum, etc. Att. 67. b. Hybernam legionem eligendi optio delata.

Opto, as, cupio, desidero, exopto, expeto, uota facio, eligo. de Or. 93. a. In speranti mihi, sed ualde optanti cecidit, ut in istum sermonem delaberer. de Or. 156. a. Quorum si alterum sit optandum, malum indifferenter prudens quam stultitiam loquacem. de Fat. 149. b. Optare hoc quidem est, non disputare. Or. 202. a. Bonitas uocis optanda est (no est enim in nobis) sed tractatio in nobis etc. Q. Fr. 314. a. Id erat huiusmodi, ut magis optandum quam sperandum putarem. pro Pom. 8. b. Itaq; tantum uictum efficere potuit, quantum incolomis nunquam est ausus optare. et pro Fl. 153. a. Quantum sibi ablatum domo impudentissimus dicit, tantum nunquam est ausus optare. I. A. 258. b. Cum ad eum, quae cupimus optamusq; uelutitum, redierimus. de Cl. 196. b. Tibi fauemus, te tua uirtute frui cupimus, tibi optamus eam remp. quae, etc. de Orat. 85. a. Neq; nobis cupientibus et optantibus fructus oculi datus est, et pro Lig. 138. b. Quid cupiebas? quid optabas? I. C. 107. b. Neq; ego a dijs immortalibus optabo Quirites, ut, etc. pro Clu. 57. b. Nihil est enim mali, nihil sceleris, quod non illa filio uoluerit, optarit, cogitarit, effecerit. Offic. 71. a. Sol Phaeontii filio facturum se esse dixit, quicquid optasset, optauit ut in curram patris tolleretur. Off. 7. a. Ex tribus optatis hoc erat tertium, quod de Hypopoliti interitu iratus optauit. Ep. 42. a. Sed ne optari quidem sacerdotem licebat, qui cuiquam ex collegio esset inimicus. I. P. 86. b. Optanda duco mihi fuisse ex petendamq; fortunam. et 89. a. b. Haec opto de nobis semper expetui, haec optaui, haec precatus sum. et ibid. Optare insaniam alicui. de Am. 207. b. Qui etiam necesse est cupere, etiam optare, ut quam sepius amicus peccet.

Opulentia, tie, opes. Sal. in Cic. 271. a. Opulentiam istam ex sanguine ciuium parasti.

Opulentissimus, a. um, ditissimus, opibus circumfluens, et abundans. de D. 132. b. Croesus Asia rex opulentissimus et abundans. de N. 76. b. Opulentissima et beatissima ciuitas.

Opus, ris, minus, opera, artificium. de Or. 115. a. Magnum est quoddam opus atq; haud sciam an de humanis operibus longe maximum dicere, etc. de Cl. 171. a. Et nimirum is princeps ex latinis illa oratorum propria, et quasi legitima opera tractauit, ut egredereur a proposito, ut delectaret animos, etc. I. V. 212. b. Nunquam mihi opus deest. Or. 203. b. Magnum opus et arduum, sed ingredientibus considerandum fuit, quid ageremus. Tuf. 203. b. Magnum opus et dissilile. Att. 147. a. Vtina aliquod in hac miseria reip. πολιτινο opus efficere et nauare mihi liceat. Ep. 107. b. Itaq; opera efficio tanta quanta fortasse tenuentes. de Or. 112. a. Homo unius cuiusdam operis, ut inquit

inquit Cecilius. At. 25. a. Curabo ut huius peregrinationis tibi opus extet. et 159. a. Ep. 263. b. An pangis aliquid Sophocleum? sic opus apparet. I. V. 229. b. Opus tam elegans, tam perfectum, tam elaboratum. et de N. 54. a. Opus artificiosum et diuinum. de N. 21. a. Opera magnifica atq; praeclara. de N. 37. a. Quod in operibus nostrarum artium manus efficit, id multo artificiosius naturam efficit. Off. 30. a. Pictores et ueri etiam poetae suum quisque opus a uulgo considerari uult. Acad. 39. a. Magnum opus in manibus habeo. Ep. 7. b. Minime miror te tuis praeclaris operibus letari. de Or. 108. a. In uno aliquo opere noctes et dies urgeri. I. V. 68. b. Publicorum operum depulatio. pro Dom. 223. b. Operum publicorum exactio. Top. 22. a. Eius operis uiciorum est, fornices uel parietis. I. V. 210. b. Haec omnia antiquo opere et summo artificio facta. et 224. b. et summa arte. I. V. 229. a. Quorum iste non opere delectatur, sed pondere, et 206. b. Hydria praeclaro opere, grandi pondere. I. V. 223. a. Galeae coelatae opere Corinthio. de Leg. 183. a. Exornare sepulchrum opere testorio. Tuf. 240. a. Stragulum magnificis operibus pictum. de Sen. 81. b. Nunquam ulla in agro maiora opera sunt sensibus absentibus. Att. 208. b. Academicis uirtutibus totam ad Varro nem traduximus. Att. 226. a. Dij immortales, quae tum opera efficit potuerunt. Off. 53. a. Nulla eius ingenij monumenta mandata literis, nullum opus oculi, nullum solitudinis munus extat. I. A. 250. a. Antonius Mutinam operibus munitionibusq; pepit. I. A. 264. a. Erit igitur extructa moles opere magnifico, incoisq; literae, etc. de Sen. 82. b. Praeclarum opus est, instituere adolescentes. Par. 116. b. Hoc tamen opus in apertum ut referas, nihil potest. et 118. a. Qui Corinthijs operibus abundans. de L. 157. a. Cum sit opus unum hoc oratorum maxime. pro Mar. 132. b. Nihil est opere aut manu factum, quod non aliquando confirmat uetus. Top. 226. a. Cause, quae sine illa appetitione animi, sine uoluntate suum quasi opus efficiunt. I. V. 230. b. Nimio opere sicut magno opere. Off. 35. b. Quae non sine hominum opere habere possemus. et ib. Sine hominum manu atq; opera. Q. Fr. 328. b. De arcano Casaris, opus est uel me hercule etiam elegantioris alicuius, scilicet artificis. de D. 120. b. Vt si mures corrosetur aliquid, quorum est opus hoc unum monstrum putemus.

Opusculum, li. Att. 30. b. Minutorum opusculorum fabricator. et de Leg. 156. b. In isto opusculo, etc. Par. ad. 116. b. Accipies igitur hoc paruum opusculum lucubratum his iam contractioribus noctibus.

Opus est, conuenit, tempus fert, res fert, si usus est, si ita commodum uestrum fert, necesse est. de Or. 112. b. Illud etiam si opus est, tamen est minus necessarium. Ep. 17. a. Legem curiatam consuli ferre opus esse, sibi necesse non esse. ad Her. 28. a. Tacito cum opus est clamas, cum loqui conuenit, obmutescis. et Att. 118. b. Sed opus fuit Hircio conuenit. Att. 212. a. Hoc fieri oportet et opus est. Att. 106. b. Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? an mihi minus tuus non saceret fidem? Ep. 66. b. Et si opus esse uidebitur, ipse conueniam. I. C. 165. a. Ne dici quidem opus est, quanta diminutione ciuium, etc. de Or. 104. a. Acuto homine nobis opus est. et I. A. 236. a. Expedito nobis homine opus est. Par. 124. b. Mihi quaestio opus est. In Sal. 273. b. Vbi rerum testimonia adiunt, non opus est uerbis. Off. 75. b. Is quod sibi opus esse uidebat, no quod reip. censuit. et Ep. 50. b. Illa quando et corpus fuit, uixit. pro Flac. 153. b. Graeci ex tempore, quod opus est, obsignat. Ep. 66. a. Nos si quid erit istic opus, defendes. Ep. 173. a. Tu quae

istic opus erunt, administrari prospicies. Epist. 88. b. Non enim acciderat mihi opus esse. Epist. 29. b. Is omnia pollicitus est, quae tibi essent opus. Ep. 139. a. Nihil tibi opus est illud a Trabea. Ep. 20. b. Dux nobis et autor opus est. Ep. 109. b. Sulpitij tibi operam intelligo non multum opus fuisse. At. 247. b. Video mihi opus esse uaticium. et ibid. Mihi opus est uniuerso quidem, scilicet uaticio. de Or. 141. b. In omnibus rebus, quae sub aspectum ueniunt, sed des opus est. de In. 69. a. Huius nobis exempla per multum opus sunt. Ep. 147. b. Aliquantum nobis temporis et magis laboris, et multa impense opus fuerunt, ut quae, etc. At. 97. b. Dices nummos mihi opus esse ad paratum triumphum. Ep. 58. b. Quibuscumq; rebus opus esse intelligam, tibi praesto ero. de Cl. 174. a. Ad remp. dicitur quod opus esset, satis habuit eloquentiae. contra R. 64. a. Mihi ad huiusce uerbi uim uehementer opus est prudentia uestra. Ep. 31. b. et ad Heren. 37. a. Praesidio firmiori opus est ad istam prouinciam. Ep. 158. a. Villa in re, quae ad ualeitudinem opus sit. I. V. 102. a. Aiebat multa sibi opus esse, multa canibus suis. Tuf. 246. a. Alexandro roganti, ut diceret, si quid sibi opus esset, Nunc, inquit, etc. Att. 19. b. Tum si quid res fieret, coram inter nos conferemus: id est, si quid opus erit. I. A. 194. a. Si res ita tulisset, id est, si opus fuisset. Ep. 132. a. Si tibi ita conueniat, id est, opus sit. Am. 106. a. Atq; haud scio, an ne opus sit quidem, nihil unquam omnino deesse amicis. Epist. 116. a. Amabo te, si quid quod opus fuerit Appio facies, ponito me in gratia.

Oras, re, regio, pars terrarum, extremitas. pro Cor. 56. b. Qui tot habet triumphos, quot oras sunt partesq; terrarum. et de N. 59. a. Quaecumq; in oras parte terrarum. Ep. 185. b. Extera nationes a prima ora Graeciae usque ad Aegyptum. Tuf. 162. b. Terra duabus oris distantibus habitabilis. Tuf. 157. b. Ora ipsa locorum illorum, quod peruenimus. Att. 109. a. et Tuf. 236. a. Tota haec maritima ora. de D. 117. b. Ora gentium, in quibus haec ne obseruatur quidem. de N. 46. a. Amoentates orarum et licorum. Tuf. 172. b. Duas ora distantes. de N. 12. b. Ignibus altissimi ora reddita est. de N. 46. a. Aether extrema ora et de terminatio mundi. de Fin. 86. a. Regiones, quarum nulla esset ora, nulla extremitas. de N. 12. b. Immensa regionum magnitudo, in quam se intendens animus, nullam oram ultimi uideat. de D. 102. b. Omnes auidi spectant ad carceris oras. pro Pomp. 8. b. Eani diripiendi causa, in eas oras nostrum exercitum esse adductum.

Oraculum, li, fors, uaticinatio. Top. 227. b. Oracula ex eo ipso appellata sunt, quod inest in his de oru oratio. de D. 100. a. Iisdemq; de rebus semper aut Delphis oraculum, aut ab Ammone, aut a Dodone petebant. de D. 96. a. Cum oraculum ab Ioue Dodoneo petiuisset de uictoria sciscitantes. de D. 80. b. Graecia nullam coloniam misit sine Pythio aut Dodoneo aut Ammonis oraculo. de D. 96. a. b. Sacerdos quae proposita erat oraculo. pro Font. 280. a. Nationes quae quondam Delphos usq; ad Apollinem Pythium atq; ad oraculum orbis terrae spoliandam profectae sunt. de D. 87. b. Oracula quae instinctu diuino afflatuq; funduntur. et ib. Oracula, quae aequatis sortibus ducuntur. de D. 104. a. Credo etiam anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus inflatae mentes oracula funderent. de D. 88. b. Potest autem uis illa terraeque mentem Pythiae concitabat, euanuisse uetustate. At. 274. a. Haec ex oraculo Apollinis Pythij edita tibi puta, nihil potest esse uerius. et Off. 49. b. Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam, etc. pro Font. 279. a. Si quicquam ex illo loco dicitur, ex oraculo dici potest. Gg tet. de

tet. de D. 132. b. Sors illa edita est opulentiſſimo regi Aſie, Crœſus Halim penetrans magna pertueret opū uim. Et ibi. Cur iſto modo iam oracula Delphis nō edūtur. de L. 178. a. Oraculū editū eſt, eaſ, etc. de N. 14. b. Hæc ego nūc pbyſicorū oracula ſundo. de D. 95. a. Expoſui ſomnij ac ſuroris oracula. Tuſ. 174. a. Et de Fin. 68. b. Quod oraculū erat datū, ſi rex interfectus eſſet, uictrices Athenas fore. Et ibi. Oraculo edito pro S. R. 29. a. Cum præferim deorum immortalū iuſſis atq; oraculis id feciſſe dicantur.

Oratio, nis. locutio, ſermo, concio. Or. 202. a. Quamquam omnis locutio oratio eſt, tamen unius oratoris locutio hoc proprio ſignata nomine eſt. de N. 20. a. Sermo et oratio in homine. de Or. 125. b. Illa, quæ à bono poeta dicta eſt hæc animata atq; regina rerū oratio. Et ibi. Oratio motus eſt effingit hominū. Et ibi. multa de oratione. Orat. 213. b. Socrates orationis faciendæ ac ornandæ autor locupletiffimus. Et de Or. 90. b. Ignarus faciendæ ac poliendæ orationis. pro Dom. 216. b. Cum his hæc haberi oratio potest, qui. Et c. Ep. 112. a. Tu quam orationē Pomp. habuerit tecum, fac mihi perſcribas. Tuſ. 246. Habere multam orationem de aliqua re. Ep. 62. a. Mitiffimam in ſenatu orationē habuit. Off. 26. b. Magna uis orationis eſt, eadēq; duplex, altera contentioſis, altera ſermoniſ contentioſis, et c. ſermo. Et c. 42. b. Duplex eſt ratio orationis, quarum in altera eſt ſermo, in altera contentioſis, et c. Et ibi. Contentioſis orationis maiorem uim habet ad gloriam: ea eſt enim quam eloquentiam dicimus. Et 43. a. Quæ in multitudine cum cōtentione habetur oratio. Ep. 153. a. Oratio grauiſſimis uerbis ſententijsq; plena. de Or. 87. b. Sapientiffimis ſententijs grauiſſiſq; uerbis ornata oratio et perpolitā. de Clar. 175. b. Orator grandis uerbis, ſapiens ſententijs, genere toto grauis. de Fin. 94. a. Verum tamen cū de rebus grandiorib. dicas, ipſæ res uerba rapiunt, ita ſit cum grauior, tum etiā ſplendidior oratio. pro Cor. 58. a. C. Pompeius cuius oratio omnibus ornamentis abundauit. pro Cæ. 47. a. Genus orationis, eius facultatē, copiam ſententiarum atq; uerborū perſpexi. Et ibi. Sed inerat oratio et bonis artibus inſtituta, et cura, et uigilijs elaborata. pro Seſt. 19. b. Ita de me ille ſcripſit, ijs uerbis, rebus, ſententijs, ut. Et c. de In. 67. a. Distinguere et illuſtrare orationē raro inducendis locis cōmunitus. de Or. 147. a. Et 114. a. Oratio de horridis rebus mitida, de ieiunijs plena, de peruulgatis noua. Et 125. a. Flumen orationis et uarietas. Et Acad. 30. a. Flumen grauiſſimorū et optimorum uerborum. Et de Fin. 64. b. Aureum orationis flumen fundēs Ariſtoteles. Item. Quasi torrens fertur oratio. de Cl. 172. a. Oratio incitata, grauis, uehemens. de Or. 161. b. Figura orationis plena et tamen teres. (Tenuis, nō tamē ſine neruis et uiribus, mediocriſ. de Or. 159. a. Itaq; tum graues ſumus, tum ſubtilis, tum mediū quiddā tenemus. de Opt. 50. 24. 3. a. Orator gradis, grauis, copioſus. (Tenuis, ſubtilis, breuis. Et Orat. 201. b. Alij graues, alij tenues, alij temperati. Or. 205. a. b. Oratio uel orator grauis, acer, ardens, amplus, copioſus, ornatus. (Tenuis, ſubtilis, acutus, ſubmiſſus, humilis, mediū, modicus, temperatus, mediocriſ, ut philoſophorū: inſignis, florens, pictus, expolitus, ut ſophiſtarum. de N. 30. a. Vberius et ſuſtus diſputat. (Anguſtius et breuius, et c. Et ibi. de oratione rhetorica et diſtictica. de Orat. 128. b. Multa uaria, et copioſa oratio. de Or. 127. a. Genus orationis uehemēt atq; atrox. (Genus alterū lenitatis et manſuetudinis. Et de Clar. 175. b. Genus dicendi magnificentius et ornatius. et de Clar. 175. a. Genus orationis uagū, ſuſum, multiplex. de Or. 145. b. Ge-

nus dicendi forte, uehemens, cōmotum in agendo, præuinitum, ex omni parte ſeptum, acre, acutum, enucleatum, et multa alia. de Or. 125. a. Et de Clar. 167. b. Oratio ſtrictis, intentis, acris, uehemens, grandis, incitata. (Placida, ſummiſſa, lenis. de Or. 113. a. Genus ſermoniſ liquidum, ſuſum, profluens. (Exile, aridum, concuſum, minutū. de Cl. 173. a. Limatum dicendi genus. de Or. 151. a. Oratio grauis, ſuauiſ, erudita, liberalis, admirabilis, polita, ſenſus et dolores habens. (Exilis, inculta, uulgaris, obſoleta. et ibi. Conſperſa quaſi uerborū ſententiarumq; floribus. de Or. 160. a. Oratio, quæ quidē polita ſit atq; facta quodammodo. Et 152. a. Concinna, diſtincta, ornata, ſeſtina. Et 158. b. Iuncta, coherens, lenis, æquabiliter fluens. de Or. 161. b. Distinguenda et frequentanda eſt omnis oratio luminibus, ſententiarum atq; uerborū. de Or. 147. b. Qui diſtincte, qui explicatē, qui abundanter, qui illuminat et rebus et uerbis dicunt, et in ipſa oratione quaſi quendā numerum uerſumq; cōficiunt, id eſt, quod dico ornate. de Clar. 174. a. Peracutum et artis plenum orationis genus. de Cl. 170. b. Hæc poſteriorum quaſi exaggerata alius oratio. Et de Fin. 126. b. Oratio ſplendida, illuſtris. Or. 315. b. Oratio alta et exaggerata. (Abieſta, humilis. de Clar. 183. a. Incitata, uolubilis, redundans et circumfluens oratio. de Or. 114. a. Genus orationis ſuſum atq; tractum, et cum lenitate quadā æquabiliter profluens, ſine iudiciali aſperitate, et ſine ſententiarum proſuſum aculeis. Or. 199. a. Opimum quoddā, et tanquam adipale orationis genus. Orat. 201. a. Dulce orationis genus, et ſolum, et effluens, ſententijs argutum, uerbis ſonans, eſt in illo epididico genere. Or. 198. b. Glandiloqui (ut ita dicam) fuerunt, eum ampla et ſententiarum grauitate et maieſtate uerborum. et ibi. Oratores uehementes, uarij, copioſi, graues. de Clar. 191. a. Accurati et exquiſitiſſimi dicendi genus. de Cl. 193. b. 196. a. Oratio cum incitata et uibrans, ſum accurata etiam et polita. Or. 215. a. Oratio collocata atq; diſſuſa. (Anguſta atq; cōciſa. de Clar. 189. a. Plena literate ſenſuſ oratio. Et ibi. Splendida quædam et minimē ueterataria ratio dicendi. pro Syl. 169. a. Copioſiſſima atq; ornatiſſima oratio. de Clar. 189. b. Cōpoſitum dicendi genus, et acre, et expeditum. Et 190. a. Oratio ſplendida et grandis et eadem faceta et perurbana. ad Her. 27. b. Oratio puris et electis uerbis compoſita. At. 238. a. Eſt autem oratio ſcripta elegantiſſimē ſententijs et uerbis, ut nihil poſſit ultra. pro Plan. 271. a. Tua ſuit perelegas et perſubtilis oratio. de Clar. 192. a. Genus orationis ſincerum, ſolidum, et exſiccatum. Or. 202. b. Lenitas et æquabilitas orationis, et purum quaſi quoddam et candidum genus dicendi. contra Rul. 68. b. Is explicat orationem ſanē longā et uerbis ualde bonis. Off. 1. a. Aptē, diſtinctē, ornateq; dicere oratoris proprium eſt. de Or. 147. a. Preſſe, æquabiliter, leniter loqui. (Aſperē, uaste, ruſtice loqui. Et de Cl. 174. b. Subtiliter, preſſe, enucleatē, ſolutē et ſuauiſ dicere. de Clar. 170. a. Attici acuti, elegantes, ſaceti, breues. de D. 97. b. Oratio uel actio uehemens, et grauis, et copioſa. de D. 140. b. Vbertas orationis et ornamenta dicendi. Or. 202. b. Oratio tracta quædam et fluens. Et ibi. Contra et acris oratio. de Or. 125. b. Sententiæ integre, ueræ, nouæ, ſine ſignentiſ ſucoq; puerili. Ep. 85. a. Oratio libera, incitata. de Or. 109. b. Quid enim tua poteſt oratione aut ſubtilius, aut ornatius eſſe? pro Seſt. 26. b. Sed mihi omnis oratio eſt cū uirtute, non cū deſidia. de Cl. 174. b. Apud uolubilis, ſed paulo ſeruidior erat oratio. pro Fl. 156. b. Homo uolubilis, præcipiti quadam celeritate dicendi. de Clar.

Clar. 187. a. Feruidum quoddam et petulans et furioſum genus dicendi. Et ibi. Inconditū genus dicendi. de Cl. 170. b. Antiquior eſt uerſus et quædam horridiora uerba. Et 171. b. Exilis oratio et redolens antiquitatē. Or. 218. b. Oratio carens numeris, diſſipata, inculta, et fluens eſt. Et 220. a. Oratio diſſipata, diſfluens, ſoluta. de Cl. 189. a. Oratio tum obſcura, quia peracuta: tum rapida et celeritate cacata oratio. Or. 198. b. Oratio aſpera, horrida, triſtis, neq; perfectā neq; cōluſa. Et ibi. Lenis, inſtructa, et terminata oratio. Et ibi. Alia pulchra. de Cl. 174. a. Triſte et ſenerum genus dicendi. Or. 201. b. Duritas et ſeueritas et quaſi maieſtatis orationis. Or. 216. b. Ne immoderata aut fluens aut diſſoluta aut anguſta ſit oratio. Or. 203. b. Genus dicendi ſummiſſum et humile. Et ibi. Orator tenuis, ſubtilis, acutus. Et c. 314. b. Ille capitalis, creber, acutus, breuis, penē puſillus Thucydides. Off. 1. b. Diſputator ſubtilis, orator parum uehemens, dulcis tamen. de Cl. 190. b. Eos quorum alior oratio, actioq; eſt ardentior, ſurere et bacchari arbitrabatur. Or. 199. a. Horridē, incultē. (Eleganter, enucleatēq; dicere, et inquinatē loqui. de N. 30. a. Anguſta cōcluſe orationis nō facile ſe ipſa tutatur. de Cl. 182. b. Cauēda eſt preſſio illi oratori inopia et ieiunitas, amplo autē inflatū et corruptū dicendi genus. de Or. 182. b. Attenuatē preſſeq; dicere. (Sublate ampleq; dicere. ad Her. 27. a. Oratio inflata, arida, exilis. Et ibi. Fluſtuans, diſſoluta. de Fin. 94. a. Res philoſophicas ornate dicere uelle, puerile eſt: planē autē et perſpicuē expedire, docti et intelligentis uiri. de Or. 114. a. Et de Cl. 175. a. b. Oratio philoſophorū qualis. Or. 203. a. Oratio Platonis et Democriti qualis. de Cl. 175. b. Oratio philoſophorum pacator, oratorū pugnator. de L. 158. b. Oratio tua non multum à philoſophorū lenitate abeſt. Et de Or. 128. b. Genus dicendi in quo uis atq; cōtentione queritur. Et Tuſ. 237. b. Lenitas orationis. Or. 292. b. de oratione philoſophorū multa et pulchra. de Cl. 175. b. Oratio Stoicorū aſtriſta et contracta, id eſt, Academicorū ueterū et Platonis. (Libera, lata. Et de Or. 91. a. Oratio Stoicorū ſpiſioſa et exilis. de Orat. 149. a. Stoici orationis genus habent fortāſſe ſubtile et certē acutū, ſed ut in oratore exile, inuſtatū, abhorrens de auribus uulgi, obſcurum, inane, ieiunum. de Or. 114. a. Et Or. 202. b. Oratio hiſtoricorum qualis. Or. 219. b. Siculorum dicendi genus adieſtū. de Cl. 183. a. Grandis, et ut ita dicam, Tragicus orator. de Or. 127. b. Neque paruis in rebus adhibende ſunt hæc dicendi faces. Et ibi. Tragædiæ agere in nugis. de Sen. 82. b. Cōpta oratio et mitis. Sermo quietus et remiſſus. de Sen. 83. a. Ex Neſtoris lingua, ut ait Homerus, melle dulcor fluebat oratio. de Sen. 84. b. Cauſarum illuſtrium quaſcunq; defendi, nunc quam maximē conficio orationes.

Oratiuncula, le. oratio. At. 209. a. Scripſit enim ad me Balbus, et Oppius mirificē ſe probare, ob eaq; cauſam ad Cæſarem, meam ſe oratiunculam miſiſſe. 239. a. Brutū omnire, qua poſſum cupio uiuare, et cuius de oratiuncula idē te, quod me ſentire uideo. de Cl. 171. a. Iudicant eum oratiuncule, tum hiſtoria quædā græca, ſcripta dulciſſimē. Et 183. de N. 68. a. Oratiuncula aureola. Orator, oris. is qui dicit, eloquens, legatus. de Or. 90. b. Is orator erit mea quidē ſententia hoc tam graui dignus nomine, qui quacunq; res inciderit, quæ ſit dictione explicanda, prudenter, compoſite, ornate et memoriter dicat, cum quadam etiā actionis dignitate. de Or. 90. a. Orator plenus atq; perfectus is eſt, qui de omnibus rebus poſſit uariē copioſeq; dicere. Et 150. b. De oratore ſummo et per-

fecto. de Or. 103. a. Oratorem cum puto eſſe, qui et uerbis ad audiendum iucundis, et ſententijs ad probandū accommodatis uti poſſit in cauſis forenſibus atque communibus, eumq; eſſe præterea inſtructū uoce et actione et lepore quodā uolo. de Or. 108. a. Sit orator nobis is, qui ut Cræſus deſcripſit, accommodatē ad perſuadendum poſſit dicere. Et 96. b. Oratorē ubicunq; conſiterit, cōſſistere in ſuo. de Or. 95. Nihil in hominū genere rariuſ perfectio oratorē inueniri poteſt. Et 94. b. Pingendus eſt nobis deſcriptis omnibus uitijs orator, atq; omni laude cumulatus. Et 156. a. Si querimus quid unū excellat, docto oratori palma danda eſt. Et ibi. In oratore perfectio in eſt omnis philoſophorum ſcientia. Off. 1. a. Oratoris propriū, aptē, diſtinctē, ornateq; dicere. Or. 202. b. Oratorē hoc uno excellere, id eſt, oratione: cætera in eo latere, indicat nomen ipſum. Non enim inuentor, aut compoſitor, aut actor, hæc complexus eſt omnia: ſed et græcē ab eloquendo pſtop, et latinē eloquens dictus eſt, et c. Et ibi. Dicēdi, id eſt, eloquendi maxima uis ſoli oratori conceditur. Et Or. 207. a. Diſputandi ratio et loquendi Dialecticorū ſit, Oratorū autem dicendi et ornandi. Part. 242. b. Ut oratorē decet late expremere. de Or. 148. a. Ut illum efficeret oratorem uerborū, actoremq; rerum. Et Or. 220. a. Orator cōpoſitus. (In conditus. Et de Cl. 174. a. Orator canorus et uolubilis. de Cl. 188. a. Orator præſtat minutis imperatoribus. de Cl. 187. b. Antronius et Statiemus mali oratores. de Or. 86. b. Vis oratoris proſeſſioq; ipſa benedicendi, hoc ſuſcipere ac polliceri uidetur, ut omni de re, quæcunq; ſit propoſita, ab eo ordine copioſeq; dicatur. de Orat. 89. a. Oratoris eſt compoſitē, ornate, copioſe eloqui. de Or. 91. a. Nemo eſt in oratorū numero habendus, qui nō ſit omnibus ijs artibus quæ ſunt libero homine dignæ, perpolitus. de Or. 145. a. De oratorū tam Græcorū quam Latinorum diſſerentia. de Cl. 169. a. C. Fabricius ad Pyrrhū de captiuis reddendis miſſus orator. Et de Ar. 251. b. Oratores cōtra ius faſq; interfectos, id eſt, legatos. de L. 173. b. Fœderū pacis belli induciarum oratores, ſæciales, iudices ne ſunto. l. Oratio.

Oratoris, ornate, copioſe, ſplendide. Or. 219. a. Pulchrē et oratorē dicere. Et ad Her. 41. b. Oratorius, a. um. Acad. 45. a. Hinc quaſi ex altera parte oratoria uis dicendi adhibebatur, explicatrix orationis perpetuæ uel perſuadendum accommodatæ. Par. 237. a. Et illam diſputandi prudentiam cōcertatio captatioq; uerborum, et hanc oratoriam uim inanis quædā proſluentia loquendi imitatur. de Or. 105. a. Sic illam orationē diſertam ſibi et oratoriā uideri, fortē et uirilem non uideri. Et de Cl. 188. b. Illa oratoria ornamenta dicendi. Par. 116. a. Sticē nullis oratorijs ornamentis adhibitis dicere. Oratus, tus. rogatus. pro Flac. 163. b. An etiam ſcripſit oratu tuo? Orbatus, a. um. priuatus. pro Cl. 26. b. Mater orbata filio. Ep. 54. b. Nec eam multis claris uiris orbata priuare etiam aſpectu tuo. Ep. 83. a. Omni ſpe ſalutis orbatus. Orbiculatus, a. um. globoſus. Ep. 124. a. Malis orbiculatis eſſe paſſi uidentur. Orbis, bis. circulus, ambitus, rotundus ambitus. de N. 35. a. Due formæ præſtantes ſunt, ex ſolidis globus, ex planis circulus aut orbis, qui Græcē cyclos dicitur. de Som. 128. a. Stelle circulos ſuos orbēq; conſciunt celeritate mirabili. Et ibi. b. Nouem tibi orbibus uel potiùs globis connexa ſunt omnia. Et de N. 35. a. Circuitus orbium ſolis conuerſionem conſciunt annuā. Ac. 17. a. Quæ curſu in teriore breui conuertitur orbe. de N. 36. b. Orbis ſigni-

fer, et orbis signorum. de Som. 123. a. Orbis lacteus, et circulus lacteus. de Vn. 129. a. In orbem torquere. I. P. 84. a. Cum illum suum saltatorium uersaret orbem. Att. 28. a. et 35. b. Nūquid sonitu quā putaram orbis hic reipub. est conuersus. et pro Planc. 279. a. Stare debemus tanquam in orbe aliquo reipub. qui uersetur, etc. de Or. 161. b. Circulus et quasi orbis uerborum. Or. 210. b. Forā ma ipsa concinnitasq; uerborum conficiat orbem suum. Orat. 220. a. In Thucydide orbem orationis desidero. de Fin. 129. b. Sententiā illorum in hunc orbem, quem circum scripsimus, incidere non possunt. pro S. R. 35. b. Africa terra pars orbis terrarum. contra Rul. 72. b. Orbis terrarum gentiumq; omnium. I. V. 225. a. et Ep. 27. a. Orbem omnium peragrasse terrarum. et ibi. Hec orbis terrarū perurbatio. pro Dom. 253. b. Vir princeps orbis terrarū. contra Rul. 71. a. Ager campanus orbis terrarū pulcherrimus. I. C. 99. a. In hoc orbis terrarū grauissimo consilio. Ep. 64. a. Sed scito ea quae nos pro salute patriae gessimus, orbis terrarū iudicio comprobari. de Fa. 143. a. Si in sphaera maximi orbis sunt, medijs inter se diuiduntur.

Orbita, t. e. rotae currentis uestigium. Att. 35. b. Orbis reipub. sic est conuersus, ut uix impressam orbitam uideri possimus. Orbitas, t. s. solitudo liberorum. pro Dom. 232. a. de Or. 104. b. Insistere aliquem tutorem filiorum suorum orbitati. et 143. a. Crassus deplorauit casum et orbitatē senatus. de Fin. 144. b. Bonum liberi, misera orbitas. Ep. 145. a. Maxima orbitate reip. uirorum talium.

Orbo, as. prius, spolio, nudo. Acad. 16. a. Ea philosophia, quae cōfundit uera cum falsis, spoliat nos iudicio, priuat approbatione, omnibus orbat sensibus. et 9. a. Ipsumq; animal orbat animo. pro Seft. 11. a. Ne uictor multis fortibus ciuibus reip. orbaret. Post. 205. a. Cum resp. nō solum parentibus perpetuis, uerum etiam tutoribus annuis esset orbat. et pro Mur. 144. a. Ne orbetur auxilio resp. de Cl. 165. a. Cum forum uoce erudita spoliati atq; orbatum uideret. Off. 7. a. Theseus filio Hippolyto orbatum.

Orbus, a, um. priuatus, desertus. Q. Fr. 305. a. Sed te incolumi orbi nō erunt id est filij. Post. 200. a. Resp. orba cōsulis fidem tanquā legitimi tutoris implorauit. Ep. 43. b. Ut tam orba ciuitas tales tutores cōplecti debeat. pro Fl. 157. b. Vsq; eo orba fuit ab optimatibus illa cōcio, ut, etc. de Cl. 196. a. Orbe eloquentia quasi tutores relicti sumus. de N. 4. a. Quam philosophiae rationem nunc propemodum orbam esse in Graecia intelligo. Ep. 57. a. Itaq; orbis ijs rebus omnibus, quibus, etc. Par. 123. b. Hereditatis spes quem nūm non obseruat locupletis orbi senis de L. 185. b. Neue plebem orbam Tribunus relinquunt.

Orchestra, strae. locus in theatro, uel scena, ubi sedebant senatores. de Pro. 72. a. Piso iam cum Graecis in Orchestra belluatur, antea post spiarium solebat.

Orcus, ci. Dis pater, Pluto. de N. 68. a. Iupiter et Neptunus, ergo etiam Orcus frater. I. V. 226. a. Ut Verres aliter Orcus uenisse Einnam, et Proserpinam rapuisse uideretur. de Fin. 79. a. Mihi sex menses satis sunt uicē, septimum Orco spondeo. Tuscul. 158. b. Acherontia templa alta, Orci pallida.

Ordnate, ordinatim. ad Her. 41. b. Distincte et ordinatē disponeere.

Ordinatum, ordinatē, ordine, compositē, distinctē, ex ordine. Ep. 174. a. Ille enim id passim, ego ordinatim. Sulpitij. et 50. a. Honores ordinatim petere. Bruti.

Ordino, as. compono, constituo, designo, digero, ratio

ne dispono, in ordinem adduco uel redigo. pro Syl. 177. a. Cum omnia ordinarentur, instituerentur, pararentur. de In. 46. b. Tum deniq; ordinandae sunt caeterae partes orationis. de Or. 112. a. Ea mihi uidentur in lite ordinanda, et in consilio dando esse posita. Q. Fr. 307. b. Referebatur de ordinandis praetoribus, aliter, ornandis. Q. Fr. 307. b. Referebatur de prouincijs quaestorum, et de ordinandis praetoribus.

Ordior, iris, orsus sum. incipio. de D. 114. a. Itaq; ordiar ab aruspicina, quam, etc. et de Fin. 51. b. Ut autem a facillimis ordiamur, prima, etc. et de Or. 160. b. Ordiri orationem a poeane. et Or. 208. a. At. 54. a. Alterius uitae quoddam initium ordimur. Ep. 67. a. Dixerat autem mihi te reliquas res ordiri. de Clar. 193. a. Hortensius admodum adolescens, orsus est in foro dicere. de Or. 93. a. Crassus princeps eius sermonis ordiendi fuit. I. V. 225. a. De quo paulo altius ordiar. et repetam memoriam religionis. et de Cl. 166. b. Eloquētia, de qua disputare ordimur. Off. 329. b. Ut ordiar ab initio, et perducam ad finem. de Fat. 140. b. Prorinde ordire. I. A. 169. a. Vis ne igitur te inspiciamus a puero? sic opinor, ordiamur a principio. de L. 157. b. Ego autem animi pendere soleo, cum quid orsus sum, si traducor aliud. de L. 158. b. Sed iam ordire explicare quae so, de iure ciuili quid sentias. de L. 160. a. Nam si hoc non probas, a deo causa ordienā est potissimū. pro Mar. 136. a. Sed unde est orsa, in eodem terminetur oratio.

Ordo, nis. ratio, distributio, dispositio, collocatio, societas, ratio (ut ita dicā) grex. Att. 84. a. Nec in oratione meam iustitiam, sed ordinem cōseruabo tuum. et pro Q. R. 45. b. Ac. 17. b. Ut prae posterē tecum agam, mox reserā me ad ordinem. de Or. 124. b. Ordo et dispositio argumentorum. Off. 29. a. Nam et ordinem sic definiunt, compositionē rerum aptis et accommodatis locis. et 28. b. Ordo est in qua intelligitur ordinis cōseruatio. et ibi. Ita que uidetur eadem uis ordinis et collocationis fore. de Or. 141. a. Ordo est qui memoriae maxime lumen affert. de Or. 96. b. Inuenta non solum ordine, sed etiam momento quodam et iudicio disponere. de Cl. 187. a. Sed ordinem sequens in memoriam notam et aequalē necessariū incurā.

Ordo, nis. ratio, distributio, dispositio, collocatio, societas, ratio (ut ita dicā) grex. Att. 84. a. Nec in oratione meam iustitiam, sed ordinem cōseruabo tuum. et pro Q. R. 45. b. Ac. 17. b. Ut prae posterē tecum agam, mox reserā me ad ordinem. de Or. 124. b. Ordo et dispositio argumentorum. Off. 29. a. Nam et ordinem sic definiunt, compositionē rerum aptis et accommodatis locis. et 28. b. Ordo est in qua intelligitur ordinis cōseruatio. et ibi. Ita que uidetur eadem uis ordinis et collocationis fore. de Or. 141. a. Ordo est qui memoriae maxime lumen affert. de Or. 96. b. Inuenta non solum ordine, sed etiam momento quodam et iudicio disponere. de Cl. 187. a. Sed ordinem sequens in memoriam notam et aequalē necessariū incurā.

Ordo, nis. ratio, distributio, dispositio, collocatio, societas, ratio (ut ita dicā) grex. Att. 84. a. Nec in oratione meam iustitiam, sed ordinem cōseruabo tuum. et pro Q. R. 45. b. Ac. 17. b. Ut prae posterē tecum agam, mox reserā me ad ordinem. de Or. 124. b. Ordo et dispositio argumentorum. Off. 29. a. Nam et ordinem sic definiunt, compositionē rerum aptis et accommodatis locis. et 28. b. Ordo est in qua intelligitur ordinis cōseruatio. et ibi. Ita que uidetur eadem uis ordinis et collocationis fore. de Or. 141. a. Ordo est qui memoriae maxime lumen affert. de Or. 96. b. Inuenta non solum ordine, sed etiam momento quodam et iudicio disponere. de Cl. 187. a. Sed ordinem sequens in memoriam notam et aequalē necessariū incurā.

ne dispono, in ordinem adduco uel redigo. pro Syl. 177. a. Cum omnia ordinarentur, instituerentur, pararentur. de In. 46. b. Tum deniq; ordinandae sunt caeterae partes orationis. de Or. 112. a. Ea mihi uidentur in lite ordinanda, et in consilio dando esse posita. Q. Fr. 307. b. Referebatur de ordinandis praetoribus, aliter, ornandis. Q. Fr. 307. b. Referebatur de prouincijs quaestorum, et de ordinandis praetoribus.

Ordior, iris, orsus sum. incipio. de D. 114. a. Itaq; ordiar ab aruspicina, quam, etc. et de Fin. 51. b. Ut autem a facillimis ordiamur, prima, etc. et de Or. 160. b. Ordiri orationem a poeane. et Or. 208. a. At. 54. a. Alterius uitae quoddam initium ordimur. Ep. 67. a. Dixerat autem mihi te reliquas res ordiri. de Clar. 193. a. Hortensius admodum adolescens, orsus est in foro dicere. de Or. 93. a. Crassus princeps eius sermonis ordiendi fuit. I. V. 225. a. De quo paulo altius ordiar. et repetam memoriam religionis. et de Cl. 166. b. Eloquētia, de qua disputare ordimur. Off. 329. b. Ut ordiar ab initio, et perducam ad finem. de Fat. 140. b. Prorinde ordire. I. A. 169. a. Vis ne igitur te inspiciamus a puero? sic opinor, ordiamur a principio. de L. 157. b. Ego autem animi pendere soleo, cum quid orsus sum, si traducor aliud. de L. 158. b. Sed iam ordire explicare quae so, de iure ciuili quid sentias. de L. 160. a. Nam si hoc non probas, a deo causa ordienā est potissimū. pro Mar. 136. a. Sed unde est orsa, in eodem terminetur oratio.

Ordo, nis. ratio, distributio, dispositio, collocatio, societas, ratio (ut ita dicā) grex. Att. 84. a. Nec in oratione meam iustitiam, sed ordinem cōseruabo tuum. et pro Q. R. 45. b. Ac. 17. b. Ut prae posterē tecum agam, mox reserā me ad ordinem. de Or. 124. b. Ordo et dispositio argumentorum. Off. 29. a. Nam et ordinem sic definiunt, compositionē rerum aptis et accommodatis locis. et 28. b. Ordo est in qua intelligitur ordinis cōseruatio. et ibi. Ita que uidetur eadem uis ordinis et collocationis fore. de Or. 141. a. Ordo est qui memoriae maxime lumen affert. de Or. 96. b. Inuenta non solum ordine, sed etiam momento quodam et iudicio disponere. de Cl. 187. a. Sed ordinem sequens in memoriam notam et aequalē necessariū incurā.

Ordo, nis. ratio, distributio, dispositio, collocatio, societas, ratio (ut ita dicā) grex. Att. 84. a. Nec in oratione meam iustitiam, sed ordinem cōseruabo tuum. et pro Q. R. 45. b. Ac. 17. b. Ut prae posterē tecum agam, mox reserā me ad ordinem. de Or. 124. b. Ordo et dispositio argumentorum. Off. 29. a. Nam et ordinem sic definiunt, compositionē rerum aptis et accommodatis locis. et 28. b. Ordo est in qua intelligitur ordinis cōseruatio. et ibi. Ita que uidetur eadem uis ordinis et collocationis fore. de Or. 141. a. Ordo est qui memoriae maxime lumen affert. de Or. 96. b. Inuenta non solum ordine, sed etiam momento quodam et iudicio disponere. de Cl. 187. a. Sed ordinem sequens in memoriam notam et aequalē necessariū incurā.

nem sunt commissa. et ibi. Negat oportere quicquam uni extra ordinem decerni. et de Pro. 73. a. Cum prouinciam extra ordinem decernebant. pro Cl. 35. b. Iudicem pecuniam ab reo clam atq; extra ordinem accepisse. Item. Non est idem ordo dignitatis et renunciationis, propterea quod renunciatio gradus habet, dignitas autem est per se eadem omnium. pro Fl. 155. a. Lysanias adeptus est ordinem senatorium. et pro Dom. 227. b. Proximus est huic dignitati ordo equester. et pro Cl. 50. a. et 29. a. Filiculanus cuius erat ordinis Senatorij. Ep. 3. a. Maximeq; uis sumus senatum commemoratōne tua uoluntatis erga illum ordinem commouere. Off. 30. b. Hae sunt ijs, quorum ordini conueniunt honestae. I. V. 112. a. Si cuiquam ordini siue oratorum, siue pecuariorum, siue mercatorum probatus sit. Ep. 151. b. Omnium generum atq; ordinum consensus. Ep. 87. b. Tum certe ordinis tui facile princeps. et 207. a. Ordo publicanorum. pro Dom. 242. a. Omnes societates, omnes ordines. I. P. 93. b. Quid per tuū seruulum ordines assignat? pro Q. b. Nemo nostro loco natus. et de Am. 109. a. In nostro (ut ita dicā) grege. At. 129. b. Ali-

ter uideo cenferi Marcollo, et ceteris nostris ordinis qui hic sunt. Off. 4. a. Omnium quae sunt quaeq; dicuntur ordo ac modus. Off. 4. b. His enim rebus quae tractantur in uita, modum quandam adhibentes et ordinē, honestatem et decus cōseruabimus. de Sen. 89. b. Arborū ordines in quinquenem directi. In Sal. 273. a. Illa perniciosa ambitio cuius primos ordines Sallustius duxit. de L. 185. a. Pecunia ciuitatis ordines partiuento. de L. 160. b. Locus certe non deerit, quoniam tenes ordinem rerum. de Vn. 129. b. Id ex inordinato in ordinem adduxit. pro Mil. 102. a. Amplissimum ordinē delecti uiri. I. A. 156. b. Vir fortissimus qui ordines duxit est militum copias. I. A. 169. a. Sed isti in quatuordecim ordinibus, cum lege Roscia prohiberentur. I. A. 191. a. Aliquem recte atq; ordine exq; rep. fecisse et facere. I. A. 225. a. Literas Bruti recte et ordine scriptas uideri. I. A. 201. a. Qui ordo in sententijs rogandis seruari solet, eundem tenebo in uiris fortibus honorandis. de Sen. 88. a. Primum sic ordine structam.

Orestes, s. e. Vir tragædijs decantatus, Agamemnonis et Clytemnestrae filius, Pyladis amicus. de Am. 100. b. Orestis, idis. pars Macedonia. de Ar. 251. b. Orichalcum, ci. aeris genus auri colore, seu natium sit, seu cadmia tinctum. Off. 70. b. Si quis aurum uendens, orichalcum se putet uendere, et de Fin. 69. b. In Cod. germ. aliter. Odrilitum.

Oriens, tis. ortus. de N. 59. a. Qui terras ab oriente ad occidentem colunt. Orat. 215. b. Oratio uel oriens, uel meridius, uel cadens. Oriens, id est, prima. pro Dom. 226. b. Vis oriens et congregata. (Iam distincta et extincta. Origo, nis. principium, initium, causa, ortus, stirps, semen, fons, caput, auctor. de Vn. 195. b. Nullus rei causa remota, reperiri origo potest. Or. 219. b. Vitium quod ab Egesia fluxit id est, initium duxit, uel originem habuit. de Cl. 188. a. Verborum delectum originem esse eloquentia. de Vn. 196. a. Quae causa impulerit eum, qui haec machinatus sit, ut originem rerum et molitionem nouam quae ereret. Tuf. 195. a. Doloris igitur huius origo nobis explicanda est. id est, causa efficiens egritudinem in animo.

Orius, onis. In Arat. Fabula Orionis et Dianae. Orius, orevis, n. sc. exorior, in uitam introeo, pro: 60 f. sc. or. mano, hanc a natura propriam lucem accipere. de Fin. 81. a. Sed ipsam a se ortus, et sua sponte nascitur. et pro Mur. 140. a. Tu qui ab illo ortus es. de Leg. 169. b.

Hoc solum in quo tu ortus et procreatus es. de Vn. 202. a. Vos qui decorum satū orti estis. de Finib. 141. a. Officia, quae oriuntur a suo cuiusq; genere uirtutis. de Orat. 124. a. Ea, quae sunt orta de causis. pro Dom. 227. a. Sed ne quis orretur aliquando, qui diceret, etc.

Oribia, thia. de L. 156. b. Oribiam aquilo sustulit. Oriundus, a, um. alicuius satū ortus, cuius genus profectum est alicunde. Top. 223. a. Qui ab ingenio oriundi sunt. pro Syl. 171. a. Est enim ipse a materno genere municipalis. et ibid. a. pro Font. 282. b. Hoc dico, inquit, te esse ex municipio, generis illius antiquitas Tusculano ex clarissimo municipio profecta. de Vn. 202. a. Vos qui decorum satū orti estis.

Ornamentum, ti. honor, dignitas, decus, insigne, lumen. Epist. 64. a. Suscepitq; mihi perpetuum propugnationem pro omnibus ornamentis tuis. I. C. 116. b. In animis ego uestris omnes triumphos meos, ornamenta omnia honoris, monumenta gloriae, laudis insigni cōdi uolo. de Pro. 73. a. Intueor coram hac lumina atq; ornamenta reip. et 74. b. Sed decus illud et ornamentum triumphum inuendum non putauit. et ibi. Alij sine illis uerborum ornamentis dabant. I. A. 185. b. Flos Italiae, firmamentū imperij nostri, ornamentum dignitatis, pro Syl. 184. a. Omnia generis insignia atq; ornamenta occiderunt. de Or. 101. b. Equidem mihi hoc subsidium comparauit, non solum ad uisum forensē, sed etiam ad decus atq; ornamentum senectutis. et pro Cecin. 290. a. Falcula decus atq; ornamentum ciuitatis. pro Cor. 63. b. C. Caesar populū istum maximis ornamentis affecit. de Cl. 177. a. Sententiarum ornamenta et cōformationes. et 188. b. Illa oratoria ornamenta dicendi. de Or. 119. b. Neminem omnium tot ac tanta quantā essent in Crasso habuisse ornamenta dicendi. I. A. 218. a. Cum ad nos mitteret Cotylam, ornamentum atque arcem amicorum suorum. pro Mil. 108. b. Q. Hortensius lumen et ornamentum reipub.

Ornatē, non inornatē, eleganter, politē, non incultē, splendide, luculenter. de Or. 147. b. Qui distincte, qui explicite, qui abundanter, qui illuminatē et rebus et uerbis dicunt, et in ipsa oratione quasi quandam numerum uersumq; consiciunt, id est, quod dico ornatē. de Fin. 95. b. Potest id quidē fuisse et copiose, et omnibus electissimis uerbis grauisimisque sententijs rhetoricē et augeri et ornari. de Fin. 94. a. Philosophicas res ornatē dicere uelle, prae-rile est. Off. 1. b. Ornatē splendideq; dicere. pro Cael. 39. a. Ornatē politēq; dicere. de Orat. 89. a. Oratoris est, compositē, ornatē, copiose eloqui. Tuf. 176. a. Qui profitentur se neq; distinctē, neq; distributē, neq; eleganter, neque ornatē dicere.

Ornatus, a, um. politus, luculentus, excultus, comptus, expolitus, nitens, elaboratus. I. V. 59. b. et de Clar. 177. b. Frater tuus lectissimus, et ornatissimus adolescens. pro Fl. 156. b. Splendidissimus atq; ornatissimus uir. de Sen. 89. a. Agro bene culto nihil nec usu uberius, nec specie ornatus. pro Q. 18. a. E fundo ornatissimo deijci. de Or. 88. b. Homo in dicendo ornatus et grauis. de Fin. 53. b. Res uerō bonas uerbis electis grauitate ornatēq; dictatas, quis non legat. Or. 200. a. Omnes apud Pacuum ornati elaboratq; sunt uerfus. I. P. 80. a. Prouincia exercitū et pecunia instructa et ornata. de Fin. 88. a. Sapiens plurimis et grauisimis artibus atq; uirtutibus instructus et ornatus. pro Pom. 4. a. Locus ad agendum amplissimus, ad dicendū ornatus. ad Brut. 289. a. Vir coniuge, liberis, multis affinitibus ornatus. pro S. R. 37. a. Is terret etiam nos ac mi-

natur tribus prædijis, hoc est, præmijs sceleris ornatus. Item. Composita oratio & ornata, & artificij quodam & expolitione distincta.

Ornatus, tus, lux uerborum, flos orationis. de Or. 89. a. Ornatus uerborum oratoris putandus est. 142. b. Distinctio & ornatus oratoris. de Cl. 189. a. Ornatus orationis tanquam uestitus. 196. a. Concinnitas illa sententiarum manebat, sed ea uestitu illo orationis, quo consueuerat, ornata non erat. Or. 198. b. Omnemque orationem ornamenti modicis uerborum sententiarumque distinguit. et 203. a. Clarissimis uerborum luminibus uitur Plato. 204. a. Inornata mulier, incompta oratio. de Or. 144. b. Eloquentia, quas cumque in oras disputationis, regiones ue delata est, & quocumque ingreditur, eodem est instructa, ornataque comitata. Or. 204. a. Tum remouebitur omnis insignis ornatus quasi margaritarum, ne calamistrum quidem adhibebuntur. & ibi. Fucati uero medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur, elegantia modo & munditia remanebit. & ibi. Collocata uerba habent ornatum, si aliquid concinnitatis efficiunt, quod mutatis uerbis non maneat mente sententia. & ibi. Illa continuitas, quæ uerborum collationem illuminat his luminibus quæ Græci quasi quosdam gestus orationis, σχήματα appellant. & ibi. Elaborata concinnitas. de Cl. 177. a. Schemata, quæ uocant Græci, in uerbis pingendis & illuminandis sententijs habent pondus. de Cl. 190. a. Uerborum sententiarumque illa lumina, quæ uocant Græci σχήματα, quibus tanquam insignibus in ornatu distinguebatur omnis oratio. de Fin. 51. a. Quando enim nobis illius orationis uel copiose uel elegantis ornatus defuit. Or. 205. a. Translata uerba, quasi stellæ illustrant orationem. Or. 209. a. Orationis lumina & quodammodo insignia. Item. Hæc quasi lumina magnum afferunt ornatum orationi. de Orat. 151. b. Sed ita distinctum, ut sint quasi in ornatu disposita quædam insignia & lumina. & ibi. Flores. & de Cl. 186. a. Nullus flos neque lumen ulli orationis. de Or. 161. b. Distingueda & frequentanda est omnis oratio luminibus uerborum & sententiarum. Item. Ante Periclem litera nulla est, quæ quidem ornatum habeat. de Cl. 183. Itaque ad hanc elegantiam uerborum latinorum aduenit etiam illa oratorum ornamenta dicendi. de Cl. 193. a. Catonis lineamentis nihil nisi eorum pigmentorum, quæ inuenta nondum erant, flos & color defuit. 165. b. Ornata sententiarum concinnitas. & ibi. Ex ornato & faceto genere uerborum. Or. 209. b. Omnes aut certe plerisque ali qua specie illuminare sententias. Or. 212. b. Splendidi nominibus illuminatus est uersus. pro Sest. 25. a. Omni ex genere oratione accupantur, & omnes undique sterculos carpiunt & delibant. Off. 13. a. Statuas uidemus ornatu ferè militari. de Sen. 89. b. Cyri purpura ornatusque persicus, multo auro multisque gemmis. pro Cæ. 47. b. Non incessu solum, sed ornatu atque comitatu. pro Dom. 235. b. Hoc simulachrum quidam ad ornatum adilitatis suæ deportauit. de Or. 101. a. Ornare aliquem alieno ornatu. de Fin. 79. a. Pulcherrimo uestitu, ornatu regali.

Orno, as, exorno, distinguo, illustro, illuminio, noto, pingo, laboro, uario, ornatum afferro, in aliquem omnia ornamenta congero, ornamento sum, ornamento afficio, honoro, decoro, honore augeo, amplifico, colloco, pleto, comodo, dis augeo, laudo, adorno, paro, instruo. de Or. 145. a. Quibus oratione ornari & illuminari puto. & 96. b. Vestire atque ornare oratione res inuentas. Or. 206. a. Fuit ornatus in Manilia lege Pompeius, temperata oratione ornandi copia persequi sumus. & Q. Fr. 309. a. & Ep. 25. b. Or

nare aliquem ueris & diuinis laudibus. Ep. 14. a. Ornare aliquem insignibus glorie. Ep. 59. b. Cum tu à me rebus amplissimis atque honorificentissimis ornatus esses. I. P. 86. a. Qui frequentia sua aduentu uestri ornauerunt ac celebrauerunt. de Or. 92. b. Mirabilis & magnificentius augere aliquid atque ornare. pro Pl. 63. b. Tota illa regio se huius honore ornari, se diguitate augeri putabat. de 179. a. Oratione, in qua autoritas ornatur Senatus. Ep. 134. a. Tibique modo tuendos, sed etiam ornandos illos uiros. & 174. b. De adornando adulescente. pro S. Ros. 41. b. Non modo non lesi te, uerum etiam ornati. At. 15. b. Quos ego non solum tuli, sed ornati. Tus. 173. a. Tu uero istam artem ne reliqueris, quam semper ornasti: illa enim, si uere loqui uoluimus, te ornauerat. Epist. 98. a. Si uis, ad me alium mitte, quem ornem. I. V. 83. a. Ornare aliquem beneficijs omnibus. & Att. 85. b. Ornare ciuitatem beneficijs omnibus. pro Dom. 231. b. A populo Romano semper sum defensus, amplificatus, & ornatus. I. C. 117. 4. Quæ gesti in conspectu priuatus te uobor atque ornabo. pro Syl. 181. a. Per quos reus secunde quondam erant ornatus, nunc subleuantur aduersæ. pro Flac. 158. b. Ornare aliquem. (Spoliare aliquem. de Ar. 250. b. Deiotarus clarissimum imperatorum testimonij ornatus. & pro Mur. 144. a. Respublicis prædijis ornata. Att. 67. a. & 51. b. Ornare pronuntias consulibus. de N. A. 5. a. Domicilium ornatum signis et picturis, instructumque, rebus omnibus necessarijs. pro Cæ. 296. b. Armatos uere appellamus, qui scutis telisque parati ornati sunt. de Leg. 163. a. Muneribus deorum nos esse instructos & ornatos. pro P. 7. b. Domicilia regia omnibus rebus ornata atque referta. contra Rul. 72. b. Deinde ornati apparitoribus, scribis, librarijs, &c. pro Pom. 54. Qui maximas edificasset ornassetque classes. I. V. 210. a. Ornare, & apparare conuiuium. & pro Quint. 17. b. Ornare conuiuium magnifice splendideque. pro Cluent. 20. b. Lectum sibi ornari & sterni iubet. pro Flac. 164. 4. Sepulchrum L. Catiline floribus ornatum est. de Orat. 105. a. Nouo & alieno ornatu ornare iuris ciuilibus scientiam. de Orat. 105. a. Quod tanquam stellis quibusdam notat & illuminat orationem. At. 3. a. Caietam si quando abundare cœpero, ornabo. de Orat. 101. Senectuti uero celebranda & ornanda quod honestius potest esse persingulum, quam iuris interpretatio. At. 280. a. Lepidus ornatus cum honoribus amplissimis à Senatu. At. 287. b. Ornare aliquem omnibus decretis. Q. F. 324. b. Ille à me singularibus meis studijs ornatus est. I. A. 165. a. Hic non solum meis laudibus me ornatus, sed etiam honorat alienis. I. A. 226. a. Græcia M. Bruti imperio, autoritate, copijs, non solum instructa, sed etiam ornata, dextram tendit Italiae. I. A. 238. a. Ornari & exornari ab aliquo.

Oro, as, rogo, obsecro, obtestor, orationem habeo. At. 170. b. Te etiam atque etiam oro, ut me tuendū suscipias. At. 248. b. Orare aliquem pro salute alicuius. Tus. 226. b. Rogandi sunt oradique, ut, &c. I. V. 128. a. Rogare atque orare aliquem. & 117. a. Orare atque obsecrare aliquem, & obtestari. pro Planc. 231. a. Teque C. Elai oro & obsecro, & c. pro S. R. 20. a. Quapropter uos oro atque obsecro, ut, & c. & Ep. 166. b. Ego uos P. C. oro atque obsecro, ut, & c. At. 197. a. Orat multis & supplicibus uerbis, ut liceat. & I. V. 260. a. Idque postremum patres suos liberi orabant, ut, & c. Q. F. 290. a. Illud ad extremum te oro & hortor, ut, & c. I. V. 223. b. Quod liberos adire ne orandi quid causa sis erat: id est, in quod sanū. At. 59. b. Dic oro te, clarius. de Cl. 168. b. Nemo unquam melius ulli oranti capitis

causam. Item. Legati domū re ignora reuertunt. Post. 204. a. Quis possit uestra in nos uniuersa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando. Off. 60. b. Index amicis oranda liti, tempus, quoad per leges liceat, accomodet.

Orondicus, ci. urbs. contra Rul. 76. a. Oropus, pl. opp. At. 193. Orphicus, a. sum. de N. 7. a. Sacra orphica Dionysio putantur confici. & 22. b. Orphicum carmen.

Orsus, a. sum. inceptus. de Clar. 176. b. Eius collega L. Bestia bonis inijs orsus tribunatus, tristis exitus habuit consilatus.

Orsus, sus, initis, exordium. de D. 131. b. Auguris ut nostrum Chalcanthis fata queamus Dicere, ratos ne habeant auanos pectoris orsus.

Ortus, tus, exortus. (Occasus. de D. 112. a. de D. 118. b. Sed quid plura ortum uideamus aruspicine. & 127. a. Cum ortus nascendum luna moderetur. de L. 188. a. Tribunatus cuius primum ortum inter arma procreatum uideamus. de L. 160. a. Iuris ortum à fonte repetamus. Off. 5. a. Non solum nobis nati sumus, sed ortus nostri partem patriam, partem parentes uen dicant. de L. 170. a. Cato ortu Tusculanus fuit, ciuitate Romanus. I. C. 115. a. Simulachrum solis ortum curiisque conspiciens. de Vn. 195. b. Quæ ortum habere gignitque diximus. & ibi. Quod semper est, neque illum habet ortu. & ibi. Mundum nullo ortu fuisse generatum. de N. 35. b. Sol ab ortu ad occasum uenit. de In. 54. a. Signorum ortus & obitus seruant. de D. 107. a. Siderum ortus obitusque cognoscere. de D. 127. b. Ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnes.

Os, oris, de N. 50. a. Quædam animalia cibum oris hiant & dentibus ipsis capessunt. de D. 96. b. Mide dormienti formice in os tritici grana congesterunt. de Orat. 123. b. Inferere cibum in os alicui. I. P. 82. a. Os fecidum. et I. V. 229. a. Gorgonis os cinctum anguibus. de D. 137. b. Draco cum redicula in ore teneret, locutus est. de D. 86. a. Necessè est ossa obiecta cadere frustū ex pulli ore, cum pascat. I. V. 125. a. Quæ palam in ore atque oculis omnium gesta sunt. In V. 101. a. Istius iniquitas tum in ore uulgi & in communibus prouerbijis uersabatur. pro Mil. 109. b. Ora omnium amplexus atque osculans flere prohibebat. pro Mur. 145. a. Mater filium suum osculata est. Tus. 168. a. Vt eum dormientem oscularetur. I. V. 222. a. In precibus & gratulationibus, non solum id simulacrum uenerari, sed etiam osculari solent. pro Mur. 129. a. Quoniam mihi uideris istam scientiam iuris tanquam filiolam osculari tuam, non patiar, etc. Ep. 12. a. Inimicum meum sic amplexabantur, sic in manibus habebant, sic fouebant, sic osculabantur, & c. At. 254. a. Complecti & osculari aliquem. Osculum, li. suauium. Att. 185. b. Atque utinam continuo ad complexum mee Tullie, et ad osculum Atticæ possum curere. Osci ludi. id est, rustici & obsceni. nam & obsceni, ab oscis deducunt. Osci uero Italiae populi fuerunt. Ep. 95. a. Ostin. At. 187. a. Quod autem osin hanc rem epæpov à te fac. * Oscendo, dis, demonstro, doceo, propono, argumento planum facio, declaro, significationem habeo. de Or. 97. a. Omnes loci artis inquirentibus nobis ostendunt se & occurrunt. pro S. R. 33. a. Os tuum non modo ostendit, sed etiam offert. I. V. 76. b. Nec tam nefarijs criminibus, & tam multis testibus euictus, ora iudicum aspiciere & os suum Romano ostendere audeat. contra Rul. 67. Cui errato

230. a. In ore Ponti & angustij. & ibi. Introitus ponti. pro Deiot. 144. b. In tuis oculis, in tuo ore uultuque, acquiri scio. pro Mar. 132. b. Te uero cuius mentem sensusque & os ceuimus, quibus laudibus effereamus? At. 93. b. Tibi autem ualde solet in ore esse. I. A. 227. a. Brutus erat in desiderio ciuitatis, in ore & in sermone omnium. de Am. 95. b. Sermo qui tum ferè erat multis in ore.

Os, pro fronte, & impudentia. I. V. 118. b. Nostis os hominis, nostis audaciā. pro Q. 14. a. Mihi uidetur ore durissimo esse, qui presente Roscio gestum agere conetur. Tus. 199. a. Cum os perficuisi. de Or. 96. a. Quod tandem os est illius patroni, qui ad eas causas, sine ulla scientia iuris, audeat accedere? Ep. 129. b. Nosti profecto os adolescentioris Academie. I. P. 93. a. Sed os tuum ferreum fenatus conuitio uerberari noluisti.

Os, ossis, de N. 54. a. Quid dicam de ossibus quæ subiecta corpori mirabiles commensuras habent. & ibi multa de utilitate ossium. de Cl. 170. b. Atque utinam uidentur, nec ossa solum, sed etiam sanguinem. I. V. 99. a. Cur hunc dolorem cineri eius atque ossibus inuisisti? & 262. a. Cineri atque ossibus filij.

Oscin, ne, nis, uel Oscen, inis, auis auspiciū ore, canitque faciens, omnis auis quæ canit. de N. 58. b. Aues, & alites, & oscines, ut augures nostri appellant. de D. 105. a. Aues, quæ tum huc, tum illic uolant, alites: quæ tum à dextera, tum à sinistra parte canat, oscines. Ep. 83. b. Ex canit uulstro, oscin, augurari.

Oscitanter, negligenter. de Cl. 190. b. Tam solute egit, tam leniter, tam oscitanter.

Oscitor, aris, dormito, ocior, ad Her. 35. b. Cum etiam maiores calamitates impendere uideantur, sedetis & oscitanti. de N. 15. a. Ista quæ Epicurus oscitans hallucinatus est. & de Or. 121. b. Ista oscitans & dormitans sapientia. & de Cl. 182. b. Oscitans iudex. pro Mil. 112. a. Adde insectatiam pransi, poti, oscitanti ducis. pro Clu. 32. a. Et eum, quod iandiu nihil quæsierat, tristitem atque oscitantem impellit: id est, ociosum, negligentem.

Osculatio, onis, osculum. pro Cel. 47. b. Complexu et osculatione, & c.

Osculari, aris, suauiter, suauiter do. de Som. 127. b. Ille me amplexus atque osculans flere prohibebat. pro Mur. 145. a. Mater filium suum osculata est. Tus. 168. a. Vt eum dormientem oscularetur. I. V. 222. a. In precibus & gratulationibus, non solum id simulacrum uenerari, sed etiam osculari solent. pro Mur. 129. a. Quoniam mihi uideris istam scientiam iuris tanquam filiolam osculari tuam, non patiar, etc. Ep. 12. a. Inimicum meum sic amplexabantur, sic in manibus habebant, sic fouebant, sic osculabantur, & c. At. 254. a. Complecti & osculari aliquem.

Osculum, li. suauium. Att. 185. b. Atque utinam continuo ad complexum mee Tullie, et ad osculum Atticæ possum curere.

Osci ludi. id est, rustici & obsceni. nam & obsceni, ab oscis deducunt. Osci uero Italiae populi fuerunt. Ep. 95. a. Ostin. At. 187. a. Quod autem osin hanc rem epæpov à te fac. *

Oscendo, dis, demonstro, doceo, propono, argumento planum facio, declaro, significationem habeo. de Or. 97. a. Omnes loci artis inquirentibus nobis ostendunt se & occurrunt. pro S. R. 33. a. Os tuum non modo ostendit, sed etiam offert. I. V. 76. b. Nec tam nefarijs criminibus, & tam multis testibus euictus, ora iudicum aspiciere & os suum Romano ostendere audeat. contra Rul. 67. Cui errato

Nulla uenia proponitur, non dubitandi fidele consilium ostenditur. de Ar. 2. 4. 9. a. Hec nobis est scelerum iudicia ostendit, et periculorum signa patefecit. de Somn. 1. 7. a. Hic tu ostendas oportet patrie lumen animi consilijq; tui. pro Cec. 2. 8. 7. a. Sicut et uiuus nullis ipse rebus ostendit, et in morte sua testamento declarauit. Ep. 1. 2. 9. b. Et si minus flagitare, quamuis quis ostenderit, ne populus quidem solet, nisi cocitatus: tamen, etc. id est, promiserit. I. V. 2. 1. 7. a. Iste tum metum, tum spem ostendere. Et At. 1. 7. 7. a. Cum praesertim ne spes quidem illa ostendatur. Q. Fr. 3. 0. 3. d. Tribuni sunt nobis amici, consules se optime ostendunt, praetores habemus amicissimos. de Vn. 2. 0. 2. a. Palam ostendit dicit, palam apparere. Et pro Arch. 1. 8. 3. b. Si non hic tantus fructus ostenderetur. At. 2. a. Demonstrari haec Cecilio, simul et illud ostendi, etc. ad Her. 1. 0. b. De his primam partibus ostendendum est, deinde, etc. At. 1. 2. 7. b. De Italia nihil mihi unquam ostenderas.

Ostentatio, omnis uenditatio, simulatio, uanitas, gloria. ad Her. 4. 0. a. pro R. P. 1. 2. 8. b. Quod genus tandem est istud ostentationis et gloriae. de Or. 1. 3. 9. a. Vitanda est ingenij ostentationisq; suspicio. de Orat. 1. 1. 1. b. Et eo magis quod nulla mihi ostentatione uideris esse uisus. de Fin. 8. 1. a. In fronte ostentatio sit, intus ueritas occultetur. Et 1. 2. 1. b. Ostentatio gloriosa, contra Rull. 6. 5. a. Consul ueritate non ostentatione popularis. Off. 4. 1. b. Qui simulatione et inani ostentatione, si se non modo sermone, sed etiam uultu stabilem se gloriam consequi posse uentur, uehementer errant. Tus. 1. 7. 7. a. Philosophorum disciplina, ostentatio scientiae non lex uitae. Off. 1. 0. a. Quae ab ostentatione profici potius quam a uoluntate uideantur. pro Fl. 1. 5. 7. a. Vbi illa magnifica et gloriosa ostentatio ciuitatis? At. 7. 5. a. Intelligis ostentationis nunc in discrimen esse adductas, etc. de Am. 1. 1. 2. a. Virtus uenditatio quaedam atq; ostentatio esse dicitur. Parad. 1. 2. 4. a. Quae est ista in comemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio?

Ostentator, oris, gloriosus. ad Heren. 3. 9. b. Vt si uelis ostentatorem pecuniosum describere.

Ostentatio, uenditatio, praesertim, contra Rull. 6. 8. a. Largitio, quae uerbis ostentari potest, reuera fieri nullo pacto potest. Et ibid. Aliud obscure moliri, aliud specie simulationis ostentare. contra Rull. 8. 1. b. Agrum quem uobis ostentant, ipsi concupiuerunt. pro Mar. 1. 3. 5. b. Huic tu inferuis, huic te ostentes oportet. pro Cl. 2. a. Cum ei filij recuperandi spes esset ostentata. pro Q. R. 4. 7. a. Pecunia, quae ex liberalitate huius promissa sit, ostentata. At. 3. 8. a. Clodius omnibus praesertim se ostentat. Ep. 4. b. Quid enim me ostentem? qui, etc. Et 1. 4. 5. a. Ostentare prudentiam. Epist. 5. 8. a. Bellum ex altera parte eadem ostentat, ex altera seruitutem. ad Heren. 3. 0. b. Hic qui se magnifice iactat et ostentat. ad Her. 1. 5. a. Venditare ingenium et ostentare memoriam.

Ostentatio, portentum, ostentatio, quia ostendant aliquid. de D. 9. 6. b. L. Monstrum. I. V. 2. 3. 5. b. Cum maguorum periculorum metus ex ostentis portenderetur. Et de Ar. 2. 4. 5. b. Gaudeo mihi dicendum esse de toto hoc ostentio, quod haud scio an grauisimum multis his annis huic ordini nuntiati sit. de D. 1. 0. 5. b. Cressi filius infans locutus est, quo ostentio regnum patris concidit. Cal. Ep. 1. 2. 3. b. Scis Appium hic ostentare facere de signis et tabulis.

Ostentatio, I. V. 2. 1. 0. b. Nolite expectare dum ego hoc crimen agam ostentatum. Et 2. 1. 2. d.

Ostium, stii, ianua. Tus. 2. 3. 0. b. Extra ostium limenq; carceris. de Or. 1. 3. 4. b. Et de Ar. 2. 4. 8. b. Alicui ab ostio quae-

renti respondere. de N. 8. 3. a. Aspera arteria ostium habet adiunctum linguae radicibus. de Pet. 2. 1. 1. b. Quae si signifi- cant uoluntatem esse abditam, parui refert patere ostium. I. V. 2. 2. 7. b. Insula in utriusq; portus ostium aditumq; proiecta. pro Pom. 1. 0. b. Ante ostium Tyberini. Et ibi. Intra oceani ostium. pro S. R. 2. 9. a. Aperto ostio dormientes eos repertos esse. I. A. 1. 6. 5. b. Ad ostium fluminis Cydni.

Ostrea, straea. de D. 1. 1. 5. a. Ostreae et conchylijs omnibus contingit, ut cum luna crescant pariter pariterq; de- crescant. Epist. 1. 0. 7. b. Qui me ostreae et murenis facile abstinebam.

Ostium, a. um. de Am. 1. 0. 7. a. Ita amare oportere, ut aliquando sis ostium.

Otiolum, li. otium. Ep. 1. 1. 3. a. Cum otiosus sum, plane ubi delectem otium meum non habeo. Celij.

Otiolus, aris, nihil ago, cessio, uacatio, otio perfruor. Off. 6. 3. b. Cum se Syracusis otandi causa, non negotiandi ut ipse dicere solebat contulisset. Canij. de D. 8. 5. a. Otia quae studijs laeti tenere decoris. de Or. 1. 1. 0. b. Nihil agere et plane cessare.

Otiolus, per otium, uacatio animo. I. V. 2. 0. 7. a. Contem- plari unumquodq; otio. et de Fin. 1. 3. b. Tum licebit otio se ista querere. Off. 7. 1. b. Otiose uiuere domi.

Otiolus, a. um, cessans, nihil agens, feriatu, uacatio, laxamen- xatus curis, otio nimio affluens, animo uacuo esse, solutus opere, qui cura uacat et negotio: qui secum est, secumq; ut dicitur, uiuit, uacans animo, iners, languidus. C. Oportet semper agere aliquid. de Cl. 1. 6. 5. a. Cum inambularem in Xysto, esse meq; otiosus domi. Et At. 1. 9. 9. b. Nisi eris iudex otiosus. de N. 7. 9. a. Cur non rebus humanis aliquos otio- sos deos praescit. pro Fl. 2. 7. 3. a. Quid dicam de occupatis meis temporibus, cui fuerit negotium nunquam otiosum. Q. Fr. 3. 2. 7. a. Idq; perficiam his supplicationum otiosis die- bus. Itē, Otiosus. C. Occupatus. Ep. 1. 4. 2. b. Si otiosum cum reddiderit. Off. 5. 2. b. Dicere solitum Scipionem accepimus, nunquam se minus otiosum esse, quam cum esset otiosus. de Sen. 9. 4. a. Otiosam etatem et quietam sine ullo labore et contentione traducere. de L. 1. 6. 7. b. Cessatio libera atq; otiosa. de Sen. 8. 7. a. Si uero habet aliquid tanquam pabulum studij atq; doctrine, nihil est otiosa uita iucundius. I. A. 2. 3. 5. a. Otiosus et nihil agens. de Or. 1. 0. 3. b. Quo in studio hominum ingeniosissimorum otiosissimorum totas etates uide- mus esse contritas. Off. 1. 4. b. Sed et facilius, et tuius, et minus alijs grauis aut molesta uita est otiosorum. Off. 3. 8. a. Spectatoresq; se praebuerunt otiosos Lentricae lamitatis.

Otiolum, tij, tempus, spatium, uacuum tempus, laxamen- tum, cessatio libera atq; otiosa, remissio, quietas, uacatio etatis, legatio libera, tranquillitas uita, facultas. de Or. 8. 5. a. Et quantum mihi uel fraus, etc. uel causa, etc. uel resp. tria buet otij, ad scribendum potissimum confera. Et At. 2. 0. b. Quod mihi de forensi labore temporis datur, in his studijs conquiesco. Et 9. 8. a. Cum non esset temporis mihi ad scribendum satis. de Or. 9. 3. a. Non despero fore aliquid ali- quando, qui et studio acriore quam nos sumus atq; sumus, et otio ac facultate discendi maiore ac maturiore existat datur, et nunc peroptato nobis datum est. Et ibi. Otij sum- eius est non contentio animi, sed relaxatio. Item: Philistus otium suum consumpsit in historia scribenda. de Or. 1. 1. 4. a. Horum libros delectationis causa cum est otium lego. et 1. 2. 1. b. Cums de turba et a subfellis in otium, ut cogitat, solitu- tudinemq; contulerit. pro Sest. 3. b. Otium et solitudo langu- rem

tem afferunt hominibus. contra Rull. 8. 4. b. Inertissimum et desidiosissimum ocium. pro Sest. 2. 3. b. Quod maxime est optabile et bonis et beatis oculi dignitate ocium. contra Rull. 8. 7. a. Istos, quibus ocium fecissemus, octo- sissimos reddam. Et ibid. Vos omni ratione ocium tenere debetis. Et ibid. Qui propter desidiam in ocio uiuunt. Ac. 2. a. Vt non multum imperator sub ipsis pellibus ocij re- linquatur. Ep. 3. 5. a. Et 2. b. Pluribus uerbis ad te scribam, cum plus ocij nactus ero. de D. 3. 2. 7. a. Plura ad te uacuo da- nimo scribam. Ep. 1. 6. 1. b. Plura scribam, si plus ocij habue- ro. Ep. 2. 0. 1. a. Quis enim occupatus sis, ocij tamen plus habes: aut si ne tu quidem uacuas, noli mihi molestiam exhibere. de Or. 9. 8. a. Quonia tantum habemus ocij, quantum iamdiu nobis non contigit. Part. 2. 2. 9. b. Et pro Fl. 1. 4. 7. b. Si tibi est ocium, et si uis. Et Off. 3. 3. b. Et magis etiam tum, cum plus erat ocij. Item: Scribendi ocium non erat. I. V. 2. 3. 7. a. Ergo tunc cum bello fugitiuorum tota Italia arde- ret, C. Norbanus summo in ocio fuit. Ac. 2. b. Hebescere et languere in ocio. Et de N. 3. b. Cum ocio langueremus. de Orat. 1. 0. 4. a. Philosophorum autem libros referret sibi ad huiusmodi Tullianum requiem atq; ocium. Ep. 2. 8. b. Si antea auditum erit ocium esse in Syria. At. 1. 8. 8. a. Tan- tum ne ab re tua est ocij tibi, ut etiam oratorem legas. de Or. 1. 4. 8. a. Homines ocio nimio affluentes. Et ibi. Summa facultas uacui et liberi temporis. de Orat. 1. 5. 4. b. Homines abundantes ocio. Et ibi. Graeci disfluentes ocio. pro Pl. 2. 7. 3. a. M. Cato in principio Originu iuaris scripsit, clarorum uiuorum atq; magnorum non minus ocij quam negocij. ra- tionem extare oportere. de Cl. 1. 6. 5. b. Ocium moderatum et honestum. Inertia atq; desidia. Tus. 2. 4. 8. b. Ocium lite-

Antoniuse? Pachyrius, portus et mons. I. V. 2. 5. 3. b. Pacidianus, ni. L. Aferminus. Pacificatio, omnis copositio, ab armis discessio. At. 1. 0. 6. b. Nulla spes pacificationis est. Item: Itaq; sapientis fece- ris si te in istam pacificationem non interpones. Pacificator, oris, qui pacis faciendae arbiter est, et le- gatus, et deprecator pacificus. At. 7. b. Propositumq; esse nobis pacificatorem. Pacificatorius, a. um. I. A. 2. 4. 0. a. Postquam nos pa- cificatoria legatione implicatos putant. Pacificari, ab armis discedere, pacem cum aliquo face- re uel efficere. Attic. 2. 4. 1. b. Seruius pacificatus est, cum li- brariolo suo. Pacificus, a. um. At. 1. 2. 8. a. Equae pacifica persona de- sideretur, an in bellatore sint omnia? Pacificor, ris, pactus sum, pago, depacificor, spondeo, despondeo, promitto, constituo, pactum uel pactionem fa- cio, pactionem cum aliquo confio, foedus cum aliquo fe- rio, cum aliquo pactione uel foedus sancio, pactiones age- re. I. V. 1. 5. 5. a. Edictum ne quis frumentum de area tolleret antequam cum Decumano pactus esset. In Sal. 2. 7. 5. a. 15 ne- causam diceret, Sestertio duodecies cum Casare pacisci- tur. At. 2. 8. a. Si quis de me pacta sunt ea non seruantur, in- coelo sum. pro Sest. 1. 5. b. Gabinus Ciliciam sibi pactus est. Off. 7. b. Cum triginta dierum essent cum hoste pactae in- duciae. de Orat. 1. 4. 1. b. Dixit se dimidium eius ei quod pactus esset pro illo carmine daturum. I. C. 1. 0. 2. a. Scio pacis- stam et constitutam esse cum Manlio idem. Q. Fr. 3. 2. 3. b. Pacifici praemium ab aliquo. pro Sest. 1. 0. a. Pacto iam foedere prouinciarum. Att. 8. 1. a. Deiotari filius cui pacta est Arthabastis filia. Rato, cas, pacifico. Ep. 2. 4. 5. a. Pacare Amanu, et per- petuum hostem ex eo monte tollere, agere perrexi. Pacifico,

Abulum, li. pastio. de D. 1. 1. 4. b. Extis de- clarari hoc duntaxat pabuli genus, et earum rerum quas terra procreet uel ubertatem uel tenuitatem. de Sen. 8. 7. a. Si uero habeat aliquid tanquam pabulum studij atque doctrine, nihil est ociosa uita iucun- dius. Acad. 3. 2. a. Est enim animorum ingeniorumq; natu- rale quoddam quasi pabulum consideratio contempla- tioq;. de Ar. 2. 4. 4. a. Quid enim hunc prosequor, pecu- dem ac belluam, pabulo inimicorum meorum et glan- de corruptum?

Pacatus, ta, tum. de Orat. 8. 7. b. Pacata et tranquilla le ciuitates. Et pro Lig. 1. 3. 7. b. Prouincia pacatissima. Antequam. 1. 6. 7. b. Pompeius terra mariq; hostes reddidit pacatos. I. A. 2. 1. 3. b. Huic tali uiro poterit ne pacatus esse Antonius?

Pachyrius, portus et mons. I. V. 2. 5. 3. b. Pacidianus, ni. L. Aferminus. Pacificatio, omnis copositio, ab armis discessio. At. 1. 0. 6. b. Nulla spes pacificationis est. Item: Itaq; sapientis fece- ris si te in istam pacificationem non interpones.

Pacificator, oris, qui pacis faciendae arbiter est, et le- gatus, et deprecator pacificus. At. 7. b. Propositumq; esse nobis pacificatorem.

Pacificatorius, a. um. I. A. 2. 4. 0. a. Postquam nos pa- cificatoria legatione implicatos putant.

Pacificari, ab armis discedere, pacem cum aliquo face- re uel efficere. Attic. 2. 4. 1. b. Seruius pacificatus est, cum li- brariolo suo.

Pacificus, a. um. At. 1. 2. 8. a. Equae pacifica persona de- sideretur, an in bellatore sint omnia?

Pacificor, ris, pactus sum, pago, depacificor, spondeo, despondeo, promitto, constituo, pactum uel pactionem fa- cio, pactionem cum aliquo confio, foedus cum aliquo fe- rio, cum aliquo pactione uel foedus sancio, pactiones age- re. I. V. 1. 5. 5. a. Edictum ne quis frumentum de area tolleret antequam cum Decumano pactus esset. In Sal. 2. 7. 5. a. 15 ne- causam diceret, Sestertio duodecies cum Casare pacisci- tur. At. 2. 8. a. Si quis de me pacta sunt ea non seruantur, in- coelo sum. pro Sest. 1. 5. b. Gabinus Ciliciam sibi pactus est. Off. 7. b. Cum triginta dierum essent cum hoste pactae in- duciae. de Orat. 1. 4. 1. b. Dixit se dimidium eius ei quod pactus esset pro illo carmine daturum. I. C. 1. 0. 2. a. Scio pacis- stam et constitutam esse cum Manlio idem. Q. Fr. 3. 2. 3. b. Pacifici praemium ab aliquo. pro Sest. 1. 0. a. Pacto iam foedere prouinciarum. Att. 8. 1. a. Deiotari filius cui pacta est Arthabastis filia.

Rato, cas, pacifico. Ep. 2. 4. 5. a. Pacare Amanu, et per- petuum hostem ex eo monte tollere, agere perrexi.

Pactio, onis, pactum, conditio, foedus, promissio, decisio. de In. 7. 1. a. Cum omnes perituri milites essent, nisi ad hanc pactioem uenissent, utriusque factus fuerit amittere milites, an ad hanc conditionem uenire? Ep. 1. V. 1. 6. 2. b. At. 1. 2. 5. a. An censes nihil inter eos conuenire: nullam pactioem fieri potuisse. At. 1. 4. 5. b. Si res ad pactioem non uenit, longius bellum puto fore. At. 7. 5. a. Et eo magis quod in nostra provincia confecta sunt pactioes publicanorum. Post. 2. 1. a. Consul pactioibus eos suorum premiorum obligat. Post. 2. 0. 0. b. Cum duo consules empti pactioe pro uinciarum autores se inimicis reip. tradidissent. pro Q. F. 2. 9. 6. b. In pactioibus faciendis legem spectare censoriam. Q. R. 5. 1. b. Flauus de tota lite fecit pactioem. pro Q. R. 5. 2. b. Non enim ex pactioe uerborum, quibus iusurandū comprehenditur, sed ex perfidia per quam infidia tenduntur aliquid, dii immortales hominibus irasci solent. pro Fl. 1. 6. 3. a. Quis pactioem fieri cogit? ibi. Decisionis arbitri C. Caelius fuit. Ep. 2. 2. 7. b. Ut pactioes cum reliquis ciuitatibus conficiat. At. 6. 7. a. Facere pactioem cum aliquo, si aliquid fiat. de Pro. 7. 1. a. Facere pactioem cum aliquo de aliqua re. de Ar. 2. 5. 3. b. Clodius nefarius cum multis scelerum pactioes societatesque conlauit. de Pro. 7. 2. a. Igitur in Syria imperatore illo nihil aliud actū est, nisi pactioes pecuniarum cum tyrānis. pro Q. R. 5. 0. b. Roscius cum Flauio de sua parte fecit pactioem.

Pactor, is, I. V. 2. 4. 6. b. Societatis pactor.

Pactum, est, pactio, conuentum, conuentus, conditio. de In. 7. 0. b. Pacta praestant legibus. Et ad Her. 1. 0. a. Pactum praestant iuri. At. 9. 2. a. Pomptinus enim ex pacto et conuentu, nam ea lege exierat, tam a me discesserat. Off. 7. 3. b. Regulus non debuit conditiones et pactioes bellicas perturbare perituro. I. V. 6. 9. a. Manere conditione atque pacto. de Or. 1. 1. 8. a. Pacta, cōuentu, stipulationes. pro C. 2. 9. 4. b. Pacti et conuenti formula. de Vn. 9. 7. b. Nullo pacto, nullo modo. et de In. 4. 9. a. Alio pacto. Ep. 1. 6. 3. b. Nulla conditione. de In. 7. 0. b. Pactum est quod inter aliquos conuenit. Off. 7. 0. b. Pacta et promissa semper ne seruanda sint, quae nec ui, nec dolo malo, ut praetores solent dicere, facta sunt.

Pactus, a, um, promissus. Off. 7. 3. b. Vt si praedonibus pactum pro capite precium non attuleris. Q. R. 3. 2. 3. b. Magna inuidia sunt consules propter suspicionem pactorum a candidatis premiorum.

Pacuius, iij, poeta tragicus. Or. 2. 0. 0. a. Omnes apud hunc ornati elaboratiq; sunt uersus. et de Or. 1. 0. 6. b. Teu ger Pacuij.

Pæan, nis, pes in uersu, aut oratione, et hymnus. Graece πᾶν ἄνθρ. de Orat. 1. 6. 0. a. Pæan est duplex, aut sic, uuu, aut sic, uuu. et ibi. A superiore pæane. Or. 2. 1. 8. a. Aristoteles pæana ut optimum probat, a quo dissentio. de Or. 1. 0. 7. a. Pæanem aut munionem cantare. et Or. 2. 1. 5. b. aliter, Pæon, πᾶν ἄνθρ.

Pædagogus, g, etiam puellarum. At. 1. 9. 7. b. Et pædagogus probitas, et medici assiduitas, id me suspicari uetat. Am. 1. 1. 0. a. Isto enim modo nutrices et pæagogi maxime erunt diligendi. et ad Her. 2. 7. a. Conturbatus est adulescens, nec mirum, cui etiam nunc pæagogi lites ad aures uersantur.

Pæstanus, a. At. 2. 5. 5.

Pæstum, si opp. Italica. At. 1. 8. 1. b.

Paganus, a, um, pro Dom. 2. 2. 8. a. Nullum est in hac urbe collegium, nulli pagani aut montani, qui non, et c. Pagani et montani conuenticula erant plebis Romanae.

Pagella, le, a. Extrema pagella pupugit me. et 1. 7. 9. a. Non initor λανουσιου τιμῶν, altera iam pagella procedit.

Pagina, nae, altera folij pars. Or. 2. 0. 0. b. Etenim ut scis quasi in extrema pagina Phædri his uerbis loquens Socrates, Adulescens, et c. At. 9. 0. a. Quoniam respondi tuae paginae postremae prima mea, nunc ad primam reuertar tua. At. 7. 6. b. Et si meam in eo parsimonia huius paginae contractio significat. 2. 4. 2. a. Epistola prior pagina. At. 2. 1. 6. b. Etenim haec decantata erat fabula, sed complere paginam uolui. Q. R. 3. 0. 1. a. Cum hanc paginam tenerem, L. Flauus ad me uenit. de Fl. 1. 1. 8. a. Virum igitur tibi uideor aut totas paginas comouere. Ep. 2. 5. 8. a. Variè sum affectus tuis literis, ualde priore pagina conturbatus, paulum altera re creatus. At. 8. 9. b. Respondebo primum postremae tuae paginae, quae mihi magnae molitiae fuit.

Paginula, le, a. Ep. 5. 9. b. Longae paginule in codicillorum fastis futurorum consilium.

Pago, gis, pepigi, uel pegi, pactum, pacifcor. pro Q. R. 4. 9. a. Dic pactioem fecisse, non pepigit. ad Her. 1. 0. a. Ex pacto ius est, si quid inter se pepigerunt, si quid inter quos conuenit. I. P. 8. 7. a. b. Obtinisti prouinciam ijs finibus, quos lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat. Off. 7. 0. b. Nec ab eo qui cum pepigerat impetrat, ut, et c. de L. 1. 6. 7. b. Requirit placet terminos, quos Socrates pepigit, ijsq; parere. ad Her. 1. 0. a. Rem ubi pagunt, oratione pagunt.

Pagur, gi, uilla, curia. Q. de Pet. 2. 0. 9. a. Collegium omnium pagorum, uicinitatum.

Pala, le, a. annuli pars plana et latior, in qua uel gemma includitur, uel signum aliquod insculpitur. Off. 5. 9. b. Is cum palam annuli ad palmam conuerterat, a nullo uidebatur, ipse autem omnia uidebat.

Palemon, nis, I. Leucothea.

Palestra, stre, gymnasium. de In. 6. 2. a. Illi statim hominem duxerunt in palestram, atq; ei pueros ostenderunt multos magno praedictos dignitate. Or. 1. 9. 8. a. Palestra adiuuat histrionem. Or. 2. 1. 5. a. Numerus quasi quandam palestram et extrema lineamenta orationi attulit. Or. 1. 1. 9. a. Motus hic habet palestram quandam. de Or. 9. 1. b. Sed palestre magis est olei, quam huius ciuilis turbae atq; fori. At. 2. 5. a. Palestra palatina. I. V. 1. 1. 5. b. De palestra et palestritis. ad Heren. 3. 8. b. Non enim ut in palestris, qui tædas candentes accipit celerior est in cursu continuo, quam ille qui traditit: melior imperator nouus qui accipit exercitum, quam ille qui decedit, propterea quod defatigatus cursor integro facem, hic peritus imperator imperito exercitum tradit.

Palestricè, palestritarum more. de Opt. 2. 4. 3. b. Palestricè spaciari in Xysto.

Palestricus, a, um, I. V. 1. 1. 5. b. Nunquam uos praetores tam palestricum uidistis. Of. 2. 6. a. Nam palestrici motus sepe sunt odiosiores.

Palestritæ, tæ. I. V. 1. 1. 5. b. Faciemus ut palestritæ negent ex testamento esse positas.

Palam, manifestè, aperte, in conspectu, in oculis omnium, in ore atq; oculis omnium. (Clam, per praestigia. I. V. 1. 1. 5. a. Quae in foro palam Syracusis in ore atq; oculis omnium gesta sunt. pro Cel. 4. 1. b. Palam in eum tela iaciuntur, clam subministrantur. Post. 2. 0. 6. a. Cuius primum tempus etatis palam fuisse ad omnes libidines diuisum. I. P. 8. 4. a. b. Cum arma in templum Castoris luce ac palam comportaretur. In Pisonem 9. 8. a. Stipendium militibus

numeratum est, mensis palam propositis. In An. 1. 9. 7. b. Antonius palam secum habuit armatos. Item: Non per praestigias, sed palam totum oppidum copulauit. Off. 7. 9. b. Luce palam in foro saltare. pro Mil. 1. 0. 6. a. Palam agere cepit, aperte dicere, occidendum Milonem. I. P. 8. 1. b. Mito enim domestica, haec commemoro, quae sunt palam. pro Fl. 1. 6. 0. a. Quae situm et prolatum palam non negas. Post. 2. 0. 8. a. Nondum palam factum erat concidisse rem publicam, cum, et c. Or. 2. 0. 0. a. Non ex infidijs, sed aperte ac palam facere aliquid. et I. V. 1. 6. 9. b. Aperte palamq; dicere aliquid. At. 2. 5. 7. a. Octavius rem gerit palam. At. 2. 1. 0. b. Credo enim palam factum esse. pro Cl. 2. 2. a. A. Auerius in foro palam, multis audientibus, et clarissima uoce, nomen Oppianici delaturum esse testatur. Acad. 4. a. Alterum quidem palam, alterum obscurius. et Ep. 2. a. Is palam sic egit causam tuam, ut, et c. I. V. 2. 4. 9. a. Palam ante oculos omnium esse. de Pro. 7. 0. b. Haec audacia, quam ille praesens in oculis uestris mentibusq; deficit. Attic. 2. 1. 0. b. De Pansa etiam si quid certius, credo enim palam factum esse.

Palatinus, a, um, At. 2. 5. a. Palestra Palatina. pro S. R. 2. 1. b. Ad balneas palatinas.

Palatium, tij, mons Romae. pro Dom. 2. 3. b. In Palatio atque in pulcherrimo urbis loco. Antequam. 1. 9. 6. b. et de Nat. 7. 1. a. Iouis Statoris templum a Romulo in Palatij radice est collocatum. pro S. R. 4. 9. a. Alter tibi descendit de Palatio et adibus suis. I. C. 9. 7. b. Nihil ne te nocturnum praesidium Palatij mouet?

Palatus, ti, pars oris interior, superiorq; in qua sensus est gustatus. alij autores palatum genere neutro uisunt. de Fin. 6. 9. b. Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. de Fin. 7. 1. a. Voluptas, quae palato percipitur, quae auribus. de Nat. 3. 5. b. Epicurus dum palato quid sit optimum iudicat, coeli palatum, ut ait Ennius, non suscepit.

Palea, lea. Parad. 1. 1. 9. a. Auri nauem euertat gubernator an palea, in re aliquantum, in gubernatoris inficitia nihil interest. de Fin. 1. 2. 3. a. Gubernator aequè peccat, si palaeam nauem euertit et si auri. Item: Itaq; aurum palaeam ue portet, ad bene aut malè gubernandum nihil interest.

Palinodia, diae. Contraria cantio, retractatio. Att. 5. 7. b. Subtypicula mihi uidebatur esse palinodia. et 1. 0. 5. a. Mihi autem nulla de eo palinodia datur, propter, et c. At. 2. 8. a. Quorum expecta diuinam uoluntatem.

Palimpsestum, uel Palimpsestum, uel potius Palimpsestos, charta seu tabula, in qua cum aliquid scriptum est, de leui abrauiq; commodè potest, rursumq; scribi. delectitiam Vlpianus iurifonsultus uocat. Ep. 1. 0. 4. a. Nam quod palimpsesto laudo equidem parsimonia, sed miror quid in illa chartula fuerit, quod delere malueris, quae haec scribere.

Palla, le, uestis genus, praesertim muliebris honesta. I. A. 1. 8. 6. b. Qui cum palla et cothurnis numeros populo de rostris spargere solebat.

Palladium, dij, Palladis signum. pro Mil. 1. 0. 7. b. Exhibe queso librarium illud legum uestrarum, quod te autem ex medijs armis turbaq; nocturna tanquam palladium sustulisse.

Pallas, dijs. Antequa. 1. 9. 6. b. Tritonia armipotes, Gorgona, Pallas, Minerva. I. Gorgona. In Arat. Ut nemo cui sancta manu doctissima pallas, Solertem ipsa dedit fabricae rationibus arte. Ep. 3. 0. b. Idq; me puto non inuita Minerua esse facturum, quam quidem ego, si forte de tuis summa

fero, non solum Pallada, sed etiam Appiada nominabo.

Palleo, les, exalbesco, expallesco. I. A. 1. 7. 6. b. Sudat, pallet, quidlibet, modo ne nauet, faciat, et c. ad Heren. 1. 3. b. Nece esse quoniam pallet, egrotasse.

Palliat, a, um, I. A. 1. 9. 7. a. Graecus iudex modo palliat, modo togatus. pro R. P. 1. 2. 6. b. Is sepe palliat fuit et aliqua habuit non Romani hominis insignia. Q. Fr. 3. 1. 9. a. Deniq; illi palliati, topiariam facere uidentur.

Palliolum, li. Tusc. 2. 0. 2. b. Saepè est etiam sub palliolo fordido, sapientia. pro uerbum Cecilij.

Pallium, lij, amiculum. Pallium proprie Graecorum fuit ut toga Romanorum. I. V. 2. 1. 2. b. Verres cum tunica pulla, et pallio. et 2. 4. 2. a. et 2. 5. 3. b. Iste cum pallio purpureo tunicaq; talari. de Or. 1. 5. 4. b. Hippas gloriatu est, se pallium quo amictus, foccos quibus indutus esset, se manu sua conficisse. pro R. P. 1. 2. 7. a. Consularis homo foccos habuit et pallum. et 1. 2. 6. b. Aut pallium sumendū Alexandriae, aut omnes fortunae abiiciendae, si togam retinisset. de D. 1. 3. 8. a. Amica corpus eius texit suo pallio. de N. 7. 6. b. Dionysius aureum Ioui detraxit amiculum grandi pondere, eiq; laneum iniecit pallium.

Pallor, oris, Tusc. 3. 1. 3. a. Ex quo fit, ut terrorem pallor et tremor et dentium crepitus consequatur. et Ac. 1. 3. a. Nihil interest, qui distingueretur tremor ille et pallor. pro Flac. 1. 4. 8. a. Magno cum tremore et pallore aliquid dicere.

Palma, me, manus pars interior. de Finib. 6. 7. b. Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno similem esse dicebat. et Or. 2. 0. 7. a. Cum autem manum dilatauerat, palmæ illius similem eloquentiam esse dicebat. Off. 5. 9. b. Is cuius palam eius annuli ad palmam conuerterat, a nullo uidebatur, ipse autem omnia uidebat. In Arat. Hanc dextram Cepei dextro pede pellere palmam gessit.

Palma, uictoria, laus, principatus alicuius rei. de Or. 1. 5. 6. a. Si querimus quid unum excellat ex omnibus, docti oratori palma danda est. de Or. 1. 2. 9. b. Miror te non huius rei palmam ut ceterarū, Crasso detulisse. I. A. 1. 5. 9. b. Nisi forte Actio tum plaudī et palmam dari putabatis. de Cl. 1. 8. 0. a. In quadrigis, qui palmam iam primum acceperat. Att. 6. 2. b. Ne diutius pendas, palmam tulit. Antequa. 1. 9. 7. b. Habeant hanc palmam ex innocentis cruore. de Sen. 8. 0. b. Quam palmam utinam dii immortales tibi Scipio referent. pro S. R. 2. 1. a. Alter plurimarū palmarum uetus ac nobilis gladiator habetur. et I. A. 2. 3. 2. a. Sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis. pro S. R. 3. 5. a. Multa sunt infames palmæ, hac prima tamen est laetissima.

Palma, arbor nobilis, quae contra pondus nititur, et potius in alteram curuatur partem: hinc uictoriae fortitudinisq; insigne sumptum est. I. V. 2. 5. 3. a. Palmarum agrarium multitudo in Sicilia. de L. 1. 5. 6. a. Vlysses Deli se proceram et teneram palmam uidisse dixit.

Palmaris, re id est, cui palma uictoriaq; datur. I. A. 2. 0. 8. a. Sed illa statua palmaris, de qua, et c. et de N. 6. a. Sed illa palmaris quidem, scilicet sententia philosophorum.

Palpor, aris, adolor, blandior. Ep. 1. 6. 5. b. Palparer planc ne necesse erat, si uellem, et c. Pollionis.

Palpebrae, arum, de N. 5. 4. b. Palpebrae, quae sunt tegumenta oculorum, mollissimè tactu, ne laederent aciem. et 5. 5. a. Muniteq; sunt palpebrae tanquam uallo pilorum. In P. 8. 8. b. M. Regulus, quem Carthaginienses refectis palpebris uigilando necauerunt.

Palpito, as, palpitare, est moueri et exillire, sed motus frequen-

frequenti et leni. de N. 30. b. Cum cor animantis euilsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem.

Palcos. Syriae opp. Ep. 189. b. Casij. Paludatus, a. um. paludamento ornatus. I. Chlamys. In P. 86. a. Consul proficiscens paludatus in prouinciam. Et pro Sest. 19. a. Exierunt duo Vulturij paludati. Ep. 120. a. Att. 16. b. Craffum minore dignitate aiunt profectum paludatum.

Palus, li. lignum in terra infixum, et patibuli genus. I. V. 237. b. Damnati producuntur, et ad palu alligantur.

Palus, udis. I. A. 195. b. Ille paludes siccare uoluit. contra Rull. 76. a. Mithridates Maote et illis paludibus defenditur. Et 80. b. Et Post. 20. b. Arenam aliquam aut paludes emere.

Pamphylia. regio in minori Asia. In Ver. 149. de Diu. 80.

Pamphylus. pop. in Asia. de D. 85. b. Pamphylus, a. At. 82. a. Forum Pamphylum. Pampinus, ni. filium uitis. de Sen. 88. a. Et Tuf. 162. b.

Vua uestita pampinis, nec modico tempore calet, et nitios solis defendit ardores.

Pan, nis. pastorum deus. Verg. in Buc. Pan curat oues, ouiumq; magistros. de N. 79. b. Ex Mercurio et Penelope Pana natum ferunt.

Panathenaeus. Isocratis oratio de rebus gestis Atheniensium, sic appellata a ludis quinquatribus, quae Panathenaea uocabantur. Or. 200. b. In Panathenaeo Isocrates ea se consecratum fatetur.

Panchrestus, a. um. optimus, utilissimus. I. V. 181. b. Panchrestum medicamentum.

Pando, dis. aperio. Tusc. 243. a. Alia autem diuina illa longè lateq; se pandant, caelumq; contingant: id est, bona animi. Tusc. 211. a. Quae rebus igitur, utrum panderem uel orationis statim, an, etc. Et Tusc. 174. b. Quod utinam pafis uelis peruehi liceat. In Arat. Omnis iam panditur hydra. Et ibid. Non secum medium pandet Nepa, etc. l. Praepando.

Panegyricus. laudatio, uel suasio, uel concio in conuentu habita. Or. 200. a. Tales suasioes, qualem Isocrates fecit panegyricum. de Cl. 170. a. Mortuorum laudationes. Et ibid. Quaequam his laudationibus historia rerum nostrarum est facta mendosior.

Panegyris. uerba conuentus. At. 8. b. Erat in eo ipso loco, illo die mundinarum uerba.

Pango, gis. copono, condo, scribo. Ep. 263. b. An panis aliquid Sophocleum, fac opus appareat. Att. 30. b. De pangendo quod me adhortaris, fieri nihil potest. Att. 13. b. Condere poema. Q. Fr. 325. b. Nec sane satis commoueor animo ad ea quae uis canenda. Att. 26. a. Itaq; aduersum, quae tibi uni legamus, pangentur.

Panicon, quidam inanes metus. pro Cel. 45. a. At. 251. a. De Ventidio uerba puto. Et 223. a. uerba certe, scripsisses enim.

Panis, nis. I. P. 94. a. Pistor domi nullus, nulla cella, panis et uinum a propala atq; de cupa. pro Cl. 53. a. Oppianicum ueneno esse necatum, quod ei datum sit in pane. Tusc. 147. a. Cum Ptolemaeo peragranti Aegyptum comitibus non consecutus cibarius in casa panis esset, nihil uisum est illo pane iucundius.

Paniscus, ci. de N. 68. a. Nymphæ de e. panisci et Satyri. de D. 85. a. Et 118. b. In Chiorum lapidicinis saxo difisso caput extitisse panisci.

Pannofus, a. um. male uestitus, sordidatus. Att. 56. b.

Pauci pannofus, sine laterna.

Panormitanus. I. V. 132. b.

Panormus, urbs. I. V. 121. b. At. 119.

Panthera, r. a. bestia maculosa, cuius mas, pardus appellatur. de N. 18. b. Leones et pantheras esse. et 51. a. Pantherae in Barbaria, uenena carne capiuntur.

Paphlagonia regio. contra Rull. 62.

Paphos, urbs. I. A. 168.

Paphij, pop. Ep. 122.

Par, ris. parilis, equalis, equus, similis, communis, in gum, socius dicitur rei. de In. 70. b. Par est, quod inter omnes equabile est. Or. 208. a. Oratio par et equalis rebus ipsis. de N. 57. a. Vita beata par et similis deorum. Orat. 218. a. Lambus par, chorei, sed spacio par, non syllabis. Par. 230. a. Ex comparatione parum. de Or. 124. a. Ex pari, etc. Top. 222. b. Quod in re pari ualet, ualet in hac, quae par est. de L. 188. a. Omnia infima summis paria scit. de N. 12. a. Ut omnia omnibus, paribus paria respondeant. Isocratis. de Or. 160. a. Paria esse debent extrema primis. de Or. 162. b. Aut quae paribus paria referuntur. Et Ep. 15. a. Par pari referre, prouerbum. de In. 62. b. Si par in nobis, atq; in illo scientia fuisset. de Cl. 168. b. Omnia fuisse in Themistocle paria et Coriolano. de Or. 91. b. Virtutes ipsas esse inter se aequales et pares. Et 105. b. Constitueret duas artes inter se pares et eisdem socias dignitatis. de Cl. 184. b. Quaedam sunt mihi paria cum illo, quaedam superiora. ad Her. 7. a. Si non poterit par uicium cum causa reperire, reperiat dispar. Or. 200. b. Ut uerba uerbis quasi dimensa et paria respondeant. de Am. 109. 30 a. In amicitia superior, par est inferiori. I. A. 159. a. Libertate esse parem cum ceteris, principem dignitate. de Fin. 66. b. Verbum latinum par graeco eadem ualen. Ep. 60 a. Mutuus animus in amicitia est, cum par uoluntas accipitur, et redditur. Tusc. 148. a. Respondere suis maioribus, et parem esse eisdem. Ep. 66. b. In reliquis rebus tuis pari me studio erga te, et eadem uoluntate esse cognosces. Ep. 204. a. Pro pari inter nos et mutua beneuolentia. At. 262 a. Tua uoluntas erga me, par atq; mutua. Ac. 9. b. Stellarum numerus par an impar sit, nescitur. Et 224. a. Officia paria et mutua. At. 88. b. Habes ad omnia, non ut postulas, sed paria paribus respondimus. At. 256. b. Si quid cui debetur, ut sit, unde par pari respondeatur. pro Pl. 264. b. Aliquis alicui omni uirtute et laude par. Parad. 117. b. Reges sunt omnes pares inter se praeter Superbum. de Or. 110. a. Ille cum differendo par esse non posset, etc. et pro Fon. 281. a. Esse parem alicui belli gerando. de Or. 90. b. Poeta oratori multis ornandi generibus socius, ac penè par. Off. 25. a. Aeque et pari iure cum ceteris uiuere. de N. 60. a. Neq; enim mihi par ratio cum Lucilio est ac tecum fuit. pro Cel. 55. a. Ingenium minime uoluntati par. de D. 81. a. Cratippus, quem ego parem summis peripateticis iudico. pro Planc. 271. b. Honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloria dispersa. pro Lig. 141. a. Mihi omnia paria cum illo sunt. de L. 193. a. Noxia poena par esto. At. 130. a. Nos dissecta manu, pares aduersarijs esse non possumus. At. 130. b. Distrahti pares aduersarijs esse non possumus. pro Pomp. 14. a. Hi nullo in loco pares iam praedonibus esse poterant. de Sen. 78. a. Pares cum paribus, ueteri prouerbio, sicut limè congregantur. de Orat. 123. a. Inuident autem homines paribus et inferioribus, sed etiam superioribus inuideunt. ad Her. 36. b. In equos et pares fastidiosus. I. P. 81. a. Quae Metellus, cuius paucos pares haec cinitus nulli.

Postquam. 207. b. Tu es ausus in circo Flamio produas cum illo tuo pari dicere, te semper misericordem fuisse. Attic. 260. a. Duo pares aut quatuor nominantur paria amicorum. pro Dom. 218. b. Quod enim par amicitiae fuit inquam in hac ciuitate conuictus, quam summus inter nos ego et Pompeius pro Dom. 227. a. Atque hanc rem par illud simile Piso et Gabinius uidit. I. P. 85. b. Vter perisset in eiusmodi pari, lucrum fieri putabat. de Opt. 244. b. Gladiatorum par nobilissimum. I. A. 229. a. T. Plancus, ceteriq; pares id agunt. I. A. 230. b. Ecce tibi geminum in scelere par iniustum, etc. de Cl. 175. Graecus si uixisset, eloquentia nescio an habuisset parem ne minem. I. V. 118. a. Scyphorum paria complura.

PA

Par est, decet, equum est. de D. 132. a. Casum praelij omnes timeamus, sed ita ut constantibus hominibus par est, non aperte. pro Mur. 127. a. His rebus fretum ad consulatum petitionem aggredi par est. Et ibi. Paria esse ista cognosces in L. Murena. Attic. 143. Dubito quid me face re par sit. de Amic. 111. a. Par est autem, primum ipsum esse bonum, deinde, etc. Epist. 179. b. Quibus tu, ut par erit, restitisti. I. V. 237. a. Statim, ut par fuit, comprehensissunt. pro Rab. 97. a. Quod ei praemium dari par fuisse. Orat. 197. a. Sed par est, omnes omnia experiri. At. 246. b. Tu uero quicquid erit quod me scire par sit, statim, etc. Offic. 90. b. Sic par est agere cum ciuibus. de Leg. 171. b. Ex quo intelligi par est, eos qui, etc.

Parabilis, le. paratus, facilis inuentu et paratu. de Fin. 58. b. ipsa natura diuitias, quibus contenta est, et parabilis et terminata habet. Tusc. 246. b. Diuitias naturae parabileis.

Paradoxa. de Fin. 123. a. Haec paradoxa illi, nos admirabilia dicamus. Et Acad. 34. b. Illa mirabilia Stoicorum, quae uerba de se nominantur. Parat. 116. a. Quae quia sunt admirabilia, contraq; opinionem omnium, ab ipsis etiam uerba de se appellantur.

Parabys, sis. resolutionem neruorum Corni. Celsus interpretatur. At. 257. a. Quod est quod audiui de Bruto? Pylam uerba de se appellat, te scripsisse aiebat.

Parasitus, si. omnium mensarum afflecta. de Am. 114. b. Assentatio parasitorum in comedijs faceta uidetur. Epist. 14. b. Dixi me facere quiddam, quod in Eunuchis parasitus suadeat militi.

Parate. adu. de Cl. 187. a. Is tamen ad dicendum ueniebat magis audacter quam parate.

Paratius. adiect. de Or. 97. a. Quamobrem in istis ipsis exercitationibus, est utile est, etiam subito sepe dicere, tamen illud uilius, sumpto spacio ad cogitandum paratius atq; accuratius dicere.

Paratus, a. um. instructus, armatus, promptus, expeditus, praesto. I. V. 61. a. Quod parator ad usum forensis promptiorq; esse possent et 67. b. Paratus atq; instructus ad iudicium uenit. pro Q. 7. a. Cum paratus meditatuseq; uenisset. Et I. V. 112. a. Et ad Her. 26. b. Parator instructorq; ueniret. de N. 60. a. Spero te, ut soles, bene paratum uenire. Et I. A. 183. a. Antonius instructor paratusq; uenit. de Or. 88. a. Graeci omnibus uel naturae, uel doctrinae praesidijs ad dicendum parati. de Or. 119. a. Quos locos multa commentatione ac meditatione paratos atque expeditos habere debetis. Or. 198. b. Alij ad permouendos animos instructi et parati. Et pro Cec. 288. a. Paratus ad hoc munus. de Cl. 178. a. Prompta et parata in respondendo celeritas. Tusc. 220. a. Fortitudo satis est instru-

Postquam. 207. b. Tu es ausus in circo Flamio produas cum illo tuo pari dicere, te semper misericordem fuisse. Attic. 260. a. Duo pares aut quatuor nominantur paria amicorum. pro Dom. 218. b. Quod enim par amicitiae fuit inquam in hac ciuitate conuictus, quam summus inter nos ego et Pompeius pro Dom. 227. a. Atque hanc rem par illud simile Piso et Gabinius uidit. I. P. 85. b. Vter perisset in eiusmodi pari, lucrum fieri putabat. de Opt. 244. b. Gladiatorum par nobilissimum. I. A. 229. a. T. Plancus, ceteriq; pares id agunt. I. A. 230. b. Ecce tibi geminum in scelere par iniustum, etc. de Cl. 175. Graecus si uixisset, eloquentia nescio an habuisset parem ne minem. I. V. 118. a. Scyphorum paria complura.

Par est, decet, equum est. de D. 132. a. Casum praelij omnes timeamus, sed ita ut constantibus hominibus par est, non aperte. pro Mur. 127. a. His rebus fretum ad consulatum petitionem aggredi par est. Et ibi. Paria esse ista cognosces in L. Murena. Attic. 143. Dubito quid me face re par sit. de Amic. 111. a. Par est autem, primum ipsum esse bonum, deinde, etc. Epist. 179. b. Quibus tu, ut par erit, restitisti. I. V. 237. a. Statim, ut par fuit, comprehensissunt. pro Rab. 97. a. Quod ei praemium dari par fuisse. Orat. 197. a. Sed par est, omnes omnia experiri. At. 246. b. Tu uero quicquid erit quod me scire par sit, statim, etc. Offic. 90. b. Sic par est agere cum ciuibus. de Leg. 171. b. Ex quo intelligi par est, eos qui, etc.

Parabilis, le. paratus, facilis inuentu et paratu. de Fin. 58. b. ipsa natura diuitias, quibus contenta est, et parabilis et terminata habet. Tusc. 246. b. Diuitias naturae parabileis.

Paradoxa. de Fin. 123. a. Haec paradoxa illi, nos admirabilia dicamus. Et Acad. 34. b. Illa mirabilia Stoicorum, quae uerba de se nominantur. Parat. 116. a. Quae quia sunt admirabilia, contraq; opinionem omnium, ab ipsis etiam uerba de se appellatunt.

Parabys, sis. resolutionem neruorum Corni. Celsus interpretatur. At. 257. a. Quod est quod audiui de Bruto? Pylam uerba de se appellat, te scripsisse aiebat.

Parasitus, si. omnium mensarum afflecta. de Am. 114. b. Assentatio parasitorum in comedijs faceta uidetur. Epist. 14. b. Dixi me facere quiddam, quod in Eunuchis parasitus suadeat militi.

Parate. adu. de Cl. 187. a. Is tamen ad dicendum ueniebat magis audacter quam parate.

Paratius. adiect. de Or. 97. a. Quamobrem in istis ipsis exercitationibus, est utile est, etiam subito sepe dicere, tamen illud uilius, sumpto spacio ad cogitandum paratius atq; accuratius dicere.

Paratus, a. um. instructus, armatus, promptus, expeditus, praesto. I. V. 61. a. Quod parator ad usum forensis promptiorq; esse possent et 67. b. Paratus atq; instructus ad iudicium uenit. pro Q. 7. a. Cum paratus meditatuseq; uenisset. Et I. V. 112. a. Et ad Her. 26. b. Parator instructorq; ueniret. de N. 60. a. Spero te, ut soles, bene paratum uenire. Et I. A. 183. a. Antonius instructor paratusq; uenit. de Or. 88. a. Graeci omnibus uel naturae, uel doctrinae praesidijs ad dicendum parati. de Or. 119. a. Quos locos multa commentatione ac meditatione paratos atque expeditos habere debetis. Or. 198. b. Alij ad permouendos animos instructi et parati. Et pro Cec. 288. a. Paratus ad hoc munus. de Cl. 178. a. Prompta et parata in respondendo celeritas. Tusc. 220. a. Fortitudo satis est instru-

ad, armata, parata per sese. Item: Nec desiderat iracundiam aduocatam. de Or. 123. b. Ut habeant paratum quid quaq; de re dicant. Q. de Pet. 208. a. Iis fac, ut propositum ac paratum auxilium tuum esse uideatur. de Clar. 177. b. Q. Scauola in iure paratissimus. Et ibid. a. Non satis paratus ad cauendum sui. pro Mil. 106. a. Homo ad omne facinus paratissimus. de Amic. 114. b. Cum alter ad mentium paratus est. contra Rul. 82. a. Ad uim promptus, ad seditionem paratus, expeditus ad caedem. Offic. 44. a. Deinde consuetudine beneficentiae paratioris erunt, et tanquam exercitiores ad bene de multis promerendum. Et ibid. Ad idem semper expectandum parator. pro Sest. 10. b. Consensu bonorum omnium tam parato, tota denique Italia ad omnem contentione expedita. pro Q. 2. a. Si id quod parati sunt facere, mihi nocuerint. Epist. 69. b. Paratus contra fortunam. Epist. 120. a. Paratus ab exercitu. Et 148. a. Paratus ab omni re. Et 174. a. Paratus animo. ad Att. 105. a. Cum bene parato pugnare. ad Attic. 138. a. Domitius paratus ad nauigandum. ad Attic. 149. a. Ego hunc paratum uideo peditatu, equitatu. de Leg. 183. b. Sed fuit hic uir, et cuius, et reip. maxime, tuendaeq; ciuitatis paratissimus. Paratus. (Imparatus. pro Mil. 112. a. Imparatum in paratos incidere.

Parca, arum. de N. 68. b. Parcae deae sunt, quas Erebo et Nocte natas ferunt. Parca, restridit. Epist. 16. b. Etenim id feci parca et molliter. Off. 21. b. Parca, continenter, sobrieq; uiuere. de Fin. 73. a. Nec cur id tam parca tamq; restridit faciant, intelligo. Et Epist. 85. a. Scripsi de te parca et timide. pro Mur. 131. a. Itaq; si satis proficiscerem, parcius de eius laude dicerem. pro Flac. 151. a. Maiores nostri minimo contenti tenuissimo cultu uiuebant.

Parca, cis. ignosco, concedo, remitto, condono, ueniam do, tempero, impunitatem do, impunitum scelus sero, faueo. pro Quin. 9. b. Viri boni malunt commemorare, se cum perdere possent, pepercisse, quam cum parcere possent, perdidisse. Epist. 56. a. Cui inimici propter dignitatem pepercuerant, inuentus est amicus, qui ei mortem afferebat. pro Mil. 119. b. Et I. V. 90. a. Parcere alicui. Et Parcere alicui scelerato: id est, ignoscere. I. A. 172. a. Omnes mihi censabant parci oportere. I. V. 128. a. Pater flens unumquemq; rogabat, ut filio suo parceret. Attic. 117. b. Nec sum miratus eum, qui caput ipsum reliquisset, reliquis membris non parcere. pro Cel. 46. b. Parcat iuuentus pudicitiae suae, ne spoliat alienam. pro Rab. 92. a. Hunc nec suae nec alienae pudicitiae pepercisse. de Orat. 130. b. Parandum est maxime charitati hominum, ne temere in eos dicas, qui diliguntur. pro Quin. 7. a. Parcere auribus alicuius. de Or. 158. b. Auribus consuetudineq; parandum.

de Orat. 129. a. Craffus parcebat aduersarij dignitati, in quo ipso seruabat suam. Et Orat. 205. a. Parcat et amici tuis et dignitatibus. I. V. 228. a. Itaq; Marcellus adificijs omnibus pepercit. Ep. 207. a. Te rogo ut Albinio parcas, et praedia eius ne attingas. de Ar. 257. b. Et pro Cl. 53. a. b. Quis minus unquam pepercit hostiu castris, quam hic omnibus corporis sui partibus? pro Plan. 277. b. Ego fautor, quod uiderim mihi auxilium non deesse, idcirco me illi auxilio pepercisse. Epist. 258. a. Te rogo, sumptui ne parcas ulla in re. Ep. 215. a. Sed tamen non parcam operae. Ep. 179. b. Quem cum obiurgarem, quod parum ualetudini parceret, tum ille, etc.

Parca, a. um. paruo contentus, diligens, restrictus, tenax. de Or. 135. b. Cum optimus colonus, parcissimus, frugalissim

Parca, a. um. paruo contentus, diligens, restrictus, tenax. de Or. 135. b. Cum optimus colonus, parcissimus, frugalissim

gallissimus esset. pro Cal. 45. a. Pater parvus et tenax. de N. 74. b. Postremo a parco patre, quod sumas, quanto dissipat libentius. pro Cor. 65. a. M. Crassus uel nimium parvus in largienda ciuitate. et Or. 204. a. In transferendis uerbis uerecundus et parvus. et ibid. b. Non parvus solus, sed elegans. ad Her. 35. a. Homo prodigus et luxuriosus. (Parcus et diligens. de Am. 112. a. Quam paruo contentu tenuis uictus cultusq; delectat. de Cl. 177. b. Crassus erat elegantium parcissimus, Scæuola parcorum elegantissimus.

Paridij. pop. l. V. 211.

Parentis, pater et mater. Post. 204. a. Parentes charissimos habere debemus, quod ab ijs uita, patrimonium, libertas, ciuitas tradita est. l. V. 260. a. Idq; postremum parentes suos liberi orabant. et 257. b. Veniunt Syracusas parentes propinquiq; miserorum adolescentium. et 264. a. Hæc si tibi tuus parens diceret. pro Syl. 182. b. Parens tuus Torquate, etc. Ep. 65. a. Me sicut alterum parentem et obseruat et diligit. de In. 21. a. Si ad senes, de patribus aut parentibus cogitent. de Fin. 64. a. Socrates, qui philosophia parens iure dici potest. de Or. 85. b. Philosophia bonarum artium omnium procreatrix quedam et quasi parens. de Vi. 202. a. Horum operum ego parens esse stors; sum. At. 143. a. Cum parentes non alere nefarium sit, nostri principes antiquissimam et sanctissimam parentem patriam fame necandam putant. de Leg. 168. a. Earum rerum parens est educatrixq; sapientia.

Parentalia, orum. iusta, et conuiuia que in funere parentum et coniuutorum exhibentur. l. A. 155. a. An me censetis decreturum fuisse, ut parentalia cum supplicationibus miscerentur?

Parento, as iusta soluo, sumus duco, sumus induco. pro Fl. 164. a. Litem igitur Lentulo, parentemus Cethego, de L. 18. 1. a. Hostia maxima parentare pietatis esse adiuu etum putabat. l. A. 155. b. Vi cuius sepulchrum nusquam extet, ibi parentetur, et publice supplicetur. l. A. 254. b. Dolobella imperatori suo parentauit.

Parento, res. obedio, obtempero, dicto audiens sum, in legem iuro. Tuf. 235. a. Sapiens parebit et obediens precepto illi ueteri, etc. et de Fin. 6. a. His parendum non est, de N. 5. b. Obedere et parere uoluntati architecti. Orat. 216. b. Numeri in quibus quasi necessitati parere cogimur. Off. 4. 1. a. Latronum leges esse dicuntur, quibus parent, quas obseruent. l. A. 209. b. Non ut pareret, et dicto audiens esset huic ordini, sed ut conditiones ferret, leges imponeret, etc. Att. 36. a. Timeo ne ille dolori atque iracundie pareat. ad Her. 13. b. Morem gero, obsequor, obtempero. At. 128. b. Parere consilij alicuius.

Parianus, a. Ep. 223. b. Pariana ciuitas.

Parricida, de. primum, qui parentem occidit: deinde lege Pompeia, qui propinquum quemuis: postremo Numæ Pompilij lege, qui liberum hominem morti sciens dederit. Patria etiam oppressor, aut proditor, parricida iure uocatur: quia patria, parens unus cuiusq; est. At. 277. a. Audiuius cum uenisse in suspitione Torquato de morte Patris, custodiriq; ut parricidam. pro D. 218. b. Quid de me quod tulisse te dicis, parricida, fratricida, sororicida, non ne extra ordinem tulisti? Ep. 184. b. Vt non modo scarij, sed etiam parricide iudicemini. pro S. R. 30. a. et 23. b. Parricidas insui uoluerunt in culleum uiuos, atq; ita in flumen deijci. l. C. 103. b. Parricida ciuium interfectus. Parad. 120. a. Parricidam esse qui patrem necauit. l. A. 116

b. Fateor eos plusquam sicarios, plusquam homicidas, plus etiam quam parricidas esse: si quidem est atrocius patriam parentem, quam suum occidere. l. Clepo, et Parricida.

Parricidium, dij. l. V. 270. b. Ciuem Romanum proprie parricidium necari. de In. 69. a. Cum uenefici cuiusdam no men esset delatu, et quia parricidij causa subscripta esset, extra ordinem esset acceptum. et ibid. Cum de nece parentis nihil demonstratum sit, indignum facinus esse, ea poena afficere eum, qua parricida afficiuntur. pro Dom. 220. a. Hoc dico esse parricidium. pro Cluen. 23. b. Frater enim parricidium. l. A. 163. b. Parricidium patrie. l. A. 187. a. Hic de patris et patrii parricidio cogitauit. l. A. 137. a. Qui nefario se patrie parricidio obstrinxit.

Parietis, is. maceria, priuatus murus, quo domus a domo distinguitur. Top. 222. a. Parietis directus, solidus, uel fornicatus. Ep. 58. b. Nihil mihi intra meos parietes tutu. l. V. 228. b. et de Or. 228. b. Interiores templi parietes. et de Or. 131. a. In omnibus parietibus esse literas, tria LLL. et c. pro Mil. 116. a. Ducere parietem per uentilium aliterius. Parad. 121. a. Cum parietes disturbabas. l. V. 31. a. Licet parietes in adolescentia perforeris.

Parietina, arum. parietes ueteres et ruinosi. Epist. 202. b. Epistura parietina.

Parilia, orum. dies festus, quo urbs Roma condita est. Att. 129. b. et de D. 128. b.

Parilis, le. pars, similis. In Arat. Consimili specie stellas pariliq; colore.

Pario, ris. gigno, procreo, partum edo, acquirio. de Orat. 163. b. Mulier grauidam expletis iam ferè ad partum mensibus. de Orat. 133. b. Si quantum pareret mater eius, asinum fuisse parturam. et Epist. 50. a. Vt ea liberos ex sese pareret. Acad. 15. a. Hi cum ouum inspexerat, que id gallina peperisset, dicere solebant. de N. 1. b. Fruges et reliqua que terra pariat. et ibid. Omnia que terra gignat. l. C. 102. a. Ad hanc te demeritiam natura peperit. et Tufcul. 228. b. Tu urbes peperisti. ad Heren. 25. a. Parere, proficere, gignere. et de Orat. 14. 1. b. Ars non totum aliquid parit et procreat. Orat. 207. a. Postea Diulectici spinosiora multa pepererunt. l. C. 118. a. Dummodo meis laboribus populo Romano dignitas salusq; parariatur. et Epist. 14. 6. b. Victoria pax partienda est. pro Syl. 170. b. Tum afflicto P. Sylla consulatus uobis pariebatur, sicuti partus est. Off. 39. a. Hæc quibus rebus pariantur a singulis, eisdem ferè a multitudine. l. A. 173. a. Male parta, male dilabuntur.

Paris, dis. Off. 330. a. At te fata patrie Paridem futurum predicabant, qui uictares urbem incendio, Italianum bello.

Pariter, simul, similiter, equaliter, æque, uticissim. de D. 115. a. Conchilijs omnibus contingit, ut cum luna crescant pariter pariterq; decrescant. de Orat. 143. b. Vt ille qui hæc non uidit, et uixisse cum republica pariter et cum illa simul extinctus esse uideatur. Tufc. 153. a. Pariter cum uita sensus amittitur. Of. 42. b. Tua laus pariter cum republica cecidit. Tuf. 174. a. Animus uoluptatem pariter cum corpore percipit. de Sen. 87. b. Studia doctrine, que pariter cum etate crescunt. Antequam. 196. b. Parte opem pariter reipublice, cunctaq; ciuitati, meisq; fortunis. de Fin. 63. a. Nam et letamur amicorum latuam æque ac nostra, et pariter dolemus angoribus. Offic. 39. a. Sed ea non pariter omnes egemus. Or. 200. b. Vt pariter extrema terminentur. contra Rul. 82. a. Et quem pariter, qui iter faciunt, uelstrum esse audiunt. l. V. 271. b. Siculi mecum

meum pariter moleste ferunt. et ad Her. 16. a. Pariter nobiscum. Postquam. 212. a. Respublica me secum pariter reportauit. Am. 106. b. Vt in nostra in amicos beneuolentia, illorum erga nos beneuolentie pariter æqualiterq; respondeat. Parad. 124. b. Qui domi tuæ uidet pariter ac casatorum atq; iudicum confociatos greges.

Parma, mæ. urbs Italia. l. A. 260. a. Quæ enim in urbe tam immanis Anibal capta, quam in Parma subrepta Antonius.

Parmensis, se. l. A. 256. b. bis.

Paro, as. apparo, comparo, orno, adorno, instituo, instruo, molior, munio, uiam munito. Orat. 208. a. In quo aut concilietur auditor, aut erigatur, aut pareat se ad audiendum. Epist. 8. a. Huc te para, hæc cogita. In Sal. 273. b. Qui mihi parare putasti inuidiam, ex mea re familiari. Epist. 19. b. Est enim tibi grauis aduersaria constituta, et parata incredibilis quedam expectatio. pro Cec. 296. b. Armatos uerè appellamus, qui scutis telisq; parati ornatiq; sunt. l. V. 214. a. Instruere et parare conuiuium. Att. 191. a. Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare. et pro Fl. 161. a. Agros sibi ipsam parare.

Parochus, chi. publicus curator ministrisq; qui peregrinis reip. nomine ligna salenq; præbebat, atq; alia necessaria. Att. 204. b. Ariartem omnino Sestius parochus publicus occupauit, quod quidem facile patior, etc.

Parocho, quæstia. l. Annominatio.

Pars, is. membrum. de In. 49. b. et 51. b. Genus est, quod plures amplectitur partes: ut animal. pars est, que subest generi: ut equus. de Orat. 100. b. Partes sunt, que generibus ijs ex quibus emanant, subiunguntur. de Or. 94. a. Res aliquas uerbis designare, generibus illustrare, partibus distribuere. de Fin. 97. b. Omnes hæ sunt genere quatuor, partibus plures. de Nat. 3. b. Omnes partes philosophia, atq; omnia membra tum facillimè noscuntur, cum totæ quæstiones scribendo explicantur. de Orat. 140. a. Virtus habet plures partes, quarum, etc. de Orat. 116. a. Deinde faciunt quinq; quasi membra eloquentie. de Or. 141. b. Traducta ex parte ad genus notatio.

Partes uariè usurpate. de Orat. 142. b. Quis Antonio permittit, ut partes faceret, et utram uellet prior ipse sumeret? Attic. 197. b. Is partes fecit in ripa nescio quo, terrorum ingerum. pro Quin. R. 54. a. Vt focus in societate habet partem, sic coheres in hereditate habet partem. l. V. 253. a. Quibus illi ueribus sue partem ademerunt, ijs tu nostri imperij partem dedisti. pro Cec. 287. a. Mulieres in partem uocate sunt. et ibid. Ei partem bonorum maiorem legauit. pro Dom. 243. a. Urbis partes celeberrima et maxime, ut forum, curia, etc.

Pars, pro factione. Offic. 28. b. Studiose pleriq; præfertim in hac parte, facta principum imitantur. Att. 120. 50. b. Quod plura in ea parte uerba fecerim. de Fin. 98. a. Quis non multis partibus malit, etc. At. 119. b. In hac parte hæc sunt, uide nunc que sunt in altera. Ep. 159. b. Si Africane legiones celeriter uenerint, securos uos ab hac parte reddam. Epist. 125. b. Utinam aut non in ista parte Appianus, aut non in hac Curio, cuius amicitia me paulatim in hanc perditam causam imposuit. Attic. 140. a. Cum eadem metuam ab hac parte, si illinc beneficium non sit, relictus putem quiduis domi perpetui. l. C. 109. b. Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia. ad Brut. 91. b. Vir bonarum in republica partium. l. A. 200. b. Nam nunc quidem partium contentionem esse dicitur: quarum partium: alteri uicti sunt, alteri sunt è medijs C. Cæsaris partem

tibus. Epist. 163. a. Non licet mihi nullius partis esse, quia utrobique inimicos habeo. pro Quin. 12. b. Erat, inquit, illarum partium. quid ni, qui, etc. l. A. 212. a. Periculum quod offendit animos maioris partis hominum magis. pro Cor. 59. a. Cum magna pars, etc. contra Rul. 81. a. Omnibus uobis, aut maiori uestrum parti. contra Rul. 70. b. Qui maiorem partem populi suffragijs priuauit. et 69. b. Vt minor pars populi uocaretur. Attic. 255. a. Si quidem similes maioris partis oratorum futuri sumus. de Or. 110. a. Scenolam dicere aiebat, bonam partem sermonis in hunc diem esse dilatam.

Ex parte, maiore, minore, et alia. de D. 113. a. In eo senatu, que maiore ex parte cooptasset. pro Cl. 31. b. Hæc enim ille, et aliqua ex parte habebat, et maiore ex parte habere se simulabat. pro D. 220. b. Itaq; populus Rom. breui tempore neq; saluos habebit, neq; ex parte dimidia reliquos sacerdotes. pro Mur. 134. a. Quæstio peculatus ex altera parte lachrymarum, ex altera cathenarum. de Som. 129. b. Extrema ex altera parte grauior, ex altera acutè sonant. et ibi. et 130. b. Celi uerticibus ex utraq; parte subnixi. Off. 62. b. Mundus ex quadam parte mortalitatis, ex altera autem parte, etc. de D. 115. a. Caput iecoris ex omni parte diligentissimè considerant. et ibi. Semina malorum in contrarias partes se uertunt. de Ar. 245. b. Vestra domus multo maxima ex parte sunt libera religione. Offic. 27. b. Magna autem ex parte clementi castigatione licet uiri. Orat. 207. a. Rhetorica quasi ex altera parte respondet dialectica. pro Quin. R. 50. b. Qui ager neq; uillam habuit, neq; ulla ex parte fuit cultus. pro Cec. 292. a. Si ulla ex parte hæc sententia infirmata fuerit. pro Quin. R. 49. b. Is seruus ex qua parte erat, Fannij non erat HS. LIII. ex qua parte erat Roscij, amplius erat HS. CCCLIII. de L. 180. b. Si quis de heredibus exegisset pro sua parte, id quod, etc. Quin. Fr. 319. b. Ex parte gaudeo. At. 102. a. Et si ex parte magna tibi assentior. Epist. 71. a. Ex omnibus partibus amor tuus mihi se ostendit. Epist. 29. b. et 133. a. et de Fin. 133. b. Tua laus ex aliqua parte fuerit. Ep. 169. b. Ex magna parte communi commo modo inferuieris. pro Fl. 154. b. Flaccus bellum Cretense magna ex parte gessit. Tufcul. 148. a. Aut omnino, aut magna ex parte liberatus. Tufcul. 229. a. Tibi nos ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosq; tradidimus. Acad. 10. b. Si magna parte quidem ad uerum ipsum, aut quamproximè accedunt. et 11. a. Si ex omni parte eiusdem modi sint. Epist. 146. a. Ex maxima parte. Tufcul. 232. b. Ex maiore parte plerasq; res nominari. et 233. a. Ex maiori parte unamquamq; rem appellari spectariq; dicunt. Tufc. 245. a. Si multo maiore et grauiore ex parte bona propendent. Orat. 214. a. Quod ab ijs uerè quædam ex parte, non totum dicitur.

Magnam partem, et alia sine prepositione. de D. 93. a. Cum magnam partem noctis uigilasset. Epist. 134. b. et Tufc. 211. a. Non omnino quidem, sed magnam partem. pro Font. 178. b. In rebus iudicandis, ad unamquamque rem ponderandam, non minimam partem sapientia iudicis tenet. Orat. 215. b. Magnam partem ex iambis nostra constat oratio. In Verrem 212. a. Maiorem partem diei sedere alicubi. Epistol. 119. b. Amabo te, hoc cura, soles libenter, ut ego maiorem partem nihil curare. Offic. 5. b. Maximam autem partem ad iniuriam faciendam agrediuntur nonnulli, ut, etc. Tufc. 211. a. Stoici magnam partem in his partiendis occupati sunt. Attic. 225. a. Remis magnam partem: id est, nauigauit. Postquam. 199. b.

Nam mulieres filijq; parui, etc. itineribus necessarijs, aut magnam partem tectis ac tenebris continebantur. Epist. 47. a. Et si abfui magnam partem consulatus tui. pro S. R. 3. 5. a. Nullam partem noctis requiescere.

In utraq; partem, et alia id genus. Att. 2. 4. 8. b. Per multa mihi de nostro itinere in utramque partem occurrunt. de D. 9. 6. b. Flumina in contrarias partes fluxerunt. de Or. 1. 2. 8. b. Omnium rerum in contrarias partes facultas ex istis suppeditatur locis. Off. 3. 6. b. Magna uis est in fortuna in utramq; partem, uel ad secundas res, uel aduersas. etc. Hec sine hominum operibus et studijs neutram in partem effici possunt. pro Sest. 7. a. Alter multos plane in omnes partes sefellit. Ep. 55. a. Cum suspicarer multum interesse rei familiaris tue, te quam primum, idq; in omnes partes ualere. Epist. 66. b. Meq; tibi in omnes partes defendendum putes. Off. 2. b. Præcepta quibus in omnes partes usus uite confirmari possit. Epist. 202. a. Hoc tua nullam in partem multum interest. Epist. 115. b. In hanc partem tutum tibi erit gratificari: id est, in Appium. Att. 25. 1. a. Hec scripsi in eam partem, ne me motum putas. res. I. C. 11. 8. a. Moueris hic rebus omnibus, sed in eam partem, ut salui sint nobiscum omnes. Off. 4. 2. b. Facillime in optimam partem cognoscuntur adulescentes, qui, etc. Attic. 15. 6. a. Accipere aliquid in optimam partem. Ep. 1. 6. 8. a. Quæ profectò in optimam partem accipies. etc. 3. 6. a. Hoc assequere, ut in quam partem accipias, minus laborem. etc. Att. 117. b. Id ego in eam partem accepi, hac oppida, etc. pro Mur. 1. 3. 9. b. Quod dixisti, aut non dixisses, aut mitiorem in partem interpretare. I. A. 23. 1. a. Aliquid in beneficij partem numerare. I. V. 237. a. Dum hoc fortasse uideatur, neq; ego ullam in parte distribuam. ad Attic. 10. 2. b. Nunc in alteram partem magis timendi armorum exitus. pro S. R. 27. a. In eam partem potius peccant, quæ cautiore est. Ep. 1. 21. b. In hanc partem errare malo, ut faciam, etc. quam, etc. Epist. 117. a. Aliquam modo tamen sepe dilata, in eam partem, ut eum decedere post Calend. Martias placeret, senatusconsultum factum. Pro Syl. 18. 1. a. In impiorum partem, atque in parricidarum numerum aliquem transferre.

Pars, pro regione, uel loco. Epist. 183. b. Ab orientis partibus. etc. 186. b. Omnes quæ in istis partibus sunt compie. In Ver. 107. b. Quæremus etiam, quid iste in extremis Phrygiæ partibus fecerit. Tuscul. 1. 63. b. Hispanis, qui ab Europæ parte in pontum influit. pro Mur. 1. 4. 5. a. Ibis igitur in exilium miser, quò ad orientis ne partes? I. P. 85. b. Qui in Italia omnes omnium gentium partes tribus triumphis deuinxit. Epist. 150. a. In his partibus id est, in his regionibus, uel locis.

Pars, pro munere, et officio, uel persona. Quin. Fr. 298. b. Et si mea pars nemini cedit, fac ut tua ceteros uin cat. contra Rul. 70. a. Creationem Pont. Max. populi ad partes dare. Attic. 103. b. etc. 104. a. etc. Epist. 40. b. Pompeius hortabatur, ut partes suas susciperem. etc. 44. a. Suscipere officia et partes pro dignitate alicuius. Att. 117. a. Si erit bellum, ut uideo fore, partes meæ non desiderabuntur. de Or. 1. 11. a. Ac maxime partes istius officij sunt pueri Ciceronis. Epist. 30. b. De mea beneuolentia erga te, et si potes ex eodem Phama cognoscere, tamen uidentur etiam aliquæ partes meæ. de Orat. 15. 6. a. Sed certè hæ partes fuerunt tuæ de illustranda oratione ut diceres. de Orat. 111. a. Sed cur impedimus Antonium? cuius audio esse partes, ut de tota eloquentia differat. de Orat. 110. a. Sed transfactis iam meis partibus, ad Antonium audientem

dum uenistis. ad Attic. 16. 2. a. Iudicabam duriores partes mihi impositas esse ab offensione nostra. de Nat. 8. b. Eiq; eius partes tribuit, ut, etc. id est, id munus. pro Font. 278. b. Ne multo uestra maiores grauioreq; partes sunt ad cogitandum, quam ad dicendum meæ. pro Quin. 1. b. Quæ Hortensius, qui hoc iudicio partes accusatoris obtinet. Epist. 41. a. Cum te ex fratre meo, ne tum quidem, cum tibi propè necesse esset eas agere partes, inimicum mihi fuisse cognossem. Offic. 20. a. Nobis à natura constantia, moderationis, temperantia partes date sunt. Epist. 130. a. Tibi dedi partes Antiochianas, mihi sumpsisti Philonis. Epist. 104. 1. b. Cum tibi propè necesse esset eas agere partes, id est, esse inimicum. pro Mur. 125. a. Ego has partes lenitatis et misericordie, quas me natura ipsa docuit, semper egi libenter: illam uerò gratitatis feruoritateq; personam non appetiui, sed ab republica mihi impositam sustinui. de Aruf. 238. a. Nisi hanc personam et has partes possem sustinere. Epist. 40. 4. a. De me autem suscipere paulisper partes meas, et eum te esse iunge, qui ego sum. pro Flac. 160. a. Quis unquam Græcus comœdiam scripsit, in qua seruis primarum partium non Lydus esset? pro Dom. 215. a. An meæ partes in ea causa non præcipue fuerunt? etc. 216. a. etc. 161. b. In hoc officio, quod præcipue fuit meum. pro R. P. 124. a. Nulla pars non fuit mea. pro Cor. 55. a. Quæ sunt igitur partes meæ? I. V. 89. a. Munus hoc meum nõ est, cum meæ partes sunt hospitium recipiendorum, id libenter facio. Attic. 103. b. etc. 104. a. Et suscipere partes suas. de D. 101. b. Quid de auguribus loquar? tuæ partes sunt, tuum, inquam, auctiorum partitrocinium debet esse. I. V. 218. b. Cur tuas partes suscipio, cur tuum onus sustineo? etc. Epist. 40. a. Suscipere officia et partes pro aliquo. In Vat. 35. a. Eripuisti partes illo tempore charissimas partim à Cesare, partim à publicanis. Attic. 229. b. Tuas partes esse arbitror, ut pueri animam tenerum his opinionibus imbuas. pro Rabirio Posthumo 123. a. Dare partes alicui, et mittere in negotia.

Primas, secundas, et tertias partes alicui dare, etc. id est, primam laudem, seu primum locum et gradum. In Verrem 62. a. Vi in actoribus Græcis fieri uideamus, sepe illum qui est secundarum aut tertiarum partium, cum possit aliquanto clarius dicere, quam ipse primarum, multum summittere, ut ille princeps quem maxime excellat. In Verrem 62. b. Si alienus minus uehemens fuerit, et tibi primas in dicendo partes concesserit. Orat. 198. a. Tribuere primas alicui. I. A. 216. b. Pater tuus primas omnium ciuium P. Nasice, qui Tyberium Gracchum interfecit, dare solebat. de Orat. 162. b. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, huic secundas, huic tertias. etc. Orat. 202. a. Demosthenes tribuit et primas et secundas actioni. Orat. 199. a. Pericles cui primæ sine controuersia deferebantur. de Clar. 17. 2. a. Et si utriq; primas, priores tamen deferunt Lælio. Item: Velleius, ad quem tum Epicurei primas deferebant. de Clar. 193. b. Primas in causis agebat Hortensius. etc. 196. a. Hortensius facile primas tenebat. de Clar. 182. a. Ex his illi duo facile primas tulerunt. Quin. Fr. 324. b. Tibi istius generis in scribendo priores partes tribuo quam mihi.

Pro mea parte, etc. Ep. 15. b. Quicq; meus in reposita pro mea parte capeffenda status. Ep. 61. a. Atq; etiam ut ita fieret, pro mea parte adiuui. etc. 15. a. Quicq; meus in reposita pro mea parte capeffenda status. Tuscul. 1. 68. b. Omnia ista perinde ut cuiq; data sunt, pro rata parte

à uita longa aut breuita dicuntur. I. V. 219. a. In his artibus pro mea parte uersor, quarum ille princeps fuit. Ep. 251. b. Ego pro mea, tu pro tua, pro sua quisq; parte ferre potuisset. Cass. Epist. 190. a. Ita pro nostra parte celeviter iter nobis expediri posse confido. Epist. 180. a. Ac de eo pro cuius parte rem uelle saluam. pro S. R. 41. a. Pro illa tenui infirmaq; parte nobilitatem defendi. pro Syl. 167. b. Omnes qui adsumt pro sua parte atq; autoritate defendunt. pro R. P. 123. a. Rabirius magnas partes habuit publicanorum.

Parfimonia, n. e. frugalitas, moderatio sumptuum, diligentia. Parad. 125. b. Magnam uectigal est parfimonia. Tuscul. 27. b. Cuiusdam parfimonia delectantur, ut de Lacedæmonijs paulo ante diximus. etc. ibi: de parfimonia uultus et arum. I. V. 110. a. Summa parfimonia, summa diligentia. Off. 51. b. Res familiaris cõseruatur diligentia et parfimonia, iisdem etiam rebus augetur. pro Quin. 10. b. Amicos obseruantia, rem parfimonia retinere. etc. 17. b. Rustica illa atq; inculta parfimonia. Attic. 70. b. etc. Or. 204. b. Et si meam in eo parfimonia huius pagine contractio significat. de Pro. 74. b. Sed decus illud triumphi inueniendum nostra parfimonia non putauit.

Parthi. pop. Att. 76. etc. 77. Parthicus, a. Att. 75. b. Ocium Parthicum. Parthini. pop. I. P. 100.

Particeps, p. is. consors, socius, non expers, compos. (Expers. de Orat. 99. a. Quoniam sententiæ atque opinionis meæ uoluntatis esse particeps, nihil occultabo. de D. 93. a. Ea pars animi, quæ mentis ac rationis est particeps. de Vn. 199. b. Animus rationis compos et particeps. pro Arch. 190. b. Milites dulcedine quadam gloriæ commoiti, quasi particeps eiusdem laudis, magno illud clamore approbauerunt. etc. contra Rul. 84. a. Qui aliquam partem illius honoris participat. Epist. 151. a. Feci continuo omnes particeps meæ uoluptatis. de Inuen. 73. b. Tu particeps factus es in turpissimo foedere. Ep. 168. b. Digni sumus, quos habeas tui consilij particeps. de Fin. 14. 1. a. 14. 0. b. Virtutes ita comexæ sunt, ut omnes omnium particeps sint. Attic. 14. 5. b. Huius belli ego et particeps, et adiutor, et socius esse cogor. de Fin. 72. b. Nec ulla de summo bono ratio, aut uoluptatis non dolendi uel particeps, aut honestatis expers probabitur. Orat. 198. b. Vtriusq; particeps, uel utriusq; si uerum quærimus, potius expers. de N. 30. a. etc. 33. a. Mundum esse compotem rationis. de D. 87. b. Quod particeps artis est. (Quod arte caret. pro Font. 283. b. Socius ac particeps fortunarum omnium. Antequam. 196. b. Teq; particeps communis socii regni regina Iuno. Att. 28. 5. b. Beneficij et honoribus ut particeps frui, quantis uellemus.

Participo, a. in partio, communico, partem capio. de L. 162. b. Sequitur igitur ad participandum alium ab alio, communicandumq; inter omnes, iustis natura nos esse factos. Tuscul. 183. a. Qui alteri exitium parat, eum scire oportet, sibi paratam pestem ut participet parem.

Particula, l. e. articulus, appendicula. de Vn. 196. b. Mundi omne animal quasi particula quadam est. de N. 33. a. Homo est quedam particula perfecti. Of. 4. 1. a. Qui scelere participant, non possunt sine ulla particula iustitiæ uiuere. Att. 284. b. Particulam literarum tuarum legi. de Orat. 123. b. Omnes tenuissime particule. etc. 99. b. Cuiusq; particule cœli officeretur. I. P. 98. a. Cognoscis ex particula scelerum tuorum, genus uniuersum. Particulatim, articulatim, membratim. ad Heren. 3. a.

Si summam, non particulatim narrabimus.

Partim, quæ pars, ex parte, quidam. de Or. 117. a. Sed eorum partim in pompa, partim in acie illustres fuerunt. In Vat. 32. a. Reliqui sex fuerunt, ex quibus partim tecum planè sentiebant, partim medium quendam cursum tenebant. Epist. 5. b. Ceteri sunt partim obscurus iniqui, partim non dissimulanter irati. I. P. 90. a. Cum partim eius præde libido deuorasset, partim noua quedam et inaudita luxuries, partim emptiones, etc. de D. 132. a. Quorundam partim facta aperte, partim effuita temerè, nunquam prudenti cuiquam probata sunt. etc. 125. b. Necesse est facti partim horum errore susceptum esse, partim superstitio multa fallendo. I. A. 220. a. Cum partim è nobis ita timidi sint, ut, etc. partim ita à repub. auerfi, ut, etc. pro Pom. 7. a. Ex ceteris ordinib. homines industrij partim in Asia negociantur, partim eorum in ea prouincia magnas pecunias collatas habent. Offic. 48. b. Eorum autem ipsorum partim eiusmodi sunt, ut, etc. partim, etc. id est, eorum aliqua, etc. de Or. 96. b. Causari, quæ, etc. partim in iudicijs uersantur, partim in deliberationibus: id est, quedam, etc. quedam. de N. 22. a. Bestiarum terrenas sunt alie, partim aquatiles. de D. 99. b. Multa inuitata, partim ex cœlo, alia ex terra oriebantur, quedam etiam ex hominum conceptu et satù. de Amic. 104. b. Sed nihil est quod illi non persequantur suis argutijs, partim sugiendas esse nimias amicitias, ne, etc. alios autem dicere aiunt, etc. de D. 113. a. Cesar à nobilissimis ciuib. partim etiam à se omnibus rebus ornatis trucidatus est. Att. 172. a. Videbis ergo ut sustentetur partim de Frustrati. Partim. contra Rul. 73. b. Solum, sine secundo. Att. 129. a. Domitius suas XI. cohortis tribus in oppidis distribuitas habet, nam partim Alba, partim Sulmonæ collocauit. Quin. Fr. 304. a. Amici partim deseruerunt me, partim etiam prodiderunt.

Partio, is. partior. Orat. 215. a. Pes qui adhibetur ad numeros, partitur in tria. de Orat. 153. b. Sed paulo secus à me, atq; ab illo partita sunt. pro Syl. 168. b. Neque ego hoc partiende inuidiæ sed communicandæ laudis causa loquor.

Partio, is. diuido, partio, partitionem facio, communico. de Vn. 198. b. Idq; ipsum in ea, quæ decuit, membra partita est. I. V. 99. a. Patres bona sua cum filiis partiantur. de Cl. 181. b. Hortensius cum Cicerone causas partiebatur. de Orat. 142. b. Antonius ita partitus est tecum, ut, etc. pro Dom. 217. b. Tamen ærarium cum eo partitus est. I. V. 208. a. Cum bona pupillus erepta cū illo partitus est. de Fin. 53. a. Epicurus nihil de diuidendo ac partiendo docet. Orat. 207. b. Is genus uniuersum in species certas, ut nulla neq; prætermittatur, neq; redundet, partietur ac diuidet. de Fin. 107. a. Qui totam philosophiam in tres partes diuiserunt, quam partitionem à Zenone tentam esse uideamus. pro Mil. 115. a. Partiri aliquid cum aliquo. de Clar. 177. a. Alio partienda est in gestum atq; uocem. I. A. 261. a. Partiantur inter se, qui Capitolium, qui urbis portas occuparent.

Partiendus, da, dum. I. Porritor. Partitè, distributè. Orat. 205. b. Partitè, desinitè, distinctè dicere.

Partitio, onis. diuisio. de Orat. 86. b. Græcos partitionem quandam artium fecisse uideo. etc. de Claris orat. 193. a. Partiones, quibus de rebus diciturus sis. pro Syl. 169. a. Atque inter nos partitio non est temerè facta. de Orat. 131. b. Hæc sit prima partitio, quod facete dicitur, id aliàs

in re habere, aliis in uerbo facetas. de Fin. 58. a. Partitio quae usus est. Epicurus, qui posuit unum genus cupiditatum, etc. alterum, etc. tertium, etc. pro Cecin. 287. b. Cum praesertim pecunia ex partitione deberetur. I. A. 257. a. Vrbis Italiaeque partitio. pro Sest. 15. a. Partitio et aris. Offic. 41. a. Propter equabilem praedae partitionem, Bargulus, etc. de Leg. 18. b. Partitionis caput scriptum cautè. De Partitione uide multa praecleara Top. 222. b. et 223. a. et b. et de In. 49. a. et b.

Partitor, oris. l. Portitor.

Parturio, ris. in pariendo laboro, enitor, conor. pro Mur. 144. a. Dij faciant, ut hoc quod conceptum ressub. periculum parurit, consilio discutiatur et comprimatur. I. A. 182. b. Vitam aliquando dolor populi Romani parturiat, quod iamdiu parturit. Amic. 104. b. Securitate sui non potest animus, sitaquam parturiant unus pro pluribus.

Partus, a, um. collectus, comparatus. contra Rul. 69. a. Libertas plurimo sudore et sanguine maiorum nostro parta, nobisq; tradita. pro Syl. 182. a. Exitum estio parta. de Or. 102. a. Ut ipsam quod erat hominis primum, non partum per nos, sed diuinitus ad nos delatum uideretur. pro Quin. 13. b. Honestè partis bonis priuari. et de Pro. 74. b. Praeda parta. I. A. 173. a. Male parta, male dilabuntur. de Or. 128. a. Aliqua non esse uirtute parta, sed uicij et peccatis. et ibi. Aliqua magno labore, magis periculis esse parta. At. 28. b. Magna pestis erat de pulsa per uos, uobis uero parta diuina gloria.

Partus, eus foetus. de N. 69. a. Natio dea, quae partus matronarum tuetur, a nascentibus nominata. de N. 39. b. Diana adhibetur ad partus, quod iij maturefecerunt aut septem, aut nouem luna cursibus. et 49. b. Luna sole illuminata grauiditates et partus affert. et 51. b. Ceruæ paulo ante partum per purgant se quadam herbula. de D. 118. b. Conceptio mule contra naturam fortasse, sed partus prope necessarius. de D. 38. a. Irudetur partus hic mule. et ibi. Partus exiit in sterilitate nature. et ibidem: Partus malorum. pro Cluen. 23. b. Cum mulier esset grauida, et iam appropinquare partus uideretur. Epist. 92. a. Me Romæ tenuit Tullia mea partus. de D. 129. a. Quae natiua partem animantis faciat. de Or. 124. b. Fere partus suos diligunt. de Fin. 50. a. An partus ancilla in fructu sit habentis. Tusc. 179. a. Quamtu uia uocor Oenei partu educta. Off. 130. b. Matris tuæ partum aureum esse dixi.

Parui duco, paruipeulo. pro Arch. 138. a. Pericula mortis parui esse ducenda. et de Fin. 69. b. Sed quia parui id duceret.

Parufacio, cis. de Fin. 73. b. Virtus uoluptatem minimi facit.

Paruipeulo, parui duco. Att. 239. a. Sed si ista paruipeulimus, certè et maiora contemnimus.

Paruitas, atis. de V. 203. Quae certum non possent propter paruitatem.

Parum, paulum, modicum, paululum, leuiter, ad exiguum tempus, minus, non. pro Sest. 9. b. Parum ne est Pisonis, ut omittam Gabinium, quod tantum homines fecerunt ut negligeres auctoritatem senatus? remp. proderest etiam ne auderet. Tusc. 172. a. Nemo parui diu uixit, qui, etc. Att. 163. b. Vide ne dum pudet te parum optimitatem esse, parum diligenter quod optimum sit, eligas. et 164. b. Sunt ea quidem parum firma. de In. 58. b. Cum parum me muneris, quod concesseris. de N. 60. b. Quæram ex te ea, quæ parum accipi. et ibi. Quam ea quæ minus intellexi,

requirere. de Senect. 92. b. Ad exiguum tempus durat. de Fin. 97. a. Paulum oppido inter se differunt. Tusc. 233. a. Paululum ad beatam uitam deest.

Parumper, paulisper, aliquantum, ad breue tempus, ad punctum temporis, paulum. de D. 90. a. Discede parumper a somnijs, ad que mox reuertar. de Cl. 195. a. Digredi parumper a causa. At. 137. a. Abduco parumper animum a molestijs. et de Or. 156. a. Parumper ipse cõticuit.

Paruulus, a, um, pusillus. de In. 63. a. Dum paruulum hoc consequimur. et 65. a. Et impulsione paruulam quandam fuisse dicit. et I. V. 222. b. Acad. 21. a. Videte quæso quam in paruulis sitis.

Paruus, a, um, pusillus, exiguus, modicus, breuis, angustus, tenuis, minutus, mediocris, modica magnitudine. ad Her. 22. a. contra Rul. 78. b. Paruum exigui temporis usum bonæ de me opinionis postulo. et 83. a. Parua pars. de Som. 123. a. Ipsa uero terra ita parua mihi uisa est, ut, etc. pro Pom. 14. a. Insula Delos parua. de Orat. 116. a. Parua aut mediocri res. Quæ 327. a. Non enim

commoda quædam sequemur parua ac mediocria. pro Cl. 37. a. Sylla magis opibus cognatis, et hæc autè apud Iunium parua atq; infirma sunt. de L. 157. a. Sed est quædam inter uos parua dissensio. de Leg. 156. a. In paruum quendam et angustum locum concludi. pro Cec. 289. b. Beneficium non paruum. de Pro. 70. a. Macedoniam partem tenni presidio, atq; exigua manu tuebamur. I. V. 231. a. Vendere aliquid paruo precio. At. 2. b. Ea abs te diligenter paruoq; curata sunt. pro S. R. 40. a. Cur tantulo uenierunt? de L. 171. a. A paruis enim didicimus, etc.

Off. 14. a. Ea quæ eximia pleriq; et placida uidentur, parua dicere, et contemnere. de Leg. 166. b. Quæ cum adsum, per parua sunt, etc. de Leg. 167. a. Per parua uero controuersiam dicitis.

Pasco, cis, pasci. et Pascor, ris, paschus sum. Att. 87. a. Lances et splendidißimis canistris, non olisculis nos foles pascere. Offic. 35. b. Sine hominum opera aut pascere equos, aut domare non possumus. pro Cecin. 296. a. Qui colendi aut pascendi causa esse in agro consueuerant. de D. 87. a. Qui cum propter paupertatem suæ puer pasceret, una ex his amicis uouisse dicitur, etc. pro Mil. 102. a.

Quos P. Clodij furor rapinis et incendijs pauit. I. V. 249. a. Cum eius cruciata pascere oculos, animamq; exaturare uellent. Offic. 41. a. Qui maleficio et scelere pascentur. Attic. 60. b. Ego hic pascor bibliotheca Fausti. I. P. 89. a. Hæc ego rebus pascor, his delector, his persequor, quod fenatus, etc. de N. 27. b. Cum cauea liberati pulli non pascerentur. et de D. 86. a. Necessè est ossa obiecta cadere frustum ex pulli ore, cum pascentur. pro Cluen. 31. b. Bestiæ fame dominante plerumque ad eum locum ubi

pasce aliquando sunt, reuertantur. Offic. 51. b. Ex quo genere cõparationis illud est Catonis senis, a quo cum quæretur, quid maxime in re familiari expediret, respondit, Bene pascere. quid secundum? bene uestire. quid tertium? satis bene uestire. quid quartum? arare. I. A. 232. a. At in eius corpore lacerando cum animum satiare non posset, oculos pauit suos.

Pasceus, orum. contra Rul. 61. b. Vtrua tandem hanc solum in relectu possessionibus, an in censuram pasceus inueniunt?

Pasiphæ, es. de N. 69. a. Circe et Pasiphæ et Perside Oceani filia nata, patre Sole.

Pasitheæ, theæ. de D. 100. a. In Pasitheæ sano.

Passer, ris. de D. 95. b. Chalcas apud Homerum, ex passerum

seru numero, belli Troiani annos auguratus est. et de Fin. 80. b. et de D. 121. b. et 122. a.

Passerculus, li. de D. 122. a. De passerulus coniecturam facere.

Passim, disperse, ubiq; undiq; sine ordine. pro Mur. 141. b. Ad prandium nocere uulgo, passim. quid est uulgo? uniuersos. Ep. 174. a. Ille enim it passim, ego ordinatim. pro Syl. 175. a. Ille is fabulis describi ab omnibus statim librarijs, diuisi passim et per uulgari, atq; ad populo imperant. pro S. R. 41. a. Passim per foris uoluit. de Or. 100. b. Passim carpere et colligere undiq;. de D. 125. a. Aues huc et illuc passim uagantes. et de Or. 110. a. Aues passim ac liberè uolitare.

Passus, a, um, apertus, a pandendo. de N. 48. a. Minorem septentrionem Cepheus passis palmis subsequitur. et Tusc. 174. b. Quod etiam uelis passis peruehi licet.

Passus, sis, gradus, ut quædamq; gradum facias toties tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem. pro Sest. 9. b. Edixitq; ut ab urbe abisset mille passus. At. 256. b. Erat enim Brutus citra Vellam millia passuum tria. pro Qu. 14. b. Triudo septingenta millia passuum ambulare. Quærat. 318. b. Sese mensuram pedibus atebat passuum CCCCLM. de Fin. 99. b. Et gradus unus in cauta que est hinc in India. de L. 167. a. Qui me deluxit in Academiam per pauculis passibus. In A. 213. b. Ne propius urbem millia passuum ducenta exercitum admouerit. pro Mar. 131. b. Disiunctissimas terras passibus peragere.

Pastio, onis, pabulum, passus. pro Pom. 6. b. Asia fertili est magnitudine passuum.

Pastor, oris. pro Fl. 154. a. O pastores nescio quos cupidos literarum, etc.

Pastoralis, le, pastoricius. de D. 102. b. Atq; ille Romuli auguratus pastoralis, non urbanus fuit.

Pastoricus, a, um, pastoralis. At. 13. a. Pastoricia sistula. Item: Vera que dam solditæ et planè pastoricia, atq; agrestis germanorum lupercorum.

Pastus, a, um. pro Cluen. 32. b. Hic ille planus que sui iudicario, passus contrahit frontem. Ep. 124. a. Nunc tibi nostri milites malis orbiculatis esse passu uidentur.

Pastus, tus, pasto, tibus, locus pasceus. de N. 46. a. Volucrium lapsus, pecudum passus, uita stultitium. et 50. a. Passum animantibus largè et copiose natura comparauit. et ibi. Partes corporis ad passum capescendum consuetudineq; et 58. b. Pecudum passus. de In. 88. a. Terra fundit ex sese passus uarios bestijs. et 77. a. Pecudes ad passum procreant. de D. 99. b. Calices passu pecudum maxime utuntur. de N. 51. a. Bestiæ in passu circum spectant. Tusc. 241. a. Oblectatio indigstris, qui est unus suauissimus passus animorum. In A. 231. a. Qui popularetur agros, non ad spem cõstituende rei familiaris, sed ad presentem passum mendicitatis sue. Off. 3. a. Omne genus animantium, omnia que sint ad uitentia necessaria, inquirunt, parant, ut passum, ut latibula.

Patarani, a. Patara. l. yce oppido.

Patauni, pop. In A. 241.

Pataunus, a. At. 201.

Patefacio, eis in luce profero, diuulgo, aperio. de Or. 93. a. Nunc uideatq; uestram patefecit eorum rerum adu, quas querimus. et 102. a. Hæc que patefecit oratione sua Crassus. de Ar. 249. a. Hæc nobis et scelerum indicia ostendit, et periculorum signa patefecit. pro Mil. 21. b. Indicia communis exitij indagari, patefeci, protuli. Top. 227. b. Patefacere aliquid, in iudiciumq; proferre. pro Fl. 147. a.

Qui ea proferenda patefaciendaq; curauit. de Or. 99. b. Patefacere et illustrare obscura. et Ac. 12. a. Patefacere aliquid obscurum. Ep. 94. b. Ex quo tibi patefecisti Scia num. Ep. 231. b. Hinc ego tantummodo aditum ad tuam cognitionem patefacio, et immo cognitum. In C. 123. a. Patefacere nobis prouincias, quod exire possumus. At. 178. b. Patefacere odium suum in aliquem. Ep. 87. b. Itaq; Theuda liberto tuo totum me patefecit. de Am. 114. a. Patefacere et illustrare ueritatem.

Patefactio, onis, euolutio, explicatio. de Fin. 64. b. De finitio est patefactio quasi rerum oportarum, cum quid quicq; sit, aperitur.

Patefactus, a, um, illustratus, diuulgatus, apertus. de D. 88. b. Neq; ante philosophiam patefacta hæc de re quæquam dubitauit. de Or. 102. a. Ab hoc, aditum atq; patefacta. et Tusc. 241. a. Aditus patefactus. In A. 114. a. Lentulus patefactus est iudicij et confessionibus suis. pro P. 7. b. Patefactum nostris legionibus esse pontum, qui ante populo Rom. ex omni aditu clausus esset. pro Syl. 167. b. Quare ista cõratiio si patefacta per me est, et patet uortensio quam mihi. Ep. 100. a. Quibus patefactus, etc. In C. 114. a. Lentulus patefactus, etc.

Patella, le, us, pica, um, uel scilicet, sacrificijs facientis aptum. In Ver. 210. a. Patella granis cum sigillis simulachrisq; deorum.

Patens, tis, apertus. Clausus. de D. 80. a. Caelum ex omni parte patens atq; apertum intueri. pro Qu. 17. b. Habere domum clausam pudoris, patentem atq; adeo expositam cupiditatibus.

Patentius, aduer. apertius. de In. 70. b. l. Abscondite.

Patet, es, apertus sum. I. A. 181. b. Cur ualide cõcordie nō patet? pro S. R. 42. b. Mea domus tibi patet, mihi clausa est. de Cl. 167. b. Domus Ifoeratis cuncte Cæcæ quasi ludus quidam patet. Ep. 27. a. Si cuius aures ad hanc disputationem patet. de Cl. 166. a. Aditus, qui nobis patuit, obstructus est. At. 166. a. Si nobis hic cursus, quem speraram, patret. pro Mur. 130. a. Quod omnibus patet, et que promptum est mihi et aduersario meo. de D. 109. a. Ut nullæ philosophiæ locum esse pateremur, qui non latius

nis literis illustratus patret. de Or. 87. a. Cum illa pateat, in promtuq; sint omnibus. pro Qu. 45. b. Non habere se hoc nomen in codice statetur, sed in aduersarijs patere contendit. de Ar. 256. a. Quid exillimatis eū, si redditus ei gratie patuerit, esse facturum. Ep. 87. b. Ut intelligant omnia Ciceronis patere Trebatio. pro Cor. 59. b. Is premissis exclusos esse socios, que pateant stipendiarijs. Off. 13. a. In Philosophorum uita minus multa patent, que fortuna feriat. de Am. 111. b. Qui exillimant peccatorum omnium patere in amicitia licentiam. de Or. 105. a. Hæc enim ars et late patet, et ad multos pertinet. et Off. 18. b. Hoc latius me patet, ad plurimosq; pertinet. Off. 5. b. In quo uicio latissime patet auaritia. de In. 58. a. Hoc maiore quam uiam habet, et latius patet quam hic explicetur. pro Ar. 189. b. Bellum in multa uarietate terra arisq; uersat, et late fuisum est. Ep. 34. b. Late enim patet hoc uicium et est in multis. Or. 203. b. Locus longe lateq; patens. Off. 47. a. Cuius beneficia late patent. et ibi. Latissime eorum manu in dustria. et pro In. 271. a. Latius distipari. Ep. 241. b. Capadocia maxime patet. et 244. a. Capadocia, que patet à Syria. de D. 99. b. Babylonij in camporum patentibus et quoribus habitantes. At. 61. b. Uel in domo ad nos ferias, ut mihi libri tui pateant. Qu. 104. b. Latissimos esse aditus ad te, patere aures tuas querere omnium. Off. 11.

a. Ac latissimè quidem patens hominibus inter ipsos, omni- bus inter omnes societas hæc est. In A. 178. a. Septies milli- es septertium, quod in tabulis, quæ sunt ad Opus, patebat.

Patet, bat. const. it. pro Mil. 104. a. Quid porrò quæ- rendum est, factum ne sit, at constat, à quo? at patet. Tusc. 159. b. Cum pateat igitur æternum id esse, &c. I. A. 240. a. Discessit est caligo, diluxit, patet, uideamus omnia.

Pater, tris. parens, generator, genitor, procreator, fa- tor, unde aliquis natus est, educator, altor, senator, l. Cõ scripti, & Patricius, Maiores. pro Rab. 96. a. Quem uere patrem patrie, parentem, inquam, reip. possimus dicere. & I. P. 30. b. & pro Sest. 25. b. Me Q. Cæcilius parentem patrie nominauit. de In. 61. a. Si ad senes de patribus, aut parentibus cogitent. & I. A. 136. a. Pater naturalis. pro Dom. 228. b. Pater uitæ necisq; potestatem habebat in fi- lio. de Or. 132. b. Quibus nec pater, nec mater sit. Item: Si id quod præclarè à sapientibus dicitur, uultu sepe leditur pietas, quod supplicium satis acre reperitur in eum qui mortem obtulerit parenti, pro quo ipsam mori iura om- nia cogebant. de Am. 96. b. Scimus L. Aclium apud pa- tres nostros appellatum esse sapientem. & pro Mur. 142. a. Fuit eodem ex studio uir eruditus apud patres nostros Q. Tubero. de Or. 100. a. Quid, quod usu memoria patrū uenit? ibi. Quæstio est apud maiores nostros, &c. Off. 61. a. Vt Petronius apud patres nostros, Papius nu- per. In V. 65. b. Patres maioresq; nostri. Or. 198. a. Patrū nostrorum etas.

Pater familiās. l. Familiās.

Pater, i. r. e. poculi genus latum ac patens. de N. 77. a. Patere coronæq; quæ simulachrorum porrectis manibus sustinebantur. de D. 90. a. Mercurius è patera sanguinem usus est fundere. de Cl. 168. a. Excipere sanguinè patera. l. Filicatus.

Paternus, a. um. patrius. pro Cæ. 44. a. Bona pater- na. & At. 262. a. Paterna necessitudo. & pro Dom. 243. a. & Ep. 223. a. Satis amplum patrimonium paterni no- minis. de Or. 99. a. Eggeritq; lege in hereditatem paternā testamento exheres filius. de 99. b. Possit ne paternorum bonorum exheres esse filius.

Pater patratus, qui ad iusurandum patrādum, id est, 40 sciendum in foederibus, mittebatur. de Or. 100. a. Cum propter inuidiam Numantini sceleris pater patratus ex- senatus consulto. C. Mancinum Numantini deditisset. & 221. a. & pro Cec. 104. a.

Patet, uel uolunt. l. Motus, & Perturbatio.

Patheticus, a. um. Orat. 208. b. Alterum quod Græci uocabuntur nominant, quo perturbantur animi, & con- citantur.

Patet, scis. l. A. 261. a. Quæ res patet? P. Conscri- ptis sed suo tempore totius huius sceleris fons aperietur. sic enim legendum est, non patet, aut patet facta est.

Patibilis, le. uocabitur. de N. 65. a. Omne animal pa- tibilem naturam habet.

Patibilis, tolerabilis. (Impatibilis, intolerabilis. Tusc. 219. b. Negligentia mors est, patibiles & labores, & dolo- res putandi.

Patibulum, li. crux. In V. 221. a. Tibi Marcelli statua pro patibulo in clientis Marcellorum fuit.

Patendus, d. Att. 165. a. Sed ea omnia mihi sunt pa- tienda.

Patiens, tis. de Ar. 24. 5. b. Non modò patientis, sed eti- am libenti animo religioni parbo. de Or. 137. a. In quo ni- mium patiens & lentus existimor. & 134. b. Vir patiens

& lentus. pro Lig. 141. a. Ne offendam tuas patiensissimas aures. Q. Fr. 298. a. Meæ litere te patientiorem, lenio- remq; fecerunt. Off. 22. a. Quo in genere uersatissimum, & patientissimum Lacedæmonium Lysandrum accepti- mus. pro Cæ. 40. a. Quis in laboribus patientior? l. Patior.

Patienter, toleranter, placidè, sedatè, moderatè, tran- quillè, patienti animo, lentè, leniter, tolerabiliter, non re- pugnantè. de Am. 113. a. Et monere & moneri propriè est amicitie, & alterum liberè facere, non asperè, alterum patienter accipere, non repugnantè. Epist. 9. a. Patien- ter ferre potentiam alicuius. Item: Patienter, placidè, seda- tè, ferre dolorem.

Patientia, stie. tolerantia. de In. 82. a. Patientia est, ho- nestatis aut utilitatis causa, rerum arduarum ac difficilium uoluntaria ac diuturna persectio. Par. 237. a. Patientiam duritia immansum imitatur. contra Rul. 78. b. Homo pati- entia paupertatis ornatus. In C. 102. b. Habes ubi ostentes illam præclaram tuam patientiam famis & frigoris, ino- piæ rerum omnium. pro Dom. 243. a. Externorum bono- rum & in utendo rationem, & in cærendo patientiā sen- per expectandam putauit. In P. 80. a. Ego Antonium colle- gam patientia atq; obsequio meo mitigauit. pro Mil. 116. a. Sed nescio quomodo usu obdurerat, & percelleret ei uitatis incredibilis patientia. In A. 226. a. Brutus usus est incredibili patientia. In V. 242. b. Obdurus est in patientia eius inoli turpiditatis. contra Rul. 69. b. Tentare patien- tiam alicuius. Offic. 25. a. Adolescentia à libidinibus ar- cenda est, exercendaq; in labore patientiaq; & animi, & corporis.

Patina, n. e. lanx. Ep. 136. b. & At. 59. a. Patina tyro- tarichi. l. Tyrotarichus.

Patior, ris. ferro, perfero, suffero, tolero, perpetior, su- stineo, haurio, subeo, non molestè fero, capio, facio, sinito, quiesco, locum relinquo. de Nat. 65. a. Nullum est corpus, quod effugiat accipiendi aliquid extrinsecus: id est, ferendi patientiaq; necessitatem. & b. Omne animal ad accipi- endam uim externam & ferendam paratum est. Off. 23. a. Multa passus est Ulysses in illo diuturno errore. Tusc. 178. b. Res ad patiendum tolerandamq; difficilis. de Fin. 99. b. Etiam si dolores tolerabilis patiatur. Tusc. 184. a. Patii dolorem toleranter. & de Fin. 111. b. De dolore pati- endo. In C. 108. b. Ista non modò homines, sed ne pecudes quidem mihi passuræ uidentur. pro Font. 281. b. Quod in turpi reo patiendum non esset. In V. 261. b. Patimur enim iam multos, & silemus. In C. 99. b. Non feram, nõ patiar, non sinam. At. 151. a. Asperius quàm tui patiantur mores, de Dionysio scripsisti. pro Cl. 35. a. Cluentius Stalenum ab esse patiebatur. In V. 155. a. Et imbrī frumentum corrum- pi in arca patiebatur. l. Sino. de Cl. 189. a. Præcepta quæ habent ordinem & quasdam errare in dicendo non pati- entes uias. de Clar. 193. a. de D. 109. a. Vt nullum philoso- phia locum esse pateremur, qui non latinis literis illustra- tus patiret. At. 107. b. Aut si per Trib. Pl. non patiator, ta- mē quiescat rem adduci ad interregnum. pro Q. 16. b. Ne que eum, si tribunos appellarit, idcirco minus iudicio pati- paratum fuisse. At. 263. b. Non modò facillè patior, sed eti- am gaudeo. Ep. 63. b. Quibus officis si quando non mu- tue respondetur, apud me plus officij residere facillimè patior. Att. 211. b. Facillè patiebar nos potius Romæ unā esse, quàm alibi. pro Pl. in. 272. b. Populus Roman. deligit magistratus, in quibus si qua præterea est ars, facillè pati- tur: in minus, uirtute eorum & innocentia contentus est.

Att. 209. b. Torquato nostra officia gratia esse facillè pa- tior, eaq; augere non desinam. l. V. 148. b. Patior nõ mole- stè, eam uitam, &c. Att. 251. b. Me laudari non molestè fero. & 238. b. Plautia quod bene loquitur, non molestè fe- ro: id est, facillè patior. In V. 242. a. Indignè pati. & de In. 72. a. Indignè passus. Epist. 195. b. Pati aliquid periniquo animo. Att. 238. b. Consilium meum ite probari facillè pa- tior. Offic. 6. b. Vt eos quos tutari debeât, desertos esse pa- tiantur. In A. 209. a. Aliæ nationes seruitutem pati pos- sunt, &c. In A. 241. a. Gallia ex quo animo belli patitur iniuriam. de Vn. 108. a. Mundus per se, & ita, et patitur, & passus est.

Patris, arum. ciuitas. At. 172. Ep. 108. & 211.

Patris, is. Ep. 211.

Patris, a. um. perfectus. l. Patro. de L. 173. a. Ferijs iurgia amouento, eaq; in famulis, operibus patris, h. i. uento. l. Pater patris.

Patria, patrie. sedes natalis, dii penates, patrij: terra parens, altrix, patrie solium. Tusc. 249. a. Patria est ubi cum que est bene. Teucri uox. In C. 101. a. & de Or. 101. a. Pa- tria que communis est omnium nobis inuicem. In C. 122. a. Patria solum eum omnibus est charum, tum uerò dulce atq; iucundum. de Or. 101. a. Ac nos id quod maxime de- bet, patria nostra a delectat, cuius rei tantum est uis, tanta na- tura, ut libet eam illam in asperis saxulis tanquam in- dulam affixam sapientissimus uir immortalitati antepo- neret. & ibid. De amore in patriam. & Att. 118. b. Pro pa- tria & in patria mori præclarum est. Off. 12. a. Pro pa- tria uero bonus dubitat mortem oppetere, si sit ei profu- turus. Antequam. 196. a. Neq; enim mors miseranda est, que ob rem p. capitur. de Fin. 103. b. Decet chariorem esse patriam nobis quàm nosmet ipsos. & Postquam. 204. a. Patria quæ nihil potest esse iucundus. de Som. 127. b. Om- nibus qui patriam conseruauerint, aduierint, auxerint, cer- ti esse in celo ac definitum locum, ubi beati eorum semper no fruantur. pro Plan. 176. b. Cui non locus ille mutus, u- bi quisque alius & doctus est, cum gratia recordatione in mente uersetur? In A. 174. a. Ego arma contra deos pa- trios araxq; & ficos, contra patriam tuli. & ibi. b. Patria, 40 dii penates patrij, aræ, foci, lar familiaris. pro Vlac. 159. a. Et eorum eadem terra parens altrix, patria dicitur. Att. 143. a. Patria antiquissima & sanctissima parens. pro Sest. 13. b. Mortem uirgines regis, opinor Erichebe filie pro patria contempsisse dicuntur. de Fin. 139. b. Patria conseruator Codrus. (Patrie proditor Pallas Numitor Fregellanus. In P. 80. b. Me, Quin. Cæcilius parentem pa- trie nominauit. de In. 50. a. Patria, Atheniensis an Lacedæmonius. & Tusc. 173. a. Quærentibus amicis, uellent ne Clazomenas in patria, si quid accidisset, offerri, nihil ne- esse est, inquit, & c. de Or. 106. b. Ne in nostra patria pe- regrini atq; hospites esse uideamur. Par. 117. a. Cuius eum patriam Priem cepisset hostis, admonitus est, &c. de L. 169. b. Hæc est mea & huius fratris mei germana patria, hic enim orti stirpe antiquissima sumus, hic sacra, hic ges- nus, hic multa matrum aestigia, &c. de L. 169. b. Sapien- tissimus uir Ithacæ ut uideret, immortalitatem scribitur repudiasse. & 170. a. Ego & Caton & omnibus munici- pibus duas esse censeo patrias, unam naturæ, alterâ ciuita- tis: ut ille Cato cum esset Tusculi natus, in populi Rom. ci- uitatem susceptus est. itaq; cū ortu Tusculanus esset, ciuitate Romanus, habuit alterâ loci patriam, alteram inris. & ibi. Patria pro qua mori, ei cui nos totos dedere, et in qua

nostra omnia ponere, & quasi consecrare debemus.

Patricia, de. de Leg. 174. a. Sacrum sacrone com- mendatum qui clepsitit asperitq; patricia esto. aliter, patricia.

Patricius, a. um. Romulus (inquit Liuius) centum cre- at fenatores, qui patres ab honore, Patricij quoq; eorum progenies appellati. (Plebeius. pro Mur. 127. a. de L. 181. b. Sylla primus è patricijs Cornelij igne uoluit cremari. de Cl. 170. a. Vt si ego me à M. Tullio esse dicerem, qui pa- tricius cum Ser. Sulpitio consul fuit. & ibi. Ad plebè tran- sitiones. Ep. 139. a. b. Quid tibi uenit in mentem, negare Papyrium quenquam unquam nisi plebè eum fuisse fuerunt enim patricij minorum gentium. At. 276. b. Dum unus erit patricius magistratus, auctoria ad patres redire non possunt. pro Cec. 304. b. Omnes patricij antiquissimiq; ci- ues. pro Dom. 220. b. Exire è patricijs id est, fieri plebeum. de L. 170. b. Liberos præcipit in litem, & quasi in sa- miliam patriciam uenerit, amittit nomen obsecutus.

Patrimoniū, nij. bona, hereditas. pro R. P. 128. b. Qui duo lauta & copiosa patrimonia accepisset. & Off. 44. a. Effundere patrimonium. & pro Cæ. 46. b. pro Dom. 243. a. Liberis nostris satis amplum patrimonium pater ni nominis ac memorie nostræ relinquamus. In A. 170. b. Quæ arationes in populi Romani patrimonio glandifere & fructuose ferebantur. de Or. 106. a. Mutus pater ni uiris defensor & quasi patrimonij propugnator sui. pro Cec. 299. a. Non minus diligenter publica patrimo- nia iuris, quàm priuata rei ustræ retinere debetis. pro S. R. 43. a. Quem tu è patrimonio, tanquam è nauis, ego iu- dum expulisti. pro L. 163. b. Qui patrimonium suum lau- tum, quod hic nobiscum conficere potuit, ciræcorum con- uitijs maluit dissipare. & ibidem. Quasi bona comesse Roma non liceret. Epist. 17. a. Vt frater meus uerè existi- met, adiuncto isto fundo patrimonium fore suum per te constitutum.

Patrius, a. um. paternus, quod est patris uel patrie. de Cl. 184. a. pro S. R. 25. b. Intelligere, qui animus patrius in liberos esset. & 42. b. & pro Pl. 166. b. Percipere sen- sum ex merore patrio. In V. 68. b. Res patrie atq; uitæ. & Tusc. 157. b. Patria & uita philosophia. de Orat. 91. b. Hic enim est mos patrius Academicæ, aduersari semper o- mnibus in disputando.

Patro, as. cõmito, perficio, perfolio. l. Patratu. l. V. 60. b. Quæ C. Verres in Asia patrauit. Att. 10. a. Tunc per promissa patrauit. Et perfoluere promissa. l. Perfolio.

Patrocinium, nij. defensio, aduocatio. Ep. 65. a. Si tuâ consuetudinem in patrocijs tuendis seruas, P. Varius cli- ens ad te uenit, qui pro se causam dicit mult. de Cl. 174. b. Hoc dicendi genus ad patrocinia mediocriter aptum uide- tur. de N. 3. a. Suscipere patrocinium alicuius deseri. & de Or. 106. a. Arripere patrocinium equitatis. Or. 107. b. Legitimum & ciuiliū cõtrouersiarum patrocinia suscipere. & l. 210. a. Suscipere parus patrocinium. de Fin. 77. b. Aut hæc ubi sunt: ut per andi, aut patrocinium uoluptatis repudiandum. Off. 13. a. Itaq; illud patrocinium orbis terræ uerius quàm imperium poterat nominari. pro Dom. 217. a. Cum in eius bona fortunas patrocinium lu- cus imperij immisisset. Par. 118. a. Voluptas plurimorum patrocinij defenditur.

Patrona, n. e. defensrix. de Or. 126. b. Aduocatio pa- trona illa ciuitatis & iudex libertatis.

Patronus, ni. defensor, custos, tutor, in cuius fide ali- quis est. pro S. R. 19. a. Uis de causis ego hinc causa patro-

1291
 nus extitit. de Or. 13. a. b. Dare patronum cause alicui. pro Cel. 4. o. b. Quis cum unquam non modo in patro- ni, sed in laudatoris, aut advocati loco uiderat? Offic. 8. a. Qui ciuitates, aut nationes in fidem cepissent, earum pa- troni erant more maiorum. pro Syl. 17. b. Colonoru' dis- fensio delata ad patronos est. et ibi. Hic patronus, custos, defensor illius prouincia. Off. 43. b. Patronus nonnunquam uerisimile, etiam si minus sit uerum, defendit. pro Sest. 4. b. Conuentus ille me unum patronum adoptauit. I. A. 207. b. Atqui quinq; et triginta tribus patronum adoptarunt. pro Cor. 59. b. Hanc tu igitur patrone fecderum et fede- ratorum conditione status tuis ciuibus. I. A. 207. b. L. An- tonius, qui uos omnes in fidem suam recepit. pro Mur. 12. a. b. In quibusdam ciuitatibus patronus causis publice constituitur. contra Rul. 81. a. A. uestrorum commodoru' patrono conscripta haec lex est. Ep. 109. a. Ergo patrone mi bene uale. et ibi. Sed amice magne noli, et c. Ep. 213. a. Peto a te, ut Antonium libertum in patroni eius negotio tuare. de Am. 100. b. Qualis tum iustitiae patronus fuit contra accuratam orationem Philii. pro Mil. 104. b. Ille 20 uir, et c. senatus propugnator ac pene patronus.

Patruelis, fratrum inter se filij: quoniam qui alteri pater est, alteri est patruus. de Fin. 12. a. L. Cicero frater noster, cognatione patruelis, amore germanus. pro Plan. 264. a. Torquatus Cn. Plancij frater patruelis et socer.

Patruus, trui mei patris frater, quaquam et alijs mo- dis patruus dicitur, ut est apud iuriconsultos de gradibus affinitatis. de Ar. 24.9. b. Pater tuus et patruus tuus. et I. V. 104. a. M. Ionijs patruus pueri. de Or. 108. b. L. Cice- ro patruus M. Ciceronis. Att. 78. b. Qui cum fororis tuae filij patruo certaret. pro Cel. 42. b. Is fuit in hac causa pertristis quidam patruus, censor, magister, obiurgauit M. Caelium, sicut neminem unquam parens.

Patulus, a, um. patens. de Ni. 50. b. Pinna duabus gran- dibus patula conchis. et ibid. Admonita a squilla pinna morsu comprimit conchas. et de Fin. 103. b. illa, quae in co- cha patula pinna dicitur. de Orat. 87. a. Platanus patulis diffusa ramis.

Paucitas, tis. de In. 49. b. et de Orat. 121. b. 122. a. Ge- nera esse definita non solum numero, sed etiam paucitate. 40 et pro Rab. 94. a. Ep. 24. a. De Pantheris agitur manda- to meo diligenter, sed mira paucitas est. Ep. 152. a. Ex pau- citate eius decem iugerunt. Antequam. 194. a. Paucitas a- micorum. de Orat. 85. b. Magna oratorum est semperq; fuit paucitas.

Pauculus, a, um. Att. 152. a. Pauculos dies alicubi com- morari. et de Leg. 167. a. Qui me ex nostris pene con- uellit hortulis, deduxitq; in Academiam per pauculis pas- sibus.

Paucus, a, um. rarus, modicus, exiguus, minus multi, quotus quisq; tenuis. (Annumerabilis, multus. In V. 106. a. Quanti pauca operae, et mercedes fabrorum tulerunt. pro Mur. 129. b. Possit agi lege necne, pauci quondam scie- bant. contra Rul. 69. b. Paucas tribus ad usurpandam li- bertatem uocare. pro Cl. 44. a. Paucos ex multis ad igno- miniam fortiri. de Or. 121. a. Generum quaestiones modicae et paucae. de Cl. 172. a. Paucis interpositis diebus iterum rediit. ad Her. 30. a. Qui cum plures erant paucis nobis exaequari non potuerunt. Att. 7. a. Quotus quisq; est, qui, et c. et 44. a. Eoq; ad te minus multa scribo, quod, et c. 60 Tus. 177. a. Quotus quisq; philosophorum inuenitur, qui, et c. Tus. 229. b. Alij glorie seruiunt, alij pecunia, rari sunt quidam, qui, et c. pro S. R. 40. a. Cur tantulo uenien-

runt? Q. Frat. 318. a. Spero paucis mensibus optus Diphili perfectum fore. Off. 64. b. Per pauca res sunt, in quibus do- lus iste malus non uersetur.

Pauco, es, timo. In A. 196. b. Pauet animus apud con- silium illud pro reo dicere. Tus. 180. a. Naem ut horriso no fredo noctem pauentes timidi adnectunt nauite.

Pauimentatus, a, um. pro Dom. 236. b. Porticus pau- imentata CCC. pedum.

Pauimentum, ti. solum arte factum, et stratam aliqua materia in aedibus, quod pedibus inambulando pauimus: id est, tundimus et terimus. In A. 180. a. Natabant pauimen- ta uino, parietes madebant. Q. Frat. 218. a. Villa mihi ualde placebat, propterea quod summam dignitatem pauimenta porticus habebant. de Or. 158. b. Quam lepide le- xois compositae ut tesserae omnes arte pauimento, atque emblemate uermiculato.

Pauio, uis, serio, peto, tundo. de D. 123. b. Sed quia cum pulli pascuntur necesse est aliquid ex ore cadere, et terra pauire, terripauium primo, post terripudium dictum est, hoc quidem iam tripudium dicimus.

Paulatim, sensim, minutatim, leniter. Ep. 125. b. Cuius amicitia me paulatim in hanc perditam causam im- posuit.

Paulisper, aliquantum, paulum, ad breue tempus, ad punctum temporis. (In perpetuum. In V. 208. b. Absse ab domo paulisper maluit, quam illud argentum amitte- re. In P. 82. a. Paulisper stecimus, in illo tuarum gancarum nidore atq; sumo. Ep. 103. b. Quae ego paulisper a te desi- deravi. et 44. a. Suscipe paulisper meas partes. In V. 212. a. et 241. a. Le etica paulisper deposita. pro Mil. 106. a. Milo paulisper, dum se uxor comparat, commoratus est. At. 65. a. Recordor quam bella nobis paulisper gubernas- tibus ciuitas fuerit.

Paulo, haud multo, breui tempore. Or. 204. b. Hoc or- namento liberius paulo utendum est. et de Or. 90. b. Poe- ta numeris ascribitur paulo. de Or. 119. b. Orator paulo il- lustrior. Or. 211. a. Ne ille quidem haud paulo melior scri- ptor Plato. Att. 29. b. Cuius haud paulo melior, quam illi nostri. de Or. 107. b. Sermo paulo intentior. Orat. 206. b.

Quaedam etiam paulo hilariora. At. 7. b. Nec epeiroticis paulo liberiores literas committere audeo. At. 229. a. Ne paulo quidem tristius. et Tus. 183. b. Ille uero melius, ac non paulo quidem. At. 129. a. Non solum gloriosis conse- lijs utamur, sed etiam paulo salubrioribus. Att. 283. a. Con- gnoui eo die paulo plures in senatu maleuolos esse, quam gratos. Parad. 120. b. Histrio si paulo se moueat extramu- merum, exploditur.

Paulo amplius, paulo plus. pro Fl. 160. b. Auri uigin- ti pondo paulo amplius. ad Her. 25. a. Quisquis enim au- dierit de arte paulo plus, omnia uidere poterit.

Paulo ante, modo, dudum, tandudum. In V. 201. a. Nu- per, quid dico nuper? immo uero modo, ac plane paulo an- te. et Part. 242. b. Quae paulo ante et quae proxime di- ximus.

Paulo minus, pro Fl. 160. b. Auri pondo centum pau- lo minus. pro Syl. 180. b. Equod illius factu est, quod cuius- quam paulo minus consideratum uideatur. pro Syl. 180. b. Equod huius factum aut commissum, non dicam auda- cius, sed cuiquam paulo minus consideratum uideretur, sa- ctum quaero. pro Quin. 2. b. C. Quintius una in re paulo minus consideratus, qui, et c. At. 183. a. Sullana confers, in- ratione, paulo minus temperata.

Paulo

Paulo magis, de Cl. 172. a. Verba, paulo magis prisca. in Ver. 125. b. Paulo magis animum cuiuspiam commoue- re. et 209. a. Quod isti paulo magis placeret. et 69. a. Paulo magis affabre. In A. Et clinata magis paulo est aqui- lonis ad oras.

Paulo nimium, de Or. 116. b. Paulo nimiu' redundans. Paulo post, non multo post, breui tempore post, pau- cis interpositis uersibus. de Orat. 117. b. De quibus paulo post dicemus. et pro Cl. 20. a. Breui tempore post. et Off. 329. a. Post paulo. de D. 107. b. Cum ipse paucis interposi- tis uersibus dicas, et c. id est, paulo post. de Or. 122. a. In ijs locis quos proponam paulo post. Ep. 10. a. De qua osten- dam equidem paulo post qui sit meus sensus.

Paulo secus, l. Secus.

Paululum, pusillum. de N. 49. b. Nihil ferē aut admo- dum paululum. ad Br. 91. a. Ita; mane hoc paululum ex- arui. Ep. 79. b. Quia tamen paululum uideor leuari. Tus. 233. a. Hinc paululum ad beatam uitam deest. et 232. b. Sed habeo paululum quod requiram. pro Quin. 9. b. Respira- re paululum.

Paulum, de Or. 159. b. Hec paulum inmutata cohere- re non possunt. et 93. a. Paulum huic aliquid poterit ad- dere. et Acad. 32. a. Sed paulum ante dicendum est. pro S. R. 37. b. Et ex eo non paulum nescio quid in rem suam con- uerit. contra Rul. 83. a. Quasi uero paulum differat ager Campanus et Stellatis. et de Fin. 97. a. Paulum oppido inter se differunt. Att. 138. b. Tuas nunc Epistolas a primo lego: he me paulum recreant. de Clar. 171. b. Inter hos a- tate paulum his antecedit Galba. de Fin. 39. a. Paulum ab- esse ab aliquo loco. Ep. 5. b. Quod si Pompeius paulu' mo- do sibi placere osten derit, faciet.

Pauo, omis. Ep. * de Fin. 94. a. Alia autem, nullam ob- uilitatem, quasi ad quendam ornatum a natura esse dona- tant cauda Pauonis, et c.

Pauor, oris. Tus. 213. a. Pauor metus est, mentem loco mouens. de Or. 157. a. Vide illud Ennij, Pauor sapientiam mihi omnem ex animo expectorata.

Pauper, ris, inops, egenus, qui eget, tenuis, tenuior, hu- milis, summa egestate, paruis opibus ac facultatibus praedi- tus, miserimus, et inanisimus, cui egestas imperat, cui 40 parua est res familiaris, qui in paupertate est. ad Her. 12. a. Per. 125. b. M. Manilius pauper fuit, habuit enim adicu- las in Carinis, et fundum in Labicano. et 126. a. Hic non modo non copiosus et diues, sed etiam inops ac pauper existimandus est. In Vat. 35. a. Ex paupere diues factus es. In V. 126. a. Tenuissimus. (Locupletissimis.

Paupertas, tis, tenuitas, angustia rei familiaris, dome- stica difficultas, inopia, egestas, mendicitas. Tus. 202. b. Ut de paupertate, cuius onus disputando lenimus, docentes q; parua et quae pauca sint, quae natura desiderat. et 234. a. Paupertas, ignobilitas, humilitas. de Fin. 144. b. Paupe- ras si nulli est, mendicus beatus esse nemo potest. contra Rul. 78. b. Homo non solum honoribus populū, uerum etia patientia paupertatis ornatus. Of. 40. b. Qui propter pau- pertatem suae puer pasceret. Par. 124. b. Ista paupertas uel potius egestas ac mendicitas tua.

Pax, cis, concordia, ocium, quies, tranquillitas, coposi- tio, uenia. Att. 111. b. Pax uel iniusta utilior est quam iustissi- mum bellū in ciuibus. Off. 8. a. Paci, quae nihil habitura sit insidiarū, semper est consulendum. et 74. a. Consules no- stri pacem cum Samnitibus fecerunt. In A. 242. a. Cum his facta pax, non erit pax, sed pactio seruitutis. et 177. b. Pa- cem haberemus, quae erat facta per obsidem puerū M. An-

tonij filium. et 182. a. Et nomen pacis dulce est, et res ip- sa salutaris. et ibidem: Pax est tranquilla libertas. et 210. b. Ego pacem cum M. Antonio esse nolo. et 213. a. Habe- re pacē cū aliquo. et ibi. Esse pacē cum aliquo. I. A. 241. a. Pacis dulcis, et pulcherrimu' nomen. et ibi. b. Quae enim est conditio pacis in qua ei cū quo pacē facias, nihil conce- di potest? et 242. a. Nō facere pacē, sed differre bellum.

Antequam. 193. b. Pax et concordia ceteris gignitur, cū iam domesticis non insideat, sed publice prouidēti eripia- tur. et 194. b. Et uos ut tutam tranquillamq; pacem tra- heretis, mea persequi uigilantia. Q. Fr. 290. b. Tibi data est summa pax, summa tranquillitas. In A. 153. a. Pax deniq; per eum cū praesantissimis ciuibus confirmata est. et Ep. 160. b. Conciliare pacem inter aliquos. At. 111. b. Spero e- tiam in praesentia pacem nos habituros. pro Fl. 152. a. Pō- peius pacem maritimā cōfecit. pro Mur. 131. b. L. Sylla Mē- thridatem, et c. cum pace dimisit. Tus. 244. b. Nos illud quidē cum pace agemus. (Cum ira, iracundē. pro Cl. 38. b. Nummarius inter pres pacis et concordiae non proba-

tur. pro Cor. 62. a. Nihil est aliud in federe, nisi ut pia et aeterna pax sit. I. A. 212. a. Poteritis igitur exploratā habe- re pacem, cum in ciuitate Antonij uideatis? et 213. a. Cum his pacem seruabit Antonius? de Pro. 69. b. Qui ut pace uerentur, uim argenteam dederunt. de Cl. 168. b. Eloquē- tia pacis est comes, ocijq; sociā. contra Rul. 65. a. Summa tranquillitas pacis et ocij. et Tus. 237. b. Placidissima pax. pro Cec. 291. a. In pace et ocio copias parare. Att. 150. a. Rursus in spem pacis ueni. et ibi. Cum in spem uenero de- cōpositione aliquid me conficere. de Pro. 69. b. Macedo- nia a Barbaris, quibus est propter auaritiā pax crepta, ue- xatur. de Som. 167. b. Pax sit rebus.

Pax, pro uenia. pro Rab. 91. a. Ab Ioue pacem et ue- niam peto, precorq; ut, et c. I. C. 117. b. Atq; ut in perpe- tua pace esse possitis, prouidebo. pro Fon. 280. a. In bellis gerendis ab dijs immortalibus pacem et ueniam petere. de N. 17. a. Pace mihi liceat caelestes dicere uestra. Mortā- lis uisus pulchrior esse deo. Tus. 230. b. et de L. 190. a. Cuius ego iudicium (pace tua dixerim) longē antepono tuo. de Or. 91. a. Tu uix ullam ceteris oratoribus (pace horum dixerim) laudem reliquisti. et de Fat. 141. a. (Pace magis- stri dixerim.) Off. 60. b. Peccauit igitur (pace uel Quirini uel Romuli dixerim.) de L. 191. a. Pona tua uenia dixerim pro Cl. 50. a. Equites ordinis senatorio concordia coniun- ctissimos esse cupio. pro S. R. 21. a. Recedere ab armis. pro Mil. 121. b. Pace tua patria dixerim (metuo enim ne secle- ratē dicam in te, quod pro Milone dicam pie.)

Paxillus, li. Or. 211. a. Literā Xē uexillo et paxillo cō- suetudo enellit, unde uelum, et palus, li, ducta sunt.

Pean, nis. Apollo. In V. 230. a. Pean apud Syracusā nos cum Aesculapio colebatur. ibid. Signum Peanis.

Peccatum, ti, delictum, erratum, crimen, culpa, error, uiciū, noxia, noxia, maleficium, paruus actus, animi labes. (Recte factum. de Fin. 104. b. Ac. 4.5. Sic inter recte fa- ctum atq; peccatum, officium et contra officium media lo- cabat quaedam: recte facta sola in bonis actionibus ponēs, parua, sed est, peccata in malis. de Am. 103. b. Nulla est ex- cusatio peccati, si amici causa peccaueris. de Am. 111. b. In ijs perniciosus est error, qui existimant libidinum peccato- rumq; omnium patere in amicitia licentiam. de Fin. 97. a. Peccatum est prodere patriam. pro Mur. 139. a. At leue delictum est, omnia peccata sunt paria. de N. 38. a. Vir sa- piens confiteri peccatum suū maluit quā herere in republi- ca religione. de Or. 95. a. Oratoris peccatū si quod est animad-

1295

PE

animaduversum, stultitie peccatum uidetur. At. 103. a. Nostrum quidem si est peccatum, in eo est, quod, &c. Ep. 77. b. Præter culpam & peccatum, quo semper caruisti, homini accidere nihil potest, quod sit horribile & pertimescendum. & 76. b. De quibus memini mihi à te Smyrna literas esse allatas, non mei errati, sed tui in quo peccatum uidebatur esse, si modo erat, fratris tui & Tullij. In A. 169. b. Quam facultatem mihi multitudo istius uiciorum peccatorumq; largitur. Off. 71. a. Gladium reddere peccatum est, non reddere officium. At. 45. a. Scio nos nostris multis peccatis in hanc erumnam incidisse. & 131. b. Id quantis nostris peccatis uicijq; uenerit, non possum sine molestia cogitare. At. 137. b. Sic ego decem annorum peccata recordans succensebam.

Pecco, as, delinquo, aliquid admitto uel committo, scelus admitto, scelere me astringo uel obstringo, uel deum scio, rem aliquam nefariam committo, facinus edo, scelus in aliquem edo, flagitium committo, scelera facio, culpam suscipio uel contraho, uel committo, uicium uel scelus concipio. & Resciscio facio. de Fin. 100. a. Off. 64. a. Nunquam est utile peccare, quia semper est turpe. Or. 212. a. Imperatum est à consuetudine, ut peccare suauitatis causa liceret. At. 46. a. Si quid in te peccauit, ac potius quoniam peccauit, ignoscere in me enim ipsum peccauit uehementius. de N. 28. b. In his qui errauerunt, hominum coniectura peccauit. & 8. a. Xenophon eadem se peccat. & 7. b. Empe doces multa alia peccat. pro Mur. 138. b. Non multa peccas, inquit ille, &c. sed si peccas, te regere possim. Itē: At ego te uerissime dixerim peccare nihil. Or. 203. a. Decorum ignoratione in poematis sepius peccatur. de Fin. 71. b. In hoc eodem peccat Hieronymus. pro S. R. 27. b. In eam partem potius peccat, quæ est cautior. Ep. 56. b. Vt ipsum quod maneam in uita, peccare me existimem. Att. 98. b. Peccare in republica. Par. 120. b. Quicquid peccatur, per turbatione peccatur rationis atq; ordinis.

Pexus, x, xum. I. C. 109. a. Quos pexo capillo nitidos uidetis.

Pectus, oris, anterior pars à gula, usq; ad uentrem, animus, nerui, uires. de Or. 154. a. Onerandum & cõplendum pectus plurimarum & maximarum rerum copia. de Am. 114. a. In amicitia nisi (ut dicitur) apertum pectus uideas, tuumq; ostendas, nihil fidem habes, &c. de L. 166. a. Amicus per se amari debet toto pectore, ut dicitur. Att. 207. b. De hortis toto pectore cogitemus. Ep. 149. b. Incubere ad laudem toto pectore.

Pecuarii, orum, pecorum greges, & armata. ad Her. 33. a. Cum canes suugantur officijs luporum, cuiusnam præsidio pecuaria credemus de Clar. 172. a. Quæ societas, pecuaria. de P. Cornel. L. Mummius Cens. redemisset.

Pecuarius, a, um, quod ad pecora pertinet. pro Q. 2. b. Erat ei pecuaria res ampla & rustica sanè bene culta.

Pecuarius, rij, magister pecoris. pro Deio. 148. b. Deiotarus diligentissimus agricola, & pecuarius habebatur. In V. 112. a. Aratores, pecuarij, mercatores, &c. et pro Fon. 276. a. Aratores, pecuarij, coloni, &c.

Peculator, oris. Off. 66. a. Fures, peculatores: id est, qui peculatum faciunt.

Peculatus, tus, crimen eius qui publicam pecuniam auertit, pecunie publice furtum. pro Rab. 91. b. An de peculatu factus, de tabulario inuenso longa oratio expriment da est? Or. 118. a. De sicarijs, de ueneficijs, de peculatu inficiari necesse est. ad Her. 4. b. Si quis peculatus accusetur, quod uasa publica de loco prinato dicitur sustulisse. pro

PE

1296

Fl. 155. a. Damuari peculatus, & damuari pecunie publicæ. In A. 241. b. Cum pecuniam publicam auerterit, num fraude poterit carere pecculatus?

Peculiaris, re, precipuus. In V. 186. b. Quid peculiaris rem habes aliquam Siciliam, quæ tibi ex alio genere frumentum suppeditet? pro Fl. 157. a. Venio ad Lysaniam, peculiarem tuam Deciane testem. Q. Fr. 313. a. Hoc mihi peculiare fuerit, hic etiam isto frui. I. V. 155. a. Peculiare editum est, ad aliquod tempus proprium.

Peculium, a, um, nummatius, pecuniosus. Ep. 164. a. Balbus planè bene peculiat.

Peculium, lij, bellionis proprium lucrum, præsertim feruorum. Par. 123. b. Qui cupiditate peculij nullam conditionem recusat durissimè feruitur. In V. 95. a. Peculia omnia uicarijque retinentur.

Pecunia, niæ, fortune, nummi. At. 62. b. Pecunia omnium dignitatem exequat. de Fin. 76. a. Magni aestimabat pecuniam non modò non contra leges, sed legibus parit, quæ quidem uel cum periculo est querenda nobis: est enim

essetrix multarum & magnarum uoluptatũ. de D. 103. a. Vt ostenderet etiam philosophum, si ei commodum esset, pecuniam facere posse. contra Rul. 72. b. Potestas innummerabilis pecunie conficiendæ de uestris uehementibus alienandis. Item: Redigere pecuniam ex rebus uenditis uel ex uehementibus. I. Redigo. Ep. 75. b. & 28. b. Erat enim curata nobis pecunia Valerij mancipis nomine. In V. 260. a. Dare pecuniam alicui. In P. 87. b. Non dum commemoro exactas pecunias, non captas, non imperatas. pro S. R. 19

b. In alienam pecuniam tam plenam atq; præclaram inuadit nullo iure. de Or. 134. a. Breui ad maximas pecunias uertur es. pro S. R. 19. b. Pecunia fortunæq; Sex. Roscij. & ibi. Patrimonium tam amplum & copiosum. pro S. R. 22. a. Ipse amplissima pecunia fit dominus. I. A. 195. a. Pecunia nerui belli. pro R. P. 124. a. Iubet lex Iulia persequi ab ijs, ad quos ea pecunia, quam is accepit, qui damnatus sit, peruenit. & 123. b. Quid ea pecunia peruenit. Q. Fr. 292. b. Greci omnes uias pecunie norunt, & omnia pecunie causa faciunt. In Arat. 205. a. Quantam pecuniam militibus in singulos Caesar pollicitus sit, tantam dari placet.

Pecuniosus, a, um, nummatius, peculiatius. pro Q. R. 52. b. Vir copijs rei familiaris locuples & pecuniosus. Par. 124. b. Nocens & pecuniosus reus. ad Her. 31. b. Quæro igitur, unde iste tam pecuniosus factus est? In V. 240. b. Homo pecuniosissimus. & de In. 50. b. Pecuniosus. & Tenuis.

Pecus, oris, & udis. Tus. 163. a. Tum multitudo pecorum partim ad uescendum, partim ad cultus agrorum, partim ad uehendum, partim ad corpora uestienda. In A. 189. b. Antonius cedit greges armentorum, reliquiq; pecoris, quodcumq; hæctus est. contra Rul. 73. b. Multa in mancipijs, multa in pecore, &c. Offic. 21. a. In promptu habere quantum natura hominis pecudibus reliquisq; bestijs antecedit. At. 106. a. Vt pecudes sui generis sequuntur greges, ut hos armenta. de N. 58. b. & de Fin. 133. b. Sus uero quid habet præter escam? quæ pecude nihil genuit natura fecundius. de Or. 135. a. Agros publicos depasci à pecore alicuius. de N. 73. b. Agnum inter pecudes aurea clarum coma. Item: Tarda & languida pecies. At. 12. a. Non modò homines, uerum etiam pecudes sciebant. & In C. 108. b. Ista non modò homines, sed ne pecudes quidem. In P. 83. a. Ego istius pecudis consilio niti uolebam? In P. 95. a. Istius impurissimæ atq; intemperantissimæ pecudis fordes. In A.

216. a.

1297

PE

116. a. Si homines sunt illi potius, quam pecudes. Off. 21. b. Natura hominis pecudibus ceterisq; bestijs antecedit. & 33. a. Expertes rationis sunt equi, boves, reliquæ pecudes. de Rep. apud Non. Cum adhibent in pecuda pastores.

Pedalis, le, quod pedis unius mensuram continet. Acad. 20. b. Mihi quidem sol quasi pedalis uidetur.

Pedarius, a, um, frequentes, qui in senatu ipsi sententiam non dicunt, sed in aliorum pedibus eunt. Att. 19. a. Et haptim in eam sententiã pedarij cucurrerunt. Postquam. 205. b. Cum præclarum caput recitaretur, ne quis ad nos referret, ne decerneret, ne pedib. ret, ne scribendo adesset.

Pedes, itis. At. 130. b. Equitum & peditum copie.

Pedestris, stris, stre. I. A. 223. a. Statua ænea pedestris uel equestris. de Sen. 79. b. Pedestres nauales uel pugne. de Fin. 88. a. Equestres pedestresq; copie.

Pedetentim, sensim. Tus. 202. a. Sensim enim & pedetentim progrediens extenuatur dolor. Epist. 134. a. Legi concionem tuam, nihil illa sapientius, ita pedetentim & gradatim tum accessus à te ad causam facti, tum recessus. de In. 47. b. Pedetentim in defensione ingredi. & ad Her. 2. b. Pedetentim ad causam accedemus. pro Cl. 42. a. A me omnia cautè pedetentimq; dicuntur. At. 260. a. Quod memones, ut pedetentim, asserunt. pro Quir. 9. a. Timidè ac pedetentim ad aliquid agendum descendere. Off. 24. b. Sin minus, sensim erit pedetentimq; mutatio faciendã.

Pedissequa, quæ, famula. de Or. 105. b. Iuris scientiam eloquentiæ tanquam ancillulam pedissequamq; adiunxisti. ad Herem. 40. b. Gorgiã pedissequa puerorum. & 28. b. Diuitiæ non sunt idoneæ, quæ uirtutis pedissequæ sint.

Pedissequus, qui, famulus. pro Dom. 235. b. Cum hunc à pedissequis conculcari iubes. At. 31. b. Clamor pedissequorum nostrorum. pro Deio. 144. a. Et cum à legato rum pedibus abduxit.

Peditatus, tus, pedestres copie. I. A. 195. b. Tu ciuem sceleratum peditatu, equitatu, copijs instrues? Ep. 95. a. Armatura uaria peditatus & equitatus. & 244. b. Et equitatu, & peditatu, & pecunia paratus.

Pedor, oris, fetor. Tus. 196. a. Situ nidoris barba pedore horrida. & 204. a. Pedores.

Pegasus, si, equus pinatus, ut in fabulis est. pro Q. 14. b. 15. a. O fortunatum hominem, qui huiusmodi nuncios seu potius pegafos habet.

Pegmata, sunt ornamenta & machinæ quæ à lignæ, aut ex alia materia, quibus imponuntur statue, signa, libri, & alia ad ædium ornata. ad Att. 59. b. Nihil uenustius quàm illa tua pegmata.

Petero, as, fidem insurandumq; negligo uel relinquo. pro R. P. 128. a. Vbi semel quis peierauerit, ei credi postea etiam si per plures deos iuret, non oportet. pro Quir. R. 52. b. & ad Her. 28. b. Nihil interest inter periurũ & mendacem: qui mentiri solet, peierare consuevit. quem ego ut mentiatu inducere possim, ut peieret exorare facile potero. pro Cl. 43. b. Peierare conceptis uerbis. Offic. 73. b. Non enim falsum iurare peierare est, sed quod ex animi tui sententiã iuraueris, sicut uerbis concipitur more nostro, id non facere, periurium est.

Peior, us, deterior. I. A. 219. b. Turpis fuga mortis omni est morte peior. Tus. 178. a. Malum id quidem, sed alia peiora. pro S. R. 35. b. Versa & mutata in peiorem partem sunt omnia. Acad. 15. b. Quid si utrumq; num peius est? Tus. 181. b. Turpitudine peius est quàm dolor. I. A. 233. a. Quo neminem peius odi. & Epist. 96. a. Oderam multa

PE

1298

to peius hunc, quàm illum ipsum Clodium. de Fin. 118. a. Quod aliud alio melius est, aut peius.

Pelagus, gi, mare. de Or. 157. a. Peruet æstu pelagus, Pacuij.

Pelagus, a, um, Grecorũ natio & gens. de Fin. 66. b. Pelignus, a. At. 121. b. C. Accius Pelignus. I. Vat. 36. b. Pelius. pro Cel. 41. a. Vtinam ne in nemore Pelio.

Pella, urbs. At. 42.

Pellex, cis, quæ cum eo cui uxor sit, corpus miscet, cõcubina. Or. 206. b. Ab hac indole iam illa matura uxor generi, nouerca filij, filie pellex. Sall. in Cic. 275. b. Tu omnium cubiculorum incunte ætate pellex, idem postea adulter. & 270. b. Filia matris pellex.

Pellicatus, tus, pro Cl. 20. b. Filia nefarium matris pellicatum ferre non possit. Offic. 38. a. Dionysius ab uxore est propter pellicatus suspicionem interfectus.

Pellicio, cis, allicio, induco. pro Cluen. 20. b. Ea animam adolescentis pellexit omnibus rebus, quibus illa etas capi & deliniri potest. pro Flac. 161. a. Mulierem imbecilli consilij satis locupletem pellexit Decianus ad sese. de Orat. 106. a. Multo maiorem partem sententiarum sale tuo & lepore pellexisti.

Pellicula, le, pro Mur. 142. a. Atq; ille stauit pelliculis hædum lectulos punicanos.

Pellis, lis, de N. 17. b. Sopita dea cum pelle caprina, hasta, & scutulo. & de Or. 115. a. I. P. 98. b. Omni totius prouinciæ pecore compulsio pellium nomine. Acad. 2. a. Vt non multum imperatori sub ipsi pellibus ocij reliniquatur. Item: Pellis inaurata arietis.

Pellitus, a, teste A. Scorn. 73.

Pello, is, moueo, agito, depello. Orat. 210. a. Si uicio sum est dicere ornate, pellatur è ciuitate eloquentia. Off. 59. a. & de Orat. 113. b. Quamobrem hoc deliberantium genus pellatur è medio. & de Leg. 139. a. Thucydides scripsit libros suos cum in exilium pulsus esset. pro Cec. 290. b. Qui armis fugatus pulsusq; est, non est deiectus? de Ar. 252. b. Cum lapidibus optimos uiros foro pellis, pro Dom. 235. b. Hæc me domo mea pellet? pro Mil. 115. b. Pellere aliquem possessione. de Fin. 58. a. Pellere maestiam ex animis. Epist. 56. b. Nulla me ipsum priuatum pepulit in signis iniuria. aliter, percussit. Or. 214. a. Quod cõ animos hominum auresq; pepulisset, notandum certè genus fuit. de Fin. 71. b. Nec ullum habet istum quo pellat animi statum. Acad. 9. a. Quemadmodum prima uisa nos pellexerent, deinde appetitio ab his pulsa sequeretur. de N. 7. a. Sensus, quo natura ipsa pulsa sentit. de Clar. 182. b. Nerui in fidibus pulsi. Offic. 60. a. Species utilitatis animum eius pepulit, qui, &c.

Pellucens, uel perlucens: id est, perlucidus. de Cl. 190. a. Mollis & pellucens oratio.

Pelopide, arum, à Pelope immanissimo rege dicti. id circo crudeles & immanes, quales erant Casariani, quos hic intelligit Cicero. Att. 227. a. Vbi nec Pelopidarum facta, nec nomen audiam. & Epist. 109. a. Hinc euolare cupio, & aliquò peruenire, ubi nec Pelopidarum nomen, nec facta audiam. Epist. 108. b. Vbi nec Pelopidarum, non sit cetera. At. 243. b.

Peloponnesiacus, a, um. Of. 17. a. Peloponnesiacum bellum.

Peloponnesius, a, um. Att. 60. a. Peloponnesiæ ciuitates.

Peloponnesus, si, Apia, Pelasgia. At. 90. a. Achaia. de D. 99. a. Elis urbs Peloponnesi.

1299 PE Pelops, pis. Tantali filius, qui in Peloponneso regna- uit. Tusc. 195. b. Pelops qui quondam fecero Oenomaio re- ge Hippodamiam raptus est nactus nuptijs. Peloris, idis, terra, Sicillie pars, Peloro monti sub- iecti. I. V. 236. b. Pelorus, ri. mons. I. V. 254. a. et 253. Penarius, a, um, ut cella penaria. I. Penus. I. V. 109. b. et de Sen. 89. a. Penates, tum, dij patrij, lares, foci. de N. 39. b. Dij pe- nates siue a penu ducto nomine, siue quod penitus infi- dent. pro Dom. 242. b. Illi dij penates ac familiares mei per uos in meam domum necum erunt restituti. et ibid. Vos patrij penates familiaresq; et ibid. Vos qui huic ur- bi et reipublice presides estis. et pro Sest. 12. b. Vos pe- nates patrij; dij. et pro Syl. 183. b. Dij patrij, ac penates, qui, et c. pro Dom. 234. b. Vnusquisq; uestrum sedes, a- ras, focos, deos penates subiectos esse libidini tribunitie. I. V. 203. b. Deos penates a te patrios reposcit. pro Sest. 9. a. Exterminare alique a suis dijs penatibus. et pro Quint. 15. b. Quintius a suis dijs penatib. preceps electus. pro De- iot. 146. a. In conspectu deorum penatium necare hospitem. Pendeo, des. ex aliquo aptus sum, suspensus sum, nitor. de D. 136. a. Quidam somniauit ouum pendere ex fascia lecti sui cubicularis. Tusc. 198. b. Si prudentia extrinsecus religata pendeat, et non oriatur ex se. I. V. 159. b. Tam- diu pependit in arbore socius populi Romani, quam diu uoluntas Apronij tulit. et 161. b. Pendere ex arbore. et 217. a. Sagitta pendebat ab humero. I. P. 88. b. Ut tu uspi- am saxis fixus asperis euisceratus latere penderes. Offic. 13. b. Qui ex errore imperite multitudinis pendet, hic in magnis uiris non est habendus. et de Fin. 75. a. Quid tur- pius est, quam sapientem ex insipientium sermone pen- dere? pro Syl. 179. b. Omnis terror, et omnis suspitionis timor ex Antonij improbitate pendebat. I. V. 191. a. Ut intelligas non ex estimatione pendere crimen, sed ex con- iecture, et c. Acad. 29. a. Rationes que ex coniectura pendent. de Or. 121. a. Causas non ex personis, sed ex gene- re questionis pendere. et Top. 22. 5. b. Causa ex eternita- te pendentes. pro Cecin. 295. a. Non ex uerbis aptum pen- dere ius, sed uerba seruire hominum consilij. Att. 235. a. Respublica e Bruto pendet, que aut nulla erit, aut ab isto seruiabitur. pro Mar. 134. b. Quis non intelligit ex unius tui uitam pendere omnium? Ep. 160. b. Comitiam tamen, quando ex his pendes, quantum facere possumus, in la- nuarium mensem protendimus. et 155. b. Puderet me in- constantie literarum, si non ex aliena leuitate pederent. Ep. 94. a. Tuiq; qui ex te pendet. Tusc. 235. a. Cui ex se ipso apta sunt omnia, nec suspensa aliorum bono casu aut contrario, pendere ex alterius euentis coguntur. de Fin. 61. b. Pendere ex futuris. et Ep. 69. b. Pendere aliunde. Q. Fr. 32. 5. b. Promissis ijs que ostendis, non ualde pendeo. pro Mur. 14. 6. b. Salus nostra, que spe exigua extremaq; pendet. contra Rul. 79. a. Suspensus et incertus obscura spe, et cetera expectatione pendeo. contra Rul. 82. a. Cete- ra uectigalia per leui sepe momento fortuna, inclinatio- ne temporis pendere. Ep. 114. b. Ego quidem uehemeter animi pendeo. At. 122. a. et Tusc. 216. b. Pendeo animi ex- pectatione Corsinienfi. de L. 157. b. Et animi pendere so- leo, cum quid orsus sum, si traducor alio. At. 259. b. Animi pendeo de te et de me. At. 177. b. et 221. b. Pendeo animi, quam nam rationem, et c. Tusc. 169. a. Si expectando et desiderando pendemus animis, cruciamur, angimur. Att. 62. b. Ne diutius pendens, palmam tulit. de Or. 118. b. Ex-

1300 PE quo uerbo lege Apuleia tota illa causa pendebat. et Att. 177. b. Pendere animi. I. P. 101. a. Non in tabellis pauco- rum iudicium, sed in tabellis omnium iudicium samam nos- tram fortunamq; pendere. Parad. 118. b. Cui omnis spes, et ratio, et cogitatio pendet ex fortuna. Pendo, dis, pependi, appendo, aestimo, soluo. Or. 201. b. In philosophia res spectatur, non uerba penduntur. I. V. 200. a. Rem uobis propona, uos eam suo nominis pon- dere penditote. Ep. 177. a. Totamq; istam cantilenam ex hoc pendunt, ut quamplurimu lucri faciant. pro Quint. 1. b. Si ex opibus, non ex ueritate causa pendetur. pro S. R. 28. b. Tamen non temere creditur, neq; leui coniectura res penditur. contra Rul. 89. a. Ego pro aqua uectigal- pendam. et Q. Fr. 296. b. Pendere uectigal. de Pro. 70. a. Achai ingentem pecuniam pendunt L. Pisoni quotannis. At. 89. a. Vedius HS. centena pendat necesse est. et 228. a. Vel impenso precio. At. 194. b. Pendere usuram pecunie cuiquam. et 193. a. Pendere usuram ei a quo emeris. Att. 175. a. Maximus pecunias pendo temeritatis mee. et 224. b. et Tusc. 180. a. Penas illum pependisse audiui. Pene, prop, nihil proprius est factum, quam ut, et c. de Or. 9. b. Oratori poeta multis ornandi generibus pene par, in hoc autem prop idem, nullis ut terminis, et c. Ep. 4. a. Bibulum habuimus multo iustiore, pene etiam ami- cum. pro Q. R. 47. b. Iudicia summe existimationis, et pene dicam, capitis. Ep. 22. b. Pene factus sum ille. Penes. I. V. 186. b. Cum omnis copia frumenti penes istum esset redacta. contra Rul. 76. a. Agri quorum adhuc penes Pompeium omne iudicium et potestas more maio- rum debet esse. pro Dom. 239. b. Censor, penes quem ma- iores nostri iudicium fenatus de dignitate esse uoluerunt. pro Mil. 113. a. Serui centum dies penes accusatorem fue- runt. Or. 210. a. Eloquentia eos ornat, penes quos est. ad Her. 27. a. Ut ne ad solarium quidem idoneus, sed penes scenam, et in eiusmodi locis exercitus sis. de Cl. 189. b. Lo- cutiois emendatae ac latinę laus penes Casarem fuit. I. V. 243. b. Cum penes te pratorum ac nomen esset. et Postquam. 202. b. Impertum quod erat penes ipsos. Epist. 52. b. Ille, penes que omnis est potestas. et 155. b. ad Her. 25. a. Si putabit posse omnia penes unum autorem conse- stere, est, omnia penes unum reperit. Penetrales, loca interiora et secretiora domus uel tem- pli. de Ar. 257. b. Abditi et penetrales foci. de N. 39. b. A- peni penetrales a poetis uocantur. Penetro, as, peruado, pertineo, permaneo, serpo. pro Arch. 190. a. Cupere debemus, quo minus manuum nos- trarum tela peruenerint, eodem gloriam samamq; pe- netrare. de Som. 130. a. Cum Romulus hac ipsa in templa penetrauit. de Pro. 75. b. Non ipse ad eorum urbes sedesq; penetrauit. I. V. 225. a. Subito, non longe a Syracusis pene- traui sub terras. Acad. 30. b. Nulla acies humani ingenij tanta est, que penetrare in cœlum possit. Tusc. 157. a. Ani- mus penetrat, et diuidit omne cœlum. de N. 37. a. Ratio hominis in cœlum usq; penetrauit. Part. 241. a. Definitio do uerbo penetrare ad sensum opinionemq; iudicis. de Cl. 177. a. Nulla res magis penetrat in animos. I. A. 250. a. Antonio in Galliam penetranti D. se Brutus obiecit. de Vn. 201. a. Astra per cœlum penetrantia solstitiali se et brumali reuocatione conuertunt. Penicillus, li. Orat. 203. b. Pistor uidit obuolendum caput Agamemnonis esse, quoniam summum illum lu- ctum penicillo non posset imitari. Quint. Frat. 315. b. Mihi date Britannia, qua pinga colorib. et penicillo meo-

1301 PE Peniculus, li. Ep. 140. a. Caudam antiqui penem uo- cabant, ex quo est propter similitudinem peniculus. Penis, nis. Ep. 140. a. Caudam antiqui penem uoca- bant, ex quo est propter similitudinem peniculus, at ho- die penis est in obscenit. Ep. 140. a. Adolescentes peni de- ditos esse, Pisonis Frugi. Penitus, profus. de N. 24. b. Euhemerus religionem penitus totam sustulit. Ep. 70. a. Rationes a te collecte ue- rabant me reipublice penitus diffidere. Offic. 38. a. et de Or. 154. a. Hanc consuetudinem penitus amissimus. pro Q. R. 48. a. Supercilia illa penitus abrafa. Ep. 259. a. Ta- men te penitus rogo, ne, et c. de N. 39. b. Dij penates disti, eo quod penitus insident. pro Mil. 114. b. Si tibi penitus insedit ista suspicio. I. C. 103. b. Periculum autem residet et erit inclusum pecuniam penitus in uenis L. Pisoni quotannis. et de Arch. 257. a. Vicia in aliquo penitus defixa atq; hæ- rentia. contra Rul. 69. a. Odium penitus insitum. de Or. 94. a. Res penitus perspecta planeq; cognita. et 138. a. Res penitus ex causa efflorescere. de Or. 92. b. Artem cog- nitus penitusq; perspectis rebus contineri. de Or. 93. a. Penitus in eam ipsam huius studij disputationem intinam peruentis. de Or. 86. a. b. Omnes animorum motus peni- tus perosendi. de Cl. 180. b. Totam enim rem publicam tenebat, penitusq; cognorat. Att. 109. b. Dimittam ne me penitus in causam. Quint. Frat. 292. b. Qui in tuam familia- ritate penitus intravit. I. V. 143. a. Is bene penitus in istius familiaritatem sese dedit. pro Cluen. 18. b. Euellam ex ani- mis hominum tantam opinionem? tam penitus instam? tam uelutiam? I. C. 102. b. Et ea penitus animis uestris men- tibusq; mandate. contra Rul. 75. b. Penitus abstrusus infi- dias contra iudicium ponere. pro Syl. 169. a. Nondum pe- nitus in republica uersabar. Acad. 9. b. Natura in profun- do ueritatem, ut ait Democritus, penitus abstrusit. et 31. a. Videamus terrę ne penitus defixa sit. Ep. 165. a. Legio- nes penitus in Lusitania in hybernis collocaram. de Fin. 130. b. Habere aliquam rem penitus cognitam. I. V. 249. b. Opus multorum operis penitus excisum. Tusc. 229. a. Ti- binos ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosq; tradimus. Ep. 223. b. Unus tibi penitus commendo atq; tra- do. Ep. 259. a. Tamen te penitus rogo, ne, et c. de Fin. 56. 40 a. Ob eamq; causam multi seipos penitus perdidierunt. Att. 128. b. Explicari mihi tuum consilium plane uolo, ut penitus intelligam. Off. 35. a. et de Leg. 15. a. Nec aurum effoderetur penitus abdutum. et 161. a. Sed penitus ex in- tima philosophia hauriendam iuris disciplinam puto. Item: Natura in specie oris penitus reconditos mores ef- finxit. Penna, nę, pinna. de N. 52. a. et de D. 102. a. Aures pullos ex oculis exclusos pennis foueat, ne frigore ledan- tur. de Fin. 132. a. Pennarumq; contextu corporis tegmen- ta faciebat. In Arat. Q. 2 uolat, et serpens geminus secat uera pennis. Pennatus, a, um, pinnatus. de D. 102. a. Hic Iouis alti- soni subito pennata satelles. et in Arat. Penniger, a, um, de Vn. 201. a. Animalium genus pen- nigerum et aerium. Pennula, le, parua penna. de N. 52. a. Penso, onis, merces, uectigal. Ep. 92. b. Teneor tamen dum a Dolobelle procuratoribus exigam primam pen- sionem. pro Quint. R. 53. b. Cum altera pensio soluenda esset. At. 172. a. De pensione altera, oro te, omni cura con- sidera, quid sit faciendum. Att. 188. b. Sed de prima pena- sione ante uideamus. ad Est. I. A. 181. b. Ista coniunx tua ni-

1302 PE mium debet diu populo Romano pensionem tertiam. At. 251. b. Hortensius uero impudenter, nihil enim debetur ei, nisi ex tertia pensione, que est Calend. Sextil. ex qua pensione ipsa maior pars est ei soluta aliquando ante diem. Pensito, as, pendo. pro Pom. 6. b. Qui uectigalia uo- bis pensitant, aut eos qui exercent atq; exigunt. et contra Rul. 89. a. Immunia commodiore conditione sunt, quam illa que pensitant. I. V. 185. a. Pensitare pecunias alicui. Pensum, si, a pideo, quod in colu est, e quo fila ducunt nendo mulieres. de Orat. 153. b. Nunc ad reliqua progre- diar, meq; ad meum munus pensumq; reuocabo. Pensum, pensio. I. V. 171. a. Pensum in agro Leontino magis est exigendum. Penula, le, pallium quo utimur in itinere propter plu- uiam, lacerna. pro Mil. 106. b. Milo de rheda reiecta pen- nula desiluit. At. 316. a. Sed uti egi, ut non scinderem penu- lam. et ibid. Horum ego uix attigi penulam. pro Sest. 21. a. Is Miloniam penulam arripuit. et c. Penulatus, penula indutus aut amictus. I. Rheda. Penus, de N. 39. b. Penas a penu ducto nomine. est enim omne quo uescuntur homines, penus. Penuria, ric, paucitas. de Clar. 165. a. Magna sapient- tium ciuium bonorumq; penuria. de Am. 108. a. Sunt igitur constantes eligendi amici, cuius generis magna penu- ria est. de In. 76. b. Penuria agri. Copia. Per, cum accusatiuis rerum. pro Quint. 12. b. Qui per uim et scelus plurimum possunt. et 20. a. Ista causa abs te tota per summam fraudem et malitiam ficta est. pro S. R. 19. b. Quod per scelus adeptus est, per luxuriam effun- dit ac consumit. Offic. 74. a. Quod per uim actum est, rati- um esse non debet. de Leg. 192. b. Agere aliquid per uim. I. V. 87. a. Per scelus et latrocinium asserere aliquid. Quint. Frat. 294. a. et I. V. 234. a. Per uim et metum facere uel aus ferre aliquid. pro D. 225. a. Per insidias interficere aliquem. de N. 77. a. Potestas quam ipsi per scelus erat nactus. I. P. 85. b. Lex iniusta per seruos, iniusta per uim, imposta per latrocinium. Quint. Frat. 327. b. Per uim perferre legem. de Ar. 253. b. Post exercitu sollicitato per nefandum scelus fa- git illuc. pro S. R. 23. b. Per summum dedecus uitam amitte- re. pro Quint. 2. a. Mihi summam per iniuriam omnia inimica sunt. Ep. 123. a. et I. V. 63. b. Per iniuriam facere uel eripere aliquid alicui. pro Q. R. 48. b. Fannium per maliciam fecisse, et Roscium per imprudentiam deceptum esse. et ibi. Virumq; incredibile est, et Roscium quicquam per auaritiam appetisse, et Fannium quicquam per se bo- nitate amisisse. pro Mil. 104. b. Mors illata per scelus. ad Her. 12. b. Per dolum facere aliquid. Tusc. 226. b. Per iram interficere aliquem. Ep. 40. b. Per uim uiolare aliquem. I. V. 224. a. Res per castimoniam mulierum ac uirorum sacre, per alicuius stuprum uiolata. pro Cec. 286. a. Per tutelam aut fiducie rationem fraudare quempiam. de In. 61. b. Aliquid per uim, per manum opulentia factum esse. ad Her. 10. b. Per culpam uenire in necessitatem. et 28. b. In bello per ignam aut tubę sonitu ferre non potes. de In. 56. a. Per fidem fallere aliquem. Postquam. 202. b. Qui per simulationem amicitie me prodiderunt. pro Dom. 206. b. Cato iniustus, quasi per beneficium Cyprum relegatur, at- ter eicitur per honorem turpissimum, alter per honestif- simam calamitatem. pro S. R. 32. a. Ascendere per alterius incommodum et calamitatem. et 24. a. Scauola ciues suos seruare per compositionem uolebat. pro Q. 12. b. Per ius et magistratus aliquem defendere. pro S. R. 20. a. Per sen-

1303
 tentiam iusq; iurandum alicuius aliquid assequi, quod an
 tea scelere ac ferro assequi consueveris. Or. 205. a. Trans-
 lata, quae per similitudinem ab alia re transferuntur. de N.
 9. a. R. ebus inanimis per quandam significationem, deorum
 nomina esse tributa. de Or. 157. a. Verbum per similitudi-
 nem translatur. de Or. 143. b. C. Cotha depulsus per inui-
 diam tribunatu. pro Dom. 229. b. Ferre legem alicui per
 gratiam. In Vat. 31. b. Vt nemo per tuum latus (quod soles
 dicere) saucietur. pro Dom. 223. b. Ne id quidem per legem
 Liciniam, ut ipse tibi curatonem ferres, facere potuisti. 10
 1. P. 83. a. Tamen id ijs non licere per interdita crudelita-
 tis tuae potestatis erat non ferende. I. A. 240. a. Sed quasi
 per caliginem perstrinxerat aciem animi Bruti salus. pro
 Mil. 110. a. Hoc neq; per naturam sis est, neq; per leges li-
 cet. de Or. 157. b. Nexum quod per libra agitur. I. V. 134.
 a. Per hanc rationem: id est, ad hunc modum, uel hoc mo-
 do. de D. 120. a. Hoc igitur per gallinas lupiter tanta ciui-
 tati signi dabat. de D. 134. a. Aesculapius potest prescri-
 bere per somnium curatonem ualeitudinis. de Or. 87. a.
 Quae sit ab actio Natio per lituum regionum facta de-
 scriptio. de D. 118. a. Quam scite per notas nos certiores
 facit iupiter. Or. 114. a. Animus per somnium curis uacuis.
 Or. 87. b. Vaticinans per furorem, ut Sibylla. Or. de Pro.
 77. a. Per manus prouinciam alteri tradere. Ep. 257. a.
 Cum per ualeitudinem et per anni tempus nauigare pos-
 teris, ad nos ueni. Or. 94. b. Cum per ualeitudinem posses,
 noluisse. I. A. 172. a. Omnes consulares, qui per eam uale-
 tudinem exequi fugam illam non possunt. Att. 276. b. Nunc
 per officia longam moram uideo. pro Pom. 17. b. Nec
 Pompeij gratiam mihi per hanc causam conciliari puto. 30
 I. V. 74. b. Per gratiam contendere aliquid ab aliquo. Or.
 191. b. Per beneficium concedere aliquid. de M. 81. a. Ne-
 mo potest omnes res per scripturam complecti. Or. 64. a.
 Per impulsione facere aliquid. Top. 227. b. Per extra praes-
 sentio. de Or. 98. a. Per quaedam inuolucra et integumenta
 perspicere aliquid. de N. 54. b. Natura membranas oculo
 rum perlucidat fecit, ut per eas cerni posset. In Ver-
 rem 212. a. Non per praestigia, sed palam per imperium
 oppidum compilare. Or. 201. a. Per simulationem adilita-
 tis. contra Rullum 85. b. Illam copiam cum hac per res
 sum ac per iocum contemnent. In Verrem 273. a. Ho-
 mores ad quos per ludum et per negligentiam peruen-
 nitis.
 X Per, cum personis coniunctum: ut per me, id est me au-
 tore. Or. Att. 15. b. Caesar cum eo coire per Arrium cogi-
 tat, et Bibulus cum hoc se putat per C. Pisonem posse con-
 iungi. de Or. 88. a. Plura detrimenta publicis rebus, quam
 aduimenta per homines eloquentissimos importata. I. C.
 119. b. Ne quis paenam eorum aut per senatum, aut per
 populum leuare possit. pro Mil. 120. a. Tranquilla rep. 30
 sine me ipsi, sed per me tamen perfruantur. de Ar. 253. a.
 Ne per optatum discordiam pericula patribus creentur.
 pro Mil. 102. b. Habere spem ad salutem alicuius per
 iudices expugnandam. de Pro. 78. a. Licere per aliquos
 gloriari alicuius se. Or. I. A. 153. a. Pax denuq; per cum,
 per liberos cum ciuibus confirmata est. pro Mur. 135. a.
 Exturbare alicuius, qui et per se, et per suos, et uero et
 tiam per alienos defendatur. pro Fl. 157. a. Si ciuitas per
 uiros bonos grauesq; homines querelas ad uos detulisset.
 pro Dom. 224. b. Cum meam domum referat uiris bonis
 per amicos suos complerent. Attic. 66. b. Nihil interest,
 utrum per procuratorem agas, an per te ipsum. pro S. R.
 97. a. Recede de medio, per alium transigam. Attic. 86. b.

Per binos tabellarios mihi Romam literas. Attic. 76. a. Tu
 autem sepe dare poteris tabellarijs publicanorum, per
 magistris scripturae. pro Cluen. 53. a. Venenum datum
 alicui per aliquem. I. P. 98. b. Quid per tuum seruau-
 lum ordines assignati? pro Cluent. 27. a. Comparare
 infidias alicui per aliquem. Attic. 11. b. Biduo per unum
 seruuum conficit totum negocium. I. C. 101. a. Nullum iam
 tot annos facinus extitit nisi per te, nullum flagitium sine
 te. Or. 106. a. Quod nefarium stuprum non per illum?
 Attic. 20. b. Enitere per seruos tuos, ut scheda ne qua de-
 pereat. de Nat. 77. a. Per praeconeum uendere aliquid. At-
 tic. 277. b. Bibulus uellet per te aliquid autoritatis assu-
 mere. In Verrem 110. b. Iniurias suas per uos uelcisti ha-
 tuerunt. Or. 58. a. Vlcisci iniurias suas per alium. pro S.
 R. 31. b. Vulgo occidebantur per quos? Attic. 82. b. Ap-
 pius aliquot turmas equitum dedit Scaptio, per quas Sa-
 laminius coerecet. Quint. Frat. 313. b. Mirifice mihi et
 per se, et per Pompeium blanditur Appius. Attic. 93. a.
 Rex non in Pompeium prolixior per ipsum, quam per
 me in Brutum fuit. pro Quint. 3. a. Per te C. Aquili decidit
 Quintus, quod liberis Scapulae dissolueret. Item: Hoc co-
 per te agebatur, quod, etc. Quint. Frat. 294. b. Complu-
 res urbes dirutas ac penes desertas per te esse recreatas.
 de Senect. 81. a. Res publica per adolescentes labefacta. pro
 Flac. 160. b. Ante pedes pretoris in foro expensum est
 auri pondo centum, paulo minus per Sex. Caesum, etc.
 Attic. 284. b. Atqui non esse, quam esse per illum praestat.
 Or. 173. a. Clodius suspicatur aliquid a suis, uel per suos po-
 tius inimicos ad te esse delatum, quo, etc. Or. 175. a. Per eos
 diligentissime contendas opus est, ut, etc. de Orat. 135. b.
 Ego cum doctior per te, tum etiam audacior factus sum
 ad iocandum. Attic. 143. b. Id assequetur si per praetores
 consules creuerit. Or. 129. a. Volo etiam exquirat quid
 Domitius agat, (habebis autem per quos possis.) et ibid.
 Memini quid mihi susseris per Theophanem Culeonem.
 Epist. 4. b. Per te factum est, quo minus pax fieret. Attic.
 235. b. Hircium per me meliorem fieri uolunt. Acad. 23.
 b. Per me uel stertas licet, non modo quiescas. Epist. 110.
 a. Trabantur per me pedibus omnes rei. Tusc. 219. a.
 Digladiantur illi per me licet: id est, quod ad me attinet.
 Epist. 217. b. Per quos homines pererim. Epist. 42. a. Me-
 met ipsum per illum restitutum puto. Or. 11. b. Agere ali-
 quid per aliquem. Or. 6. a. Per aliquem fieri certiorum,
 etc. Or. 110. a. Quae sunt a me in secundo libro per An-
 tonij personam disputata. Or. 143. b. Numquam per M.
 Antonium quietus fui. Tusc. 158. a. Liberari metu per
 aliquem.
 X Per se aliquid agere. I. Per se. pro Mar. 137. a. Cum
 id neque per te scires, neque aliunde scire potuisses. pro
 Syll. 179. b. Vargunteium et Antonium nihil audacter
 ipsos per se sine P. Sylla facere potuisset. pro Plan. 268.
 b. Is omnibus officijs per se, per patrem, per maiores suos
 totam Atinatam praefecturam comprehenderat. de Or.
 109. a. Ceterae ferre artes se ipse per se tuentur singula.
 Or. 144. b. Nullum genus rerum auulsam a ceteris per se
 ipsum potest constare. Epistol. 38. b. Hoc cum per se mihi
 gratum est, tum quod, etc. Or. 39. b. Hoc est mihi charum
 non propter, etc. sed per se, etc. Tusc. 218. a. Quod cum
 ipsum per se, tum, etc. Orat. 101. a. Iam uero ipsa per se
 multum prodest. I. C. 103. a. Homo per se cognitus mille
 commendatione maior. Ep. 10. a. Per se facere aliquid.
 X Cum alio. 12. a. pro Dom. 227. b. Exul, ipsum per se no-
 me est calamitatis. de Ar. 253. a. Hoc quid sit, per se ipsum
 non

non facile interpretor, sed ex eo quod sequitur, suspicor.
 pro Sest. 16. b. Virtus splendet ipsa per se semper, nec
 alienis unquam foribus oblolescit. de Or. 129. b. Hoc non
 minus est per ipsum inuidendum. de N. 32. a. Ignis per
 se ipse ac sua sponte mouetur. de Or. 109. b. Tu qui ratio
 nem dicendi per te ipsum, usum autem per nos percipere
 uoluisti. Or. 93. a. Cum et per me ipsum egissem, et per
 Brutum sepe tentassem. I. C. 99. b. Quotienscumq; me pe-
 tisti, per me tibi obtulisti.
 X Per literas. Att. 24. 5. a. Agere gratias alicui per lite-
 ras. Att. 207. a. Brutus per literas purgat Caesarem de in-
 teritu Marcelli. Or. 150. a. Caesar mihi ignoscit per literas,
 quod non uenerim. Or. 204. b. Inuito eum per literas, ut
 apud me diuersetur. I. P. 88. a. Is a senatu supplicationem
 per literas postulauit. Or. I. V. 175. b. Per literas sup-
 plicare alicui. Att. 278. a. Consolari alicui per literas. Or.
 15. a. Ea pars epistola, per quam te mihi purgatum esse
 uoluisti. Or. 19. b. Q. Frater purgat se mihi per literas. pro
 Fl. 163. b. Nunc mihi purgat se per epistolam. Att. 178. a.
 Accusasti me per literas grauioribus uerbis. Att. 89. a. Or.
 Ep. 6. a. Colloqui cum aliquo per literas. Or. 15. b. Per lite-
 ras colloqui cum aliquo, uel ostendere aliquid. Ep. 20. a.
 Per literas petere aliquid ab aliquo. pro Syl. 177. b. Lite-
 ras, per quas ille precib. a Sylla peti; ut gladiatoris emat.
 X Per deos, et ceterae uel iurandi, uel precandi formu-
 lae. pro R. P. 128. a. Per plures deos iurare. Off. 33. b. Quid
 est enim per deos otiosius sapientia? pro Fl. 147. a. Per
 deos immortales iudices nos poteris? etc. I. V. 218. b.
 Quis na per deos immortales tuebitur P. Scipionis mor-
 tui memoriam? pro S. R. 43. a. Si tibi omnia mea tradidi,
 per deos immortales, quae est ista crudelitas? pro Sest. 24.
 a. Haec inuitamini per deos immortales, qui gloriam quae-
 ritis. de N. 22. a. Hoc per ipsos deos quale tandem est? Att.
 284. a. Propera per deos, et ad Her. 40. b. Et tu per deos,
 inquit, hunc amplexare. Oct. 329. b. Nam per deum im-
 mortalium fidem, per q; fortunam populi Romani, quis,
 etc. de Orat. 131. a. Per tuam nobilitatem, per uestram fa-
 miliam, per tuas statuas, etc. Or. pro Quint. 18. a. Ne-
 uium obsecrauit per fratris sui mortui cinerem, per no-
 men propinquitatis, per ipsius coniugem et liberos, ut,
 etc. ad Her. 40. a. Parce, inquit, et per ea quae tibi dul-
 cissima sunt in uitam, miserere nostrum.
 X Per, cum tempus significat. de Cl. 191. b. Duo fratres
 per idem tempus dissimiles inter se. Attic. 108. a. Tenuisti
 prouinciam per decem annos, no tibi a senatu, sed a te ip-
 so per uim et factione datos. Or. 104. b. Hunc per annos
 decem aliuimus contra nos. Ep. 145. a. Per tot annos rep.
 deuexat. Quint. Fr. 307. b. Cosecuti sunt dies comitiales,
 per quos senatus haberi non poterat. pro S. R. 31. b. Per
 ista tempora iidem fuerunt, etc. Or. pro Cl. 53. b. Per hos
 annos, etc. pro Cl. 22. b. Per illam uim atq; uictoriam L.
 Sylla: id est, eo tempore. I. C. 115. a. Ludi, decem per dies
 facti. Ep. 117. b. Vtiq; eius rei causa per dies comitiales se-
 natum haberent. Ep. 259. a. Tamen te penitus rogo, ne te-
 nia per hyemem nisi bene firmam committas. Ep. 94. b.
 Neq; tamen dubito, quin per eos dies matutina tempora
 lectiunculis consumpseris. Or. 95. a. Bina uenationes per
 dies quinq; magnifice. pro Pom. 4. a. Cum antea per eta-
 tem nondum huius autoritatem loci contingere auderem.
 pro Dom. 220. b. Factus es eius filius contra fas, cuius per
 etatem pater esse potuisti. Or. 101. a. Per se loco filij per eta-
 tem esse potest. Ep. 197. b. Quod nullam partem per eta-
 tem sanae et saluae reip. gustare potuisti. Q. de Pet. 210. b.

Qui per etatem et per negocium possunt.
 Pergratum, et alia. Att. 20. a. Per mihi, per, inquam,
 mihi gratum feceris. de Amic. 98. b. Pergratum mihi fece-
 ris. Or. de Or. 103. a. Per mihi mirum usum est, te, etc. Att.
 154. b. Or. 240. a. Per enim magni estimo, te, etc. Reliqua
 composita uide locis suis.
 Perabsurdus, a. Part. 234. b. Nam haec quia uidentur
 perabsurda, cum grauiora sunt quam causa, diligenter se-
 re quid quemq; deceat, iudicandum est.
 X Peraccommodatus, a. Ep. 33. a. Tunc mihi ille dixit,
 classe te uelle decedere, perfore accommodatu tibi, etc.
 Peracer, cre. de Or. 154. b. Ingenium peracre.
 Peracerbus, a. de Off. 88.
 Peracutus, a. I. V. 130. b. Qui eo uultu nos intuetur, ut
 sibi ipse peracutus esse uideatur.
 Peracutē, aduer. acutē. Acad. 45. b. Peracutē moueri.
 Epist. 35. a. Et simul peracutē querebaris, quod eos tribu-
 ta exigere uetarem prius, quam ego re cognita permi-
 sissetem.
 X Peractio, onis, finis, extremum. de Sen. 95. a. Senectus
 peractio etatis est tanquam sabule.
 Peradolescens, adolefcens. pro Pom. 15. b. Quid tam
 praeter consuetudinem, quam homini peradolescenti, ci-
 uis a senatorio gradu etas longe abesse, imperium atque
 exercitum dari?
 Peractia, e. regio. I. P. 100.
 Peraeque, I. V. 174. b. Atq; hoc peraeque in omni agro
 decumano reperietis. Or. 198. b. I. P. 98. a. Quod cum
 peraeque omnes, tum acerbissime Bootij senferunt. Epist.
 165. b. Legiones omnes peraeque Antonij caesas.
 X Peraequus, a. I. V. 210. b. Vt hoc liceret suspicari, fuisse
 aliquando apud Siculos peraequa proportione cetera.
 Perago, gis, perficio. de N. 28. a. Gracchus cum comi-
 tia nihilominus peregisset, rem ad senatum retulit. I. P.
 80. b. Atq; ita est a me consulatus peractus, ut, etc. de Sen-
 nect. 91. b. Nec hystioni ut placeat, peragenda est sabula,
 modo in quocumq; fuerit actu, probetur.
 X Peragratio, onis, percursatio, lustratio. I. A. 171. b.
 Peragratio iitinerum, lustratio municipiorum.
 X Peragro, as, pedibus obco, lustrum, concursio. I. V. 225.
 a. Ceres dicitur orbem omnium peragraste terrarum. Or.
 de Orat. 132. b. Cum quidem omnes prouincias se pera-
 graste gloriaretur. de Cl. 169. a. Eloquentia omnes pera-
 grauit insulas, et peregrinata tota Asia est. pro Muren.
 126. b. Asia ab eo in militari labore peragrata est. pro
 Mil. 120. b. Fama de interitu Clodij fines imperij Romani
 iam peragravit. de Pro 75. b. Has regiones populi Roma-
 ni arma peragrarunt. de D. 100. a. Cilices, qui campos et
 montes hyeme et aestate peragrunt. de Ar. 249. a. Agros
 et nemora peragrare. pro Cor. 57. b. Cui Pompeij res ge-
 ste omnes gentes cum clarissima uictoria terra mariq;
 peragrarunt. de Fin. 14. 5. a. Plato Aegyptum peragra-
 uit. de Vn. 200. b. Annus, ubi sol suum totum conficit et
 peragravit orbem. pro Cel. 48. b. Possum omnes latebras
 suspitionum peragrare dicendo. de Or. 104. a. Oratorem
 dicendo peragrare per animos hominum, sensus mentesq;
 pertractare. de Fin. 86. a. Qui innumerabiles mundos, in-
 finitasq; regiones, quarum nulla esset ora, nulla extremi-
 tas, mente peragrasset. Or. 88. a. Maria pedibus pera-
 grare, classibus mentes. Or. 145. a. Peragrare, lustrare, pe-
 ribus obire. de Cl. 194. b. Post a me Asia tota peragrata
 est, cum summis oratoribus. Off. 52. b. Et ob eam causam
 urbe relicta, rura peragrantes sepe soli sumus.
 li 3 Peramans,

Peramans, is, amans. At. 59. b. Homo peramans semper nostri fuit.
 Peramanter. At. 139.
 Peramplus, a. l. V. 226. a. Signa perampla.
 Perangustus, a. l. V. 270. a. b. Perangustum fretum.
 Perangustè adu. de Or. 98. a. Perfice, ut Crassus hæc quæ coarctavit, et perangustè referat in oratione sua dilatet nobis atq; explicet.
 Perantiquus, a. l. V. 200. b. Sacrum perantiquum.
 Perappositus, a. de Or. 134. a. Non solum mimis perapposita, sed etiam quodammodo nobis, etc.
 Perarduus, a. l. V. 185. a. Mihi perarduu est hoc comamonstrare.
 Perargutus, a. de Cl. 179. Homo perargutus.
 Perattè audire aliquè attentissimè. pro Cel. 42. b.
 Perattentus. attentus. l. V. 150. a. Perattentos animos habere.
 Perbacchor, aris, baccharis, furere. In Sall. 273. b. Po-steaquam ille suum annum in rep. perbacchatus est. l. A. 180. a. Quamdiu in illa uilla turpissimè es perbacchatus?
 Perbeatus, a. beatus. de Or. 85. a. Perbeati fuisse Q. Frater illi uideri solent, qui in optima rep. cum et honoribus et rerum gestarum gloria florent, eum uita cursum tenere potuerit, ut uel in negotio sine periculo, uel in ocio cum dignitate esse possent.
 Perbellè adu. At. 57. a. Perbellè feceris, si ad nos ueneris. Ep. 263. b. Sed si me amas, quod quidem aut facis, aut perbellè simulas, quod, etc.
 Perbenignè adu. benignè. At. 310. b. Perbenignè respondere.
 Perbeneuolus, a. beniuolus. Ep. 235. b. Ceniis est perbeneuolus nobis.
 Perbene. l. Bene.
 Perblandus, a. pro Rab. Post. 126. a. Huic perblandus repentiendus fuit, etc.
 Perbonus, a. l. V. 208. b. Perbona Torcumata. pro Fl. 161. a. Agri natura perboni.
 Perbono esse dicitur. At. 84. b. Quod mecum rex fuit, perbono loco res fuit.
 Perbreuis, e. l. V. 152. a. Perbreue tempus.
 Perbreuiter, breuiter. pro Dom. 221. a. Sed hæc de auspicijs quæ ego nunc perbreuiter attingo, acta sunt à te.
 Percantus, a. At. 293. a. Delectus percantus.
 Percalico, les. obdurefco. de Orat. 122. a. Si modò usum rerum percullueris. pro Mil. 116. a. Sed nescio quomodo usu obdurerat, et perculluerat ciuitatis incredibilis patientia.
 Percelebrari. ualde celebrari, et diuulgari. l. V. 252. De qua muliere plurimi ueris tota Sicilia percelebrabantur. pro Cel. Audiat, et perulgata, et percelebrata sermonibus res est.
 Perceler. celer. pro M. Cel. 50. a. Interitus percelere.
 Perceleriter. Ep. 89. a. Perceleriter aliquid adferre.
 Percello, lis, perculti, percullum. l. Percullus. l. V. 177. b. Hæc te uox non percultit? non perturbauit? pro Cel. 54. b. Ne adolescentiam plenam spei maximæ percullisse atq; afflixisse uideamini. pro Dom. 218. b. Isdem machinis sperant me restitutum posse labefactari, quibus antea stantem percullerunt. pro Mil. 122. a. Mars communis qui sepe spoliante ianu et exultantem euerit et percultit ab abiecto. pro Sest. 27. a. Quos repentina aliqua uis attempstas percultit popularis. de Or. 135. a. Scipio qui T. Gracchum percultit. pro Mil. 113. b. Quæ quæuis etiam medicorum delictorum conscientiam percullissent. pro Mar. 133. b. Quos amissimus ciues, eos Martis uis percultit, non ira uictoria.
 Percenseo, ses, recenseo, percurro. Part. 241. b. Quo in genere percensere poterit plerosque inueniendi locos. contra Rul. 75. b. Italian percensuisti, perge in Siciliam. Post. 204. a. Quis postit uestra in me uinuersa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando.
 Perceptio, onis, collectio, comprehensio. Offic. 35. a. Frugum fructuumq; reliquorum perceptio et conseruatio. Acad. 7. a. Ars ex multis animi perceptionibus constat. Acad. 47. b. Tempus est cognitioni et perceptioni asseritionem approbationemq; præcurrere.
 Perceptum, ti. l. Theorema.
 Percipio, pis, sero, disco, comprehendo. de Sen. 81. b. Serere, percipere, et condere fructus. et Off. 12. b. Vicinum citius adueneris in frugibus percipiendis, quam pro pinquū. de N. 4. a. Nam si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto magis omnes? Q. Fr. 295. b. Cui in doctrina, cui in uirtute atq; humanitate percipienda plurimum à pueritia studij fuisse et temporis. de Fin. 62. a. Cognoscere et percipere aliquid. Acad. 10. a. Id tamen percipi ac comprehendi potest. Epist. 232. b. Capere uoluptatem, percipere luctū. de Fin. 56. b. Percipere uoluptatem uel dolorem sensibus. de Sen. 81. a. Themistocles omnium ciuū nomina perciperat. de Or. 103. b. Philosophia oratori necessariò percipienda est. l. C. 102. b. Percipite quæso diligenter quæ dicam. Or. 197. b. Quæ necq; oculis, necq; auribus, necq; ullo sensu percipi potest. l. V. 214. b. Percipere aliquid oculis. de Or. 95. b. Aliquid percipere animo, et memoria custodire. Off. 12. b. Nec oratores, quamuis artis præcepta perciperint, quicquid sine usu et exercitatione consequi possunt. At. 126. a. Ut quodcumq; tu consilium percipisses, id nobis persequendum putaremus.
 Percitus, a, um, incitatus, concitatus. pro Mil. 113. b. Animo irato et percito facere aliquid.
 Percommode, commode. Tus. 223. b. Itaq; siue casu accidit, siue consilio percommode factum est, etc.
 Percomis, comis. de Cl. 183. b. Qui peruisimus iuris, idemq; percomis habitus est.
 Percrebresco, scis, increbresco, diuulgor. l. V. 120. a. Res percrebuit, in ore atq; sermone omnium coepit esse. At. 1. a. Cum hoc percrebrescit plurimos nostros amicos inueniri. pro Mur. 236. a. Cum uoces illius nefarij percere uisissent, quæ, etc. et Off. 63. b. Quod cum percrebuisset, Pythias quidam, etc. Epist. 149. a. Tamen ipsa fama, quæ de tua uoluntate percrebuit, magnam es laudem consecutus. l. V. 215. b. Cum hæc fama de cupiditate nostrorum hominum percrebuerit. l. V. 66. b. et 56. b. Opinio apud exteras nationes omnium sermone percrebuit.
 Percrepo, as, persono. l. V. 244. a. Lucu, ille totus percrepabat mulierum uocibus, cantuq; symphonie.
 Perculsa, a, um, percussus. At. 274. a. Timore magno percussa ciuitas tota ad te se effundebat. l. C. 104. b. Catilina tam se percullum et abiectū esse sentit. pro Fl. 149. a. Grecia quæ iamdiu suis consilijs percussa et afflictata est. pro Mur. 134. b. Perculsa et prostrata. At. 40. a. Sum animo percusso et abiecto. et 97. a. Vehementer percussus, aliter, percussus. Ep. 48. b. Ita percussa et prostrata iacent omnia. et At. 116. a. Improbos esse quasi percussos.
 Percunctatio, onis, interrogatio. de Or. 162. a. Rogatio, et huic finitima quasi percunctatio. et 138. a. Seruatio, et huc percunctatio, ad Her. 8. b. Percunctatione, scirent nos, etc.

Percurio, aris, quero, sciscitor. de Or. 93. a. Quo in genere nunquam mihi percunctanti, aut querenti aliquid defuisi. et ibi. Nunquam te nisi omnia, quæ percunctati erimus, explicaris, dimitemus. de Or. 135. b. Querentibus et quasi percunctantibus respondere. Ep. 102. b. Negant te percunctantibus respondere. Ep. 102. b. et 116. b. Percunctari singulos. de Som. 126. b. et Ac. 39. a. Deinde ille me de nostra rep. percunctatus est. de Cl. 180. a. Cui Theophrastus percunctatur ex auicula quadam, quanti illud uenderet, etc. ad Her. 10. b. Et ab aduersarijs percunctatur accusator, quid futurum sit, etc. de Diuin. 124. a. et contra Rul. 85. a. Is solebat ex me percunctari nostri augurij disciplinam, et ego illius. de Fin. 64. a. Socrates percunctando et interrogando elicere solebat eorum opinionones, quibus cum discebatur. Part. 234. a. Cum interrogamus nosmetipsos, aut percunctamur. ad Her. 10. b. Percunctari ab alijs. de Sen. 81. a. Sic enim percunctati respondetur. At. 96. a. Sed tamen percunctando de nominibus Milonis, aliquid proficisci.
 Percupidus, a, um. Epist. 6. b. Cognoui Hortensium percupidum tui.
 Percuriosus, a. curiosus. pro Cl. 54. b. Nicostratus quidam fidelis Oppini. tui Percuriosus, et minime mendax, multa dicitur, etc.
 Percuro, ris, percurre, percursum. percenseo, o, beo, strictum attingo, breuiter decuro. de Or. 132. b. et pro Cl. 23. b. Breuiter strictimq; dico. pro Cec. 303. a. Id tamen si extracausam est, percurrant tamen breui. et de D. 128. b. Hæc percurrere oratione facile est. pro Cor. 65. a. M. Crassus, à quo hæc, quæ ego nunc percuro, subtilissimè sunt omnia perpolit. de Orat. 133. b. Si sic consistitur aliquid, ac non ista breuitate percurretur. et 147. b. Partes, quæ modò percurretur, uel potius penè præterij. In V. 169. a. Per omnes ualentes percurretur oratio mea. de Or. 40. 102. a. Ea, quæ ualde breuiter à te Crasse de ipsa arte percursa sunt. Or. 201. a. Orator percurret omnes locos. de Or. 124. b. Hæc properans percuro. ad Her. 23. a. Et identidem primos quosq; locos imaginum renouandorum causas, celeriter animo percurremus. pro S. 12. a. Nō omnia dicam, et breuiter omnia tangā. et ibi. Quod nō longius prosequar quam salus huius postulabit. de Or. 103. b. Est boni oratoris multa auribus accepisse, multa uidisse, multa animo et cogitatione, multa citià legendo percurre. Percursatio, onis, peragratio. In A. 172. a. Italia rursum percursatio. et 179. b.
 Percursio, onis. Tus. 215. b. Propter animi multarū rerum breui tempore percursionem.
 Percursus, a, um, percursus. de Or. 121. a. Quæstiones omnes animo percursas, et propè decantatas habere.
 Percursio, onis. de Or. 159. b. Sed sunt insignes eorum numerorum percursiones. et Or. 216. b. Non sunt in oratione tanquā tibicini percursionum modi. et Tus. 204. a. Percursiones capitum. Item. Of. Si dares hanc uim M. Crasse, sicut digitorum percursio possit heres scriptus esse.
 Percussor, oris, intersector. pro S. R. 34. a. li, quos qui leuiore nomine appellant, percussores uocant. et pro Dō. 215. b. et In A. 74. b. Quippe in his ipsis temporibus do-

mi Caesaris percussor ab isto missus, deprehensus, dicebatur esse cum sicca.
 Percussus, a, um, percussus. de N. 71. a. Is fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosiris. et pro Mur. 137. a. Homines percussi Syllani temporis calamitate. Ac. 41. a. Percussus grauissimo fortune uulnere. et 142. b. Percussus atrociss. literis. de Or. 134. b. Cum Cato percussus esset ab eo qui arcam ferebat.
 Percutio, tis, serio, cado, perculi. de N. 77. a. Hunc igitur Iupiter fulmine non percussit. et pro Mil. 114. a. Deinde gladio percussus est ab uno de illis. In C. 115. a. Turres de caelo esse percussas. pro Dom. 215. b. A quibus ille se lapidibus appetitum et percussum esse dixit. de Or. 126. b. M. Aemilium lapide percussum esse constat. pro S. R. 34. b. Non quero quis percussit, cuius manu sit percussus non laboro. Tus. 234. b. Quodcumq; nostros animos probabilitate percussit, id dicimus. pro Mil. 117. a. Quæ uos mortuus inani cogitatione percussit.
 Perdifficilis, le. (Perfacilis. pro Pl. 259. b. et de N. 2. a. Perdifficiliter. Ac. 15. a. Aut si ea quocq; possit, cur illa non possit, quæ perdifficiliter, etc.
 Perdignus. Ep. 205.
 Perdiligen. At. 226.
 Perdiliger. de Cl. 166.
 Perdisco, scis. de Or. 106. b. Num igitur, etc. Magonis Carthaginensis sunt libri perdiscaudi. Ep. 102. a. Si maluisses beneuolentia quam litu iura perdiscere. et de Fin. 54. a. Illa perdiscere ludus. Q. Fr. 320. a. Mea in illum pueri omnes tanquam distata perdiscant. de Or. 121. b. Voluntatem discendi, simul cum spe perdiscaudi abijcere. de Or. 107. a. Contortas res, et sæpe difficiles necessariò perdiscamus.
 Perdisfert. de Or. 90.
 Perditè flagitiose, nequiter. At. 136. a. Quis hic potest se gerere non perditè?
 Perditor, oris. pro Pl. 278. a. Ergo ego committerem ut perditor reip. nominarer, qui seruator fuisset?
 Perditus, a, um, profligatus. At. 125. a. Nihil fieri potest miserius, nihil perditius, nihil scidius. contra Rul. 77. 40. a. O consilia dissoluta et perditia. et Tus. 221. a. Adolescens perditus et dissolutus. In V. 161. b. et 67. b. Tu omnium profligatissime et perditissime. et pro Rab. 95. a. Iudicia perditia et profligata. pro Dom. 236. b. Aliquis scelere et egestate perditus. pro S. R. 24. b. Omnia in eo ad perniciem profligata atq; perditia. pro Mur. 144. b. Morbo confectus, lacrymis ac macore perditus. et Tus. 234. a. Perditia ualendo. Antequam. 195. a. Nemo tam perditia auctoritate inuentus est, qui, etc. pro Cec. 302. b. Exoritur hic iā obrutis rebus omnibus ac perditis illa defensio, etc.
 Perditu. ualde diu. At. 50. a.
 Perditurnus, na. pro Sest. 16. a. Bellum perditurnum. de Nat. 42. b. Natura, aut sempiterna sit necesse est, hoc eodè ornatum, quem uidemus: aut certe perditurnus, permanens ad longinquum, et immensum penè tempus.
 Perdiues. At. 85.
 Perdo, dis, amitto, deperdo, offensionem accipio, id esturam alicuius rei facio, damnum facio, detrimentum facio uel accipio, aliquid damni contraho, deseror. Postquā. 202. b. Recuperata uerò sua dignitate se nō commissurū, ut cum ea quæ amiserat sibi restituta essent, uirtutē animi non haberet, quam nunc perdidisset. et de Ar. 252. b. Aut quod oculos non perdidisti. Ep. 12. a. Ut mihi stomachi faceret, quem ego funditus perdidisti. et 71. a. Nisi id uerbū in

li 4 omne

1311 omne tempus perdidisset. 62. b. Que ego si non profundero ac perdere uidebor, omnibus meis uiribus sustinebo. 72. a. Minus autem miser, qui his temporibus liberos amiserit, quam si eosdem bona, aut deniq; aliqua reperdidisset. ad Her. 38. a. Vitam amisit, at non perdidit. Ep. 51. b. M. Cato summa uirtute filium perdidit. et ibid. Existimabam omnes me, et industrie mee fructus, et fortuna perdidisse. et ibi. Amittere omnia ornamenta. Ep. 136. b. Nunc cum tam a quo animo bona perdas, non eo sis consilio, ut, etc. Ep. 158. a. Ne quæ ex amore tuo perdas. pro Mur. 129. a. Quod ius civile didicisti, operam perdidisti. de Or. 95. a. et Parad. 122. a. Perdere operam apud aliquem doctorem. Epist. 95. a. Perdere oleum et operam. de Or. 156. b. Si non potuero, tempus non perdam. de Or. 134. a. Perdere uel amittere aliquod oppidum. (Recipe uel recuperare. pro Q. R. 46. b. Perdere causam. et ibidem. Totam litem aut obtinere aut amittere. et de Or. 98. b. Perdere litem. At. 174. a. Perdere iudicium bonorum. et pro R. P. 126. a. Perdere libertatem. In V. 68. b. Classes amisse ac perditæ.

Perdere, prosternere, affligere, profligare. pro S. R. 40. a. Iupiter, urbes deleuit, fruges perdidit. At. 85. b. Civitates funditus perdidisset. pro S. R. 24. a. Mors Quinti Scæuole omnes ciues suos perdidit et afflixit. In C. 104. b. Sine dubio perdidimus hominem, magnifice uicimus. de Finib. 59. a. Multi parentes, multi amicos, nonnulli patriam, pleriq; seipsos penitus perdidit. Offic. 51. a. Si hoc non fuerit, ut locupletes suum perdant, debitores lucrentur aliena.

Perdoco, ces. edoceo. pro Sest. 23. a. Res difficilis ad perdocendum. et pro Cor. 67. a. Aliquis rerum uarietate, atq; usu ipso iam perdocuit.

Perduco, cis. pro Cl. 25. b. pro Plan. 280. b. Is Thessalonicam me in quaestoriumq; perduxit. Tusc. 230. a. Aiacei quidem ira ad furorem mortemq; perduxit. At. 257. a. Octavianus ueteranos perduxit ad suam sententiam. Ep. 196. a. Dum ad te legiones perducantur, quas audio dicit. pro Quin. 4. b. Perducere aliquem ad suas condiciones iniquis rationibus. Epist. 143. b. Que si ad tempus tuum perducitur, facilius gubernatio est. In V. 123. a. Expositis suis difficultatibus hominem ad H. S. L. X. X. X. perducit, eamq; ei pecuniam numerat. de Sen. 89. b. Is ad centesimum annu uitam perduxit. Epist. 138. b. Ita usq; ad assum uitalium opera perducitur. de Am. 110. a. Perducere aliquem ad amplissimos honores. At. 83. a. Scaptius rogat ut eos ad tanta C. C. perducam.

Perductor, oris. qui uel inuitum ducit. In V. 82. b. Leones, aleatores, perductores.

Perduellio, onis. crimine inminuta maiestatis. In P. 80. a. C. Rabirius perduellionis reus. et pro Mil. 108. b. Alionem perduellionis alicui intendere. pro Rab. 92. b. Perduellionis iudicium a M. Tullio Cicerone sublatur. et ibi de perduellione multa. et de L. 191. a. ad Her. 27. a. Nam qui perduellionibus uendit patriam, non satis supplicij deerit, si, etc.

Perduellis, lis. hostis patriæ, qui maiestatem minuit. Offic. 73. b. Nam pirata non est ex perduellium numero definitus, sed communis hostis omnium. Offic. 8. b. Equidem animaduerto, quod qui proprio nomine perduellis esset, is hostis uocaretur, lenitate uerbi tristitiam reimitigante.

Peredo, dis. exedo. Tusc. 196. a. Lachrymæ peredere humore exanguis genas. poetæ.

1312 Peregrè. in peregrinatione, foris. In A. 200. a. L. quem frater eius, ut pote qui peregrè depugnauit, familiam ducit.

Peregrinatio, onis. At. 145. b. Hac fuga quam tu peregrinationem uenotipi pro appellas. et Tusc. 249. a. Exilium non multum a perpetua peregrinatione differt. de Fin. 87. b. Turtures cursu et peregrinatione letantur. In A. 179. b. At quæ nobilis est tua illa peregrinatio. de Am. 115. b. Peregrinationes rusticationesq;. At. 25. a. Curabo ut eius peregrinationis tibi opus extet. et 90. a. In hac autem peregrinatione militiæ nostræ sepe incensum ira uidi, sepe placatum. Att. 252. b. Omne tempus in peregrinatione consumemus.

Peregrinator, oris. Ep. 92. a. Non tam sum peregrinator quam solebam, adificia mea me delectant.

Peregrinitas, tis. mores peregrini, uel peregrinorum multitudo. Ep. 134. b. Tunc cum in urbem est insisa peregrinitas.

Peregrinor, aris. peregrinator uel peregrinus sum. 20 de Cl. 166. a. Eloquentia peregrinavit omnes insulas, atque ita peregrinata tota Asia est, ut se externis oblineret moribus. de Fin. 98. b. Philosophia peregrinari Romæ uidebatur. pro Rab. 96. b. Peregrinari in aliena ciuitate. et de N. 12. b. Longè lateq; peregrinari. Tusc. 250. a. Ille infinita tem omnem peregrinabatur, ut nulla in extremitate consisteret. Ac. 11. b. Tanta uis ingenij peregrinata absuit ab oculis fori. pro Mil. 107. b. An uerò tu solus ignoras tu hospes in hac urbe uersaris: tuæ peregrinatur aurcs: neq; in hoc peruagato ciuitatis sermone uersantur?

Peregrinus, a, um. aduena, hospes, incolæ, alienus, externus. Of. 8. b. Hostis apud maiores nostros dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus. cõtra Rul. 85. a. Nos autem iam non hospites, sed peregrini atq; aduena nominabamur. et 63. a. Lex, qua peregrini Romæ eiiciuntur. de Or. 103. b. Orator nulla in re tyro ac rudis, neq; peregrinus atq; hospes esse debet. In V. 227. b. Nemo neq; cuius neque peregrinus. de Am. 99. a. Ciuis. (Peregrinus. At. 93. a. Est enim quiddam aduenientem non esse peregrinum atque hospitem. Off. 25. b. Peregrini et incolæ officium est, nihil præter negocium suum agere.

Perelegans, tis. perpolitus. pro Pl. 271. a. I. Per subtilis. et de Or. 134. a.

Pereleganter. de Cl. 182.

Pereloquens. de Cl. 187.

Perendie. perendino die. At. 201. b. Scies igitur cras, summum perendie. et 214. b. Ut spero perendie. Ep. 263. a. Hodie, cras, perendie.

Peregrinus, a, um. pro Mur. 130. a. Tot homines tam ingeniosos, per tot annos etiam nunc statuere non potuisse, utrum diem tertium an perendinum dici oporteret.

Perennis, ne. perpetuus, continuus, iugis, continuatus. pro Flac. 151. a. Ab hac perenni contestataq; uirtute maiorum non degenerauit L. Flaccus. de Pro. 73. b. Meus in remp. animus pristinus et perennis. Postquam. 206. a. Si illud de duobus consulibus perenne ac proprium manere potuisset. de Som. 130. b. Sermo nunquam de illo perennis fuit. de D. 122. a. Tarda ac fera nimis, sed famia et laua de perenni. de Or. 160. a. Loquacitas perennis et profuens. de Cl. 196. b. Contine te in tuis perennis studijs. de N. 37. a. Stellarum perennes atq; perpetui cursus. et L. V. 225. a. Aquæ perennes. Tusc. 153. a. Continua motio et perennis. Ep. 10. a. Ille perennis inimicus amicorum suorum. de N. 27. b. Perenne suspicium. ite: Nulla perennia seruatur. Perenni

1313 Perennis, tis. perpetuas. de N. 45. b. Adde huc fontium gelidas perennitates.

Pereor, ris. intereo. At. 226. a. Liberalia tu accusas, quid fieri tum potuitiam pridem perieramus. de N. 76. a. Varrum summo cruciatu perijt. et Ep. 128. a. Scipio et Afranius fode perierunt. Q. Fr. 296. b. Ut et publicanis satisfacias, ac socios perire non sinas. At. 32. a. Ne opera et oleum philologia nostræ perierit. et 176. a. Meco uicio pereor. In A. 196. b. Tantam pecuniam populi Rom. tam breui tempore perire potuisset.

Pereruditus. At. 62.

Perexiguus. de N. 42.

Perexiguit. At. 151.

Perexpeditus. de Fin. 97.

Perfacetus. pro Plan. 266.

Perfacetè. In V. 101.

Perfacilis. de Or. 92. et Or. 208. a.

Perfacile. aduer. In V. 107. a.

Perfamiliaris. re. de Fin. 147.

Perfectè. absolutè, plene, cumulate, ex toto. de D. 85. 20 a. Nunquam perfectè ueritatem casus imitatur. de Or. 95. b. Roscius nihil nisi perfectè, nihil nisi cum summa uenustate faciebat. de Cl. 191. a. Perfectè planeq; eruditus. de Fin. 110. a. Perfectè absolutus. de Cl. 173. b. Oratio neq; nimis infans, neq; perfectè diserta.

Perfectio, onis. expletio, absolutio. (Inchoatio, adumbratio. de Or. 95. b. et 160. b. Hæc ego absoluteionem perfectionisq; in oratore desidero. de Cl. 177. a. In omnibus rebus difficilis optimi perfectio atq; absolutio. item: Sic ea que proficiuntur a uirtute, susceptione prima non perfecta sunt iudicanda. pro Mar. 134. a. Tantum abes a perfectione magnorum operum, ut fundamenta, que cogitatis, nondum ieceris. Or. 206. a. Rei alicuius non perfectio, at conatus tamen et admiratio.

Perfector, oris. de Or. 107. b. Stylus perfectior dicendi, ac magister.

Perfectus, a, um. absolutus, perfectè absolutus, plenus, summus, completus, expletus, cumlatus, elaboratus, perpolitus, maturus, uerus, expletum omnibus suis partibus, quod ut Stoici dicunt, omnes numeros habet, quod omnes 40 habet in se numeros ueritatis, recte facta que Græci appellant *νετερόεσση*, omnes numeros uirtutis continet. (Inchoatus, imperfectus, adumbratus, conatus. de In. 62. b. Nihil simpliciter in genere omni ex parte perfectum natura excoliuit. Or. 197. a. illud cui nihil addi possit, quod ego summum et perfectissimum iudico. de N. 33. a. Quod undiq; aptum atq; perfectum expletumq; sit omnibus suis numeris et partibus. de Or. 95. b. Quis ad ista summa atq; in omni genere perfecta potest peruenire? de Opt. 243. a. Vnum est genus perfecti, a quo qui absint non genere differunt, ut ab Accio Terentius, sed in codè non sunt pares. de Or. 90. a. Orator plenus atq; perfectus is est, qui, etc. et ibi. Perfectus homo in dicendo et perpolitus. et 88. a. et 91. a. Statuisti oratorem in omni genere sermonis atq; humanitatis esse perfectum. Tusc. 172. a. Nemo parum diu uixit, qui uirtutis perfectus, perfectio sanctus est numerus. de D. 135. b. Ad hæc non mediocri opus est prudentia, sed ingenio præstanti et eruditione perfecta. de N. 32. b. et de Cl. 175. b. A primis inchoatisq; naturis ad ultimas perfectasq; procedere. de Cl. 187. b. Præclara inchoata multa, perfecta non planè, M. Memmius perfectus literis Græcis. de Clar. 174. b. Rutilius penè perfectus in Stoicis. de D. 139. b. Philosophi qui propè iam absoluti et perfecti uidentur.

Perferens, tis. de Or. 125. a. Perferens iniuriarum. Perfero, fers. perpetior, tolero, obduro. At. 82. a. Fortasse tibi molestus sum, qui hæc prædicè de me, perferi me amas. de Or. 115. b. Ac mihi quidè non ita molesti sunt, facile omnes perpetior ac perfero. pro S. R. 20. a. Id quod suscepit, quoad potero proferam. I. C. 109. b. Prunas ac niues perferre. Tusc. 178. b. Expectas fortasse dum dicat, patietur, perferet, non succumbet, etc. pro Sest. 28. a. Pertuli crisi delitatem inimicorum. et ibi. Pertuli pecuniarum satis. pro Dom. 234. b. Perferre impetum in aliquem: id est, in eum irruere. At. 18. a. Perferre legem. et 89. a. Si Curio legè pertulerit. pro Dom. 218. a. Si que promulgasti, perferre potuisses. At. 289. b. Tamen exstimauit ad me quoq; tibi huius molestiæ nunciū perferri oportere. Ep. 182. b. Et Atticus ad me sermonem tuū pertulit. Ep. 11. b. Hæc cū ad me frater pertulisset, collegi ipse me, etc. et 20. a. Cū has ad te quamprimum literas perferri magnopere uellemus. et 22. b. In his enim sum locis, quo et propter longinquitatem, et propter latrocinia tardissimè omnia perferuntur.

Perficio, cis. absoluo, conficio, transigo, efficio, perago. extrema persequor, absoluteionem alicuius rei perficio, perpolitio, munus susceptum expleo. de N. 32. b. In natura necesse est absolui aliquid atq; perfici. de Cl. 206. a. Demosthenes multa perficit, nos multa conamur, ille potest, nos nolite

1314 de Fin. 53. a. Homo eruditus in geometriacq; perfectus. In P. 92. a. Homo ad persuadendum concinnus, perfectus, politus. de Pro. 74. b. Ut ea que per cum affecta sunt, perfecta reipub. tribuantur. Or. 213. a. Perfectus completusq; uerborum ambitus. et de In. 54. a. Perfectus et absolutus. pro Pom. 11. a. Summus atque perfectus imperator. pro Sest. 22. a. Perfecta cumulataq; uirtus. de Finib. 74. b. Expleta et perfecta forma honestatis. et Tusc. 236. a. Hic igitur, etc. sit perfecta mens: id est, absoluta ratio. et ibid.

Cui nihil deest, et quod in suo genere expletum atq; cumulatè est. de Or. 144. a. Vterq; in suo genere perfectus. et 235. b. Natura in suo quodq; genere perfectum esse uoluit. et ibi. Omniaq; in omnibus, quantum in ipsis est, nulla ui impediens, perfecta sunt. pro Pom. 4. a. Perfectum ingento, elaboratum industria. In V. 214. a. Candellabrum è gemmis clarissimis, opere mirabili perfectum. et 216. a. de Or. 102. a. Socratem illum solitum aiunt dicere, perfectum sibi opus esse, si quis, etc. de Cl. 170. b. Nihil est simul et inuentum, et perfectum. de Cl. 195. a. Iam uidebatur illud in me perfectum esse, et habere maturitatè quamdam suam. Ep. 67. a. Videbam italice belli historiam iam penè a te esse perfectam. et 2. a. Quoniam tu nisi perfecta re de me non conquesti. de Am. 111. a. Omnia præclara, rara, nec quicquam difficilius est, quam reperire quod sit omni ex parte in suo genere perfectum. Off. 10. a. Quoniam non uiuitur cum perfectis hominibus, pleneq; sapientibus, etc. et ibi. Homo non perfectus, nec sapiens. et 55. a. Quod perfectum atq; absolutum est, et ut Stoici dicunt, omnes numeros habet. Q. de Pet. 214. a. Volo enim hoc cõmetariolum petitionis haberi omni genere perfectum. de Vn. 197. b. Ut unum opus totum atq; perfectum, ex omnibus totis atq; perfectis absolueretur. Or. 197. b. Quicquid est igitur de quo ratione et uia disputetur, id est ad ultimam sui generis formam speciemq; redigendum. et 198. a. Verè illam et absolutam eloquentiam nemo cõsequitur. de Fin. 95. a. Continere omnes numeros uirtutis. et 97. a. Expletus omnibus suis partibus. et 114. b. Perfectum et plenum. (Curium et mancum. Top. 226. b. Perfectum. (Inchoatum. de N. 40. b. Plenum. (Perficium.

Perferens, tis. de Or. 125. a. Perferens iniuriarum. Perfero, fers. perpetior, tolero, obduro. At. 82. a. Fortasse tibi molestus sum, qui hæc prædicè de me, perferi me amas. de Or. 115. b. Ac mihi quidè non ita molesti sunt, facile omnes perpetior ac perfero. pro S. R. 20. a. Id quod suscepit, quoad potero proferam. I. C. 109. b. Prunas ac niues perferre. Tusc. 178. b. Expectas fortasse dum dicat, patietur, perferet, non succumbet, etc. pro Sest. 28. a. Pertuli crisi delitatem inimicorum. et ibi. Pertuli pecuniarum satis. pro Dom. 234. b. Perferre impetum in aliquem: id est, in eum irruere. At. 18. a. Perferre legem. et 89. a. Si Curio legè pertulerit. pro Dom. 218. a. Si que promulgasti, perferre potuisses. At. 289. b. Tamen exstimauit ad me quoq; tibi huius molestiæ nunciū perferri oportere. Ep. 182. b. Et Atticus ad me sermonem tuū pertulit. Ep. 11. b. Hæc cū ad me frater pertulisset, collegi ipse me, etc. et 20. a. Cū has ad te quamprimum literas perferri magnopere uellemus. et 22. b. In his enim sum locis, quo et propter longinquitatem, et propter latrocinia tardissimè omnia perferuntur.

Perficio, cis. absoluo, conficio, transigo, efficio, perago. extrema persequor, absoluteionem alicuius rei perficio, perpolitio, munus susceptum expleo. de N. 32. b. In natura necesse est absolui aliquid atq; perfici. de Cl. 206. a. Demosthenes multa perficit, nos multa conamur, ille potest, nos nolite

nos uolumus, etc. Or. 21.7. b. Id nos fortasse non perficimus, conati quidem sumus. de Clar. 19.6. b. Quorum tamen ipsorum ad etatem laus eloquentie perfecta nondum erat. I. V. 22.7. b. Mitto, inquit, haec omnia, quae ab isto per triennium perfecta sunt. de Or. 83.4. Tame si ipsam exactionem mente, non lingua perfectam uideamus. At. 101. b. Ac primum illud, et si cupidissime expetitur a me sit, et approbatum a te, ne diutius anno in provincia essem, tamen non est nostra contentione perfectum. pro Ar. 19.1. a. Nam res nostras gestas attingit hic uersibus, et inchoauit, quibus auditis eum ad perficiendum sum hortatus. de Or. 8.6. a. Athenis summa dicendi laus et inuenta est et perfecta. At. 208. b. Ego interea admonitu tuo perfecti sane argutulos libros ad Varro nem. et ibi. Dialogos confeci et absolui. Q. Fr. 32.7. a. Institutum poema perficere. et alibi. Instituire et efficere aliquid. et de D. 109. b. Si instituta perficere. At. 232. a. Ista nobis ad pridie Caleni danti tractanda et perficienda sunt. pro Cl. 21. a. Hoc totum malum a matre conflatum et perfectum. et 58. b. Hoc ite caso ad scelus perficiendum. et pro Syl. 181. a. Itaque eos ad perficiendum scelus furie quaedam incitarunt. pro Cel. 4.8. b. Perficiendi et occultandi maleficii spes. et pro Deiot. 1.47. b. Perficere cogitata. Antequam. 19.7. b. Antea laude dignissimi ducebantur, qui haec perfecerunt: nunc scelerati dicuntur, qui haec administrarunt. de D. 112. a. Ea enim praedicant, quae naturae necessitas perfectura est. Ep. 86. a. Perficere onus uel munus. contra Rul. 6.6. a. Quod si quis, etc. perficiam perfectum, id quod, etc. ut, etc. de D. 131. b. Callide enim qui illa coposuit, perficit, ut quodcumque accidisset, praedictum uideretur. Q. Fr. 30.8. b. Eo die nihil profectum est. et 31.8. b. Omnino spero pacis mensibus opus Diphili perfectum fore. de L. 160. b. Ratio cum adoleuit atque perfecta est, nominatur rite sapientia. de Vn. 20.2. a. Quibus praetermissis caeli absolutio perfecta non erit.

Perfidialis, le. At. 34.
Perfidia, die. fraus, destitutio. Q. Fr. 30.8. b. Cato Pompeij in me perfidiam increpauit. de Or. 118. a. In quo illa magna offensio est, uel negligentia susceptis rebus, uel perfidia receptis. pro S. R. 36. b. Istus fide ac potius perfidia deceptus sum. In A. 231. a. Dextra, quae fidei testes esse solebant, perfidia sunt et scelere uiolate. Epist. 3. b. In tanta hominum perfidia et iniquitate. At. 128. b. Perfidia suspicionem fugere. In A. 17.5. b. Vtriusque uestrum perfidia in Dolobellam.

Perfidiose, fallaciter. ad Her. 2. a. Spurce, superbe, perfidiose. et 28. b.

Perfidiosus, a. um. perfidus. de N. 76. a. Homo perfidiosissimus C. Marus. et de Or. 136. a. Homo improbus et perfidiosus. et Ep. 4.1. b. Perfidiosus, insidiosus, fallax.

Perfidus, a. um. perfidiosus. Postquam. 202. b. Perfidus animus. pro Q. 4. b. Si fide societas colitur, qui socium prodit, perfidiosus est. Off. 64. a. Omnes aliud agentes, aliud simulantes, perfidi, improbi, malitiosi sunt.

Perfidabilis, le. per quod status penetrare potest, tenuis. de D. 116. b. Epicurus deos induxit perlicidos et perfidabiles.

Perflagitiosus, sa. pro Cel. 4.8.

Perfluens, affluens. de Fin. 89. a. Perpetuis uoluptatibus perfluens.

Perfodio, dis. perforo, perfingo. I. Vat. 31. a. Licet impune per me parietes in adolescentia perforeris. et de Fin. 88. a. Atho perfosso.

Perfore. Ep. 33. a. Perfore accommodati tibi scio, si, etc.

Perforo, as. perfodio, patefacio. Ep. 94. b. Ex quo tibi Stabianum perforasti, et patefeci Scianum. Tus. 158. a. **Via ad oculos a sede animi perforata.** et de N. 68. b. Duo lumina ab animo ad oculos perforata.

Perfero, mis. de N. 44. Accij.

Perfico, as. In V. 160. b. Cum interea Apronius caput atque os suum unguento perfricaret. In P. 92. b. Scriba caput sinistra manu perfricans. et c. Tus. 199. a. **Quae tu idem cum os perfricasti, foles dicere: id est, cum pudorem et uerecundiam deposuisti.**

Perfrigidus, da. In V. 220.

Perfringo, gis. in fringo, efringo. labefacto. de Cl. 168. a. Suauitas, quae perfundat animos, non quae perfingat. et I. V. 243. b. L. Repagulum. et Or. 205. b. Lirrepro. de Ar. 25.5. a. **Qui omnium obieclata tela semper uel uirtute perfregit.** et de D. 126. a. Itaque perfractio saxo sortes eriperunt. I. C. 101. a. **Deuincere et perfringere leges.** et 123. a. **Perfringere et labefactare conspurationem honorum.**

Perfruo, ris. perfuctus sum. ator, potior. de Cl. 165. b. Fortunati, quibus sapientiae laude perfrui licuit. I. C. 102. b. Hic qua letitia perfructus quibus gaudijs exultabis. Tus. 242. b. Omnesque sapientes ipsi gaudijs perfruiuntur. Ep. 67. a. Ut suauitate ingenij tui uiui perfruiamur. I. C. 120. b. Ita mihi rep. salua uobiscum perfrui liceat. et Ep. 94. b. Perfrui ocio. de L. 167. b. Vitamodica et apta uirtute perfrui. Of. 5. b. **Expetuntur diuitiae tum ad usus uitae necessarios, tum ad perfruenas uoluptates. I. P. 89. a. **Hic ego rebus pascor, his delector, his perfruo, quod senatus, etc.****

Perfructus, non perfruitus. In Hortensio, autore Priosciano.

Perfuga, ge. trasfuga, qui ad hostes profugit. Or. 219. a. Cur de perfugis nostris copias comparat contra nos? pro S. R. 38. a. Iste qui initio proditor fuit, deinde perfuga. Of. 69. b. **Perfuga a Pyrrho uenit in castra Fabricij.**

Perfugio, gis. transfugio. pro Cor. 59. b. Qui hostes ad nostros imperatores perfugissent. et In P. 98. b. In oppidum Beroam perfugisti.

Perfugium, gij. portus, praesidium, arx. pro Clu. 19. a. Spero hunc locum eius fortunae miserae atque iactatae portum ad perfugium futurum. Of. 12. a. **Tota domus, quae spectat in nos solos, neque aliud potest habere perfugium. pro Rab. 91. a. **Perfugium et praesidium salutis reipublicae.** pro Syl. 182. a. **Munite communem arcem honorum, obstruite perfugia improborum.** pro Arch. 188. b. **Hac suadua rebus aduersis perfugium ac solatium praebent.** In C. 118. a. **Domus commune perfugium.** de D. 139. a. **Somnus est perfugium omnium laborum et sollicitudinum.** Epist. 71. b. **A portu et perfugio excludere aliquem.** In V. 129. a. **Postremo illo desperatissimo perfugio uti possit.** Item: **Senectuti uero celebranda quod honestius potest esse perfugium?** pro S. R. 43. b. **Vnum perfugium, una spes reliqua est.** Tus. 174. b. **Portum potius paratum nobis et perfugium putemus.****

Perfunctio, onis. de Fin. 59. a. **Perfunctio laborum. et de Or. 143. b. **Honorum perfunctio.****

Perfundo, dis. respergo. I. V. 89. b. **Aqua feruienti a R. ubi ipso Philodamas perfunditur. et ad Her. 27. a. **Cepit postquam perfusus est defricari.** de Cl. 181. a. b. **Multitudo audiens ducitur oratione, et quasi uoluptate quadam perfunditur.** de Fin. 88. b. **Cum omnes sensus dulcedine omni perfusi mouerentur.** Tus. 213. a. **Perfundere animu uoluptate.** et de N. 23. b. **Perfundere aliquem omni uoluptate.** et de Fin. 65. a. **Perfundi uoluptate uel iucunditate.** de Clar.**

de Clar. 168. a. Phalerus suauis fuit, sed suauitate ea, qua perfunderet animos, non qua perfringeret. At. 122. b. **Dij immortales, qui me horrore perfudit?** pro S. R. 31. b. **Mihi uideris Eruci una mercede duas res assequi uelle, nos iudicio perfunderere, accusare autem eos a quibus mercedem accepisti.**

Perfungor, ris. ator, exantlo. de Sen. 93. a. **Nam dum sumus in his inclusi compagibus corporis, munere quoddam necessitatis et graui opere perfungimur. I. A. 183. a. **Mibi iam optanda mors est perfuncto rebus ijs, quas adeptus sum.** quasque gessi. et de Cl. 165. b. **Actas nostra perfuncta rebus amplissimis.** et de Or. 101. b. **Senex perfunctus honoribus et reip. muneribus.** pro Mar. 124. b. **Qui eadem pericula, quibus nos perfuncti sumus ingrediuntur.** Ep. 9. a. **Cit et honoribus amplissimis, et laboribus maximis perfuncti essemus.** Ep. 50. b. **Reminiscere illam omnibus bonis perfuncta esse.** pro Mar. 136. a. **Resper. perfuncta est hoc mihi sero fatalis bello.** pro Dd. 240. a. **Ab Hercule iam perfuncto laboribus sacra dicitur esse.** Ep. 68. a. **Ceteris uero nulla perfunctis propria molestia, etc.** pro Cl. 41. b. **Aut quod se perfungos iam esse arbitror, cum de reo iudicatur.** pro Dd. 222. b. **Equidem iam perfunctus sum, expleui animos inuidoria.** Ep. 11. b. **Ut mihi tam multa pro se perperfo atque perfuncto cederet.** At. 280. a. **Et dignitate perfuncturus es.****

Perga, ge. urbs. In V. 86. et 216.

Pergamenus, a. um. pro Fl. 160. b. **Annos iam XXXX in foro Pergameno uersaris.**

Pergamum, mi. urbs in Asia. pro Flac. 161. a. **Cur non Pergamum Smyrnae, etc. et de D. 89. a.**

Pergaudere. ad Q. Fr. 319.

Pergo, gis. eo. iter facio, tendo, petere contendo. pro Pl. 280. a. **Qui antequam de meo aduentu audire potuissent, aliquorum dierum uitam in Macedonia ad Plancium perrexi. de Fin. 147. b. **In oppidum ad Pompeium perreximus omnes.** Tus. 230. b. **Ut ad eas cursum perreclura beata uita uideatur.** ad Her. 40. b. **Pergere obuiam alicui.** de L. 158. b. **Quin igitur ad illa spacia nostra sedesque pergemus?** At. 152. a. **Brundisium pergere cogito.** de D. 106. a. **Quibus querentibus cur non eadem uia pergeret, dederit a deo dixit.** de N. 71. a. **Neptunum esse amicum cum intelligentia per mare pergentem.** de D. 86. a. **Conclauit illud ubi erat mansurus, si ire perrexisset, proxima nocte corruit.** Ac. 39. a. **Itaque, confestim ad eum ire perreximus.** ad Her. 16. a. **Nos proficisci ad instituta pergemus.** In A. **Post hunc ore sero Capricornus uadere pergit.** de Or. 135. b. **Perge conficere iter reliquum.** At. 174. b. **Hac tu perge, ut facis, mitigare.** pro Cec. 296. a. **Perge porro hoc idem interdictum sequi, homines, etc.** Q. de Pet. 213. b. **Perge tenere istam uiam, quam instituisti.** de Or. 87. b. **Quamobrem pergit, ut facitis, adolentescentes.** I. C. 99. a. **Perge quod accepisti, egredere, etc.** At. 140. b. **Perge, ut facis, et scribe quantum potes.** Ep. 150. b. **Perge igitur, ut agis, etc.** et de Fin. 123. a. **Perge porro, etc.** Off. 32. a. **Sed ad reliqua pergamus.** In Ver. 158. a. **Pergam atque insequar longius.** Par. 232. a. **Perge igitur ordine quatuor mihi istas partes explicare.** et At. 60. b. **Perge reliqua.** At. 79. a. **Cum graues de Partis muncij uenirent, perrexi in Ciliciam.** de Clat. 188. b. **Sed perge Pomponi de Cesare, et redde quae restant.** 279. a. **Equidem suasi ut Romanam pergeret.** Item: **Quanquam dolebam, etc. tamen perrexi, Romanamque perueni.** Quin. Fr. 304. a. **Rogo te ut Romanam protinus pergas et properes.****

Pergandis, de. In V. 112. 132.

Pergratus, ta. At. 80.

Pergrauis, uc. pro Sest. 27. et pro Cel. 51.

Pergrauiter. de Or. 104.

Pergratum. I. Per in compositione.

Perhibeo, bes. dico, aio, uoco. de D. 111. a. **Bene qui ceteri, uatem hunc perhibeto optimum. de N. 47. a. **Quem clario perhibent Ophiuchum nomine.** et 44. a. **Hoc quod memoro Graij perhibent athera.** et 39. a. **Hunc summum habeto diuum, hunc perhibeto louem.** In Ar. **Cum quibus ut perhibent ausa est contendere forma.** Ep. 68. b. **Nec minus est Spartiates ille Agesilaus perhibendus: id est, celeanus.** Att. 2. a. **Qui sine eo, quem Caecilius suo nomine perhiberet, facile communc causam sustinerent.** Tus. 154. a. **Ille adiutor fuisse perhibetur.** pro Lig. 141. a. **Prohibiti estis in provincia uestra pedem ponere, ut perhibetis summam cum iniuria.****

Perhonorifice. aduer. At. 227.

Perhonorificus, ca. de Pro. 78.

Perhorresco, scis. exhorresco, pertimesco. pro Sest. 21. a. I. P. 89. a. **Nemo cuius est, qui hos non oculis fugiat, auribus respuat, animo aspernetur, recurdatione denique ipsi consulatus uestri perhorrescat. In A. 253. a. **Tu illius diei memoriam non perhorrescis?** et de Or. 129. b. **Tu imaginem ipsas non perhorrescis?** In V. 218. a. **Hanc tantam religionem non perhorrescis?** I. C. 120. b. **Tum lamentationem matrum familias, tum fugam uirginum ac puerorum perhorresco.** pro Q. 13. a. **Quorum frequentia et confessum non modo Quintius, qui de capite decernit, sed quibus, qui extra periculum sit, perhorrescat.** de Fin. 131. b. **Et si hoc quidem est in uicio, dissolutionem naturae tam ualde perhorrescere.** In V. 61. a. **Non solum commoneor animo, sed etiam toto corpore perhorresco.** At. 212. b. **Sed quid est tandem quod perhorrescas?****

Perhospitallis, le. In V. 200.

Perhumanus, na. At. 259.

Perhumaniter. Ep. 99.

Pericles, dis. orator Atheniensis. Or. 198. a. **Pericles Anaxagora Physici auditor. et 199. a. **Pericles ab Aristophane poeta fulgurare, tonare, et permiscere Graecia dictus est.** de Or. 155. b. **Pericles in cuius labris ueteres comici leporem habitasse dixerunt.** et 111. a. **Pericles, Thucydidis et Alcibiades eadem atate fuerunt.** et 167. a. **de Pericle.** et de Cl. 168. b. et 169. b. **Pitho.****

Periclitatio, onis. experientia. de N. 58. b. **Quarundam herbarum utilitates longinqui temporis usi ac periclitatione percepimus.**

Periclitator, aris. periculum facio, experior, tento, cum periculo experior, periculum pro aliquo suspicio, periculis me offero. de Or. 97. b. **Subeundus usus omnium, periclitanda uires ingenij, et illa commentatio inclusa in ueritatis lucem proferenda est. et 156. a. **Mihi non est difficile periclitari, etc.** de D. 128. b. **Babylonij CCCCLXXII millia annorum in periclitandis experientis; pueris qui cunq; nati essent, posuerunt.** Epist. 154. a. **Itaque potius periclitari uolui, si possem mea praesentia exercitum facere meliorem, quam nimis cautus uideri.** In V. 262. b. **Homines in praesens belli fortunam tentare ac periclitari solent.** pro Q. 28. a. **Omnia circumspexit Quintius, omnia periclitatus est.** de N. 81. a. **Periclitari omnium iura, si similitudines accipiantur: id est, periculum subire.** I. C. 199. a. **Non est sepius in uno homine salus periclitanda reipublicae.** de Am. 108. a. **Ut utamur quasi equis temperatis, sic amicis, aliqua ex parte periclitatis moribus amicorum.****

Off. 66.

Off. 66. a. Periclitemur (si placet) in ijs quidem exemplis, in quibus, etc.

Periculose cum periculo. In A. 210. b. Periculose dico, sed oro uos, etc. Ep. 260. a. Periculose hyeme nauigatit. At. 119. a. Homo quotannis periculose agrotans. pro Mil. 103. a. Periculose facere aliquid.

Periculosus, a. um. lubricus, anceps, preceps, non procul a periculo. At. 213. b. Aliter fuissemus in hos in officio, si, etc. in nosmetipsos penit periculosi. Ep. 7. a. Offensionem esse periculosam uideo. Ep. 7. b. Ratio rei gerende periculosa tibi uidebitur. Acad. 17. b. Res periculosa et lubrica. Et de N. 72. a. Periculosa consuetudo. Off. 17. a. Periculosa et anceps curatio. In A. 244. a. In festum et periculosum iter. At. 231. a. Dolobella sustulit simulationem desiderij, etc. ne periculosa nostris tyrannocionem esset. pro Cec. 291. a. Ea sunt et turbulenta, et temeraria, et periculosa. pro Dom. 4. b. Bellum graue et periculosum. In A. 204. a. Dominandi cupiditas preceps et lubrica. In A. 263. a. Duobus periculosis uulneribus acceptis.

Periculum, li. discrimen, dimicatio. pro S. R. 36. b. Adire periculum capitis. Or. 205. b. Etiam si quando minus succedet, magnum tamen periculum non adhibet, alie enim cadere non potes. et ibi. Versari in lubrico id est, esse in periculo. In C. 117. a. Offerre se periculis pro patria. Ep. Par. 235. a. Subire periculum pro amico. pro Syl. 169. a. Quibus ipsis periculum tum constari putabatur. Att. 33. b. Et pro S. R. 19. b. Et pro Quint. 8. a. Periculum uel pericula alicui, uel in aliquem intendere. pro Cec. 301. a. Cui periculum mortis sit inieclum. pro Dom. 10. a. Committere se periculo mortis. pro Pom. 6. a. In periculum ac discrimen uocari. pro Cor. 59. b. In periculum capitis atque in uite discrimen pro aliquo se inferre. de Or. 126. a. In amicorum periculis aliquid accidere. de N. 59. b. Dij discriminum periculorumque comites. In V. 259. b. A securi negat ei esse periculum. de Cl. 194. a. Qui habitus non procul abest a periculo uis, si accedat labor, etc. Epist. 58. b. 59. a. Tamen hoc tempore breuiter commoneandum putauit, ne quo periculo te proprio existimares esse: in magno omnes, sed tamen in communi sumus. Of. 31. a. Si ei subito sit allatum periculum, discrimenque patrie, etc. In V. 61. b. Facessere periculum innocenti. In V. 64. b. Creare periculum alicui. Antequam. 196. a. Nemini iniusta periculum creauit. Att. 37. a. Si mihi periculum procrearetur ab eo, quem ipse armasset. pro Mur. 137. a. Qui dum conatus est, etc. in periculum ueni ne amittat, etc. Ep. 267. a. Maximum ab iuniuerso naufragio periculum est. At. 102. b. Maximo in periculo res est. Ep. 129. a. Domitium periculo obsidionis liberari cupio. Tus. 251. a. Quae qui recordetur, aut sane periculum est, ne, etc. Ep. 163. a. Ne mouear, etc. periculum non est. Et de Orat. 102. b. Nullum periculum est, ne quid tu, etc. At. * Summum erat periculum, ne si nihil impetrarent, a senatu alienarentur. Meo periculo, tuo, suo, alicuius. In V. 246. a. Sumptu periculoque suo armatam nauem aliquo mittere. In V. 148. a. Periculo suo uersari in aliqua re. pro Sest. 25. a. Quid tu meo periculo gurges patrimonij helleuabare? At. 85. b. Brutus scripsit rem illam suo periculo esse. pro Fl. 154. b. In iuste facis si putas periculo nostro uiuere tuos contubernales. pro Sest. 14. a. Ego qui periculo reip. uiuebam. At. 59. a. Quod quidem tibi nummi meo periculo sint. At. 112. b. Sed etiam atque etiam dico, tuo periculo fiet. In A. 242. b. Ita fit, ut meo semper periculo peccet Antonius. de Legib. 188. a. Dux enim suo periculo progredi cogitat. pro Muren. 130. b. Quae consuluntur,

minimo periculo respondentur.

Periculum facere, pro experiri, et periclitari. In V. 72. b. Facere periculum innocetia alicuius. In V. 59. a. Tu uero qua in re specimen ceteris aliquod dedisti? quando tu te tui periculum fecisti? de Pro. 76. a. Si quis fortum et ueneribus amplissimis ornatus, septem eius deae periculum facere nollet. In P. 93. b. Fac huius odij tanti ac uniuersi periculum, si audes. In A. 197. a. Qui quotidie periculum fortuna facit.

Perillustis, stre. At. 79.

Perimbecillus, la. lum. At. 169.

Perimo, mis. interimo, deleo. Tus. 167. b. Nec potest esse miser quisquam sensu perempto. Ep. 174. a. Sin autem perimit ac delet omnino, quid melius? de Arch. 249. a. Si ludi non intermissi, sed perempti atque sublatis sunt. pro Plan. 280. b. Si mihi uis aliqua maior reditum peremisset. pro Sest. 13. b. Si causam publicam mea mors peremisset. de Diuin. 84. a. Vbi tam teneros uolucres matremque peremit. de Diuin. 84. a. Luna, etc. stellanti nocte perempta est. de Vn. 202. a. Nec uos ulla mortis unquam fata periment.

Perincommodum. Att. 114. a. Sed accidit perincommodum quod cum nullo uisidisti.

Perinde, proinde quasi, similiter, eo loco. de Or. 149. b. Non possum dicere me haec perinde ut dicam descendam esse, didicisse. Ep. 162. b. Sed haec omnia perinde sunt ut aguntur. Of. 76. b. Habes a patre munus magnum, sed perinde erit ut acciperis. At. 201. a. Benefacis cum id efficis, mihi crede, perinde ut tu existimare uon posses. Ep. 122. b. At te peto, ut meas iniurias perinde doleas, ut me existimas dolere tuas solere. de Cl. 181. b. Haec perinde accidunt, ut eorum qui audiunt mentes oratione tractantur. In A. 261. b. Perinde homines: quibus meretur, iudicant. pro Cl. 32. a. Perinde ut opinio est de cuiusque moribus, ita quid ab eo factum aut non factum sit, existimari potest. de D. 126. b. Signiferi orbis unaqueque pars alio modo mouet caelum, perinde ut quaeque stelle in his finitimusque partibus sunt quoque tempore. de D. 227. a. Perinde ut cumque temperatus sit aer, ita pueros orientes animari atque firmari. Ac. 9. 4. Difficile est de eorum temeritate, perinde ut causa postulat, dicere. Ep. 134. a. Non perinde ut est re absens periclitare potuisti. Tus. 168. b. Omnia ista perinde ut cuique data sunt, pro rata parte a uita uel longa uel breuia dicuntur. Ep. 145. b. Si perinde ut me reor, mihi successerit. pro Cec. 296. b. Perinde ualebit, quasi armatissimi fuerint si reperientur, etc. pro Q. 25. b. Atque haec perinde loquor, quasi debueris, etc. Tus. 204. a. Perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi euellere, quasi caluitio moeror leuaretur. pro Q. 8. a. Quod nunquam factum est, perinde de quasi factum sit confirmare. Tus. 160. b. Et in V. 96. a. Metelli sperat sibi quisque fortunam, perinde quasi certi quicquam sit in rebus humanis, aliter atque proinde quasi. At. 220. b. Quod ego perinde tuebar, ac si usus essem. Att. 44. b. Perinde habeo, ac si scripsisses nihil esse. Ep. Part. 237. a. Perinde habere aliquid ac si non esset. pro Q. R. 47. a. Perinde ac si, etc. perinde dicemus. Ep. 179. b. Perinde ac si la uicerint, aliter, proinde ac si. Tus. 229. a. Philosophia non perinde ac de hominum est uita merita laudatur. de Fin. 63. b. Viuendi artem tantam tamque operosam, et perinde fructuosam relinquere. ad Her. 1. b. Res gestae aut perinde de ut gestae. pro Mar. 132. b. Perinde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit. Vereor, ut hoc quod dicam non perinde intelligi audiri possit, atque ego ipse cogitans sentio.

Perina

Perinfirmus, ma. de Fin. 75.

Peringeniosus, de Cl. 172.

Periniquus, qua. Ep. 195.

Perinignis, gne. notabilis, conspicuus. de Leg. 166. a.

Perinignis corporis prauitas.

Perinuitus, ta. inuit, inuideo. 39. et 111. a.

Periocha, cha. argumentum, complexio totius rei breuior. Att. 213. a. Ego ne Tironi quidem dictaui, qui totas res persequi solet, sed Spintberi syllabatim.

Periodus, di. Or. 217. a. Circuitus orationis, quem Graeci *περίοδος*, nos tum ambitum, tum circuitum, tum comprehensionem, aut continuationem, aut circumscriptionem dicimus. Et de Or. 161. b. Cum illi ueteres circuitum, et quasi si orbeni uerborum conficere non possent, terna aut bina, aut nonnulli singula etiam uerba dicebant. de Clar. 179. a. Comprehensio et ambitus ille uerborum (si sic periodum appellari placet) erat apud illum contractus et breuis. Or. 217. a. Dicendum conficere non poterat, terna aut bina, deque eorum particulis et tanquam incisionibus differendū est. Or. 218. b. Constat enim ille ambitus, et plena comprehensio est quatuor ferè partibus, quae membra dicimus. Et ibid. E quatuor quasi hexametrorum inflar uersuum quod sit, constat ferè plena comprehensio. Or. 219. a. Sequitur comprehensio ex duobus membris, quae non potest esse breuior. Quae quasi nostris fessit, ita uos esse dicturos. Or. 217. a. Placet igitur omnia dici illa circumscriptione et ambitu, ut tanquam in orbe inclusa currat oratio, quoad insit in singulis perfectis absolutisque sententijs. Or. 216. b. Solet autem quæri, toto ne in ambitu uerborum numeri tenendi sint, an in primis partibus atque in extremitatibus. Or. 216. b. Non sunt in oratione tanquam tibicini per cussionum modi, sed comprehensio et species orationis clausa et terminata est. Or. 215. a. Circuitus incitator numero ipsa feruntur, et labitur, quoad perueniat finem et insistat. Or. 210. b. Forma concinnitasque uerborum conficiat orbem suum. de Or. 160. b. Oratio concisiones habeat absolutas. ad Her. 30. a. Continuatio est, densa et continens frequentatio uerborum cum absolute sententiarum. et ibid. Exempla periodorum, quae in tribus commodissime fieri solent, in sententijs, in contrarijs, in conclusionibus. Et 34. a. b. In continuationibus oportet uerba sicut a poetis in quendam numerum extruere. I. V. 250. b. Exempla periodorum. Et 261. a. Cui, etc. haec etc. de Fin. 84. a. Cui, etc. 83. b. Quin, etc. ijs, etc. Et Tuscul. 235. a. Nam cui, etc. huic, etc. huic, etc. Exemplum pulcherrimum periodi. de Amic. Nam cuius aures clausae sunt ueritati, ut ab amico uerum audire nequeat, huius salus desperanda est. Exemplum periodi figura tantum. In Verrem 274. a. Post Syracusas conditas, quem in portum nungquam hostis accesserat, in eo te praetore primum pirata nauigauerunt.

Peripateticus, a. um. de Orat. 148. a. Ab ipso Platone Aristoteles et Xenocrates, quorum alter Peripateticorum, alter Academiae nomen obtinuit. Ac. 42. a. Qui erant cum Aristotele Peripatetici dicti sunt, quia disputabant in ambulantes in Lycio. Et Tuscul. 195. a. Peripatetici familiares nostri, quibus nihil est uberius, nihil eruditius, nihil grauius. Off. 56. a. Peripatetici, qui quondam iidem erant qui Academicus. Et de Fin. 12. 5. b. Peripatetici et Academicus ueteres iidem. de Nat. 5. a. Stoici cum Peripateticis rebus consentire, uerbis discrepare uidentur. Et ibi. M. Piso Peripateticus. de Finibus 99. a. Est enim Peripateticorum consuetudo dicendi non satis acuta, propter ignorantiam

nem dialecticae.

Peripetasma, tis. peristroma, auleu. I. V. 205. b. Quia illa attalica tota Sicilia nominata, ab eodem Heio peripetasma emere oblitus es?

Periratus. Ep. 128.

Peristroma, tis. peripetasma, stragulum, stragula uentris. I. A. 173. a. Conchyliatis Cn. Pompeij peristromatis seruorum in cellis lectos stratos uideres.

Peristylum, li. locus columnis undique clausus, et ornatus, intra quas columnas, tres aut quatuor porticus patent, ea forma qua uidemus claustra quae uocant sacrarumedium, praesertim monachorum fabricata. pro Dom. 236. b. Porticus cum conclauibus pauimenta trecentum pedum, amplissimum peristylum.

Perite, scilicet. de Orat. 116. a. Haec quidem sunt concinne distributa, sed non perite. Et pro Corn. 55. a. Perite dicere de aliqua re. de Orat. 109. a. Scilicet ter et perite dicere. de Orat. 89. a. In aliqua re satis calide uersari ac perite. Et I. V. 135. b. Peritissimè et callidissime facere aliquid.

Peritus, a. um. sciens, gnarus, exercitatus, intelligens, in aliqua re artifex. pro Cor. 55. a. Si usus patronorum in iudicijs ualeret, a peritissimis L. Cornelij causa defensa est. Et pro Font. 283. a. Peritus ad usum ac disciplinam belli. de Orat. 99. a. M. Cato iuris ciuili omnium peritissimus. Et 103. a. Iuriconsultus, qui legum et consuetudinis ad respondendum et ad cauendum peritus sit. Et 106. 4. In eo iure quod ambitur inter peritissimos. de Clar. 171. b. Fabius pictor iuris et literarum et antiquitatis bene peritus. Epist. 102. b. Neminem te iuris peritorem esse constat. pro Cluent. 39. b. Quis P. Octauio ingenio prudentior iure peritor? de Clar. 173. b. L. Cauius iuris ualde peritus. Et 183. a. L. Aelius antiquitatis scriptorumque ueteris literarum peritus. de Orat. 94. a. Haec ab hominibus callidis ac peritis animaduersa sunt. pro Font. 279. b. Sapiens homo ac multarum rerum peritus. Off. 29. b. Homo doctus, uel etiam usu peritus. Off. 64. a. Homo peritus de finiendo. Et pro Font. 283. a. Peritus belli gerendi. I. P. 91. a. Vir fortis, in primis belli ac rei militaris peritus Quintus Martius, etc.

Periuicundus, da. de Or. 102. et 111.

Periuicundus, pro Cel. 42.

Periurium, rij. perfidia. Off. 73. b. Non enim falsum iurare peiorare est, sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis concipitur more nostro, id non facere, periurium est. Off. 73. b. Sed si hic sibi sumunt, nullam esse fidem quae infideli datus sit, uideat ne quaeratur latebra periurio. I. V. 204. a. Quam minimum dem illi temporis ad meditando confirmandumque periurium. pro Font. 283. b. Sceleratorum hominum periuria. de Ar. 252. b. Hoc specior de tuorum iudicium manifesto periurio dici. Item: In periurio fides iusurandumque negligitur. de L. 174. a. Periurij poena diuina, exitum: humana, dedecus.

Periurus, a. um. qui fidem et iusurandum negligit et uiolat, uel relinquit. pro Q. R. 48. a. Improbissimus et periurissimus leno. 52. b. Nihil interest inter periurum et mendacem. I. Mendax.

Perlabor, ris. Tus. 154. a. Indeque perlapsus ad nos, usque ad Oceanum Hercules.

Perlatè, de Or. 110. a.

Perlego, gis. de D. 82. b. Perlegi, inquit ille, tuum patulo ante tertium de natura deorum.

Perleuis, ue. contra Ruil. 82.

K K Perleu

Perleuiter. Q. Fr. 309.
Perlibenter. At. 132.
Perliberaliter. At. 158. Et 249.
Perlitus. 4. um. respersus. pro S. R. 43. b.
Perlubens. tis. Q. Fr. 311. b. Me perlubente, Seruius al-
 listus est.
Perluceo. ces. eluceo. Offic. 39. b. Honestum illud
 maxime quasi perlucet ex ijs, quas commemoravi uirtu-
 tibus.
Perlucidus. 4. um. perlucens, quod ita tenue ac lucidum
 est, ut per id res perspicere peruideri possint. illustre, et
 ualde clarum. de Natur. 54. b. Membrana oculorum per-
 lucida. Et de D. 107. b. Illustris et perlucida stella. pro
 Domo 116. b. Deos ipsos induxit Epicurus perlucidos et
 perslabiles.
Perluosus. 4. um. sum. Q. Fr. 327.
Perlustro. 4. um. Part. 233. a. I. Lustro.
Permagnum. 4. um. I. V. 81.
Permaneo. es. consto. de Am. 110. a. Aliter enim amici-
 tia stabiles permanere non possunt. Ep. 11. a. In omnibus
 meis sententijs de rep. pristinis permanebam. Et 70. b. 71.
 a. Permanere in incepto. de L. 183. a. Nam et Athenis iam
 ille mos a Cecrope, ut aiunt, permansit. Ep. 61. a. In mea
 erga te uoluntate permaneo. de Finib. 82. b. Illud stabile
 et firmum permansurum est. de Orat. 110. b. In qua per-
 maneo Catule sententia. Epist. 13. a. Qua in sententia
 constare si uolueris. Attic. 20. a. Permanere in pri-
 stina sententia.
Permano. 4. um. peruenio, penetro. pro Corn. 66. b. Ut
 aliqui sermones inuidorum etiam ad uestras aures perma-
 narent, et in iudicio ipso redundarent. pro Domo 237.
 b. Et si effluunt multa ex uestra disciplina, qua ad nostras
 aures saepe permanant. de N. 1. b. Nec est quod ab his ad ho-
 minum uita permanare possit. Et de Or. 137. b. Ut ad eor-
 um mentes permouendas permanare possint. Tusc. 18. 4.
 b. Concludi uincula ad sensus non permanentes. de Fin. 11. 5.
 b. Natura omnis appetendarum rerum ita late patet, ut a
 principijs permanet ad fines. pro Cl. 54. a. Venenum epo-
 tum permanat in uenas, et in omne corpus. pro S. R. 29.
 a. Macula ex paterno sanguine concepta usque ad perma-
 nat ad animum, ut, etc.
Permansio. onis. Ep. 15. b. In una sententia perpetua
 permansio. de In. 32. b. Permansio perpetua in aliqua re.
 Et At. 181.
Permediocriter. cre. de Or. 103.
Permeo. 4. um. penetro. Ac. 30. a. Quod quaedam anima-
 lis intelligentia per omnia permeet et transeat.
Permetior. iris. dimetior. Acad. 32. a. Vos uero solis
 magnitudinem quasi decem pedes permensu refertis. de Vn.
 200. a. Cum eos permensus est idem, et semper sui simi-
 lis orbis.
Permirus. ra. de Or. 103.
Permiscuo. feces. commisceo. In Vat. 31. b. Ne tuas for-
 des cum clarissimorum uirorum splendore permisceas.
 de Or. 128. a. Et illa excellens opinio fortuna cum labo-
 ribus et miseris permista esse uideatur. Or. 215. a. Inter-
 ualla longa et breuia, quibus implicata et permista ora-
 tio est. pro Planc. 279. a. Ego fructus magna acerbitate
 permixtos tuli. Orat. 216. a. Oratio permista et tempe-
 rata numeris. In Verrem 133. b. Non modo illa permi-
 scuit, sed etiam in his turbauit. pro Planc. 267. b. Om-
 nia potius permiscuerunt, quam ei legi conditionibus
 parerent. In A. 244. b. Cuius immunitas natura, ne in-

no quidem permixta temperari solet. de Vn. 202. b. In
 qua temperatione animum uniuersae naturae temperans
 permiscebat.
Permissio. onis. permissus, concessus. Quint. Fr. 319. b.
 Quod tibi mea permissio mansionis tuae grata est, ex par-
 te gaudeo. ad Herenn. 9. a. Plus enim ualeat sanctio per-
 missione. ad Herenn. 33. a. Permissio est, cum ostendimus
 in dicendo nos aliquam rem totam tradere et concedere
 alicuius uoluntati.
Permissus. sus. permissio. de Ar. 249. b. Omne serui-
 tium permissu magistratus liberatum, etc. contra Rull.
 73. a. Permissu legis. Et I. V. 189. b. Permissu tuo. Et pro
 Corn. 63. b.
Permissile. de In. 49. b. Si genera ipsa rerum ponuntur,
 neque permittit cum partibus implicatur. Et Part. 232. a.
 L. Interesse.
Permissio. onis. admistio. de Vn. 202. b. Superioris
 permissionis reliquias fundens aequabat.
Permissus. 4. um. admistio. de D. 107. a. Ea quae permi-
 sti cum corpore animi uidere non possunt. de Vn. 199. a.
 Atque ita permissum illud, ex quo haec secuit, iam omne con-
 sumpserat. Or. 216. a. Omnes in oratione esse quasi permi-
 stos et confusos pedes.
Permitto. tis. dimitto, concedo, potestatem facio uel
 concedo. Ep. 229. a. Neque nunc discessisset a me, nisi ego ei
 permissem. Et 86. b. Quid tibi permittatur cognoui. Et
 56. a. Ut in quo uellemus gymnasio eum sepeliremus, non
 bis permiserunt. de Natur. 60. b. Tibi permitto abire ne
 malis au manerent. pro Dom. 224. a. Ut omnia tibi per-
 mitterent. Et de Oratore 142. b. Quis tibi permittit, ut
 etc. In Ver. 153. b. Permittere licentiam alicui faciendi
 aliquid. contra Rull. 72. b. Primum permittitur infinita
 potestas innumerabilis pecuniae conficienda. I. V. 135. a. In
 censu habendo potestas omnis estimationis habende cen-
 sori permittitur. I. V. 240. a. Ipsis iudicibus sine mea argu-
 mentatione coniecturam facere permittam, quod hoc ge-
 nus praedandi, etc. pro Syl. 175. b. Permitti aliquid iracun-
 diae tuae, do adolescentiae, cedo amicitiae, tribuo parenti.
 pro Syl. 170. b. Quo in magistratu non institutum est a
 me regnum, sed non permissum. de In. 80. b. Lex aut
 iubet, aut permittit, aut uetat. Et ad Herennium 9. a.
 Altera lex cogit, altera permittit. In Ver. 235. a. Crim-
 delis in animaduertendo, dissolutus in permittendo. In C.
 98. a. Simili senatus consulto C. Mario, L. Valerio Coss. per-
 missa est res publica, id est, ne quid detrimenti caperet. Q. Fr.
 311. a. Totum ei negotium permissi, meque in eius potesta-
 te dixi fore. pro Pont. 282. b. Committere fidei, permit-
 tere potestati. pro Sest. 19. b. Inimicitias cum aliquo
 susceptas reipub. permittere. Quint. Frat. 291. b. Ea
 potestate, quae tibi ad dignitatem permittitur, ad quae-
 stum uti. Attic. 263. a. Coss. et lege, et S. C. praemissum
 erat, ut de actis Caesaris iudicarent. pro S. R. 43. b. Romae
 scij uita erepta de manibus sectorum, sententijs iudicium
 permittetur. Q. Fr. 316. b. Tibi permissurus sum, ut scia-
 cias quod uis.
Permodestus. At. 59.
Permolesus. At. 166.
Permolesus. I. V. 230.
Permotio. onis. motus, perturbatio. de Or. 128. b. Quae
 permotio nis causa uehementer, uel conciliationis leniter
 aguntur. Ac. 34. a. In omni permotio nis naturalem uolun-
 tate esse quendam modum. pro Dom. 110. a. Quae permo-
 tione mentis magis quam natura ipsa sentimur.

Permoueo. ues. commoueo, perturbo, perpello. O-
 rat. 206. a. Miseratione mens iudicium permouenda est.
 de Orat. 125. b. In commendandis iudicibus ipsi ijs sen-
 sibus, ad quos illos adducere uolo, permoueor. de Di-
 uin. 107. b. Quod maxime contingit, aut dormientibus,
 aut mente permotus, pro Cec. 294. a. Ex eo loco metu
 permotus fugit.
Permulceo. ces. permulsi, permulsum. mulceo, delinio,
 mitigo. Orat. 212. b. Duae sunt igitur res, quae permul-
 ceant aures, sonus et numerus. Et de Or. 138. a. Eum qui
 audit permulcet atque allicere. de Nat. 48. b. Aram, quam
 flatu permulcet spiritus austris. de Fin. 71. b. At ille pellit,
 qui permulcet sensum uoluptate. ad Heren. 20. a. Nam le-
 diuntur arteriae, si antequam leni uoce permulsa sunt, a-
 cri clamore compleantur. de Sen. 78. a. Praterita enim est
 tas quamuis longa, nulla consolatione permulcere possit
 fluctantem senectutem.
Permulto. adu. de D. 134.
Permultus. 4. um. de Leg. 190. b. Permulto imitatores
 principum existunt. pro Sext. Rosc. 33. b. Permulto obser-
 uandi sunt.
Permutatio. onis. mutatio. At. 75. a. Ego rationem Phi-
 logeti permutationis eam quam tecum feci, edidi. Ep. 33. a.
 b. Ibi per paucos dies, dum pecunia accipitur, quae mihi ex
 publica permutatione debetur, commorabor. pro Cel. 50.
 b. Quadrantaria permutatio. In P. 90. a. Partim emptio-
 nes, etc. partim permutationes ad hunc Tusculanum mon-
 tem extruendum. pro Sest. 19. b. Magna rerum per-
 mutatione impendente declinavi paululum. Parad. 126.
 a. Virtus nec tempestiuitas, nec temporum permutatio-
 ne mutatur.
Permutatio. 4. um. I. C. 107. a. Si Catilina sententiam
 permutauerit, etc. de Ar. 254. a. Id ita perturbatum, itaque
 permutatum est, ut, etc. Off. 35. b. Effectumque, ut danto et
 accipiendo et permutandis facultatibus nulla re egere-
 mus. Item: At permutata aliquando pecunia est, ducta mer-
 ces, etc. Ep. 29. a. At se curasse ut cum quaestui populi pec-
 unia permutaretur. At. 245. b. Quare uelim cures, ut
 permutetur Athenis, quod sit in annum sumptum ei fa-
 tis. At. 194. a. Sed quero quod illi opus erit Athenis per-
 mutari, ut possit. At. 195. a. Ipsi permittam de tempore
 nummorum, quantum opus erit ut permutetur, tu uidebis.
 At. 184. b. Scripserat ut XI. HS. permutaret, tantum es-
 sereliquum de argento. At. 251. a. Quae quo plus permuta-
 tasi quam ad fructum insularum, etc. At. 76. a. Ut ue-
 rear ne illud quod tecum permutaui, uersura mihi solu-
 dum sit.
Pernego. 4. um. pro uis nego. pro Cel. 51. b. Atque a se il-
 lam pyxidem traditam pernegaret.
Perneccarius. a. At. 80.
Pernicietas. et. exitium, pestis, labe calamitas. I. C. 99. b.
 Quamquam uidebam perniciem cum magna calamitate
 reip. esse coniunctam. Et 104. a. Cum tua peste ac perni-
 cie proficiscere. pro S. R. 40. a. Quorum nihil pernici-
 e causa diuino consilio factum putamus. aliter, pernicijs, a-
 pud A. Gellium: et pernicijs, apud Non. Marcellum. de Or.
 111. a. Eadem facultate et fraus hominum ad perniciem, et
 integritas ad salutem uocatur. I. V. 67. a. Labe atque perni-
 cies prouinciae. I. C. 120. a. De pernicie reip. et exitio ur-
 bis cogitare. pro Dom. 230. b. Cum a patria perniciem de-
 puli. I. V. 67. a. Pernicies patrie. (Salus patrie.)
Perniciosus. pestiferus. de L. 171. b. Multa perniciosus et
 pestiferus sciscuntur in populo. de L. 189. b. Cuius pernicio-

se popularis.
Perniciosus. 4. um. exitiosus, capitalis, pestifer, infelix.
 Antequam. 196. a. Quae omnia non sunt tam calamitosa,
 quod mihi sunt subeunda, quam perniciosa, quod in temp-
 sinit introduca. Q. Fr. 328. a. Exitum iudicij factum et per-
 niciosum leuissimè tuli. pro Dom. 236. a. Consilium reip.
 perniciosum.
Pernicitas. tis. magna celeritas. Tusc. 237. a. Adde etiã
 si libet pernicitatem et uelocitatem.
Pernobilis. se. I. V. 229.
Pernoctatio. onis. noctem agere, traducere. I. V. 205. a. Sed
 nator populi Rom. in uestro oppido iacuit et pernoctauit
 in publico. Et 259. b. Matres misere pernoctabant ad
 ostium carceris. pro Dom. 229. a. Sedulius propter inopiã
 testi in foro pernoctans. pro Ar. 189. a. Haec studia perno-
 ctant nobiscum, peregrinantur, rusticantur. pro Cl. 25. a.
 Cum is apud mulierculam quandam pernoctaret, et ibi
 diem posterum commoraretur. Tusc. 183. b. Pernoctant ue-
 natores in niue. Tusc. 241. b. Animum cum his habitantem
 pernoctantemque curis, etc. Tusc. 247. b. Bis in die saturum
 fieri, nec unquam pernoctare solum.
Pernoctatio. onis. de Or. 86.
Perobscurus. ra. de N. 1.
Perodiosus. sus. At. 169. et 211.
Perofficiosus. officiosus. Ep. 139.
Peropportunus. 4. um. de Or. 130.
Peropportune. de Or. 110.
Peroptatio. adu. de Or. 110.
Peroratio. onis. conclusio, epilogus. de Or. 116. a. Tum
 alij conclusionem orationis, et quasi perorationem collo-
 cant. Et de Cl. 176. a. Peroratio, qui epilogus dicitur. Or.
 208. a. Post omnia perorationem inflammantem restina-
 guentem ue concludere.
Peroratus. perpolitus. de Cl. 178.
Peroro. 4. um. concludo. de Or. 116. a. Alij iubent ante-
 quam peroretur, ornandi aut augendi causa digredi, de-
 inde concludere ac perorare. de Cl. 181. a. Perorandi lo-
 cus, ubi plurimum pollet oratio. pro Cel. 52. b. Dicta est a
 me causa iudices et perorata. Et ad Her. 3. b. Perorata nar-
 ratione. de L. 184. a. Plato omnem orationem eius de legi-
 bus perorauit uno estiuo die. Ac. 36. b. Et 37. a. Quoniam
 satis multa dixi, est mihi perorandum. Et de In. 49. a. Qui
 bus dictis intelligat fore peroratum. de In. 59. a. Idcirco tu
 dices, quia ueram causam habebam breui perorauit. I. V.
 182. a. De qua cum dixero totum hoc crimen decurram
 perorabo. de In. 67. b. et Q. Fr. 306. a. Quo loco nisi per-
 orata causa et probata, non est utendum. pro Sest. 3. b. A
 Q. Hortensio causa P. Sestij est perorata. I. V. 123. a. Res
 illo die non peroratur, dimittitur iudicium. In Vat. 34. a.
 Cum Veclius ad arbitrium tuum perorasset. pro Q. 14. a.
 Perorare causam contra aliquem. de N. 57. a. Ut aliquan-
 do perorem. At. 72. b. Sed haec tum laudemus cum erunt
 perorata. Of. 60. b. Perorande litis, aliter, Orade liti. At.
 54. b. Odio et strepitu senatus, coactus est aliquando per-
 orare. Et pro Q. 6. a. Queritur priore patrono causam
 defendente nunquam perorari potuisse.
Perpauculus. la. de L. 167.
Perpaucus. 4. um. I. Paucus.
Perparulus. pro Dom. 222.
Perparuus. 4. um. I. Paruus.
Perpaululum. adu. de Or. 122.
Perpaulum. de Fin. 52. b.
Perpauper. At. 93.

1327

PE

Perpello, lis. impello, permoueo, pro Cel. 4.5. a. Vultus huius te oculisq; perpulerunt. de Orat. 88. a. Cn. Carbo quem tu adulescens perpulisti.

Perpendiculum, li. linea est, plumbi cylindrum, paruum appensum habes, qua à summo ad inum laterum eam qualitatem fabri perpendunt. Vi. Struuius autem lib. 7. sic distinguit. Longitudines, ad regulam et lineam, altitudines ad perpendiculum, anguli ad normam respondentes exigantur. I. V. 103. b. Nulla est columna, que ad perpendiculum esse possit. de Fat. 1. 4. b. Si grauitate seruntur ad perpendiculum atomi rectis lineis. Item: Columnas neque rectas, neq; e regione Diphibus collocat, aliquando perpendiculo et linea disceat uti. Acad. libro 2. apud Nonium. Atqui si id crederemus non egeremus perpendiculis, non normis, non regulis. I. Norma, Linea, Regula.

Perpendo, dis. expendo, dirigo. pro Muren. 1. 2. a. b. M. Caro uitam ad certam rationis normam dirigens, et diligentissimè perpendens momenta officiorum omnium. de Orat. 15. 6. b. Hoc nõ arte aliqua perpenditur, sed quodam quasi naturali sensu iudicatur. I. V. 19. 6. a. Aequitas estimationis aratorum commodo et uoluntate perpenditur. pro Muren. 1. 4. 2. a. Hæc omnia ad rationem ciuitatis si dirigas, recta sunt: sin perpedere ad discipline precepta uelis, reperiuntur prauissima. Am. 1. 1. 4. a. Amicitia que tota ueritate perpenditur. Q. de Pet. 2. 0. 8. b. In ijs omnibus generibus iudicatio et perpendito quantum quisq; possit.

Perperam, prauè, peruersè, præposterè. pro Q. 3. b. et pro Cec. 2. 9. 8. a. Seu rectè, seu perperam facere ceperunt. de In. 6. 0. b. Res perperam constituta. ad Her. 7. a. Qui fecerit illud tam nequiter, eundem hunc tam perperam sicisse non est mirandum.

Perpessio, onis. perpessus, pro Rab. 9. 3. b. Haru rerum non solum euentus atq; perpessio, sed etiam expectio indigna homine libero est. de Fin. 5. 9. a. Dolorum perpessio. et de In. 8. 2. b. Laborum perpessio.

Perpessus, sus. de Finib. 1. 2. b. Dolor difficilis perpessus.

Perpetior, ris, suffero, perfero. Ep. 5. 0. a. Nisi hoc peius sit, hæc sufferre et perpeti. Item: Ut mibitam multa pro te perpesso atq; perfuscto concederet, ut prestarem, etc. Ep. 27. a. Ut perpessus sim quiduis, etc. de Orat. 1. 1. 5. a. Ac mibi quidem non ita molesti sunt, facile omnes perpetior, et perfero. cont. Rull. 67. a. Mibi omnia potius perpetienda esse duco, quam non, etc. de Fin. 7. 8. b. Casus ille qui nobis miserabilis uideatur audientibus, illi perpetienti erat uoluntarius. de Fin. 1. 3. 2. a. Cum mendicitatem multi perpetiantur, ut uiuant. de Fin. 5. 9. a. Idem perpetiuntur dolorem, etc.

Perpetuitas, tis, perennitas, diuturnitas, continuatio. Off. 37. a. Malus custos diuturnitatis metus, cõtraq; beneuolentia fidelis est, uel ad perpetuitatem. Quin. Frat. 32. 5. b. Magis uoluntatis perpetuitatem, quam promissorum exitum expecto. Off. 24. a. Ut constare in uita perpetuitate possimus nobismetipsis. de N. 5. 1. b. Quod perpetuitatis causa machinata natura est. Tusc. 2. 3. 4. b. Non ex singulis uocibus philosophi sunt spectandi, sed ex perpetuitate atq; constantia. de Fin. 8. 2. b. Qui autem diffidit perpetuitati honorum, timeat necesse est. Tusc. 1. 6. 9. b. Perpetuitas consequentis temporis. Tusc. 2. 3. 4. b. Perpetuitas et constantia dictorum. de Or. 1. 6. 0. b. Perpetuitas, et quasi cõuersio orationis. Oratio membris interseca. Or. 19. 7. b. In perpetuitate dicendi. de Or. 1. 2. 9. a. Genus facietiarum

quod in perpetuitate sermonis est. de Vn. 2. 0. 2. a. Perpetui tas pro immortalitate.

Perpetuo, in perpetuum. cõtra Rull. 87. b. Ut eam opinionem perpetuo retineatis. Q. Fr. 2. 9. 8. b. et de Vn. 2. 0. 1. a. Facies perpetuo, que fecisti. Ep. 4. 9. a. Si perpetuo tacerem. et ibi. Statueram in perpetuum tacere. et 17. 0. a. et 4. 0. b. et 88. a. pro Clu. 39. a. Iudex, qui non perpetuo sedisset.

Perpetuo, as, continuo, as. de Or. 1. 5. 9. a. Si cuiuspiam sit infinitus spiritus, tamè eum perpetuare uerba nolimus pro Syl. 1. 7. 9. a. Cæcilius iudicium perpetuandam, legis acerbitatem mitigandam putauit.

Perpetuus, as, sum. perennis, consians, eternus uel sempiternus, uniuersus, continens, contextus. I. C. 1. 17. b. Atq; ut in perpetua pace esse possitis prouidebo. de Nat. 37. a. Stellarum perennes atq; perpetui cursus. I. C. 1. 22. b. Ignis Vestæ perpetuus et sempiternus. et de N. 1. 10. a. Legis perpetuæ et eterne uis. pro Rab. 9. 0. b. Nam meæ uitæ perpetua consuetudo ad eum defendendum est adhortata. de In. 8. 2. b. Stabilis et perpetua permansio in ratione bene considerata. Q. de Pet. 2. 0. 9. a. Firma et perpetua amicitia. et Ep. 9. 0. a. Assidua et perpetua cura. Ep. 67. b. Qui omnes a perpetuis suis historijs ea que dixi bella separauerunt. et 68. a. A continentibus tuis scriptis, in quibus perpetuam rerum gestarum historiam complecteris. de Fin. 67. b. Perpetua oratio non rhetorum solum, sed etiam philosophorum est. de Or. 1. 10. a. Valde sum cupidus te in illa longiore et perpetua disputatione audienti. Q. Fr. 3. 0. 8. a. et de Or. 97. b. Cato Pompeium oratione perpetua tanquam reum accusauit. de Or. 1. 2. 9. a. In illo genere perpetuæ festiuitatis. Ac. 1. 6. b. Hortensius autem uehementer admirans, quod quidem perpetuo Lucullo loquente fecerat, etc. de Or. 1. 2. 1. b. Perpetui et uniuersi generis questio. et de Cl. 17. 4. a. Quæstiones perpetuæ. et de N. 6. 0. b. Oratio uniuersa id est, perpetua. Post. 2. 10. b. Constantis et perpetua defensionis salutis meæ. Tusc. 2. 47. 4. Ita perpetuas et contextas uoluptates in sapiente fore semper. pro Flac. 1. 6. 5. a. Anni temporis criminationem omnibus etis. L. Flacci et perpetua uita defendet. At. 83. a. S. C. factum est, ut centesimæ perpetuo fenore ducerentur, At. 189. a. b. Perpetuum morbum iurabo. Post. 2. 0. 5. a. Cum resp. non solum parentibus perpetuis, sed etiam tutoribus annuis esset orbat. I. V. 22. 8. a. Vna uia lata atq; perpetua, multaq; transuersa Syracusis. I. P. 9. 0. b. A. Brundisio usq; Romam agmen perpetuum totius Italie iudi. Topic. 22. 9. b. Non solum perpetuæ orationes, sed etiam partes orationis iisdem locis adiuuantur. Att. 12. a. Perpetua oratio. Altercatio. et ibi. Tempus est non de illa perpetua iam, non de hac exigua uita cogitare. et Off. 4. 1. b. Perpetua querenda non solum ratio est, sed etiam collocanda. que perpetuos sumptus suppeditet. I. A. 1. 5. 6. a. Quis ille in as incidit, in quo populi iussa perpetuasq; leges esse uoluit, pro nihilo habebuntur? I. A. 2. 4. 8. b. Mea perpetua atq; constans uoluntas in temp. de L. 17. 9. b. Perpetua sacra. pro Mil. 1. 1. a. Perpetua alicuius consuetudo in uis inferenda.

In perpetuum, id est, perpetuo. de Am. 1. 0. 1. a. In perpetuum. Ad quoddam tempus. Att. 7. 6. b. Eueram in perpetuum provinciam nos inuenisse scito. de Or. 1. 1. 9. a. et pro Cl. 4. 5. a. Hoc meditatum nobis in perpetuum esse debet. I. C. 1. 0. 3. b. Hæc reip. pestis paulisper reprimi, non in perpetuum comprimere potest. contra Rull. 77. a. Res uestras in perpetuum alienari. ad Br. 9. 0. b. Eum in perpetuum

1329

PE

tuum alienari. ad Br. 9. 0. b. Eum in perpetuum modestior rem spero fore.

Perpolio, lis. expolio. I. Polio. I. Politus. Ep. 69. b. Et ea que habes instituta perpolies. et de Vn. 2. 0. 3. a. Porpo lire, et absoluere aliquid imperfectum. pro Corn. 58. a. Placuit ambobus adhiberi hunc à me quasi perpoliendi quodant operis extremum laborem. de Or. 1. 13. a. Tractu orationis leui et equabili perpoliuit illud opus. de Orat. 12. 7. a. Hæc due partes, que minimè præceptis artium sunt perpolite.

Perpolitio, onis. expolitio. ad Her. 28. a. Insignita perpolitio uerborum.

Perpolitissimè. de In. 1. 4.

Perpolitus, as, sum. expolitus, excultus. pro Sest. 22. b. Vita perpolitata humanitate. ad Her. 27. b. Omnes partes orationis equaliter perpolitata. de Or. 9. 0. a. Homines per facti in dicendo et perpolitati.

Perpotatio, onis. I. P. 84. a. Intemperatissimè perpotationes.

Perpoto, as. I. V. 2. 53. b. Perpotare totos dies.

Perpugnax, acis, de Or. 92.

Perpurgas, as. pro Mur. 137. a. Nunc mihi tertius ille locus est orationis de ambitu criminibus perpurgatus ab ijs qui ante me dixerunt. et de D. 1. 0. 8. b. Perpurgatus est is locus, etc.

Perpussillus, la. de Or. 131.

Perquæ, uade. de Or. 118. b. Quod mihi quidem perquam perile uideri solet. et 123. b. Hoc perquam optandū nobis. et 127. a. Sic illud perquæ breuiter perstrinxi. et Tusc. 18. 5. b. Perquæ stibiter Vlysses lamæatur in uulnere. pro Pl. 2. 62. a. Hic quæ illa dignior perquæ graue est dictu. et Tusc. 17. 1. b. Illud uero perquam inane.

Perquiror, ris. exquiror, inquiror. de Or. 1. 5. 5. a. I. V. 2. 0. 8. b. Scribit ad quosdam, ut ea uasa perquirant. de Fin. 13. 6. b. Contemplari et perquirere res occultas. pro Client. 55. b. Perquiritur à coactoribus. Q. de Pet. 2. 0. 9. b. Perquiras etiam, et inuestiges homines ex omni regione, etc. pro Cel. 4. 8. b. Possim etiam illa ab accusatore perquirere, ubi sit, etc.

Perquistus, adu. exquistus. de In. 57.

Perraro, adu. de Or. 85.

Perranditus, ta. de Or. 96.

Perridiculus, la. I. V. 112.

Perridiculus, de Or. 131.

Perrumpo, pis. disrumpo, perfringo, ui aperio, perfero. Tusc. 157. a. Accedit ut eo facilius animus euadat ex hoc aere, eumq; perrumpat. et ibi. Ab his perrumpitur et diuiditur crassus hic aer. I. A. 2. 4. 4. b. Sed effugi insidias, perrumpi Apenninum, etc. Off. 59. a. Poenam legu, quas perrumpunt, non uident. Attic. 131. a. Exercitum firmum habere oportet, quo confidamus perrumperè non posse.

Persepe. I. V. 2. 63.

Perse, arum. de D. 99. a. Et in Persis diuinant Magi.

Perse, Rex Persarum.

Perse, as, de Or. 134.

Perse, At. 31. 6.

Perse, salutatio, onis. salutatio. pro Mur. 134. b.

Perse, salutatio, as. salutatio. pro Fl. 155. a.

Perse, sapiens, tis. de Pro. 78.

Perse, sapiens, pro Mil. 103.

Perse, cientes. de Cl. 182.

Perse, bis. refero, datum alicui refero, in tabulas

1330

PE

publicas refero. contra Rull. 83. b. Hoc perscriptum in monumentis ueteribus reperietis. pro Flac. 15. 5. b. Pecuniam in eadem sacram reficiendam se perscriptisse dicunt. et ibi. Cum Flacco datam referunt. pro Q. R. 4. 5. a. Aequè enim tabule condemnantur eius, qui uerum non retulit, et eius qui falsum perscribit. et ibi. Ego ne hanc manum impellere potui, ut falsum perscriberet nomen? et Epist. 14. 2. b. pro Syl. 17. 5. a. Constitui senatores, qui omnia iudicia cum dicta perscriberent. I. C. 1. 13. b. Et quoniam nondū est perscriptum senatusconsultum ex memoria uobis quiritates, quid senatus cõseruit exponam. pro Syl. 17. 4. b. Recenti memoria senatus auctoritatem huius iudicij monumentis publicis testatus sum. Epist. 3. b. Senatus auctoritas est perscripta. I. P. 87. a. Iis uerbis ea de me senatus auctoritas declarata est, ut nemini sit triumphus honorificentius quàm mihi salus restitutiog; perscripta. de Orat. 14. 3. a. Et cum dem id quod in auctoritatibus perscriptis extat, scribendo assuisse. In Pis. 92. b. Rationes enim perscripte erant ita scite et literate, ut scribi, etc. Attic. 47. 4. Fac ut omnia ad me explorata perscribas. Epist. 62. a. Nunc mihi Q. Frat. mitissimam tuam orationem perscripsit. et 61. b. De meis rebus ad L. Liliam perscripsi. Epist. 6. b. Ut perscripsi ad te antea. Attic. 93. b. Ad ipsum hæc perscripsi omnia.

Percriptor, oris. I. V. 185.

Percriptio, onis. Ep. 60. a. Tam illud S. C. quod, etc. ea percriptio est, ut dum id extabit, officij memum in te obscuru esse non possit. I. A. 19. 6. a. Antonius septies milia falsis percriptionibus donationibusq; uertit.

Percurator, aris. exquiror, inquiror. pro Fl. 150. a. Itaq; percuratamini penitus naturam rationemq; criminum. I. V. 210. b. Inuestigare et percuratari omnia. Tusc. 239. a. Speculari et percuratari omnia. de In. 55. b. Desinite literas percuratari. de In. 7. 8. a. Percuratari uoluntate alicuius domesticis suspicionib; Of. 38. a. Dionysius præmittebat de stipatoribus suis, qui percuratarentur arcibus muliebres, et ne quod occultaretur telum exquirerent.

Per se, ex se, sua sponte, à natura, natura et specie sua, separatus. de Vn. 198. a. Mundum per se et à se, et patitur, et facit omnia. Tusc. 2. 4. 6. b. Voluptas per se, quia uoluptas est, semper optanda est. de D. 134. b. Sine externus pulsus dormientium animos comouet, siue per se ipsi animi mouentur. de D. 133. a. Vtrum censemus animos perfermetipfos in somnando moueri an externa et aduenticia uisione pulsari. de Fin. 54. a. Si concederetur ista sua sponte et per se esse incunda, per se esset uirtus et cognitio rerum expectanda. et 59. a. Nec patientiam laudari suo nomine. pro Pl. 2. 67. b. Non enim si, etc. idcirco ista editio per se non acerba est. I. A. 2. 25. a. Per se nullo adiuuante confect. Parad. 12. 5. b. Possessio uirtutis ipsa suis se uirtutibus sustinet. Possessio, que quo maior est, eo plus requirit ad se tuendam. I. A. 192. b. Gallia ipsa sua sponte suoq; iudicio excitata. de Fin. 82. a. Amicitia ipsa sua sponte, ut sua, ex se et propter se expectanda. I. A. 198. b. Que se paratim suo nomine notanda censeo. de Ar. 2. 4. 9. b. Id monestrum sibi ipsum est. Ep. 250. a. Et si res ipsa loquebatur: id est, per se nota erat. Off. 39. b. Quod honestum est, per se nobis placet, animosq; omnium natura et specie sua comouet. Am. 111. a. Naturalis illa amicitia per se et propter se expectanda. et ibi. Per se quisq; charus est. de Fin. 75. a. Rectum ipsum quod per se, sua uis, sua natura, sua sit sponte laudabile.

Perseco, as. At. 222. a. Quare da te in sermonè et per

seca, & confice, &c. Ac. 31. a. Ecquid nos rerum naturas perfecare, aperire, diuidere possimus?

Persecutio, onis, hoc uerbo Vlpianus extraordinarias iuris actiones putat contineri, ut fidei commissorum, & aliorum que non habent iuris ordinarij executionem. Orat. 210. a. Persecutionum cautionumq; preceptio in iure ciuili.

Persephone, es, id est, Proserpina. de N. 39.

Persequentiſſimus in iuriarum. de N. 11.

Persequor, ris, sequor, conſequor, inſequor. Ep. 34. a. Eò disciſſiſti, quò ego ne te perſequi quidem poſſem triſſima diebus. Acad. 40. a. Siue enim Zenonem ſequare, magnum eſt, &c. & ibi. Si uero Academiam ueterem perſequamur, &c. Att. 116. b. & Ep. 152. b. Pompeium perſequi Caſar dicitur. & Att. 276. a. Perſequi aliquem bello. de D. 139. a. Superſtitio quòcumq; te uerteris perſequitur. In Ver. 273. a. Horum nos hominum ſectam perſequimur. pro Dom. 242. a. Nec inſtitutas ceremonias perſequi potuit. Ac. 1. a. Perſequi in iniuicijs. I. V. 110. b. Iniurias ſuas per uos ulciſci ac perſequi ſtatuunt. & 65. a. Qui iniurias ſuas perſequi uolunt. pro Dom. 223. a. Is mortem eius ſe perſequi uelle dixit. & I. A. 255. b. Perſequi mortem alius. pro Cec. 292. a. Ut tuas iniurias perſequar: id eſt, à te factas. pro Cec. 286. b. & I. V. 58. a. Perſequi ius ſuum. I. V. 154. b. & pro Flac. 156. a. Bona ſua repetere ac perſequi litte atq; iudicio. Ep. 13. a. Cum panas à ſeditioſo ciue per bonos uiros iudicio perſequi uellet. pro Q. 7. b. Perſequi rem ſuam: id eſt, petere in iudicio. I. A. 242. a. Ut uitā inopem & uagam perſequamur.

Perſequi, complecti, deſcribere, perſenſere. pro Cæl. 291. a. Perſequi tenuiſſima quæq; de Cl. 175. b. Nunc reliquorum oratorum ætates & gradus perſequamur. de N. 23. b. & 77. a. Epicurus uoluptates perſequitur omnes nominatim. Acad. 41. a. Brutus ſe philoſophiam latinis literis perſequitur, nihil ut, &c. Ep. 147. a. & de Fin. 51. b. Et perſequi omnia literis. de D. 111. b. Qui ſiderum motus numeris perſequuntur. Ep. 147. a. Sed breuiorem me duæ res faciunt: una quod publicis literis omnia ſum perſecutus, altera, &c. de Fin. 140. a. Nec ſum copiam quam potui, &c. perſecutus. I. A. 165. b. Longum eſt perſequi cæte

40 ros, &c. In P. 31. b. Perſequere conexos his funeribus dies. de Pro. 73. a. et Ep. 52. b. Si idem extrema perſequitur, qui inchoauit, iam omnia perfectæ uidemus. & 111. b. Perſequi extrema. pro Dom. 242. a. Nec inſtitutas ceremonias perſequi potuit. de Ar. 248. a. Vix quiſquam arte ulla ordinem rerum ac uiciſitudinem perſequi poteſt. Off. 51. b. Has res Xenophon commodiſſimè perſecutus eſt, in eo libro, qui, &c. de D. 90. b. Is diligentiſſimè res Annibalis perſecutus eſt. de Sen. 80. a. Quæ uerſibus perſecutus eſt Ennius. pro Syl. 175. a. Qui conſuetudine & celeritate ſcribendi, ſacillimè quæ dicerentur, perſequi poſſent. pro Arch. 188. a. In ea autem perſequenda omnes cruciatus corporis parui ſunt ducendi. Orat. 202. a. Id notandum eſt ad ſtudium perſequendæ ſuauiſſimæ in uocibus. Or. 206. a. In lege Manilia temperatâ oratione ornandi copia perſecuti ſumus. I. P. 86. a. Triſtiſſimis omnibus aliquem exaerentem perſequi. de Or. 125. a. Perſequi aliquid acutus. Ep. 85. a. Perſequi uitā alicuius. I. P. 90. b. Quæ tu diuerſa ſicula, quas flexiones, dum omnes ſolitiânes perſequeris, quaſiſti? Attic. 150. b. Perſequi penas alicuius. Quint. 60. Frat. 315. a. Tuamandata perſequar diligenter: id eſt, exequar. de Sen. 80. a. Ut aui reliquis perſequare. de Leg. 187. b. Qui legatione hereditates aut ſingraphas ſuas

perſequuntur.

Perſeuerantia, tiæ, conſtantia. de In. 82. b. Perſeuerantia eſt, in ratione bene conſiderata ſtabilis & perpetua permanſio. Part. 235. b. Aliud aut idem ſit, ut perſeuerantia eſt perſeuerantia. pro Dom. 214. a. Nimia perſeuerantia. pro Planc. 278. a. Ergo ille cum perſeuerantiam ſententiæ ſuæ, non ſalutem reip. retinuiſſet, tamen, &c. I. A. 211. b. Retinenda eſt igitur uobis conſtantia, grauitas, perſeuerantia.

Perſeuero, as, perſiſto, permaneo, perſto, pergo tene re eam uitam quam inſtitui, agere pergo. Att. 93. a. Et quod tibi Romæ oſtenderam me ſeruaturum, in eo perſeuerauit. I. A. 222. a. At ille in hac conſtantia morbo aduerſante perſeuerauit. de Pro. 71. a. Statuit ius dicere, & in eo perſeuerauit. In A. 193. b. Ut uos in iſta ſententia perſeueretis. & de Leg. 189. b. Perſeueras tu quidem, & in tua uere ſententia permanes. & de N. 76. b. Perſeuerare in eadem ſententia. de In. 62. b. Perſeuerare in uicijs. pro Quint. 14. a. Quod turpiſſimè ſuſcepſiſſes, perſeuerare & tranſigere non potuiſti. Att. 154. a. Et ad urbem ut non accederem, perſeuerauit. pro Q. 5. b. Dolobella iniuriam ſuam ſortitiſſimè perſeuerat. pro Quint. 12. a. Si iniuiciſſimè contendere perſeueret. I. V. 220. a. Quod cum omnibus diſſulceret, non eſt ab iſto perſeueratum. Ep. 245. a. Id quod autè cœperam, agere perrexi. Epist. 108. a. Quæ remi Cicero perſeuerat conſtanter nos defendere. Att. 125. b. Quod quaeris, quid Caſar ad me ſcripſerit, quod ſepe grauiſſimum ſibi eſt, petere in iudicio. I. A. 242. a. Ut uitā uerem. & I. A. 240. a. Cuiusuis hominis eſt errare, nullius niſi inſipicis perſeuerare in errore. Am. 100. b. Cum Pylades Oreſtem ſe eſſe diceret, Oreſtes autem ſe eſſe perſeuerat.

Perſeus, ſei, de N. 84. a. Ad pedes Andromeda Perſeus deſcribitur.

Perſeus, a, um, de Sen. 89. b. Cyri purpura, ornatiſſiq; Perſeus multo auro multiſq; gemmis. de D. 90. a. Dionyſius Perſeus.

Perſimilis, ſe, I. P. 99.

Perſiſto, perſto, perſeuero. de Fin. 87. b. Si in eo preſtitu teris, ad corpus ea quæ dixi referre.

Perſoluo, uis, de Or. 111. a. & de Fin. 50. b. Epist. 133. a. Tantum me tibi debere exiſtimo, quantum perſoluerè difficile eſt. Item: Si uide me, quod uobis ſeruis huic ſæpe promiſi, id à uobis ei perſoluerè. In Verrem 269. b. Perſoluerè penas iudicio. I. Poena. Attic. 103. b. Perſoluerè rationem officij ſui. Attic. 103. b. Si mihi hoc ſit perſolueris, magna me cura liberaris. Att. 235. a. Perſolui prime episto. e. uenio ad ſecundam. Epist. 39. b. Perſoluerè promiſſa.

Perſona, n. e. eſt ea qualitas, qua homo diſſert ab homine ijs in rebus que rhetores attributa perſonarū uocant. ut pater, filius, maritus, uxor, index, imperator, philoſophus, orator, & id genus alia. ponitur pro munere, et par tibus. de Or. 126. a. Sæpe uidi cum ex perſona mihi ardere oculi hominis hironis uiderentur. Ep. 48. a. Caſar nunquam niſi honorificentiſſimè Pompeium appellat. at in eius perſona multa ſcit aſperius armorum iſta & uictoria ſunt facta, non Caſaris. Ep. 33. a. Neq; enim obſeruis perſonis, nec paruis in cauſis res agitur. ad Heren. 2. a. A perſona alicuius capere beneuolentiam. Ep. 50. b. Ea remi niſcere, que digna tua perſona ſunt. Ep. 61. b. Libenterq; commutata perſona te mihi fratris loco eſſe duco. de Or. 121. b. Hominum innumerabiles perſonæ. de N. 74. a.

Medea

Medea & Atreus heroicae perſonæ. Att. 128. b. Eò que paſſica perſona deſideretur. I. A. 173. a. Exultabat gaudio perſona de diuino, modo egēs, repente diues. de Or. 118. a. Tres perſonas unus ſuſtineo, meâ, aduerſarij, iudicis. Off. 25. a. Magiſtratus gerit perſonâ ciuitatis. pro Plan. 280. b. Is abiecit quaſtoriam perſonam, comitiſq; ſumpſit. Att. 147. b. Ad eam rationem exiſtimabam eſſe ſatis aptam naturam & perſonam meam. Att. 237. b. Quid eſt autem cur ego perſonatus ambulem? parum ne ſœda perſona eſt ipſius ſenectutis. Off. 20. a. Nobis autem perſonam impoſuit ipſa natura, magna cum excellentia præſtantiſq; reliqua rum animantium. & ibi. Nobis autem à natura, conſtantia, moderantionis, temperantia, uerecundia partes datæ ſunt. Off. 23. b. Ac duabus his perſonis, quas ſuprà dixi, tertia adiungitur, quam caſus aliquis uel tempus imponit. Off. 37. b. Cum tractaretur Atreus, perſonæ ſeruiendum ſuit. I. A. 219. b. Magnum eſt in reip. tueri perſonam principis. Offic. 23. b. Ipſi autem quam perſonam gerere uelimus, à noſtra uoluptate proficiſcitur. I. A. 205. b. Ita ueni in ſenatum, ut mentiuſſimam perſonam impoſitâ à uobis ſuſtinerem. & 208. a. Quæquam nō alienum ſuit perſonæ quaſiam à uobis recognoſci, ut, &c. I. P. 84. b. Non capiunt anguſtia peccatoris tui tantam perſonam, tam grauem, tam ſeueram, id eſt, perſonam conſulis. pro Quint. 8. a. & Epist. 111. a. Petitoris perſonam ſuſcipere, accuſatoris deponere, pro Syl. 168. b. Deniq; iſtam perſonam uehementem & acrem, quam mihi tempus & reſp. impoſuit, iam uoluntas & natura ipſa detraxit. pro Cec. 287. b. Quam perſonam cognouiſti mulierij aſſentatoris, cognitoris uindictarum, &c. hanc perſonam impoſite Ebutio, is enim, &c. I. P. 95. a. Qui philoſophiam profuturam, grauiſſimam ſuſtinet perſonam. de Clar. 171. b. L. Paulus perſonam principis cuius ſacillè dicendo tuebatur. & 179. b. Ad tuendam perſonam magiſtratus. de Orat. 98. a. b. Is qui hanc perſonam ſuſceperit, ut amicorum partes tueatur. 147. b. Nec adhuc quam perſonam teneant, intelligunt. pro Mur. 125. a. Ego has partes lenitatis & miſericordie ſemper egilibentor, illam uerò grauitatis & ſeueritatis perſonam non appetiui, ſed à rep. mihi impoſitam ſuſtinui. & Off. 20. a. Nobis à natura uerecundia partes datæ ſunt. contra Rul. 75. b. Vos mihi perſonam hanc impoſuiſti, ut eum tuerem.

Perſonatus, a, um, de Or. 163. b. Noſtri ſenes, qui perſonatum ne Roſcium quidem magno opere laudabant. Att. 137. b. Quid eſt autem cur ego perſonatus ambulem?

Perſono, as, percrepo. pro S. R. 41. a. Cantu uocum, neruorum & tibiarum, tota uicinitas perſonabat. & I. P. 84. a. I. A. 180. a. At uerò te iniquillo perſonabat omnia uocibus ebriorū. pro Plan. 277. b. Cū ſurialis illa uox ſecū illos facere acerbiſſimè perſonabat. pro Cæl. 47. b. Ille uerò non loquuntur ſolum, uerum etiâ perſonant, huc uiniſ mulieris libidinem eſſe prolapsam. Epist. 92. a. Iam tamen perſonare aures eius huiusmodi uocibus non eſt inutile.

Perſpectus, a, um, certus, cognitus, exploratus, pertractatus. Att. 47. a. Fac ut omnia ad me perſpecta & explorata perſcribas. Att. 170. b. Tua erga me mihi perſpectiſſima beneuolentia. de Orat. 138. a. Tota cauſa pertractata atq; perſpecta. & Epist. 6. a. Re perſpecta & cognita. de Or. 92. b. Artem cognitūſ penitusq; perſpectūſ rebus conſiderari. Att. 273. a. Clodij animum perſpectum habeo, cogitum, iudicatum. Orat. 208. a. Erit etiâ ei perſpectum, nihil poſſe, &c. de Fat. 143. a. Quod erit ei perſpectum

in arte. pro Cor. 58. a. Virtus audita.) Virtus præſens, experta atque perſpecta. de Orat. 94. a. Ars deſinitur ex rebus penitus perſpectis, planeq; cognitis, &c. Officior. 30. a. Iis quorum uita perſpecta in rebus honeſtis atque magis eſt.

Perſpergo, gis, reſpergo, perſundo. de Or. 98. a. Leſpos, quo tanquam ſale perſpergatur omnis oratio.

Perſpicacitas, tatis, ſolertia, acumen. Att. 17. a. Nunc uides quibus fluctibus iactemur, et ſi ex ijs quæ ſcriptis inus (tanta eſt perſpicacitate) etiam à me non ſcripta, perſpicis. ex Gallico, Sim. Colinaei exemplari.

Perſpicax, cis, ſolers, acutus. Officior. 20. b. Id quod acutum & perſpicax natura eſt. Off. 71. a. Palamedis perſpicax prudentia.

Perſpicentia, tiæ, conſideratio, contemplatio, cognitio, intelligentia. Off. 4. a. Quod honeſtum eſt, aut in perſpicentia ueri ſolertiſq; uerſatur, aut, &c.

Perſpicio, cis, animaduerto. de In. 64. a. Animus ita uidetur affectus fuiſſe, ut rem cum conſilio & cura perſpicere non potuerit. de Leg. 168. a. Homo cum ſeipſe perſpexerit, totumq; tentari, intelliget, &c. de Ar. 247. b. Nemo illorum prudentiam non dicam aſſequi, ſed quanta fuerit, perſpicere poteſt. Epist. 3. a. Quod tum dicendo, tum ſingulis appellandis rogandiſq; perſpexeram. Epist. 40. b. Nō ſtem accidit tempus, in quo perſpicere poſſes quanti te ſicerem, quanquam in conſuetudine quotidiana perſpexiſſes, ſicuti perſpicies. pro Syl. 181. b. Perſpicite etiam atq; etiam, &c. penitus introſpicite iſtorum mentes. I. C. 101. b. Quorum tu ſtudia perſpicere potuiſti. de Am. *. Quidam ſepe in parua pecunia perſpiciuntur, quam ſunt leues. de Orat. 103. b. Qui rerum omnium naturam perſpexerit. Att. 29. a. Ex fronte, ut aiunt, meum erga te amorem perſpicere potuiſſes. Off. 36. a. Perſpicere quid in quaſ; re uerum ſit.

Perſpicue, maniſte, aperte, dilucidè. pro Cæl. 42. b. Non me hæc mouent, que perſpicue falſa ſunt. & de D. 116. a. Diuinatione perſpicue tollitur. de In. 58. b. Falſum eſt in quo perſpicue mendacium eſt. & 59. a. Res perſpicue turpis. de Fin. 94. a. & de In. 63. a. Planè & perſpicue dicere uel ſcribere aliquid.

Perſpicuitas, tis, euidentia. Acad. 5. b. Nihil eſt clarius & ægyptia, ut Greci, perſpicuitatem aut euidentiam nos, ſi placet, nominemus. de N. 61. b. Perſpicuitas argumentatione leuatur. I. Enargia.

Perſpicuus, clarus, euidens, apertus, maniſteſtus, mini me dubius. de N. 61. b. Quæſi hoc perſpicuum ſit, conſtetq; inter omnes eſſe deos. de Orat. 120. b. Perſpicua ſunt hæc quidem, & in uulgari prudentia ſita. de In. 55. a. Hæc propoſitio indiget approbationis, non enim perſpicua eſt. & ibi. Ex his omnibus illud perſpicuum eſt, approbationem, &c. de Orat. 128. b. Iam illud perſpicuum eſt, omnium rerum, &c. pro S. R. 21. b. Rem quæ ſuſpicioſa ſit, perſpicuam facere. & I. V. 67. a. Facere aliquid perſpicuum. pro Dom. 226. a. Quoſdam ſe in medios hoſtes ad perſpicuam mortem pro ſalute exercitus inieciſſe. & pro Quint. 15. a. Perſpicua ueritas. Off. 36. a. Quis eſt enim cui non perſpicua ſint illa, que pluribus uerbis à Panatio commemorantur.

Perſto, as, perſiſto, perſeuero. pro Q. R. 54. a. Perſtat in ſententia Saturius. & 49. b. Perſtat in impudentia. Acad. 7. b. Tamen ne in iſta præuacitate perſtabitis. Off. 6. a. Qui negat aliquid, & in eo perſtat. Off. 60. a. Vrgent

K k 4 rudiçè

rusticè sanè, negant enim posse, et in eo perstant.
 Perfringo, gis, percurro, leuiter tango, strictim attin-
 go, breuiter strictimq; dico, non longius persequor, inci-
 do media ut citò ad extrema uent, pungo. I. V. 225. a. Rei
 magnitudo me breuiter perstringere atrocitatè criminis
 non sinit. de Or. 127. a. Sic quid esset illud, perquam breui-
 ter perstringi atq; attigi. pro S. R. 33. b. In animo est leui-
 ter transire, ac tantummodo perstringere unamquamque
 rem. I. A. 169. b. Nunc reliquū cursum uidete, què quidem
 celeriter perstringam. ad ea enim, quæ, etc. sinitat ani-
 mis. de Cl. 195. b. Cōsulatus meus illum leuiter perstringit.
 At. 238. a. Itaq; perstringā sine ulla cōtumelia. I. A. 179. b.
 et Am. 104. b. Quem locū breuiter perstringi paulo an-
 tē. et de Sen. 85. b. Voluptas rationi inimica, mentis, ut ita
 dicam, perstringit oculos. pro R. P. 129. b. Nec illius animi
 aciem perstringit splendor sui nominis, nec mentis quasi
 luminibus officit altitudo fortunæ et gloriæ. ad Brut. 289.
 a. Qui splendore falsi honoris obiecto aciem boni ingenij
 perstringunt. de Fin. 118. b. Aciem animorum nostrorum
 uirtutis splendore perstringitis. I. A. 240. a. Quod uidebā
 equidem, sed quasi per caliginem perstringerat aciem ani-
 mi Bruti salus. in Vat. 34. a. Cuius splendor ac dignitas per-
 stringebat oculos Vatini. et ad Her. 39. b. Existimatis
 gemmæ nitore et auri splendore oculos omnium perstrin-
 gere. At. 9. a. Perstringere aliquem, id est, carere, punge-
 re, etc. pro Sest. 5. a. Ut eos quorum scelere esse uiola-
 tis, noxi libertate perstringerem. pro Plac. 266. b. Ille L.
 Crassi uoluntatē a superioribus uerbis sepe perstringit im-
 pūc. pro Syl. 275. b. Nemo unquam me tenuissimā suspi-
 cione perstringit, quem non praereterem. I. A. 179. b. A. 30
 raturum, cuius quidem uomere portam Capuæ penè per-
 stringisti. contra Rul. 79. b. Quod solum tam exile et ma-
 crum est, ut aratro perstringi non possit.
 Perstudiosus, fa. At. 80.
 Perstudiosus, de Cl. 183.
 Persuadeo, des, probō, ad credendum duco, fidem facio.
 ad Her. 2. b. de N. 13. b. Esse deos persuaderi mihi non opi-
 nione solum, sed etiam ad ueritatem planè uelim. At. 106.
 b. Propterea ita esse, ut scribis, mihi persuades. Acad. 29. b. Ad
 hoc Anaximandro populari suo non persuasit. At. 254. 40
 a. Hoc mihi non solum confirmauit, sed etiam persuasit. I.
 A. 165. a. Quod si utrumuis persuasissim, in his miserias
 nunquam incidissemus. Off. 13. a. Cum persuasum sit, nihil
 hominem nisi quod honestum sit, expetere oportere. Att.
 162. a. Sic enim uolo te tibi persuadere, mihi neminem esse
 chariorem. de Sen. 93. b. Mihi nunquā persuaderi potuit,
 animos, etc. de Or. 150. b. et At. 229. b. Hoc tibi primum
 persuadeas uelim, me, etc. et Ep. 170. a. Hoc uelim tibi pe-
 nitus persuadere. Off. 59. b. Omnibus persuasum esse de-
 bet, si possemus, etc. I. V. 248. b. Omnes sic habent persua-
 sum, istum clam à piratis pecuniam accepisse. Ep. 168. a.
 Persuasum est mihi de tua fide. et 172. a. Persuasissimū mi-
 hi est, etc. Tus. 222. a. Ne si fortè de paupertate non per-
 suaseris, sit ægritudine concedendum. I. V. 202. a. Quid si
 magnitudine pecunie persuasum est ei? uersimile nō est.
 de Or. 96. b. Oratoris officium est, dicere ad persuadendum
 accommodatè. de In. 47. a. Si ab ijs, qui antè dixerunt, iam
 quiddam auditori persuasum uidetur. et ad Her. 2. b. Aut
 cum animus auditoris persuasus uidetur.
 Persuasio, omis. I. Fides. de In. 7. et 43. et 51. et 66.
 Persuasus, a, um. Tus. 206. a. Opinio mali, quo uiso et
 persuaso ægritudo insequitur necessariò.

Per subtilis, le, pertenuis, pro Planc. 271. a. Perelegans
 et subtilis oratio.
 Pertedet, pertesum est, tædet ualde. Q. Fr. 300. a. Per-
 tesum est leuitatis Græcorum. Or. 212. a. Ex quo quidam
 pertesum etiam uolunt, quod eadem consuetudo non pro-
 bauerit, id est, pro pertesum.
 Pertendo, dis, contendo, confero. pro Cor. 57. a. Nos
 C. Pompeij decretū iudicium, de consilij sententia pronun-
 ciatum recognoscemus cum legibus conferemus: cum for-
 deribus, quorum acerbissima diligentia est, pertendemus.
 Pertento, as, attento, explorō. Q. Fr. 305. b. Perspica-
 ce rem et pertenta. de Orat. 138. a. Tota causa pertentata
 atq; perfecta. de In. 66. b. Pertentare aliquam rem ex om-
 nibus partibus.
 Pertenuis, nue. I. Tenuis.
 Perterebro, as, exterebro, perfero. de D. 90. b. Am-
 bal columnam auream perterebrauit.
 Pertereo, es, terreo, contereo, extereo, metum affe-
 ro. pro Cec. 289. b. Ferro, inquit, te reieci atq; perterrui.
 Item ibi. Omnes metu perterrui, in fugam se conferunt.
 Perterricrepus, a, um. Or. 212. b. Ennij quod terrores
 crepat, et incurrit.
 Perterritus, a, um, exanimatus. (Alacer, gestiens. de
 D. 92. b. Is primo perterritus somnio surrexit, deinde
 cum se collegisset, etc. recubuit. Item ibi. Tum ego contra-
 mit timore perterritus. pro Mil. 113. a. Milo nullo metu
 perterritus, nulla conscientia exanimatus. I. C. 107. b. Ca-
 titina obstupescit ac perterritus mea diligentia. etc. pro
 Cel. 51. b. Alacer. (Perterritus. Am. 103. b. Itaque hac da-
 mentia questione noua perterritus, in Asiam profugit.
 At. 278. b. Perterritos, inermes, saucios non sunt nostri
 duces persecuti.
 Pertexo, xis, detexo, perficio. At. 9. a. Quid multatio-
 tum hunc locum quem in Aristocratia ego uarie meis ora-
 tionibus soleo pingere, de flamma, de ferro, etc. ualde gra-
 uiter pertexit. de Or. 121. b. Pertexē modò Antoni, quod
 excorsus es.
 Pertimescatis, ta, perterrefactus. Epist. 177. Bruti.
 Pertimesco, scis, perhorresco. Epist. 12. a. Non putari
 famam inconstantiæ mihi pertimescendam. pro Quin. 1.
 a. Gratia Sex. Næui ne P. Quintio nocet, id uerò nō me-
 diocriter pertimesco. I. P. 84. a. In quo ne tum quidem for-
 tune rotam pertimescebat. I. V. 66. a. Pertimescere de ho-
 nore ac fama sua.
 Pertinacia, cia, obstinatio, peruciatia. Off. 13. a. In ma-
 gnitudine animi facillimè pertinacia et nimia cupiditas
 principatus immiscetur. Acad. 17. a. In minimis rebus per-
 tinacia reprehenditur, calumnia etiam coercetur. Tuscul.
 176. a. Et resillere sine pertinacia, et resilli sine iracun-
 dia parati sumus. de Fin. 54. b. Nec cum iracundia et per-
 tinacia rectè disputari potest. pro Planc. 279. b. Liberta-
 tem non in pertinacia, sed in quadam moderatione posita
 tam putabo. pro Mar. 154. a. Qui sua pertinacia uitam
 amiserunt. de In. 83. a. Pertinacia, quæ perseverantia fini-
 tima est. Ac. 47. a. Pertinacia aut studium uincendi. pro
 Mar. 136. a. Quæ enim pertinacia quibusdam, eadem alijs
 constantia uideri potest.
 Pertinaciter, cum pertinacia. Planc. Epist. 157. a.
 Nam si uno loco esse, uerebar ne cui obrectationem uide-
 rer, et nimium pertinaciter Lepido insensus, et mea pa-
 tientia etiam alere bellum.
 Pertinax, cis, obfirmatus, obstinatus. de Orat. 125. 4.
 Deo

Demissus, non acer, non pertinax, non litigiosus, non acer-
 bus. pro Lig. 140. a. Cupidus, iratus, pertinax. Off. 27. a.
 Seruio lenis, minimèq; pertinax. de Fin. 54. b. Concerta-
 tiones in disputando pertinaces. et ibid. Certè ualde perti-
 nax non ero. et 65. b. Nisi ualde pertinax fueris.
 Pertineo, nes, permans, permeo, penetro. de N. 53. b.
 Vie quæ pertinent ad iur, etc. adherent. et 54. a. Ve-
 nae in omnes partes corporis pertinentes. Item ibid. Serui
 toto corpore pertinentes. de N. 53. a. Aspera arteria ad pul-
 mones usque pertinet. de D. 127. b. Quæ potest igitur con-
 tagio ex infinito penè intervallo pertinere ad human, uel
 potius ad terram. de N. 9. a. Ratio quædam pertinet per
 omnem rerum naturam. et de D. 115. b. Vis quædam sen-
 tiens atq; diuina, quæ toto confusa mundo est. de N. 30. b.
 Vis uitalis per omnem mundum pertinet. et 40. a.
 Deus pertinet per naturā cuiusq; rei, per terras Ceres,
 per maria Neptunus, etc. de D. 127. b. Vt si iam conceda-
 mus aliquid uim cælestem ad eos, qui in terra gignuntur,
 pertinere. de Or. 109. a. Talem uerò existere eloquentiam
 non cognitis rebus omnibus, quæ in tantam prudentiam
 peruenirent, non potuisse confirmo. Att. 123. b. Eodemq;
 pertinet, quod causam eius probō.
 Pertinet, tinebat, attinet, spectat, attingit, ualet, partes
 meæ præcipue sunt, hoc officij præcipue meum sunt, alie-
 num non est à me, penes me est, curationis meæ est. pro
 Mar. 135. b. Id autè etiam si tunc ad te, ut quidam falso pu-
 tant, non pertinebit, nunc certè pertinet, te, etc. At. 41. a.
 Idq; ad multa pertinet meis, ut in Epitro consistere mus.
 de Or. 92. a. Omnes res, quæ ad dicendum pertinent. de Fin.
 30. a. Cum autem processit paulum, et quatenus quidq;
 se attingit, ad seq; pertinet, perstringere cepit, tum, etc.
 de Fin. 115. a. At enim iam dicitis uirtutē non posse consti-
 tui, si ea quæ extra uirtutem sunt, ad beatè uiuendum per-
 tineat. et 114. b. Cetera credo uelis, quæ ad colendam ui-
 tem attinebunt. pro Cor. 61. b. Nec uerò hec oratio mea
 pertinet ad infirmandum socius Gaditanorum. Ep. 145. a.
 Inuereas, quæ ad dignitatem tuam pertinere arbitror, di-
 ligenter curabo. de Orat. 205. a. Hec ars latè patet, et ad
 multos pertinet. et Off. 118. b. Hoc latissimè patet, ad plu-
 rimosq; pertinet. de D. 128. b. Ad rem pertinet quomodo
 celo affecto quodq; animal oritur. de N. 71. b. Vtstri hec
 confirmant interpretando quorsum quicq; pertinet. de
 Cl. 193. a. Quod autè plures à nobis nominati sunt, eò per-
 tinuit, quod intelligi uolui. et c. de Or. 154. a. Dum illa ad
 hanc civilem scientiam, quod pertinet, et quam intuentur,
 transferamus. Ep. 39. b. Hoc eò pertinet, ut, etc. de Finib.
 36. a. Intelligere quod aliquid pertinet. Epist. 78. b. Atque
 hec eò pertinet oratio, ut, etc. I. V. 240. b. Summa illuc
 pertinet, ut sciatis, etc. de N. 60. b. Quod eò credo ualde
 adme? et pro Dom. 217. b. Sed quid ad te? de Nat. 103.
 b. Muscam philosophi non esse: id est, ad philosophum
 non pertinere. At. 261. a. Nostræ gratitatis est, etc. id est,
 ad nostram gratitatem pertinet. Aedes telluris est cura-
 tionis meæ. I. Curatio.
 Pertractatio, omis, usus, tractatio, explicatio. de Orat.
 89. a. Sine multa pertractatione rerum omnium. et 100.
 b. Poetarum pertractatio.
 Pertractatus, a, um, perpectus, exploratus. Tuscul.
 97. a. Perceptas penitus et pertractatas humanas res
 habere.
 Pertractato, as, tracto, explico, uerfo, peruoluto. de
 D. 118. a. Ostenta resstant, ut tota aruspicia sit pertracta-

ta. et de N. 3. b. Dare se ad totam philosophiam pertractan-
 dam. de In. 67. a. Facilius autem ad inuentionem animus
 incedet, si gesti negocij et suam et aduersarij narratio-
 nem sepe et diligenter pertractabit. de D. 107. a. Qui ea
 uentorum consequentiam diuturnitate pertractata nota
 uerunt. de Or. 104. a. Oratorem dicendo peragere per
 animos hominum, sensus mentesq; pertractare. Parad.
 125. a. Aliquis barbatus mululos exceptans de piscina,
 et pertractans.
 Pertristis, ste. de D. 83.
 Pertumultuosus. Epist. 244.
 Perturbat, de In. 3. et 48. et Or. 208.
 Perturbatio, omis, afflictio animi, motus animi turbu-
 dus, Græcæ wædes dolor, cōfusio. Tus. 191. b. et 195. a. et
 211. a. quæ Græci wædes, melius Latini perturbationes
 appellant, quàm Græci, qui morbos uocant. Tus. 219. a. et
 211. b. Zeno perturbationem ita definit, ut perturbatio sit
 (quod wædes ille dicit) auersa à ratione contra naturam
 animi commotio: uel breuius, ut perturbatio sit appetitus
 uehementior. Tus. 216. a. Perturbationes sunt, ut paulo en-
 tē diximus, turbidi animorum concitatio, motus, auersi à
 ratione, inimici mētis uitæq; tranquillæ. Off. 27. b. Pertur-
 bationes fugamus: id est, motus animi nimios, rationi non
 obtemperantes. de Fin. 203. a. Cum illa quæ ex elementis tur-
 bulentia et rationis expertia infecerint, ratione depulerit.
 de Or. 124. b. Impetu quoddam animi, et perturbatione po-
 tius quàm consilio aut iudicio regi. Off. 13. b. Nulli neq; ho-
 mini, neq; perturbatione animi, neq; fortune succumbere
 oportet. Off. 13. b. Si cauebimus ne in perturbationes exca-
 mmationesq; incidamus. At. 87. a. Equilè sum magna ani-
 mi perturbatione cōmotus. de Or. 128. b. Illud genus ora-
 tionis non cognitionem iudicis, sed perturbationem requi-
 rit. de D. 93. b. Ut nihil sit, quod errorem animis perturba-
 tionemq; afferat. pro Cl. 28. b. Timor rei, perturbatio,
 suspensus incertusq; uultus, crebra coloris mutatio, quæ
 erant antea suspiciosi, hæc aperta et manifesta faciunt.
 I. A. 214. b. Quid est enim tumulus, nisi perturbatio tanta,
 ut maior timor oriatur. pro Fl. 164. b. Videtis in quo mo-
 tu temporum, quanta in conuersione rerum et perturba-
 tione uersemus. de Fat. 140. a. Cum omnes post interitum
 Cesaris nouarū perturbationū cause quæri uiderentur.
 Att. 263. a. Magnam rerū perturbationē fore. Par. 120. a.
 Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atq;
 ordinis. Off. 19. a. Omnis perturbatio et rerum motus cer-
 nitur. Off. 28. a. Quæ cum aliqua perturbatione fiunt, ea
 neq; cōstanter fieri possunt, nec ab ijs qui adsunt approba-
 ri. Off. 5. b. Qui iniuste imperū quæpiā facit, aut ira, aut
 perturbatione incitatus, etc. Off. 14. a. Vacandū est om-
 ni animi perturbatione, tū cupiditate et metu, tum etiam
 ægritudine et uoluptate animi, et iracundia. Off. 36. b.
 Cohibere motus animi turbatos, quos Græci wædes, de
 N. 1. b. Perturbatio uitæ et magna cōfusio. de D. 128. a. Cæ-
 li perturbatio. (Serent as. I. P. 234. b. Tanta perturbatio
 ualitudinis tua. Tus. 195. b. Perturbationes quatuor sunt,
 uoluptas, libido, metus, ægritudo. de Fin. 97. b. Perturba-
 tiones genere sunt quatuor, partibus plures, ægritudo, for-
 mido, libido, letitia. Tus. 195. b. Perturbationes quas in ui-
 ta hominum stultitia quasi quasdam immitit furias. Ac.
 34. a. et Tus. 136. b. et 237. b. Perturbatio, concitatio ani-
 mi uel commotio, uel permotio. (Sedatio animi.
 Perturbatrix, cis, de L. 163. b. Perturbatrix harum om-
 nium rerum Academia.
 Perturbatus, a, um, confusus. (Integer, quietus, de
 Or.

Or. 123. b. At. 124. b. Quod me magno animi motu perturbationem putas, sum equidem, sed, etc. de D. 93. a. Nunc onusti cibo et uino, perturbata et confusa cernimus. de D. 133. b. Somniantium uisa, quae multo etiam perturbatiora sunt.

Perturbo, as, turbo, confundo, misceo, permisco, perturbationem affero, commoueo, concito. pro Syl. 177. b. Cincius est ab eo in Hispaniam missus, ut eam provinciam perturbaret. et contra Rul. 65. a. Ciuitas perturbata seditionibus. de Or. 147. a. Non discerptis sententijs, non praeposteris temporibus, non confisis personis, non perturbato ordine. de Ar. 254. a. Id ita perturbatum, itaque permutatum est, ut, etc. pro Dom. 220. a. Ita perturbatis sacris, contaminatis gentibus factus es filius, etc. de Clar. 185. a. Ut perturbent aetatum ordinem. de Orat. 103. b. Nec uero istis tragœdijs tuis Crasse perturbor. pro Cl. 28. a. Tum uero ita sum perturbatus, ut omnia timerem. pro Rab. 93. b. Nec me clamor iste commouet aut perturbat. pro Mil. 101. b. Milo magis de reipub. salute, quam de sua perturbatur. Orat. 203. b. Alterum quo perturbatur animi et concitantur. ad Her. 26. b. Ut cum praecipitein perturbetis ex ciuitate.

Perturpis, pe, pro Cel. 48. Peruado, dis, peruenio, permanso. I. V. 161. b. Cernitis iudices quantum incendium per agros peruaserit. pro Pom. 8. b. Opinio, quae per animos gentium barbararum peruaserat. pro Pom. 12. a. Nulla ora est tam deserta, quod non illius diei fama peruaserit. pro Syl. 177. a. Quas oras maxime quasi morbus quidam illius furoris peruaserat. I. V. 236. b. Pars eius belli in Italiam nulla peruasit. de N. 55. a. Nequid in aures, quod noceat, possit peruadere. I. V. 85. 30 a. Quacumque iter fecit, ut quaedam calamitas peruadere uidebatur.

Peruagatisimus, ma. Or. 210. Peruagatus, a, um, diuulgatus, peruulgatus. de In. 53. b. Hec causa apud Graecos peruagata est. pro Planc. 268. b. Vulgaris et peruagata declamatio. et Or. 216. a. Res peruagata et uulgata. de In. 67. b. et I. V. 214. a. Pars autem est peruagatior: id est, communior. de Or. 128. a. Commune et peruagatum uitium. de Or. 98. b. De communibus et peruagatis rebus loqui uel audire. de Orat. 160. b. 40 Vulgare, quotidianum, peruagatum. pro Planc. 279. b. Peruagatus, pro diuulgato. et de Orat. 120. a. Peruagata aliter, Peruulgata. Top. 226. b. Longe et late peruagata bona. (Angusta. I. V. 129. b. In re tam clara, tam testata, tam abs te ipso peruagata, tabulas publicas corrumpere auderes aliam, peruulgata. pro Mar. 135. a. Illustri et peruagata fama alicuius rei.

Peruagor, ris, erro. I. V. 255. b. Hic praedonum natura cule peruagate sunt. de In. 76. b. Deinde ne is honos nimium peruagetur. de Leg. 162. a. Molestia, letitia, cupiditates, timores, similiter omnium mentes peruagantur: id est, peragrent.

Peruariè, de Or. 138. Peruehor, euehor, perducor. Tuf. 174. b. Quod utinam uelis passis peruehi liceat. At. 234.

Peruello, lis, uellico. Tuf. 198. b. Fortuna, quae peruelere te forsitan potuerit et pugnare, non potuerit certe uires frangere. de Or. 108. b. Antonius non mihi fuit molestus, quod ius nostrum ciuile peruellit.

Peruenio, nis, deuenio, pertineo, maneo, permanso, perducor, accedo. I. C. 103. b. Si iste quod intendit, in Manliana castra peruenit. de Or. 96. a. Nihil profunt studia perueniendi aliquid, nisi illud quod edo, quod intendas, ferat de-

ducatur; cognoris. At. 15. b. Ad quem propter diei breuitatem non est peruentum. pro Mur. 128. b. Ut eo quod intendit, mature cum exercitu perueniat. pro Sest. 14. a. Marius in oras Africae desertissimas peruenit. Orat. 206. a. Si potuissimus, quod contendimus, peruenire. I. V. 214. b. Peruenit res ad istius aures, nescio quomodo. pro S. R. 44. a. Vide quem in locum remperuenitram putes. I. A. 231. b. Mihi quidem et ille peruenisse uidetur, quoad progredi potuerit fieri hominum amentia. Par. 521. a. Iactam a te nefariam in me iniuriam semper duxi, tamen peruenisse ad me nunquam putauit. pro Syl. 169. a. Nodum ad propositum mihi finem honoris peruenieram. de Cl. 188. b. Cotta alia quadam uia ad eandem laudem peruenerat. At. 122. a. Ne epistola in eius manus perueniret. ad Her. 26. b. Ad paucos ex alijs peccatis inuidia peruenit. de Or. 92. b. Libellus qui me imprudente et inuito excidit, et peruenit in manus hominum. At. 234. a. Ad liberos qui nihil meruerunt, poena parentum peruenit. Off. 38. b. Nisi multorum impunita scelera tulissimus, nunquam ad unum tanta licentia peruenisset. Top. 223. a. Pecunia, quae morte alicuius ad quempiam peruenit iure. pro R. P. 124. a. Nemo unquam quod ea pecunia peruenisset, causam dixit, qui, etc. et 123. b. Quod et ad quos pecunia peruenit. de D. 90. a. Cyrus ad septuagesimum annum peruenit. At. 83. b. Summum erat periculum, ne culpa Senatus res ad tabulas nouas peruenerit. pro Mur. 155. a. Qui nulla conditione in senatum peruenire potuit. de Orat. 134. a. a. Ego tibi hoc confirmo, si Rome manseris, te paucis annis ad maximas pecunias peruenturum. pro Quint. 8. a. Peruenire ad summum sine alterius infamia. et pro R. P. 127. a. In quo spes fuit posse se aliquando ad suas fortunas peruenire. et Epist. 209. b. Peruenire ad nummos. contra Rul. 82. a. Si possit ager iste ad nos peruenire. pro Cec. 293. a. Non ea sola uis est, quae ad corpus nostrum uitamque peruenit, sed, etc. I. V. 129. a. Quid est enim in calamitate residui, quod non ad miseris aratores isto praetore per summam iniuriam perueniret. contra Rul. 70. b. Sine ad illos potestatem, ad te gratiam tui beneficii peruenire. pro Mur. 140. a. Tamen naturae similitudo illius ad te magis, qui ab illo ortus es, peruenire potuit, quam, etc. Q. Fr. 295. a. Sed etiam ad quo ad alios peruenisse putetur humanitas. Epist. 68. b. Si in tua scripta peruenero.

Peruerse, perperam, praepostere. de Nat. 73. b. Multi decorum beneficio peruersentuntur. et de Or. 97. a. Peruerse dicere homines peruerse dicendo consequi. Off. 75. a. Fuit igitur stulta calliditas peruerse imitata prudentiam. Am. 111. b. Plerique peruerse, ne dicam impudenter uolunt, etc. de Or. 97. a. Peruerse dicere. et de In. 43. a. Peruerse abuti aliqua re.

Peruersio, onis, inuersio, perturbatio. ad Her. 34. a. Peruersitas, tis, prauitas. Or. 199. b. Quae est in hominibus tanta peruersitas, ut inuentis frugibus glande usque cantur. Quint. Fr. 397. a. Cum te alicuius improbitas peruersitasque commouerit. Off. 29. b. Ut si quis in foro canitet, aut si qua est alia magna peruersitas. Quint. Fr. 309. b. Alicuius peruersitatem quam humanissime ferre. Epist. 7. b. Incredibilis hominum peruersitas. et Tusc. 190. a. In omni prauitate.

Peruersus, a, um, prauus, praeposterus. pro Quint. R. 50. a. Nihil ab hoc prauum et peruersum produci potest. de Ar. 249. b. Ludi deformati, inquinati, peruersi, conturbati. de Finib. 115. a. Nunc ista separantur, ut distincta sint, quo nihil potest esse peruersius. et Tusc. 238. a. Quo

Quo quid potest dici peruersius: pro Q. R. 54. a. Nisi fortitum peruerso more id facis. pro Mur. 142. a. Peruersa sapientia Tuberonis uel Stoicorum. pro Cl. 32. a. Praeposterus et peruersus. de N. 17. a. Oculi peruersi, ut Strabonit.

Peruerto, tis, euerto. de D. 132. b. et 90. b. Cræsus hominum uim sese peruersurum putauit, peruertit aut suam. et de Ar. 257. b. Tum uisam bellam inmanem quacumque incederet, arbuta, uirgulta, testia peruertere. de Cl. 190. a. Ceciditque cum eos imitari cepit, quos ipse peruerterat. de Ar. 257. b. Quis sacra occulta inexplabili scelere peruertit. pro Cl. 40. a. Quintus Iunius peruertit. ad Her. 5. b. Orestes nisi attulerit facti rationem, peruertit defensionem. Off. 22. a. Quidam propositis malorum et bonorum finibus, officium omne peruertunt. Off. 6. a. Temeritas C. Caesaris, qui omnia iura diuina et humana peruertit.

Peruestigatio, onis, inquisitio. de Or. 85. b. Omnia uel scientiae peruestigatione, uel differendi ratione comprehendere.

Peruestigo, as, inuenio, reperio. I. V. 206. b. Ut canes uenatici optime odorabantur omnia et peruestigabant. de Or. 122. a. Nolite regiones, intra quas uenere, et peruestiges quod queris.

Peruestitus, ta, de Or. 161. Peruetus, Q. F. 320.

Peruicacia, tis, pertinacia. Tuf. 215. a. Mulierostis, peruicacia, liguratio, etc.

Peruido, es, Att. 240. a. Ibi te quam primum peruidere uelim. Ep. 149.

Peruigilatio, onis, uigilia. de Leg. 177. a. Peruigilatio=30 nes nocturna.

Peruigilo, as, pernocto. pro S. R. 35. a. Non orat, ut eam noctem peruigilet?

Peruincio, cis, uincio. Att. 23. a. Restitit et peruiciti Cato.

Peruius, apertus. de N. 39.

Peruigo, gis, uingo. Tuf. 173. a. Tunc iuuenes ueste posita, corpora oleo peruixerunt.

Peruolo, as, pro S. R. 21. b. Decem horis sex et quinquaginta millia passuum peruolauit.

Peruolo, uis, Att. 1. b. Hoc abs te mihi ignosci perue-40 lim. pro Syl. 171. a. Sed scire ex te peruelim, quam obrem, etc. et de Off. 131.

Peruolo, uis, uersor. de Or. 122. a. Ut in his locis peruoluatur animus, quos, etc.

Peruoluto, as, pertracto, euoluo, uoluto. At. 74. a. Peruoluto libris. et de Or. 97. b. I. Scriptor.

Perurbano, nis, de Or. 91.

Peruulgatus, a, um, iactatus, peruulgatus. I. V. 126. a. Res nota, atque apud omnes peruulgata. et pro Cel. 38. b. Sunt enim ista maledicta peruulgata in omnes. I. V. 129. 50 b. In re tam clara, tam testata, tam ab te ipso peruulgata. aliter, peruulgata. pro Mil. 107. a. Peruulgatus ciuitatis sermo. et de Fin. 90. b. Res peruulgata. et Ep. 71. b. Consolatio peruulgata.

Perustus, a, um, excustus. Epist. 210. a. Homo perustus. Perutillus, le. Att. 152.

Peruulgo, gis, diuulgo. pro Syl. 175. a. Illas tabulas describi ab omnibus statim librarijs, diuulgi passim et peruulgari atque edi populo imperaui. de In. 76. b. Praemia uirtutis cum improbis communicari, et cum mediocribus hominibus peruulgari non oportet. de Orat. 106. b. 60 Veteres illi peruulgari artem suam noluerunt. Att. 202. a. Tu uero, peruulga Hercium. de Fin. 67. a. De re in mala

gus peruulgata loquitur. pro Cel. 45. b. Mulier, quae se omnibus peruulget.

Pes, ais. de Vin. 198. b. Pedes et membra gradiendi. de Orat. 87. a. Sed quod ille diuissimis pedibus fecit, ut se abijceret in herba, etc. id meis pedibus certe concedi est equius. pro Quint. Rab. 49. b. Sese mensum pedibus aibat passuum CCC. millia. Att. 256. a. Brutus pedibus ad me statim. Att. 41. a. Alter pedibus in Macedoniam uenire id est, equo. et I. V. 94. a. Pedibus ire et reuerti. de Sen. 83. b. Ingredi iter pedibus uel equo. In Vat. 31. a. b. Cum iter illud Hispaniense pedibus ferre cõfici soleat. Post. 205. b. Ne quis pedibus tret, ne scribendo adisset. At. 122. a. Pollucem seruum a pedibus meum Romam misi. de D. 114. b. Quod ante pedes est, nemo spectat, coeli scrutantur plagas. de Orat. 257. b. Transilire ante pedes posita, et aha longe repetita sumere. pro Cccin. 290. b. Si in fundo pedem posuisses, statim tibi esse percundum. I. A. 169. b. Nihil erat in terris ubi in tuo pedem poneret. et ibid. Pedem ponere, uestigium imprimere. de Vinib. 121. a. Sapientia ubi pedem poneret, non habebat. Att. 215. b. Pedem in Italia uideo nullum esse, qui non in istius potestate sit: id est, locum. pro Deiot. 151. a. Nunquam a te pedem discessit. pro Planc. 269. a. Non possum magis pedem conferre, ut aiunt, aut propius accedere. et Epist. 162. a. Referre pedem. et de Orat. 104. b. Supplodere pedem. Att. 65. a. Per me ista pedibus trahantur. Epist. 210. a. Trahantur per me pedibus omnes rei non laboro. Epist. 109. b. Propter res tuas ita contractas, ut nec caput, nec pedes: equidens uellem uti pedes haberent, ut aliquando redires. pro Sest. 8. b. Projicere se ad pedes alicuius. et Att. 55. a. Abijcere se ad pedes alicuius. I. V. 262. a. Mater mihi ad pedes misera aiauit. Quint. Fr. 312. a. Furnius praefens ad pedes unius cuiusque iacens. Att. 156. b. Alter, qui nos sibi quondam ad pedes stratos, ne subleuabat quidem. Antequam, 196. b. Quibus sigillatim sepe supplex ad pedes iacui. et Post. 200. b. Cum Cn. Oppius ad pedes flens iaceret. pro Sest. 28. a. Frater uolutatus est ad pedes inimicorum. de Orat. 157. b. Pes in nauitid est funis quo uelum tenditur, et remittitur, pro gubernatoris uoluntate. Orat. 215. a. Pes qui adhibetur ad numeros, partitur in tria, ut necesse sit, etc. Orat. 160. a. Pedes heroi tres, dactylus, anapestus, et spondæus. de Orat. 159. b. Cum sint numeri plures, iam tum et trocheum segregat ab oratione Aristoteles. et 160. a. Quare primum ad heroum nos dactyli et anapesti et spondæi pedem inuitat. Orat. 218. a. Iam pæan, quod plures habeat syllabas quam tres, numerus quibusdam non pes habetur. Orat. 216. a. Pedes non syllabis, sed temporibus et interuallis, et spacijs metiendi. de Orat. 107. b. Histrio astrictus certa quadam numerorum modo ratione et pedum. Att. 9. b. Accidere ad pedes omnium sigillatim. Att. 22. a. Noli de uno pede sororis queri, licet etiam alterum tollas. Att. 123. b. Cui tali in re libenter me ad pedes abijcissim. et 204. b. Nam quomodo nunc est, pedem ubi ponat in suo non habet. et 255. a. Pestanum et Vibonensem utrunque pedibus et equis transmissimus. I. A. 189. a. Hodie in possessionem libertatis pedem ponimus. I. A. 241. a. Perferre pedem. pro Lig. 141. a. Prohibiti estis in provincia uestra pedem ponere.

Pesimic, sentire de republica. I. A. 174. de Or. 116.

Pessimus, ma. Epist. 168. a. Att. 182. 184. 224. pro Q. Ros. 50. et 173. de In. 111.

Pessimus, oppid. de Ar. 250. a. Qui Pessimus tunc ipsum sedem domiciliumque matris deorum uastatis.

Pesista

Pestimuntius, sacerdos matris magna, pro Sest. 13. b. Pestunio, das, conculco, protero. apud Quintilianu. Pestifer, a, um, perniciosus, pro Dom. 230. a. Pestifer ciuis, et de Or. 10. 4. b. Pestiferi ciues. At. 132. a. Bellum magnum et pestiferum. de Fin. 105. b. Pestiferum uitium, pro Dom. 213. a. Pestifer ac furestus tribunatus. de Ar. 255. b. Viper a uenena et pestifera. I. A. 184. a. Cuius a Brundisio crudelis ac pestifer reditus timeretur. Post. 204. b. Quem habuit ille pestifer annus maxime fidelem. de N. 32. b. Accessus ad res salutaris a pestiferis recessus. et 50. a. A pestiferis et nocentibus rebus refugere. Att. 32. b. Ad res pestiferas aditus sibi comparant. Pestifer, perniciosus. de L. 171. b. Multa pestifer et perniciosus fescuntur in populis. Pestilentis, tis. de D. 97. a. Sunt partes agrorum alie pestilentis, alie salubres. Epist. 72. a. Hoc grauisimo et pestilentissimo anno. Par. 233. a. Locus pestilentis. (Salubris contra. Rul. 82. a. Ager celo ac loco calamitosus. Pestilentia, tie. (Salubritas. de D. 114. b. Epist. 232. b. De loco nunc quidem abiit pestilentia, sed quandiu fuit, me non attingit. et de Nat. 28. b. Vastitas, pestilentia, et contra. Rul. 80. a. Ager propter sterilitatem incultus, propter pestilentiam uastus atq; desertus. et 63. b. Inuidia aut pestilentia possessores. de D. 107. b. Quorum ex habitu et colore tum salubritatis, tum pestilentia signa percipi. Off. 56. b. Causa eluisionis pestilentia, uastitatis, beluarum etiam repentine multitudines. Pestis, stis, perniciosa. Off. 36. a. Nulla tam detestabilis pestis est, que non homini ab homine nascatur. pro Rab. 90. b. Pestis ac perniciosa ciuitatis. et I. C. 19. 4. a. Cum tua peste atq; pernicie proficiscere, et pro Sest. 10. a. Illa furia ac pestis patrie. de Ar. 244. a. et pro Dom. 213. b. Cum his exitiosis prodigijs, ac penes huius imperij pestibus, et pro Syl. 181. b. Finesta reip. pestis. Ep. 64. a. Quaedam pestes hominum laude aliena dolentium. de N. 21. b. Ibes auertunt pestem ab Aegypto. de N. 73. a. Sibi ipsa uersariam pestem machinatur id est, maximam uim anguit. de Orat. 8. 5. a. Fructus a communi peste depulsi, in nosmet ipsos redundarunt. Petasatus, a, um. Ep. 253. b. Sed petasati ueniunt, comites ad portam expectare dicunt. Petosio, stis, peto. Tus. 188. b. Qui hanc laudem petosunt, nullum fugiunt dolorem. de D. 83. b. Menteq; diuina caelum terrasq; potest. Petio, onis, actio priuata. de Clar. 166. a. At ego tibi non soluam, nisi prius a te caueo, amplius eo nomine neminem cuius petio sit petiturum. et pro Q. R. 54. a. Et tibi integram petitionem reliquit. Petio, istus, coniectio, percussio. Orat. 219. b. Sed nec oratio facit plagam grauem, nisi petio fuerit apta. I. C. 100. b. Ego huius petitiones ita coniectas, ut uitari non posse uideretur, parua quadam declinatione effugi. Q. de Pet. Petio consilatus id est, ambitus. Petitor, oris, actor. Part. Sed accusatorem pro omni actore et petitore appello. At. 1. b. Petitorum hac est ad huc informata cogitatio. pro Q. R. 52. a. Petitor. (Reu. et de Cl. 166. a. Petitor id est, cuius petio sit. pro Cecin. 286. a. Praetor nunquam petitori praestituit, qua actione illum uti uelit. pro Q. 3. a. Possimus petitoris personam suscipere, accusatoris deponere. I. Pignerator. Peto, tis, posco, postulo, quero, queso, contendo, exproscio, implo, expeto, appello, uado, quasi inuado uel aggreddior feruendi causa, repeto. L. V. 114. b. Iste petiit a rege,

et cum pluribus uerbis rogat, ut, et c. pro Q. 114. a. Cui is a me peteret, et summe contenderet, ut, et c. Ep. 206. b. Quapropter a te etiam atq; etiam pro nostra summa coniunctione, proq; tua in me perpetua et maxima beneuolentia maiorem in modum peto atq; contendo, ut, et c. I. V. 215. a. Id sibi ut donaret rogare, et uehementer petere cepit. I. V. 191. a. Petiuit in beneficio loco et gratie, ut, et c. de Or. 98. a. Similiter nunc petes a Crasso, ut, et c. et ibi. Non dubitares rogare dominum, ut, et c. Petere praedium uel auxilium ab aliquo. I. Auxilium. Ep. 178. a. Peto a te, ut eum conseruati uelis. Ac. 40. a. Que docti a Graecis petere mallent, in docti ne a nobis quidem accipiunt. de In. 55. a. Sumopere sapientia petenda est. de Fin. 75. a. Que est ista laus, que possit esse macello peti? Or. 202. a. Qui eloquentie principatum petit. pro Ar. 188. b. Ex his studijs delectatio sola petitur. Ep. 71. b. Literis utor, non ut ab ijs medicinam perpetuam, sed ut exiguum doloris obliuionem petam. de Clar. 243. b. Hac dixi breuius quam res tebat. de Or. 154. a. Ex his tantum quantum res petit, baurienu. Or. 219. b. Gladiatores et uitando caute, et petendo uehementer omnia faciunt utiliter ad pugnam et ad aspectum ueniunt. pro Mur. 136. b. Caput et collum petere. pro Mil. 170. a. Petere iugulum alicuius. pro S. R. 19. b. et 43. b. Petere sanguinem et uiscera alicuius. Item. Cuius latus uicino ille petebat. I. C. 9. 2. b. Quotienscunq; me petisti, per me tibi obstiti, nunc temp. uniuersam petis. et de Ar. 254. b. Petita est autoritas uestra. ad Her. 29. a. Bonorum insidiatores atrocitudo uitam innocentissimi cuiusq; petijtis. Item ibi. Quos tantopere timeat, eos necesse est, ut quoquo modo possit, uenescio petat. et 28. b. Qui si iussisset homo, nunquam tam crudeliter uitam hominis petisset. de In. 46. a. Petere poenas ab aliquo. pro Q. R. 45. a. Pecuniam non ex tuis tabulis, sed ex aduersarijs petis. At. 85. a. Petere praesidium alicui. Q. Fr. 316. a. M. Curium Tribunatum ab Cesare petiuit. Q. Fr. 317. a. Praesidium firmissimum petebamus ex optimi et potentissimi beneuolentia ad omnem statum nostrae dignitatis. Att. 23. b. Qui me epistola petiuit, ad te, ut uideo, cominus accessit. pro Deiot. 14. 9. a. Vnde pudoris exempla peterentur. de Fin. 77. b. Eamq; morte ardentiore studio peteret, quam Episcopus uoluptatem petendam putat. pro Cl. 39. b. et 37. b. Petere multam ab aliquo. Orat. 219. b. Petere ueniam. Q. de Pet. 213. b. Petere honores. At. 42. a. Fortasse alium cursum petiuit. de Or. 98. b. Vt illi unde peteretur, uetus atq; inuisitata exceptio daretur. de In. 59. a. Remotum est, quod ultra quam satis est petiuit id est, repetitur. pro Cec. 286. b. Aliius initium rei alicuius demonstrande petere. Petere, pro ire. de N. 51. a. Grues loca calidiora petentes, mare transmittunt. At. 154. a. Crotonem petemus. et Epist. 235. a. Per Macedoniam Cyzicum petebamus. Off. 62. a. Naues Rhodum petentes uidi. pro Plan. 280. a. Iter a Vibone Brundisium petere contendi. Item ibi. Dyrhachium petere contendi. Petrinum, ni. Lepta uilla fuit. Ep. 92. b. Petriini, ex Petriino. L. V. 167. b. Petulans, tis, proteruus, procaax. de Or. 137. a. Si quis mihi maledicit, petulans et plane insanus uidetur. de Fin. 61. b. Alij appetendo omnia petulantes, alij audaces, proterui. Par. ad. 119. b. Lapsa est libido in muliere ignota, dolor ad pauciores pertinet, quam si petulans fuisset in alia qui nobili uirgine. pro Mur. 127. a. Nullum eius petulans dictum in uita profertur. pro Syl. 180. b. Audax petulans, libidinosus, et de In. 66. a. Turpis, cupidus, patulans,

Phaselis, a, um, Phaselide dicti pop. Phatnae, arum. Stelle in Caicri signo, que Presepe a Latinis dicuntur. In prognosticis, teste Prisc. Astantem tenuit que cadent lumina Phatnae. Phencate, pop. de N. 70. b. Phera, arum, urbs Thessaliae nobilis. de D. 91. b. Phercus, a. Off. 37. de In. 80. de N. 74. Phereceides, a, um. de D. 114. b. I. Puteus. Phidias, die. de Clar. 185. b. Vt Phidia signum simul aspectum et probatum est. et 188. b. Mineruae signum ex ebore pulcherrimum Phidia. Phiditia, orum. Lacedemoniorum conuicia. Tuscul. 247. a. Philautia, tie, amor. At. 208. a. Nisi forte me communitis phautia decipit. Tus. 240. a. In hoc enim genere neficio quo pacto magis quam in alijs suum cuiq; pulchrum est, adhuc neminem cognoui poetam (et mihi fuit cum Aquilio amicitia) qui sibi non optinere uideretur. sic se res habet: te tua, me delectant mea. de Or. 145. b. Minime sibi quisq; notus est, et difficillime de se quisq; sentit. Off. 6. b. Facile poterimus, nisi nos ualde amabimus, iudicare. Off. 48. a. Homo ipse de se bene existimans, se seq; diligens. At. 283. b. Ego autem (sed erro fortasse) nec tamen is sum, ut mea me maxime delectent, nihil mihi uideor hoc bello fuisse prudentius. Philippicae, arum. Att. 21. a. Philippicae orationes Demosthenis. et ad Brut. 91. a. Video te delectari philippicis nostris. Phalaris, a, um. I. Cum aliquo facere, col. 1. et Facere cum aliquo, col. 699. Philocteta, tie, et Philoctetes, tie. de Fin. 232. a. Ea perferant, que Philoctetam uidentur in fabulis, qui cum cruciaretur non ferendis doloribus, pro pagabat tamen uitam aucupio sagittarum, congebat tardus celeres stans uolantes, ut apud Actium est. de Fat. 147. a. Philoctetes serpenitis morsu ulceratus, in insula Lemno relictus est. de Rep. Nimum te laborare doleo, et meliorem ciuem esse quam Philoctetam, qui accepta iniuria, illi spectacula querebat, que tibi acerba esse uideo. Philoctetaw clamor. de Fin. 84. b. et Tus. 187. a. Philologia, gie, studium uel amor sermonis. Ep. 264. b. Non est enim sciuntus iocus a philologia et quotidiana ouerba. Att. 32. b. Ne et opera et oleum philologiae nostrae perierit. Phyllogia, tie. I. Mulierofitas. Philologus, gi. Att. 207. b. Homines nobiles, sed nullo modo philologi. Q. Fr. 313. a. Nos autem ita philologi sumus, ut uel cum fabris habitare possimus. Philomelum, li, urbs. At. 79. Ep. 37. Philomelensis, I. V. 191. Philosophia, phie, studium uel amor sapientie. Off. 33. b. Nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari uelis, quam studium sapientie. de Leg. 168. a. Sapientia, a cuius amore graeco uerbo philosophia nomen inuenit. Tus. 161. b. Philosophia omnium mater, artium donum, et inuentum decorum. et de Or. 85. a. Philosophia laudandarum artium omnium procreatrix, et quasi parens. de Or. 148. a. Omnis optimarum rerum cognitio, atq; in ijs exercitatio philosophia nominatur. de Fin. 90. b. Ars est enim philosophia uitae. de Cl. 195. a. Philosophia mater omnium benefactorum, beneq; dictorum. Tus. 191. a. Est profecto animi medicina philosophia. Tus. 177. a. Cultura animi philosophia est, que extrahit uicia radicitus, et c. I. P. 95. a. Phlophia

Phaselis, a, um, Phaselide dicti pop. Phatnae, arum. Stelle in Caicri signo, que Presepe a Latinis dicuntur. In prognosticis, teste Prisc. Astantem tenuit que cadent lumina Phatnae. Phencate, pop. de N. 70. b. Phera, arum, urbs Thessaliae nobilis. de D. 91. b. Phercus, a. Off. 37. de In. 80. de N. 74. Phereceides, a, um. de D. 114. b. I. Puteus. Phidias, die. de Clar. 185. b. Vt Phidia signum simul aspectum et probatum est. et 188. b. Mineruae signum ex ebore pulcherrimum Phidia. Phiditia, orum. Lacedemoniorum conuicia. Tuscul. 247. a. Philautia, tie, amor. At. 208. a. Nisi forte me communitis phautia decipit. Tus. 240. a. In hoc enim genere neficio quo pacto magis quam in alijs suum cuiq; pulchrum est, adhuc neminem cognoui poetam (et mihi fuit cum Aquilio amicitia) qui sibi non optinere uideretur. sic se res habet: te tua, me delectant mea. de Or. 145. b. Minime sibi quisq; notus est, et difficillime de se quisq; sentit. Off. 6. b. Facile poterimus, nisi nos ualde amabimus, iudicare. Off. 48. a. Homo ipse de se bene existimans, se seq; diligens. At. 283. b. Ego autem (sed erro fortasse) nec tamen is sum, ut mea me maxime delectent, nihil mihi uideor hoc bello fuisse prudentius. Philippicae, arum. Att. 21. a. Philippicae orationes Demosthenis. et ad Brut. 91. a. Video te delectari philippicis nostris. Phalaris, a, um. I. Cum aliquo facere, col. 1. et Facere cum aliquo, col. 699. Philocteta, tie, et Philoctetes, tie. de Fin. 232. a. Ea perferant, que Philoctetam uidentur in fabulis, qui cum cruciaretur non ferendis doloribus, pro pagabat tamen uitam aucupio sagittarum, congebat tardus celeres stans uolantes, ut apud Actium est. de Fat. 147. a. Philoctetes serpenitis morsu ulceratus, in insula Lemno relictus est. de Rep. Nimum te laborare doleo, et meliorem ciuem esse quam Philoctetam, qui accepta iniuria, illi spectacula querebat, que tibi acerba esse uideo. Philoctetaw clamor. de Fin. 84. b. et Tus. 187. a. Philologia, gie, studium uel amor sermonis. Ep. 264. b. Non est enim sciuntus iocus a philologia et quotidiana ouerba. Att. 32. b. Ne et opera et oleum philologiae nostrae perierit. Phyllogia, tie. I. Mulierofitas. Philologus, gi. Att. 207. b. Homines nobiles, sed nullo modo philologi. Q. Fr. 313. a. Nos autem ita philologi sumus, ut uel cum fabris habitare possimus. Philomelum, li, urbs. At. 79. Ep. 37. Philomelensis, I. V. 191. Philosophia, phie, studium uel amor sapientie. Off. 33. b. Nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari uelis, quam studium sapientie. de Leg. 168. a. Sapientia, a cuius amore graeco uerbo philosophia nomen inuenit. Tus. 161. b. Philosophia omnium mater, artium donum, et inuentum decorum. et de Or. 85. a. Philosophia laudandarum artium omnium procreatrix, et quasi parens. de Or. 148. a. Omnis optimarum rerum cognitio, atq; in ijs exercitatio philosophia nominatur. de Fin. 90. b. Ars est enim philosophia uitae. de Cl. 195. a. Philosophia mater omnium benefactorum, beneq; dictorum. Tus. 191. a. Est profecto animi medicina philosophia. Tus. 177. a. Cultura animi philosophia est, que extrahit uicia radicitus, et c. I. P. 95. a. Phlophia

1347

PH

Philosophia uirtutis continet et officij et bene uiuendi disciplina, quam qui proficitur, grauissimam mihi sustinere personam uidetur. de Sen. 77. b. Numquam igitur satis dignè laudari philosophia poterit, cui qui pareat, omne tempus etatis sine molestia possit degere. de Vu. 204. a. Qui bus ex rebus philosophia adepti sumus, quo bono nullum optabilius, nullum præstatius, neque datum est mortalium generi deorum concessu atque munere, neque dabitur. Tusc. 275. a. Philosophia paucis contenta iudicibus, multitudinem consilio fugiens. de D. 125. a. In philosophia nihil debet esse commentitij fabulis loci. Or. 201. b. In philosophia plurimum inter est, quem admodum dicat, ubi res spectatur, non uerba penduntur. Tusc. 164. a. Philosophia commentatio mortis. de Or. 191. a. Ista prepotens et gloria sa philosophia. Or. 198. a. Sine philosophia non posse fieri eum quem querimus eloquentem. et ibi. Nec uero sine philosophia disciplina genus et speciem cuiusque rei ceruere, neque eam definiendo explicare, nec tribuere in partes possumus, nec iudicare quæ uera, quæ falsa sunt, neque ceruere consequentia, repugnata uidere, ambigua distinguere. de D. 109. a. Philosophia uir bonus et fortis efficiatur. Offic. 53. a. Totam philosophiam, mi Cicero, frugifera et fructuosa est, nec ulla pars eius inculta ac deserta est. de Or. 90. b. Philosophia in tres partes distributa est, in naturæ obscuritatem, in differendi subtilitatem, in uitam atque mores. de Clar. 167. b. Philosophia, non illa de natura sed hæc, in qua de bonis rebus et malis deus hominum uitam et moribus disputat, tum primum inuenta dicitur. Or. 200. b. Inest enim natura philosophia in huius uiri mente quædam. Ep. 247. a. et Tusc. 228. b. Philosophia laus. et Ep. 197. a. de philosophia multa et pulchra. de Or. 123. a. et de Or. 110. b. Contra philosophiam. de Or. 91. a. Apollonius Rhodius irridebat et contemnebat philosophiam. de Or. 123. a. Philosophia, sicut Zethus ille Pacuianus, prope bellum indicere. Off. 34. b. In antiquissima nobilissimaque philosophia uersari. de Orat. 132. b. Exercitatio propria duarum philosophiarum.

Philosophicus, a, um. Tusc. 251. b. A Bruto impulsus sumus ad has philosophicas scriptiones. Epist. 181. b. Vt hæc philosophorum scriberem, tu me impulisti.

Philosophor, aris. philosophiam colo. de Fin. 106. a. de Or. 123. b. Decreui philosophari, ut Neptolemus apud Emium, paucis: nam omnino haud placet. et de Fin. 39. a. Quibusdam totum hoc displicet philosophari. I. A. 256. b. Sed tam se colligit, et ad extremum incipit philosophari. de N. 2. a. Et cum minime uidebamur, tum maxime philosophabamur. de Cl. 195. b. Admirabili quodam ad philosophandum studio concitatus. Postquam. 207. a. Cum Graeculis philosophari. Tusc. 167. b. Quæquam quid opus sit in hoc philosophari, cum rem non magnopere egere philosophia uideamus.

Philosophus, phi. physicus, natura interpres, magister uirtutis, qui rerum cognitione doctrinamque delectatur. Tusc. 229. b. Pythagore ingenium et eloquentiam cum admiratus esset Leonem, quesitum ex eo, quæ maxime arte consideret, at ille artem quid se scire nullam respondit, sed esse philosophum. de Fin. 52. b. Et tamen à philosopho si afferat eloquentiam, non asperner: si non habeat, non admodum flagitem. et 94. a. de oratione philosophorum. de Or. 103. a. Philosophus, qui de sua uia ac sapientia unum penè omnia proficitur, est, qui omnium rerum diuinarum atque humanarum naturam causamque noscit, et omnem bene uiuendi rationem tenet ac persequitur. de Orat. 103. b.

PH

Philosophi, qui omnia sicut propria sua esse atque à se possideri uolunt. de N. 75. b. Philosophi rerum auctores, non fabularum. de Or. 114. a. In philosophos uerbo si quando incidit, nullum prorsus uerbum intelligo, ita sunt angustis et concisis disputationibus illigati. Or. 201. a. Philosophorum mos tenuiter differendi. Off. 52. a. Sed de hoc toto genere commodius à quibusdam optimis uiris ad medium ianuæ sedentibus, quam ab illis philosophis ulla in schola disputatur. de D. 133. a. Sed nescio quomodo nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum. Tusc. 224. b. Philosophi magistrum uirtutis. de Or. 95. b. Sententia philosophorum. de N. 59. b. Socrates princeps philosophorum. de Orat. 148. b. De multis generibus philosophorum.

Philotheoros, qui studio nouas semper uisendi terras regionesque tenetur. Ep. 102. b.

Phlegeton, fluuius apud inferos. I. Acheron.

Phliastij, pop. At. 90. b. Phliastios dict sciebam. et Tusc. 229. b.

Phliastus, a, um. Tusc. 230. a. Post hunc phliastium feruntur Phlius, uitis oppidum. Tusc. 229. b.

Phœbus, bi. Sol. de D. 84. a. Quid uero Phœbi sax tris, nuncia belli.

Phœnicia, a, e. regio Syriae. I. A. 238. a.

Phœnicis, a, um. oppidum. Off. 38.

Phœnicis, pop. de N. 47.

Phœnix, apud Homerum Achilles magister. de Orat. 100. b.

Phocij, pop. I. P. 100. b.

Phorcis, nis. de N. 201. b. Saturnus, Phorcis, et Ops, fratres, Oceani Terræque filij.

Phosphoros, Veneris stella. de N. 36.

Phreneticus, a, um. demens, insaniens. de D. 97. b. Nec cardiacis hoc tribuendum est, nec phreneticis.

Phrygia, gie. Or. 199. a. Caria, Phrygia, Mysia.

Phrygius, a, um. Phryx. Q. Fr. 293. b. Paconius nescio quis homo, ne Graecus quidem, at Mysius, aut Phrygius potius. de D. 103. a. Qui sono quodam uocum et Phrygijs cantibus incitantur.

Phryx, a, um. pro Fl. 154. b. Ignotissimus Phryx, pro Fl. 159. b. Prouerbum, Phrygem plagis fieri meliorem.

Phthia, thie. Achillis patria. de D. 91. a.

Phthiota, a, e. Tusc. 152. b. Pherecrates quidam phthiota senex.

Phylarchus, chi. Tribunus, potest etiam gentis nomen esse. Arabes enim quidam Phylarchi à Strabone numerantur. Ep. 240. a. Iamblicus Phylarchus Arabum.

Physica, a, e. explicatio naturæ. de Fin. 105. a. Ad eas uirtutes, Dialectica etiam adiungunt, et Physicam. Item ibi. Physica quoque non sine causa tributus est honos, propterea quod, et cetera. Item ibi. Nec quanta dijs gratia debetur, sine explicatione naturæ intelligi potest. Itē ibi. Hæc sine physicis, quam uim habeant, uidere nemo potest. de Fin. 108. b. Inest in explicatione naturæ insatiabilis quædam ex cognoscendis rebus uoluptas.

Physica, orum. res physicae, uel naturales. Or. 207. b. Oratorem ne physicorum quidem esse expertem uolo. de Fin. 52. a. Epicurus in physicis, quibus maxime gloriatur, totus est alienus.

Physicæ, acutæ, physicorum more. de N. 63. a. et de D. 106. b. Quæ et te physice dicta sunt.

Physicus, a, um. de N. 17. b. Physicus id est speculator uenatorque naturæ. de D. 115. a. Quod uideo physicis placuisse, eisque maxime, qui omne quod esset, unum esse dixerunt.

1348

PH

1349

PI

ruit. et de Fin. 67. a. Nec de re obscura loquitur, ut Physici. de D. 143. a. Si uelim geometricum quiddam, aut physicum, aut dialecticum explicare. Item: Physica disputandi subtilitas. de N. 36. b. Vt plerique dicunt, physice rationis signari. de N. 30. b. Rationibus physicis confirmare aliquid. et Or. 103. b. Eademque ratione dicantur et quos et uerbo Graeci nominant, idem poete, quoniam Empedocles physice egregium poema fecerit. Or. 207. b. Oratorem ne physicorum quidem esse ignarum uolo. de Or. 89. a. Si ornate locutus est, sicuti fertur, physicus ille Democritus, materies illa fuit physici, ornatus uero ipse uerborum oratoris putandus est.

Physiognomon, de Fat. 142. a. Socratem notauit Zopyrus physiognomon, qui se profitebatur hominum mores naturæque ex corpore, oculis, uultu, fronte pernoscere. Tusc. 227. a. Cum multa in conuentu uicia collegisset in Socrate Zopyrus, qui se naturam cuiusque ex forma perspicere profitebatur, derisus est à ceteris, qui illa in Socrate uicia non agnoscerent: ab ipso autem Socrate subleuatus est, cum illa sibi signa inesse, sed ratione à se delecta diceret.

Physiologia, gie. naturæ ratio. de D. 99. a. Naturæ ratio, quam physiologiae Graeci appellant. de N. 6. a. Hunc censes primis, ut dicitur, labijs gustasse physiologiam: id est naturæ rationem. de D. 116. a. Dum aruspicianam ueram esse uultis, physiologiam totam peruertitis.

Piaculum, li. de L. 181. b. Porco facinora piaculum patit. Piam, particula quæ nominibus quibusdam ad finem addi solet. I. Aliquissiam, et Quissiam.

Picaria, arum. uetustigalis picis. est autem pix, humor pinguis ex olea seu pinu combusta collectus. de Cler. 172. a. Societas, quæ picarias de P. Cornelio, L. Mammio censoribus redemisset, aliàs picarias, aliàs pecuniaria legebatur.

Picentinus, na. At. 130. Pompeij.

Picentes, pop. pro Syl. 171. b. Aut doceat Picentes solos non esse peregrinos.

Picenum, ni. ora Italiae. At. 123. a.

Picenus, a, um. de Clar. 169. b. Ager Gallicus et Picenus.

Pictor, oris. Acad. 6. b. Multa uident pictores in unumbris et in eminentia, quæ nos non uidemus. de L. 179. a. Dignissima autem dona habentur, et formæ ab uno pictore uno absolute die. de Clar. 170. b. Zeufis, Polygnotus, Timantes, qui non plus quam quatuor coloribus uti sunt: Eetion uero, et Nicomachus, et Protogenes perfecti pictores fuerunt. de Or. 145. a. Zeufis, Aglaophon, Apelles. et At. 36. a. Apelles et Protogenes.

Pictura, ra. tabula. Orat. 200. a. In picturis alios horrida, inculta, abdita, et opaca: contra alios mitida, læta, collustrata delectant. Tusc. 250. a. Homerum tradunt cæcum fuisse, at eius picturam, non poemam uidemus? Acad. 6. b. Oculi pictura tenentur, aures cantibus. I. V. 200. a. Pictura textilis aut in tabulis. Tusc. 229. b. Cum animus ab ista pictura imaginibusque uirtutum ad rem ueritatemque traduxeris.

Pictus, a, um. de Clar. 138. b. Tabulis bene pictas collocare in bono lumine. et 192. b. Lysias, quo quid potest esse pictus? de Fin. 143. b. Qui nunquam philosophi pictum, ut dicitur, uiderunt.

Picæ, religiose. de N. 11. a. Picæ colere deos. et 12. b. Picæ sancteque colere deos. de Sen. 94. a. Memoriam nostram picem inuolanteque seruabit. pro Mur. 14. b. Illa picem fecit. pro Plan. 280. a. Vt consistare aliquando, quod faciam, me et

PI

1350

gratè et picem facere. pro Mil. 121. b. Metuo enim ne scelestè dicam in te, quod pro Milone dicam picem. Att. 96. a. Quintus filius suapte picem sanè currentem animum patris sui, sorori tuæ reconciliauit.

Pierides, dum. muse Pieria. de N. 70. a. Tertio loue tertio Pierio nate et Antiope, quas Pieridas et Pierias solent poete appellare.

Pietas, tis. de In. 82. a. Pietas est, per quam sanguine coniunctis, patriæque beneuolis officium et diligens tribuitur cultus. et Part. 53. b. Pietas est iustitia erga parentes. et pro Plan. 276. a. Pietas est uoluntas grata in parentes. de Nat. 24. a. Est enim pietas iustitia aduersum deos. pro Plan. 265. a. Pietas iudicio meo fundamentum est uirtutum omnium. et de Som. 128. a. Iustitiam cole et pietatem, quæ cum sit magna in parentibus et propina quis, tum in patria maxima est. et de N. 57. a. Pietas cum coniuncta iustitia est, reliqueque uirtutes. hic pietas pro religione ponitur. pro Q. 4. b. Si pietate propinquitatis colitur, qui affinem prodit, impius sit necesse est. pro S. R. 24. b. Quod præclare à sapientibus dicitur, uultu sepe leditur pietas. de Or. 123. b. Si pietati summa tribuenda laus est, debetis moueri, cum Quæmetellum tam picem lugere uideatis. de Clar. 275. b. Vt inam Gracchus non tam patri pietatem, quam patrie prestare uoluisse. pro Flac. 164. a. Nimia pietas et summus amor in patriam. pro Dom. 234. b. Nec est ulla erga deos pietas, nisi honesta de numine eorum ac mente opinto. Postquam. 202. a. Quæ sanctissimi homines pietate erga deos immortales esse solent, eadem ego erga populum Romanum semper ero. Antequam.

Pietas, a, um. uetustigalis picis. est autem pix, humor pinguis ex olea seu pinu combusta collectus. de Cler. 172. a. Societas, quæ picarias de P. Cornelio, L. Mammio censoribus redemisset, aliàs picarias, aliàs pecuniaria legebatur.

Picentinus, na. At. 130. Pompeij.

Picentes, pop. pro Syl. 171. b. Aut doceat Picentes solos non esse peregrinos.

Picenum, ni. ora Italiae. At. 123. a.

Picenus, a, um. de Clar. 169. b. Ager Gallicus et Picenus.

Pictor, oris. Acad. 6. b. Multa uident pictores in unumbris et in eminentia, quæ nos non uidemus. de L. 179. a. Dignissima autem dona habentur, et formæ ab uno pictore uno absolute die. de Clar. 170. b. Zeufis, Polygnotus, Timantes, qui non plus quam quatuor coloribus uti sunt: Eetion uero, et Nicomachus, et Protogenes perfecti pictores fuerunt. de Or. 145. a. Zeufis, Aglaophon, Apelles. et At. 36. a. Apelles et Protogenes.

Pictura, ra. tabula. Orat. 200. a. In picturis alios horrida, inculta, abdita, et opaca: contra alios mitida, læta, collustrata delectant. Tusc. 250. a. Homerum tradunt cæcum fuisse, at eius picturam, non poemam uidemus? Acad. 6. b. Oculi pictura tenentur, aures cantibus. I. V. 200. a. Pictura textilis aut in tabulis. Tusc. 229. b. Cum animus ab ista pictura imaginibusque uirtutum ad rem ueritatemque traduxeris.

Pictus, a, um. de Clar. 138. b. Tabulis bene pictas collocare in bono lumine. et 192. b. Lysias, quo quid potest esse pictus? de Fin. 143. b. Qui nunquam philosophi pictum, ut dicitur, uiderunt.

Picæ, religiose. de N. 11. a. Picæ colere deos. et 12. b. Picæ sancteque colere deos. de Sen. 94. a. Memoriam nostram picem inuolanteque seruabit. pro Mur. 14. b. Illa picem fecit. pro Plan. 280. a. Vt consistare aliquando, quod faciam, me et

gratè et picem facere. pro Mil. 121. b. Metuo enim ne scelestè dicam in te, quod pro Milone dicam picem. Att. 96. a. Quintus filius suapte picem sanè currentem animum patris sui, sorori tuæ reconciliauit.

Pierides, dum. muse Pieria. de N. 70. a. Tertio loue tertio Pierio nate et Antiope, quas Pieridas et Pierias solent poete appellare.

Pietas, tis. de In. 82. a. Pietas est, per quam sanguine coniunctis, patriæque beneuolis officium et diligens tribuitur cultus. et Part. 53. b. Pietas est iustitia erga parentes. et pro Plan. 276. a. Pietas est uoluntas grata in parentes. de Nat. 24. a. Est enim pietas iustitia aduersum deos. pro Plan. 265. a. Pietas iudicio meo fundamentum est uirtutum omnium. et de Som. 128. a. Iustitiam cole et pietatem, quæ cum sit magna in parentibus et propina quis, tum in patria maxima est. et de N. 57. a. Pietas cum coniuncta iustitia est, reliqueque uirtutes. hic pietas pro religione ponitur. pro Q. 4. b. Si pietate propinquitatis colitur, qui affinem prodit, impius sit necesse est. pro S. R. 24. b. Quod præclare à sapientibus dicitur, uultu sepe leditur pietas. de Or. 123. b. Si pietati summa tribuenda laus est, debetis moueri, cum Quæmetellum tam picem lugere uideatis. de Clar. 275. b. Vt inam Gracchus non tam patri pietatem, quam patrie prestare uoluisse. pro Flac. 164. a. Nimia pietas et summus amor in patriam. pro Dom. 234. b. Nec est ulla erga deos pietas, nisi honesta de numine eorum ac mente opinto. Postquam. 202. a. Quæ sanctissimi homines pietate erga deos immortales esse solent, eadem ego erga populum Romanum semper ero. Antequam.

Piger, a, um. seguis ad aliquid agendum. ad Her. 34. a. Frigus pigrum dicimus, quia pigros facit. et Epist. 103. a. Quod mihi interdum piger, interdum timidus in labore militari uidebare. et 111. b. Ad literas scribendas pigerrimus.

Piget, bat. ledet, poenitet. de D. 94. b. Mea mater tui me miseret, mei piget. et pro Syl. 184. b. Te ipsum iam expletum huius miserij pigeat. pro Dom. 219. a. Me non solum piget stultitia mea, sed etiam pudet. In Sal. 272. b. Quod si esses ab illis ortus, nonnullos iam tuæ turpitudinis pigeret. Attic. 75. a. In cupiditatem inuolui, nec me piget. de Clar. 181. b. Induci ad misericordiam, ad pudendum, ad pigendum. In Sal. 275. a. Neque piguit querere, cur ego, et c.

Pigmentarius, rii. Ep. 253. b. Accius pigmentarius ual de gaudebat, se aduersarium perdidisse.

Pigmentum, ti. color, succus, ornatus. de D. 85. a. et 118. a. Aspersa temerè pigmenta in tabella oris lineamenta effingere

effingere possunt. de Clar. 193. a. intelliges nihil illius li-

gnator, oris. I. V. 153. a. Cum in his rebus omnibus

264. a. Etenim Mars ipse ex acie fortissimum quemq; pi-

guis, oris, fiducia, obfes. Attic. 18. a. Ut nos duo qua

si pignora reipublicae retineri uideremur. I. A. 155. a. Co-

gnuntur enim senatores non pignoribus, sed eorum quo-

rum de honore agitur, gratia. Item ibi. Quis unquam tan-

to damno senatorem coegit, aut quid est ultra pignus aut

multam? Et 243. b. Ut quam primum illud pignus libe-

ralitatis populi Romani aspiciam. I. A. 247. a. Pro liber-

tate haec omnia proicias, quae sunt pignora iniurie. de

supercilij semper est raris, ne ullum pilum uiri boni

habere uideatur. Attic. 80. a. Interea e Cappadocia ne pi-

lum quidem. Q. Pr. 317. b. Ego ne pilo quidem minus te

amabo. Pindentiffa. pop. At. 78. Pindeniffus. opp. At. 79. 86. Ep. 23. 245.

Pingo, gis, pictura exprimo. de Orat. 114. b. Ut in pi-

ctura, qui hominis speciem pingere perdidicerit, is potest

cuifus uel forma, uel etatis etiam si non didicerit, pin-

gere. Ep. 68. b. Alexander ab Apelle potissimum pingi, a

Lysippo fingi uolebat. de Cl. 177. a. In uerbis pingendis,

et illuminandis sententijs. de In 62. a. Is et ceteras tabu-

las pinxit, et c. id est, Zeifis. At. 58. a. Bibliothecam mi-

hi tui pinxerunt constructione. Tuf. 240. b. Textile strag-

Piscatus, tus, de Fin. 69. b. Piscatu, aucupio. Pisciculus, li. de N. 50. b. Pisciculi parui.

Piscina, ne lacuna in qua pisces uini seruantur. Q. Fr. 306. et At. 17. a. et Par. 123. a. Magua uis aquae, usque

ad piscinam publicam. At. 22. b. Si mihi barbati in piscinis

sint. Q. Min. Fr. 318. a. Intelligo mirifica suauitate te uillam

habitarum piscina et salentibus additis, palaestra et syl-

ua uiridicata. Pifonarius, a, um, qui piscinis delectantur. Att. 20. a.

et 18. b. Homines piscinarij. Pifcis, scis, de N. 52. a. Pifces, ut aiunt, oia cum genuer-

unt, relinquunt. de Sen. 86. a. Pifces hamo capiuntur. I. P. 94. a.

Menfa extructa non cochylis aut pifcibus, sed multa

carne, et c. de N. 48. a. Pifces, signum coeleste. Pifcor, aris. Offic. 63. b. Tum Pythius pifcatores ad se

conuocauit, ab ijs petiuit, ut ante suos hortulos postera

die pifcarentur. Pifidae, arum. Pifidij pop. de D. 80. b. et 99. b.

Placatio, onis, pax, uenia. de N. 61. a. et de D. 116. a. Nostra ciuitas nunquam sine placatione deorum immor-

talium tanta esse potuisset. Placatio, moderatio, tranquillitas. Tuf. 222. a. Pertur-

batio, animi placatione abluatur. Placatius, moderatus, aduer. Ep. 90. a. Remissius et

placatus quotidie aliquid ferre. Placatus, a, um, placabilis, pacatus, tranquillus, quie-

tus. Attic. 68. a. Nihil tam uidi mite, nihil tam placatum,

quantum erat frater meus in fororem tuam. Tuf. 231. b. Sic animi quietus et placatus status cernitur. Item: Al-

teros tibi iam placatos esse intelligo, alteros nunquam

iratos fuisse. Tuf. 169. b. Placatissima quies. de Fin. 63. b. Placata, tranquilla, quieta, beata uita. Quin. de Pet.

212. a. Tamen hi possunt abs te placati aequi, discedere.

pro Mar. 133. b. Dij uel placati iam, uel etiam satiati esse

debent. Postquam. 198. a. Si mihi placata et tranquilla

omnia fuissent. Or. 202. b. Res placatae et minime turbatae.

placatos pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

placatus pietas efficit et sanitas. Placencia, e, urbs, et colonia Rom. In L. Pisonem 40

Placidus, a. um. placidus, tranquillus. Tuf. 237. b. Semper in animo sapientis esse placidissimam pacem. & 211. a. Placida quietasq; constantia. pro Cecin. 290. a. Aliquem tratum placidum, ac mollem reddere. de Sen. 79. b. Placida ac lenis senectus. de Or. 1. 25. a. Oratio placida, summissa, lenis.

Placo, m. lenio, mitigo, placatum efficio, exoro, reconcilio, maſto, expio, procuro. Att. 5. b. Primum tibi de nostro placando, aut etiam penes restituendo polliceor. de N. 3. a. Quae in causa benevolos oburgatores placare possumus. pro Dom. 222. a. Placavi odia improborum. pro Font. 283. b. Placare animos iudicum. de Arch. 258. a. Nos stre sunt inter nos ire discordiaeq; placanda. Epist. 202. b. Is ad me Romanas literas misit, ut te sibi placarem. I. C. 108. a. Quos ego non tam ulcisci studeo, quam sanare, et ipsos placare reſpicio. I. A. 213. b. Nam uero ipse placabit et leniet prouincia Galliae. et de Fin. 58. a. Et animos quasi concordia quadam placet ac leniat. pro Dom. 241. b. Cum diuini numen scelere uiolatum precibus placare cogere tur. de N. 62. b. Tu Deciorum deuotionibus placatos esse deos censuisti. ibi. Quae autem tanta eorum fuit iniquitas, ut placari populo Romano non possent, nisi uiri tales occidissent? pro Font. 280. a. Galli humanis hostijs deos placant. Tuf. 179. b. Haec dextra lernam terram maſtata excetra placauit. pro Deiot. 145. a. Nemo unquam te placauit inimicus, qui uillas reſe diſſe in te ſimulatis reliquias ſenſerit. de Leg. 174. a. Impius ne audet placare donis iram deorum. Quin. Fr. 300. a. Quoscumq; de te queri aut diui, quacumq; potui ratione placavi. I. A. 225. a. Placata animi, et mitiga.

Plaga, g. e. uulnus, percussio. I. V. 263. a. Dico mercedem uulneris atq; plagae conſtitui neſaſe. Tuf. 183. b. Qui bene inſtituti ſunt, accipere plagam maluit, quam turpiter uitare. de N. 15. a. Grauiorem plagam accipiebat, ut leuiorem repelleret. Epist. 136. b. Haec est leuior plaga ab amico, quam a debitore. Tuf. 187. a. Venitq; plaga uehementior. pro Mur. 135. a. Illa plaga est inſecta petitioni tuae maxima. pro Flac. 159. b. Phrygem plagis fieri meliorem. et I. V. 269. a. Crepitus plagarum. In Vat. 33. a. Inſtigere plagam mortiferam alicui. pro Seſt. 12. b. Imponere plagam inſanabilem alicui. I. A. 212. a. Liculentam tamen ipſe plagam accepit. Or. 219. b. Sic nec oratio facit plagam grauiorem, niſi, &c.

Plaga, regio. de D. 114. b. Quod ante oculos est, non uidet, oculi ſeruantur plagas. de Fat. 144. b. Motus extra pondus et plagam, cum atomus declinat interuallo minimo. et 149. b. Atomi uim quandam habent a Democrito impuſſionis, quam ille plagam appellat, ab Epicuro grauitatis et ponderis.

Plage, retia. I. Macula. I. V. 266. b. Si ex his laqueis te exueris, in illas tibi maiores plagas incidendum est. Acad. 37. a. Plagas ipſi contra ſe Stoici texuerunt. Offic. 65. b. Tendere plagas. Epist. 198. b. Conſicere aliquem in alicuius plagas.

Plagiarius, a. um. qui liberum hominem uendit uel emit. item qui ſeruum ſeruum ue a domino auertit, fugam ſuadet, emit uendit ue neſciente domino. Fieri autem poteſt hic, ut ſit cognomen Licinij eius de quo loquitur Cicero. Q. Fr. 300. b. Licinium Plagiarium cum pullo milui no tributa exigere.

Plagioſippus, ad Her. 34. a. Planē, clare, aperte. Obscure. de Or. 96. b. Planē et dilucide loqui. et de Ar. 249. b. et de Fin. 94. a. Planē

et perſpicue dicere aliquid. Ep. 104. b. Quam plenissime res illa ſcribi potuit. I. V. 240. a. Apertissime et planissime me explicare aliquid. pro Q. R. 52. a. Planius et apertius dicā. et Top. 222. a. Quo planius accipitur. de Fin. 66. a. Sed istud dixisti bene Latine, parū planē. de D. 128. b. Demosthenē ſcribit Phalerus, cum Rho dicere nequiret, exercitatione ſeſſe, ut planissime diceret. I. P. 90. a. Quod omnes leges planissime uctant. Ep. 264. a. De Ocella parum planē ad me ſcripſeris. et de Fin. 52. a. Nam et complexi tur uerbis quod uult, et dicit planē quod intelligam.

Planē, prorsus, omnino, funditus. de Cl. 184. a. Nec illi hoc planē atq; omnino deſuit. et de Or. 98. a. Neq; omnino, et neq; planē, et c. de Cl. 196. b. Quod uero prope modum, uel planē potius effeciſti. de Clar. 191. a. Perſeſte planēq; eruditus. Att. 110. b. Aenigma Oppiorum planē non intellexi. Att. 39. b. Te rogo ut planē ad nos adules. At. 205. a. Quod conueniſti, et c. ſeciſti planē bene. de Or. 94. a. Res penitus cognita planēq; perſeſte. ad Her. 30. b. Fieri poteſt, ut non planē par ſit numerus ſyllabarum. Ep. 40. a. Illud planē moleſte tuli, quod uidebam, et c. Ep. 105. b. Planē enim intelligo, te, et c. Ep. 5. b. et 21. a. Cauſa Alexandrina uidetur ab illo planē eſſe deſiſta. At. 128. b. Explicari mihi tuum conſilium planē uolo, ut penitus intelligam. I. A. 222. a. Gladiatorem appella, ut appellanti hi qui planē et latine loquuntur. de L. 166. b. Sed ego planē uellem me arbitrium inter eos datum.

Plangor, oris, eiulatus, ploratus. Or. 209. a. Plangore et lamentatione compleuimus forum. I. A. 176. b. Tu diadema imponebas cum plangore populi, ille cum plangore reſeiebat. ad Her. 211. a. Foemineus plangor.

Planities, ei, aquor, campus. I. V. 225. a. Quo in summo est aquata agri planities. et de D. 80. a. Planities magnitudoq; regionum.

Planta, a. surculus. de Sen. 88. a. Malloli, plantae, sarmenta, uites, traduces, propagines, et c. In Arat. Hunc Orionis sub leua cernere planta Serpentem poteris, et c.

Planus, a. um. equabilis. (Montofus. de N. 35. a. Duae forme praesstantes sunt, ex solidis globis, ex planis circulus aut orbis. pro Cecin. 294. b. Aequus et planus locus. et contra Rul. 85. b. Capua planissimo in loco explicata. de Vn. 193. a. Si uniuersitatis corpus planum et equabile explicaretur. pro Flac. 166. a. Via praecipue et lubrica.) (Via plana et stabilis. pro S. R. 27. a. Atque id obſeruare, quod planum facere non poſſis. I. V. 73. b. et 269. b. Cum praesertim planum facere multis testibus poſſim, C. Verrem dixiſſe, et c. et ad Heren. 7. a. De planum facturum, ab eo maleficium non abeſſe. Top. 229. b. Oratio plana et euident.

Planus, ni, nebulosus. pro Cluen. 32. a. Hic ille planus in profissimus, quaestio iudicario passus.

Plasma. At. 149. a. Sed sit hoc *πλασμα*, magnas habet certe copias. aliter, *πλασμα*.

Platalea, a. genus auis, quam Plateam uocat Plin. de N. 50. b.

Platanus, ni, arbor. de Or. 87. a. Platanus, quae ad opacandum aliquem locum patulis sit diffusa ramis. de D. 122. b. Sub platano umbrifera, et c.

Platea, arum, opp. Off. 13. a. Hinc rhetorum campus de Marathone, Plateis, et c.

Plato, onis. de Opt. 244. a. Diuinus auctor Plato. et de D. 97. a. et 96. b. Platoni in cunis paruulo dormienti apes in labellis coſederunt. reſponſum eſt, ſingulari illum ſua uitate orationis fore. et de Clar. 175. b. Quis uerior in die

in dicendo Platoneſionem ſic, ut aiunt philoſophi, ſi Graeco loquatur, loqui. Or. 197. b. Ille non intelligendi ſolum, ſed etiam dicendi grauiſſimus auctor et magiſter Plato. Or. 202. b. Longe omnium quicunq; ſcripſerunt, aut locuti ſunt, et copia dicendi, et grauitate princeps Plato. Tuf. 152. b. Ariſtoteles longe omnibus (Platonem ſemper excipio) praestans ingenio, et c. de N. 32. a. Plato quaſi quidam deus philoſophorum. Att. 65. b. Deus ille noſter Plato in *πλάτων*. Q. Fr. 295. b. Princeps ingenij et doctrine Plato. de Or. 104. a. Nunc talis uir amiſſus eſt, dum cauſa ita dicitur, ut ſi in illa commentitia Platonis ciuitate res ageatur. Tuf. 156. a. Errare me hercule malo cum Platone, quam cum iſtis uera ſentire. et ibid. Ego quoq; cum ipſo non inuitus errauerim. de Cl. 181. b. Plato mihi unus erit inſar omnium, Antimachus poeta. Or. 203. a. Platonis uero potius poema putandum, quam comicorum poetarum. Acad. 47. b. Platonem ex Academia uetere numeramus, cuius in libris nihil affirmatur. et in utranque partem multa diſſeruntur, de omnibus queritur, nihil certi dicitur. pro R. P. 126. a. Plato iniquitate Dionysii Siciliae Tyranni, cui ſe ille commiſerat, in maximis periculis inſiſtiſſe que uerſatus eſt. Orator. 200. b. Plato exagitor omnium Rhetorum. Orat. 203. a. De oratione Platonis et Democriti. de Orat. 144. a. pro Platone. et de Legib. 184. a. contra Platonem. de Orat. 104. a. et 104. b. et 154. b. In illa commentitia Platonis ciuitate.

Plaudo, diſ, aſſentior, approbo, plauſum alicui do uel tribuo. (Reclamo. In A. 207. b. Att. 251. b. Populus Rom. manus ſuas non in deſcendenda libertate, ſed in plaudendo conſumit. At. 34. a. Huc ita plauſum eſt, ut ſalua rep. Pompeio plaudire ſolebat. At. 34. a. inimici erant equitibus, qui Curioni ſtantes plauſerant. Quin. Fr. 309. b. Dijs hominibusq; plaudentibus. Tuf. 242. b. Quod quidem me plaudente dicit. Att. 219. a. Ne uictoria quidem plauditur. aliter, ploditur.

Plauſibilis, le. In Ver. 56. a. Cenſorium nomen iam populari atq; plauſibile factum eſt. et Tuf. 201. b. Tantum admonebo, quoniam haec plauſibilia non ſunt, ut in ſinu gaudeant.

Plauſtrum, ſtri ploſtrum, curruſ. de D. 92. b. Se interſectum in plauſtrum a caupone coniectum eſſe. bis.

Plauſus, ſus, applauſus, admiratio, uox, clamor, iudicium, teſtimonium, ſtudium populi uel ſpectatorum. (Reclamare, repudiare. Tuf. 229. b. Qui nec plauſum, nec lucrum querunt. et 188. b. Plauſum captans. At. 34. a. Caſar cum ueniſſet mortuo plauſu, Curio filius eſt inſeſcit. Att. 53. b. Cum populus eo nomine plauſum deſiſſet. de Sen. 90. b. Quibus a cuncto conſeſſu plauſus eſt multiplex datus. Att. 33. a. Huc plauſus in maximi impertium. tur. At. 53. a. Plauſu maximo cum eſſet mihi gratulatio ſignificata. At. 124. a. In cauſa ſacdiſſima plauſus querere. At. 231. a. Praeſertim tantis plauſibus, antea approbatione inferiorum. At. 274. b. Maximo clamore et plauſu in roſtris collocatus ſum. Quin. Fr. 320. a. Ille plauſus qui Milo in quodammodo nobis uidetur dari. de Ar. 256. a. Qui eius iſſrenatos ſurores plauſu etiam proſequebantur. aliter, proſequebantur. pro Seſt. 25. b. Magnus ex omnibus ſpectaculis plauſus excitatus eſt. de D. 93. a. Idq; frequentissimo theatro, incredibili clamore et plauſu comprobatum eſt. In A. 176. b. Tu diadema imponebas cum plangore populi, ille cum plauſu reſeiebat. de D. 120. a. Galli catu plauſuq; premunt alas.

Plautus, ti. Poeta Romanus, is mortuus est P. Claudio L. Portio Coſſ. de Cl. 170. a.

Plebecula, a. Att. 13. a. Miſera et ieiuna plebecula. et 257. b. Plebecula urbana.

Plebeius, a. um. pro Seſt. 6. a. Veſtitus aſper, purpura illa plebeia ac penes ſuſca. Ep. 139. a. Veruntamen quid tibi ego uideor in epistolis? nonne plebeio ſermone agere te cum? et ibi. Quid tibi uenit in mentem, negare Papyrium quicunq; unquam niſi plebeium fuiſſe: fuerunt enim patricij minorum gentium. Tuf. 159. b. Licet concurrant plebeij omnes philoſophici enim hi, qui a Platone et Soc. et ab illa familia diſſident, appellandi uidentur.

Plebes, bis, plebs. de L. 185. b. Plebs, quos pro ſe contra uim auxilij ergo decem creauit, tribuni eius ſunt.

Plebicola, a. popularis, contra Rul. 83. a. Plebicola tribunus. et pro Seſt. 28.

Plebiſcitum, ti. ut populi ſcitum, tribunitia rogatio. de Or. 126. b. Plebiſcitis multotiens conſularem dignitate mihi. de Fin. 75. b. P. Scruola trib. pleb. tulit ad plebem, uel lent ne de ea re queri, quo plebiſcito decreta a ſenatu eſt conſuli quaſtio Cn. Scipionis. ad Her. 5. b. Ex plebiſcito uentari facere aliquid. pro Dom. 222. a. Hoc plebiſcitum eſt? hec lex? haec rogatio eſt.

Plebs, bis, plebs, uulgus, turba, inſima multitudo. de Cl. 169. a. Cum pler prope ripam Anienis coſe diſſet. Tuf. 172. a. In Hyrcania plebs publicos alit canes, optimates, domeſticos. Att. 53. a. Gradus temporum ab inſima plebe completi erant. et pro Mil. 120. a. Plebs et inſima multitudo, et c.

Plebs, a. is, punio. de Orat. 135. a. Aemilius ſcit, plebs ſcitur. Rutilius. et pro Cl. 19. b. Et ſine inuidia culpa plebs ſcitur, et ſine culpa inuidia ponatur. de Am. 111. a. Cui multus in rebus negligentia pleſtimur, tum maxime in amicis deligendis. Off. 38. a. Iure igitur pleſtimur. de Leg. 193. a. Ut in ſuo uicio quiſq; pleſtatur, uis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia ſanciat. Off. 18. a. Cauendum eſt, ne iſſdem de cauſis alij pleſtantur, alij ne appellentur quidem, et Epist. 180. a. Pleſteris ergo, inquit.

Plectrum, a. tri. inſtrumentum quo citharæ chordas byre pleſtant, id eſt, percutiunt. de N. 56. a. Itaq; pleſtriſi milium linguam noſtri dixere, chorularum dentes.

Plene, plane, perſeſte, cumulate. de D. 108. b. Quae ut plene eſſet cumulateq; perſeſta, de diuinatione ingreſſi ſumus dicere, et c. Off. 10. a. Quoniam uiuitur non cum perſeſtis hominibus, pleneq; ſapientibus. Quin. Fr. 297. b. Si hoc plene uitare non potes. de Cl. 105. a. Perſeſte planēq; eruditus.

Plenitudo, nis, magnitudo. ad Her. 30. b. Cum in altero longior aut longiores, plenior aut pleniores ſyllabae erūt, ut longitudo aut plenitudo harum multitudinem alterius exaequet.

Plenus, a. um. reſertus, conſertus, completus, repletus, oppletus, frequens, frequentatus, redundans, affluens, cummulatus, integer, perſeſtus. (Ananis, exilis, enecus. Ac. 29. b. Leucippus plenum et inane dixit eſſe, et c. In V. 115. b. Domus plena coelati argenti optimi, multaq; ſtragula ueſtis precioſiſſimorumq; mancipiorum. pro Pont. 10. a. Portus pleniſſimus nauium. pro Font. 276. b. Roma theatro, inſignibili clamore et plauſu comprobatum eſt. In A. 176. b. Tu diadema imponebas cum plangore populi, ille cum plauſu reſeiebat. de D. 120. a. Galli catu plauſuq; premunt alas.

to. pro Mur. 13. 5. a. Morbi excusationi poena addita est. de Ar. 2. 5. b. Poena que sequereur illud scelus. Off. 6. 4. b. A iurifconsultis etiam reticentia poena est constituta. de Or. 1. 0. 2. a. Innocentiam iudiciorum poena liberare. pro Plan. 2. 6. 8. a. Noli obseruantiam sancire poena. pro Cor. 6. 2. a. Aliquem multa et poena multo. Off. 3. 6. b. Tan- taq; poena eos afficiamus, quantum equitas humanitasq; patitur. Epist. 2. 6. 6. b. Non poteris effugere huius culpae poenam. pro Dom. 2. 13. b. Quae te tanta poena tuorum scelerum ac flagitiorum uexat ut arbitreris. pro Cor. 3. 8. a. Hanc poenam foederibus ascribere, ut nullus populus foederatus ciuitate donari possit, nisi fundus factus sit. Offic. 18. a. Cauendum est, ne maior poena, quam culpa sit. In P. 8. 9. b. Deorum immortalium haec sunt in impios poena certissima constituta. In P. 9. 0. a. Aliquem poenas patrie dijs que immortalibus, eas quae grauisime sunt, furore atq; in fania pendere. In P. 9. 0. b. Grauisima legum poena. pro Lig. 13. 9. a. Ea poena, in qua adhuc Quin. Ligarius est, non uideris esse contentus. In P. 9. 9. a. Et poenam, quae tanto facinori deberetur, subire. et 10. 0. a. Non in eo cui facta est iniuria, sed in ijs qui fecerunt, sceleris ac conscientiae poena remansit. In A. 23. 1. a. Mors naturae poena est, iracundiae tormentum, atq; cruciatus. In A. 23. 7. a. Is poenas dijs hominibusq; meritis debitasq; persoluet. Offic. 6. 8. a. Praetores conscripserunt edictum cum poena atq; iudicio. et Am. 10. 3. b. Is poenas reipub. graues iustasq; persoluit. et de Leg. 1. 7. 4. a. Periuurij poena diuina exitium, humana dedecus. de Leg. 1. 8. 3. a. Poenaq; est, si quis iustum uiolarit. pro Mil. 10. 4. b. Qui non poenam confessioni, sed defensionem dedit. et 11. 8. a. Vobis uestro in conspectu serae, sed tamen iustae et debite poene solutae sunt.

Poenitens, is. In A. 2. 4. 0. b. Optimus est portus poenitentis, mutatio consilij. Poenitet, bat. taedet, piget. At. 1. 4. 6. a. Non poenitet me consilij de tua mansione. de Or. 1. 4. 5. a. Me met me poenitet. Epist. 7. 8. a. Suae quemq; fortuna poenitet. de In. 6. 3. a. Quod si, etc. neq; eos, neque alios industriae nostrae poenitet. pro Dom. 1. 1. 6. b. Quarum rerum si quem poenitet, eum uictoriae populus Rom. necesse est poenitere. Epist. 2. 3. a. Ut eos ineptiarum suarum poeniteret. Ep. 2. 7. a. Huius me constantiae puto fore, ut nunquam poeniteat. pro Plan. 2. 7. 5. b. Vide quam me uerbi tui poeniteat, non modo, etc. de Arch. 2. 5. 4. a. Et eo scisse se autore dicebat, cuius autoritatis neminem posset poenitere. de Som. 1. 2. 8. a. Ipsa uero terra ita mihi parua uisa est, ut me imperij nostri poeniteret. Epist. 8. a. Me mea fortuna non nimis poenitet. Orat. 2. 12. b. Nisi forte sic loqui poenitet. de Or. 1. 15. b. Efficiunt ut me non didicisse minus poeniteat. At. 1. 7. 8. a. Me poenitet quod te offenderim. Att. 1. 2. a. Etsi solet eum, cum aliquid furiose fecit, poenitere. de In. 6. 7. a. Vtrum id facinus sit, quod poenitere sit necesse. et pro Mur. 13. 9. a. Sapientem nihil poenitere. et Tusc. 1. 4. 4. a. Sapientis est proprium, nihil quod poenitere possit facere. et 2. 3. b. Sequitur, ut nihil poeniteat, nihil desit. At. 1. 0. 2. b. et 1. 0. 1. b. Ego illi, quod de sua sententia decesserit, poenitendum pu- to. (C. Aemilianus). Epist. 12. 8. a. Consilij nostri, nisi eos poeniteret, nobis poenitendum putarem. de Fin. 8. 7. a. Se- ptuasq; relinquit causas poenitendi, quam recordandi. et Tusc. 2. 2. 6. b. Tanta uis fuit poenitendi. Or. 2. 0. 8. b. Quae quae uacant in me sunt, me enim ipsum non poenitet quanta sint, sed apparent. At. 1. 9. 5. b. Quod me ipse per literas con- solatus sum, non poenitet me quantum profecerim. Off. 1. 4. a. Tamdiu autem uelle debetis, quo ad te, quantum pro-

facias, non poenitebit. pro Mil. 1. 7. a. Viri fortis est, ne sup- plicijs quidem moueri, ut fortiter fecisse poeniteat. At. 3. 7. b. Taedet ipsum Pompeium, uehementerq; poenitet. In A. 1. 5. 9. a. Num huiusce, cum pro salute reip. tanta gessisses, fortunae teinam gloriae poenitebat. In A. 1. 8. 6. b. Quos cer- to scio dignitatis uxorum suarum non poenitere.

Poenulus, li. de Fin. 1. 8. b. Zenonem appellat poenulus, id est, poenum. Citium enim Zenonis patriam, quae in Cy- pro est, Phoenices, qui et Poeni dicti sunt, tenuere, autor Diogenes Laertius.

Poenus, ni. de N. 7. 6. a. Cur Poenorum crudelitati Re- guli corpus est praebitum? In V. 1. 5. 0. b. Vt Hispanis et ple- risq; Poenorum. de Ar. 2. 4. 8. b. Poeni praeter ceteras natio- nes calliditate ualent. Ac. 2. 4. b. Homo acutus, ut Poenus, et ualde studiosus.

Poesis, sis. poetria, poema. Tusc. 2. 5. a. Anacreontis to- ta poesis est amatoriae. et de Orat. 1. 5. 2. a. Claris coloribus picta uel poesis est, uel oratio. et Tusc. 2. 5. 0. a. Homeri possum uidemus.

Poeta, te. de Or. 9. 0. b. Est enim finitimus oratori Poe- ta, numeris astrictior paulo, uerborum autem licentia li- berior. et Or. 2. 0. 3. a. Poeta uirtutes oratoris persequitur, cum uersus sit astrictior. Tusc. 1. 4. 8. b. Antiquissimum e dea- dis apud Graecos est genus poetarum. et ibi. de antiquis- tate poetarum. et de Cl. 1. 7. 0. b. Poetas ante Homerum fu- isse. Tusc. 2. 4. 0. b. Neminem adhuc cognoui poetam, qui sibi non optimus uideretur. de D. 9. 7. b. Negat sine furore De- mostritus quenquam Poetam magnum esse posse. pro Ar. 1. 8. 9. a. Caterarum rerum studia et doctrina, et praeser- tim, et arte constant: poeta natura ipsa ualet, et mentis uiribus excitatur, et quasi diuino quodam spiritu affla- tur. quare suo iure non sterit ille Ennius sanctos appellat poe- tas, quod quasi deorum aliquo dono et munere commen- dati nobis esse uideantur. de Orat. 1. 2. 6. a. Saepem audiui poe- tam bonum neminem (id quod a Platone et Democrito in scriptis relictum esse ferunt) sine inflammatione animo- rum existere posse, et sine quodam afflatu quasi furoris. de Orat. 1. 6. 0. a. Poetae quos necessitas cogit et numeri, et modi, sic uerba uersu includunt, ut nihil sit ne spiritu qui- dem minimo breuius aut longius quam necesse est. pro S. R. 2. 6. a. Haec conficta a poetis arbitror esse, ut effectus no- stros mores in alienis personis, expressamq; imaginem no- stram uitae quotidianae uideremus. de Ar. 2. 5. 2. a. Quis im- quam tam immanem Charibidem poeta fingendo expri- mere potuit? pro Pl. 2. 7. 1. b. Quae scripsit grauis ille et in- geniosus poeta. de Or. 1. 1. 4. a. Poetas Graecos omnino qua- si alia quadam lingua locutos non conor attingere. Q. Fr. 3. 12. b. Non me hercule quisquam mouerit, quos libe- rius sua recentia poemata legit, quam ego, etc. et pro Ar. 1. 9. 0. b. Malus poeta de populo. de Opt. 2. 4. 3. a. Poetae tra- gici, comici, epici, melici, dithyrambici. de Or. 1. 4. 5. a. En- nius, Aetius, Pacuuius, Aeschylus, Sophocles, Euripides. Tusc. 1. 8. 0. b. Contra poetas.

Poetica, ca. uel Poetice, ces. ars ipsa et ratio faciendo- rum uersuum. de In. 5. 0. a. Tusc. 1. 4. 8. b. Serius poeticam nos accepimus. Tusc. 2. 2. 4. b. O praeclearam emendatam- cem uitae poeticam. Orat. 2. 1. 4. b. Poetica et uersus inuen- tus terminatione aurium, obseruatione prudentum, et de Orat. 1. 5. 9. a. Haec duo a poetica ad eloquentiam traducen- da sunt.

Poetice, ces. Or. 2. 1. 9.

Poetice, poetarum more et modo. de Fin. 1. 2. 6. a. Vt poetice loquar.

Poetice

Poeticus, a. um. de Or. 9. 7. a. Non poetico, sed oratoris quodam numero et modo.

Poetria, tria. poesis. pro Cal. 5. 1. a. Poetria uetus et multarum fabularum.

Poli, iurandi uox. Tusc. 1. 0. 0. a. Poli mihi fortuna magis nunc desit, quam genus Poetae.

Polemon, is. philosophus stoicus. Ac.

Polemonius, a. Ac. 3. 3. b.

Policrates Samius. de Fin. 1. 4. 6. b.

Polio, lis. perpolio, limo. de Leg. 1. 8. 2. a. Ne facito ro- gum, ascia ne polito. et Quin. Fr. 3. 1. 8. a. Columinae politae sunt. de Or. 9. 0. b. Ignarus facillade ac poliendae orationis.

Polite, ornate, eleganter, splendide. pro Cal. 3. 9. a. Or- nate politeq; dicere. et de Clar. 1. 7. 1. a. Politae et luculente scribere aliquid. et de Fin. 1. 0. 7. a. Politae apteq; dicere. Ep. 3. 0. b. Aliquid polite et subtiliter effici. Ac. 3. 9. b. Quae li- mantur ad politum.

Polites, uates. de L. 1. 7. 6. aliter, Polyides.

Politia, tia. res pub. de D. 9. 3. a. In Platonis politia. et 12. 0. b.

Politicus, a. um. de Orat. 1. 5. 2. b. Politici philosophi. et de Cl. 1. 8. 9. a. Hunc non tam cito rhetorem dixisses, quam politicon, ut graeci dicunt. Epist. 1. 12. a. Tui politici libri omnibus uigent. Att. 1. 3. 6. b. Socrates politicae. Item: Ratio atq; prudentia reipub. gerenda. Item: 1. 4. 7. Vitam ali- quod in hac miseria reip. πάλαιον opus efficere et na- uare mihi liceat.

Politulus, la, lum. Ep. 1. 1. 1. a. Opus est hic limatulo et politulo tuo iudicio.

Politus, a. um. (Im politus. de Or. 8. 5. a. Vis aliquid a nobis istem de rebus politus perfectusq; proferrit. de Orat. 1. 1. 5. a. Homo communium literarum et politioris humanitatis expertus. Epist. 2. 0. 2. b. Vir omni liberali doctri- na politissimus. et de Fin. 5. 4. a. Non satis politus bonis ar- tibus. et de Orat. 1. 2. 2. b. Vir humanitate politus. de Clar. 1. 9. 6. a. Oratio accurata et polita. et de Orat. 1. 1. 9. b. Ex- plicatio illis rebus per polita. pro Sest. 2. 2. b. Vita huma- nitate per polita. (Vita immanis. Epist. 1. 3. b. Apelles Ve- neris caput politissima arte perfecit. de Clar. 1. 9. 1. b. Poli- tus, urbanus, elegans. Att. 3. 6. a. Pompeius a me pictus et politus omnibus artis coloribus. Ep. 9. 5. a. Sed quae potest esse homini polito delectatio, cum homo imbecillus a uale- tissima bestia lanatur: aliter politico, sed polito ueteribus exemplaribus consentientibus, melius. de Or. 8. 7. b. Orna- ta oratio et per polita. In P. 9. 2. a. Homo ad persuadendum concinnus, perfectus, politus est schola.

Pollentia, e. urbs. Ep. 1. 7. 4. Bruti.

Polleo, les. possum, ualeo. de Clar. 1. 8. 7. a. Multum in hac urbe pollet, multorum obedire temporibus. de Clar. 1. 8. 1. b. Perorandi locus ubi plurimum pollet oratio. de Cl. 1. 9. 0. b. Tertia pars, quam plurimum pollet diximus. Off. 3. 9. b. Harum duarum ad fidem faciendam iustitia plus pollet. Parad. 1. 2. b. Nec ulla res plus apud eum pollet, quam eius uoluntas atque iudicium. Tusc. 2. 2. 4. b. Filius plus pollet, potiorq; est patre. Part. 2. 3. 6. b. Poltere scientia uel uirtute.

Pollex, cis. digitus in manu, qui unus plurimū praecae- teris pollet. Of. 6. 1. a. Athenienses sciuerunt, ut Aeginetis, qui classe ualebant, pollices praeciderentur. At. 2. 1. 9. b. Pol- lex, etc. sed plane pollex, non index. l. Index.

Polliceor, eris. promitto, profiteor, defero, offero. pro Plan. 2. 8. 0. b. Nihil tibi ego tum de meis opibus pollicebat, sed horum erga me beneuolentiam promittebam, contra

Rul. 8. 7. a. Ego uero expectabo ea quae polliceris, neq; exi- gam, et erunt mihi grata si solveris. Item: Pro certo polli- ceor hoc uobis atq; confirmo, me, etc. At. 2. 0. 4. a. De esta- te polliceris, uel potius recipis. Ep. 9. 8. a. Neq; me hercule minus ei prolixae de tua uoluntate promisi, quam eram so- litus de mea polliceri. Ep. 5. a. De causa regni tantum ha- beo polliceri, me tibi, etc. At. 5. b. Tibi de nostro amico pla- cando polliceor. Ep. 1. 5. b. Vltro polliceri omnia cupiam. At. 2. 7. 9. b. Is uultro nobis pollicitus est, et dabit, etc. Ep. 5. 7. a. Benigne polliceri aliquid. Attic. 7. 5. a. Liberalissime polliceri cupiam. Ep. 1. 0. 5. a. Si ad eum uultro ueneris eiq; pollicitus fueris, pro Plan. 2. 6. 4. a. Vltro me hercule se mi- hi etiam offerentes, uultro pollicentes rogauit. Ep. 6. 4. b. E- go tibi profiteor atq; polliceor eximium ac singulare meum studium. pro Pom. 1. 7. a. Quicquid possum id omne ad haec rem conficiendam tibi polliceor ac defero. pro Dom. 2. 1. 9. a. Is quae meum tempus postulare, satis prolixae mihi pol- licitus est. Q. Fr. 3. 0. 2. b. Nostra causa non uidentur homi- nes defuturi, mirandum in modum proficentur, offerunt se, pollicetur. pro Dom. 2. 1. 6. b. Quod nos de Cn. Pompeio pollicemur, id ille summa fide perficiet. Att. 2. 2. 0. b. Pha- mea in consulatus petitione per te mihi pollicitus est, si quid opus esset. In A. 2. 2. 6. a. Graecia dextram tendit Italiae, suumq; ei praesidium pollicetur. de L. 1. 7. 1. b. Contra facis quam professus pollicitusq; es.

Pollicitatio, onis. promissio. Ep. 1. 6. 4. b. Hac pollicita- tione, etc. Pollionis.

Polluo, is. uiolo, macula afficio, in quino, maculo, con- tamino, faedo, peruerto, conturbo. pro Sex. Rosc. 3. 0. a. Noluerunt in mare deferri, ne ipsum polluerent, quo cate- ra quae uiolata sunt, exipari putantur. pro Dom. 2. 3. 4. b. Iste qui non solum aspectu, sed etiam incestu flagitio et stupro polluit ceremonias. et de Arch. 2. 4. 9. a. Et ut eos ludos haec lues impura pollueret. et 2. 5. 0. a. Qui castissima mos ludos omni flagitio pollueret. In Ver. 2. 2. 3. a. In his sa- cris polluentis, quae attingis non est. et 2. 7. 4. b. Sacra ab isto polluta et uiolata. pro Sex. Rosc. 2. 9. a. Polluere om- nia iura diuina et humana scelere nefario. In A. 2. 3. 7. a. Qui omnia decorum hominumq; iura inexpiabili scelere polluit.

Polus, li. uertex. de N. 4. 6. b. Extremusq; adeo duplici de cardine uertex, dicitur esse polus.

Polybius, bij. Off. 7. 5. a. Nam Polybius bonus autor in primis scribit, etc.

Polybius, bi. uates. de D. 9. 9.

Polyeetus, ti. qui signa aenea faciebat. de Or. 1. 15. a. et In V. 2. 0. 1. a. et de Cl. 1. 7. 0. b. Polyeetus Herculeum iunxit cum pelle et hydra.

Polyidus, uates. de L. 1. 7. 6. b. aliter, Poletes.

Polypus, pi. piscis, de mollium genere, a pedum multi- tudine sic appellatus. Ep. 1. 3. 6. b. Aut etiam polypum Mi- mani Iouis similem.

Pomarium, rij. hortus arboribus confitus. de Sen. 8. 8. b. Pomaria et horti.

Pomeridianus, a. um. postmeridianus. de Or. 1. 5. 4. a.

Ambulatio antemeridiana aut pomeridiana festio. de Or. 2. 12. a. Pomeridianus quadrigis, quam postmeridianus li- bentius dixerim.

Pomerium, rij. uel pomerium. locus circū moenia uicini- us, non tā quod post moenia esset, quam quod murus post eum, appellatus est. de N. 2. 8. Cū pomerium postea intrasset, et ibi. Cum idem pomerium transfiret. et de D. 2. 2. 4. a. De iure pomerij.

Pompa

Pompa, p. a. spectaculum, apparatusq; solennis cum ostentatione & magnificentia quadam, qualis fieri solet in publicis supplicationibus, & triumphis. Tuf. 24. 6. a. Socrates in pompa cum magna uis auri argentiq; ferretur, q; multa non desidero, inquit. de Or. 17. a. Sed eorum partim in pompa, partim in acie illustres esse uoluerunt. Or. 20. 1. a. Epidictico genus pompae quam pugnae aptius. & ibi. Verum haec ludorum atq; pompae, nos autem iam in aciem dimicationemq; ueniamus. Tuf. 21. 9. a. Illa quidem ex rhetorum pompa. Item: Ardore animorum, cotesq; uirtutum. de Or. 13. 6. a. Adhibere quandam in dicendo speciem atq; pompam, & pugnae similem fugam. Att. 21. 4. a. Hic de pompa Quirini contubernalis. & in P. 92. a. De pompa triumphali pro Mil. 108. a. Calauer. P. Clodij spoliatum exequijs, pompa, laudatione, &c. Off. 2. 6. a. Ut parum ferulis similes esse uideamur. In P. 84. b. At fuit pompa, fuit species, fuit incessus saltem seplasia dignus. Q. de Pet. 2. 12. a. Postremo tota petitio cura ut pompa ple na sit, ut illustris, ut splendida, ut habeat summam speciem ac dignitatem. At. 2. 4. a. Is non qua pompa, ad me tamē clam uenturus est. Ep. 2. 6. b. Accedit etiam molesta haec pompa listorum meorum.

Pompeia uia. In V. 270. Pompeianum. ni. uilla. At. 19. & 23. Pompeiorum. oppidum. contra Rul. 83. a. & pro Syl. 17. 8. b.

Pomum, mi. de N. 58. a. Pomorum iucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam & speciosus. de Sen. 92. a. Pompa ex arboribus, si cruda sunt, ut auelluntur: si matura & coacta, decidunt.

Pondero, as. pendo, appendo, expendo, ex animo, astimo. de Or. 15. 6. b. Delectus est quidam habendus, atq; is aurum quodam iudicio ponderandus. pro Pont. 2. 7. 8. b. Ad unamquamq; rem existimandam momentoq; suo ponderandam. pro Cec. 2. 9. 6. b. Causae, ratione non uocibus ponderari debent. Part. 2. 4. 0. a. bis. Fides ex fortuna ponderanda non est. In V. 84. b. Magnitudine rerum crimina ponderare. de Cl. 188. b. Non quantum quisq; proficit, sed quantum quisq; sit, ponderandum est. pro Syl. 180. a. Quod quisq; admisit non ex crimine, sed ex moribus eius, qui arguitur, est ponderandum. Off. 4. 5. a. Ea quae sunt, iudicio certo ponderare. Ep. 2. 0. a. Si mea essent officia tanta, quanta magis à te ipso predicari, quam à me ponderari solent. I. P. 100. b. Non euentis, sed factis cuiusq; fortunam ponderari. pro Plan. 277. a. Vos qui in causis ponderandis omnes ferē repudiatis. Tuf. 2. 42. b. Dialectica, ex qua summa utilitas existit ad res ponderandas. Tuf. 2. 51. b. Cum ea re, non uerbis ponderentur. pro R. P. 124. b. Index nō solum quid possit, sed etiam quid deceat, ponderare debet. Offic. 10. b. In quo tamen in primis quo quisq; animo fecerit, ponderandum est. de L. 163. b. Epicurei omnia uoluptatibus et doloribus ponderantes: id est, metientes.

Ponderosus, a. um. grauis. At. 19. a. Huic puero da ponderosam aliquam epistolam.

Pondo. ἀνάτρον, mina, quam libram alij uocant. pro Cluen. 55. b. Is armarij fundum exegit, & sestertiorum, & auri quinq; pondo abstulit. pro Flac. 160. a. Ante pedes praetoris in foro expensum est auri pondo centum paulo minus. pro Sex. de In. 77. a. Centum pondo uasorum argenteorum. Parod. 119. b. Non est uir bonus, qui depositum nullo teste, cum lucrari impune possit auri pondo decem, reddiderit, si idem in decem millibus pondo auri non fecerit.

Pondus, ris. grauitas, momentum. de Som. 128. b. In terram feruntur omnia suo motu pondera. & de Fat. 150. a. Omne pondus nulla re impediēte moueatur et feratur, necesse est. & 144. b. Motus extra pondus & plagam. & 145. a. Atomus grauitate & pondere moueri. In A. 173. a. Magnum optimi pondus argenti. & pro Cecin. 287. a. Grande pondus argenti. & de Sen. 88. a. Magnum auri pondus. de Nat. 76. b. Aurum amiculum grandi pondero. In V. 85. a. Audistis ex aede Mineruae grande auri pondus ablatum.

Pondus, momentum, uis, autoritas. de Or. 115. a. Sententiarum grauitate, uerborum ponderibus est utendum. de N. 77. a. Graue ipsius conscientia pondus est. Tuf. 157. b. Cum sui similem leuitatem adeptus est, tanquam paribus examinatus ponderibus, nullam in partem mouetur. Off. 50. a. Non enim numero haec iudicantur, sed pondero. Off. 59. a. Honestas omni pondere grauior est habenda, quam cetera omnia. pro Cor. 67. b. Si mea autoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet. At. 143. a. Duobitanti mihi quid me facere par sit, permagnum pondus affert beneuolentia erga illum, &c. pro Plan. 276. a. Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, quid cui debeam. Top. 227. a. Persona non qualiscunq; testimonij pondus habet. & de Or. 136. b. Pondus in uita: id est, autoritas. In Vat. 30. b. Id est, maximi momenti & ponderis. Ep. 182. b. Quod in utranq; partem in mentem multa ueniebant, magnum pondus accessit ad tollendam dubitationem iudicium & consilium tuum. Ep. 12. b. Sed idem scribit meas literas magnum apud te pondus habituras. et 30. a. Sed tuae literae maximi sunt apud me ponderis. & ibi. Valet id quidem apud me multum. Off. 10. a. Siu minus plures cause & maiores, ponderis plus habebunt. pro Plan. 259. b. Ea non ita magni ponderis apud me esse debent. At. 154. b. Eius filius eodem est apud me pōdere, quo fuit ille. & 172. a. Adde etiam ijs qui pondus habent, factum nostrum probari. & de Cl. 177. a. ἔχματα in uerbis pingendis habent pondus.

Pone, post. de Vn. 203. b. Antē, pone, ad dextram, ad leuam, sursum deorsum. de Vn. 202. b. Et pone quos aut ante labuntur.

Pono, nis. confero, consumo, adhibeo. de D. 99. b. Aegyptij omnem curam in fiderum cognitione posuerunt. Quint. Fr. 298. a. Animum, curam, cogitationemq; tuam pone in omnium laude undiq; colligenda. de Clar. 174. a. Pondere multum opera in aliqua re. de Clar. 172. a. Pondere totum diem in consideranda aliqua re. de Or. 144. a. Pondere tempus in aliqua cogitatione uel negotio. & Att. 7. b. Pondere tempus in aliquo loco. & Ep. 242. a. Pondere tempus in aliquo magno officio. At. 91. a. Nonis Maji in Ciliciam cogitabam, ibi cum Iunium mensē consumpsissem, Quintiliē in reditu ponere. de Diuini. 128. b. Babilonij CCCCLXX. millia annorum in experientis pueris, quicunq; nati essent, posuerunt. Ep. 77. a. Pondere diem cum aliquo. Off. 16. a. In quibus multum opera studijq; pondum est. pro Mur. 135. a. Pondere totum animum atq; omnem curam, operam, diligentiamq; suam in aliquo negotio. Off. 33. b. Res in qua omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat. Tuf. 157. b. Pondere se totum in contemplandis rebus. de Fin. 49. a. Sed tantum studium, tamq; multa operam ponendam in eo non arbitrantur. & Tuf. 22. 8. Pondere curam in aliqua re. At. 183. b. Itineraria facit, ut multos dies in oppidum ponat.

Ponere, locare, collocare, figere, configere, defigere, statuere.

1369
statuere, numerare. Epist. 5. a. Omnis amplitudo ac dignitas in uirtute posita est. & de D. 111. b. Quae in fortuna aut casu posita sunt. Epist. 5. a. Quae posita sunt in contemta. de Fin. 67. a. Omnes uoluptates in corpore ponunt. & 69. b. Pondere omnia in corpore. Att. 279. a. Potentia in uis posita est & armis. de Opt. 244. a. Qui intelligunt ponunt in audiendi fastidio. contra Rul. 70. b. Ceteri fructus, qui in spe huius legis positi sunt. Quint. Fr. 327. a. Plura ponuntur in spe quam in pecunijs. Orat. 201. b. Qui ponunt eloquentiam in orationis celeritate. de Or. 107. 10 b. Subsidium senectutis in eorum qui consilium ueniunt multitudine non esse ponendum. Quint. Fr. 296. a. Hoc non est positum in labore aliquo, sed in quadam animi inductione & uoluntate. Post. 194. b. Atque id non in ipsius, sed in aliorum uoluntate positum est. Att. 231. b. Omne consilium in fortuna positum uidetur. & de Nat. 9. a. Omnem uim diuinam in natura positam esse. Or. 199. a. Fortuna omnes Graeciae in eo posita nō sunt. de Fin. 82. b. Beate uiuere alij in alio, uos in uoluptate ponitis: alij contra, omnem infelicitem in dolore. Att. 263. a. In te positum est, ut nos se sollicitudinis finem quam frui facere possumus. pro Q. 1. b. Illi quorum uita in alterius manu posita est. & de Finib. 82. b. Id oportet, totum poni in potestate sapientis. I. V. 36. b. Vatinius in tribunatu gratis nihil fecit, qui omnia in pecunia posuit. pro Planc. 279. a. Libertatem tu ponis in eo, si semper cum ijs, quibus cum aliquando contendimus, depugnemus. pro Flac. 146. b. Totum statum ciuitatis, & omnem spem, &c. in uno iudicio positam esse & defixam. Tuf. 245. b. Ut omnia quae sine honestate sint, longe & retro ponenda censent. I. C. 108. b. 30 Quos ego in eodem genere praetostas esse data, in honore atq; beneficio ponent. Off. 11. a. Quod ab Ennio positum in uia re transferri in multas potest. de L. 170. a. Patria cui nos totos dedere, & in qua nostra omnia ponere, & quasi consecrare debemus. de Or. 92. b. Id si difficile nobis est, sit tamen in re positum atq; natura. de Orat. 96. b. Genus causarum, quod in laudandis hominibus uituperandisq; poneretur. Att. 211. b. Sed id quidem mihi in optima spe pono. Ep. 160. a. Pondere maximam spem uictoriae in aliquo. & ibi. Pondere magnum fructum in perpetuitate laudis. de Cl. 179. a. Et si non fuit in oratorum numero, tamen pono satis fuisse orationis. Top. 225. b. Hunc metuer, alterum in metu non ponere. Orat. 202. a. Natura in omni uerbo posuit acutam uocem. de Fat. 142. b. Quod in Fabio certum ponitur, ortum esse eum cunicula oriente. pro Cor. 62. b. Certē ille populus in superiore conditione causaq; ponitur, cuius maiestas foederis sanctione defenditur. pro Cel. 49. a. Res minime dubitanda in contentione ponitur, utrum, &c. an, &c. Epist. 132. b. Pondere quaestio nem. & Tuf. 149. b. de Orat. 93. b. Pondere quaestionem aliquid. de Orat. 94. a. Pondere omnem uim dicendi in arte. & 126. b. Vos meam defensionem in aliquo artis loco reponetis. de L. 163. a. Ius in natura positum est. Par. 124. a. Quem enim intelligimus diuitem? aut hoc uerbum in quo homine ponimus? de D. 99. b. Portentorum uim uerba ipsa prudenter à maioribus posita declarant, quia enim, &c. Orat. 204. b. Pondere uerbum aliquod in oratione. & 199. Pondere aliquod uerbum insolens. de Clar. 190. b. Hoc ipsum etiam posui pro argumento, quod ille, &c. Or. 60 193. a. Positum sit igitur in primis, quod post magis intellegitur, non posse effici quem quaerimus eloquentem. Ansequam. 193. b. In cōtione mea nihil ponam de rebus meis

1370
gestis. & I. V. 29. a. Pondere in oratione sua: id est, dicere. de Vn. 200. a. Pondere longam orationem in aliqua re. de In. 60. a. & 59. b. Nunc de conclusione ponemus. Ep. 85. b. & de Fin. 85. b. Pondere aliquid scribendo. Ep. 62. b. Ne forte id ipsum uerbum ponam, quod, &c. Off. 55. b. Exempli causa ponatur aliquid, quod pateat latius. & pro Cec. 291. a. Nunc rem ipsam ponamus. & ibi. Est haec res posita, quae ab aduersario non negatur, Cecinam pulsam esse, &c. de In. 58. b. Pondere exemplum uitiosum, & uitium obsecutus positum. de Finib. 64. b. Hoc positum in Phaedro à Platone, probauit Epicurus. Ep. 16. a. Ut paulo ante ponam. & 193. a. Ut ego posui. de Orat. 128. b. Argumentum simul atque positum est, arripitur. de Finib. 96. a. Quo posito atq; approbato, &c. pro Dom. 236. b. Non est ausus suum nomen emptioni illi ascribere, posuit scilicet Catonem illum, &c. Post. 201. b. Tum in perorando posuit, uos rogari à Senatu, &c. de Orat. 157. b. Pondere aliqua penē in conspectu animi. de Orat. 101. a. Omnia enim sunt posita ante oculos, collocata in usu quotidiano. & 106. b. Haec statuere ante oculos. & 144. a. I. V. 268. a. Pondere rem in medio. pro Fl. 150. b. Lex ob signatas tabulas in publico poni uoluit. At. 2. a. Hermathena tua posita ita bellē est, ut totū Gymnasium spā adire esse uideatur. I. V. 265. a. Iste de bonis illius in aede ueneris argentum Cupidinem posuit. I. V. 243. a. Pondere uel locare aliquid in extremo, & ibi. Aedilitas alicui data, recte collocata, & in loco posita. & 246. a. Bene collocare munera apud aliquem. Ep. 246. a. Pondere aliquid in loco beneficij. & I. V. 114. a. De ferre aliquid culpam in loco beneficij. Off. 330. a. Pondere aliquid loco hostis. I. P. 86. a. Maledicti & contumelia loco ponere aliquid. Tuf. 193. a. Confidens mala consuetudine loquendi in uitio ponitur. & 212. b. Ut & in laude & in uitio nomen emulationis sit. de Or. 127. a. Non contumeliam si quis motus populi factus esset, id C. Norbano in nefario crimine, atque in fraude capitali esse ponendum. de Clar. 177. a. Ipsum latine loqui est in magna laude ponendum. Top. 227. a. Consilio uiuare ciues magna in laude ponendum est. I. V. 196. a. Neque ego hoc in tua laude pono. & 244. b. Obicere aliquam rem in magnis criminibus. Epist. 246. a. Pondere aliquid in loco beneficij, uel testimonij, uel iudicij. Epist. 166. b. Pondere aliquid loco sceleris. Epist. 136. a. Pondere aliquid loco ad Heren. 13. b. Hoc in aperto delicto positum est. Ep. 223. b. Pondere beneficium apud gratos homines. Epist. 216. a. Bene ponere beneficium apud aliquem. Epist. 224. b. Bene ponere studium suum, & officium apud aliquem. Epist. 220. b. Praclare ponere apud aliquem. & 227. a. Apud ipsum praclarissime posueris. At. 84. a. Quare non oīxetai industria tua, sed praclare ponitur. Q. de Pet. 212. a. Operam apud aliquem optime poni. Ep. 78. b. Pondere aliquid loco consolationis. Ep. 54. b. Pondere aliquid in minimis: id est, putare. de Finib. 96. a. Pondere mortem in malis. Acad. 23. a. Pondere multum in aliqua re: id est, magni aestimare. de Orat. 116. a. Tantum ego in excellenti oratore pono esse ornamentum uniuersae ciuitati. Att. 38. a. Credibile non est quantum in prudentia tua & fide ponam. Quint. de Pet. 209. a. Bene ponere. I. C. 119. b. Ut aliqua in uita formido improbis esset posita. I. A. 228. a. Ut in eo multum praesidij reipublicae poneret. Am. 104. a. Carbo quem modo posuimus. de Leg. 163. b. Quidam uirtutibus exceptis atq; uitijs, cetera in summa aequalitate posuerunt. de Leg. 165. a. Ut honesta in uirtute ponantur, in uitijs turpia. de L. 170. a. Recte igitur magnus ille nos ter me audiente ponit

1371 PO
suis in iudicio, cum pro Albio tecum simul diceret, temp.
nostram, etc. de Vn. 203. a. Ponere se extra culpam. Q.
de Pet. 205. a. Vt illa que in re dispersa atq; infinita uide-

1372 PO
fulixitidum fugiens e gurgite ponti.
Popina, ne ganea, culina. I. C. 195. a. Quorum es alie-
num contractum in popinam nullum reip. motum asserre
poterat. etc. I. P. 82. a. Cum isto ore factio deterrima no-

1373 PO
Porrectio, onis, prolectio, de N. 56. b. Digitorum con-
tractio. Digitorum porrectio ad Her. 21. a. Celeri por-
rectioe brachij.
Porrectus, a, um, proiectus, extensus, extensus. de Fin.
57. a. Statua Chryssippi sedentis porrecta manu. de N. 77.

1374 PO
Portendo, dis, premonstro, denuncio, predicco, de D.
89. b. Nam quod de sole ostensum est tibi, populo commu-
tationem rerum portendit fore. Ar. 256. a. Cum dij prin-

angustij. etc. de Orat. 99. a. Pontus Buxinus. Item. Rauce

Porcus, ci, de Sen. 89. a. Villa abundat porcos, hedo,

Porcus, ci, de Sen. 89. a. Villa abundat porcos, hedo,

Portorium, rij, uectigal quod in portu exigitur ex rea-

tollicis nō tam de portorio, quā de nōnullis iniurijs portitorum querebantur. pro Font. 278. a. Titius Tolose quaternos denarios in singulas vini amphoras portorij nomine exegit. de In. 52. a. Locare et cōducere portorium. I. P. 98. a. Singulis rebus, quaeque uenirent, portorium impositum. I. V. 143. b. Quae sine portorio Syracusis erāt exportata. et At. 32. a. Portorium circūuentionis. I. V. 144. b. His pro rebus portorium nō esse datum. et 145. b. Res exportata sine portorio. de Pro. 70. a. Velligal ac portorium Dyrrbachinorum. At. 32. b. Portoria Italiae sublata sunt.

Portunus, ni. deus marinus qui portubus praesidet quem poetae Melicertam, et Palemonem uocant. de N. 39. a. Ut portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis literis immutatis.

Portuosus, a. um. de Or. 149. a. Superū mare ionium portuosum. et Ep. 92. b. Navigatio minime portuosū.

Portus, tus. locus in litore tutus, quo merces importantur, et ex quo exportantur, periculum. Ep. 15. In nauigando tempestati obsequi artis est, etiam si portum tenere non queas. I. V. 227. b. Insula, quae duobus portibus cincta in utriusque portus ostium aditumque proiecta est. pro Pom. 6. b. Publicanorum familiae, quas in portibus et custodijs habent. pro Pom. 10. a. Portus Caietae celeberrimus et plenissimus nauium. pro Flac. 151. b. Regio, quae mari cincta, portibus distincta, insulis circumdata esset. de Sen. 92. a. Quo propius ad mortem accedo, quasi terram uideor uidere, aliquandoque in portu ex longa nauigatione esse uenturus. I. V. 243. b. Cannuleius, qui in portu Syracusis operas dabat. Item ibi. Portum et scripturas eadem societas habebat. pro Mur. 124. b. In portum ex alto inuicti. et Portu tu soluere. et de Pro. 75. a. Portus tutus et clausus. pro Flac. 279. a. Tutus et tranquillus portus. At. 276. a. et I. V. 267. a. Et fugae portus erat in tuis castris et subsidium salutis in tuo exercitu. pro Cec. 304. a. Exilium est periculum portusque seipsum. et Tus. 174. b. Portum paratum nobis et periculum putemus. de Or. 107. b. Sed tanquam portum aliquem expecto, istam quam tu times solitudinem. At. 150. b. Ab utroque portus cornu moles iacimus. Off. 35. b. Moles opposita fluctibus, portus manus facti. Off. 38. a. Nationum portus erat, et refugium senatus.

Posco, scis. peto, flagito, requiro. pro S. R. 24. a. Audacie partes Resij sibi poposcerunt. pro Plan. 269. a. Sic ego hoc contendo, me tibi cuiuscumque tribus rationem poposceris reddaturū. I. V. 77. b. Sic inuentus est, qui parentes precium pro sepultura liberum poposcet. et 85. a. Magistrum Syoniam numos poposcit. Tus. 151. b. Ut enim in Academiam nostrā descendimus, poposci eorum aliquem, qui aderant, causam differendi. I. V. 207. b. et At. 205. b. Non debebam ego abs te has literas popscere. I. V. 132. a. Si hoc a me non prouincia poposcisset. At. 21. b. At ni poposcisses, ego me tibi non offererem. de Or. 87. a. Tum Crassum puluinos poposcisse. I. V. 36. a. Popscere, postulare, esse flagitare. I. V. 250. a. Non desiderare solum, sed etiam postulare et flagitare.

Positio urbis. pro Flac. 159. a.

Positus, a. um. situs, locatus. contra Rul. 85. b. Roma in montibus posita. et pro Pom. 14. b. Insula Delos in Aegeo mari posita. pro Pom. 9. b. Nulla res est in usu militari posita, quae huius uiri scientiam effugerit. Par. 126. a. Qui possessiones incertas atque in casu postas habent.

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

norum possessiones mouere iniquum putabat. et contra Rul. 82. b. et Ep. 104. b. Si me audies, has paternas possessiones tenebis. pro Q. 17. a. Honorum possessio spectatur non in aliqua parte, sed in uniuersis quae teneri et possideri possunt. de Or. 153. a. Ex iure ciuili sirculo defringendo usurpare possessionem amissam. et ibid. Recuperare possessionem amissam. de Or. 154. a. Possessio quasi caduca atque uacua. Par. 125. a. Possessiones uacuas recordari. contra Rul. 61. b. Vtrum hanc sylvam in relictis possessionibus, an in censu pascuis inuenisti? contra Rul. 79. b. Decedere de possessione. et ibi. Qui latitudinem possessionum tueri non possunt. et 80. a. Syllanus ager a certis hominibus latissime continuatus maximam habet inuidiam. I. C. 208. a. Qui magno are alieno maiores etiam possessiones habent. et ibi. Aliquid de possessione detraxere ac fidem acquirere. Off. 27. a. Nec uero tanquam in possessione suam uenerit excludat alios. et contra Rul. 89. a. Etiam ueni si uideat, si clam aut precario uenit in possessionem ad Brut. 91. a. Prouincia possessione pulsissimus. contra Rul. 82. a.

Remouere et deicere aliquem de possessione. pro Q. 15. Qui ex edicto meo in possessione uenerit. et 35. esse in possessione. pro Cec. 288. b. esse in possessione bonorum: id est, esse in bonis. de Or. 127. a. Vbi iussu me in possessione inuicij et defensionis meae constitui. Ep. 11. a. Non potui magis in arcem illius cause inuadere: id est, in possessionem. pro Q. 16. a. Proficisci in possessionem. et At. 54. b. Vi conari in possessionem uenire. I. A. 185. a. Hodie in possessionem libertatis pedem ponimus. I. V. 63. b. et pro Q. 14. b. Mittere in possessionem bonorum alicuius. Top. 224. b. et I. A. 172. a. Dare possessionem secundum tabulas. et Ep. 107. b. Hereditatum possessiones dare. Item dare possessionem bonorum alicuius ex edicto. Ep. 156. b. Respublica in possessione uictorie permanebit. At. 18. a. Retinere aliquem in sua possessione. pro Syl. 180. b. Exurbare homines e possessionibus. Ep. 198. b. Deturbari non solum ipse, sed certa re et possessione. et 170. b. Si ista pax perditum hominem in possessione impotentissimi dominatus restitutura est. de Or. 88. b. Aut te ex iure manu conseratum uocarent, quod in alienas possessiones tam temere irruisses. de Orat. 40152. b. De nostra possessione depulsi, in paruo praediolo relictus sumus. Ep. 147. a. et 204. b. Occupare possessionem laudis. pro Mil. 115. b. Pellere aliquem possessione. et 116. a. Cedere alicui possessione hortorum. At. 87. b. De possessionibus hereditatum, de soluendis bonis. et 104. a. Voluptarias possessiones uolet Syllus. Off. 47. a. Iuris ciuilis cognitionem atque interpretationem in possessione sua principes retinuerunt. de Fat. 140. b. Quamobrem, quoniam utriusque studij nostra possessio est, utro frui malis optio tua sit. I. A. 198. a. Hic pecunias nostras aestimabat, possessiones notabat et urbanas et rusticas. de Am. 106. b. Amicitiarum sua cuique permanet stabilis et certa possessio. Par. 124. a. Diues est, cui tanta possessio est, ut liberaltiter possit uiuere. et 126. a. Callidi rerum aestimatores praeter areas quasdam magni aestimant, quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest.

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

posideri possunt. I. V. 117. b. Huic omnia bona utenda ac possidenda tradiderat. pro Quint. 4. b. Postulat a Burieno praetore Neniū, ut ex edicto bona possidere liceat. et 13. a. Si ex edicto possidisti, quero, cur bona non uenerint. de Or. 103. b. Philosophi qui omnia sicut propria sua esse atque a se possideri uolunt. At. 87. b. De possessionibus hereditatum, et de possidendis bonis. et de Or. 125. a. Bona eius censo publice possidenda. I. A. 233. b. Possidere bona alterius sine testamento. contra Rul. 62. b. Agri qui ab Hiempsale possidentur. de Or. 98. a. Itaque neque hoc possum dicere, me omnino ignorare quid possideas, neque plane nosse ac uidisse. pro Quint. R. 47. b. Plus fidei quam artis, plus ueritatis quam disciplinae possidet in se. pro Fl. 157. a. Hanc fiduciam commissam tibi tenes hodie ac possides. pro Dom. 235. b. Cum foris armatis ceteris praetorum hominum possideres. I. V. 122. a. Cum iste caluimie licentiam sua autoritate possidisset. de In. 58. a. Sin inuerecundum animi ingenium possidet, tamen accusat, non enim probus est. de Or. 103. b. Neque ea ut sua possidisset, sed ut aliena libasse. pro S. R. 29. a. Magnam uim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem paternus materisque sanguis.

Possum, tes. licet mihi, ualeo, polleo, potestas est uel non est, potestatem habeo, potestate ualeo, facultas est uel non est, facultatē habeo, uim habeo, potestas sum, facultas uel potestas datur, optio et potestas mea est, mihi liberum est facere, erat respondere magis, etc. nulla erat recusatio, quoad facultas tulit, ut facultas tulit, habeo dicere, habeo quem admodum, tibi portas huius urbis patere ius non est, ius potestatemque imperandi habeo, quod mihi respondeas non habebis, huius rei potestas omnis in te sita est, hoc multum habet ad fidem faciendam uirum, autoritatem apud aliquem habeo, hoc non adduco ut credam, in magna potentia sum, multum opibus ualeo, magnas opes habeo, magna uis est in deorum numine, non ubi quisque est, eius locum tenet, quotiescumque ei locus et potestas dicendi fuit. Ep. 15. b. Si mihi integra omnia ac libera fuissent. et 16. a. Si essent omnia mihi solutissima. Att. 61. b. Ex quo animo consules ferant hunc? et 209. b. scribas ad me quantum potes et uales. et Ep. 82. a. Cum hac exceptione quantum ualeam, quantumque possim. et At. 121. b. Semper enim si poterit, Ep. 103. a. Sic te Caesarī commendauit tradidit, ut grauisimē diligētissimēque potuit. pro D. 232. a. Dico igitur, et quam possum maxima uoce dico. de N. 52. a. Aues nidus costruunt, eosque quam possunt mollissimē substernunt. Ep. 244. b. Quam potui maximis itineribus ad Amanum exercitū duxi. Att. 15. b. Sic tu cor, ut possum concordiam. I. A. 165. a. Ego nihil praetermissi, quantum facere eniūque potui, quin, etc. At. 281. b. Nullis literis assequi possum, ut ex primam, etc. de Or. 88. b. Hoc tu si potes tua quadam propria, non communi oratorum facultate potes. de Or. 124. b. Haec res tantum potest in dicendo, ut ad uincendum nulla plus possit. Or. 203. a. Hoc ad obtinendas causas potest plurimum. pro Q. 12. a. Ego qui neque usi satis, ingenio parum possum. et ibi. Quae res in ciuitate duae plurimū possunt, haec contra nos ambae faciunt hoc tempore. Ep. 57. b. Res, quae minimum nunc quidem potest, sed postea necesse est. pro Q. 12. b. Qui per uim et scelus possunt plurimum. pro S. R. 19. a. Qui apud me et amicitia, et beneficij, et dignitate plurimum possunt. pro Cec. 285. a. Si quantum in agro audacia potest, tantum in foro impudentia ualeret, etc. I. A. 174. a. An ille me uiciter ne potuit quidem. contra Rul. 79. b. Ager in quo oliuetum non est, sed fieri potest.

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

Posseio, onis. ius ipsum possidendi fortuna bona. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem et gloriam, quam regnum et possessiones suas. Off. 50. a. L. an-

test. Ep. 230. a. Potest fieri ut fallat. Q. F. 326. a. Sed tamen quod fieri poterit, non negligam. Att. 39. b. Quare item atque eo si potest acruis, te rogo, etc. Ep. 3. b. Nos dignitatem nostram, ut potest, in tanta hominum perfidia retinebimus. et At. 245. a. Teneri non potuit, quin tibi declararet, etc. In Sal. 272. b. Iam dabo operam quam maxime poterō, ut breue id faciam. At. 136. b. Tota res Brundisina iam quomodo habeat, se diutius nescire non possum. I. A. 208. b. Quamobrem Quir. consilio quantum poterō, labore plus penē quam poterō excubabo, uigilaboque pro uobis, de Sen. 84. b. Conuiuium ad multam noctem, quam maxime possumus, uario sermone producimur. de Am. 95. b. Ut quoad possem et mihi liceret, a senis latere nunquam discederem. I. Quoad. At. 132. a. Facere non possum, ut nihil ad te dem literarū. de Or. Nō possum quin exclamem, etc. I. Exclamo. pro Plan. 281. a. Quid enim possum aliud nisi mœrere pro Pont. 281. a. Aut quoniam id quidem nō potest, etc. et ibi. Aut si non poterit, etc. de N. 50. Enumerare possum quae sit, etc. et 51. a. Proficere possum, etc. Or. 207. b. Erit igitur haec facultas in eo, ut definire rem possit. et pro Cec. 287. b. Quoniam potestas esset emendandum. Ep. 168. b. Sed alius nemo facultatem habet decipiente nos. et de In. 58. a. Si facultas erit. de In. 63. a. Quoad facultas tulit. et de Orat. 113. a. Facultas ex ceteris rebus et causis comparata. I. V. 129. a. Non licet mihi Romae esse. Ep. 2. b. Quod commodo recipere facere possis. I. Pauli Maximi Scholia.

Post, postea, post hoc uel post id tempus, sub, posterius, secundum, tanto intervallo, longo intervallo, a tergo, poene. Antea, a fronte. Ep. 98. b. Ut initio mea sponte, postea autem inuitatu tuo mittendum duxerim. de Fin. 94. b. Nō inest in primis naturae conciliationibus honesta actio, consequens enim est, et post sequitur. Or. 218. a. Post omnia per orationē concludere. I. V. 98. b. Post te praetorem. At. 84. b. Quoad mecum, etc. Post, etc. I. V. 69. b. Primo, etc. post, etc. Ep. 11. b. Paucis post diebus quam Luca discesserat. At. 86. a. Hic magistratus nullis annis post Deacem uiros institutus. pro Fl. 158. a. Pecunia recuperata, est multis post annis. pro S. R. 39. b. Aliquot post menses is ocisus est. et de Or. 134. b. Aliquot post annos. et At. 79. a. Castra paucos post dies habuimus. de Clar. 184. b. Anno post, et deinceps reliquis annis. et 94. b. Ita recepi me biennio post. Or. 206. a. Post aliquanto. et I. C. 113. a. Post autem aliquanto, etc. de D. 101. a. Sexennio post Veios captos. pro Cal. 41. a. Cur tanto post potius quam continuo queri maluit? de Ar. 247. a. O post hominum memoriam fortissimi consules. I. C. 121. b. Causa enim est post urbē conditam haec inuenta sola, in qua, etc. pro Cor. 60. a. Pauci post genus hominum natum reperti sunt, qui, etc. de Ar. 247. a. Mea domus, quam senatus unā post hanc urbē constitutam ex aerario edificandam putauit. et 246. b. Nego unquam post sacra constituta tam siuegens collegiū iudicasse. pro Mil. 107. a. Partim cadere incipiunt eius seruos qui post erāt. At. 186. b. De auctione, id est, post auctionē.

Postea, post, postea, posterius, tum inde, secundū ea, reliquo tempore. pro S. R. 34. a. Quid postea, si Romae fuisset ego, etc. pro Mur. 129. b. Cedo quid postea? enim ego, etc. quid tum inde? tibi ego, etc. de In. 81. b. Postea aliquanto, id est, aliquanto post. de Cl. 165. b. Posteaque deinceps, etc. I. V. 214. b. Iubet iste posterius illos ad se reuerti.

Posteaquam, postquam. I. V. 136. b. Posteaquam ego ueni, etc. repente ille abiit. de D. 123. a. Quid ergo Aus iste loquens, quando cum nemo norat, aiebat et loquebatur.

1379
 tur: postquam et sedem et aram inuenit, obmutuit.
 Epist. 49. a. Postquam mihi renunciatum est, et c. gra-
 uiter molestus, tui. et 5. a. Postquam Pompeius, et c. Ep.
 60. a. Postquam uero quam profectus es, et c. uelut, et c.
 Posteriorum, posteritas, qui inferioris sunt aetatis, hi
 qui nascuntur, proles futurorum hominum. Ac. 18. b. de Cl.
 19. 5. b. Dicendi genus quod fuerit in utroque, orationes us-
 triusque etiam posteris nostris in dicantur. Q. Fr. 29. 8. b. Po-
 sterorum erit uerius iudicium, obreclatione et maleuolen-
 tia liberatum. pro Dom. 233. b. Ut apud posteros nostros
 conuersionis autor fuisse uidear. de Fin. 12. a. Horum pos-
 teri degenerarunt. de Fin. 12. 7. a. Horum posteri melio-
 res. et Postquam 205. b. Posteri nostri, et c.
 Posterior, us. Superior, prior. de Cl. 163. a. Thucy-
 dides paulo etate posterior, ac Orat. 160. a. Paria esse de-
 bent posteriora posterioribus. Ac. 12. a. Ita priori poste-
 rior, superior posterior non iungitur. At. 156. b. Horum
 utriusque semper rei, salus posterior sua dominatione, et
 domesticis commodis fuit. pro Rab. 91. a. Suam salutem po-
 steriorem salute communi ducere. I. A. 24. 7. a. Nihil uita
 antiquius existimare, omnia libertate posteriora ducere.
 de Cl. 19. 1. b. Ipse Thucydides si posteriori fuisse, multo ma-
 turior, et mitior fuisse. I. A. 24. 0. a. Posteriores cogitatio-
 nes (ut aiunt) sapientiores solent esse. I. P. 9. 4. a. Nihil ista
 est posterius, nihil nequius.
 Posteritas, is. poster. At. 191. b. Domini innumerabi-
 les fieri possunt in infinita posteritate. Tus. 155. b. Opti-
 mus quisque posteritati maxime seruit. I. A. 170. b. Huius
 rei ne posteritas quidem omnium seculorum immemor es-
 rit. I. C. 03. b. Non uero ne quid paricida ciuium inter-
 fecto, inuidie mihi in posteritatem redundet. I. V. 176. a.
 Salus urbis in posteritate istius auaritia interijt. pro Rab.
 96. b. Spe posteritatis fructusque duci. Ep. 17. a. Idque me non
 modo ut tu sentias, sed ut omnes gentes etiam, ut posteri-
 tas omnis intelligat, esse facturum.
 Posterius, adu. postea. At. 88. b. de L. 159. b. Sed haec po-
 sterius, et coram fortasse comodius. pro Q. 3. b. Posterius,
 inquit, ista uidebimus, haec, et c. de Cl. 191. b. Ipse Thucy-
 dides, si posteriori fuisse, multo maturior fuisse, et mitior.
 Posterius, adu. consequens. de Fin. 9. 7. a. Sed in ceteris
 artibus cum dicitur artificiosus, posterius quodammodo et
 consequens putandum est, quod illi dicitur artificiosus ap-
 pellant. et ibi. Verum haec non in posteris et in consequen-
 tibus, sed in primis continuis peccata sunt. de Fin. 12. 7. a. Pri-
 mum Theophrasti Strato Physicum se uoluit: id est, Strato
 posterus Theophrasti. et ibi. Huius Lysias id est, Strato-
 nis posterus Lysias. Item. Haec in posterum gratiora, thea-
 tra, porticus, noua templa. pro Cl. 25. a. Cum is apud mu-
 lierem quamdam pernoctaret, et ibi diem posterum com-
 moraretur. pro Syl. 177. a. Nox ea, quae consecuta est po-
 sterum diem Nouarum Decemb. et pro Fl. 165. b. Nox illa,
 quam iste est dies consecutus. I. V. 116. b. Postero die ma-
 ne. et Ep. 151. a. Postero die. et I. V. 136. a. Postero anno.
 Part. 236. a. Prouiso posterio tempore. pro Deiot. 147. b.
 In posterum, inquit, diem distulit. Ep. 151. a. Differre rem in
 posterum. Att. 284. a. et 167. b. Distulimus sermonem in
 posterum. In praesens. pro Mur. 138. a. Sapiens, ac mul-
 tum in posterum proficiens. et pro Dom. 234. b. In po-
 sterum tempus. I. A. 190. b. et contra Rul. 84. b. Multum
 in posterum prouidens. Ep. 12. a. Longe in posterum pro-
 ficere. At. 14. 3. b. In posterum, ad posterum, in posterita-
 tem, posthac, reliquo tempore. et I. V. 157. b. et At. 167. a.
 et pro Cl. 19. b. Ad posterum id est, in posterum.

Posthabeo, bes. longe retroque pono. Tus. 124. 3. b. Cetera
 Rul. 66. b. Hoc honore ex nouis hominibus primum me
 multis posthabitis efficitur. et Tus. 228. a. Ut omnibus re-
 bus posthabitis, totos se collocarent, et c.
 Posthac, deinceps, deinde. Antehac, hoc tempore. At.
 34. Posthac ad te scribam planius. et 103. et 102. b. Post-
 hac neque hercule antea negligentes fuimus. Ep. 137. a. Item
 posthac si quid opus erit, facies ut sciam. et 95. b. Posthac
 ad ludos uenies nosque uises. I. C. 122. b. et 117. a. Id ne uis
 quam posthac accidere possit, prouidendum est. I. A. 175. a.
 Caput autem literarum sibi cum illa nihil posthac futurum.
 Posthac, et. At. 222. a. Inde ambulauit in litore, posthac
 in balneum. de In. 50. a. Primum nati uitam, et c. deinde
 suum consilium, et c. posthac quid Sofiam uelit facere.
 Postilla, pro postea. de D. 89. a. Poeta.
 Posthumus, mi. qui ex ea quam pater grauidam reli-
 quit, natus esse id est, post humatum patrem. de Or. 99. b.
 Qui esset secundum posthumum et natum et mortuum ha-
 res institutus. et pro Cec. 295. a. M. Curius, qui heres in-
 stitutus esset ita mortuo posthumo filio, cum filius non
 modo mortuus, sed ne natus quidem esset.
 Postis, stis. hostij uel ianuae tabula, seu latus porta. pro
 Dom. 225. a. Qui parietibus, qui tectis, qui positibus meis bel-
 lum intulisti. pro Dom. 237. a. An putatis, si in poste teme-
 rit, et aliquid dixerit, domum uniuersumque conferari posse
 At. 46. b. Caput legis Clodium in curia poste fixisse, et c.
 Item. Postem teneri in dedicatione templi oportet, ibi
 enim postis est, ubi templi aditus et ualuus ambulationis.
 Postliminium, nij. Top. 223. b. Cum ipsius postliminij uis
 queritur, et uerbum ipsum notatur, in quo Seruius noster
 nihil putat esse notandum, nisi post, et liminij. illud pro-
 ductione esse uerbi uult, ut in finitimo, legitimo, editimo,
 non plus inesse timum, quam in mediotulio tullium. Scenola
 autem P. filius, iunctum putat esse uerbum, ut sit in eo
 post et liminij: ut quae a nobis alienata sunt, cum ad hostem
 peruenierint, ex suo tanquam limine exierint: hinc cum re-
 dierint post ad idem limen, postliminio uideatur redisse.
 Item ibi. Postliminio redeunt haec, homo, nauis, mulus, ducel-
 larius, et c. de Or. 121. a. Et quem pater patratu de dederit,
 si is receptus non sit, postliminij esse. et 100. a. Quomodo
 pater patratu dedisset, si nullum esse postliminij. et ibi.
 Postliminio redire. pro Cecin. 304. a. Si non accipiunt, ut
 Mancinum Numanini, retinet integram causam et ius
 ciuitatis. pro Cor. 60. a. Non solum dedicatione, sed etiam
 postliminio fit ciuitatis mutatio.
 Postmeridianus, um. pomeridianus. de Or. 144. b.
 Inclinato iam in postmeridianum tempus die. et Tuscul.
 191. b. et At. 203. b. Litera matutina et postmeridiana.
 de Fin. 214. a. Postmeridiana ambulatio.
 Postmitto, tis. postpono, omitto. pro Cec. 49. a. Quod
 in alicuius agrestis periculo non postmitteret, id homo eru-
 ditus in insidijs doctissimi hominis dissimulandum putaret?
 Postpono, sui. posthabeo. Ep. 265. a. Sed omnia postpo-
 sui, dummodo praeceptis patris parerem. Cicero, filius.
 Postquam, ubi, ut, simul, simulac, simulat, simulatque.
 de Pro. 70. a. Quod ille postquam nihil a miseris extorque-
 re potuit, cohortes in hyberna misit. Ep. 97. b. Me uoluisse
 scetiam reliquis omnibus postquam non potuerim, mihi
 ipsi finem fecisse. At. 185. b. Undecimo die postquam a te
 discesseram, hoc literarum exaravi egrediens e uilla. Att.
 92. a. Nihil habebam noui, quod post accidisset, quam de
 diffem ad te liberto tuo literas.
 Postremo, postremum, nouissime. de Nat. 22. a. Quae
 1013

1382
 ro igitur primum, et c. et deinde, et c. postremo, et c. et.
 et ibi. Deus quid appetat, ad quam denique rem motu men-
 tis utatur, postremo quomodo beatus sit.
 Postremus, a, u. ultimus, extremus, nouissimus. Or. 201
 b. De firmis alia prima ponet, alia postrema, incul-
 cabitque, leuiora. Attic. 89. b. Respondebo primum postre-
 me tuae paginae. Ep. 14. a. Ego autem cum illa sequor, quae
 paulo ante proposui, tum hoc non in postremis, de quo coe-
 peram exponere. At. 285. a. Br. et pro S. R. 41. a. Postre-
 mi homines: id est, nequissimi. I. A. 192. a. Seruitus est po-
 stremum malorum omnium.
 Postridie, postero die. Ep. 38. b. Haec scripsi postridie
 eius die: id est, postridie Non. Octob. Ep. 112. b. Postridie
 eius absolutionis in theatrum Curionis Hortensius introijt.
 Att. 153. a. Venatio, quae postridie lud. A. pollinar. futura
 est. Ep. 39. a. Haec scripsi postridie eius diei. Ep. 170. b. Lu-
 pus noster cum Romam sexto die Mutina uenisset, postri-
 die me mane conuenit. Item: Iudices adesse iubentur po-
 stridie. In An. 172. b. Tantum uini in Hippie nuptijs ex-
 hauseras, ut tibi necesse esset postridie uomere. Att. 211.
 b. Ego ut constitui adero, atque utinam tu quoque eodem die,
 sin (quid enim multa) utique postridie. Quint. Fr. 10. b. Po-
 stridie quam tu esse profectus, multa nocte ueni ad Pompe-
 ium. At. 137. a. Eam mihi Philotimus postridie, quam a te
 acceperat, reddidit.
 Postulatio, onis. postulatium. pro Mur. 135. a. Conces-
 sit senatus postulati onem tuae. et Att. 105. a. Est illa quidem
 impudens postulatio. et pro S. R. 19. b. Aequa atque honesta
 postulatio. de Ar. 243. b. De ea re scriptum est, postula-
 tiones decretas esse Ioui, Saturno, Neptuno, Telluri, dijs
 caelestibus. et 251. a. Eodem ostento telluri postulatio de-
 betur. de In. 75. a. In deprecatione ignoscendi postulatio
 continetur. et I. V. 138. a. b. Postulationum formulae. Q.
 Fr. 313. a. De te est honorifica mentio facta, cum te unum
 dicerent postulati onem L. Sestij Pansa restitisse.
 Postulatium, ti. postulatio. I. A. 245. a. Reliquum est, ut
 accipiantur et remittantur postulata per literas. pro Fl.
 * Legati Apollonienses omnia postulata de iniurijs unius
 Deciani detulerunt. Ep. 185. a. Legati ultra ad illo ad nos
 intolerabilia postulata retulerunt. Attic. 112. a. Postulata
 haec ab eo interposita sunt, quo, et c. Postulata geometra-
 rum. i. Postulo.
 Postulo, as. peto, posco, desidero, requiro. Antequam,
 196. a. Illud a uobis postulo, petoque, uti, et c. Ep. 40. b.
 Omnia uolo a me postules et expectes. Epist. 37. b. Atque
 hoc tamen te scire uolo, me de isto sumptu nihil decreuis-
 se, nisi quod principes ciuitatum me postulassent. pro
 Corn. 62. a. Gaditani a senatu de federe postulauerunt.
 Attic. 105. a. Caesari quod postularet concedendum es-
 se. Quint. Frat. 198. a. Postulare et expectare aliquid
 magnum ab aliquo. Epist. 3. a. Postulatum est, ut Bibuli sena-
 ticia diuideretur. Att. 156. b. Nec iam recusat, sed quodam
 modo postulat ut appelletur tyrannus. Orat. 208. a. Ut
 cause natura et temporis ratio postulabit. Off. 45. a. Lu-
 di postulantur ab edilibus, a populo. pro Quin. 2. b. Tamen
 quia causa postulat, non flagitat, praeteribo. Attic. 92. a.
 Ratio quidem et opinio hominum postulat fratrem. Ep.
 70. b. Non intelliges duplicari sollicitudines, quas eleuare
 tua te prudentia postulabat. de Or. 137. b. Res hoc postu-
 lat, ut, et c. Epist. 28. a. Ut tua fides postulat. et de In. 60
 19. a. Longius quam res postulat. de Or. 93. b. Nam quod
 tu non poteris aut nescies, quis nostrum tam impudens est,
 qui se scire aut posse postulat. pro Sext. Rosc. 31. a. Postu-

lare seruos in questionem. Postquam. 208. a. Postulare
 aliquem de uis id est, deferre, uel accusare. Epist. 116. a. Py-
 lius de repetundis cum postulauit. Quint. Frat. 308. b. Sen-
 stius a Nerio de ambitu est postulatus. In V. 35. b. Postula-
 tus fuisse lege Licinia. et Epist. 122. b. Ego Appium ea-
 dem lege postulauit. Offic. 58. b. Geometrae solent non om-
 nia docere, sed postulare, ut quaedam sibi concedantur,
 quo facilius, quae uelint, explicant. I. V. 56. a. Efflagitatur,
 postulatur, poscitur. At. 38. b. Postulare fidem publicam,
 et c. id est, implorare. Q. Fr. 320. b. Gabinium tres adue-
 sationes postulant. et ibi. L. Lentulus, qui iam de maiesta-
 te postulauit. de Am. 111. a. Neque quicquam nisi honestum
 et rectum alter ab altero postulat.
 Potatio, onis. perpotatio. de D. 104. a. Si modo tem-
 peratis es, modicisque potationibus esse affectus.
 Potens, tis. ualens, qui multum uel plurimum potest, qui
 in magna potentia est, qui magnas uires habet, magnas o-
 pes habet, summa potestate praeditus, magnis opibus pra-
 ditus, opibus et copijs affluens. de In. 83. a. Ampla et po-
 tens ciuitas, opibus ualens. At. 279. a. Potens homo uel po-
 tentissimus potius. et pro Pomp. 4. a. Duo potentissimi
 reges. Epistol. 136. a. Ne quid temere dicam faciam, ne
 contra potentes. et ad Heren. 13. b. Si quis potens et sa-
 ctiosus, et c. pro Cel. 41. b. Homo potens, gratiosus,
 disertus. pro Dom. 223. a. Cum tu florens ac potens per
 medium forum popularis uoluitares. pro Planc. 266. a.
 M. Drusus tribunus plebis homo potentissimus. et 226. b.
 Potentissimus et clarissimus ciuis C. Claudius. et Off. 47.
 b. Vir fortunatus et potens. Attic. 275. a. Infinita tria
 buere potentibus. pro Cor. 61. a. Praepotens terra marique
 Carthago. de D. 232. b. Aecacide belli potentes magis,
 quam sapientie potentes. alter, sapientie potentes. de D.
 117. a. et de Fin. 76. b. Rerum omnium praepotens Inpi-
 ter. Tus. 232. a. Xerxes refertus omnibus praemijs bonisque
 fortunae. At. 93. b. Potentissimorum hominum continuata
 am nunquam tuli.
 Potentia, tis. potestas, uis, opes, magne opes. de In.
 83. a. Potentia est, ad sua seruanda, et alterius obtinenda
 idonearum rerum facultas. et Att. 279. a. Potentia in
 ui posita est et armis. pro Cec. 298. b. Nuntia ista quae do-
 minatur in ciuitate potentia. et pro Plan. 264. a. Potentia
 uix ferenda. Off. 59. a. Hinc opum nimirum poten-
 tia non ferenda. I. A. 158. b. Opes uolentas et minime se-
 rendam potentiam concupiscere. Off. 68. a. Qui omnia
 honesta negligunt, dummodo potentiam consequantur.
 ad Her. 2. a. Si uim, si potentiam aduersariorum profere-
 mus. pro Dom. 229. b. Quae nec uis temporum, nec potentia
 magistratum, nec uniuersi populi Romani potestas
 labefactare possit. pro Mur. 129. b. Erant in magna po-
 tentia, qui consulabatur. Off. 2. b. Tum autem consulat, ut
 conducat id nec ne ad facultates rerum atque copias, ad o-
 pes, ad potentiam, et c. de Fin. 133. a. Virtutes animi pro
 potentijs quas uocant. Att. 102. a. De sua potentia dimi-
 cant homines. Item: Conciones ille quibus quotidie meam
 potentiam inuidiose criminabatur.
 Potentia, urbs agri Piceni. de Arch. 258. b. et pro
 Mar. 133. a.
 Potesse, id est posse. in Arato, ut a Vergilio pote-
 stur.
 Potestas, atis. facultas, optio, ditio, imperium, magi-
 stratus, ius, iurisdictionis, uis potestatis, manus. de In. 64. b.
 Si fuisse alijs quoque causa faciendi uidebitur, aut potestas
 alijs defuisse demonstranda est, aut facultas: potestas,
 1014

si aut nefciffe, aut non affuiffe, aut conficere aliquid non potuiffe dicitur: facultas, si ratio adiutores, adiuumenta & cetera, que ad rem pertinebunt, de fuisse alicui demonstrabuntur.

Dare potestatem, & c. Ep. 151. b. Vt primum potestas data est augende dignitatis tue, nihil pretermisisti, & c. Q. Fr. 305. a. Ita mihi potestas detur in patria moriendi. de In. 62. b. & 69. a. & 72. b. Et pictori, quam uellet eligendi potestatem dederunt. I. V. 104. a. & pro Cluent. 51. b. Simulac potestas primum data est, aduunt. pro Q. 16. b. Alicui uix respirandi potestatem dare. Att. 53. b. Lex qua Pompeio potestas rei frumentaria daretur. contra Rull. 70. b. Si uobis ex omni populo potestas deligendi esset data. pro Dom. 222. a. Hanc uos tribuno potestatem dabit. Ep. 60. b. Priuare aliquem potestate faciendi aliquid. de Or. 104. b. Cui populus ipse moderandi & regendi sui quasi quasdam habenas tradidit. pro Fla. 14. 6. b. Populus omnem potestatem suam de bonis tradidit nobis. pro Cor. 62. d. Deferre potestatem alicui tribuendorum beneficiorum. contra Rull. 73. b. Decemuiris corruptendarum tabularum publicarum magna potestas permittitur. Q. Fr. 291. b. Ea dignitate, que sibi ad dignitatem permissa erat, ad questum utebatur. pro Flac. 151. a. Publica litera retenta sunt in accusatorum potestate. pro S. R. 31. a. Cui ne que erendi quidem de patre potestas permittitur. Postquam. 204. b. & I. V. 63. a. & 187. b. Permittere alicui potestatem faciendi aliquid.

Potestatem esse, & c. Ep. 6. a. Quoties mihi certorum hominum potestas erit, quibus recte dem, non pretermittam. & 16. a. b. Quocumque tempore mihi potestas presens tui fuerit, tu eris, & c. & de Pro. 69. a. Quotiescumque ei locus dicendi & potestas fuit. Antequam. 195. a. Vos ego appello quorum de me maxima est potestas. de Clar. 190. a. Comprehenso uerborum nullius oratoris aequo in potestate fuit. pro Q. 8. a. Cui potestas esset agendi quotidiana. & Att. 35. b. Et potestas fuit auferendi omnem pecuniam ex aedicio meo. pro Dom. 223. a. Nec eorum cuiusquam tibi potestas fuit. pro Dom. 229. a. De agris ratum est, fuit enim populi potestas. pro Cor. 60. a. Vt si Gaditani scire uint de aliquo, & c. magna potestas sit ciui nostro mutandae ciuitatis. At. 264. b. Tota potestas eius rei tua est. Att. 55. b. Mea potestas est. & 55. a. Mihi integrum est. In Vat. 37. a. An erit h. ec optio & potestas tua? dicas, & c. Att. 25. b. Si deseretur, erit quedam nostra potestas. & pro Cluent. 33. a. Quae tum erat potestas: id est, quod tum fieri poterat. de Cl. 181. b. Cui eligendi potestas est. Ac. 3. a. Integra nobis est iudicandi potestas.

In potestate esse. de Fat. 142. a. Nam nihil esset in nostra potestate, si, & c. & ibid. Acuti hebetes ne simus, non est id in nobis. & 145. a. Nihil liberum nobis esse. Ep. 233. b. Haec non sunt in nostra manu. Att. 50. a. Lentulus totus est in Pompeij potestate. de Ar. 246. a. Populus Romanus cuius est summa potestas omnium rerum. Ac. 10. b. Assensio, que est in nostra sita potestate. et de Fat. 148. a. Si causa appetitus non est sita in nobis. pro Mur. 144. a. Huius sce rei potestas omnis in uobis sita est, iudices, & c. & Antequam. 194. a. In eorum potestate, nostra sita est salus. pro Q. 1. b. Omnes quorum in alterius manu uita posita est, magis cogitant quid possit is, in cuius ditione ac potestate sunt facere, quam, & c. Att. 115. b. & Ep. 53. a. Esse in potestate alicuius. pro Pom. 10. a. Vestros portus in praedonum fuisse potestatem scitis.

Habere potestatem. pro Cor. 62. a. Si praemij tribuen

de potestatem nullam haberemus. Antequam. 195. b. Ego non modo loquendi liberè in iudicio, sed ne cõstendi quidem in ciuitate habeo potestatem. pro S. R. 22. a. Sylla beligerendi potestatem solus habet. & 23. a. Vos qui summam potestatem habetis. Q. Fr. 295. b. Habere summam potestatem in aliquo loco. In Sal. 274. a. Pater tuus qui eo tempore, summam tui potestatem habuit. de Ar. 256. b. Sylla regalem habuit potestatem. de In. 81. a. & Ep. 74. a. Habere potestatem faciendi testamenti. Habere potestatem iudicandi. de In. 72. b. Vel faciendi aliquid. I. V. 75. b. I. V. 96. a. Proinde quasi exscribendi potestatem non haberet. At. 264. a. Cum Coss. & lege & S. C. statuendi potestatem haberent. Item: Theseus ter optandi a patre habuit potestatem. Antequam. 197. a. Liberum spiritum ducendi nullam habeo potestatem. I. A. 237. a. Ius potestatemque imperandi habeo. de Ar. 246. b. Pontifices potestatem habent iudicij. I. A. 153. b. Dictatura, que uim iam regiae potestatis obfederat.

Potestatem facere. Q. Fr. 302. b. Cum praetores diebus aliquot adiri non possent, nec potestatem sui facerent. I. A. 219. b. Quoties faciebat omnibus sui conueniendi potestatem. & 242. b. Concedere alicui potestatem peccandi. I. C. 113. a. Si quid de his rebus dicere uellet, feci potestatem. I. V. 234. b. Nisi minutus essem, tabularum potestas mihi facta non esset. & 79. a. Iudices subscribendi mihi fecerunt potestatem. Postquam. 224. a. Scio me tibi instauranda caedis potestatem fecisse. pro S. R. 30. b. Facio tibi potestatem interpellandi. I. A. 160. a. Quae potestas si mihi sepius fiet, utar: si minus, & c. Ante. 197. a. Neque mihi libera loquendi facta est potestas. I. V. 214. b. Neque se alijs uidendi potestatem esse facturum. & 61. b. Quotiens ille tibi potestatem optionemque facturum sit, ut eligas utrum uelis.

Habere in potestate. At. 257. a. & pro Cl. 55. b. Habere aliquem in sua potestate. I. V. 135. b. Quadruplatorum quicquid erat, habebat in potestate. pro Syl. 178. b. Vt opidum & Pompeianus in sua potestate haberet. Ep. 53. a. Esse in potestate alicuius. & 62. a. In potestate tua sum. contra Rull. 83. a. Qui in sua potestate est. pro Cel. 40. b. Tabulas, qui in patris potestate est, nullas conficit. de Fin. 82. b. Si modo sit aliquid esse beatum, id oportet totum poni in potestate sapientis. pro Cec. 304. a. Si pater uendidit eum, quem in suam potestatem susceperat, ex potestate dimittit. pro Dom. 228. b. In te P. Fonteius uita necisque potestatem haberet, ut in filio. I. C. 110. a. Gladiatores, quamquam, & c. potestate tamen in uestra continebantur. I. V. 96. a. Tenere aliquem in sua potestate & ditione. & Q. Fr. 297. b. Tenere motum animi in sua potestate. In Verrem 106. b. Venire in arbitrium ac potestatem alicuius. & ad Brut. 91. b. In potestatem hostium ueniendum est. contra Rull. 81. a. Redigere aliquem in suam ditionem ac potestatem.

Potestas uariè usurpata. de Orat. 115. a. Mentis eorum, qui cum aliqua statuendi potestate audiunt, mouere posse. I. V. 206. b. Per potestatem auferre aliquid alicui. de Leg. 160. b. Iisdem imperijs & potestatibus parere. pro Pont. 281. b. In potestatibus, in imperijs gerendis. & ad Heren. 10. b. Misericors in potestatibus. & 18. b. In potestatibus gerendis. pro Pomp. 7. a. Quicquid hac potestate praetoria possum, & c. pro Cluent. 33. a. L. Quintius illud iudicium pro potestate dimitti iussit. Tusc. 163. a. A magistratu aut ab aliqua potestate legitima euocatus. ad Her. 29. b. Priuati esse. & c. Cui potestate esse. I. C. 113. b. Hinc

Hanc uerbum deorum immortalium nutu atque potestate ad ministrari. pro Dom. 217. b. Extrordinariae potestates. de N. 78. a. Vis omnis ac potestas deorum. Q. Fr. 290. b. Fortuna potestas in omnes. pro Dom. 235. a. Vir summa potestate praeditus. & de N. 31. b. Vir dignus potestate & dominatu omnium rerum. Tusc. 192. a. Qui igitur exisse ex potestate dicuntur, idcirco dicuntur, quia non sunt in potestate mentis. & 126. a. Itaque iratos dicimus exisse de potestate, id est, de consilio, de ratione, de mente, quorum potestas in totum animum esse debet. & 139. a. Quid autem me roget, paucis ille quidem uerbis, sed & diu & uis, cognosce ex ipsius epistola. et 141. a. Duo praefecti fabri Pompeij in meam potestatem uenerunt, & a me missi sunt. At. 210. b. Scripsi ad librariorum, ut fieret tuis, si tu uelles, describendi potestas pro Pom. 10. a. Cum duodecim secures in hostium potestatem peruenierunt. I. A. 203. b. Caesar equites & sagittarios in suam populique Romani potestatem rediegit. & 136. a. Qui rogatus in rep. cum potestate & imperio uersatus. de Leg. 184. b. Idque in rep. nostra maxima ualuit, quoad ei regalis potestas praefuit. & 186. a. Geuere potestatem. & 187. b. Sylla tribunus plebis sua lege in iurie facienda potestatem ademit.

Potio, omnis potus. pro Cl. 23. b. & 25. b. Cui cum ipse poculum dedisset, sibi illa in media portione exclamauit, se maximo cum dolore mori. & 54. a. Medicus prima portione mulierem sustulit. de Fin. 56. b. Cum cibo & portione fames sitisque depulsi est. & Tusc. 200. b. Demus scutellam dulcibilem potitionis.

Potior, ris, teneo, sinor. (Careo. de Fin. 32. a. Cleanthes solum dominari & rerum potiri putat. & Ep. 9. a. Quod si qui potuntur rerum, praestatur uidentur. & 73. a. Ciuitates, quae rerum potitae sunt. & pro S. R. 29. b. Dum ea ciuitas rerum potita est. ad Her. 32. a. Atheniensium potiti sunt Spartatae. Ep. 7. a. Si exploratum tibi sit, posse te illius regni potiri. I. A. 247. a. Vincamus odium, pacemque potiamur. de Fin. 61. a. Praeterea bona praeterita non meminerunt, praesentibus non fruuntur, futuram modò expectant. & ibi. Voluptates quarum potentiam spe in flammam facit, & c. Tusc. 246. b. Secundum genus cupiditatum, nec ad potendum difficile censet, nec uero ad carentium. de Sen. 87. a. Si etiam non abundè potitur, non omnino caret. Attic. 103. b. An curare & tergeri fer, & ijs me dem, qui tenent, qui potuntur? Tusc. 163. a. Et ego doleam, si ad decem millia annorum gentem aliquam nostram potituram putem: de In. 74. a. Si eo portu potiti essent. Off. 44. a. Omni Macedoniae gazae potitus est Paulus. de Sen. 85. a. Voluptatis auidae libidines temere & effrenate ad potendum incitantur.

Potior, us, antiquius, longius, charius, melius, prius. pro Muren. 124. a. Non quo mihi potior sit officij mei, quam huiusce salutis defensio. & I. A. 228. b. Mors, que ciuibus Romanis semper fuit seruitute potior. Epist. 180. a. Res est potior oratione. Tusc. 224. b. Filius plus potest, potiorque est pater. de Finibus 51. a. Qui haec lege re assueuerit, iudicabit nulla ad legendum his esse potiora. Attic. 251. b. Si quid eiusmodi acciderit, ne quid tibi sit summa mea potius. de Or. 150. b. Illa semper potiora duxisti, quae ad sapientiam spectarent. de Am. 99. a. Itaque cives potiores sunt quam peregrini, propinqui quam alieni. & c. Top. 221. b. Topicæ, que ad usum potior erat. I. V. 98. a. Quid potius: id est, quid melius. Ep. 144. b. Nemini concedo, qui tibi potior uelitate necessitudinis possit esse. de Somn. 126. b. Cum in Africam uenisset, nihil mihi fuit po

tius, quam ut Massaniam conuenirem regem. Ep. 170. a. Nec habui quicquam antiquius, quam ut Eufam statim conuenirem. & 181. a. Tum ille nihil sibi fuisse longius, quam ut me uideret. Nihil prius mihi faciendum putauit, quam ut, & c. I. Prius. de In. 45. b. & ad Heren. 33. a. In comparatione per contentionem, utrum potius aut quid potissimum sit, queritur. Attic. 150. b. Conamur opus magnum, sed tamen nihil est, quod potius faciamus. Tusc. 186. a. b. Zeno Eleates perpeffus est omnia potius quam confisos delende tyrannidis indicaret. Off. 14. a. Nec uero imperia expetenda, ac potius non accipienda interdum. At. 106. a. Depugnatis, inquit, potius, quam seruias. de Clar. 192. b. Magnus homo, uel potius summus. I. A. 198. b. Quae eius festinatio: nisi ut ad urbem potius exercitum maximum adduceret. In Ver. 94. a. Vel potius, siue a se, atque, id est, idem. Tusc. 170. a. Haud paulo malle: id est, multo potius uelle. Att. 19. a. Quod potius sit. & 92. a. Primum quod uidetur esse bonus, nemo igitur potior. de Orat. 138. a. Oratio in qua non uis potius, sed delectatio postulat.

Potis est. pro potest. In Arat. Hic caput ad superius potis est demergere partes, infra lumborum nunquam conuoluit umbra. de Clar. 180. a. Hosper non potest in noris: id est, non potest minoris addici, aut uendi. Tusc. 183. a. Neque sanguis illo potis est pulso profluens consistere.

Potissimè. pro Muren. 126. b. Is potissimè honore affecto defensor daretur, qui, & c. & ibid. Is potissimum, & c.

Potissimum, maxime, quam maxime, potius, praeciue. de In. 45. b. & ad Her. 16. b. Ex comparatione in qua per contentionem, utrum potius, aut quid potissimum sit, queritur. de In. 84. a. Quicquam praestat honestas incommutati, tamen utri potissimum consulendum sit, deliberatur. ad Heren. 33. a. Cum querit orator, utrum de duobus potius, aut quid de pluribus potissimum dicat. Off. 18. a. Vt si nauis certarent, quis eorum potissimum gubernaret. pro Muren. 126. b. In equis triumphantium praetextati potissimum filij sedere solent. de Ar. 246. b. De hoc igitur loco sacro uidentur potissimum aruspices dicere. pro Mil. 105. b. Ex consularibus te creauit potissimum. pro Cel. 44. a. Existat igitur aliquis ex hac ipsa familia, & potissimum cecus ille, & c. de Leg. 160. a. Nam si hoc non probas, ad deo causa ordiendae potissimum. pro Cel. 50. b. Cur enim balneas publicas potissimum constituerat? pro Dom. 224. b. Ego eos potissimum damnare debui? Ep. 56. b. & 55. b. Quae erenti mihi quid ad te potissimum scriberem. de Sen. 84. b. Casarum illustrium, quae cumque defendi nunc quam maxime conficio orationes.

Potius, ciuius, prius. I. Potior. I. Cito. Potiusquam, priusquam, antequam. pro Mil. 121. b. Poto, as, bibo, per poto. de Cl. 191. b. Si potare uelis, de dolo tibi hauriendum est. Tusc. 230. a. Sic Stotcorum ista magis gustata, quam potata delectant. de Fi. 78. a. Clamat uirtus, M. Regulum beatorem esse, quam potatem in rosa Thorium. Tusc. 252. a. Aut fruatur cum alijs uoluptate potandi. I. A. 173. a. Totos dies potabatur.

Potus, a, um, huius. de Cl. 168. a. Themistocles excepit sanguinem tauri patera, et eo poto, mortuus cecidit. pro Mil. 112. a. Adde insectiam praesens, poti, ofitantis ducis. Ep. 105. b. Domum bene potus redieram.

Potus, tus, potio. de D. 93. a. Cum ea pars animi, que, & c. sit immoderato obstupescit, potu atque potu. & ibi. Onustus cibo & uino.

Præ propter. I. A. 250. a. Quorum ille nomen præ metu ferre non poterat. Att. 148. a. Non hercule præ la- chrymis possum reliqua scribere. Et 175. a. Præ fletu et dolore. Et 181. a. Præ solitudine ac stomacho multa scribere non possum. pro Pl. 280. a. Præ morore loqui non possum. pro Pl. 265. b. Idem postea præ mandatis requisitus. I. V. 128. a. Præ cupiditate officij sui rationem non habet. Et 176. a. Præ lucro prædæ nullius habere rationem. Att. 36. a. Præ multitudine id est, propter multitudinem. Tusc. 170. b. Solem præ iaculorum multitudine non uidebitis, et sagittarum umbra. At. 95. a. Præ cura iocari non poteram.

Præ ante, cum quadam comparatione. contra Rull. 85. b. Illi Romam præ sua Capua iridebit, illam copiam cum hac per risum ac per iocum continent agros nostros cum suis conferendos scilicet non putabunt. Off. 61. b. Illa præclara in quibus utilitatis species præ honestate cõtemnitur. de Am. 96. a. Qui in ipsa senectute præ ceteris floruit. de Cl. 191. b. Hegeffas uero illos Atticos præ se penes agrestes putat. Att. 138. a. Illa nihil fuerunt præ his de uictoria gratulationib. I. V. * Ipse consul in hac causa præ me, minus etiã quã priuatus erit. I. V. 140. a. Omnia pericula præ salute sua leuia duxerunt. Ep. 48. b. At contra nobis non tu quidem uacuis molestijs, sed præ nobis beatius. de Fin. 12. b. Diuitiæ nec magnam bonum, et præ rectis honestisq; contemendam. pro S. R. 41. b. Hominem præ se neminem putare. Et ad Her. 30. b. Præ se neminem ducere hominem. I. V. 116. b. Præ se alios pro nihilo ducere. I. Præ me ferro.

Præ significare, ante declarare. de D. 97. b. Præbeo, bes. impertio, adhibeo, exhibeo, præsto. de N. 49. a. Aer uitalem et salutarem spiritum præbet animantibus. Et 76. a. Reguli corpus Pœnorum crudelitati est præbitum, de Cl. 187. a. C. Cofonius eam uerborum copia, si quam habebat, præbebat populo, pro Arch. 188. a. Hac studia rebus aduersis per fugium ac solatium præbent. At. 241. a. Ut quã lenissimum me præberem. Et 228. b. Si diu- riorum te cuius miseræ et afflicte fortunæ præbes. Q. Fr. 301. a. In literis mittendis, te nimirum inexorabilem præbuis- sti. Et 323. b. Animum præbeo ad illius perniciem moderatam. Off. 9. a. Ut seruis ut mercenarijs ad operam exigen- dam, et iusta præbenda. Et 38. a. Socij spectatores se ocio- sos præbuerunt Leuicræ calamitatis. pro S. R. 20. a. Te magno opere quaeso, ut qualè te antea P. R. præbuissti, talem te nobis hoc tempore impertias. pro Cec. 290. a. Qui et in re misericordè se præbuit, et in testimonio religiosum. Ep. 73. b. Teq; uirum præbeas. Et 254. a. Præbere se homi- nem in malis. Et 129. b. Præbere se dignum suis maioribus. Et 61. b. Et 133. a. Præbere se æquum iudicem alicui. I. V. 241. a. Præbere se patientem atq; impigrum. Et At. 121. a. Præbere se superbium. Et 168. b. Præbere se placabilem alicui. I. V. 93. a. Verres in ciuitatibus sociorum non legatum pop. Rom. sed tyrannum præbuit. de Or. 101. b. Præbere se ministrum alicui in aliquare. Of. 48. b. Præbere se moderat- um in aliquare. pro Pl. 278. b. Præbere se gratum benente- ritis. de D. 9. b. Off. 26. b. Appetitum rationi obedientem præbeamus. Q. Fr. 309. b. Præbere sponsalia genero. Ante quam. 194. b. Præbere aures uacuas.

Præbitor, oris. Of. 44. a. Ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et præbitorum putent.

Præcaueo, es. ante caueo, declino, uito. pro S. 37. b. Ma- lu, que difficillimè præcauetur. de In. 74. a. Aut nisi scis- set, præcaueri potuisse. Et Tusc. 201. b. Cui uidetur præca-

ueri potuisse, si prouisum esset. de Fi. 132. a. Quibus abesse ad præcauendū intelligendi astutia. pro Plan. 260. a. Pro- uidete autè, et præcaue. Et Antequam. 195. a. Præca- caue, ne, et c. Attic. 22. b. A me ita præcautum atq; prouisum est, et c. In V. 221. b. Res mihi præcausa atque præcauta est.

Præcellens, tis. excellens, præstans. pro Cor. 59. b. Vir et animo et uirtute præcellens. I. V. 223. a. P. Scipio, in omnibus rebus præcellensissimus.

Præcellus, us. um. excelsus. I. V. 225. a. Præcellus atque editus locus.

Præcentio, onis. cantus qui aliquem uel aliquid præcedit. de Ar. 248. b. Tui sacerdotij sunt thesa, curricula, præcentio, et c.

Præceps, pitis. inconsideratus, ruens, periculosus, subit- us. de Or. 162. b. Sol ipse iam præcipitans me hæc præcipi- tem penè euoluere cogit. Acad. 17. b. Ut tamen in præci- pitem locum non debeat se sapiens committere. pro Flac. 166. a. Via præceps est lubrica. (C. Via plana et stabilis. de Ar. 256. a. Ille demens, et iam pridem ad poenam exi- tumq; præceps. I. A. 201. b. Homo amentissimus, atq; om- nibus consilij præceps et deuis. Et pro Mil. 118. a. Ali- quis præceps amentia. Et I. V. 260. a. Præceps amentia se- rebare. ad Her. 26. b. Ut eum præcipitem perturbetis ea ciuitate, quam, et c. I. P. 94. b. Lubricum genus oratio- nis, adolescenti non acriter intelligenti sepe præceps. Att. 145. b. Subitus discessus et præceps profectio. I. V. 215. b. Antiochus præceps ex prouincia exturbatus est. Attic. 36. a. Progressum præcipitem, inconstantem reditum in- det. I. V. 77. b. Et pro Cl. 54. a. Agunt cum præcipitem poenæ ciuium Romanorum. pro Cecin. 296. b. Si faxis ali- quem de fundo præcipitem egeris. Et 294. b. Aliquis ma- nu demotus et actus præceps. de Am. 113. a. Obsequium, quod, et c. amicum præcipitem ferri sinit. Of. 430. a. O meam calamitosam et præcipitem senectutem. pro Flac. 156. b. Homo uolubilis, præcipiti quadam celeritate dicen- di. pro Dom. 231. a. Nullo labore tuo præcipiti furori res- stitissim. de Orat. 143. b. Propter tot tantos tamq; præ- cipites casus. pro Plan. 260. a. Sed ego cæcum me et præ- cipitem ferri confitear in causâ, et c. de D. 84. a. Præci- pites cœli partes.

Præceptio, onis. præceptorum explicatio, doctrina. Off. 2. a. Itaq; propria est ea præceptio Stoicorum. Et de In. 37. Et de N. 41.

Præceptor, oris. doctor. de Or. 148. a. Neq; disimili doctores, sed iidem erant uiuendi præceptores atq; dicen- di. I. A. 163. a. Hunc tu autorem et præceptorem omnium consiliorum, totiusq; uitæ debuisse habere. Ep. 69. b. Hoc fortiorum me puto, quã me ipsum præceptorem fortitu- dinis. de In. 50. b. Artium liberalium magistri et uiuendi præceptores.

Præceptrix, cis. magistra. de Fin. 58. a. Sapientia præ- ceptrix in tranquillitate uiui potest.

Præceptum, pi. monitum, admonitio, institutum, ius- sum, uia, ratio. Ep. 70. a. Tuis monitis præceptisq; omni- est abijcendus dolor. Or. 207. a. Et de Fin. 126. b. Aristo- teles tradidit plurima præcepta differendi. de Or. 91. b. Qui dicendi præcepta tradunt. Tusc. 187. b. Dare præ- cepta de aliquare. Et de Or. 115. b. Præcepta de re milita- 60 ri cuiquam dare. Et 122. b. Philosophi nulla dant præcep- ta dicendi. de Clavis orat. 189. a. Disciplina Hermagore dat rationes certas et præcepta dicendi, que habent ordi- nem, et quasdam errare in dicendo non patientes uias. Et Or.

1389 Or. 110. a. Præcepta, et quasi uias, que ad eloquentiã ferant, tradere. Off. 1. a. Te abundare oportet præceptis institutijs philosophiæ. pro Fl. 166. a. Tuic puero uiuen- di præcepta dabis. Of. 43. a. b. Etiam hoc præceptum of- di diligenter tenendum est. de L. 271. b. Neq; medicorum præcepta dici uere possunt, si qua inscij imperitijs pro sa- lubribus mortifera conscripserint.

Præcepto, pis. præcipio. I. V. 218. b. Non præcep- to fructum officij tui.

Præcertatio, onis. decertatio. ad Her. 33. b. Mihi tecum præcertatio non est, ideo quod, et c.

Præcido, dis. incido, secō, amputo, perfeco, præcludo. I. Præcisus. I. V. 253. b. Cleomenes anchoras præcidi impe- rat. Et Att. 138. b. Naues præciderè aut incendere. de D. 87. a. Cotem nouacula posse præcidi. Tusc. 239. a. Ciui- collega sui consulis C. Octauij præcidi caput iussit. Et de In. 69. b. Præciderè manum alicui gladio. Off. 24. b. Ami- ciam magis decet sensim disjungere, quã repente præcide- re. pro Rab. 96. a. Præciderè sstulas, quibus aqua suppedi- tatur alicui loco. Q. Fr. 313. a. Tenedia libertas securi tene- dia præcisa est. ad Her. 41. a. Præciderè et absciderè fer- monem, ut hic quis, et c. nolo plura dicere. I. V. 139. a. Iam tibi maximam partem defensionis præcideris. Et 80. a. Præciderè alicui spem faciendi aliquid. ad Her. 41. a. Per abscissionè, si cum incipimus aliquid dicere, præcidimus. I. V. 148. b. Præciderè sibi ipsi licentiã libertatemq; ut- uendi. Et in Dif. 90. b. Is sibi ipse reditum præcedit. Acad. 33. b. Præcides, inquit, statue aliquando quodlibet. Attic. 121. b. Nunquam reo cuiquam tam humili, tam nocenti, tam præcise negauit, quã mihi plane sine ulla excep- tione præcidi.

Præcino, nis. prænuncio, prædico. de Arch. 248. a. No- uo aliquo motu magnum aliquid deos hominibus præmo- strare et præcinere. Tusc. 210. a. Ex epulis magistratum, fides præcinunt: id est, iudices cum iudibus præeunt.

Præcipio, pis. præcepta do uel trado, præsentio, ante- capio. pro Mur. 124. b. Et Off. 42. b. Portu soluentibus is, qui iam in portum ex alto iuehantur, præcipere summo studio solent, et tempestatum rationem et locorum. de Sen. 82. b. Quod si exequi nequeas, possis tamen Scipioni præcipere et Lælio. de Or. 96. a. Et de hoc uno minime est facile præcipere. Et 113. a. Præcipere de eloquentia. Epist. 70. a. Nos erimus etiam in omni desperatione fortes, ut tu tamen idem et hortaris et præcipis. Et 9. a. Ut tu te mi- hi præcepisti.

Præcipere, præsentire, antecapere. Off. 16. b. Ingenij magni est præcipere cogitatione futura. I. A. 256. b. Præci- plas licet gaudia, omnes te dii oderunt.

Præcipitans, tis. ruens, cadens. pro Domo 221. a. Tuus præcipitans iam et debilitatus tribunatus. lege Præceps.

Præcipito, as. præcipitem ago, celeriter descendo, ruo. pro Cec. 294. a. Qui se præcipitatos ex locis superioribus dicerent. Et de Fin. 131. b. Si quando his ludentes minamur præcipitatos, alicunde extimescunt. pro Dom. 232. b. Præcipitari ex altissimo dignitatis gradu. Tusc. 217. b. Ut si posse putet eum, qui se è Leuade præcipitauerit, sustinere se cum uelint. pro Mil. 122. b. Vrgere iacentes, aut præcipitantes impellere, inhumanum est. de Nat. 19. a. Præcipitare istuc quidem est, non descendere. de Orat. 160. a. In anni præcipitante numerum notare non pos- sumus. de L. 170. b. Fibrenus ex eo loco præcipitat in Li- rom. Et de Somn. 129. a. Loca ubi Nilus præcipitat ex

altissimis montibus. pro Cluent. 32. a. Præcipitatem igi- tur impellamus, et perditum prosternamus. Acad. 17. b. Sustinenda potius omnis assensio, ne præcipitet, si teme- re processerit. Attic. 48. a. Me certe ad exitum præcipi- tantem retinisses. de Or. 162. b. Sol iam præcipitans, et pro Syl. 167. a. Res præcipitans. Et 184. a. Præcipitanti reip. subueni.

Præcipue, potissimum, uel maximè. Part. 240. a. de Orat. 87. b. Hæc una res in omni libero populo maximeq; in pacatis ciuitatibus præcipue semper floruit. cont. Rull. 78. a. Nihil sibi appetit præcipue Pompeius, uult se in com- muni atq; eodem quo ceteri iure uiuere. pro Syl. 183. a. Neq; ego nunc præcipue de consularibus disputo, uniuers- si senatus communis est ista laus. pro Rab. 91. a. Labor in hoc defendendo præcipue meus est: studium uerò conser- uandi hominis, commune mihi uobiscum esse debet. Ep. 58. b. Nihil tibi præcipue timendum est. Ep. 218. b. Sed uere or- ne quia complures tibi præcipue commendo, exequare ut- deat ambitione quadam commendationes meas. Q. Fr. 295. b. Nos isti hominum generi præcipue debere uidemur. de Leg. 179. a. Color albus præcipue decorus deo est. de Fi- nibus 88. a. Ergo homini, qui ceteris animantibus præca- stat, præcipue à natura nihil datum esse dicemus? Ep. 21. a. In mea salute præcipue sum ab illo adiutus. Epist. 38. a. In quibus unum illud te præcipue rogo, ut, et c. de D. 85. a. Rite igitur ueteres, et c. Præcipue ingenti coluerit numine diuos. de Orat. 122. a. Diligentia præcipue co- lenda est nobis. Et Ep. 176. b. Vicitini M. Brutum præci- pue obseruant.

Præcipuus, us. um. peculiaris, proprius. (Communis, Epist. 59. a. Attic. 179. a. Tum communibus malis, tum præcipuis oppressus sum. Et pro Syl. 169. a. Tum com- munibus, tum præcipuis patris tui periculis commouebatur. de Pro. 69. a. Præcipuum illum et proprium sen- sum doloris mei à sententia dicenda amouebo. pro Syl. 168. b. Quod mihi consili præcipuum fuit præter cetera- ros, id iam priuato cum ceteris est commune. pro Domo 215. a. An meæ partes in ea causâ non præcipue fue- runt? pro Pomp. 15. a. Et pro Mil. 116. b. Qui in hoc bel- lo etiam præcipuo iure esse deberet. Epist. 47. a. In com- munibus miserijs præcipuo quodam dolore angit. de Fini- bus 71. b. Nam sunt in animo præcipua quedam. Planc. Ep. 149. a. Nisi in multitudine optimorum ciuium impe- tus animi mei fuerit singularis, et opera præcipua, nihil uolo, et c. Antequam. 197. a. Cum præcipuum uobis obfi- dem sui animi, uestram reliquerit libertatè. Off. 3. b. Inge- neratq; in primis præcipuum quendam amorè in eos, qui procreati sunt. pro Lig. 141. b. Ut enim cetera paria sint, et c. hoc certè præcipuum Tuberonis fuit, quod, et c. ad Att. 247. a. Domus publico omni præcipuo et humano, et diuino iure munita.

Præcise, breuiter. (C. Plenè, perfectè. de Natur. 40. b. Prouidentia mundum administrari præcise dicitur, ple- nè autem et perfectè, prouidentia deorum mundum ad- ministrari. Attic. 121. b. Nunquam ego cuiquam, et c. tam præcise negauit, quã mihi plane sine ulla exceptione præcidi.

Præcisio, onis. ornamentum quoddam. ad Her. 33. b. Præcisio est, cum dictis quibusdam, reliquū quod ceptum est dici, relinquatur audientium iudicio, et c. de Or. 161. b.

Præcisus, us. sum. diminutus, creptus. At. 282. b. Op- pressa ab impijs ciuias opitulandi potestate præcisa. de Or. 111. a. Hic Catulus, Præcisa, inquit, mihi quidam dubi- ratio

1392 PR
 tatio est, quoniam, etc. In Ver. 181. b. Tibi præcisa de-
 sensio est.

Præclarè, rectè, probè, optimè. In A. 209. b. I. A. 188.
 a. Præclarè igitur faciis trib. pleb. qui, etc. Epist. 52. a. Es-
 go eum te esse, qui, etc. præclare memini. Ep. 206. a. Et si
 non sum nescius, quæ tua potestas sit, tibi negocium datum
 esse à C. Cæsare, non iudicium præclare intelligo. pro S. R.
 24. b. Quod præclare à sapientibus dicitur, uultu sepe læ-
 ditur pietas. de Cl. 169. b. Vir excellens præclare. Off. 10.
 a. Viuitur cum ijs, in quibus præclare agitur, si sint simula-
 chra uirtutis.

Præclarus, a. um. eximius, egregius, commemorandus.
 Ep. 7. b. Minime miror te tuis præclaris operibus letari.
 de Or. 89. a. Multi erant præterea præclari in philoso-
 phijs, et nobiles. de Or. 117. a. Genus dicendi magnificum
 atq; præclarum. et Or. 198. a. Cum præclara quædam et
 magnifica didicisset. pro D. 239. b. Præclara uoluntas atq;
 omni laude digna. de Or. 95. b. Egregia quædam et præ-
 clara in dolo. pro S. R. 19. b. Opima atq; præclara præ-
 clara. pro Sest. 23. a. Res præclara iuuentuti ad discendum. In
 Ver. 74. a. O commemoranda iudicia, præclaramq; existi-
 mationem nostri ordinis. In A. 192. a. Præclara et luculen-
 ta reclamatione uestra factum Martialium comprobauit.
 Off. 14. a. Ea que eximia plerisq; et præclara uiden-
 tur, parua ducere. pro S. R. 40. b. Prædium præclarum et
 propinquum.

Præcludo, claudio, intercludo, præcideo. Antequã, 193.
 b. Cum aditus custodi patrie præclusus sit. et ibi. Cum ciui-
 bus præclusa sit expectatio incolumitatis. I. V. 270. b. Om-
 nem orbem terrarum ciuibus nostris ista defensione præ-
 cluseris. pro Pl. 280. a. Nam maritimos exitus præclude-
 bat hyemis magnitudo. Antequam, 195. a. Animus præclu-
 ditur ad exponendam rei indignitatem. I. P. 83. a. In per-
 petuum tibi curiam præclusisti. In V. 139. b. Omnes tibi a-
 ditus misericordie iudicium præclusi sunt.

Præco, onis, buccinator, prædicator. I. V. 156. a. Si pa-
 lam præco iussu tuo prædicasset, non decumas frumentis,
 sed dimidias uenire partes. pro Q. 9. a. De quo homine
 præconis uox prædicat, et præcium conficit huic, etc. et
 ibid. Alicuius uictum uestitumq; necessarium sub præcone
 cum dedecore esse subiectum. Off. 50. b. Hastam in foro po-
 nere, et bona ciuium uoci subijcere præconis. pro Fl. 153.
 a. Citat præco maxima uoce legatos Aemoneses. Of. 63.
 a. Si domini iussu præco ita prædicet, domum pestilentem
 uendo. contra Rul. 66. a. Itaq; me non singule uoces præ-
 conum, sed una uoce uniuersus populus consulem declara-
 uit. pro Dom. 223. b. Ut Cyprius rex cum omnibus bonis
 sub præcone subijceretur. de N. 77. a. Per præconem uen-
 dere aliquid. pro Sest. 16. a. Et præconi publico subijcere.
 ad Her. 41. a. Illi præco faciebat audientiam. In V. 124. a. 50
 Dicit unus et alter breuiter, nihil interrogatur, præco di-
 xisse pronunciat. de Or. 105. b. Iurisconsultus præco actio-
 num. pro Ar. 190. a. O fortunata, inquit, adolescens, qui
 tue uirtutis Homerum præconem inueneris. Epist. 69. a.
 Præcones ludorum gymnycorum. pro Plan. 266. a. Gra-
 nius præco.

Præcognosco, scis, præsentio. Ep. 153. a. Si latro præ-
 cognitio nostro aduentu rursus in Italiam se recipere co-
 perit.

Præconium, nij, law, ars præconis. pro Q. 18. a. Cu-
 ius uox in præconio questum præstitit. et Epist. 91. b. Fa-
 cere præconium. At. 207. a. Ligarianam præclare uendi-
 disti, post hæc quicquid scripsero tibi præconium deferam.

1392 PR
 pro R. P. 130. a. O meum miserum et acerbum præconium.
 de Or. 116. b. Stultitia sua quam plurimos testes domesti-
 co præconio colligere. pro Arch. 189. b. Omnes mandari
 uersibus æternum suorum laborum præconium facile pa-
 tiuntur. Ep. 68. b. Ut mihi non solum præconium tributum,
 sed etiam graue testimonium impartitum clari hominis ma-
 gniq; esse uideatur.

Præcordia, iorum, exta. Tusc. 152. b. Tram in pectore,
 cupiditatem subter præcordia locauit. et de N. 47. b. Sub-
 ter præcordia. de Fin. 146. b. Annulus in præcordijs piscis
 inuentus est. Tusc. 169. a. Cum iam in præcordijs concepta
 mortem contineret. In A. Hunc tegit obscurus subter præ-
 cordia uester.

Præcultius, antecultus, præparatus. Par. 236. b.
 Præcurrentia, primordia, præcurso. de Or. 124. a. Ex
 consentanis et præcurrentibus et repugnantibus. et
 Part. 230. b. Ut primordia rerum, et quasi præcurrentia
 in quibus inest aliquid arguenti.

Præcurro, ris, anteco, supero. Acad. 47. b. Neq; hoc
 quicquam est turpius, quam cognitioni assertionem præ-
 currere. de Or. 120. a. Auditio et cogitatio, quæ studio et
 diligentia præcurrit etatem. Or. 214. a. Horum uterq; so-
 cratem etate præcurrit. Of. 20. b. Efficiendum autem est,
 ut appetitus rationi obediatur, etiamq; neq; præcurrant, ne
 que propter pigritiam aut ignauiam deserant. At. 164. b.
 Vobis uero illum tanto minorem præcurrere uix honestum
 est. de Am. 108. a. Ita præcurrit amicitia iudicium, etc. Q.
 de Pet. 209. a. Ut homo iners hominem diligentem præ-
 currat, sine magna negligentia fieri non potest. de D. 104.
 b. Certis rebus certa signa præcurrunt. In C. 122. b. Atque
 hæc non ut uos, qui mihi studio penè præcurritis, excitat
 rem, locutus sum, sed, etc. de Or. 164. b. Cui quanquam sa-
 uo, tamen illum etati sue prestare cupio, uobis uero illi
 tanto minorem præcurrere uix honestum est.

Præcurso, onis, antecessio. de Fat. 149. a. Nō fieri as-
 sensiones sine præcurssione uisorum. Top. 225. b. Præcura-
 tio quædam: id est, prægressio.

Præcurso, ris, excursor, prodromus. In V. 257. b.
 Hunc in rebus capitalibus præcursores habebat et emis-
 sarium.

Præda, da, rapina. de Pro. 74. b. Illum putabam reti-
 nere posse exercitum præda ante parta, etc. contra Rul.
 77. b. Accumulat aurum ex præda, ex manubijs, ex coro-
 nario, etc. In V. 174. a. Maximos quaestus prædasq; scis
 se. pro Dom. 243. a. Præda consulum ex meis fortunis cru-
 delijs capta. Ep. 188. b. Spes præde et rapinarum. In Sal.
 274. b. Præde loco magistratum accipere.

Prædator, oris, prædo. In C. 108. b. Quos in eodem ge-
 nere prædatorum direptorumq; pono.

Prædator, oris, iuris prædatorij peritus. pro Corn.
 64. a. Q. Scæuola cū de iure prædatorio consuleretur, cō-
 sultores suos nonnunquam ad Eurium et Cassellum præ-
 datores reiciebat. Att. 190. b. et 189. b. Apuleius præda-
 tor liberalis.

Prædatorius, a, um, quod ad prædia possessionesq;
 pertinet. pro Cor. 64. a. Cum Q. Mutius de iure prædia-
 torio consuleretur, etc. id est, de iure possessionum.

Prædicabilis, le, prædicandus, gloriantus, præse ferenda-
 dus. Tusc. 238. a. Nec in misera uita quicquam est prædica-
 bile aut gloriantum.

Prædicandus, a, um. Tusc. 238. a. Si beata uita glorian-
 da et prædicanda, et præse ferenda est.

Prædicatio, onis, celebratio, commemoratio. pro Ar.
 190. b.

1393 PR
 1393 b. Philoſophi in eo ipſo in quo prædicationem nobi-
 litatemq; ſugunt, prædicari de ſe ac nominari uolunt. At.
 149. a. Tua prædicatione factum eſt, ut tantum ei debere
 uidereris. de Ar. 247. a. Nec uereor ne hæc mea ueſtroꝝ
 beneficiorum prædicatio non grata potius quam arrogas
 uideatur. Q. Fr. 298. a. Si in mediocri ſtatu ſermonis ac
 prædicationis res tue eſſent, nihil abs te eximium poſtula-
 retur. contra Rul. 75. b. Que prædicatio præconi acerba
 futura eſt. pro Dom. 218. b. Prædicatio de laude alicuius.
 I. V. 179. a. Prædicatio neſarite ſocietatis.

Prædicator, oris, laudator, præco, buccinator. Ep. 11.
 a. Te ipſo prædicator ac teſte. et pro Cor. 55. b. Qui uo-
 luit me eſſe ſui facti et prædicatorem et autorem.

Prædico, as, canto, decanto, celebroy, commemoroy, glo-
 rior, perſonoy. de Or. 108. b. Erantq; multi, qui liberent id
 quod dixi, de illis oratoribus prædicarent. I. P. 79. b. Mihi
 iſta licet de me uera cū gloria prædicare. I. A. 237. b. Mul-
 ta et honoratè et honorificè et grauitèr de aliquo præ-
 dicare. pro Arch. 189. b. Themistocles dixit ſe eius uocem
 libentiſſimè audire, à quo ſua uirtus optimè prædicatur.
 et 190. a. Noſtra ſepe ſeruetur et prædicabitur. et ibid. b.
 Omnes prædicari de ſe et nominari uolunt. pro Dom.
 231. b. De ſe ipſo glorioſus prædicare. et ibidem: Nunquã
 de me niſi coactus ac neceſſariò dixi. et Ep. 70. a. Ignofceſ
 mihi de me ipſo aliquid prædicanti. pro Q. R. 48. a. De
 hoc ut exiſtimabas, prædicabas. Ep. 69. a. Ne ipſi ſua uoce
 ſe uictores eſſe prædicent. Ar. 255. a. In ipſum Pompe-
 ium autorem (ut prædicare eſt ſolitus) conſultorum ſuorū
 inuehi coepit. I. C. 102. a. Mihi inimico, ut prædicar, tuo.
 de Orat. 136. a. Ego de te oratore ſic prædico, inuim te eſſe
 ſe, etc. pro Planc. 269. b. Aus tuus P. Naſica tibi edili-
 tiam prædicaret repulſam. pro Quint. 9. a. De quo homi-
 ne præconis uox prædicat, etc. de Opt. 244. b. Atque
 ita prædicaretur, cum donari uirtutis ergo. In Ver. 156.
 a. Si palam præco iuſſu tuo prædicafſet. et Attic. 143.
 a. Prædicat enim palam. Tusc. 213. b. Dici de quodam, uel de
 quibusdam.

Prædico, cis, ex præ et dico, ante dico, cano, præcino,
 moneo, prænuccio, præſignifico, teſtificor, ante prædico,
 portendo, oraculum edo, præmonſtro. I. C. 99. a. Quos e-
 go iam multis ac ſummis uiris ad me uenturos id tempo-
 ris eſſe prædixeram. de Ar. 243. a. Aruſpices bellum non
 obſcurè nobis paulo ante prædixerunt. Ar. 256. a. b. Cum
 dii immortales monent de optimatum diſcordijs, de cla-
 riſſimorum ciuium diſſenſione prædicant, cum principi-
 bus eadem portendunt, in tuto collocant Clodium. de D.
 80. a. Intelligere et prædicare futura. de D. 126. b. Scylax
 totum Chaldaicum prædicendi genus repudiavit. de D.
 111. b. Solis defeſſiones prædicantur in multos annos. et
 de N. 57. a. Defeſſiones ſolis et lune cognite prædicatq;
 in omne poſterum tempus. de Ar. 250. b. Id totum in iſtius
 ludis prædictū atq; reſponſum eſt. I. V. 73. a. Moneo, præ-
 dico, ante denuncio. Ep. 83. b. Nihil aduerſi accidit nõ præ-
 di: ente me.

Prædictio, onis, prædictum, diuinatio, ſignificatio, ua-
 titinatio, præſentio. Ep. 83. b. Quare quando ut augures
 et aſtologi ſolent, ego quoq; augur publicus ex meis ſu-
 perioribus prædictis conſtitui apud te autoritatem augu-
 rij et diuinationis meæ, debet habere ſidem noſtra prædi-
 ctio. de D. 119. b. Omnis enim prædictio mali tum proba-
 tur, cum ad prædictionem cautio adhibetur. de D. 100. a.
 Quis rex unquam fuit, qui non uteretur prædictione diui-
 na. et 126. b. Prædictio et notatio cuiusq; uitæ ex natali

1394 PR
 die. et 84. b. Ariolorum et uatum ſuribunde prædictio-
 nes. de Nat. 27. a. Prædictiones et præſentiones rerum ſua-
 turarum. de Ar. 243. a. Fatorum ueteres prædictiones. A-
 pollinis uatum.

Prædictum, ecti, prædictio. de D. 126. b. Panætius, qui
 aſtrogorum prædicta reiecit. et ibid. et 129. a. Qui hæc
 Chaldaeorum natalitia prædicta defendunt. de Leg. 175. b.
 Ad deos placandos alij ſacerdotes conſtituti, ad interpra-
 tanda alij prædicta uatum.

Prædictus, a, um. pro Dom. 237. b. Si omnia ueteribus
 et prædictis inſtitutis acta eſſe dicrem.

Prædictolum, li. de Or. 152. b. Att. 252. b. Prædictola nõ
 ſtra bellè ædificata, et fatiſ antena.

Prædiſco, ſcis. de Or. 97. a. Que in foro agenda ſunt
 exercitatione quaſi ludicra prædiſcere et meditari.

Præditus, a, um, cumulat, ornatus, decoratus, inſtrui-
 ctus, armatus, affectus, auctus, amplificatus, conſectus, per-
 ditus, contaminatus, uiuro. pro Cal. 42. a. Adoleſcens re-
 ctisſimis ſtudijs atq; optimis artibus præditus. et I. A. 169.
 a. Adoleſcens ſumma ſpe et animi et ingenij præditus.
 pro Pomp. 13. b. Vir ſummis ornamentis honoris, fortuna-
 e, uirtutis, ingenij præditus. Q. Hortenſius. et 17. a. C.
 Curio ſummis ueſtris beneficijs maximisq; rebus geſtis,
 ſummo ingenio et prudentia præditus. pro Clu. 28. a. Ho-
 mo ſumma religione et autoritate præditus. pro S. R. 44.
 a. Homo ſapiens et iſta autoritate et potestate prædi-
 tus, quatuor. pro Mil. 165. b. Homo ſapiens et alta qua-
 dam mente præditus. de Or. 35. b. Summi homines, et ſum-
 mis ingenijs præditi. de Am. 110. a. Venandi uel pile ſtu-
 dio præditus. de Vn. 200. b. Siderum errores multitudine
 infinita, uarietate admirabili præditi. pro Cl. 35. a. Vir ma-
 gna prudentia et exercitatione præditus. et contra Rul.
 84. a. Homines diuina mente et conſilio præditi. pro Fl.
 146. a. Adoleſcens optima ſpe præditus, ſumma dignita-
 tis. pro Dom. 221. a. Vir ſingulari uirtute, conſtantia, gra-
 uitate præditus. et Ep. 47. a. Sapientia præditus propè
 ſingulari. pro Arch. 187. b. Aliquis ſumma ingenij præ-
 ditus gloria. et ibidem. Homo mediocriſ et aut nullæ, aut
 humili aliqua arte præditus. et pro Cluent. 24. b. Vir
 arte quadam præditus, etc. et Epist. 179. b. Ornatus o-
 ptimis artibus. Orat. 199. a. Sed tamen eos ſtudio opti-
 mo, iudicio minus firmo præditos docere non alienum eſt.
 I. V. 78. b. Homo omnibus ornamentis præditus. Tuscul.
 162. a. Mens eſt motu prædita ſempiterno. de In. 58. b.
 Perſpicuo et grandi uitio præditum poſſumus exem-
 plum. Tuscul. 236. a. Non ut paruo metu præditus ſit,
 ſed ut nullo. I. V. 65. b. In me homine paruis opibus et ſa-
 cultatibus præditi. et 161. a. Homo illa autoritate et etã
 te præditus. et de In. 79. b. Certa etate præditus. I. V.
 220. b. Vir ſummo magiſtratu præditus. pro Dom. 235. a.
 Vir ſumma potestate præditus. et ibidem. Singulari boni-
 tate et modeſtia præditus. Attic. 119. b. Aliquis prædi-
 tus ampliffimo ſacerdotio. In Ver. 257. b. Cum eum uide-
 res illa autoritate et miſeria præditum. In Verr. 129. b.
 Amentia præditus atque audacia. de In. 62. a. Puer prædi-
 tus magna dignitate. et In Verr. 58. a. Præditus magna
 ſpe. In Verr. 56. a. Homo ſingulari cupiditate, audacia,
 ſcelere præditus. pro Sext. Roſc. 43. b. Is non ſatis habet
 auaritiã ſuã pecunia explere, niſi etiam crudelitate
 ſanguinis præditus ſit. pro Fluc. 147. a. Præditus leuita-
 te, egeſtate, perfidia, audacia. de Natur. 5. b. Mundus a-
 nimo et ſenſibus præditus. et 24. b. Imagines diuinitate
 prædite. et 60. a. Deos membris humanis eſſe præditos.

pro Sex. Ros. 22. a. Aliquis miser, iactu praeditus. ad Her. 2. a. b. Mortuum deformatum, tumore praeditum, decoloratum corpore constat esse. de In. 7. 6. a. Quidam neque eo nomine, neque numero praediti, ut digni sint, qui, etc.

Praedium, dii, fundus, possessio, regnum. Epist. 10. 6. a. 207. a. A. M. Laberio C. Albius praedia in estimationem acceperat, quae praedia Laberius emerat a Cesare. At. 1. 13. b. Scripsi me tamen in praedijs meis esse. In V. 1. 93. a. Vrba praedia, etc. pro S. R. 2. 5. a. Praedia rustica. In V. 1. 05. a. In bonis praedijs praedijsq; uendendis. At. 2. 52. b. Praedia nostra belle edificata, et satis amena. At. 1. 7. 1. a. In quos sumptus abeunt fructus praediorum? etc. 2. 47. b. Mercedis dotulium praediorum. pro S. R. 2. 5. a. Tot praedia, tam pulchra, tam fructuosa pater filio suo colenda acti uenda tradiderat.

Praedo, onis, praedator, pirata. Tusc. 1. 8. 9. b. Si cui nauiganti, quem praedones insequantur, deus dixerit, eijce te de nauis. In V. 1. 68. b. et ad Her. 12. a. Vrbes piratis praedonibusq; patefactae. de Nat. 7. 6. b. Plures captiuos acerbe quam praedones necari. de Or. 1. 43. a. Nefarius praedo. pro Dom. 1. 4. 1. b. Omnium temporum atq; tectorum, totiusq; urbis praedo.

Praedor, aris, praedam facio. I. V. 1. 03. a. Verres omnibus in rebus aperiens praedatus est. etc. 1. 89. a. Tuus apparitor de aratorum bonis praedabitur? In An. 1. 93. a. Sed spes rapiendi atque praedandi caecat animos eorum. Offic. 66. a. Nemo id agere debet, ut ex alterius praedatur infamia.

Praeco, is, anteire. pro Dom. 2. 4. 0. a. Adeste, ut mihi praecatis postemq; teneatis. de Fin. 1. 3. 8. b. Ad quoru usum iam corroborati natura ipsa praecunte deducimur. pro Mil. 1. 02. a. Qui hesternam etiam concione incitati sunt, ut nobis uoce praerent, quod iudicaretis.

Praefari, prae loqui. de D. 1. 01. a. Antiqui omnibus rebus agendis, quod bonum sanctumq; esset, etc. praefabantur. Ep. 1. 4. 0. b. Nos autem ridicule si dicimus, ille patrem strangulauit, honorem non praefatur? sin de Aurelia aliquid, aut Loliam, honos praefandus est. etc. de Fin. 7. 1. a. Cetera addit, quae si appelles, honos praefandus sit. de Vn. 4. 0. 2. 01. b. Quae de deorum natura, etc. praefati sumus, hunc habeant terminum.

Praefatio, onis, exordium. I. V. 1. 9. 0. b. Quae porro praefatio tuae donationis fuit?

Praefectura, re, ea erat Romanis (ut Festus ait) in qua et ius dicebatur, et iudicium agebantur, et erat quadam resp. ubi quod legibus a Romanis in singulas praefecturas, praefecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent. pro Pl. 2. 62. b. Tu es emunicipio antiquissimo Tusculano, hic est praefectura Atinatis, non tam prisca. etc. pro Rab. 9. 5. a. Omnis praefectura, regio, uicinitas nostra. At. 82. b. Praefecturam petiuit, negauit. de N. 27. a. Cum P. Vacienus praefectura Reatina rediret. Att. 85. a. Dare praefecturam alicui, etc. praeferre praefecturam alicui.

Praefectus, cli, praepositus, quicumq; alicui rei uel negotio praefectus est. I. P. 9. 8. a. Cu hyberna legato praefectoq; tradidisses, eueritst miseris ciuitates. At. 7. 0. b. De quinq; praefectis quid Pompeius facturus sit, faciam ut scias. In V. 2. 54. a. Dux praefectusq; classis. etc. 2. 55. a. Cleomenes praepositus imperio. etc. 63. b. Quidam praefectus Antonij, etc. de Clar. 1. 7. 9. b. pro Clu. 4. 4. a. Censor praefectus moribus. Ep. 13. 5. a. Noster hic praefectus moribus. Post. 2. 07. a. His utitur quasi praefectis libidinum suarum. pro Mar.

132. a. Nihil tibi ex ista laude centurio, nihil praefectus decerpit.

Praefero, fers, antefero, praeme fero, praepono. I. Ver. 2. 4. 0. a. Fasces praetoribus praeferruntur. I. V. 2. 2. 5. a. Faces, quas sibi cum ipsa praeferreret, orbem omnium peragravit terrarum. Antequam. 1. 93. b. Vos dii, etc. qui me mentilumina praetulistis. etc. In C. 1. 0. 0. a. Cum adolescentulo non ad libidinem facem praetulisset pro Syl. 1. 74. b. Vos mihi in tantis tenebris erroris et inscitiae clarissimum lumen praetulistis. Quint. Fr. 2. 92. a. Maiora praeferrant fasces illi ac securis dignitatis insignia quam potentiae. etc. pro S. R. 3. 2. b. Auaritiam praefers, qui, etc. Epist. 1. 4. 8. a. Praeferre sensus aperte: id est, ostendere quod est in animo. de Orat. 1. 4. 0. a. Praeferre se alijs. etc. At. 1. 50. a. Praeferre alicquem omnibus. etc. de Clar. or. 1. 73. b. pro Pomp. 17. b. Praeferre salutem reip. suis commodis. de Finib. 55. b. Praeferre uos imperij amori patrio. In Anton. 2. 08. b. Quos uos a se ortum hominibus nobilissimis omnibus honoribus praetulistis.

Praeficio, cis, praepono. de Leg. 1. 83. b. Et huic proci rationi certum magistratum praefecerat. pro Flac. 1. 49. b. Tum seditiosos homines reip. praeficiebant. Epist. 84. a. Caesar Brutum Galliae praefecit. etc. 2. 6. a. Nec erat superiore honore usus, quem praeficerem. pro Pomp. 9. a. Imperator tantis rebus praeficiendus. etc. 13. b. Praeficere alicquem imperatorem alicui bello. etc. pro Dom. 2. 31. a. Praeficere alicquem ducem exercitui. In Ver. 137. b. etc. Epist. 1. 67. a. Alicquem curatorem praeficere, qui statuis faciendis praeficit. etc. Epist. 1. 6. a. pro Dom. 2. 38. b. Praeficere alicquem alicui negotio. etc. praeficere alicquem alicui rei. Postquam. 2. 07. b. 2. 08. a. Tu me comitijs prerogatiuae primum custodem praefecerat. pro Planc. 27. 2. a. Praeficere alicquem pecori. de Nat. 8. b. Aristoteles decem praefecit mundo. In Verr. 2. 48. a. Ut is eam pecuniam tractaret, quem ipse praefecisset. de Diuini. 111. a. Nec locus in materia inuenitur, cui diuinationem praeficere possumus. pro Dom. 2. 17. a. Cuius pecuniam deportanda M. Catonem praefecisti. At. 82. b. Primum contendam a Q. fratre, ut se praefici patiar. Att. 2. 62. b. Praeficere alicquem alicui negotio. Att. 1. 56. a. In ipsa Italia quem cuiq; regionis aut negotio praefecisset.

Praefidens, tis, confidens. Offic. 1. 8. b. Homines secundis rebus effrenatos sibiq; praefidentes. etc. de Orat. 1. 58. a. I. Fido.

Praefinio, nis, praefinitio, praescribo. Tusc. 2. 32. b. Tu uero ut uidetur, nam praefinire non est meum. Epist. 9. 6. a. Sed eo uidi multum quod praefinisti, quo ne pluris emerem. de Leg. 1. 79. a. Sed ego cetera non tam restricte praefinio. In Ver. 2. 71. b. Neq; de illo quicquam tibi praefinio, quo minus ingenio mecum contendas. pro S. R. 4. 0. a. Deinde aliquanto post eam die uenerunt, quae dies lege praefinita est. contra Rull. 62. b. Quod superiore parte legis praefinitum fuit, id rursus liberum infinitumq; fuerunt. de Pro. 7. 6. b. Praefinire diem alicui. etc. Ep. 8. 6. a. Calianuarias tibi praefinitas esse. de Leg. 1. 83. b. A Platone sumptus funerum praefinitur ex censibus, a minis quinq; ad minam.

Praefracte, pertinaciter. Off. 69. b. Cato nimis praefracte uel digalia defendebat: id est, pugnacissimè.

Praefractus, a, sum, pertinax, pugnax. Or. 2. 0. 0. b. Tibi cydides praefractor, nec satis (ut ita dicam) rotundus.

Praefulcio, cis, praemunio, iustentio. At. 7. 5. a. Per fortunas illud praefulci et praemuni queso, ut finis annui.

Praefulgeo,

Praefulgeo, ges, praeter modum fulgeo. ad Her. 2. 2. a. Ne aut obcaecentur tenebris imagines, aut splendore praefulgeant.

Praegestio, tis, ualde gestio, cupio. pro Cal. 51. b. Praegestit animus uidere iam primum, etc.

Praegrans, tis, plenus, grauidus. de D. 88. b. Cum mater praegrans hunc ipsum Dionysium alio contineret, somniavit, etc. pro Clu. 24. a. Is uxorem suam interrogauit, esset ne praegrans, eaq; se esse respondit. de Or. 1. 0. 0. a. Pater familias, qui uxorem praegrantem in prouincia reliquisset.

Praegrediens, tis, praeniens, antecedens. I. A. 2. 4. 6. a. Sequentes alij, alij praegredientes amici.

Praegressio, onis, praecursio. de Fat. 1. 49. a. Nihil fieri nisi praegressione causae.

Praegustator, oris, uis cibos principis praegustat: quod et ad alia transferitur. pro Dom. 2. 18. a. Sex. Clodius praegustator libidinum tuarum.

Prae iudicatus, a, um, pro Cluent. 18. a. Primum postulo id quod aequissimum est, ut ne quid huc praediudicatum affertur, etc. uideam: Si non ex causis ipsis iudicabimus, sed ad causas iudicia iam facta domo deferemus. etc. 27. a. Res semel atq; iterum praediudicata. de N. 4. a. Tantum opinio praediudicata poterat, ut etiam sine ratione ualeret autoritas. pro R. P. 127. b. Quasi praediudicata res ad has causas deferri soleat.

Prae iudicium, cij, iudicatum, res iudicata, quasi praerogatiua, specimen. I. V. 56. b. De quo non praediudicium, sed plane iudicium factum putatur. I. V. 131. b. Cum hoc diceret Metellus, praediudicium se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri. de In. 69. b. Exceptio, extra quam in reum capitis praediudicium fiat. etc. ibi. Non oportet in recuperatorio iudicio eius iudicij, de quo inter scarios que ritur, praediudicium fieri. pro Cl. 19. b. etc. 29. b. Prae iudicia de aliquo facta esse a iudicibus. pro Mur. 138. a. Iudicium accusatoris in reum pro aliquo praediudico ualere. pro Pl. 270. b. Cur non eius damnatione ad hoc iudicium praediudicij comparasti. At. 87. b. Nimis graue praediudicium in ordinem nostrum. Prae iudicium (inquit Aconius) est res que cum statuta fuerit, asserti iudicaturis exemplum quod asequantur. I. Iudicium.

Prae iudico, as, praediudicium facio. de Leg. 1. 93. b. Qui magistratu abierint, apud censores edant et exponant, quid in magistratu gesserint, deq; ijs censores praediudicet. pro Clu. 54. a. Ut per illum, qui attulit uenenum, de hoc praediudicaretur. I. V. 182. a. De aliquo homine non modo praediudicare, sed etiam grauisimè iudicare. de In. 69. b. Satisne causa sit, quare de aliquo maiore maleficio praediudicetur. At. 275. a. Quod nondum senatus censuit, nec populus Rom. iussit, id arroganter non praediudico, neq; reuoco ad arbitrium meum.

Praelabor, ris, de N. 48. a. Quorum alter paulo praelabatur ante. etc. In Arat.

Praeligatus, ta, obligatus. de In. 81. a. Os autem obuiatum est folliculo et praeligatum.

Praelior, aris, praedio dimico, praelium facio uel comitio, rem gero, certo, pugno. Antequam. 195. b. Hostibus in ipsa acie, cum praeliantur, licet loqui. de D. 91. b. Eudemus praelians ad Syracusas occidit. Att. 10. b. Vehementer praeliatus sum.

Praelium, lij, dimicatio, certamen, pugna. Epist. 81. a. Praeliorum exitus sunt incerti. etc. Epistol. 252. b. Praelio factio. Tusc. 2. 18. a. Praelium rectè hoc fieri. de Orat. 134. a.

Salinator ex arce Tarentina multa praedia praecleara facit. etc. de D. 96. b. Cum hoc calamitosum praedium fieret. de N. 27. a. Cum A. Posthumius cum Octauio Manilio praedio dimicaret. de D. 96. b. Praedium comitio. At. 131. a. Committere praedium cum aliquo. etc. pro S. R. 43. b. etc. In A. 215. b. Praedium commissum. de Pro. 75. b. Praelium frango, etc. praelium decerto. pro Deiot. 149. a. Praelium pharsalicum, pro Mar. 133. b. Vidimus tuam uictoriam praeliorum exitu terminatam. pro Pom. 8. b. Noster exercitus praelium usus erat secundis. etc. Off. 3. b. Monet igitur eum, ut caueat ne praelium ineat. I. A. 263. b. Caesar secundum praelium facit. pro Mil. 118. a. Clodius cum praedium commississet, uulnus accepit. I. C. 100. a. In hoc certamine et praedio, etc. Or. 199. b. Thucydides res gestas et bella narrat et praedia. Epist. 131. b. Scribis praedia te mea causa sustinere.

Prae loquor, ris, praefari. Ep. 122. a. Vix haec erat praelocutus. Caelij.

Prae luceo, ces, lucem uel lumen praeferre. In Sal. 272. b. Ego meis maioribus uirtute praeluxi. de Am. 100. a. Amicitia bona spe praelucet in posterum.

Praemando, as, Epist. 65. b. Dicitur mihi tuus feruus anagnostes fugitiuus Vardaci esse, de quo tu nihil mihi mandastis, ego tamen terra mariq; ut conquiretur, praemandauit. Vatiniij.

Praematurus, a, um, praeproperus, immaturus, intentus, pestiuus. Planc. Epist. 148. a. Quod praematura denuntiatio boni cuius imparati quam esset periculosa, ex casu collegit uidebam.

Praemeditatio, onis, meditatio, prouisio. Tusc. 196. b. Praemeditatio futurorum malorum.

Praemeditatus, a, um, meditatatus, cogitatus, domo allatus, paratus, praeparatus. Of. 42. b. Crassus ostendit id se in foro optime tam praemeditati facere, quod etiam tum poterat domi cum laude meditari. ad Her. 7. b. Accusator dicit eum praemeditati fuisse, quod sibi esset usu uenturum. I. A. 225. a. Quod uerbum tibi non excidit fortuito, scriptum, meditatatum, cogitatum attulisti. de L. 158. a. Ad causas nunquam nisi paratus et meditatus accedo. de Sen. 84. b. Vltroq; asserto res multum ac diu cogitatas.

Praemeditator, aris, I. Praemeditatus. At. 92. b. Ut possim praemeditari quo animo accedam ad urbem. ad Her. 7. b. Accusator dicit eum usq; adeo praemeditatum fuisse, quod sibi esset usu uenturum, ut, etc. I. A. 232. a. Sapientis est quicquid homini accidere possit, id praemeditari ferendum modo dicere si aduenerit esse.

Praeme fero, praete fers, praese fert, praeme gero, aperi te fero, non obscure fero, praefero, inscriptum in fronte est, quid, etc. quod animo sentio, id est uultu promptum habeo et lingua. de N. 4. b. Tantam stultitiam consecutum esse me non profiteor, secutum esse praeme fero. At. 127. b. Semper praeme tuli nihil ne malle quam pacem. Or. 210. b. Fortasse ceteri te ferores, ego semper me didicisse praeme tuli. de N. 35. a. etc. Ep. 18. a. Noli quae praete ferre, uos plane expertes esse doctrinae. Tusc. 190. b. Poeta, qui cum magnam speciem doctrine sapientiaeq; praese tulerunt, audiuntur, etc. I. A. 166. a. Ille, qui stillantem praese pugionem tulit. pro Mil. 109. b. Praese ferre et confiteri facinus. I. Praese gerere. uide in uerbo Gerendi in extremo. At. 236. b. Praese ferre autem hanc habent etiamq; praese ferunt. etc. 260. b. Sum ab illo alienatus, idq; praese fero. Tusc. 238. a. In misera uita, nihil praedicabile, gloriosum, etc. praese ferendum. Ac. 45. a. Praese ferre probitatem quantadam. I. A. 193. a. Reliquum est quiritis, ut uos in ista sententia,

1399
 tentia, quam prae uobis fertis, perseveretis. de Or. 1.64. a. Actio prae se motum animi fert. Att. 2.8. a. Clodius Sampsi eceranno negat, ceteris prae se fert et ostentat. cont. Rull. 66. a. Vocem unam prae nobis indicem uestrarum erga me uoluntatum tulistis. de Or. 137. b. Vna ex tribus his rebus prae uobis est ferenda, ut nihil aliud nisi docere uelle uideatur. Att. 2.63. b. Atticum quanti facias, prae te soles ferre. Off. 40. b. Nisi speciem prae te boni uiri feras. de In. 65. a. Affectiois ratio perspicua prae se gerit coniectura. Præmittit, ita. At. 1.12. a. Fannius cum imperio in Sicilia prae mittitur. At. 2.75. b. et I. C. 102. a. Pilius in Macedonia cum equitatu praemissus est. Att. 1.61. b. Antonius praemisit mihi odiosas literas hoc exemplo. Præmium, mij. merces, fructus, beneficium. At. 2.82. a. Solon temp. duabus rebus contineri dixit, premio et poena. de Or. 1.106. b. Legibus et premia proposita sunt uirtutibus, et supplicia uitijs. et de N. 77. a. Recte facis premia, peccatis supplicia debere. Tus. 173. a. Ita sacerdos precata a dea dicitur, ut illis praemium daret proprietate, quod maximum homini dari possit a deo. I. C. 119. a. Postremo hodierno die premia legatis Allobrogum deditis amplissima. et pro Rab. 97. a. Quod ei praemium dari par fuisset pro Arch. 190. b. Tribuere praemium alicui. et I. V. 84. a. Ei premia postea tamen liberaliter tribuit. pro Fl. 24.6. a. Quod enim esset praemium dignitatis, quod populus Rom. cum huius maioribus semper detulisset, huic de negare? I. C. 116. b. Quibus pro tantis rebus nullum praemium uirtutis, nullum in specie honoris, nullum monumentum laudis postulo. pro S. R. 36. a. Quia ob causam a Chryfogono tantis praemijs donabantur? et pro Arch. 186. b. Itaque eum Neapolitani ciuitate ceterisque praemijs donauerunt. pro Cor. 59. a. Qui nulla conditione huius ciuitatis praemijs affici possit. de Pro. 96. b. Prouinciae, quas pestiferi illi consules pro euerse reip. praemijs occupauerunt. pro Dom. 236. a. Cum mihi summa et quotidie maiora praemia in republ. fore putabas. Tuscul. quest. 232. d. Xerxes praemium proposuit, qui inuenisset nouam uoluptatem. de Leg. 139. a. et pro Cornel. 62. b. Elicere uel inuitare aliquem praemijs ad faciendum aliquid. Item: Quasi eximio praemio sceleris exposito cupidissime contendere. de Orat. 101. a. Cum uerus iustus et honestus labor, honoribus, praemijs, atque splendore decoratur. Antequam. 194. a. Inimici qui tuis te praemijs oppugnent. I. P. 82. b. Totam temp. prouinciae praemio uendidisti. Ac. 1. a. Licebat enim celerius legis praemio: id est, beneficio. pro Clu. 38. a. Eos qui in eodem genere in quo ipsi offendissent, alios reprehendissent, ad praemia legis uenire oportere. pro Rabir. 97. a. Non supplicium deprecarer, sed praemium postularem. Antequam. 193. a. Repetere officij praemium et fructum. de Or. 86. a. Amplis praemijs ad perdiscendum commoueri. Br. 289. b. Tributum quod ex centesima collatum impudenti censu locupletum, in duarum legionum praemijs consumitur. In P. 93. a. Minime fructum laborum, praemia periculorum contemnere debuisti. et 99. a. Mitto ereptam libertatem populis, ac singulis qui erant affecti praemijs nominatim. et I. A. 263. b. Atque utinam omnibus ciuib. soluere nobis praemia quae promissimus, liceret. I. An. 24.6. b. Quae praemia militibus promissimus nos recuperata tributuros, ea cumulate cum tempus uenerit, consero persoluenda. pro Cal. 52. a. et pro Mil. 112. b. Magnis et amplis praemijs aliquem afficere. et ibi. Persoluere meritum praemium alicui. pro Mil. 120. b. Ex omnibus praemijs uirtutis si esset habenda ratio praemiorum amplissima

munum esse praemium gloriam. Praemolestia, hie. Tus. 223. b. Alij autem metum praemolestiam appellabant, quod est quasi dux consequentis molestiae. Praemoneo, nes. de Ar. 24.5. b. Reperietis ex hoc toto prodigio atque resposito uos ex istius scelere ac furore ab impendentibus periculis maximis, propere iam uoce Iouis optimi maximi praemoneri. At. 131. a. Quod putauit praemonui, sit, ut Caesar te implicet. et I. V. 70. b. Me ut magno opere cauere praemonebat. Praemonstro, as. praenuncio, monstro. de D. 82. b. Atque etiam uentos praemonstrat saepe futuros, Instatum mare. Poeta. Praemunio, nis. praesulcio. Attic. 75. a. Per fortunas illud praesulci et praemuni quae sunt, ut finis anni. et pro Cel. 41. a. de Leg. 163. a. Quae praemuniuntur omnia reuoluntate sermoni disputationisque nostrae. Or. 209. b. Praemuniuere ante. Praemunitio, onis. praeparatio. de Or. 137. a. Sine praemunitio acerbè inuebi in aliquem. et 162. a. Praemunitio ad id quod aggrediare. Praeneste, opp. de D. 126. b. Nusquam fortunatiorem quam Praeneste fortunam esse. Praenestinae sortes. de D. 126. b. Praenestinarum sortium nomen. Praenomen, nis. nomen, quo honoris et differentiae causa utebantur Romani. ut Marcus, praenomen fuit Tullij Ciceronis. quod idem intelligitur de alijs. I. A. 252. b. Omnes habent tantam similitudinem inter se, ut in eorum praenominibus errem. Ep. 110. a. Quod sine praenomine familiariter ad me epistolam misisti, praemium addubitatum a Volunio senatore esset, et c. ad Her. 22. a. Aliquis cui praenomen sit decimo. de Ar. 250. a. Quae Claudia. Praenoscis, praesentio. In Arat. Hoc signum ueniens poterunt praenoscere nauae. de D. 98. a. Futura praenoscere dii possunt. Praenotio, onis. prima notio, antecepta animo rei quaedam informatio. de Nat. 10. b. 11. a. Hanc nos habemus sine anticipationem, ut ante dixi, sine praenotionem deorum. sunt enim nouis rebus noua ponenda nomina, ut Epicurus ipse *ἡρώδης* appellauit, quam antea nemo nominarat. Praenuncio, as. praemonstro, praedico. de D. 82. b. Est enim natura quaedam, quae futura praenunciat. Praenuncijs, a, um. de Natur. Stelle magnarum calamitatum praenuncia. et pro Muren. 134. b. Inquisitione candidati praenuncia repulsa. In Arat. Aurora praenuncia solis. Praeoccupo, as. ante occupo, anteuerto, anticipo. I. A. 224. b. Quas partes ipse mihi sumpseram, eas praecoccupauit Antonius. Praepandens, aperies, pandens. In Arat. 387. Praepandens temporis ortus, etc. Praeparatio, onis. prouiso, praemeditatio. Off. 15. a. In omnibus negocijs, priusquam aggrediare, adhibenda est praeparatio diligens. Tus. 196. a. Multum prodest prouiso animi et praeparatio ad minuendum dolorem. Praeparatus, a, um. paratus. de Or. 205. b. Si is non praeparatus auribus inflammare rem coepit, furere uideatur. de D. 133. b. Iam Pythagoras et Plato, quo certiora in somnis uideamus, praeparatos quodam uictu atque cultu proficisci ad dormiendum iubent. et 105. b. Qui se tradidit ita quieti praeparato animo, tum bonis cogitationibus tum rebus ad tranquillitatem accomodatam. de L. 137. b. Historia

1408
 Historia nec institui potest, nisi praeparato ocio, nec exiguuo tempore absolui. Praeparo, as. praeparatione adhibeo, praemunio, praesulcio. de In. 52. a. Impijs apud inferos poenas esse praeparatas. Off. 3. b. Ad uitam agenda praeparare res necessarias. Qu. Fr. 32. a. Appius misit, Hircius praeparat. pro Cel. 45. a. Habes hortos ad Tyberim, ac diligenter eo loco praeparasti, quo omnis iuuentus natandi causa uenit. de L. 161. a. Sunt enim haec minora, quam illa ipsa quorum causa praeparantur. Praepeditus, ta, tum. impeditus, irretitus. pro Rabir. 94. b. Quint. Scauola consecutus senectute, et praepeditus morbo. Praepes, tis. celer, citus. de D. 102. b. Aus praepes, et c. bis. Poeta. Praepondero, as. ponderis plus habeo, perpendo, exa-mino, pondero. Offic. 55. b. Qui omnia metiuntur equalitatis, neque ea uolunt praeponderari honestate, etc. Praepono, nis. antepono, praesero, antefero, antiquior. 20 mihi est, praesicio. I. A. 223. b. Qui salutem populi Rom. uita sua praeposuit. et pro Rab. 95. a. Praepondere amicitiam patriae. de Fin. 122. b. Praepositum ex eo credo appellatum est, quod praeponat alijs. I. V. 55. a. Praepone unum alteri. pro Pl. 261. b. Et praeferrere unum alteri. cont. Rull. 67. b. Vt nobilissimis hominibus longe praeponeat. de Or. 138. a. Praepone principia causis proportionem. Or. 212. Notitia sunt et nauis, quibus in praeponitur. et Att. 103. a. Non enim hoc ut oppido praeposuit, sed ut loco id est, in Ep. 26. a. Caelium praeposui prouinciae. pro Pom. 16. a. Ille quem bello praedoni praeponeat. Att. 225. b. Aurelius, qui est praeposuit ab Hircio. pro Cec. 296. a. Tuus libertus nullo tuo praeposuit negotio. pro Lig. 137. b. Cum is praeposuitus Aphrice est. de Ar. 249. b. Omne seruitium in alteram scenam inmissum, alteri praepositum. Praeporito, as. praefero. In Arat. I. Scorpius. Praepositio, onis. orationis pars una. Or. 212. a. Vna praepositio est ab uel abs, atque nunc tantum in accepti talibus manet, etc. Top. 224. b. Praepositio in, priuat uerbi eam quam habebat. Praepositio, alio modo. de Fin. 101. b. Neque tamen illa praepositio tali, ad eum, quem dixi, finem pertinet. Praepositus, a, um. praefectus. I. V. 256. a. Qui nauibus praepositi fuerant. et de D. 96. a. et pro Mil. 105. b. Sacerdos quae praeposita erat oraculo. I. V. 57. a. Hoc non dico, me omnibus pro tromis esse praepositum. de Or. 112. a. Dedit alicui muneri esse praepositum. Item: Praepositus negotio publico. de In. 54. a. Exercitus cui praepositus est sapiens imperator. de Fin. 122. b. et 101. b. Praepositum ex eo credo appellatum est, quod praeponatur alijs. Praeposterè, peruerse, perperam. Ordine. Ac. 17. b. Vt praeposterè tecum agam, mox refram me ad ordinem. et At. 115. b. Omnis arbitror mihi tuas literas redditas esse, sed primas praeposterè, reliquas ordine. Praeposterus, a, um. peruersus. de Or. 146. b. Ne quid perturbat ac discrepans aut praeposterum sit. pro Clu. 32. a. Itaque ut erat semper praeposterus atque peruersus, initium facit a Bulbo. pro Dom. 241. b. Iste omnia praeposteris uerbis pronunciauit. pro Syl. 184. b. O praeposteram gratulationem. Ep. 253. b. Praeposterus habes tabellarios, qui cum a me discedunt flagrant literas: cum ad me ueniunt, nullas afferunt. Am. 211. a. Praeposteris utimur consilia

1408
 lijs, et acta agimus. de Or. 147. a. Non discerpitis sententias, non praeposteris temporibus, non confusis personis, non perturbato ordine. I. P. 99. b. Noster hic praeposterus imperator, etc. pro R. P. 128. b. Quid tam peruersum praeposterum ue excogitari potest. Praepotens, tis. omnipotens. pro Cor. 61. b. Praepotes terra marique, Carthago. et de D. 117. a. Rerum omnium praepotens Iupiter. et pro R. P. 129. b. Clarus ac praepotens uir. de N. 41. a. Natura deorum praepotens et excel-lens. de Or. 101. a. Sive quem ista praepotens et gloriosa philosophia delectat. de Fin. 76. b. Non solum callidus, uerum etiam praepotens, ut M. Crassus. Off. 22. a. Itemque in sermionibus alium quidem uidemus, quamuis praepotens sit, efficere ut unus de multis esse uideatur. Amic. 106. b. Multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles. de L. 160. b. Praepotens deus. Praepropere, as. um. praematurus, nimis celer. Ep. 99. b. Cognoui praeproperam festinationem tuam. et 160. b. At. 1. a. Fuit haec illius praepropere praesentio. Praeripio, pis. praeripo, antefero. Ep. 72. b. pro S. R. 28. b. Ne istius quidem laudis ita sum cupidus, ut alijs eam praeripiam uelut. et Off. 63. a. Marius praeripuit collegis popularem gratiam. I. A. 259. a. Ne deorum immortalium beneficium festinatione praeripuisse uideatur. Off. 22. a. Facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, praeripere hostium consilia. et Ep. 72. b. Praeripere aliquid consilio. Attic. 154. b. Alterum mihi est certius, non praeripiam tamen, sed expectabo consilium tuum. de Ar. 244. b. Praeripere alicui desponsam tam et destinatam laudem. Praerogatiua, ae. quasi specimen, tanquam praecudicium. I. V. 71. a. Dedit enim praerogatiuam suae uoluntatis eiusmodi, ut isti pro praerogatiuis iam reddidisse uideatur. I. P. 81. b. Is cui primam comitijs tuis dederas tabulam praerogatiuae. Post. 208. a. Tu me comitijs praerogatiuae primum custodem praefecerat. de D. 101. b. Praerogatiua maiores omnes iustorum comitorum esse uoluerunt. de D. 124. a. Is qui in praerogatiua referenda subito concin-disset. In An. 176. a. Sortitio praerogatiuae. Ep. 247. a. Sed triumphum praerogatiuam putas supplicationem. Quint. 40. Frat. 316. b. Non dico *ἡρώδης*, uel centies H. S. constituant in praerogatiua pronuntiare. Ascon. 64. a. Praerogatiua significat aliquid aut dictum, aut factum liberaliter ab eo, qui nobis benefacturus est, ante ipsum beneficium nobis praesitum. Praerogatiuus, a, um. quod primo rogatum est, ut centuria praerogatiua: id est, quae prima ferbat suffragia. pro Mur. 133. b. Tanta illis comitijs religio est, ut adhuc semper omen ualuerit praerogatiuum. et de D. 125. b. Praerogatiuum omen iudiciorum. pro Pl. 269. a. Vna centuria praerogatiua. et ibi. Non exigua pars populi, sed uniuersus populus uoluntatem suam declarauit. Praerogo, as. primum rogo. pro Plan. 269. a. Cuius in honore non unius tribus pars, sed comitia tota comitijs fuerint praerogata. Praeruptus, a, um. I. V. 265. b. Qui aliqua promontoria, aut praerupta saxa tenuisse dicuntur. Praes, dis. sponfor, qui pro altero se obligat, in causa praesertim pecuniaria. At. 203. b. Plancus praes pro Flaminio est. H. S. XX. et I. V. 106. b. Praedibus acceptis de H. S. D. L. X. I. V. 99. b. Aut praedeliis uindictarum cum satis accepisset, sponfor faceret. Ep. 28. b. Laodicea me praedes accepturum arbitror omnis pecuniae publicae, ut et mihi et populo cautum sit. et 75. b. Praedes Valeriani

1403 PR
tenetur. I. A. 17. a. Ne L. Plancius praedes tuos uenderet.
I. V. 10. 5. a. In bonis praedijsq; uendendis. At. 20. 5.
a. Praes aliquando factus esset. aliter. Expers. Att. 86. a.
Cum sex libris tanquam praedibus me ipsum obstrinxerim.
At. 4. 4. a. Cum Q. egi per praedem, ille daret. At. 19. 1. a. O=
pinor Antonium propter praedes suos accurrisse. pro R.
P. 12. 4. a. Sunt lites aestimato A. Gabinio, nec praedes dati.
pro R. P. 12. 8. b. Si aut praedes dedisset Gabinius, aut tan=
tum ex eius bonis, quanta summa litium fuisset, populus
recepisset, quamuis magna ad Posthumum ab eo pecunia
peruenisset, non redigeretur.
Praesagio, gis. praesentio. de D. 9. 4. a. Is igitur, qui an=
te sagit quam oblata res est, dicitur praesagire. id est, futu=
ra ante sentire. Et ibid. Praesagibat animus frustra me ire,
cum exirem domo. Ep. 12. 0. a. Exiguitas copiarum recessa=
sum, non dimicationem mihi tuam praesagiebat. de Am.
98. 4. Qui idem quasi praesagiret, etc.
Praesagitio, onis. de D. 9. 4. a. Inest igitur in animis praes=
agitio extrinsecus iniecta, et inclusa diuinitus. Et ibidem,
106. a. Praesagitione diuina.
Praescribo, bis. definitio, praesinio, praesitio, uoce praes=
eo. de N. 3. b. Arbitramur nos ea praesitisse, quae ratio et
doctrina praescripserit. Et 16. b. Natura homini praescri=
psit, ut nihil pulchrius quam hominem putaret. Ep. 7. 8. b.
Simus igitur ea mente, quam ratio et ueritas praescribit,
pro Cec. 29. b. Vestra autoritate hoc constituetur, hoc
praescribetur. At. 253. a. Cum ei praescriptum esset, ne sine
Sestij nostri sententia ageret, Tusc. 231. a. Est iniquum est
praescribere mihi te, quem admodum a me disputari uelis.
Ac. 3. a. Neq; ut omnia quae praescripta et quasi impera=
ta sunt defendamus, necessitate illa cogimur. Praescribere
alicui quomodo agat aliquid, pro Cec. 286. b. Vel qualis
esse debeat, pro Flac. 166. b. Vel quem admodum ius suum
persequatur, uel quid dicat aut respondeat. Tusc. 231. a. Et
Ep. 2. 4. b. pro Q. 1. 5. b. Tibi quid facias praesinit, pro Fon.
278. b. Si hoc iudices praescriptum lege aut officio putatis,
testibus credere. At. 153. a. Meo ne, inquam, arbitratus an
tibi, inquit, ego praescribam. I. C. 112. b. Atq; ita sibi praes=
scriptum esse ut mitterent, etc. pro Fon. 283. b. Ut maio=
rum iura moresq; praescribunt, pro Pomp. 4. a. Facile in=
tellexi quiritis et quid de me iudicaretis, et quid alijs praes=
criberetis. pro Flac. 150. b. Qui plura etiam responde=
bit, quam tu ei ante praescripseris. In Vat. 31. b. Ac tibi iam
inde praescribo, ne permisceas. de Sen. 82. b. Praescribere
iura ciuibus, de D. 13. 4. a. An Aesculapius potest praescri=
bere per somnium curationem ualeitudinis? Neptunus gu=
bernantibus non potest? de Fin. 64. b. Omnis quae uia qua=
dam et ratione habetur oratio, praescribere primum de=
bet, ut, etc. pro Dom. 239. b. Praescribere enim se arbitra=
batur, ut sine studijs dissensionis, sententiae dicerentur. At.
69. b. Nondum hic erat allatum quomodo Caesar ferret
de autoritate praescripta, ad Her. 10. b. Quae de necessitu=
dine praescripta sunt, id est, ante scripta sunt. Att. 129. a.
Sed nihil praescribo, de Sen. 80. b. Senatui, quae sunt geren=
da praescribo.
Praescriptio, onis. praescriptum. Acad. 35. b. Haec norma,
haec regula, haec praescriptio est naturae. Tusc. 213. b.
Intemperantia est a recta ratione defectio, sic auersa a
praescriptione rationis, ut, etc. pro Cel. 46. b. Dum=
modo illa in hoc genere praescriptio moderatioq; teneat,
praescribit, etc. pro Rabir. 91. b. Quamquam in hac
praescriptione semihora patroni mihi partes reliquisti,
contra Rull. 70. b. A quibus et primum locus inuidiae in

1404 PR
prescriptione legis concessus est. de In. 49. b. Haec ideo di=
ligentius inducitur praescriptio, ut, etc. de Orat. 107. a. Si
de tabulis et praescriptionibus controuersa est. Et pro
Q. R. 45. b. Suarum praescriptionum et liturarum ada=
uersaria proferre.
Praescriptum, ti. praescriptio, formula, norma, regula,
certa quaedam et definita lex, religio. de In. 84. a. Cuius
rei certum quiddam praescriptum uidetur in perpetuum dari
posse, de In. 79. a. Ex communi praescripto ciuitatis una=
quaqueq; rem administrare, pro Cl. 48. b. Omnia legum im=
perio et praescripto fieri uidebitis, de Or. 124. b. Plura ho=
mines iudicant odio aut amore, et quam ueritate aut
praescripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicij formula,
aut legibus, etc. Or. 200. a. Quid est quod praescriptum ali=
quod aut formulam exprimas? Off. 19. a. Haec praescripta
seruantem licet magnifice uiuere.
Praese ferro, At. 38. a. Praese me ferro.
Praesens, tis. arbiter, testis, inspectans, instans, coram,
una, in conspectu, quod adest, de Or. 94. a. Haec est una ho=
mo ex omnibus, quo ego praesente minime ineptus esse
uellem, pro Cec. 29. b. Nam ipse praesente de eius uirtu=
te timidus dicebat, de In. 61. a. Ipse interfuit et praesens ui=
dit, etc. pro Dom. 221. a. Aderat praesens M. Bibulus, etc.
Ep. 21. b. Praesens tecum egi, cum, etc. itemq; petiui saepius
per literas, etc. Et At. 78. a. Quasi coram adsis. At. 14. b.
Sed hoc praesenti tibi commodius exprimam. Epist. 16. a.
Cum mihi potestas tui praesentis fuerit. At. 219. b. Ex eo
cognoui creationem testibus praesentibus sexaginta duo=
bus. I. C. 121. a. Cum tu praesentem atq; audientem uita priuam
dum esse dixit, Ep. 3. a. Amor est tui absentis omnes tui praes=
entes cognoscent, etc. 14. 5. b. Si facultas mihi tui praesentis
esset, Off. 31. b. Neq; solum uiui atq; praesentes studiosos di=
cendi docent, sed, etc. de Or. 109. b. Eorum qui illos uide=
runt, uiuorum et praesentium memoria teste, de N. 62. a.
At enim praesentes uidemus deos, ut apud Regillum, etc.
pro Q. 14. a. Agere gestum praesente Roscio, et alibi, in=
spectante. I. V. 78. b. Et Ep. 112. b. Me praesente et me in=
spectante hoc factum est. At. 24. b. Pro eo libro tibi praes=
entem pecuniam solui imperari, pro Cl. 24. b. Is pecuniam
praesentem, non debitam mulieri soluit, Off. 3. a. Bellua ad
id solum quod adest, quodq; praesens esse accomodat,
de Fin. 60. a. Corpore nihil nisi praesens, et quod adest,
sentire possumus, pro Pl. 280. b. Praesentem alicui gratiam
refero, de D. 134. a. Atqui ne si nauigare quidem uelam,
ita gubernarem, ut somniauerim, praesens enim poena sit.
Off. 4. 5. b. Quod praesens tanquam in manu datur, incun=
dius est, pro Dom. 215. b. Erat igitur praesens caritas et
futura fames, de D. 93. b. Animus meminit praeteritorum,
praesentia cernit, futura prouidet, Off. 16. b. Praesentis ani=
mi uti consilio, de Or. 116. b. Animus acer et praesens: id
est, paratus. I. V. 225. b. Praesens auxilium, et I. A. 211. b.
Praesens pestis, Tusc. 154. a. Hercules tantus et tam praes=
sens deus, i. propitius, Att. 241. a. Praesentes ad nocendum
uires habere, i. efficaces. I. C. 115. b. Illud uero nonne ita praes=
sens est, ut Ionis nutu factum uideatur, I. C. 102. a. Magna
tempestas inuidiae nobis si minus in praesens, at in posteri=
tate impendet, At. 284. a. In praesens, in posterum, Ep. 23
b. Haec ad te in praesenti scripsi, ut speres, etc. id est, in praes=
sentia, Am. 96. a. Ut tanquam a praesentibus coram habe=
ri sermo uideretur, At. 16. b. Quamquam animus est praes=
sens, tamen uoluntas ipsa medicinam efficit, Q. Fr. 310.
b. Cetera (ut tu scribis) praesenti sermone referentur,
I. A. 231. a. Popularem agros non ad hunc constituendum rei

1405 PR
familiaris, sed ad praesentem pastum mendicitatis suae. In
praesentia. In praesentia.
In rem praesentem uenire: id est, in locum de quo lis et con=
trouersia est, quod tunc fit, cum fundus aut alia possessio de
signanda est, et certis finibus circumscribenda, ut certius de
ea iudicari possit, Off. 7. a. Ut si constitueris te cuiusdam aduo=
catum in rem praesentem esse uenturum, de Or. 107. a. An=
terò si de re ipsa, si de finibus, cum in rem praesentem non
uenimus, si de tabulis, et praescriptionibus, controuersia
est, etc. pro Cec. 288. a. Placuit de amicorum sententia con=
stitueret, quo die in rem praesentem ueniretur.
Praesensio, onis. praesensio, Top. 227. b. Atq; etiam per
exta inuenta praesensio, etc. de Nat. 27. a. Praedictiones et
praesensiones rerum futurarum, de D. 80. a. Diuinitio, id
est, praesensio et scientia rerum futurarum.
Praesentia, tia. conspectus, aspectus, de N. 27. a. Praesen=
tiam saepe diuinitatem declarant, etc. 59. b. Deorum praesen=
tia quales supra commemorauimus, Ep. 95. a. Praesentia tuae
desiderium meo labore minuam, I. C. 100. b. Alicuius aspe=
ctum praesentiamq; uitare, pro Dom. 215. a. Periculum in
praesentia et ante oculos propositum est, pro Mil. 113. a.
Praesentia animi id est, fortitudo.
Praesentio, tis. cogitatione praecipio, praesagio, futura an=
te sentio, praecognosco, de N. 34. b. Cum talis esse deum certa
notione animi praesentiamus, pro Rab. 96. b. Sapientissimi
cuiusq; animus praesentit in posterum, etc. pro Ar. 191. a.
Sed nihil animus praesentit in posterum, de D. 106. a. Multa
diuina praesentia et praedicta reperiri, de D. 129. a. Et
87. b. Furor diuino incitatus animus futura praesentit.
Praesepia, orum. lustra, ganeae, I. P. 88. b. Verum au=
dit in praesepibus, audis in stupris, etc.
Praesertim, etc. eo magis, eoq; magis, maxime, nec mi=
nime. At. 83. b. Meditare aduersus Brutum causam meam,
si haec causa est, contra quam nihil honeste dici potest, praes=
sertim cum integram rem causamq; reliquerim, pro Flac.
154. b. Facis iniuste, L. L. si putas, etc. praesertim quod tua
negligentia factum arbitro, de Am. 98. b. Itaq; non tam
ista me sapientia fama delectat, falsa praesertim, quam
quod, etc. Ep. Ego tibi in hac praesertim imbecillitate ma=
gis stratum praestare nihil possum, de Cl. 184. b. Admiror
tantam fuisse obliuionem, in scripto praesertim, Antequam,
193. a. Licet ex hac flamma euolare, praesertim qui, etc.
Tusc. 232. a. Proprijs enim et suis argumentis tractanda
quaeq; res est, tanta praesertim.
Praesens, dis, custos, uindex, antistes, I. V. 174. a. Mercu=
rius iuuentutis custos et praesens, et contra Rul. 69. a. Tri=
bunus pleb. praesens custosq; libertatis, etc. ibid. a. Custos ac
uindex cupiditatum, pro Sest. 26. b. Senatus reip. custos,
praesens, pro pugnat, pro Dom. 242. a. Custos ac praesens
templi, etc. ibid. b. Vos qui huic urbi et reip. praesides estis,
praesides, des, custos uel praesens sum, pro Syl. 183. b. Vos
dij patrij, qui huic urbi atq; imperio praesides, I. V. 274.
b. Dea, quae cunctae Siciliae praesidetis, pro Pom. 17. a. Et I.
C. 118. b. Et I. A. 250. a. Dij qui huic loco temploq; praesi=
dent, I. A. 163. b. Senatus ille qui quondam florens orbi ter=
rarum praesidebat, pro Mil. 121. b. Vobis huic iudicio praes=
identibus Milo eicitur, etc. In Vat. 32. b. Praesidentibus in
templo duobus consulibus, I. A. 201. b. Gallia, quae semper
praesidet atq; praesedit huic imperio libertatq; communi,
merito uereq; laudetur.
Praesidium, dijs, custodia, statio, comitatus, opes, I. A. 57.
b. Armati in praesidijs multis in locis collocabuntur, et I. V.
190. a. Classis pulcherrima, Siciliae propugnaculum, praesi=

1406 PR
dium prouinciae, de Cl. 184. b. Q. Catulum in praesidijs rei
pub. colloceamus, pro S. R. 20. b. Ad iudicium cum praes=
idio uenire, pro S. R. 19. a. Aliquem satis firmo praesi=
dio defendi, Att. 136. b. Italiam totam armis praesidijsq;
teneri, pro Pom. 10. a. Quis locus tam firmum habuit praes=
idium, ut tutus esset, etc. ibid. b. Atq; haec tria frumentaria
subsidia reipublice firmissimis praesidijs classibusq; muni=
uit, Epist. 28. a. Et At. 130. b. Coll. praesidia omnia deducta
ri sunt, id est, ex oppidis, Epist. 28. a. Itaq; omnia praesidia,
quae magna et firma parauerant, dimisi, Ep. 7. a. Firmare
aliquem locum praesidijs, contra Rul. 63. b. Italiam praesi=
dijs confirmare, colonijs occupare, etc. 64. b. Si praesidium
non proponitur huic urbi ista colonia, contra Rul. 81. a.
Totam Italiam suis praesidijs obsidere et occupare cogita=
tat, etc. ibid. Praesidijs interclusum teneo, pro Rab. 91. a.
Munire praesidia reipub. etc. ib. Per fugium et praesidium
salutis reip. I. C. 97. b. Nocturnum praesidium palatij, Item:
Illa colonia meo iussu, meis praesidijs, custodijs, uigilijsq;
est munita, pro Mur. 129. a. Omnia haec nostra, etc. lae=
tent in tutela ac praesidio bellicae uirtutis, pro Mur. 143.
a. Deici de urbis praesidio et de custodia ciuitatis detur=
bati, pro Syl. 176. b. Ego tectus praesidio firmo amicos=
rum, Catiline copias repressi, etc. 182. a. Vbi erit illud for=
tissimum praesidium pudoris? pro Cel. 52. a. Vbi a muliere
in praesidio balnearum locati, pro S. R. 37. a. Qui fidem
ledit, oppugnat omnium commune praesidium, Or. 218.
b. Vbi libido dominatur, innocentiae leue praesidium est,
ad Brut. 189. a. Ferre praesidium labenti rei, pro Quint.
1. b. Esse praesidio alicui contra aliquem, pro Pom. 17. b.
Praesidia periculis et adiumenta honoribus querenda,
Tusc. 175. b. Is magnum sibi praesidium ad beatam uitam
comparat, de Orat. 88. a. Graecis omnibus uel naturae,
uel doctrinae praesidijs ad dicendum parati, ad Heren. 30.
a. Qui sibi firmus in uirtute, quam in casu praesidium
collocauit, etc. 31. b. Petere praesidium sibi ex aliqua re,
Ep. 239. a. Domus ut propugnacula et praesidium hae=
beat, Philotimo dicitis, At. 237. b. Vtrique non sine causa
praesidium habent, ego autem utraque arma timeo, Att.
248. a. Quinto filio negocium dedit Antonius, ut eum di=
ctatorem efficeret, praesidium occuparet, etc. Brut. 283.
a. Omne praesidium est in puero, de Sen. 92. a. Vetatq; Py=
thagoras iniussu imperatoris: id est Dei, de praesidio et
statione nitae decedere.
Praesignifico, as. praenuncio, de D. 97. b. Praesignifi=
care alicui, quae sunt futura, etc. 129. b. Praesignificare ho=
minibus.
Praestabilis, le. praestans, de Or. 140. b. Res magnitudine
praestabilis, aut nouitate prima, de N. 29. b. Nihil melius
mundo, nihil praestabilius, nihil pulchrius, Am. 115. b. Vir=
tute excepta nihil amicitia praestabilis, de Ar. 253. a. Ali=
cuius praestabilis in signisq; uirtus, etc. de Pro. 77. a. Praes=
tabilis dignitas, de Sen. 85. a. Homini natura nihil mente praes=
tabilis dedit, In Vat. 31. a. Quero, utrum tandem putes
melius fuisse et praestabilis, me nasci an te.
Praestans, tis. excellens, antecellens, praestabilis, egre=
gius, eximius, habens praestantiam, Tusc. 235. b. Praestantia
dici debet, quae habent aliquam coparationem, pro Vl. 266.
a. Quae uel uir omnibus ingenio, iustitia, integritate
praestans, Tusc. 152. b. Longe praestans omnibus ingenio
et doctrina, et Acad. 42. a. Duo praestantissimi studio
atq; doctrina Xenocrates et Aristoteles, pro Sest. 22. a.
Qui uirtute et consilio praestanti extiterunt, pro Cor.
b. 56. a. Homo grauitate et prudentia praestans, de Or. 153.

Vir literis doctrinaq; prestans. In Vat. 30. b. Quid solida laudis ac uere dignitatis prestantius mihi potuit acciderere, quam, etc. de Orat. 103. b. Platonem in illis artibus prestantissimum fuisse aiunt. de N. 13. a. Natura excellens et prestans. de Nat. 11. a. Nam prestans deorum natura pietate coleretur. Ep. 98. b. In manum tuam istam et uirtoria et fide prestantem.

Prestantia, tunc excellentia. de Fin. 132. b. Homo habet prestantiam mentis, cui tota illius natura pareat. et 133. a. Excellens prestantia. et Ac. 42. b. Prestantia partium. de D. 135. a. Dij immortales rerum omnium prestantia excellentes. de Or. 128. a. Quidam intolerantius se iactant, et aequabilitatem communis uiris prestantia dignitatis aut fortune sue transeunt. Off. 20. a. Nobis autem personam impositam ipsa natura magna cum excellentia prestantiq; animantium reliquarum. de Am. 109. b. Qui aliam quam prestantiam uirtutis, ingenij, fortunae consecuti sunt.

Prestat, bat. melius est, concludit. pro Sest. 28. b. Multo mihi prestat in eandem recidere fortunam, quam, etc. I. P. 82. b. Mori potius quam seruire prestat. et Att. 225. b. Mori milles prestat, quam haec pati. de N. 75. b. Tacere prestat philosophis quam loqui.

Prestat, arum. quas Plinius incantamenta uocat. de N. 74. b. Doli, machinae, fallaciae, praestigiae sine ratione esse non possunt. pro R. P. 128. a. Illinc omnes praestigiae, omnes fallaciae. I. V. 212. a. Non per praestigia, sed palam totum oppidum compilauit Verres. Ac. 12. b. Quasi praestigis quibusdam et captationibus depellit ab ijs, quae clara sunt. et de Fin. 122. a. Ex eisdem uerborum praestigis reuera uobis nata sunt.

Prestituo, tuis. praescribo, dico. I. V. 106. a. Diem praestitit operi faciundo Cal. Decembris. pro Cec. 28. 6. a. Praetor nunquam petitori praestituit, qua actione illum uti uelit. de In. 78. a. Lex quibus diebus proficisceretur, praestituebat. pro Q. 5. b. Praestituere tempus alicui, quandiu dicat. Tus. 163. b. Natura dedit usuram uitae tantam quam pecuniae, nulla praestituta die. Att. 221. a. Scis enim dies illorum praestitutos fuisse.

Presto, as. excollo, antecello, prestanti uirtute et consilio existo, praecurro, sto, tueor, supero. de Cl. 185. b. Hortensius suos inter aequales longe praestitit. de In. 62. Zeufis muliebri in corpore pingendo alijs praestabat. de Or. 101. a. Maiores nostri prudentia ceteris gentibus praestiterunt. de In. 63. a. Aristoteles multum alijs breuitate dicendi praestitit. de Or. 143. b. Qui multum omnibus gloria praestitit, fit. de Fin. 88. a. Homo ceteris animantibus plurimum praestitit. et 134. a. Longe multumq; praestat mens. de Or. 135. b. Pifistratus literis doctrinaq; praestitit. de N. 53. a. Ratio est quae praestat omnibus. de Or. 124. a. Bona existimatio diuinitis praestat. de Fin. 117. b. Virtus praestat omnibus rebus. de Or. 134. a. Socrates in hac ironia longe lepore omnibus praestitit. de Or. 155. a. Cato utroq; in genere et laborauit et praestitit. de Cl. 173. b. Mutius augur uiris civilis intelligentia, atq; omni prudentiae genere praestitit. Et ibi. Nemo his uiris gloria praestitit. de Cl. 188. a. Orator praestat minutis imperatoribus. Q. Fr. 291. b. De legatis, honore et aetate praestat Tubero. de Am. 99. a. Nanq; hoc praestat amicitia propinquitati, quod, etc. de Leg. 170. a. Sed necesse est charitate eam praestare, quae reip. nomen ueruerse ciuitatis est, pro qua mori, etc. debemus. sic enim legendum est, non ut antea charitate loquitur enim de duabus patrijs, naturae scilicet, et ciuitatis: hancq; charitate alteri anteposit, idcirco eam dicit charitate praestare, id

est excellere. de Vn. 199. a. Et alteram eadem parte praestantem extremis, atq; superatam: alteram pari numero praestantem extremis, pariq; numero superatam. Tus. 230. a. Contemplatio rerum longe omnibus studijs praestat. de In. 70. b. Pastra praestant legibus, et ad Her. 10. a. Pastrum praestat iuri. de Cl. 182. b. Quid praestat intelligens imperito? magna re et difficili, siquidem, etc. et ibi. Praestat etiam illo doctus auditor indocto, quod, etc. I. P. 86. b. Si meum illud turbulenti sumi tempus tuo tranquillissimo praestat, quid conferam reliqua? Att. 110. b. Quae conditio non huic fugere praestitit: de In. 43. a. Praestare et antecellere. Haec miliosem et infirmiosem esse. de Cl. 179. a. Is totidem annis mihi aetate praestabat.

Praestare, facere, efficere, implere, exoluere, obire, seruare, praebere, uel exhibere. de N. 3. b. Arbitrari nos et praestitisse, quae ratio et doctrina praescrisperit. 11. a. 10. b. Neq; Hercule in ijs ipsis rebus, quae, etc. eam uoluntatem, quam expectaram, praestiterunt. At. 82. b. Praestare fidem suam alicui. Top. 224. a. et de D. 124. b. Praestare si dem alicui. Ep. 72. b. Praestare te cum, qui mihi à teneris uigulis es cognitus. Ep. 72. b. Sapientia quam tu à puero praestitisti. Ep. 40. b. et 55. b. Praestare alicui memoriam et beneuolentiam. Ep. 234. a. Praestare diligentia et uirtutem alicui. Ep. 65. b. Ut tuam consuetudinem et libertatem in me defendendo mihi praestes. de L. 158. b. Iurifconsulti ius civile eatenus exerceuerit, quoad populo praestare uoluerunt. I. A. 223. a. Praestare debitum honorem patri. de Or. 88. b. Satis id est magnam quod potes praestare. At. 142. a. Vtriq; ut uis, tuam beneuolentiam praestare possis, quod me hercle te praestaturu confido. pro Dō. 11. b. Ut officium meum memoremq; in benemeritis animum, fidemq; fratris mei praestarem. pro Cec. 285. b. Praestare fidem suam ac diligentiam in agenda causa. de Cl. 175. b. Praestare pietatem parentibus et patriae. pro Fl. 152. b. Quidam inare tutum praestiterunt. Off. 63. a. Si dictu non omne praestandum est, quod dictu non est, id praestandum putas? Ep. 55. b. Praestare re. et 148. a. Praestare exitu, pro eodē. Planci. ad Br. 90. b. Omnia Brute praestitit reip. quae praestare debuit is qui, etc. et ibi. Fides, uigilantia, patrie charitas. haec sunt enim, quae nemo est, quin praestare debeat. At. 170. b. Praestare beneuolentiam alicui. de Or. 112. a. Praestare suum munus. ad Br. 289. a. Vix uideo, quod promisi praestare posse. de Or. 155. a. Uide et in senatu et apud populum et in causis amicorum et domi et militiae consilium suum fidemq; praestabant. et ibi. Facere ciuibus omnibus consilij sui copiam. pro Q. 18. a. Is cuius uox in praeconio quae sum praestitit. I. P. 96. b. Cum senatus sententiam praestaret. pro Pom. 14. b. Socios auctoritate nominis nostri saluos praestare poteramus. et 17. b. Pericula facile ut hominē praestare oportet, innocetia tecti pellemus. I. C. 123. b. Habebis consulem, qui et ea, quae statueritis, quoad uiuet, defendere et per se ipsum praestare possit. Antequam. 195. a. Proinde in meo periculo salutem integram praestare conuenit. pro Planc. 280. Cum omnia illa municipia tunc iter tutum mihi praestiterint. Ep. 59. a. Quod de te sperare, de me praestare possum. et 4. b. Ego tibi praestare nihil possum.

Praestare, pro fide iuere, cauere, tueri, uel exitu rei suae bonus sit, siue malus, in se recipere, et interdū, promittere uel polliceri. At. 141. b. Praestabo si Caesarē bene noui, eum tuae dignitatis rationē habiturum. Q. Fr. 327. b. Ego Messalam Caesari praestabo. At. 279. a. Praestare se acerrimum propugnatorem libertatis. de Pro. 79. a. Me non ingratum esse praestabo. pro Fl. 152. a. Praedones nullos fore quis

re quis

1409
re quis praestare poterat? Q. Fr. 291. b. Praetor omnes ministros imperij sui socijs et ciuibus et reip. praestare debet. Q. Fr. 292. a. Horum non modo facti, sed etiam dicti praestanda nobis sunt. pro Mar. 124. b. Is periculum omnium praestare debet, qui se nexu obligauit. pro Sest. 17. iudicij praestare debet, qui se nexu obligauit. pro Sest. 17. a. Cuius inuidiam capitis periculo sibi praestandam putabat. pro Sest. 11. a. Quae quidem ea condicione gesseram, ut meum factum semper omnes boni praestare tueriq; debeant. de Or. 94. a. Perge uero Crasse, inquit Mutius, istam enim culpam quam uereri, ego praestabo. de Orat. 99. a. 10. Quicquid est incommodi in mancipio, id si uenditor scit, neq; declarat, praestare debet. Top. 222. a. In pariete communi demoliendo, qui damni infecti promiserit, non debet praestare, quod formix uitij fecerit. At. 112. b. Si quid obsequium in genere nostro, quod quidem ego praestare debeo. Ep. 78. b. Nihil praestandum in uita praeter culpam. de Or. 113. a. Nihil est sapientis praestare, nisi culpam. Tuscul. et 113. a. Culpam nulla est, cum id quod ab homine non potest praestari, euenit. At. 93. a. Quem tamen ego praestare non poteram. de Or. 120. a. Impetus populi quos praestare nemo potest. Ep. 73. a. Id est ut communem et incertum casum, quem neq; uitare quisquam nostrum, neq; praestare ullo pacto potest, sapienter ferres. Brut. At. 287. a. Illum consulē hic consularis praestare uidetur. Ep. 9. a. 194. a. Quod ijs, qui potuerunt rerum, praestaturi uidentur. Ep. 103. b. Ego tibi et incunda et honesta praestabo. Ep. 66. b. De Dionysio si me amas, cōfice, quancunq; et fidem dederis, praestabo. Ep. 11. b. Ut officium meum memoremq; in benemeritis animum, fidemq; fratris mei praestarem. de Fin. 83. b. Istam uoluptatem perpetuam, quis potest praestare sapienti? Quint. Fr. 318. b. Praestabo sumptum minus quam melius poni posse. pro Pom. 13. a. Felicitas, quam praestare de seipso nemo potest, meminisse et commemorare de altero possimus. I. A. 244. a. Quis igitur mihi praestat Lentonem uno capite esse contentum? Off. 64. b. Quicquid enim inest proedio uitij, id iurifconsulti statuunt, si uenditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere. Off. 65. a. Damnum praestari oportere.

Presto, paratus, in promptu. I. V. 112. b. Quae ad praestatores ad fretum praesto fuerunt. et 122. a. Constitui cum 40 hominibus quo die Messanae mihi praesto essent. At. 61. a. Macroni uix uideo praesto esse posse et ibi. Dionysius nobis praesto fuit. I. P. 91. a. Togulae licitoribus ad portam praesto fuerunt. de Cl. 195. b. Quibus quidem causis tu etiam praesto fuisisti. Ep. 53. b. Ut ad omnia, quae tui uelint, ita sim praesto, ut, etc. et pro Syl. 172. b. Si officia mea, si opera, si uelint, ita sim praesto, ut, etc. pro Syl. 172. b. Si officia mea causis, tu etiam praesto fuisisti. Ep. 53. b. Ut ad omnia, quae si opera, si uigiliae deseruiunt amicis, et praesto sunt omnibus. Ep. 58. b. De mea autem in te uoluntate sic uelim iudices, me opera et consilio, studio quidem certi rei, fame, salutis tuae praesto futurum. de In. 74. b. Hostiae ad sacrificium praesto non fuerunt. de Leg. 192. b. Est boni auguris, meminisse maximis reipub. temporibus praesto esse debere. pro Deiot. 148. a. Is tibi uictori non solum ad hospitium, sed etiam ad periculum, atque ad aciem praesto fuit.

Praestolor, aris. expecto. Att. 31. a. In Formiano te praestolabor usq; ad III. Non. Maia. et 49. a. Ego huic spei et expectationi quae praepositur, maxime tamen uolui praestolari in Epeiro. I. C. 102. a. Qui te ad forum praestolarentur armati.

Praestringo, gis. obtundo, perstringo. I. V. 62. a. Pericula

lum est ne motu ipso perstringat aciem ingenij. et de D. 93. b. Quorum utrumque praestringere aciem mentis sollet. de Nat. 78. b. Omnes meos dolos praestrinxit commoditas patris.

Praesultor, oris. Princeps Saliorum. Erant autem Salij, Martis sacerdotes à saliendo dicti, quidam praesultu uocant. de D. 92. a. Cuidam dormienti uisus est uenire qui diceret, praesultorem sibi non placuisse ludis. de D. 136. b. Peruulgatum iam illud de praesultore.

Praesum, es. praesideo, praeposui sum, praefectus sum. I. V. 137. b. Aliquem curatorem praeficere, qui statuis factis endis praesisset. et 245. a. Praesefte alicui rei faciendae. et pro S. R. 26. a. I. P. 98. b. Cum pater armis faciendis tuus praesuisisset. I. V. 252. Praesefte nauibus et classi. Epist. 17. a. Praesefte prouincia. 148. a. Praesefte exercitui. 260. b. Praesefte legionibus. Epist. 216. b. Achaiae ciuitates felices sunt, quod tu ijs praesistis. et 26. a. Frater meus tricennium Asiae praesuit. de Orat. 155. b. Ut omnes praeter Thalem ciuitatibus suis praesuerunt. Q. Fr. 290. a. Nihil negotij est continere eos, quibus praesistis. I. V. 183. b. Prouincia in qua tu tricennium praesuisisti. pro Dom. 234. b. Qui sacerdotijs praesunt. et de Ar. 24. 6. b. Qui sacris praesunt. Off. 16. a. Qui rogati reipub. praesunt. I. V. 71. b. Metellus huic questionis praesurus est. de Dom. 94. b. Cum C. Coponius praetorio imperio classi Rhodiae praesisset. de Or. 88. a. et de N. 4. b. Auspicia quibus ego et tu Crasse praesumus. de Orat. 88. b. Id nisi hic in tuo regno essemus, non tulissē, multisq; praessem, qui, etc. de Orat. 101. a. Cognitio iuris ei uilis prodest ijs, qui ei praesunt. et 105. a. Et clarissimi uiri ei studio etiam hodie praesunt. de Fin. 123. b. Qui cuiq; arctificio praesunt. de Am. 103. b. Non enim paruit ille Tyb. Gracchi temeritati, sed praesuit. Epist. 8. b. Qui non solum interfuit his rebus, sed etiam praesuit. et At. 139. a. Alicui crudelitati non solum interesse, sed etiam praesefte. pro S. R. 20. a. M. Fannius huic questionis iudex praesuit. de Leg. 184. b. Ut magistratibus leges, ita populo praesunt magistratus. de Leg. 186. b. Magistratibus, ijsq; qui praesunt resp. continetur.

Praetendo, dis. praetexo. I. V. 31. b. Tu qui te Pythagoram soles dicere, et hominis doctissimi nomen tuis in manibus moribus praetendere.

Praeter, extra, excepto, nisi, ad, cum. Ep. 5. b. Amicum ex consularibus nemine tibi esse uideo praeter Lucillum. et At. 1. b. Sed hoc nemini praeter me uidetur. Ep. 181. b. In reliquis officijs cui tu tribuisti excepto Caesare praeter me, ut domum uentitares? pro Cl. 28. b. Omnibus sententijs praeter unam Scamander condemnatus est. Quint. Frat. 295. b. Praeter communem fidem, quae omnibus debetur, praeterea nos isti hominum generi praecipue debemus. pro Syl. 63. b. Hoc mihi praecipuum est praeter ceteros. I. C. 107. b. Cum ei nihil adhuc praeter ipsius uoluntatem cogitationemq; acciderit nisi quod, etc. pro Planc. 262. b. Nihil ut plerumque euenit praeter opinionem accidit. de D. 120. b. Ut etiam si praeter consuetudinem accidit aliquid, praeter naturam tamen non possit existere. I. C. 112. a. Credo quod literis dandis praeter consuetudinem proxima nocte uigilauerat. pro Planc. 269. a. Consilium comitia habere coepit subito praeter opinionem omnium. Ep. 22. b. Id praeter opinionem mihi acciderat. At. 124. b. Dionysius ad me praeter opinionem meam uenit. de Or. 135. a. Nihil magis ridetur, quam quod est praeter expectationem. At. 244. b. Si quid praeter spem erit, facies ut sciam. Epistol. 49. a. Caesar repente praeter spem dixit, etc. de Or.

de Or. 1.18. b. Attici in eo genere prater ceteros excellit. pro S. R. 18. b. Quae me res igitur prater ceteros impu-

Praterita. etiam, tum etiam, tum praterita, adhuc, por- ro, insuper, quin, alius. Ep. 1.4.4. b. Nam et in omni gene-

Praterito, nis, relinquo, missum facio, pratermitto, o- mitto, in prateritis relinquo, abeo, effluo. de Fin. 1.2.4. a. Sti-

fecit omnia. et I. V. 12.6. a. Et quod penè praterij, capella quaedam. I. V. 6.2. b. Quasi prateriens satis faciam uniuersis. Ep. 9. a. Sed te non praterit quam sit difficile: id est, te non fugit. pro Cl. 21. a. Nam illud me non praterit, in iudicio. pro Cec. 30.4. a. b. Certè queri hoc solere me non praterit, quem admodum, etc. et b. Non me praterit, me, etc. I. A. 1.6.8. a. Is fratris filii praterijt: id est, nihil ei in testamèto reliquit. pro Pl. 1.6.9. Quos omnes scimus adilitate prateritos, consules esse factos. 2.6.0. a. Populus solet nomen-

Prateritus, a, um, anteaclus, transactus. de D. 93. b. An- mus separatus a corpore meminit prateritorij, praterientia cernit, futura prouidet. de Sen. 93. a. b. Memoria prateritorum, futurorum prudentia. de Fet. 1.43. a. Nec in fallum è uero praterita possunt conuerti. de Sen. 91. b. Praterita tum tempus nunquam reuertitur, nec quid sequatur fieri potest. de Sen. 78. a. Praterita etas, quamuis longa cum effluxit, non potest, etc. et 91. b. Cum enim aduenit, tunc illud quod praterijt, effluxit. I. P. 9.2. a. Praterita mutare non possumus. Ac. 12. a. Quaeq; ab his dicuntur sic persequamur, ut nihil in prateritis relinquamus. pro Ar. 18. b. Quoad longissimè potest mès mea respicere spatij prateriti temporis. pro Syl. 1.8.2. a. et pro Mur. 131. b. Quo in loco nobis uita antea acta proderit.

Praterfluo, is, elabor, prateregredior. Tus. 2.4.7. a. An- mus presentem uoluptatè percipit pariter cum corpore, et prospicit uenientè, nec prateritam praterfluere sinit. Prateregredior, ris, praterlabor. Ep. 35. b. Te iam castra pratergressum esse, etc.

Praterlabor, ris, prateruolo, effluo. de Or. 1.18. b. De- finitio enim antè praterlabitur, quam percepta est. Pratermissio, onis. Top. 2.23. a. Formae igitur sunt haec, in quas genus sine ullius pratermissione diuiditur.

Pratermitto, tis, praterceo, relinquo. Q. Fr. 3.23. a. De aqua et uia nihil pratermissi quadam epistola, quin ad te emulcatè scriberem. et I. A. 1.6.5. a. Ego nihil pratermissi quantum eniti potui, quin Pompeij à Caesaris coniunctio ne auocarem. Off. 5.4. a. Qui negant illi locum à Panatio pratermissum, sed consultò relictum, etc. Ep. 19.7. b. Nul- lum locum pratermitto laudandi tui. Ep. 10. a. Quae pratermitti sine nefario scelere non possunt. de N. 6.7. a. Tem- perantia constat ex pratermittendis uoluptatibus. Ep. 5. b. Nos tamè nihil quod ad eam rem pertinet pratermittimus. de Or. 1.20. a. Si quid ab Antonio pratermissum aut relictum sit. Ep. 8. b. Neq; ullum officium erga te hominis amantissimi pratermissi. Ep. 73. a. Ne hoc quidè pratermittendum esse duxi, te ut horarer, ut, etc. At. 93. b. Hac te igitur scire uolui, ne illud quidem pratermittam, Horatensius, etc. et Q. Fr. 3.12. a. Non pratermittam, ne illud quidem, te, etc. At. 1.50. b. Ego nullum diem pratermitto. At. 1.7.4. b. Exitus illius minuit eius officij pratermissi re- prehensionem, etc. Item. Pratermittendae autem desensio nis, deserendiq; officij plures solent esse causae.

Pratermodum, extra modum, ultra quam satis est, ni- mium. Off. 4.0. b. Dolorum cum admoentur faces, prater modum pleriq; exterruntur. I. Prater.

Praterquam, nisi. I. C. 11.6. b. Quibus pro tantis rebus nullum premium postulo praterquam huius diei uestram memoriam sempiternam. de D. 1.23. a. Iuno Monet, à qua prater-

1415 praterquam de sue plena, quid unquam moniti fuimus? Ep. 35. a. Nulla ijs praterquam ad te dedi literas.

Praterquam quod de D. D. 11.4. a. At id praterquam quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest. pro Dom. 223. b. Hoc nihil aliud quam bonorum meorum direptio, praterquam quod ne id quidem per legem Liciniam face- re potuisti. Ep. 180. a. Neq; quod displiceat comittam, praterquam quod hominis mihi coniunctissimi doleo grauem casum. Epist. 1.4.4. a. Et praterquam quod reip. consulere debemus, tamen tuae dignitati ita saeuimus, ut, etc. de Fin. 10. 139. b. Hoc autem loco tantum explicemus, haec honesta quae dico, praterquam quod nosmet ipsos diligamus, praterquam quod arbitror, etc. praterita te ipsum, etc. Q. Fr. 31.5. a. Ego me in Cumano, praterquam quod sine te, satis commode oblectabar.

Prateruectio, onis, uectio. I. V. 2.71. a. Prateruectione omnium, qui ultra citroq; nauigant.

Praterueho, his, praterueo, prateregredior. I. A. 2.11. a. Quoniam periculosissimum locum silentio sum prater- uectus, et pro Cel. 4.8. a. Emergiam è uadis, et scopulos prateruecti est oratio mea. pro Cor. 5.5. b. Oratio quae non prateruecti est auris uestrae, sed in animis omnium peni- tus infedit. I. V. 2.53. a. Quamdiu classis conuiuium eius fla- gitiosissimum prateruecti est, et 2.55. b. Insulam totam prateruectus est. de Finib. 13.6. b. Sirenes uocum suauitate reuocare eos solite, qui prateruehebantur.

Prateruolo, as, praterfluo. de Or. 1.6.4. b. Sententiae sepe acute, non acutorum hominij sensus prateruolant. et Or. 2.16. a. Fugit eos et prateruolat numerus. de Fin. 30. 143. a. Illud à te nimium sistinanter dictum est, nescio quo modo prateruolauit oratio. Ac. 11. b. Haec duo propostita non prateruolant, sed ita dilatant, etc. In Ar. Quem ru- tila fulgens pluma prateruolat auis.

Prateruo, xis, praterendo. de Or. 1.38. a. Sic omnia, quae sunt, quaeq; aguntur, acerrimè lenioribus principijs natu- ra prateruit. de D. 131. b. Atqui in Sibyllinis ex primo uer- su cuiusq; sententiae, primis literis illius sententiae carmen ordine prateruit. I. P. 91. b. Nemo potest exercitum aper- te petere, ut non praterat cupiditate triumphi.

Praterexta, e, toga praterexta, uestis erat nobilium tam uirorum quam mulieru, cuius limbus et orae erant purpu- res, idcirco praterexta appellata. Hanc, et si magistratum etiam esset, tamen potissimum pueri, usq; ad annum de- cimum septimum utebantur, quo tempore togam puram uirilemq; sumebant; puellae donec nubarent. Post. 206. b. Consul unguentis oblitus cum toga praterexta, quam omnes praterores adulesq; tum abiecerant, irrisit squalorem ue- strum. et I. V. 2.43. a. Aediles cum toga praterexta et sella curuli. de Am. 10.2. b. Pueri togam sumentes, praterextam deponabant. I. V. 9.9. a. Eripiens igitur pupilla togam praterexta. I. V. 10.7. a. Pupillus cum toga praterexta, sine bulla. et Q. 313. b. Toga praterexta. I. C. 10.5. a. Tongillum mihi eduxit, quam amare in praterexta calumnia coepat.

Praterextatus, a, um, qui nundum uirilem togam sump- sisset. I. A. 1.69. a. Tenes ne memoria praterextati te deco- xisset? Q. 313. b. I. P. 81. a. Tu S. Clodium, qui nunquàm antea praterextatus fuisset, ludos facere, et praterextatum uo- litare passus es. At. 88. b. Magnus enim praterextatus illo die fuit. pro Mur. 11.6. b. Praterextati triumphantium filij. et I. V. 10.6. b. Pupillus praterextatus.

Prateror, oris, qui cum imperio praterorio esset, Quaeitor. At. 1.48. b. Praterores ius dicunt, aediles ludos parant. pro

Mur. 13.4. a. Sapiens prateror offensionem uitaè aequalitate decernendi, beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. pro Cl. 4.2. b. Praterores urbani, qui iurati debent optimu quem in se lectos iudices referre. pro Cec. 2.9.1. b. Prateror qui dies totos aut uim fieri uetat, aut restitui factum iubet, qui de fossis, de cloacis, de minimis aquarum itinerumq; cetero uersijs interdicit. pro Pom. 4. a. Prateror primus centurijs cunctis renuclatus sum. pro Fl. 1.4.7. b. Iustissimus prateror. Item. Iuris disceptator, qui priuata iudicat, iudicari ne iu- beat. de L. 185. b. Prateror esto, quotcumq; Senatus creuerit populus ue iussert, tot sunt. pro R. P. 12.4. a. Accusauit de pecunijs repetendis, iudex fedi, prateror quae fuit.

Praterorium, rij, domus uel tabernaculum prateroris, ut quae storum quae storis, domus prateroria. de D. 95. b. C. Iun. Sylla in agro Nolano immolaret ante praterorium. I. V. 2.14. b. Imperat suis, ut candelabrum illud in praterorium deferrent.

Praterorius, a, um, I. V. 2.65. b. Onera et merces in prae- toriam domum deferbantur. de D. 9.4. b. Cum C. Copo- nus praterorio imperio classis Rhodiae praesisset. Cel. Epist. 118. a. Prouinciae, quas praterorij pro praterore obtinerent. At. 2.56. a. Consulares et praterorij iuri. et Post. 201. b. Vir praterorius. Off. 7.4. Quae quidem pleraque iure praterorio liberantur. I. C. 109. b. Cohors prateroria.

Praterura, ae, prateroris munus. pro Fl. 1.4.7. a. Praterura iurisdictionis res uaria et multiplex ad suspiciones et simul- tates. pro Mur. 136. b. et 12.7. b. et I. V. 59. a. Praterura Murene probata in iure, grata in munere, ornata in prouincia.

Prateruaticio, onis. Par. 2.41. a. Prateruaticionem accu- sator esse definit, omnem iudicij corruptelam ab reo: defensor autem non omnem, sed tantummodo accusatoris corruptelam ab reo. et ibi. Verus accusator, cui contrarium est nomen prateruaticionis. pro Cel. 4.2. a. At prateruaticio- nis est Ascitius liberatus. et Ep. 11.7. a. Dicere causam prateruaticionis. Item. At ego id ipsum quod Diogenes Chaldaeus quasi quadam prateruaticione concedit, nego posse intelligi. Quint. Fr. 31.7. a. Drusus erat prateruaticio- nis à tribunis ariijs absolutus.

Prateruaticor, oris, accusator, ab reo pecunia corrup- tus. Part. 2.41. a. Prateruaticionis nomen significat eum, qui in contrarijs causis quasi uariè esse positus uideatur. I. V. 4. a. Virum te perfidiosum an prateruaticorem existit mari maui? Cel. Ep. 121. b. Prateruaticor cause publicae. I. P. 84. b. et I. V. 6.4. a. Piso prateruaticor Catiline quon- dam, nunc ultor. I. A. 1.65. b. Veror ne mihi prateruaticora- rem apposuisse uidear, qui me non solum meis laudibus or- naret, sed etiam honoraret alienis.

Prateruaticor, ris, colludo. I. V. 120. b. et pro Cl. 29. b. Hoc quamquam sedulo faciebat, tamen interdum non de- fendere, sed prateruaticari accusationi uidebatur. de Ar. 253. b. Clodius à Catilina pecuniam accepit, ut turpissimè prateruaticaretur. At. 65. a. Quem fremunt omnes prateruaticatum, etc.

Prateruenio, nis, prateripio, antefero. de Off. 59. a. Haec Panecius credo persecutus fuisset, nisi aliquis casus aut oc- cupatio consilium eius prateruensisset.

Prateruerto, tis, anteuerto, prateruenio. de D. 82. a. Ita tam- men si uacas animo, neq; habes aliquid quod huic sermoni prateruertendum putes. pro Syl. 175. b. Nemo unquam me tenuissima suspitione perstrinxit, quem non prateruerim.

Prateruido, des, prospicio, animo prospicio, cogitatio- ne praecipio, praesentio, praecaueo. de N. 58. b. Multa uigila- re q

1415 PR res preuident. I.V.219. b. Preuideo quod sit defenſus... Hortenſius. de D. 9. 6. a. Ita futura eloquentia praeuifa in infante est. I. V. 221. b. Res mihi tota praeuifa atq; praecauti est. Som. 130. b. Antimus praeuidet, etc. Praeuolens, de N. 51. a. Grues in tergo praevolantium collas, et capita reponunt. Pragmaticus, a. um. expertus, in agendo uersatus. At. 35. a. Pragmatici homines cauere iubent, et uetant credere. 223. a. Tu si quid pragmaticum habes, scribe. de Or. 107. a. Itaque illi, etc. qui pragmatici nominantur. de Or. 101. b. Quidam ministros se praebent in iudicijs oratoribus ijs qui apud Graecos προμαρτυροῦντο uocantur. Prandeo, des, prandi, et pransus sum. Ep. 199. a. Ita que scito Caninio consule neminem prandisse. et At. 68. a. Sed prandimus in arcano. pro Cl. 53. a. Cum in eius nuptijs more Larinatium multitudine hominum pranderet, uenenum Habiti consilio paratum. Prandium, dii. I. V. 86. a. Quid ego istius prandia et coenas commemorem? I. A. 179. b. Quid prandiorum ad paratos proferat? At. 68. b. Antecesserat Status ut prandium nobis preberet. pro Cl. 53. a. Dico illum cum ad illud prandium crudior uenisset, et ut atas illa fert, sibi tum non peperisset, egrotasse. pro Mur. 140. a. Si gladiatoribus uulgus locus tributum, et item prandia si uulgus essent data. pro Mur. 141. a. At spectacula sunt tributum data, et ad prandium uulgus uocati, et ib. b. Ad prandium inuitare. Off. 45. a. Ut Orestis in super prandia in semitis decime nomine, magno honore fuerunt. Pransus, a. um. pro Mil. 112. a. Adde inſcitiam pransi, potius, ofitantis ducis. Pratum, ti. pratorum uiriditas. de Sen. 89. a. et 88. a. Pratum, li. de Cl. 167. a. In pratum. Q. Fr. 318. b. Inuigera L. prati Coctus rigaturum facile te arbitrabatur. et pro Dom. 233. b. et ad Att. 188. a. Praue, de Finib. 70. a. Ille porro male, praue, nequiter, etc. Acad. 45. b. Zeno recte facta in bonis actionibus ponebat: praue, id est peccata, in malis. Prauitas, tis, uicium, peruersitas, deformitas. de Orat. 97. b. Ne mala consuetudine ad aliquam deformitatem prauitatemq; ueniamus. et de Fin. 136. a. Prauitas et imminutio corporis. Tus. 215. a. Ex quo prauitas membrorum, distortio, deformitas. In Vat. 31. b. Quae tanta prauitas te mentis tenuit, ut, etc. de Or. 117. a. Imitari prauitatem oris alicuius. Q. de Pet. 211. a. Da operam ut cum de illa prauitate animi deducas. Tus. 243. b. Aegyptiorum mentes imbutae prauitatis erroribus. de Fin. 70. b. Quae ista philosophia est, quae non interitum afferat prauitatis? Ac. 7. b. Perstare in aliqua prauitate. Parad. 119. b. Prauitates animi recte uita dicuntur. de L. 166. a. An corporis prauitates si erunt per insignes, habebunt aliquid offensionis, 50 animi deformitas non habebit? Prauitas, a. um. peruersus, distortus. (C. Rectus. de Or. 161. a. Recta et praua tacito quodam sensu diiudicamus. de Finib. 115. b. Si qua in membris praua, aut debilitata, aut immuta sunt. Acad. 9. b. et 46. b. Interesse oportet ut inter rectum et prauum, sic inter uerum et falsum. Tus. 215. a. Sed non dissorta, neq; praua. de Fin. 71. b. Bestiae deprauatae esse non possunt, prauae tamen possunt. Orat. 201. a. Recti prauiq; partes. pro S. R. 50. a. Nihil ab hoc prauum et peruersum produci posse putant. de L. 162. a. Nec solum in rebus, sed etiam in prauis actibus insignis est humani generis similitudo. Prauis, l. Actio.

1416 PR Praxiteles. opifex nobilis, qui signa ex lapide et marmore faciebat. I. V. 200. b. Praxitelius, a. um. de D. 118. b. Praxitelia capita. Precario, prece, uel precibus. de Orat. 158. a. Atque ut precario, non ui uenisse uideatur. I. V. 147. b. Etiam si precario essent rogandi, et pro Cal. 43. a. contra Rul. 89. a. Etiam ne si ui cecit, si clam, si precario uenit in possessionem. et pro Cec. 302. b. Nec ui, nec clam, nec precario possidere. Precarius, a. um. Off. 331. a. Facere questum precarium, et Brut. At. 285. a. Petere salutem precariam ab aliquo. Precatio, onis. pro Mur. 124. a. Si illa solemnis comitiorum precatio consularibus auspicijs consecrata tantam habet uim et religionem, quanta, etc. Tus. 173. a. Simili precatione Trophonius et Agamedes uisi dicuntur. de N. 70. a. In augurum precatione fluminum nomina uidentur. et 39. b. Itaq; in ea dea, quae est rerum custos intima, rum, omnis precatio et sacrificatio extrema est. Precis, ci. rogatio, precatio, rogatus, obsecratio, obtestatio, execratio. Attic. 179. b. Quintus non modo non cum magna prece, sed acerbissime scripsit. ad Heren. 179. a. Nec prece, nec precio, nec gratia, nec similitate a reſta uia deduci oportet. de In. 47. a. Si prece et obsecratione humilis utemur. At. 281. a. Quare noli expectare longas preces, inuicere me ipsum, quis, etc. Att. 284. b. Preces seruientis aduersus regem. Att. 149. b. Ego autem non tam uerecundus huic timeo, quam uerecundus est. 707. a. uerecundus est. I. V. 222. a. In precibus et gratulationibus non solum id simulachrum uenerari, sed etiam osculari solent. pro Plan. 280. a. Eorum preces et uota de meo reditu audiui. pro Dom. 241. b. Cum diuinum numen scelere uiolatum placare cogitur. de N. 91. a. Nihil sentiens deus nunquam nobis occurrit, neque in operatibus, neq; in uotis. pro Cl. 58. b. Nocturna illius sacrificia scelerataq; preces, et nefaria uota cognoscimus. I. P. 88. b. In quo dii immortales meas preces audierunt: id est, execrationes. Quint. Fr. 32. a. Nisi incredibilis contentio et preces Pompeii fuissent. pro Syl. 177. b. Literae per quas ille precibus a Sylla petit, ut gladiarios emat. Att. 280. a. Nihil tui gratius quam me non posse matris tuae precibus cedere. Q. Fr. 305. a. Quod precarer deos, nisi meas preces audire desissent. Precor, aris, precibus peto, preces adhibeo, opto, peto, imploro, quaeſo, de precor, supplico, obtestor. I. V. 216. a. Verres in iudicium uenit, ubi ne precari quidem deos, atque ab eis auxilium petere posset. et de N. 24. b. Dii, quos nos colere, precari uenerariq; solemus. et 25. b. Quid ueneramur, quid precamur deos: ad Heren. 41. a. Cum Graecus deos inciperet precari, cum suis ipsi impetum faciunt. pro Cor. 66. b. Ut deos immortales sciticia peregrina, mente domestica precarentur. Q. Fr. 305. a. Sed haec uinam non experire, quod precor, ut his infinitis nostris malis contenti sint. de N. 77. a. Stultitia est, a quibus bona precamur, ab ijs daturis nolle sumere. Tus. 173. a. Sacerdos precata a deo dicitur, ut daret, etc. pro Mur. 124. a. Quae precatus sum a dijs immortalibus, etc. ut ea res mihi bene atque feliciter eueniret, eadem precor ab ijsdem dijs immortalibus, ob eiusdem hominis consilium una cum salute reip. obtinendum, et ut, etc. et ib. Idem ego precatus sum, ut uobis ea res fauste feliciter, prospereq; eueniret. de Am. 170. a. Precari amicis ab indigno, supplicare. I. C. 170. b. Nunquam

1417 PR ego a dijs immortalibus optabo Quiritis, inuidiae meae leuandae causa, ut audiatis, etc. pro Rab. 91. a. Ab Ioue optimo maximo, ceterisq; dijs deabusq; immortalibus pacem et ueniam peto, precorq; ut, etc. I. C. 110. b. Deos immortales precari, uenerari, atq; implorare debetis, ut urbem defendant. pro Dom. 242. b. Vos precor, ac quaeſo, et obtestor, ut si, etc. Tus. 251. a. Paulus Perse precari ne in triumphum duceretur, inquit, etc. I. A. 193. a. Ita uero Quiritum precamini, ueniat, ut huius amentiae poena in ipsum recidat. pro Sest. 29. a. Quibus utinam euenissent ea, quae tum homines precabantur. I. P. 86. b. Vtrum tandem optabilis putatis, sic exire a patria, ut omnes sui ciues salutem, incolunitatem, reditum presentem, quod mihi accidit, an quod tibi proficenti euenit, ut omnes execrarentur, male precarentur, in a tibi illam uiam et perpetuam esse uellent. Or. 127. a. Omnia semper pro amicorum periculis, nihil unquam pro me ipso deprecor. I. P. 88. a. Nec ego si unquam uobis mala precarer, quod sepe feci, in quo dii immortales meas preces audiuerunt, morbum, aut mortem, aut cruciatum precarer, Thyeste ista execratio est. I. P. 89. a. b. Haec ego semper de uobis expectui, haec optavi, haec precatus sum. Precus lacus. pro Mil. 115. b. Prehendo, diis. capio, prendo. de Or. 105. b. Deinde ipsum Crassum manu prehendit, et heus tu, inquit, etc. de Clar. 172. b. Dein cum ociosus stylum prehenderat, staccesebat oratio. de D. 93. a. Visum tibi esse C. Marium, prehendisse eum dexteram tuam, et bono animo te iussisse esse, pro Quin. 4. b. Sex Alphenus seruulum unum, quem iste prehenderat, abducit. In Arat. Quorum stirpes tellus amplexa prehendit. de Leg. 168. b. Cum ipsum ea moderantem et regentem penè prehenderit. Prehensio, as. presso. I. Pressio. Premo, nis. urgeo, de Or. 104. b. Cum inuidia et odio populi Galba premeretur. de Clar. 196. b. Cuius in genij tui Brute premit haec importuna clades ciuitatis. Ep. 126. a. Spero si te uiderim, et ea que premant, et ea que impendant me facile transiturem. pro S. R. 34. b. Quae necessitas te tanta premebat? contra Rul. 63. b. Ne urbem hanc urbe alia premeret atq; urgere possitis. Antequam. 193. a. Non odio bonorum, sed inuidia premor malorum. de D. 117. b. Premit te, cum ex te causam unius cuiusq; rei exquiram. de D. 120. a. Galli catu planiusq; premunt alas. Prendo, diis. prebendo, presso, ambio. pro Cl. 25. b. Cum tabulas prandisset Oppianicus, digito legata deleuit. Acad. 46. b. Comprehensio similis ijs rebus, quae manu prenderentur. ad Brut. 91. b. Ut gubernacula reip. prenderem. de Or. 94. a. Cum peterem magistratus, solebam in prehensando dimittere a me Scaeuolam. Att. 189. a. Prende C. Septimium. Ep. 121. a. Renunciatum uobis erat, Hircium diuiciu dictum: prendimus eum, non fecit. Prensatio, onis. ambitio. Att. 1. a. Fuit haec illius prensatio. Prensio, as. prendo, preheso. At. 1. a. Prensat unus Galba sine furo et fallacijs, more maiorum. et ibi. Nos autem inuitum prensandi facere cogitabamus, etc. Preſe, angustie. de Cl. 182. b. Attenuate preſeque dice re. et de Or. 147. a. Preſe, equaliter, et leniter dicere. Or. 207. b. Preſe et angustie defimur. de Fin. 111. b. Mihi placet agi subtilius, et ut ipse dixisti, pressius. Off. 27. a. 60 imitatio preſe loquentium, et leniter. Pressus, a. um. angustus. de Cl. 169. a. Asiatici parum pressij. et nimis redundantes. et 182. b. Pressus orator,

1418 PR de Or. 113. b. Thucydides uerbis aptus et pressus. de Or. 117. b. Oratio pressa. (In qua inest luxuries quaedam. Pressus, ius. compressio. de Or. 146. b. Ipso pressu oris et sono. et de N. 47. b. Hic pressu duplici palmarium continet anguem. Tus. 187. a. Sic animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum. Pretiose, eleganter, artificiose, operose. de In. 77. a. Vasa magifica et pretiose colata. Pretiosus, a. um. multorum nummorum, magni pretij. (Vilis. pro Q. R. 49. b. Facies non erat, ars erat pretiosa. et I. A. 173. a. Pretiosa uestis. de Fin. 83. b. Non minor uoluptas percipitur ex uiliſſimis rebus, quam ex pretiosissimis. Off. 70. a. Equi pretiosi iactura facere. In Sal. 275. a. Et dicunde tu pretiosissimos hortos paraueris? Pretium, tij. merces, praemium. I. V. 245. b. Pretio atq; mercede minuiſti maiestatem reip. et 164. b. Merces pretiumq; impudentia. pro Dom. 217. b. Cum ab eo merces tui beneſicij pretiumq; prouinciae meo sanguine tibi esset persolutum. In V. 133. a. Ab ipso et pretio, qui uoluit istum ordinem, pretio mercatus est. et 120. a. Autoritas pretio superabatur. I. V. 199. a. Ammona pretium non habet. pro Q. R. 50. b. Nunc tacet pretia praediorum. pro Q. R. 49. b. Communem esse factum gratis, qui pretio proprius fuisse. I. V. 207. a. Audierant alicuius pretij scyphos esse. et de In. 53. a. Veste pretij maioris habeo quam tu. I. V. 201. b. Res alicuius pretij. Q. Fr. 302. b. Noli spectare quati homo sit, parui enim pretij est, qui iam nihil sit. I. V. 231. a. Vendere aliquid paruo pretio. pro S. R. 40. b. Mercari aliquid magno pretio. Scribi. Numerare pretium. contra Rul. 80. a. Hic ager quoquo pretio coemptus erit, tamen ingenti pecunia uobis inducetur. pro Fon. 277. a. Xalſuma est ob uacationem pretium datum, cum immunis nemo fuerit. pro S. R. 30. b. Quomodo persuasit? pretium dedit cui dedit? pro Cec. 28. b. Nec pretio quidem corrupti iudex in eiusmodi causa potest. At. 228. a. Pudere pretium. Item: Vel impenso pretio. Att. 197. b. Constituire certum pretium. Ep. 96. a. Nunc quoniam tuum pretium noui, in licitationem potius ponam, quam illud minoris ueneat. ad Her. 17. a. Nec prece, nec pretio, nec gratia, nec similitate ad uia recta deduci oportet. Ep. 192. b. Non sine magna mercede id est, pretio. Of. 73. b. Ut si praedonibus pactum pro capite pretium non attuleris. de In. 76. b. Pretium pro premio. At. 194. a. Nec tamen ista pretia hortorum pertamueris. Of. 37. a. Pretio et mercede duci ad aliqd faciendum. Priamus, mi. rex Troiae atq; Asiae. Tus. 166. a. Quin quaginta filios Priamus habuit, e quibus decem et septem iuxta uxore nati. Pridem, dudum. Ep. 65. a. Quod ad me pridem scripseras. et I. V. 202. a. Demonstrat quam pridem sibi hereditas uenisset. pro Q. R. 46. b. Quam pridem hoc nomen Fanni in aduersaria retulisti? Priene, nes. Biantis patria. Off. 117. a. Pridie, ante diem. (Poltridie. At. 12. a. Pridie quam has literas dedi, Coss. conueni. et 250. b. Pridie quam haec scribenda: id est, III. nonarum. At. 183. b. et Ep. 4. a. Philotimus pridie eius diei uenit. At. 75. b. Dederat Epheſo pridie, has dedi Trallibus. At. li. 2. Pridie compitalia. At. 149. a. Pridie quinquatrijs. At. 47. b. Ex ante diem Nonarum lun. usq; ad pridie Cal. Septeb. id est, a pridie Non. Plan. 152. b. Ad pridie idus Maij. Ep. 243. b. Ante diem ter. non sept. At. 42. a. Haec est pridie data quam illa. Attic. 74. a. Memmius, qui pridie quam ego Athenas uenirem, Nitya lenas profectus erat. I. A. 211. a. Non auditis sententiam

1419 meam flagitari? cui cum pridie frequentes esset assensu, postmodum ad spem est inane pacis deuoluit.

Primarius, a. um. principum aliquis, uel unus. (Secundus, postremus. de Sen. 90. a. Vir primarius populi. Ep. de Pin. 89. a. Et pro Flac. 136. b. C. Plotius senator, uir primarius. Ep. 50. a. Ut cum aliquo adolefcente primario coniuncta et item ageret. de Fin. 101. a. Sic in uita non ea, que primario loco sunt, sed ea que secundum locum obtinent, oportet adhibere, id est, producta nominentur. I. V. 107. a. Fortuna primaria. Et 78. b. Et 193. b. Et 269. b. Vir primarius.

Primigenius, a. um. de L. 175. b. Vel primigeniam a gi gendo id est, Fortunam.

Primpilius, li. primus, uel primus cohortis centurio. pro Cor. 63. a. L. Martius primipili centurio. I. A. 243. a. Aquila primipili. de D. 96. b. Centurio primipili. Et ibi. Signifer primipili. Et At. li. 5.

Primo, primium, initio, a primo, principio. de Clar. 168. b. Socrates primo artem dicendi esse negauit. Et Tus. 229. a. bis. de Or. 138. b. Tantum impelli primo iudex debet, ut, etc. pro Cluen. 20. a. Primo, etc. deinde, etc. Et pro S. R. 38. a. Et ibi. Initio, etc. deinde, etc. Or. 199. a. A primo, etc. deinde, etc. post, etc.

Primordium, dii, principium, causa, de Leg. 170. b. A dijs immortalibus sunt nobis agendi capiendae primordia. Part. 230. b. Primordia rerum, et quasi praecurrentia.

Primores, num. summe uel extreme quae res. pro Cel. 43. a. Aliquid primoribus labris gustare, et extreme mis (ut dicunt) digitis attingere: id est, leuiter. de Or. 92. a. Quae isti rhetores ne primoribus quidem labris attingerunt: id est, ne attingerunt quidem. L. Labra.

Primum, primò, de N. 22. a. Quæ igitur, ueliter deus primum ubi habitat: deinde, etc. pro Syl. 175. a. Primum ne, etc. deinde ne, etc. postremo ne, etc. D. Brut. Ep. 172. a. Primum omnium non te fugit, etc. de N. 50. a. Serpentes quaedam simulac primum niti possunt, aquam persequuntur. Epist. 222. a. Cum primum in eam insulam ueni. Ep. 151. b. Ut primum potestas data est. Et 64. b. Ut primum attingi forum. de In. 90. b. Nunc primum, etc. de L. 169. a. Equidè qui nunc primum huc uenerim, satiare non queo. I. A. 200. b. Quo die primum conuocati sumus, etc. etc.

Primus, a. um. primarius, princeps. (Postremus, no uissimus. I. V. 254. a. Postremum quamque nauem piratae primam adoriebantur. Ep. 150. a. Prima tua sententia, etc. postiores, etc. notissime mihi sunt. At. 121. b. Secunda Saturnalibus, et tertijs Saturnalibus. Et 112. a. Orat. 197. a. Prima enim sequentem, honestum est in secundis tertijsq; consistere. de N. 71. a. Aesculapius, qui primus uetus obligauisse dicitur. ad Her. 33. b. De quibus exornatio nibus nominatio est prima. de Fin. 110. a. Peripatetici primi ex omnibus philosophis docuerunt, etc. Or. 218. a. Qui uumerus in primo uiget, iacet in extremo. Tus. 223. b. De morte et dolore primo et proximo die disputatum est. I. P. 79. b. Me quaestorem in primis edilem priorem, praetorem primum pop. Rom. fecit. pro Sest. 4. a. Qui Trib. pl. primus inter homines nobilissimos factus est. Off. 72. b. Villa et prima funna habemus. de Vin. 196. a. De his igitur, quae diximus, haec sit prima distinctio. I. V. 145. b. Recita mihi quae hunc primum libellum, deinde illum alterum libellum Canuelij. I. V. 162. a. Quinque primi accitit istius uocantur. de N. 74. b. Sex primi, pro S. R. 22. b. De cretum sit, ut decem primi proficiscantur ad L. Syllam.

Ep. 26. b. Prima duo capita epistole tuae. I. V. 141. b. Ea cae ad se Centuripini magistratum et decem primos. de N. 6. a. Primis labris, id est, primoribus labris gustare aliquid. pro S. R. 21. b. Aliquis genere et nobilitate sui municipij facile primus. I. V. 208. a. A. Lyfone Lilybetano primo homine. (Postremo. I. V. 176. b. Dyrhachinus primus ciuitatis. I. V. 126. b. Sthenius in primis Siculorum in dicendo copiosus. I. V. 126. a. Oppidum Himeria in primis Siciliae clarum et ornatum. de N. 24. b. Democritus uir magnus in primis. de Or. 144. a. In primis hoc a se conuaduersum esse dicebat. In primis. de In. 62. a. Cum Crotonate in Italia in primis beati numerarentur. I. V. 162. a. Homo in primis improbissimus. de Or. 123. b. Si omnes debent, certe in primis imperatores. Attic. 68. a. Cum ad me frater uenisset, in primis nobis sermo de te fuit. de Fin. 117. b. Illud uero minime confectarium, sed in primis habes. I. V. 122. b. Homo domi sua cum primis locuples. Et 104. a. Homo cum primis honestus. Et de Or. 129. a. Sa piens homo cum primis nostrae ciuitatis. Epist. 14. a. Ego autem cum illa sequor, cum hoc non in postremis, quod, etc. Att. 14. b. Amoris erga me tibi primas defero. I. P. Partes. de N. 5. a. Ad quem tum Epicurei primas deferebant. de Clar. 193. b. Primas in causis agebat Hortensius. Orat. 122. a. Non possum equidem non ingenio primas concedere. Attic. 122. a. Primo quoque tempore aliquid fieri, uel agi. 219. b. Et 289. a. Et 130. a. Et I. A. 220. b. Primo quoque die. de In. 69. b. Eiusmodi iniuria ut de eis indignum sit non primo quoque tempore iudicari. Et I. V. 213. a. Acad. 13. b. Me tibi primum quidq; concedente. Et de Fin. 87. a. Prima quaeq; abuolati id est, uoluptas. Attic. 138. b. Tuas nunc epistolas a primo lego, haec me paulum recreant, primae mouent, et rogant, ne, etc. proxime ostendunt, etc. Attic. 125. a. Sed hoc a primo cogitauit id est, ab initio. de D. 116. a. Quae autem inconstantia deorum est, ut primis minentur exitis, bene promittant secundis.

Princeps, pis. primus, primarius, author, inuentor, dux, optimates, corypheus, excellens, columnen, qui ceterorum obtinet principatum, qui honestissimum locum ciuitatis tenet, qui sententia principatum tenet, qui primos ordines ducit, qui omnium animantium tenet principatum. de N. 5. a. Tres enim trium disciplinarum principes conueniunt. de Orat. 103. a. Pericles plurimos annos princeps consilij publici fuit. de Orat. 148. b. Princeps sententiae in senatu, dux regendae ciuitatis, author publici consilij. de Arch. 257. a. Sed tamen eorum omnium hic dux est atque princeps. de Orat. 89. a. Harum disputatum inuentor ac princeps Plato. de Nat. 59. b. Socrates princeps philosophorum. Acad. 33. b. Zeno, qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit. de In. 46. b. Exordium principis omnium debet esse. de Clar. 194. b. In tum in Asia rhetorum principes numerabantur. Orat. 202. b. Longe omnium, quicumque fuerunt, grauitate dicendi princeps Plato. Et Q. Fr. 295. b. Princeps ingenij et doctrine Plato. de Ar. 257. b. Senatus princeps salutis mentisq; publicae. pro Flac. 157. b. Vsque eo orba fuit ab optimatibus illa conuocatio, ut princeps principij esset Meandrus. pro Dom. 226. a. Cn. Pompeius longe princeps ciuitatis. Et 235. b. Vir princeps orbis terrae. de Nat. 76. a. Cur tot ciuitatis principes a Cinna trucidati. de Or. 141. a. Natura huius boni princeps est. de Fin. 77. b. P. Decius princeps in causa illa consulatus. Ep. 146. b. Deinde se, et senatu, bonisq; omnib. autor, principem ducere praebat. et 198. a. Me principem senatus populisq; Rom. professus sum. I. V. 109. a. Sicilia

1421 Sicilia princeps se ad amicitiam populi Romani applicat, et prima omnium prouincia est appellata. de Clar. 171. b. Et nimirum is princeps ex Latinis haec tractauit. de Or. 154. b. Gorgias princeps ex omnib. auisus est, etc. de Or. 113. b. Herodotus ille, qui princeps genus hoc ornatu uit. At. 15. b. Ego princeps in adiutoribus, atq; adeo secundus. de Clar. 178. a. Longe omnium in iure ciuili esse principem. I. V. 62. a. Is qui princeps in agendo est. Item: Qui partim in dicendo, partim in scribendo principes extiterunt. Ep. 124. a. Cum in rep. Cn. Pompeius princeps esset. de D. 126. b. Eudoxus in astrologia facile princeps. I. V. 254. a. Ut quisque in iuga postremus, ita periculo principis erat. de Or. 93. a. Aliquis consilio ac lingua princeps. Ep. 153. b. Princeps ad omnia pericula. de Am. 101. a. A uior princeps est ad beneuolentiam coniungendam. Acad. 44. a. Earum qualitatum sunt alie princeps, alie ex his orae. de Cl. 15. a. Cum essent in principib. patronis quin quennium uersatus. pro Dom. 243. a. Qui in mea salute principem locum autoritatemq; tenuisti. de Cl. 171. b. Is personam principis cuius facile dicendo tuebaris. Et de N. 59. b. Ille se principem ciuem putat. de Ar. 250. a. Cum nostrum imperatores ad illam ipsam principem aram uota persoluerent. I. P. 86. a. Ciuitas in qua in principum numero uultus esse. Ep. 7. b. Quem tamen illi esse in principibus facile sunt passi, euolare alius certe noluerunt. Ep. 137. b. Nos enim principij seruimus: id est, Caesari. de D. 90. a. Quae magi Cyro illi principij interpretati sunt. Tus. 229. b. Leon princeps Philistorum. Et 224. b. Princeps ille Ar gonatarum. Off. 23. b. Facta principum imitari. Ep. 12. b. Quales in rep. principes essent, tales reliquos solere esse ciues. ex Platone. At. 22. b. Te significo ac principem. de L. 187. a. Demetrius utraq; re excellit, nam et doctrinae studijs, et regenda ciuitate princeps est. Parad. 123. a. Ex sum mis, inquit, principes ciuitatis sumus. At. 53. b. Ille legatos quindecim cum populo uel, me principem nominauit. de Cl. 186. a. Is in principib. patronis aliquot annos fuit. Off. 28. a. Homo honoratus et princeps. I. A. 213. a. Firmitiani principes pecunie pollicende fuerunt. I. A. 219. b. Magnum est personam in rep. tueri principis, etc. I. A. 229. b. Is princeps fuit ad conatum exercitus comparandus. de Vin. 203. a. Deinde ut illi principem se ducemq; praebere. At. 277. b. Et Q. Fr. 295. b. Nafennius Cretenji bello Metello imperatore octauum principem duxit.

Principalis, le. princeps, ut municipalis. de Fat. 148. b. Causarum alie sunt perfectae et principales, alie adiuuantes et proximae. Et ibi. Assensio non potest fieri nisi commota uiso, et ad id uisum proximam causam habet non principalem. de Fat. 142. a. Non sequitur tamen, ut se dere eos et ambulare principalibus causis definitum sit.

Principatus, tus, dominatus, primus. de N. 31. b. Principatum id dico, quod Graeci *hēgemoniā* uocant, quo nihil in quoque genere nec potest nec debet esse praestantius. et de N. 9. a. Theophrastus menti diuinum tribuit principatum. Off. 47. a. Eloquentiae ergo a maioribus nostris est in tota dignitate principatus datus. Et I. A. 238. a. Cassio mea sententia donatum et principatum dedi; id est, eum plusquam ceteros ornaui. I. A. 161. a. Caesar qui tibi detulerat ex latronibus suis principatum. Or. 202. a. Qui eloquentiae principatum petet. de Fin. 101. a. Regius principatus. Tus. 152. a. Tenere principatum. de N. 35. b. Sol, qui abstrorum obtinet principatum. Ep. 15. b. Delere principatum summorum uirorum. de Fin. 101. a. Principatus regius. Ep. 54. a. Omnia delata ad unum sunt. de Vin. 195.

b. An mundus ab aliquo temporis principatu ortus est. de Cl. 193. b. Primas in causis agebat Floristius. I. A. 241. a. Gallia huius belli administrandi principatu tenet. I. A. 256. b. Qui huius belli seret principatu. At. 209. b. Sermo ita inducitur ceterorum, ut penes ipsum sit principatus. Oc. 329. b. M. Antonius concupierat regium principatu. Of. 3. b. Huic ueri uidei cupiditati aduicta est appetitio quaedam principatus. Off. 13. a. In hac elatione animi facillime pertinacia et nimia cupiditas principatus inuaditur. Principio, primò, initio, primum omnium. de D. 124. a. Ius augurum diuinationis opinione principio constitutum est, postea reip. causa conseruatum ac retentum. de Or. 102. b. Et 138. b. Nam si quaereretur, etc. constituendum putarem principio, quis esset, etc. de Fin. 52. a. Principio inquam in physicis, quibus maxime gloriatur, primum totus est alienus. Off. 3. a. Principio generi animantium omni est a natura tributum, ut, etc. Off. 25. b. Principio corporis nostri magnam naturam ipsa uidetur habuisse rationem. Ep. 172. a. Primum omnium.

Principium, pij, a. p. x. d. initium, primordium, principatus, introitus, exordium, procinium, tyrocinium, rudimentum, incunabula, seminarij, origo, causa, fons, stirps, ortus, autor, primum. de Fin. 138. b. Omnium rerum principia parua, sed suis progressionibus ista augetur. de N. 6. a. Cuius principium aliquod sit, eius necesse est extremum. In Vat. 31. b. Omnium rerum magnarum a dijs immortalibus principia ducenda sunt. de Cl. 183. b. Omnium causarum unum est naturale principium. de Sen. 93. b. Animus semper agitur, cuius motus nec principium nec finem habet. Tus. 159. b. Principij nulla est origo, nam ex principio oriuntur omnia, ipsam autem nulla ex re alia nasci potest. Et ibi multa pulchra de principio. Off. 3. a. Principia et cause rerum. Acad. 129. b. Principia rerum, ex quibus omnia constant. Et ibi de principijs rerum. de Fat. 149. a. Qui protulit cylindrum, dedit ei principium motionis, uolubilitatem autem non dedit. Et de Fin. 110. a. Principijs a natura datis, etc. Et 1. b. His initijs tanquam ininibus a natura datis, etc. pro Cluen. 20. a. Principijs cognitjs multo facilius extrema intelligetis. Off. 51. b. Hoc autem est principium urbis, et quasi seminarium reip. de Som. 130. b. Ceteris que mouentur, hic fons, hoc principium est mouendi. pro Cor. 56. b. Qui pueritiae tempus extremum principium habuit bellorum atq; impertorij maximorum. Off. 62. a. Ea habentur principia naturae, quibus parere debemus. de N. 1. a. Scientia est causa, id est, principium philosophiae. pro Cael. 49. b. Cuius criminis ego neq; principium inuenire, neq; euoluere exitum possum. Et pro Pom. 4. a. Cuius orationis difficilis est exitus, quam principium inuenire. Brut. 91. b. Natum omnino est principium a me. Ep. 67. b. A principio conuersionis usq; ad reditum nostrum. Or. 216. b. Ad exitum a principio ferri, et a capite ita fluere, ut ad extremum ueniens consistas. de Fin. 114. a. A principio instituere aliquid, idq; perficere. de Nat. 2. a. Male instituta ratio exitum reperire non potest. de N. 1. b. An a principio dii omnia fecerint. de Pro. 76. a. Iam inde a principio huius imperij. pro Cor. 63. a. Gaditani a principio sui generis ac reip. fluxerunt. pro Dom. 241. a. Dixi a principio me, etc. et de Cl. 178. b. de D. 126. a. Non poteras hoc a principio dicere? Top. 227. a. A principio diuidere. Et 224. a. A capite arcessere. At. 89. b. A principio audire amicitiam mouentem. Et At. 8. a. At. 135. a. Et Or. 227. b. A primo. pro Syl. 180. a. De principio: id est, a principio. Off. 7. a. Et 11. b. Ea que proposui in principio.

1423 PR. pio. de Or. 95. a. Exabescere in principijs dicendi. de Or. 102. b. Quod in principio fieri in omnibus disputationibus oportere censeo. Att. 164. b. Medere amabo te, dum est. 167. de Orat. 128. b. In utroque autem genere dicendi et principia tarda sunt, et exitus tamen spissi et producti esse debent. de Leg. 159. b. Nunc iuris principia uideamus. 163. a. Quocirca uerborum committere, ut non bene prouisa et diligenter explorata principia ponantur.

Prior, ut superior, primus. Acad. 12. a. Priori posteriorius, posteriori superior non iungitur. de Fin. 105. b. Quid posterius priori non conuenit? Ep. 17. a. Quod de Q. Eratris negotio scribis, te priore estate conficere non potuisti, etc. pro Planc. 270. a. Et ais prioribus comitijs Terentianam tibi a Plancio esse concessam: id est, superioribus. Ep. 139. b. Anno prioris est, superiore. 1. P. 79. a. Me quaestorem in primis adilem, priorem praetorem primum populus Romanus fecit. de Clar. 172. a. Et si utriusque primas, priores tamen deserunt L. elio. de N. 26. b. Primum, etc. deinde, etc. tum, etc. postremo, etc. nos autem quae priora duo sunt, sumamus: tertium et quartum 20 puto in aliud esse tempus differenda. 1. V. 265. a. Indignum hoc uideo uideri omnibus iudices, et id iam priore actio- ne, cum haec testes dicerent, intellexit: id est, prima. Ep. 111. b. 170. a. 112. b. 156. a. de N. 18. a. Itaque in illis se- lectis eius sententijs, quas, etc. haec, ut opinor, praetor sen- tentia est, quod, etc. de Or. 160. a. Atque illi placet ordini a superiore peruenire, a posteriore finire. pro Q. 1. b. Priore loco causam dicere.

Priscus, prisco more, simpliciter. pro C. el. 4. a. 4. Seneca, etc. et grauer, et prisco agere cum aliquo. (Remissio, le- uiter, urbane.

Priscus, a. um. casus, ut ait Ennius, antiquissimus. pro Plan. 232. b. T. us. 153. b. Itaque illud erat insitum priscis illis quos cascos Ennius appellat. de N. 67. b. Iones quoque plu- res in priscis Graecorum literis inuenimus. de Ar. 250. a. Prisca illa seueritas, etc. pro Dom. 218. a. Verbis priscis et penes solemnibus bona alicuius consecrare. de Orat. 101. a. Verborum prisca uetusitas. de Nat. 70. b. Heroicis temporibus. Ep. Off. 45. a. Bonis temporibus. 1. A. 203. b. Veteres illi admodum antiqui. de Vi. 201. b. Credendum est ueteribus et priscis, ut aiunt, uiris, qui, etc. de Orat. 146. b. Illud quod loquitur, priscum usum iri putat. de Clar. 172. a. Verba paulo magis prisca.

Pristinus, a. um. uetus, antiquus. Ep. 5. b. Ut pristinam tuam dignitatem et gloriam consequare. pro Mil. 101. b. Vetus consuetudo fore, et pristinus mos iudicio- rum immutatus est. Antequam. 294. a. Ut ego ad pristi- num statum recidam casus. pro S. R. 43. b. Vestra pristi- na bonitas et misericordia. pro Cl. 56. a. Mulier incensa odio pristino. pro Syl. 172. a. Ille labor meus pristinus, etc. 1. V. 63. b. Restitui in antiquum statum est, pristinum.

Priuantis, is. separatio. Part. 224. b. Sunt enim alia contraria, quae priuantia licet appellemus latine, graece appellantur separatio.

Priuatim, proprie. (Publice. pro Quin. 3. a. Nec so- cietas tibi quicquam debet, nec priuatim. Quintius debuit. Ep. 56. b. Nulla enim me ipsum priuatim pepulit insignis iniuria. pro S. R. 37. a. Si hanc ei rem priuatim S. R. oscius mandauisset, etc. et ibi. in tanta re quae publice commissa est. Antequam. 192. b. Beneficia quae singulis ciuibus pri- uatimque dantur.

Priuatim, onis. amotio, diminutio, spoliatio. de Fin. 70. b. Quia dolori non uoluptas contraria est, sed doloris pri-

1424 PR. uatio. 56. b. Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari summam uoluptatem.

Priuatius, a. um. suus, domesticus, proprius. (Publicus, cum potestate uel imperio. pro Sest. 8. b. Pro me uno ciue et bonos omnes priuato consensu, et uniuersum sena- tum publico consilio mutasse uestem. pro Quin. 3. a. Res quae ipsius erant priuatae. et ibi. Priuata domus. de Fin. 90. b. Verbis in dicendo quasi priuatis utitur ac suis. Att. 106. a. Illud priuatius non ascribis, etc. id est, magis ad me pertinens. pro Dom. 222. a. XII. tabulae uetant leges pri- uatis hominibus irrogari. de Ar. 248. b. Tua tum uirtus eadem fuit quae priuato quondam proauo tuo. de In. 50. b. In fortuna quaeritur, priuatus an cum potestate sit. Ep. 2. b. Cum imperio esse. de Sen. 8. 1. b. Vita priuata et quies. Off. 5. a. Sunt autem priuata nulla natura, sed aut, etc.

Priueris, is. a. Priuerno oppido. de Or. 129. a. Testi- ficatur pater, te tibi Priuernatem fundum reliquisse. et ibi. Forte euenit, ut in Priuernati essemus.

Priuigna, gnae. Attic. 209. b. De uxore Tuberonis et priuigna neque possim iam addere, neque Tuberonem uolo defendere.

Priuignum, gni. ad uitricum nouercam uel refertur, nam is dicitur, cuius alter non est uerus parens. sic etiam pri- uigna. pro Cluen. 57. b. Mulier in priuignorum sanguine nati. Q. Fr. 523. b. Gabinium de ambitu reum fecit P. Silla, subscribente priuigno Memmio.

Priuelegium, gij. lex priuato homini irrogata. pro Dom. 222. a. Uetant leges sacrate, uetant XII. tabulae, le- ges priuatis hominibus irrogari, id est enim priuelegium. de L. 103. a. In priuatos homines leges ferri noluerunt, id est enim priuelegium. pro Sest. 17. b. Cum XII. tabulis san- ctum esset, ut neque priuelegium irrogari, neque de capite ciuis nisi comitijs centuriatis rogari posset. Parad. 121. b. Familiaris tuus de te priuelegium tulit, ut si in operibus Bonae deae accessisses, exulares. pro Dom. 218. b. An licuit tibi de peste ciuis indemnati ferre non legem, sed nefarium priuelegium? 235. b. Cui indemnati exturbares priuelegijs tyranicis irrogatis. Post. 210. b. Priuelegij uim et crudeli- tate autoritate honestissimorum hominum et publicis literis consignauit. de Cl. 172. b. T. Libo rogatione in Galba priui- legij simile tulit. At. 46. b. Quod cum Curione de priuelegio locutus es, est aliquid. de L. 186. a. Priuelegia ne irrogato.

Priuo, as. aufero, adimo, abrogo, mulco, orbo, spolio, dispolio, expolio, excludo, experte facio. (Augeo, orno. Top. 224. a. Praepositio in priuat uerbum ea uel qua habe- bat. Att. 144. a. Aegritudo me somno priuat. de Fin. 145. a. Democritus oculis se priuasse dicitur. et Acad. 9. b. Si quis aliquid oculis priuauerit. Ep. 54. b. Noli patriam mul- tis claris uiris orbatam priuare etiam aspectu tuo. 75. b. Sic me liberalitatis suctu priuus. contra Rul. 63. a. Non enim unus afficitur beneficio, sed unus priuatur iniuria. et de Fin. 56. b. Priuari dolore. 1. A. 222. b. Vos Ser. Sulpitium uita priuastis. et pro Rab. 91. b. Ut alter uita crude- lissimè priuaretur. pro Quin. 13. b. Non modo honeste par- tis bonis, sed etiam communi luce priuari. et pro S. R. 28. b. Priuare aliquem luce. Deseri a uoluptatibus. 1. Desero: i. priuari. Att. 12. b. Priuare aliquem exilio. pro R. P. 126. a. Demetrius aspide ad corpus admota, uita priuatus est.

Prius, ante. At. 62. b. Nihil prius mihi faciendum puta- ui, quam ut tibi gratularer. pro Syl. 179. b. Cum in capito- lium nos senatus conuocasset, nihil est alium prius. pro Quin. 2. a. Praetor iudicium prius de probro, quam de re maluit fieri. Att. 141. b. Praestabo (si Caesarem bene noui)

1425 PR. cum prius tua dignitatis, quam sua utilitatis rationem ha- biturum. Am. 98. b. Quem fuit equius, ut prius introie- ram in uitam, sic prius exire de uita. At. 244. a. Ad te an- tea atque adeo prius scripsi. Tus. 172. b. Antea enim Salami- nam ipsam Neptunus obruct, quam, etc. et ibi. Priusque Baecilia Leuctra tollentur, quam, etc.

Priusquam, antequam. de Or. 145. a. Sed priusquam illa conor attingere, proponam breuiter, etc. In Vat. 29. b. Quod ego simul ac te aspexi, priusquam loqui coepisti, sen- tum coferam, non reperio. et 143. a. de Opt. 244. a. Vi ne quis corona donaretur in magistratu, priusquam rationes retulisset. pro Cor. 58. a. Ac priusquam aggrediar ad cau- sam, etc. quiddam de communi conditione breuiter commemo- randu uidetur. 1. A. 160. b. Cui priusquam de ceteris rebus respoderis, de amicitia pauca dicamus. pro Mil. 121. b. Pre- clare enim uixero, si quid mihi accideris, priusquam hoc tantu mali uidero. Q. Fr. 301. b. Ne de bonis quae ostendit fuisse, dimini pateretur, priusquam Fidanio debitu solutu esset.

Pro, uel prob. 1. Prob. interiectio est, exclamationem, uociferationem, et indignationem significans. 1. A. 166. b. Quae res unquam, pro sancte inperit in terris est gesta maior? Tus. 58. a. Pro deum hominumque fide. et Tus. 237. b. Pro deum atque hominum fidem. 1. V. 255. a. Pro diu im- mortales, etc.

Pro loco, uel in loco. Or. 205. a. Ennius pro Afris im- mutat Africa. Item ibi. Quia quasi summum uerba pro uerbis. Item ibi. In quibus pro uerbo proprio subiicitur a- liud. Or. 211. a. Sodes, pro si ades, malles, pro magis uelle. de Or. 158. a. Ceres pro frugibus, Liber pro uino. de Or. 141. b. Dixit se dimidiu eius quod pactus esset, pro illo car- mine daturu. de Opt. 244. a. Verbu pro uerbo reddere. de Sen. 91. a. Incerta pro certis habere, falsa pro ueris. de Cl. 190. b. Hoc ipsum etiam posui pro argumento, quod ille cum, etc. egisset, etc. et ibi. Sic nos summi oratoris uicio pro argumento ad diluendu crimē usi sumus. Q. Fr. 302. a. Lici- nius seruus apud patronē Epicurum pro libero fuit. Br. At. 285. a. An hoc pro beneficio est habendu? pro Quin. 18. b. Ornamentis alicuius pro spolijs abuti. pro S. R. 20. a. Supplicia pro maleficijs suis metuere. 1. V. 109. b. Sicilia 40 non solum pro penaria cella, sed etiam pro arario Roma- nis fuit. Offic. 5. a. Communibus pro communibus uti: priuatis autē, ut suis. 1. A. 171. a. Quonia condemnati esse, pro nihilo uis. 1. Nihilu. At. 286. b. Benefacta pro debitis exigimus. de L. 172. b. Praecepta, quae imperiū pro salutaribus mora- tiferis conscripserunt. 1. A. 232. b. Bestia damnatione pro pratura putat. et 236. b. Tamē ego pro decreto putare. de Sen. 81. a. Num censuris cum qui Aristides esset, Lyfima- chum salutare solitū est, pro Lyfimacho. pro Mil. 114. a. Vultus quod acu punctum uideatur, pro istu gladiato- ris putari. 1. V. 267. a. Cum Verres iam pro dānato mor- tuoque esset. 1. V. 221. a. Tibi Marcelli statua pro patibulo fuit. Acad. 43. b. Quibus uerbis consuetudo iam utitur pro latinis. At. 255. b. Vnus Cato mihi est pro centum millibus. At. 204. a. Iam istuc pro facto habeo. et de In. 72. b. Ha- bere aliquid factu pro infecto. Ep. 75. a. Rem non factam pro facta habeo. Att. 11. b. Hoc pro mercede uel pro pra- mio tibi erit. Ep. 89. b. Haec pro certis ad te scribo. At. 81. b. Omnia quae certa non erunt, pro certo negato. de In. 58. a. Cui ambigui pro certo coefferis. de D. 130. a. Quae di- 60 munt pro certo et probato. Ep. 116. b. Pro beneficio dare aliquid alicui. Ep. 117. a. Pro absoluto haberi. Acad. 44.

1426 PR. a. Vti aliquo uerbo pro latino. pro Sest. 20. b. P. Sestius, qui pro occiso relictus est. pro Pl. 272. a. Si mancipiu pro fabro aut pro textore emimus. At. 249. a. Ludi pro fistis penē fenestri exiterunt. de D. 106. b. Potest accedere, ut sta- guum aliquid dubie datum pro certo sit acceptu. de Pro. 69. b. Occupare aliquid pro praemio alicuius factu. et ibi. a. Tribuere aliquid pro pignore. de D. 112. b. Aliquid pro certo futurū esse. 1. P. 91. a. Nonne tibi nox erat pro die? caupona pro oppido? Att. 111. a. Sermone aliquo alicubi arrepto pro madatis abuti. Att. 117. a. Ora maritima pro derelicto habere. At. 152. a. Pro certo habemus de Caesaris aduetu. et ibi. Hoc pro certo habemus. de Or. 143. a. Cum tu omnem autoritate uniuersi ordinis pro pignore puta- res, aliter, propugnare. de N. 58. b. Sui, ne putrefcat, ami- ma pro sale data est. 1. A. 221. b. Reddita est ci tum a maio- ribus statua pro uita. pro Mur. 138. a. Iudiciu accusatoris in rem pro aliquo prauidicio ualere. Of. 61. a. Nam esse pro ciue, qui ciuis non sit, iustu est non licere. In Sal. 274. a. Qui patre nondum mortuo, pro herede gesserit omnia. 20 pro Ar. 187. b. Ita se iam tum gessit pro ciue. Att. 176. a. Quibus in miserijs una est pro omnibus. de Am. 111. b. Om- nia alter pro altero suscipiat. 1. V. 143. a. In scriptura Sici- liae pro magistro est quidam L. Carpinatius. Ep. 227. a. et 1. V. 143. 1. Scriptura. et Att. 176. b. Terentius magnus ope- ras in scriptura Asiae pro magistro dedit. de Cl. 171. b. Me- tellus pro L. Cotta dixit, accusante Africano. pro Cl. 36. a. Hoc non modo non contra me ualet, sed etiam pro me est. de Or. 149. b. Hoc modo non pro me, sed contra me est potius. Of. 126. b. Antecedebat ut haec tu pro rep. queri existima- 30 rere. de Or. 117. a. Ego pro sodali, et pro mea omni fama fortunisque decerno. et ibi. Omnia semper pro amicorū pe- riculis, nihil unquam pro me ipso deprecor. de L. 180. b. Exigere aliquid pro sua parte. 1. pars. pro Mil. 109. a. Ue- dicare aliquid pro suo. pro Sest. 3. b. Nihil praetermissum est, quod aut pro rep. conquerendu fuit, aut pro eo dispu- tandum. de Or. 96. b. Quae pro nobis sunt amplificanda, quae pro aduersarijs sunt infirmanda. pro Dom. 219. b. Idē pro salute mea populu Romanu obsecraui. Postqua. 210. b. Qui populum Rom. pro me tanquam pro fratre aut 40 pro parente non solum hortatus est, sed etiam obsecrauit. de Or. 91. a. Pro se quisque eorum certabat. Item: pro eo ac, pro eo ac si, pro eo quantum, pro eo quod, pro eo quom- modo. 1. Pro eo ac, et cetera locis suis.

Pro, secundum, uel ex, uel propter. At. 147. b. Spe ta- men deducebar ad eam cogitationem, ut te pro tua admi- rabili ac singulari sapientia de concordia ciuium agi uelle arbitrarer. pro Pom. 7. a. Horum uobis pro uestra sapien- tia est habenda ratio. Att. 130. b. Non enim pro tua pruden- tia debes illud solum animaduertere, quod, etc. sed, etc. Ep. 55. b. Reliqua tu pro tua prudentia considerabis. et 86. a. Non dubito pro tua singulari prudentia, quin per- spicias si, etc. Ep. 228. b. Quae quanquam ex multis pro tua claritate audiam, tamen, etc. Ep. 257. b. Haec pro tuo ingenio considera. At. 264. a. Tibi pro tuis summis bene- ficijs gratias ago: id est, propter tua beneficia. 1. A. 220. b. Pro mea perpetua cupiditate uestrae dignitatis augende, quae oroque uos, ut, etc. et 248. a. Sed hanc mihi dispa- tionem, pro paterna necessitudine et coniunctione depo- sco, etc. de Or. 105. a. Quem omnes amare meritissimo 60 pro eius eximia suauitate debemus. pro Cluen. 47. a. Qui a me pro eximia sua uirtute, summis honoribus, quos, etc. honoris causa nominatur. pro Mur. 144. b. Ego uos pro mea summa et uobis cognita in temp. diligentia mo- neo, pro

neo: pro auctoritate consulari hortor, pro magnitudine periculi obtestor, ut, etc. pro Cluen. 52. a. Quibus de rebus pro Clientij uoluntate nimium, pro reipublice dignitate parum, pro uestra prudentia satis dixisse uideor. Of- fic. 9. b. Videndum est, ut pro dignitate cuique tribuatur. Epist. 25. b. Ego pro mea, tu pro tua, pro sua quisque parate ferre potuisset. Tuscul. 17. 2. a. Pro sua quisque facultate parat, etc. pro Quin. 3. a. Romae mihi innumerorum facultas est, quam, si sapias, communem existimabis, pro fraterna illa necessitudine, etc. pro nostra affinitate. etc. pro Pom. 4. b. Qui ad me pro necessitudine, quae mihi est cum illo ordine, pericula rerum suarum detulerunt. pro Cluen. 50. a. Si fieri hoc posse existimasset, pro illo odio, quod habet in ordinem equestrem fecisset, etc. contra Rul. 86. a. Haec ego uos concupisse pro uestra stultitia atque inperantia non miror. I. C. 119. b. Vterque pro sua dignitate et pro rerum magnitudine, in summa seueritate uersatur. pro Mur. 136. b. Neque tamen senatus satis seuerè pro rei indignitate decreuit. Tuscul. 203. a. Haec nequaquam pro opinione uulgi extimescenda sunt. pro Arch. 191. b. Quae de re pro mea consuetudine breuiter dixi. Attic. 189. b. Pro malis recte habebam. I. V. 248. a. Ciuitatibus pro numero militum pecuniarum summas describere. pro Cor. 67. a. Sic quae ab hoc pro facultate huius, pro loco facta sunt, grata esse uobis debent. I. V. 90. a. In eam rationem pro suo quisque sensu ac dolore loquitur. Attic. 245. b. Tibi pro tua natura semper placuisse eum, etc. Offic. 45. a. Quare faciendum est, modò pro facultatibus, etc. de N. 5. a. Huic disputationi pro tuo studio non est alienum te interesse. pro Font. 282. b. Videor hoc leuiter pro mea auctoritate uobis praecipere posse. I. A. 155. a. Nisi pro amicitia, qui hoc diceret, etc. I. V. 113. a. Is à Diono, pro hospitio, quod sibi cum eo est, cognouit, etc. I. A. 165. a. Quere la misera quidem, sed mihi pro hoc gradu, in quo me S. P. Q. R. collocauit, necessaria. pro Pom. 17. a. In quo omnes pro amplissimis uestris honoribus summam grauitatem esse cognoscitis. I. A. 190. Sunt impij ciues pro caritate reipublice nimium multi, pro multitudine bene sentientium admodum pauci. etc. 245. b. Sunt fortes illi quidem, sed propter memoriam rerum quas gesserunt, pro populi Romani libertate et dignitate nimis feroces id est, ad libertatem et dignitatem. I. A. 258. a. Pompeius, C. F. pro patris maiorumque suorum animo, studioque in reipublicam, suaque pristina uirtute, industria, uoluntate fecit, quod S. P. Q. R. pollicitus est operam suam, etc. ad Heren. 8. a. Pro testibus, à testibus, secundum testes. I. A. 170. a. Numquam te mihi pro tuis in me iniurijs satis esse fructus putabas. I. A. 231. b. Quis est, qui pro rerum atrocitate depolare tantas calamitates queat? Attic. 128. a. Quod tibi facile me probaturum pro tuo in me beneficio arbitraberis. Postquam. 204. a. Si pro uestris immortalibus in me meritis parum uobis cumulato gratias reuero, quae, etc. Antequam. 197. a. Non turpitudine uitae, non pro magnitudine scelerum, non propter reliqua etatis insaniam poenas iure et lege persolio. pro Dom. 219. b. Quod mihi pro expectatione populi Romani, pro Cn. Pompeij meritis erga me, pro ratione mei temporis faciendum fuerit, non ignorant. pro Dom. 234. a. Quam porticum pro amore, quem habetis in reipublicam, et semper habuistis, uestris manibus disturbare cuperitis. pro Dom. 235. a. Nemo fuit, qui non me pro suis opibus in illa tempestate defenderit. Epist. 204. a. Si pro meis pristinis opibus possem, etc. Epist. 216. a. Achae ciuitates pro ho-

rum temporum perturbatione felices sunt, quod, etc. Ep. 225. a. Ut suum negotium pro cause ueritate et pro sua dignitate conficiat. ad Heren. 6. a. Ut pro tuo in nos officio, et nostro in te studio munus hoc accumulatisimè tue largiamur uoluntati. Epist. 7. 6. b. Credo me quidem tibi pro animi mei uoluntate, et pro ea spe facultatis, quantum habebamus, quam humanissimè potuerim rescriptis esse. Tuscul. 203. a. Pro opinione uulgi. etc. 316. a. Pro rerum obscuritate. etc. Epist. 155. a. Pro magnitudine rei. Attic. 123. b. Pro temporibus. etc. ibid. Pro rebus tuis gestis amplissimis. Att. 106. b. et 111. b. Pro re nata. I. V. 211. a. Pro imperio et potestate. pro Cluen. 33. a. C. Quintius illud iudicium pro potestate dimitti iussit. Attic. 162. b. Pro iure amicitiae nostrae à te peto, etc. pro S. R. 24. a. Hunc pro dignitate ne laudare quidem quisquam satis commode potest. pro S. R. 43. a. Si omnes hospites huic pro patris eius hospitij et gratia adesse uellent, is satis copiose defendere retur. pro S. R. 35. a. Pro testimonio aliquid dicere. pro Cluen. 45. a. Lentulus Popilius in iudicio de ambitu pro testimonio diligentissimè laudauit. In Vat. 29. a. Sed hesternò pro testimonio te esse mentitum, paulo ante imprudens indicasti. Pro. ante. pro Mil. 101. b. illa praesidia, quae pro templis omnibus cernitis. I. A. 189. a. Pro aede Castoris sedens, etc. et 198. b. et 172. b. Pro aede Iouis statoris hasta posita. pro Mil. illa praesidia, quae pro templis omnibus cernitis. Attic. 123. b. Pro tuis rebus gestis amplissimis, amplioribus ue quam meis, quam Aphricani. Pro auus, uel. aui paterni uel materni pater. pro Cel. 44. a. Pater, auus, pro auus, atauus. de Fin. 98. a. pro Muren. 127. a. Pro auus L. Murenæ et auus praetores fuerunt. Attic. 205. b. Tuditanus pro auus Hortensij. etc. de Clar. 183. b. Duo aui, et tres pro auus. Probabilis, le. uerisimilis, creditibilis, tolerabilis, uendibilis. de In. 52. a. Probabile est id quod ferè fieri solet, aut quod in opinione positum est, aut quod habet in se ad hoc quandam similitudinem, siue id falsum est, siue uerum. de Fin. 102. a. Est autè officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit. etc. Off. 2. b. Quod cur factum sit, probabilis ratio reddi potest. Acad. 26. b. Sed ea quae uos percipi comprehendique, eadem nos, si modo probabilia sint, uideri dicimus. Parad. 116. a. Nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile. de D. 11. b. Qui nihil sine aliqua probabili cōiectura et ratione dicunt. de Or. 106. a. Alicuius disputatione nobis probabilè et propè ueram uideri. pro Cec. 298. a. Honestò ac probabili nomine errore obijci cupiã. de Cl. 189. a. C. Sicinius probabilis orator, iam uerò etiã probatus. etc. 186. a. P. Antonius uoce magna, nec alia re ulla probabilis. et 189. a. Probabilis, tolerabilis, uendibilis, orator non satis uendibilis populo. de Cl. 180. b. Ingeniũ probabile. de Or. 122. b. Semper estimam iucundiorè et probabiliorem huic populo oratorem fore, qui, etc. de Or. 93. b. Discipulus probabilis. Off. 20. b. Causam probabilem reddere alicuius rei. Probabilitas, is. uerisimilitudo. Ac. 19. a. Multa sunt quae nos fallit probabilitate magna. etc. de Fin. 105. a. Cautiosa probabilitas. etc. Acad. 26. a. Tus. 234. b. Quodcumque nostros animos probabilitate percussit, id dicimus. Probabiliter, creditiliter, uel ad hominũ opinionem. Or. 208. a. Rem probabiliter exponere. etc. de D. 83. a. Probatio, onis. approbatio. pro Font. 277. a. Falsum est ob probationem precium datum, cum multa improbata sunt.

Probatore, oris. approbator. pro Cec. 301. a. Huius rationis non modò inuentor, sed ne probator quidem sum. I. A. 116. a. Nihil interest inter iusorem facti et probatore. Probatus, a. u. spectatus. de Cl. 189. a. C. Sicinius probabilis orator, iam uerò etiã in Hermagorae disciplina. pro Pl. 264. b. Quibus si fuerit probatus, omnibus esse se probatum debet sperare. pro Mur. 136. b. Praetura probata in iure, grata in munere. de Or. 95. a. Ceterarum artium homines spectati et probati. Top. 227. b. Vita constans et probata. pro Cec. 287. a. Probatissima scemina. ad Her. 4. b. Viribus probata Numantia. Probè, rectè, bene, praeclare. de Or. 161. a. Antipater ille, quem te probè Catule meministi. At. 205. a. De aqua ductu probè fecisti. de In. 56. b. Probe teneo. etc. Epist. 24. b. Quod cum probe scirem, etc. Att. 68. a. De Saturnino curasti probe. de Or. 104. b. Quem hominem probe communi se aiebat. Ep. 23. a. Ad Amanum exercitum adduxi, satis probe ornatum auxilijs. Tus. 193. b. Oculis perturbatus non est probe affectus ad suum munus surgentem. Tus. 167. a. Hoc igitur probe stultitio, etc. de Or. 199. b. Thucydides res gestas narrat grauitè sane et probe. Offic. 13. a. Itaque probe diffinitur à Stoicis fortitudo, cum dicunt, etc. Att. 102. a. Illud probe iudicas. de Clar. 178. a. De Seruio probe dicis. etc. Tuscul. 180. b. Probe dicis, sed, etc. Probitas, tis. bonitas, integritas, uirtus. de Am. 101. a. pro Plan. 272. a. Virtus, probitas, integritas, in candidato requiritur. Ep. 208. a. Cum separati de probitate eius et moribus dicturus essem de Or. 95. a. Pudor, qui nò modò non obstitit, sed etiam probitatis commendatione proficit. etc. 128. a. Probitatis commendatione boni uiri speciem ueri. Attic. 197. b. Pedagogi probitas. de Am. 101. b. Ab altero propter probitatem eius non alienos animos habemus. etc. ibid. Tanta uis est probitatis, ut eam uel in hoste diligamus. Probatat, tis. At. 186. a. Iam explicandum est quod est, etc. Ep. 214. a. etc. Probatio, onis. approbatio, assensio, laudo, aliquid mihi probatum est, planum facio, fidem facio, arguor, signis ueritatem illustro, credere facio, testimonio sum, persuasum, doceo, firmo, agnosco. (Improbo. pro Mil. 116. b. Nunc uero quis est qui non probet qui non laudet id est, id factum. etc. 192. a. Meum factum probari abs te gaudeo. de Orat. 104. a. Quae à Platone dicta sunt non probari in populis et ciuitatibus. Epist. 7. a. Sed haec sententia sic et illi et nobis probatur, ut, etc. de Fin. 105. a. Minime uero probatur huic disciplinae, amicitiam propter utilitates assequi aut probari. In C. 101. b. De te autem Catilina, cum quiescent, probant. contra Rul. 65. b. Hoc senatus probat, nec populus est in alia uoluntate. pro Cor. 63. b. Sed paucis ipse uerbis causam illam grauitate sua defendit et probauit. pro Dom. 224. b. An eam causam probare non poterant? cuius tanta bonitas est, ut ea ipsa non modò se, sed etiam me absentem per se probaret. In V. 219. b. Nò uereor, ne hoc officium meum P. Seruilio iudici non probem. Att. 61. b. Libros oratorios in manibus habeo, quos (ut spero) tibi ualde probabo. de Orat. 91. b. Probas mihi ista Crasse quae dicis id est, persuades. etc. contra Rul. 87. b. Si quae dixero uobis probabo. At. 2. a. Spero tibi me causam probasse. pro Quin. R. 45. b. Quod sibi probare non possit, id persuadere alteri conatur. pro Mur. 124. b. Ut nobis rationem mei facti probem. I. V. 78. a. Probabo Ver-

rem contra leges pecunias cepisse. de Fin. 54. b. Et tibi magnitudinem solis probabo. Ep. 58. a. Bonis uiris probare quod sentias. de Fin. 54. b. Probare alicui quod dicat. Ep. Epist. 14. a. Tantum contendere, quantum probare alicui possis. Ep. 201. b. A magis tribus cum contendere de profecto die, probauerunt mihi sese, quominus id facerent. de Fin. 81. b. At multis se probauit. Ep. 107. b. a. et 166. b. Cum grauitè ex intestinis laborarem, neque ijs, qui opera mea uti uolebant, probarem me non ualere. pro Cel. 44. b. Vel seuerissimis disceptatoribus M. Caelij uitam me probaturum esse confido. de Or. 123. b. Carneades nullam unquam rem defendit quam non probaret, nullam oppugnavit, quae non euerterit. pro Pl. 163. b. 164. a. His tu epistolis recitatis, his mulierculis productis, illo absente autore laudati, tantum te crimen probaturum putasti? pro Syl. 167. a. Rationem facti sui et constantiam officij omnibus probare. de In. 65. a. Quod uerum est, tu uero probare. I. V. 163. b. Probare triticum. (Improbare. de Op. 244. a. Probare picturam. Tabulis hoc Cenforum, memoria multorum firmabo et probabo. I. Firmo. At. 83. b. Habes causam meam, quae si Bruto non probabitur, nescio cur illum amemus, sed auunculo eius certè probabitur. pro Lig. 137. a. Quae in legatione omnibus ita se probauit, ut, etc. id est, satis fecit, se commendauit. At. 85. b. Quod ego ambobus ne gauis, et ijs probauis, etc. etc. ibi. Quod ueror tibi ipsi ut probem. Att. 86. a. Quos libros tibi tam probari gaudeo. At. 91. a. b. Haec à me ordine facta, puto me Bruto probaturum, tibi nescio, Catoni certè probabo. At. 132. a. Nò mihi satis idonei sunt autores, qui à te probantur. At. 139. b. Consilium factumque nostrum ab Sexto probatur. At. 142. a. Consilia ex euentu, non ex uoluntate à plerisque probari solent. At. 258. b. Consilium à te probari facile patior. At. 254. a. Sic ei probatum est quod ad te scribo, ut ipse crediderit. Probosus, a. sum. ignominiosus. pro Font. 281. b. Probosum crimen. Probrum, bri. dedecus, comiciũ, maledictum. I. V. 184. a. Ego istum uelim ex paternis probris ac uicijs emergere. pro Dom. 239. b. Tuum scelus meum probrum putas esse oportere. Item: illis inimicorum iniuria probro non fuit. pro S. R. 26. a. Vita rustica, quam tu probro et crimini putas esse oportere. etc. In Vat. 30. a. Magno tibi probro futurum est, si, etc. pro S. R. 29. b. Sumptus effusi cum probro atque dedecore. At. 176. a. Epistola plene omnium in me probrorum. pro Cel. 46. b. Inferre probrum alicui. de Or. 135. a. Obijcere probra alicui. Tus. 148. b. Obijcere alicui ut probrum, quod saltarit. pro Fl. 156. b. Aliquem probris omnibus maledictisque, uexo. pro Dd. 228. b. In isto tuo maledicto probrum non modò mihi nullum obiecit, sed etiam laudem illustras meam. pro Q. 2. a. Praetor iudicium prius de probro, quam de re maluit fieri. Off. 12. b. Itaque in probris maxime in promptu est, si quid tale dici potest, etc. I. A. 179. a. Probrum infimulasti pudicissimam sceminam. de Sen. 85. b. Tam perditã libido, quae cum probro priuato coniungeret imperij dedecus. Probus, a. u. bonus, moratus, bene institutus, spectatus, integer, frugi, religiosus, castus, officiosus, antiquus, purus, pudè. de Or. 125. a. Probus, bene moratus et bonus uir. etc. I. V. 184. a. Nauis et pudè et probus filius. de D. 119. b. At hoc ne homines quidè probi faciunt. de Or. 104. b. Cui esset ille uir exempli, ut scitis, innocetia, cumque illo nemo nec integrior esset in ciuitate neque sanctior. Tus. 186. a. Sic imperabat, ut iustus parens probis filijs. Or. 213. b. Probaret, iecta herba. Or. 203. b. Poeta peccat, cum probam ora-

1431 PR
tionem affingit improbo. Off. 21. a. Si in ipso ioco aliquod
probi ingenij lumen cluceat. Ac. 25. a. Probum nauigium.
At. 159. a. Pulfus est modestior rex. Et probior, et inte-
grior. Off. 55. a. Ob eam credo causam, quod in his a-
liquid probi, &c.
Procacitas, tis. petulantia. In Sal. 27. b. No enim pro-
caciare lingue uita sordes eluitur. Et 275. b. Desine mor-
bo isto procacitatis uti.
Procax, cis. petulans. pro Cel. 49. a. Temeraria et
procax mulier. Et de Nat. 4. b. Academia procax. Et pro
Cel. 47. b. Ut non solum meretrix, sed etiam procax ui-
deatur. Epist. 102. a. Scio te non esse procacem in lace-
scendo.
Procedo, dis. processum efficio, progredior, equabili-
ter ingredior, serpo. de Fin. 120. b. Nihil ergo adiuuat pro-
cedere et progredi in uirtute, quo minus miserimus sit,
antequam ad eam peruenierit. Et 111. a. Longe ad uirtute
procefferunt natura ac doctrina. Ep. 259. b. Ad Cassodem
stadia CXX. processimus. de Ar. 255. a. Longius proces-
sit, in ipsum Pompeium inuehi cepit. Et Ep. 149. a. Pro-
cedere in dies longius. Et de Cl. 186. b. Longius autem pro-
cedens, uidebatur. Et de Fin. 100. a. Qui processerit alia-
quantulum ad uirtutis aditum. Et 91. a. Qui in philoso-
phia tantum processerit. Or. 214. a. Socrates se tantum,
quantum etate procedebat, relaxabat a nimia necessitate
numerorum. de In. 48. b. Si non longius quam quod scitu
opus in narrando procedatur. Tuf. 201. b. Tempus proce-
dens mitigat aegritudinem. In V. 254. b. Procedit in publi-
cum uini plenus. de Or. 131. b. Et pro Fl. 148. a. Puffilus te-
stis processit. At. 127. a. Itaq; Cales processit, ut ibi consiste-
rem. At. 255. b. Cum stadia circiter trecenta processissem,
reiecit sum. At. 94. b. Et si (ut spero) te hac legente ali-
quantum tamen uis processero. Et 207. b. Ille assiduo cur-
su cubitum nullum processit. de N. 55. b. Perpicuus est enim,
quod corporum lenocinia processerint. de D. 98. b. Postea-
quam philosophia processit, nemo aliter Philosophus sen-
sit. de D. 105. a. Caesar cum purpurea ueste processit. Tuf.
239. a. Procedere obuiam alicui. pro Sest. 18. a. Huic ad ur-
bem uenienti tota ciuitas obuiam processit. pro Cel. 52. a.
Qui se nunquam profectus, si in istum locum processerint. 40
explicabunt. Post. 206. b. Cum a trib. pleb. consul in con-
cionem productus esset, primum processit, qua autoritate
uir. de Cl. 167. a. Procedere in solem ex umbraculis. de N.
32. a. A primis ad ultima procedere. Or. 200. b. Procedere
etate. de Cl. 180. b. Et pro Cl. 40. b. Is processisset honori-
bus longius, nisi, &c. de Cl. 176. b. L. Cotta in mediocrium
oratorum numero dicendi non ita multum laude proceffe-
rat. de Fin. 54. a. Ut ratione et uia procedat oratio. Ep.
179. a. Non imitor dano uisum tuum, altera iam pagela
la procedit. de Vn. 200. b. Aliqua bifariam contrarie 50
mul procedentia. de Or. 95. a. Nonnuquam summis ora-
toribus, non satis ex sententia euentum dicendi procedere.
et 1. V. 199. a. Si processit. Ep. 187. a. Omnia, ut spero, pro-
sperè procedent. pro Mil. 122. a. Cui bene quid processerit,
eum multum prouidisse dicimus. Ep. 122. a. Quibus cu-
parum processisset, ut, &c. pro Cl. 55. a. Alicui nequaqua,
ut sperasset, ea que cogitasset, procedere. 1. P. 90. b. Mibi
ipsa Roma propè conuulsa sedibus suis ad complectendum
conseruatorum suum procedere uisa est. In A. 204. a. An
hoc uidit puer, si etate processerit non uidebit? Et 256. a.
Pergit in mea male dicta, quasi uero ei pulcherrime prio-
ra processerint. de Sen. 87. a. Linius usq; ad adolescentiam
meam processit etate.

PR
Procella, la. tempestas. de N. 69. b. Imbres, nimbi, pro-
celle, turbines. Off. 36. b. Primum ab inanimis procel-
las, tempestates, naufragia pro Dom. 241. a. Et 218. a. Tu
procella patrie, turbo et tempestas pacis. In C. 118. b. Cir-
cumspicite omnes procellas, que impendent, nisi prouide-
tis. 1. V. 68. a. Quoniam criminum uim subter fugere non
poterat, procellam temporis deuitauit.
Proceres, principes. Ep. 210. a. Audiebam enim no-
stros proceres clamitantes, &c.
Proceritas, tis. longitudo. de N. 50. b. Que autem al-
tiora sunt, adiuuantur proceritate colorum. Et Or. 217.
b. Breuitas pedum. (Proceritas pedum. pro Cel. 45. a.
Candor huius te et proceritas, et uultus oculiq; perple-
runt. de Sen. 89. b. Cum admiraretur proceritates arborum, &c.
Procerius, longius. de Or. 163. b. Brachium procerius
proiectum.
Procerus, a, um. longus. de N. 21. a. Corneum proce-
rumq; rostrum. Et de Cl. 194. a. Procerum et tenuis col-
lum. de Leg. 156. a. Procera et tenera palma. de Or. 160.
a. Anapestus procerior quidam numerus. Et ibi. b. Nume-
ri proceri et liberi, ut pœan. de Leg. 159. a. Procerissima
populus.
Processus, sus. progressus. de Clar. 186. a. Gradus tuos
et quasi processus dicendi studeo cognoscere. de Cl. 190.
a. Itaque tantos processus efficiebat, ut euolare, non ex-
currere uideretur. Orat. 217. b. Sed iam is qui audit, fa-
uet, processumq; uult. pro Pom. 3. b. Ex his locis a militi-
bus nostris reditus magis maturus, quam processus lon-
gior querebatur.
Procius, tus. de N. 27. b. Testamentum in procius
ctu. de Or. 104. b. Facere testamentum in procius sine li-
bra atq; tabulis id est, in castris, sine solemnibus testamen-
torum ritibus.
Proclamator, oris. preco, cantor. de Or. 102. a. Non
enim causidicum nescio quem, neq; proclamatorem aut
rabulam conquirimus.
Proclamo, as. uociferor. 1. V. 257. b. Adsum, defendit,
proclamant, fidem istius, qua nusquam erat, implorant.
Procliuus, ue. propensius, facilis. Par. 233. a. Adolescen-
tia procliuior est ad libidinem. Tuf. 227. a. Ut alius ad ali-
um morbum propensior, sic alius ad alia uicia procliuior.
et 214. b. Quia procliuius ad eas perturbaciones sunt. Tuf.
218. a. Incitata femel in procliue labuntur. Procliue. (La-
boriosum. Top. 226. b. Procliuia anteponuntur laborio-
sis. Am. 109. a. Amicitia remissior esse debet, et ad omnem
comitatem facilitatemq; procliuior. Of. 47. b. Sed cum in
hominibus inuadis aut mores spectari, aut fortuna soleat,
dictu quidem est procliue.
Procliuitas, tis. facilitas. Tuf. 214. b. Atq; hec aliorum
ad alios morbos procliuitas late patet. Et 215. a. Procliui-
tas ad egrotandum, sed hec in bonis rebus, quod alij ad a-
lia bona sunt aptiores, facilitas nominetur: in malis pro-
cliuitas, ut significet lapsionem, &c.
Procliuius, or. 215. a. Breuitate et celeritate syllaba-
rum uerba procliuius labuntur. Et de Fin. 144. b. Procli-
uius currit oratio. Antequam. 194. b. Qui sperant, facili-
us et procliuius ad laudem nobilitatis peruenient.
Proconsule, qui ad prouinciam gubernandam cum po-
testate consulari extraordinaria mittebatur. pro Pom-
15. b. et 1. A. 234. a. Cum esset non nemo in senatu, qui dice-
ret non oportere priuatum mitti proconsule. L. Philippi-
pus dixisse dicitur, non se illum sua sententia proconsule, sed

PR
1432
sed proconsulibus mittere. de D. 124. b. Quam multi anni
sunt, cum bella a proconsulibus et propretoribus admini-
strantur. pro Pom. 15. b. Eques Rom. ad exercitum maxi-
mum proconsule missus est.
Procrastinatio, onis. In A. 206. b. Pleriq; in rebus ge-
rendis tarditas et procrastinatio odiosa est.
Procrastino, as. differo, tardeo, tempus differo, in diem
ex die differo. ad Br. 90. b. In V. 104. b. Iste uero no pro-
crastinat, locare incipit. Et pro S. R. 22. b. Ac primo rem-
differre quotidia ac procrastinare ceperunt. Et 1. V. 127.
a. Ita illi non procrastinant. Et 223. b. Res non procrasti-
natur. ad Br. 90. b. Si ea, que ex tempore suscepta sunt ut
ageantur, non tardata et procrastinata essent.
Procreatio, onis. ortus, partus. 1. Volucris. de D. 128.
b. Dissimilitudo locorum dissimiles hominum procreatio-
nes habet.
Procreatio, proles, progenies. Antequam. 192. b. Qui
charissimam uestram procreationem sibi esse dixit.
Procreator, oris. genitor. de Fin. 141. b. A primo sa-
tu, quo a procreatoribus nati diliguntur. Et de Vn. 199.
b. Procreator ille mundi Deus. de Fin. 110. a. Ut is, qui pro-
creati essent, a procreatoribus amarentur.
Procreatrix, cis. l. Parens.
Procreo, as. creco, parto, gigno, uitam trado, liberos
ex aliqua suscipio. de N. 52. a. Que multiplices fetus pro-
creant, ijs manuum data est multitudo. de S. 88. a. Ter-
ras, que ex minutissimis seminibus tantos truces ramosq;
procreat. Et de D. 114. b. Et earum rerum, quas terra pro-
creat, ubertatem. Antequam. 196. a. Non magis me mea
causa puto esse natum, quam reipub. procreatui. de In. 59.
a. Et de Fin. 104. b. Ille ex uxore duos filios procreauit. et
Tuf. 249. b. Procreare liberos. de Fin. 73. a. Procreandi
uoluptas. de Leg. 169. b. Hoc solum, in quo tu ortus et
procreatus es. Att. Procreare periculum alicui. de Legib.
188. a. Tributus, cuius primum ortum inter arma pro-
creatum uidemus. Att. 36. b. Mibi periculum procreatur
ab amicis, &c.
Procreatus, natus. de Fin. 103. a. Ut natura et procrea-
ri uellet, et diligi procreatos non curaret.
Procedo, dis. exactio. Sed procedimus malleo, acuius
et cote, et malleo. de Or. 154. a. Non solum acuenda no-
bis, neq; procedenda lingua est, sed, &c. Vir. Geor. lib. 2.
Durum procedit arator vomeris obtusi dentem.
Procul, longè, longius. (Propè. pro Cor. 63. a. Cui Pœ-
peius procul a Gaditanorum incensibus acre bellu gerit. pro
Pom. 14. b. Insula Delos tam procul a nobis in Aegeo ma-
ri. de Or. 156. a. Procul a terra abripi. Ep. 242. b. No pro-
cul a suis finibus. Ep. 33. b. Procul enim sum ab te ipsa. Ac.
41. b. Cœlestia procul esse a nostra cognitione. cœtra Rul.
83. b. Hec que tam procul erant a conspectu imperij. de
In. 43. b. Procul remotus a uero. Tuf. 236. b. Procul ab om-
ni metu. Ep. 99. a. Patria procul. In Ar. et procul aucturo.
pro Mil. 111. a. Sciebat Pompeium in Asiensi esse procul
inde. In V. 118. b. Non que sicut procul alicunde, quem illa
pecuniam diceret abstulisse. In C. 110. b. Qui iam non pro-
cul, sed hic presentes defendent, &c. de L. 181. a. * Sepul-
chrum, quod procul a fontis aras, &c. de Or. 99. b. Cui-
cunq; particule cœli, quamuis esset procul, immutata lu-
mina putabat. pro Pl. 265. a. Procul apparere. Et de Cl.
192. a. Procul uidere aliquid. de Or. 122. b. Subiugulantur
procul quid narretur, attendere. de Sen. 87. a. Procul
spectare aliquid. (Propè inuerti aliquid.
Procratio, onis. curatio, administratio, gubernatio,

PR
1434
de N. 1. b. Sunt qui nullam putant habere rerum humana-
rum procuracionem deos. Et 34. b. Epicurus deos omni-
procuracione atq; actione priuat. de Ar. 254. a. Satur-
num questorem a sua firmentaria procuracione senatus
amouit. de Or. 193. a. Si est idem in procuracione ciuitatis
egregius. Et pro Sest. 18. a. Procuratio negocij et mune-
ris publici. Ac. 41. a. Dum me reip. non solu cura, sed que-
dam etiam procuratio multis officijs implicatum et con-
strictum tenebat. Et Off. 17. b. Procuratio reip. de D. 101.
a. Et de L. 176. b. Ut sua plena procuratio fieret. de Ar.
258. a. Constituende nobis sunt procuraciones et obsecra-
tio. pro Deiot. 150. b. Nimis magna procuracione libera-
tus modicis regni terminis utebatur. de Leg. 183. b. Et huic
procuracioni certum magistratum presceerat. At. 53. b.
Ad eius procuracionem Caesar uocabatur.
Procurator, oris. qui aliena negocia procurat, qui a-
lieno prepositus est negotio, qui alteri operam dat, cogni-
tor, qui alterum absente in iure defendit. At. 66. a. Et 261
b. a. Nihil interest utrum per procuratores agatur, an per te
ipsum. Ep. 92. a. Teneor tamen dum a Dolobello procura-
toribus exigam primam pensionem. de Or. 106. b. Si man-
dandum aliquid procuratori de agricultura, aut impera-
dum uillico sit. In V. 121. a. Procuratores postulant, ut se
ad leges suas reiciat. pro Q. 4. b. Libellos Sex. Alphenus
procurator P. Quintij deicit. Et ibi. Denunciat se proci-
ratorem. Et 11. a. Hic quoq; constat procuratoris diligen-
tis officium. pro Cec. 296. a. Et 295. b. Qui legitime pro-
curator dicitur, q; alieni negocij aliquid gerit, alieno pre-
positus negotio, penè dominus et alieni iuris uicarius. At.
231. a. Cui Polie nostra uilla ad Lucinum, uillicosq; pro-
curatores tradidissim. 1. A. 233. a. Cuius bona modo pro-
scripta uidimus, tanta est procuratorum negligentia.
Procuratrix, cis. gubernatrix. de Fin. 110. a. Supticia
totius hominis custos et procuratrix.
Procuro, as. curo, gero, administro, guberno. Epist.
198. a. Is procurat rationes negocij. Dionysij nostri. At.
141. a. Itaq; nunc Romæ omnia negocia procuro. Et 1. V.
181. a. Procurare negocium alterius in decumis. Q. Fr. 328
a. In quo et si nihil procuro, tamen nihil curare uix pos-
sum. pro Syl. 177. a. Sylla procurante eius rem et gerente.
Ep. 114. a. Quomodo regni illud sese habeat, quis pro-
curet, diligenter mihi perscribas. At. 97. b. Procura quan-
tulacumq; est, precianam hereditatem.
Procuro, expio. de D. 80. b. In monstris interpretan-
dis procurandisq; magna uis esse uidetur, in aruspicum di-
sciplina. Et 135. b. Quemadmodum ea procurentur atq;
expientur.
Procuro, ris. excuro. ad Her. 38. b. Sed ut productus
studio ultra facile procurras.
Proci, corum. que eandem amant, et petunt. Or. 211.
b. Fabrum et prociom audeo dicere, non fabrorum et pro-
corum. de Cl. 170. b. Carmina, que apud Homeru in Pha-
acum et in procorum epulis canuntur. Et 196. a. Et hos
ignotos et impudentes procos repudiemus.
Procyon, onis. canis minor, sic dictus quod ante stru-
canem oriatur. de N. 48. b. Anticanis graio procyon que
nomine fertur.
Prodeo, dis. exco, procedo. de Or. 141. a. Paulo post esse
ferit nunciatum Simonidi, ut prodret. et Or. 119. a. Misa-
fos faci. ut patronos, ipsi prodeant. pro Fl. 150. b. Et 153.
a. Testes una ex domo prodeunt. At. 125. b. Scio te in publi-
cum non prodire. de Cl. 168. a. Eloquentia sero prodijt in-
lucem. Ep. 79. a. Prodire in aciem. In V. 65. b. Si hac con-
suetudo

suetudo serpere ac prodire ceperit. pro Mur. 140. b. Pro dire obuiam alicui. Ep. 39. a. An ego tibi obuiam non prodirem? In A. 171. b. Homines obuiam prodeuntes. Off. 23. a. Cauendum est etiam si edifices, ne extra modum sumptu et magnificentia prodeat. Of. 26. a. Ut in scenam sine subligaculo prodeat nemo.

Prodigi. effusio. in A. 252. a. Prodigium uiuere. Prodigium, 2ij. monstrum, portentum, ostentum. l. Monstrum. In Ver. 225. a. Multa sepe prodigia uim eius nuntiant; declarant. In P. 31. a. P. Clodius fatale portentum prodigiumq; reip. In V. 186. b. Non mihi iam furib; sed monstrum ac prodigium uidebatur. de D. 99. b. Prodigia quae praedicunt aliquid. pro Lig. 138. b. Haec sunt prodigijs similia.

Prodigijs, a. um. profusus, effusus, nepos, luxuriosus nepos, dissipatus, perditus, nimius.) (Parcus, diligens. ad Her. 35. a. At. 282. a. Cicero in honoribus decernendis erat nimius et tanquam prodigijs. In C. 120. a. Homo largitor et prodigijs. Off. 4. a. b. Omnino duo sunt genera largorum, quorum alteri prodigi, alteri liberales: prodigi qui pecunias profundunt in eas res quarum, etc. liberales autem, etc. contra Rul. 61. a. Dissipare et dissipare possessiones a patre relictas, esse nepotem in suo patrimonio. pro S. R. 29. b. Sumptus effusi cum probro atq; dedecore. l. C. 106. a. Patrimonia sua profuderunt, fortunas suas obligauerunt. pro S. R. 22. a. Large effusq; donare. et 4. 1. b. Sumptus profusus.

Proditio, onis. Ep. 68. a. Multorum in nos perfidiam, infidias, proditorem notabis. Ep. 68. a. Ac. 8. a. Amicitia- rum proditioes et rerum publicarum.

Proditor, oris, defensor, oppugnator patriae. Antequam. 194. a. pro Sex. Ros. 38. a. Iste qui initio proditor fuit, deinde perfuga. pro Syl. 184. a. Ne extincitor patriae ac proditor appelletur. Postquam. 200. b. Cum uiderem homines, etc. aut proditores esse, aut defensores salutis meae. pro Sest. 6. b. et Ep. 5. b. Consul proditor nostri imperij. Ep. 184. b. Proditor patriae.) (Proditor. de Fin. 193. b. Nullus Numitor.

Proditus, a. um. pro Dö. 222. a. Quarta sit accusatio trium mundinum prodita die, qua die iudicium sit futurum. et 40. a. l. Her. 38. a. l. Enitefco.

Prodo, dis. trado, desero. l. V. 208. b. Eriphyla uiri salutem prodidit. et Post. 202. b. Qui per simulationem amicitia nefarie me prodiderunt. pro Cl. 47. b. Ab amicis uidelicet imprudentes prodimus. de D. 116. a. Urbem philosophie mihi crede prodidit, dum castella defenditis. l. P. 91. b. Cum prodebas caput et salutem meam mercede pro uincie. pro Fl. 304. a. Amici partim deseruerunt me, partim prodiderunt, et pro Cec. 294. a. Aliquem non solum relinquare, sed etiam prodere. de Fin. 97. a. Prodere patriam hostibus. et l. V. 257. a. Prodere classem hostibus. Ac. 8. a. Prodere decretum. Ac. 7. b. Qui statuit omnem cruciatum perserre potius, quam aut officium prodatur aut fidem. l. A. 227. b. Qui causam ueteranorum prodidit uolunt.

Prodere, tradere, mandare, scribere. de L. 179. b. Saera deinceps familiaris produuntur, et sunt perpetua. Q. Fr. 298. b. Gloria tua tibi est communicanda mecum, et prodenda liberis nostris. Off. 69. a. Regnum quod a Tantalo et Pelope proditum iure obtinebatur. de Vn. 201. a. Itaq; eorum uocabula nobis prodiderunt. pro Fl. 151. b. Ne periculofam imitationem exempli reliquis in posterum prodere. pro Fl. 151. b. In hoc reo ne quod perniciosum exerit

plum prodatur, pertimesco. Ep. 113. b. Prodere memoria alicuius rei posteris. In V. 243. a. Imagines ad memoriam posteritatemq; prodendam. de Or. 100. a. Quia memoria sic esset proditum, quem pater, etc. de Or. 144. a. Sermo nemq; L. Crassi memorie prodamus. et de Cl. 165. a. Memoria proditum est, poetas nobiles poetarum aequalium morte doluisse. l. V. 87. b. Quod est proditum memoriae ac literis. de Cl. 168. a. et 169. b. Ante Solonis etatem de nullo ut diferto memoriae proditum est. Ep. 89. b. In uirorum fortium factis memoriae prodendis. Off. 72. a. Ut quidam poetae tragici prodiderunt. Tusc. 154. a. Si coner eruere, quae Graeci scriptores prodiderunt. Tusc. 170. b. Quid cuius ne nomen quidem proditum est. pro Pl. 279. a. Haec de sapientissimis uiris monumeta nobis literae prodiderunt, non semper, etc. pro R. P. 125. a. Imago ad memoriam posteritatis prodita. pro Mil. 117. b. Maiores nostri, qui sacra, qui caerimonias et ipsi sanctissime coluerunt, et nobis posteris suis prodiderunt.

Prodere, proferre, edere, indicare. pro Mil. 106. b. Iter eo die Miloni erat Lanuuium ad flaminem prodendum, quod erat dictator Lanuij Milo. pro Mil. 110. a. A dictatore Milone prodi flaminem necesse est. pro Dom. 221. a. Interrex, quem et ipsum patricium esse, et a patricio prodi necesse est. de L. 184. b. Deinde etiam deinceps posteris prodabatur. de Leg. 185. b. Auspicia patrum sunt; olliq; ex se produnt, qui consilij creare consules rite possint. de Leg. 186. a. Is quem produnt patres consilium rogandorum ergo.

Prodronus, mi. praecursor. At. 6. b. Pompeiani prodromi. et 255. a. Prodroni nulli.

Produco, cis. duco, in longius duco, profero, promoueo, promoueo. Off. 67. b. C. Marius apud populi criminatus est, bellum illum producere. et de Cl. 187. b. Producere sermonem longius. et pro Dom. 219. b. Prouehere orationem. de In. 48. a. Produci ultra quam satis est. Q. Frat. 307. b. Producta dies est in III. iduum Feb. de Som. 126. b. Producere sermonem in multam noctem. de N. 39. a. Datum est igitur Neptuno maritimum omne regnum, nomenq; productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando. de Cl. 170. a. Varro uitam Neuij producit longius. et ad Her. 31. a. Producere aliquem conditionibus. Tusc. 258. a. Dolores longinquitate producti, uehementius torquent hominem. ad Her. 38. b. Sed ut productus studio ultra facte procurras. l. V. 204. a. Producere aliquem in ius. et 101. a. Producere aliquem in prospectum populi. et 267. a. Producere aliquem ad necem inuoluto capite. Ep. 162. a. Repente Antonius in aciem copias suas de uico produxit. pro Q. R. 52. a. Producere testem. et l. V. 78. b. Producere testes ad iudices. et 245. a. b. Quod ostendam cum istos testesq; produco. pro Fl. 153. a. Tamen coram producti aliquid dicent, in quo reprehendantur. Post. 206. b. Cum a trib. pleb. consul in concionem productus esset. de Fin. 101. a. Nemo dicit in regia regem ipsum quasi productum esse ad dignitatem. pro Dom. 217. a. Cato, quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras. pro Q. R. 50. a. Nihil ab hoc prauu et peruersum produci posse putant. In V. 82. b. Nihil a me audiet ex impura illa adolefcentia sua, quae qualis fuerit, aut meministis, aut ex eo, quem sui simillimum produxit, recognoscere potestis. id est, ex filio. de Sen. 86. b. Conuiuium ad multam noctem uario sermone producimur.

Produco, onis. discessus. In A. 153. a. Exponam uobis breuiter consilium et profectiois et reuersionis meae. et de Cl. 135. a. Inter profectioem et reditum L. Sylle. pro Syl. 180. b. Profectio C. Cethegi in Hispaniam. pro Q. Gyn. 10. b. Inuenitur dies profectiois praedice Calendas Februarias. Ep. 4. b. Eiusmodi tempora post tuam profectioem consecuta sunt, ut, etc.

Profectio, onis. discessus. In A. 153. a. Alterum fieri profectio potest, ut earum nulla, alterum certe non potest, ne plus una uera sit. de N. 7. a. Terra enim profectio pars munda est. At. 67. a. Profectio enim aliquid egisset. At. 94. b. et Produco, onis.) (Breuiter. Or. 221. a. l. Breuiter. Produco, onis.) (Breuiter. Or. 221. a. l. Breuiter.

Produco, onis.) (Breuiter. de Or. 161. a. Contractio ne breuius fieri, aut productione longius. de Fin. 99. b. Opportunitas enim non fit maior productione temporis. ad Her. 30. b. Productione uim literae, ut autum, autium: breuitate, ut curia, curia. Top. 223. b. Productio uerbi, pro qua, grammatici incrementum uel incrementum uerbi dicunt. l. Postliminium.

Productus, a. um. longus, in longius ductus. de Cl. 190. a. Or. 212. a. Inchoy dicimus breui prima litera, infansus producta. et de Or. 160. a. Sylaba producta atq; longa. Or. 214. b. Productio alia et quasi immoderatus excursus. de Or. 123. b. 247. a. Principia orationis tarda.) (Exitus spij ac producti. de Fin. 112. b. Sed non sunt in eo genere tantae commoditates corporis, tamq; producte et corporibus, tamq; multae. et Tusc. 151. a. Dolores longinquitate producunt uehementius torquent. et 199. a. Si dolor productior foret. de Fin. 101. a. Sic in uitae, non ea que primo loco sunt, sed ea que secundum locum obtinent, neque uis, id est, producta, non inuenitur, quae uel ita appellentur, id est, uehementius uerbo uel promoti, uel ut dudum diximus, proposita uel praecipua, illa reiecta.

Prognata, producta, uel promoti, uel praeposita, uel praecipua.) (Apoprognata, uel reiecta, uel reiecta. ne. de Fin. 93. a. et 101. a. et Tusc. 137. b.

Pro eo. Ep. 106. b. Sin minus, pro eo tamen id habeamus, quando, etc.

Pro eo ac. In C. 113. b. Spero deos omnes pro eo mihi ac meo relatiuos gratiam esse. Ep. 49. b. Sane quam pro eo ac debui molestie tuli.

Pro eo ac si. de In. 51. b. Pro eo ac si concessum sit, concludere oportebit argumentationem.

Pro eo quantum. de Fin. 119. a. Ea q; pro eo, quantum in qua; sit ponderis, esse estimanda. et Ep. 32. a. Equidem pro eo quanti te facio, quicquid feceris, approbabo.

Pro eo quod. pro S. R. 43. a. Si pro magnitudine iniurie, et pro eo quod summa reip. in huius periculo tentatur, haec omnes uindicarent. de Or. 115. b. Cui Annibal Eupheium uenisset exul, proq; eo quod nomen eius magna erat apud omnes gloria, inuitatus esset, etc. id est, quoniam. pro Pl. 279. b. Vereor ne parum tibi pro eo quod a te habeo, reddiderim.

Pro eo quomodo. Epist. 206. b. Sin minus, pro eo tamen id habeamus, quomodo a te data sit opera, ut impetretur.

Profanus, a. um. nihil habens religionis, a religione remotus.) (Consecratus, sacer, religiosus. pro Dom. 238. a. Sin ista consecratio legitima est, quid est, quod profanum in tuis bonis esse possit. de Ar. 245. b. Loca sacra et religio sa, profana haberi. l. V. 228. b. Facere aliquid ex sacro profanum. de N. 39. b. Limina profanarum edisum. Part. 233. a. et de In. 50. b. et ad Her. 7. a. Locus profanus.) (Locus sacer, uel consecratus.

Profectio, onis. discessus. In A. 153. a. Exponam uobis breuiter consilium et profectiois et reuersionis meae. et de Cl. 135. a. Inter profectioem et reditum L. Sylle. pro Syl. 180. b. Profectio C. Cethegi in Hispaniam. pro Q. Gyn. 10. b. Inuenitur dies profectiois praedice Calendas Februarias. Ep. 4. b. Eiusmodi tempora post tuam profectioem consecuta sunt, ut, etc.

Profectio, onis. discessus. In A. 153. a. Alterum fieri profectio potest, ut earum nulla, alterum certe non potest, ne plus una uera sit. de N. 7. a. Terra enim profectio pars munda est. At. 67. a. Profectio enim aliquid egisset. At. 94. b. et

Q. Fr. 295. b. Nunc quidem profectio Romae es. pro Fl. 157. b. Non est ita iudices, non est profectio.

Profero, fers, prodo, edo, promoueo, profero, differo, commemoro. Off. 64. a. Aequius protulit de dolo malo formulae. de Or. 97. b. Et illa commentatio inclusa in ueritatis lucem proferenda est. pro Mur. 147. a. Quae proferenda et patefacienda curauit. At. 243. b. Orationem tibi misit, cuius custodiende et proferende arbitrium tuum sit. pro Mil. 121. b. Iudicia communis exitij indagauit, patefeci, protuli. pro Ar. 138. a. Ex literis aliquid in aspectum lucemq; profero. pro Cael. 49. b. Domus in qua nihil geratur, quod foris proferendum sit. de Orat. 98. a. Proferre in lucem, explicare, palam collocare, proponere. In Ver. 71. b. Proferre aliquid crimen in medium. pro Fl. 160. a. Quae situm et prolatum palam non nego. Epist. 142. b. Se eam rem ante tempus illud nunquam in medium propter periculi metum protulisse. et de Fin. 80. a. Eam ne rationem sequare, quae tecum ipse et cum tuis utare? profiteri autem et in medium proferre non audeas. In C. 180. a. et pro Fl. 154. b. et In V. 203. b. Proferre tabulas nouas. de N. 23. a. Proferre libros, si negares. pro Cor. 63. a. Proferam testes, proferam legatos. Acad. 16. a. Proferre in lucem res occultissimas. Acad. 1. b. et de Fin. 73. a. Ars memorie, quae tum primum proferbatur. de Orat. 106. a. Et id quod ipse diceret, in P. Mutij libris scriptum protulit. et 135. b. Proferre Fabritios auctores. pro Q. R. 49. b. Tu HAS. LIII. ex arca proferebas, CCL. III. ex artificio Roscius promebat.

Proferre, commemorare. pro Mur. 137. b. Qui necessitudinis causas complures protulit, similitudinis nullam commemorare potuit. pro S. R. 25. b. Possum multos proferre, qui, etc. Or. 87. a. Vis aliquid isidem de rebus politius a nobis perfectiusq; proferri. de D. 118. b. Mula partus a te prolatus est. de Or. 85. b. In dicendo excellentes uix paucos proferre possumus. de D. 136. b. Multa sunt etiam a te ex historijs prolata somnia, matris Phalaridis, Cyri superioris. In A. 179. b. Quid prandiorum apparatus proferram? ad Her. 2. a. Si affinitates illorum proferemus.

Proferre, prorogare, differre. de D. 98. a. Cur pulmo incisus etiam in bonis exitis dirimat tempus et proferat diem. pro Cec. 287. a. Saepius proferre aliquid id est, prorogare. At. 207. b. Dices igitur amicis tuis, afectionem proferant. et 208. a. Auctionis diem latius proferre. pro Syl. 179. b. Paulo longius quam finis quotidiani officij postulat pietas et fraternus amor L. Caecilium protulit. pro Mur. 193. b. Stoici mihi uidentur fines officiorum paulo longius quam in natura uellet, protulisse. pro Mur. 140. b. Homines tenues unum habent in nostrum ordinem, aut promerendi, aut proferendi beneficij locum. At. 208. a. Quod si latius uolent proferre diem, poterunt uel biduum uel triduum, uel ut uidebitur: nihil enim interest.

Profectio, onis. Est certa confessio, et denunciatio eorum quae quisq; possidet, quae profectio, apud praetorem urbanum fieri solebat, quanquam imperatores, et prouincia decedentes, apud decemuiros profectabantur. l. Profiteor. Ep. 265. b. Tu uero cosice profectioem si potes, et si haec pecunia ex eo genere est, ut profectioem non uegat. At. 215. b. Refferre profectioem. pro Ar. 187. a. Archias ijs tabulis profectus est, quae sole ex illa profectioem collegioq; praetorum obtinent publicarum tabularum autoritatem. l. V. 172. a. Iugerum subscriptio ac profectio. et 155. b. Iudicium de profectioem.

Profectio, pollicitatio. Pl. Ep. 148. a. Nō me praeteribat in tam

439
 ni tam perturbato statu civitatis fructuosissima esse profusione bona uoluntatis, sed, etc. de Or. 36. b. Vis oratoris profusioq; ipsa dicendi hoc suscipere ac polliceri uidetur.
 Proficio, cis, assequor, procedo, ualeo, profum. Attic. 110. a. Qui ut nihil aliud, hoc tamen proficit, dedit illi do-
 lorem, sed etiam ad summam profectum aliquid puto. Ep. 70. b. Non intelligis te querelis quotidianis nihil profice-
 re? Ep. 69. b. Teq; multum proficisci sentio. pro Lig. 137. b. Diu recusans nihil profeci. Item: Contentio tamdiu sapi-
 ens est, quamdiu proficit aliquid. Of. 59. a. Si modo in phi-
 losophia aliquid profectum, pro Pl. 27. 5. a. In Cyro nihil proficisci. At. 123. b. Sed quid haec nunc utinam aliquid pro-
 fectum est? Item: Si mihi minus proficio, simulationi cer-
 te facio satis. de Cl. 177. a. Res ubi plurimum proficere et ualere possunt, collocari debent. pro Pom. 12. b. Et quisquam dubitabit, quid uirtute profecturus sit, qui tantum autori-
 tate profecerit. de Cl. 172. a. Nulla res tantum ad dicendum proficit, quam scriptio. ad Her. 32. a. Proficit haec exorna-
 tio ad duas res. de Fin. 93. a. Hoc ad ea, quae querimus, mul-
 tum profecerit. de In. 62. a. Hoc plus proficit ad uirtutem quam illud. Plan. 152. b. Profici itaq; per Laterensem inter-
 num. Ep. 251. a. Litera tuae profecerunt. Ep. 184. d. Non nihil ut in tantis malis est profectum. Ep. 45. b. Cum ipse idem sentirem, nihil proficiebam. In A. 159. b. Si exi-
 tus C. Caesaris hoc efficere non potest, nihil cuiusquam proficet nec ualebit oratio. At. 91. a. Multum proficisci, sed quan-
 tum, non plane, quia longe absum, scio. Q. Fr. 320. b. Pom-
 peius adhuc nihil proficit, nec, si ullam partem dignitatis tenebo, proficiet.
 Proficiscor, ris, discedo. de D. 85. b. Achui ita profice-
 ti sunt ab illo, ut profectioe leti piscium lasciuam intue-
 rentur. pro Mil. 106. b. Clodius Roma profectus pridie est, ut ante suum fundum insidias Miloni collocaret. In V. 112. a. Qui statim Roma et ab urbe antequam proficisce-
 retur, coepit, etc. Ep. 20. a. Cum te iam ex Asia Roman-
 uersus profectum esse costaret. Att. 213. a. Et si poterat rema-
 nere, tamen, ut scripsi tibi, proficiscor hinc, ne reliquus ui-
 deat. Ep. 241. a. Leuade proficiscens. Ep. 5. b. Ut cum rex intelligat nisi per te sit restitutus, desertum se et abie-
 ctum fore, proficiscatur ad te. de Fin. 105. a. Qui conueni-
 enter uicturus sit, ei proficiscendum est ab omni mundo et eius cognitione. de N. 54. a. Nerui a corde tracti et profice-
 ti in corpus omne ducuntur. Antequam. 192. b. Beneficia quae singulis ciuium priuatumq; dantur, solent ijs esse fru-
 ctuosa, a quibus sunt profecta. de In. 54. b. Quam partitio-
 ne omnes ab Aristotele profecti maxime secuti sunt. de Or. 113. b. Deniq; etiam a philosophia profectus princeps Xe-
 nophon Socraticus ille, etc. de In. 55. b. Nam ut ex medici-
 na nihil oportet putare proficisci, nisi quod ad corporis utilitatem spectat, sic a legibus nihil conuenit arbitrari, ni-
 si quod reip. conducatur, proficisci. Ep. 30. a. Quaecumque a me ornamenta in te proficiscuntur. At. 275. b. Hoc grato animo liberaliq; profectum, cautiorem liberalitatem desi-
 derat. At. 143. b. Illudum Philotimum (ut ais epistola ter-
 tia) expectabam, at ille idibus a me profectus est. de Fin. 63. b. Proficisci a falsis iuribus.
 Profiteor, ris, polliceor, proloquor, pra me fero, pra dico, glorior, iacto. de N. 4. b. Tantam facultatem consecutum esse me non profiteor, secutum esse pra me fero. de Fin. 80. b. Eam ne rationem sequare, qua tecum ipse et cum tuis utare, profiteri autem et in mediu proferre non audeas. I. A. 240. b. Ut eos poeniteat proficissos esse, et pra se tulisse odium in Antoniu. pro Cec. 290. a. Atq; ita libenter confi-

440
 tetur, ut non solum fateri, sed etiam profiteri uideatur. pro Rab. 93. b. Fateor, atq; etiam profi cor, et pra me fero, haec a me actionem esse sublatam. i. i. sc. 177. b. Ut enim si grammaticum se proficissus quibus, barbare loquatur, aut absurde canat is, qui se haberi uelit miscum, hoc turpior sit, quod in eo ipso peccet, cuius proficitur scientiam; sic, etc. pro Pl. 272. a. Omnes istiusmodi in ijs reprehenduntur, qui cum proficisci fuerint, satisfacere non possunt, non in ijs, qui abuisse ab istis studijs contententur. I. P. 95. a. Qui phi-
 losophiam proficitur, grauissimam susinet persona. Ac. 18. b. Democritus, qui ita est ausus ordiri, haec loquor de uniuersis, nihil excipit, de quo non proficitur. quid enim esse potest extra uniuersa de Orat. 122. b. Cum tantis res Graeci suscipere, profiterentur, agerent. Ep. 94. b. Susci-
 pere ac profiteri magni aliquid onus atq; munus. et 95. b. Suscipere ac profiteri magnum quiddam. et ibidem. De omnibus rebus proficitur se esse dicturos. de Cl. 168. b. Lofiam primu profiteri solitum esse artem dicendi. Orat. 199. b. Ecce autem quidam se Thucydidos esse profitemur. pro Sex. Ros. 19. b. Ut ad hanc praedam tam nefariam adiutores nos profiteamini. pro S. R. 44. a. Profiteri ope-
 ram suam in aliqua re. pro Cluen. 23. a. Profiteri id quod non possis implere, quod impudentiae est. contra Rul. 65. a. Profiteor tibi meum studium ad remp. defendendam. pro Mur. 130. b. Triduo me iuriconsultum esse profitebor. Ep. 64. b. Ego uero tibi profiteor et polliceor, exi-
 mium et singulare meum studium. de Ar. 44. a. Ego inu-
 micum me semper esse proficissus sum duobus, qui, etc. I. P. 96. b. Cum se Pompeius supplicem pro me profiteretur. Ep. 163. a. Quicunq; is est, ei me inimicum profiteor. Ep. 45. a. Tibi me profiteor in rep. socium. de N. 14. a. Existimo tardiores ad hanc sententiam profitemdam multos esse factos. I. V. 126. a. A. Stenno petere coepit, ut ad ea fig-
 na tollenda operam suam profiteretur, seq; adiuuaret. de Leg. 171. b. Contra facere quam proficissus pollicitusq; sit, de Or. 88. b. Quamobrem ista tanta tamq; multa proficida Craffe non censio. At. 282. b. Italiae sua uobis studia profitemi, remissis. Q. Fr. 302. a. Nostrae cause non uidetur homines defuturi, mirandum in modum profitentur, offe-
 runt se pollicentur.
 Profiteri, edere, denunciare. contra Rul. 78. a. In pos-
 terum uero lex haec imperatoribus nostris constituaui, ut quicumq; de prouincia decesserit, apud eostem decem uiros, quantum habeat praedae, manubiarum, auri corona-
 rij profiteatur. I. V. 155. b. Edixerat, ut aratores iugera sa-
 tionum suarum profiterentur. Ep. 153. b. Nemo erat decem-
 manorum, qui grano amplius sibi quam deberetur, debe-
 ri proficissus esset. pro Ar. 186. b. Si sexaginta diebus apud praetorem essent proficissi. Ep. 187. a. Archias proficissus est apud praetorem Q. Metellum. et ibi. At non est proficissus, immo uero his tabulis proficissus, quae sole ex illa proficissio-
 ne collegioq; obtinent publicaru tabularum autoritatem.
 Proficissus, a, um, perditus. pro S. R. 24. b. Omnia in eo ad perniciem proficissata atq; perditata. I. V. 67. b. 110. dicit perditata et proficissata. I. V. 161. b. et pro Ar. 188. a. Tu omnium proficissatissime et perditissime.
 Profigo, as, affligo, profesterno, depello. de Or. 143. a. Cum Philip pus suis consilij remp. proficississet. In C. 104. b. Quanto tandem illum in carere afflictum esse et proficissatum putatis? pro Rab. 129. b. Proficissare aciem hostiu. de Pro. 76. a. Vos tamen oportet ab eodem illa omnia, a quo proficissata sunt, conficisselle. Ep. 201. a. Qui proficissata bello ac penie sublato, renouatu bellu gerere conamur.

1441
 Tuf. 231. a. At qui proficissata iam haec, et penie ad exitum adducta quae sitio est. I. A. 265. a. Cum Caesar hostiu copias proficissarit, occiderit, etc.
 Profuens, tis, fluuius, flumen, torrens. de In. 81. a. De-
 inde est in carcerem deductus, ut ibi tantisper esset, dum cu-
 leus, in quem coniectus in profluentem deferretur, copare-
 retur. ad Her. 4. b. Et obuolutus corio deiciatur in pro-
 fluentem. Q. Fr. 318. b. Aquam profluentem et eam uberem uidi multis locis. de Or. 145. a. Profuens quiddam habuit Carbo, et canorum. Or. 123. a. Genus orationis liquidum, profusum, profuens. (Exile, aridum, minutum. de Cl. 184. b. Expedita ac profuens loquendi celeritas. de Or. 160. a. Loquacitas perennis et profuens.
 Profuenter, abundanter, copiose. Tusc. 238. b. Ergo omnia profuenter, absolute, profere.
 Profuentia, tie, affluentia, copia, redundancia. Part. 137. a. Inanis profuentia loquendi.
 Profusio, is, ditano. Of. 11. a. Ex quo sunt illa commu-
 nia, non prohibere aqua profuebat. de D. 101. a. Si lacus emissus lapsu et cursu ad mare profuississet. pro Cel. 33. b. Ego ab his fontibus profuxi ad hominum famam.
 Profugio, gis, per fugio, trans fugio. de Sen. 37. a. Li-
 benter uero istinc tanquam a domino aegre et furioso profugi. pro Dom. 230. b. Illi damnati comitijs centuria-
 tis in exilium profugerunt. I. V. 174. b. Patres fami-
 lias extorres profugerunt. de D. 101. a. Vcientem quena-
 dam ad nos hominem nobilem profugisse. pro Pom. 8. a. Ex Pito Medea quondam profugisse dicitur. pro Deiot. 145. b. Senatus ex Italia profugit. I. V. 117. a. Heraclius Syracusis illa nocte profugit. de Am. 103. b. C. Blossius quae-
 stione nota perterritus in Asiam profugit. de Clar. 193. b. Philo cum optumatis Atheniensium domo profugit. Ep. 56. a. Reliquos aiebant profugisse metu perterritos. At. 248. a. Quintus filius profugere ad Brutum uoluit.
 Profugium, gis, per fugium. pro Cec. 304. a. Exilium est profugium portusq; supplicij. Epist. 71. a. et 105. a. Quod enim poterat mihi esse profugium?
 Profundo, dis, affundo. de Som. 127. b. Equidem uim la-
 chrymaru profudi. et At. 175. a. Lachrymae se subito pro-
 fuderunt. et pro Font. 284. a. Lachrymas profundo. pro Cel. 53. b. Voluptates, quae cum iniecerit diuitius et prima-
 tate compressae, et conficissae fuerint, subito se nonnum-
 quam profundunt, atq; efficiunt uniuersa. I. P. 82. b. Om-
 ne odium inclusum nefarijs sensibus impioru in me profu-
 dit. pro Mar. 136. a. Qui in causa animam profudit. Off. 17. a. et I. A. 263. b. Profundere uitam pro patria. et de Fin. 77. a. Qui uitam pro patria profuderunt. et pro Cl. 21. a. Profundere sanguinem pro patria. Tusc. 187. a. Pro-
 fundere uocem. et pro Flac. 149. a. Sed profundendo cla-
 more multitudinis concitatus. I. C. 106. a. Patrimonia sua profuderunt, fortunam suam obligauerunt. pro Quin. 17. b. Profusus sumptibus uiuere. At. 16. b. Omnes profudi ui-
 res animi atq; ingenij. At. 102. a. Si totu se ille in me profu-
 disse. de Orat. 138. a. Nihil est in natura rerum omnium, quod se uniuersum profundat, et quod totum repete euo-
 let. ad Her. 38. a. Sed tanquam sanguis profusus est per totum corpus orationis. Acad. 22. a. Res iam uniuersas pro-
 fundam. Ep. 62. b. Profundere et perdere laborem. Off. 44. b. Pecunias profundere in eas res, quaru memoriam aut breuem, aut nullam sint relicturi omnino. I. A. 221. b. Sanguis qui profusus est in morte, etc. de L. 61. a. Quae frugibus ac bacis terra factu profunduntur.

Profundus, a, um, pro Plan. 262. a. Mare profundum et immensum. pro Sest. 15. a. Iecissem me potius in pro-
 fundum. et I. V. 205. b. Abicere aliquid in profundum: id est, in mare. de Fin. 100. a. Esse in profundo aquae. (Esse in summo aquae. Acad. 9. b. Natura ueritate in pro-
 fundo abstrusit. I. P. 90. a. Cum partim eius praedae, pro-
 fundae libidines deor assent.
 Profusus, a, um, immodestus, immoderatus. pro Quin. 7. a. Quis ta profusus ac perditus nepos sic dissolutus fuis-
 set? pro Mur. 141. b. Priuata luxuria, profuse epulae. et pro Cel. 49. b. Profusa luxuries. Tusc. 212. a. Letitia pro-
 fusam hilaritatem efficit. pro Quin. 17. b. Profusus sum-
 ptibus uiuere. pro Cluen. 25. a. Quanti et quam profusi sumptus. Off. 21. a. Ipsi quq; genus iocandi non profusum neq; immoderatum, sed ingenium et facetum esse debet.
 Progenies, ei, proles, genus. de Vn. 201. b. Vterque, qui se progeniem deoru esse dicebant. Off. 231. b. Audiet Bru-
 tus cum populum, quem ipse primo, post progenies eius a regibus liberauit, pro turpi stupro datum in seruitutem. pro Cel. 44. b. Progenies mea Quilla Claudia. Tusc. 166. a. Priamus tanta progenie orbat. Tusc. 153. b. Antiquitas, quae quo propius aberat ab ortu et diuina progenie, hoc, etc. I. A. 221. a. Reddita est et statua pro uita, quae multos per annos progeniem eius honestaret.
 Prognatio, gnus, procreo, gigno. de D. 170. a. In semina-
 nibus inest uis eorum reru, quae ex his progignuntur. Of. 65. a. Sic hic, qui hoc lumen progenuit, ex filio est nomi-
 nandus.
 Prognatus, a, um, natus, procreatus. 195. b. Thyestes Tantalo prognatus, Pelope natus. et de D. 88. b. Euridica prognata.
 Prognosticon, coeclura, signu rei future, diuinatio. At. 246. a. Equid pluuias metuo, si prognostica nostra uera sunt, rane enim pisepebori. et 23. a. Prognostica mea cum oratiunculis pro pedem expecta. de D. 83. a. Atq; his rerum praesentionibus prognostica tua referta sunt.
 Progredior, ris, proficissioe uel proficissum facio, procedo, serpo, quasi pergo facere. de D. 86. a. Ita que uerit exitinere, cum iam proficissus esset multorum die-
 rum uia. et Ep. 169. b. Proficissus sum ad in alpinos cum exercitu. de Or. 159. b. In quo impune progredi licet duos pedes. de D. 95. b. Cum aliquantulu proficissus esset, subit-
 to exaudiuit hinnitus. pro Sest. 20. a. Sestius nihil progred-
 ditur. I. A. 231. b. Mihi Antonius peruenisse uidetur, quoad progredi potuerit feri hominis amentia. I. A. 162. a. Quid stultius quam obicere aduersario, quod ille si uera-
 bo negarit, longius progredi non possit, qui obiecerit. de Am. 103. a. Videamus, si placet, quatenus amor in amicitijs progredi debeat. de Fin. 120. b. Nihil ergo adiuuat-
 tur procedere et progredi in uirtute. Tusc. 151. b. Ultra quod progrediar, quam ut probabilia uideam, non habeo. I. V. 92. a. Nunquam in eum locum proficissus fuissent, ut illum interficere conarentur. Ep. 142. b. Existimauitq; fratrem suum homine non sapientem impulsu inimicoru suorum eo proficissum esse. Att. 193. a. Neq; tam progredior lon-
 gius quam mihi coeclum est. Or. 207. a. In quo tam lon-
 gius progrediamur, quod uidemus, etc. de D. 85. b. Diuina-
 tio coeclura mittitur, ultra quam progredi non potest. contra Rul. 85. b. Sed certe non coecluntur, progredientur longius, essentur. Antequa. 195. a. Ne calamitas re-
 morata longius serpat atq; progrediat, praecauete. de Ar. 275. a. Ad omnia progrediuid est, proficissum esse. de Sen. 83. a. et 86. b. Paululu etate progredi. de Fin. 134. b.

1445 PR
Progrediente etate, et progredientibus etatibus. de Or. 1.53. b. Nunc ad reliqua progrediar, meq; ad meum munus pensumq; reuocabo. de Fin. 9.4. a. Progrediamur igitur, etc. de N. 37. a. Natura est ignis artificiosus ad gignendum progrediens. etc. 4.2. a. Natura particeps rationis, tanquam uita progrediens, pro Cal. 50. a. Ex hac domo progressa ista mulier, de ueneni celeritate dicere audebit? Pa rad. 119. b. Quam longe progrediare, cum semel transieris, ad augendam transeundi culpa nihil pertinet. Att. 1.57. a. Alter eo progressus est, quod non audeo dicere. Att. 1.62. a. Scribendum ad te existimaui, ne quod progredieris inclinata iam re, qua integra etiam progrediendum tibi non existimasses. Off. 7. b. Regredi quam progredi malo.
Progressio, onis, progressus. Off. 54. b. Quae et ingenij bonitate multi assequuntur, et progressionem discendi, etc. de Fin. 121. a. Vestri progressionem ad uirtutem fieri aiunt, leuatione uiciorum fieri negant. etc. Tusc. 2.9. a. de Fin. 110. a. Ab his initijs profecti omnium uirtutum et originem et progressionem persecuti sunt. Off. 55. b. Aliter enim teneri non potest, si qua ad uirtutem est facta progressio.
Progressus, sus, processus, progressio. At. 3.6. a. Progressum precipite, inconstantem reditu uidet. Off. 3. a. Ratio, quae causas reru uidet, earumq; progressus, quasi antecessio nes non ignorat. Tusc. 11.8. b. Philosophi nunquam in suis studijs tantos progressus facere potuissent. de N. 5. a. Lucilius Balbus, qui tantos progressus habebat in Stoicis. I. A. 203. b. Progressum acatis expectari non oportet. de N. 36. a. Progressus et regressus quinq; stellaru errantium constant et rati. Att. 130. a. Audiui Cesarē firmo progressu in castru Tridentinu uenisse. I. A. 231. a. Brutus Dolobellam irruentē in Asia a progressu arcuit, a reditu refrenauit.
Proh, uel pro. l. Pro. de Or. 129. b. Proh diu immortales, quae sui illa, quanta uis. etc. Or. 211. b. Proh deum atq; hominum fidem. etc. ibi. Vel proh deum dico, uel proh deorum. Tusc. 137. b. Etenim proh deorum atq; hominum fidem, etc.
Prohibeo, bes, ueto, interdicto, excludo, obsto, inhihero, libertatem adimo, potestatem non permitto, praeccludo, summoueo, arceo, intercludo, repello, potestate facienda aliquid aliquid priuo. At. 56. a. Qui mecum erant, facile operas aditu prohibuerunt. etc. pro Pom. 7. a. Prohibere aliquem calamitate. Off. 4.1. a. Qui prohibent iniuria tenuiores iniuria constituenda. Ep. 152. b. Prohibere aliquem prouincia. ad Her. 31. b. Prohibere aliquem sepultura. etc. 9. b. Prohibere aliquem detrimento. I. V. 160. b. Eques Rom. biduum cibo testuq; prohibitus. de Or. 1.48. a. Cum homines tempestatis causa opere prohibentur. I. A. 169. a. Patri persuasi, ut eum a tua congressione prohiberet. I. V. 233. b. Quod praedones procul ab urbe prohibuisset. de Cl. 199. b. Et uirginem ab armatorum impetu prohibeamus. pro Pom. 7. a. Prohibere rem p. a periculo. Epist. 84. a. Prohibere aliquem a rep. Off. 18. a. Prohibenda est autem maxime ira in puniendo. I. C. 100. a. Is omnes motus Catilinae conatusq; prohibebit. de N. 9. a. Lex recta imperans prohibensq; contraria. Off. 61. a. Vsu uero urbis prohibere peregrinos, sane inhumanu est. pro Lig. 139. a. Tu nos tacentes ad pedes suppliciu uoce prohibebis? Off. 329. b. Quoniam coram id facere prohibeo, absens prosum. Ep. 11. a. Qui Bibulli exire domo prohibuissent. pro S. R. 4.4. a. Dij prohibeant iudices, ut hoc praestidium seclorum existimetur. de Or. 1.43. a. Temporibus excludi. Prohibesit, prohibesint. pro prohibuerit, prohibue rint. de L. 185.4. b. 186. a.

PR
Proiectio, onis, porrectio. Or. 202. a. Brachij proiectio in contentionibus, contractio in remis.
Proiectus, a, um, porrectus, abiectus. de Orat. 1.61. b. Brachium procerius proiectum. etc. I. V. 227. b. Insula in utriusq; portus ostium proiecta. etc. 204. b. Vrbis proiecta in altu. In Arat. Exin proiecta clauo cum lumine chea. le. de D. 92. a. Smonides ignotum quendam proiectum mortuum uidit, eumq; humauit.
Proiectus, impudens, profligatus, ad omnia progressus. pro Cluen. 56. b. Illi quorum eminet audacia, atque proiecta est. etc. pro Dom. 236. a. Proiecta quaedam esse nata cupiditate. I. V. 76. b. Proiectus ad audendum.
Proicio, cis, abicio. I. C. 104. b. Patria mihi letari uideatur, quod tantu pestem euomerit, fors atq; proiecerit. Antequa. 197. b. Projicitur Tullius in exilium. pro Rab. 127. b. Neq; ego meam libertatem proiecissem. Tusc. 171. a. Diongenes proici se inuis inhumatum. Antequa. 197. b. A liberis suis abstrahit, a coniuge abripi, ab aris forisq; innocentem proijci. de Fin. 80. a. Quae libido non se proripit acem proijci? pro Sest. 8. a. Projicere se ad pedes alicuius. pro Cel. 4.1. a. Qui se in hoc iudicium proiecerunt. Att. 138. b. Proximē mouent et rogant, ne me proiciam. I. A. 247. a. Nec pro his libertatem, sed pro libertate haec proicias, tanquam pignora iniuria. At. 146. a. Tum poterimus delibere, non scilicet in integra re, sed certa, minus infecta, quam si una proieceris te. de D. 138. a. Is cum esset proiectus inhumatus, amica corpus eius texit suo pallio. I. A. 243. a. Qui ex nauis ego, etc. ad haec saxa proiectus est.
Proinde, proinde. I. C. 106. b. Proin aut exeat, aut quia 30
Proinde, proin, itaq; perinde. pro Dom. 219. a. Proinde desinant aliquando me isdem inflammare uerbis. etc. de Fat. 146. b. Proinde ordire. I. V. 123. a. Proinde si sapis, uide, etc. etc. 273. b. Proinde si qui sunt, etc. At. 5. b. Proinde de bono animo sis. etc. Ep. 186. a. Proinde fac magnum animi munus habes. Ep. 167. a. Et proinde diligenter ab utroq; conseruata sunt. Ep. 138. b. Proinde pro, ac res me monebit. Tusc. 166. b. Metelli sperat sibi quisq; fortunam, proinde quasi, etc. pro Dom. 219. b. etc. I. V. 96. a. Proinde quasi iste aliter sentiant. etc. ad Her. 14. b. Proinde quia, etc. de In. 84. a. Proinde, uti quaeq; res est, laborandum est. Antequam. 195. a. Proinde aut, etc. I. V. 273. b. Proinde si qui sunt, etc. Ep. 167. b. Proinde existimes, etc. quo tibi, etc. Coss. At. 28. b. Proinde isti licet faciant quos uolent.
Pro labor, rus, delabor, euagor. de L. 166. b. Libenter ad istam orationem tecum prolaberer. pro Quint. 14. a. Cogitabam fore, uti multis in rebus timore prolaberer. de D. 109. a. luuentus his moribus atq; temporibus ita prolapsa est, ut omniu opibus refrenanda atq; coerenda sit. pro Cec. 304. a. Tamest de hoc iudicio multa praetereo, tamē longius prolapsus sum, quam ratio uestri iudicij postulabat. pro Cal. 47. b. Huc unius mulieris libido prolapsa est, ut, etc. etc. At. 15. b. Prolapsus cupiditate. pro Font. 280. a. Ne quod ab aliqua cupiditate prolapsum uerbum esse uideatur.
Prolapsio, onis, lapsus, lapsio. pro Cel. 46. a. Via lubrica, qua ingredi sine casu aut prolapsione uix possis.
Prolatio, onis, dilatio. pro Rab. 92. a. Cum alteri ad prolationem iudicij biduum quaereretur. Or. 208. a. Com memoratio antiquitatis, exemplorumq; prolatio: id est, usurpatio.
Prolato, at, differo, protractio. I. C. 119. a. Id malum opprim

PR
opprimi sustentando et prolatando nullo pacto potest, quacumq; ratione placet, celeriter uobis iudicandum est.
Proletus, a, um, productus. pro Mur. 130. b. Ea prouidentia, qua nusquam rebus proleto ualeat.
Proletio, as, allecto, illicio. pro Flac. 149. b. Egentes priuata benignitate proleto.
Proles, is, progenies, soboles. de Som. 130. a. Proles illa futurorum hominum. de N. 58. a. Ferrea tum uero proles exorta repente est. de Or. 157. a. Nec enim fugerim dicere prolem, aut sobolem, etc. de L. 185. b. Equitum pedumq; prolem describunt.
Prolatio, is, l. Antecipatio, et Praenotio.
Prolix, e, largi, liberaliter, cumulate. pro Dom. 219. a. Is mihi, quae meum tempus postularet, satis prolixo pollicitus est. Item: Quod statuerat facere, non solum fecit, sed etiam prolixo cumulatq; fecit. At. 262. b. Id autem est, ut hoc, quod te tua sponte facturum esse certu scio honoris nostri causa libenter, non prolixo, sed celeriter facias. aliter, Non solum libenter et prolixo, sed etiam celeriter facias. Ep. 98. a. Nec minus et prolixo de tua uoluntate pro 20
Prolixus, a, um, liberalis, benignus. Ep. 98. b. Prolixus et benefica natura. etc. Att. 264. a. Aliquid animo libenti prolixoq; facere. etc. 5. a. Animo gaudent et libenti. At. 2. b. Catera spero prolixa esse his duntaxat urbanis competitoribus. Att. 93. a. Ariobarzanes non in Pompeium prolixior per ipsum, quam per me in Brutum. Att. 111. b. In quo parum prolixi respondent campani coloni.
Proloquor, ris, profiteor. Or. 210. b. Versus ille, qui uetat artem pudere proloqui quam facites.
Pro ludium, dii. I. A. 259. b. Pro ludium illud, et portentum, L. Antonius.
Pro ludio, dis, specimen exhibeo. de Or. 138. b. Sed ipsi sententijs, quibus proluserunt, uel pugnare possint. etc. ibi. Prolusio.
Prolusio, onis, quasi proecium. I. V. 62. a. Sin mecum in hac prolusione nihil fueris, etc. de Or. 138. b.
Proluues, et, eluuius, eluuius. Q. Fr. 32.6. a. Romae mira proluius, magna uis aquae, etc.
Promagistro. ut proatore, et proconsule dictum 40
est. Ep. 227. l. Scriptura.
Promerco, ris, mereor. Antequam. 193. a. Non conuenit enim, cum ego ad promerendu officium tam fuerim expeditus, nos ad referendam gratiam esse tardiores. I. A. 191. a. Optime de repub. promereri. Q. de Pet. 109. a. Si possunt, non amittunt occasione promerendi. Q. Fr. 209. a. Is suo beneficio promeritus est, se ut ames, et sibi ut debeat. Q. Fr. 295. b. Aliquem fuisse diligentissimu in promerendo, ut sibi maximi honores haberentur. pro Mur. 140. b. Homines tenues unum habent in nostrum ordinem, aut promerendi, aut profereudi beneficii locum. de In. 72. b. Leuius punitus quam promeritus sit. Off. 44. a. Paratus ad bene promerendum.
Promeritum, ti, meritū, beneficium. Postquam. 199. b. Quare hoc maius est in nos uestrum promeritum, quod, etc. etc. 204. a. Vestra in nos uniuersa promerita.
Promiscue, communiter. (Proprie. contra Rul. 83. a. Promiscue toto quam proprie parua fui parte malle est. etc. de Or. 204. b. Cateris promiscue poterit uti. etc. de Or. 149. b. Promiscue haurire ex aliquo fonte. pro Font. 278. b. Iudicium aurium promiscue et communiter stultis ac sapientibus ab natura datum.
Promissio, onis, pollicitatio, pactio. Ep. 56. b. Id quoq;

PR
genus literaru deficiebat me, in quo debebat esse aut promissio auxilij alicuius, aut consolatio doloris tui. At. 52.4. a. etc. de Or. 129. b. etc. 162. a. Cum literis, cum mandatis, cum promissione prouinciae. I. A. 216. a. Scelerum enim promissio, et ijs qui expectant, pernicioza est, et ijs qui promittunt.
Promissum, si, fides, receptu. Off. 71. a. Ac ne illa quidem promissa seruada sunt, quae sunt ijs ipsis inutilia, quibus illa promiseris. etc. 70. b. Pacta et promissa semper seruanda sunt, quae nec ui, nec dolo malo, ut praetores dicere solent, facta sunt. I. A. 175. b. Ille induxit ut peteret, promissum ac receptu interuenit, ad seq; trāstulit. I. V. 264. a. Satis est factu promissio nostro ac recepto. I. A. 156. a. Cesar multis multa promissa non fecit. Tusc. 235. a. Nullum est philosophiae promissum uberius aut maius. Tusc. 169. a. Si ante mors adueniet, quam Chaldeoru promissa consecuti sumus. At. 66. a. O constantiam promissi, et fidem miram. et 125. b. Cum literis Cesaris, praemiorumq; promissis. Q. Fr. 325. b. Promissis ijs quae ostendit, non ualde pendeo. Off. 7. b. Non standum est promissis, quae quis coactus metu fecerit. Offic. 71. a. etc. 7. a. Facere promissum alicui. etc. ibi. Efficere promissum et conuentu culpam. etc. ibi. Seruare promissa. Ep. 201. b. Soluere promissa militibus. etc. Exoluere promissa. L. Exoluo, pro Plan. 280. b. Quid me aspectus, quid mea promissa repetis? Ep. 92. b. Expetere promissa. Ep. 45. b. Cum tua promissa per litteras flagitabam. pro Sest. 10. b. Spe et promissis aliquid tenere. Part. 2.4.1. a. Eo exposito munus promissii omne confecero. At. 10. a. Teucer promissa patrauit. At. 190. b. Sed iam quasi uoto quodam et promisso me teneri puto. et 245. a. Spōsor promissoru alicuius. Off. 71. a. Thefeus exegit promissum a Neptuno. pro Flac. 156. a. Hermippus Fufijs satisfacit, et fidem suam liberat. Ep. 186. a. Et liberare fidem. pro Cec. 286. a. Qui quod spondidit, non facit. pro Deiot. 145. a. Dextra in promissis et fide firma.
Promitto, tis, pollicor, spondeo, recipio, profiteor, constituo, offero, defero, pacifcor, fide mea alicui obligo, me aliquid facturū ostendo, promissum facio. Of. 7. b. At. 251. a. Dij faxint, ut ea faciat, quae promittit. etc. ad Brut. 289. a. Vix uideo, quod promiserant, prestare posse. Ep. 98. a. Nec minus ei prolixo de tua uoluntate promissi, quam eram solitus de mea polliceri. pro Mur. 145. a. Quent ego uobis ita comendo, ut eum inimicissimu huic conuentioni futurū esse promittā, ac spondeam. etc. pro Cal. 54. a. Promitto hoc uobis, et reip. spondeo, hunc, etc. Ep. 207. b. Tum illud tibi expertus promitto et spondeo, te cognitum, etc. Ep. 65. a. Quae tibi promitto ac recipio, sanctissime obseruabo, diligentissimeq; faciam. I. A. 204. b. Promitto, recipio, spondeo, P. C. C. Cesarum, etc. Item: Fidem meam obligo. Ep. 40. a. De me tibi sic promitto atq; confirmo, me, etc. de D. 116. a. Quae autem inconstantia deorum, ut primis mimentur extis, bene promittunt secūdis? pro Q. R. 47. a. Quae ex liberalitate illius promissa ostemata sunt. I. V. 273. b. Donu toni dicatū ac promissu. de Or. 111. a. Cum ille dubitaret, quod ad fratrem promiserat. Top. 222. a. Promittere damni infecti. Offic. 7. b. Non standū esse promissis, quae quis metu coactus fecerit. Off. 7. a. Neptunus quod Thefeo promiserat, non fecit. Ep. 191. a. Praeterea mihi promiserunt Pansa et Hircaeus coram, et 278. b. Absenti mihi scripserunt, Variuq; nostro Pansa affirmauit, se daturu operam, ne in suo consilatu mihi succedatur.
Promo, mis, profero. I. V. 192. a. Cum tibi senatus ex erario pecuniam promississet atq; adnumerasset. etc. pro

447 PR
Cat. 48. a. Promere aurum ex armario. pro Q. R. 49. b.
Tu LIII. ex arca proferebas, ille CCC. ex artificio prome...

PR 1448
promptissimus lacestuit. I. V. 208. a. Promptissimus homo
et experiens. Ep. 57. b. Cetera, quae tibi à multis homo...

PR 1449
effero, appello, sententiam dico, effari. Ep. 69. a. Dicunt
uerocandiores esse precones ludorum gymnicorum, qui...

PR 1450
liberauit, et ad similem uirtutem et simile factum stru-
pem in propè quingentesimū annum propagauit. de Of.
4. 1. b. Vera gloria radices agit, atq; etiam propagatur. et...

PR 1451
propagatio, oris, amplificatio. Off. 11. b. 50
quae propagatio et soboles origo est rerū publicarum.
de Pro. 75. a. Propagatio finium imperij. et Tusc. 1. 54. b.
b. Propagatio nominis. Epist. 7. 1. b. Vita in qua nihil inest...

PR 1452
propagator, oris, amplificator. At. 120. a. Ille prouin-
cie propagator.
Propago, inis, uitis ad sobolem suppressa. de Sen. 38.
a. Malleoli, plantae, sarmatae, uites, iraduces, propagines.
Propago, as, profero, produco, dilato. I. V. 273. b. Cū 60
ipse sui generis initium ab se gigni et propagari uellet.
Off. 330. b. Quae uerissime memoriae propagata fuerint.
I. A. 155. a. M. Brutus, qui regio dominatu rempublicam...

94. b. Quasi decurso spacio id est, prope iam. I. V. 10. 5. a. Excludi eum, cui prope dicam soli potestate facta oportuit. Et pro Quin. 7. b. Modestia prope dicam non minor quam, etc. de In. 8. 3. b. Quid igitur profecti etc. prope dicam plurimum. pro Plan. 163. a. Quorum honoribus agri prope dicam ipsi, montesque sauerunt. de Sen. 8. 7. a. Prope intueri aliquid. (Procul spectare aliquid. Epist. 106. b. Primum ut eam domum sumeres, ut non prope me, sed plane mecum habitares.

Propediem breui. At. 91. a. Ego, ut spero, propediem te uidebo. Et de D. 90. a. Et At. 23. a. Prognostica nostra propediem expecta. Et Ep. 159. b.

Propello, lis, propulso. Antequam. 192. b. Si quando inimicorum impetum propulsare et propellere cupis. Tus. 21. a. Propellere nauem remis.

Propemodum, prope, fere. de D. 126. a. Quid enim est forsitan propemodum quod micare. Or. 210. b. Verba componere, et syllabas propemodum dinumerare. I. V. 55. b. Propemodum manere in instituto meo uideor. Et 219. a. Off. 39. a. Ep. 81. a. Alteros propemodum iam sumus experti. Et de Fin. 49. b. Et Tus. 168. b. Ut propemodum, etc.

Propedeo, des, inclino. de Or. 125. b. Si se dant, et sua spote, quod impellimus, inclinant atque propedent, accipio quod datur. Tus. 24. 5. a. Si multo maiore et grauiore ex parte propendent. Tus. 238. a. Tantum propendere illa bonorum animi lance, ut terra et maria deprimat. de Or. 120. a. Necessse est, ut inclinatione uoluntatis propedeat in nos.

Propensio, ex animo, libenter. Ep. 192. b. Ut hanc concordiam et conspirationem omnium ordinum ad defendendam libertatem propensio non crederent esse factam.

Propensio, onis, procliuus, inclinatio uoluntatis. de Fin. 117. a. Zeno, qui nulla in re nisi in uirtute aut uicio propensionem minimi quidem momenti, ad summum bonum adipsendum diceret.

Propesio, us, procliuus. At. 117. a. Quod addis, ne propesior ad turpem causam uidear, certe uideri non possum. et 120. a. Infimus quisque propesio in altera parte. de N. 79. b. Mihi Balbi disputatio ad ueritatis similitudinem uidetur esse propesior. de D. 82. a. Cuius disputatio tibi ad ueritatem est uisa propesior. pro Mur. 139. b. Propesio ad lenitatem. et de In. 75. b. Propesio ad ignoscendum. et de Fin. 131. b. Propesio in neutra parte. At. 211. a. Cora igitur et propesio quae animo ad probandum. Q. Fr. 317. a. A propesio in hac parte uenienter colimur et amamur. Of. 46. a. Propesio benigne esse debet in calamitosos. Off. 47. b. A quo enim celerior remuneratio fore uidetur, in cuius fere est uoluntas nostra propesio. Par. 120. a. Causa, quae quando accedit alteri, id sit propesio. pro S. R. 32. b. Is natura non tam propesio ad misericordiam, quam implicatus ad seueritatem uidebatur. Tus. 227. a. Ut alius ad alium morbum procliuus, sic alius ad alia uicia propesio. de Fin. 104. a. Oes ad discedum propesio sumus. et 125. a. Propesio sua spote ad aliquid agendum. Ep. 57. a. Videor mihi perspicere ipsius animi propesio ad salutem uiam. Of. 21. b. Si quis paulo est ad uoluntatem propesio. Ante. 192. b. Illic enim animi uoluntas propesio com

Propensio, onis, festinatio. Ep. 67. b. (probatum. Sed ad operationem meam quiddam interest, non te expectare, donec ad locum uenias.

Properato opus est id est, celeritate. pro Mil. 111.

Propero, us, festino, appropero, accelero, celeritate utor, maturo. At. 10. b. Sed ductus odio properauit rem deducere in iudicium. de Or. 98. b. Cum in campum properaret et ridens et stomachus scaecola. Ep. 198. b. Atque

inde uentis remisque in patriam omni festinatione properauit. de Pro. 76. a. Si Caesar in patria redire properaret. pro Mil. 111. a. Quae causa erat, cur Romam properaret de Som. 127. b. Quin huc uentre propero. pro Syl. 177. b. Properatum uehementer, cum longe tempus muneris abesset. At. 284. a. Sed propera per deos, etc. et 244. b. Ego in Pompeianum properabam. de D. 116. b. Ita enim cum magis properant, concludunt, etc. At. 57. a. Nec properantes scripsimus. Ep. 259. b. Sed tum ita uelim, ut ne quid properes. Tus. 164. b. Siue retardabis, siue properabis. I. A. 221. a. At ille properans festinansque, etc. Q. Fr. 304. a. Rogo te, ut Romam pergas et properes.

Propertius, pro Dom. 223. a. Sex Propertius.

Propino, as, trado, offero. Tus. 169. a. Socrates cum coniectus in carcerem triginta iussu tyrannorum uenenum ut sitens ebibisset, reliquum sic in poculo eiecit, ut id resonaret. quo sonitu reddito, ridens Propino, inquit, hoc pulchro Critiae, qui in eis fuerat deterrimus. Graeci enim in conuuijs solent nominare, cui poculum tradidit. I. A. 221. a. At ille properans festinansque, etc. Q. Fr. 304. a. Rogo te, ut Romam pergas et properes.

Propinquitatis, tis, agnatio, coniunctio sanguinis uel affinitatis, necessitudo. pro Mur. 141. b. pro Quin. 4. b. Si pietate propinquitatis collitur, qui affinis prodit, impius sit necesse est. pro Plan. 264. b. Et ad Her. 26. b. Qui est cum illo maximis uinculis et propinquitatis et affinitatis coniunctus. I. A. 186. b. Municipium propinquitatis prope situm. de In. 50. b. Propinquitatis loci. (Longinquitatis loci.

Propinquus, uicinus, proxime accedens, ciuitas, proximus, finitimus, necessarius, cognatus, cognatione coniunctus, propinquitatis coniunctus, qui aliquo cognatione attingit, homines deorum agnatione et gente tenentur. de L. 160. b. (Longinquis, alienus. de Fin. 124. b. Plato, cuius etiam illi hortuli propinqui memoriam mihi afferunt. Pl. Ep. 156. a. Et subesse tam propinquis locis celeriter possem. pro S. R. 40. b. Praeclarum et propinquum praedium. I. A. 237. b. Propinque finitimaque prouinciae, ut Cilicia et Syria. de Or. 125. a. Moltus, qui finitimi sunt, et propinqui his. ad Her. 27. a. Na graui figura propinqua est iustitia. de D. 94. a. Neclor mortuus propinqua Achilli mortem denunciat. At. 151. a. Erat enim spes propinqui redditus. de In. 83. a. Audacia non contrarium, sed appositum est ac propinquum, et tamen uicium est. Or. 205. a. Abutimur uerbis propinquis. pro Mil. 116. a. Clodius aequaliter in propinquos et in longinuos irruerat. pro Mur. 141. b. Virgo uestalis huius propinqua et necessaria. I. A. 264. b. Ceterum eorum propinquos, qui, etc. Of. 11. b. Aetior uerbo colligatio est societas propinquorum. pro S. R. 34. b. Propinqui cognati, optime conuenientes. pro Q. 18. a. Tibi propior me nemo est. pro Pl. 264. b. Qui est cum illo maximis uinculis et propinquitatis et affinitatis coniunctus.

Propior, us, interior, aetior, iunctior, ceterior. I. V. 226. b. In quibus erant omnia, quae sceleri propiora sunt, quam religioni. de In. 76. a. Sed haec uetera, propiora uideamus. pro Sest. 11. b. Omnibus sua sibi propiora esse pericula, quam aliena. de Cl. 194. b. Post autem causa fuit propior, et cum exitu iunctior. de Cl. 194. b. Et dicendi ardo uerba propior, et etate coniunctior. pro Quin. 18. a. Tibi propior me nemo est. At. 234. a. Nos autem alium portum propiorem huic etati uidebamus. Off. 37. a. Prius de ijs rebus, quae uirtuti propiores sunt, dixerimus. Off. 65. b. Societas, quae latissime patet, etc. interior, etc. propior, etc.

Propitius, a, um, secundus, praesens. (Insestus, iratus. Oet. 329. b. Fortuna quae nobis in se ista est, fuit aliquando propitia. Et pro Cael. 46. Hinc ego deos propitios

1452 plerique autem iratos putant. Et I. P. 92. b. Dij neque propitios, ut cuiquam, neque iratos. I. V. 61. a. Ita deos mihi uelim propitios, ut commouer animo, etc. de N. 25. b. Quid enim dicam propitius sit, esse enim propitius potest nemini. deus. Et 55. b. Iratus. (Propitius. At. 28. b. Patria propitia sit. At. 134. a. Hinc propitius sperant, illum iratum putant.

Propola, e, qui mercatur a mercatoribus, quod statim uendat. Off. 30. b. In P. 94. a. Diffor domi nullus, nulla cella, panis et uinum a propola atque decupa.

Propono, nis, pono, ante oculos mihi constituo. At. 123. 10 b. Si quidem ille ipse ad eundem scribens, in publico proposito epistolam illam. Et pro Fl. 150. a. Lex tabulas obfiguratas in publico poni uult. pro Mur. 129. a. Qui singulis diebus ediscendos fastos populo proposuit. Et 140. b. Est illud quidem exemplum tibi propositum domi. Et ibi. Ad imitandum mihi propositum exemplar illud est. Et de Opt. 244. b. Attici nobis propositi sunt ad imitandum. de Or. 98. a. Explicare uelim, proponere argentum, tabulas ac signa propalam collocare. At. 113. a. Et 118. b. Proponere literas in publico. contra Rul. 68. b. Lex in publicum proponitur. Et I. P. 98. b. Stipendium militibus numeratum est mihi si palam propositis. pro Q. 9. a. Proponere fide uena est. I. V. 169. a. Est hic ordo propositus atque editus in altum. Of. 2. a. Quidam propositus malorum et bonorum finibus officium omne peruertunt. de Or. 117. a. Proponere sibi aliquid quod imitantur. de Am. 115. b. Proponere sibi memoriam atque imaginem dicimus. de Or. 97. b. Aduersus alicuius se exercere, uel illius oratione sibi proponere. Et ibi. Proponere aliquid exercitationem. Or. 202. b. In his propositis est placare animos. Ep. 16. b. Neque mihi in omni uita res tam erit illa proposita, quam latere, etc. de Cl. 195. a. Omni huic sermoni propositum est, ut laborem meum perspicuas. de Cl. 167. a. Hoc neque propositum nobis est hoc loco, neque necessarium. I. C. 118. a. Quaeque mihi fortuna proponatur, subibo. pro Cl. 49. b. Putant enim minus multos laqueos legum ac uiciorum esse propositos. pro Rab. 92. a. Serui, qui libertatis spe proposita non habent, pro Rab. 90. b. Tam in hac defensione capitis C. Rabirij, proponenda ratio uidetur esse officij mei. I. A. 193. a. Qui sibi bona ciuili ad praedam proposituerunt. de In. 55. b. Qui leges scribunt, utilitate reip. sibi proponere debent. pro Fl. 143. b. Quibus laus, merces, gratia, gratulatio proposita est in impudenti mendacio. pro Sest. 9. b. Mihi propositum est ostendere omnia, etc. Ep. 16. b. Omnibus propositum esse debet cum dignitate oculi. pro Dom. 22. a. Mea causa uidebatur perditis ciuibus ad inuidiam esse proposita. Ep. 71. b. Omnibus telis fortunae proposita est uita nostra. de Fin. 76. b. Cum in probis poenam proponitis. Ep. 27. b. Proponere aliquid alicui ad timorem. Et pro Pl. 280. a. Cum mors proponeretur. Ep. 5. b. Inuicis, quae a Catone proposita sunt, restitemus. pro Cael. 54. a. Et cum huius uobis adolescentiam proposueritis, constituite nobis ante oculos huius etiam miseri senectutem. pro Sest. 6. b. Si ora ipsorum oculis uestris proposueritis. de N. 23. b. Coprehendere animo, et proponere ante oculos deum, etc. I. C. 120. b. Cum uero mihi propono regnarem Lentulum, etc. uersatur mihi ante oculos, etc. cerno animo, etc. uideor mihi uidere, etc. pro Syl. 180. b. Et uita illius ante oculos uestros proponite. Ep. 50. b. Hoc idem fac ante oculos tuos tibi proponas modum, etc. et ibi. Quae alij tute percipere soles; ea tute tibi subijce, atque apud animi tui proponere, nullus dolor, etc. pro D. 21. 5. a. Res erat non in opinione dubis, sed in praesentia atque ante oculos propositio

periculo. pro Pl. 259. b. Sed mihi in causa facili perdifficilis defensionis ratio proponitur. At. 197. a. Cicero uelim hoc proponas, ut accommodet, etc. de Or. 137. b. Digredi ab eo quod proposueris. Or. 209. b. Proponere quod dicturus sis. pro Pom. 7. a. Quod mihi ego extremum proposueris, cum essem de belli genere dicturus. Ep. 14. a. Illa sequor quae paulo ante proposui. et 252. a. Extremum illud est de ijs quae proposueram. de Cl. 184. a. Curio cum tria proposuisset, aut quartum addebat, aut tertium quaerebat. Et 186. b. Censorinus quod proposuerat, explicans expedite. de Or. 124. b. Proponi oportet quid afferas, et id quare ita sit, ostendere. et 90. b. Si cupiam nimis infinitum uidetur quod ita proposui, quacumque de re, etc. Et 128. b. Aliquid non effici ex propositis, nec esse consequens. et 96. b. Ab eo quod tibi proposueris minus aberrare. Tus. 149. b. Ponere tubam de quo quis audire uellet, id est, proponere. I. A. 193. b. Mortem omnibus natura proposuit. Et 122. b. De tribus enim quae proposui, hoc extremum est. pro Deiot. 152. a. Propone tibi duos reges, idque animo contemplare quod oculis non potes. I. A. 243. b. Cum peruenero ad eum exitum, qui mihi fuit propositus. et 251. a. Qui est tibi causam belli gerendi proponis, ut senatum funditus deleas. de L. 173. a. Legum uocem proponam. At. 281. a. Non enim id propositum est huic epistole, Messala ut laudem praesertim ad Brutum. Q. Fr. 243. a. Sed nescio quo pacto ad praecipienda rationem delapsa est oratio mea, cum id mihi propositum non esset. Et 319. a. Quid nunc putas tantam abs te mihi mercede propositam? Or. 7. a. Referri enim de cet ad ea quae proposui in principio fundamenta iustitiae. Et 10. a. Tertium est propositum, ut in beneficentia deleat us esset dignitatis. Et 14. b. Mihi propositum est, ut in libertate uiuam. At. 33. b. Mene, quae mihi proponitur, modicum tangunt. Et 36. a. Locus ubi proponuntur edicta. et 124. b. Moderatori reip. beata ciuium uita proposita est.

Proportio, onis, comparatio. I. Portio. I. V. 210. b. Fieri aliquando apud Siculos per equa proportione cetera. de Vn. 197. a. Id optime affequitur, quae graecae ἀναλογία, latine, laudandum est enim, quonia haec primum a nobis nouantur) comparatio proportionis dici potest. de Vn. 197. b. Quemadmodum ignis anima, sic anima aquae, quod aquae anima, id aqua terrae proportione reddit. Et 199. a. Eius autem particulae interuallo relicto habebat numerus ad numerum eandem proportionem, comparationemque in extremis, quam habet CCLVI cum CCLIII. Tus. 156. b. Terra ad uniuersum caeli complexum quasi puncti instar obtinet. I. Varronem de Analogia.

Propositio, onis. de Or. 162. a. Propositioque, quid sit dicturus. Tus. 199. a. Quid ergo huius ne uita propositio et cogitatio Thyeestem leuare poterit? de In. 83. b. Cum animi ampla quadam et splendida propositio. I. Magnificentia.

Propositio, cum pars est ratiocinationis, est, per quam breuiter locus is exponitur, ex quo omnis uis oportet emanet ratiocinationis.

Propositum, ti, uerbum, mens, consilium, proposita ratio, quod attinet, susceptum consilium, institutum. Or. 209. a. Ut declinet a proposito, desleatque sententiam. Et de Or. 162. a. Declinatio breuis a proposito. de Cl. 171. b. Egradi a proposito ornandi causa. de Or. 162. a. Reditus ad propositum. Et ibi. b. Reditus ad rem. Tus. 153. a. Redit ad propositum. Et 192. b. Nos ad propositum reuertamur. pro Cael. 58. b. Maledictio nihil habet; propositi praeter cotumeliam. de Fat. 140. b. Academiae consuetudo contra propositum

lam proscriptit, se familiam Catonianam uediturum. pro Q. 3. a. Auditionem in Gallia se facturum esse proscriptit. Q. 9. a. Proscribere bona alterius. 3. a. Eum non posse que proscriptisset uendere. Off. 62. b. Ille quod non placebat proscriptit, tu quod placebat misisti. contra Rul. 89. a. Possessiones uenales ac proscriptas hac lege uideo. At. 203. b. Horti quam in die proscripti sint, uelim ad me scribas. I. Ver. 104. b. Iste locare incipit non proscripta neque edicta die. At. 55. b. Tusculanum proscripti. At. 105. a. Ut quid si uictus eris, proscribare: si uiceris, tamen seruias. Att. 253. a. Itaque se scripturum aiebat ut uenationem etiam, que postredite ludis Apollinaribus futura est, procriberent. At. 262. a. Throtium agrum proscriptum uidimus.

Proscriptio, onis. damnatio, publicatio. pro S. R. 39. b. Opinor esse in lege quam ad diem proscriptiones uenditionesque sunt. pro Q. 10. a. In V. 267. Proscriptio bonorum. pro Flac. 161. b. Emptiones falsas, proscriptio nes cum mulierculis aperta circumscriptione fecisti. pro Q. R. 44. a. Caute per deos immortales, ne noua et multo crudelior per uos proscriptio instaurata esse uideatur, 20 illam priorem que facta est in eos, qui arma capere potuerunt, tamen senatus suscipere noluit. pro Sest. 17. b. Cum de capite cuius et de bonis proscriptio ferretur. Post. 205. a. Cum caput mee proscriptiois recitaretur. et de Pro. 78. b. Proscriptio capitis mei. Par. 125. a. Proscriptio nes locupletum. At. 173. a. Non nominatum, sed generatim proscriptio est informata.

Proscriptorio, ris. proscribere cupio. At. 145. b. Syllaturit animus eius et proscripturit.

Proscriptus, a, um. contra Rul. 89. b. Possessiones uenales ac proscriptas hac lege uideo.

Profeminatus, ta. procreatus. de Or. 148. b. Nam cum essent plures orti ferre a Socrate, profeminatae sunt quasi familie dissentientes inter se.

Prosequor, ris. sequor, comitor, persequor. Q. Fr. 314. b. Publicani Domitium cum equis profecti sunt. In A. 192. b. Legio quarta C. Caesaris exercitum profecta est. At. 93. a. Is me proficentem a pameam profectus est. Ep. 205. a. Cum te prosequerer paludatum. et 42. a. Cum te Puteolis prosequerer. pro Q. 18. b. Ut eum bona 40 existimatio usque ad rogum prosequatur. de Cl. 176. b. Prosequi atque imitari antiquitatem. pro S. R. 32. a. Et id non prosequar longius quam mea fides postulabit. et ad Her. 3. b. Ne ab ultimo repetamus, ne longius prosequamur, de Or. 93. a. Date nobis hanc ueniam ut ea que sentitis de omni genere dicendi subtiliter prosequamini. et At. 258. b. Eum locum Possidonius profectus est. Part. 131. a. Accusator rerum ordinem prosequitur. et de Or. 160. b. Ne hac difficiliora ad prosequendum esse uideatur. Ep. 256. a. Reliquum est, ut tua proficentem amore prosequar, reditu spe expectem. pro Pl. 275. a. Is me in discessu meo non lachrymis solum suis, sed animo, corpore, copijs profectus est. de Cl. 165. a. Opportunitatem uero mortis illius beneuolentia potius quam misericordia prosequamur. Att. 41. b. Spes que nos proficentes prosequatur. pro Pl. 264. a. Minturnenses C. Marium linquentem eam terram quam seruauerat, lachrymis notisque profecti sunt. In A. 167. a. Que ta ingratae literae repertur, que non eorum gloria immortalitatis memoria prosequantur. de Or. 114. a. Genus orationis fufum atque tractum prosequendum est. Am. 190. a. Quocirca et mortui uiuunt, tatus eos honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum. de L. 182. b. Prosequi laudes clarorum uirorum ad cantus et ad tibici

nem. I. A. 192. b. Laudo uos Quirites cum gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adolescentis. I. A. 225. b. Populus Rom. maximo clamore et plausu Bruti memoriam prosequatur. Ep. 249. b. Prosequi aliquem omnibus officijs. et 91. a. Qui paternam amicitiam nullis ipsi officijs profecti sunt. Ep. 254. a. Mirabilis eum beneuolentia profecta est. I. A. 263. a. Alicuius uirtutem grata memoria prosequi. de Ar. 256. a. Effrenatos eius furores plausu etiam suo prosequantur. Ep. 226. a. Deinde impudentia prosequor, sed idem sarciam. In V. 123. b. Prosequi alia quem uerbis uehementioribus.

Proserpina, nae. Libera. In T. 225. a. et ibi. et de N. 38. b. De raptu eius.

Prosilio, lis. exilio, prorumpo. pro Cel. 50. b. Ut serui repente prosilirent, hominemque comprehenderent. et 51. b. Prosilire. pro Cel. 51. a. Deinde temere prosilierunt. et 51. b. Quos tu temere prosiliisse dicis.

Prospicio, is. prospicio, specio. I. V. 244. a. Que natus prospicere iam exilium uidetur.

Prospicuum, is. locus editus et apertus ad prospiciendum. specula. pro Dom. 235. b. Porticus in Palatio pulcherrimo prospicuum. et At. 188. b. Prospicuum maris. I. V. 101. a. Producere aliquem in prospicuum populi. Ac. 20. b. O preclarum prospicuum. At. 227. b. Queris, utrum magis tumulis prospicuum, an ambulatione delecter.

Prospere, a, um. secundus, felix, ad uoluntatem nostram fluens. A. Aduersus, incommodus. Off. 36. b. Cum prospero statu fortuna uimur. Post. 198. a. Prospera, aequabilis perpetuaque fortuna, secundo uita sine ulla offensione cur su. de N. 78. a. Ad prosperam aduersamque fortunam qualis sis, nihil interest. de Cl. 165. b. Post ea que prospera res deinceps multa consecuta sunt. At. 22. a. Venti secundi. et Off. 18. a. Ad uoluntatem nostram fluens. At. 139. b. Ego enim non iam id ago ut prosperos exitus consequar, etc.

Prosperit, felicitate. Ep. 177. a. Omnia ut spero prospere procedet. et 44. b. Ego uero uelim mihi Tullieque mea prospere euenire ea, que me inficiente facta sunt a meis. de N. 59. b. Magnis uiris prospere eueniunt semper omnes res. de Cl. 187. a. et pro Mur. 124. a. et Tus. 138. b. Quam riuus omni iam fortuna prospere functus.

Prosperitas, tis. res secunda, commoditas. A. Afflicta fortuna. de Fin. 68. a. Aristoteles uirtutis usum cum uita perfecta et prosperitate coniunxit. de N. 77. b. Commoditatem prosperitatemque uita a dijs habemus, uirtutem deo acceptam nemo refert. et 78. a. Improbiorum prosperitates secundeque res redarguunt uim deorum.

Prospicio, eis. consulo, prouideo, presentio, praeuideo. I. V. 107. a. et pro Fl. 196. a. Consulere filijs ac prospicere debemus. I. V. 80. a. Vos quod ad samam uestram pertinet, prospicite atque consulite. I. C. 118. b. Quare, P. C. consilite uobis, prospicite patriae, etc. pro Cl. 50. a. Prospicite id quod prouidendum est. Ep. 31. b. Rogo te ut prospicias et consulas rationibus meis. de Ar. 257. a. Sed tamen huic malo populus Rom. prospexit. pro Syl. 177. a. Sed tamen munere seruili obtulit se ad ferramenta prospicienda.

Prospicio, presentio, praeuideo. Ep. 22. a. Sed ut ab hmine loge in posterum prospiciente futura expecto. Ep. 47. a. Multo enim ante tanquam ex aliqua specula prospexit tempestatem futuram. et de Am. 104. a. Longe prospicere futuros casus. et pro Dom. 215. a. Prospicere aliquid cōiectura. et I. V. 75. a. Prospicere infidias. et Offic. 39. b. Prospicere futura. pro Mur. 138. a. Sapiens ac multum in posterum prospiciens uir. et Ep. 22. a. Longe in posterum prospicere.

prospicere. Epist. 84. b. Ut spero, uel potius ut prospicio. pro Q. 6. a. Iam ante animo prospicere aliquid. pro Cel. 41. b. Prospicere aliquid animo. pro Cl. 24. a. Magium loque animo prospexisse morientem. Ep. 105. a. Quem tamen si excideris, multum prospexeris. de Ar. 244. a. Tum, inquam, tum uidi, et multo ante prospexi quanta tempestas excitaretur, quanta impenderet procella reip. pro Dom. 227. a. Sed prospexis ne qua in uos aliquando inuidia re dundaret. At. 157. a. Ea que ipsa tempestate euersam esse temp. quam XIII. annis ante prospexerim.

Prosterno, nis. abijcio, affligo, profligo, ad casum do, peruerto. pro Cluen. 32. a. Proecipitantes igitur impellamus, et perditum prosternamus. Parad. 118. a. Abijcere et prosternere se. et Ep. 63. b. Prosternere atque obtinere obreclationes maleuolorum. pro Plan. 269. a. Prosternere se et supplicare alicui. pro Cl. 20. b. Mulier perfregit ac prostravit omnia cupiditate ac furore. In C. 104. b. Quando tandem in meo more afflicti sum esse et profligatum putasti? ille nunc prostratus, et percussus se at que abieci sum esse sentit. In A. 169. a. Ille se ad pedes meos prostravit lacrymans. et 163. a. Hircius hostes prostrauit, fudit, occidit.

Prostratus, a, um. profligatus, afflicti. In C. 104. a. de Or. 128. a. Afflicta et prostrata uirtus maxime luculosa est. Off. 330. a. Afflicti et prostrati temp. extulisti. pro Lig. 139. a. Prostratus ad pedes, etc.

Prosum, es. proficio, utilitatem uel fructum afferro, et molumentum facio, consulo, orno. Off. 40. a. Qui nec stabit nec alteri profunt, ut dicitur de Or. 95. a. Pudor qui non modo non obest ei uis orationis, sed et iam probitatis commendatione prodest. Ep. 29. a. Sin a me est alienior, nihil tibi literae mee proderunt. et 101. b. Metuo ne artificium tuum tibi parum profuit.

Proteclor, oris. munitor. In A. 247. a. Sapientia, cautiore utitur consilijs, in posterum prouidet, est omniratione proteclor.

Protego, gis. defendo. Tus. 219. b. Cum Africanus in acie M. Hellenum facto proteclit. pro Syl. 176. b. Ego iace tem et spoliatum defendo et protego. pro Pl. 274. b. Aliquem proteclum in acie hostium manibus eripi.

Proterendo, dis. prorogo. Ep. 160. b. Comititia tamen, quando ex his pendes, quantum facere possimus, in Ianicem protendimus. Afm. 164. b. Nec periculorum metu que uictoribus illis protendebantur, exercitum diminueret uolui. et 165. a. aliter, portendebantur.

Proteror, ris. conculco. pro Fl. 157. b. Illi istum semper domi proterendum esse et conculcandum putauerunt. et ad Her. 40. b. Proteri et conculcari.

Proteruas, a, um. petulans. de Fin. 61. b. Alij audaces et proterui. et pro Cl. 45. b. et de Fin. 132. b. Si uidua liberet proterua petulanter uiuere.

Proteruitas, tis. petulantia. pro Cel. 43. a. De proteruitate, de sumptibus.

Protinus, statim. de In. 46. b. Principium est oratio perspicue et protinus perficiens auditorem attentum. de D. 90. b. Tum ei deus precepit, ut pergeret protinus, quid retro feret, ne laboraret. At. 182. b. illum arbitrantur protinus patris in Sicilia. Q. Fr. 364. a. Rogo te ut Romam protinus pergas. et 327. a. Caesaris ne tabellarijs, ut is ad te protinus mitat, etc.

Protraho, his. traho, prorogo. I. A. 157. a. Quis reum adinare audeat, ut ipse ad operas mercenarias statim protrahatur? Ter. 8. a. Ut aliquot salte nuptijs protrahat dies.

Protrudo, dis. propello, impello. de Fat. 149. a. Quis protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, uolubilitatem autem non dedit.

Profectus, a, um. Tus. 158. b. Ex his igitur bestiolis hora octaua que mortua est, profecta etate mortua est, que uero occidente sole, decrepita. de Cl. 176. a. C. Licinius iisdem temporibus fere, sed longe etate prouectus, habitus est sane luculentus patronus. et de D. 109. a. Qui iam etate prouecti in nostris libris acquiescunt. de Sen. 79. a. Non admodum grandis natus, sed tamen etate prouectior.

Proueho, his. produco, promoueo. de Fin. 105. b. Sentio me esse longius prouectum, quam proposita ratio postularet. Tus. 217. b. In aliumque prouehitur imprudens. et de In. 81. b. Nautis in portum prouehitur. de D. 92. b. Cum tu equo aduectus ad quandam magni fluminis ripam prouectus subito in flumen delapsus es. In V. 253. b. Posteaquam paulum prouecta classis est. pro Q. R. 50. a. Paulo longius oratio mea prouecta est. pro Dom. 219. b. Vestra in me at tentē audiendo benignitas prouexit orationem meam. Off. 36. b. Cum prospero statu fortunae uitimur, ad optatos exitus prouehimur. de Ar. 254. a. Sulpitium loquens quam uoluit popularis aura prouexit. de Som. 82. b. Quorum usque ad extremum spiritum prouecta est prudentia. et de Am. 102. b. Si longius in amicitiam prouecti essent, si amore ad adolescentiam perduxissent. In A. 154. a. Nec ita multum prouectus reiectus sum. In A. 216. a. Atque etiam homines agrestes in ani spe ad aquas usque puteolanas prouehuntur. In A. 251. a. b. Equo te tua uirtus prouexit, equam genus. At. 282. a. Sed prouehor amore, non enim id propositum est huic epistole. pro Mil. 112. a. Milo uitam suam nunquam in periculum sine custodia prouehabat.

Protenio, nis. exorior, uenio. de Sen. 81. a. Proueniebant oratores noui, stulti. ex Neuo. de Fin. 58. b. Nec quid prouenturum sit prouident.

Prouerbum, hij. uerbum, dictum, uel sententia, que in ore omnium fere uersatur, aut uersata quondam est. Hinc Adagium quoque appellatur, quasi (ut Varro docet) circue agium, quia circumagatur per omnium ora. Duo nostra memoria uiri clarissimi Adagia collegerunt, et explicauerunt. Erasmus ille Roterod. et Polydorus Vergilius Urbinas. Sed hic sacra tantum, ille omnia delibauit. In V. 101. a. Istius iniquitas tum in ore uulgi et in communibus prouerbis uersatur. Off. 7. b. Ex quo illud, Summius summa iniuria, factum est iam tritum sermone prouerbum. de Fin. 125. a. et 124. b. Sed ueteris prouerbij admonitio uirorum memini. de Sen. 85. b. Illud uetus laudatumque prouerbum, quod monet, etc. In V. 86. b. Quod est grecis hominibus in prouerbio. Tus. 216. b. Illud ita peruulgatum est, ut iam prouerbij locum obtineat, hominem frangi omnia recte facere. Or. 220. b. Sed ut in prouerbio est, scopas mihi uidetur dissoluere. de Fin. 65. b. An uerum est hoc cōtrium uetustate prouerbum? qui cum in tenebris mices Ep. 155. a. Culpa enim illa, bis ad eundem, uulgari reprehensa prouerbio est. Of. 44. b. Omnino meminisse debemus id quod a nostris hominibus sepius imitatum est, iamque in prouerbij consuetudinem uenit, largitione fundam te habere. et 58. b. Nullis adminiculis, sed, ut dicitur, mar te nostris. de Fin. 86. b. Ut prouerbia nonnulla ueriora sint, que uestra dogmata, uulgo enim dicitur, incandenti ad laborem. I. A. 252. a. Illud tamen uerum quod in hoc Planco prouerbij loco dici solet, perire non posse, nisi ei crura fracta essent: fracta sunt, et uiuit. pro Q. 10. a. Vetus est de securis, multio facilis, etc. Am. 132. a. Et acta agimus que uetis mur ueo

Ego tuis proximis, quas tamen iam pridem accepi, nihil habeo quod rescribam. Ac. 26. b. Mare dissimile est proximo ei continenti. de N. 36. b. Huic proximum inferiorem orbem tenet. pro Dom. 22. b. Proximus est huic dignitati ordo equester. pro Cl. 50. a. Eques senatori dignitate proximus. de Fin. 12. b. Proximus gravitate. de Cl. 180. a. Duobus igitur summis Philippus proximus accedebat, sed longo intervallo tamen proximus. Ep. 159. a. Laudē Planco proximum consecutus es. At. 9. a. Proximus Pompeio sedebam. At. 17. b. Amore tibi nos proximi sumus. de Cl. 184. b. Proximum optimis numerari. Ep. 167. b. Huic Hiperides proximus fuit. Off. 22. a. Callicratides, qui praefatus est classis proximus post Lyfandrum fuit. de Sen. 85. b. Tunc hic fratre suo censore, qui proximus ante me fuerat, elapsus est. Off. 331. a. Qui proximus in illam eternam domum discesserit. Off. 24. a. Ad hanc rationem maximam vim natura habet, fortuna proximam. ad Brut. 90. b. Lepidus secundum fratrem affines habet, quos odit proximos. At. 1. b. Obseruat L. Domitium maxime, me habet proximum. de In. 84. a. Summa necessitudo honestatis, huic proxima incolumitatis, tertia et leuissima comolentatis. Orat. 218. a. Proximus a postremo. Ep. 264. b. Ego huic locum in proximo conduxi. Off. 300. b. Interior uicinus. Off. 41. b. Socrates hanc uiam ad gloriam proximam et quasi copendariam dicebat esse, si quis, etc. * 60. a. b. Quinque tyranni proximos cognitione necato. de Am. 109. b. Si quam praesentia cōscuti sunt, impertiant eam suis communicent; cum proximis. I. V. 269. b. Cum haec omnia tuis proximis plana fecero. Off. 9. b. Inuirtuosus in proximo: id est, in propinquos, seu affines. Attic. 1. b. Me habet proximum. At. 26. a. Proxima est illi municipio haec Antiatum ciuitas. Ep. 215. a. C. Albanus proximus est uicinus. Q. Fr. 305. a. Intimus, proximus, familiarissimus quisque sibi pertinet. de L. 178. a. Id habendum est Deo proximum, quod est optimum.

Prudens, is, prudentia praeditus, sapiens, multarum rerum peritus, magni consilij uir. Or. 198. a. Vir natura per acutus et prudens. de Or. 88. a. Homo prudens et grauis. Par. 221. a. Orator prudens et prouidus. pro Cl. 39. b. Quis. P. Ostauio ingenio prudentior, iure peritior? de Or. 88. a. Prudentium cōsilia. de Am. 96. a. L. Acilius prudens esse in iure ciuili putabatur. de Cl. 175. a. Omnes ferē Stoici prudentissimi in differendo. de D. 103. a. Alij quos prudentes, id est, prouidantes possumus dicere. pro Sest. 6. a. Gnarus et prudens impendentium malorum. de Cl. 186. b. L. Torquatus elegans in dicēdo, in existimando admodum prudens. At. 163. b. Ne te sciens prudensq; eodimittas, unde exitum uides nullum esse. et alibi. Vnius uidentisq; pro Mur. 133. a. Ep. 83. b. Vi in fabulis Amphiarai, sic ego prudens et sciens ad pestem ante oculos positum sum profectus. pro Font. 283. b. Prudens ad cōsilia. Ep. 279. b. Sapiens homo et multarum rerum peritus. et pro Font. 282. b. Vir in re militari summi consilij, et maximi animi. de L. 165. a. Quis prudentem, et ut ita dicam, cautum non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet? Prudenter, sapienter, prouidentissimē. de Or. 114. b. Vi haec in causa prudenter possit intexere. et de Am. 96. b. Multa prudenter prouisa.

Prudentia, tie, sapientia, intelligentia. (C. Temeritas. de In. 82. a. Prudentia est rerum bonarum et malarum, et utrarumq; scientia. de N. 67. a. Prudentia constat ex scientia rerum bonarum et malarum, et nec bonarum nec malarum. de Fin. 141. a. Prudentia in delectu bonorum et ma-

lorum cernitur. et 128. a. Ut medicina ualetudinis, sic ueniendi ars est prudentia. et b. Ars uita. Off. 32. b. Cognitionem prudentiamq; sequitur considerata actio. Tus. 16. b. Prudentia est calliditas, quae ratione quadam potest delectum habere bonorum et malorum. et ib. Item prudentia scientia cuiusdam artificij. et ib. Prudentia multarum rerum memoria, et usus complurium negotiorum. pro Sest. 22. a. Hoc sentire prudentie est, facere fortitudinis. de D. 85. b. Ratio atq; prudentia reip. gerende. de Or. 93. b. Exercitatio intelligēdi prudentiam acuit. Tus. 231. a. Si nulla uirtus prudentia uacat, prudentia hoc uidet. ad Her. 17. a. Quam is prudentiam appellat, inceptam et garrulam, et odiosam scientiam esse dicimus. Off. 31. a. et ad Her. 16. b. Prudentia quam Graeci φρόνησις dicunt, est rerum expectandarum fugiendarumq; scientia. Or. 199. a. Semper oratorum eloquentia moderatrix fuit auditorum prudentia: id est, auditorum cognitio. de D. 110. b. Physicorum est ista prudentia, quam omnes qui cuiq; artificij praesunt, decet habere. Par. 232. b. Si neq; prudentia eius impediatis consensione partium id est, intelligentia. et 236. b. Prudentia in suis rebus, domestica: in publicis, ciuilis appellatur. At. 130. b. Non enim pro tua prudentia debes illud solum animaduertere quod in praesentia, etc. Off. 23. a. Ne sciam ci plusquam nos uideantur habere prudentie. et 29. a. Prudentia est scientia opportunitatis idoneorum ad agendum temporum. Off. 39. b. Si existimabimur adepti cōiuncta cum iustitia prudentiam. I. A. 227. a. Prudentia in iudiciando. Off. 66. a. Prudentia est locata in delectu bonorum et malorum. de Sen. 81. a. Temeritas est florentis aetatis, prudentia senectutis. de L. 168. a. Cum homo exaceret illam ingenij aciem ad bona deligenda, et reijcienda contraria, quae uirtus ex prouidendo est appellata prudentia.

Pruina, ne. de Nat. 31. a. Aquam congelare frigoribus et niue pruinaq; concrefcere. I. C. 109. b. Pruinam ac niues perferre. et de Som. 129. b. Quorum duos obriguisse pruina uides.

Prytaneum, nei, publica domus Athenis, in qua uiri de rep. benemeriti, publice alebantur. ad cuius imitationem alterum erat in Sicilia in urbe Acradina, ornatisimum. I. V. 228. a. et de Or. 105. a.

Psallo, lis, fidibus cano, lyram pulso. I. C. 109. a. Pueri lepidi ac delicati, qui cantare et psallere didicerunt.

Psaltria, trie, mulier fidibus docta. pro Sest. 25. a. Qui in cœtu mulierum pro psaltria adducitur. et Tus. 200. b. Psaltriam adducamus.

Psaltrium, trij, fides, lyra. sunt tamen quibus hic placeat psaltrius, trij, qui Graece ψάλτριον uel ψάλτριον dicitur: id est, fidicen. de Ar. 254. a. A Strophio, ab psaltrio, etc.

Psephisma, tis, decretum. pro Flac. 149. b. Porrexerunt manus, psephisma naturae est. pro Fl. 149. a. Sic sunt expressa ista praedicta, quae recitantur psephismata, non sententijs nec autoritatibus declarata, etc. et 161. b. Possem recitare psephisma Smyrneorum, quod fecerunt in Castritium mortuum.

Pseudodamasippus, quod falso Nestodo adseribitur. At. 14. b.

1469 Pseudocato, fictus Cato. Att. 10. a. Pseudodamasippus. Ep. 106. a. Si enim Damasippus in sententia non manebit, alique pseudodamasippum uel cum iactura reperimus: id est, fictum Damasippum.

Pseudomen, mentiens, fallax. de D. 110. b. Quomodo autem mentientem dissoluas, quem pseudomenon uocant, I. Sorites.

Pseudophilippus, pi, falsus uel fictus Philippus. contra Rul. 84. a.

Pseudohyrrus, ri, falsaiama, alij posticum uocant. I. 10. V. 118. b. et post red. 207. a. Non tamen receptus, sed pseudohyrron intronistis uoluptatibus.

Psychomantia, tiorum. de D. 108. a. Nec psychomantiam agnosco. I. Necromantiam.

Psychomantium, tij, locus uaticinationum. Tus. 173. b. Pre. At. 96. a. Q. Puer suapte pie sanē me quidē hortante matre patri suo recōcilauit. de N. 15. a. Suapte pondere deorsum ferri. de Or. 143. b. Crassus suapte interfectus manu. de Or. 117. b. et 212. b. Suapte natura facere aliquid.

Ptolemæis, urbs. Ep. 7.

Ptolemæium Gymnasium. de Fin. 124. a.

Puber, ris, adolefcens. Off. 26. a. Nostro quidem more cum parentibus puberes filij non lauuantur. et de Or. 119. b. Pater filium puberem habens.

Pubertas, tis, pili qui primi puberibus efflorescunt. de Nat. 43. a. Ut si quis dentes et pubertatem natura dicat existere.

Pubes, bis, puber. pro Rab. 97. a. Nemo pubes tum fuit, quin arma ceperit. et pro Mil. 113. a. Ea potestas, cui senatus omnem Italiam pubem commiserat.

Pubescit, cis, adolefcit. Off. 24. a. Hercules cum primum pubesceret, exisse in solitudine dicitur. de N. 2. a. Cœli mutationes, quibus omnia quae terra gignat maturata pubescunt. de N. 34. a. Sol efficit ut omnia floreat, et in suo quoque genere pubescant. et 36. a. Multa quibus animantes alantur, augeturq; et pubescant. Tus. 162. b. Vites laetificae pampinis pubescere.

Publicanus, ne. I. V. 165. a. Muliercula publicana.

Publicanus, ni, qui uectigal exercet et extigit, uectigalis. pro Pl. 61. b. Flos equitum. Rom. publicanorum ordine continetur. pro Pom. 6. b. Publicanorum familiae, quas in Salinis habent. Ep. 207. a. Ordo publicanorum. et pro Dom. 227. b. Ordo equester: id est, publicani. At. 17. a. Cato publicanos tertium iam mensum uexat. At. 76. a. Tu autē saepe dare tabellarijs publicanorum poteris per magistris scripturam. Q. F. 291. a. Improbium negotiatorē, paulo cauidiorem publicanum comprimere non possis. Q. F. 296. b. Qui pendere ipsi uectigal sine publicano nō potuerunt.

Publicatio, onis, proscriptio. I. C. 120. b. Adiungit etiā publicationem. et pro Plan. 280. a. Cum publicatio bonorum proponeretur.

Publice, uidgō, (Priuatim. At. 159. a. Publice tamen scripsi. et pro S. R. 37. a. Res tanta, quae publice gesta atq; commissa sit.

Publicus, uates. de D. 104. a. et 132.

Publico, as, publicum facio, praconi publico subijcio. contra Rul. 77. b. Priuata publicare, publica liberare. et 61. b. Agros, quos ipsis libeat, publicare. pro Sest. 16. a. Vi rex cum bonis omnibus publicaretur. et pro Dom. 217. a. Qui Ptolemæum regem Cypri causa incognita publicasset. I. C. 119. b. Bona praeterea publicari iubet. et At. 280. b. Publicata bona. de In. 74. a. Lex, si qua rostrata nauis in portu deprehensa sit, publicetur. et ib. Nauim ex lege

populi esse oportet.

Publicus, a, um, cōmunis. de In. 51. a. Publicum est quod ciuitas uniuersa aliqua de causa frequētat. et ib. Publicum cōmune, singulare. I. V. 163. b. Recita literas publicas. et 164. a. Testimonium publicum. pro Cl. 32. a. Ipse est publico iudicio ad priuatum Staleni iudicium profectus est. contra Rul. 73. b. Sunt loca publica urbis, sunt sacella, etc. et pro Dom. 235. b. Communia loca. pro Cl. 59. a. Res cōmunis municipij: id est, res publica. contra Rul. 82. b. Agros, qui in publicum campanum incurrebant, pecunia publica coemit. pro Mil. 115. b. Memoria publica reconfessionis tabulis publicis continetur. pro S. R. 28. a. Antea causam publicam nullam dixi. I. V. 254. b. et 131. b. In publico esse non audeo. contra Rul. 68. b. Lex in publico proponitur. Top. 223. b. Litora omnia publica esse. At. 88. a. Nos publicam prope opinionem secuti sumus. At. 123. b. Propone re epistolam in publico. I. V. 112. a. Communis fama atque sermo. pro Flac. 148. b. Si quid ipsi audistis cōmuni fama atq; sermone de ui, de armis, etc. I. V. 158. a. Autorem ruamorem habetis, sermonemq; omnium. et 120. a. Res in ore atq; in sermone omnium cepit esse.

Pudendus, a, um. I. A. 195. a. Ut iam pudendum sit, hoc nestiora esse legionum decreta quam senatus.

Pudens, tis, uerecundus. I. V. 76. b. Nec impudente sua pudentem finem quaesuit. pro Fl. 156. b. Pudētissimus atq; optimus uir. et Ep. 20. a. Homo pudens. I. V. 134. a. Nauis et pudēs et probus filius. et 95. b. Pudētissima femina. ad Her. 20. b. Risus pudens et liberalis. I. A. 189. a. Nihil apparet in eo ingenium, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum.

Pudenter, uerecundē. In Vat. 30. a. Pudenter uiuere. et de Or. 142. a. Pudenter facere aliquid. et pro Quint. 6. b. Pudenter appellare aliquem. et Ep. 108. a. Parum pudenter rogare aliquem.

Pudentius, adu. de Or. 142. a.

Pudentissimē. At. 261.

Pudet, bat, pudore afficior, erubescit. de Or. 95. a. Non enim pudendo, sed non sciendo id quod non decet, impudentiae nomen effugere debemus. Or. 210. b. Verfus ille qui uetat artem pudere perloqui quā factites. pro Flac. 157. a. Nōne esset pudicum, si hanc causam agerent seuerē? legatum suum dici Meandrium. de Clar. 181. b. Induci ad misericordiam, ad pudendum, ad pigendum. I. V. 72. b. Sunt homines, quos infamiae suae neque pudeat, neque tēdeat. et 263. b. Non te huiusmodi crimine maxime eius pudeat? pro Arch. 188. a. Me autem quid pudeat? qui, etc. de Or. 88. b. Et haec aetas nostra quod interdum pudeat, iuris ignara est. et 95. a. Quem non pudeat, hunc poena dignum puto. de N. 23. a. Puderet me dicere non intelligere, si uos ipsi intelligeretis. I. P. 92. b. Crasse pudeat me tui. Orat. 211. b. Patris mei meum factum pudeat. pro meorum factorum. de D. 115. b. Pudet me non tui, sed Chryssippi. I. A. 229. a. Cuius eos non pudere miror. et 241. a. Pudet optimi exercitus, qui, etc. pro Dom. 219. a. Me non solum piget stultitia mea, sed etiam pudeat. Ep. 51. a. Plura me ad te de hac re scribere pudeat, ne uidear prudentiae tuae diffidere. de Fin. 65. b. Quasi me pudeat istorum. Tuscul. 177. b. Magis esset pudendum, si, etc. Q. Fr. 295. b. Non me hoc tam dicere pudebit. de Leg. 166. a. Ac me nimirum istorum philosophorum pudeat.

Pudicitia, tie, pudor. de Ar. 245. b. An ex sororis cubiculo egressus pudorem pudicitiamq; defendat. pro Cael. 46. b. Parcat iuuentus pudicitiae suae, ne spoliēt alienam.

47. b. Expugnare pudicitiam. pro Cl. 20. a. Eam non pudor, non pudicitia a cupiditate reuocauit. pro R. 9. 2. a. Hunc nec sua nec alienae pudicitiae peperisse. pro Mil. 103. a. Eripere pudicitiam alicui. de L. 166. a. Erubescunt pudici etiam, loqui de pudicitia. sic enim corrigendus est hic locus in uerbo Erubescio, quod tunc non animaduertimus.

Pudicus, a, um. uerecundus, castus. Oct. 331. b. Audiet C. Marius in pudico domino seruire nos, qui ne militem qui de habere uoluit nisi pudicium. I. A. 166. b. et de L. 166. a. et Tus. 235. a. Impuritas. I. A. 189. a. Nihil apparet in eo ingenuus, nihil moderatus, nihil pudens, nihil pudicum.

Pudor, oris. uerecundia, robur, ingenuitas, modestia. Petulantia. Tus. 213. a. Ex quo fit, ut pudorem rubor consequatur. et de Trib. 88. a. Pudor moderator cupiditatis. pro S. R. 4. 3. b. Pudor, qui ornatur aetate. de Or. 9. 5. a. Fuit enim mirificus quidam in Crasso pudor. et 109. a. Quam tum illius etatis patiebatur pudor. et ib. b. Tus. Pudore a dicendo et timiditate ingenua quadam refugisti. de Pro. 71. b. Homo in quo aliquis si non fame pudor, at supplicij timor est. de Or. 12. 5. a. Nulla pudoris significatio. pro Plan. 264. b. Adolescentis modestissimi pudor. Ep. 74. b. Non dimittam pudorem in rogando meum. pro Cl. 20. a. Quem non pudor, non pudicitia a cupiditate reuocauit. et de Ar. 24. 5. b. Pudorem pudicitiamque defendere.

Puellula. At. 4. a. De tutela legitima, in qua dicitur esse puella, nihil usucapi potest.

Puer, ri. Or. 207. b. Nescire autem quid antequam natus sis accideris, est semper esse puerum. pro Ar. 186. a. Ut primum ex pueris excessit Archias. pro S. R. 4. 4. a. Infantum puerorum incunabula. I. A. 169. a. Puer emptus libidinis causa. de Clar. 175. a. C. Gracchus doctus a puero. et Tus. 240. b. Homo doctus a puero. et Ep. 210. b. Idque a puero. I. A. 210. a. Ab ineunte aetate. Att. 11. a. Eunti mihi Antium, uent obuiam puer tuus, is mihi literas a te reddidit. et 57. a. Sed iam subito fratris puer proficiscbatur. At. 4. 1. a. Eo die pueri tui mihi a te literas reddiderunt, et alij pueri post diem tertium eius diei literas alias attulerunt. de Or. 8. 5. a. Ad eas artes, quibus a pueris dediti sumus. At. 27. 4. a. Caesaris pueri mirifica indoles uirtutis.

Puerilis, le. de Orat. 118. a. Exercitatio penes puerilis. et pro Arch. 186. a. Aetas puerilis. et de Fin. 63. b. Delectatio puerilis. de D. 119. a. Is autem Tages puerili specie dicitur uisus.

Pueriliter, stultè. Ac. 9. b. Nam cum dicunt hoc se uinum tollere, faciunt pueriliter. et 14. b. et de Fin. 52. b.

Pueritia, tie. primum tempus aetatis, primum aetatis uisus, aetatis tyrocinium, incantis aetatis disciplina, ex pueris excedere. pro Pom. 9. a. Pompeius a ludo atque pueritiae disciplina in militia disciplinam profectus est. et ib. Qui extrema pueritia miles fuit summi imperatoris. de Sen. 78. a. et 83. b. Qui enim citius adulescentiae senectus, quam pueritiae adolescentia obrepit. de Off. 130. b. et 64. b. et 65. a. Qui me a pueritia sua semper obseruauit. et 52. a. et 8. b. Quae mihi a pueritia tua cognita est. A paruis: id est a pueritia. I. Paruis.

Puerulus, li. puerus. pro S. R. 28. b. puerulos. et Top. 222. a. puerulorum.

Pugil, lis. athleta. de Clar. 187. a. Pugiles in exercitatu etiam si pugnos et plagas Olympiorum cupidi ferre possunt, solem tamen sepe ferre non possunt. At. 210. a. Carneades. pro Bol. pugilium, retentionem aurigae similem facit. pro Fl. 152. b. Actus pugil Olympionices. Tus. 183. b.

Pugiles cestibus contusi, ne ingemiscunt quidem. et 187. a. Pugiles etiam cum ferunt aduersarium in iactandis cestibus, ingemiscunt.

Pugillatio, onis. pugilum exercitatio. de Leg. 177. b. Cursus, pugillatio, luctatio.

Pugio, onis. gladius breuis, sica. I. A. 165. b. et 166. a. Brutus eruentu alte extollens mucronem. et ib. Qui stillantem praese pugionem tulit. de Fin. 117. a. O plumbeum pugionem. et Ep. 56. b. A. P. Magio pugione percussum esse. et At. 38. b. Scriba Bibuli pugionem mihi a Bibulo attulit.

Pugiunculus, li. Or. 219. a. In ijs, quibus ut pugionum uti oportet.

Pugna, pugne. praelii. I. C. 112. a. Tum interuentu Pontini pugna, quae erat commissa sedatur. I. V. 241. b. Non nunquam etiam res ad manus atque ad pugnam ueniebat. pro Mil. 112. a. Incerti exitus pugnarum, Marsque communis. pro Mur. 132. a. Pugna Pompeij, quae cum rege commissa est et summa contentione pugnat. et ib. Accerrima pugna. de D. 130. a. Hic uero quanta pugna est doctissimorum hominum. I. V. 228. b. Pugna equestris Agathoclis regis. de D. 119. b. Lacedaemoniorum mala pugna in Leucis.

Pugnaciter, pertinaciter. Ac. 17. a. Certare cum aliquo pugnaciter. et 3. a. Pugnacissime defendere suam sententiam.

Pugna, cis. pertinax, bellicosus. de Or. 92. b. Carneades dicere solebat, me sibi perfacilem in dicendo, te per pugnam in disputando esse usum. et 138. a. Exordium dicendi uehemens et pugna. de Cl. 175. b. Oratio pugna. et Oratio pacata. Ep. 122. b. Pugna in uitijs. I. P. 94. b. Graecus facilis et ualde uenustus, nimis pugna contra senatorem populi Romae esse uoluit. I. A. 219. a. Saxa centurio pugnae et lacertosus.

Pugno, as. dimico, certo, decerto, decerno, cogredior, de pugno, contrarius sum. pro Cor. 59. a. Qui cum hoste nostro cominus in acie sepe pugnauit. pro Mur. 132. a. Pugna quae cum rege commissa est, et summa contentione pugnat. Off. 74. a. Cum a consilibus male pugnat apud Claudium esset. At. 105. a. Nisi forte haec illi tu arma dedimus, ut nunc cum bene parato pugnaeremus. Ep. 77. a. Quauis conditione pacem accipere malui, quam uiribus cum ualentiore pugna. de In. 48. a. Pugnae pro comodis patriae. et Oppugna. de Or. 105. a. Sed ego ne cum ista quidem arte pugno. de N. 60. a. Videtur Epicurus de dijs immortalibus, non magno pere pugnae. Ac. 15. a. Hic pugnes licet, non repugnabo. de Fin. 79. a. Pugnant Stoici cum Peripateticis. et 88. b. Sed haec inter se pugnat. Tus. 150. b. Pugnantia te loqui non uidet. et ib. Quid enim tam pugnat? Or. 200. a. b. Conferre pugnantiam, et comparare contraria. I. A. 164. a. Totum in oratione tecum pugnas, et non modo non coherentia inter se dicis, sed maxime distincta atque contraria. Ep. 40. b. Illud pugnae et enitere, ne, et c. pro S. R. 19. b. Nihil aliud ago, nisi ut, et c. et ibid. Hoc solum pugno, ut, et c.

Pugnus, gni. de Cl. 187. a. Pugiles exercitati pugnos et plagas ferre possunt. I. V. 159. b. Pugnis et calcibus contendere aliquem. Pur. 120. a. Quando uerbis contendimus inter nos, non pugnis. Tus. 243. b. Certare pugnis, calcibus, unguibus, morsu. Or. 207. a. Comprime digitos, pugnamque facere. et Ac. 36. b. Pugnam facere, et pugnam et esse uehementerque comprimere. de Fin. 67. a. Zeno rhetoricam palme, dialecticam pugno similem dicebat.

Pulchellus, a, um. Att. 12. b. Surgit pulchellus puer. et de Or. 133. a. Audiamus pulchellum puerum. Ep. 106. a. At pulchelli sunt.

Pulcher, a, um. formosus, decorus, praeclarus, uisendus, infir-

ma eam, quae ducta est spiritu, eandemque a pulmonibus respirat. Tus. 156. a. et 184. b. Quod fieri sine laterum et pulmonum uisura non potest.

Pulmones, pro pulmone dicere, intellectio figura est. ad Her. 34. b. Pulsus, tis. de D. 123. b. Si auis fame enecta in offam pulsus inuadit, hoc tu aspiciam putas? Pulsatio, onis. uerberatio. pro Cal. 42. a. De Alexandrina drinorum pulsatione Puteolana. et ad Her. 14. a. Pulso, as. uerbero. I. V. 122. a. Si quis eum pulsasset, eadixit se iudicium iniuriarum non daturum. pro Cal. 42. a. Atabant fore testem senatorem, qui se pulsatum a Celso diceret. I. V. 161. b. 264. b. Videtis pendere alios ex arbore, pulsari alios atque uerberari. ad Her. 17. a. Pueri tui modo me pulsauerunt. de N. 24. a. Cum Deus pulsatur agiturque, incurfione atomorum. de D. 153. b. Animos externa et aduenticia uisione pulsari. de Or. 163. a. Nervi in scabibus a motu digitorum pulsati.

Pulsus, sus. motus, agitatio. Tus. 159. b. In animu est quod pulsu agitatur externo. de D. 132. b. Sive externus et aduenientius pulsus animos dormientium comouet, sive per se ipsi animi mouentur. et 136. b. Nulla species cogitari potest nisi pulsu imaginum. de Or. 97. b. Intermissio impetu pulsusq; remorum. de N. 32. a. Ex se et sua sponte moueri. et Agitari ab alio et externo pulsu.

Puluerulentus, a, um. At. 75. b. Nunc iter faciebam et stuofo et puluerulenta uia.

Puluaris, ris. lectus quadam religione in templo positus, et consecratus dijs. I. C. 116. a. Ad omnia puluararia supplicatio decreta est. et Tus. 210. a. Puluararia deorum. de Ar. 245. b. Qui puluaribus Bone deae stuprum intulit. pro Dom. 240. b. Ea aram et adiculum, et puluaris sub saxo sacro dedicauit. de Ar. 250. a. Qui sacerdotem ab ipsis aris puluaribusque detraxisti. I. A. 181. a. Diuus Iulius habuit puluaris simulachrum, fistigium, flammam.

Puluis, ni. lectulus, quo utimur ut commodius sedemus. ut cosino. de Or. 87. a. Tu Crassum puluinos poposcisse, et omnes in ijs sedibus, quae erant sub platano conijctae dicebat. I. V. 241. a. Lectica in qua erat puluinus, meo lictensi rosa factus. Epist. 138. a. Sella tibi erit in ludo, eam puluinus sequetur.

Puluis, eris. Quint. Fr. 318. b. Eo loco puluis, non glar ea iniecta est. de Inuent. 52. a. Multus erat in calcis puluis. de Nat. 35. b. Eruditus puluis mathematicorum. de Orat. 97. b. Educere dictionem ex umbratili exercitatione in puluerem, et c.

Punctum, ti. momentum. Ac. 29. a. Punctum est quod magnitudinem nullam habet. pro Cluent. 25. b. Neque postea Larini punctum est temporis commoratus. pro Flac. 158. b. Vniuersorum ciuium Romanorum per tot urbes uno puncto temporis misera crudelisque cedes. et pro Pom. 5. b. Vno tempore. et pro Dom. 236. b. Eodem puncto temporis, quo, et c. pro Sest. 15. a. Die dico modo hora atque etiam puncto temporis eodem. de N. 12. a. Nullo puncto temporis intermissio uersari circum axem celi. et 14. b. Omnibus minimis temporum punctis. Ep. 82. b. Quare ne punctum quidem temporis ista fortuna fuisset, nisi, et c. I. A. 218. a. Ne punctum quidem temporis oppugnatione respiciat. I. V. 97. a. Ille nullum temporis punctu uacuum peccato praeterire passus est. I. C. 119. b. Eos puncto temporis uiuere non oportere puto. de N. 28. a. Consules summan in perium statim deponere maluerunt, quam id tenere punctum temporis contra religionem. Tus. 165. b.

Punctum, ti. obsonium. Tus. 246. a. Mihi cubile terens, pulmentum fames.

Pulmo, onis. de D. 98. a. Cur pulmo incisus in exitis proferat diem. et 114. b. Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod possit, et c. et de N. 21. a. Cerebrum, cor, pulmones, iecur. de N. 53. b. In pulmonibus inest raritas quaedam, et assimilis spongiae mollitudo ad hauriendum spiritum aerisissima, qui tum se contrahunt et spirantes, tum spiritu dilatant, ut frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes. de N. 53. a. Aspera arteria ad pulmones usque pertinet excipit aut-

infirmis, egregia forma, in quo forma est species est libera. et 29. a. O puerum pulchrum Pericle. et Tus. 240. a. Sui cuique pulchrum est, te tua, me delectant mea. pro Mur. 129. b. Ne pulchrum te ac beatu putes. Tus. 240. a. Puer egregia forma: id est, pulcher. et I. V. 252. a. Mulier eximia facie. de Sen. 98. a. Vna quid potest esse tum fructu letuistum aspectu pulchrius?

Pulchre, probè, praeclare. de D. 115. b. Proxima hostia litatur sepe pulcherrime. de N. 23. b. Mihi pulchre est, ego beatus sum. de Fin. 77. b. At quam pulchre dicere uidebare. Or. 219. a. Pulchre et oratorie dicere. pro Cl. 32. a. Is pulchre asseuerat se, et c. Epist. 157. a. Lepidum pulchre nominam. et 51. a. Pulcherrime ferre fortunam aduersam.

Pulchritudo, nis. forma, species, dignitas, forma et species liberalis. Tus. 215. b. Vt corporis est quaedam apta figura membrorum, cum coloris quadam suauitate, atque pulchritudo dicitur: sic in animo, et c. de In. 62. a. Excellens mulicris forma pulchritudo. de Or. 149. b. Si illa praeclaram et eximia specie oratoris perfecti et pulchritudine adamantis. de Fin. 75. b. Honestu pulchritudine sua specieque laudabile est. Tus. 215. b. Pulchritudo est apta figura membrorum, cui coloris quadam suauitate. Off. 20. a. Pulchritudo corporis apta compositione membrorum mouet oculos, et delectat hoc ipso quod inter se omnes partes cum quodam lepore conueniunt. de Or. 159. b. Haec tantu habet pulchritudine, ut nulla species ne excogitari quidem possit ornator. Off. 40. b. Quis non admiraret splendore pulchritudineque uirtutis? I. P. 96. b. Habet hoc uirtus, ut species eius, et pulchritudo etiam in hoste posita delectet. de D. 91. a. Mulier eximia pulchritudine. de D. 85. a. Veneris Cnidiae Coeque pulchritudo. et Off. 54. a. Oris pulchritudo. Off. 3. b. Nullu diud animal pulchritudinem, uenustatem, conuenientiam partium sentit. Off. 19. b. Venustus et pulchritudinis duo genera sunt, quorum in altero uenustus est, in altero dignitas: uenustatem muliebrem dicere debemus, dignitatem uirilem.

Pulegium, leijs. uel Pulegium, gij. de D. 115. a. Pulegium aridum florescere dicitur ipso brumali die. Ep. 166. a. Cras expecto Leptan: etenim ad cuius rutam pulegio mihi tui sermonis utendum est.

Pullarius, rij. de D. 123. b. Attulit in cauea pullos, is qui ex eo nominatur pullarius, contra Ru. 72. b. Iubet auspicijs causa Decemuiros habere pullarios.

Pullus, a, um. ater. In Vat. 35. a. Ut in epulo Q. Arij famularis mei cum toga pulla accumberes. et ib. Quis unquam nauit atratus? I. V. 222. b. Verres cum tunica pulla et pallio.

Pullus, li. tener uolucris. de D. 122. b. de N. 27. b. Cum cauea liberati pulli non passerentur. et 50. b. Ex ouis pulli orti relinquuntur, a quibus exclusi soti sunt. et 52. a. Cum gallinae ex ouis pullos excluderunt. Ep. 138. a. Pullos columbinus. Q. Fr. 300. b. Licinius plagarius cum suo pullo miluino.

Pulmentum, ti. obsonium. Tus. 246. a. Mihi cubile terens, pulmentum fames.

Pulmo, onis. de D. 98. a. Cur pulmo incisus in exitis proferat diem. et 114. b. Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod possit, et c. et de N. 21. a. Cerebrum, cor, pulmones, iecur. de N. 53. b. In pulmonibus inest raritas quaedam, et assimilis spongiae mollitudo ad hauriendum spiritum aerisissima, qui tum se contrahunt et spirantes, tum spiritu dilatant, ut frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes. de N. 53. a. Aspera arteria ad pulmones usque pertinet excipit aut-

Puluis, eris. Quint. Fr. 318. b. Eo loco puluis, non glar ea iniecta est. de Inuent. 52. a. Multus erat in calcis puluis. de Nat. 35. b. Eruditus puluis mathematicorum. de Orat. 97. b. Educere dictionem ex umbratili exercitatione in puluerem, et c.

Punctum, ti. momentum. Ac. 29. a. Punctum est quod magnitudinem nullam habet. pro Cluent. 25. b. Neque postea Larini punctum est temporis commoratus. pro Flac. 158. b. Vniuersorum ciuium Romanorum per tot urbes uno puncto temporis misera crudelisque cedes. et pro Pom. 5. b. Vno tempore. et pro Dom. 236. b. Eodem puncto temporis, quo, et c. pro Sest. 15. a. Die dico modo hora atque etiam puncto temporis eodem. de N. 12. a. Nullo puncto temporis intermissio uersari circum axem celi. et 14. b. Omnibus minimis temporum punctis. Ep. 82. b. Quare ne punctum quidem temporis ista fortuna fuisset, nisi, et c. I. A. 218. a. Ne punctum quidem temporis oppugnatione respiciat. I. V. 97. a. Ille nullum temporis punctu uacuum peccato praeterire passus est. I. C. 119. b. Eos puncto temporis uiuere non oportere puto. de N. 28. a. Consules summan in perium statim deponere maluerunt, quam id tenere punctum temporis contra religionem. Tus. 165. b.

Punctum, ti. obsonium. Tus. 246. a. Mihi cubile terens, pulmentum fames.

Pulmo, onis. de D. 98. a. Cur pulmo incisus in exitis proferat diem. et 114. b. Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod possit, et c. et de N. 21. a. Cerebrum, cor, pulmones, iecur. de N. 53. b. In pulmonibus inest raritas quaedam, et assimilis spongiae mollitudo ad hauriendum spiritum aerisissima, qui tum se contrahunt et spirantes, tum spiritu dilatant, ut frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes. de N. 53. a. Aspera arteria ad pulmones usque pertinet excipit aut-

Punctum, ti. obsonium. Tus. 246. a. Mihi cubile terens, pulmentum fames.

Pulmo, onis. de D. 98. a. Cur pulmo incisus in exitis proferat diem. et 114. b. Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod possit, et c. et de N. 21. a. Cerebrum, cor, pulmones, iecur. de N. 53. b. In pulmonibus inest raritas quaedam, et assimilis spongiae mollitudo ad hauriendum spiritum aerisissima, qui tum se contrahunt et spirantes, tum spiritu dilatant, ut frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes. de N. 53. a. Aspera arteria ad pulmones usque pertinet excipit aut-

man eam, quae ducta est spiritu, eandemque a pulmonibus respirat. Tus. 156. a. et 184. b. Quod fieri sine laterum et pulmonum uisura non potest.

Pulmones, pro pulmone dicere, intellectio figura est. ad Her. 34. b. Pulsus, tis. de D. 123. b. Si auis fame enecta in offam pulsus inuadit, hoc tu aspiciam putas? Pulsatio, onis. uerberatio. pro Cal. 42. a. De Alexandrina drinorum pulsatione Puteolana. et ad Her. 14. a. Pulso, as. uerbero. I. V. 122. a. Si quis eum pulsasset, eadixit se iudicium iniuriarum non daturum. pro Cal. 42. a. Atabant fore testem senatorem, qui se pulsatum a Celso diceret. I. V. 161. b. 264. b. Videtis pendere alios ex arbore, pulsari alios atque uerberari. ad Her. 17. a. Pueri tui modo me pulsauerunt. de N. 24. a. Cum Deus pulsatur agiturque, incurfione atomorum. de D. 153. b. Animos externa et aduenticia uisione pulsari. de Or. 163. a. Nervi in scabibus a motu digitorum pulsati.

Pulsus, sus. motus, agitatio. Tus. 159. b. In animu est quod pulsu agitatur externo. de D. 132. b. Sive externus et aduenientius pulsus animos dormientium comouet, sive per se ipsi animi mouentur. et 136. b. Nulla species cogitari potest nisi pulsu imaginum. de Or. 97. b. Intermissio impetu pulsusq; remorum. de N. 32. a. Ex se et sua sponte moueri. et Agitari ab alio et externo pulsu.

Puluerulentus, a, um. At. 75. b. Nunc iter faciebam et stuofo et puluerulenta uia.

Puluaris, ris. lectus quadam religione in templo positus, et consecratus dijs. I. C. 116. a. Ad omnia puluararia supplicatio decreta est. et Tus. 210. a. Puluararia deorum. de Ar. 245. b. Qui puluaribus Bone deae stuprum intulit. pro Dom. 240. b. Ea aram et adiculum, et puluaris sub saxo sacro dedicauit. de Ar. 250. a. Qui sacerdotem ab ipsis aris puluaribusque detraxisti. I. A. 181. a. Diuus Iulius habuit puluaris simulachrum, fistigium, flammam.

Puluis, ni. lectulus, quo utimur ut commodius sedemus. ut cosino. de Or. 87. a. Tu Crassum puluinos poposcisse, et omnes in ijs sedibus, quae erant sub platano conijctae dicebat. I. V. 241. a. Lectica in qua erat puluinus, meo lictensi rosa factus. Epist. 138. a. Sella tibi erit in ludo, eam puluinus sequetur.

Puluis, eris. Quint. Fr. 318. b. Eo loco puluis, non glar ea iniecta est. de Inuent. 52. a. Multus erat in calcis puluis. de Nat. 35. b. Eruditus puluis mathematicorum. de Orat. 97. b. Educere dictionem ex umbratili exercitatione in puluerem, et c.

Punctum, ti. momentum. Ac. 29. a. Punctum est quod magnitudinem nullam habet. pro Cluent. 25. b. Neque postea Larini punctum est temporis commoratus. pro Flac. 158. b. Vniuersorum ciuium Romanorum per tot urbes uno puncto temporis misera crudelisque cedes. et pro Pom. 5. b. Vno tempore. et pro Dom. 236. b. Eodem puncto temporis, quo, et c. pro Sest. 15. a. Die dico modo hora atque etiam puncto temporis eodem. de N. 12. a. Nullo puncto temporis intermissio uersari circum axem celi. et 14. b. Omnibus minimis temporum punctis. Ep. 82. b. Quare ne punctum quidem temporis ista fortuna fuisset, nisi, et c. I. A. 218. a. Ne punctum quidem temporis oppugnatione respiciat. I. V. 97. a. Ille nullum temporis punctu uacuum peccato praeterire passus est. I. C. 119. b. Eos puncto temporis uiuere non oportere puto. de N. 28. a. Consules summan in perium statim deponere maluerunt, quam id tenere punctum temporis contra religionem. Tus. 165. b.

Punctum, ti. obsonium. Tus. 246. a. Mihi cubile terens, pulmentum fames.

Pulmo, onis. de D. 98. a. Cur pulmo incisus in exitis proferat diem. et 114. b. Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod possit, et c. et de N. 21. a. Cerebrum, cor, pulmones, iecur. de N. 53. b. In pulmonibus inest raritas quaedam, et assimilis spongiae mollitudo ad hauriendum spiritum aerisissima, qui tum se contrahunt et spirantes, tum spiritu dilatant, ut frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes. de N. 53. a. Aspera arteria ad pulmones usque pertinet excipit aut-

Puluis, eris. Quint. Fr. 318. b. Eo loco puluis, non glar ea iniecta est. de Inuent. 52. a. Multus erat in calcis puluis. de Nat. 35. b. Eruditus puluis mathematicorum. de Orat. 97. b. Educere dictionem ex umbratili exercitatione in puluerem, et c.

Punctum, ti. momentum. Ac. 29. a. Punctum est quod magnitudinem nullam habet. pro Cluent. 25. b. Neque postea Larini punctum est temporis commoratus. pro Flac. 158. b. Vniuersorum ciuium Romanorum per tot urbes uno puncto temporis misera crudelisque cedes. et pro Pom. 5. b. Vno tempore. et pro Dom. 236. b. Eodem puncto temporis, quo, et c. pro Sest. 15. a. Die dico modo hora atque etiam puncto temporis eodem. de N. 12. a. Nullo puncto temporis intermissio uersari circum axem celi. et 14. b. Omnibus minimis temporum punctis. Ep. 82. b. Quare ne punctum quidem temporis ista fortuna fuisset, nisi, et c. I. A. 218. a. Ne punctum quidem temporis oppugnatione respiciat. I. V. 97. a. Ille nullum temporis punctu uacuum peccato praeterire passus est. I. C. 119. b. Eos puncto temporis uiuere non oportere puto. de N. 28. a. Consules summan in perium statim deponere maluerunt, quam id tenere punctum temporis contra religionem. Tus. 165. b.

Punctum, ti. obsonium. Tus. 246. a. Mihi cubile terens, pulmentum fames.

Pulmo, onis. de D. 98. a. Cur pulmo incisus in exitis proferat diem. et 114. b. Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod possit, et c. et de N. 21. a. Cerebrum, cor, pulmones, iecur. de N. 53. b. In pulmonibus inest raritas quaedam, et assimilis spongiae mollitudo ad hauriendum spiritum aerisissima, qui tum se contrahunt et spirantes, tum spiritu dilatant, ut frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes. de N. 53. a. Aspera arteria ad pulmones usque pertinet excipit aut-

Puluis, eris. Quint. Fr. 318. b. Eo loco puluis, non glar ea iniecta est. de Inuent. 52. a. Multus erat in calcis puluis. de Nat. 35. b. Eruditus puluis mathematicorum. de Orat. 97. b. Educere dictionem ex umbratili exercitatione in puluerem, et c.

Punctum, ti. momentum. Ac. 29. a. Punctum est quod magnitudinem nullam habet. pro Cluent. 25. b. Neque postea Larini punctum est temporis commoratus. pro Flac. 158. b. Vniuersorum ciuium Romanorum per tot urbes uno puncto temporis misera crudelisque cedes. et pro Pom. 5. b. Vno tempore. et pro Dom. 236. b. Eodem puncto temporis, quo, et c. pro Sest. 15. a. Die dico modo hora atque etiam puncto temporis eodem. de N. 12. a. Nullo puncto temporis intermissio uersari circum axem celi. et 14. b. Omnibus minimis temporum punctis. Ep. 82. b. Quare ne punctum quidem temporis ista fortuna fuisset, nisi, et c. I. A. 218. a. Ne punctum quidem temporis oppugnatione respiciat. I. V. 97. a. Ille nullum temporis punctu uacuum peccato praeterire passus est. I. C. 119. b. Eos puncto temporis uiuere non oportere puto. de N. 28. a. Consules summan in perium statim deponere maluerunt, quam id tenere punctum temporis contra religionem. Tus. 165. b.

1475

PV

Epist. 82. b. Hoc enim sit ad punctum temporis. I. A. 166. a. Attende enim paulisper, cogitationemq; sobrii hominis ad punctum temporis, suscipe. I. A. 181. a. Hunc diem, hoc punctum temporis, quo loquor, defende si potes. de Leg. 182. a. Leges uno uer siculo senatus, puncto temporis sublatae.

Puncta, pro suffragijs, pro Mur. 141. a. Recordor quantum haec quaeestiones in senatu habitum punctorum nobis detraxerint. pro Pl. 170. a. At nonnullas tribus punctis penes totidem tulerunt. Et ib. b. Quod in ea tribu puncta tuleris. Tus. 188. b. Punctis singulis honores colligere.

Puncta argumentorum, id est, capita praecipua, uel conclusiones ipsae. de Or. 124. b.

Pungo, gis, perstringo, stimulo, stimulum adnoueo, stimulis folio. pro Sest. 8. b. Gladius, qui per se pungeri non potuisset. Et de Fin. 107. b. Pungit quasi aculeis, interrogatiunculis angustis. pro S. R. 19. b. Hinc mihi ex animo serupulum uelle, qui me dies noctesq; stimulat ac pungit. Tus. 248. a. Quos tamen pungit aliquid, cum illa unde haec ait recordantur. At. 31. a. Primum epistola illa ita me pupugit, ut somnum mihi ademerit. Et Ep. 25. a. Extrema pagella pupugit me. Et 102. a. Pungit me rursus, quod scribis. Et pro Mil. 114. b. Vulnus in latera, quod aculeum uideretur, pro istu gladiatoris putari.

Punicanus, a, um, pro Mur. 142. a. Atq; ille strauit pelliculis haec dicitur lectulos punicanos.

Punicus, a, um, Tus. 201. b. Bellum Punicum.

Punio, nis, punior, iudico, castigo, plecto, ulciscor, peccata uel supplicio afficio, supplicio costringo, animaduerto, poena uel supplicium sumo, supplicium adhibeo, supplicium uindico, supplicium alicui soluo, multa uel poena irrogo, poenam alicui tribuo, supplicium inhihero, exemplum in aliquo edo. de Or. 103. a. Iracundia est cupiditas puniendi doloris. I. Punitor. Off. 18. a. Prohibenda est autem ira in puniendis. Et 16. a. Punire fontes. Et pro Cec. 286. a. Punire male docti. Et pro Mil. 104. b. Hoc facinus puniendum est, pro Dd. 228. b. Tu cum supplicio puniendum putasti. de M. 721. b. Postea leuius demonstrando reu puniunt, q; sit ille promeritus. pro Mil. 118. a. Vos aliquando ad eum puniendum oculos aperuistis. de Ar. 247. a. Senatus mea domum a magistratibus defendenda, a iudicibus puniendum putauit. pro Cl. 53. b. Oppianicus poena affectus pro maleficijs. de In. 70. b. Vindicatio est, per quam peccata punimus. Off. 7. b. Est enim ulciscendi et puniendi modus. pro Mil. 108. a. Tu me iratu Sexte putas tibi, cuius tu inimicissimum multo crudelius etiam punitus es, q; erat humanitatis meae postulare.

Puniens, tis, Tus. 204. b. Quid ille Terentianus, ipse puniens: id est, εμφορτισμοσφορτισ.

Punior, ris, punio. de In. 721. a. b. Tum leges quoq; et iudicia demonstranda sunt, per quae potuerit id peccatum, quod fronte sua reus punitus sit, moribus et iudicio uindicari. pro Mil. 108. a. Cuius tu inimicissimum multo crudelius etiam punitus es, quam erat humanitatis meae postulare.

Punitor, oris, pro Mil. 108. a. At fuit ultor iniuriae, punitor doloris sui.

Pupilla, ae, de N. 54. b. Acies ipsa qua cernimus, quae pupilla uocatur, ita parua est, ut quae nocere possint facili ter nitet.

Pupillus, li, impuber, qui desit esse in patris potestate, uel morte, uel emancipatione, ut Pom. ait, de Ver. sign. I. V. 107. a. Iste infanti pupille fortunae patrias ademuit. pro Q. R. 47. b. Pupillum fraudare qui in tutelam peruenit.

Pupinia, ae, regio, contra Rul. 83. b.

PV

1476

Puppis, pis, nauis pars posterior. de Or. 139. a. In nauis uigio latera, carinae, prora, puppis. de Sen. 80. b. Gubernator sedens in puppi, clauum tenet. Et Ep. 134. b. Sedebamus enim in puppi, clauumq; tenebamus. de D. 103. a. Et ex Tegeto monte extrema montis quasi puppis amissa est. At. 210. b. Convertere nauem ad puppim.

Prora et puppis, prouerbum. I. Prora.

Pure, caste, simpliciter, candidè. de Opt. 243. a. Pure et emendate loqui. Et At. 7. a. Pure loqui. de Or. 96. b. Pure et latine loqui. de Sen. 79. b. Quiete, pure, et eleganter acta atas. de N. 1. b. Pure et caste deos uenerari.

Purgatio, satisfactio, excusatio. pro Syl. 174. b. Nam cuius scientiam de omnibus constat fuisse, eius ignorantia de aliquo purgatio debet uideri. de In. 45. b. Purgatio est cum factum conceditur, culpa remouetur. de N. 71. a. Aesculapius primus alui purgationem inuenit. Ep. 261. a. Inaedia et purgationibus et ui ipsius morbi consumptus est.

Purgo, as, expurgo, excuso, satis facio. Tus. 241. a. In misti cum falceibus multi purgarunt et aperuerunt locum.

Item. Educ tecum omnes tuos, purga urbem. pro Sest. 20. a. Tu cedem maximam facias: forum purges. de N. 51. a. Vo mitione canis purgare alios uibes Aegyptiae curant. Et ib. b. Cerucae paulo ante partum perpurgant se quadam herba, quae sefelis dicitur. de D. 83. b. Quid Scamoneae radix ad purgandum posuit. pro S. R. 38. b. Seruus ipsos neq; arguo, neq; purgo. Ep. 198. b. Quod te mihi de Siproonio purgas, accipio excusationem. At. 19. b. Q. Prater purgat se mihi per literas. At. 207. a. Brutus per literas purgat Caesarem de interitu Marcelli. Et pro S. R. 24. b. De luxuria purga uit Erutius. At. 46. a. Na quod purgas eos, etc. I. A. 261. b. Si paru uobis essem sine defensione purgatus. Q. de Pet. 210. a. Si quis tibi se purgare uolet, quod suspectum esse arbitretur. Orat. 219. b. Ab aliquo cui te purges, ueniam petere. Et Ep. 108. a. Libenter tibi me purgasse. Et 214. a. Purgare se alicui de aliqua re. Et 41. a.

Purpura, ae, ruber color et splendens qualis ferri effusio, uel uestis eius coloris. a purpura pisce, cuius succo ues res tingebatur. I. Cochylae. I. C. 105. b. Qui nitent unguentis, qui fulgent purpurae. Et pro Fl. 161. a. Purpura Tyria. Et I. V. 265. b. I. V. 213. a. Ipse dabat purpuram, amici operat. Et ib. Nihil nisi conchylio tinctum. pro Cl. 40. b. Illa usque ad talos demissa purpura. pro Sest. 6. b. Vestitus asper nostra hac purpura plebeia ac penè fusca. Or. 216. a. Numeros cum numeris tanquam purpuram misceri.

Purpurascere, purpureum fieri. Ac. lib. 2. apud Nonium. Quid mare nonne coceruleum aut eius unda, cum pulsa remis purpurascit?

Purpuratus, a, um, conchyliatus, purpura ornatus. Tuscul. 170. b. Istei quae ista horribilia munitate purpuratis tuis.

Purpureus, a, um, I. V. 242. a. Iste cum pallio purpureo tunicaq; talari uersabatur in conuiuijs. de D. 105. a. Caesar cum purpurea ueste processit. Et 116. a. Caesar cum uestitu purpureo, etc. Ac. 26. b. Mare purpureum.

Purus, a, um, mundus, castus, iniuiolatus, integer, si quidus. I. V. 211. a. Argentum illi ceterum purum apponit, ne purus ipse relinqueretur. pro Cecin. 300. a. Quis quid inde hauias, purum liquidumq; te hauiere sentias. de Arat. 245. b. Nulla in hac urbe dominus ab hac religionis suspitione tam uacua atque pura est. de Sen. 89. b. Numus subacta atque pura. de D. 105. b. Et Tus. 158. a. Castus animus et purus. de Sen. 93. b. Animus omni admisione corporis liberatus purus et integer esse cepit. Et pro Mil. 115. a.

PV

1477

Pura atq; integra mens. de N. 34. a. Aer purus ac tenuis. Crassius et concretus. de Ar. 256. b. Clodius tantum abest a principibus quantum a puris et religiosis. Et pro Q. P. 47. b. Vir purus, pudens, etc. Or. 201. b. Lenitatis orationis et purum quasi quoddam et candidum genus dicendi. de Clar. 189. a. Nihil est in historia pura, et illustri breuitate dulcius.

Pusillus, a, um, paruus, breuis. Att. 69. a. Habuimus in Tusculano quasi pusilla Roma, tant a erat in his locis multitudine. Et 195. a. Villula ualde pusilla. Ep. 29. a. Illud uero pusilli animi, etc. de Or. 131. b. Pusillus testis processit. Et ibi. Per pusillum rogabo. At. 89. a. Ecce autem pusilla epistola. Et 281. b. Pusilla epistola. Ep. 104. b. Nactus pusillum laxamenti, etc. Et 196. a. Villa pusilla.

Pusio, onis, puerulus, pro Cel. 45. a. Qui tecum semper pusio cum maiore sorore cubitauit. Et Tus. 160. a. Socrates pusionem quandam interrogat, etc.

Putamen, nis, nuci crusta. Tus. 239. b. Candentibus inglandium putaminibus barbam et capillum adurere.

Putatio, onis, de Or. 106. b. Nemo nescit quid sit semetis ac mesis, quid arborum putatio ac uitium.

Putidus, is, silla praetoris, tribunal. de D. 78. a. Cotem illam et nouaculam desessam in comitio, supraq; in positum puteal accepimus. pro Sest. 6. b. Puteali, et generato rum egregibus iustis.

Puteo, es, male oleo. Ac. lib. 2. Quibus etiam alabaster plenus uergenti putere uidetur. Nonius.

Putifere a putido, id est, male olere. de Fin. lib. 5. Non inscite illud dictum in sue, animum illi pecuni datam pro sale ne putifere. Nonius. I. Sd.

Puteolanus, a, um, I. A. 216. a. Aque puteolanae.

Puteoli, orum, opp. pro Plan. 273. a. Cum Puteolos uenissent, me unum ex ijs feci, qui ad aquas uenissent. Et contra Rull. 83. a.

Putius, rei, de P. 78. d. Virgines se in puteos abiecerunt. Et de D. 113. b. 114. a. Quale Pherecidem illud, quod est a te dictum: Qui cum aquam uidisset ex puteo haustam, terrae motum dixit futurum. Item: Hauiere aquam de iugi puteo. Et de N. 31. a. Ex puteis iugibus aqua calida trahi.

Putidus, fastidiosus, molestus. de Or. 146. b. Nolo exprimi literas putidius. Et de Cl. 191. a. Inepte, odiose et putidè dicere.

Putidiusculus, a, um, blandus. Epist. 98. b. Sumus enim putidiusculus, quam per te uix licet: uerum, ut spero, licebit aliter, pudentiusculi.

Putidus, a, um, odoris mali, male olens, insuauis, molestus, grauis, fastidiosus, uano puer. I. P. 83. a. Ego istius pecudis ac putidae carnis consilio niti uolebam? Off. 17. a. Sonus erat dulcis, literae neq; expresse, neq; oppresse, ne aut obscurum esset, aut nimis putidum: id est, exquisitum. Att. 8. b. Vereor ne putidum sit scribere ad te, quam sim occupatus. Et de Or. 147. b. Spero hac uobis molesta et putida uideri. Or. 199. a. Cum Demosthenes Athenis exagitetur ut putidus: id est, uano puer.

Puto, as, reor, suspicor, censeo, sentio, habeo, existimo, estimo, spero, pono, opinio mea fert, in ea opinione sum, non eo sis consilio ut putes, etc. pro Pl. 261. a. In quo primum illud debes putare, comitijs studium esse populi, non iudicium. I. A. 228. a. Tantumq; absuit, ut periculum reip. M. Bruti putaret exercitum, ut in eo firmissimum reip. praesidium poneret. Ep. 112. b. Puto ut suum gaudium gauderemus. I. A. 232. b. Bestia damnatione pro pratura putidus est, damnationem putat esse praeturam. de Cl. 174.

QV

1478

In Scauri oratione summa inerat autoritas, non ut causam, sed ut testimonium dicere putares, cum pro reis diceret. I. A. 236. b. Itaq; si ad nos nihil referretur de Dolobella persequendo, tamen ego pro decreto putare. pro Mil. 114. a. Aliquem indoctum putari pro docto. Att. 193. a. Ego te unum pluris quam omnes illos puto. pro Pl. 261. a. Honores si magni non putemus, non seruire populo. In V. 202. b. Si denarijs CCC. Cupidinem illum putasset: id est, estimasset. de Or. 140. a. Sapientia et magnitudo animi tenues, et pro nihilo putantur, si, etc. Et I. V. 58. b. Pro nihilo putare aliquem. Et de Fin. 96. a. Putare aliquid pro nihilo. Et 160. b. Ep. 97. b. Putare aliquid loca criminis. Et 10. b. Putare aliquid minimi uel maximi. At. 84. b. Noli putare me, etc. Et de Or. 126. a. Noli ex existimare me, etc. Or. 216. b. Ea oratio numerosa habetur. et ibid. Id in dicendo numerosum putatur. At. 60. b. Putare rationes cum publicanis. de Sen. 88. a. Vitae serpentem multiplici laesit et erratico ferro amputans coercet ars agrorum.

Putresco, scis, de Nat. 58. a. Sui ne putresceret, anima pro sale data est. Et de Fin. 133. b. Animus illi datus pro sale, ne putresceret. aliter, putresceret. Tus. 170. b. Nihil mea interest, humi ne an sublimi putrescam.

Putridus, a, um, rancidus. I. P. 79. P. Iose gene, dentes putridi.

Putus, a, um, purus, syncerus. At. 28. a. Ut sciat hic Hierosolymarius traditor ad plebem, quam bonam meis putissimis orationibus gratiam retulerit.

Pyllaea, amictia, de Fin. 82. b.

Pyramis, idis, meta. de N. 6. b. Forma Pyramidis.

Pyraeus, I. Mars.

Pyramus, fluius. Ep. 42.

Pyrenaeus, ei, mons. At. 121. a.

Pyrgensis, se, de Or. 135. b. M. Antistius Pyrgensis.

Pyrrhoni philosophi a Pyrrhone magistro. de Or. 148. b.

Pythagoras, ae, de N. 77. b. Pythagoras cum in Geometria quiddam noui inuenisset, missis bonum immolasse dicitur. de Or. 122. b. De Pythagora et Numae Pompilio. Tus. 229. b. De Pythagora et Leonte principe Philaestorum.

Pythagoreus, a, um, de Or. 122. b. Referta quondam Italia Pythagoreorum fuit. Et Tus. 156. b. Off. 31. b. Lyfias Pythagoreus. de L. 162. b. Pythagorea uox.

Pythagoricus, a, um, de Sen. 93. b. Audiebatur Pythagora, Pythagoricosq; incolas penè nostros, qui essent Itali philosophi quondam nominati, nunquam dubitasse, quin, etc.

Pythia, thiae, uirgo, Apollinis sacerdos. de D. 97. a. Nam terra uis Pythiam Delphis incitabat.

Pythius, thij, Apollinis cognomen. pro Font. 280. a. Galli Delphos usq; ad Apollinem Pythium profecti sunt. de Or. 101. b. de D. 83. de L. 178. At. 274.

Pyxis, idis, arcula. pro Cel. 50. b. Aium eodem Licinium esse uenturum, ac seruis ueneni pyxidem traditurum. Et 51. a. Cum Licinius pyxidem teneret in manu. Et b. Ila pyxis, etc.

QV

Va partim, qua parte uel ratione. Qu. Er. 310. a. Omnia conuectiuit edera, quibus sum uille, qua intercolonia ambulatio nis. At. 34. a. Qua dominus, qua aduocati sibilis confessi sunt. At. 246. b. Intelligo te dissentissimum esse, qua de Butrotis, qua de Brutto. Qq 4 Attie.

Attic. 149. d. Quam expedita consilia tua quam euigila-
ta tuis cogitationibus, qua itineris, qua navigationis,
qua congressus sermonisque cum Cesare. de Orat. 91. a. Mi-
hi licet uagari, qua uolo. pro Cecinn. 288. b. Omnes introi-
tus, qua adiri poterat in eum fundum. Et ibidem: Quod
ea proximè adiri poterat. I. A. 187. b. Ipse in templum ne-
scio quâ per cuniculum ascendit. pro Cecin. 298. b. Nimitia
potentia quid agat, quomodo aggrediatur iudicem, quâ
deniq; digitum proferat, non habet. Att. 120. b. Quâ autè
et quò, nihil scimus. I. A. 206. b. Prædico uobis eum, quâ
possit habiturum.

Quacuncq; de Fin. 125. a. Quacuncq; ingredimur, in
aliquam historiam uestigiū ponimus. I. V. 85. a. Quacuncq;
iter fecit. Et Att. 232. a. Quacuncq; nos mouemus. Et contra
Rul. 73. a. Quacuncq; uelis uagari.

Quadrages. pro Flacc. 152. a. Sestertium ter et
quadrigies.

Quadrantarius, a. um. à quadrante nummo, qui qua-
drante meret. pro Cel. 50. b. Nisi fortè mulier potens
quadrantaria illa permutatione, familiaris facta erat bal-
neatori.

Quadratum, ti. Tuscul. 160. a. Pulsionem quæ-
dam Socrates interrogat quædam geometrica de dimen-
sione quadrati. de Finib. 72. b. Quadratum, rotundum.
Et de Natur. 6. b. Forma quadrati. de Diuin. 127. a. Cum
autem stelle in eam ipsam partem orbis uenerint, in qua
sit ortus eius qui nascitur, aut in eam, quæ coniunctum
aliquid habeat, aut consentiens, ea triangula illi et qua-
drata nominant.

Quadratus, a. um. I. A. 180. b. Quadrato agmine mili-
tes sequuntur.

Quadrennio ante mortem, etc. de Op. 244. b. Et de
Off. 79. a. Quadrennio post factus sum prætor.

Quadrigenarius, rj. qui quadrigas agit. pro C. Corn.
de maiestate. A. Coniun.

Quadrigenaria cohortes. Attic. 87. a. aliter, Qua-
dringentarie.

Quadrige, arum. rheda quatuor equis uecta. de Nat.
71. a. Mineruam quadrigarum inuentricem ferunt. de D.
138. a. Curru quadrigarum uehi. pro Mur. 137. b. Quasi
desultorius in quadrigarum curriculum incurere. de Cl.
180. a. Nec in quadrigis, qui uix è carceribus exierit. de
Clar. 196. b. Bruti adolescentia per medias laudes quasi
quadrigis uehens: id est, uecta. Orat. 212. a. Pomeridiane
quadrigæ. Qu. Fr. 315. b. Quadrigis poeticis modò mibi
date Britanniam.

Quadrigule, arum. parue quadrigæ. de Fat. 141. a.
Quadrifugus, a. um. Tus. 171. a. Quadrifugo curru ra-
ptari: id est, quadrigis. Poetæ.

Quadrimum, a. um. Epist. 265. b. Vna interpositio om-
nino difficilior est de quadrimo Catone: id est, quatuor an-
nos habens.

Quadringenti, orum. de D. 118. a. Quadringentis ta-
lis iactis, etc.

Quadringentesimus decimus. de Cl. 171.

Quadringentis aduer. in Verrem 81. in An. 126.
Et 178.

Quadrupartitus, a. um. in quatuor partes distributus.
Tus. 162. a. Commutationes temporum quadrupartita. de
In. 11. Et 55. Et I. V. 82.

Quadrirremis, mis. nauis quæ in singulis sedibus qua-
tuor remos habet. I. V. 253. a.

Quadro, as. conuenio. de Or. 159. a. Coniunctionem

uerborum sicuti uestim numerose cadere, et quadrare
et perfici uolumus. Et Orat. 216. a. Sic minime animada-
uertetur delectationis aucupium, et quadrande oration-
is industria: id est, componenda. pro Cel. 52. b. Nisi om-
nia turpia in istam quadrare apte uiderentur. de Cl. 168.
a. Quoniam tibi quadrat omnia in illis fuisse paria. I. V.
95. a. Quomodo DC. eodem quadrarunt. Item: Non Ara-
chides melius potuit describere. Att. 67. b. Visum est
hoc mihi ad multa quadrare.

Quadrupes, dis. bestia. de N. 56. b. Efficimus etiâ domi-
tu nostro quadrupedi uestiones. Et de Orat. 114. b. Idem
in multis alijs quadrupedibus fecerit. Parad. 118. a. Nihil
inter te atq; inter quadrupedem interest. de Nat. 48. b.
Hinc dextram porgens quadrupes qua uasta tenetur.

Quadruplator, oris. delator criminum publicorum,
cui pars cedat honorum eius quem delulit. ad Her. 14. a.
Quadruplator, ut breuiter describam, capitalis est. I. 112.
b. Et 38. b. Homo omnium ex illo conuentu quadruplato-
rum deterrimus.

Quadruplex, cis. in Arat. Præter quadruplices stel-
las in fronte locatas.

Quadruplum, pli. I. V. 154. b. Dare iudicium in ali-
quem, in quadruplum. Et ibi. Quadrupli condemnari.

Quadrum, dri. Or. 217. a. Redigere sententias in qua-
drum numerumq;. Et 220. a. Si alicuius inconstituti arripis
disparatam aliquam sententiam, eamq; ordine uerborum
paulum commutato in quadrum redigas.

Quero, ris. sescitor, contor, percontor, serutor, scia-
tor, rogo, uestigo, indago, consulo, excutio, quæstionè ha-
beo, confector, peto, capto, aucupor, appello, requiro, ex-
quiro, scire cupio, quæso. de Or. 93. a. Quo in genere nun-
quam mihi percuntanti aut quærenti aliquid defuisti.
Et 113. b. Quære et quasi percuntari. Ac. 129. b. Quæ-
re de aliquo. Et in Vat. 30. b. De te quero Vatini, etc. Et
ibi. Tum respondeto ad ea quæ de te ipso rogaro. Et Att.
8. a. Epist. 33. b. Et 45. b. Quære ex aliquo. Et de Orat.
109. a. Ipse ex eo multa sepe quæsi. I. V. 191. b. Quæro
nunc à te Hortensij, cum utris, etc. de In. 62. a. Zenisi illi-
co quæsiut ab his, quâsnam uirgines formosâs haberent.
de Fat. 140. a. Cum omnes nouarum perturbationum cau-
se quæri uiderentur. In Ver. 124. b. Scrutatus sum, quæ
potui, et quæsiut omnia. Et Qu. Fr. 291. b. Scrutari om-
nes sordes, excutere unumquemq; comitum. Epist. 143. a.
Cum ille, si quis quid quæreret, dixisset, cenam te quære-
re à mane dixeris: ille uerò putabat quæsiturum, num u-
num cœlum esset, an innumerabilia. pro R. P. 130. a. Quæ-
rere inuidiam in aliquem. de Orat. 85. b. Quæro quid sit,
cur, etc. I. A. 205. b. Quamobrem quod quæsiut me P.
Abuleius, ita respondebo, ut, etc. Epist. 127. a. In literis et
libris nauare reipub. et de moribus ac legibus quære. Et
Att. 15. a. Senatus censuit, ut de ijs, qui ob iudicandum pecu-
niam accepissent, quæreretur. I. V. 71. a. Quære de pec-
catis repetundis. Et pro S. R. 38. a. Quære de morte
alicuius. pro S. R. 38. a. In dominos quæri de seruis iniquis
est. Et de Fin. 75. b. P. Scauola trib. pleb. tulit ad plebem,
uellent ne de eare quæri, quo plebiscito decreta à senato
est consuli quæstio Cn. Scipioni. de Or. 118. a. Nihil enim
est, quod inter homines ambigatur, in quo non quærat,
aut, etc. aut, etc. Ep. 186. b. Spemq; omnè in Planco habe-
mus, si uerū quæris in te, etc. ad Br. 91. b. Hoc cogere uo-
lebat, falsas literas esse, et si quæris, probabat. Off. 68. a.
Et ea res, si quæris, magno ei honori fuit. Att. 144. a. Quæ-
si in solo quæritur. pro Q. 2. b. En quæ uoce quæstiat,
magis

magno sibi quæsi fore putabat. Att. 244. b. Quæro au-
tem quid tandem Sextius in hac re facere possit. Qu. Fr.
307. a. Me adhuc nemo rogauit nunquid in Sardinia uel-
lem, te puto sepe habere, qui nunquid Romæ uelis, quæ-
rant. Parad. 124. b. Qui honestè rem quærent mercatu-
ris faciendis. Ep. 94. b. Omnino si quæris, ludi apparitisi
mis, sed non tui stomachi. pro Mil. 112. b. Cuius de morte
tanquam de ceremonijs uiolatis quæritur. Et ibi. Maiores
nostri in dominum de seruis quæri noluerunt. pro Deiot.
144. a. b. More maiorum de seruis in dominū, ne tormen-
tis quidem quæri licet.

Quæstor, oris. iudex quæstionis, prætor uel iudex,
qui iudicium exercet, uel qui præest quæstioni rerum ca-
pitalium, et de repetundis. pro Syl. 182. a. Tormenta gu-
bernat dolor, modè atq; natura cuiusq; regit quæstor,
etc. pro S. R. 32. b. Hunc quæstorè et iudicem fugiebât.
pro Mil. 105. b. Et isti præpositus est quæstioni, qui hæc
rectè sapit, etc. discipet. pro R. P. 124. a. Iudex sedis, præ-
tor quæsi. pro Font. 278. b. Sapiens iudex, æquus quæsti-
tor. Qu. Fr. 323. b. Consilium uarium, quæstor grauis et
firmus. I. V. 71. a. Duo Coes, et quæstor erunt ex illius uo-
luntate: id est, Metellus. Et ibi. Metellus huic ipsi quæstio-
ni præfaturus est. pro Pl. 267. b. Et si quæstor edendus
fuisse, quem potius, etc. in Vat. 36. a. Quæstor, etc. Et
Prætor 33. b. Et de Cl. 182. b. Mittentem ad horas quæsto-
rem, ut admittat rogantem.

Quæstus, a. um. Parad. 124. b. Mihi quæsto opus est.
Et 125.

Quæso, obsecro. I. V. 71. a. Quid est quæso Metelle iu-
dicium corrumpere, si hoc non est? Att. 108. b. Quæso quid
hoc est contra Rull. 80. b. Id uos potestis quæso concedere.
Et I. V. 129. b. Quæso codicem circumscribere, ostende. Et 224.
b. Ad ea quæ dicturus sum respicite uos quæso iudices per
deos immortales. Et Att. 182. b. Quæso attende, etc. pro S.
R. 4. a. Quæso ut eum diem memoria mandetis. Et 20. a.
Temperate quæso, etc. pro Fl. 159. b. Quamobrem
quæso à uobis Asiatici testes, ut, etc. pro S. R. 40. a. Quæ-
so à uobis iudices, ut, etc. Att. 179. b. Quæso quid sit mihi
faciendum. Att. 212. a. Sed quæso epistola mea ad Varronè
ualde ne tibi placuit. Att. 241. b. De te quæso etiam atq; ex-
tiam uide, etc. Epist. 105. b. Fac quæso, qui ego sum, esse
te. de Fin. 81. a. Attendite quæso rectum nesci, etc. Epist.
127. b. Vide quæso an rectum sit, etc. Epist. 36. a. Quæso
etiâ ne tu has ineptias? Et 169. b. Deos quæsumus, consi-
lia tua reipub. salutaria sint. Epist. 31. a. A te maxi-
mopere peto et quæso. Et 62. a. Peto quæsoq; ut, etc. Et
211. a. Magnopere à te quæso, ut, etc. de In. 52. b. Dic quæ-
so, etc. Postquâ. 204. a. Si uobis parum cumulatè gratias
egero, quæso obtestorq; ne, etc. Att. 108. a. Tu quæso ad-
me crebrò scribe. I. A. 205. b. Quod quæsiut me, respon-
debo. Att. 43. b. Quæso ecquid tantum malum est, quod in
mea calamitate non sit? Et 170. a. Perge quæso scribere,
nec meas literas expectaris.

Quæsticulus, li. Lucellum. de D. 115. b.

Quæstio, onis. causa, πρόβλημα, σκέψις, dubitatio,
controversia. de generibus quæstionum, et earum diuisio-
nibus, uide de Orat. 112. b. 114. b. 115. b. 153. a. Et Top.
227. b. 228. a. Et Part. 230. a. 235. a. Acad. 8. a. Quæstio
autem est appetitio cognitionis, quæstionisq; finis intentio.
Et ibi. Sic et initium quærendi et exitus percipiendi
et comprehendendi tenet. de Orat. 154. b. De omni re
quæcuncq; in disceptationem quæstionemq; uocaretur, se-
copiosissime dicturum esse profiteri. de N. 13. b. Quæritur

primum in ea quæstione quæ est de natura deorum, sine
ne dii nec ne sint. de Orator. 153. a. Omnis res eandem
habet naturam ambigendi, de qua quæri et disceptari po-
test. de Am. 109. a. Existit autem hoc loco quæstio subdifi-
cillis, nunquid, etc. de Natur. 11. a. Perdifficilis et
perobscura quæstio est de natura deorum. Et 26. b. Dia-
uidunt istam de dijs immortalibus quæstionem in partes
quatuor: primum dicunt esse deos, deinde quales sint, tum
mundum ab his administrari, postremò consulere eos re-
bus humanis. de N. 74. b. Quæstio auri Tholosani. Attic.
107. a. Πρόβλημα πάντων ἀπορίων. Et 106. b. Σκέψις
ἀπορίων. Et 115. b. Σκέψις magnum. Ponere quæstio-
nem. I. Quæstiuncula. pro Syl. 179. b. Quæ res in quæstio-
ne ueretur. Or. 203. a. Sed id nec dubium est, et si quid ha-
bet quæstionis, tamen, etc. Et ibi. Poetæ quæstionem at-
tulerunt, quidnam esset illud, quo, etc.

Quæstio, cum ad forum pertinet, pro diligenti crimi-
nis inquisitione et tormentis. de Orator. 124. a. Hoc sal-
sum est, habita enim quæstio est. Et pro Muren. 141. a.
Quæstiones in senatu habitæ. de Finibus 128. a. Habere
quæstionem de aliqua re. pro Cluent. 56. a. Constitui-
tur quæstio de furto. Et de Claris orat. 174. a. Quæstio-
nes perpetuæ hoc adolescente constituit. pro Sext. Ros-
31. a. pro Cluent. 56. a. Postulare seruos in quæstionem
de morte paternâ. pro Cluent. 56. a. Habere quæstio-
nem in caput alterius de furto. pro Sext. Ros. 31. b. Mor-
tis paternæ de seruis paternis quæstionem habere filio
non licet. Et 38. b. Dare seruos in quæstionem. pro Clu-
ent. 54. b. Satis quæstionem habere de uiri morte consti-
tuit. de Cl. 182. a. C. Visellius iudex quæstionis. pro Clu.
36. a. C. Iunius huic quæstioni præfatur. Et ibid. Quo
tempore à quæstione ad nullum aliud munus reipubl. ab-
duci licebat, eo tempore ad quæstionem ipse abreptus est.
Et pro S. R. 20. a. Cum huic quæstione iudex præfessus
de Fin. 75. b. Cum prætor quæstionem inter scarios exer-
cuisse, aperit cepit pecuniis ob rem iudicandam. Et pro
Cl. 18. a. Quæstio ueneficij. pro Syl. 181. a. Quæstiones no-
bis seruorum et tormenta accusator iniungitur. pro Fin-
ren. 134. a. Quæstio peculatus, ex altera parte Lachrymæ,
ex altera cathene. de Claris orat. 172. b. Socios illa die
quæstione fuisse liberatos. de Orator. 96. b. Omnem ora-
tionem esse aut de infinitæ rei quæstione, aut de re cer-
tis in personis locata. Et ibid. Cause à communi quæ-
stione seiunctæ: id est, à quæstione rei infinite. de Fin. 119.
a. Omnis controversia aut de re solet, aut de nomine esse.
utraq; harum nascitur, cum aut res ignoratur, aut erra-
tur in nomine. pro Mil. 112. Fasti in euleo quæstio est, iu-
ris in iudicio. I. A. 164. b. Quid enim attinebat noua lege
quæri de eo, qui hominè occidisset, cum esset legibus quæ-
stio constituta. I. A. 231. b. Tum uerberibus ac tormentis
quæstionem habuit pecunie publicæ. pro Mil. 122. b. Sed
quæstiones urgent Milonem quæ sunt habitæ in atrio li-
bertatis. pro Mil. 103. b. Et 104. a. Erant quæstiones uel
de cæde, uel de ui, nec erat necesse ut noua quæstio consti-
tueretur. pro Mil. 107. b. Et Pompeius de iure, non de sa-
cto quæstionem tulit.

Quæstiuncula, le. de Or. 93. b. Quid mihi nunc, inquit
Craffus, tanquâ alicui graculo ocioso et loquaci quæstiu-
culâ, de qua meo arbitratu loquar, ponitis. Et de L. 180.
Quæstor, oris. et publicæ pecunie præfectus.
I. V. 64. b. Sic enim à maioribus nostris accepimus, præto-
rem quæstoris loco esse oportere. Et de Or.
127. a. de Or. 126. b. C. Norbanus sodalis et quæstor meus.
pro

pro Mur. 128. a. Quæstores fortiebantur provinciis.

Quæstorium, rijk sicut prætorium. pro Pl. 280. b. Iste Theſſalonicam me in quæstoriumq; perduxit.

Quæstorius, a. um. I. A. 253. a. Quæstorius uir. Et de Cl. 189. a. C. Scinius quæstorius mortuus est. pro Pl. 280. b. Ep. 28. b. Abijcere quæstoriam personam, comitiisq; sumere.

Quæstuosus, a. um. quod quæstum quærit, seu ex quo quæstum capitur, quod alij lucrosum etiam dicunt. de Fin. 246. a. Mercatura quæstuosus. Et At. 225. b. Hoc damnium quæstuosum esse uidetur. Tufc. 245. a. Ut quæstuosus mercatura, fructuosus aratio dicitur. I. V. 73. b. Annua uberrimus quæstuosissimusq;. Parad. 125. b. Venio iam ad sumptuosos, relinquo istum quæstuosum.

Quæstura, r. e. quæstoris munus. pro Mur. 128. a. Quæstura utriusq; propemodum parimomento sortis fuit. Et I. V. 59. a. Cum istem literis illius prætura et tua quæstura consignata sit.

Quæstus, stus, lucrum, compendium, cõmodum, merces. I. V. 110. a. Mercibus suppeditandis cum quæstu compendioq;. Tufc. 229. b. Alij emendi quæstu et lucro ducuntur. Off. 30. a. Illiberales et fordid quæstus mercenariorum omnium. Et 49. b. Habere remp. quæstui turpe est. I. P. 98. a. Sesterium centies Romæ in quæsture reliquia. I. V. 114. b. Cum hos sibi quæstus proposuisset magnos atq; uberes. Et 171. b. Et 174. a. Maximos quæstus prædasq; fecisset. Et 264. b. Facere quæstum furis. Ep. 251. a. Facere quæstum in aliqua re. pro S. R. 36. b. Sui quæstus aut cõmodi causa facere aliquid. pro Q. R. 43. b. Roscius HS. CCCLIII. quæstus facere noluit. Off. 331. a. Facere quæstum precarium.

Qualitas, id est, qualitates. Ac. 44. a.

Qualis, le. cuiusdammodi, cuius generis, qui. de N. 14. a. Doce me ubi sint dij, quales sint corpore, animo, uita. Et 6. a. Aeternitas spacio qualis sit intelligi non potest. de In. 4. 4. b. Genes is est controuersia, cum quantum et cuiusmodi, et omnino quale sit, quæritur. pro Pom. 11. a. Ac primum quanta in nocentia debent esse imperatores? quanta temperantia, quanta fides, quanta facilitas, quanto ingenio, quanta humanitate, quæ breuiter qualia sint in Cn. Pompeio consideremus, summa enim sunt omnia. de Fin. 83. b. Nihil interest ad beatè uiuendum, quali utaris cibo. Ep. 8. b. Ex eodem cognosces de toto statu rerum omnium, quæ quales sint non facile est scribere. de D. 105. a. Idemq; mittit signa nobis eius generis, qualia permulta historia tradidit. Et 136. a. Ad aperta et clara somnia ueniamus, quæle est de illo interfecto à caupone, et c. Ep. 14. a. Sapientium cõmum, qualem me esse et numerari uolo. Ac. 21. b. Nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius. Ep. 16. a. Vidi quasdam in te tales, quales tu, et c. I. C. 104. b. At si quis est talis, quales esse omnes oportebat, qui, et c. de In. 84. a. Ut non tales quales antè habitæ sint, habeantur. At. 274. a. Quales tibi sæpe scripsi consules, tales extiterunt. pro S. R. 20. a. Te magnopere quæso, ut qualem te iam antea populo Rom. præbuissti, talem te nobis hoc tempore imperitias. pro Font. 280. a. Quali fide, quali pietate exillimatis esse eos, qui, et c. pro Rab. 96. a. An non intelligis quos homines, quales uiros moratuos summi sceleris arguas? Tufc. 161. a. Si quis sit hoc non uidet, at quale sit uidet; si ne id quidem, at quantum sit profectò uidet. de Clar. 192. a. Cum qualis quisq; orator fuisset exponeret. Et ibid. b. si fuerunt certe oratores, quanti autem et quales tu uidetis. Et 195. b. Genus dicendi

uolucere atq; incitatum, quale nunc est Asia tota. de Orat. 113. a. Qualis oratoris et quanti hominis in dicendo pietas esse scribere historiam? de N. 22. a. Hoc per ipsos deos quale tandem est? Tufc. 202. b. Nam aut de ipsius rei natura qualis et quanta sit querimus. de In. 84. b. Contra rita quoq; et quæ et qualia sint intelligemus. de N. 44. b. Forma literarum, uel aurea uel qualeslibet. de In. 83. b. Licet uim rei qualis et quanta sit cognoscamus. Acad. 25. b. Quia possit eiusdem modi existere falsum aliquid, cuiusmodi hoc uerum. ad Heren. 18. b. Si interierit, cuiusmodi mors eius fuerit, cuiusmodi res mortem eius sit consecuta. ad Attic. 19. b. Talis qualem eum esse scripseras. Of. 41. b. Si quis id ageret, ut qualis haberi uellet talis esset. de L. 161. a. Nulla gens est, quæ non etiam si ignoret, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat. de Vn. 196. a. Oratio talis sit, qualis sit illa, quæ neq; redarguit, neq; conuincit possit. de In. 44. b. Cum et quid factum sit conuenit, et quo id factum nominè appellari oporteat, constat, et tamen quantum, et cuiusmodi, et omnino quale sit quæritur. Et de Or. 96. b.

Qualiscunq; quicumque, cuiusmodi, cuiuscumq; cuiusq; modi, cuiusmodi, cuiuscumque, qualislibet. Att. 230. b. Sed homines beneuolos, qualescunq; sunt, graue est insequi contumelia. Attic. 251. b. Hoc qualescunq; esset, te scire uolui. de Leg. 190. b. Qualescunq; summi ciuitatis uiri sunt, talis est ciuitas. Orat. 208. b. Quæ qualiscunq; in me sunt, me enim non poenitet, quanta sint, sed apparent, et c. In Pis. 85. a. Cum tamen ille qualiscunq; est, qui est ab uno te improbitate uictus, Gabinius collegit ipse se, et c. Ep. 53. b. Sin qualemcunq; locum sequimur, qui est domestica sede iucundior? Tufc. 251. b. Vbi enim melius uiri possimus hoc, cuiusmodi est, octio? de Na. 41. a. Qualescunq; est.

Qualitas, tis. Ac. 443. b. Qualitates igitur appellauit, quas ποιότητες Græci uocant, quod ipsum apud Græcos non est uulgi uerbum, sed philosophorum. et ibi. Sed quod ex utroq; id est, ex materia, et ui, id iam corpus et qualitatem nominabant. Et 44. a. Earum igitur qualitatum sunt alie principes, alie ex ijs ortæ. itaq; aer, ignis, aqua et terra prima sunt: ex ijs autem ortæ animantium formæ, earum rerum quæ gignuntur è terra. de N. 44. a. Corpuscula non colore, non qualitate aliqua (quæ ποιότητες Græci uocant) prædita.

Quam, cum antè, et quibusdam alijs. Tufc. 206. b. de Orat. 122. b. Numa magnus uir habendus est, cum eam sapientiam constituenda ciuitatis duobus propè seculis antè cognouit, quàm eam Græci natam esse senserunt. de Orator. 110. b. Seculis multis antè gymnasia inuenta sunt, quàm in ijs philosophi garriræ cœperunt. de Orat. 109. b. Postero die quàm illa erant acta, Catulus uenit. Attic. 115. b. Sed antiquiores literæ, quàm ruere cœpit Dolabella. Et 185. b. Undecimo die postquam à te discessem, hæc scripsi. Et pro Cal. 50. a. Tertio die postquam in curia floruisse. Epist. 254. a. Non me hercule quicquam libentius facio, quàm scribo ad te. de D. 82. Quorum neutrum tam facile quàm tu arbitraris conceditur. Tufc. 150. b. Ego autem non commemini antequam sum natus, me miserum. Ac. 3. b. Postridie ueni quàm apud Catulum fui. Attic. 127. a. Eam mihi Philotimus postridie quàm acceperat, reddidit. Ac. 3. a. Antè tenentur astridit quàm quod esset optimum iudicare potuerunt. Ep. 264. a. Tabellarij uenerunt post diem XL. Et sextum, quàm à nobis discessem.

Quam

Quam, comparat iunctum cum ut et sine, et cum quomodo, uel quemadmodum. Or. 203. a. Sed hoc maius est quoddam, quàm ab ijs postulandum sit. Et 124. b. Nihil est in dicendo maius, quàm ut fauat oratori auditor. de N. 11. a. Hæc sunt dicta subtilius, quàm ut quibus ea possit agnoscere. At. 126. a. Ex literis tuis cognoui ea, quæ in agro Piceno gestæ erant, commodiora esse multo, quàm ut erat nobis nunciatum. de Or. 144. b. Sed si hoc est altius quàm ut nos huini strati suspicere possimus, et c. I. P. 93. a. Hoc inferius est, quàm ut patre tuo dignum uideatur. de Vn. 201. b. Hoc maius est quàm ut profiteri scribere audeamus. Or. 200. b. Maiore mihi ingenio uidetur esse Iſocrates, quàm ut cum orationibus Lyſie comparatur. Tufc. 251. a. Plerumq; dolor uehementior, quàm ut causa sit, cur feratur. Ep. 181. a. Tum ille nihil sibi fuisse longius, quàm ut me uideret. Tufc. 206. b. Qui suos casus alter ferunt, atque ut alijs autores ipsi fuerunt. de Orat. 144. a. Crassius plenior fuit quàm quomodo à nobis inductus est. de Sen. 79. b. Multi præclara in eo uiro cognoui, sed nihil admirabilius, quàm quomodo ille mortem filij tulit. Att. 204. a. Nec magis quàm quemadmodum ego uellem. pro Cæcili. 304. b. Quod si adini ciuitas illi posset, magis tamè omnes quereremus, quemadmodum possemus, et c. quàm ut nunc quisquam existat, qui, et c. Att. 273. b. Timeo ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis quàm inde si consul factus sit, descenditurum. pro Dom. 241. a. Id sperasti temp. quàm quod mecum expulsa esset, latitamus? Quam quod, quàm quantum. de Or. 98. b. Alter ini-

quam putabat plus secum agi quàm quod esset in aditione. Postquam. 206. a. Diraticum ipse fecisset ac minore quidè re ipsa detrimento, quàm quod intra mœnia nescius prædo uersatus est. I. V. 123. a. Hic maiorem pecuniam prætori pollicetur, quàm quantum tu dedisti. Et 159. b. Iis plus frumenti imperabatur quàm quantum exstrauerant. I. V. 269. b. Et de Cluen. 165. a. Sexies tantum quàm quantum satum sit, ablatum esse. I. V. 192. b. Et 204. b. Plurimum tus estimasset quàm quanti esset amona. Epist. 94. a. Suscipere plus quàm quantum præstare possis. de Or. 98. b. Et 144. a. Alter plus petebat, quàm quantum lex perimittebat. de D. 116. a. Arripitibus igitur quàm phisicis potius credendum existimatis.

Quam, cum possum, et superlatiuo. pro Dom. 232. a. Dico igitur et quàm possum maxima uoce dico, et c. de D. 95. a. Exposui quàm breuissimè potui oracula, et c. de Sen. 36. b. Conuiuium ad multam noctem quàm maxime possumus uario sermone producimus. de N. 52. a. Aus nidos construnt, eosq; quàm possunt mollissimè subserunt. pro Cluent. 32. b. Tum appellat hominem ut blandissimè potest. Epist. 244. b. Quam potui maximis iuneribus ad Amamum ueni. Parad. 116. b. Et dicam breuius quàm tanta res dici possit. de Som. 131. b. Quam maxime se à corpore abstrahere.

Quam, cum comparatiuo, alia quadam ratione. Att. 133. Pro tuis rebus gestis amplissimis, am plioribus quàm meis, quàm Africani. de N. 41. a. Aliquid sit necesse est melius quàm deos. Et de L. 166. b. Melius esse aliquid quàm uirtutem necesse est. pro Fl. 161. b. Et hoc te superiorem putas quàm Lælius, quod, et c. Et Att. 75. b. Si me nibilo minus nostri curiosum in rep. quàm te. Qu. Fr. 213. a. Dolo te meliorem ciuem esse quàm Philoſtetam. Att. 143. a. Pompeius ostendit se superiorem quàm hunc fore. pro Pl. 265. a. Hunc nonnullis rebus inferioriorem quàm te, superiorem alijs esse miraris. Att. 124. b. Quod me magno

animi motu perturbatū putas, sum equidem, sed non tam magno, quàm tibi fortasse uideor. Coſſ. At. 107. b. Nobis, ut quidam putant, nihil est timendum magis quàm ille. pro Planc. 268. b. Quàm tibi commodum est, unam tribum delige.

Contra quàm, pro contra atq; ac, atq; ut. pro Cl. 20. a. Socrus generi contra quàm fas erat amore capta. I. P. 83. a. Edicere ausus es ut senatus contra quàm ipse censurisset, ad uelitum rediret. pro Dom. 237. b. Quamquam quid ego de uestro iure contra quàm proposueram distulabo? pro Cæcili. 78. a. Miror te hoc in hac re alieno tempore, et contra quàm hæc causa postulabat, defendisse. ad Her. 24. b. Contra faciunt quàm pollicentur. Quint. I. r. 290. a. Factum est enim mea culpa contra quàm tu mecum egeras. Et de L. 171. b. Contra facis quàm pollicitus es. de Orat. 116. b. Clamare contra quàm deceat et quàm possit, hominis est impudentissimi. Et Orator. 209. b. Sæpe supra feret quàm fieri possit. Topic. 224. a. Hoc est infra quàm illud lege infra. Καὶ ὑπὲρ τὸ νόμον καὶ ὑπὲρ τὸν νόμον. de In. 62. b. Si à multis eligere homines commodissimum quodq; quàm sese uni alicui certo uellent addicere.

Quàm, pro ualde. de Or. 95. b. In artificio et opera quàm tenui ac leni. de Cl. 194. a. Oratio quàm elucubrata. de N. 76. b. Quam multas ante hunc Pifistratus poenas subtulit, multis quidem antè cruciatu et necatis. I. Verr. 194. b. Fecerunt alij alia quàm multa. Epistol. 163. b. Te igitur imitabor, quàm multa quàm paucis. Et 140. b. Liberis dare operam quàm honestè dicitur. pro Lig. 139. b. Quam multi enim essent de uictoribus, qui, et c. cum etià de uictis quàm multi sint, qui, et c. de Diu. 129. a. Quam multa, et c. Quint. Frat. 312. a. Quo quàm mini me multi hoc fiant. Epistol. 174. b. Sane quàm sum gauisus. Attic. 112. a. Et Attic. 113. b. Is auctoritatem suam quàm magis estimat. Epist. 174. a. Suos ualde quàm paucos habet. Tufc. 240. a. Abacos quàm plures ornauit argento. Item: Somnia quorum desuisio repetita quàm longè est. de In. 78. b. Quam absurdum. I. V. 129. a. Quàm uoletis multi dicent.

Quàm, pro quantum aliquando cum admiratione. Attic. 135. b. Quam nihil prætermittis in consilio dando, quàm tamen nihil, quod tibi placet, explicas. de Fin. 130. b. Quam cupiunt laudari, ut pudet uinci. Ep. 205. b. Vt ex hac commendatione mihi Cypsius quàm maximas, quàm primum, quàm se piſsimè gratias agat.

Quàm, pro nisi. Nihil aliud nisi, ut, et c. Nihil aliud quàm id quod, et c. I. V. 214. a. Nihil aliud nisi quemadmodum, et c. pro Mur. 131. Hoc tibi affirmo, nullam in his esse laudem ampliozem, quàm eam, quàm hodie cõsecutus es.

Quàm mox, pro Qu. 52. a. Quid expectas quàm mox ego eos dicam ordine esse senatores? etate grandes natus, et c. non faciam.

Quamobrè, quare, quid ita, cur, quo. At. 121. a. Quam obrem ut de maxima re deliberati, ita mihi des consiliū uelim. Ep. 65. a. Quamobrè uelim, et c. Et 64. b. Quamobrè rem tu, et c. et 65. a. Quamobrè satis esse hoc tempore arbiratus sum, etc. I. V. 272. b. Iste multa signa dederat, quàm obrè aliquib. responsurus non uideretur. I. V. 231. b. Verū illud est quam obrem hæc cõmemorari, quod, etc. pro S. R. 19. b. Si illa uel minima res reperiretur, quamobrè, etc. Ep. 40. a. Multa mihi ueniebant in mentè, quamobrè ita se re putarè. Et 131. b. Vno uitor argumento, quamobrè, etc. Ep. 19. b. Quamobrem quoniã, et c. utar ea clausula, et c. Et pro

pro Fl. 160. b. Quamobrem quoniam, etc. Ep. 149. a. Quamobrem quamquam, etc. pro Cl. 168. a. Quare quoniam tibi quadrat, etc. licet. de N. 32. a. Quapropter, quoniam, etc. At. 138. b. Quamobrem obsecro te mi Tite, eripe mihi hunc dolorem.

Quamprimū, primo quoque tempore, sine mora. ad Br. 288. b. Sepe te literis hortatus sum ut quamprimū reip. subuenires. I. A. 203. b. Quid est enim cur eum non quāprimū amplissimos honores capere cupiamus? Ep. 30. a. et 55. a. bis. Gratissimū mihi feceris, si ad me in Ciliciā quamprimum ueneris. ad Br. 289. a. Dignitati et existimationi tuæ conducit te primo quoque tempore ferre subsidium reip. Ep. 20. a. et 285. b. Cum has ad te quam primum literas perferri magnopere uellemus.

Quamuis, quantumuis. de N. 26. a. Nec timeo sine ista philosophia rhetoricam quamuis eloquentem. Tuf. 158. a. de Leg. 189. a. et Ep. 81. b. Quamuis enumeres multos licet, non tamen, etc. At. 256. a. Et si, quamuis suavor non fueris profectiois mee, approbator certe fuisti. pro S. R. 22. a. Quamuis ille felix sit, sicut est, tamen, etc. de N. 77. 20 b. Quamuis menti delubra et uirtuti consecremus. In An. 255. a. Quamuis intentus animus tuus sit ad fortissimum uirum literandum, tamen.

Quandiu, dum, quantum, quoad, quam, quousque, quem ad finem. Tandiu. Art. 136. b. Ego tandiu requiesco, quandiu ad te scribo. I. C. 97. b. Quandiu nos etiam furor iste tuus eludet? Epist. 196. b. Quis ex oppido tandiu tenuit, quandiu in prouincia Parthi fuerunt. de Cl. 165. a. Vixitque tandiu, quam licuit bene uidere. id est, quandiu. At. 254. a. Sed quantum fuit, incredibile est, quam, etc. id est, quandiu fuit. Off. 1. a. Dices quandiu uoles, tandiu autem uelle debebis, quoad te, etc.

Quando, cum, ubi, quia uel quoniam. de D. 123. a. Quid ergo? Aius iste, quando eum nemo norat, aiebat et loquebatur. de Fin. 124. b. Ut quando ea loca uideamus, in quibus, etc. id est, cum, etc. de L. 185. a. Ast quando consulis est, etc. id est, cum, etc. ex XI. l. de Som. 120. a. et Off. 4. 5. b. Ep. 76. a. Quando te id uideo desiderare. id est, quoniam. Epist. 151. b. Quam quando complexus es, tene. Ep. 83. b. Quare quando, etc. id est, quoniam. et de Fin. 141. a. Omnes denique, quando, etc. At. 120. a. At recuperabit remp. quando aut quid ad eam spem est paratis? de Or. 93. b. Quando me ista curasse aut cogitasse arbitrari mihi? I. P. 90. b. Quando hoc bellum populus Rom. suscepit? de D. 112. a. Vident ex constantissimo motu lunæ, quādo illa e regione solis facta occurrit in umbram terræ, ut eam obscurari neesse sit, quandoque eadem luna, etc. Off. 49. a. Utinam, inquit, tunc essem natus, quando Romani dona coepissent. pro Dom. 227. b. Quando igitur est turpe, quando est poena peccati. contra Rull. 74. b. Tum quādo Alexandro mortuo legatos Tyrum misimus. de Sen. 85. a. Semper enim in his studiis uiuenti, non intelligitur quando obrepit senectus. de Vn. 197. a. Quando enim trium numerorum, etc. id est, cum enim, etc. de Vn. 200. b. Quando, et ubi, pro, Cum.

Quandoque, id est, quocumque tempore. de Som. 130. a. Quandoque, eadem parte sol, eodemque tempore iterum defecerit, tum, etc.

Quandoque, aliquando. Ep. 92. b. Ego me Asturæ diuitius arbitror commoraturus, quoad ille quandoque ueniat. 60 Quandoquidē. Par. ad. 124. a. Tu te posse dicito, quandoquidem potes. et de Fin. 133. b. de Or. 147. b. Que sunt in hominum uitiis, quandoquidem in ea uersatur orator.

de Fin. 140. b. et I. V. 110. b. Quandoquidem honestum ipsa uirtus est. Or. 202. a. et de L. 184. a. Ita prætermissa pars nulla erit, quandoquidem, etc. de Cl. 179. a. Quandoquidem tu, etc. uellem, etc. I. V. 190. b. Quando tu quidem in prelio mihi affuisti.

Quamquam, tamen si, est si, scilicet. de Or. 126. b. Quamobrem hoc uos doceo Sulpiti, ut in dicendo positus, etc. quamquam te quidem quid hoc doceam? qui, etc. de N. 67. b. Homerus cōueniri Herculem apud inferos facit ab Vlyxe, quamquam quem potissimum Herculem colamus, scire sanc uelim. Ep. 253. a. In integro res nobis erit, quamquam qui cum loquor? cum uno, etc. Tuf. 247. a. Omnia iucunda, quamquam sensu corporis iudicentur, ad animū referri tamen. pro S. R. 27. a. Innocens est quispiam, ueritatem quamquam abest a culpa, suspitione tamen nō caret. de Orat. 107. b. Quamquam quoniam, etc. idem Roscius, etc. Part. 241. b. Quamquam uterque utetur, etc. tamen, etc. de Fin. 91. a. Quamquam ea uerba, etc. quamquam inquit, etc. tamen, etc.

Quantopere. (Tantopere. de Or. 98. a. Neg enim tantopere desiderabam, etc. quantopere delector, etc. et At. 196. a. et 276. a. Ep. 205. b. Quantoque opere eius manicipij causa laborarem, tibi ostendi. Att. 224. b. Dicit non potest, quanto opere gaudeant.

Quantulum. de Or. 96. a. Nihil plus assequi cupimus, quā quantum tu in dicendo affectus es. cont. Rul. 79. b. Etenim quantulum interest, utrum in Massici radices, an in Italiani alio uel deducamini.

Quantulus, a sum. de D. 236. a. Misit coniectori quantum uisum est de argento. et contra Rul. 79. b. de Leg. 179. b. Id autem quantum est?

Quantuluscumque, de Or. 96. a. Si de hac mea, quantum lacumque est, facultate quaeritis. Or. 206. b. Easque nos primi quicumque eramus, et quantulumcumque dicebamus, conuertimus. de Or. 117. b. Ex eo quod dico quantum id cumque est, iudicari potest.

Quantum, ut, ut maxime, quāmaxime, quod, quatenus. pro Flac. 154. a. Vociferaretur, et quantum maxime possem contenderem, etc. pro Sest. 9. b. Ut afflicte reip. quantum posset mederetur. I. P. 93. b. Pompeius que quantum potuit, multus sepe orationibus decorauit. Att. 140. b. Perge ut facis, et scribe quantum potes. Ep. 70. a. Quantum potero me ab omnibus angoribus abducam. Qu. Er. 297. a. b. Quantum in me erit, quantum efficere et confere qui possumus. Or. 220. a. Quantum autem sit apte dicere, experiri licet, etc. si, etc. pro Q. 9. a. Viri boni considerant, quid et quantum sit alterius bona proscribere. de Or. 115. b. Sed tamen est eorum doctrina quantum iudicare possumus perdidicula. pro S. R. 24. a. Tres sunt res, quantum ego existimare possum, que, etc. pro Flac. 159. a. Nam nomen ciuili Ro. quantum in ipsis fuit, sustulerunt. At. 261. a. Is rep. quantum in ipso fuit, euerit. de N. 62. b. Nō igitur adhuc, quantum in te est, intellexi deos esse. L. Quātus. pro Ar. 185. b. Huic profectio ipsi, quantum est sitū in nobis, oportet ferre debemus. Tuf. 235. b. Ut omnia in omnibus, quantum in ipsis sit, nulla uel impedite perfecta sint. Ep. 36. b. Quātum ex tuis literis intelligere potui. et At. 107. a. Quātum ex Pompeij sermone perspexi. de L. 191. b. Nec lex Attico nostro non placet, quantum ex uultu eius intelligo.

At. 18. a. Quātū cōiectura auguramur. de Or. 92. b. Ego quantum auguror coniectura, quantaque ingenia in nostris hominibus esse uideo, non despero fore aliquem, etc. et At. 1. a. Quod adhuc coniectura prouideri possit. Ep. 9. b. Quātus

Quantum ego perspicio, etc. 119. a. Quantum diuino. et ibi. Ut uideo. Ep. 158. b. Quantum me diligis, tantum adhibe in te diligentia. Ep. 257. b. Quantum me diligis, tantum fac, etc. At. 14. a. Nec tantum proficiebam, quantum uolebam. In Sal. 272. b. Iam dabo operam, quam maxime poterō, ut, etc. id est, quantum, etc. Tuf. 227. a. Cognoscere a liquid quoad possit ab homine cognosci. et Ep. 158. a. et 226. a. Id est, quantum uel quatenus.

Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a.

Quantus, a sum. At. 98. a. b. Videre mihi uideo tantam dimicationem, quantum nunquam fuit. At. 174. a. b. Tantam multitudinem quantam capit urbs nostra. et Ep. 186. a. Dixi tanta contentione, quantum forum est. pro Cl. 36. a. Pecunia numero ac summa sua quanta sit ostendit. pro R. P. 128. b. Si tantum ex eius bonis, quanta summa litium fuisse, populus recepisset. pro Dom. 228. a. Populus Rom. sensit quantum et quata dignitate esses. de Or. 113. a. Quātis oratoris et quanti hominis in dicendo putas esse scribere historiam. Att. 285. b. Potuimus beneficijs ut participes frui, quantum uellemus. Or. 217. a. Dicendum est quantum circuitus facere debeat. de Or. 160. b. Nec hoc tantum laboris est, quantum uidetur. pro Dom. 227. b. Quod est in terris commune, tantum tantulum uel consilium, quod, etc. contra Rul. 72. b. Perspicite quanta potestas permittatur. et ibi. Primum permittitur infinita potestas pecunie conficienda. pro Sest. 8. a. Ut pecunia accipendo quantā uelent. de Orat. 98. b. Alter plus lege agendo petebat, quam quantum lex permittebat. I. A. 166. a. Omnes boni quantum in ipsis fuit, Cesarem occiderunt. et 208. b. Quamobrem Quir. consilio quantum potero, labore plus penē quam potero, uigilabo pro uobis. pro Cor. 63. b. Omittō quantis ornamentis populum Rom. C. Cesar affecerit. I. A. 211. b. Quanta illa reip. turpitudine, quantum dedecus de L. 172. b. Cum intelligat quantum salutis sint fecerit religio. pro Mil. 109. a. Quam si interficere uoluisset, quante quotiens occasiones, quam præclare fuerunt? pro Mil. 109. b. Scio quanta et quam sollicita cupiditas sit consilulatus. pro Syl. 181. b. Quantum et quam incredibilis furor, etc. Tuf. 166. b. Is propagacione uite quot, quantas, quam incredibiles hausit calamitates? de D. 91. a. Xenophon Socraticus, qui uir et quantus, scribit, etc. Am. 111. a. Nec cognoscit, hæc uis amicitie qualis et quanta est. I. V. 161. b. Cernitis iudices quod et quantum incendit per Siciliam peruaserit. Ep. 258. b. Quam diligentiam in ualeitudinem tuam contuleris, tanti me fieri a te iudicabo. At. 10. b. Dij immortales quas ego pugnas et quatas strages edidi. et I. V. 61. a. Que et quante sint, etc. et 236. a. Quot et quanta sint, etc. et 266. b. et 240. a. et 74. b. Tot tantaque, uitia. de Fin. 127. b. Tantū damni feci, quantumque res amisse ualebant.

Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a.

Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a.

Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a.

Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a.

Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a. Quantumuis licet excellas. de Am. 110. a.

Quorum bona quantacumque erant, suis comitibus descripsit. pro Mar. 132. a. Totum hoc, quantumcumque est, tuum est. Quantum maximus, ma. ad Br. 275. b. Autoritas, quanta maxima in libera ciuitate unius esse potest. de Am. 110. a. Tanta est inter eos, quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia.

Quapropter, quare, quamobrem, quocirca. Ep. 54. a. Quapropter eo animo simus inter nos, quo semper fuimus. de Orat. 32. a. Quapropter quoniam illud est, etc. hoc sit neesse est. In An. 189. a. Quapropter quoniam, etc. aliquando, etc. pro S. R. 20. a. Quapropter uos oro iudices, etc. pro Cec. 299. a. et de Am. 101. a. Quapropter non minus, etc.

Quaquauerus. I. A. 224. a. Circumque eam statuā posterus eius quaquauerus pedes quinque habere.

Quare, quamobrem, quapropter, ex quo, ut. Ep. 226. a. Quare sic tibi eum commendo, ut, etc. et Q. Fr. 297. b. Quare quoniam, etc. Epist. 83. b. Quare quando, etc. de Or. 91. a. Namque illud quare Scæuola negasti? etc. Att. 93. a. Is fuit aperte mihi nescio quare non amicus. pro Q. 11. a. Commissum nihil esse, quare ad istam rationem perueniretur. Ep. 100. b. Vnum mihi est solatium, quare possum, etc. pro S. R. 25. a. Quæramus igitur quæ tanta uicia fuerint in unico filio, quare is patri displiceret. pro S. R. 34. a. Permulta sunt, quæ dici possunt, quare intelligatur, etc. Ep. 155. b. Omnia feci, quare resisterē, etc. Off. 47. b. Vtendum est excusatione, quare id quod feceris, neesse fuerit, nec aliter facere potueris. Ep. 145. a. Quare, etc. quare, etc. quare, etc. quod si, etc.

Quarta, ne. Ep. 260. a. In quartam conuersi est uis morbi. Att. 100. a. Alteram quartam Pamphilus tuus mihi dixit decessisse. Quartana febris. I. Rebris. Quartus sexagesimus. de Cl. 195. b. Quasi tanquam, quodammodo. Ac. 9. b. Illos qui omnia incerta dicunt, quasi desperatos aliquos relinquamus. et ibid. Volunt probabile aliquid esse et quasi uerisimile. Tuf. 181. a. Quasi de uerbo, non de re laboretur. pro Q. 2. a. Quasi tua res aut honos agatur, ita laboras. de Orat. 107. a. Vocem ab acuto sono ad grauem recipere, et quasi quodammodo colligere. Tuf. 192. b. Est in animis tenerum quiddam, quod ægritudine quasi tempestate quatitur. de N. 21. b. Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat. de Or. 93. a. Earum rerum quæ quasi in arte traduntur inscitia. Item: Procreatrix quedam et quasi si parens, etc. Orat. 202. a. Quasi corporis quedam eloquentia. et 201. b. Puro quasi quodam genere dicendi. et de Or. 126. a. Sine quodam afflatu quasi furoris. Tuf. 227. a. ii sunt eiusmodi constituti, quasi mala ualeitudine animi. I. V. 70. b. Ex his quasi X. hifcos ad senatorem illum relictos esse. de Or. 85. b. Philosophia laudandarum artium omnium procreatrix quedam, et quasi parens. de Sen. 82. a. Literas græcas sic quidē arripui, quasi diuturnam sitim explete cupiens. de Sen. 94. b. Nec uerō uelim quasi decurso spacio, a calce ad carceres reuocari.

Quasi uero, perinde quasi. Ep. 35. b. Non poteram credo ante hyemē (sic enim scribis) quasi uerō ad cognoscendum ego ad illos, non illi ad me uenire debuerint. de N. 61. b. Quasi uerō quisquam nostrum, etc.

Quassatus, a sum, fractus et debilitatus. pro Sest. 19. b. Flamma illa fuit quassata reip. et pro Mar. 134. b. Quassata resp.

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

Quassatus, sus. Tuf. 186. a. l. Attrestatus. Quatefacio, cis, concutio. At. 279. a. Romā perueni, R r

mulloq; presidio quatefecit Antonium.
 Quatenus quantum, ad quem suum & quasi terminum, ex ea parte quatenus, quia ob id ipsum, quia quoad. de Am. 18. b. Quamobrem id primum uideamus, quatenus amor in amicitijs progredi debeat. Or. 103. b. In omni re uidendum est, quatenus. Et si enim suus cuiq; modus est, tamen magis offendit nimium quam parum. Tus. 17. b. Magna culpa Pelopis, qui non erudierit filium, nec docuerit, quatenus esset quodq; curandū. de Or. 130. b. Quatenus sint ridicula tradenda oratori, perquam diligenter est uidendum. Et ibi. Quatenus. de Or. 141. a. Qui memoria uidentur, sciunt quid & quatenus & quomodo dicturi sunt. de Fin. 130. a. Videre quatenus aliquid se attingat, ad se q; pertineat. Ac. 23. a. In omni re statuere quatenus. At. 192. b. 193. a. Neq; mihi ut absim concedere, aut quatenus eos mihi concedere. de Opt. 143. b. Sed quatenus uoluerit, sani & sicci duntaxat habeantur. Ep. 3. a. Postulatum est ut Bibuli sententia diuideretur, quatenus de religione dicebat, ei rei quia iam obfisti non poterat, Bibulo assensum. Ep. 43. a. Sed accipio excusationem ex ea parte, quatenus aut negligentia aut improbitate eorū qui epistolas accipiant, fieri scribis. At. 238. b. Tūc tūc tūc tūc quatenus Panætius absoluit duobus, illius tres sunt. Off. 27. b. Amaduerendum est etiam, quatenus sermo delectationem habeat. Off. 55. a. Vulgus quid absit à perfecto, ferè nō extoto intelligit: quatenus autem intelligit, nihil putat. prae-terminum. Et I. A. 21. 6. a. Quibus auspicijs istos sacres augur accepit: quatenus habere cui traderem? Off. 62. a. Diogeni uidetur, uenditorem quatenus iure civili constitutum sit, dicere uicia oportere. Off. 63. b. Leges tollunt astutias, quatenus manu tenere res possunt, philosophi quatenus ratione & intelligentia. de Am. 207. b. Est enim quatenus amicitie dari uenta possit. de Vn. 203. a. Deinde dijs permittit ut huic animanti duces se preberent, & eum pulcherrimè gubernarent, nisi quatenus ipse sibi sua culpa aliquid miserie quaereret. pro R. P. 124. b. Iudex meminisse debet non solum quantum sibi permittitur, sed etiam quatenus permittitur sit. Tus. 24. 6. b. Ut uoluptas ipsa per se, quia uoluptas est, semper optanda est, eadem ratione dolor ob id ipsum quia dolor est, semper est fugiendus. Ep. 47. b. Haec enim existimo nostram consolationem recte adhibitam esse, quoad certior fieres ab homine amicitissimo de rebus, quibus leuari possint molestiae tuae.
 Quaterdecies. I. V. 96.
 Quaternus, na. At. 83. b.
 Quatio, tis. quatesacio. de N. 47. b. In Arat. Tum fixū tremulo quatietur frigore corpus. & de N. 47. b. Magnus leo tremulam quatiens è corpore flammam. Tus. 192. b. Est in animis tenerū quiddam quod aegritudine quasi tempestate quatitur.
 Quatriduo, quarto die. pro S. R. 21. b. Quatriduo, quo haec gesta sunt, &c.
 Quatriduum, diu. pro Mil. 106. b. I. Triduum. At. 91. a. Regem mecum habui quatriduum turbulentis in rebus.
 Quatuoruiratus. Ep. 164. a. Pollionis.
 Quatuoruirati. ut triumuirati, &c. de Cl. 22. b.
 Que, & de N. 36. a. Multa quibus animantes alantur, augetantq; & pubescant. & de Or. 128. b. Alterumq; & tertium possit. Or. 200. a. Argui certiq; & circumscripiti ambitus. I. A. 174. a. Ego arma contra deos araq; & focos tuli? pro Q. 5. b. Nisi tu, quod esset tui ius & officii potestasq; docuisses. Of. 14. a. Ea q; ratione stabili firmaq; contentemere. Ep. 4. a. In primisq; ut, &c. de Or. 94. b.

Quisq; optime dicunt, quicq; id facillime faciunt. de Or. 85. b. Mathematici recondita in arte & multiplici subtiliq; uersantur.
 Quemadmodū, quomodo, ut, ita ut, perinde ut, sicut, tanquam, ac. At. 127. a. Velim exquiras quemadmodum illic nunc se gerant. & pro Cec. 29. b. Praetor te quemadmodum restituit non habebit? pro Ar. 186. a. Res nobis quemadmodū spero, non molesta. pro Mur. 136. a. In status cuncta spe militum, tum collegae mei, quemadmodum dicebat ipse, promissis. I. C. 111. a. b. Semper uigilauit & prouidit, quē admodum salui esse possemus. I. P. 80. a. Magnificentius est dicere quemadmodum gesserimus consulatum, quam quemadmodum ceperimus. Postquam. 202. b. Mihi maiori curae erit, quemadmodum quidem nobis gratiam referam, quam quemadmodum inimicorū iniurias persequar. & ibi. Sic ulciscar facinora singula, quemadmodum à quibus sum prouocatus. de L. 168. a. Si te ipse perspicies, totumq; tentabis, intelliges quemadmodum à natura subornatus in uitam ueneris. pro Dom. 227. a. Sed isti qui Clo-dij leges inuenerunt, quemadmodum ceteras oseruauerunt? de Ar. 245. a. Solus ille cognouit, quemadmodū istū uinci oporteret. At. 204. a. Nec seuerius, nec temperatius scribi poterat, nec magis quam quemadmodum ego maxime uellem. pro Q. R. 54. a. Si non reliquit, quemadmodū ab eo exegit? de Cl. 193. b. Vt possis uidere quemadmodum, etc. Ep. 233. b. Valerius mihi scripsit, id quod ego maximo cum fletu legi, quemadmodum à Vestae ad tabulam Valerian ducta esset. Epist. 7. a. Ita fore ut per te restitua-tur, quemadmodum senatus initio censuit. de Finib. 32. a. Quemadmodum sunt, &c. eodem modo sunt, &c. de Fat. 142. a. Quid? Socratem non ne legimus quemadmodū notari Zophirus, &c.
 Queo, quis. Ep. 233. a. Ad te non queo sine lachrymis scribere. & Antequā. 193. a. Vt ipsi sine magna uirtute queat resisti. pro Dom. 235. a. Quem fatis mirari, quibus oculis aspiciere audeas, nō queo. I. A. 231. b. Qui tantas calamitates deplorare queat. Or. 211. a. Nequire, pro non quere. At. 17. b. Atq; hoc loco illud nō queo praeterire. & 94. b. Non queo tantum, quantum uereor scribere.
 Quercus, cus. At. 25. a. Quercus dodonea. & de Leg. 156. a. Quercus glandifera.
 Querela, lae. querimonia, conuestio. Q. Fr. 326. b. Epistola plena stomachi & querelarum. & Att. 107. a. Querela de dānatis. Q. Fr. 299. b. Statius interuenit nonnullorū querelis, quae apud me de illo ipso habebantur. pro Mar. 134. a. Nunc uenio ad grauissimam querelam, & atrocissimam suspicionē tuam. de Fin. 132. a. Eorum est haec querela, qui sibi chari sunt. Ep. 161. a. Vestrum in reprob-meritum nonnullam habet querelam. & 70. b. Querelis quotidianis nihil proficere. pro Sest. 17. b. His de tot tantisq; iniurijs in socios, &c. consilium querela esse debuit. de D. 83. a. Et asiduus iacit ore querelas. de Sen. 78. b. Querela quas illi deplorare solebat. pro Deiot. 145. a. Quamquam cui sunt inaudite cum Deiotaro querela tuae?
 Queribundus, a, um. lamentabilis. pro Syl. 172. b. De supplicio P. Lentuli magna & queribunda uoce dixit.
 Querimonia, nia. querela, lamentatio. I. V. 56. a. 18. populi Rom. quotidiana querimonia. & 195. a. & 250. a. In ea querimonia, quam sum habiturus de istius crudelit-ate. Q. Fr. 306. b. Eo metu iniecto, repente magna querimonia omnium discessimus.
 Queror, ris. conqueror, expostulo, deploro, querelā uel querimoniam habeo, querela est, querelas deploro, querelas

querelas iacio. I. V. 580. b. Hic tu fortasse querere, deum atq; hominum fidem implorabis. de Or. 126. b. Accedebat ut haec tu pro rep. queri existimare. pro Fl. 158. a. Non enim omnia quae dolemus, eadem iure queri possumus. & Ep. 31. b. Multa nos quidem questi sumus. Tus. 231. a. Virtutes autem noli uereri ne exposulari & queratur se relictas esse, &c. Ep. 41. b. Querere te cū atq; exposulari, nisi, &c. pro Cel. 41. a. Querere de aliquare. & Epist. 4. b. Querere de iniurijs aliorum. & Q. Fr. 296. a. Querere de iniurijs alicuius. Att. 150. b. Caesar queritur de Milone per uim expulso. & de Or. 143. a. Ibi Drusus multa de Philippi po questus est. & de D. 125. b. Aiax querens de ferocitate Troianorū. Ep. 50. b. Quid est quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine queri possitis. & Ac. 20. b. Querere cum deo. At. 71. b. Audiui Milonem meum queri per literas in iuriam meam. At. 204. a. Dionysius noster grauer queritur, & tamen iure à discipulis abesse tandū. Q. Fr. 304. a. Quae si queri uelim praeterita, nihil agam.
 Questus, stus, lamentatio. pro Quin. 17. b. Qui deniq; questus qui moeror dignus inueniri in calamitate tāta potest?
 Qui, quomodo. de 18. a. Qui potest esse in eo sapientia? & 62. b. Sed qui ista intellecta sunt, deo discere.
 Quia, quod. I. V. 228. a. Vrbs, quia quia postrema edificata est, Neapolis nominatur. de Am. 102. b. Sed quia natura mutari non potest, idcirco uere amicitiae sempiternae sunt. Ep. 229. a. Quia non est obscura tua in me beneuolentia, sic fit ut, &c. pro S. R. 18. b. Quae me res igitur praeter ceteros impulit, ut, &c. quia si quis istorum, etc. pro Sest. 7. a. Omnes boni semper nobilitati fauimus, & quia, &c. & quia, etc. Tus. 246. b. Voluptatem ipsam per se, quia uoluptas sit, semper optandam esse. de Fin. 55. a. Nemo dolore ipsum quia dolor sit amat. & ibi. Nemo ipsam uoluptatem, quia uoluptas sit, aspernetur, sed quia consequuntur magni dolores eos, qui, &c.
 Quicquam, profusus. de Or. 96. a. Sine qua nihil quicquam egerim assequeris.
 Quicque. de Natur. 71. b. Interpretando quorsum quicq; pertineat. ad Heren. 3. b. Sed ut quicq; primum gestum erit, ita primum exponemus. de Fin. 130. a. Perspicere autem quatenus quicque se attingat, ad se q; pertineat. aliter, quicquid.
 Quicquid, quaeq; res. pro Pom. 17. a. Quamobrem quicquid in causa mihi susceptum est, id omne me reip. causam suscipisse confirmo. de Or. 96. b. In utraq; re, quicquid in controuersiam ueniat, in eo quaerit, &c. & 89. b. Quicquid erit quacumq; ex arte, quocumq; de genere. de Finib. 136. a. Perspicere quatenus quicquid se attingat, ad se q; pertineat. aliter, quicq; I. V. 60. b. Id mihi satis est, quod est de me opinionis, quicquid est.
 Quicunq; quacumq; quocumq; quisquis, quisq; quocumq; de Or. 112. b. & contra Rull. 88. a. Non omnia quacumq; loquimur, ad artem sunt reuocanda. de Fat. 149. a. In omnibus quaeq; sunt, necesse est causam antecedere. pro R. P. 126. a. Quacumq; mens illa fuit, Gabinij fuit: & quoquo consilio fecit, fecit certe suo. de Orat. 94. b. Illam ipsam, quancumq; assequi potueris in dicendo, mediocritatem. & ibi. Illa ipsa facultate, quancumq; habes, magnam gratiam assequeris. & 88. b. In iudicij ea causa, quancumq; in dicis, melior uidetur. de Sen. 84. b. Causarum illustrum quascunq; defendi, nunc quam maxime conficio orationes. de Or. 109. a. Omnia quacumque in disceptationem hominum uenire possunt, bene sunt oratori dicenda.

de Clar. 184. a. In quacumq; enim una planè claudicaret, orator esse non posset. Or. 197. b. Orator, si modò sim, aut etiam quicunq; sim. Or. 206. b. Ea q; nos primi, quicunq; eramus, & quantulumcunq; dicebamus, conuertimus, &c. pro Fl. 150. a. Libenter accipere facultatem leuandū, quacumq; detur. Q. Fr. 300. a. Quoscunq; de te queri audiuit, quacumq; potui ratione placauit. pro Sest. 28. b. & pro Mil. 120. a. Quemcumq; casum fortuna dederit, & quacumq; fortuna erit oblata. pro Cel. 38. a. Quaecumque in equite Rom. dignitas esse potest, eam semper in M. Caelio habitam esse summam. de D. 127. a. Ea notant sidera natalitia Chaldaei, quacumq; luna iuncta uideantur. Post. 20. a. Is est Epicureus, non penitus illi discipline, quacumque est, deditus. Ep. 163. Quicunq; is est, ei me profiteor inimicum. de Or. 99. b. Quancumq; rem à quoque cognouerit, de ea re multo dicit ornatius quam, &c. Item: L. Pius, cuiusq; particule coeli officeret, immutata luminata putabat. At. 129. b. Quocumq; militum contrahere poteris, contrahere. de Orat. 89. b. Quicquid erit, quacumq; de re, quocumq; de genere, &c. de Clar. 190. a. Haec uerò M. Caelium praetereundum arbitror, quacumq; eius in exitu uel fortuna uel mens fuit.
 Quid, Ep. 22. a. Quid tu me hoc tibi mandasse existimas, ut, &c. Tus. 170. b. Quid? Theodorum, &c. non ne miramur? pro Deiot. 147. a. Quid? ille signa aenea in insidijs posuerat? I. A. 179. a. Quid? eundem in septemuiratis non ne destituit? pro Mur. 129. b. Quid tum inde? & I. A. 248. b. At uti potest pro suo, quid tū? I. A. 175. a. Quid enim? istuc si consul es, minus facere potuisses? Ep. 71. a. Quid enim? ad amicos ne confugiam? Par. 123. a. Quid enim censet? L. Mummius uideret, & utrum putaret, &c. de Fin. 65. a. Quid ergo istam uoluptatem Epicurus ignorat? I. A. 253. a. de D. 135. b. Quid ergo ad haec me diocri opus est prudentia? an & ingenio prestanti & eruditione perfecta? de D. 123. a. & I. A. 164. b. Quid enim ego? Aius iste, &c. de Sen. 88. a. Quid ego uitium fatuus, ortus, incrementa commemorem? & ibi Quid sepe repetitum. pro Mil. 110. a. Sed quid ego argumentor? quid pluram disputo? Q. Petili appello, &c. & in P. 92. b. Ostes, de Leg. 157. a. Nam quid Accium memorem? I. C. 161. a. Quid est Catilina? quid attendis? quid? animaduertis horum silentium? pro Cornel. 62. a. Quid id ad ciuitatem? pro Quint. 10. a. Quid mihi cum ista summa sanctimonia? Epist. 101. b. Quid fiet populo Vlubrano? de Am. 102. a. Quid enim ille erat indigens me? id est, in quo? In Ver. 75. a. b. Quid sit, quod, &c. Item: Quid sit quamobrem, &c.
 Quidam, quaedam, quoddam, nonnullus, aliquis, certus, propè. pro Cl. 55. a. Quidam ex aduocatis homo summa uirtute praeditus, dixit, &c. & ibi. b. Quidam ex amicis Salsiae, &c. & pro Mar. 234. a. Quidam ex numero tuorum, &c. & Ac. 5. b. Quidam è philosophis. de Orat. 85. a. Quoniam quaedam pueris nobis ex commentariolis nostris inchoata atq; rudia exciderunt. de Or. 112. a. Nam hesternum sermone inuiscuitusdam operis, ut ait Caelius, remigem aliquem aut baulum nobis oratorem descripsit, & inopem quendam humanitatis atq; inurbanū. Att. 113. a. Sed audio maiorem quendam in urbe timorem esse. Ep. 199. a. Minutius, quem tu quibusdam literis ad cecelum extulisti. de Orat. 86. a. Sed nimirum maus est hoc quoddam quam homines opinantur. de Orator. 97. a. Ea exercitatio quaedam suscipienda nobis est, quamquam, &c. contra Rull. 73. a. Verbum mihi deest, cum ego hanc

1495

QV

potestatem regiam appello, sed profecto maior est quae- dam. Ep. 5. a. Quid si nullum haberes sensum nisi oculo- rum, prorsus tibi ignoscerem, si quosdam nolles uidere. de Pro. 7. b. Quid magni cuiusdam hominis et persapien- tis uidetur. et de Or. 13. b. Crasti responsum excellentis cuiusdam est ingenij. de L. 17. b. Omnem legem esse lauda- bilem quibusdam talibus argumentis docent. Tusc. 2. 2. 9. b. Raros esse quosdam uidemus, qui. et de N. 7. 7. a. Resp. ratione quadam et disciplina designata. de N. 4. 5. b. Cum machinatione quadam moueri aliquid uidemus. de In. 6. 5. a. Et impulsione paruulam quandam fuisse dicit. de Or. 3. 2. 6. a. Sine quodam afflatu quasi furoris. de Or. 8. 5. b. Phi- losophia procreatrix quadam et quasi parens omnium artium. de Or. 10. 0. a. Certis quibusdam uerbis fieri diuor- tium. et 1. 4. 6. b. Cum sit quadam certa uox. et de Orat. 1. 0. 7. a. Ille astrictus certa quadam numerorum modera- tione et pedum. de Or. 1. 0. 9. b. Tu pudore a dicendo et ti- miditate ingenua quadam refugisti. et ibi. Incredibili qua- dam magnitudine consilij Atheniensis Themistocles. et ibi. De praestanti quadam et eximia prudentia. Item: Ho- minum partim iusti sunt, partim iniusti. id est, quidam. l. Partim.

Quiddam. de L. 1. 8. 8. b. Ego enim fateor in ista ipsa po- testate inesse quiddam mali. et de Orat. 1. 3. 6. b. Quiddam portenti simile esse iustum est. de Or. 1. 4. 9. a. Superum ma- re Ionium, graecum quiddam et portuosum.

Quidem. uidelicet, uero, etiam. At. 1. 2. 5. a. Nostra gra- uior est causa quam illorum, quod illi quidem alterum me- tuunt, nos utrumque. Ep. 1. 4. 4. a. Quapropter in priuatis rebus nullum neque officium neque studium meum desidera- bis, nec in publicis quidem, si quid eris, in quo me interesse necesse sit, nunquam deero, ne cum periculo quidem meo, dignitati tuae. pro Q. 3. b. Non opinor id quidem neque- ius esse, neque cuiquam expedire. l. P. 9. 6. b. Atque ille disces- sus, dolor meus duntaxat, uestrum quidem scelus ac dede- cus haberetur. Tusc. 1. 9. 5. b. Et quidem talis mali. et ibid. Quando quidem tu dixisti. de Cl. 1. 7. 5. b. Mihi uero placet, et uehementer quidem. Ar. 2. 7. 7. a. Rogo te, et quidem ualde rogo. At. 3. 3. b. Tantum doleo ac mirifice quidem. de D. 1. 2. 2. b. In eius capite corona exiit, et quidem si- uis. et 1. 2. 7. b. Post solstitium canicula oritur, et quidem aliquot diebus. Ne quidem. l. Ne. Attic. 3. 2. a. b. Ego illud ne quidem contemnam, quod extremum est. l. A. 2. 3. 2. a. Crui- ciatus est a Dolabella Trebonius, et quidem a Carthagi- nensibus Regulus. At. 2. 8. 3. b. Suspicio illud minus tibi pro- bari, quod ab tuis familiaribus, optimis illis quidem uiris, sed in rep. rudibus, non probatur. Q. Fr. 3. 13. b. Gaudeo tibi iocundas esse meas literas, nec tamen habuisssem scri- bendi nunc quidem illum argumentum, nisi tuas accepis- sem. l. A. 1. 5. 5. a. Nimis iracunde hoc quidem, et ualde inter- peranter. l. A. 1. 6. 4. b. Quamquam de morte P. Clodij fuit quaestio non satis prudenter illa quidem constituta, quid enim, et c. l. An. 1. 7. 3. a. Multa et lauta supellex, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis. l. A. 2. 0. 1. a. et de Am. 1. 0. 0. b. Ut superiora omittam, quae sunt ma- xima illa quidem, sed adhuc hominum magis indicij quam publicae laudata. de Cl. 1. 7. 0. b. Hanc subtilitatem in Catone non nouerunt quidem. l. V. 2. 3. 3. a. Non modo attingi, sed ne cogitatione uiolari fas fuit.

Quid. pro eo quod Graeci dicunt μὲν, id est, nominibus. pro- prijs adiunctis, cum autoritas alicuius testimoniumue as- fertur. ut Σωκράτης μὲν, id est, Socrates quidem. de Or. 1. 6. 3. b. Theophrastus quidem, Tauriscum quandam dixit,

et de Sen. Cyrus quidem apud Xenophontem, in eo ser- mone quem moriens habuit. et c. Tusc. Dicaearchus qui- dem, et Aristoxenus, et c. dixerunt. de Am. 1. 0. 0. b. Agri- gentinum quidem doctum quandam uirum, carminibus graecis uaticinatum ferunt. illud autem intelligendum est, in hoc genere nec apud Graecos secundo loco ad, nec ad- pud Latinos autem, usurpari.

Quidem certe. quidem profecto, et c. Att. 2. a. Spero me tibi causam probasse, cupio quidem certe. et Tusc. 2. 3. 3. b. Quam bene non queritur, constanter quidem certe. de Or. 1. 4. 1. b. Habetis sermonem hominis, utinam non impu- dentis, illud quidem certe non nimis uerecundi. pro Sest. 7. b. Statuebam sic, boni nihil ab illis magis esse expectan- dum, mali quidem certe nihil pertimescendum. de Clar. 1. 9. 0. b. Is facile soluteque uerbis uolebat satis interdum a- cutas, crebras quidem certe sententias. pro Quin. 1. a. Qui ut summa haberem cetera, temporis quidem certe uix fa- tis habuit. id est, tamen. In V. 1. 4. 5. b. Hoc quidem certe ma- nifestum erit. et de Or. 1. 4. 7. b. Vobis quidem certe maio- ribus. In V. 2. 1. 0. b. et 1. 8. 1. b. et 1. 8. 2. a. Si minus, et c. illa quidem certe capiebantur. pro Cor. 6. 8. a. Sed si certorum hominum mentes nulla ratione placare possumus, uestros quidem animos certe confidimus esse placatos. quidem id est, tamen. Ep. 1. 0. a. Et tu me consiliario fortasse non im- peritissimo, fideli quidem et beneuolo certe usus es. de Pro. 7. 7. b. Quam sapienter non disputo, constanter qui- dem et fortiter certe. de Cl. 1. 6. 6. a. Volui id quidem effice- re certe. et 9. 4. b. Nunc quidem profecto Romae es. et Q. Fr. 2. 9. 5. b. Nunc quidem profecto. et Att. 1. 5. 8. a. Hoc qui- dem uerum est profecto. Acad. 2. 5. b. Noli mecum, qui hoc quidem certe tibi assentor, quamquam nihil mihi tam mi- rum uidetur, quam ista dici ab Antiocho quidem, maxi- me cui erant, quae paulo ante dixi, notissima. de Nat. 1. 3. a. Nihil sane ex me quidem audire potuisses. At. 1. 9. 8. b. Dri- sus enim certe uendere uult. de D. 1. 2. 2. b. Non sane hoc qui- dem mirabile. Attic. 1. 9. 5. a. Certe quidem negas te nosse, et c. de In. 2. a. Cupio quidem certe. At. 9. 2. b. Sine tuo qui- dem consilio, certe nihil. et 9. 6. a. Quintus filius suapte- pie sane, me quidem certe multum hortante. et 2. 5. 5. a. Quod quidem certe entar. Tusc. 1. 6. 7. a. Ne carere quidem igitur in mortuo est. l. A. 1. 8. 2. a. Habet quidem certe res- p. adolescentes paratos defensores. l. A. 1. 8. 6. b. Tu a coniugis bonae feminae, locupletis quidem certe, Bombalio pater fuit. Atqui certe. l. Atqui.

Quid ita. quam obrem. Antequam. 1. 9. 7. b. Ego ne ho- stis: quid ita? qui hostes interfeci.

Quid nam. l. A. 1. 6. 4. b. Quid nam hostes putarent. et Ep. 2. 3. b. Mirifice sum sollicitus, quid nam de provin- cijs decernatur.

Quid ni. de Or. 1. 3. 4. a. Quid ni, inquit, meminim? nunquam ego recepissim, nisi tu perdidisses. et pro Q. 1. 2. b. Erat, inquit, illarum partium, quid ni? qui. et c. l. V. 1. 2. 5. a. Quid ni iste neget? et Tusc. 2. 3. 0. a. Quid ni possum? Ep. 3. 5. b. Illud idem Pausania dicebat te dixisse, quid ni Ap- pius Lentulo, Lentulus Appio processit obuiam, Cicero Appio noluit.

Quid queris? Ep. 9. 7. a. Quid queris? nihil boni pra- ter causam. et 1. 9. 7. a.

Quid tum. sed quid. l. A. 1. 8. 7. b. Quid tum? et 1. 7. 4. a. Co- dant arma togae, quid tum? non ne cesserunt. et 2. 4. 8. b. At uti potest pro suo, quid tum?

Quies, etis. requies, tranquillitas, laxamentum, otium, uacatio, cessatio, remissio, finis. de Orat. 8. 5. a. Qui locis quies

1497

QV

quietis et tranquillitatis plenissimus fore uidebatur. Att. 1. 4. 7. a. Et ego excubo animo, nec parte ullam capio quie- tis. l. C. 1. 1. 9. b. Mors laborum aut miseriarum quies est. pro Pom. 1. 1. b. Nec eum labor ad quietem reuocauit. pro Cal. 4. 5. b. Quem non quies, non remissio delectarent. Of. 2. 1. a. Ioco uti licet, sed sicui somno et quietibus ceteris. de D. 8. 9. b. Quae ei secundum quietem uisa sunt. et 9. 1. b. Et ui- sum est in quiete inuenem. et c. pro Deiot. 1. 5. 0. b. Omnem tranquillitatem et requiem senectutis acceptam clemen- tiae tuae. de D. 9. 3. a. Si ad quietem te intraderit. et c. ibid. b. At qui moderato uictu quieti se tradiderit. et c.

Quiesco, seis, acquiesco, conquiesco, consisto, decum- bo de Nat. 5. a. Ipse dixit reuolat, ut ipse quoque quiescat, in eius locum succedat ex ijs quae acquiruntur. de Or. 1. 3. 0. a. Videtur enim quietari fuisse, nisi essent uacantes. Ep. 1. 6. 8. b. Cum de nobis certum sit, nos quieturos. Att. 1. 2. 5. a. Sed opinor quiescat, amicus, ne culpam nostram coarguamus. pro Pl. 2. 7. 8. b. Quae si uiginti quiessem dies, in aliorum con- sulum uigilantiam recedissent. ad Her. 4. 2. a. Quiesce tu, cuius pater cubito se emungere solebat. Att. 1. 2. 5. b. Gratissimum mihi est quod queris. Attic. 1. 0. 7. b. Aut si per tribunos ple- bis non patiaris, tamen quiescat rem adduci ad interre- gnum. pro Ccc. 1. 9. b. Potentia in hoc solo genere quiescat, quid agat, quomodo aggrediat, qua denique dignum profe- rat non habet.

Quiesce, tranquill. de Sen. 7. 9. b. Quiesce et elegan- ter acti atas.

Quies, ta, tum, tranquillus, compositus, constitutus. Quammoderate agitatus et fluctuans. de D. 1. 3. 9. a. Ut nun- quam liceat quietam mente consistere. Tusc. 2. 3. 1. b. Sic ani- mi quietus et placatus status conuenit. et pro Syl. 1. 7. 2. a. Tranquillo et quieto animo frui aliqua re. contra Rull. 8. 1. a. Vobis integris, quietis, et otiosis hominibus. Epist. 1. 4. 3. b. Nunquam per M. Antonium quietus fui. de Sen. 8. 2. b. Sermo quietus et remissus. l. C. 1. 0. 8. a. Quiesca resp. Turbata resp. de L. 1. 8. 1. a. Coelestium quieti dies. de Sen. 9. 4. a. Vitam otiosam et quietam sine ullo labore et con- tentione traducere.

Quilibet, quibus. ad Heren. 2. 2. a. pro S. R. 1. 9. b. Si aut causa criminis, aut facti suspicio, aut quolibet denique uel 4. 0. minima res reperitur, et c. de Fin. 9. 5. a. Sic uita agenda est certo genere quodam, non quolibet. de D. 1. 2. 3. b. Apud maiores nostros adhibebatur peritus, uic quilibet. et Ac. 1. 2. a. et ad Her. 1. 7. a.

Quin. ut non, cur non, qui uel quae uel quod non. Att. 1. 8. 0. a. Prorsus nihil abest, quin sim miserrimus. et Orat. 2. 2. 0. a. Abesse non potest, quin eiusdem hominis sit, qui in- probos probet, probos improbare. Attic. 1. 4. 3. b. Prae- tores autem cum, et c. abierit non longe, quin hoc a me decerni uelit. pro Dom. 2. 2. 7. a. Non quod dubitaretis, quin ab isto nihil iure esset actum. pro Flac. 1. 5. 9. b. Quis igno- rat, quin tria Graecorum genera sint? pro Syl. 1. 7. 5. a. Nul- lus locus est, quo in loco reip. nomen sit, quin eodem per- scriptum hoc iudicium peruenerit. Of. 3. 2. 9. b. Non praeter- mitta quin possum, et c. At. 2. 4. 5. a. Teneri non potui, quin tibi apertius declararem, etc. At. 7. 4. a. Non dubitabat Ze- no quin ab Aropagitis inuito Memmio impetrari non posset. pro Flacc. 1. 5. 4. b. Dubitabis quin hunc uenientes. pro Syl. 1. 6. 7. b. Hortensius non dubitauit quin P. Syllam defenderet. Attic. 1. 9. 5. a. Tamen facere non possum quin ad te mitam. et 1. 3. 2. a. Facere non possum ut ad te nihil dem literarum. et 1. 3. 2. b. de Or. 1. 1. a. Non possum quin exclanem, et c. contra Rull. 6. 7. a. Neque enim ullo modo

facere possum, ut non sum popularis. pro Pom. 7. b. Ruce- re illa non possunt, ut haec non eodem motu labefacta et coincidunt. pro Pom. 7. a. Non enim possunt, ut non, et c. de Fin. 8. 2. a. Dubium est quin faciamus, et c. de In. 7. 3. a. Non necesse est expectare, quin mox fiat. Epist. 3. 2. a. Non quin dissentiam, sed quod, et c. At. 1. 1. 7. a. Non quin rectum esset, sed quia, et c. In V. 1. 7. 8. a. Nemo esset quin hoc se au- disse diceret. Epist. 4. b. Nemo est quin existimet, et c. et 7. 8. a. Nemo est quin malis, et c. et 8. 5. a. Nemo nostrorum est, quin fecerit, et c. At. 1. 2. 8. b. Ut ne quis a me dies inter- mittatur, quin dem ad te literas. et 1. 2. a. Nullum intermi- si diem, quin, et c. In V. 2. 0. 0. a. Nego ullam gemmam aut margaritam fuisse, quin quaserit, in spekerit, abstulerit. de Or. 8. 5. b. Quis musicis penitus se dedit, quin compre- henderit, et c. Attic. 1. 1. b. Dies fere nullus est, quin hic Sa- trius domum meam uentit. pro Quint. 5. b. Causa nihil est, quin, et c. et 1. 0. b. Causa nihil dico, quin ita sit. de Or. 1. 3. 1. b. Quin prodixit? et de Somn. 1. 2. 7. b. Quin tu aspicias ad te uenientem patrem Paulum? et ibid. Quid moror in terris? quin huc ad nos uenire propro? Epist. 9. 9. b. Quin tu urges occasionem istam? Epist. 1. 3. 9. a. Quin ipsa iudicia non solemus tractare eodem modo. et 1. 0. 9. a. Quin hinc ipse euolare cupio. Epist. 3. 4. a. Quin nisi ego successi- for essem, te antea quam tibi successum esset, decessurum fuisse. l. P. 9. 2. b. Quin tu me uides, qui, et c. aliter, uide. de L. 1. 6. 6. a. Quin labebar longius, nisi me retinuissem. pro Mil. 1. 2. 0. b. Quin hoc tempore ipso, et c. Att. 1. 4. b. Quin mihi nunc consilium desit, et c. et 1. 4. 2. b. Quin ea ipsa non memini, et c. Epist. 1. 1. 2. b. Quin ego cum sauerem ei, et c. mihi uisus sum captus esse. de Orat. 9. 4. b. Adest enim fere nemo, quin acutus, et c. de Orat. 1. 1. 4. b. De musicis rebus non poterit quin dicat, hoc onere suscepto, recusare. Q. Fr. 3. 2. 3. a. De qua aqua et uia nihil praetermissi quadam epistola, quin enucleate ad te perscriberem. In A. 1. 6. 1. a. Ego nihil praetermissi, quantum facere potui, quin Pom- peium a Caesaris coniunctione auocarem. pro Mil. 1. 1. 3. a. Arbitrabitur non dubitaturum fortem uirum, quin cum suo periculo salutem reipub. afferret. pro Milon. 1. 1. 6. b. Quin sic attendite iudices, nempe haec est quaestio de inte- ritu Clodij, fingite animis, et c. pro Mar. 1. 3. b. Ve dubita- re debeat nemo, quin multos, si fieri posset, C. Caesar ab in- feris excitaret.

Quincunx, cis. de Sen. 8. 9. b. Ordines arborum in quin- cuncem directi, id est, ita ut terne ubique arbores sic posite sint, ut quincuncis notam, uel, quod idem est, aequalium la- terum trianguli formam faciant. Est autem nota quin- cuncis haec, V. quae si crebra ponatur, ut qua nota ipse aperte sunt, ea parte se uicissim respiciant aduersa, eos ordines de quibus hic agit Cicero (quos tam et Caesar, et Quintilianus, et Columella indicant) efficiet. Horum autem ordinum, ea est pulchritudo et gratia, ut in quan- cunq; partem spectes, recti esse uideantur: commoditas ue- ro, ut terrae succum arbores aequaliter trahant, columq; et uentos aequaliter accipiant.

Quindecies. l. V. 1. 2. 1.

Quindecimuir. Ep. 1. 1. 3. Celij.

Quinetiam. quin immo, atque etiam, quin, praeterea.

At. 1. 2. 3. a. Epistolam meam quodam perunlgata scribis esse, non fero moleste, quia etiam ipse multis dedi describenda. Att. 2. 1. 3. a. E quidem credibile non est, quatin scribam die, quin etiam noctibus: nihil enim somni. Ep. 9. 5. a. Delectatio nulla exiit, quinetiam misericordia consecuta est. Ep. 3. 4. b. Horum ego sermone non mouebam, quinetiam leuari me pu-

QV
 tabam, etc. Ep. 11. a. & 96. b. Neq; uero hac in causa modo, sed constanter sepe in senatu, quinetiam Marcello & Philippo Coss. Nonis Aprilibus mihi senatus est assensus, etc. At. 236. a. Quinetiam hoc ipso tempore multa in senatu, Att. 22. b. & 186. b. Quin etiam, si, etc. tamen, etc. de Cl. 190. b. Quinetiam meminim, etc. & de D. 80. b. Quinetiam memoria nostra, etc. de N. 4. a. Quinetiam obest plerumq; de Cl. 188. a. & Ac. 1. b. Quinetiam in maximis occupationibus, etc.
 Quingenus, na. At. 257.
 Quingentesimus, a. sum. pro Fl. 146. a. & I. A. 155. a.
 Quin immo, quinetiam. At. 7. b. Quin immo inter se leuiter distant.
 Quinquagesima, I. V. 172. b. 173. a.
 Quinquatrus, trus, dies Minerue sacer, sic dictus, quod quinto die post Idus, qui dies ater dicebatur, celebraretur. Ep. 198. a. Quinquatribus egi causam tuam, non inuita Minerua. & 24. a. Ita tumultuose conciones, ita molestae quinquatrus afferebantur.
 Quinquennialis, le. de Or. 15. a. b. Cum olympia uenisset, set maxima illa quinquenniali celebrata ludorum.
 Quinquennium. Att. 105. a. I. A. 165. a. de L. 185. b. Censores magistratum quinquennium habent.
 Quinquaginta, I. Decemprini.
 Quinquaginta, mis. quinq; remorum ordines habens nauis. I. V. 224. b. Certos homines in quinquaginta misit, qui eos dentes reportarent. & de Or. 99. a.
 Quinquaginta, ac. 34. a. contra Rull. 69.
 Quinquaginta, tus. de Pro. 77. b. & Attic. 135. b. In quinquaginta.
 Quinquies, I. A. 233. a.
 Quinilis, le. mensis Iulius, quod quintus esset a Martio, qui primus erat tum anni mensis. At. 224. b. Volo mensis Quintili in Graeciam.
 Quinus, a. um. I. P. 94. a. I. Binus.
 Quippe, nam, etenim, nempe, nec mirum, utpote. At. 92. a. Non me aliquid iurare possis, quippe res est in manibus, tu autem abes longe gentium. de Cl. 187. a. Non puto existimare te, ambitione me labi, quippe de mortuis. pro Dom. 238. b. Iam fateor, inquit, in Gabinium me nefarium fuisse, quippe uidetis, etc. I. A. 174. b. Haerebat nebulo, quod se uerteret non habebat, quippe in his ipsis temporibus dicebatur. de Fin. 53. a. Sol Democrito magnus uidetur, quippe homini erudito. de Or. 129. a. Leue nomē habet utraq; res, quippe leue enim est totū hoc risum mouere. & de Pi. 107. b. Quippe habes enim a rhetoribus. de Fin. 65. a. Epicurus ista uoluptatem interdū nimis etiā nouit, quippe qui testificetur, etc. pro S. R. 26. b. Coniunia cum patre non imbat, quippe qui, etc. & ad Br. 91. b. Quippe que, etc. At. 156. a. Visum te aiunt in regia, nec reprehendo, quippe cum ipse istā reprehensionē non fugerim. & de Fin. 99. a. Quippe cum Peripatetici, etc. de Leg. 157. a. Potes aut tu, etc. quippe cū, etc. Ep. 11. b. Multa de mea sententia quæstus est Cesar, quippe quod etiā Rauenna Crassum ante uisisset, ab eoq; in me esset incensus. pro Mur. 139. a. Dixisti quippe, iam fixū & statū est. pro Cec. 265. b. Recte igitur diceres, te resituisse, q; de N. 79. a. Quippe, inquit, uelleius, qui, etc. et pro Mur. 142. a. Quippe, inquit, tu mihi, etc. pro Mil. 110. b. Quippe si ille obuius futurus non erat. de in. 78. b. Quippe qua in lege scripta non sit. I. A. 184. a. Quippe qui iussit, etc. I. A. 183. b. Quippe cum uideret, etc. pro Mil. 108. a. Mouet me quippe lumini curie. Ep. 164. b. Nec retinuisse legionis, si uno lo-

QV
 co habuissent, ut pote cum singule cohortes quandam seditionem fecerint.
 Quirinalia, orum. Quirino, id est Romulo sacri dies atq; celebritas. Q. Fr. 308. a. & 314. b. Comitiales dies, qui Quirinalia sequuntur.
 Quirinus, ni. Romulus. I. Romulus.
 Quiritis, tum. populus Rom. I. A. 208. b. quater. pro Cec. 303. b. Non potest iure quiritium liber esse, qui in numero quiritum non est.
 Quiritus, as. fidem populi Rom. imploro. A. Sin. Epist. 164. b. Et illi misero quiritiati, cuius Romanus sum: responde, abi nunc, populi fidem implora.
 Quis uel qui, que, quod uel quid. que res. de Cl. 176. a. Licinius tolerabilis patronus, cuius orationes pueri legebamus, quas iam reperire uix possumus. de N. 20. b. Sunt multa, que paludibus existunt, que negemus esse. Or. 213. b. & pro Mar. 134. b. Quis omnium doctior Aristotele? Or. 199. b. Quis porro unquam Græcorum rhetorū, etc. pro Dom. 238. b. Quis eras tu? pro Q. R. 48. a. Considera quis quē fraudasse dicitur. de Or. 85. b. Quis aut dubiter, quis, etc. & ibid. Quis enim est, quis, etc. Tusc. 224. b. Si quis ad eum quid tale retulerat. I. A. 167. a. Si te in iudicio quis adducat. I. P. 82. a. Veror non qui sit, quis, etc. pro Cec. 291. b. Vt si qui me exire domo mea coegisset armis. & pro Syl. 173. b. Ne qui forte, etc. At. 117. b. Nisi qui ut tu scis parthicus casus extiterit. Or. 216. b. Si numerus orationis quæritur qui sit, omnis est. de Fin. 105. a. Alienū est à sapiente non modo iniuriā cui facere, uerum etiā nocere. & ibi. Ne cui falso assentiamur. Ep. 2. a. Regis causa si qui sunt qui uelint, qui pauci sunt, omnes rem ad Pompeiū de ferri uolūt. pro Mar. 131. b. Si diligenter, qui uir ille fuerit, consideraris. Ep. 146. b. Talē igitur te esse oportet, qui primū te distungas, etc. Ep. 105. a. Fac que ego sum, esse te. I. V. 205. a. Is se illū, qui non est, simulat. Ep. 74. b. Si nos ijs sumus, qui esse debemus. pro Dō. 231. b. Nec sum tam insolens, qui Iouē esse me dicam. Ep. 68. b. Neq; enim tu is es, qui, quis sis nescias. Att. 213. b. Ac uellē quidem esse me, qui esse debeā. I. A. 198. a. Diuidebat egros quibus et quos uolebat. Or. 216. a. Quos aut numeros cum quibus misceri oporteat, nunc dicendū est. Or. 101. a. Patria, cuius rei tanta nis est, ut, etc. Ep. 72. a. Officio tamen esse functus amicissimi, quē me tibi esse existimes uelim. Q. Fr. 320. a. Condidissem qui illū oderunt. i. eos qui, etc. Of. 8. b. Nego ius esse qui miles non sit, pugnare cum hoste. At. 215. a. Qui decē legati Mummio fuerūt, Polybius non nominat. pro Syl. 185. a. Quæ prima innocētis mihi defensio est oblata, suscepi. At. 151. b. Quos pueros cum Mario miserat, epistolā mihi attulerunt, hoc exēplo, etc. At. 221. b. Ad Cesarē quā mihi epistolā, eius exemplum fugit me tum tibi mittere. Attic. 197. b. Quibus de rebus ad me scripsisti, quoniam ipse uenio, coram uidebimus. pro Cecin. 285. a. Qui de re uere decertare oportet armis, non contende re. de Or. 99. b. Quis, qua re inter eos centum uiri iudicant? pro Q. R. 53. a. Quæ de re iudex fuisse, testis esse. de Fin. 64. a. Nisi inter quos differitur conuenit, quid sit, etc. pro Ar. 188. a. Quæ iacere in tenebris omnia, nisi lite rarū lumen accenderit. Antequā. 193. b. Cum à quibus debeā retineri, reiicere instituant. Postq. 206. a. Neq; solū id dixit, sed quos cōmodum fuit compellat. & 210. a. Vb agerentur grati, e. qui ē municipijs uenissent. de D. 116. b. In equiniliū misit, qui afferat agnum, etc. At. 212. a. Magis doleo me non habere cui tradam, quā habere qui uat. de Clar. 183. a. Oratio pro lege Varia que inscribitur. pro

QV
 pro Dom. 223. a. Dico legē istam, quam uocas, non esse legem. In Hor. Quero non quibus rebus intendā animū, sed quibus uenitā. pro S. R. 45. b. Non eandē auctoritatem habent aduersaria, quam tabule. At. 127. a. In eadē opinione sui, qua reliqui omnes, te, etc. pro S. R. 44. a. Homines ista auctoritate præditi, qua uos estis. Q. Fr. 300. a. Tua que fuit cupiditas tanta nescio. Ep. 173. b. Quæ enim prudentia es, nihil te fugit. & 200. b. Quod tuum est iudicū de hominibus. & 231. b. Quæ tua natura est. & 50. b. Qui tuus est amor. & 122. b. Quod maximum est. & 124. a. Quod solet fieri. de Som. 130. b. Quod autē motum afferit alicui, quod ipsum agitatur aliunde, quando finem habet motus, finem habeat necesse est. At. 90. a. Quod illum soleo hortari. & Q. Fr. 299. a. Sed quid ego te hæc hortor? pro Q. 7. a. Quod est hoc iudiciū? & 5. b. Nisi tu, quod esset tuum ius & officium potestatis, docuisses. I. V. 224. a. Tu cogita quod hoc genus præclandi. Att. 124. b. Respondit se, quod in nimis haberet, nescire quo loci esset. de Or. 88. a. Quid in Numa Pompilio: num quod eloquentia uestigiū apparet? de Orat. 113. a. Quid est, inquit, Catulle Cesar, ubi sunt qui Antonij Græcē negant scire? pro Dom. 220. a. Quid? sacra Clodia gentis cur intulerit, quo l in te est? I. A. 168. b. Velim mihi dicas, L. Tarsutius qua facie fuerit? qua statura? quo municipio? qua tribu? Ep. 3. b. Quem ego ipsum cum audio, etc. & ad Heren. 29. a. Quis istos? Ep. 256. a. Cui quidem ego amor, etc. & ibid. Quo tamen ipso, etc. I. V. 110. b. A quo mea uoluntas longissimē abhorret: id est, à qua re. & Ep. 84. a. In quo: id est, in qua re. & 18. a. In quo: id est, in qua parte. Epist. 23. a. Ex quo uereor ne, etc. At. 16. a. Nihil mihi nunc scito tam deesse, quā hō minem eum, qui cum omnia communem. & ibid. Repere uire ex magna turba neminem possim, quo cum iocari liberē possim. Ep. 77. a. Tamen nemo erat, qui cum esse sem libentius. & ibi. Pleriq; eorum quibus eum uiuio necessarii. Off. 74. a. A quis malē pugnatum est: id est, à quibus. ad Her. 10. a. Oportet ne de ea re iudicium fieri, que res in iudicium non uenerit. de D. 112. a. Num igitur aut a ruspex, aut augur, aut uates quis, aut somnians? & c. ad Her. 9. a. Num que abrogatio? & 7. b. Num qui strepitus exauditus sit. de Fin. 49. b. Quis enim est tam inimicus, etc. qui spernat, etc. qui dicat, etc. At. 93. b. Sed illū eum futurum esse puto, qui esse debet. & 97. b. Quæ tua prudentia & temperantia est: id est, stantia.
 Quis nam, de in. 62. a. Quæstuit ab eis, quas nam uirgines formosas haberent.
 Quisquam, aliquis. pro Q. 8. a. Pecuniam si cuiquam fortuna ademit, aut, etc. Off. 7. a. Si cōstitueris te cuiquam aduocatum esse uenturum. At. 98. b. Neuter quonquam omnium pleris facit quā me. Ep. 130. a. Vel alie quæpiam rationes. Tusc. 194. a. Aliquod quodpiam membrum. de N. 77. b. Si grandē quippiam nocuit.
 Quisquam, aliquis. I. V. 229. a. Tetrrior hic tyrannus Syracusis fuit, quā quisquam superiorum. Ep. 8. a. Magnitudinem animi tui ne in se te cuiquam iniuria. de Or. 126. a. Magis etiam quā quonquam aliorum. pro Q. 47. b. Est ne quisquam omnium mortalium, de quo melius existimes? I. V. 251. a. Quisquam omnium mortalium hoc faciat? & 132. a. An hoc dubitabit quisquam omnium? At. 138. a. Quæquam tu illa putas fuisse.
 Quisquis, quæq; quodq; uel quoduis. de N. 31. b. Principatus, quo nihil in quodq; genere potest esse præstantius. de N. 37. b. Ceteræ naturæ suis seminibus quæq; gignuntur. Ep. 17. a. Ego quid ad te tuorum quisq; necessarium

QV
 scribat, nescio. de Fin. 130. a. Sua cuiusq; animantis natura est. de Opt. 243. a. In ceteris suis est cuiusq; certus somus. de Fin. 130. b. Quod comprehenditur suis cuiusq; sensibus. de N. 60. a. Quum suo cuiq; iudicio sit utendū. in Sal. 247. b. Elogium Claudij & Pisonis, quo usus est quisq; eorū. Off. 30. a. Pictores et poetæ suū quisq; opus à uulgo cōsiderari uult. Postquam. 198. a. Nihil dulcius hominū generi à natura datum est, quā si cuique liberi. de Som. 130. b. Sed mens cuiusq; is est quisq; nō ea figura, quæ digito demonstrari potest. Off. 49. b. Vt ciuias sit libera. et nō sollicita siue rei cuiusq; custodia. de Am. 104. b. Satis superq; est sibi suarum cuiq; rerū cura. pro Sest. 26. b. Hæc qui defendunt optimates sunt, cuiusq; sint ordinis. de D. 126. b. Signifer orbis unaqueq; pars alio modo mouet cœli, perinde ut quæq; stelle in his partibus sunt quoq; tempore. I. A. 188. a. In sortitione prouinciarum quæ cuiq; apta erat, ea cuiq; obuenit. Epist. 78. a. Vt siue quæq; fortunæ maxime pœnitent. de Fin. 130. a. Scientiam suam cuiusq; artis esse. Off. 66. a. Quid quæq; cuiq; prestare oporteat. de Am. 106. b. Amicitiarum sua cuiq; permanet stabilis & certa possessio. de Or. * Per multos excellentes, in quoq; genere uidebis. de Orat. 95. b. In quo quisq; artificio excellit, in suo genere Roscius dicitur. de Fin. 135. b. Cuiusq; partis natura est in corpore & in animo sua quæq; uis est. de Or. 70. b. Quancunq; rem à quoq; cognoueris, de ea melius dicet, quā, etc. de Nat. 77. a. Edixit ut quod quisq; à sacris haberet, in suū quodq; sanū referret. At. 7. a. & pro Plac. 166. a. Quotus enim quisq; est, qui optimi & amplissimū cuiusq; hominis auctoritatem magni putet. de Clar. 173. b. Multos nobiles quod quisq; potuisset in illam orationem contulisse. Or. 216. a. Dicendum est, quibus orationis generibus sint quiq; accommodatissimi: id est, numeri. contra Rul. 65. b. Huic malo pro se quisq; nostrum mederi debemus. Off. 5. a. Ex quo quia suum cuiusq; sit, eorum quæ natura fuerant communia, quod cuiq; obigit, id quisque teneat. de D. 166. b. Quæ cuiq; obigerit hostia, id habet aliquid diuini. & ibi. Quæ cui ducatur fors.
 Quisq; cum cōparat. superlat. & ordinem significatibus nominibus. pro Q. R. 50. a. Quo quisq; est ingenitior, hoc docet laboriosus. de N. 60. b. Primum quidq; uideamus. At. 120. a. Infimus quisq; propēsus in alteram partē. de Or. 137. b. Vt quæq; eorū minimum putat, ita cum primum uolunt dicere. de Fin. 138. a. Vt quisq; optimē natus institutusq; est, etc. de Fin. 81. b. Optimū quicq; rarissimū est. Ac. 41. b. Recētissima quæq; sunt correctā & emendatā maxime. Tusc. 164. b. Sed nescio quo pacto doctiss. quisq; cōtenuit. de in. 84. a. Grauisima quæq; causa uehementissimē necessaria est. de Or. 94. b. Vt quisq; optimē dicit, ita maxime dicendi difficultatē timet. Ep. 61. a. Tertio quoq; uerbo orationis siue me appellabat. pro R. P. 128. a. Modo nobis inspectantibus in iudicio Gabinij, tertio quoq; uerbo excitabatur. I. V. 136. b. Quinto quoq; anno Sicilia cæsetur. & I. P. 81. b. & At. 94. b. Tricesimo quoq; die. Off. 30. a. Veri etiā poetæ suū quisq; opus à uulgo cōsiderari uult.
 Quisquillæ, arum. sordēs. Att. 12. a. Calus & spongia & ceteræ huiusmodi quisquillæ. & pro Sest. 22. b.
 Quisquis, de Cl. 188. a. Plus enim attulit, etc. quisquis est ille, si modō est aliquis, quib, etc.
 Quisquis, quilibet. de Clar. 185. a. Tantū detraxit, quam tum non quiuis unus ē populo, sed existimator, doctus & intelligens possit cognoscere. pro Cecin. 296. b. Si tu solus aut quiuis unus impetū in me fecisset. & ibi. a. Aut colonus, aut cliens, aut quinis, qui, etc. in Sal. 272. a. Vt ludent

ius sus, cum quomus uoluntari. pro Q. 15. b. Quinis ut per-

Att. 12. a. Ipse ne quod incidere, reuerti For-

Att. 11. 9. a. Quo igitur haec spectat oratio. de Orat. 1. 51.

Att. 11. 7. a. Ego me ducenti in ciuili bello, quoad de

Att. 11. 4. b. Tu tamen ue-

Att. 11. 3. b. Quoad longissime potest mens mea respicere spa-

Att. 11. 2. b. Quoad si non, tamen, etc.

creuit, etc. de Am. 1. 10. 0. 4.

Quocumq; tempore, quoad tempore.

Quod dicitur, quo. I. V. 2. 23. a. Vrbs, quae quod in ea for-

Att. 11. 9. a. Quo igitur haec spectat oratio. de Orat. 1. 51.

Att. 11. 7. a. Ego me ducenti in ciuili bello, quoad de

Att. 11. 4. b. Tu tamen ue-

Att. 11. 3. b. Quoad longissime potest mens mea respicere spa-

Att. 11. 2. b. Quoad si non, tamen, etc.

Quod si ipsi neq; attingere, etc. tamen, etc.

Quo magis, ut magis. de In. 7. 8. b. de N. 6. 3. b. Quo ma-

Quo minus, quo fecimus, ut non. de In. 7. 8. a. Att. 23. a. 10.

Quomodo, quo pacto, quemadmodum, qua ratione,

Quoquo, quocumq; contra Rul. 8. 0. a. Hic ager quo-

Quoquomodo, quomodo, quocumq; modo, quacumq;

Quoquomodo, quomodo, quocumq; modo, quacumq;

Quoquomodo, quomodo, quocumq; modo, quacumq;

Quocumq; modo postulabit, causam causa dicere. Ep. 23. 8.

Quondam, quodam tempore, fuit quoddam tempus

Quoniam, pro eo quod quando. Tuf. 1. 73. a. Qui fir-

Quo pacto, quomodo, quemadmodum, de In. 6. 7. a.

Quoquo, quocumq; contra Rul. 8. 0. a. Hic ager quo-

Quoquomodo, quomodo, quocumq; modo, quacumq;

Quoquomodo, quomodo, quocumq; modo, quacumq;

Quoquomodo, quomodo, quocumq; modo, quacumq;

Quoquotempore, quandomcumq; Att. 136. a. Aduentus noster illi, quoquo tempore fuerit, erit gratus.

Quorsum, quod, ad quid. Tuf. 160. b. Quorsum igitur haec spectat oratio? Epist. 181. b. Quorsum igitur haec oratio longior? quia, etc. de Or. 151. a. Quorsum igitur haec spectat tam longa, et tam alte repetita oratio? I. A. 223. a. Quorsum haec omnis spectat oratio? Post. 198. b. Quorsum igitur haec disputatio? quorsum? ut, etc. de N. 71. b. Vestri haec confirmant, interpretando quorsum quicque pertineat. At. 51. b. Verebar quorsum id casurum esset. Att. 113. b. Haec intelligentur, quorsum euasura sint. pro Q. R. 52. b. Quorsum recidat responsum tuum, non magis noper laboro. Att. 145. a. Videamus illius rationes quorsum fluant. At. 153. a. Videamus hoc quorsum euadat. de L. 156. b. Quorsum tandem aut cur ista queris? 168. b. Sed quorsum haec pertinent.

Quot, At. 59. b. Qui tot annos quot habet, designatus consilii fuit, nec fieri Cof. potuit. Orat. 201. b. Quot oratorum genera, etc. totidem orationis sunt. de Or. 121. a. et 163. b. Si in personis ponitur, quot homines, tot cause. Tuf. 174. b. Cras autem quot dies erimus in Tusculano, agamus haec. Ac. 11. a. In his quale sit id quod percipi possit, totidem uerbis, quot Stoici. Tuf. 166. b. Quot, quantas, quam incredibiles calamitates hausit.

Quotannis, singulis annis, omnibus annis, in singulis annis. de N. 46. a. I. V. 135. a. Siculi ex censu quotannis tributa conferunt. et Or. 211. a.

Quotenus, a, um. At. 197. b. Is opinor ita partes fecit in ripa, nescio quotenorum iugerum, ut certa praecia consistueret.

Quotidianus, a, um. communis, assiduus. Ep. 2. a. Nam cum in sermone quotidiano, tum in senatu palam sic egit causam tuam. etc. Luce. Ep. 70. b. Tu non intelliges, te querelis quotidianis nihil proficere? de Or. 105. a. Praebere alicui uictum quotidianum in Prytaneo. Tuf. 242. b. Quotidiano cultu atq; uictu. de Orat. 101. a. In usu quotidiano, et in usu quodam communi. I. V. de In. 80. a. et de Or. 101. b. In sermone quotidiano. de Orat. 160. b. Vulgaris, quotidianus, peruagatus. Att. 131. b. Non dubito quin tibi odiose sint epistole quotidianae. Att. 284. b. Audire alicuius de te, non solum usitatum, sed etiam quotidianum est. de Fat. 140. b. Primo illa quae erant quotidiana, et quasi legitima nobis, de pace dicta sunt. I. P. 93. a. b. In hac quotidiana assidua urbana uita.

Quotidie, singulis diebus, in dies, in singulos dies. Att. 71. a. Quotidie, uel potius in singulos dies, breuiore litteras ad te mitto, pro Dom. 236. a. Cum mihi summa et quotidie maiora praemia in rep. fore putabas. Epist. 85. a. Me quotidie Caesar magis amplectitur. Q. Fr. 323. b. Comitiarum quotidie singuli dies tollitur obnunciationibus. I. A. 153. b. Quotidie magis magisque perdit homines minabantur. ad Brut. 289. a. Obdurecunt quotidie magis boni uiri. et Att. 188. b. Et id quotidie magis. Q. Fr. 319. b. Quod scribis te a Cesare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo. pro Cal. 37. b. Lex, quae de seditionis ciuibus quotidie queri iubet: id est, quocumq; die, etiam festis diebus.

Quoties, uel quotiens, pro Mil. 109. a. I. V. 138. a. Verum quoties et quod nominibus auferes? et de Or. 107. a. Toties quoties praescribitur. I. C. 100. b. Quotiens iam, quotiens iam tibi extorta est scia ista de manibus? Ep. 6. a. Quoties mihi certorum hominum potestas erit, etc. et 99. a. Toties, etc. quoties, etc.

Quotiescunq; quocumq; tempore, quandomcumq; I. C.

Quotiescunq; me petisti, per me tibi obtulisti, pro Dom. 227. b. et de Or. 121. a. Senatus quotiescunq; et c. toties, etc. pro Sest. 28. b. Is quotiescunq; me uiderit, ingenium miset. Epist. 16. a. Sed quocumq; tempore mihi potestas tui praesentis fuerit, etc.

Quotquot, Epist. 178. b. Peream, si te omnes, quotquot sunt, ferre poterunt. de In. 80. b. Si duae leges, si plures aut quotquot erunt.

Quotus, a, um. de Or. 161. a. Quotus enim quisq; est, qui teneat artem numerorum ac modorum? et At. 7. a. Quotus enim quisq; qui epistolam paulo grauiore ferre possit. et de Nat. 17. a. Quotus enim quisq; formosus est? Tuf. 177. a. Quotus enim quisq; philosophorum inuenitur, qui sita moratus ut ratio postulat. pro Fl. 166. a. Quotus enim quisq; est, qui hanc in rep. sectam sequatur? pro Pl. 272. b. Quotus enim quisq; disertus? quotus quisq; iuris peritus? de D. 119. a. Quota enim quaeq; res euenit praedicta ab his? I. V. 179. b. Quotus erit iste denarius, qui non sit de ferendus? id est, an bini, uel terni, uel deni. At. 144. a. Sciebam enim de quoto anno, et quantum in solo solere quae rere. pro Lig. 141. a. Quotus enim istud quisq; fecisset ut, etc. item. At fuit sama, quotus quisq; eam effugere potest in tam maledica ciuitate? ad Her. 21. b. Ne quando perturbatione ordinis impediatur, quo secius quoto quoq; loco libebit, posimus, etc. et 22. a. Vt in quamlibet partem quoto quoq; loco libebit, posimus, etc.

Quousq; quamdiu, quem ad finem, quoad, quatenus. At. 12. b. Quousq; inquit, hunc regem feremus? 248. a. Quousque ludemus? et b. Quousq; in quies? quoad erit integrum, erit autem usque dum ad nauem. de Som. 128. a. Quo usq; inquit ille, quousq; humi defixa tua mens erit? I. C. 97. b. Quousq; tandem abutere Catilina patientia nostrat? pro Flac. 160. b. Quousq; negociabere? pro Plan. 257. a. Quousq; ista dicis?

Litera. Orat. 212. a. Ex usu dicunt et rep. quod in altero uocalis excipiebatur, in altero erat asperitas, nisi litteram sustulisset. Epist. 35. a. Ex ratione itineris de D. 128. b. Demosthenem scribit Phalerus, cum se dicere nequiret, exercitatione fecisse, ut planissime diceret.

Rabide, furenter, rabiose. Tuf. 231. b. Omnia rabide appetens, cum in explebili cupiditate.

Rabidus, a, um. rabiosus, furens. In Ar. Vel toto spiritans rabido de corpore flammam. et ad Her. 39. b. Iste aspectu rabido circumspiciens huc et illic.

Rabies, ei, furor. In Sal. 273. a. Quod ista inusitata rabie petulant in uxorem meam inuasisti. et Tuf. 204. a. Hecubam putant propter animi acerbitatem quandam et rabiem fingi, in canem esse conuersam. Tuf. 220. b. Neque eos existimet sine rabie quicquam fortiter facere posse.

Rabiose, rabide, furiose. Tuf. 219. b. Nihil ne in ipsa quidem pugna iracundie rabio fere fecerit. Leniter, quiete.

Rabiosulus, a, um. Ep. 102. b. Primas illas rabiosulas sat fatuas delisti.

Rabiosus, a, um. rabidus. Tuf. 219. b. Vide ne fortitudo minime sit rabiosa, sitq; iracundia tota leuitatis.

Rabula, lae. causidicus rabiosus et ineptus. Or. 201. a. Non enim declamatorum alicuius de ludo, aut rabula de foro quacrimus. et de Or. 102. a. Non enim causidicum nescio quem,

quem, neq; proclamatorem aut rabulam conquirimus. de Clar. 180. b. Rabulae, qui et indocti plane, aut inurbani aut rustici fuerunt.

Radians, tis. radiatus. In Arat. Stelle sub pedibus frae radiantis aquiri. Or. 211. a. Hoc motu radiantis etesiae in uada ponti.

Radiatus, a, um. radians. de D. 89. b. Orbis flammis radiatus. Accij. de Or. 157. b. Lumen radiatum. Ennij.

Radicatus, stripitus. de N. 25. a. Epicurus ex animis hominum radicatus extraxit religionem. et de Finib. 70. a. Tollere atq; extrahere aliquid radicatus. Tuf. 172. b. Hanc excutere opinionem mihi met radicatus uolui. pro Dom. 220. a. Radicatus euellere omnes actiones alicuius.

Radicula, lae. quam raphanum uulgò uocant, aut parua radix. de D. 136. b. Draco radiculam in ore frenans, etc.

Radius, dij. luminis quasi iaculum. de Fin. 141. b. Ut stelle in radio solis, sic bona corporis in uirtutum splendore ne cernuntur quidem. In Ar. Et quantum radios iacimus de lumine nostro. de Vn. 198. a. Globosum, cuius omnis extremitas paribus a medio radijs attingitur.

Radius. Geometrae instrumentum, seu uirga, qua lineas ducit. Tuf. 241. a. Humilem homunculum a puluere et radio excitabo: id est, Archimidem.

Radix, cis. stirps. de Fin. 123. a. Videmus ea quae terrae gignit, corticibus et radicibus ualide feruari. Off. 41. a. Vera gloria radices agit, atq; etiã propagatur. Tuf. 197. a. Non solum ramos amputare miseriarum, sed etiam radicem fibras euellere. et ibi ita sunt stirpes alte stultitiae. pro Cal. 40. a. Nisi tot uitiorum tanta immanitas quibusdam uirtutis radicibus niteretur. I. A. 193. b. Virtus est una altissimis defixa radicibus, quae nulla unquam ui labefactari potest. et Brut. 287. b. Malum, quod fundamentum et radices habeat altiores. At. 165. a. Nam habent suas radices, quas tamen euellere, si possem. contra Rul. 29. b. In Mafsaici radicibus. et Antequam. 196. b. In radice pallatij.

Rado, dis. abrado. de Leg. 182. a. Mulieres genas ne radunt, pro Quint. R. 48. a. Qui capite et supercilijs semper est raris.

Ramulus, li. de D. 105. b. Ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum recidisse.

Ramus, mi. de Orat. 159. a. In arboribus truncus, ramus, folia. In Arat. Denudat folijs ramos et cortice truncos. pro Cec. 296. b. Qui praetercuntes ramum defringent arboris.

Rana, nae. de N. 51. a. Ranae marinae dicuntur sese obuere arena solere. At. 246. a. Rana enim p̄rōp̄ēuoūp̄.

Rancidus, a, um. putridus. I. P. 94. a. Caro subrancida.

Ranunculus, li. rana. Ep. 104. a. de D. 83. a.

Rapacitas, tis. cupiditas rapiendi. pro Cal. 40. a. Quis in rapacitate auarior?

Rapax, cis. praedo. I. P. 93. b. Iste crudelis olim furunculus, nunc uero etiam rapax. et Sal. in Cic. 271. a. Manus rapaces. I. V. 148. b. Furent aliquem aut rapacem accusari. de Am. 105. b. Nihil est appetentius similitum sui, nihil rapacius quam natura. de N. 64. b. Europam Lybiamq; rapax ubi diuidit unda.

Rapide, uelociter. Or. 208. b. Quod cum rapide fertur, sustineri nullo modo potest. de Leg. 170. a. Rapide dilapsus.

Rapidus, a, um. uelox. de Fin. 64. b. Nusquam orationem rapidam coerces.

Rapina, nae. furtum quod per uim fit. I. C. 106. a. Nihil cogitant nisi caedes, incendia, rapinas. et Off. 44. a. Atq;

etiam largitionem sequuntur rapinae. Epist. 188. a. Spes praede ac rapinarum. Ep. 138. a. Si qua uis, aut si quae rapinae fieri ceperint.

Rapio, pis. uoco, praedor, traho, abripio. Off. 3. a. Cum utilitas ad se rapere, honestas contra reuocare uidetur. Ep. 99. a. Esse diu aliquod rapias, ad nosq; recurras. I. C. 102. a. Quod te ista tua cupiditas effrenata rapiebat. Off. 40. b. Cum aliqua bis ampla et honesta res obiecta est, totos ad se conuertit, et rapit. et de Fin. 64. b. Cum fertur quasi torrens oratio, multa cuiusq; modi rapit, etc. de D. 103. a.

Et ad diuinarum rerum cognitionem cura omni studioq; rapiuntur. de Ar. 256. b. Ad quem metum si deorum montis non duceremur, tamen ipsi nostro sensu coniecturaq; rapemur. Off. 56. a. Detrahere aliquid alteri, et rapere ad se comoda alterius. I. P. 92. a. Cupiditate caeca praede ac rapinarum rapi. de L. 178. a. Opinionibus uulgi rapimur in errorem. pro Pom. 7. b. Classis quae ad Italiam studio inflammato rapetur. Off. 330. b. illum hostem accersitum ad bona populi Rom. rapienda. I. A. 193. a. Sed spes rapiendi atq; praedandi caecat animos. Ep. 198. b. In Graeciam desperata libertate rapiebat. Tuf. 230. b. Cum ceteri uirtutes ad tortorem rapiuntur. de Or. 130. b. Vita coru, qui ob facinus ad supplicium rapiendi uidentur. Off. 20. a. Quae homine huc et illic rapit. Off. 40. b. Ad quas pleriq; inflammati auditate rapiuntur. I. A. 172. a. Latrones tantum habent, quantum rapere possunt. contra Rul. 88. a. Marianus tribunus pleb. qui nos Syllanos in inuidiam rapit. ad Her. 2. a. Rapere aliquem in odium. de Finib. 94. a. Cum de rebus grandioribus dicas, ipse res uerba rapiunt.

Ep. 261. a. Cum Caesar amentia quadam raperetur. Epist. 165. b. Rapere consilium alicuius in contrariam partem. Rapserit, pro rapuerit. de L. 174. a. Raptim, cursum, subsistens (ut aiunt) operis. At. 28. a. Haec scripsi raptim. et pro Dom. 241. b. Cum ille ageret raptim et turbulente illam rem. ad Her. 40. a. Iste se raptim domum suam conficit.

Rapto, as. pro Dom. 225. a. Vxor mea quam uexauis, raptam, omni crudelitate lacerauis. et Tuf. 171. a. Quod iugo curru raptari.

Raptus, a, um. pro Sest. 28. a. Euerfa domus est, distipati liberi, rapta coniunx.

Raptus, tus. stuprum. I. V. 225. a. Raptus uirginis. Tuf. 225. a. Quis de Ganymedis raptu dubitat quid poeta uelint?

Raritas, tis. de N. 53. b. In pulmonibus inest raritas quaedam, et asimilis spongij mollitudo.

Raro, insolenter, non sepe, minus sepe. ad Her. 19. a. pro S. R. 24. b. Hoc maleficum ita raro extitit, ut si quando auditu sit, portentis ac prodigijs simile numeretur. de In. 51. b. Deinde id euenire uulgò solet, an insolenter et raro.

Rarus, a, um. quotus, paucus. de Som. 129. b. Vides habitari in terra rarum et angustis locis. de Am. 108. b. Quae igitur in utraq; re constantem se praesentit, huc ex maxime raro hominum genere iudicare debemus. de Fin. 81. b. In omni re optimum quidq; rarissimum est. de Am. 111. a. Omnia praecleara rara. de In. 97. b. Oportet autem animaduertere, ne cum aliter multa fini iudicatis, solitarium aliquid aut rarum iudicatum afferatur. Top. 226. b. Rarum, singulare. (Vulgare.)

Rarus, a, um. abrasus. pro Q. R. 48. I. Rado.

Ratio, onis. consilium, mens. (Libido. Off. 20. b. Duplex est enim uis animorum atq; natura: una pars in appetitu posita est,

est, que est Græca ἄρα que hominem huc et illic rapit: altera in ratione, que docet et explanat, quid faciendum fugiendum sit, ita fit ut ratio præstat appetitibus uero obtemperet. de N. 53. a. Ratio est, que præstat omnibus. de L. 272. b. Omnia que rationem habent, præstat ijs que sunt rationis expertia. de N. 73. b. Motus celer cogitationis, ac cuncta solertia, quam rationem uocamus. Ac. 7. b. Ratio quasi quædam lux lumenque uita. et Tuf. 185. b. Domina omnium et regina ratio. de Sen. 9. 1. a. Mens, ratio et consilium in senibus est. et pro Quint. 9. b. Rationi ac consilio locum dare. de Cl. 172. b. In mundo et mentem et rationem inesse. de Leg. 159. b. Lex est mens ratioque prudentis. et ib. Lex est ratio summa insita in natura. et ib. Eadem ratio cum est in hominis mente confirmata et confecta, lex est. de D. 126. a. Quibus in rebus non ratio et consilium, sed temeritas et casus ualet. de Ar. 244. a. Iracundi longius digredi, quam sapientis hominis cogitata ratio postulat. Off. 16. a. Exerendum est corpus et ita efficiendum, ut obedire consilio rationis, possis in exequendis negotijs, et in labore tolerando. de N. 64. b. Homo habet sensum, et rationem, et orationem. Top. 226. b. Expers rationis. Ratione utens. Off. 3. a. Homo qui ratio nis est particeps, per quam consequentia cernit, principia et causas rerum uidet, earumque progressus quasi antecessiones non ignorat, similitudinesque comparat, rebusque præsentibus adiungit atque annexit futuras. de N. 73. b. Quem admodum ratione recte fit, ita ratione peccatur. et ibid. multa de ratione.

Ratio institutum, uia, modus, quid sequeris, quam rationem sequeris? pro Cl. 31. b. Te oro ut mihi ratione ostendas iudicij corrumpendi. At. 191. b. Inire ratione faciendi aliquid. et 225. b. Ea ratio edificandi inuitur. et c. Ep. 165. a. Rationem in eo. Off. 4. 1. b. Pecunia querende non solum ratio est, sed etiam collocande, que perpetuos sumptus suppeditet. pro Pl. 267. a. Ratio quam in decernendo secuti sumus. Off. 4. 2. b. Duplex est orationis ratio, quarum, et c. At. 6. a. Due epistole in eadem rationem scripte. de Or. 22. b. Rationem bene uiuendi hominibus dare. Or. 207. b. Omnia que ratione docentur et uia. pro Q. 4. b. Modo et ratione omnia facere. et ib. Recte atque ex ordine aliquid fieri. Ep. 57. a. Itaque eam partem que ab exquisita quadam ratione et doctrina proficiscitur, non attingam. pro R. P. 128. b. Augere rem bonis et honestis rationibus. Off. 69. a. Hoc ego nihil utilius inuenio, cum ad ueritatem cepti reuocare rationem. et 27. b. Ut incipiendi ratio fuerit, ita desinendi modus. Off. 30. a. Cynicorum ratio est inimica uerecundie. I. V. 236. a. Hec eadem nunc ab illis defensionis ratio uiaque tentatur. Q. F. 298. a. Ea nostra ratio est, ut omnes boni sciant, omnes improbi oderint. Ep. 33. a. Tua ratio postea est commutata. et ib. Ego tibi meum consilium exponam. et 144. b. Nunc alia ratio est omnium rerum. de Orat. 120. a. Oratorie facultatis tres sunt rationes: una, et c. altera, et c. tertia, et c. pro Quint. 14. a. Quæro, cur nemo ex tot creditoribus alijs ad istam rationem accesserit. pro Dom. 116. a. Nonnulli illam rem ad illam rationem coniecturamque reuocabant. Antequam. 195. a. Qui nouam rationem suscitant, ueteres maiorum obtulerunt laudes. I. C. 106. a. Diuersa Catiline studia in dissimili ratione. pro Flac. 155. b. Nisi mihi totam rationem omni et personarum genere et literarum explicaueris. Postquam. 203. a. In officio persoluendo dissimilis ratio pecunie debite est. pro Fl. 170. b. Pergami non multum auri ratio constat. pro S. R. 22. a. Sylla pacis constituit

de rationem et belli gerendi potestatem solus habet. de Cl. 188. b. Cesar rationem adhibens, consuetudinem uitiosam emendat. et 189. a. Cesar splendendam quandam et minimam ueterariam dicendi rationem tenet. pro Dom. 243. a. In utendo ratio, in carendo patientia expectanda est. pro S. R. 19. a. Non modò ignoscendi ratio, sed etiam cognoscendi consuetudo de ciuitate sublata est. de Cl. 168. b. Oratorum fontes uides ad nostrorum annalium rationem ueteres, ad ipsorum sanè recentiores. Q. F. 324. a. Puerum in hanc nostram rationem consuetudinemque inducimus. pro Dom. 230. b. Is constans in optima ratione semper fuit. At. 283. a. Ratio illa, que etiam posteris posset esse salutaris. pro Dom. 231. a. Nemo mihi se ipsa populari ratione anteponat. pro Q. 3. a. Hoc eo per te agebatur, quod propter æriam rationem non satis erat. et c. de Pro. 76. b. Nec totam rationem gallici belli propè iam explicatam perturbare atque impedire debemus. Q. F. 295. a. Incumbe omni studio in eam rationem, qua adhuc usus es. et ib. Ut eos omni ratione tuea re. pro Mur. 133. b. Quos æstus habet ratio comitorum. et ib. Nihil fallacius ratione tota comitorum. de Or. 103. b. Licet ista ratione dicamus, pila ludere proprium esse iuris ciuili. At. 149. b. Ad eam rationem existimabam satis aptam esse personam meam. pro Mur. 139. b. Nemo eo comodiore, comior, moderatior fuit ad omnem rationem humanitatis. Off. 24. a. Ad hanc rationem maximam naturam uim habet. et 16. a. Hæc res non solum ex domestica est ratione, attingit enim et bellicam. pro Q. R. 50. b. Verit hic ratione, et id quod probare non potest, fingere conatur. pro Fl. 166. b. Bone rationi, et constanti, et graui nullum a nobis fructum esse propositum. pro Syl. 168. b. Sin est in me ratio reip. religio priuati officij, nihil minus accusator debet dicere. I. C. 107. a. Docui quemadmodum esset ei ratio totius belli descripta. contra Rul. 67. a. Summus labor ac difficillima ratio gerendi consulatus. contra Rul. 67. a. Omnibus est difficilis et magna ratio. Antequam. 197. b. Omnia fera uite ratio, que, et c. et pro Pom. 17. b. Laboriosissima uite ratio. pro Pom. 13. b. At Quint. Catulus et Horatensius ab hac ratione dissentiant. I. V. 110. b. Mea ratio uoluntasque ab eo abhorret. et pro Pom. 4. a. Non mea uoluntas, sed mea uite rationes ab incunte etate susceptæ prohibuerunt. At. 165. a. Illa de ratione numaria non sunt eiusmodi. de Orat. 159. a. Idque ad omnem rationem mutatur et uertitur. de Orat. 135. b. Mea ratio in dicendo hæc solet esse, ut ornem, et c. I. V. 72. b. Tua ratio est ut sic facias, mea autem, ut sit, et c. I. V. 70. b. et ad Heren. 28. a. Minari diuisoribus ratio non erat. Acad. 19. b. Ironiam alterius perpetuam præsertim nulla ratio fuit persequi. pro Cecin. 287. b. Nulla ratio est amittere hanc occasionem. et pro Client. 31. a. et de Pro. 73. a. Propter rationem belli Gallici. de D. 105. a. Continet enim totam hanc questionem et ratio, que est de natura deorum. Epist. 9. a. Ego me ad eius rationes adiungo, quem tu in meis rationibus tibi esse adiungendum putas. Ep. 10. b. De qua ratione tota iam uidetur mihi exponendi tempus dari, ut tibi rescribam ad ea, que queris. Epist. 7. b. In hac ratione quid tempus ferat, tu perspicies. et 18. b. Coramque contra istam rationem meam dicam. Ep. 7. b. Si hæc ratio rei gerende periculosa tibi uidetur. Ep. 3. b. Quod ad popularem rationem attinet.

Rationem cum aliquo esse uel habere. Ratione habere uel ducere, et c. de Senectut. 87. b. Agricole rationem habent cum terra, que nunquam recusat imperium. In Anton. 242. b. Si habenda cum Antonij latrocinio

pacis ratio fuit. pro Cl. 48. a. Cum hoc aliquid adolescen- tem hominem habuisse rationis, num tibi turpe uideatur? I. V. 246. b. Nihil cum eo rationis habuit. et At. 25. b. Cum omnibus missis rationem habere cogito. et pro Syl. 177. b. Magna ratione cum rege contracta. I. A. 194. a. Nulla cum eo pacis ratio esse potest, in quo est incredibilis crudelitas, fides nulla. et ibid. Hostis, qui haberet rationem aliquam, si res ita tulisset, pacis et fœderis. Att. 93. a. Pro ratione pecunie liberius est Brutus tractatus, quam Pompeius. pro Quint. 13. b. Omnes, quibus cum ratio mihi aut est, aut fuit. pro Q. R. 51. b. Quæ ratio tibi cum eo intercesserat. pro Pomp. 7. a. Publicani suas rationes et copias in prouinciam contulerunt. Postquam. 198. a. Nunquam meas rationes saluti uestræ anteposui. Attic. 128. a. Duxi meam mecum rationem. pro S. R. 40. a. Ducere rationem sui commodi. et pro Sest. 7. b. et I. V. 102. a. Ducere rationem alterius. I. V. 134. b. Qui non tam cœli, quam cœlari argenti rationem duceret. Ep. 96. b. et 130. a. et 114. b. Ducere rationem salutis sue. I. V. 57. a. Vniuersi cuiusque facultatis ad agendam ducta ratio est. et Officij rationem duci conuenit. I. Dico. de Off. 24. b. Veriusque ratio habenda est in deligendo genere uite, sed nature magis. et 28. a. Habere rationem non solum solum, sed etiam aliorum. At. 80. b. Ut habeam rationem non modò negotij, sed etiam officij tui. Att. 284. a. Quia in re maiorem habeo rationem tue uoluntatis, et c. quam constantie mee. ad Her. 30. a. Videndum est, cuiusmodi rationem in disponendo habere conueniat. de Or. 97. b. Quibus in rebus habenda est ratio diligenter, quos intemur, quorum similes uelimus esse. Offic. 20. a. Est autem quod differat in omni ratione habenda inter uilitiam et uerecundiam. pro Pom. 7. a. Horum uobis pro uestra sapientia est habenda ratio diligenter. pro Cluen. 4. 1. b. Cum huiusque periculum ceterorum quoque officiorum et amicitiarum ratio conseruata esse uideatur. pro Mil. 120. b. Ex omnibus præmijs uirtutis, si esset habenda ratio præmiorum, amplissimum premium esse gloriam. de Or. 110. a. Qui eorum quibus cum est, uel dignitatis uel commodi rationem non habet, is in eptus dicitur. Att. 141. b. Præstabo, si Cesarum bene noui, eum prius tue dignitatis, quam sue utilitatis rationem habebiturum. de N. 13. a. Non tam dicendi mihi ratio habenda fuit, quam audiendi. et At. 131. a. Ut summam reip. rationem habeamus. I. V. 123. a. Hoc rationis habebant, non posse, et c. et pro Cec. 285. a. Nisi forte hoc habui rationis, quoniam, et c. Ep. 33. a. Habui rationem, ut tibi consulerem. I. V. 243. b. Neque illud rationis habuisti, eam pronunciam, et c. I. V. 243. a. Habeo rationem, quid a populo Rom. acceperim. Att. 125. b. Verum cum habeo rationem diuini, ante puto transmissuram, quam potuerit conueniri. et Ep. 35. a. Ut habere rationem possis, quo loco me conuenias. et ibi. Et ex diebus, et ex ratione itineris constituti, et c. I. V. 145. b. Habui rationem amoris, per quos, et c. et 250. a. Habeo rationem diuini. et ibi. Rationem numerumque habere. et 256. a. et Att. 125. b. Hanc rationem habere coepit. I. V. 139. b. Habere rationem officij in socios. I. V. 139. b. Et huius pecunie, que permagna est, non habui rationem, neque habere potui, quantum ab aratoribus, etc. esset coactum. At. 276. a. Existimo omnino rationem absentium sacerdotum comitijs posse haberi. de Leg. 172. b. Deos priorum et impiorum habere rationem. Item: Habere rationem, ducere rationem, respicere, habere iudicium de aliqua re.

Rationem reposcere uel repetere, rationem reddere,

et c. id est, causam. I. V. 59. a. et de Opt. 244. b. Rationem uite ab altero reposcere, qui non possit sue reddere. de D. 118. a. Rationem causamque alicuius rei querere. Post. 202. b. Ab aliquo prouincie administrate rationem repetere. pro Cl. 39. a. Quia lege in eo genere a senatore ratio repeti solet de pecunijs repetendis. et ibi. b. Suae sententia rationem reddere. Tuf. 156. a. Antiqui rationem sententia sua non ferre reddebant. ad Her. 23. b. Ut paucis rationem nostri consilij demus. I. V. 114. a. et pro Q. 3. a. Semper ita uiuamus, ut rationem nobis reddendam arbitremur. et Ep. 147. a. Reddere rationem omnium rerum. de Or. 90. a. Reddere rationem sui operis. et Or. 214. b. Reddere rationem cur aliquid fit. I. V. 114. b. Reddere rationem de factis aliorum. Acad. 26. b. Ut etiam si possis rationem reddere cur id eueniat, tamè, et c. Off. 20. b. Reddere causam probabilem alicuius rei. et 2. b. Cur aliquid factum sit. I. V. 272. a. Persolui rationem officij mei. pro Cl. 44. b. Rationem tantæ familiaritatis reddas atque exponas necesse est. de D. 93. b. Hic ergo antepones Platonem qui ut rationem non redderet, autoritate tamen hos minulos philosophos uinceret. et 121. a. Chrysippus naturalem rationem omnium reddit. pro Planc. 269. a. Sic ego cõtendo, me tibi cuiuscumque tribus rationem poposceris, redditurum. pro Planc. 273. a. Clarorum uirorum non minus ocij, quam negotij rationem extare oporteret. Sal. in Ci. 271. a. Redde rationem, quantum patrimonij acciperis, quid tibi litibus accreuerit. de In. 71. a. Subicere et supponere rationem. de D. 130. a. Et quidem cur sic opinetur, rationem subijcit. de Or. 162. a. Ad propositum subiecta ratio. et ibi. Supposita ratio. pro Cec. 303. a. Afferre rationem, quam obrere, et c. pro Cec. 298. a. Afferre rationes in aliquam rem. Att. 177. b. Quam nam rationem Cesarum allaturus es professionis tue? et de N. 16. a. Tertia rationem afferis, quod, et c. pro Mur. 124. b. Ut uobis mei rationem facti probem. et de Ar. 244. a. Mei facti rationem exponere illis uolo, qui, et c. Ep. 57. a. Afferre rationes, quibus aliquid probemus, uel cur ita sit. 86. b. pro Syl. 167. a. Rationem facti sui omnibus probare. de Fato 141. a. Sine fato, ratio omnium rerum ad naturam fortunamque referatur. de D. 83. b. Ventorum signa quam rationem habeant, non satis perspicio, uim et euentum agnosco. I. V. 132. b. Hoc summi officij ratione impulsus facio. Ep. 28. a. Certa quadam ratione non feci. At. 127. b. Nihil nisi summa ratione facere. I. V. 55. a. Si mei consilij causam rationemque cognouerit. At. 6. a. Quod domi te inclusisti, ratione facti. pro Cec. 292. b. Nequaquam satis uerbis causam et rationem iuris amplecteretur. I. C. 109. b. Bona ratio consilij cum perditatid est, causa, et pars. pro S. R. 34. b. Quæ ratione illi primum nunciavit?

Ratio. pro calculis, idque uariè. Attic. 220. a. Rationes sumptuariæ. I. V. 83. a. et de Opt. 244. b. Referre rationes. I. V. 96. a. Referre rationes ad ærarium. et 248. a. Et ciuibus suis rationem referre debebat. I. P. 92. b. Scriba qui rationes ad ærarium retulit. I. P. 93. b. Ratio quidem hercle apparet, argenti oxæra. ex Plau. in Trinummo. Ep. 28. a. Rationes mei quaestoris nec uerum fuit me tibi mittere, nec tum erant confectæ, eas nos Apameæ deponere cogitabamus. et 75. a. et 96. b. Ut apud duas ciuitates Laodicensem et Apamensem rationes confectas et consolidatas deponeremus. I. A. 197. b. Pecunia publicæ, cuius ratio in æde Opis confecta est. Att. 60. b. Putare rationes cum aliquo. pro Flac. 150. a. Inferre rationes factas. de N. 74. a. Inita subductaque ratione nefaria celerata meditari. de Fin. 77. a. Voluptatum ne calculis subductis

Ratio, pro argumento. de Or. 1.28. b. Argumentum ratio ipsa confirmat, quae simulque emissa est, adhaerescit. I. V. 131. b. Quid habuit argumenti aut rationis res, quam obrem ita faceret? de Or. 1.16. a. Argumentis ac rationibus nostra confirmare, deinde contraria refutare. Orat. 2.01. a. Argumentorum ac rationum loci. de N. 61. b. Tu autoritates omnes contemnis, ratione pugnas. et 92. a. Rumoribus mecum pugnas, ego autem rationes requiro. pro Pomp. 13. b. Omnis autoritatis, ipsa re et ratione exquirere veritatem. Item: Docet enim ratio mathematicorum, quanta humilitate luna feratur. pro Cec. 304. b. Quid si adimi civitas illi posset, magis tamen rationem illam omnes quaeremus, quemadmodum possemus, etc. quam uti nunc quisquam existat, qui, etc. de Fin. 53. a. Efficiere et concludere rationem. de Orat. 123. a. Vera ne sit summa cuiusque rationis. de D. 113. b. Concluditur ergo ratio, si enim, etc. de N. 78. b. Neque id dicitur superstitiose atque, aniliter, sed physica constantique ratione. pro Cec. 296. b. Cause ratione, non uocibus potestari debent. Ep. 70. a. Tum rationes in ea disputatione a te collectae uocabantur, me recipi, penitus dissidere. de N. 74. b. Suggestere rationem alicui sententiae. de Fin. 108. a. Neque sensum fidem sine ratione, neque rationes sine sensibus requiramus. et 55. a. Rationibus conquisitis de dolore disputandum. et ibi. Exquisitis rationibus confirmare aliquid. de Sen. 93. a. Nec melior ratio et disputatio impulsi, ut ita crederem, sed nobilitas etiam, et autoritas summorum philosophorum. I. Argumentum. pro Plan. 259. a. Ille hoc magna ratione fecit.

Ratiocinatio, onis. de N. 64. a. Ratiocinatio est, diligens et considerata faciendi aliquid, aut non faciendi exco- gitatio. ad Her. 5. a. Multae leges afferuntur, e quibus ratiocinatio nascitur.

Ratiocinatio, onis. de N. 64. a. Ratiocinatio est, diligens et considerata faciendi aliquid, aut non faciendi exco- gitatio. ad Her. 5. a. Multae leges afferuntur, e quibus ratiocinatio nascitur.

Ratiocinator, oris. rationum subducendarum peritus, quem imperiti Calculatorum uocant. Att. 6. b. Illarem dico ratiocinatorem. Offic. 12. b. Ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus, et addendo deducendoque uide- re, quae reliqui summa fiat.

Ratiocinator, aris. rationem habeo, rationem in eo. de N. 76. b. De pecunia ratiocinari fordidum est, cum de gra- tia referenda deliberetur. de N. 74. a. Ratiocinando quod cuiusque officij sit, quari oportebit. et 69. b. Ratiocinari, quid in similibus fieri solet. I. V. 70. a. Etenim sic ratioci- nantur, sic inter se loquebantur. Tus. 149. a. At nos me- tiendi ratiocinandi, utilitate huius artis terminauimus modum. ad Heren. 27. a. Socij nostri profecto ratiocinati- effent etiam atque, etiam quid possent facere, siquidem, etc. 60 ad Her. 12. b. Ex eo quod ipse facturus est, non ex eo quod fieri conuenit, ratiocinatur. I. A. 171. a. Omnia nostra ma- la, si recte ratiocinabimur, uni accepta referemus Anto-

nio. pro Mil. 107. b. Cuius illi conatus, ut ille ratiocinaba- tur, nec si uellent reprimere possent.

Rationalis, le. quod in ratione uersatur. ad Her. 9. b. In causa rationali primum quaeretur, et quid, etc. Ea pars animi, quae mentis ac rationis participes est. I. Particeps. de N. 93. b. Ut illa tertia pars rationis et mentis eluceat. Top. 226. b. et Off. 35. a. Ratione utens. Rationis ex- pers. de Leg. 160. a. Particeps rationis et cogitationis. de Leg. 172. b. Quod rationem habet. et de N. 64. b. Homo 10 habet sensum, et rationem, et orationem. et de Fin. 74. a. Homines rationem habent, etc. de N. 52. b. Cum omnis controversia in ratione siue in scripto uersetur. et 77. a. et 77. b. et 77. c.

Ratis, tis. genus nauigij planum, et trabibus tantum inter se aptis et connexis factum. Tus. 164. a. Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. I. V. 236. b. Cum aut nauibus, aut ratis conarctur accedere. et ibi. Ratis coniuinctis fretis ad Messanam transiri. et Attia, 148. a. Ratis exitum portus teneri.

Ratiocula, le. de N. 74. b. Atque huic sententiae ratioculae suggerit. Tus. 218. a. Leues autem eorum ratioculae las, qui, etc. et 181. a. Concludunt ratioculis Stoici.

Ratus, a. um. firmus, constans, certus, fixus. Irritum. de N. 45. b. Qui tam certos caeli motus, et ratos aetheris ordines uiderit. et ibi. a. Aetheris in omni aeternitate rati- et immutabiles cursus. Tus. 242. a. Quorum uagi motus, rata tamen et certa cursus spacia definiant. de D. 112. a. Aliquid ab omni aeternitate certum fuisse, esse uenturum rato tempore. de D. 117. a. Aliquid rato tempore fieri. de Som. 128. b. Somus interuallis coniuinctus imparibus, sed ta- men pro rata portione distinctus. Tus. 169. a. Omnia ista perinde ut cuique data sunt pro rata parte a uita, loga aut breuia dicuntur. pro Cec. 303. b. Si populus hoc iusserit, putas ne hoc iussum ratum atque firmum futurum pro Cor. 66. a. Dubitandum fuit quin quo in genere iudiciorum praemia rata essent, in eodem iudicia imperatorum ualerent de Pro. 78. b. Cuius tribunatus si ratus est, nihil est, quod irritum ex actis Caesaris posset esse. I. A. 198. b. Quae, si le- ges irritas fecerit, rata esse non possunt. et Att. 236. a. Ut omnes acta Caesaris haberent rata. pro Cec. 299. a. Ra- ta autoritas harum rerum a iure ciuili sumitur. Part. 241. a. Ratum habere iudicium. (Rescindere iudicium. pro Dom. 229. a. De agris ratum est, fuit enim populi potestas. pro Flac. 166. a. Si dat tantam pecuniam, nempe idcirco dat, ut rata sit emptio. pro Q. 45. b. et de N. 4. a. Quod retulea- ris, id ratum habeo. At. 71. b. Deinde ut Faustae, cui cau- tum ille uoluisse, ratum esset. pro Cl. 45. a. Hoc fixum, et in perpetuum ratum esse oportet. de Or. 99. a. Testamen- tum ruptum aut ratum. Acad. 8. a. Decretum stabile, fixum, ratum esse debet. de Fin. 68. b. Epicuri *λογος ἀβίβλος*: id est, maxime rate sententiae. Acad. 35. b. Verum illud certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum fuisse uis. de D. 121. b. Scire ratione habeant, an uanos peccatoris orsus. Attic. 197. b. Intelligite certum illius projectionis diem non habere. Off. 74. a. At non debuit ratum esse, quod actum erat per uim, quasi uerum, etc. de L. 173. b. Caeli ful- gura regionibus ratis temperant. de Leg. 180. a. Quod pater approbauit, etc. ratum est, etc. quod non appro- bat, ratum non est.

Raucus, a. um. qui uocem obtusam habet, fessus dicen- do, uel clamando. de Or. 108. a. Itaque nos raucos sepe atten- tissime audiui uideo. Ep. 127. a. Nisi ipse rumor iam rau- cus erit factus. de Or. 133. 6. Cum patrum uocem in dia-

genio

Recedo, es, percesso, persequor, percurro. At. 251. a. Obruis enim, recenses multa, quae uellem minui.

Recessio, onis. census, recognitio. pro Mil. 115. b. Qui adem nympharum incendit, ut memoriam publicam recen- sionis tabulis publicis impressam extingueret.

Recentioris aeger Siciliensis, contra Rul. 62. b. 77. Receptaculum, li. receptator locus, per fugium. de N. 53. b. Alius cibi potionisque est receptaculum. et Tuscul. 159. a. Nam corpus quidem est quasi uas, aut aliquod ani- mi receptaculum. et 251. a. Mors aeternum nihil sentientis receptaculum. I. V. 109. b. Nisi illud receptaculum clasi- bus nostris pateret. et 247. b. Illud tibi oppidum recepta- culum praede fuit. et contra Rul. 84. a. Capua receptacu- lum aratorum. I. P. 81. b. Cui templum illud fuit arx ci- uium perditorum, receptaculum ueterum Catilinae mili- tum, castellum forensis latrocinij. I. A. 226. a. Graecia est receptaculum pulso Antonio.

Receptator, oris. receptaculum. pro Mil. 111. a. Ille la- tronum occultator et receptator locus.

Receptrix, cis. receptaculum. I. V. 203. b. et 235. et 268. Messana furtorum receptrix.

Receptum, pti. promissum. I. V. 264. a. Satis est fa- ctum promisso nostro ac recepto. I. A. 175. b. Ille induxit ut peteret, promissum et receptum interuertit.

Receptus, ptis. refugium, reuocatio in bello. Plan. Ep. 150. a. Animaduerti nullum alium receptum Antonium habere, nisi in his partibus. et At. 130. b. Neque ex oppidis contrahere copias expediat, ne receptum amittam. Tuscul. 141. a. Quis enim reuocante et receptui canente senatu, properet dimicare? et I. A. 241. a. Tuscul. 197. b. A quibus cum cecinit receptui, impellit rursus, etc. id est, a mise- riji contemplandis. I. A. 249. a. Receptui signum aut re- uocationem in bello audire non possumus.

Recessus, sus. Accessus. de Or. 159. b. Luna accessu et recessu suo solis lumen accipit. de N. 32. b. Accessus ad res saluatares, a pestiferis recessus. de D. 115. b. Quid de fre- tis aut de marinis aestibus dicam? quorum accessus et re- cessus luna motu gubernatur. pro Mar. 134. b. Cum in a- nimis hominum tanta latebra sint, tanti recessus. de Or. 152. a. Sed habebat tam admiratio illa umbram aliquam et recessum, quo magis, etc. At. 194. b. Mihi solitudo et recessus prouincia est.

Recedo, dis. conuertor, cado, redundo. pro Syl. 184. b. Cito illa omnia ex leuita ad lucum reciderunt. pro Sest. 28. b. Multo mihi praestat in eandem illam recidere fortuna- nam. pro Plan. 278. b. Quae si uiginti quiessem dies, in a- liorum consulum uigiliam recidissent. et Att. 1. b. Quasi in nostrum annum reciderit, etc. pro S. R. 31. b. Non mo- do ad hoc crimen restitire uideas, uerum omnem suspicio- nem in uosmetipsos recidere intelligas. I. V. 269. a. Hucce- ne tandem omnia reciderunt? Or. 220. a. Ad nihilum om- nia recidere: id est, interire. I. A. 214. a. Hunc tantum ap- paratum, ne ad nihilum recidere patiatur. At. 65. b. Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurum. et 193. a. Ab his me remedij noli in istam turbam uocare, ne recidam. ad Brut. 287. a. Is se maledictis non abstinet ijs, quae in ip- sum dupliciter recidunt. de D. 105. b. Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Clar. 194. b. Contentio nimia uocis reciderat, et quasi referberat oratio. pro Q. R. 52. a. Quorsum recidat resposum tuum, non laboro. At. 286. a. Non ne hoc est in eadem tenebras recidisse? I. A. 193. a. Ut huius amentiae poena in ipsum sa- miliamque eius recidat.

Recessus, sus. Accessus. de Or. 159. b. Luna accessu et recessu suo solis lumen accipit. de N. 32. b. Accessus ad res saluatares, a pestiferis recessus. de D. 115. b. Quid de fre- tis aut de marinis aestibus dicam? quorum accessus et re- cessus luna motu gubernatur. pro Mar. 134. b. Cum in a- nimis hominum tanta latebra sint, tanti recessus. de Or. 152. a. Sed habebat tam admiratio illa umbram aliquam et recessum, quo magis, etc. At. 194. b. Mihi solitudo et recessus prouincia est.

Recedo, dis. conuertor, cado, redundo. pro Syl. 184. b. Cito illa omnia ex leuita ad lucum reciderunt. pro Sest. 28. b. Multo mihi praestat in eandem illam recidere fortuna- nam. pro Plan. 278. b. Quae si uiginti quiessem dies, in a- liorum consulum uigiliam recidissent. et Att. 1. b. Quasi in nostrum annum reciderit, etc. pro S. R. 31. b. Non mo- do ad hoc crimen restitire uideas, uerum omnem suspicio- nem in uosmetipsos recidere intelligas. I. V. 269. a. Hucce- ne tandem omnia reciderunt? Or. 220. a. Ad nihilum om- nia recidere: id est, interire. I. A. 214. a. Hunc tantum ap- paratum, ne ad nihilum recidere patiatur. At. 65. b. Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurum. et 193. a. Ab his me remedij noli in istam turbam uocare, ne recidam. ad Brut. 287. a. Is se maledictis non abstinet ijs, quae in ip- sum dupliciter recidunt. de D. 105. b. Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Clar. 194. b. Contentio nimia uocis reciderat, et quasi referberat oratio. pro Q. R. 52. a. Quorsum recidat resposum tuum, non laboro. At. 286. a. Non ne hoc est in eadem tenebras recidisse? I. A. 193. a. Ut huius amentiae poena in ipsum sa- miliamque eius recidat.

Recedo, dis. conuertor, cado, redundo. pro Syl. 184. b. Cito illa omnia ex leuita ad lucum reciderunt. pro Sest. 28. b. Multo mihi praestat in eandem illam recidere fortuna- nam. pro Plan. 278. b. Quae si uiginti quiessem dies, in a- liorum consulum uigiliam recidissent. et Att. 1. b. Quasi in nostrum annum reciderit, etc. pro S. R. 31. b. Non mo- do ad hoc crimen restitire uideas, uerum omnem suspicio- nem in uosmetipsos recidere intelligas. I. V. 269. a. Hucce- ne tandem omnia reciderunt? Or. 220. a. Ad nihilum om- nia recidere: id est, interire. I. A. 214. a. Hunc tantum ap- paratum, ne ad nihilum recidere patiatur. At. 65. b. Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurum. et 193. a. Ab his me remedij noli in istam turbam uocare, ne recidam. ad Brut. 287. a. Is se maledictis non abstinet ijs, quae in ip- sum dupliciter recidunt. de D. 105. b. Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Clar. 194. b. Contentio nimia uocis reciderat, et quasi referberat oratio. pro Q. R. 52. a. Quorsum recidat resposum tuum, non laboro. At. 286. a. Non ne hoc est in eadem tenebras recidisse? I. A. 193. a. Ut huius amentiae poena in ipsum sa- miliamque eius recidat.

Recedo, dis. conuertor, cado, redundo. pro Syl. 184. b. Cito illa omnia ex leuita ad lucum reciderunt. pro Sest. 28. b. Multo mihi praestat in eandem illam recidere fortuna- nam. pro Plan. 278. b. Quae si uiginti quiessem dies, in a- liorum consulum uigiliam recidissent. et Att. 1. b. Quasi in nostrum annum reciderit, etc. pro S. R. 31. b. Non mo- do ad hoc crimen restitire uideas, uerum omnem suspicio- nem in uosmetipsos recidere intelligas. I. V. 269. a. Hucce- ne tandem omnia reciderunt? Or. 220. a. Ad nihilum om- nia recidere: id est, interire. I. A. 214. a. Hunc tantum ap- paratum, ne ad nihilum recidere patiatur. At. 65. b. Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurum. et 193. a. Ab his me remedij noli in istam turbam uocare, ne recidam. ad Brut. 287. a. Is se maledictis non abstinet ijs, quae in ip- sum dupliciter recidunt. de D. 105. b. Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Clar. 194. b. Contentio nimia uocis reciderat, et quasi referberat oratio. pro Q. R. 52. a. Quorsum recidat resposum tuum, non laboro. At. 286. a. Non ne hoc est in eadem tenebras recidisse? I. A. 193. a. Ut huius amentiae poena in ipsum sa- miliamque eius recidat.

Recedo, dis. conuertor, cado, redundo. pro Syl. 184. b. Cito illa omnia ex leuita ad lucum reciderunt. pro Sest. 28. b. Multo mihi praestat in eandem illam recidere fortuna- nam. pro Plan. 278. b. Quae si uiginti quiessem dies, in a- liorum consulum uigiliam recidissent. et Att. 1. b. Quasi in nostrum annum reciderit, etc. pro S. R. 31. b. Non mo- do ad hoc crimen restitire uideas, uerum omnem suspicio- nem in uosmetipsos recidere intelligas. I. V. 269. a. Hucce- ne tandem omnia reciderunt? Or. 220. a. Ad nihilum om- nia recidere: id est, interire. I. A. 214. a. Hunc tantum ap- paratum, ne ad nihilum recidere patiatur. At. 65. b. Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurum. et 193. a. Ab his me remedij noli in istam turbam uocare, ne recidam. ad Brut. 287. a. Is se maledictis non abstinet ijs, quae in ip- sum dupliciter recidunt. de D. 105. b. Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Clar. 194. b. Contentio nimia uocis reciderat, et quasi referberat oratio. pro Q. R. 52. a. Quorsum recidat resposum tuum, non laboro. At. 286. a. Non ne hoc est in eadem tenebras recidisse? I. A. 193. a. Ut huius amentiae poena in ipsum sa- miliamque eius recidat.

Recedo, dis. conuertor, cado, redundo. pro Syl. 184. b. Cito illa omnia ex leuita ad lucum reciderunt. pro Sest. 28. b. Multo mihi praestat in eandem illam recidere fortuna- nam. pro Plan. 278. b. Quae si uiginti quiessem dies, in a- liorum consulum uigiliam recidissent. et Att. 1. b. Quasi in nostrum annum reciderit, etc. pro S. R. 31. b. Non mo- do ad hoc crimen restitire uideas, uerum omnem suspicio- nem in uosmetipsos recidere intelligas. I. V. 269. a. Hucce- ne tandem omnia reciderunt? Or. 220. a. Ad nihilum om- nia recidere: id est, interire. I. A. 214. a. Hunc tantum ap- paratum, ne ad nihilum recidere patiatur. At. 65. b. Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurum. et 193. a. Ab his me remedij noli in istam turbam uocare, ne recidam. ad Brut. 287. a. Is se maledictis non abstinet ijs, quae in ip- sum dupliciter recidunt. de D. 105. b. Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Clar. 194. b. Contentio nimia uocis reciderat, et quasi referberat oratio. pro Q. R. 52. a. Quorsum recidat resposum tuum, non laboro. At. 286. a. Non ne hoc est in eadem tenebras recidisse? I. A. 193. a. Ut huius amentiae poena in ipsum sa- miliamque eius recidat.

Recedo, dis. conuertor, cado, redundo. pro Syl. 184. b. Cito illa omnia ex leuita ad lucum reciderunt. pro Sest. 28. b. Multo mihi praestat in eandem illam recidere fortuna- nam. pro Plan. 278. b. Quae si uiginti quiessem dies, in a- liorum consulum uigiliam recidissent. et Att. 1. b. Quasi in nostrum annum reciderit, etc. pro S. R. 31. b. Non mo- do ad hoc crimen restitire uideas, uerum omnem suspicio- nem in uosmetipsos recidere intelligas. I. V. 269. a. Hucce- ne tandem omnia reciderunt? Or. 220. a. Ad nihilum om- nia recidere: id est, interire. I. A. 214. a. Hunc tantum ap- paratum, ne ad nihilum recidere patiatur. At. 65. b. Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurum. et 193. a. Ab his me remedij noli in istam turbam uocare, ne recidam. ad Brut. 287. a. Is se maledictis non abstinet ijs, quae in ip- sum dupliciter recidunt. de D. 105. b. Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Clar. 194. b. Contentio nimia uocis reciderat, et quasi referberat oratio. pro Q. R. 52. a. Quorsum recidat resposum tuum, non laboro. At. 286. a. Non ne hoc est in eadem tenebras recidisse? I. A. 193. a. Ut huius amentiae poena in ipsum sa- miliamque eius recidat.

Recedo, dis. conuertor, cado, redundo. pro Syl. 184. b. Cito illa omnia ex leuita ad lucum reciderunt. pro Sest. 28. b. Multo mihi praestat in eandem illam recidere fortuna- nam. pro Plan. 278. b. Quae si uiginti quiessem dies, in a- liorum consulum uigiliam recidissent. et Att. 1. b. Quasi in nostrum annum reciderit, etc. pro S. R. 31. b. Non mo- do ad hoc crimen restitire uideas, uerum omnem suspicio- nem in uosmetipsos recidere intelligas. I. V. 269. a. Hucce- ne tandem omnia reciderunt? Or. 220. a. Ad nihilum om- nia recidere: id est, interire. I. A. 214. a. Hunc tantum ap- paratum, ne ad nihilum recidere patiatur. At. 65. b. Id ego puto, ut multa eiusdem ad nihil recasurum. et 193. a. Ab his me remedij noli in istam turbam uocare, ne recidam. ad Brut. 287. a. Is se maledictis non abstinet ijs, quae in ip- sum dupliciter recidunt. de D. 105. b. Ramulum adductum cum remissus esset, in oculum sibi recidisse. de Clar. 194. b. Contentio nimia uocis reciderat, et quasi referberat oratio. pro Q. R. 52. a. Quorsum recidat resposum tuum, non laboro. At. 286. a. Non ne hoc est in eadem tenebras recidisse? I. A. 193. a. Ut huius amentiae poena in ipsum sa- miliamque eius recidat.

Recido, dis. excido. de Pro. 75. a. Nationes, quae multitudine hominum poterant in provinciis nostras redundare, ab eodem pariter recessu, partim repressae sunt. Recino, nis. refono. de Clar. 179. b. In uocibus nostrorum oratorum recinit quiddam et resonat urbanus. Recipio, pis. accipio, adfisco, recipero. Att. 198. a. A te heri duas epistolas recepi, alteram, etc. alteram, etc. accipis; ab Aegyptia literas eodem die, etc. contra Rull. 78. b. Si qua pecunia ex nouis uestigialibus recipitur. et pro Q. R. 48. b. Recipere quaestus magnos. contra Rull. 84. a. Recipere aliquem tectis ac sedibus suis. pro Arch. 186. b. Luculli eum domum suam receperunt. pro Flac. 159. a. Asia illum suis urbibus recipiebat. et pro Cor. 61. a. Recipere aliquem in ciuitatem. ad Her. 39. b. Recipere aliquem splendide. et Top. 222. b. Recipere aliquem ad epulas. Off. 76. b. Quamquam tibi hi tres libri inter Cratippi commentarios tanquam hospites erunt recipiendi. pro S. R. 37. a. Quid recipis mandatum, si neglecturus es? et ibi. Qui mandat, et qui mandatum recipit. At. 245. a. Recipere aliquem in fidem suam. Ep. 212. a. Recipere aliquem in amicitiam suam. de Sen. 79. a. Qui Maximus Terentium recepit. et de Or. 134. a. Recipere arcem amissam. et de Fin. 78. b. Post libertatem receptam. pro Plan. 260. a. Non solum dignitatis faciendae iactura est, sed etiam largitionis recipienda suspicio. I. V. 127. b. Praetor promunciat, sese nomen eius recepturum. I. A. 212. a. Recipi in senatum, uel in aliquem ordinem. de Som. 128. a. Ut me recipi uis est, collegi. I. V. 204. b. Cum ex hisce locis recipere, et eodem deferrentur. de Clar. 195. a. Cum anno post Sicilia me recepisset, iam, etc. Ep. 95. a. Nisi cum ad hyemem me ex Cilicia recepisset. Off. 61. a. Qui cum ad diem se recepisset tyrannus, etc. et Attic. 62. a. Recipe te ad nos, ad quod tempus confirmasti. pro Cel. 43. a. Et se ad bonam frugem, ut dicitur, recepisse. At. 79. b. Ipse me Laodiceam recipiebat. et Epist. 153. a. Si latro rursus in Italiam se recipere ceperit. I. A. 192. a. Antonius ita se recipiebat artes odio uestri, ut, etc. Item: Graeci sedentes uocem ab acutissimo sono usque ad grauissimum sonum recipiunt, et quasi quodammodo colligunt. pro S. R. 18. b. Recipere causam alicuius defendendam. et I. V. 109. a. Hoc onere suscepto, et recepta causa. At. 135. b. Ita me sibi fuisse inimicum, ut ne honorem quidem a se recipere uellem. Attic. 75. a. Thermus omnia se facturum recepit.

Recipere, promittere, spondere. Att. 10. a. Tu mandata effice, quae recepisti. Att. 37. a. Fide recipere de aliquo. At. 204. a. De estate polliceris, uel potius recipis. et Ep. 148. b. Nihil te ceteris de me frustra recepisse letor. et 11. b. Quid tibi is de me recepisset, in memoriam redegit. Ep. 155. b. Omnia ei petenti recepi, et uero pollicitus sum. Epist. 65. a. Quae tibi promitto ac recipio, sanctissime esse obseruaturis, diligentissimeque facturum. Ep. 211. a. b. Tibi spondeo, in meque recipio, eos, etc. et 208. a. Promitto, in meque recipio, fore eum, etc. Attic. 189. b. Lenas hoc mihi receperat. et Ep. 205. b. Id tu mihi recepisti. Epist. 86. a. Sed tamen ei scripseram, librum legeret, et ea conditione daret, si reciperes te conuicturum. Q. de Pet. 208. a. Recipere et confirmare aliquid alicui. Ep. 147. a. Ut iudicares omnia me reip. causa praestitisse, quae et tua exhortatione excepi, et mea confirmatione tibi recepi. de Or. Cum M. Bucculeius aedes L. Fustio uenderet, in mancipio luminas, uti tum erat, ita recepit. Ep. 223. a. Omnes tui pro me recipiet ita fore. et 168. a. Pro Cassio et te, si quid uelitis

me recipere, recipiam. et 153. b. Recipio uobis celeriter me negocium ex sententia confecturum. de Or. 118. a. Offensio uel negligentia, susceptis rebus, uel perfidia receptis, Constitueret alicui, idem ferre quod recipere. I. Constitutio. Reciproco, as. uicissim retro commeo. de Nat. 64. a. Quid Calcydico Euripo in motu identidem reciprocado putas fieri posse constantius? de D. 82. b. Si quidem ista reciprocantur, ut et si diuinatio sit, dii sint: et si dii sint, sit diuinatio. et ibi. Si sint ea genera diuinandi uera, esse deos: uicissimque, si dii sint, esse qui diuinent.

Recitatio, onis. lectio. pro Dom. 217. a. Literarum recitatio. et pro Cluen. 47. a. et ad Her. 8. b. et 9. a. Scripiti recitatione utemur.

Recitator, oris. autor, lector. de In. 79. b. Recitator scripti alicuius.

Recito, as. traeto, recado, per censeo, pronuncio, cognoscamus edictum. pro Quint. 15. b. At. 123. b. Ne ego istas literas in concione recitari uelim. et I. V. 83. b. Recita demum. Ep. 198. a. et 153. a. Pansa tuas literas recitauit. et I. A. 250. b. Dum eas literas recito, quae attendite. pro Quint. 16. b. Postea recitauit edictum, quod, etc. et pro S. R. 22. b. Atque ipsum decretum quae cognoscite. In Sal. 274. b. Si illud eulogium pro lege palam uniuersis recitarem. contra Rull. 75. b. Quam tui mihi ex ordine recita de legis scripto populi Rom. auctionem. pro Flac. 159. b. De tabulis publicis recitare. pro Dom. 230. a. L. Philippus aunculum suum praeterijt in recitando senatu. et ibi. L. Cotta iuratus dixit se, si censor tum esset, meo loco sententiam recitaturum fuisse. pro Cec. 295. a. Testamento si recitatus heres esset pupillus. de Cl. 193. a. Quae commentatus sis, ea sine scripto uerbis eiusdem reddere.

Reclamatio, onis. acclamatio. I. A. 192. a. Praeclara reclamatio uestra factum Martialium comprobauit.

Reclamo, as. reclamo. pro S. R. 28. b. Reclamatio istiusmodi suspicionibus ipsa natura.

Reclamo, as. repugno. de Orat. 161. a. Si in his modo offensum est, theatra tota reclamant. et pro Dom. 215. a. Ab uniuerso senatu reclamatum est. pro Cor. 67. a. Vna uoce omnes iudices, ne iuraret, reclamarunt. Ep. 177. b. Cum sensisset, etc. idem illi qui solent, reclamarunt. et 3. a. Eius orationi uehementer ab omnibus reclamatum est. I. A. 198. b. Legiones Antonij promissis reclamarunt. At. 38. b. Reclamatum est.

Reclino, as. reflecto, inclino. In Arat. At Cepheus caepit atque humeros palmasque reclinat.

Recludo, dis. aperio. de N. 73. a. Poetae.

Recogito, as. meditor, reputo. Q. Fr. 307. a. Sic tu mihi uideris in Sardinia de nominibus Pompeianis in ocio recogitasse.

Recognitio, onis. recensio. I. V. 226. a. Qui tandem istius animus est nunc in recognitione scelerum suorum.

Recognosco, scis. as. timo, considero, agnosco, recensio. I. V. 69. a. Non uidetur haec multitudo cognoscere ex me causam uoluisse, sed ea quae scit, mecum recognoscere. et 82. a. et 112. a. In Vat. 129. b. Is codicem non recitandi causa legit, sed recognoscendi. I. V. 147. a. Haec omnia summa cura recognita et collata sunt. I. C. 98. b. Consilia tua omnia, quae licet mecum recognoscas, meministi ne, etc. et 99. b. Recognosce mecum tandem illam noctem, etc. pro Syl. 181. a. Coferte crimen cum uita illius, etc. tum crimen ipsum recognosce. pro Cor. 57. a. Nos Pompeij decretum iudicium de consilij sententia promunciatum recognoscimus. Antequam. 194. a. Qui est qui nostrum periculosissimum

castum recognoscat, qui non, etc. de Leg. 191. b. Nunc non recognoscimus leges populi Rom. sed, etc. Ep. 188. a. Legit tuas literas, in quibus mirificum tuum erga me amorem recognoui. Tuf. 160. a. Declarat, se non tum illa didicisse, sed reminiscendo recognoscere. I. V. 250. a. Alij cum a multis recognoscuntur, securi scribantur. pro Deiot. 144. b. Perturbat me C. Caesar illud etiam interdum, quod tam cum te penitus recognoui, timere desino. In Sal. 272. a. Nihil audietis noui, sed omnia uetera recognoscetis. I. A. 208. a. Verba tua recognosce, et aude negare, seruiens aduersus regem istas esse preces. et ibi. Quamquam non fuit alienum, personas quasquam a uobis recognosci, ut qui bus cum bellum geratis, taciti positus cogitare.

Recolligo, gis. mitigo, reconcilio. Att. 3. b. Recolligere aliquem.

Recolo, lis. recognosco. pro Arch. 188. a. Si tantum temporis mihi ad haec studia recolenda sumptero. de Or. 85. a. Ad eas artes, quibus a pueritia dediti sumus, celebrandas, inter nosque recolendas. I. A. 257. a. Quae si tecum ipse recolis, equiore animo moriere.

Reconciliatio, onis. reditus in gratiam. de Ar. 256. a. et 56. b. Et significat, se illi amicitiam esse, et reconciliationem esse gratiae factam. I. C. 116. b. Quae dissensiones, non reconciliatione concordiae, sed interuentione ciuium diiudicatae sunt. Post. 200. b. et pro Cl. 38. b. Reconciliationes gratiarum. At. 142. a. Caesar agit de reconciliatione gratiae suae et Pompeij. pro R. P. 127. b. Reconciliatione gratiae C. Memmij fuit mihi causa defendendi Gabinij.

Reconciliatus, a, um. pro Mil. 105. b. Timuit, ne uide retur infirmior fides reconciliatae gratiae. Ep. 45. a. Ut cauerem, ne cui suspicionem fidei reconciliatae gratiae darem. et 153. b. Reconciliatam uoluntas. Ep. 60. a. Non intelligo, cur reconciliatam gratiam esse dicas, quae nunquam immutat est.

Reconcilio, as. placo, in gratiam reduco, in ueterem gratiam restituo, in gratia cum aliquo redeo, in gratiam alicuius redeo, aliquos distractos perfidia aliquorum rursus in pristinam concordiam reduco, facere pacem cum aliquo, deponere inimicitias, discedere ab armis, controuersiam dirimo, reduci in gratiam cum aliquo, recipere in gratiam, pacem inter se conciliant, conferunt concordiam. de In. 59. a. I. A. 220. a. Si in gratiam reip. redierint. de Ar. 258. b. Nostrae sunt inter nos irae discordiaeque placandae. de Pro. 73. b. Hic me meis animus in temp. pristinus cum C. Caesare reducit, reconciliat, restituit in gratiam, pro Deiot. 150. b. Id autem est, te ut plane Deiotaro reconciliet oratio mea. At. 96. a. Quintus filius, currentem animum patris sui, sorori tuae reconciliauit. Item: Vides ne, ut excipiam te ex improborum subita gratia? et reconciliem bonis omnibus? de Pro. 73. a. Quibus cum omnibus eadem res, me reconciliauit, quae alienarat. pro Dom. 239. a. Inimici in gratiam reconciliabuntur. At. 2. b. Sallustium restitueret in eius ueterem gratiam non potuit. et 6. a. Reconciliare ueterem gratiam aliquorum. Att. 141. a. Pompeium dedi operam, ut reconciliarem. Ep. 3. a. Videbatur enim reconciliata nobis uoluntas senatus esse. et 17. b. Tibi sum autor, ut quibus rebus possis eum tibi ordinem aut reconcilies, aut mitiges. Ep. 155. b. Reconciliare se alicui. I. V. 67. a. Reconciliare exultationem iudiciorum amissam. Anteq. 192. b. Lucullissimo fructu libertatis conciliato.

Reconcino, as. reficio. Q. Fr. 311. a. Tribus locis edifico, reliqua reconcino.

Reconditus, a, um. occultus, reclusus, abditus, abstrusus. I. V. 204. b. Quod celari oportebat, habebant sepositum ac reconditum. de N. 45. b. et 56. a. Venae auri recondite, et penitus abditae. et 11. a. Res occultae et penitus abditae. de Cl. 168. b. Exercitationem mentis a reconditis abstrusisque rebus ad fores et populares causas traduce re. de Or. 85. b. Studia quae reconditis in artibus uersantur. et de N. 67. b. Interiores et recondite literae. Ep. 178. a. Si quid erit occultius, et ut scribis, reconditum. Acad. 3. b. A me, quae in promptu erant, dicta sunt, a Lucullo reconditiora desidero. de Leg. 161. a. Natura in specie oris penitus reconditos mores effinxit. pro Dom. 221. a. Venio ad augures, quorum libros, si qui sunt reconditi, non scrutor. et 218. a. Nimum reconditus et penitus abstrusus animi dolor. pro Quint. 10. b. Quintius natura tristis ac recondita fuit. Off. 19. b. Hoc quod dico decorum, non recondita quadam ratione cernitur, sed est in promptu.

Recondo, dis. condo, sepono. Acad. 9. a. Mens uisa arripit ac recondit, e quibus memoria oritur. pro Syl. 176. a. Noli aculeos orationis meae, qui reconditi sunt, excussos arbitrari. I. C. 98. a. Habemus senatusconsultum inclusum in tabulis, tanquam in uagina reconditum. de In. 64. a. Gladium in uagina recondidit. contra Rull. 74. a. Occulte latere, reconditum esse. de Orat. 98. a. Multae ac magnificae res constructae ac reconditae.

Recoquo, quis. de Sen. 94. b. Ne uel tanquam Peliam recoxerit, prouerbum.

Recordatio, onis. memoria, reuocatio. Ep. 68. a. Haec enim praeteriti doloris securae recordatio delectationem. et 70. a. Das enim mihi iucundas recordationes conscientiae nostrae. de Or. 104. b. et de Cl. 165. b. Qui patris clarissimi recordatione et memoria sletum populo moueret. de Or. 142. b. Acerba sane recordatio ueterem animi curam molestamque renouauit. At. 109. b. Recordationes fugio, quae quasi morsu quodam dolore efficiunt. de Cl. 189. b. Praeteritorum recordatio est acerba, et acerbiore expectatio reliquorum. de Pro. 78. a. Vltimi temporis recordatione, et proximi memoria. I. A. 186. a. Primum in Caesarem maledicta congestis, de prompta ex recordatione stuprorum suorum. Att. 88. b. Suae ueniam habui recordationem clarissimi iurifurandi. de Or. 85. a. Mihi repetenda est ueteris cuiusdam memoriae non satis explicata recordatio. Q. Fr. 307. a. Recordatio praeteritae memoriae. et 315. b. Recordatio ueteris amoris. de Sen. 78. b. 79. a. Conscientia bene actae uitae, multorumque benefactorum recordatio iucundissima est.

Recondor, aris. reminiscor, memoria teneo, memoria custodio, memoriam alicuius rei habeo, in memoriam reuoco, alicuius rei in memoriam uenit, memoria mado. Ep. 89. b. Memoria trado. ad Her. 23. a. Recogito, animum ad aliquam rem refero, memoria retinco, memoria alicuius rei me tenet, menti meae infixi est, memoriam alicuius hominis uel rei teneo uel seruo, aliquid mihi cum grata recordatione in mente uersatur, memoriam ad alicuius rei cognitionem excito, animo teneo, animo ac memoria teneo, mihi non uenerat in mentem, furor optare uobis, memoria repeto, memoriam praeteriti temporis repeto, P. Syllae nomen in memoria mihi non fuit, hoc illius memoriam retulit, reuocate animos uestros ad Mithridatici belli memoriam, tuorum meritorum erga me memoriam conseruabo, quid quisquam cum diem memoriae maderis, nunquam ex animo meo discedit illius optimi uiri memoria, cum ciuili caedes uersari ante oculos atque animum memoria refricare ceperat.

1520

RE
At. 1. 8. b. At ego qui omnia officio metior, recordor tua...

RE
bantur, recrudescunt id est, renouantur.
Recta, recta uia. I. V. 2. 68. b. Loqui copit, sibi recta...

RE
Recuperator, oris, iudex in causis priuatis, et ciuili...
Recuperatorius, a, um, ut recuperatorium iudicium...

RE
Eratothenes, de Or. 13. 6. a. Si nostra facilius probari quam...
Reddo, dis, restituo, refero, affero, do, efficio, praesto...

Ut populum Romanum metu uacuum nostra uigilia red...

Redemptio, onis, conductio. In V. 68. a. Redemptio est...

Redemptor, oris, dicitur, siue operis faciendi, siue ue...

Redeo, is, reuento, reuerto, me recipio. At. 20. 6. b. Ad quos dies rediturus sim, scribam ad te...

Redhibeo, bes, quasi retro habeo. Off. 70. b. In mancipio...

Redigo, gis, est, ui quadam recipere, adducere, seu per...

Redigere, colligere, contrahere, reuocare, reducere, deducere. In Ant. 2. 4. 8. a. De creuitis tantam pecuniam...

Rediuius, a, um, quod ex uetusto renouatur, et in ui...

Ridiculum, li, l. Mitra. In V. 164. b. Hec ciuitas inu...

Redimio, mis, orno. Tusc. 199. b. Incendes odores? et...

Redimitus, a, um, ornatus, coronatus. In C. 106. b. Ser...

Redimo, mis, emo, recupero, conduco. In Ver. 240. a. Hec uero...

Redimere, a, um, non minoris quam emit Antonius, redimet, re...

Redimere captos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos ab hostibus. de Cl. 172. a. Qui pecunia de P. Cornelio L. Mummi...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redimere captiuos a praedonibus. Off. 46. a. Redimere...

Redolere ipse Athenae uidentur.

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

Reduco, cis, restituo, redigo, reporto. Cic. Bificio. Post...

hi in posteritatem redundet. pro Cal. 49. b. Serui ad quos...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

Redundat, uia, uel uis est digitorum, et morbus cum re...

refertur, e, omnia aduersariorum dicta meminerat: id est, nullo subiciente. pro Fl. 156 b. iste iterum Romam se retu lit. Q. Frat. 298. a. b. Vocem ex Asia usq; Romam referri. pro Fl. 146. a. L. Flaccus ueterem Valeriae gentis in libera randa patria laudem propè quingentesimo anno retulit: id est, reuocauit. In V. 65. b. Consuetudo longo interuallo repetita atq; relata. Et ibi. Hoc institutum referri ac reno uari moleste ferunt. Et 79. a. pro Dom. 228. b. Referre re iudicatum: id est, reuocare, et renouare iudicium. pro Pl. 267. b. Reiscere iudices. (Referre iudices: id est, reuocare et resciscere. pro Cl. 35. b. Te id quod tum explosum est, nunc retulisse miror. pro S. R. 36. b. Isti pro re certa, spem falsam domum retulerunt. I. A. 24. a. Referre pedem. Par. 116. b. Referre opus in apertum est, edere. Of. 200. b. Ut extrema referant eundem in cadendo sonit: id est, reddat. Referre animum, oculos, etc. de Or. 159. b. Referre nunc animum ad hominum figuram, etc. Et 85. a. Referre ani mum ad studia. Et Ep. 9. a. Et 16. b. Referre se ad studia li terarum. pro Q. 3. b. Referre oculos et animum ad aliquem. de Pro. 77. a. Referre aspectum aliquo. de Or. 119. a. Vt si mul ac posita sit causa, habeant quod se referant. pro S. R. 26. a. Age nunc refer animum sis ad ueritatem, et conside ra, etc.

Referre quasi in finem, uel ad finem aliquid, et alia quaedam. de Or. 96. b. Quod quidq; referendum, et quod in tuendum. ad Br. 288. b. Omnes meae curae ad te referuntur et in te consumuntur. In A. 228. b. Ut omnia consilia atq; facta nostra ad uirtutem atq; dignitatem referamus? I. A. 228. b. Omniaq; ad eorum uoluntatem dicta factaq; no stra referantur. de Or. 127. b. Referre omnia ad utilitatem suam, et omnia facere causa sua. In A. 223. a. Leges ad faci litatem aequitatemq; referri. de Or. 104. a. Referre omnia ad uoluptatem corporis doloremq; de Fat. 141. a. Cum si ne fato ratio omnium rerum ad fortunam naturamq; re feratur. de L. 156. b. In historia plerumq; ad ueritatem, in poemate ad delectationem referuntur. Off. 4. b. Modusq; adhibeatur, isq; referatur ad facultates. Off. 11. a. Vulga ris liberalitas referenda est ad illum finem, nihilominus ut ipsi luceat. Off. 7. a. Referri enim decet ad ea quae pro posui in principio, fundamenta iustitiae. de Cl. 184. b. Eodem Q. Coepionem referrem, nisi, etc. a. fenatu ad se differt: id est, his adnumerarem. pro Deiot. 145. a. Tuus est Caesar, qui pro multis sepe dixisti, quid nunc mihi animi sit, ad te ipsum referre, quo facilius, etc. id est, de te coniecturam facere. Ep. 72. b. Quo cura non cum illis communicabitur, sed ad te ipsum proprie referretur.

Referre, respondere. pro Cecin. 301. a. Hoc ego non ad meam defensionem attuli, sed illorum defensionem retuli. Et ibid. At ego tibi refero, si, etc. id est, respondeo. Et de Fat. 146. a. pro Quin. 7. b. Quid autem a nobis referitur: id est, respondetur. Post. 203. a. Mihi in sententia simpliciter referenda fides non deest.

Referre gratiam. Att. 253. a. Referes igitur ei pluri mam salutem. de Cl. 184. a. Referre gratiam alicui. Et de Or. 144. a. Referre alicui debitam ac meritam gratiam. pro Cor. 67. a. Quorum precibus minus hoc meritum huic, et ut a principio dixi, iustam et debitam gratiam refero.

Referre aliquid in commentarium, referre aliquem in reos: id est, perscribere, referre aliquem in deos, etc. de Cl. 172. b. Quae oratione M. Cato in Origini, suis retulit. de Or. 102. b. Illa quae in commentarium meum retuli. Epist. 263. a. Referre epistolas in uolumina. In Ver. 258. a. Re ferre aliquem absentem in reos. pro Sex. Ros. 23. a. Eius

1532 fide factum est, ut hic potius uiuus in reos quam occisus in proscriptos referretur. de Nat. 8. a. Referre aliquem in deorum numero. Et de N. 9. b. Reponere aliquem in deos. de Nat. 9. a. Heracles coelum et terram refert in deos. Referro, cum ad rationes accepti et expensi referunt. In Ver. 106. b. Negabat opus in acceptum referre posse. pro Quint. R. 45. b. Referre nomina in codicem accepti et expensi. pro Flac. 155. b. Cum illam pecuniam nomina tum Flacco datam referrent. Et ibi. Cum operi publico re ferunt, et in eadem sacram faciendam perscribunt. In V. 96. a. Referre rationes ad erarium. Et in P. 62. b. Et con tra Rul. 78. a. Quid relatum, quid residuum sit. Att. 83. a. Quid uos quantum, inquam, debetis? Respondent, CC. re fero ad Scapitium. de Opt. 244. b. Ne quis corona dona retur in magistratu, priusquam rationes retulisset. pro Syl. 175. a. Cum scirem ita iudicium in tabulas publicas re latum. In A. 168. a. Ego amplius HS. ducenties acceptum hereditatibus retuli. In A. 156. b. Nisi forte si quid memo ria causa retulit in libellum, id numerabitur in actis. pro Flac. 160. a. Referre in tabulas, quodcumq; commodum est, et inferre rationes falsas. de N. 77. b. Virtutem nemo unquam deo acceptam retulit.

Referre de re aliqua ad aliquem: id est, in consultatio nem ponere, sive ut de ea deliberetur, proponere, deferre. de Or. 105. b. Referre ad aliquem de aliquare. Et ad Br. 288. b. Quae sit, qua de re ad Crassum retulisset. Item: At illa retulit quae fuerunt, etc. I. V. 201. b. Ideo Claudius re tulit, ut Verres possit auferre. de D. 138. a. Referre, et de ferre aliquid ad interpretem. pro Dom. 239. b. Referre et deferre ad senatum. Et 240. b. C. Cassius de signo Concor diae dedicando ad senatum retulit. Att. 253. a. Qui cum ei prescriptum esset, ne quid sine Sestii nostri sententia age ret, neq; ad illum, neq; ad quenquam nostrum retulit. de Or. 155. a. Ut de omni re ad eos referretur. Post. 200. b. P. Lentulus de solenni religione retulit. ad Br. 91. b. Si tuis placuisset de his literis referri. pro Dom. 223. b. Pluribus de rebus uno fortitui retulisti. I. C. 107. a. Rem omnem ad patres conscriptos retuli. de D. 110. b. Ad sapientes haec, non ad diuinos referri solent. Et 105. b. De rebus obscuris et incertis ad Appollionem censeo referendum. de D. 87. a. Cum uicini omnes ad unum de rebus suis referrent, erat in magno honore et gloria.

Referre cum aliquo: id est, conferre. At. 38. b. Referre cum aliquo. Et Ep. 113. a. Introductus Vestius, primo ne gabat se unquam cum Curione retulisse. Item: Forsitan cum locupletiore referam.

Referre, pro opponere, comparare, reddere. Or. 202. b. Referre paria paribus, aduersa contrarijs. de Or. 162. a. Quae paribus paria redduntur. I. Oppono, et Par.

Referre, bat. interest, ad rem pertinet, ad rem est. Att. 278. a. Tua istuc refert maxime. ex Plauto. Ep. 76. a. Non adscripsi quod tua nihil referebat. In P. 87. b. Nihil enim mea refert utrum tu, etc. an amici tui, etc. At. 288. a. Quid autem nostra refert, uictum esse Antonium? si, etc. Tusc. 165. a. Ipsi animi Magni refert, hic quid uelit. Quin. Frat. 293. b. Parui refert ita fieri, nisi, etc. Et ad Her. 7. a. pro Pom. 7. a. Illud parui refert, uos uectigalia postea recu perare. Quint. de Pet. 211. b. Quae si significant uoluntate tem esse abditam, parui refert patere ostium. Ep. 65. b. Sed quanti id refert? si tam accidit. de Cl. 174. b. Nihil refert uidere quid dicendum sit, nisi, etc. de Fin. 146. a. Tantum refert, quam magna dicam. I. A. 166. a. Quid refert utrum noluerim

1533 noluerim fieri, an gaudeam factum? de D. 121. a. Quasi ue ro refert, quod fieri potest, quam id sepe fiat. Et 123. a. Quae pascantur nec ne, quid refert. de D. 129. a. Fac in pue ro referre, ex qua affectione caeli primium spiritui duxerit. Et 130. b. Fac dare deos, quid refert, si accipere non possi mus. pro Fl. 150. b. Quid refert igitur tanto post scieris, an omnino non scieris. de Or. 162. a. Refert etiam qui au diunt, senatus an populus. pro Cel. 49. b. At quibus ser uis, refert enim magnopere id ipsum. Ep. 120. b. Ne dica ris aliquid, quod referret scire, retulisse. de N. 17. a. Quid refert, id est, nihil ad rem pertinet, utrum, etc. Or. 218. a. Nihil ad rem est, postrema quam longa sit. Or. 218. a. Nihil ad rem, illud sit an non.

Refertus, a. um. confertus, plenus. I. V. 229. b. Ornamentis sanorum domus plena, uilla referta. Et 194. a. Tum re fertius erit erarium populi Rom. quam unquam fuit, etc. de Or. 98. a. Locuples et referta domus. At. 134. b. Urbem refertam esse optimatum audio. de Orat. 122. b. Referta quondam Italia Pythagoreorum fuit. pro R. P. 125. a. Mare refertum praedonum. In P. 81. b. Palatium erat ciui tate omni Italia ciuita refertum. pro Pom. 8. a. Domici lia regis omnibus rebus ornata atq; referta. Et Pom. 14. b. Infula referta diuitijs. Or. 210. a. Doctissimis hominibus domus referta est. Tusc. 233. a. Xerxes refertus omnibus praemijs donisq; fortunae. Et 246. a. Vita undiq; bonis re ferta. pro Mur. 128. b. Asia ista referta, et eadem deliciae. Tusc. 199. b.

Refertus, es. referuesco. pro Q. R. 47. b. Sic referuens falsum crimen in purissimam uitam collatum, statim concidit et extinguitur. de Cl. 194. b. Contentio nimia uocis re ciderat, et quasi referuerat oratio.

Referuesco, scis. recalesco. de D. 90. a. Sanguis est pate ra susus, qui cum terra attigisset, referuescere uideretur. Reficio, cis. recreo, restituo. At. 103. b. Tyronis reficere di spes est in M. Curio. Et Ep. 107. b. Ego hic cogito com morari, quod ad me reficiam. Et Or. 206. a. Reficere se ip sum. Et At. 139. b. Reficere uulnus. I. V. 224. b. Ad ea quae didurus sum, reficite uos quae uos iudices per deos immorta les. pro Mur. 144. a. Nihil est iam unde nos reficiamus, aut ubi lapsi resistamus. pro Sest. 6. a. Colligere et reficere nau fragium. pro Arch. 157. b. Hic homo suppeditat nobis, ubi et animus ex hoc forensi strepitu reficiatur, et aures con uicio desisse conquiescant. pro Plan. 259. a. Conspectus coe fessusq; uester reficit et recreat mentem meam. In V. 105. a. Locatur opus quod ex mea pecunia reficiatur, ego me refecturum esse dico. Et pro Fl. 155. b. Reficere adem sa eram. Top. 222. a. Reficere ades, quae uicium fecerunt. de Opt. 244. b. Demosthenes muros reficit pecunia sua. pro Pl. 268. a. Reficere suam tribum suis necessarijs: id est, con uiliare. Q. Fr. 317. b. Ego in Arpinati summa cum amoeni tate fluminis me refeci. de Sen. 84. a. Tantum cibi et potio nis adhibendum, ut reficiantur uires, non opprimantur. de Am. 113. b. Lex C. Papirij de trib. pl. reficiendis. pro Mil. 101. b. Sed me recreat et reficit Cn. Pompeij sapientissimi uiri consilium. Par. 124. b. Nunquam eris diues, antequam tibi ex tuis possessionibus tantum reficiatur, ut ex eo tueri sex legiones possis.

Refigo, gis. euello, rescindo, infringo. Ep. 183. b. Cuius era refigere debebamus, eius etiam chirographa defendimus. In A. 246. b. Acta Antonij rescidistis, leges refixistis. I. A. 241. b. Num signantur rursus haec tabulae, quas uos de cretis uestris refixistis. Reflatus, tus. contrarius uentus. Attic. 166. a. Natus delatas in Vitcam reflatu.

1534 delatas in Vitcam reflatu. Reflecto, ctis. reuocare, sedare. pro Syl. 175. b. Animi incitatum ad uiscendam oratione tua, reuoco ipse et reflecto. de Or. 89. b. Causa quibus incitatur aut reflectuntur. Reflexus, a. um. retro conuersus, uel inflexus. de Nat. 47. a. Obstipum caput, et tereti ceruice reflexum. ex Arato.

Reflo, as. contra flo. Tusc. 174. a. Si enim reslantibus uentis reijcitur, tamen eodem paulo tardius referemur. Off. 26. b. Cum fortuna reflauit affligimur. Et ibid. Cum prospero statu fortunae utimur. At. 96. b. Etsi Etesiae ualde reflauerint.

Reformidatio, onis. formido, metus. Par. 230. b. Reformido, as. refugio. pro S. R. 32. b. Cassiani iudices, quorum etiam nuncijs, quibus causa dicenda est, nomen re formidant. Tusc. 245. a. Qui imbecillius horrent dolorem, et reformidant. pro Cel. 40. a. Huius amicitiae crimen non reformido. In A. 212. b. Sed pacis nomine bellum inuolutum reformido. Et 259. b. Refugit animus, etq; reformidat di cere, quae, etc. In V. 249. b. Tamen homines maritimos non plane reformidat. Et pro Lig. 138. a. Tusc. 172. a. Sed ita retracta sunt quaedam, ut ea fugiat et reformidet oratio. ad Her. 29. b. Reformidare casus aduersos. de Fin. 50. b. Reformidare iudicium alicuius.

Refractoriolus, a. um. concertatorius. Attic. 21. a. I. In didialis.

Refragor, aris. aduersor. I. A. 235. a. Sed de hoc quidē haecenus, ne refragari homini amicissimo uidear. pro Mur. 135. a. Sed tota illa lex petitioni tuae refragata est.

Refreno, as. reprimio, comprimo, cohibeo, coerco, cir cumscribo, retardo, contineo, reuoco, reflecto, reijcio, con traho, sedo, debilito, edomo, moderor, tempero, remitto, teneo, restinguo. contra Rul. 77. a. O libidinem refrenan dam. Et Par. 122. a. Refrenet prius libidines, iracundiam teneat, coerceat auaritiam? I. A. 231. b. Brutus Antonium inuadentem in Asiam a progressu arcuit, a reditu refrena uit. pro Cel. 53. b. Semper magno ingenio adolescentes re frenandi potius gloria, quam incitandi sunt. de D. 109. a. Iuuentus hic moribus ita prolapsa est, ut omnium opibus refrenanda atq; coerceda sit.

Refresco, as. retrasto, quasi renouo et reuoco. Ep. 73. a. Vereor ne refrescam meis literis desiderium ac dolorem tuum. pro Syl. 170. b. Cum ciuium cedes uersari ante oculos atq; animum memoria refrescare coeperat. Antequam. 194. a. Nam quid ego improborum facta renouem oratio ne, ut redintegratione illius conuersionis animos uulne rem uestros? P. 97. a. Sic tuis sceleribus reip. praeterita facta refrescabis. In A. 187. a. Cum illam pulcherrimi facti me moriam refrescat. pro Cel. 52. b. Ut illa uetus fabula refresca retur, iacinto Caserni est causa renouata. contra Rul. 88. a. Ne refrescare obductam iam reip. cicatricem uiderer. pro Fl. 157. b. Cui illud uulnus dicendo refrescisset. At. 76. a. Appij uulnera non refresco, sed apparent, nec oculi posu sunt. de Or. 127. a. Eorum dolorem qui lugebant suos, ora tione refrescabam. At. 202. a. Haec me refrescant. Et 169. b. Crebro refrescat lippitudo. neutra / repositio

Refrigeratio, onis. de Sen. 86. b. Refrigeratio in aestate, et uicissim in hyeme, aut sol aut ignis hybernus.

Refrigero, as. Calefacio. pro Q. R. 47. a. Ignis in da qua coniectus continuo reslinguitur et refrigeratur. Et Ep. 65. b. Me frigus Dalmaticum, quod illum ciecit, etiam hic refrigerauit. de Nat. 7. a. Membra partim ardentia, partim refrigerata, dicenda sunt. Et 30. b. Refrigeratio et extima

extincto calore occidimus ipsi & extinguimur. de N. 4.9. b. Stella Saturni refrigerat, Martis incendit. In V. 7.2. a. Defessa & refrigerata accusatio. Ep. 3.6. b. Refrigerata iam sermone hominum. de Sen. 8.9. a. Umbris aquis ue refrigerari: id est, recreari.

Refrigeratio, scilicet refrigeratio, de feruente. In A. 2.0.0. d. Teretur interea tempus, belli apparatus refrigerent. pro Plan. 2.7.0. b. Illud uero crimen de nummis, quos, etc. ca- luit re recenti, nunc in causa refrigit. At. 1.8. a. Sed haec res tota interpellata bello refrigerat. Ep. 1.3. b. Vnum uere- or ne hasta Caesaris refrigerit. Ep. 2.5. b. Cum Romae à iu- dicijs forum refrigerit. Ep. 6.7. b. Memmius plane refrige- rat. de Diuin. 1.2.6. b. Ceteris uero in locis sortes plane re- fixerunt. Att. 2.2. a. Quod de Agraria lege queris, sanc- iam uidetur refrigisse. Quin. Frat. 3.11. b. Nam quod de Pompeio Caninius agit, sanc quam refrigit. Quin. Fr. 3.2. a. Scaurus refrigerat. 3.2.7. b. Tota res & timetur, & re- frigitur.

Refringo, gis. pro Mur. 1.2.7. b. Cum ego claustra ista nobilitatis refrigissim.

Refugio, gis. recuso, reformido. de Nat. 5.0. a. Vites à brasilijs & caulibus, si propè sati sint, ut à pestiferis & no- centibus refugere dicuntur. pro Sest. 1.4. b. Ne recordatio- ne mei casus à consilijs fortibus refugiat. de Or. 9.3. a. Sem- per ego à genere hoc toto sermonis refugi. pro Cel. 4.5. a. Cur illecebris cognitis non refugissit. In A. 2.5.9. b. Refu- git animus, eaq; reformulat dicere, quae, etc. pro Cec. 2.8.9. a. Aliquorum tela atq; incursus refugere. Ep. 1.6.3. a. b. Re- fugere ac deprecari periculum. Ep. 8.5. a. Nō reuocans me ipse, sed penè refugiens. de Fin. 1.3. b. Refugit sanguis me- tu. At. 2. a. Ab instituta nostra paucorum dierum consue- tudine longè refugit. Ep. 1.5.9. a. Neq; tamen refugiens- do commissursumus, ut, etc. de Or. 1.0.9. b. Refugere à di- cendo. Ep. At. 1.9.0. b. Refugio à te admonendo. pro Quin. R. 5.2. b. Quem ego si ferrem iudicem, refugere non debe- ret. At. 5.8. b. Sed me hercule incipiendo refugi. pro Deiot. 1.4.9. a. Nō me cum esse productus & tecum fuisset, refu- git ad legatos?

Refugium, gij. perfrugium, portus, praesidium, arx. Offic. 3.8. a. Nationum portus erat & refugium senatus.

Refugeo, ges. reluceo. de N. 4.7. a. Sed prior illa ma- gis stellis distincta resulget. Ep. 4.8. b. Fernidus ille canis stellarum luce resulget. ex Arato.

Refundo, dis. rursus fundo. de Nat. 4.9. b. Vaporibus alta renouatq; stella atque omnis aether, refundunt eadem.

Refutatio, onis. confutatio. Top. 2.2.9. a. Refutatio ac- cusationis, in qua est depulso crimine.

Refuto, as. confuto, refello, repello. pro R. P. 1.2.0. b. Quam quidem uirtutem non modò non aspernari & re- futare, sed etiam complecti atq; augere debetis. de Pro. 5.7. a. Semper illas gentes nostri imperatores refutandas po- tius quàm bello laceffendas putauerunt. pro Syl. 1.7.1. b. Quae- re ne me peregrinum posthac dixeris, ne grauius refute- re. Ep. 1.3.1. b. Non tam id laboro, ut si qui mihi obtre- dent, à te refutentur, quàm, etc. de Ar. 2.4.7. b. In refuta- tis maledictis improborum hominum. de Or. 1.0.8. b. Quos- tum ut pueri refutare domesticis testibus solebamus. de Or. 1.1.6. a. Nostra confirmare argumentis ac rationibus, deinde contraria refutare. Ep. 1.4.3. a. Libidinem tuam li- bertas mea refutabit. pro Font. 2.8.3. b. Sceleratorum periu- ria laudationibus & testimonijs suis refutare. Epist. 1.7. b. Praesertim cum sine suspitione cupiditatis non possis illius

cupiditatem refutare. pro Pō. 1.3. b. Obsoleuit ista oratio, re multo magis quàm uerbis refutata. de Ar. 2.4.5. a. Si in- me impetum facere conabitur, refutam, & eius conatum refutabo. Tusc. 1.8.7. a. In primisq; refutetur ac rejiciatur Philoctetes ille clamor.

Regalis, le. regius. de Ar. 2.5.6. b. Sylla regalem habuit potestatem. de Ar. 2.5.0. b. Deiotarus sepe à senatu regali nomine dignus existimatus est. Ep. de Cl. 1.6.9. a. de L. 1.8.7. a. Regale ciuitatis genus. Ep. de Fin. 7.9. a. Ornatus rega- lis. de D. 9.9. a. Veteres ut sapere, sic diuinare regale diu- cebant.

Regero, ris. obijcio, oppono. Epist. 2.5.4. a. Pro quo ti- bi tot rursus Stoicos regeram, ut Catium Athenis natum esse dicas.

Regia, gie. domus & aula regis. Att. 1.5.6. a. Visum te- aiunt, in regia, nec reprehendo, quippe cum ipse istam re- prehensionem non fugerim. de Fin. 1.0.1. a. Nemo dicit in regia regem ipsum quasi productum esse ad dignitatem, pro Mil. 1.0.8. b. Haec sicut nuper ut scitis ad regiam penè confecit.

Regio, regis. regio more. In V. 1.7.2. b. Quae regio, seu potius tyrannicè statuit in aratores Apronius.

Regillus, li. lacus. de N. 6.2.

Regius, se. Ep. 2.0.6. a.

Regifice, regio apparatus. Tusc. 1.0.0. d. Auro, ebore in- structam regifice. poetae.

Regina, ne. socia regni, domina. Antequā. 1.9.6. b. Teq; particeps conubijs socia regni, regina luno, oro, etc. de Or. 1.2.5. b. Omnium regina rerum oratio. Off. 1.5.7. b. Iustitia omnium est domina & regina uirtutum.

Regio, onis. ora, plaga, fines, termini, spaciū, tractus. de N. 7. a. Atqui terrae maximas regiones inhabitabiles ui- demus. pro Flac. 1.5.1. b. In eiusmodi regione atq; prouin- cia, quae mari cincta sit. Ep. 1.9.3. a. Syda, quae extrema re- gio est prouincia meae. Ep. 2.4.4. a. Per Cappadocia regio nem, quae Ciliciam attingit. At. 1.2.7. b. Qui regionibus ex- clusi intra arma aliena uenerunt. de Leg. 1.7.3. b. Caeli spha- gura regionibus ratis temperato. de Vn. 1.9.9. b. Sic anti- mus extremitatem caeli à suprema regione rotundo am- tu circumiecit. Ep. 5.0. a. Ex Asia rediens, cepi regiones circumcirca prospicere. pro Plan. 2.6.3. b. Aspera & mon- tosa regio. pro Sest. 1.8. a. Quae regio orae erat latior? in qua, etc. In P. 9.0. b. Neq; enim regio fuit illa, neq; munici- pium, neq; praefectura aut colonia, ex qua non, etc. con- tra Rul. 7.9. b. Definio, inquit, Italiam, satis certa regio, de N. 1.2. b. Immensa & interminata in omnes partes regio- num magnitudo. de Fin. 8.6. a. Regiones quarum nulla est- set ora, nulla extremitas, pro Pom. 1.4. a. Aliqua pars re- gionis atq; orae maritimae pro Cl. 2.0. a. Is non solum mun- nicipij Larinatis, ex quo erat, sed etiam regionis illius ac- uicinitatis princeps, etc. contra Rul. 8.9. b. Cum usq; eo ui- cinos profertberet, quoad oculos confirmando ex multis praesidijs unam eandemq; regionem formamq; persicerit. de N. 3.6. a. Regio lunae, quae tum est Aquilonaris, tum Au- stralis. In A. Aram sub media caeli regione locatam. de D. 8.6. b. Litu Romulus regiones direxit, tum cum urbem condidit. Or. 1.2.2. a. Nolle regiones intra quas uenere, & peruestiges quod queris. de Or. 1.3.0. b. Locos et regio, qua- si ridiculi de formate quadam continetur. Or. 2.1.0. a. Vix- suas regiones finesq; defendere. de Or. 1.0.9. a. Benedicere autem non habet definitam aliquam regionem, cuius ter- minis septa tenentur. id est, materiam. Ep. contra Rul. 7.3. a. Omne regnum regionibus certis cōtinetur. de Or. 1.1.4. b. Sed

337 b. Sed ita, ut sit circumscripta modicis regionibus. & pro Arch. 1.9.1. a. Vitae spaciū exiguis regionibus circumscri- ptum est. L. C. 1.2.3. a. Res gestae Pompeij iisdem quibus solis cursus, regionibus ac terminis cōtinentur. L. C. 1.1.7. a. Quo- rum alter finem uestri imperij, non terrae, sed caeli regio- nibus terminaret. pro Cor. 6.8. a. Caesar in ijs est nunc lo- cis, quae regionibus orbem terrarum rebus illius gestis im- perium populo Rom. definiunt. contra Rul. 8.5. b. Vix sa- eile sese regionibus officij continet.

Regione in conspectu, & quasi rectis lineis opposi- tus. Top. 2.2.4. b. Occurrunt tanquā è regione quadā con- traria. de N. 4.6. b. Luna cum est è regione solis, deficit. de D. 1.1.2. a. Luna è regione solis facta incurrit in umbrā ter- rae. Q. Fr. 3.1.8. a. Diphibus columnas neq; rectas, neq; è re- gione collocat. de Arch. 2.5.5. b. Dixit uelle se edificare alterā porticū, quae palatio responderet. de Acad. 3.1. a. Nō- ne etiā dicitis esse è regione nobis, è cōtraria parte terrae, qui aduersis uestigijs stent cōtra nostra uestigia, quos An- tipodas uocatis. de Fat. 1.4.4. a. È regione ferri deorsum ad lineā. de Fin. 5.3. b. Si omnia deorsum è regione ferren- tur, ut dixi, ad lineam. de Vn. 1.9.9. a. Vt & ipse secum & inter se ex cōmissurā, quae è regione est, iungeretur. I. V. 2.7.3. a. Haec eadem est nostrae rationis regio & uia. Ep. 2.7.2. a. Desistere de recta regione. Ep. 7.1. b. Ea est na- tura & regio prouincia tuae, ut possis, etc.

Regium, gij. urbs Italiae, quae etiam Regium Lepidi dicitur. Ep. 1.7.2. a. Ex castris Regij. Ep. 1.8.5. b.

Regius, a. uim. regalis. I. A. 1.5.3. a. Didactura, quae uim- iam regiae potestatis obsederat. Epist. 1.8.3. a. Nam rege in- terfecto, regios omnes nutus tuemur. de Som. 1.2.6. b. Post- autem apparatu regio accepti, etc.

Regno, as. impero, dominor. I. V. 1.3.5. b. Timarchidem in Sicilia omnibus oppidīs per triennū scitote regnasse. pro Pom. 5. a. Mithridates ab eo tempore annum tam ter- tium & uiginti regnat, & ita regnat, ut, etc. Offic. 6.8. b. Si uiolandum ius est, regni aut gratia uiolandi est, alijs in rebus pietatē colas. ex Euripide in Phoenissis. pro Dom. 2.1.7. a. Frater regis Alexandrii eodē iure regnans. Epist. 1.7.5. b. Quando equitum centurias tenes, in quibus regnas. Or. 2.0.8. a. Alter ues, in quo non regnat oratio. Att. 1.2.5. a. Sed neutri uerū est ille, ut nos beati simus, uterq; regnare uult. pro Mil. 1.1.0. a. Clodius interfecto Milone regnatum se putabat.

Regnum, gni. dominatus, dominatio, possessio, ditio, principatus. de D. 8.6. a. Deiotarus à Caesare tetrarchia regno spoliatus est. I. A. 1.7.7. a. Ad lupercalia C. Caesari di- ctatori perpetuo M. Antonius cōsul populi iussu regnum detulit. Off. 6.9. a. Multi iniq; atq; infideles regno, pau- ci boni sunt, inquit Accius. Ep. Off. 6. a. Nulla sancta socie- tas, nec fides regni est. pro Syl. 1.7.2. a. Qui sunt Romae re- gnum occupare conati. I. A. 1.9.7. b. Qui regnum occupa- re uoluerunt. pro Dom. 2.3.3. b. M. Manilius regnum appe- tisse est iudicatus. pro Mil. 1.1.5. a. Incidere in suspitionem regni appetendi. de Sen. 8.9. a. C. Ser. Hala. Spu. Medium regnum appetentem & occupantem interemit. de Arch. 2.5.6. b. Aut dominatus, aut regni. Ep. 1.8.3. a. Non regno, sed rege liberati sumus: interfecto enim rege, regios om- nes nutus tuemur. I. V. 2.1.3. b. Nationes, quae in eorum re- gno ac ditione sunt. Att. 1.0.6. a. Nisi eos timere putas, ne sub regno sint. pro Syl. 1.7.0. b. Regnum credo consulatus mei. de N. 1.4. a. Abuteris ad omnia atomorum regno atq; licentia. I. V. 7.2. b. Haec dominatio regnumq; iudiciorum. de Orat. 8.3. b. Nisi hic in tuo regno essemus, non tulissem,

338 c. At. 2.3.1. a. Post in Cumana & Puteolana regna uenae- uigare. I. A. 1.8.2. a. Quidam propter suspicionem regni appetēdi sunt necati. Am. 1.0.4. a. T. Gracchus regnum occupare conatus est, uel regnauit is quidem paucos men- ses. pro Mil. 1.1.5. a. Dare & adimere regna.

Rego, gis. guberno, moderor, administro. Offic. 1.8. b. Maxime res & maximi animi geruntur ab ijs qui tempus, quod eorum administratio latissimè pateat. de Som. 1.3.0. b. Animus, qui gerit & moderatur corpus. A- cad. 2.8. b. Qui claros uiros à se instructos dicant, repub- licam sepe rexisse. de Fin. 1.0.3. b. Mundum regi numine deorum. de In. Domus, quae sine ratione regitur. Ep. 5.8. a. Regere semetipsum. Ep. 8.8. a. Quae sunt in fortuna, tem- poribus regentur. pro Cel. 4.0. a. Versare suam natu- ram, & regere ad tempus. Q. Fr. 2.9.3. a. Seruus cum om- nibus in locis, tum praecipue in prouincijs regere debe- mus. Att. 2.5.1. b. Gerere, regere, gubernare. Partit. 2.3.6. b. Regere, gubernare, moderari, etc. de N. 8. b. Regere atq; tueri aliquid. de L. 1.6.7. b. Regere fines. Ep. pro Mur. 1.2.9. a. Ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regen- dis. At. 1.5.9. a. Vellem suscepisses iunemem regendum.

Regredior, ris. pedem refiro. I. A. 2.4.1. a. Att. 1.3.0. b. Quare commoueri noli, si audieris me regredi. Ep. Off. 7. b. Regredi quam progredi malo. de Fat. 1.4.7. a. Simili- terq; superiora repetentem regredi in infinitum licet.

Regressus, sus. recessus. de N. 3.6. a. Progressus & re- gressus quinq; errantium siderum.

Regula, le. norma, lex quaedam, exemplum. de Opt. 2.4.5. a. Quorum orationes, si (ut spero) expressero, erit regula, ad quam eorum dirigantur orationes, qui attice- uolunt dicere. de Orat. 1.6.0. b. Hanc ad legem dirigenda & formanda oratio est. Orat. 2.2.0. b. Illi enim à forma ue- ritatis, & ab Atticorum regula absunt. Off. 2.2. b. Tamen nos studia nostra naturae regula metiamur. Offic. 6.6. b. Eadem utilitatis, quae honestatis est regula. de Clar. 1.7.8. a. Habere regulam, qua uera & falsa iudicentur. Ep. 1.8.8. a. Adhibenda est ratio, quae mutari non potest, nec uten- dum prauissima consuetudinis regula. Acad. 3.5. b. Fona- tem omnium bonorum in corpore esse, hanc normam, hanc regulam, hanc praescriptionem esse naturae, à qua qui aberrauisset, eum nunquam quid in uita sequatur, ha- biturum. Ep. 1.5. a. Habere regulam ut, etc. Ep. 8. b. Haec est regula totius philosophiae. de Fin. 6.2. a. Seruata illa, quae quasi delapsa de caelo est ad cognitionem omnium regu- la, ad quam omnia iudicia rerum diriguntur. Ep. ibid. Cog- nitionis regula. Off. 4.5. b. In his autem ipsis mediocritatis regula optima est. de L. 1.5.9. b. Lex est iuris atq; iniu- riae regula. In Sal. 2.5.2. b. Sallustius omnium maiores ad unum exemplum & regulam quereit. Off. 6.8. a. Omnium una regula est, quam cupio tibi esse notissimam, aut illud quod, etc. aut si, etc. l. Perpendicularum.

Regulus, li. I. P. 8.8. b. M. Regulus relictis palpebris in machina religatus, uigilando necatus est. Ep. Off. 7.2. a. & de Fin. 1.4.4. a.

Regusto, as. iterum gusto, degusto. At. 6.6. a. Ille Lati- nus & Titius ex intervallo regustandus. Ep. 2.0.8. a. Sed crebro regusto tuas literas, in his acquiesco. Attic. 2.2.0. b. Olij laudationem nolo regustare.

Reiectanea, reiecta. de Fin. 1.2.2. a. Illa non appello ma- la, sed si libet, reiectanea.

Reiectio, onis. (Selectio. pro Cor. 6.0. b. Si ciui Ro- mano licet esse Gaditanum, siue exilio, siue postliminio, siue reiectione huius ciuitatis, etc. de Orat. 1.6.2. a. Reiectio

RE 1549
 in alium. I.V. 69. b. Reiectio iudicium facta est. et pro Planc. 267. b. Ex CXXV. iudicibus, LXX. reus reiecit. pro Syl. 185. a. Vos reiectione interposita repentin in nos iudices confidistis. pro Planc. 266. b. Senatus de ipso ambitu, de reiectione iudicium fieri noluit iudicium alterorum. de Fin. 94. a. Selectio.) (Reiectio.
 Reiectus, a, um, reiectaneus. I. A. 171. b. Reiecta mater amicam impuri filij tanquam murum sequebatur. de Fin. 93. a. et 101. a. Proegmena et apoproegmena, et c. quamquam hęc quidem preposita recte, illa reiecta dicere licet. pro Mil. 106. b. Milo de rbeda penula reiecta desiluit. de L. 181. a. Quemadmodum os reiectum terra obtegatur.
 Reicio, cis, asperno, repudio. de Or. 118. a. Vbi plus ma li quam boni reperio, id totum abiudico atque reicio. de Fin. 49. b. Quia Ennii Medeam spernat aut reiciat. de D. 81. a. et 126. b. Panætius, qui astrologorum prædicta reiecit. pro S. R. 44. a. Aliquid a se reicere et aspernari. de Or. 162. a. Cum aliquid a te ipso reicias. Tus. 187. a. Refu tetur ac reiciatur dolor. Top. 221. a. Sed à libris Aristote lis, te obscuritas reiecit. Ep. 162. b. Reicere scutum. et de Or. 136. a. Abiecto uel reiecto scuto fugere. Ep. 23. b. Felici ter ab Antiochia hostem reiecerat. pro Cec. 302. a. Ut si qui ex alto, cum ad patriam accessisset, tempestate subito reiectus, optaret, et c. et Tus. 174. b. Reici restantibus uentis. pro Cor. 64. a. Q. Scenola cum de iure prædatorio consulere, consultores suos nonnunquam ad Fu rium et Cassellium prædatores reiciebat. pro Syl. 181. b. In hunc igitur gregem uos P. Syllam reiecit in imperio rum partem, atq; in paricidarum numerum transferetis. de L. 168. a. Deligere bona, et reicere contraria. I. P. 91. b. Lictores togulis acceptis sagula reiecerunt. Att. 3. a. In mensem Quintilem reiecti sumus. pro Planc. 237. b. Eum ex senatu censor reiecerat. pro Mur. 143. a. Quorum ego ferrum et audaciam reieci in campo, debilitaui in foro, com præsi etiam domi meæ. At. 105. a. Sed ne bis eadem le gis, ad ipsam te epistolam reicio. et Ep. 153. a. Hoc animo esse debes, ut nihil huc reicias. I. V. 154. a. Reicere et su mere recuperatores. et pro Plan. 267. b. et Attic. 64. a. Drius reus est factus à Lucretio, iudicibus reiectendis.
 Relanguere, es, oblangueo. At. 218. a. Quod autem re 40 languisse se dicit, ego, et c.
 Relatio, onis. de In. 45. b. Relatio criminis est, cum ideo iure factum dicitur, quod alius ante iniuria læcesse rit. I. P. 85. b. Et quis audiuit non modo actionem ali quam, aut relationem, sed uocem omnino aut querelam tuam?
 Relatio, uerborum ornatus quidam. de Or. 162. a.
 Relator, oris. At. 133. b. Incipiam sperare consilio se natus, autore te, illo relatore, Pompeium et Casarē con iungi posse.
 Relatus, a, um, oppositus. de Or. 133. a. Verba relata contrariæ.
 Relaxatio, onis, remissio. de Or. 110. b. Ocij fructus est, non contentio animi, sed relaxatio. et de Fin. 84. b. Quæ est ista relaxatio: id est, remissio doloris.
 Relaxo, as, remitto, dilato, libero, soluo, laxamentum uel interuallum do.) (Astringo. de Nat. 53. b. Alius tum astringitur, tum relaxatur. et 54. a. Cibi reliquia depel luntur tum astringentibus se infestis, tum relaxantibus. de Orat. 130. b. Ritus tristitiam mitigat et relaxat. de Cl. 60 166. b. Relaxa modò paulum animum, aut sanè si potes, libera. At. 262. a. Si te occupatione ista relaxaris. et Ep. 95. b. Si his occupationibus me relaxaro (nam ut planè

exoluam, non postulo) Orat. 214. a. Relaxare se à nimia necessitate faciendi aliquid. de Orat. 87. b. Ut ex pristino sermone relaxarentur animi omnium. Off. 25. a. Relaxa re animum, et dare se iucunditati. et pro Arch. 188. a. Nisi animos doctrina relaxemus. de D. 85. a. Tu tamen anxiosas curas requiete relaxas. de Fin. 84. b. Dolor si longus, leuis dat enim interualla, et relaxat. I. A. 168. a. Homines quamuis in turbidis rebus sint, tamen si modò homines sunt, interdum animi relaxantur. et At. 189. b. Sed relaxor tamen. At. 159. a. Quicquid ego astrinxit, ille relaxat. de L. 158. a. Sic tu à contentione, quibus sum mis uti solebas, quotidiè relaxes aliquid. de D. 129. a. Ani mus somno relaxatus, solute mouetur et liberè. et de Senect. 94. a. Cum se planè corporis uinculis relaxauerunt. Part. 231. b. Constructio uerborum tum coniunctionibus copuletur, tum dissolutionibus relaxetur. Acad. 14. a. Idem contingit insanis, ut et incipientes furere sentiant, et c. et cum relaxantur, sentiant, et c.
 Relegatio, onis, amandatio. pro S. R. 25. a. Tot præ dia tam pulchra pater filio relegationis ac supplicij cau sa colenda tradiderat? et ibi. Tamen ne hæc uita relega tio atq; amandatio appellabitur?
 Relegatus, a, um, amandatus. At. 29. a. Relegatus mi hi uideor, postquam in Formiano sum.
 Relego, as, amando, exilio multo, expello, eicio.) (Reduco, reporto. Postquam. 211. b. Nominatim alij com pellantur, alij citantur, alij relegantur. et pro Dom. 226. a. Cato Cyprium relegatur. pro Sest. 9. a. Eum in concione lege relegauit, edixitq; ut ab urbe abesset mil le passus. Epist. 175. b. Lamia à Gabinio consule relegatus est. Tus. 179. a. Non seua terris gens relegata ultimis. pro S. R. 25. a. Pater hunc in prædia rustica relegaret. et Of. 74. b. Pater filium ab hominibus relegauit, et ruri habi tare iussit.
 Relego, gis. de N. 40. b. Qui omnia quæ ad cultu deo rum pertinerent, diligenter pertractarent, et quasi rele gerent, sunt dicti religiosi ex relegendo.
 Releuo, as, leuo. de In. 47. b. Cibi fatietas atq; fastidium aut subanara aliqua re releuatur, aut dulci mitigatur. de D. 109. b. Ut animus molestijs potissimum releuaretur. At. 43. b. Hęc eo scripsi, ut potius releuares me, quod sa cis, quam oburgatione dignum putares. Q. Fr. 305. b. Si releuare potes communè casum misericordia hominum, scilicet incredibile quiddam assequeris. I. C. 103. b. Ad bre ue quoddam tempus cura et metu releuari. pro Flac. 154. b. Huius mors te ex aliqua parte releuauit, edacem enim hospitè amissisti. I. C. 105. b. Vno me hercule Catilina ex hausto, releuata mihi et recreata respublica uidetur. At. 74. a. Quotus enim quisq; est, qui epistolam paulo grauiora rem ferre possit, nisi eam per lectionem releuarit?
 Relictio, onis, derelictio. At. 256. b. Desperatio et res lictio reip. aliter, religio. I. V. 83. a. Quibus illam relictio nem productionemq; consulis sui gratiam sperat fore. ali ter, reiectionem productionemq;
 Relictus, a, um, derelictus. pro Rab. 95. a. Nemo un quam fuit tam ab omni honestate relictus, qui, et c. Tus. 231. a. Ne querantur se à beata uita esse relictos.
 Religatio, onis, colligatio. de Sen. 88. a. Caputum con iugatio, et religatio, et propagatio uitium.
 Religatus, a, um, colligatus, unctus. Tus. 198. b. Si pri dentia extrinsecus religata pendeat. I. Religo.
 Religio, onis, pietas, sanctitas, cultus deorum, cerimo nia, sacra, religiones sacre et cerimonie, res diuine, ceri monie

RE 1542
 monie et sacra, sacra cerimonie, cerimonie religio nesq; in deos. de In. 82. b. Religio est, quæ superioris cuius dam naturæ, quam diuinã uocant, curam cerimoniamq; spectat. de N. 24. a. Sanctitas est scientia colendorum deo rum. et ibid. b. Religio, quæ deorum cultu pio cõtinetur. Non Pietas erga deos est honesta de numine eorū et men te opinio. I. Pietas, pro Flac. 160. b. Sua cuiq; ciuitati reli gio est, nostra nobis, stantibus Hierosolymis pacatisq; lu daeis, tamen istorum religio sacrorum à splendore huius imperij et maiorum institutis abhorrebat. de D. 102. a. Ad opinionem imperitorum esse fictas religiones. et ibid. Ad errorem multitudinis religionem simulachra fingere. de L. 168. a. Cultum deorum et puram religionem susci pere. 164. b. Cerimonie religionesq; in deos. contra Rul. 69. b. Religionem superstitio imitatur. Part. 237. a. Reli gio sacrorum. pro Dom. 234. b. In religionibus suscipien dis caput est interpretari, quæ uoluntas deorum immor talium esse uideatur. pro Plan. 276. b. Qui sancti qui reli gionum colentes nisi qui meritan dijs immortalibus gra tiam iustis honoribus et memori nectè persoluunt. de N. 20 1. b. Pietas, sanctitas, religio, quæ omnia pure et castè deo rum muneri tribuenda sunt. de N. 40. a. Cultus deorū est optimus, idèq; castissimus, atq; sanctissimus, plenissimusq; pietatis, ut eos semper pura, integra, et incorrupta men te et uoce ueneremur. de In. 42. a. Nondum diuinæ reli gionis ratio colebatur. de N. 13. b. Ego ipse pontifex, qui cerimonias et religiones publicas sanctissime tuendas ar bitror. et pro Dom. 254. a. Autor et magister publicæ religionis. pro Dom. 234. a. Qui religionem è domo pon tificis maximi eripuit, et in meâ intulit. I. V. 219. b. Mer= 30 curius apud Tynaritanos summa religione colebatur. et de Ar. 250. a. Quæ per se semper summa religione colue runt. pro Cor. 66. a. Sacra Cereris summa religione ceri moniaq; sancti solida. de L. 181. a. Totaq; huius iuris con positio pontificalis magnam religionè cerimoniamq; de clarat. pro Dom. 238. b. Dedicatio magnam habet religio nem. de D. 139. a. Sacris cerimonijsq; retinendis maiorum instituta tueri, sapientis est. Post. 212. a. Mecum deorū om nium sanctitates omnes et religiones assuerunt. et pro Dom. 213. a. Pontifices religiones sapienter interpretan= 40 do. pro Dom. 219. b. Alio modo constituere de religione pontificum, quam ius cerimoniarū cogat. pro Dom. 241. b. Qui aram in litore deserto somnijs stimulatus, aut reli gione aliqua consecraret. Item: Tanta religione obstricta est tota prouincia, tanta superstitio mentes illorum occu pauit, ut, et c. pro Dom. 238. a. Nunquid igitur is bona Lentuli religionibus religauit? de In. 62. a. Fani sine tem pli religio. I. V. 178. a. Sancta religio societatis. pro Flac. 148. a. Testimoniorum religionem et fidem nunquam ista natio coluit. pro Q. R. 52. b. Fides et religio iudicis. 50 Ep. 182. b. Sum admiratus fidem tuam, et in consilio dan do religionem. I. V. 148. a. Declinare à religione officij in aliqua re. pro Syl. 168. b. Sin est in me ratio rei, religio priuati officij, nihil minus, et c. pro Mur. 124. a. Si illa so lennis comitiorum precatio tantam habet in se uim et re ligationem, quanta, et c. et pro Rab. 96. b. Mentis, quæ ex hominum uita ad deorum religionè sanctimoniamq; de migrarunt. pro Pont. 280. a. Religio iusturandi, ac metus deorum immortalium in testimonio dicendo. et ibid. Ce teræ gentes pro religionibus suis bella suscipiunt, iste con= 60 tra omnium religiones. Attic. 201. b. Ego me maiore reli gione, quam quisquam fuit ullius uoti, obstrictum puto. de Clar. 192. a. Si assueueramus, religio tam nobis adhi

RE 1543
 benda est, quam si testimonium diceremus. Orat. 200. a. Hac ego religione non sum ab hoc conatu repulsus. de Cl. 191. a. et Orat. 199. a. Oratio nimia religione attenua ta. Orat. 199. a. Eorum religionem cum seruiret orator, nullum uerbum insolens ponere audebat. et ibid. Attico rum aures teretes et religiose. pro S. R. 29. a. Magnam uim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem paternus maternusq; sanguis. pro Cecin. 303. b. Cum Cot ta decemuiris religionem inieisset, non posse sacramen tum nostrum iustum iudicari, quod, et c. pro Cecin. 304. a. Ut religione cuius soluat. contra Rul. 62. a. Siue ad oblatam aliquam religionem. I. C. 114. a. Quæ religio C. Mario non fuerat, quo minus Glauciam prætorem occi dere. Itè: Ea nos religione in P. Lentulo puniendo libera ti sumus. contra Rul. 82. a. L. Sylla omnia sine ulla religio ne, quibus uoluit, dilargitus est. de N. 28. a. Gracchus cum rem illam in religionem populo uenisse sentiret, rem ad senatum retulit. de Orat. 142. b. Sed uide, ne quid Catulus attulerit religionis, opus hoc censorium est, id autem committere uide, et c. Epist. 151. a. Oblata religio Cornu to est, pullariorum admonitu, non satis diligenter eum auspicijs operam dedisse. Offic. 43. b. Nec tamen ut hoc fa giendum est, ita habendum est religioni contrarium, no centem aliquando defendere. de D. 96. b. Nec eam rem ha buit religioni, obiecto signo, ne committeret prælium. I. P. 92. a. Pontinius susceptis religionibus impeditur. Post quam. 200. b. Lentulus de solemnè religione retulit. An tequam. 194. b. Illi quorum animus est religionis pietate defunctus. pro Syl. 180. b. Quis peruersam atq; impiam religionem recordatur, qui illum nefarie cogitasse mire tur. de N. 40. b. Qui omnia quæ ad cultum deorum per tinerent, diligenter pertractarent, et tanquam relegerent, sunt dicti religiosi ex relegendo, ut elegantes ex eli gendo, et c. Part. 236. b. Religio est iustitia erga deos. I. P. 90. b. P. Lentulus prouinciam quam habebat, interposita religione deposuit. I. A. 155. a. Ne inexpiabiles religiones in rempublicam inducerentur. de L. 175. a. Tum maxime religionem et pietatem uersari in animis, cum rebus di uinis operam damus. et ibid. b. Constitere religiones. pro Mil. 115. b. Expiare solennes religiones supplicio alicuius. pro Deiot. 146. b. Deiotarum fide et religione uita de fendendum puto. I. V. 218. a. Tibi illa Diana religionem nullam attulit.
 Religiose, bona fide, eandè, sanctè, accuratè. Ep. 21. a. Faciamq; id, quod debent facere hi, qui religiosi et sine ambitione commendant, spondeo enim tibi, et c.
 Religiosus, a, um, summa religione præditus, sanctus, colens religionis, augustus.) (Impius. de Nat. 41. b. Qui omnia quæ ad cultum deorū pertinent, diligenter per tractarent, et tanquam relegerent, sunt dicti religiosi ex relegendo. Quin. Frat. 320. a. b. Vir natura sanctus et re ligiosus. et I. V. 201. b. Homines integri, innocentes, reli giosi. et in Vat. 29. a. Religiosus testis. et pro Cecin. 290. a. In testimonio dicendo religiosus. pro Flac. 151. a. Natio minimè in testimonijs dicendis religiosa. de Orat. 125. a. Iustus, integer, religiosus, præscrens iniuriarū. pro Rab. 91. b. De locis religiosi et delubris. et pro Planc. 277. b. Alearia religiosissima. de Ar. 246. a. Quod tres pontifi ces statuisent, id semper omnibus sanctum, augustum, et religiosum esse, iustum est. de In. 52. a. Religiosum est, quod iurati legibus iudicauerunt. de Ar. 251. a. Tu meam do mum religiosam facere potuisti. pro Pom. 166. b. Quod sa num putatis nostris magistratibus religiosum? quam ciui

tatem sanctam? quam domum satis clausam ac munitam fuisse? pro Flac. 150. a. Qui nullo impellente saltebat, eos urgente L.elio timidus ac religiosus fuisse putamus? Att. 137. b. Itaq; alter religiosus etiam nunc dies, alter in uulgus ignotus. Q. Fr. 309. b. Dies erant duo, qui post Latinas habentur religiosi. de Fin. 69. a. At qui reperimus afotos, ita non religiosos, ut edant de patella. Orat. 199. a. Atticorum aures teretes et religiose. de In. 79. a. Res religiosissima. Nefas.

Religo, 46. uincio, colligo. Antequam. 195. a. Manus ad demonstrandam religantur iniuriam. et de In. 31. a. Funiculus a puppi religatus. Tusc. 171. a. et 80. a. Trahit Hectorem ad currum religatum Achilles. pro Dom. 238. a. Numquid igitur is bona Lentuli religionibus religauit?

Relinquo, quis. linquo, reliquum uel reliqui facio, missum facio, relictum esse patior, omitto, defero, dimitto, relictum facio, tardo, prodo, remoueo, discedo. pro Cael. 47. a. Omitte de sunt omnes uoluptates, relinquent da studia delectationis, sermo familiarium deserendus. I. V. 170. b. Audistis haec omnia, quae nunc ego praetereo ac relinquo. de Pro. 70. a. Omitto iurisdictionem contra leges, caedes relinquo, libidines praetereo. de Or. 87. a. Non contemno ea, quae Graeci dicendi artifices reliquerunt: id est, quae post mortem scripta reliquerunt. de Orat. 80. b. Duo illa relinquamus, idque largiamur inertiae nostrae. et 120. a. Si quid ab Antonio aut praetermissum sit, aut relictum. de Fin. 57. a. Hoc non modo in oratione mea non pono, sed ne in opinione quidem cuiusquam relinquo. I. V. 39. a. In quo quid possim efficere, malo in aliorum spe relinquare, quam in oratione mea ponere. de Orat. 120. a. Cum eris alieni aliquantum esset relictum. Item ibi. Relinquare aliquem haeredem testamento. pro S. R. 21. b. Nam fundos tris et decem reliquit. pro Cec. 299. a. Fundum a patre relictum habere. Epist. 27. b. Satis amplum patrimonium relinquam in memoriam nominis mei. pro Cecin. 304. b. Non admittit ijs ciuitas, sed ab his relinquitur atque deponitur. contra Rull. 64. a. Ne libertatis quidem retinende spes relinquitur. pro Mur. 140. a. Quod dubium est, id relinquare incertum: quod dubium non potest esse, id iudicare. In Vat. 34. a. b. Qui in summa copia optimorum adolescentium pari uirtute reliquit neminem. pro Quint. 9. a. Vita turpis ne morti quidem honeste locum relinquit. et Epist. 1. a. Sed plane nec precibus nostris, nec admonitionibus reliquit locum. de Clar. 168. a. Ut memoriam concinnitatis suae relinqueret. Attic. 92. b. Videatur ne aut pietatis esse meae, fratrem relinqueret: aut diligentiae, nugarum aliquid relinquare. Ep. 26. a. Si Q. Fratrem reliquisset, dicerent iniqui, non me plane post annum ex provincia decessisse, quoniam alterum me reliquisset. Epist. 46. a. Vrbs relicta direptioni atque incendijs. pro Cecin. 294. b. Aliquem non solum relinquare, sed etiam proderere. Attic. 83. a. b. Seducit me Scopiuis, rogat ut rem sic relinquam. de D. 111. a. Ita relinquitur, ut ea diuini ari possint, quae, etc. pro Cecin. 286. b. Nunc uero quis est, qui uim armatis hominibus factam relinquit putet oportere? Tusc. 181. a. Relinquare multa officia. Acad. 4.5. b. Neutra autem in medijs relinquebat. de Or. 165. a. Et prudentiae suae triste nobis desiderium reliquerat. Att. 122. a. Tyrone ab altera quartana relictum audio. Att. 89. a. Ecce autem pusilla epistola, quam non relinquam exoritur ipse.

Reliquiae, arum, uestigia. de N. 54. a. Cibi reliquiae de-

pelluntur tum astringentibus se intestinis, tum relaxantibus. Att. 174. b. Reliquias hostium Brutus persequitur. Ep. 136. b. et 150. a. Magnae reliquiae coenari. pro Syl. 167. a. In his pristinae fortunae reliquias miseris et afflictis. pro Dom. 232. a. Vidit, si uicissim, reuues reip. reliquias: si uicissim, nullas futurus. de D. 137. a. Reliquiae earum rerum mouentur in animis, de quibus uigilantes cogitamus. pro Quin. 9. a. Bonorum emptores, quasi carniciferae conueniunt ad uitae reliquias lacerandas. de Leg. 181. a. C. Marij sitas reliquias dissipari iussit Sylla.

Reliquus, a, um, residuus, relictus, reliqua pars. Att. 10. a. Q. Frater Argulitani edificij reliquum doctorem emit. Att. 262. a. Ut pecuniam reliqua Buthrotij ad diem soluerent. Off. 32. b. Deinceps gradatim reliqua reliquis debentur. de L. 187. a. Si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit. Postquam. 209. a. Similibi nullum esset officium in omni uita reliquum, nisi, etc. et ibid. Tamen exiguum reliquum uita tempus ad commemorandam gratiam mihi relictum putaretur. I. V. 122. a. Erant mihi opipida complura etiam reliqua, quae adire uellem. pro Clu. en. 22. a. Hunc tantum unum ex multis fortunam reliquum esse uoluit. Epist. 134. b. Neminem praeter te reliquum habeo, in quo, etc. Epist. 220. a. Ex qua familia reliquus est M. Titinius. Epist. 138. a. Potes nullo isto, quem tibi reliquum dicit esse, quando canterium comedisti, Romanum perueni. I. V. 57. b. Si qua spes reliqua est, contra Rul. 65. a. Deinde in reliquum tempus sancit, etc. et Epist. 147. b. In reliquum. At. 25. a. Alexandria reliqua est Aegyptus. de D. 95. a. Reliqua diuinationis breui consecrata sunt. Att. 42. b. Haec cura addita, uix mihi uitam reliquam facit. Epist. 45. a. Nullum onus officij cuiquam reliquum fecisti. I. V. 147. b. Quibus iste nihil reliqui fecerat, et quibus aliquid reliqui fuerit. I. V. 170. a. Duarum ciuitatum mihi reliquos feci agros. de Fin. 86. a. Cum reliqui nihil sit, de Pro. 70. b. Qui locus in Graecia tam sanctus est, in quo uolum simulacrum reliquum sit. de Pro. 70. b. Offic. 12. b. Addendo deducendoque uidere, quae reliqui summa fiat. pro Syl. 184. b. Quod fortuna in malis reliqui fecit. et ibid. Quid enim est huic reliqui quod, etc. de Amic. 96. b. Qualem in reliqua Graecia reperiri neminem, Athenis unum accepimus, etc. Q. Fr. 398. b. Non de reliqua et sperata gloria laboramus, sed de parta dimicamus, de reliqua: id est, futura. pro Sest. 19. b. Spe reliqua tranquillitatis praesentes luctus fugi: id est, futura. At. 260. a. De reliqua quo quid ego tibi dicam? et Epist. 93. a. De reliquo ita uelim tibi persuadere, etc. et de Orat. 93. a. De reliquo iam nostra culpa erit, si te dimiserimus. Epist. 109. b. Quod quando uterque nostrum consecutus est, reliquum est, ut offi-

30 cijs certem inter nos, etc. Att. 94. a. Paucos dies habebam reliquos anni muneris. et 65. a. Dies enim XXXIII. erant reliqui. et 245. b. Cum ex reliquis, quae Non. April. fecit, abundare debeam, cogor mutuari. Relucet, es, resfulgeo. de N. 47. a. Stella relucet. et in Arat. Remaneo, nes, maneo, resto, resideo. Antequam. 195. b. Liceat manere, si non illum Tullium, etc. at certe reliquias Tullij liceat in urbe remanere. Offic. 58. a. Si in uita remaneas. Acad. 37. a. Catulus remansit, nos discessimus. et Epist. 80. b. Aut eorum qui discesserint, aut eorum qui remanserunt. Att. 111. b. Mulieres nostrae praeter ceteras Romae remanserunt. et 133. b. Quod Lentulum uoluit hic remanere, Caesari grati. Off. 8. a. Catonis filius amore pugnandi

Relucet, es, resfulgeo. de N. 47. a. Stella relucet. et in Arat.

Remaneo, nes, maneo, resto, resideo. Antequam. 195. b. Liceat manere, si non illum Tullium, etc. at certe reliquias Tullij liceat in urbe remanere. Offic. 58. a. Si in uita remaneas. Acad. 37. a. Catulus remansit, nos discessimus. et Epist. 80. b. Aut eorum qui discesserint, aut eorum qui remanserunt. Att. 111. b. Mulieres nostrae praeter ceteras Romae remanserunt. et 133. b. Quod Lentulum uoluit hic remanere, Caesari grati. Off. 8. a. Catonis filius amore pugnandi

1544 Remansi in exercitu remansit. I. C. 98. b. Cum tu discessis, ceterorum, nostrae, qui remansimus, caede contentum esse dicebas. pro S. R. 23. a. In qua muliere uestigia antiqui officij remanent. pro Pom. 14. a. Rhodiorum usque ad nostram memoriam disciplina naualis remansit. Off. 8. b. A peregrino enim recessit, et proprio in eo qui contra ferret arma, remansit. Tusc. 153. b. Sed fac, ut isti uolunt, animos non remanere post mortem. Attic. 138. b. Proximè te gaudere ostendunt, me remansisse. At. 163. b. Literas, quibus maxime ad remanendum commoueri posses.

Remansio, onis, mansio. Q. Fr. 321. a. Tuam remansio nem etiam atque etiam probo. pro Lig. 137. b. Profecto certe animum tuum non debet offendere, num igitur remansio simul minus, etc. bis.

Remedium, dij, medicina, medicamentum, cautio, prouisio, fomentum. I. V. 56. a. Hoc unum bis tot in commodis remedium esse arbitror. et Epist. 67. b. Remedia in commodorum. Epist. 71. a. Sed quod illius tanti uulneris, quae remedia esse debebant, ea nulla sunt. pro Syl. 179. b. In aduersis fortunis sine ullo remedio atque alleuamento permanere. I. A. 251. b. Veneficum appellas eum, qui tuis ueneficis remedia inuenit. pro Cluen. 31. b. Is acrioribus remedijs saluti suae subueniendum putauit. I. V. 66. a. Hoc remedium est agrote ac prope desperatae reipublicae. pro Cluen. 23. a. Quae uere remedium ad aliquam rem. de Nat. 51. a. Panthera remedium habent, quo cum sint uise, non moriuntur. I. V. 240. b. Ad magnitudinem frigorum praedatum sibi hoc remedium comparat. Tusc. 243. a. Remedia ad tollendum dolorem. Off. 329. a. Nulla remedia, quae uulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quam 30 quae sunt salutaria.

Remeo, as, remigro, redeo. de N. 49. b. Neque remedia ret aer, cuius ortus aqua omni exhausta esse non possit.

Remex, gis, naua, qui remos agit. I. V. 253. a. Classis infirma propter dimissionem propugnantium et remigum. et 217. b. et de Orat. 97. b. In nauis remigibusque exigendis. pro Flac. 152. a. et Tusc. 204. b. Imperare remiges. de D. 132. a. Remex ille de classe Coponij. Epist. 189. b. Habere delectum remigum. Orat. 112. a. Remigent aliam quem aut baiulum nobis oratorem descripsit. Att. 210. 40 a. Arbitraber sustineri remos, cum inhiberi essent remiges iussi.

Remigatio, onis, impetus pulsusque remorum, remigum. At. 210. b. Inhibitio autem remigum motum habet, et uehementiorem quidem remigationis, nauem conuertentis ad puppin.

Remigium, gij, remigatio, uel remigum multitudo. Tusc. 250. a. Quae acies, quod remigum, etc.

Remigo, as, nauem remis propello. Attic. 210. a. Non enim sustinent remos, sed alio modo remigant. Tusc. 211. a. 50 Vtrū igitur mauis nos statim uela facere, an quasi e portu egredientes paululum remigare.

Remigo, as, redeo, remeo. Ep. 138. a. Romam tibi remigrandum est. Tusc. 240. b. Atque ei ne integrum quidem erat, ut ad iustitiam remigraret. Acad. 4.1. a. Remigrare in domum uerem e noua. et Tusc. 174. a. Remigrare in domum suam.

Reminiscor, ris, recordor. Ep. 50. b. Ea potius reminiscere, quae digna tua persona sunt. et Tusc. 154. a. Reminiscere quae tradantur mysterijs. Antequam. 194. a. In nouo 60 pro euentu aliorum reminiscites casus. et Att. 55. a. Reminiscetur Cal. Ian. Tusc. 160. a. Discere nihil aliud est, quam recordari. et ibid. a. Declarat se non tum illa disce-

re, sed reminiscendo recognoscere. de Sen. 93. b. Homines scire pleraque antequam nati sint, quod iam pueri cum artes difficiles discunt, ita celeriter res innumerabiles arripunt, ut non tum primum accipere uideantur, sed reminisci et recordari. pro Lig. 143. a. Aliquem de re aliqua reminiscendum recordari.

Remisere, leniter. de Or. 107. b. de Or. 152. a. Agere uer sum leniter, remisere, non actuose. pro Cael. 44. a. Remisere, leniter, urbanè agere cum aliquo. (Grauiter, seuerè, prius scilicet. I. V. 217. b. Iste nihil remisius atque etiam uehementius instabat. de Fin. 49. a. Remisere agere aliquid.) (Multum studium multamque operam ponere in aliqua re. de Or. 107. b. Tu qui multo dicis remisius et lenius quam solebas. pro S. R. 20. b. Omnes hanc questionem te pratore de manifestis maleficijs quotidianoque sanguine, haud remisius sperant futuram.

Remissio, onis, relaxatio, dissolutio. Ep. 61. a. Si humanitas appellanda est in acerbissima iniuria remissio animi et dissolutio. et 141. b. Remissio animorum. (Seueritas. 20 de Or. 110. b. et 115. a. Ad omnem animi remissionem ludumque descendere. pro Cael. 45. b. Quem non quies, non remissio delectarent. de Clar. 194. a. Remissio et moderatio uocis. de Or. 128. b. Remissio lenitatis in oratione. Off. 29. b. Oculorum obtutus, superciliorum remissio aut contractio. de Or. 108. a. Demosthenes una continuatione uerborum binas contentiones uocis et remissiones continebat. de Am. 110. b. Tales igitur amicitiae sunt remissione iussu leuande. I. C. 121. a. Iam senescit morbi remissio. Ep. 107. b. I. C. 121. a. Remissio poenae.

Remissus, a, um, lenis, demissus, contractus. (Tristis, acer, contentus. pro Cael. 40. b. Cum tristibus seuerè, cum remissis incunde uiuere. de Or. 126. a. Leni animo et remisso esse. Post. 203. a. Qui ulciscendo remissior fuit. et I. C. 121. a. Sin remissiores esse uoluerimus. de Fin. 90. a. Remissus in disputando.) (Acer in disputando. et pro Mur. 136. b. Remissior in petendo. de Or. 107. b. Tardiores tibi cumis modos et cautius remissiores facere. de Orat. 117. b. Quaedam dicendi meliora et remissiora genera uiguerunt. Or. 202. a. Contenta uox.) (Remissa uox. pro Fon. 276. b. Masilienses Gallicorum bellorum pericula populi Romani copijs remissisque compensauerunt. I. A. 206. a. Hodie uerò nescio qua re obiecta senatus remissior fuit. et de Sen. 82. b. Sermo quietus et remissus.

Remitto, tis, relaxo, relaxamentum do, decessionem de summa facio, relinquo, condono. Att. 116. a. Mulieres, ut scripseram ad te, Romam remittebam. At. 143. a. Demetrius librum de concordia tibi remisit. Ep. 256. b. Volebam ad te Marionem remittere, quem ad me mitteres. cum, etc. Ep. 149. a. Ut sine his nihil de meo studio perseverantiaque sum remisurus. I. A. 217. b. Remittere in acundiam. Att. 156. b. Iste ardet furore, nec remittit aliquid, sed in dies ingravescit. I. V. 80. a. Hic tu fortasse eris diligens, ne quam horam de meis legitimis horis remittam. de Cl. 182. b. Ad infirmitatem laterum persciter contentione remittere. de Fin. 123. b. Vrgent tamen, et nihil remittunt. I. V. 62. a. Ex eo quod ipse potest in dicendo, aliquantum remittet. et ibi. Multum summittere. Orat. 302. a. Intendere et remittere sonum uocis. I. V. 165. b. Remittere alicui de summa. pro R. P. 127. a. Nec enim fuit Gabinij, remittere tantum de suo. I. V. 106. b. Remisit D. Bruto CX. milia. I. V. 247. b. Remisisti quod non oportebat, accepisti quod non licebat. I. V. 204. a. Nauem imperare ex fodere debuisti, remisisti in triennium. I. V. 82. a. Menses mihi tres cum eriam

1547
 puiisset ad agendum maxime appositos, reliquum omne
 tempus huius anni me uobis remissurum putastis. Att. 1.68.
 b. Dionysio ego quidem non modò placabilem me pre-
 buissim, sed totum remississim. Att. 282. b. Italia sua uobis
 studia profitemi remississim. I. P. 155. a. Remittere aliquid
 de seueritate cogendi. Am. 104. b. Adducere habenas.)
 Remittere habenas. de Leg. 1.77. b. Varius cauendi sonus
 tum remittit animos, tum contrahit. Q. Fr. 30. 1. a. Te ro-
 go, ut procuratoribus Flauij remittas de diminuendo, &
 de Apolloniensibus ne quid perscribas. Att. 156. a. Quesiti
 sunt, quòd non idem quoque sibi, quòd mihi remississet. &
 ad Her. 15. b. Stihuc fuerit remissim. I. V. 197. a. Meam
 animaduersionem & supplicium, quo usus eram in
 eum quem cepissem, remitto tibi & condono. Epist. 66.
 a. Verum hoc quoque uobis remitto. de Orat. 206. b. In
 qua tibi remittunt omnes istam uoluptatem, & ea se ca-
 rere patiuntur, id est, relinquunt. pro Syl. 176. a. Noli pu-
 tare, id omnino à me esse ommissum, si quid est tibi remis-
 sum atque concessum. pro Syl. 183. a. Sed etiam si quid mi-
 hi conceditur, id reddo ac remitto. pro Cluen. 18. b. Opi-
 nionem iam mente antè comprehensam libenti animo re-
 mittere. pro Planc. 27. 1. a. Vt eorum reprehensionem uos
 uestra prudentia assumere, meae modestie remittere de-
 beat. de D. 195. b. Respondit in agro ambulanti ramum
 adductum cum remissus esset, in oculum recidisse. I. A.
 218. b. Prouinciam remitto, exercitum depono. I. A. 209.
 b. Antonius remittit nobis Galliam citeriorem. pro Plan-
 275. a. Tibi remitto atque concedo, ut eum defendas. Att.
 225. a. Ego uerò tibi istuc mi Antonii remitto. & de Leg.
 174. a. Remitto hoc tibi. pro Flac. 15. a. b. Neque in toto
 Aemonesium testimonio commouebor, etenim quibus
 istam laudationem remittam. I. V. 231. b. Requiescere, &
 curam animi remittere. de Clar. 176. a. Qui cum remis-
 rant dolores pedum, non deorat in causis. Top. 222. a. Re-
 mittere nuncium. Acad. 26. b. 27. a. Sed tibi aut conceden-
 dum est ita esse, aut memoriam mihi remittas oportet: id
 est, concedas memoriam esse.
 Remoror, aris, retineo, retardo. pro Pomp. 11. b. Sed
 he res que ceteros remorari solent, non retardarunt. At-
 tic. 45. a. Scio te me his epistolis potius & meas spes soli-
 tum esse remorari. I. C. 98. a. Num unum diem postea L.
 Saturninum mors & reip. poena remorata est: ad Her. 5.
 b. Ne parua quidem dubitatio potest remorari damnatio-
 nem. Antequam. 195. a. Ne calamitas remorata longius
 serpat atque progrediatur, praecauete.
 Remotio, onis. de In. 73. a. Remotio criminis est, cum
 intentio facti in alium, uel in aliud dimouetur.
 Remotus, aduer. de N. 18. Stella alia propius à ter-
 ris, alia remotius, & c. spacia conficiunt.
 Remotus, a, um, alienus, relictus, procul distinctus,
 absim. Epist. 246. a. Si quisquam fuit unquam remotus
 & naturae, & ratione, atque doctrina ab inani laude, &
 sermonibus uulgi, ego profecto is sum. & de In. 53. b. Hoc
 à religione & sapientia uestra remotissimum est. I. V.
 192. a. Defensio remota ab utilitate rei publicae, & seim-
 sta à uoluntate legis. & 249. b. Remotus à nauigando.
 Attic. 237. b. Vestorius homo remotus à dialecticis. de In.
 43. a. Procul remotus à uero. pro Cl. 18. a. Altera pars,
 que procul à iudicio remota est. de In. 82. b. Hoc à breui-
 tate praecipendi remotum est. & 70. b. Hæc à uulgari
 intelligentia remotiora sunt. Offic. 13. a. Scientia que est
 remota à iustitia, calliditas appellanda est. pro Mur. 14. 1.
 a. Ille à culpa remotus est. contra Rull. 72. b. Cum tu à

Gracchi aequitate ac pudore longissime remotus sis. Or.
 199. b. Scrimo à forensi strepitu remotissimus. pro Font.
 278. b. Testis cupidus, iratus, ab religione remotus. & Ep.
 207. a. À cupiditate remotissimus. de In. 51. a. Res à me-
 moria nostra remota. I. V. 252. a. Locus arbitris remo-
 tus. pro S. R. 40. a. Ego hæc à Chrylogono mea sponte
 remoto Sex. Roscio, quero. de N. 45. b. Remota subtilitas
 te disputandi, & remoto ioco. Epist. 101. a. pro S. R. 34.
 a. Longè absim ab eo crimine. & de Orat. 128. b. Absit
 enim totum à causa. Epist. 105. a. Locus remotus, salubris,
 amoenus.
 Remoueo, es, amoueo, dimoueo, moueo, abduco, aufe-
 ro, reicio, deduco, subduco, transfero, arceo, abstraho, a-
 uoco, auerto, deterreo, deprecor, detestor, deriuo. de Or.
 137. a. & de Clar. 168. b. Ea fecerni arbitror oportere, et
 ex oratione remoueri. pro S. R. 22. a. Multa palam do-
 num suam auferebat, plura clam de medio remouebat.
 Q. Fr. 294. b. Sublata latrocinia, & ades repressæ, oppido-
 rum furta esse depulsa, remotam illam calumniam, & c.
 Epist. 262. a. Accepimus conditiones, sed ita, ut remoueat
 praesidia ex ijs locis, quæ occupauit. contra Rul. 70. b. Re-
 moue te à suspitione alicuius commodi. pro Cluen. 26. a.
 Remouere se ab aliquo negotio. & Ep. 154. a. Remouere
 se à certamine. Att. 60. a. Quid sit, quod se à me remouit,
 si modò remouit ignoro. pro Dom. 217. b. Quod idem in
 posterum M. Catonè tributu tuo remouisses. Or. 197.
 a. Sed ne opifices quidem se artibus suis remouerunt. Att.
 169. a. b. Tu nouum morbum remouisti. Q. Fr. 311. b. Ca-
 tonem Lentulus à legibus remouit. Offic. 14. b. Multi &
 sunt & fuerunt, qui eam quam dico tranquillitatem expe-
 tentes, & negocijs publicis se remouerunt, ad ociumq; per-
 fugerunt. Am. 110. b. Remouere se ab amicitia alicuius.
 Remuneratio, onis, gratia, uicissitudo studiorum uel
 officiorum. Offic. 47. b. a. quo celerior remuneratio fore
 uidetur, in eum ferè est uoluntas nostra propensior. de In.
 70. b. Remuneratio officiorum. de Amic. 105. b. Nihil est
 remuneratione beneuolentiae, nihil uicissitudine studio-
 rum uel officiorum iucundius. & pro Dom. 218. a. Remu-
 neratio beneuolentiae. de Amic. 102. a. Liberales sumus,
 non ut exigamus gratiam: non enim beneficium senera-
 mur, sed, & c.
 Remuneror, as, & Remuneror, aris, retribuor, compen-
 so, beneficium reddo, mutuum gratiam refero, parem gra-
 tiam pro beneficio alicui refero, gratiam restituo, merce-
 dem do, repono. Postquam. 210. b. Quibus officijs T. An-
 nij beneficia remunerabo? Postquam. 203. a. Vlciscende
 iniurie facillior ratio est, quam beneficij remunerandi. et
 ibi. In beneficijs remunerandis. Ep. 250. b. Tibi ad me ora-
 nandum semper datur facultas, mihi ad remunerandum
 nihil suppetit præter uoluntatem. Ep. 39. b. & 20. a. Con-
 siderandum est, quo nam te remunerer genere. Ep. 130.
 a. Vt possem te remunerari quam simillimo munere. &
 de Clar. 166. a. Vt à te ipso sumerem aliquid ad me refer-
 ciendum, teq; remunerandū, si non parui, at grato tamen
 munere. Att. 118. a. Tu si tibi eadem causa est, me remune-
 rere sanè uelim. de In. 82. a. Officiorum remunerandi uo-
 luntas. I. A. 191. a. Vt pro tantis eorum in rem. meritis
 honores eis habeantur, gratieq; referantur. 286. a. Nun-
 quam ulla mercede meritum tuum explorare poterò. Q. do
 Pet. 210. b. Et quoniam nullum aliud tempus futurum sit,
 ubi tibi referant gratiam, hoc te officio remunerent.
 Remus, mi. Romuli frater. de D. 102. b.
 Remus, mi. Acad. 6. a. Neq; uerò hoc loco expectan-
 dum est,

1549
 Remus, mi. Num de remo inflexo respōdeam. Tus. 195. b. Res
 remota, detestabilis, omni contentione, uelis (ut ita dicam)
 remissis fugienda. In V. 250. a. Nauigium quod erat factū
 se remorum numero. & 263. a. Nullum remum uacuum
 trahi. de Or. 97. b. Intermissio impetu pulsusq; remorum.
 I. Nauis. Tus. 211. a. Remis nauim propellere: id est, re-
 migare.
 Renascor, ris, denuo nascor, exorior, renouor. At. 275.
 a. Primi cuiusq; mali excidendi causa est, ut aliud renascatur
 tur illo petus. & 281. b. Renatum enim bellum est. & Ep. 10
 174. b. Sed bellum istic renatum homines mirantur. de Sō.
 131. a. & Tus. 159. a. Nam principium extinctum nec ip-
 sum ab alio renascatur, nec ex se aliud creabit. Att. 55. b.
 Qui mihi penās inciderant, nolunt easdem renasci.
 Renauigo, as. At. 231. a. Per paucis diebus in Pompeia
 num, post in Puteolana, & Cumana regna renauigare.
 Renauo, as. At. 10. a. Renauabo operam, aliter, reno-
 uabo.
 Renes, num. de N. 33. b. Humores, qui ex renibus uesi-
 caq; profunduntur, id est, urina. Tuscul. 188. a. Ex renibus
 laborare.
 Renouatio, onis, redintegratio. de N. 49. a. A quo rur-
 sum renouatio mundi fieret. & de Cl. 187. b. Vsurpatione
 & renouatione doctrinae. Ep. 176. a. Renouatio timoris
 magnam molestiam afferebat.
 Renouatus, a, um, instauratus. de N. 38. a. Templū Ho-
 noris à M. Marcello renouatū. & Ep. 192. a. Fecidus quod
 renouatum erat. de N. 49. a. Vaporibus alta renouatæq;
 stellæ resundunt eadem.
 Renouo, as, renouationem facio, interpo, instauo, 30
 refrico, integro, redintegro, refero, represento. de D. 109
 b. Tum pristinis orbati muneribus hæc studia renouare
 cepimus. In V. 65. b. Hoc institui atq; adeo institutum re-
 ferri ac renouari moleste ferunt. In V. 68. a. Renouare &
 instaurare aliquid. de Ar. 248. b. Quorum de sententia
 illa eadem renouata atq; instaurata celebrantur. de Pro.
 73. a. Ne instauratas maximi belli reliquias ac renouatas
 audiamus. pro Deiot. 145. a. Tu uetus hospitium renoua-
 re uoluisti. & I. A. 153. a. Atheniensiumq; renouati uetus
 exemplum. ad Her. 15. a. Vt renouetur, non redintegretur
 oratio. contra Rul. 73. a. Renouare ueteres colonias, &
 deducere nouas. pro Mur. 127. b. Memoriam propè inter-
 mortuam generis sui uirtute renouare. pro Quin. 12. b.
 Nolo hanc rem commemorando renouare, cuius memo-
 riam deleri oportere arbitror. de Orat. 142. a. Acerba
 sanè recordatio ueterem animi curam molestiamq; reno-
 uauit. de Orat. 127. a. Et animos iudicium ad Quin. Cæpio
 nis odium, à quo erat ipsi propter iudicia abalienati, re-
 nouabam atq; renouabam. de In. 68. a. Animus aut renoua-
 tur ad ea que restant, aut omnibus iam dictis exsuscita-
 tur. de In. 47. b. Animus desessus audiendo aut admiratio-
 ne integratur, aut risu renouatur. Antequam. 194. a. Quid
 ego improborum facta renouem oratione, aut redintegra-
 tione illius conturbationis animos uulnerem uestros? Post.
 199. b. Qui suo fletu memoriam mei desideriumq; reno-
 uaret. Ac. 41. a. Hæc inclusa habebam, & ne obsolecerit,
 renouabam cum licebat legendo. Ep. 200. a. Renouare à
 micitiam. & 103. b. Renouare commendationem. & 52.
 a. Renouare bellum. At. 10. a. Renouare operi. pro Mur.
 132. a. Mithridates se rege Armeniorum adiuncto nouis
 opibus copijsq; renouauit. Q. Fr. 313. b. Appius uult, in-
 quam, renouare honores eisdem, quo munus togam præ-
 textam quotannis interpolet.

Renunciatio, onis, nunciatio. In Ver. 84. a. Qui Mile-
 sijs rem gestam renunciarat. & ibid. Renunciationemq;
 eius, quæ erat in publicas literas relata illorum legibus,
 tolli iusserat. pro Mur. 128. a. Non idem est ordo dignita-
 tis & renunciationis. pro Plan. 261. b. Renunciatio susa
 fragiorum.
 Renuncio, as, defero, nuncio, declaro. In Ver. 69. a. Re-
 nuncio tibi te hodiernis comitijs esse absolutum. Q. Fr. 30
 300. b. Renunciari tibi Licinium plagiarium tributa exi-
 gere. Sulp. Epist. 49. b. Posteaquam mihi renunciatum est
 de obitu Tullie filie tue, & c. Ep. 208. a. Quæ in re & a-
 morem eius in suscipiendo negotio perspexi, & fidem in
 conficiendo ac renunciando. & 110. a. Eosq; Parthos esse
 senatui renunciauissē. I. V. 94. a. Qui Milesijs rem gestā
 renunciarat. de D. 123. b. Nunc imperant pullario, ille re-
 nunciat. Ep. 134. b. Eo modò sacerdos Climachius renun-
 ciatus est. de Or. 133. a. Renunciare aliquem consulē. pro
 Pom. 4. a. & I. V. 243. a. Prætor primus centurijs cunctis
 renunciatus sum. I. V. 241. a. Tu cum esses prætor renun-
 ciatus. I. V. 126. b. Renunciare hospitium alicui, & domo
 emigrare. I. V. 69. b. Renunciare conditionem. At. 23. Re-
 nunciare conductionem. de Or. 104. b. Renunciare Stoi-
 cis. I. A. 208. b. Cum legati renunciarint, quod certe renun-
 ciabant, Antonium non esse in uestra potestate. I. A. 221.
 a. Renunciare legationem.
 Renuo, aspernor. pro Pl. 266. b. pro Cal. 43. a. Qui
 nullum conuiuium reuerit, qui unguenta sumpsit, qui
 Baias uiderit. pro R. P. 128. a. Quibus supercilij renuen-
 tes huic decem millium crimini.
 Reor, ris, puto, censeo, arbitror. Off. 39. b. Illos in qui-
 bus eas uirtutes esse remur, à natura ipsa diligere cogi-
 mur. & Top. 227. b. Rentur eos esse, quales se ipsi uelint.
 de Orat. 150. a. Quem quidem antea rebatur ita dicere, ut
 & c. Acad. 44. a. Quintum genus Aristoteles quoddam
 esse rebatur. de D. 109. b. Quos quidem plures quam rea-
 bar, esse cognoui. de Ar. 255. a. Tum uerò est ratus se pos-
 se. At. 103. a. Nicias nomen rebatur oppidi esse Pirææ. de
 N. 62. b. Rebatur enim fore, & c. sunt uectes quibus ianua
 clauduntur, & firmantur.
 Repagula, de D. 96. a. In templo Herculis ualua clau-
 se repagulis, subito se ipsa aperuerunt. & I. V. 222. a. Con-
 uulsis repagulis effractisq; ualuis demoliri signum conan-
 tur. I. V. 243. b. Perfringere omnia repagula iuris, pudora-
 ris & officij.
 Repandus, a, um, incuruus, reflexus. de N. 17. b. Sospita
 cum pelle caprina, & calceolis repandis.
 Reparo, as, recupero, iterum acquirō. I. V. 193. a. Per-
 dere id quod alio præatore reparare possit.
 Repastinatio, onis, secunda oratio. de Sen. 88. a. Quia
 agri fossiones repastinationesq; proferam?
 Repedo, as, remeo, redeo. de L. 187. b. Domum cū lau-
 de repedandum.
 Repello, lis, propello, propulso, refuto, obuiam eo.)
 Infero. de Or. 115. a. Aduersarius, qui sit & feriendus et re-
 pellendus. & pro Mil. 116. a. Ego Clodij furorem à ceru-
 tibus nostris repuli. Antequam. 292. b. Qui à uestro cor-
 pore iugum acerbissimum repulsi seruitutis. Or. 200. a.
 Homines audaces ab eius templi aditu ascensuq; repulsi.
 pro Dom. 224. a. Hæc ego religione non sum ab hoc cona-
 tu repulsus. pro Cecin. 291. a. Armis repellere, fugare, &
 auertere aliquem. In C. 102. b. Cion te à consulatu repuli.
 Off. 28. a. Grauitatem retinere, iracundiam repellere. &
 27. b. Vt seueritas adhibeatur, contumelia repellatur.

pro Cor. 6.1. b. Ipse enim leges à cognitione sua iudicio publico repulerunt. de Pro. 70. b. Byzantij Mythridatis impetum agrè repulsum & cervicibus interclusum suis sustinuerunt. Q. de Pet. 213. b. Ab impediendo ac lacerando repelluntur. Off. 13. a. Immanitas omnem humanitatē repellēs. pro Mil. 111. b. Repellere uim. (Inferre uim. pro Sest. 11. b. Vim ui repellere. & pro Mur. 131. a. Repellere pericula. & de Fin. 55. a. Repellere dolorem à se. de Orat. 89. a. Repelli oratorem à gubernaculis ciuitatum, & excludi ab omni doctrina. de Or. 148. b. Non repelletur inde quo aggredi cupiet.

Repono, dis. reddo, repono. de Orat. 134. a. Cui pro Gracchi capite erat aurum reponsum.

Repens, repentinus. Tusc. 196. b. Ne me imparatum ciua laceraret repens. & 201. b. Hostium repens aduentus.

Repente, de repente, statim, subito, repentino, noua quaedam illa immanitas exorta est. l. Exorior. l. C. 113. a. Is recitatis literis conscientia conuictus repente conticuit. Of. 24. b. Amicitiam magis decet sensum diffuere, quam repente praecidere. l. A. 173. a. Modò egens, repente diues. In Sal. 27. 5. a. Quibus rationibus repente tanquam somnio factus est tam affluens, et tam beatus. pro Syl. 181. b. Ista importunitas repente exarsit. & ibi. Ista uis repente erupit. pro Cl. 20. a. Repente exorta est mulieris importuna nefaria libido. Ep. 49. a. Repente prater spem dixit, & c. In V. 63. b. Repente est uestigio. & 63. b. Ecce autem repente, & c. & ibid. Cum iste repente, & c. de Or. 107. a. Repente & subito.

Repentino, repente, pro Q. 3. a. Et moritur repentino.

Repentinus, a. um. improuissus, insperatus, inspectatus, repens, inopinatus. de Or. 129. b. Quae fuit illa quantitas, quam inexpectata, quam repentina. contra Rul. 78. a. & pro Dom. 215. b. Vnde iste amor tam improuissus ac tam repentinus. Tusc. 200. a. & 196. a. Omnia repentina & inopinata grauiora. Ep. 64. b. & 15. a. Non repentina aliqua uoluntate aut fortuito ad tuam amplitudinem meis officijs amplectendam incidi. pro Sest. 27. a. & pro Cl. 54. a. Repentina morte perijt. Off. 6. a. Leuiores sunt ea, quae repentino aliquo motu accidunt, quam ea quae meditata & preparata inferuntur. contra Rul. 89. a. Et repentinus Sylla nobis exoritur. & de Cl. 187. a. Ignoti homines & repentini questores celeriter facti sunt. de In. 65. a. Idcirco aliquem Callidium uocari, quod temerario & repentino consilio sit.

Reperio, ris. inuento, peruestigo. In Ver. 171. b. Mihi met ineunda ratio & reperienda uia est, quae, & c. de N. 22. b. Nec uos exitum reperitis, resq; tota uacillat ac claudicat. Epist. 153. a. Nostrae sollicitudinis hic finem reperimus. Tusc. 173. b. Post diem tertium, qui ut illuxit, mortui sunt reperti. de Fin. 70. b. Reperiam multos uel potius innumerabiles, qui, & c. de Clar. 170. b. In orationibus Catonis omnes oratoriae uirtutes reperuntur. de Cl. 129. b. Sed si querimus, cur, & c. causas reperiemus uerissimi duas, primum quod, & c. aliud autem genus est, & c. Attic. 103. b. Quid ad haec repereris? soluamus, inquis. de Clar. 165. b. Quibus armis quemadmodum uterentur non reperiebant. de Nat. 27. b. Si cōferre uolumus nostra cum externis, ceteris pares aut etiam inferiores reperiemur, religione autem multo superiores. de Clar. 175. a. Iidem traducti à disputando ad dicendum inopes reperuntur. pro Flac. 164. a. Tum uel hoc maxime moliuntur, ut uestra mentes, uestra sententiae optimo cuiq; inimicissimae reperiantur. At. 283. a. Facilius in timore benigni, quam

in uictoria grati esse reperimur.

Repetitio, onis. ornatus rhetoricus. de Or. 162. a. Eiusdem uerbi crebra tum à primo repetitio, tum in extremum conuersio. ad Her. 28. a. Repetitio est, cum continenter ab uno atq; eodem uerbo, in rebus similibus, & diuersis principia sumuntur, & c.

Repeto, tis. peto, reposito, reuoco. cum ad res ablatas & iudicia pertinet. de Cl. 168. b. Cum res priuate iudicij repeterentur. In Ver. 57. b. Quo nomine abs te seferit, uim nullis repeto. Antequam. 193. b. Non peto ut mihi de tuis uiam, sed datam repeto ut reddatis. In Ver. 57. a. Repetere ius suum. & pro Syl. 84. a. Quae erepta sunt, non repeto. & pro Cl. 31. a. Repetere ab aliquo, quod ei dederis, et Off. 8. a. Repetere res ablatas bello. l. A. 228. b. Ne mors quidem in rependa libertate fugienda. pro Flac. 166. a. Ac repetit eam, quam ego patri suo quondam pro salute patriae sponendi dignitatem. & pro Plan. 280. b. Repetere promissa. ad Her. 9. b. Quod argentario obtuleris expensum, à socio eius recte repetere possis. Antequam. 193. a. Repetere officij praeuium & fructum. pro Cluen. 39. a. Repetere ab aliquo rationem, de pecunijs repetundis. In Vat. 33. b. Cum ei, qui expectare uelit ante iniusta poena luenda sit, quam iusta rependa. pro S. R. 29. b. & Antequam. 195. b. Furia, quae parentum poenas à consceleratis filijs repetant. pro Dom. 242. b. Vos qui maxime me repetitibus atq; reuocastis.

Repetere, petere, reuocare, replicare, à capite arcesse. de Fat. 140. b. Longo intervallo haec studia repeto. de Or. 157. b. Transilire ante pedes posita, & alia longe repeta summere. Tusc. 235. a. Huius sententiae grauitas à Platonis auctoritate repetatur. l. V. 225. a. De quo paulo altius ordiar, & repeta memoriam religionis. de Or. 85. a. Ac mihi rependa ueteris cuiusdam memoria non satis explicata recordatio. de Or. 92. b. Neminem fuisse disertum dicebat, cum repeteret usq; à Corace nescio quo & Thysia. de Or. 151. a. Quorsum igitur spectat haec tam longa, tam alte repeta oratio? Epist. 126. b. Expectare te arbitror haec tam longe repeta principia quo spectent. In Ver. b. 65. Haec maiorum consuetudo longo intervallo repeta atq; relata. Or. 197. b. Ac uideo hanc primam ingressionem meam non ex oratoris disputationibus ductam, sed ex mediâ philosophia repeta. Epist. 100. b. & pro Cecin. 286. b. Altius initium rei alicuius demonstrandae petere. pro Cluen. 29. a. Longo & alte petito proemio respondere. pro Cluen. 29. a. Atq; ut intelligas, & c. paulo longius exordium rei demonstrandae repeta. pro Arch. 185. b. Nam quoad longissimè potest mens mea respicere, spaciū praeeriti temporis & pueritiae memoriam recordari ultimam, inde usq; repetens, uideo hunc, & c. de D. 80. b. Principio Assyrij, ut ab ultimis auctoritatem repeta, motus stellarum obseruauerunt. de D. 85. b. Diuina natio est ab omni eternitate repeta. & 133. a. Somnia, quorum defensio repeta quam longè est. de D. 128. b. l. Tarutius urbis nostrae natalem diem repetebat ab ijs patribus, quibus eam à Romulo conditam accepimus. pro Sest. 9. b. Vereor ne quis forte miretur, quid haec mea oratio tam alte ac tam longe repeta uelit. Tusc. 173. b. 174. a. Repetunt ab Erichtheo Codrum, qui se, & c. de Fin. 62. b. Repetere aliq; ab ultima antiquitate. et ad Her. 3. a. Repetere aliquid ab ultimo initio. et de In. 48. a. et ad Her. 3. b. & 12. b. et de N. 7. a. Repetere ab ultimo. ad Her. 12. b. Repetere aliquid nimium longè, & petere. de In. 59. a. Petere aliquando ultra q; satis est, & repetere longius quam

555
necessè sit. Ep. 91. b. Repeterem initium amicitiae ex parte tua. Epist. 32. b. Tamen quoniam ex alto repeta sunt, uolunt, & c. de In. 42. a. Cum res ab nostra memoria propter uetustatem remotas ex literarum monumentis repetere instituo. de In. 62. b. Ac ueteres quidem scriptores artis usque ab principe illo atq; inuente Thysia repetitos unum in locum conduxit Aristoteles. de Fat. 147. a. Licuit uel altius, utinam, & c. etiam supra, utinam, & c. similiterq; superiora repetentem regredi in infinitum licet. pro Plā. 272. b. Tamen cum postea fuisse maximis in rebus arbitror, ut non ita mihi multum sit ex questurae laude repetendum. Epist. 181. a. Quantum memoria repetere praeterita possum. & 72. Euentusq; aliorum memoria repetendis, nihil accidisse nobis noui cogitemus. de Orat. 185. a. Et memoria uetera repetenti. de Nat. 5. a. Quamobrem uelle, nisi molestum est, repete, quae ceperis, repetam uerò, & c. de Fin. 137. a. Praetermissa repetimus, inchoata persequimur. Att. 242. b. Ego negabam oportere praeterita repeti. & 217. b. Deinde somno repetito, simul cum sole experrectus sum. Parad. 12. a. Cum esset iuris & equitatis repeta memoria. pro Deiot. 147. a. Obsecro Caesar repete temporis illius memoriam. de Orat. 86. b. Repetamq; non ab incunabulis nostrae ueteris puerilisq; doctrinae quendam ordinem praecceptorum. Att. 242. b. Ego negabam oportere praeterita repeti. Quin. Fr. 300. b. Si omnium mearum literarum praeccepta repetes, intelliges, & c. de Leg. 159. a. Natura iuris ab hominis naturae rependa est. de Leg. 159. b. Alte uerò & à capite repetis quod querimus. de Leg. 160. a. Iuris ortum à fonte petere. & ibid. Repetam stirpem iuris à natura. & 179. b. Cum scias à quo sit capite repetendum. Item: A principio, à stirpe, à capite, à fonte petere: id est, arcescere.

Repetundarum, de pecunijs repetundis, captae pecuniae. l. V. 172. b. l. Piso Frugi legem de pecunijs repetundis primus tulit. & de Cl. 174. a. Iudicium de pecunijs repetundis. l. V. 166. b. pro Cl. 39. a. Ab aliquo rationem peti pecunijs repetundis. pro Cl. 48. b. Clames te lege pecuniarum repetundarum non teneri, neq; haec tua recusatio cōfessio sit captae pecuniae.

Repleo, ples. refarcio. pro Sest. 20. a. Meministi tum iudices, corporibus ciuium Tyberim repleri, cloacas refarciri. de Pro. 62. b. Vt uix exhaustas domos replere possent. pro Mur. 136. a. Qui consumpta repleri, erepta recuperare uellent. de Orat. 100. b. Vel passim licet carpentem & colligentem undique repleri ista iuris ciuillis scientia.

Repletus, a. ū. pro Pom. 12. a. Referto foro, repletisq; omnibus templis. Replicatio, onis. de N. 8. b. Replicatio mundi: id est, conuersio.

Replico, as. repeto. pro Syl. 172. a. Si queris qui sint Romae regnum occupare conati, ut ne replicas annualium memoriam, ex domesticis imaginibus inuenies. de Diuin. 106. b. Traductio temporis noui nihil efficientis, sed primum quidq; replicantis. & de Leg. 190. b. Nam licet uide re, si uelis replicare memoriam temporum qualescunq; & c. Item: Quo circa dicendum est etiam saepius, cum iudicaueris.

Repono, nis. condo, colloco, refero. In Ver. 105. b. Columnae deiecte eisdem lapidibus repositae sunt. de N. 51. a. Grues in tergo praevolantium capita reponunt. & In V. 201. a. Sacra in capitibus reposita sustinebant. Att. 188. a.

554
Si in libris tuis Aristophanem reposeris pro Eupoli. ad Her. 32. a. Et pro eo, id quod magis idoneum est, reponit. pro Sest. 166. b. Hanc Pompeius erexit, atq; in sine regium quod de suo capite abiecerat, repositum. Epist. 104. a. Non enim puto te meas epistolas delere, ut reponas tuas. de N. 57. b. Scientia condendi ac reponendi fructus. Tusc. 235. b. In se ipso spem omnem reponet sui. Quin. Frat. 303. b. Omnes in uita mea partem aliquam tuae uitae repositam esse dicebant. pro Syl. 185. a. In uestra humanitate totam causam repono. Epist. 134. a. Res pub. in te reposita est. Att. 162. a. Reponere aliquem in suis. de Orat. 126. b. Si placuerit, uos hanc defensionem in aliquo artis loco reponetis. Post. 201. b. Vos in eo me loco, in quo uestris beneficijs fueram, isdem centurijs, quibus collocaueratis, repositus. pro Sest. 27. b. Quos equidem in deum immortalium coetu ac numero repono. In A. 227. b. Nam, si alij propterea laudantur, quod pro libertate arma ceperunt, cur non M. Brutus in eadem causa reponatur? de Opt. 244. a. Tamen huc in numero non repono. de N. 36. b. Reponere stellas in numero deorum. In Ver. 195. b. Reponi in numero proborum hominum. Brut. Att. 285. a. Reponi in locum alterius. de In. 51. a. Reponere aliquid in numerum fabularum. de N. 9. b. Homines mortuos reponere in deos. Of. 57. b. Collocare aliquem in consilio celestium. & Quin. Fr. 296. a. Virtutes tuas in deorum numero collocatas uideat. & pro Cec. 287. a. Is curauit ut in eo fundo dos collocaretur. In V. 119. a. At uerò praeclearum diem repositus, Verrea ut agerent.

Reponere, rependere, reddere. At. 207. b. Ergo haec ad Varronem transferamus, Catulo & Lucullo alibi reponemus. Ep. 14. b. Ne tibi ego idem reponam cum ueneris.

Reporto, as. deporto, cōsequor. Post. 210. b. Lentius beneficio non solum reducti sumus in patriam, sed equis insignibus & curru aurato reportati. & 212. a. Res pub. simulatq; reuocata est, me secum pariter reportauit. Sal. in Cic. 271. b. Italia Ciceronem exulem humeris reportauit. In V. 262. a. Ex tua calamitate cineri atq; ossibus filij sui solatium uult reportare. contra Rul. 78. a. Manubias non in ornamenta urbis conferre, sed ad decemuiros, tanquam ad dominos reportare. In V. 231. a. Quae tabula à te reuulsa, nunc à me reportata est. & 214. b. Statuerunt id secum, in Syriam reportare. At. 65. b. Exercitum à Britannia reportabant. pro Pom. 5. a. Ab aliquo uictoriam reportare. At. 86. a. Reportare beneuolentiam omnium ex prouincia. de Leg. 187. b. Nihil praeter laudem bonis atq; innocentibus, neque ex hostibus, neque à socijs est reportandum.

Reposito, repeto. de Am. 102. b. Propensiores ad bene merendum, quam ad repositandum esse debemus. Post. 26. a. Alter à me Catilinam amatorem suum repositabat. l. V. 154. b. Bona sua repositere ac persequi liti atq; iudicio. & 148. b. Repositere rationem uita ab altero. l. V. 59. a.

Repraesentatio, onis. pecuniarū solutio. At. 196. b. Si Faberianum uenderem explicare uel repraesentatione non dubitarem. At. 214. b. Dolobelle nomen tam expeditum uidetur, ut etiam repraesentatione concludam.

Repraesentatio, as. praesentem pecuniam soluio, praesentē alicui gratia refero, gero, personam gero. At. 194. b. Repraesentatio pecuniae usuram Sillio pendemus, dum à Faberio repraesentabimus. Epist. 262. b. Dies promissorum adest, quem etiam repraesentabo si aduenieris. Ep. 72. b. Neque expectare temporis medicinam, quam repraesentare, ratione possumus. At. 126. a. Si qua etiam iactura facienda sit in

fit in representando. I. A. 182. b. Ego corpus libenter obtulerim, si representari morte mea libertas civitatis posset. pro Sest. 3. a. Erat eo tempore senatus in eade Concordie, quod ipsum templum representabat memoriam consulatus mei. At. 251. b. Mibi videntur istorum animi incedi etiam ad representandam improbitatem suam. Itē: Quod presens tanquam in manu datur, incundius est. Item: Legatus regis faciem secum affert. prouerbium.

Reprehendo, dis. increpo, arguo, redarguo, accuso, uerbis castigo, exagito, insector, asperius appello, in crimen uoco, damno, condemno, culpo. pro Plan. 267. a. Nunc discessum meum quasi reprehendere et subaccusare uoluit. pro Cluen. 38. a. In eodem genere, in quo quis offenderit, alios reprehendere. Epist. 13. a. Et si accusandi sunt, qui, et c. magis etiam reprehendendi, qui, et c. Orat. 199. a. Reprehendere et exagitare aliquem. Epist. 68. a. Cum reprehendes ea, quae uituperanda duces. de Nat. 7. b. Xenophanes de ipsa mente ita reprehenditur ut ceteri, de infirmitate autem uehementius. Part. 24. b. Reprehendi in aliquo uicio. de N. 58. b. Arripere aliquid ad reprehendendum. pro Lig. 140. b. Grauisimis uerbis aliquem reprehendere. Att. 156. a. Visum te aui in regia, nec reprehendo, quippe cum, et c. in V. 244. b. et 245. a. Nunc non modo te hoc crimine non arguo, sed ne illa quidem communi uituperatione reprehendo. Acad. 35. a. Laboro ut assentiar Epicuro: reuocat uirtus, uel potius reprehendit manu.

Reprehensio, onis. uituperatio. pro Mur. 126. a. Reprehensio uitae. At. 156. a. Nec reprehendo, quippe cum ipse istam reprehensionem non fugerim. Offic. 29. a. At hoc idem Sophocles, si in athletarum approbatione dixisset, iusta reprehensione caruisset. Ep. 157. a. Dum a reprehensione temeritatis abstinere. de Fin. 49. a. Incurrere in uarias reprehensiones. Or. 197. a. Vereri reprehensionem prudentum. In A. 244. a. b. Culpa reprehensio et stultitia uituperatio. de Or. 152. a. Oratio concinna, distincta, ornata, festiua, sine intermissione, sine reprehensione, sine uarietate, et c. non potest in delectatione esse diuturna.

Reprehensio. pro refutatione seu confutatione oratorum. de Inuen. 57. a. Reprehensio est, per quam argumendo aduersariorum confirmatio diluitur, aut infirmatur, aut eleuatur, aliter, alleuatur.

Reprehensor, oris. exagitator, accusator. pro Planc. 270. a. Ut patres reprehensores essent comitorum. de Opt. 244. b. Huic labori nostro duo genera reprehensorum opponuntur. et Acad. 2. b. Restat etiam unum genus reprehensorum, quibus Academia ratio non probatur.

Repressor, oris. uindex. pro Sest. 28. a. Repressor est dis quotidiana.

Reprimo, mis. contineo, comprimo, coerceo. Ep. 38. b. Hos ego sermones lacefui nunquam, sed non ualde repraesepi. Ep. 154. b. Quae si aduentus meus represserit, agam gratias fortune. de Fin. 49. b. Quod semel admissum coerceri reprimi, non potest. In Ver. 209. a. Itaque furor eius paululum repressus est. pro Sest. 23. a. Qui furorem exultantem repressit. Att. 67. a. Nunc reprimam susceptam oburgationem. At. 117. a. Fuga, quae parabatur, expressa est. pro Pom. 6. a. Impetus hostium reprimere ac retardare. et Br. 91. a. Reprae impetum ardoremque reprimam. pro Cal. 52. a. Memoria non extincta illa quidem, sed repressa uetustate. pro Mur. 131. b. Quem L. Aurena re-

pressum magna ex parte, non oppressum reliquit. In C. 103. b. Hac reip. pestis paulisper reprimi, non in perpetuum comprimi potest. de Arusp. 243. b. Reprimere impudentiam alicuius. et de Som. 137. b. Reprimere fletum. pro Sest. 25. a. Vix homines odium suum a corpore eius impuro represserunt. de D. 122. b. Reprimere fletum re-

dundantem. Reprobo, as. improbo, reicio. Ac. 33. a. Qui cum Zenonis fuisset auditor, reprobatuit illa, quae ille, et c. de Fin. 53. a. Natura, ut ait ille, ascisit et reprobat: id est, uoluptatem et dolorem. de Fin. 53. a. Quod ipsa natura ascisit et reprobat: id est, uoluptatem et dolorem. de Am. 100. b. aliter, Approbant.

Repromissio, onis. restipulatio. pro Quin. R. 51. a. et 54. b.

Repromitto, tis. restipulor, stipulanti promitto, uel spondeo. de Cl. 166. a. Non me hercule tibi repromittere istuc quidem ausus sum. pro Q. R. 51. a. Repromittis tu ab hinc triennium Roscio, recita istam restipulationem clarus. Post. 203. a. In referenda gratia hoc uobis repromitto, semperque prestabo, me, et c.

Reptitius, ij. Salustius in Cic. 270. b. Quasi unus reliquus ex familia uiri clarissimi Scipionis Africani, ac non reptitius, accitus, et paulo ante insitus huic urbi ciuis, reptitium uocat, ut abiectum, et humili loco natum innuat, quique clamculum in ciuitatem irrepperit homo nouus.

Repudiatio, onis. reiectio. pro Mur. 126. a. Repudiatio supplicium, superbiam, amicorum neglectio improbitatem coarguit. At. lib. 1.

Repudio, as. recuso, respicio, aspernor. pro Cec. 294. a. Cum te obstitisse et repudiasse dicis, certe hunc uoluisse concedis. Offic. 18. a. Iracundia omnibus in rebus repudianda est. Or. 198. a. Eloquentia forensis strepta a philosophis et repudiata. Att. 34. b. Sed ego hoc non repudio. et pro Quint. 8. a. Conditionem aequissimam repudiare. Or. 199. a. Funditus repudiare aliquid. de Or. 143. a. Consilium senatus a repub. repudiare. Repudiare. (Amplecti. l. Amplecti. Orat. 217. b. Repudiare.) (Assumere. pro Cl. 60. a. Cuius uota et preces a uestris mentibus repudiare debetis.

Repuerasco, scis. ad puerilem aetatem redeo, puer fio. Or. 110. b. Eosque incredibiliter repuerasco re esse solitos. de Sen. 94. b. Si quis deus mihi largiatur, ut ex hac aetate repuerascam, et in cuius uagam, aliter, repuerascam.

Repugnans, tis. (Consentaneum, congruens, consequens. de Fat. 142. a. l. Consequens. et Acad. 12. a. pro Cal. 39. b. Contraria diuersaque atque inter se repugnantes naturae. Ex repugnantibus locus. Top. 222. a. et 225. a. de Or. 124. a.

Repugnanter. inuitē. de Am. 113. a. Alterum patienter accipere, non repugnanter.

Repugnantia, tis. pugna, contentio. Off. 58. a. Patientius induxit eam, quae uideretur, non quae esset, repugnantiam. I. A. 164. a. Sed qui tantarum rerum repugnantiam non uidet, nihil sapit. Off. 55. a. Nec id quod uere honestum est, fas est cum uilis repugnantia comparari.

Repugno, as. aduersor, obfisto, reclamo. (Pugno, co sequor. Ep. 61. a. Quare non ego oppugnavi fratrem tuum, sed fratri tuo repugnavi. et pro Rab. 93. a. Repugnare et resistere crudelitati. pro Q. R. 53. b. Resistere et repugnare contra ueritatem. et de Fin. 110. a. Qua facile possit repugnari obfistiq; fortune. At. 131. a. Regione eiusmodi obtinere, et quibus repugnemus. de Fin. 143. a. Illud uehementer

menter repugnat, esse beatum et multis oppressum adolentibus. Top. 222. a. Repugnat enim recte accipere, et inuitum reddere. de Or. 155. b. Qui aliquid repugnate natura faciunt. de Or. 125. b. Aduersantem et repugnantem cape re. Ac. 11. b. Non enim quisquam repugnat. Att. 130. b. Ut pars ad te accedat, ut non pugnet, sed locis suis repugnet. Off. 68. a. Aduersante et repugnante natura. Att. 130. b. Pugno.) (Repugno.)

Repulsa, se. offensus, repudiatio a magistratu. de Or. 234. b. P. Rutilius repulsam tulit. Tus. 238. b. Cum bonis uir suffragijs preteritur, non ille a uano populo repulsam fert potius quam, et c. contra Rul. 66. b. Qui sine repulsa consules facti sunt. et I. P. 79. b. Qui omnes honores sine repulsa obtinuit. Off. 15. a. Qui tuum offensionem, tum repulsa, quasi quandam ignominiam timent et infamiam. pro Pl. 268. b. C. Marius diuis adilitas accepit repulsa, et ibi. Adilita repulsa. Item ibi. Accipere offensionem in adilitate. Repulsam ferre et praeterriri. In A. 234. b. Praeterriri a populo, praetura deijci, repudiari, adherere.

Repulsus, a, um. reiectus. Deteriores et repulsi qui fuerint. l. Deterior. de Ar. 256. b. et 257. a.

Repulsus, jus. de D. 83. a. Scopulorum sepe repulsu poete.

Repungo, gis. uicissim pungo. Ep. 15. a. In quo possent illorum animos mediocriter lacefuisse repungere.

Reputo, as. recogito, recolo, cogito, puto. pro Deiot. 151. a. Haec ego reputo, et dies et noctes cogito. Post. 211. a. Quibus ego rebus obiectis multa mecum ipse reputaui. Ep. 11. a. Tamen non reputans quid ille uellet permanere, et c. de N. 49. a. Hunc horum nihil unquam reputaui se cerio scio. pro Pom. 8. a. Satis opinor hoc esse laudis, atque ita reputo, ut nos hoc intelligatis, Lucullum a nullo, et c. Ep. 73. b. Cum tibi nil merito accidisse reputabis. Tus. 173. b. Humanae uitae uaria reputantes mala. In Sal. 274. a. Ita non est facile reputare, utrum, et c. de Sen. 82. a. Tum etiam in senecta hoc reputo miserimum, sentire, et c.

Requies, etis, requiem et requiescem. quies. Att. 16. a. Tantum requiescit habeo, quantum cum uxore et filiola consumitur. de Orat. 104. a. Philosophorum autem libros referret sibi ad huiusmodi Tusculanum requiem atque otium. pro Arch. 188. Quantum temporis alijs conceditur ad requiem animi et corporis. Epist. 70. b. Vel animo defatigato tuo, qui nunc requiem querit ex magnis occupationibus. de Fin. 137. b. Si requiem natura non quareret. de D. 85. a. Tu tamen anxiosas curas requiesce relata. Off. 33. b. Oblectatio animi requiesque curarum. et Am. 115. b. In amicitia Scipionis requies mihi plena oblectationis fuit.

Requiesco, scis. conuiesco, acquiesco. I. V. 231. b. Cum diutius in eo negotio curaque fueris, ut requiescerem curamque animi remitterem ad Carpinatum reuertar. At. 136. b. Ego tam diu requiesco, quam diu ad te scribo. pro Cal. 54. a. Qui hoc unico filio nititur, in huius spe requiescit. de Or. 130. b. Requiescam in Caesaris sermone, tanquam in aliquo peropportuno diuersorio. I. A. 222. a. Hortari aliquem ad requiescendum. et de Or. 85. a. Inuitum requiescendi fore. At. 16. b. Sollicitudines et angores amicorum consilio et sermone requiescunt. pro S. R. 35. a. Nullam partem noctis requiescere. Tus. 171. b. Requiescere in sepulchro. et ibid. Vbi corpus requiescat a malis. Off. 52. b. Requiescere a rei publicae muneribus. de D. 10. b. Puella defatigata petit a matre, ut sibi concederet paulisper, ut in eius sella requiesceret. Att. 132. a. Crede mihi, requiesco paululum in

his miseris, cum quasi tecum loquor.

Requiesco, contra Marcellum teste Prisci.

Requiro, ris. quero, postulo, flagito, depono. Top. 221. a. A me eorum librorum sententiam requisisti. Epist. 70. b. Te requisui sepius, ut uiderem. pro Cel. 52. a. Ex quibus requiram quoniam modo latuerint. pro Dom. 213. b. Primum illud a te requiro, quae tanta, et c. Att. 171. b. Signum requirunt aut manum, dices ijs, et c. Tus. 232. b. Qui beatus est, non intelligo quid requirat ut fit beator. In V. 201. b. Non requirebat ille cupidus lenonis domum. At. 200. a. et pro Q. 10. a. Constantia animi non requiritur. Epist. 8. a. Non tam mihi molestum fuit accusari abs te officium meum, quam incundum requiri. I. P. 85. a. Cum experrecta tandem uirtus clarissimi uiri et uerum amicum et optime meritum ciuem et suum pristinum morem requisit. Br. 281. a. Breues literae tuae, breues dico, immo nullae, et c. et requiris meas. Or. 199. b. Desiderium quo conficior, congressus uestris, consuetudinem uicium, doctissimos sermones requirere tuos. Off. 117. a. In quo eadem quidem maiorum nostrorum sepe requiro prudentiam. At. 86. a. E quibus uiri in primis requiris. de Or. 132. a. Cui gregales cum in campum non uenisse requirerent. Q. Fr. 301. a. Successorem habes perblandum, cetera ualde illius aduentu tua requirerentur.

Res, rei. ratio, causa, genus, bona. Or. 203. b. Site re nulla uis uerbi est. Tus. 234. b. Rem opinor spectari oportere, non uerba. ad Her. 23. b. Nihil neque ante rem neque praeter rem locuti sumus. pro Q. 3. a. De tota illa re atque ratione Gallicana inter se communicant. et ibid. b. Dedicere de omnibus rebus rationibusque societatis. de Orat. 118. b. Cum rem penitus causamque cognoui, et c. At. 147. b. Et ad eam rationem existimabam satis aptam esse personam meam. et ibid. Magis idoneum quam ego sum, ad eam causam profecto reperies neminem. pro Fl. 156. b. Cum ipse se in illa ratione iactaret. pro Mur. 135. a. Qui dies fuit potest, et c. quem tu non totum in ista ratione consumpseris: pro Q. 4. a. Hic cum rem Gallicanam cuperet reuiescere, et c. Par. 124. b. Qui honeste rem quarunt mercatus ris faciendis. pro S. R. 37. a. Et ex eo non paulum nescio quid in rem suam conuertit. Post. 206. a. Qui suam rem non minus strenue quam publicam conficit. Ep. 146. b. Tum enim cum rem habebas, et c. et ibi. Cum tam aequo animo bona perdas. de Or. 134. b. Homo fatuus, postquam rem habere cepit, est mortuus. et Ep. 136. b. Re habere, bona perdere. pro Q. 2. b. Erat ei pecuniaria res ampla et rustica sane bene culta et fructuosa. et 5. b. Iudicium de re pecuniaria est. pro Pom. 14. a. Cum neque priuatum rem maritimum, neque publicam iam obire possemus. pro Cluen. 59. a. Summa est enim hominis in communem municipij rem diligetia, in singulos municipes benignitas. et ibid. Qui res pecuniarias in agro Latinati habent. pro Cal. 46. b. Reuocet se aliquando ad curam rei domesticae, rei forensis, rei publicae. de Sen. 89. b. Xenophontis liber de uita re familiaris, qui Oeconomicus inscribitur. de Am. 98. b. Quo cum mihi coniuncta cura de republica et de priuata fuit. Tus. 164. a. et de Fin. 81. a. Res familiaris ministra et famula corporis. de Or. 117. b. Res familiaris mea. In A. 231. a. Constituere rem familiarem sua. Tus. 128. a. Res domestica, et familiaris. Of. 51. b. Res autem familiaris, quarum debet bis rebus a quibus abest turpitudine. Att. 57. a. Res familiari comminuti sumus. de Nat. 77. b. Honoribus aucti, aut re familiarum. ad Brut. 289. a. Rei familiaris iactura tolerabilis est. et Ep. 132. b. Res familiaris ualde exigua. Att. 140. a. Res priuata:

privat. e. id est, bona priuatorum. de Or. 10.6. b. Inuisere res rusticarum delectationis causa. et de Sen. 88. b. Liber que de rebus rusticis scripsi. de D. 12.4. a. b. Rem bellicam administrare. de Or. 9.5. b. Rem militarem discere. et 10.2. b. De rebus ad rem militarem pertinentibus. pro Pom. 9. a. Rei militaris scientia. In V. 2.4.4. a. Res naualis. Item: Rem naualem administrare. Att. 64. a. Res diuina. Item: Senex ad rem diuinam dicit se uelle discere. et de N. 6.9. a. Facere rem diuinam alicui deo. At. 118. a. Si rem frumentariam tibi ex prouincijs supeditari uis. ad Br. 2.8.9. a. Inopia rei frumentaria. Off. 67. b. Vt res nummaria de comuni sententia constitueretur. pro S. R. 32. b. Tecum mihi res est T. Rosci. de Cl. 1.9.4. b. Cum Hortensio mihi magis arbitrabar rem esse. Ep. 13.8. b. Cum homine edaci tibi res est. pro Fl. 15.5. a. Cum ciuitate mihi res est. acerrima. pro Sest. 11.4. a. Erat huic res cum exercitu C. Marij. et ibi. Erat mihi contentio cum operis conductis. pro Cel. 4.8. a. Cum aliquo aliquid rationis habere. pro Cel. 4.8. b. Rem tanti sceleris nemini fuisse credendam. de Sen. 77. b. Verus, qui bus affatur Flamminium ille uir, haud magna cum re, sed fide plenus. Ep. 9. b. Rē te ualde bene gessisse rumor erat. et 7.4. a. Si rem istam ex sententia gesseris. Ep. 31. a. Omnis ei de rebus, quas agi, quas curari a me uoles, mandata des uelim. Ep. 22. b. Non aepol quantam egeris rem, etc. Or. 21.8. a. Nihil ad rem, extrema illa longa sit an breuis. et Tuf. 2.4.0. b. Quam bonum nihil ad rem. Ep. 55. b. Re prestare aliquid. l. Re. Or. 20.6. b. Adolescens non tam re et maturitate, quam spe et expectatione laudatus. pro Dom. 2.42. a. Omnes, qui aut re aut spe sunt boni. pro Cl. 27. a. Seruus, ut ipsa res demonstrauit, frugi. de D. 91. a. Itares somnium comprobauit. de Or. 91. a. Vide ne plus ei tribuas, quam res et ueritas ipsa concedat. et 92. b. Id si difficile nobis est, sit tamen in re positum atque natura. de Or. 8.6. b. Etenim ex rerum cognitione efflorescat et redundet oportet oratio. Off. 4.8. b. Non esse duo milia hominum, qui rem habeant. In P. 91. a. Vir fortis in primis belli ac rei militaris peritus. Q. Martius. pro R. P. 12.8. b. Augere rem bonis et honestis rationibus. Item: Quia in re, et quo in genere, idem. l. Genus.

Resaluto, as. l. A. 180. b. Cum omnes eum salutassent, constabat neminem esse resalutum.

Resarcio, cis. resarcio, rescio. pro Cel. 4.5. b. Discidit uestem, resarcietur. et Ep. 10. b. In meis damnis ex auctoritate senatus resarciendis.

Rescindō, dis. infirmo, refero, dissoluo, labefacto. In A. 24.6. b. Acta Antonij rescidistis, leges refixistis. et 157. a. Quibus cum prouocatio datur, nomine acta Cesaris rescinduntur. Att. 84. a. et In V. 137. a. Rescindere constituta ab alio. de Pro. 71. a. Is pactiones sine ulla iniuria factas rescidit. pro Dom. 221. a. Quae contra auspicia essent acta, per senatum rescindi posse. 213. a. Quae furore improborum in republica gesta sunt, rescindere. In V. 121. b. Metellus rescindit de Epicrate et Heraclio. et ibid. Rescindere iniurias alterius et irritas facere. pro Cec. 292. b. Quae armis gesta sunt iure rescindi posse. In V. 99. a. et 238. a. Rescindere uoluntates mortuorum. et pro Syl. 179. a. Rescindere res iudicatas. Par. 241. a. et pro Pl. 261. a. Rescindere iudicium. (Ratum habere iudicium. contra Rul. 6.6. a. Eum locum me duce rescidistis. Q. Fr. 318. b. Eundem audio te hunc Bombilianum uelle rescindere. aliter, resine re. Item: Augures possunt concilia uel instituta dimittere, uel habita rescindere.

Resciso, scis, scio, intelligo, cognosco. Epist. 122. b. Id

postquam rescit, excanduit. Offic. 70. a. Querit etiam, si sapiens adulteros numeros acceperit imprudens pro bonis, cum id rescierit solutus sit ne sit eos si cui debeat pro bonis?

Rescribo, bis, respondo. Ep. 10. a. Rescribam tibi ad omnia que queris. et At. 63. b. Ad eam epistolam rescribam igitur. At. 3. b. Non mihi graue duxi rescribere ad te de illius querimonij. At. 113. b. Rescripsi ad Trebatium. At. 117. a. Pompeio statim rescripsi, non me, et c. At. 74. b. Cui rei fugerit me rescribere. At. 5. b. Vt epistole tue rescriberem aliquid. At. 45. a. Ad primam hoc tibi scribo, et c. rescribo, et c. Item: Eo scriuus ad tuam epistolam, cui ego statim rescripseram, reddita sunt mea litera. At. 211. a. Antemeridians tuis literis heri statim rescripsi, nunc respondebo uestertinis. At. 20.5. b. Epistola, quam ad eum rescripseram. At. 5. b. Eo factum est, ut epistole tue rescriberem aliquid, breuitate temporis tam pauca cogere scribere. Tuf. 20.9. b. Ex quo perspicuum est, et cantus tui fuisse rescriptos uocum sonis et carmina. At. 251. b. HS. CC. CC si in presentia soluerimus, reliqua rescribamus. Item: Scribere id est, dare. (Rescribere, id est, reddere.

Reseco, as, exseco, excido. Tuf. 218. b. Hac rescandā esse fateatur, ueluti penitus dicunt nec posse nec opus esse. et 221. b. Nimia rescari oportere. de D. 128. a. Lina qua inherens scalpello rescita liberatur. et In P. 88. b. Rescitis palpebris uigilando necari. In C. 106. b. Quae rescanda erunt, non patiar ad perniciem ciuitatis manare. de Am. 99. a. Neque id ad uinum resco, ut illi qui haec subititer disputant. Att. 16. b. Resecare libidinem, et coercere ueriuentem.

Refero, as, aperio. Off. 4.4. b. Non ita claudenda est res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit: nec ita referenda, ut pateat omnibus. Or. 213. b. Non ausi referare. ex Ennio. In A. 209. a. Vt referare nos exteris gentibus Italiam iuberet.

Refero, as, seruo, conseruo. ad Brut. 289. b. Omnino tempora integram tibi causam referuant. et Epist. 78. a. Rem totam uobis integram referuauit. et 11. b. Vt integram mihi de causa Campana ad suum reditum referuaret. pro Sex. Ros. 32. a. Si quid est quod ad testes referuet, ibi nos, et c. pro Cecin. 290. a. Is testis expectatus et ad extremum referuatus, dixit, et c. et pro S. R. 43. b. Ad eam ne rem uos referuati estis? pro Syl. 182. a. Quod ad tempus existimationis parte fructus referuabitur? contra Rul. 63. a. Idcirco ad iudicibus praetermissam putant, quod sit ipsis referuata. pro Plan. 261. b. Ego quoque, inquam, ad ea te tempora reuocauit, ad qua te ipse seruauas. et ibi. Si te temporibus alijs referuasti. pro Sest. 14. a. Atque ille uita tam suam ad reipublicam statum referuauit. pro Cel. 50. a. Dij praesentis fraudis poenas in diem referuant. de Pro. 79. a. Inimicitias in aliud tempus referuare. Quin. Fr. 322. b. Minutio me et Labeoni referuabam. de Or. 104. a. Philosophorum autem libros referuet sibi ad huiusmodi Tusculani ocium. At. 20. a. Hoc cetera, ut tu scribis, praesenti sermoni referuentur, hoc tamen non queo differre. pro Mur. 134. b. Aut suam operam accusationi referuauit. In V. 252. a. Est certa lex, quo hoc referuatur. Orat. 212. a. Vsum loquendi populo concessi, scientiam mihi referuasti. pro Fl. 166. b. Nomen clarissimum reipublicae referuaste. pro Sest. 9. a. Quod hoc homine facias? aut quod ciuem importunum referues? At. 12. b. Erras Clodi, non te iudices urbi, sed carceri referuauerunt.

Resideo,

Resideo, des, sedeo, cōsideo, asideo, desideo, remaneo. de Finib. 9.1. b. Sed resideamus, inquit, si placet, itaque scis. et 273. a. In oppido aliquid mallem resedisse. pro S. R. 28. a. Residere, deside et spaciari. In Sal. 273. b. Omnia que commota fuerant, pace et ocio resederunt. I. C. 99. b. Nam si te interfici iussero, residebit in rep. reliqua conuinatorum manus. I. C. 103. b. Periculum autem residebit, et erit inclusum penitus in uenis atque in uisceribus reip. pro Dom. 225. b. Cum horum etiam testis ac sedibus residere aliquid bellum semper uideretur. pro Cor. 55. b. Si o a lex quam nos haberemus, eadem in populo aliquo tantam in fundo resedisset. de Sen. 90. a. Cuius non in sententia solum, sed etiam in nutu residebat auctoritas. Tuf. 171. a. In corpore mortui nullus residet sensus. et Ep. 72. a. Si in morte sensus ullus residet. Q. Fr. 295. b. Res gestae, in quibus nulla potest residere inerte suspicio. et ad Brut. 289. a. Cum tantum resideat intra muros mali. At. 285. a. Cuius culpa in te residet. I. P. 97. a. Si montes resedissent, amnes exaruisissent. At. 229. b. Vt ne quas inimicitias residere in familiaribus arbitretur. pro Deiot. 145. a. Nemo unquam te placuit inimicus, qui illas resedisse in te simultatis reliquias senserit. pro Mil. 111. a. Cur non ante occurrere in uilla resideret. At. 14. a. Huius in commodi culpa ubi resideat, facilius possum existimare, quam scribere. Ante. 197. b. O misera uita ratio, qua tam diu resides in uoluptate. Ep. 62. a. Si quid residet in te amoris erga me. Ep. 184. b. Etiam nunc residet spes in uirtute tua. Ep. 63. b. Facile plus officij residere apud me patior. Tuf. 196. a. Cum timor animo resedisset. et Ep. 112. b. Marcelli impetus resederunt. Antequam. 193. b. Quomodo spes salutis ceteris residebit cum, et c.

Resideo, condor, uel resideo. l. Denicales.

Residuus, a, sum, reliquus. Ep. 150. b. Cupio nullam res fidam sollicitudinem esse. et 15. a. Cum illud odium, quod ego effudisse me omne arbitrabar, residuum tamen inscientem me fuisse. contra Rul. 77. b. Quid relatum, quid residuum sit. pro Cluen. 37. a. Locus ad iudicibus Tuf. 196. a. Lae de pecunijs residuis non est constitutus. et ibid. Causa pecunie publicae.

Resigno, as, aperio, soluo. (Obsigno. At. 176. a. Nā quod litera resignate sunt, habet, opinor, eius signū Pomponia. pro Arch. 187. a. Cum Gabinij leuitas et calamitas omnium tabularum fidem resignasset.

Resilio, lis, refugio. pro S. R. 31. b. Scopulum offendis eiusmodi, ut non modò ab hoc crimen resilere uideas, uerum omnem suspensionē in uosmetipsos recidere intelligas.

Resipisco, scis, ad me redeo, me colligo. Att. 103. a. et pro Sest. 20. b. Cum primum resipisset. Attic. 57. b. Vix aliquando te autore resipui.

Resisto, tis, repugno, obfisto, obuiam eo, par sum. At. 50. 104. b. Serò resistimus ei, quem aliuimus contra nos. contra Rul. 69. a. Vis tribuuita non nunquam libidini resistit consulari. et ibid. Obstitit. pro Mur. 144. a. Nihil est iam, unde nos resciamus, aut ubi lapsi resistamus. Ep. Ceteris iniurijs, quaeproposte sunt a Catone, facile, ut spero, resistemus. At. 23. a. Resistit et pernicit Cato. de Or. 113. a. Conflia, quibus illi Tribuno pleb. pro republica resistissent. pro Q. R. 53. b. Resistere et repugnare contra ueritatem. Ep. 73. a. Fortiter resistere et repugnare contra sed opprimor inquit, et uix resisto dolori. Ep. 60. b. Fratri tuo reipublicae causa resisti. et 155. a. Resistere hostibus. de Fin. 117. b. Sed ego in hoc resisto. Tuf. 224. a. Beata uita resistet extra fores carceris. At. 102. a. His ille

rebus ita conualuit, ut nunc in uno ciue reipublica ad resistendum imbecilla sit: qua mallem tantas ei uires non dedisset, quam nunc tam ualentem resisteret. et 180. a. Non possum tanto dolori resistere. Item: Qui praedonibus pares esse non potuerunt.

Resoluo, uis, soluo, dissoluo. l. A. 265. a. Senatum quae sit antea pollicitus legionibus nostris, ea summo studio reipublicae recuperata resoluturum. aliter re soluturum, aut persoluturum.

Resonans, tis. Q. Fr. 298. a. Theatrum natura ita resonans, ut usque Romam uoces referantur.

Resono, as, persono, percerepo. Tuf. 169. a. et 190. b. Cum uenenum obbibisset, reliquum sic e poculo cecit, ut id resonaret. et Tuf. 182. a. Gloria uirtuti resonat tantamquam imago. pro Arch. 189. a. Saxa et solitudines uoces respondent. de Clar. 179. b. In uocibus nostrorum oratorum recinit quiddam et resonat urbanus. de D. 115. a. Iam neruos in fidibus, alijs pulsatis resonare alios, et c. de N. 55. a. Sonus in fidibus testudine resonatur, aut cornu. de N. 56. a. Cornua, que ad neruos resonant in cantibus.

Respecto, as, respicio. pro Sest. 5. b. Verum haec ita praetereamus, ut tamen intuentes et respectantes relinquamus. pro Plan. 268. a. Ne par ab his munus in sua petitione respectent. de Sen. 94. b. Animus uero non me despectens, sed respectans in coelum projectus est.

Respectus, ctus, ratio, religio. l. A. 204. a. Itaque cum respectum ad senatum et ad bonos non haberet, eam sibi uiam ipse patefecit ad opes suas amplificandas, quam uirtus liberi populi ferre non posset. lre: Sin est in me ratio reip. religio priuati officij, et c. de Or. 229. a. Crassus parcebat aduersarij dignitati, in quo ipso seruabat suam. et ibi. Habere hominum rationem et temporum. de D. 94. b. Euentibus miserabilem respectum incendiorum fore. ad Brut. 90. b. Meus quidem animus in acie est, neque respectum ullum quaerit, nisi me utilitas ciuitatis forte conuerterit.

Respergo, gis, aspergo, persundo, cōspergo. l. V. 236. a. Cum praetoris oculos praedonum remi respergerent. l. A. 284. a. Quorum sanguine os uxoris respersum esse constabat. et de Or. 143. b. Simulachrum sanguine respersum.

Respersio, onis. de D. 118. a. Habes et resperсионem pigmentorum.

Respersus, a, um, aspersus. pro S. R. 29. b. Penē dicam respersas manus sanguine paterno uideant oportet.

Respicio, cis, retro aspicio, uideo, cerno, rationem habeo, reputo, respectum habeo, iudicium de utilitate reip. habeo, perspicio. Post. 205. a. Ex superioris anni caligine et tenebris lucem in rep. respicere coepistis. Tuf. 229. a. Tam longē retro respicere non possunt. Ep. 165. a. Cum uastitatem Italiae resperxerint. de D. 90. b. Tum ei dux ille praecepit, ne respiceret. de Ar. 243. b. Sed uecoris repente constitit, deinde respexit, et simul ad Cn. Lentulum Cos. asperxit. et de D. 95. b. Resperxit, et equum ad crem letatus asperxit. de D. 95. a. Et noctu ad oppidum respicientes, flagrantem onerarijs uidebatis. pro Arch. 185. b. Quoad longissimē potest mens mea respicere spaciū praeteriti temporis. ad Brut. 90. b. Maiores partes animi te Cassiumque respiciunt. pro R. P. 129. a. Caesarem in tanta fortuna sua, aliena respicere magnum est. de N. 35. a. Epicurus non aptissimus ad iocandū, minimeque respiciens patriam. l. V. 176. a. Saltem populi Romani commoda respicite, si socijs prospicere non laboratis. pro Plan. 278. b. Respicere salutem suam. Ep. 150. b. et l. A. 182. b. Respicere quos aliquando tempus. Antoni. l. V. 153. a. Cauere alicui, et

Respicere

respicere eum. At. 11. b. Nisi quis nos deus respexit. Attic. 98. b. Nisi deus respexerit temp. At. 281. b. Quod ipsum, si temp. cui susceptus es, respicias, tibi iam iamq; faciendum est. de L. 175. b. Respicens ad opem ferendam. de Fin. 81. a. b. Si adendum erit vite periculum, ne tum quidem te respicias? cogitabis, etc. Ep. 27. b. Quod rogas, ut respiciam generum meum, adolescentem optimum, etc.

Respiratio, onis. interputatio, interspiratio, et illa que hic enumerat Cicero. Orat. 201. b. Distincta alios et inter puncta, intervalla, moras, respirationesq; delectant. de N. 31. a. Aer enim oritur ex respiracione aquarum, et earum quasi vapor habendus est. de Vn. 198. a. Neq; erant aere circumsis extrema mundi, ut respiracione requireret.

Respiro, as. spiritum duco, animum de coelo duco, an helo, iuuo, animum erigo, recreor. de N. 53. a. Aspera a terra excipit animam eam, que ducta est spiritui, eandemq; a pulmonibus respirat ac reddit. Ep. 54. a. Anima pars red dicitur respirando, pars concipitur cordis ventriculo. de Fin. 100. a. et 120. b. Qui demersi sunt in aqua, respirare non possunt. de Fin. 60. a. et pro Quint. 60. b. Improbites nunquam sunt eum respirare, nunquam acquiescere. et pro S. R. 22. a. Respirare liberé. Quin. Frat. 319. b. Romae respirandi locus non est. pro Quint. 16. a. Alicui vix respirandi potestatem dare. Attic. 110. b. Cum autem Dolobella uenit in mentem, paulum respiro. Ep. 154. b. Accepi literas, et pauli respiravi. pro Cluen. 56. b. Hoc modo innocentie defensio interclusa respirat. Epist. 79. b. Si ciuitas respirauerit, dignitate tua frui tibi licebit. pro Cluen. 60. a. Qui erigere animum, et paulum respirare a metu coepit. de Ar. 255. a. Respirare a metu cadis, emergere a fluctibus seruitutis, reuiuiscere, etc. pro Sest. 19. a. Respirasse homines uidebatur, nondum re, sed spe reipere speranda. pro Quint. 9. b. Cupiditas atq; auaritia respirasset paululu. pro Mil. 110. b. Respiravi, liberatus sum. I. A. 218. a. Ne punctum quide temporis oppugnatio respirauit. Parat. 119. a. Tunc tibi occurrit iniurie, que te respirat non sinunt. At. 39. b. Respiraro, si te uidero.

Resplendeo, des. resplendo. de Fin. 69. b. Resplendet his uelut. aliter, respondeat.

Respondeo, des. refero, responsum do, responsum reddo, rescribo, renuncio, occorro, resuto, conuenio. dicam igitur ad ea que sunt a te dicta, par esse, paria reddere uel facere. Att. 10. b. a. Quis ex me quid acciderit, etc. ego respondeo tibi. Ep. 17. b. Quamquam qui istinc nunc ueniunt, partim te superbum esse dicunt, quod nihil respondeas; partim contumeliosum, quod male respondeas. I. A. 153. a. Respondere ad ea que quaesita sunt. et In Vat. Respondere ad interrogata. Ep. 57. b. Quo facilius quibus est iratus, respondere tristius possit. de Fin. 93. a. Ego tibi respondeo ad singula. et Or. 217. a. Respondere ad singulas res. Att. 251. b. Sape ij qui debent, non respondent ad tepus. de Fat. 141. b. Chrysippo primu de ipsa reu contagione respondeamus. pro Cael. 41. a. Acute arguteq; respondere alicui. Att. 89. a. b. Habes ad omnia, non ut postulas? xpoσta avti xal xaleio, sed paria paribus respondimus. At. 89. a. Ecce autē alia pusilla epistola, quam non relinqua ad xpoσta avti. I. V. 78. b. Videat quid de illis respondeat, quos necauit. et pro Flac. 157. b. De quo toto respondit Hortensius. pro Cl. 27. b. Ego ad respondendu surrexi. de Cl. 175. b. Ut etia pro Bruto 60 respondeat. de Cl. 179. b. Cuius orationi Cæpionis ore respondit Aelius. de Or. 102. b. Cum uobis non grauate respondero. ad Her. 35. b. Non contra temeriter et nugatorie

responsum? de Ar. 247. b. Respondere grauius contra inimici contumeliam. et ibid. Resutare maledicta improborum. pro Mur. 124. b. Primum M. Catoni de officio meo respondebo. de Or. 120. b. Aliquid alicui de iure respondere. Acad. 6. a. Neq; hoc loco expectandu est, dum de re mo inflexo et de collo colubæ respondeat. pro Mur. 126. a. Alicui de iure consulti respondere. pro Plan. 272. a. Queris num iuriscōsultus quasi quisquā sit, qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat. de Cl. 174. b. Rutilius magnum mirus de iure respondendi sustinebat. et 193. b. Q. Scauola consulentibus respondebat. Orat. 210. a. Alteros enim respondentes audire sat erat. pro Mur. 130. b. Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. de L. 175. b. Facultas respondendi iuris. de Or. 101. b. Multi in respondendo iure, autoritate plus quam ingenio ualent. pro Cec. 298. a. Aliud iudicari de iure, aliud responderi non oportet. I. C. 109. b. Iam uero urbes municipiorum respondebunt Catiline tumulis syluestribus. de N. 12. a. Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant. Or. 200. a. Vt uerba uerbis quasi demensa et paria respondeant. de Finib. 144. a. Respondent extrema primis: id est, conueniunt. de Ar. 255. a. Dixit se uelle edificare alteram porticum in carinis, que palatio responderet. Ep. 26. a. Nam ea que speras, etc. scio cui epistole tue respondeant. Or. 207. b. Rhetoricæ quasi ex altera parte respondeat Dialecticæ. Brut. At. 277. b. Qui uestris paucorum respondeat laudibus. de Fin. 91. a. Respondere maioribus suis. de Cl. 175. a. et Tus. 148. b. Respondere glorie maioru. Postquæ. 209. a. Quæ memoria, que magnitudo obseruantie tot tantisq; beneficijs respondere poterit? et Ep. 63. b. Mutuē officijs non respondetur. Attic. 273. a. Nihil minus hominis uidetur, quam non respondere in amore ijs, a quibus prouocere. Ep. 256. a. Cui quidem ego amori, utinam ceteris rebus posses, amore certe respondebo, quo tamen ipso tibi confido futurum satis. At. 4. a. Tu modo uideto, ut par in hoc mihi sis: id est, ut in hoc mihi respondeas. Ep. 18. a. In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Ep. 19. b. Tua uirtus opinioni hominum respondet. Att. 60. b. Vt possim tibi aliquid in eo genere respondere. et 57. a. Q. Fratris liberalitatis pro facultatibus nostris respondemus. Attic. 228. b. Si bonitas tua responderit iudicio meo, gauidebo. Att. 256. b. Si cui quid debetur, ut sit unde par pari respondeatur. Q. Fr. 298. b. Fac ut omnia tua facta atq; dicta nostris rebus istinc respondeant. I. A. 181. a. Respondere ne ad hæc aut omnino hiscere audebis? de Am. 106. b. Vt nostra in amicos beneuolentia illorum erga nos beneuolentia pariter æqualiterq; respondeat. de Leg. 159. a. Non enim querimus, quid de quaq; consultatione respondeamus. de Vn. 203. b. Respondent autem dextra dextris, etc. In Sal. 272. a. Nihil enim tam obscœnum dicere potes, cui non ab initio pueritæ omni genere facinoris etas tua respondeat.

Responso, onis. responsum. (ἀπολογία). I. V. 244. b. Fuit ista responso quoniam. pro Cor. 62. b. In quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione, qui ita dicebat, etc. I. P. 91. a. Is me responsione mimica homio promptissimus lacepsit.

Responsum, si. responso. At. 113. b. Hæc ex illius ad nostra responfa responfis intelligitur. I. V. 243. b. Ipsis autem tantis de rebus responsum nullum dedisti. pro Planc. 226. a. Cum senatus impediretur, quo minus equitibus

responsum? de Ar. 247. b. Respondere grauius contra inimici contumeliam. et ibid. Resutare maledicta improborum. pro Mur. 124. b. Primum M. Catoni de officio meo respondebo. de Or. 120. b. Aliquid alicui de iure respondere. Acad. 6. a. Neq; hoc loco expectandu est, dum de re mo inflexo et de collo colubæ respondeat. pro Mur. 126. a. Alicui de iure consulti respondere. pro Plan. 272. a. Queris num iuriscōsultus quasi quisquā sit, qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat. de Cl. 174. b. Rutilius magnum mirus de iure respondendi sustinebat. et 193. b. Q. Scauola consulentibus respondebat. Orat. 210. a. Alteros enim respondentes audire sat erat. pro Mur. 130. b. Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. de L. 175. b. Facultas respondendi iuris. de Or. 101. b. Multi in respondendo iure, autoritate plus quam ingenio ualent. pro Cec. 298. a. Aliud iudicari de iure, aliud responderi non oportet. I. C. 109. b. Iam uero urbes municipiorum respondebunt Catiline tumulis syluestribus. de N. 12. a. Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant. Or. 200. a. Vt uerba uerbis quasi demensa et paria respondeant. de Finib. 144. a. Respondent extrema primis: id est, conueniunt. de Ar. 255. a. Dixit se uelle edificare alteram porticum in carinis, que palatio responderet. Ep. 26. a. Nam ea que speras, etc. scio cui epistole tue respondeant. Or. 207. b. Rhetoricæ quasi ex altera parte respondeat Dialecticæ. Brut. At. 277. b. Qui uestris paucorum respondeat laudibus. de Fin. 91. a. Respondere maioribus suis. de Cl. 175. a. et Tus. 148. b. Respondere glorie maioru. Postquæ. 209. a. Quæ memoria, que magnitudo obseruantie tot tantisq; beneficijs respondere poterit? et Ep. 63. b. Mutuē officijs non respondetur. Attic. 273. a. Nihil minus hominis uidetur, quam non respondere in amore ijs, a quibus prouocere. Ep. 256. a. Cui quidem ego amori, utinam ceteris rebus posses, amore certe respondebo, quo tamen ipso tibi confido futurum satis. At. 4. a. Tu modo uideto, ut par in hoc mihi sis: id est, ut in hoc mihi respondeas. Ep. 18. a. In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Ep. 19. b. Tua uirtus opinioni hominum respondet. Att. 60. b. Vt possim tibi aliquid in eo genere respondere. et 57. a. Q. Fratris liberalitatis pro facultatibus nostris respondemus. Attic. 228. b. Si bonitas tua responderit iudicio meo, gauidebo. Att. 256. b. Si cui quid debetur, ut sit unde par pari respondeatur. Q. Fr. 298. b. Fac ut omnia tua facta atq; dicta nostris rebus istinc respondeant. I. A. 181. a. Respondere ne ad hæc aut omnino hiscere audebis? de Am. 106. b. Vt nostra in amicos beneuolentia illorum erga nos beneuolentia pariter æqualiterq; respondeat. de Leg. 159. a. Non enim querimus, quid de quaq; consultatione respondeamus. de Vn. 203. b. Respondent autem dextra dextris, etc. In Sal. 272. a. Nihil enim tam obscœnum dicere potes, cui non ab initio pueritæ omni genere facinoris etas tua respondeat.

Responso, onis. responsum. (ἀπολογία). I. V. 244. b. Fuit ista responso quoniam. pro Cor. 62. b. In quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione, qui ita dicebat, etc. I. P. 91. a. Is me responsione mimica homio promptissimus lacepsit.

Responsum, si. responso. At. 113. b. Hæc ex illius ad nostra responfa responfis intelligitur. I. V. 243. b. Ipsis autem tantis de rebus responsum nullum dedisti. pro Planc. 226. a. Cum senatus impediretur, quo minus equitibus

responsum? de Ar. 247. b. Respondere grauius contra inimici contumeliam. et ibid. Resutare maledicta improborum. pro Mur. 124. b. Primum M. Catoni de officio meo respondebo. de Or. 120. b. Aliquid alicui de iure respondere. Acad. 6. a. Neq; hoc loco expectandu est, dum de re mo inflexo et de collo colubæ respondeat. pro Mur. 126. a. Alicui de iure consulti respondere. pro Plan. 272. a. Queris num iuriscōsultus quasi quisquā sit, qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat. de Cl. 174. b. Rutilius magnum mirus de iure respondendi sustinebat. et 193. b. Q. Scauola consulentibus respondebat. Orat. 210. a. Alteros enim respondentes audire sat erat. pro Mur. 130. b. Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. de L. 175. b. Facultas respondendi iuris. de Or. 101. b. Multi in respondendo iure, autoritate plus quam ingenio ualent. pro Cec. 298. a. Aliud iudicari de iure, aliud responderi non oportet. I. C. 109. b. Iam uero urbes municipiorum respondebunt Catiline tumulis syluestribus. de N. 12. a. Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant. Or. 200. a. Vt uerba uerbis quasi demensa et paria respondeant. de Finib. 144. a. Respondent extrema primis: id est, conueniunt. de Ar. 255. a. Dixit se uelle edificare alteram porticum in carinis, que palatio responderet. Ep. 26. a. Nam ea que speras, etc. scio cui epistole tue respondeant. Or. 207. b. Rhetoricæ quasi ex altera parte respondeat Dialecticæ. Brut. At. 277. b. Qui uestris paucorum respondeat laudibus. de Fin. 91. a. Respondere maioribus suis. de Cl. 175. a. et Tus. 148. b. Respondere glorie maioru. Postquæ. 209. a. Quæ memoria, que magnitudo obseruantie tot tantisq; beneficijs respondere poterit? et Ep. 63. b. Mutuē officijs non respondetur. Attic. 273. a. Nihil minus hominis uidetur, quam non respondere in amore ijs, a quibus prouocere. Ep. 256. a. Cui quidem ego amori, utinam ceteris rebus posses, amore certe respondebo, quo tamen ipso tibi confido futurum satis. At. 4. a. Tu modo uideto, ut par in hoc mihi sis: id est, ut in hoc mihi respondeas. Ep. 18. a. In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Ep. 19. b. Tua uirtus opinioni hominum respondet. Att. 60. b. Vt possim tibi aliquid in eo genere respondere. et 57. a. Q. Fratris liberalitatis pro facultatibus nostris respondemus. Attic. 228. b. Si bonitas tua responderit iudicio meo, gauidebo. Att. 256. b. Si cui quid debetur, ut sit unde par pari respondeatur. Q. Fr. 298. b. Fac ut omnia tua facta atq; dicta nostris rebus istinc respondeant. I. A. 181. a. Respondere ne ad hæc aut omnino hiscere audebis? de Am. 106. b. Vt nostra in amicos beneuolentia illorum erga nos beneuolentia pariter æqualiterq; respondeat. de Leg. 159. a. Non enim querimus, quid de quaq; consultatione respondeamus. de Vn. 203. b. Respondent autem dextra dextris, etc. In Sal. 272. a. Nihil enim tam obscœnum dicere potes, cui non ab initio pueritæ omni genere facinoris etas tua respondeat.

Responso, onis. responsum. (ἀπολογία). I. V. 244. b. Fuit ista responso quoniam. pro Cor. 62. b. In quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione, qui ita dicebat, etc. I. P. 91. a. Is me responsione mimica homio promptissimus lacepsit.

Responsum, si. responso. At. 113. b. Hæc ex illius ad nostra responfa responfis intelligitur. I. V. 243. b. Ipsis autem tantis de rebus responsum nullum dedisti. pro Planc. 226. a. Cum senatus impediretur, quo minus equitibus

responsum? de Ar. 247. b. Respondere grauius contra inimici contumeliam. et ibid. Resutare maledicta improborum. pro Mur. 124. b. Primum M. Catoni de officio meo respondebo. de Or. 120. b. Aliquid alicui de iure respondere. Acad. 6. a. Neq; hoc loco expectandu est, dum de re mo inflexo et de collo colubæ respondeat. pro Mur. 126. a. Alicui de iure consulti respondere. pro Plan. 272. a. Queris num iuriscōsultus quasi quisquā sit, qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat. de Cl. 174. b. Rutilius magnum mirus de iure respondendi sustinebat. et 193. b. Q. Scauola consulentibus respondebat. Orat. 210. a. Alteros enim respondentes audire sat erat. pro Mur. 130. b. Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. de L. 175. b. Facultas respondendi iuris. de Or. 101. b. Multi in respondendo iure, autoritate plus quam ingenio ualent. pro Cec. 298. a. Aliud iudicari de iure, aliud responderi non oportet. I. C. 109. b. Iam uero urbes municipiorum respondebunt Catiline tumulis syluestribus. de N. 12. a. Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant. Or. 200. a. Vt uerba uerbis quasi demensa et paria respondeant. de Finib. 144. a. Respondent extrema primis: id est, conueniunt. de Ar. 255. a. Dixit se uelle edificare alteram porticum in carinis, que palatio responderet. Ep. 26. a. Nam ea que speras, etc. scio cui epistole tue respondeant. Or. 207. b. Rhetoricæ quasi ex altera parte respondeat Dialecticæ. Brut. At. 277. b. Qui uestris paucorum respondeat laudibus. de Fin. 91. a. Respondere maioribus suis. de Cl. 175. a. et Tus. 148. b. Respondere glorie maioru. Postquæ. 209. a. Quæ memoria, que magnitudo obseruantie tot tantisq; beneficijs respondere poterit? et Ep. 63. b. Mutuē officijs non respondetur. Attic. 273. a. Nihil minus hominis uidetur, quam non respondere in amore ijs, a quibus prouocere. Ep. 256. a. Cui quidem ego amori, utinam ceteris rebus posses, amore certe respondebo, quo tamen ipso tibi confido futurum satis. At. 4. a. Tu modo uideto, ut par in hoc mihi sis: id est, ut in hoc mihi respondeas. Ep. 18. a. In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Ep. 19. b. Tua uirtus opinioni hominum respondet. Att. 60. b. Vt possim tibi aliquid in eo genere respondere. et 57. a. Q. Fratris liberalitatis pro facultatibus nostris respondemus. Attic. 228. b. Si bonitas tua responderit iudicio meo, gauidebo. Att. 256. b. Si cui quid debetur, ut sit unde par pari respondeatur. Q. Fr. 298. b. Fac ut omnia tua facta atq; dicta nostris rebus istinc respondeant. I. A. 181. a. Respondere ne ad hæc aut omnino hiscere audebis? de Am. 106. b. Vt nostra in amicos beneuolentia illorum erga nos beneuolentia pariter æqualiterq; respondeat. de Leg. 159. a. Non enim querimus, quid de quaq; consultatione respondeamus. de Vn. 203. b. Respondent autem dextra dextris, etc. In Sal. 272. a. Nihil enim tam obscœnum dicere potes, cui non ab initio pueritæ omni genere facinoris etas tua respondeat.

Responso, onis. responsum. (ἀπολογία). I. V. 244. b. Fuit ista responso quoniam. pro Cor. 62. b. In quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione, qui ita dicebat, etc. I. P. 91. a. Is me responsione mimica homio promptissimus lacepsit.

Responsum, si. responso. At. 113. b. Hæc ex illius ad nostra responfa responfis intelligitur. I. V. 243. b. Ipsis autem tantis de rebus responsum nullum dedisti. pro Planc. 226. a. Cum senatus impediretur, quo minus equitibus

responsum? de Ar. 247. b. Respondere grauius contra inimici contumeliam. et ibid. Resutare maledicta improborum. pro Mur. 124. b. Primum M. Catoni de officio meo respondebo. de Or. 120. b. Aliquid alicui de iure respondere. Acad. 6. a. Neq; hoc loco expectandu est, dum de re mo inflexo et de collo colubæ respondeat. pro Mur. 126. a. Alicui de iure consulti respondere. pro Plan. 272. a. Queris num iuriscōsultus quasi quisquā sit, qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat. de Cl. 174. b. Rutilius magnum mirus de iure respondendi sustinebat. et 193. b. Q. Scauola consulentibus respondebat. Orat. 210. a. Alteros enim respondentes audire sat erat. pro Mur. 130. b. Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. de L. 175. b. Facultas respondendi iuris. de Or. 101. b. Multi in respondendo iure, autoritate plus quam ingenio ualent. pro Cec. 298. a. Aliud iudicari de iure, aliud responderi non oportet. I. C. 109. b. Iam uero urbes municipiorum respondebunt Catiline tumulis syluestribus. de N. 12. a. Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant. Or. 200. a. Vt uerba uerbis quasi demensa et paria respondeant. de Finib. 144. a. Respondent extrema primis: id est, conueniunt. de Ar. 255. a. Dixit se uelle edificare alteram porticum in carinis, que palatio responderet. Ep. 26. a. Nam ea que speras, etc. scio cui epistole tue respondeant. Or. 207. b. Rhetoricæ quasi ex altera parte respondeat Dialecticæ. Brut. At. 277. b. Qui uestris paucorum respondeat laudibus. de Fin. 91. a. Respondere maioribus suis. de Cl. 175. a. et Tus. 148. b. Respondere glorie maioru. Postquæ. 209. a. Quæ memoria, que magnitudo obseruantie tot tantisq; beneficijs respondere poterit? et Ep. 63. b. Mutuē officijs non respondetur. Attic. 273. a. Nihil minus hominis uidetur, quam non respondere in amore ijs, a quibus prouocere. Ep. 256. a. Cui quidem ego amori, utinam ceteris rebus posses, amore certe respondebo, quo tamen ipso tibi confido futurum satis. At. 4. a. Tu modo uideto, ut par in hoc mihi sis: id est, ut in hoc mihi respondeas. Ep. 18. a. In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Ep. 19. b. Tua uirtus opinioni hominum respondet. Att. 60. b. Vt possim tibi aliquid in eo genere respondere. et 57. a. Q. Fratris liberalitatis pro facultatibus nostris respondemus. Attic. 228. b. Si bonitas tua responderit iudicio meo, gauidebo. Att. 256. b. Si cui quid debetur, ut sit unde par pari respondeatur. Q. Fr. 298. b. Fac ut omnia tua facta atq; dicta nostris rebus istinc respondeant. I. A. 181. a. Respondere ne ad hæc aut omnino hiscere audebis? de Am. 106. b. Vt nostra in amicos beneuolentia illorum erga nos beneuolentia pariter æqualiterq; respondeat. de Leg. 159. a. Non enim querimus, quid de quaq; consultatione respondeamus. de Vn. 203. b. Respondent autem dextra dextris, etc. In Sal. 272. a. Nihil enim tam obscœnum dicere potes, cui non ab initio pueritæ omni genere facinoris etas tua respondeat.

Responso, onis. responsum. (ἀπολογία). I. V. 244. b. Fuit ista responso quoniam. pro Cor. 62. b. In quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione, qui ita dicebat, etc. I. P. 91. a. Is me responsione mimica homio promptissimus lacepsit.

Responsum, si. responso. At. 113. b. Hæc ex illius ad nostra responfa responfis intelligitur. I. V. 243. b. Ipsis autem tantis de rebus responsum nullum dedisti. pro Planc. 226. a. Cum senatus impediretur, quo minus equitibus

responsum? de Ar. 247. b. Respondere grauius contra inimici contumeliam. et ibid. Resutare maledicta improborum. pro Mur. 124. b. Primum M. Catoni de officio meo respondebo. de Or. 120. b. Aliquid alicui de iure respondere. Acad. 6. a. Neq; hoc loco expectandu est, dum de re mo inflexo et de collo colubæ respondeat. pro Mur. 126. a. Alicui de iure consulti respondere. pro Plan. 272. a. Queris num iuriscōsultus quasi quisquā sit, qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat. de Cl. 174. b. Rutilius magnum mirus de iure respondendi sustinebat. et 193. b. Q. Scauola consulentibus respondebat. Orat. 210. a. Alteros enim respondentes audire sat erat. pro Mur. 130. b. Quæ consuluntur, minimo periculo respondentur. de L. 175. b. Facultas respondendi iuris. de Or. 101. b. Multi in respondendo iure, autoritate plus quam ingenio ualent. pro Cec. 298. a. Aliud iudicari de iure, aliud responderi non oportet. I. C. 109. b. Iam uero urbes municipiorum respondebunt Catiline tumulis syluestribus. de N. 12. a. Vt omnia omnibus, paribus paria respondeant. Or. 200. a. Vt uerba uerbis quasi demensa et paria respondeant. de Finib. 144. a. Respondent extrema primis: id est, conueniunt. de Ar. 255. a. Dixit se uelle edificare alteram porticum in carinis, que palatio responderet. Ep. 26. a. Nam ea que speras, etc. scio cui epistole tue respondeant. Or. 207. b. Rhetoricæ quasi ex altera parte respondeat Dialecticæ. Brut. At. 277. b. Qui uestris paucorum respondeat laudibus. de Fin. 91. a. Respondere maioribus suis. de Cl. 175. a. et Tus. 148. b. Respondere glorie maioru. Postquæ. 209. a. Quæ memoria, que magnitudo obseruantie tot tantisq; beneficijs respondere poterit? et Ep. 63. b. Mutuē officijs non respondetur. Attic. 273. a. Nihil minus hominis uidetur, quam non respondere in amore ijs, a quibus prouocere. Ep. 256. a. Cui quidem ego amori, utinam ceteris rebus posses, amore certe respondebo, quo tamen ipso tibi confido futurum satis. At. 4. a. Tu modo uideto, ut par in hoc mihi sis: id est, ut in hoc mihi respondeas. Ep. 18. a. In omnibus tuis rebus, meis optatis fortuna respondit. Ep. 19. b. Tua uirtus opinioni hominum respondet. Att. 60. b. Vt possim tibi aliquid in eo genere respondere. et 57. a. Q. Fratris liberalitatis pro facultatibus nostris respondemus. Attic. 228. b. Si bonitas tua responderit iudicio meo, gauidebo. Att. 256. b. Si cui quid debetur, ut sit unde par pari respondeatur. Q. Fr. 298. b. Fac ut omnia tua facta atq; dicta nostris rebus istinc respondeant. I. A. 181. a. Respondere ne ad hæc aut omnino hiscere audebis? de Am. 106. b. Vt nostra in amicos beneuolentia illorum erga nos beneuolentia pariter æqualiterq; respondeat. de Leg. 159. a. Non enim querimus, quid de quaq; consultatione respondeamus. de Vn. 203. b. Respondent autem dextra dextris, etc. In Sal. 272. a. Nihil enim tam obscœnum dicere potes, cui non ab initio pueritæ omni genere facinoris etas tua respondeat.

Romani responsum redderet. I. C. 101. a. A me quoq; responsum tulisti, me nullo modo posse. et de Or. 105. b. Afferre responsum ab aliquo. I. C. 112. b. Ex aruspicum responsis. pro Mur. 130. b. Responfa atq; decreta iuriconfultorum. et de Or. 107. a. Hominum peritorum responfa nobis cognoscenda sunt.

Respublica, politia, communis res. pro Cluent. 59. a. Ep. 108. b. Doleo ita communem rem esse dilapsam, ut, etc. pro Sest. 22. a. Res communem utilitatem continentes, quas publicas appellamus. de Or. 152. a. Politici philosophi appellati uniuersarum rerum publicarum nomine uocabantur. Ep. 146. a. Nihil ex omnibus rebus humanis est præclarior aut præstantius, quam de rep. bene mereri. de D. 109. b. et Acad. 8. a. A Platone philosophi atq; didiceram, naturales esse conuersiones rerum publicarum. I. V. 136. a. Eo censu nullius ciuitatis res: potuit administrari. At. 283. b. Hoc bello uictores quam temp simus habituri nescio, uictis certe nulla unquam erit. Q. Fr. 295. b. Quod fortasse aliquando uniuersæ reip. nostræ, nunc qui dem profecto isti prouincia contigit. id est, Asiæ. Ep. 14. a. Atq; hanc ille causam sibi ait non attingere reip. fuisse. et Cæpessere temp. I. Cæpess. de In. 42. b. Versari in publicis rebus. Off. 31. b. et pro S. R. 19. a. Non dum ad rem publicam accedere. Ep. 9. a. Rei totius publicæ ocium exoptandum est. Att. 15. a. et 16. a. Quid dicam in publica re? de L. 191. b. Summa respublica: id est, Romana. et ibi. Municipalis respublica. Q. Fr. 295. b. Plato fore beatas respublicas putauit, si aut docti aut sapientes homines eas regere cepissent, aut qui regerent, omne suum studium in doctrina ac sapientia collocassent. Q. Fr. 306. b. Qui iudicia impediuisset, eum contra rempublicam esse facturum. Offic. 8. a. In quo si mihi obtemperatum esset, si non optimam, at aliquam rem publicam, que nunc nulla est, haberemus. Off. 31. b. Nam et erudierunt multos, quo meliores ciues in rebus suis publicis essent. de L. 170. a. Necesse est eam patriam charitate præstare, qua reipublicæ nomen uniuersæ ciuitatis est.

Respuo, is. aspernor, repudio. Tusc. 178. a. et 207. b. Ergo id natura respuit. de Or. 152. a. Gustatus quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. pro Planc. 268. a. Seques srem ne Plancium? respuerent aures, nemo agnosceret, repudiaretur. Part. 231. a. Quod aures respuit, immutandum est. de Fat. 149. a. Dicere aliquid, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. At. 190. b. Nunc omnia respuit. et pro Cael. 45. a. et pro Mur. 142. b. Calcitrat, respuit. pro Cec. 295. b. Respuere aliquid, et pro nihilo putare. de N. 30. b. Reliquie cibi, quas natura respuit. et At. 117. a. Cæsar is inter dicta respuitur. At. 217. b. Asperuari ac respuere aliquem.

Respuo, is. aspernor, repudio. Tusc. 178. a. et 207. b. Ergo id natura respuit. de Or. 152. a. Gustatus quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. pro Planc. 268. a. Seques srem ne Plancium? respuerent aures, nemo agnosceret, repudiaretur. Part. 231. a. Quod aures respuit, immutandum est. de Fat. 149. a. Dicere aliquid, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. At. 190. b. Nunc omnia respuit. et pro Cael. 45. a. et pro Mur. 142. b. Calcitrat, respuit. pro Cec. 295. b. Respuere aliquid, et pro nihilo putare. de N. 30. b. Reliquie cibi, quas natura respuit. et At. 117. a. Cæsar is inter dicta respuitur. At. 217. b. Asperuari ac respuere aliquem.

Respuo, is. aspernor, repudio. Tusc. 178. a. et 207. b. Ergo id natura respuit. de Or. 152. a. Gustatus quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. pro Planc. 268. a. Seques srem ne Plancium? respuerent aures, nemo agnosceret, repudiaretur. Part. 231. a. Quod aures respuit, immutandum est. de Fat. 149. a. Dicere aliquid, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. At. 190. b. Nunc omnia respuit. et pro Cael. 45. a. et pro Mur. 142. b. Calcitrat, respuit. pro Cec. 295. b. Respuere aliquid, et pro nihilo putare. de N. 30. b. Reliquie cibi, quas natura respuit. et At. 117. a. Cæsar is inter dicta respuitur. At. 217. b. Asperuari ac respuere aliquem.

Respuo, is. aspernor, repudio. Tusc. 178. a. et 207. b. Ergo id natura respuit. de Or. 152. a. Gustatus quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. pro Planc. 268. a. Seques srem ne Plancium? respuerent aures, nemo agnosceret, repudiaretur. Part. 231. a. Quod aures respuit, immutandum est. de Fat. 149. a. Dicere aliquid, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. At. 190. b. Nunc omnia respuit. et pro Cael. 45. a. et pro Mur. 142. b. Calcitrat, respuit. pro Cec. 295. b. Respuere aliquid, et pro nihilo putare. de N. 30. b. Reliquie cibi, quas natura respuit. et At. 117. a. Cæsar is inter dicta respuitur. At. 217. b. Asperuari ac respuere aliquem.

Respuo, is. aspernor, repudio. Tusc. 178. a. et 207. b. Ergo id natura respuit. de Or. 152. a. Gustatus quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. pro Planc. 268. a. Seques srem ne Plancium? respuerent aures, nemo agnosceret, repudiaretur. Part. 231. a. Quod aures respuit, immutandum est. de Fat. 149. a. Dicere aliquid, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. At. 190. b. Nunc omnia respuit. et pro Cael. 45. a. et pro Mur. 142. b. Calcitrat, respuit. pro Cec. 295. b. Respuere aliquid, et pro nihilo putare. de N. 30. b. Reliquie cibi, quas natura respuit. et At. 117. a. Cæsar is inter dicta respuitur. At. 217. b. Asperuari ac respuere aliquem.

Respuo, is. aspernor, repudio. Tusc. 178. a. et 207. b. Ergo id natura respuit. de Or. 152. a. Gustatus quod ualde dulce est, aspernatur ac respuit. pro Planc. 268. a. Seques srem ne Plancium? respuerent aures, nemo agnosceret, repudiaretur. Part. 231. a. Quod aures respuit, immutandum est. de Fat. 149. a. Dicere aliquid, quod omnium mentes aspernentur ac respuant. At. 190. b. Nunc omnia respuit. et pro Cael. 45. a. et pro Mur. 142. b. Calcitrat, respuit. pro Cec. 295. b. Respuere aliquid, et pro nihilo putare. de N. 30. b. Reliquie cibi, quas natura respuit. et At.

135.a. Hec igitur reliqua pars est, hic restat actus. de N. 34. b. Restat igitur, ut motus astrorum sit voluntarius. et pro Quin. 7. a. Restat ut ait, etc. Att. 28. 2. b. Longa sunt que restant, pretereunda tamen. I. C. 11. 8. b. Qui ad Cati linam accipiendum Roma restiterunt. Off. 54. a. Qui e diuisione tripartita duas partes absoluerit, huic necesse est restare tertiam.

Restricte, anguste, stricte. de Leg. 179. a. Hec illi pla cent, sed ego cetera non tam restricte presumo. de Finib. 73. b. Nec tamen cur id tam parce tamq; restricte faciant, intelligo.

Restrictus, a, um, parcus, auarus, tenax. Ep. 38. a. Cum natura semper ad largiendam ex alieno fuerim restrictior. Off. 46. a. In ijs tamen, qui, etc. restricti nullo modo esse debemus. At. 165. a. An existimamus illum in hoc genere Lentulum? aut restrictum? nemo est minus.

Resupinus, supinus. de D. 89. b. Exiit prostratum resupinum, etc. Accij.

Retardatio, onis, commoratio. I. A. 200. a. Vnde est adhuc bellum, nisi ex retardatione et mora?

Retardo, as, moror, remoror, moram assero, moram facio, moram et impedimentum infero. de N. 46. b. Stellarum motus tum incitantur, tum retardantur, sepe etiam insistant. de N. 35. a. Stellam tum antecedendo, tum retardando mirabiliter multa efficere. pro Pomp. 8. a. Ut eorum collectio dispersa celeritatem persequendi retardaret. Tusc. 164. b. Sive retardabis, sive properabis. pro Pom. 6. a. Reprimere ac retardare impetus hostium. et I. V. 60. a. Ut animos istius et impetus retardaret. In Vat. 29. a. Ut ferocitatem istam tuam comprimeret, audaciam frangerem, loquacitatem retardarem. pro Pom. 11. b. et pro Cluen. 59. b. Sed hae res, quae ceteros remorari solent, non retardantur. I. A. 211. a. Sed animi vires, corporis imbecillitas non retardantur. I. P. 96. a. Cum certi homines non studium eius ad me alienassent, sed auxilium retardassent. Postquam 209. a. Quem ad salutem meam uoluntas impulit, nis retardauit, autoritas uestra reuocauit. Ep. 72. b. Posteriora autem tempora me a scribendo retardarunt. ad Heren. 6. a. Ne qua possit animum tuum defatigatio retardare. pro Arch. 188. a. Nullius me unquam tempore aut commodum, aut ocium abstraxit, aut uoluptas auocauit, aut denique somnus retardauit. pro Sest. 18. a. Excitauit illam suam non solutam, sed suspensionem aliqua retardatam consuetudinem bene gerende reip. At. 20. b. Alij simulatq; hoc nostrum legerunt, nescio quo pacto retardarunt. pro Pom. 8. a. illum in prosequendi studio macror, hos letitia retardauit. I. A. 226. b. Quem nisi in uia caducee hereditates retardassent, uolasse eum diceret. de Sen. 89. a. Ad agrum fruendum non modo non retardat, uerum etiam inuitat atq; allectat senectus.

Retate, tis, plaga, laqueus. de Nat. 50. b. Ut in araneolis aliae quasi rete texunt, aliae ex inopinato obseruant.

Retego, gis, aperio, euoluo. Att. 59. a. Quare in hoc thecam nummariam non retexeris, in alijs eris cautior.

Retentio, nis. At. 210. b. et 212. b. bis. Saepe Carneades apud Stoicos pugilis, et retentionem aurigae similem facit. Acad. 15. b. et 20. Ex his illa necessario nata est et ratio: id est, assensionis retentio. et 20. a. illud certe opinatone et perceptione sublata, sequitur omnium assensionum retentio.

Retento, as, sustento, retineo. de D. 83. b. Quae penitus sensus hominum uitaeq; retentat. et 121. b. Namq; omnes memori portentum mente retentant. Poeta.

Retentio, nis. At. 210. b. et 212. b. bis. Saepe Carneades apud Stoicos pugilis, et retentionem aurigae similem facit. Acad. 15. b. et 20. Ex his illa necessario nata est et ratio: id est, assensionis retentio. et 20. a. illud certe opinatone et perceptione sublata, sequitur omnium assensionum retentio.

Retentio, nis. At. 210. b. et 212. b. bis. Saepe Carneades apud Stoicos pugilis, et retentionem aurigae similem facit. Acad. 15. b. et 20. Ex his illa necessario nata est et ratio: id est, assensionis retentio. et 20. a. illud certe opinatone et perceptione sublata, sequitur omnium assensionum retentio.

Retento, as, sustento, retineo. de D. 83. b. Quae penitus sensus hominum uitaeq; retentat. et 121. b. Namq; omnes memori portentum mente retentant. Poeta.

Retexo, xis, dissolio, renouo. Acad. 23. b. Dialectica quasi Penelope telam retexens. Ep. 180. a. An quod adolefcens praesitit, nunc etate praecipitata commutem, ac me ipse retexam. Ep. 174. b. Noui timores retexunt superiora. de Fin. 144. b. Audeo dicere, inquit, non potes, nisi retexueris illa. I. V. 121. b. Omnino erant Metelli huiusmodi, ut totam suam praeturam retexere uideretur: id est, irritam facere. I. A. 166. b. Ita q; iam retexo oratione me: id est, quod negabam, confiteor. de Orat. 123. a. Ea quibus ante exorsus, et potius detexta, prope retexantur.

Retentia, tis, taciturnitas. I. A. 264. a. Off. 64. b. a. iurisconsultis etiam retentia poena est constituta. Off. 29. b. Ex locutione. (Ex retentia.

Retentia, figura rhetorica. de Or. 163. a.

Retico, es, conticeo, obmutesco. de Orat. 130. a. Hic cum Sulpitius reticisset, inquit Crassus, etc. Q. Fr. 299. b. Nihil nec temere dicere, nec astute reticere debeo. Ep. 59. b. Quae stateras tibi in senatu de mea laude esse dicitur, reticisti. ad Her. 20. a. Arteriae reticendo acquiescunt. pro Cluen. 18. a. Subterfugere reticendo, et obscurare dicendo. I. Conuincio. I. A. 153. b. Non possum de utriusq; nostrum errore reticere.

Reticulum, li. I. V. 241. a. Reticulum tenuissimo lino et minutis maculis plenum rose.

Retinens, tis. Quin. Frat. 201. b. Homo sui iuris dignitatisq; retinens. et pro Plan. 270. b. Hom. o nimum retinens equestris iuris.

Retineo, nes, obtineo, conseruo, supprimo. (Dimitto. Att. 208. a. Quare nisi iam profecti sunt, retinebis homines. de Leg. 160. b. Quin lababar longius, nisi me retinuissem. Ep. 6. b. illum suspicantem te ab se alienatum, illa epistola retinuisi. Acad. 30. a. Quos natura ipsa in officio retinere non potuisset. et Off. 73. b. Qui retinendi officij causa cruciatum sibi ferit uoluntarium. pro Q. 13. b. Cogitent ita se graues esse, ut si ueritate uolent retinere, grauitatem possint obtinere. de D. 124. a. Ius augurum reip. causa conseruatum ac retentum, et ius retinende maiestatis. Off. 21. a. Ludenti est etiam quidam modus retinendus. de Am. 109. b. Retinent tamen charitate in pastores. Off. 41. a. Qui summos uiros cum infimis pari iure retine ret. pro Cec. 297. a. Ea tamen si uerbis interdici non concluditur, tamen sententia iuris et autoritate retinetur. pro Cl. 38. a. Pecunia accepta nomine iudicij retinere atq; supprimere. pro Cor. 61. a. Sui quemq; iuris, et dimittendi et retinendi esse dominij. Tusc. 148. a. Studia retenta animo, remissa temporibus. de Fin. 64. a. Qui mos a posterioribus non esset retentus, Arcefilas eum reuocauit. Tusc. 244. b. Sunt autem hae de finibus, ut opinor, retentae defensionis sententiae. I. V. 155. a. Retinere ius suum contra aliquem: id est, obtinere. Ep. 68. a. Etenim ordo ipse annalium medicorum nos retinet, quasi enumeratione fastorum. i. delectat.

Retorqueo, es, ruflecto. I. C. 104. b. Catilina retorquet oculos saepe ad hanc urbem. de Sen. 94. b. Quod quidem me proficiscentem, non san e quis facile retraxerit, et tanquam pilam reuoluerit.

Retractatio, onis, reuocatio, recognitio. Tusc. 244. b. Ut sine retractatione libere dicere audeat, sapientes esse semper beatissimos. At. 212. b. Conspicies igitur et quidem sine ualla dubitatione et retractatione. et I. A. *

Retractatus, a, um, limatus. At. 252. b. Id est subtraham nisi ad te retractatus.

Retraho, bis, refero, de Clar. 185. a. Sed ad paulo superiorem etate reuecti sumus, nunc ad eam, de qua aliquantum locuti sumus, reuertamur. et I. V. 217. b. Diana Sege 50 stam Carthagine reuecti.

Reuello, lis, reuelli, refugio. I. V. 211. b. Reuelli claustra, effringi fores. et pro Mur. 132. a. Ianua, qua effracta et reuulsa, tota pateret prouincia. I. P. 34. b. Id autem templum sublato aditu, reuulsis gradibus, armis tenebatur. I. A. 196. a. Nisi se pitis reuulsis introiri non potest. I. P. 85. a. De corpore alicuius tela reuelleret. Ep. 219. b. Tabulam in qua nomina ciuium incisae erant, reuelli iussit. pro Cec. 298. a. Qui ius ciuile contemndum putat, is uincula reuellit iudiciorum. I. V. 205. b. Nec prius illam crucem, quam fixa est ad portam, reuellit. et Ep. 219. b. Reuelleret tabulam fixam. Att. 79. a. Honorificosq; uerbis omnes iniurias reuelli sumus superiores.

Retraho, bis, refero, de Clar. 185. a. Sed ad paulo superiorem etate reuecti sumus, nunc ad eam, de qua aliquantum locuti sumus, reuertamur. et I. V. 217. b. Diana Sege 50 stam Carthagine reuecti.

Reuenio, nis, redeo. de Orat. 99. b. Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hereditate paternam. et 100. a. Cum postea Mancinus domum reuenisset.

Reuero, ris, uereor, colo, cultu quodam et honore dignor. de Or. 118. a. Dicam enim non reuerens assentandi suspensionem. Att. 33. b. Sed mihi nil est molestius, quam Statium manuissim, nec meum imperium, omitto imperium, non simultatem meam reuereri saltem. ad Her. 29. b. Difficile est uirtutem reuereri, qui semper secunda fortuna sit usus. de In. 70. b. Obseruantia, per quam etate, aut sapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reuerentur et colimus. et 82. b. Per qua aliqua dignitate antecedentes cultu quoda et honore dignantur. Tusc. 164. a. Multa aduersa reuerens oratio.

Reuersio, onis, reditus. (Profectio. I. A. 153. a. Exponam uobis breuiter consilium et profectiois et reuersionis meae. At. 256. b. Reditu uel potius reuersione meae lectati sunt. de N. 46. a. Sol binas in singulis annis reuersiones ab extremo contrarias facit. de Fin. 86. a. Cum omnium siderum eodem unde profecta sunt, fiat ad unum tempus reuersio. de N. 64. b. Reuersio et motus febrium.

Reuerto, tis, reuerto, remigro, reuenio, aduenio, reuocuro, refero me. pro Syl. 177. a. Reuersionem facio. Att. 121. a. Ipse ne quo incidere, reuertit Formias. Tusc. 249. a. Multi semel egressi, nunquam domum reuertere. pro S. R. 21. b. Legati Ameriam reuocata reuertunt. de D. 86. a. Itaq; persaepe reuertit ex itinere, cum iam, etc. Ep. 84. b. Deinde ut in eam ciuitatem uiri boni, et nulla igno

Reuenio, nis, redeo. de Orat. 99. b. Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hereditate paternam. et 100. a. Cum postea Mancinus domum reuenisset.

Reuera, reapse, re ipsa. Ep. 32. b. Et reuera confirmata amicitia, et perfecta fide commemoratio officiorum supernacanea est. et I. V. 114. a. Etenim reuera, etc. pro Quin. 1. b. Aduersarium habet Quintius uerbo Sex. Nauium, reuera huiusce etatis uiros fortissimos, etc. pro Cor. 56. a. Cuius igitur crimen est reuera nullius, actione accusatoris, eius unius, qui donauit ad Her. 8. a. Hec enim eo modo exponi, quo modo reuera gesta sunt. Epist. 4. b. Qui nunc populi Rom. nomine, re autem uera sceleratissimo latrocinto, si qua conabuntur agere, etc. I. V. 161. a. Cuius mortis causam fugitui sustinent, re quidem uera nemo dubitat, quin. pro Cluen. 28. b. Verbo ille reus, re quidem uera et periculo, et tota accusatione Oppianicus. Att. 50. b. Cum reuera ita sit, etc. In eo non tu quidem tota re, sed temporibus errasti. I. Erro. I. A. 211. b. Milites praesidio sunt, specie consulti, re et ueritate nobis. Parad. 20 117. a. Qui haec commutabilia pecunie membra solo uerbo bona putauerunt appellanda, cum re ac factis longe aliter iudicauissent. pro R. P. 129. b. Sint illa magna, quae reuera magna sunt. pro Quin. 10. b. Hec ille si uerbis non aut det, re quidem uera palam loquitur. pro Q. R. 50. b. Hanc rem oratione et opinione augere licet, re et ueritate me diocrem inuenietis. pro Dom. 227. b. Quando igitur est turpe reuera quando est poena peccati, opinione autem hominum, si est poena damnati. I. V. 78. a. Nomine meum. (Reuera tuum. I. V. 74. a. Verbo poscere.) (Reuera poscere. I. V. 177. b. Verbo et simulatione.) (Reuera. pro Plan. 27. a. b. Temporis causa.) (Reuera. pro Q. R. 50. b. Hec quae dico, cogitatione inter se differunt, re uero copulata sunt. de Fat. 144. a. b. Quod si minus uerbis, re cogitur consisteri. Parad. 122. b. Nec hoc est tam re, quam dictum in opinati atq; mirabile. de Som. 131. b. Crassus tum cognomine diues, tum copios.

Reuerentia, tis, honor, obseruantia. Off. 20. a. Adhibenda est igitur quaedam reuerentia aduersus homines, etc.

Reuero, ris, uereor, colo, cultu quodam et honore dignor. de Or. 118. a. Dicam enim non reuerens assentandi suspensionem. Att. 33. b. Sed mihi nil est molestius, quam Statium manuissim, nec meum imperium, omitto imperium, non simultatem meam reuereri saltem. ad Her. 29. b. Difficile est uirtutem reuereri, qui semper secunda fortuna sit usus. de In. 70. b. Obseruantia, per quam etate, aut sapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reuerentur et colimus. et 82. b. Per qua aliqua dignitate antecedentes cultu quoda et honore dignantur. Tusc. 164. a. Multa aduersa reuerens oratio.

Reuersio, onis, reditus. (Profectio. I. A. 153. a. Exponam uobis breuiter consilium et profectiois et reuersionis meae. At. 256. b. Reditu uel potius reuersione meae lectati sunt. de N. 46. a. Sol binas in singulis annis reuersiones ab extremo contrarias facit. de Fin. 86. a. Cum omnium siderum eodem unde profecta sunt, fiat ad unum tempus reuersio. de N. 64. b. Reuersio et motus febrium.

Reuerto, tis, reuerto, remigro, reuenio, aduenio, reuocuro, refero me. pro Syl. 177. a. Reuersionem facio. Att. 121. a. Ipse ne quo incidere, reuertit Formias. Tusc. 249. a. Multi semel egressi, nunquam domum reuertere. pro S. R. 21. b. Legati Ameriam reuocata reuertunt. de D. 86. a. Itaq; persaepe reuertit ex itinere, cum iam, etc. Ep. 84. b. Deinde ut in eam ciuitatem uiri boni, et nulla igno

Reuenio, nis, redeo. de Orat. 99. b. Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hereditate paternam. et 100. a. Cum postea Mancinus domum reuenisset.

Reuenio, nis, redeo. de Orat. 99. b. Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hereditate paternam. et 100. a. Cum postea Mancinus domum reuenisset.

Reuera, reapse, re ipsa. Ep. 32. b. Et reuera confirmata amicitia, et perfecta fide commemoratio officiorum supernacanea est. et I. V. 114. a. Etenim reuera, etc. pro Quin. 1. b. Aduersarium habet Quintius uerbo Sex. Nauium, reuera huiusce etatis uiros fortissimos, etc. pro Cor. 56. a. Cuius igitur crimen est reuera nullius, actione accusatoris, eius unius, qui donauit ad Her. 8. a. Hec enim eo modo exponi, quo modo reuera gesta sunt. Epist. 4. b. Qui nunc populi Rom. nomine, re autem uera sceleratissimo latrocinto, si qua conabuntur agere, etc. I. V. 161. a. Cuius mortis causam fugitui sustinent, re quidem uera nemo dubitat, quin. pro Cluen. 28. b. Verbo ille reus, re quidem uera et periculo, et tota accusatione Oppianicus. Att. 50. b. Cum reuera ita sit, etc. In eo non tu quidem tota re, sed temporibus errasti. I. Erro. I. A. 211. b. Milites praesidio sunt, specie consulti, re et ueritate nobis. Parad. 20 117. a. Qui haec commutabilia pecunie membra solo uerbo bona putauerunt appellanda, cum re ac factis longe aliter iudicauissent. pro R. P. 129. b. Sint illa magna, quae reuera magna sunt. pro Quin. 10. b. Hec ille si uerbis non aut det, re quidem uera palam loquitur. pro Q. R. 50. b. Hanc rem oratione et opinione augere licet, re et ueritate me diocrem inuenietis. pro Dom. 227. b. Quando igitur est turpe reuera quando est poena peccati, opinione autem hominum, si est poena damnati. I. V. 78. a. Nomine meum. (Reuera tuum. I. V. 74. a. Verbo poscere.) (Reuera poscere. I. V. 177. b. Verbo et simulatione.) (Reuera. pro Plan. 27. a. b. Temporis causa.) (Reuera. pro Q. R. 50. b. Hec quae dico, cogitatione inter se differunt, re uero copulata sunt. de Fat. 144. a. b. Quod si minus uerbis, re cogitur consisteri. Parad. 122. b. Nec hoc est tam re, quam dictum in opinati atq; mirabile. de Som. 131. b. Crassus tum cognomine diues, tum copios.

Reuerentia, tis, honor, obseruantia. Off. 20. a. Adhibenda est igitur quaedam reuerentia aduersus homines, etc.

Reuero, ris, uereor, colo, cultu quodam et honore dignor. de Or. 118. a. Dicam enim non reuerens assentandi suspensionem. Att. 33. b. Sed mihi nil est molestius, quam Statium manuissim, nec meum imperium, omitto imperium, non simultatem meam reuereri saltem. ad Her. 29. b. Difficile est uirtutem reuereri, qui semper secunda fortuna sit usus. de In. 70. b. Obseruantia, per quam etate, aut sapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reuerentur et colimus. et 82. b. Per qua aliqua dignitate antecedentes cultu quoda et honore dignantur. Tusc. 164. a. Multa aduersa reuerens oratio.

Reuersio, onis, reditus. (Profectio. I. A. 153. a. Exponam uobis breuiter consilium et profectiois et reuersionis meae. At. 256. b. Reditu uel potius reuersione meae lectati sunt. de N. 46. a. Sol binas in singulis annis reuersiones ab extremo contrarias facit. de Fin. 86. a. Cum omnium siderum eodem unde profecta sunt, fiat ad unum tempus reuersio. de N. 64. b. Reuersio et motus febrium.

Reuerto, tis, reuerto, remigro, reuenio, aduenio, reuocuro, refero me. pro Syl. 177. a. Reuersionem facio. Att. 121. a. Ipse ne quo incidere, reuertit Formias. Tusc. 249. a. Multi semel egressi, nunquam domum reuertere. pro S. R. 21. b. Legati Ameriam reuocata reuertunt. de D. 86. a. Itaq; persaepe reuertit ex itinere, cum iam, etc. Ep. 84. b. Deinde ut in eam ciuitatem uiri boni, et nulla igno

Reuenio, nis, redeo. de Orat. 99. b. Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hereditate paternam. et 100. a. Cum postea Mancinus domum reuenisset.

Reuera, reapse, re ipsa. Ep. 32. b. Et reuera confirmata amicitia, et perfecta fide commemoratio officiorum supernacanea est. et I. V. 114. a. Etenim reuera, etc. pro Quin. 1. b. Aduersarium habet Quintius uerbo Sex. Nauium, reuera huiusce etatis uiros fortissimos, etc. pro Cor. 56. a. Cuius igitur crimen est reuera nullius, actione accusatoris, eius unius, qui donauit ad Her. 8. a. Hec enim eo modo exponi, quo modo reuera gesta sunt. Epist. 4. b. Qui nunc populi Rom. nomine, re autem uera sceleratissimo latrocinto, si qua conabuntur agere, etc. I. V. 161. a. Cuius mortis causam fugitui sustinent, re quidem uera nemo dubitat, quin. pro Cluen. 28. b. Verbo ille reus, re quidem uera et periculo, et tota accusatione Oppianicus. Att. 50. b. Cum reuera ita sit, etc. In eo non tu quidem tota re, sed temporibus errasti. I. Erro. I. A. 211. b. Milites praesidio sunt, specie consulti, re et ueritate nobis. Parad. 20 117. a. Qui haec commutabilia pecunie membra solo uerbo bona putauerunt appellanda, cum re ac factis longe aliter iudicauissent. pro R. P. 129. b. Sint illa magna, quae reuera magna sunt. pro Quin. 10. b. Hec ille si uerbis non aut det, re quidem uera palam loquitur. pro Q. R. 50. b. Hanc rem oratione et opinione augere licet, re et ueritate me diocrem inuenietis. pro Dom. 227. b. Quando igitur est turpe reuera quando est poena peccati, opinione autem hominum, si est poena damnati. I. V. 78. a. Nomine meum. (Reuera tuum. I. V. 74. a. Verbo poscere.) (Reuera poscere. I. V. 177. b. Verbo et simulatione.) (Reuera. pro Plan. 27. a. b. Temporis causa.) (Reuera. pro Q. R. 50. b. Hec quae dico, cogitatione inter se differunt, re uero copulata sunt. de Fat. 144. a. b. Quod si minus uerbis, re cogitur consisteri. Parad. 122. b. Nec hoc est tam re, quam dictum in opinati atq; mirabile. de Som. 131. b. Crassus tum cognomine diues, tum copios.

Reuerto, tis, reuerto, remigro, reuenio, aduenio, reuocuro, refero me. pro Syl. 177. a. Reuersionem facio. Att. 121. a. Ipse ne quo incidere, reuertit Formias. Tusc. 249. a. Multi semel egressi, nunquam domum reuertere. pro S. R. 21. b. Legati Ameriam reuocata reuertunt. de D. 86. a. Itaq; persaepe reuertit ex itinere, cum iam, etc. Ep. 84. b. Deinde ut in eam ciuitatem uiri boni, et nulla igno

Reuenio, nis, redeo. de Orat. 99. b. Cum miles domum reuenisset, egissetq; lege in hereditate paternam. et 100. a. Cum postea Mancinus domum reuenisset.

1571
minia notati non reuertantur, in quam tot nefariorum
scelerum condemnati reuertunt. Ep. 39. a. Dicuntur omnes
reuertisse. Ep. 40. b. Epheso Laodiceam reuertit. Ep.
161. a. Ad illum animum meum reueri pristini. Ep. 141.
b. Nisi ad superiorem consuetudinem reuertisses.

Reuertor, ris. reuerto, reuenio, redeo, refero me, re-
uersionem facio, remigro. pro Mur. 14. 5. b. Vnde cum ho-
nore discesseris, eodem cum ignominia reuerit. At. 139. a.
Ad propositum reuertar, festinationi mee et breuitati li-
terarum ignosces. de D. 90. a. Discedo parumper a sona-
nis, ad que mox reuertar. pro Dom. 240. b. Sed ut re-
uertar ad ius publicum, etc. pro S. R. 38. a. Ut ad me
reuertar, etc. de In. 83. a. Vtilitas aut in corpore posita
est, aut in extraneis rebus, quarum tamen rerum multo
maxima pars ad corporis commodum reuertitur.

Reuincio, cis. conuincio. pro Arch. 187. b. Quere ar-
gumenta, si qua potes: nunquam hic neque suo, neque amico
rum iudicio reuincetur.

Reuirefco, fco. defruticor, reuouor, reuuisco. de Pro.
76. a. Que quanquam sunt abscessisse, tamen essent se ali-
quando, et ad renouandum bellum reuirefcent. ad Her.
34. b. Reipublice rationes, que malicia nocentium exa-
ruerant, uirtute optimatum reuirefcent.

Reuiso, fis. inuiso, iterum uiso. Attic. 17. a. Reuiso nos
aliquando. Ep. 19. b. Epist. 17. b. At. 203. a. Quare cum
poteris, reuises nos. pro Quin. 4. a. Hic cum rem Gallica-
nam cuperet reuifere, etc.

Reuuisco, fco. reuixi. in uitam redeo, reuifcor. I. P.
94. a. Is ubi galli cantum audiuit, animum suum reuixisse pu-
tat. Postquam. 204. b. Si reuixissent hi, qui hanc pen-
derunt. ad Brut. 28. 5. b. Sed ne patri quidem meo, si reuixis-
set, concesserim. de Fin. 119. b. Si reuifcant illi, etc.
I. A. 255. b. Ut facilius reuifcant Pompeianorum causa to-
tius iugulata. pro Mil. 117. a. Qui si eadem lege reuifces-
re posset, lata lex nunquam esset. Ep. 49. a. Ut speciem ali-
quam uideam uidere, quasi reuifcentis reip. Ep. 88. a. Ut
iam simul cum rep. necessariu reuifcant atque recreetur.
de N. 45. a. Cum autem sol illuxisset, tum ut reuifce sibi
uiderentur. I. V. 268. b. Cum ex illorum metu mortis, quasi
luce libertatis recreatus reuifset. Att. 76. b. Aduentu no-
stro reuifcent iustitia, abstinentia tui Ciceronis. At. 90.
b. Ciuitates suis legibus fucte, auro uel aude reuix-
erunt. I. A. 209. b. Senatus ad autoritatis pristinae spem
reuifcit. de Ar. 255. a. Reuifcere, respirare a metu ce-
dis, emergere a fluctibus. feruitus. pro Sest. 18. b. Res erat
causa nostra co loci, ut erigere oculos et uiuere uide-
retur. Parad. 123. a. Reuifcat M. Curius, etc. Oct. 329.
a. Tempus, in quibus reuifce te iam libertate, deinde rur-
sus oppressa, senatus nihil consulitur.

Reuocatio, onis. Tusc. 197. b. Reuocatio ad contem-
plandas uoluptates. Auocatio a cogitanda molestia. I.
A. 249. b. Receptui signum, aut reuocationem a bello au-
dire non possumus.

Reuoco, as. retraho, deuoco, seuoco, deduco, detraho,
refero. Ep. 143. b. Postea quam de meo cursu reip. sum uo-
ce reuocatus. Ep. 150. a. Equitatum reuocauit. pro Dom.
242. b. Vos qui maxime me repetistis atque reuocastis. con-
tra Rul. 87. b. Qui prouocati a me uenire noluerunt, re-
uocati saltem reuertantur. pro Mur. 129. b. Vnde tu me
uocasti, inde tibi ego te reuoco. de Pro. 71. b. Deducere et
reuocare aliqui de prouincia. Ep. 73. a. Illi ex Gallia suis
sententijs non detrahebant. Ep. 75. a. Nihil est, quod est de pro-
uincia deuocet. Post. 209. a. Qui me a morte ad uitam de-

1572
spiratione ad spem reuocauit. Ep. 107. b. Sed si morbum
depulero, facile (ut spero) illa reuocabo. de Cl. 195. b. Hor-
tensius reuocare se ad industria cepit. de Or. 153. b. Meque
ad meum munus pensumque reuocabo. de Clar. 165. b. Ego
me ad pristina studia reuocauit. de Clar. 194. b. Studium
philosophie nunquam intermissum, a primisq; adolescen-
tia cultum et semper auctum, hoc rursus summo auctore
et doctore reuocauit. Tusc. 148. a. Retuli me ad ea studia,
que retenta animo, remissa temporibus, longo interuallo
intermissa reuocauit. de Or. 127. a. Iudicium animo ad Q.
Cepionis odium, a quo erant ipsi propter iudicia abalien-
nati, reuocabam atque reuocabam. de Opt. 244. a. Ad quam
eos quasi formulam dicendi reuocent. pro Syl. 175. b. Ani-
mum incitatum ad uiscendam orationem tuam, reuoco
ipse. Att. 283. a. Refleto. I. C. 113. a. Reuocare alia-
quem a fur ore uel a scelere. pro Dom. 241. b. Identidem se
ipse reuocando, dubitans, etc. Ep. 85. a. Scripsi de te par-
ce et timide, non reuocans me ipse, sed penitens reuifco. pro
Dom. 216. a. Nonnulli illam rem ad illam rationem conie-
cturamque reuocant, qui, etc. Acad. 13. b. Simulatque se
ipse comouit, ad seque reuocauit. Ep. 107. b. Reuocare ui-
res amissas. Tusc. 156. a. Reuocare mentem a sensibus. Att.
46. b. Reuocare aliquem a turpi consilio. I. A. 241. a. Quis
reuocante et receptui canente senatu propelet dimica-
re? de Fin. 73. b. Reuocare omnia ad scientiam. de D. 138. b.
Hec ratione explicari, et ad naturam reuocari facile
possunt. de Orat. 112. b. Non omnia quecumque loquimur,
ad artem et ad precepta sunt reuocanda. pro Cec. 292. a.
Ad incertum reuocari possessiones omnium. Offic. 69. a.
Hoc ego nihil inuilius puto, cum ad ueritatem cepti reuo-
care rationem. pro S. R. 37. a. In minimis rebus etiam negli-
gentia in crimen madati iudiciumque insanie reuocatur.
Att. 275. a. Quod senatus non censuit, id arroganter non
preiudico, neque reuoco ad arbitrium meum. Q. Fr. 300.
b. Testor omnes deos, me hac una uoce a morte esse reuo-
catum, quod, etc. pro Cluen. 20. a. b. Eam non filij dolor,
non filie meror ad cupiditate reuocauit. Off. 27. b. Danda
igitur opera est, ut etiam si aberrare ad alia cepit, ad
hec reuocetur oratio. de Amic. 107. b. Aliquis omnia ad
suam potentiam reuocans.

Reuolo, as. retro uolo. de N. 51. a. Dux ipse, quia non
habet ubi nitatur, reuolat.

Reuoluo, uis. conuoluo, contorqueo. de N. 47. a. Dra-
co subter supraque reuolues sese. de Or. 121. a. Omnia ab ho-
mine ad communes generu summam reuoluentur. Acad. 6. a.
Ita imprudens eo quod minime uult, reuoluitur. de Orat.
120. b. Nec quotiens causa dicenda est, totiens ad eius cau-
se se posita argumeta reuolui nos oportet. de D. 111. a. Pri-
mum eodem reuolueris, nam, etc. Tusc. 150. b. Reuolui
eodem. ad Her. 11. a. Neque eodem identidem reuoluamur.
Ep. At. 212. a. Reuoluo identidem in Tusculanum.

Reus, rei. ille unde petitur, qui causam dicit, qui lege
aliqua tenetur, maleficus, qui aliqua culpa tenetur erro-
ris humani. pro Mur. 133. a. I. V. 127. b. Si quis absentem
Sthenium rei capitalis rei facere uellet. pro Plan. 270.
b. Cur is abs te reus non est factus? Ep. 223. b. Ut Socrus ado-
lescentis rea ne fiat. de Or. 125. a. Reos autem appello, non
eos modò qui arguuntur, sed omnes quorum de re disce-
ptatur. Ep. 138. a. Reos appello, quoru res est. pro Syl. 182.
b. Parens tum Catiline reo de pecunijs repetitis fuit ad-
uocatus. Antequam. 193. a. Non citatur reus audacia, uir-
tutis reus citatur. de Ar. 253. b. Clodius cum propinquis
suis decidit, ne reos faceret. Ep. 254. b. Laudare reum.
pro

1573
pro Sest. 10. b. Cuius eques ordo reus a consilibus citare
tur. pro Mil. 108. b. Reus Milonis lege Plotia fuit Clodius,
quoad iuxit. Q. Fr. 323. b. Facere aliquem reum de ambitu.
Ep. pro Cl. 38. a. Qui causam de ambitu dixerunt. In C. 103.
a. Leges, que de ciuili reorum supplicio rogatae sunt. Att.
275. b. Alienae igitur culpe me reum facis. At. 64. b. Do-
mitius a Memmio reus. I. V. 258. a. Referre aliquem absen-
tem in reos. Ep. In A. 171. a. Absens in reos relatus. pro Q.
R. 32. a. Petitor. (Reus. In V. 62. b. Ep. pro Mur. 135. a.
Reus nocens. Ep. 100. b. Ego omnibus unde petitur hoc co-
sili dederim, ut, etc. de Or. 98. b. Illi unde petitur, etc.
pro Mil. 109. b. Milo reus ad populum accusante. P. Clo-
dio. Ep. 110. a. Milo reus est proclamari facti. Ep. 111. a. Tota
denique, rea citatur Hetruria, etc. pro Deiot. 151. b. Hic-
tus totam causam suscipit, et criminibus illis pro rege se
supponit reum.

Rex, gis. dominus. Off. 41. a. Apud Medos, ut ait He-
rodotus, fruentis iustitie causa uidentur olim bene morati
reges constituti. pro Sest. 16. a. Rex sedes cum purpura et
sceptro, et illis insignibus regijs, praconi publico subijci-
tur. Of. 68. b. Ecce tibi qui rex populi Romani dominusque
omnium gentium esse concupierit. pro Pom. 8. b. Regu affli-
ctae fortunae facile multorum opes allicunt ad misericor-
diam, ut regale ijs nomen magnum et sanctum esse uide-
tur. Ep. 183. a. Non regio, sed rege liberati uidentur: inter-
fecto enim rege, regio omnes nutus inuenitur. pro R. P.
127. a. Regum haec sunt imperia, animaduerte et dicto pa-
re, et prae ter rogatum si quereret ille minae, si te se-
cundo lumine hic offendero moriere. Ep. At. 117. a. Caesaris
interdicta, si te secundo lumine hic offendero, respuntur.
de Fin. 105. b. Reftius enim appellabitur rex, quam Tar-
quinius, qui nec se nec suos regere potuit.

Rex sacroru, qui rebus sacris praest. de Ar. 246. a. L.
Claudius rex sacroru, et pro Dom. 220. b. Rex sacrorum.
Rex ararij, qui arario custodiendo praest. contra
Rull.

Rhadamanthus, thi. iudex apud inferos. Tusc. 150. a.
Rhamnusius Antiphon orator. a Rhamno opp. Gre-
ciae. de Cl. 168. b.

Rhedas, de. genus uehiculi. In A. 271. b. Sequebatur rhe-
da cum lenonibus. Ep. pro Mil. 106. b. Obuius fit ei Clodius
expeditus in equo, nulla rheda, nullis impedimentis. Ep.
ibi. Cum Milo cum uxore uerberetur in rheda penulatus,
etc. At. 77. a. Hanc epistolam dictam sedens in rheda. At.
89. a. Hic Vedius uenit mihi obuiam cum duobus effedis,
et rheda equis iuncta.

Rhedarius, rij. pro Mil. 106. b. Aduersi rhedarium
occidunt.

Rhegyum, gyi. urbs Calabriae. Ep. 198. b.

Rhegini, pop. In V. 205.

Rhenus, ni. flu. In P. 97. a. Rheni fossa gurgitibus illis
redundans.

Rhetor, ris. orator, dicendi artifex et doctor, qui di-
cendi praeccepta tradit, rhetoricus doctor. de Or. 92. a. de
Or. 91. b. Qui rhetores nominabantur, et qui dicendi pra-
cepta tradunt. In A. 168. b. Rhetor magister declamandi.
Ep. de Inuen. 43. a. Vis et artificium rhetoris, de Cl. 168. a.
Concessum est rhetoribus mentiri, et in historijs, ut, etc.
Quin. Fr. 320. b. Cicero noster dum ego adsum, non cessa-
uit apud rhetores. Quin. Fr. 323. b. P. Conius rhetor, homo, 60
opinor ualde exercitatus et bonus. Item: Que potest tur-
pitudinis esse tanta defensio? cupio audire, ut uideam ubi
rhetoris tanta merces, ubi campus Leonitium apparet, I.

A. 179. b. Quasi rhetor ille te disertu facere posset. de N.
26. a. Nam neque indefertum Academicum pertinuisse,
neque sine philosophia rhetorem quamuis eloquentem. Of.
26. b. Contentionis praeccepta rhetorum sunt, nulla sermo-
nis. de Fin. 67. b. Quasi uero perpetua oratio rhetoru so-
lum, non etiam philosophorum sit. Ep. 68. a. Lattus loquitur
rhetores, dialectici autem compressius. Or. 202. b. Sed
et Graecae ab eloquendo rhetor, et latine eloquens dictus
est. Ep. de N. 26. a. Rhetor eloquens. Or. 205. a. Hanc hy-
pallagen rhetores, Metonymiam grammatici uocant. Or.
200. b. Plato exagitat omnium rhetorum. de Or. 150. a.
Corax et Pamphilus rhetores. de In. 63. a. Magnus et no-
bilis rhetor Isocrates.

Rhetorica, ca. ars rhetorica, rhetoris ars, uis orato-
ria, oratoris facultas, ratio dicendi, copia dicendi et coma-
moditas orationis. ad Her. 1. a. de In. 43. a. Artificiose elo-
quentia, quam rhetoricam uocant. de Fin. 68. a. Zeno om-
nem uim loquendi in duas partes tributa esse dicebat, rhe-
toricam palmas, dialecticam pugno similem esse, quod la-
tius loquerentur rhetores, dialectici autem compressius. Ep.
ibi. Dicamque si potero rhetoricę, sed hac rhetorica philo-
sophoru, non nostra illa frens, quam necesse est cum po-
pulariter loquamur, esse interdum paulo hebetiore. de Fin.
107. b. Scripsit artem rhetoricam Cleanthes, Chryssippus
etiam, sed sic, ut si quis obmutescere concupierit, nihil aliud
legat. de Or. 148. a. Inuenti sunt, qui hanc exercitationem
dicendi exagitarunt, ut Socrates, etc. de Or. 123. a. Aristo-
teles in quodam libro exposuit dicendi artes omnium super-
riorum. Part. 230. a. Omnis doctrina dicendi. de Or. 85. a.
De omni ratione dicendi. Ep. 102. a. Qui de dicendi ratio-
ne scripserunt. de Fin. 90. b. Artes rhetorum totae sunt fo-
renses ac populares. de Fin. 108. b. Et si ingenijs magis
praediti quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur,
ars tamen est dux certior quam natura.

Rhetorica, orum. Rhetores, siue praeccepta. de Fat.
140. b. Mihi rhetorica uestra sat nota sunt.

Rhetoricę, rhetorico more, copiose, splendide, orna-
te. de Fin. 67. b. Rhetoricę igitur num maior, quam dialea-
tice disputare? Tusc. 204. a. At quam rhetoricę, quam
copiose, quas sententias colligit, que uerba contorquet? de
Cl. 168. a. Rhetoricę et tragicę ornare aliquid. et de Fin.
95. b. Potest id quide suscipere et copiose, et omnibus electis-
simis uerbis grauisimisq; sententijs rhetoricę et augeret
ornari.

Rhetoriciores, magis rhetor, uel maior orator. de
Or. 158. b. Crassum habeo generum, ne rhetoriciores tu
sis. Lucilijs.

Rhetoricus, a. um. de Or. 96. a. Et nostro more aliqua
do non rhetorico loquamur. Ep. 92. a. Quae arte sua rhe-
torici illi doctores complecterentur. Ep. de N. 59. b. Exer-
citationes rhetoricae. de Or. 109. b. Ep. Or. 198. a. Rhetori-
ci quidam libri, quos tu agrestes uocas.

Rhodanus, ni. flu. Ep. 149. 150.

Rhodos, insula. At. 21. Off. 62.

Rhodij, pop. de Off. 62. pro Pom. 14. a.

Rhopographia, uirgultorum stirpiumq; descriptio,
qualis ad ripas amnium esse solet, uel natura, uel arte fa-
cta. I. Ripula.

Rhythmus, uide Numerus.

Rhythmicorum, qui studiose numeros ligant, quos
musici cantant ad lyram, et omnino Rhythmicorum sunt poe-
tae lyrici. de Or. 160. b. Nec sunt hec rhythmicoru aut mu-
sicorum aeterna norma dirigenda.

1577 Ricinium, nif. palij genus. siue uestimentum quadratum. de Leg. 182. a. Externuato sumptu tribus ricinijs purpure, & decem tibicibus, tollit etiam lamentationis. & 183. a.

Rictus, Aus. os. presertim minax, & hians. In Ver. 222. a. Rictus simulacri Herculis & mentum paulo atritritius.

Rideo, es. risum edo uel facio. In V. 161. b. Ridere conuiua, cachinnari ipse Apronius. Epist. 106. a. Vereris ne, & c. rideamus γέλωτα σαρπιδόνο, prouerbium. At. 314. a. & pro Q. 16. a. Risi niuem atram, teq; hilari animo esse & prompto ad iocandum ualde me iuuat. Ep. 22. b. Deditisti nobis, quem semper ridere possemus. de Ar. 245. a. Cū riseritis in prudentiam hominis, tum a me de tota concione audietis. de Fin. 14. 6. b. M. Crassus, quem semel ait in uita risisse Lucillius, & ea re εὐδαιμόνως uocatum. Att. 230. a. De heresi Vestoriana, et de Phertonum more Puteolano, risisse me satis, nihil est necesse me rescribere.

Ridiculē, facietē, perridiculum, iocō. I. V. 234. b. Theomastus quidam homo ridicule insanus. & ad Her. 25. b. Ridiculē facere. Ep. 140. b. Dicere aliquid ridiculē. et de Or. 106. a. Colligere multa non modō acutē, sed etiam ridiculē ac facietē.

Ridiculum, li. iocus, facietis. de Or. 135. a. Sæpe etiam sententiosē ridicula dicuntur. Or. 105. a. Altero utetur in iacendo mittendoq; ridiculo. & ibi. Utabit etiam ridicula que sita, nec ex tempore fita, sed domo allata, que plerūque sunt frigida. Item ibi. Ridiculum subobscoenū. Off. 27. a. Per ridiculum dicere aliquid.

Ridiculus, a. um. iocularis. At. 7. b. Facie magis quam facietijs ridiculus. de Or. 128. b. Inueni ridicula et falsi multa Græcorum. pro Ar. 187. a. Est ridiculum ad ea, que habemus nihil dicere, querere que habere non possumus. In V. 64. a. Ridiculum est putare, & c.

Rigeo, ges. conglatio, congeho. Tuf. 162. b. Quod aut frigore rigeant, aut urantur calore.

Rigidus, a. um. durus, erectus, rudis. de Nat. 21. b. Ibes sunt aues excellētes, rigidis cruribus, procero rostro. & de Cl. 170. b. Canachi signa rigidiora sunt, quam ut imitentur ueritatem.

Rigo, as. respergo. de D. 84. b. Quæ paruos Mauortis sanguine natos, uerbis grauidis utali rore rigabat. ad Her. 25. b. Ibi cum se fontes esse dicant, & omnium rigare debeant ingenia, non putat, & c.

Rimas, mæ. hiatus. Att. 225. b. Tabernæ mihi due conruerunt, reliquæ rimas agunt. Or. 220. a. Neq; inferiens uerba quasi rimas expleat.

Rimor, aris. scrutor, inquiror. de D. 107. a. Sed tamen id quoq; rimatur, quantum potest, Posidonius.

Ringor, ris. l. Subringor.

Ripa, pæ. de N. 45. b. Liquores perlucidi annium, riparum uestitus uiridissimū. de Cl. 194. b. Fluum extra ripas disfluentem coercere. I. A. 165. b. Si ille ad eam ripam, quam constituerat, non ad contrariā. a nauis applicasset. de D. 02. b. Eodem equo aduersam ascendit ripam. & ibi. Ad quandam magni fluminis ripam. de Cl. 169. b. Cum plebs prope ripam Anienis confedisset. de Leg. 159. a. In uiridi & opaca ripa ambulare. pro Mil. 115. b. Ripa lacus.

Ripula, læ. ripa. At. 246. b. Hæc ποταμός ripula, uidetur habitura celerem fatietatem. l. Rhopographia.

Risus, jus. At. 93. b. In quo tamē ille mihi risum magis quam stomachum mouere solet. de Or. 130. b. Quo pacto

concitetur risus, quomodo existat, atq; ita repente erumpat, uiderit Democritus. & ibi. de risu. I. A. 172. a. Quiri sus hominem de te erantantam esse tabellam, & c. In A. 258. b. Latitiae risus satis maxima præclarissimaq; pugna. In V. 205. b. Risus populi atq; admiratio omnium facta est. Ep. 119. a. Post repulsam uerō risus facit, cuius bonum ludit, & contra Casarem sententias dicit. Q. Frat. 311. b. In tabulam magni risus consequbantur. Ep. 59. b. Visa est oratio non iniucunda, & mediocri quidam risus est consecutus. de Cl. 192. b. Equidem in quibusdam risum uix tenebam. & In V. 161. a. Tenere risum. Q. Fr. 312. b. Memini mitros risus nos edere. Ep. 106. b. Ridere γέλωτα σαρπιδόνο, Tuf. 178. b. Captare risum.

Ritū, rectē. de Vn. 200. b. de N. 12. a. Hunc deū ritū beatum dixerimus, uestrum uero laboriosissimum. & 38. b. Quorum animi cum æternitate fruerētur, dii ritū sunt habiti. de Fin. 72. b. Quæ potest appellari rite sapientia. de D. 84. b. Veteres rite deos coluerunt. de Ar. 249. a. Si Aedilis uerbo aberant, iudi non ritū rite facti. pro Dō. 240. a. Iis uerbo aberant, iudi non ritū rite facti. pro Dō. 240. a. Iis uerbo aberant, iudi non ritū rite facti. pro Dō. 240. a. Iis uerbo aberant, iudi non ritū rite facti. pro Dō. 240. a.

Ritualis, lē. de D. 95. b. Ritualis libri, hij erant Etruscorum de ritibus & disciplina ciuitatis.

Ritus, tus. mos, consuetudo rata & firma. de Leg. 178. a. Deinceps in lege est, ut de ritibus patrijs colantur optimi. & 174. a. Ex ritibus patrijs optima colunt. de 66. b. Certe tempestates populi Rom. ritibus consecrate sunt. pro Dom. 240. a. Quibusnam uerbis, aut quo ritu eius domum consecrares. de Am. 102. a. Qui pecudum ritū omnia ad uoluptatem referunt. & In A. 172. a. Erat ciuiendum latronum ritu. de Leg. 173. b. Quoq; modo & ritus fiant discuto. de Leg. 175. a. Ritus familie patrumq; seruari.

Riuialis, lis. emulus, quasi competitor. Q. Frat. 327. a. Pompeius quam se ipse amans sine riuali. pro Cl. 31. b. Pondere a dilitem cum hominibus nobilissimis.

Riuallitas, tis. Tuf. 222. b. Aemulatio, que riuallitati si 40 millis est.

Riuulus, li. de Or. 119. a. & pro Cl. 41. b.

Riuus, ui. Top. 223. b. Riuorum a fonte deductio. & de Fat. 141. a. pro Cl. 41. a. Ut riuulus accersitus & ductus ab ipso capite.

Rixa, xæ. lis, turba, iurgium. In V. 234. b. Ecce autem noua turba atq; rixa. pro Cec. 287. b. Defensor nimis litigiosus, concitus ad rixam. Ep. 140. a. Academie nostre cū eo magna rixa est.

Rixor, aris. iurgio contendō. de Or. 131. a. Cum esset 50 cum ea Terracina de amica rixatus.

Roboro, as. corroboro, confirmo, sancio. Or. 201. a. Eloquentia educata nutrimentis epididicti generis, ipsa se postea colorat & roborat. Off. 23. a. Cato grauitatem suā perpetua auctoritate roborauit. & Ep. 187. b. Ut hæc auctoritate tua roborarentur.

Robur, oris. quercus, siue durissimum lignum, firmi- 60 tate, firmamentum, uerui. de D. 127. a. In robore insculptus fuisse præcarum literarum notas. & b. Quis robur illud cecidit, dolauit, inscripsit. pro Pom. 5. b. Altera pars, que multo plus firmamētū ac roboris habebat. de D. 132. a. Exercitus Cesaris multum roboris habebat propter uetustatē. pro Dō. 226. b. Cū iam a firmissimo robore copiarū suarū reliquus esset. de Ar. 248. b. Hæc robore Gallos, nec caliditate

1577 lilitate Penos superauimus. pro Cel. 53. a. Cum autē paulum iam roboris accessisset etati, in Africam profectus est. pro Cl. 50. a. Cn. Tinnius C. Meccenas, illa robora populi Rom. pro Mur. 137. b. Venio nunc ad Catonem, quod est firmamentum ac robur totius accusationis. de Fin. 127. a. Dummodo plus in uirtute teneamus firmitatis & roboris. pro Mur. 142. a. Lacedæmonij qui quotidianis epulis in robore accumbunt. At. 95. a. Auxilia sanē bona Galatæ rum (hæc enim sunt nostra robora.) Orat. 200. a. Verfaris in optimorum ciuium uel flore uel robore. pro Font. 297. b. Equites tantum habuerunt animi, tantum roboris, ut, & c. de Or. 140. a. Virtutes que in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Tuf. 169. a. In animi robore, & magnitudine. Epist. 78. a. Quantum in cuiusque animo roboris est, & neruorum. Epist. 165. a. Nam & robur, & soboles militum interijt. contra Rul. 85. b. Si paulum assumpserint uictusatis ac roboris, non continebuntur. pro S. R. 43. b. Messala, qui si iam satis etatis ac roboris haberet ipse pro S. Roscio diceret. I. A. 227. b. Alter uirtutis robore firmior quam etatis, cū his profectus est. pro Mil. 121. a. Nil est incredibili quod in robore animi septus Off. 4. a. Animi excellit atq; inuicti magnitudo ac robur.

Robustus, a. um. fortis, ualens, potēs, neruosus, habens firmamentum & robur, multū uel satis uirū habēs, maximis corporis uiribus, lacerosus, cōtra Rul. 83. b. Robustus & ualens, & audax satelles. & I. C. 108. b. Homo etate cōfectus, exercitatione robustus. pro Pl. 263. a. Non enim tribum tarentinam, sed solidam & robustam, & assiduam frequentiam præbuerunt. pro Cel. 58. b. Vellam aliquem ex uobis robustioribus hunc maledicendi locum suscepisset. I. A. 172. a. Sed hæc que robustioris improbatis sunt omittantur. I. A. 200. b. Malum inueteratum sit plerūq; robustius. de D. 87. b. Res uetustate robustas calumniando uel le peruertere. Tuf. 220. a. Robusta illa & stabili fortitudo. I. V. 62. a. In clamando uideo cum esse bene robustum. pro Syl. 176. a. Nonnam statuo te satis uirum habere, ut, & c. & ibi. Quod si es usu atq; etate robustior, essem, & c. At. 133. b. Quanto & honor hic illo est amplior, est ipse robustior. de Ar. 253. b. Deinde iam robustus, & c. id est, grandior factus. & Off. 14. a. Robustus animus. In A. 203. a. Cn. Pompeius etate robustior.

Rodo, dis. corrodo, derodo, exedo. de D. 120. b. Quasi uerō quicquam interst, uires noctem et diem altquid rodentes, scuta an cribra corroserint. & ibi. Quod clypeos Laniuij mures rossiessent. pro Cor. 67. a. Qui aliquem in cōmunijs rodunt, in circulis uellicant, ubiq; carpunt.

Rogatio, onis. rogatus, obtestatio, preces. Q. Fr. 319. b. Ego Curtium rogatione tua diligo. de Or. 162. a. Rogatio & huic finitima percontatio.

Rogatio, lex est de quibusdam, non omnibus, sic dicta, quod rogatio pop. feratur. de Cl. 172. b. T. Libo trib. pleb. rogationem in Galbam priuilegij similem tulit. & pro Cor. 61. b. Rogatio, que de Pompeio a Gellio lata est. pro Syl. 179. b. Sylla illam rogationem de se ferri non uult. pro Cl. 47. a. Dissuasio rogationis eius que contra coloniam Narbonensem ferebatur. Post. 200. a. Tribunitijs illi rogationibus sunt restituti. pro Dom. 223. a. Si retulit falsum Scitum est rogatio, si nō retulit, nulla est. pro Sest. 8. a. Pro mulgatur ab eodem rogatio de mea pernicie. & Att. 40. et 8. a. Promulgare rogationem. de Or. 126. b. Tribuni ex templo pusi, cum rogationi intercedere uellent. Q. Frat. 307. b. Perferre rogationem.

Rogatiuncula, læ. rogatio legis, per contemptum sic

appellata. pro Dom. 223. b.

Rogatiuncula, interrogatiuncula. de Fin. 57. a. Chrysippus quadam rogatiuncula delectatus, & c.

Rogator, oris. de N. 28. a. Aruspices responderunt, nō iustum fuisse comitorum rogatorem. & de D. 87. b. & 124. a. Qui rogator centurie fuisse. I. P. 87. a. Vos rogatores, uos diributores, uos custodes iustis tabularum. Post. 210. a. Quando tot rogatores, & c. At. 263. a. Quinquant hæc epistola non suorum est, sed rogatoris.

Rogatum, ti. pro Flac. 148. a. Is nunquam mihi ad rogatum respondet, & accusatori plusquam ad rogatum respondet.

Rogatus, tus. oratus. de Nat. 5. a. Ad eum ipsius rogatu accersitūq; ueneram. & de Am. 96. a. Ut prodessem multis tuo rogatu. & Epist. 95. b. Rogatu eorum, qui, & c. & 219. a. Rogatu meo impetravit. Att. 5. a. Et ego eius rogatu rogo.

Rogassint, pro rogauerint: id est, statuerint. de L. 185. b. Quod Tribuni plebem rogassint, ratum esto.

Rogo, as. oro, precor, precario precor, que so, deprecor, obsecro, obtestor, quero, appello. Antequam. 197. b. Illud a uobis peto & rogo, ut, & c. & Tuf. 226. b. Aut rogandi sunt, orandi, ut, & c. I. V. 91. a. Rogat et orat, etc. I. V. 55. b. Rogare & orare ne illos supplices aspernaret. I. V. 202. b. Profecto hinc natum est, malo emere quam rogare. prouerbium. I. V. 247. b. Quo tempore etiam si precario essent rogandi, tamen ab ijs impetraretur. I. V. 214. b. Iste petit a rege, & eum pluribus uerbis rogat, ut, & c. & 64. b. Ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat. Ep. 37. a. Nihil addidi, nisi quod publicani me rogarunt. pro Flac. 151. b. Te oro & obtestor, ut, & c. Ep. 49. a. Caesar dixit, se senatui roganti de Marcello ne hominis quidem causa negaturum. Att. 183. a. Caesar ne rogari quidem se passus de illo. Off. 60. b. Mos rogandi iudicis, que salua fide facere possit. ad Her. 25. b. Sed huius exemplū aliunde rogabo, tibiq; ostendam. Tuf. 151. b. Si te rogauero, nōne respondebis? & 246. a. & de Fin. 144. a. Quid me istud rogas, inquam? Stoicos roga. & Or. 197. a. Quod quomā me sepius rogas, etc. de Or. 162. b. Demosthenes cū rogaretur, quid in dicendo esset primit, respondit, etc. I. V. 31. a. Tum respondeto ad ea, que de te ipse rogato. I. V. 203. b. Tamen si rogatus de Cymbæ, tenentis memoria quid responderit. At. 7. b. Primum scito me non esse rogatum sententiā. Post. 208. a. Quem in senatu tertio loco sententiā rogatis & Q. Fr. 306. b. Racilius de priuatis me primū sententiā rogauit. Att. 151. a. Caesar uolet, ut Coss. roget prætor, uel dictatōrē dicat. Ep. 202. a. Nunc a te illud primū rogabo; ne quid facias, etc. At. 229. a. Meo iure te hoc beneficiū rogo. At. 163. a. Mi Plance rogo te atq; etiā oro, sic medius fidius, ut, etc. At. 286. b. Nos hi sumus, de quorū salute uisus homo rogandus uideatur. Q. Fr. 302. a. Hoc te ita rogo, ut maiore studio rogare nō possim. Q. Fr. 318. b. Taurū de aqua per fundū ducenda rogabo, et 325. b. Quod me de faciēdis uerbis rogas, incredibile est, etc. de Am. 108. b. Neq; rogemus res turpes, neq; faciamus rogati.

Rogare, est cum populo agere de ferenda rogatione, uel lege, uel Rogare, est legē ferre. At. 50. b. Cū lex abrogatur, illud ipsum rogatur, quomodo eā abrogari oporteat. pro Sest. 15. a. Illo die mihi pernicies, Gabinio & Pisoni prouincia rogata est. I. C. 103. a. Leges, que de ciuiū reorū supplicio rogatae sunt. & pro Dō. 223. a. Hæc lex iure rogata est. pro Cec. 303. b. Si quid ius non esset rogati, eius ea lege nihilum rogatum. pro Flac. 152. a. Nos, hic in marē superum

superum et inferum septentium ter et quadrages rogatus. At. 9. b. De modo rogandi.

Rogus, g. lignorum strues, ad cadauera cremanda coparata. de L. 18. 2. a. Hoc plus, inquit, ne facito rogi, ascia ne polito. de D. 9. 0. a. Calanus Indus, cum ascenderet in rogam ardentem, inquit, et c. de N. 7. 7. a. Dionysius in tympanidis, rogam illatus est. pro Q. 18. b. Eum existimatio bona usq; ad rogam prosequatur. de Fin. 1. 0. 6. a. Vsq; ad illum à Cyro extractum rogam. Tus. 1. 6. 6. a. Metellum mul ti filij, filia, nepotes, neptes in rogam impoferunt.

Roma, m. e. contra Rul. 8. 5. a. Roma in montibus posita et conuallibus, coenaculis sublata atq; suspensa. Antequam. 1. 9. 6. b. Princeps omnium terrarum ciuitas. et ibid. illustrißimum orbis terrarum monumentum. de D. 1. 0. 2. b. Certabant, urbem, Romam Remam ne uocarent.

Romanus, a. um. de Or. 1. 4. 6. b. Suauitas sermonis Atticorum et Romanorum propria.

Romulia tribus. contra Rul. 8. 1. b.

Romulus, li. Quirinus. In C. 1. 1. a. Romulum, qui hac urbem condidit, ad deos immortales beneuolentia fama q; sustulimus. de Leg. 1. 5. 6. b. Romulus post excessum suum dixit Proculo Iulio, se deum esse, et Quirinum uocari, templumq; sibi dedicari. I. C. 1. 5. a. Romulus, quem in auratu in Capitolio paruum atq; lactentem, uberibus lupinis in hiantem fuisse meministi. Off. 6. 0. b. Peccauit igitur, pace uel Quirini uel Romuli dixerim. de D. 1. 0. 2. b. Romulus augur et ibi. Romulus pulcher.

Rorans, tis. de Sen. 8. 6. b. Pocula ut in Symposio Xenophontis minuta atq; rorantia.

Ros, roris, humor ille qui sereno caelo noctibus fluit. 3. 0 de D. 8. 3. a. Cum primum gelidos rores aurora remittit, que paruos Mauortis sanguine natos. de D. 8. 4. b. Vberibus grauidis uitali rore rigabat.

Rosa, se. I. V. 2. 4. 1. a. Fuluinus perlucidus melitensi rosa farus. Tus. 2. 4. 2. b. An tu me in uiola putas, aut in rosa dicere? et 1. 9. 9. b. Sertis redimiri et rosa.

Rofcius, scij. hystrio nobilis. (Statilius. pro Q. R. 5. 0. a. de Or. 9. 5. b. Rofcius hoc iam diu est affectus, ut in quo quisq; artificio excelleret, is in suo genere Rofcius diceretur. de C. 1. 9. 2. a. et de Or. 9. 5. a. Rofcium esse in scena. de 4. 0. Or. 1. 0. 7. b. Noluit, inquit, hodie agere Rofcius, aut crucior fuit. et de L. 1. 5. 8. a. de Rofcio.

Rofia, i. e. opp. Italic. Attic. 6. 2. b. Rofia uixi cum Axio, et c.

Roftratus, a. um. de In. 7. 4. b. Roftrata nauis.

Roftrum, stri. os, os auis, deinde etiam aliorum quorundam animalium, et rerum. I. Frustrum. de N. 2. 1. b. Ibes aues excelsae, rigidis cruribus, corneo proceroq; rostro. et 5. 0. a. Vnguim tenacitas, aduncitas rostrorum. de D. 8. 5. a. et 1. 1. 8. b. Sus rostro humi A literam imprefit. de N. 5. 0. b. Roftrum in camelis. et I. A. 3. 8. 8. b. Roftrum canis. de L. 1. 7. 0. a. Hoc quasi rostro finditur Fibrenus.

Roftra, templum, siue forum Romae, ante curiam Hostiliam, in quo erat suggestum rostris nauium captarum ornatum, ubi oratores conciones ad pop. habere consue rant. At. 2. 8. 1. b. Lepido statuam in rostris statuimus. In V. 3. 4. a. Cum Veftius perorasset, descendissetq; de rostris. I. P. 8. 0. b. Semper in rostris curia, in fenatu populu defendi.

Rota, t. e. orbis. In P. 8. 4. a. In quo ne tum quidem fortuna rotam pertimescebat. In Arat. Hunc tangit rota feruida solis.

Rota, crux, patibulum. Tus. 2. 3. 1. a. In rotam beatam uitam non ascendere.

Rotundè, concinnè, explicatè. de Fin. 1. 0. 7. b. Ista ipsa que tu breuiter, regem dicatorem, diuitem solum esse sapientem, à te quidem aptè et rotundè.

Rotundo, das. rotundum facio. de Vn. 2. 0. 1. b. Cuiusq; mitem uniuersitatis nature officere uellet, ad uolubilitatem rotundauit.

Rotundus, a. um. globosus, conglobata figura. de Nat. 6. 1. b. Forma rotunda uillam negat esse pulchriorem Plato. et 4. 9. b. Sunt enim rotunda, quibus formis minimè noceri potest. de Som. 1. 2. 8. a. Stelle globosae et rotundae. de Vn. 1. 9. 8. a. Deus mundum ea forma figurauit, qua una omnes reliquae formae concluduntur: et globosus est fabricatus, quod et per poeasidè Graeci uocant, cuius omnis extremitas paribus à medio radijs attingitur, idq; ita tornauit, ut nihil fieri possit rotundius. de N. 3. 5. a. Volubilis et rotundus deus. et de Or. 1. 5. 9. b. Caelum rotundum esse. Tus. 2. 4. 2. a. Medius mundi locus, qui est idem infimus in rotundo. de Fin. 7. 2. b. Quadratum rotundum. de Cl. 1. 9. 0. a. Verboru apta et quasi rotunda constructio. Or. 1. 0. 0. b. Thucydides perfectior, nec satis, ut ita dicam, rotundus.

Rubeo, bes. erubescio, pudet. In V. 1. 4. 6. a. Herere homo, auerfari, rubere. ad At. 2. 4. 0. a. Rubeo, mihi crede: sed iam scripseram, delere nolui.

Ruber, a. um. de Nat. 2. 0. b. Rubrum mare. ad Her. 3. 9. b. Hunc dico rubrum, breuem, incuruum, canum, suberis spum, et suum rubrum: id est, rufsum, quem rufsum alij uocant.

Rubicon, onis. I. A. 2. 0. 6. b. Vt exercitum citra flumen Rubiconem, qui finis est Galliae, educeret.

Rubor, oris. Tus. 2. 1. 2. a. Ex quo fit, ut pudorem rubor consequatur. de Nat. 1. 6. a. et ad Her. 2. 7. a. Ille sifus et candore mixtus rubor. Or. 2. 0. 4. a. Pucati medicamentata candoris et ruboris omnia repellentur. de Orat. 1. 3. 1. a. Praestare ingenuitatem et ruborem suum uerborum obscenitate uitanda.

Rubrica, ca. terra rubra. ad Her. en. 2. 3. a. Rubrica delibutus.

Ructio, as. crudiditate exhalo. I. A. 1. 7. 2. b. Cui ructian re turpe esset, is uomuit. Tus. 2. 4. 7. b. Confer sudantes, ructantes, refertos epulis tanquam opimos boues. Ep. 1. 9. 8. b. Ructans et nauicans.

Ructus, aus. crudiditatis exhalatio, et ructus oris est, crepitus uentris. Ep. 1. 4. 1. a. Stoici crepitus aiunt, aequè liberos ac ructus esse oportere.

Rudens, tis. de D. 1. 0. 6. b. Sed est quasi rudentis explicatio. et Tus. 2. 3. 6. a. et Ep. 1. 1. 2. b. Hic tibi clamor tonitruum, et rudentium sibilus.

Rudere, quod asinorum est nominatione factum. ad Her. 3. 2. b.

Rudimentum, ti. In Sall. 2. 7. 2. a. Qui ne incipiens quidem peccare, minimis rebus posuit rudimentum. In Sall. 2. 7. 3. a. An illa alia putas esse rudimenta et incunabula uirtutis?

Rudis, de. imperitus, indoctus, impolitus, ignarus, inscius, tyro, hebes, tardus, pinguis, stupidus, bardus. I. V. 1. 1. 2. a. Tamesi Verres non prouincia rudis erat et tyro. et 1. 2. 6. a. Nos qui rudes barum rerum sumus. et Ac. 1. b. Rudis rei militaris. pro Cor. 6. 4. b. C. Marius non rudis exceptorum. et pro Flac. 1. 4. 9. b. Homines imperiti, rerum omnium rudes ignariq; pro Sest. 1. 3. b. a. Tam eram rudis tam ignarus rerum tam ex pers consilij aut ingenij, et c. de Or. 1. 0. 3. b. Orator nulla in re tyro ac rudis, nec peregrinus atq; hospes esse debet. I. A. 2. 0. 8. b. et pro Mar. 1. 3. 4. b. Ignarus

ignarus et rudis in rep. Ep. 4. 5. b. Rudis esse uidebar in causa. de Or. 1. 0. 6. b. In communi uita non esse hebetem neque rudem. de Or. 8. 7. b. Sermo factus et nulla in re rudis. de N. 6. 1. a. Rudem me discipulum atq; integrum accipite. Genus hominum rudes, hebes, et impolitus. I. Impolitus. de Or. 1. 6. 0. a. Rudis et indocta oratio. de Or. 8. 5. a. Que pueris nobis inchoata et rudia exciderunt. de Clar. 1. 9. 1. b. Forma ingenij admodum impolita et planè rudis. de Or. 8. 8. b. C. Carbo ignarus legum, hesitans, rudis in iure ciuili. de Or. 9. 9. a. In minoribus nauigijs rudem esse se confiteri. pro Pl. 2. 7. 3. a. Has orationes ego scripsi rudis et feris. de D. 1. 2. 9. b. Epicurus hebes ac rudis. Q. Frat. 3. 1. 3. a. Villa aperta ac ne rudis quidem etiam nunc. Post. 2. 0. 7. a. Homo sine sensu, sine sapore, elinguis, tardus.

Rudis, dis. uirga, qua donabantur, quae uacationem ab aliquo munere accipiebant. Hinc pro uacatione ipsa sumitur. I. A. 1. 7. 4. b. Tam bonus gladiator rudem tam citò accipisti. Oct. 3. 3. 1. a. Qui ueteres gladiatores reliquias ludi Caesaris ad rudem compulisset.

Rudius homo. id est, Ennius à Rudijs oppido, que fuit Ennij patria. pro Arch. 1. 9. 0. a.

Ruga, ge. sunt cum cutis in senectute contrahitur. de Sen. 9. 0. a. Non cant, non rugae repente autoritate afferre possunt. Post. 2. 0. 7. b. Hic uos rugis supercilioq; decepit.

Ruina, ne. casus, tempestas, procella, pernicies. de Or. 1. 4. 1. a. Hoc interim spacio conclauè illud concidit, ea ruina oppressus Scopas cum suis interijt. et de D. 1. 1. 2. b. Ruina igitur oppressus esset. de D. 1. 1. 6. b. Dij habitantes tanquam inter duos lucos, sic inter duos mundos propter metum ruinarum. I. C. 1. 0. 0. a. Praetermittito ruinas fortunaru tuarum. et At. 1. 8. 4. b. Quas omnes impendere tibi proximis idibus senties. Itè: Magna ruina impendet. de Fin. 1. 4. 4. a. Vtinam quidem id dicerent, iam ruinas uideres. pro Cl. 3. 7. b. Non fuit illud iudicium, et c. sed uis, ut sepe dixi, ruina atq; tempestas. de Leg. 1. 6. 3. b. Si Academia inuaserit in has rationes, nimias ruinas edet.

Ruinofus, a. um. quod ruinae minatur. Off. 6. 2. b. Aedes male materiae, ruinofae. (Domus bene et ratione edificata.

Ruminatio, onis. recordatio. At. 2. 9. b. Ruminatio quo tidiana.

Rumor, oris fama. Ep. 1. 2. 7. a. Ex Asia nihil perfertur ad nos praeter rumores de oppresso Dolobella, satis illos quidem constantes, sed adhuc sine autore. et 2. 5. 3. b. Rumores tristiores, sed ad mortem. Ep. 9. b. Rem te ualde bene gessisse rumor erat. et 2. 2. a. Perferret multa etiam ipse rumor. pro Mur. 1. 3. 2. b. Totam opinionem parua nonnumquam commutat aura rumoris. de N. 6. 2. a. Rumoribus, inquit, mecum pugnas, ego autem à te rationes requiro. pro Deiot. 1. 4. 8. a. Graues rumores sparsi sunt. et ibi. At misit qui rumores Africanos exciperent, et celeriter ad se referrent. At. 2. 5. 3. b. Sed tamen rumoris nescio quid afflaue rat. I. P. 9. 1. b. Inanè rumorem aucupari. I. A. 2. 6. 0. a. Rumoribus improbißimis dissipatis. et Ep. 1. 2. 7. a. Rumor rauus. Q. Fr. 3. 2. 7. b. Rumor dicatorem iniucundus bonis.

Rumpo, pis. dissoluo, discindo. In C. 1. 1. 9. b. Caesar adiungit grauem poenam municipibus, si quis eorum uincula ruperit. et Tus. 1. 6. 4. a. Nec tamen illa uincula carceris ruperit. In Vat. 3. 1. a. Vt aliquando ista que sunt inflata rumpantur. et de Diuin. 1. 1. 5. a. Inflatas rumpi uersiculas. pro Cor. 5. 7. a. Ecce era negligere, uiolare, rumpe re. et ad Her. 2. 8. a. Rumpere foedera. de Or. 1. 0. 7. a. Constat agnosendo rumpi testamentum. Quin. Fr. 3. 2. 8. a. Ego

his malis reip. quibus antea rumpebar, nunc ne moueor quidem.

Rumofculus, li. leuis rumor. pro Cl. 3. 9. a. et de L. 1. 9. 1. a. Imperitorum hominum rumofculos aucupari.

Ruo, is. ruinae edo, precipito, praecipis agor uel feror. pro Pom. 7. b. Ruere illi non possunt, ut haec non eodem labefactata motu concidant. pro Mar. 1. 3. 3. a. Vt sine illa spe ad interitum ruem uoluntarium. Att. 1. 0. 6. a. Ego bonos uiros sequar, etiam si ruent. et 1. 1. 5. a. At illum ruere nunciant, iam iamq; adesse. pro Dom. 2. 4. 1. b. In agendo ruere, et sepe peccare. de Fin. 1. 3. 1. a. Quidam in mala scientes ruunt. de Fin. 5. 6. a. At id ne ferè quidem faciunt, ut ita ruant atq; turbentur, ut, et c.

Ruptus, a. um. irritus. de Or. 9. 9. a. Testamentum ruptum aut ratum.

Rursus, et rursus. denud. iterum. pro Mur. 1. 2. 7. b. Quo loco si tibi sumis, et c. facis ut rursus plebs in Auentinum seuocanda uideatur. Attic. 1. 1. 7. a. Rursus autem, et c. denique, et c. de Clar. 1. 6. 8. b. Rem laudando augere. (C. Vituperando rursus affligere: id est, contra. de Or. 9. 4. a. et Tus. 1. 5. 8. a. Neq; rursus eam totam, sicut pleriq; faciunt, repudiati.

Rus, ris. locus extra urbem, ubi agri sunt et uille, id est, circo pro uilla capitur. pro Cl. 4. 7. a. Forte euenit, ut rursi in Priuernati essemus. et Off. 7. 4. a. Pater filium ab hominibus relegauit, et rursi habitare dixit. At. 2. 2. 0. b. Atticam rure esse arbitror. Ep. 7. 6. b. Cum Tullius rure redierit, mittam eum ad te. pro S. R. 4. 0. b. Habet animi causa rus amoenum et suburbanum. Tus. 2. 4. 8. a. Nec tam multa et raro uident cum in sua rura uenerint. de Or. 1. 1. 0. b. Rus ex urbe tanquam ex uinculis euolare. Inuisere res rusticas delectationis causa. I. Rusticus. At. 2. 4. 1. a. Rure iam redieram, quæris an ego, cum omnes caleant, ignauiter aliquid faciam? Off. 5. 2. b. Et ob eam causam urbe relicta rura peragrantes, sepe soli sumus.

Rusticus, a. um. ruber. de D. 1. 2. 0. a. Galli gallinacei, ut ait Ennius, fauent faucibus rursis, cantu plausuq; premunt alas.

Rusticanus, a. um. rusticus. I. V. 1. 0. 2. a. et 2. 4. 2. b. et At. 1. 3. 1. b. Homines rusticani ex municipijs. et de Or. 1. 0. 5. b. Rusticanus quidam, et c. Tus. 1. 8. 6. b. C. Marius rusticanus uir, sed planè uir. pro S. R. 2. 5. b. Tamen ne hac attempta et rusticana uita, relegatio appellabitur?

Rusticatio, onis. de Am. 1. 1. 5. b. Peregrinationes, rusticationesq;

Rusticatus, tus. rusticatio. At. 1. 8. 3. b. In rusticatu garrire et scribere.

Rustice, importunè, duriter, inurbane. Off. 6. 0. a. et At. 1. 9. 8. a. Vrgent rustice sanè, negant enim, et c.

Rusticor, aris. ruri habitò. de Orat. 1. 1. 0. a. et pro Arch. 1. 8. 9. a. Lalius semper ferè cum Scipione solitus erat rusticari.

Rusticulus, li. pro Sest. 2. 1. a.

Rusticus, a. um. rusticanus, agrestis, inurbanus, insuetum morum, difficilis. (Vrbanius. de Fin. 8. 0. b. de N. 6. 2. a. P. Vacienus homo rusticus. et pro Sest. 2. 3. a. Sunt muniticipales rusticiq; Romani. I. A. 1. 2. 9. b. Homines rustici et agrestes. pro S. R. 3. 0. b. Vita rustica parsimoniae magistra est. et 2. 6. a. Vita rustica honestissima atque suauissima. Orat. 2. 0. 4. b. Sermo non modo urbanorum, sed etiam rusticorum. Item: In rusticis moribus, in uiclu arido, in hac horrida incultaq; uita eiusmodi maleficia uon gignuntur. de Orat. 1. 4. 6. b. Rustica uox et agrestis. et Rustica asperitas.

aspiratus. de Orat. 90. b. Nicander Colophonius poeta, de rebus rusticis scripsit. Or. 106. b. Res rusticas uel fructus causa, uel delectationis inuisere. pro S. R. 42. b. Homo imperitus morum, agricola et rusticus.

Ruta, i. e. herba amara, et contra uenena ualens. l. Pulegium.

Rutula, ruta. l. Mentha. Rutuli. pop. de Or. 158. b. Nos sumus Romani, qui sumus Rutuli. Ennii.

Rutilus, a. um. coruscus. de Som. 128. b. Rutilus horribilisq; Mars. et in Ar. Rutulum lumen.

Ruta caesa, ea sunt que sine ulla demolitione domus auferri possunt, ut lapides, ligna, substellia, lecticae, capsae feramenta, reliquaq; suppellex.

Ruta, rutorum. de Or. 129. b. Dicit te cum ades uenideres, ne in rutis quidem et caesis solum tibi paternum recepisse. Part. 239. b. Cum quaeritur, que sunt ruta caesa. et Top. 229. b. Rutis caesis receptis in uenditione.

De N. 47. a. Toru' draco serpit, etc. Or. 221. a. Magni leo tremulam quatiens e corpore flammam, Multi' modis, uas' argenteis, palm' et crinibus tecti fractis. Or. 222. a. Qui est omnibus princeps, non omnibus princeps.

Sabaxius deus, id est, Dionysius, seu Bacchus. de L. 177. a. l. Abaxea.

Sabini. pop. Off. 8. et in Vat. 36. et pro Corn. 61. Sabinus, na. pro Corn. 61. a. Foedus Sabinum.

Saccus, ci. in V. 95. b. Cum iste coria, cilicia, saccos imperaret.

Sacellum, l. cella, templum priuatum. contra Rul. 73. b. Sunt loca publica urbis, sunt sacella. et de D. 101. b. Ea exiuit in quoddam sacellum, hominis capiendi causa.

Sacer, a. um. religiosus, consecratus, habens religionem. (Profanus. in V. 200. b. pro Dom. 219. b. Arrogas est de religione, de rebus diuinis, ceremonijsq; sacris pontifices docere conari. Ep. 208. b. Sarta tecta adium sacrum locorumq; communium tueri. de In. 50. b. Locus sacer.) (Profanus. in V. 200. b. pro Dom. 219. b. Arrogas est de religione, de rebus diuinis, ceremonijsq; sacris pontifices docere conari. Ep. 208. b. Sarta tecta adium sacrum locorumq; communium tueri. de In. 50. b. Locus sacer.) (Profanus. in V. 200. b. pro Dom. 219. b. Arrogas est de religione, de rebus diuinis, ceremonijsq; sacris pontifices docere conari. Ep. 208. b. Sarta tecta adium sacrum locorumq; communium tueri. de In. 50. b. Locus sacer.)

Quod per populum creati fas non erat, propter religionem sacrorum. pro Dom. 220. b. Ne quid de sacrorum religione minuatur. et pro Flac. 160. b. Istorum religio sacrorum. pro Font. 284. a. Qui cum omnium sacris delubrisq; bella gesserunt. pro Dom. 234. b. Qui et sacra priuata coluerunt, et publicis sacrificijs presuerunt. de Leg. 174. a. Sacrum sacroue commendatum, qui clepserit, rasperitq; parricida esto. Item: Sacra priuata, sacra gentilitia. pro Dom. 220. a. Quis sacra Clodiae gentis intereunt? pro Dom. 220. a. Nec amissis sacris paternis in hac adoptiua uenisti. de Arusp. 251. b. Ne quis te sacra illa tua facientem uidere possit. Orat. 210. a. Quibus uerbis sacrorum alienatio fiat. de Leg. 173. b. Sacrum committere, et sacrum commissum expiare. l. Commissum.

Sacerdos, tis. minister publicus dei, sanctissimo sacerdotio praeditus, qui uel que sacris praest, antisfes sani. In Ver. 134. a. Cephaledi mensis est certus, quo mense sacra

dotem maximum creati oportet. et 223. b. Sacerdotes Cereis atq; illius sani antisfes, probate mulieres. pro Font. 284. a. Virgo sacerdos Vestae. In Ver. 226. a. Presto mihi sacerdotes cum infulis et uerbis fuerunt. pro Cor. 66. a. b. Sacra Cereis per graecas semper curata sunt sacerdotibus. et ibidem. Sacerdos illa, que graecum illud sacrum monstraret et faceret. et Tusc. 173. a. Sacerdos aduestus in sanum. pro Dom. 240. b. Licinia uirgo uestalis, sanctissimo sacerdotio praedita. pro Dom. 242. a. Sacerdotibus deorum immortalium. et de Arusp. 250. a. Sacerdotibus ab ipsi aris puluinaribusq; detraxisti. de Leg. 173. b. Diuis alijs alij sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunt. pro Dom. 220. b. Itaq; populus Romanus breui tempore neq; regem sacrorum, neq; flamines, neque salios habebit, neq; ex parte dimidia reliquos sacerdotes. pro Dom. 213. a. In iudicio sacerdotum populi Romani. de Clar. 176. a. Hic qui in collegio sacerdotum esset, condemnatus est. In A. 181. a. Sacerdos est tyranni. pro Dom. 235. b. Religiosus libertatis sacerdos. et 234. a. Sacerdos castissimus. et in P. 98. b. Popularis sacerdos. pro Sest. 11. a. Sacerdos stuprorum.

Sacerdotium, tij. sacerdotis munus. In Ver. 134. a. Ita que Iouis illud sacerdotium amplissimum Theomnasto datur. et ibidem. Cuius nomen existet, is haberet sacerdotium. contra Rul. 69. b. Populus per religionem sacerdotia mandare non poterat. et ibidem. Amplitudo sacerdotij. et ibidem. Hoc idem in ceteris sacerdotijs. pro Rab. 96. a. L. Flaccus, homo in sacerdotio, ceremonijsq; quibus praerat, diligentissimus. pro Dom. 213. a. Eligere amplissimos uiros ad sacerdotia. pro Dom. 220. b. In sacerdotium uenire. et ibidem. Quia patritio non sit locus, non uenire. pro Dom. 240. b. Inire sacerdotium. et ibid. Licinia uirgo uestalis, sanctissimo sacerdotio praedita. de Ar. 248. b. Te appello Lentule, tui sacerdotij sunt tensae, curricula, praecentio, ludi. Epist. 21. b. De sacerdotio tuo quantam curam adhibuerim, cognosces. Epist. 42. a. Amplissimi sacerdotij collegium. et 246. b. Sacerdotium de nique cum consequi possent, non appetiui. Att. 119. b. et de D. 99. a. et in A. 175. b. et de Sen. 90. a. Cuius, qui in urbe sua sacerdotio sit amplissimo praeditus. At. 276. b. Lex Domitia et lex Iulia de sacerdotijs. pro Dom. 234. a. b. Qui et sacra priuata coluerunt, et publicis sacrificijs praesuerunt. de Sen. 83. a. Metellus Pont. Max. uiginti et duos annos ei sacerdotio praesuit.

Sacramentum, ti. solenne iusurandum. Epist. 110. a. Pugna si me amas, nisi arguta apparebunt, ut sacramentum contendas, mea non esse. de Orat. 88. b. Agerent enim tecum lege Pythagorci, quibus cum tibi iusto sacramentum contendere non liceret. pro Mil. 115. b. In iustis iudicijs et sacramentis fundos alienos petere. pro Dom. 228. b. Si Decemuiri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent, tamen quotiescumque uellet quis, hoc in genere se rem iudicam referre posse uoluerunt. et pro Cecin. 303. b. Postea sacramentum nostrum iustum iudicant. Offic. 8. b. Obligare aliquem secundo militiae sacramentum, quia priore amisso iure pugnare cum hostibus non possit.

Sacrarium, rij. locus ubi res sacrae reponuntur et asseruantur, cella. l. V. 200. b. Erat apud Heium sacrarium cum magna dignitate in adibus. et ibid. Sacrarij religio. et 205. b. l. Armarium. Ep. 203. a. C. Aianus, qui habitat in tuo sacrario. pro Mil. 118. a. Ante ipsum sacrarium Bonae deae. l. C. 107. a. Aquila illa argentea, cui Catilina sacrarium

1585 rium scelus domi tuae fecerat. et 102. a. Cui domi tuae sacrarium scelus tuorum constitutum fuit. Sacratu, a. um. pro Dom. 221. a. Hoc uelant sacrae leges.

Sacrificatio, omis. de N. 39. b. In dea Vestae, omnis praecatio et sacrificatio extrema est.

Sacrificium, cij. sacrum, res diuina, sacra. de Cl. 169. b. Cum M. Popilius sacrificium publicum cum lena faceret, quod erat flamen Carmentalis. Att. 238. a. et l. V. 223. b. Cuius Laurentia uos pontifices ad aram in Velabro sacrificium facere soletis. de Ar. 246. a. Sacrificium, quod fiebat pro salute populi Rom. Att. 7. a. Cum sacrificium pro populo fieret. de Ar. 251. a. Qui sacrificia gentilitia illo ipso in sacello, statuo loco, anniuersaria sacrificauerunt. et l. V. 230. a. Anniuersaria sacrificia. de Ar. 252. a. Sacrificium, quod sit incredibile cerimoniam a populo Rom. de Ar. 149. b. Vi illud ludorum epulare sacrificium faceret. de In. 64. a. Praebere hostias ad sacrificium. pro Mil. 110. a. Statuta sacrificia. Tusc. 173. a. Solemne et statutum sacrificium. et de N. 4. b. Solemnia sacrificia. l. A. 199. a. Is neq; sacrificijs solemnibus factis, neq; uotis nuncupatis est profectus. l. A. 183. b. Certus dies non ut sacrificijs, sic consilij expectari solet.

Sacrilegium, gij. rei sacrae furtum. In Sal. 274. a. Non ita est, sed abijt in sodaliticum sacrilegij Nigidiani.

Sacrilegus, a, i. parricida. de L. 178. a. Sacrilego poena est, neq; ei soli, qui sacrum abstulerit, sed etiam ei, qui sacrum commendatum. pro Dom. 235. b. Imago meretricis a fure sublata, ad sacrilegio collocata. et de Ar. 251. a. Impunus est sacrilegus. Sal. in Cic. 270. b. Vxor sacrilega, etc. 30 de L. 174. a. Sacrum sacroue commendatum qui clepserit rasperitq; parricida esto. aliter, parricida.

Sacro, as. conficere, dedico. de D. 85. a. Quod patrie uocis studijs nobisq; sacrasit. Item: Deinde sanctiones sacrae sunt, aut genere ipso, aut obsequatione et consecratione legis, aut poena, cum, etc. aliter, sanctiones sacrae. de L. 174. a. Ne quis agrum consecrato: auri, argenti, eboris sacrandi modus esto.

Sacrofanctus, cla. sum. pro Cornel. 62. a. Sacrofanctum nihil esse potest, nisi quod per populum, plebem, etc. ue sanctum est. et 61. b. Sacrofanctum nihil esse potest, nisi quod populus, plebs, ue sanxisset. et ibidem: Sanctiones sacrae sunt, aut genere ipso, etc. in C. 108. a. Ergo in uastatone omnium tuas possessiones sacrofanctas futurus putas?

Sacrum, cri. sacrificium. pro Cor. 66. b. Sed cum illam que graecum illud sacrum monstraret et faceret, ex Graecia deligerent, tamen sacra pro ciuibus ciuem facere uoluerunt. pro Cornel. 66. a. Sacra Cereis summa maiores nostri religioni confici ceremonijsq; uoluerunt. et ibid. b. 50 Sacra Cereis per Graecas semper curata sunt sacerdotes. de Nat. 71. a. Dionysius quartus, cui sacra Orphica putantur confici. de L. 174. a. Sacra priuata perpetua manent. de Leg. 179. b. De sacris haec sit uia sententia, ut conseruentur semper, et deinceps familiarijs prodatur, ut in lege posui perpetua sint sacra. de Leg. 173. a. Nec ulla uiciorum sacra solennia obuenio. Conficere sacra, et facere sacra, et multa alia de sacris. l. Sacer. Attic. 166. b. Anniuersaria sacra. et ibid. Memmius Luculli uxorem suis sacris uitauit.

Sepe, frequenter, frequens, magna ex parte, identidem, crebro. de In. 42. a. Sepe et multum hoc necum cogitauit, boni ne an mali plus, etc. et pro Qu. 1. a. M. Junius

1586 in hac causa multum et sepe uersatus. et 18. a. Sepe ac diu, etc. de In. 64. a. Semel ac sepius. pro Font. 279. b. Semel atq; iterum, ac sepius. Att. 139. a. Et si hoc effeci, sepe et sepius mihi facturus uideor. aliter, officium. Ep. 221. a. Id ut ro experiatur, iterum et sepius te rogo. pro Pom. 9. b. Testis est iterum ac sepius Italia. de Fin. 73. a. Interdum uel potius nimium sepe. Epist. 6. a. Quod ante. et tibi sepe significauit. et ibid. b. Pompei scis temporibus illis non sepe in senatu fuisse. et ad Her. 19. a. Minus sepe. Offic. 65. b. Quod et si sepe dictum est, dicendum tamen est sepius.

Saepe numero. de Sen. 77. b. Saepe numero mirari soleo, etc.

Sauitia, tie. crudelitas. Part. 230. b. In iudicio aut sententiam aut clementiam iudici sibi proponit orator. Of. 37. b. Sed heris sane adhibenda sauitia in sanulos, si aliter teneri non possunt.

Saeuus, a. um. ferus, crudelis. de Or. 157. a. Vndiq; uentierumpunt, seu existunt turbines. de D. 132. a. Vnde superstitiosa primum seu euasit uox fera. pro Cel. 41. a. Medea amore seuo faucia. Tusc. 179. b. Saeua gens.

Sage, g. e. l. Sagio. de D. 94. a. Ex quo sage anus, qui multa scire uolunt. et 135. a. Sagarium superstitio.

Sagacitas, tis. calliditas, solertia. de N. 58. a. et 56. b. et Tusc. 162. a. Canum incredibilis ad inuestigandum sagacitatis narium. l. V. 97. b. Quae est iste sagacitate in his rebus. et 206. b. Tuam tantam fuisse sagacitatem.

Sagaciter, callide. de Orator. 104. a. Sagaciter peruestigare quid sui ciues cogitent, etc. et de Orat. 125. b. Odor quam sagacissime possum, quid sentiant, etc. Attic. 94. a. Illud praeterea uerborum tuorum sagacius odorabere.

Sagatus, a. um. l. A. 258. b. Deinde cras sagati prodeamus. pro Font. 280. b. Galli sagati brachatiq;

Sagax, cis. callidus, acutus, prudens. Tusc. 241. a. Nihil est in homine sagaci et bona mente melius. de D. 84. a. Sagire enim, sentire acute est, ex quo sagaces dicti canes. de Leg. 160. a. Homo animal prouidum, sagax, multiplex. l. C. 101. a. Quem tu ad supplicandum sagacissimum fore putas. Ep. 157. b. Sagax ad pericula prospicienda. de Fin. 74. a. Mentem acrum, etc. et ut ita dicam, sagacem. de Diuin. 85. a. Hoc adeo penitus cura uidere sagacis, octa.

Sagina, na. cibus offae ad saginandum apta. pro Fl. 149. b. Qui multitudinem illam non autoritate, sed sagina tenebat.

Saginari, sic pascere, ut pinguis aliquis fiat. pro Sest. 20. a. Qui ab illo pestifero ac perditio ciue iam pridem reip. sanguine saginantur.

Sagio, gis. de D. 94. a. Sagire enim sentire acute est: ex quo sage anus, quia multa scire uolunt, et sagaces dicti canes. et ibi. Is igitur, qui ante sagit quam oblata res est, dicitur praesagire.

Sagitta, te. iaculum quod arcu iacitur. l. V. 217. a. Sagitte pendebant ab humero. et Ac. 22. b. Configere aliam quem sagittis.

Sagittarius, rij. arcitenens, sagittipotens. l. A. 107. b. et Ep. 245. b. et Att. 79. b. Certum agminis locum tenebant barbari sagittarij.

Sagittipotens, tis. In Arat. 287. D. Mense sagittipotens solis cum sustinet orbem.

Sagra, grae. fluuius. de Nat. 27. a. Cum ad fluuium Sagram Crotonatas locri maximo prelio deuicissent. et

1587
 62. a. De Sagra Græcorum est vulgare proverbum, qui que affirmant, certiora esse dicunt, quam ea que apud Sagram proverbum.
 Sagulum, li. sagum. I. P. 91. a. Lictores togulis acceptis sagula rececerunt.
 Sagum, gi. uestis militaris, index belli, ut toga pacis. I. V. 254. b. Sagum sumit, lucebat iam ferè. I. A. 258. b. Propter cuius periculum ad sagam issemus. Et ibid. Ad s. g. t. ire, et redire ad togas. I. A. 220. a. Cum est in sagis ciuitas. Et 200. b. Tumultum decerni, iustitiam iudici, sagam sumi dicitur oportere.
 Saguntum, ti. urbs Hispanie. I. A. 199. b.
 Saguntinus, na. pro Cornel. 39. a. Saguntinus pugillator.
 Saite, pop. quidam Aegyptij. de N. 21. b.
 Sal, salis. de N. 58. a. Sui ne putresceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus. de Am. 109. a. Verè est illud quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut auaricie munus expletum sit.
 Sal, et sales. urbane facietie, ioci. de Or. 117. b. Al. 20. ter inuestitum nostris oratoribus leporem quandam et salem esse consecutus. de Or. 128. b. Nullam artem esse salis: id est, facietiarum. Ep. 137. a. et de Or. 128. b. et I. A. 164. a. Salis enim satis est, Sannionum parum. de Or. 98. a. Urbane quidam lepos, quo tanquam sale perspergatur omnis oratio. de N. 40. b. Salem istum quo caret uestra natio, in irridendis nobis nolite consumere. Tus. 239. a. Specimen humanitatis, salis, suauitatis, lepore. Att. 7. a. Lite rare sparse sale humanitatis. Or. 204. b. Sales, qui in dicendo mirum quantum valent. Ep. 134. a. b. Accedunt non Attici, sed saliores quam illi Atticorum, Romani ueteres atque urbane sales.
 Salacia, cia. de Vn. 201. b. Oceanus Salaciaque cæli ter regis filij.
 Salacon, onis. mollis, delicatus, qualis fuit Salaco Autolyçi pater, qui hoc nomine male audiit, uel insolens, et suas opes admirans: quo uicio laborant diuites, ut Arist. in rhetoric. docet, quos ob id Salacones appellat. Tigellium igitur quandam, his de causis Salaconem Cicero appellare uidetur. Ep. 107. a. Cognosti meam causam, et istius Salaconis iniquitatem.
 Salamin, inis. insula et urbs. At. 85. b. Scaptius inclausum in curia senatum Salamine obsederat.
 Salamina, ne. Salamis. Tus. 172. b.
 Salaminus, a, um. pro Arch. 189. b. et Tus. 172. b. Salaminium trophæum.
 Salamis, mis. Salamin. Off. 15. b. Citeturque Salamis clarissima testis uictorie.
 Salaria, rie. uia quedam. de N. 62. a.
 Salax, cis. Attic. 92. a. Leuis, libidinosus, salax, aliter, sagax.
 Salebra, bre. sunt locorum offensiones, seu loca aspera, et in equalia. Or. 200. b. Alter enim sine ullis salebris quasi sedatus amnis fluit. de Fin. 7. a. Incidere in salebras. et 144. b. Heret in salebra.
 Salernum, ni. urbs. ad Her. 40. a. Frater uenit ex Salerno. sic enim legendum est, non Falerno.
 Saliarem in modum conare: id est, opipare, et apparat. At. 71.
 Salictum, sti. locus salicibus constitus. contra Rull. 60. 73. b. Salicta ad Minturnas. et de D. 89. a. Per amœna salicta.
 Salientes. sunt fontes tubis aut fistulis aquam fundentes, sic dicti, quod aqua ascendens primum, deinde etiam descendens saliat. Or. 318. b. Mirifica suauitate uillam habebis, piscina et salientibus additis.
 Salij, orum. flamines martiales, siue Martis sacerdotes. de D. 86. b. Curia Saliorum deflagauit. et pro Dom. 220. b. l. Flamen.
 Salinae, arum. loca ubi sal fit. pro Pom. 6. b. Publicanorum familiae, quas in salinis habent. et de Nat. 52. b. et Ep. 110. a. Salinae ab era maritima remotissimae.
 Salmacis, dis. Off. 12. b. Salmacida spolia sine sanguine et sudore.
 Salsini pop. contra Rull. 80.
 Salsamentarius, rij. qui salsamenta facit aut uendit. ad Her. 41. a. Ut si salsamentarij filio dicas, quiesce tu, cuius pater cubito se emungere solebat.
 Salsamentum, ti. quod sale conditum est in diuturnum cibum et usum. de D. 132. b. De uino aut salsamento putes loqui, quæ euanescent uetustate.
 Salsæ, facietie. de Or. 134. a. Quæ salsæ dicitur. et 129. a. Salsissimè dicere aliquid.
 Salsus, a, um. facetus. I. A. 168. a. Salsus homo. et de Or. 128. b. Multa sunt ridicula et salsa Græcorum. de Or. 129. b. et 132. b. Esse facietum atque salsum. Ep. 134. a. Accedunt non Attici, sed saliores, quam illi Atticorum Romanique ueteres atque urbane sales.
 Salsatio, onis. de Finib. 95. a. Actio histrionis est, salsatio saltatoris. et pro Mur. 127. a. Intempestiui comitum, multarum deliciarum comes est extrema salsatio. de Claris orat. 183. a. Sextus Tyrius tam mollis et solutus in gestu, ut salsatio quedam uascetur, cui salsationi Tyrius nomen esset.
 Saltator, oris. Of. 30. b. Adde his, si placet, unguentarios, saltatores, et pro Mur. 126. b. Saltatorem appellat L. Murenam Cato, maledictum est, si uerè obicitur, uel uentis accusatoris. de Fin. 95. a. Histrioni actio, saltatori motus est certus datus. et pro Deiot. 149. a. Si saltatorum auum habuisses.
 Saltatorius, a, um. I. P. 84. a. Cum illum suum saltatorium uerfaret orbem.
 Saltatrix, cis. I. P. 83. a. Cum illa saltatrice tonsa.
 Saltem, at certe, at saltem, at certe, tamen. cont. Rull. 87. b. Qui prouocati à me uenire uoluerunt, reuocati saltem reuertantur. At. 129. a. Quare nunc saltem ad illos culculos reuertantur. et pro Fl. 153. b. et de Fin. 119. a. Prætres saltem exhibe. pro S. R. 27. b. Verè nihil potes dicere, si quid saltem commode. I. P. 84. b. At fuit incestus saltem Capua dignus. Ep. 130. a. Atque aliquo si non bono, at saltem certo statu ciuitatis. et 252. a. Si non totum, at certe partem. et Or. 209. b. Omnes, aut certe plerique. I. V. 249. b. Maxime si minus supplicio affici, at custodiri oportebat. de Fin. 96. a. Quem efficere uolumus, aut quem querimus certe. Ep. 71. b. Que leuare dolorem tuum possit, si minus sanare potuisset. At. 138. Eripe mihi hunc dolorem, aut minue saltem.
 Salto, tas. de Or. 150. b. Negarem posse eum satisfacere in gestu, nisi palæstram, nisi saltare didicisset. I. P. 84. a. Cum college tui domus cantu et cymbalis personaret, cumque ipse nudus in conuiuio saltaret, in quo ne tum quidem, cum illum suum saltatorium uerfaret orbem, fortuna rotam pertimescebat. pro Mur. 127. a. Nemo enim ferè saltat sobrius. I. C. 109. b. Qui in conuiujs nudus saltare consueuerunt. pro Deiot. 148. a. Deiotarium in conuiuio nudum saltauisse. et Off. 70. b. et 67. a. Lucè pallam in foro saltare.

1589
 saltare. Or. 219. a. Egessius alterum penè Demosthenem saltat, incidens particulas. et Parad. 120. a. Mouere se ex tra numerum. (Mouere se ad numerum.
 Salsus, tus. campus, ager. pro Qu. 4. b. Quintus de saltu agroque communi in detruditur. et 14. b. Quam longè est hinc in saltum uestrum Gallicanum. de Sen. 81. a. Nec enim excursionem, nec saltu uteretur, sed consilio et ratione. Epistol. 114. b. Tuus porro exercitus uix unum saltum tueri potest. Attic. 25. a. Terentia saltum perspeximus.
 Salubris, bre. salutaris, incorruptus, sanitatem afferens, utilis. de Or. 135. b. Nec amœnum, nec salubrem locum censeo. et Ep. 132. Gratulor Baijs nostris, si quidem ut scribis, salubres repente facte sunt. de D. 107. b. Salubris ne an pestilens annus futurus sit. et de D. 97. a. Sunt partes agrorum alie pestilentes, alie salubres. et Part. 233. a. Locis salubres. (Pestilentes. de D. 93. b. Qui salubris moderato cultu atque uictu quieti se tradiderit. pro Dom. 216. a. Dixi sententiam reip. saluberrimam et necessariam. Or. 205. a. Quicquid est saluum aut salubre in oratione, id proprium est.
 Salubritas, tis. affectio quedam sanitatem afferens. (Pestilentia. de D. 114. b. de D. 107. b. Quorum ex habitu et colore, tum salubritatis, tum pestilentie signa percipi. de L. 169. b. Ego uerò cum licet plures dies abesse, et amœnitatem et salubritatem hanc sequor. cont. Rull. 85. a. Salubritas urbis, uel alicuius loci. de Cl. 169. a. Eloquentia omnem illam salubritatem Atticæ dictionis, quasi sanitatem perdidit, ac penè loqui deditic. pro Mur. 130. b. A iuriconsultis salubritas quedam, ab oratoribus salus ipsa petitur.
 Salubrius, aduerb. de Sen. 89. a. Vbi enim potes refrigerari salubrius?
 Saluco, nes. Ep. 260. a. Vale, salue. At. 62. a. Dionysium iube saluere. et 63. a. Dionysium uelim saluere iubeas. et 106. a. Alexim humanissimum puerum uelim saluere iubeas. At. 91. a. Valebis igitur, et ualere Piliam et Ceciliam nostram iubebis, et saluebis à meo Cicero.
 Salum, li. mare. pro Cec. 302. a. Hoc opinor optaret non in salu, sed in ipsam urbem, quam petebat, restituere. et Tus. 205. a. Nec tam arumoso nauigasse salo.
 Saluo, as. salutem do, salutem fero uel affero, salutem reddo, saluum presto, saluti sum. I. P. 96. a. Ne posse iterum rempub. saluare, si cessissem: infinitam eadem fore, si restissem.
 Salus, tis. incolumitas. (Pernicies. Ep. 161. a. De meo studio erga salutem et incolumitatem tuam, credo te cogroscere ex literis tuorum. et At. 34. a. Saluti, si me amas, consule. de Or. 111. b. Eadem facultate fraus hominum ad perniciem, et integritas ad salutem uocatur. de Ar. 251. b. Qui medicis suis non ad salutem, sed ad necem utitur. et Qu. Pr. 305. a. et Att. 179. a. Salus ab aliquo data. et de N. 78. a. Aegrorum salus ab Hippocrate data. I. V. 139. b. Is est nimirum Soter, qui salutem dedit. et de Orat. 87. b. Dare salutem, liberare periculis. de Finib. 89. b. Ferre opem et salutem indigentibus. pro Dom. 240. b. Accipe salutem ab aliquo. de Orat. 127. a. Ego qui multis ciuibus saluti existimor fuisse. Epist. 6. a. Et si minore in re uiolatur tua dignitas, quam mea salus afflicta est. et 8. a. Multum interest, utrum laus minuatur, an salus deseratur. Epist. 97. b. Retinere salutem. Epist. 111. a. Ego uerò multam salutem et foro dicam, et curie. Tuscul. 246. a. Anacharjis Hamoni salutem. Attic. 60. b. Is

misit ad me statim, qui mihi salutem nunciaret. Epist. 102. a. Salutem enim mihi uerbis tuis nunciauit. Attic. 69. a. Dionysio plurimam salutem. Attic. 211. b. Illud accuso, non te, sed illam ne salutem quidem. Item: At tu et illi, et Pylie plurimam. Att. 88. b. Filiola tua gratum mihi fecit, quod tibi diligenter mandauit, ut mihi salutem adscribe- res. et At. 74. b. Pylie et puellæ Ceciliæ bellissimæ salutem dices. et Ep. 233. a. Tullio salutem dic. Attic. 276. a. Et fugere portus erat in tuis castris, et subsidium salutis in tuo exercitu. et 253. a. Atticam cupio suauari, ita mihi dulcis salus per te missa ab illa: refertes igitur et plurimam salutem. pro Dom. 228. a. Ut lucem salutemque redam tibi ac restitutam accipere debuit. Postquam. 201. a. Non dubitauit quin is me consecutum consularibus uulneribus consulari medicina ad salutem reduceret. pro Syl. 171. a. Municipium uide iterum iam salus huic urbi missa est. pro Muren. 130. b. A iuriconsultis salubritas quedam, ab oratoribus salus ipsa petitur. pro Font. 278. b. Salus ipsa, uirorum fortium innocentiam tueri non potest. pro S. R. 43. a. Salus alicuius. (Exitium alicuius. de Cl. 165. a. Hic liber mihi saluti fuit.
 Salutaris, re. salubris. de Sen. 89. a. Cultura agrorum hominum generi uniuerso est salutaris. de D. 98. a. Stella salutaris ad ortus puerorum. et de Fin. 104. a. Iupiter salutaris. Epist. 37. a. Quæ in capite sunt quedam noua salutaria ciuitatibus. Tuscul. 222. a. Salutare remedium. et Ep. 83. a. Salutare consilium. et Oct. 329. a. Remedium salutare. de Clar. 166. a. Tractatio literarum mihi salutaris fuit. de Nat. 9. b. Res utiles et salutare, deorum esse uocabulis nuncupatas. et 73. b. Ratio pestifera multis, admodum paucis salutaris. et 32. b. Accessus ad res salutare, à pestiferis recessus. et 64. a. Mundo nihil pulchrius, nihil nobis salutare. Attic. 274. a. Salutaris seueritas uincit inauem speciem clementie. de Natur. 31. b. Salutaris et uitalis calor. pro Mil. 105. a. Cuius beneficis et salutaris. Attic. 139. a. Sic ergo habeto, salutare te mihi liceras misisse.
 Salutariter, utiliter. de Cl. 165. a. Quibus armis quem admodum salutariter uterentur, non reperiebant. et Ep. 158. b. Nihil non salutariter cupio.
 Salutatio, onis. persalutatio, consalutatio. de Cl. 166. a. Grata salutatio. et ad Bru. 91. a. Itaque hæc scripsi ipsa in turba matutina salutatio. et Ep. 108. b. Cui enim salutatio nos dedimus amicorum. I. P. 100. a. Quis te communi salutatione dignum putat? de Vn. 195. a. Ac primum quidem tempus salutationibus, reliquum percunctatione consumpsimus.
 Saluator, toris. Quint. de Pet. 210. b. In saluatoribus qui domum tuam ueniunt, ijs significato, et c. et ibi ad dem a. Deductorum officium, quod maius est quam saluatorum.
 Saluto, as. salutem dico, salutem nuncio, consaluto, persaluto. Att. 51. a. Domus te tota nostra salutat. et 60. a. Dionysius te, omnesque uos salutat. Attic. 69. a. Illum salutauit, postea iussi ualere. et 227. a. Octauus, quem quidem sui Casarem salutabant. I. A. 171. b. Quam homines ex opibus obuiam prodeuntes, non uero illo et inimico nomine, sed voluminam salutabant. I. C. 100. b. Quis te ex hac tanta frequentia salutauit? In Ant. 246. b. Salutare benigne, comiter appellare unumquemque. et 168. b. Quem nunquam uiderat, ac ne unquam salutauerat. de Vn. 195. a. Cratippus Epheum uenit, mei salutandi et uisendi causa. Attic. 89. b. et 206. a. Paulo post Cuspius hic salutandi causa.

1591 causa, sed mansit inuitatus. de Sen. 90. a. Salutare, appeti, decedi, a surgi, deduci, reduci, consuli. pro Pl. 266. a. Cum ille eum salutasset, ut sit, dixisset, quid agis Gran? respōdit, immo, etc. de Cl. 165. b. Quem postquam salutavit, quid uos inquam, etc. pro Fl. 155. a. Qui ita est ambitiosus, ut nos quotidie per salutat. pro S. R. 27. b. Quod si luce quoque canes latrent, cum deos salutatum aliqui uenerint, opinor ijs crura suffringantur. In Antonium 180. b. Anagnini obuiam ei descenderunt, ut istum tanquam si esset consul, salutarent. Attic. 236. a. Eram continuō Pyriam salutaturus.

Saluus, a, um, conseruatus, incolumis, integer. I. V. 66. a. Ut haec que dixi retinere incolumia ac salua possumus. At. 162. a. Cesar te saluum amplissimumque cupiet. et 143. a. Pompeius ueniet iratus, et ijs maxime, qui eum maxima saluum uolebant. et pro Plan. 259. a. Qui me saluum uidere noluerunt. Ep. 17. a. Ut possum saluum te uenisse gaudere. de D. 92. a. Is pedibus suis saluus reuertit. de In. 83. a. Saluus et incolumis. Ep. 197. b. Nullam partem sane ac salua reip. gubare potuisti. et 94. a. Oro, obtestorque te, ut nobis saluum conserues. pro Pomp. 14. b. Socios saluos praestare possumus. pro Cluent. 24. b. Ut id quod conceperat, seruet, et saluum parere possit. et in C. 216. b. Ve omnes salui conseruaremini. Postquam. 209. b. Rempub. saluum uelle. At. 80. b. Te in Epeirum saluum uenisse uehementer gaudeo. Epist. 3. b. Ut ne quid agi cum populo, aut saluis auspicijs, aut saluis legibus possit. pro Pomp. 80. a. Atque haec omnia saluis populi Romani socijs, atque integris uehementibus gesta sunt. pro Sex. R. 19. a. Vtrum uis saluo officio facere potes. de Pro. 78. b. Proferriptionem illam saluis auspicijs rogatam esse dicebant. et ibidem: Perniciosissime res auspiciorum religione conseruata late.

Samarobrina, n. e. oppidum in quo sunt homines duri atque horridi, cui opponitur Tarentum molle. Epistol. 101. d.

Samarus exul. I. A. 231. b. Prouerbum. Samij. pop. I. V. 86. a.

Samius, a, um, pro Mur. 142. a. Atque ille strauit leuulos, etc. et exposuit uasa samia. et ad Herennium 40. a. Nos samijs delectabimur. in V. 86. a. de Nat. 178. Samia Iuno.

Sannus, nis, Off. 49. a. C. Pontius Sannus. et Tusc. 283. b. Sannus spurcus homo.

Sannium, nij, opp. At. 259. a. Iter faciens in Sannium, uenit Cales, mansit Theani.

Samotheacia, c. i. e. insula. de Nat. 24. b. 78. In Pisonem 98. b.

Sampliceramus, id est, Pompeius. Attic. 30. a. et 32. 38.

Sannus, mi, insula et opp. I. V. 216. a. Iuno Sami colatur. et 86. a.

Sanabilis, le, quod ad sanitatem reduci potest. Tusc. 227. a. Animi sunt eiusmodi constituti, quasi mala ualitudine, sanabiles tamen.

Sanatio, onis, sanitas, salus. Tusc. 216. b. Eorum igitur malorum in una uirtute posita est sanatio. et 222. b. Haec est propria et certa sanatio, si doceas, etc. et 191. a. Ad corporum sanationem.

Sanctus, cis, ius, et xitum, et etum, sero, decerno, conseruatio, scisco, confirmo. pro Plan. 268. a. Leges, quas senatus de ambitu sancit. de Ar. 251. a. Hoc si minus iure ciuili per scriptum est, lege tamen nature et communi iure

gentium sancitum est, ut nihil, etc. pro Corn. 61. b. Sacrosanctum nihil esse potest, nisi quod populus plebsue sancit. contra Rull. 88. a. Genus id agrorum certo capite legis confirmatur atque sancitur. et ibid. b. At hoc Corneliae leges non sanciant. pro Flac. 160. a. Praetor sanxit edicto, ne ex Asia frumentum exportari liceret. contra Rull. 89. b. Haec quae dubia sunt, per uos sancire uult. I. C. 119. b. Caesar digna scelere hominum perditorum sancit: id est, decernit. I. C. 120. b. Si quis de seruis supplicium quam acerbiusum sanxerit. de Fin. 56. a. Ut dolore suo sanciret militaris imperij disciplinam. pro S. R. 29. b. Solon de eo nihil sanxit, quod antea commissum non erat. Post. 200. b. et pro Sest. 8. a. Cum passionibus prouinciarum cum omnia, cum omnibus foedera sanguine meo sancirentur. pro Sest. s. a. Id foedus meo sanguine ictum sanciri posse dicebant. Post. 205. b. Ut uestram in posteriorem dignitatem auctoritatemque sanciret. pro Plan. 268. a. Noli obseruantiam sancire poena. et de Leg. 160. a. Sancire aliquid scriptis. Tusc. 164. a. Nec ceremonias uolatas tam expiabile religione sancissent, nisi, etc. I. V. 133. b. Leges in quibus eadem illa sancta sunt, et hoc amplius, etc. At. 276. b. et Tusc. 109. b. Nec quo minus id postea liceret, nulla lex sancit. At. 154. b. Solon capite sanxit, si quis in seditione non alterutris partis esset. pro Dom. 229. b. Qui de libertate ea iura sanxerunt. I. V. 227. a. Tamen in eo qui uiolasset, sancire uos uelle oportet. I. A. 248. b. Vtrum igitur augurum populi libentius sanciet Pompeium an Antonium? de Fin. 86. a. Cum tam accuratè tamque diligenter caueat et sanciat, ut Antinomachus, etc. ad Herenn. 9. a. Quod posteriori lege sancitum sit. Offic. 64. a. Erranti uiam non monstrare, quod Athenis execrationibus publicis sancitum est. Offic. 64. b. De iure praediorum sancitum est apud nos iure ciuili, ut in his uendendis uicia etiam dicerentur. In Ant. 256. a. Nam quid erat aliud quod inter eos foederare ac fide sanciretur? Attic. 236. a. Antonius circumibat ueteranos, ut acta Caesaris sancirent. In Anton. 228. a. De quibus confirmandis et sancendis legem comitijs centuriatis ex auctoritate nostra laturus est. de Leg. 193. a. Ut in suo uicio quisque plectatur, uis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sancitur. Offic. 65. b. Hoc quamquam nulla lege sancitur, neque iure ciuili, nature tamen lege sancitum est. de Am. 103. a. Haec igitur prima lex in amicitia sancitur, ut neque rogemus res turpes, nec faciamus rogati. de L. 174. a. Incestum pontifices supremo supplicio sanciant. et 183. a. Lege sancitum est, ne quis, etc.

Sanctio, onis, pro Corn. 61. a. Sanctiones sacrae sunt aut genere ipso aut obtestatione et consecratione legis aut poena cum caput eius, qui contra facit, consecratur. et 62. b. pro Cor. 62. b. Sanctio foederis. ad Her. 9. a. Plus ualeat sanctio permissione.

Sanctitas, tis, sanctimonia, sanctitudo. de N. 1. b. Pietas, sanctitas, religio, quae omnia pure et caste deorum

numini tribuenda sunt. de N. 24. a. Sanctitas est scientia colendorum deorum. Ep. 46. b. Existimant quasi lumen aliud elucere sanctitatem tuam. et de Fin. 80. a. Tueri se sanctitate sua. pro Cal. 44. a. Si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat, nominamus. I. A. 186. b. Quod in iuuentute habemus illustrius exemplum ueteris sanctitatis? Off. 35. a. Deos placatos pietas efficiet et sanctitas. Post red. 212. a. Accum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones affuerunt.

Sanctitudo, inis, sanctitas. de Repub. li. 4. Eosdem terminos hominum cura atque uita, sic pontificio iure sanctitudo sepulture. Nonius. Sanctus, a, um, augustinus, religiosus, castus, inuolutus. de In. 76. b. Praemia uirtutis sancta et casta esse oportet. et de L. 285. b. Tribuni sancti sunt. I. A. 245. b. Homo sanctus et religiosus. de N. 68. b. Achillem Aethyalea insula sanctissimum colit. pro Rab. 92. b. Qui castam rationem, sanctum campum, inuolutum corpus omnium ciuium Rom. integrum ius libertatis defendo esse oportere. Post. 202. a. Quae sanctissimi homines pietate erga deos esse solent. pro Quin. 4. b. Nullum est officium tam sanctum atque solemne, quod non avaritia comminuere atque uiolare soleat. pro S. R. 30. a. Nihil esse tam sanctum, quod non aliquid uiolet adacta. et 26. b. Ius sanctum atque integrum. pro Quin. 1. b. Professio nihil est iam sanctum atque sincerum in ciuitate. Tusc. 235. b. Ex hoc Platonis sancto augustinus fuit. Post. 202. a. Numenque uestrum aequè mihi graue et sanctum, ac deorum immortalium futurum est. de Ar. 246. a. Id semper omnibus sanctum, augustinum et religiosum esse uisum est. pro Arch. 189. a. Sit igitur sanctum apud uos hoc poete nomen. I. A. 245. b. Neque apud te sancta religio societatis fuisse. Attic. 115. b. Pecuniam de sanctiore erario auferre. Att. 192. a. Me id multo magis mouet, quod mihi est et sanctus et antiquus. pro Q. R. 52. a. Vir natura sanctus et religiosus. pro Pl. 161. a. Homines sunt tota Asia sanctissimi frugalissimique. Ep. 57. a. P. Nigidio uni omnium doctissimo et sanctissimo. de Fin. 104. b. Amor sanctus. de Or. 104. b. Cum esset ille uir exemplum, uisceris innocentiae, cum illo nemo neque integrior, neque sanctior in ciuitate.

Sane, nam hercle, oppido, sane quam, satis, multum, ualde, porro. de Fat. 142. a. Stilpo Megaricus philosophus, acutus sane homo et probatus temporibus illis. et de Diuin. 122. b. Non sane hoc quidem mirabile. pro Qu. 2. b. Res rustica sane bene culta. et contra Rull. 68. b. Oratio sane longa. et de Orator. 133. Res sane difficilis. Epistol. 195. b. De Partici belli suspitione, quod scribis, sane me commouit. Epistol. 11. b. Sane moleste Pompeium id ferre constabat. et 33. b. Sane autem uellem posse obsequi uoluntati tuae. et Att. 1. b. Sane sum perturbatus. Quin. Fr. 311. b. Nam quod de Pompeio Caninius agit, sane quam refraxit. et Epistol. 120. a. Sane quam literis tuis sum commotus. et 49. b. et 112. a. Sane quam eos sermones respexit. et 113. b. Sane quam pro eo ac debui grauius molestusque tuli. Item: Sane quam multis incutit metum. de N. 67. b. Dij mihi quidem sane multi uidentur. Attic. 224. b. Quaedam sane pessima. ad Heren. 39. b. Huic sane magna est in mento cicatrix. de Clar. 163. a. Themistocles, ut apud Athenienses, non ita sane uetus. de Leg. 170. b. Sane quidem hercule est ita, etc. Ac. 26. b. Haec sunt falsa sane, inuidiosa certe non sunt. ad Her. 39. b. Age, inquit, duc tecum Sostiam, sane deinde, etc. de Or. 121. b. Nam hercle, inquit Antonius, etc.

Sano, as, curo, medeor, tollo, ad salutem reduco, sanum facio, salutem do uel reddo uel restituo, libero, morbum depello. de N. 74. a. Vomica Phereu Iasonis, quam medici sanare non potuerunt. de Fin. 121. a. Sanare uulnera. Tusc. scul. 227. a. Citiusque repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur. de D. 236. b. Eius autem radice uim esse tantam, ut Ptolemeum facile sanaret. et ibi. Quae radice inuenta Ptolemeus sanatus dicitur. pro Mar. 134. b. Quae quidem tibi nunc omnia belli uulnera sananda sunt, quibus praeter te mederi nemo potest. pro Syl. 182. a. Ut conualeceret aliquando et sanari ciuitas posset. et pro Milon. 114. b. Rempub. egram et

labentem

1593 Sanguinarius, a, um, fitiens sanguine, crudelis, thrax. At. 27. a. Haec sanguinaria iuuentus inimicissima est. Sanguineus, a, um, de D. 121. b. Imber lapideus aut sanguineus. Sanguinolentus, a, um, sanguine atratus. ad Her. 36. b. Sanguinolenta palma. Sanguen, id est, sanguis. de Fin. 131. b. Non refugiat timido sanguen. poete ueteris, sic enim legit Nonius, non sanguis. Sanguis, nis, de N. 54. a. Eoque modo ex his partibus et sanguis per uenas in omne corpus diffunditur, et spiritus per arterias. et 11. b. Nec habet sanguinem, sed quasi sanguinem. de D. 220. b. Nec enim sanguis, nec sudor nisi ex corpore est. Off. 59. a. Membra quaedam amputantur, et sanguine et tanquam spiritu carere coeperunt. de Or. 104. a. Ne iniquo iudicio exorbeat sanguis tuus. At. 84. a. Sanguinem mittere quicquid potest detrabere. de Or. 137. b. Reliquae duae sicuti sanguis in corporibus, sic ille in perpetuis orationibus suscipere debent. et Or. 204. a. Etsi non plurimi sanguinis est, habeat tamen succum aliquem. et de Clar. 167. b. Succus ille et sanguis incorruptus. et 191. a. Sanguinem uerum deprauare, et uiciosum colligere. Postquam. 207. b. Cognatio materna transalpini sanguinis. pro S. R. 29. a. Magnam uim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem maternus paternusque sanguis.

Santes, et, putridus, corruptus sanguis aut humor. In P. 83. b. Saxa spargens tabo sanie, sanguine atro. Tusc. 171. b. Emij. Sanitas, tis, salus, ualetudo, bona ualetudo, integra ualetudo, integritas ualetudinis, corporis bona habitudo, corporis firma constitutio, firma corporis affectio. Tusc. 215. b. Corporis temperatio, cum ea congruunt inter se, e quibus constamus, sanitas est. pro Syl. 183. a. Adeo ne uobis alienus a sanitate uideor? et de Opt. 283. b. Qui incorrupta sanitate sunt. de Cl. 169. a. Eloquentia omnem illam salutem brutam attice dictionis quasi sanitatem perdidit. et 190. b. Sic oratoris uel sanitate uel uicio pro argumento ad diluendum crimen uisum. de Clar. 191. a. Insulitatem et insolentiam tanquam insanam quandam orationis odii sanitatem autem et integritatem quasi religionem et ue recundiam orationis probat. de N. 78. a. Aegrorum salus non ab Apolline, sed ab Hippocrate data. pro Cluent. 31. a. Et simul eum saluti desperare uetuit. In P. 89. b. Suum quaque scelus de sanitate ac mente deturbat. I. A. 238. a. Ego autem ueteranos tueri debeo, sed hos quibus sanitas est, certe timere non debeo.

Sannio, onis, scurra, qui omnibus modis risum mouere nititur. de Or. 132. b. Quid potest esse tam ridiculum quam sannio est? Ep. 137. a. Salis enim satis est, sannionis parum. Sano, as, curo, medeor, tollo, ad salutem reduco, sanum facio, salutem do uel reddo uel restituo, libero, morbum depello. de N. 74. a. Vomica Phereu Iasonis, quam medici sanare non potuerunt. de Fin. 121. a. Sanare uulnera. Tusc. scul. 227. a. Citiusque repentinus oculorum tumor sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur. de D. 236. b. Eius autem radice uim esse tantam, ut Ptolemeum facile sanaret. et ibi. Quae radice inuenta Ptolemeus sanatus dicitur. pro Mar. 134. b. Quae quidem tibi nunc omnia belli uulnera sananda sunt, quibus praeter te mederi nemo potest. pro Syl. 182. a. Ut conualeceret aliquando et sanari ciuitas posset. et pro Milon. 114. b. Rempub. egram et

labentem

labentem

labentem

1598 labentem sanare & confirmare. I. V. 260. b. Anaritia uul nera crudelitate remedij sanare. Et 77. a. Sanare uul nera, que sunt imposita prouincie. ad Br. 237. b. Remp. desperatam sanari posse. I. C. 108. a. Quos ego non tam ulcisci studeo, quam sanare. Et 106. b. Que sanari poterunt, quacumq; ratione sanabo. de Or. 136. b. Que sanare non possunt, exulcerant. pro Syl. 172. a. Horum uoluntates nefarias nec sanare potui, nec tollere. Et I. C. 118. a. Multa meo quodam dolore in uestro timore sanauit. Ep. 71. b. Que leuare dolorē tuum posset, si minus sanare potuisset. Att. 207. a. Valde me monorderunt epistole tue, eadem tamen sanauerunt. Q. Fr. 300. b. Thyseium, cuius causa sanari non potest, non mitigaui.

Sanus, a. um. firmus, ualens, ualidus, salubris, saluus, cui ualidus est, qui firmo corpore est, qui incorrupta sanitate est, integer, sane mentis. (Aegrotus, demens, furiosus. I. A. 179. b. Quasi medicus ille te sanum fecisset. Et pro Sest. 26. a. Non ea est medicina, cum sane parti corporis scalpellum adhibetur. Epist. 197. b. Nullam partem sane ac saluē reipub. gustare potuisti. Or. 205. b. Bacchari inter sanos uinolentus uidetur. de Opt. 243. b. Attici oratores sani et sicci. pro Sest. 23. b. Qui integri sunt et sani. Item ibi. Sani, et boni, et beati. de Cl. 182. b. Nihil erat in eius oratione nisi sincerum, nihil nisi sicum atq; sanum. de Cl. 169. a. Asiatici oratores nimis redundantes, rhodij saniores et Atticorum similiores. pro Sest. 7. b. Remp. capefferē, bene sanum non oportere. Off. 70. b. Si quis medicamentum cupiam dederit ad aquam interuentem, et eo medicamento sanus factus fuerit. de L. 188. b. Quod enim est tam desperatum collegium, in quo nemo ē decem sanamente sit. de D. 128. a. Sanus homo id est, sane mentis. Of. 71. a. Et Ac. 22. a. Aliquis sane mentis. (Insaniens, Sanus.) (Furiosus. At. 139. b. Litera sanamente scripte, quomodo in tanta infantiat. At. 151. b. Male sanus id est, insaniens. Ep. 181. a. Nondum firmo corpore esse.

Sapiens, tis. sophos, bene sanus, magni consilij, diuina mente et consilio præditus. Off. 4. a. Qui maxime perspicit quid in quaq; re uerissimum sit, quiq; et acutissime et celerissime potest et uidere et explicare rationem, is prudentissimus et sapientissimus ritē haberi solet. pro Cl. 403. a. Sapientissimum esse dicunt eum, cui quod opus sit, ipsi ueniat in mentem: proximē accedere illum, qui alterius bene inuentis obtemperet. I. C. 118. b. Misera mors uiro sapienti non potest accedere. de Am. 96. b. Cato quasi cognomen iam habebat in senectute sapientis. et ibi. Vnū accepinus Apollinis oraculo sapientissimum iudicatum. de Am. 96. a. L. Aclius apud patres nostros sapiens appellatus. Off. 41. a. C. Cælius, is qui sapiens usurpatur. de Or. 155. a. Septem fuisse dicuntur uno tempore, qui sapientes et haberentur et uocarentur. Et de Fin. 65. b. Epicurus se sapientem profiteri est ausus, nam Metrodorum non putant ipsum profissum: sed cum appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum beneficium noluisse. de D. 121. a. Sepius nulum peperisse arbitror, quam sapientem fuisse. Off. 10. a. Quoniam uicitur non cum perfectis hominibus, pleneq; sapientibus, sed, etc. Et ibid. Homo non perfectus, nec sapiens. de Orat. 99. b. Bucculeius homo meo iudicio stultus, et suo ualde sapiens. de Or. 101. a. Vlysses uir sapientissimus. I. P. 92. a. Themista sapientior, prouerbium. I. A. 228. a. Quis sapientior ad contecturam rerum futurarum? At. 128. b. Sapiens excusatio. de D. 98. b. De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait, solum sapienter, ceteros umbrarum uagari modo. de Orator. 130. a.

Sapientipotens. I. Bellipotens. Saptio, pis. intelligo, sapientia præditus sum. Off. 43. a. Quen intelligere et sapere plusquam ceteros arbitrat. Et Tusc. 184. a. Non possum tantum uirum nihil sapere dicere. de Fin. 69. b. Nec enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatus. de D. 98. b. De Tyresia etiam apud inferos Homerus ait, solum sapere, ceteros umbrarum uagari modo. de D. 125. a. Nihil est tam ualde uulgare, quam nihil sapere. Et I. V. 65. a. Ete planē nihil sapit. de D. 108. a. Qui sibi semitā non sapiunt, alteri monstrant uiam. Ep. 108. a. Quamquam quis, qui aliquid sapit, nōc beatus esse potest. Et pro Q. 3. a. Rome sibi esse numerorū facultatem, quam si saperet, communem existimaret. Att. 224. a. Ista conuictio facile opprimeretur, si res ista saperet Antonius. Ep. 17. b. Quam istic, ubi solum sapere uideare. Et 232. b. Puer cum primum sapere cepit. Off. 331. a. Si quid ille maiorum nostrorum reliquie sepulta sapienter, aliter, sentiunt. Ep. 99. a. Et Off. 64. b. Ex quo Ennius

Craffum cum Catulus nuper audisset, scenum alios debet esse oportere. Epist. 210. a. Nōcō sop et lōi ē 9718 in adriō sopōs. Offic. 55. a. Sapientem Stoicorum more neminem reperiri.

Sapienter, scitē. (Temerē. Ep. 7. a. Si cecidisset ut uolumus, omnes te et sapienter et fortiter: sin aliquid esset offensum, eos illos et cupidē, et temerē fecisse dicitur. Post. 231. a. Pontifices religiones sapienter interpretantur. I. A. 192. a. b. Sapienter et considerate facere aliquid, pro Dom. 228. b. Sapienter. (Fallaciter.

Sapientia, tie. prudentia, rerū cognitio, philosophia, lumen animi, ingenij, consilij. (Temeritas. Tusc. 221. b. Sapientia est rerum diuinarum et humanarum scientia cognitioq; que causa cuiusq; rei sit. Et de Fin. 57. b. Sic sapientia, que ars uiuendi putanda est. Et Ac. 7. a. Off. 31. a. Princepsq; omnium uirtutum est illa sapientia, quam philosophi definitum est rerum diuinarum, humanarum, et astrarumq; quibus he res continentur. scientia. de Finib. 110. a. Sapientia hominis custos et procuratrix. Et de In. 43. a. Sapientia moderatrix omnium rerum. Tusc. 202. b. Sape est etiam sub pallio sordido sapientia, prouerbium. pro Mur. 142. a. Peruersa sapientia Tuberonis, uel Stoicorum. I. A. 247. a. Nōcō ego istam eruditam sapientiam nō audiam. de Cl. 183. b. Scipionis genus est ex ipsius sapientis stirpe generatum. Off. 33. b. Quid enim per deos optabilis sapientia: quid præstantius: quid homini melius: quid homine dignius? de Or. 156. a. Habere sapientiam inuictam eloquentia. Et 155. b. Aristoteles rerum cognitionem cum orationis exercitatione coniunxit. Or. 203. a. Sed est eloque quentia, sicut ceterarum rerum fundamentum sapientia. Part. 236. b. Prudentia, calliditas, queq; grauisimo nomine sapientia appellatur. de Or. 148. a. Anceps dicendi sciendiq; sapientia. de Or. 147. b. Hanc cogitandi pronunciantiq; rationem uimq; ueteres Græci sapientiam nominabant. de Or. 153. a. Sit ne in humano genere sapientia. Et pro Mur. 131. a. Sapientia domina rerum. de Or. 122. b. Sapientia constituende ciuitatis. Offic. 34. b. Hi uersutos homines et callidos admirantes eorum maliciam, sapientiam iudicant. de Leg. 160. b. Ratio cum adoleuit atque perfecta est, nominatur ritē sapientia. Et L. 163. a. Sapientia est mater omnium bonarum artium, a cuius amore Græco uerbo philosophia nomen inuenit, quia nihil adijis immortalibus uberius, nihil præstabilius hominum uitæ datum est.

Sapienter, scitē. (Temerē. Ep. 7. a. Si cecidisset ut uolumus, omnes te et sapienter et fortiter: sin aliquid esset offensum, eos illos et cupidē, et temerē fecisse dicitur. Post. 231. a. Pontifices religiones sapienter interpretantur. I. A. 192. a. b. Sapienter et considerate facere aliquid, pro Dom. 228. b. Sapienter. (Fallaciter.

Sapienter, scitē. (Temerē. Ep. 7. a. Si cecidisset ut uolumus, omnes te et sapienter et fortiter: sin aliquid esset offensum, eos illos et cupidē, et temerē fecisse dicitur. Post. 231. a. Pontifices religiones sapienter interpretantur. I. A. 192. a. b. Sapienter et considerate facere aliquid, pro Dom. 228. b. Sapienter. (Fallaciter.

Sapienter, scitē. (Temerē. Ep. 7. a. Si cecidisset ut uolumus, omnes te et sapienter et fortiter: sin aliquid esset offensum, eos illos et cupidē, et temerē fecisse dicitur. Post. 231. a. Pontifices religiones sapienter interpretantur. I. A. 192. a. b. Sapienter et considerate facere aliquid, pro Dom. 228. b. Sapienter. (Fallaciter.

1597 Ennius, ne quicquam sapere sapientem, qui sibi ipsi prodesse nequit.

Sapor, oris, quod gustatu percipitur. pro Cæ. 46. a. Qui non odore illo, non tactu, non sapore capitur. Tusc. 200. a. Voluptates, que sapore percipiuntur.

Sapor, sal, uirbanitas. de Clar. 180. a. Tincam multa ridicule dicentem, Granium obruerat nescio quo sapore uenaculo. Postquam. 207. a. Stipes Aethiops sine sensu, sine sapore, elinguis, tardus.

Sappho. I. V. 229. b. Sappho in Prytaneo Syracusis. Sarcio, cis. cursu tarditate corrigo. Ep. 30. b. Vsum longi temporis, que caruimus, crebritate et magnitudine officiorum meorum sarciam. Ep. 226. a. Deinde impudentia prosequor, sed idem sarciam.

Sarculus, li. instrumentum quo segetes sarciantur, id est, purgantur. de Fin. 69. b. Cui nihil dum sit, ius et sarculos abstulerit.

Sardanapalus. Att. 161. b. Nisi forte me Sardanapallice in suo lectulo mori malle censueris. Et de Finib. 87. a. Sardanapalus rex Assyrie.

Sardis, orum. pop. I. V. 64. b. Ab Sardis rogatus. Et pro Cor. 63. a. Ep. 107. a. Habes Sardos uenales, alium alio ne quiores id est, Tigellium, et eius nepotem.

Sardianus, a. um. Quint. Fr. 302. a. Plato quidam Sardianus Epicureus, qui Athenis solet esse multum. Et Epist. 224. a.

Sardinia, nie, insula. de Pro. 72. a. Res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis gesta.

Sarissus, rissus. haste Macedonicæ. ad Her. 34. a. Vt si quis Macedones, etc.

Sarmentum, ti. I. V. 90. a. Ligna et sarmenta circunda re, ignem subicere ceperunt. de Or. 116. b. Sicut in uitibus noua sarmenta cultura excitantur. de Sen. 88. a. Malaeoli, plante, sarmenta. de Senect. 88. a. Vitis putanda est ne syluiscat sarmentis, et in omnes partes nimia diffundatur. Et ibid. Sarmentorum aliorum amputatio, et aliorum inuictio.

Sarracum, ci. genus uehiculi. I. P. teste Q. Lib. 8. cap. 3. Cum tibi tota cognatio in Sarraco aduehatur. aliter, feracum.

Sartus, a. um. integer, incolumis. Antequam. 194. a. Debetis quoque mihi prospicere, qui hoc in perij domicilium numini deorum consecratum, sartum tectum ab omni periculo conseruauit. Epist. 222. b. Hoc mihi da, ut M. Curium sartum et tectum, ut aiunt, ab omni detrimento conserues. Epist. 208. b. Sartata tecta adium sacrarum tueri. I. V. 102. a. b. 103. a. Opus illud quamuis sartum tectum integrumq; esset.

Sat. satis. de Senect. 87. a. Tantum quantum sat est. Et de N. 73. a. Qui non sat habuit coniugē illexisse in stuprum.

Satelles, tis. stipator, minister, administrator. contra Rul. 72. b. Ianiores dicentos in annos singulos stipatores corporis constituit, eosdem ministros et satellites potestatis. Att. 224. a. Vides tyranij satellites in imperijs. pro Q. 14. b. Administrari et satellites Sex. Neuij. I. C. 98. b. C. Manlius audacia satelles atq; administrator fuit. Et I. V. 152. a. Mihi fieri ac satelles cupiditatum. Et 176. b. de Pro. 70. a. Dignissimus satelles scelerum, minister cupiditatum. de Fin. 72. b. Virtutes, quas tu satellites et ministros uoluptatis esse uoluisti. Et de In. 42. a. Perniciosissimæ satellitis. de D. 102. a. Hic tuis alijsoni subito pennata satelles.

Satietas, tis. fastidium. pro Mur. 128. b. Hæc res multa

tum affert hominibus facietatis ac fastidij. I. V. 256. a. Non metu aliquo affecti, sed facietate extierunt. de In. 56. b. Omnibus in rebus similitudo est facietatis mater. de Or. 124. b. Nec auditor desatietur similitudinis facietate. Et 151. b. Ab aliquo fastidio quodam et facietate abalienari. Et Or. 214. a. Varietas occurrit facietati. At. 246. a. Hæc potestatem ripule uidetur habitura celerem facietatem. Et Orat. 209. a. Satietate affici. Et ad Heren. 31. a. Citò satietate affici. Ep. 24. a. Mirum me desiderium tenet urbis, satietas autem prouincie. pro Mar. 135. a. Cum naturam ipsam expleueris facietate uiuendi. de Sen. 92. b. Omnium rerum facietas, uicē facit facietatem. At. 25. b. Satietas nostri. (Desiderium. de N. 78. a. Que nam unquam ob mortem Myrilli pœnis luendis dabitur facietas supplicij? Off. 45. a. In quo tamen ipso unā cum facietate memoria quoque moriatur uoluptatis. Ep. 24. a. Atq; in primis me tenet facietas alicuius prouincie. Et 123. a. Sed est earum etiam non facietas, sed quidam modus. de In. 47. b. Cibi facietas, et fastidium sub amara aliqua re reuelatur. de D. 85. b. Nec tuam endi satietas capere poterat. Ep. 19. a. Nec quisquam est, quin facietate iam defessus sit.

Satio, as. saturo, expleo, pascō, sanem expleo, facietate officio, facietate affiro, facietate facio, facietate expleo, nec tuam facietas capere poterat, facietate defessus. de Fin. 70. a. Veniebat enim ad conuuiam, ut animo quieto satietaret desideria nature. Et 91. a. Nec satietari poterat legendo. Q. Fr. 304. a. Inimicorum crudelitas nodum est nostra calamitate satiat. Par. 116. b. Nunquā expletur, nec satietatur cupiditatis sitis. Part. 238. b. Explere cupiditates, satietate odium. de Fin. 91. a. Erat ut sitis in eo inexhausta cupiditas legendi, nec satietari poterat. Top. 222. b. Nō patitur de hinc non satietari discedere. pro Dom. 225. a. Qui ne absens quidem lectu meo mentes eorum satietare potui. I. V. 214. b. Ait se uelle illud etiam atq; etiam considerare, nequaquam esse satiatum. de Or. 161. a. Vt neq; hi satientur, qui audient, fastidio similitudinis. Or. 218. a. Numerus satiat. Et de Ar. 253. b. Satiare libidines alicuius. de Sen. 87. a. Satiatus et expletus cupiditatibus. I. A. 232. a. At in eius corpore laceraando cum animum satiare non posset, oculos pauit suos. de L. 169. a. Equidem satietari non uoco, etc.

Satio, onis, saturo, sementis. I. V. 155. b. Iugera sationum suarum profiteri. de Vn. 203. a. Post autē sationem can, etc. hic satio translato est uerbum ad res celestes. Et alibi. Aequabilis satio.

Satis, fat, sanē. de Orat. 203. b. Peccant, qui non uident quod est satis. pro Q. 7. a. Cum hominem nomino, satis mihi uideor dicere. et pro S. R. 24. a. Hæc laudare pro dignitate nemo satis comode posset. Antequam. 194. b. Nec satis est ne cui iniuriam facias, prouidere, si tamen. Off. 63. b. Homo nec infacetus et satis literatus. de Fin. 77. b. Sic de me satis testium est dictum. pro R. P. 129. b. Satis multa, etc. Nihil multa, etc. de Clar. 176. b. Hi dicebant de Republica, quod esset illis uiris et consulari dignitati satis. Orat. 218. a. Animo istuc satis est, auribus non satis. de Clar. 174. a. Brutus cum literis Latinis, tum etiam Græcis satis eruditus. Epist. 60. b. Si me defendi contra fratrem tuum satis habeas, nihil me etiam num tecum de eo conueneri. ad Her. 24. a. Nō satis habent precipere de artificio, sed, etc. At. 194. a. Sed pusillū loci, ad hanc rem plus etiā satis. I. A. 160. a. Mihi ferē satis est quod uixit, uel ad eam tate, uel ad gloriā. Par. 117. a. Que uerbis subtilius quam satis est disputari uidentur: id est, quam decet uel par est.

pro Quint. Ros. 4.6. b. Satis superq; habeo quod mihi de-
deris pro Planc. 2.79. a. Satis habeo a te. Epist. 183. a.
Ego a te satis habeo. Att. 14.1. a. Atque hoc in te satis habe-
bit. Att. 25. a. Tuf. 1.7.2. a. Sed id satis superq;. Ep. 133.
a. Sum audius plusquam satis est gloria. Off. 12. a. Mihi iam
satis superq; dixisse uideor de asiatico genere testimonium. de
Nat. 26. a. Contra Epicurum satis superq; dictum. I. V.
260. b. Plusquam satis opus est doleo. At. 9.7. a. Quare de
hoc satis. Att. 85. a. Nec id satis efficitur in usuram men-
struam. Ep. ibid. Ea uix in seipsum Pompeij quod satis sit, ef-
ficiunt. de Orat. 12.4. a. Satis esse deberet, si, etc. pro S. R.
43. b. Si non satis habes explere, etc. nisi etiam, etc. et ad
Her. 23. b. Satis erit signi, quod, etc. Top. 22.1. a. Libri sa-
tis multi. de Or. 1.4.9. b. Si hoc satis esse putatis. Ep. ibid. Si
his contenti estis. de Cl. 1.7.4. b. Nihil refert uidere, etc. ni-
si, etc. ne id quidem satis est, nisi, etc.

Satin' pro satis ne. de N. 23. b. Satin' est id ad illam da-
bundantem bonis uitam beatissimam?

Satis accipio, pis. pr. edes accipio, ab aliquo caueo.)
Satis do. pro Quint. 7. b. Si ueretur, ut res iudicio facto
parata sit, iudicatum solui satis accipiat, quibus a me uer-
bis satis accipiet, istem ipse quod peto satisfidet. I. V. 99. b.
Aut pro pr. ede litis iudicari, cum satis accepisset, spon-
sionem faceret.

Satisfatio, onis, uadimonium. Att. 68. a. Sunt aliquot
satisfationes secundum mancipium, in his Memmiano-
rum praediorum.

Satisfatio, id est ex satisfationis formula. At. 255. a. Hoc
quod satisfatio debeo, peto a te ut solutum relinquas. et Sa-
tis dato promittere, apud iuriconsultos.

Satisfatio, a. pr. edes dare, et ut iuriconsulti loquuntur,
sede iuberet, uadimonio promittere.) Satis accipio. I.
V. 105. b. Qui redemerit, satisfidet damni inficti. Ep. ibid.
Cum sibi ipsum iubet satisfidare Rabonium. Ep. 12. a. Iudi-
catum solui satisfidaturos esse dicebant. Epist. 216. a. Si quid
tibi satisfidandum erit, amplius eo nomine non peti cures,
ut satisfidetur sine mea. Item. Is postulat, ut procurator iu-
dicatum solui satisfidaret, negat Alphenus equum esse pro-
curatorem satisfidare, quod reus satisfidare non deberet, si ip-
se adest. Ep. ibid. A. pr. etore postulat, ut sibi Quintus iu-
dicatum solui satisfidet. Ep. ibid. Non recusabat Quintus iu-
dicationem solui satisfidare iuberet. pro Quint. 7. b. Si ueretur, ut
res iudicio facto parata sit, iudicatum solui satis accipiat:
quibus a me uerbis satis accipiet, istem ipse quod peto sa-
tis fidet. Ep. 8. a. Imò abs te satis accipiam, ego autem tibi non
satisfidabo. pro Quint. Ros. 50. b. Quia lita satis non dedit,
amplius a se neminem petiturum. Ep. ibid. Qui pro socijs
transigat, satisfidat neminem eorum postea petiturum. Ep.
Att. 4. b. Ille satisfidari abs te amplius non petit. Att. 68. a.
De satisfidando te rogo, ut satisfides. At. 61. a. Sed illi turpe
arbitror, eo nomine quod satisfidato debeat, procuratores
eius non dissoluere.

Satisfacio, cis, impleo, placeo, morem gero, quod dea-
beo soluo. pro Cor. 55. a. Amici salutis mee si minus ad re-
ferendam gratiam satisfacere potui, ad praedicandam et
habendam certe satis sum facturus. Off. 21. a. Cum graui-
bus serijsq; rebus satisfecerimus. de Orat. 102. a. Mihi ue-
ro, inquit Mutius, satis superq; abs te uidetur istorum stu-
dijs esse factum. Att. 78. a. Faciam tamen satis tibi, etc. et
Satisfaciam utrique. Ep. 69. b. De nostra continencia et di-
ligentia faciemus satis. I. V. 264. a. Satis est factum pro-
misso nostro ac recepto. pro Cluent. 12. a. Satis facere na-
ture et legibus: id est, mori et exilio multari. Epist. 143.

b. Satisfacere uita. Ep. 144. a. Satisfacere amicitia. Ep. 53.
b. Me satis nostrae contumelioni amorisq; facturum. I. V.
177. b. Oportuit illum non ante sibi satisfacere, quam in
omnium excusationi satisfecisset. Orat. 206. b. Histrio-
nes in dissimulatis personis satisfaciunt. Att. 36. b. Varro
satis mihi facit. Ep. 178. b. Quintus mihi per literas satis-
facit. I. V. 262. a. Satis officio meo factum esse arbitror. Ep.
62. a. Satis facere cause et officio suo. Top. 229. b. Cum u-
late satis facere alicui. Ep. Att. 141. b. Cumulatissime satis-
facere alicui. de Orat. 99. a. Neque illum in hoc iure ciuili,
satis illi arti facere posse, nisi dicendi copiam assumpsisset.
Att. 254. a. Is me in omni genere delectauit, in eoq; maxi-
me in quo minime putabam, satisfaciebat. I. A. 293. a. Pau-
sa aut morte, aut uictoria se satisfacturum reipublica spo-
ndit. de Leg. 157. a. Potes autem tum satisfacere in his-
toria, cum sit opus unum hoc oratorium maxime. Att.
254. a. et Orat. 210. a. Satisfacere alicui quippiam petenti:
id est, morem gerere. I. A. 170. a. Nunquam te mihi pro
uis in me iniurijs satis esse facturum putabas. pro Fla-
c. 156. a. Hermippus Fuffijs satisfacit et fidem suam liberat.
de Fin. 52. a. Quamobrem tandem non satisfacit? Ep. 236.
b. Satisfacere deo pie et caste. ad Her. 27. a. Pueri tui mo-
do me pulsauerunt, satisfacias oportet. I. V. 92. a. Satisfacere
publice.

Satisfactio, onis, purgatio. At. 58. b. Et aliquid satisfactio-
nis uidetur habere leuitatis. Ep. 101. b. Hic tu me etiam
insimulas, nec satisfactio nem meam accipis.

Satisfic, bat, satis habeo. pro Pl. 279. a. pro R. P. 130.
a. Ut omnium suspicioni satisfiat. Ep. 27. a. Nam ad bel-
lum quidem qui conuenit? praesertim contra eum cui spe-
ro me satisficisse, ab eo, cui tamen satisfieri nullo modo po-
test. Ep. 218. b. Quamquam a te quidem cumulate satisfic-
tibus mihi, et omnibus meis. Ep. 236. a. Vide quomodo satisfic-
tibus ei, cui scis me satisfieri uelle. I. A. 169. b. Caesar ad me scri-
psit, ut mihi satisfieri paterer a te.

Satius est, praestat, melius est. ad Heren. 32. b. Est cum
non est satius, si, etc. Ep. ibid. Non igitur satius est, etc. et
de In. 7.4. b. Videbatur uel mori satius fuisse, quam esse
cum ijs. I. V. 126. b. Mori satius est quam turpiter uiuere.
Att. 98. b. Video cum altero uincti satius esse, quam cum al-
tero uiuere.

Sator, oris, seminator. de Nat. 43. a. Omnium rerum
sator et seminator mundus est. Tuf. 176. b. Tuq; coele-
stium sator.

Satricum, ci, oppid. Att. 318. b.
Satur, a, um, futurus, plenus. de D. 96. b. Esurientibus
pullis res geri poterit, saturis nihil geretur. Ep. Or. 208.
a. Satura te iunne, grandia minute dicere.

Saturatus, a, um, expletus. de D. 93. b. Mens saturata
bonarum cogitationum epulis. Ep. pro Pl. 263. a. Homines
saturati honoribus.

Saturnalia, orum, Saturno consecratus dies festus, qui
XIII. Cal. Ianuarij celebrabatur. Att. 79. b. Filia sane
saturnalia. I. C. 112. b. Alijs eadem saturnalibus fieri place-
bat. Att. 221. b. Caesar secundis saturnalibus ad Philippum
uesperi uenit.

Saturnus, a, um, de Som. 128. b. Illa stella, quam in ter-
ris Saturniam nominant.

Saturnus, ni, Caeli filius. de Nat. 38. b. Saturnus appel-
latus est, quod saturatur annis. Ep. 70. a. Saturnus, quia se
saturat annis. Ep. 38. a. Vetus opinio est, excessum esse Ce-
lsum a filio Saturno, de N. 36. a. Saturni stella, Phenon Gre-
ce, XXX. serè annis cursum suum conficit. de Nat. 49. b.

Summa Saturni stella refrigerat, media Martis incen-
dit. Ep. 63. a. Aether et Dies parentes, Coelum, Saturnus,
Iupiter. de Ven. 20.1. b. Saturnus Phorcis et Ops fratres, O-
ceani et Salacie filij.

Satur, a, satio, expleo. I. A. 171. b. Antonius saturauit
se sanguine ciuili. de N. 72. a. Saturnus, quia se saturat an-
nis. Ep. 38. b. Saturnus appellatus, quod saturatur annis. de
N. 52. a. Nuper nati mammae appetunt, earumq; ubertate
saturantur. In Vat. 30. a. Dum odium, quod in bonos habe-
batis, saturare cuperitis. pro Dom. 222. a. Expleui ani-
mos inuidorum, plecaui odia imperitorij, saturavi etiam
perfidiam et scelus perditorum. I. V. 169. b. Ut aliquando
expleti ac saturati discederent.

Satur, a, sum, de Ven. 20.2. b. Satis, et quasi sparsis ani-
mis, etc. Ep. Tuf. 161. a. Terra obsecro te, aut fata, aut con-
cretæ uidetur, tanta uis memoriae. Ep. 174. b. Non temere
nec fortuito sati creati sumus.

Satur, tu, satio. Officior. 2. a. Hoc Herculi Iouis satu-
edito potuit fortasse contingere. Tusc. 177. b. Philoso-
phia praeparat animos ad satum accipiendos. Ep. de Fin. 20.
140. b. A primo satu. de D. 12. b. Herbam asperam credo
non humano satu, sed auium congestu. de Senect. 88. a. Vi-
tium satum, ortus, incrementa. de D. 99. b. Quaedam etiam
oriebantur, ex hominum pecudum uel conceptu et satu.
de Ven. 20.1. b. Oceanum Saliciumq; Caeli satu Terræq; con-
ceptu generatos editosq; memorant. Ep. 202. a. Vos, qui
aerorum satu orti estis.

Satyrus, ri, bestia de genere simiarum. I. V. 231. a. Sa-
tyrus, qui apud Tarentinos in ede Vestæ est. Ep. de N. 68.
a. Nymphæ, panisci, et satyri.

Satyriscus, sci, satyrus. de D. 58. b.
Sauciatio, onis, uulneratio. pro Cec. 203. a. Sauciatio, etc.
Saucio, as, consaucio, uulnero. I. V. 89. b. Ipse Rubrius
in turba sauciatur, ferui nonnulli uulnerantur. In Vat. 31.
b. Omnia tela sic in te coijcientur, ut nemo per tuum latus
(quod soles dicere) saucietur. Att. 236. b. Ille quem Brutus
nostrer sauciavit.

Saucius, a, um, uulneratus. Tuf. 183. a. Videmus ex acie
efferrî sepe saucios. I. C. 109. b. Gladiator ille confectus et
saucios. pro Cel. 41. a. Medea amore seuo saucia. Att. 40.
278. b. Perterritos, inermes, saucios, non sunt nostri duces
persecuti.

Saxa rubra, locus. I. A. 175. a.
Saxea moles. de N. 44. Accij.

Saxetum, et, locus plenus saxis. contra Rul. 97. b. Quod
est tam asperum saxetum, in quo agriculturalium cultus nõ
elaboret.

Saxulum, li, de Orat. 101. a. Ithaca in asperissimis saxu-
lis affixa.

Saxum, xi, flex, lapis. de Fat. 141. a. Ex spelunca saxum
in crura eius incidit. pro Cec. 296. b. Glebis aut saxis ali-
quem de fundo praecipitem agere. Ep. ib. Qui saxa iaceret.
pro Dom. 215. b. Saxis facta lapidatio est. I. P. 88. b. Ut tu
usquam saxis fixus asperis, etc. Ac. 25. b. E saxo sculptus,
aut ebore dolatus. Att. 230. b. De saxo in cruce.

Saxifraga unda. de Or. 158. poetæ.
Scabellum, li, scamnum. pro Cel. 51. b. Deinde scabella
concrepant, auleum tollitur.

Scaber, a, um, Tuf. 196. a. Pectus illuue scabrum.

Scabies, ei, de Leg. 165. b. Nos uoluptatis blandicijs cor-
rupi, que natura bona sunt, quia dulcedine hac et scabie
arent, non cernimus satis.

Scalæ, arum, I. A. 164. b. Negociumq; transsegit, etc.

nisi se sub scalas tabernæ librariæ coniecisset. Ep. pro Mil.
109. b. Cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset.
I. Gradus.

Scalmus, mi, lignum id est in nauis, quo nituntur remi,
dum aguntur. de Orat. 99. a. Qui duorum scalmorum na-
uiculam in portu euerterit. Att. 253. a. Hæc ego conscen-
dens è Pompeiano tribui actuariolis decem scalmorum. ali-
ter, scalmi uel scalmis. de Cl. 182. a. Qui in litore ambulans
scalmum reperisset.

Scalpere, incidere, quod uulgo dicunt sculpere. de N.
56. a. b. Itaq; ad pingendum, ad fingendum, ad sculpendum,
ad neruorum eliciendos sonos ac tibiarum, apta manus
est admotione digitorum.

Scalpellum, li, chyrurgi ferrum, quo quid scindit. pro
Sest. 26. a. Cum sane parti scalpellum adhibetur. de D.
128. a. Quorum lingue sic inhaerent, ut loqui non possint,
scalpello resectæ liberantur.

Scamonea, ne, herba. de D. 83. b. Quid scamoneæ ra-
dix ad purgandum possit. Ep. 118. a. Scamonea, aristolo-
chiaq; radix.

Scammum, ni, sedes, scabellum. de D. 102. b. Auspicio re-
gni stabilita scamna solumq; Emmij.

Scando, dis, conscendo. de Sen. 80. b. Cum alij malos
scandant, alij per fores cursant, alij, etc.

Scantia sylua, contra Rul. 61. b.

Scapha, phe, linter seu nauicula que longis nauibus
subferuit. ad Heren. 4. a. Omnes in scapham conscende-
runt, et moderari nauim ex scapha. Att. 102. a. Scapha
rãp ærπεδών. de In. 81. b. Vsq; adeo ut dominus nauis in
scapham confugerit. Ep. ibid. Gubernator nauis in nauem
aufugit.

Scaphium, phij, scyphus, seu poculum in formam sca-
phe nauiculæ factu. I. V. 208. a. Scaphia cum emblematis
Lilybei empta.

Scateo, es, scaturio. Tuf. 163. a. Fontes scatere. poetæ.
Scaturio, ris, emanare, efluere, erumpere. Epist. 113.
b. Totus, ut nunc est, hoc saturit.

Sceleratè, nefarie, per scelus. Antequam. 195. a. et pro
Syl. 179. b. Sed quid ego plura de illorum aut in me male-
dicitis, aut in uos sceleratè loquar factis. I. C. 102. b. Bela-
lum sceleratè suscepimus.

Sceleratus, a, um, consceleratus, scelestus, impurus, ne-
farius, improbus, capitalis, impius, scelere ascriptus, scelere
contaminatus, parricidij contaminatus, et omni scela-
lere coopertus. Att. 151. a. Ego hunc impurum et scelerata-
tum puto. Ep. I. C. 108. b. Quæ mente scelerata et nefaria
cupierunt. pro Mur. 139. a. Sceleratus et nefarius fue-
ris, si, etc. de Fin. 103. b. Illa uox inhumana et scelerata.
pro Cl. 58. a. b. Conscelerata mulier. de Ar. 250. a. Brogia
gaurus impurus homo et sceleratus. Ep. I. A. 238. a. Ad faci-
mus prædamq; natus.

Scelestus, a, um, sceleratus. In Sel. 273. Scelestus ciuis.
Ep. pro S. R. 24. b. Scelestum ac nefarium facinus. Ep. 28.
b. Res scelestæ, atrox, nefaria.

Scelus, ris, flagitium, facinus, fraus, atrocitas sceleris.
de Orat. 103. b. Qui animorum motus in iudicium men-
tibus concitent, scelus eos nefarij facere. Ep. pro Do. 229.
Facere scelera. pro S. R. 22. b. Multa scelera et flagitia fie-
ri. pro Sest. 16. a. Edere scelus in aliquo. et de. Ar. 357. b. In
finita sunt scelera, quæ ab illo in patriam sunt edita. pro
Sest. 24. b. Astringi scelere. Ep. I. A. 230. b. Suscipere scelus.
pro Mil. 107. b. Facere aliquid sceleris. pro Cluent. 58. b.
Hostie caese ad scelus perficiendum. Ep. 10. a. Quæ præ-
termitti

termini sine nefario scelere non possunt. pro Cluen. 57. a. In festum scelus et inmane ad Her. 26. a. Scelus nefarium et truculentum. de Am. 10. 1. b. Scelus detestabile. I. P. 89. a. Conscientia scelerum et fraudum suarum.

Scena, n.e. caueca, fabula. pro Mur. 133. b. Ludorum elegantia et scenae magnificentia. de Ar. 249. b. Omne seruitium permissu magistratus liberatum, in alteram scenam immisissum. et ibid. Illi cum ludos facerent, seruos de caueca exire iubebant, tu in alteram seruos immisisti. de Or. 130. a. et 163. b. Miror eorum impudentiam, qui agunt in scena gestum in spectante Roscio. de N. 73. b. Scena referta est his sceleribus. de Orat. 139. b. Maxima quasi oratori scena uideatur concio. de Am. 114. a. In scena, in cōtione, in qua res fictis et adumbratis loci plurimum est. Att. 278. a. Nunc populo et scenae (ut dicitur) seruiendum est. de Cl. 162. a. Roscium esse in scena. pro Plan. 265. a. Omitto illa, quae si minus in scena sunt, at certe cum sint prolata, laudantur. de Sen. 90. b. Idque tum in uita, tum in scena intelligi potest ex ijs fratribus qui in Adelphis sunt.

Scenicus, a. im. de Or. 163. b. Gestus scenicus uerba exprimens. Off. 23. a. Ne scenici plusquam nos uideantur habere prudentia. pro Plan. 265. b. Scenice personae, ut Mimi, Histriones.

Sceptrum, ptri. uirga regis. pro Sest. 16. a. et de D. 84. b. Rex sedens cum purpura, et sceptro, et insignibus illis regijs.

Scheda, de. tabe illa, pagella. Att. 20. b. Enitire, ut ne qua scheda deperat.

Schedula, le. Ep. 253. a. Haec tertia iam epistola ante te oppresit, quam tu schedulam aut literam. Vetus codices hic schedulam habent, et ad Atticum scidam, et recte. nam Charisius auctor, et doctus, et bonus, et antiquus, scidulam a scindendo, siue schidula a scindendo dicit asserit.

Schama, tis. de Clar. 190. a. Verborum et sententiarum illa lumina, quae uocant Graeci εχρηματα, quibus tantquam insignibus in ornatu distinguitur omnis oratio. de Clar. 170. b. Sententiarum orationisque forma, quae appellatur εχρηματα. et 177. a. Sententiarum ornamenta, et conformationes. de Clar. 177. a. εχρηματα enim quae uocant Graeci, ea maxime ornant oratorem, eaque non tam in uerbis pingentibus habent pondus quam in illuminandis sententijs. Top. 22. b. Ornamenta uerborum sententiarumque, quae appellantur εχρηματα. et Or. 204. b. Lumina, quae Graeci quasi aliquos gestus orationis, εχρηματα appellant. Ornatus.

Schonoabatica. l. Embenetica.

Schola, le. gymnasium. Off. 52. a. Sed hoc de genere commo dius a quibusdam optimis uiris ad medium ianuae sedentibus, quam ab illis philosophis ulla in schola disputatur. et Orat. 205. b. Philosophorum scholis tales ferere euadunt. de D. 114. b. Multa istiusmodi dicuntur in scholis. de Orat. 89. b. Clamabunt credo omnia gymnasia, atque omnes philosophorum scholas, sua haec esse omnia propria. de Fin. 64. a. Primum deprecor, ne me tanquam philosophum putetis scholam uobis aliquam explicaturum: id est, uisum alicuius sectae et schola doctrinam. I. P. 92. a. Homo ad persuadendum concinnus, perfectus, politus est schola. de N. 8. b. Ex eadem Platonis schola Ponticus Heraclides. et de Or. 93. b. Qui cum in schola assidissent, uerberent, et ibid. Qui non Graeci alicuius loquacitatem sine usi, neque ex scholis cantilenam requirunt. de Fin. 145. b. Domi in schola definitis. de Finib. 78. b. In Epicuri schola. Epist. 141. a. Habes scholam Stoicam. I. P. 92. b.

Vertes te ad alteram scholam. Tus. 149. b. Itaque diuini quingq; scholas, ut Graeci appellant, in totidem libros contuli. et ibid. Ut iam etiam scholas Graecorum more habere auderemus: id est disputationes. Acad. 20. b. At ille nescio quis qui in illis scholis nominari solet, mille et octingenta stadia quod abesset, uidebat.

Scholion, responsio uel purgatio, uel defensio, uel interpretatio breuior. Att. 256. a. Velim σχολιον aliquod elimes ad me. et ib. ἀπολογία σου τῶν σχολίων. et ib. Quid iam opus est σχολίων.

Scientis, tis. prudens, gnarus, peritus, intelligens. de Or. 103. a. M. Scaturus uir regendae reipublice peritissimus. et de In. 54. a. Nautis, quae scientissimo gubernatore uitium. pro Pom. 9. a. Quis eo scientior unquam fuit? ad Her. 16. a. Tu scientior eris praceptorum artificio, nos alacrior ad reliquum persequendum. pro S. R. 27. a. Is aperte calliditiani sciens uidetur. et pro Quint. 9. a. Qui nihil alteri sciens incommodat. pro Syl. 183. b. Nullum a me sciente facinus occultatur. pro Cluent. 44. a. Habebit igitur te sciente et uidente curia malum senatorem. Epist. 125. a. Sciens prudens feci. pro Plan. 267. b. Plancius offendit sciens neminem. Att. 163. b. Ne te sciens prudensque; eo demittas, unde, et c. pro Cor. 57. a. Vtrum inscientem uultis contra se dera fecisse, an scientem?

Scienter, scite, intelligenter, sciens. (Inscienter. de Orat. 96. a. Is quae habes, modice et scienter uti. et 109. a. Scienter ac perite dicere. et Orat. 214. a. Scienter uersari in aliqua re. et de D. 99. b. Scienter interpretari aliquid. Off. 36. b. Is quibuscum congregamur, uti moderate et scienter.

Scientia, tia. cognitio, intelligentia, doctrina, disciplina, prudentia, studium, rerum cognitio, uirtus. pro Pom. 13. a. Acad. 36. b. (Inscentia. de Nat. 1. a. Ut magno argumentum esse debeat causam, id est, principium philosophiae esse scientiam. Offic. 4. b. Omnes ducimur et trahimur ad cognitionis et scientiae cupiditatem. et 5. a. Omnis cogitatio, et c. aut in studijs scientiae cognitionisque uersabitur. de Orat. 153. a. Ant cognitio rei scientiaque; perquiritur. Offic. 13. a. Scientia, quae est remota a iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda, ut inquit Placito. de Finib. 136. a. b. Innatus est in omnibus cognitionis amor et scientiae. de D. 99. a. Nec quisquam rex Perfarum potest esse, qui non ante magorum disciplinam scientiamque; perceperit. A. 223. a. Seruij Sulpitij in legibus interpretandis scientia. et Orat. 207. a. Dialecticorum scientia. de Orat. 86. b. Omnium magnarum rerum atque artium scientiam consequi. et 89. a. Rerum maiorum scientia. de Fin. 130. a. Omnes artes in aliqua scientia uersantur. Acad. 36. b. Artem sine scientia esse non posse. ad Heren. 37. a. Certa scientia maleficij, non suspicio. de Orat. 92. b. Cum haec omnia audirentur ab ijs, quibus non scientia esset tradenda, sed exigui temporis, aut falsa, aut certe obscura opinio. et 94. a. Res ab opinionis arbitrio sciuntur, scientiaque; comprehendunt. et Ep. 94. a. Comprehendere aliquid scientia. de Or. 111. a. Oratoris omnis actio opinionibus, non scientia continetur. et ibid. Ars earum rerum est, quae sciuntur. et ibid. b. Res quae mendacio nixa sit, quae ad animorum scientiam si quis uolet magnam quandam artem dicere, non repugno. et 112. a. Ars, quae facientorum uerborum scientiam proficitur. de Orat. 148. b. Scientiae suauitas, quae nihil est hominibus inuidius. de Finib. 129. b. Herillus sensit nihil esse bonum praeter scientiam.

scientiam. Or. 212. a. Scientiam loquendi mihi reseruaui, usum populo concessi. pro Syl. 174. b. Cuius scientia de omnibus constat fuisse, eius ignorantia de aliquo purgatio debet uideri. Off. 29. a. Modesta est scientia opportunitatis idoneorum ad agenda temporum. de N. 24. a. Sanctitas est scientia colendorum deorum. de D. 80. a. Chaldaei diuina obseruatione siderum scientiam putantur effecisse, ut praedici possent futura. et 98. a. Si diij futura significant, aliquas uias dant nobis ad significationis scientiam. de N. 19. b. Miror in homine esse Romano tantam scientiam. et Ep. 97. b. Habere scientiam magnarum artium. Ep. 50. b. Qui in alienis morbis profitentur se tenere medicinae scientiam, ipsi se curare non possunt. I. A. 162. a. Quo me teste conuincet? an chi rographo in quo habes scientiam quaestuosam. Off. 31. a. Prudentia est rerum expectandarum, sugendarumque; scientia. et ib. Prudentia est rerum diuinarum atque humanarum scientia. de Or. 90. a. Promere aliquid ex aliqua obscuriore scientia. et ib. Regionum terrestrium aut maritimarum scientia. de Fin. 109. b. Vivere scientia adhibentem earum rerum, quae natura eueniunt. de D. 113. a. Certe igitur ignorantia futurorum malorum utilior est quam scientia. et 123. a. In prouidentis rebus esse augurandi scientiam. de D. 134. a. Muse legendi, scribendi, ceterarumque; artium scientiam somniantibus non dabunt de D. 135. b. Si ea diij nobis obijciunt, quorum neque scientiam, neque explanationem habeamus. pro Pom. 9. a. Scientiam rei militaris. et de D. 87. a. Scientia auguratus. de Leg. 159. b. Iuris ciuilis scientia. (Ignoratio iuris. Epist. 43. a. Tua scientia excellens ac singularis. I. Literae.

Scienter, uidelicet, nam, enim, nimirum, nempe, quippe, certe, profecto. Or. 207. b. Cognoscat etiam rerum gestarum ordinem, maxime scilicet nostrae ciuitatis. At. 99. a. Quis tibi ipse scilicet. de Or. 129. a. Bona dicta non possunt teneri, haec scilicet bona dicta, quae falsa sunt. et 150. b. Similiter nunc de oratore loquor, summo scilicet. pro Cel. 48. a. Cum scires quantum ad facinus aurum hoc quaereretur, ad necem scilicet legat. de D. 130. a. Negant enim id esse maiestatis deorum, scilicet causas omnium introrspicere, ut uideant quid cuique; conducat. de Fin. 138. a. Sunt clariora indicia naturae, maxime scilicet in homine. Epist. 167. b. Quamante esset Antonius demonstrauit, pessima scilicet et infidelissima. Epist. 160. a. Tu cogit. ut domi tuae sis, scilicet ne cum periculo stultus sis. de Finib. 114. b. Me species quaedam commouit, inanis scilicet, commouit tamen. Epist. 258. a. Suspensio animo expecto te primum scilicet, deinde Marionem. de Orat. 154. b. Sed annulum quem haberet, se suam manu consecisse, scilicet nimis hic quidem progressus est, sed, et c. Top. 224. b. Ab adiunctis posui exemplum, multa scilicet adiungi, quae, et c. pro Quint. 10. a. Quid ad haec Naeuius? ridet scilicet nostram amentiam. Att. 285. a. Arma quaerenda putauimus, scilicet ut nouum dominum pateremur, an ut liberaremus rempube de Fin. 120. a. Istis alio tempore respondebo, tunc scilicet cum tibi. Tus. 180. b. At uero nos, docti scilicet a Graecia legimus, et c. Epist. 5. b. Me in sanimo dolore, quem ex tuis rebus capio, maxime scilicet consolatur spes, quod, et c. Att. 186. a. Lecta epistola tua de Attice fabricata, scilicet ualde dolui. Tus. 250. b. Democritus luminibus amissis ab a scilicet et atra discernere poterat, at bona et mala non poterat. Att. 58. a. De Lentulo scilicet sic sero ut debeo. et ibid. b. Quo dolore esse debeo? quo sum scilicet. de Orat. 114. a. Haec scilicet fundamenta nota sunt omnibus. Att. 174. b. Quid tu in eo professi nihil scilicet. Att. 204. b. A

literas expectabam nondum scilicet, nam, et c. Att. 213. b. Hortos quoniam hodie eras inspecturus, quid usum tibi sit, eras scilicet. et 282. a. Est scilicet utriusque rei modus, sicut reliquarum. Q. Fr. 301. b. Te rogo ne quid perferas contra Flauium, et Flauij causa, et scilicet Pompeij facies omnia. et 312. a. Et quanquam te ipsum scilicet maxime, tamen etiam literas tuas ante expecto. I. P. 92. b. Non facies fidem scilicet cum haec disputabis. de Sen. 82. a. Senes semper agunt aliquid et moluntur, tale scilicet, quae le causae studium in superiori uita fuit. Epist. 112. b. Quid alios putas? clamoribus scilicet maximis iudices corripuerunt. Off. 33. b. Ille scilicet literae forenses et senatoriae. Epist. 214. b. Peto a te tanto scilicet studio, quanto intellegis debere me petere. Epist. 251. b. Vnus scilicet ille fructus, qui in te uidendo est, percipi literis non potest. pro Mur. 134. a. Tu interea Rome scilicet amicus praesto fuisisti. Quint. Fr. 305. b. Si hoc perficies, scilicet mirabile quiddam assequeris. Epist. 122. b. et 139. a. Stomacho est scilicet Pompeius ita languenti, ut, et c. Epist. 106. a. Scilicet ista quidem summa, ne ego, et c. I. P. 83. a. Ego istius peccatis consilio scilicet aut praesidio nihi uolebam. de D. 117. b. Scilicet si ista iupiter significaret, tam multa frustra frustra emitteret. pro Syl. 179. b. Scilicet is sum, qui, et c. pro Quint. 15. a. Corrigeres haec tu scilicet postea. I. A. 228. a. Scilicet haec Pansa non uidit. Ep. 160. b. Scilicet id agitur, et c. At. 216. b. Id populus curat scilicet, prouerb. Scindo, dis. cōscindo, disscindo, findo, disfindo. At. 45. a. Ne scindam ipse dolorem meum. Tuscul. 204. a. Scinde re comam. Epist. 76. b. Hanc epistolam cur non scindam? nulla causa est. Att. 216. a. Ego ita egi ut non scindam rem penulam.

Scintilla, le. igniculus. Antequam. 194. b. Illa conspiratio conflata ita est restincta, ut nulla scintilla cōpareat incendij. Epist. 153. a. Ut ne qua scintilla teterrimi belli relinquantur.

Scintillula, le. de Fin. 135. a. In pueris uirtutum quae scintillulas uidemus.

Scio, scis, habeo, teneo, cognosco, cognitum habeo, non ignoro, non sum nescius, scientiam meam non fugit, me non praeterit, scientia comprehendendo, scientiam habeo, per spectum mihi est, me non fugit, mihi cōscius sum, mihi certum est de aliqua re. I. V. 174. a. Id adeo sciri facillime potest ex literis publicis. At. 76. b. Eueram in perpetuum prouinciam nos inuenisse scito. pro S. R. 34. b. Nondum lucebat, cum hoc America scitum est. Att. 190. b. Sed scire certum uelim. de Or. 111. a. Ars est enim earum rerum quae sciuntur, oratoris autem omnis actio, opinionibus non scientia continetur. de Or. 104. a. Nihil certum sciri, nihil placidum cognosci ac percipi posse. de Cl. 177. a. Non tam praecleari scire Latine, quam turpe nescire. et de Fin. 76. b. Omnes qui Latine sciunt. et 67. a. Cum Graeci ut uideor luculenter sciam. Att. 37. b. Primum illud te scire uolo, Sampscieranum, et c. Epist. 188. a. Scire te uolo, et c. et 147. b. Volo te scire mi Petre, et c. de Orat. 115. a. et 128. a. Magnum est quoddam opus haud sciam an de humanis operibus longe maximum, dicere, et c. et de Fin. 125. b. Quam haud scio an recte dixerim, et c. Att. 252. a. Sed non uenerat quod sciam. et pro S. R. 21. a. (Quod sciam.) pro Syl. 174. b. Nam de ceteris certe sciebat. et 179. b. De quo aliquid scire et existimare potuisset. pro Syl. 174. b. Cum is qui de omnibus sciri, de Sylla se scire negauit. de Or. 90. a. b. Socrates dicere solibat, omnes in eo quod scirent factis esse eloquentes. et ibid. Neque si id optime sciat, igitur natusque;

narusq; sit faciendae orationis, diserte id ipsum posse, de quo sciat dicere. de Orat. 90. a. De legibus instituendis, etc. Lycurgum fuisse melius quam Demosthenem. pro Mur. 129. a. Ille tenet et scit, ut hostium copia arceantur. de Or. 89. a. De quo ipso, si quid scis, uelim scire. I. A. 162. a. In quo scientiam habes quaesitosam. Epist. 176. b. Et si mihi conscius sum.

Sciscitor, aris scitor, quero, percuntor. de N. 5. b. Epi curi ex Velleio sciscitabar sententiam. et 6. a. Ab utraq; autem sciscitor, cur, etc. et de Or. 93. a. Cuius sciscitantur sententiam. At. 151. b. De Domitio (ut facis) sciscitare ubi sit. et de D. 96. a. Sciscitari de aliqua re.

Scisco, sciscis, sancio, edico, scitum facio. pro Plan. 266. b. Plancius primus legem scituit de publicanis. et pro Cor. 60. a. Vt si Gaditani scuerint nominatim de aliquo ciue Romano, ut is sit ciuis Gaditanus. Off. 61. a. Durius etiam Athenienses scuerunt ut Aeginetis, qui classe ualebant, pollices praeciderentur. pro Flac. 149. a. Que scisceret plebs, aut que populus iuberet, etc. iuberi uetariq; uoluerunt. pro Dom. 229. a. et iterum b. Hanc cognitionem se Sedulius negat sciscuisse de L. 164. a. Non omnia iusta sunt que sita sunt in populorum institutis atq; legibus. et 171. b. Multa perniciose sciscuntur in populis. de Pro. 76. b. Sciscere legem. I. A. 157. b. Populus, que iure scituit, etc. de Leg. 186. a. Creatio magistratuum, iudicia, populi iussa, uicita, cum sciscantur suffragia, optimatibus nota, plebi libera sunt.

Scissus, a, um, de Or. 163. a. Vocis genus fractu, scissum. Scite, scienter, non inscite. (inscite de Fin. 126. a. I. P. 92. b. Rationes ad ararium retuli, ita perscriptas scite et literate, ut scriba, etc. Att. 235. b. Scite dicere aliquid. Att. 250. b. Satis scite hoc quidem. I. V. 126. a. Statua scite facta est uenuste. Epist. 175. a. Et ille cui mandauit, satis scite et commode tempus ad te cepit adueniendi. de Leg. 165. b. Herationes, que satis scite nobis instructae et compositae uidentur.

Scitor, aris, sciscitor, quero, Or. 201. a. Sentiebam non te id scitari, qualem, etc. sed quere, etc.

Scitum, ti, iussum. de Orat. 244. b. De hoc Ctesiphon scitum fecit, ut corona aurea donaretur. pro Cor. 63. b. 40. Cum Gaditanis facta ac iussa uostra comprobant. de Opt. 244. a. Lex erat Athenis, ne quis populi scitum faceret ut quisquam corona donaretur, etc. pro Dom. 239. a. Si tuus scriptor uacuo animo tibi ista non scita, sed portenta conscriberet.

Scitus, a, um, elegans, lepidus. de N. 119. b. Scito sermo ne et Attico loqui. et pro Plan. 266. b. Ego autem id quod mihi scitum esse uideatur, non aspernor. Or. 201. b. Scitum est enim, quod Carneades dicere solebat, Clitomachus, etc. de N. 119. a. Vetus autem illud Catonis admodum scitum est, qui dicebat se, etc. de Or. 164. b. Scitum est enim, causam conferre in tempus cum, etc. prouerb.

Scopae, arum. Orat. 220. b. Ipsi, ut in prouerbio, scopas (ut ita dicam) mihi uidentur dissoluere. Att. 111. a. Scopae dissolutae.

Scopulosus, a, um, I. V. 60. b. Intellego quam scopulosus fo difficultiq; loco uersor. et Orat. 149. a. Mare inferum, Thuscum, scopulosum et insensum.

Scopulus, li, saxum. pro Rab. 95. b. Nec tuas unquam rationes ad eos scopulos appulisses, ad quos Sex. Titij afflicta nauim uideres. pro S. R. 31. b. Scopulum offendere. Ep. 136. a. Fortunam tanquam fluctum a saxo frangi oportet. de Or. 157. b. Syrtim patrimonij, scopulum libentius

dixerim. de Cl. 170. b. Cum neq; misarum scopulos quisquam superaret, etc. Ennij.

Scopus, onos, quo spectamus, propositum, finis propositus. At. 250. a. b. Scopus hic est enim huic nostro, nihil prebere. Att. 125. a. Sed neutri onos est ille ut beati finis, uterq; regnare uult. pro Sest. 23. b. Quid est igitur propositum his reipublice gubernatoribus, quod intueri, et quod cursum suum dirigere debeant, id quod, etc. Q. F. 294. a. b. Ac mihi quidem uidetur huc omnia esse referenda ab ijs qui presunt alijs, ut ij qui eorum in imperio sunt, sint quam beatissimi. Ep. 266. a. Mihi prora et puppis, ut in prouerbio Graecorum est, fuit a me tui dimittendi, ut rationes nostras explicares. pro Rab. 96. b. Nihil nisi sempernum spectat. Off. 56. b. Hoc spectant leges, hoc uolunt, in colorem esse ciuium coniunctionem. Att. 288. a. Cicero eo tendit, id agit, ad eum exitum properat, ut sit illi Octauius propitijs, etc. pro Dom. 169. a. Non ad propositum mihi finem honoris perueni. Par. 118. b. Quid enim ego laboraui, aut quid egi? aut in quo euigilaui, ut curae et cogitationes meae nisi ut, etc. pro Lig. 140. d. Tua quid aliud arma uoluerunt, quid egit ille tuus inuidus exercitus, nisi ut, etc. de Or. 96. a. Nihil prodest studium perueniendi aliquo, nisi illud quod eo quod intendas, ferat deducatq; cognos. et ib. b. Comonere aliquem, quod quidq; referat, et quod intuens ab eo quodcumq; sibi proposuerit, minus aberret. I. A. 243. b. Cum omnes actiones, omnes sententiae meae peruenerint ad eum exitum, qui mihi propositus est. Par. 117. b. Nihil aliud eis, praeter officium fortis et magni uiri propositum fuit. et ib. Quid egit Brutus in patria liberanda? quid reliqui item eiusdem consilij socij? quid spectarunt? quid secuti sunt? item. Cogito, cogitationem habeo, propono, ago, consilium sequor, specto.

Scorpius, pij, nepa. de N. 48. b. Vt sese emergens ostendit scorpius altis, Posteriore trahens flexum ui corporis arcum. In Ar. Scorpius insecta praeporans flectibile acumen.

Scortator, aris, scortatorum amator. I. C. 169. b. Cum hanc Catilina sit habiturus scortatorum cohortem pretoriani scortum, in meretricis, lupa, pro Mil. 112. a. Clodius semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas dicebat. de Ar. 258. a. et 257. b. Quis unquam nepos tam liber est cum fortis, quam hic cum fororibus uolutatus? I. A. 169. a. Primo uulgare scortum, certa flagitij merces. I. C. 106. a. In uino et alea commestationes et scorta querere. pro Sest. 11. a. Mihi res erat cum scurrarum locupletum scortis.

Scortator, aris, scortatorum amator. I. C. 169. b. Cum hanc Catilina sit habiturus scortatorum cohortem pretoriani scortum, in meretricis, lupa, pro Mil. 112. a. Clodius semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas dicebat. de Ar. 258. a. et 257. b. Quis unquam nepos tam liber est cum fortis, quam hic cum fororibus uolutatus? I. A. 169. a. Primo uulgare scortum, certa flagitij merces. I. C. 106. a. In uino et alea commestationes et scorta querere. pro Sest. 11. a. Mihi res erat cum scurrarum locupletum scortis.

Scriba, b, librarius, scriptor. Ep. 74. b. Ad ea que scripsisti commodius possem de singulis ad te rebus scribere, si M. Thullius scriba meus adesset. et 75. a. Accepi librum meum a meo seruo scriba, contra Rul. 72. b. Deinde ornat apparitoribus, scribis, librarijs, praeconijs, etc. pro Syl. 175. b. Tibi familiari meo prius etiam edituri fuerunt iudicium scribae mei, si uoluisses, quam in codicem referrent. de Cl. 192. a. Gratiosi scribae sint in dando et cedendo loco. I. P. 92. b. Scriba, qui rationes ad ararium retulit, etc. I. V. 189. b. De scribis et ordine eorum multa. et 59. b. I. Librarius. I. Alexis.

Scribo, bis, conscribo, exaro, literas do, mitto, literas de aliqua re mitto, literis consigno, scriptis mando, prodo, literis prodo, literis conscribo, publicis monumentis consigno, memoriae trado, monumenta prodo, memoriae propago, monumentis mando, monumentis annalium mando, sempernum monumentis prodo, persequor, scriptura perscrutator, officio, librum conscribo, compono, pono, posteritati pro-

propago, historiae mando, chartis promo, in codicillos refero, literis memoriae q; mando, hominum memoriae sempernum trado, memoriae posteritatiq; prodo, literis conscribo, immortalitati trado uel mando uel commendo, trado, publicis literis consigno, quae publicis pop. Rom. literis monumentisq; consignata sunt, memoria publica publicis literis consignata nullam habemus. de L. 193. a. et Ac. 2. b. Clarissimis monumentis testata consignataq; antiquitas, sed ne literam quidem ullam facio nisi forenssem. Ep. 165. b. Quod rogas ut mea tibi scripta mittam, que post discessum tuum scripsim, sunt orationes quaedam, etc. de Cl. 171. a. Scribere alij rem uersibus et luculentem quidem scripserunt. et Ep. 16. b. Scripsi etiam uersibus tres libros de temporibus meis. et ib. Scripsi tres libros in disputatione et dialogo. de Sen. 88. a. Liber que de rebus rusticis scripsit, inquit Cato. I. V. 258. b. Furius defensionem suae causae scripsit. de Or. 97. a. Caput autem in plurimum scribere, sylvius optimus dicendi magister. de Or. 92. a. Instituire ciuitates, scribere leges. Att. 151. b. Asperius de aliquo scribere uel loqui. et 95. a. Nulla res erat de qua scriberet. et 528. 20. b. Pridie scripsit eas literas quas, etc. de N. 51. a. Eadem haec auis scribitur conchis se solere complere, etc. pro Ar. 189. a. Cum literam scripsisset nullam. Tus. 250. a. Scribere lineam. de N. 50. b. Legi scriptum esse a uen quanda, etc. et de D. 105. b. Scriptum est item, Socratem, etc. de Clar. 171. a. Hoc in Originibus scriptum reliquit Cato. de Or. 99. a. Tabellae quibus id scriptum sit, quo decipiare. et I. V. 266. a. Scriptum est in eisdem literis idanad 9024. I. V. 229. a. Multi Graeci de uulgarum haru pulchritudine scriptum reliquerunt. At. 85. b. His de causis credo Scaptium iniquis quibus de me aliquid ad Brutum scripsisse. At. 215. b. Quod ad te de decem legatis scripsit, parum intellexit credo, quia ad omnes scripsit. de L. 17. b. Neq; cum literis quibus scita scribuntur, aut oritur, aut occidit: id est, lex natu rae. de Ar. 245. b. Responsum aruspicum, in quo cum alijs multis scriptum etiam illud est, loca sacra, etc. et 246. b. Cum omnes idem scribendo adessent. Postquam. 205. b. Caput, etc. ne quis pedibus iret, ne scribendo adesset. et Ep. 248. a. Quod scribendo affuisti. Att. 141. b. Non autem in libris habemus Cos. a pretore creati ius non esse. Att. 85. 40. a. Libellus in quo est, Salminij, etc. de N. 114. a. Protagoras in principio libri sui sic posuit. I. A. 179. b. Hoc literis mandatur, hoc memoriae proditur. de Opt. 244. a. bis. Scribere, pro eo quod est scitum facere uel legem ferre. Graecis, etc.

Scriptio, onis, scriptura, sylvius. de Clar. 172. b. Nulla res tantum ad dicendum proficit, quam scriptio. et 169. b. Lippitudo, quae impedit scriptionem meam. de Orat. 109. a. Illud autem est huius institutae scriptionis ac temporis, neminem, etc. de Clar. 188. a. Genus hoc scriptionis nodum est satis latinis literis illustrati. Tus. 251. b. A Bruto impulsus sum ad philosophicas scriptiones. Ep. 132. a. Oratiunculam pro Deiotaro tibi misi, quam uelim sic legas, ut causam tenuem et inopem nec scriptione magno pere dignam. de In. 45. b. Controuerse, qua in scriptionis genere nata. et 55. b. Ex scriptione, quae in literis est.

Scriptio, as, scribo. de Orat. 117. a. Sed ne te quidem Antoni multum scriptuisse arbitror. Att. 110. de Cl. 189.

Scriptor, aris. de Or. 97. b. Omnes bonorum artium scriptores et doctores legendi et peruolandi. et Orat. 199. b. Vetusissimus ille scriptor et politissimus Lysias. pro Arch. 190. a. Multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuit. de Orat. 92. b. Neminem

scriptorem artis ne mediocriter quidem doctum fuisse. de Cl. 167. b. Scriptor subtilis atq; elegans. de Fin. 49. a. Licinius Attillum ferreum scriptorem appellabat. pro Dom. 222. b. At qui tulit legum scriptor peritus, uelutis iubeatis, ut, etc. et ib. hoc tu scriptore. Hoc consiliario, etc. et 239. a. Si tuus ille scriptor uacuo animo tibi ista non scita, sed portenta conscriberet. Ep. 19. a. Domestici rerum tuarum habes et scriptores et nuncios. At. 190. b. Profertur illam consecrabo omni genere monumentorum, ab omnium ingenijs scriptorum, et Graecorum, et Latinorum.

Scriptum, pti, scriptura, monumentum, literarum monumentum, monumenta annalium, monumentorum memoria. Ep. 67. a. Ardeo cupiditate incredibili, nomen ut nostrum scriptis illustretur et celebretur tuis. Off. 33. a. Deinde ipsis scriptis actiones nostras mandaremus. de D. 84. a. Artis alicuius scripta ac monumenta uoluntare. Tus. 225. b. Maxime uero omnium flagrasse amore R. begynum scribere, cum apparet ex scriptis. Ep. 16. a. Quod rogas ut mea tibi scripta mittam, quae post discessum tuum scripsim, etc. de Or. 126. a. Id quod a Platone in scriptis relictum esse dicunt. Epist. 48. b. Scriptorum subtilitas atq; elegantia. et 68. a. In legendo scripto. de Cl. 193. a. et Or. 216. b. Quae comentatus sis, ea sine scripto uerbis eisdem reddere. pro Pl. 275. a. Oratio quae propter eius magnitudinem dicta de serpio est. Ep. 151. b. S. C. ita perscriptum, ut a me de scripto dicta sententia est. contra Rul. 75. b. De scripto legis recitare aliquid. At. 56. b. et de Cl. 168. b. et I. A. 225. a. De scripto dicere. (Memoriter recitare. de Clar. 177. b. Crassus multa contra scriptum pro bono et aequo dixit.

Scriptura, ae, scriptum, scriptio, literae. Epist. 85. a. Cum mendam scripturae litera tollatur. et 148. a. Plura illi mandata uerbo quam scriptura dedi, de Orat. 97. a. Si subitam orationem commentatio uincit, hanc ipsam profecto assidua et diligens scriptura superabit. Ep. 256. a. Cum ea, quae scriptura persecutus es, sine summo amore cogitare non poteris. Ep. 85. a. Genus hoc scripturae non modò liberum, sed incitatum atq; latum esse debet. de In. 8. a. Sequi sententiam legis. (Sequi scripturam. et ib. Ex scriptura aliquid ad suam causam conuertere.

Scriptura, item ratio non mancipium, id est, eorum, qui portoria, aut pasca publica, aut decumas redimebant: unde magistri scripturae et portus dicuntur, qui publicanorum nomine portoria, et uectigalia describebant, et coligebant. At. 76. a. Tu autem saepe dare literis tabellarijs publicanorum per magistrum scripturae, et portus, et nostrarum dicebam. I. V. 143. a. In scriptura Siciliae pro magistro est quidam L. Carpinatius. At. 176. b. P. Terentius meus necessarius magnas operas in portu, et scriptura Asiae pro magistro dedit. Scriptura tamē pro eo uectigali etiam accipitur solo, quod est publicis pascuis, aut pecoribus percipitur. I. V. act. 3. et pro Pom. Nam cum hostium copia non longè absint, etiamsi irruptio nulla facta sit, tamen pecora relinquuntur, agricultura deseritur, mercatorum nauigatio conuiescit. Ita neq; ex portu, neq; ex decumis, neq; ex scriptura uectigal conseruari potest. hic uides aliud esse portu, aliud decumas, aliud item scriptura.

Scrupulosus, a, um, ambitiosus, religiosus. Tus. 216. a. E quibus tanquam a scrupulosis cotibus enaui, aut oratio. Scrupulus, li, exiguus lapis est, qui in calceo latens inter diem, pedem ledit. inde ponitur pro re quae nobis sollicitudinem ac dubitationem affert. Est igitur scrupulus hic, suspicio, sollicitudo, dubitatio. pro S. R. 19. b. Hic mihi ex animo scrupulum euellit, qui me dies noctesq; stimulat ac

pungit. Et pro Cl. 33. b. Hic tunc iniectus est hominibus scrupulus ac dubitatio. de Fin. 1. 4. a. Scrupulum inquam abeunt. de Ar. 2. 4. 5. b. Sin scrupulus tenuissimus refidere aliquis uidebitur, non modo, etc. Att. 16. b. Ac domesticarum quidem sollicitudinum aculeos omnes et scrupulos oc...

Scrupi, orum. lapides quidam erant, quibus pro testis in quodam ludo utebantur. de Or. 1. 03. b. Pila bene et duodecim scrupulis ludere.

Scrutor, aris. inquiri, exautio. Part. 130. b. Imò uerò scrutabimur et queremus. I. V. 1. 4. 5. b. Scrutatus sum quae potius, et quae sui omnia. de N. 67. b. Qui interiores scrutantur et reconditas literas. Q. Fr. 2. 91. b. Scrutari omnes fordes, excutere munus quaeque comitum. et pro S. R. 34. b. Non executio te, non scrutator, si quid ferri habuisti. de Or. 2. 22. a. Scrutari locos ex quibus argumenta eruntur. pro Dom. 22. 2. a. Venio ad augures, quorum libros si qui sunt reconditi, non scrutor. In Val. 31. a. Cum omnium domos furacissime scrutare. et de D. 11. 4. a. Scrutari plagas coeli. Ep. 1. 63. a. Qui locis omnibus dispositi scrutantur tabelarios. pro S. R. 32. a. Definamus ea scrutari quae sunt in animis, quae ueritas ubi maleficium est. In P. 93. L. Crassus hinc culis prope scrutatus est alpes, ut, etc.

Sculptus, ta. incisus. Ac. 25. b. Saxo sculptus aut ebore dolatus, aliter, sculptus.

Scurra, re. sumio. I. V. 180. b. Quia scurris semper potius gladiator, quam scurra appellatus sit. pro Q. B. 2. b. 30 Facetus scurra, pro Q. B. 10. a. Scurram multo facilius diuitem, quam patrem familias fieri posse. de N. 20. a. Epicurus Socratem scurram Atticum fuisse dicebat. de Or. 131. b. Raritas dictionum distinguit oratorem a scurra. ad Heren. 27. a. Scurra exhausto pudore, quae se putaret nihil habere, quod de existimatione perderet.

Scurrilis, lis. obscenus, qualis scurrarum esse solet. de Or. 131. a. Vitandum est oratori utrumque, ne aut scurrilis iocus sit, aut mimicus.

Scutatus, a, um. I. A. 180. a. Scutati milites: id est, qui scuta gerunt, ut hastati, qui hastis utuntur.

Scutella, le. Tusc. 200. b. Demus scutellam dulciculum potioniis.

Scutulum, li. de N. 17. b. Sospita cum hasta et scutulo.

Scutum, ti. chypeus. Tusc. 186. b. Ignauus miles abiecto scuto fugit quantum potest. de Or. 139. a. Abiecto uel reiecto scuto fugere. et Ep. 162. b. Reicere scutum. pro Cec. 296. b. Qui scutis telisque parati ornatiq; sunt. Att. 56. a. Homines cum scutis et gladijs eductis. de Or. 133. b. Mariannum scutum Cymbrium. I. A. 197. b. Ne familiares si scuta ipsi ferrent, laborarent. de D. 110. b. Quasi uero quicquam inter sit mures scuta, an cribra corroferint.

Scilla, le. alterum Siculi freti nauigantibus periculum. Est autem saxum siue scopulus, qui fluctu appulsu et pingua, latrare uidentur. Hinc fabula de Scylla in canes marinos conuersa, quae appulos laceret nautas, de Charybdi, uide suo loco. I. V. 265. a. Non Charybdin tam infestam, neq; Scyllam nautis fuisse arbitror. et ibi. Quod multo se pluribus et maioribus canibus succinxerit. de Ar. 258. a. Quis unquam poeta fingendo exprimere potuit tam eminentibus canibus Scylla, tamq; ieiunis, quam quibus istum uidetis Gelij, Clodij rostra ipsa mandentem?

Syllaeum fretum. pro Sest. *

Scyphus, phi. poculum. I. V. 206. b. Iubet me scyphos sigillatos ad praetorem afferre. et 212. b. Epist. 105. b. Illud seras hauri inter scyphos.

Scyros insula. Att. 74. a.

Scytale, les. At. 164. a. Habes scytalorum λαγονιστην. pro uerb. de Scytale: id est, epistola Laconica. uide Gell. lib. 17. Scythes, the Tusc. 246. a. Anacharsis Scythes. et I. V. 266.

Scythia, thia. regio barbara. I. P. 83. a. Quis hoc fecit? nulla in Scythia tyrannus. et de N. 43.

Scythicus, a, um. Tusc. 246. a. Scythicum tegmen.

Secedo, dis. recedo, semigro. I. C. 103. b. Quare, recedant improbi, secernant se à bonis.

Secerno, is. se paro, distinguo, disjingo. I. C. 103. b. Quare recedant improbi, secernant se à bonis. et ibi. Muro deniq; secernantur à bonis. et 121. a. Hos ego excipio, et secerno libenter. Ep. 68. a. Ut à continentibus scriptis secernas hanc quasi fabulam rerum nostrarum. pro Syl. 167. b. Abs te quare, cur me à ceteris principibus ciuitatis in hoc officio atq; in defensionis iure secernas. de N. 50. a. Bellae sensu secernunt, pestifera à salutaribus. et 53. b. Ab eo cibo cum est secreta bilis, etc. de Or. 140. a. Illud tertium genus à preceptis nostris secreuerat. I. A. 297. a. Nec enim secerni à fratre poterit. de Am. 113. b. Secerni blandus amicus à uero et interno sci potest adhibita diligentia. Or. 201. Secernere unum ab alio. et I. C. 192. a. Secerne te à bonis. Off. 19. b. Hoc secerni ab illo non potest. Tusc. 164. a. Secernere animi à corpore. Top. 223. a. Secernenda distinguere.

Secessio, onis. abscessio, discessus. pro Mur. 135. b. Etenim seductiones testium, secessiones scripturarum animaduerti. pro Lig. 140. a. Secessionem tu illum existimasti Caesar, non bellum.

Secius, minus. ad Her. 4. b. Impedimento est, quo secius lex feratur.

Seculus, us. secretus. I. V. 240. a. Supplicium à libero spiritu et communi luce seclusum. de Dr. 121. b. Illic eum rapiam ubi non seclusa aliqua aquila teneatur, sed uide uersum sum et erumpat. Tusc. 163. b. His decimum quoddam iter est, seclusum à concilio deorum.

Seculum, cli. seculum. de Cl. 268. a. Ut Atheniensium secula numerantur. et 171. a. Multis seclis ante suam aetatem.

Seco, as. exco, refeco, scapellum adhibeo. de N. 65. a. b. Omne corpus secari ac diuidi potest. Tusc. 242. b. Si ueratur, torqueatur, secetur. I. A. 217. a. In corpore si quid eius modi est, quod reliquo corpori noceat, uiri et secari patitur. et Tusc. 186. b. C. Marius rusticanus uir cum secaretur, uetuit se alligari, neq; quisquam ante Marium solutus dicitur esse seclusus. et Off. 17. b. Ut ad uendum et secandum medici ueniunt. de Vn. 199. a. Atq; ita permixtum illud, ex quo haec secuit, iam omne consumperat. Q. de Pet. 206. a. Qui uiuo stanti collum gladio secuerit. In Ar. Quae uolat et serpens geminis sciat aera pennis. de Or. 119. a. Atque isti quidem causas in plura genera secuerunt.

Secretio, onis. disiumctio. Tusc. 263. a. Est enim interitus quasi discessus et secretio et diremptus earum partium, quae, etc.

Secretò, clam, remotis arbitris. Ep. 107. a. Secretò hoc audisti, tecum habeto, ne Appelle quidem liberto tuo dixeris. et 112. a. Neq; haec incerta tamen uulgò iactantur, sed inter paucos quos tu nosti, plane secretò narrantur. I. V. 223. b. Ex his quaeritur secretò quid esset actum. Att. 106. b. Ab hora octaua ad uesperum secretò collocti sumus.

Secretum, a, um. separatum, seorsum, seclusum. de N. 371.

4613 Habent suam sphaeram stellas inerrantes ab aethera conuentione secretam et liberam. de N. 53. b. Succus secretus à reliquo cibo. de Or. 148. b. Illud etiam si est uerissimum, tacitum tamen tanquam mysterium teneant. At. 67. a. Epistole tuae tantum habent mysterium, ut, etc. et pro Mur. 12. 8. b. Enunciare mysteria. I. V. 161. a. Quin eo est occisus, quod habere clausa non potuerit sua consilia de Verre. At. 62. b. Haec tu tecum habeto.

Secula, et familia, schola, disciplina, certa quaedam disciplinae formula, pars uel partes, factio, haeresis, studium, ratio uita, ratio philosophandi. I. V. 273. a. Horum nos hominum secula atq; institutione prosequimur. de Cl. 175. a. Brutus ex ueteri Academia philosophorū sectam secutus est. At. 274. b. Hostes omnes iudicari, qui M. Antonij secta secuti sunt. pro Rab. 93. a. Quam tantè auctoritatè, quam uocem, cuius sectam sequi uelles. pro Fl. 166. a. Quotus enim quisq; est, qui hanc in rebus sectam sequatur. et pro Sest. 23. a. Qui eorum sectam sequuntur, pro Cel. 46. a. Qui hanc sectam rationemq; uita secuti sumus. Ep. 103. b. Qui Caesaris sectam atq; imperij secutus es. de N. 37. a. Omnis natura artificiosa est, quod habet quasi uiam quandam et sectam quam sequatur. de Or. 88. b. Philosophorum secta, familia, disciplina. et Ep. 253. a. b. Haeresis, secta, disciplina. Ep. 202. b. Totam hominis rationem quam sequitur in philosophia, derideamus licet. pro Mur. 142. a. Fuit eodeni ex studio uir eruditus apud patres nostros Q. Tubero.

Secutor, oris. confector, amator, emulus. pro Mur. 140. b. Quid opus est, inquit, sectatoribus? quæris, etc. et 141. a. Lex Fabia quæ est de numero sectatorum. pro R. P. 126. a. Num Gabini comes est uel sectator?

Secutio, onis. confectio. I. A. 172. b. Nemo fuit qui ad illud scelus sectionis auderet accedere praeter Antonium. I. A. 174. a. Appellatus est de pecunia quam pro sectione debebas. de Vn. 58. a. Si dici possit ex hostibus equus esse captus, cuius praede sectio non uenerit.

Secutor, aris. affector, comitor. I. V. 143. a. Is praetorem circum omnia fora sectabatur. et 234. b. Qui illic eiusmodi est, ut eum pueri sectentur. pro S. R. 31. a. Quisq; serui ubi sunt? Chrysothonum iudices sectantur. pro Mur. 140. b. At sectantur multi, doce mercede. et 141. a. Sectari a liquem totos dies. Q. de Pet. 210. b. Qui si sectari non poterunt, necessarios in suos hoc munere constituunt.

Secutor, oris. qui proscriptorum bona emit, uel qui quosque iure quaq; iniuria nomina de aliquo crimine deserit, ut partem multae, uel bonorum auferat. pro S. R. 31. b. Scimus per ista tempora eosdem ferre sectores fuisse collorum et bonorum. pro S. R. 35. b. et I. A. 168. a. Secutor, hoc est, qui bonorum Sex. Roscij emptor atq; possessor est. I. A. 172. b. et 252. b. et Ep. 254. b. Antonius sector Pompeij.

Seculum, li. seculum, multorum annorum spatium, etas. de Pat. 145. b. An hoc falsum potuisset esse, si esset sexcentis seculis ante dictum? de Or. 110. b. Seculis multis ante gymnasia inuenta sunt, quam in his philosophi garrire coeperunt. I. V. 216. b. Aliquot seculis post Scipio Carthaginem cepit. et 228. b. Parietes, quorum ornatus tot secula manserat. et Ac. 5. a. Nihil ne tot seculis explicatum putamus? I. A. 170. b. Huius rei ne posteritas quidem omnium seculorum immemor erit. et 191. b. Nihil ex omnium seculorum memoria tale cognoui. de Vn. 195. a. Cum aliquot secula in Italia uiguisset. I. C. 106. b. Propagare multa secula reipublica. de Sen. 81. b. Severe arbores, quæ alteri seculo profunt. de N. 36. b. Sempiternis seculorum aetibus non mutari. de D. 88. a. Nec seculorum reliquorum iudicij per

timefcere. Par. 125. b. Ego etiam ipse fortasse in huius seculi errore uersor. et I. A. 223. b. Huius seculi insolentia.

Secum. At. 132. b. Quis est, tanta praesertim de re, quin uariè secum ipse disputet. de In. 78. a. Ipsum secum admirari aliquid. At. 71. a. Qui etiam à me petierat, ut secum, et apud se esset quotidie.

Secundarius, a, um. secundus, proximus. de In. 64. b. In hoc loco caput illud erit, si, etc. secundarium, si, etc. de Cl. 187. a. Q. Arrius, qui fuit M. Crassi quasi secundarius.

Secundo. aduer. iterum. * Semel hominem allocutus fueram, an secundo mihi redeundum esset, ignorabam.

Secundū, post, ex, pro, conuenienter, etc. Ep. 127. b. 128. a. uera et uoluptas ueritas. I. V. 71. b. Tres hi homines ex Cal. Iamarijs non iudicabunt. et ibi. Ita secundum Cal. Iam. magnas accusatoris minas ad nostrum arbitrium eludemus. I. V. 72. b. Tua ratio est, ut secundum binos ludos mihi respondere incipias, mea ut ante primos ludos comperendinem. de Or. 108. b. Sed opinor secundum hunc diem, nam satis multa hodie dicta sunt. Q. in. Fr. 32. a. Ille mihi secundum te et liberos nostros ita est, ut sit penè par. Att. 44. a. Spem ostendis secundum comitia. Off. 35. a. Proximè me, et secundum deos homines hominibus maxime utiles esse possit. I. V. at. 31. a. Secundū ea, quæ uero, seruatis ne, etc. Ep. 56. a. Duo uulnera accepit, unum in stomacho, alterū in capite secundum aurem. de Or. 164. b. In actione secundum uocem uultus ualeat. et Or. 202. a. Vultus secundū uocem plurimum potest. ad Br. 90. b. Lepidus secundum fratrem affines habet quos odit proximos. At. 190. a. Secundum te nihil est mihi amicitiae solitudine. ad Her. 18. a. Si secundum principium confirmatione ut amur. de D. 134. b. Quæ ei secundum quietem uisa sunt, cur secundum quietē uidere uideamur.

Secundum. pro. I. V. 269. b. Secundum arbitrium tuū testes dabo. At. 54. b. Quisq; eorum multa secundum causam nostram iudicauit. At. 54. b. Praetor secundum me decreuit. At. 264. b. Ut ea quæ Coß. decreuerunt secundum Caesaris decreta, comprobent. pro Fl. 157. a. Qui sententiā secundum Plotium se dicturum ostendit. pro Q. R. 45. b. Secundum tabulas alicuius litem dare, et secundum alium quem iudicare. et 47. a. Secundum nos iudicari uolumus. de Ar. 251. a. Qui domum secundum fratrem suum indicatam esse dicebat. ad Her. 8. a. A testibus dicens secundum auctoritatē et uitam testium. At. 68. a. Sunt aliquot satisfactiones secundum mancipium. I. V. 122. a. Quod iudicium secundum Heraclium de compromissis factum erat. et 117. a. Iudicare de absente secundum praesentē. I. V. 99. b. Ita secundum eum possessio daretur. et Top. 224. b. Dare possessionem secundum tabulas. At. 263. b. Coß. de consilij sententia decreuerunt secundum Buthrotios.

Secundum. conuenienter, congruenter, ex, uera. de Fin. 130. b. Secundum naturam uiuere, et ex natura, uel ex uirtute uiuere. et 55. a. Necessè est quid aut secundum naturam aut contra sit, à natura ipsa iudicari. I. Aestimo. de L. 182. b. Haec habemus in duodecim tabulis sanè secundum naturam, quæ norma legis est. de Sen. 91. b. Quid autem tam secundum naturam est, quam senibus emori. Item. Omnia quæ secundum naturam sunt, sunt habenda in bonis. Q. Fr. 324. b. Testimonium secundum fidem et religionem grauisimè dicere. Off. 56. b. Contra naturam uiuere, secundum naturam uiuere. I. V. uio.

Secundum. ad, prope, uel propter. At. 130. a. Si Caesar secundum mare ad me ire coepisset. et 257. b. Legiones Macedoniae quæ iter secundum mare superum faciunt.

Secundus, a, um, alter. I. Primus. Or. 201. b. Quoniam id secundum erat de tribus. Ep. 136. b. Quando tu secundum Oenoniam Accij nimum introduxisti. Ep. de Vi. 200. b. Ad secundum supra terram ambitum. Off. 8. b. Secundo eum obligare militie sacramento, quoniam priore amisso iure pugnare cum hostibus non poterat. de Finib. 101. a. Quorum ordo proximè accedit ut secundus sit ad regium principatum.

Secundus, prosper, ad uoluntatem nostram fluens. Aduersus, pro Pom. 8. b. Noster exercitus preliis usus erat secundus, contra Rul. 86. b. Nemo unquam tam secunda conatione legem Agraria suavit. Tus. 175. b. Ut uel sit tota uelut utiuperare, secundo id populo facere possit. At. 18. a. Secunda cocionis uoluntate. de N. 76. b. pro Pl. 279. a. Nauis secundus uentis cursum tenens sui. Ep. 243. b. Habere uentos secundos. de D. 86. a. Auspicia, quae alicui secunda eueniunt. At. 22. b. Caesar cuius nunc uenti ualde sunt secundus. de N. 78. a. Hominiu prosperitatis secundaq; res. Off. 18. b. Homines secundis rebus effrenatos, sibiq; prauidetes tanquam in gyru rationis et doctrina duci oportet. pro Syl. 279. b. Et secundas fortunas amittere, et in aduersis sine ullo remedio permanere. pro Syl. 18. a. Per quos res eius secundae quondam erant ornatae, nunc aduersae subleuantur. Q. Fr. 321. a. Ego nullas de uisibus epovriades in Caesaris rebus habere possum. At. 162. b. Omnia secundissima nobis, ad uerissima illis occidisse uidentur. pro R. P. 129. a. Secunda de res alicuius. Afflictae fortunae alicuius. Q. Fr. 306. b. Clodium accusauit multos et secundis admurmurationibus euncti senatus. Off. 18. b. Nam ut aduersas res sic secundas immoderate ferre leuitatis est.

Securis, ris, instrumentum quo arbores deijcimus et ligna scindimus. Q. Fr. 13. a. Tenedia libertas, securi tenedia praecisa est. prouerb. I. V. 240. a. Quamobrem fasces praetoribus praefertur, cur securus dat. Q. Fr. 292. a. Praetores cum fascibus et securibus lictores habuisse. I. V. 91. b. Instat ut securi feriantur. I. P. 97. b. Cum miser ille securibus hospitis sui ceruices subijcere gestiret. et ibid. Tu Rabocetum securi percussisti. pro Mur. 135. b. Quam te securim putas iniecisse petitioni tuae? et pro Pl. 274. a. Infigere securim reipublicae.

Securitas, tis, requies curarum, ipsum esse sine curis. Tus. 236. b. Qui autem illam maximè optatam et expeditam securitatem (securitatem autem nunc appello uacuitatem aegritudinis, in qua uita beata posita est) habere quis potest? de Finib. 229. b. Democriti securitas, quae est animi tanquam tranquillitas. Off. 14. b. Ut tranquillitas animi ad sit et securitas. de N. 12. a. Nos beatam uitam in animi securitate ponimus. de Am. 104. b. Caput esse ad beatè uiuendum securitatè, qua frui non possit animus, si tanquam parturiat unus pro pluribus. Ep. 247. b. Vale, et instituto itinere securitatem diligentiamq; socijs et reipublicae presta. At. 65. a. Miram securitatem uidebis, cuius plurimae me hercule partes sunt in tuo reditu.

Securus, a, um, sine cura. pro Flac. 150. b. Ep. 159. b. Si Africanae legiones uenerint, securos uos ab hac parte redadam. Flac. 156. a. Securus Hermipus Tenuum proficiscitur. Att. 203. b. De lingua latina securi es animi dices, qui talia conscribis.

Secus, contra, aliter. I. P. 94. a. Rectè an secus nihil ad nos. et de Fin. 99. b. Nobis aliter uidetur, rectè secusne postea. Ep. 30. b. Etsi ipsissimum nonnullis uidetur secus. de Orat. 153. b. Sed paulo secus a me atq; ab illo partita sunt. de Or. 110. b. Itaq; illud quod dixi, et c. non dixi secus ac sentiebam.

de Cl. 292. a. Nemo dicit secus. et Par. 231. a. Loge secus. Ep. 54. a. Quod non multo secus fieret. pro Mur. 126. a. Tecum agam serui non secus ac si meus esses frater. et pro Plan. 259. b. Cuius salutem non secus ac mea tueri debeo. de N. 67. b. Quem tractat non secus ac si esset imperator. Ep. 33. b. Non secus ac si te uidissem. pro Q. 5. b. Cum in altera re cause nihil esset quin secus iudicaret ipse de se, quod iudicium est grauissimum. Epist. 35. a. De tuo in me animo iniquis secus existimandi, uideris non nihil loci dedisse.

Secutores, pro gladiatoribus. Att. 111. b. Sed at, ac, quidem, certe, autè, uerum, haud scio an, uerò. At. 16. b. Non odio adductus, alicuius, sed spe non corrigenda sed sananda ciuitatis. Ac. 17. a. Sed non de me, ut dixi, sed de sapiente queritur. de Or. 136. b. Sed ego non de praesanti quadam et eximia, sed propè de uulgari et communi prudentia disputo. de Ar. 258. a. Sed tamen facile tacentibus ceteris reiticiuissimè, sed haec oratio omnis fuit non autoritatis meae, sed publicae religionis. Ep. 13. b. Sed uelle non solum, sed etiam, et c. pro Rab. 92. b. Non modò huius non sunt, et c. sed ne Romuli quidem, et c. sed Tarquinij, et c. I. A. 200. b. Expectabantur Cal. Ian. fortasse non rectè: uerum praeterita omittamus. de Or. 94. a. Sed sine est ars sine ue non, non est quidem ea negligenda, utrius intelligendum, et c. de Or. 64. b. Sed sunt quidam, et c. sunt autem quidam, et c. de N. 13. a. Erat autem difficile. Att. 226. b. Rem non scit deteriorem, haud scio an fructuosiore.

Sedatè, tranquille, leniter. Or. 205. a. Sedatè placidè loqui. et Tus. 183. b. Placide et sedatè ferre dolorem.

Seditio, onis, tranquillitas, placatio. Perturbatio. Off. 19. a. Temperantia et modestia omnibus, sedatio perturbationum animi. Tus. 227. a. Seditio aegritudinis. Tus. 204. b. Quotidianae necesse seditioem merendi afferunt. Tus. 236. b. Perturbationes animi. Sedationes animi.

Sedatus, a, um, tranquillus. Att. 121. a. Haec scripsi sedatiore animo quam proximè scripsera. de In. 81. b. Sedatis fluctibus et tempestate commutata. pro Cl. 39. a. Falcula paulo sedatiore tempore est accusatus. Or. 200. b. Alter si ne ullis salebris quasi sedatus amnis fuit. et 214. a. Isocrates in transferendis faciendisq; numeris sedatiore. ad Her. 40. a. Sedata et depressa uox.

Sedecula, lae, sedes. Att. 60. b. In sedecula sedere, aliter, sedicula.

Sed enim, etenim. pro Ar. 186. b. Sed enim hoc non solum ingenij, sed etiam naturae atq; uirtutis. et pro Cel. 50. b. Sedeo, es, astideo. At. 60. b. Maloq; in illa tua sedecula sedere, quam in istorum sella curuli. et de 101. b. Cum uirago stare, et Cecilia in sella sederet. I. A. 169. a. Sediti in quatuordecim ordinibus. de Or. 155. a. In folio sedens domi. et de Fin. 79. a. Sedere in folio ornati regali. At. 201. b. Quid enim sedere totos dies in ulla ista? de Sen. 90. b. Cōsurrexere omnes, et senem illum sessum recepere. pro Mil. 111. b. Cum Milo ueheretur in rheda penulatus, unda federet uxor. Ep. 257. a. Si uenti essent, nos hic Coreyre non sederemus. pro R. P. 124. a. Modò uos in A. Gabinium iudices sedistis. et pro Cl. 39. a. Sediti ne iudex in C. Fabricium? et ib. Cum post paucos dies ex subortitione sedisset. Att. 11. Qui moesti inter sui dissimiles sedebant.

Sedes, dis, sella, solum, sessio, hemicyclus, subsellium, domicilium. de Or. 87. a. Tum Crassium puluinos poposuisse, et omnes in ijs sedibus, quae sub platano erant, cū sedisse dicat. I. C. 118. a. Haec sedes honoris, sella curulis. de Or. 144. b. Neq; uerba sedem habere possunt, si rem subtraxeris. de Or. 141. b. Omnibus rebus quae sub affectum ueniunt, sem-

des opus est. de Fin. 72. b. Vt sola ponatur in summi boni sede quam quærimus. de Pro. 76. a. Nam si ille aditus Gallis patuisset, nunquam haec urbs summo imperio domicilium ac sedem prebuisset. pro Mar. 135. a. Qui sedem stabilem ac domicilium certum non habet. Par. 118. a. Voluptas mentem ex sua sede et statu dimouet. contra Rul. 85. b. Colonia Capuae in domicilio superbie, atq; in sedibus luxuriae collocati. pro Mur. 144. b. Omni in sede ac loco ferrum flammamq; metuamus. pro Cl. 54. a. Sceleratorum sedes atq; regio. et Ac. 40. b. Sedes regnicum et locorum. pro Syl. 173. b. Vrbis haec sedes omnium nostrum, domicilium imperij. pro Ar. 187. a. Is sedem omnium rerum et fortunarum suarum Romae collocauit. Antequam. 196. b. Dij, qui sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. Ep. 204. a. Eorum domicilia, sedes, rem, fortunae, tuae fidei commendo. Solum uertere, hoc est, sedem ac locum mutare. I. Solum. pro Cl. 57. b. Aliquam sibi domum sedemq; deligeret. et contra Rul. 57. a. Sedes hospitium. I. V. 110. a. Sedes ac domicilium collocare. contra Rul. 64. a. Haec sedes urbis atq; imperij. de N. 21. b. Haec enim membra sunt sedes ac domicilium uitae. I. P. 90. b. Nihil ipsi Roma propè conuulsa sedibus suis obuiam procedere uisa est.

Seditio, onis, discordia, dissensio populi, uis, turba, impetus populi uel militum, motus populi. At. 273. b. Seditio, quae facta est in legione quarta de Antonijs. et de D. 91. a. Magna seditio in castris eius inter Pecos et Siculos milites facta. pro Cl. 38. b. Incurso seditioe, uis multitudinis, impetus tribunitius. pro Mur. 144. a. Concitare seditioem et discordiam. Ep. 164. b. Singule cohortes quandam seditioe fecerunt. et 166. b. Seditioe facta. At. 75. b. Seditio militum sedata ab Appio. de Or. 119. b. Seditioes ornare et demonstrare multos sepe impetus populi non iniustos esse. et 120. a. Multas seditioes esse factas et costatas. de Cl. 169. b. Plebis concitatione et seditioe nunciata. Att. 154. b. Solon capite sanxit, si quis in seditioe non alterutrius partis esset. de Or. 126. b. Omnia seditioem genera collegi. et ib. Nobiliti dissensio et motus populi. et 127. a. Si quis pop. motus factus est. At. 23. a. Seditioe comota.

Seditiose, pro Cl. 18. a. Concionis seditiose concitatae. et 97. a. Populariter. et pro Mil. 102. b. Seditiose interrogari.

Seditiosus, turbulentus, popularis. de Or. 113. a. Seditiosus seditiosus ciuis et turbulentus. et 121. a. Quod seditiosus de turbulentis et malis ciuibus. I. A. 157. b. Adhortari adolefcentes ut turbulentis, ut seditiosis, ut perniciosi ciues esse uelint. de In. 42. a. et In Vat. 20. b. Seditiosa et tumultuosa uita.

Sedo, as, sedationem assero, reslinguo, mitigo, mollio, comprimo, contrabo. Incito. I. C. 110. b. Ut bellum inter finium sine illo tumultu aut motu sedetur. et Att. 206. b. Sermunculum omnem aut reslinteris, aut sedaris. de D. 93. b. Illa etiam parte animi in qua irarum existit ardor, sedata atq; reslinter. de L. 183. b. At aliquando incenditur, et quidem saepe sedatur. I. A. 169. a. Cum tanta mala storerentissima familia sedauit, uel potius sustuli. I. C. 112. a. Tum interuentu Pontini pugna quae erat commissa sedatur. At. 75. b. Seditio militum ab Appio sedata. de Leg. 167. a. Haec controuersia tota sedari potest. Antequam. 194. b. Vos quoque tribunitiam sedate temeritatem. et I. A. 153. a. Sedare discordias. Off. 21. a. Appetitus omnes contrahentis sedandisq; sunt. de Orat. 102. a. Quaecumq; in animis hominum motum res et causa postulet, dicendo uel excitare uel sedare. de Or. 86. b. In eorum qui audiunt mentibus aut sedandis, aut excitandis.

Sed quidquid tum? I. A. 164. b. Sed quid ego fauisse me tibi fateor.

Seduco, cis, abduco. At. 53. a. Cum haec differuissem, seduco me Scaptius, ait se nihil contradicere. et de Or. 105. Sepe audiui accessisse ad Crassum consulendi causa quendam rusticum, qui cum Crassum seduxisset, ad eumq; retulisset, responsum ab eo uerum magis, quam ad suam rem accommodatum abtulit. I. A. 251. a. Nisi quod te Id. Martijs debita tibi peste seduxit. Epist. 15. b. Cum inimicum meum modo seuerè seducerent, modo familiariter amplexarentur.

Seductio, onis, pro Mar. 125. b. Etenim seductiones testium secessionem subscriptorum animaduertebant.

Sedulitas, tis, officium, diligentia. Epist. 121. a. Cornelia operam et sedulitatem laudare possum. et 9. Idq; cum sentiam, sedulitate mihi met ipse satisfacere possum, re quidem ipsa, et c. Epist. 111. b. Nimum arguta sedulitas. pro Cecin. 287. b. Non necessitudine aliqua, sed fido officio simulataq; sedulitate coniunctus. pro Arch. 190. b. Qui sedulitatem mali poetae duxit aliquo tamen premio dignam. contra Rul. 68. b. Finem feci offerendi mei, ne forte mea sedulitas aut inuidiosa aut impudens uideretur.

Sedulò, diligenter. At. 44. a. Tu quidem sedulo argumentaris quid sit sperandum, et c. et pro Cl. 29. b. Hoc quamquam sedulo factebant, tamen, et c. et de Fin. 93. a. de Fin. 66. a. Faciam omnia sedulo, quae te sciam uelle. et 24. a. Sed tamen sedulo fit et in primis a Pathisco.

Sedulus, a, um, officiosus, diligens. de Clar. 180. b. Eloquentes uidebare non sedulos uelle conquirere.

Segetes, tis, fruges nondum demesse. Orat. 201. b. Segetes foecunde herbas effundunt inimicissimas frugibus. et Tus. 162. a. Segetes largiuntur fruges. et de Finib. 146. a. Segetes spicis uberibus et crebris. de Sen. 88. b. Segetibus et pratis, et uineis, et arbutibus res rusticae letae sunt. I. V. 151. b. Neque in segetibus, neque in aris, neque in horreis. Orat. 204. b. Letae esse segetes, luxuriosa frumenta. et de Or. 157. a. Letae segetes. Tus. 177. b. Et si in segetem sunt deteriorem date fruges, ille tamen suapte natura euenit. pro Mil. 108. a. b. Quid enim odisset Clodium Milo, segetem ac materiam suae gloriae.

Segetis, tis, oppidum peruenit in Sicilia. I. V. 216. b. Segetis, tis, I. V. 240. Segetes, tis, I. V. 166.

Segnis, gne, iners. Att. 126. a. Ego si cui adhuc uideor segnior, dum ne tibi uidear, non laboro. pro Font. 277. a. Ne segniores posthac ad imperandum ceteri sint. de Fin. 56. a. et pro Dom. 224. b. Nec me segniores ad respondendum reddidisti.

Segnicia, cie, inertia. de Cl. 191. a. Vir sine arrogantia grauis et sine segnicia uerecundus. et de Fin. 50. a. Inertissima segnicia.

Segnicies, ei, segnitio. de Or. 100. a. Castigamus etiam segnicem hominum et inertiam.

Segregatus, a, um, seclusus. Tus. 244. a. Beata uita sola relicta, et comitatu pulcherrimo segregata.

Segrego, as, se paro. de N. 56. a. Eloquentia nos ad uita immani et fera segregauit. et de Fin. 96. b. Qui uirtutem a summo bono segregauerunt. de Ar. 249. b. Qui ante uoce praconis a liberis femouebantur, ij tuis ludis liberis a se segregauerunt. Off. 58. a. In figura hominis feritas et immanitas bellus, a communi tanquam humanitate corporis segregada. I. A. 200. a. Exclusi illi a rep. astraxit.

segregavit scelus illius. pro Ar. 186. a. Aliquē à numero ciuium segregandum esse uel non esse. de Or. 159. b. lambum & Trochæum frequētem segregat ab oratione Aristoteles. Seingatus, ta. seiuñtus. de D. 95. a. Partem animi que sensum habeat, non esse ab actione seingatam.

Seiuñtio, onis. transitio, ornamentum uerborum. de Or. 162. a. Et ab eo quod dictum est seiuñctio.

Seiuñctus, a, um. seingatus. I. V. 192. a. Defensio remota ab utilitate reip. seiuñctia à uoluntate legis.

Seiungo, gis. separo, segrego, semoueo. de N. 71. b. Fortunam nemo ab inconstantia & temeritate seiunget. Or. 203. a. Orator seiunctus ab philosophorum eloquentia. I. C. 102. a. Dummodo tua calamitas à reip. periculo seiungatur. I. V. 4. 3. 4. a. Quod me ex firmissimorum ciuium numero seiungendum non putaris. Epist. 10. a. & 146. b. St hoc tempore omni, quo seiuncti fuimus, & unā & Romæ fuissimus. Or. 67. a. Seiungere se ab aliquo. In Vat. 32. a. Seiungam te ab illo, &c.

Selectio, onis. electio, secretio. de Fin. 73. b. Vt eam rerum selectione exspoliarent. de Fin. 94. a. & 92. b. Selectio. C. R. electio. de L. 188. b. Malorum enumeratio uitio rumq; selectio.

Selectus, a, um. electus. de N. 18. a. Selecte breuesq; sententiæ. pro Cl. 42. b. Pretores urbani iurati debent optatum quæque in selectis iudices referre. Or. I. V. 115. a. Selecti è conuentu iudices.

Seleucia, e. urbs in Antiochia. Ep. 123. Cælij. Seleuciana prouincia. Att. 67.

Seligo, gis. deligo, seiungo. Or. 201. a. Nec uerò utetur imprudenter hac copia, sed omnia expendet ac seliget. Or. 206. a. Quæ exempla seligissimè, nisi, &c. de Fin. 95. a. & 97. a. Illud autem ut feriat, quasi seligendum, non expendendum. C. Reijcere.

Sella, e. sedes. I. C. 122. a. Nemo opifex inuentus est, qui non ipsum illum sellæ atq; operis & quæstus quotidiani locum saluū esse uelit. de D. 105. a. Illo die, quo primum in sella aurea sedit. I. C. 118. a. Non deniq; hæc sedes honoris, sella curulis, unquam uacua mortis periculo fuit. I. V. 127. b. & 178. a. Pretor palam de sella ac tribunali pronuntiat, si quis, &c. Or. 100. b. & 101. b. & 177. a. Pretor propterans de sella exiit. I. A. 176. b. Sedebat in rostris Cæsar, in sella aurea coronatus.

Semel, pro Font. 279. b. Galli pecuniam semel atq; iterum ac sepius inuitissimi dare coacti sunt. pro Dd. 228. b. Patria bis à me seruata, semel cum, &c. iterū cum, &c. de In. 64. a. Semel & sepius, &c. At. 69. b. Nullas adhuc literas acceperam, præter quæ mihi binæ semel in Tribunalo reddite sunt. aliter, simul. Att. 228. b. Antonius semel induxit animū, sibi licere quod uellet: id est, omnino. I. A. 198. a. Cùm autem semel gladiū scelere imbuisset, nulla res ei finem eadendi afferret. I. Secundo.

Semen, nis. materia serendi. de Sen. 87. b. Terra cum gremio mollito & subacto semen sparsum excepit, primū id occatum cohibet, deinde tepesactū uapore & complexu suo diffundit & elicit herbescētē ex eo uiriditate: quæ nixa fibris stirpū sensum adolefcit, culmoq; erecta geniculato, uaginis iam quasi pubescens includitur. de D. 107. a. In seminibus inest uis earū rerū, quæ ex his progignuntur. de D. 115. a. Semina malorū, quæ in his medijs inclusa sunt, in contrarias partes se uertere. de Sen. 88. a. Terra, quæ ex fructu tantulo grano, aut ex acino uinaceo, aut ex cæterarum frugum aut stirpū minutissimis feminibus tantos truncos

ramosq; procreat. de D. 128. a. Seminum uis, quæ ad gignendum procreandumq; plurimum ualeat. Or. 122. b. Itā ne cessēt ante coronam extitisse quā herbarū conceptum esse semen pro S. R. 26. a. Attilius ille sua manu spargens semen. I. A. 171. a. Vt in feminibus causa est arborū & stirpium, sic huius luctuosissimi belli semen tu fuisti. ad Her. 25. b. Triptolemus cum omnibus semen largiretur, &c. In Ar. Semina terræ mando. de Nat. 4. 2. a. Semen incidens in concipientem comprehendentemq; naturam. contra Rul. 85. a. Aliquid ingenerari hominibus à stirpe generis ac feminis. & ibid. Virtus, quæ propria est Romani generis atq; feminis. de D. 81. a. Quod Zeno in suis commentarijs quasi semina quædam sparsisset. I. C. 103. b. Stirps ac semē malorum omnium. Off. 38. b. Nec uerò unquam bellorum ciuiliū semen & causa deerit, dum, &c.

Sementis, tis. satio. de Or. 106. b. Nemo ignorat quid sit sementis ac mesis, quid arborum putatio ac uitium. Or. I. V. 175. b. Semente prohibita ac messe amissa. de Or. 133. a. Vt sementem feceris, ita metes. de N. 75. a. Hanc igitur dijs tantam arbitramur malorum sementem esse factam. Att. 140. b. Quod scribis molestē sero, in agro Sabino sementem fieri proscritionis.

Semestrus, stre. sex mensium. At. 161. a. Iam intelliges id regnum uix semestrem esse posse.

Semianimus, a, um. exanimatus, semiuuius. de D. 102. a. Anguis semianimus. Ennij poeta.

Semiustus, a, um. semiuustus. Tusc. 171. b. Hæc reliquias semiasi regis.

Semicirculus, li. de Fin. 138. a. Circulos aliquos, aut semicirculos consecrari.

Semidoctus, a, um. de Or. 124. b. Hæc apud doctos semidoctus ipse percurro.

Semiferus, a, um. de N. 48. a. Corpore semifero magno Capricornus in orbe. & in Arat.

Semigras, as. secudo. pro Cel. 41. a. Cælius permittente patre ab eo semigravit, conduxit in Palatio domum. & pro Cl. 40.

Semithora, re. pro Raf. 91. b. Semiliber, a, um. At. 115. a. Obsecro abijciamus ista, & semiliberi saltem simus.

Seminarium, rij. semen. Off. 11. b. I. C. 109. a. Qui ni pereunt, scitote hoc in rep. seminarium Catilinarium futurum. I. P. 100. b. Ex illo fonte & seminario trium phorum arida filia laurea retulisti. Off. 11. b. Id autem est principium urbis, & quasi seminarium reip. Item. Huc accedunt Veterani, seminarium iudicum tertie decurie.

Seminator, oris. sator. de N. 43. a. Omnium rerum seminator, & sator, & educator, & altor est mundus. & 73. a. Seminatore omnium malorum.

Semino, nis. sero, semen spargo, sementem facio, semina terra mando. de L. 156. a. Nullius agricolæ cultu stirps tam diuturna, quā poetæ uerfu seminari potest. de Or. 133. a. Vt sementem feceris, ita metes.

Semiplacentinus, a, um. I. P. 82. b. Cæsonius Semiplacentinus Caluentius.

Semiplenus, a, um. I. V. 248. b. Decem naues semiplenæ.

Semifomnis, ne. & Semifomius, ni. I. V. 255. a. Cùm is etiam semifomnis stuperet. & Ep. 94. b. Cùm illi spectarent communes mimos semifomni.

Semisus, as. dimidium, uel numi pars. pro Sest. 15. b. Vt remisus semisibus & trientibus, quinta propè uctigallium tolleretur. Ep. 66. a. Simul uerò remisus homo cōtra

me arma tulit. Or. 63. a. Homini semisibus magna copia est. aliter. Omnino semisissimū, uel semisibus. ad Her. 4. b. Lex frumentaria de semisibus & erientibus.

Semitate, trames. I. V. 120. a. Quia uia modò exiuit, eadem semita reuertatur. & contra Rul. 85. b. Roma in montibus posita & cōuallibus, non optimis uis, arguissimis semitis. de Pro. 75. b. Semitam tantum Gallie tenebamus antea. Of. 45. a. Vt Orestis nuper prandia in semitis decime nomine magno honori fuerunt.

Semiuiuus, a, um. Att. 101. a. Parthi repente Bibulum semiuiuum reliquerunt. I. P. 86. a. Abieci hominis, & semiuiui uox.

Semiustulatus, a, um. pro Mil. 108. a. Cadauer P. Clo-dij infelicissimis lignis semiustulatum.

Semiustus, a, um. I. A. 177. b. Ipse facies, quibus semiustus latus illius est.

Semoueo, es. fecerem, remoueo. de Ar. 249. b. Qui ante uoce prætoris à liberis semouebatur, tuis ludis non uoce, sed manu liberos à se segregabant. de Or. 144. b. Neq; res lumē habere possit, si uerba semoueris. Ac. 45. a. & de Fl. 73. a. Strato ab ea disciplina semouendus est. Or. 73. b. A philosophia semouendas putabo. & 129. a. Cæterorum sententijs semotis.

Semper, omni è pōre, totos dies, dies omnes ac noctes, dies atq; noctes, dies noctesq; noctes & dies, in omni uita, dum hominum genus erit, in perpetuum, nunquam non, ab æternitate, omne tempus ætatis, hoc uigebit memoria seculorum omnium. C. Ad quoddam tempus. Tusc. 159. a. Quod semper mouetur, id æternum est. Off. 7. a. Commutatur officium, ut non semper sit idem. de Or. 93. a. Semper ego à genere hoc toto sermōnis refugio. de Cl. 194. a. Ego hoc tempore omni noctes & dies in omnium doctrinarum meditatione uersabar. Postquam 207. a. Qui dies totos de uirtute differunt. de Or. 123. a. Diem noctemq; eandem iudicem tunderē. & 108. a. Noctes & dies urgeat. & At. 108. a. Dies noctesq; ad Br. 90. b. Nunquam cogitationem dimittit cuius sum filius. I. V. 61. a. Qui in omni uita nihil aliud egi.

Sempiternus, a, um. æternus. de Nat. 6. a. Plato dixit mundum fore sempiternum. & 36. b. Nihil immutat sempiternis seculorum ætatibus. I. C. 122. b. Ignis uel sepe perpetuus & sempiternus. & de Som. 128. b. Stellarum cursus sempiterni. de Orator. 124. a. Nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. de Amic. 102. b. Verè amicitia sempiternæ sunt. & Post. 198. a. Sempiternam pœnam sustinere. Epist. 68. b. Sempiterna gloria. Att. 226. b. Illi non heroes, sed dii futuri quidem in gloria sempiterna sunt.

Semuncia, ciæ. I. V. 215. a. Semuncia auri. I. As.

Senariolus, Tus. 241. a. Tenebā enim quosdā senariolos, quos in eius monumento esse in scriptos acceperam.

Senarius, uersus præsertim Iambicus, à sex pedibus dictus. Or. 215. b. Senarios & Hyponacteos effugere uix possumus. & ibi. a. Comicorum Senarij propter similitudinē sermonis sic sæpe sunt abieci, ut non nunquam uix in his numerus & uersus intelligi possit.

Senarius, rij. locus. I. A. 208. a.

Senator, oris. pater scriptus, patres. pro Pl. 260. b. de Or. 33. b. Senatores, qui consilio & prudentia regere remp. possint. & 103. a. Senator bonus, autor publici consilij, rector reip. Post. 210. a. Cùm CCCCX. senatores essetis. pro Cl. 50. b. Toga prætexta & sella curulis se-

natorum. I. A. 252. b. Is apertam curiam uidit post Cæsaris mortem, mutauit calceos, pater cōscriptus repente factus est. de Sen. 88. b. In agris erant tunc senatores, id est senes. de L. 192. a. Senatori tria iussa sunt: ut adsit, nam grauitatem res habet cum frequēs ordo est ut loco dicat, id est rogatus: ut modo, ne sit infinitus.

Senatorius, a, um. pro Fl. 155. a. Lyfania adeptus est ordinem senatorium. Off. 33. b. Literæ forenses & senatorie. Tusc. 148. a. Senatorijs muneribus liberatus.

Senatus, tus. ordo amplissimus, summus ordo, consiliū senatus, consiliū publicum, amplissimum consiliū, summum consiliū, amplissimum magistratus apud Lacedæmonios. de Sen. 81. a. pro Dom. 227. b. Senatus est summū populi Rom. consiliū. & de Ar. 257. b. Senatus princeps salutis mentisq; publicæ. & pro Sest. 26. b. Senatus reip. custos, præf. propugnator. I. C. 107. a. Senatum in ædem Iouis Statoris uocauit, rem omnē ad patres conscriptos retulit. pro Syl. 179. b. Cùm in Capitolio nos senatum conuocassimus. & Ac. 36. a. Cùm Diogenes & Carneades ad senatū in Capitolio starent. & cont. Rul. 64. a. de Or. 143. a. Senatus frequēs uocatu Drusi in curiam uenit. & ibi. Videndum sibi esse aliud consiliū. Q. Fr. 195. a. Ii quos S. P. Q. R. tue fidei commisit. Att. 85. b. Scaptus inclusum in curia senatum Salamine obsederat, ut fame senatores quinq; necarentur. Ep. 46. a. Scripsisse te frustra in senatum, siue potius in conuentum senatorum esse uenturum. Ep. 4. a. Senatus haberi ante Cal. Feb. per legem Puppiā non potest. & 3. b. Dimittere senatum. pro Fl. 155. a. Lyfania peculatus damnatus, & bona, & senatoriū nomen amisit. & de Sen. 85. b. Eijcere aliquem è senatu. I. C. 99. a. In hoc orbis terrarum sanctissimo grauisimog; consilio. pro Flac. 155. a. In senatum uenire. & ibi. In senatum peruenire. de Sen. 81. a. Consiliū, ratio, sententiæ, quæ nisi essent in senibus, non summum consiliū maiores uestri appellassent senatum. Qu. Fr. 314. b. Tyrijs est senatus datus frequēs. I. A. 194. a. Antonius senatum, id est, orbis terræ consiliū delere gessit. de L. 189. b. Senatus est dominus publici consilij. de L. 190. a. Potestas in populo, auctoritas in senatu est.

Senatusconsultum, ti. decretum senatus, lex senatus, auctoritas senatus scripta de aliqua re, principum decretum. Qu. Fr. 312. a. S. factum est de ambitu in Afranij sententiā. & de Ar. 245. a. Senatusconsultum, quod contra illum pro religione factum est. Ep. 6. b. Senatusconsultum nullum extat, quo reductio regis tibi adempta sit. Qu. Fr. 308. b. Ad Apollinis S. C. factum est, ea quæ facta essent ad VI Iduum Febr. cōtra remp. esse facta. Ep. 151. b. Ita enim S. C. est per scriptum, ut à me de scripto dicta sententiā est. At. 83. a. S. C. ut nēue Salaminijs, nēue qui eis dedisset, frangi esset. At. 151. a. Cæsar uolet S. C. facere, uolet augurum decreta. I. P. 83. a. Consul edicit, ut senatus senatusconsulto me obtemperet. I. A. 188. a. Antonius effugere festinās, senatusconsultū de supplicatiōe per discessionem fecit, cū factū esset antea nunquā. I. P. 87. a. Iis uerbis ea de me senatus auctoritas declarata est, ut nemini sit triumphus honorificentius quā mihi salus restitutiog; per scripta. Ep. 3. b. Auctoritas senatus, cui cum Cato & Caninius intercessissent, tamen est per scripta. I. A. 201. a. b. & 202. b. & 203. a. b. Formula senatusconsulti de D. Bruto.

Senectus, etis. de Senect. 82. a. ex Cæcil. Tum etiam in senecta hoc reputo miserrimum, sentire ea ætate esse odio sum se alteri.

Senectus, tis. prope acta iam etas decurſaq; ultimum tempus etatis, maturitas, etatis, ingraueſcens etas, exacta etas, extrema etas, exacta ia etas, canities, uetulaſ. Top. 22. b. Senectus eſt occaſus uitae. de Sen. 77. b. Senectus tem ut adipiſcantur omnes optant, eandem accuſant ad eptam. de Sen. 88. b. Senectus eſt natura loquaciſ. de Fin. 132. a. Homo conſectus ſenectute. de Or. 107. b. Subſidiu bellifaſimum eſſe exiſtimo ſenectuti ocium. de Cl. 180. b. M. Fabius uixit ad ſummam ſenectutem. Ep. 14. a. Populus Athenienſis prope iam deſipiens ſenectute. de Cl. 189. a. Plena literate ſenectutis oratio. Or. 213. b. Habet autem ut in aetatibus autoritate ſenectus, ſic in exemplis antiquitas. de Cl. 165. b. Cum oratio canereſceret, haberetq; ſua quaedam maturitatem et quaſi ſenectutem. pro Dom. 237. a. Peritiores uetulaſ facit. de Sen. 81. a. Temeritaſ eſt, uidelicet florentis etatis, prudentia ſenectutis. At. 257. a. Sed abeſſe hanc etatem longe a ſepulchro uolo. 1. A. 219. b. Cum eſſet ſumma ſenectute et perditia ualitudine. de Sen. 90. a. Apex ſenectutis eſt autoritaſ.

Senonenſe preliu. a Senonibus Gallis, a quibus Aſtrubal cum exercitu caſus eſt. ſic enim legendum eſt, non Senenſe. de Cl. 171. a.

Seneco, ſciſ. ſenex ſio. Tuſc. 176. a. Atq; oratoru quidem laus ita ducta ab humili uenit ad ſummam, ut iam quod natura fert, in omnibus ſere rebus ſenſcat, breuiq; tempore ad nihilum uentura uideatur. de Or. 109. a. Laudem alicuius iam prope ſenſcentem ab obliuione hominu uendicare. de Orat. 85. a. Senſim, et ſine ſenſu ſenſcit etas. de Diuin. 115. a. Arbores ſimul cum luna ſenſcentes tempore cedi. Ep. 107. b. Iam ſenſcentis morbi remiſſio. de Or. 127. a. Quo mihi plus etatis accedit, eo, etc. id eſt, quo magis ſenſco.

Senex, nis, grandis natus, maior natus, etate conſectus, exacta etate, conſectus ſenio uel ſenectute, etate prouectus, planè grandis, admodum ſenex, etate ſuperior, qui alium etate praecurrit. pro Cal. 45. a. Trifſtis ac decrepitus ſenex. pro Seſt. 7. b. Imbecillus ſenex. pro Seſt. 7. a. Et quia ualeat apud nos clarorum hominum ſenex de reſ. pub. meritorum memoria etiam mortuorum. de D. 100. a. et de Sen. 81. a. Senes, ſic enim Lacedaemonij conſilium publicum appellant. de Sen. 84. a. Senex ſtultus, credulus, obliuiſus. in Ant. 219. b. Qu. Mutius ſenex et debilis ueniebat in curiam. de Sen. 81. b. Nemo eſt tam ſenex, qui ſe annum non putet poſſe uiuere. et 83. b. Illud uetus laudatumq; prouerbium quod monet, mature fieri ſenem ſi diu uelis eſſe ſenex. et 94. a. Ut de me aliquid more ſenium gloriſer.

Senilis, le. pro Seſt. 14. a. Senile corpus. et de D. 119. a. Aliquis puerili ſpecie, ſed ſenili prudentia. de Sen. 84. b. Senilis ſtultitia, qua deliratio appellari ſolet.

Senior, oris. de L. 171. a. Quae uis non modo ſenior eſt quam etas populorum, ſed equalis dei.

Senium, nij, ſenectus. de Vn. 197. b. 198. a. Ut unum opus totum atque perfectum abſolueretur, quod omni morbo ſenio ue careret. pro Mil. 105. a. Tota ciuitas conſecta ſenio eſt.

Senſim, pedetentim, leniter. (Repente. Tuſc. 202. a. Senſim enim et pedetentim progrediens extenuatur dolor. Off. 38. a. Senſim haec conſuetudo et diſciplina minui cepit. pro Cal. 42. b. Oratio ſenſim ac leniter accendit animos. 1. A. 167. b. Ille ſenſim dicebat, quod cauſe prodeſſet, tu curſim dicis aliena. Or. 199. a. Poſt ſenſim incedens

uidit, etc. exultauit audacius. de Or. 117. b. et 159. b. Senſim obſcurari et euaneſcere. 1. V. 183. b. Non ſenſim atque moderate ad iſtius amicitiam arreperat. de Or. 107. a. Graeci, qui uocem cubantes ſenſim excitent. de Fin. 134. b. Progreſſentibus etatibus ſenſim tarde ue potius, quaſi noſmetipſos cognoſcimus. Off. 24. b. Sin minus, ſenſim erit pedetentimq; mutatio facienda. Off. 34. b. Conſuetudo ſenſim eo deducta eſt, ut, etc.

Senſum, ſi ſententia, ſenſus animi. 1. Senſus. de Or. 87. Hoc uno preſtamus ſeris, quod colloquimur inter nos, et quod exprimeret dicendo ſenſa poſſumus. et 147. b. Senſa mentis et conſilia uerbis explicare.

Senſus, ſus, intima cogitatio. de N. 54. b. Senſus interpretes ac nuncijs rerum, in capite, tanquam in arce mirifica ad uſus neceſſarios, et facti et collocati ſunt. Tuſc. 158. a. Nos enim ne nunc quidem oculis cernimus ea quae uideamus, neque enim eſt ullus ſenſus in corpore, ſed uia quaſi quaedam ſunt ad oculos, ad aures, ad nares a ſede animi perforatae. et ibidem: Eae partes, quae quaſi fenestrae ſunt animi. de Natur. 15. a. Epicurus omnes ſenſus ueri nuncios dixit eſſe. de Leg. 161. a. Natura homini ſenſus tanquam ſatellites attribuit ac nuncios, et rerum plurimarum obſcuras et neceſſarias intelligentias enodant, quaſi fundamenta quaedam ſcientiae. et contra Rull. 67. b. In quibus natura ſenſum dedit. de Fin. 108. a. Neq; ſenſum fidem ſine ratione, neque rationes ſine ſenſibus exquiramus. Or. 197. b. Quod neq; oculis, neq; auribus, neq; illo ſenſu percipi poteſt. Or. 214. a. Aures uel animus aurium nuncio naturae quaedam in ſe continet uocum omnium mentionem. de N. 22. a. Speciem dei percipi cogitatione, non ſenſu. et 55. a. Senſu auditus etiam dormientes egerimus, a quo cum ſonus eſt acceptus, etiam e ſomno excitamur. et ibi. b. Ad ſenſus capiendos et perfruendos multa artes reſperſae ſunt. de Fin. 93. b. Fieri autem non poſſet, ut appetere aliquid, niſi ſenſum haberent ſui. Tuſc. 168. a. Habere ſenſum alicuius rei. de N. 65. b. Omne animal ſenſus habet, ſentit enim calida et frigida, et dulcia et amara, nec poteſt illo ſenſu iucunda accipere et non accipere contraria. et 66. b. Si uoluptatis ſenſum capit, doloris etiam capit. pro Seſt. 13. b. Animos hominu ſenſuq; morte non reſtingui. pro Rab. 96. b. Mortui ſenſu et uita carere. et 80. b. Et ſi non reſu ſenſu omni carebo. de Fin. 75. b. Oculoru ſenſus accerrimus. 1. A. 182. b. Stupor ſenſus. Tuſc. 249. b. Etiamne ſi ſenſu carebit oculorum, niſi aurium? de Or. 14. b. Senſus uidendi accerrimus. de N. 34. a. Sidera animalia ſenſu accerrimo eſſe. 1. V. 157. a. Senſum expone, quem oculis animoq; accepit. de D. 130. b. Is habet ſenſum oculoru uera cernentiu. Anteq; 193. b. Vti cum ſpiritu ſenſum quoq; adinam iucunditatis. de Som. 129. a. Senſus audiendi bebes, et ibi. Senſu audiendi carere. de D. 95. a. Pars animi quae ſenſum, quae motu, quae appetitu habet. de Vn. 195. b. Omnia corporata ſenſum mouet, ſenſuq; mouetia quae ſunt, eade in opinione conſidant. de D. 131. Qui humanos ſenſus amant, quos diuinos aſſectus ſit. et 110. a. Quae ſenſibus percipiuntur, quae ſenſu accipiuntur, quae ſentuntur. et 97. b. Vti eum uis quaedam abſtraxiſſe a ſenſu metis uideretur. de Or. 141. b. Ea animis eſſinguntur noſtris, quae ſunt a ſenſu tradita atq; impoſita. de Or. 161. a. Ea ſunt in comunit. in fixa ſenſu. pro Cl. 21. a. Quod in comunit. hominu ſenſibus et in ipſa natura poſitu atq; inſixu eſt. de Or. 86. a. Quod longiſſime ſit ab imperitoru intelligentia ſenſuq; diſtinctu. et ibi. In dicendo uicium a uulgari genere orationis atq;

a con-

ad conſuetudine comunit ſenſus abhorre. et 91. b. Sed haec erat ſpinofa et exilis oratio, longeque a noſtris ſenſibus abhorrebat. et 94. a. Oratio ad uulgare popularemque ſenſum accomodata. et 114. b. Quae uerſantur in conſuetudine uita, in comunit hominu ſenſu. pro Dom. 232. b. An ego poteram inſiciari me eſſe hominem, et comunit naturae ſenſum repudiare? pro Ar. 191. b. Siue haec a meo ſenſu poſt mortem abſoluta ſunt, ſiue ad aliquam animi mei partem pertinebant. pro Ar. 189. a. Si ipſi haec neq; attingere, neq; ſenſu noſtro guſtare poſſemus. pro Syl. 179. a. b. Implorare ſenſus ueſtros et uiniſcuiſq; indulgentia teſtari in ſuos. pro Fl. 166. b. Qui quonia id etatis eſt, ſenſum iam percipere poteſt ex merore patrio. pro Mur. 142. a. Fouere hominu ſenſus, delinire animos, adhibere uoluptates. de Or. 122. a. de Am. 108. a. Vultus ſenſum animi plerumq; indicat. (Fronte occultare ſententia. Part. 24. a. Penetrare ad ſenſum opinionemq; iudicis. Poſt. 212. a. Caius mei ad ſenſum et cogitatione. de Or. 161. a. Tacito quoda ſenſu iudicare aliquid. de Sen. 85. a. Senſim et ſine ſenſu etas ſenſcit. At. 45. a. Senſus praſentis miſeria. (Recordatio praeteritae felicitatis. de Or. 104. a. Dicendo ſenſus hominu mentesq; pertractare. 1. V. 239. b. Ne cum ſenſu doloris aliquo ſpiritus auferatur. et 207. a. Sciebat iſtum in his rebus aliquid ſenſum habere, qui in ceteris nihil ſimile hominis haberet. At. 55. b. Qui ſit hoc tempore aut mentis meae ſenſus, aut omnino uita ſtatus. et 152. b. Tanta eius humilitas, ſenſus, etc. de Pro. 69. a. b. Praecipui illi et prouidui ſenſum doloris mei a ſententia dicenda amouebo. pro Cor. 63. a. Gaditanti ab omni ſtudio ſenſuq; Praenoru mentes ſuas ad noſtru impetiu nomenq; flexerunt. de Ar. 248. a. Nec deniq; hoc ipſo huius ſenſus ac terrae domeſtico natiuoq; ſenſu Italos ipſos ac Latinos ſuperuimus. et 256. b. Ad quem metui ſi deoru monitis non duceremur, tamen ipſi noſtro ſenſu coniecturaq; raperemur. Off. 56. a. Si unumquodq; membrum ſenſum hunc haberet, ut putaret, etc. pro Cal. 50. a. Cum iam ceteris ex partib. oppreſſa meſ eſſet, extremu ſenſu ad memoria reip. reſeruaui. pro Pl. 266. a. Sed eu dolore hic tulit paulo apertius, cu nimius ille ſenſus in alijs fortaſſe latuit. pro Seſt. 7. b. Deniq; etiam ſermonis anſas dabat, quibus reconditis eius ſenſus tenere poſſemus. pro Mar. 133. b. Noſtri enim ſenſus ut in pace ſemper ſit, ſic in bello etiam cogruent. 1. P. 82. b. Odium inuulſum neſarijs ſenſib. impioru. Ep. 12. b. Vnus ſere ſenſus fuit bonoru omnium. et 10. a. De qua oſtendit paulo poſt qui ſit ſenſus meus. Ep. 9. a. Difficile eſt ſenſum in rep. praſertim rectu et confirmatu deponere. de Or. 125. a. Hoc maxima habet uim, ſi eſt ſua et et cu ſenſu tractatu. et ibi. Senſu quoda et ratione dicendi. et 125. b. In comouendis iudicibus ipſi ſenſib. ad quos illos adducere uolo, permoueor. de Or. 164. a. Sententiae ſepe acutae, non acutorum hominu ſenſus praeteruolat. de Cl. 181. b. Oratio popularis ad ſenſum uulgi moueri debet. Or. 104. b. Vultus quo ſignificat ingenuu, quo ſenſu quodq; pronunciant. et 215. a. Oratio ad amoru ſenſus exprimeredos reperta. Ep. 16. a. In huc ſenſum allicior, etc. 1. C. 120. b. Ego enim de meo ſenſu iudico, na, etc. At. 288. b. Potuiſſem tibi aliquid de meo ſenſu perſcribere, pro S. R. 40. a. Haec ego pro me ipſo et animi mei ſenſu ac dolore pronuncio. pro S. R. 44. b. Aſſiduitate maloru ſenſum omnem humanitatis ex animo amiſimus. de Vn. 196. b. Quod in cernendi ſenſum caderet. 1. A. 225. a. Quis eſt iſte tuus ſenſus, quae cogitatio? Brutus ut non probes, Antoinos probes? et 223. a. Si quis eſt ſenſus in morte. et 256. b.

Si me rectis ſenſib. eunt dii adiuuerint. de Se. 92. a. Integrat mente, ceterisq; ſenſib. et ibi. b. Ia ſenſus moriendi, ſi alius quae eſſe poteſt, ſis ad exiguum tepus durat. de Or. 118. b. Tu definitio et in ſenſum, et in mentem iudicis intrare non poteſt. At. 237. b. Ego perſpexi omnem Hircij ſenſum. et 241. b. Valde mihi placebat ſenſus eius de rep. At. 278. a. Ne id ipſum carere omni ſenſu doloris, ſit miſerius q; dolere. pro Lig. 138. b. Quia tuus ille diſtinctus in acie Pharaonica gladius agebat, cuius latus ille mucro petebat, quis ſenſus erat armoru tuoru? de Am. 101. a. A natura mihi uidetur orta amicitia, applicatione animi cum quoda ſenſu amandi. et ibi. Beſtia ex ſe natos ita amat, et ab eis amantur, ut facile eam apparet ſenſus. et ibi. b. Deinde cu ſimilis ſenſus extitit amoris, ſi, etc. Para. 116. b. Vereor ne cui ueſtru ex Stoicoru hominu diſputationib. non ex meo ſenſu de prompta haec uideatur oratio. de L. 169. b. Quare in eſt neſcio quid, et latet in animo ac ſenſu meo, quod, etc. pro Mil. 109. b. Nihil ta flexibile q; uoluntas erga nos ſenſusq; ciuiu. et 115. a. Non ſum ta ueſtri ſenſus ignarus atq; expertus, ut neſcia quid de morte P. Clodij ſententiatis. Q. de Pet. 211. b. Cuius et ſrons, et uultus, et ſermo ad corum quos conueniunt, ſenſum et uoluntate comutandus eſt. Off. 331. a. Si non una cum corpore ſenſus omnis uno atq; eodem conſumatus eſt igni. 1. A. 204. a. Qui ſenſum ueris gloriae reperit. Item: Omnes illius ſenſus cognitos habeo; nihil eſt illi reſ publicae charius. de Amic. 97. b. Moriendi ſenſum celeritas abſtulit.

Sententia, tie, ſenſus, mens, conſiliu, uoluntas, ſignificatio, reſ, ſuffragium, argumentum. de Opt. 243. a. Sententiarum totidem genera ſunt, quot diximus eſſe laudum: ſunt enim docendi acuta, delectandi quaſi arguta, comouendi graues. de Opt. 243. b. Eſt uicioſum in ſententia, ſi quid abſurdum aut alienum, aut non acutum, aut ſubſiſſimum ſit. ad Her. 29. b. Sententia eſt oratio ſumpta de uita, quae aut quid ſit, aut quid eſſe oporteat in uita breuiter oſtendat. de Or. 95. b. Sententiae philoſophorum. et 111. b. Acute crebreque ſententiae. et de Cl. 190. a. Concinne acutaeque ſententiae, et recondita exquiſitaeque ſententiae. et Tuſc. 161. b. Sententiae uberes. de Or. 111. b. Huius eſt in dando conſilio de maximis rebus cum dignitate explicata ſententia. et 91. b. Non quo aperiret ſententiam ſuam, hic enim eſt mos Academiae: ſed tamen hoc ſignificabat, eos, etc.

Rogare ſententiam, dicere ſententiam, ſerre ſententiam, etc. Qu. Fr. 306. b. Poſtea Racilius de priuatis me priuati ſententia rogauit. It: Dixit enim ſenera, graue, rep. digna ſententia, etc. It: Si quis eoru qui poſt rogati eſſet, grauiore ſententia dixiſſet, in eam ſe iurauit. Off. 65. a. M. Cato ſententiam dixit. de Am. 106. b. De quibus tres uia deo ſerri ſententias, quarum nullam non proba. Item: Harum trium ſententiarum nulli prorſus aſſentior. Off. 60. b. Cum uero iurato dicenda ſententia ſit. de D. 109. b. In libris ſententia dicebamus, concionabamur. 1. A. 203. b. Sententiam loco praetorio dicere. Epist. 156. b. Dicere ſententiam de aliqua re. Poſquam. 205. b. P. Lentulus nunquam dubitauit ſententiam de ſalute mea, et de rep. dignam dicere, cum a tribunis plebis ueretur, cum praeclearum caput recitaretur, ne quis ad uos referret, ne qui decerneret, ne diſputaret, ne loqueretur, ne pedibus tret, ne ſcribendo ad eſſet. Item: Ego eam ſententiam dixi, cui ſunt aſſenſi ad unum. de Arch. 246. b. Qui primi de hac domo ſententiam dixiſtis. de Fl. 72. a. et Ep. 3. a. Iudices ſententiam pronunciant. de Or. 105. a. Socrates damnatus eſt non ſolum primis ſententijs, ſed etiam illis, quae, etc. pro Flac.

157.

157. a. Dicere sententiam secundum aliquem. de Cl. 172. a. Consules re audita amplius de consilij sententia pronuntiant. pro Cor. 62. a. De quo foedere populus Rom. sententiam non tulit. In P. 100. b. Tum tu ipse de te sententiam tulisti. tu iudicium pronunciauisti. 1. V. 107. b. Iudices cum de te sententiam ferrent. etc. In V. 224. b. Sententiam de aliquo per tabellam ferre. pro Cl. 32. b. Palam ferre sententiam. ad Her. 9. b. Lata sententia.

Diuidere sententiam, ire in sententiam. Diuidere sententiam, est de singulis referre separatim, si sententia duo plura ue capita, de quibus singulis, seorsum consultanda est, complectitur. Ire autem in sententiam, uel discedere, est alicuius assentiri sententiae. Nam cum senatus duobus modis fieret, aut singulorum exquisitis sententijs atq; suffragijs, aut per discessionem, id est senatoribus in duas partes diuisis, in hoc altero genere, propositis duabus sententijs, qui in utramuis inclinabant, in alteram partem discedebant, ibantq; pedibus. hinc pedarij senatores, quod non uerbis sententiam dicerent, sed in alienam pedibus irent: hinc quoque facere discessionem, dicta esse uidentur. Ep. 20. 3. a. pro Mil. 104. a. Diuidere sententiam, ire in sententiam alicuius, facere discessionem. Item: Frequentes leuunt in alia omnia. Qu. Fr. 306. b. Ibat in eam sententiam. Ep. 11. a. et At. 53. b. Factum est S. C. in meam sententiam. I. Pedarius.

Mutare sententiam, manere in sententia, et id genus alia. de Fin. 55. b. Hanc ego cum teneam sententiam, quid est, etc. pro Mur. 139. a. Mutare sententiam et decedere de sententia. et At. 135. a. Manere in sententia. et 20. b. Permanere in pristina sententia. Epist. 15. b. Permanere in una sententia. Ep. 13. a. Constare in sententia. pro Qu. R. 54. b. Perstare in sententia. et Off. 23. a. Semper in proposito susceptoq; consilio permansit. Epist. 28. b. Decedere de sententia. de Fin. 128. a. Discedere de sententia. de Fin. 62. a. Desistere sententia et de sententia. et Tusc. 18. 1. a. et 177. b. Deijci de sententia. de D. 125. a. Detererri de sententia. de Clar. 175. a. Deduci de sententia. et Tusc. 188. a. Deducere aliquem de sententia. Epist. 18. b. Deducere aliquem in suam sententiam. et Att. 257. a. Octauius uetera nos perduxit ad suam sententiam. ad Her. 23. b. Pluribus uerbis ad eam te hortari non est sententia. de Finib. 52. a. Quot homines tot sententiae. pro Mur. 124. a. Vi nostrae mentes et sententiae cum populi Rom. uoluntate suffragijsq; consentiant.

De sententia alicuius aliquid facere, etc. Epist. 6. b. De sententia alicuius scribere aliquid. Attic. 40. a. Capere consilium de sententia alicuius. Attic. 253. b. Cois. de consilij sententia decreuerunt, secundum Buthrotios. et 253. a. Cum ei prescriptum esset, ne quid sine Sestij sententia ageret. pro Cel. 52. a. Facere aliquid de sententia atque auctoritate alicuius. At. 104. b. Nihil faciam nisi de sententia tua. et 253. a. Nihil faciam sine sententia tua. pro Syl. 177. a. C. Memmius, cuius de sententia tota res gesta est. et 176. b. In hac rogatione non iudicium sententiam, sed legis uicium corrigebat.

In eam sententiam aliquid disputare, scribere, etc. Offic. 26. a. Plura in eam sententiam ab eisdem contra ue recundiam disputantur. Att. 146. a. Multa disputas huic sententiae conuenientia. et 158. b. Curtionis sermo eandem ferre sententiam habuit. Epist. 19. a. Scribere plura in eandem sententiam. et Att. 37. a. In eam sententiam multa dixit. Quint. Frat. 321. b. Sed etiam aliam in sententiam de suburbio scribis. de Orat. 209. a. Continenter unum uer-

bum non in eadem sententia ponere. pro Deiot. 148. a. Deiotarus de Domitio dixi uersum graecum eadem sententia, qua etiam nos habemus latinum, etc. In Verr. 232. a. Incipit loqui Diodorus, cuius oratio hanc habet sententiam, senatum, etc. et ad Her. 18. b. Et quae similes sententias habebunt. Att. 193. a. Omnia scripta, quae sunt in eam sententiam. Ep. 146. a. Commemoratio tua paterne necessitudinis, ceterarumq; rerum, quae ad eam sententiam pertinebant, magnam mihi letitiam attulerunt. Ep. 98. a. Multa dici possunt in hanc sententiam, sed non necesse est. I. C. 113. Rectatae sunt tabellae in eadem fere sententia. Tusc. 199. b. Quae sequuntur in eadem sententia sunt. Offic. 54. b. Quod a Stoicis dicitur conuenienter naturae uiuere, id habet hanc, ut opinor, sententiam, cum uirtute congruere. de D. 113. b. Hoc idem significat Graecus ille in hanc sententiam uersus. pro Cornel. 58. b. Sed totum hoc iudicium in ea fuit positum semper ratione atq; sententia, ut, etc.

Ex sententia, uel ex animi sententia. Ep. 21. b. Quoniam sanè feliciter, et ex mea sententia rem pub. gestum. At. 49. a. Omnia sunt ex sententia. et 62. a. Stinere ex sententia confecto. At. 278. a. Omnia ex sententia succedunt. Ep. 7. a. Ex sententia gerere aliquam rem. et 153. b. Ex sententia conficere negotium. Off. 73. b. Quod ex animi tui sententia iuraueris, etc. de Or. 95. a. Nonnunquam summis oratoribus non ex sententia dicendi euentum procedere. At. 80. b. Te ex sententia nauigasse gaudeo. de Or. 133. b. Ex animi sui sententia uxorem habere.

Sententia uarijs modis usurpata. de Or. 89. b. Verborum sonitus inanis nulla subiecta nec sententia, nec scientia. Or. 113. b. et 135. b. Ut nescias, utrum res oratione, an uerba sententijs illustrentur. Or. 213. b. Colligere sententiam uerbis. de In. 77. a. Vi uerbo uno pluribusue in ea sententia, in qua is, qui dicit accipiendum esse demonstrabit. ad Her. 41. a. Cum uerbum potest in duas pluresue sententias accipi. de In. 52. b. Scripto legis amisso, scriptoris sententia consideranda est. pro Pl. 267. b. Sed factum tuum a sententia legis discrepat. et ibi. Fugisti sententiam legis, equitatem omnem releicisti. et Part. 239. b. Significatio scripti: id est sententia. de Fat. 146. a. Licet enim immutata re, ut fati nomen non adiungas, et eandem tamen sententiam teneas. de D. 81. a. Qui totam de diuinatione duobus libris explicauit sententiam. de D. 139. b. Conferre causas, et quid in quant sententiam dici possit expromere. et ibi. Stotici acutissimè sententias suas prudentissimèq; defendunt. de Or. 122. a. Nihil aliud affirmare possum nisi sententiam atq; opinionem meam. de N. 26. a. Habere stabilem et firmam sententiam de aliqua re. de Finibus 80. a. Certa sententia et stabili. Epist. 49. b. In hac sum sententia, ut, etc. de Or. 117. b. Demetrius omnium istorum mea sententia politissimus. At. 131. b. Non reperio scribendi uellam sententiam. At. 17. b. et 131. b. Argumentum et sententia epistole. de Or. 87. b. Sapientissimis sententijs, grauiusq; uerbis ornata oratio et perpolitata. de Orat. 99. a. Quoniam sententiae atq; opinionis meae uoluntatis esse particeps, nihil occultabo. Ep. 4. a. Frangere sententiam alicuius de aliqua re. At. 154. a. Sed aliquando sententiam terminemus. I. A. 250. b. Eas literas dum recito, dumq; de singulis sententijs breuiter disputo, quae so attendite. de Am. 108. b. A parte uel odisse magis ingenuum est, quam fronte occultare sententia. Qu. Fr. 309. b. Sestius omnibus sententijs absolutus est. Qu. Fr. 312. b. S. C. factum est de ambitu in Afranij sententiam. Off. 9. a. Pyrrhi quidem de captiuis reddendis praecleara sententia est. et ibi. Regalis sanè et digna

digna Accidarum genere sententia. Off. 75. b. Si honesta ten ueri sententia est. de Am. 96. a. Cuius disputationis sententias memorie mandauit. de L. 164. b. Sententia iudicium. de L. 168. a. Cuius praecipi tanta uis, tanta sententia est, ut non homini cupiam, sed Delphico deo tribuatur. de Leg. 171. b. In ipso nomine legis interpretando inest uis ac sententia iustitiae et iuris colendi. de L. 191. a. Ego in ista sum sententia, qua te fuisse semper scio, etc. de L. 191. b. Quae lex hanc sententiam continet, ut omnes leges tollat, quae postea latae sunt.

Sententiola. de I. A. 187. b. Sententiose grauitate. Or. 220. b. Sententiose dicere. et 135. a. Saepe etiam sententiose ridicula dicuntur. et de In. 61. b. Oratio grauitate et sententiose habitata. ad Her. 40. b. Sententiose loqui. Sententiosus, uel uenit, de Cl. 195. b. Sententiosum et argutum genus dicendi. Sententiosus, uel ex animi sententia. Ep. 21. b. Ad hostiam deligendam ducere esse uim quandam sententem atq; diuinam.

Sententia, sine fundum nauis, siue ima interior pars. et nam ut carina est ima pars exterior, et quasi uenter, sic sententia interior alius, et quasi uenter est. quae quid mali odoris esse solet, quod in eam sordes omnes confluant, idcirco pro pestiferis hominibus capitur, ut exempla subiecta declarant. de Sen. 8. b. Cum alij per fores cursent, alij sententiam exhauriant. et Ep. 134. b. I. C. 99. b. Sin exieris exhaurietur ex urbe comitum tuorum magna et perniciosa sententia reipub. In Sal. 274. b. Nisi forte in ea te castra reieceris, quod omnis sententia rep. confluxerat. I. C. 105. b. O fortunatam rem, si quidem hanc sententiam huius urbis eieceris. At. 18. a. Exhaurire sententiam urbis. cont. Rul. 80. a. Hoc enim uerbo usus est, quasi de aliqua sententia loqueretur, id est uerbo exhauriendi.

Sentio, tibi, sensu accipio, sensibus percipio, sensum alicuius rei capio, sensum ex maxore patrio percipio, odore quodam suspicionis aliquid sentio, sensu gusto, sensum alicuius rei habeo, gustum alicuius rei habeo, constructum conscientia teneo, intelligo, attendo, audio, exaudio. (Sensu doloris carno, sensum uoluptatis admo. I. A. 182. a. Qui dam morbo aliquo et sensus stupore suauitatem cibi non sentium. de N. 54. b. Gustatus, qui sentire eorum, quibus uesimur, genera debet, in ore est. Ep. 72. a. Nulla uideri miseria debet, quae non sentiat. pro Sest. 13. b. Animos hominum post mortem sentire et uigere. Or. 216. a. Aristoteles ait, p. caue uti omnes, sed ipsos non sentire. Off. 3. b. Quae aspectu sentiuntur. Orat. 213. a. Meae aures et curta sentium, nec amant redundantia. de N. 37. a. Haec ipsa qui non sentit uim deorum habere, nihil omnino sensurus uideatur. de Fin. 61. b. Sentire uera de dijs immortalibus. de D. 110. a. Quae sentiuntur, quae sensibus percipiuntur, quae sensu accipiuntur. pro Pl. 265. a. Hic quod cum ceteris animo sentiebat, id magis quam ceteri uultu promptu habuit et lingua. et pro Dom. 214. b. De quibus habeo ipse quid sentiam, non habeo autem quid tibi assentiar. Item: Nec cum ijs sentio, qui, etc. pro S. R. 42. a. Fateor insanis esse, qui cum illis senserim, tamen si inermis sensi. de In. 43. a. Sentire cum aliquo. (Dissentire ab eo. pro Qu. R. 53. a. Hoc cum sentit Saturnus esse apertum, repugnare contra ueritatem non audet. pro Syl. 183. a. Omnes de comuni salute apertissime senserunt. I. C. 111. a. Qui omnia de republ. praecleara atque egregia sentiunt. et de Amic. 112. a. De amicitia omnes ad unum idem sentiunt. In. C. 121. b. In hac causa omnes sentiunt unum atq; idem. Tusc. 149. a. Fieri e-

nim potest ut recte quis sentiat, et id quod sentit politè et loqui non possit. de Orat. 158. a. Non, ut dictum est, intelligitur, sed ut sensum est. Attic. 105. a. Dices, quid tui igitur sensurus es? non idem quod dicitur. Item: Sentiam enim omnia faciendae, ne armis decernatur. de Am. 115. b. Ego illum ne minima quidem re offendi, quod quidem sent ferim. At. 223. b. Nescio cur non animo quoq; sentiant. At. 284. a. Nam de ceteris rebus quid senserim, quidq; consue rim, audisse te arbitror.

Seorsum separatim. ad Her. 17. b. Seorsum hoc ab illo tractandum est. et Ep. 119. b. Seorsum a collega puto mihi omnia paranda.

Separabilis, le. quod separari potest. Tusc. 152. b. Nec animam a corpore separabilem esse.

Separatim, seorsum, sigillatim, praeter ceteros. de N. 59. a. Dij separatim ab uniuersis singulos diligunt. et Ep. 27. b. Nihil accidit ei separatim a reliquis ciuibus. et 208. a. pro Dom. 240. b. Separatim semel, iterum cum uniuersis, de Orator. 115. a. et de Clar. 182. a. Et si haec nunquam separatim facere didicisset. I. A. 158. a. Hoc se iungi potest, separatimq; prescribi. pro Clu. 31. a. Tamen de illo separatim cognosce. de L. 163. a. Separatim, articulatim, distinctè. Epist. 209. a. et de In. 47. b. Communitè. (Separatim. At. 102. a. Ipsum Pompeium separatim ad concordiam hortabor. de Or. 85. b. Qui non aliqua in re una separatim elaborarint, sed omnia quaecumq; et comprehenderint.

Separatus, aduer. distinctus. de In. 81. b. Separatus, a. uim, remotus, disunctus. Tusc. quae est.

216. a. Virtus ipsa per se sua sponte, separata etiam utilitate, laudabilis. de Natur. 7. b. Aperta simplex quae mens nulla re adiuncta. ad Heren. 22. b. Nam utraque altera separata minus erit firma. Attic. 232. a. Ista uerba, quae tu coniecti uis, aliud quoddam separatim uolument expectant. et de In. 55. a. Separatum ab aliquo, et separatim extra aliquod.

Separo, se. iungo, distingo, secerno, seuoco, distrahō, diuello, distermio, discludo. (Coniungo. cont. Rull. 83. b. Cum illa duo maria pertenui discrimine separauerunt. Ep. 67. b. Qui omnes a perpetuis suis hylorij; ea quae dixi bella separauerunt. Of. 19. b. Quod cogitatione magis a uirtute potest, quam re separari.

Sepelio, lis. humo, in sepulchro condo, corpus terra reddo, humo iniecta contego, sepultura officio, ad sepulchrum do, in sepulchrum infero, tumulo mando, mortuū in aliquem locum infero. de L. 181. b. Mortuum in urbe ne sepelito, ne ue urito. et ibi. Non qui uritur sepelitur, sed qui humatur. Tusc. 171. a. Surge et sepeli nati. Ep. 56. a. Ut in quo uellenus gymnasio cum sepeliremus, nobis permiserunt. I. P. 81. b. Haec sunt o carnifex in gremio sepulchri consulatus tui. pro Pl. 164. a. Qui uos in complexu coniugum uestrarum trucidatos incendio patrie sepelire conatus est. pro Pom. 9. b. Bellum aduentu Pompeij sublatum atq; sepultum est. (densa.

Sepes, pis. septii. de N. 24. b. Loca syluestribus sepibus Sepia, pis. piscis. de N. 51. b. Atramenti effusione sepiæ se tutantur.

Sepimentum, ti. uallum. de L. 168. b. Atq; haec omnia quasi sepimento aliquo nullabit differendi scientia.

Sepio, pis. munitio, uallo. de Nat. 54. b. Natura oculos membranis tenuissimis uestiuit ac sepsit. et 55. a. De amictis undiq; partibus sepiuntur. I. A. 250. a. Antonius Miltina a operibus munitioibusq; sepsit. Ep. 245. b. Oppidum sex

sex castellis castrisque maximis septi. pro Mil. 101. b. Quid in quam praesidijs salutaribus et necessarijs septi sumus. Ep. 266. a. Philo sophia praesidijs septus sum. I. A. 196. a. Omnes aditus septi sunt. pro Sept. 22. b. Tum domicilia coniunt et a. quae urbes dicimus, moenibus sepeferunt. de Or. 122. a. Vbi cum locum omnem cogitatione sepeferis. de Or. 96. b. Inuenta uestire atq; ornare oratione, post memoria sepeferre. de D. 83. b. Aetheris aeterni septa atq; inclusa cauernis. At. 50. b. Nulla lex est quae non ipsa se sepiat. de Or. 88. a. Genus hominum prudentium consilijs impulsus, se oppidis moenibusq; sepeferre. At. 148. a. Populi Romani exercitus Cn. Pompeium circumfudit, fossa et uallo septum tenet. In Ant. 157. b. Forum sepietur, omnes clauduntur aditus. I. A. 244. a. Cum septus sis legibus, et iudiciorum metu, non sunt omnia timenda.

Sepe, pis. I. V. 14. 1. b. Ante ipsum sepi.

Seplasia, sive, forum Capuae, ubi unguentarij negotia bantur. In Pisonem 84. b. At fuit incessus saltem Seplasia dignus et Capua. et con. Rul. 85. a. In Albana et Seplasia.

Sepono, nis, segrego, referuo. At. 184. b. Scio uenire runc nihil posse, sed seponi et occultari possunt. Or. 210. a. Vt ij, qui docerent, nullum sibi ad eam rem tempus ipsi seponerent. de Orat. 155. a. Vt alius aliam sibi partem, in qua elaboret, seponeret. et 98. Si ea ut dicis seposita essent. de Orat. 86. b. Graeci seposuerunt a ceris dictionibus eam partem dicendi, quae, etc. id est, separarunt.

Sepositus, a, um, sepositus, remotus. de D. 131. b. Quid obrem Sibylla quidem sepositam et conditam habeamus. I. V. 204. b. Quid celeri oportebat, habebant sepositum ac reconditum. Quid de Pet. 205. a. Eius facultatis adiumenta quae scio esse seposita, ut parata et prompta sint, cura.

Septem, de Som. 129. a. Qui numerus omnium ferè rerum nodus est. de Am. 96. b. et 107. b. Nam qui septem appellatur, eos qui ista subtilius quaerunt, in numero sapientium non habent. et de Fin. 65. b. Bias, qui sapiens habitus est unus est septem. de L. 175. a. Thales qui sapientissimus inter septem fuit.

Septem aquae, locus. At. 62.

Septemdecem, contra Rul. 69. b.

Septemuir, uel Septemuiri. I. A. 208. a. Septemuirum 40 a. Ita sustulimus. et I. A. 198. b. et 200.

Septemuiralis, le. At. 243. b. et 252. a. Lentonis Ceteri nij septemuiralis autoritas.

Septemuiratus, tus. I. A. 179. a.

Septenarius, uersus genus, a septem pedibus, ut fenestrata à sex. Tus. 171. a. Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiam.

Septendecim. I. V. 261. a. Nos in septendecim Siciliae populis non eramus.

Septentrio, onis, stelle septem. Attic. 143. a. De septentrione planè ita est. At. 138. b. Ex ea die fuere septentriones uenti, naues quibus usus non est, incendisse dicitur: id est, Etesiae. de N. 35. b. Sol cursum suum inflectit tum ad septentriones, tum ad meridiem. Tus. 162. b. Ad stellas septem. et Acad. 17. a. Sed ad Helicem et clarissimos septentriones. de N. 47. a. Stelle, quas nostri septem soliti uocitare triones. et 48. a. Minorem septentrionem Cepheus subsequitur.

Septenus, a, um, I. Binus.

Septes millies septentium. I. A. 178. b. et 198. a.

Septimum consul, id est, septies consul. de Nat. 76. a. Cur enim Marius tam feliciter septimum consul domi suae senex est mortuus?

Septimus, a, um, Tus. 204. a. Aeschines in Demosthenem inuicitur, quod is septimo die post filiae mortem hostias immolasset.

Septimudecimus, pro Cl. 33. a.

Septingenti, Or. 207. b. Septingentorum annorum memoria et pro Q. 14. a. Septingenta millia passuum.

Septuagesimus, a, um, de D. 90. a.

Septuaginta, I. V. 174. b.

Septum, ti, munitio, sepimentum. At. 66. b. In campo Martio septa marmorea sumus facturi, eaq; cingemus ex celsa porticu. pro Sept. 20. b. Hunc adoriuntur alij gladijs, alij fragmētis septorum et sustibus. pro Mil. 107. a. Cum ille ui in septa trussisset. I. A. 196. a. Nisi septis reuulsis introiri in forū non potest. I. A. 247. a. Quibus enim sepijs tam immanes bellus continebunt?

Septus, a, ū, stipatus, munitus. I. V. 243. b. Tutus, clausus, septus, munitus contra aliquem. de Ar. 247. a. Domus tot senatus consulis munita atq; septa. pro Sept. 23. a. Qui stipatus semper sicarijs, septus armatis, munitus municipi fuit. I. C. 123. b. Quod si, etc. firmissimo me muro septum arborabor. de Ar. 249. b. Populus Romanus septus et inclusus. Item: Ara, quam septam uidemus. I. V. 249. b. Locus septus undiq; et de Or. 109. a. Regio quae nullis terminis septa teneatur. et de Fin. 59. b. Septum undiq; uepribus sepulchrum. Off. 33. a. Gladiatores, quibus ille septus omnia misceret. Offic. 41. a. Nullis praesidijs sepi multis afficiuntur iniurijs.

Sepulchrum, chri, tumulus, bustum, monumentum. I. A. 223. b. Maiores nostri statuas multis decreuerunt, sepulchra paucis: sed statuae intereunt uetustate, sepulchrorum autem sanctitas in ipso solo est. et ibid. Sepulchra sunt sanctiora uetustate. In Ant. 224. a. Vtiq; locum sepulchro consul pedes triginta quaq; uersus designet, quo Seruius Sulpitius inferatur, quod sepulchrum ipsius, liberorumq; posterorumq; eius sit. de L. 182. a. Lex uestibulum sepulchri, bustumq; uicini uetat. pro Arch. 190. a. Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse constitutus. pro S. R. 22. b. Cui de tanto patrimonio ne iter quidem ad sepulchrum patrum relictum est. et 43. a. Nec sibi quicquam paternum ne monumenti quidem causa reseruaui. Tus. 153. a. Cerimonie sepulchrorum. et 154. b. Quid sepulchrorum monumenta, quid elogia significant? de Sen. 81. a. Sepulchris enim legentis redeo in memoriam mortuorum. de L. 181. a. In eo sepulchro regem nostrum Numam conditum accepimus. de L. 183. a. In ferre aliquem in sepulchrum. ibidem: De sepulchris autè nihil est apud Solonem amplius, quam nequis ea deleat.

Sepultura, ae, humatio, bustum. In Verrem 263. a. Dico mercedem funeris ac sepulturae constitui nefas fuisse. Item: Cum ijdem bustum in foro facerent, qui illam insulptam sepulturam effecerant. de D. 92. a. Simonides ignotum quendam mortuum uidit, eumq; humauit. et ibi. Ab eo quem sepultura affecerat. Ep. 56. a. Ab Atheniensibus locum sepulturae intra urbem ut darent impetrare non potui. de Leg. 181. a. Antiquissimum sepulturae genus quo apud Xonophontem Cyrus utitur: redditur enim terra corpus, et ita locatum ac situm, quasi operimento matris obducitur. I. A. 163. b. Ad sepulturam corpus uicrici sui negat à me datum. et 264. b. iij; nec inhumati sunt, nec dispersis bustis humili sepultura cremati. de Sen. 92. b. Cuius interitū ne crudelissimus quidem hostis honore sepulturae carere passus est.

Sepultus, humatus, situs, conditus, constitutus, quem humus

hominis iniecta contegit. de Leg. 181. a. b. I. C. 120. b. Cerno animo sepultam patriam, miseris atq; insepultos aceruos cinium. pro Arch. 190. a. Ennius in sepulchro Scipionum putatur esse constitutus. et marmore.

Sepura, urbs. Ep. 245.

Sequani, pop. At. 17.

Sequester, tris, stre. ad quem pecunia corrumpendi iudicij, aut tribuū deponebatur, ut suffragia obtinerentur. Iuris consulti sequestrem esse dicunt, apud quem plures eandem rem de qua controuersia est, deponunt. sed Cicero in hac significatione non usurpauit, quod sciam. pro Cluen. 32. b. Res parum certa uidebatur, sequester et confirmator pecunia desideratur. et 22. b. Quo sequebre in illo iudice corrumpedo est usus. I. V. 73. a. Qui aut sequestres aut interpretes corrumpendi iudicij solent esse. et 130. b. Sequester istius interpres, confessor negociorum. pro Planc. 268. b. Doce id quod debet, per quem sequestrem, quo diuisione corrupta sit. et pro Cel. 40. b. Sodales ac sequestres alitius pro Planc. 267. a. Cuius turibus uenditorem, et corruptorem, et sequestrem Placium fuisse clamitas. pro Cluen. 35. b. Sed quid opus est ad eam rem iudice sequebre?

Sequor, ris, comitor, excipio, consequor, insequor, comes sum, exequor, prosequor, consilium, ratio. Or. 201. b. Oratio ita flexibilis, ut sequatur quocumq; torqueas. I. C. 120. a. Caesar hanc reip. uiam, quae popularis habetur, sequebre est. de Ar. 252. b. Poena, quae sequeretur illud scelus. de In. 44. b. Nam eum eadem omnia incommoda sequentur. de D. 112. a. Qui haec prae dicunt, quam rationem sequantur, uides. et ibid. Qui hereditate uenturam dicunt, quid sequuntur? de Or. 127. b. Trademus etiā quae nos sequi in dicendo, quaeq; maxime spectare solemus. Att. 127. b. Neq; si ego quid tu sis fecutus, non perspicio, idcirco mihi existimo, se nihil nisi summa ratione fecisse. Ep. 47. b. Qui auctoritatem et consilium tuum non sunt secuti, sua stultitia occiderunt. Parad. 122. a. Sequi et colere leges. Off. 2. a. Sequimur igitur in hac questione potissimum Stoicos. Ep. 14. a. Idem ille Plato, quem ego autorem uehementer sequor. pro Cec. 296. a. Perge porro hoc idem interdum sequi, homines, etc. Or. 212. b. Qua tempestate Paris Helenam, et quae sequuntur. de Leg. 169. b. Ego uero cum liceret plures dies abesse, et amicitiam et salubritatem hanc sequor. Off. 45. b. Paucius, quem in his libris secutus sum, non interpretatus.

Sequitur, relinquitor, sit, conficitur, colligitur. quae apta sunt ad concludendum uerba. Parad. 116. b. Sequitur igitur, ut etiā uicia sint paria. de N. 41. a. Quo constituto sequitur, etc. Tus. 232. b. Assentior alteri alteri consequens esse, ut quemadmodum si quod honestū sit, id solū sit bonū, sequatur uita beatā uirtute effici, sic, etc. de Fin. 69. b. Non enim sequitur, ut cui cor sapiat, ei non sapiat palatum. de D. 130. b. Significant ergo, ne id quid sequitur. de Pat. 142. a. Vt enim et ingeniosi et tardi ita nascatur antecedentibus causis, etc. non sequitur tamē, ut etiā sedere eos, et ambulare principalib. causis definitū sit. et 144. b. Sequitur enim, ut si alia ab alia nunquam de pellatur, ne contingat quidē alia aliā. et 145. b. Nec si omne enunciatum uerū aut falsum est, sequitur illico esse causas immutabiles et aeternas. et 146. a. Si hoc uerū nō est, sequitur ut falsum sit. de Pat. 148. b. Quis si nō sint, etc. nō sequitur, ut ne appetitus quidem, etc. at hoc sequeretur, si, etc.

Serapis, dea. de D. 134. a.

Serenitas, tis, de D. 84. a. Luce serenanti. poetæ.

Serenitas, tis, serenum tempus, serena tempestas, coelum serenum. (Perturbatio caeli. de D. 128. a. Haec igitur cum sint, tum serenitas, tum perturbatio caeli, est ne, etc. I. V. 240. b. Nullus unquam dies Syracusis tam magna et turbulenta tempestate fuit, quin aliquo tempore solem eius diei homines uiderint.

Serenus, a, um, serenans. de D. 125. b. Cum tonuit laeuum bene tempestate serena. ex Ennio. ad Her. 39. a. Falsi amici sereno uite tempore praesto sunt. Epist. 259. b. Astro lenissimo, caelo sereno. Tus. 197. a. Tranquilla et serena frons.

Series, ei, contextus uel continuatio quaedam rerum. de D. 106. b. Fatum est ordo seriesq; causarum. et de Fat. 144. a. Qui introducunt causarum seriem sempiternam. Item: Mirabilis quaedam continuatio seriesq; rerum. de N. 4. a. Est enim admirabilis quaedam continuatio seriesq; rerum, ut alia ex alia, et omnes inter se apte colligatae, uideantur. Acad. 6. b. Cetera series deinde sequitur maiora neccens, ut haec, si homo est, animal est, etc. de Or. 114. b. Sine ulla serie disputationum. de Leg. 166. b. Videatisne quāta series rerum sententiarumq; sit, atq; ut ex aliā alia neccantur? Part. 2. a. b. Tanta series artis est, et sic inter se sunt pleraq; connexa et apta, ut, etc.

Seriphos, insula. de N. 18.

Seriphus, a, um, de Sen. 78. b.

Serius, a, um, grauis, uerus. (Iocofus. Off. 27. a. Si de serijs rebus loquatur, ueritatem adhibeat, si de iocofis, leuorem. Off. 21. a. et 27. a. Cum grauib. serijsq; rebus satis fecerimus. Iocofus. ad Her. 20. b. Sermo serius, et iocofus liberalis. de Fin. 82. b. Qui cum ioca, seria, ut dicitur, qui cum arca, qui cum occulta omnia.

Sermo, onis, locutio, mentio, oratio. Off. 22. b. Sermo ne eo debemus uti, qui notus est nobis, ne ut quidam graeca uerba inculcantes, iure optimo rideamur. ad Her. 20. b. Sermo diuiditur in partes quatuor, dignitatem, demonstrationem, narrationem, iocationem. de Or. 136. a. Cum mihi sermo cum hoc ipso Crasso multis audientibus esset de te institutus. et 141. b. Habes sermonē bene longum. de Ar. 251. b. De Alexandrinis uideo esse sermonē. In V. at. 29. a. Nullus mihi omnino cum illo sermo nulla unquam de re fuit. de Som. 130. a. Quid autē interest ab ijs qui postea nascuntur, sermonem fore de te, cum ab ijs nullus fuerit, qui ante nati sunt? et pro Flac. 149. a. Sermo est tota Asia dissipatus, Pompeium, etc. de Or. 93. a. Crassus princeps eius sermonis ordendi fuit. At. 116. a. Nullus est sermo, te iudicium tam de causa publica fecisse. Ep. 10. a. Hac me mente fuisse, tu in nostris sermonib. colloctionibusq; ipse sepe uidisti. Ep. 194. a. Cum mihi in sermone inieceris, se uelle Asian uisere. et 130. a. Feci sermonē habitum in Cumano inter nos. et Att. 100. b. Sermo quem habuit de triumpho. et de Sen. 83. a. Cyrus in eo sermone, quem moriens habuit, etc. de Or. 109. a. Habere sermonem inter se de aliquibus rebus. de Sen. 77. b. Omnem autem sermonem tribuimus Catoni seni. de Am. 96. a. Vt tanquam à praesentibus coram haberi sermo uideretur. et 95. b. Is exposuit nobis sermonem de amicitia habitum ab illo se cum cum altero genero Scauola. et ibid. Incidere in sermonem alicuius. et ibid. Incidere in mentionem alicuius. de In. 80. a. In sermone quotidiano. de Or. 93. a. In sermone ranti mihi cecidit, ut in istum sermonem delaberer. et At. 212. a. Da te in sermonem. Q. Fr. 298. a. Primus annus habuit de hac reprehensione plurimum sermonis. Offic. 26. b. Sermo in circulis, disputationibus, congregationibus fami

liturum uersatur. Off. Curandum est, ut eos quibuscum sermone conferimus, et uereri et diligere uideamur. Off. 4.0. b. Habere quibuscum familiares potis conferre sermones. I. V. 25.6. b. Habere malos sermones de aliquo. de In. 63. b. Conferre sermonem cum aliquo. Att. 103. b. Sed hac coram, nam ista multi sermonis sunt. de In. 12.0. a. Res in ore atq; in sermone omnium cepit esse. Att. 13. a. In sermonibus id est, in communi sermone. Ep. 2. a. Nam cum in sermone quotidiano, tum, et c. Acad. 39. b. Sermo uulgaris. Ep. 12.0. b. Sed nuncij uarios sermones excitant. Ep. 15. b. Perferre sermonem alicuius ad aliquem. Ep. 42. b. Maleuolis sermonibus de aliquo credere. de Or. 9. a. Fortuito in aliquem sermonem incidere. Ep. 136. a. Incidunt in sermone uario multa. Ep. 127. b. Dabitur sermonem ijs, qui, et c. I. V. 20.2. b. In sermonem hominum, atq; in magnam uituperationem uenire. de Fin. 4.9. a. Tractare aliquid graeco sermone. de N. 19. b. Scito sermone et Attico loqui. Ep. 20. b. Sermo et oratio. Att. 103. a. Elegantia sermonis Terentiani.

Sermocinatio, figura ad Her. 37. a. et 40. a. Sermocinatio est, cum alicui personae sermo attribuitur, et is exponitur cum ratione dignitatis.

Sermocinor, aris, sermonem habeo, loquor. de In. 68. b. In consuetudine scribendi aut sermocinandi eo uerbo uti solent homines. I. V. 10.4. a. At se cum isto diligenter sermocinaturam.

Sermocinatus, li. At. 20.6. b. l. Sedo. et pro Deiot. 150. a. Seru. tard. At. 165. a. I. V. 26.9. b. Produca Cossanos, qui te nunc sero doceant, iudices non sero. Att. 10.4. b. Seru resistimus ei, quem alimus contra nos. de Cl. 168. a. Eloquentia sero prodijt in luce. Ep. 21. a. Loge absun, au dio sero. Ep. 45. b. Seru enim uenera. Ep. 105. b. Domu sero ueneram. pro Quin. 7. b. De controuersijs uult dijudicari sero, uerum aliquado tamen. Or. 212. a. Aliquado, idq; sero: id est, respici. Q. Frat. 301. a. Hoc de genere nihil te nunc quide moneo, sero est enim. de Am. 97. b. Factus est Coss. II. primum ante tempus, iterum sibi suo tempore, reipublica pene sero. Att. 115. a. Eo die alter cosul uenit sero. ad Her. 13. b. Seru atq; acto negocio uenisti.

Serius, tardus. de Or. 14.9. b. Ad mysteria biduo serarius ueneram. I. C. 98. a. Hoc serius a me factum est, et c. de In. 51. a. Serius. (C. Ocyus.

Sero, ris, seui, satum, semenem facio, semen spargo, se mino. I. V. 273. a. In iugere agri Leontini medimum ferre triticum seruitur. et infra: Ut tantum decuma sit, quantum feueris. de N. 52. a. b. Ager mollitus et oblimatus ad serendum. Antequam. 192. b. Serere beneficiu, ut metere possis fructu. Tusc. 154. b. Serere arbores, que alteri seculo profunt. et de Or. 13.4. b. Da mihi ex ista arbore, quos seram succulos. de Clar. 166. a. Seremus igitur aliquid tanquam in occulto et derelicto solo. de Leg. 160. b. Materia serendi generis humani. de Sen. 81. b. Serere, percipere, et concedere fructus. et ibid. Serere arbores. de Fat. 145. b. Nisi ex aeternitate causa causam serens hoc erit effectura. Tusc. 277. b. Philosophia preparat animos ad satus accipientes, edq; mandat his, et ut ita dicam, serit, que adulta fructus uberrimos ferat. de Vn. 303. a. Alios in reliquas mundas partes spargens quasi sererat. At. 23.5. a. Tertulle nolent abortum, tam enim sunt Castij iam, quam Bruti serendi. de Sen. 89. b. Multa etiam istarum arborum mea manu sunt sata. de Leg. 156. a. Haec quercus sata est ingenio. et 160. b. Genus humanum sparsum in terras atq; satum.

Serpens, tis. de N. 50. b. Quaedam serpentes ortae et

tra aquam, simulatq; niti possunt, aquam persequuntur. et de Ar. 2.6. b. Iam ista serpens, que tum hic delitescit, tum se emergit, illa morietur. Tusc. 23.5. b. Serpentes quasdam, quasdam esse grandientes, id est, bestias. de D. 90. b. Bellua uultra, circumplicata serpentibus. In Vat. 29. b. Reperit te tanquam serpens e latibulis, oculis eminentibus, inflato collo, tumidis ceruicibus intulisti.

Serpirastrae, pro hominibus perniciosis. At. 103. a. Serpo, pis, irrepo, progredior. de N. 50. a. Alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt. ad Her. 39. b. Iste tanquam iubatus draco serpit. in Arat. Q. Ue uolat, et geminis serpens fecat aera pennis. de Fin. 134. b. Serpere anguiculos. de Sen. 88. a. Vitis serpens multiplici lapsu et erratico. I. A. 153. b. Cum serperet in urbe infinitum malum, idq; manaret indies latius. pro R. P. 125. a. Serpet hoc malum mihi credite longius, quam putatis. Antequam. 195. a. Ne calamitas remorata longius serpat atq; progrediatur, precaute. et de Or. 151. b. et I. V. 65. b. Serpit malum consuetudine peccandi. I. C. 119. a. Latius opinione disseminatum est hoc malum, manauit per totam Italiam, obscurae serpens multas prouincias occupauit. de Or. 127. b. Ecce autem serpere occulte coepisti, nihil dum suspicantibus alijs. I. V. 65. b. Si haec consuetudo serpere ac prodire coepit. et pro Mur. 134. b. Serpit hic rumor. At. 7. b. Sed uereor, ne hoc quod infectum est, serpat longius. et 230. b. Sustulisse mihi uidetur simulationem desiderij, que serpebat in dies. de Am. 104. a. Serpit enim deinde res, que procliuis ad perniciem, cum semel coepit, labitur. et 112. a. Serpit enim nescio quomodo per omnium uitas amicitia.

Serra, re, instrumentum dentatum, quo ligna, et tabule uel tenuissima secantur. Tusc. 250. b. Ne fridorem quidem serrae audiunt, tum cum acuitur.

Serrula, le, pro Cluen. 55. b. Serrula adunca ex omni parte dentium, et tortuosa.

Sertum, ti, corona. Tusc. 199. b. Incendes odores, et sertis redimiri iubebis, et rosati. C. 106. b. Sertis redimiri, unguentis oblit.

Seruator, oris, (Perditor, pro Do. 233. a. Cicero) seruator urbis, et pro Pl. 81. a. Seruator mei capitis. I. Soter. Seruientis, tis. At. 286. b. A' seruientibus abero. et I. A. 228. b. Vita nulla est seruienti. At. 284. b. Preces seruientis aduersus regem.

Seruillus, le, famularis. Antequam. 197. a. Respublica metu est debilitata seruilli. et pro Syl. 177. b. Munus seruile. et I. P. 79. b. Color seruilis. et 99. b. Vestis seruilis, et de Orat. 138. b. Seruillis percunctatio.

Seruilliter, abiectione, timide. Tusc. 187. a. Ne quid seruilliter muliebritate faciamus.

Seruilius, lacus Romae fuit. pro S. R. 33. a. Seruio, uis, de seruiuo, seruitutem serui, seruitutem patior, praestitum, consulo, operam alicui do, lenocinor, de Orat. 100. a. Si quis apud nos seruisset ex populo federato, seseq; liberasset. et I. A. 209. a. Populum Romanum seruire fas non est. Att. 112. a. Cato ipse iam seruire quam pugnare mauult. pro R. P. 126. a. Alteri parere et seruire. Top. 223. a. Quorum nemo seruitutem seruuit. de Am. 111. a. Cupiditatibus quibus ceteri seruunt, imperare. I. C. 106. a. Qui aliorum amoris flagitiosissime seruiebat. de Pro. 69. a. Sed ego in hac sententia dicenda non pro rebo dolori meo, nec iracundiae seruam. pro Cel. 54. b. Ut in alterius dolore uel pietati uel indulgentiae uestra seruatiis. pro Sest. 5. Sed agam moderatē, et huic tempore potius

potius seruam, quam dolori meo. Tusc. 155. b. Optimus quisq; maxime posteritati seruit. et pro Plan. 261. a. Honores si magni non putas, noli seruire populo. pro Mar. 135. b. Serui etiam ijs iudicibus, qui, et c. Q. Fr. 294. b. Alitius commodis utilitatq; seruire. et 295. a. Consultare populo, et eorum utilitati salutiq; seruire. pro S. R. 25. a. Rei familiari maxime seruire, et in praedijs colendis opere plurimum studijq; consumere. de In. 79. a. Seruire rebus suis et commodis. pro Plan. 279. a. Rei publicae seruiui semper, nunquam mihi. de Cl. 187. a. Multorum obedire tempore, multorumq; honori uel periculo seruire. et pro Sest. 7. b. Seruire dignitati. Postquam. 202. a. Virtuti et gloriae seruire. et Tusc. 229. b. Seruire pecunie. de Or. 138. b. Seruientium est breuitati uel uenustati. Or. 114. a. Seruire numeris. et b. Compositio, que tota seruit grauitati uocum. et 219. b. Attici maxime numero seruientes. At. 278. a. Ac mihi tum Erute officio solun erat et naturae, tibi nunc populo et scenae, ut dicitur, seruientia est. Ep. 263. b. Sed indulge ualitudini tuae, cui quidem adhuc tu, dum mihi deseruis, seruisti non satis. I. A. 62. a. Alienus tibi seruiet, tibi lenocinabitur. Attic. 211. a. et 73. b. Ac magis mihi isti seruiunt, si obseruare seruire est et I. C. 102. a. Spero meos omnes seruire laudi meae. de Or. 138. a. Alique uenustati uel maxime seruire. et 124. a. Seruiamus uehementer. Attic. 120. b. et 159. b. Seruire tempore cum necesse sit. et Ep. 258. b. Seruire corpori. et 144. b. Seruire tempore. Q. Fr. 299. a. Te rogo, ut ualiditudo tua diligentissime seruias. I. A. 219. b. Magnus est, personam in respiciendi principis, que non animis solum debet, sed oculis seruire ciuium. Off. 73. b. Cum tractaretur Atrous, personae seruendum fuit. Ep. 72. b. Et constantiae seruendum. de Fin. 130. b. Huius etati et huic nunc hoc primum fortasse aduocari debemus. At. 69. b. Dionysius mihi operam dat egregiam.

Seruire, cum ad rustica praedia uel urbana refertur, aliqua re grauari et obligari. contra Rul. 89. a. Praedia omnia que seruicant, non seruiunt. de Or. 99. b. et Off. 65. a. Aedes Sergio seruiebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat.

Seruitium, tij, seruus, de Ar. 249. b. et I. V. 237. b. et I. C. 118. b. Omne seruitium in alteram scenam immisum: id est, omnes serui. pro Flac. 164. b. Seruitia sileant. pro Cel. 54. a. Incitare ad eadem seruitia. de L. 189. a. Seruitia incitata. At. 286. b. Neq; desistam abstrahere a seruitio ciuitatem nostram: id est, a seruis, uel a seruitute.

Seruitus, tis, seruitium, famulatus. (Libertas. Antequam. 192. b. Omnibus graue seruitutis iugum esse debet in libertate educatis. et ibid. Qui a uestro corpore iugum acerbissimum repulit seruitutis. Parat. 122. b. Seruitus est sicut obedientia fracti animi, et abiectione, et arbitrio carentis suo. et 123. b. Durissima seruitus. Parat. 123. b. Omnis animi debilitata, et humilis, et fracta timiditas, seruitus est. et pro Deiot. 149. b. In dominatu seruitus sit, in seruitute dominatus. I. A. 220. a. Diutius seruitute perpesi sumus, quam captiui fugi et diligentes solent. Off. 331. b. Populus Romanus pro turpi stupro datus in seruitutem. I. P. 97. b. Qui socios nostros in seruitutem adduxerunt. et de Pro. 71. a. Tradere aliquem in seruitutem alicui. et ibid. Iudaei et Syri nationes nate seruituti. pro Dom. 239. Ciuitas seruitute oppressa. I. P. 82. b. Emori potius, quam seruire prolebat. pro Mar. 138. b. Seruire seruitutem. Att. 281. b. Repellere seruitutem a suis ciuibus. pro Cluent. 21. b. et 221. a. Esse apud aliquem in seruitute, uel in ergastio

lo. Quin. Frat. 318. b. Aque iure constituto, et seruitute illi fundo imposta. Attic. 285. b. Nisi forte non de seruitute, sed de conditione seruendi recusandum est a nobis. Offic. 16. b. Mors seruituti turpitudinij; anteponenda est. I. A. 182. a. Seruitus est postremum malorum omnium, non modo bello, sed morte etiam repellendum. I. A. 209. a. Aliae nationes seruitutem pati possunt, populi Romani est propria libertas.

Seruo, as, conseruo, asseruo, adseruo, obseruo, tueor, custodio, teneo, non discedo, sto, maneo, colo. Ep. 141. a. Ego seruo et seruabo Platonis uerecundiam. Att. 145. a. Volumen epistolarum tuarum sub signo habeo, seruoq; diligentissime. pro S. R. 33. b. Nihil mali est, canes ibi quam plurimos esse, ubi permulti obseruandi et multa seruanda sunt. pro Rab. 92. b. Ius libertatis defendendo seruari oportere. pro Cluen. 24. b. Ut id quod conceperat, serua ret, ut saluum parere possit. de Am. 101. a. Seruare amicitiam summa fide. et Off. 19. b. Seruare decoru. pro Plan. 262. a. Sed seruare necesse est gradum. Off. 7. b. Officia etiam aduersus inimicos seruanda. pro Cl. 37. b. Iudicium in quo non modus habitus, non consuetudo seruata. et 36. a. Seruare consuetudinem. de Or. 129. a. Parcebat enim aduersarij dignitati, in quo ipso seruabat suam. I. C. 116. b. Ciues integros incolumesq; seruari. I. A. 213. a. Seruare pacem cum aliquo. Off. 13. b. Seruare aequitatem. et Ep. 28. a. Seruare leges. Ep. 153. b. et 13. a. Si omnia mihi integra et ipse et fortuna seruauerit. Tusc. 163. b. Seruare se integrum et castum. Att. 263. a. Decreta Coss. que de Casaris actis interposita sunt, non seruatur. pro Arch. 189. b. Vt bene ex omni impetu hostium ac totius belli ore ac faucibus ereptam esse atq; seruatum. pro Flac. 160. b. Iudaei uicij, elocati, et seruati. At. 31. b. et 56. b. et pro Dom. 221. a. Seruare de caelo. pro Plan. 261. b. Ad ea te tempora res uocauit, ad que tute ipse seruatur. Att. 77. a. Paucis diebus habebam certos homines, quibus darem literas, itaque eodem me seruauit. de D. 101. b. Seruo et obseruo, idem. et Off. 11. a. Tenere, seruare, et obseruare idem.

Seruos, as, u. tardus. Ep. 21. a. Sera gratulatio reprehendi non solet. I. A. 194. b. Vt magis exoptate Cal. quam seruo esse uideantur. et de D. 122. a. Tarda et sera nimis.

Seruulus, li. pro Quin. 4. b. et pro Cec. 296. a. b. l. Prehendo.

Seruula, le, samula. At. 7.

Seruus, a, um, seruitium, famulus, puer, mancipium, seruitus, qui non est sui iuris, qui libertatem perdidit, arbitrio suo carens. (Liber. pro Cor. 59. b. Serui, quorum uis et fortunae conditio infima est. et ibid. Seruos de rep. bene meritos persepe libertate, id est, ciuitate publice domari uidimus. I. V. 149. b. Hunc serui ancillaq; amant. At. 122. a. Pollucem seruum a pedibus meum Romam misi. I. A. 226. b. Neq; tam serui illi dominorum, quam tu libertinum. et 87. b. Seruus cupiditatum. et Ep. 12. b. Seditio num seruus et minister. Epist. 13. b. Coss. seditionum serui ac ministri. pro Cluen. 48. b. Legum idcirco omnes serui sumus, ut liberi esse possimus. Att. 195. b. Serui, mancipia, pueri. pro Cel. 54. a. Supplex misericordiae alicuius. Itc. Supplex potentiae alicuius. contra Rul. 88. b. Praedia libera meliore conditione sunt, quam serua. Quin. Frat. 293. a. Seruus egregie fidelis. pro S. R. 42. b. Ego seruum habeo nullum. Off. 23. a. Vlyses contumelias seruorum ancillarumq; pertulit. Parat. 122. b. Non enim ita dicunt eos esse seruos, sicut mancipia, que sunt dominorum facta ne

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

seruati, et c.

Sejamenus, na. a Sejamo oppido. At. 82. a.
 Sejelis, lis. de N. 51. a. Cerue paulo ante partum per-
 purgant se quadam herbula, quae sejelis dicitur. aliter, se-
 felt.
 Sejqui *ἀμείβος*, sesquiplez. Or. 215. a. b. Pes qui adhi-
 betur ad numeros, partitur in tria, ut necesse sit, partem
 pedis aut aequalem esse alteri parti, aut altero tanto, aut
 sesqui esse maiorem. Ita fit aequalis dactylus, duplex iam-
 bus, sesqui pæan.
 Sequialter, a, um. *ἀμείβος*, sesquiplez. de Vn. 199. a. 10
 Deinde detraxit tertiā, quae secunda sesquialtera. Et ibid.
 Sesquialteris interuallis, et sesquiterijs, et sesquioctauis
 sumptis, ex his, etc.
 Sequimodius, dii, modius cum dimidio. I. V. 196. b.
 Sequioctauus, a, um. *ἐπὶ ὄσος*. de Vn. 199. a. l. Sesqui
 tertius.
 Sesquiplez, sequalter. Or. 216. a. Modus aut sesqui-
 plex, aut duplex, aut par.
 Sesquiterius, a, um. *πέντε*. de Vn. 199. a. Ex his
 colligationibus in primis interuallis sesquioctauo inter-
 uallo sesquiteria omnia explebat. De hisce proportioni-
 bus uide Peronij de optimo genere interpretandi utilissi-
 mos pariter et eruditissimos commentarios.
 Sessio, onis. situs genus unum. de N. 20. a. Ingressus,
 cursus, accubatio, inclinatio, sessio. de Fin. 132. b. Quamob-
 rem etiam sessiones quaedam contra naturam sunt. Offic.
 26. a. Status, in sessus, sessio, accubatio.
 Sessio, pro sede, aut quouis loco, ubi quis sedere po-
 test. de Or. 110. b. Porticus, palaestra, et tot locis sessiones.
 de Fin. * 114. Cuius etiam illa sessio fuit, quam uidemus.
 Sessio, pro confessu. I. Pomeridianus.
 Sessio, as. infidelo. de Clar. 169. b. Quam deam in Pe-
 riculis labris sessitauisse ferunt.
 Sessus, sessio, uelordo sedentium. Ep. 164. a. Heren-
 nium Gallū in quartumdecimū sessum deduxit. Pollionis.
 Sestertij, tij. et Sestertius, tij. cuius haec est nota, HS.
 I. V. 118. b. Numerantur illa HS ducenta quinquaginta Sy-
 racusis. et Att. 179. b. Minutius XII. sola curauit: id est,
 HS. et Ep. 217. a. Ea pars est ad XXX. sestertia. Ep. 226
 a. Necesses ei grandem pecuniā debent ad sestertium octo-
 gies. I. A. 241. b. Antonius sestertium septies milles pecu-
 niae publicae auertit. I. P. 98. a. Sestertium centies et octo
 gies ex arario tibi attribuit. Rome in questu reliquisti.
 pro Flac. 152. a. Nos hic in mare superum et inferum se-
 stertium ter et quadragesies rogabamus. Epist. 76. a. HS
 centium millia. et ibid. b. HS centum. bis. et ibid. Omnem
 pecuniā apud publicanos deposui, id fuit HS XXII. Ep.
 76. b. Si mihi expensa ista HS centum tulisses. Off. 64. a.
 Dixit se pluris aestimare, addidit centum millia. et I. V.
 75. b. Sestertium milles. I. V. 59. b. Pro frumento in mo-
 dios singulos duodenos sestertios exegit. pro Cluen. 55. b.
 Ipse armarij fundū exegit, et sestertiorū et auri quinq;
 pondo abstulit. pro R. P. 130. a. Bona alicuius nummo se-
 stertio cuiquam addici. Orat. 211. b. Sestertium nummum,
 non nummorum. Offic. 70. b. Cum testamento sestertium
 milles relinquatur. et Parad. 125. b. Capit ille ex suis præ-
 dijs sexcenta sestertia, ego centena ex meis.
 Sestertius dictus est, quasi sesquiterius: ualet enim
 duobus assibus eris et semisse. Idem autem erat quod mi-
 nus: etiam si utrunq; non nunquam coniungatur. Sester-
 tium autem genere neutro, mille sestertios significat, hoc
 est, argenti asses duos, quos libras alij uocant, et semissem.
 Additur etiam se penumero uerbū mille, aut aduerbium

alicuius numeri, hac formula: Mille sestertium, uel milles
 sestertium. et tunc sestertium pluralis genitiuus est, pro
 sestertiorum. Vbi uero aduerbium adiunctum sestertio
 est, intelligendum est centum: ut decies sestertia, id est, de-
 cies centena. Colligamus igitur ista, ut facilius cognosci et
 retineri possint.
 Mille sestertium
 Mille sestertium nummum } idē sunt: id est, XXV. aurei
 Mille nummum } numi, siue coronati.
 Mille sestertij
 Stet, t. e. de Orat. 164. a. Natura equo et leoni setas,
 caudam, et aures ad motus animorum declarandos dedit.
 Tus. 240. a. Gladium est lacunari seta equina appesum dea
 mitti iussit.
 Stetinus ager. contra Rul. 79. a.
 Stet, siue, pro Quin. 14. b. O fortunatū hominem, qui
 huiusmodi nuncios, seu potius pegafos habet. et 5. b. et
 pro Cec. 298. a. Seu recte seu perperam facere coeperunt.
 Stetere, austerē, Stoicē. pro Q. R. 51. a. Seuerissime ex-
 acta actas. et Off. 27. a. et pro Mur. 134. a. Seuerē dicere.
 et 136. b. et I. V. 66. a. Lites seuerē aestimare.
 Stetitas, tis, grauitas, tristitia, duritas. Comitas,
 humanitas. Ep. 199. b. Vt summa seueritas summa cum
 humanitate iugatur. pro Mur. 140. a. Si illius comitatem
 et facilitatē tuae grauitati seueritatiq; asperferis. de Or.
 130. b. Risus tristitiam ac seueritatem mitigat et relaxat.
 et 115. a. Iudex tum ad seueritatem, tum ad remissionem:
 animi est contorquendus. pro Syl. 185. a. Sic uos seuerita-
 tem iudiciorum, quae per hosce menses in homines anda-
 cissimos facta est, misericordia mitigat. Q. Fr. 294. a. Sea-
 ueritatem acerbam multis humiditatis condiments miti-
 gare. de Ar. 250. a. Prisca illa seueritas sacrificij. I. P. 81. a.
 Seueritas censoria magistræ pudoris et modestiae. de Cl.
 195. a. Laxare iudicij animos, atq; ad seueritate paulisper
 ad hilaritatem risumq; traducere. Or. 201. b. Duritas et
 seueritas, et quasi molestia oratoris. et 214. a. Oratores
 cum seueritate audire, poetas autē cum uoluptate. Quin.
 Fr. 293. a. Summa in iure dicendo seueritas. et I. C. 121. a.
 Seueritas animaduersionis. Acad. 35. a. Ipsa seueritas et
 grauis et recta ratio mihi obseruatur. de Vin. 53. b. Adhi-
 bere seueritatem in aliquo. de Clar. 173. a. Homo ipsa tri-
 stitia et seueritate popularis. Attic. 111. a. Xenocrates et
 Metellus Numidicus, seueritate clari. Att. 12. a. Seueritas
 consulatus mei. et ibid. Senatū ad pristinam seuerita-
 tem reuocauit. de Cl. 177. b. Crassus in summa comitate ha-
 bebatur etiā seueritatis satis. Off. 18. a. Et tamen ita proban-
 da est mansuetudo atq; clementia, ut adhibeatur reip. cau-
 sa seueritas. de Sen. 91. a. Seueritatem in senectute probō,
 et eam, sicut alia, modicam: acerbiter nullo modo.
 Seuerus, a, um, grauis, tristis, austerus, acerbus, uehe-
 mens, asper, durus, ac penē agrestis. Dissolutus, indula-
 gens. Off. 75. a. Qui nuper indulgēs in patrē, idē acerbus
 et seuerus in filiū. pro Cl. 29. a. Iudex seuerus in facinoro-
 sos. Tus. 218. a. Imperia seueriora nulla esse putat sine ali-
 qua acerbitate iracundiae. de Clar. 175. a. Tubero uita se-
 uerus, et congruens cum Stoica disciplina. de Or. 135. b.
 Seuerus et tristis uultus. et 129. b. Omnium grauisimū et
 seuerissimū esse. I. V. 231. a. Postea iudicia seuerā Romae fie-
 ri desierūt. de Cl. 195. b. Sentētia nō tā grauis et seuerā, q̄
 cōcūm. et uenusta. pro Pō. 11. b. Nō potest esse seuerus in
 iudicando, qui alios in se seueros esse iudices nō uult. I. A.
 187. a. Nū putatis ipsūm retentū esse aliqua re tristi et se-
 uerā de Cl. 174. b. Triste et seuerum genus dicendi
 Seuoco,

Seuoco, a, separe, abduco, aufero. de N. 63. a. Difficile
 est, mentē ab oculis seuocare. et Tus. 163. b. Qui se a cor-
 porib; seuocauissent. et 164. a. Seuocare animū ab omni
 negotio. et de D. 93. b. Cum est somno seuocatus animus
 a societate corporis. Or. 203. a. et 202. b. Ab his haec elo-
 quentia seuocanda est. pro Quin. 2. b. Neuis de commu-
 ni quicquid poterat, ad se in priuata domum seuocabat.
 Sexagena millia. I. V. 247. a.
 Sexages. I. A. 169. a.
 Sex et quinquaginta. pro S. R. 21. b. Sex et quinqu-
 ginta millia passuum.
 Sexaginta. de Leg. 132. b.
 Sexages. pro S. R. 19. a. Bona quae sunt sexages. I.
 Centies.
 Sexcentium, nij. I. A. 195. b. de D. 101. a. At. 85.
 Sexcent. I. V. 248. a.
 Sexcenti, t. e. t. a. I. V. 132. b. Centiū mille modium,
 sexcentos praeterea alios, etc. Att. 94. a. Belli periculum,
 militum improbitas, sexcenta praeterea alia. de D. 115. a.
 Sexcenta licet eiusmodi proferre. Attic. 33. b. Et sexcenta
 sunt. et 32. b. Ad annos sexcentos. Attic. 100. a. Venio ad
 epistolas tuas, quas ego sexcentas uno tempore accepi.
 Sexprimi, ut Quinquaginta, et Decemprimi. de N.
 74. b. Id quoq; L. Aemius fecit, cum chirographum sex-
 primorum imitatus est.
 Sextans, tis, sextula: id est, duae unciae. Ep. 217. a.
 Sextarium, rij, mēsure nomen, cōtinētq; minas duas,
 seu cyathos duodecim. Offic. 44. b. Si emere aquae sexta-
 rium mina cogentur.
 Sexdecim, pro Cluen. 36. a.
 Sexillis, lis. Auguribus mensis. I. Quintilis. Ep. 160. a.
 Si in sextilem comitia.
 Sextula, le, sextans. pro Cecin. 288. a. l. As.
 Sextum consul. ut Septimum consul. I. V. 83.
 Sextus, us. de In. 50. a. Hominum genus in sexu consti-
 deratur, uirile an muliebre sit.
 Si, cum, ut, etiam si. pro Cec. 294. b. Neq; uerō quic-
 quam opus sit uerbis, cum ea res, cuius causa uerba quae si
 ta sunt, intelligatur. et ibi. Sermo uerba familiaris non
 coharebit, si uerba inter nos aucupabimur. Ep. 6. a. Si uo-
 lo is esse, quem tu me esse uoluisti. I. V. 106. b. Hac condi-
 tione si quis, etc. de Or. 91. a. Sed is, si quis esset, aut si etiā
 unquam fuisset, aut uerō si esse possit, tu es unus profe-
 ctio, qui, etc. Attic. 122. a. Moriar, si magis gauderem, si id
 mihi accidisset. pro Syl. 182. b. Conceditis, ut nobis liberta-
 tem retinere liceat, si minus dignitatem. et ibi. Graue si
 appetimus aliquid, si cum ceteri de nobis silent, nos ipsi
 non taceamus. pro Cl. 18. b. Deinde si quam opinionem
 mentibus uestris comprehendistis, si eam ratio conuulset,
 ne repugnetis. et 20. b. Non timuisse si minus uim deorū,
 at nō tē illam, etc. et 21. a. Atq; ea si obliuione non pos-
 set, tamen taciturnitate sua tecta esse pateretur. pro Q.
 14. a. Et me hercule si nihil diceret, tacito ipso officio me
 moueret. de Or. 111. b. Ergo id qui toto in genere fecerit,
 is si non planē artem, at quasi fontem quandam effecerit.
 et 144. a. Alicui si nequaquam parem illius ingenio, at
 pro nostro tamen studio meritam gratiam referre. Or.
 206. a. Alicuius rei si nō perfectio, at conatus tamē, etc.
 de Or. 114. b. Si minus ut, etc. at certē, etc. I. V. 107. a.
 Hic uenit in iudicium, si nihil aliud, saltem ut, etc. At. 110
 a. Vt nihil aliud, hoc tamen proficit, etc. At. 4. a. Id te sci-
 re uolui, si quid forte ea res ad te pertineret. Q. Fr. 300. b.
 Nihil reprehendo nisi iracundiam tuam, et si forte rarō

literarum missarum indiligentiam. At. 209. b. Nitor ora-
 tionis nos, si modō est aliquis in nobis. At. 261. b. Is ma-
 lē intellexit, si quisquam malē intelligit. Or. 295. b. Is ma-
 gis orator est, si nō maximus. de Or. 135. a. Vide, inquit,
 Scaure, mortuus rapitur, si potes esse possessor. contra
 Rul. 75. b. Et mihi queso ignoscite, si appello talē uirum
 sepius. de D. 123. b. Dico si pascuntur aues. et ibi. Dico
 si silentium esse uidebitur. Antequam. 193. a. Non queunt,
 si maximē cupiāt. et pro Q. 6. a. Si maximē uelim. de Fin.
 49. a. Qui si hoc maximē placeat, tamen uolunt, etc. de
 N. 13. a. Roges me quid sentiam, nihil respondeam: id est, si
 roges. I. A. 134. b. Assensero: id est, si assensero. et ibi. Ne-
 gauero: id est, si negauero. Ep. 106. a. Etenim si quid gene-
 ris istiusmodi me delectat, pictura delectat. At. 10. b. Si un-
 quam tibi iustus sum fortis, certē me tunc admiratus esses.
 At. 54. a. Si unquam fuimus, etc. aut si unquam, etc. tum
 profecto. At. 9. a. Si unquā mihi Epicheremata suppedita-
 runt, illo tēpore. Ep. 90. a. Si quis est, etc. is ego sum. Ep.
 246. a. Si quisquā fuit unquā, etc. ego profecto is sum. pro
 Sest. 3. a. Si quis antea mirabatur, quid esset, quod, etc. ex
 hoc tēpore miretur potius, etc. de Cl. 265. b. Si fuit tēpus
 ullū, cum, etc. tum profecto fuit. pro Mil. 103. a. Si tēpus
 est illū iure hominis occidēdi, quae multa sunt, certē illud
 est non modō iustū, sed etiā necessariū, cum uis illata defen-
 ditur. I. A. 221. a. Quod si cupiāt iustus honos habitus est
 in morte legato, in nullo iustior quā in Ser. Sulpitio re-
 perietur. Ep. 222. b. Si ullā in amicitia spem habes, si, etc.
 si, etc. hoc mihi da atq; largire, ut, etc. Ep. 184. a. Si ab-
 estis, etc. fin. etc. pro Syl. 179. b. et pro Sest. 29. b. Si, pro
 quia uel quoniam. de Am. 112. b. Si aliquid, etc. et ibid. Si
 aliquem. Off. 38. a. Nostri imperatores ex una hac re ma-
 ximam laudem capere studebant, si prouincias, si socios
 aequitate et fide defendissent.
 Si, cum in argumentatione uersatur. de In. 55. a. b. et
 deinceps. de Or. 123. b. et 124. a. Top. 221. b. 222. a. 225. a.
 Vt si peperit, uirgo non est. Si oportet sapere, dare ope-
 ram philosophiae conuenit. l. Connexum.
 Sibilus, as. At. 34. a. Populares isti iam etiam modestos
 homines sibilare docuerunt. ad Her. 33. a. Vagire, mugire,
 murmurare, sibilare.
 Sibilus, li, pro Q. R. 50. a. Erotus comœdus et scena nō
 modō sibilis, sed etiam conuicio explodebatur. Ep. 112. b.
 Hic tibi clamor, tonitruum et rudentium sibilus. I. P. 93. b.
 Da te populo, committe ludis, sibilum metuisi. At. 33. a. Fu-
 sium clamoribus et sibilis confectantur.
 Sibylla, le. de D. 97. a. Nam terre uis Pythiam Del-
 phis incitabat, nature Sibyllam. et 87. b. Vaticanans per
 furorem, ut Sibylla Erithrea. de Ar. 250. a. Hac uate sua-
 dente, etc. id est, Sibylla. De qua et eius ratione tota, uide
 Sibyllina oracula a Castalione meo et greco in latinum co-
 num eleganter conuersa.
 Sibyllinus, a, um. I. V. 225. b. Additum est ad libros Si-
 byllinos, a quibus inuentum, Cerearem placari oportere.
 de D. 80. b. Furoris diuinationes Sibyllinis maximē uerfi-
 bus contineri. I. C. 112. a. Ex fatis Sibyllinis aruspicumq;
 responsis. de N. 27. b. Ex Sibyllinis uaticinationibus. de Ar.
 249. b. Sibyllinus sacerdos.
 Sic, eadem ratione, ita, item, quod, hoc modo, isto mo-
 do, perinde, similiter. de D. 133. b. Siue sic est, siue illo mo-
 do. Ep. 229. a. Apud cum si fuit, tanquam domi meae. pro
 Plan. 293. a. Huius praefectura plena est uirorum fortissi-
 morum, sic ut nulla tota Italia frequentior dici possit. Off.
 51. b. Ipsa inter se corporis comparantur sic, etc. et ibid.

Cum externis corporis hoc modo comparantur. etc. de Ar. 245. a. Atq; hoc sic moderetur et cogitet, si, etc. sin, etc. Or. 208. b. Omnis pars orationis debet esse laudabilis, sicut nullum uerbum nisi elegans excidat. Or. 218. a. Verborum ordinem immuta, fac sic, coprobauit filij temeritas. Item: Et sic frangor saepe misericordia. Ep. 103. a. Sic ei te comendauit, ut grauisimè potui. et 114. b. Sic, etc. quomodo. I. A. 169. a. Vis ne igitur te inspiciamus à pueros sic opinor. de Sen. 82. a. Literas graecas sic auide arripuit, quasi diuturnam sitim explere cupiens. Ep. 156. a. Sic sit, ut, etc. ita sit, ut, etc. de L. 165. b. Illa quae alijs sic, alijs secus, nec iisdem semper uno modo uidentur, ficta esse dicimus.

Sica, c. e. gladius. I. Percussor. I. C. 100. b. Iam tibi extorta est sica ista de manibus. Et 109. a. Pueri qui sicas uibrare, et uenena spargere didicerunt. de N. 74. b. Sica, uenena, peculatus.

Sicarius, uij. gladiator, grassator. pro S. R. 20. a. Homines sicarij atq; gladiatores. I. V. 77. b. Non sicarij, sed crudelissimum carnificem in iudicium adduximus. de Fin. 75. b. Cum praetor questionem inter sicarios exercuisset. pro Cl. 48. b. Questio M. Pletorij et C. Flaminiij inter sicarios, C. Orchiniij peculatus, mea de pecunijs repetundis. pro S. R. 33. b. Qui inter sicarios et de ueneficis accusabant. I. A. 166. a. Si ostenderit, quomodo sis eos inter sicarios defensurus. de Orat. 118. a. De sicarijs, de ueneficis, de peculatu insiciarij necesse est.

Sicca, c. e. opp. At. 255. (censet) etc. Siccine. pro sic ne, uel an sic. de Fin. 56. a. Siccine eos sicce, prestet, subtiliter. de Opt. 244. a. Attice dicere: id est, quasi sicce et integre.

Siccitas, his, gracilitas. Q. Fr. 318. a. Aqua sanè bellè fluens, praesertim maxima siccitate. et contra Rul. 80. a. I. Siphontinus. de Sen. 83. a. Summa in eo est corporis siccitas. Tus. 247. b. Siccitas consequitur continentiam in uita. de N. 26. a. Siccitas orationis. et de Cl. 191. b. a. Inopia, ieiunium, ad Her. 25. b. Siccitate arefcere. (uit. Siccio, as. exhauro. I. A. 195. b. ille paludes siccare uos. Siccus, a. um. ieiunus, sobrius, pressus.) C. Vinolentus. Acad. 22. a. Vinolentorum et furiosorum uisa imbecilliora esse dicebas, quam siccorum et sanorum. de Opt. 243. a. b. Attici oratores sani et sicci.

Sicilia, l. i. e. insula. I. V. 109. b. Cato ille sapiens cellam penariam reipub. Siciliam nominauit.

Siciliensis, se. de N. 64. a. Pretum Siciliense. et Epist. 220. a. Q. u. esturamea Siciliensis. et I. V. 70. b. Ei quoque negotio sicut Sicilienses minabantur.

Siculus. I. V. 55. Sicubi, si quo in loco. I. V. 238. a. Atq; haec sicubi facta sunt, ut, etc. Tus. 170. b. et At. 250. a. et pro Cor. 61. b. Sicunde, si alicunde. At. 114. b. Sicunde potes, erues. Sicut, sicuti, ut, equè ut, itè ut, ita ut, similiter atq; tanquàm, uelut. Tus. 176. a. At. 276. b. Hac in re scripsi ad eum, ut tuo iudicio uteretur, sicut in rebus omnibus. et Ep. 65. a. Si me sicut soles, amas. et 12. a. Si ab improbis ciuib. tene ri remp. uideris, sicut et meis temporib. scimus, et nonnullis alijs accidisse accepimus. Itè: Me sicut alteri parentem et obseruat et diligit. Ep. 84. b. Ille me amplectitur sicuti memini. de Or. 104. b. Quis scelerati fuisse, sicut fuerunt. Ep. 16. a. Quamobrem eius causam defendi in senatu, sicut mea fides postulabat. Ep. 40. b. Quamquam per se pexis, sicuti per spicies, etc. Acad. 28. b. Amari hominè sicut ille me. et 91. a. Sicut adhuc feci. et 44. a. Sicut tu optas. et de Or. 113. b. Sicut mihi uidetur. Parad. 122. b. Sicut sa-

piens poeta dixit. Ep. 70. b. Sin, sicut hic dum eras, etià doles, etc. Acad. 30. a. Defendere aliquè sicut caput et samam. de Or. 147. b. Species alia magis alia formosa est, sicut haec uis, quae, etc. de Or. 105. b. Quibus quidè in causis omnibus, sicut in illa M. Curij, quae, etc. fuit inter eos magna dissensio. Or. 206. b. Sunt enim omnia sicut adolescentis, non tam re quam spe laudati. de Orat. 94. b. Nihil est quod cogat homines, sicut in foro non bonos oratores, itè in theatro malos actores perpeti. de In. 64. a. Hic locus est sicut aliquid fundamentum huius constitutionis. de D. 132. a. Ita ut constantibus hominibus par erat. de In. 76. b. Ita ut factitatum. et I. V. 251. b. Ita ut Nico ille fugit. I. V. 246. b. Item ut, etc.

Sicyon, ius, urbs. At. 7. Off. 50. Sicyonius, a. um. de Or. 105. a. Calcei Sicyonij. Sida, c. urbs. Ep. 33. et 193. Lentuli. Sidicinus. At. 89. et I. A. 180. Sidon, onis, urbs. At. 44. b. Sidonius Antipater. de Or. 161. a.

Sideris, ris, stellae, astru. Tus. 241. b. Cui sidera uidentur immutabilia coelo inherencia, cum ipsius mundi motu congruere, certis infixa scidibus, septem alia suos quoq; tenere cursus, multum inter se aut altitudine, aut humilitate distantia, etc. de N. 8. a. Sidera quae infixa coelo sunt. et de D. 127. a. Sidera, quae uocantur errantia. de Som. 138. a. Illi sempiterni ignes, quae uos sidera stellaeq; uocatis. de N. 9. a. Signa sidera q; caelestia. Tus. 162. b. Forma coeli undiq; sideribus ornata. de N. 33. b. Sidera, quae ex nobilissima purissimaq; aetheris parte gignuntur. et ibi. Sidera esse calida et ignea. de Fin. 86. a. Cum omnium siderum eodem unde profecta sunt, fiat ad unum tempus reuersio. de N. 57. b. Circuitus solis et lune, reliquorūq; siderum.

Sigeum, gei, graecè σιγαίον, promontorium. pro Ar. 190. a. Achillis tumulus in Sigeo. Ep. 68.

Sigillatim, singillatim, singulatim. (Generatim atq; uniuersè. I. V. 265. a. Antequam. 196. b. Quibus sigillatim sepe supplex ad pedes iacui. At. 9. b. Ad pedes omnium sigillatim accedente Clodio. I. V. 158. b. Sigillatim de uno quoq; dicere. et 217. b. Sigillatim unicuiq; denunciabat. Tus. 246. b. Haec; uoluptates sigillatim extenuantur, quarum genera non contemnunt.

Sigillatus, a. um. crustis et emblematis ornatus, signis ornatus. I. V. 206. b. Iubet me scyphos sigillatos ad praetorem asferre. et 210. a. Sigillata simulachra.

Sigillum, li, signu, emblema. I. V. 211. a. Apposuit patella in qua sigilla erant egregia. et ibi. Sigillus auulsis reliquiis argenti reddidit. et 234. a. Tabule in quibus sigilla perscripta erant. Acad. 21. b. Si in eiusmodi cera centum sigilla hoc annulo impressero. At. 5. b. Plutealia sigilla duo.

Signatus, a. um. consignatus, coelatus. I. V. 248. b. Argentum factum atq; signatu. Tus. 161. a. Memoriam esse signatarum rerum in mente uestigia.

Signifer, ri, qui signum aut uexillum praefert. de D. 96. b. Cum signifer primi hastati signu non posset mouere loco. et 122. b. pro Syl. 173. b. Cum Torquatus signifer esset inuentus. et I. V. 124. b. Signifer in exercitu. pro Mur. 136. a. et pro Mil. 119. a. Dux et signifer calamitosi. pro Plan. 275. b. Qui cause nostrae duces et quasi signiferi fuerunt. et At. 22. b. Te signifero ac principe.

Signifer orbis, id est, Zodiacus. Significanti, clarus. Ep. 44. b. Tamen hac mihi affinitate nunciata non maiore equidem studio, sed acrius, ac peritius, significanti dignitatem tuam defendissem.

Significa

Significatio, onis, sententia, uis, notio, potestas, uirtus, signum. Part. 239. b. Cum autem plura significantur scripto propter uerbi aut uerborum ambiguitatem, ut liceat ei, qui contra dicit, significationem scripti eò trahere, quò expellat aut uelit. et 242. a. Uterq; enim hanc significationem qua utetur ipse dignam scriptoris prudentia esse defendet. de In. 51. a. Tempus est pars aeternitatis cum aliquis annui, mensurui, diurni nocturniue spacijs certa significatione. Tus. 192. a. Haec res hanc habet uim. et Off. 60. a. Hoc uerbum quod ualeat, non uident. de Fin. 74. b. Neq; uident sub hac uoce honestatis, quae sit subiicienda sententia. ad Her. 41. a. Verborum ancipites et multiplices potestates. contra Rul. 67. a. Sed mihi ad huiusce uerbi uim et interpretatione uehementer opus est uestra prudentia. et de Or. 132. a. Vim uerbi in aliud atq; ceteri accipiant, posse ducere. Or. 209. b. Significatio fere erit maior quam oratio. de Or. 161. b. Praecisio, et plus ad intelligendum quod dixeris significatio. et 133. b. Arguta etià significatio est, cum, etc. Ep. 93. b. Ad me autem literas quas misisti quam exiguum significationem tuae erga me uoluntatis habebant, tamen mihi scito iucundus fuisse. pro Cl. 24. a. Is cum testamentum mutare cuperet, in ipsa significatione huius uoluntatis est mortuus. Q. Fr. 298. a. b. Theatru Asia ita uolens usq; Romam significationes uocesq; referantur pro Pom. 5. a. Qui una die tota Asia, uno nuncio atq; una literarum significatione ciues Rom. nec ados trucidandosq; denotauit. de Or. 122. b. Orator, qui quam minimam artificij alicuius, deinde nullam gratiarum rerum significationem daret. et 125. a. Pudoris significatio. I. A. 259. a. Sed quoniam significatio uestra declarat quid sentiat, ad literas ueniam. Off. 26. b. Ex quibus magna significatio fit, non adesse constantiam. ad Her. 41. a. Ita haec consequenda, quae consueuerunt huiusmodi significationem. et 28. b. Exclamatio consueuerunt huiusmodi significatio ne declarat. ad Her. 40. b. Significatio est quae plus in suspitione relinquit, quam positum est in oratione. Off. 329. b. Significatio sensus absentium. de D. 137. b. Valitudinis significationes: id est, signa. de N. 9. a. Rebus inanimatis per quandam significationem, deorum esse tributa nomina. de N. 59. a. Significationes rerum futurarum, quae tum dormientibus tum uigilantibus portendantur. de D. 134. a. et 119. b. Diuina uis consulens nobis, somniorum significatio nes facit. Item: Quae est enim ista à dijs profecta significatio, et quasi denunciatio calamitatum? de D. 82. b. Obseruata sunt haec tempore immenso et significatione euentus animaduersa ac notata. et ibi. Obseruatis longo tempore significationibus futura praenunciare. de Or. 138. a. Omne principium rei totius quae agitur significationem habere debet. Off. 120. a. Aliquis, in quo aliqua significatio uirtutis appareat. de Am. 102. a. Facta significatione prohibita. de Am. 105. b. Si qua significatio uirtutis eluceat.

Significo, as, noto, declaro, indico, ostendo, demonstro, designo, describo, significationem facio uel conficio, signu do, signum ostendo, documentum do, signum mitto, aliquid argumenti habeo, signum sum, sententiam significo, uim uel sententiam habeo, sono, sum. pro Cec. 301. b. Videtis igitur hoc uno uerbo significari res duas. et de In. 77. a. Cum scriptum duas pluresue res significat. et de Fin. 75. b. Res uerbis significatur. de Or. 147. a. Verba usitata et proprie demonstrant ea, quae declarari ac significari uolentur. Tus. 185. a. His ego plurib. nominibus unà re declarari uolo. sed ut, ut quam maxime significem, plurib. Tus.

167. a. Carere igitur hoc significat, egere eo quod habere uelis, inest enim uelle in carento. et ibi. Triste est nomen ipsum carenti, quia subiicitur haec uis, habuit quis, non habet. et 234. a. Hinc uerbo, cum beati dicimus, subiecta ea notio est, etc. de L. 191. b. Quae lex hanc sententiam continet, ut tollat, etc. et Tus. 172. b. Hanc sententiam significare uidetur Laconis illa uox, etc. Tus. 159. a. Praeceptum Apollinis hoc significat. et ibi. Praeceptum Apollinis hanc habet uim. Ep. 30. a. Accepi literas tuas, etc. quae quo tempore te expectarem, mihi non significabant. et At. 118. b. Litera breues, sed beneuolentiam significantes. Ep. 69. b. Itaq; hoc saepius dicendum, tibiq; non significandi solli, sed etiam declarandum arbitror. pro S. R. 27. b. Canes publice aluntur in Capitolio, ut significant si fures uenerint. Off. 27. b. Atq; etiam illud ipsum, quod acerbitatis habet oburgatio, significantum est, ipsius causae, qui oburgatur, esse susceptum. de L. 174. b. Quod autem lex pietatem adhiberi iubet, significat probitatem gratam esse deo. de Ar. 256. a. Is hunc unum esse in hac ciuitate dignum huius imperij dicit, et significat se illi amicum. I. V. 196. a. Hoc mihi si gnificasse atq; annuisse uisus est. de Or. 95. a. Hic omnes assensu significare inter se et colloqui coeperunt. de Or. 91. b. Non quo aperiret sententiam suam, sed tamen hoc significabat, eos, etc. et 125. a. Facilitas significandi. At. 53. b. Significare gratulationem alicui plausu maximo. de Cl. 192. a. Cum surgit is, qui dicturus est, significatur à corona silentium. Q. de Pet. 208. a. Significare parem uoluntatem erga aliquem. pro Fl. 155. b. Non enim credo significari isto loco illum, qui se erigit, Heraclium. de Or. 125. b. Tactus dolor oculis, uultu, gestu, digito deniq; isto tuo significari solet. pro Fl. 270. a. Nihil est de te detractum, sed aliquid etiam de uirtute significatum tua. et 275. b. Huius in periculo non dolorem meum significarem? de D. 80. a. Omnes futura significari consent et ibi. Chaldaei stellis notatis, quid cuiq; significaretur, non enim prodiderunt. de Ar. 249. b. Periculum ex aliquo monstro significatum ca uere. Off. 28. b. Eὐραξία, quam interpretamur modestia, quo in uerbo modus uisus est. et ibi. Eὐραξία in qua intelligitur ordinis conseruatio. et ibi. Itaq; uidetur eadem uis ordinis et collocationis fore. I. A. 173. b. Si dignitas significaretur in nomine, dixisset aliquando, credo, auus tuus, se et consulem et Antonium. de L. 160. a. Ratio, potestas, mens, nomen, etc. siue quod est aliud uerbum, quo planius significem quod uolo. Q. de Pet. 211. a. Primum id quod facis, ut homines noris, significat ut appareat.

Signo, as, designo, configno, imprimo. de Fat. 149. a. Visum obiectum imprimi, et quasi signat in animo sua specie. et Ac. 18. b. Aliquid signari in animis nostris. de L. 185. a. Aes, argentum aurumue publice signato. et Ep. 217. a. Cui signaretur argentum Apolloniae. I. A. Signa q; signauit caelestia, etc. Or. 202. b. Quamq; omnis locutio oratio est, tamen unius oratoris locutio hoc proprio signata nomine est. At. 250. b. Signata iam epistola Formiani uenerunt. et 170. b. Accepi à te signatum libellum.

Signum, gni, nota, indicium, documentum, uestigiu, momentum, significatio, insigne. de In. 52. a. Signu est, quod sub sensum aliquem cadit. et Ac. 10. a. Proprium in communi signo notari non potest. Epist. 83. b. Habeo alia signa, quae obseruem. et ibi. Notare signa ad diuinandum. Q. Fr. 323. a. Occupationum mearum signum tibi sit libri rarij manus. et At. 131. a. Lippitudinis meae signum tibi sit librarij manus, et eadem causa breuitatis. de D. 106. a. Po test accidere ut aliquid signu dubie datu pro certo sit acc-

ceptum.

1647

ceptum. Et 120. a. Hoc igitur per gallinas Iupiter tantæ ciuitati signum dabit? de D. 120. b. Callisthenes dixit deos gallis signum dedisse cantandi. In A. 190. b. Signum date populo Roma. uos non deesse recipi. Et 201. b. Maximum signum illo die dedit uoluntatis suæ, cum, etc. At. 78. b. Et Ep. 177. a. Hoc magni amoris signum. Et de Fin. 91. b. Puerum dare signa pudoris et ingenij. In V. 90. b. Satis signi dedit, se tacere non posse. pro Cl. 40. a. Perinde quæ si non satis signi esse debuerit, etc. de Or. 125. b. Signa doloris uultu ostendere. de Or. 124. a. Signa et notas ostenderem locorum. de Ar. 249. a. Hæc nobis et scelerum indicia ostendit, et periculorum signa patefecit. pro Sest. 14. a. Hoc summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum. pro Cec. 305. a. Homo in utraq; fortuna cognitus multis signis, et uirtutis, et humanitatis. At. 223. a. Bona signa consentientis multitudinis. At. 223. b. Illa signa non bona, etc. signa bella. pro Cæl. 39. b. Habuit ille permulta maximarum non expressa signa, sed adumbrata uirtutum. pro Mar. 131. a. Ergo his ad bene de omnibus sperandum quasi signum aliquod sustulisti. I. P. 87. a. Mei capitis seruandi causa Roman uno tempore quasi signo dato Italia tota conuenit. de Ar. 248. b. Vis innumera bilis seruorum in scenam signo dato irrupit. I. V. 222. b. Signum quod erat notum uicinitati buccina datur. I. A. 198. b. Et pro Flac. 147. a. Ille furens in ista iam patriæ signa inferbat. pro Font. 283. b. In istis signis inferri in hostem. de Am. * Habere quasi signa quedam et notas, quibus eos, qui ad amicitiam essent idonei, iudicarent. At. 2. b. Signa sunt ad Caietam exposita. Et 23. b. Neque utar meo chirographo, neque signo. de Or. 102. b. Tum adiungeremus, de exercitu, de castris, de agminibus, de signorum collationibus. de Cl. 184. a. Magna hæc in memoris ingenij signa. de D. 128. b. Medici signa quedam habent ex uenis, et ex spiritibus ægypti, multisque ex alijs futura presentunt. I. A. 199. b. Legationis ultro misse nomen signum esse timoris uidebatur. I. C. 107. a. Signa militaria. Et At. 257. b. Alique suis signis legiones ducere. Ep. 97. a. Signa tyronum et collectio exercitu cum legionibus robustissimis contulit. Et I. P. 9. a. Conferre signa cum hostibus. Et At. 96. a. Collatis signis decernere cum aliquo. de D. 102. b. Et 103. a. Mittere signum. pro Mur. 133. a. Tempestates sepe certo aliquo colore signo commouentur, sepe improviso, nulla ex certa ratione, obscura aliqua ex causa concitantur. I. C. 113. a. Tu ostendi tabulas Lentulo, et quæsiui cognosceret ne signum, amicum est uero, inquam, notum signum, imago aui tui. Et 112. a. Literæ omnes integris signis prætoribus traduntur. ad Br. 91. a. Nec signum tuum in epistola, nec dies appositus est. I. V. 100. a. Tabula testamenti obsequate non minus multis signis, quam lege oporteat. et 282. b. Obsequare literas publico signo. Et 256. b. Et pro Fl. 153. b. Signum publicum. I. V. 232. b. Literæ obsequate publico signo. I. V. 213. a. Signum in creta, quo epistola obsequata erat. Et At. 171. b. Signum et manum meam requirit. Et 145. a. Librum tuum habeo sub signo, seruoque diligentissime. Et contra Rul. 64. b. Horreum belli sub signo claustrisq; positum. In V. 200. a. Signum æneum, marmoreum, eburneum. de Or. 98. a. Signa ac tabulas propalam collocare. Epist. 106. a. Martis uero signum quod mihi pacis autoris de D. 105. b. Si luna defecisset in signo leonis. de Som. 130. b. Signis omnibus ad idem principium stellisq; reuocatis. de In. 54. a. Signorum ortus et obitus definitum quendam ordinem seruant. I. V. 132. a. Signum, nota, uel signum. Et 131. b. Signum iudicium, trophæum.

Silentium, iij. taciturnitas, reticentia. de Orat. 98. a. Hæc cum Crassus dixisset, silentium est consecutum. Et 136. a. Ipse conticuit, et ceteris silentium fuit. I. P. 86. a. Curie taciturnitas annua. Et ibi. Silentium perpetuum iudiciorum. de Or. 114. a. In eodem silentio multa alia oratorum officia iacuerunt. Q. Fr. 306. a. Lupus egit eam causam, et auditus est magno silentio. de D. 93. a. Tu tamen silentium fieri iussisti. Et ad Her. 39. a. Facere silentium. Tus. 185. a. Cum eos uideris excipientes grauissimas plagas, et frenantes silentio. de Or. 109. a. Laudè aliquo tã propè senescentiæ ab obliuione hominũ atq; à silentio uindicare. Par. 237. a. Silentio præterire aliquid. pro Syl. 178. b. Ac ne hoc qui dem mihi uidetur silentio prætereundum. Et At. 34. b. Silentio transire aliquid. I. A. 248. b. Silentio prætermittere aliquid. de D. 123. b. Id enim silentium dicimus in auspicijs, quod omni uicio caret. At. 76. b. De Partho silentium est. Silenus, ni. de Sileno. Ruf. 39. b. Sileo, les. tacco, reticco, silentium facio, obmutesco, silentio prætereo, silentio uitor, tacitus prætereo, silentio prætermitto, tacitum aliquid prætereo. pro Syl. 182. b. Si cum ceteri de nobis silent, non etiam nos ipsi taceamus, graue. Et Post. 204. a. Nunquam de me siluisti. Et I. V. 160. a. Et de Cl. 178. b. Silebitur de maximis illius factis. Et 189. b. Et de D. 122. a. Silere de aliqua re. Ac 39. a. Silent enim diutius muse Varronis quam solebant. Et pro Fl. 157. b. Si luerunt principes. de Leg. 192. a. Ambitus nunc silet. Nunc fremunt arma. Tempus mutum à literis. I. Mutus. pro Flac. 147. a. Ea res siletur, uox de qua estur nulla missa est, muta est huius temporis accusatio, præterire uisusatio non attingitur. Par. 237. a. Et In A. 248. a. Silere, silentio præterire, silentio prætermittere. At. 33. b. Tu hæc silebis. Silex, cis. lapis durus, è quo excuti ignis solet, niuium uulguis uocat. de N. 62. a. Ergo illud in silice tanquam uestigium unguis Castoris creditis esse? Et Ep. 115. a. Adhære in silice. Tus. 192. b. Nō enim silice nati sumus. de D. 126. a. Cum iuberetur certo in loco silicem cedere, perterritus uisus id agere coepit. Silus, a, um, qui nasum bene extantem et repandum habet. (Simus. de Nat. 17. a. Sili, siact, capitones, frontones. Simia, mie. de Nat. 20. b. Simia quam similis turpissima bestia nobis. ex Enn. de D. 122. b. Quid minus mirum, quam illam monstruosissimam bestiam urnam cuertisset fortes dissipauisse? Simiolus, li. Ep. 96. a. Hic Simiolus, animi causa, me in quem inueheretur delegerat. Simius. Ep. 66. a. Simius, non semisus homo contra me arma tulit, et cum bello cepi. Similis, le. consimilis, parilis, æqualis, par, geminus, eiusdem modi, germanus, instar, cui similitudo est cum aliquo, qui similitudinem gerit speciemq; alicuius, qui ad aliquid habet similitudinem, exprimens aliquem uel uita, uel consuetudine, qui habent similitudinem inter se, imitor. (Disimilis, dispar, diuersus. de N. 56. a. Itaq; plectri simile linguam dixerit, chordarum dentes, nares cornibus ijs que ad neruos resonant in cantibus. At. 152. a. Nihil malo, et me mei similem esse et illos sui. Tus. 155. a. Phidias sui similem furmam includit in clypeo. In Sal. 273. a. Tu par ac similem scelestorum ciuium. de N. 57. a. Vita beata par ac similem deorum. pro Cec. 305. a. Nemo existat nisi tui Sexte similis, et multitudine, et impudentia, qui dicat, etc. de Clar. 169. a. Rhodij Atticorum similiores. de Fin. 101. a. Vt par pertatem

1649

peritatem, ignominiam, similia horum. Et ibid. Vt gloriæ, diuitiarum, similitudo rerũ. At. 210. a. Carneades pugilis, et retentionem aurigæ similem facit. pro Q. R. 34. a. Similitudo et maxime gemina societas hereditatis est. Ep. 187. b. Idq; eo facilius credebatur, quia simile uero uidebatur. In V. 242. a. Filius similis patrii est, moribus. Tus. 165. b. Africani fratris nepos, facie uel patris, nita omnium perditorum similis. de D. 120. b. Decoloratio quedam similis sanguini. pro Lig. 138. a. Hæc sunt pro digijs similia. de D. 122. a. Postremo quid simile habet passer annis. pro S. R. 24. a. Est ne hoc illi non simillimum? Or. 204. b. Aut simile est illi, unde transferas. At. 278. a. Id amisti cui simile in terris nihil fuit. Ep. 139. a. Quid enim simile habet epistola, aut iudicio, aut concioni. ad Her. 39. a. b. Ibant in præliũ corpore tauri ualidissimi, impetu leonis acerrimi similes. Off. 11. b. Viri boni moribus similes. et pro Cl. 26. b. Homines cum forma, tum moribus similes inter se. Item: Et ouorum inter se similitudo. de Orat. 117. a. Et 162. a. Et 148. a. Multi naturis differunt, uoluntate autem similes sunt inter se, et magistri. Acad. 29. b. Democritus huic in hoc similis, uerborum in ceteris. In V. 192. a. Docere oportet aliquid ab isto simile estimatione atq; à ceteris esse factum. Att. 24. a. Hoc simile atque ire in Salonium. de Fin. 134. a. Ita similis erit finis boni atq; antea fuerat. Epist. 6. a. Simillimamq; in re dissimili tui temporis et nostri quorundam fuisse rationem. de Fin. 123. a. Ecce aliud simile dissimile. de Fin. 100. a. Ut uirtutisq; simili. Et 101. b. Ab his hoc simile ponitur, ut enim iniquum, etc. de D. 135. b. Similes sunt dissimiles ea nobis obiciunt, quorum neque scientiam, neque explanationem habeamus, tanquam si Peni in senatu nostro sine inter prete loquerentur. de Or. 100. a. Similiter in genere, in seruo ordine. Epist. 237. a. Et me aliquando cum similibus nostris rempabli. defensionum. Ep. 238. a. Vestri similes foemine sint ne Romæ. In Sall. 272. a. Aequalem ac parem uerbis uitam agere. Ac 29. b. Particula similes inter se. de Orat. 117. a. Aliquos inter se pares esse id est similes. Et Acad. 32. b. Paribus in locis. de Orat. 128. a. Par atque una ratio est spei. Acad. 31. b. Eiusdem modi. (Disimilis. Et 21. b. Centum Alexandros eiusdem modi. Attic. 142. b. Festino enim, simillimus decurro, atq; cursu deos meas commentari non desino. Or. 199. b. Nactus sum etiam qui Xenophontis similem esse se cuperet. pro S. R. 38. a. Par est auaritia, similes improbitas, eadem impudentia, gemina audacia. Off. 24. b. Superioris Aphricani filius, nō tam potuit patri similes esse, quam ille fuerat sui. de Sen. 80. b. Similesq; sunt, ut si qui dicant, etc. Et de Am. 105. b. Nihil est appetentius similitum sui, nihil rapacius, quam natura, etc. de Leg. 16. a. Nihil est enim unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nos metipso sumus. Similiter, simillime, simili ratione, item, idē, æque, pariter, simili modo, eodem modo, uno et eodem modo, sic. de Orat. 162. a. Illa que similiter desunt, aut que cadunt similitur. Tus. 214. a. Similiter ceteri morbi. Et Acad. 4. b. Similiter uos. pro Pom. 8. a. Ita reputo, a nemine istorum L. Lucullum similiter ex hoc loco esse laudatum. de Orat. 115. a. Similiter arbitror in hac arte, etc. Et 150. b. Et de Orat. 98. a. Similiter nunc petes à Crasso, ut, etc. Et de Fat. 14. 5. b. Similiter ad motus animorum, etc. Offic. 17. b. Qui similitur faciunt, ut si, etc. Offic. 18. 8. Similiter facis ut si, etc. Tus. 227. b. Similiter facit ut si quis, etc. et de Fin. 69. a. Idq; si ita dicit, etc. dicit absurdè, similitur et si dicat, etc. In An. 154. b. Nec illum similitur atque ego e-

ram, commotum esse iudi. contra Rul. 63. a. Hic excipit Pompeium, simillime ut mihi uidetur, atq; in illa lege qua peregrini Roma eiciuntur, excipitur Glaucippus. Tus. 187. a. Ut enim corpus, etc. simillime animus, etc. Acad. 18. b. Similiter à nobis commemorari de antiquis philosophis atq; seditiosi ciues, etc. de N. 61. b. Tu autem qui id queris, similitur facis, ac si me roges, cur, etc. de Cl. 186. a. Omnia ferè ut similitur et uno modo diceretur. Et Of. 1. b. Eodemq; modo de Aristotele iudico. de In. 54. b. Similiter modo. Ac. 12. b. Animi inaniter mouentur eodem modo rebus ijs que non sunt, ut ijs que sunt. de Fin. 114. a. Viri que idem faciunt, ut si, etc. Similiter cadens, Similiter desinens, ornamenta uerborum sunt. ad Her. 30. b. Similitudo, cum est ornatus, est oratio traducens ad rem quampiam aliquid ex re dispari simile. ad Heren. 38. b. Similitudo, cū locus est argumenti. de Or. 124. a. Top. 224. a. Vide ibi multa præclara. Similitudo, nis. exemplar, forma, species, collatio, simile, imago. de In. 56. b. Omnibus in rebus similitudo est societatis mater. Et de D. 120. a. Nonnunquam etiam errorem creat similitudo. Or. 133. b. Similitudo que aut collationem habet, aut imaginem. et 128. a. Sed est quedam in his generibus difficilis ad distinguendum similitudo. de Cl. 170. a. Et quodammodo est nonnulla in ijs etiam inter ipsos similitudo. et 177. b. Est quedam uobis cum illis similitudo. de Fin. 141. b. Gloria habet formam honestatis et similitudinem. I. A. 252. b. Omnes habent maximam similitudinem inter se. Tus. 165. b. Ea sunt autem quæcumq; sunt, que similitudinem faciunt. ad Her. 39. a. Non enim res tota toti rei necesse est similis sit, sed ad ipsum ad quod confertur similitudinem habeat oportet. Tus. 172. b. Arripere similitudinem aliquam uirorum clarorum. Off. 55. a. Que similitudinem quandam gerunt speciemq; sapientũ. de N. 58. b. Et Ep. 106. a. Ut exerceamur in uenando ad similitudinem bellicæ discipline. de Or. 95. b. Ut ad hanc similitudinem huius hystionis, oratoriam laudè dirigamus. Or. 205. a. Et de Or. 157. a. Verbum per similitudinem translatum. Et 107. b. Quoniam multa ad oratoris similitudinem ab uno artifice sumimus. de Diuin. 86. b. Quod ab eius litui, quo canitur, similitudine, non en inuenit. Orat. 197. b. Nec uero ille artifex cum faceret Iouis formam, cōtemplabatur aliquem è quo similitudinem duceret. Orat. 202. b. Sophistarum distinguenda est similitudo. Et 109. b. Comparare similitudines. Et Tus. 214. a. Et de inuen. 64. b. Conferre similitudines, et similitudinum collatio. pro Cl. 26. b. Similitudo studiorum ac naturæ multã uim habet ad coniungendas amicitias. In A. 210. b. Nos studiorum honestissimorum societas similitudoq; coniungat. de Or. 113. a. Hanc similitudinem scribendi multi secuti sunt: id est, annalium. Et 141. a. Artis imago quedam et similitudo. Et 115. a. de D. 116. b. Quæquam tu quidē non hostiarum casum cõfirmas sortium similitudine, sed infirmas sortes collatione hostiarum. de Fin. 128. b. Multa est dissimilitudo in finibus bonorum et malorum. Et 95. a. Est etiam huic alia cū illo dissimilitudo. de Am. 105. b. Similitudo illic atq; attribuit ad amicitiam. de Leg. 161. a. Est igitur homini cum deo similitudo. de Vn. 196. a. Nullius animantium deus in fingendo mundo similitudine secutus est. de N. 33. b. Bene igitur Chrysiippus, qui similitudines aditogens docet omnia in perfectis esse meliora, ut in equo quàm equulo, etc. de N. 7. b. Parmenides commentitũ quiddam

corona

coronae similitudine efficit, Stephanus appellat. Si minus. de Fat. 1.4.4. b. Quod si minus uerbis, re cogitur confiteri. l. Sin.

Simonides Chius poeta, quem primum ferunt artem memoria protulisse. de Or. 1.4.1. a.

Simplex, cis. uniusmodi, apertus, solitarius, purus, cre- dulus, antiquus. (Cum aliquo coniunctus atq; connexus, iunctus, callidus, uersutus. de Fat. 1.4.6. a. Quaedam sunt in rebus simplicia, quaedam copulata. de N. 31. b. Solitarium est simplex.) Cum alio coniunctum atq; connexum. de In. 82. a. Simplex. (Iunctum. Or. 2.0.4. a. Verba simpli- cia.) Verba collocata. Acad. 4.4. a. b. Principes qualitates sunt uniusmodi et simplices, ex ijs autem oritur, uariis sunt et quasi multiformes. pro Font. 2.7.8. b. Vnum est et simplex aurium iudicium. pro Syl. 1.6.8. b. Simplex est officium, atq; una bonorum omnium causa. At. 1.7.8. a. Cretio here- ditatis simplex. de In. 83. b. Simplex est absoluta necessitu- do.) Cum adiunctione. Ac. 4.0. a. Illud uerum est simplex bonum. Off. 2.6. b. Quae sunt recta et simplicia, laudan- tur. At. 1.9. a. Nihil simplex, nihil sincerum. pro Cec. 2.8.5. 20 b. In causa aperta ac simplici. de Or. 1.0.4. b. Ornatus dice- re quam simplex ratio ueritatis ferat. In V. 1.81. b. Difer- tissimum cognoui auum tuum, et te etiam apertorem in- dicendo: ille nonnumquam concionatus est nudus, tuum ho- minis simplicis pectus uadimus. pro Plan. 2.63. b. Fidelis est simplex. (Fallax et eruditus artificio simulationis. Off. 2.3. a. et Or. 2.19. b. Vir bonus est simplicis ueritatis ami- cus. et Ac. 2.8. a. O uirum simplicem, qui nos nihil celat. de Am. 1.0.8. b. Simplicem praeterea, et communem, et co- sentientem amicis eligi par est. pro S. R. 2.2. b. Homines antiqui, qui ex sua natura ceteros fingerent, crediderunt. Off. 7.6. b. Finis bonorum et malorum, qui simplex esse debet, ex dissimilibus rebus misceri et temperari non po- test. de Sen. 93. b. Animi natura simplex est, nec habet in se quicquam admixtum dispari sui atq; dissimile. et ibi. Quae- re nec diuidi potest, etc.

Simpliciter et singulari modo. aperte, sincere. (Du- pliciter et bipartito, ad Her. 4. a. Ac. 4.0. a. Illi enim sim- pliciter pecudis et hominis idem bonum esse censet. pro Ar. 1.9.1. b. 1.92. a. Quae de causa pro mea consuetudine breui- ter simpliciter dixi. Postquam. 2.03. a. Mihi in sententia simpliciter referenda fides non deerit. Off. 3.9. a. Si est simpliciter breuiterq; dicendum. de Inuen. 63. b. Expone- re aliquid simpliciter sine ulla exornatione. Ac. 2.8. a. Cum simplici homine simpliciter agerem, nec magnopere con- tenderem. de In. 75. a. Simpliciter et ex sua uis considera- ri. Ep. 11.5. b. Ne parum simpliciter et candidè inimicitias possuisse uideare. de Or. 1.23. a. et 1.56. b. Si simpliciter di- ctum sit.) Si coniunctè sit elatum. Top. 22.8. a. Aut sim- pliciter aut comparatè. Off. 1.9. a. Viuere simpliciter, fide- liter, uitaq; hominum amice.

Simplum. Top. 22.4. b. Ut duplum, simplum.

Simulacrum, uel simulaculum, si uas fictile liquorè minu- tatim fundens, quo mulieres potissimum libabant in sacri- ficij. de L. 1.9.1. b. Excitabat enim fluctus in simulo, ut di- citur. Gratidius, quos post filius eius Marus in Aegeo ex- citauit mari. pro uerbis.

Simul, unà, pariter, communiter, cum, in unum. de D. 1.15. a. Arbores cum luna simul senescetes tempore cedi. I. V. 21.5. b. Tui nominis aeterna memoria simul cum tem- plo illo consecrantur. de In. 43. a. Simul cum rebus ipsis. et Ac. 3.9. b. Res, quas tecum simul didici. et Epist. 2.4.5. a. Q. Frater mecum simul. et 2.59. b. Simul nobiscum. pro Dö.

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

216. b. Senatus autoritas mecum simul reducta est. Epist. 126. a. Dummodo simul simus. de Clar. 18.5. b. Hortensius ingenium ut Phidiae signum simul aspectu et probatu est. At. 2. a. Demonstrari haec illi simul et illud ostendi, etc. et Ep. 67. b. Et simul si, etc. At. 1.0. a. Queris ex me, etc. et simul scire uis, etc. et 1. V. 68. b. Simul in iure, etc. et 253. a. Simul quod, etc. pro Cor. 6.5. b. Simul illud nesciebat, etc. Q. Fr. 2.96. b. Simul et illud cogita, etc. Ac. 1.4. a. et de Ar. 2.43. b. et Ep. 91. b. Itaq; simul experrectis uisus, uisa illa contemnimus. et Tus. 21.0. a. et In V. 89. b. et At. 1.58. b. Simul ut accipit, etc. Item: Si omnia simul co- cesseris. Item: Congerantur in unum omnia. l. Congero. de Sen. 77. b. Sepenunero mirari soleo cum hoc C. Lelio, etc. At. 73. a. Propter propinquitatè totos dies simul eramus iuncti. At. 1.94. b. De uoluntate tua ut simul simus, non du- bito. de Or. 1.43. b. Et cum rep. pariter uixisse, et cum ea simul existimatum esse. de In. 80. a. Alexandrum Phereum uxor sua cum simul cubaret, occidit. At. 91. b. Qui scribit te interdum morderi, quod nisi simul sis. de Or. 1.21. b. Abij- cere uoluntatem discendi simul cum spe perdiscendi. de Ar. 2.43. b. Simul, pro postquam.

Simul ac. de Or. 1.19. a. Ut simul ac posita sit causa, ha- beant quod se referant. de N. 22. b. et Epist. 2.53. a. Quod si- mul ac mihi collibitum est, praesto est imago. In V. 83. et 104. a. Simul ac primum ei occisio uisa est. et 118. a. Si- mul ac potestas primum data est. Ac. 1.5. b. Simul ac se ipsa commouit.

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 69. a. et 72. a. Regis agrariae simulatione atq; nomine. et Postquam. 211. b. Ad speciem et ad usurpationem uetusta- tis. Off. 7.1. b. Vlysses simulatione insanie militiam subter- fugere uoluit. I. A. 213. b. Ne equitatis simulatione fallat- mur. At. 99. a. Quam non est facilis uirtus, quae uero diffi- lis eius diuturna simulatio. Q. Fr. 3.04. b. Is me summa si- mulatione

Simulacrum, chri. imago, forma, spectrum, idolum, effigies, species, exemplar. pro Ar. 1.91. b. Statue et imagi- nes non animorum simulachra sunt, sed corporum. Epist. 68. b. Atq; illi artifices corporis simulachra ignotis nota- faciebant. de In. 62. a. Zeuxis Helenæ simulachrum pinxit. In V. 1.41. a. Effigies simulacrumq; Mithridatis. et 55. a. Simulachra sanctissima deorum. pro Dom. 235. b. Mulieris simulachrum è marmore. et ibi. Libertatis simulachrum in domo hac collocabas. de D. 123. b. Haec auspicia quibus utimur, simulachra sunt auspiciorum, auspicia nullo modo. Ep. 1.43. b. Nec omnino simulachrum aliquid aut uesti- gium ciuitatis. Off. 1.0. a. Simulachra uirtutis.

Simulacrum, de N. 59. b. Sine ex animo id fit, siue simula- te. et Q. Fr. 2.92. a. Fictè aut simulatè loqui.

Simulatio, omnis species simulationis, species quaedam ad simulatè uirtutis. Off. 4.1. b. Qui simulatione et inani ostentatione ficto non modo sermone, sed etiam uultu sta- bilem se gloriam consequi posse retur, uehementer errat. et 64. a. Ex omni uita simulatio dissimulationisq; tollenda est. de Am. 113. b. Simulatio omnium reru uiciofa est, tollit enim iudicium ueri, idq; adulterat. Q. de Pet. 2.0.5. a. In pau- corum mensium negotio simulatio potest naturam uince- re. de Or. 1.26. a. Nihil opus est simulatione et fallacijs. et de N. 1. b. In specie fictæ simulationis pietas esse non potest. Ep. 1.4. a. Fronte ac uultu, quibus simulatio facillimè susti- netur. Postquam. 2.02. b. Qui per simulationem amicitiae me prodiderunt. de Cl. 1.69. a. Qui summam prudentiam simulatione stultitia texerit. pro Pom. 1.6. b. Hostium si- mulatione contra socios exercitum mittitis. pro Syl. 1.77. a. Gladiatores emptos esse Faustis simulatione. contra Rul. 6

facere aliquid id est, quotidia. pro Mur. 129. b. Qui singulis diebus edificandos fastos populo proposuit. de Cl. 196. b. Vix singulis etatibus bini oratores laudabiles constituerunt. de Or. 85. b. Vix autem singulis etatibus, singuli oratores tolerabiles inueniuntur. pro S. R. 33. a. Et enim in singulis rebus eiusmodi materies est, ut singulos dies possis consumere. de N. 16. a. Egregibus ephoborum, vix singuli reperuntur pulchri. de Cl. 183. a. Vt cause singulae defendantur a pluribus. Postquam. 210. b. Vobis singulis, et egi et agam gratias uniuersis. pro Dom. 222. a. Hoc ferre ciuitas potest: ut singuli ciues singulis uersiculis e ciuitate tollantur. Postquam. 202. b. Sic ulciscar facinora singula, quemadmodum a quibusque sum prouocatus. de N. 77. a. Dii nec agellos singulorum, nec uticulas persequuntur. de Or. 109. a. Catera ferre artes seipse per se tuerentur singulae. Q. Fr. 223. b. Comitiorum quotidia singuli dies tolluntur obnuntiationibus. Ep. 259. a. Ego singulos Euripidis uersus, singula eius testimonia puto. de Fin. 68. b. Illi singulis finibus utuntur. Ep. 6. a. Difficile est dictu de singulis. Att. 151. a. Caesar legiones singulas posuit Brundisij, 20 de Pro. 72. a. Pifo cum Grecis iam in orchestra helluatur, antea post siparium solebat. Sipontinus, a. um. a Siponte opp. cõtra Rul. 80. a. Nisi si mauultis in Sipontina siccitate collocari. Si quando. de Or. 97. a. Si quando in dicendo scriptu attulerit aliqui. de In. 69. a. Si quando haec incidunt. de Cl. 195. a. Ex qua si quando opus fuerit, excitet, etc. de Am. 100. b. Ita que si quando extitit. Si quidem, quoniam quidem, quippe si. de Cl. 168. a. Vides ne quam sero eloquentia prodierit in lucem? si quidem ante Solonis aetatem de nullo, ut deserto memorie proditum est. de Tus. 1. 4. 8. b. Antiquissimum est doctus est genus poetarum, siquidem Homerus fuit ante Romam conditam. I. C. 105. b. O fortunatam rem, siquidem hanc sentinam eiecit. pro Fl. 149. a. O morem praclarum, quem a maioribus accepimus, siquidem teneremus. et 154. a. O pastores, etc. siquidem, etc. Epist. 132. a. et 43. b. Gratulor Baijs nostris, siquidem ut scribis, salubres repetitae factae sunt. Ep. 195. a. Robur et soboles militum interijt, si quidem quae nunciatur uera sunt. Or. 204. b. Siquidem eorum est gemmarum re uites. At. 84. a. Quare non in exercitu tua industria, quod ueris, sed praclare ponitur, siquidem id egisti, ut ego de lectar. Par. 120. a. Etiam ne in minimis rebus? siquidem rerum modum fingere non possumus, animorum modum tenere possumus. Si quod. At. 118. b. Eas si quod ille misit, in publico proponat uelim. Sirenes, num. marina (ut est in fabulis) monstra. de Finib. 136. a. Quae de Sirenum cantibus Homerus finxerit, neque enim uocum suauitate uidentur, aut nouitate quadam et uarietate cantandi reuocare eos solita, qui praeruehebantur: sed quia multa se scire profitebantur, ut homines ad earum saxa descendit cupiditate adhaerereferent.

Non deici, si non suu accedere. In C. 99. b. Non feram, non patiar, non finam. de Nat. 63. a. Nec mihi das respondendi locum. Item: Quia frumentum corrupti pateris Attic. 82. a. Nullo honore mihi nisi uerborum, decerni sino. Sinope, pes. urbs. In V. 94. a. pro Pom. 7. b. Sinuesia, sa. urbs. At. 152. Sinuesianus. Ep. 196. At. 258. Sinus, nus. gremium, complexus. pro Pom. 10. b. Maris omnes sinus atque portus. In Ver. 265. b. Illi qui sinus quosdam obfedis se maritimos dicuntur. et 241. b. Vbi primum ex alto sinus ad urbem inflectitur. At. 255. a. Duo sinus fuerunt, quos transmitti oportet. Tus. 201. b. Tantum admonebo, quoniam haec plausibilia non sunt, ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant. I. V. 266. a. Cedo mihi ex ipsius sinu literas. de L. 183. a. Vt sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur. Q. Fr. 314. a. Caesar mihi crederet de in sinu est, neque discingor. At. 38. a. In sinu ac familiaritate adolefcit. et pro Cel. 50. a. E sinu gremioque patri a abstrahi. Ep. 235. a. Iste uero sit in sinu semper et complextu meo. I. C. 109. a. Postremum genus est de delectu Catilinae, imò uero de complexu eius ac sinu. I. V. 81. b. Calumniauatores de sinu suo apposuit. Tus. 228. b. Conspicere in sinu alicuius: id est, aequum in portum. de N. 47. a. Et draeco conficiens sinus et corpore flexos. At. 277. b. Bibulum nolimittere ex sinu tuo. Itē: Aetolia procul a barbaris disiuuncta gentibus, in sinu pacis posita, medio fere Graecia gremio continetur. Siparium, rij. uelum quo scena obtendebatur, auleu, de Pro. 72. a. Pifo cum Grecis iam in orchestra helluatur, antea post siparium solebat. Sipontinus, a. um. a Siponte opp. cõtra Rul. 80. a. Nisi si mauultis in Sipontina siccitate collocari. Si quando. de Or. 97. a. Si quando in dicendo scriptu attulerit aliqui. de In. 69. a. Si quando haec incidunt. de Cl. 195. a. Ex qua si quando opus fuerit, excitet, etc. de Am. 100. b. Ita que si quando extitit. Si quidem, quoniam quidem, quippe si. de Cl. 168. a. Vides ne quam sero eloquentia prodierit in lucem? si quidem ante Solonis aetatem de nullo, ut deserto memorie proditum est. de Tus. 1. 4. 8. b. Antiquissimum est doctus est genus poetarum, siquidem Homerus fuit ante Romam conditam. I. C. 105. b. O fortunatam rem, siquidem hanc sentinam eiecit. pro Fl. 149. a. O morem praclarum, quem a maioribus accepimus, siquidem teneremus. et 154. a. O pastores, etc. siquidem, etc. Epist. 132. a. et 43. b. Gratulor Baijs nostris, siquidem ut scribis, salubres repetitae factae sunt. Ep. 195. a. Robur et soboles militum interijt, si quidem quae nunciatur uera sunt. Or. 204. b. Siquidem eorum est gemmarum re uites. At. 84. a. Quare non in exercitu tua industria, quod ueris, sed praclare ponitur, siquidem id egisti, ut ego de lectar. Par. 120. a. Etiam ne in minimis rebus? siquidem rerum modum fingere non possumus, animorum modum tenere possumus. Si quod. At. 118. b. Eas si quod ille misit, in publico proponat uelim. Sirenes, num. marina (ut est in fabulis) monstra. de Finib. 136. a. Quae de Sirenum cantibus Homerus finxerit, neque enim uocum suauitate uidentur, aut nouitate quadam et uarietate cantandi reuocare eos solita, qui praeruehebantur: sed quia multa se scire profitebantur, ut homines ad earum saxa descendit cupiditate adhaerereferent.

Sis. Or. 211. a. Sodes, pro si audestis, pro si uis. pro S. R. 26. a. Age nunc refer animum, sis ad ueritatem. Sifapon, locus. I. A. 169. b. Sisto, stis. exhibeo. At. 52. a. Fac ut te ante Cal. Ian. ubi eno; erimus, stis. et 169. b. Te uegetum nobis in Graecia siste. I. V. 198. a. Rempub. sistere non posse. Off. 61. a. Vix factus est alter eius sistendi, ut si ille non reuertisset ad diem, moriendum esset sibi ipsi. pro Q. 5. a. Ita tamen descendunt, ut Idibus Septembribus P. Quintium sisti Sex. Alphenus promitteret. et ibid. Venit Romam Quintius, uadimonium sistit. et 12. a. Alphenus promittit Neui si sit Quintium. Sisyphus, phi. persona poetica, de quo homine Verg. Aen. 6. lib. Tus. 150. a. Sisyphus uersat saxum. Stella, le. cista in qua colligebantur suffragia. de N. 22. b. Stitybe, arum. membranula, seu lora corrigiae li broyrum. Att. 58. a. Bibliothecam mihi tui pinxerunt constructione et stitybis. Stitens, tis. cupiens. Tus. 231. b. Ego eo grauius ardentius stitens uoluptates. et pro Plan. 261. b. Deinde stitientem me uirtutis tuae deseruisti. Stitenter, auid. Tus. 217. a. Nec stititer quid appetes. Stitio, tis. Q. Fr. 320. a. Ipsi fontes iam stitunt. et Or. 204. b. Gemmare uites, stitire agros. I. P. 92. b. Ipse cum paucis ad portam stitens perueni. I. A. 198. a. Et enim ad erat L. Frater, qui sanguinem nostrum stitebat. Quin. Fr. 225. b. Nec honores stitio, nec desidero gloriam. Stitio, tis. de Fin. 56. b. Cui cibo et potione fames stitioque depulsa est. et Tus. 150. a. et 66. a. Siti enectus Tatalus. de Sen. 82. a. Literas graecas sic auid arripui, quasi diuturnam stitum explete cupiens. I. A. 198. a. Ipse interea declamauit stitum querens, haec enim ei causa esse solet declamandi. Stitus, a. u. positus, locatus. I. V. 225. a. Qui locus quod in media est in stitu stitus, umbilicus Siciliae nominatur: id est, nemus Enneisium. et de N. 9. a. Vin diuinam in natura sitam esse. pro Dom. 216. a. Spes ocij et concordia in meo reditu sita uidebatur. Tus. 235. a. Quidtu in eo sitam uitam beatam putas? Antequa. 194. a. In eorum potestate stitum est. pro Mur. 144. a. Huius rei potestas omnis in uobis sita est iudices. Att. 108. a. Si pugnandum est, quo tempore in casu, quo consilio in tempore stitum est. de D. 86. b. Qui lituus stitus est in curia Saliorum. Off. 2. a. In officio colendo sita uita est honestas omnis. Ep. 19. b. Vel quod excelso et illustri loco sita laus tua sit. pro Arc. 185. b. Huic profectio ipsi quantum est stitum in nobis, opem feremus. de Orat. 114. a. Haec enim sita sunt ante oculos. Tus. 246. b. Obscenus uoluptates faciles, communes, in medio stitas esse. et 148. b. Summam eruditionem Graeciam cenfebant in neruorum uocumque cantibus. Acad. 11. a. Vbi uirtus, si nihil stitum est in ipsis nobis? de Fin. 60. b. Est autem stitum in nobis, ut, etc. de D. 126. a. Eo loco, ubi nunc fortuna sita aedes est. de Fat. 148. a. Si causa appetitus non est sita in nobis, ne ipse quidem appetitus est in nostra potestate. de Leg. 131. b. Hic est ille stitus, etc. nam stit dicuntur hi qui conditi sunt. de Leg. 181. a. C. Marij stitas apud Anienem reliquias dissipari iussit Sylla. Stitus, tus. positio. contra Rul. 7. a. Urbs et natura, et situ, et descriptione aedificiorum, et pulchritudine in primis nobilis. et D. 137. a. Oppidorum stitus. Tus. 158. a. Terra stitus, forma, circumscriptio. I. V. 240. b. Syracusa

rum hic stitus atque haec natura esse loci coeli que dicitur. Acad. 16. a. Eius loci, quem incolebant, stitus. et 40. b. Sedes regionum et locorum. I. V. 200. b. Ciuitas stitu, mœnibus, portuque ornata. et 227. b. De Syracusis, nam et situ est communito, tum praclaro ad aspectum. de N. 97. a. Figura stitusque membrorum. et Acad. 30. Situs partium corporis. Acad. 6. b. Et situs earum rerum, quas intuemur, et interualla aut contrahimus, aut diducimus. de D. 128. b. Plus terrarum situs, quam luna tractus ad nascendum ualere. Q. Fr. 317. b. Quos tu stitus, quas naturas rerum et locorum, quem uero ipsum imperatorem habes? Situs, tus. illuuius, fordes, squalor. Tus. 196. a. Situ nudoris, barba pedore horrida. Sive, seu. uel. pro Sest. 24. b. Venio ad comitia siue magistratum siue legum placet. de D. 133. b. Sive sic est, siue illo modo. At. 120. a. Nil perturbatus hoc ab urbe discessus, siue potius turpissima fuga. Q. Fr. 300. b. Sive tua natura paulo actoris, siue quadam dulcedo iracundiae, siue dicenda sal, etc. de Leg. 169. a. Nam illo loco libenter uii soleo, siue quid mecum ipse cogito, siue aliquid scribo aut lego. Smyrna, n. e. urbs. pro Flac. 161. a. Cur non Pergamie Smyrnae? Tralibus Smyrneus, a. um. pro Arch. 189. a. Soboles, lis. propagatio, proles. Ep. 165. a. Robur et soboles militum interijt. Off. 11. b. Quae propagatio et soboles origo est rerum publicarum. I. A. 171. a. Omnis soboles inuentutis. de Or. 157. a. Proles, soboles, effari, nunc cupari. de Leg. 185. a. Censores populi, ciuitatis soboles, famillas, pecuniasque censento. pro Mar. 134. b. Propaganda soboles. Sobric, e. Offic. 21. b. Parcè, continenter, sobricque uita uere. Sobrini, orum. qui quae extra tribus, uel sororibus, patruelibus, uel consobrinis, uel amicitinis generantur. Off. 11. b. Sequuntur fratrum coniunctiones post consobrinorum sobrinatorumque, qui cum una domo iam capi non possunt, in alias domos tanquam in colonias exeunt. Sobrius, a. um. sicus. Vinolentus, ebriosus. Acad. 14. a. et Tus. 252. a. Or. 205. b. Furere apud sanos, et qua si inter sobrios bacchari uinolentus uidetur. I. V. 162. a. Homines satis plane frugi ac sobrij, pro Cel. 53. a. Sobrius uir. et de Orat. 121. a. Sobrius orator. Soccus, ci. Graecorum calciamentum, ut calceus Romanorum: quo tamen etiam Romanae mulieres utebantur. I. V. 127. a. Consularis homo soccos habuit et pallium. de Orat. 154. b. Pallium quo amictus, soccos quibus indutus esset. Socer, ri. uxoris meae pater. pro Sest. 4. a. Ademit Al bino soceri nomen mors filiae. At. 95. a. Ego dum Appium orno, subito factus sum accusatoris eius socer. Socialis, le. I. V. 57. b. Haec lex socialis est. et 111. b. Lege iudicioque sociali. Sociatus, a. um. de Amic. 111. b. Solitarius. Coniunctus et sociatus cum altero. Societas, tis. consoctatio, coniunctio, communitio, communitas, commercium, comitatus, pactio, foedus, ordo. Off. 4. b. Vt societas hominum coniunctioque seruetur. et de Fin. 107. a. Nati sumus ad societatem communitatemque generis humani. Of. 5. a. Ratio, qua societas hominum inter ipsos, et uita quasi communitas continetur. Off. 5. b. et 31. a. Defendere hominum inter homines societatem. pro Dom. 218. b. Haec nostra coniunctio, haec conspiratio

in re pub. bene gerenda, hęc incunctissima uite atque officiorum omnium societates. *ibid.* Dirimere societatem. de Clar. 165. b. Vir egregius coniunctissimus mecum consiliatorum omnium societate. Off. 12. a. Societas que cum re pub. est unicuique nostrum. de N. 50. b. Pinna cum Squilla quasi societate inie comparandi cibi. de Or. 88. b. Missos factio mathematicos, musicos, etc. quorum artibus ista uestra dicendi uis ne minima quidem societate coniungitur. pro Q. 2. b. Facere societatem omnium rerum cum aliquo. pro S. R. 21. b. Coire societatem. I. V. 178. a. Sancta religio societatis. pro Rab. 9. a. Coire societatem periculum aliquo, uel salutis, uel laboris. Epist. 74. b. pro S. R. 34. b. Nullam societatem neque sceleris, neque premij cum illo coini. de Ar. 253. b. Clodius nefarias cum multis scelerum pactiones societatesque cōflauit. I. C. 104. a. Latrones scelerum scedere inter se, ac nefaria societate coniuncti. I. A. 255. a. Inire societate omnium rerum cum aliquo. pro Quint. 3. a. Nec societas tibi quicquam debet, nec priuatum Quintius debuit. pro Mur. 140. b. Quid si omnes societates uenerunt? pro Plan. 265. b. P. Crassus maximarum societatum autor, plurimarum magister. *et* pro Sest. 9. b. Societas uectigalium. pro Dom. 242. a. Omnes societates, omnes ordines. I. A. 177. a. Nulla societas optimis ciuibus cum importunissimo hoste scedere ullo cōfirmari potest. Off. 11. b. Gradus societatis hominum. Off. 65. b. Societas, que latissime patet, hominum inter homines. *et* ibi. Societas interior uel propior eorum, qui eiusdem generis sunt. *et* 62. b. Societas inter homines coniuncta. pro Q. 14. a. Coire societatem uoluntariam cum aliquo. Off. 5. b. Deuincire hominum inter homines societatem. de Fat. 140. b. Cum hoc genere philosophia, quod nos sequimur, magis grati habet orator societate. I. A. 165. a. Vitam Cn. Pompeij cum C. Cesare societatem aut nunquam coisses, aut nunquam diremisses. Amic. 111. a. Que si quos inter societas est, aut fuit, aut futura est, eorum est habendus optimus beatissimusque comitatus. de L. 160. b. Prima homini cum deo rationis societas. *et* 161. a. Hominum societas inter ipsos *et* coniunctio. *et* 184. a. Difficillima illa societas gratitatis cum humanitate.

Socio, as. coniungo. pro Plan. 275. a. Cum uel periculum uitę tue mecum sociare uolisses. de Leg. 162. a. Omne genus humanum inter se sociatum est. *et* pro Flac. 150. b. Quid si testium studium cum accusatore sociatum est? de Or. 154. b. Sapientiam cum eloquentia sociare. de Som. 127. b. Cœtus hominum iure sociati.

Socius, a. iun. confors, particeps, gregalis. Ep. 16. b. Me quidem certe tuarum actionum, sententiarum, uoluntatum, rerum denique omnium socium comitemque habebis. *et* 132. a. Cuius fugientis comes reuip. recuperantis socius esse debeo. de Clar. 168. a. Eloquentia pacis est comes omnium, officijque socius. pro Font. 284. a. Vita socius uirtus, mortis comes gloria fuisse. *et* 283. a. Socius ac particeps fortunarum. *et* de Clar. 165. a. Socius ac confors gloriosi laboris. Att. 232. b. Vulgo opinio hominum socium me ascribit tuis laudibus. Ep. 229. b. Titus *et* comes meus fuit illo miserimo tempore, *et* omnium itinerum, nauigationum, laborum, periculorum meorum socius. de Or. 105. b. Duę artes inter se pares, *et* eiusdem socię dignitatis. *et* 90. b. Poeta oratori multis ornandi generib. socius ac penę par. de Or. 87. a. M. Antonius homo *et* consiliorum in re pub. socius, *et* c. I. A. 179. b. Quos socios ad epulas habere nemo uelit. pro Flac. 146. a. L. Flaccus socius atque adiutor consiliorum periculorumque meorum. *et* Att. 179. a. Cui

particeps socius. Antequam. 196. b. Teque particeps conubij, socię regni regina Iuno. pro Dom. 219. a. Fidelissimus socius ad comparandam aliquam rem. *et* 223. b. Is mihi socius atque amicus semper fuit. Att. 173. a. *et* pro Quint. 2. b. Adiungere aliquem sibi socium. Off. 5. b. Qui inuiste impetum in quempiam facit, is quasi manu uolenter uidetur asserre socio. I. V. 158. a. Socij putandi sunt, quos inter, res communicantur. pro Quint. 16. b. Edere sibi aliquem socium. pro S. R. 37. b. Qui socium saluti, in uirorum bonorum numero non est habendus. pro S. R. 37. b. Nouem homines honestissimos, eiusdem muneris, legationis, officij, mandatorumque socios, induxit, decepit. I. A. 169. a. Cum tu tamen nocte socii, hortante libidine, per tegulas admittere. pro Mar. 133. a. Semper mea consilia pacis *et* officij socii, non belli *et* armorum fuerunt.

Pro socio. formula iuris est, qua significatur actio, iudiciumque societatis, si quis socium fraudasset. pro Flac. 155. a. Nicomedes qui *et* furti, *et* pro socio damnatus est. pro Quint. 2. b. Arbitrum pro socio condemnari.

Socordia, dię. supeditas. ad Her. 13. a. Philosophia uita tarda est, affert enim socordiam atque desidiam. Socors, dię. supidus. de Clar. 186. b. Nam M. Glabrio nem socors ipsius natura negligensque tardauerat. *et* de N. 2. a. Homines non socordes.

Socrates, tis. de Fin. 64. a. Socrates, qui philosophia parens iure dici potest. *et* de N. 59. b. Acad. 41. b. Socrates princeps philosophorum. de D. 105. b. Esse diuinum quoddam, quod Socrates demonion appellat, cui semper ipse paruerit, nunquam impellenti, sepe reuocanti. de Clar. 192. a. *et* de Orat. 104. b. Iroia illa, quam in Socrate dicunt fuisse. Offic. 22. a. De Grecis autem dulcem *et* facetum, sepiusque sermonis, atque in omni oratione simulatorem, quem *et* pro Greci nominauerunt, Socratem accepimus.

Socraticus, a. iun. Off. 22. a. Philosophi Socratici. *et* Parad. 116. b. Socrus, crux. uxoris aut mariti mater. pro Cluen. 244. a. Dinea, que tum et mulieri socrus erat. I. V. 113. a. Nihil de socru tua audisti *et* Att. 138. a. Literę Capuam allata ab Clodia socru.

Sodalitas, tis. socius, etiam si sodalis ferē in re leuiore est. Ep. 191. a. Ego qui *et* sodalis, *et* familiarissimus Dolo belle eram. *et* Acad. 29. b. At hoc Anaximandro populi lari, *et* sodali suo non persuasit. de Orat. 117. a. Ego pro meo sodali, qui mihi in liberum loco more maiorum esse debet, decerno. de Sen. 86. a. Primum habui semper sodales, *et* c. *et* ibid. b. Epulabar igitur cum sodalibus omnino modice. pro Plan. 268. b. *et* de Nat. 76. a. *et* I. V. 95. a. Plancus in petitione habuit multos cupidos sui, *et* gratiosos: quos si tu sodales uocas, officiosam amicitiam nomine inquinās criminoso.

Sodalitas, tis. coitio. pro Cel. 42. b. Fera quedam sodalitas, *et* plane pastorica atque agrestis germanorum lupercorum, quorum coitio illa syluestris ante est instituta, quam humanitas atque leges. Quin. Frat. 309. a. ad Heren. 2. a. S. C. factum est, ut sodalitates decuriatij discederent. I. V. 95. b. Officia sodalitates ab aliquo flagitare. *et* pro Plan. 266. b. Honefata sodalitates. de Sen. 86. a. Sodalitates me quastore constitutę sunt.

Sodalitij, tis. sodalitas. pro Plan. 266. b. Lex Licinia, que est de sodalitijs. In Sal. 274. a. Non ita est, sed abijt in sodalium sacrilegij Nigidiani. ad Her. 40. a. Venit in *et* quedam, in quibus sodalitiij erat eodem die futurum. Sodes.

Sodes. Orat. 211. a. Libenter etiam copulando uerba iungebant, ut sodes, pro si audes, si, pro si uis. Att. 103. b. Tarsejum mihi aduenti urbem, iube sodes nummos curare.

Sol, lis. Phœbi fax, rota feruida solis, signum prepotens. de D. 90. a. de N. 39. b. Sol dicitur est, uel quia solus ex omnibus sideribus est tantus: uel quia cum exortus est, obscuratis cæteris sideribus solus apparet. de Vn. 200. b. Deus solem quasi lumen accendit ad secundum supra terram ambitum. de Orat. 159. b. Videmus sol ut circumferatur, ut accedat ad brumale signum, *et* inde sensim ascendit in diuersam partem. de N. 35. b. Sol V. diebus, *et* LX. *et* CCC. quarta ferē diei parte addita conuersionem conficit annuam. de N. 55. b. Sol qui aërorum obinet principatum. *et* Tus. 162. a. Sol moderator *et* dux temporum. de Som. 128. b. Deinde subter medium ferē regionem sol obtinet, dux, *et* princeps, *et* moderator luninum reliquorum, mens mundi, *et* temporaria, tanta magnitudine, ut cuncta sua luce lustret *et* compleat. de N. 46. a. Solis magnitudine multis partibus terra superatur. Acad. 20. b. *et* 32. b. Sole Mathematici amplius duodeuiginti partibus confirmant maiorem esse quam terram. de D. 110. a. Sol maiorne quam terra sit, an uerò tantus, quantum uideatur. In Arat. * Sol consistens in capricorno conuertit curriculum. *et* ibid. Rota feruida solis. de N. 18. b. De sole *et* luna, eorumque motu. *et* 30. a. Solis accessus discessusque. *et* 33. b. *et* 44. b. *et* 46. a. Solem esse calidum *et* igneum. de Som. 129. a. Sicut solem intueri nequibus aduersum, eiusque radijs acies uestra sensusque uincitur. de N. 70. b. Soles multi à Theologis proferruntur. *et* de D. 100. a. Cum duo uisi soles, *et* tres lune, *et* cum sol nocte uisus est. *et* de N. 28. b. Sol geminatus quo anno P. Africa nus sol alter extinctus est. de Som. 127. a. Cum ætas tua sepe totus solis astractus reditusque conuerterit. de Or. 162. b. His de rebus sol me ille admonuit, ut breuior essem, qui ipse iam precipitans me quoque hæc precipitem pendere uoluerit coegit. *et* Tus. 168. b. Occidente sole. I. V. 240. b. Nullus unquam dies tam magna turbulentię tempestate fuit, quin aliquo tempore solem eius diei homines uiderint. de Fin. 69. b. Qui solem (ut aiunt) nec occidentem inquam uiderit, nec orientem. proser. Att. 217. b. Simul cum sole experrectus sum. de Som. 126. b. Ago tibi grates summe sol, uobisque reliquis cœlites. de Fin. 63. b. Si ea que dixi, sole ipso illustriora *et* clariora sunt. Off. 38. b. Multa commemorarem nefaria in socios, si hoc uno sol quicquam uidisset indignus. Item: Procefferat enim in solem *et* puluerem, *et* c. l. Vmbra culum. Attic. 145. a. Sol excidisse mihi in mundo uidetur. Sol. affus. Nitidus, unctus. Att. 188. a. *et* 108. b. Sol Lucretinus.

Solarium, riji. de N. 43. b. Solarium uel descriptum, uel ex aqua, quo hore declarantur. *et* pro Quint. 10. b. Quintius non ad solarium, non in campo, non in conuinijs uersus est. ad Her. 27. a. Ut ne ad solarium quidem idoneus sis. Solarium, tij. consolatio, fomentum. Epist. 97. b. Vacare culpa magnum est solarium. *et* I. A. 223. a. Cuius latus nullo solatio leuari potest. *et* de Pro. 72. a. Sed fruat ur sanę hoc solatio. I. V. 231. a. Ut illi haberent hæc oblectamenta *et* solatia seruitutis. de Clar. 165. b. Vos *et* presentem me cura leuatis, *et* absentem magna solatia dedistis. *et* Att. 65. a. Multa mihi dans solatia. Tuscul. 188. a. Hęc sunt solatia, hæc fomenta summorum dolorum. pro Arch. 188. b. Hęc studia rebus aduersis perfugium ac solarium

Solertius, tis. ingeniosus, perspicax, sagax. de N. 50. a. Solers subtilisque descriptio partium corporis. *et* 52. a. Prouida solersque natura. de Clar. 186. a. M. Pisonis acumen in reprehendis uerbis uersutum *et* solers. de Nat. 74. b. Quid hoc homine solertius? de Sen. 88. b. Insitiones, quibus nihil inuenit agricola solertius. Solerter, sagaciter. de Leg. 161. a. Ratio naturam ini

prebent. I. V. 262. a. Reportare solatium ex aliqua re. contra Rul. 82. a. Ve stigal, *et* c. solatium annonę. de Am. 97. a. Sed non ego medicina, me ipse consolor, *et* maxime illo solatio, quod, *et* c. Ep. 179. a. In maximo meo dolore hoc solatio uitor, quod, *et* c. Att. 58. a. Nos malo solatio, sed non multo tamen consolamur, quod ipse uicem minime dolemus.

Soleæ, arum. crepide. de Ar. 254. a. Soleæ muliebres. Soleæ id est, compedes. de In. 81. a. *et* ad Her. 5. a. Ligeneæ soleæ in pedes inducæ sunt.

Soleatus, a. iun. I. V. 253. b. Stetit soleatus prætor populi Romani cum pallio purpureo tunicisque talari. *et* I. P. 82. a.

Solemnis, ne. quod cum quadam cerimonia consecratum est, celebre, festum. I. P. 90. b. Qui dies quasi deorum immortalium festi atque solennes sunt aduentu meo celebrati. *et* Postquam 200. b. Lentulus de solenni religione retulit. *et* de Ar. 247. b. Statas solennesque ceremonias pontificatu contineri. Tuscul. 173. a. Solenne *et* statutum sacrificium. pro Dom. 242. a. Nec institutas ceremonias persequi, nec ullum uerbum solenne potuit effari. pro Dom. 238. a. Si Tribunus plebis uerbis precijs *et* penę solennibus bona ciuis cuiuspiam consecrari. I. V. 274. a. Omnesque dij, qui solennes cœtus ludorum initiis, uehiculis thesaurum. de Ar. 248. b. Omnia solennia ac iusta ludorum summa cum cerimonia sunt seruata. pro Mur. 124. a. Illa solennis comitorum precatio. de N. 4. b. Sacrificia solennia. de Or. 161. a. Epulae solennes. de Leg. 185. a. Ludi solennes. *et* 177. a. Solenne sacrificium *et* publicum. pro Quint. 4. a. Nullum est officium tam sanctum atque solenne, quod non, *et* c. Att. 104. b. Tantum igitur nostrum illud solenne seruemus, ut ne quem istuc euntem sine literis dimittamus: id est, consuetum. de Leg. 173. a. Nec illa uiciorum sacra solennia obeunto. pro Mil. 106. b. Iter solenne ante XIII. Cal. Februarij Miloni erat Lanuium ad flaminem prodendum. *et* 115. b. Expiare solennes religiones supplicio alicuius.

Solentinus, a. Solente opp. I. V. 129. a. Soleo, es. solitus sum, consueui, non est meę coeuetudinis. de Orat. 96. a. *et* 161. a. Ratio consuetudinis meę, qua quondam solitus sum uti. *et* de In. 42. b. Antipater ille Sidonius solitus est uersus fundere ex tempore. *et* de In. 42. b. de Am. 107. a. Si prius quid Scipio reprehendere solitus sit, edixero. I. P. 81. b. Sed etiam biliarioribus oculis quam solitus eras, intuent. de Ar. 255. a. In Pompeium autorem (ut predicare est solitus) consiliorum suorum inuehi cepit. pro Cluen. 52. a. Cum quedam, ut solet, conuouerfa esset orta. de Orat. 91. a. Irrisit ille quidem, ut solebat, philosophiam. *et* 93. a. Ut in conditionibus scribi solebat. Epist. 136. b. Quando tu secundum Oenomaum Accij, non ut olim solebat Atellanum, sed ut nunc fit, Minum introduxisti. Epist. 136. b. Solebam enim antea delectari oleis. pro Q. R. 52. b. Qui mentiri solet, peierare consueuit: id est, exilium. de Orat. 113. b. Quod optimo cuique Athenis accidere solitum est. Off. 28. a. Et maxime si alia quando alio domino solita est frequentari.

Solers, tis. ingeniosus, perspicax, sagax. de N. 50. a. Solers subtilisque descriptio partium corporis. *et* 52. a. Prouida solersque natura. de Clar. 186. a. M. Pisonis acumen in reprehendis uerbis uersutum *et* solers. de Nat. 74. b. Quid hoc homine solertius? de Sen. 88. b. Insitiones, quibus nihil inuenit agricola solertius.

Solerter, sagaciter. de Leg. 161. a. Ratio naturam ini

tata, res ad vitam necessarias solerter consecuta est.
 Solertia, tia. sagacitas, perspicax prudentia, animo-
 rum incredibilis motus, celeritasq; ingeniorum. de N. 19.
 b. Nulla ars imitari solertiam naturae potest. et 50. b.
 Quibusdam bestiarum machinatio quaedam atque solertia, ut
 in araneolis. et 12. a. Mundum uos negatis effici sine di-
 uina posse solertia. de D. 99. a. Chaldaei in Syria cogni-
 tione astrorum et solertia ingeniorum antecellunt. Off.
 32. a. Sic homines natura congregati adhibent agendi co-
 gitandiq; solertiam. de Opt. 24. a. Aliquem inscium sa-
 ciant, cum aliqua solertia iudicandi, adhiberi ad proban-
 dum quipiam. de N. 54. b. Quis tantam solertiam perse-
 qui potuisset in sensibus?
 Solicito, as. afficio, angō, sollicitum habeo, miserum
 habeo. Attic. 16. a. Multa sunt, quae me sollicitant agunt-
 que. et de Orat. 13. a. Hoc me sollicitare summe solet.
 de Finibus 59. b. Quae semper animum excruciant, sem-
 perq; sollicitant. de Senect. 77. a. Quamquam certo scio,
 non ut Flamminium sollicitari te Attice. Epist. 24. a. Sed
 tamen nihil me magis sollicitat, quam in illis molestiis non
 me ridere tecum. et 27. b. Ea cura me uehementissime so-
 licitat. Epist. 23. b. Omnes molestias et sollicitudines, qui-
 bus te miseriam habui, deposui.
 Sollicitudo, nis. angor, cura, metus, molestia, nego-
 cium. Securus. de Leg. 16. a. Sollicitudo conscientie
 uexat impios. et Tusculan. 213. a. Sollicitudo est agri-
 tudo cum cogitatione. Tuscul. 169. a. Nulla cura, nul-
 la sollicitudo reliqua est. Attic. 129. a. Nunc scitote me esse
 in summa sollicitudine. et ad Brut. 91. b. Sine sollicitudine
 essent. Item: Non minore nunc sunt sollicitudine, quam
 tum erant studio. de D. 137. a. Tibi autem de me cum so-
 licitudine cogitanti subito sum uisus emeris ex flumine.
 pro Cluent. 53. b. et Epist. 17. 5. a. Quicquid hoc tempore
 habet sollicitudinis et negotij, id omne a matre consti-
 tutum est. de D. 126. b. Stoici omnia cum superstitiosa sollicitu-
 dine et miseria credunt. contra Rull. 68. a. Sollicitudo, in
 qua illis temporibus fuistis. Offic. 69. a. Angores, sollicitu-
 dines, diurni et nocturni metus. et pro Cluent. 27. a. So-
 licitudo animi et timor. Attic. 81. a. Sed dices me ipsum
 mihi sollicitudinem struere. de Clar. 19. 6. b. Ex te duplex
 nos afficit sollicitudo, quod et tu rep. cares, et illa te. Att.
 95. a. Sollicitudine provinciae tamen uel maxime urgeba-
 mur. de D. 139. a. Somnus est perfugium omnium labo-
 rum et sollicitudinum. Attic. 28. 1. a. Prae sollicitudine ac sto-
 macho multa scribere non possum.
 Sollicitus, a, um. anxius, suspensus, perturbatus, labo-
 riosus, exercitatus. Securus, solutus, a cura liberatus. con-
 tra Rull. 65. Ciuitas sollicita suspicione, suspensa metu,
 perturbata seditionibus. et pro 232. a. Totam ciuitatem su-
 spensa et sollicita est. et Attic. 33. a. Suspensio animo et
 sollicito sum. Attic. 59. a. Epistola tua sollicitum me de Q.
 Frat. ualde leuauit. et 173. a. Sum sollicitus de te, et c. Ep.
 23. b. Mirifice sum sollicitus, quid nam de prouincijs de-
 cernatur. Attic. 38. a. Amor sollicitus atque anxius. de Fin.
 76. a. Anxio et sollicito animo esse. Epist. 254. b. Animus
 sollicitus. Animus solutus. Epist. 26. b. Quae non ani-
 mum meum magis sollicitum haberent, quam tuum. Epist.
 154. b. Sollicitiorem certe hominem non suis contractis ne-
 minem puto fuisse. Epist. 96. b. Sollicitum autem te habe-
 bat cogitatio tum officij, tum etiam periculi mei. Epist.
 24. a. Sollicitus eram de rebus urbanis. Attic. 138. b. Antea
 sollicitus eram et angebar, quo uti consilio possem. et
 122. a. Quam sum sollicitus quid futurum sit. pro Cecin.

285. b. De quibus antea laborabam. Nunc equissimo
 animo sum. Quint. Frat. 317. b. Magis sum sollicitus expe-
 ctatione ea, quam metu. de Senect. 91. a. Quarta restat
 causa, quae maxime angere, et sollicitam habere senectutem
 debet. de Am. 106. a. In uita tyrannorum omnia sem-
 per suspecta atq; sollicita.
 Soliditas, tis. firmitas, eminentia. de Vn. 197. b. Cum
 soliditas mundo quaereretur, solida autem omnia uno me-
 dio, nunquam duobus, semper copulentur. et de Fin. 52.
 a. Soliditas corporis indiuidui. N. 11. b. Non soliditate qua-
 dam, sed imaginibus similitudine perceptis. et 22. a. Nec
 ullam habent soliditatem, nec eminentiam.
 Solidus, a, um. habens soliditatem, uerus, eminens. de
 D. 90. b. Alexander cum columnam auream uellet au-
 ferre, dubitauit utrum solida esset, an extrinsecus inau-
 rata. et de Vn. 197. a. Nihil tangi potest, quod careat so-
 lido: solidum autem nihil est, quod terra sit expers. de N.
 35. a. Duae formae praestantes sunt, ex solidis globus, ex pla-
 nis circulus aut orbis. de Nat. 16. a. Species deorum, quae
 nihil concreti habeat, nihil solidi, nihil expressi, nihil emi-
 nentis. de Nat. 45. b. Terra solida et globosa. et de Fin.
 52. b. Illa indiuidua et solida corpora. Tuscul. 190. b. Res
 solida et expressa, non adumbrata. de Finibus 61. b. Non
 tam solido, quam splendido nomine uirtutis. Top. 222. a.
 Pares directus, solidus, uel fornicatus. pro Planc. 236. b.
 A corporibus solidis fluere imagines. pro Planc. 265. a.
 Haec sunt indicia solida et expressa, haec signa probita-
 tis. Attic. 85. a. Pompeiis forte cauet usure, nec ea solida
 contentus est. de Orat. 152. b. Ut orator suauitatem ha-
 beat austeram et solidam, non dulcem atque decoctam.
 Offic. 65. b. Sed nos ueri iuris germane iustitiae solidam
 et expressam effigiem nullam tenemus, umbra et ima-
 ginibus utimur. I. A. 204. a. Vera, grauis, et solida glo-
 ria. Item: Praeceptis et lubrica dominandi cupiditas. In
 Vat. 30. b. Solida laus, et uera dignitas. pro Sest. 22. b. So-
 lidam ueramq; laudem quaerere. et Attic. 274. a. Solida
 ueracitas gloria. de Clar. 192. a. Solidum genus orationis.
 pro Planc. 263. a. Non enim tribum Tarentinum, sed so-
 lidam, et robustam, et assiduam frequentiam praebue-
 runt. I. V. 58. a. At enim solidum id est, ut me Sicili maxi-
 me uelint: alterum illud, credo, obscurum est, et c. id est
 ratum et firmum. I. P. 92. b. Quibus ex rebus nihil est,
 quod solidum tenere possis. de Fin. 63. b. Solida utilitas.
 pro R. P. 130. a. Ita bona ueneant, ut solidum suum cuique
 soluatur: id est, integrum.
 Solistimus, a, um. augurij genus. de D. 123. b. Cum igi-
 tur offitiam cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudi-
 um solistimum nunciant. et 86. a. et Epist. 83. b.
 Solitarius, a, um. solus, solitarius, remotus ab oculis
 50 populi, uia inculta et deserta ab omnibus. Coniunctus
 et sociatus cum altero. de Amic. 112. b. et de N. 31. b. Non
 solitarius neq; simplex, sed cum alio coniunctum atque
 connexum. de Off. 40. b. Solitarius homo, atq; in agro ui-
 tam agens. de In. 57. b. Solitarius ac rarum iudicatum. de
 Am. 112. b. Natura solitarius nihil amat, semperq; ad ali-
 quid tanquam adminiculum annititur.
 Solitudo, nis. regio derelicta, locus desertus, recessus,
 secessus, uiduitas, inopia, derelictio. I. V. 227. a. Audistis
 quae solitudo esset in agris, quae uastitas, quae fuga arato-
 rum, quam deserta, inculta, et relicta omnia. I. P. 91. a. Tibi
 solitudo erat pro frequentia. de In. 50. b. Solitudo loci,
 Celebritas loci. Epist. 26. b. Ut discerem fortasse in
 aliquas solitudines. et ad Heren. 2. a. Inopia, solitudo, ca-
 lamitas.

linitas. et pro Quint. 1. b. Inopia et solitudo alicuius.
 Attic. 194. b. Sed mihi solitudo et recessus prouincia est.
 de Clar. 185. a. Tum erat ab oratoribus quaedam in foro
 solitudo. In Ver. 27. 1. a. Desertiissima solitudo. et de Som.
 129. b. Vasta solitudo. pro Cecin. 287. a. Ebutius iste, qui
 iamdiu Caesenniae uiduitate et solitudine alitur. de Amic.
 112. b. Si quis nos deus ex hac hominum frequentia tolle-
 ret, et in solitudine usquam collocaret. et ibid. Solitudo
 aufert fructum uoluptatum. de Orat. 101. b. Ut ista ab so-
 litudine domum meam undicarem. de Orat. 121. b. Cum
 Crassus se de turba, et a subfellijs in ocium solitudinemq;
 contulerit. Offic. 28. a. Ampla domus de decoro domino se-
 pe fit, si est in ea solitudo. Offic. 31. a. Si solitudo tanta fit,
 ut hominem uidere non possis, excedas e uita.
 Solitus, a, um. usitatus, uetus. de Am. 112. b. Illud a Ta-
 rentino Archita, ut opinor, dici solitum. et alibi. Solitum
 dicere, et peritiosus locus uel ut in uis. de Clar. 191. a. Non
 insolita adulescentibus gloria. Item: Aliquis capillatior
 quam antea.
 Soliuagus, a, um. solitarius. Off. 32. a. Soliuaga cogna-
 tio et ieiunia uideatur. Tuscul. 235. b. Earum ipsarum par-
 tim soliuagus, partim congregatas: id est, bestias. de Vn.
 198. b. Coelum soliuagum, et uolubile, et in orbem inci-
 tatam.
 Solium, lij. sedes. de Fin. 79. a. Sedere in folio, ornatu
 regali. de Leg. 138. Ut more patrio sedens in solio consu-
 lentibus responderem. et 155. a. In solio sedens domi. de
 Or. 129. b. Dicit et cum aedes uenderes, ne in rutis quidem
 et castis solium patrum recepisse.
 Solium, labrum, cupa. I. P. 94. a. Graeci stipati in le-
 30 stulis, ipse solus bibiturus, quae eodem de folio ministrantur.
 Sollicitatio, onis. instigatio. pro Cluent. 28. b. et 58.
 a. De sollicitatione Diogenis. et Ep. 158. b. Hinc ille solli-
 citationes seriorum minus et promissis.
 Sollicito, as. instigo, urgeo. pro Cluent. 27. a. Fabria-
 tius Diogenem ad uenenum habito dandum spe et pra-
 eicio sollicitare cepit. et 37. b. Legio est ab eo sollicitata in
 Illyrico. I. A. 229. a. T. Plancus, ceteri pares sollicitant ho-
 mines imperitos. pro Cel. 43. a. Sollicitare seruos alicui-
 40 us ad aliquid necandum. I. C. 112. a. et 111. b. Precio solli-
 citare animos egentium. Epist. 24. b. Se sollicitatum esse,
 ut regnare uellet. Epist. 169. a. Sollicitare exercitum. I.
 A. 212. b. Non rursus decuriabit improbos, non agrarios
 sollicitabit. pro Deiot. 149. a. Seruum sollicitare uerbis,
 spe, praemijs corrumpere.
 Solocca, corum. At. 119. a. Lucullus de suis historijs di-
 xerat, se quo facilius illis probaret Romani hominis esse,
 idcirco barbara quaedam et solocca dispersisse.
 Solocissimus, mi. ad Her. 27. b. Solocissimus est, cum plu-
 50 ribus uerbis consequens uerbum superiori non accommo-
 datur, et peritiosus Hom. 105. a. et 102. a. Att. 28. b. et
 224. b. Nihil tam solocissimum, et cetero uerbo non
 id est, mihi et tibi.
 Solon, onis. Offic. 22. a. Solon, qui ut reipublice pro-
 desset, furere se simulauit. Attic. 154. b. Solon popularis
 tuus, qui capite sanxit, si quis in seditione non alterutrum
 partis esset. et 282. a. Solon, qui et sapiens unus fuit ex
 septem, et legum scriptor solus ex septem, is temp. dua-
 bus rebus contineri dixit, praemio et poena.
 Solonium, nij. Attic. 24. a. et 28. a. de Diuinat.
 97. a. Cum educaretur in Solonio, qui est campus agri
 Lanuini.

Solor, aris, consolor. In Vat. 34. b. C. Antonius hac us-
 na re miseriam suam solatur, quod, et c.
 Solstitialis, le. (Brumalis. de N. 66. b. Cur sol se refe-
 rat, nec longius progredietur solstitiali orbe, itemq; brumali.
 et de Vn. 200. b. Astra per coelum penetrantia sol-
 stitiali se et brumali reuocatione conuertunt. et Tuscul.
 168. b. Solstitiali die.
 Solstitium, tij. cum sol ultra non progreditur: estq;
 duplex, hybernum alterum VIII. Cal. Ian. alterum astra-
 10 uum VIII. Cal. Iulij. (Bruma. de N. 30. a. Solis accessum
 discessumq; brumis solstijisq; fieri. et 36. a. In lunae cursu
 est brumae quaedam et solstij similitudo. de D. 127. b. In
 his locis post solstitium canicula exoriitur, apud Troglas
 dyas ante solstitium.
 Soluendo, id est, habere uel non habere unde soluas.
 Off. 49. b. Is occultat gaudium suum, ne uideatur non fu-
 isse soluendo. et I. A. 161. a. Nec tu soluendo eras.
 Solum, tantum, modus. I. A. 175. a. Nos nunciationem
 solam habemus, consules etiam inspectionem. Orat. 212.
 a. Recto casu solum Graece loqui. de Orat. 126. b. Non so-
 lum oratione, sed multo etiam magis ui et dolore, et c.
 At. 128. b. Non solum, et c. sed etiam, et c. Epist. 60. a. et
 pro Mil. 113. a. Non solum, sed, et c. pro Mil. 113. a. Neque
 his tantum, uerum etiam, et c. et ibi. Neq; senatus modo,
 sed etiam, et c. Tuscul. 192. b. Quasi uero atrabili solum
 mens, ac non saepe uel iracundia grauiore, uel timore mo-
 ueatur. de L. 166. b. Hi de re uia solum dissident, de ceteris
 mirifice congruunt.
 Solum, li. terra, fundamentum, et quicquid alicui rei
 30 subiacet. contra Rull. 79. b. Quod solum tam exale et ma-
 crum est, quod aratro perstringi non possit. de Clar. 166.
 a. Serenus igitur aliquid tanquam in inculto et dereli-
 cto solo. pro Cor. 57. a. Vos mutae regiones imploro, et
 sola terrarum ultimarum. Top. 222. b. Solum ambitus
 dium. Parad. 125. b. Aurata tellus, et sola marmorea in uil-
 lis facere. de Clar. 188. b. Solum et quasi fundamentum
 oratoris est locutio emendata et latina. Antequam. 196.
 b. Iupiter Opt. Max. cuius nutu sola terrarum gubernan-
 tur. de Leg. 169. b. Quin ipse quoque sum ipse uille ani-
 40 mior factus, atque huic omni solo, in quo tu ortus et pro-
 creatus es. I. C. 122. a. Patriae solum omnibus charum est.
 pro Cor. 60. a. Qui ciuitatis alicuius solum ciuitatis mu-
 tatione uertissent. pro Cecin. 304. b. Qui uolunt poenam
 aliquam subterfugere, eo solum uertunt: hoc est, sedem ac
 locum mutant. Parad. 121. b. Mutare solum. pro Dom.
 229. a. et pro Quin. 11. b. Quod uertendi, hoc est, mutan-
 di soli causa uenerant. et 16. b. Vertere solum exilij cau-
 sa. et I. A. 197. a. Exilij causa solum uertisse. I. V. 254. a.
 Cleomenes nauem in solo fluctuante reliquerat. Tuscul. 246.
 a. Mihi calceamentum est solorum callum. Epist. 143. a.
 Ibi loquor, quod in solum, ut dicitur. de N. 14. a. Abuteris
 ad omnia atomorum regno et licentia: hinc quodcumq;
 in solum uenit (ut dicitur) effingis atq; efficit. prouerbum
 est, is qui neq; quid dicat, neq; quid agat, attendit: sed om-
 60 nia de omnibus et loquitur, et efficit. Videtur autem a si-
 gulis sumptum, qui quicquid in solum suum et rotam ue-
 nit, fungunt.
 Soluo, nis. persoluo, dissoluo, pendo, dependo, appen-
 do, numero, adnumero, represento, precium numero,
 precium do, pecuniam do, satisfacio, reddo, confero, ere-
 60 alieno exeo, uel me libero. In Ver. 186. a. Verres ciuita-
 tibus pro frumento nihil soluit omnino. et pro Flac. 156.
 a. Respondet se omnem pecuniam Euscij persoluisse. pro
 A 44 3 Cluent.

Cluent. 24. b. Et pro Flac. 157. b. Is pecuniam presentem, non debitam mulieri soluit. Quint. Frat. 302. b. Priusquam Fundanio debitum solutum esset. Attic. 262. a. Ut pecuniam reliquam Buthrotij ad diem soluerent. Et ad Brut. 289. a. Pecunia enim solui potest. Et ibid. Dependi. In Ver. 209. b. Emi, pecuniam solui, et c. pro Quin. 3. b. Quinthus deteriore tempore absens auctionatur, difficiliore conditione Scapulis dissoluit. Attic. 261. b. Ne Terentia quidem adhuc quod solvam, expeditum est. pro Q. R. 53. a. Cum altera pensio soluenda esset. Attic. 255. b. Hoc quod satisfato debeo, peto à te ut provideas, planeque expeditas, et solutum reliquas. pro Q. R. 51. a. Quod à Flauio abstulero partem dimidiam, inde me soluturum spondeo. Attic. 251. b. Ex qua pensione ipsa maior pars est et soluta aliquanto ante diem. pro Flac. 155. a. Cuius bona, quod is populo non solvebat, publice uenerunt. Attic. 207. a. Soluendi sunt nummi Casari, pro Cluent. 43. b. Qui pecuniam pro potione dedit. Epist. 122. a. Soluere beneficium alicui. de Ar. 250. a. Si habuerit unde tibi soluat, quod ei per syngrapham credidisti. pro Quin. 5. a. Ut procurator iudicatum solui satisfaceret. de Clar. 166. a. Ego uero expectabo ea quae polliceris, neque ea exigam: sed tamen erunt mihi grata, si solueris. Et ibid. Ego tibi Brute non solvam, nisi prius à te cauero, et c. Attic. 232. a. Liberare se magno aere alieno. de Leg. 180. b. Cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat, is per as et libram heredem testamenti soluat, propterea quod eo loco res est, ita soluta hereditate, quasi ea pecunia soluta non esset. Quint. Frat. 295. a. Quanta tandem pecunia penderetur, si omnium nomine, quicunque ludos Romae facerent, erogaretur. Attic. 207. a. Magis soluendo non erat. Epist. 37. a. Cum soluendo ciuitates non essent. pro Cech. 304. b. Ut religione ciuitas soluat. de Som. 131. a. Ego statim somno solutus sum. Et ad Heren. 16. b. Soluere aliquem legibus. de Vn. 202. a. Omne colligatum solui potest. Attic. 176. a. Et 240. a. Delatus est ad me fasciculum, solus solui. Attic. 7. a. Soluere ancoras. Et pro Mur. 124. b. Portum soluens. Qui in portum ex alto inuehitur. Attic. 103. b. Quod ad haec reperis? soluamus inquis. de D. 86. a. Agamemnon soluere imperat a uersa nauis. Off. 62. a. Si idem sciret mercatores ab Alexandria soluisse. Epist. 259. b. Nos eo die coenati soluimus, inde a uastro lenissimo in Italiam peruenimus. de Fin. 53. a. Soluere caupiosa argumenta. Attic. 2. b. Mifimus qui pro uectura solueret. I. A. 185. b. Soluere uota. Offic. 70. a. Soluere numeros adulterinos pro bonis alicui. pro Mar. 135. a. Cum patrie quod debes, solueris.

Soluere à se, est non alium de pecuniam accipere, aut per alium soluere, sed de suo (ut aiunt) soluere. Soluere, uel representare, uel dare ab aliquo, est curare, ut alius tuo nomine soluat. Solus, a, um, solitarius, unicus, unus, unus solus, solus per se, unus ex omnibus. Cum altero. de Pro. 72. b. Tyrberius Gracchus solus ex toto illo collegio, et c. Et de Orat. 148. b. Stoici soli ex omnibus philosophis dixerunt, et c. Et 154. b. Gorgias solus ex omnibus, et c. Epist. 28. b. Solus tu ex omnibus, et c. Attic. 179. b. Minutius XII. sola curauit. de Ar. 246. b. Qui locus solus ex priuatis locis omnibus hoc praecipue ius habet, ut, et c. Et ibid. Vno solo illo dissentiente. de D. 93. a. Cum in locis solis maestas errares. Offic. 60. a. Cui usum est utilius, solum se quam cum altero regnare. Attic. 77. a. Scenola, qui solus nouem menses Asiae praefuit. de Orat. 86. b. Actio sola

per se magna est. Et Top. 225. b. Sapientia sola per se, pro Mur. 134. a. Dicere alicui alicui soli: id est, nemine praesente uel audiente.

Solutus, expeditus. de D. 129. a. Animus somno relaxatus, solutus mouetur et liberetur. de Clar. 174. b. Solutus et suauiter dicere. de Clar. 190. b. Facile soluteque uerbis uoluerent sententias. Et ibid. Tam solute egit, tam leniter, tam oscitantur.

Solutio, omnis. Att. 203. b. Sustinenda est solutio nominis Valeriani, dum de Metione sciamus. pro Pom. 7. a. Roma solutione impedita fidem concidisse. Et pro Cec. 287. a. Temporibus illis difficillimis solutionis. Off. 51. a. Solutio rerum creditarum. pro Cluent. 24. b. Si hoc solutio legatorum, et non merces abortionis appellanda est.

Solutio, dissolutio. de Or. 94. b. Linguae solutio, uocis sonus. Tus. 203. b. A uerba quasi a ueris: id est, solutio totius hominis.

Solutus, a, um, liber, dissolutus. (A) Alligatus. de D. 80. b. Animi sine ratione et scientia, motu ipsi suo soluto et libero incitantur. Et de Fin. 138. a. Motus solutus ac uagus. de Fin. 55. b. Cum soluta nobis est eligendi optio, nec impeditur, et c. Ep. 16. a. Si essent omnia mihi solutissima, non alius essem atque nunc sum. pro R. P. 124. b. Quae lege totus ordo solutus ac liber est. contra Rul. 65. b. Consul solutus à cupiditatibus, liber à delictis. Et pro Dom. 234. a. Hominis soluti, et à cura liberati. Att. 136. b. Quae solutio, animo scribi solent, ea temporibus his excluduntur. Et Ep. 254. b. Animus sollicitus. (C) Animus solutus. de Or. 110. b. Aues passim ac libere solutas opere uolitare. I. V. 146. a. Solutio liberoque animo esse. Or. 204. a. Solutum sit quiddam, non uagum tamen, ut ingredi libere, non liceret et rare uideatur. de Clar. 180. a. Solutus in explicandis sententijs. Et c. Cellius uerbis solutus. Et b. Solutissimus in dicendo, et acutissimus. de Clar. 187. a. A natura ad dicendum satis solutus atque expeditus. de Clar. 190. a. Verba non soluta, nec diffidentia, sed astricta numeris. Et de Orat. 160. a. Soluta oratio. Orat. 219. b. Maiorem habent apta uim, quam soluta. de Clar. 185. a. Solutus et mollis in gestu. Attic. 33. a. Cum uideas uoluntatem ciuitatis solutam, uirtutem alligatam. de Orat. 159. a. Nec uerba alligata sint, quasi certa aliqua lege uersus: nec ita soluta, ut uagentur.

Somniculosus, a, um, somno plenus. de Sen. 84. a. Inmersus, ignaui, et somniculosa senectus.

Somnio, as, secundum quietem uideo, in quiete uideo, in somnis uidere uideo, in quiete mihi uidetur, somnium facio, in somnis cerno, in somnis uideo, secundum quietem aliquid mihi uidetur, dormienti mihi uidetur, quae se in quiete per usum ex Africano audisse dicebat, quae igitur natura obtulit illam speciem Simonidi? cum tibi obiecta sit species alicuius rei, obijciuntur autem sepe formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt. de D. 88. b. Mater somniauit, se peperisse satyricum. Et Attic. 149. b. Troianum somniaueram. de D. 133. b. Si ea dormientes agerent quae somniant, alligandi essent omnes qui cubitum trent. de D. 135. a. Animus cum languore corporis, nec membris nec sensibus uti potest, incidit in uaria uisa et incerta, ex reliquijs, ut ait Aristoteles, inherenteribus eorum rerum, quas uigilans gesserit aut cogitauerit, quarum perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorum. de D. 136. a. Desert ad coniectorem quidam somniasse se, ouum pendere ex fascia lecti sui cubicularis. de Diuin. 137. b. Nec mihi magis usquam uideor.

deor. quia in curia senatum uideo somnare. de D. 137. a. Eam credo causam somnandi de illo fuisse. Acad. 13. b. At eam somniauit, ita narrauit, et c. de Nat. 5. b. Miacida non differunt philosophorum, sed somniantium. de D. 138. a. Quaedam matrona uisa est in quiete obignatam habere naturam. Et ibi. Cur for usus est in somnis curru quadrigarum uehi.

Somnium, nij, uisum, uisum somnii, in somnium. pro Dom. 241. b. Qui aram in litore deserto somnii stimulat, aut religione aliqua consecraret. de Diuin. 92. a. Cum que senatu somnium narrauisset, pedibus suis saluus reuertit. Et ibidem. Eandem in somnijs admonitionem fuisse. Acad. 13. b. Eadem ratio est somniorum. Et 14. a. Eadem est in somnijs species. de Nat. 9. b. Chrystippus Stoicorum somniorum uaserrimus interpres. Et de Diuin. 134. a. Coniecter somniorum. de Diuin. 88. b. Somnia Antiphontis interpretatione explicata. Et 90. a. Dionysius Persicus, de Cyri somnio. de Nat. 10. a. Non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia. de Diuin. 89. a. Quo facto somnio, patet, et c. In Sal. 275. a. Et dic unde tu reuerentem tanquam somnio beatas, hortos preciosissimos paraueris. de Diuin. 136. a. Somnium de Simonide, et c. de Diuin. 135. a. Deos obicere dormientibus uisa quaedam tuosa et obscura. Et ibid. Ut mobiliter animus agitatus, quod uigilans uidere uideatur. de Am. 98. a. Quae se in quiete per usum ex Africano audisse dicebat. de Som. 127. a. Hic mihi Africano se ostendit illa forma, quae, et c.

Somnus, ni, sopor, quies. de D. 139. a. Somnus est periculum omnium laborum et sollicitudinum. Et de Sen. 94. a. Nihil mori est tam simile, quam somnus. Tus. 168. a. Somnus imago uel simulacrum est mortis. At. 118. a. Et de In. 63. b. Et Tus. 218. a. Ego si somni possem capere, et a longitate epistolae non obtunderem. At. 144. a. Cum me aegritudo somno priuaret. de Som. 126. b. Deinde ut cubitum discessimus, me arctior quam solebat somnus complexus est. Et 127. b. Et de Nat. 55. a. Quae, inquit, ne me somno excitesis. Et pro Syl. 171. b. Ex somno excitare aliquem. Et Tus. 218. a. E somno suscitari. de Cl. 190. b. Somnium isto loco uix tenebamus. Tus. 123. a. Epulati somno se dederunt. Att. 217. a. Deinde somno repetito simul cum sole experrectus sum. Off. 21. a. Ludo autem et loco uti licet, sed sit cut somno et quietibus ceteris. de Fin. 138. a. Et Tus. 168. a. Nisi iucundissimus nos somnis usus putemus, Endymionis somnum nobis nolimus dari. de D. 114. a. Animus per somni curis uacuis. de N. 17. b. In somnis uidere aliquid. de D. 105. b. Is uera et certa cernit in somnis. de D. 90. b. Annibalem cum cepisset saguntum, uisum esse in somnis à Ione in concilium deorum uocari. de D. 89. a. Mater grauida parere se ardentem facem uisa est in somnis Hecuba. de D. 89. b. Et 90. b. In somnis, in somnijs, per somnum, in quiete, secundum quietem.

Sonipes, dis, equus. de Or. 160. a. Sonipedes.

Sonitus, tus, sonus, cantus buccinae. de Som. 129. a. Hoc sonitu completae aures obsurdierunt. Et Tuscul. 169. a. Quo sonitu reddito, ridens inquit, et c. de Orat. 89. b. Verborum sonitus inanis. de Arusp. 238. a. Cogitate genus sonitus, eius quem latinienses nunciauerunt. Or. 205. b. Eloquentia quae cursu magno sonitibus feratur. Et At. 9. a. Non stiam in hac materia sonitus nostrorum. ad Her. 28. b. Sonitus tubae.

Sono, as, cano, sonum refero, sonum uel sonitum efficio uel reddo. de D. 122. b. Et 96. a. Et Lacedaemonijs in Her-

culis sano arma sonuerunt. de Som. 129. a. Natura fert, ut extrema ex altera parte grauius, ex altera acutius sonent. de N. 42. b. Ipse aer nobiscum uidet, nobiscum audit, nobiscum sonat. Off. 68. b. Et quidem sic haec duo uerba inter se discrepant, ut tamen unum sonare uideantur. Or. 219. b. Iidem sunt numeri non modo loquentium, sed etiam sonantium omnium, quae metiri auribus possumus. Et 212. a. Verba bene sonantia. Item ibi. Male sonabat, isse. de Or. 156. b. Verba in quibus plenum quiddam, et sonans esse uideatur. de Cl. 187. b. Cotta sonabat cotrarium Catulo, subagreste quiddam planeque subrusticum. pro Ar. 190. b. Cordubae nati poetae, pingue quiddam sonantes atque peregrinum. de Fin. 65. a. Epicurum, qui crebro dicat oportere exprimi, quae uis subiecta sit uocibus, non intelligere interdum quid sonet haec uox uoluptatis, id est, quae res huic uocibus subijciatur. de Fin. 74. b. Si in honestate uoluptatem dicant inesse, ait eos inani uoce sonare. Et Tus. 242. b. Dicat que nos in uocibus occupatos inane sonos fundere. Orat. 146. b. In qua nihil sonare aut olere peregrinum possit, quo magis antiquitatem, si ita sonet, sermo eorum retinere uideatur. de N. 30. b. Tibiae modulatae canentes, et filiacule numerose sonantes.

Sonitus, nocens. Offic. 16. b. Idque est uiri magnanimi, rebus agitatissimis punitur fontes, multitudinem conseruare. Et In A. 164. a. Comprehensio sonitum mea, animaduersione senatus fuit. de Leg. 185. a. Et Epist. 57. a. Vincula sonitum seruauit. Et Tus. 183. b. Aut etiam sonitibus opitulari poteram.

Sonus, ni, uox, uocis sonus, uocis cantus. de Nat. 54. a. Aures cum sonum recipere debeant, qui natura in sublimi fertur, recte in alta corporum parte collocatae sunt. Item: Aures duos, et quasi corneo los habent introitus, multisque cum flexibus, quod his naturis relatus amplificatur sonus: quo circa et in fidibus testudine resonatur, aut cornu et extortuosis locis et inclusis referuntur ampliores. de Som. 128. b. Quis hic est, qui complet aures meas tantus et tam dulcis sonus? ibi. Hic est, inquam, ille sonus, qui interuallis coniunctus imparibus, sed tam pro rata portione distinctis, impulsis et motu ipsorum orbium efficitur, qui acuta cum grauibus temperans aequaliter concentus efficit. de Nat. 55. b. Varietas sonorum, interualla, distinctio, et uocis genera permulta. de Or. 107. a. a. Graeci uocem sedentes ab acutissimo sono usque ad grauisimum sonum recipiunt. de Orat. 126. a. Vox ad miserabilem sonum inflexa. Orat. 213. b. Omnium longitudinum et breuitatum in sonis, sicut acutarum grauiumque uocum iudicium natura in auribus nostris collocauit. Or. 200. b. Ut extrema referant eundem in cadendo sonum. de N. 56. b. Manus apta ad neruorum eliciendos sonos. de Or. 164. a. Cursus uocis per omnes sonos. de D. 103. b. Qui sono quodam uocum et phrygijs cantibus incitantur. de N. 56. b. Lingua sonos uocis distinctos et pressos efficit, cum, et c. Acad. 19. a. Ac mihi uidetur dignissimum rebus his, de quibus loquitur, sonum fundere. Tus. 242. b. Dicatque nos in uocibus occupatos, inane sonos fundere. Tus. 251. a. Inanis uocis sonus. Or. 212. b. Verbum, uox, sonus. de Or. 100. b. Sonus pronuncianti. Tuscul. 161. a. Qui sonos uocis, qui infiniti uidebantur, paucis literarum notis terminauit. Of. 29. b. Sic uiuendum est in uita, ne forte quid discrepet uel multo etiam magis, quo maior et melior actionum quam sonorum concentus est. de Leg. 177. b. Nihil tam facile in animos teneros atque molles influere, quam uarios canenti sonos.

Sophia, phie. l. sapientia. Sophismata, Acad. 19. a. Contorta et aculeata quae...

Sophistes, te. Acad. 18. b. At quis est bicinum sophistes? sic enim appellantur hi, qui aut ostentationis, aut questus...

Sophocles, clis poeta tragicus. de Sen. 81. b. Sophocles, ed. l. Pango. Sophos, sapiens. de Finib. 69. b. Laelius sophos ille...

Sopitus, a, um, quasi somno oppressus. pro Cael. 4. 6. a. Blandimenta, quibus sopita uirtus conueneret. et de D. 93. a. et 104. a. Sopito corpore animus uigilat.

Sopor, ris, formus. de D. 89. b. Cum iam quieti corpus dedit, sopore placans artus languidos. In Sal. 27. 4. b. Noli nobis languorem et soporem exprobrare.

Soranus, na, pro Plan. 262. b. Sorbeo, bes, sorbui. l. Absorbeo. Q. Fr. 328. b. Ista odia non sorbeo folium, sed etiam concoquo. I. A. 232. b. Quid cum non sorbere animo? quid non haurire cogitatione? cuius sanguinem non bibere censetis?

Sordeo, des. Oct. 329. b. M. Antonius, cui sordebat Macedonia prouincia, id est, putet, et sordida uidetur.

Sordes, dium, lutum, fixa. de Nat. 55. a. Prouisum est etiam, ut si qua minima bestiola conaretur irrumperere, in sordibus aurium tanquam in uisco adhereret. pro Sest. 16. b. Virtus splendet ipsa per se semper, nec alienis unquam sordibus obfolescit. In Sal. 27. 2. b. Non enim proacacitate lingua uita sordes eluuntur. et In A. 156. b. Eluere sordes. In P. 93. a. et de Clar. 185. a. O lutum, o sordes. de Clar. 185. a. Is ex iunimis et fortuna et uita sordibus confusus est. pro Cluen. 21. a. Mater squalore filij et sordibus letatur. Postquam. 199. b. Alicuius quotidianae lachrymae, sordesque, lugubres. pro Cluen. 58. a. Spectaculum sordium atque, luctus, et tanti squaloris alicuius. In V. 261. b. Aspice iudices squalorem sordesque, sordiorum. et pro Dom. 225. a. Filiae meae sletus asiduius, sordesque, lugubres. Epist. 233. b. Iacere in lachrymis et sordibus. pro Mur. 142. b. Populus Romanus non amat profusas epulas, sordes, et inhumanitatem multo minus. Ep. 95. a. Sordes hominis id est, auaritia. At. 10. b. et 12. b. Satius erat illi in infamia relinqui sordibus, quam infirmo iudicio committi. At. 65. a. Iudicium sordes id est, auaritia. At. 81. a. Haec a nostro Q. Titinio sordes accepimus. Ep. 123. b. Nam sordes eluere uult.

Sordidatus, a, um, sordidus. de Orat. 126. b. Mactus ac sordidatus senex. et In Ver. 121. a. Heraclius et Epicrates sordidati maxima barba et capillo. et 209. a. et Postquam. 206. b. Innumerabilis multitudo supplex ad eum sordidata uenerat. In P. 94. a. Serui sordidati ministrant.

Sordidus, auare. de Or. 141. a. Sordidus, a, um, inquinatus, obfoletus, auarus. Tuscul. 202. b. Saepe est etiam sub palliolo sordido sapientia. et At. 195. a. Villula sordida et ualde pusilla. pro Flac. 157. a. et de Leg. 191. a. et Att. 121. b. Homo egens ac sordidus. I. P. 101. a. Nec minus letabor, cum te semper sordidum, quam...

Sors, tis, fortuna, casus, alea, fatum. de Diuin. 120. a. Quid enim est sors? idem propemodum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras in quibus temeritas et casus, non ratio et consilium ualeat. et 123. a. Auspicia res stat, et sortes haec quae dicuntur, non ille quae uaticinatione funduntur, quae oracula uerius dicimus. de D. 126. a. Sortes, quae fortunae monitu, pueri manu miscentur ac ducuntur. et ibi. Sortes quae hodie fortunae monitu tolluntur. de D. 95. a. Cum Spartiate oraculi ab Ioue Dodoneo peteret, legati illud in quo inerat sortes collocauissent, similia et sortes ipsas et caetera quae erant ad sortem parata disturbauit. de D. 122. b. Simia urnam euerit, sortes dissipauit. de D. 87. b. Sortes eductae in rem aptae capere possunt diuinitus. et 116. b. Quae cui fors ducatur. et I. A. 188. b. Sors diuina. de Nat. 62. b. Quis cornicis cantum notauit quis sortes? de D. 87. b. Oracula, quae aequis fortibus ducuntur. et de In. 60. b. Ex fortibus, ex oraculis, ex responsis. et de D. 89. a. Quo sese uertant tanta sortes somniorum. In V. 61. b. Sortis religio. de D. 132. b. Sors illa edita est Croeso, Croesus Halim penetrans, etc. de D. 126. a. Numerius Sufficius sortium inuentor. et ibi. de sortium inuentione. de D. 87. b. Vt haec sunt sortes, quas ex terra editas ac cepimus.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

si paulisper sordidatum uiderem. In An. 156. b. Vt enim quisque sordidissimus uidebitur, ita libentissimè feneritate iudicandi sordes suas eluet. pro Mur. 144. b. Squalore sordidus. de In. 76. b. De pecunia ratiocinari sordidum est. et At. 143. b. Iste omnium turpissimus et sordidissimus idem est, qui in rep. fuit. Quin. Fr. 293. b. Tuscanus homo furiosus ac sordidus. Offic. 30. a. De artificijs et quaestibus, qui liberales habent, qui sordidi. Offic. 37. a. Quae sordidissima quidem est ratio et inquinatissima. et 43. a. Id enim ipsi sordidum est ad famam, committere ut accusator nominetur.

Sortes, te, de Diuin. 110. b. Quomodo sortire sistas, quem si necesse sit, latino uerbo liceat aculem appellare, sed nihil opus est, ut enim ipsa philosophia et multa uerba graecorum, sic sortes satis latino sermone tritus est. Acad. 37. a. Posthac potius differemus de obscuritate naturae, etc. quam de oculorum sensuumque reliquorum mendacibus, et de sorte aut pseudomono, quas plangas ipsi contra se Stoici texuerunt. Acad. 13. a. et 23. a. et 117. a. Captiosissimum genus interrogationis, quod genus minime in philosophia probari solet, cum aliquid inuatum et gradatim additur aut demitur, sortitas hos uocant, qui aculem efficiunt uno addito graeno, uiciosum sanè et copiosum genus, sic enim ascendunt, etc.

Soror, oris, de D. 89. a. Soror germana. pro Dō. 231. b. Non sum tam ineruditus, qui Mineruam Iouis sororem, meam esse sororem dicam. et ibi. Tu sororem tuam uirginem esse non iuisti. I. A. 179. a. Filiam eius sororem tuam eiecisti. pro Mil. 115. b. Clodius cum sorore germana nescium stuprum fecit.

Sororicidea, ae, pro Dom. 218. a. b. Parricidea, fratricida, sororicidea.

Sororius, a, um, pro Sest. 6. a. Homo fraternis flagitijs sororij stupris insanus.

Sors, tis, fortuna, casus, alea, fatum. de Diuin. 120. a. Quid enim est sors? idem propemodum quod micare, quod talos iacere, quod tesseras in quibus temeritas et casus, non ratio et consilium ualeat. et 123. a. Auspicia res stat, et sortes haec quae dicuntur, non ille quae uaticinatione funduntur, quae oracula uerius dicimus. de D. 126. a. Sortes, quae fortunae monitu, pueri manu miscentur ac ducuntur. et ibi. Sortes quae hodie fortunae monitu tolluntur. de D. 95. a. Cum Spartiate oraculi ab Ioue Dodoneo peteret, legati illud in quo inerat sortes collocauissent, similia et sortes ipsas et caetera quae erant ad sortem parata disturbauit. de D. 122. b. Simia urnam euerit, sortes dissipauit. de D. 87. b. Sortes eductae in rem aptae capere possunt diuinitus. et 116. b. Quae cui fors ducatur. et I. A. 188. b. Sors diuina. de Nat. 62. b. Quis cornicis cantum notauit quis sortes? de D. 87. b. Oracula, quae aequis fortibus ducuntur. et de In. 60. b. Ex fortibus, ex oraculis, ex responsis. et de D. 89. a. Quo sese uertant tanta sortes somniorum. In V. 61. b. Sortis religio. de D. 132. b. Sors illa edita est Croeso, Croesus Halim penetrans, etc. de D. 126. a. Numerius Sufficius sortium inuentor. et ibi. de sortium inuentione. de D. 87. b. Vt haec sunt sortes, quas ex terra editas ac cepimus.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

Sors, fortuna, alea, casus, conditio, niuum. Quin. Frat. 291. b. Quae sortem habes non tuo iudicio delectum, sed eum quem fors dedit. pro Mur. 128. a. Quae sortem utriusque propemodum pari momento sortis fuit, nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus cognoscere possit.

posit. pro Sest. 4. b. a. Quae sortem hic C. Antonij collegae mei fuit sorte, sed societate conciliorum meus. In Vat. 31. a. et Epist. 29. b. Cum tibi aquaria prouincia sorte obtigisset. I. Ver. 233. a. Sors ducitur, quam obrem nemo erat uoluntarius laudator praeturae tuae. contra Rul. 69. b. Paucas tribus non certa conditione iuris, sed fortis beneficio ad usum pandam libertatem uocare. In Ver. 134. a. Cum suffragijs tres creati sunt, res reuocatur ad sortem. et ibidem de fortibus multa. In Ver. 112. a. Verri sorte prouincia Sicilia obuenit. pro Dom. 219. a. Prouincias extra ordinem sine sorte nominatim dedisti reipub. pestibus. Att. 17. b. Cum de consularibus mea prima fors exisset. Ep. 118. a. Ita sorte in prouincias proficiscerentur. et ibid. b. Coniungere aliquem in sortem. Ep. 177. a. Aequaliter aut sorte assignare aliquem alicui. pro Plan. 266. b. Si fortis, nullum crimen est in casu. I. V. 222. b. Telum, quod cuique fors assererat, arripuit. At. 36. b. Quod fors obtulerit, id acturus uidetur. Q. Frat. 295. a. Quod si te fors Afris aut Hispanis, aut Gallis praefecisset, tamen, etc. Of. 9. a. Vos ne uelit, an me regnare heras, quid uis ferat fors. pro Lig. 140. b. Tuberonis fors coniecta est S. C. cum ipse non adisset. et ibi. Africa quod senatus cum forsque miserat.

Sortilegus, gi, diuinus, ariolos. de D. 108. a. et 131. a. Nunc illa testabor, non me sortilegos, nec eos qui quaesius causa ariolentur agnoscere.

Sortior, oris, sortito capio, in sortem conicio, sortitio nem facio, fortuna iudicio committo. contra Rul. 70. a. Sortitur tribus idem Rullus, educit quas uolet tribus. contra Rul. 70. a. b. Qui tribus quas uoluit uocauit, nullo casu stode sortitus. pro Cluen. 44. a. Sortiri ad panem, et hominum delictum fortuna iudicio committere, minime conforium est. et ibidem. Non animaduertes in omnes sed carpes ut uelitis, paucos ex multis ad ignominiam sortieres. Epist. 17. a. Sortiri prouinciam cum collega. pro Mur. 128. a. Tu illum cui cum quaestores sortuntur, etiam acclamari solet, hostienssem prouinciam habuisti. In Ver. 217. a. Ei uenit in mentem e lege Rupilia, sortiri dicas oportere, educit ex urna tres. de Nat. 21. a. Hoc non est coti stiderare, sed quasi sortiri quid loquere. de Fat. 149. b. An atomi sortuntur inter se, quae declinant, quae non? Quint. 40. b. Acilius sententiam iuxit, ut ipse iudices per praetorem urbanum sortiretur. Att. 8. a. Praetores nondum sortiri sunt prouincias. In V. 70. a. Cum praetores designati sortirentur, M. Metello obtigit, ut is de pecunijs retentus, quae uerere. et 73. b. Senatores, qui C. Verre praetore sortiente exirent in eum reum, quem incognita causa condemnarent. At. 17. b. Senatus decreuit, ut consules Galiam sortirentur. I. A. 212. a. L. Antonius sua lege cum C. Casare magistratum sortitus est.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sortitio, onis, distributio, quae sortitio, ductio fit sorte. pro Plan. 270. a. Nunquam maiores nostri sortitionem constitissent adilitiam, nisi uiderent accidere posse, ut competitorum pares suffragijs essent. et I. A. 188. a. Diuina uero opportunitas, ut in sortitione prouinciarum, quae cuique apta esset, ea cuique obueneret. et 176. a. Sortitio praerogatiuae. Q. Fr. 306. b. Iudicium sortitione facta comitia haberi. et At. 14. a. et pro Cl. 44. a. Vt sortitione in quosdam animaduertetur.

Sospita, te, salutaris. pro Mur. 14. 5. b. et de N. 27. b. et de D. 80. b. Iuno sospita. Soter, eris, conseruator, seruator. I. V. 139. b. Is enim soter, qui salutem dedit. et ibi. Soter latino uno uerbo exprimi non potest.

Spargo, gis, fundo. pro S. R. 26. a. Attilius ille, quem sua manu spargentem semen, qui missi erant, conuenerunt. de Sen. 93. a. Credo deos immortales sparsisse animos in corpora humana. pro Arch. 191. b. Ego uero omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar, in orbis terrae memoriam sempiternam. pro Deiot. 148. a. Graues de te rumores sparsi sunt. de D. 81. a. Quod

1677 SP
pro Cec. 286. a. Ep. 233. b. Spacium alicui ad sese colligendum dare. Tuf. 201. b. Considerandi spacium non datur. Ep. 128. a. Mihi si spacium fuerit, in Tusculanum ante nonas uentendi, isthic te uidebo. de Or. 1.41. a. Hoc interim spacio conclauē illud cecidit. de Or. 1.43. a. Nostra spes in medio sepe spacio franguntur. Item: Vita breuis est, curus gloria sempiternus. de Leg. 1.58. b. Quin igitur ad illa spacia nostra, sedesq; pergitimus. de Fin. 1.14. b. Non sine causa nobilitata spacia. de Or. 87. a. et pro Mur. 1.41. a. In ambulatione duo spacia uel tria facere. de Leg. 1.59. a. In soluestribus spacis. In A. 2.45. b. De quo mihi, quoniam liberum est spacium, etiam atq; etiam considerandum puto. Orat. 21.6. a. Trochæus, qui eodem spacio est, quo choæus. Trochæus -v. Choræus uov, et ibidem. Et Cretici equalis Pæan, qui spacio par est, syllaba longior ut -v-vv. In Arat. Hinc spacio ductam simili latus extatuturung.

Speciatim nominatim. Post. 208. b. M. Messenius legem speciatim de salute mea promulgauit.
Species, ei, forma, figura, spectrum, notio, facies. Ac. 20. 4.5. a. Mens sola cernit id quod semper est simplex et unimodum, et tale quale est. hanc Plato ideam appellauit, nos recte species possumus dicere. et ibid. a. Materia sine ulla specie, et carens omni qualitate. Offic. 68. a. Species, forma, et notio boni uiri. Or. 1.98. a. Insidebat in eius mente species eloquentie. et 201. a. Excellentis eloquentie speciem et formam adumbrabimus. de Or. 13.6. a. Adhibere quamdam in dicendo speciem atq; pompam. et Orat. 1.97. a. Optima species et figura dicendi. Quint. Frat. 2.99. b. Species tam gratiosi liberti dignitatem non habet. Orat. 1.53. b. Forma, et quasi naturalis nota cuiusq; ut auari species et gloriosi. de Or. 12.8. a. Probitatis commendatione boni uiri speciem tueri. Epist. 1.51. b. Hæc quæ habent speciem gloriæ. Ep. 21.6. b. Cause quæ speciem habent magnæ coniunctionis. ad Her. 3.9. a. Forma, species, et statura apposita ad dignitatem. de Or. 1.47. b. Sed tamen est species alia magis alia formosa. et In A. 231. b. Misera illa et stebilis species: id est, hominis trucidati. de Nat. 1. b. Pietas in specie fictæ simulationis inesse non potest. et 9. b. Cleanthes firmiter formam quamdam et speciem deorum. et 11. 4.0. a. Speciem nullam aliam esse, nisi humanam, deorum. Tuf. 21.6. a. Quædam humanitatis quoq; habent primam speciem, ut misericordia, et c. de N. 6.9. b. Arcus species, quia speciem habeat admirabilem, Thaumante dicitur esse uata. de Nat. 2.7. b. Veritas auspicioorum spreta est, species tamen retenta. de Orat. 1.38. a. Multa ante congressum sunt, quæ non ad uultus, sed ad speciem ualere uideantur. Acad. 1.7. a. Ad rationes has latiore specie, non ad tenue estimatas. de Fin. 1.14. b. Mæ species quædam commouit, inanis scilicet, commouit tamen. Epist. 4.9. a. Ut speciem aliquam uideret uidere quasi reuulsentis reipub. et 14. a. Qui speciem huius uitæ intuentur. Att. 285. a. Qui potest ista uel probare, uel ita demisse ac facile pati, ut probantis speciem habeas. contra Rul. 68. a. Aliud obscure moliri, aliud spe et specie simulationis ostentare. contra Rul. 72. a. Comitua uera. Comitua adumbrata ad speciem, et ad usurpationem uetus status. In C. 108. a. Horum hominum species est honestissima, sunt enim locupletes: uoluntas et causa impudentissima. Offic. 34. b. Quorum error eripiendus est, omnisq; opinio ad eam speciem traducenda, ut honestis consilijs se intelligant, ea quæ uelint, consequi posse. pro Dom. 213. b. Hi tales uiri, qui non solum consilijs suis, sed etiam specie ipsa dignitatem reip. sustinent. et 231. b.

1678 SP
O speciem dignitatemq; populi R. cm. Of. 35. b. Honestum per se nobis placet, animosq; omnium natura et specie sua comouet. Off. 4.0. b. Hic speciem præ se boni uiri fert. pro Cel. 40. a. Catilina multos uiros bonos specie quadam asimilat. uirtutis tenebat. de Cl. 185. a. Magis tamen specie atq; ipso amictu capiebat homines, quam dicendi copia. de D. 84. a. Cum claram speciem nocturno lumine luna abdidit, et c. de D. 97. b. Obijciuntur sepe formæ, quæ reapse nulle sunt, speciem autem ostendunt. de D. 119. a. Is autem Tages puerili specie dicitur uisus. I. V. 87. b. Vidi fori ornatum ad speciem magnifico ornatu, ad sensum cogitationemq; acerbo et lugubri. et de N. 43. a. Mundi partes nec ad usum meliores, nec ad speciem pulchriores poterit esse. In P. 84. b. At sicut pompa, sicut species, incessus saltem Seplasia dignus. et ibi. Magnam nomen est, magna species, magna dignitas, magna maiestas consulis. Off. 1.9. b. Vi in eo moderatio et temperantia appareat, cum specie quadam liberali. In A. 231. a. Is occisus est ab eo, qui tum ciuis speciem habebat. I. V. 253. a. Præclara classis in specie, sed inops et infirma propter, et c. de Fin. 1.19. b. Quod propriam speciem habeat, cur appetendum sit. Tuf. 184. a. Falsa uision et specie doloris moueri. de Fin. 1.20. a. Nomina hæc, quæ prima specie admirationem mouerent, id est, primo aspectu. de Or. 9.5. b. Hæc quæ sunt in specie posita, in te Sulpiti diuina sunt: id est, motus corporis, in conspectu positus. Tuf. 250. a. Species forma. de Fin. 74. a. Cuius similitudine perfecta in formarum specie, et c. Tuf. 186. a. Obuersentur species honestæ animo. I. V. 265. a. Nunquã tibi species ipsa huiusmodi multitudinis in oculis animoq; uersata est. de D. 136. b. Nulla species cogitari potest, nisi pulsi imaginum. Acad. 14. a. Eadem est in somnijs species eorum, quæ uigilantes uidentur. Orat. 1.97. a. Sed ipsius in animo insidebat species pulchritudinis eximia quadam. In V. 230. a. Duo signa eadem specie ac forma. de N. 11. b. Figura et forma, et species. de D. 84. b. Species ex ære, et sancta Iouis species. et 97. a. Atq; hanc speciem Praxiteles coelauit argento. Top. 22.6. b. In comparatione spectantur hæc, numerus, species, uis, quædam etiam ad res aliquas affectio. et de In. 51. a. Cum genere idem sit, fit aliud, quod quadam parte et specie differat. Orat. 207. b. et Offic. 19. b. Quæ sint eius generis siue formæ, siue partes. Quint. de Pet. 213. a. Postremo tota petitio, cura ut habeat summam speciem et dignitatem. Quint. de Pet. 207. b. Deinde instituendi sunt cuiusq; generis amici ad speciem hominis illustris honore ac nomine. de Sen. 89. a. Agro bene culto nihil est nec usu uberius, nec specie ornatius. de Sen. 89. a. Quod de uinearum specie dicam? de Fat. 149. a. Visum obiectum imprimi, et quasi signat in animo suam speciem. In A. 182. b. Caesar aduersarios de mentie specie deuinxerat. et 197. a. Si ullam speciem reipub. cogitasset. Offic. 76. b. Voluptas speciem utilitatis habere dicitur. de Leg. 161. a. Tum natura speciem ita formauit oris, ut in ea, et c. de Leg. 175. a. Est enim quadam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus. Attic. 65. a. Amisimus mi Pomponi omnem non modò succum ac sanguinem, sed etiam colorem ac speciem ciuitatis. Att. 236. b. Hæc me species cogitatioq; perturbat. Or. 1.99. b. Virtutes specie dispares, prudentia coniunguntur. Off. 25. b. Natura formam nostram, reueliquamq; figuram, in qua esset species honesta, eam posuit in promptu. Off. 28. b. Tertium, ut caueamus, ut ea quæ pertinent ad liberalem speciem et dignitatem, moderanda sint. Off. 33. b. Tertio, si id quod specie haberet honesti pugnaret

1677 SP
pugnaret cum eo quod utile uideretur. Offic. 54. b. Quæ uirtuti repugnet specie quadam utilitatis. Off. 55. a. Qui similitudinem quamdam gerunt, speciemq; sapientum. Of. 38. b. Cum igitur aliqua species utilitatis obiecta est, nos cõ moueri necesse est. et ibid. Si res speciem utilitatis attulerit, tunc utilitas non requirenda est. et 60. a. Species utilitatis animun populit eius, qui, et c. et ibid. b. Muri causam opposuit speciem honestatis, nec probabilem, nec factis idoneam.
Species, cum pars est generis. I. Genus. I. Forma. I. Etia 10
Top. 223. a.
Specimen, nis, indicium, significatio. Tuf. 154. b. Num dubitas quin specimen uirtutis capid debeat ex optima quæ natura. et 239. a. C. Cesar, in quo mihi uidetur fuisse specimen humanitatis, salis, lepioris. Post. 205. b. P. Lentulus hoc specimen uirtutis, hoc indicium animi sui fore putauit, si me, et c. I. V. 59. a. Tu uerò qua in re specimen ceteris aliquid dedisti aut tui periculum fecisti. de Or. 157. b. Ingenijs specimen est quoddam, transire ante pedes posita, et alia longe repetita sumere. de N. 76. a. Temperantia, prudentiaq; specimen Q. Scæuola. de Cl. 181. b. b. Denique hoc specimen est popularis iudicij. de L. 186. a. Is oratio uicio uocato, Cesaris specimen est. et 190. a. Specimen, præiudicium, prerogatiua, et c. I. P. 100. a. Quod specimen habuit hæc ciuitas innocentie.
Speciosus, a, um, illustris, eximius. de Cl. 186. b. Dignitate motus, fit speciosum et illustre quod dicitur. At. 256. b. Reuersentur species honestæ animo. I. V. 265. a. Nunquã tibi species ipsa huiusmodi multitudinis in oculis animoq; uersata est. de D. 136. b. Nulla species cogitari potest, nisi pulsi imaginum. Acad. 14. a. Eadem est in somnijs species eorum, quæ uigilantes uidentur. Orat. 1.97. a. Sed ipsius in animo insidebat species pulchritudinis eximia quadam. In V. 230. a. Duo signa eadem specie ac forma. de N. 11. b. Figura et forma, et species. de D. 84. b. Species ex ære, et sancta Iouis species. et 97. a. Atq; hanc speciem Praxiteles coelauit argento. Top. 22.6. b. In comparatione spectantur hæc, numerus, species, uis, quædam etiam ad res aliquas affectio. et de In. 51. a. Cum genere idem sit, fit aliud, quod quadam parte et specie differat. Orat. 207. b. et Offic. 19. b. Quæ sint eius generis siue formæ, siue partes. Quint. de Pet. 213. a. Postremo tota petitio, cura ut habeat summam speciem et dignitatem. Quint. de Pet. 207. b. Deinde instituendi sunt cuiusq; generis amici ad speciem hominis illustris honore ac nomine. de Sen. 89. a. Agro bene culto nihil est nec usu uberius, nec specie ornatius. de Sen. 89. a. Quod de uinearum specie dicam? de Fat. 149. a. Visum obiectum imprimi, et quasi signat in animo suam speciem. In A. 182. b. Caesar aduersarios de mentie specie deuinxerat. et 197. a. Si ullam speciem reipub. cogitasset. Offic. 76. b. Voluptas speciem utilitatis habere dicitur. de Leg. 161. a. Tum natura speciem ita formauit oris, ut in ea, et c. de Leg. 175. a. Est enim quadam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus. Attic. 65. a. Amisimus mi Pomponi omnem non modò succum ac sanguinem, sed etiam colorem ac speciem ciuitatis. Att. 236. b. Hæc me species cogitatioq; perturbat. Or. 1.99. b. Virtutes specie dispares, prudentia coniunguntur. Off. 25. b. Natura formam nostram, reueliquamq; figuram, in qua esset species honesta, eam posuit in promptu. Off. 28. b. Tertium, ut caueamus, ut ea quæ pertinent ad liberalem speciem et dignitatem, moderanda sint. Off. 33. b. Tertio, si id quod specie haberet honesti pugnaret

1678 SP
lescentie filius. de Or. 95. a. Ceterarum artium homines spectati et probati. I. V. 56. b. Ad meam fidem quam habent, spectatam iam, et diu cogitam conspiciunt. pro S. R. 43. a. Spectatissima scemina. I. A. 188. b. Alicuius spectata multis magnisq; rebus integritas.
Spectatus, tus. Off. 40. b. Quod in quo uiro perspectum sit, hunc dignum spectatu arbitrantur.
Spectio, onis. I. A. 175. b. Consules, et c. habent etiã spectationem. aliter, inspectionem.
Specto, as, spectator sum, estimo, cerno, sequor. de D. 87. a. Qui ad meridiem spectans in uinea media constitit, pro Dõ. 236. a. Quibus spectantibus domus mea disturbaretur. Tuf. 157. b. Cui laxati curis sumus, spectare aliquid uolumus et uisere. de Som. 130. a. Alie spectare, et ad celum contueri. de Ar. 24. 8. b. Quod nitu Megaleia illo die spectare uoluisse, haud scio, et c. et Ep. 200. a. Spectatũ esse magno theatro. At. 78. a. Exercitu Ciliciam propè cõspiciente. Off. 42. a. Iuuenes magni spectare, et ad ea rebus studijs contendere debent. de Orat. 127. b. Trademus, quæ nos sequi in dicendo, quæq; maxime spectare solemus. Or. 201. b. In philosophia res spectatur, non uerba penduntur. Q. 296. b. In passionibus faciendis legem spectare censoriam. Tuf. 234. b. Spectare aliquem ex moribus. pro Mil. 104. b. Quid in iudicando spectare oporteret, pro Mil. 106. a. Qui non honoris gradum spectat, ut ceteris, sed, et c. I. A. 156. b. In iudice spectari et fortuna debet et dignitas. Off. 47. b. At uerò ille tenuis sese spectatum, non fortunam putat. ad Her. 2. b. Rem, non hominem spectari oportere. de D. 124. b. Virtus quæ uetat spectare fortunã, dum præstetur fides. de Fat. 147. a. Quid enim spectans deus ipse diceret, Marcellum in mari esse periturum. Tuf. 154. b. Quid spectans? pro Q. 17. a. Bonorum possessio spectatur non in aliqua parte, sed in uniuersis. Epist. 16. a. Non idem semper dicere, sed idem semper spectare debemus. Tuf. 332. b. et 233. a. Ex maiore parte unamquamq; rem appellari, spectariq; dicunt. Ep. 64. b. Ut primum at tigi forum, spectauit semper, ut tibi possem quàm maximè esse coniunctus. de Or. 107. b. et 108. a. Quod ego non ita fastidiosè in nobis, quàm in histrionibus spectari puto. de Som. 129. b. A quibus spectare gloriam certe nullam potestis. et At. 24. a. Hoc à me auunt, Casarem sic spectare, ut non dubitet. de Or. 92. b. Artem rebus unum exitum spectantibus, et nunquam fallentibus contineri. Ep. 204. a. Hæc eõ spectant, ut te hortet, et c. de D. 133. a. Demosthenes peritiam Pythiam dicebat id est, quasi cum Philippo facere. hoc autem eõ spectabat, ut eam à Philippo corruptam diceret. Att. 134. a. Illic quod spectat animus, quæ ueniam. Att. 119. a. Quò igitur hæc spectat oratio? ego, et c. de Or. 151. a. Quorsum igitur hæc spectat tam longa oratio? Or. 216. b. Prima et media uerba spectare debent ad ultimum. Q. Fr. 324. a. Præsertim cum ad meum quoq; usum spectent. de Or. 150. b. Illa semper potiora dixi, quæ ad sapientiam spectarent. At. 122. a. Domitius nihil spectat, nisi fugam. de Or. 156. b. Satis mihi hoc est ad eam, quam specto eloquentiam. de Orat. 120. b. Quæreret argumenta spectantis ad id, quod in iudicium uenit. Att. 227. b. et Q. Fr. 324. a. Res spectat ad interitum. Att. 239. b. Totum Antonij consilium ad bellum spectat. de Cl. 192. a. Ad perorandum spectare uidetur fermo tuus. Off. 70. a. Si ad perniciem patriæ res spectabit. Epist. 236. a. Cognoui ad arma res spectare. In Vat. 34. a. Quod ipse ad imperatoris laudes à puero uidelicet spectares. Of. 33. b. Philosophi, etc. qui semper aliquid acquirunt, quod spectet et ualeat

et valeat ad bene beatę uiuendum. Ep. 4.6. b. Omnia uerisq; consilia ad concordiam spectauerunt. contra Rul. 80. a. Ad hanc emptionem duo genera agrorum spectat, unum eorum, etc. pro Sest. 11. a. Ad suam magis ille gloriam, quam ad salutem reipub. spectabat. contra Rul. 70. a. Queret quispiam, quid in tanta iniuria spectauerit? con filium nō defuit. Off. 12. a. Tota domus que spectat in nos solos, neq; aliud potest habere perfugium. de Or. 12.4. a. Si barbarorum est in diem uiuere, nostra consilia in sempiternum spectare debent. pro Rab. 9.6. b. Nihil nisi sempiternum spectat. pro Sest. 14. b. Vos qui dignitatem, qui temp. qui gloriam spectatis. At. 15.1. a. Cesar Græciam spectat potius, quam Hispaniam. Quin. Fr. 30.2. a. Noli spectare quantum homo sit, parui enim precij est, qui iam nihil sit. Off. 5. b. In quibus maior est animus, in his pecunie cupiditas, spectat ad opes. Offic. 5.6. b. Hoc enim spectant leges, hoc uolunt, in columen esse ciuium coniunctionem. In A. 2.57. a. Deniq; summa iudicij mei spectat huc, ut, etc. de Leg. 1.8.1. b. Sed ea non tam ad religionem spectat, quā ad us sepulchrorum. pro Lig. 137. b. Ligarius domum spectans, et ad suos redire cupiens. pro Lig. 139. a. Res enim eō spectat, ut ea pœna in qua adhuc Quint. Ligarius est, non uideamini esse contenti. pro Deiot. 14.4. b. Ad te unum omnis mea spectat oratio. In Sal. 27.2. b. Vitam huius non ex oratione mea, sed suis ex moribus spectare debetis.

Spectrum, tri. idolum, simulacrum, uisio. Epist. 2.53. a. Qui putant alicuius in speculis spectris Catianis excitari. et ibid. Quæ ille Gargettius, etiam ante Democritum et aduocæ, hic spectra nominat. et ibi. His autem spectris etiam si oculi feriri possent, animus qui possit ego nō uideo. et 254. a. b.

Specula, le. uigilia, parua spes. Epist. 4.7. a. Tanquam ex aliqua specula per spem temp. futuram. In Ver. 7.4. b. Homines in speculis sunt, obseruant quemadmodum se unusquisq; uelutrum gerat in spem recurrenda religione. pro Deiot. 14.7. b. Rex semper in speculis fuit, cum a te animo esset alieno. Att. 14.5. b. Satiū existimo nos dispersitos et in speculis esse. In V. 254. b. Prædonum aduentum significabat ignis et specula sublati. pro Mur. 143. a. Qui ab illo in speculis atq; insidijs relicti in capite atq; in ceruicibus nostris restiterunt. In A. 212. a. Idcirco in hac custodia tanquam in specula collocati sumus.

Specula, parua spes. pro Cl. 32. b. Qui aliquid ex eius sermone specula degustarat. Ep. 27. b. In communibus miserijs hac tantum oblectabar specula.

Speculator, oris. de N. 17. b. Physicus, id est, speculator, uenatorq; nature. aliter, uenator. pro Pom. 13. a. Alij eū speculatorem quā legatum iudicari maluerunt. I. V. 62. b. et 269. b. Fides mea custodem repudiat, diligentia speculatorem reformidat. pro Dom. 21.6. b. Iste speculator cōmunium miseriarum.

Speculatrix, cis. de N. 68. b. Furie speculatrices et uindices facinorum et sceleris.

Speculor, aris. in speculis sum. In C. 98. b. Multorum te oculi et aures speculabuntur atq; custodient. Tuf. 239. b. Sic noctu ad eas uentitabat, ut omnia specularetur et perscrutaretur ante. In V. 269. a. Aut eum speculandi causa in Siciliam esse missum. de Or. 9.6. a. Quod neq; precis unquam, nec insidiando, nec speculando assequi potui. pro Flac. 178. a. Cum curias, etc. speculatur atq; obsidet rostra.

Speculum, li. de Nat. 71. a. Aesculapius, qui speculum

inuenisse dicitur. In P. 94. b. Versus, in quibus si quis uerit, possit istius tanquam in speculo uitam intueri. de Fin. 71. b. Infantes pueri et bestie, que Epicurus putat esse specula nature. et 139. b. Pueri in quibus ut in speculis natura cernitur. de Vn. 203. b. Speculorum leuitas. pro Sex. R. 25. b. 26. a. Etenim hæc conficta arbitror à poetis esse, ut effictos nostros mores in alienis personis, expressamq; imaginem nostram uitæ quotidianæ uideremus. loquitur de de comœdia, quam significat speculum esse communis uitæ.

Specus, cus. Att. 24.9. a. M. Aelium cura liberabis, me paucos specus in extremo fundo, etc. habituros. Hic ego specus, aque ductus significare puto, ut Caf. Com. de bello Alexandrino.

Spelunca, ca. specus. In V. 225. a. Propter est spelunca quædam cõuersa ad aquilonem, infinita altitudine. de Fin. 14.1. a. Ex spelunca saxum in crura eius incidit. de Fin. 84. b. At Philocteta iam decimum annum in spelunca tacet. pro Fl. 154. b. Qui producti tabulas se publicas ad speluncas perdidisse dixerunt.

Speratus, a. um. expectatus, desideratus. Q. Fr. 298. b. De reliqua et sperata gloria laborare.

Sperno, nis. refuto, refpicio, reuoco, despicio, repudio, repello, reicio. In A. 250. b. Sed multo magis nos spreui, et pro nihilo putauit. pro Cel. 45. a. Cur huic, qui te spernit, molesta est de N. 27. b. Veritas auspitorum spreta est, species tantum retenta. Or. 198. a. Eloquentia forensis spreta à philosophis et repudiata. et Or. 205. b. Spreum à subtilibus, repulsum à grauius. de S. 78. b. Sperni ab ijs, à quibus colis solitus. de Fin. 49. b. Spernere et reijcere aliquid.

Spero, as. spem habeo, spes est, sum in spe, in spe habeo, spe ducor, inducor in spem, sperare uideor, expecto, aspiero, confido, nitro, spes alicuius rei ostenditur, in aliquo spem pono, animo aut spe maiora suscipio, qui illi pecunie spe iam atque animo incubare, ad spem recuperanda libertatis erectus sum uel reuiscisco, libertatis spem propositam habeo, magna mihi spes est in aliquo proposita spe et auaritia deuoro, qui sibi urbem ad prædam propaauerunt, si illum firmiter in illo teste possides, spe pacis uel largitionis oblata, qui hoc unico filio nititur, in huius spe requiescit, quibus literis semagis etiam erexit, tota domus spectat in nos solos, neq; aliud potest habere perfugium. In P. 81. b. Spem ab aliquo habeo, etc. Despero ab aliquo. Epist. 195. a. Id ego et speraram prudentia tua fretus, et ut considerem, fecerunt tuæ literæ. Att. 97. a. b. Spero, quæ tua temperantia est, et hercule, ut me iubet Acastus, confido te iam, ut uolumus, ualere. Attic. 2. b. Spero tibi me causam probasse, cupio quidem certè. Oct. 330. a. Quid de hoc sperare aut expectare nos oportebat? et Att. 140. a. Bene sperare de aliquo. Att. 75. b. Spero meos omnes seruire laudi meæ. pro Deiot. 151. a. Iubeo te bene sperare, et bono animo esse. et 150. b. Magno et erecto animo esse. Att. 91. a. Ego, ut spero, propediem te uidebo. pro Arch. 18.6. a. Res uobis, quemadmodum spero, nō molestæ. Att. 253. a. Ut spero, et ut promittis. de Fat. 14.0. b. Oratorias exercitationes non tu quidem, ut spero, reliquisti. pro S. R. 20. a. Sin à uobis id quod non spero, deserat. In C. 110. b. Quibus ego ducibus in hanc spem sententiam que sum ingressus. pro Arch. 188. b. Si non hic tantus fructus ostenderetur. pro Mar. 131. a. Ergo his ad bene sperandum de omni repub. quasi signum aliquod sustulisti. Attic. 714. A. quo nihil speres boni, quia non uult; nihil metuas mali.

mali, quia non uidet. Attic. 101. a. Itaq; omnia experiar, et ut spero, assequar. quod si tu ualeres, iam mihi quædam explorata essent; sed, ut spero, ualebis. et 145. a. Ut egrotō dum anima est, spes esse dicitur: sic ego quoad in Italia Pompeius fuit, sperare non desisti. de Orat. 147. b. Quoniam hæc satis spero uobis quidem, certè maioribus molestia et putida uideri. Attic. 208. b. Et si tuæ literæ redire sperare iubent, tamen expecto recens aliquid. et 231. a. Spero meliora. Quin. Frat. 302. b. Et quidem ut cum spe summa, maxima, tum maiore etiam animo sperent, sunt potiores fore nos, confidant animo, etc. Quin. Frat. 314. a. Id erat huiusmodi, ut magis optandum, quàm sperandum putarem.

Spes, ei. fiducia, expectatio, cogitatio, firmitermentum, perfugium, aura, alacritas, lux, cupiditas, etc. Timor. Tuf. 226. b. Spes est expectatio boni. At. 179. b. Neq; ab ijs ipse quisquā ad spem ostenditur. I. C. 109. b. Bona spes cum omnium rerum desperatione cõsigit. ad Brut. 91. b. Spes hominum egentium et perditorum imminet templis deorum. Att. 49. b. et 254. a. Inijcere spem alicui de aliqua re. Att. 247. a. Tantum spei habent ad uiuentis, quantum acceperunt ab Antonio. At. 182. a. Quod quidem nulla habeo in spe. At. 121. a. Sed rursus tam abiectam compositionem spem, non desperatissimam esse puto. At. 44. b. Postea quàm extenuari spem nostram et euanescere uidi. et 70. a. Profectio tua spem meam debilitat. pro Rab. 93. a. Qui libertatis spem propositam habent. At. 179. a. Ne spes quidem ulla ostendatur, fore melius. ad Her. 10. b. Spes est, melius fore. contra Rul. 81. b. Urbani, quibus ista agri spes et incunctitas ostenditur. et 65. a. Spem improbis ostendisti, timorem bonis iniieisti. contra Rul. 79. a. Suspensus et incertus, obscura spes et cæca expectatione pendeo. et 62. b. Spe ducor, me posse, etc. Tuf. 160. a. Magna me spes tenet iudices, bene mihi uenturæ, quod mittar ad mortem. pro Cluen. 19. a. Magna spes me tenet, hunc locum, etc. et 14. a. Quæ spes, ut uenire uelim, tenebuntur? At. 89. a. De Egnatij nomine nec nulla, nec magna spes sumus. At. 93. b. Quo maiorem spem habeo, nihil fore aliter ac deceat. et At. 237. b. Habere bonam spem de aliquo. At. 47. b. Literæ tuæ spem mihi magnam faciunt. et 112. b. Pompeius spem asserit, etc. I. V. 132. b. Asserre metum. etc. Ostendere spem. I. V. 244. a. Ponere sibi spem in aliqua re, et Ponere firmitermentum in aliquo teste. At. 211. b. Sed id quidem mihi in optima spe pono. pro Cluen. 22. a. Cum ei filij recuperandi spes esset ostentata. de N. 62. a. b. Miserum est, non habere ne spei quidem extremum et communis solatium. de In. 76. b. Si tum, cum spes deseruisset, optulatus sit. et At. 115. a. Desicit enim non uoluntas, sed spes. Ep. 190. a. Si Syriæ spes eū frustrata esset. At. 172. a. Brutus est in spe magna. et 8. b. Teucri lentum negocium, sed tamen est in spe. Att. 126. a. Nunc autoritate et consilio tuo in spe firmiore sumus. de Or. 87. a. Collocare magnam spem suæ dignitatis in aliquo. et I. V. 68. a. Collocare spem in aliquo honesto pro. ofidio. I. V. 74. a. Habere bonam spem de se. de Or. 121. b. Abijcere spem faciendi aliquid. I. V. 80. a. Precidere spem alicui faciendi aliquid. Att. 128. a. Dum in spe pax fuit. Attic. 37. a. In eam spem adducor, ut, etc. pro Mil. 120. a. O spes fallaces. et Attic. 20. a. Spes malorum. pro S. R. 36. b. Pro re certa spem falsam domum retulit. Epist. 20. a. Siue habes aliquam spem de republica, siue desperas. et 256. b. Omnem spem tui diligenter curandi in Curio habeo. et 40. a. In te ipso maximam spem habebam. Epist. 183. a. Republicæ spes omnis in uobis est.

de Fin. 63. a. Erigi spe futurorum. Attic. 150. a. et Epist. 126. a. Venire in spem. et 70. a. Teneri aliqua spe. Epist. 67. a. Rapi ad spem immortalitatis. de Fin. 145. b. Ponere spem in aliquo. et Tuf. 235. b. Reponere spem in aliquo. Epist. 70. a. Te enim spes aliqua consolatur. pro Planc. 280. b. Cum tibi uana quedam atque inania falsa spe inductus pollicebar. et 281. b. Quibus ego magno in metu meo subito inducor in spem, uos, etc. I. V. 34. a. Propter bonam spem, quæ de illo erat. pro Sest. 22. b. O dii immortales, quem iam ostenditis exitum nobis? quam spem reipublice datis? et Epist. 62. a. Dare spem alicui. pro Syl. 174. b. Qui negare noluit, quo plus spei Gallis daret. pro Sest. 18. a. Fieri quædam ad meliorem spem inclinatio usæ est. et 11. a. C. Marius spes subfidiumq; patriæ. I. A. 169. a. Adolescens summa spe et animi et ingenij præditus. Orat. 206. b. Adolescens non tam re et uoluntate, quàm spe et expectatione laudatus. de Nat. 75. a. Patria monia spe bene tradendi relinquimus, quæ possumus falli. Attic. 119. a. In unius hominis quotannis periculose et grotantis anima; positas omnes nostras spes habemus. de Som. 130. a. Nec in premijs humanis spem posueris rerum tuarum. Attic. 121. a. Et quedam spes mihi quidem non magna, sed in his locis firma. I. C. 107. b. De spe conatusq; depelli. pro Planc. 270. b. Alia te ratio ad spem huius opprimendi excitauit. et pro Dom. 218. a. Pompeius ciuitatem ad spem libertatis et pristinae dignitatis erexit. Postquam. 206. a. Quis enim ullam ullius boni spem haberet in eo, qui, etc. I. C. 119. a. Eripit mihi spem, quæ sola hominem in miserijs consolari potest. I. C. 123. b. Si uis improborum spem meam sefellerit atq; superauerit. pro Mur. 130. a. Itaque beneficij collocandi spem perdidistis. pro Flac. 146. b. Estis indicaturi de spe bonorum omnium, si qua reliqua est etiam nunc, quæ fortij ciuium mentes cogitationesq; sustinet. et ibid. Totus status ciuitatis et spes omnium in uestra potestate et in hoc uno iudicio posita est et defixa. pro Flac. 146. b. Salus nostra, quæ spe exigua extremaq; pendet. Antequam. 193. b. Quomodo spes salutis ceteris restabit, cum ciuibus præclusa sit expectatio incolumitatis? Epist. 198. b. Ingressi in spem libertatis. et 8. b. Eximia spes. de Amic. 100. a. Amicitia bona spe præluet in posterum. de In. 56. a. Habere spem in fide alicuius. Attic. 4. b. Omnem spem delectationis non stræ in tua humanitate positam habemus. Attic. 91. a. Magna in spe sum, mihi nihil temporis prorogatum iri. Attic. 145. a. Spes quedam me obtentabat, fore ut aliquid conueniret. et ibid. Aegrotō dum anima est, spes esse dicitur. Attic. 170. b. Omnem spem habeo existimationis priuatarumq; rerum, in tua erga me mihi perspicissimæ beneuolentia. Orat. 197. b. Spem infringi, et languescere iniuriam. Attic. 248. a. Et quidem CCCC. M. certa, reliqua in spe. Attic. 279. a. Spes omnis est in te. et ibid. Spes libertatis nusquam. Quin. Frat. 302. b. Ut cum spe summa, maxima, tum maiore etiam animo sperent, etc. Quin. Frat. 103. a. Quare magnum fac animum habeam, et spem bonam. pro S. R. 42. b. Facis iniuriam Chrysogone, si maiorem spem emptionis tuæ in huius exitio ponis, quàm in his rebus, quas L. Sylla gessit. Quin. Frat. 327. a. Plura ponuntur in spe, quàm in pecunijs. Oct. 329. a. Cedam uita, quæ quanquam sollicita est, tamen si profutura est reipublicæ, bona spe posteritatis me consolatur. pro Mil. 107. b. Magna Clodio spes erat in Milonis morte proposita. pro Mil. 116. a. In spem maximam, et quemadmodum confido, uerissimā adducti sumus, hunc annum fore, etc.

pro Lig. 142. a. Tu idem ser opem, qui spem dedisti. Q. de Pet. 209. b. In optima spe esse debetis. I. A. 186. a. Vi fortissimis militibus spes ostendatur praeiorum. I. A. 191. b. Frequentia uesitum Q. uirites et alacritatem mibi sum mam affert reipublicae defendendae, et spem recuperandae libertatis. et 202. b. Magnam spem in eius uirtute reipublica reponit ocij, pacis, concordiae. et 209. b. Senatus ad autoritatis pristinae spem reuulsit. I. A. 231. a. Popularem agros non ad spem constituendae rei familiaris, sed ad presentem pastum mendicitatis suae. Offic. 75. b. Spes alicuius rei explorata. I. A. 228. b. Magna spe et prope explorata libertatis causam suscipimus. de Amic. 107. a. Amici iacentem animum excitet, inducatque in spem cogitationemque meliorem. de Leg. 175. a. Quoniam expectatione rerum bonarum erigitur animus, recte a Colatino spes consecrata est.

Sphaera, re. sphaera globus. de Nat. 35. a. Duae formae praesentantes sunt, ex solidis globus, sic sphaerae interpretari placet: ex planis circulus aut orbis, qui uoluer dicitur. de N. 37. a. Habent suam sphaeram stelle errantes, ab aetherea coniunctione secretae. de Fat. 143. a. Si in sphaera maximi orbis sunt, medij inter se diuiduntur. Tus. 161. b. et 24. 1. a. Nam Archimedes luna, solis, quinque errantium motus in sphaeram alligauit. de N. 53. b. De sphaeris Posidonij et Archimedis. et 49. a. Id medium infimum in sphaera est. de Or. 157. b. Sphaeram in scenam, ut dicitur, attulit Ennius.

Spica, ca. de Fin. 146. a. Seges spicis uberibus et crebris. de Sen. 88. a. Viriditas herbescens, et cum e uaginis emerferit, fundit frugem spica ordine structam, et contra autum minorum morsum munitur uallo aristarum.

Spiculum, litelum, sagitta. I. P. 93. a. L. Crassus spiculis prope scrutatus est alpes, ut, etc. Ep. 68. a. Epaminundas tum denique sibi auelli iubet spiculum.

Spicum, spica. de N. 47. b. Spicum illustre tenens splendentem corpore uirgo.

Spina, n. e. de N. 50. a. Animantes aliae spinis hirsutae, aliae nullis uestitae. In Arat. Illa usque ad spinam mergens se caerulea condit. de Fin. 124. a. Spinae differendi. et 107. b. Spinas uellere.

Spinifer, ri. Spiniferam subter caudam pistricis adhaesit. In Arat.

Spinosus, a, um, durus, asper. Or. 207. a. Postea Diadectici spinosiora multa pepererunt. de Orat. 91. b. Spinosa et exilis oratio. de Fin. 90. b. Subtile ac spinosum distantid genus. Tus. 151. b. Haec enim spinosiora prius me ut confitear cogunt, quam ut assentiar.

Spirabilis, le, flabilis, animalis. Tus. 156. b. Siue illi sint animales id est spirabiles. et 163. a. Sed fac igneam, fac spirabilem. de N. 29. b. Animum illum spirabilem sumptimus ab aere eo, quem spiritu ducimus. et 44. a. Haec animalis spirabilis natura, cui nomen est aer.

Spirans, tis, uiuus. pro Mil. 119. a.

Spiratio, onis. de N. 42. b. 1. Aspiratio.

Spiritus, tus, anima, inspiratio et respiratio, halitus, flamen, animus, elatio animi. de Nat. 53. a. Tribus rebus animantium uita tenetur, cibo, potione, spiritu. et ibid. Aspera arteria excipit animam eam, quae ducta est spiritu, eandemque a pulmonibus respirat. et ibid. Os adiunctum naribus, spiritu augetur. et ibid. In pulmonibus inest raritas ad hauriendum spiritum aptissima. et 54. b. Anima quae spiritu in pulmones ducitur, calefit primum ab ipso spiritu, deinde, etc. de Nat. 29. b. Aer ille quem

spiritu ducimus. et 46. a. Aer spiritu ductus, alii animantes. de Nat. 49. a. Aer coeli tenuitate et calore temperatus, uitalem et salutarem spiritum praebet animalibus. de Nat. 54. a. Sanguis per uenas in totum corpus diffunditur, et spiritus per arterias. Orat. 206. b. et pro S. R. 30. a. Quid est tam commune, quam spiritus uiuus, terra mortuus? de Orat. 108. a. Demosthenes, cum spiritus eius esset angustior, tantum continenda anima in dicendo est affectus, ut, etc. de D. 129. a. In puero refert, ex qua affectione coeli primum spiritum duxerit. pro S. R. 40. a. Spiritumque a ducimus, a deo nobis dari. et ad Herenn. 34. b. Anhelans ex imis pulmonibus, praecura spiritus ducatur. et 40. b. Cum magno spiritu. de In. 58. a. Si spiritum ducit, uiuit. Antequam. 197. a. Liber spiritum ducendi nullam habeo potestatem. Epist. 143. b. Ut possimus ad id tempus reipublicae spiritum ducere. de Orat. 159. b. Anima interclusio, et angustia spiritus. et ibid. Longissima est complexio uerborum, quae uolui uno spiritu potest. Orat. 219. b. Oratio, quae spiritu pronuncians debet infistere. de Nat. 30. a. Omnia uo diuino ac continuato spiritu contineri. et 65. a. Naturam uo diuino spiritu contineri. de Ar. 257. b. Eodem tempore suscipimur in lucem, et hoc caelesti spiritu augetur. pro Arch. 191. b. Cum usque ad extremum spacium nullum tranquillum et ociosum spiritum duxerimus. pro Sest. 20. b. Aliquis extremo spiritu exanguis et confectus. I. C. 119. b. Eos sui uita et communi spiritu putat non oportere. pro Pom. 10. a. Atque eos portus, quibus uitam et spiritum ducitis. pro Rab. 93. a. Quem non modo foro, sed etiam caelo hoc ac spiritu censoriae leges carere uoluerunt. I. C. 100. a. Po test ne huius uita et haec lux Catilinae, aut huius spiritus caeli esse iucundus, cum, etc. I. V. 259. b. Ausferre spiritum sine sensu dolori. et ibid. Excipere extremum spiritum alicuius. et Tuscul. 89. a. Ludere extremo spiritu. I. V. 240. a. Supplicium a libero spiritu, et communi luce seclusum: id est, in carcere. de Orat. 143. a. Lingua uel aurali spiritu ipso libidinem tuam refutabo. de Orat. 160. a. Vt nihil sit ne spiritu quidem minime breuius aut longius. pro Syl. 172. a. Res gestae credo meae me nimis extulerunt, et mihi nescio quos spiritus attulerunt. contra Rul. 8. 5. a. Hunc regio spiritu cum uiderem, etc. Item: Flamma uenti. pro Mar. 13. 5. b. Vita corpore et spiritu continetur. In Pis. 83. b. Contaminatus spiritus. I. A. 228. b. Non in spiritu uita est, sed ea nulla est omnino seruienti. et ibid. Eum spiritum, quem natura quis debeat, patrie reddere, de Senect. 82. b. Quorum usque ad extremum spiritum pro uerba est prudentia. In Arat. * et de N. 45. b. Aram, quam statu permulcet spiritus austri. de Orat. 108. a. Demosthenes summa uoce uersus multos uno spiritu pronunciare consuecebat. Offic. 58. a. Membra quaedam amputantur, si et ipsa sanguine, et tanquam spiritu carere ceperunt.

Spiro, as. Spiritum duco, animam duco, uiuo, ducere animam de caelo, caelesti spiritu augeti. de N. 79. a. Quae deseri a me, dum quidem spirare potero, nefas iudico. pro Sest. 15. a. Et spirante etiam reipublica ad eius spolia detrahenda aduolauerunt. et Q. Frat. 303. a. Quaedam effigies spirantis mortui. pro Dom. 240. a. In uiui etiam spirantis caput bustum imponere. de Clar. 173. a. Hanc ob causam uidetur Laelii mens spirare etiam in scriptis, Galba autem nis occidisse. pro S. R. 29. a. Non modo sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt. Spisae, agrae, difficulter. de Clar. 177. a. Spisae atque uix ut dudum.

Spiro, as. Spiritum duco, animam duco, uiuo, ducere animam de caelo, caelesti spiritu augeti. de N. 79. a. Quae deseri a me, dum quidem spirare potero, nefas iudico. pro Sest. 15. a. Et spirante etiam reipublica ad eius spolia detrahenda aduolauerunt. et Q. Frat. 303. a. Quaedam effigies spirantis mortui. pro Dom. 240. a. In uiui etiam spirantis caput bustum imponere. de Clar. 173. a. Hanc ob causam uidetur Laelii mens spirare etiam in scriptis, Galba autem nis occidisse. pro S. R. 29. a. Non modo sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt. Spisae, agrae, difficulter. de Clar. 177. a. Spisae atque uix ut dudum.

Spiro, as. Spiritum duco, animam duco, uiuo, ducere animam de caelo, caelesti spiritu augeti. de N. 79. a. Quae deseri a me, dum quidem spirare potero, nefas iudico. pro Sest. 15. a. Et spirante etiam reipublica ad eius spolia detrahenda aduolauerunt. et Q. Frat. 303. a. Quaedam effigies spirantis mortui. pro Dom. 240. a. In uiui etiam spirantis caput bustum imponere. de Clar. 173. a. Hanc ob causam uidetur Laelii mens spirare etiam in scriptis, Galba autem nis occidisse. pro S. R. 29. a. Non modo sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt. Spisae, agrae, difficulter. de Clar. 177. a. Spisae atque uix ut dudum.

ut dudum, etc. sic nunc ad Antonium Crassumque peruenimus: id est, obscure ac uix.

Spissus, a, um, densus, obfuscus. de Or. 128. a. In utroque genere et principia tarda, et exitus spissi ac producti esse debent. Attic. 170. a. Omnia adhuc tarda et spissa. de Orat. 156. a. Sed etiam si id est aliquanto spissius, aut ego sum tardior, attamen discant, etc. Q. Fr. 315. a. Scribebam illa uox, et spissum sane opus et operosum.

Splendeo, des. luceo, fulgeo, mico. pro Sest. 16. b. Viri tunc lucet in tenebris splendetque per sese semper.

Splendescit, cis. de Sen. 82. b. Etenim canorum in uoce et splendescit etiam nescio quo pacto in senectute. Parad. 116. a. Nihil est tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione, et tanquam excolatur.

Splendidus, a, um, magnificus, illuminatus. de Clar. 182. b. Id melius est, quod splendidius et magnificentius. et pro Quint. 17. b. et de Sen. 90. b. Magnificus et splendide ornare conuuium. de Fin. 50. a. Quae splendide dicta sunt, ad Her. 30. b. Splendide recipere aliquem. Of. 1. b. Ornate splendideque dicere.

Splendidus, a, um, magnificus, delicatus. de Som. 128. a. Splendidissimus candor. de Fin. 61. a. Non tam solido, quam splendido nomine uirtutis. de Clar. 189. a. Caesar splendidam quandam dicendi rationem tenet. et Or. 212. b. Splendidissimis nominibus illuminatus est uersus. pro Flac. 156. b. Splendidissimus atque ornatus uir. et de Fin. 77. a. C. Plotius eques Romanus splendidus. Off. 12. b. Splendidissimum uideri, quod animo magno clatoque factum sit. Parad. 123. a. Reuiscat M. Curius, cuius in ulla ac domo nihil splendidum fuit, nihil ornatum praeter ipsum.

Splendor, oris, nitor, claritas, dignitas, delicia. pro Pom. 11. b. Nunc imperij nostri splendor illis gentibus luceat. pro Flac. 151. b. In imperio atque in publica dignitate omnia ad gloriam splendoremque reuocanda sunt. de Or. 101. b. Q. Mutij ianua maxima quotidie frequentia ciuium et summorum hominum splendore celebratur. pro Cec. 290. a. Falcula senatorum populi Romani, splendor ordinis. et pro Syl. 167. a. Dignitatis suae splendorem obtinere. et pro S. R. 42. a. Equestris splendor. pro Cluen. 59. a. Hone sti homines, et summo splendore praediti. Offic. 14. a. Harum rerum duarum splendor omnis et amplitudo est in posteriore. ad Heren. 39. b. Gemmae nitor, et splendor auri. pro Cel. 53. b. Si te splendor huius, si nitor offendit. et de Clar. 175. b. Curioni splendor non defuit. pro Quint. 10. b. Huius splendor omnis his moribus obsoleuit. de Clar. 186. b. Actio eius habebat et in uoce magnum splendorem, et in motu summam dignitatem. et 187. b. et Or. 112. b. Splendor uerborum. pro R. P. 128. b. Splendor nominis.

Spoletinus, na. pro Cor. 64. b. de Clar. 189. b.

Spoliatio, nis, priuatio, dreptio. pro Mur. 145. a. Mi sericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet. pro Sest. 13. a. In tanta spoliatioe omnium rerum. et I. A. 165. b. Spoliatio dignitatis. I. V. 224. a. et contra Rul. 62. b. Spoliatio templi nobilissimi.

Spoliator monumentorum Verres. I. V. 218. b.

Spoliatrice, cis. pro Cel. 48. a. Venus spoliatrix.

Spoliatus, a, um, nudatus. I. P. 87. b. Nunc meam spoliatum fortunam cum tua florente conferam. At. 85. a. Ni hil illo rege spoliatus, nihil egentius.

Spolio, as. exuo, nudo, denudo, orbo, priuo, dispolio, spolia detraho, eripio, detraho. I. V. 208. a. Apollonium

omni argento spoliasti, et depeculatus es. et pro Syl. 180. b. Spoliare sana sociorum. pro Flanc. 263. b. Est enim grauius spoliari fortunae, quam non augeri dignitate. et pro Mur. 145. a. Spoliatus omni dignitate. de Orat. 105. a. Spoliare atque denudare aliquam artem suo ornatu. de Orat. 121. b. Ornamento quodam sese spoliatum uideat. pro Dom. 224. b. Cum proscriptionis metu me frequentia nudarent, uirorum bonorum praesidio spoliarent. In Ver. 68. b. Idem monumenta antiquissima spoliata uit, nudauitque omnia. Tuscul. 213. a. Conturbatio sanitate animum spoliat. de Clar. 165. b. Cum forum uoce erudita spoliatum atque orbatum uideret. pro Cel. 46. b. Parcat iuuentus pudicitiae suae, ne spoliat alienam. pro Flac. 158. b. Spolio. (Orno.

Spolium, lij, exuuie. pro S. R. 42. b. Si spoliatorum causa uis hominem occidere. et 43. a. Cruenta spolia cupiam detrahere. pro Pomp. 14. b. Cum hunc locum nobis maiores nostri exuuijs nauticis, et classium spolijs ornatum reliquissent. Off. 46. b. Aliorum spolijs suas opes augere. pro Cor. 66. a. An ne de nobis trahere spolia federatis licebit, de hostibus non licebit? Tus. 179. b. Nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus. Offic. 12. b. Salmacida spolia sine sanguine et fudore.

Spondalia. est genus carminis seu cantus, a Spondeo (ut uidetur) appellatum. de Or. 126. a.

Spondeo, des. promitto, sponsonem facio. contra Rul. 86. b. et pro Flac. 268. b. Nulli populo Romano pro me maiores mei sponderunt. Ep. 11. b. Dependendum tibi est, quod mihi pro illo sponondisti. At. 189. b. Scire uelim quando dicar sponondisse, et pro patre an ne pro filio. et 190. b. Pro Cornificio ab hunc amplius quisquam sponondi. Attic. 251. a. Egit autem pater et filius, ut tibi sponderem, sed ita ut tu crederes, cum ipse cognosces. pro Cec. 286. a. Qui quod sponondit, qua in re uerbo se uo obligauit, non facit. Ep. 150. a. Hoc tibi spondeo mi Cicero. pro Mur. 145. b. et Ep. 207. b. Promitto et spondeo uobis. pro Flac. 166. b. Filius repetit eam, quam ego patri suo quondam pro salute patrie sponondi dignitatem. Ep. 355. b. Quod ego de me tibi spondere possum. Ep. 211. a. Spondeo enim tibi, uel potius spondeo, in meque recipio eos, etc. et ibi. Sic enim recipiunt, etc. At. 173. b. Ea spondent, confirmant, quae, etc. I. V. 264. b. Vt aliquando spondere se diceret, id est, sponsonem facere. At. 289. a. Reip. quod sponderis, quemadmodum soluas, nisi is dependi facile patitur, pro quo sponderis. et ibid. Magis enim illum, pro quo sponondi, quam me obligauit. I. A. 200. a. Quibus honores et praemia sponondisti. I. A. 263. a. Parsa aut morte, aut uictoria se satisfacturum reipublicae sponondit.

Spondeus, ei. Or. 218. a. Ne spondeus quidem funditus est repudiandus, et si quod est e longis duabus, hebetior uidetur et tardior.

Spongiae. sunt leuia quaedam et mollia corpora, in quibus inest raritas, quae in facis marinis adhaesunt: ac, si Arist. credimus, sentiunt. de N. 53. b. In pulmonibus inest raritas quaedam, et asimilis spongijs mollitudo. pro Sest. 20. a. E' foro spongijs effundit sanguinem.

Sponsa, se. At. 233. a. Sua cuique sponsa, mihi mea.

Sponsalia, orum. sponso et repromissio nuptiarum, et quae ad sponsam sponsumque spectant omnia. At. 95. b. Certos homines ad mulieres miseram, factis sponsalibus. Q. Fr. 309. b. Ad VIII. Iduum April. sponsalia Crassipedi dedi, cui conuiuium Quintus tuus defuit.

1687

SP

Sponsio, onis, omnium stipulatio promissioque, ut Paulus Iuriscons. docet. I. V. 2. 6. 4. b. Cogere eum coepit, sponsio-

Sponsor, oris, pres. Ep. 9. 2. a. De negotio tuo, quod sponsor es pro Pompeio, si Galba conponor tuus redierit, non desinam cum illo communicare. Ep. 9. 8. a. Vel sponsor humanitatis tuae. pro Q. 3. 4. Cur ceteri sponsores et creditores non conuenerint. Ep. I. A. 2. 0. 7. b. Quotidie sponsores et creditores L. Trebellij conueniunt. de Pro. 7. 8. a. Cn. Pompeius idem mihi testis de uoluntate Caesaris, et sponsor est illi de mea. Attic. 2. 0. 7. a. Marcellus pro Magio sponsor factus est. Attic. 1. 5. 4. a. Sic ei probatum est, quod ad te scribo, ut ipse crediderit, me sponsorem accipere noluerit. Attic. 5. a. Tulliola tuum munusculum statim datus, et me sponsores appellat. Ep. 6. a. Tulliola tibi diem dat, sponsores appellat. Attic. 2. 4. 5. a. Sponsores promissorum alicuius. Attic. 2. 6. 1. a. Sponsores appellare, uidetur habere quandam auctoritatem. Ep. 6. a. Possimus, ut sponsores appellentur, procuratorem introducere.

Sponsus, a, um, pro Q. 5. b. Ex sponso agere. Sponsus, si, de In. 7. 2. a. Horatia sponsi nomen appellans identidem.

Sponsus, si, de In. 7. 2. a. Horatia sponsi nomen appellans identidem. Sponte, luto, sua natura, suapte, ut sua, per se, a se, sua uoluntate, suo iudicio. de In. 4. 2. b. Part. 2. 4. 1. b. Qui sua sponte et uoluntate aliquid faciunt. Ep. Attic. 2. 4. 9. b. Gaudeo id te mihi suadere, quod ego mea sponte pridie feceram. de Leg. 1. 6. 5. a. Vera et falsa sua sponte, non aliena iudicantur. I. V. 1. 13. a. Et quis Volcatio, si sua sponte uenisset, libellam unam dedisset? I. A. 1. 9. 2. b. Gallia ipsa sua sponte suoque iudicio excitata. de N. 3. 2. a. Ignis per se ipse ac sua sponte mouetur. Item: Suapte uel et natura moueri. de Orat. 1. 5. 2. b. Si sua sponte, quod impellimus, inclinant. Epist. 6. b. Pompeius mecum se ipsim non solum a me prouocatus, sed etiam sua sponte de te communicare sollet. Attic. 5. b. Et si mea sponte antea faciebam. Attic. 9. 6. a. Quintus filius suapte pie sane, me quidem certe multum hortante, sed currentem animum patris sui forori

tuae reconciliauit. de Orat. 1. 6. 0. b. Ipsi pedes occurrunt orationi, ipsi inquam se offerunt, et respondebunt non uocati. Postquam. 1. 9. 8. a. Sempiternam poenam sustineam, mea uoluntate susceptam. Ep. I. V. 5. 9. a. Hoc tibi mea uoluntate concedam. I. A. 2. 1. 5. a. Ut milites fiant sine ui, studio, ac uoluntate. pro Lig. 1. 3. 8. a. Et I. A. 2. 0. 1. a. Nulla ui coactus, iudicio meo ac uoluntate. Ep. I. V. 2. 3. 1. a. Meo consilio atque iudicio. de Orat. 1. 1. 7. b. Suapte natura facere aliquid. de Clar. 1. 7. 7. a. Et de Fin. 1. 3. 3. b. Et 8. 2. a. Sua sponte, per se, a se. de Clar. 1. 8. 2. b. A se commotus, id est, sponte sua.

Sportellae, arum, in secundis mensis numerantur, alioqui multa alia significant. Ep. 1. 3. 8. b. Dedicende tibi sunt sportellae et artolagani.

Spuma, mae, de N. 7. 1. a. Venus spuma procreata, etc. I. V. 2. 3. 4. b. Cum spumas ageret in ore, arderent oculi, clama-

Spumatus, a, um, de D. 8. 2. b. Saxa quoque canaliculis in uero spumata liquore, poetae.

Spumo, as, ad Her. 4. 1. b. Iste spumans ex ore scelus, et anhelans crudelitatem.

Spurcus, obsecutus, turpiter, socle, flagitiosus. I. A. 1. 7. 9. a. Et ad Her. 2. a. Qui in illam miseram tam spurc, tam impie dixerit. At. 1. 7. 8. b. Et I. A. 2. 3. 0. b. Deinde perferibit spurcissim, quas ob causas fecerit.

Spurcus, a, um, lulentus, impurus, obsecutus, turpis. Tuf. 1. 8. 3. b. Sannis spurcus homo. Et pro Dom. 2. 1. 8. a. Heluo spurcissimus. de Or. 2. 4. 4. b. Afernius non spurcus homo, sed doctus et acer. Ex Lucil.

Sputaticus, a, um, sedus, spurcus, quasi consputa, uel sputo dignus. de Clar. 1. 8. 8. b. Sifenna defendens, dixit quaedam eius sputatilia esse crimina. Et ibid. Sputa quid sit scio, silica nescio.

Sputum, si, de Clar. 1. 8. 8. b. I. Sputaticus.

Squaleo, es, sordeo, mero. (Niteo. pro Sest. 9. b. Erat in luctu fenatus, squalebat ciuitas. Et pro Mil. 1. 0. 5. a. Squalent municipia, afflictae sunt colonie.

Squalidus, aduer. de Fin. 1. 0. 7. a. Sed uos squalidus, eorum uides quam niteat oratio.

Squalidior, oris, horridior. Orat. 2. 0. 7. a. Sed quia haec sua sponte squalidiora sunt, adhibendus erit in his explicandis quidam orationis nitore.

Squalor, oris, sordis, sicut, mero. Ep. 5. 9. a. In luctu et squalore sum. Et 2. 3. 4. a. Mihi ante oculos uersatur squalor uester. Attic. 4. 3. b. Ne illius luctum squaloremque aspicerem. pro Cluent. 2. 1. a. Mater squalore filij et sordibus letatur. Et I. V. 2. 6. 1. b. Aspiciate iudices squalorem sordisque sociorum. pro Cluent. 5. 8. a. Spectaculum sordidum atque luctus, et tanti squaloris alicuius. pro Mur. 1. 4. 4. b. Squalore sordidus.

Squamam, mae, qua pisces uel serpentes teguntur. de N. 3. 0. a. Animatum pluma alias, alias squama uidemus obductas.

Squamiferi pisces. In Arat.

Squamosi corpore pisces. In Arat.

Squilla, i. e. piscis genus. de N. 5. 0. b. Pinna cum parua squilla, coit societatem comparandi cibi.

St. interiectio, timoris index, aut silentium indicans. de Or. 1. 3. 2. b. St. tacete, quid hoc clamoris est? poetae. qua

St. qua etiam Teren. in Phorm. usus est.

Stabianum, ni, uilla. Ep. 9. 4.

Stabilimentis, firmamentum. de N. 7. 5. b. Regni stabilimentis mei. Poetae.

Stabilio.

ST

1689

Stabilio, lis, firmo. pro Sest. 2. 7. b. Qui hanc remp. stabilierunt. Et de Fin. 1. 2. 1. a. Stabilire remp. (Euertere remp. pro Mar. 1. 3. 5. b. Sed nisi haec urbs stabilita tuis consilijs et institutis erit, uagabitur modò nomen tuum, etc. I. C. 1. 2. 2. b. Maximis laboribus fundatum imperium, pluri ma uirtute stabilita libertas. pro Sest. 2. 5. b. Brutus, qui libertatem ciuibus stabilierat. Et de Leg. 1. 6. 8. b. Stabilire leges. de D. 8. 9. a. Semita nulla pedem stabilibat.

Stabilis, se, firmus, constans, immutabilis, qui in stabilitate est, immortalis, ceruus, perennis, perpetuus, proprius, habens aliquid stabilitatis, fundatus, et optime constitutus. (Lubricus, incertus. de Amic. 1. 0. 0. a. Nulla domus tam stabilis, nulla ciuitas tam firma est, quae non odijs atque dissidijs possit eueriti. I. A. 1. 6. 9. a. Curio te in matrimonio stabilem esse iam fortunam arbitrentur. de Or. 9. 5. b. Nil tam ad diuturnitatem memoria stabile est, quam id in quo aliquid offerderis. Or. 2. 1. 8. a. Stabilis quidam, et non expers dignitatis gradus. pro Flac. 1. 6. 6. a. Via praecipua et lubrica. (Via plana et stabilis. de N. 2. 6. b. Non tam stabilis opinio permaneret, nec confirmaretur diuturnitate temporis. de Am. 1. 1. 0. a. Aliter enim amicitiae stabiles permanere non possunt. pro Mil. 1. 1. 9. b. Vultus semper idem, uox, oratio stabilis, ac non mutata. de N. 2. 6. a. Stabilis et certa sententia. (Errans, uagans. pro Mur. 1. 3. 5. b. Qui sedem stabilem, et domicilium certum non habet. Top. 2. 2. 6. b. Stabile. (Incertum. de Vin. 1. 9. 6. a. Res stabilis et immutabilis. Tuf. 2. 3. 6. a. Stabile et fixum permanens bonum. et 2. 2. 0. a. Robusta et stabilis fortitudo. Acad. 8. a. Decretum non modò non falsum, sed etiam stabile, fixum, ratiocinans esse debet. Off. 2. a. Nulla officij praecipua firma, stabilia, naturae conuicta tradi possunt, nisi aut ab ijs, qui, etc. de Am. 1. 6. 0. b. Amicitiarum sua cuique permanet stabilis et certa possessio.

Stabilitas, is, firmitas. pro Mur. 1. 3. 4. b. Resp. quassa ta multa amittit praesidia stabilitatis suae. de N. 4. 9. b. Stipes stabilitatem dant ijs quae sustinent. Tuf. 2. 3. 6. a. Qui enim poterit aut corporis firmitate, aut fortuna stabilitate considerare. de Am. 1. 0. 8. b. Beneuolentiam non adolescentulorum more, ardore quodam amoris, sed stabilitate potest et constantia iudicemus. de Fin. 6. 2. b. Quo loco uidetur quibusdam stabilitas amicitiae uacillare. Ep. 6. 7. b. Esse in motu. (Esse in stabilitate. de Fin. 6. 6. a. Nam restincta stitio stabilitatem uoluptatis habet. Et Tuf. 2. 4. 5. a. Haec sunt sententiae, quae stabilitatis aliquid habeant. Tuf. 2. 3. 6. a. Fortuna stabilitas.

Stabilium, li, pro Sest. 5. b. Ca Catilina Italiae caulas, et pastoru stabula praecleara cepisset. I. A. 1. 7. 3. b. Huius in sedibus pro cubiculis stabula, pro triclinijs popinae sunt.

Stadium, di, curriculum, spaciun. Off. 6. 0. a. Qui stadiu currit, erit et cõtere debet quam maxime possit, ut uincat. de Sen. 8. 3. b. Olympie per stadium ingressus esse dicitur Milo, cum humeris bouem sustineret uiuum. Tuf. 1. 8. 7. a. Cursores in stadio exclamant, quam maxime possunt. de Sen. 9. 4. b. Quasi decurso spacio a calce ad carceres reuocari. ad Her. 2. 4. b. Sic ut in stadio artis Rhetorice prodire non audeant.

Stadium, proprie mensura est centum uiginti quinque passuum, hoc est, pedum sexcentum uiginti quinque. Epist. 2. 7. b. Is locus est citra Leucadem stadia CXX. de Finib. 1. 2. 4. a. Inde uario sermone sex illa ad Dypilo stadia confestim.

Stagites Aristoteles, a Stagira patria. Acad. 4. 2. a.

ST

1690

Stagna. de D. 8. 2. a. Absurdosq; sono fontes et stagna cietis, contra Rul. 8. 8. b. Lacus, stagna, etc.

Stans, is, manens, quod in stabilitate est. pro Fl. 1. 6. 0. b. Stantibus Hierosolymis. Sal. in Cic. 2. 7. 1. b. Aliud stans, aliud sedens de rep. sentis. de Fin. 7. 1. a. Summum bonum puer utra uoluptate diiudicabit? stant e an mouente?

Statarus, qui stat, firmusque stabilis permanet, quique in agendo uel dicendo, gestu motu uel utitur moderato. de Clar. 1. 7. 5. a. Volo enim ut in scena, sic etiam in foro non eos modò laudari, qui celeri motu et difficili utantur, sed eos etiam, quos statarios appellant, quorum sit simplex in agendo ueritas, non molesta. de Clar. 1. 8. 6. b. C. Pijo statarius, et sermonis plenus orator.

Statera, re, libra, trutin. de Or. 1. 2. 3. a. Ad ea probanda, quae non aurificis statera, sed quadam populari trutinina examinantur.

Stataffo, de Leg. 1. 7. 5. a. Stataffandi, etc.

Statiellenses, sium, pop. Ep. 1. 7. 3. a. Ex castris, sinibus Statiellensium. Bruti.

Statim, continuo, illico, mox, quam mox, protinus, iam iamque, quam primum, confestim, actutum, eueffigido, repente, sine ulla mora, nulla interposita mora, sine recusatione, abiecta omni cunctatione, primo quoque tempore. I. A. 1. 9. 1. a. Et 1. 9. 2. a. Att. 1. 5. 1. a. Sed tibi omnem illius sermone statim mittam. Or. 2. 1. 6. b. Antè enim circumscribitur mente sententia, confestimque uerba concurrunt, quae mens eadem statim dimittit, ut, etc. de Ar. 2. 4. 3. b. Haud potest grauioribus a me uerbis uulnerari, quam est statim in facto ipso ab illo confectus et trucidatus. Orat. 2. 0. 0. a. Itaque hoc sum aggressus statim, Catone absoluto. At. 2. 9. b. Literas scripsi statim, ut tuas legerem. de Or. 1. 3. 7. b. Male se res habet, quae statim ut dici coepa est, non melior fieri uidetur. Ep. 1. 4. b. De Vatino autem reditus intercesserat in gratiam per Pompeium, statim ut ille praetor factus est. Et 2. 4. b. Meque ab eo diligenti statim ceptum esse, ut simultatem deposuimus. Att. 1. 9. 1. a. Philippus ut me saluatauit, statim Romanum profectus est.

Statio, onis, mansio, et locus in quo naues ac milites ad tempus tuto stare possunt. Ep. 1. 9. 2. a. Vrbs, portus, statio quae extra urbem est. de Sen. 9. 2. a. Vt atque Pythagoras iniussu imperatoris, id est, dei de praesidio et statione uite decedere. Att. 9. 7. b. Athenis statio mea nunc placet. I. Praesidium et Portus.

Statiua, orum, statio. contra Rul. 7. 4. a. Vrbes, statiuas, portus.

Statiuus, a, um, firmus. I. V. 2. 4. 1. b. Iste nouus imperator pulcherrimo Syracusarum loco, statua sibi castra faciebat. I. A. 2. 4. 4. a. Haec mea custodia est, hoc praesidium statiuum.

Stator, oris, nuncius, tabellarius, apparitor. Ep. 2. 8. a. Literas a te mihi stator tuus reddidit Tarfi ad XXI. Cal. Sext. Et 1. 5. 5. b. Praesidi mihi fuit stator eius cum literis. Et 3. 0. a. Vt ad te stator meos et lictores cum literis mitterem. I. C. 1. 0. 7. a. Senatum in edem Iouis statoris uocauit.

Stator Iupiter dictus est, a sisto, quia sistit, id est, stare fecit Romanos in fuga a Sabinis uersos, ut est apud T. Livium lib. 1. Antequam. 1. 9. 6. b. Iupiter stator, quem uere huius imperij statorum matores nostri nominauerunt, cuius templum a Romulo uictis Sabinis in palatij radice cum uictoria est collocatum. I. C. 9. 9. b. Iupiter stator anti quissimus, custos huius urbis. Et 1. 0. 4. a. Iupiter, quem statorum huius urbis atque imperij uere nominamus. de Fin. 1. 0. 4. 1. a. Cum Ionem saluarem, hospitalem, statorum

Bbb 3 dicimus,

1693 dicimus, hoc intelligi uolumus, salutem hominum in eius esse tutela.

Statua, tuæ, signum, imago, forma, species, simulachrum. de N. 88. a. Statua Scipionis, quæ ad Opis per te posita in excelso est. Q. Fr. 320. b. Ad Telluris quidem etiam tuam statuam locauit. de Fin. 57. a. Statua est in Ceramico Chryppi. I. P. 99. b. Mihi statuam istius persimilem, quam stare celeberrimo in loco uoluerat, ne suauissimum hominis memoria moreretur, deturbant. I. A. 202. b. Biquam statuam equestrem in rostris statui placet. Attic. 223. a. Lepido statuam in rostris statuimus. pro Sest. 21. a. Statuere statuam alicui in foro. pro Dom. 229. b. Qui tibi statuam in meis ædibus posuit. pro Sest. 21. a. Ponere statuam. Collocare statuam. (Euertere statuam. I. A. 224. a. Vtique Coss. eam basim statuamque faciendam, et in rostris statuendam locent. Attic. 223. a. Statua æneæ pedestris. pro Ar. 191. b. Statue et imagines non animorum simulachra sunt, sed corporum. Orat. 206. b. Demosthenis imago ex ere. pro Deiot. 147. b. Signum eueum uel marmoreum. ad Heren. 25. b. Chares à Lyssippo statuam facere non isto modo didicit, ut Lyssippus caput ostenderet Mironis, brachia Praxitelis, pectus Polycleti, sed, etc. I. V. 137. b. Qui statuam faciendis præfesset. pro Dom. 223. b. Eius simulachrum e marmore in sepulchro positum fuit. pro Dom. 229. a. Quæ Martius signum concordie fecerat, idque in publico collocarat. et ibid. b. Libertatis signum posuisti. de Or. 145. a. Vna surgendi est ars, in qua præstantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyssippus. de Clar. 170. b. Canachus, Calamides, Myron, Polycletus. Off. 68. a. Omnibus uicibus statuæ factæ sunt, ad eas tuas et cerei.

Statuo, is, constituo, delibero, decerno, sancio. In Ver. 76. b. Iste certe statuerat et deliberauerat non adesse. Attic. 127. b. Diem ex die expectabam, ut statuerem quid esset faciendum. et 237. b. Ad summam arbitrum me statuebat non modo huius rei, sed totius consilii sui. Attic. 263. a. Consilium permissum erat, ut de Cesaris actis cognoscerent, statuerent, iudicarent. pro Pom. 9. a. Statuere modum diuturnitati imperij. pro Mil. 106. a. P. Clodius statuit uexare rempublicam. Antequam. 169. b. Statutum est atque decretum, omnia perpeti. Epist. 47. a. Iam statutum habeo, quid mihi agendum sit. Attic. 152. b. Ex illius sermone statuam, quid mihi agendum sit. de Orat. 152. a. Quid de captiuo statuendum ac sentiendum sit. de Orat. 150. b. Non possum statuere, utrum, etc. an, etc. de Pro. 71. a. Statuit ius non dicere, et in eo perseuerauit. pro Cluent. 56. b. Mulier de amicorum sententia statuerat, satis esse questum. pro Muren. 130. a. Tot homines tam ingeniosos per tot annos etiam nunc statuere non potuisse, rem an litem dici oporteret. Quint. Frat. 293. b. In rebus statuendis et decernendis, etc. et Attic. 263. b. Res, quas Cesar statuit, decreuit, egisset. pro Syl. 176. b. Te enim existimo tibi statuisse, quid faciendum putares, et satis idoneum officij iudicem posuisse. Attic. 258. a. Statueram enim recta Apia Romam. pro Dom. 224. b. Ius igitur statuere esse, uniuscuiusque uersum deos penates subiectos esse potestati tributæ. de Orat. 115. a. Mentis eorum, qui cum aliqua statuendi potestate audiunt, mouere posse. ad Heren. 17. a. Statuere ius æquabile in omnibus. pro Cec. 291. a. Vel tenuissimum uerum iura statuere. Epist. 64. b. Quantum mihi tribuendum putes, statuas ipse, et ut spero, statuas ex nostra dignitate. Acad. 3. a. Statuere quid sit sapiens, maxime uideatur esse sapientis. Or. 199. b. Statuere contra aliquem.

Statuere, iudicare, putare. Ep. 69. b. Quam quidem laudem sapientie statuo esse maximam. et 71. b. Statui nostre necessitudinis esse, etc. de Clar. 177. b. Crasso nihil statuo fieri potuisse perfectius. At. 3. b. Qui in te iatis consilij statuebam esse. et 47. a. Quod in meipso satis esse consilij decreueras. de Or. 85. a. Quod ego eruditissimorum hominum artibus eloquentiam contineri statuam. pro Pom. 4. a. Cum statuerem nihil huc nisi elaboratum industria afferri oportere. I. V. 178. a. Nisi hoc ita statuissem, in re tam manifesta quicquid dixisses, te deterius esse facturum. I. V. 256. a. et 209. a. Causam sibi dicendam esse statuerat. Orat. 197. b. et 87. b. Sed ego sic statuo, nihil esse, etc. de Orat. 119. b. et contra Rul. 74. a. Atque ego sic statuo et iudico, neminem, etc. pro Sest. 28. a. Quem ego deum ac parentem statuo fortunæ ac nominis mei. pro Mur. 131. b. Cum ille esset, ut ego mihi statuo, talis, qualem te esse uideo de L. 185. a. Plato è Titanum genere statuit eos, qui, etc. Or. 203. a. Tamen in ea licentiam statuo maiorem esse, etc. pro Quint. 17. a. Si causa cum causa contenderet, nos nostram per facile cuius probaturos statuebamus.

Statuere, ponere, collocare. I. Statua. I. V. 160. b. Statuitur Lollus in illo conuiuio. Att. 284. a. Statuere documentum, ne quis, etc. pro Sest. 118. a. Que regio terrarum erat, in qua non regnum aliquod statueretur. de In. 71. a. Theban in sinibus æneum trophæum statuerunt. I. V. 118. b. Syracusani statuam postea statuerunt. I. C. 115. b. Statuere et collocare aliquam statuam. de Leg. 183. b. Super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam.

Statua, re. in humano corpore dicitur, quæ figura in Geometria appellatur, idcirco et ipsa statua, figura dicitur: eaque uel parua, uel magna, uel breuis, uel procera. I. A. 168. b. Velim mihi dicat, L. Tarfescius qua facie fuerit, qua statua. et ad Heren. 34. b. Parua statua. de Fin. 132. a. et de In. 51. b. Corporis figura, forma, et statua. Tusc. 159. a. Non enim precipit, ut membra nostra, aut statuarum figuramue noscamus. ad Her. 39. a. Forma, et species, et statua apposita ad dignitatem.

Status, a, um, statusus, certus. de Ar. 247. b. Status solennesque ceremonias pontificatu contineri. Off. 8. b. Si status dies sit cum hoste, uenit. I. A. 183. b. Certus dies non ut sacrificij, sic consilij expectari solet.

Status, tus, conditio, fortunæ conditio, ordo, locus, causus. Attic. 54. a. Tibi declarauit, aduentus noster qualis fuisset, et quis esset status, atque omnes res nostre admodum essent. Attic. 178. b. Quo in statu sim, uides. Epist. 8. b. Ex eodem de toto statu rerum omnium cognosces. pro Cluent. 59. a. De totius municipij statu, dignitate, commodisque omnibus sententia fertur. pro Syl. 179. a. Status reipublicæ maxime indicatis rebus continetur. et 173. a. Statum orbis terræ liberaui. pro Muren. 129. a. Omnia quæ sunt in imperio et in statu ciuitatis, ab ijs defendi putantur. et pro Flac. 146. b. Totum statum ciuitatis in hoc uno iudicio positum esse et defixum. de Arusp. 258. a. Hunc statum, qui nunc est, qualiscunque est, nulla alia re, nisi concordia retinere possumus. de Orat. 159. b. Hic status est huius totius mundi atque naturæ, rotundum ut cœlum, terraque media sit. Quint. Frat. 298. a. Si in medio statu sermonis ac prædicationis res essent tuæ, nihil abs te eximium postularetur. de N. 8. a. Nihil semper suo statu manet. Orat. 197. b. Cetera labi, fluere, nec diuini esse uno et eodem statu. Off. 11. a. Res acerbum

acerbum ita ferre, ut nihil à nature statu discedas. Parad. 118. a. Voluptas mentem ex sua sede et statu dimouet. pro Clu. 29. b. Declinare de statu suo. et de Pro. 77. b. Quamuis excipere fortunam malui, quam de meo statu declinare. Att. 132. b. Secute sunt epistole due, quæ me conuellerunt de pristino statu. Epist. 78. a. Tamen illa quæ requisitum statum tenent. et 46. a. Retinere pristinum statum. In V. 110. b. Me de uitæ meæ statu lachrymis suis dederunt. Or. 208. b. Nos aduersarios de statu omni detrimimus. ad Her. 29. a. Fortuna collocauit eum in amplissimo statu. pro Cor. 58. a. Conditio omnium nostrum, locus quo quisque est natus, fortuna in qua quisque est nascendi initio constitutus. Item: Hunc uitæ statum usque ad senectutem obtinere. de Ar. 258. a. Deteriore statu ut simus, unus est inferior gradus. et ibi. Vt meliore simus loco ne optandū quidem est. de D. 127. a. Iis qui eodem statu cœli et stellarum nati sunt, eadem accidere. At. 284. a. Tua nobis auctoritate opus est ad collocandum aliquem ciuitatis statum. pro Dom. 222. b. Nihil niherat præter conuersionem status et inclinationem communium temporum. I. V. 68. b. Restitui in antiquum statum. contra Rul. 61. b. Regū status decemuiris donabantur. de Fin. 70. b. Iste non dolendi status. de Vn. 203. a. Atque is quidem constanter in suo manebat statu. At. 129. b. Nam neque de statu nostre dignitatis nobis est recedendum. At. 95. a. Per fortunam confer te ad eam curam, ut de omni statu meo cogites. et 141. a. Horū artificij effectum est, ut res in hunc statum perueniret. et 156. b. Quam uitæ statum amiserim cogito. Q. Fr. 325. a. Liber de optimo statu ciuitatis. pro Cec. 293. a. Vis, quæ formidine animum perterritum loco sepe, et certo de statu dimouet. Off. 26. a. Status, inaccessus, seorsio. et 33. a. Atque animam resp. stetit, quo steterat statu. I. A. 210. a. Optimus ciuitatis status. Par. 118. b. Vt in eo statu essem, quem neque fortunæ temeritas, neque inimicorum labefactaret iniuria. de L. 160. b. Agitationibus familiarium status distinguuntur. Or. 202. a. Status erectus et celsus, rarus inaccessus nec ita longus. Att. 83. a. Quam statuam esse eiusdem status, amictus, annulus, imago ipsa declarat. Tusc. 202. a. Eo erant uultu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut eos Argiuo diceret. Tusc. 207. a.

De Statibus Rhetoricis. uide Part. 233. a. 235. a. 238. b. et de Or. 118. a. et b. et 119. a. Item. Or. 201. a. et 208. a. Item. Top. 129. a. Refutatio accusationis, in qua est depulso criminis, Græcè ἁπόστασις, Latine status uocatur. et 259. a. Status, et quasi conflictio cū aduersario. pro Mil. 104. a. Quid porro querendum est? factumne sit et constat, et quod at patet, uidet etiam in confessione facti, iuris tamen defensionem suscipi posse. pro Mil. 112. b. Quid opus est tortore? quid quæris? occideritne? occidit, iure an iniuria? nihil ad tortorem: facti enim in euleo questio est, iuris in iudicio. Ad diuisionem statuum. pro Cec. 291. a. Ponere re: id est, aperire statum. I. Constitutio.

Statutus, a, um. Status, a, tum. pro Mil. 110. a. Dictato ris Lanuij statuta sacrificia non esse, negocij nihil erat. et Tusc. 173. a. Solenne et statutum sacrificium. de Ar. 251. a. Qui sacrificia gentilitia illo ipso in sacello statuto loco annuaria facerant. Epist. 199. a. Neque enim statutū quid in tanta perturbatione habere potuisti. Ep. 47. b. Id statutum habeo quid mihi agendum sit, id est, constitutum, et deliberatum.

Stella, l. e. sidus, astrum, formæ igneæ, flammeæ, lucis, fulgor, lumen. de Som. 128. b. Orbis extimus, in quo infixi sunt illi, qui uoluntur stellarum cursus sempiterni. de Sd.

128. a. Hicque animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quæ nos sidera stellarque uocatis, quæ globose et rotunde diuinis animatæ mentibus circulos suos orbisque consuecunt celeritate mirabili. et ibid. Stellarum globi terræ magnitudinem facile uincunt. de N. 49. b. Sunt autem stelle natura flammæ. Tusc. 241. b. Sidera certis infixis sedibus, et sidera cœlo inherantia. de N. 8. b. et 36. b. Sidera cœlo infixa. et 46. b. Stelle inerrantes. Tusc. 161. a. Et astratum infixa certis locis, tum errantia. de N. 49. b. Vapores, qui bus altæ renouatæque stelle et omnis æther, refundunt eadem. de Fin. 141. b. Vt stella in radio solis sic bona corporis in uirtutum splendore ne cernuntur quidem, etc. Off. 31. b. Dinumerare stellas. Tusc. 161. a. Qui errantium stellarum cursus, progressiones, institutionesque notauit. de N. 9. a. Signa sideraque cœlestia. et de Som. 128. a. Luna stella. et de Or. 36. b. Iouis stella. de N. 8. b. Stelle uage. et de D. 83. b. Stellarum motus cursusque uagantes. et 121. a. Stelle traiectio. de N. 35. b. Stelle immutabilibus spacijs ab ortu ad occasum commeant. de N. 9. a. Heraclides errantibus stellis diuinitatem tribuit. de Vn. 201. a. Ex quo genere ea sunt sidera, quæ infixa cœlo non mouentur loco, quæ sunt animantia, eaque diuina: ob eamque causam suis sedibus inherant, et perpetua manent.

Stellans, tis, stellatus. de D. 84. a. Luna stellanti nocte perempta est. et ibi. Nam pater altitonans stellanti mixus Olympo. poeta.

Stellatis, te. contra Rul. 83. a. et 64. b. Ager stellatis. Stellatus, a, um. Tusc. 229. b. Stellatus Cepheus.

Stellifer, a, um, stelliger. de Som. 229. a. Summus ille cœli stelliferi cursus, qui, etc.

Stelliger orbis. In Ar. 389.

Stephane, nes. Parmenidis philosophi deus, coronæ si militudine. de N. 7. b.

Stercoro, as, obliuo, stercus per agrū spargo et sternō. de Sen. 88. b. Homerus Laertem colentem agrum et stercorantem facit.

Stercus, oris. de D. 92. b. Se intersectum in plastrū à capone contactum esse, ut supra stercus iniectum. de Or. 157. a. Nolo stercus curie dici Glanciam.

Strepitum, uide Contrarius.

Sterilis, le, nihil ferens. Quint. Frat. 313. b. Videt enim hoc genere dicendi si utatur, in cæteris Februarium sterilem futurum. contra Rul. 85. a. Ager nihil ferens, nisi multa cultura et magno labore questum. de Clar. 166. a. Sic omnis fetus repressus exultusque flos, sicut ueteris ubertatis exaruit.

Sterilitas, tis. (Fertilitas. de Diuin. 107. b. Que sit uel sterilitas agrorum, uel fertilitas futura. contra Rul. 80. a. Ager propter sterilitatem incultus, propter pestilentiam uastus atque desertus. de Ar. 251. a. Sterilitas agrorum, inopia frugum. de D. 82. a. Mula peperit, foetus extitit in sterilitate nature.

Sterno, nis, consterno. I. Stratus. pro Cl. 20. a. Lectum illum gentilem, quem filia nubenti strauerat, in eadem domo sibi ornari et sterni iubet. de L. 182. b. Sternere lectos. et I. A. 173. a. Conchylitatis peristromatis feruorū in cellis lectos stratos uideres. I. V. 170. b. Imperat ut in foro sibi sternantur. pro Mur. 142. a. Tubero rogatus est à Maximō, ut triclinium sterneret, atque ille stravit pelliculis hœdianus lectulos punicanos. et I. V. 169. a. Apronius triclinium in foro strauerat. At. 230. b. Dolobella columnam sustulit, locum illum sternendum locauit. Att. 156. b. Is qui nos sibi

1699 ST
 quondam ad pedes stratos non subleuabat. In Ar. ille qui graui moriens conseruit corpore terram.
 Sternuatamentis, si. de D. 126. a. Quae si suscipiamus, et pedis offensio nobis et sternuatamenta erunt obseruanda.
 Sterto, tis. arctē et grauius dormio. Ac. 23. b. Per me uel stertas licet, inquit Carneades, non modo quiescas. de D. 135. a. Et cum stertentes uiderint, obijcere his quaedam uisa tortuosa, et c. At. 56. b. Marcellus candidatus ita stertebat, ut ego uicinus audirem.
 Stigmatis, si. seruus compunctus notis Threicijs. l. 10 compunctus. Offic. 38. a. Barbarus stigmatis, Graece, 17 ueritas.
 Stilbon. Mercurij stella. de N. 36. b.
 Stilla. lae. gutta. de Fin. 99. b. Stilla murie.
 Stillidium, dij. de Or. 99. a. Parietum luminum, et stillidium iura. et Or. 203. b. et Top. 222. b.
 Stillo, as. maro. l. A. 166. a. ille qui stillantem praese pugionem tulit, is à te honoris causa nominatur.
 Stimulator, oris. pro Dom. 225. a. Seditionis stimulator et concitator tu fuisi.
 Stimulus, as. stimuli adhibeo uel ad moueo, pungo, excito, incito, curam assero. pro S. R. 19. b. Hunc mihi ex animo scrupuli euellere, qui me dies noctesq; stimulat ac pungit. et Par. 109. a. Te conscientiae stimulant maleficiorum tuorum. pro Dom. 215. a. Fames stimulat homines. Ep. 45. a. Nam ut uetus nostra similitas antea stimulat me, et sic cura mihi asserit, et c. pro Pl. 273. b. Nec uides istorum ipsorum charitate, ad huius salutem defendendam maxime stimulari me atq; excitari. pro Dom. 241. b. Qui a ram in litore deserto somnijs stimulat aut religione alia qua consecrasset. At. 151. a. Me congressus Caesaris stimulat, et primas eius actiones horreo.
 Stimulus, li. aculeus, incitamentum. pro Arch. 191. a. Nunc insidet quaedam in optimo quoq; uirtus, quae noctes et dies animum gloriae stimulis concitat. Tusc. 189. b. Stimulus doloris, fortunae fulmen. pro Cel. 39. b. Erant apud illum illecebrae libidinum multae, erant etiam industrie quidam stimuli et laboris. Epist. 14. b. Defendendi Vaticanij fuit etiam ille stimulus, de quo, et c. pro Sest. 5. a. Ad mouere stimulos alicui, id est, incitare illum. et Tusc. 198. a. Stimulos ad mouent, ignes adhibent. In A. 176. b. Num expectas dum te stimulus fodiam? haec te lacerat, haec cruentat oratio.
 Stinguens, extingvens. In Ar. Quem neq; tempestas perimet, nec longa uetustas Interimet, stinguens praecleara insignia caeli. Priscianus.
 Stingu, in prognosticis, teste Prisciano. Vt cum luna means, Hyperionis officit orbi, stinguuntur radij caeca caligine tecti.
 Stipatio, onis. pro Syl. 179. b.
 Stipator, oris. apparitor, satelles. pro Dom. 215. b. Sergius armiger Catilinae stipator tui corporis. In V. 161. b. Apronius stipatores uenerios secum habebat, contra Rul. 72. b. Ianitores ex equestri loco ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit, ministros et satellites potestatis.
 Stipatus, uallatus, septus. pro Sest. 23. a. Qui stipatus semper sicarijs, septus armatis, munitus iudicibus fuit. et de Sen. 82. b. Senectus stipata studijs iuuentutis.
 Stipendiarius, ria, um. uestigialis. l. V. 56. a. Socij stipendiarij; populi Rom. et 150. b. Vestigales, quod stipendiarium dicitur. de Pro. 71. a. Vestigales multos ac stipendiarios liberauit. pro Cor. 59. b. et de Leg. 192. b. In pra-

1698 ST
 miji exclusos esse socios, quae pateant stipendiarijs. In P. 101. a. Liberi populi. (Stipendiarij.)
 Stipendium, dij. Ep. 179. a. Dare stipendium militibus, et 8. b. Stipendium Caesari decretum est. At. 75. b. Stipendium militibus usq; ad Idus Quintil. persolutum. pro Cel. 39. a. Mereri stipendia. et de Or. 132. b. Cum a sellis omnes prouincias stipendia merentem se peragrasse diceret. pro Mur. 126. b. Merere stipendia in bello. pro Cor. 67. b. Senatus uictorem exercitum stipendio affecit. pro Pom. 9. a. Partem militum, qui iam stipendijs confecti erant, dimisit. At. 287. b. Decernere triumphum ac stipendium alicui, et eum omnibus decretis ornare. de Pro. 74. a. Relatum est ad nos de stipendio exercitus. pro Cor. 63. a. Hispani agris stipendiaq; multati. In P. 98. b. Quid stipendium militibus per omnes annos à ciuitatibus numeratur de Sen. 87. a. Animum tanquam emeritis stipendijs libidinibus, ambitionibus, contentionibus, inimicitiarum, cupiditatum omnium secum esse, et c.
 Stipes, tis. truncus. Post. 207. a. Cum hoc homine, aut cum stipite Aethiope si in foro constitisses, nihil crederes interesse. de Ar. 244. b. Stipes ille, qui quorum hominum esset nesciremus, nisi se Ligurem ipse esse diceret. l. P. 83. b. Qui quamquam truncus aut stipes, si steterit modo posset sustinere titulum consulatus. In A. Haec medium ostendit radiato stipite malum.
 Stipos, as. consipio. circumuallo. In A. 189. b. Antonius senatum stipauit armis. et 187. b. Aliquem multis telis stipatum esse. l. P. 94. a. Graeci stipati, qui in lectulis sepe plures. pro Mur. 136. a. Catilina stipatus choro iuuentutis, uallatus iudicibus atq; sicarijs. l. V. 220. b. Illum stipatum stipatumq; licetioribus uideres. At. 166. a. Cum ad forum stipati gregibus amicorum descendimus. pro Mil. 101. b. Non usitata frequentia stipati sumus.
 Stips, pis. pecunia, quae uel in erarium reponitur, uel dij offertur, uel mendicis erogatur. de L. 174. a. Praeter ideae matris famulos, eosq; in istis diebus, ne quis stipem cogitet.
 Stipulatio, onis. est uerborum conceptio, quibus is qui interrogatur, daturum, facturum uel se id quod interrogatur, respondet, sic eam Pompon. Iuricons. definiuit. pro Quin. R. 51. a. Stipulatione aliquem alligare. et de Orat. 118. a. Pacta, conuenta, stipulationes. pro Cec. 294. b. et ad Her. 9. a. Aut stipulationes aut pacti et conuenti formula. At. 259. a. Et si non dum stipulationes legerant, tamen rem pridie iduum uelim conficias. de Leg. 181. a. Vt ea peccunia ex stipulatione debeatur.
 Stipulatiuncula, lae. de Or. 99. a. l. Mihi.
 Stipulator, oris. pro Q. 10. b. Cum à stipulatore tuo comparabuntur, id est, testes.
 Stipulo, as. et Stipulo, aris. est postulare sibi aliquid promitti solenni formula restipulandi. pro Q. R. 47. a. Reliquum est, ut stipulatum se esse dicat. et ibi. Stipulatus est ubi quo presentet quis spondidisse me dicit et ibid. Haec pecunia necesse est, aut data, aut expensa lata, aut stipulata sit. et ibi iterum. de Leg. 181. a. Is cui legatum est, stipulatus est id ipsum quod legatum est.
 Stipulus, radicitus. Tusc. 227. b. Stipulus extrahere aliquid.
 Stipus, pis. radix. de Fin. 126. b. Persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, uictus, figurarum. Theophrastus autem stipium naturam, omniumq; serere rerum, quae terra gignerentur, causas atque rationes. de Fin. 134. a. Non enim iam stipis bonum quareret, sed animalis: id est, uilis.

1697 ST
 132. a. Cum arborum et stirpium eadem penè natura sit, quae animalium. In A. 171. a. In seminibus causa est arborum et stirpium. de N. 42. b. Stirpes terrae inheret, animantes à respirazione aeris sustententur. de N. 51. b. Bacca, quae ex quacq; stirpe funduntur. et 52. a. Multae et pecudes et stirpes sunt, quae, et c. de Nat. 46. a. Terram stirpium asperitate uastari. et 42. b. Stirpes arte naturae uiuunt et uigent. de Nat. 49. b. Stirpes stabilitatem dant ijs quae sustentent, et ex terra succum trahunt. et 42. a. Arbores tantummodo per stirpes aluntur suas. Item: Quod ita esset ortum è terra, ut stirpibus suis niteretur. de N. 31. a. Quae ipsa ex se generata stirpibus continentur. et Tusc. 193. a. Ita radices sunt altae stultitia. de N. 59. b. Quarundam stirpium et herbarum utilitates longo usu percipimus. In Ar. Quorum stirpes tellus amplexa prehendit. Or. 110. b. Omnium magnarum artium sicut arborum altitudo nos delectat, radices stirpesq; non item, sed esse illa sine his non potest.
 Stips, pro genere, capite, et origine. pro Cel. 54. b. Hic nunc primum florescens firmata iam stirpe uirtutis. de Diuin. 139. a. Superstitionis stirpes omnes eijciendo sunt. et In C. 103. b. Stips ac fenum malorum omnium. de Fin. 107. a. Differo eam partem, quae est quasi stirps huius quaestionis. de Fin. 110. a. Quae ex stirpe oriuntur omnia. de Am. 109. b. Qui aliquandiu propter ignorantiam stirpis et generis in famulatu ierunt. de Leg. 169. b. Hic enim ortu stirpe antiquissima sumus. pro R. P. 122. b. Quae in familia laus aliqua forte floruerit, haec serere qui sunt eius stirpis, cupidissime persequuntur. contra Rul. 85. a. Non ingenerantur hominibus mores, tam à stirpe generis ac seminis, quam, et c. de Clar. 183. b. Scipionis genus est ex ipsius sapientiae stirpe generatum. et de D. 84. b. O genero fam stirpem. Item: Cuius generosa stirpe profusus. de N. 37. a. Regiam constantinari stirpem de Or. 99. b. Marcelli ab liberi filio stirpe Claudij, eiusdem hominis hereditatem gente ad se redisse dicebant. Item ibidem. In ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentilitatis iure dicendum. Tusc. 192. a. et 208. b. et 235. b. Stirps, origo, progressio, radix. de Clar. 176. a. Naturale quoddam stirpis bonum degenerauit uicio deprauata uoluntatis. de Leg. 156. a. 40 Nullius agricolae cultus, stirps tam diuturna, quam poete uerbi seminari potest. de Leg. 160. b. Repetam stirpem in ris à natura.
 Sto, as. consisto, maneo, contentus sum, consentio. In P. 82. a. Paulisper stetimus in illo ganeorum tuarum nido, re atque sumo. et Epist. 4. a. Cum in senatu pulcherrime staremus. In A. 162. b. Qui hoc ipso tempore stant cum gladijs in conspectu senatus. et In C. 100. a. Is in comitio stetit cum telo. de D. 96. a. Lysandri status, quae Delphis stabat, in capite corona subito extitit. de Leg. 175. a. Ara uetus stas in Palatio Febris. de Som. 129. b. Vides eorum partim obliquos, partim auersos, partim aduersos stare nobis. Acad. 11. a. Antipodes aduersis uestigijs stant contra nostra uestigia. pro Syl. 127. b. Eos qui circum iudicium stabant audire nolebant. pro Fl. 149. a. Qui domi stare non poterant. pro Cluen. 33. b. Homines, qui tum consulto prope in occulto steterunt. et de Orat. 164. b. Stare occulte post aliquem. de Orat. 141. a. Inuenies stare ad ianuam duos quosdam, qui aliquem innocenti contra Rul. 68. b. Tu men si qui acutiores in concione steterunt, suscipiebantur, et c. Acad. 34. b. et 36. a. Cum ambo ad senatum in Capitolio starent. In V. 233. a. In Curia statua tua stabat, et mada in ea filij. et 140. a. Huius fornix in foro est, in quo fia-

1698 ST
 lius nudus stat. In Ver. 88. a. Haec duo signa, quae ad impluuium tuum stant, et multos annos ad ualuas Iunonis Samiae steterunt. ad Her. 24. a. b. Stare intra carcerem. pro Q. 6. T estificantur isti P. Quintium non stetisse et se stetisse. ad Heren. 21. a. Stare in uestigio. Tusc. 186. b. Qui stat: id est, qui in praelio non fugit. et Att. 279. a. Qui si steterit idem: id est, si non mutabitur. de Clar. 189. b. Qui ausi aliquid quando sunt stantes loqui. de Clar. 192. a. Ad stantem iudicem dicere. Att. 246. b. Stetisse enim te frustra scribis. de D. 101. b. Cum uirgo staret, Cecilia sederet. In A. 165. a. Respub. staret, tu concidisses. Off. 53. a. Respub. euerfa. (Respub. stans. de Or. 125. b. Inclinantem erigere.) (Stantem inclinare. Ep. 33. a. Me stante. et 13. a. Pro me stante. et 17. b. Per quos steterim. At. 110. a. Animaduertis quae sine consilio res stet. Off. 38. b. Itaque parietes urbis modo stant et manent, ijsq; ipsi iam extrema scelera metuentes. Off. 33. a. Vtinam respub. stetisset quo coeperat statu. Att. 78. a. Stamus animis, et consilijs, ut uideatur, bonis uitamur, speramus etiam manu. In V. 136. b. Is uidebat istius censum stare nullo modo posse. Or. 220. a. Ipsi uerbis stante sententia. ad Her. 25. a. Contra hoc nulla staret eorum ratio. de Cl. 176. a. Cum is contra populi studium stetisset. de Cl. 190. a. Nemo contra perditos ciues à senatu et à bonorum causa stetit constantius. de In. 59. a. Stare à mendacio contra uerum. et ibi. A se potius quam ab aduersarijs stare. ad Her. 24. b. Probare rationem aliquam quod ab ea steterint uiri probatissimi. Ep. 127. a. Modo nobis stetit illud, unà uiuere in studijs. At. 45. b. Neq; adhuc stabat quo potissimum. de Fin. 58. b. Stare oportet in eo quod sit iudicatum. Off. 71. a. Stare conuentis. At. 87. b. Extra quam sit ita negotium gestum est, ut eo stari non oporteat. pro Fl. 156. b. Praetor actionem se daturum negauit, re iudicata stari ostendit placere. pro Cl. 37. b. Qui his rebus iudicatis standum putat. At. 121. a. Alterius potius stare iudicio quam suo. At. 193. a. Meo iudicio multo stare malo, quam omnium reliquorum. pro Fl. 160. a. Si statuimus uestro nobis iudicio standum esse de nobis. Off. 74. a. Non enim Regulus suo iudicio stetit, sed suscepit causam ut esset iudicium senatus. pro Cluen. 45. a. Nec L. Gellij iudicio stetit Lentulus, neq; Lentuli existimatione contentus fuit Gellius, et uterque censoris opinione standum non putauit. Off. 7. b. Promissis standum esse. At. 112. a. Omnes cupiebant Caesarem stare conditionibus ijs quas tulisset. Tusc. 144. a. et 188. b. Stare suis iudicijs, et stare iudicio sapientum. de Fin. 58. a. Stare in eo quod sit iudicatum. pro Rab. 96. b. C. Marius dedit fidem, sed in fide non stetit. de Fin. 116. b. et de In. 80. a. Cum aduersario stare. At. 24. b. Si in eo quod ostenderat non stat, mihi placet, ea quae male empta sunt reddi. At. 139. b. Literae tuae mihi quiddam quo starem instillarunt. In A. 164. a. Cum in hac cella Concordiae cum gladijs homines collocati stent. In An. 213. a. Equites Rom. qui frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt. et 221. b. Quorum status in rostris steterunt, usq; ad nostram memoriam. de Leg. 156. a. Multo diutius commemoratione manent quam natura stare potuerunt. In Sal. 273. a. At quanto meliore loco respub. staret, si, et c. et 274. a. Sallustius bis ad iudicis subsellia attractus extrema fortuna stetit.
 Stoicē, seuerē, Stoicorum more. pro Mur. 141. b. Agit mecum austerē et Stoicē Cato. et de Diuin. 110. a. Tu quidem, inquam, Stoicē Stoicorum sententiam defendisti. Per rad. 116. a. Stoicē, nullis oratorijs ornamentis adhibitis, dicere.
 Stoicus,

Stoicus, a, um, pro Mur. 138. b. Fuit quidam summo ingenio uir Zeno, cuius inuentorum aemuli Stoici nominantur. & ibi. Doctrina non moderata, nec mitis, sed paulo asperior & durior quam aut ueritas aut natura patitur. & ibi multa de Stoicis & eorum doctrina. Ac. 33. b. Zeno, qui inuentor & princeps Stoicorum fuit. de Or. 148. b. Ab Antisthene, qui patientiam & duritiam in Socratico sermone maxime adauit, Cynici primum, deinde Stoici. de Cl. 175. a. Omnes fere Stoici prudentissimi in differendo. & ibi. Stoicorum in dialecticis omnis cura consumitur. de Or. 88. b. Stoici disputationum suarum atq; interrogationum laqueis te irretitum tenerent. et Ac. 28. a. Stoicorum aemula. Tuf. 142. a. Ut iam a laqueis Stoicorum recedamus. & 193. a. Stoici, qui breuiter astringere solent argumenta. & 195. a. Hec dicuntur a Stoicis, concludunturq; conuictus. de N. 9. b. Chrysiptus interpres somniorum Stoicorum. et 5. a. Q. Lucilius Balbus, qui magnos progressus habebat in Stoicis. & At. 282. b. Brutus Stoicus. Ep. Habes scholam Stoicam. Stoici acerbi. l. Acerbus.

Stola, le. uestis muliebris. In V. 217. a. Diana erat admodum amplum signum cum stola. & In A. 169. a. Summum pifsi uirilem togam, quam statim muliebrem stolam reddidisti. & ibi iterum.

Stolidus, a, um, stupidus. de D. 132. b. Quamquam semper fuit, ut apud Ennium est, stolidum genus Aecidarum. Topic. 225. b. Quictum, nihil agens, & quodammodo stolidum.

Stomachor, aris, in dignor, indigne patior, molestus fero, irascor. de N. 20. a. Sed stomachabatur senex, si quid asperius dixeram. At. 264. b. Non dubito quin mirere atq; etiam stomachere, quod tecum de eadem re agam sepius. pro Plan. 273. a. Huc ego stomachans fastidiose, inquam, & c. Epist. 253. Si enim stomachabere habere & molestus feres, plura dicemus. Ep. 160. a. Itaq; iucundissimis tuis literis stomachatus sum in extremo. de Cl. 196. a. Saepe uidi irascentem & stomachantem Philippum. de Or. 98. b. Dum in campum properaret & ridens & stomachans Scæuola. de Or. 133. b. Scipio cum stomacharetur cum C. Metello, dixisse dicitur, & c. At. 236. a. Amariorem me senectus facit, stomachor omnia.

Stomachose, iracundus. At. 159. a. Rescripsi ei stomachose si uis, aliter, stomachosius.

Stomachosus, a, um, iracundus. de Or. 134. b. Me quidem hercle ualde illa mouent stomachosa & submorosa ridicula. Ep. 4. a. a. Stomachosiores, quas meas literas dicis esse, non intelligo. de Cl. 186. a. Acumen saepe stomachosum, nonnunquam frigidum.

Stomachus, chi, gulae extremum, per quod, et in quod labitur cibus, & concoquitur, indignatio, ira. de N. 53. a. Linguam ad radices eius harena excipit stomachus, quo primum illabuntur ea, quae accepta sunt ore: is utraq; ex parte tonsillas attingens, palato extremo atq; intimo terminatur. de N. 51. a. Plataleam conchis se implere solere, easq; cum stomachi calore concoxerit, euomere. Ep. 122. b. Esse stomacho languenti. & 258. a. Κατογομαχός. & 56. a. Accipere uulnus in stomacho. At. 65. a. Locus ille aemini nostri stomachus ubi habitabat olim, concalluit, ut dixerat multa cruda facilius. Quin. Fr. 326. b. Epistola plena stomachi & querelarum. At. 252. b. Ne in me stomachum erumpant, cum sint tibi irati, et 68. b. Hec mihi maiore stomacho quam ipsi Quinto fuerunt. I. V. 118. b. Homo exarsit iracundia et stomacho. At. 245. b. Nec tam animi me quam stomachum habere arbitrantur. pro Mur.

130. b. Si mihi homini uehementer occupato stomachum ueritis. Ep. 12. a. Non illi quidem ut mihi stomachum facerent, quae ego funditus perdidit, sed ut facere se arbitrarentur. Ep. 26. b. Nosti stomachi mei fastidium in dignitate hominum in solentium. & 27. b. Ridere in stomacho. At. 73. b. Ita mihi uidetur non minus stomachi nostro Caesari fecisse. & 93. b. In quo tamen illud mihi risum magis, quam stomachum mouere solet.

Strabo, onis, qui oculis est peruersus. de N. 17. a. Eequos si non tam strabones, at petulos esse arbitramur?

Strages, gis, clades. Post. 205. b. Quae strage nonnulli permoti magistratus Paululum a mea causa recesserunt. I. A. 189. b. Ille autem quas fecit strages ubi quaeq; posuit ue stigiae & de L. 188. a. Sed ille quas strages edidit. de D. 84. b. Stragem horribilem cademq; uereri. At. 10. b. Quas ego pugnas & strages edidit?

Stragulum, uel stragulum. In V. 213. a. Per triennium quae isti plena domo telarum stragulam uestem confecti, nihil nisi conchylio tinctum. & 81. b. & 112. b. & pro S. R. 40. a.

Stragulum, li, peristroma. Tuf. 240. a. Collocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrime, textili stragulo magnificis operibus picto.

Strangulo, as, faucibus premo, suffoco. Ep. 124. a. Caesaris hospitem acceptis nummis comprehendit ac strangulauit. & 140. a. Ille partem strangulauit.

Stranguria, riae, l. Dysuria. Tuf. 185. a. Quamuis idem forticulum se in torminibus & in stranguria sua praebet.

Stratagemata, tis, de N. 62. b. Consilium illud imperatorum fuit, quod graeci στρατηγία appellat. At. 69. a. Rufio noster stratagemate alto percussit Vestorium.

Stratoniceus, Metrodorus. Ac. 5. b. Stratonicensis Menippus orator.

Stratum, li, peristroma. Tuf. 240. a. Collocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrime, textili stragulo magnificis operibus picto, aliter, strato pulcherrimo.

Stratus, a, um, l. A. 173. a. Lectus stratus conchyliato peristromate. & ad Her. 40. a. Triclinium stratum. Tuf. 206. b. Afflictus & stratus. Antequam. 196. b. Quomodo sinu guli stratum atq; abiectionem subleuastis. & At. 156. b. Stratus ad pedes alicuius. de Or. 144. b. Hoc est altius, quam ut id nos humi strati suspicere possimus.

Stratus, uel Stratos, opp. in Maced. Off. 13.

Strenuus, a, um, nauis, industrius. Ignauus. At. 241. a. Noli me tam strenuum putare, ut ante nonas recurrat. In A. 176. b. Ut cognosceret te si minus fortem, attamen strenuum.

Strepitus, tus, sonitus, stridor. Top. 225. a. Pedum crepitus, & strepitus hominum. & de Cl. 194. b. Strepitus fori & contra Rul. 87. b. & de L. 160. a. Strepitus fulminis. de Ar. 248. a. In agro Latiniensi auditus est strepitus cum fremitu. Ep. 112. b. Hic tibi strepitus, fremitus, clamor, tonitruum. At. 220. b. Heri nescio quid in strepitu uideor ex audisse. & de N. 43. b. Ingenti strepitu.

Strepit, pis, rixor, iurgo. de D. 86. a. Cum Achui coepissent inter se strepere, & c.

Strictus

Strictus, restrictus. de An. 107. a. Strictè obseruare ne plus reddas quam acceperis.

Strictum, compresius. de N. 63. b. Quibus de quaestio nibus tu strictum, nostri multa solent dicere. pro Cl. 23. b. Quae copiosissime dici possunt, breuiter a me strictimq; dicuntur. pro S. R. 34. a. Videamus nunc strictum, quae, & c. At. 21. a. Strictim attingere aliquem librum.

Strictus, a, um, restrictus. I. A. 164. b. Cum tu illum gladio stricto infecutus es.

Stridor, oris, strepitus. Tuf. 250. b. Ne stridorem quidem ferre audiam, cum acuitur. & 162. b. Horriser aquilonis stridor, & c. & de D. 82. a. Aut densus stridor, & c. contra Rul. 80. a. Veri ac fortis Tribuni pl. stridorem unum perferre non possit.

Strigilis, lis, instrumentum quo utebantur in balneis, ad corpora strigenda, abstergenda, & polienda, quamquam & ad equos expoliendos huiusce nominis instrumentum adhibebatur, sed dentatum & ferreum, cum illud eburneum esset, ac sine dentibus. de Fin. 113. a. Si ad illam ampullam aut strigilis accedat.

Strigofus, a, um, gracilis, tenuis, subtilis. de Cl. 170. a. Verum est et uel genere toto strigofior: id est, habitu orationis minus opino.

Stringo, gis, comprimo. Offic. 74. b. Nullum uinculum ad strigendam fidem iururando maiores arctius esse uoluerunt. In A. 164. b. Cum tu illum gladio stricto infecutus es.

Strophium, phij, fascia breuis quae uirgalem tumorem cohibet papillarum. de Ar. 254. a. P. Clodius a strophio, a psaltrio, factus est repente popularis. & In Clodii: Strophium accuratè praecingere. Nonius.

Stroctor, oris, minister ad cibos struendos, mensamq; instruendam comparatus. Quin. Fr. 310. a. In aream tuam ueni, res agebatur multis structoribus. At. 223. a. Ecce autem structores nostri ad frumentum profecti inanes redierunt.

Structura, ae, constructio, compositio, coagmentatio. de Opt. 243. a. Verborum est structura quaedam. & de Cl. 167. a. Verborum quasi structura. Or. 210. b. Ut fiat quasi structura quaedam.

Structus, a, um, constructus. de Sen. 88. a. Frugem specie ordine structam. & Or. 209. b. Res collocatae, & quasi structae ac nexae. & Tuf. 155. b. Spelunca saxis structae asperis.

Strues, is, cuiuscunq; rei constructus cumulus seu moles, ut lignorum. At. 54. Strues Salinarum.

Struma, m, est tumor (inquit Celsus) in quo subter creta quaedam ex pure & sanguine, quasi glandule oriuntur. At. 28. b. Deniq; Vatiniij strumam sacerdotij Arbaeque uestiant. pro Sest. 26. a. Hi medentur reip. qui execant pestem aliquam tanquam strumam ciuitatis.

Struo, is, molior. Off. 330. a. Aduersus quos aciem struisti. de Or. 158. b. Collocationis est componere & struere uerba. & Or. 220. a. Compositi oratoris bene structam collocationem dissoluere, permutatione uerborum. At. 145. b. In postremum bellum & ceterosq; strui existimo. At. 81. a. Sed dices me ipsum mihi sollicitudine struere. de Or. 127. a. et de Cl. 190. b. Ex his locis & odium in alios struere discemus. & a nobis & a nostris dimouere. pro Cl. 55. a. Struere & moliri aliquid calamitatis cupiam. Quin. Fr. 327. a.

Reliqua ad iacturam struuntur, aliter, referuntur. ad Her. 14. b. Struere controuersiam de nomine. & Ep. 85. b. Struere periculum ruinæ.

Studens, tis, pro Plan. 277. b. Hicce ego auxilijs studentibus atq; incitatis uti poteram.

Studeo, des, studium uel operam do, studium in aliqua re pono, faueo, cupio. de Or. 85. b. Nemo fere studuisse ei scientiae uehementius uidetur, quin quod uoluerit consecutus sit. & In V. 61. a. & Ep. 8. b. Si optimis a pueritia discipulis atq; artibus studuisses. Or. 200. b. In hoc orationum genere, cui nunc studeo. de Or. 102. a. Nunc quibus studentibus rebus esset accepimus. de Or. 108. a. Demosthenes eius ipsius artis, cui studebat, primam literam non poterat dicere. de Or. 107. a. & de Leg. 158. a. Si ab adolescentia iuris ciuili minus studuerimus. de Clar. 195. a. Studere literis, quibus fons eloquentiae continetur. Post. 207. a. Cum uero literas studere incipit, & bellum immanis cum greculis philosophari, tum est Epicureus. & de Fin. 125. b. Ut id ipsum, quod studet facere possit ornatus. & Epist. 109. b. Facile cognoui ex tuis literis, quod semper studui, in, & c. & In A. 208. b. Vnum sentitis omnes, unum studetis M. Antonij furor em extinguere. Orat. 205. b. At hic nos ter ad hoc unum est natus, huic generi studet uni. de Fin. 121.

a. Studere laudi & dignitati. & de Diuin. 94. a. Tumq; uel maxime laudi student. de Or. 129. b. Cui rei, cui gloriae, cui uirtuti studeat: patrimonio uel augendo, & c. ad Her. 14. a. Si partes, quibus illi studet ledantur. pro Mur. 142. b. Cur quenquam ut studeat tibi, ut te adiuuet, rogas. pro Cal. 39. a. Multi boni adolescentes illi homini nequam atq; improbo studuerunt. & b. Caelius studuit Catilinae iterum petenti. At. 62. b. Pompeius Scæuro studet, utq; fronte an mente dubitatur. I. A. 164. a. Ego semper ocio studui. de Fin. 61. a. Cum sero sentiuere frustra se aut pecunia studuisse, aut imperijs, aut opibus, aut gloriae. I. Sal. 273. b. Quam tu quisq; reip. studuit, tantum mihi fuit aut amicus aut inimicus. pro Cal. 42. b. Caelius studuit praeturae. In C. 97. b. Studere reb. nouis. ad Her. 33. b. Stude uerū inuenire. de N. 74. b. Parens difficilis qui te nec amet, nec studeat tui poetæ. At. 210. a. Scire igitur studeo quid egeris. Part. 229. b. Studeo ex te audire, quae, & c. pro S. R. 42. b. Studeo facere aliquid. de Or. 122. a. Ars demonstrat, ubi sit illud quod studeas inuenire. & 93. b. Ego uero, inquit, istis obsequi

studeo. Att. 283. b. Nos Lepidum honore studuimus a furo re reuocare. In C. 108. a. Quos ego non tam ueloci studeo quam sanare. Ep. 179. b. Dissensionem nascentem extinguimus summe studui. de Cl. 186. a. Gradus tuos, & quasi processus dicendi studeo cognoscere. Off. 38. a. Nostri imperatores ex hac una re maxima laudem capere studebant. In Ar. Hoc caue te ponto studeas committere mense. de Clar. 183. a. Sed idem Aelius Stoicus esse uoluit, orator autē nec studuit unquam, nec fuit.

Studiose, cupide, studio. de Cl. 173. a. Studiose audire aliquē. & At. 262. b. Studiose diligenterq; curare aliquid. de Fin. 98. b. Quare studiose attendo te. pro S. R. 33. b. Nō studio accuso, sed officio defendo. In V. 60. b. Libenter studioseq; audire. de Or. 132. a. Studiose ludere.

Studiofus, a, ū, cupidius, amans, obseruans, qui literis delectatur, cui aliqua res in studio est, qui studio est alicuius, alicuius rei studio praeditus. I. V. 132. a. Quae in provincia existimationis meae studiosum cupidiussumq; cognouit. At. 120. a. Iste restituendi mei & retinendi studiosior. & 50. a. Ego mei studiosos habeo Dyrrhachinos. et de Cl. 170. a. & Epist. 6. b. Habet enim certos sui studiosos, quia & c. Acad. 31. a. Democritus studiosus nobilitatis. de Orat. 107. a. Vir dicendi studiosus. & Ep. 48. a. Studiosus doctrinarum. Ac. 24. b. Homo & acutus ut Poemus, & ualde studiosus.

1703
 diosus. de Opt. 2.4.4. a. Suscepi labore utilem studiosis.
 Q. Fr. 2.23. a. Is summo studio est Peonis sui preceptoris.
 Tuf. 1.82. b. Quibus magis labor in studio est quam oci-
 um. At. 12. a. Studiosus ac fautor. Item: Attici nostri te ual-
 de studio sum esse cognoui.
 Studium, dij. cupiditas, benevolentia, singularis uolun-
 tas in aliquem, uoluntas in aliquem propensa, animi uo-
 luntas propensa. de In. 5.0. b. Studium est assidua ac uehe-
 mens ad aliquam rem applicata magna cum uoluntate oc-
 cupatio: ut philosophia, poetica, geometria, literarum.
 de N. 3. a. Ut studia cupiditatesq; honorum ambitionesq;
 ex omnibus ciuitatibus tollerentur. Item: Vnde hoc philo-
 sophandi subito studium exiit. I. V. 83. a. Cupiditas et stu-
 dium defendende ueritatis. pro Q. 2. a. Alicuius studio ac
 cupiditati morem gerere. At. 14.0. b. Me ambitio quedam
 ad honorum studium duxit. de Or. 1.08. b. Incensus studio
 dicendi. At. 2.60. a. Et Top. 22. a. Cum cernerem te ar-
 dere studio. de D. 1.09. b. Quorum studio legendi meum
 scribendi studium uehementer indies incitatur. Off. 13. a.
 Declaratur autem studium bellicae gloriae, quod, et c. Tuf.
 2.4.1. b. Deinde ad inuestigandum ueritatem studio incita-
 to. pro Pom. 7. b. Cum clasissis studio inflammato ad Ita-
 liam raperetur. de Clar. 1.63. b. Admirabili quodam ad phi-
 losophandum studio concitatus. Att. 6. b. Summum me-
 eorum studium tenet. et Acad. 39. b. Teneri studio alicui-
 us rei. de Or. 93. a. Ego qui ab incunte etate incensus sum
 studio utriusq; ueritatis, et c. ibid. Quod ego non super-
 bia feci, neque quo tuo studio rectissimo atq; optimo non
 obsequi uellem. Off. 4.2. a. Iuuenes magna spectare, et ad
 ea rectis studiis debent contendere. Att. 2.60. a. Ardeo stu-
 dio historiae. de Or. 1.64. b. Studium flagrans. Acad. 17. a.
 Ardere studio faciendi aliquid. de Fin. 7.7. b. Ardenti stu-
 dio facere aliquid. de Or. 9.1. b. Nobis studium illud dicen-
 di acerrimum desuit. et At. 5. a. Efferris studio in aliqua re.
 de N. 13. a. Sed elatus studio longior fui. Quin. Fr. 2.95.
 b. Qui omne suum studium in doctrina desipientia collo-
 cassent. de Cl. 1.78. a. Adhibere multum studij ad dicendum,
 et ad omnes bonarum rerum disciplinas. de Fin. 4.9. a. Po-
 nere multum studium in aliqua re. de Orat. 9.0. a. Qui in
 his artibus cognoscendis atq; tractandis studium suum om-
 ne posuerunt. Tuf. 2.29. b. Qui in rerum contemplatione
 studia ponebant. Ep. 4.8. a. Dare studium suum alicui lar-
 ti. de Or. 1.02. a. Cohortatione alicuius concitari ad studi-
 um cognoscenda uirtutis. Quin. Fr. 2.95. b. Cui in doctrina,
 cui in uirtute atq; humanitate percipienda plurimum a
 pueritia studij fuisse et temporis. In C. 1.06. a. Diuersa
 Catiline studia in dissimili ratione. pro Pla. 2.63. a. Hic ha-
 buit studia suorum ardentia. et 2.61. a. Comitij adilitijs
 studium est populi, non iudicium. de Cl. 1.93. b. Ego autem
 iuris ciuilibus studio multum opera dabam Quin. Scenole.
 pro Quin. 12. b. Studium partium. pro Font. 2.79. b. Ali-
 qui ex ciuilibus studiis atq; obrectatione domestica inimi-
 ci. et ibi. Cum studiorum suorum obrectationem sustulif-
 sent. pro Cluen. 32. b. Is uita que ab natura habet, etiam
 studio atq; artificio quodam malitie condiuit. pro Cor.
 63. a. Gaditani ab omni studio sensuq; Penorum mentes
 suas ad nostrum imperij nomenq; flexerunt. de Am. 1.04.
 b. Studium semper adit; cunctatio abfit. de Or. 1.08. b. Pa-
 tris studium in filiis erudiendis. de In. 7.5. a. Pro meo studio
 quod in uos habui semper. Att. 1.13. b. Tua erga me officia
 plena tui suauissimi studij. At. 2.84. b. Studium tui curaq;
 de salute mea. In A. 1.69. b. In illo apparatissimo spectacu-
 lo studium populus Romanus tribuit absenti. Epist. 64. b.

Tibi polliceor eximium et singulare meum studium. et
 I. C. 123. b. Pro meis in uos singularibus studiis. pro Mur.
 134. b. Hec, amicorum studia debilitant. et ibidem: Ami-
 ci studia deponunt, pro Rab. 192. b. Cum tanto studio C. Ra-
 birius totius Apuliae, singulari uoluntate Campanie uici-
 nitatis ornatur. Attic. 1.16. b. Te hortor pro tuo singula-
 ri perpetuoq; studio in remp. ut, et c. Att. 2.77. b. Tibi om-
 nes nauare operam et studium uolunt. de Orat. 2.40. a.
 Vellem Bruto tuum studium nauare potuisses. et 2.45. a.
 Ex omnibus mi Dolobella studiis in me et officijs, que
 summa sunt, hoc scito mihi, et c. Quint. Frat. 3.23. b. Cicero
 postor summo studio est Peconij sui rhetoris, et c. Epist.
 1.0. b. Omnia in te ipsum summa et singularia studia de-
 beo. Quin. Fr. 315. b. Terogo, ut omnia tua studia in eum
 conferas. At. Pompeius significat studium erga me non me-
 diocriter. pro Cel. 4.7. a. Studia delectationis, ut ludus, iocus,
 conuiuium. Studia laudis, et c. Offic. 2.1. a. Neque enim
 ad ludum et iocum facti esse uidentur, sed ad seueritatem
 potius et ad quedam studia grauiora atque maiora. de
 Leg. 1.72. a. Plato studij et delectationis, non reipub. cau-
 sa scripsit leges. pro S. R. 2.6. a. Studium colendi agrum a pa-
 tribus familiaribus maxime laudatur. et ibidem: Studium,
 quod ad agrum colendum attinet. de Sen. 92. b. Stant puca-
 ritia certa studia. et 93. a. Sunt extrema quedam studia
 senectutis. de Fin. 12.5. a. Suo quisque studio maxime du-
 citur. Tuf. Cul. 1.82. b. Lacena uirgines, quibus magis palda
 stra, Eurosas, sol, puluis, labor, militia in studio est; quam
 fertilitas barbara. et pro Sex. Rosc. 4.1. b. Me in eo studio
 esse confiteor. de Am. 1.15. b. In studiis cognoscendi fem-
 per aliquid atque dicendi remoti ab oculis populi omne
 ocium tempusq; contriuimus. de Senect. 87. a. Studia do-
 ctrinae pariter cum etate crescunt. et ibid. Si uero habet
 aliquid tanquam pabulum studij atq; doctrinae, nihil est
 ociose senectute inuendium. pro Cat. 4.9. a. An ille uir illa
 humanitate praeditus, illis studiis, artibus, atque doctrina
 potuisset? et c. pro Cor. 5.5. a. Viri literati ac studiis doctri-
 nisq; dediti. de D. 1.09. b. Tum pristinis orbatu muneribus,
 haec studia renouare copimus. de Fat. 1.4.0. a. Hircius hic
 studiis, in quibus nos a pueritia uiximus, deditus. de Orat.
 87. b. Quare pergit adolecentes, et in studium, in quo
 estis, incumbite. de Orat. 9.9. b. Homo a iuris studio non
 abhorrens. Attic. 12.4. b. In studiis ac literis nostris consis-
 mo omne tempus. de Orat. 1.08. a. Hic ego cohortatione
 bus Craffe ad studium et ad laborem incitandos iuuenes
 uehementer assentior: cetera que collegisti ex nauis et
 diuersis studiis et artibus, ab oratoris proprio officio ab-
 que munere seuncta esse arbitror. et 93. a. Totius hu-
 ius uel studij, uel artificij, uel facultatis disputatio. de Leg.
 187. a. Demetrius et doctrinae studiis, et regenda ciuita-
 te princeps est. de Leg. 1.77. b. Ciuitates totas malis studiis
 malisq; doctrinis repente euerit. Quint. Frat. 2.95. b. Nos
 ea que consecuti sumus, his studiis et artibus esse adep-
 tos, que sunt nobis a Grecia tradita. et 2.94. a. Vir opti-
 marum artium studiis eruditus. Or. 2.00. a. In maximis oc-
 cupationibus nunquam intermittis studia doctrinae. pro
 Arch. 186. a. Vir eruditissimis hominibus et liberalissi-
 mis studiis affluens. ibidem. In studiis humanitatis ac lite-
 rarum uersari. Orat. 85. b. Qui in artium studiis libera-
 lissimis sunt doctrinisq; uersati. Att. 65. a. Retuli me ad li-
 teras et studia nostra. pro Cel. 4.2. a. et ibidem. Studium
 doctrinae atq; humanitatis. ibidem. Adolefcens rectissimis
 studiis atq; optimis artibus praeditus. pro Arch. 186. a.
 Archias

1705
 Archias se ad scribendi studium contulit. et 185. b. Ratio
 aliqua ab optimarum artium studiis et disciplina profe-
 cta. pro Mur. 139. b. Cato recentibus preceptorum studiis
 flagrans. et 130. b. Qui oratores eudere non possunt, ad
 iuris studium deuenire. de Ar. 2.47. b. Si cui forte uideor
 plusquam ceteri, qui, etc. uersari in studio literarum. Ep.
 130. a. Exercere studia literarum. de Fin. 12.5. b. Ut aliquid
 suorum studiorum philosophiae quoq; impertiat. et de D.
 108. b. Cohortari aliquem ad studium philosophiae. de Cl.
 109. a. Extra Greciam magna dicendi studia fuerunt. Of.
 1.4. Quoniam in eo studio etatem consumpsi. de Or. 86.
 a. Ceterarum artium studia ferè reconditis et fontibus hau-
 riantur. et 85. a. Studia, que reconditis in artibus, et in
 quadam uarietate literarum uersantur. Epist. 9. a. Refere-
 re se ad studia literarum. et de Or. 85. a. Referre animum
 ad studia, et c. Att. 282. a. Euigilare in studio. et de Orat.
 12.6. b. Vacare studiis. Top. 22.2. a. Vterq; nostrum ad sui
 studium libros euoluabat. de Orat. 96. b. Graeci ocio stu-
 dioq; abundantes. et Epist. 82. a. Plurimo doctrinae stu-
 dio. Tuf. Cul. 1.82. b. Quibus palaestra, labor, militia in stu-
 dio est. de In. 74. b. Voluntas et studium ferè idem.
 Off. 4.4. a. Studium et benevolentia idem. Attic. 194.
 b. Voluntas, studium, cupiditas. Postquam. 198. b. Et
 tum in studiis uestris tanta animorum declarata est uolun-
 tas, ut, et c.
 Stulticia, dementer, insipienter, incaute. At. 108. a. Stula-
 te et incaute omnia agi uideo. et de Or. 134. a. Stultus.
 Attic. 2.05. a. Et si scripseram ad te tunc stultè. de Leg. Stul-
 te arrogans.
 Stultitia, et fatuitas. Tuf. 192. b. Stultitiam enim cen-
 fuerunt inconstantiam, id est similitate uacantem. Tuf. 192.
 a. Ita stirpes sunt alte stultitiae. et 206. b. Est proprium
 stultitiae, aliorum uicia cernere, obliuisci suorum. de N. 6.
 b. Miserius stultitia nihil dici potest. de Orat. 9.5. a. Ora-
 toris peccata stultitia peccatum uidetur, stultitia autem
 excusationem non habet. et 156. a. Malo indifertam pru-
 dentiam quam stultitia loquacem. de D. 127. a. O deliratio-
 nem incredibile, non enim omnis error stultitia est dicen-
 da. de N. 77. a. Stultitia est, a quibus bona precamur, ab ijs
 danibus nolle sumere. pro R. P. 126. a. Sed huius facti stul-
 titiam, maior iam superior stultitia defendit.
 Stultus, et, tum fatuus, delirus, mente captus, male sa-
 nus, demens, amens, nullius consilij. Ep. 140. b. Stultorum
 plena sunt omnia. In An. 187. b. Ut hominem stultum etià
 magis infatuet, mercede publica. In P. 92. a. O stultos Ca-
 millos, o amentem Paulum. Or. 203. b. Stulto sapientis o-
 rationem affugere. de Or. 134. a. Non stultum quasi stul-
 te cum sale dicere aliquid. pro Font. 2.78. b. Stultus audi-
 tor et credulus. Sapiens iudex. de Sen. 84. a. Senex
 stultus, credulus, obliuiosus. de Amic. 114. a. Hec est in
 fabulis stultissima persona credulorum atq; improuido-
 rum senum.
 Stupescio, fisis. de Or. 1.47. b. In quo igitur homines ex-
 horrescunt quem stupescit dicentem intuentur?
 Stupescio, es. In V. 255. a. Confirmant ipse, cum is eti-
 am tum semijomnis stuperet. et At. 108. a. Sed stupent o-
 mnes. de Som. 128. b. Cuius cum intuerer stupens, quis in-
 quam, et c. de Fin. 80. b. Hec cum loqueris, nos Varroies
 stupemus.
 Stupescos, fisis. de Orat. 1.52. a. Aspiceret, admirari, stu-
 pescere.
 Stupiditas, et, stupor, tarditas. I. A. 175. b. In quo pri-
 mum incredibilem stupiditatem hominis cognoscite.

Stupidus, a, um, stupens, bardus. de Fat. 1.4.2. a. Zophy-
 rus physiognomon stupidum esse Socratem dixit et bar-
 dum. Parad. 123. a. Aegonis tabula te stupidum detinet. ad
 Her. 40. a. Omnes stupidi timore obmutuerunt.
 Stupor, oris stupiditas. Tuf. 192. b. Immanitas in ani-
 mo, stupor in corpore. In A. 166. a. Sed stuporem homi-
 nis, uel dicam pecudis uideat. et 182. b. Qui morbo aliqua
 uel sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt. pro Dom.
 232. b. Eamq; animi duriciam sicut corporis, quod cum u-
 ritur non sentit, stuporem potius quam uirtutem putarem.
 de Ar. 2.4.4. b. Si autem id non sentit, periculum est, ne se
 stuporis excusatione defendat. In A. 186. b. Qui propter
 hesitantia linguæ stuporemq; cordis cognomè ex ignomi-
 nia traxit. et I. P. 79. b. Stupor debilitatq; linguæ, tardi-
 tas ingenij. I. A. 173. a. Quis te tantus stupor oppressit, ut
 non scias, et c. et 166. a. Ego sit in uerbis tuis hic stupor,
 quanto in rebus sententisq; maior?
 Stupro, as, constupro, stuprum infero, stuprum offe-
 ro, uim aspero, pudicitiam eripio, stuprum cum aliqua sa-
 cio. Epist. 66. a. Qui tot ingenuas matres familias supra-
 uit. et de Fin. 1.40. a. Virginius interfecit filiam, ne stu-
 praretur. de Fin. 78. b. Stuprata per uim Lucretia à regis
 filio, et c. pro Dom. 238. a. Qui religiones omnes polleuer-
 is, aut ementiendo aut stuprando. de Ar. 251. a. Puluinari,
 quod stupraras.
 Stuprum, pri. incestum, omnisq; lege uetita libido. Of.
 59. b. Cyges reginae stuprum intulit. et Parad. 120. a. In
 aliquam domum stuprum inferre. In P. 100. a. Clodius stu-
 prum Bonæ deæ puluinariibus intulit. et de Ar. 2.45. b. et
 de L. 171. a. Sex. Tarquinium uim Lucretiae attulit. de 14.0.
 4. Lucretia per uim oblatum stuprum uoluntaria mora-
 te luit. de N. 73. a. Qui non sat habuit coniugem illexisse
 in stuprum. et I. C. 106. a. Quod nefarium stuprum non
 per illum. Antequam. 195. b. A me luxuries ac supra Cas-
 sij poenas repetunt. Postquam. 306. b. Consul processit so-
 mni, uim, stupri plenus. Tuf. 225. b. Stupra dico et corru-
 ptelas et adulteria, incesta deniq; pro Dom. 234. b. Iste,
 qui non solum aspectu, sed etià incesto flagitio et stupro
 polluit cerimonias. Oct. 331. b. Pop. Rom. pro turpi stu-
 pro datus in seruitutem. pro Xil. 115. a. Clodius cum foro-
 re germana nefarium stuprum fecit.
 Stylus, li. instrumentum, quo in tabulis scribebant ue-
 teres, hinc factum est, ut stylus pro scriptione, uel dictione
 caperetur. Orat. 97. a. Stylus optimus dicendi effector et
 magister. et ibi. Omnia sub acumen styli subeant, necesse
 est. et 197. b. Stylus perfectior dicendi ac magister. et de
 Cl. 173. a. Etiam artifex, ut ita dicam, stylus. et Ep. 107. a.
 Stylus dicendi opifex. de Or. 1.60. b. Hanc ad legem cum
 exercitatione, tum stylo, qui et alia et hoc maxime ora-
 nat et limat, formanda nobis oratio est. et ibi. Consuetudo
 illa sit dicendi atq; scribendi. et 117. b. In summa ubertate
 inest luxuries quedam, que stylo depascenda est. Or. 210.
 b. Sed tamen stylus exercitatus efficiet facile hanc uiam
 componendi. de Clar. 179. b. Orationes Attico stylo scri-
 ptæ. et 172. b. Dein cum ociosus stylum prehenderat, flac-
 cescebat oratio. I. V. 129. a. Vertere stylum in tabulis suis.
 de Ar. 2.46. a. Cum cetera scelera stylo illo impuro Sext.
 Clodius conscripsisset. Macro styli censorij. I. Macro. Ep.
 85. a. Cum praesertim adhuc styli poenas dem. de Cl. 173. b.
 Vnus enim sonus est totius orationis, et idem stylus.
 Styx, gis, fluuius. de Natur. 68. a. Et illi qui fluere de-
 pud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Styx, Phe-
 geton.

Suada, de. Latine, Graece μαθη. de Cl. 169. b. Suadaeque medulla. Fedo, quam Graeci uocant, cuius effector est orator, hanc suadam appellauit Ennius. eius autem Cethegum medullam esse uult: ut quam deam in Periclis laboribus Eupolis se situisse scripsit, huius hic medullam nostrum oratorum fuisse dixerit. de Sen. 87. b. M. Cethegus, quem recte suadae medullam dixit Ennius.

Suadeo, des. sum autor, hortor, moneo, suador et autor sum alicuius rei. Ep. 204. a. Haec ed spectant, ut te hortor et suadeam: reliqua sunt, quae pertinent ad rogandum. de Pro. 78. a. Nam postea me ut sibi essem legatus non solum suadet, sed etiam rogauit. pro Arch. 188. a. Nisi mihi ab adolescentia suasissem, nihil esse in uita, etc. At. 217. b. Tu quod ipse tibi suaseris, idem mihi persuasum puto. Ep. 21. a. Nemo est qui sapientius tibi suadere possit te ipso. Ep. 97. a. Primum cepti suadere pacem. I. A. 165. a. Duo tempora inciderunt, quibus aliquid contra Caesarem Pompeio suaserim. de Or. 139. a. In suadendo nihil est optabilius quam dignitas. At. 123. b. Quo in suadendo plus auctoritas habere. de Cl. 172. b. M. Cato legem suadens, in Galbam multa dixit. de Sen. 80. a. Cum legem Voconiam magnam uoce et bonis lateribus suasissem. At. 139. b. Quod suades, ut petam. etc. id iam pridem ago. de 180. a. De obuiam ditione ita faciam, ut suades. 129. a. Memini quid mihi suaseris per Theophanem Culeone. de 249. b. Gaudeo te mihi suadere, quod ego mea sponte pridie feceram. I. A. 165. b. An ego C. Trebonio persuasissimum ne suadere quidem ausus essem. pro Mil. 110. b. Suadere rogationem.

Suasio, onis. hortatio. Dissuasio. Or. 200. a. Tales suasioes, qualem Ifoerates fecit paenegyricum. de Or. 139. a. Praecepta quae de suasioibus tradenda sunt. pro Cl. 47. a. Suasio legis Seruiliae.

Suasor, oris. consuasor, autor, hortator. Dissuasor. Of. 74. a. de Or. 139. a. Atque huius deditiois ipse suasor et autor fuit. At. 256. a. et 263. a. Et si quamuis non fueris suasor et impulsor professionis meae, approbator certe fuisti. I. A. 154. b. Quanquam haec epistola non suasoris est, sed rogatoris. I. A. 166. b. Nihil interest inter suasorem facti et probatorem.

Suauiloquens, tis. de Cl. 169. b. Additur orator Cornelius, suauiloquenti ore Cethegus. Ennii. Item de repub. teste Gellio.

Suauiloquentia, tiae. de Cl. 169. b. Tribuere suauiloquentiam alicui.

Suauior, aris. osculum, suauium do. de Cl. 169. a. L. Brutus, qui de matre suauitanda ex oraculo Apollinis tam acute coniecit. At. 253. a. Atticam nostram cupio suauiaris, ita mihi dulcis salus uisa est per me missa ab illa.

Suauis, ue. dulcis, conditus, iucundus. pro Corn. 63. b. Comes, benigni, faciles, suauis, etc. I. V. 152. b. Odor suauis et iucundus. Teter. de Clar. 168. a. Hic suauis uideri maluit quam grauis, et suauitate ea, qua perfunderet animos, non qua perfringeret.

Suauitas, tis. suauitudo, dulcedo, iucunditas. de Sen. 89. b. Suauitates odorum, qui affantur e floribus. Off. 75. b. Conquirere suauitates undique. de Fin. 36. b. Voluptas quae suauitate aliqua naturam ipsam mouet. de Or. 101. a. Mira quaedam in cognoscendo suauitas et delectatio. Ep. 105. a. Quem omnes amare pro eius eximia suauitate debemus. de Opt. 243. b. Quaedam suauitas coloris. Q. F. 318. b. Mirifica suauitate uillam habeo. de D. 97. a. Responsum est singulari illum suauitate orationis fore. pro Cael. 41. b. Suauitas humanitatis. In Anton. 182.

Quidam morbo aliquo et sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt. de Amicit. 108. b. Accedat huc suauitas quaedam oportet sermonum atque morum, etc. de Orat. 146. b. Suauitas sermonis Atticorum et Romanorum propria.

Suauiter, dulciter, iucunde. de Or. 146. b. Suauiter loqui. de Cl. 174. b. Solutum et suauiter dicere. Ep. 256. a. Epistola copiose et suauiter scripta. de Fin. 60. b. Et iucunda iucunde ac suauiter meminimus. Ac. 254. a. Vis deo quam suauiter uoluptas sensibus blandiatur.

Suauitudo, nis. suauitas. ad Her. 200. a. Suauitudo pronuntiationis.

Suauium, uij. osculum. Attic. 259. a. Atticis, quoniam hilarula est, meis uerbis suauium des.

Sub, in, post. de N. 45. a. Homines sub terra habitantes, qui nunquam exissent supra terram. de Or. 133. b. Galus captiuus sub nodis distortus, et cetera lingua, buccis fluctibus, contra Rul. 89. a. Non paruum sub hoc uerbo futurum latet. de Fin. 81. a. Quod non sub dubia utilitatis ratione effici solet. Postquam. 204. b. Qui cum per se rem placere non possit, sub alieno scelere deleuit. de Vn. 201. b. Nullo posito sub oculis simulacrum. I. A. 242. b. Sub nomine pacis bellum latet. de Am. 112. b. Sed ille sub Genatonis persona, etc. ad Her. 39. a. Subijcere aliquam rem sub aspectu omnium. Top. 225. b. Quod sub ea causa subiectum est. pro Dom. 223. a. Ut Cyprius rex sub pracone subijceretur. de Fin. 102. b. Prima illa, etc. sub iudicium sapientis et delectum cadunt. de Vn. 197. b. Caelum sub aspectu et tactum cadit. de Vn. 196. b. Quod in cernendi sensum cadere. et ibidem: Quae sub aspectum cadunt. et 199. a. Sub intelligentiam cadens. Acad. 19. a. Res subiectae sensibus et subiectae sub sensus. de N. 47. b. Et natos geminos inuisos sub caput arcti. Q. Fr. 318. a. Vaporarium ex quo ignis erumpit, est sub tectum cubiculi. et ibidem: Sub grande cubiculum. In Ant. 64. a. Negotiumque transfegisses, nisi se sub scalas tabernae librariae coniecisset. Quint. Frat. 306. a. Senatus fuit frequentior, quam putabamus esse posse mense Decembri, sub dies festos. Epist. 114. a. Sed non statim sub mentionem et conuicium obrectatorum. Ep. 153. a. Sub eas statim recitae et sunt tuae: id est, post eas. de Or. 106. b. Qui eius artis arrogantia subnixi ambulat. At. 141. b. Sub posteaquam literas ad te dedi. Attic. 135. a. Pro 7. l. u. de ad. id est, sub crepusculum uesperinum. de Clar. 188. b. Cato sonabat subagreste quiddam, planeque subrusticum.

Sub manu, id est, praesto, in promptu, ad manum ut dicitur. Ep. 147. a. Adiunxi haec, etc. Voconij sub manu ut essent, per quorum loca fideliter mihi pateret iter. Planci.

Subabsurdus, da. de Or. 134. a.

Subabsurdum, ibidem.

Subaccusatio, as. pro Pl. 277. a. Nunc meum discessum quae si reprehendere et subaccusare uolueris. Item At. 256.

Subactio, onis. cultura, exercitatio. de Or. 120. b. Subactio autem est usus, auditio, lectio, literae.

Subactus, a, um. mollitus, cultus, exercitatus. pro Font. 276. a. b. Galli a nostris imperatoribus subacti et bello domiti. Ep. 281. a. Visti et subacti populi. de Or. 120. b. Subactio mihi iteratio opus est, ut agro non semel arato, sed nouo uato et iterato. de Sen. 87. b. Terra gremio mollito et subactio semen sparsum excipit. Ep. 89. b. Humus subacta atque pura.

Subagrestis, sse. de Cl. 188. b. Sonare subagreste quiddam, planeque subrusticum.

Subarrogare, aris. de Fat. 141. b. et de In. 47. b.

Subarrogare, aris. de Ar. 28. b. Vereor ne subarroganter facias, si dixeris, etc.

Subausculto, as. I. Ausculto.

Subcausum, a, um. dicitur uel tempus, uel operas, quae a quotidianis et assiduis subtrahuntur, et raptim quasiq; sursum ad alia accommodantur. de Orat. 142. a. Quae ego sero, quae cursim arripui, quae subcausis operis, ut aiunt. de L. 157. b. Subcausum quaedam tempora incurrun, quae ego perire non patior. I. A. 164. b. Nec amicis unquam desuis, et tamen perfecti operis subcausis, ut meae literae nomin Romano laudis aliquid afferent.

Subcontumeliosum, aliquid tractare. At. 26. b.

Subscripsit, I. V. 130. b. Videtis illum subscrispo capilla nigrymum. Ruber.

Subdebilitatus, ta. At. 172.

Subdifficilis, le. de Am. 109. a. Exiit autem hoc loco quae ratio subdifficilis.

Subdiffido, dis. dubito, subdubito. Att. 147. a. Quo die audiui illum tyrannum in concione clarissimum uirum appellari, subdiffidere cepti.

Subditus, a, um. factus, subornatus. I. V. 249. b. Subditus archipirata.

Subditus, a, um. de Natur. 31. b. Aquae quae efferebantur subditis ignibus. In Verr. 7. b. Subditus in locum alterius.

Subdo, dis. substituo. Ep. 156. b. Te rogo in Hircij locum me subdas. pro Dom. 230. a. Quis in meum locum iudicem subdidit?

Subdoceo, ces. At. 121. b. Cicero nec nos pro meo potui labore subdoceci, quam me alium magistrum quaerere.

Subdole, et uersute. de Cl. 167.

Subdubitare. At. 230. Ep. 24.

Subduco, cis. subtraho, remoueo. Q. Fr. 324. a. Cato abruptis tabellis de circulo se subduxit. pro Dom. 217. a. Cato quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras. de Fin. 115. b. Neque intelligunt rerum illarum fundamenta subducere. de In. 80. a. Subducere id quo nititur aduersariorum causa. Tusc. 183. b. Subducere cibum athlete, ferre non poterit. Off. 61. b. Classem Lacedaemoniorum quae subducta esset, ad Gytheum clam incendi posse. Ep. 12. a. Subducere rationes. Item: Rationibusque subductis summam feci cogitationum mearum. de Finib. 77. a. Voluptatum ne calculis subductis praelium ineunt. Attic. 83. a. Subducamus summam. et ibidem: Assident, subducunt ad nummum, conuenit. de Natur. 74. a. Inita subductaque ratione nefaria scelera meditari. At. 83. b. Hoc quid intersit si tuos digitos noui, certe habes subductum.

Subductio, onis. subtractio. de Or. 120. b.

Subdurus, ra. Q. de Pet. 212. a.

Subeo, bis. adeo, ingredior, succedo, obijcio, excipio. pro Dom. 227. b. Non peccato meo nomen exilis subeo, sed re iudicata. pro S. R. 23. b. Licet omnia in me pericula impendant, succurrat atque subibo. Antequam. 196. a. Quae omnia mihi subeunda sunt. Ep. 280. a. b. Summa supplicia subeunda nobis sunt. pro Quint. 10. a. Subire uultum superbissimum inimici. ad Br. 289. a. Subire famam temeritatis. Ep. 234. b. Subire uituperationem. Att. 129. a. Subire tristitiam temporum. de Or. 97. b. Subeundus usus omnium, periclitandae uires ingenij. de N. 60. a. Ne quid inuidiae subeatur aut criminis. pro D. 230. b. Subire uim

et iracundiam populi incitati. Q. Fr. 324. b. Subire periculofas inimicitias. Part. 235. b. Subire periculum pro amico. Off. 17. a. Adire pericula. pro Mur. 124. b. Ingredi pericula, subire tempestates recipere. de Ar. 252. b. Subire iradeorum. pro Dom. 233. b. Eandem penam ego subibo et sustinebo. de Pro. 73. b. Vnum pro uniuersis subire atque excipere tela. Ep. 77. b. Quamuis excipere fortunam, subire uim, etc. de Or. 97. a. Omnia sub acumen styli subeant et succedant necesse est. In Pisonem 88. b. Subire sempiternas foedissimae turpitudinis notas. Ep. 98. a. Ciuitates etiam nefarias libidinum contumelias turpitudinesque subierunt.

Subhorridus, a, um. horridulus. pro Sest. 7. a.

Subgrandis, de. Quint. Frat. 318. a. Subgrande cubiculum.

Subiectio, onis. de Or. 161. b. Rerumque quasi gerantur sub aspectum penes subiectio. ad Her. 29. b. Subiectio ratio nis. Ep. 11. a. Ep. 31. b. Subiectio quae est exornatio quaedam uerborum.

Subiectio testamentorum, qui falsa pro ueris testamentis subijcit et supponit, ut in alienas hereditates imadat. I. C. 105. b.

Subiectus, a, um. Tusc. 221. b. Mare est subiectum uentis. de N. 54. a. Offici, quae subiecta corpori sunt. de Fin. 66. b. Subiectus infamiae aut periculis. Ep. 65. a. Quae uis subiecta sit uocibus. Ep. 133. a. In his rebus quae subiectae sunt sensibus. Ep. 103. a. Estque illa subiecta quasi materia sapientiae. pro Quint. 9. a. Subiectus sub pracone. Ac. 19. a. Res subiecta sub sensus. Tusc. 212. b. Sub metum subiecta sunt. Ep. 213. a. Quae subiecta sunt metu. de Fin. 67. a. Sed forte dicitis, inuidiosum nomen est, et infamiae subiectum. de Som. 129. b. Hic autem alter subiectus Aquiloni, etc. Off. 19. b. Quae autem pars subiecta generi est, eam sic definiunt, ut, etc. de Orat. 101. b. Haec tanquam aliquid materies oratoribus subiecta esse debent. Ep. 96. b. His omnibus partibus subiecta sunt quaedam argumenta propria. Ep. 89. b. Verborum sonitus inanis, nulla subiecta sententia nec scientia.

Subiectus, obediens, qui in dominatu alicuius est. I. Dominatus. de D. 209. b. Quis in alterius potestate est. ad Her. 29. a. Subiectus. In sua potestate. de N. 41. a. Nulli naturae est obediens aut subiectus deus. et ibid. Omnes res subiectas esse naturae sententi. Parad. 122. a. Omnes legibus subiecti esse debemus. ad Her. 27. a. Et ingenij sub hostilem libidinem subiectis. Tusc. 228. b. Si uirtus est subiecta sub uariis casibus.

Subigo, gis. in potestate uel ditione mea redigo, subiugo, subiungo. I. Subactus. pro S. R. 35. b. Africanius, qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subiugisse. pro Cor. 59. b. Populi quos armis subegimus, atque in ditionem nostram redegitur. I. C. 117. a. Mihi uiuendum est cum illis, quos uici ac subegi. pro Font. 276. b. M. Fonteus hostes subegit. et ibi. Galli subacti et bello domiti. pro S. R. 41. b. In isto bello non recreatus, neque restitutus, sed subactus oppressusque populus Romanus est.

Subigere, mollire, frangere, colere. de N. 88. a. Cum terra subigerentur fossione glebarum. et contra Rul. 83. a. Coloni glebis subigendis exercitati.

Subijcio, cis. subiungo, suggero. pro Mil. 120. b. Cum omnes a suis inimicis faces inuidiae meae subijciantur. pro R. P. 120. a. Tamen huic ordini ignem nouum subijci non fuisti. de Or. 102. a. Orator, qui scelus fraudemque nocentis possit dicendo subijcere odio ciuim. pro Plan. 271. a.

Subijcere fortunam innocentium ficto sermone. pro Dom. 23.4. b. Omnia subiecta esse libidini tribunitia. Off. 37.4. Subijcere se imperio ac potestate alicuius. Or. 200. b. Saepe rem dicendo subijciet oculis. I. C. 11. a. Tectis omnibus subiectos prope iam ignes circumdatosque restrinximus. de In. 43. b. Subijcere aliquam materiam arti. ad Her. 36. b. Subijcere rationes omnibus partibus. de Fin. 66. b. Omnes huic uerbo duas res subijciunt. et 65. a. Id est, que res huic uoci subijciatur. de Fin. 7.4. b. Neque uident sub hac uoce honestatis, que sit subijcienda sententia. pro Cluent. 19.4. Ne ipsi que contraria sunt tacti cogitationi uestrae subijciatis. Top. 22.3. b. Forme que cuique generi subijciuntur. de Som. 12.8. b. Orbis extimius, cui subiecti sunt septem, qui, etc. ad Her. 24.4. et 12. a. Subijcere exempla sub singulos artis locos. ad Her. 15. b. 1. 6. a. Subijcere se sub potestatem alicuius. pro Dom. 223. a. Vi Cyprius rex cum bonis omnibus sub precone subijceretur. ad Her. 39. a. Subijcere aliquam rem sub aspectu omnium. et 17. b. Que subijciuntur sub uocabulo recti. Opt. 22.5. b. Quod sub ea causa subiectum est. Or. 205. a. Mutata, in quibus pro uerbo pro-2 prio subijcitur aliud, quod idem significet. de Or. 162. a. Et ad propositum subiecta ratio. de In. 7.1. a. Subijcere et supponere rationem. et Part. 231. a. de D. 130. a. Et quidem cur sic opinetur rationem subijcit. pro Syl. 178. b. Iam uero quod subijcit, illos, etc. pro Flac. 157. a. Hic mihi quasi ministrator aderat, subijciens quid in suos ciues dice-rem. In Verr. 240. b. Capio mihi ab illo subijci, si quid pretereo. In A. 259. b. Subijcere testamenta. I. Subiectior. de Leg. 179. a. Subijcere terram ferro: id est, subigere, colere.

Subimpudens. Ep. 103. a.

Subinanis. ne. uanus. At. 32. b.

Subinsulsum, a. um. de Opt. 243. b. Est enim uiciosum in sententia, si quid subinsulsum est.

Subinuidere. Ep. 100.

Subinuisus, a. um. pro R. P. 129. a. Tum subinuisum a pud maleuolos Posthumi nomen.

Subinuitare. Ep. 95.

Subirascor, ris. Ep. 161. a. Interdum tibi subirascor. et de Fin. 66. b.

Subiratus. de Or. 91. Ep. 39.

Subitò, repente, repentino, continuo, ecce tibi. At. 95. Ego dum in provincia omnibus rebus Appium orno, subitò factus sum accusatoris eius focer. pro Dd. 221. a. Tu au- spiciorum patronus subito extitisti. pro Pl. 129. a. Consul comitia habere cepit, subito preter opinionem omnium. Ep. 116. a. Properanti tabellario literas subito dedi. de D. 95. b. Alia autem subito ex tempore coniectura explican- tur. de Or. 107. a. Vox et gestus subito sumi, et alicunde arripi non potest. de Or. 97. a. Vitale est etià subito sepe li- cere, tamen illud utilius, sumpto spacio ad cogitandum pa- ratius atque accuratius dicere. de In. 3. a. Vnde hoc philoso- phandi mihi subito studium extitisset. et ibidem: Nos autem nec subito cepimus philosophari, nec, etc. Attic. 108. a. Subito cepti consilium ut extrem. pro Ccc. 200. b. Cum subito ecce idem, etc. pro Fon. 292. b. Bella subito at- que improuisa nasci. Ocl. 330. a. Subito iam prostratam rem exculisti. pro Syl. 182. a. Vita subito fingi non potest. At. 18. a. Subito cum mihi dixisset Cecilius questor, puerum se Romam mittere, hanc scripsi rapinam.

Subitus, a. um. repentinus, improuisus. de Pro. 78. a. Subita atque improuisa formido. et Q. Fr. 305. b. Subita de- fectio Pompei. Tuf. 201. b. Omnia subita uideri maiora.

At. 14.5. b. Subitus discensus et preceptus profectio. ad Her. 3. a. Insuperatum incommodum, subita leuitia. Epist. 203. a. Subitum est ei remigrare, etc. de Or. 97. a. Subitè et for- titam orationem commendatio et cogitatio facile uin- cit. et ibi. Etiam si uehementissime se in his subitis dictioni- bus exercuerit.

Subiungo, gis. subijcio, subiungo. de Ar. 252. a. Video in aruspicum responsis hanc esse subiuncta, sacrificia uetusta etc. de Or. 103. b. Omnes artes oratori subiungere. Orat. 205. a. Aristoteles translationi hanc ipsa subiungit, et abu- sionem. I. V. 87. a. L. Mummius urbes multas sub imperium populi Rom. subiunxit. contra Rul. 86. a. Sub uestram iu- risdictionem orbem terrarum subiungeretis.

Sublatè, elatè. de Cl. 182. b. Sublatè ampleque dicere. et pro Dom. 232. Nihil unquam de me dixi sublatius, asciscen- de laudis causa.

Sublatio, onis. elatio. de Fin. 66. b. Voluptas est subla- tio animi, sine ratione, etc.

Sublatus, a. um. abrogatus, elatus, remotus, eiectus. I. Sustuli. de Or. 196. b. Veteres leges nonis legibus esse sub- latus. pro Pomp. 9. b. Bellum aduentu Pompeij sublatum atque sepultum. de D. 90. b. Amlicarem ab his unum esse sublatum. de Nat. 76. b. Deorum iudicio discrimen esse sublatum. In V. 254. b. Ignis est specula sublati. et 201. a. Sublatis manibus. Sublatus. (Depressus. L. Depressus. con- tra Rul. 85. b. Roma cœna oculis sublata atque suspensa. I. V. 78. b. Sublatus in crucem. Attic. 143. a. Dispersione enim Coss. actio de pace sublata est. et 276. b. Iam pridem hoc ex nostra consuetudine sublatus esse debet. Q. Fr. 294. a.

Sublata, a. um. latrocinia, cades multis locis repressæ, oppidorum furta et latrocinia esse depulsa, remota illa calumnia. pro Sext. Rosc. 19. a. Non modo ignoscendi ratio, uerumetiam cognoscendi consuetudo de ciuitate sublata.

Subleuo, as. leuo, eleuo. Antequam. 196. b. 197. a. Quem singuli stratum et abiectionem subleuastis. At. 156. b. Alter qui nos sibi ad pedes stratos ne subleuabat quidem. et 37. a. Hic status una omnium uoce gemitur, neque uerbo cuiusquam subleuatur. pro Syl. 181. a. Subleuare res aduer- sas alicuius. pro Ccc. 239. a. Non minus nos stultitia illius subleuat, quam ledit improbitas. Q. de Pet. 205. a. Nomi- nis nouitate dicendi gloria subleuabis. Ep. 59. a. et 61. a. Que familia nostre dignitas debebat subleuare. pro Syl. 174. b. Cum negat se scire Casium, utrum subleuat Syllam, subleuat apud Gallos. pro Mur. 125. b. Suum laborem ho- minum periculis subleuandis impartire. In A. 213. b. Qui uicinos suos facultatibus suis subleuauit. In V. 56. b. Suble- uare causas inimici sui. et 55. b. Defendere et subleuare homines. I. V. 196. b. Subleuare miseros. (Euertere. Tuf. 218. b. Subleuare calamitates alicuius. Ep. 113. a. Subleua- re odia. et de Am. 112. b. Vna illa subleuanda offensio est. de Or. 124. a. Foris assumuntur ea, que non sua uis, sed ex- tranea subleuantur. ad Her. 39. a. Subleuare mentum fini- stra: id est, sustinere.

Subligaculum, li. tegumentum quo utimur in balneo, presertim ad obscena tegenda. Off. 26. a. Scenicorum mos tantam habuit ad uetere disciplina uerecundiam, ut in sce- na sine subligaculo prodere nemo.

Sublime, alic. de D. 122. b. Ea que fuerant sub- lime fixa, sunt humi inuenta. et Tuf. 170. b. Nihil mea in- terest, humi ne, an sublime putrescam.

Sublimis, me. altus. (Humilis. de N. 46. a. Act exte- nuatus in sublime fertur. et Tuf. 156. b. et de N. 54. b.

Sonus natura in sublime fertur.

Subluco, es. In Arat. Hunc retinens aries subluco cor- pore toto.

Subministro, as. suggero. de In. 43. b. Aristoteles, qui huic arti plurima adiuuenta atque ornamenta subministra- uit. Q. Fr. 314. b. Quomoda tabellarios subministro hodie- ni dicit, res gestas lupercalibus habebis. pro Cal. 41. b. Pa- lam in eum tela iaciuntur, clam subministrantur. pro De- iot. 143. a. Deiotarus sese expoliare maluit, quam tibi pe- cuniam non subministrare.

Submitto, tis. demitto. (Extollo. de Am. 109. b. Vt hi qui superiores sunt, submittere se debent, sic quodammodo inferiores extollere.

Submorosus, sa. de Or. 134. b. Ridicula stomachos, et quasi submorosus.

Subnego, as. Epistol. 104. b. Quod tibi propè sub- negaram.

Subnixus, a. um. sultus, nixus. de Som. 129. a. Duo qua- si singuli terre, cœli uerticibus ex utraque parte subnixi. et de Or. 109. b. Qui eius artis arrogancia subnixi ambulat: 20 id est, elati, sublimes.

Subobscœnus, na. Or. 205. a. Subobscœno ridiculo nõ utendum oratori.

Subolestus. At. 153. b. aliter, Molestus.

Subobscurus, ra. de Cl. 167. a. et Or. 197. b.

Subodiosus, sa. At. 3. b.

Suboffendo, dis. Q. Fr. 311. b.

Subornatus, as. sollicito, instruo. pro Q. Fr. 53. b. Falsum subornauit testem Roscius Cluuium. et pro Cecin. 298. b. Fictus testis subornari solet. et pro Clu. 52. b. In V. at. 29. b. Confessus es te accusatores esse instructos et subornatos. I. A. 253. b. Apuleiana pecunia Brutum subornastis. pro Deiot. 47. a. Medicis indicem subornabit, finget uidelicet aliquid crimen ueneni. Epist. 158. a. Tu mi Cicero quod adhuc fecisti, idem presta, ut nos subornes. ad Heren. 22. b. In altero loco Aesopum et Cimbrum subornare oportet. de L. 168. a. Homo à natura subornatus in uitam ue- nit, plura instrumenta habet ad obtinendam sapientiam. I. Exornare.

Subpudet, bat. Ep. 126. b.

Subrancidus, a. um. uetustate corruptus, caro subran- cida. I. P. 94. a.

Subrauca uox. de Cl. 177. a.

Subrepere sub tabulas. pro Seft.

Subridet, des. pro Q. Fr. 48. a. Subridet Saturnius ueterator.

Subridiculè, ridiculè. de Or. 132. a.

Subringor, eris. subirascor. canes enim ringuntur: id est, diducto ore, dentibus reiectis, iram declarant. Attic. 38. a. Nec ij subringantur, qui uillam me molestè ferunt 50 habere.

Subrostrani. qui sub rostris in concionibus sedebant infra senatores. Ep. 112. a. Calij.

Subrusticus, a. um. Or. 212. a. Quod subrusticum uide- tur. et Ep. 67. a. et de Cl. 188. a. Subagrestis.

Subscribo, bis. adscribo, accusationem alicuius et pro- bo, substigno. At. 150. a. Cesar mihi literas misit, quarum ex- emplum subscripsi. I. V. 174. a. Numerus aratorum quoti- anis apud magistratus subscribitur. de In. 69. a. Quia pa- ricidij causa subscripta est. pro Cl. 42. a. Video errores 60 animaduertisse in iudices quosdam illius consilij Iuniani, cum istam ipsam causam subscriberent. et 45. a. L. Gellius in P. Popilium subscripsit, quod is pecuniam acceperat.

pro Cl. 38. b. Statua, quibus subscripsit, reges ab se in gra- tiam esse reductos. Q. Fr. 323. b. Gabinii de ambitu reuul- fecit P. Sylla, subscribente priuigno Memmio.

Subscriptio, onis. perscriptio, adscriptio. I. V. 172. a. Iugerum subscriptio ac profectio. et 72. b. pro Clu. 41. b. Subscriptiones censorum. I. V. 62. b. Qui subscriptionem sibi postularunt, cuiusque uos delationem dedissetis. Att. 88. a. In Serapionis subscriptione Africani imago.

Subscriptor, oris. adscriptor, causidicus, qui dabatur accusatori custos, ne et liceret forte corrupto, prauarica- ri. I. V. 62. a. At uenit paratus cum subscriptoribus exerci- tatis. et b. Quid sit subscriptor et subscriptio. Ep. 116. b. Itaque sine illo subscriptore descendit, et Lucium reum fe- cit. pro Dom. 223. a. Ille nouitius Ligur uenalis, adscriptor et subscriptor tuus.

Subsellium, lij. sedes, iudicium publicum, forensis exer- citatio. de Cl. 192. a. Locus in subsejliis occupetur, complea- tur tribunal. pro Fl. 150. b. Testes ex accusatorum subsej- liis surgunt. I. V. 123. b. Petilius à subsejliis abire cepit. et ibid. iterum. de Or. 121. a. Cum se à subsejliis in octium con- tulerit. Epist. 108. a. Versatus in utrisque subsejliis optima et fide et fama. et 39. b. Longi subsejlii iudicatio et mo- ra. ad Heren. 41. a. de Or. 108. a. Is qui habitaret in sub- sejliis. et I. V. 62. a. Alienus à subsejliis. pro R. P. 128. a. Dicere ad subsejlia. de Claris orat. 192. a. Subsejlia gran- diorem et pleniorum uocem desiderant. In C. 100. b. Sub- sejlia erant etiam sedes in senatu. et I. A. 164. a. Cum in- ter subsejlia nostra uerarentur armati. In A. 198. a. Cum inter subsejlia senatus uerarentur latrones. In Sal. 274. a. Sallustius bis ab iudicis subsejlia attractus extrema for- tuna stetit.

Subsequor, ris. insequor. de Or. 163. b. Omnes hos mo- tus subsequi debet gestus. et ibi. Manus minus arguta digi- tis, subsequens uerba, non exprimens. de D. 108. b. Totidè subsecuti libri Tusculanarum questionum. pro Deiot. 145. b. Talibus nuncijs patebat ab oriente uia, nec ulli ueri sub- sequebantur. de N. 48. a. Minore septentrionem Cepheus subsequitur. et 36. b. Stella tum anteuertens solem, tum subsequens. et 8. b. Speusippus Platonem auunculum sub- 40 sequens. de D. 81. a. Quem subsequens unum librum Baby- lonius Diogenes edidit. I. A. 251. a. Ut senatum funditus de- leas, reliqui boni et locupletes omnes suum ordinem sub- sequantur. Adesse, instare, subsequi. I. Insto. Ep. 30. b. Miri- ficè ipse suo sermone subsecutus est humanitatem tuarum literarum. Ep. 152. b. Ipse cum legionibus subsequor. Part. 232. a. Que omnia plurimum ualebunt, si cum orationis genere consentient, eiusque uim ac uarietatem subsequen- tur. de Or. 159. a. Hanc sententiam subsequitur modus et forma uerborum.

Subsideo, des. consisto. Att. 76. a. Itaque subsedi in ipsa uia dum hac summam tibi perscriberem. In Sal. 275. a. Quicquid impudicorum Cilonum, etc. fuit in urbe, sicut in fretis subsederant. pro Mil. 111. a. Cur non ante occur- rit, ne in uilla resideret: nec in eo loco subsedit, quò ille uen- turus esset?

Subsidium, dij. auxilium, profugium. de Orat. 107. a. Subsidiu bellissimi esse existimo senectuti octium. de Or. 101. b. Hoc mihi subsidium iam inde ab adolescentia com- parauit. et pro Q. 1. a. Nam quo minus ingento possum subsidio mihi diligentiam comparauit. I. A. 203. b. C. Cesar Gallie provincie cum exercitu subsidio profectus est. At. 254. b. Subsidio currere, et subsidio uenire alicui. pro Font. 283. a. Att. 129. a. Domicium liberare cupio, neque

Subsidio ire possum. pro Pomp. 10. b. Atq; haec tria frumta...

Subsidio, dis. subsidio. Ep. 86. b. A me consilium petis, qui...

Subsignari. pro Fl. illud quero, sint ne ista praedia...

Subsisto, his. pro Mil. 11. a. Sic Miloni, cum infidiam...

Subfortior, ris. I. Sortior. In Verr. 7. 1. b. Subfortiemur...

Subfortitio, onis. pro Cl. 36. b. Ep. I. V. 108. a. Subfermo...

Substituo, is. sufficio, constituo. I. V. 184. a. Nunc pro...

Substructio, onis. pro Mil. 11. b. Quo in fundo pro...

Substrahere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Substruere, his. subduco. de Or. 14. 4. a. Neq; uerba...

Subterfugere uoluit. Subterraneus, a, um. At. 249. a. Subterfeco, as. In Arat.

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Subtilis, le. acutus, tenuis. de N. 50. a. Solers subtilisq;

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Suburbanus, a, um. pro S. R. 40. b. Habet animi causa...

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

Succlamari. Epistol. 174. a. Succlamatum est, &c. Bruti.

nec sudor nisi in corpore est. Sudum, di. serenum celum. Epist. 1.63. b. Horologium mitam et libros, si erit sudum. Suesco, scis, sueni, consuesco, asuesco. de N. 48. a. Has Graeci stellas hyadas uocitare fuerunt. Ep. 2.49. a. A te, id quod sueni, peto, me defendas, etc. Epist. 86. b. Qui mihi cum suesceni libenter polliceri, responderunt, etc. Suetus, se. op. Mela Simueffam uocat. I. A. 18. 5. 192. 2. 49. Suetianus. ad Brut. 277. a. Suetus, a. um. affuetus. At. 90. b. Omnes suis legibus et iudicijs suete, nec aduocatus adeptae reuixerunt. Sueni, orum. At. 22. 6. a. Sueni. Francos, etc. aliter. Scania. Suffectus, a. um. substitutus. Ep. 66. a. Si Appios habebam, in cuius locum suffectus sum, tamen, etc. Suffero, fers, fero, perceptor, haurio. Epist. 50. a. Nisi hoc petus sit haec sufferre et per peti. pro Font. 284. a. Victoria atq; imperij penas sufferre. de N. 76. b. Quam multas Pistratus penas sustulit. aliter. substitulit. pro Cec. 304. a. Legis multa, quam ciues sufferre non poterant. I. 20. C. 210. b. Vi improbus penam sui sceleris sufferrat. Antequam. 197. a. Malui inimicorum cupiditati quam reip. et legitime auctoritati penas sufferre. Sufficio, cis, satis sum, satis habere, suppedito. I. V. 261. b. Paucorum cupiditati tum cum obistere non poterant, tamen sufficere aliquo modo poterant: nunc uero iam ad praest. In Sal. 274. a. Posteaquam immense gula impudicissimi corporis questus sufficere non potuit. I. A. 163. b. Quamquam nec feribe sufficere, nec tabule nomina illorum capere potuerunt. pro R. P. 43. b. Satis habere. Si non satis habes explere, etc. Quod illis esset satis. I. Satis. Suffici in locum alterius. I. Suffectus. pro Mur. 143. b. Nam ne sufficiatur consul, non timent. 144. b. Vnus erit consul in sufficiendo collega occupatus. Item. Sufficere lanam me dicamentis quibusdam. In Horten. Suffigo, gis, affixus. I. P. 88. a. Si te et Gabinium cruci suffixos uiderem. Suffimentum, ti, odores incensi. de L. 163. b. Nam etiam sine illius suffimentis expiati sumus. Sufflatus, ta, inflatus. ad Her. 27. a. Nam graui figure que laudanda est, propinqua est ea, que fugienda est, que recte uidebitur appellari, si sufflata nominabitur. Loquitur de graui figura dicendi, quam paulo post inflatam uocat. Suffoco, at, faucibus premo, animam intercludo, com- primo, uocem includo. pro Mur. 138. b. Qui gallum gallinaceum suffocauerit. At. 140. a. Consilium primum est suffocare urbem, et Italiam fame, deinde, etc. pro R. P. 130. b. Me dolor debilitat, includitque uocem. Suffodio, dis, de Ar. 251. a. A Sex. Serano sanctissima facella suffodis, incensa, in edificata, etc. scimus. Suffragatio, onis, est ipsa uoluntatum et animorum declaratio, que fit suffragijs. pro Dom. 222. a. Facilis suffragatio pro salute. pro Mil. 108. a. Hic suffragatione consilium perdidit. pro Mur. 133. b. Urbana suffragatio. et ibi. a. Suffragatio militaris. pro Pl. 262. a. et 263. a. et Ep. 149. a. et 20. b. Suffragator, oris, pro Mur. 127. a. Tuauobilitas populo et suffragatoribus est obscurior. et 134. b. et de Pet. 210. sepe. Suffragatorius, a, um, quod suffragijs declaratur, aut in suffragijs uersatur. Quin. de Pet. 209. a. Breuis et sus-

fragatoria amicitia.

Suffragium, gij, punctum, tabella, uox, sententia. de L. 190. b. Suffragia in magistratu mandando aut de reo iudicando, etc. palam ferre melius est. et 191. a. Nihil est in suffragijs uoce melius. I. P. 80. a. Me uniuersa ciuitas non prius tabella, quam uoce priorem consulem declarauit. Off. 37. b. Quis est, qui cum contra me ferretur, in- isse se suffragium confiteatur? Item. ibid. Ferre suffragium de salute dicitur. Item. Occulta de honore suffragia. con- tra Rul. 66. b. Itaq; me non extrema tribus suffragiorum, sed primi illi uestri concursus: non singulae uoces praeco- num, sed una uoce uniuersus populus consulem declara- uit. I. V. 134. a. Cum suffragijs tres ex tribus generibus creati sunt, res reuocatur ad sortem. Attic. 1. b. Videtur in suffragijs multum posse Galba. contra Rul. 69. b. Ut uis- nusquisque studio et suffragio suo uiam sibi ad benefi- cium impetrandum munire possit. et ibid. Priuare popu- lum suffragijs. et ad Her. 9. b. Quae capiunt suffragia po- puli. pro Mur. 135. b. Confusionem suffragiorum flagita- sti. I. A. 163. b. Tum uero adhibes magistrum suffragio tuo et compotorum tuorum rhetorem. Post. 208. a. Ista dem operis suffragium ferentibus. et Epist. 181. b. Ego te suffragium tulisse audiui. et pro Dom. 222. b. Perditos ho- mines de capite alicuius suffragium ferre. Ep. 250. a. Fieri consulem cunctis suffragijs. pro Pl. 262. a. Suffragia per tabellam fieri solita. Item. Itaq; refert ut uniuersus popu- lus in Campo Martio suffragium de re Clodij ferat. I. A. 234. a. Populus Romanus Crasso bellum gerendum dedit, id est, Suffragijs detulit. Suffragor, aris, suffragium fero, faueo. (Aduersor, refragor. I. V. 272. b. Cui legi uestra dignitas uehementer aduersatur, ei insignis istius impudentia maxime suffra- gatur. de L. 156. a. Mihi uideris fratrem laudando suffra- gari tibi. et I. V. 58. a. Hortensius tibi suffragatur: id est, auxilio est. At. 279. a. Nec destitit accusare eius necessa- rios, qui eius cupiditati suffragari uidebantur. pro Mur. 141. a. Quorum suffragium tenue est, si ut suffragantur, nihil ualent gratia. pro Pl. 259. a. Ei meorum temporum memoriam suffragari uidebam. pro Pl. 262. b. Sed uide ne haec ipsa, que despicis, huic suffragata sint. Q. de Pet. 209. a. Nemo ab ignotis hominibus nullis suffragantibus meri- tis honore efficitur. Ep. 190. b. Suffragari laudibus cuius- piam. et 195. a. Ep. 14. 6. a. Fortuna suffragante uideris res maximas consecutus. et 147. b. Suffragari pro aliquo. I. Suffragatio. Off. 28. a. Domus suffragata domino nouo homini ad consulatum putabatur. Suffringo, gis, frango, perfringo. pro Sest. 27. b. Si cae- nes luce latrent, opinor ijs crura suffringantur. Suffusus, a, um, resperisus, persusus. de N. 37. a. Aequa- bili calore suffusus aether. Tusc. 1. 32. a. Sanguis suffusus cor- di. Ep. 16. a. Noui animum tuum, tum mihi amicissimum, tum nulli in ceteros maleuolentia suffusum. Suggesto, ris, subijcio. de Or. 139. a. Singulis generibus causarum argumentorum copiam suggerunt. et 139. a. de N. 74. b. Atq; huic sententiae rationes suggerit. Suggestere uel subijcere aliquid cuiuspiam. I. Subijcio, de Finib. 74. a. Si memoria defecerit, tuum est ut suggeras. de In. 48. a. Cur tu his rebus sumptus suggeris? de Or. 118. b. Ambiguum ex- plicatur, cum ea uerba que defunt, suggesta sunt. I. A. 173. a. Suggestebantur etiam sepe damna aleatoria. Suggestum, ri, rostra, locus concionum, qui recte con- cio etiam dicitur, alij autores plerique pulpitum uocant. de D. 106. a. Neq; illud suggestum, in quo causam dixerit, ascen-

ascendenti signum illum datum, etc. Tusc. 239. b. Idemque cum in communibus suggestis consistere non auderet, con- cionari ex turri alta solebat. Sugo, gis, haurio, idque labris ore, ut qui lac e manu- mis hauriunt. de Nat. 50. a. Animalia alia sugunt, alia uo- rant, alia mandunt. Tusc. 190. b. Errorem cum lacte nu- tricis suximus. Sui, sibi. Att. 294. a. Nicias uehementer tua sui memo- ria delectatur. de Fin. 86. a. Item omnibus mensibus dent ad eorum epulas, qui una secum philosophati sunt, ut et sui et Metrodori memoria colatur. I. C. 119. a. Vterque pro sui dignitate et pro rerum magnitudine in summa seueri- tate uersatur. de Vn. 203. a. Imitantes genitorem et effe- ctorem sui. pro Syl. 181. a. Hos ne tales uiros, tam cupidos sui perire uoluit? de Vn. 198. a. Ita se ipse consumptione et senio alebat sui. At. 152. a. Nihil malo quam et me mei si- milem esse, et illos sui. et Or. 208. a. Commendatio sui. de Nat. 16. b. Natura quasi sui lena. Tusc. 240. a. Dionysius al- terum interfici iussit, quia uiam demonstrauisset interu- mendis futid. et pro Dionysio. de Cl. 173. b. Præsertim cum ille Quæscuolam sibi prætulisset: id est, Fannio. Or. 206. a. Ne ipse quidem mihi persuasisset, ut se dimitterem. pro Quint. 4. b. Testificatur isti P. Quintium non stitisse, et se stitisse. pro Mil. 115. b. Tamen quotiescunque uellet quis hoc in genere se rem indicatam referre, posse uolue- runt. At. 321. a. et 320. b. Cum ad illum scribas nihil te re- cordari de se, de epistolis illis, quas, etc. At. 248. a. Cum sibi negocium daret Antonius, ut eum dictatorem effice- ret: id est, se. At. 283. b. Quo ad te scripseram, ut cum Camil- lo communicares, de eo Camillus mihi scripserit, te cum eo locutum: id est, secum. At. 240. b. L. Cesar ut ueniam ad se rogat in nemus, aut scribam quod se uenire uelim. pro Lig. 138. a. Atque haec propterea de me dixi, ut mihi Tubero, cum de se eadem dicerem, ignosceret. pro Lig. 143. a. Non solum sibi ipso, sed etiam reip. condonaueris. Tusc. 239. b. Dionysius instituit, ut filia barbam sibi et capillum adure- rent. Antequam. 192. b. Qui charissimam uestram procre- ationem sibi esse duxit: id est, suam. Tusc. 187. b. Sin erit ille gemitus stobilis ei qui se dederit, uix eum uirum dixerint: id est, genitum. de Fin. 130. a. Bonus pater intelligit omne mare contra quam deceat, hominis est impudentis. et ibid. Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterum humanitatis. I. V. 207. a. Est boni iudicis facere cõiecturam, etc. de Fin. 102. a. Est hominis ingenui, uelle, etc. At. 139. a. Boni cuius et uiri puto, quoniam supplicio affici, quam, etc. Orat. 103. b. Muscam philosophi non esse. At. 193. a. Fortis egroti est accipere medicinam. pro R. P. 124. b. Hic tam iudices uestri consilij res est, nostrae sapientiae, quod deceat, etc. Orat. 203. a. Magni igitur iudicij et summae facultatis esse debet moderator ille bu- ius tripartite uarietatis. Epist. 7. a. Est et tua et nostri imperij dignitatis, etc. Orat. 197. a. Suscipere tantam rem uix arbitraber esse eius, qui, etc. et de Finib. 86. a. Haec non erat eius, qui, etc. Epist. 71. b. Statui nostrae ne- cessitudinis esse, etc. et 72. b. Non est iam grauitatis ac sapientiae tuae. Epist. 52. a. Magna est deliberationis, quae ratio sit in eunda nobis quiescendi. pro Mur. 143. b. Tuum est Cato uidere, etc. At. 195. b. Fuit meum quondam rempublicam regere. pro Cor. 91. b. Non enim meum di- cere contra ius, etc. Attic. 151. b. Sed tu id quanti aesti- mes, tuum iudicium est. Attic. 264. b. Tota potestas eius rei tua est. et ibid. a. Consules quorum et lege et S. C. cognitio et iudicium fuit. de Finibus 93. a. Erat enim si eua-

ere essent. Esse pro uersari, et manere, uel habitare. At. 124. b. Esse cum aliquo. Item. Dixit etiam alia quaedam de seruus- tis suis, quare nobiscum esse non possit, morem gesti, dimissi a me. de Clar. 19. a. Erant cum Stico Diodoro qui cum ha- bitauisset apud me, cumq; uixisset, nuper est mortuus do- mi mea. Epist. 57. b. Amplector eius familiarissimos qui me admodum diligunt, multumq; mecum sunt. et 77. a. Tamen erat nemo qui cum essem libentius quam tecum, et pauci quibus cum essem aequè libenter. et ibid. Ponere diem cum aliquo. Epist. 53. a. Nonne maus sine periculo domi tuae esse, quam cum periculo alienae. Epist. 22. a. Cum Athenis decem ipso fuissem dies. et 86. b. Ut esses in Sici- lia, quoad uelles. Q. Fr. 302. a. Plato Midam Sardiannus, E- picurus, qui Athenis solet esse multum. de Ar. 249. b. Si essetis uersareminiq; nobiscum. de Orat. 111. a. Vos oro ut hic sitis hodie. I. V. 254. b. In publico esse non audet. et 129. a. Non licet mihi esse Romae. Esse aliquid alicui cum aliquo pro accidere, uel nego- cium habere. pro Q. 4. b. Alicui cum aliquo familiarita- tem uel societatem esse. I. A. 175. a. Mihi cum illa posthac nihil erit. de D. 103. a. Cum ita solutus est animus, ut ei pla- ne nihil sit cum corpore. I. V. 113. a. Quæsiuit à Gallis quid sibi esset cum his. pro Cluent. 54. a. Quid huic cum Ha- bito: nihil. In Ant. 226. b. Cum Vatinij legionibus quid ca- rat Antonio. At. 190. b. Mihi ante adilitatem nihil erat cum Cornificio? Esse cum geniuo, pro peritine, uel officium, rem, opusue esse. Tusc. 221. a. Libidinem laudare, cuius est libi- dinis? et ibid. Aegritudinem laudare, etc. quorum est tan- dem philosophorum? pro Cluent. 18. b. Non est nostri in- genij, uestri auxilij est iudices, huic subuenire. At. 247. a. Meus discessus desperationis est, non legationis. Quint. Fr. 194. b. Est eius qui alij præsit, eorum quibus præsit commodis utilitatq; seruire. pro Pom. 7. a. Erit igitur hu- manitatis ac sapientiae uestre prohibere, etc. uidere, etc. Oct. 329. b. M. Antonius uir sapientis cõsilij fuit. de Cl. 188. b. Cuius penes quos laus adhuc fuit, non fuit rationis aut sci- tia, sed quasi bonae consuetudinis. At. 275. a. Nihil mihi mi- nus hominis uidetur esse quam, etc. de Orat. 116. b. Cla- mare contra quam deceat, hominis est impudentis. et ibid. Quorum alterum diuinitatis mihi cuiusdam uidetur, alterum humanitatis. I. V. 207. a. Est boni iudicis facere cõiecturam, etc. de Fin. 102. a. Est hominis ingenui, uelle, etc. At. 139. a. Boni cuius et uiri puto, quoniam supplicio affici, quam, etc. Orat. 103. b. Muscam philosophi non esse. At. 193. a. Fortis egroti est accipere medicinam. pro R. P. 124. b. Hic tam iudices uestri consilij res est, nostrae sapientiae, quod deceat, etc. Orat. 203. a. Magni igitur iudicij et summae facultatis esse debet moderator ille bu- ius tripartite uarietatis. Epist. 7. a. Est et tua et nostri imperij dignitatis, etc. Orat. 197. a. Suscipere tantam rem uix arbitraber esse eius, qui, etc. et de Finib. 86. a. Haec non erat eius, qui, etc. Epist. 71. b. Statui nostrae ne- cessitudinis esse, etc. et 72. b. Non est iam grauitatis ac sapientiae tuae. Epist. 52. a. Magna est deliberationis, quae ratio sit in eunda nobis quiescendi. pro Mur. 143. b. Tuum est Cato uidere, etc. At. 195. b. Fuit meum quondam rempublicam regere. pro Cor. 91. b. Non enim meum di- cere contra ius, etc. Attic. 151. b. Sed tu id quanti aesti- mes, tuum iudicium est. Attic. 264. b. Tota potestas eius rei tua est. et ibid. a. Consules quorum et lege et S. C. cognitio et iudicium fuit. de Finibus 93. a. Erat enim si eua-

si cuiusquam certè tuum. Tuum consilium est uel tui consilij. Consilium.

Esse cum datiuo. de Cl. 273. a. Hec res P. Africano uisitationi fuit. I. V. 239. a. Hec res erit tibi crimini uel inuidie. At. 86. b. Postrema tua pagina mihi magnè mole stia fuit. I. V. 167. b. Hec pecunie tibi fraudi et damnationi esse debet. I. V. 166. b. Sicilia tibi præda et quæstui fuit. Off. 28. a. Aliter ampla domus dedecori domino sæpe fit. Att. 23. b. Clementiam Cesari malo fuisse. ad Heren. 7. a. Hoc alijs quoque bono fuit. pro S. R. 20. b. Quibus occidi Roscium bono fuit. de In. 54. a. Que signo sunt omnia, ratione mundum administrari. de Cl. 168. a. Tam tum erat hos eloquentia.

Esse cum ablatiuo, idè sine præpositione. de D. 88. b. Oraculum illud nunc minore gloria est. et ibid. Sic cum in tanta gloria non fuisset. de Orat. 115. b. Annibalis nomen magna erat apud omnes gloria. Q. Fr. 302. b. Cui spe summa maxima, tum etiam maiore animo. pro Q. R. 48. a. Hic capite et supercilijs semper est raris. Epist. 85. a. Quæ in re singulari sunt sato. Att. 26. b. Mira sum alacritate ad litigandum. Epist. 262. a. Incredibili sum sollicitudine. et 81. b. Sum magno dolore. de Or. 124. a. Quæ nos indulgentia in liberis nostros esse debemus? Epist. 23. 4. a. Esse mirifico studio in aliquem. et 34. a. Esse bono animo inter se. Ep. 254. b. Spero homines intellecturos quanto sit omnibus odio crudelitas, et quanto amori probitas et clementia. Epist. 93. b. Tu qui coniunctissima fuisti mecum et sententia et uoluntate. Orat. 216. a. Trochæus eodem spacio est, quo Choræus. Or. 215. b. Iambum nimis è uulgari esse fermone.

Esse cum ablatiuo, et præpositione in. de Am. 115. b. Diutius in hoc desiderio esse non possum. I. A. 167. b. Magna in molestia sum. Att. 178. a. In eadem sum uoluntate. I. V. 221. b. Cum diutius in eo negotio curaque fueram, ad Carpinatium reuertebam. pro Syl. 174. a. Si hic esset in eodem scelere. I. V. 202. a. Nō modò ipsum in ære alieno nullo, sed in suis numis multos esse, semperque fuisse. I. V. 200. b. a. Esse in amore atque delicijs alicui. At. 37. a. Esse in summa infamia sceleris. At. 127. a. In eadem opinione sui, quæ cæteri omnes, te, etc. de D. 87. a. Cum uicini omnes ad unum de rebus suis referrent, erat in magno nomine et gloria. de Fin. 97. a. Timere, merere, in libidine esse, peccatum est etiam sine affectu. de Fin. 91. b. Esse in principibus. pro S. R. 31. a. In egestate, et in insidijs uersari. Ep. 91. b. Esse in decurionibus. Epist. 88. b. Quod est in uno te, quæ sunt in fortuna. Esse in uitio aut uirtute. L. In. Et locis suis.

Esse uarijs modis usurpatum. pro existere, constare, extare, haberi, numerari, cadere, consistere, etc. de Orat. 223. a. Omne quod eloquimur fit, ut id aut esse dicamus, aut non esse. Top. 222. b. Definitionum autem duo sunt genera prima: unum earum rerum quæ sunt, alterum earum quæ intelliguntur. Esse ea dico, quæ cerni tangique possunt, etc. non esse rursus ea dico, quæ tangi demonstrari ue non possunt, cerni tamen animo, atque intelligi possunt, etc. de Orat. 109. a. Talem uerò existere eloquentiam, qualis fuerit in Crasso, non potuisse confirmo. Postquam. 201. b. Cui Pompeius uir omnium qui sunt, fuerunt, erunt, uirtute princeps. de Orat. 132. b. Sæpe etiam uersus interponitur, uel ut est, uel paululum immutatus. I. A. 153. a. Que credo eis fuisse futura communia. Quint. Fr. 317. a. Plus unus fuerit Cato, quam omnes leges. Epist. 25. a. Tam me Pompeij totum esse scis. pro Quint. Ros. 53. b. Quod uniuersæ societatis esset. Item. Quod sue partis

esset. Epist. 230. a. Esse magni apud aliquem. Epist. 252. b. Magni mihi erunt literæ tuæ. I. V. 244. b. Fuit ista responsio quondam. Att. 82. a. Si erit ut uolumus. Tuscul. 233. a. Est ubi id isto modo ualeat. ad Heren. 32. b. Esse cum non est satius. Epist. 234. a. Tutò esse, et Esse cum telo. Att. 38. b. de Orat. 134. a. Quid tibi est ista mulier? uxor. Orat. 198. a. Ab ijs qui dicendi numerabantur mapistri. de Opt. 242. b. Omnes qui Attici numerantur. pro Mil. 117. b. Si minus fortissimi uiri uirtus ciuibus grata cecidisset. Att. 96. b. Sed nunciat melius esse ei. Att. 128. b. Equæ pacifica persona desideretur, an in bellatore sint omnia. At. 186. a. Ne uitam mi Attice, si mihi non modò Tusculanum, ubi certè sum libenter, sed mancipium tantum sunt, ut sine te sim totos dies. Quint. Fr. 291. a. Esse quocumque ueneris, et publice et priuata maximam lætitiā. Off. 16. a. Quæquam hæc quidem res non solum ex domestica est ratione, attingit enim et bellicam, etc.

Summa, mæ. caput, genus, constitutio, numerus. de Orat. 123. a. Verè ne summa sit uniuscuiusque rationis, et 121. a. Communis rerum et generum summa. de Finib. 113. b. Circumspicietis rebus omnibus rationibusque subditis, summam scilicet cogitationum mearum omnium. Epist. 12. b. Officiū. 12. b. Addendo deducendoque uidere, quæ reliqui summa fiat. Att. 83. a. Subducamus summam, ad Heren. 2. a. Si summam cause breuiter exponemus. de In. 48. b. Summam alicuius rei dicere, non partes eius perscrutari. pro Quint. Ros. 45. b. Non refert parua nomina in codicem: imò omnes summas. I. P. 98. a. Quid auaritiæ, quæ criminibus infinis implicata est, summam nunc explicem? generatim ea, quæ magis nota sunt, dicam. I. A. 166. b. Sed tamen hæc est summa conclusionis mee. Quint. Fr. 328. a. Et in omni summa me ad oculum conuertito. de Som. 127. a. Cum hi duo numeri naturali circuitu summam tibi fatalem confecerint. contra Rul. 79. a. Cum summam tante pecunie nullo teste sibi ipse ex sua uoluntate conficisset. I. V. 165. b. 266. a. Remittere alicui de summa, uel de capite. Att. 111. a. Reliqua patebant, et cum Terentia summa congruebant. Att. 110. a. Sed etiam ad summam profectum aliquid puto. Att. 168. b. At ille perperam locutus, hanc summam habuit orationis, ut sibi ignoscere rem, se, etc. pro Quint. 5. b. In hoc summa iudicij causaque tota consistit. pro S. R. 32. b. Qui summam rerum administrat: id est, Imperator. Epist. 155. b. Illud certe caui, ne reipublicæ summa fallatur. I. C. 121. b. Equites, qui uobis summam ordinis consilijque concedunt. ad Brut. 91. a. Voluntas mea de summa reipublicæ semper eadem fuit, quæ tua. pro Cluent. 36. a. Cum ipsa pecunia quæ Staleno data est numero ac summa sua, non modò quanta fuerit, sed etiã ad quam rem data fuerit, ostendat. de L. 173. a. Leges autem a me edentur nō perfectæ, nam hoc esset infinitum, sed ipse summe rerum ac sententiæ. pro R. P. 127. b. Nescio utrum accessionem decimæ centesimæ, an decessionem de summa fecerit. pro Lig. 141. b. Quicquid dixi ad unam summam referri uolo, uel humanitatis, uel clementiæ, uel misericordie tue.

Ad summam, in summa. id est, omnino, uno uerbo. Att. 222. a. Ad summam dic M. Tullij, etc. Officiorum. 30. a. Ad summam ne agam de singulis, etc. et de Finib. 119. b. Epist. 238. a. Ad summam fortis animo sitis. Qu. Fr. 317. a. In summa quatuor sententijs senatores et equites damnarunt. Att. 121. a. Summa autè Afranii cum magnis copijs aduentare. At. 158. a. Iurabat ad summam amicissimū mihi Cesari esse debere. At. 158. Rogami ut si quid posset ex ea summa

ea summa detrabere. Att. 222. b. Ad summam non possunt istæ sic abire. Att. 237. b. Deinde ad summam arbitrum me statuerat, non modò huius rei, sed totius consulatus.

Summanus, ni. Orcus, Pluto. de D. 83. b.

Summarius, a. um. Att. 155. a. Nisi fortè iste summarius ei potest persuadere, ut, etc. aliter. Summanus: id est, Cesar.

Summatim, acuatim, breuiter. de Fin. 133. a. Summatim hæc erant de corpore animoq; dicenda. ad Heren. 3. a. Si summatim, non particulatim narrabimus. At. 79. b. Itaque subfedi in uia, dum hæc quæ longiorem orationem desiderat summatim tibi perscriberem. de Orat. 131. b. et pro Cluent. 131. b. Nunc exponamus genera ipsa summatim. de Or. 197. a. et 122. b. Ius ciuile summatim percipi si ne doctrina potest. Epist. 161. a. A me pauca cognosces, et ea summatim.

Summè, maximè, summo opere. de Or. 136. a. Hoc me sollicitare summè solet, et pro Q. 12. b. Sicut tu semper summè concupisti. et Ep. 52. b. et pro Q. 14. a. Ab aliquo petere summè, et contendere, ut faciat aliquid.

Summergo, gis. demergo, de primo. de D. 95. b. Summersus equus uoraminibus non exstitit.

Summisit, remissit, demissit. de Or. 128. b. Breuiter et summisse dicere. de Or. 162. b. Alijs contentius, alijs summisus dicere. pro Pl. 261. a. Alijs summisse supplicare alicui. Off. 18. b. Tantum summisus nos geramus.

Summissio, onis. remissio. (Elatio. Top. 227. a. Patrum comparatio nec elationem habet, nec summissionem. Or. 204. b. Summissio orationis. Off. 29. b. Contentio uocis.) (Summissio uocis.

Summissus, a. um. remissus, suppressus, humilis, abiectus, leuiter. (Se effrensus. Off. 25. a. Oportet æquo et pariter iure cum ciuibus uiuere, neque summisum et abiectum, neque effrenem. Orat. 263. b. Summissus et humilis, conuersitudinem imitans. de Orat. 125. a. Oratio placida, summissa, lenis.) (Fortis, acris, uehemens. et 128. a. Intenta. Orat. 199. a. Summissus à primo dicere, deinde pressius, post audacius exultare.)

Summitto, tis. successorem mitto, supprimo, subijcio. I. V. 97. b. Iste ad pupillæ matrem summittebat. et 162. b. 40 Summittebat iste Timarchidem, qui moneret, etc. pro Pl. 264. a. Appellauit populum, tribibus summissi me et supplicauit. de Cl. 166. b. Tibi etas nostra cedit, factescit, summittit. I. V. 62. a. Aliquantum remittere ex eo quod facere possis, et multum summittere. et de Or. 152. a. Summittere animum periculo. de Pro. 70. b. Huic uos non summittetis. et Ep. 156. a. Summittere exercitus aliquid.

Summo opere, summè, maximo opere. de In. 48. b. Que summo opere uirtute oportebit. de In. 62. b. Cum puerorum formas summo hic opere miraretur.

Summo uero, es. pro Q. 5. b. Et interea nostros aduocatos iubet acerrimè summo ueri. pro Sest. 30. a. Magnitudinem penæ maleficio improbos summo ueri. de L. 163. b. A cademiam placere cupio, summo uere non audeo.

Summus, a. um. amplissimus, perfectus, singularis, incredibilis, unicus, in quo omnia summa sunt.) (Infimus. de Or. 108. b. Si homines non erudit summan essent prudentiam atque incredibilem eloquentiam consecuti. Tus. 184. b. Summum est, quo nihil sit superius. de Cl. 192. b. Summus et singularis uir. pro Pom. 11. a. Summus atque perfectus imperator. Att. 127. b. Nihil nisi summa ratione facere. et pro Q. 10. a. Summa sanctimonia. de Or. 85. b. Summi homines ac summis ingenijs præditi. Ep. 226. a. Summa hyemæ me. Ep. 13. b. Qui et summa uoluntate cesserit, et egregia animi alacritate abfuerit. pro Pl. 273. a. Ut etiam summa res, mihi donata fuerit gerenda. pro Pl. 262. b. Is qui est in summa sacra uia. de D. 90. b. Alexander eam buculam in summo columnæ collocauit. de D. 87. a. Bacillū incuruum et leuiter à summo inflexum. de Fin. 100. a. Summum aquæ.) (profundum aquæ. de Or. 104. a. Summū bonū in animo ne sit, an in corpore, uirtute an uoluptate definitur. de L. 167. b. Summū bonū est, ex natura uiuere, id est, uita modica et apta uirtute perfrui, aut naturā sequi, et eius quasi lege uiuere, id est, etc. de Fin. 68. a. Aristoteles uirtutis usum cum perfecta uita prosperitate coniunxit. de Am. 99. b. Diuitias alij præponunt, bonam alij uoluntatem, alij potentiam, alij honores, multi etiam uoluptates: belluarum hoc postremum est, illa autem superiora, caduca et incerta. de L. 266. b. Finit bonorii quod referuntur, et cuius causa faciendæ sunt omnia. Off. 59. a. Quod honestum sit, id esse, aut solum aut summū bonum. I. P. 88. b. Qui mala dolore, bona uoluptate definiunt. de 163. b. Epicurei omnia quæ sequantur in uita quæque fugiant, uoluptatibus et doloribus ponderantes. et Off. 76. a. Epicurus bona uoluptate terminauit, mala dolore. et ibi. Epicurus ponit summum bonum in uoluptate. Off. 75. b. Cyrenæici omne in uoluptate posuerunt. Acad. 32. b. Herillus in cognitione et scientia summum bonum ponit. de Am. 111. b. Summum nature bonum. Tus. 245. a. Opiniones de summo bono. I. A. 160. a. Cum à summis medijs, infimis, cum denique ab uniuersis hoc idem fit. de L. 183. a. Omnia infima summis paria fecit.

Ad summū, uel Summū. pro quo inepti dicunt, ad plus. At. 210. a. Expectabam hodie, aut ad summū eras ab eo t. bellarios. Ep. 18. a. et 234. Bis ter ue ad summū. pro Q. 14. b. Biduo aut ad summum triduo, etc. Ep. 77. a. Excepto uno, aut ad summum altero. pro Mil. 103. b. Quatuor, ad summum quinq; pro Mil. 106. a. Triduo, ad summum quatuor. At. 201. b. Scies igitur cras summum perendie. I. V. 134. b. Exinunt unum diem, aut summum, biduum ex mense. et 191. a. H. S. I. I. summum H. S. ternis.

Summuto, as. commuto. Or. 205. a. Summutantur uerba pro uerbis. et 212. a. Hypallage. Sumo, mis. assumo, suscipio, arrogo, attribuo, ascesco. de Cl. 171. a. Tu qui à Næxio uel sumpsisti multa, si fateris, uel si negas, surripuisti. de L. 157. a. Sume ad hæc rē tepus, quæ, etc. de In. 65. b. Ducere, sumere, trahere suspicionem ex aliqua re. In Vat. 34. b. Sumere inimicitias. Att. 277. a. Sumere aliquem iudicem. Att. 262. b. Hoc pro beneuolentia nostra mihi sumpsi, ut id à te peterem, quod, etc. Epist. 98. a. Vide quid mihi sumperim. Epist. 222. b. Sumpsi hoc mihi, ut scriberem, etc. pro Planc. 259. a. Mihi non sumo tantum iudices, neque arrogo, ut, etc. Quam do etiam postulo. pro Syl. 183. b. Quid ergo hoc tibi summis, dicit fortasse quispiam, etc. ego uerò mihi nil assumo, etc. ad Brut. 90. b. Cum mihi tantum sumperim, ut gubernacula reip. prehenderem. de Or. 88. b. Quod uerò in extrema oratione quasi tuo iure sumpsisti, oratorem, etc. pro S. R. 34. b. Vnum hoc sumo, quod mihi res mansesta dat. de Finib. 117. b. Sumere res non concessas, et ex illis efficere quod uelis. et Acad. 11. b. Que autem sumunt ut concludant, etc. de D. 130. a. Sed cum bis sumpsisti quod uoluit, id tamè assumit, quod cōcedi nullo modo potest. de D. 130. a. Hos uos Dialectici non factis, nec solum ea non sumitis ad concludendum, quæ ab omnibus concedantur: sed

1727 sed ea sumitis, quibus concessis, nihil magis efficiatis quod uelitis. de N. 63. a. Videre oportet Balbe, quid tibi concedatur, non te ipsum sumere quod uelis. de Nat. 19. a. Beatos esse deos, sumptibus, concedimus. de Fin. 95. b. Quod enim efficebatur ex his duobus, quae erant sumpta in eo, uides esse conclusum. de N. 16. b. Arripere mihi uideamini, quasi uestro iure, rem nullo modo probabilem. Off. 52. b. Ille enim requiescens a reipub. pulcherrimis numeribus, otium sibi sumebat aliquando.

Sumptuosus, onis. assumptio. de D. 131. a. Sed demus tibi istas duas sumptiones, ea quae uisum appellat Dialectici.

Sumptuarius, a, um. de sumptibus. At. 206. a. Lex sumptuaria. Tu uelim e Polluce cognoscas rationes nostras sumptuarias. At. 220. a.

Sumptuosus, adu. I. C. 108. b. Sumptuosus insolentiusq; se iactant.

Sumptuosus, a, um. splendidus, magnificus, lautus. (C. Frugalis. Par. 125. b. Venio iam ad sumptuosos, relinquo istum quaestuosum. Ep. 141. a. Coena sumptuosa. de Orat. 121. a. Quod sumptuosus de luxuria, etc. et pro Cl. 32. a. 20. Vir egens, sumptuosus. etc. Q. Fr. 327. b. Ludi magnificentiissimi, munus sumptuosum et magnificum. I. P. 94. a. et de Leg. 182. a. Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil exquisitum, ne magno pere quidem quicquam, praeter libidines, sumptuosum.

Sumptuosus, a, um. delectus. pro R. P. 129. b. Vide hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem.

Sumptuosus, tus. impensa, impadium. I. V. 204. b. Mamerini magnum sumptum in Timarchidis prandium fecerunt. et At. 76. b. Nullus sit sumptus in nos, neq; in legatos nostras. et I. V. 182. b. At habes sumptum unde facias. Epist. 201. a. Facere sumptum in rem militarem. Att. 178. b. Conscideres uelim, ut sit unde nobis suppeditentur sumptus necessarii. de Off. 41. b. Pecunia collocanda ratio est, quae perpetuos sumptus suppeditet, nec solum necessarios, sed etiam liberales. Tus. 247. a. Magnificencia et sumptus est popularum. Offic. 45. b. Nostro quidem anno sane exiguus sumptus adilitatis fuit. et 28. b. Cauendum est etiam si ediffices, ne extra modum sumptu et magnificencia prodeas. Quint. Fr. 291. a. Prouinciam sumptu exhauriri. pro 40 S. R. 29. b. Sumptus effusi cum probro atque dedecore. et Epist. 136. b. Sumptus legitimus, sumptus infinitus. At. 122. a. Tironem Curio comendat et ut petij, si quid opus erit, in sumptum roges. et ibid. b. Sed eum uideo in sumptum ab alijs mutuatum. et 245. b. Quare uelim cures, ut permutetur Athenis, quod sit in annum sumptum ei satis. Ep. 36. b. Ut sumptus egentissimarum ciuitatum minuerem. et 37. b. Minuere et remittere sumptum. de In. 73. a. Legatis Quaeitores sumptum non dederunt. pro Q. R. 49. b. Sumptus nusquam melius potest poni. I. V. 199. a. 50 Impendere laborem et sumptum ad incertum casum. de In. 76. b. Insuere magnum sumptum aut laborem in aliquam rem. Epist. 138. b. Ad illam tuam lautitiam, ueterem dico cum mecum sumptus habebas. At. 75. b. Aduentus nostrer ne minimo quidem sumptu fuit. Att. 76. a. Ita uiuam ut maximos sumptus facio. At. 81. b. Nullum teruntium, me obtinente prouinciam, sumptum factum esse. et ibid. Hic facit, ut mihi excipiendus sit cum teruntium nego sumptum factum. Brut. 289. b. Impendent infiniti sumptus in hos exercitus, quibus nunc defendimur. Off. 45. a. In his inmanibus iacturis, infinitisq; sumptibus nihil nos magno pere mirari. Par. 125. b. Ille sumptus non modo ad fructum, sed etiam ad scenas est exiguus.

Sumij. pop. de L. 170.

Suo, is, sui, sicutum. de N. 56. b. Tegumenta corporum uel texta uel sita.

Supellex, stilis, instrumentum, ornamentum aule. I. V. 125. b. Supellex ex aere elegatior Deliaea et Corinthia. et 208. a. Tu P. Cacurij supellectilem omnem abstulisti. et 223. a. In instrumento ac supellectili C. Verris. contra Rul. 72. b. Deinde ornatus multis, tabernaculis, centurijs, supellectili. contra Rul. 73. b. Multa in mancipijs, in pecore, auro, argento, ebore, ueste, supellectili, ceteris rebus. Par. 117. b. Cogitatio supellectilis ad delicias. de Or. 98. b. In oratoris uero instrumento tam lautam supellectilem non uiderem. Orat. 204. a. Oratoria quasi supellex, supellex est enim quodammodo nostras, quae est in ornamentis, alia rerum, alia uerborum. I. A. 173. a. Multa et tanta supellex, et magnifica multis locis, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis. Am. 106. b. Amicos parere, optimam et pulcherrimam uitae, ut ita dicat, supellectilem.

Super, supra. At. 161. a. Sed super hac re nimis. et 237. a. Simul cogites quid agendum nobis sit super legatione uotina. et 255. a. Hac super re scriba ad te Rhegyo. ad Her. 4. b. Paterfamilias uti super familia sua legauerit, ita ius esto. de L. 183. b. Demetrius super terra tumulum noluit quid statui, nisi columellam, etc. Q. Pr. 320. b. Teetum quod super conclauia non placerat tibi esse multorum fastigiorum. de Fin. 77. a. Et uelle imprudentem super eam asidere, id est, aspidem. de L. 180. b. Super dicebant quicquid cepisset, astrungi, rursum sacris liberantur. de N. 26. a. Contra Epicurum satis superq; dictum est. et pro Q. R. 46. a. Satis superq; habebis, quod mihi dederis. et de Ar. 247. b. Satis superq; prudentes sunt, qui, etc. de Or. 102. a. Mihi uero, inquit Mautius, satis superq; abs te uidetur istorum studijs, si modo sunt studiosi, esse factum.

Supera, supra. In Ar. Superat terras. Superbe, contumaciter, arroganter. pro Pom. 5. b. Appellare aliquem superbus. At. 86. b. Contumaciter, arroganter, auouoritas.

Superbia, bia. arrogantia, contumacia, intolerantia, insolentia, fastidium, animi, spiritus. Part. 237. a. Magnitudinem animi superbia imitatur in animis extollendis. et Ep. 102. b. Off. 18. b. Superbiam, fastidium, arrogantiam fugiamus. I. V. 221. a. Illa tua singularis insolentia, superbia, contumacia. de In. 61. a. In superbia et arrogantiam odium concitatur. contra Rul. 64. b. Superbia nata Capuae ex Campanorum fastidio uidetur. et 85. b. Colonia Capuae in domicilio superbiae, et in sedibus luxuriae collocata. de Or. 93. a. Quod ego non superbia, neq; inhumanitate faciebam, sed me hercule istius disputationis insolentia, et eatum rerum inscitia.

Superbiloquentia, tia. Tus. 216. b. poet. Superbire. Ac. 23. b. Si habes quod liqueat, neq; respondes superbis, si non habes, ne tu quidem perspicis.

Superbus, a, um. arrogans, insolens, imperiosus, elatus, inflatus, non ferendus, se effrensus, spe atq; animo inflatus, asper, difficilis, grauis, qui fastidio et contumacia effertur. Ep. 101. b. Vtru superiorore te pecunia facit, an quod te imperator consiliit. At. 93. b. Grauius aut non contemneres se, et reges odisse superbos. At. 121. a. Si superbi se praebuit in fortuna, quam putauit nostram fore. Item. Qui alicuius artis arrogantia subnixi ambulat. I. Subnixus. contra Rul. 85. a. Hunc Capuae campano praesidio ac regio spiritu eum uiderem, Blossos illos mihi uidebar uidere ac tubellios. Item. Verbum incededi ad superbia accomodat. I. Incedo.

Sit

1729 Supercilium, lij. pars frontis extrema, oculos a fronte, pilis quasi limite distinguens. in supercilioru motu, existit animi motus, praesertim arrogantiae, grauitatis ac seueritatis, frontis nubecula. I. P. 83. b. I. P. 82. a. Altero ad frontem sublato, altero ad mentem depresso supercilio. pro Q. R. 48. a. Ipsum caput et supercilium illa penitus abraesolere malitiam uidentur. Off. 29. b. Superciliorum remissio aut contractio, maestitia, hilaritas, risus. Post. 207. b. Hic uos rugis supercilioq; decipit. pro Sest. 6. b. Tanta erat grauitas in oculo, tanta frontis contractio, ut illo supercilio tanquam Rhadamantus ille niti uideretur. de Pro. 70. b. Libidines, quas fronte et supercilio contegit.

Superficies, ei, quod supra solum edificatum est. Att. 56. a. Superficiem aerae. Coss. ex S. C. estimabunt. et 55. a. Superficiem aedium Coss. estimarunt.

Superfluo, is. redundo, affluo, effluo, abundo. de D. 93. b. de Cl. 194. b. Is redundans nos et superfluentes iuuenili quadam licentia repressit.

Superi, oru. coelites. Top. 228. b. Superidei. (C. Manes.

Superior, us. prior, qui excellit, qui aliquam praestantiam uirtutis, ingenij, fortuna consecutus est. Epist. 29. b. Habes enim neminem honoris gradus superiorior. et 204. b. Superior ordine, inferior fortuna. de Orat. 105. b. Cum hic iuriconsultus fuerit superior discessurus, si, etc. et Post. 203. a. Superiore esse contra improbos. de Orat. 118. a. Inuidet homines et paribus et inferioribus et superioribus. pro Cor. 62. a. Ille populus in superiori conditione causaq; ponitur, qui, etc. de Nat. 74. b. Superiora de pecunia. (C. Posteriora de incestu. I. V. 259. a. Superius facinus nouo scelere uincere. de Nat. 54. a. Omnis odor superiora fertur. de D. 119. a. Quid idem non poterat deus hominibus disciplina superiore ex loco tradere? I. V. 129. a. Dicere aliquid de loco superiore. (C. Ex loco inferiori. de In. 77. a. Ex superiore et inferiore scriptura. Attic. 264. b. et 159. a. et 152. a. Quae superioribus literis a te petij. de Fat. 145. b. Prater ea uera dicimus, quorum superiore tempore uera fuerunt instantia. I. C. 97. b. Quid proxima, quid superiore nocte egeris. pro Dom. 233. a. Vtriusque temporis fructum tuli maximum, 40 superioris quod, etc. posterioris quod, etc. de Ar. 247. a. Negotium magistratibus est datum anno superiore, ut curarent, etc. Tus. 231. a. et 236. b. Sententia quae erat superioribus diebus agitata in Senatu. pro Planc. 269. a. Comitibus superioribus est Plancus designatus Aedilis. pro Cor. 60. a. Multi etiam superioris memoria, etc. I. C. 100. a. Cum morte superioris uxoris nouis nuptijs domum uectam fecisses. pro Flac. 151. a. Senatus nihil a superioribus contumaciorum annorum decretis decessit. Or. 218. a. Proximus superior pes. de D. 136. b. Cyrus superior. et de Fin. 50. 141. b. Superior Africanus, et posterior Africanus. de Clar. 185. a. Superior etas. (C. Inferior etas. de Fin. 95. b. Dnorum autem e quibus effecta conclusio est, contra superius dici solet. Epist. 72. b. Superioribus temporibus nullus ad te literas misi. de Am. 113. b. Superior loco, fortuna, fama. de Sen. 82. a. Senes semper agunt aliquid, tale scilicet, quodale cuiusq; studium in superiore uita fuit. Att. 289. a. Hoc mihi iam in te placuisse, potes ex superioribus literis recordari. Off. 18. b. Philippum regem, rebus gestis et gloria superatorem esse a filio, facilitate uero et humanitate uideo superiorem fuisse. et ib. Quanto superiores sumus, tanto nos summisq; geramus.

Superlatio, onis. exuperatio. in epist. de Or. 162. a.

Tum augendi minuendi ue causa ueritatis superlatio atq; traiectio. et Or. 209. b. Saepè supra feret quam fieri possit. ad Her. 34. b. Superlatio est oratio superans ueritatem alicuius, augendi minuendae causa.

Superlatus, a, um. Par. 234. a. Verba superlata, id est, superlatio.

Supero, as. uinco, excello, praesto, praepondero, superior sum, exubero, redundo. I. V. 259. a. Nam si cum alijs certet, longè omnes multumq; superabit. et Epist. 64. a. et 113. b. In quo etiam si multi mecum contendunt, tamen omneis facile superabo. de Orat. 90. b. Teq; in ijs ipsis rebus, quas abs te didicerit, dicendi arte superabit. pro Planc. 260. a. Querit enim qua se laude, qua uirtute Plancus superaret. de Orat. 67. a. Si subitam orationem commentatio facile uincit, hanc ipsam profecto diligens scriptura superabit. de Orat. 101. a. Bibliothecas omnium philosophorum unus mihi uidetur X11. tabularum libellus, et auctoritatis podere, et utilitatis ubertate superare. Ep. 13. b. Superare aliquem grauitate et constantia. et Tus. 148. b. Superare aliquem doctrina. Quint. Fr. 289. b. Epistolae ipsa fama, sua celeritate superat. I. C. 123. b. Si uis improborum spem meam fefellerit atq; superauerit. Tus. 157. a. Quam regionem cum superaret animus, etc. I. V. 192. b. Cum emisisses, quanti esset quod superaret pecunia retulisses. de Or. 116. a. In diuisione generum et deesse aliquam partem superare, mendosum est. At. 129. b. Quae arma superabunt, ea si Brundisium iuentis deportaueris, uehementer reipub. profueritis. de Finib. 134. a. et 135. a. De eo quod ipsis superat, alijs gratificari uolunt. 220. a. Quantum delegabo, si quid tibi meo alieno superabit. Par. 125. b. Vter igitur est ditior, cui deest, an cui superat? de Vn. 199. a. Altera pari numero praestas extremis, pariq; numero superata.

Superfedeo, des. abstineo, tempero. de In. 49. a. Quod cum acciderit, omnino narratione superfedendum est. et 16. a. Sinit qui putent posse complexione superfederi. et 48. b. Verborum multitudine superfedendum est. Ep. 47. a. Ita censo facias, ut superfedeas hoc labore itineris. et ad Heren. 19. a. Commodè poterimus principio superfedere. Epist. 118. b. Nam si mihi non dedisset, etc. potuit superfederi. ad Her. 11. a. Hac causa, quod, etc. ideo non uisa est superfedenda. et ibid. Complexione superfedendum est, si res breuis est.

Superstes, tis. qui mortuo superest, saluus, incolumis. Quint. Fr. 203. a. Vtinam te non solum uide, sed etiam dignitatis meae superfestis reliquissim. Ep. 80. a. Cum superstitem te esse reip. ne si liceat quidem uelis. Ep. 137. a. Superstitem alicui uiuere. pro Mur. 130. a. Vtriusq; superstitibus praesentibus istam uiam dico inite.

Superstitio, onis. nimia religio, uana uel inanis religio. (C. Impia fraus. de D. 134. b. Omnis superstitio imbecilli animi atque anilis est. et de Nat. 24. b. Superstitio, in qua inest timor inanis deorum. de In. 85. a. Superstitio, quae religioni propinqua est. et Part. 237. a. Religionem superstitio imitatur. de D. 139. a. Superstitio susa per gentes opprobrat omnium seueri animos atque hominum imbecillitatem occupauit. et ibid. Nec superstitio tollere religio tollitur. pro Cluent. 58. a. Pietate et religione et uisus precibus deorum mentes, non contaminata superstitio ex istius factio mentes omnium occupauit, ut, etc. pro Flac. 160. a. Euno autem barbarae superstitio resistere seueritatis summae fuit. de Fin. 61. a. Superstitio, qua qui

D d d est

est imbutus, quietus esse nunquam potest. pro Dom. 13.4. b. An illis superstitio. et de D. 13. a. Sagarum superstitio. et de N. 4. o. a. Superstitiones penae aniles. de D. 8. b. Im-

Superstitiose. de N. 7. b. Neq; id dicitis superstitiose atque aniliter, sed physica constantiq; ratione. et de D. 10. 6. b.

Superstitiosus, a. um. anilis, superstitiose imbutus. de N. 4. o. a. Ita factum est in superstitiose et religioso, alterum utiq; nomen, alterum laudis de D. 12. 6. b. Stoici omnia cum superstitiosa sollicitudine, et miseria credunt. pro Dom. 23. 4. a. Nimirum esse superstitiosum non oportet. et de D. 6. 4. b. Superstitiose ariolaciones. de D. 11. 2. a. Anile et plenum superstitiosum fati nomen ipsum. de D. 12. 5. b. Imbecilli animi facile superstitiosa ista concipiunt.

Superfium, es. supero, resto, restat, reliquum est. I. C. 11. 6. b. Tantum civium superfuturum putabant, quantum infinita eadē restitisset. de Or. 15. 1. a. Duae partes mihi superfuit illustrande orationis. et 14. 1. a. Sciunt cui respondere, quod superfit. Ep. 1. 6. 6. a. Omnes, qui superfuit de Hercij exercitu. et pro Mar. 13. 4. a. Nulli de inimicis superfuit. de Or. 11. 8. b. In definitione, neq; absit quicquam, neq; superfit. Ep. 1. 6. 6. a. Nam neque deesse, neq; superesse verba putes, quae dixerat de futura. Or. 2. 0. 2. a. Orator motu sic utetur, ut nihil superfit in gestu. I. V. 6. 8. b. Quod aut imprudentiam eius subterfugit, aut satietati superfuit. Att. 15. 4. a. Quod superest, scribe quae so quam accuratissime. Off. 33. b. Tantum erat philosophiae loci, quantum supererat amicorum et reip. temporis.

Superuacaneus, a. um. superuacuuus, usum non habens. Ep. 32. b. Et reuera confirmata amicitia commemoratio officiorum superuacanea est. At. 25. 2. a. Cum enim tua causa fecerint omnia, uereor ne meas literas superuacaneas arbitrentur. de N. 21. 4. a. Quod superuacaneum sit, aut usum non habeat. de N. 5. o. a. Vt nihil eorum superuacaneum sit. de Sen. 8. 5. a. Tum conditora facit haec superuacanei operis aucupium atq; uenatio.

Superuacuuus, a. um. inanis, redundans. de N. 2. 9. b. De scriptio omnium corporis partium in qua nihil inane, nihil sine causa, nihil superuacuum est.

Superus, a. um.) (Inferus. Ac. 31. a. Nic. et as coelum, solem, lunam, stellas, supera denique omnia stare censet. et 32. a. Cogitare supera atq; caelestia. Tusc. 1. 6. 1. a. Vt omnia supera, infra, media uideremus. In Ar. Supero conuertitur orbe. de N. 5. 4. a. Homo spectator superarum rerum atque caelestium. In Ar. Cum supera sese fatiauit luce recedit. et ib. Hic caput et supera potis est demergere partes, infra lumborum nunquam conuestiet umbra.

Supinus, a. um.) (Pronus. de D. 10. 5. a. Motus corporis pronus, obliquus, supinus. de Vn. 2. 0. 3. b. Supina etiam ora cernuntur de pulsione luminum.

Suppar, ris. fere par, uel equalis. de Cl. 1. 6. 7. 4. Huic etati sup pares, Alcibiades, Critias, Theramenes.

Suppedatio, onis. affluentia. de N. 23. a. Suppedatio bonorum, nullo malorum interuentu.

Suppedito, as. subministro, sufficio. Top. 22. 6. b. Hic locus suppeditat oratoribus mirabilem copiam dicendi. de Orat. 12. 8. b. Omnium rerum in contrarias partes facultatem ex istis suppeditare locis. pro Ar. 18. 7. b. Ara

chias suppeditat nobis ubi animus ex hoc forensi strepitu reficiatur. de Am. 11. 2. b. Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura desiderat, abundantiam et copiam. Ep. 6. 8. a. Multam etiam casus nostri tibi uarietatem in seribendo suppeditabit. At. 11. 8. a. Si rem frumentariam tibi ex prouincijs suppeditari uis. de Fin. 7. 8. b. Nec non suppeditabit nobis Atticus de thesauris suis, quos, etc. Epist. 10. 4. a. An hoc significas fringere te? ne chartam quidem tibi suppeditari contra Rul. 7. 2. b. Sumptum haurit ex ea

ario, suppeditat a socijs. et 83. b. Res quibus nos suppeditamur, eget ille. pro Rab. 9. 7. a. Praedidit stultus, quibus aqua suppedatur alicui loco. I. V. 2. 6. 1. b. Paucorum cupiditati tum sufficere poterant, nunc uero iam adempta est suppeditandi facultas. Att. 22. 6. b. Tibi est cura, ut si suppeditetur ad usum et cultum copiose. I. V. 2. 6. 3. a. Dis cito rem frumentariam esse suppeditam. et 11. 0. 4. Frumento suppeditato et mercibus suppeditandis. ad Heren. 22. b. Hoc modo naturae suppeditabit doctrina. At. 23. 5. a.

Suppedito, suppeto, non desum. I. C. 12. 2. a. Quod Cicero suppeditas, gratum. Q. F. 30. 7. b. Creditores regis aperit pecunias suppeditant contra Lentulum. et 32. 0. b. Domus suppeditat hortorum amenitatem, terra fruges fert, et ut mater cibos suppeditat. de L. 19. 3. b.

Suppedito, suppeto, non desum. Tusc. 2. 9. a. Quocumque loco bona suppeditant, ibi beate possumus uiuere. Att. 9. a. Si unquam mihi in rebus suppeditarunt, illo tempore. Off. 33. a. Parare ea quae suppeditent ad cultum et ad uitium, et sibi et liberis. de Cl. 17. 5. a. Miror illum cum et uita suppeditauiisset, et splendor ei non desuisset, consilium non fuisse. de Clar. 18. 7. a. Cui si uita suppeditauiisset, consul factus esset. de Cl. 17. 4. a. Carbo quod uita suppeditaui, in multis iudicijs est cognitus. I. A. 18. 6. a. Cuius pater, si uita suppeditauiisset, consul factus esset. de Or. 15. 4. a. In hoc campo oratoris facile suppeditat omnis apparatus ornatusq; dicendi.

Suppeditor, aris. suppedito. Att. 23. 4. a. De Petulciano nomine, quod mihi suppeditatus es, gratissimum est.

Suppedere, Ep. 14. 0. b. Suppedis, flagitium estriam eorrit nudus in balneo, non reprehendes.

Suppetit, bat. suppeditat. Epist. 25. 0. b. Mihi ad remmerandum nihil suppetit prater uoluntatem. Part. 23. 4. b. Ex quibus ad augendum permulta suppetunt. et I. V. 82. a. Vereor ne mihi uerba non suppetant. de Orat. 15. 6. 4. Infinita illius, cui res non suppetit, uerba non desunt. Off. 33. b. Benefica uoluntate beneuolentia mouetur, et tiam si res forte non suppetit. Off. 36. a. Sed tamen si cui haec suppetunt, adiuuant aliquantulum ad caetera. de Fin. 8. 8. a. Cibi suppetunt nobis multo labore querentibus. et Tusc. 2. 4. 6. a. Vt ambitioni et quotidianis sumptibus copie suppetant. Tusc. 2. 0. 0. a. Namque regnum suppetebat mihi, ut scias, etc. Quid de Pet. 2. 0. 5. a. Et si tibi omnia suppetunt, quae consequi ingenio aut usu homines aut diligentia possunt. Tusc. 1. 8. 3. b. Non potest haec fari tantum dictis, quantum factis suppetit laboris. pro Ar. 18. 7. b. An tu ex istis suppetere nobis posse, quod quotidie dicamus in tanta uarietate rerum? de Fin. 31. a. Si uita suppetet. Off. 7. b. Illis ad largiendum suppetunt copie.

Supplanto, as. pede obiecto uel supposito aliquem ad casum impellere. Off. 6. 0. b. Supplantare eum qui cum ceteris, aut manu depellere non debet.

Supplementum, ti. quo aliquid suppletur, ut Legionem diminutam, additis qui desunt militibus suppletur. ergo

ergo qui adijciuntur, supplementum appellantur. Epist. 31. b. Censabant enim omnes fere, ut in Italia supplementum meis et Bibuli legionibus scriberetur. ad Brut. 9. 1. b. De supplemento autem non uideo quid fieri possit.

Suppleo, es. expleo. I. V. 2. 0. 2. a. Non te instruere domitiam uoluerunt in prouincia, sed illum usum prouinciae supplere. de Orat. 11. 8. b. Vt referendis praeferitis uerbis id scriptum quod docuim; defendimus, suppleatur. pro Fl. 15. 4. b. Non sinunt, supplet enim ille nescio quis, et priuatum dicit se dedisse. I. A. 21. 9. a. Cum sex legionibus, inquit, hisq; suppletis ex D. Bruti exercitu, non modò ex defectu suo. Quid. 3. 2. 4. b. De bibliotheca graeca supplenda, libris comitantibus, etc. ualde uelim ista confici. I. A. 2. 4. 2. a. Antonium consularem sperantem consulatum, Lucium adiungite. supple caeteros, imperia meditantis.

Supplex, cis. abiectus, iacens, prostratus ad pedes. pro Dom. 23. 6. a. Qui pro me patres conscriptos deprecari, et populo supplices esse uentit. et I. P. 9. 6. b. Cum se Pompeius supplex pro me prosteretur. Antequam. 19. 6. b. Quibus sigillatim sepe supplex ad pedes iacui. et ib. Aliquis supplex a se absterre et excludere. Att. 2. 6. 3. b. Nunquam putauit fore, ut supplex ad te uentrem. I. C. 12. 2. b. Vobis supplex manus tendit patria communis. pro Mur. 14. 4. b. Is uelut est supplex, uestram fidem obtestatur, uestram misericordiam implorat, uestram potestatem ac uestrae opes intuetur. et pro Cl. 6. 0. a. Leuate hunc supplicem uestrum. pro Font. 2. 8. 0. b. Qui animo demisso atq; humiliter ad opem iudicij supplices inferioresq; confugiunt. pro Font. 2. 8. 4. a. Tendere manus supplices alicui, uel ad aliquem pro aliquo. Att. 2. 9. 7. a. Orat multus et supplicibus uerbis ut liceat. Or. 28. 8. a. Viuat Hercules Cicero qui potest supplex et obnoxius. Tusc. 1. 6. 3. b. Nec iudicibus supplex fuit. et pro Pl. 2. 6. 5. a. Multitudo supplex iudicibus. pro Cal. 5. 4. a. Supplex misericordiae alicuius. I. A. 17. 6. b. At etiam misericordiam captabas, supplex te ad pedes abijcibas, quid petens ut seruires. pro Lig. 13. 9. a. Quos peccatim precibus et lachrymis, prostrati ad pedes, etc. et ib. Tu nos iacentes ad pedes supplicum uoce prohibebis.

Supplicatio, nis. gratulatio dijs immortalibus, honor qui dijs immortalibus habebatur pro uictoria. I. A. 2. 6. 2. a. I. C. 11. 4. a. Supplicatio dijs immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est, his uerbis, quod uereor ne incendij, caede ciues, Italian bello liberaffem. et ibid. Ceterae supplicationes bene gesta, haec una conseruata re publica constituta est. de Pro. 7. 4. a. Supplicatio quindecim dierum Caesari decreta. et ib. Gratulatio dijs immortalibus. de Pro. 7. 4. a. Primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio, confecto Mithridatico bello. I. C. 11. 6. a. Supplicatio ad omnia puluinaria decreta est. et pro Syl. 1. 8. 3. b. Cui uni togato senatus supplicationem decreuit. I. P. 8. 0. b. Mihi senatus singulari genere supplicationis deorum immortalium templa patefecit. Ep. 2. 4. 7. b. Si triumphum prerogatiuam, putat supplicationem. Att. 9. 9. a. Supplicatio quasi triumphum fuisse, ut parentalia cum supplicationibus miserentur. Item. Vt cuius sepulchrum nusquam extet, ibi parentetur, ei publice supplicetur. ad Brut. 9. 1. b. Honos iustus et debitus dijs immortalibus decretus est. At. 9. 6. b. Quorum uoluntatem in supplicatione sum expertus. et 9. 9. b. Caesar gratulans mihi de supplicatione, triumphat de Catone. I. A. 2. 5. 9. Supplicationem decreuitis de improbis et audacibus. et ibid. Grata uero nostrae dijs

immortalibus gratulationes erunt.

Suppliciter, demisse. de Or. 9. 2. a. b. Homo ita natus, ut et blandire et suppliciter insinuare possit. At. 28. 4. et pro Fl. 15. 0. b. Agere gratius cuius suppliciter et demisse.

Supplicium, cij. cruciatus, poena. de N. 7. 6. a. Summo cruciatus supplicioq; Varius homo importunissimus percrist. pro S. R. 2. 9. b. Solon nullum supplicium constituit in eum, qui parentem necasset. et 3. 0. a. Constitueret supplicium alicui maleficio. I. A. 2. 5. 0. b. Soluere supplicium alicui. pro Pom. 5. b. Aliquem uinculis et uerbis atq; omni supplicio ex cruciatum necari. Antequam. 1. 9. 5. b. Serui qui ad supplicium uerbis cesti trahuntur. At. 12. 3. a. Supplicia miserima et crudelissima perferre. Ep. 6. 6. a. Meam animaduersionem et supplicium, quo usurus era in eum, remitto tibi et condono. de Or. 13. 0. b. Rapi ad supplicium ad facinus. de In. 7. 2. b. et 7. 3. a. Sumere supplicium de alio quo.) (Dare supplicium. et I. V. 12. 7. a. et ad Her. 2. 7. a. I. V. 2. 4. 9. b. Supplicio affici aliquem. de Or. 10. 2. a. Scelus ac fraudem nocentis supplicio constringere. I. P. 8. 8. b. Supplicium est poena peccati. et ibid. Nullum est supplicium, quo non affici casu aliquo etiam boni uiri fortesq; possint.

Supplicio, as. deprecor, me ad alicuius pedes supplicem abijco, manus alicui uel ad aliquem tendo pro aliquo. pro Dom. 23. 6. a. Aliquem pro aliquo deprecari, et alicui supplicem esse. pro Mil. 12. 1. a. Ego me plurimis pro te supplicem abijco. Post. 1. 9. 9. a. Multi pro Q. Metelli reditu uobis supplicauerunt. et Ep. 9. 1. a. Amicis eius omnibus pro te libentissimè supplicabo. et 9. 0. a. Quibus ego supplicare non desisti. de Or. 10. 4. b. Nemo remp. implorauit, nemo supplicauit. pro Font. 2. 8. 1. a. Cui amici et propinqui supplicet uobis, dubitabit. et Post. 2. 12. a. b. Supplicare alicui pro aliquo. pro Pl. 2. 6. 9. a. b. Prostermere se et fracto animo atque humili supplicare alicui. pro Pl. 2. 6. 1. a. Summis me supplicare alicui. et Post. 2. 0. 0. b. et de N. 7. 2. b. Vt ego illis supplicarè. Att. 28. 5. a. Supplicato iudici illi quide alienae dominationi, non uicario. pro Font. 2. 8. 2. b. Praefertim cum tot res sint, quae uestris animis pro huius innocentis salute supplicent.

Supplodo, dis. pede terram percutio, plaudo. de Or. 10. 4. b. Quid multa? pedem nemo in illo iudicio supplofit.

Supplostonis, de Or. 14. 7. a. Vereor ne nihil sim tui nisi supplostonem pedis imitatus. et 1. 6. 3. et ad Her. 21. a. Pea dis dextri rara supplostonem. de Cl. 17. 7. a. Supplostonem pedis.

Supponet, bat. At. 11. 1. a. Et hunc nostrum copiarum supponet.

Suppono, nis. subijcio, subiungo, subornio. I. V. 2. 5. 0. a. Tum iste in eorum locu alios substitueret et supponere coepit. et 2. 5. 1. a. Alium in suppositi locum supponere. pro S. R. 37. a. In mandatis opere nostrae uicaria fides amicorum supponitur. de N. 5. 0. b. Anatum oua gallinis saepe supponimus. de In. 4. 4. b. Huic generi Hermagoras partes quatuor supposuit, deliberatuam, etc. et 4. 3. b. Nam ei tres partes supponimus. Att. 12. 2. a. Deinde supposuit exemplum epistola Domitij. de In. 7. 1. a. Subijcere et supponere rationem. de In. 7. 0. a. Supponatur ab haeredibus haereditio, etc. pro Cl. 43. a. Qui supposita persona falsum testamentum obsequauit. Part. 12. 4. b. Si testamenta amicorum expectas quidem atq; ipse supponis. et de L. 1. 6. 4. b. Supponere falsa testamenta. pro Sest. 2. 0. a. Gladiatores tuos supponas. pro Deiot. 1. 5. 1. b. Hieras causam omnem suscipit, et criminibus illis pro rege se supponit reum.

Supporto, as. clā importo. Ep. 1. 9. 0. a. Nisi quid nauibus Laodiceorum supportarit, citò fame pereat necesse est.

Suppositus, a, um, subornatus. I. V. 250. a. Ut ille suppositus facile et libenter se illum, qui non erat, esse simularet. Suppressio, onis, pro Cl. 33. b. Statuit sibi ad eandem praeclaram suppressionesque iudiciales revertendum. Suppressus, a, um, pro Syl. 172. b. Suppressa uoce dice re de aliquo. Or. 204. b. Voce et oratione suppressior. Supprimo, mis, retineo, occulto. Tusc. 207. a. Hec igitur sunt officia consolantium, tollere aegritudinem funditus, aut sedare, aut detrudere quam plurimum, aut suppressi mere, nec pati manare longius. pro Cl. 32. a. Caput hoc consilium, ut pecuniam iudicibus polliceatur, deinde eam suppressum. Et 33. a. Candidati quorum nummos suppressos esse putant. Et 31. b. Quae cum accepisset a pupillo, suppressit. ad Brut. 91. b. Audita res erat et peruulgata, quare suppressa non fuit. pro Cl. 38. a. Pecuniam acceptam nomine iudicij Saffiniani retinuit, atque suppressit. Suppuceat, bat. Ep. 253. a. Puto te iam suppuceat, cum, etc. Et 126. a. Sed quod eorum me suppucebat. Supra, supera, ultra. de N. 45. a. Homines sub terra habitantes, qui nunquam existunt supra terram. Et 49. a. Mare quod supra terram est. de Or. 144. b. Omnia, quae supra et subter sunt, unum esse. Ep. 142. b. Supra me Atticus, infra Verius. de Vn. 20. b. Secundus supra terram ambitus. de Som. 128. b. Supra lunam sunt omnia aeterna. I. V. 164. b. De qua muliere uersus plurimi supra tribunal scribebantur. Et ibi supra adiecit Aeschro. At 288. a. Potentia, quae supra leges esse uelit. de N. 32. b. Ratio recta constantis quae supra hominem putanda est, deoque tribuenda. de L. 178. a. Haec commemoratio ueroe ne supra hominis fortunam esse uideatur. de D. 92. b. Se interfectum in plaustrum a caupone esse coactum, et supra stercus iniectum. de D. 87. a. Cotem illam desolam in comitio, supraque impositum puteal accepimus. Q. Frat. 300. b. Ecce supra caput homo leuis, etc. de N. 47. a. Draco subter supraque reuolvens sese. Tusc. 238. a. A sole ex oriente supra Maotis paludes. de N. 53. a. Paulo supra quam ad linguam stomachus annexatur. Or. 209. b. Sape supra feret quam fieri possit. de Or. 162. a. Illa quae supra dixi. Top. 224. a. Hoc est supra quam illud. Et de N. 53. Hoc est iustitiam quam illud. Ep. 231. a. b. Pisonis amor in omnes nos tantus est, ut nihil supra possit esse. At 209. a. Dialogos absolui, nescio quam bene sed ita accurate, ut nihil possit supra: id est, ultra. Oct. 330. a. Supra etatem, supra consuetudinem, supra etiam mortalitatem tuam tibi sunt omnia tributa. Supra scripti, et supra scriptus, a, um, pro Cl. 49. a. Qui eorum quorum uidelicet, qui supra scripti sunt. Et Ep. 87. b. At illa pollicor, quae supra scripti. Supremus, a, um, ultimus, extremus. pro Mur. 142. a. Et I. A. 159. b. Q. Maximus P. Africanus, supremo eius die laudauit. Tusc. 163. b. Supremus uita dies. de Sen. 93. a. 50. Supremo uita die. de L. 174. a. Supremo supplicio afficere aliquem. Sura, rae, et cruris posterior pars, et cruris ipsum. In Ar. lan dextrum genus et decoratam lumine suram. Et Tusc. 219. a. Sura ac pulmonibus sisto. Lucilij. Surculus, li, planta. de Or. 134. b. Damini ex ista arbor, quos seram surculos. Et 153. a. Sura daster, stri, qui aures hebetiores habet, qui male audit. Tusc. 150. b. Erat surdaster M. Crassus. Surditas, tis, Tusc. 250. b. In surditate quid nam est malum? Et ibi de surditate multa. Surdus, a, um, qui sensu aurium uel audiendi caret, aut fibris captus. Tusc. 251. a. de D. 110. a. Surdus uarietates non

cum aut modos noscere non potest. Tusc. 250. b. In his linguis, quas non intelligimus, surdi sumus. pro Font. 279. b. Satis eris, id quod dixi, non surdum iudicem huic muneri praesse. Surgo, gis, Off. 74. b. Pomponius surrexit est lectulo. Et de In. 64. a. Ille multo ante lucem surrexit. I. V. 234. a. Praetor de sella surrexit, atque abiit. pro S. R. 18. a. Ego potissimum surrexi, qui non sum cum iis, qui sedent, coparandus. I. A. 244. a. Semel cecidi sciens, ut honestissime surgere possim. pro Cl. 27. b. Ego ad respondendum surrexi. Et de Orat. 138. a. Surgere ad dicendum. Att. 259. b. V. Idem cum ante lucem de Sinuffano surrexisset, ueni, etc. Surripio, pis, clepere, furari, compilare. de Clar. 171. a. Tu qui a Nennio uel sumpsisti multa, si fateris: uel si negas, surripisti. pro Dom. 226. a. Qui ex eius custodia per insidias filium regis captiuum surripuerat. Ep. 231. b. Dionysius a Bibliotheca multos libros surripuit. de In. 68. b. Surripere uasa sacra ex priuato. At 76. a. Surripere aliquid spacij ad scribendum. Off. 60. b. In uita sibi quem quam petere quod pertinet ad usum, non iniquum est: ad teri surripere, quis non est. Par. 126. a. Virtus nec eripi, nec surripit potest. I. A. 260. a. Parma surripita. Surrogo, as, substituo. Att. 176. b. Statim enim Pansa collegam sibi surrogasset. Sursum, y, deorsum. de Vn. 203. b. de N. 42. b. Elementis sursum, deorsum, uero citroque comitantibus. de N. 54. b. Aureo quod omnis odor ad superiora fertur, recte sursum sunt. Or. 209. b. Cum gradatim sursum uersus reciditur. Part. 232. a. Et idem sursum uersus, retroque dicatur. Sus, suis, porcus. de N. 58. a. Sus uero quid habet praeter escam? cui ne putresceret, animam ipsam pro sale datam dicit esse Chrysippus. qua pecude nihil genuit natura foecundius. Et de Fin. 133. b. Non inscite illud dictum uideatur in sue, animum illi pecudi datur pro sale, ne putrescat. I. Putschere. de D. 85. a. Sus rostro humi a literam impressit. In Sal. 272. a. Itaque nihil aliud studet, nisi ut luculentus sus quous uoluitari. de Or. 230. a. Docbo sus (ut aiunt) oratorem illum, etc. Et Ep. 138. a. Esi sus Minerua. de D. 87. a. Sus et uiriliter et muliebris sexus est. Susceptio, nis, de Fin. 97. a. Sic ea quae proficiuntur a uirtute, susceptione prima, non perfectione sunt uideanda. de Fin. 97. a. Et Acad. 43. a. Laborum dolorumque susceptio, etc. Suscipio, pis, sumo, capio, tollo, recipio, sustuli. (Depono. I. C. 111. b. Illi sine mora negotium susceperunt. Et At. 235. b. Suscipe cogitationem, quid nam mihi agendum putas. Att. 133. a. Obsecro te Cicero, suscipe curam et cogitationem dignissimam tuae uirtutis, etc. Et 141. a. De his rebus rogo uos ut cogitationem suscipiatis. Off. 28. b. In omni actione suscipienda tria sunt tenenda, primum, etc. Et ibid. Nec maior cura et opera suscipiatur quam causa postulet. pro Mur. 142. b. Ut pro mea salute laborem periculumque suscipias. Et de Ar. 245. a. Ille inimicitias suscipit propter salutem meam. de Or. 93. b. Gorgias qui magnum quiddam suscipere ac profiteri uidebatur. Et 94. Suscipere ac profiteri magnum aliquod onus atque munus. de Or. 118. a. Offensio uel negligentia susceptis rebus, uel perfidia receptis. pro Q. 14. a. Quod turpissimum susceperas, perseuerare et transigere non potuisti. Et 29. b. Transigere susceptum negotium. Et de Or. 109. b. Conficere munus susceptum. I. V. 148. a. Suscipere multum negotij. Tollere aliquid oneris. Et excipere magnos labores. Off. 17. a. Qui periculosas rerum actiones suscipiunt. etc.

Suscipiam omnem istam actionem. Ep. 40. a. Suscipere officia et partes pro aliquo. pro Cecin. 288. a. Suscipere molestiam pro aliquo. Et de Am. 105. b. Capere angorem pro amico. de Am. 111. a. Omnia alter pro altero suscipit. Ep. 37. b. Ego autem cum hoc suscipissem, etc. Att. 89. a. In quo magnum odium Pompeij suscipissem. pro Dom. 234. b. Suscipere religionem. de D. 131. b. Libri Sybille ualeant ad deponendum potius, quam ad suscipiendam religionem. I. P. 92. a. Potentius religionibus susceptis impeditur. de D. 125. b. Haec hominum erroribus suscepta sunt. An tequam. 196. a. Exilium quod uirtute suscipitur. Et ibid. Mors, quae ob remp. capitur. Post. 198. a. Sempiterna poenam sustinerem mea uoluntate susceptam. de D. 526. a. Quae si suscipimus, et sternuntur a nobis erunt obseruanda. Att. 67. a. Nunc susceptam oburgationem reprimam. I. V. 237. b. Suscipere scelus. Et pro Cl. 53. b. Suscipere magnum facinus in se. I. V. 228. a. Quo quidem scelere suscepto inanis erat basis. pro Cl. 50. a. Suscipere aliquid culpa recusando. pro Mur. 126. a. Si nulla inerti, nulla inhumilitatis culpa suscipitur, ego uero libenter desino. Et ibi. Aliquid aut in Asia susceptum, aut ex Asia deportatum flagitium. I. C. 115. b. Diji immortalibus ducibus hanc mentem uoluntatemque suscipi. de Ar. 258. a. Atque ego hanc orationem tam tristem non suscipissem, nisi, etc. pro S. R. 37. a. Suscipere onus officij, quod te putas posse sustinere. Et recipere mandatum. pro Planc. 270. a. Eum tenere cursum, quem a prima etate suscepis. Et pro Pom. 4. a. Mox uita rationes ab ineunte etate susceptae. pro Syl. 172. b. Bellum cum aliquo susceptum. Et Att. 139. a. Bellum crudele ab aliquo suscipi. de N. 38. a. Suscepit autem uita hominum consuetudineque communis, ut beneficij excellentes uiros in coelum tollerent. Top. 228. b. Et In. V. 184. a. Post. 198. b. Suscipere liberos. In V. 260. a. Qui a parentibus suscepti educati sunt. Epist. 72. a. Cum beatissimi sint, qui liberos non susceperunt. Att. 196. b. Atque uitanam susceptus non essem. de Ar. 257. b. In lucem suscipi id est, nasci. Att. 281. b. Si rem publicam cui susceptus es, respicias. pro Mil. 104. a. Vim inter ciues susceptam esse. I. P. 88. b. Suscipere as alienum amicorum causa. Item. Suscepta fuit. I. A. 106. a. Suscipere cogitationem sobrij hominis paulisper. I. A. 186. b. Ipse ex libertini filia suscepit liberos. Am. 115. b. Animo aut spe maiora suscipere. de Vn. 202. a. Ut igitur mortali generentur conditione, uos suscipite ut illa gignatis, etc. Suscito, as, excito, incito, excusito. pro Q. R. 31. a. Te ab tuis subscilij contra te testem suscitabo. Antequam. 195. a. Qui nouam rationem suscitant, ueteres maiorum obtulerunt laudes. Ep. 169. a. Suscite bellum ciuile. de Or. 133. a. Iubebis igitur, inquit, te suscitari? Suspectus, a, um, in quo subest suspicio alicuius rei, soli=60 cius, habens suspicionem alicuius rei. pro Planc. 270. a. de Am. 106. a. In uita tyrannorum omnia semper suspecta atque sollicita. I. C. 100. b. Si me meis ciuibus tam grauiter suspectum atque infensum uiderem. Tusc. 190. a. Medicina animi multis suspecta atque inuisa. Ep. 18. a. Quamquam me nomi ne negligentia suspectum tibi esse doleo. pro Q. 2. b. Cum saepe suspectus Quintio Nennio fuisset. Off. 71. a. Cum filius patri suspectus esset de nouerca. Suspendium, diij. I. V. 177. a. Ut homines iniurie remedium morte ac suspendio quererent. Suspendo, dis, cernices frango. I. V. 159. b. Hominem corripti ac suspendi iussit in oleastro quadam. Et 176. b. Diodem hominem locupletem suspendisse se constat. Et de Or.

134. b. Suspendere se de sicu. pro Rab. 92. b. Caput obnubito, arbori infelici suspendito. Top. 245. a. Opus, quod ita edificatum est, ut suspendi non possit: id est, fornix. Suspendus, a, um, incertus, sollicitus, pendeo. pro Dom. 232. a. Tota ciuitas suspensa atque sollicita est. Et Att. 33. a. Suspendo animo sollicito sum. contra Rul. 65. a. Ciuitas sollicita suspicione, suspensa metu, perturbata seditionibus. contra Rul. 79. b. Suspendus et incertus obscura spe et caeca expectatione pendeo. Et pro Cluent. 28. b. Suspendus incertusque uultus. pro Cluent. 19. a. Ne diutius suspensa oratione mea expectatio uestra teneatur, aggregat ad crimen, etc. Et de Clar. 182. b. Iudices oratione suspensos teneri. Att. 154. b. Tu tuum consilium et si non in longinquum tempus differis, tamen suspensum me detines. I. V. 238. a. Cum seruitorum animos in Sicilia suspensos propter bellum fugitiuorum uideret. de Orator. 105. b. Suspendo et occupato animo Crassum tibi respondisse uideo. Epist. 40. b. Suspendus expectatione rerum. Et 258. a. Suspendo animo expecto, etc. Epist. 171. b. Omnia sunt suspensa propter expectationem legatorum. Epist. 147. b. Tenere aliquem suspensum de aliqua re. Epist. 69. b. Viuendi suspensas habere rationes. Tusc. 189. b. Equi Pelopis, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur. contra Rul. 85. b. Roma coenaculis sublata atque suspensa. At. 42. a. Maneo Thesalonice suspensus, etc. Att. 254. a. Existimabam uertere prope esse, et hercule erat, et maxime de ludis. I. A. 209. b. Animus aberrat a sententia suspensus curis maioribus. Suspicio, cis, aspicio, ueneror, admiror. de Nat. 26. b. Cum coelum suspeximus, ecclestiaque contemplati sumus. Et 35. b. Epicurus coelum non suspexit. Et 61. b. Tusc. 242. a. Hec ille intuens atque suspiciens, uel potius omnes partes horasque circumspiciens, considerat, etc. de D. 123. b. Ille autem nec suspicit, nec circumspicit. Acad. 20. b. Pisces qui neque uidentur a nobis, et nunc quidem sub oculis sunt, neque ipsi nos suspicere possunt. In Arat. de Ar. 248. a. Et de Som. 126. b. Suspiciere in coelum. Officior. 34. a. Suspiciere uirtutem alicuius. Orat. 205. b. Eloquentia, quam suspiciere omnes: quam admirarentur, quam assequi se posse differunt. Et de D. 139. a. Aeternam naturam esse suspiciendam admirandamque hominum generi. Ep. 149. a. Sic honores munerisque uestra suspicio, ut, etc. de N. 47. a. Eius cum totius est praecleara species, imprimis suspicienda est capitis figura. Suspicio, onis, coniectura, serupulus, metus, scientia incerta, opinio. ad Heren. 37. a. Att. 126. b. Cum ad te literas misissem, suspensionem nullam habebam, te reipublicae causa mare transcursum. Et 253. b. Haec nauigatio habet quasdam suspensiones periculi. de Orat. 134. b. Salsa sunt etiam, quae habent suspensionem ridiculi absconditam. Et ibi. Quae suspensionem et crimen efficiunt. Epist. 214. a. Deponere suspensionem, quam de aliquo habeas. Epist. 45. a. Ne cui suspensionem fidei reconciliatae gratiae darem. de Ar. 252. a. Multi sunt in quos huius maleficij suspicio cadat. Et Attic. 207. a. In quem ne si insidij quidem ille interfectus esset, caderet ulla suspicio. de Orat. 139. a. Vitanda est ingenij ostentationisque suspicio. Att. 106. b. Suspensionem mihi tua taciturnitas attulerat. Et ad Heren. 32. b. Occulte facere suspensionem. pro Cel. 39. a. Quoad M. Calij dare potuit suspitioni locum. I. V. 206. a. Et I. A. 155. a. Quos doleo in suspensionem populo Romano uenire. Et In Vat. 29. a. Etiam si falso uenisses in suspensionem. P. Sestio. pro 42. a. Qui non modo a sacro, sed etiam a con-

1739 SV
 scientiæ suspitione abest. pro Cel. 4.8. b. Possum omnes latebras suspitionum peragrare dicendo. contra Rul. 65. a. Civitas sollicita suspitione, suspensa metu. Attic. 277. a. Audiuimus eum uenisse in suspitionem Torquato de morte Pansa. pro Flac. Decianus qui tibi in suspitionem nullo suo delicto uenit. et ibid. Nunc facis suspitionem. pro Cluent. 55. b. Omnis suspicio in eos seruos commouebatur. et Epist. 27. a. Mouere suspitionem alicui. I. V. 237. a. Leonida cuiusdam familia in suspitionem est uocata conuentionis. pro Cluent. 44. a. Non omnes in culpa sunt ac suspitione ponendi. pro Clar. 56. a. Noui quidam homines in suspitionem uocati sunt. pro Cl. 39. b. Cui tam atrocis rei suspicio esset iniecta. et contra Rul. 82. a. Tenuissima suspitione hostium iniecta. pro Cluent. 54. b. Ea res satis firmam uenit suspitionem non habet, etsi esset suspiciosum, tamen ad me non pertineret. pro Mil. I. A. 182. a. et 15. a. Incidere in suspitionem regni appetendi. Quint. Fr. 292. a. Qui tibi nunquam in suspitionem auaritia uenerit. I. V. 243. b. Iudex bonus esse nemo potest, qui suspitione certa non mouetur. Antequam. 196. a. Expurgare, suspitionem dimouere. pro Cluent. 92. b. Canutus qui quodam odore suspitionis Stalenum corruptum esse sensisset. pro Quint. 12. a. et pro S. R. 23. a. In qua re nulla subest suspicio. pro Planc. 260. a. Sed etiam largitionis recipienda suspicio. de Orat. 123. a. Opinionem istorum studiorum et suspitionem artificij apud indices oratorij aduersariam esse arbitror. pro Planc. 270. a. Quanquam ne id quidem suspitionem factionis habuerit. de Orat. 119. b. Dicam enim non reuerens assentandi suspitionem. et Att. 128. b. Fugere suspitionem persequi. contra Rul. 64. a. Hec a me suspitionibus et coniectura coarguuntur. de Nat. 14. a. Esse gentes immanitate sic effratras, ut apud eas nulla suspicio deorum sit. de Nat. 72. b. Hoc non modo comprehendere animo, sed ne suspitione quidem possunt attingere. Att. 127. b. Suspitione assequi aliquid non posse. de Clar. 168. a. Suspicio est, illum uenturo sibi consciuisse mortem. Quint. Frat. 292. b. In quibus non potest resistere inertia ulla suspicio. I. A. 159. a. A que uinam ut culpam, sic suspitionem uitare potuisses. I. A. 235. a. At suspicioni crimen, aut inuidia materiam dedisse uidebimur. et 161. b. In eandem suspitionem cadere collega tuus non potest.
 Suspiciose, credibiliter, criminoso. pro S. R. 27. a. Criminoso et suspiciose dicere aliquid. et pro Deiot. 146. b. Suspiciosus, a. um. habens suspitionem criminosus. I. V. 250. b. Te conscientia timidum suspiciosumq; faciebat. Quint. Fr. 292. a. Esse nimis durum et suspiciosum in suos. Ep. 6. b. Etiam ipso suspiciosissimo tempore Caniniano. pro S. R. 21. b. Quod adhuc est suspiciosum, res ipsa perspicuum faciet: id est, dubium et obscurum. Part. 240. a. Suspiciosum criminem. et ad Her. 3. a. Rem perspicuam non suspiciosam uideri oportere. pro Fl. 160. a. Suspiciosa et maledica ciuitas. et 147. b. Suspiciosissima ciuitas. pro Cl. 54. b. Ea res satis firmam uenit suspitionem non habet, etsi esset suspiciosum, tamen ad alios potius quam ad habitum pertineret. de Cl. 176. a. Qui suspiciosus aut criminosus dicitur, auidui neminem. de Am. 108. b. Esse suspiciosum, et semper aliquid existimantem ab amico esse uolatum.
 Suspicio, aris. opinor, puto, suspitione assequor, suspicione attingo, suspicionem habeo. Att. 109. a. Scribe non modo si quid scies, aut audieris, sed etiam si quid suspicaberis. Att. 201. a. Suspiciabar, uel potius intelligebam nihil esse, et c. Epist. 5. b. Valde suspicor fore, ut infringatur hominum

num improbitas. At. 283. Suspicio illud tibi non probari, quod, et c. Att. 280. b. Quod uelim temere de illo suspicati sint homines. et 248. a. Nihil eram suspicatus de tabulis. pro S. R. 37. b. Qui de eius scelere suspicari nihil potuerunt. de Cl. 169. b. Tantummodo coniectura ducor ad suspicandum. et ibid. Ex monumentis suspicari de aliquo. pro Syl. 176. a. Defendit eum de quo nihil est suspicatus. de Or. 91. b. Nos in amicorum negocijs res ipsa ante consecuta quam possemus aliquid de tantis rebus suspicari. pro Cl. 23. a. Suspiciari aliquid mali. At. 121. b. Autoritate tua per motus, ut suspicor, quid enim aliud putem? de Nat. 7. b. Deus, in quo neque figuram diuinam, neque sensum quicquam suspicari potest. et 8. a. Nec Protogoras quicquam uidetur de natura deorum suspicari. Ep. 11. a. et 60. a. et de Fin. 93. a. Certi homines quos iam suspicari debes. Or. 299. a. Veri haec uis, quam quaerimus, quanta sit suspicatur, quoniam exempla non habemus. de Orat. 144. a. Ve maius quiddam de L. Crasso, quam quantum a nobis exprimitur, suspicetur. de Cl. 192. b. Iis tu copiaras hominem Tusculanum, nondum suspicantem quale esset copiose et ornate dicere. pro Mil. 113. a. Cives de re. optime meriti, in quibus homines non modo res praclarissimas obliuiscuntur, sed etiam nefarias suspicantur.
 Suspirium, rij, gemitus, etiam si sit aliquid discriminis, utrumq; tamen doloris est indicium. Att. 16. b. Quem nemo aspicere sine suspirio posset. et Tus. 225. a. Sine cura, sine suspirio.
 Suspiro, at. At. 16. a. Neminem habeo quo cum aut id cari liberè, aut suspirare familiariter possim. et de D. 89. a.
 Susq; deq; id est, non laboro, non sum sollicitus. At. 224. a. Nam de Octauio susq; deq;. Ep. 110. a. Trahabunt per me pedibus omnes rei, non laboro.
 Sustentatio, onis, dilatio. de In. 80. b. Deinde utrum statim fieri necesse sit, utrum habeat aliquam moram, et sustentationem.
 Sustento, as, sustineo, nitor. de Pro. 71. b. Qui se etiam nunc subfidij patrimonij aut amicorum liberalitate sustentant. et Post. 206. a. Qui egestatem domestico latrocinio sustentant. et pro Cel. 45. b. Egestatem alicuius suis sumptibus sustentare. Epist. 56. b. Quorum opibus casus meos sustentabam. et pro R. P. 123. a. Fide sustentare amicos. Tuscul. 160. a. Per animum ipsum tam natura hominis uitam sustentari, quam uitis, quam arboris. Tus. 157. b. In quo animus nulla re egens, aletur et sustentabitur istis rebus, quibus astra sustentantur et aluntur. Ep. 82. a. Tu uelim te tua uirtute sustentare. Epist. 95. b. Sustentare ac tueri umbellatam uelletudinis. Att. 60. b. Litteris sustentor et recreor. pro Flac. 146. b. et de Clar. 196. a. Spes, quae hominum mentes cogitationesq; sustentat. et pro Mil. 121. a. Ea consolatione sustentor, quam, et c. Item. Nunc me una consolatio sustentat, et c. pro Mur. 124. b. Is cui resp. a me una traditur sustentanda magnis meis laboribus sustentata. de Or. 105. b. Cum is iuriscultus fuerit superior discessurus, qui esset non iuris ciuili scientia, sed eloquentia sustentatus. de D. 137. a. Animi uigilantium sustentantur membris, et corpore, et sensibus: quos cum subtrahita sunt, et c. pro Fl. 148. b. Noster autem testis, ut se ipse sustentat, ut omnia uerba moderatur. Ep. 70. b. Sustentare se conscientia optimorum consiliorum. I. P. 98. a. Cum sustentare uix posses merorem tuum doloremq; decessionis. I. C. 119. a. Id mali opprimi sustentado et pro latando nullo pacto potest, quacumq; ratione placet celebrer

1741
 niter uobis iudicandum est. Quint. Fr. 310. a. Aedificatio nem arcani ad tuum aduentum sustentari placebat. Att. 41. a. Me uix misere sustento, et c. Att. 83. b. P. Valerium negat habere quicquam Deiotarus re, eumq; ait a se sustentari. Att. 144. a. Me adhuc tuae literae sustentantur. At. 156. b. Praeclara conscientia sustentor. Quint. Fr. 308. b. Cato a Crasso sustentatur. Quint. Fr. 326. a. Angor mi frater, nostrum hoc tempus etatis aut forensi labore iactari, aut domesticis literis sustentari. Off. 51. b. Valctudo sustentatur notitia sui corporis.
 Sustineo, nes, sustento, fero, tolero, teuco, corruiere non sino, sulcio, labentem excipio, continco. de Nat. 77. a. Patere coronamq; quae simulachrorum porrectis manibus sustinebat. Att. 138. b. Corpore uix sustineo grauitatem coeli huius. Att. 130. b. Neq; solum cum ista copia tantam multitudinem sustinere poteris. pro Quint. 11. b. Alicuius quotidianum conuicium sustinere. de Or. 118. a. Tres personas unum sustineo summa animi equitate, meam, aduersarij, iudicis. de Cl. 174. b. Rutilius magni munus de iure respondendi sustinebat. pro S. R. 37. a. Suscipere aliquod onus, quod sustinere non possis. I. V. 193. b. Fungi ac sustinere aliquid muneris in rep. et Ep. 24. a. Sustinere onera in rep. Att. 177. a. Nihil est mali, quod non et sustineam et expectem. et de Cl. 156. b. Sustine aliquem dolorem praeter ceteros. Antequam. 193. a. Vt leuis sit labor defensori sustinendus. I. C. 102. a. Vix molem istius iniurie sustineo. I. C. 122. a. Omnis opera equestris, artificum frequentia sustineatur, alitur ocio. pro Fl. 153. a. Est enim credo is uir iste, ut ciuitatis nomen sua autoritate sustineat. Tus. 231. a. Ferre et sustinere seruitutem. pro Dom. 233. b. Eandem poenam ego subibo et sustinebo. Post. 198. a. Sempiternam poenam sustinerem, et c. Ep. 14. a. Fronte ac uultu quibus simulatio facillime sustinetur. Ep. 62. b. Quis, et c. omnia bus meis uiribus sustinebo. At. 43. a. Sustinebimus nos, et spe qua iubes nitentur. et I. V. 150. a. Hac prouincia alimur et sustinemur. Post. 206. a. Quorū mentes angustae et humiles magnitudinem tanti imperij sustinere non possunt. pro Dom. 213. b. Et tales uiri, qui non solum consilij suis, sed specie ipsa dignitatem reip. sustinent. et 142. a. Remp. in hac causa ueltris ceruicibus sustinetis. pro Cel. 47. a. Fieri non potest, ut quisquam tantum onus non modo agendo, uerumetiam cogitando possit sustinere. de Am. 110. a. Tantum cuiq; tribuendum est, quantum quisq; potest sustinere. Item ibid. Deferre aliquid ad alterū quod ille non possit sustinere. Ep. 145. b. Interim maximam hic sollicitudine curamq; sustineo. Ep. 84. a. Quia non putat se sustinere causas posse multorum. I. V. 161. a. Cuius mortis casum fugitiui sustinent. et At. 101. b. Sustinere culpā alicuius rei. Ep. 185. a. Brutus enim Mutina uix iam sustinebat. I. V. 78. a. Iudices sustinebant tantae populi Rom. uoluntati resistisse sustineant? Ep. 18. a. Sustinere expectationem sui concitatum. et 20. a. Sustinere beneficia in se collata. et 21. a. Sustinere officij. Ac. 13. a. Sustinere se ab omni assensu. Tus. 217. b. Sustinere se. et Ep. 129. b. Meq; sustinebam, ne, et c. et Ac. 23. b. Sustinere equos. et Att. 210. b. Sustinere currum. Or. 208. a. Quod cum rapide fortis, sustineri nullo modo potest. Ac. 26. a. Cum se a respondendo, ut aut approbet quid aut improbet, sustineat. et ibid. Qui de omnibus rebus cōtineat se ab assentiendo. At. 103. a. b. Sustinenda est solutio nominis Cerelliani, dum de Faberio sciamus. i. differenda. At. 210. a. Sed arbitrar sustinere remos, cum inhiere essent remiges iusti. I. A. 212. a. O dii quis huius potentiam poterit sustinere? et de Sen. 77.

b. Onus Aetna grauius sustineo. et 83. b. Cum humeris bouem sustineret uiuum. At. 15. a. Laborem propter ambitionem sustinere. Att. 155. b. Protinus sustinui me in arcano fratri. Att. 234. a. Puto fore, ut me praesentem non sustineat. Quint. Fr. 209. a. Animus in maximis rebus gerendis et sustinendis exercitatus. Off. 53. b. Sustines enim magnā expectationem imitanda industriae nostrae, magnam honorum, non nullam fortasse nominis. de Sen. 84. a. Sustinere munera. de Am. 108. a. Est igitur prudentis, sustinere ut cursum, sic impetum beneuolentiae. pro Deiot. 150. b. Ille enim furoris multam sustinuerat, hic erroris. Ep. 174. b. et pro Mil. 106. a. Totum hoc negocium ipse gubernat, et meis humeris sustineo. et pro R. P. 129. b. Labentem excipit, corruiere non sinit, sustinuit, re, fortuna, fide, hodieq; sustinet.
 Sustulsi, sti, sublatum. I. Sublatus. Att. 91. a. Salaminij nos in caelum decretis suis sustulerunt. de Nat. 75. b. Sol in curru Phaeontem filium sustulit. et Tus. 219. b. Fortitudo Herculem in caelum sustulit. I. V. 77. b. Verres ciues Romanos in crucem sustulit. pro Deiot. 149. a. Cum eum plures in equum sustulissent, uix herere in coenae pote rat. Ep. 98. b. Sustulimus manus ego et Balbus. Ep. 262. a. Oculos paululum sustulerunt. de D. 97. a. Quo aspectu exterrita nutrix clamorem sustulit. de L. 156. a. Orithiam Aquilo sustulit. de Or. 159. a. Cum uerba iucentia sustulimus e medio. Quint. Fr. 312. b. Sustulissent id est, hospitio accipissent. pro S. R. 20. a. Plus oneris sustuli quam ferre possim. I. A. 251. a. Qui ex eadē sustulerit liberos. de D. 81. a. Xenophanes diuinationem funditus sustulit. et I. A. 153. b. Dictaturam funditus de rep. sustulit. et de D. 82. a. pro S. R. 30. a. Non ne uidentur hunc hominem ex rerum natura sustulisset. de N. 76. a. b. Varius Druisum ferro, Metellum ueneno sustulerat. Off. 8. a. Maiores nostri Carthaginem et Numantiam funditus sustulerunt. Att. 243. b. Eam rem Seruilia sublatam ex S. C. se esse dicebat. Att. 39. a. Cepionem de oratione sua sustulit, quem antea nominarat. et ibid. Hortensius laudes nostras in astra sustulit. Ep. 13. b. Exemplum praclarissimum uindicandae seditionis de rep. sustulerunt. Ac. 16. a. Sublata assensione, omnem motum animorum sustulerunt. Quint. Fr. 306. b. Clamorem satis magnum sustulerunt.
 Susurratio, onis, susurrus. Ep. 111. a. De Cesare crebri et non bellumores, sed susurrations ueniunt.
 Susurrus, ri. Tus. 248. a. Leuiculus sanè noster Demosthenes, qui illo susurro delectari se dicebat aqua ferocis muliercula, ut mos in Graecia est, insusurrantisq; alteri.
 Sutor, oris, qui calceos sicut uel facit. pro Fl. 149. b. Sutores et 20narij.
 Sutorius, a, um. Ep. 139. b. Sutorium atramentum.
 Suus, a, um. I. A. 227. a. Animus Hortensij dignus et ipso et maioribus suis. pro Mil. 104. b. Quis Appij ille caecus uiam munierit, ubi impune sui posteri latrocinarentur. pro Sest. 27. b. Hunc sui ciues e ciuitate eiecerunt. de D. 124. b. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem quam post sessionē suam. de L. 174. b. Suos deos aut novos coli, consensionem habet religionum. pro Q. 5. a. Alphenus utebatur populo sanè suo. contra Rull. 76. b. Petere consulatum an no suo. et ibi. Vester honos ad mei temporis diem petitus. de Orat. 153. a. Placēdine a Carthagenensibus captiuos nostros redditus suis recuperari. de Clar. 165. a. Hortensius e uita cessit suo magis quam ciuium suorum tempore. et ibidem. Alienissimo reip. tempore. pro Syl. 180. b. Tamen illum uiciscuntur mores sui. et ibidem. Huius si causa non

manifestissimis rebus teneretur, tamen eum mores ipsius ac uita conuincerent. de Fin. 1. 10. 8. b. Is poterit semper esse in disputando suus. de Or. 1. 4. 0. b. Sua cuique uirtuti laus propria debetur. et At. 23. 6. a. Suos quisque debet tueri. de Op. 2. 4. 3. a. Poematis tragici, comici, et reliquorum suum quod uis est diuersum à reliquis. de Orator. 1. 1. 4. b. Qui proficitur esse suus, facere aliquid. Ep. 4. 7. b. Aliquid atque adeo multa addunt atque afferunt de suo. et ibi. Absesse à suis. At. 20. 4. b. Ariarates pedem ubi ponat in suo non habet. de Or. 1. 4. 3. b. Crassus suapte interfecit manu. de Nat. 7. 1. b. Minerva patrem dicitur interemisse, uirginitatem suam uiolare conantem. de Or. 1. 12. b. Quasi nihil possit dici sine praeceptis suis: id est, eius. de In. 6. 3. a. Hunc pater suus de dicit, et c. id est, pater eius. In Sal. 2. 7. 4. b. Itaque timens ne facinora eius clam uos essent, confessus est adulterium. At. 2. 4. 9. a. Vt spectem ludos suos: id est, illius. pro Qu. 1. 6. b. Defensus à necessario suo: id est, illius. Ep. 12. 8. a. b. Cum illi scripsisset, et c. scripserunt ad eum sui, ne id faceret. de Am. 9. 7. b. Factus est Cos. 11. primum ante tempus, iterum sibi suo tempore, reip. p. c. sero.

Sybotia, orum. insula. At. 7. 2. Sylla, le. Sulla. At. 10. 6. a. et 16. 1. a. Sullanus. pro Qu. 1. 4. a. Emisti bona Sex. Alpheni, L. Sylla dictatore uendentes. et pro S. R. 2. 2. a. Sylla felix. Syllaturit. proscriptur. At. 1. 4. 3. b. Syllaba, ae. Parad. 12. 0. b. Si uerfus pronuntiatus fuerit una syllaba longior aut breuior. de Or. 1. 6. 0. a. Clausulam longa syllaba terminari. et 10. 5. b. Leguleius auiceps syllabarum.

Syllabatim. Ac. 30. a. Cum syllabatim Stoicus ista dixisset. At. 2. 1. 3. a. Dictare alicui syllabatim. Συλλαβωτός. l. Index. Sullanus, a. um. Sullanus. contra Rul. 88. b. Quinosis Syllanos in inuidiam rapit.

Sylua, ae. Att. 19. 0. a. Manè me in syluam abstrudo densam atque asperam. et de Orat. 88. a. Genus humanum in montibus ac syluis distipatum. de D. 10. 4. a. Multos nemora et syluae commouent. contra Rul. 61. b. Sylua scantia. de Or. 1. 4. 4. b. Locus in media sylua maxime opacus et frigidus. Q. Fr. 31. 8. a. Palestra et sylua uiridicata.

Sylua materia, copia. de Orat. 152. b. Sylua rerum ac sententiarum comparanda est. et de Vn. 50. a. Or. 10. 9. b. Hoc in genere (nam quasi syluam uides) omnis eluceat oportet eloquentiae magnitudo. Or. 19. 8. a. Omnis ubertas et quasi sylua dicendi ducta ab Academicis est. de Or. 1. 53. a. Cui loco est omnis uirtutum et uiciorum sylua subiecta.

Syluanus deus. de N. 4. 4. Accij. Syluesco, cis. quasi in syluam crescere. de Sen. 88. a. Vitis putanda est, ne syluescat sarmentis, et in omnes partes nimia fundatur. Syluester, uel Syluestris, re. agrestis. de N. 2. 4. b. Loca syluestribus sepius densa. et 52. b. Montes uestiti ac syluestres. et 4. 6. Vita syluestrium. et de Leg. 159. a. In spacijs syluestribus. de In. 4. 2. a. In syluestribus testis. de Am. 10. 9. a. Locis delectamur montuosos et syluestribus. Tuf. 4. 4. 2. a. Non montiuagos et syluestres cursus patiuntur. pro Cal. 4. 2. b. Iuperca, quorum coitio illa syluestris, et c. de Clar. 188. b. Cotta alia quadam inculta et syluestri uia ad eandem laudem peruenerat.

Συμποθία. l. Nota. Sympathia, thie. quaedam conuenientia et coniunctio naturae. de D. 13. 4. a. et de N. 6. 3. a. de D. 13. 7. b. Video sym-

pathian. et ibid. Continuatio coniunctioque naturae, quam ut dixi, συμπαθία uocat, eiusmodi ut thesaurus ex uno intelligi debeat. de D. 11. 5. b. Cognatio naturae, et quasi centus atque consensus, quam συμπαθία Graeci uocant. de D. 13. 7. b. Continuatio coniunctioque naturae, quam Graeci uocant συμπαθία, ut thesaurus ex uno intelligatur. l. Cognatio, et Concentus, et Coniunctio, et Conuentia.

Symphonia, nie. concentus, cithara. I. V. 17. 0. b. Cum in eis conuuijs symphonia caneret, maximisque poculis ministraretur. et 2. 4. 2. a. I. V. 2. 5. 6. b. Reduci et conuiuium cum cantu et symphonia. pro Cel. 4. 4. b. Accusatores cantus et symphonias iactant. Ep. 25. 9. b. Symphoniam Lisonis uellem uitasses, ne in quartam hebdomadam incideres.

Symphoniacus, a. um. citharocedus, uel fidicè, seu tibicen. I. V. 63. b. Symphoniacus seruus. et 2. 4. 8. a. Symphoniaci homines sex. pro Mil. 112. a. Milo tum casu pueros symphoniacos uxoris ducebat.

Symphreatides, curiales, tribules. de L. 17. 0. a. Συμφρεατίδης. l. Approbatio. Συμφρεατῖς. l. Collectio.

Syncere, candidè, uerè, ingenue. At. 4. 6. a. Crassi libertum nihil puto syncere locutum. et 14. 6. b.

Syncerus, a. um. purus, uerus, integer. pro Fl. 159. a. et εὐδαίμων. Q. Fr. 31. 0. b. Epist. 222. b. Hoc mihi da, ut M. Curium syncerum integrumque conferes. et de Clar. 191. b. Thucydides pronuntior syncerus et grandis etiam fuit. Or. 199. a. Prudens syncerumque iudiciu. Off. 3. 6. a. Perficere quid in qua; re uerum syncerumque sit. de Cl. 182. b. Nihil erat in eius oratione nisi syncerum, nihil nisi siccum atque sanum. pro Q. 1. b. Nihil est iam sanctum atque syncerum in ciuitate. de D. 11. 3. a. Quo licet existimare in alijs quoc; oraculis Delphicis aliquid non synceri fuisse. de Am. 113. b. Syncerus, uerus. C. Simulatus, fucatus. Att. 159. a. Nihil simplex, nihil syncerum.

Synecdoche. l. Intellectio. Synephebi. Ceciliij concessio. de Senect. 81. a. de Opt. 24. 4. b.

Syngrapha, phæ. chirographum, cautio, parum inter se differunt. de Ar. 150. b. Alterum putabo regem si habuerit, unde tibi soluat quod ei per syngrapham credidisti. Ep. 103. a. Tanquam enim syngrapham ad imperatorem attulisses, non epistolam, sic pecunia ablata domum redire properabas. pro Mur. 132. b. Pergitis ne uos tanquam ex syngrapha agere cum populo? ut quem locum semel honoris cuiquam dederit, eundem reliquis honoribus debeat. l. A. 178. a. Syngrapha sestertij centies per legatos facta est in gymneco. I. V. 206. 6. b. Iste Cybram cum inania bus syngraphis uenerat. pro Dom. 239. a. et de Ar. 251. b. Facere syngraphas cum aliquibus. Att. *. Lex Gabinia de syngrapha, et de uersura.

Synnada, de. uel Synnadae, arum. opp. in Asia. At. 7. 6. b. et 79. a. Synnadenfis, se. At. 82. Συνναθῶνα. l. Liber. Συνναθῶνα. l. Compositio. Syracusanus, na. I. V. 111. Syracusius. Phyllistinus historicus. de Orat. 113. b. et de D. 88. b. Syracuse, arum. urbs Siciliae. I. V. 227. b. Descriptio Syracusarum, et c.

Syria, rie. pro Domo 217. b. Illa opima fertilisque Syria. et In Ant. 238. a. Tanti eius nomen in Syria atque Phoenicia est.

Syriacus, a. um. Q. F. 300. b. Syriacus et Cilicensis pro tor. et 31. 4. b. Syriaci publicani.

Syrius, a. um. de N. 6. 7. a. Piscem Syrii uenerantur. Syrius, tis. salebra in mari, locaque periculosa, ubi fluctu trahente, modo arene dehiscent, modo in aggerè cumulantur. de Or. 15. 7. b. Syrtim patrimonij, scopulum libentius dixerim.

Syrus, a. um. de Pro. 7. 1. a. Iudei et Syri nationes natae seruituti. Syri uenales. l. Venalis. I. V. 16. 4. b. Solere autem barbaros reges Perfarum ac Syrorum, plures uxores habere, et c.

T A

Litera in sua uisima. Or. 211. b. Tabella, le. literae, codicilli. de Cl. 17. 4. a. Tabella data, quam legem L. Cassius tulit. et de Amic. 10. 4. a. Videtis in tabella, quantum iam antea facta sit labe, primò Gabinia lege, bennio aut post Cassia. pro Fl. 165. a. Cum tabella uobis dabitur iudices, non de Flacco dabitur solus, dabitur de bonis omnibus. pro Pl. 262. a. Populo grata est tabella, quae frontes aperit, hominum mentes tegit, datque eam libertatem, ut quod uelint faciant. I. P. 100. a. An expectem dum de te quing; et septuaginta tabellae diripiuntur. I. V. 58. b. Tabella cerata cera legitima, non illa in fani ac nefaria. de L. 191. a. Non fuit latebra datae populo, in qua bonis ignorantibus quid quisque sentiret, tabella uiciosum occultaret suffragium. I. P. 80. a. Me uniuersa ciuitas non prius tabella, quam uoce priorum consulens declarauit. cont. Rull. 66. b. Meis comitijs non tabella indicem tacite libertatis, sed uoce uiam proe uobis indicem uestrarum erga me uoluntatem ac studiorum tulistis. I. C. 113. a. Introductus Statilius cognouit manum et signum suum, recitatae sunt tabellae. Tuf. 234. b. Tu quidem tabellis ob signatis agis mecum, et testificaris quid dixerim aliquando aut scripserim.

Tabella, pro noti tabula, in qua pictum erat ex quo quis periculo euasisset. de Nat. 7. 8. a. Nonne animaduertis ex tot tabellis pictis, quam multi uobis uim tempestatis effugerint, in portum saluamque peruenerint?

Tabellarius, a, um. tabellaria lex, de suffragijs liberè ferendis non uoce et aperte, sed tabella. de Cl. 17. 4. a. Lex tabellaria à Gabinio primò, deinde à L. Cassio lata. et de Am. 104. a.

Tabellarius, rij. nuncius qui literas fert. Ep. 188. a. Scripsi ad te, tabellarios complures Romanos misi. de Pro. 72. a. Alterum si tabellarij non cessarint, necesse est, et c. I. A. 175. a. Ianitor, quis tui? Marco tabellarius. Att. 7. a. Non inuenio fidelem tabellarium. et 131. b. Sed si dedita opera cum causa nulla esset, tabellarios ad te cum inanijs epistolis mitterem, facerem ineptè.

Taberna, ae. caupona. pro Cl. 52. b. l. Caupo. de In. 63. b. Cum ambo in quadam taberna diuertissent, simul cenare uoluerunt. Att. 255. b. Tabernae mihi duae corruerunt, reliquae rimas agunt. pro Dom. 224. a. Cum edictis tuis tabernas claudi iubebas. et Ac. 36. a. Occludi tabernas iubes. pro Cl. 55. b. Tabernam illi instructam et ornatae Larenti medicinae exercendae causa dedit. I. C. 12. 2. a. Leno qui dam Lentuli concursat circum tabernas, precio sperans sollicitare posse animos egentium. et ibi. Occlusis tabernis quæstus minui solet. I. A. 164. b. Taberna libraria. Q. Fr. 326. b. Crisipidis ambulatio ablata, horti, taberna.

Tabernaculum, li. castris seculum, quod figi et reuelli, alioque transferri potest. I. V. 241. b. In ipso ore portus tabernacula carbasese intentæ uelis collocabat. et 253.

b. Ponere tabernaculum in litore. At. 7. 6. b. et Ep. 56. a. Multis locis ne rectum quidem accipio, et in tabernaculo maneo plerumque. de Cl. 167. b. Procepsit enim non ut à militari tabernaculo, sed ut à Theophrasti umbraculis. cont. Rul. 72. b. Deinde ornat multis tabernaculis, centurijs, suapellectili. de Or. 150. a. Qui in una philosophia quasi tabernaculum uite suae collocarunt. de D. 87. a. Cum tabernaculum uicio cepisset imprudens. et de D. 124. a. Tabernaculum rectè captum. I. P. 92. a. Si domus uacua non fuisset, in campo marito mihi tabernaculum collocaffem.

Tabernarius, rij. caupo. pro Fl. 149. b. Opifices et tabernarios, atque illam omnem fecem ciuitatum, quid est ne cogij contiare? et pro Dom. 215. b. Clodius cõcitor tabernariorum. Ep. 115. b. Nisi ego cum tabernarijs et auarijs pugnarem, ueternus ciuitatem occupasset.

Tabes, bis. macies. Tuf. 196. 6. Sed egritudo maiora quadam, tabem, cruciatum, afflictionem, et c.

Tabo, ablatiu tantum casus, sanies. Tuf. 171. b. Saxa spargens tabo. I. P. 88. b. Ennij.

Tabefco, cis. liqueo, contabefco, extabefco. de N. 31. a. Frigoribus durefcit humor, et idè uicissim mollitur tepesfactus et tabefcit calore. Tuf. 217. a. Qui neque tabefcat molestus, neque frangatur timore. Att. 36. a. Pompeius tabefcit dolore. et I. A. 105. b. Ne patientur desiderio sui Catilinam miserum tabefcere. At. 30. b. Occium quo nunc tabefcimus. Att. 52. a. Nobis in hac calamitate tabefcendum est.

Tabificus, a. um. quod tabem inducit. Tuf. 216. b. Vt haetabificæ mentis perturbationes sunt, sic, et c.

Tabula, le. Off. 70. a. Si tabula de naufragio stultus arripuerit. At. 67. b. Hæc una me ex hoc naufragio tabula delectat. de Cl. 188. b. Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. de Or. 98. a. Tabulas ac signa propala collocare. de Fin. 125. a. Imago Epicuri in tabulis, et poculis, et amentibus. At. 60. Tabula Dicearchi id est, de geographia. I. A. 153. a. b. Ne qua tabula ullius decreti Caesaris figeretur. et Ep. 219. b. Tabulam in qua nomina eorum incisa erant, reuelli iussit. I. A. 234. b. Quod si comitia placet in senatus habere, petamus, ambiamus, tabula modo noua detur nobis, sicut populo data est. de Or. 90. a. Decem uiri, qui XI. tabulas perscripserunt. et 101. a. Bibliothecas omnium philosophorum, unus mihi uidetur XI. tabularum libellus, et autoritatis pondere et utilitatis ubertate superare. pro S. R. 22. b. Ille affirmabat sese nomen Sext. Roscij de tabulis exempturum. Off. 50. b. Tabule nouae quid habent argumenti nisi ut emas mea pecunia fundum, et eum tu habeas, ego non habeam pecuniam. I. A. 207. b. Trebellius sine tabulis nouis saluus esse non potest. I. A. 233. b. Vindices tabularum nouarum nouam tabulam uidimus. At. 83. b. Periculum est, ne res ad tabulas nouas perueniat.

et 108. b. ἄξιόν ἐστιν ἀπονοῶναι. pro Q. 4. b. Tum Neuius amicos corrogat, ut ad tabulam Sestiam sibi asint hora secunda postridie. Q. de Pet. 206. a. Amico S. bidio et Panthera, quod ad tabulam quos poneret, non habebat. At. 236. b. Maxime autem expecto e quod Dolabella timiat, an in meo nomine tabulas nouas fecerit. Q. Fr. 311. b. Racilius tabulam proseripsit. I. A. 177. b. Inspectantibus nobis toto Capitolio tabulae figebantur. Parad. 123. a. Aetate omnis tabula te stupidum tenet, aut aliquid signum Polycteti.

Tabulae accepti et expesi. l. Codex. Top. 222. a. In non minibus esse, et in tabulis deberi. pro Fon. 276. a. Vna tabula proferatur. I. V. 88. a. et pro Cel. 40. b. Facere tabulas, conficere tabulas. I. V. 106. a. Tabulae et codex. et 88. a. Tabulae accepti. et pro Q. R. 45. b. Codex accepti et expensi.

penji: pro Fl. 150. a. In tabulas quodcumq; commodum est referre. & ibi. Inferre rationes falsas. pro Syl. 17. 5. a. Ait me aliter ac dictum, in tabulas retulisse. pro Fl. 155. a. Cuius conficietissima literarum. & 154. b. Litera publica. In V. 87. b. Tabule publicae, & litera publicae.

Tabularium, rj. locus in quo tabulae publicae civitatis asservantur. de N. 74. b. Qui tabularium incendit, at se Q. Sotius eques Rom. fecisse confessus est: qui transcripserit tabulas publicas, id quoq; L. Aelius fecit. et pro Rab. 91. b. De peculatu factu, de tabulario incendio. pro Cael. 34. a. Sext. Clodius, qui aedes sacras, qui censum populi Rom. qui memoriam publicam suis manibus incendit. pro Ar. 187. b. Tabulae publicae Heracleis sum, quas Italico bello incendio tabulario interijisse scimus omnes.

Taceo, es, sileo, reticeo, tacitum relinquo, silentio praetereo, conticeo, supprimo. de Or. 94. b. Enunciabo apud nos quod semper tacui, & tacendum putavi. I. V. 71. 4. A. me taciturnum tantis de rebus existimasti? At. 18. b. Qui de rebus nostris diu tacuerat. contra Rull. 88. a. Vi doceam Rullum posthac, in his saltem tacere rebus, in quibus de se taceri velit. pro Sest. 11. b. Illi hominibus omnia timetibus tacendo loqui, non inficiando confiteri videbantur. Anteaquam. 195. a. Quorum improbitas me tacete coarguitur improbitate utae.

Taciturnitas, rj. silentium. de In. 33. b. Taciturnitas imitatur confessionem. Attic. 106. b. Suspicionem mihi maiorem tua taciturnitas attulerat. de Claris orator. 185. b. & Ep. 5. b. Te arbitror malle ipsum tacere, quam taciturnitatem nostram experiri. pro Quint. Ros. 47. a. Pecuniam stipulatam non esse, taciturnitas testium concedit. In C. 100. b. Vocis contumeliam expectas, cum sis gravissimo iudicio taciturnitatis oppressus? In Pis. 86. a. Curiae taciturnitas animae. & ibid. Silentium perpetuum iudiciorum.

Tacite, silentio, pro Q. 9. a. Huic ne perire quidem tacite obsequi, conceditur. pro Pom. 6. a. Hi uos, quonia libere loqui non licet, tacite rogant.

Tacitus, a, um, mutus. I. C. 101. b. Quid expectas a ueritate loquentium? quorum uoluntatem tacitorum perspicis? pro Cael. 38. a. De dignitate Caelius notis tacitus facile ipse respondet. I. C. 116. b. Nihil me mutuum delectat, nihil tacitum. Ac. 2. b. Quasi uero clarorum uirorum tacitos congressus esse oporteat. pro Cec. 295. a. Si uoluntas tacitis uerbis intelligi possit, uerbis non uteremur. pro Cl. 30. b. Tamen uocat me alio iandudum tacita uestra expectatio. de Pro. 77. b. Quom minus sepe aut interpellat a non nullis, aut tacita existimatione reprehendat. Epist. 35. b. Sed haec tacita mihi quodammodo relinquenda sunt. pro Qu. 14. a. Tacito ipso studio quod habebat erga propinquum suum, quemuis commoueret. de Orat. 161. a. Omnes tacito quodam sensu sine illa arte aut ratione, quae sunt re et ac praua dijudicant. Orat. 217. a. Sed aures tacito eum sensu sine arte desiniunt. pro Q. R. 48. a. Tacita corporis figura coniecturam affert hominibus. de In. 79. b. & 80. a. Quaedam tacitis exceptionibus cauentur. pro Domo 225. b. Omnis improborum uis diu collecta & inueterata compresso odio atq; tacto erumpebat in actum. de Or. 248. b. Illud etiam si est uerissimum, tacitum tamen nunquam mysterium teneant. Attic. 24. a. Cetera si reprehenderit, non feret tacitum. pro Mil. 103. b. Tacitis & occultis occasionibus. pro Mar. 131. b. Hoc tactus nullo modo praeterire possunt.

Tactio, omis, tactus. Tuf. 213. a. Voluptates oculorum, tactionum, odoratorum & saporum. Tactus, ctus, de N. 54. b. Tactus toto corpore aequaliter sensus est, ut omnes ictus omnesq; nimios & frigoris & caloris appulsus sentire possimus. Ac. 6. b. Quid de tactu? eo quidem, quem philosophi interiorē uocant, aut doloris, aut uoluptatis? 19. b. Tactus intus. de Orat. 152. a. In tactu modus & mollitudinis & leuitatis. pro Cael. 46. a. Qui non odore ullo, non tactu, non sapore capiatur. de Or. 163. a. Voces ut chordae sunt intentae, quae ad quosq; tactu respondeant. de Vn. 197. b. Quae ex conuincione caeli ita actus est, ut sub aspectu & tactu cadat. de N. 33. b. Et is solis tactus est, ut non tepesciat solis, sed etia comburat. de D. 128. b. Plus terrarum situs, quam luce tactus ad nascendum ualere. aliter, tractus. Tadas, de, fax. I. V. 225. a. Ceres dicitur inflammasse tadas ex ignibus Aetnae. & I. P. 89. b. Furiarum tadis ardentibus. & Ac. 22. b. Circumstant cum ardentibus tadis. pro S. R. 29. a. Agitari & perterri furiarum tadis ardentibus. ad Her. 38. b. Qui tadas candentes accipit. lege Palaestra. Tadet, bat, piget. I. V. 72. b. Sunt homines, quos infamia sua neq; pudeat, neq; tadeat. Ep. 95. b. Nam me cum antea tadebat, tum uero, & c. At. 76. b. Quid quaeris? tadet omnium nos uita. pro Fl. 166. a. Quid si talium ciuium uos iudices tadet, ostendite. Att. 37. b. Tadet ipsum, uehementerq; poenitet. Q. Fr. 300. a. Pertesum est enim leuitatis Graecorum. Tages, gis, autor aruspicinae. de D. 118. b. Tages quidam dicitur in agro Tarquinienfi cum terra araretur, & sulcus altius esset impressus, exitisse repente, & c. Talaria, orum, calcei aligeri seu pinnati, quales Mercurio tribuunt poetae. de N. 71. b. Minerva, cui pinnatae talaria affigunt. & At. 236. a. Quare talaria induamus. In Arat. Diuersosq; pedes uentos talaribus aptis. Talaris, re, ad talos usq; demissus. I. V. 242. a. T unica talaris. & I. C. 109. a. Talaris, a, um, Of. 30. b. Adde his saltatores, totumq; ludum talarium. Att. 11. a. Non enim turpior unquam in ludo talario confessus fui. I. Talus, Talenti, ti, multa genera fuerunt, sed hic Atticiu intelligimus: quod aureis numeris seu coronatis sexcentis ualebat. I. P. 98. a. C. Talenta tibi Apolloniae dederit, ne pecunias creditas soluere. pro Fl. 163. a. Quinquaginta talenta Flacco dicit se dedisse. & pro R. P. 125. b. Decem millia talenta Gabinio esse promissa. Tusc. 246. a. Legati ab Alexandro quinquaginta Xenocrati talenta attulerunt, quae erat pecunia temporibus illis Athenis praesertim maxima. At. 82. a. Cyprij talenta Attica C. dabant. Talis, le, huiusmodi, eiusmodi, eiusdem modi, eius generis, id genus, huius exentpli, perinde, ita, sic. Of. 42. a. Ut quales simus, tales esse uideamur. & ibi. Ut simus ij, qui haberi uelimus. de Or. 92. a. Ut ipsi talis, qualem se ipse optaret, uideretur. & pro Mur. 131. b. Cum esset talis, qualem te esse uideo. de In. 84. a. Ut non tales quales ante habitae sint, habeantur. & Att. 119. b. Et talis qualem esse eum scripseras. pro Clu. 48. b. Vir tali dignitate praeditus. de Or. 137. a. Non audeo dicere de talibus uiris, sed tamē, etc. Acad. 2. a. Ac ueoreo ne talium personaru inminuam gloria. & 1. b. Tali ingenio praeditus Lucillus. Ep. 146. b. Tale te esse oportet, qui primum te sciungas, & c. deinde, & c. pro Q. 7. b. & I. P. 80. b. Tot talesq; uiri, & c. & Epist. 246. b. Tale ac tantum iusurandum. de D. 91. a. Xenophon Socraticus, qui uter & quantus, scribit, & c. id est, talis uir.

Talpa, p, e. Ac. 20. b. Quid talpa: num desiderare lumen putas? Verg. Georg. 1. Atq; oculis capti fodere cubilia talpa. Talus, li, os est prope calcaneum, quod extat quasi rotundum in extremo pede. hinc os quatuor laterum, quo ludat, talus appellatur, hinc quoq; ludus talarius. pro Cl. 40. b. Illa usq; ad talos demissa purpura. de D. 85. a. & 188. a. Quatuor tali tactu casu uenerunt efficiunt. de Fin. 101. b. Ita iacere talis, ut recte asistat. Item: Qui talus ita erit iactus, ut cadat rectus. de Sen. 89. a. Ex multis laisionibus nobis relinquunt talos, tesseras. & de Or. 148. a. Pila, tessere, tali. de Or. 151. a. Brulla talis praeclearē ludens, Titius pila. Tam, equ, adeo, tam ualde, tam maxime necessarius. At. 106. a. Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? & de Or. 105. a. Tam uehementer. de D. 125. a. Nihil est tam ualde uulgare, quam nihil sapere. Or. 206. b. Nemo tam multa ne in Graeco quidem octo scripsit, quam multa sunt nostra. Attic. 121. b. Nunquam reo cuiquam tam humili, tam fordido, tam nocenti, tam alieno, tam praecise negant, quam hic mihi. de N. 37. b. Melius erat non dari omnino, quam tam munifice ac tam largē dari. pro Cael. 52. a. Hic tam imbecillus quam uidetis. de Cl. 175. b. Vtina Graecus non tam fratri pietatem quam patriae praestitisset. de D. 82. a. Quorum neutru tam facile quam tu arbitraris, conceditur. Q. Fr. Ego haec tam esse quam audio, non puato. de N. 15. b. Quid tibi iam facile credam, sicut alteri nemi. Ep. 53. a. Cum ita late pateat eius potestas. Ep. 166. a. Doleo, adeo & longo & infesto itinere ad me ueniri. de Amic. 112. a. Vituperanda est rei tam maxime necessaria tanta incuria.

Tandem, demum, aliquando, ad extremum. cont. Rull. 87. a. Perficiam ut iam tandem illi fateantur, & c. pro R. P. 128. b. Quod genus tandem est illud ostentationis? I. C. 104. b. Quanto tandem illi maxore afflicti esse putatis? pro Cec. 294. a. Cecinna utru noluit tandem, aut non potuit accedere. de N. 22. a. Hoc per ipsos deos, quale tandem est de Fin. 77. b. Quomodo cum tandem laturu fuisse existimatis? pro Fl. 151. a. Vtrum hic tandem cognitionē ueritatis fore putatis, & c. de L. 156. b. & Part. 230. b. Quom sum tandem, aut cur ista quaeris. & Tusc. 191. b. Quomam tandem modo? Ep. 181. a. Tandem aliquando Romae esse cepimus. pro Q. 17. b. & I. C. 101. a. & 104. b. Tandem aliquando posse consistere, & c. Ep. 239. b. Litera ia tandem mihi reddite sunt a Caesare. de Or. 106. b. Quaru tandem, inquit Catulus?

Tandiu, usq; eo. Ep. 18. a. Ego te abfuisse tandiu a nobis doleo. & Ar. 2. a. Abs te tandiu nihil literae. Ep. 131. a. Tibi assentatur tandiu dum ades. Tuf. 247. a. Corpus gaudet tandiu dum sentit uoluptate. & At. 138. b. Tandiu dum leugo. pro Fl. 154. b. Qui ualuit tandiu dum huc prodiret. Off. 41. a. Is tandiu laudabitur, dum memoria rerum Rom. manebit. de Cla. 165. a. Vixitq; tandiu, quam licuit bene uiuere. & 136. b. Vera tandiu quam ferre potero. de Or. 89. a. Veru bi enim controuersia tandiu torquet Graeculos homines, etc. At. 135. b. Ego tandiu requiesco, quandiu ad te scribo.

Tango, gis, contingo, attingo, traeto. Tusc. 187. a. Ge nu terram tangere. Ep. 28. b. De praeda mea teruncium nec attingit, nec tacturus est quisquam. pro Cec. 292. a. Verum ita est uti dicis, de deiectione debeo intelligere etiam si tactus non sis. & 294. a. Potest ne detru di quisq; qui non attingitur. Post. 205. b. Tribuni sanctissimum corpus non folium tactum ac uolatum manu, sed etiam uulneratu ferro confectumq; uidistis. pro Dom. 223. a. Lex cuius quam quisq; partem tetigit, uoce, suffragio, & c. repudiatu est. Att. 33. b. Minae, quae mihi proponuntur, modice me tangunt. I. A. 219. a. Et ne tangantur rationes ad Opis. pro S. R. 32. a. Non omnia dicam, & leuiter unumquodq; tangam. Acad. 34. b. Vbi Aristoteles ista tetigit: de Or. 112. b. Genus illud tertium quod a Crasso tactum est. cont. Rull. 79. b. Ideo apros nominare non possum, quia tangam nullum ab inuito. I. V. 81. b. & At. 85. b. Verres simul ac tetigit prouinciam, statim, & c. pro Mil. 111. a. Villa quae uiam tangit.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

ut, etc. Ep. 210. a. Et tamen nihilominus acoy de p r o b e i p , pro Cl. 33. b. Tamen nihilominus putabant, & c. Ep. 58. b. Tamen & si, & c. tamen, & c. & 144. a. Quid nihilominus ut ego ab sim, & c. fici possunt. de Or. 107. a. Neq; minus haec tamen tua lenitas, etc. Q. F. 313. b. Lucretij poemata li ta sunt multis luminibus ingenij, multa tamen artis. Ep. 138. a. Tamen a malitia non discedis. pro Mar. 133. a. Et si, & c. certe, & c. pro Cec. 286. b. Tamen pro certe, uel pro factu, uel saltem. pro Sest. 15. b. de Sen. 32. b. Quod equidem non amisi adhuc, & tamen uidetis annos meos. Tamesi, est, quanquā. pro S. R. 36. b. Tamesi uicisse debeo, tamen de meo iure decedā. I. V. 113. a. Tamesi, & c. tamen, & c. Ep. 32. a. & 58. b. & 229. b. Tamesi spero, & c. tamen faciam, & c. Ep. 4. a. & 35. b. Tamesi mihi, & c. Tanagre, arum, oppidum. & Tanagraeus, a, um, pro Dom. 235. b.

Tandem, demum, aliquando, ad extremum. cont. Rull. 87. a. Perficiam ut iam tandem illi fateantur, & c. pro R. P. 128. b. Quod genus tandem est illud ostentationis? I. C. 104. b. Quanto tandem illi maxore afflicti esse putatis? pro Cec. 294. a. Cecinna utru noluit tandem, aut non potuit accedere. de N. 22. a. Hoc per ipsos deos, quale tandem est de Fin. 77. b. Quomodo cum tandem laturu fuisse existimatis? pro Fl. 151. a. Vtrum hic tandem cognitionē ueritatis fore putatis, & c. de L. 156. b. & Part. 230. b. Quom sum tandem, aut cur ista quaeris. & Tusc. 191. b. Quomam tandem modo? Ep. 181. a. Tandem aliquando Romae esse cepimus. pro Q. 17. b. & I. C. 101. a. & 104. b. Tandem aliquando posse consistere, & c. Ep. 239. b. Litera ia tandem mihi reddite sunt a Caesare. de Or. 106. b. Quaru tandem, inquit Catulus?

Tandiu, usq; eo. Ep. 18. a. Ego te abfuisse tandiu a nobis doleo. & Ar. 2. a. Abs te tandiu nihil literae. Ep. 131. a. Tibi assentatur tandiu dum ades. Tuf. 247. a. Corpus gaudet tandiu dum sentit uoluptate. & At. 138. b. Tandiu dum leugo. pro Fl. 154. b. Qui ualuit tandiu dum huc prodiret. Off. 41. a. Is tandiu laudabitur, dum memoria rerum Rom. manebit. de Cla. 165. a. Vixitq; tandiu, quam licuit bene uiuere. & 136. b. Vera tandiu quam ferre potero. de Or. 89. a. Veru bi enim controuersia tandiu torquet Graeculos homines, etc. At. 135. b. Ego tandiu requiesco, quandiu ad te scribo.

Tango, gis, contingo, attingo, traeto. Tusc. 187. a. Ge nu terram tangere. Ep. 28. b. De praeda mea teruncium nec attingit, nec tacturus est quisquam. pro Cec. 292. a. Verum ita est uti dicis, de deiectione debeo intelligere etiam si tactus non sis. & 294. a. Potest ne detru di quisq; qui non attingitur. Post. 205. b. Tribuni sanctissimum corpus non folium tactum ac uolatum manu, sed etiam uulneratu ferro confectumq; uidistis. pro Dom. 223. a. Lex cuius quam quisq; partem tetigit, uoce, suffragio, & c. repudiatu est. Att. 33. b. Minae, quae mihi proponuntur, modice me tangunt. I. A. 219. a. Et ne tangantur rationes ad Opis. pro S. R. 32. a. Non omnia dicam, & leuiter unumquodq; tangam. Acad. 34. b. Vbi Aristoteles ista tetigit: de Or. 112. b. Genus illud tertium quod a Crasso tactum est. cont. Rull. 79. b. Ideo apros nominare non possum, quia tangam nullum ab inuito. I. V. 81. b. & At. 85. b. Verres simul ac tetigit prouinciam, statim, & c. pro Mil. 111. a. Villa quae uiam tangit.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

Tanquam, quasi, quodammodo, ac, iuxta ac, ut, loco, quemadmodum. de Cl. 188. b. Aetatis illius ista fuit laus, tanquam innocetiae, sic latine loquendi. Or. 201. a. Haec magna sunt, & tanquam animi instar in corpore. de Or. 89. a.

122. a. Oratorem in iudicia et concinulas, tanquam in aliquod pistrinum detruendi uidebam. I. A. 180. b. Ut istum tanquam si esset consul salutarent. Att. 85. a. Quod uideo tibi etiam nouum accidisse, tanquam mihi. Att. 132. a. Ego tecum tanquam mecum loquor. Tuf. 172. a. Gloria uirtutem tanquam umbra sequitur. Ep. 18. a. Nam illo si ueneris, tanquam Vlysses cognosces tuorum neminem. In Vat. 29. b. Repente enim te tanquam serpens e latibulis intulisti. de Or. 122. b. Tanquam ad scopulum aliquem libidinis mentem appellere. de Cl. 170. b. Nam Odysea latina est, sic tanquam opus aliquod Dedali. pro Cec. 296. b. Neminem reperies, qui tanquam arma militis inspicunda sint, ita probet armatum. pro S. R. 33. b. Qui tanquam si offensa reip. sempiterna nox esset, ita rubeant, etc. Ep. 17. a. Tanquam si res tua agatur. Epist. 256. b. Is tam te alligit, quam si uixerit tecum. de D. 135. b. Simile sunt dii, si obijciunt, etc. tanquam si Poeni, etc. de Orat. 93. b. Quid mihi nunc uos, inquit Crassus, tanquam alicui greculo quae stitunculae ponitis? Ep. 229. a. Apud eum sic sui tanquam domi mee.

Tanquam si, ut si. Tanquam. Ep. 27. b. Tanquam si res tua agatur.

Tantalide, darum. de N. 78. a.

Tantalus, li. Tuf. 150. a. Mento summam aquam attin gens sui eneclius Tantalus. Tuf. 216. b. Poeta impendere apud inferos saxum Tantalum faciunt. de Fin. 61. Ob scelera animiq; impotentiam, etc.

Tanti. I. V. 205. b. Fuit tanti mihi crede. Ep. 169. b. Est tanti. Ep. 80. a. Fuit tanti. In Sal. 273. b. Tanti me fugas eem hi astinauerunt. I. C. 107. b. Est mihi tanti o quirites huius inuidie falsae atq; iniquae tempestatem subire, dum modo, etc. Off. 68. a. Est ergo ulla res tanti, aut commodum ullum tam expetendum, ut uiri boni et splendorem et non men amittas. Ep. 30. a. Iuratus tibi possum dicere, nihil esse tanti. pro Mil. 112. b. Id quidem non tanti est, quod quod, etc. pro Cel. 45. a. Is non putat tua dona esse tanti. pro Q. R. 48. b. Tibi certe tanti non fuisset, ut socium fraudares. Ep. 181. b. Rofcio cur tanti fuerit, quae ero. I. C. 102. a. Sed non est mihi tanti.

Tantidem. In Sal. 275. a. Tu C. Sallustii tantidem putas esse bis senatorem fieri, quanti bis consulari. pro S. R. 37. b. Is uoluntatem municipii tantidem, quanti fidem sua fecit. I. V. 165. a. Coegit Segestenses a Docimo tantidem publico accipere: id est, conducere tantidem. Ep. 192. a. Tantidem frumentum emere, quanti, etc.

Tantisper, interim. pro Cec. 290. b. Sed tantisper de aliquo reo cogitasse. Ep. 127. a. Tantisper dum effruescat haec gratulatio. de In. 81. a. Sed uideo quid efficiat, tantisper hoc ipsum magni aestimabo.

Tantopere, de Orat. 98. a. Neq; enim tantopere, etc. pro Mur. 129. a. Ep. de Leg. 189. b. Istud nescio quid quod tantopere didicisti.

Tantulus, a. um. tam paruum. At. 8. b. Ut uix huic tantulo epistola tempus habuerim. de Sen. 88. a. Ex tantulo fici grano. pro S. R. 37. a. Si ex eo tantulum in rem suam conuertisset. I. V. 133. b. Quorum oratione ne tantulum quidem commotus est. pro S. R. 38. a. Is discipulus magistro tantulum de arte non concedit. de Leg. 262. b. Si inter esse quippiam tantulum modò potuerit. Tuf. 189. a. Tantulum tamen est, ut, etc. Itē: Tantulum, ne minima qui de re, parte aliqua, ex parte aliqua. de Am. 115. b. Ego illi ne minima quidem re offendi, quod quidem senserim.

Tantum, tantummodo, solum. Parad. 118. b. Nomen tantum, tantummodo, solum. Parad. 118. b. Nomen tantum,

tantum uirtutis asurpas, quid ipsa ualeat ignoras. pro Mur. 143. a. Nihil dicam arrogantius, tantum dicam, totos dies, etc. pro Fl. 153. a. Dixit tantum, nihil ostendit. Qu. de Pet. 209. b. Homines rusticiani nomine tantum noti. Ep. 13. b. Non dicam quid acciderit (multorum enim, etc.) tantum dicam, etc. I. V. 135. b. Verrem tantum semper auaritia hiante atq; imminenti fuisse ingenio, et cogitatione nulla. de Or. 104. b. Non tantum parum commode, sed etiam turpiter. I. V. 99. b. Tantum quod hominem non nominat.

175. a. Tantum quod aratoribus obsides non dedit. Ep. 105. b. Tantum ex Arpinati ueneram, cum, etc. At. 14. a. Nec tantum proficiebam quantum uolebam. At. 89. b. Tantum abest ut ego ex eo quo astricti sumus laxari aliquid uelim cogites. At. 249. a. De sano illo, de quo tantum quantum me amas lim. At. 190. a. De sano illo, de quo tantum quantum me amas uelim cogites. At. 249. a. Nec quicquam posthac non modò tantum, sed ne tantulum quidem praeterieris. de Sen. 87. a. Tantum quantum sat est. Item: Tantum abest. Or. 219. b. Tantum abest, ne eneruetur oratio compositione uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis esse possit. Off. 9. b. Id autem tantum abest ab officio, ut nihil officio magis possit esse contrarium.

Tantummodo, modò, duntaxat. de N. 41. a. Arbores tantummodo per stirpes aluntur suas. de Or. 147. b. Neque eum oratorem tantummodo, sed hominem non putat. pro Syl. 172. b. Quo omnia suppressa uoce dixit, tantummodo ut uos, qui ea probabatis, possitis exaudire.

Tantumdem, de L. 180. a. Qui tantumdem capiat, quantum, etc. Att. 197. b. Tantumdem populo dandum est. Ep. 28. Fr. 304. b.

Tantus, tantum, tam multus, tam magnus, et id genus alia. de D. 110. a. Sol maior ne quam terra sit, au uero tantus quantum uideatur. de Fin. 49. a. Sed tantum studium tamq; multam operam ponendam in eo non arbitrantur. pro Pom. 10. b. Quis unquam tam breui tempore tot loca adiret, tantus cursus conficere potuit. Att. 17. a. Ex his, quae scripsimus, tanta etiam a me non scripta perspicis. pro Cor. 64. b. Si tanta bella legisset, quanta et gessit et contulit. I. P. 90. a. Cum fines provinciae tantos haberet, quantos optauerat. I. A. 208. b. Multas habui cōcōnes, nullam unquam uidi tantam, quanta nunc uestra est. de N. 44. b. Hi tanti ignes, tamq; multi. de N. 29. a. Tam multae res atq; tanta. de Or. 116. a. In tanta re, tamq; immensa. de Or. 88. b. Ista tanta tamq; multa. Ep. 145. b. Tot tantiq; res. I. V. 74. b. Tot tantiq; uitia. de N. 78. b. Urbs tanta atque talis. Ep. 228. a. In hominem tantum atq; talem. Tuf. 234. a. In his tot ac tantis malis. Ep. 168. a. Dixi tanta contentione, quantum forum est. Ep. 64. a. Tanta contentione decertavi, quanta nunquam antea. pro Cel. 53. b. Nequaquam enim tantum erat, quantum homines loquebantur. At. 106. b. Quid enim est tantum in uno aut altero die? pro S. R. 39. a. Si enim haec liberè dicentur, non fuit tantus homo Sextus Roscius in ciuitate, ut de eo potissimum conqueramur. Att. 130. b. Tanta multitudo. Ep. 181. b. Quanta copia. Att. 102. b. Tantum et plus etiam. Ep. 211. b. Si intellexero has literas tantum, quantum scribens confidebam, apud te pondus habuisse. At. 35. b. Si me amas tantum quantum profectò amas. Epist. 70. b. Tecumq; ero tantum, quantum patietur utriusq; aetas. I. C. 114. b. Neq; tanto ante exitum ac fati die, reip. denūcia set. I. V. 250. a. Cū tanto plures abducti essent quam relicti, aliter, Altero tanto.

251. b. Ep. de Orat. 87. a. I. V. 251. a. Ep. pro Flac. 150. b. Tanto post. pro Mar. 154. b. Cum in animis hominum tanta latebrae sint, tanti recessus. Attic. 106. a. Equitatus tantus,

tantus, quantum uolet. de Or. 87. a. Tantus in iocando lepos. Ep. pro Q. R. 49. a. Qui tantas et tam infinitas pecunias repudiari.

Tardè, serò. C. Ocyus. Tuf. 215. b. At. 76. a. Tardè tibi reddiduro dabam, sed amico homini. Ep. 183. b. Tardè iter facere. Ep. 22. b. Quid propter longinquitatem tardè sine omnia perferuntur. Att. 61. b. Te Roma profectum esse tardius quam dixerat. Tuf. 164. a. Qui in compediabus corporis fuerunt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur. de N. 36. a. Tardius moueri. Celerius moueri. pro Q. R. 50. a. Tardè percipere. Celerius arripere. pro Sest. 8. a. Consules, qui temp. nimis tardè concidere morerent. At. 154. b. Sed ne tardius quam uellit, reip. gratularer. pro Mil. 111. b. Egreditur a nulla subito, cur uesperis quid necesse est tardè? Ep. 236. a. Tardè et incommodè nauigauit. de Pro. 76. a. Et malit tamen tardius ad suorum laborum fructus peruenire. Attic. 41. b. Aut accedemus in Epeirum, aut tardè per Caudauim ibimus. pro Cec. 286. a. At ea res, de qua, etc. tardè sine iudicatur.

Tardigradus, a. um. de D. 136. a. Quadrupes tardigrada, etc. Pacuuij. l. Coelea.

Tarditas, tis. cōstatio, mora. Celeritas. de Vin. 200. b. Top. 224. b. Celeritati tarditas contraria est. Ep. Q. R. 315. b. Cursu corrigere tarditatem. Epist. 156. b. Propter tarditatem sententiarum, moramq; rerum. pro Rab. 94. b. Qui cum ingredi uix posset, non ad insequendum sibi tarditatem pedum, sed ad fugiendum impedimento fore putabat. pro Sest. 24. a. Ita ut nonnunquam cunctatione et tarditate utrumq; amittant. Ep. 51. b. Sed nostri hominis tarditatem. I. P. 79. b. Ep. Orat. 219. b. Tarditas ingenij, stupor debilitasq; linguae. de N. 4. a. Quod non Academie uicio, sed tarditate hominum arbitror contigisse. de Or. 95. a. Aut aeterna in te, aut certe diuturna ualebit opinio tarditatis. I. C. 115. b. Sed tanta fuit operis tarditas, ut, etc. de Clar. 178. a. Considerata tarditas. I. A. 182. b. Certatim posthac, mihi crede, ad hoc opus curretur, nec occasionis tarditas expectabitur. Q. Fr. 318. a. In Manliano offendi Diphilum Diphilo tardiore. Off. 26. b. Cauendum est, ne tarditatem utamur in gressu mollioribus. I. A. 199. b. Ista legatio moram et tarditatem afferet bello. I. A. 206. b. Pleriq; in rebus agendis tarditas et procrastinatio odiosa est. I. A. 236. a. Ista sententia afferit tarditatem ad Dolobellam persequendum.

Tardo, as. tardum facio, moram et tarditatem affero, moram interpono, moror, cunctor, indormio, differo. Att. 97. b. Scribe quae so, nunquid putes reip. causa tardandum esse nobis. Ep. ad Brut. 283. b. Tardare et commorari te melius est. I. V. 177. a. Cum eius animum non negligentia tardaret, sed conscientia frenaret. I. V. 143. a. Ut omnium inimicorum animos accusatorumq; tardares. Ep. 509. b. Impedire profectum meam uidebatur, aut certe tardare. Tuf. 164. a. Minus tardabitur cursus animorum. I. A. 235. b. Vereor ne exercitus nostri tardentur animis. Att. 96. b. Nos etesa uehementissime tardarunt. Ep. 209. b. Nec senatus eum tardabit. pro Cec. 299. a. Et me similis ratio pudoris a presentis laude tardaret. Or. 197. a. Vereor ne tardem studia multorum, qui desperatione debilitati, nolent, etc. de Clar. 186. b. Nam M. Glabrio nem focores ipsius naturae negligens, tardauerat. ad Brut. 90. b. Si ea quae ex tempore susceperat sunt, ut agerentur, non tardata et procrastinata essent. de D. 84. b. Nec tardata diu species, multumq; morata, Consule te tandem celsa est in sede locata.

Tardus, a. um. longus, cunctator, parum efficax, serus, remissus, hebes, callipes. C. Citus, celer, incitatus, expeditus, uelox. de In. 50. a. Velox an tardus. Att. 149. a. Sed eo tardior ad discedendum fui, quod, etc. Ep. 102. b. In decedendo Bibulus erit, ut audio, tardior. Antequam. 193. a. Non conuenit enim, cum ego ad promerendum beneficium tam fuerim expeditus, uos ad referendam gratiam esse tardiores. de Or. 107. b. Tardiores tibicinis modos, et cantus remissiores facere. de Orat. 128. a. Principia orationis tarda. C. Exitus spissi ac producti. Or. 218. a. Spodeus, quod est e logis duabus, hebetior uidetur et tardior. Acad. 44. b. Sensus hebetes, tardi, et pingues. de Fin. 73. b. Ut tardè et languidam pecudem. Att. 107. a. Omnia adhuc tarda et spissa. de Clar. 187. b. C. Lētulus non tardus sententijs, non in ops uerbis fuit. Acad. 24. a. Epicurus, quem isti tardum putant, contra Rul. 88. b. Quem uestrum tam tardum ingenio fore putauit, quae, etc. de Orat. 95. b. Tardere aliquid, uel etiam inculcare, si quis forte sit tardior. de Clar. 184. b. Tardus in cogitando. Tuf. 14. a. b. Ingenium extimium. C. Tarda mens. de N. 4. b. Quidam nimis indociles tardiq; sunt. Ep. de Pat. 142. a. Ingeniosus. C. Tardus. Ep. de Or. 119. a. Tardum ingenium. pro Cec. 286. b. Iuris dubitatio tardiore me facit ad iudicandum. Off. 7. b. Vt ceteri sint ad iniuriam tardiores. pro Cec. 286. a. Quo delictum maius est, eo poena est tardior. Postquā. 203. a. Qui in ulciscendo remissior fuit, et qui in beneficijs remunerandis est tardior. de D. 118. a. Et redemptor non inopia aut inertia tardior fuit. de D. 122. a. Tarda et sera nimis, etc. de Sen. 81. a. Aut etiam si sis natura tardior.

Tarentum, i. urbs. Off. 79.

Tarentinus, na. At. 78.

Tarichea castra. a. Taricheis insulis. Epist. 188. d. Cassij.

Tarpeius, ia. ad Her. 34. a.

Tarquini, orum. opp. pop. Tuf. 249. a. Demaratus fugit Tarquinius Corintho.

Tarquiniense municipium. I. V. 286. Ep. I. Tages.

Tarquinius, nij. pro Rab. 92. b. Tarquinius superbissimus atq; crudelissimus rex.

Tarracina, e. opp. At. 104. b. Ep. 106.

Tarracinenis, pro S. R. 50.

Tarraco, onis. opp. pro Cor. 60. a.

Tarsus, i. urbs in Cilicia. ad Her. 41. a. Ep. 34. Attic.

76. l. P. 98. b.

Tarsensis, At. 82. a. Ep. 189.

Tartessus et Tartesij. pop. Hispaniae. At. 103. b. Off.

91. b.

Tauripyle, arum. pop. Asiae. At. 79. a.

Tauronium, nij. At. 259. a.

Tauromitani. I. V. 141.

Taurus, ri. mons. pro Sest. 16. a. pro Deiot. 150. b.

Tartareus, a. um. Tuf. 179. b. Tartarea plaga.

Taurus, ri. I. V. 217. a. Ille nobilis taurus, quem Phalaris habuisse dicitur.

Taxillus, li. talus. Orat. 211. b. Literam X, e maxillis e taxillis consuetudo elegans latini sermonis euellit.

Taygetus, mons. de D. 103. a.

Te. Att. 191. a. b. Tute scis (si modò meministi) me tibi dixisse, etc. pro Dom. 228. b. Quamquam ubi tu te populum larem potes dicere?

Tecte, obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tece. obfcurè. C. Apertè. Att. 9. a. Ep. Or. 219. b. Te a declinare impetum aduersarij. Ep. 140. a. Quod tu in epistola appellas suo nomine, ille rectius penem.

Tectorium, rñ. calx siue crusta inducta parieti aut muro, qua tanquam pavimento lapides teguntur, quo opus sit pulchrius. I. V. 105. b. Columna, ex qua tectorium vetus deletum sit, et novum inductum. Q. Fr. 318. a. Miherit cura tectorium, ut concinnum sit. de D. 120. b. Et humor allapsus extrinsecus, ut in tectorijs videmus aut pro sudorem imitari potest. Att. 5. b. Præterea typos tibi mando, quos in tectorio atrioi possum includere.

Tectoriolum, li. tectorium. Ep. 140. b. Bella tectorio la. dic ergo etiam pavimenta isto modo, non potes.

Tectorius, a. um. de Leg. 183. a. Exornare se pulchrius opere tectorio.

Tectum, sibi pars domus summa, qua tegitur. Att. 76. b. Multis locis ne tectum quidem accipio, et in tabernaculo maneo plerumque, pro Q. R. 50. b. Tum erat ager inculcus sine tecto, nunc est cultissimus cum optima ulla. Parad. 118. b. Marmorea tecta, ebore et auro fulgentia. Tuf. 166. b. Tecta cœlata, laqueata. de Clar. 188. b. Firma tecta in domicilijs habere. contra Rul. 82. a. Tecto ac sedibus suis aliquem recipere. I. C. 117. Vos in uestra tecta disceditis, id est domos. I. V. 341. a. Non modo extra tectum, sed ne extra lectum quidem. Q. Fr. 318. a. Vaporarium, quod est sub tectum cubiculi. Postquam 199. b. illi magnam partem tectis ac tenebris continebantur. At. 53. b. Disturbata porticus Catuli, quæ resciebatur, et ad tectum iam penè peruenerat. Q. Fr. 320. b. Absolutè offendi in ædibus tuis tectum, quod super conclavia non placuerat tibi esse multorum fastigiorum, id nunc honestè uergit in tecta superioris porticus. Parad. 125. b. Aurata tecta in ullis et sola marmorea facere. et de Leg. 169. a. Tecta laqueata.

Tectus, a. um. obscurus. Apertus de Or. 136. a. Aliquem in dicendo esse tectissimum. Tuf. 235. a. Bestia abdita, terraque tecta. de Fin. 76. a. Qui occultus et tectus dicitur, tantum abest ut se indicet, perficiet etiam, etc.

Tegetæ, pop. de D. 88. a. aliter Tegetæ, sed uerius est Tegetæ.

Tegmen, nis. tegumentum. de N. 48. a. Lato sub tegmine coeli. et 54. b. Palpebræ sunt tegumenta oculorum. de D. 121. b. Qui platani in ramo foliorum tegmine septos Corripuit pullos. Tuf. 246. a. Scythicum tegmen.

Tego, gis. obduco, obnubo, obtendo, contego, uelo, operio, uestio, cœuestio, occulto, defendo. Q. Fr. 292. b. Vniuersisq; natura tegitur, et quasi uelis quibusdam obtenditur. pro Sest. 7. b. Etenim animus eius uultu, flagitia parietibus tegebantur. de Cl. 169. a. Qui summâ prudentiam simulatione stultitie texerit. pro Rab. 95. a. Ignauit suam tenebrarum ac parietum custodij tegere. pro Q. 19. b. Id te admisisse dicis, quod ne mædactio quidè possis tegere. Tuf. 230. a. Ut nostrâ ipsi sententiam tegeremus. pro Cec. 303. a. Maiores uim armatâ nullâ iuris defensione texerunt. de Or. 107. a. Maiores nostri clarissimorum hominum autoritate leges ac iura tecta esse uoluerunt. pro Cec. 296. b. Arma alia ad tegendû, alia ad nocendû. Ep. 42. b. Cum me armis texit suis. pro Pl. 259. a. Is meam salutem atq; uitâ sua beneuolentiâ præsidioq; texit. pro Sest. 128. a. Patria, quam (ut lenissime dicâ) certe texeram. Ep. 228. a. Tegere et tueri aliquid. de D. 138. a. Is cum esset proiectus inhumatus, amica corpus eius texit suo pallio. I. P. 91. b. Triumphum nomine tegere ac uelare cupiditatem suam. de Leg. 191. b. Leges que tegunt omni ratione suffragium.

Tegula, le. sunt quibus tecta consternuntur ad arcendas pluias et alia incômoda. pro Dom. 225. b. Nec illi cœmentis ac tegulis meorum tectorij se sanè suam expleturos

putabant. et I. V. 173. b. Excisus arboribus, de tectis tegulis. 1. A. Cum tu tamen nocte focia per tegulas admitterere.

Tegumentum, ti. tegmen. de Fin. 132. a. Tegumentum corporis. et de N. 56. b. Tegumenta corporum uel texta uel lita. et 54. b. Palpebræ sunt tegumenta oculorum. de Fin. 132. a. Pennarumq; cœtextu corporis tegumenta faciebatur. pro Cel. 47. a. Flagitiorum tegumenta querere.

Tela, le. Acad. 23. b. Dialectica quasi Penelope telam retexens. I. V. 213. a. Domus plena telarum. de Orat. 164.

Tela, quam ea tela texitur, ut, etc. 10. a. Quamquam ea tela texitur, ut, etc.

Telabus, phi. pro Flac. 161. a. Tellus, uris. de N. 70. a. Terra ipsa dea est, que est enim alia tellus? de Som. 128. a. Tellus neq; mouetur, et in summa est. In Arat. Quorum stirpes tellus amplexa præhendit. At. 206. a. In Telluris id est, in eade Telluris. Q. Fr. 320. b. Ad Telluris quidem tuam statum locauit.

Telmeffus, si. uris. Caræ. de D. 99. a. Telmeffus, pop. de D. 99. b. et 100. a.

Telum, li. iaculum, hasta, hastile. de Or. 157. b. Telum manu fugit. et pro Quin. 9. b. Conijcere omnia tela in alicquem. pro Quin. 2. a. Cum etiam telum aduersarius nulli uicerit. pro Dom. 221. a. Tela que ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt. de Pro. 73. b. Tela omnia undiq; in patria intentâ. ad Her. 4. a. E corpore eruentum telum educit. de Or. 244. a. Non dubito, quin ea tela que coniecerit inimicus, quam ea que collegit patris emisit, leuiora atq; hebetiora sint. I. C. 112. a. Qui ex ædibus Cethegij, si quid telorum esset, efferret. pro Arch. 190. a. Cupere debemus, quod minus manuum nostrarum tela peruenerint, eodem gloriâ famamq; penetrare. I. C. 100. a. Omnes sciunt, te stitisse in comitio cœlo. I. V. 236. b. Edictum, ut ne quis cœlo telum seruis esset. At. 38. b. et in Vat. 33. b. Ve cœli consessus est cœlo telum fuisse. de Or. 102. a. Oratorem inter hostium tela incolumem uersari. Ep. 102. b. Itaq; te commouere non curas, usq; quaq; sapere oportet, id erit telum acerrimû. de Am. 107. b. et 102. b. Nec mediocriter telum ad res gerendas existimare oportet, beneuolentiâ ciuium. pro Mil. 103. b. Esse cum telo. et ibi. Habere telum.

Temerarius, a. um. nullius cœlij, inconsideratus, pro a cepso. pro Cec. 291. a. Ea sunt et turbulenta, et temeraria, et periculosa. de In. 42. a. Cæca et temeraria cupiditas. Ep. 155. b. Inducabo temerarium meum consilium tibi.

Temerè, inconsultè, inconsideratè, nulla ratione, sine iudicio et modo, temeritate quadam, fortuito, fortuito. de Orat. 111. b. Pleriq; temerè et nulla ratione causas in foro dicunt. pro S. R. 23. b. Forsitan in suscipienda causa temerè impulsus adolescentia fecerim. et 31. b. Roscius de prædijs suis nunquâ temerè discessit. pro Fon. 276. a. Audacter hoc dico, non temerè cœfirmo. de D. 132. a. Aliquid effutitum temerè. et de N. 110. b. Inconsultè ac temerè dicere aliquid. pro S. R. 19. b. Temerè dicto concedi non oportet. At. 162. a. Temerè et imprudenter facere aliquid. de In. 54. a. Temerè et nullo consilio regi. Ep. 57. a. Non scribo hoc temerè. de D. 35. a. Aspersa temerè pigmæta in tabula oris linimenta effingere possunt. de N. 27. a. Idq; euenit non temerè, nec casu. et 48. b. Corpora huc et illic casu et temerè cœcurant. Or. 215. a. et pro Syl. 169. a. Superior etas numero caruit, nisi si quando temerè ac fortuito. ad Her. 8. a. Non temerè fama nasci solet. Tuf. 174. b. Non temerè nec fortuito fati et creati sumus. Of. 20. a. Appetitus omnes cœtrahedi sedandi q; sunt, ne quid temerè, ac fortuito, inconsideratè, negligentè, argamus. I. A. 217. a. Omnino irasci amicis non temerè soleo.

Temeritas, tis. (Sapientia. de Ar. 257. a. Plenus inconsideratissimè ac demensissimè temeritatis. de N. 71. b. Fortuna ab inconstantia et temeritate seungi non potest. pro Plan. 260. b. Populus non delectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu plerumq; et quadam temeritate. et ibi. In uulgo non est cœsilium, non ratio, non discrimen. de D. 81. b. Omnibus in rebus temeritas non assentiendo, errorq; turpis est. de D. 126. a. Qui bus in rebus temeritas et casus, non ratio et consilium ualet. Off. 10. b. Multi multa faciunt temeritate quadam, sine ne iudicio uel modo. et 34. a. Temeritas, que à sapientia dissidet plurimû. I. C. 114. b. C. Cethegi sumosa temeritas. de In. 54. a. Exercitus, qui stultitia et temeritate alicuius administratur. ad Her. 13. a. Temeritate omnia regi. Off. 46. a. Temeritate remotâ, grauissima est liberalitas.

Temetum, ti. uinum, quod mentem tenet. Cic. de rep. apud Nonium.

Temo, onis. lignum protensum in curru uel plaustris, quo iugum continetur. de N. 47. b. Poete.

Temperamentum, ti. temperatio, ratio. de Leg. 189. a. Inuentum est temperamentum, quo temiores cum principibus æquari se putarent.

Temperans, tis. continens, qui in omni libidine se continet, moderatus. At. 237. a. Cum hominem temperantem tantum in prouiso morbus opprefferit. pro Font. 282. a. Vir frugi, et in omnibus uite paribus moderatus ac temperans, plenus pudoris, plenus officij, plenus religionis. Parad. 19. b. An temperantem eum dicis, qui in aliqua libidine se contineret, in aliqua se effuderit?

Temperanter continenter. Att. 136. a. Si hic temperantius egerit, consideratus consilium dabo.

Temperantia, tie. modestia, moderatio, frugalitas, conformatio et moderatio continentie et temperantia. Off. 71. a. (Luxuria, libido, immanitas. de In. 82. b. Temperantia est ratio in libidinem et in alios non rectos impetus animi firma et moderata dominatio. Part. 237. a. Temperantiam inuicem in uoluptatibus imitatur. de N. 67. a. Temperantia constat ex prætermittendis uoluptatibus. et de Fin. 121. a. Temperantia in prætermittendis uoluptatibus cernitur. Off. 19. b. Vi in eo moderatio et temperantia apparet cum specie quadam libertatis. Tuf. 236. b. Moderatio est moderatrix omnium commotionum. Off. 4. a. Omnium que sunt, queq; dicuntur, ordo et modus, in quo inest modestia et temperantia. de Fin. 77. a. Modestia uel temperantia, que est moderatio cupiditatis, rationi obediens. de Or. 131. b. Dicitatis moderatio et temperantia. Ep. 16. a. Non enim temperantiam et moderatiônem naturæ tue. Tuf. 193. b. Temperantia, moderatio, modestia, frugalitas. de Fin. 85. Temperantia pacem animis affert, et eos quasi concordia quadam placat ac lenit. et ibi. Temperantia est, que in rebus aut expectandis, aut fugiendis rationem ut se quamur, monet. de Fin. 49. a. Qui autem, si hoc maxime placeat, moderatiû tamen id uolunt fieri, difficilem quandam temperantiam postulant, in eo quod, etc. Part. 236. a. Quæ uerò moderandis cupiditatibus, regendisq; animi motibus laudatur, eius est munus in agèdo, cui temperantia nomen est. Tuf. 139. a. b. Summa sicut eius in uicium temperantia. Off. 75. b. Restat quarta pars, que de core, moderatiônem, modestia, continentia, temperantia continetur. Attic. 97. b. Que tua prudentia et temperantia est. Off. 19. a. Sequitur, ut de una reliqua parte honestatis dicendum sit, in qua uer ecumilia, et quasi quidam ornatus

uitæ, temperantia, et modestia, omniscq; sedatio perturbationum animi, et rerum modus cernitur. Off. 71. b. Altera in conformatione et moderatiônem continentie et temperantia cernitur.

Temperatè, temperatèr. At. 197. a. Agere temperatè. Temperatio, onis. temperamentum, moderatio, modestia. Tuf. 152. b. Animus temperatione nature uiget et sentit. Tuf. 215. a. Corporis temperatio, cum ea congruunt inter se, quibus constamus, sanitas. et 162. a. Corporum temperatio. de N. 28. b. Cœli temperatio, fecunditas terrarum. de D. 128. a. Hoc temperatio luna, cœlij, moderatio efficit. et ibi. Que à luna ceterisq; sideribus cœli temperatio fiat. de N. 31. a. Semina temperatione caloris oriri et augescere. de Som. 128. b. Sol mens mundi et temperatio. I. V. 223. a. Tu illius eris temperatiônem, tu operum lineamenta solus perspicis et Acad. 211. a. Eodem ære et eadem temperatione facere signum. Tuf. 162. b. Commutationes temporum quadripartite ad temperatiônem corporis apte. de Leg. 172. b. Mensium temperatio, etc. et 186. b. Temperatio reip. et 189. b. Temperatio iuris. et Tuf. 209. a. Temperatio ciuitatis. de Leg. 189. b. Sed præ se est huius uicij temperatio. de Vn. 202. a. Deinde ad temperatiônem superiorem reuertit, in qua omnem animum uniuersæ nature temperans permiscebat.

Temperator, oris. Or. 203. a. Moderator ille et quasi si temperator huius uarietatis.

Temperatus, a. um. temperans, moderatus, modicus. de N. 77. b. Vir iustus, temperatus, sapiens. et Ep. 199. b. Temperari moderatiq; mores. Att. 183. a. Moderatione paulo minus temperatus. de D. 104. a. Si modò temperatis es, modiciq; potationibus est affectus. de D. 127. a. Perinde utcumq; temperatus sit aer, ita pueros orientes formari. Off. 1. b. Acquabile et temperatum orationis genus. Or. 128. a. Nec est ulla temperator oratio, quam illa in qua asperitas contentiônis oratoris ipsius humanitate conditur, remissio autem lenitatis quadam grauitate et contentiône firmatur. Or. 216. a. Oratio permixta et temperata numeris. Or. 205. b. Orator mediûs, modicus, temperatus, mediocris. et 128. a. Nec est ulla temperator oratio, quam illa, etc. et 215. b. Nimis incitatus. (Temperatus.) (Nimis tardus.

Tempo, as. moderor, temperationem facio, misceo. de D. 100. a. Lycurgus, qui Lacedæmoniorum temp. temperauit. Ep. 26. a. Nam ea que speras Tullie mee prudentia temperari posse, scio, etc. Or. 214. a. Hoc genus socrates moderatiû temperauit. de D. 127. b. Orius et occasus siderum, quorum uicium modò hoc, modò illo modo temperatur. de N. 35. b. Solis tum accessus modici, tum recessus, et frigidus et caloris modum temperant. Offic. 76. b. Quod simplex esse debet, ex dissimilibus rebus misceri et temperari non potest. de N. 52. b. Eteharu statu nimirum temperantur calores. Or. 202. b. Oculorum et hilaritatis et uicissim tristitie modum res ipse de quibus agitur, temperant. Or. 206. a. At hac interdum temperantia et uarianda sunt. Tuf. 161. a. Auribus magna oblectatiô parta est, inuenta et temperata uarietate et natura sonorum. de Vn. 198. a. Ea cum tria sumpisset, unam in speciem temperauit. Or. 205. b. Si suam copiam cum illis duobus generib. non temperauit. de Som. 129. a. Sonus, qui acuta cum grauib. temperans, æquabiliter cœcensus efficit. Or. 216. a. In perpetua oratione hi sunt inter se miscendi et temperandi pedes. At. 58. a. Hominè in summa animi magnitudine multa humanitate temperati perdidimus.

pro Mdr. 132. a. Temperare uictoriam. & Tusc. 143. a. Temperare temp. optimis institutis & legibus. & Acad. 1. b. In constituendis temperandisq; ciuitatibus. de L. 173. b. Coeli fulgur a regionibus ratis temperato. de Am. 108. a. Ut utamur quasi equis temperatis sic amicitijs, aliqua ex parte periclitatis moribus amicorum. Att. 18. b. Sed ita temperata tota ratio est, ut reip. constantiam praestem. I. A. 244. b. Cuius inmanitas naturae, ne utino quidem permixta temperari solet.

Temperare abstinere. pro Cor. 67. b. Nostra inimicitias ipsi inter nos geramus, amicis nostrorum inimicorum temperemus. I. V. 112. a. Verrem nemini ulla in re temperasse. I. V. 107. b. Te putet quisquam cum ab Italia freto distulit esset, socijs temperasse? pro Flac. 135. a. Temperare sibi. & Ep. 147. b. Temperare sibi in aliqua re. ad Her. 11. b. Cui mirum uidebitur, utum a maleficio non temperasse? & 29. b. Eum sibi in concionibus credis a mendacio temperaturum.

Tempestas, tempestas, procella, turbo, hyems, fluctus, uis, de Orat. 157. a. Quae tempestate Poenus in Italiam uenit. & de D. 96. a. Eadem tempestate. & Or. 212. b. Quae tempestate Paris Helenam, & c. pro Lig. 142. b. Tempestate abreptus est unus. Attic. 157. a. Ea q; ipsa tempestate euerfa est res, quam ego XIII. annis ante prospexi. de N. 69. b. Imbres, nimbis, procellae, turbines, ceteraq; tempestates. pro S. R. 140. a. Ventus uehemens, immoderata tempestas. I. V. 220. a. Erat hyems summa, tempestas perfrigida, imber maximus. pro Sest. 13. a. Nauis reipub. fluitans in alto tempestatibus seditionum & discordiarum. I. V. 240. b. Nullus dies tam magna ac turbulenta tempestate fuit, quin, & c. de In. 74. a. Fluuus commotus magnis tempestatibus. Ep. 129. a. His tempestatibus es prope solus in portu. Ep. 259. a. Ibi propter tempestatem ad VI. Id. morati sumus. pro Cec. 302. a. Vt si qui ex alto tempestate subito reiectus optaret, & c. pro Cluent. 37. b. Non fuit illud iudicium, & c. sed uis (ut saepe dixi) ruina, atque tempestas. pro Mur. 133. a. Tempestates saepe certo aliquo caeli signo comouentur, saepe obscura aliqua ex causa concitantur. pro Sest. 24. a. Tempestas periculi: id est, metus. pro Sest. 27. a. Quos repentina aliqua uis & tempestas percussit popularis. pro Dom. 235. a. Nemo fuit, qui non me pro suis opibus in illa tempestate defendit. pro Dom. 241. a. Tu procella patriae, turbo & tempestas pacis. pro Planc. 261. a. Qui hac populi tempestate iactantur & fluctibus. de In. 81. b. Sedatis fluctibus, & tempestate iam commutata. I. C. 102. a. Quanta tempestas inuidiae nobis impendat. de N. 59. b. Si segetibus aut uineis cuiuspiam tempestas uenerit. de In. 74. a. Nauis aduersa tempestate in alto iactari. & Tusc. 228. b. Iactatus magna tempestate. Att. 26. a. Ad incertas captandas tempestates non sunt idoneae. de D. 128. a. Alia Romae, alia Tusculani euenit saepe tempestas. & Fr. 307. b. Tu uelim quam primum bona & certa tempestate ascendas. & Fr. 310. b. Dummodo idonea tempestas sit, ne omiseris. & Ep. 235. b. Nauis tempestatem praetermittere noluerunt. de N. 1. b. Tempestates, ac temporum uarietates, coeliq; mutationes. de In. 42. b. Turbida tempestas. & de D. 125. b. Cum tonuit leuimum bene tempestate serena. de D. 127. a. Tempestas coeli: id est, serena uel nebulosa. de In. 74. b. Cum magna in alto tempestat esset. Par. ad. 126. a. Virtus nec tempestatum nec temporum permutacione mutatur. de Or. 85. a. Nam qui locus quietis & tranquillitatis plenissimus fore uidebatur, in eo maxime molestiarum & turbulentijs tempestates exiterunt.

At. 149. a. Pridie quatuordecim fuit egregia tempestas. de Or. 148. a. Cum homines tempestatum causa opere prohibentur. pro Flac. 152. b. Defendendi facilius est cautio, non solum latibulis occultorum locorum, sed etiam tempestatum moderatione & coersione. Off. 36. b. Procellae, tempestates, naufragia, ruinae, incendia. I. A. 197. a. Haec causa, cur lex tam egregia maximo imbro, tempestate, uentis, procellis, turbulentijs, inter fulmina & tonitrua seratur. I. A. 210. b. Huius magnitudini animi tempestas est oblata formidolosissimi temporis. I. A. 214. a. Summi gubernatores in magnis tempestatibus nonnunquam a uecloribus admoneri solent.

Tempestati oportune, in tempore. de N. 57. b. Tempestati demetere percipereq; fructus.

Tempestatiuis, tempestatiuis, de Senect. 83. b. Suae cuiq; parit etatis tempestatiuis est data.

Tempestatiuis, a, um, oportuniuis. Tusc. 172. a. Multa mihi ad mortem tempestatiua fuerunt, quae utinam potuissent obire. pro Pom. 10. b. Pompeius Sardinia cum classe uenit, non dum tempestatiua ad nauigandum mari. de N. 52. b. Natura quam tempestatiuis dedit, quam salutare omnibus animantibus ac stirpibus uentos etefias. Off. 35. b. Nec ex his tempestatiuis fructus capere possemus. de Sen. 78. a. Maturitas tempestatiua.

Tempestatiua conuiuia dicebantur, quae statis temporibus ac diebus sodalitates agitabant, in quibus multa erat licentia, multus sermo, sed festiuus, nam ad omnem hilaritatem comparata huiuscemodi conuiuia fuisse uidetur. pro Arch. 188. a. Quantum temporis alij tribuunt tempestatiuis conuiujs. At. 135. a. Multa in me in conuiujs tempestatiuis disputantur. I. V. 160. b. Statuitur Lollius in illo tempestatiuo gladiatorum conuiuio. de Sen. 86. b. Ego propter sermonis delectationem tempestatiuis conuiujs delector. pro Mur. 127. a. Tempestatiui conuiujs, amoeni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Ep. Quas enim coenas & facere, & obire scripsit ad me Sestius? quam lautas quam tempestatiuas?

Templum, pli. sanum, aedes, aedes sacra, locus religiosus uel sacer, cella, domus, caeli pars siue regio, auguris lituo definita atq; descripta ad augurium captandum. I. V. 222. a. Hercules templum sanctum apud Agrigentinos, & religiosum. Ep. 151. a. Venit Seruilius Ioui ipsi inquit, cuius in templo res agebatur. de D. 96. a. Cum in Herculis sano arua sonnerunt, & ibi in templo Hercules. de Leg. 173. b. Tempia liberata & effata habent. & Effari templum. I. Effari. de In. 62. a. Templum & sanum idem. & aedes sacrae. I. A. 198. a. & 197. b. In cella Concordiae collocari armatos, e templo carcerem fieri. At. 226. a. In Telluris: id est, in templo Telluris. de Som. 127. b. Deus is, cuius hoc templum est omne quod conspicias. & de Leg. 192. b. Coeli partes sibi definitas esse traditas. Tusc. 158. b. Acherontia templa alta, orci pallida. de D. 89. a. Ad caeli coerulea templa. pro Dom. 239. b. Curia est sedes ac templum publici consilij. In Vat. 33. b. In rostris, in illo inquam augurato templo ac loco. pro Mil. 119. a. Curia, templum sanctitatis, amplitudinis, mentis, consilij publici, caput urbis, ara sociorum, portus omnium gentium.

Tempus, oris, tempestas, dies, etas, memoria, maturitas, spaciolum, periculum. de In. 51. a. Tempus autem est, id quo nunc utimur (nam ipsum quidem generaliter definire difficile est) pars quaedam aeternitatis cum alicuius annui, mensurui, diurni, nocturni uel spacioli certa significatione. de Vn. 200. b. Siderum errores id ipsum esse, quod rite

rite dicitur tempus, de Nat. 6. a. Tempus sine mundi conuersione effici non potest. pro Mur. 141. a. Quod enim tempus fuit aut nostra aut patrum nostrorum memoria, quo haec ambitio non fuerit? Att. 151. b. Consilia differi in tempus, cum scimus, & c. contra Rul. 66. b. Vester honos ad mei temporis diem petitus. pro Mur. 134. b. Ea dicam uobis audientibus amisso iam tempore, quae ipsi soli re in tegra saepe dixi. Off. 33. b. Cum philosophiae multum adolefcens temporis tribuisset. pro Dom. 214. a. Quamdiu tempus turbulentum fuit. Ep. 29. b. Tempora reip. turbulenta. Ep. 149. b. Cuius rei non modo non praeterijt tempus, sed ne maturum quidem etiam nunc fuit. Ep. 3. b. Natusq; tempus hoc magis idoneum, quam antea, & c. & 34. b. Tempus anni idoneum. I. V. 127. b. Satis feliciter anni iam aduerso tempore nauigauit. I. V. 155. a. Ex tempore aduenerit, id est, ut res fuit. I. C. 100. b. Nihil moliris, quod mihi latere ualeat in tempore. de Or. 124. a. Nostra consilia in sempiternum tempus spectare debent. I. V. 225. a. Flores omni tempore anni. de Or. 114. b. Tempus est iam de ordine argumentorum dicere. At. 114. a. Sed thomachari destinamus, tempori pareamus. de Or. 85. a. Fuit tempus, cum putarem, & c. & Ep. 181. b. Veniet tempus, cum, & c. pro Pom. 4. a. Omne meum tempus, amicorum temporibus transmittendum putauit: id est, periculis uel castibus. & Fr. 326. a. Hoc nostrum tempus etatis forenti labori iactatur. pro Q. 1. a. Diligentia quam sit, nisi tempus & spaciolum datum sit, intelligi non potest. & Fr. 320. a. At. 75. b. Cum erit spaciolum, utrumq; dabo. & 76. a. Surripere aliquid spacioli. At. 228. b. Datum Lepido tempus est, in quo leuitate eius experiremur. pro Cec. 299. b. Si tempus feret. & Fr. 295. b. Cuiquam in doctrina percipienda multum studij fuisse & temporis pro Quin. 9. b. Post tempus in aliena re facere, quod ille in sua re cum tempus erat, non fecit. pro Cec. 288. b. Quadriennium, hoc est, ex quo tempore fundus uenit. Ep. 54. b. Tempore cedere, id est, necessitati parere, sapientis semper est habitum. Ep. 4. b. Eiusmodi tempora post tuam profectiorem consecuta sunt, ut, & c. Epist. 71. a. & Tusc. 168. a. Nisi id uerbum in omne tempus perdidisset. Epist. 174. b. In multa secula. Tusc. 242. a. Ab aeterno tempore. de Fin. 62. a. Ex infinito tempore. & 52. b. Ex aeterno tempore. Ep. 76. b. Vt ij accipiunt, quibus epistola per haec tempora molesta sunt. & 71. b. & 94. b. Consumere omne tempus in literis. Ep. 242. a. Pondere tempus in aliquo magno officio. Ep. 52. a. Traducere tempus. Ep. 64. b. In eadem reip. tempora incedimus. Ep. 32. b. & ad Her. 28. a. Ex quo tempore tu me diligere coepisti. Ep. 71. b. Omne tempus una fuissemus. Ep. 54. a. Me nullum tempus praetermittitur de tuis rebus & agendi & cogitandi. de In. 58. a. Difficilia factu longi temporis indigent. Ep. 64. a. Extitit tempus optatum mihi magis, quam speratum. & 88. a. In temporum paruis inclinationibus. Ep. 103. b. Neq; etatis magis idoneum tempus, hoc si amiseris, nullum unquam es reperiturus. Orat. 216. a. Tempus, interuallum, spaciolum in pede. ad Her. 7. a. Tempus instans, praeteritum, consequens. & de Fin. 96. a. Vita acta & consequens. de Fin. 63. b. Tempus futurum, posterum, consequens. Ep. 72. b. & 73. a. Tempora priora & prima. (Posteriora & proxima. I. V. 97. a. Iste nullum temporis punctum huiusmodi peccato praeterire passus est. Orat. 207. b. Conseruare & notare tempora. Off. 7. a. Sed incidunt saepe tempora, cum ea quae, & c. I. V. 217. a. Illo tempore Segestanus haec ipsa Diana reddidit. I. C. 122. a. Atque illo tempore Lentulus, & c. de

Clar. 169. a. Quis Thebanum oratorem scit fuisse tempore illis? I. V. 251. a. Piratae a quo tempore capti sunt, domi tuae fuerunt. I. V. 88. a. Ab initio fecisse, uel ex tempore aliquo. Antequam. 196. a. Statutum in his temporibus ciuitatis omnia perpeti. pro Pom. 15. b. Exercitum difficili reipub. tempore conficere. pro Cec. 287. a. Temporibus illis difficillimis solutione. pro Sest. 3. b. In grauissimis temporibus ciuitatis. Ep. 57. b. Tristissimo meo tempore. pro Sest. 4. a. & I. V. 65. a. Temporibus optimis. pro Cluent. 46. a. & In Ant. 200. a. In illo tempore. pro Cluent. 37. a. Optimis hercle temporibus, tum cum, & c. pro Font. 282. a. Illis optimis temporibus, cum, & c. pro Cor. 59. a. In periculis, & asperis temporibus, & c. & 61. b. Duris quondam temporibus, & c. Epist. 64. b. Quo ex tempore memoria teneo, & c. Ep. 50. b. Hoc tempore, & uno tempore. & 103. b. Diuersis temporibus, & 50. a. Hisce temporibus. & 48. a. A primis temporibus. & 6. b. Temporibus illis. & 10. b. Primis temporibus illis. & 12. a. Meis temporibus accidit, & c. de Fin. 125. a. Quodam tempore Metapontum ueni tecum. de In. 42. b. Quodam tempore, & c. Top. 221. a. Breui tempore: id est, breui temporis spacio. contra Rul. 68. b. Concurrunt plures uno tempore librarij. I. C. 119. b. Eos puncto temporis uiuere non oportere puto. Ep. 82. b. Ne punctum quidem temporis. Epist. 131. b. Breui tempore te sum uisurus. pro Mur. 139. a. Temporis causa irasci licet. Acad. 28. b. Nec dico temporis causa, sed ita plane proba. pro Flac. 153. b. Aliquid temporis causa facere uel dicere. pro Q. R. 53. b. Eos improbos temporis causa esse fingo. de Am. 101. a. Qui simulatione amicitiae coluntur temporis causa. pro Plan. 274. a. Aliquem ea quae de aliquo dicat, mentiri, & temporis causa fingere. pro Cluent. 23. a. Vno tempore duas res audire. I. V. 104. b. Alienissimo tempore locare incipit. de Clar. 165. a. Hortensius alienissimo reipub. tempore extitit, & cecidit e uita suo magis quam ciuium suorum tempore. Ep. 30. a. Tempus oportuniuis. Ep. 175. a. Obseruare tempus faciendi aliquid. Att. 251. b. Saepc ij qui debent, non respondent ad tempus. & 219. b. Ad tempus redire. I. V. 104. b. Accurrunt tamen ad tempus tutores. pro Cal. 40. b. Ad tempus accommodare se alicui. Off. 6. a. Perturbatio animi, quae plerumq; breuis est, & ad tempus. Ep. 149. a. Capere consilium ad tempus. de In. 72. a. Per idem tempus: id est, eodem tempore. At. 130. b. Castra per anni tempus facere non possum. ad Her. 4. b. Qui per id temporis quae stor urbanus erat. Att. 62. a. Heratini me ad sua tempora duxerunt, ut agerem causam. pro Arch. 188. a. A nullius me unquam tempore aut commodum, aut ocium meum abstraxit. Off. 71. a. Nisi forte eam pecuniam in reip. magnum aliquod tempus contulerit. I. A. 203. a. Summo & difficillimo reip. tempore. I. V. 66. b. Summo reip. tempore. de Leg. 157. a. Sumere tempus ad aliquam rem. & Fr. 313. a. Tantum sumam a uobis temporis ad scribendum, quantum dabitis. Attic. 8. b. Vt uix huic tantulae epistola tempus habuerim. I. V. 61. a. Omne tempus, quod mihi ab amicorum negocijs datur, in his studijs consumo. Att. 7. b. Pondere tempus in aliquo loco. de Am. 106. a. Collitur autem simulatione amicitiae duntaxat ad tempus. Ep. 175. a. Scite & commodè capere tempus aduendi ad aliquem. Part. 232. b. Dicere aliquid ad tempus apte. Att. 34. a. Eiusmodi sunt ij uerfus, ut ab inimico Pompeij in tempus scripti esse uideantur. Att. 120. b. Necesse est seruire temporis, & non amittere tempus, cum sit datum. de Or. 156. b. Aut si non potuerim tempus non perdere, cum tamen,

1765 TE
c. At. 285. d. Vereor ne in breue tempus dilata sit abs te
pernicies. Q. in. Prat. 192. b. Si quem forte tui cognouisti
amantio rem quam temporis. I. A. 236. b. Neceffe est in-
terdum rerum temporibus potius parere, quam mori-
bus. I. Ex tempore.

Tempore. id est, opportune, uel in tempore, uel ad
tempus. Epist. 103. b. Ego enim renouabo commendatio-
nem, sed tempore. I. V. 134. b. Satis putabat se ad comitia
tempore uenturum, si pridie uenisset. Offic. 63. b. Ad coe-
nam tempore uenit Cannius. Ep. 163. a. Satis in tempore
ad eos accedemus, si ualebunt.

Thempsa, se. opp. I. V. 244. a.
Thempsum, na. I. V. 243. b. & 244. a.
Tempus, oris. ad Her. 4. 1. b. At iste Graccho percudit
tempus.

Temulentus, a, um. uimolentus, ebriofus. pro Sest. 7. a.
Consul temulentus. Post. 207. a. Vox pressa & temulenta.
Tenacitas, tis. de N. 50. a. Quaedam animalia unguum
tenacitate cibi arripiunt, partim aduicitate rostrorum.
Tenax, cis. pro Cel. 45. a. Pater parcus & tenax. &
pro Plan. 270. b. Restrictum & tenacem esse.
Tendicula, larum. laquei, retia. pro Cec. 297. a. Auctu
pia uerborum, & literarum tendiculae.

Tendo, dis, tetendi. co, propono, extendo, porrigo. de
D. 109. a. Adhuc haec erant, ad reliqua acri tendebamus
animo. I. C. 122. b. Vobis supplex manus tendit patria com-
munis. de D. 89. a. & de In. 31. a. Tendebamq; manus ad
caeli coerulea templa. pro Font. 284. a. Tendere manus sup-
plices ad deos, uel deis, pro aliquo. de Pro. 71. a. Imperator
dextram tendens, & c. pro Q. R. 52. b. & de Leg. 165.
b. Tendere infidias alicui. pro Fon. 281. b. Non intelligunt
se populo Rom. non metum belli, sed spem triumphu ten-
dere. de Vi. 198. b. Animum autem ut in mundi medio col-
locauit, ita per totum tetendit. de Or. 100. a. Prop e cum
stis ciuibus lucem ingenij & consilij sui porrigere atque
tendere. At. 254. b. Itaq; dubito an Venusia tendam, ibiq;
expectem. I. A. 226. a. Graecia tendit dextra Italia suumq;
ei presidium pollicetur.

Tene, es. urbs in Peloponneso, quam Mela Teneam
uocat. At. 90. a.

Tenebrae, a, um. obscuritas, caligo, nox. pro S. R. 33. a
Quae tanquam si offusa reipub. sempiterna nox esset, ita
ruebant in tenebris, omnia miscbant. de N. 45. a. Tene-
brae Aetneorū ignium finitimas regiones obscurauerunt.
contra Rul. 74. b. Nunc tetrīs tenebris & caligine Alex-
andriam se peruenturos putant. pro Arch. 188. a. Quae ia-
cerent in tenebris omnia, nisi literarū lumen accenderet.
Postquam. 205. a. Ex superioris anni caligine & tenebris
lucem in rep. respicere coepistis. pro Dom. 218. a. Quae tu
in illis reip. tenebris caecisq; nubibus & procellis consti-
tuiti. pro Deiot. 149. a. Obscuram familiam & tenebris
in lucem uocare. Acad. 16. a. Offundere tenebras uel cali-
ginem alicui rei. Acad. 30. b. Latent ista omnia crassis oc-
cultata & circumfusa tenebris. Acad. 5. a. Obducere tene-
bras rebus clarissimis. de Fin. 98. a. Homines solitudinem
& tenebras nacti, & c. I. A. 175. a. Primum rediui luce,
non tenebris, deinde, & c. Att. 108. b. Quo se quid agitur?
nihil enim tenebrae sunt.

Tenebricosus, a, um. obscurus. Acad. 18. b. Esse sensus
nec obscuros dicit, nec tenebricosos. In Vat. 31. a. Illud te-
nebricosum tempus aetatis tuae patiar latere. aliter, tenebri-
cosissimū. I. P. 83. a. Tu ex tenebrico sa popina extractus,
& c. de Pro. 70. b. Latent libidines eius ille tenebricosus.

Tenebricus, a, um. tenebricosus. Tus. 179. b. Tartaria
tenebrica plaga.

Tenedus, a, um. Q. Fr. 313. a. Tenedia secura. Fron. et
I. V. 86. (67. a.)

Tenedus, di. insula. I. V. 86. a. & Tenedi populi. de N.
Teneo, es. seruo, habeo. (De manibus elabatur. de D.
137. b. Draco cum radiculam ore teneret, locutus est. Off.
65. b. Leges tollunt astutias, quatenus manu tenere res
possunt, philosophi quatenus ratione & intelligentia. Or.
205. b. Tenere aliquid animo, uel manu comprehendere.

I. A. 187. a. Quem omnes certatim amamus, omnibus ho-
ris oculis, auribus, complexu tenemus. pro Dom. 239. a.
Tenere ciuitatem oppressam seruitute. Ep. 7. a. Qui Cili-
ciam Cyprumq; teneas. Att. 91. b. Tenere aliquem inclu-
sum in curia. & ibid. Habere aliquem inclusum in curia.
& I. V. 270. b. Habere aliquem unctum in custodijs. I. A.
188. b. Habere exercitum ad urbem. Ep. 77. a. Neq; me res
ulla alia Roma tenet. de Clar. 177. a. Tenere locum orato-
ris in ciuitate. Or. 217. a. An numerus in tota oratione te-
nendus sit. de Nat. 76. b. Navigare, & cursum tenere. Q.
Fr. 296. b. Iuris. equabilem tenere rationem. de Clar. 183.
b. Reliquae partes suam uim & dignitatem tenent. de Cl.
189. a. Caesar splendidam quandam dicendi rationem te-
net. pro Quin. 11. b. Hic te, inquit, teneo. I. V. 202. a. Num
tanta difficultas eum rei numeraria tenuit? tanta egestas,
tanta uis oppressit? Or. 109. b. Cum etiam nunc uiuam, da-
lorum memoriam teneamus. Att. 136. b. Italia tota armis
presidijsq; tenetur. Orat. 217. b. Cum is qui audit ab oratoris
tore, iam obsessus est ac tenetur. In Ver. 265. b. Qui sinus
quoq; obfessus est, aut aliqua promontoria tenuisse di-
cuntur. I. V. 68. b. Verre pretore Sicili neque suas leges,
neq; communia iura tenuerunt. Epist. 238. b. Tenere al-
quam secum. Ep. 12. a. Tenere remp. Off. 21. b. Tenere mo-
dum uoluptatis fruendae. Q. Fr. 321. a. Si ullam partem li-
bertatis tenebo. pro Arch. 186. b. Archias totam domum
Hortensiorum de uincula consuetudine tenebat. Off. 28.
b. In omni actione suscipienda tria sunt tenenda. & ibid.
Tenere decus. de D. 139. b. Tenebimus hanc consuetudi-
nem a Socrate traditam. Postquam. 203. b. Vos qui apud

40 me uim numenq; deorum tenetis. pro Planc. 270. a. Ten-
nere eum cursum, quem a prima etate suscepis. & ibid.
Tenere equabilem rationem iuris. In Vat. 35. b. Quae te
tanta tenuit amentia, ut putares, & c. Postquam. 198. a.
Ut aliquando uos memoria mei, misericordia, desiderijsq;
teneret. Q. de Pet. 213. b. Hoc & tenentur homines Romae
& alliciuntur. & ibi. Perge tenere istam uiam. Ep. 24. a.
Me mirum desiderium tenet urbis, incredibile meorum,
atq; in primis satietas aetate provinciae. Acad. 39. a. Tene-
re studio alicuius rei. de Nat. 25. b. Si deus nulla gratia, nulla
50 hominum charitate tenetur, ualeat. At. 100. b. De trium-
pho nulla me cupiditas unquam tenuit. de N. 11. a. Neque
ira, neq; gratia teneri. I. V. 80. b. Me tantum odium ur-
bis tenet, ut fors euolare cupiat. Att. 110. a. Tenere se da-
mesticis finibus. & 258. a. Ab ea hasta egrē me tenui: id
est, abstinui, continui. de Orat. 216. b. Tenere rationem
numerorum in oratione. pro Dom. 243. a. Qui in mea sa-
lute principem semper locum tenuistis. Acad. 36. b. Deit-
de ita teneri, si sciens fallat. I. V. 79. b. Manifesto teneri in
rebus turpissimis. & Teneri in manifesto furto. pro Cec.
292. b. Ebutius hoc interdidit non tenetur. & I. V. 139. b.
Teneri legibus. & de Arusp. 247. a. Teneri lege de ui. &
pro Cluent. 48. a. Cuius, quae legibus tenetur. & ibid. Le-
gibus aliquando non teneri: id est, astringi. Q. Fr. 309. a.

Teneri

1765 TE

Teneri ea poena, quae est de ui. Parad. 119. b. Quod non li-
cet, id hoc uno tenetur, si arguitur non licere. de N. 75. a.
Polium malum Aquilium teneri putat, cum aliud simu-
latum sit, aliud actum. At. 225. b. Iam tenetur uenisse cum
maximis copijs Pacorū Parthum. pro Syl. 173. a. Causam
reip. non tenes: id est, non intelligis. & de In. 56. b. Probē
teneo. Ep. 86. a. Quibus rebus capiatu Caesar, non tenes.
de Fin. 99. b. Quod idem Peripatetici non tenent. Tuscul.
241. a. Tenebam enim quosdam senariolos, & c. Ep. 12. b.
Tenebam memoria nobis consulibus ea fundamenta iacta
& confirmandi senatus, ut, & c. & 96. b. Quinetiam ipsum
diem memoria tenebo. Or. 222. b. Tenere aliquid firmum:
id est, pro certo habere. Ep. 175. b. Nō tenebo te pluribus.
de N. 47. b. Anguitenens. At. Tenere uoluntatem alicuius
At. 242. a. Me conturbatum tenuit epistole tuae prior pa-
gina. & 245. a. Teneri non potui, quin tibi apertius illud
idem his literis declararem. Of. 37. a. Nihil apertius est ad o-
pes tuendas ac tenendas, quam diligere. In A. 180. a. O testa
misera quam dispartit domino, & c. sed tamen quam a dispa-
ri domino tenebuntur. Off. 72. a. Iureiurando teneri. de
Sen. 84. b. Appius tenebat non modō auctoritatem, sed ca-
20 tiam imperium in suos.

Tener, a, um. mollis, tractabilis. (Durus & quasi fer-
reus. Or. 201. b. Oratio mollis & tenera, & ita flexibilis
ut sequatur quocunq; torqueas. & de Cl. 190. a. Nihil tam
tenerum, nihil tam flexibile, nihil quod magis ipsius arbi-
trio fingeretur. & de Or. 159. a. Virtus in amicitia tenera
est, atq; tractabilis. & 109. a. Equis uetulis teneros ante-
ponere solemus. de L. 156. a. Procerā & tenera palma. de
L. 165. b. Qui teneros & rudes cum acceperunt, insciant
& flexunt ut uolunt.

Teneritas, tis. mollicies. de Fin. 139. a. In primō ortu
inesit teneritas & mollicies quaedam.

Tenedi, pop. de Nat. 67. a. Tenedi Tenem consecra-
uerunt.

Tennium, ni. oppidum, unde Tennites. Pro Fl. 155. a.

Tennites, tis. pro Fl. 155. a.

Tenor, oris. cursus, ratio. Or. 198. a. Isq; uno tenore
cut aiant in dicendo fluit. Iuris equabilem tenere ratio-
nem. I. Aequalis.

Tentatio, onis. commotiuancula. At. 169. b. Valetudi-
nem tuam iam confirmatam esse, & a uetere morbo &
a nouis tentationibus gaudeo.

Tento, as. attento, experior, periclitor, conor. Epist.
253. a. Tento te, quo animo accipias. contra Rul. 69. a. Te-
tare aliquid leuiter, quo animo ferat aliquid. I. V. 263. b. Ho-
mines in praелиjs belli fortunam tentare ac periclitari so-
lent. & 236. a. Haec eadē nunc ab illis defensionis uia ra-
tioq; tentatur. Or. 209. a. Nullus modus est, & c. qui a me
noit tentatus sit. At. 286. b. Experiar et tentabo omnia. ad
Her. 39. b. Vires propē manu tentari possit. de Or. 109. b.
Tu, quem ego omni ratione tentans ad disputandū elicere
nūquam potui. & 93. a. Cum & per me ipsum egissem &
per Drusium saepe tentasse. pro S. R. 20. b. Nihil aliud hoc
iudicio tentatur, nisi ut, & c. de L. 168. a. Homo cum se ipse
prospexerit, totumq; tentari, intelliget, & c. pro Cl. 54.

a. Cum essent animi seruorum & spe & metu tentati. &
51. a. Video quanta questio tentetur ab accusatoribus con-
tra Rul. 69. b. Rullus, qui tentauit (ut opinor) patientiam
uestra. Tus. 169. b. Tentare prudentia alicuius. pro Rab.
91. a. In his rebus euertendis unius hominis feneclia, infra-
mitas, solitudoq; tentata est. In C. 102. b. Ut exul potius te-
tare quam consul uexare temp. posses. de D. 87. a. Cuius
cum tentaret scientiam auguratus, dixit ei, & c. de L. 170
b. Hoc flumen ita frigidum est, ut uix pede tentare id posa-
sim. pro Cl. 34. b. & 19. b. Iudicium pecunia esse tentatum
non a Cluentio, sed contra Cluentium. pro Sest. 43. a. Sum-
ma reip. in huius periculo tentatur. At. 190. b. Habeo ni-
hil tentatis rebus omnibus, in quo acquiescam. de Ar. 257.
a. Memento te P. C. uerbo illo nefario tentatas aures ue-
stras, & perniciosam uiam audiendi consuetudine esse mi-
nitam. pro Cel. 49. a. Domus illa, quae tentata scelere isto
nefario dicitur, plena est integritatis. Tus. 215. b. Animi ua-
lentes morbo tentari non possunt, corpora possunt. I. V.
97. b. Vtrū admonitus an tectatus fuerit, nescio. I. V. 113. b.
Vtrum asseueratur in hoc an tectatur? mihi enim res noua
est. pro Pō. 8. b. Nationes, quas nunq; pop. Rō. neq; lace-
sendas bello, neq; tentandas putauit. Of. 37. a. Male enim
se res habet, cū q; uirtute effici debet, id tectatur pecunia.

Tenuculus, a, um. Ep. 138. a. Tenuculus apparatus.
Tenuis, e. leuis, pauper, exilis, subtilis, parum locuples
ad amplificandū. de Ar. 253. b. Corpus nostrum tenuis-
sima saepe de causa conficitur. contra Rul. 75. a. Auctoritas
tenuis, persona leuis. de Or. 98. b. Aliquem in minimis te-
nuissimiq; rebus labi. & pro Cec. 291. a. Persequi tenuissi-
ma quaeq; ad Her. 36. a. Hic pater non tenuissimū patri-
monium reliquit. pro Q. R. 52. a. Inani & tenui spe te con-
solaris. de Or. 95. b. In artificio & opera quam tenui &
leui adhibere multam diligentiam. pro Dom. 232. a. Vidisti
uicissim tenues reip. reliquias, si uictus essem, nullas futu-
ras. I. V. 136. a. Tenuissimus. (Locupletissimus. I. V. 101.
a. Verres tenuissimum quēq; contempsit. pro Mur. 135.
a. Commoti animi tenuium, exilium in ordinem nostrum.
pro Mur. 141. a. Tenuiorum amicorum est ista asiduitas.
Par. 240. b. Obscurus & tenuis. et de L. 189. a. Tenuiores:
40 id est, pauperes. de Fin. 78. b. Tenuis L. Virginius, unūq;
de multis. de N. 54. b. Tenuissima membrana. et 34. a. Aer
purus, tenuis. (Crassus ac concretus. Ac. 17. a. Ratio ad
tenue eliminata. Acad. 11. b. Tenuis & acuta distinctio. Att.
48. b. Spes mea semper fuit tenuior q̄ literae tuae. de Orat.
89. b. Tenui quodam et exiguo sermone disputare. de Or.
93. a. Respondeo mihi dicendi aut nullam artem, aut per-
tenuem uideri. Off. 45. a. Qui prohiberent inuria tenuio-
res equitate constituenda.

Tenuitas, tis. gracillitas, angustia, paupertas, subtilitas.
50 de Cl. 170. a. Quosdam ualetudo modō bona sit, tenuitas
ipsa delectat. de D. 114. b. Vbertas frugum. (Tenuitas.
Tus. 159. a. Tanta est animi tenuitas ut fugiat aciem. Ep.
264. b. Ex meis angustijs illius sustento tenuitatem. & de
Or. 133. b. Tenuitas pro paupertate. de Fin. 98. a. Limitata
quaedam & rerum & uerborum tenuitas.

Tenuiter, anguste, prosc. Or. 201. a. Philosophorum
mos tenuiter disserendi. & ad Her. 35. b. Nō contrā tenui-
ter & nugatorie responsurū de In. 68. a. Sed ille tenuius,
subtilius & acutius tractantur. ad Her. 19. a. Saepē ita te-
nuerit incidunt, ut, & c.

Tenuis, tantum, usq;. Ep. 111. b. Illi rumores de comi-
tibus Cumarum tenuis calauerunt. In Ar. Tum Cepheus con-
ditur ante Lumborum tenuis, & c. Item: Et loca conuisti

Ecc 4 cauda

cauda tenuis in fera piscis. In A. Crateraq; tenuis lucet mor- talibus hydra. de Leg. 186. b. Nam ueteres uerbo tenuis tra- ctarunt, acutè illi quidem, etc. sed, etc. Of. 21. b. Sunt enim quidam homines non re, sed nomine. Q. de Pet. 209. b. Homines rusticiani, nomine tantum noti. pro Deiot. 150. b. Antiochus à Scipione deuictus, tauro tenuis regnare ius- sus est: id est, ad taurum usq;.

Tepefacio, cis, calfacio. de Nat. lib. 2. Is solis tactus est, ut non tepefaciat solum, sed etiam sepe comburat. Tepefactus, ta. de Sen. 87. b. Terra semen tepefactum uapore et complexu suo diffundit, etc. de N. 31. a. Gla- cies tepefacta mollior, tepefactq; calor. Tus. 235. b. Alia uerno tempore tepefacta frondescent.

Tepefacto, scis. de Nat. 31. a. Maria agitata uentis te- pescent. Tepor, oris, moderatus calor. de N. 31. a. Tepor ex in- timis maris partibus agitatione exercitatus. de Sen. 88. a. Vna uestita pampinis nec modico tepore calet, et nimios solis descendit ardores.

Tépat, l. Monstrum. Tercenti, orum. In A. 185. a. Tercenti uiri. Terdecies. HS. In V. 189. b. Terentius. At. 103. a. Terentius cuius fabella propter elegantiam sermonis putabatur à Lelio scribi. Teres, tis, equalis, rotundus. de Opt. 244. a. Qui tere- tes aures habent, intelligensq; iudicium. Or. 199. a. At- ticorum aures teretes et religiose. de Or. 161. a. Plena et teres oratio.

Tereus. Accij tragedia. At. 252. 254. Terguerfatio, onis, recusatio. pro Mil. 111. b. Quid er- go erat morè et terguersationis? At. 159. a. Terguerfati- onem istam probo. Terguerfor, aris, refugio. Quin. Fr. 51. a. Fannium in- uitum et huc atq; illuc terguersantem, testimonium con- tra se dicere cogo. Tuscul. 244. a. Itaq; cum terguersari non sinent, secumq; rapiunt ad tormenta. pro Plan. 269. a. Quid taces? quid dissimulas? quid terguersaris? Of. 76. a. Atq; in his tribus generibus quoquo modo possunt, non- ineallidè terguersantur. At. 98. b. Non est locus ad tergu- ersandum contra Casarem. pro El. 156. a. Hunc estuan- tem et terguersantem iudicio ille persequitur. Tus. 199. a. Quid terguersantur Epicure? nec fatemur, etc. At. 109. b. An cuncter et terguerser, et ijs me dem qui tenet, qui- potiuntur. At. 254. a. Brutus non ualde moratur, nõ ter- guersans, sed expectans.

Tergo, gis, abstergo. Par. 133. a. Qui tractant ista, qui- tergunt, qui unguunt, qui uerrunt, etc. Tergum, gi, tota posterior corporis pars, spina, alij dor- sum uocant. de N. 51. a. Grues in tergo præuolantium ca- pita reponunt. de N. 58. a. Boini terga non sunt ad onus accipiendum figurata. et 21. a. Redundans alio, tergo, po- plitibus. et 48. a. Namq; ipsum ad tergum cynosura uer- titur arcti. Ep. 164. b. Manibus ad tergum relectis. In Ver. 255. b. A latere, à tergo magnam partem urbis relinquere. In A. 189. b. Antonius à tergo, à frõte, à lateribus tenetur. de D. 90. b. Tum deus illi præcipit, ut pergeret protinus: quid retro atq; à tergo fieret, ne laboraret. pro Mil. 107. a. et 112. a. A tergo adoriri aliquem. Ep. 261. a. Clodius à tergo hostem interclusum reliquit. Tus. 168. b. Senectus nos in cursu à tergo insequens, nec opinantes assequitur.

Terminus, ea, à Terma Brutiorum urbe. Tus. 173. b. Terminalia, orum. Termino deo consecrati dies. In A. 244. a.

Terminus, i, li, cepo et aced et i. de orate
lones. et. 20. 2. mmo / est. sic. ch. vix. d. h. f. ann.

Terminatio, onis, finis, mensura, modus. Orat. 216. b. Quorum descriptus ordo aliàs alia terminatione conclu- ditur. Or. 214. b. Versus inuentus est terminatione aurii. de Fin. 130. b. Terminatio rerum expetendarum, Terminatus, a, um, circumscriptus, conclusus, finitus. Or. 198. b. Oratio non conclusa. Oratio terminata. de Fin. 38. b. Ipsa natura diuitias, quibus contenta est, parabi- les et terminatas habet.

Termino, as, finio, determino, concludo, claudio, defi- nio, regionibus aliquibus desinio, regionibus circūscribo, latina finibus exiguis sanè cõtinetur. pro Ar. 190. a. Off. 7. b. Itaq; illarum fines, sicut ipsi dixerant, terminauit. I. C. 117. a. Quorum alter finem uestri imperij, non terræ, sed cœli regionibus terminaret. pro Ar. 191. a. Si quibus regio- nibus uite spacium circumscriptum est, eisdem omnes cog- itationes terminaret suas. pro Cor. 57. a. Pompeij gloria domicilium communis imperij finibus terminatur. de N. 27. b. An Actij Nauij lituus ille, quo ad inuestigandum si- cæ regiones uincæ terminauit, contentendus est? et 53. a. Sto machus ex utraq; parte tonsillas attinges, palato extremo atq; intimo terminatur. Or. 200. b. Ut pariter extrema terminentur, eundemq; refrant in cædè sonum. de Or. 160. a. Clausulam longa syllaba terminari. et Or. 216. b. Cadere numero se terminariq; sententiam. et At. 154. a. Sed aliquando sententiã terminemus. Or. 216. b. In oratio- ne uniuersa comprehensio clausa et terminata est. pro Mar. 136. a. Sed unde est orsa, in eodem terminetur ora- tio. pro Cec. 289. a. Ingressis intra finè eius loci, quæ oleæ terminabant. Tus. 161. a. Terminare rem iustitiã. et 184. b. Terminare modũ magnitudinis. Par. 125. b. Non aestima- tione census, sed cultu atq; uictu terminatur diuitiarũ mo- dus. Off. 76. a. de Fin. 56. b. Epicurus, qui bona, uoluptate terminauit, mala dolore. Ep. 44. b. Annuo imperio ter- minato. de Sen. 94. a. Si iisdem finibus gloriam meam, qui- bus uitam esse terminaturus. pro Mil. 115. b. Qui Ianicu- lo, et alpiibus spem possessionum terminabat suarum.

Terminus, ni, finis, regio. de Or. 103. a. Crassus mihi uia- sus est oratoris facultatem non illius artis terminis, sed in- genij sui finibus immensis describere. et 91. a. Nullis termi- nis circumscribere aut definire ius suũ. Ac. 33. a. Est enim inter eos non de terminis, sed de tota possessione cõtentio. pro Mil. 115. b. Cui nulli possessionũ termini erant. In C. 173. a. Pompeij res gestæ iisdem quibus solis cursus regio- nibus ac terminis cõtinetur. pro Sest. 18. a. Qui imperiũ populi Rom. orbis terrarum terminis definiuit. de Sen. 92. a. Omnium etatum certus est terminus, senectutis autem nullus est certus terminus. et pro Rab. 96. b. Longius q̃ uitæ termini postulat, cogitare. de Vn. 201. b. Quæ de deo rum natura præfati sumus, hunc habent terminum. de L. 167. b. Termini, quos Socrates pegit. I. A. 277. C. In Cod. Ger. Euellere terminos. pro Rab. 92. a. Regiones aliquan- to latius excitare, quam ipsius uicinitatis nomen ac termi- ni postulabant. et pro Q. 6. a. et Ac. 33. b. Certos mihi fi- nes terminosq; constituam, etc.

Terminus, a, um, de Or. 161. b. Terna aut bina, aut singu- la etiam uerba dicere. et Or. 216. b. Ternæ autem sunt ue- triusq; partes uerborum, etc. Tero, is, mollio, consuuo. Acad. 6. a. Iam enim hoc uerbum satis hesterno sermone triuimus. de Finib. 93. a. Rerum nomina nouarum, quæ nunc consuetudo diuturna- triuit. In A. 200. a. Tereur interea tempus, belli appa- tus refrigescet. de Or. 154. a. Tereur omnem etatem in- nugijs discendis.

Terra, re, globus terræ, humus, tellus, gleba, solum, me- dius mundi locus. de N. 45. b. Terra locata in media mun- di sede, solida et globosa, et undiq; in sese nitibus suis con- globata, uestita floribus, etc. et de Or. 159. b. Terram me- diam esse, ac sua ui nutuq; teneri. Tus. 162. b. Tum globum terre eminentem à mari fixum in medio mundi uniuersi- loco. Tus. 242. a. Vnde terra, et quibus librata pondera- bus, quibus cauernis maria sustineantur. Acad. 31. a. Vide- mus terrane penitus defixa sit, et quasi radicibus suis hæ- reat, an media pendeat. de N. 70. a. Terra ipsa dea est, et habetur, quæ est enim alia tellus? et pro Cl. 58. b. Terra, quæ mater est omnium. de Som. 128. a. Ille globus, quem in hoc templo medium uides, quæ dicitur terra. et ibi. b. Nã ea, quæ est media et noua tellus, neq; mouetur, et infima est, et in eam feruntur omnia suo motu pondera. contra Rul. 78. b. Pecunia tanta, quanta sit in terris. Att. 278. a. Id amissi cui simile in terris nihil fuit. de Nat. 10. a. Quæ na- tura fuerit atque manent, ut aqua et terra, etc. de Am. 207. a. Ne quid excidat aut defluat in terram? pro Cec. 296. b. Qui saxa iacerent, quæ de terra ipsi tollerent. de N. 34. a. Qui terras incolunt in quibus aer crassus est. In V. 265. a. Vbiq; terram et gentium. Epist. 65. b. Terra marisq; conquiere aliquem. de In. 61. b. In terra hostili turpiter iacuit insepultus. de Ar. 249. b. et Epistol. 14. b. Aliquid ex ultimis terris accessitum. In Cic. 101. a. Si hic morari non potes, abi in aliquas terras. pro Dom. 227. b. Quid est enim in terris commune tantum tantulumue cõ- siliu? quod, etc. de Arusp. 248. a. Huius gentis ac terre domesticus natusq; sensus. pro Plan. 280. a. Iter à Vi- bone Brundisium terra petere contendi. contra Rul. 74. a. Mylene, etc. quæ terra nostra factæ sunt. In V. 157. a. Ut hæc terre solent, in quibus bellum acerbum est. In V. 225. a. Subitò nõ longe à Syracusis penetrauit sub terras. de Leg. 183. b. Terra fruges fert et ut mater cibos suppedi- tat. At. 73. a. Nesciebam ubi terrarũ eses. de Am. 98. a. Phi- losophi qui in hac terra fuerunt. de Vn. 201. b. Iam uero terram altricem nostram, quæ transiit axæ sustinetur, hæc noctisq; effectricem, eandem custodem antiquissimam deorum esse uoluit, eorum qui intra cœlum gignerentur. Q. Fr. 296. b. Nõ ignoro quid socijs accidat in ultimis ter- ris. pro Pom. 8. b. Mithridates non fuit eo contentus quod ei præter spem acciderat, ut illum posteaquã pulsus erat, terram unquam attingeret. At. 8. a. Et huic terre filio ne- scio cui, etc. et Ep. 100. a. Terra filius. et de Or. 132. b. Quibus nec pater nec mater sit.

Terræ motus, ius, de D. 96. b. Magnos terræ motus in Ligiuribus totaq; Italia factos esse, ut multa oppida cor- ruerint, multis locis labes facta sit, terræq; descenderint, fluminaq; in contrarias partes fluxerint, atq; omnes mare in fluxerint. et 100. b. Apulia maximis terræ motibus con- quassata est. de D. 87. b. Cum terre sepe fremitus, sepe mu- gitus sepe motus prædixerint. de N. 28. b. et I. C. 115. a. A- nimos terredi uasitate, pestilentia, terræ motibus. de Ar. 258. b. Terræ motus horribilis eodem tempore in agro Pi- ceno factus. et ibi. Cum ipse mundus, cum agri terræ motu quodam nouo contremiscunt. de D. 84. a. Aut cum se gra- uido tremescit corpore tellus. Off. 35. a. Si tecta aut in tem- pestatis, aut terræ motu, aut uetustate cecidissent. I. Puteus.

Terræ motus, ius, de N. 22. a. Bestiarũ, terre- ne sunt alie, partim aquatiles. et 34. a. Humor marinus uel terrenus longo intervallo extenuatus. Tus. 157. a. Cor- pora nostra terreno principiorũ genere confecta. et 118. a. Tamen terrenis cõcreatisq; corporibus sunt intersepta.

Terra,

Terra, re, globus terræ, humus, tellus, gleba, solum, me- dius mundi locus. de N. 45. b. Terra locata in media mun- di sede, solida et globosa, et undiq; in sese nitibus suis con- globata, uestita floribus, etc. et de Or. 159. b. Terram me- diam esse, ac sua ui nutuq; teneri. Tus. 162. b. Tum globum terre eminentem à mari fixum in medio mundi uniuersi- loco. Tus. 242. a. Vnde terra, et quibus librata pondera- bus, quibus cauernis maria sustineantur. Acad. 31. a. Vide- mus terrane penitus defixa sit, et quasi radicibus suis hæ- reat, an media pendeat. de N. 70. a. Terra ipsa dea est, et habetur, quæ est enim alia tellus? et pro Cl. 58. b. Terra, quæ mater est omnium. de Som. 128. a. Ille globus, quem in hoc templo medium uides, quæ dicitur terra. et ibi. b. Nã ea, quæ est media et noua tellus, neq; mouetur, et infima est, et in eam feruntur omnia suo motu pondera. contra Rul. 78. b. Pecunia tanta, quanta sit in terris. Att. 278. a. Id amissi cui simile in terris nihil fuit. de Nat. 10. a. Quæ na- tura fuerit atque manent, ut aqua et terra, etc. de Am. 207. a. Ne quid excidat aut defluat in terram? pro Cec. 296. b. Qui saxa iacerent, quæ de terra ipsi tollerent. de N. 34. a. Qui terras incolunt in quibus aer crassus est. In V. 265. a. Vbiq; terram et gentium. Epist. 65. b. Terra marisq; conquiere aliquem. de In. 61. b. In terra hostili turpiter iacuit insepultus. de Ar. 249. b. et Epistol. 14. b. Aliquid ex ultimis terris accessitum. In Cic. 101. a. Si hic morari non potes, abi in aliquas terras. pro Dom. 227. b. Quid est enim in terris commune tantum tantulumue cõ- siliu? quod, etc. de Arusp. 248. a. Huius gentis ac terre domesticus natusq; sensus. pro Plan. 280. a. Iter à Vi- bone Brundisium terra petere contendi. contra Rul. 74. a. Mylene, etc. quæ terra nostra factæ sunt. In V. 157. a. Ut hæc terre solent, in quibus bellum acerbum est. In V. 225. a. Subitò nõ longe à Syracusis penetrauit sub terras. de Leg. 183. b. Terra fruges fert et ut mater cibos suppedi- tat. At. 73. a. Nesciebam ubi terrarũ eses. de Am. 98. a. Phi- losophi qui in hac terra fuerunt. de Vn. 201. b. Iam uero terram altricem nostram, quæ transiit axæ sustinetur, hæc noctisq; effectricem, eandem custodem antiquissimam deorum esse uoluit, eorum qui intra cœlum gignerentur. Q. Fr. 296. b. Nõ ignoro quid socijs accidat in ultimis ter- ris. pro Pom. 8. b. Mithridates non fuit eo contentus quod ei præter spem acciderat, ut illum posteaquã pulsus erat, terram unquam attingeret. At. 8. a. Et huic terre filio ne- scio cui, etc. et Ep. 100. a. Terra filius. et de Or. 132. b. Quibus nec pater nec mater sit.

Terræ motus, ius, de D. 96. b. Magnos terræ motus in Ligiuribus totaq; Italia factos esse, ut multa oppida cor- ruerint, multis locis labes facta sit, terræq; descenderint, fluminaq; in contrarias partes fluxerint, atq; omnes mare in fluxerint. et 100. b. Apulia maximis terræ motibus con- quassata est. de D. 87. b. Cum terre sepe fremitus, sepe mu- gitus sepe motus prædixerint. de N. 28. b. et I. C. 115. a. A- nimos terredi uasitate, pestilentia, terræ motibus. de Ar. 258. b. Terræ motus horribilis eodem tempore in agro Pi- ceno factus. et ibi. Cum ipse mundus, cum agri terræ motu quodam nouo contremiscunt. de D. 84. a. Aut cum se gra- uido tremescit corpore tellus. Off. 35. a. Si tecta aut in tem- pestatis, aut terræ motu, aut uetustate cecidissent. I. Puteus.

Terræ motus, ius, de N. 22. a. Bestiarũ, terre- ne sunt alie, partim aquatiles. et 34. a. Humor marinus uel terrenus longo intervallo extenuatus. Tus. 157. a. Cor- pora nostra terreno principiorũ genere confecta. et 118. a. Tamen terrenis cõcreatisq; corporibus sunt intersepta.

Terra,

Terra,

Terra,

Terra,

Terra,

Tus. 156. b. Terrena et humida suo pte nutu in terram se- runtur. et de D. 120. a. Decoloratio quædam ex aliquo cõ- tagione terrena potest sanguini similis esse.

Terro, res, terrorem assero, terrorem infero, terro- rem uel timorem in iicio, metum assero, metum mortis in- fero, timorem facio. de Leg. 164. a. Nõ poena, neq; metus, sed turpitudine terere debet ab iniuriosa uita. de Ar. 245. a. Qui omnia cæde incendijq; terret. de Or. 92. b. Aduer- sarios minaciter terere possumus. pro Sex. R. 29. b. Sue- quenq; conscientia animi terrent. pro Pl. 277. b. Terere aliquem denunciatione periculi. de Ar. 245. a. Qui omnia cæde incendijq; terret. Ep. 27. a. et Tus. 201. b. Nec me ista terrent, quæ mihi ad timorem ponuntur. I. P. 89. b. Homines impulsu decorum terredi furiarum tædis arden- tibus. Par. 118. b. Hunc tu hominem terreto, si quem eris nactus istiusmodi minus.

Tertio, aduer. pro Decio. 146. a. Ille iterum, ille ter- tid, auctionibus factis pecuniam dedit.

Tertium, aduer. de Diuin. 133. b. Iterum ac tertium iacere.

Terrestris, stre, terrenus. In V. 249. b. Apronius ter- restris archipirata. et 235. b. Terrestris præsidium. de N. 41. a. Res cœlestes atq; terrestris.

Terribilis, le, horribilis. Par. 119. a. Mors terribilis est ijs, quorum cum uita omnia extinguuntur. et in A. 172. b. Pompeius, cuius uirtute terribilior erat populus Rom. exteris gentibus. pro Sest. 6. b. Alter d̃ dij boni quam- teter incedebat, quam iruculentus, quam terribilis aspe- ctu. Or. 205. a. Africa terribili tremi horrida terra tu- multu. Ex Elin.

Terrigena, ne, de D. 136. a. poetæ. I. Coclea. Terripadium. I. Tripudium. Terripudium. I. Tripudium. Territo, as, terreo. ad Her. 30. b.

Territorium, terra, ager. In V. 176. b. Vt florentis co- lonia territorium minueretur.

Terror, oris, mine. de Fin. 132. a. Qui sibi in cœto terro- re mortis horrescunt. et in V. 92. b. Causam huius tanti terroris occultas. Tus. 213. a. Terror est metus concutiens, ex quo fit ut terrorem pallor et tremor et dentium crea- pitus consequatur. de Pro. 78. a. Terror in cœto Casari do- cius actis. de Cl. 168. b. Athene uim et terrorem Periclis timuerunt. pro Fon. 281. a. Alicuius minis ac terrore com- moueri. Off. 74. b. Iurauit hoc terrore coactus Pomponi- us. pro Cec. 291. a. Armis, uiris, terrore periculoq; mortis repulit, fugauit, auertit, etc. pro Fon. 280. b. Aliquem ua- gari erectum passim toto foro cum quibusdam minis et immani terrore uerborum. At. 96. b. Vatinius miros ter- rores ad me attulit Cesarianos.

Tertianus, a, um, de N. 64. b. Tertianæ et quartanæ febres, quarum reuersio et motus constans est.

Tertius, a, um, de D. 133. b. Nonnunquam etiam iterũ ac tertium. et Ep. 1. a. Sed si res coget, est quiddam tertiu, et 140. a. Nihil esse tertium.

Teruncius, iij, nummulus, quem Plin. triuncũ uocat, et quadrantè, quod tres uncias continet, et libellæ pars quar- ta. de Fin. 99. b. In diuitijs Cresci teruncij accessio. et Ep. 28. b. De præda mea teruncium non attingit quisquam. di- ter, Triuncium. At. 77. a. Sic in prouincia nos gerimus, ut nullus teruncius infamatur in quenquam. At. 100. b. Fecit palam te ex libella, me ex teruncia.

Tesseræ, re, talus. de Sen. 89. a. Nobis senibus ex lusio- nibus multos talos relinquunt et tesseræ, et de Or. 148. a. Pila,

Quo nihil tetrius nec fœdus excogitari potest. In Vat. 30. b. Quamquam si omni avaritate atq; immanitate teterrimus. Ep. 56. a. Vir clarissimus ab homine teterrimo occisus est. Tuf. 169. a. Teterrimus in aliquem. Att. 282. b. Tetrum enim spectaculum, oppressa ab impijs civitas opitulandi potestate præcisa. Quin. Fr. 311. b. Et tres sententiæ teterrimæ in consilio defuerunt. Off. 49. b. Nullum uicium est tertius quam avaritia.

Tetradrachma, morum. nummus quatuor drachmis æstimatus. Ep. 189. b. Cassij. l. Drachma.

Tetrarcha, chæ. qui quartam regni partem tenet. pro Dom. 225. a. In Vat. 35. a. Et pro Cor. 57. a. Att. 28. a. Qui prædicia Tetrarchis dederunt.

Tetrarchia, chæ. quarta regni pars. de D. 86. a. Deio tarus à Cesare Tetrarchie regio multatus est.

Tetre, fœdisimæ. de D. 93. b. Facere multa impure atq; tetre. Et At. 262. a. Teterrime gerere se in prouincia.

Teucris, Tragœdiæ nomen. At. 6. b.

Texo, xis. detexo, pertexo, contexo, conficio, cõpono. de N. 50. b. Vt in araneolis aliæ quasi rete texunt, aliæ ex inopinato obseruant. Et 56. b. Tegumenta corporum uel texta, uel sutæ. de Or. 164. a. Quamquam ea tela textitur, et ea incitatur in ciuitate ratio uiuendi, ut, etc. Ep. 27. b. Togam prætextam texti Appio, puto te audisse. Quin. Fr. 325. a. Sanè terebatur opus luculenter. Att. 66. b. Paulus Basilicam textit istis antiquis columnis. Ac. 37. a. Quas plagas ipsi contra se Stoici texerunt. Ep. 139. a. Texere epistolæ quotidianis uerbis.

Textilis, le. textus. de L. 179. a. In delubris communibus textile, nec operosius quam mulieris opus mensurum. Tuf. 240. a. Textile stragulum. Et 179. a. Ipse illigatus peste interimor textili. In V. 200. a. Pictura textilis aut in tabulis. de L. 179. a. Color albus præcipue decorus deo est, tum in cæteris, tum maxime in textili.

Textor, oris. pro Pl. 272. a. Si mancipium pro fabro aut pro textore eminus.

Textrina, nê. textoris officina. In Ver. 213. a. Nulla domus in Sicilia locuples fuit, ubi iste textrinam non instituerit.

Textrinum, ni. textrina. In V. 224. a. Quod tamen opus idum isti textrinum per triennium ad muliebrem ueste faciendam fuit.

Textus, a. um. de N. 56. b. Tegumenta corporum uel texta, uel sutæ.

Thaumas. Arcus pater. l. Arcus.

Theamum. opp. pro Cl. 23. a. 59. Et contra Rul. 85.

Theatralis, le. pro Sept. *. Theatrales confessus.

Theatrum, tri. cauea. de Orat. 161. a. Si in his paulum modo offensum est, theatra tota reclamant. de Diuin. 93. a. Idq; frequentissimo theatro, incredibili clamore et plausu comprobatur. Attic. 34. a. In theatro ac spectaculis. At. 209. b. Theatrum quidem sanè bellum habuisti. pro Cluen. 37. a. Gradus illi Aurelij tum noui, quasi pro theatro illi iudicio edificati uidebantur, quos accusator concitatis hominibus complerat. pro R. P. 129. a. Multas equidem C. Cesaris uirtutes cognoui, sed sunt certè hæ maioribus quasi theatris propositæ. etc. de Clar. 163. b. Forum quod fuisse, quasi theatrum illius ingenij. In V. 243. a. Quæ sturam meam, quasi in aliquo orbis terrarum theatro uersari existimabam. Epist. 200. a. Familiaritas, quæ mihi cõlania est, magno theatro spectata est. Tum cum, etc. de Am. 100. b. Qui clamores tota cauea nuper in noua fabula M. Pacuuij, etc.

Thebe urbs. de D. 96. Thebani. de Fat. 141. de In. 71.

Theca, cæ. arcuola in qua aliquid reponitur. In Ver. 211. b. Effert sine thecis uisæ. Et At. 59. a. Theca nummaria.

Thecula, l. e. At. 140. a.

Themista. In P. 93. a. Themista sapientior. prou.

Themistocles, elis. de Cl. 168. a. l. Poto.

Themistocleum exilium. At. 160. a.

Thensa, sæ. sacrum uehiculum, et tota hostiarum aut sacrificiorum pompa. In V. 274. a. Omnes dij, qui uehiculis thesarum solennes cœtus ludorum iniit. de Ar. 249. a. Si puer ille terram non tenuit, si thesam aut locum omisit. In V. 149. a. Qui ex thesarum orbitis prædatus est. et In V. 107. b. Via thesarum et pompa.

Theodectes, stæ. Or. 213. b. Theodectes politus scriptor atq; artifex. Steph. in uerbo Θεοδιδας.

Theogonia, niæ. de N. 9. a. Hesiodi Theogonia: id est, origo deorum.

Theologus, gi. rerum diuinarum periti. de N. 70. a. Iones tres numerant hi, qui Theologi numerantur. Et ibi. b. Soles multi à Theologis proferuntur.

Theopomponio genere aut etiam asperiore aliquid pangi. At. 26. a. aliter, Theopompino.

Theopompus, pi. historicus Ifoeratis discipulus. de Or. 113. b.

Theopompeus, ea, um. Or. 217. a. Theopompeo more dicere.

Theophanes, scriptor rerum Pompeij. pro Ar. 190. b.

Theophrastus, sti. Or. 202. b. Theophrastus diuinitate loquendi nomen inuenit. Et de Cl. 175. b. Theophrastus in dicendo dulcis. Et 180. a. Theophrastus hospes. Ac. 45. a. Et Tuf. 133. a. De Theophrasto.

Theorema, nis. de Fat. 142. a. b. Percepta appello, quæ dicuntur Græcè θεωρηµατα. Item: Sint igitur astrologorum percepta huiusmodi: Si quis, uerbi causa, oriente canis natus est, is in mari non morietur. hæc est uera et emendata lectio. lege Victorij castigaciones.

Therma, opp. Sicilia, ubi sunt aque calidæ. In Ver. 125. b.

Thermitanus, na. In V. 125. b.

Thermopylae, arum. locus in Græcia. Off. 13. a.

Thefaurus, ri. est ut iuriconsultus definit uetus quædam de postio pecunie, cuius non extat memoria, ut iam dominum non habeat. Sic enim fit eius qui inuenit, quod non alterius sit. Capitulum præterea, pro rerum omnium præciosarum copia reposita, aut pro loco in quo res ipse custodiuntur. de D. 112. a. Qui thesaurum inuenturum aut hereditatem uenturam dicunt, quid sequuntur? Et 136. a. Respondit coniecto, thesaurum de fossis esse sub lecto. At. 249. b. Tibi de gloria excudam aliquid, quod lateat in thesauris tuis. In A. 248. a. Seruus domini patrimonium circumplexus, quasi thesaurum draco. et de Sen. 81. a. Obrutare thesaurum alicubi. de Or. 86. b. Thesaurus rerum omnium, memoria. Par. 229. b. Qui illos locos tanquam thesauros aliquos argumentorum notatos habet. Ep. 172. b. Non si Varronis thesauros haberem, sustinere sumptum possem. de Fin. 78. b. Suppeditare alicui aliquid de thesauris suis. In A. 278. a. Vbi est septies milies sestertium, quod in tabulis, quæ sunt ad opis patebat?

Thesus, sci. de N. 78. b.

Thesistis, Top. 227. b. Quod Græci θέσις appellant, nos propositum possumus nominare. Et de Orat. 133. a. Omnem

Omnem ciuilem orationem in alterutro genere uersari, aut definita controuersia certis temporibus ac reis, hoc modo: Placeatne à Carthaginensibus captiuos nostros redditus suis recupearari: aut infinitè de uniuerso genere querentis, quid omnino de captiuo statuendum ac sentiendum sit, atque horum superior illud genus causam aut controuersiam appellant, eamq; tribus, litæ, aut deliberatione, aut laudatione definiunt: hæc autem altera quæstio infinita, et quasi proposita consultatio nominatur. Att. 142. b. Quæstio meas committari non desino. At. 136. b. Sed tamen ne me totum ægritudine dedam, sumpsi mihi quædam tanquam thesauri, quæ et politicae sunt, et horum temporum. Orat. 201. a. Orator à proprijs personis et temporibus semper, si potest, auocat controuersiam. Latius enim de genere, quam de parte disceptare licet, ut quod in uniuerso sit probatum, id in parte sit probari ne esse. hæc igitur quæstio à proprijs personis ad uniuersi generis rationem traducta, appellatur Thesis. Parad. 116. b. Cum hæc quæ uocantur in scholis thesauri, ad nostrum hoc oratorium transfero dicendi genus. Orat. 208. b. Kei. 20. b. ita dici placet, ut traducatur ad perpetuam quæstionem, atq; ut de genere uniuerso dicatur. Et de Orat. 121. a. Perpetui iuris, et uniuersi generis quæstio. de Clar. 195. a. Nemo qui dilatare possit, atq; à propria ac definita quæstione hominis ac temporis ad communem quæstionem uniuersi generis orationem traduceret. de Or. 121. a. Omnia necessariò ab homine et tempore ad communes rerum et generum formas reuoluentur. pro Flac. 147. a. At leditur à testibus, antequam dico à quibus, dicam de genere uniuerso. Et ibi. b. Primum dicam (id quod est commune) Græcos. pro Flac. 151. a. Querendum est ergo de communi genere testium, dicit enim natio, etc. pro Flac. 147. a. Et hoc dico de toto genere Græcorum. de Or. 154. a. Uniuersorum generum infinitæ quæstiones. de Or. 115. a. Non mihi minus operis uidetur, de uniuersi generibus rerum, quam de singulorum causis dicere. pro Flac. 157. a. Ad singulos testes accedere, cum uniuerso genere confitigere. de Orat. 152. b. Quæstio philosophorum esse, cum antea essent oratorum. Et 152. a. Quæstio oratorum esse.

Thesimotes. Apollo. l. V. 228. a.

Thespiæ, arum. opp. Sicilia. l. V. 200. b. Cupido ille, qui est Thespijs. Et Ep. 213. a.

Thespienses, sum. l. V. 231. a.

Thesprotia, iæ. Græciæ ora. At. 92. b.

Thessalia, iæ. regio. pro Flac. 159. b.

Thessali, pop. pro Cluen. *

Thessalonica, cæ. urbs. At. 14. b. Et de Ar. 251. b.

Thessalonices, pop. de Prou. 69. b.

Theutoni, pop. pro Pomp. 15. b.

Thoth, siue Thoyth, autore Suida. de N. 70. b.

Thrasimenus lacus. pro S. R. 33. de Clar. 169. b.

Thracius, a, um. de Pro. 79. b. Castra Thracia.

Thrax, cis. l. A. 207. b. Myrmillo Thrax. Item: Vt rex Ariobarzanes consulem uestrum ad eadem faciendam tanquam aliquem Thracem conduceret.

Threicius, a, um. Off. 37. b. Barbarus compunctus notis Threicijs.

Thucydides, dis. de Or. 123. b. Post Herodotum Thucydides omnes dicendi artificios meam sententiam facile uicit. de Clar. 191. b. Thucydides rerum gestarum pronuncia. Et ego laudare soleo, imitari neq; possum si uelim, nec uelim

fortasse si possum. Orat. 199. b. Thucydides autem res gestas et bella narrat, et prælia grauius sanè et probe: sed nihil ab eo transferri potest ad forensem usum et publicum. ipse ille conciones ita multas habent obscuras abditasq; sententijs, ut intelligatur, quod est in oratione ciuili uicium uel maximum. de Opt. 244. a. Thucydides quidam eloquentiam admirantur, id quidem rectè sed nihil ad eum oratorem, quem querimus. Et ibi. de Thucydide multa. Q. Fr. 314. b. Secutus ille captus, creber, acutus, breuis, penè pusillus Thucydides. Or. 220. a. In Thucydide orbem modò orationis desidero, ornamenta comparent. At. 99. a. Εὐδαίμων ὡν αὐτὸν αὐτὸν Thucydides.

Thucydidius, a, um. Orat. 199. a. Et de Opt. 244. a. Ecce autem aliqui se Thucydidijs esse profitentur.

Thuribulum, li. acerra. l. V. 210. a. Num etiam de L. Papyrio thuribulum emisit?

Thurij, orum. opp. At. 154. a.

Thus, thuris. Offic. 68. a. Omnibus uicis statuæ factæ sunt, ad eas thus et cerei. l. V. 218. a. Thura et odores incensere.

Thusculanus, na. de D. 180. b. Thusculanæ disputatio nes. Et alibi sepe.

Thusculanensis, se. Ep. 129. a. Equidem hos tuos thusculanenses dies instar esse uitæ puto.

Thusculum, li. opp. de D. 128. a.

Thuscus, a, um. Hetruscus. de N. 28. a. An uos Thuscij et Barbari auspiorum populi Rom. ius tenetis? de D. 130. b. Cur enim Thuscis potius quam Latinis darent. de Or. 149. a. Mare inferum Thuscum.

Thyamis, su. At. 100.

Thyesteus, a, li. l. P. 88. a. Thyesteia ista execratio est.

Thyone, es. Bacchi mater. de N. 71.

Thyreum, ei. opp. Ep. 226. b.

Tibarenj, orum. pop. Ep. 245.

Tibi. Acad. 30. b. Ecce tibi è transuerso, etc. Et Epist. 112. b. Hic tibi strepitus. Et 124. a. Nunc tibi milites, etc. Et 126. b. At tibi repente, etc. Attic. 114. b. Ecce tibi, III. Non. Febr. manè accipi, etc. pro S. R. 40. b. Alter tibi descendit de palatio et adibus suis, etc. Ep. 119. a. Et 118. b. Eos tibi et rem de qua misi, uelim curæ habeas. l. V. 93. a. Et 107. b. Et 129. b. Mihi eodem modo positum, quo tibi. Epist. 114. b. Item de pantheris, ut eos accersas, curesq; mihi ut uehantur. Att. 9. b. Hic tibi rostra Cato aduolat. At. 27. b. Ecce tibi nuncijs, pueros uenisse Roma. Off. 68. b. Ecce tibi qui rex pop. Rom. esse concupierit.

Tibia, bis. fistula. de Or. 139. b. Tibicen sine tibijs canere non potest. Et 161. a. Vt epularum solennium fides et tibiæ indicant. de N. 30. b. Tibiæ modulatè canentes, et fiducialè numerosè sonantes de Clar. 181. b. Si tibiæ inflatæ non refrant sonum, tibicen eas abijciat. pro S. R. 41. a. Cantus uocum, neruorum, et tibiærum. Tuf. 171. b. Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiam. ad Her. 34. Tibiæ nuptiales.

Tibicen, nis. qui tibijs canit. de Or. 130. b. Tibicen sine tibijs canere non potest. de Clar. 181. a. Tibicen Antigonia das dixit discipulo sanè frigenti ad populum, mihi cane et musis. Acad. 6. b. Qui primo inflatu tibiicinis Antio pam esse aiunt. Et 21. b. Simul inflauit tibicen. de L. 182. b. Ad cantus et ad tibicinem prosequi laudes clarorum uiuorum. de Ar. 249. a. Et de N. 30. b. Tibicen repente conticuit. et 64. a. Tibicinis scientia. pro Dom. 238. b. Tibicen adhibebatur in consecratione. Or. 216. b. Non sunt in oratione tanquam tibicini percussionum modi, sed uniuersa comæ ff prehenso.

prehensio, etc. pro Mur. 129. b. Transsit idem iuriconsul- tus tibicinis Latini modo. I. V. 165. a. Rhodius tibicen. Et Ep. 107. a. Bellus tibicen.

Tibur, tis. à Tibure opp. ut Tiburs ager. de Or. 129. a. In Tibur. Et 133. a. Villam in Tiburte habes. Tibur, græcè Tibvra.

Tignarius, a. um. de Clar. 178. a. Faber tignarius: id est, qui domos ipse fabricatur. nam tigni nomine omnis materia est, e qua edificia constant, cõtinetur, est tignum trabem significet. Idcirco Plaut. materiarium appellavit.

Tignum, ij. opp. At. 111.

Tigurinus ager. pro Tullio. apud Quintil.

Timæus, historicus longè eruditissimus. de Or. 113. b.

Timeo, es. metuo, horreo, extimesco, pertimesco, re-

formido, vereor, periculum meum me commouet, in me- tu sum, timore afficior, metus animo obicitur, mente uix conflo. (Mibi confido. pro Flac. 147. a. Ep. 5. a. Sed ta- men in eiusmodi rerum perturbatione quamquam omnia sunt timenda, nihil magis quàm perfidiam timemus. Ep. 88. a. Quotidie aliquid fit leuius et liberalius, quàm time- bamus. pro Syl. 178. a. A quo quidem genere iudices ego nunquam timui. Att. 275. b. Itaq; timeo de consulatu, me, etc. At. 105. a. Et 122. b. De rep. ualde timeo. Et Timere de honore suo. I. Pertimesco. Q. Fr. 305. a. Familiarissimus quisq; sibi pertimuit. Att. 194. a. Quid possem, timebam. Ep. 172. b. Timeo quemadmodum hæc explicari possint. At. 42. a. Nunc istic quid agatur, magno opere timeo. Tuf. 217. b. Aut ne opprimare, mente uix confles. At. 81. a. Ne quid mihi prorogetur, horreo. Att. 75. b. Magno timore sum. Ep. 168. b. Amici nostri maximo timore de nobis affi- ciuntur. Tuf. 177. a. Metum animo obijci. Q. Fr. 324. b. Si- ne timore sum: id est, nihil timeo.

Timidè, ignauè, timido animo, dubitanter, diffiden- ter. (Eidenter. pro Q. 9. a. Et Ep. 85. a. Timidè ac pede- tentim ad aliquid agendum descendere. I. A. 244. a. Timi- dè hoc dicam, etc. Tuf. 187. a. Ne quid abiecit, ne quid ti- midè, ne quid ignauè faciamus, etc. pro Cec. 299. b. Nam ipso presente de eius uirtute timidus dicerem. de Fin. 125. b. Tu ille timidè, uel potius uerecudè. pro Syl. 182. a. Quàm quam à me de ea timidè modiceq; dicitur. pro Plan. 264. a. Timidè dico, sed tamen dicendum est. de D. 122. b. Timi- dè fortasse significet uellebat, quod fidenter infixerat.

Timiditas, tis. angustus et paruus animus. Part. 237. a. Verecundiam timiditas imitatur. Et de Fin. 118. a. Et Tuf. 238. b. Ex rebus enim timiditas, non ex uocabulis ori- tur. Tuf. 193. a. Et de Fin. 118. a. Que qui recipit, recipiat idem necesse est timiditatem et ignauam. de Or. 136. a. Cautio mea et timiditas in causis. pro Cluen. 44. a. Sup- plicium in bello timiditati militis propositum esse. I. A. 173. b. Tu ei bello propter timiditatem desisti. pro Cel. 45. a. Qui propter nescio quam credo timiditatem et no- cturnos quosdam inanes metus tecum semper cubitauit. Parad. 123. b. Omnis debilitata, et humilis, et fracta serui- tus est. de Orat. 109. b. Tu pudore à dicendo, et timidita- te ingenua quadam refugisti.

Timidus, a. um. ignauus, paruum animi habens, nullius animi, circumspiciens omnia, quequid increpuit, perti- mescens, diffidens, umbellus, uecors, timidus, et omnia cir- cumspiciens pericula. pro Mil. 120. a. pro Mar. 134. a. Si in alterutro sit peccandum, malum uideri nimis timidus, quàm parum prudens. pro Sest. 10. b. Me timidus, nullius animi, nullius consilij fuisse confiteor. Ep. 103. a. Timidus in labore militari. Ep. 176. a. Et ad Heren. 35. b. Timidum

atq; ignauum indicari. I. A. 244. b. Nemo meminuit timi- dus, nemo cauior. I. P. 95. b. Timidus ac tremens. Et pro Cec. 288. a. Homo timidus atq; imperitus. Offic. 16. b. Ne imbelles timidiq; uideamur. pro Dom. 224. b. Fac me timi- dum esse natura, quid, etc. At. 115. b. Timidissimè in op- pidis conciones. Offic. 75. b. Que timido animo, humil- demisso, fractoq; fiant, ea non esse utilia.

Timolus, uel Tymolus mons, quem Mela Tmolum, si integra lectio est, uocat. pro Flac. 155. b.

Timon, nis. de Am. 122. a. Si quis ea asperitate est, et immanitate natura, et cõgressus societatemq; hominum fugiat atq; oderit, qualem fuisse Athenis Timonem nescio quem accepimus. Tuf. 214. a. Ut odium in hominum uni- uersum genus, quod accepimus de Timone, qui uicissimæ re- os appellatur. Et 214. b. Similiter desinitur mulierum odium, ut Hippolyti et Timonis, generis humani.

Timor, oris. metus, formido. Tuf. 213. a. Timor est me- tus mali appropinquantis. Et Ep. 5. a. Et animos à mino- re cura ad summum timorem trauderet. Att. 79. b. No- stris animus accessit, hostibus timor iniectus est. Et 247. a. Ciuitas percussa magno timore. de Som. 127. a. Aedes, inquit, animo, timorem omittit. I. A. 77. b. Quamquam te bonum timor faciebat, non diuurni magister officij. Att. 275. b. Vinam inspicere posses timorem de illo meum. contra Rul. 65. a. Spem improbis ostendisti, timorem bo- nis inieciisti. de D. 92. b. Tum ego contremui timore per- territus. Ep. 23. b. Aestas que sequitur, magno est in timo- re. Ep. 154. a. Res que mihi facit timorem. Ep. 168. b. Ami- ci nostri magno timore de nobis afficiuntur. Attic. 175. b. Magno timore sum. Et Q. Fr. 324. b. Sine timore sum. At. 75. b. Magno timore sum, sed bene paratus. Offic. 37. b. Dionysius quo cruciatu timoris angustissimus, quæ, etc.

Timotheus, thei. musicus. de L. 177. b. Seuera illi Læ- cedæmon neruos iussit, quod plures quàm septem haberet in Timothei fidibus, inde deni.

Tinctus, a. um. imbutus. de Clar. 183. b. Ergo illam pa- tris elegantia tinctam uideamus. de Or. 116. b. Sit enim mi- hi tinctus literis. de Or. 119. b. Alterum quod totum arte tinctum uidetur.

Tincta, orum. de L. 179. a. Color autem albus præci- pue decorus deo est, cum in cæteris, tum maxime in texti- li. Tincta uero absint, nisi à bellicis insignibus.

Tingo, gis. coloro, imbuo. de N. 74. a. Tunica sangui- ne centauri tincta.

Tinnio, is. At. 236. b. Maxime autem expecto, ecquid Dolobella tinniat: id est, an afferat nummos.

Tirestas uates. de N. 27. de D. 98.

Tiretius pons. At. 259.

Tisenses. pop. I. V. 166.

Tityus saltationis genus. de Cl. 185. a.

Titanes, num. Gigantes. de L. 185. a. Plato è Titanum genere statuit eos, qui ut illi celestibus, sic hi aduersantur magistratibus. I. Gigantes.

Titan, nis. sol. In Arat. Quem cum perpetuo uestiuit lumine Titan.

Titillatio, onis. suauitas, motus. de N. 23. b. Volupta- tes, quibus quasi titillatio sensibus adhibetur. Et Sen. 86. b. Non est uoluptatum tanta quasi titillatio in senibus.

Titillo, at. moneo, sed cum quadam suauitate. de Fi- nib. 57. a. Voluptas que quasi titillaret sensus, ut ita dicã, et ad eos cum suauitate afflueret, et illaberetur. Et 60. a. Aut plurius esse contendat dulcedinem corporis, et titil- lantem ex ea re natam lætitiã, quàm, etc. Et Tuf. cul.

200. b. Nisi sensus, quasi titillarentur uoluptate. Off. 46. a. Assentatores populi multitudinis leuitatem uoluptate quasi titillantes.

Titubanter, dubitanter. pro Cel. 40. b. Posuisti enim, atq; id titubanter et stricim, hunc, etc. ad Her. Tituban- ter et inconstanter loqui.

Titubatio, onis. hesitatio. ad Her. S. b. Ut ne paruula quidem titubatione et offensione impediremur.

Titubo, as. hesito, nec uox, necq; lingua consistit. pro Flac. 150. b. Et pro Cel. 51. b. Testes si uerbo titubarint, quod reuertantur, non habebunt. Att. 28. b. Qui nihil titu- barunt. de Or. 160. b. Versus debilitatur, in quacumq; eius sit parte titubatum. pro Dom. 241. b. Furtim mente ac lingua titubante facere aliquid. Ep. 187. b. Si quid fortè ti- tubatum est, ut sit in bello. ad Her. 7. b. Erubuisse, expal- luisse, titubasse.

Titulus, li. index. I. P. 83. b. Qui tanquam truncus atq; stipes si stetit modò, possit sustinere tamen titulum con- sulatus. Tuf. 234. a. Item dicant semper beatum esse sa- pientem, quos si titulus hic delectat insignis et pulcher, 20 Pythagora, Socrate, Platone dignissimus, inducant ani- mum, etc.

Toga, ge. I. P. 95. a. Toga pacis est in sine et ocij. pro Sest. 28. a. Cui superior annus idem et uirilè patris, et prætextam populi iudicio togam dedit. Et pro Cl. 50. b. Toga prætexta, et sella curulis. I. C. 109. a. Socij Catili- nae uelut amicti, non togæ. In Vat. 34. a. In epulo cum to- ga pulla accumbere. Et ibi. Cedo, quis unquam coenauit a- tratus. I. V. 212. b. Verres cum tunica pulla et pallio. I. A. 169. a. Sumpsisti uirilem togam, quam statim muliebrem stolam reddidisti. de Am. 102. b. Pueri togam sumentes, prætexta deponerant. At. 107. a. Et 80. b. Concio in qua erat accusatio Pompeij, usq; à toga pura. Et 86. b. Et 128. a. Et 152. b. Dare togam puram alicui. I. V. 99. a. Eripies igitur pupille togam prætextam. At. 80. b. Quinto foro- ris tæ filio togam puram iubeo dari. I. Prætexta.

Togam agere. id est, concediam. In Vat. 30.

Togatus, a. um. de Or. 92. a. Quasi unus è togatorum numero. pro Syl. 183. b. Cui uni togato senatus supplica- tionem decreuit. I. A. 197. a. Græcus index modò pallia- rum, modò togatus. pro S. R. 41. a. Magna caterua togato- rum. At. 141. b. Sibiq; satis esse dixi, si togatus officia ur- bana sibi præstitissem.

Togula, læ. I. P. 91. a. At. 17.

Tolerabilis, le. uendibilis, probabilis, non contemnen- dus, patibilis. de Sen. 78. b. Moderati senes tolerabilem a- gunt senectutem. Et At. 87. Ergo Græci solum tolerabi- li senore. de Fin. 76. b. Quem quidem uos cum improbis poenam proponitis, impatibilem facitis, cum sapientem semper boni plus habere uultis, tolerabilis. Att. 283. b. Igno- scere est in cæteris rebus tolerabile est, in hoc bello perni- ciosum puto. I. C. 122. a. Seruus est, qui modò tolerabili cõ- ditione sit seruitutis, qui non, etc. de Or. 103. b. Ac si iam placet, etc. tolerabilis est sic dicere, ut boni oratoris sit, etc. Et ibid. Philosophi, qui tolerabiliores motus esse uo- lunt, etc. de Or. 35. b. Vix singulis atatibus, singuli tolera- biles oratores inuenti sunt. Et de Cl. 130. b. Orator sanè tolerabilis. At. 160. a. Regnum nemini tolerabile.

Tolerabiliter, toleranter. Epist. 25. Quo tolerabilis igniculum desiderij tui feramus. Et de Fin. 99. a. Etiam si dolores tolerabiliter patientur.

Toleranter. Epist. 21. b. Ferre aliquid toleranter. Et Tuf. 184. a. Toleranter dolorem pati.

Tolerantia, tiæ. Parad. 120. b. Tolerantia rerum hu- manarum, contemptio fortunæ, etc.

Toleratio, onis. de Fin. 84. b. Que nam alia tolera- tio est uerior?

Tolero, as. fero, patior, perfero, obduro, sustinco, sus- tento, haurio. At. 14. b. Nobis inter nos nostra sunt uicia toleranda. Et I. C. 109. b. Nisi idcirco se facilius hyemem toleraturos putant. de D. 121. b. Ferte uiri et duos anti- mo tolerate labores. Et Ep. 103. b. Forti animo istam tole- ra militiam. Brut. ad At. 285. b. At qui potuimus tolerare nostram fortunam. Q. Fr. 294. b. Sumptus et tributa ci- uitatum ab omnibus tolerari equaliter. Off. 42. a. Omnia militari labore tolerando. Tuf. 178. b. Res ad patientum tolerandumq; difficilis. de Fin. 118. a. Dicunt illi dolorem esse difficilem toleratu.

Tollo, lis, susculi, sublato. aufero, detraho, deleo, ex- tinguo, remoueo, de medio remoueo, eximo. de Or. 124. a. Auaritiam si tollere uultis, mater eius est tollenda luxu- rias. de Fin. 56. b. Et pro Sest. 23. b. Ut tollatur error om- nium imperitorum. pro Sest. 10. a. Gradus eius templi tol- lebantur. Att. 84. b. Alterius iniquè constituta et acta tol- lere. Et ibid. a. Rescindere constituta ab alio. Acad. 6. a. Hoc infirmat tollitq; Philo. de Fin. 70. b. Cupiditas tollen- da est, atq; extrahenda radicibus. pro Quin. 12. b. Tollere funditus, ac delere memoriam alicuius rei. Ep. 38. a. Tol- lere discordias ex amicitia. Ep. 21. b. Ut exercitum religio tollat, te autorem senatus retineat. At. 183. a. Ut mihi om- nem dubitationem tolleret. I. V. 201. b. Idcirco nemo supe- riorum attingit, ut iste tolleretur. Att. 219. a. Da negocium alicui, ut id nomen ex omnibus libris tollatur. pro Sest. 15. b. Ut censoria notatio de republica tolleretur. Q. Fr. 296. a. In portorij Italiae tollendis. Epist. 85. a. Cum mendum scripturae litura tollatur. pro S. R. 19. b. Ut deleatis ex ani- mo suo suspicionem omnem, metumq; tollatis. de L. 175. a. Augures possunt à summis imperijs comitia tollere. pro Dom. 222. a. Tollere aliquem è ciuitate. pro S. R. 21. b. Tollere aliquem de medio. Et ad Her. 11. b. Tollere ali- quem è medio. pro Cluen. 22. a. Deinde ipsum Aurium tol- lendum interficiendumq; curauit. Orat. 217. b. Delere, 40 tollere, auferre, detrahere. pro Dom. 222. a. Si qua res il- lum diem sustulit, tota causa sublata est. pro Quint. 2. b. Tollitur ab atrijs licinijs, atque à præconum confessu in Galliam Nanius, et transalpes usq; transfertur. I. V. 155. b. Tollere frumentum de area. At. 204. a. Cuius festinatio nem mihi tollis, quoniam de estate polliceris, uel potius recipis. Attic. 212. a. Menda librarium tolluntur. Quin. Frat. 301. a. Tolle omnes, si potes, iniquas, tolle inuitatas, tolle contrarias. Q. Fr. 312. b. Sed mea factum est inuisa uerecundia, ut te proficiens non tollerem. de Fat. 142. a. Vicia naturalia extirpari ac seditus tolli non possunt.

Tollere, extollere. pro Cec. 296. b. Qui saxa iacerent, que de terra ipsi tollerent. I. V. 148. a. Tollere aliquid o- neris: id est, suscipere. Of. 71. a. Phaeton optauit, ut in cur- rum patris tolleretur, sublatus est in sanus. I. V. 222. a. Cla- mor à sani custodibus tollitur. de Orat. 152. b. Augere alia- quid, et tollere alius dicendo. de Ar. 251. b. Tollam alius sectum, non ut despiciam, sed, etc. Tuf. 235. b. Tollere se à terra altius. Acad. 16. b. Tollere manus ob admirationem Ep. 176. b. Quod diceret te dixisse laudandum adolescen- tem, ornandum, tollendum, se non esse commissurum, ut tolli possit.

Tolosa, urbs. I. V. 272.

Tolosanum aurum. de N. 74. b. prouerb.

Tondeo, des. Tuf. 239. b. Regie uirgines, ut tonstricu le tondebant barbam et capillum patris. et ibi. Dionysius ne tonfori collum committeret, tondere filias suas docuit.

Tonitrus, trus. et Tonitruum, trui. aeris sonitus, coelestis clamor. de D. 117. a. Placet Stoicis eos anhelitus terrae, qui frigidi sint, cum fluere coeperint, uentos esse: cum autem in nubem induerint, et usque tenuissimam quamque partem coeperint diuidere atque disrumperere, idque crebrius facere et uehementius, tum et fulgures, et tonitrua existere. Ep. 112. b. Hic tibi strepitus, fremitus, clamor, tonitruum. de D. 116. b. Quod homines tonitrua iactant, fulminum extimuisse. I. A. 196. a. Que porro illa tonitrua que tempestas? et ibi. Tonante Ioue, et prope celesti clamore prohibente. de Or. 157. a. Caelum tonitru contremittit.

Tono, as. de D. 139. a. Si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquid erit de caelo. de N. 39. a. Iupiter in caelo fulgens et tonans. aliter, Iouem fulgere et tonare. de D. 117. a. Ioue tonante et fulgurante, comitia populi habere, nephas. et I. A. 195. b. Ioue tonante, cum populo agi fas non est. de D. 125. b. Cum tonuit leuimus. ex Enn. Orat. 199. a. Pericles ab Aristophane poeta fulgurare, tonare, permiscere Graeciam dictus est.

Tonsilla, arum. glandes ad radicem linguae, quae saliuam conficiunt. quamquam tonsilla in homine, in sue glandule teste Plin. appellantur. de N. 53. a. Stomachus ex utraque parte tonsillas attingens, palato extremo et intimo terminatur.

Tonfor, oris. Tuf. 239. b. Dionysius ne tonfori collum committeret, tondere filias suas docuit.

Tonstricula, la. Tuf. 239. b. l. Tondeo.

Tonfus, a, um. I. P. 83. a. Cum illa saltatrice tonsa, et c. Topiaria, ria. Q. Fr. 319. a. Topiariam facere.

Topiarium, rij. opus ex arbore aut frutice, uariè inflexis ramis, et uinctis ad speciem decoremque hortorum. Quin. Frat. 219. a. Topiarium laudauit, ita omnia conuersiuit edera.

Topica, orum. Ep. 104. a. Institui Topica Aristotelica describere. et Top. 321. a. Aristotelis Topica quaedam. Topice, ces. Top. 221. b. Inueniendi ars, que topice ditopographia, phi. l. Ripul.

Toreuma, tis. opus torno factum. I. P. 94. a. Toreuma nullum, maximi calices. I. V. 134. b. Toreumata sane nota ac pretiosa auferuntur. et 208. b. De hoc Verri dicitur, habere eum perbona toreumata, in his pocula duo quaedam, quae Heraclea nominantur, Mentoris manu summo artificio facta.

Tori, orum. lacerti ipsi, seu lacertorum capita, in quibus est robur. Tuf. 179. b. O pectora, o terga, o lacertorum tori. Orat. 198. b. Aut addit aliquos ut in corona torosid est, flexus ornamentorum grauiorum.

Tormentum, ti. cruciatus, supplicium, euleus, carnicina. Part. 234. a. Alij metu mortis uim tormentorum per tulerunt. et de Fin. 99. b. Ut in omnibus tormentis conferretur uita beata pro Cl. 55. a. Serui autoritate aduocatorum, et ui tormentorum adducti, in ueritate manserunt. et ibi. Nulla uis tormentorum acerrimorum praetermittitur. pro Mil. 112. a. Aliquem tormentis cogit, quippiam confiteri. et ibi. Quod tormentis inuenire uis, fatemur. I. A. 231. b. Tum uerberibus ac tormetis questionem habuit publica pecunia. et 232. a. Nec grauiora sunt carnicum tormenta, quam interdum cruciamenta morborum. pro Syl. 182. a. Quaestiones nobis seruorum et tormenta accusator munitatur. et ibi. Tormenta gubernat dolor, et mo-

deratur natura cuiusque. Ep. 85. b. Calumnia timoris et cae suspicionis tormentum. de N. 76. b. Accepimus Zenonem in tormentis necatum. Off. 60. a. Sed tanquam tormenta quaedam adhibemus, ut si, et c. I. A. 231. a. Mortis naturae poenitentiam putat esse, iracundiae tormentum atque cruciatum. I. A. 232. a. Pompe ante oculos uincula, uerbera, euleum, carnicum tormenta; Samarium. I. A. 250. b. Antonius omnibus bonis cruce ac tormenta minatur.

Tormentum, machina omnis est, seu instrumentum quo iaculamur, impellimus: ut balistae, telorum, et lapidum. Tuf. 187. a. l. Balista. et I. A. 218. a. Antonius ante oculos legatorum, tormentis Mutinam uerberauit.

Tormina, num. dysenteria: id est, intestinorum grauis dolor et morbus. Tuf. 185. a. Quamuis Epicurus fortissimum se in torminibus et stranguria sua praebat.

Torminosus, a, um. Tuf. 224. b. Dicimus grauedinosos quosdam, quosdam torminosos, non quia iam sint, sed quia sepe sint.

Torno, as. polio, quasi torno facio. de Vn. 198. a. Deus mundi ita tornauit, ut nihil fieri possit rotundius. et in Ar.

Torpedo, nis. genus piscis. de N. 51. a. Atramenti effusione sepiae, torpore torpedines se tutantur.

Torpeo, pes. l. Obtorpeo. de N. 21. b. Epicurei deum feriatum uolunt cessatione torpere. de D. 122. a. Quidnam torpentes subito obtupuitis Achuii.

Torpor, oris. stupor. de N. 51. b. l. Torpedo.

Torquatus, ti. Off. 85. a. Hic T. Manlius is est, qui ad Anienem Galli, quem ab eo prouocatus occiderat, torque detracto Torquati cognomen inuenit.

Torqueo, ques. flecto, intorqueo. Acad. 31. a. Cum terra circum axem se summa celeritate conuertat et torqueat. Or. 201. b. Oratio ita flexibilis, ut sequatur quocumque torqueas. de L. 161. b. Opinione uanitas torqueat ac flectit imbecillitatem animorum quocumque cepit. pro Cl. 40. a. Verfare suam naturam, et regere ad tempus, atque huc et illic torqueere et flectere. ad Her. 20. b. Torquere uocem a sermone serio ad liberalè iocum. de L. 177. a. et Off. 26. b. Ceruices oculosque, pariter cum modorū flexionibus torqueant. et Acad. 20. a. Vultus mutantur, ora torquentur. Itē: Tor-

40 quere oculum, et duas ex lucerna famulas uidere. pro Cec. 299. b. Verbo ac litera ius omne torqueri. de In. 67. b. Quod uterque torque ad suae cause commodum debet. Con torquei et conuolui. l. Conuoluo. de Vn. 198. a. Mundus maxima una conuersione, atque eade ipse circum se torque tur et uertitur. de Or. 196. a. Torquere hastas amētat. At. 108. a. Equidem noctes diesque torqueor. Parad. 119. a. Tuæ te libidines torquent. Ep. 121. a. Acriter nos tuæ supplicationes torserunt. de Fin. 60. b. Stulti malorum memoria torque tur. et 67. a. Qui in dolore est, torque tur. At. 10. a. Apud R. dios liberi ciuesque torque tur. pro Syl. 182. a. Vita P. Sylle torqueatur, ex ea queratur. et c. I. P. 99. a. Mito aurum coronarium, quod te diuissimè tor sit, cum modo uelles, modo nolles. et de Orat. 99. a. Verbi controuersia tandiu torque tur Graeculos homines, et c. de Fin. 99. a. Torqueri eculo.

Torques, quis. colli ornamentum intortum, monile. I. V. 190. a. Q. Rubrium phaleris et torque donasti. Off. 75. a. et de Fin. 53. b. T. Manlius, qui Galli torque detracto cognomen inuenit.

Torrrens, tis. fluiuis imbrī crescens, qui ē montibus lapsus rapidè fertur. Acad. 64. b. Cum fertur quasi torrens oratio, multa cuiusque modi rapit. et ibi. Nusquam orationem rapidam coerces.

Torro,

Torro, res. exuro. de Som. 129. b. Medium autem illum cingulum solis ardore torrerī. I. P. 88. b. Sapientem in Phalaridis tauri inclusionem succensis ignibus torrerī.

Torridus, a, um. perustus, aridus. cōtra Rul. 85. a. Homo macie torridus, contemptus, abiectus.

Torrior, oris. carnifex. pro Cluent. 55. Cum iam torror, atque essent ipsa tormenta desessa, quidam, et c. I. A. 232. a. Ponite ante oculos uincula, uerbera, euleum, carnicinam, tortoremque Samarum. de Fin. 113. a. Si sapiens ad torroris euleum ire cogatur. et pro Mil. 112. a. Quid opus est tortore.

Tortuosus, a, um. flexuosus, aduncus. de N. 53. b. Est autem alius multiplex et tortuosus. et 55. a. Sont ex tortuosus locis et inclusis referuntur ampliores. pro Cluent. 55. a. Serrula adunca ex omni parte dentium, et tortuosa. de D. 135. a. Et cum fertentes uiderint obijcere his quaedam uisa tortuosa et obscura. de Am. 108. b. Multiplex et tortuosum ingenium. Acad. 24. b. Tortuosum genus disputandi.

Tortus, tus. de D. 121. b. Vitulus immani specie tortusque draconem Terribilem, et c. Tuf. 179. b. Hec interest mit tortu multiplicabili draconem. Poet. e.

Toruis, a, um. horribilis. de N. 47. a. Toruis, draco serpit, et c.

Tostus, a, um. exustus. Tuf. 200. a. Tosti alij stant parietes.

Tot. (Quot. de Or. 121. a. Quot homines, tot cause. At. 59. b. Qui tot annos, quot habet Des. Cos. fuit. de Ar. 247. a. De nullo opere publico tot senatus extant consulta, quot de mea domo. pro Pom. 13. a. Tot et tantas res, et c. quot et quantas, et c. I. V. 111. b. Tot, et tanta, et tam graues ciuitates. pro Quin. 2. a. Tot tantumque difficultates. Tuf. 234. a. In his tot et tantis, que accidere possunt. pro Mur. 138. b. Accessit his tot doctrina paulo asperior. Parad. 118. b. Animus Reguli tot uirtutum praesidio munitus, tantorumque comitatu uirtutis septus. pro Cl. 51. b. An timescant, ne tot unum superare possent? Tantus.

Totidem, par numerus. de In. 82. a. de D. 127. a. Patroclus et Euristenes gemini fratres fuerunt, at hi nec totidem annos uixerunt, 12, annis enim uita Patrocli breuior fuit. Att. 90. b. Iustum ego locum totidem uerbis a Dicæarcho transfuli. et pro R. P. 124. a. Hoc totidem uerbis translatum caput est. de Fin. 85. b. Epistola, quam modò totidem uerbis interpretatus sum. de Cl. 196. a. Totidem quot dixit, ut autem scripta uerbis oratio. et Acad. 11. a. Totidē uerbis quot Stoici. Or. 201. a. Quot, et c. totidē, et c. l. Quot. Toties. (Quoties. uel Totiens. (Quoties. I. V. 138. a. et 143. b. de Or. 107. a. Toties quoties praescribitur. At. 209. b. Velim mihi ignoscas, quod ad te scribo tam multa toties. pro Mar. 134. a. Quoties, et c. totiens, et c.

Totus, a, um. omnis, cunctus, uniuersus, omnes partes, plenus, integer, solidus, ex omni parte, corpus. pro Mil. 113. a. Tota resp. omnis Italia pubes, cuncta populi Rom. arma. et de Vn. 196. a. Ut tota oratio sibi constet, et ex omni parte secum ipsa consentiat. de Fin. 88. a. Omne eculo, totamque cum uniuerso mari terram mente complecti. Off. 17. b. Alterum ut totum corpus reipub. curent, ne dum partem aliquam teneant, reliquas deserant. de Orat. 118. a. Vbi plus mali quam boni reperio, id totum abiudico atque rejicio. de D. 109. a. Erit abunde satis factum toti huic quaestioni. de Or. 111. a. Hoc totum quicquid est, siue artificium, siue, et c. et 129. a. Leue est enim totum hoc risum mouere. de Ar. 245. b. Gaudeo mihi de toto hoc ostent-

to, quod, et c. datam esse causam dicendi. I. V. 145. a. Tantum agam de hoc toto nomine societatis. At. 226. b. Oflatus ueni mihi totus deditus. de Cl. 193. b. Totum et me tradidi. et Ep. 256. b. Ei te totum trade. Q. Fr. 307. a. Plautius totus noster est. Ep. 249. a. Ut et sim totus uester, et esse debeam. I. A. 240. a. Qui se totos et animis et corporibus in salutem reip. contulerunt. pro Cluent. 32. b. Homo, qui esset totus ex fraude et mendacio factus. Off. 55. a. Vulgus quid absit a perfecto, non ferè ex toto intelligit: quatenus autem intelligit, nihil putat praetermissum. Att. 189. b. 201. b. Totos dies scribo. et pro Mur. 143. a. Totos dies atque noctes de rep. cogito. Top. 229. b. Tote actiones, et perpetuae actiones. (Partes orationis. Ep. 86. a. Totum et omne. et de Fin. 106. b. Totum et uniuersum. Top. 226. b. Tota. (Partes. de Orat. 103. b. Quo in studio hominum ingeniosissimorum totas aetates uidemus esse conuertas. Att. 254. a. Quintus praecipis meis commutatus est totus. de Vn. 197. b. Ut unum opus totum atque perfectum, ex omnibus totis atque perfectis abfolueretur. de Fin. 42. b. Corporis bona alia ponebat esse in toto, alia in partibus. ualeitudinem, uires, pulchritudinem, in toto in partibus autem sensus integros, et praestantiam aliquam partium singularum.

Trabalis, le. robustissimus. I. V. 246. b. Beneficium, ut dicitur, trabali clauo figere. Trabs, bis. ad Her. 12. b. Abiegnæ trabs. Trachiniae, arum. Sophoclis tragedia. Tuf. 179. a. Tractabilis, le. lenis, mollis, facilis, flexibilis. de Amic. 105. b. Virtus in amicitia tenera est atque tractabilis. et At. 165. a. Nihil est eo tractabilius.

Tractabilis, quod sub tactum cadit. de Vn. 197. a. Corporeum et aspectabile, itemque tractabile omne necesse est esse, quod natum est. Tractatio, onis. usurpatio, usus, tractatus. de D. 110. a. Qui tibijs uti uolunt, earum tractationem accipiunt a musicis. et de Orat. 161. b. Ut hi qui in armorum tractatione uersantur. Acad. 2. b. Tractatio philosophiae optimo quoque dignissima est. de Cl. 166. a. Tractatio literarum mihi salutaris fuit. Orat. 202. a. Tractatio atque usus uocis in nobis est. de Orat. 89. b. Orator tractationem orationis sibi assumet. et 94. a. Quae obseruata sunt in usu et tractatione dicendi. de Orat. 124. b. Tractatio autem uaria esse debet. et ibi. de tractatione. Or. 216. b. Est enim in utroque materia et tractatio: materia in uerbis, tractatio in collocatione uerborum. Off. 36. a. Quae in usu et tractatione belluarum fiunt.

Tractatus, a, um. uersatus. pro Arch. 186. a. Persona in iudicijs minimè tractata. Tractatus, tus. tractatio. de Or. 150. b. Qui ipsarum artium tractatu delectati, nihil in uita aliud agunt. Tractatus, tas. tango, attrahō, gero, accipio, uerso, habeo, in manibus habeo, cum aliquo rationem alicuius rei habeo, afficio. de Or. 90. a. Qui in his artibus cognoscens dicit atque tractandis studium suum omne posuerunt. de Or. 155. b. Euclides Geometriam tractauit. Tuf. 249. b. Ut ea quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus. de Orat. 147. b. Quae omnia oratori tractata atque agitata esse debent. Tuf. 242. a. Haec tractanti animo, et noctes et dies cogitanti, existit illa cognitio, et c. de Orat. 145. a. Tractare res comicas tragice. Orat. 203. b. Grammatici hunc locum tractant in poetis, eloquentes in omni genere et parte causarum. Offic. 53. b. Qui locus a Possidonio breuiter tractatus est in quibusdam commentarijs. de Fat. 140.

Eff. 3 b. Nec

1787
 b. Nec ea que nunc tracto, minuunt, sed augent potius illam facultatem. de Leg. 156. b. Tractare historiam. Acad. 7. a. Tractare artem: id est, exercere. Orat. 207. b. Orator habeat omnes philosophie notos et tractatos locos. pro Quin. 11. a. Tracta edictum. Tuscul. 220. a. Tracta diffinitionem fortitudinis. Offic. 4. a. Quocirca huic quasi in materia, quam tractet, et in qua uersetur, subiecta est ueritas. de Orat. 119. a. Tractare argumenta. et ibid. Inuenire, excogitare. de Orat. 124. b. Nequaquam satis est inuenire quid dicas, nisi id inuentum tractare possis. Offic. 31. a. Tractare et contemplari res cognitione dignissimas. de Senect. 84. b. Ius pontificium et civile tractato. de Orat. 99. a. Tractare atque agere causas amicorum. pro Cor. 55. a. Aliquem omnia que facere uelitis facillime tractare. pro Plan. 262. b. Contentio uelutrimus, que tracta ri sine contumelia non potest. de Ar. 251. b. Cuius arbitrio sicut nunc omnes, atque omnia uenena tractantur. de Clar. 165. b. Arma que tractare ceperam, et quibus me affue feceram. pro Sest. 7. a. Clauum imperij tenere, et gubernaculum reipublice tractare. Parad. 123. b. Aliquis Matellio nem Corinthium cupidissime tractans. Epist. 231. b. Qui meam bibliothecam multorum numerorum tractauit. I. V. 248. a. et Epist. 28. a. Ut is eam pecuniam tractaret, quem ipse profecisset. I. V. 145. b. Mihi uideor eorum consuetudinem usu tractandoque cognouisse. de Finib. 134. a. Tractare et ueri uites. pro Quin. R. 48. a. Tractare per sonam alicuius in scena. Orat. 205. b. Eloquentia est tractare animos, et omni modo permouere. Orat. 203. a. Nec omnis auditor eorundem aut uerborum genere tractandus est, aut sententiarum. de Orat. 111. b. Pertractare animos hominum, et captare eorum uoluntates. Quint. Frat. 311. b. Tractare aliquem nimis asper. I. V. 111. a. Liberaliter tractari ex cibarijs alicuius. et Epist. 118. b. Me tractat liberaliter Curio, tu si te ira tractatum docuisses, et c. id est, male acceptum. Attic. 67. b. Cesar Quintum meum, diu boni, quem admodum tractat honore, dignitate, gratia, non secus ac si ego essem imperator. I. V. 70. b. Commemorat quam liberaliter eos tractasset etiam antea. pro Pom. 5. b. Mercatoris iniuriosus tractati. Epist. 4. a. Omnibusque rebus eum ita tractes, ut intelligat, et c. Epist. 28. b. Quanquam quemadmodum tractare audiebam. et 119. a. Sic tu, inquit, Hurrum tractasti. Epist. 40. b. Qui a te tractatus est prestati fide. pro Cel. 38. a. Quod pater parum pie tractatus a filio diceretur. I. V. 250. a. Ut is uictu ceterisque rebus quam liberalissime commodissimeque habeatur. I. C. 117. a. Deinde ita me in republica tractabo, ut, et c. ad Heren. 31. b. An ad suam reuertetur antiquam uitam, alicubi honeste tractatam? Epist. 209. a. Quo in munere ita se tractauit, ut, et c. id est, gessit. Parad. 116. a. Cato cum sententiam in senatu diceret, locos graues ex philosophia tractabat. et de Leg. 159. b. Expli canda est natura iuris, consideranda leges, quibus, et c. tractanda iussa et iura populorum. de Am. 108. b. Que omnia pertinent ad eam, quam iam adum tracto, constantiam. Attic. 80. b. Nicanor in officio est, et a me liberaliter tractatur. et 191. b. Hoc tu tractabis, ut tibi uidebitur. de Orat. 92. b. Omnia que tractarentur ab oratori bus, dubia esse et incerta. Epist. 103. a. et Attic. 229. a. Liberalissime atque honorificentissime tractari ab aliquo. At tic. 245. b. Id etiam ad dignitatem meam pertinet, eum non modo per liberaliter a nobis, sed etiam ornate cumu lateque tractari. Quint. Frat. 304. b. Hortensius me seclerantissime in studio sineque tractauit. I. A. 162. b. Non tra

ctabo illum ut consulem, ne ille quidem me ut consula rem. Offic. 73. b. Cum tractaretur Atreus, persona seru uendum fuit. Tractus, a, um. Or. 201. b. In concionibus tracta que dam et fluens petitur oratio. Tractus, eius, regio, copia, pro Plan. 263. b. Totus ille tractus celeberrimus Venafianus, se huius honore orna ri arbitratur. de Or. 127. a. Que hesitatio tractusque uerborum. de Orat. 113. b. Tractu orationis leui et equabili perpoliunt illud opus. de D. 128. b. Linae tractus, aliter, tactus. Traditio, onis. Top. 223. a. l. Abalienatio. Traditio, dis, do, dedo, doceo, pro S. R. 22. a. Tria pradia uel nobilissima Capioni propria traduntur. et ibi b. Pradia uacua alicui tradere. Ep. 98. b. Totum denique hominem tibi tradit, de manu (ut aiunt) in manum. et c. et 31. a. Tradere prouinciam alicui. de Or. 104. b. Cui populus ipse regendi sui potestatem tradidisset. de Clar. 193. b. Totum ei me tradidit, est, Philoni. et Ep. 256. b. Tradere se totum alicui. de In. 42. b. Tradere se in aliquod studium quietum. Ep. 70. b. Lachrymis et tristitia te tradidisti. de D. 105. b. Tradere se quieti. et 93. b. Qui moderato ui etu quieti se tradiderunt. Postquam. 200. b. Tradere se aut torem inimicis reip. Top. 221. a. Tradere topica alicui. et Tradere et ponere precepta. l. Præceptum. de Fin. 104. a. Non facile est inuenire, qui quod sciat, non tradat alteri. de Or. 106. b. Virtutem hominibus si modo tradi traditio possit inueniendi et persuadendo, non minis et ui ac metu tradi, de Or. 93. a. Earum rerum, que quasi in ar te traduntur, inscitia. de D. 108. b. Si optimarum artium uias traderem meis ciuibus, pro Pomp. 9. a. b. Cuius adole scentia ad scientiam rei militaris non alienis preceptis, sed suis imperijs est tradita. de Pro. 71. a. Tradere aliquem in seruitutem alicui. pro S. R. 28. a. Quos tradituros spe rabas, uides iudicare. Of. 22. b. Qui se in Africa Cesari tra diderunt. pro Syl. 184. a. Id metuit, cui honori integros fructus non sit traditurus, ne eternam memoriam de deco ris relinquat. Attic. 228. b. Non esse tradendas posteris inimicitias. de D. 129. b. Tenebimus consuetudinem a So crate traditam. et pro Dom. 219. b. Hoc est nobis a ma ioribus traditum. et de D. 102. b. Et traditum posteris. pro Sest. 27. a. Aristides, qui iustissimus fuisse traditur: id est, dicitur, uel memoratur. de Clar. 183. a. Socratem dixisse traditum est, et c. Tuscul. 229. a. Homerus Lycur gi temporibus fuisse traditur. de In. 62. b. et pro Quin. R. 45. b. Earum nomina multi poete memorie tradide runt: id est, mandarunt. pro Mur. 138. a. et Parad. 120. a. Nam hoc memorie traditum est. de Leg. 156. b. Sic enim est traditum. de Orat. 148. b. Cuius uarios sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. de Orat. 91. b. Qui dicendi precepta traderent. de Orat. 92. b. Cum hec omnia audirentur ab ijs, quibus non scientia esset tra denda, sed exigui temporis aut falsa aut obscura opinio. Epist. 103. b. Sic te Cesari commendauit et tradidit, ut gra uissime diligentissimeque potui. Quint. Frat. 308. b. Tra dere se totum alicui. Offic. 41. a. Lælius facile bellum reliquis tradidit. I. A. 256. a. Quem ego iniustum uerisima mis maledictorum notis tradam hominum memorie sem pitema. Traduco, cis, transduco, confero, transfero, conuerto, abduco, auoco. de Pro. 73. b. Inimicitias in uiris fortibus non solum extinxit reipublice dignitas, sed etiam ad auxi ciam consuetudinemque traduxit. Epist. 2. b. Ut mihi

viderer

uiderer animum hominis ab omni alia cogitatione ad tuam dignitatem tuendam traducere. de Leg. 157. b. Ego uero animi pendeo, cum quid exorsus sum, si traducor alio. de Or. 127. a. Tum omnem orationem traduxi et conuerti in increpandam Cepionis fugam. de Or. 136. b. Et animos ad nostram defensionem conor traducere. (Abducere a contraria defensione. Ep. 5. a. Que animos a minore cura ad summum timorem traduceret. de Ar. 249. a. Ludi ab letitia ad metum traducti sunt. et ibi. Qui ludos ad ludum conferre uoluit. et ibi. Ludi penè ad cædem conuersi sunt. de Or. 154. a. Adolescentes a minutis concertationibus, ad omnem uim dicendi traducendos puto. Or. 201. a. Que stio a proprijs personis ad uniuersi generis rationem traducti. de Cl. 195. a. Iudices a se ueritate ad hilaritatem traducere. Or. 216. a. Traducere eos qui audiunt, in magnam admirationem. de N. 10. a. Traducere partu Iouis ad phis iologiam. et Accommodare fabulas poetarum ad ea que dicimus. pro Cl. 48. a. Is traduxit me ad suam sententiam. de Cl. 175. a. Idem traducti a disputando ad dicendum, inopes reperiuntur. de Fin. 106. b. Traducere aliquem ad se. At. 236. b. Sic homines traducere ad optimates paro. de In. 74. a. Fluuius ita magnus factus est, ut ed traduci uicti ma nullo modo possent. pro Cl. 45. b. Deinde iustit equi traducere. Ep. 92. a. Traducere tempus. Item: Ut ante com mentum inter nos, qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. Att. 72. b. Summa abstinentia munus hoc ex traordinarium traducemus. de Sen. 94. a. Vitam ociofam et quietam sine ullo labore et contentione traducere. pro Pl. 265. b. O adolescentiam traductam eleganter. ad Brut. 285. b. Traducere uitam egregijs factis. Traductio, onis, pro Sest. 6. b. Traductio ad plebem su ribundi hominis. de D. 106. b. Sed est quasi rudentis expli catio, sic traductio temporis nihil noui efficientis, sed pri mum quidque replicantis. Traductio, cum est exornatio uerborum, est que fa cit, ut cum idem uerbum crebrius ponatur, non modo non offendat animum, sed etiam concinientem reddat oratio nem, hoc pacto: Qui nihil habet in uita iucundis uita, is cum uirtute uitam non potest colere. ad Her. 28. b. Traductio, id est, Metonymia. de Or. 138. a. Traductio atque immutatio in uerbo. Traductor, oris. At. 28. a. Hic Hierosolymarius tradu ctor ad plebem. Tradux, cis, stirps arboris, uel uitis alio traducta, uini radicem appellant rei rusticæ autores. de Sen. 88. a. Mal leoli, plantæ, fumenta, uites, traduces, propagines. Tragicæ, sublatæ, amplæ. de Cl. 165. a. Rhetoricæ et tra gicæ ornare aliquid. de Or. 145. a. Res comica tragicæ tractare. Tragicæ, a, um, ut Tragicæ poetæ. de N. 12. b. de Clar. 183. a. Grandis, et ut ita dicam, Tragicus orator. de Or. 129. b. Sed hæc tragica atque diuina. In V. 89. b. Tragicæ illo Oreste, aut Athamante dementior. Tragicæ, die, genus poematis grande, et magnis motibus concitatum. Hinc fit, ut tragicæ pro magnis motibus et flammis animorum sumatur. de Or. 103. b. et 104. a. Nec uerò istis tragicæ ijs tuis Crasse perturbor. pro Mil. 105. a. Nunc eiusdem Appie nomen, quantas tra gicæ excitat. de Orat. 127. b. In paruis rebus adhibere non debemus has dicendi faces, neque tragicæ agere in nugis. Tuscul. 225. b. At quas tragicæ efficit? Quint. Fr. 326. b. Quatuor tragicæ X. VI. diebus absoluisse cum scribas, tu quicquam ab alio mutuaris, et neque queris

cum Elestram et Troadem scripseris et ibidem. Istas et Erigoniam mihi uelim mittas. In Ar. 233. a. Quo rum alter commentatus est mimos, alter egit tragicæ. de Senect. 81. b. Sophocles ad summam senectutem tragicæ diis fecit. Tragicus, di, tragicæ actor. de Or. 95. b. Vox tra gæorum, gestus penè summorum actorum. Or. 206. b. Comœdium in tragicæ ijs, et tragicæ in comœdijs placere uidimus. Trabo, his, duco, allicio, haurio, rapio, libo. de D. 98. a. Magnes lapis est, qui ferrum ad se allicit et trahit. de D. 103. a. et de N. 31. a. Ex puteis iugibus aquam calidam tra hi. de D. 95. a. Animos hominum quadam ex parte extrin secus esse tractos atque haustos. pro Pom. 7. a. Non possunt una in ciuitate multi rem atque fortunas amittere, ut non plures secum in eandem calamitatem trahant. Antequam. 195. b. Serui, qui ad supplicium trahuntur. Off. 4. b. Om nes ducimur et trahimur ad cognitionis et scientie cupi ditatem. pro Arch. 190. b. Trahimur omnes laudis studio et ibidem. Optimus quisque maxime gloria ducitur. de Cl. 166. b. Ab isto initio tractus est sermo. et ibid. Hinc Pomæ poni ductus est sermo. Orat. 207. b. Omnis ratio, que ad dicendum trahi possit. de In. 65. b. Ducere, sumere, trahere coniecturam ex aliqua re. pro Cor. 96. a. Trahere spolia de hostibus. de N. 54. a. Nervi a corde tracti et profecti in omne corpus ducuntur. In Ver. 263. a. Vacui tractum esse remum. Antequam. 194. a. Nos hic uitam tran quam illamque pacem trahimus. pro Mil. 106. a. Comitita tra cta esse id est, dilata. ad Her. 2. b. Trahere aliquem in inuidiam. Ep. 47. a. Nemini cædendo, qui maiore ex pernicie rei pub. molestia traxerit id est, acceperit. I. A. 192. b. Regio Martia, que a Marte traxit nomen. et 231. a. Corpus tra dum et laceratum abiicit in mare. At. 65. a. Per me ista pedibus trahantur. et 160. a. Si trahitur bellum, quid ex pectem? et 252. a. Quinetiam iccirco traheram, ut quam diutissime integrum esset. In A. 164. a. Aliquid enim salis ab uxorè mima trahere poterat. et 186. b. Qui ex contumelia cognomen traxit. Trahere, extrahere, differre. pro Mil. 106. a. Comitita tracta esse id est, dilata. At. 160. a. Si trahitur bellum, quid ex pectem? et 252. a. Quinetiam iccirco traheram ut quam diutissime integrum esset. Traiectio, onis, uel transectio. ad Her. 24. a. At. 133. a. Cautior certe est mansio, honestior existimatur traiectio, de D. 80. a. et 111. b. et 121. a. Assyrij traiectiones motusque stellarum obseruauerunt. Or. 219. b. et ad Her. 28. a. Tra iectio uerborum. de Or. 162. a. Tum augendi, minuendique causa ueritatis superlatio atque traiectio. Traiecio, cis, transeo. At. 116. a. Et si terra quidem, quæ possumus mari, quæ traiciam? Post. 202. b. Marius cum para ua nauicula traiectus est in Africam. Ep. 149. a. Exercitum Rhodanum traieci. et 150. a. Cum Rhodanum copias tra iecissem. et 154. a. Nū Brutus copias traieceret. Ep. 172. a. Si se alpes Antonius traiecerit. et 174. a. Si quo casu Hi saram se traiecerint. In Sal. 275. a. Ex Africa tantum hic ex hausit, quantum potuit aut fide nominum traieci, aut in naues contrudi. de Fin. 111. a. Murrumque iaculo traiecit. Or. 220. a. Traiecere uerba. l. Transgressio. Tralatio, onis, translatio. Ep. 263. a. Ut sit, quomodo Theophrasto placet, uerecunda tralatio. Tralatiuus, a, um, translatitiuus, tralatus, hoc uero caput ex quo suspicio nata est, me exquisisse aliquid in quo te offenderem, tralatiuium est. et 115. a. Nosti enim hæc

tralatiua

tralatitia. At. 50. b. Alterum caput est tralatitium.
 Trallis, ium, opp. At. 75. & contra Rul. 74. a.
 Trallianus, a, um, pro Fl. 157. a. Or. 220. a. In Anton.
 186. a.
 Trames, tis, femita. In A. 244. b. Non idem in Apenni
 ni tramibus potero facere: In A. 250. a. Egressus est non
 uis, sed tramibus paludatus.
 Trano, as, quasi trans no, traicio. de N. 31. a. Vis ignea,
 qua tranat omnia. de Som. 129. b. Num cuiusquam nostru
 nomen aut Caucasum transcendere, ut Gangem tranare
 potuit?
 Tranquille, placate. Or. 205. b. Tranquille & leniter.
 & Tuf. 195. b. Tranquille, placide traducere uitam. At. 82.
 a. Velim tranquille a Parthis.
 Tranquillitas, tis, placatio. de Or. 85. a. Locus quietis
 & tranquillitatis plenissimus, pro Mur. 137. a. Qui remo
 ti a studiis ambitionis otium ac tranquillitatem uitae secuti
 sunt. Off. 14. b. Ut tranquillitas animi adsit, quae afferat di
 gnitatem. de Fin. 129. b. Securitas est animi tanquam tran
 quillitas. In P. 81. a. Lex Aelia & Fusia propugnacula, mu
 riq; tranquillitatis atq; oculi. Acad. 25. a. Tranquillitas ma
 ris. At. 97. a. Nos longis nauibus tranquillitatem aucupa
 turi eramus.
 Tranquillo, as, placato. de Fin. 59. a. b. Tranquillare ani
 mos. Top. 229. b. Ut aut perturbentur animi, aut tran
 quillentur.
 Tranquillus, a, um, sedatus, pacatus, placatus, lenis, o
 mni perturbatione carens. At. 105. b. Caetera uidentur esse
 tranquilla, tranquillissimus autem animus meus. pro Cl.
 46. a. Mare, quod sua natura tranquillum est. de Finib. 30
 63. b. Placata, tranquilla, quieta, beata uita. de Orat. 87. b.
 Pacata & tranquilla ciuitates. Orat. 214. a. Isocrates in
 faciendis uerbis tranquillus. Tuf. 197. a. Tranquilla & se
 rena frons. Epist. 51. a. Tranquillus animo. Off. 20. b. Ap
 petitus sint tranquilli, atq; omni perturbatione animi ca
 reant. de Sen. 92. b. Tranquillo animo esse. & tranquillo
 animo consistere.
 Trans, Att. 191. b. Cogito trans Tyberim hortos ali
 quos parare. & de D. 211. a. Si scisset sibi trans Euphra
 tem esse pereundum, pro Quin. 2. b. & 14. b. Neuius tran
 40 salpes usq; transfertur. pro Mil. 115. b. Domino trans ri
 pam in spectante. Epist. 26. b. Trans montem Taurum etiã
 de matrimonio est auditum. de In. 52. a. Ego eo ipso tempo
 re trans mare fui. de In. 74. b. Ut qui trans flumen essent,
 uidere possent.
 Transactor, oris. In V. 122. b. Timarchides rerum om
 nium transactor & administer.
 Transactus, a, um, de Or. 110. a. Sed transactis iam meis
 partibus ad Antonium audiendum uenistis. Tuf. 221. a. &
 ad Her. 7. b. Rebus iam transactis & praeteritis.
 Transalpinus, a, um, Ep. 134. a. Transalpinae nationes.
 & Post. 207. b. Cognatio materna transalpini sanguinis.
 & Offic. 38. b. Transalpina bella. & In Ver. 132. a. Aegria
 tomanus transalpinus. & pro Mur. 145. a. Transalpina
 Gallia.
 Transcendo, dis, transeo. In C. 119. a. Hoc malum mana
 uit non solum per Italiam, sed etiam transcendit alpes. de
 Som. 129. b. Num cuiusquam nomen aut Caucasum tran
 scendere potuit, Gangem tranare.
 Transcribo, bis, exscribo, describo. de N. 74. b. Quint.
 60 Sotius, qui transcripsit tabulas publicas. pro Cluen. 25. b.
 Oppianicus testamentum in alias tabulas transcriptum si
 gnis adulterinis obsignauit. ad Her. 25. a. Si uestra manu fa
 rat. At.

bulas aut orationes totas transcripsisset.
 Transcurro, ris, prolabor. de Clar. 191. a. Alexander
 & Cyrus, qui suum cursum transcurrerant. ad Her. 34. b.
 Ne sine delectu temere uideatur in rem dissimilem trans
 currisse.
 Transenna, nae, fenestra, cancelli. de Or. 98. a. Eam co
 pia quasi per transfennam praeterites strictim aspeximus.
 Transio, is, traicio, transmitto, transcendo, transgre
 dior, praeteruehor, trano, permeo, delabor, defleto, abeo,
 accedo, defluo, leniter facio. de N. 28. a. Cum Gracchus po
 merium transiret, auspiciari est oblitus. & de D. 87. a.
 Quod in auspiciato pomerium transgressus esset. In P. 92.
 a. & Or. 210. b. Cum mare uastissimum hyeme transibat.
 & At. 128. b. Horum studiorum causa mare transiui. &
 128. a. Pompeius mare transiit. At. 106. a. Cum legibus dies
 transferit. Ac. 30. a. Quaedam animalis intelligentia per
 omnia permeat & transit. Tuf. 235. b. Nulla animans in
 alterius animantis uitam transire potest. At. 81. a. Iuliale
 ge transita, semel tamen in diem. Ep. 126. a. Spero tamen,
 si te uiderim, & ea quae premant, & ea quae impediunt,
 me facile transiurum.
 Transero, fers, traduco, confero, remoueo, transfun
 do, remoueo, deporto, deriuo. de Or. 96. a. Sed si placet, ser
 monem aliud transferamus. pro Mur. 135. a. Cum te de cur
 riculo petitionis deflexisses, animumq; ad accusandum
 transulisses. pro Mur. 124. a. Cum omnis potestas deorum
 immortalium aut translata sit ad uos, aut certe communi
 cata uobiscum. pro Quint. 2. b. Tollitur a praecorum
 confessu in Galliam Neuius, & trans alpes usq; transfera
 tur. In A. 189. a. Ad se omnia ex hortis ornamenta tran
 stulit. de Clar. 168. b. Totumq; se ad artes componendas
 transfudit. pro Mil. 106. a. Clodius reliquit annum suum,
 seseq; in proximum transiit. In V. 216. b. Hoc transla
 tum Carthaginem, locum tantum mutarat. pro Dom. 225
 b. Cum domus in palatio, uilla in Tusculano, altera ad al
 terum consulum transferrebat. de Fat. 143. b. Quid est,
 quod non possit ex connexo transferri ad coniunctionum
 negationem? At. 252. b. Archetypus in macrocolla tras
 latus. pro Quin. R. 46. a. Quin tabulas conficiunt men
 40 struas, penè rationes in tabulas transferunt. In V. 134. a.
 Hoc idem transero in magistratus. de In. 67. b. Argumen
 ta, quae transferri in multas causas possunt. de Or. 138. a.
 Nec in alias causas posse transferri. l. Definitio. Epist. 70.
 a. Transferre animum ad aliqua. pro Font. 277. b. Trans
 ferre culpam in alios. & At. 250. a. Ut omnem culpam in
 te trasferas. pro Sest. 21. a. Transferre crimen in aliquem.
 Acad. 13. b. Nihil de suo genere transferri in aliud genus
 potest. pro Syl. 182. a. In hunc igitur gregem uos P. Syllam
 reiectistis in paricidarum numerum transferetis. de Fin.
 50 67. a. Hanc iucunditatem transfer in animum. Or. 205. a.
 Translata ea dico, quae per similitudinem ab alio transfe
 runtur. & 204. b. Cum uerbum aliquod alius transfera
 tur. Orat. 256. b. Uerbum transferri, & quasi in alieno lo
 co collocari. Or. 202. a. Transferre uerba apertius. pro
 Cl. 44. a. Nec est probandum, illos ad notationes censa
 rias exemplum a consuetudine militari transulisse. de In.
 49. b. Transferre aliquid ex philosophia. de Leg. 182. a.
 iam caetera translata ferè sunt de Solonis legibus. Ep. 37.
 a. Ut de tuo edicto totidem uerbis trasferrem in meum. de
 Or. 120. a. Delegare aliquid munus ad aliquem: id est, in
 eum transferre. Part. 241. a. Ea litera de accusatore so
 let dari iudicis est, transferri in iudicem. Tuf. 242.
 b. Iustitia nihil in suam domum inde deriuat: id est, transfe
 rat. At.

rat. Att. 90. b. Istum ego locum totidem uerbis a Dicae
 cho transuli. pro R. P. 124. a. Hoc totidem uerbis transla
 tum caput est, quod fuit ante in lege Seruilia. de Or. 147.
 a. Non ualde productis ijs, quae similitudinis causa ex alijs
 rebus transferuntur. de Or. 148. a. Alij a regendis ciuitati
 bus totos se ad cognitionem rerum transulerunt. At. 207.
 b. Totam Academiam ab hominibus nobilissimis abstul
 i, transulq; ad nostrum sodalem. At. 208. b. Academicen il
 lam obtraxi totam ad Varronem traduximus. Off. 3. b.
 Similitudinem naturae, ratioq; ab oculis ad animum trans
 ferens. Off. 11. a. Quod ab Ennio positum in una re trans
 ferri per multas potest.
 Transigo, gis, configo, transuero. de D. 102. a. Ip
 sa feris transigenis unguibus anguem. et de Fin. 85. a. Tras
 fixus hasta.
 Transiga, ge, perfiga, qui ad hostes profugit. de D.
 102. a. Non omnia illum transigam autum esse senatui di
 cere. Sal. In C. 27. b. Leuissime transiga, neq; in hac, ne
 que in illa parte fidem habens.
 Transugio, gis, perfugio, profugio. pro Quin. 17. b. 20
 Ab afflictis amicitia transugere, et ad florentem aliam de
 uolare.
 Transiundo, dis, transfero. In A. 175. a. Omnem amo
 rem abiecit illinc, atq; in hanc transfudit. Ep. 133. b. Liben
 tius omnes meas laudes ad te transfuderim, & c.
 Transgredior, ris, migro. de D. 87. a. Quod in auspi
 cato pomerium transgressus esset. & Ep. 37. b. Taurum
 transgressus sum. & 167. a. Transgredi alpes.
 Transgressio, onis, transitus. In P. 97. a. Alpium ual
 lum contra ascensum, transgressionemq; Gallorum. de Or. 30
 162. a. Verborum concinna transgressio. ad Her. 34. a.
 Transgressio est, quae uerborum perturbat ordinem per
 uersione, aut transiectione, & c.
 Transiectionis, onis, l. traiectio.
 Transigo, gis, decido, pactionem facio, conficio, absol
 uo, facio, perficio, gero. In V. 125. a. Qui cu reo transigat,
 post cum accusatore decidat. & pro S. R. 37. a. Transige
 re atq; decidere cum aliquo. pro Quin. R. 54. a. Transige
 re cum aliquo de aliqua re. In Ver. 104. b. Quod erat uix
 H. S. quadringentorum millium, transigunt H. S. ducentis
 40 milibus. At. 66. b. Cum priuatis non poterat transigi mi
 nore pecunia. pro Cl. 25. b. Itaq; Manilius rem cum Op
 pianico transigit, pecuniam ab eo accipit. pro Quin. R.
 48. b. Is se ternis nummis, in pedem tecum transigisse di
 cebat. pro Qu. 18. a. Transigere cum aliquo qualibet, dum
 modo tolerabili conditione. At. 24. b. Amabo te, cura ut
 cum Ticinio transigas. pro Qu. R. 53. a. Hoc tu per nunciu
 transigere potuisti. In C. 114. a. Atq; illud quod faciendū
 primum fuit, factum atq; transactum est. Or. 209. b. Ut cu
 transigerit iam aliquid, deficiat. & de In. 49. b. Transige
 re quae posita sunt in partitione. de In. 51. a. Transigere
 50 multas res uno tempore. & ad Her. 7. a. Ad eam rem tra
 sigendam. & In V. 207. b. Quod uerbo transigere possū.
 In Ver. 61. b. & In C. 121. b. Transigere, absolute, expedi
 re unumquodq; pro Quin. 13. b. Transigere susceptum ne
 gocium: id est, conficere munus susceptum. Epist. 209. b.
 Negocium conficiendum curas, ipse suscipias, transigas.
 In V. 124. a. Transacto aut dilato iudicio. & ad Her. 7. b.
 Transacto negotio, & re transacta. At. 3. a. Nos hic de C.
 Macro transigimus. & In V. 160. a. Transigere de ali
 60 quo. Att. 3. a. Transigere aliquam contouersiam. de In.
 77. a. Aliquid facile transigitur: id est, fieri. In Ver. 107. b.
 Prima actio VIII diebus a nobis transacta est. pro S. R.

37. a. Recede de medio, per alium transiga. & 43. a. Quae
 domi gerenda sunt, ea per Ceciliam transiguntur. Epist.
 235. a. Sin ut ego metuo transactū est, fac uenias. Ep. 114.
 b. Profecto aut transigetur aliquid, aut turpiter intercede
 tur. ad Her. 3. a. Verum hoc in exercendo transigetur. l. A.
 164. b. Quānam homines putarent? si tum occisus esset,
 cum tu illum gladio stricho insecutus es: negotiumq; tran
 segisses, nisi se abdidisset. At. 194. a. Prius enim rem tran
 segit, quam, & c. At. 194. a. Bene fecit Aulus Silius, qui tra
 segit, & c. pro Qu. 3. b. & 4. a. Ut quoniam suspicaretur
 de aliqua re fore contouersiam, uideret ut quam primū
 tota res transigeretur, sed res conuenire nullo modo po
 tuit. Qu. 307. b. et 308. a. Sed res multis querelis de rep
 interponendis, nulla transacta est.
 Transilio, lis, migro, praetero. de Or. 157. b. Transili
 re ante pedes posita. & de Fin. 115. a. Cum autem ad sum
 mum bonum uoluit peruenire, transiliunt omnia, & c. In
 A. 176. b. Sed ne rem unam pulcherrimam transiliat ora
 tio, uentamus, & c.
 Transitio, onis, de Nat. 11. b. Imagines similitudine &
 transitione perceptae. de Cl. 170. a. Transitiones ad plebē.
 & Ep. 189. b. Qui semper sepe transitionis praebuit.
 Transitio, onis, sciunctio, exornatio quaedam. ad Her.
 32. a. Transitio uocatur, quae cum ostendit breuiter, quod
 dictum sit, proponit item breuit quod consequatur. &
 ibi. 3. a. Rem breuiter narrare poterimus, & c. si transi
 tionibus nullis utemur.
 Transitus, tus, Tuf. 239. b. Eiusq; fossae transitum pon
 ticulo ligneo coniunxit.
 Translatio, onis, l. tralatio. de Or. 157. a. Translatio
 nes quasi mutationes sunt, cum quod non habeas, alium
 de sumas. & 103. a. Vnius uerbi translatio aut inuersio
 uerborum. Orat. 205. b. Iam cum fluxerunt, continue plu
 res translationes, alia planè sit oratio: itaque genus hoc
 Graeci appellant ἀλλοτροπία nomine rectè, genere me
 lius ille, qui ista omnia translationes uocat. de Or. 158. a.
 Verecunda debet esse translatio. & 157. b. De translatio
 ne. In Ver. 221. b. Nomen suum alicui ad translationem cri
 minis commodare. Off. 9. b. Scyllae & C. Caesaris pecunia
 40 rum translatio a iustis dominis ad alienos, non debet libe
 ralis uideri.
 Translatitius, a, um, tralatitium. In V. 99. b. Et hoc uo
 tus edictum translatitiumq; esse.
 Translatiuus, a, um, de In. 69. a. & 45. a. Cum autem
 actio translationis aut commutationis indigere uideatur,
 constitutio translatina appellatur.
 Translator, oris. In V. 266. b. Translator quaesturae.
 Translatus, a, um, Or. 205. a. Translata uerba, quasi
 stelle illustrant orationem.
 Transmarinus, a, um, quod trans mare est, uel inde po
 situm. In A. 236. a. de Or. 155. a. Transmarina & aduenti
 tia doctrina. & contra Rul. 82. a. Transmarina uel ligas
 lia. In V. 244. b. Accersere res transmarinas.
 Transmissio, onis, traiectio. In A. 154. a. Quod ab ur
 be ea transmissio in Graeciam laudabatur. At. 66. a. Naui
 gationem me hercule ualde timebam, recordans superio
 ris tuae transmissiois.
 Transmitto, tis, transeo. de N. 51. a. Crues cum maria
 transmittunt, trianguli formam efficiunt. At. 125. b. Len
 tulum antè puto transmissurum, quam potuerit conuen
 ri. & Quin. Erat. 312. a. Aiebant te prima nauigatione
 transmissurum. de Diuin. 119. b. Caesar in Africam trans
 misit. pro Pom. 10. a. Cum exercitus nostri Brundisio
 transiit

plus & tributa civitatum tolerari equaliter. Off. 4.3. b. Danda est opera, ne tributum sit conferendum. Of. 4.9. a. Vnius imperatoris praeda finem attulit tributorum.

Tributus, a, um. ut tributa comitia, quae ex omnibus tribubus constabant. de Leg. 1.9.3. a. Tricalinum, ni locus ip Sicil. in V. 237. a.

Trice, carum. impedimenta. Ep. 115. a. Vt plus biennium in his tricis moretur. Et. 161. Ep. 115.

Tricenus, a, um. ad Her. 22. a. Paulo plus aut minus pedum tricenum.

Triceps, tis. Orat. 212. a. Tricipitem, non tricapitem dicimus. Tusc. 150. a. Triceps apud inferos Cerberus. Et Or. 212. b.

Tricesimus, a, um. Off. 3.8. b. Tricesimo anno post. Et Epist. 283. b. Tricesimo post die. At. 8.4. b. Tricesimo quoque die.

Tricies. In V. 9.5.

Triclinium, nij. conclave, cenaculum. pro Mur. 142. a. Atque ille rogatus, ut triclinium sterneret, stravit pelliculis hœdinis lectulos punicanos. Et in V. 160. b. Apronius triclinium in foro strauerat. Et 170. b. Imperavit, ut in foro sibi medio lecti sternerentur. Et 145. b. Quinquaginta tricliniorum lecti. de Or. * Quid Galba de triclinio tuo exhibis? cum tu, inquit, de cubiculo alieno. At. 221. b. Triclinium, ubi cenaturus ipse Caesar esset. At. 222. a. Tribus triclinijs accepti si videri ualde copiose.

Tricor, aris. nugor, nugis ago. At. 2.4.4. b. Brutus Vetenum accusat, tricatur scilicet. At. 23.4. b. Publius tecum tricatus est.

Tridium, dui. pro Mil. 10.6. b. Clodius respondit illi triduo, ad summum quatrinduo esse periturum.

Triennium, nij. de Cl. 17.9.

Trierarchus, trieris, id est, triremis navis praefectus. In V. 86.

Triens, tis. asis pars tertia. At. 10.6. b. Dolobellam uideo Liviae testamento cum duobus cohæredibus esse in triente. Et ibi Cum sciens quantum sit in trientis triente. ad Her. 4. b. Lex frumentaria de semissibus et trientibus.

Trieteris, dis. trium annorum spatium. de N. 71. a. Trieterides à Dionysio quinto constituta putantur.

Trigesimus, a, um. de Sen. 30. b. Et pro Fl. 150. b. Cuius à morte iam tertius et trigesimus est annus.

Trinundinus, a, um. tertie nundinae. In A. 19.5. a. Vbi promulgatio trinundinum. Ep. 261. a. Neg. se iam uelle absente se rationem haberi sui, se praesentem trinundinum petiturum. Item: Lex non iure lata dicebatur, nisi trinundino ante esset promulgata.

Trinus, a, um. In P. 100. a. Nulla trinis estiuis gratulatio. Att. 58. b. Casu enim trinas acceperam. Trinundinum. I. Nundinum. Att. 181. a. Tullia mea literas reddidit trinas.

Triones, num. boues. de N. 4.7. a. Quas nostri septem soliti uocitare triones.

Tripartitio, aduer. ad Her. 30. Top. 225.

Tripartitus, uel triperitus. ad Her. 11. de In. 43. pro Seft. 23. Off. 54.

Triplex, cis. Tusc. 152. b. Plato triplicem finxit animam.

Tripliter aliquid commutare. ad Her. 37. a.

Triplus, a, um. de Vn. 199. a. Deinde instituit dupla et tripla interualla explere.

Triptolemus, ni. ad Her. 2.5. b.

Triputiare, saltare. pro Seft.

Tripudium, dij. de D. 123. b. Sed quia cum pulli pascerentur, necesse est aliquid ex ore cadere, et terram pauire ter ripudium primo, post tripudium dictum est, hoc quidem iam tripudium dicitur. cum igitur ossa iam cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistium nunciant. Et 112. b. Etiam si tripudium solistium pulli fessissent. de D. 86. a. Hoc quoque quod dixi coactum tripudium solistium dicitur. Et ibi. Tripudium fieri, si ex ossa quid in solum caederet. Et de N. 27. b. Cum C. Flaminius tripudium auspica retur, pullarius diem praelij committendi diserebat, quod pulli non pascerentur. Item: Cum caeua liberati pulli non pascerentur.

Tripus, odis. instrumentum tribus pedibus constans, quo mensae sustinentur. Trapezophoros. de N. 67. b. Hercules, qui concertasse cum Apolline de tripode accepimus.

Triremis, nis. nauis tres remorum ordines habens. In Ver. 244. b. Nauem maximam triremis instar edificauit.

Tristifidulus, a, um. de D. 101. a. Paulus filiolam suam animaduertit tristifidulam.

Tristifidus, a, um. de D. 82. b. Tristifidus certant Nepotuno reddere uoces. Et 84. b. Voces tristifidas chartis pro mebat Hetruscis. poetæ.

Tristis, ste. mœstus, mœrens, dirus. Remissus, hilaris, bono animo. In V. 206. b. Is tristis et conturbatus domum rediit. Et de D. 93. a. Qui cum te tristem uidisset, bono animo esse iussit. pro Cel. 40. a. Cum tristibus seueri, cum remissis iucunde. pro Mur. 134. b. Videse illum tristem, demissum iacet, diffidit, etc. de Or. 235. b. Seuerus ac tristis uultus. de Clar. 17.4. b. Triste ac seuerum genus dicendi. Att. 11.6. b. Cum dedissem ad te literas tristes, et metuo ne ueras. de D. 115. b. Cum tristissima exta sine caepite fuerint, quibus nihil diuini uidetur esse. de D. 100. b. Quod auspiciis tristissimum uisum est. In P. 86. a. Omnibus tristissimis aliquem exente persequi. de Fin. 8.9. b. Maiores nostri et iunias tristissimo uerbo nominauerunt. ad Brut. 90. b. Tristes de Bruto nuncij afferebantur. de Pro. 78. a. Medium illud tristissimum tempus, etc. pro Mur. 134. a. Quid tua fors tristis, atrox, etc. pro Quint. 10.4. b. Quintus natura tristis ac recedita fuit. Epist. 23. a. Tristia tempora. Secunda tempora. Epist. 57. b. Tuorumque tristissimo meo tempore meritorum erga me memoriam conseruabo.

Tristius, Ep. 57. a. Quo facilius quibus est iratior respondere tristius posset. de Sen. 91. a. Adolescentes grauius egrotant, tristius curantur. id est, difficilius.

Tristitia, tis. seueritas. Latitia, hilaritas. At. 200. a. Hilaritatem illam, qua hanc tristitiam temporum conseruabamus, in perpetuum amisi. Et 128. a. Tristitiam illorum temporum non subsissem. Ep. 38. b. Propter quandam tristitiam temporum. de Am. 108. b. Tristitia autem, et in omni seueritas absti. de Cl. 173. a. Homo ipsa tristitia et seueritate popularis. de Or. 115. a. Iudex tum ad tristitiam, tum ad latitiam est contorquendus. de N. 46. b. Recessus solis quasi tristitia quadam conturbat terram. de Or. 87. a. Vt cum lauti accubissent, tolleretur omnis illa superioris tristitia sermonis. Ep. 70. b. Lachrymis et tristitia te tradidisti. de Or. 130. b. Tristitiam et seueritatem mitigare et relaxare. de Or. 140. a. Acute et hilariter dicto aliquid in tristitia atque ab acerbitate deducere. Off. 8. b. Lenitate uerbi tristitiam rei mitigante. Et Postquam. 207. a. Simulata tristitia. ad Her. 22. a. Hilaritas. Tristitia. Mediocritas uultus.

Tritia, uel Trititia. opp. At. 90. a. Triticum, ci. frumentum. Of. 62. a. de D. 96. b. Et 122. b. Mide dormienti formica tritici grana in os congesse. rum. I. V. 186. a. Sexaginta millia modium tritici.

Triton, onis. monstrum ex homine et pisce conflatum. de N. 16. b. Quid ille maritimus Triton pingitur, natus in uehens bellus, adiunctis humano corpori. At. 28. a. Tritones piscinarum. de hominibus quibusdam hoc dicitur.

Tritonia arripotens, etc. id est, Pallas. Antequam.

Tritus, a, um. decantatus, contritus, peruagatus, contemptus. de Cl. 191. a. Via laudis, quam maiores eius et tritam reliquerunt. et tritas uias relinquere. I. Indago. I. A. 154. a. Iter illud quod tritum in Graeciam est. Ac. 4.4. Verbum uisum ac tritum. Off. 7. b. Et 67. b. Tritum sermo ne uel uetustate prouerbium. de D. 110. b. Sic Sorites satis latino sermone tritus est. pro Fl. 160. a. Quid porro in Graeco sermone tam tritum ac celebratum est? quam si quis, etc. Item: Res trita, communis, et peruagata. Ep. 135. b. Habere aures tritas notandis generibus Poetarum. de Cl. 175. b. Tritæ nostrorum hominum aures, et eruditæ ciuitas.

Tritus, tus. de N. 31. a. Lapidum conflictu atque tritu ignis elicitur.

Triuium, nij. area in urbe, siue spaciū quod se findit in tres uias, aut ubi tres uiae concurrunt. cont. Rull. 62. a. In triuijs aut in cõpitijs auctionari. Et pro Mur. 126. b. Et de D. 106. a. Arripere maledictum ex triuio.

Triumphalis, le. I. P. 89. b. Proincia, quae fuerit ex omnibus una maxime triumphalis. In Sal. 275. a. Bis triumphalem fieri. I. P. 91. a. Porta triumphalis. Et 92. b. Vehicula triumphalis.

Triumpho, as. triumphum ago, Capitolium curru in uehor, in Capitolium cum insigni illa laurea inuehor. pro Mur. 126. b. Sedere in equis triumphantium pretextati potissimum filij solent. Et ibidem: Vt rebus communitate gestis penè simul cum patre triumpharet. Et 127. b. Pater amplissime atque honestissime ex praetura triumphauit. pro Planc. 272. a. Iis commissi sunt magistratus, in quibus bene gesta triumpharent. pro Pomp. 15. b. Quid tam inauditum, quam equitem Romanum triumpharet at Pompeius triumphauit. Epist. 24. b. Spes triumphi in qua satis gloriose triumpharem. de Pro. 76. a. Is in Capitolium inuehi uictor cum insigni illa laurea gestit. pro Clu. 20. b. Palam exultare letitia, et triumphare gaudio. At. 152. a. Meum factum abs te laudari triumpho et gaudeo. Letari, exultare, triumphare. I. Letor. I. V. 260. a. Letaris tu in omnium gemitu, et triumphas. At. 11. a. Plus accusatori datur, qui postulabat, triumphabat. I. C. 104. b. Hoc ipsum in quo exultat et triumphat oratio mea. I. A. 234. a. Africa nus de Numantinis triumphauit. Et 217. b. Ex transalpinis gentibus triumpharunt. Att. 99. b. Caesar triumphat de sententia Catonis. pro Fl. 152. b. Acinas pugil Olympionices, hoc est apud Graecos popè maius et gloriosius, quam Rome triumphasse. Off. 38. a. Vidimus ex ea urbe triumphari, sine qua nunquam imperatores nostri ex transalpinis bellis triumpharunt.

Triumphus, phi. corona laurea, laurus. uictoris ducis aut imperatoris pompa. pro Corn. 56. b. Qui tot habuit triumphos, quot ora sunt terrarum. de Somn. 127. a. Cum triumphu egeris. Et in V. 256. a. Agere triumphum de aliqua re. Epist. 40. a. Ages uictor ex inimicorum dolore triumphum. Offic. 16. a. Pompeius dixit frustra se

tertium triumphum deportaturum fuisse, nisi, etc. pro Mur. 131. b. Triumphus M. Curij de rege Pyrrho. Epist. 66. a. Quasi uero non iustissimi triumphi in Dalmacia res gesserim. I. V. 249. b. Vium tu illum seruabas, quem per triumphum credo, quem ante curru tuum duceres. Et 251. b. Ducere captiuos per triumphum. In Vat. 36. b. Omnes ita te oderunt, ut repulsam tuam triumphum suum dixerint. ad Heren. 40. b. Vrbis trophaeis ornata, triumphis ditata. Ep. 247. b. Si triumphum praerogatiuum putas supplicationem. In P. 92. a. Quid est quod confecto formidolosissimo bello coronam illam lauream tibi tantopere decerni uolebas à senatu? In Ant. 260. b. Is demum est mea sententia, iustus triumphus ac uerus, cum bene de re meritis testimonium à consensu ciuitatis datur. In Piss. 92. b. Differes de triumpho, quid tandem habet iste currus? quid uincit ante curru duces? quid simulachra oppidorum quid agendum? quid aurum? quid legati in equis? Tribu nisi quid clamor militum? quid tota illa pompa? quid uehi per urbem? etc.

Triumuiratus, tus. triumuirorum munus. de Cl. * Qui quidem in triumuiratu iudicauerit, contra P. Africanum nunculi sui testimonium.

Triumuir, ri. Or. 211. Triumuiui capitales. Trocheus, chat. choreus uel choriis, cordax. de Or. 159. b. Cum sint numeri plures, iambum et trocheum frequentem segregat ab oratione Aristoteles. Et Or. 216. a. Trocheus, qui est eodem spacio quo choreus, cordax ab Aristotele appellatur. Orat. 215. b. Spondeus et trocheus, quod alter ex longis constat, alter breuius fit. Et 216. a. Trocheus temporibus et interuallis est par iam abo. - u. - u. -

Trocheus, nis. opp. Off. 61. b. Troglodytae, tarum. populus in Aethiopia. de Diu. iun. 127. b.

Troginii pop. de D. 125.

Troia, ae. I. V. 216. b. Aeneas fugiens à Troia. Et de Am. 110. a. Neoptolemus Troian accepit.

Troianus, a, um. pro Mur. 143. a. Intus est equus Troianus. Et de D. 125. b. Et Ep.

Troicus, a, um. de Cl. 168. a. Troicis temporibus. Et 67. a. Troicum bellum.

Trophæum, phe. indicium uictoriae. I. P. 99. a. Hic in Macedonia trophaea posuit, quae bellicae laudis uictoriaeque insignia et monumenta sunt. Et de Pro. 79. b. Macedonia, quae erat antea munita plurimorum imperatorum non turribus, sed trophaeis, quae multis uictorijs erat triumphisque pacata. pro Dom. 233. a. Non est habitandum in ea urbe, in qua trophaea de me uideam constituta. de In. Arch. 180. a. Nostra sunt trophaea, nostra monumenta. ad Heren. 40. b. Vrbis trophaeis ornata, triumphis ditata. Et de Fin. 86. b. In V. 231. b. Signum cupiditatis, trophaea necestudinis, indicium amoris. de In. 55. b. Et de Fin. 86. b. Clarum et exornatum trophaeum. Tusc. 172. b. Salaminium trophaeum.

Trophoniana Charonis narratio. At. 90. a.

Trophonius, nij. de N. 69. a. An Amphiarus deus erit et Trophonius? Et 70. b. Mercurius is, qui sub terris habetur idem Trophonius. de D. 96. a. Cum apud Lebadaeam Trophonio res diuina fieret.

Tropus, pi. modus. de Cl. 170. b. Verborum inmutaciones, quos appellant τροπος. de Or. 157.

Trucidatio, onis. caedes, clades. I. A. 193. b. Trucidatio ciniuum

1803

TV

ciuium ante. Q. Fr. 306. b.

Trucido, as. pluribus uulneribus concido. I. C. 121. a. Qui nos, coniuges, liberos nostros trucidare uoluerunt. I. C. 99. a. et de Ar. 243. b. Quos ferro trucidari oportebat, eos nondum uoce uulnero, pro S. R. 20. b. Ante oculos iudicum trucidari. Ep. 60. b. Qui fenatum trucidare uoluerunt, pro Pom. 5. a. Qui una die cines Romanos necandos trucidandosq; denotauit.

Truculenter, atrociter, contra Rul. 63. b. Nullus truculentius se gerebat quam ceteri.

Truculentus, a, um, terribilis aspectu, trux, atrox, pro Sest. 6. b. Alter truculentus et terribilis aspectu, de N. 47. b. Aduersum caput huic Helice truculenta tuetur, ad Her. 26. a. Scelus nefarium et truculentum.

Trudo, dis, impello. At. 13. a. de Ar. 258. a. Quid ne truidamur dii immortales nos admonent. Tuf. 173. b. Trudi ad mortem. Att. 56. a. Cum se ad supplicium presens trudi uideret.

Trulla, lae, I. V. 214. a. Erat etiam uas uinarium ex una gemma pergrandi. Trulla excavata cum manubrio aureo, et ibi. Trulla gemmea.

Truncus, ci, stipes, de Or. 139. b. In arboribus truncus, rami, folia. et de N. 50. a. Trunci obducuntur libro aut cortice. et de D. 102. a. Truncus arboris. de Sen. 88. a. Terra ex minutissimis seminibus, tantos truncos ramosq; procreat. In Arat. Denudat folijs ramos et cortice truncos. Tuf. 208. b. Stipes agri tudinis trunco euerso omnes elidende sunt. Orat. 202. a. Non ad numerum articulus cadens, trunco magis toto se ipse moderans, et c. pro Q. R. 49. b. Nemo illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico aestimabat. de N. 18. a. Qui potest esse in eius modi trunco sapientia? I. P. 183. b. Qui tanquam trunco atq; stipes, si stetit modò, posset sustinere tamen titulum consulatus.

Trutina, ne, statera. de Or. 123. a. Ad ea probanda, quae non aurificis statera, sed quadam populari trutina examinantur.

Trux, cis, truculentus, atrox, con. Rul. 79. b. Horridus et trux tribunus pleb. de D. 136. a. Ceruice anguina, aspe etu truci, de N. 47. a. E trubicusq; oculis duo feruida lumen flagrant.

Tu, persona tua. pro Rabir. 92. b. Tu mihi etiam legis Portia, tu Gracchi, tu horum, et c. mentionem facis. I. Tute.

Tuba, ba, buccina. I. C. 107. a. Cum tubas et signa militaria scire esse praemissa, pro Syl. 170. a. Ille arma misit, cornua, tubas, falces, et c. pro Mur. 132. a. Tubarum sonus, ad Her. 28. b. In bello sonitum tubae ferre non potes.

Tubus, bi, fistula, de L. 169. b. Ductus aquarum, quos isti tubos et euripos uocant.

Tuendus, a, um, Ep. 14. a. Nunc a quibus tuendus fuerat, derelictus est. Ep. 3. b. Ad tuam dignitatem tuendam.

Tueor, eris, tutor, conseruo, seruo, custodio, serueo, praesideo. de L. 171. a. Ille caelum atq; terras tuens et regens deus. At. 15. b. Sic tueor ut possum illam a me conglutinata concordiam, pro Pom. 6. a. Quae accepistis, tueri et conseruare non posse. I. V. 232. b. Ut quisq; eis rebus tuendis conseruandisq; praesuerat. Ep. 44. b. Quomodo ea tuenda, quae mihi tuenda sunt, et 72. b. Tuenda tibi est dignitas. I. C. 127. a. Quae gesti in consulatu, priuatus tueor atq; ornatu. contra Rul. 67. a. Cogitatio tuendi consulatus. I. C. 123. b. Quae quidem non minore labore tueor quam comiparo. Post. 203. a. Non legum praesidio sed parietum, uia

TV

tam suam tuebantur, pro Sest. 11. a. Haec ea conditione gesseram, ut meum factum semper omnes praestare tueriq; deberent. de Or. 99. a. Armis praedentibus causas tueri atque defendere, pro R. P. 129. a. Hunc Caesar solus tuetur et sustinet. de Cl. 171. b. L. Paulus personam principis cuius facile dicendo tuebatur. de Sen. 89. b. Xenophontis liber de tuenda re familiaris. de Nat. 69. a. Natio dea, quod partus matronarum tueatur. Att. 170. b. Huius pecunie permutatione facile fidem nostram tuebere. Att. 172. a. Lucum ut possim, tueor apud hos, pro Deio. 147. b. Tueri fines suos ab excursoribus hostium. At. 35. a. Caecilium quibus rebus possimus, tueor diligenter. Att. 280. a. Quo magis ample xetur, ac tueatur iudicium suum

Tugurium, rii, casa, pro Sest. 24.

Tuitio, onis, custodia. Top. 228. b. Tuitio sui.

Tum, tunc, partim, modò. At. 105. a. Nisi forte illi tum arma dedimus, ut nunc cum bene parato pugnauerimus, et de In. 49. a. Tum cum: id est, tunc cum. pro Cl. 55. b. et pro Mur. 129. b. Quid tum inder? I. V. 88. b. Tum praeterea. et 76. a. Deinde tum, et c. de In. 68. a. et Post. 203. a. Tum etiam: id est, praeterea. Tum deniq; et c. Ep. 233. b. et de Or. 137. b. de Or. 116. b. Primum, et c. deinde, et c. post, et c. tum ad extremum, et c. pro Flac. 164. a. Cum astra multa certi homines, tum hoc uel maxime moliantur, ut, et c. de Or. 125. a. Animos iudicum conciliari ad beneuolentiam, cum erga oratorem, tum erga reum. Qu. Fr. 302. b. Cum spe sum maxima, tum maiore etiam animo, pro Mar. 131. a. Cum summo consensu senatus, tum praeterea iudicio tuo grauissimo. Ep. 55. a. Cum in omni re, tum in hoc maxime negotio. de In. 55. a. Ex his illud perspicuum est, approbationem tum adiungi, tum non adiungi. Attic. 137. a. Scripsisti epistola ad me plenam consilij, summaeq; tum beneuolentia, tum etiam prudentia. et ibidem: Dissero in utraq; partem tum Graecè, tum Latine. I. V. 130. a. Tum semper, tum in his rebus. de In. 45. b. Tum, et c. tum, et c. tum, et c. tum, et c. de N. 22. a. Bestiarum terrene alic, partim aquatiles. et 8. b. Modò unum, tum aut plures. de Am. 98. a. et Top. 233. a. Qui tum hoc, tum illud dicit. I. Cum.

Tumescit, es, turgeo, in tumore sum. Tuf. 194. a. Sapientis animus nunquam turgescit, nunquam tumet. Att. 223. b. Tumet negotia.

Tumescit, scis, turgesco. de D. 82. b. Inflatum mare cum subito penitusq; tumescit.

Tumidus, a, um, turgidus, tumore praeditus, inflatus. In Vat. 29. b. Serpens inflato collo, tumidis ceruicibus. Tuf. 194. a. Membrum tumidum ac turgidum uicose se habet.

Tumor, oris, inflatio. At. 224. a. Ne deserere uideret huc rerum tumor. et Tuf. 194. a. Num manus recte affecta est, cum in tumore est? ad Her. 27. a. Corporis bonam habitudinem tumor imitatur. et 7. b. Tumor, liuor. et 14. b. Mortuus, deformatus, tumore praeditus. Tuf. 227. a. Repetitius oculorum tumor.

Tumultuosus, a, um, turbas facio, inquietus sum. pro Cel. 45. b. Quid tumultuosus foror? quid insanis? cot. Rul. 86. b. Qui saepe et sine casa tumultuat. Off. 16. b. Tumultuantem de gradu deiici, ut dicitur, ad Her. 28. b. In ocio tumultuosus, in tumultu solus est ociosus.

Tumultuosissime, per tumultuosos, maximo tumultu. I. V. 116. a. Quam tumultuosissime aliquem aduiri.

Tumultuosus, a, um, turbulentus. Ep. 24. a. Ita tumultuosae conciones, ita molestae quinquatrijs afferebantur. de In. 42. b. Seditiosa et tumultuosa uita.

Tumulus

1805

TV

Tumultus, tus, motus, trepidatio. I. A. 200. b. Tumultum decerni, institutum indicij, saga sumi dico oportere, pro Deiot. 147. b. Num quae trepidatio: num qui tumultus? I. C. 110. a. Vrbis sine uestro motu ac tumultu satis esse praesidij prouisum est. At. 31. a. Quo autem die literae Cassij uictrices in senatu recitatae sunt, eodem meae tumultu nuntiantes. I. A. 214. b. Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tanta ut maior timor oriatur, unde etiam nomen ductum est tumultus. et ibi. Potest esse bellum sine tumultu, tumultus sine bello esse non potest.

Tumulus, li, locus ex terra leuiter eminens. Antequa. 196. b. Dij de aeg. immortales, qui excellenti tumulo cuita tis, sedem Capitolij in saxo incolitis constitutam. I. V. 254. b. Ignis est speculo aut tumulo sublatus praedonum aduentum significabat. et I. C. 109. b. Tumuli syluestres. de D. 84. a. Cum tumulus Albano in monte niuales. Tuf. 204. b. Quo magis est aequum tumulis mandare peremptos. pro Arch. 190. a. Cum Alexander in Sigeo ab Achillis tumulum astitisset, inquit, et c. de Leg. 181. b. Iniecta gleba tumulis et humatus est, et gleba dicitur. pro Mil. 118. a. 201. a. tumulum noluit quid statui, nisi columellam. Att. 227. b. Queris utrum magis tumulis prospiciatq; an ambulatione delectet?

Tunc, tum, illo tempore, per id teporis, ad Her. 4. b. et At. 6. a. et I. V. 17. a. Temporibus illis. Off. 67. b. I. A. 211. b. Sed erat tunc excusatio oppressis, nunc nulla est. et Of. 68. a. de Am. 97. b. Etiam tunc.

Tundo, dis, cado, pulso, uerbero. I. V. 26. b. Cui illi iacere latera tunderet. et ibid. Bacillo oculos alicui tunderet. de 30 Or. 123. b. Eundem in eundem diem noctemq; tunderet.

Tunica, cae, uestis breuior sine manicis haberet, non sine probro gestabatur. I. A. 212. b. Verres cum tunica pulla et pallio. et 242. a. Iste cum pallio purpureo tunicaq; talari. I. C. 109. a. Manicata et talares tunicae. de Or. 126. b. Ut discinderem tunicam, et cicatrices ostenderem. Tuf. 239. b. Cum pila ludere uellet, tunicamq; poneret, adolescentulo gladium tradidit.

Tunicatus, a, um, cont. Rul. 85. a. Iam uero qui metus erat at tunicatorum illorum? et pro Cel. 39.

Turbas, ba, multitudo, conuentus hominum, uulgius, se ditio, uis. I. V. 69. b. Videt ad fornem Fabianum in turba Verrem. et 104. a. Domus erat non meretricio conuentu, sed praetoria turba referta. de N. 9. b. Chrysippus magnam turbam congregat ignotorum deorum. de Or. 137. b. Mediocria in mediam turbam atq; in gregem conijciatur. de Cl. 175. b. In hac turba nouorum uoluminum. et 176. b. Turba patronorum et uulgius patronorum. de Sen. 94. b. Cum ex hac turba et colluue disceram. et Tuf. 237. b. Turba stultorum. pro S. R. 33. b. Multa saepe in prudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. In Ver. 234. b. Ecce autem noua turba atq; rixa. et 242. a. Face re maximas turbas in castris. Attic. 87. a. Magna turba est. Epist. 84. b. Exponerem etiam quemadmodum hic et quanta in turba, quantaq; in confusione rerum omnium uiueremus.

Turbatus, a, um, I. C. 108. a. Turbata resp. (Quaeta, et pro Pl. 261. a. Placare mentes turbatas.

Turbide, turbulente. Tuf. 224. a. Instansibus se opinio nibus inconstanter et turbide.

Turbidus, a, um, turbulens. Tuf. 247. a. Cum aqua turbidam et caeruleam inquinatam bibisset. Tuf. 165. a.

TV

Mens, quae omni turbido motu semper uacet. Tuf. 216. a. Turbidi animorum concitatisq; motus. Epist. 91. a. Si turbidissima sapienter ferebas, tranquillissima late feras. In An. 168. a. Homines cum in turbidis rebus sunt, tamen inter dum animis relaxantur. et de D. 101. a. In turbidis rebus, et c. de In. 42. b. Turbida tempestas. pro Syl. 175. a. In quo ego tam subito et exiguo et turbido tempore multa diuinitus dixi.

Turbo, as, perturbo, obturbo, turbas facio, misceo. de N. 3. b. Aristoteles multa turbat a magistro Platone differtens. et Q. Fr. 222. a. Et simul ne quid ille turbet, uide de L. 188. a. Omnia infima summis paria fecit, turbauit, misceuit. de Fin. 56. a. At id ne ferat quid facit, ut ita uiant atq; turbentur, ut earum motus atq; impetus quod pertineant, non intelligamus. pro Clu. 56. a. Mare quod sua natura tranquillum est, uentorum uigilatur atq; turbatur. de Ar. 254. a. Misceat et turbare omnia. Qu. Fr. 228. a. Ad te ne haec quidem scribo, quae palam in rep. turbantur. I. V. 133. b. Non modò illa permiscuit, sed etiam in his turbauit. pro Syl. 178. a. Si in Hispania turbatum esset.

Turbo, inis, conij figura in uersa lege Conus, lege Cyclindrus.

Turbo, nis, uetus omnia turbans et inuolvens. de N. 69. b. Imbres, nimbi, procellae, turbines, ceteraq; tempestates. de Or. 157. a. Vndiq; omnes uenti erum puncti, seu existunt turbines. pro Cel. 54. b. Aliquem tanquam turbine aliquo aut subita tempestate peruerit. pro Dom. 249. a. Tu procella patriae, turbo et tempestas pacis et ocij, et pro Sest. 8. a. Cum illi essent duo reip. turbines. Ep. 198. a. Ve Mineruam quam turbo deiecerat, restitueretur. I. P. 83. b. Qui maximis turbibus ac fluctibus reip. nauem gubernassent. de L. 186. a. Turbasit, pro turbauerit, alias, turbasitur.

Turbulente, pro Dom. 241. b. Raptim et turbulente facere aliquid. et Tuf. 222. b. Qui non turbulente humana patiantur.

Turbulenter, turbide. Ep. 27. b. Nos nihil turbulenter, nihil temere faciemus.

Turbulentus, a, um, turbidus. I. V. 140. b. Magna et turbulenta tempestas. Epist. 29. b. Tempora mihi quidem turbulenta uidentur fore. et in P. 86. b. Meum turbulentissimum tepus tuo tranquillissimo praestat. Or. 202. b. Res placata et minime turbulenta. de Fin. 53. a. Turbulenta concursio atomorum. et de N. 40. a. Errores turbulentii. pro Cecin. 291. a. Ea sunt et turbulenta et temeraria et periculosa. de Or. 113. a. Seditiosus ciuis et turbulentus. et 121. a. Turbulentus et malus ciuis. de Cl. 174. a. Ciuis ut uita, sic oratione turbulentus. Part. 236. b. Graue, infestatum, turbuletum. Attic. Regem mecum habui turbulenti in rebus.

Turgeo, ges, tumeo, inflatus sum. ad Her. 27. a. Oratio quae turget et inflata est.

Turgesco, scis, tumesco. Tuf. 194. a. Animus sapientis nunquam turgescit, nunquam tumet.

Turgidus, a, um, tumidus, inflatus. Tuf. 194. a. Membrum tumidum ac turgidum uicose se habet.

Turma, me, ordo militaris, et est equitum proprietas. Attic. 82. b. Appius noster turmas aliquot equitum dederat Scaptio, per quas Salaminius coerecer. et Ep. 244. b. Equitum turmae. At. 88. a. Turma auratarum equestrium. pro Mar. 132. a. Nihil tibi est ista laude cohors, nihil turma deceperit.

Turmalis, male, equestris. de Orator. 133. a. Turmae

Ggg 2 males

Delectum haberi sublati uacationibus. I. V. 204. b. Pro hi...

Vacca, c. de Nat. 16. b. Cur non gestiret taurus equae...

Vaccus, sci. pro Dom. 233. b. In Vacca pratis domus...

Vaces, pro Pl. 277. a.

Vacillo, as. nuto, labo, fluo. de Natur. 22. b. Nec uero...

Vaco, as. nihil ago, cesso, ocium habeo, ocium est, ocio...

Vacare, ut. de D. 109. b. Tantum huic studio...

Vacare, cura et negotio. Tusc. 153. a. Vacans...

Vada, locus inter Apennini et alpes. Ep. 174. Brutia...

Vadimonium, nij. sponso sistendi in iudicio ad certu...

Vadimonium, nij. sponso sistendi in iudicio ad certu...

dis, in uicio est. de Senec. 84. a. Senum etas uacat...

Vacuitas, tis. in dolentia. Off. 15. a. Quo magis his...

Vacuus, a, um. inanis, expers, exhaustus, nudus, ieiun...

Vacuus, a, um. inanis, expers, exhaustus, nudus, ieiun...

Vacuus, a, um. inanis, expers, exhaustus, nudus, ieiun...

Vacuus, a, um. inanis, expers, exhaustus, nudus, ieiun...

Vada, locus inter Apennini et alpes. Ep. 174. Brutia...

Vadimonium, nij. sponso sistendi in iudicio ad certu...

Vadimonium, nij. sponso sistendi in iudicio ad certu...

uadimonio disceditur. 8. a. Qui postea quoque uadimo...

Vado, dis, eo, iter facio, ingredior. Att. 60. b. Ad eum...

Vador, aris. in ius uoco, ad uadimonium sistendum uo...

Vadu, qua flumen transire, aut pedibus, aut equo pos...

Vasfer, a, um. callidus. de N. 18. a. Homo minime uasf...

Vasfer, a, um. callidus. de N. 18. a. Homo minime uasf...

Vagina, ne. gladij theca. de M. 63. b. Ille gladium e uag...

Vagare, dispersi. ad Her. 33. b. Quas exornationes ideir...

Vagina, ne. gladij theca. de M. 63. b. Ille gladium e uag...

Vagina, ne. gladij theca. de M. 63. b. Ille gladium e uag...

Vagina, ne. gladij theca. de M. 63. b. Ille gladium e uag...

Vagina, ne. gladij theca. de M. 63. b. Ille gladium e uag...

193. a. Deinde instituto nostro uagabimur. de Or. 102. b.

Vagus, a, um. errans, inconstans, dispersus incertus.

Valde uebementer, admodum, mirum uel maiore in mo...

Vale, sic. uel cura, uel da operam ut ualeas. Att. 78. b.

Valens, tis. robustus, fortis, firmus, ualidus, potens, sca...

Valebis, tis. robustus, fortis, firmus, ualidus, potens, sca...

Valebis, tis. robustus, fortis, firmus, ualidus, potens, sca...

Valebis, tis. robustus, fortis, firmus, ualidus, potens, sca...

Valebis, tis. robustus, fortis, firmus, ualidus, potens, sca...

At. 238. a. Ibi bene ualentem uidi Pylliam. Ep. 256. b. Malo te sero ualentem, quam statim imbecillum uidere. pro Cl. 23. a. Cum puer hora X. I. in publico ualens uisus esset, ante noctem mortuus inuentus est. Item. Cum morbo alicui mederi uis, consuetudo ualentis et natura corporis cognoscenda est. Acad. 6. a. Sensus si sani sunt et ualentes, etc. At. 102. a. Mallem Resp. tantas ei uires non dedisset, quam nunc tam ualentem resisteret. Off. 35. b. Quae esset oblectatio ualentium?

Valentini. pop. I. V. 243. b. Valeo, les. possum, polleo, potens sum, uim habeo, uires habeo, monumentum uel pondus uel auctoritatem habeo, alicuius momenti tutor, operor, proficio, momentum assero. de Fin. 60. b. Epist. 8. a. Qui plus opibus, armis, potentia ualent. et 137. a. Fiet quodcumque uolent, qui ualentibus ualentibus autem semper arma. et de Ar. 256. b. Opius ualere. Att. 66. a. Domitius ualeat amicis. et 257. b. Vereor ne ualeat Antonius. Att. 61. b. Et quo animo Coss. ferant hunc exprobrat rescribas ad me quantum potes et ualentes. pro Dom. 216. a. Quasi ego in isto genere omnino quicquam, aut curatione aut potestate ualerem. de Clar. 169. a. Is longe plurimum ingenio ualuit. Ep. 35. a. Quicquid auctoritate ualebo et gratia, ualebo tibi. et 180. b. Non uereor, ne meae uitae modestia parum ualitura sit in posterum contra falsos rumores. Off. 21. b. Videmus alios uelocitate ad cursum, alios uiribus ad luctandum ualere. de Clar. 169. b. Dicitur etiam C. Flaminius ad populum ualuisse dicendo. I. C. 101. a. Tu ad leges non solum negligendas, sed etiam perfringendas ualuisse. pro Cluent. 58. b. Omnes Larinates, qui ualuerunt, uenerunt Romam. I. 30. C. 117. b. Haec res mihi ualeat ad gloriam. pro Mur. 133. b. In hoc felicitatis fama sermoque ualeat. pro Mur. 138. a. Iudicium accusatoris in reum pro aliquo prauidicio ualere. de Leg. 161. b. Vna definitio in omnes homines ualeat. Ep. 52. b. Ad consolandum autem cum illa ualeant, etc. de Fian. 10. 8. a. Ex eo genere, quod ad differendum ualeat. Att. 67. a. Viam ualeat ad celeritatem reditus tuus. de Orat. 252. b. Hoc ualeat ad agendum, etc. de D. 128. b. Plus terrarum situs quam luna tactus ad nascendum ualere. de Clar. 177. a. Res ubi plurimum proficere et ualere possunt, ad collocari debent. pro Sest. 16. a. Ignari quid uirtus ualeat. de Orat. 110. a. Experiar ut ne Sulpitius plus quam ego apud te ualere uideatur. de Clar. 176. b. Sp. Torius satis ualuit in populari genere dicendi. pro Cecin. 295. b. In uno seruulo familiae nomen non ualeat. et 302. a. Nam illud uerbum unde, in utramque rem ualeat. Top. 229. a. Verba ne plus assententia ualere debeat. Officior. 60. b. Hoc uerbum quid ualeat, non uident. de Nat. 60. b. Quod eo ualebat, etc. pro Cecin. 296. b. Quod etiam si uerbo differre uideatur, re tamen est unum et in omnibus causis idem ualeat. et Top. 223. b. Idem ualere. (Differre et distare. de Finib. 66. b. Quae uerbum latinum pro graeco, et quod idem ualeat. Epist. 12. a. Praemia, quae apud me minimi ualent. et 55. a. Auctoritas tua plurimum apud me ualeat. de D. 86. b. Aut si ualuit, id ualuit, ut peccatum in eo heret. et 132. b. Tamen intelligere potuisset, uincere te Romanos, nihilo magis in se quam in Romanos ualere. de D. 141. b. Ut ad quasdam res natura loci pertinet, ad quasdam autem nihil: sic affectio astro-rum ualeat si uis ad quasdam res, ad omnes certe non ualebit. de Orat. 125. a. Hoc igitur exprimeret, etc. mirum quiddam ualeat uel maximam habet uim. Epist. 55. a. Valere in omnes partes. Epist. 94. a. Valere animo. pro

Deiot. 144. b. Hoc ad uincendum ualeat, uel ad uincendum graue est, uel ad dicendum leue est. Acad. 22. a. Hoc contra te ualeat. de Orat. 138. a. Multa ante congressum fiunt, quae non ad uulnus, sed ad speciem malere uidentur. et ibi. Quae ualent contra falsam malere uidentur. et ibi. Quae ualent contra falsam malere uidentur. Off. 33. b. Qui semper aliquid inquirunt, quod spectet et ualeat ad bene beatum uiuendum. de Fat. 143. a. Quamquam hoc Chrysippo non uidetur ualere in omnibus. de Fin. 132. b. Sed certe opus est ea ualere et uigere, et naturales motus usque habere. de Orat. 95. a. Diuturna in eo ualuit opinio tarditatis. Postquam. 206. b. Legem Tribuni plebis tulit, ut lex Aelia et Fustia ne ualere. pro Dom. 229. a. De agris ratum est, fuit enim populi potestas, de ciuitate non ualuit, etc. de Clar. 171. a. Tilius Scipionis si corpore ualuisse, in primis habitus esse disertus.

Valere ad sanitatem morbo ue relatum. Epist. 93. a. Hic tui omnes ualeat. et 70. b. Ego ualeo sicut soleo, paulo etiam deterius quam soleo. de Fin. 73. b. Optime ualere. (C. Grauisimae egrotare. Att. 77. a. Si modo ualuisse, et Romae fuisse. et 97. b. Credo te iam ut uolumus, ualere. et 61. b. Si melius uales, uehementer gaudeo. Ep. 178. b. Nos hic ualeamus recte, et quo melius ualeamus operam dabimus. Att. 100. a. Significat enim tuae literae, te prolixius laborare. et ibi. Quia indicabat te non ualere. Att. 213. b. Attica plane ualeat. et 74. a. Cum ego non bellum haberem. Att. 189. b. Vi in malis recte habeam. Qu. Fr. 37. a. Cum (ut spero) se Cicero noster belle haberet. Ep. 130. a. Tullia nostra recte ualeat, Terentia minus belle habuit, praeterea rectissime sunt apud te omnia. et 62. a. Belle habere. Att. 58. b. Literae, quibus erat scriptum Lentulo melius esse. et 96. b. Tironem grauius aegrum esse reliqui, sed nunciam aut melius esse. et 231. b. Ante sciri ei recte esse, quam non belle fuisse. et Tus. 166. b. Pompeio melius est factum. Qu. Fr. 38. a. Apud eum recte erat. Epist. 130. a. Rectissime sunt apud te omnia. Epist. 256. b. Meliusculi mihi est. et Att. 223. b. Spero tibi iam esse ut uolumus. Epist. 153. b. Frater meus laboribus assiduis concursationibusque confectus, grauius se habet. Epist. 155. b. Si recte istic erit. Att. 92. a. Valebis igitur, et ualere Pylliam nostram et Ceciniam iubebis, et saluabis a meo Cicerone. et 69. a. Illum salutari, postea iussi ualere. Epist. 33. a. Valere mea desideria ualete. Epist. 258. b. Vale mi Tiro, uale uale et saluue. Att. 57. b. Sed ualeant recta consilia. et de Nat. 25. b. Si deus nulla hominum charitate tenetur ualeat. Att. 123. a. Πολλὰ χρεῖσται τῷ ναυῶν δῖκερ. Att. 97. b. Confido te iam ut uolumus ualere. de Am. 100. a. Amici imbecilles ualent. Att. 261. b. Quare ista ualeant. Qu. Fr. 323. a. Valent pueri, studiose discunt, diligenter docentur.

Valetudo, nis. Off. 51. b. Valetudo si sentatur notitia sui corporis et obseruatione earum rerum, quae res aut prodesse solent, aut obesse, et continentia in uitam, omniq; cultu corporis tuendi causa et praetermittendis uoluptatibus. de D. 134. a. et Off. 35. a. Aesculapius potest prescribere per somnum curatione ualitudinis. et 97. b. Qui ualitudinis uicio surunt, et melancholici dicuntur. Ep. 134. a. Ex literis tuis intellexi animi mei tibi per speculum esse circa curam ualitudinis tuae, quam tibi esse gaudeo. et 133. a. Multi ualitudinis causa in haec loca conueniunt. et 138. a. Valetudo, quam intermissis exercitationibus amiseram. de Clar. 170. a. Quosdam ualitudo, modo bona sit, tenuitas ipsa delectat. Att. 71. b. Me incommoda ualitudo, quam iam emergeram, tenebat iam duodecim diebus Brun-disij. et 105. b. Sed prorsus te commoveri incommoda ualitudinis

indinis tuae uolo. de Clar. 176. a. Is ualitudine incommoda fuit. de Clar. 180. b. Is semper infirma atq; etiam egra ualitudine fuit. et 165. b. Diuturna perturbatio totius ualitudinis. At. 183. a. Scripseras enim te quodam ualitudinis genere tentari. de Orat. 101. a. In eius infirmissima ualitudine affectu iam etate. et Epist. 77. b. Istinc ne te mox tam infirma ualitudine. de Orat. 108. b. Nunc Scaeuola paulum requiescet, dum se calor frangat, et nos ipsi, quoniam id temporis est, ualitudini demus operam. Qu. Fr. 299. a. Te oro, ut ualitudini tuae, si me et omnes tuos ualere uis, diligentissime seruis. Postquam. 210. a. Quis quacumque aut etate aut ualitudine esset, putauit, etc. pro Mur. 135. b. Quibus contra ualitudinis commodum laborandum est. pro Cluent. 27. a. Erat infirma ualitudine ne Habitudo ualitudine. de Orat. 108. b. Nunc Scaeuola ualitudine. I. A. 219. b. Cum esset summa senectute et perdita ualitudine. de Orat. 95. a. Valetudine impeditus non potuit, etc. I. P. 82. a. Vti excusatione ualitudinis. Epist. 134. b. Tanta perturbatio ualitudinis tuae. Epist. 212. b. Asclapionis medici ars mihi iucunda fuit, quam sum expertus in ualitudine meorum. Epist. 45. b. Propter ualitudinem domo non exeo. Epist. 153. b. Quod illa ualitudine magis conficere se quam me tueri poterit. et 138. a. Amittere ualitudinem. Epist. 179. b. Cum eum obiurgarem quod parum ualitudini parceret. Epist. 79. b. Grauis ualitudinis. et 95. b. Imbecillitas ualitudinis. et 94. b. Infirmitas ualitudinis. Tus. 227. a. Mala ualitudo animi. 234. a. Et perdita ualitudo. de Fin. 57. b. et de Opt. 243. b. et Postquam. 198. b. Bona ualitudo. de Fin. 119. b. et 144. b. Valetudo. (Morbus. Quint. Fr. 313. a. Marius et ualitudinis ne est, et natura infirmior. et I. A. 221. a. Si ad grauem ualitudinem dolor accessit. At. 169. b. Valetudinem tuam iam confirmatam esse, et a ueteri morbo, et a nouis tentationibus gaudeo. Off. 56. a. Si unum quodq; membrum sensum hunc haberet, ut posse putaret se ualere, si proximi membri ualitudinem ad se traduxisset. et de D. 137. b. Nonnulla significationes ualitudinis, ut hoc ipsum plenitudo enecti uel finis ex quodam genere somniorum intelligi posse dicuntur. de Sen. 84. a. Quam fuit imbecillus P. Africani filius, quam tenui aut nulla potius ualitudine: et ibi. 40 At id quidem non proprium senectutis est uicium, sed commune ualitudinis. de Am. 100. a. Valetudo oportuna est, ut dolore carere, et muneribus fungere corporis.

Validissime summo pere, enix. Cal. Epist. 113. a. Cum pro amicitia ualidissime fauerem ei. Validus, a, um, ualens. Epist. 258. b. Omnia uiceris, si te ualidum uidero. et in Arat. Validae uires. de Fin. 132. a. Videmus ea quae terra gignit corticibus et radicibus ualida seruari. Vallatus, a, um, stipatus. pro Mur. 136. a. Catilina stipatus choro inuentus, uallatus iudicibus atq; sicarijs. Vallo, as, stipo. de Leg. 168. b. Cum haec omnia quasi sepimento aliquo uallabit differendi ratione, etc. de Ar. 251. b. Ius legationis cum hominum presidio munitum sit, tum etiam diuino iure est uallatum. pro Arch. 189. b. Pontus et regis quondam opibus, et ipsa natura regionis uallatus. Vallum, li, propugnaculum, et munitio castrorum. At. 79. b. Oppidum circumsit uallo et fossa, et aggere maximo. et Epist. 245. b. Oppidum uallo et fossa circumdedi. I. P. 97. a. Vallum alpium contra ascensum transgressio-nemq; Gallorum. de Sen. 88. a. Et contra auium minorum. morsum munitur uallo aristarum, de N. 55. a. Munitaq;

sunt palpebrae tanquam uallo pilorum. Att. 148. b. Fossa et uallo septum tenere aliquem. et Tus. 182. b. Ferre uallum. Valuae, arum, templorum ianuae. I. V. 229. a. I. V. 88. a. et 222. a. Haec alia duo signa, quae ad ualuas Iunonis Samiae steterunt. pro Dom. 237. b. Ibi enim postis est, ubi aditus templi est, et ualuae ambulationis. de D. 96. a. In templo Herculis ualuae clausae repagulis subito seipse aperuerunt. I. A. 181. b. Cum ualuae Concordiae non patent.

Vanescere, scis, euanesco. de L. 174. b. Labes nec diuturnitate uanescere, nec manibus ullis elui potest.

Vanitas, tis, inanitas. de Leg. 161. b. Si deprauatio consuetudinum, si opinio uanitas non imbecillitatem animorum torquet, etc. Tus. 190. a. Ut uanitati ueritas ceadat. Off. 10. a. Talis autem simulatio uanitati contumeliosior est quam liberalitati. de D. 108. a. Leuitate, uanitate, malitia exclusa diuinationem proba. Off. 63. a. Qui in uenando orationis uanitatem adhibent. et de Am. 114. b. Blanda orationis uanitas. et ad Her. 12. b. Idq; comitate fit magis quam uanitate. Part. 231. b. Attende uanitatem comitatis esse appositum.

Vanus, a, um, falsus, mendax, futilis, inanis, leuis. pro Pl. 280. b. Memini cum tibi uana quaedam miser atq; inania falsa spe inductus pollicebar. de D. 88. a. Aruspices uanos fuitesq; esse dicamus, pro Q. 4. b. Si ueritate amicitia colitur, qui amicum prodit, uanum se fateatur necesse est. pro S. R. 38. a. Credere orationi uanae alicuius. et ad Her. 12. b. Vana ratio: id est, falsa.

Vapor, oris, humor marinus uel terrenus extenuatus, expiratio, anhelitus terra. de N. 31. b. a. Aer oritur ex respiratione aquarum, et earum quasi uapor habendus est. et 49. b. Vapores, qui a sole ex agris tepesfactis, et ex aquis excitantur. de Sen. 81. b. Terra semens tepesfactum uapore et complexu suo diffundit, etc. Vaporarium, rij, Qu. Fr. 318. a. Vaporarium ex quo ignis erumpit est sub tectum cubiculi.

Vapulo, as, cedor, uerberor. Ep. 112. a. Alius equitatum perdidisse, alius septimam legionem uapulasse. Att. 30. a. Tum se omnium sermone sentit uapulare.

Vardei, pop. Ep. 65. b. Vatiniij.

Variatus, a, um, pro Mil. 103. a. Aliquem reum uariatis iudicum sententis diuina sententia esse liberatum.

Varie, dissimiliter, diuerse. de Cl. 198. a. Numeri non eodem modo, sed uarie conclusi. Att. 132. a. Quis autem est, tanta quidem de re, quin uarie secum ipse disputet? pro Sest. 23. a. Numerus huius generis late et uarie diffusus est. et de Fin. 88. a. Variet abundans. de D. 127. a. Eamq; uim uarie moueri ab his sideribus, quae, etc.

Varietas, tis, dissimilitudo. de D. 127. b. de Fin. 66. a. Varietas latinum uerbum est, idq; proprie in disparibus coloribus dicitur, sed trasfertur in multa disparia: uarium poema, uaria oratio, etc. Off. 21. b. 22. a. Ut in corporibus magna dissimilitudines sunt, sic in animis existunt etiam maiores uarietates. de Sen. 89. b. Florum omnium uarietas. pro Cor. 61. a. Dissimilitudo ciuitatum uarietatem iuris habet maximam. de D. 110. a. Sardus uarietates uocum aut modos noscere non potest. et 131. a. Varietas est propria fortuna. de D. 97. a. Quae omnia sunt et ex caeli uarietate, et ex disparili aspiratione terrarum. pro Ar. 189. b. Bellum magnum et difficile, et in multa uarietate terra marisq; uersatum. de Nat. 1. a. et 36. b. Qui deos esse dixerunt, tanta sunt in uarietate ac dissensione constituti, ut, etc. et de Fin. 66. a. Iouis stella multas effecit uarietates. et 80. b. Voluptas quae faciat uarietate uoluptatis.

tum. de Or. 113. b. Distingueret hystoriam uarietate loco...

Vario, as. distinguo, uarietate distinguo, uarietatem facio...

Varius, as. um. dissimilis, dispar, diuersus, multiplex, distans...

Varietas, uenae cruribus et inguine tumescentes. Tuf. 182. b.

Varron, onis. I. A. 130. a. De Varrone. et Ep. 172. b.

Vasarium, rij, quid sit, lege I. P. 99. a. Vasarij nomine, etc.

Vas, uadis, qui pro aliquo spondet, uel obligatur, praefertim in causa capitali...

Vas, uasis. I. V. 214. a. Erat etiam uas uinarium ex uina gemma pergrandi...

et Delicata, in quibus est Aethepsa ipsa. pro Mur. 142. a.

Vascularius, rij, qui uasa ex metallo facit, praefertim aere, argento, auro...

Vastatio, onis, uastitas, depopulatio. I. C. 108. a. Ergo in uastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas pu...

Vastatus, as, um, pro Sept. 15. a. Lex erat lata uastato ac relicto foro.

Vastificus, as, um, Tuscul. 179. b. Erimanthia uastifica bellua.

Vastus, de Or. 147. a. Asperus, uastus, rusticus, hinc le qui. (Prese, equabiliter, leniter. de Or. 159. a. Verba ne asperis concurrant, neue uastus deducantur.

Vastitas, tis, uastitudo, solitudo. I. V. 227. a. Audistis quae solitudo esset, quae uastitas in agris, quam deserta, in culta et relicta omnia...

Vastus, as, uastitatem infero, depopulo, diripio. Ep. 172. b. Antonius decursionibus per equites uastat ea loca, quae incurrat...

Vastus, as, uastitatem infero, depopulo, diripio. Ep. 172. b. Antonius decursionibus per equites uastat ea loca, quae incurrat...

Vastus, as, uastitatem infero, depopulo, diripio. Ep. 172. b. Antonius decursionibus per equites uastat ea loca, quae incurrat...

Vastus, as, uastitatem infero, depopulo, diripio. Ep. 172. b. Antonius decursionibus per equites uastat ea loca, quae incurrat...

Vastus, as, uastitatem infero, depopulo, diripio. Ep. 172. b. Antonius decursionibus per equites uastat ea loca, quae incurrat...

Vastes, tis, fatidicus, mantis, diuinus sacerdos. de L. 173. b. Fatidicorum et uatum effata incognita interpretari.

Vates, tis, fatidicus, mantis, diuinus sacerdos. de L. 173. b. Fatidicorum et uatum effata incognita interpretari.

uate suadente id est, Sybilla. de D. 104. a. et de Cl. 170. b. Quos olim fauni uatesq; canebant. de D. 87. b. Sybilla Eritrea, Bacchis, Beroeus, Epaminudas Cres.

Vaticinatio, onis, oraculi, praedictio. Ac. 27. a. Vaticinatio, oracula, somnia, uaticinationes. et Part. 230. a. Vaticinationes et responsa sacerdotum, aruspicum, coniectorum. et de Nat. 27. b. Ex Sibyllinis uaticinationibus. de D. 131. b. Hoc est artis et scientiae, non uaticinationis et motus. At. 128. b. Quorum uaticinationem falsam esse cupio. de Nat. 59. a. Multa oraculis declarantur, nulla uaticinationibus. et de D. 95. a. Expofui somnij et furoris oracula. de D. 123. a. Sortes, quae uaticinatione funduntur. I. Diuinitio.

Vaticinor, aris, diuino, infanio, furo, futura praesentio. At. 125. a. Peroratio igitur noster Attice, non ariolans, ut illa cui nemo credit, sed coniectura proficiens iam tamq; maiora magno tumultu, non multo inquam seacius possim uaticinari, tanta malorum impendet ira. Ep. 27. b. Sed ego fortasse uaticinor, et haec omnia melioribus habebunt exitus. Am. 100. b. Empedoclem quidem carminibus graecis uaticinatum ferunt, quae in toto mundo, etc. de 94. b. Ut uaticinari furor uera solet. et Ep. 27. b. Sed ego fortassis uaticinor. de D. 87. b. Vaticinans per furorem, ut Sybilla. et 129. a. Furor diuino incitatus animus futura praesentit. pro Sept. 7. b. Qui haec dicerent, uaticinari atq; insinire dicebant.

Vber, ris, mana. de D. 84. b. Martia, quae paruus Maoribus femine uatos, uberibus grauidis uitali rore rigabat.

Vber, ris, secundus, ferax, fertilis, abundans, copiosus. 30 Q. Fr. 318. b. Multis locis aquam profluentem, et eam uberem uidi. de Or. 9. 4. a. Motus animi ad explicandum ornamdumq; uberes. de D. 81. a. Ea Cleanthes paulo ueriora fecit. de Fin. 14. 6. a. Seges spicis ueribus et crebis. de N. 57. b. Vberissimi lestissimiq; fructus uitium. et Tuf. 174. b. Fructus uerissimi. de Sen. 89. a. Agro bene cultio nihil est nec usu ueribus, nec spicis ornatiuis. Off. 53. a. Nullus feracior in philosophia locus, nec uerior, quam de officijs. I. P. 100. b. Vbi illa uerissima supplicationibus triumphisq; pronuncia. Ep. 67. b. Omnia ueriora futura sunt. de N. 86. a. 40 Maiore delectatione, ueriores spe commoueri. Or. 198. a. Periclem ab Anaxagora fecundum atq; uerem fuisse. de Cl. 156. b. Vir ornatus uerissimi artibus. et 175. a. Nemo plenior et uerior ad dicendum fuit.

Vberius ac fufius disputare aliquid. et de D. 109. b. Epist. 43. a. Vberime.

Vbertas, tis, abundantia, copia, magnitudo. Or. 198. a. Omnis enim ubertas, et quasi sylua dicendi ducta ab Academicis est. et pro Cor. 55. a. Orationis ubertas, uarietas, copia. de N. 52. a. Nuper nati mammae appetunt, ea rucq; uertate saturantur. I. V. 199. a. Vbertas in percipiendis fructibus, utilitas in uendendis. de Nat. 77. b. I. V. 199. a. Vbertas frugum et fructuum, pro Pom. 12. b. Summa uertus agrorum. Postquam. 202. a. Frugum uertus et copia. de N. 58. a. Maxima uertus et uarietas pomorum. et Tuf. 162. b. Ramos baccarum uertate incuruere. de Nat. 59. b. Satis a Socrate dictum est de uertatibus uirtutis et copijs. de Orat. 101. a. Bibliothecas omnium philosophorum unus XII. tabularum liber et autoritatis pondere, et utilitatis uertate superat. de Or. 89. a. Vbertas in dicendo. (Exilitas: pro Rom. 6. b. Asia ferrilis est uertate agrorum.

Vbi, quo loci. At. 124. b. Ep. 17. b. Vt ibi malis esse, ubi aliquo numero sis, quam istic ubi solus sapere uideare. et 78. a. Nemo est, quin ubiuis, quam ubi ubi est, esse malit. de Or. 113. b. Quid est, inquit, Catule, Caesar ubi sunt qui Antonium graece negant scire? Tuf. 233. a. Est ubi id isto modo ualeat. pro R. P. 128. b. Vbi terrarum sumus? de Or. 106. a. Cumq; multa colligeres et ex legibus, et ex Senatusconsultis, ubi, etc. id est, in quibus. I. V. 89. b. et de Or. 144. b. Vbi pro postquam et simul ut. pro R. P. 128. a. Vbi semel quis peierauerit, ei credi postea non oportet. et I. P. 94. a. Vbi galli cantum audiuit.

Vbicunq; quocunq; in loco. Ep. 73. b. 78. a. Ep. 19. b. et Ac. 26. a. Esti ubicunq; es, in eadem es nauis. I. V. 265. Vbicunq; terrarum.

Vbiq; de Fin. 65. a. Aut Epicurus quid sit uoluptas, aut omnes mortales qui ubiq; sunt nesciunt. Item. 66. 123. et At. 253. Item. Tuf. 155. a. et Acad. 34. a. et de N. 59. a. de D. 127. b. et 135. a. et I. V. 201. b. et 230. b. Contra Rul. 77. b. pro Cor. 65. b. Item. I. A. 226. b. et 262. a. Haec autem particula cum nullo alio uerbo coniungitur, quam cum uerbo est. uixq; sine omnis aut quicquid, apud Cicero nem reperitur, ut in superiore exemplo demonstratur.

Vbiuis. Ep. 78. a. Nemoq; est quin ubiuis, quam ubi ubi est, esse malit.

Vbiuis nam. Att. *. Vbiubi. pro ubicunq;. Tuf. *.

Ve, uel. et Orat. 203. b. Poeta peccat cum probam orationem affungit improbo stultioe sapientis. I. A. 261. a. Post hanc habitam concionem duabus tribus horis litera uenerunt, etc. I. A. 204. b. 205. a. Vti C. Pansa A. Hiracius consules alter amboue cognoscerent. pro Flac. 148. b. Ne quid plus minusue dicat. Orat. 208. b. Per orationem inflammantem resinguentemue concludere. de Nat. 20. b. Bestiae quae in rubro mari Indiae gignuntur. I. A. 168. a. Qui albus aeternus fueris ignorans fratris filium praeterijt. Orat. 211. a. Suae graues sententiae. pro Cecin. 296. a. Qui in Italia sit, abstinere publica causa. et ibid. b. Homibus coactis armatis ue. Orat. 218. b. Ne breuitas, etc. neue longitudo, etc. I. A. 196. a. Lex de actis Caesaris, etc. deue dictatura, etc. deue colonijs, etc. Epist. 14. b. Neue in hoc reo, neue in alijs querat, etc. et de Orat. 158. a. Neue hoc, neue illud, etc. Att. 123. b. Pro tuis rebus gestis amplissimis, amplioribus quam meis, quam Africani. de D. 112. a. Omnia quae ferent futu raue essent. et ibid. Omnia quae sunt, quaeq; futura sunt. Quint. Fr. 290. a. Rogo ne contrahas aut demittas animum, neue te obrui sinas. de Sen. 89. a. Quid de pratorum uirtutate, aut arborum ordinibus, aut uinearum oliuetor riumue specie dicam? de Leg. 156. a. Cum eam tempestas ueustasue consumpserit. et 182. b. Lex uestibulum sepulchri bustumue usu capuetat. de Vn. 197. a. A uadon coa paratio proportioe dici potest. Epist. 70. a. Nullum membrum reipublice reperies, quod non fractum debilitatumue sit. Tuf. 156. b. Ne tam uegeta mens, aut in corde, cerebrone, aut in Empedocleo sanguine demersa sit.

Vecors, dis, excors, bardus. pro Dom. 242. b. Sed uecors repente sine suo uultu, sine colore, sine uoce constitit. et a. Itaq; istius uecorissimi mentem cura metusq; terrebant. I. P. 83. b. Cum tu o uecors, et amens, etc.

Uestigal, lis, portorium. pro Pom. 6. b. Quo tandem animo esse existimatis, aut eos qui uestigalia nobis pensitant, aut eos qui exercent atq; exigunt? et a. b. Quorum magna res agitur in uestris uestigalibus exercendis occupate.

patet. Q. Fr. 296. b. Qui pendere ipsi uectigal sine publicano non potuerunt. pro Font. 273. a. Uectigal esse impostum fructibus nostris dicitur. Et ibi. Exigere portorium, et instituire portorium. Et contra Rul. 77. a. Sicq; agro grande uectigal imponitur. pro Pom. 7. a. Uectigalia nera nos esse reipub. semper duximus. de Pro. 70. a. Uectigal ac portorium Dyrrhachinorum totum in huius unius que situm est conuersum. I. V. 150. b. Ceteris prouincijs impostum uectigal est certum, quod stipendiarium dicitur. At. 85. a. Ariobarzanes nullum erarium, nullum uectigal habet. contra Rul. 89. a. Ego pro aqua crebra uectigal pendam. Q. Fr. 296. b. Pedere uectigal alicui. Q. Fr. 294. b. Iniquo et graui uectigali adilitiorum Asiam liberauit. de Cl. 17. b. Sp. Torius agrum publicum uiciose et inutili lege uectigali leuauit. Item. Magni uectigal est parsimonia. Par. 22. 5. b. Ex meo tenui uectigali aliquid etia redundat. At. 83. a. Atq; etiam minus est aliquanto in Scaptij nomine, quam in uectigali pretorio. At. 14. 9. b. Habebit no ille uectigal, sed ciuium bona. At. 19. 1. b. Equidem iam no ego uectigalibus, et paruo contentus esse possum. Q. Fr. 296. b. Exigere uectigalia, pro Pom. 6. b. Itaq; neq; ex portu, neq; ex decumis, neq; ex scriptura uectigal conseruari potest. Item. Qui uectigalia nobis pensitant.

Uectigalis, le. stipendiarius, tributarius, publicanus. I. V. 165. a. Ita ciuitas una sociorum duabus mulierculis uectigalis fuit. Et 170. a. Ager uectigalis populo Romano ex parte decima. Et contra Rul. 79. a. Agri uectigales. I. P. 98. b. Is uectigalem prouinciam fecit singulis rebus quecumq; uenirent, portorio imposto. Et de Pro. 71. a. Uectigales et stipendiarios multos liberauit. I. V. 94. b. Natus ex uectigali pecunia fecerat. Ep. 162. a. Quod cu permississet Dolabella uasata prouincia, correptis uectigalibus, precipue ciuibus Romanis omnibus crudelissime demudatis ac deuenditis, celerius Asia excesit. Quint. Fr. 296. b. Graeci sunt uectigales. I. A. 172. a. Tradere equos uectigales alicui.

Uectio, onis. de Off. 56. b. Effecimus etiam domitu nostro quadrupedum uectiones.

Uectis, tis. palus est ferreus, quo utuntur fabri ad mulca. I. V. 222. a. Demoliri signum ac uectibus labefactare conantur. Et de N. 5. b. Que ferramenta, qui uectis. de Nat. 121. a. Si anguis uectem circumplacatus fuisse.

Uector, oris. nauigans, qui uehit, et qui uehitur. Att. 28. b. Male uehi malo alio gubernate, quam tam ingratis uectoribus bene gubernare. pro Sest. 12. b. Si id uectores negarent. de N. 78. a. Uectores timidi aduersa tempestate. Et At. 169. b. Naui eius, et ipso couectore me usurum puto. I. A. 214. a. Summi gubernatores in magnis tempestatibus a uectoribus admoneri solent.

In naui sunt Nauarchus, id est, Dominus nauis Nautae, remiges, nauicularij. Uectores, nauigantes.

Uectura, re. uectio. Att. 2. b. Misimus, qui pro uectura soluere. Et I. V. 101. a. Uectura difficultas. Et Ep. 28. b. Ut et mihi et populo cautum esset sine uectura periculo. At. 246. b. Petij ab eo de mulis uectura, et uicis.

Uegetus, a, um. Ianus, firmus, ualens. At. 160. b. Te uegetum nobis in Grecia sisse. Tusc. 156. b. Ne tam uegeta mens in sanguine demersa iaceat. de D. 93. b. Ut illa tertia pars rationis eluceat, et se uegetam ad somniamum a tremq; prebeat.

Uehemens, tis. acer, fortis, ferox, incensus, immoderatus.

tus, effrenatus, nimius, oratio contorta, acris, incitata, uibrans. In Vat. 29. a. Nimium es uehemens feroxq; natura. Et pro Syl. 184. a. Ego, qui uehemens in alios, inexorabilis in ceteros esse uisus sum. de Orat. 12. 5. a. Acris et uehementi quadam incitatione inflammari. de Clar. 172. a. Galba in meditando uehemens et incensus fuit. de Orat. 138. a. Exordium dicendi uehemens et pugna. de Orat. 113. b. Qui illum impetum oratoris non habeat, et uehemens minus sit. Et 127. a. Oratio uehemens et atrox. C. Lenitatis et mansuetudinis.

Uehementer, acriter, acerbe, aspere, impense, ualde, longe, nimio opere, etiam atq; etiam, incredibiliter. C. Re miss. de Fin. 143. a. Nam illud uehementer repugnat, esse beatum, et multis malis oppressum. Tusc. 220. a. Que uehementer, acriter, animose sunt. ad Her. 33. b. Hoc genus et acrimoniā habet, et uehementissimum est. At. 96. b. Nos etes uehementissime tardarunt. de Or. 97. a. Uehementissime exercere se in aliqua re. At. 39. b. Uehementissime et acris. Et 104. b. Acerrime: id est, uehementissime et ardentius. At. 210. a. Inhibere illum tuum quod mihi arripserat, uehementer displicet. At. 261. a. De summa autem agi prosum uehementer et seuerē uolo. I. A. 217. a. Uehementer me agere fateor, iracunde nego.

Uehens, tis, qui uehitur. de Cl. 196. b. Cuius in adolescentiam per medias laudes, quasi quadrigis uehentē, transuersa incurrit misera fortuna reipublice.

Uehiculum, li. pro Mil. 111. b. Quid horum non impudentissimum uehitur an uehiculum id est, rheda. Et ibid. Cum alter ueheretur in rheda penulatus. I. V. 247. b. Illi tibi furorum uehiculum comparauerunt: id est, nauem, qua furta ueheres. I. P. 92. b. Uehicula triumphalia id est, currus. At. 164. b. Ego uero uehiculo, si nauis non erit, eripiam me ex istorum paricidio.

Ueholis, de D. 138. a. Curru quadrigarum uehi. Et de Nat. 78. a. Uehi in aliqua nauis. Et pro Mil. 111. a. Uehi in rheda. I. V. 259. a. Quod in eius quadrigem Cleomenes uectus esset. de N. 16. b. Ille taurus qui uexit Europam. Tusc. 164. a. Tanquam ratis in mari immenso nostra uehitur oratio. de N. 17. a. Et de Cl. 196. b. Triton natantibus in uehens belluis. de Vn. 203. b. Ut animal sex motibus ueheretur. de D. 137. a. Equus in quo uehebat, mecum una demersus, rursus apparuit. I. P. 92. b. Uehi per urbem, conspici uelle. I. A. 171. b. Uehatur in esse do tribunus plebis.

Ueiens, tis. pro S. R. 25. b. An aliquem ex agro Ueiense te nominem. Et de D. 100. b. Ueientes, et c. Uei, orum. op. de D. 100. b. Ex fati, que Ueienses scripta haberent, Ueios capi posse.

Ueiouis, Iouis acheruntius, qui no iuuandi, ut Iouis, siue Iupiter ille alter, opt. max. potestatem haberet, sed non cendi tantum ac uexandi. Idcirco appellabatur quidem Iouis, uerum preposita ue particula, que priuat uerbum ea ui quam haberet, si ue prepositum non fuisse, ut in uecoris, et uefanus. Et, ut uno uerbo dicam, Ueiouis, Orcus est, ad nocendum, e caelo summo, ad impia tartara deturbatus. de N. 72. a. Quid Ueioui facies?

Uel, ue, seu, siue, aut. de Or. 106. b. Cui nostrum non licet fundos suos obire? aut res rusticas uel fructus causa uel delectationis iniurere? Quint. Frat. 315. b. Sunt ista qui dem uel magna, uel potius maxima. de Nat. 85. a. In his uel asperitatis rerum, uel angustij temporis. de Clar. 187. a. Multorum uel periculo uel honori seruire. At. 20. a. A curia aut nulla me res diuellet, uel quod, et c. uel quod, et c. Att. 9. a. Intellexi hominem moueri, utrum

utrum Cassium inire tantum gratiam, et c. an esset tantas res nostras, et c. id est, uel quod, et c. uel quod, et c. pro Planc. 260. a. Vel quod multo minus est ferendum. pro Lig. 138. a. Cuius ego industria gloriaq; faueo, uel propter propinquam cognationem, uel quod, et c. uel quod, et c. Vel, pro etiam. Vel mori satius est, quam, et c. I. Sacerdotius. Epist. 102. a. Quam morosi sint qui amant, uel ex hoc potes cognoscere. de N. 58. b. Hoc mihi uidetur uel maxime confirmare, et c. de Orat. 87. b. Et 162. a. Hoc uno prestatum uel maxime feris. Orat. 205. a. Cum id certe sit uel maxime atticum. de Leg. 188. b. Nam isto modo uel consilium uel uerabilis est. Or. 205. a. Hoc in genere neruorum est uel minimum, sua ueritatis autem uel plurimum. Ac. 23. b. Per me uel stertas licet, non modò quiescas. Q. Fr. 305. b. Vel Lentulum, et c. de Or. 119. b. Hec sunt omnia ingenij uel mediocris, exercitationis autem uel maxime. de Orat. 138. b. Ut ipsi sententis quibus proluserunt, uel pugnare possint: id est, etiam.

Uelabrum, bri. locus Romae, siue olearium forum, ut Plautus indicat. Att. 283. a. Laurentiae ad aram in Uelabro sacrificium pontificum facere solent.

Ueles, tis. leuis armatura miles, et expeditus ad cursum. Ep. 138. b. Me autem a te, ut scurram uelitem, malis oneratum esse, non moleste tuli. de Cl. 189. b. Ut haste uelutibus amentate traduntur, sic, et c.

Uelia, iae. urbs. Att. 256. Ep. 104. I. V. 118. Uelienfes. Ep. 105. pro Cor. 66.

Uelificatio, onis. Ep. 165. a. Cum id possis mutata uelificatioe assequi, stultum est, et c.

Uelificor, aris. uela facio, auram popularem capto. Ep. 120. b. Ne aut uelificatus alicui dicaris, aut, et c. contra Rul. 65. a. Si quis uestrum spe ducitur, se posse turbulenta ratione honori uelificari suo.

Uelinus lacus. Att. 62. Ueliolans, tis. quod uellis uolat, ut nauis, mirifice igitur Vergilius mare ueliolum appellauit. de D. 94. b. Et fra ueliolantibus nauibus compleuit manus litora.

Uellico, as. peruello, pro Cor. 67. a. Qui more hominum inuident, in conuiuijs rodunt, in circulis uellicant, ubi que carpunt.

Uello, lis, uelli, et uulsi. euello, peruello. I. V. 212. b. Illa que uellerat ex patellis in aureis poculis uligabat. de Fin. 107. b. Spinas uellere.

Uelo, as. obduco, tego. I. V. 91. b. Triumpho nomine tegere et uelare cupiditatem suam. pro Dom. 238. b. Tu tu, inquam, capite uelato, et c. bona illius conseruasti.

Uelocitas, tis. pernicitas. Off. 31. b. Videmus alios uelocitate ad cursum, alios uiribus ad luctandum ualere. Tusc. 215. b. Uelocitas corporis celeritas appellatur. Et 237. a. Pernicitas et uelocitas. de Sen. 80. b. Non enim uiribus aut uelocitatibus, aut celeritate corporum res magna geruntur, sed consilio et auctoritate et sententia. Uelociter, ocypus. de Som. 130. b. Quibus exercitatus animus uelociter in hanc sedem peruolabit.

Uelurus Iupiter. I. P. 97. b. Uelum, li. integumentum, inuolucrum. Quint. Frat. 292. b. Multis simulationum inuolucris tegitur, et quasi uelis quibusdam obtenditur inuicisuisque natura. I. V. 241. b. Tabernacula carbases intentis uelis. I. C. 109. a. Socij Cariline uelis amicti, non togis. pro Dom. 218. a. Cum ipse archiprator cum grege praedonum plenissimis uelis nauigares. I. V. 253. b. Cleomenes malum erigi, uela fieri, anchoras praecidi imperat. Tusc. 211. a. Virum igitur

mauis statim ne nos uela faceret an quasi e portu egredientes paululum remigare? et ibid. Quereba igitur utrum panderem uela orationis statim. Or. 203. b. Nunc iam quomodo feremur, danda nimirum uela sunt. de Or. 125. b. Et ad id, unde aliquis status ostenditur, uela do. Tusc. 164. b. Quibus utinam uelis passis peruehi liceat: id est, in portum. Tusc. 195. b. Quint. Fr. 315. b. Res tetra, detestabilis, omni contentione, uelis, ut ita dicam, remisq; fugienda. Att. 10. b. Contra uela. Off. 75. b. Cum his uelis equisq; ut dicitur, decertandum est. Prouerb.

Uelut, et ueluti, sicut. Tusc. 176. a. de Nat. 50. b. Be stiae que gignuntur in terra, ueluti crocodilli. de Fin. 89. a. Non elogia monumentorum hoc significant? uelut hoc ad portam, et c. de Ar. 145. a. Si conabitur, et c. eius conatum refutabo, uelut hesternio die, cum, et c. I. V. 222. b. Uelut in hac re. de Nat. 2. a. Uelut in hac questione. Et Tusc. 230. b. Uelut iste choros uirtutum, et c. de In. 51. a. Uelut apud Socraticum Aeschinem. Tusc. 175. a. Uelut ex ea disputatione. Tusc. 152. a. Uelut in cantu, et c. sic in corpore, et c. 185. b. ter usurpatum. Q. Fr. 321. b. Ideo multa coniecta sunt aliud alio tempore, uelut hoc, T. Annus, et c.

Uena, ne. arteria. de N. 30. a. Iam uero uena et arterie micare non desunt. Et 54. a. Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur, sicut spiritus per arterias. de N. 53. b. Uena que caua appellatur, hec a iecore ad cor pertinet. Et 54. a. In alterum uentriculum cordis sanguis a iecore per uenam illam cauam influit. de D. 138. b. Medici signa quaedam habent ex uenis et ex spiritu egroti, multisq; ex alijs futura presentunt. de Fat. 143. b. Si cui uena sic mouentis habet febrim. de Ar. 251. a. Et I. P. 97. b. Incidere uenas alicui. de Nat. 54. a. Nervi sicut uena et arterie, a corde tracti et profecti, in corpus omne ducuntur. I. C. 103. b. Periculum autem residet et erit inclusum penitus in uenis atque in uisceribus reipublice. de Finib. 84. b. Cui uiperino morsu uena uiscerum ueneno imbuta tetros cruciatus cient. de Nat. 56. b. Et 45. b. Uena argenti, auri, eris penitus abdita. de D. 104. a. Recordite auri argentiq; uena. de Orat. 104. a. Teneat oportet uenas cuiusque generis, et atis, ordinis: id est, abasditas rationes.

Uenabulum, li. uenatica hasta, telum uel spiculum. Epistol. 95. a. Cum preclara bestia uenabulo transuerberatur.

Uenafrum, ri. op. At. 111. Et 318. Uenafrius ager. pro Cl. 58. a.

Uenalis, le. quod ut uendatur expositum est. pro Qu. 2. b. Ne uis qui uocem uenalem habuerat. Et ibid. 4. a. Publicius, qui ex Gallia pueros uenales isti adducebat. Q. Fr. 324. b. Non enim haec uenalia sunt, que quidem placeant. Post. 207. a. Cappadocem modo abreptum de grege uenaliū dices. de Orat. 133. b. Syri uenales. Et pro Dom. 223. a. Ille nouitius Ligur uenalis ascriptor et subscriptor tuus. I. A. 161. b. Cum domi tuae turpissimo mercatu omnia essent uenalia. Et 185. a. Ut haberet omnia iura regni uenalia. contra Rul. 89. b. Possessiones uenales ac proscriptas hac lege uideo. I. A. 132. b. Uenalem in Sicilia iurisdictionem habuit. Et 180. a. Habere fidem uenalem. Et 124. b. Proponere fidem uenalem. Off. 49. b. Habere rempublica questui. de Or. 106. b. Manlianae leges uenaliū uendendorum. In Sal. 244. b. Sallustius nihil in eo honore non uenale habuit, cuius aliquis emptor fuerit.

Uenalius, tij. mercator. Or. 220. a. Diuitiae, quibus omnes Africanos multi uenaliij mercatoresq; superantur. H h b Venae

Venaticus, a, um. quod ad uenandum ualet. ut canis uenaticus. I. V. 206. b.

Venatio, onis. At. 253. a. Venatio, quae postridie ludorum Appollinarium futura est. Off. 4. 4. b. Prodigii, qui ludorum uenationumq; apparatu pecuniis profundunt. de Sen. 89. a. Tum conditora facit haec superuacanei operis aucupium atq; uenatio.

Venator, oris. Tuscul. 183. b. Pernoctant uenatores in niue, in montibus uri se patiuntur. de Nat. 17. b. Physicus, uenator natura.

Venatus, tus. uenatio. Tusc. 247. a. Labor in uenatu, sudor, curfus ab Elyota.

Vendibilis, le. probabilis, tolerabilis. I. V. 97. b. Illi bona res, huc uendibilis uidebatur. contra Rul. 73. b. Hercules lana uia uendibilis. de Fin. 51. b. Illa uendibilia, haec uberiora sunt. de Claris. 180. a. Gellius non tam uendibilis orator, quam, &c. & ibid. b. Orator sane tolerabilis. & 189. a. Orator sane uendibilis. & Am. 114. a. Vendibilis oratio.

Vendico, as. libero, eximo, assumo. pro Syl. 17. b. Itaq; se ex suspitione tanti sceleris & ex omni hominum sermone uendicauit. & 173. a. Sed neq; honoris neq; etatis excusatio uendicat a labore. de N. 12. b. Solutus & in libertatem uendicatus. I. V. 177. b. Vendicare se existimationi hominum. & Att. 6. 4. a. Vendicare se alicui & uendicare alicui iudicij. Off. 5. 4. Ortus nostri partem patria, partem parentes uendicant. Orat. 202. b. Ceterarum rerum partem aliquam sibi quisque uendicat. Off. 1. b. Si id mihi assumo, uideor id meo iure quodammodo uendicare. pro Ar. 189. b. Homerum Colophonij ciuem esse dicunt suum, Chij suum uendicant, Salaminij repetunt, Smyrnei suum esse confirmant. pro Mil. 109. a. Ut etiam si id Milo fecisset, cuncta ciuitas eam laudem pro sua uendicaret. I. C. 220. a. Sed meorum periculorum rationes utilitas reipublicae uendicat. Par. 124. a. In libertatem uendicare uult? minime, quid, &c. alter, uindicari.

Venditatio, onis. ostentatio. Tus. 189. a. Laudabiliora mihi uidentur omnia, quae sine uenditatione & sine populo teste sunt. de Am. 112. a. Virtus uenditatio quaedam, atque ostentatio esse dicitur.

Venditio, onis. abalienatio. pro S. R. 36. b. Venditio honorum. & 29. b. Proscriptiones uenditionesq; fieri. I. P. 98. a. Quod quasi uasarij nomine in uenditione mei captiuis ascripseras.

Vendito, as. ostentio. de Arad. 243. b. & 255. a. Cum is P. Tullioni nauaret operi, atq; ei sese, cui totus uenerat, uenditaret. & Att. 134. a. & pro Syl. 172. b. Fallacissime uenditare se alicui. ad Her. 15. a. Venditare ingenium & ostentare memoriam.

Venditor, oris. uenditator. Post. 206. a. Mercatores provinciarum ac uenditores nostrae dignitatis. Off. 62. a. Ut ne quid omnino, quod uenditor norit, emptor ignoret.

Vendo, dis. alieno, ab alieno, mancipio do, uenale habeo, uenditionem facio. pro Quint. 3. a. Eum non ita commode posse ea quae proscriptisset, uendere. Off. 62. a. Vendere aliquid quam plurimo. & pro Sest. 15. b. Vendere aliquid alicui grandi pecunia. I. V. 175. a. Cur igitur Metelle non ita magno uendidisti? Item. Quod tu Bragitoro addidisti pecunia tradidisti. Off. 65. a. Cum in uendendo eam rem scisset, &c. de Orat. 106. b. Manlianae leges uenaliu uendendorum. Off. 62. a. Vendo meum non pluri, quam ceteri, fortasse etiam minoris. & ibid. Quam optime uendere.

Veneficium, cij. uenefici artificium & crimen, canatio. de Or. 118. a. De ficarijs, de ueneficijs, de peculatu inficiari necesse est. & pro Cl. 18. a. Quae ueneficij, de Cl. 184. b. Idq; ueneficijs & cantionibus factum esse dicebat. I. A. 251. b. Veneficium appellas eum, qui tuis ueneficijs remedia inuenit.

Veneficus, a, um. qui uenena spargit, ut homines tollat, qui cantionibus quibusda & malis artibus abutitur, ad suam libidinem explendam. I. C. 185. b. I. A. 251. b. Veneficum appellas eum, qui tuis ueneficijs remedia inuenit. de In. 99. a. & pro Sest. 11. a. Cum uenefici cuiusdam nomen esset delatum.

Venenatus, a, um. ueneno illitus, pestifer. de Ar. 255. b. Vipera uenenata ac pestifera. & de D. 136. a. Cum Ptolemeus telo uenenato ictus esset. & pro Quint. 2. a. Falsum crimen quasi uenenatum telum iacere. de Nat. 51. b. Capre confixa uenenatis sagittis, ad Heren. 39. b. Venenatus spiritus. In exempl. Germanico. de N. 51. a. Pantherae, quae uenenata carne capiuntur, remedium habent, quo cum sunt ipse, non moriuntur.

Venenum, ni. pestis, cantharides. pro Cel. 50. a. Vena ueneni aium Celium esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius perceleri interitu esset ab hoc comprobatum uenenum. & 48. a. Venenum quod Clodia necauit causa parasse Celium criminantur. pro Cl. 53. b. Oppinanicum ueneno esse necatum, quod ei datum sit in pane per M. Asellum. I. C. 109. a. Qui sicca uibrare & uenenena spargere didicerunt. pro Cluent. 53. a. Aliquem ueneno esse sublatum, uenenum alicuius consilio paratum, dare uenenum in mulso. Tusc. 169. a. Venenum biberunt Theramenes & Socrates. & ibid. Cum uenenum obbibisset. & ibid. Praebere uenenum alicui. & de Cl. 190. a. Parare uenenum alicui. de Cl. 168. a. Fuit suspicio, Themistoclem ueneno sibi consciuisse mortem. de N. 76. b. Varius Metellum ueneno sustulit. pro S. R. 33. a. Occidere aliquem ueneno. pro Cl. 21. b. Cluentius manifeste uenenum deprehendit. pro Cl. 27. a. & pro Cel. 49. b. Dare uenenum alicui. de N. 74. b. Tum haec quotidiana, sicca, uenena, peculatus. I. A. 233. a. At hic nuper sororis filio in fudit uenenum, non dedit. At. 35. b. Sed ita lenibus uti uidebantur uenenis, ut posse uiderentur sine dolore interire. Or. 208. b. Cui sibi uenenis erectam memoriam diceret. pro Cl. 49. a. Qui uenenum malum fecit, fecerit. pro Cel. 50. a. Venena celeritas. pro Cl. 23. b. Cui cum ipse poculum dedisset, subitum illa in media potione exclamauit, se maximo cum dolore mori. & ibid. Omnia praeter ea quae solent esse indicia & uestigia ueneni, in illius mortuae corpore fuerunt. & ib. Eodemq; ueneno fratrem necauit. I. A. 251. b. Nimirum recte ueneficium appellas, a quo tibi praesentem pestem uides comparatam. Item. Sumere cantharides.

Veneo, uenis. uendor. pro Quint. 13. a. Si ex edicto possedisti, quare cur bona non uenerint. Epist. 96. a. Et mandasti potissimum, cui expediret illud uenire quam plurimo. & ibid. Quam illud minoris ueneat. Att. 199. a. Si horri uenibunt, quid fieri possit cogitabimus. & 79. b. Mancipia uenibunt saturnalibus tresis. aliter, ueniebant. I. A. 178. a. Populis ueniebant immunitates. Att. 172. a. Ex proximis literis cognoui praedia non uenisse. de Fin. 85. b. Veniuntq; scripta eius, &c. I. V. 164. a. Primo anno uenierunt eius agri decumae medumna X VIII. de Ar. 243. b. Cum is ei sese, cui totus uenerat, uenditaret. de Or. 133. b. Malo compilari quam uenire. ad Heren. 30. b. Hic uenit a te, antequam Romam uenit. At. 1. b. Si bona uenirent id

est, uenderentur. de In. 58. a. Prae se factio non uenerit. Venerandus, a, um. colendus, contra Rul. 85. a. Non eos in deorum immortalium numero uenerandos a nobis & colendos putatis?

Veneratio, onis. honor, reuerentia. de N. 11. a. Habet enim uenerationem iustam qui quocumq; excellit.

Veneratus, a, um. de D. 137. b. Complex uenerato iungitur. Tusc. 224. b. Cum fruuntur ueneris uoluptatibus. de Sen. 87. a. Rebus ueneris uti.

Veneratus, rei. iactus talorum quatuor, ubi omnes diuersam faciem ostendunt, diuersaq; puncta Venerem uocant, sed hic intelligitur iactus. de D. 85. a. & 118. a. Quatuor tali iacti casu uenerem efficiunt.

Veneri, nomen familiae seu gentis. pro Cluent. 26. a. Ut in Sicilia permulti Veneri sunt, sic Martiales Larini in Martis familia numerantur. I. V. 160. b. Mittit ad hominem Veneros. Item ibid. Hoc quoq; attendite apparitores a Praetore assignatos habuisse Locumanum adducitur a Veneris atq; adeo dicitur Locumani.

Veneros, aris. colo. 70. a. Deos auguste omnes sancti & ueneramus. de N. 40. a. Deos uenerari & colere debemus. I. V. 87. b. & 222. a. I. A. 180. b. Simulacra ex suis fanis sublata in foro uenerabatur. Ep. 85. a. Cum ignori omnibus, qui multa deos uenerati sint contra eius salutem. Tusc. 158. b. & 173. a. Venerari aliquem ut deum. de N. 24. b. Di quos colere, precari, uenerariq; solemus. pro Pl. 279. b. Lapidem sepulchro uenerari pro deo.

Venia, me. licentia, impunitas. I. V. 264. a. Haec si tibi tuus parens diceret, posses ab eo ueniam petere? posses ut tibi ignosceret postulare? pro Pom. 5. a. Veruntamen illis imperatoribus laudibus, quod egerunt: uenia danda, quod reliquerunt. de In. 61. a. Voluntario facinori ueniam dari non oportere. contra Rul. 67. a. Mihi errato nulla uenia, recte facta exigua laus proponitur. pro Rab. 91. a. Ab ioue pacem & ueniam peto, precorq; ab eo, ut, &c. pro Lig. 14. 2. a. Delicti ueniam peto. pro Mur. 139. a. Etatur aliquis se peccasse, & eius delicti ueniam petit, ueniam est facinus ignoscere. pro Syl. 179. b. Petere ueniam errato L. Caelij ex intimis uestris cogitationibus. I. A. 220. a. Ceteris autem si errorem suum deposuerint, ueniam & impunitatem dandam puto. Or. 218. b. Ab aliquo cui te purges, ueniam petere. Par. 241. b. Ad eius facti deprecationem ignoscendi petenda uenia est. de Or. 126. a. Vix mihi tenuis quaedam uenia dabatur excusationis, quod, &c. de D. 109. b. Dabunt igitur mihi ueniam ciues mei, uel gratiam potius habebunt, quod, &c. I. V. 262. b. Cur tu fortunae illorum innocentium ueniam ac locum non dedisti? pro Arch. 186. a. Quae a uobis ut in hac causa mihi detis hanc ueniam, ut patiamini, &c. de Or. 87. a. Sed cum, &c. dabis hanc ueniam mihi frater, ut nostros graecis anteponam. At. 33. b. Dedi ueniam homini impudenter petentis est, concessi quod petebat. Orat. 200. a. Datur etiam uenia concinnitati sententiarum. pro Dom. 226. b. Cui Pompeius diutius furori suo ueniam daturum non arbitrabatur. pro Cel. 43. b. Deprecari uacationem adolescentiae ueniamq; petere. de Pro. 69. a. Etiam si paulo minus utilis uobis sententia uideretur, ueniam tamen aliquam doli meo tribueretis. de Or. 93. a. Date nobis hanc ueniam, ut ea, quae sentitis de omni genere dicendi, subtiliter profequamini. Or. 110. a. Quis tam durus hanc mihi non daret ueniam? &c. de Am. 107. b. Est enim quatenus amicitiae dari uenia possit. pro Lig. 137. a. Cum a te non solum liberationem culpe, sed etiam errati ueniam impetrauissent.

pro R. P. 128. a. Pace tua dixerim. & Bona tua uenia dixerim. de L. 191. a. Quare frater bona tua uenia dixerim, ista sententia obest sepius. Off. 69. b. Hoc prouerbio, neq; Cygi illi potest uenia dari, neq; huic, &c. At. 85. b. Im petraui a Salaminij ut silerent, ueniam illi quidem mihi dederunt id est, concesserunt. Q. F. 320. a. Caesar tibi amatissimae petenti ueniam non dedit: id est, non concessit. I. P. 101. a. Cui non apud ullum ordinem maximorum scelerum uenia ulla ad ignoscendum dari potest. pro Font. 280. a. In bellis gerendis a dijs immortalibus pacem & ueniam petere. ad Her. 28. b. Veniam ad uos si mihi senatus det ueniam. pro S. R. 20. a. Vos oro, ut attentè bonaq; cum uenia uerba mea audiat. de N. 13. b. Doleo te (bona uenia me au dies) in tam leues, ne dicam ineptas sententias incidisse. & de D. 85. b. Bona hoc tua uenia dixerim. de Or. 106. a. An uero (bona uenia huius optimi uiri dixerim) Scaeuolae, &c. Off. 45. a. Veniam necessitati dare.

Venio, nis. eo, aduenio, mano. Q. Fr. 297. a. Omnes qui istinc ueniunt, commemorant, &c. Off. 74. a. Is cum prima luce Pomponij domum uenit. pro Fl. 155. a. Qui nunquam in senatum uenire potuit. Epist. 234. b. Cum inimici nostri uenire dicentur, tum in Epirum ibo. At. 228. a. Vile est me illuc uenire. Or. 216. b. Iam a principio uidentum est, quem admodum uelis uenire ad extremam. I. A. 161. a. An ego non uenire contra alienum pro familiari meo? Att. 174. b. Multos in Africam uenisse audio. de N. 40. a. Quae autem dea ad res omnes ueniret, Venerem nostri nomina uerunt. de N. 66. b. Ad quem dolor ueniat, ad eundem necesse est interitum uenire. pro Q. 3. a. Ut ad quem summus moeror morte sua ueniebat, ad eundem quoq; summus honoros perueniret. I. V. 143. a. Venire in familiaritatem consuetudinemq; alicuius. I. A. 207. b. Propter es alienum uenire ad arma. I. V. 241. a. Nonnunquam etiam res ad manus atq; ad pugnam ueniebat. de Or. 96. b. Venire in controuersiam. pro Cl. 51. b. Quae res in questione uersatur. pro Mur. 137. a. Venire in periculum. pro Q. 9. b. Non in eam turpitudinem uenisses. pro S. R. 33. a. Is ad quem morte Roscij diuitiae uenerunt. pro Cec. 399. a. Hereditatem uenire alicui, & fundum ad aliquem testamento deuenire. At. 274. b. Multos uiros bonos in Africam uenisse audio: id est, iussu. de Fat. 145. b. Tam est immutabile uenturum, cum uerum est, quam uenisse. pro Deiot. 145. b. A Cn. Pompeio ad Deiotarum legati literaeq; uenerunt.

Venor, aris. aucupor. de N. 58. a. Canum mira alacritas in uenando. Ep. 24. a. De Pantheris, per eos qui uenari solent, agitur mandato meo diligenter. At. 256. a. Bene igitur tu quod ad uenari uenaris. Or. 122. a. Nolle regiones intra quas uenere, peruestiges, quod quaeras. ad Her. 24. b. Venari laudem modestiae in aliqua re.

Venter, tris. alius. de Or. 133. b. Non pecuniam cōseruauit, sed tanquam nudus nucis legeret, in uentrem abstulit. pro Mur. 136. b. Etenim sciebam Catilinam non latus, aut uentrem, sed caput & collum solere petere. de D. 133. a. Faba uenter inflatur. pro Cel. 46. b. Vicium uentris & gutturis id est, gulositas quam uocant.

Ventilo, as. excutio, in manibus iacto. pro Fl. 157. b. Cuius lingua quasi flabello feditiois illa tum est egentium concio uentilata.

Ventilo, as. crebro uenio. de L. 158. b. Cum ipse etiam ad Scauolam uentilarem. de Pet. 207.

Ventosus, a, um. leuis, inanis, manus. I. A. 234. a. Extra ordinarium semper imperium populare atq; uentosum est. Ep. 172. a. Ventosissimus homo Lepidus.

Verecundus, a, um, pudens. (Petulans. de Orat. 14.1. b. Habetis sermonem hominis, utinam non impudentis: illud quidem certe, non nimis uerecundi. Epist. 111. a. Verecundus in loquendo. de Orat. 158. a. Verecunda debet esse translatio. Orat. 204. a. Nec in faciendis uerbis erit audax, et in transferendis uerecundus et parcus, et in priscis reliquisq; ornamentis demissior. Or. 202. a. Oratio casta, uerecunda, uirgo incorrupta. de L. 166. a. Verecundus est qui ut bene audiat, erubescit, et pudet impudica loqui. I. A. 169. b. Tu ante ea in te admisisisti, quae a uerecundo inimico audire non posses.

Verecor, eris, reuercor, extimesco, non nihil comoueor. I. A. 245. b. Quid ueteranos non ueremur? nam timere se, ne ipsi quidem nolunt. de Fin. 73. a. Quos non est ueritum ponere, etc. ad Heren. 11. b. A quo supplicium uerebatur. Att. 129. a. Quod ueritum sum factum est. Att. 223. b. Ac uerecor Gallica etiam bella, ipse Sestius quod euadat. Quin. F. 303. b. Quem meus Cicero et amabat ut fratrem, et iam ut maiorem fratrem uerebatur. Off. 37. b. Maximeq; curandum est, ut eos quibus cum sermone conferimus, et uereri, et diligere uideamur. de Senect. 84. b. Metuebant eum ferui, uerebantur liberi. de Am. 111. a. Neque solum colent se inter se ac diligunt, sed etiam uerebuntur, nam maximum ornamentum amicitiae tollit, qui ex ea tollit uerecundiam. de Leg. 163. a. Quocirca uerecor committere, ut non bene prouisa principia ponantur. pro Mar. 132. b. Verecor ut hoc quod dicam, non perinde intelligi auditu possit, atq; ego ipse cogitans sentio. Epist. 68. b. Ac non uerecor, ne assentatiuncula quadam aucupari gratiam tuam uidear. de Orat. 135. b. Non uerecor, ne quis iam in isto genere me leuiorem putet. de Or. 94. a. Perge uero Crasse, inquit Mutius: istam enim culpam, quam uereri, ego praestabo. ad Heren. 35. a. Quos aut uereri, aut metuere debemus. Ep. 11. b. Vereri supplicium ab aliquo. Orat. 197. a. Is qui ueretur reprehensionem doctorum atque prudentium, pro Planc. 265. d. Is patrem ueretur ut deum. de Sen. 94. a. Vos tamen deos uerentes memoriam nostri pietate feruabitis. At. 203. a. Tronem habeo citius quam uerebar: id est, putabam. At. 152. b. Verecor quid agas. de N. 69. a. Qui si dii non sunt, uerecor quid agat: ino: id est, dubito, quod uero, nescio. Epist. 120. b. Verecor quomodo hoc homines accipiant. de Clar. 166. b. Verecor equo: nam curricula aliquando sit habitura, etc. Att. 105. b. Quod scribis cum in urbem introisse, uerecor quid sit: nam, etc.

Verecor ne id est, uerecor ut. de An. 107. a. Neq; enim uerendum est ne quid excidat. pro Syl. 179. b. In ipsa rogatione, ne per uim quid ageretur, quis tamen uestrum Syllam uerebatur: de Orat. 105. b. Veritas est, nisi istam artem oratione exaggerasses, ne operam perdidisses. Acad. 35. a. Vos autem mihi ueremini, ne labar ad opinionem, etc. At. 248. a. Tum me collegi, uerens, quid, etc. contra Rul. 65. a. Verendum quod nobis erit, ne, etc. Epist. 78. b. Cuius tanti mali uerecor ne consolatio ulla possit uera repetri, etc. ib. Non uerecor ne eum miserum esse nefas sit dicere: id est, non dubito quin. Ep. 180. b. Non uerecor, ne me a suis modestia parum ualitura sit in posterum contra falsos rumores. Ep. 21. a. Non uerecor, ne quid stultit facias. Ep. 30. a. Verebar ne id ita caderet quod etiam nunc uerecor, ne antequam tu, etc. Ep. 18. a. Non enim uerecor ne non scribendo te expleam. Ep. 236. a. Quibus literis intellexite uereri, ne superiores mihi reddite non essent.

Verecor ut. id est, uerecor ne. Att. 183. a. Videtis uereri ut epistolam tuam acceperim. Epist. 238. a. Verecor ut Do-

lobella ipse satis uobis prodesse possit. Tusc. 185. a. Et tamen ueremur ut hoc natura non patitur? contra Rul. 77. b. I. C. 131. b. Quod uos factus non iusseritis, uerecor ut satis firmum sit. de Orat. 88. b. Sed illa duo Crasse, uerecor ut tibi posim concedere. Att. 85. b. Quod uerecor tibi ipsi ut probem. Att. 113. a. Et tamen uerecor, ut his ipsis contentus sit. I. A. 203. b. Ne uerendum quidem est, ut tenere se possit, ut moderari, ne honoribus nostris elatus intemperantius suis opibus utatur. de Am. 98. a. Verecor ut idem intrepidus sit animorum et corporum. pro Pl. 279. b. Nunc tu ut eam non posim sustinere, etc. pro Dom. 224. d. Timeo ut posim, etc.

Vergilia, arum. Stelle septem in dorso Tauri, sic dictae quod uere orantur. de N. 48. a. Propter Persei laeuum genu Vergilius tenui cum luce uidebis. In Arat.

Vergo, gis, inclinatus sum. de N. 49. a. Omnes partes terrae in medium uergentes. Q. Fr. 320. b. Id tectum nunc honeste uergit in tectum inferioris porticus. Att. 255. a. Sed tamen prospice quod ista uergant. I. A. 236. a. Ni Briti ad auxilium ad Italia uergere, quam ad Asiam maluissimus.

Veridicus, a, um, uerax, apertissimus. de D. 101. a. Veridica uoces ex occulto misse. pro Fl. Veridicas adiungis causas inimicitarum, quod, etc.

Verisimiles, le, similis ueri, credibilis, probabilis, consentaneus, ad ueritatem propensus, quodcumque te maxime specie ueritatis mouet. de Orat. 116. b. Narrationem iubent uerisimilem esse, et apertam et breuem. pro S. R. 36. a. et 25. a. Non enim ita disputabo, uerisimile est Roscius hoc fecisse. pro S. R. 38. b. Non est uerisimile, ut Chrysgonus horum literas adamarit. de Clarif. 170. b. Non uerisimile est, quam sit in utroque genere distinctus Cato. pro Quint. R. 48. b. Vtrunque ex utriusque persona uerisimile uidetur. Acad. 9. b. Volunt probabile aliquid esse, et quasi uerisimile. de In. 48. b. Verisimile est probabile. Tusc. 130. a. Quid est similitudinem ueri querere. Epist. 185. b. Id autem eo facilius credebatur, quia simile uero uidebatur.

Verisimilitudo, similitudo ueri, probabilitas. Ac. 27. a. Cum possis sine assensione ipsam uerisimilitudinem sequi. de N. 196. a. et Part. 233. b. Bene agi putat, si similitudinem ueri consequatur.

Veritas, is, uerum, uera ratio, res. de In. 82. a. Veritas est per quam immutata ea quae sunt, aut fuerunt, aut futurus sunt, dicuntur. de D. 85. a. Nunquam perfectae ueritatem casus imitatur. et Orat. 220. a. Veritas in occulto latet. pro Cael. 51. a. O magna uis ueritatis, quae contra hominum ingenia, calliditatem, solertiam facile se per se ipsam defendit. Off. 69. a. Hoc ego nihil inutilius existimo, cum ad ueritatem cepti reuocare ratione. de L. 136. a. Qui in isto opusculo non ut poeta, sed ut a teste ueritatem exigunt. de Orat. 104. b. Nec ornatus causam suam dici uoluit, quam simplex ratio ueritatis ferebat. Off. 40. a. Subtilitas illa cum ueritas limatur in disputatione. Off. 3. b. Sunt alij simplices, aperti, ueritatis cultores, fraudis inimici. de Orat. 97. b. Et illa commentatio inclusa in ueritatis lucem proferranda est. de Or. 91. a. Vide ne plus ei tribuas quam res, et ueritas ipsa concedat. Tusc. 230. b. 231. a. Cum animum ab ista pictura imaginibusq; uirtutum, ad rem ueritatemq; trauxeris. de Orat. 89. a. Graeci contentionis cupidiores quam ueritatis. et 116. a. Homines expertes ueritatis. Orat. 219. b. Qui ad forma ueritatis, et ab Atticorum regula absunt. Par. 117. a. Plus apud me uera ratio ualebit quam uulgi opinio. Off. 22. a. Cogitatio in uero exquirenda do maa

do maxime uersatur. et 3. b. Inquisitio et inuestigatio ueritatis, hominis propria est. Ep. 225. a. Pro causa ueritate. At. 52. a. Haec ueritas etiam si iucunda non est, tamen mihi gratia est. de Or. 111. b. Qui actor in imitanda, quam orator in suscipienda ueritate iucundior? Off. 13. a. Vir bonus et simplicis ueritatis amicus.

Vermiculatus, a, um, ornamentis, quasi uermiculis aut tessellulis uariatum et distinctum. de Orat. 158. b. Emblemata uermiculatum. et de Cl. 190. a. Ex Lucil. Orat. 210. b. Quam lepide lexeis compositae, ut tessellae omnes, Arte, 10 pauimento, atq; emblemate uermiculato.

Verna, nae, seruus domi nostrae ex ancilla, aut seruo natus. Ep. 124. a. b. Bellienus uerna Demetrij.

Vernaculus, a, um, domesticus. de Cl. 180. a. Sapor. Ep. 134. b. Antiqua et uernacula festiuitas. I. V. 179. b. Domesticum atq; uernaculum crimen. de Or. 151. b. Quotidiana et uernacule res.

Vernus, a, um, ueris. de Sen. 91. a. Verni temporis sua uita. et Tusc. 235. b. Alia uerno tempore tepe facta fronde sunt. In Ar. Vernum lumen. (Autumnale.

Verò, autem. de Or. 90. b. 91. a. Poeta numeris astriditior paulo, uerborum autem licentia liberior, multis uerbo ornandi generibus socius ac penè par: in hoc quidem certo prope idem, nullis ut numeris, etc. pro Cec. 286. a. Hoc reprehendendum fortasse minus, quare uerbum magis etiam uidetur, ideo quod, etc. de Sen. 82. b. Non uero tam isti mortui sunt, quam tu nugator. de Leg. 171. a. Sed uero intelligi sic oportet, etc. et 170. b. Est uero ita, sed, etc. I. C. 113. a. Est uero inquam notum signum in ago aut tui, etc. Tusc. 180. b. At uero nos, etc. Off. 38. b. Minime uero, non enim, etc. de D. 82. a. Dicitur istuc quidem à Coita, et uero sepius, sed, etc. de D. 112. b. Quod enim is qui diuinit praedicat, id uero futurum est. Att. 263. a. Quod sepe praesens et illi ostendisti, et uero etiam mihi. pro Mur. 135. a. Exturbare eum; qui per se et per suos, et uero etiam per alienos defendatur. de Cl. 174. a. Et uero maximus ille Scipio uehemens fuit. et 179. Et uero fuit in hoc, etc. pro Clu. 21. a. Sed ea uero sic agit, ut, etc. Att. 101. a. Illud tamen de Chryssippo, nam de illo altero, etc. Chryssippus uero, etc. Tusc. 180. b. Fuit sepe credo in scholis philosophorum, a uero ac libenter quidem.

Verrea, s, fista Verri dicata. I. V. 119. a. Verrea agere, etc. ibi. b. O Verred praecleara.

Verrucosus, a, um, qui uerrucis plenus est. est aut uerruca, eminens in corpore caricula, sine pruritu. de Cl. 169. a. Max. uerrucosus orator habitus est temporibus illis.

Verrucosus, a, um, ueruo. de D. 90. a. Per propinqua haec bene uerruncet populo. Accij.

Verrucosus, ris, dubio uariouae colore. de Fin. 94. a. Plum uerrucosus columbis.

Verrucosus, a, um, tractatus, exercitatus, subactus. pro Qu. a. Homo et in alijs causis exercitatus, et in hac multum et sepe uersatus.

Versatilis, li. Att. 68. a. Nunc uenio ad transuersum illum epistolae tuae uersiculum. Or. 203. a. Versiculi comitorum. pro Dom. 22. a. Hoc pati potestis ut singuli ciues fingulis uersiculis e ciuitate tollantur? pro Mil. 115. a. Ne quid resp. detrimenti caperet, quo uno uersiculo satis armati semper consules fuerunt. de L. 172. a. Leges uno uersiculo senatus puncto temporis sublatas. At. 121. b. Scripto

iam superiore uersiculo Heros mihi dixit, sibi Murenam liberalissimè respondisse. At. 281. a. Tribusne uersiculis tuis temporibus Brutus ad me?

Versor, as, conuerso, uoluo, tracto. de Sd. 128. b. Orbes, qui uersantur retro contrario motu atq; caeli. de Fat. 149. a. Cylindri uolui et turbinè uersari putes. Tusc. 150. a. Tu illud quod Siphphus uersat saxu, etc. de Fin. 85. b. et 144. b. Versare se huc et illuc. I. V. 124. a. Itaq; astuabat dubitatione, uersabat se in utraq; parte. de N. 12. a. Versari circum axem caeli admirabili celeritate. et 79. a. Deus uersans caeli. Or. 209. b. Versare sepe multis modis eandem rem. pro Cael. 40. a. Versare suam naturam et regere ad tempus. pro Cl. 32. a. Ad omnem malitiam et fraudem uersare mentem suam, haec secum cogitare cepit. de Sen. 77. a. Cuius, quae nunc te coquit et uersat sub pectore fixa. Or. 199. b. Non ut in iudicijs uersaret causas, sed ut, etc.

Versor, aris, uertor, uoluo, uolutor, obuersor, tracto, mundinor, consuesco, sum. I. V. 265. b. Versabatur in Sicilia longo interuallo alter Phalaris. de Ar. 258. a. Ut deus aliquis catus hominum adeat, uersetur in terris. pro Font. 230. b. Sic existimatis eos hic sagatos uersari animo demisso, etc. I. A. 280. a. Pueri ingenui cum meritorijs, scortis inter matres familias uersabantur. I. A. 164. a. Cum inter subellia nostra uersentur armati. Post. 206. a. Hostis in tra moenia uersatus est. pro Mil. 107. b. An uero tu solus ignorasti hos in hac urbe uersari? tu peregrinatur aures, nec in hoc peruulgato ciuitatis sermone uersantur? At. 160. a. Nec uersari inter eos sine dedecore potero. Ut C. 99. b. Nobiscum uersari iam diutius non potes. de D. 104. a. Versari cum aliquo. de Ar. 249. b. Si effectus uersa reminiq; nobiscum. Qu. Fr. 302. a. Plato Epicureus, qui Athenis solet esse multum. I. C. 104. b. Non enim iam inter nos sic illa uersabitur. pro Fl. 160. b. Annos iam triginta in foro uersaris. pro Cael. 38. a. Caelius iudicium in foro nobiscum uersatur. I. V. 175. b. Cum in ea provincia magna fugitiuorum copiae uersatae sint. pro Cec. 301. a. In meis castris praesidijsq; uersaris. Qu. Fr. 296. a. In aliqua provincia cum summo imperio et potestate uersari. de Orat. 102. a. Orator incolumis inter hostium tela uersari potest. pro S. R. 21. a. Eo tempore Roscius erat Roma freuens, atq; in foro et in ore omnium quotidie uersabatur. Or. 200. a. Cum in Italia luce cognosceris uersariq; in optimorum ciuium uel flore, uel robore. de In. 42. b. Versari in rep. Ep. *. Versari in sermonibus de rep. pro R. P. 116. a. Plato in maximis periculis insidijsq; uersatus est. Off. 64. b. Per paucae res sunt in quibus dolus malus non uersetur. de L. 175. a. Tum maxime et religionem, et pietatem uersari in animis, cum rebus diuinis opera damus. et 190. b. Dicam Attice, et uersabor in re difficili. At. 38. a. In commemoratione earum rerum, quas gessimus, destitioq; uersatur. de Or. 123. b. Omni mente et cogitatione curaq; uersor, ut odorer, etc. de Or. 134. a. In omni tempore decet leporem humanitatemq; uersari. de Or. 86. a. Dicendi ratio in medio posita communi quodam in usu, atque in hominum more et sermone uersatur. de Or. 96. b. Causae, quae in iudicijs uersantur aut deliberationibus. et 99. b. Nunc destitit uterq; nostrum in testamentorum formulis, hoc est in medio iure ciuili uersari? pro S. R. 35. a. Non uersatur ante oculos uobis in caede Glauciae? At. 43. a. Versabatur mihi ante oculos illud tempus, etc. I. C. 120. b. Vt adeo mihi uidere, etc. cerno oculis, etc. uersatur ante oculos, etc. pro S. 13. b. Mihi mors ob oculos uersabatur. I. V. 265. a. Nunq; tibi haec species in oculis animoq; uersata est?

Ep. 233. b. de Fin. 79. b. et I. V. 254. b. Mihi ante oculos dies noctesque uersari. I. V. 241. b. Pudor, qui in magistratum conuulsi uersari solet. I. V. 226. a. Acerbissimum tota urbe luctum uersari. pro Mur. 144. b. Versabitur in castris furor, in curia timor, in foro conuulsiatio. cont. Rull. 62. a. Agri in quibus ille bellum gerit atque uersatur. In V. 157. b. Terre, in quibus bellum acerbum uersatum est. et pro Ar. 189. b. Bellum magnū atque difficile, et in magna uarietate terra marique uersatum. et Ep. 79. b. Versari in magna uarietate. de N. 77. a. Inuita in hoc loco uersatur oratio. pro Qu. 5. b. Ingenia, que ante uersabantur in salute atque auxilio ferendo. I. V. 171. b. In questu ac compendio uersari. I. C. 119. b. Vterque in summa seueritate uersatur. pro Fl. 164. a. Videtis in quo motu temporum, quantal in conuulsiōe rerum ac perturbatione uersentur. pro Pl. 267. b. In tenebris quā in luce causam uersari maus. I. C. 121. a. Largitionis uoluntas tum in rep. uersata est. et partium quaedam contentio. pro Mur. 126. a. Quā partium tum in reprehensione uitae, altera in contentione dignitatis, tertia in criminibus ambitus uersata est. Antequam. 20194. b. Nos quorum et officia in reip. recentissima, et incommoda ob reip. frequentissima in familia uersantur. Post. 207. a. In omni parte corporis aliquam delectationem gaudiumque uersari. I. P. 97. b. Inuentus languet, nec perinde atque debet in laudis et glorie cupiditate uersatur. pro Pl. 264. a. Minturnenses coloni, quod C. Marium tecto receperunt, eterna in laude uersantur. pro Mil. 116 b. Vt in communi odio penae aequaliter uersetur odium meum. pro Pl. 276. b. Cui non locus ille ubi quisque altus est, cum grata recordatione in mente uersatur? Offic. 42. a. Quis tanquam in clarissima luce uersatur, et qui in hominum ignoracione uersatur. pro Cl. 51. b. Quae res in questione uersatur. At. 230. a. Maximo in discrimine resp. uersatur. Ep. 3. a. Versatur in rebus exulceratis et exagitatis, et c. Or. 201. a. Quod in controuersia aut in contentione uersatur. pro S. R. 31. a. Qui in egestate et in fidijs uersatur. pro S. R. 32. Qui omni tempore in praeda et sanguine uersabantur. At. 25. a. Versari in timore ruinae. I. V. 101 b. Iustus iniquitas in ore uulgi et in communibus prouerbijis uersabatur. contra Rull. 66. b. Versantur in animo multae et graues cogitationes. de Fin. 60. a. Versari in animo alicuius. Acad. 43. a. Bona que in animo atque in ipsa uirtute uersantur. Ac. 10. a. Versari in errore. de Nat. 1. b. Versari in summo errore, atque in omnium rerum ignoracione. contra Rull. 67. a. b. Versatur enim magnus error. Ac. 35. a. Versari in uicinitate id est, esse uicinum. Ep. 252. b. Versari in gemitu. de Fin. 70. b. Versari in magnis angustijs. Ep. 56. b. Versari in eorum naufragijs et bonorum direptionibus. et 96. b. Versari in miserijs. Epist. 67. b. Si uno in argumēto mens tua tota uersabitur. de Ar. 24. Versari in studio literarum. Ep. 48. a. Versari in artibus ingenij. Ep. 88. a. Versari in studijs et literis. et 92. a. Versatus in rebus et usu. Acad. 227. b. De rebus in quibus uersatur exercitatus est. pro Dom. 210. a. Versor in medio ure publico. pro Font. 281. b. Homo in hac uita ratione uersatus. pro Ar. 185. a. Exercitatio dicendi, in qua me non inficior mediocriter esse uersatum. de D. 110. b. Res, que in philosophia uersantur. Of. 4. a. Huic quasi materia quam tractet, et in qua uersetur, subiecta est ueritas. pro Qu. 10. a. Non ad solarium, non in campo, non in conuulsijs uersatus est. Or. 208. a. Nam ipse quidem res in perfacili conuulsiōe uersatur. ad Her. 27. a. Cui etiam nunc pedagogi lites ad auriculas uersantur. Ep. 113. b. Librum uersari

inter manus. I. A. 215. a. Ergo illi nunc in pace uersatur. At. 72. b. Nondum enim in negotio uersaris. At. 91. b. Tu cuius os ante oculos mihi solet uersari. de Or. 83. b. Mathematici magna in obscuritate rerum, et recondita in arte, et multiplici subtilij uersantur. de Or. 87. a. Quae quondam accipi nostrorum hominum in disputatione esse uersata. de Or. 107. b. In omni recto studio atque humanitate uersari. At. 239. a. In magnis uersamur angustijs. Off. 14. a. Ferre ea que uidentur acerba, que multa et uaria in hominum uita fortunaque uersantur. Off. 30. b. Opifices omnes in sordida arte uersantur. Versura, re. est creditoris mutatio, ut cum quis alteri se obligat, ut uetus debitum dissoluatur. hinc sunt uersurae facere, et uersurae soluere: estque aliud nihil quod etiam dicitur Latini, ab alio soluere, siue ab alio representare, sic enim sit uersura, creditorisq. conuersio, et mutatio. At. 261. b. Non modò magno, sed iniquissimo fenore uersuram face- ras tantarum pecuniarum factas esse dicunt? pro Fl. 156. a. et Tul. 150. a. Is negauit omnino uersuram ullam fecisse Romae. I. V. 146. a. Tabula societatis, que significabant eos homines uersuram ad Carpinatio fecisse, qui pecuniam Verri dedissent. et At. 68. a. Quae quidem ego uersura facta solui uolo. Attic. 251. b. Non modò uersura, sed etiam uenditione, si modò res coget, iudicabis. At. 76. a. Verrea or ne illud quod tecum permutauim, uersura mihi soluendum sit. At. 247. b. Versuram scribis esse faciendam mensum quinq. At. * Lex Gabinia de uersura. Versus, praepositio. At. 258. b. Veriti igitur me ad Minturnis Arpinum uersus, et c. et de D. 96. b. Cum Aretium uersus castra mouisset. Ep. 20. a. Cum te iam ex Asia Romanam uersus profectum esse costaret. Or. 209. b. Cum gradatim sursum uersus reditur. Part. 232. a. Et idē quasi sursum uersus retroque dicatur. Ep. 179. b. Cum Brundisium uersus ires ad Caesarem. Versus, ad, um. pro S. R. 35. b. Videte nunc quam uersa et mutata in petorem partem sint omnia. Versus, sub, carmen, modus. In V. 64. b. De qua muliere uersus plurimi supra tribunal praetoris scribebantur, et 252. a. Versus, qui in istius cupiditatem facti sunt. pro Ar. 190. b. Is Epigramma in eum fecit tantummodo alter nis uersibus longiusculis. pro Deiot. 148. a. b. Deiotarus de Domitio dixit uersum Graecum eadem sententia, quam nos etiam habemus latinum, Perant amici dum una inimici intercitant. de Or. 132. b. Saepē etiam uersus interponitur. de Or. 90. b. Ornatisimij atque optimis uersibus scribere de re aliqua. de Or. 161. a. Versus uarijs modis atque numeris sunderē. de Orat. 147. b. In ipsa oratione quasi quendam numerum uersumque conficere. Or. 203. a. Versus orationis est uicium. et ibi. de uersibus comicorum. Ep. 16. b. Scripsi etiam uersibus tres libros de temporibus mensis. Ac. 7. a. Aut is qui fidibus utitur explere numeros et conficere uersus possit? Or. 215. b. Senarij Hyponactei, Anapestici, Aristophanei, anapesti uersus. Qu. Fr. 325. b. Opus est ad poema animi alacritate. At. 32. a. Primum uersus epistolae. pro R. P. 125. a. Vt cum lex aliqua recitaretur primum uersum attenderet, si, et c. de Or. 108. a. Demosthenes multos uersus uno spiritu pronuntiabat. de Or. 161. a. Antipater ille Sidonius solitus est uersus hexametros, aliosque uarijs modis atque numeris sunderē ex tempore. Qu. Fr. 325. b. Quod me de faciendis uersibus rogatus, incredibile est. Parad. 120. b. Cum uersus pronuntiatus est una syllaba longior aut breuior.

Versute.

Versute, callide, uisere, maliciose. Or. 198. b. Versute et subtiliter dicere. et de Cl. 167. b. Subdole et uersute. Versutiloquus, a, um. de Or. 157. a. Versutiloque malicia. et Or. 212. b. Poete. Versutus, a, um. callidus, maliciosus, multiplex. de L. 160. a. de N. 74. a. Chrysiippus homo sine dubio uersutus et callidus uersutos appello, quorum celeriter mens uersatur. et pro Qu. R. 52. a. Homo callidus et uersutus. de Or. 116. b. Acutus animus atque uersutus. de Fin. 75. b. Acutus, uersutus, ueterator. de Cl. 186. b. M. Pisonis acumen in reprehendis uerbis uersutum et solers. de N. 75. a. Miltia est uersuta et fallax nocendi ratio. pro Cecin. 301. a. Hoc si uobis uersutius quam mea consuetudo defendendi fert, uidebitur, sic existimetis, et c. Vertens, is, glomerās, de Sō. 130. a. Tum ille uere uertens annus appellatur. et pro Qu. 7. a. Anno uertente sine controuersia. de N. 36. b. Mercurij stella anno ferē uertente signiferū lustrat orbem. I. A. 250. b. Apparuisse numerdeorū intra finem anni uertentis. In Arat. Annua conficiens uertentia tempora cursu. Vertex, cis, polus. de Somn. 129. b. Duo quasi cinguli terrae maximē inter se diuersi, et coeli uerticib. ipsis extrag; parte subnixi. de N. 46. b. Extremusque adeo duplici de cardine uertex, dicitur esse polus. de Som. 129. b. Terra angusta uerticib. laterib. latior. de D. 82. b. Celsio c uertice motis. et I. V. 225. a. Ignes, qui ex Aetna uertice erupūt. pro Qu. R. 48. a. Ab imis unguib. usque ad uerticē summum. Verto, is, torqueo, muto, conuerto. de N. 45. b. Impetum coeli admirabili cum celeritate moueri uertique uideamus. et de N. 198. a. Mundus maxima uia conuersione, atque eadem ipse circum se torquetur et uertitur. Ep. 120. b. Sed quae uerū acciderint intra fines hos uertentur. de L. 264. b. Verti rerū naturam id est, mutari. de N. 65. b. Terra in aquam se uertit. pro S. R. 28. a. Video uersa esse omnia. et de D. 115. a. Semina malorum in contrarias partes se uertere. I. V. 129. a. Vertere stylium in tabulis suis. Off. 31. b. Cogitatio in se ipsa uertitur. I. P. 92. b. Vertes te ad alteram scholarum. I. A. 174. b. Haerebat nebulo, quod se uertere non habebat. de D. 139. a. Superstitio instat et urget, et quocumque te uertere persequitur. pro Mur. 145. a. Quod se miser uertet; domū ne? et c. In Sal. 272. a. Quo me uertā patres conscripserunt? et c. de D. 89. a. Quo sese uertant tan-ae sortes somnium. pro Dom. 229. a. Quo uertendi, hoc est mutandi soli causa uenerant. et pro Qu. 11. a. Vertere solum exilij causa. I. V. 63. b. Ex illa pecunia maxima partem ad se uertit. et I. A. 196. a. Antonius septies milites falsis percriptionibus donationibusque uertit. I. V. 262. a. Non in supplicio crimen meum uertitur. At. 132. a. Brundisij autem omne certamen uertitur huius primi temporis. de Cl. 177. b. In iure in quo illa causa uertebatur. I. V. 70. a. Omnia in unius potestate ac moderatione uertentur. Ep. 99. a. Ne sibi ille uicio uertentur, quod abesset à patria. de Fin. 146. b. Qui se fatentur uirtutis causa, nisi ea uoluptatem acciret, ne manum quidem uersuros esse. de Cl. 177. a. Sed hoc uicium huic in bonum conuertebat. de Fl. 50. a. Si sic uertere Platonē, ut uertentur nostri poetae fabulas. et, conuertere orationes Graecorum. de Opt. 244. a. Or. 97. b. Vt ea que legerē Graecē, latine redderem. de Fin. 49. b. Fabulae latine ad uerbum de Graecis expressae. et 50. a. Quae splendide dicta sint, neque sint conuersa de Graecis. de Or. 159. a. Id ad omnē rationem, et aurum uoluptatem, et animorum motū, mutatur et uertitur. Of. 17. a. Callieratides, qui cum multa fecisset egregie, uertit ad

extremum omnia. At. 258. a. Veriti igitur me ad Minturnis Arpinum uersus. pro Qu. R. 50. b. Veriti hic rationem, et id quod probare non potest, fingere conatur. Vertumnus, ni, uel Vortumnus, deus uertendarum rerum, id est mercaturae, ut Mercurius. I. V. 107. b. Qui à signo Vertumni in circum maximum uenit. Veruex, cis, mas inter oues castratus. de L. 181. Quod sacrificij genus Lare ueruecibus fiat. Verum, sed. de Or. 94. a. Sed siue est ars, siue non, non est quidem ea negligenda, uerū intelligendum est, alia quaedam esse maiora. et 121. a. Verū hoc (ut dixi) nihil ad me, et 135. a. et 141. b. pro Dom. 223. b. Electio nusquam est, uerū sit. I. A. 200. b. Sed expectabantur Cal. Ian. fortasse non recte, uerum praeterita omittamus. de Or. 147. b. Verum enim oratori, et c. Verum enim, at enim. de Or. 147. b. Verum enim oratori, et c. Verumenimvero. I. V. 192. a. Verumenimvero duode nos seherios exegisti. Veruntamen, sed tamen. Epist. 135. a. I. V. 252. a. Haec Cleon amabat, ueruntamen non audebat, etc. et 103. a. et 62. a. Ep. 201. a. Non dubitabā equidem, ueruntamen, etc. et 9. a. Difficile est, et c. ueruntamen ipse me confirmo. Tul. 180. b. Et si, et c. ueruntamen, et c. de Orat. 39. a. et 141. b. Hoc leue est, ueruntamen non inutile. I. V. 57. b. et At. 20. a. et 118. b. Veruntamen si qua reliqua spes est, etc. Ep. 104. b. Vide quanti apud me sis, etc. et c. ueruntamen quod, et c. At. 5. a. et I. V. 148. b. Veruntamen pro in qua. de Fin. 49. b. 50. a. Verum opinor scriptorem tamen. At. 5. a. Veruntamen cum ibi essem. Verus, a, um. sincerus, solidus, expressus, germanus, certus, enucleatus, iustus, non fucatus specie forensi, sed do mesticis iniustus notis ueritatis. pro Pl. 265. a. (A. d. umbra tus simulatus, fucatus. Ac. 9. b. Intereffe oportet ut inter rectum et prauū, sic inter uerum et falsum. et de Orat. 123. a. Ars differendi, et uera ac falsa iudicandi. de Orat. 111. b. Cum plus uno uerum esse non possit. I. V. 234. a. Inter hunc et illum uerum et germanū Metellum multum interest. Or. 220. b. Neque quicquam adhuc inueni firmius interest. Or. 220. b. Neque quicquam adhuc inueni firmius interest. Quod tenebam, quā illud quod mihi simillimū ueri uide- retur, cum illud ipsum uerum in oculo latere. Off. 36. a. Perspicere quid in qua; re uerū sincerumque sit. de Am. 100. a. De uera et perfecta amicitia loquor. pro Fl. 159. a. Aspicit hos laudatores Flacci ex uera atque integra Graecia. contra Rul. 71. a. Comitua uera.) (Comitia adumbra ta ad speciem atque ad usurpationē uetustatis. de Am. 113. b. Verus, sincerus.) (Simulatus, fucatus. Ite: Vera maledicendi facultas. pro Mur. 141. b. Cato negat uerū esse, allici be uolentiam cibo. Anteq. 193. a. Neque uerius est à singulis re petere officij fructū quā ab omnibus. et Att. 274. a. Iusta gloria, qui est fructus uerae uirtutis honestissimus. Item: Solida ueraque gloria. Orat. 198. b. Vel utrus, si uerū queramus, potius expers. et de Cl. 198. a. Verum quidem si auidire uolumus, orator, et c. Att. 283. a. Si uera sateri uolumus. et 200. b. Si uerum scire uis. Qu. Fr. 317. b. Dic mihi uerum, num aut res, aut xapaxiñ non delectat? Oct. 330 b. Verum enim dicam utinam, et c. At. 42. b. Dicam enim quod uerum est. At. 26. b. Hercule uerum ut loquamur, subcontumeliose, et c. Ep. 141. b. (Licet enim uerum dicere) At. 61. a. Vt uere loquamur. et de Or. 97. a. Quod (ut uere dicam) maxime facimus. de Or. 110. a. Sed tamen (ue re dicam) mallem, et c. At. 52. a. Vt uere scribam. et ibid. Itaque hoc tibi uere affirmo. I. V. 272. a. Et uere, ut dicam, et c.

At. 43. a. Vt tibi confiteor. Item: Indicabo tibi. Off. 3. b. Quod uerum sincerumque est, id est natura hominis a-

Vesanus, a. um. uecors, infans. pro Dom. 213. b. Homo uesanus & furiosus. Et 224. Hec furiosus uis uesani trib.

Vesfor, ris. uxor, pascor. de N. 37. b. Dii nec escis, nec potitionibus uescuntur. Tusc. 2. 4. 6. a. Lacte, caseo, carne uescor.

Vesfor, ris. flu. Off. 75. de Fin. 53. Vesica, cae. folliculus in quo urina colligitur. de Fin. 35. a. Tanti aderant morbi uesicae & uiscerum, ut &c.

Vespa, pa. de Fin. 134. b. Vespa aculeis uti uidentur. alias, Ne pas legitur in ueteri codice & emendato.

Vesper, ris. prima nox. Att. 177. b. Ad VIII. Iduum Martij uesper. In Arat. Hunc tegit obscurus subter praecordia uesper.

Vespera, re. I. C. 103. b. Si accelerare uolent, ad uesperam consequentur. Et de Fin. 91. b. Ad uesperam.

Vesper, ris. extremum tempus diei. Att. 190. a. Cumque mane in syluam me abstruxi, non inde exeo ante uesperum.

Vesperinus, na, num. de Nat. 36. a. Stella uespertinis temporibus delitescens, tum matutinis rursus se aperit.

Vesta, ste. de Nat. 39. b. Vesta nomen a Graecis, ea est enim, quae ab illis ἑστία dicitur, uisq; eius ad aras & focos pertinet.

Vestibulum, li. ἄσπετος. Att. 89. b. I. V. 147. b. In primo aditu uestibuloq; templi. Et de Or. 13. 8. a. In adibus & templis uestibula & aditus.

Vestis, stis. uetustas, senectus. pro Dom. 237. a. Peritiores uetustas facit. Et de Or. 11. b. Historia nuncia uetustatis.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetus, ris. antiquus, priscus, quod uetustatem fert. pro Cec. 293. b. Hoc iam uetus est, & maiorum exemplo multis in rebus uisitata.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

stodiunt ignem foci publici sempiternum. Vestibulum, li. ἄσπετος. Att. 89. b. I. V. 147. b. In primo aditu uestibuloq; templi.

Vestigo, as. indago, uestigijs odoror. Post. 207. a. Hi uoluptates omnes uestigant atq; odorant. de Or. 123. b. Et causas rerum uestigabimus.

Vestigium, gij. reliquie, signum, nota, monumentum. pro Cec. 292. b. Cum pedem intulero, atq; in possessionem uestigijs fecero.

Vestitus, tus. uestimentum, ornatus. pro R. P. 127. a. Is crudelitatem regis in togatos uestitus mutatione uitauit.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetus, ris. antiquus, priscus, quod uetustatem fert. pro Cec. 293. b. Hoc iam uetus est, & maiorum exemplo multis in rebus uisitata.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Animantes alie corijs tecla, alie uillis uestite. Tusc. 1. 63. a. Multitudo pecorum ad corpora uestienda. pro S. R. 43. a. Quasi uero nescias huc alie uestiri a Celia.

Vestis, stis. uestitus, uestimentum. Post. 206. b. Montes dedit corpore, & uestiuit extrinsecus. de N. 52. b. Montes dedit corpore, & uestiuit extrinsecus.

Vestitus, tus. uestimentum, ornatus. pro R. P. 127. a. Is crudelitatem regis in togatos uestitus mutatione uitauit.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetus, ris. antiquus, priscus, quod uetustatem fert. pro Cec. 293. b. Hoc iam uetus est, & maiorum exemplo multis in rebus uisitata.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

ria dicendi ratio. Et 186. b. Et eam accuratior citius uerborum, quam oratoriam dices.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetus, ris. antiquus, priscus, quod uetustatem fert. pro Cec. 293. b. Hoc iam uetus est, & maiorum exemplo multis in rebus uisitata.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

Vetulus, a. um. de Fin. 133. b. Arbor & uetula, & nouella. At 214. a. Mulier uetula sanè et multarum nuptiarum.

xator reip. fuit. I. A. 188. b. Director & uexator urbis. pro Sest. 6. b. Veteres uexatores etatule sua despicias. pro Mil. 108. a. Milo uexator furoris Clodij.

Vexatus, a. um. exagitatus. I. A. 188. a. Camutius a quo erat honestissimis contentionibus & sepe & iure uexatus.

Vexillum, li. signum. I. A. 179. b. Ut vexillum uideres & aratrum circumduceres. I. A. 168. a. Vexillo opus est, conuolabunt. Orat. 211. a. X. literam e uexillo & paxillo consuetudo euellit. I. A. 200. a. Qui si Romam redierit, nunquam perditis ciuibus uexillum, quo concurrant, deserturum putatis?

Vexo, a. agito, exagito, uexator sum, diripio, populor, infestum reddo, insulto, male habeo, miserum habeo. I. C. 103. a. Cum bello uastabitur Italia, uexabuntur urbes, secula ardebunt. I. V. 174. a. Prouincia populata atq; uexata. I. V. 87. a. Que oppida tu diripienda & uexanda cura sit. I. V. 95. b. Spolianda ac uexanda. Ep. 23. b. Interea cum meis copijs omnibus uexauit Amanienfes hostes, &c. pro Sest. 3. a. Qui omnia diuina & humana uexarunt, uiolauerunt, perturbauerunt, euerterunt. pro Dom. 225. a. Vxor mea, quam uexauisti, raptauisti, omni crudelitate lacestrauisti, pro Dom. 213. b. Que te tanta poena tuorum sceleru uexat ut arbitrer, &c. pro Q. 18. a. Multis uexatus contumelijs, multis iactatus iniurijs, & pro Sest. 17. a. Cato Pisonem uerbis uexauit. pro Fl. 156. b. Alique probris omnibus maledictisq; uexare. Tusc. 233. a. Vexatur idem Theophrastus et libris, & scholis omnium philosophoru, quod, &c. de L. 164. a. Sollicitudo uexat impios. pro Mil. 106. a. P. Clodius statuit omni scelere uexare temp.

Via, uia. iter, angustior uia tamen proprie est uia reconculis, qua uehiculum ire potest. I. V. 222. b. Via qua Afforo itur Ennam. & de Fin. 99. b. Via que est hinc in Indiam. I. V. 228. a. Cetera urbis partes una uia lata perpetua multisq; transversis diuise priuatis edificijs continentur. I. V. 191. a. Video quot dierum uia sit. pro Cecin. 289. b. Dare uiam alicui per fundum suum. Att. 259. b. & 260. a. Longulum sane iter & uia inepta. I. A. 231. a. In Syriam patebat uia certa neq; longa. Ep. 149. a. Viennam equites mille uia breuiore premisi. Q. Fr. 318. a. Ex eo loco recta uia uia profecti sumus in Suffidiam. Att. 402. a. Curfare huc & illuc uia deterrima. pro Plan. 280. a. Qui antequam de meo aduentu audire potuissent, aliorum dierum uiam, in Macedonia, ad Planciumq; perrexi. de D. 86. a. Itaq; reuertit ex itinere cum iam progressus esset multorum dierum uiam. de D. 101. b. Via noua Roma. & pro Pl. 262. b. Via sacra Roma, ad quam itur a fornice Fabiano. de Pro. 69. b. Via illa nostra, que per Macedonia est usq; ad Hellepontum militaris. de Fin. 723. a. Declinare de uia ad dextram. Ep. 237. b. Dare se in uiam. Item: in uiam quod te des hoc tempore, nihil est. pro Fon. 277. b. Munire uiam & munitiones uiarum. I. P. 88. a. Obfessio militaris uia. de N. 53. b. Vie ab intestinis ad te cur ducta ac directe. I. A. 172. a. Quis nescit, uenisse eam tot dierum tibi uiam gratulatam? & 243. b. Tres uie sunt ad Mutinam, a supero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Cassia. Att. 75. b. Nunc iter consciebam, estuosa & puluerulenta uia. Off. 12. b. Erranti uiam monstrare. de Sen. 78. a. Volumus sane, tanquam aliquam uiam longam confeceris, qua nobis quoq; ingrediendum sit, isthuc quod peruenisti, uidere quale sit.

Via, ratio, forma, institutum. Or. 207. a. Que res duplicem habuit docendi uiam, &c. de D. 129. b. Dij dant nobis uias ad significationum scientiam. Ep. 57. b. Et me

in ipsius consuetudinem infinuabo, & certe omnes uias persequar, quibus putabo ad id quod uolumus, perueniri posse. de Cl. 163. b. Via & arte dicere. de N. 42. a. Via pro gredi. de D. 108. b. Optimarum artium uias tradere suis ciuibus. Off. 20. a. Officium, quod ab eo ducitur hanc primu habet uiam, que deducit ad conseruationem nature. pro Mur. 135. b. Hec omnia tibi accusandi uiam muniebant, adipiscendi obsepiebant. Q. Fr. 292. b. Greci omnes uias pecunie norunt, omnia pecunie causa faciunt. Quin. Fr. 301. b. Via iuris eiusmodi est, ut, &c. de Fin. 60. b. Via ueniendi simplex, & aperta, & directa. I. C. 120. a. Cesar hanc reip. uiam, que popularis habetur, secutus est. Or. 197. b. Inuitatas uias indagare, tritas relinquere. de D. 109. a. Qui sibi feniita non sapiunt, alteri monstrant uia. I. A. 240. b. Quod si erratum est, spe falsa & fallaci redeamus in uiam. de L. 164. a. Deducere in uiam. pro Mur. 130. a. Inire uiam. Redire uiam. de L. 159. b. Hi non iustitie, sed litigandi tradunt uias. Off. 41. a. Hec uia ad gloriam proxima est, & quasi compendiaria. de Cl. 191. a. Ut eam uiam laudis esse duceret rectissimam, quam maiores eius ei tritam reliquissent. Item: Quod si ita putas, totam ignoras uiam gloria. Item: Ignoras uerum iter gloria.

Viaticum, ci. uia impensa, atq; itineris subsidium. Att. 197. a. Velim uideas et quid instrumeti et quid uiatu fati sit. Att. 114. a. et pro Pl. 264. a. Q. Ticius uiatu se negat habere. Ep. 184. b. Legato tuo uaticum eripuerunt. Att. 58. a. Viaticu Crasipes praecepit. & 123. a. Ad Philotimam scripsi de uatico. In. 247. b. Video mihi opus esse uiatu. de Sen. 91. a. Potest quicq; esse absurdus, q; quo minus uia restat, eo plus uiatu querere.

Viarius, a. um. ad uia quod attinet. Ep. 116. a. Lex uia Viator, oris, quicumq; iter facit. pro Mil. 112. a. Non semper uiator a latrone, nonnunquam etiam latro a uiatore occiditur. Att. 29. a. Nisi quid ex pretereunte uiatore exceptum est, scire nihil possumus. Q. Fr. 315. b. Faciam quod uiatoribus, cum properant, uis, &c. In. Vt. 33. a. & pro Fon. 282. a. Missi uiatorem, qui M. Bibulum domo ui extraheret. de Sen. 89. a. Qui a uilla in senatum senatores accersabant, uiatores nominati sunt. Att. 146. b. Quod cum uiatore quodam esset audiuim, misit, &c. de Fat. 147. a. Hoc modo uiator bene uestitus causa crassatori fuisse dicitur, quod ab eo spolietur.

Vibo, onis. opp. Att. 40. 255. & pro Pl. 279. b.

Vibonensis. At. 255.

Vibro, as. trachare, agitare, micare. de Or. 138. b. Samnites, qui uibrat hastas ante pugna, quibus in pugnado nihil uictur, et Of. 38. b. Vibrare hasta. I. C. 109. a. Qui sic as uibrare & uenena spargere didicerut. Or. 220. a. Demosthenes cuius non tam uibrarent fulmina illa, nisi numeris contorta ferretur. & de Cl. 196. a. Oratio incitata & uibrans. Ac. 36. b. Mare cum sole collucet, albescit & uibrat.

Vicarius, ni. qui in iugo habitat. de D. 108. a. Vicari am ruspices. pro Fl. 147.

Vicarius, a. um. successor, qui uicem alterius obtinet, uel in eius locum succedit, qui pro aliquo in aliquo munere constitutus est. Q. de Pet. 210. b. pro Syl. 172. a. An hoc regnum appellabitur? cultus uicarius qui uel esse, inueniri nemo potest, longe abest regni suspicio. & Att. 28. 5. a. Vicarius alienae dominationis. In. V. 219. a. Succedam ego uicarius tuo munere, suscipia partes tuas. Ep. 265. b. Itaq; do te uicarium, tu eum obseruabis. pro Cec. 296. a. Procurator penes dominum & alieni iuris uicarius. pro Muren. 143. b. Nolite mihi subtrahere uicarium diligentie meae. pro

pro S. R. 36. b. In his opere nostre uicaria fides amicoru supponitur: id est, in mandatis. I. V. 167. a. Vicarius seruus maior seruus seruius. Item: Hic Diogenetus uicariu nullum habet, nihil omnino peculi, & 95. a. Pecunia omnium uicarij retinentur. I. V. 174. a. Quinquaginta aratores ita uideo deiectos, ut ijs ne uicarij quidem successerint. I. A. 240. a. Quod si in bello dari uicarij solerent, libenter me, ut Brutus emitteretur, pro eo includi paterer.

Vicatum, per singulos uicos. pro Dom. 239. a. Seruorum omnium uicatum celebratur tota urbe descriptio. & 10 pro Sest. 110. a. Cur uicatum serui omnes conscriberentur, &c. At. 56. a. Vicatum ambire, seruis aperte spem libertatis ostendere.

Vicem, fortunam, fortem. pro Dom. 214. b. Mihi uni necesse est, & meam & aliorum uicem perimere. Ep. 176. b. Valde meam & uestram uicem timeam necesse est. At. 279. b. Reipub. uicem dolo. & 133. a. Ut meam uicem doleres, cum me uideres derideri. At. 58. a. Nos malo solatio consolamur, quod ipsius uicem minime dolemus. & Ep. 59. b. An illius uicem (credo) doles? pro 197. b. Reipub. in qua tuam uicem sepe dolo. quod nullam partem per etatem sane & salue gustare potuisti. I. V. 99. a. Nos si alienam uicem pro nostra iniuria doleremus, uestigi istius in foro non esset relictu. At. 92. b. Sed me hercule Curionis & Paulli morum familiaru uicem dolo. Ep. 100. a. Quamquam ille nostram uicem ultus est ipse per se. pro Sest. 5. a. Recito uicem officij presentis, testimonium praeeriti temporis.

Vice, uel uicem. pro loco. At. 161. b. Nisi forte me Saradanapali uice in suo lectulo mori malle censueris. de Leg. 30 175. a. Si fingenda nomina uice poeta, &c. Postquam. 203. b. Vos qui apud me uim & numen deorum tenetis. de L. 180. a. Nulla est persona, quam ad uicem eius qui e uita emigravit, propius accedat, quam heres.

Vicenus, na. I. V. * 117.

Vicissimus, a. um. uicissimus. Ep. 198. a. Altero & uicissimo die. & de Fin. 86. a. & Q. Fr. 321. a. Vicissimo die luna. At. b. Vicissima erat uectigal quoddam.

Vicetini, pop. Ep. 176. Brutii.

Vicies, adverb. Att. lib. 4. Aestimantur HS uicies. & 40 lib. 2. Bis & uicies, & pro Cluen. *

Vicina, nie. uicinitas. Tusc. 155. b. Inde in uicinia nostra auerni lacus.

Vicinitas, tis. uicinia, propinquitas. I. V. 222. b. Signu quod erat notum uicinitati, buccina datur. pro Cl. 45. a. Cur in istam uicinitatem meretriciam te contulisti? pro S. R. 41. a. Cantu neruorum tota uicinitas personat. pro S. R. 21. a. Sex. Roscius Amerinus fuit non modo sui muniti cipij, uerum etiam eius uicinitatis facile primus. & ibid. Hic praeter caeteros in ea uicinitate eam partem causamq; defendit. pro S. R. 26. a. In Umbria, atq; in ea uicinitate. pro Cluen. 20. a. Sed etiam regionis illius ac uicinitatis facile primus. pro Plan. 263. a. Iam municipia coniunctione, etiam uicinitatis uehementer mouentur. Off. 46. b. In uicinitatibus & consinijs. pro Cluen. 27. b. Mihi cum eo uicinitas & magnus usus est. Postquam. 398. a. Amicitia consuetudines, uicinitates. & de Fin. 140. a. Vicinitas cum ciuibus. de In. 50. a. Vicinitas totius regionis. Acad. 35. a. Verfari in uicinitate. Ep. 71. a. Cum forum commune sit, uicinitas non requiritur. At. 73. a. Propter uicinitatem totos dies simul eramus iunli. pro Plan. 263. a. Scire enim hoc propter uicinitate facile possum. de Clar. 178. b. Artium studioruq; quasi finitima societas. de N. 54. b. Nares non

sine causa uicinitate oris secuta sunt. pro Rab. 92. a. Cum singulari uoluntate Campaniae uicinitatis ornetur.

Vicinus, a. um. propinquus, finitimus, proxime accedens ad aliquid. At. 122. a. M. Lepidus uicinus noster. & 30. b. Vicinus proximus. & 215. a. & I. C. 109. a. & Off. 63. b. & Q. Fr. 300. b. Interior uicinus. pro S. R. 25. b. Possum multos proferre uel tribules uel uicinos meos, qui, &c. pro Syl. 178. a. & ad Her. 27. a. Cum caeteri deficerent finitimi ac uicini. Or. 207. a. Dialectica uicina & finitima Rhetorica. Or. 198. b. Est autem quidam interiectus intermedius uicinus amborum. Off. 73. a. Fides in capitolio uicina Iouis Opt. Max. I. V. 85. a. Latona grauidata, & iam ad parendum uicina.

Vicissim, pariter, inuicem. Cas. 37. a. Acad. 31. a. Vos ab illo irridemini, & ipsi illum uicissim eluditis. de N. 30. a. Terram uno tempore florere, deinde uicissim horrere. Item: Oculoru & hilaritatis & uicissim tristitia modum res ipse temperabunt. de Fin. 105. a. Quod iustum est, honestum est: uicissimq; quod honestum est, iustum est. de D. 82. a. Si sint ea genera diuinandi uera, esse deos: uicissimq; si dii sint, esse qui diuinent. de Fat. 140. b. Mutuari ab alijs, & ut uicissim reddere aliud quidpiam. de Nat. 65. b. Cum eadem uicissim retro commeant. & 42. b. Deinde retrorsum uicissim ex aethere aer oritur. & 26. a. Te audire uicissim uellem. pro Cel. 45. a. Redeo nunc ad te Celsi uicissim. Ep. 34. a. Hoc ego meo facto delector, est enim, & c. considera nunc uicissim tuum. de N. 60. a. Praebebo me tibi uicissim attentum contra Stoicos auditorem. Att. 252. b. Veruntamen exposito quid ille tecum, quid tu uicissim. de Sen. 86. b. Refrigeratio in estate, & uicissim in hyeme ignis hybernus. & 89. a. Vbi enim potes equae calefere apricatione, uel uicissim umbris refrigerari. In Sal. 273. a. Non enim me sperasti mutuum tibi gratia relatum, ut uicissim tuos compellarem.

Vicissitudo, nis. commutatio, uarietas quaedam. Tusc. 242. a. Quaeq; ex alio in aliud uicissitudo atq; mutatio. et 162. a. Vicissitudines dierum & noctium, commutatio nesq; temporum quadripartite. & de In. 54. a. Diurnae nocturnaeq; uicissitudines. Ep. 68. a. Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quam temporum uarietates, fortuna neq; uicissitudines. de Or. 164. a. Ad actionis suauitatem qua est uicissitudine et uarietate & commutatione aptius pro Mur. 142. b. Pop. Romanus distinguit rationem officiorum & temporum, uicissitudinem laboris ac uoluptatis. de Am. 105. b. Nihil est remuneratione beneuolentiae, nihil uicissitudine studioru officiorumq; iucundius. Part. 241. b. Altera ad uicissitudinem referenda gratia pertinet. de Or. 161. a. Pedes aut choreos aut heroes aut altera nos esse oportet, nam horum uicissitudines efficiunt, ut, & c. de Ar. 248. a. Vix quisquam arte ulla rerum ordinem ac uicissitudinem persequi potest. de N. 51. a. Ea uicissitudo in omni cursu conseruatur. & 12. a. Qui rerum uicissitudines ordinisq; conseruet. & 42. b. Vicissitudine elementorum mundi continuata natura est. & 45. b. Impetus coeli constantissime conficiens uicissitudines annuersarias. de Leg. 172. b. Dierum noctiumq; uicissitudines. Off. 27. a. Vicissitudine nonnunquam utendum putet.

Victimam, mae. hostia. de In. 74. a. pro Fl. 164. a. Quae potestis P. Lentulo mactare uictimam gratiorem? & de Fin. 77. b. Sequi e continenti genere tertiam uictimam reipublicae praebuit.

Victor, ris. felix in bello gerendo. Ep. 54. b. Multa enim uictori eorum arbitrio per quos uicit, etiam inuito

facienda sunt. pro Pom. 9. b. ille ipse victor L. Sylla. et I. P. 82. b. Cn. Pompeius gentium victor. et de Ar. 255. b. ille externorum bellorum hostiumque victor. de D. 120. a. Gal. l. i. ubi filere solent, canere victores. et ibid. Galli victores alacritate et quasi letitia ad canendum excitantur. I. A. 172. b. Caesar Alexandriam se recepit scilicet.

Victoria, r. palma, triumphus, trophaeum, res bene gesta. (Offensio. pro Mar. 132. a. Victoria, quae natura insolens atque superba est. Att. 283. a. Facilius in timore benigni, quam in victoria grati reperimur. pro Cel. 41. a. Qui ex reip. causa sibi gloriosam victoriam consecutus est. At. 278. b. Quodammodo victoria excidit e manibus. pro Pom. 9. a. b. Cuius adolescentia ad scientiam rei militaris, non offensioibus belli, sed victorijs: non stipendijs, sed triumphis est erudita. pro Mur. 126. b. Finem stipendiorum patris victoriam et triumphum fuisse. pro Pom. 5. a. Ut ab illo insignia victoriae, non victoriam reportarent. de Pro. 7. b. Litera quae bene gesta in bello nunciaret.

Victoriatu, s. i. genus numi. pro Fon. 278. a. Nulchalo ne serene umbinos et victoriatos mille. et ibid. Terno victoriatos.

Victorialis aureas Dionysius sine dubitatione tollebat. de N. 77. a.

Vitricis litera recitat. e. At. 81.

Vitrix, cis. Att. 278. a. Erat vitrix res publica caesis hostibus. et pro Cluen. 20. b. Mater vitrix filiae, non libi dimis. pro Sest. 29. b. Manus illa Clodiana in caede civium iam sepe vitrix. Tuscul. 174. a. Oraculum erat datum si rex interfectus esset, vitricis Athenas fore.

Victurus, a. um. I. A. 189. a. Is dixit, nisi qui uicisset, uicturum esse neminem.

Victus, a. um. superatus, subactus, conuictus, fractus. pro Fon. 281. b. Vici et subacti populi. et Attic. 274. a. Exercere iracundiam in superatos.

Victus, ctus, pro Q. 9. a. Victus uestitusque necessarius. et de Or. 105. a. Ut ei victus quotidianus in Prytaneo publice praebetur. At. 195. a. Nunc plane nec victu illum, nec uitam colere possunt. Tus. 240. b. Dionysius omni cultu et victu humano carebat. Off. 12. a. et de Fin. 83. b. Vita victusque communis in amicis uigent maxime. Off. 35. b. 40. Hominum uita plurimum distat a victu et cultu bestiarum. et de In. 42. a. Victus ferinus. de D. 93. b. Qui salubri et moderato cultu atque victu quieti se tradiderit. Tus. 247. a. b. De parsimonia Lacedaemoniorum et Persarum in victu. de Clar. 173. a. C. Tuditanus omni uita atque victu excultus atque expolitus. Off. 3. b. Parare ea quae suppeditent ad cultum et ad victum, et c. de Am. 112. a. Qui paruo contentus, tenui victu cultusque delectatur.

Vicus, ci. pars urbis ex multis domibus constans, et inter eas area et uis, angiportus. pro Dom. 224. b. Cum conscriberes seruos ex omnibus uicis concitatos. pro Mil. 113. b. Nullum in urbe uicum, nullum angiportum esse dicebant, in quo Miloni non esset conducta domus. Ep. 233. a. Scribis te uicem uendituram. pro Pom. 4. b. Bithiniae uicos complures excustos esse. Item: Cobiamacho, qui uicus inter Tolosam et Narbonem est. et Ep. 245. a. Fugera-na, quae fuit non uici instar, sed urbis. At. 76. b. Concursum fuit ex agris, et uicis, et ex domibus omnibus. Off. 68. a. Omnibus uicis status facti sunt. At. 81. b. Omnibus uicis transire legem.

Videlicet, nimirum, scilicet, nam, enim. de Or. 154. b. Aut si est uictus, eloquentior uidelicet fuit Socrates. pro Cl. 44. a. Maiores nostri statuerunt, ut sortitione in quos

dam animaduertentur, ut metus uidelicet ad omnes, poena ad paucos perueniret. Or. 207. a. Aristoteles dicit rhetoricam quasi ex altera parte respondere dialecticae, ut hoc uidelicet inter se differant, et c. pro Cl. 49. a. Qui eorum, quorum uidelicet qui supra scripti sunt. de Orat. 126. a. Quamobrem hoc uos doceo Sulpiti, bonus ego uidelicet magister, ut possitis, et c. de In. 42. a. Quidam magnus uidelicet uir et sapiens. de Or. 129. a. Sapiens uidelicet homo cum primis nostrae ciuitatis. Tus. 48. a. Sed apud alios loqui uidelicet didicerat, non multum ipse fecum. et 177. a. Te natura excessum quendam uidelicet et humana despicentem genuit. Ep. 39. a. Vix tandem legi literas dignas Appio, plenas humanitatis, aspectus uidelicet urbis tibi tuam pristinam urbanitatem reddidit. de Fin. 7. a. Hoc natura uidelicet uoluit. et 141. a. Hac uidelicet ratione. de L. 172. a. Quos imitatus Plato, uidelicet hoc quoque legis putauit esse, persuadere aliquid, et c. de L. 171. b. Quaeque ita composita sancitaque essent, eas uidelicet leges nominarunt. de L. 174. b. Caste uel lex adire ad deos, animo uidelicet, nec tollit castimoniam corporis. pro Q. 7. a. Huic molestus esse uidelicet noluit. I. V. 139. a. Licebat enim uis uidelicet legibus. de In. 63. b. Cum ille alter uidelicet qui nummos habebat, et c. pro Pl. 279. b. Nihil uidelicet est eorum: id est, quidem. Att. 281. b. Videlicet cum illam epistola ad me dabas, nondum erat tibi id notum. de Or. 138. b. Videlicet illa, nam is postquam, et c. quam longa est narratio pro Sest. 9. b. Videlicet eiecit quae uolet? Ep. 267. a. Nam quae parcius frater perscripserat, uerecundia uidelicet et proparatione, ea tu sine assentatione, ut erant, ad me scripsisti. Ep. 264. a. et 263. a. Libros copiose uidelicet cum Metrodoro lubebat, quando eius arbitratu uiuendum est. de Fin. 120. b. Stoici haec uidelicet uiderunt. et 11. a. Haec uidelicet est correctio philosophiae.

Videns, sitis. pro Q. 9. a. Huic acerbissimum uiuio uidentique, finis ducitur. prouerb.

Video, es, cerno, conspicio, perspicio, prouideo, aspexi sentio, aspectu percipio, sensum uidendi uel oculorum habeo, ante oculos mihi uersatur uel obseruatur, sed quae accipi ipse oculis animoque sensum, hunc uere apud uos, ut potero, planissime exponam. I. V. 157. a. Prouideo, confidero. Acad. 20. b. At ille nescio quis, qui in scholis nominatur, mille et ostingenta stadia quod abesse uidet. Acad. 20. b. Ego Catuli Cumanam ex hoc loco regionem uideo, Pompeianum non cerno. pro Mur. 145. a. Quae uero miseranda sunt, ea et mihi ante oculos uersantur, et uos uidere ac perspicere potestis. de N. 99. a. Ut enim oculi, quo bene uideret, amitteret. de Vn. 197. a. Nihil igni uacui uideri potest. Q. Fr. 313. a. Apud Anitium uidebimus, ut paratum sit. pro Cl. 53. b. Quicquid mali per hos annos Cluentius uidit, id omne a matre est conflatum. Tus. 177. a. Videre licet quosdam, et c. I. V. 214. b. Videre et perspicere aliquid oculis. Ep. 30. a. Quae ego tam uideo animo, quam ea quae oculis cernimus. de Orat. 135. a. Vide, inquit, ista Scaure, si potes esse possessor. Ep. 256. b. Videbis quid Lysoni, quid medico placeat. I. V. 271. b. Vide etiam atque etiam ac considera quid agas. Acad. 16. a. Vide quae etiam atque etiam, ne, et c. et 17. a. Caue ne capiaris, ne fallaris uide. et Tus. 193. b. Videamus, ne, et c. et 184. a. Vide ne non ita sit. I. V. 66. b. Prouide ne, et c. Ep. 112. b. Vide modum, in quo quis, et c. At. 189. a. Sed Septimium uide. et ibi. Procuratores Cornificij uidebis. I. A. 201. a. Quid concupiscas, tu uidetis: quid concupieris, certe habebis. Att. 26. a. Sed id quoque uidebimus. At. 274. a. Sed de hoc tu uidetis. de Am.

97. a. Quam id recte faciam, uiderint sapientes. At. 94. a. Sed hoc fortuna uiderit, quoniam consilio uti non licet. et 60. b. Sed de illa ambulatione fors uiderit, aut si quis est qui curret deus. pro Cel. 44. b. Sed uidero hoc posterius. pro Q. 10. a. Quid mihi cum ista summa sanctorum uiderint, inquit, ista officia boni uiri. de Orat. 106. b. Quae ars quam sit facili, illi uiderint, qui, et c. deinde etiam tu ipse uideris, qui, et c. de N. 61. b. Quam simile istud sit, tu uideris. At. 151. b. Sed tu id quanti aestimes, tuum iudicium est. de Or. 94. a. Ferè nemo est, quin acutus atque acrius uicia dicente, quam recta uideat. At. 130. b. Sed diligentius nobis est uidentibus, ne distracti, pares aduersarijs esse non possimus. de Sen. 94. b. Nō ne uobis uideatur animus, qui plus cernat et longius, uiderere se ad meliora proficisci: ille aut cuius obtusior sit acies, non uiderit? de Am. 103. b. Sed loquor de ijs, qui ante oculos sunt, quos uidemus. pro Mil. 116. b. Cogitationes nostrae quae uolunt sic inueniuntur, ut ea cernimus, quae uidemus.

Videor, eris. copareo, specie offero, specie habeo uel praeme ferro. de In. 83. b. Atque etiam hoc mihi uideor uidere, esse quosdam, et c. I. V. 61. b. Videre iam uideor, et c. At. 15. b. Obiurgauit senatum, ut mihi uisus sum, summa cum auctoritate. et 16. b. Ut mihi uidebar, et c. I. C. 120. b. Videor mihi hanc urbem uidere subito uno incendio concidentem. et ibi. Cerno animo, uersatur ante oculos. Ep. 49. a. et 134. b. Ut specie aliquam uiderer uidere quasi reuoluentis resp. pro Sest. 9. b. Tertio si id quod specie habet honesti, pugna ret cum eo quod utile uideretur. contra Rul. 84. b. Haec consilia M. Bruto reprehendenda uisa sunt. pro Q. 10. a. Quid est quod haec tandem de re uobis possit uideri? Or. 203. a. 30. itaque uideo uisum esse nonnullis, Platonis locutionem, et c. de Or. 119. b. Si quid est in me, quod iam sperare uideor, quoniam, et c. et 112. a. Nunc Catulo audiente uideor debere non tam pugnae rectum, quam quid ipse sentiat, dicere. Att. 78. a. Quia consilij ut uideam bonis uitum. et Ep. 257. a. Si uideris tibi me posse consequi. Att. 132. a. Cuius socius uideor esse debere. Ep. 9. a. Neque id facio (ut fortasse quibusdam uideor simulatione. et 57. a. Cui ceteris (ut quidem uideor) tibi mihi displiceo. Ep. 57. a. et ibi. Videor mihi perspicere, et c. de N. 13. a. Videor audisse de L. Crasso, et c. de Cl. 166. b. Videor iam te ausurus esse appellare. de Or. 113. Sicut mihi uidetur, quantum iudicare possim. At. 98. b. Videre mihi uideor tantam dimicationem, quam a nunquam fuit. et 113. b. Hortos quonia hodie eras inspecturus, quid tibi uisum sit, eras scilicet. Off. 58. b. Induxit eam quae uideatur esse, non quae esset, repugnantiam. de Sen. 77. a. Nunc autem mihi uisum est, de senectute aliquid ad te scribere. de Am. 98. b. Quo in genere sperare uideor amicitiam nostram, et c. et 99. a. Sic enim mihi perspicere uideor, ita natos esse nos, et c. At. 195. b. Puero de mancipijs, quae tibi uidebitur attribuas. de N. 13. a. Sepe de L. Crasso uideor audisse, cum te togatis omnibus anteferet. Item alibi sepe uideor me, nam nullum uerbum crebrius a Cicero usurpatur, et praesertim in clausulis.

Viduitas, tis. pro Cec. 287. a. Ebutius iste imdium Caesenniae uiduitate ac solitudine alitur.

Viduus, a. um. pro Cec. 287. b. Cognitor uiduarum. et Tus. 180. a. Sic ipse uiduus pestes excipio anxias. Poeta. Vienna, n. e. urbs Galliae. Ep. 149. a. Planci.

Viduus, a. u. imbecillus, languidus. de D. 116. a. Possim suspicari contra aliquid morbo bouis exile, et exiguum, et uictum cor fuisse. de Sen. 78. a. Necessè fuit esse aliquid extremum, et tanquam in arborum baccis maturitate tempe

stius quasi uictum et caducum. Vigeo, es. uiriditate quam habeo, floreo, flagro, in gratia sum. (Caeo, obfoletus. de N. 42. b. Stipes arte naturae uiuunt et uigent. et 66. b. In omni rerum natura id uiuere, id uigere, quod caeat. Tus. 235. b. Neque enim est ullum, quod non uigeat interiore quodam motu. de Som. 130. b. Animus est qui uiget, qui sentit, qui meminit, et c. pro Mil. 118. a. In nobis esse quiddam quod uigeat, quod sentiat, et c. et de D. 104. a. Viget enim animus in somnis. pro Sest. 13. b. Animus post mortem sentit et uiget. Tus. 160. b. Nisi animus antequam corpus intrasset, in rerum cognitione uigisset. de D. 94. a. Iacet enim corpus dormiens, ut mortuus, uiget autem et uiuit animus. et 95. a. Ea pars animi tum maxime uiget, cum plurimum abest a corpore. Tus. 171. a. Sive occiderit animus, sive uigeat. de Fin. 130. a. Omnium rerum quae natura uigeant, simile esse finem. Tus. 156. a. Multa quae secula postea sic uiguit Pythagoreorum nomen, ut nulli alij docti uiderentur. et c. de N. 4. a. Haec in philosophia ratio contra omnia differendi, usque ad nostram uiguit etate. Tus. 175. a. Philosophia doctissimorum contentio. diffensionibusque uiguit. At. 57. a. Nos animo duntaxat uigemus. Ep. 110. b. Gregalibus illis, quibus te plaudite uigebamus amissis. et 112. a. Tui politici libri omnibus uigent. Tus. 174. a. Vigere in ore. Orat. 218. a. Qui numerus uiget in primo, iacet in extremo. I. A. 238. b. Nihil semper floret, diu legiones Caesaris uiguerunt, nunc uigent Panse. pro Cel. 39. b. Flagrabant uicia libidinis apud illum, uigebant etiam studia rei militaris. Tus. 188. b. Apud quos uenandi et equitandi laus uiget. pro Cel. 52. a. Vigeant apud istam uis uerem uetustate. de Or. 153. a. Nunc Philonem in Academia maxime uigere audio. de Or. 88. b. Vigeat auditor Panetij illius tui Mnesarchus. Tus. 174. a. Armodius in ore et Aristogiton uigent. Tus. 206. b. Quae uis inquit, et uigeat, et habeat quandam uiriditatem. de Or. 141. a. Qui memoria uigent, sciunt quid, et c. et de Fin. 132. b. Valere et uigere. Off. 12. a. Interdum etiam oburgationes in amicis uigent maxime. de Or. 86. a. Athenis studia eloquentiae uiguerunt. Offic. 25. a. Ut eorum et in bellicis, et in ciuilibus officijs uigeat industria. pro Mil. 188. a. Vestræ tum arae uiguerunt, uestra uis ualuit. pro Mar. 133. b. Vita quae uigebit memoria seculorum omnium.

Vigesimus, a. ii. uicesimus. Ep. 236. a. Vno et uigesimo die. et 198. a. Altero et uicesimo die. pro Pom. 5. a. Ab illo tempore annum iam tertium et uigesimum regnat.

Vigil, lis. I. V. 222. a. Clamor a uigilibus et sani custodibus tollitur.

Vigilans, tis. acer, attentus. contra Rul. 61. b. Tribunus plebis uigilans et acutus. et pro S. R. 41. b. Vigilans, et bonus, et fortis uir. et pro Cel. 53. a. Vigilans, sobrius, et industrius uir. At. 126. a. Vigilans homo et industrius.

Vigilanter. Ep. 242. a. Ut uigilanter se tueretur. Vigilantia, tis. I. Attentio. Antequam. 194. b. Et uos ut tutam pacem traheretis, mea persici uigilantia. et I. V. 235. b. 212. b. Sicillia uirtute eius et uigilantia singulari esse seruatum. At. 124. a. Caesar horribili uigilantia plenus.

Vigilia, lis. excubiae. Tus. 218. a. Cui non sunt auditae Demosthenis uigiliae? et Parad. 116. b. Quoniam illud maiorum uigiliarum munus in tuo nomine apparuit. I. V. 222. a. Praecipitur adhibere, ut noctu uigilias agerent ad aedes sacras. et I. P. 82. b. Me stante et manente in urbis uigilia. I. A. 153. a. Manentem mihi statuebam quasi in uigilia quadam consulari et senatoria, nec uero usquam discedebam, nec a rep. deieceram oculos. I. C. 112. a. Interim tertia fere uigilia exacta,

1855 VI
exacta, fit in eos impetus. pro Mil. 114. a. Si capitolinae co-
hortes, si excubie, si uigilie, si delecta iuuetus contra Mi-
lonis impetu armata est. I. C. 93. b. Illam coloniam meis pre-
sidijs, custodijs, uigilijsq; muniti. de In. 51. a. Diei et noctis
et uigilie et horre. I. A. 212. b. Idcirco in hac custodia tan-
quam in specula collocati sumus, ut populorum Romanorum
uacuum nostra uigilia redderemus.
Vigilo, as. uigilias ago, excubo, in uigilia maneo. I. C.
112. a. Tardissime autem Lentulus, credo quod literis dan-
dis preter consuetudinem proxima nocte uigilauerat. et
de Somn. 126. b. Vigilare ad multam noctem. I. A. 208. b.
Quamobrem Quirites quantum potero excubabo, uigila-
boq; pro uobis. et pro Pla. 271. a. Vigilandi est semper,
multa insidie sunt bonis. Q. Fr. 315. b. Properando etiam ci-
uius, quam si de multa nocte uigilassent, peruenit quod no-
luit. Itē: Per uigilare unam noctem. I. Per uigilo. de D. 117. a.
Animi cum sustinentur membris, et corpore, et sensibus,
omnia certiora cernunt, cogitant, sentiunt: id est, cum uigilat.
Viginti. de Or. 149. b. Annos natus unum et uiginti.
et pro Plan. 278. b. Viginti dies. I. A. 182. b. Annos propē
uiginti.
Vilis, le. uulgaris, contemptus, abiectus, humilis, ple-
beus, leuis, communis, contritus, de populo, unus de multa-
tis, Mylorum ultimus, omnium infimus et fordissimus,
homo nullo numero, paruus, angustus animus et paruus,
aliquis uita contempta et fordida. (Preciosus. Q. Fr. 296.
a. Semper putat honores, si uulgares essent, uiles: si tem-
poris causa constituerentur, leues. et Off. 70. a. Seruulus
uilis. pro Sest. 14. a. Quod beneficium a me haberetis, cum pro
uobis ea que mihi uilia essent, reliquisset? de Fin. 83. b.
Non minor uoluptas percipitur ex uilissimis rebus, quam
ex preciosissimis. Ep. 104. b. Quamquam uilia non est ui-
lor quam Lupercal. Tus. 248. a. Quotidie nos ipsa natu-
ra admonet, quam paucis, quam paruis rebus egeat, quam
uilibus. pro Flac. 166. a. Etiam si honos noster uobis uilior
fuisse, salutem certe charam futuram putauit. pro S. R.
30. a. Nihil tam uile neque tam uulgare est, cuius, et c. I. V.
192. b. Frumentum quoniam uilius erat, ne emisset. I. A.
243. b. Vobis tamen uilis esse spiritus meus non debet.
Vilitas, tis. (Caritas, pro Pom. 12. b. Vilitas annonae
ex summa inopia et caritate rei frumentaria consecuta
est. et pro Dom. 216. a. Subito illo die carissimam anno-
nam nec opinata uilitas consecuta est. I. V. 199. a. Vili-
tas in uendendis fruētibus, uertas in percipiendis. et 196
b. Vilitas annonae.) (Caritas amone.
Villa, le. domus extra urbem ruriē edificata. de Leg.
169. b. Sed antiquo more parua erat uilla, ut illa Curiana
in Sabinis. Att. 30. b. Basilicam habeo, non uillam frequen-
tia Formianorum. de Or. 133. a. Uillam in Tiburte habes,
cortem in palatio. pro Dom. 225. b. Domus in palatio, uil-
la in Tusculano. Ep. 92. a. Domus est, que nulli uillarum
mearum cedat. et 166. a. Frumētā aut in agris, aut in uil-
lis sunt. pro S. R. 25. a. Esse in agro, et ali ad uillā. pro Q.
R. 50. b. Tum erat ager incultus sine tectis, nunc est cul-
tissimus cum optima uilla. et ibi. Qui ager uillam non ha-
buit. At. 157. b. Preterijt uillam meam Curio, insiditq; mihi
nunciari, mox se uenturum. et 195. a. Ultra Silianā uilla
est, quam puto tibi notam esse, uillula fordida et ualde pu-
silla. Q. Fr. 312. b. et 313. a. Sed hominem infirmum in uil-
lam apertam, ac ne rudem quidem, inuitare nolui. et 317.
b. Aqua non longē a uilla belle sane fluens. Off. 28. b. L. Lu-
culli uillarum magnificentia.
Villicus, ci. custos uille. pro Cluen. 52. a. Habiti uillici

rem domini priuatamq; possessionē defendere. de Or.
106. b. Si mandandum aliqui procuratori de agricultura,
aut imperandum uillico sit. I. V. 173. b. et 174. a. Do-
minus uillico delectetur. et At. 231. a. Custos ac uillicus. et
Tus. 226. b. et Ep. 265. a. Villicus procurator. Q. Fr. 318.
b. Nicophorum uillicum tuum sanē probauit.
Villula, le. At. 123. b. Volo circū uillulas nostras er-
rare. et 195. a. Villula fordida et ualde pusilla.
Villus, li pilus. de N. 50. a. Animantium alia corijs te-
cte sunt, alie uillis uestitae. et 58. a. Oium uillis homines
uestiuntur.
Vinaceus, a. um. de Sen. 88. a. Acinut uinaceus.
Vinarius, a. um. I. V. 214. a. Erat etiam uas uinariū
ex una gemma pergrandi. et pro Fon. 277. b. Cognosce
te nunc de crimine uinariū.
Vincio, cis. colligo, constringo. Tus. 185. b. Si se lachry-
mis dedet, uinciat et constringatur amicorū custodijs,
pro Dom. 117. b. Tu liberos populos L. Pisoni uinctos co-
strictosq; tradidisti. et de Ar. 249. a. Seruorum multitu-
dini S. P. Q. R. uinctum ipso consensu. et constrictum spe-
culaculis, atq; impeditur turba et angustijs tradidisti. In
Arat. Orbes uincti inter se, et nodis coelestibus. apti. de Vin.
202. b. Aliquid uinctum dissoluere. pro Mur. 134. a. Oma-
nia que delapsa iam fluxerunt, seueris legibus uincienda
sunt. de Ar. 245. a. Non modō uincere, sed etiam uincire
diquem. I. V. 270. b. Facinus est uincere ciuē Romanum.
At. 114. b. Loca occupare, uincire numeris uincienda. et Or. 213.
a. Antiqui graues quidem sententias reperiebant, sed eas
haud uinciebant, haud explebant. pro Deiot. 147. b. Cuius
igitur eos uinceret, et solum Romanam mitebat?
Vinculum, si. I. V. 160. a. et Tus. 185. b. Mito uincta,
carcerem, uerbera, et c. l. Vinculum.
Vincio, cis. supero, deinceo, expugno, superior disce-
do, obtineo, frango, rem bene uel placatē gero. prelijs se-
cundis uitor, uictoria ab aliquo reporto, subigo, atq; in di-
tione meam redigo, prelijs frango, domo, prelijs scelicis,
me decerto, secundū preliū facio, copias hostiū fundo, de-
pulsis ac dispersis copijs superior sum contra improbos,
litem uel causam obtineo, pretereo, praecurro, praesto, pre-
pondero. I. C. 117. a. Mihi uiuendū est cum illis quos uici-
ac subegi. Off. 14. a. Non est consentaneum, qui metu non
frangatur, eum frangi cupiditate, nec qui uinctum se à la-
bore praestiterit, uinci à uoluptate. Parad. 120. b. Sapientis
animus nunquam uincitur nec expugnatur. I. A. 189. a. Is
dixit, nisi qui uicisset, uicturum esse neminem. Or. 314. a.
Hos ille moderatione, non inuentione uicit. pro Q. R. 43.
b. Cognitor si fuisse tuus, quod uicisset iudicio, ferres tuū.
de Or. 90. a. Asclepiades eloquentia uincebat ceteros me-
dicos. et 97. a. Si subitam et fortuitam orationem facile
uincit, hanc ipsam profecto assidua et diligens scriptura
superabit. et 127. a. Ita tua Sulpiti est à nobis tum accusa-
tio uicta. pro Deiot. 148. a. Vincere causam. et I. V. 112. b.
Obtinere causam. pro Cec. 302. b. Vincere sponsonem. et
pro Quin. 15. b. Vincere sponsonem. de Somn. 128. a. Stella-
rum globi terrae magnitudinem facile uincebant. Tus. 238.
b. Proinde ita parent se in uita, ut uinci nesciant. Ep. 48. b.
Vno te uicimus. Tus. 186. b. Vincere, et superiore disce-
dere. Att. 252. a. Manus dedisti. et Q. Fr. 300. b. Aute po-
nere se alicui. Attic. 122. b. Malo me cum Pompeio uinci,
quam cum istis uincere. pro Deiot. 146. a. Tanto ille su-
periores uicerat gloria, quanto tu omnibus praestitisti. de
Clar. 188. a. Quo enim uno uincebatur à uicta Graecia.
Vinctus,

1857 VI
Vinctus, a. um. constrictus, colligatus. I. V. 155. a. Equi-
tes uincti Apronio traditi sunt. et 221. b. Et te uinctum as-
strictumq; dedemus. Tus. 180. a. Aspicite religatum aspe-
ris uinctumq; faxis. Or. 216. a. Uinctum. (Dissolutum.
Vinculum, si. uinctum, nodus. Att. 89. b. Dixerim me
uel plurima uincta tecum summe coniunctionis optare,
et sunt amoris arctissima, tantū abest, ut ex eo quo ascri-
biti sumus, laxari aliquid uelim. et Acad. 16. a. Asstrictus
uinctulis. pro Pla. 264. a. Aliquē cum alio uinctulis et prop-
pinq; uicatis et magni amoris esse uinctū. I. V. 239. a.
Cum hoc de pecunia clamaret, in uinctula coniectus est. et
de Or. 104. a. Corpora uinctulis constricta. et I. C. 119. b.
Rumpere uinctula. et de Fin. 106. a. Inijcere uinctula alic-
ui. contra Rul. 63. b. Italicam omnibus uinctis deuinctam
et constrictam tenere. pro Pom. 5. b. Aliquē uinctulis, et
uerberibus, atq; omni supplicio ex cruciatum necare. pro
Cec. 298. a. Qui ius ciuile contemnentū putat, is uinctula
reuelit non modō iudiciorum, sed etiam utilitatis, uitaq;
fidem. Off. 74. b. Nullum uinctulum ad fringendam
fidem iureiurando maiores arctius esse uoluerunt. et de
Vn. 213. a. Non istdem uinctulis, quibus ipsi erant colligati.
Vindemiola, le. At. 5. b. Vindemiolas meas eō referuo:
id est, ad Attici bibliothecam emendam.
Vindex, cis. ultor, praefes, custos. de In. 75. a. Difficile
est ab eo, qui peccatorum uindex esse debet, ut ignoscatur im-
petrare. de N. 68. b. et I. C. 110. b. Furia specularitices, et
uindices facinorum et sceleris pro Flac. 158. a. Carcer-
uindex scelerum. et 101. Syl. 172. a. Curia uindex temeri-
tatis. et Ep. 61. a. Vindex conuersionis esse uolo. Q. Fr.
311. a. Cato uindex gladiatorum et bestiariorū. Att. 284.
b. Supplicatio uindicti illi quidē aliene dominationis, non
uicario. de Or. 126. b. Prouocatio patrona illa ciuitatis, et
uindex libertatis. I. A. 166. a. Brutus uindex libertatis. et
contra Rul. 71. a. Custos et uindex cupiditatum. Att. 23. a.
Vindex aris alieni. de Leg. 173. a. Qui secus saxi, deus ip-
se uindex erit. At. 286. a. Vindex atq; oppressor domina-
tionis. et 287. b. Vindex illius mali autor exiit alterius
fundamentum, radices habituri altiores. Off. 330. a. Ex-
tistit tu uindex nostrae libertatis. de L. 192. a. Habeat sanē
populus tabellam quasi uindictem libertatis.
Vindictio, onis. de In. 82. b. Vindictio est, per quam
uis et iniuria, et omnino quod obfuturum est, defenden-
do aut ulciscendo propulsatur. et 70. a. Ac natura quidem
ius est, et c. ut religio, pietas, gratia, uindictio, obseruan-
tia, ueritas. et ibid. b. Vindictio est, per quam et contu-
meliam defendendo aut ulciscendo propulsamus à nobis.
Vindicta, arū. formula est, qua rei controuerse pos-
sionem petimus, uindicamus nobis et asserimus, dum-
tis ipsa decidatur. et omnino uindicta sunt, fiducia, uel ut
iuriconsulti loquuntur, fiduciaria possessio: his autem uin-
diciarum, est de huiusmodi possessione, uindicatione, uel
assertione controuersa. I. V. 99. a. Aut praedae litis uindi-
ciarum cum satis accepisset, sponsonē facere. et pro Mil.
115. b. In iustis uindictijs ac sacramētis alienos fidos petere
Vindico, as. punto, castigo, ulciscor, libero, assero. I. V.
248. b. Omnia postremo que uindicaris in altero, tibi ipsi
uehementer fugienda sunt. et 266. a. Si qua natio fecisset
aliquid in ciuē Romanū eiusmodi, nonne publice uindica-
remus? pro Syl. 170. b. Neque me arbitrabar sine summo sce-
lere posse, quod maleficium in alijs uindicasset, idem in illo
senso omni supplicio uindicanda est. pro S. R. 20. b. Quam
acerre maleficia uindicare. Ep. 156. a. Neque hoc aut uin-

1858 VI
dicaret Lepidus, aut sanaret. I. V. 263. a. Fataor in milites
nostros sepe esse uerē ac uehementer uindicatum: id est,
animaduersum. et 192. a. Facinus in nullo etiam uindica-
tum. et 239. a. Si quid uindicatū seuerē est. Off. 22. b. Ille,
qui T. Gracchi conatus perditos uindicauit. Att. 13. b. Te
ualde uindicauit: id est, ultus sum. Off. 64. a. Dolus malus
legibus erat uindicatus. de In. 72. b. Peccata iudicij uindi-
cari. pro Q. 5. a. Vehementer uindicare aliquod facinus.
Ep. 123. b. Discordia, quas ius et ferrū uindicabit. de L. 177
b. Grauer olim ista, grauer uindicabat uetus illa Grae-
cia. pro Mil. 105. a. Homini cōsilia, non exitus rerū legib.
uindicantur. Itē: Praesertim cum unus esset, qui posset se de
absente uindicare. Ep. 13. b. Uindicare seditionē. ad Her. 1
b. Uindicare maleficium. Att. 286. b. Uindicare rep. i. ulcisc
Uindicare. liberare, asserere. At. 101. a. Ego istos
ros non addixi, praesertim cum adesset nemo, à quo
uindicarentur. pro Mur. 130. a. Sed an ne tu dicis, i cau-
sa uindicaueris? de Or. 88. b. Agere cū aliquo leg. et uin-
dicare. pro R. P. 126. b. Vt se aliquando ad suos uindicaret.
pro Fl. 134. b. Dubitabis quin ab hoc ignotissimo Phry-
ge nobilissimū ciuem uindicetis? pro Rab. 9. a. An seruos
suppliciorū metu, dominorū benignitas ut uindicta libe-
rat, nos à mortis terrore neque res gestae, etq; nostri hono-
res uindicabunt? de Cl. 196. a. et 183. b. Felicitas ipsius
ab omnib. miserijs morte uindicauit. et Ep. 20. a. et 163.
b. P. Scipio, qui ex dominatu T. Gracchi priuatus in libe-
ratem remp. uindicauit. Ep. 25. a. Quis remp. afflictam
in ueterē libertatē ac dignitatē uindicauerit. Tus. 184. b.
Magnitudo doloris, à qua me breuitas tēporis uindicabit.
de Fin. 58. b. Sapientia, qua nos à libidiniū impetu, et for-
midinum terrore uincit. et de Ur. 109. a. Laudem aliquo-
rum iam propē senescitē ab obliuione hominum atq;
à silentio uindicat. de Or. 107. a. et 101. b. Senectutem à
solitudine uindicari iuris ciuilibus scientia. et 103. a. Vt ista
ab solitudine domum meam uindicat. Item: M. Scaurus,
qui si audierit hanc autoritatem grauitatis suae uindicari
à te Crasse, iam credo huc ueniat, et c. de Or. 121. b. Me ta-
men ista oscitans sapientia in libertatem uindicabit. I. A.
178. a. Pecunia, qua nos posset à tributis uindicare. de Cl.
173. b. Cn. Carbo morte uoluntaria se à seueritate iudicij
uindicabit. Q. Fr. 305. a. Te innocētia tua et misericor-
dia hominum uindicat hoc tempore à molestia. Q. Fr. 319
b. Teq; item ab eo uindico et libero.
Uindicta, et. libertas, siue pratoris uirgula, qua ser-
uis donare se libertatem significabat, cum ea caput serui
tangebatur. pro Rab. 93. b. Seruos à suppliciorum metu do-
minorum benignitas una uindicta liberat. Top. 22. b. Ne-
que censu, neq; uindicta, neq; testamento liber factus est.
Uinea, ne. locus uitibus constitus. contra Rul. 79. b.
Iugera CCC. ubi institui uineae possunt. et de D. 87. a. et
de Senect. 88. b.
Uinea, bellica machina, et propugnaculum. Ep. 245.
b. Aggere, uineis, turribus oppugnauit. I. A. 217. b. Condu-
ctae uineae sunt, pugnatur acerime.
Uinetum, ti. uinea. de N. 77. b. Uineta et oliueta. et
de L. 173. b. Uineta et uirgeta, et c. de N. 59. b. Si uinetis
cuiuspiam tempestas nocuerit.
Uinitor, oris. uinearum cultor. de Fin. 134. a. An ea
que per uinitorum uitis antea consequebatur, etiam per
se ipsam curabit?
Uinolentia, tia. ebrietas. de Inuē. 64. a. Vt amor, irra-
cundia, aegritudo, uinolentia. I. A. 179. a. Quid furiosam
uinolentiam tuam proferam? Tuscul. 251. et 214. b. Ne
Iii s. sobrius

qui tanta uirtute atq; integritate fuit, ut, &c. Postquam. 205. a. Singularis est praestantissima uirtus P. Lentuli. Et pro Dō. 22. a. Vir singulari uirtute praeditus. de Cl. 176. a. Is uirtute animi atq; uita fuit bonus autor in senatu. pro Rab. 95. b. Virtus et honestas, et pudor cum Cōs. esse cogebat. pro Fōt. 284. a. Vita societas, uirtus, moris comes gloria fuisse. At. 286. b. Durior est conditio spectatae uirtutis, quam incognita. Par. 117. a. Quod rectum et honestum, et cum uirtute est. de Vn. 198. b. Animus et ortu, et uirtute est antiquior corpore. Epist. 144. b. Virtute duce, comite fortuna. pro Cl. 25. b. Non ille honorem a pueritia, non studa uirtutis, non ullum existimationis bonae fructum unquam cogitat. pro Pom. 12. a. Non solum bellandi uirtus in summo imperatore querenda est, sed multae sunt artes extimae huius administratae comitesq; uirtutis, ac primū innocētia, et c. temperantia, et c. facilitas, etc. ingenium, humanitas, et c. de Or. 119. b. Alterum est in quo oratoris uis illa diuina uirtusq; cernitur. Q. Fr. 295. b. In uirtute atq; humanitate percipienda. Off. 23. b. Philosophia, ius civile, eloquentia, ceteraq; uirtutes. de Or. 89. a. Dicendi uirtus sine rerum scientia extare non potest. Or. 200. a. Tempora inimici uirtuti. et 199. b. Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius. In V. 110. a. Ea patientia, uirtus, frugalitasq; est, ut, &c. de Cl. 170. b. In Catonis orationibus omnibus omnes oratoriae uirtutes reperiuntur. de Orat. 131. a. Est autem haec huius generis uirtus, ut, &c. pro Plan. 261. b. Vir sine uirtute et ingenio. pro Plan. 276. a. Non dicā miser (natura enim abhorret a uirtute uerbi) sed, &c. de Leg. 165. a. Nam nec arboris, nec equi uirtus, quae dicitur, in quo abutimur nomine, in opinione sita est, sed in natura. de In. 76. b. Praemia uirtutis et officij sancta et casta esse oportere. et ibi. Ob egregiam uirtutem. de Or. 91. b. Virtutes ipsas esse inter se aequales et pares, ita qui esset eloquens, eum uirtutes omnes habere, atq; esse sapientem. Q. Fr. 291. b. Nequaquam satis esse, ipsum has te habere uirtutes, sed esse circumspiciendum diligenter. et 297. a. Omnes de tua uirtute, integritate, humanitate commemorant. In P. 91. b. Iusta gloria, qui est fructus uerae uirtutis honestissimus. In A. 201. a. Nec enim ullam mercedem tanta uirtus desiderat, praeter hanc laudis et gloriae, qua etiam si careat, tamen sit ipsa contenta. In A. 261. b. Excellentium hominum uirtus imitatione, non inuidia digna est, et ibi. Ut cursum cursum, sic in uiris fortibus uirtus uirtute superatur. de Leg. 161. a. Virtus nihil aliud est, quam in se perfecta, et ad summum perducta natura.

Virtus uenenum. de Am. 112. b. Tamen is pati non potest, ut non acquirat aliquem apud quem euomat uirtus acerbioris suae. In Ar. Hic ualido cupiditate uenantem percussit ista, Mortiferum in uenas figens per uulnera uirtus. Vis uim, uires, uiolentia, impetus, nerui, tori, potestas, natura. pro Dom. 241. b. Magna uis est in deorum immortalium numine. de N. 78. a. Vis omnis ac potestas deorum. et pro Cl. 20. b. Vis deorum. Tuf. 251. a. Magnū uerō effecisti, si cantharidis uim consecutus es. In A. 153. b. Dicta tura, quae uim iam regie potestatis obsederat. de Or. 92. a. Demosthenem summam uim habuisse dicendi. et 99. a. Antonij incredibilis quaedam et prope singularis et diuina uis ingenij. de Or. 119. b. Alterum est in quo oratoris uis illa diuina uirtusq; cernitur. et 101. a. Patria, cuius rei tanta est uis, tanta natura, ut, &c. de Or. 107. b. Illud uereor ne maiorem uim ad deterrendum habeat, quam ad cohortandum. pro Cec. 296. a. Eandem uim habet aequitatis ratio ad eum restituendum, qui ui deiectus est. Off. 261. b. Magna uis est in fortuna in utranq; partem, uel ad secundas res uel aduersas. Off. 42. a. Et si in eo ipso est maxima uis, ut simus is, qui haberi uelimus. pro Cel. 50. a. Vm ueneni aium Caelum esse expertum in seruo quodam ad rem ipsam parato, cuius percelerit interitum esset ab hoc comprobatum uenenum. de D. 116. a. Ego enim possum uel nescire, quae uis sit cordis ad uindictam. de D. 118. a. Radices, quarum causam ignoramus, uim et effectum uidemus. de D. 96. a. 95. b. Quod ostentum habuit hac uim, ut Dionysius paucis post diebus regnare coepit. et 115. b. Ad hostiam deligandam dicem esse uim quandam sentientem atq; diuinam, quae toto consilio mundo est. pro Cor. 62. a. Quod adiuuantiū est, id habet hanc uim, ut sit ille in foedere inferior. Off. 59. b. Haec est uis huius annuli et huius exempli, si nemo, et c. de Or. 100. b. Desunt uim quam uim res habeant, est exprimendum. Or. 207. a. Rei uim ac naturā explicare. de Or. 90. b. Vm uniuersam ac propria oratoris desunt et c. 96. b. Omnis uis ac facultas oratoris in quinq; partibus distributa est. et 86. a. Vis dicendi Athenis inuenta est. et 85. b. Penes infinita uis ac materia artium. At. 54. a. Dolores magnitudo uim quandam nobis dicendi dedit. pro Mur. 124. a. Si illa solennis comitiorum precatio tanta habet in se uim et religionis, quantam, &c. de D. 80. b. Cū magna uis uideretur esse in monstis interpretandis ac procurandis in aruspicum disciplina. de N. 7. a. Mētis infinita, uim ac ratione designari et confici omnia. pro Rab. 94. a. Is animi uim et infirmitatem corporis ostendebat. pro Cec. 297. a. Inermes, qui uim haberent armorum ad nocendum. de D. 127. b. Vm celestem, ad eos qui in terris gignuntur pertinere. de Or. 94. a. Naturam ad dicendum uim afferre maxime. et 98. a. Vis in catioq; orationis. In A. 204. a. Caesar omnem uim ingenij, quae summa fuit in illo, in populari leuitate consumpsit. Off. 66. b. 67. a. Si uir bonus hanc habeat uim, ut si concreperit, possit in locupletium testamenta nomen eius irrepere, hac uim non utatur. pro Plan. 280. b. Si uitam mihi fors ademisset, aut uis aliqua maior reditum peremisset. Tuf. 226. b. Aut rogandi sunt, ut si quā habent uisceribus uim, differant in tempus aliud, et ibi. Tanta uis fuit poenitendi. Or. 219. b. Aliter in oratione nec impetus ullus, nec uis esse potest. Ep. 100. a. In te potissimum fractam illam et debilitatam uim suam contulit. Ep. 7. a. Ea res tantam habet uim, ut, &c. et 65. a. Habere uim feceris. de Fin. 59. b. Vis est natura rerum. pro Syl. 182. a. Vita ipsa ex ui sua naturaq; facillimē perspicitur. pro Cor. 59. a. Postremo haec uis est istius et iuris et uerbi, ut fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant et ibi. Sed totum hoc in ea sunt positum semper ratione atq; sententia, ut, &c. pro Dom. 224. a. Quae est quasi alia uis, quae sententia Cecillie legis, nisi haec, ne populo, &c. Ep. 80. a. Quae uis in his paucis uerbis, si attendes, intelliges, &c. pro Cec. 296. a. Aequitate intellexit ille nihil ad rem pertinet, quae uerborum uis sit ac nominum. Orat. 203. b. Sine re nulla uis uerbi est. Q. uin. Fr. 303. b. Quaedam infinita uis lachrymarum et dolorum. et 309. a. Lexiq; de his ferretur, ut qui non decepsissent, ea poena quae est de ui, tenerentur. Off. 24. a. Ad hanc rationem maximā uim natura habet, fortuna proximā. de D. 138. a. Id enim celeritas significat et uis equorum. de Am. 98. b. In animorum consensione omnis uis amicitiae est. Parad. 122. b. Cui quidem, quae maximam uim habere dicitur, fortuna ipsa cedit. de L. 159. a. Quam uim rerum optimarum mens humana contineat. et 184. b. Magistratus haec est uis, ut praescri-

praescribatq; recta. pro Mil. 104. a. Nulla uis unquam est in libera ciuitate suscepta inter ciues, non contra rep. pro Mil. 113. a. Magna uis est conscientia iud. et magna in utranq; partem. pro Mil. 114. b. Magna in hoc certe uis et incredibilis animus, et non uini uires iudicantur, si quidem, &c. et 118. a. Qui nullam uim celestem existimat, numeriq; diuinum. pro R. P. 127. a. Ergo aderat uis, (ut ait poeta ille noster) quae summam frangit infirmitatq; opes. et 129. b. Hanc uim frigorem hyememq; nos uires sustinemus. pro Mar. 132. a. Nulla est tanta uis, tanta copia, quae non ferro ac uiribus frangi possit. pro Sest. 11. b. Vm ui repellere. et pro Mil. 103. a. Ut uim illatam defendere. Att. 36. b. Et eo magis uis nobis timenda est. Antequam. 194. a. Cū non stromi inimicorū uim atq; uolentia prospiciat. Att. 55. a. Excere uim alicui. pro Cec. 285. a. et 289. a. Ex conuentu uim fieri oportebat. Off. 74. a. et 1. C. 101. a. Adhibere uim alicui. et ibi. b. Inferre uim et manus alicui. At. 143. b. et I. V. 234. b. Afferre uim alicui. et 88. b. Afferre uim matribus familiaribus. pro Cec. 296. b. Si reperientur ita parati ut uim corpori ac uitae potuerint afferre. Ep. 14. a. Vm neque parenti neq; patrie afferre oportere. pro Cec. 289. a. Praetor interdixit de ui hominibus armatis. Ep. 116. b. Lex Plotia de ui. de Fin. 78. b. Stuprata per uim Lucretia. Ac. 29. b. Rationes quae uim afferunt in docendo. pro S. R. 33. b. Multa saepe imprudentibus imperatoribus uis bellici ac turba molitur. pro Cl. 38. b. Incursio seditionis, uis multitudinis, impetus Tribunitius. pro Q. 9. a. Vi ac necessitate coactus et inuitus hoc feci. pro Mur. 136. a. Cattilina Sulpitio uim denunciabat. In C. 123. b. Si uis in proborum spem meam sis illerit. At. 108. a. Decem annos non tibi a senatu, sed a te ipso per uim et factionem datos. I. V. 155. a. Cohibitio tollendi nisi pactus esset, uim adhibebat praetioni. Ep. 101. b. Vadum solida ui.

Vis copia, multitudo. Tuf. 246. a. Magna uis uiri et argenti. Ep. 104. a. Maxima uis raniculorum. In V. 230. b. Vis maxima uisorum. et 224. b. Magna uis eboris. Q. Fr. 326. b. Magna uis aquae. de Ar. 148. b. Vis innumera uim collecta feruorum. de Som. 127. b. Quem ut uidi equidem uim lachrymarum profundi. de Pro. 69. b. Vm argentem dederat praeclearo imperatori nostro, ut exhaustas domos replere possent. pro Pom. 11. b. Eximia uis remigum. et 125. a. Omni ui te retinuissem.

Viscera, uis intestina. de Fin. 84. a. Tanti aderant morbi uiscera et uiscerum. et de N. 29. b. Terrena ipsa uiscerum soliditas. I. Vat. 31. b. Tela in tuis pulmonibus et uisceribus adhaerebunt. Tuf. 214. a. Permanat in uenas et haeret in uisceribus id malum. et ibi. Cum hic feruor tanquam in uenis medullisq; insederit. In C. 103. b. Periculum autē refi debet, et erit inclusum penitus in uenis atq; uisceribus reip. Tuf. 233. b. Metrodorus, qui omne bonum in uisceribus medullisq; condidit. pro Dom. 238. a. Is extruxit uillam in Tusculano uisceribus ararij. Att. 86. a. Sed noli me putare in uisceribus illa tua abicisse, quae mihi in uisceribus haerent. de Or. 138. a. Haec nos extrinsecus alicunde querenda, sed ex ipsis uisceribus cause sumenda sunt. In A. 159. a. Qui in medullis populi Romae uisceribus haerebant. et 262. b. Caesar Antonij crudelitatem non solum a uulgulis nostris, sed etiam a membris uisceribusq; auertit.

Visceratio, onis, cruda carnis distributio, quae solenni ritu fiebat. Off. 44. b. Prodigij qui epulis et uiscerationibus, et gladiatorum numeribus pecunias profundunt.

Viscus, fci. de N. 55. a. Beshiole in sordibus tanquam in uisco inhærescunt.

Visendus, a uim, spectandus, magnificus. In Vat. 25. a. Epulum omni apparatu ornatumq; uisendo.

Visio, onis, uisum, spectrum. de N. 23. a. At quam licenter fluentium frequenter transitio sit uisionum. et de D. 133. b. Animos externa et aduentitia uisione pulsari. de N. 42. b. Neq; uisionem, neq; auditum, neq; sonum sine aere fieri posse. Ac. 9. b. Visio ueri falsiq; communis a quibusdā putatur. Tuf. 184. a. Falsaq; eius uisione ac specie moueri homines dico uehementius.

Visito, tas. de Fin. 147. a. Is cum podagrae doloribus arderet, uisitasti, hominem Carneades et tristis exiret, mane quæso, inquit, &c.

Viso, sis, inuiso, uisito. Tuf. 188. a. Sed cum audisset eū grauius esse egrum, uoluit tamen nobilissimum philosophum uisere, quem cum uidisset, et salutauisset, honorificisq; uerbis prosecutus esset, dixit, &c. Ep. 141. a. Sed tamen constitui ad te uenire, ut et uiderem te, et uisere, et carerem etiā. Ep. 95. b. Posthac ad ludos uenies, nosq; uises. Tuf. 229. b. Qui nec plausum nec lucrum quereret, sed uisendi causa uenirent, studioseq; perspicerent, quid ageretur et quomodo. de Vn. 195. a. Cratippus Ephesum uenit, mei salutandi et uisendi causa. In V. 249. a. Ex opipidis uisendi causa conuenirent. At. 195. b. Velim aliquando puerū uisere. et 196. a. Quod puerū inuisis gratū. et 25. a. lampridem cupio Alexandriam reliquamq; Aegyptū uisere. At. 3. a. Visere aliquem longo intervallo. Off. 29. a. Demus Cn. Octauij uisgō uisebatur. pro Pom. 15. b. Eam enim populus Rom. non modō uidit, sed etiam studio omni uisenda putauit. et 11. b. Quae ceteri tollenda arbitrabatur, ea sibi ille ne uisenda quidē existimabat. de Opt. 245. a. Quis enim tam uisendum aut audiendum fuit, quam, &c. Tuf. 157. b. Cum laxati curis sumus, spectare aliquid uolumus et uisere. In V. 201. a. Messianam ut quisq; nostrum uenerat, uisere solebat. In C. 200. b. Cupido ille, propter quem fressere uisunt, nā uisendi causa nulla est. Tuf. 157. b. Infatigabilis cupiditas ueri uisendi.

Visum, si, uisio, somnium. de D. 139. a. Casus multa mirabilia in somniorum uisus effecti. et 104. b. Visa somniantium. de Fat. 149. a. Visum obiectum imprimi, et quasi signat in animo suam speciem. et 137. b. Visum est enim tale obiectum dormienti, ut id, etc. de D. 134. b. Si deus ista uisa nobis prouidendi causa dat, cur non uigilantibus potius dat quam dormientibus? Ac. 46. a. Sensus tinctos esse censuit e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus, quam ille *παρρησια*, nos uisum appellamus. de D. 92. b. Deim de cum se collegisset, id uisum pro nihilo habendum esse dixit. et 93. b. Tum ei uisa quietis occurrent ueracia. et ibi. Huic omnia uisa obijciuntur a mente ac ratione uacua. et Tuf. 160. b. Visa somniorum. Top. 227. b. A dormientibus multa significata uisus.

Visus, sus, species. de Nat. 4. b. Multa sunt probabilia, quae quanquam non percipiuntur, tamen quia uisum habent quandam insignem et illustrem, his sapientis uita regitur. mendose legitur, uisum, uisum legendum est.

Vita, te, spiritus, anima, usura huius uicis, uita curricula, cursus uicis huius, spiritus caeli, curricula uiuendi, huius uicis lux, communis spiritus, caput, uictus. pro Sest. 13. b. Vita breuis est, cursus gloriae sempiternus. et pro Rab. 96. b. Exiguū nobis uicis curricula natura circumseripsit, et de Som. 127. b. Vestra uerō quae dicitur uita, mors est. I. V. 107. a. Incertum est quam longa nostrum cuiusq; uita futura sit. de N. 53. a. Tribus rebus animantium uita tenetur, cibo, potione, spiritu. Tuf. 160. a. Tam natura uita hominis

hominis sustentatur, quam vitis, quam arboris. de L. 162. a. Vita expetit, quia nos in quo nati sumus continet. Postquam. 204. a. A parentibus vita nobis tradita est. An tequam. 193. b. Non enim peto ut mihi detis vitam, sed datam repeto, ut reddatis. pro S. R. 23. b. Per summum dedecus vitam amittere. ad Her. 38. a. Amisit vitam, at non perdidit: anuſit animam, potius est gloria. In A. 167. b. Nec frangor animo propter uitae cupiditatem, quae me manes conficeret angoribus, dimissa molestiis omnibus liberaſſet. pro Cl. 53. b. Illa, quam tum uiuebas, non erat uita. In A. 228. b. Non in spiritu uita est, quae nulla est omnino seruituti. Q. Fr. 305. b. Ego uitam, quo ad spes erit, retinebo. 304. a. Duitius in uita esse non possum. Et ibi. In tam turpi uita commorari. de Or. 111. b. Historia uita memoriae. At. 162. a. Tempus est nos de illa perpetua iam, non de hac exigua uita cogitare. Et ibi. Longum illud tempus cum non ero, me magis mouet, quam hoc exiguum, &c. de Ar. 191. a. In hoc tam exiguo uita curriculo, tam breui. pro Rab. 96. b. Mortui sensu et uita carent. pro Q. 9. a. Mors honesta sepe uitam turpem exornat, uita turpis ne morti quidem honesta locum relinquit. In C. 119. b. Eos frui uita et communi spiritu putat non oportere. At. 195. b. Nunc plane nec uicium, nec uitam illam colere possum. Et ad Her. 28. b. Colere uitam cum uirtute. de Fin. 125. a. Illum locum ubi Pythagoras uitam ediderat, sedemque uidi. de Or. 127. b. Docuit enim iam nos longa uita, usque rerum maximarum, &c. de Sen. 89. b. Is uitam ad centesimum annum perduxit. At. 80. a. Ego in uita mea nulla unquam uoluptate tanta sum affectus, quanta afficior hac integritate. de D. 113. a. Quo cruciatus animi putas eum uitam aditum fuisse. pro Plan. 380. b. Si uitam mihi fors ademiſſet. Tuf. 168. b. Nam reor, non illis si uita longior daretur, posset esse iucundior. et 187. b. Cum una cum sanguine uitam effluere sentiret. ad Her. 31. b. Neg. erat, quod uitam producere remus. de Or. 25. a. Eum uita cum sum tenere praecurrit, ut, &c. ad Br. 286. b. Quibus enim hac uita factis potius tradatur? In A. 223. b. Vita sanctissima honestissimeque acta. Antequam. 193. a. Non obest mihi turpis et nocens, sed honestissime et laudatissime acta uita. de Clar. 174. b. Scauri libri de uita ipsius acta. Off. 4. a. Parare res, quibus aetio uita continetur. de Cl. 174. a. Carbo quod uita suppetat, est in multis iudicij cognitus. de Fin. 51. a. Si uita suppetet. Et Ep. 158. a. Simibi uita contigerit. pro Syl. 181. b. Foedissimam uitam ac miserissima degere. de Fin. 56. a. Degenda uita. Off. 12. a. Vita uictusque communis in amicis uigent maxime. de Am. 99. a. Vita communis. de Or. 104. a. Aliquid a communi uita consuetudine, atque a ciuitatum moribus abhorre. Off. 40. b. Homo solitarius atque in agro uitam agens. de Fin. 104. a. Agere uitam in solitudine. Tuf. 154. a. Agere eum in caelo. Epist. 50. a. Agere etatem cum aliquo. pro R. P. 26. a. Vita rustica honestissima atque suauissima. de In. 41. a. Cum homines in agris passim bestiarum more uagabantur, et sibi uita strino uitam propagabant. I. V. 132. a. Viuere uitam uitam. Et pro Cl. 21. b. Vita periculum et capitis insidias uitare. de N. 12. a. Deus hominum commoda uitasque tuetur. de Fin. 83. b. Vita uicioſa et flagitiosa. pro Q. 17. b. Vita horrida atque arida mihi cordi est. de Or. 143. b. Cum ferro uita est erepta. pro Mur. 132. b. Illum uita expulit: id est, occidit. Et de Sen. 92. a. Auferre uitam alicui. Ep. 18. b. Discedere a uita. Et 71. b. Manere in uita. de Sen. 92. a. Vita deſero. Tuf. 187. b. Cum una cum sanguine uita effluere sentiret. Ep. 142. a. Si in hac administratione uita mihi ponere

da sit, preclarè actum mecum putem. Ep. 4. b. Profundè re uitam pro amicis. Et 71. b. Omnibus telis fortune propoſita est uita nostra. Epist. 72. a. Iniqua conditio uita. de Fin. 58. a. Amarissima uita. Ep. 2. a. Vitam mihi esse acerbam putè. de Fin. 96. a. Vita acta, et uita coſequens. Top. 227. b. Vita constans et probata. Tuf. 180. b. Vita umbra tili et delicata. Et de Fin. 82. b. Vita beata. pro S. R. 32. b. Sic uita hominum est, ut nemo ad maleficiū sine causa accedat. pro Mar. 135. b. Vita corpore et spiritu continetur. I. A. 161. b. Quod est aliud beneficum latronum? nisi ut commemorare possint, iſis se uitam dedisse, quibus non ademerint. Et 172. a. Fac me a te habere uitam, quia a te non sit erepta. Et 211. a. Is equum putauit, uitam, quam populi Rom. uotis retinuisse, pro libertate pop. Rom. in discrimen adducere. Itè. Principio quis potest esse uita uitalis, ut ait Ennius, qui non in amici mutua beneuolentia coquiescat. Vitalis, le. quod uitam praestat, salutaris. de N. 30. b. Caloris natura uita in se habet uitalem. Et 31. b. Salutaris et uitalis calor. et de D. 84. b. Vitalis id est, lacte. Et 113. a. Fissum familiare et uitale traſtant. de D. 84. a. Luce renanti uitalia lumina licuit. In Arat. Et Vitale flamen. de Am. 99. b. Quis potest esse uita uitalis, ut ait Ennius, nisi qui, &c. Vitatio, onis. fuga. I. A. 188. a. Que uitatio oculorum, lucis, urbis, fortisquam misera fuga? qua secedat. de Fin. 129. a. Vitatio doloris. Et ad Her. 16. b. Vitatio periculi. Vitellus, li. ouis pars rubra, in qua reſidet uita pulli. de D. 136. a. Tum ille, Nihil de uitello. Viticulus, le. de N. 77. a. Dij nec agellos singulorum, nec uiticulus persequuntur. Vicioſe. uicio. ut lex uicio lata. (Lex rectè lata. I. A. 196. a. Leges uicioſe per uimque tulit. Et de Fin. 73. a. Sed ille, ut dixi, uicioſe. Tuf. 194. a. Membra tumidum ac turgescentem uicioſe se habet. Vicioſitas, tis. (Virtus. Tuf. 215. a. Vicioſitas est habitus, aut affectio in tota uita incõstans, et a se ipsa dissentiens. Et 216. a. Virtutis contraria est uicioſitas. sic enim malo quam malitia appellare eam, quam Graeci uicioſitas appellant. nam malitia certi cuiusdam uicij nomen est, uicioſitas omnium. Vicioſus, a. um. multis uicijſus flagitijsque coniunctus, deo prauatus, corruptus, multis affectus uicijſus, quod in uicio est, quod uicioſe se habet. de Fin. 83. a. Vicioſa et flagitiosa uita. In A. 196. a. Collega, quem ipse fecit sua nunciatione uicioſum. contra Rul. 69. b. Vnum erat quod mihi uicioſum uidebatur, quod, &c. de D. 91. b. Integri corporis, non uicioſi est diuinatio. Off. 24. b. Natura uicioſa. de Fat. 142. b. Vicioſam naturam ab eo sic edomita et compressam esse, ut, &c. de Pet. 213. b. In hoc maxime uicioſa est ciuitas, quod, &c. de Cl. 191. a. Is metuens ne uicioſum colerigeret, etiam uerum sanguinem deprauebat. de N. 75. b. Si qui audirent, uicioſi esse, discerunt. de Cl. 188. b. Vicioſum et corruptum. (Purum et incorruptum. pro S. R. 24. b. Vita uicijſus omnibus flagitijsque dedita. de D. 86. a. Itaque si sinistra dum non exquirimus, in dira et in uicioſa incurramus. At. 9. b. Ille alter uno uicio minus uicioſus. In A. 176. a. Vicioſus consul. (Saluis auspicijs creatus. Vitis, tis. de N. 50. a. Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt. et de Or. 106. b. Arborum putatio atque uitium. Et de Sen. 88. a. Vitis serpens multiplici lapsu et erratico. In Arat. Quam uiridi conneſſit tegmine uitis. Viciuſ, cij. uicioſitas, prauus actus, turpis actio, prauitas animi,

tas animi, labe animi, morbus animi, animi uel corporis prauitas uel deformitas. (Sanitas, uirtus. de Or. 106. b. Legibus et premia propoſita sunt uirtutibus, et supplicia uicijſus. de Fin. 98. b. Turpes actiones, quae oriuntur et uicijſus: quas enim Graeci uicioſitas appellant, uicia malo quam malitias nominare. Et ibi. Omni uirtuti uicium contrario nomine opponitur. At. 32. b. Bellum est sua uicia nosse. de Or. 94. b. Ferè nemo est quin acutius atque acrius uicia in dicente quam recta uideat. Et ibi. Fingendus est nobis detrahit omnibus uicijſus orator, atque omni laude cumulatus. Or. 299. b. Id est in oratione uicijſus uel maximum. de Or. 137. a. Vicia aut incommoda, quae sint in aliquo. Et ibi. Exprobare aliquam uicia in aliquo. de D. 127. b. a. Multi naturae uicium exercitatione sustulerunt. de Or. 131. b. Delabi in aliquod uicium. Et ibi. a. Si aduersarij in aliquo insigni ad irridendum uicio reperiantur. Et ibi. Deformitas et corporis uicium. de Or. 116. a. In quo uicijſus est si praetermittatur, et c. in quo mendosum est, et c. in quibus non decet, et c. de Cl. 190. b. Oratoris uel sanitate, uel uicio ad dilectum uiti. pro Cl. 32. b. Quis ea uicia quae ab natura habeant, etiam studio atque artificio quodam malicia condidisset. In A. 169. a. Qui fortune uicio, non suo deoſiſſet. de D. 104. b. Male contenta falsa sunt, non rerum uicio, sed in terpretum inſcitia. de Ar. 257. a. Qui aliquando honorem uicio ciuitatis, non suo, non sunt affecti. de D. 117. a. Comitiorum solum uicium est ſilme, quod idem omnibus rebus optimum auspiciū habemus. de D. 86. a. Ut P. Claudius eiusque collega L. Iunius classes magnas perdidit, quod uicio nauigasset. Et de N. 28. a. Consules uicio creatos esse. de D. 97. b. Qui ualeat uicio furunt. pro S. R. 26. a. Summam laudem alicui uicio et culpa dare. Ep. 99. a. Ne sibi uicio uerteret, quod abesse et patria. Ep. 179. b. Vicio mihi dant, quod, &c. Et 27. a. Quod illi tribuebatur ignauia. Tuf. 193. a. Quoniam consules mala consuetudine loquendi in uicio ponitur. Tuf. 124. a. Eodem uicio est effuſio animi in letitia. Et ibi. Eademque leuitate cupiditas est in appetendo. de Fin. 131. b. Et si hoc quidem est in uicio, dissolutionem naturae tam ualde perhorrescere. Off. 5. b. Is est in uicioſum quam si patria deſerat. de L. 190. b. Concipere uicium. Ac. 13. b. Huc si peruenieris, me tibi prius quidque concedente, meum uicium fuerit. Ep. 135. a. Si nihil est in parietibus, aut tecto uicijſus, cetera mihi probabitur. Top. 222. a. Si aedes exese corruerunt, uicium uel fecerunt. et ibi. Quod fornix uicijſus fuerit. Off. 62. a. Venditorem eius rei quam uendat, uicia narrare. In A. 176. a. Id agitur obuenit uicium, quod tu iam futurum esse praedixeras. Vito, as. deuito, euito, fugio, effugio, declino, detestor. de Orat. 139. a. Vitanda est ingenij ostentationisque suspicio. Et de Sen. 78. b. Vitare uituperationem. Off. 329. b. Quis non morte proprium periculum uitet? Ep. 69. a. Hæc nos uitare cupimus, etc. si recipis causam nostram, uitabimus. Or. 219. b. Gladiatores multa uitanda faciunt caute, et petendo uehementer. In C. 100. a. b. Ego tuas petitiones ita coniectas, ut uitari posse non uiderentur, parua quadam declinatione, et (ut aiunt) corpore effugi. Par. 235. a. Et At. 128. a. Fugere, uitare, declinare aliquid, etc. de N. 25. b. Inuidia detestande causa id est, uitanda. Vitricus, ci. matris meae maritus, qui me non genuit. In V. 103. b. C. Mustius uitricus pupilli. Et de Cl. 186. b. D. Syllanus uitricus tuus. Et pro Mur. 141. b. At. 243. b. Vitrucus quidem nihil censebat. Vitrum, tri. pro R. P. 129. a. Merces fallaces chartis et linteis et nitro delata. Et Ep. 123. b.

Vitularia uia. Q. Fr. 318. a. Ex eo loco rectè uitularia uia profecti sumus in Eufidianum fundum. Vitulinus, a. um. ex uitulo. de D. 119. a. An tu, inquit, caruncule uitulinae manus quam imperatori credere? Et Ep. 138. b. Assum uitulinum. Vitulus, li. bos iunior. de D. 115. b. An censes eundem uitulum, si alius delegerit, sine capite iecur inuenturum? de In. 74. a. Vitulum alicui deo immolare. Vituperabilis, le. uituperandus. de L. 138. b. Nam isto quidem modo uel consulatus uituperabilis est. Et de Fin. 98. b. Quod uituperabile est, &c. Vituperatio, onis. reprehensio, ignominia. de Pro. 78. b. Quod ad uitandam uituperationem ualet. Et At. 228. a. Cadere in aliquam uituperationem. Et 256. b. Effugere uituperationem. de Cl. 173. a. Ea que res P. Africano uituperationi fuit. In A. 244. a. Culpa reprehensionem et stultitiam uituperationem reprehendere. de Ar. 255. b. Meque non nulla uituperatione tarditatis meae factio suo liberauit. Vituperator, oris. reprehensor. de Nat. 3. a. Inuidus uituperator. Et Epist. 97. b. Si quando in uituperatores meos incidisses. Tuf. 175. b. Et de Fin. 49. a. Nos autem uniuerse philosophiae uituperatoribus respondimus in Hortensio. Vitupero, as. uicio do, crimini do, culpa do, culpa, de forma, de dignitate uel autoritate alicuius detraho, in maleſtiti uel criminis loco obijcio, maleſtiti alicuius gloriam dignitatemque uiolo. de Arusp. 254. b. Et ibidem. Im-purissimi hominis uoce uitolari. (Laudo, orno, maxime laudibus effero. pro Mur. 138. a. Ego tuum consilium Cato uituperare non audeo. Et Quin. Fr. 311. b. Pompeius in amicitia P. Lentuli uituperatur. de Fin. 84. a. Syracusane mensa, quae a Platone grauius uituperantur. de Or. 140. b. Et contra Rul. 67. a. Improbum notari ac uituperari. Ep. 68. a. Cum et reprehendes ea, quae uituperanda dices. ad Her. 124. b. Velut qui rhetoricam uituperant propter alicuius oratoris uituperandam uitam. Vio, uis. ſpiro, reſpiro, uigeo, sum, in uita sum, in uita commoror, inter uiuos numeror, uitam ago, uitam traſto, uitam degeo, etatem ago, etate degeo, aut uita, uita uo, uita fruor, uitam et spiritum duco, uita et communi spiritu fruor, uitam colo, uita manet, uita suppetit, uita suppetit, lucè intueor, uitam propago, diu anima exuperabo, mea is, prope centum confecit annos, uita ad centesimum annum perduxit, multos dies in uita celeberrimos letissimosque uidi. I. A. 177. a. Cum latronibus non solum de die, sed etiam in die uiuere. Et 199. a. Qui in horam uiuunt. et Tuf. 234. b. Viuere in die. I. P. 94. a. Est quidam Graecus, qui cum isto uiuit. Et ibi. Ut prorsus una uiueret. At. 95. b. Decreeueram cum eo ualde familiariter uiuere. de Or. 143. b. Cõ iunctissimè uiuere cum aliquo. At. 211. b. Cum ita sumus affecti, ut non possumus plane simul uiuere. pro Cl. 53. b. Illa quam tum ille uiuebat, non erat uita. Et de Fin. 133. b. Et Tuf. 160. a. Viuere uitam. de Cl. 175. a. Vixitque tam diu, quicquid bene beateque uiuere. In V. 132. a. Tutorem uitam se se meo praesidio uicturos esse arbitrantur. de Or. 104. b. Sanctissimè uiuere. Et Ep. 53. a. Quietè et libere uiuere. Et de Fin. 104. b. Viuere est natura. de Fin. 96. b. Id est beate uiuere, honestè: id est, cum uirtute uiuere. Et ibi. Cui scientia uiuere. Ep. 137. a. Viuere de lucro. et 142. b. Viuere in libertate. pro Mur. 134. a. Satis diu uel naturae uixi uel gloriae. I. A. 247. a. Si non spiritum, at uirtutis laude uiuimus. de N. 6. a. In omnireſi natura id uiuere, id uigere, id caleat. et pro Sest. 24. b. Viuere ac ſpirare. de Fin. 133. b. Itaque et uiuere uitam

1876 uitem & mori dicimus, arboremq; & nouellam & uetula- lam, & uigere & senescere. Tuf. 160. a. Vitem & ar- borem etiam dicimus uiuere. Quin. Fr. 320. a. Quod me cohortarit ad laborem, & c. faciam equidem, sed quando uiuimus? Att. 23. 6. b. Sed mihi quidem & c. de Clar. 180. b. Titus Aufidius uixit ad summam senectutem. I. A. 189. a. Nisi qui uicerit uicturum esse neminem. de Or. 117. b. Tandiu genus illud dicendi studiumq; uixit. de Or. 85. a. Qui in optima rep. cum uita cursum tenere potuerunt, ut, & c. pro Quin. 7. b. Numerari inter uiuos. Epist. 158. a. Si mihi uita contigerit. de Sen. 87. a. Secum esse, secumq; (ut dicitur) uiuere. Att. 156. b. In laude uiuere. & 235. b. Viuere & habitare cum aliquo. & Quin. Frat. 311. a. Vi- uo paulo liberalius quam solebam. de Sen. 81. a. Num igitur si ad centesimum annum uixisset, senectutis eum sue poneret? & ibid. b. Nemo est tam senex, qui se annum non putet posse uiuere. de Sen. 91. a. Quis est tam stultus, quamuis sit adolefcens, cui sit exploratum se usq; ad uespe- rum esse uicturum.

Viuatur. Off. 10. a. Viuatur non cum perfectis. de Fin. 20. 58. a. Sapientia est una, qua preceptrice, in tranquillitate uiui potest.

Viuius, a. um. spirans. pro Q. 9. a. Non modò ex nime- ro uiuorum exturbari, sed etiam si fieri posset infra mora- tuos mandari. & 7. b. Numerari inter uiuos. & 9. b. Huic acerbissimum uiuo uidentiq; funus ducitur. de Am. 99. a. Neq; id ad uiuum refecto, ut illi qui hac subtilitas disputat. pro Sest. 16. b. Ille uiuus (ut aiunt) et uidentis publicatus est, & c. pro Mil. 119. a. Viuius & spirans.

Viuum, ui. fors, & pecunia caput quod dicitur. pro Flac. 163. b. De lucro dat, nihil detrahit de uiuo.

Vix, uix dum iam, egrè. In P. 85. b. Gabinus collegit ipse uix, sed tamen collegit, & c. Parad. 116. b. Que uix in gymnasijs Stoici probant. de Or. 85. b. In dicendo excel- lentes uix paucos proferre possumus. Ep. 39. a. Vix tandè legi literas dignas Appio. pro Quin. 1. a. Qui ut summa haberem cetera, temporis quidem certe uix satis habui, ut rem tantam. & c. Ep. 130. a. Mihi uero cū his ipsi uix, his autè detractis ne uix quidem. Att. 50. b. Ut uix, aut om- nino non possit abrogari. & de N. 30. a. Aut uix aut nullo modo corrumpi. Att. 97. b. Saufium sine meis literis ad te uenire, uix erat restum.

Vix dum. Att. 136. a. Vix dum epistolam tuam legerā, cum, & c. In C. 99. a. Hec ego omnia uix dum tam coe- tu nostro dimisso comperi. Ep. 185. a. Cum tu uix dum tri- ginta dies in Syria fuisses.

Vlceratus, a. um. exulceratus. de Fat. 147. b. Phloctes- tes ulceratus serpentis morfu in insula Lemno reli- ctus est.

Ulcifcor, ris. uindico, punio, persequor, poenam repe- to, iniurias meas persequor, gratiam refero, malè meritis refero quod debeo, expetere poenas domestici sanguinis. de Or. 87. b. Arma, quib. uel tectus ipse esse possis, uel pro- uocare improbos, uel te ulcisci laceffitus. pro S. R. 29. a. Qui patris ulciscendi causa supplicium de matre sumpse- runt. ad Her. 2. b. Me ulcisci parentem negant oportuisse. pro Rab. 93. a. Et similis uiri tu ulciferis patris mortem, atq; ille persequeretur fratris. Ep. 183. b. Respub. adhuc ul- ta suas iniurias est per nos. At. 150. b. Persequi poenas ali- cuius. At. 148. a. Odi hominem & odero, utinam ulcisci possem, sed illum ulciscuntur mores sui. pro Syl. 180. b. Ta- men eum mores ipsius conuincerent. In V. 58. a. Ut per de- lium te ipsum ulciscantur laborant. & de In. 73. a. Ulcisci

inimicum. At. 274. b. Quos quidem omnibus sententijs ul- ciscor & persequor. de In. 64. a. & de Opt. 244. a. Si ini- mici ulciscendi causa factum est. In C. 108. a. Quos ego nō- tam ulcisci studeo, quam sanare. Ep. 10. a. In eis uero ulci- scendis, quos, & c. & ibid. Quamquam ille uicem nostram ultus est ipse per se. Ep. 197. a. Neq; enim hæc à te non- ulciscenda sunt, etiam si non sint dolèda. de Or. 153. b. Ac- quumne sit ulcisci iniurias etiam propinquorum. & Post- quam. 203. a. Vlscenda iniurie facilius ratio est, quam, ut probabilia uideam, non habeo. & ad Her. 38. b. Procur- rare ultra quam amicum sentire possit. Tuf. 176. a. Nec ul- tra quam id quod uerisimile occurrit, progredi possu- mus. & 217. a. Sed adhibent modum quandam, quem ul- tra progredi non oporteat. de Vn. 19. 6. a. Si probabilia dicuntur, nil ultra requiritur. At. 238. a. Oratio scripta ele- gantissimè, ut nihil possit ultra.

Ultrix, cis. uindex. pro Dom. 235. b. Hæc ultrix affli- ctæ ciuitatis republicæ spolijs ornabitur?

Ultro, non quæstus, sponte. I. C. 116. a. Qui spem im- perij sibi à patricijs hominibus oblatam neglexe- runt. Tuf. 255. b. Omnia ei ultro pollicitus sum. pro Flac. 159. a. illum autem non modò recipiebāt, sed etiam ultro uocabat. pro Plan. 264. a. Ultro offerre se alicui. & Vl- tro polliceri. pro Quin. 13. b. Neuius, qui cum ultro ipse deberet, & c. Ep. 105. a. & 100. a. Si ad eum ultro ueneris, & c. & de Fin. 77. a. Ultro ad mulierem uenit.

Ultro citroq; huc & illuc, uicissim. I. C. 116. a. Qui spem im- perij sibi à patricijs hominibus oblatam neglexe- runt. Tuf. 255. b. Omnia ei ultro pollicitus sum. pro Flac. 159. a. illum autem non modò recipiebāt, sed etiam ultro uocabat. pro Plan. 264. a. Ultro offerre se alicui. & Vl- tro polliceri. pro Quin. 13. b. Neuius, qui cum ultro ipse deberet, & c. Ep. 105. a. & 100. a. Si ad eum ultro ueneris, & c. & de Fin. 77. a. Ultro ad mulierem uenit.

Ultro citroq; huc & illuc, uicissim. I. C. 116. a. Qui spem im- perij sibi à patricijs hominibus oblatam neglexe- runt. Tuf. 255. b. Omnia ei ultro pollicitus sum. pro Flac. 159. a. illum autem non modò recipiebāt, sed etiam ultro uocabat. pro Plan. 264. a. Ultro offerre se alicui. & Vl- tro polliceri. pro Quin. 13. b. Neuius, qui cum ultro ipse deberet, & c. Ep. 105. a. & 100. a. Si ad eum ultro ueneris, & c. & de Fin. 77. a. Ultro ad mulierem uenit.

Ultior, us. (.). Citerior. de Pro. 76. b. Vltior His- pania.

Ultimus, a. um. postremus, extremus, summus. de N. 36. b. Luna, que omnium ultima est. & de D. 127. b. Cella ipsa, quod extremum atq; ultimum mundi est. de L. 157. b. Ab ultimis temporibus scribendi exordium capio. de In. 62. b. Omnium, quicunq; ab ultimo principio huius præ- ceptionis usq; ad hoc tempus expositis copijs. & ad Her. 3. a. Si non ab ultimo initio repetere uolemus. de Pro. 78. a. Tempus proximum, medium, ultimum. pro Ar. 185. b. Pue- ritie memoriam recordari ultimam. de Ar. 249. b. Alia quid ex ultimis terris accersitum. At. 288. a. Hæc mihi ui- dentur Ciceroni ultima esse in malis. de Sen. 128. a. Luna ultima cælo, citima terris. de In. 62. b. Ab ultimo princi- pio huius præceptionis usq; ad hoc tempus.

Ultor, oris. uindex, punitor. Ep. 23. a. Vltor inimico- rum. de Clar. 189. b. Publius nostrarum iniuriarum ultor, salutis autor. & pro Syl. 183. b. Ego ille coniurationis iure stigator atq; ultor. Postquam. 211. b. Tribunitij sanguinis ultores. In P. 84. b. Pijo præuicator Catiline quondam, nunc ultor.

Ultrā.

1873 Ultrā, suprā. At. 95. a. Ultra Silianam uilla est, quam puto tibi notam esse. de In. 59. a. Remotum est, quod ultra quam satis est, petitur. de D. 85. b. Diuinitio coniectura nititur, ultra quam progredi non potest. I. A. 155. a. Quis unquam senatorem tanto damno coegit? aut quid est ul- tra pignus aut multam? de In. 48. a. Longum exordium est, quod plurib. uerbis aut sententijs ultra quam satis est, produciunt. Tuf. 151. b. Ultra enim quò progrediar, quam ut probabilia uideam, non habeo. & ad Her. 38. b. Procur- rare ultra quam amicum sentire possit. Tuf. 176. a. Nec ul- tra quam id quod uerisimile occurrit, progredi possu- mus. & 217. a. Sed adhibent modum quandam, quem ul- tra progredi non oporteat. de Vn. 19. 6. a. Si probabilia dicuntur, nil ultra requiritur. At. 238. a. Oratio scripta ele- gantissimè, ut nihil possit ultra.

Ultrix, cis. uindex. pro Dom. 235. b. Hæc ultrix affli- ctæ ciuitatis republicæ spolijs ornabitur?

Ultro, non quæstus, sponte. I. C. 116. a. Qui spem im- perij sibi à patricijs hominibus oblatam neglexe- runt. Tuf. 255. b. Omnia ei ultro pollicitus sum. pro Flac. 159. a. illum autem non modò recipiebāt, sed etiam ultro uocabat. pro Plan. 264. a. Ultro offerre se alicui. & Vl- tro polliceri. pro Quin. 13. b. Neuius, qui cum ultro ipse deberet, & c. Ep. 105. a. & 100. a. Si ad eum ultro ueneris, & c. & de Fin. 77. a. Ultro ad mulierem uenit.

Ultro citroq; huc & illuc, uicissim. I. C. 116. a. Qui spem im- perij sibi à patricijs hominibus oblatam neglexe- runt. Tuf. 255. b. Omnia ei ultro pollicitus sum. pro Flac. 159. a. illum autem non modò recipiebāt, sed etiam ultro uocabat. pro Plan. 264. a. Ultro offerre se alicui. & Vl- tro polliceri. pro Quin. 13. b. Neuius, qui cum ultro ipse deberet, & c. Ep. 105. a. & 100. a. Si ad eum ultro ueneris, & c. & de Fin. 77. a. Ultro ad mulierem uenit.

Uluans. Or. 199. a. Inclinata ululantiq; uoce more Asiatico canere: id est, miserabili & absona, qualis solet esse canum & luporum miserè ululantium.

Ulysses, is. sapientissimus uir. de Or. 101. a. Off. 23. a. 40. Quam multa passus est Ulysses in illo diutino errore, cū mulieribus si Circe & Calypso mulieres appellade sunt) inferuaret, & c. & 71. b. de Ulyss.

Umbilicus, ci. proprie in media uentri planitie est, qua si punctum in circulo. idcirco medium cuiusq; rei signifi- cat. de D. 132. a. O' sancte Apollo, qui umbilicū terrarum cerum obsides. I. V. 225. a. Qui locus, quod in media est insula situs, umbilicus Sicilie nominatur.

Umbilici. lapilli sunt nitidi, politi, in umbilici nostri modum collecti, & à natura facti. de Or. 110. b. Conchas & umbilicos Lælius & Scipio relaxandi animi causa ad Lærinum legebant.

Umbini, orum. genus nummorum in Gallia Narbo- nensi. I. V. 101. a. b.

Umbra, bræ. de Or. 97. a. Nam me hæc tua platanus admonuit, que non minus ad opacandum hunc locum pa- tris est diffusa ramis, quam illa, cuius umbram secutus est Socrates. de D. 112. a. Umbra terræ est meta noctis. de Or. 158. a. Ne cõtagio mea bonis umbræ obfit. I. P. 91. b. Om- nes umbras etiam falsæ gloriæ consecrari. Off. 65. b. Sed nos ueri iuris, germanaq; iustitiæ solidam & expressam effigiem nullâ tenemus, umbra & imaginibus utimur. pro Mar. 127. a. In quo luxuriam reperire non potes, in eo te

1874 umbrâ luxurie reperitur putas. de Or. 152. a. Sed habeat tamè admiratio illa umbrâ aliquâ et recessu, quo, & c. pro R. P. 129. a. Umbra equitis Rom. & imaginè uidetis. Att. 247. b. Iste qui umbras timet, ad cædè spectat. de D. 98. b. Ceteros umbrarū uagari modo. Acad. 6. b. Multa uident pictores in umbris & in eminetiâ, quæ nos non uidemus.

Vmbraculum, li. locus frondibus tectus, ut solis ardo- rem repellat. ponitur pro ocio. de Clar. 167. b. Proceffe- rat enim in solem & puluerem, non ut è militari taberna- culo, sed ut è Theophrasti umbraculis. de L. 187. a. Phala- rius ille Demetrius mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum, ocioq; non modò in solem atq; puluerem, sed in ipsum discrimen aciemq; perduxit.

Vmbratilis, le. quod in umbra ocioq; uersatur. Tuf. 180. b. Vita umbratilis & delicata. de Or. 97. b. Educa- da præterea dictio est, ex hac domestica exercitatione & umbratili medium in agmen, in puluerem, in clamorem, in castra atq; aciem forenses, & ex literis aliquid in aspe- ctum lucisq; proferre. Or. 202. b. Oratio philosophorum mollis & umbratilis.

Vmbria, bræ. regio Italiae. de D. 99. b. & pro S. R. 26. a. & pro Mur. 134. a.

Vmbrifer, a. um. de D. 85. a. Inq; Academia umbrife- ra, & c. & 121. b. Sub platano umbrifera.

Vmbrosus, a. um. opacus, umbrifer. Q. Fr. 318. b. Ego locum estate umbrososem uidi nunquam.

Vnâ simul, pariter, communiter. At. 108. a. Si in Ita- lia Pöpeius consistit, erimus unâ. & pro Mil. 108. a. Cum essem unâ cum eo in turba. At. 113. b. Mulie res in Formia non esse uolui, & unâ Cicerones. de Or. 88. b. Qui cum illis unâ ipsum illum Carneadem diligentius audierat. de Fin. 86. a. Qui unâ secum philosophati sunt. de Fin. 81. b. Si id non probares, quo minus ambo unâ necaremini, num pre- carere, & c. I. V. 55. a. Is si mei consilij causam rationemq; cognouerit, unâ & id quod facio, probabit, & in hac cau- sa putabit, & c.

Vnicia, ciæ. asis pars duodecima. Q. Fr. 378. b. In qui- bus in uncijs, & c. *

Vncinatus, a. um. aduncus. Acad. 30. b. Humatis unci- natisq; corporibus.

Vnctio, onis. palæstra, luctatio. de Or. 110. b. Philoso- phum omnes unctiois causa relinquunt.

Vnctor, oris. aliptes. Ep. 104. a.

Vnctura, ræ. unctio. de L. 182. a. Hæc præterea sunt in legibus de unctura, quibus seruillis unctura tollitur.

Vnctus, a. um. delibutus, oblitus. I. A. 185. b. Antonius eo die nudus, unctus, ebrius cõcionatus est. Att. 188. a. Pro isto asso sole, & c. à te nitidum solè unctumq; repetemus. de Clar. 171. b. Iam enim erat unctior quedam splendi- diorq; consuetudo loquendi.

Vncus, ci. instrumentū incuruum, quo utimur ad mul- ta. I. A. 153. b. Vncus impactus est fugitio illi, & c. pro Rab. 93. b. Vindicare aliquem à uerberibus, ab unco, à cru- cis dentiq; terrore.

Vnda, dæ. fluctus. pro Plan. 262. a. Campus atq; ill. & unde conuictorum sic effere uelut quodam quasi estu, ut ad altos accedant, ab alijs recedant. Tuf. 189. b. E qui Pelo- pis, qui per undas curvus suspensos rapuisse fertur. I. A. 226. a. O' spectaculum non modò hominibus, sed undis ip- sis & litoribus luctuosum. I. A. 257. b. Prius undas flam- mamq; ut ait poeta nescio quis.

Vndans fretum. de N. 44. Accij. id est, fluctuans.

Vnde, ex quo, à quo, & c. pro Cec. 302. a. Hoc uerbum K k k unde,

1875 VN unde, utrunq; declarat, & ex quo loco, & a quo loco. ad Her. 3. a. Si inde incipimus narrare, unde necesse erit. de Fin. 13. o. b. Querimus autē non quae sit beata uita, sed unde sit. contra Rul. 7. 8. a. Vnde iste amor tam repcūus? de Ar. 2. 5. o. b. Alterū putabo regem, si habuerit unde tibi soluat. Ep. 23. b. Hem mea lux, unde omnes opē petere solebant. de Sen. 7. 9. b. Quasi diuinare illo extincto, fore unde discerem neminem. & de Or. 9. o. b. De ea re melius dicet, quam ille ipse, unde didicerit. I. V. 9. 9. b. Dum est, unde ius civile discatur. pro S. R. 3. o. a. Qui eum necasset, unde ipse natus esset. Off. 2. 2. a. Athenienses, unde fruges orta putantur. I. V. 15. 4. b. Ille unde ablatū est, iudicio suū recuperare potest. Ep. 1. o. a. Omnibus unde petitur hoc consilij dederim, ut, &c. de Or. 13. 5. a. Potest fieri, ut is unde te au disse dicis, iratus dixerit. pro Syl. 13. o. b. Verbi, unde aliquid possit offendī. de Cl. 1. 6. 5. a. Eloquētia, unde longē absum. I. A. 23. 7. b. Maueri sedib; huic urbi melius, atq; in alia si fieri possit, terris demigrare, unde Antoniorū nec facta, nec nomen audeat, quam, &c. I. V. 14. 7. a. Vt mihi responderet ubi esset, quis esset, unde esset. de Fin. 12. 2. b. Nam bonū ex quo appellatum sit, nescio. Tus. 15. 2. a. Alijs cor ipsum, animus uidetur, ex quo ex cordes dicuntur. de Fin. 7. 6. a. Tenuit permagna Sextilius hereditatē, unde si fecutus esset illorū sententiā, ne nummū quidē unū attigisset. At. 6. 5. a. Nō recordor unde ceciderim, sed unde surrexerim. de L. 1. 6. o. b. Vnde etiā uniuersus hic mundus, &c. Vndelibet. ad Her. 3. 9. b. At istud quidem facile fuit undelibet inuenire. Vnde, numeris praepositum, unum detrahit à quouis numero. Vnde uiginti. de Cl. 18. 5. b. Is unde uiginti annos natus erat eo tēpore. & Acad. 2. o. b. Solē amplius duodeuiginti partib; maiorē esse quam terrā. & Tus. 23. 9. a. Duodecua draginta annos tyrannus Syracusanorū fuit Dionysius. Vnde quinquagesimus. pro Pom. 1. o. b. Vnde quinquagesimo die. Vnde uigessimus. de Senect. 8. o. a. Anno unde uigesimo post eius mortem hi Coss. facti sunt. Vndiq; ex omni parte, ex omni genere. de D. 8. o. a. I. V. 13. 5. a. Concurrunt undiq; ad istū Syracusas. Tus. 24. 5. 4. a. Vita undiq; bonis referta. & de Fin. 14. 1. b. Honestas undiq; perfecta & absoluta. & de N. 33. a. Mundus perfectus undiq; est. de Or. 1. o. b. Passim carpere, & colligere undiq;. & 15. 1. a. Res undique exquisitae, collectae, accersitae, comportatae. de Fin. 13. 1. a. Hominis natura undiq; perfecta. At. 1. 6. 1. b. O rem undiq; miserā. I. V. 24. 9. b. Locus sepius undiq;. pro Pom. 9. a. Sicilia multis undiq; cincta periculis. pro Sest. 25. a. Qui omni ex genere orationem accupatur, & omnes undiq; sterculos carpit. I. A. 18. 1. a. Aut undiq; religionem tolle, aut usquequaq; conferua. de Vn. 19. 5. b. Mūdus est undiq; corporatus. de Fin. 13. o. b. Viue uis ex hominis natura undiq; perfecta, & nihil requirēte. Vngogis, xi, ctū, perungo. I. V. 21. 8. a. Matronas Dianam unxisse unguentis, cōplese coronis & floribus, thure, odoribusq; incensis. Parad. 123. a. Qui tractant ista, qui tergunt, qui unguunt, qui uerrunt, qui spargunt, &c. At. 222. a. Caesar unctus est, accubuit. Unguentarius, rj. qui unguenta conficit uel uendit. Off. 3. o. b. Adde his si placet unguentarios, saltatores, totumq; ludum talarū. & At. 22. o. a. Plotius unguentarius. 6. o. Vnguentum, ti. odorum uariorum permixtio addito oleo, uel balsamo, aut alio pingui liquore, deliciarum causa & luxurie, interdum etiā ualeitudinis comparata.

1876 VN Tusc. 2. 4. o. a. Aderant unguenta, coronae, incendebantur odores. I. V. 1. 6. o. b. Cum interea Apronius caput atq; os suum unguento perficaret. I. A. 2. o. 7. b. Non te illius unguentorum odor, non uini anhelitus in eam cognitionem adducebat, ut, &c. de Or. 1. 5. 2. a. Vnguentis minus diu delectamur, summa & acerrima suauitate cōditis, quam his moderatis: & magis laudatur quod terram, quam quod crocum olet. Post. 2. o. 6. b. Ille unguentis oblitus irrisit squalem uestrum. I. C. 1. o. 5. b. Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura. pro Sest. 6. b. Cōsul unguentis affluens calamistrata coma. pro Cel. 43. a. Qui unguenta sumpserit, qui Baias uiderit. I. V. 21. 8. a. Matronas Dianā unguentis unxisse, cōplese floribus, &c. de N. 55. b. Vnguentorum cōpositiones, & conditiones ciborum. Acad. lib. 2. Quibus etiam Alabaster plenus unguenti putere uidetur. Nonius. Vnguilculus, li. de Fin. 14. 3. b. Integritas unguiculorum omnium. Ep. 6. a. A teneris (ut Graeci dicunt) unguiculis. pro uerb. Vnguis, guis. de N. 9. o. a. Quaedam animalia unguium tenacitate cibum arripiunt. pro Q. R. 48. a. Ab imis unguibus usq; ad uerticem summum. pro Dom. 21. 5. 4. Et tu in hoc ulcere tanquam unguis existeres. At. 21. o. a. In omni uita sua quemq; à recta cōscientia trāuersum unguens non oportet discedere. Vngula, la. de N. 62. a. Ergo illud in silice uestigium ungule Castoris equi credis esse? in Arat. Vngula equi. Tus. 18. 7. a. Omnibus unguilis, ut dicitur, contentioni uocis asseruiunt. Vnicē, singulariter. Orat. 19. 7. a. Nam & negare ei, quem unice diligere, durum admodum uidebatur. I. C. 113. a. Auus tuus, qui amauit unice patriam. Epist. 64. b. Quos ego ambos unice diligo. Q. Fr. 312. a. Quosdam unice dicebant, qui te unice laudarent. Ep. 20. 9. b. Praecellium tibi commendo unice. Vnicus, a, un. unicus, unigena. I. * Vt nemo unquā unice filij mortem magis doluerit. pro S. R. 2. 5. a. Queramus quae tanta uicia fuerint in unico filio. Ep. 49. a. Quod erat unicum solatium in malis. Post. 2. o. 6. a. Si Q. Metellus illo tempore consul fuisset unicus. pro Q. 7. a. Vnica liberitas. & de Sen. 9. o. a. Elogium unicum. ad Her. 23. a. Si egregia pulchritudine, aut unicam turpitudinem eis attribuemus. & 18. a. Vnica malitia, & unica nequitia. et 23. a. Vnigena, nē. unicus. de Vn. 19. 7. a. Singularem deus hunc mundum atq; unigenam procreauit. Vniuersalis, le. uniuersus, absolutus. ad Her. 13. a. Nam in huiusmodi rationibus non uniuersali, neq; absoluta, sed extenuata ratione expositio cōfirmatur aliter, uniuersa. Varro De lingua lat. 11. o. 4. & 5. o. Vniuersalis causa. Vniuersē, generatim, generaliter. I. V. 2. 6. 5. a. Nā quid ego de ceteris ciuium Romanorū supplicijs sigillatim potius quam generatim atq; uniuersē loquar? Att. 69. a. In Cumano ciuē esse, uenit ad me nos ter Hortensius, cui deoposcenti mea mandata, cetera uniuersē mādauī, illud pro be, ne pateretur, &c. At. 125. a. Nec tam irruptio pertimescenda, quae, &c. quam uniuersē interitus. aliter, uniuersē. Vniuersitas, tis. uniuersum, mundus. de N. 59. a. Licet enim contrahere uniuersitatē generis humani, eamq; gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos. de N. 10. a. Vniuersitas rerum, qua omnia continentur. & 24. b. In uniuersitate rerum. & ibid. in eodē uniuerso. de Vn. 19. 5. b. Atq; illum quidem quasi parentem huius uniuersitatis inuenire difficile est. de Vn. 2. o. 2. b. Atq; ita quasi in currum uniuersitatis impositus. de Vn. 19. 7. a. Si totum uniuersum

1877 VN uniuersitatis corpus planum & equabile explicaretur. Vniuersus, a, un. totus, omnis, infinitus, confusus, communis, perpetuus. Acad. 18. b. Qui loquitur de uniuersis, nihil excipit. quid enim potest esse extra uniuersa? de N. 10. a. Communis rerum natura, uniuersa atq; omnia continentis. de N. 2. 5. a. & Tus. 1. 6. 2. b. Imagines ingētes, tantaeq; ut uniuersum mundū complectantur. & de Fin. 38. a. Vniuersum mare. & de N. 24. b. In eodē uniuerso. I. V. 14. 3. a. Ergo ab uniuersa prouincia, generatimq; à singulis eius partibus diligitur, &c. de In. 5. o. a. Non incommodum uidetur, quandā sylum atq; materiā uniuersam atq; permixtam & confusam exponere omnium argumentationū. pro Quin. 17. a. Bonorū possessio spectatur nō in aliqua parte, sed in uniuersis. de Or. 8. 6. b. Ex illis rebus uniuersis eloquentia cōstat, quibus in singulis elaborare permagnum est. At. 23. 5. a. Καθολικὸν ἄριστον. pro Flac. 153. a. Vniuersus & cōmunis. de Or. 12. 2. a. Genera uniuersa. de Or. 12. 1. a. b. Perpetui iuris & uniuersi generis questio. Item: Generū uniuersae quaestiones. Reuocari ad genus & naturam uniuersam. Ad uniuersi generis disputationē referri. Cōmunes rerū & generū summae. de Or. 11. 5. a. Non mihi minus operis uidetur de uniuersis generibus rerū, quam de causis singulorū dicere. & 11. 9. a. Vel separatim de genere uniuerso dicere, uel de singulis hominibus. de Or. 12. 1. a. Reuocari ad genus & ad naturā uniuersam, reuolui ad cōmunes rerū & generū summas, referri ad uniuersi generis disputationē. de Or. 15. 2. b. Locī cōmunes, qui de uniuersa re tractari solent, & ibi. Anticipites disputationes, in quibus de uniuerso genere in utranq; partē differi copiose solet. de Cl. 1. 6. 9. a. In uniuersa eloquentia. (In aliqua parte dicendi. Or. 2. o. 7. b. Genus uniuersum in species certas partiri ac diuidere. & de Cl. 1. 7. 8. a. Tribue rem uniuersam in partes. de Or. 9. o. a. Vniuersam ac propria oratoris uim definire. de N. 6. o. b. Tibi permitto respondere, ne mihi malis de singulis rebus quaerenti, &c. an uniuersam audire orationē meam id est, perpetuā. I. V. 6. 6. a. Quae singulatum collecta sunt, uniuersa perdere. I. A. 1. 6. o. a. Cū a summis, medijs, infimis, cū deniq; ab uniuersis hoc idem sit. pro Pom. 10. a. Maria omnia tum uniuersa, tum in singulis oris omnes sinus atq; portus. pro Q. R. 52. a. Est tuae arrogantie uitaq; uniuersae uox. de Or. 12. 3. b. Vnde uniuersum flumen erumpat. Post. 2. o. 4. a. Quis possit uestra in nos uniuersa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando? & pro Dom. 24. o. b. Bis à me salutem accepit, separatim semel, iterū cum uniuersis. Of. 43. b. Quae in multitudine cum contentione habetur oratio, ea saepe uniuersam excitat gloria. pro Sest. 3. b. In hac confusa atq; uniuersa defensione. Off. 37. a. Eandē esse utilitatem uniuersisq; & uniuersorum. I. P. 93. b. Fac huius odij tanti ac tam uniuersi periculum, si audes. de N. 59. a. 5. o. Quae si singula uos forte non mouent, uniuersa certe mouere debebūt. & ibi. Nec uerō uniuerso generi hominum solent, sed etiam singulis à dijs immortalibus consuli solet, & ibi. Dij separatim ab uniuersis singulos diligit. de Or. 13. 8. a. Nihil est deniq; in natura rerum omnium, quod se uniuersum profundat, & quod totum repente euolet. Of. 10. b. Vniuersi generis humani societas. Off. 22. b. Contra naturam uniuersam nihil contendendum est. & de L. 1. 6. o. b. Vniuersus mundus. de L. 159. a. Complectenda in hac disputatione tota causa uniuersi iuris est, ac legum, ut, &c. & de Vn. 19. 6. b. Sive in singulis, sive in uniuerso genere cernatur. In Sal. 27. 4. b. Si illud elogium pro lege palam uniuersis recitarem. Ep. 72. a. Non facile exauriri posse

1878 VN tibi dolorem uniuersum puto. Epist. 87. b. & de Fin. 58. a. Singula. (Vniuersa. Vniuersi non uariis.) (Multiformis. At. 14. o. a. de Vn. 19. 8. b. Materia semper est uniuersa, siq; similis, et eiusdem naturae. Acad. 4. 4. a. Vniuersi modi: id est, simplex. Vnquam. omni memoria. Or. 2. o. o. b. Socrates praestat omnibus, qui unquā orationes attigerunt. de Ar. 252. b. Quod sacrificium nemo unquam adiit, nemo nisi P. Clo dius omni memoria uiolauit. Vnus, a, un. solus, singularis, idem. de D. 115. a. Physi ci, qui omne quod est, unū esse dixerunt. & de Or. 14. 4. b. Omnia quae supra & subter sunt, unum esse, & una ui atq; una cōsensione naturae cōstricta esse. I. C. 114. b. Ille erat unus timendus ex his omnibus. I. C. 121. a. In hac causa omnes sentiunt unum atq; idem. pro Flac. 159. a. Lacedaemonij iam multos annos unis moribus, nunquam mutatis legibus uiuunt. pro Syl. 163. b. Simplex est officium, atq; una bonorū omnium causa. Off. 41. a. Confugiunt ad unum aliquem uirtute praestantem. de Am. 111. a. Alterius animi cum suo commiscere, & efficere penē unum ex duobus. & 113. b. Vt unus quasi animus fiat ex pluribus. de D. 128. b. Exitus quidem omnium unus & idem fuit. de Som. 131. a. Anima est una ex omnibus, quae sese moueat. pro Plau. 27. 6. a. Is enim unum fuit de magistratibus, qui, &c. de Pro. 7. 3. b. Unum pro uniuersis subire atq; excipere pericula. de L. 17. o. a. Fibrenus rapidē dilapsus citō in unum confluit. de D. 8. 1. a. Xenophanes unus, qui deos esse dice ret, diuinationem funditus sustulit. de D. 12. 6. b. Panetius, qui unus ē Stoicis Astrologorū praedicta reiecit. I. A. 167. a. Sed unam rem uereor, ne non probes. I. A. 223. a. Si omnes iurisculti in unum conferantur, cum Ser. Sulpitio non sunt cōparandi. Parad. 118. b. C. Marius, qui mihi in secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, in aduersis unus ex summis uiris uidebatur. pro Cec. 39. 6. b. Hoc etiā si uerbo differat, re tamen erit unum, & idem in omnibus causis ualebit. pro Quin. 13. b. Vnum tamen hoc cogitent, se, &c. pro Quin. 12. b. Vnum illud dico, si propter, &c. pro Quin. 14. a. Plura non dico, cum eo, &c. pro Pom. 5. b. Ab unis hostium copijs bellum geri. pro S. R. 19. a. Non electus unus, qui maximo ingenio: sed relictus ex omnibus, qui minimo periculo possem dicere. I. C. 108. a. Quib; praecipendum uidetur, unum scilicet & unum, quod ceteris. pro Cec. 29. 6. b. Si tu solus, aut quiuis unus, &c. pro Clu. 22. a. Filius, quem tantum unū ex multis fortuna mihi reliquum esse uoluit. Ep. 252. a. Quamquā qui cum loquor cū uno fortissimo uiro, qui, &c. Acad. 2. a. Panetius unus omnino comes fuit. ad Her. 25. b. Nemo unus id est, solus. ad Her. 36. a. Colligere & conferre omnia in unum. de In. 56. a. Conducere multa in unum. de In. 42. a. Compellere aliquos dispersos in unum locum. de In. 6. o. a. Vnum in locum cogi, & sub unum aspectum subijci. ad Her. 33. b. Eiusdem unus aut plurium uerborum iteratio. Ep. 153. a. Ego eam sententiā dixi, cui sunt assenti ad unum. pro Mil. 114. a. Deinde dixit, se gladio percussum esse ab uno de illis, ne indicaret. pro Font. 27. 6. a. Vna tabule proferuntur. pro Font. 27. 8. b. Vnum est & simplex aurium iudicium. pro S. R. 28. b. Cum multae causae conuenisse unum in locum uidentur. de Or. 93. a. Cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime aptum cognossem. de Or. 8. 5. b. Qui nō aliqua in re una separatim elaborarunt, sed omnia cōprehēderunt. Or. 2. o. 8. a. Duplices loci, unū, &c. alteri, &c. I. V. 19. 9. a. Vna decumae. At. 23. 2. b. Adductus sum tuis & unis & aliteris literis. I. V. 254. b. Vna atq; eadem nox erat. & Or.

1879 VO 209. b. Eadem et una res. de In. 62. b. Nobis non unum ali-

Her. 20. a. et 21. a. Muliebris uociferatio. pro S. R. 20. b. Vociferatione accusatores in iudicijs uti solent.

1881 VO Volitantes. pop. pro Plan. 267. Volito, as. uagor. de Or. 110. a. Aues passim ac liberè uolitant.

Africo inuehi in Aegyptum. Tus. 235. b. Natura bestias uolucres caelo frui libero uoluit. de Or. 110. b. Volucres uia-

1879 VO 209. b. Eadem et una res. de In. 62. b. Nobis non unum ali-

Her. 20. a. et 21. a. Muliebris uociferatio. pro S. R. 20. b. Vociferatione accusatores in iudicijs uti solent.

1881 VO Volitantes. pop. pro Plan. 267. Volito, as. uagor. de Or. 110. a. Aues passim ac liberè uolitant.

Africo inuehi in Aegyptum. Tus. 235. b. Natura bestias uolucres caelo frui libero uoluit. de Or. 110. b. Volucres uia-

VO
 Rul. 87. b. Ut eam uoluntatem, quam semper habuisti er-
 gam, retineatis. Ep. 87. b. Ut ad eam uoluntatem, quam
 tua sponte erga Ceciniam habiturus esses, tantus cumu-
 lus accedat, etc. I. C. 11. 5. b. Dijs immortalibus, ducibus hanc
 mentem uoluntatemq; suscepi. I. C. 121. b. Tum etiam ma-
 iore populi Rom. ad communes fortunas conseruandas
 uoluntate. I. P. 39. b. Hoc accidit prater optatum meum,
 sed ualde ex uoluntate. pro Mur. 126. b. Magna est comi-
 tiji consularibus repentina uoluntatum inclinatio, prae-
 fertim cum incubuit ad uirum bonum. pro Flac. 148. a. Cum
 Gracchus testis processit ea uoluntate, ut Lederet. Antequam
 192. b. Illic enim animi uoluntas propensa comprobatur.
 pro Sest. 18. b. Eos uoluntate semper eandem, libertatem
 eandem non semper habuisse. de Fin. 78. a. Sua uoluntate,
 nulla ui coactus. I. V. 184. b. Longius quam uoluntas fuit,
 digressus sum. I. V. 233. b. Is eandem uoluntate suscepit er-
 ga illos, quam ego semper habuissim. contra Rul. 77. a. Ex
 sua uoluntate facere: id est, arbitrato suo. pro Fon. 182. a.
 Quam uoluntatem habent ad hunc opprimendum de
 Or. 148. a. Aliqui impetu quodam mentis et uoluntate si
 miles. pro Pom. 17. b. Si ueltra uoluntas feret. At. 55. a. Vic-
 tam enim de mea uoluntate concessum est. de In. 62. b. Hoc
 mihi uoluntatis accidit, ut scriberem, etc. Ep. 59. b. Tri-
 buere alicui uoluntatem mutuum. Ep. 25. a. Esse bona uo-
 luntate erga aliquem. Ep. 60. a. Mutuum in amicitia est,
 cum par uoluntas accipitur et redditur. contra Rul. 66.
 b. Tua erga me uoluntas et studium. de In. 74. b. et pro
 Flac. 147. b. Voluntas et studium. pro Syl. 169. a. Animus
 excitatus in temp. At. 41. a. Voluntas tua mihi ualde grata
 est. de Or. 121. b. Abicere uoluntate faciendi aliquid. Att. 30
 142. b. Et quo uiam modo possem uoluntate eius nullam
 reip. partem attingere. At. 136. b. Qui se contra huius uo-
 luntate aiebat posse. I. A. 248. b. Mea perpetua atq; con-
 stans uoluntas in temp. Ep. 220. b. Voluntas, quam erga
 illum habes. pro Mil. 109. b. Nihil tam flexibile, quam uo-
 luntas erga nos, sensusq; cuium. pro Lig. 138. a. M. Cicero
 defendit alium in ea uoluntate non fuisse, in qua ipse fuit.
 At. 273. a. Occulta hominum uoluntates, multiplicesq; na-
 turae. pro Rab. 92. a. Cum tanto studio C. Rabirius totius
 Apuliae, singulari uoluntate Capaniae uicinitatis ornatur.
 Voluo, uis, uerto, uerso, torqueo, in orbem torqueo. de
 Fat. 149. a. Turbinem uersari, et cylindrum uolui putes.
 et de Som. 128. b. Illi qui uoluntur stellarum cursus sem-
 piterni. de Orat. 159. a. Longissima est complexio uerborum,
 quae uolui uno spiritu potest. Orat. 210. b. Quo me-
 lius cadat aut uoluitur oratio. de Clar. 187. a. Celeriter
 uerba uoluent. et 190. b. Facile soluteq; uerbis uoluer-
 sententia. de Clar. 193. a. Voluendi sunt libri Catonis.
 Voluptarius, a. um. amoenus. de Fin. 56. b. Disciplina
 uoluptaria, delicata, mollis. (Grauis, continens, seuera. 50
 et de Or. 148. b. Voluptariae disputationes Aristippum
 delectabant. I. P. 94. b. Sic suos sensus uoluptarios omnes
 incitauit. I. P. 88. b. Institui uoluptarij. At. 194. a. Volupta-
 ria possessiones. et de Fin. 97. a. Elatio uoluptaria. Tusc.
 24. 5. b. Ordiamur ab eo, quem molles, quem uoluptarium
 dicimus. et 178. b. Epicurus homo uoluptarius.
 Voluptas, itis, iucunditas, fructus iucunditatis, letitia.
 de Fin. 65. b. Omnes enim iucundum motum, quo sensus
 haerent, graece *ηδονή*, latine uoluptatem uocant. et ibi.
 a. Voluptatem hanc sentiunt esse omnes, quam sensus acci-
 piens, iucunditate quadam perfunditur. et 56. b. Voluptas
 est, quae suauitate aliqua naturam ipsam mouet, et cum
 iucunditate quadam percipitur sensibus. et 66. b. et 67.

VO
 a. Ep. 80. b. In eo autem uoluptas omnium latine loquendum
 more ponitur, cum percipitur ea, quae sensum aliquem mo-
 ueat iucunditas. Ep. 80. b. Voluptas est, iucundus motus in
 sensu. de Fin. 66. b. Verbo uoluptatis omnes qui ubique
 sunt, qui latine sciunt, duas res subsiiciunt, letitiam in ani-
 mo, commotione suauem iucunditatis in corpore. de Fin.
 56. b. Omne id quo gaudemus, uoluptas est: ut omne quo
 offendimur, dolor. Part. 227. b. Voluptas boni naturae sal-
 laciter imitando adulterat. de Sen. 85. a. Plato eam ma-
 lorum uoluptate appellat. de Sen. 85. a. In uoluptatis rea-
 gno uirtus non potest consistere. et ibi. Voluptatis auide
 libidines temere et effrenate ad potiundum incitantur. de
 L. 162. a. Voluptate capimur omnes, quae et si illecebra
 turpitudinis, tamen habet quiddam naturalis boni: lenita-
 tis est enim et suauitatis. et 162. b. Quae penitus in omni
 sensu implicata insidet imitatrix boni uoluptas, malorum
 autem mater omnium. de Sen. 85. a. Nullam capitaliorem
 pestem, quam corporis uoluptatem hominibus a natura
 datam. de Or. 152. a. Omnibus in rebus uoluptatibus maxi-
 nis fastidium finitimum est. Off. 76. a. Omnis uoluptas ho-
 nestati est contraria. Tusc. 23. a. Xerxes premium propo-
 suit, qui inuenisset nouam uoluptatem. Off. 33. a. Nec me
 anguribus dedi, nec rursum indignis homine docto uolu-
 ptatibus. pro Mur. 142. a. Tu gubernacula reip. petas
 ueniens hominum sensibus, et delinendis animis, et adhi-
 bendis uoluptatibus. Ep. 63. b. Ex literis tuis cepi incredi-
 bilem uoluptate. et 31. b. Capere magnam et perpetuam
 uoluptatem ex aliqua re. pro Plan. 259. a. Capiebam anti-
 mo non mediocrem uoluptatem, quod, etc. et Cl. 177. b.
 Ita q; cepi uoluptatem, tam ornatum uirum fuisse in no-
 stra rep. de Or. 101. a. Percipietis enim ex cognitione iu-
 ris illam letitiam et uoluptatem, quod, etc. de Fin. 66. a.
 Est ne quae sit iucunditas in bibendo uoluptas? de Clar. 181. a.
 Dulci oratione, et quasi uoluptate quadam perfundi. Post.
 198. a. Incredibili, qua nunc fruior, letitiae uoluptate ca-
 ruissim. de Fin. 53. b. Percipere uoluptate corporis ex alia
 qua re. Acad. 6. b. Dolere. (In uoluptate esse. de Fin. 56.
 b. Esse in magno dolore uel uoluptate. Ep. 22. b. Ego uolu-
 ptatem habui nimiam. de Fin. 54. a. Recta et honesta quae
 sint, ea facere ipsa per se letitia: id est, uoluptate. At. 39. b.
 Ea res mihi summe uoluptati fuit. Off. 21. b. Sed si quis est
 paulo erectior, quam uis uoluptate capiat, occultat et
 dissimulat appetitum uoluptatis propter uerecundiam: ex
 quo intelligitur, corporis uoluptate non satis esse dignam
 hominis praestitia. Off. 40. b. Voluptates blandissime do-
 mine saepe maiores partes animi a uirtute detorquent.
 Voluatio, onis. I. P. 97. a. b. Scelera tua non uestigijs
 odorates ingressus tuos, sed totis uoluationibus corporis
 et cubilibus persecutus sumus.
 Voluto, as. de Som. 131. a. Eorum animi corporibus
 elapsi, circum terram uoluantur. In Sall. 27. 2. a. b. Ita que
 nihil aliud studet, nisi ut lululentus sis, cum quouis uolu-
 tari. ad Her. 31. b. Cum pueri tibi ad pedes uoluerantur.
 de Arusp. 257. b. Quis unquam tam liber est cum scortis,
 quam hic cum sororibus uoluitatus. de Ar. 253. b. Clodius
 in domesticis est germanitatis stupris uoluitatus. et ad He-
 ren. 28. a. Non in omni dedecore uoluitatus est pro Sest. 28
 a. et ad Her. 31. a. Frater uoluitatus est ad pedes inimico-
 rum. Ep. 127. b. Voluitari in omni genere scelerum. et I.
 V. 212. a. Voluitari in luto. Q. Fr. 314. b. Ad Platonem et
 Aristotelem redeo, in quibus te uideo uoluitatum. de Or.
 146. a. et At. 74. b. In ueteribus scriptis studiose et mul-
 tum uoluitatus. de Or. 97. b. Peruoluitare libros.

Vomer,

VO
 Vomer, ris, ferrum in extremo aratro. In A. 179. b.
 Ut aratrum circumduceres, cuius quidem uomere portam
 Capue penes perstrinxisti.
 Vomica, ce, ulcus. de Nat. 74. a. Nec prodesse uoluit
 Phereolasoni, is qui uomicam eius aperuit, quam medici
 sanare non potuerant.
 Vomito, onis. de Nat. 51. a. Vomitione canes aluos
 curare.
 Vomo, mis, eicio. pro Deiot. 147. b. Cum te uomere
 post coenam uelle dixisses. de Fin. 79. b. Aforti, qui in men-
 sam uomant. I. P. 84. a. Conuiuium in quo nemo potest de-
 cere utrum iste plus biberit, an uomuerit, an effuderit. Ep.
 236. b. *πολλὸν ἐν γαστρὶ* noctu eieci. I. A. 172. b. Cui uicta-
 re eurpe esset, is uomens frustis effulentis uinum redolenti-
 bus, totum tribunal impleuit.
 Vorago, nis, gurgis, charybdis. de D. 95. b. Summe-
 sus equus uoraginis non exiit. I. P. 83. a. Vos geminae uo-
 ragines scopulorum; reip. pro Sest. 25. a. Gurges et uorago
 patrimonij. I. V. 152. a. Immensa aliquo uorago aut gurgis
 uiciorum. de Or. 157. b. Charybdim bonorum, uoragine pro-
 tius dixerim. In Sall. 27. 4. b. Ea pars quo tanquam in unam
 uoraginem coctus omnium uiciorum excesserat. I. A. 232. b.
 Habet fecum L. Fratre, quem gurgitem? quam uoragine
 quid enim non forbere, quid non haurire cogitatione, cuius
 sanguinem non bibere censetis?
 Vorax, cis, gurgis, helluo, ganeo. I. A. 173. a. Quae cha-
 rybdis tam uorax, tot res tam cito absorbere potuisset?
 Voro, as. de N. 50. a. Animalia alia sugunt, alia uorat,
 alia mandunt. At. 60. b. Nos hic uoramus literas cum Dio-
 nysio.
 Votiuus, a, um. quod uoto fit, uel suscipitur. de D. 91.
 b. Ludi uotiuji. et At. 55. a. Votiuja legatio. et 237. a.
 Votum, ti, uoti sponsio, qua obligamur deo. At. 201. b.
 Ego me maiore religione, quam quisquam fuit ullius uoti,
 obstrictum puto. pro Mil. 109. b. Vos et omnes boni uota
 faciebatis, ut Miloni uti uirtute sua liberet. pro Cl. 58. b.
 Nocturna illius sacrificia, scelerat. atq; preces, et nefaria
 uota cognoscimus. I. C. 108. a. Facere uota contra temp. uel
 contra aliquem. de Ar. 250. a. Nostri imperatores maxi-
 mis et periculosissimis bellis huic dea uota fecerunt, ea q;
 in ipso persumunt ad illam ipsam principem aram persol-
 uerunt. I. V. 228. b. Verres, qui ueneri ac Cupidini uota de-
 beret, is Mineruae templum, et aedem conatus est. At. 190.
 b. Sed iam quasi uoto quodam et promisso me teneri pu-
 to. de Nat. 79. a. Videm etiam uota suscipi dicitis oportere,
 nempe singuli uouent. de N. 78. a. Nonne animaduertis ex
 tot tabellis pictis quam multi uotis uim tempestatis effuge-
 rit. de N. 9. a. Deus nihil sentiens, nunquam nobis occurrit,
 neq; in precibus, neq; in optatis, neq; in uotis. pro Pl. 280.
 a. Eorum preces et uota de meo reddito audiui. I. V. 242. b.
 Nuncupare uota pro imperio, etc. Ep. 85. b. Nemo est quin
 uota uictoriae suae fecerit. Ep. 96. b. Quotidie uota faci-
 mus, ne intercaletur. et Tusc. 228. b. Vereor ne non tam uir-
 tutis fiducia nitendum nobis ad spem beate uiuendi, quam
 uota faciendi uideantur. At. 134. a. De aliquo agro uota
 facere. de L. 178. a. Voti sponsio, qua obligamur deo. Att.
 243. a. Vota dijs soluere. de L. 174. a. Sancte uota reddito.
 I. V. 265. a. Nocturna uota cupiditatum est, quae sunt pro
 cupiditatibus. Ep. 236. b. Cui quidem tu adeo pie et caste sa-
 tisfacias: id est, a pollini et Aesculapio. I. A. 183. b. Antonius
 ea uota, quae nunquam solueret, nuncupauit. et 211. a. Is
 equum putauit, uitam, quam populi Romani uotis retinui-
 sset, pro libertate populi Rom. in discrimen adducere. In

VO
 A. 227. b. Quorum uotis iudicauit se a morte reuocatum.
 pro Mil. 116. a. Vota enim feceratis, ut in eos se potius mit-
 teret, quam in uestras possessiones.
 Vooeo, ues, uota suscipio, uota facio, uota nuncupo.
 de D. 87. a. Qui cum suis pasceret, una ex his amissa uouisa
 se dicitur, si recuperasset, unam se deo daturum. de N. 68.
 a. Tempa Nympharum publice uota et dedicata. de Cl.
 171. a. Ludi quos Salinator Senensi prelio uouerat. In V.
 228. b. Marcellus duo templa dedicaturum se Romae uoue-
 rat. At. 25. b. Quid optamus a dijs immortalibus quid uo-
 uemus? de N. 77. b. Voui decimam Herculi. de Fin. 140. a.
 Nostri imperatores pro salute patrie sua capita uouerunt.
 de In. 74. a. Nautae uouerunt se dianae uotum immolaturus.
 Vox, uocis, sonus, uerbum. Or. 202. a. Mira est quaedam
 natura uocis, cuius quidem e tribus omnino sonis, inflexo,
 acuto et graui, tanta sit et tam suauis uarietas perfecta,
 in cantibus. et ibi. Contenta uoce atrociter dicere, et sum-
 missa leniter, et inclinata grauius, et inflexa miserabili-
 ter. et ibi. Orator omnij sonorum, tum intendens, tum re-
 mittens, persequetur gradus. et ibi. Vox dulcis et clara.
 et de Cl. 186. a. Vox suauis et canora. de N. 55. b. Vocis ge-
 nera permulta, canorum, suscum, kine, asperu, graue, acu-
 tum, flexibile, durum. Item: Voces ut chordae sunt intentae,
 quae ad quensq; tactum respondeant, acuta, grauis, cita, tar-
 da, magna, parua, mediocri, leuis, aspera, contracta, diffu-
 sa, continenti spiritu, intermisso, fracta, suffisa, flexio sono-
 attenuata, inflata. Or. 199. a. Inclinata atq; uulsiuit uoce
 more Asiatico canere. de Cl. 192. a. Subsellia grandiorum
 et pleniorum uocem desiderant. de Or. 96. a. Neminem
 uoce pleniorum, aut suauiore mihi uideo audisse. de Or.
 126. a. Vox ad miserabilem sonum inflexa. de Or. 146. b.
 Mollis uox ut muliebris aut quasi extra modum absona, atq;
 que absurda. et ibi. Rustica uox atq; agrestis. de Cl. 177. a.
 Vox permanens, uerum sub rauca natura. de Or. 108. a.
 Vocis contentio. (Vocis remissio. de Orat. 107. a. Graeci
 quotidie antequam pronuncient, uocem sensim cubantes ex-
 citant, eandemq; cum egerunt, sedentes ab acutissimo so-
 no usq; ad grauisimum sonum recipiunt, et quasi quodam
 modo colligunt. et ibi. Vox quae una maxime eloquentiam
 uel commutat, uel sustinet. de Or. 164. b. Cuius uocis per
 omnes sonos. et Or. 202. a. Vocis flexiones. de Or. 94. b.
 Quidam lingua hesitantes, et uoce absonti. et ibi. Linguae
 solutio, uocis sonus. et Tusc. 251. a. Inanis uocis sonus. Off.
 27. a. Sed cum orationes indicem uocem habeamus, in uoce
 autem duo sequamur, ut clara sit, ut suauis, utrunq; omni-
 no a natura petendum est: uerum alterum exercitatio ange-
 bit, alterum imitatio preesse loquentium et leniter. et ibi. Si-
 ne contentione uox, nec languens, nec canora. Or. 210. b.
 Verbaq; sint quam suauissimis uocibus. de D. 110. a. Surdus
 uarietates uocum aut modos noscere non potest. Ac. 42. b.
 In lingua etiam explanata uocum impressio. de Fin. 65. a.
 Non intelligere quid sonet haec uox uoluptatis: id est, quae
 res ei subiiciatur. I. V. 270. Haec uox, cuius Romanus sum.
 Or. 212. a. Verbum, uox, sonus. At. 29. b. *ἡδονή* *φωνή* *ἰσθῆ*
ῖν ἐν ἑργασίᾳ ἴσθῆ. Or. 212. b. Rerum uerborumq; iudicium
 prudentiae est: uocum et numerorum aures sunt iudices.
 pro Plan. 266. a. Quae enim unquam fuit Plancio uox co-
 tumeliae potius, quam doloris. de Sen. 80. a. Cum legem Vo-
 comia magna uoce et bonis lateribus suauissim. de Or. 89.
 60. a. Qui omnes una uoce repellabant, et c. Quin. Fr. 298. a.
 b. Theatrum ita resonans, ut usq; Romam uoces referantur.
 pro Sest. 12. a. Vocem pro me ac pro rep. nemo misit.
 pro Cal. 49. a. An aliqua uocem putatis ipsam causam pro
 se esse?

se et ueritatem posse mittere: pro Cl. 36. a. Hodie primum ueritas uocem contra inuidiam misit. pro Fl. 147. a. Vox de quaestura nulla missa est. pro Fl. 147. b. Quae est unquam iacta non suspicio, quae, etc. sed iracundiae uox aut doloris: pro Mur. 136. a. Voces, quas habuit, etc. Or. 202. a. Aetio est quasi corporis quaedam eloquentia, cum consistet in uoce atque motu. et ibi. Vocis mutationes totidem sunt quot animorum, qui maxime uoce commouentur.

Vpis. uel ut Macrobius uult, Opis, Diana tertiae nominis. sic eam Graeci paterno nomine pater enim eius Vpis traditur appellatur. de N. 71. a.

Vrania, n. a. de D. 83. b. Vrania musa.

Vrbane. de Fin. 57. a. Facete et urbane aliquem irridere.

Vrbanitas, tis. sal. de N. 41. a. Vir nostrorum hominum urbanitate limatus. de Or. 98. a. Libandus est etiam ex omni genere urbanitatis facietiarum quidam lepos. At. 100. b. Adversus in homine urbanitas. Quin. Fr. 312. b. Ut aliquando subtilitatem ueteris urbanitatis et humanissimi sermonis attingerem. pro Cel. 38. b. Maledictio autem si pecculantius iactatur, conuicium: si facietius, urbanitas nominatur. Epist. 99. a. Tu modo desideria urbis et urbanitatis depono.

Vrbanus, a, um. non inurbanus, facetus. pro Dom. 231. a. Et homo facetus inducis etiam sermonem urbanum et uenustum. In V. 79. a. Homo lautus et urbanus. Ep. 37. a. Homines non solum sapientem, uerum etiam (ut nunc loquimur) urbanum.

Vrbanus, qui in urbe habitat. Ep. 183. a. Manabat enim illud malum urbanum, et ita corroborabatur, ut ego ocio diffiderem urbano. de Fin. 80. b. Vrbanus. (Ruficus. de Ar. 257. a. Quos non solum alieni, sed etiam sui vicini, tribules, urbani, rustici repulerunt.

Vrbanus, urbinatis. I. A. 243. a.

Vrbs, bis. terra, castra et templa urbis contra Rul. 74. a. Vrbs et natura, et situs, et descriptio, et edificiorum, et pulchritudine in primis nobilis. 81. a. Capua urbs amplissima atque ornatisima. Ac. 34. b. Aristoteles non dubitasset, quin et prator ille esset et Roma urbs, et eam ciuitas incoleret. et ibi. Nec haec urbs, nec in ea ciuitas. I. C. 410. a. Vrbs pulcherrima, florentissima, potentissimaque. et in A. 154. a. Vrbs mihi coniunctissima. pro Sest. 22. b. Domitia conuicta, quas urbes dicimus, inuenibus sepeferunt. de D. 116. a. Vrbs philosophiae (mihi crede) proditis, aut castella defenditis. At. 209. b. et 216. a. De urbe augenda, quid promulgatum sit non intelligo. pro Fon. 276. b. Vrbs Masilia. I. C. 109. b. Vrbs Coloniae ac municipiorum. de D. 118. a. Aristologiae radix. et 83. b. Scammonae radix.

Vredo, nis. morbus stirpes aduersus. de N. 77. a. Nec si uredo aut grandio quippiam nocuit, id loui animaduertendum fuit.

Vrgeo, es, urfi. in cubo in aliquo, premo, impello. contra Rul. 61. a. Ne urbem hanc alia urbe premere atque urgere possitis. pro Fl. 150. a. Qui nullo impellente sallebant, eos urgente Laelio religiofos fuisse putamus: pro Pl. 269. a. Etiam atque etiam in isto, urgeo, insector. de Fat. 143. b. Qui morifero morbo urgetur. de Sen. 77. a. Onus autem iam urgentis, aut certe aduentantis senectutis. de Orat. 110. a. Sin tibi id minus libebit, non te urgebo. pro Plan. 260. a. Querit enim Laterensis, atque hoc uno maxime urget, qua uirtute, etc. de Som. 129. a. In quo qui insunt, aduersa nobis urgent uestigia. Quin. Fr. 308. a. Urgeret illi, ut lo

co nos mouerent. Q. Fr. 328. a. Illum neque urfi, neque leuauit. Ep. 164. b. Lepidus urfi: me. de Or. 108. a. In uno aliquo opere noctes et dies urgeri. de Or. 88. b. Urgeret philosophi, etc. in faret Academia, etc. At. 213. b. Urge, in ista, per fice. Or. 209. b. In te rogando urgere. pro Fon. 283. a. Galli instant atque urgent summo cum studio. de N. 20. b. Ut eundem locum diutius urgeam. de D. 117. b. Sed urges me meis uersibus. At. 60. b. Urgeret aliquem. de Fin. 123. b. Urgeret tamen, et nihil remittunt. Ac. 31. b. Urgebor iam omnium uestrum conuicio. Tuf. 233. a. Malis omnibus urgeri. Ep. 99. b. Quin tu urges occasionem istam. et 115. a. et 253. a. Sed non urgeo. de Fin. 143. b. Non pugnem, etc. illud urgeam, etc. Ep. 134. b. Romae cum sum et urgeo forum, senatus consulta scribuntur, etc. At. 92. a. Sed lucet, urget turba, si finat Philogenes. et 95. a. Solitudine pro uincit, tum uel maxime urgebamur. Off. 43. b. Subuenire alicui, qui potentis alicuius opibus circumueniri urgeret, uideatur. Off. 60. a. Urgerit rusticie sane, negant enim posse, et in eo perstant. Off. 65. a. Ius Cresus urgebat, equitatem Antonius. pro Mil. 112. b. Sed quaestiones urgent Milonem, etc.

Vrina, n. e. humor, qui ex renibus uescit, profundatur. de Fat. 141. a. Ut in urina, ut in unguibus.

Vrinarum sub aqua natae liberet, et emergere cum uelis. Acad. Nonius.

Vrios lupiter: id est, imperator. In V. 250. a.

Vrna, n. e. hydria. de D. 122. b. Simia urna euerit, sortes dissipauit. Q. Fr. 311. b. Senatorum urna copiose absoluit, Equitum ad equauit, Tribuni erarij condemnarunt. In Vat. 36. a. Quaestorem uide tribunali deturbare, urnas delere, subfella dissipare.

Vrnula, e. Par. 117. b. Vrnula fidelis.

Vro, ris. aduro, coburo. pro Dom. 232. b. Duritia corporis, quod cum uritur non sentit. et Off. 27. a. Sed ut ad urendum et secandum medici ueniunt, sic, etc. Tuf. 242. b. Si uratur, torqueatur, seccetur. Tuf. 183. b. Pernocant uenatores in niue, in montibus urfi se patiuntur. Quin. Fr. 314. a. Frigus impendebat maximum, quo periculum erat, ne Appio suae edes ureretur. Tuf. 191. b. In corpore, si quod eiusmodi est, quod reliquo corpori noceat, urfi et secari patimur. de L. 181. b. Moritui in urbe ne sepelito, nec uritio.

Vrsitate. de Fin. 122. b. Vrsitate loqui.

Vrsitatus, a, um. peruulgatus, solennis. I. V. 110. b. Si huiusmodi modo, si usitato more peccasset. I. A. 260. a. Vrsitatus et peruulgatus honos. et de Or. 98. b. Vetus atque usitata exceptio. et Ep. 56. b. Genus literarum usitatum. Ac. 44. a. Vrsitatum usitatum ac tritum. pro Cec. 293. b. Hoc iam uetus est, et maior ex exemplo multis in rebus usitatum. At. 284. b. Non solum enim usitatum, sed etiam quotidianum est, audire, etc. Res usitata paucis. I. In usitatus. de Fin. 90. b. Nisi uocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi. de N. 69. a. Sed illud nomen ueterum literis usitatum.

Vrsipiam. alicubi. (Nusquam. de Am. 112. b. Si aliquis nos deus in solitudine uersipiam collocaret. et I. P. 88. b. Ut in uersipiam saxi fixus asperis, etc. de Fin. 146. a. Si auentura uersipiam uideris. de In. 80. b. Quod usipia est.) Quod nusquam est. de L. 164. b. Siue est illa lex scripta uersipiam, siue nusquam. At. 109. b. Inde utrum consistere uersipiam uelit, an mare transire, nescitur. et 276. a. Si ubi consistat uersipiam, Dolabella habet.

Vrsquam. uersipiam. At. 115. a. Nullus usquam delectus no ster, dux nusquam est. et 285. b. Neque usquam exul esse possit, dum, etc. pro Mur. 130. b. Prudentia, quae neque extra Romam usquam

nam usquam, neque Romae uisquam ualet. pro Fl. 156. b. Is, cui nullus usquam consistendi locus. de D. 137. b. Nec mihi magis usquam uideo, quam cum in curia senatum uideo, somnare. Of. 33. a. Nec est usquam consilio aut autoritati locus.

Vsq; ad id, ad usque, ad iam, iam inde, iam usque. Ep. 196. a. Mihi quidem usque, curae erit quid agas, dum quicquid egeris sciero. et de Cl. 172. a. Vsq; illum domi fuisse. I. V. 225. b. Sacerdotes usque Enna profecti sunt. et At. 250. b. Quintus usque Puteolos uenit. I. V. 146. b. Erat accepta pecunia a C. Verrutio, sic tamen ut usque alterum, r. litera consistarent integrum. Q. Fr. 291. a. Theatrum ita resonans, ut usque Roma uoces referantur. At. 77. a. Appius profectus est Tharsum usque, Laodiceam. pro Fl. 155. b. Hanc legationem non accepit a suis ciuibus, sed usque Thymolo petiuit. pro Q. 2. a. Transalpes usque, transferri. I. P. 90. b. A Brundisio usque Romanam, uidi, etc. de N. 19. b. Vsq; a Thalete enumerasti sententias philosophorum. At. 107. a. Accusatio Pompeij usque a toga pura. et ibi. Ab hora octaua ad uesperum. pro Sest. 25. a. Tantus ex omnibus spectaculis usque a Capitolio plausus excitatus est. In Vat. 33. a. Quod Augures omnes usque a Romulo decreuerunt. et pro Cal. 44. b. Bona paterna et auita, et usque a nobis repetita, etc. pro Cl. 58. a. Aliquem usque a mari supero Romam proficisci. Or. 216. b. Iam a principio uidentum est, etc. In Ar. et Top. 224. a. Vsq; a prora. Vsq; a capite arcescere. de In. 62. b. et de Or. 92. b. Vsq; ab principe illo atque inuenteore Tyfia. I. V. 94. a. Vsq; ab Diano, quod in Hispania est. de D. 80. a. Vetus opinio est iam usque, ab heroicis ducta temporibus, uersari, etc. et de Cl. 169. a. Ab ultimo principio huius praeproptonis usque ad hoc tempus. pro Ar. 185. b. Inde usque, repetens, etc. id est, a ueritate. At. 0. a. Clamores usque, etc. dicitur puto. de Sen. 91. b. Nec sapienti usque, plaudite uiuentium. I. V. 69. a. b. Vsq; ad eum finem, ad iudices reiecti sunt. de Or. 113. a. Ab initio rerum Romanarum usque ad P. Mutium pontificem. de Or. 97. b. Ad eum finem: id est, usque ad eum finem. de N. 53. a. Aspera arteria ad pulmones usque pertinet. I. A. 162. a. Ex Cal. iam ad hanc horam uigilauit.

Vsq; adeo, pro adeo, et usque dum, pro donec, uel tantis per dum, etc. de In. 81. b. Postea tempestas ipsos quoque iactare coepit, usque, adeo, ut dominus nauis in scapham con fugerit. Of. 329. b. Quis huius urbi usque, adeo est inimicus, ut ista dissimulare possit? pro Sest. 11. a. Vsq; adeo, etc. quoad, etc. ad Her. 7. b. Vsq; adeo praedonum domitia, usque dum per me tibi licuit, tenuisti. pro Q. 12. a. Res tancui usque dum inueniretur, etc. Ep. 147. a. Vsq; mihi temperauit, dum, etc.

Vsq; eo, pro adeo, uel usque ad eum finem. Or. 206. a. Vsq; eo morosi sumus, ut nobis non satisfaciat ipse Demosthenes. In V. 127. b. Neque se usque eo esse stultum, etc. pro S. R. 22. a. Quod Amerinis usque eo usum est indignum, ut fletus gemitusque tota urbe fieret. pro S. R. 28. a. Vsq; eo animaduerti iudices eum iocari, antequam Chrysogonum nominari. pro Q. 6. b. Neuius usque eo feruet auaritia, ut, etc. pro Q. 35. a. Inferiorem se esse patitur, aut taxat usque eo ne inimicorum crudelitati datur. pro Q. 17. b. Ista superiora esse sentit, non usque eo tam, ut, etc. pro Ar. 190. b. Qui praesertim usque eo cuperet, ut, etc. pro Sest. 24. b. Vsq; eo non fuit popularis, ut patrimonium solus comisset. pro Q. R. 45. b. Vsq; eone te diligere? Tuf. 196. a. Vsq; eo regno carere non poterat. Acad. 6. b. et In V. 79. b. Multa facimus usque eo, dum aspectus fidem faciat sui iudicij. Ep. 112. a. et 113. a. et 114. a. Vsq; eo ut ego misererem eius esuriei.

Ep. 116. b. Totum Sempronium usque eo perago, ut Nestorium quoque interponam. In V. 164. b. et contra Rul. 89. b. Vsq; eo quoad, etc. Top. 223. a. Vsq; eo persequi dum proprium efficiatur. pro Deiot. 14.5. b. Quae cum ita essent, tamen usque eo se tenuit, quoad a Cn. Pompeio ad eum legati uenerunt.

Vsque quaque, ubique, omnino. I. A. 181. b. Aut undique, religionem tolle, aut usque quaque conserua. In V. 237. b. Nolite usque quaque quidem quarere. de In. 70. a. Ne aut usquam aut usque quaque. Ep. 102. b. Vsq; quaque sapere oportet. et 124. b. Vsq; quaque, in quibus, se Pompeij male habent. de Fin. 146. a. Vsq; quaque. (Ex maxima parte. At. 60. a. Hic quoque loquebatur, et opinor usque quaque.)

Vstus, a, um. Ep. 210. a. I. Perustus.

Vsucapio, pis. usum meum facio. (Vsu amitto. pro Fl. 162. a. At. 4. a. De tutela legitima in qua dicitur esse puella, nihil usucapi potest. et ibi. Hereditas usucapta est. de L. 182. b. Lex iustum usucapi uetat. ad Her. 33. b. Aut usutum fecisse id est, fundum. de Ar. 251. a. Nihil mortales a dijs immortalibus usucapere possunt.

Vsucapio, onis. ius est possidendi quae situm continuatione temporis lege definiti. Top. 222. b. Si usucapione definita. et de Or. 99. a. Vsucapionem et tutelam iura. de L. 167. b. Vsucapionem X. tabulae inter quinq; pedes esse uoluerunt. pro Cec. 299. a. Vsucapio fundi, hoc est, si nis sollicitudinis, ac periculum litium, non a patre relinquuntur, sed a legibus.

Vsurarius, re. scenus, saenerationis fructus. contra Rul. 87. b. Paruum exigui temporis usuram bone de me opinionis postulo. In C. 103. a. Vnius usuram horae alicui ad uiuentium dare. Ep. 30. b. Usuram longi temporis, qua caruimus intermissa nostra consuetudine, etc. sarciam. Tuf. 168. b. Natura dedit usuram uitae tanquam pecuniae, nulla praestituta die. Tuf. 164. b. Stoici usuram nobis largiuntur tantum cornibus, diu mansuros aiunt animos, semper negant.

Vsurarius, re. scenus, saenerationis fructus. contra Rul. 87. b. Paruum exigui temporis usuram bone de me opinionis postulo. In C. 103. a. Vnius usuram horae alicui ad uiuentium dare. Ep. 30. b. Usuram longi temporis, qua caruimus intermissa nostra consuetudine, etc. sarciam. Tuf. 168. b. Natura dedit usuram uitae tanquam pecuniae, nulla praestituta die. Tuf. 164. b. Stoici usuram nobis largiuntur tantum cornibus, diu mansuros aiunt animos, semper negant. pro R. P. 130. b. Vos obsecro huic optimo uiro usuram huius lucis ne eripiat. et pro Syl. 184. a. Lucis ne hanc usuram eripere uisus in V. 251. a. Cur piratis lucis usuram tantum duram dedisti? de Sen. 87. b. Terra nunquam sine usura reddit quod accepit, sed aliam minore, plerumque maiore cum senore. pro R. P. 128. b. An cum crederet inductus usuris id agebat, ut haberet quam plurimum? et In C. 108. a. Certare cum usuris fructibus praediorum. I. V. 186. a. bis. Magistratum a publicanis pecuniam pro usuris auferre. At. 193. a. et 194. b. Pendere usuram et, a quo emeris. At. 148. b. Viri boni usuras perscribunt. Ep. 224. b. Des operam ut usurae cluio conferuerentur. At. 85. a. Consecerant ut soluerent centesimis sexennij ductis cum reuocatione singulorum annorum. At. 85. b. Consistere usura debuit, quae erat in edicto meo. At. 194. b. Reliqua pecuniae usuram Silio pendemus. At. 84. b. 83. a. Pompeio soluuntur tricesimo quoque mense talenta attica XXXIII. nec id satis efficitur in usuram mensuram. et ibi. Forte cauet usurae. Anatocismus. I. Anatocismus.

Vsurpatio, onis. usus frequens, tractatio, metio. de Cl. 187. b. Consolari se cum conscientia optimae mentis, tu etiam usurpatione et renouatione doctrinae. I. V. 270. a. Metione atque usurpatione ciuitatis moram assequi. contra Rul. 72. a. Comitua uera. (Comitia adumbrata ad speciem, atque ad usurpationem uetustatis.)

Vsurpator, as. dico, utor, occupo. de Vn. 201. b. Iupiter, Iuno et reliqui, quos fratres inter se agnatosque usurpare atque appellare solemus. et Mar. 121. b. Idque liberet crebris usurpare

usurpare sermonibus soleo, omnes, etc. Par. 122. a. Praeclara est hoc usurpatum a doctissimis, etc. dictum est igitur ab eruditissimis, etc. I. A. 167. a. Si quis usurpet illud Cæsarianum, cui bono fuerit. Post. 212. b. Qui desiderium mei nominis renouari, et rerum gestarum memoriam usurpari coegit. de Am. 101. b. Quis est qui non C. Fabricij cum charitate aliqua et benevolentia memoriam usurpet. I. A. 153. a. Graecum etiam uersum usurpauit. At. 282. a. Atque ut Solonis dictum usurpem, quic, etc. Off. 41. a. C. Lælius, is qui sapiens usurpatur. At. 101. a. Itaque usurpauit uetus illud Brutum, ut ferunt, Pr. etc. I. V. 269. a. Usurpare nomen ciuitatis. de Fin. 89. b. In ea quam sepe usurpauit, tranquillitate. Ep. 72. a. Conlationes, quae sunt a multis usurpatae. Tus. 135. a. Apud Platonem sepe haec oratio usurpata est, ut nihil praeter uirtutem diceretur bonum. Ep. 140. a. Usurpata, duplex cubile: id est, mulier. de Am. 97. a. Nec enim ab isto officio, quod semper usurparam, cum ualerem, abduci debui. I. V. 246. a. Iura sua quotannis usurpare ac semper retinere. I. V. 262. a. Aliquid ex bonis alicuius usurpare. contra Rul. 69. b. Pauca tribus ad usurpandum libertatem uocare. de Or. 149. b. Aut non eo nomine usurpandum, quo arduatur. I. C. 119. b. Hoc genus poenae in improbos ciues saepe usurpatum est. I. A. 173. b. At quam crebro usurpat et Consul et Antonius. Par. 118. b. Nomen tantum uirtutis usurpatis, quid ipsa ualeat ignoras. pro Mil. 105. a. Appia quae antea uidebatur, nunc crebro usurpatur.

Vsus, usus, exercitatio, tractatio, consuetudo, familiaritas. pro Cor. 64. a. Assiduus usus uni rei deditus, et ingenium et artem sepe uincit. de Or. 127. b. Docuit enim iam nos longa uita, usque rerum maximarum, ut teneremus, etc. de Or. 86. a. Vsus frequens, qui omnium magistrorum praecipua sperat. et pro R. P. 124. a. Vsus est magister optimus. I. V. 62. a. Vsus exercitatioque, forensis. de Or. 202. a. Tractatio et usus uocis. de Or. 94. a. Quae obseruata sunt in usu ac tractatione dicendi. de Or. 93. b. Qui non Graeci alicuius quotidiana loquacitatem sine usu, neque ex scholis cantilenam requirunt. de Or. 97. b. Subtilis usus omnium. pro Cl. 35. a. Vir magna prudentia, usu et exercitatione praeditus. pro Sest. 5. a. Mirificus usus alicuius in re militari. I. A. 225. a. Vsum in reip. magnum habere debes. Ep. 210. 4. b. Vales ingenio, habet usum. I. V. 145. b. Mihi uideo eorum consuetudinem usu tractandoque cognouisse. de Fin. 90. b. In omni arte cuius usus communis uulgarique sit. Ac. 46. a. Nec uirtutis usum modo ut superiores, sed habitum per se esse praclarum. de Or. 122. a. Si modo usum rerum percallueris. Or. 212. a. Vsum loquendi populo concessi. scientiam mihi referuauit. Q. Fr. 299. b. Cum ad tuam summam prudentiam tantus usus accesserit. de Or. 101. a. Omnia sunt posita ante oculos, collocata in usu quotidiano. de Or. 86. a. Dicendi ratio in medio posita communi quodam in usu atque hominum more et sermone uersatur. de N. 43. a. et 21. a. Mundum partes nec ad usum meliores, nec ad speciem pulchriores potuerunt esse. de Or. 60. a. Quod superuacuum sit, aut usum nullum habeat. Item: Membrorum usum nullum habere. At. 104. a. b. Tyronem propter modestiam malo saluum, quam propter usum meum. de N. 36. b. Arborum consuetio magnos usus affert ad nauigia faciendam. Off. 3. b. Expetitur diuitiae ad usum uitae necessarios. et 25. b. Quarum partium corporis, usus sunt necessarii, eas neque partes, neque earum usus suis nominibus appellat. pro Mur. 130. a. Carme cum ceteris rebus absurdum, tu uero nullo usui. Ep. 210. b. Apollonius multis in rebus mihi magno usui fuit. At. 1. b. Ille fuit mihi magno usui in multis rebus. At. 2. b. Maximo te mihi usui

fore uideo. Off. 2. b. Praecepta quibus in omnes partes usum uitae confirmari possit. Off. 28. a. Domus finis est usus. Off. 35. b. Nam qui principes inuicendi fuerunt, quem ex quaque bellua usum habere possimus, homines certe fuerunt. Off. 36. a. Conciliare sibi animos hominum, et ad usus suos coniungere. de Am. 56. b. Cato multarum rerum usum habebat. et 101. b. ii quibus cum usu coniuncti esse possunt. de L. 158. a. Id autem incognitum est, minusque in usu necessarium. de L. 161. a. Pecudes partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad uescendum procreatas. Off. 19. a. Non excludentes amicos ab usu rei suae familiaris. Top. 222. a. Vsum enim, non abusus legatus est. Tus. 212. a. Libido opinio uenturi boni, quod sit ex usu iam praesens esse atque adesse. pro S. R. 21. a. Est mihi cum eo domusficus usus et consuetudo. pro Pl. 259. b. Tamen id esset in tanto usu nostro, tantaque amicitia coniunctum. Ep. 213. b. Na et inter nosmet ipsos uetus usus intercedit. et Atticus noster maiorem etiam mihi cum Cosinio consuetudinem scicit. Ep. 223. a. Coniunctus magno usu familiaritatis. pro Cl. 27. b. Mihi cum eo uicinitas et magnus usus est. et Ep. 142. a. Cum illo summus mihi est usus.

Vsus est, pro opus est. de Fin. 131. a. Mihi sic usus est, tibi ut opus est, sado face. Tus. 210. a. De ceteris studiis alio loco dicemus, si usus fuerit. Off. 19. a. Et reip. in partem si quando usus esset.

Vsus fructus, usus ius est, utore Ulpiano, alienis rebus utendi fruendi, salua rerum substantia. Top. 222. a. Non debet ea mulier, cui uir bonorum suorum usum fructum legauit, cellis uinarijs et olcarijs plenis relictis, putare id ad se pertinere, usus enim, non abusus legatus est. et ibi. Si ad nos res restituerent, auarum usus fructus legatus est, haec res restituerent non debet. et ibi. Seruus cuius usus fructus, pro Cec. 287. a. Vsum fructum omnium bonorum suorum alicui legare, pro Cec. 288. b. Vsum eius et fructus fundi testamentum uiri fuerat Cæsenniae.

Vsu uenire, uenire usu, usu accidere, usu euenire. de N. 13. a. Quod in illo mihi saepe usu uenit, idem modo cum te adirem, acciderat. At. 117. a. Nunc uenit idem usu mihi, quod tu tibi scribis. et de Or. 100. a. Quid quod usu memoria patrum uenit? pro Q. 8. b. Quid potest miseris aut acerbius usu uenire? pro Q. R. 50. a. Quod item nuper in Ero te comædo usu uenit, qui, etc. et Off. 52. a. Quod in poematibus usu euenit. de Sen. 78. b. Nam si id culpa senectutis accideret, eadem mihi usu uenirent. In V. 256. a. Antequam hoc usu ueniret. ad Her. 7. b. Dicit cum praemeditatum fuisse, quid sibi esset usu uenturum. Ep. 38. a. Cum praesertim mihi usu uenturum non arbitrarer, ut ego quoque, absens a te defendendus essem. de Fin. 50. b. Sed ex eo credo quibusdam uenire usum, ut abhorreant a latinis. pro S. R. 25. a. Erucius mihi usu uenit in causa optima.

Vt, uti, quo, sicut, quomodo, quemadmodum, similiter atque, pro eo ac, perinde ut, aequae ut, item ut, tanquam, dum, qui, quod genus, quasi, quare, quamuis, quantum. de Or. 94. b. Est igitur oratori prouidendum, non uti illis satisfaciatur, quibus necesse est, sed ut illis, quibus libere liceat iudicare. de Ar. 247. a. Negocium magistratibus est datum, ut cura uent, ut sine ui, mihi adificare liceret. At. 139. b. et Ep. 53. b. Reliquum est igitur, ut tibi, etc. ut sim, etc. ut me, etc. At. 103. a. Non igitur hoc ut oppido praeposui, sed ut loco. At. 109. b. Vt igitur ita per turbato scribe aliquid. de Op. 244. b. Aliquem in probum ut optimu laudari. Ep. 169. a. Fortassis ea re minaciter agis, ut nos terreas. In V. 229. b. Propere ut, etc. At. 240. b. Etiam ut, etc. id est, etiam si.

Ep. 143. b. Non modo ut, etc. Ep. 172. a. Vt non, quo minus. At. 33. b. Me tuor, ut oppressis omnibus non demisse: ut tantis gestis rebus, parum fortiter. et 278. b. Fortuna ut in secundis fluxa, ut id aduersis bona.

Vt est, ut nunc est, et id genus alia. At. 196. a. Et ut nunc est, mansure uidentur. de Cl. 168. a. At hi quidem ut populi Rom. atas est, senes: ut Atheniensium secla numeratur, adolescentes debent uideri. et ibid. Themistocles, ut apud nos, perantiquus: ut apud Athenienses, non ita sanæ uetus. de Cl. 173. b. 174. a. L. Cælius ut temporibus illis ualde doctus. Ep. 164. a. Constitui ut nunc est, proficisci. At. 204. b. Quomodo nunc est. Q. Fr. 298. a. Exorabilis iracundia (ut in malis) acerbitate anteponenda est. Q. Fr. 323. b. Non desino (ut sit in amore) ea quae minime uolo cogitare. pro S. R. 24. a. Homo (ut erat furiosus) respondit, etc. I. P. 92. a. Dices enim, ut es homo factus, etc. pro Cl. 22. a. Interim Oppianicus, ut erat, sicut ex multis rebus cognoscetis, singulari scelere, corrupit, etc. pro Mur. 136. a. Atque ille, ut semper fuit apertissimus, non se purgavit, sed indicauit. In A. 217. b. Ego sine iracundia dico, ut omnia, nec tamen sine dolore. I. V. 59. a. Ille quidem, ut est genus hominum nimis suspiciosum, etc. I. V. 89. a. Ille, ut erat in primis inter suos copiosus, conuiuium comparat. At. 36. b. Ille, ut nunc se habet, admirabili gloria est. de N. 67. b. et At. 133. a. Vt nunc quidem est, et quomodo nunc quidem est. Ep. 184. a. Non nihil, ut in tantis malis, est profectum. Tus. 172. a. Multa colligit Chrysiptus, ut est in omni historia curiosus. de Orat. 108. b. Quos tui, ut pueri resutabamus. Ep. 196. a. Quod si, ut es, cessabis, lacepsa. Tus. 246. a. At Diogenes liberius, ut Cynicus. et 151. a. Homo acutus ut Sicalus. Of. 61. b. Tu 30 Porcius, ut Argentarius, qui esset apud omnes ordines gratiosus. Off. 64. a. Hoc quidem satis luculenter, ut ab homine perito definiendi. pro Fl. 157. b. Cuius prudens, ut ego semper existimaui, et grauis, ut ipsi existimari uolunt. de Sen. 79. b. Multa etiam, ut in homine Romano litera. de Cl. 169. b. Dimisi eum a me ut magistrum puerorum, non libentem, ut hominem ingratum, non inuitum. Item: M. Pupilius ut erat lena amictus, ita uenit in concionem. Q. Fr. 318. a. Mihi ut est, magis placebat. Ep. 54. b. Nam adhuc et factum tuum probatur, et ut in tali re, etiam fortuna laudatur. Ep. 54. a. Deinde non habet, ut nunc quidem est, id uicij res. At. 189. b. Pro malis recte habebat: id est, ut in malis. pro Ar. 191. b. Pro mea consuetudine.

Vt, pro postquam, uel ubi, uel cum. I. V. 70. a. Imo uero ut quisque me uiderat, narrabant. de Cl. 166. b. Vt illos liberos de rep. edidisti, nihil a te sanè postea accepimus. At. 112. a. Vt ab urbe discessi, nullum intermissi diem, quin, etc. I. V. 220. a. Vt primum in illud oppidum uenit, etc. et 69. a. Vt primum est prouincia redijt. Att. 3. b. Vt primum a tuo digressu Romam ueni. de Or. 110. b. Qui simul ut increpuit, philosophi relinquunt. et de Fin. 71. b. Simul ut orrii est. I. V. 206. b. Qui simul ut me uiderit, inquit, etc. I. V. 211. a. Ille cotinuo ut uidit, non dubitauit tollere. At. 101. a. Is ut me salutauit, statim Romam profectus est. et pro Cl. 21. a. Vt primum, etc. statim, etc. Of. 74. b. At ille ut ingressus est, confestim gladium distinxit. pro Q. 10. b. Statim ut Romam redijt, etc. At. 18. b. Vt semel consecutus sum, etc. non desisti, etc. de Cl. 169. a. Vt semel exiuit, omnes peragravit insulas. Ep. 60. a. Vt primum, etc. statim, etc.

Vt, pro quamuis, uel etiam si. Ep. 13. a. In quo ut iam sit in his culpa, qui me non defenderunt, non minor est in ijs, qui reliquerant. Item: Et si accusandi sunt quisque, magis etiam reprehendendi, quic, etc. At. 193. b. Nam quid de

me dicam? cui ut omnia contingant quae uolo, leuari non possum. pro Q. 3. a. Qui ut summa haberem cetera, temporis quidem certe uix satis habui, ut, etc. de D. 93. b. Qui ut rationem non redderet, tamen, etc. At. 110. a. Qui ut nihil aliud, hoc tamen profecit, dedit illi dolorem. pro Cor. 62. b. Quod si iam ita esset, ut esse non potest, tamen, etc. de D. 123. a. Etenim ut sint auspicia, quae nulla sunt, haec certe, etc. de In. 82. b. Vt nihil adiungatur emolumentum. et pro Q. 14. b. Vt statim de iure aliquis concurrerit. contra Rul. 64. b. Vt circumspiciamus omnia quae populo grata sunt, nihil tam populare quam pacem reperiemus. Off. 57. a. Vt excellas etiam pulchritudine et uiribus.

Vt, cum admiratione quadam. At. 36. a. Vt ille tui humilis, ut demissus erat. pro Fl. 148. b. Noster autem testis, ut se sustinet, ut omnia uerba moderatur. pro Sest. 8. b. Quae superbia coenit illi, amplissimi ordinis lachrymas repudiauit, me ipsum ut cotempit. At. 101. a. Caesar quomodo exultat uictoria. de Fin. 139. b. Vt illi esset uirtutis letitia cum uicerint, ut pudet uictos, ut se accusari nolunt, ut cupiunt laudari.

Vt cum superlat. et ita, etc. de Sen. 90. b. Vt quisque aetate antecellit, ita sententiae principatum tenet. de Or. 95. a. Vt in quoque oratore plurimum est, ita maxime is pertinere scit. de Or. 94. b. Vt quisque optimè dicit, ita maxime dicitur difficultate pertinere scit. de Or. 137. b. Vt queng, eorum minimum putant, ita eum primum uolunt dicere. de In. 48. b. et ad Her. 3. b. Vt quodque primum gestum erit, ita primum exponetur. Off. 4. a. Vt quis maxime perspicit, etc. is sapientissimus haberi solet. de 108. b. Vt maxime potui. de Orat. 124. a. Haec ut breuissimè dici poterunt, ita a me dicta sunt.

Vt, cum ita sine superlat. de D. 105. a. Omne animal ut uult, ita uirtutis motu sui corporis. Or. 216. b. Non item in oratione ut in uersu extat numerus. de Off. 43. b. Non tamen ut hoc fugiendum, ita habendum est religioni contrarium. Q. Fr. 323. b. Nihil unquam ita expectaui, cum haec scriberem, tuas literas. I. A. 221. a. Vt igitur alia, sic hoc Panfa praeclearè. de N. 39. a. Euripides ut multa praeclearè, sic hoc breuiter. I. V. 120. b. Sed ut in illo, etc. item in hoc, etc. contra Rul. 65. a. Ita gerere consulatum, quo uno modo grauius geri potest. de Or. 86. a. Vt in ceteris, etc. in dicendo autem, etc.

Vt, ut sit, tanquam si, quasi, quomodo, quemadmodum. Ita, sic, tam, statim, item, eodem modo, similiter. de L. 170. b. Nullum frigidius flumen attigit, ut uix pede tentare possim. At. 78. a. Ego tui Brutij re sic ago, ut suam ipse non ageret. de D. 85. a. Credo aliquam non dissimilem figuram, sed certe non talem, ut eam factam a Scopae dices. de Am. 113. b. Quam illi fuit grauitas ut facitè populi Rō. ducere dices. pro Mil. 112. a. Ille tum secū habebat neminem, nisi ut uirū a uiro lectum esse dices. I. V. 202. a. b. Verissimile non est, ut ille homo tā locuples religioni pecunia anteponeret. de N. 12. b. Tanta imbueremur superstitione, si uos audire uellemus, ut aruspices nobis essent colendi. At. 201. b. Bene facis cum id efficias, mihi crede, perinde ut existimare tu non posses. Or. 218. a. Hoc dichoreo tantus clamor concionis excitatus est, ut mirabile esset. de Cl. 176. a. Vt facillè cerneret eum degenerauisse. Tus. 202. a. Eo enim erat motu et statu, ut eos Arguios esse dices. de Cl. 180. a. Gellius non tā uenibilis orator, quam ut nescires, quod ei deesset. de Cl. 186. b. Sed eam ut citius ueteratoriā quam oratoriā dices. Ep. 195. b. Equidem sic iam obduraui, ut ludis Cæsaris nostri aequissimo animo uiderem. T. Plācum, audirem Laberij et Publij poemata. Ep. 75. a. Ita accepi librum a meo seruo scriba, ut eundem acceperim a fratre tuo.

tre tuo. Ep. 71. b. Tantum cepi doloris, ut consolatione ipse egerem. Tuf. 14. 9. b. In hanc exercitationem ita nos studiose operam dedimus, ut iam etiam scholae grecorum more habere auderemus, ut nuper tuum post discessum tenta ui, etc. Ep. 2. 13. b. Mihiq; ita fidelis, ut si esset a me manus missus. Ep. 10. 4. b. Rustico ita desiderabatur, ut si esset unus e nobis. Ep. 2. 5. b. Eius negotium sic uelim suscipias, ut si esset res mea. Ep. 2. 3. b. Tanta mihi cum eo necessitudo est, ut si mea res esset, non magis laborarem. Ep. 27. b. De Dolo bella suadeo, ut uideas, tanquam si res tua agatur. In P. 80. b. Sed omitto ut sit factus uterq; nostrum. pro S. R. 38. b. Non est uerisimile ut Chryfogonus horum literas adamarit. etc. ibi. Non est uerisimile ut diligentiam cognorit eorum. Ep. 11. 7. a. Senatusconsultum est factum in eam partem, ut placeret, etc. pro Cec. 2. 9. 6. a. Cum sibi proposuerint, ut sine ita sit, sine non, ut distinguant, etc. At. 7. a. Mihi non est notum, ut quisq; in Epirum proficiscatur. Off. 4. 1. b. Adiuncto uero hoc, ut ijdem etiam prudentius haberetur, nihil erat, etc. Off. 4. 2. b. In eo ipso uis maxima est, ut simus ij, qui haberi uelimus, etc. Ep. 11. 9. a. Ut uideo cauisti hac integra in proximum annum transferetur, etc. quam tuum diuino, relinquendus tibi erit, qui prouinciam obtineat. Ep. 13. 6. b. Ut olim solebat, ut nunc sit. pro Cec. 2. 8. 9. a. Ut est consuetudo. pro Fl. 15. 4. a. Ut dicitur, ut apparet. In A. 17. 3. a. Patrimonium tam amplum ut illud fuit. Or. 11. 7. a. Ut multos sepe uidi, qui, etc. In V. 120. a. Querit cum multis, ita ut sit, ceperunt. etc. Ep. 14. 0. a. Sed ut dico, placet Stoicis.

Ut cum uerbis timendi. de Am. 98. a. Vereor ut idem interitus sit animorum et corporum. etc. pro Dom. 22. 4. b. Timebam ut possem, etc. pro Q. 1. 4. b. Tamen ne uereor, ut possis, etc. At. 9. 4. a. Quoniam tu abfuit, uereor ut satis diligenter actum sit, etc. At. 85. b. Quod uereor tibi ipsi ut probem, etc. 113. a. Vereor ut his ipsis contentus sis. pro Cl. 53. b. Quid metuebat? ut oppugnaretur a perdito, an ne accusaretur a condemnato? pro S. R. 26. a. Hoc uero est, quod ferri non potest, si, etc. ut parum miserie sit, quod alij coluit, non sibi, nisi etiam quod omnino coluit, crimini fuerit. Or. 20. 2. a. Ut iam non sine causa, etc. At. 22. 1. b. Ut enim quicq; succurrit, libet scribere. At. 24. 6. a. Tu uero facis ut omnia, quod seruilia non desis, etc. Bruo. At. 97. a. Dixit se audisse ut nihil esset incommodi. Off. 16. a. Demetrius Phalereus orator parum uehemens, dulcis tamen, ut Theophrasti discipulum possis agnoscere. de L. 16. 9. b. Hanc uides uillam, ut nunc quidem est, lautius edificatam. etc. Am. 97. 4. Quis, ut arbitror, nemo unquam erit, etc. ut confirmare possum, nemo certe fuit.

Ut pro uelut, ueluti, sicut, cum aliquid exempli causa subiicitur. etc. pro quod genus. de D. 137. b. Nonnullae uale tudinis significationes, ut hoc ipsum pleni enectiue simus, etc. quodam genere somnorum intelligi posse dicuntur. de In. 82. a. Ut amicitia, bona existimatio. etc. ibi. Quod genus, amicitia, bona existimatio est. etc. 83. a. Quo in genere est gloria, dignitas. ad Her. 9. b. etc. 10. a. Quod genus, ut in ius eas cum uocaris. etc. ibid. Quod genus, id quod argentario obtuleris expensum, etc. etc. ibid. Quod genus, M. Drusus praetor, etc. ad Her. 14. b. Quod genus, si quaeratur, etc.

Ut cum quomodo cumq; perinde ut cumq;. Or. 20. 2. a. Orator ut cumq; animum audientis commoueri uolet, ita certum admouebit uocis sonum. Post. 20. 3. a. Neq; id reip. repetere ut cumq; necesse est. Off. 27. b. Sed ut cumq; adertit res. de Fin. 12. 6. b. Ut cumq; res postulabit.

Vtendus, a. um. In V. 117. b. Huic omnia bona utenda ac possidenda tradiderat.

Vter, a. um. de Fat. 140. b. Quoniam utriusq; studij nostra possessio est, hodie utro frui malis, optio tua sit. de In. 80. b. Deinde utra lex iubeat aliquid, utra permittat. etc. ibi. Utra lex iubeat, utra uetet. de D. 132. b. Vtrum igitur eorum accidisset, uerum oraculum fuisse. pro Rab. 92. a. b. Quamobrem uter nostrum tandem Labiene popularis est? tu ne an ego? pro Sest. 22. a. Horum utro uti uolumus, altero est cendum. de Cl. 181. b. Aderant multi alij, tamē utrum de his potius, dubitasset aliquis, quin alterū nemo. Or. 120. b. Reperiam, qui dicat aut scribat, utra uoles lingua. At. 24. 8. a. Quid ad hanc Panfiscum utro erit, si bellum erit? Part. 24. a. Vter fortius pugnabit, is uincat necesse est. Q. Fr. 31. 4. b. Sed utros eius habueris libros, (duo enim sunt corpora) an utrosq; nescio. pro Mil. 107. b. Ab utro insidia factae sint incertum est. etc. 106. a. Vter utri insidias fecerit. pro Cl. 39. b. Vter igitur facilius hoc faceret? isne, etc. an ille, etc. de In. 67. a. An huius et illius, et utrius potius. Ep. 19. a. Vtro me minus deceat uti, non intelligo. etc. 5. a. Quorum utrum minus uelim, nescio. de Fin. 71. a. Summum bonum puer utra uoluptate diiudicabit? scite an mouente? Ep. 35. b. Incertum est utra uia. de Or. 168. a. Sanē dubitare uisus est Sulpitius, utrius oratio propius ad ueritatem accederet. Off. 3. b. Cum Celeribus cum Cymbris bellum gerebatur, uter esset, non uter imperaret. Attic. 6. a. Aut ei molesta erunt, in utro culpa erit. de Diuin. 137. b. Potest hoc esse falsum, potest uerum, sed utrum sit, non est mirabile.

Vtercunq;. Ep. 81. a. Ita parati esse dicuntur, ut uterq; uicerit, non sit mirum futurum. etc. At. 28. 5. b. In hoc bello utraq; pars uicerit, tamen perituri sumus.

Vterlibet. pro Q. 15. a. Vtrumlibet elige, etc.

Vterq; ag; uterq; uteris, ambo, quisq;. de N. 54. a. Sa guis per uenas in omne corpus diffunditur et spiritus per arterias, utraq; autē crebrae, multae toto corpore intertextae sunt. ad Her. 32. b. Cum eorum de quibus dicimus aut utra que, aut unumquodq; certum concluditur uerbo. de Ar. 23. 6. b. etc. Ep. 17. 2. b. Horum uterq; cecidit uictus. etc. ad Her. 6. b. etc. Quorum utrumq; pessimum est. Off. 1. a. Nos utriq; Socratici et Platonici esse uolumus. Q. Fr. 30. 9. b. Domus utriusq; nostrum edificatum strenue. de Or. 152. a. A quibus utriusq; summittitur aliquid. At. 143. a. b. Non est tuae fidei, ut contra alterutrum, cum utriusq; sit maxime necessarius, arma ferat. de In. 54. a. Eorum controversia non in eodem uideretur, cum utroruq; ratione exponere. At. 98. b. Vtriusq; accepi literas eiusmodi, eodē tempore. etc. ibi. Me autē uterq; numerat sui. At. 128. a. Gallus Fabius amatissimus utriusq; nostrū. ad Her. 22. b. Na utraq; altera separata minus erit firma. ad Her. 52. b. Vtrūq; aut unūquodq;. At. 228. a. Multa mihi ueniunt in mentem in utraq; partem. de Or. 182. b. Ancipites disputationes in quibus de uni uerso genere in utraq; parte differi copiose licet. de Fin. 126. b. Dicendi exercitatio in utraq; parte ab Aristotele instituta. Ac. 31. b. Nam utraq; in parte multa dicuntur. Off. 36. b. Magna uis est in fortuna in utraq; parte, uel ad faciendas res uel aduersas. pro Mil. 113. a. Magna uis est conscientiae in utraq; partem. Off. 40. b. Qui in utraq; partem magno animo sunt. Or. 216. b. Ternae autem sunt utriusq; partes, uerborum, etc. collocationis, etc. etc. ibi. Sed in utroq; frequentiores sunt et liberiores poeticae est; in uerbis et in collocatione. In Sal. 27. 4. b. Quo uisus est quisq; eorum, cum de duobus loquatur.

Vteruis. At. 101. b. Vtriusuis rei me adiutore uelim esse. etc. pro S. R. 19. a. Vtriusuis saluo officio facere poteris. de Sen. 83. b. At minus habeo uirium quam uesstrum uteruis. Vti. ut. de Or. 92. a. Vti qui aduinent, etc. etc. I. V. 65. b. Putant fore uti si, etc. pro Dom. 22. 4. 4. Nihil aliud nisi uti, ne quid, etc. pro S. R. 19. a. etc. de Or. 94. b. Non uti satis, etc. sed uti ne, etc. Ep. 20. 2. b. Is ad me literas misit, uti te sibi placarem.

Vtica, ae. urbs. pro Lig. 137. b. Vticensis, etc. Vticensis, etc. cum alibi sepe. tum. I. V. 255. pro Cor. 65.

Vtilis, le. fructuosus, commodus, accommodatus, frugifer, salutaris, ex usu esse, quod usui est, quod uel utilitatem, quod alicui opus est, quod multas habet opportunitates, quod lucro est, quod expedit uel conducit, cui bono suisset, quod maxime interest, ita tempora reip. serunt. de N. 9. b. Res utiles ac salutare. etc. Off. 64. 4. Quod utile sit, quodq; expedit. con. Rul. 68. b. Ea lex uobis accommodata atq; utilis est. At. 27. 6. a. Tu si arbitrare utile fore, etc. rep. esse, persequere Dolobellum bello. etc. Ep. 207. a. E rep. non est. Ep. 130. b. Sic enim facillime quod tibi utilisimum erit, consilij capies. etc. I. C. 101. b. Vita utilisimā. de In. 4. 2. a. Is mihi et suis et publicis rationibus utilisissimus cuius fore uidetur. etc. ibid. Inuitis sibi. Offic. 57. b. Homo ad nullam rem utilis. etc. ibid. Homo ad nullam partem utilis. etc. de Senect. 89. b. Ad multas res peritiles sunt Xenophonis libri.

Vtilitas, is. emolumentum, fructus, quaestus, lucrum, oportunitas, commoditas, usus, res, ratio. de N. 19. b. Nec hoc considerant, quae sit utilitas, quaeq; opportunitas in homine membrorum. etc. 37. a. b. Natura consultrix est prouida utilitati opportunitatumq; omnium. At. 104. a. Tyro mirabilis utilitatis fructum mihi praebet. de Or. 94. b. Artes in quibus non utilitas quaeritur necessaria, sed animi libera quaedam oblectatio. pro Mur. 129. a. Ars militaris pergram utilitatem habet. de Or. 127. b. Referre omnid ad utilitatem suam et omnia facere causa sua. Off. 69. b. Male etiam Curio, cum causam Transpadanorum aequa esse dicebat, semper autem addebat, uincat utilitas. Q. Fr. 294. b. Alicuius commodis utilitatq; seruire. Off. 16. a. In quo non minorem utilitatem afferit, qui togati reip. praesunt, qui bella gerunt. ut: Prodesse, utilitatem afferre idē. Off. 60. b. Nec tamen nosre nobis utilitates omittenda, alijsq; tradenda, cū his ipsi egeamus: sed suae cuiq; utilitatis, quod sine alterius iniuria fiat, seruendum est. pro Ar. 183. a. etc. de Fin. 82. a. Ex literis afferre aliquid ad communem fructum. Off. 35. b. Capere usum ex aliqua re.

Vtiliter, commodē, cum utilitate. (Inutiliter. Of. 18. a. Iracundiam utiliter a natura datam. etc. 36. a. etc. Ac. 34. b. Quae sunt utiliter ad hominum uitam.

Vtinachi, pop. I. P. 99. a.

Vtinam, dii faxint, uelim, etc. At. 46. a. Atq; utinam ipse Varro incumbat in causam. de N. 75. a. Vtinam ut illa anus optat, ne in nemore, etc. At. 139. a. Me miserum, quod tu uoluis, unā fuisse uerū est, utinam. At. 220. b. Quod utinam, iterum autem utinam, tuo tamen comodo.

Vtiq; omnino. At. 57. a. Quo die uenies, utiq; cum tuis apud me sis. etc. 68. a. Quae quidem ego utiq; uel uersura facti solui uolo. etc. 71. a. Vtiq; explicatū sit illud, etc. At. 228. a. Minusculam uillam utiq; Quinto traditurus sum. Antequam. 196. a. Vtiq; siue hinc abiero, siue hic ero optatus, etc. ea maneat optimo, etc. At. 72. b. Annam quidem utiq; teneto. At. 72. a. Id uis literis datis, quae ad me utiq; perferantur, consequere. etc. 203. a. Expecto te a Peduceo

utiq;. de D. 133. a. Fabia Pythagorei utiq; abstinerunt. At. 200. b. Hoc quidē utiq; perficies, etc. etc. 207. b. Illud utiq; scire cupio. etc. 41. b. Vtiq; etc. aliter, Vtiq;. At. 57. b. Ipse uero utiq; fac uenias. At. 89. a. Vtiq; ad me tabellarios mittas. At. 151. a. Quid censens mihi faciendū, utiq; scribito. At. 211. b. Ego ut constitui, adero, atq; utinā tu eadem die, si quid enim multae utiq; postredie. At. 220. b. Olij mittas laudationem, Olij utiq; nam illam legi, uolo tamen degulare. At. 259. a. Romam utiq; statim ueni.

Vt non, quin. pro Cor. 64. a. Potest igitur iudices L. Cornelius condemnari? ut non C. Marij factum cōdemnetur? I. A. 260. a. Cui uiginti his annis supplicatio decreta est, ut non imperator appellaretur?

Vtor, ris, usurpo, frequēto, adhibeo. Tuf. 198. b. Quod utendū acceperis, reddito. de N. 22. a. Vtatur suis bonis oportet, etc. fruatur, qui beatus futurus est. etc. 57. a. Quibus rebus fruimur atq; utimur. pro S. R. 40. a. Comoda quibus utimur, lucemq; qua fruimur, spiritumq; quem ducimus, a deo nobis dari atq; impartiri uidemus. pro Cl. 21. a. Statuit sibi nihil grauius faciendū, quam ut illa matre ne ueretur. I. V. 117. b. Huic omnia bona utenda ac possidenda tradiderat. At. 193. a. Ne Silius quidē quicquid utitur. i. pecunia. Antequā. 195. a. Consularis homo non minimis facultatibus usus. At. 119. b. Cum in ea urbe summis honoribus imperijsq; usus sit. de In. 61. a. Homines honore usi. pro S. R. 30. a. Ne bestijs quoq; immanioribus uteremur. At. 113. b. Vtrum turpe pace nobis, an miserē bello esset utendum. pro Deiot. 149. a. Bene armis, optime equis uti. At. 120. b. Ut iam placatis utamur fluctibus. I. A. 226. a.

Vtus est ipse incredibili patientia. I. A. 224. b. Oratio, qua recitatis literis usus es. Qu. Fr. 298. b. Non est tibi his solis utendum estimationibus ac iudicijs, qui nunc sunt hominum, sed his etiam, qui futuri sunt. Off. 10. b. Ea quae acciperis utenda, maiore mensura iubet reddere Hesiodus. In A. 177. a. Antonius Caesari regnum detulit, Caesar uti noluit. At. 100. a. Brundisium uenimus isti tua facilitate nauigandi. etc. Epist. 23. 6. a. Cum aduersis uentis usi essemus. con. Rul. 88. a. Criminatione in me usus est. At. 254. a. Lucius multum utitur Bruto. etc. Ep. 209. b. Luccio Tyrone familiarissime utor. Ep. 4. b. Trebanio multos annos utor ualde familiariter. Epist. 5. a. Vtor ad omnia Q. Selicio. de Cl. 190. b. Vti aliqua re ad faciendum aliquid. Tuf. 153. b. Autoribus quidam ad istam sententiam quam uis obtine ri, uti optimis possumus. de Fin. 4. 9. b. Ut propemodum iustioribus utamur illis, qui, etc. ad Her. 9. a. Deinde explorū a uoluntate et contra scriptū indicatorū enumeratione utemur. etc. ibid. Cum haec erunt considerata, statim nosre legis expositione, recitatione, collaudatione utemur. pro Cel. 39. b. Exercitatione, ludicq; campestri uti. pro Mar. 131. a. Vti silentio: id est, silere. Top. 226. b. Vtēs ratione. (Rationis expers.

Vt plurimū, potissimū. de L. 176. b. In bello et suscipiēdo et gerendo et deponendo ius ut plurimū ualeat, etc. fides.

Vt pote, qui ppe. At. 39. a. Ea nos, utpote qui nihil contemnere solemus, non peritinebamus. etc. 71. b. Incommoda ualeto quia iam emerferam, utpote cum sine febris laborassem. I. A. 200. a. L. quidem frater eius, utpote qui peregre depugnauit, familiam ducit.

Vt primum, simulac primum. Ep. 151. b. etc. I. V. 104. b.

Vt pote. Afm. Ep. 164. b.

Vt quid, cur, quare. At. 106. a. Depugna, inquis, potius quam seruias, ut quid?

Vtrinq; ab utraq; parte. Ep. 81. a. Vtrinq; magnae copiae

Vtrobique in utroque duorum, uel in utraque parte. Ep. 163. Non licet mihi nullius partis esse, quia utrobique magnos inimicos habeo. de N. 41. b. Eadem ueritas utrobique est: id est, in dijs et hominibus.

Vtrum an, num, nunquid, utrum? ne. pro Q. 17. a. de Or. 1. 19. 9. a. Q. uero à te utrum illa uerba an portenta sint? I. V. 10. 6. a. Vt uerum existimatis minus operis esse facere hoc? an illud? At. 43. a. Hic utrum tandem sum accusandus, quod doleo? an, etc. pro Cec. 29. 0. b. Vtrum aliquid grauius in quempiam dici potest? an certius quicquam obijci potest? in P. 8. a. a. Cuius in quo nemo potest dicere, utrum iste plus biberit an uomuerit, an effuderit. I. C. 107. a. Quis si ui an, etc. nec ne, etc. de In. 7. 6. b. In quo utrum copia ne sit agri consideratur. Att. 9. a. Intellexi Pompeium moueri, utrum Crassum inire eam gratiam, etc. an esse tantas res nostras, etc. pro Fl. 151. a. Vtrum hic tandem putatis, etc. an, etc. ad Br. 9. 1. b. Nec aliud decernitur hoc bello, nisi utrum simus necne, etc. Or. 217. a. Querendum, utrum, etc. I. V. 155. a. Nihil interest utrum ita scribas, si, etc. an si, etc. Tusc. 217. b. Nihil interest utrum, etc. an, etc. In V. 2187. a. Quid interest utrum hoc feceris, an frumentum non improbaris? Att. 6. 6. b. Mihi nihil uidebatur esse, in quo tantulum interesset, utrum per procuratores ageres, an per te ipsum. Att. 135. a. Vt uerum hoc tu parum meministi? an ego non satis intellexi? Ac. 23. b. Vtrum ea uestra, an nostra culpa est? Ep. 160. a. Vtrum nescis quam altè ascenderit, an pro nihilo id putat? Ep. 8. a. Multum interest utrum laus minuatur, an salus deseratur. de Fin. 118. a. Vtrum igitur tibi literam uideo, an totas paginas commouere? Ac. 23. b. Nihil ad eum qui te captare uult, utrum tacenti irretiat, an loquenti. At. 9. a. Vtrum, etc. An, etc. i. uel quod, uel quod. Vtrum, etc. an, etc. scilicet, etc. an, etc. l. scilicet.

Vtrumuis. pro S. R. 32. a. Quod certum est non face- re, dum utrumuis licet. I. A. 165. a. Quorum si utrumuis persuasissimè nunquam, nunquam in has miseras incidisset.

Vt si, tanquam si, ac si, pro eo ac si. Off. 9. b. Qui alij nocent, ut in alios liberales sint, in eadem sunt iniustitia, ut si in rem suam aliena couertant. de Sen. 80. b. Similesque sunt, ut si qui dicant. etc. I. A. 207. a. Sic contenti, tanquam si illi aqua et igni interdicitum sit. Off. 18. a. 17. b. Similiter facis, ut si, etc.

Vt sic dicam. de In. 83. a. Quae (ut sic dicam) ad corpus pertinent ciuitatis.

Vt ut. Ep. 263. b. Sed ut ut est, indulge ualitudini.

Vua, u. e. de D. 87. a. Astius Nauis uua mirabili magni tudine inuenit. de Sen. 88. a. Gemma à qua oriens una sese ostendit, quae et succo terrae, et calore solis augetur, primo est per acerba gustui, deinde maturata dulcescit. i. uua

Vulcanie insulae propter Siciliam. de N. 70. b.

Vulcanius, a. um. Tusc. 182. a. Teplus vulcanijs armis: id est, fortitudine.

Vulcanus, ni. Vulcani complures fuerunt. de N. 70. b.

Vulgaris, re. popularis, quotidianus, contritus, peruagatus, communis, de populo, unus de multis. de Fin. 90. b. In omni arte cuius usus communis uulgarisq; sit. de Orat. 94. a. Oratio ad uulgarem popularemq; sensum accommodata. de Or. 136. b. De uulgari et communi prudentia disputo. de Or. 120. b. Perspicua sunt haec quidem, et in uulgari prudentia sita. pro Pl. 268. b. Vulgaris et peruagata declamatio. Or. 116. a. Res peruagata et uulgaris. pro Q. 110. b. Haec uulgaria et obsoleta sunt. de In. 70. a. Haec à uulgari intelligentia remotiora sunt. de Cl. 193. a. Mini

me uulgare genus dicendi. Ep. 4. a. Vt intelligat mea commendatione non uulgare fuisse. de Or. 106. b. In communi uita et uulgari hominum consuetudine non esse rudem. de Orat. 94. a. Si minus illa subtili definitione, at haec uulgari opinione ars est. de In. 7. 6. b. Beneficium uulgare. (Beneficium singulare et rarum. de Or. 201. a. Excellentior orator.) (Vulgaris orator, de populo. ad Her. 41. b. Ne nuda inuentio uulgari sermone effretur. Ac. 39. b. Non possimus Amasij et Rabirij similes esse, qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positis, uulgari sermone disputant. Top. 226. b. Rarum ac singulare.) (Vulgaris.

Vulgariter. populariter, iustate. Ep. 229. a. Vt intelligeres me non uulgariter nec ambitiose, sed ut pro homine mihi per necessario scribere. Ep. 139. a. Plebeio sermone. de Fin. 49. b. Quotidianis uerbis, patrio sermone.

Vulgo. passim, populariter. de N. 68. a. Quem uulgo maxime ad occidentem colunt. et pro Mur. 1. 4. b. Ad praedum uocare num crimen est? minime, sed uulgo, passim. quid est uulgo uniuersos? de In. 51. b. Deinde natura eius cuenire uulgo soleat, an insolenter et raro. Att. 232. b. Vulgo opinio hominum socium me ascribit tuis laudibus. Att. 1. a. Nam illi ita negant uulgo ut mihi se debere dicant. pro S. R. 31. b. Homines uulgo impune occiduntur. I. V. 214. a. Vulgo ostendere ac proferre aliquid. Att. 258. a. Eodem die uulgo loquebantur, Antonium, etc. I. V. 213. a. Homo peccuniosus, nec uulgo.

Vulgo, as. peruulgo, diuulgo. pro Flac. 160. a. Nonne hoc uestra uoce uulgatum est. de Ar. 257. b. Nautis in flumine publico uulgata omnibus. pro Syl. 175. a. Illas tabulas describi ab omnibus statim librarijs, diuidi passim atq; ede populo imperari.

Vulgus, gi. turba, multitudo. pro Mil. 106. b. Cum Ma lo cum uxore ueheretur in rheda penulatus, uulgi magno impedimento. pro Pl. 260. b. Non est enim consilium in uulgo, non ratio, non discrimen, non diligentia. pro Mur. 132. b. Nihil est incertius uulgo. de Or. 114. a. Haec duntaxat in graecis intelligo, quae ipsi, qui scriperunt, uoluerunt à uulgo intelligi. de D. 126. b. Fani pulchritudo Praenestinarum etiam nunc fortius retinet nomen, atq; id in uulgis. quis enim uir illustrior uitur fortibus? pro S. R. 19. a. Hoc exire atq; in uulgis emanare non poterit. At. 37. a. Quod etiam in uulgis gratum esse sentimus. et 137. b. itaq; alter religiosus etiam nunc dies, alter in uulgis ignotus. de Vn. 195. b. Iudicare aliquid in uulgis. Tusc. 188. b. Valere in uulgis. et 248. a. Commendatio in uulgis. Off. 40. a. Quam obrem ut uulgis, ita nos hoc loco loquimur. Ep. 229. a. Ego autem tribuo nonnumquam in uulgis, sed plerumq; necessarijs, ut hoc tempore. de Or. 161. a. Vulgus imperitorum. et de Cl. 196. b. Turba patronorum, et uulgis patronorum.

Vulneratio, onis. sauciatio. pro Cec. 294. a. Vim sine uulneratione et sanguine non esse. et I. P. 89. b. Haec est salutis suae uulneratio.

Vulnere, as. saucio, uulnus uel plagam impono, plagam facio, plagam iniicio, uulneribus conficio, uulnus iniungo. I. V. 89. b. Serui nonnulli uulnerantur, ipse Rubrius sauciatur. pro Sest. 7. b. Ferrum potest acie ipsa uel ferrum uiribus uulnerare. Post. 203. b. Tribuni sanctissimum corpus uulneratum ferro confectumq; uidistis.

Vulnus, ris. plaga. de N. 71. a. Aesculapius, qui speculum inuenisse, primusq; uulnus obligauisse dicitur. I. V. 263. a. Dico mercede uulneris atq; plaga constitui nefas fuisse. pro Mil. 114. a. Vulnus in latere, quod acu punctum uideretur.

deretur, pro ictu gladiatoris putari. Ep. 56. a. Accipere uulnus. I. A. 226. a. Et accipere uulnera. de Ar. 253. a. Accipis à forti aduersario uulneribus aduersis. de Or. 131. b. Claudicare ex uulnere ob remp. accepto. I. A. 179. b. Insi gere uulnus alicui. et In Vat. 33. a. Infigere plagam alicui. pro Sest. 7. b. Excipere uulnera. et de Fin. 85. a. Exanimari graui uulnere. de Fin. 121. a. Quae hic reip. uulnera imponebat, eadem illa sanabat. et At. 12. a. Tanto imposita reip. uulnera. Att. 77. b. Satis habeo negocij in sanandis uulneribus, quae sunt imposita reip. Tusc. 183. b. Alligare uulnus. et ibi. a. Obligare uulnus. Item: Inijcere uel infligere securim reip. I. Securis. At. 76. a. Uulnera Appij non refugio, sed apparent, nec oculi possunt. Att. 274. b. Nam Pansa iugerat uulneribus acceptis, quae ferre non potuit.

Vulpecula, le. de Nat. 18. Lepusculos uulpeculasq; uidi disse. Off. 9. a. Fraus quasi uulpecula, uis leonis uidetur. Vulticulus, li. uulnus uulneris. At. 235. b. Non te Brutus nostri uulticulus ab ista oratione deterret.

Vulturius, rij. I. P. 87. b. Appellatus est hic Vulturius illius provinciae (si dijs placet) imperator.

Vultuosus, a. um. Or. 202. a. Vultus, etc. in quo efficiendum est, ne quid ineptum aut uultuosum sit.

Vultus, tui. de Or. 163. b. Imago animae uultus est, in dices oculi. et ibi. Vultus quot animi motus sunt, tot significationes et commutationes potest efficere. de Or. 122. a. Vultus, qui sensum animi plerumq; indicat. I. P. 79. b. Vultus, qui sermo quidam tacitus mens est. de L. 161. a. Et is, qui appellatur uultus, qui nullo in animante esse praeter hominem potest, indicat mores: cuius uim graeci norunt, nomen omnino non habent. Or. 202. a. Vultus qui secundum uocem plurimum potest, magna adest tui dignitate tum uenisse, in quo efficiendum est, ne quid ineptum aut uultuosum sit. de D. 97. b. In Aesopo saepe uidi tantum ardorem uultuum atq; motum, ut, etc. de Or. 94. b. Quid uultu motuq; corporis uulsi atq; agrestes. et 95. b. Quae nobis non possumus fingere, facies, uultus, sonus. pro Cl. 32. b. Recordamini facie atq; illos eius fictos simulatosq; uultus. Tusc. 197. a. Uere erat in Socrate semper idem uultus, cui mens à qua is fingitur, nulla fieret mutatio. pro Sest. 7. b. Etenim animus uultu, flagitia parietibus tegebatur. de Or. 133. b. Vultus seu rus ac tristis. Post. 207. b. Vultus importunus. pro Mil. 119. b. Vultus sepe idem, uox, oratio stabili et non mutata. pro Deio. 144. b. In tuis oculis, in tuo ore, uultuq; accipio

Vxor, oris. quam in matrimonio quis habet, quae matri monij alicuius tenet, particeps conubij. Top. 222. a. Vxoris duae formae, una matrum familiaris, haec sunt, quae in matrum conuenerunt: altera earum, quae tantummodo uxores habentur. l. Coemptio. At. 228. a. Quotius à ducenda uxore sic abhorret, ut quicquam libero lectulo neget esse iu- cundius. pro Sest. 4. a. P. Sestius duxit uxorem optimi uiri filiam Scipionis. ibid. P. Sestius duxit C. Albini filiam, ex qua hic est puer et nupta iam filia. de Or. 133. a. Ex animi sui sententia uxorem habere. I. A. 186. b. Qui Numitoria regellanam habuit uxorem. Item: Habere aliquam in matrimonio. l. Matrimonium. pro Cl. 22. b. In Saisiam in matrimonio ducere concipiuit. de Fin. 104. b. Atq; ut è natura uiuati uxorem adiungere. Or. 100. a. Cum paterfamilias uxorem praegnantem in prouincia reliquisset, Romaeq; alteram duxisset, neq; nuncium priori remisisset, mortuusq; esset intestato, et ex utraque filius natus esset, medio

Vxorius, a. um. Off. 64. a. In arbitrio rei uxori haec uerba maxime excellunt: melius, aequius.

Litera uastior. Or. 211. a. Axilla ala factus est fuga litera uastioris, qua litera etia è maxillis, è taxillis, et uexillo, et paxillo consuetudo elegas latini sermonis euellit. At. 252. b. Ex Zenone cognoscit.

Zemus, a. u. hospitulis. Xenie balnea. pro Cal. 50. b. Xenocrates, de cuius integritate. At. 11. a.

Xenophon, tis. Or. 199. b. Xenophon, cuius sermo est melle dulcor, sed à forensi strepitu remotissimus. et 202. b. Xenophontis uoce musas quasi locutas ferunt.

Xenophonticus, ia. de Cl. 176. b. Liber conscriptus molli, et Xenophonteio genere sermonis.

Xenophontius, a. um. Epist. 67. b. Herculeum Xenophontium.

Xystus, sti. porticus. de Cl. 169. b. Cum inambularem in xysto, et essem ociosus domi. de Opt. 243. a. Spatiari in xysto. Ac. 3. b. Cum pauca in xysto locuti essemus, tum eodem in spacio cõsedimus. At. 5. a. Gymnasium xystusq;

Or. 212. a. Pyrrum semper Ennius, nufquam Pyrrum: ut, patefecerit Fruges, non Phryges, ipsius antiqui declarant libri. nec enim graecam literam adhibebat. nunt autem etiam duas, et cum Phrygijs, et cum Phrygijs dicendum esset, absurdum erat aut tantum barbaris casibus graecam literam adhibere, aut recto casu solum graece loqui. tamen et Phryges et Pyrrum aurium causa dicimus. At. 56. a. P. Salla, pro P. Sylla.

Elotopia, pie. obtrectatio. Tusc. 212. b. Obtrectatio, qua intelligi zelotypiam uolo, est egritudo ex eo, quod alter potestatur eo, quod ille ipse concupierit. At. 162. a. Offensio nostra, quae magis à ser-

uoribus mea, quam ab iniuria nata est.

Zeno, onis. Ac. 33. b. Zeno qui inuentor et princeps Stoicorum fuit. et de eodem 36. a.

Zeugma, opp. Qu. Fr. 213.

Zeuus, sis. pictor excellentissimus ac nobilissimus. de In. 62. a.

Zodiacus, signifer orbis, orbis signorum. de D. 126. b. Vis quedam est signifero in orbe, qui graece zwodians dicitur, talis, ut, etc. de D. 89. b. Detorsum orbem flamineum, radiatum solis linguarum cursu nouo. de D. 90. a. Ad dexteram cepit cursum, ab leua signum praepotens. de N. 36. b. Orbis signorum. et ibi. Orbis signifer. Item ibi. Longitudo et latitudo signiferi orbis. de D. 126. b. 127. a. De signifero orbe, et eius partibus, et ui et motu. Tusc. 162. b. Tum in eodè orbe in XII partes distributo quinq; stellas ferri, etc. Item: Zodiacum hunc Graeci uocant, non striq; Latini orbem signiferu perhibebunt nomine uero. Zonarius, rij. qui zonae, hoc est cingulos facit. pro Fl. 149. b. Sutores et zonarij.

Zoster, loci nomen. Att. 74. a. A Piraeo, ad Zosteruenimus.

PRÆTERMISSA IN NIZOLIO, SVIS Loca
cis explicanda.

Absolutio. pro uenia. Q. F. 32. 8. a. Gabinijs absolutio
lex impunitatis putatur.

Abusio est, quæ uerbo simili & propinquo, pro certo
& proprio abutitur, hoc modo: Vires hominis breues
sunt. ad Her. 34. b.

Accusator. Part. 23. 9. b. Sed accusatorem pro omni a-
ctore & petitore appello.

Aestimatio. de Finib. 9. 7. b. Nam cum aestimatio, quæ
æstis dicitur, neq; in bonis numerata sit, nec rursus in ma-
lis, quantumcumq; eo addideris, in suo genere manebit.

Agragiane portæ. l. Porta.

Alabastr. stri. myrothecium. l. Puteo.

Almo, onis. flu. non Anemo. de N. 69.

Alfensis ager. pro Nil. 11. b.

Alsum. opp. At. 21. *

Aperire. exponere, representare: id est, presentē pe-
cuniam soluere. Attic. 68. 1. De Oppio factum est ut 20
uolui, & maxime quod D C C C. aperuisti. item. 70. b. De
Oppio bene curasti, quod ei D C C C. exposuisti.

Auersari. refugere, reculare. pro Clu. 55. a. Auersari
aduocati, etiam ut ferre posse. sic est legendum, non ad-
uersarij.

Agia. l. Aestimatio.

Breuitas. exornatio est, res ipsas tantummodo uerbis
necessarijs expedita, & c. ad Her. 41. a.

Cantio, onis. ueneficium. de Cl. 18. 4. b. l. Cantio. l. Ve-
neficium.

Concessio. Assumptiue iuridicalis causæ pars. de In.
71. 4. 7. 4. a. Concessio est, per quam non factum ipsum im-
probatur ab reo, sed ut ignoscatur id, petitur.

Conuersio. exornatio est, per quam non ut ante pri-
mum repetimus uerbum, sed ad postremum continenter
reuerimur. ad Her. 28. a.

Complexio. exornatio est, quæ utraq; complectitur
exornationem, & conuersionem scilicet, & repetitionē.
ad Her. 28. a. b.

Conficitur, sequitur, relinquitur, consequitur, cum in 40
argumenti conclusione collocatur. de In. 56. a. b.

Consideratus. adu. At. 14. 6. b. Consideratus utilitati
nostre consulero.

Cupidissime. adu. l. Præmium.

Criminosior. ad Her. 36. b. l. Frequentatio.

Contrariū. exornatio, idem ferè est, quod contentio.
ad Her. 29. b. Contrarium est, quod ex rebus diuersis dua-
bus, alteram breuiter & facile confirmat, & c.

Commotio. exornatio est, cum duæ sententiæ inter
se discrepantes, ex traiectione ita efferruntur, ut à priore 50
posterior contraria proficiatur, hoc modo: Esse oportet,
ut uiuas, non uiuere, ut edas. ad Her. 33. a.

Conclusio. exornatio est, quæ breui argumentatione,
ex ijs quæ antedicta sunt aut facta, conficit id quod neces-
sario consequatur, & c. ad Her. 33. b.

Demonstratio. pro euidencia. l. Enargia.

Diminutio. exornatio est, cum aliquid esse in nobis,
aut in ijs quos defendimus, aut natura aut fortuna dicemus
egregium, quod ne qua significetur arrogans ostentatio,
diminuitur, & attenuatur oratione. ad Her. 36. a.

Dissolutio. exornatio est, quæ coniunctionibus uerbo-
rum è medio sublatis, separatis partibus effertur, & c. ad
Her. 33. b.

Dissolutum, ti. ornatus quidam. de Or. 16. 2. 4.

Diuisio. exornatio est, quæ rem semouens à re, utraq;
absoluit ratione subiecta. ad Her. 36. b.

Dubitatio. exornatio est, cum querere uidetur ora-
tor, utrum de duobus potius, aut quid de pluribus potissi-
mum dicat, & c. ad Her. 33. a.

Duodecies. in Salust. Sestertio duodecies cum Cesare
20 paciscitur.

Ecban. 1. orum. pro Pom. 5. Quæ tamen lectio uon nul-
lis hominibus doctis minus probatur. Neq; enim Mithri-
dates Medis, sed Ponto Capadociæq; imperauit.

Effrenator. de Orat. 16. 2. 4. Vox quadam libera, atq;
etiam effrenator.

Egere confirmationis. ad Her. 24. a.

Exquisitius. adu. de Cl. 195. a. Qui uideretur exqui-
sitius, quam uulgus hominum, studuisse literis. Tusc. pri-
ma. Colligere exquisitius rationes.

Exquisitio. exornatio est, quæ facit, ut cum idem uer-
bum crebrius ponatur, non modò non offendat animum, 20
sed etiam concinuiorem orationem reddat. ad Her. 28. b.

Ferrum. pro S. R. 33. a. Quis ibi non est uulneratus fer-
ro Phrygio? id est Romano & ciuili. nam à Phrygijs fra-
ue Troianis oriundi sunt Romani. uel ferro Phrygio, id
est, feruli, propterea quod Marius feruitia ad libertatem
uocauit, ut eorum manu contra Syllanos ueretur.

Finitus, 4. um. definitus. Part. 235. a. Quæstionum ge-
nus finitum temporibus & personis.

Firmus. adu. Top. 22. 9. a. Lege in controuersijs, nihil
firmius.

Frequentatio. exornatio est, cum res in tota causa dis-
perse coguntur in unum locum, quo grauior, aut acrior,
aut criminosior oratio fit. ad Her. 36. b.

Haue. pro Salue. Ep. 125. a. Ac simulatq; haue mihi di-
xit, statim quid de te audisset, exposuit.

Humanitas. pro natura humana. de Or. 89. b. Quæ
nisi qui naturas hominum, uimq; omnē humanitatis, cau-
sasq; eas quibus mentes aut incitantur, aut reseruntur,
penitus perspexerit, dicendo quod uolet, perficere non
poterit.

Insusus, 4. Q. F. 312. b. Sed mea factum est insusa uere
cuncta, ut te proficiens non tollerem. aliter, inuisa.

Insolentia. inscitia, inscientia. (Consuetudo, usus. pro
S. R. 33. a. An is, qui propter fori iudiciorumq; insolentiã,
non modò subsellia, uerum etiã urbem ipsam reformidat,
l. Insolentia. ubi alia exempla inuenies.

Inaudibilis. qui non est audiendus, insolens, perditus.
At. 24. 9. b. An fidem infirmet filio inaudibilis.

Licentia. exornatio est, cū apud eos, quos aut uereri
aut metuere debemus, tamen aliquid pro iure nostro dici-
mus, quod eos minime offendat, aut quos hi diligunt, cum
in aliquo errato uerè reprehendi posse uideantur. ad He-
ren. 35. a.

Neco, 46. de In. 80. b. Quinq; tyrannos magistratus
necato.

Permutatio. exornatio, est oratio, aliud uerbis, aliud
sententia demonstrans. ad Her. 34. b. 35. a.

Phrygium ferrum. l. Ferrum.

Politicus, 4. de Fin. 107. a. Eum locum quem ciuilem

recte appellatum uidemus. Græcè πολιτικόν, à ueteribus
Peripateticis Academicisq; grauter et copiose esse tra-
ctatum.

Pogonw. id est progressus, scilicet in studijs literarū.
At. 24. 5. b. Tandem à Cicerone tabellarius, & me herculè
litera

literæ uerum uocor, quod id ipsum pogonw aliquid
significaret, sic enim legendum est, non perspicaciam.

Radius. cum de lumine intelligitur. Att. 24. a. Cyrus
aiebat, radiorum διαφάνας latis luminibus, non tam ef-
se suaueis. l. Fenestra.

Ratio cinatio. exornatio est, per quam nos ipsi à no-
bis rationem poscimus, quare quidq; dicamus, & crebro
nosmet à nobis petimus uniuscuiusq; propositionis expla-
nationem. ad Her. 29. a.

Relinquitur. id est, conficitur, sequitur, idq; in argu-
mentorum conclusione. de In. 44. b. & 52. a.

Sat. pro S. 33. a. Te pugna Canensis accusatorem sat
10 bonum facit.

Superesse. superfluere, redundare, præstare, supera-
re. Cic. in lib. de iur. ciu. in arte redigendo. teste Gell. Nec
uerò sciticia iuris maioribus suis Q. Helius Tubero desuit,
doctrina etiam superfluit. Et de rep. eodem teste. Non gra-
uarer Lati, nisi, & c. præsertim cum heri dixeris te nobis
etiam super futurum. Verum, si quidem fieri potest, ne de-
sis, omnes te rogamus.

Transfatio. exornatio est, quæ facit, ut cum idem uer-
bum crebrius ponatur, non modò non offendat animum, 20
sed etiam concinuiorem orationem reddat. ad Her. 28. b.

Transfatio. seu infatio. exornatio uocatur, quæ cū osten-
dit breuiter, quod dictū sit, proponit item breui quod con-
sequatur. ad Her. 32. a.

Translatio. exornatio est, cum uerbum in quandam
rem transfertur ex alia re, quod propter similitudinē re-
tē uidetur posse transferri. ad Her. 34. b.

Vulneratus, 4. l. Ferrum.

PRÆTERMISSA IN EXPLoca
candis uocibus. 30

Alfus. frigidus.

Amalthea. uel Amalthion, uocat Cic. Attici bibliote-
cam, propter uariam & magnam bonorum librorū co-

piam: quasi dicas copie cornu. nam præterquam quod A-
maltheam Iouem nutrisse fertur, Amaltheam cornu ha-
buisse tradunt miræ naturæ, ut quem quis siue potum ex-
petisset, siue cibum, sine ullo omnino labore, eius compos-
siceret. non mirum igitur si Cicero Attici sui bibliothecam
tam uariè copiosq; instructam, Amaltheam appellauit.

Angiportus. uicus.

Archilochus poeta Iambis faciendis nobilissimus, ue-
rum acerbitate in lacerandis hominibus præter modum
præditus fuit. Idcirco Horat. in poetica arte inquit, Archi-
lochum proprio rabies armauit Iambo. hinc Bibuli edic-
ta Cic. Archilochia uocat: id est, acerbitate, & male-
dictis tincta.

Assa, orum. cella in balnearijs ubi tantum sudant, non
etiam lauant: idcirco Seneca sudatoria uocat.

Cella. templum, sacellum.

Dispergo. inspergo, respergo.

Emblema. cum de pauimentis aut tabulis intelligitur,
est opus tessellis, uel è lapidibus, uel ex ligno minutatim
confectis & concisis, uarijs coloribus distinctis & notatis
compositum, uarias rerum formas & effigies ostendens.

Idcirco uermiculatum uocatur, quod sit minutatim sectū,
& uariè distinctum. Cum uerò emblemata uasorum intel-
ligimus, in uoce Emblema commode indicatum est.

Floreo. uigeo.

Librarius. scriba.

Locus ab oppido quid differat, & quis in loquendo
rectus usus, quaestio grammatica. At. 103. a.

Potus. uino madens, uini plenus, temulentus.

Pertractatio. euolutio.

Stipatio. comitatus.

Temeritas. inconsiderantia.

Vsitate. populariter, uulgariter.

Vultuosus, 4. id est nimia uultus ostentatione, uel im-
tatione, quod mimicum est & scenicum.

GRÆCARVM VOCVM EXPLICATIONEM NON ADDIDIMVS,
quonia libri Ciceronis pleriq; omnes habent eas explicatas, unde facile quiuis possit petere. adde quod plerq; sunt eius-
modi, ut nisi multa legeris (præsertim ad Atticum, & alijs epistolis, ex quibus ferè sunt græca in toto Ni-
zolio sparsa) uix intelligere, quid sibi uelint, queas. Verum toto loco perlecto, faci-
liora iam omnia sese dabunt, & clariora.

VOCABULA QVAEDAM BARBARA

RA, VEL LATINA QVIDEM, SED NON CICERONIANA, quo pacto Ciceronis more; id est, latinissime & elegantissime dici possint. Hac autem nos idcirco inter observationem machinati sumus, atque ita ex ordine collocauimus, ut essent nobis tanquam loci memoriae artificiosa, quibus si quoad aliquid difficultius aut obscurius in memoriam reuocare uellemus, quasi monitoribus uteremur. quod idem si quis facere uolet, non minima hinc opinor, ad dicendum scribendumque afferri sibi sentiet utilitatem.

BO MI nor. sum auctus ab aliqua re, aliquid tam qua religio habeo, offensio ne atq; sustulit ad aliqua re habeo, assernor, fugio, respo, perborresco, detestor. Abortio, uel abortior. pro Cl. 2. a. Mulier sibi ipsa partum medicamentis abegit. Accetus. uox, sonus. Or. 2. 02. a. Vocis tres omnino sunt soni, inflexus, acutus, grauis. Et sibi. Ipsa natura quasi modulari ut oratione in omni uerbo posuit acuta uocem, nec una plus, nec a postrema syllaba citra tertiam. At. 1. 8. 9. b. Lenas. Orat. 5. 14. a. Vis ne. Accidentia nominum et uerborum, uel res que nominibus et uerbis sunt attributa. de In. 5. 0. a. b. Vide in uerbo Consecutionis. Acceruo. coaceruo, accumulo. Ac. fco. coacefco. Adu esse. re uel re ipsa esse, in rerum natura esse uel non esse. l. loci. fuis. Acuius. acumen. Addictus. addictus, astrictus. de Vn. 201. b. Crede re alicui, quanquam nec argumentis nec rationibus certis eius oratio confirmatur. Itē. Cum alijs isto modo, qui in die uiuimus, quodcumque nos istos animos probabilitate percussit, id dicimus: itaq; solum liberi. Adimpleo. expleo, impleo. Ad omnia. ad omnes res. Ep. 8. 7. b. Adoro. colo, ueneror. de D. 8. 4. b. Rite igitur ueteres, et precipue ingenti colue rit numine diuos, de L. 17. 2.

b. Qua mente, qua pietate religiones colat. de D. 12. 6. a. Iupiter puer cum Iunone, et c. qui castissime colitur a matribus. Adriaticus. adrianus: ut mare adrianum: id est, mare superum. Aduersitas. res alicuius aduerse, turbida res, grauis fortuna. pro Mil. 11. 7. b. Adulteratus. fucatus, falsus, fucosus, adulterinus. Aduno. in unum locum congreco, in unum coaduco, in unum redigo, in unum cofero. l. A. 22. 3. a. Aequanimis, uel aequanimitas. animus aequus, animi equitas. Epist. 83. b. Aquilaterus. In Arat. Huic spacio ductum simili latet extat utrunq;. Aequiualeus. quod idem uolet, par. At. 8. 7. b. Ego tam habeo ioculorum. id est, exceptionem, ut autem, aequiualeus. pro Mur. 13. 4. a. Par dignitas ad consulatus petitionem in hoc et in illo fuit. Affabiliter. comiter. Affectatio. appetitio, coactio. Affectatus. nimis exquiritus, appetitus, putidus, odiosus, qui omni ex genere orationem aucupatur, omnes undiq; stulos carpit. pro Sest. 25. a. Affirmatiuus. aiens. Negans. Top. 22. 4. b. Afflatio. motus, uaticinatio. l. Vaticinatio. Afflatus. mente permotus, furore diuino incitatus, insanus, furens, qui humanos sensus amisit, diuinos affectus sit, mente incitatus, animi ardore aliquo inflammatus atq; incitatus.

Agibilis. Senectus aucto cat a rebus gerendis, uir acer et industrius. Alatus. uolucer, alos, aliger. Albedo. color albus, candidus. Aliqualiter. aliquo modo uel ratione. Aliquatisper. paulisper, parumper. Allocutio. compellatio. Alternatio. uicissitudo. Alteruterq;. uterq; alter. ad Her. 22. b. Amatus. gratiofus, qui apud omnes in maxima gratia est. Ambages. circuitio, anfractus. pro Q. 8. 0. a. Aliquo circuitu ad id peruenire quod uelis. Angusto. in angusti ad duco uel deduco, coangusto, contraho, angustum facio. (Dilato. Animalculum. bestiola. Animo. animum alicuius. do. Ep. 13. b. Antarteticus. antaxon. Ante omnia. in primis, pro ceteris. Anterior. superior. Anticatones. Caesar contra Catonem. Top. 22. 9. a. et At. 19. 9. b. et 22. 1. a. Antiquitas. bonis temporibus. Off. 4. 5. a. Antrum. spelunca. Apologia. oratio. Apostrophe. pro Flac. 15. 9. a. Neq; uero te Massilia pretereo, que, et c. l. A. uerto. Apparens. expressus, eminens. Apparentia. species, uisus, uisus, id in Curione speciem oratoris alicuius efficit. Applaudo. plausum do, adhiunio. Approprio. uendico, aduofacio. Argumentum. amplificatio,

Aptitudo. habilitas. Aptus natus. natus aptusq; ad dicendum. de Orat. 93. a. Aquaticus. aquatilis, nans, natans, aquarum incola. Aqueus. humidus. Tusc. 13. 6. b. et 16. 2. a. et de Nat. 66. a. Arbitrium liberum. Cero appellat uoluntatem liberam. Arcto. coarcto, coangusto. Armilustrium. tanquam arma militis inspicundum sint. pro Cec. 2. 9. 6. b. Arfus. deflagratus. Artificialis. artificiosus, quod habet artem. Asplius. aspliu, ara, persigium, qui nisi in aram tribu natus confugisset, profectio, et c. pro Dom. 23. 5. a. Hoc perfugium ita sanctum est omni nio, ut inde abripi neminem fas sit. i. sua cuiusq; domus. Asser, uel asis. tabula. Assertor. uindex. Assuefacio. exercitatio consuetudoq; patiendi. Tusc. 2. 4. 3. a. Audibilis. sub auditum cadens. Augmentabilis. (Creare scendi accessionem nullam habens. de Fin. 9. 9. b. Augmentatio. amplificatio, accretio. Argumentator. amplificator. Augmento. augeo, amplifico, magnum uel maius facio, propago. pro Cael. 4. 5. b. Verbis paruam rem magnam facio. et 4. 6. a. Qui haec ex minimis tanta fecerunt. de D. 8. 1. a. Ea Cleantes paulo ueriora fecit. Item: Simulachrum louis maius facere.

Authenticē. uoberrimē, inde etiam deinceps posteris prodebat ad imperium. Autodidactos. Ep. 10. 4. b. Nullam artem sine interprete et exercitatione percipi. et de Or. 1. 5. 4. a. Auxesis. Or. 2. 0. 8. b. Quidē græcis augeōis uocatur, hæc in communibus locis maxime excellere debet. Aux. que ab astrologis dicitur auz, hanc quidam a Cicerone iugum appellari dicunt. l. iugū. ut luna in iugo nune humus. Auxiliator. adiutor. Albuties. hesitantiā impono. Bilingua. Cardinalis. pontifex, potestatum collegium, summum consilium. Balsamo. 7. 8. 9. d. Her. 5. 5. b. l. Conditio. Barbitor. for. tonfor. Becchata. morfus. Benefactor. benemeritus, benemerens. Benefit. benigne fit. pro Pl. 2. 6. 9. b. Beneuolentiam erga aliquem habeo. Terent. 7. 2. b. Tibi bene ex animo uolo. Beo. beatum facio. Bibitio. potatio. Bisiformis. bisformatus, et triformis Chimæra. Hortens. 34. Blasphemia. execratio, maledictum. At. 2. 4. 3. a. Sed blasphemiam mittamus. Boreas. aquilo. Brauium. stadium. Breuiarium. epitome. Breuiio. breuefacio. Longum facio. Brutum. bestia, muta bestia, pecus, animal. C. Abala. de Som. 1. 30. a. l. 12. 9. b. Si cupiat proles illa fauororum hominum, deinceps uniuscuiusque nostrum a patribus acceptas proferis prodere, tamen, et c. et de Am. 11. 2. b. Quod ab Archita (ut opinor) dici solitum nostros senes commemorare audiui, ab alijs senibus uare audiui, ab alijs senibus audiuim. de Leg. 1. 7. 9. b. De sacris hæc sit una sententia, ut conferuntur semper deinceps familiaris prodatur et ut in lege posui, perpe-

tua sint sacra. et 18. 4. b. De tua iam ad ea patiendā, qua alteri facere collibisset, exonerat. Caco. detractio confectio, consumpti cibi. Calceco. induo. Calculo. uoluptatum calculos subduco, ratiocinor. Calendarium. sati. Caliditas. calor. Capite diminutus. qui de teriore iure est. Captiuitas. seruus. Att. 15. 5. a. Hec seruus in qua cuncti. l. iugū. ut luna in iugo nune humus. Captiuo. iugum seruile impono. Cardinalis. pontifex, potestatum collegium, summum consilium. Carcena. inopia, egestas, uacuitas. Castigator. uindex. Castrametor. I. A. 133. a. Saxa castrorum antea melustro. Casualis. fortuitus, incertus, in casu positus, et illa uerba, que casus habent. ad Her. 30. b. Cataphractus. tectus ac munitus ad pugandum. Cataphractus. l. Cataphractus. Catarrhus. epiphora. Cathegoremata. uadimonium. Tusc. 21. 3. b. Causatiuus. efficiens. Causo. efficio, gigno, efficiens sum, importo, causam do. Cericofus. qui nimium iunctio, complexus uenerens, sui iuris sententiæq; est. l. V. obsecra uoluptas commiscendorum corporum, libido, ueneris uoluptatibus frui, rebus ueneris uti. Cholera. bilis. Epistol. 23. 6. b. Xolōv cūpatov nomen est. Chymus. succus is quo a limur. Cicuritas. mansuetudo animi. Cinædus. puer merito riuus, exoletus, impudicus, qui turpiter patitur, puer emptus libidinis causa, qui aliorum amori flagitiosissimè seruit. In Catilin. 10. 6. a. De Sallust in Ciceronem. 270. si quæris nulla est magnopere commota seruanda et ri tuo putasti, quod alteri collibisset. In Sallustium. 78. a. Ita cerno et ut in lege posui, perpe-

de aliquo scribere. Omnes odio Oppianici et illius adolescentis misericordia commouentur. pro Quint. 18. a. Ut aliquando misericordiam caperet aliquam, si non pro pinquitate, at etatis suæ. At. 260. b. Male narras de nepotis filio, ualde me hercule moueor, et molestè fero. Parad. 120. Compator. seruus. 200. misericordiam capio. Attic. 189. a. Commotiunculū seruus. Computatio. calculus, rationes ciuitatum. pro R. P. 12. 4. a. Computus. Att. 220. a. Ratio sumptuaria. Concausa. adiuuans causam. Concessio. concessus. Conciuis. ciuis pro S. R. 24. a. Quint. Scæuola a ciuibus suis interemptus est. Concoctio. digestio. Concordantia. concordantia, consecutio. Concorditer. coniunctis sententijs. l. V. 23. 3. b. Concupiscentia. libido. Condenso. constipo. Conditionalis. conueniens. Conditura. conditio ciuitatis. Condolentia. seruus. Cognoscibilis. inuoluntarius. Cognitionem. Coincido. concurreo. hæc uerba in unam formam cadunt omnina. Or. 200. a. Coitus. concubitus, conuolutus. de D. 130. a. Obscena uoluptas commiscendorum corporum, libido, ueneris uoluptatibus frui, rebus ueneris uti. Collectiuum nomen. de L. 191. b. Libertatem istam largior populo, ut et auctoritate ualeant et utantur bonis. Combino. connecto. Comitatio. affectatio, coactio. Connumero. numero, ad numerum adscribo, colligo, in deorum numero repono. Quint. Frat. 32. 7. b. Eumque certum Coss. cum Domitio numerasti. Coniunctio. sanguinis coniunctio. Consequenter. deinceps. Posteaquam etas amoris tui et 201. b. seruus.

Circumlocutio. circuitio, anfractus. Circumuluo. in orbem torqueo. Circumstantia. ad Attic. cum. 259. a. To netai tois gis. 210. uadimonium. Parad. 120. a. Nuda ista si pones, iudicari qualia sint non possunt: id est, et seruis et captiuitas seruus. Att. 15. 5. a. Hec seruus in qua cuncti. l. iugū. ut luna in iugo nune humus. Captiuo. iugum seruile impono. Cardinalis. pontifex, potestatum collegium, summum consilium. Carcena. inopia, egestas, uacuitas. Castigator. uindex. Castrametor. I. A. 133. a. Saxa castrorum antea melustro. Casualis. fortuitus, incertus, in casu positus, et illa uerba, que casus habent. ad Her. 30. b. Cataphractus. tectus ac munitus ad pugandum. Cataphractus. l. Cataphractus. Catarrhus. epiphora. Cathegoremata. uadimonium. Tusc. 21. 3. b. Causatiuus. efficiens. Causo. efficio, gigno, efficiens sum, importo, causam do. Cericofus. qui nimium iunctio, complexus uenerens, sui iuris sententiæq; est. l. V. obsecra uoluptas commiscendorum corporum, libido, ueneris uoluptatibus frui, rebus ueneris uti. Cholera. bilis. Epistol. 23. 6. b. Xolōv cūpatov nomen est. Chymus. succus is quo a limur. Cicuritas. mansuetudo animi. Cinædus. puer merito riuus, exoletus, impudicus, qui turpiter patitur, puer emptus libidinis causa, qui aliorum amori flagitiosissimè seruit. In Catilin. 10. 6. a. De Sallust in Ciceronem. 270. si quæris nulla est magnopere commota seruanda et ri tuo putasti, quod alteri collibisset. In Sallustium. 78. a. Ita cerno et ut in lege posui, perpe-

Computation. calculus, rationes ciuitatum. pro R. P. 12. 4. a. Computus. Att. 220. a. Ratio sumptuaria. Concausa. adiuuans causam. Concessio. concessus. Conciuis. ciuis pro S. R. 24. a. Quint. Scæuola a ciuibus suis interemptus est. Concoctio. digestio. Concordantia. concordantia, consecutio. Concorditer. coniunctis sententijs. l. V. 23. 3. b. Concupiscentia. libido. Condenso. constipo. Conditionalis. conueniens. Conditura. conditio ciuitatis. Condolentia. seruus. Cognoscibilis. inuoluntarius. Cognitionem. Coincido. concurreo. hæc uerba in unam formam cadunt omnina. Or. 200. a. Coitus. concubitus, conuolutus. de D. 130. a. Obscena uoluptas commiscendorum corporum, libido, ueneris uoluptatibus frui, rebus ueneris uti. Collectiuum nomen. de L. 191. b. Libertatem istam largior populo, ut et auctoritate ualeant et utantur bonis. Combino. connecto. Comitatio. affectatio, coactio. Connumero. numero, ad numerum adscribo, colligo, in deorum numero repono. Quint. Frat. 32. 7. b. Eumque certum Coss. cum Domitio numerasti. Coniunctio. sanguinis coniunctio. Consequenter. deinceps. Posteaquam etas amoris tui et 201. b. seruus.

Confortium . confortio uerborum contumelijs opti-
nel confortatio. mum uirum incesto ore lace
Constellatio . situs cœli no uel malo est. ut Clementia
stellarum. de D. 127. b. rasset. I. A. 231. In isto tuo ma
ledicto probum non modo Casari malo fuit.
Consummatus. absolutus. Dapes. epula.
mibi nulli obiectas. sed etiam Decens. par. conueni-
et perfectus. ingenio pre- laudem illustras meam. Qy. ens.
stanti et eruditione perfe- 97. a. Conuiciari alicui.
sta. l. Perfectus. Conuiuio. simul uiuo. At.
Contages. contagio. 207. a. Posthac poterimus cõ
Contagium. contagio. modius colere inter nos in
Contemplatiuus. de 109. a. Tusc. lano.
Cordialiter. ex animo.
Contemptus. contemp- Coronato. regnum defero. do X.
tio. despicatus. diadema pono uel impono.
Contentiosus. pugna. Corporatura. statura. cept.
Cotentor. contentus sum. habitus.
non pœnitet. Correfc. emendatẽ.
Contiguus . continens. Correlatiua. quæ sub ean
que inter se penẽ cõtîngunt. dem rationem cadunt.
Inter. Correspondẽdo. respon-
Contingens. de Fat. 14. 4. deo. consono.
a. Interest inter causas fortui Corruo. contraho.
tõ antegressas. et inter cau- Creatio. procreatio.
sas cohíbentes in se efficien- Creditum. pecunia credi-
tiam naturalem: id est. inter ta. de Pro. 70. a. et l. P. 98. a.
causas contingentes quas uo- Crepo. concrepo. per-
cant. et necessarias. crepo.
Continuitas. cõtinuatio. Criminalis. capitalis. i.
perpetuas. V. 122. b. Rerum capitalium
Continuẽ. assidue. conti- questiones. et 209. a. Rei ca
nenter. usq; assiduu. pitalis reus. de Or. 118. a. Cau
Contractus. res cõtracta. sa criminis. et causa ex cri-
commercium. mine. l. Crimen. de Orat. 162.
Contradictorius. contra b. Causa capitis et lis capitis.
vix. cõtrariu. enuntiatio. Criminales
Cõtrafacio. assimulo. ex cause et criminalis questio-
primo. l. V. 147. a. In Vat. 36. a. Iudices questio-
Contrarior. pugno. con. num de proximis tribunali-
trarius sum. confli. bus esse deiectos.
Contribulis. tribulis. Crucifigo. cruce afficio.
Contributio. tributũ. tri cruce suffigo. in cruce ag
buti consecutio. uel tollo.
Contumelior. contume- Crumena. theca numma
lia insequor. cõtumeliam im- ria. Att. 59. a.
pono. Cudo. tundo.
Conuentio. cõuentus. cõ Curabilis. quod curatio
uentum. nem recipere potest.
Conuersatio. cõsuetudo. Cursito. curso.
usus. l. A. 210. a. b. Curto. decurto.
Conuersor. uersor. con- Curuitas. aduicitas.
fuesco. multum sim cum ali- Curuus. curuatus. adun-
quo. uitor. aliquem mecu sem- cus. toriuosus. incuruus. infle-
per habeo. pro Syl. 178. a. xus. incuruatus.
Conuictor. conuicijs inse- Cuspis. mucro.
ctor. conuictum facio. uerbis Cyclopædia. encyclopæ-
uexo. contumelijs uexo. con- dia.
tumelijs aliquem insequor. in- Annifco. damno uel
aliquem inuado. cõtumeliam detrimento afficio.
in aliquem iacio. ignominijs pro Deiot. 145. a. Damnum
aliquem concido. male dico. uel detrimentum affero. Ter.
furta et libidines cuiplam ob 3. b. Quid illi facias. qui dede-
ijcio. pro Dom. 231. b. Cum rit damnum aut malum.

Damnifco. damno uel Desolatio. uasitas. l. De
no uel malo est. ut Clementia structio paulo post.
Casari malo fuit. Desponsata. desponsa.
Dapes. epula. Desponsata. desponsa.
Decens. par. conueni- Quint. Frat. 312. a. Tulliam
ens. nostram Crasipedi esse de-
Deceptio. circũscriptio. sponsam.
Deceptio. circũscriptio. Destructio. ruina. exci-
aucupium. rëndicula. dium. exitium. excisio. distur-
Deceptor. ueterato= batio.
rius. insidiosus. Deceptor. circũscrip-
tor. I. C. 105. b. Destructor. interfector
Deceptor. circũscrip- patrie. perditor reip.
tor. I. C. 105. b. Desuesco. desuesco. con-
Decimo. decusso. hoc mo- suetudinem aliquid faciendi
do X. depono uel detraho. in Ant.
Decliuis. deuexus. pre= 225. a.
ceps. Detegens. turpis.
Dedecens. turpis. Detego. indico. enuncio.
Defectus. uicium. de D. inuuo. aperio. patefacio. illis
104. b. Non uicio rerum. sed stro. pro Syl. 178. a. et Ante
interpretum inscitia. quam. 194. a. (Occulto.
Deforis. foris. extrinse- Deteriorare. deterio=
cus. l. Foris. l. Extrinsecus. ut rem facere.
in ipsa arte insit. non foris pe Deturpo. iniquo.
tatur extremum. Deuio. declino. deslecto.
Dehisco. discedo. desideo. declinare uel deslectere de
uia.
Deuotus. religiosus. ca=
stus. pius. sanctus. religioni=
uel depono. consecro. de = bus deditus. religionem co=
dico. lens. (Sceleratus.
Delator. de Amic. 108. Dexteritas. cõmoditas.
b. Ne criminibus aut infre de N. 78. b.
rendis delectetur amicus. de Diameter. media linea.
credat oblati. Item. Nec so- de Vn. 199. b.
lum. ut aliquo oblati. ut int- Diapason. de Som. 129.
nationes depellere. sed ne ip- a. Illi octo cursus. in quibus
sum quidem esse suspicio = eadem uis est duorum modo-
rum. septem efficiunt distin-
sum. Delectabilis. habens ma- ctos interuallis sonos.
gnam delectationem. Dicatio libri. nuncupa-
Dementio. mentem a- tio.
mitto. Dictamen rationis. com-
Demulceo. delineo. ca= munitis intelligentia. prescri-
pio. prio uel prescriptum ratio-
Dependeo. pendeo. nis. summa ratio insita in a
Deputatus. certus. defi- nis. summa ratio insita in a
nitus. designatus. attributus. turã. que iubet ea que facia-
constitutus. dictus. pro Dom. enda sunt. prohibetq; con-
218. b. Pecunia constituta ad traria. de Leg. 159. a. Sum=
emendos agros. et 220. a. 160. b. Recta ratio. perfecta
Qui de qua; re constituti iu ratio. et ib. Homines parere
dices sunt. debet huic cœlesti descriptio-
Derisio. ludibrium. ni mentiq; diuine. et 182. b.
Deriuatus. ductus. pro= Natura que norma legis est.
ctus. l. Ineptus. et 184. b. Omnia iusis supre-
Descendentes. posteri. ne me legis obtemperant.
potes. Dicterium. dictum.
Defes. desidiosus. iners. Diescit. dilucescit. lucef=
languidus. (Operosus. sen sit. lucere incipit. luces=
per agens aliqui. de Senect. 82. a. Difficulto. difficultatem
affero.
Desidioso. per desideriam. Diluuiũ. eluuio terrarum.
Designum. ratio. consi= exustio terrarum. de D. 103.
a. De

Excusabilis. habens exa- Excusatio. uel aliquid excu-
cusationem uel aliquid excu- sationis. de Sen. 90. b.
gens. Executio. propositio.
Essentia. natura. uis. po- I. Explicio. l. A. 211. a.
testas. notio. communis no- Exerctium. opus. de D.
tio. de Orat. 90. b. Vim ora- 220. b. Munus. functio. exer-
toris uniuersam ac propri- citatio. ludus. ars. studium.
am definire. et Offic. 4. b. industria. agitatio. de Leg.
Natura uisq; honestatis. de 172. a. Studij delectationisq;
Orat. 123. b. Omne argumen- causã scribere aliquid. de Sen-
tum aut ex sua sumi ui atque 207. a. Eloquentiã uim ac
natura. aut assumi foris. Or- neclut. 79. b. Gorgias nun-
207. a. Naturam explicemus. Tusc. quam in suo studio atq; opea
156. b. et de Finib. 109. b. re cessauit.
Quinta illa non nominata Exinanitus. enectus. ef=
magis. quam non intellecta fectus.
natura. ad Heren. 32. a. Desi- Exoneror. deconero.
nitio omnem rei cuiuspiam Expenfa. impenfa. im=
uim et potestatem dilucide pendium.
tationem. Expergesio. e somno sus-
Dubium. controuersia. proponit. et breuiter expli-
difficultas in iudicando. et cat. Tusc. 120. b. Que enim
quasi salebra. et pro Cecin- istarum definitionum nõ ape-
299. b. Omnia in dubium rit notionem nostram. quam
incertumq; reuocari. et pro habemus omnes de fortitudi-
Cel. 49. a. Rem minime du- ne testam et inuolutam?
bitandam in contentione po- Tusc. 220. b. Definitiones de-
ni. clarant communes notiones.
Ebrium. ebrium facio. Quintil. 77. b. Oculũ. quam
Ecclesia. ædes sa- Plantus essentiam uocat. nec
cræ. sanẽ est aliud eius nomen la-
Echo. imago. saxa et fo- Plantus.
litudinẽ uoce respondent. Extrordinariẽ. extra
pro Arch. 189. a. ordinem.
Efectiuus. efficiens. ha- Circumferentia. extre=
bens naturam efficiendi. mitas. libramentum.
Efectu aliquid prefa- Abrefacio. benefacio. l.
re. re ipsa et exitu. V. 209. b. Fulcheria
Efficacia. efficacitas. me facio. optime facio. scite
Efficaciter. efficienter. facio et uenuste. In Vat. 210.
Egenus. egenus. b. et 208. b. Hæc omnia anti-
Emphasis. ad Brut. 273. quo opere et summo artifi-
a. Clodius ualde me diligit. cio facta. In V. 125. b. Argen-
uel ut iupasiuorepõ di- tum sabrefactum. aliter. Bea-
cam. ualde me amat. Item. nefactum.
Illa ipsa rerum humanarum Faciliter. facile. perfacia
plurimos honores aliquem le. nullo negotio.
domina fortuna. Item. Ad sum- Factius. efficiens. pronu-
Encyclopedia. de Orat. mium imperium per omnes rmo. de Eupib. 101. b. Aries
153. a. Omnium bonarum ar- honorum gradus efferrẽ. et quorum omne opus est in fa-
tium societatis cognatioq; de pro illius ctiendo atq; agendo.
Clariß. 194. a. At uerõ ego pro illius etus. perfectior. parens geni-
hoc tempore omni noctes et tor. de Vn. 203. a. Imitantes
honorem rogatione tua de- genitorem et effectorem sui.
tulisti. Efferre aliquem in cœ- Pacundus. copiosus ad di-
lum laudibus. cendum.
Excedens. prestans. de Falsifco. adultero.
172. a. Mos est hominum. ut Vn. 199. a. Altera pari nu- Famelicus. fame enectus.
mero prestans extremis. pa- Famefco. esurio.
re potest. et mancipata. A- riq; numero superata. Famigeratio. prædica=
cad. 3. a. Dogmaticorum et Excessiue. præter mo- tio. nobilitas.
Academicorum differrentia. dum. Famigeratus. clarus. no-
Tuscul. 176. a. De oblatio- Excessus. superatus. bilis. fama cel- ber. fama ce-
ne dogmaticorum. et Off. Excessus. exuperatio. lebratus. qui est in magno no-
dere. Episcopus. pontifex. mine et gloria. qui in ore
58. b. Ad dogmaticos perti- Excidium. excisio. uiget.
nentia. et Eras in Prouer- Excursus. excursio.
bio. Claudimore. et c. de N.

Famigero. fama celeberr. confectus, profigatus, eme-
ritus. spiritus regio. l. ritus. Imperfectus, inchoa-
tus, affectus. Spiritus. Fixe. Tusc. 163. a. Cum
Fatigo. defatigo, in alia. acriter oculis deficientem so-
quo magno labore me exer- lem intuerentur. Et de Fin.
ceo, magnis laboribus me 60. b. Cum ea que preterite
frango. runt, acri animo, et attento
Fauilla. scintilla. intuemur.
Favorabilis. propitius. Fluvialis. fluuiatilis.
secundus. popularis. pro Fluxus. fluxio.
Dom. 222. b. Femininus. femineus.
Febricitans. febrem habeo. muliebri. l. Sexus. I. V. 41. b.
Febrio. febrem habeo. Apud Iurisc. tamen femini-
feralia. num sexum reperias.
Felicito. felicitatem do. Foeteo. male oleo. puteo.
Fellator. Post. 206. a. I. V. 152. b. et 178. a. Odor te
Qui ne a sanctissima quidem terrimus oris, et corporis,
parte corporis hominum, im- quem ne bestia quidem ferre
puram intemperantiam pro- possent.
Fecunditas. ubertas. Fomes peccati. semina-
rium uitiorum. uiciofitas.
Festo. celeberr. ferias ha- Formidabilis. formidolo-
beo, diem festum ago. I. V. sus. horribilis. terribilis.
219. a. Foro. sodio. perterebro. Post. 192. b. Liberale offi-
Festum. dies festus. ferie. cium est ferere beneficium,
Ficticius. fictus. commen- rem facio.
ticus. Fraternalitas. germanitas.
Fidatus. iunicius. certus. Fraudulenter. insidiosus.
homo. Ep. 9. a. Frigefacio. refrigero.
Fidei commissum. de N. Frigefio. refrigeror.
75. a. b. Nam patrimonium spe- Fructifer. frugifer. fru-
bene tradendum relinquitur, tuosus.
qua possimus falli. de Finib. Fructifico. fructum edo.
77. a. Sex. Peduceus cum sci- fructum fero. fruges fundo.
ret nemo eum rogatum a C. Fruticesco. fruticor.
Floio equite Roma. ultro Fulminatus. de celo ictus.
ad mulierem uenit, eiq. nihil de D. 83. b.
opinanti uiri mandatum expo- Fulmino. fulgere, fulgu-
suit. hereditatemq. reddidit. rare, fulmen iacere, de celo
Fidei commito. iura si- tangere uel percutere, et coe-
dei magistratum commissu- lo uel de celo iacere. de D.
sunt. Off. 25. a. 139. a. Si tactu aliquid erit de
Fidei iubeo. spondeo. Vl- celo. et 83. b. Summanus de
pian. iureconful. Cum fide- celo ictus. l. C. 115. a. Com-
uissores ita interrogantur, id plures in Capitolio turres de
fide tua esse iubes? pro Flac. celo esse percussas. et ibid.
156. a. Cum iste sese pecuni- Tactus est Romulus. de D.
am, quam huius fide sumpse- 100. b. Cum in Capitolio
rat, a discipulis suis diceret ictus centaurus e celo est. de
Fufis persoluturum. et ibid. D. 84. a. Nam pater alio-
Eius enim fide sumpsit a Fu- nans stellanti nixus olympo,
sij. Ipse suos olim tumulos ac te-
pla petiuit. Et Capitolinis in-
uide. Fidei iubeo. i. i. sedibus ignes.
Figlinus. ficillius. Fumis. funiculus.
Figmentum. παλαμια. Furriatus. furens, furibus
commentum. dus. Furiositas. uitiu uentris et
Fimus. stercus. Fusim. fuisse. gutturis. pro Cel. 4. 6. b.
Finalis. τερμινος. de Fin. Futuo. Veneris uolupta-
101. b. tibus fruor. Tusc. 224. b. l. Col-
Finitio. terminatio. tus supra.
Finitus. definitus, habens G. Arrullitas. inanis que
modum, perfectus, absolutus, dam profluentia lo-
a. Hercules simulachrum mul-

to sudore manauit. H. A. Heredito. hereditas
ad me uenit, et here-
ditas mihi ab aliquo uenit.
Gesta. res gestae. Hebe. iuuentus.
Gesticolor. gestum ago. Hei. Hei mihi non possum
Glorifico. gloria afficio. hoc sine lachrymis commo-
Tusc. 155. a. Gracilis. tenuis, strigo-
sus, subtilis, exilis, exiguus. Hermaphroditus. An-
Grandiusculus. gran- groygnus.
dior. Historiographus. histo-
ricus.
Gratitudo. gratia, gra-
tus animus, animus memor-
tus animus, uoluntas grata in
memoria, uoluntas grata in
aliquem, grata animi bene-
uolentia, pietas. Att. 142. b.
Plus apud me ualere benefi-
cij gratiam quam iniuria do-
lorem uolo. Part. 241. b. Al-
tera uis equitatis, et c. et ibi.
Gratia in malo ponitur. l.
A. 263. b. Grata eorum uir-
tute memoria prosequi, qui
pro patria uita effuderunt.
Post. 192. b. Liberale offi-
cium est ferere beneficium,
ut metere possis fructum.
Hypocritis. simulatio uir-
tutis, uenditatio que ad am-
tempore et die memoriam
beneficij definire. pro Planc.
Hypocrita. eruditus ar-
tificio simulationis. Offic.
9. a. Qui cum maxime sal-
lunt, id agunt, ut boni uiri
esse uideantur.
Hypothetica. connexum.
Hypophora. pro Cl. 30.
enim pietas: nisi uoluntas gra-
ta in parentes? et ibid. Hac
pauatim officiorum memo-
riam et gratiam querunt.
I. A. 263. b. Est autem fidei
pietatisque nostra, declarare
fortissimis militibus, quam
memores sinus quamque gra-
ti. Epist. 9. b. Nullam par-
tem tuorum meritorum, non
modo referenda, sed ne cogi-
tanda quidem gratia conse-
qui possim. Epist. 9. b. Ce-
cum ignominia coniunctum,
maculosus.
Ignorater. per ignoran-
tiam, inscienter. Ac. 5. b.
Illasus. incolumis, inuul-
neratus, inuolatus.
Illegitimus. nullum ha-
bens ius. pro Dom. 238.
Illyria. Illyrium.
Imaginatio. cogitatio.
pro Cor. 6. 4. b. Existat ergo
ille uir parumper cogitatio
ne uestra, quoniam re non
potest.
Guitto. mano. de D. 96.
a. Hercules simulachrum mul-

uel fingo, animo comprehen-
do, suspitione attingo, con-
iectura informo, speciem alia-
cuius rei cogito, animo fini-
rat. Imprecatio. execratio,
no, cogitatione et mente co-
plector, cogitatione assequi-
no queo, imprimere aliquam
notionem in animo. de Nat.
22. b. De imaginibus ad au-
10. b. Nihil enim agens ani-
mal, ne cogitari quidem po-
test, quale sit. Acad. 40. a.
Quod quale sit, negat Epi-
curus se nec suspicari qui-
dem. de D. 137. a. Que est e-
nim forma tam inuitata, tam
nulla, quam non sibi animus
posset effingere, ut que nauis
quam uidimus, ea tamen for-
mata habeamus. contra Rul.
77. b. Volitat enim ante o-
culos istorum regis filius.
Inmediate. proxime. l.
Proxime.
Immediatus. proximus.
Or. 212. b. l. Proximus.
Immeritus. iniustus.)
Meritus.
Immoror. insisto, hereo,
habito, in aliqua re longior
sum.
Impatienter. intoleran-
ter.
Imperfecte. praeiise.
Imperitia. inscitia, stul-
titia.
Impetuosus. uiolentus,
uehemens, furens.
Impinguo. letifico.
Importantia. pro Cel.
4. 8. b. Rem tanti sceleris ig-
notis feruis non esse creden-
dam. l. A. 236. a. Apollonia
magna urbs et grauis.
Impossibilis. αδύνατος, mul-
quod fieri non potest. Att. 1.
a. Ut mihi uideatur non esse
αδύνατον, Curium obduca-
re. de Orat. 135. a. Sepe etiam
quis fieri non possunt optan-
tur. et 139. b. Si quid fieri
posset, aut non posset, aut ea
tiam necesse sit. de Fat. 142.
b. Ergo illud, morietur in ma-
ri Fabius, ex eo genere est,
quod fieri non potest. Oct.
229. b. Si nulla ratione publi-
cis incommodis mederi que-
at. Quintil. 96. b. Impossi-
bilia aggrediuntur. pro ef-
fectis. Vlp. Iureconful. Nec
poena rei impossibilis com-
mittetur.
Impositor. planus.
Impr. emeditatus. impa-
ratus.
Imprecor. precor, exe-
cror, male precor, alicui pe-
num peruenientibus. Acad.
stem exopto, tristibus omni-
bus persequor.)
Sic exte-
a mal, ne cogitari quidem po-
patria ut omnes sui ciues sa-
lute et tua peste ac per-
nicie proficiscere. l. Omen
Quintil. Imprecamur debili-
tates, nauis fragia, mortes.
Impropere. exprobro.
Improprius. αεισπος.
Impubis. impuber.
Inequialis. inequabilis.
In animo. animus alicui
do, animus augeo, multum
animi assero, cupiditate do,
incedo.
Inanis gloria. falsa glo-
ria. l. P. 91. b.
Incantamentum. cantio.
de Cl. 184. b.
Incausum. frustra.
Incessanter. nullo pun-
cto temporis intermisso.
Inclinatus. procliuus, ap-
plicatus. de Fin. 113. b. Omne
animal applicatum est ad se-
diligendum.
Incensus. incenatus.
Incogitabilis. in cogita-
tionem non cadens.
Incomitans. inconsiderans.
Incogitantia. inconfide-
rantia.
Incombustilis. lituus Ro-
muli.
Incommoditas. incom-
modum.
Incompetens. pro Cl. 23.
a. Auditis de eo in quem iudi-
ces non estis.
Incompositus. incondita
oratio.
Incomprehensibilis. in-
comprehensus.
Inconsideratio. inconsi-
derantia, inconsulta ratio.
Incontinens. intemperas.
Incorporeus.)
reus.
Incorrigibilis. insanabilis.
Incrucio. decusso, hoc mo-
do X.

Inculpo. in culpa pono. incommoda fortuna, acerbita.
Incurabilis. insanabilis, de de m. 76. a. Qui propter for-
speratus quod curatione rea- tunam, non propter malitia
cipere non potest. Tusc. 208. a. in miseris sunt.
Indago. indagatio. Infrascibo. suppono,
Indebitus. l. iniustus. subscribo. Att. 127. a. Earum
Indefinenter. nullo pun- que literarum exempli suba-
cto temporis intermisso. scripseras.
Indigestio. cruditas. Infrigido. refrigero.
Indigestus. crudus. Insumbulum. uaporas-
Indigus. indigenus. de Or. rium.
126. a. Ingenicolor. l. V. 262. a.
Indispositus. crudus. Illa mihi ad pedes misera la-
Induisibilis. indiuiduus. cuit.
Indomabilis. qui impe- Ingluuius. in saturabile
rium recusat. abdomen.
Indubitanter. non dubi- Ingratitudo. ingratus a-
tanter, sine dubitatione, sine uimus. Att. 136. a. Ego ingra-
ulla dubitatione, pro certo, ti animi crimen horreo. et
uero. 140. a. Αχαριστίας crimen
Indubitatus. certissimus, subire non audeo.
exploratissimus, quod non Inintelligibilis. intellige-
habet dubitationem, perspi- tie nostrae uim ac notionem
cuis. fugiens.
Indubius. certissimus. Inuicior. iniuriam ali-
Industriose. industrie. cui in sero uel facio, male me
Inebrio. uino obruo, ebri- reo, iniuriam stupri in ali-
um facio. quem infero, iniuriam alicui
Ineffabilis. ἀπαράτη. Att. impono.
206. a. Inobediens. non obediens.
Ineloquens. infans. de L. 185. a.
Inemendabilis. insanabilis. Inopinans. nec opinans.
Inenarrabilis. ἀδύπητος. pro Plan. 267. a. Ignarus, in-
scius.
Inexcusabilis. nihil ba- Inopinatus. nec opinatus.
bens excusationis. l. A. 175. a.
Inexpertus. inexercitatus, Inopinus. inopinatus.
nullo usu. pro Cor. 57. b. Inordinatus. immodera-
Inextingibilis. infinitum. te. de Vn. 203. b.
Inodium. pro Cor. 67. b. Inquantum. quia, quate-
Infallanter. pro certo, nus, ex ea parte quatenus,
uero. ob id ipsum quia, in eo in-
Infelicitio. miserum habeo. quo, et c. ad priuatum dolo-
Inferioritas. inferior or rem. l. Quatenus.
do. de Am. 109. a. Infulatus. omnes nos
Infernus. sceleratorum se- αδύνατος γογγύστρος reliquit.
des atq. regio. Oct. 33. a. Alt- Attic. 123. a. l. Expers. Epist.
44. b. et Attic. 101. a. Que in illam eternam domum dis-
inscienter me factus sunt.
Insensatus. stupidus, com- Insensatus. stupidus, com-
muni naturae sensu carens, sti- muni naturae sensu carens, sti-
pes, aethyopi sine sensu, sine sapore, elinguis, tardus.
Insesto. in se ipsum reddo. Insensibilis. stupiditas,
Insumitius. ut definitiuus. stupor.
Infirmiter. infirmus. Insensibiliter. sensum et
Inflatus. habens infla- sine sensu atas senescit. de Se-
tionem. nestus. 85. a. et Tusculan.
165. b.
Influxus. tactus lunae. de N. 36. a. Multa atq. a luna ma-
nant et fluunt, quibus, et c. habens.
Insido. insideo. Insolite. insolenter.
Insolubilis. inexplicabilis. Insolubilis. inexplicabilis.
Insula.

expalesco. Animi quiddam dolor. de Or. 83. b. 84. a. Et si stellarum mo-
Pallidus. pallor. 124. b. De affectionibus. pro-
Pallidus. decolor. exan- Mar. 135. b. Sine amore et cu-
guis, sine colore. piditate, rursus sine odio
Pannus. vestis. pro Sest. et inuidia iudicare.
6. b. Vestitus asper nostra Passius. uadit nris. pa-
bac purpura plebeia, ac pe- tibilis.
ne fusca. Hor. Fides albo uela- Pastino. fodio.
ta panno. Pathicus. puer emptus li-
Papyrus. charta. bidinis causa, puer meritori-
Paradisus. hortus. hortu- us, qui turpiter patitur, exo-
lus. de Som. 127. b. Omnibus, letus, peni deditus.
qui recte uixerint, certum esse Patrocinor. adsum pro
in caelo ac definitum locum, aliquo, causis praestis sum. de
ubi beati auro sempiternus Cl. 195. b.
antur. I. A. 264. a. Illi ad in- Pauesfacio. pauore assero.
feros poenas paricidij luent, Paudus. pauens.
uos uero piorum estis sedem Pauperes. paupertas.
et locum consecuti. de Som. Pauja. respiratio.
130. a. Hic locus in quo om- Peculor. depeculor. pe-
nia sunt magnis et praestan- culatum facio.
tibus uiris. et 128. a. Ea uita Peremtorius. Ar. 245.
uia est in caelum. et 130. a. Peremtorius. Ar. 245.
Ad hanc sedem et aeternam a. Fecissem ut ei statim terti-
domum cotuleri. de Ant. 97. us a pretore dies diceretur.
b. Ut ex tam alto dignitatis Perpendiculariter. ad
gradu ad superos uideatur perpendiculum, ad lineam,
potius quam ad inferos per- rectis lineis, ad pares angu-
uenisse. de L. 173. a. Olli quor- los. Tus. 156. b.
in caeli merita uocauerunt, Pertingo. pertineo.
Hercules. Liber. et c. et illi. Pertranseo. permeo.
Olla, propter quae datur ho- Pessundo. obtero, prote-
mini ascensus in caeli, mens, ro, conculco.
uirtus, et c. de L. 183. b. Dein Pharus. pro Mar. 131. a.
ceps dicit eadem illa di. im- Ergo his omnibus ad bene-
mortalitate animorum, et re- thricus.
liqua post mortem tranqui- de omni rep. sperandi quasi
litate honorum, poenis impi- signum aliquod sustulisti.
orum. de Sen. 93. a. Ego pa- Philosphaster. minutus
tres uestros uiuere arbi- de D. 93. b. et
tror, et ea quidem uita, quae Philosophus. de D. 93. b. et
est sola uita nominada. Tus. de S. 95. a. Plebeius philo-
153. a. Animos cum e corpora- phus uel minorum gentium.
re excesserint, in caelum qua- frequens municipium.
si in domiciliu suum perueni- Posibilis. duarors, quod
re. et 145. a. Romulus in cae- in nostram potestate cadit. I. Hypothesis.
lo cum dijs agit aenum. contra Rul. 78. b. Velim fie-
Parcitas. parsimonia. Pignero. oppignero. Pratectus. nomen. simu-
Paroxysmus. comotium. Piscatio. piscatus. latio, species, per simulatio-
cula, tentatio. Planeta. astrum, uel stel- gnomon. 140. a. De eo quod possit fie-
Particularis. precipuus, Phlegma. pituita. ri possit, ut me, et c. de Fat. pu. pro D. 215. b. Cato per-
singularis, et uatras uosor. la errans, stella uaga, sidera a. Potest fieri ut fallar. Quid-
At. 211. a. Or. 201. a. Ut quod- que uocantur errata. de D. stri possibile nominant: quae
in uniuerso sit probatum, id 127. a. de Som. 128. b. Septem ut dura uideatur appellatio
in parte probari sit necesse. illi orbes, qui uersantur re- tamen sola est.
Particulariter. precipue. tro contrario motu atq; coe-
Parusfacio. in paruus uel lum. de N. 36. a. Quinq; er-
minimis pono. Ep. 54. b. Nul- tibus. Off. 67. a. Si dares
lo loco habeo, pro nihilo ha- 159. b. Eadem spacia quinq; hanc uim M. Crasso, ut pos-
beo, pro nihilo puto. stelle dispares motu cursuq; set, et c.
Pasuum. pasua. pasus. Pascuum. pasua. pasus. Potentia. pro facultate,
peculum. que stella, quae falso errates qua Graeci duobus uis dicit. ac uis.
Potator. uinitor. Potentia esse, esse posse.
Passio. affectio animi, et ibi. multa de Potentia esse, esse posse.
motus animi. de Vn. 201. b. stellis uagis. et 45. b. de D.

Practica. usus, experien-
tia. de L. 138. b. Id autem in-
uicis, qua sint signorum in se
necessarium. Item: Astidius.
us, usui rei deditus, et inge-
nium et artem sepe uincit.
pro Cor. 64. a. Vnus est ma-
gister optimus. Off. 31. a. Co-
gnitio contemplatioq; natu-
rum consequatur. ad Her-
16. b. Multarum reru memo-
ria, et usus complurium nego-
ciorum.
Practicus. experies, usum
peritus, agitatus, exercitatus,
conficio. de Or. 91. b. In
aliqua re habens. pro Corn.
67. b. Aliquis rerum uarie-
tate atq; usu ipso iam perdo-
ctus. At. 32. a. Magnam usum in
re. et 27. Karat. et uocantur
et u. pro Cl. 35. a. Vir magna
prudencia, usu atq; exercita-
tione praeditus.
Praecedo. praecurro, atq;
trepidior.
Praedicari. apud philoso-
phos. Tus. 222. b. Inuidia,
no solum in eo qui inuidet. di-
citur, sed etiam in eo cui inui-
detur.
Praefoco. suffoco.
Praemio. praemij officio,
praemium do, praemium tri-
buo amplius uel maximis pra-
mij officio, magnis praemij
ab aliquo donari, ad praemia
legis uenire.
Praesentaneus. praesens.
Pratectum. hypothesis.
Pratectus. nomen. simu-
latio, species, per simulatio-
nem in iuria, per causam ino-
pui. pro D. 215. b. Cato per-
beneficium Cyprum relega-
tur. I. P. 91. b. Multi cupidio
res prouinciae triumphij no-
mine tegunt ac uelant cupi-
ditatem suam. Offic. 60. b.
Et tamē muri causam oppo-
stri possibile nominant: quae
sunt speciem honestatis nec
probabilem, nec satis ido-
neam.
Praualeo. praesto.
Praue. perperam.
Prepon. l. Decorum.
Primatus. principatus.
Principaliter. uocantur
Principior. instituo.
Prinatus. priuans.
Prius. orbis, inops; nu-
dus, cassus, uacans.
Probiter. probi.
Proceriter. procerius.
Procliuiter. procliuus.
Proculco. conculco, pro-
tero.
Prodigaliter. effusio, pro-
fusio.
Prodigaliter. prodige.
Prodo. effundo, pro-
fundo, consumo, dissi-
pido, exhauro, minuo, pecu-
niam in aliquam rem conij-
cio. Off. 45. a. lacturam pa-
trimonium facio, rem familia-
rem dilabi sino, patrimo-
nium effundo.
Profectus. magnus, pro-
gressus in aliqua scientia. l.
Proffessor. magister ali-
cuius artis.
Profunditas. crassitudo.
Progenere. propigno.
Prolongo. traho, disse-
ro, profero, proueho, produ-
co, prorogo, propago, diem
profero, tempus dirimo, am-
plus pronuncio, longum fa-
cio. pro L. 160. a.
Propalo. in medium pro-
fero, diuulgo, palam profe-
ro, palam recito.
Propatulus. promptu.
Properanter. festinan-
ter, properans.
Propere. festinanter.
Properus. praepoperus.
Prophasus. l. Pratectus.
Proportionaliter. pro-
rata portione.
Prosum. profusus.
Prosa. soluta oratio, uer-
ba soluta. de Or. 159. a. Ver-
sus in soluta oratione prope-
modum abhibendos esse. et
Orat. 214. a. Iocrates uerbis
solutis numeros prius adiun-
xit. et 215. a.
Prostituo. corpus pa-
lam ad omnes libidines diuul-
go, et uulgo. Post. 206. a. de
Ar. 257. a. pro Cael. 47. b.
Mulier, quae domum suam
patefecit omnium cupiditate
ti, palamq; sese in meretricia
uita collocauit. et 45. b. Mu-
lier uulgata omnibus, mulier
quae se omnibus peruulgata
ret. Suetonius hoc uerbo uo-
catur.
Protector. Post. 205. b. tio.
P. Lentulus parens ac deus
nostra uita, fortuna, memo-
ria, nominis.
Proteruic. petulanter.
Proteruia. proteruitas.
Prouentus. fructus. Ep.
127. b.
Proximior. interior, ui-
cinus.
Puellaris. uirginalis.
Pullatus. atratus.
Pulmentarium. pulmentu.
Pulparium. Q. Fr.
226. a. et ueris quae-
ris.
Pulpitium. suggestum,
pons.
Punitus. multatus.
Puriter. pure.
Pusillanimitas. timiditas,
animus pusillus. Epist. 29. a.
Angustus animus et demis-
sus. I. P. 91. b. Angustus ani-
mus et paruus, imbecillitas.
Att. 28. a. Infirmitas animi,
egressus animi, angustia pe-
ctoris.
Pusillanimitas. timiditas.
Off. 75. a. Quae timido ani-
mo, humili, demisso, fractoq;
sunt, ea non esse utilia.
Pusillanimitas. timidus,
qui paruo animo est. Att. 7.
V. 94. a.
Animi parum
habens, uel nihil. pro Arch.
191. a. An uero tam paruus
nisi esse uideatur omnes,
et c. Post. 206. a. Aliquo-
rum mentes angustae et hu-
miles. I. A. 261. a. Qui nimis
ieiuno et angusto animo est.
Vadrum. quadra-
tum.
Qualis qualis, cuiusque
modi, cuiusmodi, cuiusque
licunque.
Qualitercunq;. per in-
de, utcunq;
Quiditas. l. Essentia. l.
Vis. l. Notio.
R. Apinor. rapio.
Ratifico. ratum
facio.
Rationabilis. εὐλογος.
Att. 206. a. Est εὐλογος, idq;
eram suspicatus. et 236. b.
εὐλογος.
Rationabiliter. probabi-
liter, certa ratione. de D. 111.
b. Probabili coniectura et ra-
tione dicere aliquid.
Rauceco. raucus fio.
Raucitas. uox obtusa.
Rebellio defectio, aliena
dicitur.
Rebello. a rep. deficio uel
defisco, a rep. retrahor.
Receptor. receptor.
Redditus. fructus, uecti-
gal. Par. 125. b. Capit ille ex
suis praedijs sexcenta sestertia.
et 124. b. Tibi ex tuis possessi-
onibus tantum reficitur, ut
ex eo tueri sex legiones pos-
sis. At. 17. a. Fructus praedio-
rum. Parad. 125. b. Ille sum-
ptus non modo ad fructum,
sed etiam ad scenus est exci-
guus. et ibid. Ex meo tenui
uectigali aliquid etiam re-
dundabit. Quint. Fr. 296. b.
Asu parte aliqua suorum fru-
ctuum pacem sibi sempitera-
nam redimat atq; octium:
Reduplico. conduplico.
Refocillo. reficio, recreo.
Regaliter. regifice.
Registro. in publicas ta-
bulas refero. l. Reniciatio. l.
V. 94. a.
Relatiuus. quae sub edna-
dem rationem cadunt, ut lo-
care, conducere. Top. 224.
b. Quae cum aliquo confa-
runtur.
Remordeo. morderi est
melius conscientia.
Ren. renes.
Repudium. repudiatio.
Repulsio. repulsa.
Respectu. ad priuatum
dolorem, ad rationem resp.
Resplendeo. reluceo.
Restauro. refarcio, re-
fuito.
Resuscito. recreo, exci-
to, ab inferis reuoco, ab A-
cheronte excito, uitam resti-
tuo, a mortuis excito. pro
Mil. 119. b. 117. a. Reuiscio.
Reuelo. enuncio, indico,
profero, aperio, illustro, pa-
tesfacio. Enuciare commissi-
dicas, indicare conscios.
Reuolutio. replicatio,
circulus, orbis, rotandus am-
bitus, conuersio.
Rhetoricor. Att. 246. a.
Rana enim pibepuouo.
Ridicularis. iocularis, ri-
diculus.
Ringo. subringor.
Risibilis. qui habet natu-
ram ut ridere possit.
Rixosus. cocitus ad rixam.
Robustus. neruose.
Robustitas. gladiatoria
totius corporis firmitas.
Rubedo. rubor.
Ruditas. infirmitas inge-
nij, stupiditas, stupor.
Saeuio. sentiam in ali-
quem adhibeo, seuitiam
in aliquem exerceo, crudeli-
tatem in aliquem adhibeo.
Salarium. merces, praemium.
Salutifer. salutaris.
Saluator. soter.
Seruator. conseruator.
Sane. salubriter.
Sapidus. conditius.
Satiatus. saturatus, satia-
tate defessus.
Satum. seges.
Scabo. perfrico.
Scabrositas. spine disse-
rendi.
Scalpo. perfrico. Et tu in
hoc ulcere tanquam unguis
existeres. pro Dom. 215. a.
Scibilis. quod scientia co-
tinetur. l. Opinabilis.
Scintillo. igniculus iacio.
Scrupulose. nimis exte-
guae et exiliter ad calculos
renocare amicitiam.
Sculptor. scissor.
Seccessus. recessus, locus
remotus, solitudo. Iat. ebra. de
Am. 115. b. Remotus ab oculis
populi.
Secretum. secretum.
Seclatio. affectatio.
Seclatrix. confectionatrix.
Secundo. secundo loco,
de D. 133. b. Maxime fuit opo-
tandum, ut, et c. secundo lo-
co, ut, et c. tertio ut, et c. de
N. 289. a.
Secure. sine cura.
Sensatus. sentiens.
Sensibilis. habens sensum.
Separatio. diuortium,
dissidium.
Septentrionalis. aquilo-
nalis, sub axe positus, ad sepe-
tes stellas aliter, aquilonaris.
Sequax. Ac. 18. a. Erant
qui illum gloriae causa face-
rent sperare, etiam fore, ut
qui se sequerentur, Antiochij
uocarentur.
Seriō. (per iocum, per
ludum, per ridiculum, ioci
causa, ridicule.
Serua. ancilla, famula.
Smm 2 Sfor

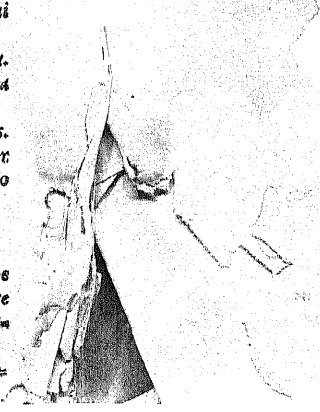
sforciare. uim adhibere. animos effero. in Sal. 275. a. **culum:** **iusdem et unius simul inna**
 Sigillo. signo, obfigno. At egregia facta maiorum **Tempestuosus. turbulens tam et instans.**
 Significatum. uis. notio. tuorum te extollunt. et ibid. **tus.) (tranquillissimus. Tranfmutatio. l. de Nat.**
 Sententia. potestas. significat. Verum ut opinor. honores **Tenaciter. pertinaci = 42. b.**
 tio. **ter. Transmutatio. conuerto,**
 Solamen. solatium. Syl. 172. a. Res geste credo **Tenebrosus. tenebricosus, cecus. transfero.**
 Solummodo. duntaxat. mea me nimis extulerunt. **Tentamentum. tentatio. Trecenti. tercenti.**
 Par. 116. a. ac mihi nescio quos spiritus **Tentamentum. tentatio. Tredecim. pro S. R. 21.**
 Somnolentia. sopor. lan **attulerunt. Sal. in Cic. 270. b. Fundi decem et tres. et**
 guor. **b. At puto splendor dome= Terrefacio. terrorem 35. a. Fundi tres et decem.**
 Somnolentus. somni ple **sticus tibi animos tollit. legi= aifero. Trepidus. tremens, hor**
 nus. somniculosus. grauibus tur tamen superbio. semel. **Terrens. terrenus. rens.**
 oculis. Post. 206. b. **Superciliosus. qui uultu Terriculum. terrificus. Triplico. et duplico.**
 Sonoritas. canorum il **importunus est. Testatio. testificatio. Triuncium. Ep. 28. b. te**
 lud. et c. de Sen. 82. b. **Superfluitas. redundan= truncium.**
 Sonorus. canorus. **tra Rul. 75. b. Recitare au Tropicus. solstitialis or**
 Sopio. consopio. l. So **Superfluis. superuaca= ctionem populi non de scrip**
 pius. **neus, superuacuis, redun= bis. brumalis orbis. de N. 66.**
 Sparfim. fusc. **dans, quod superfit. Super= b. de Vn. 201. a. Astra per**
 Specialis. Precipuus.) (**sum. gnitio contemplatioq; natu se et brumali reuocatione**
 Generalis. Off. 19. b. **Superimleo. cumulo. ra manca quodammodo fit, conuertunt.**
 Specialiter. speciatim. no **Superioritas. excellencia, si nulla actio rerum conse= Tyrannicida. uindex et**
 minatum. At. 173. a. Non no **prestantia. quatur. et ibid. Cupidus in oppreffor dominationis, ty**
 minatum. sed generatim pro **Superuuo. supersum. perspicenda cognoscendaq; rannoctonus, qui tyrannum**
 scriptio est informata. **Sustentaculum. funda= rerum natura. et ibid. Tra necauit. pro Milon. 117. a.**
 Sperma. semen. **mentum. basia. clare contemplariq; recog= lis, qui tyrannos necaue =**
 Spira. sed est quasi ruden **Syllogizos. ratiocinor. nitione dignissimas. At. 23. b. runt. deorum honores tribu**
 tis explicatio. **Syllogismus. ratiocina= untur.**
 Spissitudo. frequentia. **tio. ratio. de Orat. 123. a. Ve Therman. τὸ δὲ quid.**
 Spontaneus. uoluntarius. **ra ne summa sit cuiusq; ra= Tinctio. infector. V**
 Spurcitas. lues. **tionis. de D. 121. a. Illa igitur Acuo. uacuum facio,**
 Sputo. l. Consputo. **ratio concluditur, et c. et nudum inanemq; re**
 Stadiodromus. qui sta **129. b. Conclusio rationis ea linquo.**
 dium currit. **probanda est, in qua ex re= Vacuum. inanitas.**
 Statuarius. fector. qui sta **bus non dubijs. id quod dubi= Vagabundus. uagus. qui**
 gna fabricat. de Clar. 182. b. **tatur efficitur. Acad. 8. a. Ar sedem stabilem et domici =**
 Polycteti Doryphorum si **gumenti conclusio. que est lium certum non habet. pro**
 bi Lysippus aiebat esse ma **Græcè ἀπόλασις. ita defini= Mar. 135. b.**
 gistrum. **tur ratio. que ex rebus perce 77. a.**
 Sternutatio. sternuta **ptis ad id quod non percipie= Valor. precium. estima**
 mentum. **batur adducit. pro Syl. 141. b. Belluæ que= tio. de Fin. 99. b. Vis autori**
 Stipendio. conduco. **Symbollū. collecta. Top. nes ac fere forma hominum tas. momentum, uirtus. de**
 Subalterno. subiungo. ut **123. b. Aristoteles et uoluntate induta existerunt. de D. 121. 53. a. Res magni precij.**
 omnes artes oratori subiun **ta. Abdidit et duro forma= Vanē. inaniter.**
 gere. **uit tegmine saxi. aliter. fir= Vappa. uinum fugiens.**
 Subhasto. præconi sub **Syncope. Or. 211. b. Si et mauit. Off. 68. a. Nihil inter Vaticinium. uaticina =**
 ijcio. **plenum est. sit imminutum. est. utrum ex homine se con tio.**
 Subiugatus. qui in domi **Abularius uel tabella= uertat quis in belluam, an in Vbertim. uberius.**
 natu alicuius est. subiectus. **rius. custos tabularū, hominis figura immanita = dis.**
 Subiugo. subiugo. bello do **et tanquam quæstor. At. tem gerat belluæ.**
 mo. iugum seruire impono. **168. a.**
 Sublimitas. excelstitas.) (**Tantillus. ne punctum rum. de Vn. 203. a. 202. b.**
 humilitas. **quidem temporis oppugna= Qui autem intemperatē ui**
 Sublimiter. sublimē. Ar **tio respicitur. Item. Ne mini xerit. eum secundus ortus in**
 gumenta aut ex sua sumi ui **man quidem moram inter= figuram muliebrem transfe**
 atq; natura. aut assumi foris. **posuisti. quim. et c. ret: et si ne tum quidem ui**
 Sufficiens. satis com **Tangibilis. tractabilis, ciorum finem faciet. grauius inflatur. quod habet inflatio**
 mode. **res que sub tactum cadit. et in suis nem magnam is cibus.**
 Sumptum. sumptio. **Tardatio. tarditas. pro moribus simillimas figuras Verifico. conuincio.**
 Superabundo. supero. su **crastinatio. mora. commo= pecudum et ferarum transf Veriloquus. ueridicus.**
 perfluo. affluo. effluo. abun **ratio. Tegmentum. tegmen. uel minum prius aspiciet. quam ma. pangere uersus. facere**
 do.) (Desum. **tegumentum. tegmen. uel illam sequi coeperit conuersi uersus. conficere uerf. can**
 Superbio. effror. fasti **tegumentum. Temo. clauus. gubernatio. quam habebat in se et uerf.**
 dio et contumacia effror, **temo. clauus. gubernatio. quam habebat in se et uerf.**

Vituperandus. uitupe **ce semper. sic in bello etiam omnes ad unum idē sentiūt.**
 rabilis. qui in uicio est. **congruebant. I. P. 86. b. M. Item: An dum bestia loquan**
 Vituperū. opprobriū. **P. Lentulus consentiente po tur expectamus? hominum**
 Viuacitas. uiriditas. **pulo Rom. atq; una uoce re consentiente autoritate con**
 Vltero. exulcero. **uocauit. I. A. 192. b. Omnes tenti non sumus? Virg. lib. 7**
 Vltorius. longius. l. Pro **mortales una mente consen Tu potes unanimes armare**
 gredior. l. Profero. l. Pro **tiunt. arma contra illam pe in prælia fratres.**
 ucho. **stem esse capiendā. et ibi. Ut Vnanimitas. consentiēs**
 Vltio. pro Cec. 291. b. **uos una mēte unaq; uoce du uoluntas. unus cōsensūs om**
 Aftio iniuriarum dolorem **bitare uos negatis. de Ar. nium nationum.**
 imminute libertatis iudicio **147. b. Fateor me una atq; Vnanimiter. una mēte,**
 pœnāq; mitigat. **constanti aruspiciū uoce esse uno ore. pro Fon. 283. b. Om**
 Vltioneus. uoluntarius. **permotum. et 264. a. Sena nes uno animo te atq; una**
 In A. 252. b. Est etiā Afinius **tus una uoce ac mente resti uoce defendunt. In P. 80. b.**
 quidā senator uoluntarius. **terat. de Sen. 90. a. Cuius de Populus meum iusturandū**
 lectus ipse a se. **laudibus omnium est fama una uoce et consensu appro**
 Vnanimis. uel Vnani **consentiēs. de Am. 98. b. Vo bawit.**
 mus. concors. consentiēs. de **luntatum. studiorum et sen Vncinus. uncius.**
 Ar. 24. 6. a. Mean domū o **ctetiarum summa consensio. Vncus. uncinatus.**
 mni religione una mēte om **de Am. 112. a. De amicitia Vndecunq; ex omni par**
 nes liberauerunt. pro Mar. **utilitate omnes uno ore con te. undiq;.**
 133. b. Nosfri sensus ui in pa **sentiunt. et ibi. De amicitia Vniiformis. uniusmodi.**

FINIS.

ERRATA.

Col. i. uersu 27. φιλισσισ. 18. 48. N. 5. et accersitūq; 30. 59. celeritate. 41. 57. atq; adducta. 71. 40. cona
 tinent. 87. 6. Agere diem festum. id est celebrare. transpositum est. et 20. syluestre. 95. 26. alias alleuatur. aut ele
 uatur. 97. 6. Alsum. At. 99. 52. receptaculū. 108. 49. Amphichyones. et 50. Amphichyonas. 112. 42. qui ana
 ces. 117. 30. lis. animans. 119. 19. est ex illis. 132. 15. Apparo. 148. 34. Rhegij. 172. 51. Asylum. 200. 41. Bauli.
 et 42. Baulis. 201. 16. bellator. 219. 3. Calad. et 6. Acus. et 40. uincuntur pedes fascis. 232. 3. nauis pars ima.
 uenter nauis. 232. 2. Carneadius. et 61. mare. I. A. 175. a. 238. 63. metu magno. 296. 8. cōsumptus. 339. 15. Cōcupitus.
 558. 5. genere. 334. 31. potest. aliā elui. et 384. 30. dele nō. 411. 46. Cōtortulis cōclusiūculis. 436. 34. sunt. 462. 44.
 Sest. 22. b. 328. 7. 8. At. 63. totum illum locum transfer ad sequens uerbum. hoc modo. 65. a. locus ille. et c. ubi habita
 bat. 593. 35. ad tempus. 724. 16. finis fides. in. 732. 53. dedecore. 781. 32. Gortinius. 724. 24. Radiorum. 740. 60.
 li. paruis saccus quo obuoluebatur caput parricidarum. ne cœlum capti pōst aspicerent. 755. 47. arationes. glandise
 re. 795. 39. Argolicum. 807. 19. Herma. 823. 62. ut. 824. 5. Hidrus. 824. 30. poeta. 840. 1. fulgor. 871. 24.
 cerulea. et 63. Sedatē. Or. 876. 1. perceptus. 893. 19. eum. 899. 61. gis. ingero. 954. 3. intestatō. 964. 29.
 uauis. 969. 56. Irogo. 981. 48. coniungo. 994. 43. Lacedæmonius. 1015. 40. leuidense. 1031. 16.
 fit. 108. 98. miserue. 1135. 49. l. Mophubestia. 1149. 58. l. gnarus. 1182. 23. intellexi. 273. 46. aduer. 1296.
 peculatus. Pollionis. et 12. dele pellionis. 1334. 10. es. 1337. 62. Pertracto. 1346. 14. l. Amor. 588. 36. Drepani
 tanus. 1353. 36. --4. 1375. 61. possidendi. fortuna. 1429. 37. Problema. 1449. 33. prolusio. 1454. 54. ratiocina
 tionis. 1467. 25. de In. 80. b. Tyranno. occiso. quinq; eius proximos cognatione. magistratus necato. 1571. 19. frut
 cor. 1574. 35. Rhetoris ars. 1594. 27. corruptusue. 1547. 15. farruntur. 1618. 48. seguitia. 1620. semis. 1642.
 50. dele conum. 1771. 11. naues tecke. naues. 1795. 23. Transuersus. obliquus.) (rectus. 1798. 35. Ocriculanda
 1813. 27. Vadum.

SERIES CHARTARVM.

α β abcdefghijklmnopqrstuvwxyz. ABCDEFGHIKL
MNO PQRSTVXYZ. Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm
Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz. Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg
Hhh Iii Kkk Lll Mmm. Omnes terniones, præter β & Mmm duerniones.

BASILEÆ, PER IOANNEM
Heruagium, anno Salutis humanæ M.D.XLVIII.
Menſe Martio.

Handwritten mark or signature.

Fragment of text from the reverse side of the page, including the words "ndere pos" and "s, facere".

MA